ΝΕΟΝ

ΛΕΞΙΚΟΝ ΤΕΤΡΑΓΛΩΣΣΟΝ

ΤΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ

ΙΤΑΛΙΚΗΣ, ΑΡΜΕΝΙΚΗΣ

ΚΑΙ

ΤΟΥΡΚΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ.

NUOVO
DIZIONARIO
ELLENICO-ITALIANO-ARMENO-TURCO

COMPILATO

DAI FRATELLI

ARISTACE E STEFANO AZARIAN

E

DATO IN LUCE

A SPESE DE' MEDESIMI.

VIENNA,

DALLA TIPOGRAFIA DE' PP. MECHITARISTI.

1848.

ՆՈՐ

ԲԱՌԳԻՐՔ

ՅՈՒՆԱՐԷՆ

ԻՏԱԼԵՐԷՆ, ՀԱՅԵՐԷՆ, ՏԱՃԿԵՐԷՆ

ՅՕՐԻՆԵԱԼ

ՋԱՆԻՒՔ ԵՒ ԾԱԽԻՒՔ

ԵՂԲԱՐՑ ՀԱՐԱԶԱՏԱՑ

ԱՐԻՍՏԱԿԵԱՑ ԵՒ ՍՏԵՓԱՆՈՍԻ

ԱՂԱՐԵԱՆՑ

Ի ՎԻԷՆՆԱ

Ի ՎԱՆՍ ՊԱՇՏՊԱՆ Ս. ԱՍՏՈՒԱԾԱԾՆԻ

1848

ΤΟΙΣ ΑΝΑΓΙΝΩΣΚΟΥΣΙΝ.

Η *μεγάλη ἔκτασις τῆς σπουδῆς τῶν γλωσσῶν, ἰδίως τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς, μεταξὺ ἡμῶν τῶν Ἀρμενίων καὶ ἡ ἔλλειψις καταλλήλου Λεξικοῦ πρὸς εὐκολίαν τῶν ἀρχαρίων, παρεκίνησαν ἡμᾶς, ὅπως ἐνασχοληθῶμεν πρῶτοι περὶ τὴν ἔκδοσιν τοῦ παρόντος νέου λεξικοῦ τῆς Ἑλληνικῆς, Ἰταλικῆς, Ἀρμενικῆς καὶ Τουρκικῆς γλώσσης.*

Φρονοῦμεν περιττὴν πᾶσαν προσπάθειαν εἰς ἀπόδειξιν τῆς ἀνάγκης τοιούτου βοηθήματος, καθισταμένης ἤδη ἀπολύτου ἐκ τῆς ἀμοιβαίας σχέσεως καὶ κοινωνίας ὅλων σχεδὸν τῶν Ἐθνῶν.

Πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ ἠκολουθήσαμεν ἀκριβῶς τοὺς δοκιμωτέρους Λεξικογράφους τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης Β. Ἐδερίκον, Γαζὴν, Σκαρλάτον καὶ ἄλλους, ἐκλέξαντες πάσας τὰς παρὰ τοῖς κλασσικοῖς συγγραφεῦσιν αὐτῆς λέξεις καὶ ἑρμηνεύσαντες τινὰς πρὸς ἀκριβεστέραν παράστασιν τῆς σημασίας δι᾽ ἀντιστοιχουσῶν Λατινικῶν καὶ Γαλλικῶν.

Ἐσμὲν εὐέλπιδες ὅτι τὸ ἡμέτερον πόνημα, καί τοι ἀπέχον τῆς δεούσης ἐντελείας, παρέξει οὐ μικρὰν ὠφέλειαν τοῖς σπουδάζουσι. Δέχθητε οὖν αὐτὸ εὐμενῶς, ὠφελεῖσθε καὶ εὐτυχεῖτε.

Ai cortesi lettori.

Lo studio delle lingue oggi giorno essendo in massimo uso presso la nostra Nazione Armena e specialmente quello della Greca letterale; e d'altronde mancandovi un opportuno Lessico, quale facilitarne possa a'principianti il dovuto acquisto, ci siamo accinti perciò per i primi a pubblicare la presente Opera intitolata: Nuovo Dizionario Ellenico-Italiano-Armeno-Turco.

È inutile quì con prelissi argomenti il convincere la necessità della summentovata Opera, mentre l'immensa reciproca comunicazione ed il commercio di quasi tutte le Nazioni del mondo ne richiede l'assoluto bisogno.

Onde poi la presente Opera ottenga dal Pubblico una grata accoglienza, abbiamo voluto seguire fedelmente le orme de'più accreditati Lessicografi Greci, quali sono B. Ederico, Ghazi, Scarlato e altri, sceglendone tutti quei termini che incontrarsi sogliono negli Autori Classici della lingua Greca antica. Per esprimere eziandio il senso de' termini greci in tutto il suo dovuto rigore, non ci parve inopportuno ad una parte d'essi aggiungere quelli ancora Latini e Francesi.

Frattanto il presente Dizionario sebbene non sia un'opera la più completa che si possa desiderare, nulladimeno non crediamo che sia di poco vantaggio alla gioventù studiosa delle lingue.

Gradite, Cortesi Lettori, questo nostro tenue lavoro, approfittatene e siate felici.

ՅԱՌԱՋԱԲԱՆ

Լեզուագիտութիւնը աս ետքի ժամանակներս մեր Հայ Ազգիս մէջն ալ յառաջ երթալուն վրայ բնաւ կասկած չկայ ու կը յուսանք որ օտար լեզուները սորվելու համար ունեցած աս գովելի փոյթն ու ջանքը անպտուղ չըլլար, որովհետեւ անոնցմէ ստացած նորանոր ծանօթութիւնները՝ գիտութեանց մէջ դիւրաւ յառաջանալուն շատ մեծ օգնութիւն կ՚ըլլան: Նոյնպէս Հայկազնեան լեզուին ալ ուսմունքը թէ Մխիթարեան բազմավաստակ ու օգտակար վանքերուն ու թէ տեղ տեղ գիտութեամբ փայլած դպրոցներու մէջ օրէ օր ծաղկիլն ալ անժխտելի բան մի է: Վկայ են աս բաներուս ամէն օր Ազգիս մէջ ելած կերպ կերպ ազնիւ Գիրքերը:

Այսպիսի մէկ զարմանալի Ազգային յառաջադիմութիւնը մենք ալ տեսնալով՝ վառեցանք Ազգասիրութեան նախանձովը, ու թէ Հայկազնեան լեզուին եւ թէ օտար քանի մը պիտանի լեզուներուն ուսմունքը մէկէն դիւրացընելու միջոց մը տալ փափաքելով՝ հրատարակեցինք աս մեր գործքը անուանեալ „Նոր Բառգիրք Յունարէն-Իտալերէն-Հայերէն-Տաճկերէն“:

Աւելի բան կը սեպենք մեր աս գործքին օգուտն ու հարկը Հասարակութեան հասկըցընել՝ որովհետեւ ամէն մարդ ինքիրէն կրնայ դատել եթէ մինչուկ հիմայ Ազգերնուս մէջ չգտնուած ասանկ գիրք մը ինչչափ ցանկալի ու հարկաւոր պիտի ըլլայ: Հռոմերէն լեզուն աս վերջի ատեններս թէ գիտութեանց ու թէ վաճառականութեան մէջ շատ գործածական ըլլալէն ի զատ՝ ո՞վ չգիտեր եթէ Հայկաբանութիւն ալ աղէկ սորվիլ ուզողը՝ անշուշտ գոնէ քիչ մը Յունարէն լեզուին ծանօթութիւն պիտի ունենայ: Ինչու որ մեր նախնեաց՝ ու ի մասնաւորի՝ հինգերորդ դարուն գիրքերը՝ գրեթէ բոլորն ալ Յունարէնէ թարգմանուած ըլլալով՝ աս լեզուն գիտցողը՝ Հայկազնեան Մատեանները Հելլէն Բնագիրներուն հետ համեմա-

տելով Նախնեաց Հայկաբանութեան բուն ոճին կատարեալ խելամուտ կրնայ ըլլալ։

Ահա ասոնք եղան գլխաւոր պատճառները՝ որ զմեզ ստիպեցին աս մեր աշխատելի գործքը Հասարակութեան օգտին համար հրատարակել։

Իրաւցընէ կը վայլէր Յունարէն բառերը մեկնելու համար Հայերէն Գրաբառ լեզուն ու պարզ Տաճկականի տեղ՝ Պարսկերէնը գործածել (զոր եւ յաճախ գործածեցինք), բայց աւելի դիւրիմաց ըլլալու բաղձանքով Աշխարհաբառը ու պարզ Տաճկականը նախամեծար ընտրեցինք։ Երբեմն ալ Յունարէնին բուն իմաստը ճշդիւ մեկնելու համար՝ Լատինական ու Գաղղիական բառերն ալ աւելցուցինք։

Կըյուսանք ապա, Ազնիւ ընթերցողք, եթէ աս մեր գործքը սիրով կ՚ընդունիք իբր գրաւական մը Ազգասիրութեան ու իբր նպաստ մը Ազգային յառաջադիմութեան որ բոլոր մեր աշխատանաց մի միայն նպատակն եղաւ։

ΝΕΟΝ

ΛΕΞΙΚΟΝ ΤΕΤΡΑΓΛΩΣΣΟΝ

ΤΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΙΤΑΛΪΚΗΣ ΑΡΜΕΝΗΚΗΣ καὶ ΤΟΥΡΚΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ.

Α.

Α, α, Alfa, la prima lettera dell' Alfabeto Greco. *Ալֆա, Յունաց լեզուին առաջին գիրն է. Ալֆա, Եունանի լիսանընըն իլք հարֆիտըր:*

Ἀ, avendovi sopra questo accento (΄) significa uno, o primo. *այս նշանը (΄) վրան ունենալով կնշանակէ մէկ, կամ առաջին. Եուգարըտա պու նիշան (΄) օլտուղունտա կէօսթէրիր պիր, եախօտ պիրինճի:*

Α, ͵α, trovandosi al di sotto questo accento (͵) significa mille. *այս նշանը (͵) տակը ըլլալու ատեն կնշանակէ հազար. Պու նիշան (͵) ալթընտա օլտուղունտա կէօսթէրիր պին:*

Ἀ, ἀ, posta al principio delle parole significa privazione prendendo una significazione tutto contraria, come κακὸς-ἄκακος, δῆλος-ἄδηλος, νόμος-ἄνομος, *բառերուն սկիզբը դրուելով կնշանակէ զրկումն՝ բոլորովին հակառակ նշանակութեան մը փոխուելով, ինչպէս* κακὸς-ἄκακος, δῆλος-ἄδηլος. *Լաֆըզլարըն պաշլանկըճընտա գօնուլտուղունտա կէօսթէրիր մահրումիյէթ պիր մանէնի թէրսինի օլարագ, նիթէքիմ* κακὸς-ἄκακος *կիպի:*

Ἀ, ἀ, posta al principio delle parole significa collezione, come ἀδελφὸς-invece di-ὁμόδελφος, ἀκόλουθος invece di-ὁμοκέλευθος, ἀτάλαντος invece di-ἰσοτάλαντος. *բառերուն գլուխը դրուելու ատեն կնշանակէ միութիւն, ինչպէս* ἀδελφὸς, ὁμόδελφος *ին տեղը* ἀκόλουθος-ὁμοκέλευθος *ին տեղը, եւ այլն. Լաֆըզլարըն պաշլանկըճընտա գօնուլտուղունտա կէօսթէրիր պիրլիքի. նիթէքիմ* ἀδελφὸς-ὁμόδελφος *տէն պէրինէ, կիպի:*

Ἀ, ἀ, posta al principio delle parole significa aumento, come ἀχανὴς invece di πολὺ κεχηνὼς, ἄξυλος invece di πολύξυλος. però questo significato si usa molto raro. *բառերուն սկիզբը դրուելու ատեն կնշանակէ առաւելութիւն, ինչպէս* ἀχανὴς *փոխանակ* πολὺ κεχηνὼς *եւ այլն. բայց այս նշանակութիւնը քիչ կգործածուի. Լաֆըզլարըն պաշլանկըճընտա գօնուլտուղունտա կէօսթէրիր չօգլուգ եախօտ արթըգլըգ, նիթէքիմ,* ἀχανὴς-πολὺ κεχηνὼς *տէն պէրինէ, ֆագաթ պու ֆիքիրլէ նատիրէն գուլլանըլըր:*

Ἀ, ἀ, si pone per pleonasmo, o effonia al principio di quelle parole, che cominciano da due consonanti senza mutar la significazione, come στάχυς-ἄσταχυς, σπαίρω-ἀσπαίρω. *կդրուի աւելի հնչում հանելու համար, կամ այլ առ ի զարդ երկու բաղաձայնէ սկսած բառերուն գլուխը՝ առանց փոխելու անոր նշանակութիւնը, ինչպէս,* στάχυς-ἄσταχυς *եւ այլն. Գօնուլուր զէյտէ պիր եախօտ չիրէք իչին իքի հարֆ իլէ պաշլայան լաֆըզլարըն պաշլանկըճընտա՝ անըն մանասընը թէպտիլ էթմէքսիզին, նիթէքիմ,* στάχυς-ἄσταχυς *կիպի:*

Ἆ, ᾶ, interjezione di ammirazione, come. ᾶ, μέγα τολμήεις κηρὸς ἀπεπλάσατο. *զարմացական միջարկութիւն է, ինչպէս.* ᾶ, μέγα τολμήεις *եւ այլն. Թաաճճիւպ կէօսթէրիր, նիթէքիմ* ᾶ, μέγα, κτλ.

Ἆ, ᾶ, significa proibizione aggiungendosi alla particella Μὴ, come ᾶ μὴ λέγ᾽ ὦ πόνηρε ταῦτα. *կնշանակէ արգելելը* Μὴ *մասնիկին հետ ըլլալու ատենը, ինչպէս,* ᾶ μὴ λέγ᾽ ὦ πόνηρε ταῦτα. *Կէօսթէրիր եասագ էթմէքլիյի* Μὴ *իլէ պիրապէր օլտուղունտա, նիթէքիմ.* ᾶ μη λέγ᾽ ὦ πόνηρε ταῦτα.

Ἅ, ἅ, ἢ Ἃ, ἃ, ἢ Ἆ, ᾶ, interjezione di allegrezza, o di dolore. *ուրախութեան կամ ցաւի միջարկութիւն. Սէվինճ եախօտ աճը կէօսթէրիր:*

Ἀαγὴς-έος (ὁ, ἡ) (ἄγω-ἄγνημι) infragile. *չկոտրուող. Գըրըլմազ, գավի:*

Ἀάζω, Μ, ἀάσω, (ἄω) spirare.. esalare. *շունչ առնել. Նէֆէս ալըբ վէրմէք, սօլուգ ալմագ:*

Ἄαπτος (ὁ, ἡ) (ἀ, ἅπτομαι) intangibile, impalpabile, inaccessibile, *չշօշափուելու, չմօտիկնալու, եւ դէյմէզ, թօգունուլմազ, եագլաշըլմազ:*

Ἀασμὸς-οῦ (ὁ) (ἀάζω) esalazione. *շնչառութիւն. Նէֆէս ալըշ վէրիշ, սօլուգ ալմա:*

Ἀάσχετος (ὁ, ἡ) intollerabile, insoffribile. 2. che è difficile ad arrestarsi. *չդիմանալու. 2. դիւր չընկնող. Թահամմիւլ օլունմազ. 2. էլէ կէչմէզ, թութուլմազ:*

Ἄατος (ὁ, ἡ) (ἀ. ἀάω) insaziabile. *չկշտացող. Դօյմազ:*

Ἀάω, Μ, ἀάσω, nuocere, danneggiare.

զէնընել, վնաս ընել. չէեան՝ զարար էմէգ, զարար կէթիրմէք, չէեան հէրմէք։

Ἄβα, Δωρ. ἀντὶ Ἥβη.

Ἀβαζος (ὁ, ἡ) muto, taciturno. Համր, մունճ. տիլսիզ, պէլէգիւն, սուսու։

Ἀβαθής-έος, (ὁ, ἡ) (βάθος) senza profondità. Խորունկ չեղող. տէրին օլմայան, տէրինլիքսիզ։

Ἀβαθμίδωτος (ὁ, ἡ) senza grado. աստիճան չունող. տէրէճէսիզ։

Ἄβαθρος (ὁ, ἡ) (βάθρον) privo di fondamento. Հիմ չունող. թէմէլսիզ։

Ἀβακής-έος (ὁ, ἡ) (ἀ, βάζω) taciturno, chi non può parlare. 2. semplice. մունճ, ձայն չունող, խօսիլ չկրցող. 2. պարզամիտ. սէսսիզ, սէօյլէյէմէզ էօտէմէյէն. 2. սատէտիլ։

Ἀβακίζω, Μ. ίσω, tacere, non parlare. 2. esser semplice. լուռ կենալ, ձայն չհանել. 2. պարզամիտ ըլլալ. սուս տուրմագ. սէս չըգարմամագ. 2. սատէտիլ օլմագ։

Ἀβάκιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Ἄβαξ.

Ἀβάκχευτος (ὁ, ἡ) (βακχεύω) non partecipe, alieno dalle baccanale, mesto, tristo. Բագոսի չաստուածին խաղերուն հաղորդ չեղող, տրտում. Բագուս կիւնլէրինէ էլլիհաթ օլմայան, մէհզուն։

Ἄβαξ-ακος (ὁ) (ἀ, βάσις) tavoletta, tavola delle figure matematiche, o geografiche. 2. tavola di calcolo. 3. tavola di denari. 4. tavola di giuoco. չափաբերութեան կամ երկրաչափութեան ձեւերու տախտակ. 2. Համրելի տախտակ. 3. ստկի տախտակ. 4. խաղի տախտակ. էնճ հէնտէսէ, էօլչմէ էնճ տէրզ թախթասը. 2. հէսապ թախթասը. 3. աքչէ թախթասը. 4. օյուն թախթասը (թավլա, տամա, սադրանճ, կէպի օյուն)։

Ἀβάπτιστος (ὁ, ἡ) (βαπτίζω) non battezzato. 2. non bagnato. չմկրտուած. 2. չթրջուած. վաֆթիզ օլմամըշ. 2. ըսլանմամըշ։

Ἄβαπτος (ὁ, ἡ) (βάπτω) non tinto. 2. non bagnato all'acqua. չներկուած. 2. չթրջուած. պօյանմամըշ. 2. ըսլանմամըշ։

Ἀβάρβαρος (ὁ, ἡ) non barbaro. բարբարոս չեղող. պարպար օլմայան։

Ἀβαρής-έος (ὁ, ἡ) non pesante. 2. chi non è di peso agli altri. թեթեւ. 2. ուրիշի ծանրութիւն չեղող. խաֆիֆ, աղըր կէլմէյէն. 2. պաշգալարա աղըրլըգ վէրմէյէն։

Ἄβαρις-ιος (ὁ, ἡ) (βᾶρις) senza nave. առանց նաւի. կէմիսիզ, սէֆինէսիզ։

Ἀβασάνιστος (ὁ, ἡ) non provato, non assaggiato, non esaminato. 2. non sottomesso al dolore, o tortura. չփորձուած, չքննուած. 2. ցաւ կամ տանջանք չքաշած. սընանմամըշ, թէֆթիշ օլունմամըշ. 2. ագը էզիյէթ չէքմէմիշ։

Ἀβασανίστως, ἐπίῤ., senza prova, esame, 2. senza tortura, o dolore. առանց փորձի՝ քննութեան. 2. առանց ցաւի կամ տանջանքի. սընանմամագսըզըն, թէֆթիշսիզ. 2. ազըսըզ, էզիյէթսիզ։

Ἀβασίλευτος (ὁ, ἡ) (βασιλεύω) chi non ha il Rè, chi non è soggetto al Rè. առանց թագաւորի, թագաւորի տակ չեղող. փատիշահսըզ, փատիշահ հիւքմի ալթընտա օլմայան։

Ἀβάσκανος (ὁ, ἡ) (βασκαίνω), non invidioso, sincero, verace. չնախանձող, պարզամիտ, արդար. գըսգանմայան, սատէտիլ, տօղրու։

Ἀβάσκαντος (ὁ, ἡ) non invidiato. չնախանձուած. գըսգանըլմամըշ։

Ἀβάστακτος (ὁ, ἡ) (βαστάζω), insoffribile, intollerabile. չդիմանալու. տայանըլմազ, քէթաթէ օլունամազ։

Ἄβατος (ὁ, ἡ) (βαίνω) difficile ad entrare, o ad avvicinarsi, inaccessibile. 2. deserto. 3. sacrosanto. չմտնալու, չմօտենալու. 2. ամայի. 3. սրբազան, սուրբ. եագլաշըլմաղ, կիրիլմէզ. 2. էսսիզ, վիրան. 3. գուտ, մուգատտէս։

Ἄβαφος (ὁ, ἡ) Ἄβαπτος.

Ἀβδέλυκτος (ὁ, ἡ) (βδελύσσω), non esecrabile. չզզուելու. իգրէնճ օլունամայաճագ։

Ἀβέβαιος (ὁ, ἡ), instabile, incerto. անստոյգ, անհաստատ. պէրգարար, տէյիշիր, տէյիշէն։

Ἀβεβαιότης-ητος (ἡ), incertezza, instabilità. անստուգութիւն, անհաստատութիւն, անյայտ ըլլալը. պէրգարարսըզլըգ, տէյիշիգլիք։

Ἀβέβηλος (ὁ, ἡ), (κύρ. τόπος), sacrosanto, inviolabile. սրբազան, անեղծանելի (տեղի). գուտ, մուգատտէս, պօզուլամայաճագ (եէր)։

Ἀβελτερία-ας (ἡ), pazzia, stoltezza, sciocchezza խենթութիւն, խեւութիւն, յիմարութիւն. տէլիլիք, տէլիւանէլիք, ախմագլըգ։

Ἀβέλτερος (ὁ, ἡ) (ἀ, βέλτερος), sciocco, insensato, forsennato, scioperato. խենթ, փախուկ, խեւ. տէլի, տիվանէ, ախմագ։

Ἀβελτηρία-ας (ἡ), Ἀττ. ἀντὶ Ἀβελτερία.

Ἀβίαστος (ὁ, ἡ), non sforzato, libero, spontaneo. բռնի չվարուած, ազատ, կամաւոր. զօր օլունմամըշ, ազատ, գէնտիլիյէ։

Ἄβιβλος (ὁ, ἡ) (βιβλίον), privo di libri. գիրք չունող. քիթապսըզ։

Ἄβιος (ὁ, ἡ) (βίος), chi non ha il vitto, bisognoso, chi non può vivere. ապրուստ չունող, չունեւոր, ապրիլ չկրցող. էքմէքսիզ, իհթիյաճլը, եաշայամազ, եաշամայան։

Ἀβίωτος (ὁ, ἡ) (βιόω), chi non può vivere, senza vita. ապրիլ չկրցող, կեանք չունող. եաշայամայան, ճանսըզ։

Ἀβλάβεια-ας (ἡ), sanità. 2. innocenza. առողջութիւն. 2. յանցանք չունենալը, անմեղութիւն. սաղլըգ. 2. սուչսուզլուգ, մասումիյէթ։

Ἀβλαβής-έος (ὁ, ἡ) (βλάπτω), indenne, innocente. 2. chi non prova danno. վնաս չտուող. 2. վնաս չքաշող. զարար վէրմէյէն, մէթէրսիզ. 2. զարար չէքմէյէն։

Ἀβλαβῶς, ἐπίῤ. senza danno. առանց վնասու. զարարսըզ, մէթէրսիզ։

Ἄβλαπτος (ὁ, ἡ) = Ἀβλαβής.

Ἀβλάπτως, ἐπίῤ. = Ἀβλαβῶς.

Ἀβλαστέω-ῶ, Μ. ήσω. (βλαστάνω), malamente germogliare, non crescere. քիչ ծլիլ, չաճիլ. ազ ֆիլիզ վէրմէք, պիւյիւմէմէք։

ʼΑβλαστὴς-έος (ὁ, ἡ) ʼΑβλάστητος (ὁ, ἡ) ῎Αβλαστος (ὁ, ἡ) che malamente germoglia, infecondo. քեղ ծլօղ, անպտուղ, անբեղուն. [illegible]

ʼΑβλασφήμητος (ὁ, ἡ) (βλασφημέω), cui non si può maledire. չանիծուելու. [illegible]

῎Αβλαυτος (ὁ, ἡ) (βλάυτη) senza scarpa, discalzato. առանց ոտից ամանի, բոպիկ. [illegible]

ʼΑβλεμὴς-έος (ὁ, ἡ) (ἀμελὴς) impotente, imbecille. վատուժ, չկըցօղ, տկար. [illegible]

ʼΑβλεπτέω-ῶ, M. ήσω. (βλέπω) veder come losco, esser mezzo cieco. 2. dissimulare, far le viste di non vedere. 3. sbagliare. կէս կոյր ըլլալ, աղէկ չտեսնալ, կարճատեսի պէս նայիլ. 2. չտեսնալու զարնել. 3. սխալիլ. [illegible]

ʼΑβλέπτημα-ατος (τὸ), errore, sbaglio. սխալմունք, յանցանք. [illegible]

ʼΑβλέφαρος (ὁ, ἡ), privo di palpebre. առանց լթարթիք չունեցող. [illegible]

ʼΑβλεψία-ας (ἡ), cecità. 2. inconsiderazione. կուրութիւն. 2. անխոհեմութիւն. [illegible]

῎Αβλητος (ὁ, ἡ) (βάλλω), non colpito, non ferito. չվիրաւորուած, չզարնուած. [illegible]

ʼΑβληχρὸς-ὰ-ὸν (βληχρὸς), debole, imbecille. վատուժ, տկար. [illegible]

ʼΑβλίμαστος (ὁ, ἡ) (βλιμάζω) intatto. չշօշափուած. [illegible]

ʼΑβοατὶ, ἐπίῤ. Δωρ. ἀντὶ ʼΑβοητὴ.

ʼΑβόατος (ὁ, ἡ) Δωρ. ἀντὶ ʼΑβόητος.

ʼΑβοηθησία-ας (ἡ) (βοηθέω), mancanza di soccorso, օգնութեան պակասութիւն, անօգնականութիւն. [illegible]

ʼΑβοήθητος (ὁ, ἡ), cui nessuno offre soccorso, non ajutato. 2. immedicabile. անօգնական. 2. ճար չըլլալօղ. [illegible]

ʼΑβόηθος (ὁ, ἡ), non sovvenuto, non ajutato, անօգնական. [illegible]

ʼΑβοητὶ, ἐπίῤ. (βοάω), senza rumore. առանց աղաղակի, լռութեամբ. [illegible]

ʼΑβόητος (ὁ, ἡ) (βοάω), non rumoroso, non tumultuario. 2. non pianto. աղաղակ չհանօղ. 2. չողբուած, չլացուած. [illegible]

ʼΑβολέω-ῶ. M. ήσω. (ἀ, βάλλω), andar all' incontro, accorrere, incontrare. դէմ երթալ, դիմաց ելլել, հանդիպիլ. [illegible]

ʼΑβολητὺς-ύος (ἡ) (ἀβολέω), incontro, rincontro. դիմաց ելլելը. հանդըպիլը. [illegible]

῎Αβολος (ὁ, ἡ) (βάλλω) κύρ. ἵππος, ὄνος κ. τ. λ.) che ancora non ha mutato il primo suo dente, o che non ha ancora il primo dente. առջի ակռան չփոխուած, կամ դեռ առջի կռակը չելած. [illegible]

ʼΑβοσκὴς-έος (ὁ, ἡ) (βόσκω) digiuno, che non ha mangiato. բան չկերած. [illegible]

ʼΑβόσκητος (ὁ, ἡ) ῎Αβοτος (ὁ, ἡ), privo di pascolo. ճարակ ուտելու բան չունօղ. [illegible]

ʼΑβουκόλητος (ὁ, ἡ) (βουκολέω), non guardato, rifiutabile. չպահուած, պահուելու արժանի չեղօղ. [illegible]

ʼΑβουλεὶ, καὶ ʼΑβουλεύτως, ἐπίῤ. = ʼΑβούλως.

ʼΑβούλευτος (ὁ, ἡ) = ῎Αβουλος.

ʼΑβουλέω-ῶ. M. ήσω. (οὐ βούλομαι), non volere. 2. non consultare, non riflettere. չուզել. 2. խորհուրդ չհարցնել, չմտածել. [illegible]

ʼΑβουλὴς (ὁ, ἡ) (ἀβουλέω) ʼΑβούλητος (ὁ, ἡ) (ἀβουλέω) non volontieri. 2. sconsiderato. ակամայ. 2. անխոհեմ. [illegible]

ʼΑβουλία-ας (ἡ), imprudenza, tracotanza, mancanza di consiglio, stoltezza, mal consiglio. անխոհեմութիւն, չմտածելը, չոգմուղութիւն, գէշ խորհուրդ. [illegible]

῎Αβουλος (ὁ, ἡ), inconsiderato, stolto. անխոհեմ, անմիտ, չոգմից. [illegible]

ʼΑβούλως, ἐπίῤ. inconsideratamente, senza riflessione. չմտածելով. [illegible]

ʼΑβούτης-ου (ὁ) (βοῦς), privo di greggia, povero. հօտ չունօղ, աղքատ. [illegible]

῎Αβρα, καὶ ῞Αβρα-ας (ἡ), cameriera, servente. 2. concubina. աղախին սենեկապան. 2. հարճ. [illegible]

ʽΑβραμὶς-ίδος (ἡ) pesce che si trova e nel mare, e nel fiume Nilo. ձուկ ու Նեղոս գետին մէջ գտնուօղ ձուկ մըն է. [illegible]

῎Αβρεκτος (ὁ, ἡ) (βρέχω), non bagnato, secco. չթրջուած, չոր. [illegible]

ʽΑβρίζομαι (ἀβρος) = ʽΑβρύνομαι.

ʼΑβριθὴς-έος (ὁ, ἡ) (βρίθω), leggiero, lieve. թեթեւ. [illegible]

῎Αβριχτος (ὁ, ἡ) (βρίζω), senza sonno, vigilante. անքուն, արթուն. [illegible]

ʼΑβρὶξ-ἐπίῤ. (ἀβρίζω), vigilantemente. արթուն կենալով, արթնութեամբ. [illegible]

ʽΑβροβάτης-ου (ὁ) (ἀβρὸς καὶ βαίνω) che ha andatura da femmina. կնկան պէս քալօղ. [illegible]

ʽΑβρόβιος (ὁ, ἡ), che vive nella mollezza, delicato. փափկակեաց. [illegible]

ʽΑβροβόστρυχος (ὁ, ἡ) = ʽΑβροκόμης.

Ἁβρόδαις-αιτος (ὁ, ἡ) (κυρ. τράπεζα.). (tavola) guarnita da vivande squisite. ազնիւ կերակուրներով զարդարուած (սեղան)․ Լէզիզ Թահամլար իլէ դօնանմըշ (սօֆրա)։

Ἁβροδιαιτάομαι-ῶμαι. Μ. ήσομαι. menar vita delicata-molle. փափուկ կեանք անցընել․ Նազիք էօմիւր կէչիրմէք։

Ἁβροδίαιτος (ὁ, ἡ) ἀντὶ Ἁβρόβιος.

Ἁβρόκαρπος (ὁ, ἡ) che produce frutta delicate. ազնիւ պտուղներ բերող․ կիւզէլ մէյվէ հասըլ էտիճի։

Ἁβροκομάω-ῶ. Μ. ήσω. fornirsi di chiome molli. փափուկ մազերով զարդարուիլ․ Նազիք սաչլարը օլմագ։

Ἁβροκόμας (ὁ) Δωρ. ἀντὶ Ἁβροκόμης-ου (ὁ), chi ha chiome delicate, o cincinni molli. փափուկ մազեր, խոպոպիքներ ունող․ Նազիք սաչլը գաագիւլլիւ։

Ἁβρόμιος (ὁ, ἡ) (βρόμιος), astemio. գինի չխմող․ շարապ իչմէյէն, ասըլսըզ։

Ἁβρομίτρης-ου (ὁ), coronato di mitra delicata. ազնիւ ու փափուկ թագով զարդարուած․ Նազիք գուլլահլը թաճ իլէ դօնանմըշ։

Ἄβρομος (ὁ, ἡ) (ἀ, βρόμος), tumultuario, strepitoso. աղաղակ՝ աղմուկ հանող․ կիւրիւլթիւլիւ, շամաթալը։

Ἁβροπέδιλος (ὁ, ἡ), chi ha scarpe delicate. ազնիւ ոտից ամաններ ունող․ կիւզէլ փապուճլու՝ գունտուրալը։

Ἁβροπέταλος. Ἰων. πέτηλος (ὁ, ἡ), che ha foglie molli. փափուկ տերեւ ունող․ Նազիք եափրագլը։

Ἁβρόπηνος (ὁ, ἡ) (πήνη), tessuto di stame molle, e sottile. բարակ ու ազնիւ պրծնով հիւսուած․ ինճէ իփլիկլէ դօգունմուշ։

Ἁβρόπους-οδος (ὁ, ἡ). che ha piedi delicati. փափուկ ոտքեր ունող․ Նազիք այագլը։

Ἁβρὸς-ά-όν. (ἅπτομαι, ἢ ἥβη), delicato, molle. 2. splendido, bello. փափուկ. 2․ փայլուն, աղուոր․ Նազիք․ 2․ բարլագ, գուզալ։

Ἁβροσύνη-ης (ἡ) (ἁβρὸς) = Ἁβρότης.

Ἀβροτάζω, Μ. άξω. (ἄβροτος), fallir la strada, smarrirsi. Ճամբան կորսնցնել․ եօլու շաշըրմագ, սափըթմագ։

Ἁβρότης-ητος (ἡ) (ἁβρὸς), mollezza, delicatezza. 2. bellezza. 3. lusso. փափկութիւն, գրգանք․ 2․ աղուորութիւն․ 3․ հեշտութիւն․ Նազիքլիք․ 2․ կիւզէլլիք․ 3․ Թանթանա, զէվգ։

Ἁβρότιμος (ὁ, ἡ) ἀντὶ Πολύτιμος.

Ἀβροτόνινος-ίνη-ινόν. (ἀβρότονον), fatto d'abrotano, abrotanino. Աբրոդանոս խոտէն․ գայսում օթունտան (պէլիշէրտէն)։

Ἀβροτονίτης-ου (ὁ) (κυρ. οἶνος) vino fatto di abrotano. Աբրոդանոս խոտէն շինուած գինի․ գայսում շարապը։

Ἀβρότονον (τὸ) (ἁβρὸς, τόνος) φυτ. abrotano (erba). բժշկական խոտ մըն է․ գայսում օթու, գայսում (պէլիշէրտէ)։

Ἄβροτος (ὁ, ἡ) (βροτὸς), incorruttibile, immortale. չապականուող, անմահ․ չիւրիւմէզ, էօլմէզ, պագի գալըջը։

Ἀβροχία-ας (ἡ), mancanza di pioggia, siccità. անձրեւի պակսութիւն, չորութիւն․ եաղմուրսըզլըգ, գուրագլըգ։

Ἄβροχος (ὁ, ἡ) (βρέχω) = Ἄβρεκτος.

Ἀβρόχως, ἐπίῤ. senza pioggia. առանց անձրեւի․ եաղմուրսըզ։

Ἁβρύνομαι, Μ. ῦμαι, acconciarsi delicatamente. 2. insuperbirsi. խիստ զարդարուիլ․ 2․ հպարտանալ․ չօգ դօնանմագ․ 2․ մաղրուրլանմագ։

Ἁβρύνω, Μ. υνῶ, (ἁβρὸς) acconciare delicatamente, effeminare. խիստ զարդարել, կնկան պես ազեղլցել․ էքսիգ դօնաթմագ, գարըլաշդըրմագ։

Ἄβρωμος (ὁ, ἡ) (βρῶμος), κυρ. ἰχθὺς) privo di puzzo di fetore. գարշ հոտ չունող, չհոտող․ ֆէնա գօգուսու օլմայան, գօգմամըշ։

Ἁβρῶς, ἐπίῤ. mollemente, morbidamente, delicatamente. փափկութեամբ, թուլութեամբ․ Նազիքլիք իլէ, եումուշագլըգ կէվշէկլիք իլէ։

Ἀβρωσία-ας (ἡ) (βρῶσις) digiuno, fame. բան չուտելը, անօթութիւն․ օրուչլու օլմագլըգ, աճլըգ։

Ἄβρωτος (ὁ, ἡ) (βιβρώσκω) digiuno, chi non ha mangiato. բան չկերած, անօթի․ օրուչլու, գարնը աճ։

Ἄβυδος καὶ Ἄβυθος (ὁ, ἡ) Ἄβυσσος.

Ἀβυρτάκη-ης (ἡ), specie di cibo composto di varj erbacci per eccitar l'appetito. ազգ ազգ խոտերէ շինուած կերակուր մը ախորժակը բանալու համար․ ամէզիրթուլ (Թիւրլիւ էօթլէրտէն եափըլմըշ իշթահ աչաճագ եէմէք)։

Ἄβυσσος (ὁ, ἡ) (βυσσὸς), profondo, immenso. խորունկ, յատակ չունող․ դէրին, դիպսիզ։

Ἄβυσσος (ἡ), inferno. 2. abisso. դժոխք․ անդունդ․ ճէհէննէմ․ 2․ կիրտապ, ուչուրում։

Ἀγάζομαι, Μ. άσομαι. (ἄγη) ammirare, accogliere. 2. sdegnarsi. զարմանալ, ընդունել․ 2․ բարկանալ․ Թէաճճիւպ էթ․ 2․ խըրչընլանմագ, եօգէրլէնմէք։

Ἀγάθεος (ὁ, ἡ) tutto divino. գլխովին աստուածեղէն․ պիւթիւն իւլիւհի։

Ἀγαθεωρῶ, Μ. ήσω. considerar con attenzione. ուշադրութեամբ մտածել․ դիգգաթ իլէ դիւշիւնմէք։

Ἀγαθίζομαι, Μ. ίσομαι, dir del bene. բարեբանել․ խայըր սէօյլէմէք, խայըր դուա էթմէք։

Ἀγαθὶς-ίδος (ἡ) (ἄγαν, θέω), gomitolo. կծիկ․ եումագ։

Ἀγαθοδότης-ου (ὁ), datore, conceditor del buono. բարեշնորհ․ էյլիք վէրէն։

Ἀγαθοειδὴς-έος (ὁ, ἡ), chi ha specie di buono. բարութեան կերպարան ունող․ էյլիք սիւրէթի օլան։

Ἀγαθοεργέω-ῶ. Μ. ήσω. far del bene. բարի գործ գործել․ էյլիք էթմէք։

Ἀγαθοεργία-ας (ἡ), beneficenza. բարեգործութիւն․ էյլիք էթմէքլիք։

Ἀγαθοεργὸς (ὁ, ἡ) benefattore. բարերար․ էյլիքճի, վէլի նիմէթ։

Ἀγαθοθέλεια-ας (ἡ), volontà dei buoni, buona volontà. բարիներու կամքը, բարի կամք․ էյիլէրին մուրատը, էյի մուրատ։

Ἀγαθοποιέω, ῶ, Μ. ήσω. = Ἀγαθοεργέω.
Ἀγαθοποιΐα - ας (ἡ), beneficenza. բարերարութիւն ・ էյլէդդիւրլըք ։
Ἀγαθοποιὸς (ὁ, ἡ) benefattore. բարեգործ ・ էյլէդդիւր, ժերէմէթլու, նիմէթէտիւր ։
Ἀγαθὸς - ἡ - όν, (ἄγαν) buono, probo, virtuoso, corraggioso, valoroso. 2. abile, esperto. 3. cattivo. բարի, ազնիւ, առաքինի, ուժով, կարիճ ・ 2 ・ բաւական իրթուած ・ 3 ・ գէշ, չար ・ էյի, տուզհ, ֆաղիլէթլի, դիւրէկլի, էհլիյէթլի ・ 2 ・ եղիեր, էհլի վէրդէտէ ・ 3 ・ ֆէնա, խեօթիւ ։
Ἀγαθοσύνη - ης (ἡ) ἀντὶ Ἀγαθότης.
Ἀγαθοτέλεια - ας (ἡ) bontà perfetta. կատարեալ բարութիւն ・ թամ դէրէճէ էյլիք ։
Ἀγαθότης - ητος (ἡ), bontà, probita, benevolenza, virtù. ազնուութիւն, բարութիւն, առաքինութիւն ・ էյլիք, տուզհլիք, ֆաղիլէթ ։
Ἀγαθουργέω - ῶ. Μ. ήσω (ἔργον) Ἀγαθοεργέω.
Ἀγαθουργὴς - οῦ (ὁ) Ἀγαθοεργός.
Ἀγαθουργία - ας (ἡ) Ἀγαθοεργία.
Ἀγαθουργὸς - οῦ (ὁ, ἡ) = Ἀγαθουργής.
Ἀγαθόφρων (ὁ, ἡ) (φρὴν), chi pensa bene, benevolo. բարի բան մտածօղ՝ փափաքօղ ・ էյի շէյ դիւշիւնէն՝ իսթէյէն, նիյէթլի ։
Ἀγαθοφυὴς - έος (ὁ, ἡ) (φυή), chi ha buona indole. բարի բարք ունօղ ・ էյի թապիաթլը ։
Ἀγαθοφυΐα - ας (ἡ), bontà naturale, buona indole. բնական բարութիւն, ազնիւ բնութիւն ・ թապիաթիդէն էյի օլմագլըք, էյի թապիաթ ։
Ἀγαθύνω, Μ. υνῶ, beneficare, far del bene. բարերարութիւն ընել ・ էյլիք էթմէք ։
Ἀγαθῶς, ἐπίῤ bene. լաւ, ազնիւ ・ էյի, իյի ։
Ἀγαθωσύνη - ης (ἡ) = Ἀγαθότης.
Ἀγαίομαι, (ἄγη), ammirare, invidiare. զարմանալ, նախանձիլ ・ թաաճճիւպ թամահ էթմէք, գըսգանմագ ։
Ἀγαῖος - αία - αῖον, (ἄγη), ammirabile, invidiabile. զարմանալի, 2 ・ նախանձելու ・ աճայիպ, թամահ օլունաճագ ・ 2 ・ գըսգանըլաճագ ։
Ἀγακλεὴς - έος, (ἄγαν, καὶ κλέος), gloriosissimo, onorificentissimo, illustrissimo. մեծափառ, խիստ պատուելի ・ փէք մէշհուր՝ նամտար, շաներէֆլի ・ ἐπίῤ. ώς.
Ἀγακλυτὸς - ἡ - όν. (κλυτὸς) = Ἀγακλεής.
Ἀγάλαξ-ακτος. πληθυν. ακτες, (ὁ) } allattati insieme. 2. privo di
Ἀγάλακτος (ὁ, ἡ) πληθυν. ακτοι, (ὁ) } latte. միատեղ կաթ կերած, 2 ・ կաթ չունօղ ・ սիւթգարտաշ ・ 2 ・ սիւթսիւզ ։
Ἀγαλακτοσύνη - ης (ἡ) (ἀγάλαξ), affinità, parentado, cognazione. ընտանութիւն, մերձաւորութիւն, ազգականութիւն ・ խըսըմլըք ։
Ἀγαλλίαμα - ατος (τὸ) γρφ. esultazione, trasporto di gran gioja, allegria. ցնծութիւն, մեծ ուրախութիւն ・ շենլիք, շէնլիք, սէվինմէլիք ։
Ἀγαλλίασις - εως (ἡ) Ἀγαλλίαμα.
Ἀγαλλιάομαι - ῶμαι. Μ. άσομαι (ἀγάλλω) gioirsi, esser trasportato di gran tripudio, allegrarsi. խիստ ուրախանալ՝ ցնծալ, հրճուիլ ・ չոգ շէնլէնմէք՝ մէսրուր օլմագ, շատլանմագ սէվինմէք ։
Ἀγαλλὶς - ίδος (ἡ) giacinto (fiore noto, che ha la cipolla, o bulbo). յակինթ (սոխ ունօղ ծաղիկ մըն է) ・ սիւմպիւլ (չիչէք) ։
Ἀγάλλοχον (τὸ), aloè (albero Indiano) հալուէ ・ էօտ աղաճը ։
Ἀγάλλω, Μ. αλῶ, (ἄγη, ἄγαμαι), ornare, abbellire. 2. onorare, (μσ - μαι) glorificarsi, vantarsi. 3. compiacersi, godere. զարդարել ・ 2 ・ յարգել ・ պարծիլ ・ 3 ・ վայելել ・ դօնաթմագ ・ 2 ・ իհթիրամ էթ ・ քէնտի իլէ ・ էօյիւնմէք, խօշլանմագ ・ 3 ・ հազ էթ ։
Ἄγαλμα - ατος (τὸ) (ἀγάλλω), cosa gioconda. 2. statua. լաւ՝ բարի՝ հաճոյ բան ・ 2 ・ արձան ・ սէֆալը՝ լըթիֆ շէյ ・ 2 ・ հէյքէլ, պութ ։
Ἀγαλματίας - ου (ὁ), formoso, o bello come statua. արձանի պէս աղուոր՝ սիրուն ・ պութ գիպի կիւզէլ՝ կէօզէլ ։
Ἀγαλμάτιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Ἄγαλμα.
Ἀγαλματόγλυφος (ὁ), (γλύφω), scultore di statua. քանդակագործ ・ արձան շինօղ ・ օյմաճը, պութ օյմա եափան ։
Ἀγαλματοποιέω - ῶ. Μ. ήσω. fabbricare statua. արձան շինել ・ սուրէթ օյմագ, պութ օյմա եափմագ ։
Ἀγαλματοποιητικὸς - ἡ - όν, concernente la fabbrica delle statue. արձան շինելու պատկանած ・ պութ օյմա եափմաղա մահսուս ։
Ἀγαλματοποιΐα - ας (ἡ), arte di fabbricar le statue. արձան շինելը ・ օյմաճըլըք ։
Ἀγαλματοποιὸς - οῦ (ὁ, ἡ), fabbricatore di statua, statuario. արձան շինօղ, անդրիագործ ・ օյմաճը, պութ օյմա եափան, սուրէթ օյան ։
Ἀγαλματουργία - ας (ἡ) = Ἀγαλματοποιΐα.
Ἀγαλματουργὸς - οῦ (ὁ, ἡ) = Ἀγαλματοποιός.
Ἀγαλματοφορέω - ῶ. Μ. ήσω, portar come una statua. արձանի մը պէս կրել ・ դիր պութ սուրէթ կիպի թաշըմագ ։
Ἀγαλματόω - ῶ. Μ. ώσω, render simulacro, o statua. արձան ընել՝ դարձնել ・ օյմաեա դէօնտիւրմէք՝ չէվիրմէք ։
Ἄγαμαι. Μ. άσομαι. (ἄγη), ammirare, stimare. զարմանալ, մեծ սեպել, յարգել ・ մաթէհայյիր օլ ・ էհլի դաղըլ դիւշիւնմէք ։
Ἀγάμητος (ὁ, ἡ) = Ἄγαμος.
Ἀγαμία - ας (ἡ), celibato. անամուսնութիւն, չամուսնանալը ・ էվլէնմէմէք ・ պէքեարլըք ։
Ἀγάμιον (τὸ), celibato. 2. pena contro il celibato. անամուսնութիւն ・ 2 ・ չամուսնացողներու համար պատիժ ・ էվլէնմէմէքլիք ・ 2 ・ էվլէնմէյէնլէր իչին գօյուլմուշ ճէզա ։
Ἄγαμος (ὁ, ἡ), celibe. չամուսնացած ・ անամուսին ・ էվլէնմէմիշ, պէքեար ։
Ἄγαν, ἐπίῤ. (ἄγω, ἢ ἄγη), troppo, molto. շատ, խիստ ・ չոգ, զիյատէ ։
Ἀγανακτέω - ῶ. Μ. ήσω. (ἄγαν, ἄχθομαι), dolersi, affliggersi. 2. sdegnarsi. ցաւիլ, տրտմիլ ・ 2 ・ բարկանալ ・ աճը դուլմագ ・ 2 ・ խօլիլէնմէք ։
Ἀγανάκτησις - εως (ἡ), il sentir dolore. 2. sdegno. ցաւ խմանալը, ցաւելը ・ 2 ・ բարկութիւն ・ աճը դուլմա ・ 2 ・ էօֆքէ, խըլըճ ։

Ἀγανακτητικὸς-ή-όν, lamentevole, querulo. [illegible] τικῶς, ἐπίῤ.

Ἀγανακτητὴς-ή-όν, intollerabile. [illegible]

Ἀγανακτικὸς-ὴ-ὸν, Ἀγανακτητικος-τητικῶς.

Ἀγανὴς-έος (ὁ, ἡ) = Ἀγανὸς.

Ἀγάννιφος (ὁ, ἡ), troppo nevicoso. (ἄγαν, νίφω) [illegible]

Ἀγανοβλέφαρος (ὁ, ἡ) (ἀγανὸς καὶ βλέφαρος), chi ha gli occhi blandi. [illegible]

Ἄγανος (ὁ, ἡ) (ἄγνυμι), rotto. 2. fragile. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀγανὸς-ή-όν. (ἀ, γάνος, ἢ ἄγαμαι), affabile, grazioso, placido, docile. [illegible]

Ἀγανοφρονέω-ῶ. Μ. ήσω, comportarsi con affabilità, con piacevolezza. [illegible]

Ἀγανοφροσύνη-ης (ἡ) affabilità, piacevolezza, mansuetudine, giocondità. [illegible]

Ἀγανόφρων-ονος (ὁ, ἡ) (ἀγανὸς, καὶ φρὴν) Ἀγανὸς.

Ἀγανώπης (ὁ) θηλ. νῶπης (ἡ), chi ha aspetto bello. [illegible]

Ἀγάνωρ-ορος (ὁ, ἡ) Δ. ἀντὶ Ἀγήνωρ.

Ἀγανῶς, ἐπίῤ. dolcemente, placidamente, amichevolmente. [illegible]

Ἀγάνωτος (ὁ, ἡ) non oscuro, non tinto di color nero. [illegible]

Ἀγαπάζω. Μ. άσω, accoglier amichevolmente, abbracciare. [illegible] ἴδε Ἀγαπάω.

Ἀγαπάω-ῶ. Μ. ήσω (ἀγάω, ἄγαμαι), amare. [illegible]

Ἀγάπη-ης (ἡ), amore, affetto. [illegible]

Ἀγάπημα-ατος (τὸ) oggetto d'amore, d'affezione. [illegible]

Ἀγαπήνωρ-ορος (ὁ) (ἀγαπάω, καὶ ἠνορέη) chi ama la fortezza, o i forti. [illegible]

Ἀγάπησις-εως (ἡ) } affezione, amore, diletto. [illegible]
Ἀγαπησμὸς-οῦ (ὁ) }

Ἀγαπητέος-α-ον, amabile, caro, grato, giocondo. [illegible]

Ἀγαπητικὸς-ή-όν, suscettibile d'amore. 2. affettoso. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀγαπητικῶς, ἐπίῤ. amorevolmente, con benevolenza. [illegible]

Ἀγαπητὸς-ή-όν, amabile, caro. [illegible]

Ἀγασθενὴς-έος (σθένος), molto robusto, gagliardo. [illegible]

Ἀγάσταχυς-υος (ὁ, ἡ) abbondante di spighe. [illegible]

Ἀγάστονος (ὁ, ἡ) (στόνος), che sospira molto. 2. degno di molti sospiri, infelice, miserabile. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἀγαστὸς-ὴ-όν. (ἄγαμαι), ammirabile. [illegible]

Ἀγάστωρ-ορος (ὁ) fratello uterino. [illegible]

Ἀγασυλλὶς-ίδος (ἡ) frutice, che porta l'ammoniaco. [illegible]

Ἀγατὸς-ή-όν. ἀντὶ Ἀγαστὸς.

Ἀγαυὸς-ή-όν. (ἄγαμαι) } ammirabile. 2.
Ἀγαυρὸς-ρὰ-ρόν, } nobile. 3. chiaro, perspicuo. 4. forte. 5. superbo. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible]

Ἄγγαρα-ων (τὰ), alberghi. [illegible]

Ἀγγαρεία-ας (ἡ) angaria, lavoro forzato, servizio pubblico. [illegible]

Ἀγγαρεύω. Μ. εύσω, angariare. [illegible]

Ἀγγείδιον-ου (τὸ) ὑποκορ. τ. Ἀγγεῖον.

Ἀγγεῖον-ου (τὸ) ὑποκορ. τ. Ἄγγος.

Ἀγγελία-ας (ἡ) annunzio, avviso. [illegible]

Ἀγγελιαρχὸς (ὁ) presidente degli annunziatori, ambasciadore. [illegible]

Ἀγγελιαφόρος (ὁ, ἡ) } messaggiere, nunzio, corriere. [illegible]
Ἀγγελιήτης-ου (ὁ) }

Ἀγγελικὸς-ή-όν, appartenente all' annunzio. [illegible]

Ἀγγελιώτης-ου (ὁ) ἀντὶ Ἀγγελιαφόρος.

Ἀγγέλλω Μ. έλω, (ἄγω) annunziare, avvisare. 2. far consapevole. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ἄγγελος-ου (ὁ, ἡ) nunzio. 2. la cosa annunziata. 3. Angelo. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ἄγγος - εος (τὸ) vaso. 2. scatola. 3. vena. 4. recettacolo. աման . 2 . տուփ . 3 . երակ . 4 . ընդունարան . [illegible]

Ἀγγούριον - ου (τὸ) cedriuolo. 2. cocomero. վարունկ . 2 . ձմերուկ . [illegible]

Ἄγε, Ἄγετε (κύρ. β. πρόστ. τ. προσ. τ. ἄγω) orsu, orvia, suvia. ոն արդէ . հայ . [illegible]

Ἀγείρω. Μ. ερῶ. (ἄγω, ἀγέρω) radunare. 2. mendicare. ժողվել . 2 . մուրալ, ողորմութիւն ժողվել . [illegible]

Ἀγελαδὸν. Δ. ἀντὶ Ἀγεληδὸν.

Ἀγελάζω. Μ. άσω. (ἀγέλη) radunare, congregare. ժողվել . [illegible]

Ἀγελαῖος - αία - αῖον. appartenente all' armento, alla greggia. 2. triviale, vile. նախիրու պատկանեալ . 2 . ռամկական . [illegible]

Ἀγελαιοτρόφος (ὁ) chi tiene cura dell' armento. նախիրը հողացող . [illegible]

Ἀγελαιὼν - ῶνος (ὁ) luogo di pascolo per gli armenti. նախիրու ճարակուելու տեղ . [illegible]

Ἀγελαρχέω - ῶ. Μ. ήσω. esser comandante, sovrastante della greggia, degli armenti. նախիրու վրակեցու ըլլալ . [illegible]

Ἀγελάρχης - ου (ὁ) (ἄρχω) ⎫ comandante
Ἀγέλαρχος - ου (ὁ) ⎭ dell' armento. 2. condottiere, guida della greggia. նախիրու վրակեցու . 2 . նախիրու առաջնորդ . [illegible]

Ἀγελαστέω - ῶ. Μ. ήσω (ἀγέλαστος) astenersi dal riso, non ridere. չծիծաղիլ . [illegible]

Ἀγελαστεὶ - αστὶ. ἐπίῤ. (ἀγέλαστος) senza riso, ridere. չծիծաղելով . [illegible]

Ἀγέλαστος (ὁ, ἡ) chi non ride, severo. 2. chi non è degno di riso. չծիծաղող . խիստ . 2 . ծիծաղուելու արժանի չեղող . [illegible]

Ἀγέλη - ης (ἡ) (ἄγω) armento, greggia. նախիր . հօտ . [illegible]

Ἀγεληδὸν. ἐπίῤ. in folla, con turma. խմբովին . [illegible]

Ἀγελικὸς - ή - όν = Ἀγελελαῖος =

Ἀγέμιστος (ὁ, ἡ) (γενεαλογέω) di chi non si sa la genealogia. 2. basso di nascita. առանց ազգաբանութեան . 2 . ցած զարմէ մը . [illegible]

Ἀγένεια - ας (ἡ) (γένος) viltà, bassezza di nascita. ցած զարմէ ըլլալը . [illegible]

Ἀγένειος (ὁ, ἡ) (γένειον) imberbe. մօրուք չունեցող . [illegible]

Ἀγενὴς - έος (ὁ, ἡ) (γένος) ignobile, vile. 2. non generoso - liberale. 3. senza prole, chi mena una vita celibe. ցած զարմէ, վատազգ . 2 . առատաձեռն չեղող . 3 . զաւակ չունեցող, ամուրի . [illegible]

Ἀγένητος (ὁ, ἡ) (γίνομαι) non fatto, non esistente. չեղած, չգոյացող . [illegible]

Ἀγέννεια - ας (ἡ) (ἀγεννὴς) Ἀγένεια.

Ἀγεννὴς - έος (ὁ, ἡ) (γεννάω) Ἀγενὴς.

Ἀγεννησία - ας (ἡ) (γεννάω) sterilità. 2. vedovanza. ամլութիւն 2 . այրիութիւն . [illegible]

Ἀγέννητος (ὁ, ἡ) (γεννάω) ingenito, non creato. անծին, չստեղծուած . [illegible] ἀγεννήτως. ἐπίῤ.

Ἀγεννίζω. Μ. ίσω. farsi ignobile. ցած վատազգ ըլլալ . [illegible]

Ἀγέραστος (ὁ, ἡ) (γέρας) ⎫ non premiato.
Ἀγέρατος (ὁ, ἡ) ⎭ պարգեւ չառած . [illegible]

Ἀγερμοσύνη, ης (ἡ) (ἀγείρω) Ἀγυρμός.

Ἀγερωχία - ας (ἡ) (ἀγέρωχος) superbia, arroganza, orgoglio. 2. ferocità. հպարտութիւն, գոռոզութիւն . 2 . կատաղութիւն . [illegible]

Ἀγέρωχος (ὁ, ἡ) orgoglioso, superbo. 2. fiero, feroce, ardito. հպարտ, գոռոզ . 2 . կատաղած, յանդուգն . [illegible]

Ἀγεσίλαος - ου (ὁ) (ἄγω, καὶ λαος) ἐπιθετ. τ. Πλούτωνος.) condottiere del popolo. ժողովուրդը առաջնորդող . [illegible]

Ἀγέτις - ίδος (ὁ) Δ. ἀντὶ Ἡγέτις.

Ἄγευστος (ὁ, ἡ) (γένομαι) ingustabile. 2. che non ha gustato. չճաշակուելու . 2 . չկերած, չճաշակած . [illegible]

Ἀγεωμέτρητος (ὁ, ἡ) chi non sa la geometria. երկրաչափութիւն չգիտցող . [illegible]

Ἀγεωργησία - ας (ἡ) (γεωργέω) negligenza d' agricoltura. երկրագործութիւն չընելը . [illegible]

Ἀγεώργητος (ὁ, ἡ) (τόπος) incolto. չմշակած . [illegible]

Ἄγη, ης (ἡ) (ἄζω, ἄγαμαι) ammirazione. 2. venerazione. 3. invidia. զարմանալը . 2 . յարգելը . 3 . նախանձիլը . [illegible]

Ἀγὴ - ῆς (ἡ) (ἄγνυμι) contusione, frammento, rottura. կոտրուիլը, ճզմիլը, կտորը . [illegible]

Ἀγηλατέω - ῶ. Μ. ήσω. perseguitare, cacciare, metter in fuga. 2. saccheggiare. ետեւէն վազել կինալ, վռնտել . 2 . թալլել . [illegible]

Ἀγηλατίζω. Μ. ίσω. scacciare. վռնտել . [illegible]

Ἀγήλατος (ὁ, ἡ) (ἀγηλατέω) spinto da una mano forte. ուժով ձեռքէ մը հրուած . [illegible]

Ἄγημα - τος (τὸ) (ἄγω) squadra, truppa, esercito. բանակ . [illegible]

Ἀγηνορία - ας (ἡ) (ἄγαν, καὶ ἀνὴρ) robustezza, fortezza. 2. audacia, arroganza. քաջութիւն, արիութիւն . 2 . յանդգնութիւն, գոռոզութիւն . [illegible]

ընդարձակելի, պարծենալի. 2. ժխտութեան, անդրանիկեան.

Ἀγήνωρ-ορος (ὁ) (ἄγαν, ἢ ἄγω, καὶ ἀνὴρ) robusto, forte, gagliardo. 2. ardito, superbo, arrogante. արիասիրտ, ուժով, քաջ. 2. յանդուգն, գոռոզ, հպարտ. կիլի, ընդարձակ. 2. ժխտութիւն, ժխտեր, պն ժխտեր.

Ἀγήρατος (ὁ, ἡ) (γῆρας) } chi non si invecchia, immortale, perenne.
Ἀγήρως-ων. (ὁ, ἡ) } անծերանալի, անմահ, մշտակայ. կիլիկեան միւս, եղեւն, մնայուն.

Ἀγὴς-έος (ὁ, ἡ) (ἄγνυμι) curvato, curvo. ծուռ, ծռած. եղբ.

Ἁγὴς-έος (ὁ, ἡ) (ἄγος) ἀντὶ Ἐναγής.

Ἀγήσανδρος-ου (ὁ) (ἄγω, καὶ ἀνὴρ) = Ἀγεσίλαος.

Ἀγησίχορος (ὁ, ἡ) (ἀγέομαι, καὶ χορὸς) chi regola il coro. corista. պարապետ, խմբի կարգ դնող. օրհնող ընդարձակ գոհան նոյնի կերպն.

Ἀγητὸς-ή-όν. (ἄγαμαι) ἀντὶ Ἀγαστός.

Ἁγιάζω. Μ. άσω (ἅγιος ἐκκλησ.) santificare, consacrare. սուրբ ընել, սրբագործել, նուիրել, ձօնել. մաղարելի ընդ եր, բաքբեր խոսա երեւե.

Ἁγίασμα-ατος (τὸ) (ἁγιάζω) la cosa consacrata-santificata. սրբուած նուիրած բանը. մաղարելի կերպէ բաքբեր օրինակ էեյ.

Ἁγιασμὸς-οῦ (ὁ) (ἐκκλησ.) consacrazione. մաքրելը, սրբելը, նուիրելը. մաղարելի երեւոյթ, բաքբեր.

Ἁγιαστήριον (τὸ) (ἐκκλησ.) Santuario. սրբարան տեղի. աղէր մաղարելի եեր.

Ἁγιαστὴς-οῦ (ὁ) (ἐκκλησ.) consacrante. սրբող, նուիրող, ձօնող. մաղարելիեեն, բաքբեր խոսա երեւե.

Ἁγιαστικὸς-ή-όν. appartenente alla consacrazione. նուիրելու ձօնելու վերաբերեալ. մաղարելիեեե բաքբեր երեւոյթ կերպ.

Ἀγίγαρτος (ὁ, ἡ) senza acini (uva) կուտ թէն չունող (խաղող). էնժերեւ (եղէմ).

Ἁγίζω. Μ. ίσω. (ἅγος) ἀντὶ Ἁγιάζω.

Ἁγιόγραφος (ὁ, ἡ) santamente, o dai santi scritto. սրբութեամբ կամ սուրբերէն գրուած. աղէր, եւ աղեղեեն եղեւեւ.

Ἅγιον-ου (τὸ) santuario, tempio. սուրբ տեղ, տաճար. աղէր մաղարելի եեր, օրհնարան, եկեղեցի.

Ἁγιοπρεπὴς-έος (ὁ, ἡ) (ἅγιος, πρέπει) appartenente-necessario ai santi. սուրբերուն պատկանած հարկաւոր. աղեղեեն պէտք եղեւ.

Ἅγιος-α-ον. ἢ (ὁ, ἡ) santo, venerando. 3. inviolabile. սուրբ. 2. յարգելի 3. անեղծ. աղէր, բարեպաշտ. 2. եղեւեւեւ, բաղեեւ. 3. պահպանելի.

Ἁγιοσύνη-ης (ἡ) } santità, santimonia.
Ἁγιότης-ητος (ἡ) } սրբութիւն. աղեղեեւ, բարեպաշտ.

Ἁγιόω-ῶ. Μ. ώσω. = Ἁγιάζω.

Ἁγιστεύω. Μ. εύσω. στέω. Μ. έσω. (ἅγιος) vivere santamente. սրբութեամբ ապրիլ. աղէն եղեւ.

Ἁγίως. ἐπίῤ. santamente. սրբութեամբ. աղէն, եղեւ.

Ἀγκάζομαι. Μ. άσομαι. (ἀγκαὶ) abbracciare, prender fra le braccia. գրկել, թեւերուն մէջ բռնել. գոհանալ, գրկել էնէ. բաղբաց.

Ἀγκάλη-ης (ἡ) (ἀγκαὶ) braccio. 2. seno. թեւ. 2. գիրկ. ծոց. 2. գոհաց.

Ἀγκαλιάζω. Μ. άσω. abbracciare. գրկել. գոհանալ, աղբաց.

Ἀγκαλίζομαι. Μ. ίσομαι (ἀγκάλη) ἀντὶ Ἀγκάζομαι.

Ἀγκαλὶς-ίδος (ἡ) fascicolo, manata. 2. Πληθυν. le braccia. խուրձ, տրցակ. 2. թեւեր. թեւեր. 2. գոհաց.

Ἀγκάλισμα-ατος (τὸ) quello che portiamo, o prendiamo nel seno, o braccia. 2. abbraciamento. թեւերու կամ գրկի մէջ տարուած բանը. 2. գրկելը. գոհանալ, ընկերոջ գոհալ կեղեւեւ եղեւ. 2. գոհանալ.

Ἄγκαλος-ου (ὁ) ἀντὶ Ἀγκαλὶς.

Ἀγκὰς. ἐπίῤ. (κύρ. αἰτ. πληθ. τ. Ἀγκὴ ἢ Ἀγκάλη) fra le braccia, con le braccia. թեւերուն մէջ. գոհացնել եղեւ գոհանալ.

Ἄγκιον-ου (τὸ) ὑποκορ. τ. Ἄγκος.

Ἀγκιστρεία-ας (ἡ) (ἄγκιστρον) pesca all' amo. կարթով ձկնորսութիւն. ձկնորսութիւն, ձուկ եւ կարթ.

Ἀγκιστρευτὴς-οῦ (ὁ) (αγκιστρεύω) pescatore all' amo. կարթով ձուկ բռնող. ձկնորս.

Ἀγκιστρεύω. Μ. εύσω (ἄγκιστρον) inamare, pescare all amo. կարթով ձուկ բռնել. ձուկ եւ կարթ բռնել.

Ἀγκίστριον (τὸ) ὑποκορ. τ. Ἄγκιστρον.

Ἀγκιστρόδετος (ὁ, ἡ) (δέω) legato all' amo. կարթի կապուած. ձուկ բռնելու կարթ.

Ἄγκιστρον (τὸ) amo կարթ կամ ձուկի առնող. կարթ, ձուկ.

Ἀγκιστροπώλης-ου (ὁ) venditore d'amo. կարթ ծախող. ձուկ առնող.

Ἀγκιστρόω-ῶ. Μ. ώσα (ἄγκιφτρον) far adunco a guisa d'amo. 2. prendere all' amo, կարթի նման ծռել. 2. կարթով բռնել. կարթ ծռել. 2. կարթ բռնել.

Ἄγκλιμα-ατος (τὸ) luogo in nave, in cui siede, o sta il timoniere. 2. piloto, timonista. նաւու մէջ ղեկավարին նստելու կամ կենալու տեղը. 2. ղեկավար. ղեկավար նաւավար. 2. նաւավար.

Ἀγκοίνη-ης (ἡ) (ἄγκων) Ἀγκάλη.

Ἀγκονὶς-ίδος (ἡ) ministra, fantesca, serva. աղախին. սպասուհի.

Ἀγκόνος-ου (ὁ) servo, faniglio. ծառայ, սպասաւոր տան. ծառայ.

Ἄγκος-εος (τὸ) ἀγκὼν) valle. ձոր. հովիտ.

Ἀγκταλιάζω. Μ. άσω, (ἄγχω) soffogare, affogare, strangolare. խեղդել. խեղդել.

Ἀγκυλέομαι-οῦμαι Μ. ήσομαι (ἀγκύλη) lanciare, saettare, avventare, arcare. նետ նետել. նետ նետել.

Ἀγκύλη - ης (ἡ) nastro, la corda dell'arco, cui si incocca lo strale e si getta. 2. viziosa contrazione degli articoli. նետին չուանը. 2. մարմնոյ յօդուածներուն քաշուիլը. եաին քիրիշի. 2. եըլուրըն չեքիլմեսի։

Ἀγκυλίζομαι. Μ. ίσομαι, Ἀγκυλέομαι.

Ἀγκυλὶς - ίδος (ἡ) ὑποκορ. τ. Ἀγκύλη.

Ἀγκυλιστὴς - οῦ (ὁ) (ἀγκυλίζομαι) lanciatore, saettatore, arciere. նետ նետող. օք աթըճը, թիրէնտազ, քէմանքեշ։

Ἀγκυλοβλέφαρον - ου (τὸ) infermità delle palpebre. աչքի թարթիչներու ախտ. կեօզ գափագլարընըն պիր օյ մարազը։

Ἀγκυλόγλωσσος (ὁ, ἡ) chi ha la pipita, di chi la lingua è impedita. լեզուն կապուած. դիլի պաղլանմըշ, թութուլմուշ։

Ἀγκυλόδειρος (ὁ, ἡ) (δειρή) di collo storto. ծուռ վիզ ունեցող. պօյնու էյրի, էյրի պօյունլու։

Ἀγκυλόδους - οντος (ὁ, ἡ) di denti storti. ծուռ ու մուռ ակռաներ ունեցող. էյրի տիշլի։

Ἀγκυλοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) curvo, tortoso. ծուռ, ծուռ ու մուռ. էյրի, էյրի պիւյրի։

Ἀγκυλόκωλος (ὁ, ἡ) di membra storte. ծուռ ու մուռ անդամներ ունեցող. չարբուք ազալը։

Ἀγκυλόμητις - ιος (ὁ) (μῆτις) di storto naso. 2. malizioso, furbo, astuto, mariuolo. ծուռ քիթ ունեցող. 2. խորամանկ, չարաճճի, խաբեբայ. էյրի պուրունլու. 2. հիլէ, ֆէնդի, գուրնազ, շէյթան, թիլքի, հիլէքեար, ճէլլատը։

Ἀγκύλον (τὸ) corda dell' arco. նետին չուանը. եաին քիրիշի։

Ἀγκυλόπους - οδος (ὁ) di piedi storti. ծուռ ու մուռ ոտքեր ունեցող. էյրի պիւյրիւ այագլը օլան։

Ἀγκύλος - (ὁ, ἡ) curvo, storto, tortuoso, adunco. ծուռ, ծռած, ծուռ ու մուռ. էյրի, էյրիլմիշ, էյրի պիւյրի, չարբուք։

Ἀγκυλότοξος (ὁ, ἡ) (τόξον) chi porta arco curvo, o freccia piegata. ծուռ նետ կամ նիզակ կրող. էյրի օք եայը մըզրագ թաշըյան։

Ἀγκυλοχείλης - ου (ὁ) καὶ Ἀγκυλόχειλος (ὁ, ἡ) che ha il becco storto. ծուռ կտուց ունեցող. էյրի գաղաղլը (գուշ)։

Ἀγκυλόω - ῶ. Μ. ώσω, curvare, piegare, far tortuoso. ծռել, ծռմռկել. էյմէք, էյրի պիւյրի էթմէք, չարբըթմաք։

Ἀγκύλως - ἐπίῤ. curvamente, tortuosamente. ծուռ, ծուռ ու մուռ. էյրիճէ։

Ἀγκύλωσις - εως (ἡ) curvamento. ծռելը, ծռութիւն. էյրիլիք։

Ἀγκυλωτὸς - ή - όν, curvo, ծուռ. էյրի։

Ἄγκυρα - ας (ἡ) áncora. խարիսխ, նաւու երկաթ. կէմի դէմիրի. (μτφρ.) presidio, soccorso. 2. speranza. օգնութիւն. 2. յոյս. եարտըմ. 2. ումիտ։

Ἀγκύριον - ου (τὸ) ὑποκορ. τ. Ἄγκυρα.

Ἀγκυροβολέω - ῶ. Μ. ήσω, gettar l'áncora. խարիսխ նետել. դէմիր աթմաք (կէմի)։

Ἀγκυροβόλιον - ου (τὸ) luogo adattato per gettar l'áncora. խարիսխ նետելու յարմար տեղ. դէմիր աթմաղա միւնասիպ եէր։

Ἀγκυρόω - ῶ. Μ. ώσω, ancorare, gettar l'áncora. 2. dar la forma d'un áncora. խարսխել. 2. խարսխի նմանցնել. դէմիր աթմաք. 2. դէմիր պիչիմինէ սօքմաք։

Ἀγκὼν - ῶνος (ὁ) (ἄγω, ἄγνυμι) cubito. 2. qualunque curvatura. 3. manico di cetra. բազուկ. 2. ինչ եւ իցէ ծռած բան. 3. կիթառին կոթը. գօլ. 2. հէր պիր պիւգիւլմիւշ շէյ. 3. գիթարա գօլու։

Ἀγκωνίζω. Μ. ίσω, stringere, tenere frà le braccia. թեւերուն մէջը սեղմել. գօլլարըն արասընտա սըգմաք, գուճագլամաք։

Ἀγλαέθειρος (ὁ, ἡ) (ἔθειρα) di chiome belle, splendide, աղուոր ու փայլուն մազերով. կիւզէլ սաչլը փարլագ։

Ἀγλαΐα - ας (ἡ) splendore. 2. bellezza. 3. ornamento. 4. allegria. 5. l'una delle trè Grazie. փայլունութիւն. 2. աղուորութիւն. 3. զարդ. 4. խնդում. 5. իրեք Շնորհք ըսուած չաստուածուհիներէն մէկը. բարլագլըգ. 2. կիւզէլլիք. 3. զիյնէթ. 4. շէնլիք. 5. Կրայիա տէնէն իւչ հիւրիլէրտէն պիրի։

Ἀγλαΐζω. Μ. ίσω, rendere brillante, splendido. 2. adornare. փայլուն՝ աղուոր ընել. 2. զարդարել. բարլաթմաք, շէֆաֆլանտըրմաք. 2. զինէթլէմէք։

Ἀγλαΐζομαι. Μ. ίσομαι, brillare, risplendere. 2. adornarsi. փայլել. 2. զարդարուիլ. շէֆաֆլանմաք, բարլագ օլմաք. 2. զինէթլէնմէք։

Ἀγλάϊσμα - ατος (τὸ) } ornamento, abbelli-
Ἀγλαϊσμὸς - οῦ (ὁ) } mento. 2. splendore. 3. bellezza. զարդ. 2. փայլիւն. 3. աղուորութիւն. զինէթ. 2. բարլագլըգ. 3. կիւզէլլիք, կիւզէլլիք։

Ἀγλαϊστὸς - ή - όν. grazioso. սիրուն. շիրին։

Ἀγλαοβότρυς - υος (ὁ, ἡ) che ha uve splendide. փայլուն՝ ու աղուոր խաղողներ ունեցող. կիւզէլ պարլագ իւզիւմլիւ։

Ἀγλαόγυιος (ὁ, ἡ) (γυῖον) di belle membra. աղուոր անդամներ ունեցող. կիւզէլ ազալը։

Ἀγλαόδενδρος (ὁ, ἡ) che produce belli alberi. աղուոր ծառեր բուսցնող. կիւզէլ աղաճլը։

Ἀγλαόδωρος (ὁ, ἡ) chi dà premii belli. աղէկ պարգեւ տուող. էյի հէտիյէ վէրէն։

Ἀγλαόεργος (ὁ, ἡ) che fa gesta splendide. հռչակաւոր գործքեր ընող. նամլը իշլէր իշլէյէն։

Ἀγλαόθρονος (ὁ) (θρόνος) chi siede in un trono splendido. փայլուն աթոռ նստող. փարլագ թախթտա օթուրան։

Ἀγλαόθυμος (ὁ, ἡ) dolce, benigno, affabile, cortese. սիրուն, անուշ, քաղցրաբարոյ, քաղաքավար. թատլը, եօլ, եումուշագ, էտէպլի, նազիք։

Ἀγλαόθωκος (ὁ, ἡ) (θῶκος) Ἀγλαόθρονος.

Ἀγλαόκαρπος (ὁ, ἡ) che produce belli frutti. աղնիւ պտուղներ բերող. կիւզէլ մէյվէլի։

Ἀγλαόκοιτος (ὁ, ἡ) (κοίτη) chi ha bel letto. աղուոր անկողին ունեցող. կիւզէլ եաթագլը։

Ἀγλαόκουρος (ὁ, ἡ) chi ha figli belli. ա-

գլուր գլուակներ ունող. [illegible]

ʼΑγλαόμητις (ὁ, ἡ) (μῆτις) celebre per il suo consiglio. իր խորհուրդներուն համար երեւելի. [illegible]

ʼΑγλαόμορφος (ὁ, ἡ) (μορφὴ) vezzoso, vago, bello, gentile, grazioso. աղուոր, սիրուն, գեղեցիկ. [illegible]

ʼΑγλαόνους (ὁ, ἡ) fornito di mente perspicua, eccellente, ingegnoso. միտքը՝ խելքը սուր, խելացի. [illegible]

ʼΑγλαόπαις - αιδος (ὁ, ἡ), ʼΑγλαόκουρος.

ʼΑγλαόπεπλος (ὁ, ἡ) fornito di vestimenti splendidi. փայլուն լաթերով. [illegible]

ʼΑγλαόπυργος (ὁ, ἡ) che ha torri belle. գեղեցիկ աշտարակներով. [illegible]

ʼΑγλαὸς - ὴ - όν. ἢ (ὁ, ἡ) (ἀγάλλω) splendido, limpido. 2. illustre. 3. lieto. փայլուն, մաքուր. 2. երեւելի. 3. ուրախ. [illegible]

ʼΑγλαότευκτος (ὁ, ἡ) strutto splendidamente. փայլուն շինուած. [illegible]

ʼΑγλαοτριαίνης - ου (ὁ) famoso per il suo tridente. երեքժանիին համար երեւելի. [illegible]

ʼΑγλαοφαρὴς - έος (ὁ, ἡ), ʼΑγλαόπεπλος.

ʼΑγλαοφεγγὴς - έος (ὁ, ἡ) che risplende chiaramente, splendidissimo. խիստ փայլուն. [illegible]

ʼΑγλαόφοιτος (ὁ, ἡ) che cammina splendidamente. գեղեցիկ քալող. [illegible]

ʼΑγλαόφωνος (ὁ, ἡ) che ha bella voce. գեղեցիկ ձայն ունող. [illegible]

ʼΑγλαόφωτις - ιδος (ἡ), Γλυκυσίδη.

ʼΑγλαυκος (ὁ, ἡ) non ceruleo. կապուտակ չեղող. [illegible]

ʼΑγλάφυρος (ὁ, ἡ) (γλαφυρὸς) senza grazia, garbo, sgarbato. անշնորհք, անվայելուչ. [illegible]

ʼΑγλάωψ (ὁ) ῶπης (ἡ) chi ha bella forma o begli occhj. աղուոր դէմք կամ աչք ունող. [illegible]

ʼΑγλαῶς. ἐπίῤ. splendidamente, illustramente. փայլուն, երեւելի. [illegible]

ʼΑγλευκὴς - έος. (γλεῦκος) ⎫ non dolce, insi-
ʼΑγλευκος (ὁ, ἡ) (γλεῦκος) ⎭ pido, insoave. անուշ չեղող, անհամ. [illegible]

ʼΑγληνος (ὁ, ἡ) (γλήνη) senza pupilla, cieco. բիբ չունող. կոյր. [illegible]

ʼΑγλίη - ης (ἡ) albugine, pellicola bianca sull' occhio. լուսն աչաց (ախտ մըն է). [illegible]

ʼΑγλὶς - ῖδος, ἢ ῖθος (ἡ) spicchio d'aglio. սխտորի պճեղ. [illegible]

ʼΑγλυφος (ὁ, ἡ) (γλύφω) non intagliato, non scolpito. չկոփուած. [illegible]

ʼΑγλωσσέω - ῶ. M. ήσω. = Δυσφημέω.

ʼΑγλωσσία (ττία) ας (ἡ) ignoranza di parlare, taciturnità. խօսիլ չգիտնալը, լռութիւն. [illegible]

ʼΑγλωσσος (ττος) ου (ὁ, ἡ) chi non ha la lingua. 2. chi non può parlare, mutolo. լեզու չունող. 2. խօսիլ չկրցող, համր. [illegible]

ʼΑγμα - τος (τὸ) (ἄγνυμι) ʼΑγή.

ʼΑγμίζω. M. ίσω. (ἄγμα) rompere, frangere. կոտրել. [illegible]

ʼΑγμὸς - οῦ (ὁ) (ἄγνυμι) ʼΑγή. 2. precipizio. խորխորատ. [illegible]

ʼΑγναμπτοπόλεμος (ὁ, ἡ) inespugnabile, invincibile. անմարտնչելի, անյաղթ. [illegible]

ʼΑγναμπος (ὁ, ἡ) (γναμπτὸς) inflessibile, inesorabile, spietato. անողորքելի, անգութ. [illegible]

ʼΑγναπτὸς (ὁ, ἡ) (γνάπτω) ⎫ non pettinato.
ʼΑγναφος (ὁ, ἡ) ⎭ չսանտրուած. [illegible]

ʽΑγνεία - ας (ἡ) (ἁγνέυω) purità, castità. 2. espiazione, purgazione. մաքրութիւն, ողջախոհութիւն. 2. քաւելը. [illegible]

ʽΑγνευτήριον - ου (τὸ) luogo per purgare, espiare. քաւարան. [illegible]

ʽΑγνευτικὸς - ὴ - όν. che conserva la castità, pudico. մաքրութիւնը պահող, ողջախոհ. [illegible]

ʽΑγνεύτρια - ας (ἡ) sacerdotessa, che espiava. քաւիչ քահանայուհի. [illegible]

ʽΑγνεύω. M. εύσω (ἁγνὸς) esser casto, conservar la castità. ողջախոհ ըլլալ, մաքրութիւնը պահել. [illegible]

ʽΑγνίζω. M. ίσω. purificare, espiare. քաւել. [illegible]

ʽΑγνιος (ὁ, ἡ) di agnocasto. հագնիէ. [illegible]

ʽΑγνισμα - τος (τὸ) cosa per purificare. քաւելու բան. [illegible] 2. = τῷ

ʽΑγνισμὸς - οῦ (ὁ) purificazione, espiazione. քաւելը. [illegible]

ʽΑγνίτης - ου (ὁ) che purga, purifica, purificante. քաւիչ, քաւող. [illegible]

ʼΑγνοέω - ῶ. M. ήσω. (νοέω) ignorare, non intendere. 2. peccare, sbagliare. չգիտնալ, չիմանալ. 2. սխալիլ. [illegible]

ʼΑγνόημα - τος (τὸ) ⎫ ignoranza. 2. peccato
ʼΑγνοία - ας (ἡ) ⎭ commesso per l'ignoranza. 3. imprudenza. 4. sbaglio. տգիտութիւն. 2. տգիտութեամբ եղած մեղք. 3. անխոհեմութիւն. 4. սխալմունք. [illegible]

ʽΑγνόῤῥυτος (ὁ, ἡ) (ῥέω) che versa limpidamente (fonte, ecc.) ականակիտ, յստակաբուղխ (աղբիւր եւ այլն). [illegible]

Αγνος - ου (ἡ) agnocasto, (pianta). հագնի. [illegible]

ʽΑγνὸς - ὴ - όν. (ἄγος) puro, integro. 2. santo, pio. 3. pudico, casto. մաքուր. 2. սուրբ. 3. ողջախոհ. [illegible]

᾿Αγνόστροφος (ὁ, ἡ) (στρέφω) intrecciato di agnocasto. հագնիով միատեղ հիւսած. [illegible]

῾Αγνοσσύνη - ης (ἡ) ἀντὶ ᾿Αγνότης.

῾Αγνοτελὴς - έος (ὁ, ἡ) perfettamente puro, casto. կատարեալ սուրբ՝ մաքուր. [illegible]

῾Αγνότης - ητος (ἡ) castità, purità. մաքրութիւն, ողջախոհութիւն. [illegible]

῎Αγνυμι. Μ. ἄξω. rompere, spezzare. կոտրել, կոտրտել. [illegible]

᾿Αγνωμονέω - ῶ. Μ. ήσω. (ἀγνώμων) far con ignoranza 2. con ingratitudine 3. con malignità. տգիտութեամբ 2. ապերախտութեամբ 3. չարութեամբ ընել. [illegible]

᾿Αγνωμοσύνη - ης (ἡ) (ἀγνώμων) mancanza di consiglio. 2. stoltezza. 3. crudeltà. 4. ingratitudine. 5. ingiustizia. անմտութիւն. 2. շագմոգութիւն. 3. չարութիւն. 4. ապերախտութիւն. 5. անիրաւութիւն. [illegible]

᾿Αγνώμων - ονος (ὁ, ἡ) (γνώμη) privo di intelligenza, di buon senso. 2. stolto. 3. imprudente. 4. ingiusto. 5. ingrato. անխորհուրդ. 2. շոգմոգ. 3. անխոհեմ. 4. անիրաւ. 5. ապերախտ. [illegible]

᾿Αγνώριστος (ὁ, ἡ) (γνωρίζω) } incognito,
᾿Αγνὼς-ῶτος (ὁ, ἡ) (γιγνώσκω) } ignoto. անծանօթ. [illegible]

῾Αγνῶς. ἐπίῤ. puramente, castamente. մաքրութեամբ, ողջախոհութեամբ. [illegible]

᾿Αγνωσία - ας (ἡ) (γνώσις) ignoranza. 2. inconsiderazione, imprudenza. տգիտութիւն. 2. անխոհեմութիւն. [illegible]

᾿Αγνώσσω, ἀντὶ ᾿Αγνοέω.

῎Αγνωστος (ὁ, ἡ) (γνωστὸς) } ἀντὶ ᾿Αγνώρι-
᾿Αγνωτος (ὁ, ἡ) (γνωτὸς) } στος.

᾿Αγόγγυστος (ὁ, ἡ) che non mormora. չմրմնջող. [illegible]

᾿Αγοήτευτος (ὁ, ἡ) (γοητεύω) che non si può ammaliare. չկախարդուելու. [illegible] ητεύτως. ἐπίῤ.

᾿Αγόνατος (ὁ, ἡ) (γόνυ) senza ginocchio. ծունկ չունեցող. [illegible]

᾿Αγονέω - ῶ. Μ. ήσω (γόνος) esser sterile, infecondo. ամուլ՝ անբերրի ըլլալ. [illegible]

᾿Αγονία - ας (ἡ) sterilità, infecondità. ամլութիւն, անպտղութիւն. [illegible]

῎Αγονος (ὁ, ἡ) (γόνον) non nato. 2. sterile, infecondo, senza prole. չծնած. 2. ամուլ, անբերրի, անզաւակ. [illegible]

῎Αγοος (ὁ, ἡ) (γόος) non pianto. 2. privo di lutto. չողբացած. 2. առանց սգոյ. [illegible]

᾿Αγορὰ - ᾶς (ἡ) (ἀγείρω) radunanza di popolo. 2. piazza. 3. mercato. 4. arringa. ժողովրդին մէկ տեղ գալը. 2. հրապարակ. 3. շուկայ, վաճառանոց. 4. հրապարակախօսութիւն. [illegible]

᾿Αγοράζω. Μ. άσω (ἀγορὰ) comperare. 2. frequentar o versarsi nella piazza. 3. arringare. գնել. 2. հրապարակը պտըտիլ՝ յաճախել. 3. հրապարակախօսութիւն ընել. [illegible]

᾿Αγοραῖος - α - ον. chi si versa, frequente, o appartiene alla piazza. 2. trafficante. վաճառանոցը պտըտող՝ յաճախող կամ պատկանող. 2. վաճառական. [illegible]

᾿Αγορανομέω - ῶ. Μ. ήσω (ἀγορανόμος) esser presidente della piazza, o mercato. 2. imporre tariffe. հրապարակին կամ վաճառանոցին վերակացու ըլլալ. 2. գին կտրել. [illegible]

᾿Αγορανομία - ας (ἡ) magistrato, che presiede al mercato. վաճառանոցի վերակացու ըլլալը. [illegible]

᾿Αγορανόμιον - ου (τὸ) curia di colui che sovrasta alle cose del mercato. վաճառանոցի վերակացուին պալատը. [illegible]

᾿Αγορανόμος - ου (ὁ) (νέμω) chi impone le tariffe, o presiede al mercato. գին կտրող, շուկայի վերակացու. [illegible]

᾿Αγοράομαι. Μ. άσομαι. congregarsi. 2. venir all' arringa. 3. consultare. ժողվըւիլ. 2. հրապարակախօս ըլլալ. 3. խորհուրդ հարցընել. [illegible]

᾿Αγορασία ας (ἡ) (ἀγοράζω) } compera. գնելը, ծախու առնելը. [illegible]
᾿Αγόρασις εως (ἡ) (ἀγοράζω) }

᾿Αγόρασμα-τος (τὸ) cosa vendereccia. ծախելու բան. [illegible]

᾿Αγορασμὸς - οῦ (ὁ) = ᾿Αγόρασις.

᾿Αγοραστὴς-οῦ (ὁ) compratore. գնող. [illegible]

᾿Αγοραστικὸς - ὴ - όν. mercantile. ծախելու յարմար. [illegible] στικῶς. ἐπίῤ.

᾿Αγοραστὸς - ὴ - όν. comprabile. 2. comperato. գնուելու, ծախու առնելու. 2. ծախու առնուած. [illegible]

᾿Αγορευτήριον (τὸ) luogo ove si arringa. հրապարակախօս ըլլալու տեղ. [illegible]

᾿Αγορεύω. Μ. εύσω. arringare, parlare, concionare. հրապարակը ճառել՝ խօսիլ, քարոզ կարդալ. [illegible]

᾿Αγορευτὴς - οῦ (ὁ) (ἀγοράομαι) oratore, concionatore. հրապարակախօս, ճառող. [illegible]

᾿Αγορητὺς - ύος (ἡ) eloquenza. ճարտարութիւն, պերճախօսութիւն, լեզուանութիւն. [illegible]

῞Αγος - εος (τὸ) (ἅζω) venerazione. 2. am-

mirazione. 3. cosa grata a Dio. յարգելը · 2 · զարմանք · 3 · Աստուծոյ հաճելի բան · բաղըշէթ, խիթապ · 2 · թաաճճուպ · 3 · Ալլահա մագպուլ շէյ :

Ἀγοστὸς - οῦ (ὁ) palma (la parte interiore della mano). 2. braccio, cubito. 3. gomito. ափ · 2 · բազուկ · 3 · արմուկ · ավուճ 2 · գօլ · 3 · տիրսէկ :

Ἄγρα - ας (ἡ) caccia, pesca. 2. la cosa presa. որս (ձուկի, ու թռչնոյ) · 2 · որսը բռնուած բանը · ավ (դաւշան վէ գուշ) · 2 · ավդա թութուլան շէյ :

Ἀγραῖος - αῖα - αῖον. appartenente alla caccia, o pesca. որսի վերաբերած · ավա մութէալլիգ :

Ἀγραμματία - ας (ἡ) (γράμμα) ignoranza di lettere, ignoranza. գիր չճանչնալը, տգիտութիւն · եազը բիլմէմէզլիք, ահմագլըգ :

Ἀγράμματος (ὁ, ἡ) (γράμμα) illetterato, ignorante. 2. privo di lettere. անմիտ, անուս · 2 · առանց գրի · ահմագ, ճէհիլ · 2 · եազըսըզ :

Ἄγραμμος (ὁ, ἡ) (γραμμὴ) privo di linea. գիծ չունող · չիզկիսիզ :

Ἄγραπτος (ὁ, ἡ) (γράφω) non scritto. չգրուած · եազըլմամըշ :

Ἀγραυλέω - ῶ. M. ήσω. (ἄγραυλος) pernottar nella villa. գիշերը գեղը մնալ · կէճէ քէօյտէ գալմագ :

Ἀγραυλία - ας (ἡ) pernottamento nella villa. գեղը գիշերը մնալը · կէճէ քէօյտէ գալմագլըգ :

Ἄγραυλος (ὁ, ἡ) (ἀγρὸς, καὶ αὐλὴ) chi pernotta nei campi. գիշերը գեղը մնացող · կէճէ քէօյլէրտէ գալան :

Ἀγράφιον (τὸ) (ἀγραφίου δίκη) իրաւաբանական հալածանք անոնց համար, որոնք որ արքունի դանձին պարտական ըլլալով հնարքով մը կամ շնորհուկս պարտականներուն տետրակը չէին գրուեր · Միրիէ պօրճլու օլուպ պիր հիլէ իլէ եախօտ հաթըր իլէ պօրճլուլար տէֆթէրինէ եազըլմայանլարա գարշը օլան շէրի տավասը :

Ἄγραφος (ὁ, ἡ) (γράφω), Ἄγραπτος.

Ἀγράφως. ἐπίῤ. senza esser scritto. առանց գրուելու · եազըլմագսըզըն :

Ἀγρεῖος - εῖα - εῖον. (ἀγρὸς) agreste, rustico. գեղացի, շինական · քէօյլիւ :

Ἄγρειφνα (ἡ) forcina, rastellino. պզտիկ տրմուխ · կէլպէթի :

Ἀγρέμιος (ὁ, ἡ) (ἀγρέω) preso nella caccia, o pesca. որսը բռնուած · ավդա թութուլմուշ :

Ἄγρευμα - τος (τὸ) la cosa presa nella caccia, o pesca. որսը բռնուած բան · ավդա թութուլան շէյ :

Ἀγρεὺς - έως (ὁ) }
Ἀγρευτὴς - οῦ (ὁ) } pescatore, cacciatore. որսորդ (ձուկի, թռչնոյ, եւայլն) · (դաւշան, վէ հայվանաթ) ավճը :

Ἀγρευτικὸς - ὴ - όν. perito nella caccia. որսորդութեան մէջ կրթուած · ավճըլըգտա մահիր :

Ἀγρεύω. M. εύσω (ἄγρα) }
Ἀγρέω - ῶ. M. ήσω (ἄγρα) } cacciare, far caccia. որսալ · ավլամագ :

Ἀγριάζω. M. ασω (ἄγριος) infuriarsi. կատղիլ · գուդուրմագ :

Ἀγριαίνω. M. ανῶ. infuriare, irritare. կատղեցնել, գրգռել · գուտուրթմագ, գըզտըրմագ :

Ἀγριάμπελος - ου (ἡ) (ἄγριος, καὶ ἄπελος) lambrusca. վայրի որթ · եապան ասմասը :

Ἀγριὰς - άδος (ἡ) rustica. 2. lambrusca. գեղացի (կնիկ) · 2 · վայրի որթ · քէօյլիւ (գարը) · 2 · եապան ասմասը :

Ἀγριασταφὶς - ίδος (ἡ) (ἀγρία, καὶ σταφὶς) uva passa selvatica. վայրի չամիչ · եապանի գուրու իւզիւմ :

Ἀγρίδιον - ου (τὸ) ὑποκορ. τ. Ἀγρὸς.

Ἀγριελαία - ας (ἡ) (ἐλαία) oliva agreste, oleastro. վայրի ձիթենի · եապան զէյթին աղաճը :

Ἀγριέλαιος (ὁ, ἡ) fatto da oleastro. վայրի ձիթենիէ շինուած · եապան զէյթին աղաճընտան եափըլմըշ :

Ἀγριεὺς - έως (ὁ) agrestre, villano. գեղացի · քէօյլիւ :

Ἀγρίζω. M. ίσω. = Ἀγριαίνω.

Ἀγριμέλισσα (ἡ) ape selvatica, vespa. պիծակ, վայրի մեղու · եապան արըսը :

Ἀγριοαπίδιον - ου (τὸ) ὑποκορ. piccola pera selvatica. պզտիկ քարճին · քիւչիւք եապան արմուտու :

Ἀγριοβάλανος (ἡ) faggio, leccio selvatico. վայրի կաղամախ · եապան գայըն՝ կիւրկէն աղաճը :

Ἀγριόβουλος (ὁ, ἡ) chi ravvolge consigli orribili. չար խորհուրդներ մտածող · ֆէնա ֆիքիրլէր տիւշիւնէն :

Ἀγριόθυμος (ὁ, η) (θυμὸς) feroce, furibondo. կատղած · ազկըն, գուտուրմուշ :

Ἀγριοκάρδαμον - ου (τὸ) nasturcio, agretto selvatico. վայրի կոտեմ · եապան թէրէ օթու :

Ἀγριοκάρυον - ου (τὸ) noce salvatica. վայրի ընկուզ · եապան ճէվիզի :

Ἀγριοκοκκύμιλα - ων (τὸ) prugnola, susina selvatica. վայրի սալոր · եապան էրիկի :

Ἀγριοκρόμμυον - ου (τὸ) cipolla selvaggia. վայրի սոխ · եապան սօղանը :

Ἀγριόμηλα - ων (τὸ) pomo selvaggio. վայրի խնձոր · եապան էլմասը :

Ἀγριόμορφος (ὁ, ἡ) (μορφὴ) chi ha aspetto rustico, rozzo. գեղացիի դէմք ունող, կոպիտ · քէօյլիւ սիմասը՝ սիֆաթը օլան, խօրթաթ :

Ἀγριοπήγανον - ου (τὸ) ruta agreste. վայրի փեգենայ · եապան սէտէֆ օթու :

Ἀγριοποιὸς (ὁ, ἡ) (ποιέω) che rende feroce. կատղեցնող · գուտուրթան :

Ἀγριοῤῥοδον - ου (τὸ) (ῥόδον) saliunca, rosa selvaggia. վայրի վարդենի · եապան կիւլիւ :

Ἄγριος, ία - όν. (ἀγρὸς) agreste. 2. fiero. գեղացի · 2 · կատղած · քէօյլիւ · 2 · եավուզ :

Ἀγριοσέλινον - ου (τὸ) (σέλινον) appioriso, ranuncolo delle paludi, erba sardonica, erba scellerata. Հրանունկ ճախնայքին, սարդոնիկ (խոտ մըն է) տիւէլէն չիչէքի եապանիսի, եապան քէրէվիզի :

Ἀγριόσυκον (τὸ) caprifico. ժանտաթզենի · եապան ինճիրի :

Ἀγριοσταφυλὶς - ύδος (ἡ) ova selvaggia. վայրի խաղող · եապան իւզիւմիւ :

Ἀγριοσύνη - ης (ἡ) (ἄγριος) } ferocità 2. inu-
Ἀγριότης-ητος (ἡ) (ἄγριος) } manità. 3. inciviltà. կատաղածութիւն. 2. անմարդութիւն. 3. կոպտութիւն. ազկընլըգ. 2. էնսանիյէթսիզլիք. 3. խօյրատլըգ:

Ἀγριόφυλλον - ου (τὸ) peucedano, finocchio porcino. սամիթ ծովային. եապան փարսաղ օթու:

Ἀγριόφωνος (ὁ, ἡ) che ha una voce fiera. ահռելի ձայն ունող. գօրքլու սէսլի:

Ἀγριόχοιρος (ὁ) cinghiale. վայրի խոզ, կինճ. եապան տօմուզու:

Ἀγριόω - ῶ. M. ώσω. (ἄγριος) infierire. կատաղեցնել. գուդուրթմագ:

Ἄγριππος - ου (ἡ), Ἀγριελαία.

Ἀγρίφη - ης (ἡ), Ἄγρειφνα. zappa, marrone, sarchio. բահ, փետատ. պէլ, չէպէրի, գազմա:

Ἀγριωπὸς (ὁ, ἡ) (ὤψ) chi ha volto rustico. գեղացիի դէմք ունող. քէօյլիւ չէհրէլի:

Ἀγρίως-ἐπίῤ. fieramente, aspramente. կատաղութեամբ. խօյրատլըգ՝ եապանիլըգ իլէ:

Ἀγριώτης - ου (ὁ), Ἀγροιώτης.

Ἀγροβώτης - ου (ὁ), (βόσκω) chi pascola nei campi. արտերու մէջ արծող. թարլալարտա օթլատան, չօպան:

Ἀγρογείτων - ονος (ὁ) (γείτων) chi ha vicina la villa. մօտ գեղ ունող. եագըն քէօյլիւ:

Ἀγρόδε - ἐπίῤ. nel campo, nella campagnia. գեղը, ագարակը. քէօյտէ:

Ἀγροδίαιτος (ὁ, ἡ) (δίαιτα) chi vive nella campagna, rustico. գեղը ապրող, գեղացի. քէօյտէ եաշայան, քէօյլիւ:

Ἀγροικεύομαι. M. εύσομαι (ἀγροικὸς) esser di costume agreste, diventar campagnuolo. գեղացիի բարք ունենալ, գեղացի ըլլալ. քէօյլիւ էրքանը թութմագ, խօյրաթլանմագ:

Ἀγροικία - ας (ἡ) abitazione dei rustici. 2. rusticità, inciviltà. գեղացիներուն բնակութիւնը. 2. գեղացի ըլլալը, կոպտութիւն. քէօյ էվի. քէօյլիւլէրին ատէթին օթուրտուղու մէքեան. 2. խօյրաթլըգ:

Ἀγροικίζομαι. M. ίσομαι (ἀγροικὸς) = Ἀγροικεύομαι.

Ἀγροικικὸς - ὴ - όν. rustico, rozzo. գեղացի, կոպիտ. քէօյլիւ, խօյրաթ:

Ἄγροικος - ου (ὁ καὶ ἡ) abitante di campagna, rustico, villano. գեղը բնակող, գեղացի. քէօյտէ օթուրան, քէօյլիւ:

Ἀγροικῶς - ἐπίῤ. rusticamente, villanamente. կոպտութեամբ, գեղացիութեամբ. խօյրաթլըգ իլէ:

Ἀγροιώτης - ου (ὁ) (ἀγρὸς) uomo rustico, 2. pastore, 3. agricoltore. գեղացի մարդ. 2. հովիւ. 3. երկրագործ. քէօյլիւ ատամ. 2. չօպան. 3. չիֆթճի:

Ἀγρόκομος-ου (ὁ) (ἀγρὸς) } Agronomo, Ma-
Ἀγρονόμος (ὁ, ἡ) (κομέω) } gistrato che regolava i confini de'campi. 2. villano. 3. capo dei campi. գեղերու վրակեցու. գեղերու սահման դնող խնամող. 2. գեղացի. 3. արտերու վրակեցու. քէօյլէրէ պագան զաբիթ. 2. քէօյլիւ. 3. չիֆթլիք նազըրը:

Ἀγρὸς - οῦ (ὁ) campagna, villa. գեղ, արտ. քէօյ, թարլա:

Ἀγροφύλαξ - ακος (ὁ) (φύλαξ) custode della villa. 2. guardabóschi. գեղի պաշտպան. 2. անտառներու պահապան. քէօյ պէքճիսի. 2. գօրուճու:

Ἀγρυξία - ας (ἡ) (γρύζω) silenzio, taciturnità profonda. խիստ լռութիւն. տէրին սուսգունլուգ:

Ἀγρυπνέω - ῶ. M. ήσω (ὕπνος) vigilare. 2. attendere. արթուն կենալ. 2. միտ դնել. ույանըգ տուրմագ. 2. տիգգաթ էթմէք:

Ἀγρυπνία - ας (ἡ) vigilanza. հսկում. ույանըգլըգ:

Ἄγρυπνος (ὁ, ἡ) vigilante, chi non dorme. հսկող, արթուն կեցող, չքնացող. ույանըգ, ույանըգ տուրան, ույգուսուզ:

Ἀγρυπνώδης - ες (ὁ, ἡ) che cagiona, arreca vigilanza. 2. di natura vigilante. անքնութիւն պատճառող. 2. բնութեամբ արթուն կեցող. ույգուսուզլուգ վէրէն. 2. թապիաթտէն ույանըգ տուրան:

Ἀγρώτης - ου (ὁ) (ἀγρὸς) selvaggio. վայրի. եապանի:

Ἀγυία - ᾶς (ἡ) (ἄγω) via, strada, sentiero. ճամբայ. եօլ, սօգագ:

Ἀγύιος (ὁ, ἡ) (γυῖον) privo di membra. 2. imbecille. անդամ չունող. 2. տկար վատուժ. աղսագ. 2. գուվվէթսիզ, ճանսըզ:

Ἀγυμνασία-ας (ἡ) mancanza di esercizio. 2. negligenza, dapoccagine. անկրթութիւն. 2. ծուլութիւն. թալիմ էթմէմէքլիք. 2. իհմալլըգ, թէմպէլլիք:

Ἀγύμναστος (ὁ, ἡ) (γυμνάζω) non esercitato. չկրթուած. թալիմ օլմամըշ՝ ալըշմամըշ:

Ἀγυμνάστως - ἐπίῤ. senza esercizio. առանց կրթութեան. թալիմսիզ:

Ἀγύναιξ - αικος (ὁ, ἡ) } chi non ha moglie,
Ἀγύναιος - ου (ὁ) } celibe. կնիկ չունող,
Ἀγύνης - ου (ὁ) } անամուսին. պէ-
Ἄγυνος - ου (ὁ) } քեար, էրքէն:

Ἀγυρίζω. M. ίσω, Ἀγείρω.

Ἀγυρισμὸς - οῦ (ὁ) } congregazione. 2.
Ἀγυρμὸς - οῦ (ὁ) } mendicazione. մէկ
Ἀγυρμοσύνη - ης (ἡ) } տեղ ժողվելը. 2. ողորմութիւն ժողվելը. գափու գափու ճէմ էթմէքլիք. 2. սատագա թօփլամագլըգ:

Ἀγυρτάζω. M. άσω. (ἀγύρτης) congregare, radunare. 2. mendicare. մէկ տեղ ժողվել. 2. մուրալ. գափու գափու թօփ էթմէք. 2. սատագա թօփլամագ, տիլէնմէք:

Ἀγυρτεία - ας (ἡ) (ἀγύρτης) mendicazione. մուրալը, մուրացկանութիւն. տիլէնճիլիք:

Ἀγύρτης - ου (ὁ) (ἀγείρω) radunatore. 2. mendico. 3. ciarlatano. մէկ տեղ ժողվող. 2. մուրացկան. 3. շատզրուց. գափու գափու թօփլայան. 2. տիլէնճի. 3. լաֆազան:

Ἄγυψος (ὁ, ἡ) non ingessato. գաճիւ չօծուած՝ չպատած. ալչըլանմամըշ:

Ἀγχέμαχος (ὁ, ἡ) (ἄγχι καὶ μάχομαι) chi combatte d'apresso. մօտէն կռուող. եագընտան տէօյիւշէն, ճէնքլէշէն:

Ἄγχι - ἐπίῤ. (ἄγχω) appresso, accanto, allato, vicino. մօտ, մերձ, մօտիկ, քովը. եագըն, եանընտա:

Ἀγχίαλος (ὁ, ἡ) (ἅλο) vicino al mare, marittimo. ծովի մօտ, ծովային. տէնիզէ եագըն, տէնիզլի:

Ἀγχιβάτης - ου (ὁ) che sta accanto. մօտ, կեցող. եօգըն դուրան։

Ἀγχιθάλασσος (ττος) (ὁ, ἡ) (θάλασσα) = Ἀγχίαλος.

Ἀγχιθανὴς - ὲς (θνήσκω) vicino alla morte, mezzomorto, semivivo. մահուան մօտ, կիսամեռ. էօլիւմ եագըն, եարը էօլիւ։

Ἀγχίθεος (ὁ, ἡ) vicino, simile a Dio. Աստուծոյ մերձ՝ նման. Ալլահա եագըն՝ պենզեր։

Ἀγχίθρονος (ὁ, ἡ) (θρόνος) chi ha il suo trono vicino all' altro. աթոռը ուրիշին մօտ ունեցող. պաշքասընըն եագըն թահթը, եախըն եանընտա օլան։

Ἀγχίθυρος (ὁ, ἡ) (θύρα) vicino agli uscii. 2. contiguo. դրան մօտ. 2. քովինը. գափուեա եագըն. 2. պիթիշիք։

Ἀγχικέραυνος (ὁ, ἡ) vicino al fulmine, folgore. կայծակի մօտ. եըլտըրըմա եագըն։

Ἀγχίλωψ (ὁ) tumore, enfiamento frà gli occhii e naso. քթին ու աչքի մէջ ուռեցք. պուրնուիլէ կէօզլէրին արասընտա շիշ։

Ἀγχίμαχος (ὁ, ἡ), Ἀγχέμαχος.

Ἄγχιμος (ὁ, ἡ) prossimo, vicino. մօտ, մօտիկ. եագըն։

Ἀγχίνοια - ας (ἡ) acume d'ingegno, perspicacità. միտքի խելքի սրութիւն. անըլ զէքիլիկ, ֆիրասէթ։

Ἀγχίνοος - ου (ὁ καὶ ἡ) perspicace, solerte, sagace. միտքը սուր. զէքի ֆիրասէթլի։

Ἀγχίπολις - εως (ὁ) vicino alla città. քաղաքի մօտ. շէհիրէ եագըն։

Ἀγχίπους - οδος (ὁ καὶ ἡ) (πούς) chi ha i piedi vicini a noi. ոտքը մեզի մօտ եղող. այաղը պիզէ եագըն։

Ἀγχίσπορος - ου (ὁ καὶ ἡ) (σπόρος) prossimo. 2. parente. մօտ, մօտիկ. 2. ազգական. եագըն, եախընլը. 2. աքրապա։

Ἀγχιστεία - ας (ἡ) propinquità, avvicinanza. 2. affinità. մօտիկութիւն. 2. ազգականութիւն. եագընլըք. 2. խըսըմլըք։

Ἀγχιστεὺς - έως (ὁ) (ἄγχιστα) vicino. 2. prossimo, parente. մօտ, մօտիկ. 2. դրացի, ազգական. եագըն, եախընլը. 2. աքրապա, գօնշու։

Ἀγχιστεύω. Μ. εύσω. (ἀγχιστεὺς) avere parentela. ազգականութիւն ունենալ. աքրապալըգը օլմագ։

Ἀγχιστῖνος - ίνη - ῖνον. chi sta appresso, denso. մօտ կեցող, մէկզմէկու քով կեցող. եագըն դուրան, պիրի պիրինէ եագըն, սըք։

Ἄγχιστος (ὁ, ἡ) ὑπερθ. ἐκ τοῦ Ἄγχι. il più vicino. խիստ մօտ. բէք եագըն։

Ἀγχίστροφος - ου (ὁ, ἡ) (στρέφω) presto, facile, inclinato alla mutazione. 2. mutabile, voltabile, volubile. շուտ փոխուող. 2. յողդողդ. դօնէր՝ թէզ դէօնէն. 2. պէքարար։

Ἀγχιτέρμων (ὁ, ἡ) (τέρμα) vicino alla méta, conterminale, finittimo. սահմանակից. սընօրտաշ։

Ἀγχίτοκος (ὁ, ἡ) (τίκτω) incinta, vicina per partorire, o colui che sta per nascere. ծնանելու մօտ. դօղմաղա դօղուրմաղա եագըն։

Ἀγχίφυτος (ὁ, ἡ) che cresce, germoglia vicino. մօտ բուսնող տունկ. եագըն պիթէն պիթէն։

Ἀγχόθεν - ἐπίρ. da vicino. մօտէն. եագընտան։

Ἀγχονάω. Μ. ήσω. (ἀγχόνη), Ἄγχω.

Ἀγχόνη - ης (ἡ) (ἄγχω) affogamento, strozzatura. 2. corda per affogare. 3. forca. խեղդելը. 2. խեղդելու չուան. 3. կախաղան. պօղմազը. 2. պօղմագ իփ. 3. դարաղաճ։

Ἀγχονιμαῖος - α - ον. di strangolazione. խեղդելու պատկանած. պօղմաքա մախսուս։

Ἀγχονιστὴς - οῦ (ὁ) strangolatore. խեղդող. պօղան։

Ἄγχορος (ὁ, ἡ) contiguo, vicino. մօտ, քովի, մօտիկ. եագըն, պիթիշիք։

Ἄγχος - εος (τὸ) (ἄγχω) = Ἀγχόνη.

Ἀγχοτάτω - ἐπίρ. assai vicino. խիստ մօտ. բէք եագըն։

Ἀγχοῦ - ἐπίρ. = Ἄγχι.

Ἄγχουσα - ης (ἡ) specie di erba, di cui la radice serve a tingere la lana, Ancusa. բուրդ ներկելու համար խոտ մըն է. անգուսա (եափաղըն օտուն չէշիտ ընտա պօյալըմագ իչին պիր օթ օլ)։

Ἄγχω. Μ. ανξω. (ἄγχος) affogare, strangolare, strozzare. 2. affannare. խեղդել. 2. վշտացնել. պօղմագ. 2. գըսըքընթը վերմէք։

Ἀγχωμαλέω - ῶ. Μ. ήσω. essere quasi eguale. հաւասարի պէս ըլլալ. պէրապէր կիպի օլմագ։

Ἀγχώμαλος (ὁ, ἡ) (ὁμαλὸς) quasi eguale. հաւասարի պէս. պէրապէր կիպի։

Ἀγχωμάλως - ἐπίρ. quasi egualmente. հաւասարի պէս ըլլալով. պէրապէր կիպի օլարագ։

Ἄγω. Μ. ἄξω. condurre, portare, reggere. 2. stimare, aprezzare. առաջնորդել տանիլ, կառավարել. 2. յարգել. կէթիրմէք, կէօթիւրմէք, իտարէ էթմէք. 2. գըյմէթ վերմէք։

Ἀγωγεὺς - έως (ὁ) (ἄγω) guida. 2. attore, agente. 3. freno, redine. առաջնորդ. 2. հողաբարձու. 3. պախուրց, լման. եօլ կէօսթէրէն. 2. մութէվէլլի - կէթիրէն. 3. եիւլար, կէմ։

Ἀγωγὴ - ῆς (ἡ) (ἄγω) condotta. 2. educazione, istruzione. առաջնորդելը. 2. կրթութիւն, վարժելը. թէրպիյէ, թալիմ։ 2. թէրպիյէ։

Ἀγώγιον - ου (τὸ) ciò che si trasporta. 2. mercanzia. մէկ տեղէ ուրիշ տեղ մը տարուած բան. 2. վաճառք. թաշընան մալ. 2. մալ։

Ἀγὼν - ῶνος (ὁ) (ἄγω) radunanza, moltitudine. 2. zuffa, battaglia. 3. lotta. ժողով, բազմութիւն. 2. կռիւ. 3. ըմբշամարտութիւն. թօփլանթը. 2. ջէնկ. 3. կիւրէշ։

Ἀγωνία - ας (ἡ) (ἀγὼν) lotta. 2. battaglia, zuffa. 3. sollecitudine, angore, agonia. ըմբշամարտութիւն. 2. կռիւ. ժողով. 3. նեղութիւն, մահուան տագնապ. կիւրէշ. 2. ջէնկ. 3. ջան սըգընթըսը, ջան չէքիշմէսի։

Ἀγωνιάω - ῶ. Μ. άσω (ἀγὼν) angustiarsi, affannarsi, angosciarsi, agonizzare.

նեղիլ, տագնապիլ. ճանը սըքըլմաք, ճան չէքիշմէք:

Ἀγωνίζομαι. *M.* ίσομαι (ἀγὼν) azzuffarsi, guerreggiare. 2. lottare. 3. affanarsi. կռուիլ. 2. ըմբշամարտութիւն ընել. 3. տագնապիլ. տէօյիւշմէք. 2. կիւրէշմէք. 3. ուղրաշմագ:

Ἀγώνιος (ὁ, ἡ) che ha rapporto a combattimenti. 2. chi cagiona delle vive inquietudini. կռուի սիրող. 2. մեծ ու սաստիկ անհանգստութիւններ պատճառող. տէօյիւշէ ախտէն. 2. վէլվէլէ չըգարան:

Ἀγώνιος (ὁ, ἡ) (γωνιὰ) senza angolo. անկիւն չունող, քունճ չունող. քէօշէսիզ:

Ἀγώνισις - εως (ἡ) / Ἀγώνισμα - τος (τὸ) / Ἀγωνισμὸς (ὁ) — lotta, zuffa, battaglia. 2. il guiderdone della zuffa. 3. concorso կռիւ. 2. կռուին յաղթանակը. 3. համընթացութիւն. կիւրէշ, ճէնկ. 2. ֆէթհ, նուսրէթ. 3. եարըշ:

Ἀγωνιστήριος (ὁ, ἡ) = Ἀγωνιστικὸς.

Ἀγωνιστὴς - οῦ (ὁ) combattente, atleta. կռիւը կամ ըմբշամարտները սիրող. տէօյիւշէն եա փէհլիվանլըգը ախտէն. ῶς - ἐπίῤ.

Ἀγωνοθεσία - ας (ἡ) disposizione di giuochi di combattimenti, la funzione di colui che è a ciò incaricato. խաղերու կռիւներու պատրաստութիւնը, խաղերը կռիւները պատրաստելու վրակեցու եղողին պաշտօնը. օյունլարը ուրթաեա գօյմագլըգ, օյունլարը ուրթաեա գօյանըն խըզմէթի:

Ἀγωνοθετέω - ῶ. *M.* ήσω. disporre, regolare, ordinare i giuochi. Հրապարակի խաղերը կարգ դնել. մէյտան օյունլարընը ուրթաեա գօյմագ:

Ἀγωνοθέτης (ὁ) colui che è incaricato a disporre i giuochi. խաղերը կարգ դնող. մէյտան օյունլարընը ուրթաեա գօյան:

Ἀδᾳδούχητος (ὁ, ἡ) (δᾳδουχέω) innanzi al quale non furono portate delle torcie accese. առջեւէն վառուած մոմեղէններ չըացած. էօնիւնտէն եանմըշ մումլար կիթմէմիշ (տիւկիւն):

Ἀδαημοσύνη - ης (ἡ) ignoranza, grossezza, imperizia. տգիտութիւն, անկիրթ ըլլալը. ահմագլըգ, պէօնլիւք, գապալըգ:

Ἀδαίδαλτος (ὁ, ἡ) senza artificio, semplice. անարուեստ. պայաղը, սէնահաթսըզ:

Ἀδάϊκτος (ὁ, ἡ) (δαΐζω) non lacerato. չպատառուած. փարչալանմամըշ:

Ἄδαιτος (ὁ, ἡ) (δαὶς) che non si può mangiare. չուտուելու. եէնիլմէյէն:

Ἄδακρυς-υτος (ὁ, ἡ) (δάκρυ) = Ἀδάκρυτος.

Ἀδακρυτὶ - ἐπίῤ. senza lagrime. առանց արցունքի. կէօզ եաշսըզ:

Ἀδάκρυτος (ὁ, ἡ) chi non piange, ilaro. չլացող, երեսը զուարթ. աղլամայան, կիւլէր եիւզլիւ:

Ἀδαλὴς - ὲς (δηλέω) illeso. չվնասուած. զարարսըզ, զէտէրսիզ:

Ἀδαμάντινος - ίνη - ινον (ἀδάμας) adamantino. 2. d'acciajo. 3. durissimo. անդամանդէ. 2. պողպատէ. 3. խիստ պինդ՝ կարծր. էլմաստան. 2. չէլիքտէն. 3. փէք սէրթ:

Ἀδαμαντόδετος (ὁ, ἡ) (δέω) legato coll'acciajo. պողպատով կապուած. չէլիք իլէ պաղլանմըշ:

Ἀδαμαντοπέδηλος - κίων. colonna fondata con acciajo. պողպատով հիմնած սիւն. չէլիքտէն թէմէլլի օլան տիրէք:

Ἀδάμαντος (ὁ, ἡ), Ἀδάμαστος.

Ἀδάμας, αντος (ὁ) (δαμάω) diamante. 2. acciajo. անդամանդ. 2. պողպատ. էլմաս. 2. չէլիք:

Ἀδάμαστος (ὁ, ἡ) (δαμάζω) / Ἄδαμος (ὁ, ἡ) — indomito, indomabile. 2. (ἡ) non maritata, non sforzata. անզուսպ. 2. չկարգուած. զապթօլունմազ. 2. էվլէնմէմիշ, զօրլա ալընըփ կիրմէմիշ:

Ἀδαξάω / Ἀδαξέω-ῶ. *M.* ήσω. — Ἰῶν. ἀντὶ Ὀδαξάω.

Ἀδαπάνητος (ὁ, ἡ) / Ἀδάπανος (ὁ, ἡ) — (δαπονάω) non dispeso. 2. chi non cagiona spesa. չծախուած, ծախք չեղած. 2. ծախք չպատճառող. խարճ օլունմամըշ. 2. մասրաֆսըզ:

Ἀδαπάνως - ἐπίῤ. senza spesa. առանց ծախքի. խարճսըզ, մասրաֆսըզ:

Ἄδαπτος (ὁ, ἡ) non stracciato, non dilaniato, non sbranato. չպատառուած. եըրթըլմամըշ, փարչալանմամըշ:

Ἄδασμος (ὁ, ἡ) (δασμὸς) che non paga dei tributi. Հարկ չտուող. Հարաճ վէրմէյէն:

Ἄδδιξ-ιχος (ὁ) misura continente quattro mezzi moggi, o stajo. չորս կէս գրիւ կամ քսեստ առնող չափ մըն է. տէօրթ եարըմ եա քիլէ ալան պիր աօյ էօլչիւ տիր:

Ἀδεὴς - ὲς (δέος) intrepido, ardito. 2. sicuro. աներկիւղ, չվախցող. 2. ապահով. գօրգուսուզ, պիր քէրրէ, եիւրէքլի, ճէսարէթլի. 2. էմին, մահֆուզ:

Ἀδεὴς - ὲς (δεῖσθαι) non bisognoso, non egente. կարօտութիւն չունող. էհթիյաճը օլմայան:

Ἄδεια - ας (ἡ) sicurtà. 2. intrepidezza 3. permissione. չվախնալը. 2. ապահովութիւն. 3. Հրաման. էմինլիք. 2. գօրգուսուզլուգ. 3. իզն:

Ἄδεικτος (ὁ, ἡ) (δείκνυμι) non mostrato. չըցուցած. կէօսթէրիլմէմիշ:

Ἀδείμαντος (ὁ, ἡ) (δεῖμα), Ἄφοβος καὶ Ἀφόβητος.

Ἄδειπνος (ὁ, ἡ) (δεῖπνον) che non ha cenato. ընթրիք չըրած. աքշամ թաամը էթմէմիշ:

Ἀδεισιδαιμονία-ας (ἡ) immunità dalla superstizione. աւելորդապաշտութիւն չունենալը. իմանը պաթըլսըզլըգ:

Ἀδεισιδαιμόνως - ἐπίῤ. senza superstizione. առանց աւելորդապաշտութեան. իմանը պաթըլսըզ:

Ἀδεισιδαίμων (ὁ, ἡ) immune dalla superstizione. աւելորդապաշտութիւն չունող. իմանը պաթըլսըզ:

Ἀδέκαστος (ὁ, ἡ) (δεκάζω) incorrotto, non subornato, integro. կաշառք չառած, արդար. ռիւշվէթ եէմէմիշ, տօղրու:

Ἀδεκάτευτος (ὁ, ἡ) (δεκατεύω) di cui non sono pagate le decime. որուն որ տասանորդները չեն տրուած. օնտալըգը վէրիլմէմիշ:

Ἄδεκτος (ὁ, ἡ) (δέχομαι) non accettato, non ammesso, non creduto, rifiutato. չընդունած, արհամարհած. գապուլ օլունմա-

մաալ, գապուլ օլունմազ, ինանըլմազ· (ἐκλησ.) incredulo. անհաւատ · ինանմազ :
Ἀδελφὴ - ῆς (ἡ) (ἀφελφὸς) sorella germana. քոյր · գըզ գարտաշ, պաճը :
Ἀδελφιδοῦς - οῦ (ὁ) nipote (figlio di fratello, o sorella) եղբօրորդի · եէկէն (գարտաշ եա գըզգարտաշ օղլու) :
Ἀδελφίζω. M. ίσω. chiamare, trattare da fratello. եղբօր պէս վարուիլ՝ եղբայր ընել · գարտաշ կիպի վարրանմագ՝ գարտաշ կիպի թութմագ · պիրատէրանէ պագմագ :
Ἀδελφικὸς - ὴ - όν. fraterno. եղբայրական · պիրատէրի :
Ἀδελφικῶς - ἐπίῤ. fraternamente. եղբօր պէս · գարտաշ կիպի :
Ἀδελφιξία-ας (ἡ) (ἀδελφίζω) } fraternità. եղբօր պէս ընկալը · գարտաշ կիպի օլմագլըգ՝ գարտաշլըգ :
Ἀδέλφιξις - εως (ἡ) }
Ἀδελφοκτονέω - ῶ. M. ήσω (κτείνω) uccidere il fratello, o la sorella. եղբայրը կամ քոյրը մեռցնել · գարտաշընը եախօտ գըզգարտաշընը էօլտիւրմէք :
Ἀδελφολτονία - ας (ἡ) fratricidio, uccisione della sua sorella. եղբօր կամ քրոջ սպանութիւն · գարտաշընը եա գըզգարտաշընը էօլտիւրմէք, գարտաշ գանըլըգ :
Ἀδελφοκτόνος (ὁ, ἡ) fratricida, uccisore della sua sorella. եղբայրը կամ քոյրը մեռցնող · գարտաշընը եախօտ գըզգարտաշընը էօլտիւրէն, գարտաշ գանլը :
Ἀδελφομιξία - ας (ἡ) concubito commesso colla propria sorella. քրոջը հետ եղած մարմնաւոր զուգաւորութիւն · գըզ գարտաշ իլէ իշլէնէն ֆահշա :
Ἀδελφόπαις - αίδος (ὁ, ἡ) = Ἀδελφηδοῦς.
Ἀδελφοποίος (ὁ, ἡ) chi si fa fratello, si rende per fratello. իրեն եղբայր ընող, եղբօր պէս ընդունող · քէնտիսինէ գարտաշ էտէն՝ գարտաշ կիպի գապուլ էտէն :
Ἀδελφὸς - ὴ - όν (ἀθροιστικῶ καὶ δελφὸς) uterino. համամայր · գարընտաշ · (ὁ) fratello. 2. gemello, germano, simile. 3. consanguineo. եղբայր · 2 · երկուորեակ, հարազատ, նման · 3 · արեանառու · գարտաշ, պիրատէր · 2 · էքիզ, էշ, պէնզէր · 3 · աքրապա :
Ἀδελφότης - ητος. (ἡ) fraternità. եղբայրութիւն · գարտաշ կիպի օլմագլըգ, գարտաշլըգ :
Ἀδέμνιος (ὁ, ἡ) (δέμνιον) privo di letto-di covile. անկողին՝ ընակարան չունող · եաթագըզ, տէօշէքսիզ :
Ἄδενδρος (ὁ, ἡ) (δένδρον) privo di alberi. ծառ չունող · աղաճսըզ :
Ἀδέξιος (ὁ, ἡ) (δέξιος) non destro, incapace, inabile. ճարպիկ չեղող, անյարմար, անընդունակ · ալըշգըն օլմայան, գապիլիյէթսիզ :
Ἀδερκὴς-ὲς (δέρκομαι) } cieco. 2. oscuro. կոյր · 2 · մութ · քէօր, 2 · գարանլըգ :
Ἄδερκτος (ὁ, ἡ) }
Ἀδέρκτως. ἐπίῤ. senza vedere. չտեսնալով · կէօրմէքսիզին :
Ἀδέρματος (ὁ, ἡ) (δέρμα) senza cuojo, pelle. առանց մորթոյ՝ կաշիի · տէրիսիզ :
Ἀδέσμιος (ὁ, ἡ) (δεσμὸς) senza legame-vincolo, libero. առանց կապի, ազատ · պաղսըզ, ազատ :
Ἀδέσποτος (ὁ, ἡ) (δεσπότης) senza padrone, libero. տէր չունող, ազատ · սահիպսիզ, ազատ :
Ἄδετος (ὁ, ἡ) (δέω) slegato. չկապուած · պաղլանմամըշ :
Ἀδεύκτος (ὁ, ἡ) (δεύω) non bagnato, secco. չթրջուած, չոր · ըսլանմամըշ, գուրու :
Ἀδεύκτος (ὁ, ἡ) (δέω) non bisognoso. կարօտութիւն չունող · էհտիեաճը օլմայան :
Ἀδευκὴς - ὲς (δεῦκος) amaro, acerbo, duro. լեղի, խիստ բարկ · աճը, գէսքին :
Ἀδέω (ἄχριστ.) sfamarsi. կշտանալ · տօյմագ :
Ἄδηκτος (ὁ, ἡ) (δήκνω) non morso. 2. non mordace. չխածնուած · 2 · չխածնող · ըսըրըլմամըշ · 2 · ըսըրմայան :
Ἀδήλητος (ὁ, ἡ) (δηλέω) indenne, illeso, integro. անվնաս, ողջ, անվտանգ · զարարսըզ, սաղ, թէտէրսիզ :
Ἀδηλία - ας (ἡ) (ἄδηλος) incertezza, ignoranza. անստոյգ ըլլալը, ագիտութիւն · շիւփհէլիլիք, պիլմէմէզլիք, պիլինէմէզլիք :
Ἄδηλος (ὁ, ἡ) (δῆλος) oscuro, incerto, dubbio. մութ, անստոյգ, երկբայ · գարանլըգ, շիւփհէլի, պէլլիսիզ, պիլինմէզ :
Ἀδηλότης - ητος (ἡ), Ἀδηλία.
Ἀδηλόφλεβος (ὁ, ἡ) (φλέψ) chi ha le vene oscure-occulte. մութ ու գաղտուկ երակներ ունող · գարա եախօտ կիզլի տամարլարը օլան :
Ἀδηλόω - ῶ. M. ώσω. oscurare, tenere nascosto, render occulto-ignoto. մթնցնել, գաղտուկ բռնել, երեւան չհանել · գարանլըգլաթմագ, կիզլի թութմագ, օրթալըգա չըգարմամագ :
Ἀδήλως - ἐπίῤ. oscuramente, nascostamente, celatamente. գաղտուկ · գարանլըգ, պէլլիսիզճէ, կիզլիճէ :
Ἀδημιούργητος (ὁ, ἡ) (δημιουργέω) non creato. չստեղծուած · եարատըլմամըշ :
Ἀδημονέω - ῶ. M. ήσω. affannarsi, affliggersi. տրտմիլ, ցաւիլ · ագըլլը եախօտ էլէմ չէքմէք :
Ἀδημονία - ας (ἡ) affanno, mestizia, angore, tedio, nausea. տրտմութիւն · նեղութիւն · ձանձրութիւն · գըսգընլըգ, էլէմ, պէզկինլիք :
Ἄδημος (ὁ, ἡ) assente dal popolo, o patria, pellegrinante, peregrino. ժողովրդէն կամ հայրենիքէն հեռու, պանդուխտ · մէմլէքէթինտէն եախօտ վաթանընտան էյրը, գարիպ կէզէն :
Ἀδημοσίευτος (ὁ, ἡ) non pubblicato. երեւան չեկած, չյայտնուած · չըգմամըշ, պէլլի օլմամըշ :
Ἀδημοσύνη - ης (ἡ) ἀντὶ Ἀδημονία.
Ἄδην - ἐπίῤ. (ἀδέω) abbastanza, assai, abbondámente. հերիք, շատ, խիստ · եէթէր, գայէթ, չօգ :
Ἀδηνὴς - ὲς (δῆνος) senza trama-inganno, semplice. առանց դաւի՝ խաբէութեան, միամիտ · սաֆտէրուն, հիլլէսիզ :
Ἀδήριτος (ὁ, ἡ) (δηρίω) invitto, insuperabile. անյաղթ · եէնիլմէզ (գարշու գոնմաս) :
Ἅδης - ου (ὁ) Ἀΐδης (ἀ, ἰδεῖν) inferno. tartaro. 2. Dio dell' inferno. դժոխք · Տարտարոս · 2 · դժոխքի աստուածը · ճէհէննէմ · 2 · ճէհէննէմին իլահը · թարթոս :
Ἀδηφαγέω - ῶ. καὶ Ἀδδηφαγέω. M. ήσω

(ἄδην-φαγεῖν) essere ghiottone-goloso. որկրամոլ ըլլալ · [illegible] :

Ἀδηφαγία-ας (ἡ) καὶ Ἀδδηφαγία-ας (ἡ) voracità, ghiottoneria, insaziabilità. որկրամոլութիւն, շատ ուտելը · [illegible] :

Ἀδήφαγος (ὁ, ἡ) (ἄδειν, φαγεῖν) vorace, ghiottone, goloso. որկրամոլ, շատ ուտող · [illegible] :

Ἀδῄωτος (ὁ, ἡ) (δῃόω) non devastato, non rovinato. չքանդուած, չկործանուած · [illegible] :

Ἀδιάβατος (ὁ, ἡ) (διαβαίνω) che non può trapassare. մէկ դիէն մէկալ դին չանցնելու · [illegible] :

Ἀδιάβλητος (ὁ, ἡ) (διαβάλλω) irreprensibile, incolpabile. չյանդիմանուելու, յանցաւոր չընդունելու · [illegible] :

Ἀδιάβροχος (ὁ, ἡ) secco, non bagnato. չոր, չթրջած · [illegible] :

Ἀδιάγνωστος (ὁ, ἡ) (διαγινώσκω) difficile a conoscersi. ճանչուելու դժուար · [illegible] :

Ἀδιάδοχος (ὁ, ἡ) (διάδοχος) senza successore. 2. perpetuo. յաջորդ չունող · 2. մշտակայ · [illegible] · 2. [illegible] :

Ἀδιάδραστος (ὁ, ἡ) (διαδιδράσκω) inevitabile. չփախչելու, չզգուշանալու · [illegible] :

Ἀδιαθεσία-ας (ἡ) disordine, indisposizione. անկարգութիւն · [illegible] :

Ἀδιάθετος (ὁ, ἡ) (διατίθημι) indisposto, disordinato. կարգ չունեցող, անկարգ · [illegible] :

Ἀδιαθέτως-ἐπίῤ. senza ordine. առանց կարգի, անկարգ · [illegible] :

Ἀδιαίρετος (ὁ, ἡ) indivisibile, inseparabile, inpartibile. չբաժնուելու, չպատռելու · [illegible] :

Ἀδιακόνητος (ὁ; ἡ) (διακονέω) cui non si ubbidisce. որուն որ չհնազանդըւիր · [illegible] :

Ἀδιακόντιστος (ὁ, ἡ) impenetrabile dalla saetta, freccia. նիզակը չանցնող · [illegible] :

Ἀδιάκοπος (ὁ, ἡ) (διακόπτω) continuo, non interrotto. շարունակ, անընդհատ · [illegible] :

Ἀδιακόπως-ἐπίῤ. continuatamente. անդադար, առանց դադրելու, յարատեւելով · [illegible] :

Ἀδιάκριτος-ου (ὁ) (διακρίνω) indistinto, non giudicato. չզատուած, չդատուած, չորոշուած · [illegible] :

Ἀδιάλλειπτος (ὁ, ἡ) (διαλλείπτω) = Ἀδιάκοπος.

Ἀδιάλλακτος (ὁ, ἡ) (διαλλάττω) inplacabile, inesorabile. անողորմելի, չհաշտըւող · [illegible] :

Ἀδιάλυτος (ὁ, ἡ) (διαλύω) indissolubile, inseparabile, inesplicabile. չբաժնուող, չմեկնուող · [illegible] :

Ἀδιαλώβητος (ὁ, ἡ) non smozzicato, non storpiato, illeso. հաշմանդամ չեղող, անվնաս, ողջանդամ · [illegible] :

Ἀδιαμέριστος (ὁ, ἡ) (διαμερίζω)
Ἀδιανέμητος (ὁ, ἡ) (διανέμω) } indiviso, non distribuito. չբաժնուած · [illegible] :

Ἀδιανόητος (ὁ, ἡ) (διανοέω) incomprensibile. միտքէ դուրս · [illegible] :

Ἀδίαντον-ου (τὸ) capelvenere (erba). բժշկական խոտ մըն է · [illegible] (օթ) :

Ἀδιάπλαστος (ὁ, ἡ) che non è stato formato. ձեւի չդրուած · [illegible] :

Ἀδιάπνευστος (ὁ, ἡ) (διαπνέω) non respirante. շունչը կորսնցուցած · [illegible] :

Ἀδιαποίητος (ὁ, ἡ) non lavorato. չգործած · [illegible] :

Ἀδιαπόρευτος (ὁ, ἡ) impenetrabile. 2. inpraticabile. չմտնալու, չմտնելնալու · 2. չկարուելու · [illegible] · 2. [illegible] :

Ἀδιάπταιστος (ὁ, ἡ)
Ἀδιάπτωτος (ὁ, ἡ) (διαπίπτω) } infallibile. 2. che non può cadere, solido. չսխալող · 2. ընկնիլ չկրցող, հաստատ, պինդ · [illegible] · 2. [illegible] :

Ἀδιάῤῥηκτος (ὁ, ἡ) non franto, infrangibile. չկոտրուած, չկոտրուելու · [illegible] :

Ἀδιαῤῥοίη-ης (ἡ) Ἰων. mancanza d'effusione di flusso. վազելու՝ վաթելու պակսութիւն, չհոսիլը · [illegible] :

Ἀδιάσειστος (ὁ, ἡ) inconcusso, immobile. անշարժ · [illegible] :

Ἀδιάσκευος (ὁ, ἡ) (σκεύω) non pronto, non ornato. չպատրաստուած, չզարդարուած · [illegible] :

Ἀδιάσκοπος (ὁ, ἡ) chi non contempla, inconsiderato. չմտածող, անխոհեմ · [illegible] :

Ἀδιάσπαστος (ὁ, ἡ) (διασπάω) non distratto, non estirpato, non svelto. չփրցուցած, չկորզած · [illegible] :

Ἀδιάστροφος (ὁ, ἡ) (διαστρέφω) non distorto, retto. ծուռ չեղող, չխոտակ, ուղիղ · [illegible] :

Ἀδιάτρεπτος (ὁ, ἡ) (διατρέπω) immoto, costante, fermo, immutabile. անշարժ, հաստատ, չփոխուող · [illegible] :

Ἀδιατρεψία-ας (ἡ) costanza, incommutabilità, fermezza. հաստատ ըլլալը, անշարժութիւն · [illegible] :

Ἀδιατύπωτος (ὁ, ἡ) (διατυπόω) informe, sfigurato. ձեւ չունող · [illegible] :

Ἀδίαυλος (ὁ, ἡ) = Ἀδιέξοδος.

Ἀδιαφθαρσία-ας (ἡ) (διαφθείρω) = Ἀδιαφθορία.

Ἀδιάφθαρτος (ὁ, ἡ) = Ἀδιάφθορος.

Ἀδιαφθορία-ας (ἡ) incorruttibilità. անապականութիւն · [illegible] :

Ἀδιάφθορος (ὁ, ἡ) incorruttibile. անապական, անեղծ · [illegible] :

Ἀδιαφορέω-ῶ, Μ. ήσω (διαφορέω) esser indifferente, aver in non cale, disprezza-

re. անտարբեր լինել, բան չսեպել, հոգը չըլլալ. ֆարգը օլմամագ, ղէյտը օլմամագ։
Ἀδιαφόρητος (ὁ, ἡ) indifferente. անփոյթ. ֆարգսըզ։
Ἀδιαφορία-ας (ἡ) indifferenza. 2. negligenza, disprezzo. անփոյթ լինելը. 2. հոգ չտանելը, անտարբերութիւն. ֆարգսըզլըգ. 2. ղէյտսըզլըգ։
Ἀδιάφορος (ὁ, ἡ) (διάφορος) indifferente. անտարբեր. 2. անփոյթ. ղէյտսըզ. 2. ֆարգսըզ։
Ἀδιάχυτος (ὁ, ἡ) che non si versa, non si spande. 2. frugale. չթափուող. 2. շատ ծախք չընող, չափաւոր. դէօքիւլմէզ. 2. մասրաֆսըզ, էդարէլի։
Ἀδιαχώριστος (ὁ, ἡ) (διαχωρίζω) inseparabile. չզատուելու. այրըլմազ։
Ἀδιάψαυστος (ὁ, ἡ) intatto, che non si può toccare. չշօշափուած, անշօշափելի. էլ տէյմէզ, էլէ ալընամազ։
Ἀδιάψευστος (ὁ, ἡ) (διαψεύδομαι) infallibile. անշուշտ, չստող. եանըլմայան, մուհաքքագ։
Ἀδίδακτος (ὁ, ἡ) (διδάσκω) non instruito, indotto, ignorante. չկրթուած, տգէտ, անվարժ. օգումամըշ, բիլմէյէն, ճահիլ։
Ἀδιεκδίκητος (ὁ, ἡ) (διεκδικέω) indifeso, invendicato. չպաշտպանուած, վրէժը չառնըւած. հիմայէ օլունմամըշ, էօճիւ ալընմամըշ։
Ἀδιέκδυτος (ὁ, ἡ) (διεκδύω) senza tergiversazione. առանց պրծնելու խուսելու. գէչինմէքսիզին, գաչմադան։
Ἀδιεξέταστος (ὁ, ἡ) (διεξετάζω) imperscrutabile, investigabile. անքննին, չքննուելու. թէֆթիշ օլունամազ, թէֆթիշ օլունամազ։
Ἀδιεξόδευτος (ὁ, ἡ) (διεξοδεύω) d'onde non
Ἀδιέξοδος, (ὁ, ἡ) (διέξοδος) si può uscire, inestricabile. չելլուելու, չխալըսուելու. չըգըլմազ։
Ἀδιερεύνητος (ὁ, ἡ) = Ἀνεξερεύνητος.
Ἀδιήγητος (ὁ, ἡ) (διηγοῦμαι) indicibile, inesprimibile, ineffabile. չպատմելու, անպատում, անճառ. անլաթըլմազ, նագլ օլունամազ, թարիֆ օլունամազ։
Ἀδίκαστος (ὁ, ἡ) (δικάζω) non giudicato. չդատուած. չիւրիւֆ ճէօրիւլմէմիշ։
Ἀδικέω-ῶ. Μ. ήσω (ἄδικος) esser ingiusto. 2. operar ingiustamente. 3. danneggiare, nuocere, pregiudicare. անիրաւ ըլլալ. 2. անիրաւ գործել. 3. վնասել. հագսըզ օլմագ. 2. հագսըզ իշ կէօրմէք. 3. զէրար վէրմէք։
Ἀδίκημα-τος (τὸ) (ἀδικέω) ingiustizia, torto. անիրաւութիւն, յանցանք. հագսըզլըգ, սուչ։
Ἀδικητικὸς-ἡ-όν. che inclina all' ingiustizia. անիրաւութիւն սիրող. հագսըզլըղը սէվիճի։
Ἀδικία-ας (ἡ) iniquità, ingiustizia. անիրաւութիւն. հագսըզլըգ։
Ἀδίκιον (τὸ) Ἰων. ἀντὶ Ἀδικία.
Ἀδικοδοξέω-ῶ. Μ. άσω. cercar la gloria con delle ingiustizie. անիրաւութեամբ փառք փնտռել. հագսըզլըգիլէ էհրամ ալըշմագ արամագ։
Ἀδικοδοξία-ας (ἡ) gloria ingiusta. անիրաւ փառք. հագսըզ էհրամ շանըշ։

Ἀδικομαχέω-ῶ. Μ. ήσω, combattere ingiustamente. անիրաւութեամբ կռուիլ. հագսըզլըգլա դէօյիւշմէք։
Ἀδικομαχία-ας (ἡ) combattimento ingiusto. անիրաւ կռիւ. հագսըզ դէօյիւշ, ճէնկ, ճէնկ։
Ἀδικομάχος (ὁ, ἡ) combattitore ingiusto. անիրաւ կռուող. հագսըզ դէօյիւշէն ճէնկճի։
Ἀδικομήχανος (ὁ, ἡ) chi opera, o macchina delle ingiustizie. անիրաւութիւն գործող լրող. հագսըզլըգ էյլէյէն դիւզէն։
Ἀδικοπήμων (ὁ, ἡ) che reca del danno coll' ingiustizia. անիրաւութեամբ վնաս պատճառող. հագսըզլըգլա զարար էթէր կէթիրէն։
Ἀδικοπραγέω-ῶ. Μ. ήσω. commettere con ingiustizia, operar ingiustamente. անիրաւութիւն գործել. հագսըզլըգ էթմէք էյլէմէք։
Ἀδικοπράγιμα-τος (τὸ) azione ingiusta, ingiustizia. անիրաւ գործ, անիրաւութիւն. հագսըզ իշ, հագսըզլըգ։
Ἀδικοπραγὴς-ὲς (ὁ, ἡ) che opera ingiustamente, ingiusto. անիրաւութեամբ գործող, անիրաւ. հագսըզլըգլա իշ կէօրէն, հագսըզ։
Ἀδικοπραγία-ας (ἡ), Ἀδικοπράγημα.
Ἄδικος (ὁ, ἡ) (δίκη) ingiusto, iniquo. անիրաւ. հագսըզ։
Ἀδικότροπος (ὁ, ἡ) (τρόπος) chi ha indole ingiusta. անիրաւ բարք ունող. հագսըզ մէշրէպլի։
Ἀδικόχειρ (ὁ, ἡ) (χείρ) di cui la mano fa delle ingiustizie. ձեռքը անիրաւութիւն գործող. էլի հագսըզ իշ կէօրէն։
Ἀδικοχρήματος (ὁ, ἡ) usurpatore, chi possiede cose ingiuste. յափշտակող, անիրաւութեամբ բան ստացող. հագսըզլըգ իլէ շէյլէրի էլինէ կէչիրէն։
Ἀδίκως-ἐπίῤ. ingiustamente. անիրաւութեամբ. հագսըզլըգլա։
Ἀδινὸς-ή-όν (ἄδην) denso, spesso, molto. խիտ, շատ. սըգ, չօգ։
Ἀδινῶς-ἐπίῤ. densamente. խիտ, հոծութեամբ, մէկզմէկու քով. սըգ սըգ։
Ἀδιοίκητος (ὁ, ἡ) (διοικέω) non messo in ordine, non governato, disordinato. կարգ չդրուած, չկառավարուած. սըրասըզ գօնմամըշ, իտարէսիզ։
Ἀδίοπος (ὁ, ἡ) (διέπω) incustodito. չպատսպարուած, չպաշտպանուած. մուհաֆազա օլունմամըշ։
Ἀδιοργάνωτος (ὁ, ἡ) (διοργανόω) non organizzato, non formato. չկազմակերպուած, չյարդարած. չէքիլլէնմէմիշ, դիւզիւլմէմիշ։
Ἀδιόρθωτος (ὁ, ἡ) (διορθόω) incorreggibile. չուղղուելու. դիւզէլմէզ, իսլահ օլմազ։
Ἀδιόριστος (ὁ, ἡ) (διορίζω) indefinito, indistinto, non determinato. անորոշ. չսահմանուած, անսահման. նէ օլտուղու, դիւզիւլմէմիշ, թային օլունմամըշ։
Ἀδιστακτος (ὁ, ἡ) (διστάζω) certo, indubitato, incontrastabile. ստոյգ, անշուշտ, աներկբայ. շիւփհէսիզ, մուհաքքագ։
Ἀδίψησις-εως (ἡ) il non aver sete, il non

cagionar la sete. ծարաւի չըլլալը, ծարաւ չպատճառելը. [illegible]

Ἀδίψητος (ὁ, ἡ) non sitibondo. 2.
Ἄδιψος (ὁ, ἡ) (δίψα) che estingue la sete. ծարաւ չունող. 2. ծարաւը մարող. [illegible]

Ἀδμὴς - ῆτος (ὁ, ἡ)
Ἄδμητος - ου (ὁ, ἡ) Ἀδάμαστος.

Ἀδμωλία - ας (ἡ), Ἄγνοια.

Ἀδόθεν - ἐπίῤ. (ἅδης) dall' inferno. դժոխքէն. [illegible]

Ἀδόκητος (ὁ, ἡ) (δοκέω) improvviso, inaspettato, inopinato. անակնկալ, չյուսալու. [illegible]

Ἀδοκίμαστος (ὁ, ἡ) (δοκιμάζω) non provato. չփորձուած. [illegible]

Ἀδόκιμος (ὁ, ἡ) non provato, perverso, disapprovato. չփորձուած, չընդունուած. [illegible]

Ἀδολεσχέω - ῶ. Μ. ήσω. ciarlare. շատ խօսիլ. [illegible]

Ἀδολέσχης - ου (ὁ) cicalatano, ciarlone. շատ խօսող, շատաշրուց. [illegible]

Ἀδολεσχία - ας (ἡ) cicalamento, ciarla. շատախօսութիւն. [illegible]

Ἀδόλεσχος - ου (ὁ καὶ ἡ), Ἀδολέσχης.

Ἄδολος (ὁ, ἡ) puro, senza dolo, senza inganno. առանց դաւի՝ խաբէութեան. [illegible] ὅλως-ἐπίῤ.

Ἀδόξαστος (ὁ, ἡ), Ἀδόκητος.

Ἀδοξέω - ῶ. Μ. ήσω (δόξα) vivere senza gloria, esser ignobile. 2. vilipendere. առանց փառքի ապրիլ, վատանուն ըլլալ, փառք չունենալ. 2. բանի տեղ չդնել. [illegible]

Ἀδοξία - ας (ἡ) mancanza di gloria-di riputazione, infamia, ignominia. փառք չունենալը, ցածութիւն. [illegible]

Ἀδοξοποίητος (ὁ, ἡ) che non si appiglia al parere degli altri, libero nella sua opinione. Իր կարծիքին մէջը ազատ, ուրիշին կարծիքէն չկապուած. [illegible]

Ἄδοξος (ὁ, ἡ) (δόξα) ignobile, inglorioso. 2. inopinato. փառք չունեող, ցած. 2. անակնկալ. [illegible]

Ἀδορεὶ - ἐπίῤ. senza esser discuojato. մորթին չհանուելով. [illegible]

Ἄδορος (ὁ, ἡ) senza pelle, cuojo. մորթ չունեող. [illegible]

Ἄδορος (ὁ) otre da cuojo. տիկ. [illegible]

Ἄδορπος (ὁ, ἡ), Ἄδειπνος.

Ἀδορυφόρητος (ὁ, ἡ) senza guardie - satelliti. առանց թիկնապահից, պահապան չունեող. [illegible]

Ἄδοτος (ὁ, ἡ) (δίδωμι) indotato, cui non si è dato niente. բան մը չտրուած, պարգեւ չառած. [illegible]

Ἀδούλευτος (ὁ, ἡ) (δουλεύω) che ha servito a un solo padrone. Մէկ տիրոջ բով ծառայած. [illegible]

Ἀδουλία - ας (ἡ) mancanza di servi, schiavi. ծառայի կամ գերիի պակասութիւն. [illegible]

Ἄδουλος (ὁ, ἡ) privo di servi, povero. ծառայ չունող, աղքատ. [illegible]

Ἀδούλωτος (ὁ, ἡ) (δουλόω) libero, che non ha mai sofferto servitù. ազատ, ծառայութիւն չըրող. [illegible]

Ἀδράνεια - ας (ἡ) debolezza, imbecillità. 2. dappocagine. վատուժութիւն. 2. ծուլութիւն. [illegible]

Ἀδρανέω - ῶ. Μ. ήσω. snervarsi, languirsi, esser debole. տկարանալ, ուժէ ընկնալ. [illegible]

Ἀδρανὴς - ές (δραίνω) debôle, imbecille. տկարուժ, չունող. [illegible]

Ἀδρανῶς - ἐπίῤ. debolmente. տկարութեամբ. [illegible]

Ἄδραστος (ὁ, ἡ) (διδράσκω) che non fugge, o che non cerca di fuggire, 2. inevitabile. չփախչող. 2. չփախչելու, անփախուստ. [illegible]

Ἄδραστος (ὁ, ἡ) (δράω) non fatto. non
Ἄδρατος (ὁ, ἡ) (δράω) compiuto. 2. che non può essere. չեղած. չկատարուած. 2. չըլլալու. [illegible]

Ἀδραφάξυς (ἡ) cavolo (specie di ortaggio) կաղամբ. [illegible]

Ἀδράχνη - ης (ἡ) adraca (albero simile al corbezzolo) մաթուզենիին նման ծառ մըն է. [illegible]

Ἀδρέπανος (ὁ, ἡ) privo di falce. մանգաղ չունող. [illegible]

Ἄδρεπτος (ὁ, ἡ) non carpito. չփրցուցած, չկորզած. [illegible]

Ἁδρέω - ῶ. Μ. ήσω (ἁδρὸς) render maturo, maturare. 2. maturarsi. հասուն ընել, հասունցնել. 2. հասուննալ. [illegible]

Ἄδριμυς - εος (ὁ καὶ ἡ) non acerbo, non amaro. լեղի չեղող. [illegible]

Ἁδροκέφαλος (ὁ, ἡ) di grande testa. մեծ գլուխ ունող. [illegible]

Ἁδρὸς - ά - όν (ἁδρέω) grosso, grande, maturo. 2. valido, robusto. 3. pieno, abbondante. մեծ, հաստ եղած. հասուն. 2. ուժով. 3. լեցուն, շատ, առատ. [illegible]

Ἁδροσία - ας (ἡ) mancanza di rugiada, siccità. ցօղոյ պակասութիւն, չորութիւն. [illegible]

Ἁδροσύνη - ης (ἡ) grossezza. 2. abbon-
Ἁδρότης-ητος (ἡ) danza, ricchezza. 3. maturità. գիրութիւն. 2. առատութիւն. հարստութիւն. 3. հասունութիւն. [illegible]

Ἁδρόω. Μ. ώσω (ἁδρὸς) rendere forte. 2.
Ἁδρύνω. Μ. υνῶ (ἁδρὸς) maturo. ուժովցնել. 2. հասնցնել. [illegible]

Ἄδρυπτος (ὁ, ἡ) non lacerato, non stracciato. 2. che non sbrana. չպատռուած. 2. չպատռող. [illegible]

Ἀδρύφακτος-ου (ὁ καὶ ἡ) (δρύφακτος) non circondato, non cinto, non circondato con siepe, non siepato. [illegible]

Ἀδύγλωσσος (ὁ, ἡ), Ἡδύγλωσσος.

Ἀδυναμέω-ῶ. Μ. ήσω non potere, esser impotente. [illegible]

Ἀδυναμία-ας (ἡ) impotenza, debolezza. [illegible]

Ἀδύναμος (ὁ, ἡ) = Ἀδύνατος.

Ἀδυνασία-ας (ἡ) Ἰων. = Ἀδυναμία.

Ἀδυνατέω-ῶ. Μ. ήσω (ἀδύνατος) = Ἀδυναμέω.

Ἀδυνατία-ας (ἡ) = Ἀδυναμία.

Ἀδύνατος (ὁ, ἡ) impotente, invalido. [illegible]

Ἀδυνάτως-ἐπίῤ. debolmente. [illegible]

Ἀδυσώπητος (ὁ, ἡ) inflessibile, inesorabile. [illegible]

Ἀδυσωπήτως-ἐπίῤ. inflessibilmente, implacabilmente. [illegible]

Ἄδυτον-ου (τὸ) (ἄδυτος) κύρ. τόπος εἰς ναὸν. il santuario. [illegible]

Ἄδυτος (ὁ, ἡ) (δύω) inaccessibile, impenetrabile. [illegible]

Ἄδω. (ἄοη), Χορτάζω.

Ἄδω. Μ. ᾄσω, cantare. 2. celebrare. [illegible]

Ἀδώμητος (ὁ, ἡ) (δομάω) non costruito. [illegible]

Ἀδὼν-όνος (ἁ) Δ. ἀντὶ Ἀηδὼν.

Ἀδώρητος (ὁ, ἡ) (δωρέομαι) = Ἄδωρος.

Ἀδωρία-ας (ἡ) = Ἀδωροδοκία.

Ἀδωροδόκητος (ὁ, ἡ) (δωροδοκέω) incorrotto, non subornato, integro. [illegible]

Ἀδωροδοκήτως-ἐπίῤ. senza doni, integramente. [illegible]

Ἀδωροδοκία-ας (ἡ) integrità, astinenza da prender doni. [illegible]

Ἄδωρος (ὁ, ἡ) (δῶρον) privo di doni. 2. non donato, incorrotto, non subornato. [illegible]

Ἀδώτης-ου (ὁ) (δώτης) chi non da niente. [illegible]

Ἀὲ, Δ. ἀντὶ Ἀεὶ.

Ἄεδνος (ὁ, ἡ) che non ha avuto dote. 2. non maritato, non sposato. [illegible]

Ἀεθλεύω. Μ. εύσω. Ἀθλεύω.

Ἀεὶ-ἐπίῤ. Ἰων. Αἰεὶ. Δορ. Ἀὲ, Ἀὲς, Ἀιὲ, Ἀιὲς, Αἰολ. Ἀΐ. sempre, perpetuamente. [illegible]

Ἀειβλαστέω-ῶ. Μ. ήσω. (βλαστάνω) sempre germogliare-pullulare. [illegible]

Ἀειβρυὴς-έος. (ὁ, ἡ) (βρύω) sempre rampollante-schizzante. [illegible]

Ἀειγενεσία-ας (ἡ) (γίνομαι) sempiternità. [illegible]

Ἀειγενέτης-ου (ὁ) (γίνομαι)
Ἀειγενὴς-έος (ὁ, ἡ) (γίνομαι) } sempiterno. [illegible]

Ἀειγεννὴς-έος (ὁ, ἡ) (γεννάω) d'una progenie sempiterna. [illegible]

Ἀείγλευκος-εος (τὸ) vino sempre dolce, sempre simile al mosto. [illegible]

Ἀείγνητος (ὁ, ἡ) = Ἀειγενὴς.

Ἀείδελος (ὁ, ἡ)
Ἀειδέλιος (ὁ, ἡ) (εἴδω)
Ἀειδὴς (ὁ, ἡ) } oscuro, tenebroso. 2. sfigurato, deforme. [illegible] 2. [illegible]

Ἀΐδιος (ὁ, ἡ) (ἀεὶ) sempiterno, eterno, perenne, perpetuo. [illegible]

Ἀϊδιότης-ητος (ἡ) eternità, perennità, perpetuità. [illegible]

Ἀειδουλία-ας (ἡ) (δοῦλος) servizio perpetuo, servitù assidua. [illegible]

Ἀείδουλος (ὁ, ἡ) (δοῦλος) servo, schiavo perpetuo, assiduo. [illegible]

Ἀειδραστεία-ας (ἡ) (δράω) diligenza, accuratezza perpetua. [illegible]

Ἀείδρομος (ὁ, ἡ) sempre corrente, corridore. [illegible]

Ἀείδω. Μ. ἀείσω. ἀντὶ Ἄδω.

Ἀειεστὼ-όος (ἡ) = Ἀειδιότης.

Ἀειζωΐα-ας (ἡ) (ζωὴ) vita sempiterna, immortalità, [illegible]

Ἀείζωον-ου (τὸ) sempre viva, sempre vivo (erba). [illegible]

Ἀείζωος (ὁ, ἡ) (ζῶος) sempre vivente, immortale. [illegible]

Ἀείζωτος (ὁ, ἡ) (ζώννυμι) sempre pronto-accinto. [illegible]

Ἀειζώων-ουσα-ον. Ἀείζωος.

Ἀειθαλέω-ῶ. Μ. ήσω. sempre verdeggiare. [illegible]

Ἀειθαλὴς-έος. (θάλλω) sempre verde. 2. sempre fiorido. [illegible] 2. [illegible]

Ἀειθενής-έος (θνήσκω) sempre moriente. 2. sempre morto. միշտ մեռնող. 2. միշտ մեռած. տաճկ. էօլէն. 2. տաճկ. էօլմիշ:

Ἀείθουρος (ὁ, ἡ) (θοῦρος) sempre pronto al combattimento. միշտ կռուելու պատրաստ. տաճկ. դէօյիւշ հազըր:

Ἀείκαρπος (ὁ, ἡ) (καρπὸς) che porta sempre frutto, sempre fruttifero. միշտ պտղաբեր. տաճկ. մէյվէլի:

Ἀεικείη-ης (ἡ) Ὅμηρ. καὶ Ποντ. Ἀεικία-ας (ἡ) Ἰων. Ἀικία-ας (ἡ) indecenza, villania. 2. tratto indegno-ignomignoso, oltraggio. անվայելչութիւն, կոպտութիւն. 2. անվայել անշնորհք կերպով վարուիլը, անարգանք. նաքէմլըքլըք, մունասէպէթսիզլիք, խօրլամըշլըք. 2. խաքարէթ, հորլամա:

Ἀεικίζω. Μ. ίσω (αεικείη) trattare indecentemente. անվայել կերպով մը վարուիլ. խօրլամագ նաքէմլըքլէ էթմէք, խօր պագմագ:

Ἀεικινησία-ας (ἡ) (κινέω) moto sempiterno. յաւիտենական շարժումը, ամէն ատեն շարժիլը. գալըճը հարէքէթ, տաճկ. հարէքէթտէ պուլունմագլըք:

Ἀεικίνητος (ὁ, ἡ) (κινέω) che è in continuo movimento. միշտ ամէն ատեն շարժուող. հէր վագտ հարէքէթտէ պուլունան:

Ἀείκλονος (ὁ, ἡ) (κλόνος) che sempre crolla. միշտ ամէն ատեն երերող. տաճկ. հէր վագտ սալլանան:

Ἀεικορσόω-ῶ. Μ. ώσω. (κείρω) sempre tosare-tondere. միշտ կտրել խուզել. դաիմ գըրգմագ:

Ἀεικτυπέω-ῶ. Μ. ήσω. sempre tramandar suono. միշտ ձայն հանել. դաիմ սէս չըգարմագ:

Ἀείκωμος (ὁ, ἡ) (κῶμος) che è in perpetuo convito. միշտ կոչունքը եղող. տաճկ. ձիեաֆէթտէ պուլունան:

Ἀείλαλος (ὁ, ἡ) (λαλέω) loquace, ciarlone. շատախօս. լաքըրտը:

Ἀειλαμπὴς (ὁ, ἡ) (λαμπέω) che sempre risplende, sempre rilucente. միշտ փայլող, միշտ պայծառ. տաճկ. դայիմա փարլայան:

Ἀειλιβὴς-έος (ὁ, ἡ) che sempre scorre. միշտ վաթող հոսող. տաճկ. ագար սուլար:

Ἀειλογία-ας (ἡ) (λόγος) loquacità, cicalamento. շատախօսութիւն. լաքըրտըլըք:

Ἀείμαργος (ὁ, ἡ) sempre vorace-ghiottone. միշտ որկրամոլ շատ կերող. տաճկ. դօյմագ պիլմէզ չօգ եէյէն:

Ἀειμνημόνευτος (ὁ, ἡ) d'una memoria immortale. յաւէժ յիշատակ ունող. տաճկ. ճիհանտէ զիքրի գալան:

Ἀειμνήμων-ονος (ὁ, ἡ) (μνήμων) che si ricorda per sempre. միշտ յիշատակող. տաճկ. դայիմ խաթըրլայան:

Ἀείμνηστος (ὁ, ἡ) (μνάω) = Ἀειμνημόνευτος. degno d'eterna memoria. յաւէժ յիշատակի արժանի. հէր վագտ զիքրէ լայըգ լայիգ:

Ἀειναῦται-ῶν (οἱ) (ναύτης) Tribunale in Melasso, di cui i membri si radunavano in una nave, e giudicavano. Մելիսոս քաղաքին ատեանը, որուն որ իշխանները կամ մեծերը նաւի մը մէջ կժողովուէին, ու դատաստան կընէին. կէմի իչինտէ թօփլանըրլար իտի. Մէլասսօ շէհրինին տիվանը:

Ἀεινεφὶς-ίδος (ἡ) (νέφος) cecità perpetua. ամէն ժամու կուրութիւն. դայիմ գէօրլիւք, գէօզէ գէօրիւ էնտէքէ:

Ἀεινῆστις (ὁ, ἡ) sempre digiuno. միշտ ծոմապահ. տաճկ. օրուճլու:

Ἀειπαθεία-ας (ἡ) (πάθος) continua sofferenza. մշտակրութիւն, միշտ կրելը (տանջանք եւ այլն). հէր վագտ չէքմէքլիք (էզիյէթ վէ սայրէ):

Ἀειπαθὴς-έος (ὁ, ἡ) che soffre continuamente. միշտ կրող (տանջանք եւ այլն). տաճկ. չէքէն (էզիյէթ, վէ սայրէ):

Ἀειπάρθενος-ον (ἡ) sempre vergine. միշտ կոյս. դայիմ պիքիր:

Ἀειπλανὴς-έος (ὁ, ἡ) (πλανάομαι) ⎫ sempre
Ἀειπλάνητος (ὁ, ἡ) ⎬ errante,
Ἀείπλανος (ὁ, ἡ) ⎭ vagobondo. միշտ թափառական. հէր վագտ դէտէրպէտէր:

Ἀείῤῥοος-ους ⎫ che cola sempre. միշտ
Ἀείῤῥυτος (ὁ, ἡ) ⎭ վազող. տաճկ. ագան:

Ἀείρω. Μ. ἀερῶ. Ἰων. ἀντὶ Αἴρω.

Ἀεισθενὴς-έος (ὁ, ἡ) (σθένος) sempre forte-robusto-vigoroso. միշտ ուժով. դայիմ գուվվէթլի, զէնհալի:

Ἀειστρεφὴς-έος (ὁ, ἡ) (στρέφω) che si torce sempre. միշտ դարձող. դայիմ դէօնէն:

Ἀείσυρος (ὁ, ἡ) (σύρω) che sempre tira. միշտ քաշող. հէր վագտ չէքէն, սիւրիւքլէյէն:

Ἀείτας-α (ὁ) Βιωτ. ἀντὶ Ἀετὸς. aquila. արծիւ. գարթալ:

Ἀειτελὴς-έος (ὁ, ἡ) chi paga sempre delle contribuzioni. միշտ հարկ տուող. դայիմ վէրկի վէրէն:

Ἀείτρεπτος (ὁ, ἡ) che torna-gira sempre. միշտ դարձող պտտուող. տաճկ. դէօնէն:

Ἀείϋπνος (ὁ, ἡ) chi dorme sempre, sempre dormiente. միշտ քնացող. դայիմ ույուեան:

Ἀειφανὴς-έος (ὁ, ἡ) (φαίνομαι) che sempre apparisce, sempre conspicuo. միշտ երեւցող, միշտ յայտնի. տաճկ. կէօրիւնէն, տաճկ. աշիքեար:

Ἀείφατος (ὁ, ἡ) (φημὶ) sempre chiaro. միշտ յայտնի. դայիմ էշիքեար:

Ἀειφλεγὴς-έος (ὁ, ἡ) (φλέγω) che sempre infiamma, sempre ardente. միշտ բոցեկող, միշտ վառուող. տաճկ. թութուշան եանան:

Ἀειφρούρητος (ὁ, ἡ) (φρουρέω) custodito sempre. միշտ պաշտպանուած. դայիմ մուհաֆազա օլունմուշ:

Ἀείφρουρος (ὁ, ἡ) (φρουρά) chi sempre custodisce, vigilante. միշտ պահող պաշտպանող, արթուն. դայիմ մուհաֆազա էտէն, գօրուեան, օեանըգ:

Ἀειφυγία-ας (ἡ) (φυγὴ) esilio perpetuo. մշտնջենաւոր հալածանք. մէեպտ սիւրկիւն:

Ἀειφύλακτος (ὁ, ἡ) (φυλάσσω) sempre guardato, custodito. միշտ պահուած պաշտպանուած. դայիմ սագլանմըշ մուհաֆազա օլունմուշ:

Ἀείχλωρος (ὁ, ἡ) sempre verdeggiante, verde. միշտ կանանչ · դայմա եէշիլ :

Ἀείχρηστος (ὁ, ἡ) chi è d'un uso continuo, sempre utile. միշտ գործածուող · պիտանաւոր, օգտաւոր · հէրտէմ գուլլանըլան, դայմա իֆադէլու իշէ եարար :

Ἀειχρόνιος (ὁ, ἡ) (χρόνος) sempiterno, eterno. յաւիտենական · էպէտի :

Ἀεκάζω. M. άσω. fare - operare senza volontà, forzatamente. ակամայ ընել՝ գործել · նաչարըն՝ իստէմէմէքսիզին էթմէք, իշլէմէք :

Ἀεκαζόμενος - η - ον. chi fa una cosa senza volere, con disgusto. ակամայ ընող · նաչարըն՝ իստէմէմէքսիզ էտէն :

Ἀεκαστὶ, Ἀεκιθὶ, Ἀεκητὶ ἐπίῤ. malgrado, senza volontà. ակամայ · նաչարըն, իստէմէմէքսիզին :

Ἀεκούσιος - α - ον. ἀντὶ Ἀκούσιος.

Ἀέκων - ουσα - ον (ἑκὼν) involontario, chi agisce suo malgrado, sforzato. ակամայ, բռնադատուած · նաչարի, զօրպիլէ, մէճպուր օլմուշ :

Ἀέλικτος (ὁ, ἡ) (ἑλίσσω) che non si rivolge, non si aviluppa. չդարձող, չփաթթուող · տէօնմէյէն՝ սարըլմայան :

Ἄελλα - ης (ἡ) tempesta, turbine. փոթորիկ · գայ, գասըրղա :

Ἀελλαῖος - αία - ον. Ἀελλώδης.

Ἀελλὰς - άδος (ἡ) rapida, impetuosa come la tempesta. փոթորկի պէս ուժգին · գասըրղա կիպի հիտտէթլի :

Ἀελλέω - ῶ. M. ήσω (ἄελλα) suscitare un turbine-una tempesta. փոթորիկ հանել · գայ՝ գասըրղա չըգարմագ :

Ἀελλήεις - εσσα. Ἀελλώδης.

Ἀελλὴς - ὲς (ὁ, ἡ), Ἀελλήεις.

Ἀελλόδρομος (ὁ, ἡ) che corre come un vento, impetuoso. ուժգին հովի մը պէս վազող · գէօքլէ րիւզկեար կիպի գօշան :

Ἀελλόθριξ - τριχος (ὁ, ἡ) (ἄλλα καὶ θρὶξ) chi ha una capellatura densa, di cui i capelli ondeggiano dal vento. հոծ մազեր ունող, մազերը հովէն ծածանող · սըք սաչլը, սաչլարը րիւզկեարտան միւճիւնէն :

Ἀέλλομαι (ἄελλα) soffiare. փչել · իւֆիւրմէք, էսմէք :

Ἀελλομάχος (ὁ, ἡ) chi lotta contro la tempesta. փոթորկի դէմ կռուող · գասըրղայըլան ճէնկլէշէն :

Ἀελλοπόδης - ου (ὁ, ἡ), Ἀέλλοπος - οδος, Ἀελλόπους - οποδος (ὁ, ἡ) rapido come il vento. հովի պէս ուժգին · րիւզկեար կիպի հիտտէթլի :

Ἀελλοποιὸς (ὁ, ἡ) che forma-suscita delle tempeste. փոթորիկ ընող՝ հանող · գասըրղա էտէն՝ չըգարան :

Ἀελλοπτέρυγος (ὁ, ἡ), Ἀελλοπτέρυξ - υγος (ὁ, ἡ) che vola come il vento. հովի պէս թռչող · րիւզկեար կիպի ուչան :

Ἀελλώδης - εος (ὁ, ἡ) tempestoso. 2. impetuoso. փոթորկալից · 2 · ուժգին · գասըրղալը · 2 · հիտտէթլի :

Ἀελπὴς - έος (ὁ, ἡ) ἀντὶ Ἄελπτος.

Ἀελπτέω - ῶ M. ήσω (ἄελπτος) non aver speranza. անյոյս ըլլալ · իւմիտսիզ օլմագ, գաթի իւմիտ օլմագ :

Ἀελπτὴς - έος (ὁ, ἡ), Ἀελπής.

Ἀελπτία - ας (ἡ) mancanza di speranza. անյուսութիւն · իւմիտսիզլիք :

Ἄελπτος (ὁ, ἡ) (ἐλπὶς) privo di speranza. 2. inaspettato. անյոյս · 2 · չյուսուած · իւմիտսիզ · 2 · ումուլմամըշ :

Ἀέλπτως - ἐπίῤ. senza speranza. 2. inaspettatamente. առանց յուսոյ · 2 · չյուսալով · իւմիտսիզճէ, ումուլմատըգտըն :

Ἄεμμα - τος (τὸ) (ἅμμα, ἅπτω) ἀντὶ Ἅμμα.

Ἀέναος καὶ Ἀένναος (ὁ, ἡ) continuo, perpetuo, incessante. մշտակայ, անդադար · տայիմ, տուրմաքսըն, Ἀειῤῥόος.

Ἀενάως, Ἀεννάως ἐπίῤ. perpetualmente, continualmente. միշտ, ամէն ժամ · դայմա, գալըճը, էպէտի :

Ἀεξίγυιος (ὁ, ἡ) (ἀέξω, γυῖον) che aumenta la forza delle membra. անդամներն ուժովցնող · աղալարը գուվվէթլէնտիրէն :

Ἀεξικέρως (ὁ, ἡ) che cresce le corna. եղջիւրները մեծցնող · պօյնուզլարըն պէօյիւտէն :

Ἀεξίνοος (ὁ, ἡ) (νοῦς) che cresce, sviluppa la mente. միտքը պայծառացնող · ֆիքրի աչըք կէրէն, ազան :

Ἀεξιτόκος (ὁ, ἡ) (τόκος) che cresce il feto, fecondo. սաղմը աճեցնող, բեղմնաւոր · ճանընը պէօյիւտէն, պէրէքէթլի :

Ἀεξιτρόφος (ὁ, ἡ) che aumenta il nutrimento. 2. nutritivo. ուտելիքը աւելցընող · 2 · սնուցիչ · եէյէճէյի արթըրան · 2 · պէսլէյէն :

Ἀέξω. M. ξήσω (αὔξω, αὐξάνω) aumentare, dare del crescimento, ingrandire. աւելցնել, մեծցնել · արթըրմագ, չօղալթմագ, պէօյիւթմէք :

Ἀεργέω - ῶ. M. ήσω. essere in ozio. դատարկ՝ պարապ կենալ · պօշ դուրմագ :

Ἀεργηλὸς - ή - όν, Ἀεργὺς - έος (ὁ, ἡ) (ἔργον) ozioso. դատարկ՝ պարապ կեցող · պօշ դուրան :

Ἀέργητος (ὁ, ἡ), Ἀεργός.

Ἀεργία - ας (ἡ) ozio, inerzia. 2. pigrizia. դատարկութիւն · 2 · ծուլութիւն · ախրէթլիք, իշսիզլիք · 2 · թէմպէլլիք :

Ἀεργὸς - ή - όν. pigro. 2. disoperato, ozioso, inerte, perdigiorno. ծոյլ · 2 · անգործ, պարապ, դատարկ · թէմպէլ · 2 · իշսիզ, պօշ դուրան :

Ἄερδην - ἐπίῤ. levando, sollevando. վերցնելով · գալտըրարագ :

Ἀερήϊος (ὁ, ἡ) (ἀὴρ), Ἀέριος.

Ἀερία - ας (ἡ) δυλ. τ. Ἀέριος.

Ἀερίζω. M. ίσω (ἀὴρ) esser aereo, di natura aerea, essere sottile come l'aria. օդային ըլլալ, օդի պէս նուրբ ըլլալ · հավայի օլմագ, հավա կիպի ինճէ օլմագ :

Ἀέρινος - η - ον. aereo. 2. veloce come l'aria. օդային, օդի պէս ուժգին · հավայի · 2 · հավա կիպի հիտտէթլի :

Ἀέριος - η - ον (ἀὴρ) aereo, - sottile come l'aria. 2. alto. 3. nuvoloso. 4. caliginoso. օդային, օդի պէս բարակ · 2 · բարձր · 3 · ամպոտ · 4 · մթնցած · հավայի · 2 · եիւքսէք, եիւճէ · 3 · պուլութլու · 4 · գարանլըգ :

Ἄερκτος (ὁ, ἡ) (ἕργος) non chiuso circondato d'alcun recinto. ցանկով չպատած՝ չգոցուած · պարը իլէ գափանմամըշ :

Ἀεροβατέω - ῶ. Μ. ήσω (ἀὴρ, βαίνω) camminare per l'aria. Հովը պտըտիլ. Հավայում կեզմէք (μεταφ.) occuparsi a delle cose inutili. անօգուտ բաներու պատաղիլ. պէհուդէ շէյլէրէ մէշկուլ օլմագ։

Ἀεροβάτης - ου (ὁ) chi cammina pell' aria. օդը պտըտօղ. Հավայում կէզէն. (μεταφ.) chi si occupa a delle cose inutili. անօգուտ բաներու պատաղօղ. պօշ շէյլէրէ մէշկուլ օլան։

Ἀεροδόνητος (ὁ, ἡ) (δονέω) chi si muove dal vento. Հովէն շարժուօղ. եէլէ-աէ կէօրդան դէմբրանան՝ օյնաան։

Ἀεροδρομέω - ῶ. Μ. ήσω. correre per l'aria. օդը վազել. Հավայում գօշմագ։

Ἀεροειδὴς - ὲς (ὁ, ἡ) caliginoso. 2. nuvoloso. oscuro. 3. aereo, simile all' aria. մթնկեկ. 2. ամպոտ. 3. օդային. գարարմըշ. 2. պուլութլու. 3. Հավայի, Հավայա պէնզէր։

Ἀερόεις - εσσα (ἀὴρ) ἀντὶ Ἀέριος.

Ἀερολέσχης (ὁ) chi parla nell' aria, cioè in vano, che dice delle sciocchērie. օդը խօսող, անօգուտ բաներ խօսող, խենթ ու մենթ դուրս տուօղ. Հավայում աէօճպէթ էտէն, պէհուդէ աէօյլէր աէօյլէյէն։

Ἀερόμαντις (ὁ) indovino dell' aria. օդահմայ. Հավայան ըրէմլ ֆալ պագան։

Ἀερομαχέω - ῶ. Μ. ήσω (μάχομαι) combattere per l'aria, o coll'aria. 2. faticare indarno. օդը կամ օդով կռուիլ. 2. պարապ աշխատիլ. Հավայում եախօթ Հավայիլէ ճէնկէլէշմէք. 2. պօշ էէրէ չալըշմագ։

Ἀερομαχία - ας (ἡ) combattimento in aria o coll'aria. 2. fatica vana. օդը կամ օդով եղած կռիւ. 2. պարապ աշխատանք. Հավայում եախօթ Հավայիլէ օլան ճէնկ. 2. պէհուդէ զահմէթ։

Ἀερομετρέω - ῶ. Μ. ήσω (ἀὴρ, μετρέω) misurar l'aria. 2. occuparsi in cose vane. օդը չափել. 2. պարապ բաներու պատաղիլ. Հավայը էօլչմէք. 2. ճէլըպէն պօշ շէյլէրէ մէշկուլ օլմագ։

Ἀερομέτρης (ὁ, ἡ) misuratore dell' aria. 2. chi si occupa a delle cose vane. օդը չափօղ. 2. պարապ բաներու պատաղօղ. Հավայը էօլչէն. 2. ճէլըպէն պօշ շէյլէրէ մէշկուլ օլան։

Ἀερόμικτος (ὁ, ἡ) (μίγνυμι) mescolato all'aria. օդին Հետ խառնուած. Հավայիլէ գարըշմըշ։

Ἀερόμορφος (ὁ, ἡ) (μορφὴ) che è in forma dell' aria. օդի ձեւով. Հավա պիչիմինտէ օլան։

Ἀερονηχὴς - ὲς (ὁ, ἡ) che nuota nell' aria (per gli ucelli). օդը լողացօղ. Հավայում եիւզէն։

Ἀερονομέω - ῶ. Μ. ήσω. far dei segni nell'aria. օդը նշաններ ընել. Հավայում նիշանլար գըլմագ, Χειρονομέω.

Ἀεροπέτης - ὲς (ὁ, ἡ) chi vola per l'aria, volante nell' aria. օդը թռչօղ. Հավայում ուչան։

Ἀεροπετὴς (πίπτω) chi cade dall' alto dell'aria. բարձրէն ընկնօղ. Հավայտան տիւշէն։

Ἀεροπορέω-ῶ. Μ. ήσω. traversare, o viaggiar per l'aria. օդը ճեղքելով անցնիլ կամ ճամբայ ընել. Հավայը եարըպ կէչմէք եախօտ Հավայում եօլճուլուգ էթմէք։

Ἀεροπόρος (ὁ, ἡ) (πόρος) che cammina o viaggia per l'aria. օդը քալօղ՝ ճամբայ ընօղ. Հավայում եիւրիւեէն՝ եօլճուլուգ էտէն։

Ἀεροτόμος (ὁ, ἡ) (τέμνω) che fende l'aria. օդը ճեղքօղ. Հավայը եարան։

Ἀεροφεγγὴς - έος (ὁ, ἡ) (φέγγος) che risplende nell' aria. օդը փայլօղ. Հավայում փարլայան։

Ἀερόφοβος (ὁ, ἡ) che teme l'aria. օդէն վախցող. Հավայտան գօրգան։

Ἀεροφοίτης - ου (ὁ) | Ἀεροφοῖτις - ιδος (ἡ) (φοιτόω) | Ἀερόφοιτος (ὁ, ἡ) — che cammina per l'aria. օդը քալօղ. Հավայում եիւրիւեէն։

Ἀεροφόρητος (ὁ, ἡ) portato per l'aria. օդէն տարուած. Հավայտան կէօթիւրիւլմիւշ։

Ἀερόφωνος (ὁ, ἡ) di cui la voce risuona nell' aria. ձայնը օդին մէջ Հնչօղ. սէսի Հավայում էօթէն։

Ἀεροσικάρηνος (ὁ, ἡ) che ha la testa alta, la sommità, la cima alta, elevata. բարձր գլուխ՝ գագաթ ունօղ. եիւգսէք պաշլը՝ թէփէլի։

Ἀερσίλοφος (ὁ, ἡ) che eleva la cima per l'aria. գագաթը վեր բարձրացնօղ՝ վերցնօղ. թէփէսինի եիւգսէյէ գալտըրան։

Ἀερσίνοος - νους (ὁ, ἡ) orgoglioso. 2. che ha dei sentimenti alti, sublimi. Հպարտ, բարձրամիտ. 2. բարձր խմաստ ունօղ. քիպիր, մաղրուր. 2. մէֆքուրէ էլի՝ եիւքսէք։

Ἀερσιπέτης - ου (ὁ) καὶ Ἀερσιπότητος (ὁ, ἡ) (πέτομαι) che vola alto. բարձրաթռիչ, վերէն թռչօղ. եուքսէքտէն ուչան։

Ἀερσίπνους (ὁ, ἡ) (πνοῦς) che soffia per l'aria. օդը՝ օդին փչօղ. Հավայէն՝ Հավայում էսիւրէն։

Ἀερσιπόδης - ου (ὁ, ἡ) = Ἀερσίπους.

Ἀερσίπορος (ὁ, ἡ) che cammina alto per l'aria. օդը քալօղ՝ պտըտօղ. Հավայում՝ եիւքսէքտէն եիւրիւյէն։

Ἀερσιπότης - ου (ὁ) (ποτὴ) che si eleva all' alto col suo volo. թռչելով բարձր ելօղ՝ վերացօղ. ուչարագ եիւքսէլէն։

Ἀερσιπότητος (ὁ, ἡ) = Ἀερσιπέτης.

Ἀερσίπους - οδος (ὁ, ἡ) che corre rapidamente, rapido, veloce. շուտ քալօղ, արընթաց. չապուգ եիւրիւյէն, գօշան, րահվան։

Ἀερτάζω. Μ. άσω. alzare, levare, portar via. վեր վերցնել, բարձրացնել, առնել տանիլ. եուքսէլթմէք, Հավալանտըրմագ, ալըփ կէօթիւրմէք։

Ἀερώδης - έος (ὁ, ἡ) = Ἀεροειδής.

Ἀὲς. ἐπίῤ. Δ. ἀντὶ Ἀεὶ. sempre. միշտ. դայիմա։

Ἀεσιφροσύνη - ης (ἡ) leggierezza. 2. sciocchezza. թեթեւութիւն. 2. շոգմոգութիւն, թեթեւսոլիկութիւն. խաֆիֆլիք. 2. ճըլկընլըք։

Ἀεσίφρων - ονος (ὁ, ἡ) leggiero, lieve. 2. sciocco. 3. imprudente. թեթեւ. 2. թեթեւսոլիկ. 3. անխորհուրդ. խաֆիֆ. 2. ճըլկըն. 3. դիւշիւնճէսիզ։

Ἀετιδεὺς - έως (ὁ) aquilotto. արծուի ձագ. Գարթալ եավրուսու։

Ἀετίτης - ου (ὁ) pietra d'aquila, che si trova nel nido dell' aquila, etite. արծուի քար (արծուի բունին մէջ գըտնըւող քար մըն է). Գարթալ թաշը (Գարթալըն եուվասընտա պուլունան պիր օյ թաշտըր)։

Ἀετὸς - οῦ (ὁ) aquila. 2. insegna militare. արծիւ. 2. պատերազմի դրօշակ. Գարթալ, Գարա Գուշ. 2. Պայրագ, սանճագ։

Ἀετοφόρος - ου (ὁ) (φέρω) chi porta lo stendardo militare. պատերազմի դրօշակը կրող. պայրագտար, սանճագտար։

Ἀετώδης - εος (ὁ, ἡ) (ἀετὸς) da aquila. արծուի նման պէս. Գարթալ գիպի։

Ἀέτωμα - τος (τὸ) il muro della casa in forma triangolare, che ha la forma d'una aquila volante. Թաղօղ արծուի ձեւով շինուած տան եռանկիւնի պատը. Ուչան Գարթալ պիչիմինտէ եափըլմըշ էվին իւչ քէօշէլի տիվարը։

Ἄζα - ης (ἡ) aridità, siccità. 2. calore. չորութիւն, ցամաքութիւն. 2. տաքութիւն. Գուրագլըգ. 2. սըճագլըգ։

Ἀζαίνω, καὶ Ἀζάνω. seccare, asciugare. չորցնել. Գուրութմագ։

Ἀζάλεος (ὁ, ἡ) (ἄζω) arido, secco. 2. caldo, ardente. չոր. 2. տաք. Գուրու. 2. սըճագ։

Ἀζάλη - ης (ἡ) calma, bonaccia. ծովի հանդարտութիւն. Լիմանլըգ։

Ἀζάνω = Ἀζαίνω.

Ἄζευκτος (ὁ, ἡ) (ζεύγνυμι) disunito, non congiunto. 2. senza giogo. չմիաւորուած. 2. լուծ չունեցող. պիրլէշմէմիշ. 2. պօյունտուրուգսուզ։

Ἄζη - ης (ἡ) = Ἄζα.

Ἀζηλία - ας (ἡ) il non esser geloso. Նախանձոտ չըլլալը. Գըսգանչ օլմամագլըգ։

Ἄζηλος (ὁ, ἡ) (ζῆλος) esente di gelosia. չնախանձող. Գըսգանմայան։

Ἀζηλοτύπητος (ὁ, ἡ) (ζηλότυπος) } non invidiabile,
Ἀζηλότυπος (ὁ, ἡ) (ζηλότυπος) } che non si invidia. չնախանձուելու, չնախանձուող. Գըսգանըլմայաճագ, Գըսգանըլմազ։

Ἀζήλωτος (ὁ, ἡ) (ζηλόω) non invidiabile, vile, ignobile. չնախանձուելու, անարգ, վատ. Գըսգանըլմազ, Խօր, Հագիր։

Ἀζημία - ας (ἡ) esenza di danno. վնաս չըլլալը. Զարար օլմամագլըգ։

Ἀζήμιος (ὁ, ἡ) (ζημία) che non prova danno. 2. che non apporta danno. վնաս չքաշող. 2. վնաս չտուող չըբերող. Զարար չէքմէյէն. 2. Զարար կէթիրմէյէն։

Ἀζημίως - ἐπίῤ. senza danno - nocumento. 2. impunemente. առանց վնասու. 2. անպատիժ. Զարարսըզ. 2. Ճէզասըզ։

Ἀζήρω = Ἀζάνω.

Ἀζήτητος (ὁ, ἡ) (ζητέω) non ricercato, non questionato. չխնդրուած, չքննուած. արանմամըշ, սօրուլմամըշ։

Ἀζητὸς - ή - όν (ἄζω) venerabile. յարգելի. Հուրմէթլի։

Ἀζηχὴς - έος (ὁ, ἡ) secco, arido. 2. duro. 3. incessante. չոր. 2. կարծր, պինդ. 3. անդադար. Գուրու. 2. Գաթը, Պէրք. 3. Տուրմայան։

Ἀζηγὴς - έος (ὁ, ἡ) (ζηγὸς) = Ἄζευκτος.

Ἀζυγία - ας (ἡ) celibato. անամուսնութիւն. Էվլէնմէմէ։

Ἄζυγος (ὁ, ἡ) = Ἀζυγὴς = Ἄζευκτος.

Ἄζυμα - ων (τὰ) (ἄζυμος) gli Azimi degli Ebrei. բաղարջակերք. Խամուրսուզ պայրամը։

Ἄζυμος (ὁ, ἡ) (ζύμη) non fermentato, senza lievito. բաղարջ. Խամուրսուզ։

Ἀζυμοφαγία - ας (ἡ) il mangiar degli Azimi (come gli Ebrei nella loro Pascua). բաղարջ ուտելը (ինչպէս Հրեաները իրենց զատկի օրը). Խամուրսուզ էքմէք (Եահուտիլէր Փասգալարընտա խամուրսուզ պայրամը կէչիրտիկլէրինտէ)։

Ἄζυξ - υγος, (ὁ, ἡ) (ζῦγος) = Ἄζυγος.

Ἄζω. M. άσω. seccare, disseccare, asciugare. չորցնել. Գուրութմագ։

Ἄζω. venerare, rispettare. 2. temere. յարգել. 2. վախնալ. Հուրմէթ էթմէք. 2. Գօրգմագ։

Ἀζωΐα - ας (ἡ) mancanza di viventi - d'animali. կենդանիներու պակսութիւն. Տիրիլէրին օլմամասը էքսիքլիյի։

Ἄζωνος (ὁ, ἡ) (ζώνη) senza cintura - cinta, discinto. 2. non cinto. առանց գօտիի. 2. չպատած. Գուշագսըզ. 2. Գուշանմամըշ։

Ἄζωος (ὁ, ἡ) υ (ζῶον, ζωὴ) privo di vita. կեանք չունեցող. Ճանսըզ։

Ἄζωστος (ὁ, ἡ) (ζώννυμι), Ἄζωνος.

Ἀηδέω - ῶ. M. ήσω. (ἀηδὴς) annojarsi, nausearsi. ձանձրանալ. Իգրէնմէք. Սըգըլմագ։

Ἀηδὴς - έος (ὁ, ἡ) nojoso. 2. stomachevole. ձանձրացուցիչ. 2. գարշելի. Իգրէնճ. 2. Իքրահ վերիճի։

Ἀηδία - ας (ἡ) molestia, disgusto. ձանձրութիւն. Իգրէնմէք։

Ἀηδιάζω. M. ίσω. disgustare, nauseare, fastidire. ձանձրութիւն տալ. Իգրէնտիրմէք։

Ἀηδισμὸς - οῦ (ὁ), Ἀηδία.

Ἀηδονειδεὺς - έως (ὁ) il piccolo del rosignuolo. պզտիկ սոխակ. Պիւլպիւլճիք, Պիւլպիւլ եավրուսու։

Ἀηδόνειος (ὁ, ἡ) di rosignuolo. սոխակի. Պիւլպիւլէ։

Ἀηδονία - ας (ἡ) privazione - mancanza di ogni piacere - voluttà. ամենայն հեշտութենէ զրկուիլը կամ ամենայն հեշտութեան պակասութիւն. Հէր պիր լէզզէթտէն մահրումիյէթ, եախօտ հէր պիր լէզզէթ էքսիկլիյի։

Ἀηδονὶς - ίδος (ἡ) } Αἰολ. ἀντὶ Ἀηδὼν.
Ἀηδὼ - όος (ἡ) }

Ἀηδὼν - όνος (ἡ) (ἀείδω) rosignuolo (uccello). 2. cantatrice. սոխակ. 2. երգչուհի. Պիւլպիւլ. 2. Մուղաննիյէ, Խանէնտէ։

Ἀηδῶς - ἐπίῤ. insoavemente, spiacevolmente, disgustosamente. անհաճութեամբ, ձանձրութեամբ. Խօշլանմայարագ Իգրէնէրէք։

Ἀήθεια - ας (ἡ) (ἀήθης) disusanza, l'esser insolito. անսովորութիւն. Ալըշմամըշ օլմագլըգ։

Ἀηθέω - ῶ. M. ήσω. non esser accostumato. անսովոր ըլլալ. Ալըշըգ օլմամագ։

Ἀήθης-ες (ἦθος) non avezzo, non accostumato. անսովոր. անվարժ։

Ἀηθία-ας (ἡ) = Ἀήθεια.

Ἀηθίζομαι. Μ. ίσομαι (ἀήθης) non accostumarsi. անսովոր լինել. անվարժ լինել։

Ἀηθῶς-ἐπίῤ. (ἀήθης) contro i costumi. սովորութենէ դուրս. արտաքոյ սովորութեան։

Ἀήκης-ες (ἀκή) non aguzzato. չսրուած. չսրեալ, բութ։

Ἄημα-ατος (τὸ) soffio, respiro. շունչ, փչել, հով։

Ἄημι (ἄω) soffiare, spirare, ventare. Μεταφ. agitare, scuotere. փչել. 2. վեր ի վար ընել, տակն ու վրայ անցընել. խռովել. 2. տատանել։

Ἀὴρ-έρος (ὁ) aere, aria. 2. esalazione. 3. caligine. օդ. 2. շնչառութիւն. 3. մառախուղ. 2. գոլորշի. 3. մէգ, մութ։

Ἀήσσητος (ὁ, ἡ) = Ἀήττητος.

Ἀήτη-ης (ἡ) καὶ Ἀήτης (ὁ) il soffio del vento. հովին փչելը. հով։

Ἄητος (ὁ, ἡ) esposto al vento. 2. impetuoso, forte. 3. insaziabile. 4. terribile. 5. grande. հովին դրուած. 2. ուժգին, սաստիկ. 3. չկշտացող. 4. ահռելի. 5. մեծ. հովի տակ. 2. սաստիկ. 3. անյագ. 4. ահաւոր. 5. մեծ։

Ἀητὸς (ὁ), Ἀετὸς.

Ἀήττητος (ὁ, ἡ) invincibile. անյաղթ. անպարտելի։

Ἀθαλάσσευτος-ττευτος (ὁ, ἡ) (θάλασσα) | privo di mare. 2. chi non è mai stato al mare.

Ἀθάλασσος-ττος (ὁ, ἡ) (θάλασσα)

Ἀθαλάσσωτος-ττωτος (θάλασ.) ծով չունեցող. 2. ծովը չտեսնուած. անծով. 2. ծով չմտած։

Ἀθαλὴς-έος (ὁ, ἡ) (θάλλω) non verdeggiante. 2. secco. չկանաչցող. 2. չորցած. անծաղիկ. 2. չոր։

Ἀθαλπέως-ἐπίῤ. senza calore. առանց տաքութեան. անջերմութեամբ։

Ἀθαλπὴς-ὲς (ὁ, ἡ) privo di calore. տաք չեղող. անջերմ։

Ἀθαμβεὶ-ἐπίῤ. intrepidamente, temerariamente. յանդգնութեամբ. աներկիւղաբար։

Ἀθαμβὴς-ὲς (ὁ, ἡ) ardito, intrepido, temerario. յանդուգն, աներկիւղ. անվախ։

Ἀθαμβία-ας (ἡ) intrepidezza. յանդգնութիւն. աներկիւղութիւն։

Ἄθαμβος (ὁ, ἡ) = Ἀθαμβής.

Ἀθανασία-ας (ἡ) (ἀθάνατος) immortalità. անմահութիւն. անմեռութիւն։

Ἀθανατίζω. Μ. ίσω, render immortale, immortalizzare. անմահացուցանել. անմահ ընել։

Ἀθανατισμὸς (ὁ), Ἀθανασσία.

Ἀθάνατος (ὁ, ἡ) (θάνατος) immortale, sempiterno, eterno. անմահ, յաւիտենական. անմեռ, յաւերժ։

Ἄθαπτος (ὁ, ἡ) (θάπτω) insepolto. չթաղուած. անթաղ։

Ἀθάρα-ας (ἡ) Ἀττ. Ἀθάρη. polenta. 2. farinata. 3. orzo mondato. փոխինդ. 2. խաւիծ. 3. մաքրեալ գարի. 2. խաւիծ. 3. ձաւար։

Ἀθαρσὴς-ὲς (ὁ, ἡ) timido. վախկոտ. երկչոտ։

Ἀθαρώδης-ες (ὁ, ἡ) simile alla polenta, molle. փոխինդի նման, կակուղ. խաւիծի նման, փափուկ։

Ἀθαυμασία (στία)-ας (ἡ) mancanza d'ammirazione. չզարմանալը. չհիանալը։

Ἀθαύμαστει (στὶ)-ἐπίῤ. senza ammirazione. առանց զարմանալու. չհիանալով։

Ἀθαύμαστος (ὁ, ἡ) chi non ammira. 2. non ammirabile. չզարմացող. 2. չզարմանալու. չհիացող. 2. չհիանալի։

Ἀθεάμων-ονος (ὁ, ἡ) chi non è spettatore, chi non vede, non osserva. ի դէպ չտեսնող, չդիտող, չնայող. անտես, անդիտող։

Ἀθέατος (ὁ, ἡ) invisibile. անտես. աներեւոյթ։

Ἀθεεὶ-ἐπίῤ. (Θεὸς) senza Dio. առանց Աստուծոյ. անաստուած։

Ἀθέητος (ὁ, ἡ) Ἰων. ἀντὶ Ἀθέατος.

Ἀθεΐα-ας (ἡ) ateia, ateismo. անաստուածութիւն. աստուածուրացութիւն, անհաւատութիւն։

Ἀθείαστος (ὁ, ἡ) non inspirato dalla Divinità. Աստուծմէ չազդուած. Աստուծոյ ներշնչմամբ չեղած։

Ἀθεΐζω. Μ. ίσω. render ateista-ateo. անաստուած ընել. դարձնել. անաստուած դառնալ. անհաւատ ըլլալ։

Ἀθελγὴς-έος (ὁ, ἡ) ἀντὶ Ἀθέλκτος.

Ἀθελέω-ῶ. Μ. ήσω. non volere. չուզել. չկամենալ։

Ἀθέλητος (ὁ, ἡ) (θέλω) = Ἀβούλητος.

Ἄθελκτος (ὁ, ἡ) intrattabile, indomabile, implacabile. չմարուելու, անհնազանդ, անողորմելի. անկարելի. գթութեան անմատչելի։

Ἀθεμέλιος (ὁ, ἡ) (θεμέλιον) | senza fondamento.

Ἀθέμηλος անհիմն. անխարիսխ։

Ἀθέμιστος (ὁ, ἡ) = Ἀθέμιτος.

Ἀθεμιστουργία-ας (ἡ) (ἀθέμιστος, ἔργον) azione illecita, illegale. արգելեալ օրէնքի դէմ գործ. անօրէն գործ. ապօրինաւոր գործ։

Ἀθεμιτόγαμος (ὁ, ἡ) chi contrae un matrimonio illecito. օրէնքի դէմ կարգուող. անօրէն ամուսնութիւն ընողը։

Ἀθέμιτος (ὁ, ἡ) (θέμις) illecito, contrario alle leggi, illegale. 2. ingiusto. ապօրինաւոր, օրէնքի դէմ. 2. անիրաւ. անօրէն, անկարգ. 2. անարդար։

Ἀθεμιτουργὸς (ὁ, ἡ) che fa delle azioni illecite, che opera illecitamente. օրէնքի դէմ գործող. անօրէն գործերը ընող։

Ἄθεος (ὁ, ἡ) (Θεὸς) ateo. 2. empio. անաստուած. 2. ամբարիշտ. անհաւատ. 2. չար։

Ἀθεότης-ητος (ἡ) ateismo. 2. empietà. անաստուածութիւն. 2. ամբարշտութիւն. անհաւատութիւն. 2. չարութիւն։

Ἀθεραπεία-ας (ἡ) (θεραπεύω) | mancanza di trattamento di cura. 2. negligenza.

Ἀθεραπευσία-ας (ἡ) հոգ չտանելը (մարմնոյ առողջութեան). 2. ան-

հողումն. ծագեցուցիչ (թէն ասելն). 2. գեղեցիկ:

Ἀθεράπευτος (ὁ, ἡ) incurato. 2. incurabile. Հող չբժշկեալ. 2. անբժշկելի. դժուարաւ, վերջին, ծագեցուցիչ, ... 2. պէտէրծան: - πεύτως. ἐπίῤ.

Ἀθερηγενὴς - έος (ὁ, ἡ) che spunta - nasce frà le spighe. 2. che produce spighe. Հասկերուն մէջը բուսող. 2. Հասկ բուսուցիչ. պտղաբեր ... 2. ...:

Ἀθερίζω. Μ. ίσω - ίξω. non mietere. 2. lasciare, abbandonare, disprezzare. չհնձել. 2. երեսը ձգել, անարգել. ... 2. ...:

Ἀθερίνη - ης (ἡ) aterina (specie di pesce). ձուկ մըն է. ...:

Ἀθερίσσω, Μ, ίξω. Ἀθερίζω.

Ἀθέριστος (ὁ, ἡ) (θερίζω) non mietuto. 2. ἀθερίζω. lasciato, abbandonato, disprezzato. չհնձուած. 2. երեսէ ձգուած, անարգուած. ... 2. ...:

Ἀθέρμαντος (ὁ, ἡ) (θερμαίνω) non riscaldato. չտաքցած. ...:

Ἄθερμος (ὁ, ἡ) (θερμὸς) privo di calore. տաք չեղող. ...:

Ἀθερολόγιον - ου (τὸ) strumento di chirurgi, con cui si cavano le ossa spezzate. կոտրած ոսկորները հանելու համար վիրաբուժներու գործիք մըն է. ...:

Ἀθερολόγος (ὁ, ἡ) (ἀθὴρ, λέγω) chi coglie delle spighe. Հասկ ժողվող. ...:

Ἀθερώδης (ὁ, ἡ) (ἀθὴρ) simile o pieno di spighe. Հասկի նման՝ լեցուն. ...:

Ἀθεσία - ας (ἡ) (ἀθετέω) perfidia, infedeltà. 2. violazione, trasgressione. անհաւատարմութիւն. 2. ուխտ ասելը (օրէնքը). պատուիրանազանցութիւն. ... 2. ... (...):

Ἀθεσμία - ας (ἡ) (θεσμὸς) violazione. 2. ingiustizia. աւրելը, չպահելը. 2. անիրաւութիւն. ... 2. ...:

Ἀθέσμιος (ὁ, ἡ) = Ἄθεσμος.

Ἀθεσμόλεκτρος (ὁ, ἡ) sposato illegalmente. օրէնքի դէմ կարգուած. ...:

Ἄθεσμος (ὁ, ἡ) illecito, contrario alle leggi. ապօրինաւոր, օրէնքի դէմ. ...:

Ἀθέσφατος (ὁ, ἡ) (Θέσφατος) indicibile, inesprimibile. չըսուելու, անճառ. ...:

Ἀθετέω - ῶ. Μ. ήσω. (τίθημι) trasgredire, violare, abolire. 2. disapprovare. ուխտ ասել, չպահել, աւրել, խափանել. 2. չընդունիլ. ...:

Ἀθέτημα - ατος (τὸ) violazione, trasgressione, աւրելը, չպահելը. պօզմա, ...:

Ἄθετος (ὁ, ἡ) (θέτος) invalido, illegale. 2. disapprovato. 3. inutile. անվաւեր, ապօրինաւոր. 2. չընդունուած. 3. անօգուտ. ... 2. ... 3. ...: - θέτως. ἐπίῤ.

Ἀθεωρησία - ας (ἡ) mancanza di osservazione, negligenza di contemplazione. չնայելը. ...:

Ἀθεωρητὶ - ἐπίῤ. sconsideratamente, senza contemplazione. չնայելով. ...:

Ἀθεώρητος (ὁ, ἡ) invisibile. 2. non osservato, non contemplato. չտեսնուող. 2. չնայած. ... 2. ...:

Ἀθέως - ἐπίῤ. empiamente, da ateo. ամպարշտութեամբ, անաստուածի պէս. ...:

Ἀθηλὴς, Ἄθηλος, (θηλὴ) senza poppa, mammella. 2. che non ha lattato. ծիծ չունող. 2. կաթ չերած. ...:

Ἀθήλυντος (ὁ, ἡ) non effeminato. կնկան չգարձած, կնկան պէս չակմլկած. ...:

Ἀθὴρ - έρος (ὁ) spiga. 2. punta dalla spada, gorbia. 3. la barba della spiga. Հասկ. 2. Թրոյ ծայրը. 3. Հասկին ցցուած ճիւղերը. ... 2. ... 3. ...:

Ἀθήρατος (ὁ, ἡ), Ἀθήρευτος (ὁ, ἡ) (θήρα) non cacciato. 2. che non si può prendere in caccia. չորսուած. 2. որսը չըռնուելու. ... 2. ...:

Ἀθησαύριστος (ὁ, ἡ) (θησαυρίζω) non accumulato, non messo in riserva. 2. che non mette in riserva, prodigo. չմթերուած, չգանձուած. 2. չգանձող, անառակ. ... 2. ...:

Ἀθήτευτος (ὁ, ἡ) (θητεύω) chi non serve con mercede, non mercenario. ոչ վարձկան. ...:

Ἀθίγγανος (ὁ, ἡ) chi non tocca. 2. chi non vuol toccare. չդպող. 2. դպչելու փախչող. ...:

Ἀθιγὴς - έος (ὁ, ἡ), Ἄθικτος (ὁ, ἡ) intatto. 2. salvo, intiero, sano. 3. illibato, sacro. անշօշափ. 2. անվնաս, անխախտ, ողջ. 3. անարատ, սուրբ. ... 2. ... 3. ...:

Ἀθίκτωρ - ορος (ὁ) chi non tocca. չդպող. ...:

Ἄθλαστος (ὁ, ἡ) (θλάω) infrangibile. չխորտակելու. ...:

Ἀθλεύω. Μ. εύσω, Ἀθλέω-ῶ. Μ. ήσω (ἄθλος) lottare, combattere. 2. soffrire delle pene-angustie. ըմբշամարտութիւն ընել, կռուիլ. 2. տանջանք՝ նեղութիւն քաշել. ... 2. ...:

Ἄθλημα-τος (τὸ) (ἀθλέω) combattimento, lotta. կռիւ, գօտեմարտութիւն. ճէնկ, կիւրէշ, փէհլիվանլըգ:

Ἄθλησις-εως (ἡ) combattimento degli Atleti, lotta. ըմբշամարտութիւն, գօտեմարտութիւն. կիւրէշ:

Ἀθλητὴρ-ῆρος, τὴς-οῦ (ἡ) atleta, combattente, lottatore. ըմբիշ, գօտեմարտ. փէհլիվան, կիւրէշճի:

Ἀθλητικὸς-κὴ-κὸν. atletico, degli atleti. ըմբշական. փէհլիվանա մախսուս:

Ἀθλητικῶς. ἐπίῤ. all' uso-alla maniera degli atleti. ըմբշի պէս. փէհլիվան կիպի:

Ἀθλιβὴς-έος (ὁ, ἡ) (θλίβω) non oppresso. չբռնադատուած. զօրա կէլմէմիշ, նա մաղհուր:

Ἄθλιος-ία-ιον (ἆθλος) miserabile. խեղճ, ողորմելի. զավալլը, տէրտլիմէնտ, մաթէմզէտէ:

Ἀθλιότης-ητος (ἡ) miseria, calamità. խեղճութիւն, դժբախտութիւն. տէրտլիմէնտլիք, ֆէլաքէթ, սէֆիլլիք:

Ἀθλοθεσία (ἡ) il proporre-fissare dei premii delle ricompense nelle lotte. ըմբշամարտութեան մէջ պարգեւներ դնելը ըմբիշներուն համար. կիւրէշտէ փէհլիվանլարըն իքրամիյէսի թային օլմասը:

Ἀθλοθετέω-ῶ. Μ. ήσω. proporre-fissare premii nelle lotte. ըմբշամարտութեան մէջ պարգեւներ դնել. կիւրէշտէ փէհլիվանլարըն իքրամիյէսի թային էթմէք, գօյմագ, պէլլի էթմէք:

Ἀθλοθέτης καὶ θετὴρ-ῆρος (ὁ, ἡ) che propone fissa i premii nelle lotte. 2. giudice dei combattimenti ginnici. ըմբիշներուն համար պարգեւներ դնող՝ խոստացող. 2. ըմբշական խաղերուն վրակեցու. փէհլիվանլարա իքրամիյէ վէրէն ատամ. 2. կիւրէշ օյունլարընըն հաքէմի:

Ἆθλον (τὸ) premio degli Atleti. ըմբիշներուն պարգեւը. փէհլիվանլարըն իքրամիյէսի՝ ճայիզէսի:

Ἄθλος-ου (ὁ) combattimento, lotta. 2. miseria, calamità. գօտեմարտութիւն, ըմբշամարտութիւն. 2. խեղճութիւն. կիւրէշ, ճէնկ. 2. սէֆիլլիք, տէրտլիմէնտլիք:

Ἀθλοφόρος (ὁ, ἡ) vincitore nella lotta, che riportò il premio del combattimento. ըմբշամարտութեան մէջ յաղթող. կիւրէշտէ յէնէն՝ իքրամիյէի ալան:

Ἄθολος (ὁ, ἡ) (θολὸς) }
Ἀθόλωτος (ὁ, ἡ) (θολόω) } limpido, chiaro, puro. զուտ, պայծառ, պարզ. դուրու, սաֆ, թէմիզ, պէրրագ:

Ἄθορος (ὁ, ἡ) non congiunto carnalmente. մարմնապէս չզուգուած, մէկ տեղ չպառկած. պիքէր, տօքունուլմամըշ, տամասսըզ:

Ἀθόρυβος (ὁ, ἡ) ἐπίῤ-ρύβως. senza rumore-tumulto. առանց աղաղակի. շամաթասըզ, ղավղասըզ:

Ἄθραυστος (ὁ, ἡ) (θραύω) infrangibile. 2. infranto. 3 integro, illeso. չկոտրուելու. 2. չկոտրուած. 3. անվնաս, չվնասուած. գըրըլմազ. 2. գըրըլմամըշ. 3. սաղլամ, զարարսըզ, սաղ:

Ἄθρεπτος (ὁ, ἡ) non nutrito. չսնուած. պէսլէնմէմիշ:

Ἀθρέω-ῶ. Μ. ήσω. osservare con attenzione, contemplare. ուշադրութեամբ մտածել. տիքքաթ իլէ պագմագ, մուլահազա էթմէք:

Ἀθρητέον (ἐπίῤ) bisogna osservare. ուշադրութիւն ընելու է. տիքքաթ իլէ պագմալը, տիքքաթ իլէ տիւշիւնմէլի:

Ἄθριξ-τριχος (ὁ, ἡ) calvo, privo di capelli. կնտակ, գլուխը մազ չունող. քէլ, սաչսըզ:

Ἀθροίζω. Μ. οίσω (ἀθρόος) ammassare, accumulare, riunire. ժողվել, մէկ ընել. պիր եէրէ էթմէք, թօփլամագ:

Ἄθροισις-εως (ἡ) l'azione di ammassare. 2. riunione. մէկ ընելը, ժողվելը, դիզելը. 2. ժողով, դէզ. պիր եէրէ, թօփլամա, յըղմա. 2. մէճլիս, ճէմ:

Ἄθροισμα-ατος (τὸ) ammasso, ammucchio, massa. 2. riunione. դէզ. 2. ժողվելը. յըղըն. 2. մէճլիս:

Ἀθροιστικὸς-ὴ-όν. collettivo. հաւաքական. ճամի, պիր եէրէ: -στικῶς. ἐπίῤ.

Ἄθρονος (ὁ, ἡ) privo di trono. աթոռ չունող. թախթսըզ, հիւքիւմէթսիզ:

Ἀθρόος-α-ον. raccolto, radunato, colletto, ammucchiato. ժողվուած, մէկ եղած, հաւաքուած, դիզած. պիր եէրէ ճէմ օլմուշ, յըղըլմըշ, ճէմ օլմուշ:

Ἄθροος (ὁ, ἡ), Ἀθόρυβος.

Ἀθρόως. ἐπίῤ. in folla, tutti insieme. ամէնքը մէկ տեղ, խմբովին. ճէմիյէթ իլէ, ճիւմլէսի պիրտէն:

Ἀθρηψία-ας (ἡ) frugalità, temperanza. չափաւորութիւն (ի կերակուրս). գանաաթքեարլըգ, իմսաք:

Ἀθυμέω-ῶ. Μ. ήσω. perder il coraggio, scoraggiarsi, atterirsi. 2. attristarsi. վատուժնալ, վախնալ. 2. տրտմիլ. գօրգմագ, ճէսարէթինի գայպէթմէք. 2. պունալմագ, քէտէրլէնմէք:

Ἀθυμία-ας (ἡ) pusillanimità, abbattimento. վատուժութիւն, վախկոտութիւն. գօրգագլըգ, ճէսարէթսիզլիք:

Ἄθυμος (ὁ, ἡ) pusillanimo, timido. 2. malinconico, mesto. վախկոտ. 2. տրտում. գօրգագ, ճէսարէթսիզ, ճէսարէթսիզ. 2. մահզուն, քէտէրլի, գասավէթլի: -θύμως. ἐπίῤ.

Ἀθυρεύομαι. Μ. εύσομαι. = Ἀθύρω.

Ἀθυρίδωτος (ὁ, ἡ) (θυρὶς) senza finestra, պատուհան չունող. փէնճէրէսիզ:

Ἄθυρμα-τος (τὸ) giuoco degli infanti. 2. trastullo, passatempo, divertimento. տղոց խաղ, խաղալիկ. 2. զբօսանք. չօճուգ օյունճաղը, օյուն. 2. էյլէնճէ: Ἄγαλμα.

Ἀθυρμάτιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Ἄθυρμα.

Ἀθυρόγλωσσος-ττος (ὁ, ἡ) che non sa trattenere la lingua, sfrenato. լեզուն զուսպ չբռնող, անզուսպ. տիլի զափթսըզ:

Ἀθυρονόμος (ὁ, ἡ) (ἀθύρω) che si beffa delle leggi, disprezzatore delle leggi. օրէնքներուն վրայ ծիծաղող. նամուսլարը՝ գանունլարը մէզագա խաֆիֆ ալան, գանունլարը հիչ էտէն:

Ἀθυροστομία-ας (ἡ) incontinenza della lingua, sfrontatezza, sfacciataggine,

4 *

sfrenatezza. բերանը անզուսպ ըլլալը, աներեսութիւն, բերանը եկածը դուրս տալը. [illegible]

Ἀθυρόστομος (ὁ, ἡ) (θύρα, στόμα) di bocca sfrenata. անզուսպ բերան ունող. [illegible]

Ἀθύρω. Μ. υρῶ. giuocare, divertirsi, trastullarsi. խաղալ, զբօսնուլ. [illegible]

Ἀθύρωτος (ὁ, ἡ) privo di porta, aperto. Μεταφρ. 2. sfrenata (bocca). դուռ չունեցող, բաց. 2. անզուսպ, անդուռն (բերան). [illegible]

Ἀθῷος (ὁ, ἡ) (θωή) innocente. անմեղ. [illegible]

Ἀθωόω-ῶ. Μ. ώσω. assolvere, dichiarare innocente, lasciare impune. յանցանքը թող տալ, անմեղ հանել, անպատիժ արձակել, ամբաստանութենէ խալըսել. [illegible]

Ἀθώπευτος (ὁ, ἡ) (θωπεύω) non adulato. 2. che non si può adulare. 3. che non adula. չշողոքորթուած. 2. չշողոքորթուելու. 3. չշողոքորթող. [illegible]

Ἀθωράκιστος (ὁ, ἡ) privo di corazza. զրահ չունեցող. [illegible]

Ἀθώωσις-εως (ἡ) (ἀθωόω) assoluzione, il dichiarare innocente. անմեղ արձակելը՝ թող տալը, խալըսելը. [illegible]

Αἴ. (interjezione di dolore, di piacere, di desiderio) ah, oh. ո՜հ, ա՜հ. [illegible]

Αἰ. σύνδ. Δ. ἀντὶ Εἰ.

Αἶα-(ἡ) Ἰων. ἀντὶ. τ. γαῖα ἢ γῆ.

Αἴαγμα-τος (τὸ) (αἰάζω) gemito, lamento. ողբ, հառաչանք. [illegible]

Αἰάζω. Μ. άξω. gemere, deplorare. ողբալ, հառաչել. [illegible]

Αἰακτὸς-ή-όν. deplorabile, degno di gemiti. 2. deplorato. ողբալի, ողբոց արժանի. 2. ողբացեալ. [illegible]

Αἰανὴς (ὁ, ἡ) miserabile, malinconico. ցաւալի, տրտում, [illegible]

Αἰανῶς. ἐπίῤ. deplorabilmente, miserabilmente. 2. (ἀεὶ αἰώνιος) per sempre, perpetuamente. խեղճութեամբ, ողբալի կերպով. 2. ամէն ատեն, միշտ. [illegible]

Αἰαγέα-ας (ἡ) giavelotto, saetta, dardo. նետ. [illegible]

Αἶγδην. ἐπίῤ. impetuosamente. ուժգին, ուժով. [illegible]

Αἴγειος-εία. καὶ Ἰων. είη-ειον. (αἴξ) di capra. այծու, այծեղէն. [illegible]

Αἴγειρος (ἡ) pioppa-po (Λατ. populus nigra) կաղամախ. [illegible]

Αἰγειρὼν (ὁ) bosco di pioppi. կաղամախի անտառ. [illegible]

Αἴγεος-έα-εον. Ἰων. ἀντὶ Αἴγειος.

Αἰγιαλεὺς-έως (ὁ), Αἰγιαλίτης.

Αἰγιαλίτης (ὁ) λῖτις-ιδος (ἡ) che abita sulla costa-riva del Mare. ծովու եզերքը բնակող. [illegible]

Αἰγιαλὸς-οῦ (ὁ) (ἄγνυμι, ἅλο) la riva del mare, lido, spiaggia. ծովու եզր, ծովափն. [illegible]

Αἰγιβάτης-ου (ὁ) (αἴξ, βαίνω) այծու վրայ ելլող, հետ զուգուող. [illegible]

Αἰγιβότης (ὁ) capraro. այծարած, այծու հովիւ. [illegible]

Αἰγίδιον (τὸ) ὑποκρ. capretto. ուլ, այծու ձագ. [illegible]

Αἰγίθαλος (ὁ) piccolo uccello nemico delle api. (Λατ. parus) մեղուներուն թշնամի պզտիկ թռչուն մըն է. [illegible]

Αἴγιθος (ὁ) specie di uccello piccolo (Λατ. salus) պզտիկ թռչուն մըն է. [illegible]

Αἰγίκνημος (ὁ, ἡ) che ha le gambe di capra. այծու ճանկեր ունող. [illegible]

Αἰγίλιψ-ιπος (ὁ, ἡ) κυρ. τόπος. inaccessibile, troppo alto. չմօտենալու, շատ բարձր. [illegible]

Αἰγίλωψ-ωπος (ὁ) zizania, che nasce frà l'orzo. (Λατ. avena fatua). 2. specie di albero ghiandifero. 3. sorta di malattia sulle palpebbre delle capre. գարիի քովը բուսնող որոմ. 2. կաղնաբեր ծառ մըն է. 3. այծերուն աչքի թարթիչներուն վրայ եղող ախտ մըն է. [illegible]

Αἰγινόεις-εσσα-εν. pieno di capre. այծով լեցուն. [illegible]

Αἰγίοχος (ὁ, ἡ) (αἰγὶς, ἔχω) (ἐπίθετ. τ. Διὸς, καὶ τῆς Ἀθηνᾶς) che tiene l'egide. Եգիս ունող. [illegible]

Αἰγίπους-ποδος (ὁ, ἡ) che ha piedi di capra. այծու ոտք ունող. [illegible]

Αἰγὶς-ίδος (ἡ) (αἴξ) pelle di capra. 2. Egide. այծու մորթ. 2. Եգիս. [illegible]

Αἰγίσκος (ὁ) capretto, beccherello. ուլ, այծու ձագ. [illegible]

Αἴγλη-ης (ἡ) splendore, lume. ճաճանչ, լոյս, փայլուն. [illegible]

Αἰγλοβολέω-ῶ. Μ. ήσω. gettare dei lampi, risplendere, folgoreggiare. փայլփլալ, պողպղալ, վառվռիլ. [illegible]

Αἰγογενὴς (ὁ, ἡ) nato d'una capra. այծէ ծնած. [illegible]

Αἰγόδορος (ὁ, ἡ) fatto dalla pelle della capra. այծու մորթէ շինուած. [illegible]

Αἰγοθήλης-ου (ὁ) (αἴξ-θηλὴ) carcabotto (Λατ. Caprimulgus) (uccello, che di notte entra nelle stalle, e mugne le capre). կարկապոռ (ազգ մը թռչուն, որ գիշերանց փարախը մտնալով այծերուն կաթը կծծէ) [illegible]

կերեղ ֆէւէւէրէն օէ–թէ–նէ– եօէն դէր ճէնօ–ֆօ–ւ տըր)։

Αἰγοκέρας - ατος (τὸ) fieno greco (erba). չաման․ չէմէն։

Αἰγόκερως (ὁ) Capricorno, (segno del Zodiaco). Այծեղջիւր․ ճէտա դօ–րճօ–, օղլագ։

Αἰγοκέφαλος (ὁ, ἡ) che ha la testa di capra. (ὁ) specie di uccello. այծու գլուխ ունօղ․ (ὁ) թռչուն մըն է․ ֆէչի պաշլը․ (ὁ) դէր օօյ ֆօ–ւ։

Αἰγομελὴς (ὁ, ἡ) (*μέλος*) che ha le membra di capra. այծու անդամ ունօղ․ ֆէչի ազալը։

Αἰγονόμος (ὁ, ἡ), *Αἰγιβότης*.

Αἰγόνυξ - χος (ὁ, ἡ) che ha le unghie di capra. այծու ըղունկներ ունօղ․ ֆէչի թըրնագլը։

Αἰγοπίθηκος (ὁ) specie di scimia, che ha la forma della capra. այծու ձեւով կապիկ մըն է․ ֆէչիյէ դէնզէր դէր օօյ մայմուն։

Αἰγοπρόσωπος (ὁ, ἡ) di faccia caprina. այծու դէմք ունօղ․ ֆէչի ֆէսէմէթլի օէֆաթլը։

Αἴγοπυρος (ὁ) specie di erba piacevole alle capre. այծերուն սիրելի աղգ մը խոտ է․ ֆէչիլէրէն օէվդիյի դէր նէվ օթլաֆ։

Αἰγοφάγος (ὁ, ἡ) mangiatore delle capre. այծերը կերօղ․ ֆէչի եէյէն։

Αἰγόφθαλμος (ὁ, ἡ) che ha occhj di capra. այծու աչք ունօղ․ ֆէչի կէօզլիւ։

Αἰγυπιὸς (ὁ) (*γύψ*) avoltojo. անգղ․ աքպապա։

Αἰγυπτιάζω. Μ. άσω. imitar gli Egiziani. Եգիպտացիներուն նմանիլ․ Մըսըրլըլարա դէնզէմէք։

Αἰγυπτιστὶ - ἐπίῤ. come gli Egiziani. Եգիպտացիներուն պէս․ Մըսըրլըլար կիպի։

Αἰγωλιὸς (ὁ) allocco (*Λατ.* ulula) բուէճ․ դայֆուշ, եօվկէ։

Αἰγὼν - ῶνος (ὁ) stalla di capre. այծու փարախ․ ֆէչի մանտրասը ահըրը։

Αἰγωπὸς - οῦ (ὁ), *Αἰγόφθαλμος*.

Αἰγώνυχον (τὸ) litospermo (*Γαλλ.* gremil, o l'erbe aux perles), miglialsole. քարաբերմն (խոտ) լիթօսփէրմօ (դէր նէվ օթլաֆ), թաշ թօհումու։

Αἰδέομαι - οῦμαι. Μ. έσομαι. rispettare, riverire. 2. temere. 3. avere vergogna. յարգել, պատուել․ 2․ վախնալ․ ամչնալ․ րիայէթ էթմէք, րիայէթ հէրմէթ կէօստէրմէք․ 2․ ֆօրֆմաֆ․ 3․ ուտանմաֆ։

Αἰδέσιμος (ὁ, ἡ) reverendo, rispettabile. յարգելի, պատուելի․ մուրիւվվէթլիւ, հէրմէթլիւ, րիայէթլիւ։

Αἰδεσιμότης - ητος (ἡ) riverenza, coltivazione. յարգելը, պատուելը․ րիայէթ հէրմէթ կէօստէրմէք։

Αἰδεστὸς - τὴ - τόν. = *Αἰδέσιμος*.

Αἰδέω - ῶ. Μ. ήσω. Ζήτ. ἐν τῷ Αἰδέομαι.

Αἴδηλος (ὁ, ἡ) invisibile. 2. oscuro. 3. inaspettato. անտես․ 2․ մութ․ 3․ անակնկալ․ կէօրիւնմէզ․ 2․ ֆարանլըֆ․ 3․ ումուլմատըֆ։

Αἰδημονέω - ῶ. aver del pudore. ամչնալ․ ութանմաֆ։

Αἰδημόνως - ἐπίῤ. con pudore. ամչնալով, ամչկոտութենով․ ութանմաֆ՝ ութանգաջլըֆ իլէ, ար իլէ։

Αἰδήμων - ονος (ὁ, ἡ) chi ha del pudore, verecondo. ամչկոտ․ ութանգաճ, էտէպլի։

Αἰδὴς - έος (ὁ, ἡ) invisibile. անտես․ կէօրիւնմէզ։

Ἀΐδης-ου (ὁ) *ἀντὶ Ἅδης.* inferno. դժոխք․ ճէհէննէմ, թամու։

Αἰδήσιμος (ὁ, ἡ) *ἀντὶ Αἰδέσιμος.*

Ἀΐδιος - ία - ον (*ἀεὶ*) perpetuo, sempiterno. յաւէժական, մշտնջենաւոր․ էպէտի, դայիմ, մուդամ։

Ἀϊδιότης - τος (ἡ) eternità, perpetuità. մշտնջենաւորութիւն․ դայիմլիք, էպէտի–լիք, էզէլիյէթ։

Ἀϊδίως - ἐπίῤ. perpetuamente, sempiternamente. միշտ, յաւէժապար․ դայիմէն, դէր վագտ։

Ἀϊδνὴς - καὶ Ἀϊδνὸς ἀντὶ Ἀϊδής.

Αἰδοῖον (τὸ) anguinaja. 2. verga. 3. coglione. (τὰ) le parti vergognose. աճուկ․ 2․ փարոց, կլէր․ 3․ կոկոլ, ծըւանք (τὰ) առականք, ամօթք․ ֆասըգ, չէհար․ 2․ չէքէր, օէք, աալէթ, մէչէք․ 3․ թաշագ, խայէ (τὰ) ավրէթ եէրլէրի։

Αἰδοῖος - οία - οῖον. venerabile, degno di rispetto. 2. pieno di pudore, verecondo. յարգելի, պատուոյ արժանի․ 2․ ամչկոտ․ րիայէթլիւ, րիայէթէ լայըֆ․ 2․ ութանգաճ։

Αἴδομαι. ἀντὶ Αἰδέομαι.

Αἰδόφρων - ονος (ὁ, ἡ) (*αἰδὼς, φρὴν*) verecondo. ամչկոտ․ հայալը, արլը, ութանգաճ։

Ἀϊδρεία - ας. Ἰων. Ἀϊδρίη - ης (ἡ) ignoranza, imperizia. տգիտութիւն․ ճէհալէթ, ահմաֆլըֆ։

Ἀΐδρήεις - ήεσσα - ῆεν. ignorante, inesperto. տգէտ, անփորձ․ ճահիլ, ահմաֆ, ախմաֆ, լաֆերտ–ֆելլու։

Ἀϊδροσύνη - ης (ἡ) = *Ἀϊδρεία καὶ Ἀμάθεια.*

Αἰδὼς - όος - οῦς (ἡ) pudore, verecondia. 2. vergogna. 3. rispetto. 4. le parti genitali - vergognose. ամչկոտութիւն․ 2․ ամօթ․ 3․ յարգ, պատիւ․ 4․ ծննդական անդամները․ ար, հայա․ 2․ այըբ, ութանմաֆլըֆ․ 3․ րիայէթ, հէրմէթ․ 4․ ավրէթ եէրլէրի, էնդամ։

Αἰείκοτε. Ἰων. sempre. միշտ, ամէն ժամ․ հէր վագտ, դէր դայիմ։

Αἰέλουρος (ὁ, ἡ) *Ἰων. ἀντὶ Αἴλουρος.*

Αἰζήεις - καὶ Αἰζήϊος - καὶ Αἰζηὸς. pieno di vigore, valoroso. ուժով լեցուն, կարիճ․ ֆուվվէթլիւ, պահատըր։

Αἴητος (ὁ, ἡ) *Ἰων. ἀντὶ Ἄητος.*

Αἰητός. Δ. ἀντὶ Ἀετὸς.

Αἰθαλέος - έα - εον. di cenere. 2. ardente, caldo. մոխրու․ 2․ վառօղ, տաք․ քիւլլիւ, քիւլէրէն․ 2․ եանըճը, սըճագ։

Αἰθάλη - ης (ἡ) cenere. 2. fuliggine. 3. carboni accesi. մոխիր․ 2․ մուր, ծխածարախիթ․ 3․ վառած կործելի․ քիւլ․ 2․ ֆուրում, իսլիք․ 3․ եանմըշ քէօմիւր։

Αἰθαλίων - ωνος (ὁ) (*ἐπίθτ. τ. Τέττιγος*) che ama il calore del Sole. արեւուն տաքութիւն սիրօղ․ կիւնէշին սըճագլըղընը սէվէն։

Αἰθαλόεις - εσσα - εν Αἰθαλέος.

Αἴθαλος (ὁ, ἡ) abbrucciato. 2. ardente. 3. infiammato. 4. fuligginoso. փառուած․

2. փառօղ. 3. բանկած. 4. մրոտ. եանմըշ. 2. եաքըճը. 3. ղըզըլղըմըշ. 4. գարարմըշ։

Αἰθαλόω-ῶ. Μ. ώσω. abbrucciare. 2. ridurre in cenere. 3. in carboni. վառել. 2. մոխիր ընել. 3. գործելիք դարձընել. եաքմագ. 2. քիլ եէլեմէք. 3. քէօմիւր էթմէք։

Αἰθαλώδης-εος (ὁ, ἡ) fuligginoso. մրոտ, ծանծախարիթով լեցուն. գարարմըշ։

Αἴθε. σύν. Δ. καὶ ἀντὶ Εἴθε.

Αἰθέριος-α-ον (ὁ, ἡ) etereo. 2. alto, eccelso. օդային. 2. բարձր. հէվայի. 2. յիւքսէք, եիւքսէք, եիւճէ։

Αἰθεροβατέω-ῶ. Μ. ήσω. viaggiare-camminare per l'aria. օդը՝ օդէն ճամբայ ընել՝ քալել. հէվադան եօլճուլուգ էթմէք եիւրիւմէք։

Αἰθεροβόσκος (ὁ) che si pasce-abita nell'aria. օդը սնուօղ՝ բնակօղ. հէվադա պէսլէնէն՝ օթուրան։

Αἰθεροδρομέω-ῶ. Μ. ήσω. correre per l'aria. օդը վազել. հէվադա քօշմագ։

Αἰθεροδρόμος (ὁ, ἡ) che corre per l'aria. օդը վազօղ. հէվադա քօշան։

Αἰθερολαμπὴς-εος (ὁ, ἡ) che risplende-riluce nell' aria. օդը փայլօղ՝ վառվռօղ. հէվադէ բարլայան։

Αἰθερολογέω-ῶ. Μ. ήσω. parlare dell' etere. օդի վրայ խօսիլ. հէվա խուսուսունտէ լաքըրտը էթմէք։

Αἰθερολόγος (ὁ, ἡ) chi discorre dell' etere. օդին վրայ խօսօղ. հէվա հագգընտա լաքըրտը էտէն։

Αἰθερόνομος (ὁ, ἡ) abitante dell' etere. օդը բնակօղ. հէվադէ օթուրան։

Αἰθὴρ-έρος (ὁ) etere, aria. օդ. հէվա։

Αἰθόλικες (bollicelle, bollicine), vescica. կածռոիկ, ուռէցք. գապարճըգ։

Αἶθος-εος-ους (τὸ) calore, ardore. 2. fiamma, fuoco. տաքութիւն, զոլ. 2. բոց, կրակ. սըճագլըգ, գըզղընլըգ, հէրարէթ, եալըն. 2. ալէվ, աթէշ, նար, օթ։

Αἰθὸς-ἡ-όν. brucciato, arso. 2. ardente, brillante. վառած, էրած. 2. վառվռուն, փայլօղ. եանմըշ. 2. եաքըճը, բարլագ։

Αἴθουσα-ης (ἡ) vestibolo. (*Γερμαν.* Vorhaus). գաւիթ, բակ, վայրապաւիթ. ավլու, հայաթ։

Αἶθοψ-οπος (ὁ, ἡ) caldo, ardente. 2. annerito dal fuoco. 3. brillante. տաք, էրօղ. 2. կրակէ սեւցած. 3. փայլուն, վառվռուն. սըճագ, եագըճը. 2. աթէշտէն գարալանմըշ. 3. բարլագ։

Αἴθρα-ας (ἡ) serenità dell' aria. օդին պարզութիւնը. հէվա աչըգլըղը, սաֆ, պէրրագ լըգ։

Αἰθρηγενέτης-ου καὶ Αἰθρηγενὴς (ὁ) nato dall' aria. 2. che porta la serenità. օդէ ծնած. 2. օդը պարզ բաց ընօղ. հէվատան տօղմուշ. 2. հէվա աչըգլըղը պէրրագլըղը քէթիրէն։

Αἰθρία (ἡ) serenità. օդին պարզութիւնը. հէվա աչըգլըղը. սաֆ։

Αἰθριάζω. Μ. άσω. render sereno. 2. abitare allo scoperto, a ciel sereno. օդը պարզ բաց ընել. 2. վրան բաց տեղը բնակիլ, ծածկ չունեցօղ անդարկ տեղերը բնակիլ. հէվայը աչըգ պէրրագ էթմէք. 2. եալըն եէրտէ օթուրմագ։

Αἴθριος (ὁ, ἡ) sereno, chiaro. պարզ, բաց. աչըգ, պէրրագ, ալէնի։

Αἰθροβατέω-ῶ. Μ. ήσω = *Αἰθεροβατέω.*

Αἰθροβάτης-ου (ὁ) che cammina nell'aria. օդը քալօղ, օդագնաց. հէվադա եիւրիւյէն։

Αἰθροβολέω-ῶ. Μ. ήσω. gettare per l'aria. օդը նետել. հէվայա աթմագ՝ ֆըրլաթմագ։

Αἰθροδόνητος (ὁ, ἡ) (*δονέω*) agitato nell'aria. օդը տատանուած, երերցած. հէվադա չալգանմըշ։

Αἰθροπλανὴς-οῦς (ὁ, ἡ) errante per l'aria. օդը աստի անդին դնացօղ. հէվադա կէզէնէք տօլաշան։

Αἰθροπολεύω. Μ. εύσω. *Αἰθεροβατέω.*

Αἴθρος-ου (ὁ) (*αἰθὴρ*) gelata. 2. rugiada. 3. brina. սառ, պաղպակն. 2. ցօղ, շաղ. 3. եղեամն. տօնդ. 2. չիյ, չիյ. 3. գըրաղը։

Αἴθυγμα-τος (τὸ) ondeggiamento della fiamma. 2. splendore. ցոլմունք. 2. փայլիլը. ալէվի ալէվլ, ալէվլէն մէվճ մէվճ եօզագը ալմասը. 2. բարլայըշ։

Αἴθυια-ας (ἡ) mergo, (uccello marittimo) Հողամայ (ծովու թռչուն). գարապաթագ։

Αἰθυιόθρεπτος (ὁ, ἡ) che si nutrisce di smergi. Հողամայ թռչուններով կերակրուօղ. գարապաթագ իլէ պէսլէնէն։

Αἰθύσσω. Μ. ύξω. muovere con celerità, agitare, scuotere. թօթվելով շարժել, դողացնել, ցնցել. սարսմագ, սիլքմէք, թէփրէթմէք։

Αἴθω. ardere, infiammare. վառել, բորբոքել. եագմագ, թութուշտուրմագ, ալէվլէնթիրմէք։

Αἰκάλλω Μ. αλῶ. adulare, carezzare. շողոքորթել. գոլթուգլամագ, խօշ աթմէք, եալթագլըգ էթմէք։

Αἰκάλος-ου (ὁ) (*αἰκάλλω*) adulatore. շողոքորթօղ. գոլթուգճը, եալթագճը։

Αἰκέλιος (ὁ, ἡ) indecente, dispreggiabile, vile. անարգ, անպիտան, անվայել. աշաղը, խոր ալչագ։

Αἰκὴς, καὶ Αἰκὴς-έος. indecente, inconveniente, incongruente. 2. oltraggioso. անվայել, անյարմար. 2. անարգ. եագըշըգսըզ. 2. խոր։

Αἰκία-ας (ἡ) = *Ἀεικείη.* battitura. ծեծել, զարնել. տայագ, տէօյմէ։

Αἰκίζω. Μ. ίσω καὶ *Αἰκίζομαι.* battere. 2. maltrattare. 3. ledere. զարնել. 2. անարգել, արհամարհանքով վարուիլ. 3. վնասել. տէօյմէք. 2. խոր թութմագ. 3. զարար վերմէք։

Αἴκισμα-Αἰκισμὸς-οῦ (ὁ) maltrattamento, oltraggio. 2. battitura, bastonata. անարգելը, նախատինք. 2. ծեծ. խորլուգ, խոր պագմագ. 2. տէօյմէ, տէօյմէ։

Αἰκιστὴς-οῦ (ὁ) che maltratta. 2. che bastona. անարգօղ, նախատօղ. 2. ծեծօղ. խոր պագան, աշաղը կէօրէն. 2. տէօյէն։

Αἰκιστὸς-ἡ-όν. maltrattato, ingiuriato.

2. bastonato. անարգուած, խոտուած, նախատուած. 2. ծեծ կերած. խօրլանմըլ. 2. գեօթէքէ՝ դայաք եէմիշ:

Αἶκλον (τὸ) cena. ընթրուած կերակուր. աքշամ եէմէյի:

Ἀΐκτηρ-ῆρος (ὁ) impetuoso. ուժգին. հիտ-ծիտլի:

Ἄϊκτος (ὁ. ἡ) inaccessibile. չմօտենալու. եաքլաշըլմազ:

Αἴλινος (ὁ) canto funebre. ողբերգական երգ. եասլը նաղմա:

Αἴλουρος (ὁ, ἡ) gatto selvatico. 2. mustella, donnola. կատու. 2. մկնհարանուկ. եաբան քետիսի. 2. կէլինճիկ:

Αἷμα-τος (τὸ) sangue. 2. strage. 3. consanguinità. արիւն. 2. հարուած. 3. ազգականութիւն, արեանառութիւն. գան, խան, դէմ. 2. գըրկըն. 3. խըսըմլըգ, աքրապալըգ:

Αἱμακουρίαι-καὶ κουρίαι (αἱ) (κερέννυμι) sacrifizii in onore dei morti. մեռածներուն համար եղած զոհեր. էօլիւնլէր իչին օլան գուրպանլէր:

Αἱμακτὸς-ἡ-ὸν, καὶ Ἀιμαλέος-έα-έον. insanguinato, sanguinoso. արիւնլույ, արընկալ. գանլը, գանլըդ:

Αἱμαλώψ-ῶπος (ὁ) che ha sangue negli occhj. աչքերը արունոտ. գանլը կէօզլիւ:

Αἱμὰς-άδος (ἡ) effusione di sangue. արուն վախթելը. գան դէօքիւլմէսի, աքմասը:

Αἱμασία-ας (ἡ) (αἱμος) siepe, fratta di spine. 2. muraglia di separazione di pietre. ցանկ (փուշերէն). 2. քարերով դիզուած պատ. չիթ, չալըդան քէրպէ. 2. թաշդան դիվար:

Αἱμάσσω. M. άξω. insanguinare, inzuppare di sangue. արունլույ ընել. գանա պուլամագ:

Αἱματεκχυσία-ας (ἡ) effusione di sangue. արուն վազելը՝ հոսելը. գան աքմասը:

Αἱματηρὸς-ρὰ-ρόν. insanguinato, sanguinolente. արունլույ, արընկալ. գանլը, գանլըդ, խան ալուդ:

Αἱματηφόρος (ὁ, ἡ) che cagiona del sangue-della strage. արուն՝ հարուած պատճառող. գան՝ գըրկըն կէթիրէն:

Αἱματία (ἡ) il brodo nero dei Lacedemoni, che si faceva dal sangue. Լակեդեմոնացիներուն արունէ շինուած արգանակը՝ մսի ջուրը. Լագոտիմոնլըլարըն գանտան եափըլան եէ սուլայուսու:

Αἱματίζω. M. ίσω, insanguinare. 2. cavar sangue. արունլույ ընել. 2. արուն առնել. գանա պուլամագ. 2. գան ալմագ:

Αἱμάτιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Αἷμα.

Αἱματίτης-ου (ὁ) τῖτις (ἡ) sanguigno. 2. sanguigna, matita rossa (pietra di color di sangue) արընոտ. 2. կարմիր մատիտ (արունի գունով քար մըն է). գանդան. 2. գըրմըզը գալէմ (գան րէնկլի պիր թաշ):

Αἱματοειδὴς (ὁ, ἡ) simile al sangue. արունի նման. գանա պենզէր:

Αἱματόεις-εσσα-εν. insanguinato. արունլույ. գան պիլէն օլմուշ:

Αἱματολοιχὸς (ὁ) che lambisce del sangue. արուն լզող. գան եալայան:

Αἱματοποιέω-ῶ. M. ήσω. convertire in sangue, render sangue. արունի դարձնել. գանա դէօնտիւրմէք:

Αἱματοποιητικὸς-ἡ-όν. che fa sangue, sanguifico. արուն ընող՝ դարձնող. գանա չէվիրէն, եափան:

Αἱματοποσία-ας (ἡ) il bevere del sangue. արուն խմելը. գան իչմէք, դէմ նուշ էթմէք:

Αἱματοποτέω-ῶ. M. ήσω. bevere del sangue. արուն խմել. գան իչմէք, խուն չէքմէք էթմէք:

Αἱματοπότης-ου (ὁ) che beve del sangue, sanguinolente. արուն խմող, արընկալ. գան իչիճի, գանլըդար:

Αἱματοῤῥόφος (ὁ, ἡ) che inghiottisce-ingoja del sangue. արուն կլլող. գան եութան:

Αἱματοῤῥυτος (ὁ, ἡ) che profluisce del sangue. արուն վազցնող. գան աքըդան:

Αἱματοσταγὴς-εος (ὁ, ἡ) che stilla-gocciola del sangue. արուն կաթեցնող. գան դամլադան:

Αἱματοσφαγὴς-έος (σφάζω) scannato, annegato nel proprio sangue. արունին մէջ խեղդուած. գանընդա պօղուլմուշ:

Αἱματόφυρτος (ὁ, ἡ) imbarattato nel sangue, sanguinolente. արունլույ, արունաթաթախ. գանա պուլանմըշ:

Αἱματοχαρὴς (ὁ) che ama il sangue. արուն սիրող. գան սէվէն, գանդան խօշլանան:

Αἱματόω-ῶ. M. ώσω. insanguinare. 2. ammazzare. 3. convertire in sangue. արունի մէջ թաթխել, արունլույ ընել. 2. մեռցնել. 3. արունի դարձնել. գանա պուլամագ. 2. էօլտիւրմէք. 3. գանա չէվիրմէք:

Αἱματώδης (ὁ, ἡ) sanguigno, sanguignoso. 2. sanguinolente. արիւնային, արընոտ. 2. արընկալ. գանդան, գանլը. 2. գանլըդ, գան դէօքիւճի:

Αἱματωπὸς-οῦ (ὁ), Αἱμαλώψ.

Αἱμάτωσις-εως (ἡ) insanguinamento, permutazione in sangue. արունի փոխուիլը՝ դառնալը՝ ըլլալը. գանա դէօնմէսի, գան օլմագ:

Αἱμηπότης-ου (ὁ) Ἰων. ἀντὶ Αἱματοπότης.

Αἵμνιον-ου (τὸ) vaso per mettervi del sangue. արուն դնելու աման. գան գօյմաճագ գապ:

Αἱμοβαρὴς-εος (βάρος) aggravato di sangue. արունով ծանրացած. գանդան աղըրլանմըշ:

Αἱμοβαφὴς (βάπτω) tinto-bagnato di sangue. արունով թրջուած՝ ներկուած. գանա պօյանմըշ ըսլանմըշ:

Αἱμοβόρος (ὁ, ἡ) che si nutrisce di sangue. արունով կերակրուող. գան իլէ պէսլէնէն:

Αἱμοδαιτέω-ῶ. cibarsi di carne cruda-insanguinata. հում կամ արունոտ միս ուտել. չիյ եահօտ գանլը էթ եէմէք:

Αἱμόδιψος (ὁ, ἡ) (δίψα) κυρ ἀγγεῖον. che ha sete di sangue. արունի ծարաւող. գանա սուսամըշ:

Αἱμόδοχος (ὁ, ἡ) che riceve del sangue. արուն առնող. գան ալան:

Αἱμομίκτης-ου (ὁ) (*μίγνυμι*) incestuoso. ազգապիղծ · [illegible]

Αἱμομιξία-ας (ἡ) incesto. ազգապղծութիւն · [illegible]

Αἱμοπότης-πώτης (ὁ) = *Αἱματοπότης*.

Αἱμοῤῥαγέω-ῶ *M.* ήσω. aver l'emorragia. արունի հոսում ունենալ · [illegible]

Αἱμοῤῥαγία-ας (ἡ) eruzione di sangue, emorragia. հոսումն արեան · [illegible]

Αἱμοῤῥαγικὸς-ὴ-όν. soggetto all' emorragia. 2. concernente l'emorragia. արունը հոսելու պատրաստ · 2 · արունին հոսելուն պատկանած · [illegible] · 2 · [illegible]

Αἱμόῤῥαντος (ὁ, ἡ) innaffiato di sangue. արունով ցրուած · [illegible]

Αἱμοῤῥοέω-ῶ. *M.* ήσω. avere influsso di sangue, soffrire di emorroidi. տեռատեսութիւն՝ թութք ունենալ · [illegible]

Αἱμόῤῥοια-ας (ἡ) emorragia. հոսումն արեան · [illegible]

Αἱμοῤῥοῒς-ΐδος (ἡ) flusso di sangue, emorroidi. 2. serpente d'Africa, di cui il morso fa sortire del sangue da tutte le parti del corpo. թութք, արունին վազելը · 2 · Ափրիկէի կերպ մը օձ, որ խածնելովը մարմնոյն ամէն կողմէն արուն կվազցնէ · [illegible] · 2 · [illegible]

Αἱμόῤῥοος (ὁ, ἡ) che soffre l'emorroidi. թութք ունող, արունը՝ վազող · [illegible]

Αἱμοῤῥοώδης-εος. simile all' emorroidi. թութքի նման, արուն վազելուն նման · [illegible]

Αἱμος-ου (ὁ) luogo pieno di dumo, prunaja. թփերով լցուած տեղ, ծառնոց · [illegible]

Αἱμοφθόρος (ὁ, ἡ) (*φθείρω*) che guasta-corrompe il sangue. արունը ապականող · [illegible]

Αἱμόφοβος (ὁ, ἡ) che teme il sangue. արունէ վախցող · [illegible]

Αἱμοφόρυκτος (ὁ, ἡ)
Αἱμόφυρτος (ὁ, ἡ) } = *Αἱματόφυρτος*.

Αἱμόχροος (ὁ, ἡ) (*χρόα*) che ha il color di sangue. արունի գունով · [illegible]

Αἱμύλος (ὁ, ἡ) lepido, affabile. զուարթաբար · [illegible]

Αἱμωδέω-ῶ. *M.* ήσω. aver male ai denti, allegarsi i denti. ակռայի ցաւ ունենալ, ակռան առնել · [illegible]

Αἱμωδία-ας (ἡ) allegamento dei denti. ակռան առնելը · [illegible]

Αἰναρέτης-ου (ὁ) che abusa il suo valore. ուժը չարի բանեցնող · [illegible]

Αἰνέτης-ου (ὁ) lodatore. գովող · [illegible]

Αἰνέω-ῶ. *M.* έσω. lodare, approvare. գովել, ընդունիլ · [illegible]

Αἴνιγμα-ατος (τὸ) enigma, allegoria, sentenza oscura. հանելուկ, առեղծուած, խրթին խօսք · [illegible]

Αἰνιγματίας-ου (ὁ), *Αἰνιγματιστής*.

Αἰνιγματίζομαι. *M.* ίσομαι. (*αἴνιγμα*) parlare enigmaticamente, enigmatichizzare. առակաբար խօսիլ · [illegible]

Αἰνιγματικὸς-ὴ-όν. ἐπίῤ-κῶς. enimmatico. առակական, խրթնաբանական · [illegible]

Αἰνιγματιστὴς-οῦ (ὁ) che si serve di enigmi-enimmatichizza. խրթին՝ առակով խօսող · [illegible]

Αἰνιγματώδης-ἐπίῤ-τωδῶς, *Αἰνιγματικὸς*-κῶς. enimmaticamente. առակաբար, խրթին խօսքերով, հանելուկներով · [illegible]

Αἰνιγμὸς-οῦ (ὁ) = *Αἴνιγμα*.

Αἰνίζομαι. *M.* ίσομαι. ἀντὶ *Αἰνέω*.

Αἰνίσσομαι. Ἀττ. ίττομαι, *Αἰνιγματίζομαι*.

Αἰνόγαμος (ὁ, ἡ) (*αἰνὸς*, *γάμος*) che ha contratto un matrimonio infelice-illecito. խեղճութենով կամ ապօրինապէս կարգուած · [illegible]

Αἰνογένειος (ὁ, ἡ) che ha le mascelle o la barba orribile. ահռելի ծնօտ՝ մօրուք ունող · [illegible]

Αἰνόθεν. ἐπίῤ (*αἰνὸς*) malamente. դժբախտութենով, չարութենէ · [illegible]

Αἰνόλεκτρος (ὁ, ἡ), *Αἰνόγαμος*.

Αἰνομανὴς (ὁ, ἡ) pieno di furia, frenetico. կատղած, խելագարած · [illegible]

Αἰνόμορος (ὁ, ἡ) (*μόρος*) infelice, sfortunato, sciagurato. բաղդ չունող, խեղճ. [illegible]

Αἰνοπαθὴς-έος (ὁ, ἡ) (*πάσχω*) che prova disgrazie. դժբաղդութիւն քաշող · [illegible]

Αἰνοπατὴρ-έρος (ὁ) padre disgraziato. դժբախտ հայր · [illegible]

Αἶνος-ου (ὁ) inno, lode. 2. proverbio, apologo, enigma. շարական, երգ, գովեստ · 2 · հանելուկ, խրթին խօսք · [illegible] · 2 · [illegible]

Αἰνὸς-ὴ-όν. veemente, terribile, grave. 2. miserabile, sventurato. 3. crudele, fiero. սաստիկ, ահաւոր, ծանր · 2 · խեղճ, ողորմելի · 3 · անգութ · [illegible] · 2 · [illegible] · 3 · [illegible]

Ἄϊνος (ὁ, ἡ) (*ἴς*, *ἶν*) senza fibre. առանց մանրաթելի (մարմնոյ) · [illegible]

Αἰνότης-τος (ἡ) ἀντὶ *Αεινότης*.

Αἰνοτόκεια-ας (ἡ) (*τίκτω*) che partorì infelicemente, madre-genitrice disgraziata. խեղճութենով ծնած, խեղճ մայր · [illegible]

Αἰνοτοκὴς (ὁ, ἡ)
Αἰνοτόκος (ὁ, ἡ) } che partorisce figli cattivi-infelici. չար՝ դժբաղդ զաւակներ ծնող · [illegible]

Αἰνῶς. ἐπίῤ. veementemente, terribilmente. 2. infelicemente. ուժգնութեամբ, սաստկութեամբ. 2. խեղճութեամբ. [illegible]

Αἴξ-αἰγὸς (ἡ) capra. 2. segno celeste. 3. *Πλυθ.* onde, flutti. այծ. 2. երկնային նշան. 3. *Πλυθ.* ալիք. [illegible] 3. *Πλυθ.* [illegible]

Αἰόλλω. M. ολῶ-ήσω. muovere velocemente, agitare, scompigliare. 2. variéggiare. շուտով շարժել, դողացնել, տակնուվրայ ընել. 2. այլայլել. [illegible]

Αἰολόδεικτος (ὁ, ἡ) che si mostra sotto varj aspetti. պէսպէս կերպարանքով երեւցող. [illegible]

Αἰολοπτέρυξ-υγος. che ha le ale fornite di varj colori. կերպ կերպ գոյներով թեւեր ունող. [illegible]

Αἰόλος-η-ον. variato, diversificato. 2. movibile, veloce, agile, celere, rapido. այլայլեալ. 2. ուժգին, շարժուն, շուտ. [illegible]

Αἶπος (τὸ) altezza, sommità, auge. ծայր, գլուխ, գագաթն. [illegible]

Αἰπὺς-εῖα-ύ. alto, elevato, eccelso. բարձր. [illegible]

Αἶρα-ας (ἡ) loglio, zizzania (*Λατ.* lolium.) 2. martello, որոմ. 2. մուրճ, ուռն, կռան. [illegible]

Αἱρεσιαρχέω-ῶ. M. ήσω. divenire eresiarca. հերետիկոսապետ ըլլալ. [illegible]

Αἱρεσίαρχης-αρχος (ὁ) eresiarca. հերետիկոսապետ. [illegible]

Αἱρεσιμάχος καὶ σιομάχος (ὁ, ἡ) chi combatte di setta di eresia. հերետիկոսութեան վրայ կռուող. [illegible]

Αἵρεσις-εως (ἡ) (αἱρέω) il prendere. 2. scelta, opinione. 3. dogma, eresia, setta. առնելը. 2. կարծիք. 3. վարդապետութիւն, հերետիկոսութիւն, աղանդ. [illegible]

Αἱρεσιώτης-ου (ὁ) eretico. հերետիկոս. [illegible]

Αἱρετίζω. M. ίσω. scegliere, preferire. ընտրել. [illegible]

Αἱρετικὸς-ὴ-όν. eretico, settario. հերետիկոս, աղանդաւոր. [illegible]

Αἱρετίς-ὴ-όν. eleggibile. ընտրուելու. [illegible]

Αἱρέω-ῶ. M. ήσω. prendere, pigliare. 2. eleggere, preferire. առնել. 2. ընտրել, նախադասել. [illegible]

Αἱρησιτείχης-εος (ὁ) che espugna le mura della città. քաղքին բերդերը պատերը առնող. [illegible]

Αἱρόπινον (τὸ) crivello, vaglio. մաղ. [illegible]

Αἴρω. M. ἀρῶ. levare, alzare. 2. portare. վերցնել, բառնալ. 2. տանիլ, կրել. [illegible]

Αἴσακος-ου (ὁ) ramoscello di alloro, o mirto. դափնիի կամ մրտենիի ոստ. [illegible]

Αἰσθάνομαι. M. θήσομαι. udire, sentire. 2. comprendere, intendere. լսել, իմանալ, զգալ. 2. հասկընալ. [illegible]

Αἴσθημα-τος (τὸ) l'azione di sentire. զգալը. [illegible]

Αἴσθησις-εως (ἡ) la facoltà di sentire, sensazione. զգացողութիւն. [illegible]

Αἰσθητήριον-ου (τὸ) sensorio. զգայարան. [illegible]

Αἰσθητὴς-οῦ (ὁ) che sente. 2. che intende. զգացող. 2. իմացող. [illegible]

Αἰσθητικὸς-ὴ-όν. sensitivo. զգայական. [illegible]

Αἰσθητικῶς-ἐπίῤ. sensibilmente. զգայութեամբ. [illegible]

Αἰσθητὸς-ὴ-όν. sensibile. զգալի. [illegible]

Αἰσθητῶς. ἐπίῤ. = *Αἰσθητικῶς.*

Αἰσιοποιέω-ῶ. assecondare, rendere prospero, propizio. աջողել. [illegible]

Αἴσιος (ὁ, ἡ) fausto propizio, prospero. աջող. [illegible] *ίως.* ἐπίῤ.

Αἰσιόω-ῶ. M. ώσω = *Αἰσιοποιέω.*

Ἄϊσος-η-ον. (ἴσος) ineguale, impare. հաւասար չեղող. [illegible]

Ἀΐσσω. M. ΐξω. precipitarsi, gettarsi con impeto. մէկէն զինքը նետել, ուժով նետուիլ. [illegible]

Αἰστὴρ-ῆρος (ὁ) ἐσφαλμ. ἀντὶ Ῥαιστήρ.

Ἄϊστος (ὁ, ἡ) ignoto. 2. ignorante. անծանօթ. 2. չգիտցող. [illegible]

Ἀϊστόω-ῶ. M. ώσω. render ignoto. 2. togliere di mezzo, annichilare. անծանօթ ընել. 2. բառնալ ի միջոյ, ոչինչ ընել, ի չիք դարձուցանել. [illegible]

Αἰσυμνάω-ῶ. M. ήσω. (αἶσα) regnare, governare, amministrare la giustizia. տիրել, իշխել. [illegible]

Αἰσυμνητεία-ας (ἡ) potestà regia, data per elezione. ընտրութեննով տրուած թագաւորական իշխանութիւն. [illegible]

Αἰσχήμων (ὁ, ἡ) (αἶσχος) turpe, disonesto. անամօթ, անպարկեշտ. [illegible]

Αἶσχος-εος (τὸ) vergogna, disonore, turpitudine. 2. bruttezza. ամօթ, անհամեստութիւն. 2. տգեղութիւն. [illegible]

Αἰσχροκερδὴς-έος. interessato disonestamente, scroccone. անհամեստ վաստակ ունող, անամօթութեննով վաստըկած. [illegible]

Αἰσχροκερδεία-ας (ἡ) lucro disonesto. անհամեստ վաստակ. [illegible]

Αἰσχρολογέω-ῶ. M. ήσω. parlare disonestamente - cose oscene. անհամեստ` ան-

ամօթ խօսքեր խօսալը. եթերիրիլ պեօհ-բերի էյթմէ։

Αἰσχρολογία-ας (ἡ) discorso disonesto, oscenità. անհամեստ խօսք, պղծոյ խօսաբթայ. եթերիչիլ չեփի եօհբերի։

Αἰσχρολόγος (ὁ, ἡ) sboccato, osceno. ափերցփերդ անհամեստ խօսք խօսող. եթերիրիլ բեօհբերի եթէն։

Αἰσχροπραγία-ας (ἡ) il commetter delle oscenità - azioni veneree. անհամեստ գործ՝ պղծութիւն ընել. եթերիրիլ ամէլ էթմէք։

Αἰσχροπρόσωπος (ὁ, ἡ) deforme nella faccia. տգեղ դէմք ունող. չիրքին եիւզլիւ։

Αἰσχρορρημοσύνη-ης (ἡ) = *Αἰσχρολογία*.

Αἰσχρὸς-ρὰ-ρόν. turpe, disonesto, osceno. 2. deforme, brutto. անհամեստ, անամօթ, պղծոյ. 2. տգեղ. եթերիրիլ, չիրին. 2. չիրքին։

Αἰσχρότης-τος (ἡ) (*αἰσχρὸς*) turpitudine, oscenità, laidezza. անհամեստութիւն, պղծութիւն. եթերիրիլլիք, ֆահշ։

Αἰσχρῶς-ἐπίῤ. oscenamente, laidamente. անհամեստութեամբ, պղծութեամբ. ֆահշլըն, եթերիրիլլիք իլէ։

Αἰσχύνη-ης (ἡ) (*αἶσχος*) vergogna. 2. infamia, ignominia. 3. le parti vergognose. ամօթ. 2. նախատինք, անարգանք. 3. ամրչնալու տեղուանքը, ամօթոյք. արը, այըպ. 2. խօրլուգ, ռեզիլլիք. 3. ավրէթ եէրլէրի։

Αἰσχυντηλὸς-ὴ-όν. verecondo, pudico. ամչկոտ. ութանգաչ. τηλῶς. ἐπίῤ.

Αἰσχυντὴρ-ῆρος (ὁ) che commette delle cose vergognose, svergognato. անամօթ գործեր գործող, անհամեստ. եթերիրիլ հարէքէթլէր եթէն, ըրզըզ։

Αἰσχύνω. M. υνῶ. coprire di vergogna, disonorare. 2. sfigurare. ամչցնել, երեսը վար առնել, անպատուել. 2. տգեղ ընել. ութանդըրմագ, խօրլամագ. 2. չիրքինլեթմէք։

Αἰτέω-ῶ. M. ἤσω. domandare, chiedere. ուզել, խնդրել. դիլէմէք, իսդէմէք։

Αἴτημα-ατος (τὸ) domanda, petizione. խնդիր, հայցուած. դիլէք, թալեպ։

Αἴτης (ὁ) mendico. մուրացկան. դիլենճի։

Αἰτητὴς-οῦ (΄) domandante, petizionario. խնդրող, խնդրողական. դիլէյէն, իսթէյէն։

Αἰτητικὸς-ὴ-όν. atto a domandare. խնդրելու յարմար. դիլէմէյէ եարար։

Αἰτητὸς-ὴ-όν. chiedibile. խնդրելու. դիլենէճէք։

Αἰτία-ας (ἡ) cagione, causa. 2. accusa. պատճառ, առիթ. 2. ամբաստանութիւն. սեպեպ. 2. չէքիշ, դաւա. 3. = *Ἔγκλημα*.

Αἰτιάζω. M. άσω. = *Αἰτιάομαι*.

Αἰτίαμα-τος (τὸ) colpa, accusa. յանցանք, ամբաստանութիւն. սուչ, եօղլամա, չէքիշ։

Αἰτιάομαι-ῶμαι. M. άσομαι, accusare, incolpare. ամբաստանել, մեղադրել. չէքիշմէյի էթմէք, սուչլու չըգարմագ։

Αἰτίασις-εως (ἡ) = *Αἰτίαμα*.

Αἰτιατικὸς-ὴ-όν. criminale, accusatorio. (ἡ) (*γρμτ.*) 2. accusativo. ամբաստանական. 2. հայցական (հոլով). չէքիշլի. 2. նահալի. τικῶς. ἐπίῤ.

Αἰτιατὸς-ὴ-όν. causato, cagionato. պատճառուած. սեպեպլենմիշ։

Αἰτίζω. M. ίσω. (*αἰτία*) chiedere. 2. domandare la limosina, mendicare. ուզել, խնդրել. 2. մուրալ. դիլէմէք, իսթէմէք, դիլենմէք։

Αἰτιολογέω-ῶ. M. ήσω. (*αἰτιολόγος*) rendere ragione, allegare per ragione. պատճառ բերել, պատճառը ցուցնել. սեպեպինի սէօյլէմէք՝ կէթիրմէք։

Αἰτιολογία-ας (ἡ) giustificazione. 2. etiologia, dimostrazione. ջատագովութիւն, թեր ելլելը, չքմեղութիւն. 2. պատճառաբանութիւն, ապացուցութիւն. սուչ-սուզլուղունու կեօսթէրմէքլիք, մաղէրեթ. 2. իսպաթ։

Αἰτιολόγος (ὁ, ἡ) che rende ragione, che si usa delle dimostrazioni. ապացուցնելով խօսող. իսպաթլար կէթիրէն։

Αἰτιολογικὸς-ὴ-όν. abile a render ragione. պատճառը տալու յարմար. իսպաթ էթմէյէ եարար. γικῶς. ἐπίῤ.

Αἴτιος-ία-ιον. autore. 2. colpevole. հեղինակ, պատճառ. 2. յանցաւոր. սեպեպ. 2. գապահաթլըյը սեպեպ։

Αἰτιώδης (ὁ, ἡ) che serve a rendere ragione, causale. պատճառական. սեպեպի։

Αἴφνης-ἐπίῤ. = *Αἰφνιδίως*.

Αἰφνίδιος (ὁ, ἡ) improvviso, repentino. յանկարծական. անսըզ, նակեհանի։

Αἰφνιδίως-ἐπίῤ. inopinatamente, repentinamente, all' improvviso. յանկարծակի, մէկէն ի մէկ. դաֆիլէն, աֆանսըզըն, անսըզըն, ուէլ ղաֆիլ։

Αἰχμάζω. M. άσω (*αἰχμὴ*) lanciare, dardeggiare, saettare, vibrare bajonetta. նետ նետել. օք՝ հըշր՝ աթմագ։

Αἰχμαλωσία-ας (ἡ) cattività, schiavitù. գերութիւն. եսիրլիք։

Αἰχμαλωτεύω. M. εύσω. ridurre in schiavitù. գերի ընել՝ տանիլ. եսիր էթմէք։

Αἰχμαλωτίζω. M. ίσω. = *Αἰχμαλωτεύω*.

Αἰχμαλωτικὸς-ὴ-όν. proprio agli schiavi. գերիի յատուկ. եսիրէ մախսուսլիք։

Αἰχμαλωτισμὸς (ὁ) schiavitù. գերութիւն. եսիրլիք։

Αἰχμαλωτιστὴς-οῦ (ὁ) che riduce in schiavitù. գերի տանող. եսիր եթէն՝ կէօթիւրէն։

Αἰχμάλωτος (ὁ, ἡ) schiavo, preso in guerra. գերի, կռուի մէջ բռնուած. եսիր, ճէնկտէ թութուլմուշ։

Αἰχμὴ-ῆς (ἡ) la punta della spada - del dardo, cuspide. 2. asta, lancia. 3. artiglio. 4. guerra. թրոյ՝ նետի ծայր. 2. նիզակ. 3. ճանկ. 4. կռիւ. գըլըճ՝ օք ուճու. 2. մըզրագ. 3. փէնչէ. 4. ճէնկ։

Αἰχμητὴρ-ῆρος (ὁ) bellicoso. մարտիկ. ճէնկճի։

Αἰχμητήριος-α-ον. appartenente alla guerra. պատերազմական. ճէնկէ մախսուսլիք։

Αἰχμητὴς (ὁ) *μῆτις* (ἡ) = *Αἰχμητήρ*.

Αἰχμίον (τὸ) *ὑποκρ. τ. Αἰχμή*.

Αἰχμόδετος (ὁ, ἡ) = *Αἰχμάλωτος*.

Αἰχμοφόρος (ὁ, ἡ) armato di dardi. նետ

կրող, նետերով պատուած. օք թաշըյան, օքլար իլէ տէլինմիշ։
Αἶψα. ἐπίῤ. subito, tosto, tantosto. շուտ. թէզ, տէր տէմտէ, պիր պէտտէ։
Αἰψηροκέλευθος (ὁ, ἡ) veloce alla strada, che cammina velocemente. շուտ քալող. պէտտէ եօլճի։
Αἰψηρὸς-ρὰ-ρόν. (αἶψα) veloce, impetuoso, celere, ratto. արագ, շուտ. թէզ, չապուք, հէմէն։
Ἀΐω. percepire, sentire, intendere. իմանալ, հասկընալ, զգալ. անլամաք, տույմաք։
Αἰὼν-ῶνος (ὁ, ἡ ἡ) secolo, eternità, tempo lungo. դար, երկար ատեն, յաւիտենականութիւն. ասր, տէվրի ղէտիմ, էպէտիյէթ։
Αἰωνίζω. Μ. ίσω. perpetuare, rendere eterno. 2. perpetuare, durare. մշտնջենաւոր՝ ամմէն ժամանակ ընել. 2. տեւել. էպէտի՝ պաքի էթմէք. 2. էպէտի օլմաք։
Αἰώνιος-ία-ιον καὶ (ὁ, ἡ) eterno, perpetuo, perenne. յաւիտենական, մշտնջենաւոր, յարակայ. էպէտի, տայիմ, պաքի, պատւաս։
Αἰωνόβιος (ὁ, ἡ) che vive sempre, sempiterno. միշտ ապրող, մշտակայ. տիր տէվամ էտիճի, պաքի։
Αἰωνοθαλὴς-έος (ὁ, ἡ) (θάλλω) sempre verdeggiante. միշտ կանաչ. տայիմ եէշիլ։
Αἰωνοχαρὴς-έος (ὁ, ἡ) che sta ilare, si rallegra per sempre. յարազուարճ. տայիմ շէն։
Αἴωρα-ας (ἡ) (ἀείρω) alta lena. 2. strumento per tirare sopra, alta leno. 3. elevazione յակութքի, ճօճանոց. 2. վեր քաշելու գործիք. 3. վեր վերցընելը. սալընճագ. զէրքահ. 2. եօքարը չէքէճէք ալէթ. 3. եօքարը գալտըրմագլըգ։
Αἰωρέω-ῶ. Μ. ήσω. elevare, sospendere all' aria. 2. alta lenare. վեր վերցընել, օդը կախել. 2. յակութքի խաղալ, ճօճանոցը օրօրել. եօքարը գալտըրմագ, հավայտա ասմագ. 2. սալընճագտա սալլանմագ։
Αἰώρημα-τος (τὸ) elevazione, sospensione all' aria. վեր վերցընելը, օդը կախելը. եօքարը գալտըրմագլըգ, հավայտա ասըլմագլըգ։
Αἰωρίζω-Μ. ίσω. = Αἰωρέω.
Ἀκαδημαϊκὸς-ὴ-όν. Accademico (filosofo). Ակադեմեան (փիլիսոփայ). Աքատէմիճուլը (ֆէյլէսօֆ)։
Ἀκαδημία (ἡ) Accademia. Ակադեմեայ. մէքթէպ, ճէմայէթի ուլէմա։
Ἀκαθαίρετος (ὁ, ἡ) che non può essere rovesciato, inespugnabile. չկործանուելու. ալթ օլմազ, էլէ կէչմէզ։
Ἀκαθαρσία-ας (ἡ) immondezza, sporcizia, sozzezza, impurità. անմաքրութիւն, մրոտութիւն. նաբաքլըգ, քիրլիք, մուրտարլըգ։
Ἀκάθαρτος (ὁ, ἡ) impuro, lordo, sporco. անմաքուր, աղտեղի, զազիր. նաբաք, քիր։
Ἀκάθεκτος (ὁ, ἡ) che non si può ritenere. չբռնուելու. թութուլմազ, զապթ օլունմազ։
Ἄκαινα (ἡ) spina. 2. (γεωμτρ.) stimolo. 3. misura di dieci piedi (Λατ. acnua). փուշ. 2. խթան. 3. տասը ոտից չափ մըն է. թիքէն. 2. մըպուլ. 3. օն այագ էօլչէսի։
Ἀκαιρεύομαι. Μ. εύσομαι. } non aver occasione favorevole. յարմար ատեն չունենալ. ֆըրսատը պուլմամագ։
Ἀκαιρέω-ῶ. Μ. ήσω
Ἀκαιρία-ας (ἡ) importunità. անյարմարութիւն. ֆըրսատսըզլըգ։
Ἀκαίριμος-η-ον, intempestivo. տարաժամ. վագթսըզ։
Ἀκαιρολογέω-ῶ. Μ. ήσω. parlare fuor di tempo malappropositio. ժամէ դուրս խօսիլ. վագթսըզ սէօզլէմէք։
Ἀκαιρολογία-ας (ἡ) discorso fuor di proposito. ժամէ դուրս խօսքութիւն. վագթսըզ սէօզլէմէ։
Ἀκαιρόλογος (ὁ, ἡ) chi parla fuor di tempo. ժամէ դուրս խօսօղ. վագթսըզ սէօզլէյէն։
Ἄκαιρος (ὁ, ἡ) inopportuno, intempestivo. տարաժամ. վագթսըզ. ἀκαίρως. ἐπίῤ.
Ἀκακέμφατος (ὁ, ἡ) non disfamato. անունը չկորուսած. ատը պատնամ օլմամըշ։
Ἀκάκης (ὁ) = Ἄκακος.
Ἀκακήσιος (ὁ) = Ἀκακήτης.
Ἀκάκητα (ὁ) Αἰολ. ἀντὶ. τ. Ἀκακήτης.
Ἀκακήτης-κητος-ου (ὁ) che non fa alcun male, buono. չար չգործօղ, բարի. զէմանլըք էթմէյէն, էյի։
Ἀκακία (ἡ) acacia-zia. (albero Egiziaco). ծառ մըն Եգիպտոսի. թիքէն, ագաճը (ադաջ)։
Ἀκακία-ας (ἡ) (ἄκακος) innocenza, semplicità. անմեղութիւն. սատէլիկ, փաքլըգ։
Ἀκακοπάθητος (ὁ, ἡ) che non provò alcun male. միշտ չքաշած. ֆէնալըգ կէօրմէմիշ։
Ἄκακος (ὁ, ἡ) innocente, buono. անմեղ, բարի. գապահաթսըզ, էյի, սատէ. ἀκάκως. ἐπίῤ.
Ἀκακούργητος (ὁ, ἡ) non nociuto, non danneggiato, illeso. չվնասուած. ֆէնալըգ կէօրմէմիշ, զարարսըզ։
Ἀκάκουργος (ὁ, ἡ) } = Ἄκακος.
Ἀκακόφρων (ὁ, ἡ)
Ἀκάκωτος (ὁ, ἡ) che non provò alcun male. միշտ չքաշած. ֆէնալըգ կէօրմէմիշ, ֆէնալըգ կէօրմէմիշ։
Ἀκαλλὴς-έος (ὁ, ἡ) privo di bellezza, deforme. տգեղ. չիրքին։
Ἀκαλλώπιστος (ὁ, ἡ) incolto, non ornato. զարդ չունեցող, անպաճոյճ. տօնանմամըշ, պէզէնմէմիշ։
Ἀκαλὸς-ὴ-όν. pacifico, tranquillo. խաղաղ, հանդարտ. ռահաթ, ուայսըզ. λῶς. ἐπίῤ.
Ἀκάλυπτος (ὁ, ἡ) } scoperto, aperto. բաց, չծածկուած. աչըք, գափանմամըշ. λύπτως-ἐπίῤ.
Ἀκαλυφὴς-έος.
Ἀκαμαντοχάρμης-ου (ὁ) infaticabile alla guerra. կռուի մէջ չյոգնող. ճէնկտէ եօրուլմազ։
Ἀκάμας-αντος (ὁ) } infaticabile, instancabile, indeffesso. չյոգնող, անխոնջ. եօրուլմազ. ματως. ἐπίῤ.
Ἀκάματος (ὁ, ἡ)
Ἀκαματοχάρμης-ου (ὁ) = Ἀκαμαντοχάρμης.

Ἀκαμπὴς-έος, καὶ Ἀκαμψία.

Ἄκαμπτος (ὁ, ἡ) inflessibile, rigido. չծռուող, պինդ. [illegible]:

Ἀκαμψία-ας (ἡ) rigidezza, inflessibilità. 2. costanza. չծռութիւն, պնդութիւն. 2. հաստատութիւն, անխախտութիւն. [illegible]:

Ἄκανθα (ἡ) (ἀκή) spina, vepre, pruno. փուշ, տատասկ. [illegible]:

Ἀκανθεὼν-ῶνος (ὁ) spineto, pruname. փշոտ տեղ. [illegible]:

Ἀκανθήεις-εσσα-εν. spinoso. փշոտ. [illegible]:

Ἀκανθίας-ου (ὁ) sorta di asparago. 2. di pesce cane. (Λατ. spinax). 3. di cicada. կերպ մը ծնեբեկ. 2. կերպ մը շանաձուկ. 3. կերպ մը ճռեկ. [illegible]:

Ἀκανθίζω-Μ. ίσω. rendere. 2. essere spinoso. փշոտ ընել. 2. ըլլալ. [illegible]:

Ἀκάνθινος-ίνη-ινον. fatto, o tessuto di spine. փշէ, փուշով հիւսուած. [illegible]:

Ἀκάνθιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Ἄκανθα. 2. specie di cardo. կերպ մը ակքան. [illegible]:

Ἀκανθὶς-ίδος (ἡ) cardellino (uccello) խայտիտ (պզտիկ ձագ մը). [illegible]:

Ἀκανθίων-ονος (ὁ) échino. ոզնի (փուշ մն է). [illegible]:

Ἀκανθοβάτης (ὁ) che cammina per le spine. փուշերուն վրէն քալող. [illegible]:

Ἀκανθοβόλος (ὁ, ἡ) che getta delle spine. փուշ նետող. [illegible]:

Ἀκανθολόγος (ὁ, ἡ) che raccoglie delle spine. փուշ ժողվող. [illegible]:

Ἀκανθόπλεκτος (ὁ, ἡ) tessuto di spine. փշով հիւսուած. [illegible]:

Ἀκανθοπλὴξ-ῆγος (ὁ, ἡ) colpito-ferito di spine. փշէ զարնուած՝ վիրաւորուած. [illegible]:

Ἄκανθος-ου (ἡ) acanto, brancorsina. 2. sorta di albero Egiziaco. (Λατ. acanthus spinosus). ազանթոս (խոտ մն է). 2. Եգիպտոսի փշոտ ծառ մը. [illegible]. 2. [illegible]:

Ἀκανθοστεφὴς-έος (ὁ, ἡ) coronato di spine. փշով պսակուած. [illegible]:

Ἀκανθοφάγος (ὁ, ἡ) che mangia le spine. փուշ կերող. [illegible]:

Ἀκανθοφορέω-ῶ. Μ. ήσω. portare. 2. produrre delle spine. փուշ կրել. 2. բուսցընել. [illegible]. 2. [illegible]:

Ἀκανθοφόρος (ὁ, ἡ) che porta 2 produce delle spine. փուշ կրող. 2. բերող բուսցնող. [illegible]. 2. [illegible]:

Ἀκανθόφυλλος (ὁ, ἡ) che ha foglie spinose. փշոտ տերեւ ունող. [illegible]:

Ἀκανθόχοιρος (ὁ) (χοῖρος) porco spino, riccio. կողնի. [illegible]:

Ἀκανθόω-ῶ. Μ. ώσω., Ἀκανθίζω.

Ἀκανθώδης-εος (ὁ, ἡ) Ἀκανθήεις.

Ἀκανίζω. Μ. ίσω. avere la forma di cardo. ակքանի ձեւը ունենալ. [illegible]:

Ἀκανόνιστος (ὁ, ἡ) irregolato, non sogetto alle regole. անկանոն, կանոնի տակ չեղող. [illegible]:

Ἀκανονίστως. ἐπίῤ. senza regola-regolamento. անկանոնութեամբ, անկարգու-թեամբ. [illegible]:

Ἄκανος-ου (ὁ) cardo. 2. pungolo. ակքան. 2. խթան. [illegible]. 2. [illegible]:

Ἀκαπήλευτος (ὁ, ἡ) sincero, verace. ան-կեղծ, արդար. [illegible]:

Ἀκάπνιστος (ὁ, ἡ) non fumato. չծխած. [illegible]:

Ἄκαπνος (ὁ, ἡ) (καπνος) senza fumo. ծուխ չունող. [illegible]:

Ἀκάρδιος (ὁ, ἡ) (καρδία) senza cuore, timido, vile. սիրտ չունող, վախկոտ. [illegible]:

Ἀκαρεὶ. ἐπίῤ. (ἀκαρής) sull' instante, tantosto. իսկոյն, առժամայն. [illegible]:

Ἀκαρὴς-έος (ὁ, ἡ)(κυρ. ἐπὶ τριχῶν) brieve, esiguo. կարճ, քիչ. [illegible]:

Ἄκαρι (τὸ) animaletto, che si trova nel cascio, e nelle altre cose. պանրի ու ուրիշ բաներու մէջ գտնուող պզտիկ որդ մն է. [illegible]:

Ἀκαρπέω-ῶ. Μ. ήσω. esser sterile, infecondo. պտուղ չբերել, անբեղմնաւոր ըլլալ. [illegible]:

Ἀκαρπία-ας (ἡ) infecondità, sterilità. անպտղութիւն, անբեղմնաւորութիւն. [illegible]:

Ἄκαρπος (ὁ, ἡ) infecondo, sterile. ան-պտուղ, անբեղմնաւոր. [illegible]:

Ἀκάρπως. ἐπίῤ. con infecondità. senza frutto. անպտղութեամբ, առանց պտղոյ. [illegible]:

Ἀκαρτέρητος (ὁ, ἡ) intollerabile. չդիմա-նալու. [illegible]:

Ἄκασκα-καὶ-κᾶ. quietamente, placidamente. խաղաղութեամբ, հանդարտու-թեամբ. [illegible]:

Ἀκασκαῖος-αία-αῖον. molle, delicato. փափուկ. [illegible]:

Ἀκαταβάπτιστος (ὁ, ἡ) non battezzato. չմկրտուած. [illegible]:

Ἀκατάβλητος (ὁ, ἡ) che non può abbattersi, invincibile. տակ չինկնող, չյաղ-թուող, չյաղթող. [illegible]:

Ἀκατάγγελτος (ὁ, ἡ) non pubblicato, non intimato, non denunziato. չյայտնուած, չծանուցուած. [illegible]:

Ἀκαταγώνηστος (ὁ, ἡ) inespugnabile. invitto. տակ չեղող. [illegible]:

Ἀκαταδίκαστος (ὁ, ἡ) non condannato. չդատապարտուած. [illegible]:

Ἀκατάκριτος (ὁ, ἡ) = Ἀκαταδίκαστος.

Ἀκατάληκτος (ὁ, ἡ) (καταλήγω) (γρμτ.)

senza desinenza. առանց վերջաւորութեան. [illegible]

Ἀκατάληπτος (ὁ, ἡ) incomprensibile, impercettibile. մտքով չհասկցուելու, անիմանալի. [illegible]

Ἀκαταληψία-ας (ἡ) incomprensibilità, impercettibilità. անըմբռնողականութիւն, անհասողութիւն. [illegible]

Ἀκατάλληλος (ὁ, ἡ) inconveniente, incongruente. անպարմար. [illegible]

Ἀκατάλυτος (ὁ, ἡ) indissolubile, perenne, eterno. անեղծանելի, մշտակայ, անմահ. [illegible]

Ἀκαταμάθητος (ὁ, ἡ) impercettibile, da non impararsi. չսորվուելու, անհասանելի. [illegible]

Ἀκαταμάχητος (ὁ, ἡ) inespugnabile, ineluttabile. չկռուելու, անյաղթ. [illegible]

Ἀκαταμέτρητος (ὁ, ἡ) immenso, smisurato. անչափ, չչափուելու. [illegible]

Ἀκατανόητος (ὁ, ἡ), Ἀκατάληπτος.

Ἀκατάπαυστος (ὁ, ἡ) incessante. չդադրող. [illegible]. παύστως. ἐπίῤ.

Ἀκατάπληκτος (ὁ, ἡ) intrepido, imperterrito, non attonito. չվախցող, սրտոտ, չշուարած. [illegible]

Ἀκαταπλήκτως. ἐπίῤ. intrepidamente. առանց վախնալու, կորովութեամբ. [illegible]

Ἀκαταπόνητος (ὁ, ἡ) infaticabile. 2. invitto. չհոգնող, անխոնջ. 2. չյաղթուող. [illegible]

Ἀκατάσκεπτος (ὁ, ἡ) κέπτως. ἐπίῤ. inconsiderato, չմտածող, անխորհուրդ. [illegible]

Ἀκατασκεύαστος (ὁ, ἡ) non perfezionato, incolto. չկատարուած, արհեստով չշինուած. [illegible]. άστως. ἐπίῤ.

Ἀκατάσκευος (ὁ, ἡ) ευως. ἐπίῤ. Ἀκατασκεύαστος-άστως.

Ἀκατάσκιος (ὁ, ἡ) non ombroso, privo di rezzo. շուք չունող. [illegible]

Ἀκατάσκωπτος (ὁ, ἡ) non derisibile. վրան չծիծաղուելու. [illegible]

Ἀκαταστασία-ας (ἡ) confusione, turbolenza. խառնակութիւն, խռովութիւն. [illegible]

Ἀκαταστατέω-ῶ. Μ. ήσω. esser turbolento, confuso, incerto. խառնկխուլն՝ չփոթ՝ անհաստատ ըլլալ. [illegible]

Ἀκατάστατος (ὁ, ἡ) incostante, incerto, turbolento. անհաստատ, չփոթ. [illegible]. τάτως. ἐπίῤ.

Ἀκατάστροφος (ὁ, ἡ) senza fine-esito. վերջ չունող. [illegible]

Ἀκατάσχετος (ὁ, ἡ) che non si può arrestare. անզուսպ, չբռնուելու. [illegible]. σχέτως. ἐπίῤ.

Ἀκατάφρακτος (ὁ, ἡ) (καταφράσσω) senza custodia, non custodito con delle armate. չպաշտպանուած, զինուորներով չպահուած. [illegible]

Ἀκαταφρόνητος (ὁ, ἡ) non disprezzato. չանարգուած. [illegible]

Ἀκατάψευστος (ὁ, ἡ) non mentito, non finto. անսուտ, չխծուծ սուտ չեղող. [illegible]

Ἀκατέργαστος (ὁ, ἡ) incomposto, non lavorato. չշինուած, չգործած. [illegible]

Ἀκατεύναστος (ὁ, ἡ) che non dorme, vigilante. չքնացող, արթուն. [illegible]

Ἀκατηγόρητος (ὁ, ἡ) irreprensibile. չյանդիմանուելու. [illegible]. ρήτως. ἐπίῤ.

Ἀκατήχητος (ὁ, ἡ) (ἐκκλ.) non catechizzato. հաւատքի վարդապետութիւնը չսորված. [illegible]

Ἀκάτιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Ἄκατος.

Ἀκάτιος (ὁ) il grand' albero della nave. նաւին մեծ կայմը. [illegible]

Ἀκατονόμαστος (ὁ, ἡ) che non si può nominare, inesprimibile. 2. anonimo, senza nome. 3. ignobile, vile. անունը բերան չառնուելու, չըսուելու. 2. անանուն. 3. աննշան, նուաստ. [illegible]

Ἄκατος (ὁ, καὶ ἡ) bastimento, scampavia. 2. specie di vaso, di bicchiere. 3. la gran vela della nave detta Maestra. նաւ. 2. կերպ մը աման՝ գաւաթ. 3. նաւին մեծ առագաստը. [illegible]

Ἄκαυλος (ὁ, ἡ) senza fusto. 2. senza coda. ցօղուն չունող. 2. պոչ չունող. [illegible]

Ἄκαυστος (ὁ, ἡ) non abbrucciato. չերած. [illegible]

Ἀκέλευθος (ὁ, ἡ) senza via, strada, dove non si può andare. ճամբայ չունող, չերթուելու. [illegible]

Ἀκέλευστος (ὁ, ἡ) non comandato, non ordinato. չհրամայուած. [illegible]

Ἀκέλυφος (ὁ, ἡ) (κέλοφος) che non ha corteccia, buccia. կեղեւ՝ կճեպ չունող. [illegible]

Ἀκέντητος (ὁ, ἡ) (κυρ. ἵππος) non spronato, non stimolato. մտրակով խթանով չզարնուած. [illegible]

Ἄκεντρος (ὁ, ἡ) senza stimolo. 2. senza centro. խթան 2. կեդրոն չունող. [illegible]

Ἀκένωτος (ὁ, ἡ) non vuotato, pieno. չպարպած, լեցուն. [illegible]

Ἀκέομαι. Μ. έσομαι. guarire, rimediare, sanare. 2. risarcire. առողջացնել, բժշկութիւն ընել. 2. կարկատել. [illegible]

Ἀκέραιος (ὁ, ἡ) (κεράννυμι) puro, sincero 2. intatto, integro, illeso. պարզ, մաքուր, արդար, աննենգ. 2. անվնաս, կատարեալ, անթերի. [illegible]. αίως. ἐπίῤ.

Ἀκέρατος (ὁ, ἡ) privo di corna. եղջիւր կոտոշ չունեցող. գաւազանալու։

Ἀκεραύνωτος (ὁ, ἡ) non percosso dal fulmine. կայծակէն չզարնուած. եըլտըրըմ իւե վուրուլմամըշ։

Ἀκέρδεια-ας (ἡ) disvantaggio, danno, nocumento. տոյժ, վնաս, շահ չըլլալը. զեարարսըզլըգ, զարար։

Ἀκερδὴς (ὁ, ἡ) che è senza lucro. անշահ, շահ չունեցող. ֆայտասըզ. ἐρδῶς. ἐπίῤ. senza lucro. առանց վաստըկի. ֆայտասըզճա։

Ἀκεστὴς-οῦ (ὁ) medico. 2. sartore. բժիշկ. 2. դերձակ. հէքիմ. 2. թերզի։

Ἀκεστὸς-ὴ-όν. rimedicabile, riparabile. բժշկուելու, ողջննալու. դէվալը, օնուլուր։

Ἀκέστρα (ἡ) ago. ասեղ. իյնէ։

Ἀκέστρια. (ἡ)⎫ rimediatrice, medica. 2. le-
Ἀκεστρὶς (ἡ) ⎭ vatrice, ostetrice. բժիշկ (կնիկ). 2. մանկաբարձ. հէքիմ (գարը). 2. էպէ։

Ἀκέστωρ-ορος (ὁ) medico. բժիշկ. հէքիմ։

Ἀκέφαλος (ὁ, ἡ) che non ha testa, acefalo. գլուխ չունեցող. պաշսըզ. φάλως-ἐπίῤ.

Ἀκέων-ουσα-ον. taciturno, silente, quieto. անձայն, մունջ, հանդարտ. սէսսիզ, սաքին, խալին։

Ἀκὴ-ῆς (ἡ) punta, taglio, filo tagliente. (Λατ. acies) սուր բերան, սուր ծայր. քեսքին։

Ἀκήδεστος (ὁ, ἡ) insepolto. չթաղուած. կէօմիւլմէմիշ։

Ἀκηδέω-ῶ M. έσω. καὶ ήσω. disprezzare, non avere cura. անարգել, չհոգալ. խօրլամագ, գայտը օլմամագ, էհէմմիյէթ վերմէմէք, հաճէթ օլմամագ։

Ἀκηδὴς-έος (ὁ, ἡ) non curante, negligente. 2. insepolto. անհոգ. 2. չթաղուած. գայտըսըզ. 2. կէօմիւլմէմիշ։

Ἀκηλίδωτος (ὁ, ἡ) immacolato, incorrotto, puro, mondo. անբիծ, անարատ, մաքուր. բիլէքէ, փաք, լէքէսիզ։

Ἄκηπος (ὁ, ἡ) privo di orto. պարտէզ չունեցող. պախչէսիզ, պօսթանսըզ։

Ἀκήρατος (ὁ, ἡ) sincero, non misto, puro, mero, incorrotto. պարզ, զուտ, մաքուր, չապականուած. բիլէքէ, սաֆի, փաք, պօզուլմամըշ։

Ἀκήριος (ὁ, ἡ) (κῆρ) esanime, senza cuore. 2. timido. սիրտ չունեցող. 2. վախկոտ. եիւրէքսիզ. 2. գօրգագ։

Ἀκήριος (ὁ, ἡ) (κὴρ) senza danno, illeso. անվնաս. զէտէրսիզ։

Ἄκηρος (ὁ, ἡ) (ἰατρ). senza cera. առանց մոմեղէնի. պալ մումսուզ։

Ἀκήρυκτος (ὁ, ἡ) non pubblicato, non divulgato. չտարածուած, չհրատարակուած. իլան օլունմամըշ, աշիքեար մալիւմ օլունմամըշ։

Ἀκίβδηλος (ὁ, ἡ) puro, non falsificato. զուտ, անխարդախ. գալպ օլմայան, սաֆի. δήλως. ἐπίῤ.

Ἀκιδνὸς-ὴ-όν. debole. vile. վատուժ, տկար. զայիֆ. զաղլան, տէրմանսըզ։

Ἀκίζω-M. ίσω. aguzzare. սրել. սիվրիլթմէք։

Ἀκινάκης-ου (ὁ) daga, scimitarra, storta (spada dei Persiani) դաշնակ (Պարսիկներուն թուրն է). խանչէր, խանճար։

Ἀκίνδυνος (ὁ, ἡ) sicuro, senza pericolo. ապահով. էմին, թէհլիքէսիզ. δύνως. ἐπίῤ.

Ἀκινησία-ας (ἡ) (κίνησις) immobilità. անշարժութիւն, չշարժիլը. հարէքէթսիզլիք, թէփրէնմէզլիք։

Ἀκίνητος (ὁ, ἡ) νήτως. ἐπίῤ. immobile, fermo, inconcusso. անշարժ, պինդ, ամուր. գավի, օյնամազ, հարէքէթսիզ, թէփրէնմէզ։

Ἀκιρὸς-ὰ-όν. κιρῶς. ἐπίῤ. = Ἀκιδνός.

Ἀκὶς-ίδος (ἡ) (ἀκὴ) punta. ծայր, սայր. ուճ, սիվրի ուճ։

Ἀκκίζομαι. M. ίσομαι. ricusare simulatamente. 2. simularsi ignorante. կեղծելով չուզել. 2. գիտէր բան չգիտցող կեղծել. ուսանմագ իսթէ, ... պիլմէզլիքթէն գէլմէք։

Ἀκλάδευτος (ὁ, ἡ) (κλαδεύω) (vite) non tagliata non potata. չկտրուած՝ չյօտուած (որթ). գէսիլմէմիշ պուդանմամըշ (ասմայ)։

Ἄκλαστος (ὁ, ἡ) non rotto, infranto. չկոտրուած. գըրըլմամըշ։

Ἄκλαυστος-καὶ Ἄκλαυτος (ὁ, ἡ) non pianto. 2. che non piange. չլացուած. 2. չլացող. աղլանմամըշ. 2. աղլամայան։

Ἀκλεὴς (ὁ, ἡ) Ἰων. Ἀκλεῆ. αἰτιατ. senza gloria, oscuro, ignobile. փառք չունեցող, վատանուն. շէօհրէթսիզ, ...։

Ἄκλειστος (ὁ, ἡ) καὶ Ἄκλειτος (ὁ, ἡ) non serrato, aperto. չգոցուած, բաց. գափանմամըշ, աչըգ։

Ἄκλεπτος (ὁ, ἡ) che non ruba. չգողցող. չալմայան։

Ἀκληρία-ας (ἡ) calamità, infelicità, egenza privazione dal patrimonio. խեղճութիւն, կարօտութիւն, չքաւորութիւն, ժառանգութիւն չունենալը. ...։

Ἄκληρος (ὁ, ἡ) privo di eredità, povero, egente, infelice. ժառանգութիւն չունեցող, աղքատ, կարօտ, խեղճ. միրասսըզ, ֆագիր, էհթիաճ, ...։

Ἀκλήρωτος (ὁ, ἡ) non distribuito alla sorte. 2. che non si può distribuire alla sorte. վիճակով չբաշխուած. 2. վիճակով չբաշխուելու. գուրա իլէ թագսիմ օլունմամըշ. 2. գուրա իլէ թագսիմ օլունմազ։

Ἄκληστος (ὁ, ἡ) Ἀττ. ἀντὶ Ἄκλειστος.

Ἄκλητος (ὁ, ἡ) (καλέω) non chiamato, non invitato. 2. privo di nome. չկանչուած, չհրաւիրուած, չհրամմուած. 2. անուն չունեցող. չաղըրըլմամըշ, դավէթ օլունմամըշ. 2. իսիմսիզ։

Ἀκλινὴς (ὁ, ἡ) λινῶς. ἐπίῤ. = Ἄκλιτος.

Ἄκλιτος (ὁ, ἡ) (κλίνω) che non si inchina, inflessibile. 2. (γραμτ.) indeclinabile. չծռող, չծռուելու. 2. անհոլով. էյիլմէզ. 2. նաթամամ։

Ἀκλόνητος-καὶ Ἄκλονος (ὁ, ἡ) immovibile, non turbato, fermo, costante. չշարժող, տակնուվրայ չեղող, հաստատ. թէփրէնմէյէն, ալթ իւսթ օլմայան, պէր գարար, գավի։

Ἄκλυστος (ὁ, ἡ) non agitato dalle onde. ալեկոծեալ չեղեալ. տաճկաբերական լուսաւ. տալկալանմանը:

Ἄκλωστος (ὁ, ἡ) non filato. չմանած. էյիրմէմիշ:

Ἀκμάζω. Μ. άσω. (ἀκμὴ) essere nel fioretto dell' età - nel vigore, fiorire. ածելու ժամանակը ըլլալ, նոր ծաղկած կարծ ըլլալ, ծիլ ծաղկիլ. կեռն էուլու, օլմագ. տէիյ օլմագ, չիչէկլէնմէք. Ἀκμάζει. ἀπρόσπ. è tempo, è occasione. ժամանակ է, հիմայ է ատենը. վագիտ տըր, ֆուրսաթ տըր:

Ἀκμαῖος - αία - αῖον. vigoroso, fioreggiante, giovenile. ուժով, առոյգ, կարեւ, ծլող ծաղկօղ. դենճ, գուվվէթլի չիչէկլի, կէնճ. μαίως. ἐπίῤ.

Ἀκμὴ - ῆς (ἡ) il vigore di ogni cosa. 2. il fiore dell' età. 3. punta. 4. articolo del tempo. ամէն բանին ուժը. 2. ծիլ ծաղկիլը, կարեւութիւն. 3. ծայր, սայր. 4. պահ, ատեն. հէր պիր նէսնէնին գուվվէթի. 2. դենճլիք. 3. ուճ, սիվրի ուճու. 4. վագիտ, վագթի. Ἀκμὴν. αἰτιατ. ἐπίῤ.

Ἀκμὴς - ῆτος (ὁ, καὶ ἡ) = Ἀκάμας.

Ἄκμων - ονος (ὁ) incudine. 2. specie di lupò. սալ. 2. ազգ մը գայլ. էօրս. 2. պիր նէվ գուրթ. 3. = Οὐρανός.

Ἄκνηστις - ιος (ἡ) spina dorsale (degli animali). 2. specie di erba. ողնաշարին (անասուններուն). 2. կերպ մը խոտ. օմուրգա քէմիյի (հայվանաթլարըն). 2. պիր նէվ օթ:

Ἀκοὴ - ῆς (ἡ) udito. 2. orecchio. 3. tradizione. լսելիք. 2. ականջ. 3. աւանդութիւն, մեկղմեկէ լսելը. գուլագ. 2. գուլագ. 3. ռիվայէթ, պիրպիրինտէն տույմագլըգ:

Ἄκουσις - εως (ἡ) = Ἀκοή.

Ἀκοίμητος (ὁ, ἡ) ἡτως. ἐπίῤ. vigilante, che non dorme. չքնացող, արթուն. ույանըգ, ույումայան:

Ἀκοίμιστος (ὁ, ἡ) molto vigilante. խիստ արթուն. չոգ ույանըգ:

Ἄκοινος (ὁ, ἡ) non commune a tutti. ամէնուն հասարակ չեղող. հէր քէսէ ուէօրթագ օլմայան:

Ἀκοινωνησία - ας (ἡ) privazione di comunione, incomunicazione. ուրիշին անհաղորդ ըլլալը. ալըշ վէրիշ օլմամագլըգ, իշթիրաքսըզլըգ:

Ἀκοινώνητος (ὁ, ἡ) non comunicato. 2. incomunicabile. հաղորդ չեղած. 2. չհաղորդուելու. իշթիրաք օլմամըշ. 2. իշթիրաք օլունմազ. νήτως. ἐπίῤ.

Ἀκοίτης - ου (ὁ) marito. երիկ. գոճա:

Ἄκοιτις - ιδος (ἡ) θυλ. τ. Ἀκοίτης.

Ἄκοιτος (ὁ, ἡ) privo di letto. անկողին չունեցող. դէօշէքսիզ, մինտէրսիզ:

Ἀκολάκευτος (ὁ, ἡ) Ἀθώπευτος.

Ἀκόλακος (ὁ, ἡ) Ἀθώπευτος. 3.

Ἀκολασία - ας (ἡ) lascivia, libertinaggio, protervia. պագշոտութիւն, թուլութիւն, լրբութիւն. չէհվէթ, էրթէգիլիք, շըմարըգլըգ, ֆիճիր:

Ἀκολασταίνω. Μ. ανῶ. καὶ τέω. Μ. ήσω. divenire lascivo - protervio. լիրբ պագշոտ ըլլալ. չէհվէթլի էրթէգի օլմագ:

Ἀκόλαστος (ὁ, ἡ) non gastigato. 2. lascivo, intemperato, sfrenato. չպատժուած. 2. լիրբ, պագշոտ, անզուսպ. գաբահաթսիզ. 2. չէհվէթլի, էրթէգի, շըմարըգ, զապթսըզ. άστως. ἐπίῤ.

Ἀκόλλητος (ὁ, ἡ) (κολλάω) non collato. սոսինձով չփակցած. թութքալլանմամըշ:

Ἄκολλος (ὁ, ἡ) privo di colla. սոսինձ չունեցող. թութքալսըզ:

Ἄκολος - ου (ὁ) un pezzo o un boccone di pane. կտոր մը պատառ մը հաց, պիր փարչա պիր լօգմա էքմէք:

Ἀκολουθέω - ῶ. Μ. ήσω. seguire, seguitare, accompagnare. 2. imitare. հետեւիլ, ետեւէն երթալ, ընկեր ըլլալ. 2. նմանիլ. էնգէյէ էթմէք, արդընճա գիթմէք, արգադաշ օլմագ. 2. պէնզէմէք, օյմագ:

Ἀκολούθημα - τος (τὸ) seguenza. 2. imitazione. հետեւողութիւն. 2. ուրիշի մը նմանիլը. էնգէյէ էթմէքլիք. 2. ույմագլըգ:

Ἀκολουθητικὸς - ὴ - όν. seguace, seguente, che siegue. հետեւօղ. էնգէյէ էթիճի, արդընճա գիտէն:

Ἀκολουθία - ας (ἡ) seguito, sequela, continuazione, conformità, compagnia. հետեւիլը, նմանութիւն, ընկերութիւն. էնգէյէ էթմէքլիք, ույգունլուգ, ռէֆագաթ. 2. (ἐκκλ.) = Τελετή.

Ἀκόλουθος (ὁ, ἡ) seguace, seguente, servo (ὁ) ministro, che siegue il diacono andando a leggere l'Evangelio. հետեւակ, ետեւէն գնացող, ծառայ (ὁ) Աւետարան կարդալու երթալնին Սարկաւագին ետեւէն գնացող պաշտօնեայ. էնգէյէ էթիճի, խիզմէթքեար (ὁ) էինճիլ օգումագ իչին գիտէն տիագօնուն արդընճա գիտէն խիզմէթքեար. λούθως. ἐπίῤ.

Ἀκόλυμβος (ὁ, ἡ) che non sa nuotare. լողալ չգիտցող. եիւզմէ պիլմէյէն:

Ἀκόμμωτος (ὁ, ἡ) non ornato, non abbellito. չզարդարուած, չյարդարուած. պէզէնմէմիշ, դօնանմամըշ:

Ἀκόμπαστος - καὶ Ἄκομπος (ὁ, ἡ) senza ostentazione. առանց պարծենկոտութեան. թագլաճըլըգսըզ, գէօսթէրիշսիզ:

Ἀκόμψευτος - καὶ Ἄκομψος (ὁ, ἡ) rozzo, senza grazia. անշնորհ, կոպիտ, անուրախ. գաբա, ճիլվէսիզ:

Ἀκονάω - ῶ. Μ. ήσω. καὶ νίζω. Μ. ίσω. aguzzare. 2. irritare. սրել. 2. գրգռել, հեր տալ. պիլէմէք. 2. գըզըշթըրմագ, թահրիք էթմէք:

Ἀκόνη - ης (ἡ) cote. 2. mortajo. եսան. 2. անկան, սանտ. պիլէյի թաշը. 2. հավան:

Ἀκόνησις - εως (ἡ) aguzzamento. սրելը. պիլէմէքլիք:

Ἀκόνιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Ἀκόνη.

Ἀκόνιτον - ου (τὸ) aconito (erba velenosa). ակոնիտոն (թունաւոր խոտ մըն է). զէհիրլի պիր օթ:

Ἀκόνιτος (ὁ, ἡ) senza fatica. առանց աշխատանքի. զահմէթսիզ:

Ἀκοντί. ἐπίῤ. malgrado. չուզելով, ակամայ. զօրլա, իսթէմէյէրէք:

Ἀκοντίας (ὁ) jaculo (specie di serpe). նետօձ. օք յըլանը:

Ἀκοντίζω. *M.* ίσω. lanciare, saettare, vibrare dardi. նետս նետել. օք աթմագ, խէր ընտագերեն։

Ἀκόντιον (τὸ) dardo, giavelotto, saetta. նետ, սլաք. օք, շիր, աքմագ, քէրթէան։

Ἀκόντισις (ἡ) l'azione di saettare. նետ նետելը. օք աթմա։

Ἀκόντισμα - (τὸ) καὶ Ἀκοντισμὸς (ὁ) saettamento. 2. piaga cagionata dal dardo. նետաձգութիւն. 2. նետի վէրք՝ խոց. խէր ընտագը, օք աթմագլըգը. 2. օք եարասը։

Ἀκοντιστὴρ - ῆρος - καὶ τιστὴς - οῦ (ὁ) }
Ἀκοντοβόλος - ου (ὁ) } che lancia il dardo, arciere, saettante. նետ նետող. օք աթան, խէրընտազը, քէմանքէշ։

Ἀκοντοφόρος (ὁ, ἡ) che porta il dardo. նետ կրող. օք՝ խէր թաշըյան։

Ἀκοπιαστὶ - ἐπίῤ. = Ἀκοπιάστως.

Ἀκόπιαστος (ὁ, ἡ) }
Ἄκοπος (ὁ, ἡ) } indefesso, instancabile. չյոգնող, անխոնջ. եօրուլմազ. άστως. ἐπίῤ.

Ἀκόρεστος - καὶ Ἀκόρετος (ὁ, ἡ) insaziabile. չկշտացող. դօյմազ. έστως. ἐπίῤ.

Ἀκορὴς = Ἀκόρεστος.

Ἀκόρητος (ὁ, ἡ) = Ἀκόρεστος.

Ἄκορον (τὸ) ácoro (sorta di radice) (*Γερμαν.* Kalmus) բժշկական արմատ մըն է. էկիր օթու։

Ἀκόρυφος (ὁ, ἡ) senza cima. գագաթ չունեցող. բէփէսիզ։

Ἄκος - εος - ους (τὸ) rimedio, medicina. դեղ, դարման. ճարալէմէ, իլաճ։

Ἀκοσμέω - ῶ. *M.* ήσω. comportarsi indecentemente. անշնորհութենով վարուիլ. նահէմվարլըգ էթմէք։

Ἀκόσμητος (ὁ, ἡ) indecente, disordinato, confuso. անվայել, անկարգ, խառնափնդոր. ուֆուսըզ, եօրէգսըզ, ղարըշըգ։

Ἀκοσμία - ας (ἡ) indecenza, inordinanza, confusione. անշնորհութիւն, անկարգութիւն. նահէմվարլըգ, ուֆուսըզլըգ, ղարըշըգլըգ։

Ἄκοσμος (ὁ, ἡ) = Ἀκόσμητος.

Ἀκονάζομαι. *M.* άσομαι = Ἀκούω.

Ἀκουὴ (ἡ) ἀντὶ Ἀκοή.

Ἄκουρος (ὁ, ἡ) (κόρος) privo di prole maschia. մանչ զաւակ չունեցող. էրքէք էվլատը օլմայան։

Ἀκούσιος (ὁ, ἡ) involontario. չուզող, ակամայ. իսթէմէյէն, կէօնիւլսիւզ։

Ἀκουσίως. ἐπίῤ. malgrado, involontariamente. չուզելով, ակամայ. նահար, զօր իլէ, եառէմէյէրէք։

Ἄκουσμα - τος (τὸ) la cosa udita. 2. l'ascoltare. 3. lezione. լսուած բան. 2. մտիկ ընելը. 3. դաս. ղուլագլան իշիտ. 2. դինլէմէ. 3. դէրս։

Ἀκουστὴς - οῦ (ὁ) = Ἀκροατής.

Ἀκουστικὸς - ὴ - όν. appartenente all'udito. լսելիքի պատկանած. ղուլաքա աիտ, իշիտմէքլիկէ մունասիպ։

Ἀκουστὸς - ὴ - όν. udito. լսուած. իշիտիլմիշ։

Ἀκουτίζω. *M.* ίσω. fare ad udire. լսել տալ. իշիտթիրմէք։

Ἀκούω. *M.* ουσομαι. ascoltare, udire, sentire. խմանալ, լսել, մտիկ ընել. իշիտմէք, դույմագ։

Ἄκρα - ας (ἡ) θηλ. τ. Ἄκρος. sommità, estremità. ծայր, կոթ. ուճ։

Ἀκραγὴς - έος (ὁ, ἡ) (κράζω) che non grida. չաղաղող, չպոռացող. պաղըրմայան։

Ἀκράδαντος (ὁ, ἡ) immobile, inconcusso. անշարժ, ամուր, պինդ. գայիմ, խէրէքէթսիզ, սաղլամ։

Ἀκραιφνὴς - έος (ἀκρὸς, φαίνομαι) puro, sincero, integro. մաքուր, պարզ. թէմիզ, սաֆի, սաղլամ. φνῶς. ἐπίῤ.

Ἄκραντος (ὁ, ἡ) ineffettuabile. 2. infinito, immenso. չկատարուելու, չվճարուելու. 2. անհուն, անվախճան. ամէլէ գօնմազ, եօթէնսիզ. 2. հաղատ։

Ἀκρασία - ας (ἡ) καὶ ἄτεια - ας (ἡ) intemperanza, incontinenza. անչափաւորութիւն, անկարգութիւն. իֆրատլըգ։

Ἀκρατὴς - έος (ὁ, ἡ) intemperato, dissoluto. անժուժկալ, անկարգ. իֆրատլը։

Ἀκράτητος (ὁ, ἡ) che non si può ritenere. չբռնուելու, ափ չընկնալու. էլէ կիրմէզ, բօղուլմազ։

Ἀκρατίζομαι. *M.* ίσομαι. bere del vino mero. զուտ ուանց ջուրի գինի խմել. հալիս սաֆի շարապ իչմէք։

Ἀκρατοπότης - ου (ὁ) che beve del vino mero. զուտ գինի խմող. սաֆի շարապ իչէն։

Ἄκρατος (ὁ, ἡ) puro, senza mescuglio, mero. զուտ, մաքուր. սաֆի, հալիս։

Ἀκρατότης - ητος (ἡ) purezza, զտութիւն, մաքրութիւն. սաֆիլիք, հալիսլիք։

Ἀκρατῶς. ἐπίῤ. intemperatamente. անչափաւորութեամբ. իֆրատլըգ իլէ։

Ἀκρέμων - ονος (ὁ) la cima del ramo, ramoscello. ճիւղին ծայրը, ճեղ. դալըն ուճու, դալճըգ։

Ἄκρεος (ὁ, ἡ) senza carne, scarno. միս չունեցող. էթսիզ։

Ἀκρήβης - καὶ Ἄκρηβος (ὁ, ἡ) che entra appena nella pubentà, vigoroso. նոր արբենքի մտնող, կորիճ. բուլուղ եաշը, կէնճ էէր։

Ἀκρίβεια - ας (ἡ) precisione, accuratezza. ուշադրութիւն, ըղորդութիւն, ճշդութիւն. դողրու, եաղ, դիգդաթ։

Ἀκριβὴς - έος (ὁ, ἡ) preciso, esatto, accurato. ճիշտ, ըղորդ, մտադիր. դողրու, դիգգաթլը, բէլլի, դիգդի։

Ἀκριβολογέομαι - οῦμαι. *M.* ίσομαι. esaminare con esattezza, scrutare. ճիշտ քննել. դայիմ դողրու իլէ թէֆթիշ էթմէք։

Ἀκριβολογία - ας (ἡ) esattezza, accuratezza. ճշդութիւն. դիգդաթ դողրու։

Ἀκριβολόγος (ὁ, ἡ) esatto ragionatore. ճիշտ խօսող. դողրու իլէ մուհաքէմէ էթէն։

Ἀκριβόω - ῶ. *M.* ώσω. fare precisamente, con accuratezza, ուշադրութեամբ՝ ճշդութեամբ ընել, խիստ մտքով գործել. դողրու իլէ էթմէք, դիգդաթ էթմէք։

Ἀκριβῶς. ἐπίῤ. essattamente ճշդութեամբ, դողրու՝ դիգդաթ իլէ։

Ἀκρίβωσις - εως (ἡ) Ἀκρίβεια.

Ἀκριδοφάγος (ὁ, ἡ) che mangia i grilli - li locuste. մորեխ ուտող. չէքիրկէ եէյէն։

Ἀκρίζω. *M.* ίσω. camminare per le cime dei monti 2. in cima dei piedi. լեռներ-

բուն գագաթը 2. ոտքին ծոթերովը պըտըտիլ. թաւուգըն թեփեսինտէ 2. այաղլարըն ուճլարը իլէ եիւրիւմէք։

Ἀκρὶς-ίδος (ἡ) grillo, locusta. մորեխ. չէքիրգէ։

Ἄκρις. Ἰων. ἀντὶ. Ἄκρα.

Ἀκρισία-ας (ἡ) mancanza di giudizio, di discernimento, inconsiderazione. անխորհրդութիւն, չդատելը. մուլահազասըզլըք, թէմիզսիզլիք, այըր օլմայան էթմէ պիլմէմէզլիք։

Ἄκριτος (ὁ, ἡ) non giudicato. 2. privo di giudizio. չդատուած. 2. չդատող, անխորհուրդ. չէրիմանհանձըզ. 2. ֆիքիրսիզ, աքըլսըզ. *ἴτως. ἐπίῤ.* 3. = *Ἀμφισβήτητος.*

Ἀκρόαμα (τὸ) ciò che si ascolta. 2. lezione. լսուող բան. 2. դաս. տիյնէնիլէն նէսնէ. 2. տէրս։

Ἀκροάομαι-ῶμαι. M. άσομαι. ascoltare. 2. ubbidire. մտիկ ընել. 2. հնազանդիլ. տիյնէմէք. 2. իթաաթ էթմէք, ֆարմանը օլմագ։

Ἀκρόασις-εως (ἡ) udienza. մտիկ ընելը, ունկնդրութիւն. տիյնէմէքլիք. 2. = *Ὑπακοή.* 3. = *Ἀκρόαμα.* 4. = *τῷ.*

Ἀκροατήριον (τὸ) uditorio. դիւան. տիվանխանէ։

Ἀκροατὴς-οῦ (ὁ) uditore 2. discepolo. լսող. 2. աշկերտ. տիյնէյէն. 2. շագիրտ։

Ἀκροατικὸς-ή-όν. appartenente all' udire. լսելու՝ մտիկ ընելու պատկանած. իշիթմէյէ՝ տիյնէմէյէ մահսուս օլան։

Ἀκροβάμων-ονος (ὁ, ἡ) che cammina sulle punte dei piedi. ոտքին ծայրովը քալող. այաղլարըն ուճու իլէ եիւրիւյէն։

Ἀκροβατέω-ῶ. M. = Ἀκρίζω. 2.

Ἀκροβαφὴς-έος (ὁ, ἡ) tinto all' estremità. ծայրը թրջած. ուճու պոյանմըշ։

Ἀκροβολέω-ῶ. M. ήσω καὶ βολίζω. M. ίσω. scaramucciare. նախամարտութիւն ընել. չարփըշմագ էթմէք։

Ἀκροβολιστής-οῦ (ὁ)
Ἀκροβόλος (ὁ, ἡ)
} scaramucciatore. նախամարտութիւն ընող. չարփըշմագ էտէն։

Ἀκροβυστία-ας (ἡ) prepuzio. անթլփատութիւն. սիւննէթ։

Ἀκρόβυστος (ὁ, ἡ) incirconciso. անթլփատ. սիւննէթսիզ։

Ἀκρογωνιαῖος-α-ον. καὶ Ἀκρόγωνος (ὁ, ἡ) angolare. անկիւնաւոր. քէօշէլի։

Ἀκροδακτύλιον (τὸ) la sommità delle dita. մատուըներուն ծոթը. փարմագլարըն ուճու։

Ἀκρόδετος (ὁ, ἡ) legato all' estremità. ծոթէն կապուած. ուճու պաղլը։

Ἀκρόδρυον (τὸ) frutto con corteccia dura. պինդ փեճեկ ունող պտուղ. սէրթ գապուգլու մէյվէ։

Ἀκροζύγιον (τὸ) il mezzo, la lingua della bilancia. կշեռքին լեզուն. թէրազինին տիլի։

Ἀκρόθεν καὶ Ἄκροθε. ἐπίῤ. dalla parte estrema, dalla cima. ծոթէն, ծայրէն, գլխէն. ուճունտան, թէփէսինտէն։

Ἀκρόθερμος (ὁ, ἡ) caldo eccessivamente. 2. caldo soltanto all' estremità. խիստ տաք. 2. միայն ծոթը տաք. զիյատէ սըճագ. 2. եալընըզ ուճու սըճագ։

Ἀκρόθι. ἐπίῤ. nell' estremo. ծոթը, ծայրը. ուճունտա, թէփէսինտէ։

Ἀκροθίνια (τὰ) le primizie. երեխայրիք. թուրֆանտա, նէվպահար։

Ἀκροθώραξ-ακος (ὁ) mezzo ubbriaco. կէս գինով. չագըր քէֆ։

Ἀκρόκαρπος (ὁ, ἡ) (*κυρ. δένδρ.*) (albero) di cui le frutta sono all' estremità. պտուղները ծայրը տուող (ծառ). մէյվէլէրինի թէփէսինտէ հասըլ էտէն (աղաճ)։

Ἀκρόκομος-η-ον. chi ha un ciuffo di capelli nella cima della testa. գլուխը մէկ կապոց մազ ունող. թէփէսինտէ պիր թութամ սաչը օլան։

Ἀκρολογέω-ῶ. M. ήσω. cogliere le cime (dei fiori). (ծաղիկներուն) ծոթերը, ծայրերը փրցնել. (չիչէքլէրին) ուճլարընը գօփարմագ։

Ἀκρολόγος (ὁ, ἡ) che coglie le cime (dei fiori). (ծաղիկներուն) ծայրերը փրցնող. (չիչէքլէրին) ուճլարընը գօփարան։

Ἀκρολοφία-ας (ἡ) sommità di colline. բլրոց գլուխը. պայըր թէփէսի։

Ἀκρόλοφος (ὁ, ἡ) che ha delle colline alte. բարձր բլուրներ ունող. եիւքսէք պայըրլը։

Ἄκρον (τὸ) apice, sommità, estremità. գագաթ, ծայր, ծոթ. ուճ, թէփէ։

Ἀκρόνυξ-υκτος-υχος (ἡ) il principio della notte. գիշերուան սկիզբը. կէճէնին պաշլանկըճը, աքշամ ուագըթը։

Ἀκρονυχία-ας (ἡ) = *Ἀκρόνυξ.*

Ἀκροπενθὴς-έος (ὁ, ἡ) troppo malinconico. խիստ տրտում. զիյատէ մէյուս՝ գասավէթլի։

Ἀκροποδητί. ἐπίῤ. stando alla cima dei piedi. ոտքին ծայրը կենալով. այաղլարըն ուճունտա տուրարագ։

Ἀκρόπολις-εως (ἡ) castello, rocca, fortezza della città. բերդ, դղեակ. գալէ, հիսար։

Ἀκρόπτερον (τὸ) l'estremità delle ali. թեւերուն ծայրը. գանատըն ուճլարը։

Ἀκρὸς-ά-όν. estremo, sommo, supremo. վերջին, ծայրինը, գլխինը, բարձրը. եիւքսէք, թէփէտէքի, ուճ։

Ἀκροσίδηρος (ὁ, ἡ) che ha l'estremità di ferro. ծոթը երկաթէ. ուճու տէմիրտէն։

Ἀκρόσοφος (ὁ, ἡ) troppo sapiente. խիստ խելացի. զիյատէ աքըլլը։

Ἀκροστήθιον (τὸ) la cima del petto. կուրծքին վերի գլուխը՝ մասը. կէօյիւսիւն իւստիւ՝ եիւքսէք թարաֆը։

Ἀκροστιχὶς-ίδος (ἡ) *στίχος* (τὸ) il principio del verso. տաղաչափութեան սկիզբը. պէյթին պաշլանկըճը։

Ἀκροτελεύτιος (ὁ, ἡ) estremo, ultimo. վերջին, ծայրինը. սօնունտաքի, սօնը։

Ἀκρότης-ητος (ἡ) sommità, apice, estremità. գագաթ, գլուխ, ծայր, ծոթ. թէփէ, ուճ, սօնը, պաշ։

Ἀκρότης-ου (ὁ) duce, principe, capo. գլուխ, մեծ. պաշ, պէյզատէ, գումանտան։

Ἀκροτομέω-ῶ. M. ήσω. troncare l'estremità. ծոթը՝ ծայրը կտրել. ուճունու քէսմէք։

Ἀκρότομος (ὁ, ἡ) (*τέμνω*) di cui l'estremità è troncata. ծոթը՝ ծայրը կտրած. ուճու քէսիք։

Ἀκροτόμος (ὁ, ἡ) troppo acuto. խիստ սուր. զիյատէ քէսքին։

Ἀκροτόνος (ὁ, ἡ) robusto, forte. ուժով, հզօր մարմին ունեցող. [illegible]:

Ἄκροτος (ὁ, ἡ) senza rumore-applauso. 2. non applaudito. առանց աղաղակի՝ ծափ զարնելու. 2. չգովուած, չհաւանուած. [illegible] 2. [illegible]:

Ἀκροφαὴς - έος (ὁ, ἡ) } che si vede all' e-
Ἀκροφανὴς - έος (ὁ, ἡ) } stremità. 2. troppo risplendente, lucido. Ծայրը տեսնուող. 2. խիստ փայլուն. [illegible]. 2. [illegible]:

Ἀκροφυὴς - έος (ὁ, ἡ) che spunta, germoglia nelle cime. գագաթներու վրա բուսնող. [illegible]. 2. = Εὐγενής.

Ἀκροφύλαξ - ακος (ὁ, ἡ) custode della rocca. բերդի պահապան. [illegible]:

Ἀκρόφυλλος (ὁ, ἡ) che ha le foglie alla cima. տերեւները ծայրը՝ գլուխը եղող. [illegible]:

Ἀκροχειρίζομαι. M. ίσομαι. prendere qualcuno dall' estremità delle mani. 2. combattere colle dita. Մէկը ձեռքին Ծայրէն բռնել. 2. մատերով կռուիլ. [illegible]. 2. [illegible]:

Ἀκρόχολος (ὁ, ἡ) che per la minima causa si sdegna, rabbioso. պզտիկ պատճառով մը բարկացող, սրդողկոտ. [illegible]:

Ἀκρόψωλος (ὁ, ἡ) che ha la ghianda, o l'estremità del cazzo nuda, scorticata. կլիրին գլուխը՝ Ծայրը մերկ, վարոցին գունտը բաց՝ մորթին հանած. [illegible]:

Ἄκρυπτος (ὁ, ἡ) non nascosto, scoperto. չպահուած, բաց. [illegible]:

Ἄκρων (ὁ) l'estremità dei membri del corpo. մարմնոյ անդամներուն ծայրը. [illegible],

Ἀκρώνυξ - υχος (ὁ) = Ἀκρώνυχος.

Ἀκρωνυχία - ας (ἡ) l'estremità delle unghie. եղունկներուն ծայրը. [illegible]:

Ἀκρώνυχος (ὁ, ἡ) marcato, segnato colla punta delle unghie. եղունկներուն ծայրովը նշան եղած՝ գծած. [illegible]:

Ἀκρώρεια - ας (ἡ) la sommità di una montagna. լեռան գլուխ. [illegible]:

Ἀκρωτηριάζω. M. άσω. troncare l'estremità del corpo. մարմնոյն ծայրը կտրել, կրճատել. [illegible]:

Ἀκρωτήριον (τὸ) promontorio, vertice, sommità, cavo. բարձր տեղ, գագաթ, գլուխ, սարաւանդ. [illegible]:

Ἀκταία (ἡ) sambuco (Γερμαν. Hollunderbaum). 2. abito presso i Persi. Թանթրվենի. 2. կերպ մը Պարսիկներուն լաթը. [illegible]. 2. [illegible]:

Ἀκταίνω. M. ανῶ. precipitarsi. ուժով նետուիլ. [illegible]:

Ἀκταῖος - α - ον. littorale, marittimo. ծովեզերեայ, ծովափնեայ. [illegible]:

Ἀκτέα (ἡ) = Ἀκταία.

Ἀκτένιστος (ὁ, ἡ) non pettinato. չսանտրուած. [illegible]:

Ἀκτὴ - ῆς (ἡ) lido, spiaggia. ծովու եզր. [illegible]:

Ἀκτὴ - ῆς (ἡ) (Θυλ τ. Ἀκτὸς) farro. 2. farina. ձաւար, ալրցու. 2. ալուր. [illegible]. 2. [illegible]:

Ἀκτημοσύνη (ἡ) povertà. աղքատութիւն. [illegible]:

Ἀκτήμων - ονος (ὁ, ἡ) indigente, povero, che non possiede niente. աղքատ, կարօտ, բան մը չունող. [illegible]:

Ἀκτησία (ἡ) = Ἀκτημοσύνη.

Ἄκτητος (ὁ, ἡ) non acquistato. չվաստըկուած. [illegible]:

Ἀκτὶν - ῖνος (ἡ) raggio, folgóre. Ճաճանչ, լոյս, փայլիլը. [illegible]:

Ἀκτινοβολέω - ῶ. M. ήσω. raggiare, risplendere. Ճաճանչ արձըկել, փայփըլիլ. [illegible]:

Ἀκτινοβολία - ας (ἡ) lo spargimento dei raggii, raggiamento. Ճաճանչ արձըկելը, փայլիլը. [illegible]:

Ἀκτινοβόλος (ὁ, ἡ) raggiante. Ճաճանչ արձըկող, փայլուն. [illegible]:

Ἀκτὶς - ῖνος (ἡ) = Ἀκτὶν.

Ἄκτιστος (ὁ, ἡ) increato, non formato. չստեղծուած, չշինուած. [illegible]:

Ἀκυβέρνητος (ὁ, ἡ) non governato, senza direzione. չկառավարուած. [illegible]:

Ἄκυμος (ὁ, ἡ) non agitato dalle onde, dalle tempeste, tranquillo. ալիքներէն չծփուած, փոթորիկներէն տակնուվրայ չեղած, հանդարտ. [illegible]:

Ἀκύμων - ονος (ὁ, ἡ) che non produce nulla, sterile. բան մը չբերող, ամուլ. [illegible] = Ἄκυμος.

Ἀκυρὴς - έος (ὁ, ἡ) Ἰων. ἀντὶ. τ. Ἀτυχής.

Ἀκυρίευτος (ὁ, ἡ) non dominato, non impadronito. չիշխուած, իշխանութեան տակ չընկած. [illegible]:

Ἀκυρολογέω - ῶ. M. ήσω. parlare impropriamente. անյարմար խօսիլ. [illegible]:

Ἀκυρολογία (ἡ) improprietà di parlare. անյարմար խօսիլը. [illegible]:

Ἀκυρολόγος (ὁ, ἡ) che parla impropriamente. անյարմար խօսք խօսող. [illegible]:

Ἄκυρος (ὁ, ἡ) improprio. 2. nullo, invalido. անյարմար. 2. ոչինչ, անվաւեր. [illegible]. 2. [illegible]:

Ἀκυρόω - ῶ. M. ώσω. annullare, abolire, abrogare, scassare. ոչինչ ընել, խափանել, վերցնել, աւրել. [illegible]:

Ἀκύρωσις - εως (ἡ) abrogazione, abolimento. ոչինչ ընելը, խափանելը, վերցընելը, աւրելը. [illegible]:

Ἀκύρωτος (ὁ, ἡ) non approvato, non sanzionato. չընդունուած, չհաստատուած. [illegible]:

Ἀκώλυτος (ὁ, ἡ) non vietato, libero. չարգելուած, ազատ · եասագ օլունմամըշ, ազատ · λύτως. ἐπίῤ.

Ἀκωμῴδητος (ὁ, ἡ) ἐπίῤ. ήτως. non deriso nella commedia. կատակերգութեան մէջ չծիծաղուած · Թիաթրօ օյունունտա մէ-ղարէ ալընմամըշ:

Ἄκων-οντος (ὁ) = Ἀκόντιον.

Ἄκων-ουσα-ον. sforzato, involontario. ակամայ, չուզող · զօրիլէ, իսթէմէյէրէք:

Ἄκωπος (ὁ, ἡ) senza remi. Թի չունեցող · քիւրէքսիզ:

Ἀλαβάρχης (ὁ) capo di scrittura, di gabellieri, doganiere. մաքսապետ · կիւմրիւքճի պաշը, կիւմրիւքճի:

Ἀλάβαστος (ὁ, ἡ) Ἀττ. ἀντὶ Ἀλάβαστρος.

Ἀλαβαστροθήκη (ἡ) cassetta per mettervi le cose fatte d'alabastro. ալապաստրէն շինած բաները դնելու համար պզտիկ սնտուկ · աք՝ տաշ մէրմէրինտէն եափըլըր շէյլէրի գօյմաք իչին սանտըգճըգ:

Ἀλάβαστρος (ὁ) alabastro. ալապաստր · աք՝ տաշ մէրմէրի:

Ἀλαζονεία-ας (ἡ) ostentazione, vanagloria, millanteria, orgoglio, պարծենալը, մեծաբանութիւն, սնափառութիւն, հպարտութիւն · կէպիրլիք, ղուրուրլուգ, Թասլանմա, եօյիւնմէ:

Ἀλαζονεύομαι. M. εύσομαι. vanagloriarsi, vantarsi, millantarsi. սնափառիլ, հպարտանալ, պարծենալ · կէպիրլէնմէք, Թասլանմաք, եօյիւնմէք, ղուրուր սաԹմաք:

Ἀλαζονικῶς. ἐπίῤ. con millanteria, vanagloriosamente, orgogliosamente. պարծենալով, հպարտութենով, մեծաբանութենով · կէպր՝ Թասլանմաք՝ եօյիւնմէք իլէ:

Ἀλαζὼν-όνος (ὁ, ἡ) vanaglorioso, arrogante, superbo, orgoglioso. 2. ciarlatano. 3. bugiardo. հպարտ, մեծաբանօղ, պոռոտ · 2. շատախօսօղ · 3. ստախօսօղ · կէպիր, Թասլանան, եօյիւնէն · 2. լաֆազան, պօշ պօղազ · 3. եալանճը:

Ἀλαλὰ (ἡ) (ἐπιφών.) grido di soldati, che vanno al combattimento. կռուելու գնացող զօրքերուն աղաղակը · ճէնկէ կիտէն աս-կէրլէրին պաղըրըշը, եարէ:

Ἀλαλαγή-ης (ἡ) } grido di gioja, clamore
Ἀλαλαγμὸς (ὁ) } allegro. խնդութեան ձայն, ուրախութեան աղաղակ · սէվինճ՝ մէսրուրիյէթ՝ չաղըրմա սէսի:

Ἀλαλάζω. M. άξω. gridare con allegrezza, esclamare combattendo, gridare alalà. 2. mandare fuori delle grida di vittoria 3. di dolore. 4. urlare. խնդութենով պոռալ, կռուելով աղաղակ հանել · 2. ուրախութեան՝ յաղթութեան 3. տրտմութեան ձայներ հանել · 4. ողբի ողբի գալ, կաղկանձել · սէվինճ իլէ հայգըրմաք, ճէնկտէ եարէ չաղըրմաք · 2. սէվինճ՝ չաղըրմաք 3. գայղըլը՝ աճը սէսլէրի չըգարմաք · 4. ինլէմէք, ուլումաք:

Ἀλαλὴ-ῆς (ἡ) grido guerriero. կռուի ձայն · ճէնկ՝ պէօյլէ սէսի · = Ἀλαλά.

Ἀλάλητος (ὁ, ἡ) ineffabile, indicibile, inesprimibile. չըսուեցուելու, չպատմուելու · նագլ՝ վասֆ օլունմազ:

Ἄλαλος (ὁ, ἡ) che non può parlare, muto. խօսիլ չկրցող, համր · լաքըրտը էտէ-մէզ, տիլսիզ:

Ἀλαμπὴς-έος (ὁ, ἡ) che non risplende. չփայլփլօղ · փարլամայան:

Ἀλαμπία-ας (ἡ) mancanza di splendore, oscurità, tenebre. չփայլիլը, մթութիւն, մութ · գարանլըգլըգ, գարանլըգ:

Ἀλάομαι-ῶμαι. M. ήσομαι errare, andar a zonzo. 2. sviarsi. աստին անդին պտըտիլ՝ թափառիլ · 2. ճամբէն դուրս ելլել՝ կորսնցընել · ավարէ կէզմէք, էկլէնմէք · 2. աղզըթմաք, եօլու շաշըրմաք:

Ἀλαπαδνοσύνη (ἡ) imbecillità, impotenza. տկարութիւն, չկրնալը · զաաֆլըգ, գուտրէթսիզլիք:

Ἅλας-τος (τὸ) (ἅλς) sale. աղ · Թուզ:

Ἁλάτινος (ὁ, ἡ) fatto di sale. աղէ շինուած · Թուզտան եափըլմըշ:

Ἁλάτιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Ἅλας.

Ἁλατοπωλία (ἡ) il vendere del sale. աղ ծախելը · Թուզ սաԹմագլըգ:

Ἀλγεινὸς-ὴ-όν. doloroso, penoso. ցաւագին, վշտալի · աճըլը, էնտիշէլի · εινῶς. ἐπίῤ.

Ἀλγέω-ῶ. M. ήσω. dolersi, sentire del dolore, affliggersi. ցաւիլ, ցաւ խմանալ · աճը՝ աղըրը դույմաք:

Ἀλγηδὼν-όνος (ἡ) dolore. ցաւ · աճը, աղըրը:

Ἀλγηρὸς-ὰ-όν. = Ἀλγεινός.

Ἄλγος-εος-ους (τὸ) dolore, affanno, malinconia, tristizia, calamità. ցաւ, խեղճութիւն, վիշտ, աղէտ, տրտմութիւն · աճը, սըգընթը, Թասա, գասավէթ, մէհնէթ, ֆէլաքէթ:

Ἀλέθω. M. έσω. macinare nel mulino. ջաղացքը աղալ · տէյիրմէնտէ էօյիւթմէք:

Ἀλεία-ας (ἡ) (ἄλη) = Ἀλεεία.

Ἄλειμμα (τὸ) unguento, unzione. օծանելիք, հոտոտ եղեր · սիւրիւնէճէք գօգուլու եաղլար, մէլհէմլէր:

Ἀλειμμάτιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Ἄλειμμα.

Ἀλειμματώδης-εος (ὁ, ἡ) simile all' unguento. օծանելիքի նման · սիւրիւնէճէք եաղլարա պէնզէր:

Ἀλειπτὴρ-ῆρος (ὁ) = Ἀλείπτης.

Ἀλειπτήριον (τὸ) luogo, in cui si ugnevano d'olio gli atleti. ըմբիշներուն եղով օծուելու տեղը · փէհլիվանլարա եաղլանմաք իչին Թէրթիպ օլունմուշ մահալ:

Ἀλείπτης-ου (ὁ) colui che ugneva d'olio quelli che sortivano dal bagno, garzone di bagno. 2. colui che fregava gli atleti d'olio. 3. colui che esercitava gli atleti. բաղնիքէն ելնողները 2. կամ ըմբիշները եղով օծօղ · 3. ըմբիշները կրթօղ · համամտան չըգանլարը եաղլայան, Թէլլաք · 2. փէհլիվանլարը եաղլայան · 3. փէհլիվանլարըն Թալիմճիսի:

Ἄλειπτρον (τὸ) scatola per mettervi degli unguenti. օծանելիք դնելու տուփ · սիւրիւնէճէք եաղլար գօնուլաճագ գուԹու:

Ἄλειπτος (ὁ, ἡ) che non rimane dietro. ետ չմնացող · կէրի գալմայան:

Ἀλειτούργητος (ὁ, ἡ) esente di publici servigii. հրապարակի պաշտօններէն ազատ · տէվլէթ խիզմէթլէրինտէն ազատ:

Ἀλειφὴ (ἡ) = Ἀλοιφή.

Ἀλείφω. Μ. ψω. (ἀ ἐπιτ. λίπος) ungere, unguentare. օծել · եաղլամաք ։

Ἀλεκτορὶς - ίδος (ἡ) θηλ. τ. Ἀλέκτωρ.

Ἄλεκτος (ὁ, ἡ) indicibile. չզրուցուելու · տէօյլէնիլմէզ, թարիֆ թագիր օլունմազ ։

Ἀλεκτρυὼν - όνος (ὁ καὶ Ἀττ. ἡ) gallo. 2. gallina. աքլոր · 2 · Հաւ · հորօզ · 2 · թաւուգ ։

Ἀλέκτωρ - ορος (ὁ) gallo. աքլոր · հորօզ ։

Ἀλεξάνεμος (ὁ, ἡ) che serve di riparo contro il vento. Հովին դէմ պատսպարութիւն ընող, Հովէն պաշտպանող · ռուզկեարտան սաքլայան՝ գօրույան ։

Ἀλέξημα (τὸ) ciò che protegge. պաշտպանող բան · գօրույան՝ սաքլայան նէսնէ ։

Ἀλεξήνωρ - ορος (ὁ) (ἀλέξω, ἀνὴρ) chi porta del soccorso agli uomini. մարդոց օգնութիւն ընող · ինսանլարը եարտըմ էտէն՝ գօրույան ։

Ἀλεξήτειρα - ας (ἡ) θηλ. τ.

Ἀλεξητὴρ (ὁ) che allontana, scaccia. 2. difensore, protettore. վռնտող, Հեռացընող · 2 · պաշտպանող · գօվան, եըրագլադան · 2 · գօրույճու, սաքլայըճը ։

Ἀλεξητήριος (ὁ, ἡ) proprio a riparare-a garantire. պաշտպանելու յարմար · գօրումաղա՝ սաքլամաղա մունասիպ ։

Ἀλεξίγαμος (ὁ, ἡ) che protegge le nozze. Հարսանիքի պաշտպան · տիւյիւնլէրի գօրույան ։

Ἀλεξίκακος (ὁ, ἡ) che ripara caccia il male. չարը վռնտող, չարէն պաշտպանող · ֆէնալըգը եըրագլադան, ֆէնալըգտան գօրույան՝ սաքլայան ։

Ἀλεξίλογος (ὁ, ἡ) che ajuta al discorso. խօսքի օգնող · սէօզիւնէ եարտըմճըսը ։

Ἀλεξίμαχος (ὁ, ἡ) che caccia la guerra. 2. che protegge la guerra. կռիւը վռնտող · 2 · կռուի պաշտպան · ճէնկի գօվան · 2 · ճէնկի գօրույան ։

Ἀλεξίμβροτος (ὁ, ἡ) = Ἀλεξήνωρ.

Ἀλεξίμορος (ὁ, ἡ) che caccia la morte. մահը վռնտող · էօլիւմի գօվան ։

Ἀλέξιμος (ὁ, ἡ) = Ἀλεξητήριος.

Ἀλεξιφάρμακος (ὁ, ἡ) che presta del rimedio contra il veleno. թունի դէմ դեղ տուող · զէհիրէ գարշը չարէ պուլան ։

Ἀλεξιφάρμακον (τὸ) rimedio contro il veleno, antidoto. դեղթափ · փանզեհիր ։

Ἀλέξω. Μ. ἀλεξήσω. prevenire il male, difendere, riparare, mettere del riparo. Ճար գտնալ, պաշտպանել, պատսպարել · չարէ պուլմագ, գօրումագ, սաքլամագ ։

Ἀλεὸς - ὰ - όν. Δ. ἀντὶ Ἠλεός.

Ἀλεόφρων - ονος (ὁ, ἡ) pazzo, forsennato. խենթ, խելառ · տէլի, ճըլգըն ։

Ἀλεστὴς - οῦ (ὁ) maccinatore, mulinaro, mugnaso. աղացող, ջաղացպան · էօյիւթիւճիւ, տէյիրմէնճի ։

Ἀλέτης - ου (ὁ) mola, mugnaja, la pietra del mulino. երկանքի քար · տէյիրմէն թաշը ։

Ἀλετρεύω. Μ. εύσω. maccinare. աղալ · էօյիւթմէք ։

Ἀλετρὶς - ίδος (ἡ) (ἀλέω) mugnaja. աղացող կնիկ · էօյիւթիւճիւ՝ տէյիրմէնճի (գարը) ։

Ἀλετὼν - ῶνος (ὁ) mulino. ջաղացք · տէյիրմէն ։

Ἀλευρίτης - ου (ὁ) fatto di farina pura. մաքուր ալուրէ շինուած · խաս պուղտայ ունունտան եափըլը ։

Ἄλευρον (τὸ) (ἀλέω) farina di frumento. ցորենի ալիւր · պուղտայ ունու ։

Ἀλευροποιέω - ῶ. Μ. ήσω. far farina. ալիւր աղալ՝ շինել · ուն եափմագ, էօյիւթմէք ։

Ἀλευρότησις - εως (ἡ) (ἄλευρον, σήθω) staccio di farina. ալիւրի մաղ · ուն էլէյի ։

Ἀλεύω. Μ. εύσω. evitare, fuggire. 2. allontanare, riparare. ետ քաշուիլ, խորշիլ, փախչիլ · 2 · Հեռացնել, պաշտպանել · սագընմագ, գաչմագ · 2 · եըրագլաշտըրմագ, գօրումագ ։

Ἀλέω. Μ. έσω = Ἀλέθω.

Ἁλέω. Μ. έσω. congregare, riunire. ժողվել, մէկ ընել · ճէմ՝ պիր էթմէք, թօփլամագ ։

Ἁλέως. ἐπίῤ. (ἁλὴς) assieme, in folla. մէկէն, խմբովին · ճէմաաթ իլէ, պիրլիքտէ ։

Ἀλήθεια - ας (ἡ) verità. 2. sincerità, veracità. ստուգութիւն, ճշմարտութիւն · 2 · պարզամտութիւն, արդարութիւն · տօղրուլուք, կէրչէկլիկ · 2 · սաֆտէրունլուք, հագիգաթ, սալէհլիք ։

Ἀληθείη - ης (ἡ) Ἰων. ἀντὶ Ἀλήθεια.

Ἀληθές. οὐδέτρ. τ. Ἀληθής.

Ἀλήθευσις - εως (ἡ) verificazione. ստուգելը · թահգիգ, թաստիգ ։

Ἀληθευτὴς - οῦ (ὁ) verace. ճշմարտախօս · տօղրու սէօյլէր ։

Ἀληθευτικὸς-ή-όν. veridico, verace. ճշմարտախօս · տօղրու սէօյլէր ։

Ἀληθεύω. Μ. εύσω. dir la verità, esser vero, veridico. 2. verificare. ստոյգը զրուցել, ճշմարտախօս ըլլալ · 2 · ստուգել · տօղրու սէօյլէմէք, սատըգ օլմագ · 2 · թահգիգ՝ թահքիգ էթմէք ։

Ἀληθέως. ἐπίῤ. = Ἀληθῶς.

Ἀληθηΐη (ἡ) Ἰων. ἀντὶ Ἀλήθεια.

Ἀληθὴς - έος (ὁ, ἡ) (ἀ, λανθάνω) vero, verace. 2. veridico. 3. certo, netto. ճշմարիտ, ստոյգ · 2 · ճշմարտախօս · 3 · շիտակ · սահիհ · 2 · տօղրու սէօյլէր · 3 · թահգիգ, մուհագգագ, տօղրու ։

Ἀληθίζω. Μσ. ίζομαι. Μ. ίσω. = Ἀληθεύω.

Ἀληθινολογία - ας (ἡ) veracità. ճշմարտախօսութիւն · տօղրու սէօյլէմէքլիք ։

Ἀληθινὸς - ὴ - όν. vero. 2. genuino, naturale. ստոյգ · 2 · բնական, Հարազատ, իսկական · տօղրու, սահիհ · 2 · սաֆ, զաթի ։

Ἀληθινῶς. ἐπίῤ. = Ἀληθῶς.

Ἀληθογνωσία - ας (ἡ) conoscenza della verità. 2. vera cognizione. ճշմարտութիւնը ճանչնալը · 2 · ճշմարիտ գիտութիւն · տօղրուլուղու պիլմէքլիք · 2 · տօղրու պիլմէքլիք՝ պիլիշքլիք ։

Ἀληθοεπὴς - έος (ὁ, ἡ) veridico, verace. ճշմարտախօս · տօղրու սէօյլէր ։

Ἀληθόμαντις - εως (ὁ, ἡ) vero profeta. ստոյգ մարգարէ · սահիհ փէյղամպէր ։

Ἀληθομυθέυω. Μ. εύσω.
Ἀληθομυθέω-ῶ. Μ. ήσω. } dire la verità. ճշմարիտը՝ ստոյգը զրուցել · տօղրուլուղու՝ սահիհլէյի սէօյլէմէք ։

Ἀληθόμυθος (ὁ, ἡ), Ἀληθοεπής.

Ἀληθορκέω-ῶ. M. ήσω. giurare la verità. ճշմարտութեան վրայ երդնուլ. դօղրուլուգ հագգընտա եեմին էթմէք:

Ἀληθοσύνη -ης (ἡ) Ἀλήθεια.

Ἀληθουργής -έος (ὁ, ἡ) che opera con verità. ճշմարտութենով գործող. դօղրուլուգլէ իշլէյէն:

Ἀληθῶς. ἐπίῤ. veramente, davvero. ստոյգ, ճշմարիտ. կէրչէքտէն, ֆիլհագիգա:

Ἄληκτος (ὁ, ἡ) incessante, continuo. չհեղգող, յարատեւ. դուրմազ, մուդավիմ:

Ἄλημα-τος (τὸ) (ἀλέω) farina. 2. uomo astuto. ալիւր. 2. սատանայ մարդ. ուն. 2. ֆէնդպազ ադամ:

Ἀλήμων-ονος (ὁ, ἡ) errante, vagabondo. թափառական, աստին անդին ընկնող. դէրպէտէր, հօվարդա, պօշ կէզէն:

Ἄληπτος (ὁ, ἡ) che non è preso. 2. da non prendersi. 3. irreprensibile. չբռնուած. 2. չբռնուելու. 3. չյանդիմանուելու. թութուլմամըշ. 2. թութուլմազ. 3. թէքտիր օլունմազ:

Ἄληστος (ὁ, ἡ) indimenticabile, memorabile. չմոռացուելու, միտք մնալու. ունութուլմազ, ֆիքիրդէ գալըր:

Ἀλητεία-ας (ἡ) vita errante, vagabondità. 2. mendicità. թափառական կեանք, աստին անդին շրջիլը. 2. մուրացկանութիւն. ավարէլիք, դէրպէտէրլիք. 2. դիլէնճիլիք:

Ἀλητεύω. M. εύσω. errare, girare vagabondo. 2. mendicare. աստին անդին պտըտիլ, թափառիլ. 2. մուրալ. ավարէ կէզմէք. 2. դիլէնմէք:

Ἀλήτης (ὁ) errante, vagabondo. 2. mendico. թափառական, աստին անդին պտըտող. 2. մուրացկան. ավարէ, հօվարդա. 2. դիլէնճի:

Ἀλητοβόρος (ὁ, ἡ) chi si nutrisce di farina. ալիւրով ապրող. ուն իլէ պէսլէնէն:

Ἄλητον (τὸ) Ἰων. ἀντὶ Ἄλευρον.

Ἄλθεξις-εως (ἡ) guarigione, guarimento. բժշկութիւն. շիֆա:

Ἀλθεὺς-έως (ὁ) Ἰων. medico. բժիշկ. հէքիմ:

Ἀλθέω-ῶ. M. ήσω. guarire. բժշկել. շիֆա վէրմէք:

Ἀλθήεις-εσσα-εν. salutare. առողջարար. շիֆա վէրէն:

Ἀλθηστήνιος (ὁ, ἡ) salubre. ողջարար. շիֆալը:

Ἄλθω. M. ἄλσω. risanare, rimediare, guarire. 2. ingrandire. բժշկել, առողջացնել. 2. մեծցնել. շիֆա էթմէք, դէվա էյլէմէք. 2. պիւյիւթմէք:

Ἀλιαδαὶ-ῶν (οἱ) nocchieri. 2. marinari. 3. viaggiatori. նաւավարք. 2. նաւու մէջ եղող ապաստաւորք. 3. նաւուն մէջ եղող ճամբորդներ. րէյիսլէր. 2. կէմի մէլլահլարը. 3. կէմիտէ պուլունան եօլճուլար:

Ἁλιὰ-ᾶς (ἡ) saliera. աղի աման. թուզ գապը:

Ἁλιαρός (ὁ, ἡ) insalato, salato. աղած. թուզլանմըշ:

Ἁλίασμα-ατος (τὸ) decreto del popolo. ժողովրդին վճիռը. ճէմաաթըն՝ խալգըն դէրնէյի:

Ἀλιβάνωτος (ὁ, ἡ) non profumato d'incenso. չխնկած. գիւննիւղլէնմէմիշ:

Ἁλίβαπτος (ὁ, ἡ) immerso al mare. ծովը խրխմած. դէնիզէ պաթմըշ՝ դալմըշ:

Ἀλίβας-αντος (ὁ) morto, estinto. մեռած. էօլմիւշ:

Ἀλίβατος (ὁ, ἡ) Δ. ἀντὶ Ἠλίβατος.

Ἁλιεία-ας (ἡ) } il mestiere del pescatore, pesca.
Ἁλίευμα-ατος (τὸ) } ձկնորսութիւն. պալըգճըլըգ:

Ἁλιεὺς-έως (ὁ) (ἅλο) pescatore. ձկնորս. պալըգճը:

Ἁλιευτὴς-οῦ (ὁ) = Ἁλιεύς.

Ἁλιευτικὸς-ὴ-όν. appartenente alla pesca. ձկնորսութեան պատկանած. պալըգճըլըղա միւթէալլիք:

Ἁλιεύω. M. εύσω (ἁλιεὺς) pescare. ձուկ որսալ. պալըգ ավլամագ:

Ἁλίζω. M. ίσω (ἅλς) salare, insalare. աղել. թուզլամագ:

Ἄλιθος (ὁ, ἡ) non pietroso. առանց քարի. թաշսըզ:

Ἁλικία-ας (ἡ) Δ. ἀντὶ Ἡλικία.

Ἁλιμέδων-οντος (ὁ) (ἅλς, μέδων) rè del mare. ծովու թագաւոր. դէնիզ բատիշահը:

Ἀλίμενος (ὁ, ἡ) privo di porto. նաւահանգիստ չունեցող. լիմանսըզ:

Ἄλιμος (ὁ, ἡ) chi non ha fame. 2. non sente la fame. անօթի չեղող. 2. չանօթեցող. աճ օլմայան. 2. աճըգմայան:

Ἅλινος-η-ον. = Ἁλάτινος. di sale, salino. աղէ. թուզդան:

Ἁλιόκαυστος (ὁ, ἡ) Δ. ἀντὶ Ἡλιόκαυστος.

Ἅλιος (ὁ) Δ. ἀντὶ Ἥλιος.

Ἅλιος-α-ον. (ἅλς) marino, marittimo. ծովու. դէնիզի, դէրեայի:

Ἁλιόω-ῶ. M. ώσω (ἅλιος) annullare, scancellare, rendere inutile, vano. ոչինչ ընել, աւրել, անօգուտ ընել. հիչ էթմէք, պօզմագ, պիհուտէ էթմէք:

Ἁλίπεδον (τὸ) spiaggia, o campo un tempo coperto dal mare. ծովեզր, կամ անգամ մը ծովէ ծածկուած դաշտ. դէնիզ քէնարը՝ եախօտ պիր վագթ դէնիզդէն գափալը մէյդան:

Ἀλιπὴς-έος (ὁ, ἡ) (ἀ, λίπος) privo di grassezza, macilente, magro. գիրութիւն չունեցող, տկար. եաղսըզ, զայիֆ, զապուն:

Ἁλιπλανὴς-έυς (ὁ, ἡ) } che va errando pel mare.
Ἁλίπλανος (ὁ, ἡ) } ծովու մէջ աստին անդին պտըտող. դէնիզդէ ավարէ դէրպէտէր կէզէն, շուգաճը դարըն:

Ἁλίπληκτος (ὁ, ἡ) } battuto dal mare.
Ἁλιπλὴξ-ῆγος (ὁ, ἡ) } ծովէ զարնուած. դէնիզդէն վուրուլմուշ՝ դէօյիւլմիւշ:

Ἀλίπορος (ὁ, ἡ) chi viaggia, traversa il mare. ծովէն ճամբայ ընող՝ անցնող. դէնիզ եօլճուլուղու էդէն՝ կէզէն:

Ἅλις. ἐπίῤ. (ἁλὴς) abbastanza. 2. abbondantemente, assai. 3. in folla, in gran numero. հերիք. 2. շատ, առատ. 3. խմբովին. եէթիշիր, քիֆայէ. 2. չօգ, պօլ. 3. ալայ իլէ:

Ἁλίσκομαι. M. ἁλώσομαι. sorprendersi, cadere in mano. տակ ընկնալ, բռնուիլ. թութուլմագ, էլէ դիւշմէք՝ կէչմէք, շաշգըն օլմագ:

Ἄλισμα - ατος (τὸ) alismo (sorta di erba). բժշկական ջրային խոտ մըն է.

Ἁλιστὸς - ἡ - όν. salato. աղած. թուզլանմըշ։

Ἄλιστος (ὁ, ἡ) (ἀ, λίσσομαι) a cui non sono state offerte le preghiere, non supplicato. չաղաչուած. եալվարըլմամըշ, երիճա օլունմամըշ։

Ἀλιταίνω. Μ. ήσω. errare, peccare. սխալիլ, մեղք գործել, մեղանչել. եանըլմաք, եանլըշ իշ իշլեմեք, եազըգ իշլեմեք։

Ἁλιτέρμων - ονος (ὁ, ἡ) confinante col mare. ծովին սահմանակից. տենիզէ սընըրտաշ։

Ἀλιτέω - ῶ. Μ. ήσω, Ἀλιταίνω.

Ἀλήτημα - ατος (τὸ) peccato, delitto, empietà. մեղք, յանցանք, ամբարշտութիւն. գիւնահ, եազըգ, խաթա, ճինայէթ, գէթիֆիրլիք։

Ἀλητήμερος (ὁ, ἡ) (ἀλιταίνω, ἡμέρα) ingannato circa il giorno, fatto non nel giorno fissato, fuor di tempo. օրուան վրայ սխալած, սահմանուած օրուան մէջ չեղած, ատենէ դուրս եղած. գիւնիւնտէ եանըլմըշ, գարար վերիլէն գիւնտէ օլմամըշ։

Ἀλιτήμων - ονος (ὁ, ἡ)
Ἀλιτήριος (ὁ, ἡ)
Ἄλιτρὸς - ὰ - όν
(ἀλιταίνω) peccatore, empio, scellerato, cattivo. մեղաւոր, ամբարիշտ, չար, գէշ, ճիւղ, անիրաւ, անօրէն. գիւնահքեար, գաբահաթլը, խաթալը, քեաֆիր, ֆէնա, եարամազ, ֆէսատճը։

Ἀλιτροσύνη - ης (ἡ), Ἀλήτημα.

Ἁλίτυρος (ὁ) (τύρος) cascio salato. աղած պանիր. թուզլու փէյնիր։

Ἁλίφθορος (ὁ, ἡ) (φθείρω) perduto nel mare, naufragato. ծովու մէջ կորսուած խեղդուած. տէնիզտէ պատմըշ ղարգ օլմուշ։

Ἀλιφροσύνη - ης (ἡ) stoltezza. ապշութիւն. աքըլսըզլըգ։

Ἀλίφρων - ονος (ὁ, ἡ) stolto, sciocco. խօթամիտ. ահմագ, աքըլսըզ։

Ἁλίως. ἐπίῤ. indarno, invano. փուճ տեղը, ի զուր. պօշ եէրէ, պէհուտէ եէրէ։

Ἀλκὴ - ῆς (ἡ) coraggio, forza, vigore, fortezza, gagliardezza. 2. ajuto, riparo, rimedio. կորիճութիւն, ուժ, կորովութիւն. 2. օգնութիւն, ճար, դեղ. գուվվէթ, ճէսարէթ, իգթիտար. 2. եարտըմ, չարէ, մալիճէ։

Ἀλκηστὴς - οῦ (ὁ) guerriero valoroso, campione. 2. protettore. մարտիկ, կորիճ զօրաւոր, ախոյան. 2. պաշտպանող. պահատըր ճէնկճի, գահրըման. 2. գօրուեան։

Ἀκίμαχος - η, ἡ ος - ον., Ἀλκηστής.

Ἀλκυὼν - όνος (ὁ) alcione, piombino. ալկիոն, ձկնկուլ, ծոված հաւք. պալըգճըլ (պիր նէվի տէնիզ գուշու)։

Ἀλλὰ (σύνδ.) (ἄλλος) ma, nondimeno. բայց, սակայն. լաքին, ամմա, վէլաքին։

Ἀλλαγὴ-ῆς (ἡ)
Ἄλλαγμα (τὸ)
(ἀλλάσσω) mutazione, cambio, barattamento. փոփոխութիւն. թեպտիլիթ, տէյիշ. 2. posta. ձիերը փոխելու տեղ. մէնզիլխանէ։

Ἀλλαγμὸς (ὁ), Ἄλλαξις.

Ἀλλακτὸς - ἡ - όν. cambiato, permutato, barattato. 2. che si può cambiare. փոխուած. 2. փոխուելու. տէյիշիլմիշ, թեպտիլ օլունմուշ. 2. տէյիշիլիր։

Ἀλλαλοφόνος (ὁ, ἡ) Δ. ἀντὶ Ἀλληλοφόνος.

Ἀλλὰξ. ἐπίῤ. scambievolmente. փոփոխակի. տէյիշ տօգուզ, պիր պիրինէ։

Ἄλλαξις - εως (ἡ) permuta, cambio. փոխելը. թեպտիլ էթմէք, տէյիշմէք։

Ἀλλὰς ἢ Ἀλλᾶς - αντος (ὁ) salsiccia. երշիկ. սուճուգ։

Ἀλλάσσω (ττω). Μ. ἄξω (ἄλλος) cambiare, permutare, mutare. փոխել. թեպտիլ էթմէք, տէյիշմէք։

Ἀλλαχόθεν. ἐπίῤ. d'altronde. ուրիշ տեղէ մը. պաշգա պիր եէրտէն՝ թարաֆտան։

Ἀλλαχόθι. ἐπίῤ. altrove. ուրիշ տեղմը. պաշգա պիր եէրտէ՝ թարաֆտա։

Ἀλλαχόσε. ἐπίῤ., Ἀλλαχόθι.

Ἀλλεπάλληλος (ὁ, ἡ) frequente, continuo. 2. vicendevole, alternativo. յաճախ, յարատեւող. 2. փոխոխակի, մէկզմէկու ետեւէ եղող. սըգ, մուտամ. 2. տէյիշիլէ տօգուշան նէօպէթ իլէ՝ պիրպիր արտընճա օլան։

Ἄλλῃ. ἐπίῤ. altrove. 2. altrimenti. ուրիշ տեղմը. 2. ուրիշ կերպով մը. պաշգա պիր եէրտէ. 2. պաշգա թիւրլիւ իլէ։

Ἀλληγορέω - ῶ. Μ. ήσω (ἄλλος, ἀγορεύω) spiegare allegoriamente, allegorizzare. այլաբանութեամբ մեկնել. մէճազի մանա վէրմէք։

Ἀλληγόρημα (τὸ) interpretazione allegorica. այլաբանական մեկնութիւն. մանասը մէճազիլէ, մէճազի մանա, մանայի մաքսի։

Ἀλληγορητὴς - οῦ (ὁ) allegorista. այլաբան. մէճազի պէյան էտէն։

Ἀλληγορία - ας (ἡ) allegoria. այլաբանութիւն. մէճազ, քինայէ, թամսիլ։

Ἀλληγορικὸς - ἡ - όν. allegorico. այլաբանական. մէճազի, մէթէլլի։

Ἀλληλέγγυον (τὸ) garantia reciproca. փոփոխակի պաշտպանութիւն. հէմբայէթի մէլ։

Ἀλληλέγγυος (ὁ, ἡ) (κυρ. εἰς τὸ πλθ.) garante reciproco. փոփոխակի պաշտպան. մէսուլիյէթլի հէմբայէթ։

Ἀλληλεγγυῶς. ἐπίῤ. in solido. մեկզմեկու պարտքը վճարելու պարտական ըլլալով. պիրի պիրի իլէ պօրճու օլմագ իլէ։

Ἀλληλίζω. Μ. ίσω. dire una cosa in vece d'un altra. մեկ բանի տեղ ուրիշ բան մը զրուցել. պիր շէյ եէրինէ պաշգա շէյ սէօյլէմէք։

Ἀλληλογραφία - ας (ἡ) corrispondenza di lettere. թղթակցութիւն. մէքթուպլաշմագ։

Ἀλληλοδιάδοχος (ὁ, ἡ) (κυρ. εἰς τὸ πλθ.) che si succedono l'un l'altro scambievolmente. մեկզմեկ անմիջապէս յաջորդող. նէօպէթ իլէ պիրպիրինի արտը սըրա գէլէն։

Ἀλληλοκτονέω - ῶ. Μ. ήσω. uccidersi fra loro. մեկզմեկ փոփոխակի մեռցնել. պիրպիրինի էօլտիւրմէք։

Ἀλληλοκτονία-ας (ἡ) l'uccidersi frà loro. փոփոխակի մեռնիլը. պիրպիրինիտէն էօլտիւրիւլմէք։

Ἀλληλοκτόνος (ὁ, ἡ) che si ammazzano fra loro. իրար մեռցնող. պիրպիրլերինի էօլտիւրէն։

Ἀλληλομαχέω - ῶ. Μ. ήσω. combattere fra

loro. իրարու հետ կռուիլ. պիրի պիրլերի էլէ մէնէքլէշմէք։

Ἀλληλομαχία - ας (ἡ) combattimento reciproco, guerra civile. իրարու հետ եղած կռիւ, քաղաքի մէջ եղած պատերազմ. պիրպիրլերի էլէ օլան ճէնկ, նէֆիրլէնլերին արասընտա գավկա օլան ահդիր։

Ἀλληλοτομέω - ῶ. Μ. ήσω. tagliare scambievolmente. իրար կտրել. պիրպիրլերինի քէսմէք։

Ἀλληλότροπος (ὁ, ἡ) (κυρ. εἰς τὸ πλθ.) che mutano la forma scambievolmente. փոփոխակի կերպարանքնին փոխող. մէշրէփէի էլէ սէքլինլերինի թեպտիլ էտէն։

Ἀλληλοτρόφος (ὁ, ἡ) chi nutrisce scambievolmente il suo nutritore. փոփոխակի իր սնուցիչը սնուցանող. մուշթէրէքէն էլէ կէստի պէսլէյէնինի պէսլէյէն։

Ἀλληλοτυπία - ας (ἡ) il battersi frà loro. իրարու մէջ զարնուիլը. արասընտա վուրուշմալար՝ չարպըշմալար։

Ἀλληλουχέω - ῶ. concatenare, connettare delle cose le une alle altre. (οὐδ) essere concatenato. մէկզմէկու հետ կապակցել. (οὐδ) մէկ ամեղ կապակցիլ. պիրպիրինէ պաղլամագ՝ կէչիրմէք. (οὐδ) պիրպիրինէ պաղլանմագ՝ կէչմէք։

Ἀλληλουχία - ας (ἡ) concatenazione, connessione, coerenza, aderenza reciproca di cose frà loro. կապակցութիւն. ապի, պիրպիրինէ պաղլանմալար՝ կէչմէլէր։

Ἀλλήλουχος (ὁ, ἡ) connesso, concatenato, aderente reciprocamente, coerente. կապակցեալ. պիրպիրինէ պաղլանմըշ կէչմիշ։

Ἀλληλοφαγέω - ῶ. Μ. ήσω. divorarsi gli uni cogli altri. մէկզմէկ ուտել. պիրպիրլերինի եէմէք։

Ἀλληλοφαγία - ας (ἡ) il divorarsi frà loro. իրարու մէջ ուտուիլը. պիրպիրլերինի եէմէլէր։

Ἀλληλοφάγος (ὁ, ἡ) che si divorano frà loro. մէկզմէկ կերող. պիրպիրլերինի եէյէն։

Ἀλληλοφθονία - ας (ἡ) invidia scambievole, gelosia reciproca. փոփոխակի նախանձ. հասէտի մուշթէրէք, պիրպիրլերինէ քըսգանմալար։

Ἀλληλοφθορέω - ῶ. Μ. ήσω. corrompersi, distruggersi mutualmante. փոփոխակի աւրուիլ. մուշթէրէքէն էլէ պօզուլմագ՝ պէրպատ օլմագ։

Ἀλληλοφθορία - ας (ἡ) distruzione, corruzione reciproca. փոփոխակի աւրուիլը. մուշթէրէք՝ էքի թարաֆէն պօզուլմալար՝ պէրպատ օլմալար։

Ἀλληλοφθόρος (ὁ, ἡ) che si corrompono frà loro. իրարու մէջ ապականուող. պիրպիրլերինի պօզան՝ պէրպատ օլան։

Ἀλληλόφιλος (ὁ, ἡ) (κυρ. εἰς τὸ πλθ.) che si amano scambievolmente. իրար սիրող. պիրպիրլերինի սէվէն, մուշթէրէքէն սէվէն։

Ἀλληλοφονία - ας (ἡ), Ἀλληλοκτονία.

Ἀλληλοφόνος (ὁ, ἡ), Ἀλληλοκτόνος.

Ἀλλήλων (ἄλλος) frà loro, gli uni cogli altri. մէջերնին, իրարու մէջ, իրարու, մէկը միւսին հետ. պիրպիրլերինին արասընտա, պիրպիրլերի էլէ, պիրի օպիրի էլէ։

Ἄλλην (κυρ.) (αἰτ. θηλ. τ. Ἄλλος) ἐπίῤ. di quà e di là. 2. quà e là. 3. d'altronde. ասկից անկից. 2. հոս հոն. 3. ուրիշ տեղէ. պուրատան շուրատան. 2. շուրատա պուրատա. 3. պաշգա եէրտէն։

Ἀλλογενής - έος (ὁ, ἡ) di diversa nazione, straniero. ուրիշ ազգէ, օտար. ահէր միլլէթտէն, էճնէպի։

Ἀλλόγλωσσος (ττος) - ου (ὁ, ἡ) di diverso linguaggio. 2. peregrino. ուրիշ լեզուէ. 2. պանդուխտ. ահէր լիսանտան. 2. ղարիպ։

Ἀλλοδαπός - ἡ - όν. peregrino, straniero. պանդուխտ, օտար, դրսեցի. ղարիպ, էճնէպի, եապանճը։

Ἀλλοδοξία - ας (ἡ) = Ἑτεροδοξία.

Ἀλλόδοξος (ὁ, ἡ) = Ἑτερόδοξος.

Ἀλλοεθνής - έος (ὁ, ἡ), Ἀλλογενής.

Ἀλλοεθνία - ας (ἡ) diversità di nazione. ուրիշ ազգէ ըլլալը, օտարութիւն. ահէր միլլէթտէն օլմալըգ, էճնէպիլիք։

Ἀλλοειδής - έος (ὁ, ἡ) di diversa forma. ուրիշ ձեւով. ահէր թարզ, պաշգա թէրզլու։

Ἄλλοθεν. ἐπίῤ. d'altronde. ուրիշ տեղէ. ահէր եէրտէն։

Ἄλλοθι. ἐπίῤ., Ἀλλαχόθι.

Ἀλλόθροος - ους (ὁ, ἡ), Ἀλλόγλωσσος.

Ἀλλοῖος - α - ον. (ἄλλος) differente, diverso, vario. տարբեր, ուրիշ. պաշգա, ահէր թարզ, ֆէրգլի։

Ἀλλοιόσχημος (ὁ, ἡ)
Ἀλλοιοσχήμων - ονος (ὁ, ἡ) } = Ἀλλοειδής.

Ἀλλοιότης - ητος (ἡ) diversità, variazione. տարբերութիւն, ուրիշ կերպ ըլլալը. պաշգալըգ, ֆէրգլիլիք, ահէր թարզ օլմալըգ։

Ἀλλοιότροπος (ὁ, ἡ), = Ἀλλότροπος.

Ἀλλοιόω - ῶ. Μ. ήσω. diversificare, mutare. ուրիշ կերպ ընել, փոխել. ահէր թարզ էթմէք, պէտիլինի տէյիշտիրմէք, թէպտիլ էթմէք։

Ἀλλοίως. ἐπίῤ. altrimenti, differentemente. ուրիշ՝ զանազան կերպով. ահէր՝ պաշգա թարզ էլէ։

Ἀλλοίωσις - εως (ἡ) mutazione, diversificazione, cangiamento. փոխելը, ուրիշ կերպ՝ այլայլ ընելը. թէպտիլ, ահէր թարզա պիլէ գօյմալըգ։

Ἀλλοιωτικός - ἡ - όν. che ha la forza di cangiare, di mutare. փոխել կրցող. տէյիշտիրիճիլիք, թէպտիլ էտիճիլիք։

Ἀλλοιωτός - ἡ - όν. mutabile. փոխուելու. տէյիշիլիր, թէպտիլ օլուր։

Ἀλλόκοτος (ὁ, ἡ) mostruoso, strano, straordinario. սովորութենէ դուրս՝ անսովոր, նորահրաշ. ատէթտէն խարիճ։

Ἄλλομαι. Μ. οὖμαι. saltare, saltellare. 2. scuotersi. ցատկել, վազել. 2. դըրդուիլ. սըչրամագ, աթլամագ. 2. օյնամագ։

Ἀλλοπαθής - έος (ὁ, ἡ) chi soffre d'altri. ուրիշէ քաշող. ահէրլէրտէն չէքէն։

Ἀλλοπρόσαλλος (ὁ, ἡ) (ἄλλος, πρὸς, ἄλλον) volubile, incostante. մէկ բանի մը վրայ չկեցող, միտքը շուտ մը փոխող, յողդողդ. պիթարար, պիր ֆիքիրտէ տուրմազ։

Ἄλλος - η - ον (ὁ) altro. 2. differente. 3. il resto. ուրիշ, այլ. 2. զանազան, այլայլ. 3. մնացածը. ահէր, պաշգա. 2. ֆէրգլի, այրը. 3. գալան, գուսուր։

῎Αλλοσε. ἐπίῤ., ᾿Αλλαχόσε.

῎Αλλοτε. ἐπίῤ. (ἄλλος, ὅτε) (χρον) altre volte. ուրիշ անգամ. ահեր դեֆալար:

᾿Αλλοτριοπραγέω-ῶ. Μ. ήσω. ingerirsi negli affari altrui. ուրիշին գործերին մէջ մտնալ. ահերին մուամելեսինե գարըշմագ:

᾿Αλλοτριοπραγία-ας (ἡ) ingerenza negli altrui affari. ուրիշին գործերին խառնուիլը. պաշգասընըն մուամելեսինե գարըշմագլըգ:

᾿Αλλότριος-α-ον (ἄλλος) straniero. 2. differente, alieno. 3. contrario, nemico. օտար. 2. ուրիշ, այլ. 3. հակառակ. եճնեպի, եապանճը. 2. ահեր, պաշգա. 3. գըրզը, հասըմ:

᾿Αλλοτριότης-ητος (ἡ) disunione. անմիաբանութիւն. պիրլեշմեմէ, ֆըրգա:

᾿Αλλοτριοφαγος (ὁ, ἡ) parasito. պատառաբոյծ. դալգալըգ, հազըրը եօմենճի:

᾿Αλλοτριοφρονέω-ῶ. pensare differentemente, esser di diverso parere. ուրիշ կերպ մտածել, ուրիշ կարծիք ունենալ. ահեր թուրլու դիւշիւնմեք, ահեր զիաշիմդե օլմագ:

᾿Αλλοτριόω-ῶ. Μ. ώσω. alienare. ուրիշին ընել. ահերին եթմեք:

᾿Αλλοτρίως. ἐπίῤ. differentemente. 2. inconvenientemente, impropriamente. ուրիշ, զանազան կերպով. 2. չվայելչու կերպով. ահեր՝ այրը թուրլու իւզե. 2. եագըշըգսըզ իւզե:

᾿Αλλοτρίωσις-εως (ἡ) alienazione. ուրիշին ըլլալը, զատուիլը. ահերին օլմագլըգ, այրըլմագլըգ, ահերին եերինե կեչմեգլիք:

᾿Αλλότροπος (ὁ, ἡ) di diverso modo, differente. 2. volubile, incostante. ուրիշ կերպ. 2. յողդողդ. ահեր թուրլու. 2. դեֆդար:

᾿Αλλοτρόπως. ἐπίῤ. differentemente, diversamente. ուրիշ զանազան կերպով. ահեր թուրլու իւզե:

᾿Αλλοφανὴς-έος (ὁ, ἡ) di diversa apparenza, che apparisce sotto un altra forma. ուրիշ կերպով մը տեսնուող. ահեր պաշգա սուրեթդե կէօրիւնեն:

᾿Αλλοφυλέω-ῶ. Μ. ήσω. essere d'una tribù straniera. ուրիշ ազգէ ցեղէ ըլլալ. գապիլեսինե ահերին օլմագ:

᾿Αλλόφυλος (ὁ, ἡ) chi è d'un' altra tribù, d'una razza differente, straniero. ուրիշ ցեղէ, օտար. գապիլեսի ահերին, եճնեպի:

᾿Αλλόφωνος (ὁ, ἡ), ᾿Αλλόγλωσσος.

᾿Αλλόχροος-ους (ὁ, ἡ) di diverso colore. ուրիշ գունով. ահեր՝ պաշգա րէնկլի:

῎Αλλως. ἐπίῤ. (συγκρ.) (ἄλλος) altrimenti, in caso diverso. ուրիշ կերպովմը. ահեր թիւրլիւ, ահեր թուրլու իւզե:

῾Αλμαῖος-α-ον. salsugginoso. աղի. թուզլու:

῾Αλμὰς-άδος (ἡ) (κυρ. ἐλαία) ulivo conservato nella salamoja. աղջրով պահուած ձիթապտուղ. թուզլու սույա գօնմուշ զեյթին:

῾Αλμευτὴς-οῦ (ὁ) colui che fa delle salamoje. աղի ջրով բաներ պահօղ. սալամուրճը, թուզլուճը:

῾Αλμεύω. Μ. εύσω. mettere in salamoja, salare. աղի ջուրը դնել. թուզլու սույա սալամուրա գօյմագ:

῞Αλμη-ης (ἡ) salamoja, acqua salata. աղի ջուր. թուզլու սու, սալամուրա:

῾Αλμυρίζω. Μ. ίσω. avere del gusto salato. աղի համ ունենալ. թուզլու օլմագ:

῾Αλμυρὶς-ίδος (ἡ) salamoja. 2. salsuggine. 3. terra salsugginosa. աղջուր. 2. աղութիւն. 3. աղի հող, շոռ գետին, շոռ տեղ. թուզլու սու, սալամուրա. 2. թուզլուլուգ. 3. թուզլու՝ չորագ եեր:

῾Αλμυρὸς-ὰ-όν. salato. 2. amaro. աղած, աղի. 2. լեղի. թուզլու. 2. աճը:

῾Αλμυρότης-ητος (ἡ) salsedine, salsezza. աղութիւն. թուզլուլուգ:

῾Αλμυρώδης-εος (ὁ, ἡ) salino. աղային, աղի նման. թուզլա պէնզեր, թուզլու:

᾿Αλογέω-ῶ. Μ. ήσω. non avere alcun riguardo, non badare, avere in non cale. (μσ. ομαι) mancare di ragione. բանի տեղ չդնել, չհոգալ, փութ չընել. (μσ. ομαι) անբան ըլլալ. պիգայտ օլմագ, չեյ եերինե գօյմամագ, խոր թութմագ, հաքըլը օլմամագ, գայըրըմամագ. (μσ. ομαι) դալըը նագըս օլմագ:

᾿Αλόγημα (τὸ) errore. սխալմունք. եանըլմա:

᾿Αλογία-ας (ἡ) privazione dalla ragione, irrazionabilità. 2. imprudenza. 3. mancanza d'analogia, confusione. 4. mancanza di attenzione, indifferenza, negligenza. 5. silenzio. անբանութիւն. 2. անխոհեմութիւն. 3. անպատշաճութիւն, անհամեմատութիւն. 4. անհոգութիւն, բանի տեղ չդնելը. 5. լռութիւն, մունջ կենալը. դալըը նագըս օլմագլըգ. 2. ֆիքիրսիզլիք. 3. եագըշըգսըզլըգ, պիհէնտեսիզ, մունասեպեթսիզլիք. 4. հաքըլը օլմամագլըգ, պիգայտլըգ. 5. սուսմագ, սեսսիզլիք:

᾿Αλογίστευτος (ὁ, ἡ) } imprudente, inconsiderato.

᾿Αλόγιστος (ὁ, ἡ) } անմիտ, անխորհուրդ. մուլահազասըզ, դիւշիւնճեսիզ:

᾿Αλογίστως. ἐπίῤ. inconsideratamente, imprudentemente. անմտութեամբ, անխոհեմութեամբ. մուլահազասըզճա, դիւշիւնմեքսիզին, ֆիքիրսիզճե:

᾿Αλογογράφητος (ὁ, ἡ) indescrivibile, inenarrabile, ineffabile. չպատմուելու, չճառուելու, չգրուցուելու. թարիֆի կելմէզ, վասֆ օլունամազ, նագլե կելմեզ:

῎Αλογος (ὁ, ἡ) inragionevole. 2. stolido, inconsiderato, imprudente. 3. che manca di parola. 4. sproporzionato. անբան. 2. խօթամիտ, անխորհուրդ, անխոհեմ. 3. անխօսուն. 4. անհամեմատ, անյարմար, անպատշաճ. դալըը նագըս. 2. ֆիքիրսիզ, մուլահազասըզ. 3. սէօյլեմեյէն, սէօզսիզ եիր. մեյէն. 4. մունասեպեթսիզ, պիհէնտեսիզ, եագըշըգսըզ. λόγως. ἐπίῤ.

᾿Αλογοτροφεῖον (τὸ) stalla di animali. անասունի ախոռ. հայվանաթ ահըրը:

᾿Αλόη-ης (ἡ) aloè (pianta). հալուէ (տունկ). սարը սապր համլ եդեն ֆիդան:

᾿Αλοητὸς (ὁ) il tempo 2. o l'azione di battere-tritare il grano, tritura. ցորենը մանրեցնելու հոսելու ատենը. 2. ցորենը մանրեցնելը հոսելը. պաղտայը դաքըլըմագըն վագթը, հարման վագթը. 2. դաղ-

պոպը ուֆուլմաքլըգը, հուրմէթսիզ էյլէմէք, պուզուրթայ դէօյմէքլիք։

Ἁλόθεν. ἐπίῤ. dal mare. ծովէն. դէնիզդէն, դէրեադէն։

Ἀλοιδόρητος (ὁ, ἡ) non oltraggiato, non ingiuriato. չնախատուած, չանարգուած, չչախուած. խօրլանմամըշ, սէօկիւլմէմիշ, թահգիր օլունմամըշ։

Ἀλοιδορήτως - ἐπίῤ. senza ingiuria, senza oltraggio. առանց նախատինքի՝ չախելու. սէօկմէքսիզին, թահգիր էթմէքսիզին։

Ἀλοίδορος (ὁ, ἡ) chi non ingiuria, non oltraggia. չնախատօղ, չչախօղ. խօրլամայան, սէօկմէյէն, թահգիր էթմէյէն։

Ἀλοιητὴρ - ῆρος (ὁ) che batte, trita il grano. ցորենը մանրեցնօղ, կալօտի. խըրմէն դէօյէն։

Ἀλοιφὴ - ῆς (ἡ) unzione. 2. unguento. օծութիւն. 2. օծանելիք. եաղլամաք, եաղ սիւրմէք. 2. սիւրիւնէճէք եաղլար՝ մէլհէմլէր։

Ἀλοκίζω. M. ίσω. solcare. ակօս բանալ. չիֆթ սիւրմէք էյլէմէք։

Ἄλοξ - οκος (ὁ) solco. 2. il solcare, aratura, seminatura. ակօս. 2. հերկելը, ակօս բանալը, սերմանելը. էյլէք. 2. էյլէք աչմաք, չիֆթ սիւրմէք, էքմէք։

Ἁλοπηγεῖον (τὸ) miniera di sale. աղի հանք. թուզ մադէնի։

Ἁλοπηγὸς (ὁ) che fa del sale, lavoratore nelle miniere di sale. աղ շինօղ, աղի հանքերը աշխատօղ. թուզճու, թուզ մադէնինդէ իշլէյէն։

Ἀλόπιστος (ὁ, ἡ) non scorticato. կեղեւը չհանուած. գապուղու սոյուլմամըշ։

Ἁλουργὶς - ίδος (ἡ) veste di porpora. ծիրանի լաթ՝ հագուստ, ծիրանի. էրղուանի, ալ էթվապ։

Ἁλουργὸς - ὴ - όν. tinto di color di porpora. ծիրանիի ներկած, գոյնը ծիրանի. ալ բօյալը պօյանմըշ։

Ἄλουτος (ὁ, ἡ) non lavato. չլուացուած. եըգանմամըշ։

Ἀλόχευτος (ὁ, ἡ) = Ἄλοχος.

Ἄλοχος (ἡ) (α, ἀθρ., λέχος) moglie. երկան ընկերը, կնիկ. աւրէթ, էհլ։

Ἄλοχος (ἡ)(ἀ, στερητ, καὶ λέχος) che non partorì. չծնցնօղ. դօղուրմամըշ։

Ἅλς, ἁλὸς (ὁ) sale. 2. (ἡ) mare. աղ. 2. (ἡ) ծով. թուզ. 2. (ἡ) դէնիզ։

Ἀλσοκομέω - ῶ. M. ήσω. coltivare un bosco sacro. սուրբ անտառի մը հոգը տանիլ՝ հոգալ. մուքատդէս օրմանը մուհաֆազա էթմէք, պաքմաք, գայըրմաք։

Ἀλσοκόμος - ου (ὁ) coltivatore di un bosco sacro. 2. uffiziale di boschi, guardaboschi. սուրբ անտառի մը հոգ տանօղ՝ խնամօղ. 2. անտառներու պահապան՝ պաշտօնատար. մուքատդէս օրման գայըրըճըսը. 2. օրման պէքճիսի՝ նազըրը։

Ἄλσος - εος (τὸ) bosco, selva bagnata di acqua. 2. bosco sacro. ջրոտ անտառ, մորի. 2. սուրբ անտառ. սուլու օրման. 2. մուքատդէս օրման։

Ἀλσώδης - εος (ὁ, ἡ) boscoso, selvoso. մորիով, անտառոտ. օրմանլը։

Ἁλυκὸς - ὴ - όν, Ἁλμηρός.

Ἁλυκότης - ητος (ἡ), Ἁλμυρότης.

Ἀλυκτάζω. M. άσω. καὶ έω - ῶ. M. ήσω. καὶ αίνω. M. ανῶ. essere imbarazzato, non sapere qual partito prendere, essere costernato nell' abbattimento. շփոթուիլ, ինչ ընելը չգիտնալ, տակնուվրայ ըլլալ. շաշըրմագ դէօնմէք, նէ էդէճէյինի շաշըրմաք, ալթիւսթ օլմաք, էրիյիփ գալմաք։

Ἄλυκτος (ὁ, ἡ) inquieto, agitato, costernato, imbarazzato. շփոթուած, տակնուվրայ եղած. ալթիւսթ օլմուշ, էնտիշէ գալմըշ, շաշգըն դէօնմիւշ, շաշըրմըշ։

Ἀλυκτοσύνη - ης (ἡ) agitazione, costernazione, confusione. շփոթութիւն, տակնուվրայ ըլլալը, խելքը միտքը շփոթելը. ալթիւսթ օլմագլըգ, շաշգընլըգ դէօնմէք, շաշըրմագլըգ։

Ἀλύπητος (ὁ, ἡ) non afflitto, esente di afflizione, di tristezza. ցաւ չքաշօղ, ցաւ չիմացօղ, անցաւ, տրտմութիւն չունօղ. ագրըսըզ, քէտէրսիզ, դէրտսիզ, քէտէրսիզ։

Ἀλυπήτως - ἐπίῤ. senza afflizione. առանց ցաւի. ագրըսըզ, քէտէրսիզճէ, դէրտսիզճէ։

Ἀλυπία - ας (ἡ) esenza di afflizione. ցաւ չունենալը. ագրըսըզլըգ, դէրտսիզլիք։

Ἄλυπος (ὁ, ἡ), Ἀλύπητος.

Ἀλύπως - ἐπίῤ., Ἀλυπήτως.

Ἄλυρος (ὁ, ἡ) privo di lira. 2. che non si canta sulla lira. 3. mesto. քնար չունօղ. 2. քնարով չերգուօղ. 3. տրտում. սազսըզ. 2. սազըլա իլէ չալընմաղ. 3. քէտէրլի։

Ἄλυς - υος (ὁ) oziosità, dapoccaggine. դարտակ կենալը, ծուլութիւն. պօշ դուրմագլըգ, թէմպէլլիք։

Ἀλυσθαίνω. essere impotente, imbecille. վատուժ՝ տկար ըլլալ. գուտրէթսիզ, գուվվէթսիզ դէրմանսըզ օլմագ։

Ἀλυσίδετος (ὁ, ἡ) incatenato. շղթաներով կապուած. զինճիրլէ պաղլանմըշ, զինճիրլէնմիշ։

Ἀλυσίδιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Ἄλυσις.

Ἀλυσιδωτὸς - ὴ - όν. fatto di maglie. պղտիկ երկաթե օղերով շինուած. հալքա հալքա դէօքիւլմիւշ։

Ἀλύσιον (τὸ), Ἀλυσίδιον.

Ἄλυσις - εως (ἡ) (ἀ, λύω) catena. շղթայ. զինճիր, պաղ. 2. (ἀλύω) = Ἀλυσμός.

Ἀλυσιτέλεια (ἡ) inutilità, disvantaggio. անշահութիւն. ֆայտասըզլըգ, ֆայտասըզլըգ։

Ἀλυσιτελὴς - έος (ὁ, ἡ) inutile, disvantaggioso. անշահ, անօգուտ. ֆայտասըզ, պէհուտէ, ֆայտասըզ. τελῶς-ἐπίῤ.

Ἀλύσκω. M. ύξω. evitare, fuggire. խուսափիլ, փախչիլ. սաքընմաք, գաչմաք։

Ἀλυσμὸς (ὁ) agitazione, affanno. վիշտ, նեղութիւն. դէրտ, թասա, սըքընթը։

Ἄλυσσον (τὸ) alisso. (erba) հեծկլտուքը հանդարտօղ խոտ մըն է. հըչգըրըգը դէսքին էդէն պիր նէպաթ։

Ἀλύτης (ὁ) littore. ապարատու կամ նուիրակ (ատենակալներուն). չավուշ, մուհզիր։

Ἄλυτος (ὁ, ἡ) indissolubile. չլուծուելու, չքակուելու. չէօզիւլմէզ։

Ἀλύτως - ἐπίῤ. indissolubilmente. չքակուելով. չէօզիւլմէյէճէք։

Ἄλυχνος (ὁ, ἡ) privo di lampada. առանց ճրագի՝ կանթեղի. գանտիլսիզ, ճրաղսըզ։

Ἀλύω. M. ύσω. errare, girare vagabondo.

2. essere in perplessità, cadere nell'abbattimento. 3. essere disoperato, ozioso. 4. perdere la ragione. ասաին անդին պլալաւիլ, ուր երթալը չգիտնալ. 2. չփոլթուիլ, ինչ ընելը չգիտնալ. 3. դադարած անգործ կենալ. 4. խելքը կորսնցնել. տէտիրէնի տէօրիւ իէտէր. 2. եաքըրըղա տէօշմէք. 3. պօշ տուրմաք, իշսիզ գալմաք. 4. աքլընը զայի էթմէք, էթիրմէք:

Ἄλφα (τὸ) alfa (la prima lettera dell' alfabeto greco). ալֆայ կամ ալփայ (Յունաց լեզուին առջի գիրը). Ալֆա (Եունանը լիսանընըն իլք հարֆը):

Ἀλφιτεὺς - έως (ὁ) che fa della farina, farijolo. ալիւր շինօղ. ունճու, ուն եափան:

Ἀλφιτοθήκη (ἡ) granajo. համբարանոց. ամպար ամպարը:

Ἄλφιτον (τὸ) farina d'orzo. 2. orzo macinato a grosso. 3. farro. 4. polenta. գարիի ալիւր. 2. հաստը ծեծած գարի. 3. ալրցու շինելու համար կերպ մը ցորեն. 4. փոխինդ. արփա ունու. 2. գալըն տէօյիւլմիւշ էքմէք. 3. պուղտայ էքմէք. 4. ուն պուլամաճ:

Ἀλφιτά (τὰ) i viveri. պարէնը. եէյէճէք, զախիրէ, պօղէ:

Ἀλφιτοποΐα (ἡ) il mestiere del farinajolo. ալիւր շինելը. ունճուլուգ:

Ἀλφιτοπώλης (ὁ) farinajolo. ալիւր ծախօղ. ուն սաթըճը, ունճու:

Ἀλφιτοπωλητήριον (τὸ) luogo, ove si vende la farina. ալիւր ծախուելու տեղ. ուն սաթըլան մահալ, ունճու թիւքեանը:

Ἀλωὰ - ᾶς (ἡ) aja, luogo, ove si trita il frumento. 2. terreno piantato di alberi, o di vigne. 3. cerchio luminoso intorno il sole, e la luna, alone. կալ, ցորենը հօսելու, երկնելու տեղ. 2. ծառերով որթերով լեցուն տեղ. 3. արեւին, ու լուսնին բոլորտիքը փայլուն պսակի նման նշան մը, բակ. խարման, հարման, պաղչայ տէօյիւլէն եէր. 2. աղաճ պաղ տիքիլմիշ թօփրագ. 3. այ ագըլը, հալէսի:

Ἁλωεὺς - έως (ὁ) trebbiatore, o battitore del grano. կալսօղ. խարմանճը, խարման տէօյէն. 2. = *Ἀμπελουργός.*

Ἅλων (ἡ) = *Ἅλως.*

Ἁλωνία - ας (ἡ) = *Ἅλως.*

Ἁλωνίζω. Μ. ίσω. ajare, inajare, battere il frumento nell' aja. կալին մէջ ցորենը հօսել մանրեցնել. խարմանտէ պուղտայ տէօյմէք:

Ἀλώνιον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Ἅλως.*

Ἀλωπεκάω - ῶ. Μ. ήσω. imitare la volpe, divenire scaltro come la volpe. 2. ingannare. աղուէսի նմանիլ, աղուէսի պէս սատանայ ըլլալ. 2. խաբել. թիլքիյէ պէնզէմէք, թիլքի կիպի ֆէրլաճ օլմաք. 2. ալտաթմաք:

Ἀλωπεκῆ - ῆς (ἡ) la pelle della volpe. աղուէսի մորթ. թիլքի տէրիսի:

Ἀλωπεκία - ας (ἡ) alopecia (malattia). 2. tana di volpe. մազերը թափօղ ախտ մըն է. 2. աղուէսի բնակարան. սաչ տէօքիւլէն իլլէթ, սաչ քըրան. 2. թիլքի եաթաղը:

Ἀλωπεκίας (ὁ) che rassomiglia la volpe, scaltro, furbo, astuto. 2. sorta di pesce. աղուէսի նման, սատանայ, խորամանկ. 2. ձկի կերպ ձուկ մըն է. թիլքիյէ պէնզէր, ալտաճը, ֆէրլաճ. 2. պիր նէվ պալըգ:

Ἀλωπεκίζω. Μ. ίσω. = *Ἀλωπεκάω.*

Ἀλωπέκιον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Ἀλώπηξ.*

Ἀλώπηξ - εκος (ἡ) volpe. 2. uomo astuto. 3. sorta di pesce. 4. le parti muscolose. աղուէս. 2. սատանայ մարդ. 3. կերպ մը ձուկ. 4. ձկնմիս, ձկնմսոտ կողմեր. թիլքի. 2. ֆէրլաճ ատամ. 3. պիր նէվ պալըգ. 4. գարնապայ էթլէր, ատէլէլի էթլէր. καὶ 5. = *Ἀλωπεκία.* 6. = *Ἀλωπεκῆ.*

Ἀλωπόχροος - ους (ὁ, ἡ) che ha colore di volpe. աղուէսի գոյն ունօղ. թիլքի րէնկլի:

Ἅλως - ω, καὶ ωος (ἡ) aja. 2. alone. 3. la circonferenza dello scudo. կալ. 2. աստղներուն՝ արեւին ու լուսնին բոլորտիքը լուսաւոր պսակի ձեւով նշան մը, բակ. 3. վահանին բոլորտիքը. խարման, հարման. 2. հալէսի. 3. գալգանըն էթրաֆը՝ չէմպէրի:

Ἀλώσιμος (ὁ, ἡ) facile a prendersi. ձեռք բնկնալը դիւրին. գօլայճա էլէ թութուլուր՝ էլէ կէչէր:

Ἅλωσις - εως (ἡ) presa. առում, ձեռք ինկնալը. ալընմա, դութուլմա իշի:

Ἅμα - ἐπίῤ. (χρον.) in pari tempo, insiememente, con. նոյն ատենը, միասին, հետ. օլմաք, պիր արատա պիրլիքտէ, պիրապէր, իլէ:

Ἅμα ἢ Ἀμᾶ ἢ Ἁμᾷ. Δ. ἀντὶ Ὁμοῦ.

Ἀμαθαίνω. Μ. ανῶ. essere nell' ignoranza, ignorare. տգէտ ըլլալ, չգիտնալ. պիլմէզ օլմաք, պիլմէմէք:

Ἀμαθεὶ. ἐπίῤ. ignorantemente. տգիտութենով. պիլմէյէրէք էլէ, պիլմէյէրէք էլէ:

Ἀμάθεια (ἡ) ignoranza. 2. rusticità. տգիտութիւն. 2. կոպտութիւն. պիլմէզլիք, պիլմէմէզլիք. 2. խօյրաթլըգ, գապալըգ:

Ἀμαθὴς - έος (ὁ, ἡ) } ignorante, inesperto.
Ἀμάθητος (ὁ, ἡ) } 2. villano. տգէտ, անուս. 2. կոպիտ. պիլմէզ, ճահիլ, եօլրէնմէմիշ. 2. խօյրաթ, գապա:

Ἀμαθία (ἡ) Ἀττ. ἀντὶ *Ἀμάθεια.*

Ἀμαθῶς. ἐπίῤ. ignorantemente. 2. rusticamente. տգիտութենով. 2. կոպտութենով. պիլմէյէրէք՝ պիլմէզլիք էլէ. 2. խօյրաթլըգ էլէ:

Ἀμαιμάκετος (ὁ, ἡ) inespugnabile, indomabile, orrendo. չյաղթուելու, չզսպուելու, ահաւոր. ալըթ՝ զապթ օլունմազ, գօրգունչ:

Ἀμάλακτος (ὁ, ἡ) duro, fermo. հաստատ, պինդ, ամուր. գաթը, բէք:

Ἄμαλλα (ἡ) fascio, covone. կապոց, որայ. տէմէթ, տէտէ:

Ἀμαλλεύω. Μ. εύσω. } affastellare, legare
Ἀμαλλίζω. Μ. ίσω } dei covoni. կապոց՝ որայ շինել. տէմէթլէմէք, տէտէլէմէք:

Ἀμαλλοδέτης (ὁ) che lega, affascia dei covoni. որայ՝ կապոց շինօղ. տէմէթլէյէն, տէտէլէյէն:

Ἀμαλὸς - ή - όν. Ἰων. ἀντὶ *Ἀπαλός.* Αἰολ. ἀντὶ *Ὁμαλός.*

Ἀμάντευτος (ὁ, ἡ) che non predice. 2. che non si può pronosticare, predire. առաջուց չըսած, չմարգարէացած. 2. յառաջուց չգիտնուելու՝ էվվէլտէն հապէր

վերիլմեմիշ, անօյլենմեմիշ. 2. դահա օլմա-մամըշ, էվվելկինտէն անօյլենմեզ։

῞Αμαξα (ἡ) carro, carrozza. 2. aratro. կառք. 2. հարօր. արապա. 2. սապան։

Ἁμαξαῖος -α -ον = *Ἁμαξιαῖος*.

Ἁμαξάριον (τὸ) ὑποκρστ. τ. *῞Αμαξα*.

Ἁμαξεὺς -έως (ὁ) cocchiere, carrettiere. կառավար. արապաճը։

Ἁμαξεύω. *Μ. εύσω.* condurre, dirigere il carro. կառքը վարել. արապայը սիւրմէք՝ գուլլանմագ։

Ἁμαξιαῖος -α -ον. di un carro. մէկ կառքի մը. պիր արապալըք, պիր արապա գատար։

Ἁμάξιον (τὸ) } = *Ἁμαξάριον*.
Ἁμαξὶς -ίδος (ἡ) }

Ἁμαξίτης (ὁ) trasportato a carro. կառքով տարուած. արապա իլէ կէօթիւրիւլ-միւշ։

Ἁμαξόβιος (ὁ, ἡ) } che abita in carro. կառքը բնակող. արապատա
Ἁμάξοικος (ὁ, ἡ) } օթուրան՝ էօմրիւնիւ կէչիրէն։

Ἁμαξοπηγὸς (ὁ) fabbricatore di carrozze. կառք շինող. արապա եափան, արապաճը։

Ἁμαξίποδες -ων (ὁ, ἡ) i legni del carro, sopra i quali girano le rote. կառքին փայտերը, որոնց վրայ կըդառնան անիւները. արապա թէքէրլէքլէրին կէչտիկի օ-գագլար։

Ἁμαξοτροχία -ᾶς (ἡ) solco, che si fa dal carro. կառքէն բացուած ակօս. արապա էվլէյի իզի։

Ἁμαξουργία -ας (ἡ) l'arte di fabbricare le carrozze. կառք շինելը. արապա եափ-մագլըք, արապաճըլըք սանաթը։

Ἁμαξουργὸς (ὁ, ἡ) = *Ἁμαξοπηγός*.

Ἁμάρα -ας (ἡ) (ἄμη, ἄρω) canale, acquidotto. 2. fossa. 3. fonte, sorgente, scaturigine. 4. chiavica, sentina. ագուգայ, ջրանցք. 2. փոս. 3. աղբիւր ակն, ջրի բերան. 4. լուալիք. սու եօլու. 2. չուգուր, հէնտէկ. 3. գայնագ, բունար պաշը. 4. լէրիզ։

Ἀμαράντινος (ὁ, ἡ) d'amaranto. թարշըն-ջակ ծաղիկէն. գարիֆէ չիչէյինտէն։

Ἀμάραντος (ὁ, ἡ) immarcescibile 2. (ὁ) amaranto, sciamito. չթառամող. 2. թարշընջակ (չթառամող ծաղիկ). սօլմազ. 2. գարիֆէ չիչէյի (պիր նէվի սօլմազ չիչէք)։

Ἀμάργαρος (ὁ, ἡ) privo di perle. մարգրիտ չունող. ինճիսիզ։

Ἁμαρτάνω. *Μ. ησω.* peccare, fallare, sbagliare. մեղք՝ յանցանք գործել, սխալիլ. խաթա՝ կիւնահ գապահաթ իշլէմէք, եանըլ-մագ։

Ἁμαρτὰς -αδος (ἡ) Ἰων. ἀντὶ *Ἁμαρτία*.

Ἀμαρτῆ, ἀντὶ *Ὁμαρτῆ*.

Ἁμάρτημα -ατος (τὸ) = *Ἁμαρτία*.

Ἀμαρτηρὸς -ὰ -όν = *Ἀμαρτωλός*.

Ἁμαρτητικὸς -ὴ -όν. che si inganna spesso, facilmente. յաճախ՝ դիւրութենով սխալող. չօգ՝ գօլայլըգ իլէ եանըլան։

Ἁμαρτία -ας (ἡ) peccato, colpa, errore. մեղք, յանցանք, սխալմունք. խաթա, կիւնահ, գապահաթ։

Ἁμαρτίνοος (ὁ, ἡ) chi ha lo spirito depravato, perverso. գէշ միտք ունող. գէմ ֆիքիր ֆիքիրլի։

Ἁμάρτιον (τὸ) ἀντὶ *Ἁμάρτημα*.

Ἁμαρτοεπὴς -έος (ὁ, ἡ) } (ἁμαρτόνω) } che s'inganna nel suo discorso, che discorre stoltamente. խօսքին մէջ սխալող, ափեղցփեղ խօսող. սէօզլէրինտէ եանըլան, չէվիրէճէ սէօզլէր էտէն։
Ἁμαρτολόγος (ὁ, ἡ) }

Ἀμαρτύρητος καὶ *Ἀμάρτυρος* (ὁ, ἡ) non testificato, privo di testimonianza. 2. che non si può provare con testimonii. չվկայուած, առանց վկայութեան. 2. վկաներով չհաստատուելու. շահատէթսիզ. 2. շահատիլէ իսպաթ օլունմազ։

Ἀμαρτύρως -ἐπίῤ. senza testificazione, senza testimonj. առանց վկայութեան՝ վկայի. շահատէթսիզ, շահատսըզըն։

Ἁμαρτωλὴ -ῆς (ἡ) = *Ἁμαρτία*.

Ἁμαρτωλὸς -οῦ (ὁ, ἡ) peccatore. մեղաւոր. կիւնահքեար, խաթաքեար։

Ἁμὰς -άδος (ἡ) nave, vascello. նաւ. կէմի, սէֆինէ։

Ἁμᾶς, Δ. ἀντὶ *Ἡμᾶς*, αἰτ. πλθ. τ. *Ἐγώ*.

Ἀμάσητος (ὁ, ἡ) non masticato. 2. che non si può masticare. չծամուած. 2. չծամուելու. չիյնէնմէմիշ. 2. չիյնէնմէզ։

Ἀμαστίγωτος (ὁ, ἡ) } non bastonato, non sferzato. ծեծ չկերած, խարազանով չծեծուած. գամչը
Ἀμάστικτος (ὁ, ἡ) } քէօթէք եէմէմիշ, գամչըլանմամըշ։

Ἀμαυρὸς -ὰ -όν (ἀ, μαίρω, πρωτότ. τοῦ μαρμαίρω) oscuro. մութ. գարա։

Ἀμαυρότης -ητος (ἡ) oscurità. մթութիւն. գարանլըգ։

Ἀμαυρόω -ῶ. *Μ. ώσω.* oscurare, appannare. մթնցնել. գարարթմագ։

Ἀμαυρῶς -ἐπίῤ. oscuratamente. մթութենով. գարանլըգ իլէ։

Ἀμαύρωσις -εως (ἡ) appannamento. մթընցնելը. գարարթմագլըգ։

Ἀμαχεὶ } *ἐπίῤ.* senza combattimento, senza contestazione, senza contrasto. առանց կռուի՝ դէմ կենալու. գավկասըզ, նիզասըզ, տէօյիւշմէտէն։
Ἀμαχητὶ }

Ἀμάχη (χε) τος } invincibile, inespugnabile. 2. che non ha combattuto. անյաղթ. 2. չկռուած. էնկիլլէնմէզ, ալթ օլմազ. 2. ճէնկ էթմէմիշ։
῎Αμαχος (ὁ, ἡ) }

Ἀμάχως -ἐπίῤ. = *Ἀμαχεὶ*.

Ἀμβαίνω = *Ἀναβαίνω*.

Ἀμβατὸς -ὴ -όν. *Ἀναβατός*.

῎Αμβη -ης - (ἡ) Ἰων. ἀντὶ *῎Αμβων*.

῎Αμβιξ -ικος (ὁ) pignatta, caratello, calice. պտուկ, գաւաթ. չէօմլէք, թասս, քէասէ։

Ἀμβλόω -ῶ. *Μ. ώσω.* (ἀμβλὺς ἢ βλώσκω) abortire. տղան վիժել՝ ձգել՝ անցնել. օղլան տիւշիւրմէք։

Ἀμβλύνω. *Μ. υνῶ.* rintuzzare. 2. indebolire. 3. stupefare. գլացնել. 2. վատուժցնել. 3. ապուշ ընել. քէօրլէնտիրմէք. 2. զայիֆլաթմագ. 3. սէրսէմլէթմէք։

Ἀμβλὺς -ῦα -ύ. debole. 2. rintuzzato. վատուժ, տկար. 2. գլած. զայիֆ. 2. քէօ-րէլմիշ կէսմէզ, քէօր։

Ἀμβολὴ -ῆς (ἡ) Ἰων. ἀντὶ *Ἀναβολή*.

Ἀμβροσία -ας (ἡ) Ambrosia. փեղենայինման բոյս մընէ, ամբրոսեան տունկ (բստ Հին բանաստեղծից աստուածներուն կերակուրը).

[illegible] ([illegible]):

Ἀμβρόσιος-α ἡ ος-ον. immortale, divino. 2. dolce, odorifero come l'ambrosia. անմահ, չմեռանող, աստուածային, աստուածեղէն. 2. ամբրոսեան բուսած տունկին պէս անուշ հոտով. [illegible]. 2. [illegible]:

Ἄμβροτος (ὁ, ἡ) immortale, incorruttibile. անմահ, անապական, [illegible]:

Ἄμβων-ωνος (ὁ) pulpito. 2. la cima delle montagne. 3. altezza, eminenza. ամպիոն. 2. լերան գլուխ. 3. բարձրութիւն. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]:

Ἀμεθέκτως-ἐπίῤ. senza participazione. առանց բաժանորդութիւն, առանց մասնակից ըլլալու. [illegible]:

Ἀμεθόδευτος (ὁ, ἡ)
Ἀμέθοδος (ὁ, ἡ) } chi manca di metodo. մեթոտոս՝ կարգ չունող. [illegible]:

Ἀμέθυσος (στος) (ὁ, ἡ) sobrio, chi non è ubbriaco. գինով չեղող. [illegible]:

Ἀμέδυστος (ὁ, ἡ) = Ἀμέθυσος (ἡ) amatista. մեղեսիկ, ամեթիստ. [illegible] ([illegible]):

Ἀμείβω. Μ. Ἀμείψω. mutare, permutare, cangiare. 2. contraccambiare. 3. succedere. 4. rispondere. փոխել. 2. փոխարէնը տալ. 3. ետեւէն գնալ, յաջորդել. 4. պատասխան տալ. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. 2. [illegible]:

Ἀμείνων-ονος (ὁ, ἡ) (συγκρ. τ. ἀγαθὸς) migliore. լաւագոյն. [illegible]. *όνως. ἐπίῤ.*

Ἄμειψις-εως (ἡ) = Ἀμοιβή.

Ἀμείωτος (ὁ, ἡ) che non si può diminuire. 2. non diminuito, integro. չպակսելու, չքիչնալու, չնուազելու. 2. չպակսած, կատարեալ. [illegible]. 2. [illegible]:

Ἀμέλει. ἐπίῤ. (κυρ. β'. προ. τ. προστ. τ. Ἀμελῶ) certamente, diffatti, veramente. 2. cioè. 3. che sia. իրաւցնէ, ըղորդ որ. 2. այսինքն. 3. թող ըլլայ. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]:

Ἀμέλεια-ας (ἡ) negligenza, trascurazione. անհոգութիւն, բանի տեղ չդնելը. [illegible]:

Ἀμελετησία-ας (ἡ) mancanza di meditazione, di esercizio. չմտածելը, չկրթելը, [illegible]:

Ἀμελέτητος (ὁ, ἡ) non esercitato. անկիրթ. [illegible]. *τήτως. ἐπίῤ.*

Ἀμελέω-ῶ. Μ. ήσω. trascurare, non avere cura, avere in non cale. չհոգալ, փութ սեպել, բանի տեղ չդնել. [illegible]:

Ἀμελὴς-έος (ὁ, ἡ) negligente. անհոգ, բանի տեղ չդնող. [illegible]. *μελῶς. ἐπίῤ.*

Ἀμελία-ας (ἡ) = Ἀμέλεια.

Ἀμέλλητος (ὁ, ἡ) che non si deve differire, urgente. չուշացնելու, որէ որ չձգձելու, ստիպող. [illegible]. *λήτως. ἐπίῤ.*

Ἄμεμπτος (ὁ, ἡ) irreprensibile, incolpabile. չյանդիմանուելու, յանցանքի տեղ չեղող, արդար. [illegible]. *έμπτως. ἐπίῤ.*

Ἀμεμφὴς-έος (ὁ, ἡ) = Ἄμεμπτος. Ἀμεμφῶς. ἐπίῤ. = έμπτως.

Ἀμενητὶ. ἐπίῤ. impazientemente, tosto. առանց համբերելու, շուտով. [illegible]:

Ἀμέρα (ἡ) Δ. ἀντὶ Ἡμέρα.

Ἀμέρδω. Μ. έρσω. privare, togliere. զրկել, առնել տանիլ. [illegible]:

Ἀμερὴς-έος (ὁ, ἡ) che non ha parti, indivisibile. մաս չունող, անբաժանելի. [illegible]:

Ἀμεριμνάω-ῶ. Μ. ήσω. essere libero, scevro d'ogni cura, essere sicuro. հոգ չունենալ, անհոգ՝ ապահով ըլլալ. [illegible]:

Ἀμέριμνος (ὁ, ἡ) libero, scevro d'ogni cura. հոգ չունող. [illegible]:

Ἀμέριστος (ὁ, ἡ) = Ἀμερής.

Ἅμερος-α-ον. Δ. ἀντὶ Ἥμερος.

Ἀμεσίτευτος (ὁ, ἡ) che non si può intercedere. միջնորդ չըլլալու, չբարեխօսելու. [illegible]:

Ἄμεσος (ὁ, ἡ) immediato. անմիջական. [illegible]:

Ἀμέσως. ἐπίῤ. immediatamente. անմիջապէս. [illegible]:

Ἀμετάβατος (ὁ, ἡ) intransitivo. անցողական չեղող [illegible]. *βάτως. ἐπίῤ.*

Ἀμεταβλησία-ας (ἡ) immutabilità, fermezza. անփոփոխութիւն, հաստատ կենալը. [illegible]:

Ἀμετάβλητος, καὶ ἀμετάβολος (ὁ, ἡ) immutabile. անփոփոխ, չփոխուող. [illegible]:

Ἀμετάγνωστος (ὁ, ἡ) = Ἀμεταμέλητος.

Ἀμετάθετος (ὁ, ἡ) = Ἀμετάβλητος.

Ἀμετακίνητος (ὁ, ἡ) immobile, fisso. անշարժ, հաստատ. [illegible]. *νήτως. ἐπίῤ.*

Ἀμετάκλαστος (ὁ, ἡ) = Ἄκλαστος.

Ἀμετάλλακτος (ὁ, ἡ) = Ἀμετάβλητος.

Ἀμεταμελητὶ. ἐπίῤ. = Ἀμεταμελήτως.

Ἀμεταμέλητος (ὁ, ἡ) ήτως. ἐπίῤ.
Ἀμετανόητος (ὁ, ἡ) ήτως. ἐπίῤ. } non pentito, impenitente. չզղջացող, անզեղջ. [illegible]:

Ἀμετάπειστος (ὁ, ἡ) che non si può persuadere. չհամոզուելու. [illegible]. *είστως. ἐπίῤ.*

Ἀμετάπλαστος (ὁ, ἡ) intrasformabile. ուրիշ ձեւի չփոխուելու, չայլափոխուելու. [illegible]:

Ἀμετάπταιστος (ὁ, ἡ) infallibile. չսխալող, անսայթաք. [illegible]:

Ἀμετάστατος (ὁ, ἡ) = costante, immutabile. հաստատ, անյողդողդ. [illegible]: = *Ἀμετάβλητος.*

Ἀμετάστρεπτος (ὁ, ἡ)
Ἀμετάστροφος (ὁ, ἡ) } = *Ἀμετάβλητος, καὶ Ἀμετάπειπτος.*

Ἀμετάτρεπτος (ὁ, ἡ)
Ἀμετάτροπος (ὁ, ἡ) } = *Ἀμετάβλητος.*

Ἀμεταφόρητος (ὁ, ἡ) } intrasportabile. չտա-
Ἀμετάφορος (ὁ, ἡ) } րուելու, չկրուելու. Թաշընմազ, կէօթիւրիւլմէզ:

Ἀμεταχείριστος (ὁ, ἡ) di cui non si può servire. չգործածելու. Գուլլանըլմազ:

Ἁμέτερος - α - ον. Δ. ἀντὶ Ἡμέτερος.

Ἀμετεώρητος (ὁ, ἡ) che non si eleva all'alto, grave. վեր՝ բարձր չելլող, ծանր. Եօգարը գալգմազ, աղըր:

Ἀμέτοχος (ὁ, ἡ) non partecipe. անհաղորդ. Իշտիրաքսըզ, Լաքատսըզ:

Ἀμετράριθμος (ὁ, ἡ) innumerabile. չհամարուելու. Հէսապա կէլմէզ, սայըլմազ:

Ἀμετρὴς - έος (ὁ, ἡ) } = Ἄμετρος.
Ἀτέτρητος (ὁ, ἡ) }

Ἀμετρὶ. ἐπίῤ. senza misura. առանց չափի. Եօլսըզ-ճա:

Ἀμετρία - ας (ἡ) smisuratezza. 2. intemperanza. անչափութիւն. 2. անչափաւորութիւն. Եօլսըզլըգ. 2. Իֆրատլըգ:

Ἀμετροβαθὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha una profondità immensa. խիստ խորունկ. Ղայէթ հատտէն աշըրը տէրին:

Ἀμετρόκακος (ὁ, ἡ) troppo malvagio. խիստ չար, գէշ. Ղայէթ Նէֆրէթլի, ֆէնա:

Ἀμετροπότης - ου (ὁ) che beve immoderatamente. չար, առանց չափաւորութեան խմող. Օրթասըզ իչէր իչէն:

Ἄμετρος (ὁ, ἡ) smisurato, immenso. անչափ, չափ չունող. Եօլսըզ, հատտըզ:

Ἀμέτρως. ἐπίῤ. = Ἀμετρί.

Ἀμεύσιμος (ὁ, ἡ) per cui si può passare. անցնուելու. Կէչիլիր:

Ἀμεύω. Μ. εύσω. passare, traversare. 2. superare, prevalere, vincere. անցնիլ, անդին անցնիլ. 2. յաղթել, ետ ձգել. Կէչէր, Եօթէյէ կէչէր. 2. Եէնէր, Ղալէպէ էթէր:

Ἄμη - ης (ἡ) falce. 2. zappa. մանկաղ. 2. բահ. օրագ, Թըրփան. 2. պէլ:

Ἀμῆ ἢ Ἁμῆ. ἐπίῤ. κύρ. δοδ. θηλ. τ. Ἀμός.

Ἀμητὴρ - ῆρος (ὁ) mietitore. հնձող. Օրագճը:

Ἀμητήριον (τὸ) falce. մանկաղ. Թըրփան:

Ἀμητὸς - οῦ (ὁ) messe. 2. il tempo della raccolta. հունձք. 2. հնձելու ժամանակ. Օրագ պիչմէ. 2. Օրագ զէմանը:

Ἀμήτωρ - ορος (ὁ, ἡ) privo di madre. մայր չունող. Վալիտէսիզ:

Ἀμηχανέω - ῶ. Μ. ήσω. non sapere qual partito prendere, esser in perplessità. ինչ ընելը չգիտնալ, չփոթուիլ. Շաշգըն տէլիլէր, նէ էտէճէյինի շաշըրմագ:

Ἀμηχανὴς - έος. (ὁ, ἡ) = Ἀμήχανος.

Ἀμηχάνητος (ὁ, ἡ) invitto չյաղթուող, կորիճ. Եէնիլմէզ, ալթ օլմազ, ճէսուր:

Ἀμηχανία (ἡ) imbarazzo, perplessità. 2. mancanza, bisogno. 3. difficoltà. չփոթութիւն, ինչ ընելը չգիտնալը. 2. պակասութիւն, պէտք. 3. դժուարութիւն. Շաշգընլըգ, Թէլէվվէլլիք. 2. Էքսիքլիք, Էհթիյաճլըգ. 3. Չեթինլիք, կիւճլիւք:

Ἀμηχανόεργος (ὁ, ἡ) incapace ad ogni mestiere. հիչ մէկ գործքի պաշտօնի ընդունակ՝ բաւական՝ յարմար չեղող. Հիչ պիր սանաաթըն լիեագաթ օլմայան:

Ἀμήχανος (ὁ, ἡ) imbarazzato, privo di consiglio. 2. inespugnabile, invincibile. 3. incapace, indegno. 4. ineffettuabile, difficile. չփոթած, խելքը միտքը կորսընցուցած. 2. անառիկ, չյաղթուող. 3. անյարմար, բաւական, ընդունակ չեղող. 4. գլուխ չելլալու, դժուար. Շաշգըն տէլաշ, Թէտպիրին շաշըրմըշ, աքլը պաշընտան կիթմիշ. 2. Ալը կէչմէզ, ալընմազ, Եէնիլմէզ. 3. Լիեագաթ օլմայան, գապիլիյեթսիզ. 4. Պաշ օլմազ, կիւճ, չեթին:

Ἀμίαντος (ὁ, ἡ) (μιαίνω) immacolato, puro. անարատ, մաքուր. Լէքէսիզ, Թէմիզ, փագ. (ὁ) amianto. ամիանդ (հանքային նիւթ մըն է). Շապ գէնտիր մատէնի պիր այ Թաշ տըր քի անտէն պէզ տօգունուր, վէ պէզէ աթէշտէ եանմայըր աղարըր:

Ἀμιγὴς - έος (ὁ, ἡ) non mescolato, puro, mero. անխառն, զուտ, մաքուր. Գարըշըգ օլմայան, սաֆի, հալիս, փագ:

Ἄμικτος (ὁ, ἡ) = Ἀμιγής.

Ἀμίκτως. ἐπίῤ. senza mescolamento, puramente. առանց խառնելու, մաքրութենով. Գարըշըգսըզ-ճա, փագլըգ՝ սաֆիլիք իլէ:

Ἅμιλλα - ης (ἡ) emulazione, gara. ուրիշի հասնելու՝ ջանք՝ նախանձ, ելեւելք. Եարըշ, գայրէթ, հավէս:

Ἁμιλλάομαι - ῶμαι. Μ. ήσομαι. gareggiare, andar a gara. ուրիշի հետ մէկզմէկ անցնելու ջանալ, ելեւելք ընել. Եարըշ Թութմագ, Եօնէքիւլէնմէք:

Ἁμίλλημα - (τὸ) = Ἅμιλλα.

Ἁμιλλητὴρ - ῆρος (ὁ) gareggiante. մէկզմէկ անցնելու ջանք ընող. Եարըշ Թութան, Եօնէքի:

Ἀμίμητος (ὁ, ἡ) inimitabile. չնմանուելու. Տայանըլմազ, Թագլիտի օլունմազ. μήτως. ἐπίῤ.

Ἀμιξία - ας (ἡ) mancanza di mescolanza. չխառնիլը. Գարըշըգսըզլըգ, գարըշմամագլըգ. 2. Ἀνεπιμιξία.

Ἄμιπποι (οἱ) destrieri, cavalli a mano. հետեւակ ձիեր. Եէտէք աթլար:

Ἀμὶς - ίδος (ἡ) orinale, pisciatojo. Ջրվաթելու աման. Սու տէօքէճէք գապ, հագրօղ:

Ἀμισθεί. ἐπίῤ. gratuitamente. ձրի. պատէհավա, ճապա, միֆթ:

Ἀμισθία - ας (ἡ) l'essere gratuito. ձրի ըլլալը. միւֆթ՝ ճապա օլմագ:

Ἄμισθος (ὁ, ἡ) gratuito. ձրի. ճապա, պատէհավա. μίσθως. ἐπίῤ. = Ἀμισθεί.

Ἀμίσθωτος (ὁ, ἡ) non corrotto di mercede, integro. կաշառքով չվարուած, կաշառք չկերած. Րուշվէթ եէմէմիշ, րուշվէթ իլէ եօլտան չըգմամըշ, ատիլ, Թամ:

Ἄμιτρος (ὁ, ἡ) privo di cintura, di cingolo. գօտի չունող. Գուշագսըզ:

Ἅμμα (τὸ) vincolo. 2. misura di 40 pichi. կապ, հանգոյց. 2. 40 կանգունի չափ մըն է. պաղ. 2. 40 արշըն կէլիր պիր այ եօլչի:

Ἁμμάτιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Ἅμμα.

Ἁμματίζω. Μ. ίσω. legare, annodare. կապել. պաղլամագ, տիւյիւմլէմէք:

Ἄμμι - εως (τὸ) ammi (pianta). բարձրը ուծղերով լիք տունկ մըն է. Էմմուս, Էմիսուս (պիր նէվ ֆիտան):

Ἄμμιον (τὸ) minio. սիլիկոն, նօթ. Սիւլիւյէն:

Ἀμμοβάτης-ου (ὁ) che cammina sull'arena. 2. dipsa (specie di serpe, che cammina nella sabbia). աւազի վրայ քալող. 2. ծարաւ (աւազի մէջ քալող դէշ օձ մըն է). գում իւզէրինտէ եիւրիւյէն. 2. եօֆքէլի եըլան (գումտա եիւրիւյէն, պիր նէվի եըլան):

Ἀμμόδρομος (ὁ) luogo arenoso. 2. corso dei cavalli sull' arena. աւազոտ տեղ. 2. ձիերուն աւազի վրայ վազելնին. գումլուգ. 2. աթլարըն գումլուգտա գօշմասը:

Ἀμμοδύτης (ὁ) = Ἀμμοβάτης. 2.

Ἄμμος (ἡ) arena, sabbia. աւազ. գում:

Ἀμμόχρυσος (ὁ) sabbia d'oro. 2. sorta di gemma. ոսկի աւազ. 2. կերպ մը ծանրագին քար մըն է. ալթըն գում. 2. եալտըզ թաշը (պիր նօյ պահալը ճէվահիր տիր:)

Ἀμμώδης (ὁ, ἡ) arenoso, sabbioso. աւազոտ. գումլու:

Ἀμμωνιακὸν-οῦ (τὸ) ammoniaco. 2. gomma ammoniaca. անուշադր. 2. օշախ. նշատըր. 2. եաւշան, չատըր գամըլը:

Ἀμνημόνευτος (ὁ, ἡ) immemorabile. 2. non mai memorato, dimenticato, passato sotto silenzio. չյիշատակուելու. 2. չյիշատակուած, մոռցուած, զանց եղած. զիքր օլունմազ, ֆիքիրէ կէլմէզ. 2. զիքր օլունմամըշ, ունուտուլմուշ, սիւքիւթտա գալմըշ:

Ἀμνημονέω-ῶ. M. ήσω. non ricordarsi, dimenticarsi, passare sotto silenzio. չյիշատակել, մոռնալ, զանց ընել, միտքը չբերել. զիքր էթմէմէք, ունութմագ, անմամագ:

Ἀμνημοσύνη-ης (ἡ) dimenticanza, oblio. չյիշատակելը, մոռնալը. ունութմագլըգ:

Ἀμνημόνως. ἐπίῤ. scordevolmente, in oblio. չյիշատակելով, մոռնալով. զիքր էթմէքսիզին, ունութարագ:

Ἀμνήμων-ονος (ὁ, ἡ) dimentico. 2. messo in oblio. չյիշատակող, մոռացկոտ. 2. մոռցուած, չյիշուած. ունութգան, զիքր էթմէյէն. 2. ունութուլմուշ. զիքրի կէչմէյէն:

Ἀμνησικακέω-ῶ. M. ήσω. non ricordarsi del male ricevuto. անյիշաչար ըլլալ, քաշած չարիքը միտքը չբերել. օլան ֆէնալըգը անմամագ:

Ἀμνησικακία-ας (ἡ) dimenticanza dell' ingiuria avuta. անյիշաչարութիւն. օլան ֆէնալըգը անմամագլըգ:

Ἀμνησίκακος (ὁ, ἡ) che si dimentica, non fa menzione dell' ingiuria avuta. անյիշաչար, քաշած չարիքը չյիշող. օլան ֆէնալըգը անմայան. ικάκως. ἐπίῤ.

Ἀμνηστεία-ας (ἡ) oblio del passato, amnistia. անյիշաչարութիւն, անցածը չյիշելը. կէչէնի ունութմագլըգ:

Ἀμνήστευτος (ἡ) non promessa in matrimonio· չնշանուած (աղջիկ). նիշանլանմամըշ (գըզ):

Ἀμνηστέω-ῶ. dimenticarsi. մոռնալ. ունութմագ:

Ἀμνηστία-ας (ἡ) = Ἀμνηστεία.

Ἄμνηστος (ὁ, ἡ) = Ἀμνημόνευτος.

Ἀμνίον (τὸ) amnio. 2. vaso, in cui si versava il sangue della vittima. սաղմը պատող բարակ թաղանթ մըն է. 2. խոհին արիւնը դնելու համար աման. մէշիմէ, ալըգոն պօլունտուղու տէրիտէն էնճէ տիր. 2. գուրպանըն գանընը գօյմագ իչին պիր գապ:

Ἀμνὸς (ὁ) agnello. գառն. գուզու:

Ἀμνοφόρος (ἡ) pecora incinta. ծոցուոր ոչխար. կէպէ գօյուն:

Ἀμοιβαῖος-α-ον. alternativo, mutuo, reciproco. փոփոխակի. տէյիշիլի տօգունուլու, նէօվպէթլի, մուպատէլէլի, գարշըլըգլը:

Ἀμοιβαίως. ἐπίῤ. alternativamente, mutualmente. փոփոխակի. մուպատէլէ իլէ, նէօվպէթ իլէ:

Ἀμοιβὴ-ῆς (ἡ) cambio, permuta. 2. ricompensa. 3. vicissitudine. փոփոխութիւն. 2. վարձ տալը. 3. փոխանակութիւն. տէյիշ, տէյիշտօգուշ. 2. էվէզինի վէրմէքլիք, մուգաբէլէ. 3. տէյիշլիշ, մուպատէլէթ:

Ἀμοιβὸς-ὴ-όν = Ἀμοιβαῖος.

Ἄμοιρος (ὁ, ἡ) privo, che non è partecipe. 2. sfortunato. զուրկ, անմաս. 2. բախտ չունեցող, խեղճ. մահրում, հիսսէսիզ, էնսամսըզ. 2. գըսմէթսիզ, պախտսըզ, սէֆիլ:

Ἀμολγεὺς-έως (ὁ) secchia, dove si mugne il latte. կաթ կթելու դոյլ. սիւթ սաղմագ գօվա:

Ἀμόλγιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Ἀμολγεύς.

Ἀμολγὸς (ὁ) l'ora di mugnere il latte. կաթ կթելու ժամը, ատենը. սիւթ սաղմագ վագթը:

Ἀμόλυντος (ὁ, ἡ) senza macchia, immacolato. անբիծ, անարատ. լէքէսիզ:

Ἀμορβὸς (ὁ, ἡ) compagno. 2. pastore. ընկեր. 2. հովիւ. եօլտաշ, արգատաշ. 2. չօպան:

Ἀμόργη-ης (ἡ) feccia dell' olio, morchia. եղի մրուր. եաղ թորթուսու:

Ἀμορφία (ἡ) = Δυσμορφία.

Ἄμορφος (ὁ, ἡ) = Δύσμορφος.

Ἀμόρφωτος (ὁ, ἡ) non formato, senza forma. ձեւք չունեցող, անկերպարան, շէքիլէ տիւզիւ գօնուլմամըշ, շէքիլլէնմէմիշ:

Ἀμὸς = Ἰων. ἀντὶ Τὶς.

Ἀμουσία-ας (ἡ) l' esser inesperto alla musica երաժշտութիւնը չգիտնալը. մուսիգիյէ աշնա օլմամագ:

Ἄμουσος (ὁ, ἡ) inesperto alla musica. 2. ignorante. 3. inelegante. երաժշտութիւն չգիտցող. 2. տգէտ. 3. պաղ, անզարդ, վայելչութիւն չունեցող. մուսիգիյէ իլմի եօգտուր աշնա օլմայան. 2. պէօն, գապա. 3. լաթաֆէթսիզ, նէզաքէթսիզ:

Ἀμούσως. ἐπίῤ. senza grazia, eleganza. sgarbatamente. առանց վայելչութեան, անշնորհութենով. լաթաֆէթսիզճէ, գապաճա:

Ἀμόχθητος (ὁ, ἡ), Ἄμοχθος (ὁ, ἡ) che non lavora, senza fatica. չաշխատող, աշխատանք չունեցող. իշլէմէզ, եօրուլմազ, զահմէթսիզ. μόχθως. ἐπίῤ.

Ἄμπαυμα (τὸ) ἀντὶ Ἀνάπαυμα.

Ἀμπαυτήριος. Ἰων. ἀντὶ.τ. Ἀναπαυτήριος.

Ἀμπελεῖον (τὸ), = Ἀμπελών.

Ἀμπέλειος (ὁ, ἡ), = Ἀμπέλινος.

Ἀμπέλινος (ὁ, ἡ) di vigna. այգիի. պաղի, պաղա տայիր:

Ἀμπέλιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Ἄμπελος.

᾿Αμπελὶς - ίδος (ἡ) ὑποκορ. τ. ῎Αμπελος. 2. specie di uccello. այգ մըր թռչուն. պիր նէվ գուշ: ὅπερ καὶ ᾿Αμπελίων λέγεται.

῎Αμπελῖτης (ἡ), = ᾿Αμπέλινος.

᾿Αμπελοεργὸς (ὁ, η) (᾿Ιων. καὶ ἀσυναιρ.) ἀντὶ ᾿Αμπελουργός.

᾿Αμπελόκαρπον (τὸ) aparine (erba) բժշկական խոտ մըն է. պիր նէվ հէքիմլիյէ տայ-իր օթլուգ օթը:

᾿Αμπελόπρασον (τὸ) ampelopraso, porro di vigna selvatico. այգեստաններու բուսածոյ խոտ մըն է. պաղլըրտա պիթէր պիր նէվ օթլուգ:

῎Αμπελος (ἡ) vigna. 2 vite. 3. vigna (macchina). այգի. 2. որթ (ոյ). 3. որթ (պատերազմական գործիք մըն է քաղքին բերդերուն մօտենալու յարմար). պաղ. 2. ասմա. 3. ճէնկտէ գալէ տիվարլարընա եանաշմագ իչին մէնճէնիգի պիր օյ տըր:

᾿Αμπελοστατέω - ῶ. Μ. ησω, piantare delle viti. որթ տնկել. ասմայ տիքմէք:

᾿Αμπελοστάτης - ου (ὁ) che pianta delle viti. որթ տնկող. ասմայ տիքէն:

᾿Αμπελουργεῖον (τὸ) luogo per piantare delle viti. որթ տնկելու տեղ. ասմայ տիքիլէճէք եէր. 2. = ῎Αμπελος.

᾿Αμπελουργέω - ῶ. Μ. ήσω, coltivare le vigne, essere vignajuolo. այգին բրել, այգեպան ըլլալ. պաղ պէլլէմէք, պաղճըլըգ էթմէք:

᾿Αμπελούργημα (τὸ) καὶ ουργία (ἡ) la coltura delle vigne. այգին բրելը, այգեպանութիւն. պաղ պէլլէմէսի, պաղճըլըգ:

᾿Αμπελουργὸς (ὁ, ἡ) coltivatore delle vigne, vignajuolo, այգին բրող, այգեպան. պաղ պէլլէյէն, պաղճը:

᾿Αμπελοφάγος (ὁ, ἡ) che divora le viti. որթերը կերող լափող. ասմալարը եէյէն քէմիրէն:

᾿Αμπελοφόρος (ὁ, ἡ) che produce delle viti. որթ բուսցնող. ասմա հասըլ էտէն:

᾿Αμπελόφυλλον (τὸ) pampano. որթատերեւ. ասմա եափրաղը:

᾿Αμπελοφύτης - ου (ὁ) ᾿Αμπελοστάτης.

᾿Απελόφυτος (ὁ, ἡ) piantato di vigne (terreno). այգի տնկուած (տեղ). պաղ տիքիլմիշ (թօփրագ):

᾿Αμπελοφύτωρ-ορος (ὁ, ἡ) = ᾿Αμπελοφύτης.

᾿Αμπελώδης - εος (ὁ, ἡ) simile alla vite. որթոյ նման. ասմայա պէնզէր՝ պէնզէր:

᾿Αμπελὼν - ῶνος (ὁ) ῎Αμπελος.

᾿Αμπεχόνη - ης - (ἡ) καὶ ἔχονον (τὸ) sopravveste, pallio. վերարկու, պատրուակ, արկանելի. ֆէրաճէ, ճէպէ (պիր օյ էսվապ):

᾿Αμπέχω. Μ. ἀμφέξω, attorniare, circondare, 2. (μσ) vestirsi. շուրջ զին առնել, պատել. 2. հագուիլ. չէվիրէլէմէք, սարմագ. 2. կէյինմէք:

᾿Αμπλακέω - ῶ. Μ. ήσω, ῾Αμαρτάνω.

᾿Αμπλάκημα (τὸ) ῾Αμάρτημα.

᾿Αμπλάκητος (ὁ, ἡ) malvaggio, peccatore. դէշ, ամբարիշտ, մեղաւոր, յանցաւոր. նէքիպէթ, խաբաթլը, գապահաթլը:

᾿Αμπλακία - (ἡ) ᾿Αμπλάκημα.

᾿Αμπλάκιον (τὸ) ὑποκρ. τ. ᾿Αμπλακία.

᾿Αμπνοὴ (ἡ), ἀντὶ ᾿Αναπνοή.

᾿Αμπνύω. Μ. ύσω, ἀντὶ ᾿Αναπνόω.

῎Αμπυξ - υκος (ἡ) ghirlanda, corona, benda. 2. freno, capestro. պսակ. թագ, ծամկալ. 2. սանձ, պախուրց. չէվրէ, պաշ պաղը, նէզլիք. 2. կէմ, եուլար:

᾿Αμυγδαλέα - καὶ ᾿Ιων. λέη (ἡ) mandorlo (albero) նշի ծառ. պատեմ աղաճը:

᾿Αμυγδάλη - ης (ἡ) mandorla (frutto). նուշ. պատեմ:

᾿Αμυγδαλῆ (ἡ) κατὰ κρ. ἐκ τοῦ ᾿Αμυγδαλέη.

᾿Αμυγδάλινος (λιος) ίνη (ία) ον. di mandorla. նշէ. պատեմտէն:

᾿Αμυγδαλὶς - ίδος (ἡ), = ᾿Αμυγδάλη.

᾿Αμυγδαλίτης - ου (ὁ), = ᾿Αμυγδάλινος.

᾿Αμυγδαλοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) } simile alla
᾿Αμυγδαλόεις - όεσσα - όεν. } mandorla. նշի նման, նշի պէս. պատեմէ պէնզէր, պատեմ կիպի:

᾿Αμύγδαλον (τὸ), = ᾿Αμυγδάλη.

᾿Αμύγδαλος (ἡ), = ᾿Αμυγδαλῆ.

῎Αμυδις. ἐπίῤ. ῞Αμα.

᾿Αμυδρὸς - ὰ - όν. oscuro. մութ. գարանլըգ, գարա, կէօզ էյի սէչէմէյէն՝ կէօրիւնմէյէն:

᾿Αμυδρότης (ἡ) oscurità. մթութիւն. գարանլըգ, գարա, կէօզ էյի սէչէմէմէ օլմասը:

᾿Αμύελος (ὁ, ἡ) senza midolla. ծուծ չունող. իլիկսիզ:

᾿Αμύητος (ὁ, ἡ) non iniziato. profano. հաւատքի խորհուրդները չըսորված, տին սըրլարընա աշնա օլմամըշ. = ᾿Ακατήχητος.

᾿Αμύθητος (ὁ, ἡ) indicibile, inesprimibile. չըրուցուելու, չպատմուելու. նագըլ օլունմազ, թարիֆ կէլմէզ:

᾿Αμύκτηρ (ὁ) privo di naso. քիթ չունող. պուրունսուզ:

῎Αμυλον (τὸ) amido. օսլայ. նըշասթայ:

῎Αμυλος (ὁ, ἡ) che non si può macinare. 2. non macinato. չաղալու. 2. չաղացքը չաղացած. էօյիւթիւլմէզ. 2. էօյիւթիւլմէմիշ:

᾿Αμύμων - ονος (ὁ, ἡ) irreprensibile, innocente, senza difetto, eccellente. չյանդիմանուելու, անմեղ, յանցանք չունող, լաւ, բարի. թագիրէ միւսթահագ օլմայան, սուչսուզ, աբլէհ, էյի:

῎Αμυνα - ης (ἡ) vendetta. 2. soccorso. քէն, վրէժ. 2. օգնութիւն. ինթիգամ, հայֆ, էօճ. 2. իմտատ:

᾿Αμυνίας (ὁ) Κωμ. = ᾿Αμυντικός.

᾿Αμυντὴρ - ῆρος (ὁ), vendicatore, difensore. վրէժ առնող, պաշտպանող, թեր ելլող. ինթիգամ՝ հայֆ ալըճը, գօրույան, եարտըմճը:

᾿Αμυντήριος (ὁ, ἡ) } vendicativo, difensi-
᾿Αμυντικὸς - ὴ - όν. } vo. վրէժ առնելու՝ պաշտպանելու՝ թեր ելլելու յարմար. ինթիգամ՝ էօճ՝ հայֆ ալմայա մախսուս, գօրումայա՝ սախլամայա տայիր:

᾿Αμύντωρ - ορος (ὁ) ᾿Αμυντήρ.

᾿Αμύνω. Μ. υνῶ, soccorrere, armarsi per difendere, vendicare (μσ. ομαι) vendicarsi. օգնել, պաշտպանելու համար զէնքերը առնել՝ զինիլ, վրէժ առնել (μσ. ομαι) վրէժը հանել՝ առնել. իմտատ էթմէք, պիրիսինի գօրումագ իչին սիլահլանմագ, էօճ՝ ինթիգամ ալմագ (μσ. ομαι) հայֆըմը ալմագ:

᾿Αμύξ. ἐπίῤ. stracciando, sgraffiando. 2.

in pezzi. պատառատելով, բզկտելով. 2. կտոր կտոր. [illegible] 2. [illegible]

Ἄμυξις - εως (ἡ) stracciamento, laceramento. 2. scarificazione. պատառատելը, կտոր կտոր ընելը. 2. կեղաւարտակ. [illegible] 2. [illegible]

Ἀμύριστος καὶ Ἄμυρος (ὁ, ἡ) senza unguenti. առանց օծանելիքի. [illegible]

Ἀμύσσω (ττω) Μ. ύξω, stracciare, sgraffiare. 2. offendere. 3. scarificare. բզքտել, ծիւ ծիւ ընել. 2. նեղացնել. 3. ճղքատել, զըրատել, կեղաւարտակ ընել. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ἀμυστί. ἐπίῤ. (ἀ, μύω) inghiottendo, senza respirare, կլլելով, մեկ կումով, առանց շունչ առնելու. [illegible]

Ἄμυστις - ιδος ἢ ιος (ἡ) specie di bicchiere. մեկ կերպ գաւաթ. [illegible] (Λατ. Amystis).

Ἀμυχηδὸν, καὶ Ἀμυχὶ. ἐπίῤ. = Ἀμύξ.

Ἀμφαγαπάω - ῶ. Μ. ήσω, καὶ άζω. Μ. άσω. accogliere, abbracciare amichevolmente. բարեկամի պես ընդունիլ գրկել. [illegible]

Ἀμφάδιος - α - ον. manifesto. յայտնի. [illegible]

Ἀμφακὴς·έος, ἢ εος (ὁ, ἡ) Δ. ἀντὶ. Ἀμφήκης.

Ἀμφαρίστερος (ὁ, ἡ) chi si serve del pari della mano destra e sinistra. երկու ձեռքն ալ բանող. [illegible]

Ἀμφέρχομαι. Μ. ελεύσομαι, attorniare, circondare. 2. avvicinarsi. չորս դին առնել, պատել. 2. քովը մօտենալ. [illegible] 2. [illegible]

Ἀμφέρω. ἀντὶ Ἀναφέρω.

Ἀμφεύγω. ἀντὶ Ἀναφεύγω.

Ἀμφέχω. Μ. ξω. ἀντὶ Ἀμπέχω, = Περιέχω.

Ἀμφήκης - εος (ὁ, ἡ) (ἀμφὶ, ἀκὴ) a due tagli (coltello). երկու բերնով (դանակ). [illegible]

Ἀμφημερινὸς - καὶ Ἀμφήμερος (ὁ, ἡ) quotidiano, giornaliero. ամենն օրուան. [illegible]

Ἀμφήριστος (ὁ, ἡ) (ἀμφὶ, ἔρις) dubbioso, incerto, contestato, contenzioso. կասկածելու, յայտնի չեղող, չկարած, չըվճռած. [illegible]

Ἀμφὶ. πρόθ. (συντ. μὲ γεν. δοτ. καὶ αἰτ.) intorno, circa, verso. բոլորտիք, քովը, չափ, դէպ ի. [illegible]

Ἀμφιάζω. Μ. άσω, ἀντὶ Ἀμφιέννυμι.

Ἀμφίαλος (ὁ, ἡ) circondato dal mare. չորս դին ծով. [illegible]

Ἀμφίασις (ἡ) ασμα (τὸ) ασμὸς (ὁ) = Ἀμφίεσις.

Ἀμφιβαίνω. Μ. βήσομαι, camminare intorno, circondare. 2. diffendere. քովէրը պըտըտիլ, չորս դին առնել. 2. պաշտպանել. [illegible] 2. [illegible]

Ἀμφιβάλλω. Μ. αλῶ, mettere interno. բոլորտիքը քովերը դնել. [illegible] 2. = Περιβάλλω. 3. = Περιλαμβάνω.

Ἀμφιβασία - καὶ ίβασις (ἡ) = Περικύκλωσις.

Ἀμφιβατέω - ῶ. Μ. ήσω, = Ἀμφιβαίνω.

Ἀμφίβιος (ὁ, ἡ) amfibio. երկակենցաղ. [illegible]

Ἀμφίβληστρον (τὸ) negossa, rete. ցանց. [illegible]

Ἀμφιβόητος (ὁ, ἡ) = Περιβόητος.

Ἀμφιβολεὺς - έως (ὁ) = Ἁλιεύς.

Ἀμφιβολία - ας (ἡ) dubbio, ambiguità, anfibologia. երկբայութիւն, երկդիմի ըլլալը, երկու միտք ունենալը. [illegible]

Ἀμφίβολος (ὁ, ἡ) dubbioso, ambiguo. երկդիմի, երկու միտք ունեցող, կասկածելու. [illegible]

Ἀμφιβόλως. ἐπίῤ. dubbiosamente, anfibologicamente. երկու իմաստ ունենալով, երկդիմի ըլլալով. [illegible]

Ἀμφίβωλος (ὁ, ἡ) ambiguo, dubbioso, incerto. կասկածոտ, երկդիմի. [illegible]

Ἀμφίβραχυς (ὁ) anfibraco. (piede del verso, che ha una sillaba lunga frà due brevi) քերթողական (տաղաչափական ոտք, որուն առջի ու երրորդ վանկը կարճ, ու միջինը երկան է). [illegible]

Ἀμφίβροχος (ὁ, ἡ) tutto bagnato. 2. ubbriaco. բոլորովին թրջուած. 2. գինով. [illegible] 2. [illegible]

Ἀμφίβωτος (ὁ, ἡ), = Ἀμφιβόητος.

Ἀμφίγειος (ὁ, ἡ) vicino, contiguo. մօտիկ, քովինը. [illegible]

Ἀμφιγνοέω - ῶ. Μ. ήσω, essere ambiguo, dubbioso, incerto. կասկածոտ ըլլալ. [illegible]

Ἀμφίγνωμος - καὶ ώμων (ὁ, ἡ), = Δίγνωμος.

Ἀμφίγυος (ὁ, ἡ) che ha le membra sane, robusto. ողջ անդամներ ունեցող, ուժով. [illegible]

Ἀμφιδαίω. ardere d'intorno. քովերը երել. [illegible]

Ἀμφιδάκνω. Μ. δήξομαι, mordere di intorno. քովերը խածնել. [illegible]

Ἀμφιδάκρυτος (ὁ, ἡ) troppo lagrimevole. խիստ լալու արժանի. [illegible]

Ἀμφιδέξιος (ὁ, ἡ) destro, abile. յարմար, աչքը բաց. [illegible] ίως. ἐπίῤ.

Ἀμφιδοκέω καὶ ξέω - Μ. ήσω, essere in due opinioni, esitare. երկու կարծիքի մէջ ըլլալ, կասկածիլ. [illegible]

Ἀμφίδοξος (ὁ, ἡ) dubbioso, incerto. անյայտ, կասկածելու. [illegible]

Ἀμφίδοχμος (ὁ, ἡ) che empisce amendue le mani, grande. երկու ձեռքն ալ լեցնող, մեծ. [illegible] (κυρ. λίθος).

Ἀμφίεκτον (τὸ) certa misura. մեկ չափ մըն է. [illegible]

᾿Αμφιέννυμι. M. ἕσω, vestire. հագուեցընել, կիյտիրմէք:

᾿Αμφιέπω. occuparsi a qualche cosa, avere cura di preparare. բանի մը վրայ ըլլալ, բան ունենալ, բանի մը հոգ տանիլ, պատրաստել. պիր մուլահազասը մէշղուլ օլմագ, էվ իսթիհտամ օլմագ, պիր նէսնէ գայրէթ մագ, հազըրլամագ:

᾿Αμφίεργος (ὁ, ἡ), = ῾Ημίεργος.

᾿Αμφίεσις - εως (ἡ) ἴευμα (τὸ) il far vestire o vestirsi. 2. veste. հագուեցընելը կամ հագուիլը. 2. հագուստ. կիյտիրմէ, էսվապ կիյինմէ. 2. րուպա, էսվապ:

᾿Αμφίζευκτος (ὁ, ἡ) unito da ambe le parti. երկու կողմէն ալ կպած. իքի թարաֆթան պիրլէշմիշ պաղլանմըշ:

᾿Αμφιθάλασσος (ὁ, ἡ) ᾿Αμφίαλος.

᾿Αμφιθέατρον (τὸ) Amfiteatro. Ամփիթէատրոն. թէմաշա եէրի, թէմաշախանէ:

᾿Αμφίθυρος (ὁ, ἡ) che ha dell' uscio da ambe le parti. երկու կողմէն ալ դուռ ունեցող. իքի թարաֆթան գափուսու օլան, իքի գափուլու:

᾿Αμφικεάζω. M. άσω, fendere in molti pezzi. շատ կտոր ընել, կըտրտել. փարչա փարչա էթմէք, գէսիք գօփարմագ:

᾿Αμφικέλευθος (ὁ, ἡ) posto frà due strade. երկու ճամբուն մէջը դրուած. իքի եօլ օրթասընտա գօնմուշ:

᾿Αμφίκερως - ωτος (ὁ, ἡ), ἀντὶ Δίκερως.

᾿Αμφικέφαλος (ὁ, ἡ) = Δικέφαλος.

᾿Αμφίκλυστος (ὁ, ἡ) bagnato d'ambo, o da tutti i lati. երկու, կամ ամէն դիհէն թրջուած. իքի՝ եախօտ հէր եանը ըսլագ:

᾿Αμφίκοιλος (ὁ, ἡ) concavato d'ogni lato. ամէն դիհէն ալ փոսցուցած. հէր թարաֆը տա չուգուրլանմըշ՝ գօյուգլանմըշ:

᾿Αμφίκολλος (ὁ, ἡ) attaccato d'ogni intorno di colla. ամէն դին ալ սոսինձով կպած. հէր եանը տա թութքալլանմըշ՝ եափըշմըշ:

᾿Αμφίκομος - η ἢ ος - ον. che ha delle chiome da ambe le parti. երկու դին ալ մազոտ. իքի եանը տա չէրչէվէլի, սաչլը:

᾿Αμφίκοπος (ὁ, ἡ) a due tagli. երկու բերնէ կտրող. իքի աղըզլը:

᾿Αμφικρεμής - έος (ὁ, ἡ) sospeso da ambe le parti. երկու դիհէն ալ կախուած. իքի եանը ասըլը:

᾿Αμφίκρημνος (ὁ, ἡ) che ha dei precipizj da ambe le parti. 2. pericoloso. երկու դին ալ դար տեղեր ունեցող. 2. վտանգաւոր. իքի եանը տա ուչուրում. 2. թէհլիքէլի, գօրգուլու:

᾿Αμφικτυονία (ἡ) l'alleanza degli Anfittioni. Ամփիկտիոններուն դաշնակցութիւնը՝ միաբանութիւնը. Անֆիքթիօնլարըն ահտը՝ պիրլիյի:

᾿Αμφικτυονὶς - ίδος (ἡ) (κυρ. πόλις) città compresa nell' alleanza degli Anfittioni. Ամփիկտիոններուն միաբանութեանը պատկանած քաղաք. Անֆիքթիօնլարըն ահտը՝ պիրլիյինէ պաղլը շէհիր:

᾿Αμφίκυρτος (ὁ, ἡ) curvato da ambe le parti. երկու դին ալ ծռած. իքի թարաֆը տա էյրի:

᾿Αμφίλαλος (ὁ, ἡ) ciarlatano, loquace. շատախօսող. չօք սէօյլէր, լագըրտաճը:

᾿Αμφιλαμβάνω. M. λήψομαι, = Περιλαμβάνω.

᾿Αμφιλαφής - έος (ὁ, ἡ) ampio, coppioso, abbondante, pieno, denso. առատ, շատ, լայն, լեցուն, հոծ, թանձրախիտ. պօլ, էնլի, չօգ, տօլու, սըգ. λαφῶς. ἐπίῤ.

᾿Αμφιλέγω. M. έξω. disputare, contrastare. 2. dubitare. դէմ զրուցել՝ կենալ. 2. կասկածիլ. գարշը տալաշմագ՝ տուրմագ. 2. շիւփհէլէնմէք, իշքիլլէնմէք:

᾿Αμφιλείπω. M. είψω, ἀντὶ Περιλείπω.

᾿Αμφίλεκτος (ὁ, ἡ) dubbioso. 2. che disputa, contrasta. յայտնի չեղող, կասկածելու. 2. դէմ զրուցող՝ կեցող. պէլլիսիզ, շիւփհէլի, գաւկալը. 2. գարշը տուրան, չէքիշ սէօյլէյէն. ἐκτως. ἐπίῤ.

᾿Αμφιλογέω. ῶ. M. ήσω, = ᾿Αμφιλέγω.

᾿Αμφιλογία - ας (ἡ) ambiguità, equivoco. 2. contesa di parole. յայտնի չեղող խօսք, երկբանութիւն. 2. վիճաբանութիւն. ինճէնի. 2. մունագաշալը:

᾿Αμφίλογος (ὁ, ἡ) = ᾿Αμφίλεκτος.

᾿Αμφίλοφος (ὁ, ἡ) di due cime. երկու գագաթով. իքի թէփէլի:

᾿Αμφίμαλλος (ὁ, ἡ) peloso da tutti i lati. ամէն դին ալ մազոտ. հէր եանը տա թիւյլիւ:

᾿Αμφιμάχητος (ὁ, ἡ), ἀντὶ Περιμάχητος.

᾿Αμφιμάχομαι. M. μαχήσομαι, combattere intorno, o a prò d'un altro, difendere. ուրիշին քովը՝ բոլորտիքը կռուիլ, պաշտպանել. էթրաֆընտա ճէնկլէշմէք, գօրումագ, հիմայէթ էթմէք:

᾿Αμφιμερίζω. M. ίσω, ἀντὶ Διαμερίζω.

᾿Αμφινεικής, ᾿Αμφινείκητος (ὁ, ἡ), ᾿Αμφίνεικος = Περιμάχητος.

᾿Αμφινέμομαι. M. νεμοῦμαι, pascersi intorno. 2. abitare intorno. քովերը արածիլ. 2. բնակիլ. եանլարընտա օթլանմագ. 2. սաքին օլմագ:

᾿Αμφιξέω - ῶ. M. έσω, rastiare intorno. քովերը քերել. եանլարընը եօնմագ:

᾿Αμφίξοος - ους (ὁ, ἡ) che rastia ambe le parti, tagliente. երկու դին ալ քերող, սուր. իքի թարաֆը տա քէսէն, քէսքին:

᾿Αμφίον (τὸ) ὑποκρ. τ. ᾿Αμφίασμα.

᾿Αμφιπάτορες (οἱ) καὶ (αἱ) fratelli uterini. մէկ մարէ, ու զատ հօրէ ծնած եղբարներ. գարտէշ գարտաշլար, պիր անատան, վէ պաշգա պէդէրտէն տօղան գարտաշլար:

᾿Αμφίπεδος (ὁ, ἡ) attorniato di campi. դաշտերով պատած. թէօրթ եանը օվալըգ:

᾿Αμφιπεριστρέφω. M. έψω, voltare intorno. բոլորտիքը դարձընել, քովերը առնել. էթրաֆընը տօլաշմագ՝ չէվիրմէք:

᾿Αμφιπέτομαι. M. πτήσομαι, volare intorno. քովերը թռչիլ. էթրաֆընտա ուչմագ:

᾿Αμφιπίπτω. M. πεσοῦμαι. prostrarsi a. վրան ինկնալ. էօզէրինէ տիւշմէք, գափանմագ:

᾿Αμφιπλέκης καὶ ίπλεκτος (ὁ, ἡ) imbarazzato. խառնափնդոր, խառնիխուռն. գարմագարըշըգ:

᾿Αμφίπλευρος (ὁ, ἡ) (κυρ. θύρα ἢ θυρὶς) a due imposte. երկու փեղկ ունող, երկու դին բացուող. իքի գանատլը:

᾿Αμφιπλὴξ - ῆγος (ὁ, ἡ) che ferisce, o è ferito da ambe le parti. երկու դիհէն խո-

ցօղ կամ խոցուած. Եէթ Եօրաֆըան Եարա-ըյան Ետխօօ Եարալընմըշ։

Ἀμφιπλύνω. Μ. υνῶ, ἀντὶ Περιπλύνω.

Ἀμφιπολέω. Μ. εύσω, καὶ έω-ῶ. Μ. ήσω, ravvolgersi a qualche cosa, trattare; servire, essere impiegato ad un ministero. բանի մը համար թափառիլ, գործ-քի մը պարապիլ, ծառայել, պաշտօնի մը վրայ ըլլալ. Պէր ճէՆէ Հաճէքըհ տօ-լըշմագ, Պէր մաըլահաթ ԷԷօրմէք, Էըըմէթ Էթ-մէք, Էշ Էաատէաէ օլմագ, Պէր Էշէ մէշկուլ օլմագ։

Ἀμφίπολος (ὁ, ἡ) servitore, servente, պաշ-տօնեայ, ծառայ. Խըզմէթջէր, (κυρ. ἐπὶ γυνεκ. 2. = Περίπολος.

Ἄμφιπποι (οἱ) Cavalieri, che nel combattimento avevano due cavalli, di cui si servivano alternativamente, saltando dall' uno all' altro. Ձիաւորներ, որոնք որ կռուի մէջ երկերկու ձիեր կունենային, ու մէկէն մէկալը ցաթկելով փոփոխակի կըգործածէին երկուքն ալ. Աէֆէրտէ իքի-շէր Էաթէ աթլըըը օլուպ, Պէրիսաէն օ-պէրինէ աըլըաանըօ Եէթէնէ աէ Նէօպէթլէ Էշէ գուլլանան աթէաէլէր։

Ἀμφιπρόστυλος (ὁ, ἡ) (κυρ. ναός) che ha delle colonne da ambe le parti. երկու դին սիւներով շարուած. Եէթ Եօրաֆըը աօ տիրէկլէ, Եէթ Եօրաֆըը տիրէկլէրի օլան։

Ἀμφιπρόσωπος (ὁ, ἡ), = Διπρόσωπος.

Ἀφίπρυμνος (ὁ, ἡ) (κυρ. ναῦς) che ha poppe, o timoni da ambe le parti. երկու խելք՝ ղեկը կամ ղեկ ունող. Եէթ Ֆըըը, Եէթ Աէ-մէնըը։

Ἀμφίπυρος (ὁ, ἡ) che arde dapertutto. ամէն դիաց երող. Հէր Եանդան Եանան։

Ἀμφιῤῥεπὴς-έος (ὁ, ἡ) che inclina ad ambe le parti, volubile, incerto. երկու դին ալ ծռուող, ինչնող, յողդողդ, մէկ միտքի վրայ չըկեցող. Եէթ Եօրաֆօրա աէօնէր՝ Եաթար, պէֆարար։

Ἀμφὶς-ἐπίῤ. ἀντὶ Ἀμφοτέρωθεν. 2. ἀντὶ Πέριξ. 3. ἀντὶ Μεταξύ. 4. ἀντὶ Δίχα.

Ἀμφισβητέω-ῶ. Μ. ήσω, disputare, litigare. վիճել, կռուիլ. Մուճատէլէ Էթմէք, Գաւկա Էթմէք։

Ἀμφισβήτημα-τος (τὸ) controversia, disputa. 2. punto di controversia, questione. 3. dubitazione. վէճ, հակաճառու-թիւն, կռիւ. 2. խնդիր, վիճելու նիւթ. 3. երկմտութիւն, տարակոյս. Մունագաշա, Գավկա. 2. Գավկա, Մունագաշա օլունանագ մատտէ. 3. Շիւպհէ, Էշկիլ։

Ἀμφισβήτησις-εως (ἡ) Ἀμφισβήτημα. 1. 3.

Ἀμφίσκιος (ὁ, ἡ) che ha dell' ombra da ambe le parti. երկու դիէն ալ շուք ունե-ցող. Եէթ Եօրաֆըըա Էօլկէլէ. Πληθ. (οἱ) (γεωγρ.) anfisci. երկայստուերք (ընակիչք այրեցած գօտւոյն) Մընթագայէ մաճրէաէ աաէն օլանլար։

Ἀμφιστάτης-ου (ὁ) = Ἐπιστάτης.

Ἀμφίστομος (ὁ, ἡ) = Δίστομος.

Ἀμφιστρατάομαι-ῶμαι. Μ. ήσομαι, attorniare, circondare con esercito, assediare. բանակով բանակով պատել. Օրտու Էլէ Գուշաթմագ, Մուհասարա էթմէք։

Ἀμφίστροφος (ὁ, ἡ) che si può convertire ad ambe le parti. երկու դին ալ դար-ձող. Եէթ Եանա աօ աէօնէն։

Ἀμφιτάλαντος (ὁ, ἡ) che è in equilibrio. հաւասարակշիռ. աէնք, Պէր աուզունլուգտա։

Ἀμφιτάπης-ιταπος-ου (ὁ) tappeto peloso d'ambe le parti. երկու դին ալ բրդոտ օ-թոց. Եէթ Եօրաֆըը աօ Թիւյլիւ Հալը՝ աէ-ճաէ։

Ἀμφιταράσσω. Μ. άξω, conturbare, mettere in scompiglio. տակնուվրայ ընել, շփոթել. Աըլէաալ Էթմէք, Գարմագարըշ Էթմէք։

Ἀμφίτομος (ὁ, ἡ) (προπαρ) tagliato da ambe le parti. երկու դիէն ալ կտրած. Եէթ Եանըը Գէաիլմիշ։

Ἀμφιτόμος (ὁ, ἡ) (παρὸξ) a due tagli. երկու բերնէ կտրող, երկսայրի. Եէթ աիւզլիւ։

Ἀμφιτρέχω. Μ. θρέξω. ἀντὶ Περιτρέχω.

Ἀμφιφανὴς-έος (ὁ, ἡ) visibile da ogni lato. ամէն դիաց երեւցող, Հէր Եանդան Էէօրիւնէր։

Ἀμφιχορεύω. Μ. εύσω ἀντὶ Περιχορεύω.

Ἀμφίχρυσος (ὁ, ἡ) indorato. ոսկեզօծ. Եալդըզլանմըշ (ալթըն Էշլի)։

Ἀμφόδιον (τὸ) ὑποκρ. τ.

Ἄμφοδος (ἡ) calle, contrada. Ճամբայ, փո-ղոց. Մահալլէ, Սօգագ։

Ἀμφορεὺς-έως (ὁ) anfora. 2. feretro. սա-փոր (չափ մըն է). 2. Ճալ. Լօրտագ Գաբը (Եէթ մէրտէկէ Պէր աէյնանէ աէ-տէր). 2. Թա-պուտ. = Φορεῖον.

Ἀμφορίδιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Ἀμφορεύς.

Ἀμφοτεράκις ἐπίῤ. = Ἀμφοτέρως.

Ἀμφοτερίζω. Μ. ίσω. = Ἐπαμφοτερίζω.

Ἀμφοτερόγλωσσος (ὁ, ἡ) = Δίγλωσσος.

Ἀμφοτεροδέξιος (ὁ, ἡ) = Ἀμφιδέξιος.

Ἀμφότερος-α-ον (ἄμφω) (συνηθ. εἰς τὸ πληθ. καὶ χωρὶς ἄρθρον) l'uno, e l'altro, ambedue. երկուքնալ. Էքիսի տէ։

Ἀμφοτέρωθεν. ἐπίῤ. da ambe le parti. երկու դիէն ալ. Եէթ Եօրաֆըան աօ։

Ἀμφοτέρωθι. ἐπίῤ. in ambe le parti. երկու դին ալ. Եէթ Եօրաֆընտա աօ։

Ἀμφοτέρως. ἐπίῤ. all'uno ed all'altro modo. երկու կերպով ալ. Եէթ Եօլտ Էլէ աէ։

Ἀμφοτέρωσε. ἐπίῤ. ad ambe le parti. երկու դին ալ. Եէթ Եօրաֆա աօ։

Ἄμφω (ἀμφὶ, ἢ αμφὶς) ambedue, amendue, ambo. երկուքն ալ. Էքիսի տէ։

Ἀμφώδων-οντος (ὁ, ἡ) che ha denti in ambe le parti. երկու դին ալ ակռայ ունող. Եէթ Եօրաֆըը տիշլէրի օլան։

Ἄμφωμος (ὁ, ἡ) che si porta sulle spalle. ուսերու վրայ կրուող. Օմուզտա Թաշընան։

Ἄμφωτις-ιδος (ἡ) vaso a due manici երկու անկանով աման. Եէթ Գուլփլու Գապ։

Ἀμφῶτὶς-ίδος (ἡ) = Ἀμφορεύς. 2. berrettino o elmetto, col quale gli atleti si coprivano le guancie e le orecchia. 2. մէկ կերպ պղնձէ խոյր մը, որով ըմբիշ-ները թուշերնին ու անկանջնին կըգո-ցէին. 2. Փէհլիվանլարըն Եանագլարընը Վէ Գուլագլարընը Գափամագ Էչին Գուլլանտըգ-լարը Պէր Թօյ Միֆեր. 3. = Ἐπωτίς.

Ἀμώμητος (ὁ, ἡ) = Ἄμεμπτος. ήτως. ἐπίῤ. = ἐμπτως.

Ἄμωμον-ου (τὸ) amomo (pianta odorifera).

անուշ հոտով բոյս մըն է. համամա (գօզալը պիր նէվ ֆիտան դըր)։

Ἄμωμος (ὁ, ἡ) immacolato, incolpevole. անարատ, մաքուր, յանցանք չունող, արդար. լէքէսիզ, գուսուրսուզ, թէմիզ։ = *Ἄμεμπτος.*

Ἂν (*μόρ. ἢ σύνδ. ὑποθ.*) se (particella, o congiunzione, condizionale). թէ, թէ որ, նէ (մասնիկ, կամ թէական շաղկապ). էյէր, շայէթ, իսէմ, իսէն, էյէր քի (շարթլը էտաթ, խապէր էտաթ).

Ἂν (*κατ' ἀποκοπ. ἐπμ. φων.*) *ἀντὶ Ἀνά.*

Ἃν ἢ Ἂν. ἀντὶ Ἀνά.

Ἀν. Δωρ. ἀντὶ Ἧν δηλ. τ. Ὅς.

Ἀνὰ (*πρόθ.*) (*μὲ αἰτ. ἐνίοτε δὲ καὶ μὲ γενικ. καὶ δοτ.*) per. 2. durante. 3. a, per. 4. a traverso. ընդ. 2. քանի որ, մինչեւ ի. 3. առ, ըստ. 4. դէմ, դէպ ի. դան, դէն. 2. իքէն, իքէնմ. 3. դէ, դա, էր. 4. գարշը, դօղրու։

Ἀνὰ, συλλ.τ. ἄνω. nelle composizioni significa duplicazione, o moto da basso all' alto. բարդ բառերու առնեն կրկնական կրկնութիւն, կամ վարէն վեր ելլելը, ինչպէս Հայերէն, Վեր մասնիկը. պու թարաֆ պիրլէշիք գէլիմէլէրդէ իքիլէնմէ թաքրարլանմա (ֆրանսըզճա Re, վէ իթալեանճա Ri գիպի) եախօտ աշաղըտան եուգարը հարէքէթի։

Ανα. κλητ. τ. Ἄναξ.

Ἀναβάδην. ἐπίῤ. levando i piedi all' alto. ոտքերը վեր վերցընելով. այաքլարընը եուգարը գալդըրարագ։

Ἀναβαδόν. ἐπίῤ. montando. հեծնալով. պինէրէք։

Ἀναβαθμὶς - ίδος (ἡ) } i gradini della sca-
Ἀναβαθμὸς (ὁ) } la. 2. ascensione. սանդուխքի ոտք. 2. վեր ելլելը. մէրտի-վէն այաղը. 2. եուգարը չըգմա։

Ἀναβάθρα-ας (ἡ) scala. սանդուխք. մէր-տիվէն, նէրտիպան։

Ἀνάβαθρον (τὸ) scala. 2. pulpito. 3. palco. սանդուխք. 2. ամպիոն. 3. հայեցա-րան. նէրտիպան. 2. մինպէր. 3. օթէլ։

Ἀναβαίνω. Μ. ήσομαι, salire, ascendere. 2. montare. ելլել, վեր ելլել. 2. հեծնալ. չըգմագ, եուգարը չըգմագ. 2. պին[մէք]։

Ἀναβάλλω. Μ. βαλῶ, gettare, alzare in alto. 2. differire. վեր նետել՝ վերցնել. 2. ուշացնել, ետ ձգել. եուգարը աթմագ գալդըրմագ. 2. թէխիր էթմէք. 3. = *Ἀναλαμβάνω.* 2 *καὶ* 3.

Ἀναβαπτίζω.Μ. ίσω, ribattezzare. նորէն մկրտել. եէնիտէն վաֆթիզ էթմէք։

Ἀναβάπτισις - εως (ἡ) } ribattezzamento.
Ἀναβαπτισμὸς - οῦ (ὁ) } նորէն մկրտելը. եէնիտէն վաֆթիզ էթմէ։

Ἀναβαπτιστὴς - οῦ (ὁ) chi ribattezza, anabattista. նորէն մկրտող, կրկնակնունք. եէնիտէն վաֆթիզ էտէն։

Ἀναβάσιμος (ὁ, ἡ) = *Ἀναβατός.*

Ἀνάβασις - έως (ἡ) } ascensione, l'azione
Ἀναβασμὸς - οῦ (ὁ) } di montare. 2. imbarco. 3. spedizione. վրան՝ վեր ելլելը, հեծնելը. 2. նաւ ելլելը. 3. արշաւանք, բանակին առաջ քալելը. եուգարը՝ չըգմա, պինմէ. 2. կէմիյէ պինմէ. 3. օրտու, սէֆէր, ալայ։ = *Ἀναβαθμός.*

Ἀναβασμος, οῦ (ὁ) = *Ἀναβαδμὸσ.*

Ἀναβαστάζω. Μ. άσω, portare sulle spalle. ուսին վրայ կրել. օմուզլարընտա թաշըմագ։

Ἀναβατήριον (τὸ) sacrificio per augurare una buona, e felice navigazione. աջող մէկ նաւարկութիւն մը ընելու համար եղած զոհ. ուղուրլու պիր կէմի եօլճուլուղու էթմէք իչին օլունան գուրպան։

Ἀναβάτης - ου (ὁ) che monta sopra. 2. cavaliere. վրան հեծնող. 2. ձիաւոր. եուգարը պինէն. 2. աթլը։

Ἀναβιβάζω. Μ. άσω, far montare, elevare. 2. tirar fuori. հեծցնել, վրան վեր-ցնել. 2. դուրս քաշել. պինտիրմէք, եու-գարը գալդըրմագ. 2. տըշարը չէքմէք։

Ἀναβιβασμὸς (ὁ) = *Ἀνάβασις.* elevazione. վրան վերցընելը. պինտիրմէ։

Ἀναβιβρώσκω. Μ. βρώσομαι, mangiare, rodere. ուտել, կրծել. եէմէք, քէմիրմէք։

Ἀναβιόω - ῶ. Μ. ώσομαι, riavere la vita, ritornare alla vita. նորէն կեանքը վառ-տըկիլ. եէնիտէն եօմրիւնէ գավուշմագ, եօլունմագ։

Ἀναβίωσις - εως (ἡ) ritorno alla vita, risurrezione. կեանքը նորէն վաստըկիլը, յա-րութիւն. եօլէսմէսի եօմրիւ քէլմէսի, դի-րիլմէ։

Ἀναβιώσκομαι. Μ. βιώσομαι, far ricuperare la vita. նորէն կեանքը պարգեւել, յարուցանել. եօմրիւնի եէնիտէն պաղըշլա-մագ, դիրիլթմէք. 2. = *Ἀναβιόω.*

Ἀναβλαστάνω. Μ. βλαστήσω, rigermogliare, ripullulare. նորէն ծլիլ, վերընձիւ-ղել. եէնիտէն ֆիլիզլէնմէք։

Ἀναβλάστημα (τὸ) il rigermogliare. նորէն ծլիլը. եէնիտէն ֆիլիզլէնմէ։

Ἀνάβλεμμα (τὸ) l'azione di guardare in alto. վեր բարձրը նայիլը. եուգարը պագմա-գլըգ։

Ἀναβλέπω. Μ. έψω, ομαι, guardare sopra, alzare gli occhi in alto. 2. riacquistare la vista. վեր նայիլ, աչքերը վեր վերցնել. 2. աչքերը բացուիլ, նորէն տեսնալ, աչքին տեսութիւնը վաս-տըկիլ. եուգարը պագմագ, կէօզլէրինի պագ-գալդըրմագ. 2. կէօզլէրի աչըլմագ, եէնի-տէն կէօրմէք, գաւիշմէք պաշարլըգ պաշլամագ։

Ἀνάβλεψις - εως (ἡ) riacquistare la vista. նորէն տեսնալը, աչքերը բացուիլը. եէնի-տէն կէօրմէ, կէօզլէրի աչըլմասը.

Ἀναβλήδην. ἐπίῤ. (*ἀναβάλλω.*) con grand' impeto, veementemente. ուժով, ուժ-գին. պիւթիւն գուվվէթ իլէ։

Ἀναβληδόν. ἐπίῤ. in forma di abito, che si possa gettare sulle spalle. ուսերուն վրայ նետուելու լաթի ձեւով. օմուզլարա աթըլաջագ ռուպա գըլըղընտա։

Ἀναβοάω - ῶ. Μ. ήσω, esclamare. ամուր կանչել, բարձր ձայնով պոռալ. եիւքսէք սէսլէ պաղըրմագ, չաղըրմագ։

Ἀνάβοημα (τὸ) *καὶ* όησις - εως (ἡ) esclamazione. բացագանչութիւն, բարձր ձայ-նով պոռալը. պաղըրըշ, եիւքսէք սէսլէ։

Ἀναβολεὺς - έως (ὁ) palafreniere, servidore, che da dell'ajuto per montare a cavallo. 2. pietra per potere facilmente montare a cavallo. 3. staffa. ասպաստանեակ, ձի հեծնալու առեն ասպանդա-կը բռնող ծառայ. 2. դիւրաւ ձի հեծնա-

լու համար վրան կոխելու քար. 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ἀναβολή - ῆς (ἡ) dilazione. 2. terra scavata. 3. sorta di cappa. (Λατ. abolla) 4. proemio, preludio. ետ ձգելը, ուշացնելը. 2. բրած՝ դուրս նետուած հող. 3. լօդիկ, կերպ մը վերարկուի. 4. նախերգանք. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

Ἀναβουκολέω ῶ. Μ. ήσω. ingannare di nuovo. նորէն խաբել. [illegible]

Ἀναβουλεύομαι. Μ. εύσομαι, decidere, deliberare di nuovo. նորէն կորզել. վճռել. [illegible]

Ἀναβράζω (σσω. ττω) Μ. άσω, far bollire. եռացնել. [illegible]

Ἀνάβραστος (ὁ, ἡ) bollente. եռացկուն, եռացող. [illegible]

Ἀναβρέχω. Μ. έξω, ribagnare. նորէն թրջել. [illegible]

Ἀναβρομέω - ῶ. Μ. ήσω, fare un gran rumore. մեծ աղաղակ՝ փաղթուտոց հանել. [illegible]

Ἀναβροντάω - ῶ. Μ. ήσω, tuonare fortemente. խիստ որոտալ՝ գոռալ. [illegible]

Ἀναβρυάζω (ττω) Μ. άσω, rumoreggiare. աղաղակ՝ փաղթուտոց հանել. [illegible]

Ἀναβρωτικὸς - ὴ - όν. corrosivo. երելով՝ ծախող՝ լմցընող, տոչորելով՝ հատցնող. [illegible]

Ἀναγαλλὶς - ίδος (ἡ) anagallide (erba). խոտ մըն է. [illegible]

Ἀναγαργαρίζω. Μ. ίσω, gargarizzare. կոկորդը ողողել. [illegible]

Ἀναγγελία - ας (ἡ), = Ἀγγελία.

Ἀναγγέλλω. Μ. γελῶ, annunziare, rapportare. ազդ ընել, լուր տալ, իմացնել. [illegible]

Ἀναγγελος (ὁ, ἡ) privo di nunzio. 2. non annunziato. պատգամաբեր չունող. 2. ազդ չեղած. [illegible] 2. [illegible]

Ἀναγελάω - ῶ. Μ. άσω, sghignazzare, rider con istrepito. բարձրը ձայնով խնդալ. [illegible]

Ἀναγεννάω - ῶ. Μ. ήσω, rigenerare. նորէն ծնցնել, վերածնել. [illegible]

Ἀναγέννησις - εως (ἡ) rigenerazione. վերածնութիւն, նորէն ծնիլը. [illegible]

Ἀναγινώ - (γνώ) σκω. Μ. γνώσομαι, riconoscere. 2. leggere. նորէն ճանչնալ. 2. կարդալ. [illegible] 2. [illegible]

Ἀναγκάζω. Μ. άσω. costringere. բռնադատել. [illegible]

Ἀναγκαῖος - α - ον. necessario, urgente. 2. costretto. հարկաւոր, պէտքի. 2. բռնադատուած. [illegible] 2. [illegible] 3. τὸ Ἀναγκαῖον, Δεσμωτήριον. 4. Τυγγενής. 5. Αἰδοῖον.

Ἀναγκαιότης - ητος (ἡ) parentado, amicizia. (Λατ. necessitudo). ազգականութիւն, բարեկամութիւն. [illegible]

Ἀναγκαίως. ἐπίῤ. necessariamento. հարկաւ. [illegible]

Ἀνάγκασμα (τὸ) costringimento, coazione. հարկելը, բռնադատելը. [illegible]

Ἀναγκαστήριος (ὁ, ἡ)
Ἀναγκαστικὸς - ὴ - όν } coattivo. բռնադատող. [illegible]

Ἀναγκαστὸς - ὴ - όν. sforzato, costretto. հարկաւորած, բռնադատուած. [illegible]

Ἀναγκαστῶς. ἐπίῤ. forzatamente. հարկաւ. [illegible]

Ἀνάγκη - ης (ἡ) (ἀνάσσω, ἢ ἀνάγω, ἢ ἐνέγκω, ἢ ἀγκάς) necessità, bisogno. հարկ, պէտք. [illegible]

Ἀναγκόσιτος (ὁ, ἡ) (κυρ. ζῶον) = Ἀναγκο-φάγος.

Ἀναγκοτροφέω - ῶ. Μ. ήσω,
Ἀναγκοφαγέω - ῶ. Μ. ήσω, } fare una dieta austera, mangiare per necessità. կերակուրներէն խիստ ժուժկալել, առ հարկի ուտել. [illegible]

Ἀναγκοφάγος (ὁ, ἡ) che fa una dieta rigorosa, o che mangia per necessità. կերակուրներէ խիստ ժուժկալող, առ հարկի ուտող. [illegible]

Ἀναγκοφορέω - ῶ. Μ. ήσω, sopportare per necessità. չուզելով քաշել. [illegible]

Ἀνάγλυπτος-καὶ υφος (ὁ, ἡ) scolpito. կոփուած, քանդակուած. [illegible]

Ἀναγλύφω. Μ. ψω. scolpire. կոփել. [illegible]

Ἀναγνεία (ἡ) impurità աղտեղութիւն, զազրութիւն, գարշութիւն. [illegible]

Ἀνάγνιστος (ὁ, ἡ)
Ἄναγνος (ὁ, ἡ) } impuro, macchiato. անմաքուր, զազիր, փնթի. [illegible]

Ἀναγνωρίζω. Μ. ίσω, riconoscere. նորէն ճանչնալ. [illegible]

Ἀναγνώρισις (ἡ) ισμὸς (ὁ) riconoscimento. նորէն ճանչնալը. [illegible]

Ἀνάγνωσις - εως (ἡ), = Ἀναγνώρισις. 2. lettura. 2. կարդալը, վերծանութիւն. 2. [illegible]

Ἀνάγνωσμα - τος (τὸ) recitazione, lettura. կարդալը, վերծանելը. [illegible]

Ἀναγνωστέος - α - ον. degno d'esser letto. կարդացուելու արժանի. [illegible]

Ἀναγνωστήριον (τὸ) luogo per recitare. կարդալու տեղ. [illegible] 2. = Ἀναλογεῖον.

Ἀναγνώστης - ου (ὁ) lettore, anagnoste. վերծանող, կարդացող, դպիր. [illegible]

Ἀναγνωστικὸς - ὴ - όν. atto a leggere. կարդալու յարմար. [illegible]

Ἀνάγνωστος (ὁ, ἡ) incognito. անծանօթ. [illegible]

Ἀναγνωστὸς. leggibile. կարդալու. [illegible]

Ἀναγόρευσις - εως (ἡ) proclamazione, di-

chiarazione. հրատարակելը, ամենուն յայտնելը, յայտարարութիւն. [illegible]

ʼΑναγορεύω. M. εύσω, dichiarare, proclamare. յայտնել, կանչելով հրատարակել. [illegible]

ʼΑνάγραμμα-τος (τὸ), = ʼΑναγραμματισμὸς. anagramma. տառադարձութիւն, անդրատառութիւն. [illegible]

ʼΑναγραμματίζω. M. ίσω, anagrammatizzare. տառադարձութիւն չինել. [illegible]

ʼΑναγραμματισμὸς-οῦ (ὁ) anagrammatismo. անդրատառութիւն, տառադարձութիւն. [illegible], ʼΑνάγραμμα.

ʼΑνάγραπτος (ὁ, ἡ) inscritto, registrato. մակագրեալ, արձանագրեալ. [illegible]

ʼΑναγραφεὺς-έως (ὁ) scrivano, registratore, notaro. 2. copista. գրագիր, արձանագրող, հասարակաց նոտար, դպիր (Լատ. Scriba publicus) 2. օրինակող. [illegible]

ʼΑναγραφὴ-ῆς (ἡ) trascrizione, 2. registro. 3. soppraserizione, inscrizione. 4. decreto, ordinanza. օրինակելը. 2. արձանագրութիւնք. 3. վրան գրելը. 4. վճիռ. [illegible]

ʼΑναγράφω. M. άψω, trascrivere, copiare. 2. registrare, scrivere nel protocollo, nel ruolo. օրինակել. 2. արձանագիր անցընել, ցանկին մէջը գրել. [illegible]

ʼΑναγρένομαι. M. εύσομαι, cacciare, andar a caccia. որսալ. [illegible]

ʼΑναγρία (ἡ) mancanza di caccia. 2. tempo, in cui non è lecito di cacciare. որս չըլլալը, որսի պակասութիւն. 2. որսալու արգելեալ ժամանակ. [illegible]

ʼΑνάγυρις-εως (ἡ) καὶ ἄγυρος (ὁ, καὶ ἡ) anagiride (frutice). դեղ հոտով տունկ մըն է. [illegible] ʼΟνόγυρος.

ʼΑνάγω. M. άξω, innalzare, rilevare. 2. tirare l'áncora. 3. offerire un sacrifizio, celebrare una festa. 4. portare, condurre. 5. riferire. 6. educare. 7. attribuire. վեր վերցնել, անկել. 2. երկաթը (նաւին) վեր քաշել. 3. զոհ մատուցանել, տօն կատարել. 4. տանիլ. 5. իմացնել, բանը անկանը դնել. 6. կրթել. 7. տալ, չնորհել. [illegible]

ʼΑναγωγεὺς-έως (ὁ) che porta in alto, che innalza. վեր վերցնող. [illegible]

ʼΑναγωγὴ-ῆς (ἡ) elevazione. 2. educazione. վեր վերցընելը. 2. կրթութիւն, հրահանգ, դաստիարակութիւն. [illegible] 2. [illegible] (Παρὰ Θεολόγ.) anagogia. վերածութիւն, խորհրդական միտք. [illegible]

ʼΑναγώγια (τὰ) festa all' onor di Venere. Ափրոդիտէ չաստուածուհիին պատուոյն համար դրուած տօն. [illegible]

ʼΑναγωγία-ας (ἡ) mancanza d'educazione, costumi depravati. կրթութեան դաստիարակութեան պակասութիւն, գէշ վարք. [illegible]

ʼΑνάγωγος (ὁ, ἡ) γώγως-ἐπίῤ. mal elevato, educato, senza educazione. գէշ դաստիարակուած, անկիրթ. [illegible]

ʼΑναγωγὸς (ὁ, ἡ) che fa salire, elevare. վեր վերցնող տանող. [illegible]

ʼΑναγώνιστος (ὁ, ἡ) che non combatte. չկռուող. [illegible]

ʼΑναδάκνω. M. δήξω, rimordere. նորէն խածնել. [illegible]

ʼΑνάδαστος (ὁ, ἡ) diviso, distribuito di nuovo. 2. annullato. նորէն բաժնուած՝ բաշխուած. 2. ոչինչ եղած. [illegible]

ʼΑναδείκνυμι. M. δείξω, mostrare. 2. dichiarare, disegnare, creare. 3. dedicare. ցըցնել. 2. ընտրել, կարգել (իշխանութիւն). 3. նուիրել. [illegible]

ʼΑνάδειξις-εως (ἡ) dimostrazione. 2. dedicazione. ցըցնելը. 2. նուիրելը. [illegible]

ʼΑναδέκομαι. ʼΙων. ʼΑναδέχομαι.

ʼΑνάδελφος (ὁ, ἡ) privo di fratello. եղբայր չունեցող. [illegible]

ʼΑναδέρκομαι. M. δέρξομαι, = ʼΑναβλέπω.

ʼΑνάδεσις-εως (ἡ) l'azione di legare, di annodare. կապելը. [illegible]

ʼΑνάδετος (ὁ, ἡ) annodato. կապած, կապ եղած. [illegible]

ʼΑναδένω. M. δεύσω, innaffiare, inacquare. 2. mescolare. ջրել, ջուր տալ. 2. խառնել, մէկ ընել. [illegible]

ʼΑναδέχομαι. M. δέξομαι, assumere, dichiararsi responsabile. հոգը վրան յանձն առնել, զինքը ուրիշի մը տեղ երաշխաւոր ցըցնել. [illegible]

ʼΑναδέω. M. ήσω, attaccare intorno alla testa, cingere la testa, coronare. գլուխը կապել, պսակել, թագ կապել. [illegible]

ʼΑνάδηξις-εως (ἡ) morso. խածնելը. [illegible]

ʼΑναδιδάσκω. M. άξω, insegnare bene. 2. insegnare da capo. աղէկ սորվեցնել. 2. նորէն սորվեցնել. [illegible]

ʼΑναδιδράσκω. M. δράσομαι, fuggire indietro. ետեւը փախչիլ. [illegible]

Ἀναδίδωμι. M. δώσω, dare di nuovo. 2. distribuire. 3. produrre. նորէն տալ. 2. բաշխել, բաժնել. 3. բուսցընել. Եէքրար վերմէք. 2. տաղըթմագ. 3. հասըլ էթմէք:

Ἀναδικάζω. M. άσω, giudicare di nuovo. նորէն դատել. Եէքրար չէրիար կէօրմէք:

Ἀναδικία-ας (ἡ) nuovo giudizio. նոր դատաստան, նորէն դատելը. Եէնիտէն չէրիար կէօրմէք, չէրի միւրիւ:

Ἀνάδικος (ὁ, ἡ) che si giudica di nuovo. նորէն դատուող. Եէքրար չէրիալընան:

Ἀναδίκω (ἄχρ. ὅθ. τὸ ἀπαρ. Ἀναδίκειν ἀντὶ Ἀναδικεῖν) gettare in dietro 2. o in alto. ետեւը 2. կամ վեր նետել. արդըա 2. եուգարը աթմագ:

Ἀναδινέω (έω - ῶ) M. ένσω, ήσω, voltare prendendo in alto. օդը բռնելով դարձընել. հավայա գալտըրըպ չէվիրմէք:

Ἀναδιπλασιάζω. M. άσω. = Ἀναδιπλόω.

Ἀναδιπλασιασμὸς - οῦ (ὁ) duplicazione. կրկնութիւն. Եէքրարլամա:

Ἀναδιπλόω - ῶ. M. ώσω, duplicare. կրկնել. Եէքրարլամագ:

Ἀναδίπλωσις - εως (ἡ), = Ἀναδιπλασιασμός. 2. anadiplosi, conduplicazione (figura rettorica). 2. կրկնապատկութիւն (ճարտասանական ձեւ մըն է). 2. Եէքրարլամա (չէվրէ իլմի թէրիմի):

Ἀναδοιδυκάζω (ίζω) M. άσω - ίσω, mescolare più cose insieme con un cucchiajo. քանի մը բան միկոնեղ դգալով խառնել. պիր գաչ շէյի գաշըգ իլէ գարըշդըրմագ:

Ἀναδορὰ - ᾶς (ἡ) scorticazione. մորթը հանելը. դէրիսինի սօյմագլըգ:

Ἀνάδοσις - εως (ἡ) produzione, eruzione. 2. anadose, cioè distribuzione degli alimenti in tutte le parti del corpo. բուսցընելը, վեր տալը, ծլիլը. 2. կերակուրներուն մարմնոյն ամէն դին բաժնուիլը. հասըլ էթմէսի, չըգարմասը, ֆիլիզլէնմէ սըլմագ. 2. թաամլարըն պէտէնին հէր թարաֆընա դաղըլմասը:

Ἀνάδοτος (ὁ, ἡ) restituito. տեղը տրուած. Եէրինէ վէրիլմիշ:

Ἀναδουλόω - ῶ. M. ώσω, rendere di nuovo schiavo. նորէն գերի ընել: Եէքրար էսիր էթմէք:

Ἀναδούλωσις - εως (ἡ) nuova schiavitù. նորէն գերի ընելը՝ ըլլալը. Եէքրար էսիր էթմէ՝ օլմա:

Ἀναδοχεὺς - εως (ὁ) = Ἀνάδοχος.

Ἀναδοχὴ - ῆς (ἡ) recezione, accoglimento. ընդունիլը. գապուլ էթմէ, գապուլ օլմագ:

Ἀνάδοχος (ὁ, ἡ) garante, responsabile. 2. santolo, compare. պարտապանող, երաշխաւոր. 2. կնքահայր. քէֆիլ, տէյին. 2. սաղտըճ:

Ἀναδρομέω - ῶ. M. ήσω, ἀντὶ Ἀνατρέχω.

Ἀναδρομὴ - ῆς (ἡ) corso in alto. վեր վազելը. եուգարը գօշմագլըգ:

Ἀνάδρομος (ὁ, ἡ) che corre in alto. վեր վազող. եուգարը գօշան՝ աղըմրան:

Ἀναδύομαι. M. δύσομαι, sortire, spuntare dal fondo delle acque, o del mare. 2. ritirarsi, rifiutare. 3. violare la promessa data. 4. cangiare, mutare opinione. ջուրերուն՝ կամ ծովին միջէն վեր ելլել՝ ցամքիլ. 2. ետ քաշուիլ, ձգել. 3. ուխտած խօսքը չպահել. 4. միտքը փոխել. սուդան՝ եախօտ դէնիզին ալթընտան եուգարը չըգմագ՝ դօղմագ. 2. կէրի չէքիլ-մէք, րէտտ էթմէք. 3. ահտինի պօզմագ. 4. ֆիքրինի դէյիշդիրմէք, չաղըմթմաք չէվիրմէք:

Ἀνάδυσις - εως (ἡ) l'azione di sortire dal seno del mare. 2. ritirata, rifiuto. 3. violazione della promessa. ծովին միջէն վեր ելլելը՝ ցամքիլը. 2. ետ քաշուիլը, ձգելը. 3. խօսքին վրայ չկենալը. դէնիզին իչինտէն եուգարը չըգմա՝ դօղմա. 2. կէրի չէքիլմէ, րէտտ. 3. ահտինի պօզմագլըգ:

Ἀναζάω - ῶ. M. ζήσω, Ἀναβιόω.

Ἀναζεύγνυμι. M. ζεύξω, soggiogar di nuovo. 2. cangiare sito. 3. ritornare d'onde si viene. նորէն լուծի տակ դնել. 2. տեղը փոխել. 3. եկած տեղը դառնալ. Եէքրար պօյունտուրուգ ալթընա գօմագ. 2. եէր տէյիշդիրմէք. 3. կէլտիյի եէրէ տէօնմէք, տէօնիւպ կէլմէք:

Ἀνάζευξις - εως (ἡ) partenza, ritorno al luogo d'onde si viene. եկած տեղը նորէն երթալը՝ դառնալը. կէլտիյի եէրէ տէօնմէսի՝ դիտէրէք կէլմէսի:

Ἀναζητέω - ῶ. M. ήσω. ricercare. esaminare. նորէն քննել՝ փնտռել. Եէքրար արամագ՝ եօգլամագ, թէֆթիշ էթմէք:

Ἀναζήτησις (ἡ) ricerca, inquisizione. քննութիւն, փնտռելը. թէֆթիշ, թէճէսսիւս, եօգլամա:

Ἀναζυγὴ - ῆς (ἡ), = Ἀνάζευξις. 2. l'aprire una porta. դուռը բանալը. գափույու աչմագ:

Ἀναζυμόω - ῶ. M. ώσω, fermentare. խմոր ընել. համուր էթմէք, մայա թութմագ:

Ἀναζωγραφέω - ῶ. M. ήσω, dipingere, figurare, descrivere. նկարել, ձեւը հանել, նկարագրել, կենդանագրել. չէքիլմէք, թասվիր էթմէք, նաքըշ էթմէք, սուրէթ չէքմէք:

Ἀναθάλλω. M. θαλῶ, καὶ θαλήσω. riverdeggiare, rigermogliare, ripullulare. նորէն կանանչնալ, ծլիլ. Եէքրար չիչէքլէնմէք՝ ֆիլիզլէնմէք:

Ἀναθάλπω. M. θάλψω, riscaldare, rianimare. նորէն տաքցնել՝ կրակուրոց ընել, բռնկցնել. Եէքրար գըզդըրմագ՝ հարարէթլէնդիրմէք՝ աթէշ վէրմէք:

Ἀναθαῤῥέω-ῶ. M. ήσω, prendere di nuovo del coraggio, rianimarsi. նորէն սիրտ առնել. Եէքրար ճէսարէթլէնմէք՝ եիւրէքլէնմէք:

Ἀναθάῤῥησις - εως (ἡ) rianimamento, il prendere di nuovo del coraggio. նորէն սիրտ առնելը. Եէքրար ճէսարէթլէնմէ:

Ἀναθαῤῥύνω. M. υνῶ, rianimare. նորէն սիրտ տալ. Եէքրար եիւրէք՝ ճէսարէթ վէրմէք:

Ἀναθαυμάζω. M. άσω, rimirare, meravigliarsi di nuovo. նորէն զարմանալ. Եէքրար թաաճճիւպ էթմէք՝ շաշմագ:

Ἀνάθεμα - τος (τὸ), = Ἀνάθημα. 2. anatema, esecrazione, scomunicazione. 2. անաթեմայ, նզովք, բանադրանք. 2. աֆարոզ լանէթ:

Ἀναθεματίζω. M. ίσω, (ἐκκλησ.) maledi-

re, anatematizzare. 2. offrire, dedicare. նզովել, բանադրանք ընել. 2. նուիրել. աֆօրօզլամագ, նալէթլէմէք. 2. ադամագ, ֆէտա էթմէք:

Ἀναθεματικὸς - ή - όν, = Ἀναθηματικός.

Ἀναθεματισμὸς - οῦ (ὁ) anatematismo. նզովելը, բանադրելը. աֆօրօզ էթմէք, նալէթլէմէք:

Ἀναθερμαίνω. M. ανῶ, riscaldare. նորէն տաքցնել. թէքրար ըսըթմագ:

Ἀνάθεσις - εως (ἡ) dedicazione. 2. dilazione. 3. l'attribuire ad altri una cosa. նուիրելը. 2. ուշացընելը. 3. մէկին բան մը տալը՝ վրան դնելը. թագտիմ. 2. կէճիքթիրմէ, թէէխխիր. 3. պիրինէ պիր նէսնէ վէրմէք:

Ἀναθέω. M. θεύσομαι, = Ἀνατρέχω.

Ἀναθεωρέω - ῶ. M. ήσω, osservare attentamente, esaminare. ուշադրութենով նայիլ, քննել. տիքգաթ իլէ պագմագ, թէճէսսիւս էթմէք:

Ἀναθεώρησις - εω (ἡ) osservazione, revisione. մտադրութիւն, ուշադրութենով նայիլը՝ քննելը. տիքգաթ, թէֆթիշ, տիքգաթլը նազար:

Ἀνάθημα - τος (τὸ) offerta fatta ai tempj. voto. տաճարներու եղած նուէր, ուխտ. մէապէտլէրէ ատանմըշ ֆէտաէ, նէզր, ատագ:

Ἀναθηματικὸς - ή - όν. proprio a dedicare, consacrare, dedicatorio, votivo. նուիրելու պարգեւելու յարմար, ուխտի, ուխտական. ադանմաղա թագտիմ էթմէյէ մախսուս, նէզրի:

Ἀναθλάω - ῶ. M. άσω, θλίβω. M. ίψω. pressare, opprimere. սխմել, կոխել, ճզմել. սըգմագ, պասմագ, սըգըշթըրմագ:

Ἀναθολόω - ῶ. M. ώσω, intorbidare. պղտորել. պուլանտըրմագ:

Ἀναθορυβέω - ῶ. M. ήσω, far gran rumore, scompigliare, far sossopra. տակնուվրայ ընել, շփոթել, աղմուկ հանել. ալթիւսթ էթմէք, կիւրիւլթիւ չըգարմագ:

Ἀνάθρεμμα - ατος (τὸ) alunno, che si nutrisce, s'educa. սնուցիկ, կրթուցիկ. պէսլէնէն, թէրպիյէ:

Ἀνάθρεπτος (ὁ, ἡ) nutrito, educato. սնուած, կրթուած. պէսլէնմիշ, թէրպիյէ օլունմուշ:

Ἀνάθρεψις - εως (ἡ) educazione. կրթելը, դաստիարակութիւն. թէրպիյէլիք:

Ἀνάθρησις - εως (ἡ) osservazione esatta, ճիշդ քննութիւն. տիքգաթլը թէֆթիշ թէճէսսիւս:

Ἀναθυμίαμα (τὸ) ίασις (ἡ) esalazione, vaporazione. մուխին՝ շոգիին վեր ելլելը, արտաշնչութիւն. պուխար, պուղու ագըմասը, պուղուլանմագլըգ:

Ἀναθυμιάω - ῶ. (άζω) M. άσω, fare delle esalazione, fumare, esalare. ծուխ՝ շոգի արձըկել, արտաշնչել. պուխարլանմագ, պուղու ագմագ:

Ἀναίδητος (ὁ, ἡ) impudente. անամօթ. ուտանմազ, էտէպսիզ:

Ἀναιμακτί. ἐπίῤ. senza effusione di sangue. առանց արուն վաթելու. գան ագըթմագսըզըն՝ տէօքմէքսիզին:

Ἀναίμακτος (ὁ, ἡ) non insanguinato, արունով չթաթխուած. գանա պուլանմամըշ օլմամըշ:

Ἀναίματος (ὁ, ἡ), = Ἄναιμος.

Ἀναιμία - ας (ἡ) mancanza di sangue. արուն չունենալը. գանսըզլըգ:

Ἄναιμος (ὁ, ἡ) esangue. արուն չունեցող, անարիւն. գանսըզ:

Ἀναιμότης - ητος (ἡ), = Ἀναιμία.

Ἀναίμων (ὁ, ἡ) = Ἄναιμος.

Ἀναιμωτεὶ - καὶ τί. ἐπίῤ. senza sangue. առանց արունի. գանսըզըն:

Ἀναίνομαι. M. νοῦμαι, ricusare, negare. հրաժարիլ, ուրանալ. րէտտ էթմէք, ինքեար էթմէք, գապուլ էթմէմէք:

Ἀναίρεσις - εως (ἡ) l'azione di levare, di togliere. 2. abolizione. 3. uccisione. վեր վերցընելը. 2. ոչընչացնելը. (օրէնքմը) 3. սպանութիւն. գալտըրմա գալտըրըլմա. 2. պաթըլ էթմէքլիք. 3. էօլտիւրմէ:

Ἀναιρέτης - ου (ὁ) distruttore. կործանող, աւրող. պօզըճը, խարապ էտիճի:

Ἀναιρέω - ῶ. M. ήσω, καὶ Ἀναιρέομαι. levare, togliere. 2. distruggere, annullare. վերցնել. 2. աւրել, խափանել. գալտըրմագ. 2. հիչ էթմէք, պօզմագ, պաթըլ էթմէք. 3. = Ἀναλαμβάνω.

Ἀναισθησία - ας (ἡ) insensibilità. անզգայութիւն. տույգուսըզլըգ:

Ἀναίσθητος (ὁ, ἡ) insensibile. անզգայ. տույկուսուզ. σθήτως. ἐπίῤ.

Ἀναισχυντέω - ῶ. M. ήσω, non avere veruna vergogna. անամօթ՝ աներես ըլլալ. էտէպսիզ օլմագ, ուտանմամագ:

Ἀναισχυντία - ας (ἡ) impudenza, sfacciataggine. անամօթութիւն, աներեսութիւն. էտէպսիզլիք, հայասըզլըգ, ուտանմազլըգ:

Ἀναισχυντογράφος (ὁ, ἡ) che scrive delle cose oscene, impudente. անհամեստ բաներ գրող, պադշոտ. նամահրէմ՝ չիրքին նէսնէլէր եազան, ֆահիշ, էտէպսիզ:

Ἀναίσχυντος (ὁ, ἡ) impudente, svergognato. անամօթ, աներես. էտէպսիզ, ուտանմազ. χύντως. ἐπίῤ.

Ἀναιτιολόγητος (ὁ, ἡ) di cui la ragione non si può dare. պատճառը չտրուելու՝ չըսուելու. սէպէպի պիլինմէզ՝ վէրիլմէզ:

Ἀναίτιος - α καὶ ος - ον. innocente, irreprensibile. 2. che non ha causa. յանցանք չունեցող, արդար, չյանդիմանուելու. 2. պատճառ չունեցող. սուչսուզ, սալիհ, թաղիրէ միւսթահագ օլմայան. 2. սէպէպսիզ. αιτίως. ἐπίῤ.

Ἀνακαθαίρω. M. αρῶ, purgare, nettare. 2. spiegare un senso allegorico. մաքրել, ըստրկել. 2. այլաբանութիւնը պարզել. այըգլամագ, թէմիզլէմէք. 2. մէճազի մանէա վէրմէք:

Ἀνακάθαρσις - εως. (ἡ) purgazione, il nettare. մաքրելը, ըստրկելը. թէմիզլէմէ, այըգլամա:

Ἀνακάθημαι (X. M.) sedere dritto. շիտակ նստիլ. տօղրու օթուրմագ:

Ἀνακαθίζω. M. ίσω, far sedere dritto. շիտակ նստեցնել. տօղրու օթուրթմագ:

Ἀνακαινουργέω - ῶ. M. ήσω, αινόω - ῶ. M. ώσω, rinnovare, ristorare. նորէն շինել, նորոգել. եէնիլէմէք, մէրամէթ էթմէք:

Ἀνακαίω. M. καύσω, accendere, incendiare, abbrucciare. երել, վառել. եագմագ, թութուշթուրմագ:

Ἀνακαλέω - ῶ. M. έσω, chiamare, invocare ad alta voce, 2. richiamare. բարձրը ձանով

կանչել․ 2․ նորէն կանչել, վերականչել․ եետեւեւ օեոա ելէ աուըրմագ․ 2․ թեքրար աուըրմագ։

Ἀνακαλύπτω. M. ύψω, scoprire, palesare, manifestare. յայտնել, երեւան հանել․ օրթայա չըգարմագ, պէյան էթմէք։

Ἀνακαμπή - ῆς (ἡ) curvatura. ծռութիւն․ էյրիլիք։

Ἀνακάμπτω. M. άμψω, ripiegare. 2. ritornare. ծռել․ 2․ դառնալ․ էյմէք․ 2․ դէօնմէք։

Ἀνάκανθος (ὁ, ἡ) senza spine. փուշ չունեցող․ թիքէնսիզ։

Ἀνακάρδιον (τὸ) anacardo. (albero Indiano) շագանակի չափ պտուղ ունեող Հնդկաստանի ծառ մըն է․ մաճօն աղաճը։

Ἀνάκαυσις - εως (ἡ) accensione. վառելը կամ իլը․ եագմա, թութուշտուրմա․ եանմա։

Ἀνάκειμαι. M. κείσομαι, essere drizzato, eretto. 2. essere dedicato, consacrato. 3. essere applicato, occuparsi intieramente. 4. essere assiso, sdrajato. կանգնիլ, 2․ յանձնուիլ, ընծայուիլ, նուիրուիլ․ 3․ բանի մը պարապիլ պատաղիլ, գործքի վրայ ըլլալ, բանի մը ինքը զինքը տալ․ 4․ նստիլ, քովը վրայ իյնալ․ դիքիլմէք․ 2․ թեսլիմ օլմագ, իհսան օլունմագ, թագտիմ էթմէք, նիազ էթմէք․ 3․ իշէ դալմագ, մէշղուլ օլմագ, պիր նեսնէյէ քենտինի վէրմէք․ 4․ օթուրմագ, եասլանմագ։

Ἀνακελαδέω. M. ήσω, pomoreggiare. փաթըռտոց ընել․ շամաթա՝ գոփուրտու էթմէք։

Ἀνακεφαλαιόω - ῶ. M. ώσω, ricapitolare. կարճ ի կարճոյ յիշել, համառօտել, վերադլխել․ խուլասա էթմէք, խուլասայի գըլըմ էթմէք։

Ἀνακεφαλαίωσις - εως (ἡ) anacefaleosi, ricapitolazione. վերադլխութիւն, համառօտելով երկրորդելը, կարճ ի կարճոյ յիշելը․ մուխթասար գըլըմ, խուլասա գըլըմ։

Ἀνακήρυξις - εως (ἡ) il fare annunziare per un araldo, annunzio, proclamazione. գետպանով մը հրատարակելը, բարձր ձայնով կանչելը․ ելչի եեւիլէ ալէն իլան էթմէ, պէյաննամէ, պայրամլըգ։

Ἀνακηρύσσω (ττω) M. ύξω, far proclamare, annunziare, pubblicare per un araldo. 2. far l'elogio di. հրատարակել, իմացընել, գետպանով մը ամենուն յայտնել․ 2․ գովել․ ելչի եետի ելէ ալէ էլաննէյէ պէյան էթմէք․ 2․ մէթհէյլէ օգումագ։

Ἀνακινδυνεύω. M. ευσω, arrischiarsi di nuovo. նորէն զինքը վտանգի մէջ դնել․ թեքրար քենտինի թեհլիքէյէ գօյմագ, ճէսարէթ էթմէք։

Ἀνακινέω - ῶ. M. ήσω, suscitare, eccitare. 2. far dei gesti colle mani. տոք վերցընել, գրգռել․ 2․ ձեռքերը շարժել․ այագլանդըրմագ, թահրիք էթմէք․ 2․ էլլէրինի օյնաթմագ։

Ἀνακίνησις. εως (ἡ) commozione. 2. preludio. տոք վերցընելը․ 2․ ըմբիշներուն կռուելու սկսելէն առաջ ձեռքերնին բրած շարժմունքները․ այագլանտըրմա, թահրիք․ 2․ փէհլէվանլարըն կիւրէշէ պաշլամատան էվվէլ էլլէրինի օյնաթմալարը։

Ἀνακλάζω. M. άξω, = Ἀνακράζω.

Ἀνακλαίω. M. λαύσω, piangere di nuovo o fortemente. նորէն 2․ կամ խիստ լալ․ թեքրար 2․ եահօտ պէք չօգ աղլամագ։

Ἀνάκλασις - εως (ἡ) σμὸς (ὁ) rifrazione. 2. spezzatura. բեկբեկիլը (ճաճանչին)․ 2․ կոտրտիլը․ գըրըլմա, գըրըգ․ 2․ գըրըգ գըրըգ օլմագ, գըրըլանմագ։

Ἀνακλαυθμὸς (σμὸς) οῦ } pianto. լալը, արտասուք, լաց օլմագ։
Ἀνάκλαυσις - εως (ἡ) } ցուինք․ աղլայըշ, աղլամագ։

Ἀνακλέπτω. M. ψω, rubare di nuovo. 2. fuggire di nascosto. նորէն գողնալ․ 2․ գաղտուկ փախչիլ․ թեքրար չալմագ․ 2․ գիզլիճէ, գիզլի գաչմագ։

Ἀνάκλησις - εως (ἡ) rivocazione, richiamata. 2. invocazione, l'implorare del soccorso. նորէն կանչելը, ետ կանչելը․ 2․ օգնութեան կանչելը․ թեքրար չաղըրմագ, գերի չաղըրմագ․ 2․ իմդատ չաղըրմագ։

Ἀνάκλητος (ὁ, ἡ) richiamato. նորէն կանչուած․ թեքրար չաղըրըլմըշ։

Ἀνακλήτωρ - ορος (ὁ) che richiama in giudizio. դատաստան կանչող․ չէքիշթիրմէ մահքէմէյէ չաղըրան։

Ἀνακλιντήριον (τὸ) Canapè, sofà. նստելու տեղ, ներքնակներ․ սէտիր։

Ἀνακλίνω. M. ινῶ, coricare. appoggiare. 2. far sedere. 3. aprire. պառկեցընել․ կռթնցնել․ 2․ նստեցընել․ 3․ բանալ․ եաթըրմագ, դայամագ․ 2․ օթուրթմագ․ 3․ աչմագ։

Ἀνάκλισις - εως (ἡ) il coricarsi sopra. վրան պառկիլը․ էսթիւնտէ եաթմագլըգ։

Ἀνάκλιτος (ὁ, ἡ) coricato, assiso sopra. պառկած, վրան նստած․ եաթմըշ, էսթիւնտէ օթուրմուշ։

Ἀνακλονέω - ῶ. M. ήσω, muovere quà e là. աստին անդին շարժել․ էօթէյէ պէրիյէ սալլամագ։

Ἀνακοιμάομαι - ῶμαι. M. ήσομαι, dormire, addormentarsi. քնանալ․ ույումագ, ույուգուսու գալմագ, ճըրմագ։

Ἀνακοινόω - ῶ. M. ώσω, comunicare agli altri qualche cosa. մէկ բանը ուրիշներուն հաղորդել․ պիր նեսնէյի պաշգալարընա վէրմէք։

Ἀνακοίνωσις - εως (ἡ) communicazione. 2. figura Rettorica. ուրիշին հաղորդելը․ 2․ հաղորդակցութիւն (ճարտասանական ձեւ մըն է)․ իշթիրաք, հիսսէտարլըգ․ 2․ պէլաղաթ իլմի։

Ἀνακολλάω - ῶ. M. ήσω, attaccare con della colla, incollare. սոսինձով կպցնել․ թութքալլամագ։

Ἀνακολουθία (ἡ) inconseguenza, cioè mancanza di seguito, di connessione in un discorso. անհետեւողութիւն, խօսքի մը մէջ կապակցութիւն չըլլալը․ դուզսուզլուգ, մունասէպէթսիզլիք (սէօզտէ)։

Ἀνακόλουθος (ὁ, ἡ) inconseguente, non connesso (discorso). ետեւէն չեկող, կապակցութիւն չունեցող (խօսք)․ դուզսուզ, մունասէպէթսիզ (սէօզտէ)․ λούθως. ἐπίρ.

Ἀνακόλουθον (τὸ) = Ἀνακολουθία.

Ἀνακολυμβάω - ῶ. M. ήσω, portar fuori

dal fondo del mare. ծովէն տակէն դուրս՝ վեր հանել. ծովին տիպինտան տիւզիւ՝ էօքիւզ չըքմագ ։

Ἀνακομίζω. Μ. ίσω, portare indietro, o sopra. ետևը, կամ վեր տանիլ. կերուգնար՝ կանս էօքիւզ կէօթիւրմէք ։

Ἀνάκοος (ὁ, ἡ) Δ. ἀντὶ Ἀνήκοος.

Ἀνακόπτω. Μ. ψω. spinger indietro. 2. impedire, arrestare. ետ հրել. 2. արգիլել, թող չտալ. կերիյէ իթմէք. 2. մէն օլմագ, պըրագմամագ, տուրտ էթմէք. (πθτη.) interrompersi il discorso. խօսքը կտրել. քէսմէք ։

Ἀνακοσμέω - ῶ. Μ. ήσω, rimettere in ordine. նորէն կարգը դնել. եէնիտէն տիւզիւն գօյմագ ։

Ἀνάκουστος (ὁ, ἡ), = Ἐξάκουστος.

Ἀνακουφίζω. Μ. ίσω, sollevare, alleggerire. 2. confortare. վեր վերցընել, թեթևցընել. 2. մխիթարել. էօքիւզ գալտըրմագ, խաֆիֆլէթմէք. 2. թէսէլլի էթմէք ։

Ἀνακούφισις - εως (ἡ) ισμα (τὸ) sollievo, sollevazione. 2. conforto. վեր վերցընելը, թեթևցընելը. 2. մխիթարանք. խաֆիֆլէթմէ. 2. թէսէլլի, տէսէլլի ։

Ἀνακούω. Μ. ακούσομαι, udire con attenzione, prestar orecchio. ուշադրութեամբ լսել, անկաճ դնել. տիգգաթ իլէ տինլէմէք, գուլագ գօյմագ ։

Ἀνακράζω (αὐγάζω) Μ. άξω, Μ. άσω, gridare, esclamare. պոռալ, պոռթկալ. հայգըրմագ, պաղըրմագ ։

Ἀνακρέμαμαι. Μ. ήσομαι, essere sospeso in aria. օդը կախուիլ. հավատա ասըլը գալմագ ։

Ἀνακρεμάννυμι. Μ. άσω. sospendere nell' aria. օդը կախել. հավատա ասմագ ։

Ἀνακρίνω. Μ. ινῶ. informarsi, esaminare, fare una inquisizione. քննել, փնտռել, հարցփորձ ընել. թէֆթիշ էթմէք, թէճէսսիւս էթմէք, էօյրէնմէք, արամագ ։

Ἀνάκρισις - εως (ἡ) inquisizione, esame. քննութիւն, հարցուփորձ. թէֆթիշ, թէճէսսիւս, էօյրէնմէ ։

Ἀνακριτὴς (ὁ) inquisitore. քննիչ, հարցփորձ ընող. թէֆթիշճի, էօյրէնիճի ։

Ἀνακριτικὸς - ὴ - όν. che concerne l'inquisizione. հարցուփորձի՝ քննութեան յարմար. թէֆթիշէ՝ էօյրէնմէյէ տայիր՝ մախսուս ։

Ἀνακροτέω - ῶ. Μ. ήσω, applaudire. 2. celebrare. ծափ զարնել. 2. հռչակել, գովել. էլ չարփմագ. 2. շան էթմէք, էօվմէք ։

Ἀνακρούω. Μ. ούσω, spingere all' indietro. 2. impedire, far retrocedere. ետ հրել. 2. արգելուլ, ետ դարձնել. կերուգնէ իթմէք. 2. մանի օլմագ, կերի չէվիրմէք ։

Ἀνακρύπτω. Μ. ψω, nascondere con attenzione. շատ դիւր նայելով պահել. տիգգաթ իլէ սագլամագ ։

Ἀνακρωτηρίαστος (ὁ, ἡ) non mutilato. հաշմանդամ չեղող. սագադ օլմայան, սաղ ։

Ἀνακτάομαι - ῶμαι. Μ. κτήσομαι, ricuperare, riavere. 2. rifocillare, ristabilire. նորէն ստանալ, փառըկիլ, ձեռք բերել. 2. կազդուրել, ուժովցընել. եէնիտէն էլինէ էթմէք, իլէ կէթիրմէք, գուվվէթլէնմէք. 2. գուվվէթլէնտիրմէք, տիրիլթմէք ։

Ἀνάκτησις - εως (ἡ) ricuperazione. 2. ristabilimento, rifocillamento. նորէն ձեռք բերելը. 2. կազդուրելը, ուժովնալը. եէնիտէն էլինէ կէչիրմէ. 2. գուվվէթլէնմէ ։

Ἀνακτίζω. Μ. ίσω, riedificare. նորէն շինել. եէնիտէն եափմագ, գուրմագ ։

Ἀνακτίτης - ου (ὁ), = Γαλακτίτης.

Ἀνακτορία - ας (ἡ) imperio, regno. տէրութիւն. տէվլէթ, հիւքիւմէթ, հիւքիւմտարլըգ ։

Ἀνάκτορον (τὸ) palazzo reale, reggia. 2. tempio. թագաւորի պալատ. 2. տաճար. փատիշահ սարայը. 2. պէճտէկիահ, պութխանէ, հէյքէլ, մապէտ ։

Ἀνάκτωρ - ορος (ὁ), = Ἄναξ.

Ἀνακυκλέω - ῶ. Μ. ήσω, rivolgere, far girare intorno. բոլորակել դարձընել, պըտտցնել. չէվիրմէք, տուրմագ, տօլաշտըրմագ ։

Ἀνακύκλησις - εως (ἡ) ισμός (ὁ) circolazione. շուրջ դիւր պտտելը, դարձընելը՝ կամ դառնալը. չէվիրմէ, տէվր, տէօնտիւրմէ, եանյօր տէօնիւշ ։

Ἀνακύπτω. Μ. ψω, alzare la testa o gli occhj. 2. sortire fuori dal fondo del mare, o della terra. գլուխը, կամ աչքը վեր վերցընել. 2. ծովէն կամ գետնէն տակէն դուրս ելլել. պաշընը, եախօտ կէօզլէրինի էօքիւզ գալտըրմագ. 2. տէնիզին եախօտ եէրին տիպինտէն տըշարը չըքմագ ։

Ἀνακῶς. ἐπίῤ. Ἰων. ἀντὶ Ἐπιμελῶς.

Ἀνακωχεύω. Μ. εύσω, arrestare, fermare. 2. sospendere le armi. կեցընել, զսպել, արգիլել. 2. զէնքերը դադրեցընել. տուրտ էթմէք, ալըգօյմագ, մէն էթմէք. 2. մուհարէպէ էթմէք, սիլահլարը պըրագմագ ։

Ἀνακωχή - ῆς (ἡ) tregua, sospensione delle armi. զէնքերուն դադրիլը. մուհարէպէ ։

Ἀναλαλάζω. Μ. άξω, gridar (nella guerra) gridare alalà. (պատերազմի մէջ) աղաղակ հանել՝ պոռալ պոռթկալ. (ճէնկտէ) հայգըրմագ, խայգըրմա պաղըրմագ ։

Ἀναλαμβάνω. Μ. λήψομαι, riprendere, riavere. 2. riassumere. 3. intraprendere. 4. prendere. նորէն առնել՝ ձեռք բերել. 2. նորէն վրան առնել. 3. ձեռք զարնել. 4. բռնել. եէնիտէն ալմագ՝ էլինէ կէթիրմէք. 2. եէնիտէն իւստիւնէ ալմագ. 3. էլ գօյմագ, պաշլամագ էթմէք. 4. թութմագ ։

Ἀναλάμπω. Μ. ψω, risplendere, rilucere, prender del fuoco, ardersi. փայլիլ, վառվռիլ, երուիլ, բռնկիլ. փարլամագ, եալդըզլամագ, եանմագ, թութուշմագ ։

Ἀναλγὴς - έος (ὁ, ἡ)
Ἀνάλγητος (ὁ, ἡ) } privo di dolore, chi non sente il dolore. 2. senza compassione, duro. ցաւ չունեցող՝ չզգացող. 2. անգութ, քարէ սիրտ ունեցող. աճըսըզ, աճը դույմազ. 2. մէրհամէթսիզ, կաւուր ։

Ἀναλέγω. Μ. έξω, καὶ λέγομαι. Μ. λέξομαι, cogliere, raccogliere. 2. richiamarsi alla mente, riflettere. 3. leggere. 4. ripetere a memoria. ժողվել, մէկ ընել. 2. միտքը բերել, մտածել. 3. կարդալ. 4. բերնուց զրուցել. թօփլամագ, պիր էթմէք. 2. ֆիքրինէ կէթիրմէք, մուլահազա էթմէք. 3. օգումագ. 4. էզպէրտէն օգումագ ։

Ἀνάλεκτος (ὁ, ἡ) raccolto, scelto. ժողովուած, հաւաքուած, մէկ եղած. թօփլանմըշ, պիր օլմուշ։

Ἀνάληψις - εως (ἡ) assunzione (figura rettorica) (Λατ. Repetitio). 2. l'azione di riprendere. 3. ristabilimento delle forze. ձեռնարկելը, նորէն ձեռք առնելը (բառ ոմանց՝ աւելադրութիւն) (ճարտասանական ձեւ մըն է). 2. նորէն ձեռքը առնելը՝ բռնելը. 3. կազդուրելը, ուժովնալը. թէքրար էլէ ալմաք (շէքլի պիր մէճազ). 2. թէքրար էլինէ ալմաք՝ թութմաք. 3. դիրիլմէսի, գուվվէթլէնմէսի, էսքի հալինէ գէլմէսի։

Ἀναλίσκω. M. αλώσω, spendere, consumare. ծախսել, հատցնել. թէլէֆ՝ հարճ էթմէք։

Ἀνάλλακτος (ὁ, ἡ), Ἀμετάβλητος.

Ἀναλλοίωτος (ὁ, ἡ) invariabile. անայլայլելի, չփոխուող. դէյիշմէզ։

Ἄναλμος καὶ Ἀνάλμυρος (ὁ, ἡ) non salato, senza salamoja. չաղած, աղիջուրի չդրուած. թուզսուզ, սալամուրասըզ։

Ἀναλογεῖον (τὸ) leggio. գրակալ. րահլէ (քիլիսէլէրդէ քիթապ գօյուլմագ իչին գուլլանըլան պիր նէվի էսկէմլէ)։

Ἀναλογέω - ῶ. M. ήσω, avere della proporzione, analogia, esser analogo. համեմատութիւն ունենալ, յարմար՝ պատշաճ ըլլալ. մունասիպէթլի հիսսէսի օլմագ. մունասիպ օլմագ։

Ἀναλογία - ας (ἡ) analogia, proporzione. պատշաճողութիւն, յարմարութիւն. հիսսէ, մունասիպէթ, թէնասիւպ։

Ἀναλογίζομαι. M. ίσομαι, contare, calcolare, supputare. 2. considerare, riflettere. համրել, թուել. 2. մտածել. սայմագ, հէսապ էթմէք. 2. դիւշիւնմէք, մուլահազա էթմէք, մութալաա էթմէք։

Ἀναλογικὸς - ἡ - όν. proporzionato, analogico. յարմար, համեմատական. մունասիպ, մութանասիպ։

Ἀναλογισμὸς (ὁ) considerazione, riflessione. 2. supputazione. մտածելը. 2. հաշուելը, համրելը. մուլահազա, դիւշիւնճէ, թէֆէքքիւր. 2. հէսապ. 3. Ἀναλογία.

Ἀνάλογος (ὁ, ἡ) analogo, proporzionato. համեմատ, վերաբան, պատշաճ. մունասիպ, էօլչիւլիւ. λόγως. ἐπίῤ

Ἀνάλυσις - εως (ἡ) (φυσικ. μθμτκ. λογικ. γραμμτκ.) analisi, dissoluzione. վերլուծութիւն, լուծում. հալլ, թահլիլ, չէօզմէ։

Ἀναλύτης - ου (ὁ) che analizza, solve. վերլուծող, լուծող. հալլ՝ թահլիլ էտիճի։

Ἀναλυτικὸς - ἡ - όν. analitico. վերլուծական. հալլը՝ թահլիլէ մախսուս։

Ἀναλύω. M. ύσω, dissolvere, analizzare. վերլուծութիւն շինել, քակել, լուծել. թահլիլ էթմէք, չէօզմէք։

Ἀνάλωμα (τὸ) spesa. ծախք. հարճ, մասրաֆ։

Ἀναμανθάνω. M. μαθήσομαι, imparare di nuovo, riapprendere. նորէն սորվիլ. թէքրար էօյրէնմէք։

Ἀναμαρτησία - ας (ἡ) innocenza, impeccabilità. մեղք՝ յանցանք չունենալը, անմեղութիւն. գիւնահսըզլըգ, մասումլուգ։

Ἀναμάρτητος (ὁ, ἡ) innocente, impeccabile. անմեղ, յանցանք չունող. սուչսուզ, մասում, ղուսուրսուզ, գիւնահսըզ. τήτως. ἐπίῤ.

Ἀναμένω. M. μενῶ, aspettare, attendere. 2. riferire. 3. persistere. սպասել. 2. ետ ձգել, ուշացնել. 3. դիմանալ, հաստատ կենալ. պէքլէմէք. 2. թէքլիֆ էթմէք. 3. դայանմագ, դայանըպ դուրմագ։

Ἀνάμεσος (ὁ, ἡ) che è in mezzo. մէջ տեղը եղող. օրթադա օլան. Ἀνάμεσον ἢ ἀνὰ μέσον. ἐπίῤ. in mezzo. մէջը, մէջ տեղը. օրթասընդա։

Ἀνάμεστος (ὁ, ἡ) ripieno. լեփլեցուն. դօպ դօլու։

Ἀναμετρέω - ῶ. M ήσω, rimisurare. նորէն չափել. թէքրար էօլչմէք։

Ἀναμέτρησις - εως (ἡ) rimisurazione. նորէն չափելը. թէքրար էօլչմէ։

Ἀναμίγνυμι M. ίξω, mescolare, intromischiare. խառնել, խառնիխուռն ընել. գարըշդըրմագ, գաթըշ գարըշդըրմագ։

Ἀνάμικτος (ὁ, ἡ) mischiato. խառնուած. գարըշմըշ, գարըշըգ։

Ἀναμιμνήσκω. M. μνήσω, richiamare alla memoria di... ricordare. միտքը ձգել՝ բերել, յիշել տալ. ֆիքրինէ գէթիրմէք, դիւշիւրմէք. (μσ) Ἀναμιμνήσκομαι. richiamarsi alla mente, ricordarsi. միտքը բերել, յիշել. ֆիքր էթմէք, անմագ, դիքր էյլէմէք, հաթըրընա գէթիրմէք։

Ἀναμὶξ - ἐπίῤ. mescolatamente, confusamente. խառն ի խուռն. գարմագարըշ, ալթ-իւսթ։

Ἀνάμιξις - εως (ἡ) permischiamento, mescolanza. խառնուրդ. գարըշըգլըգ։

Ἀναμισθόω - ῶ. M. ώσω, riaffittare. նորէն ի վարձու տալ. թէքրար քիրայա վէրմէք։

Ἄναμμα - ατος (τὸ) ciò ch'è acceso. վառած բան. եանմըշ նէսնէ։

Ἀνάμματος (ὁ, ἡ) senza vincoli, nodi, slegato. կապ չունող, քակուած. դիւյիւմսիւզ, պաղսըզ, չէօզիւգ։

Ἀναμμένος (ὁ, ἡ) καὶ Ἀνημμένος. Ἰων. παθ. πρκ. τ. μετχ. τ. Ἀνάπτω.

Ἀνάμνησις - εως (ἡ) reminiscenza, rimembranza, ricordanza. միտքը բերելը, յիշելը. ֆիքր էյլէմէքլիք, դիքր էթմէքլիք, անմագլըգ, ֆիքրէ գէթիրմէքլիք։

Ἀναμνηστικὸς - ἡ - όν. atto a ricordarsi, che serve a richiamare alla memoria. 2. che si ricorda facilmente. միտքը բերելու՝ յիշելու յարմար. 2. դիւրութենով միտք բերող. դիքր էթմէյէ այիտ. 2. չապուգ դիքր օլունուր։

Ἀνάμνηστος (ὁ, ἡ) ricordato. միտք եկած, յիշատակուած. դիքր օլունմուշ, անըլմըշ։

Ἀναμορφόω - ῶ. M. ώσω, riformare. նորէն ձեւի դնել. թէքրար շէքլէ գօյմագ, շէքիլլէնմէք։

Ἀναμόρφωσις - εως (ἡ) riformazione, riforma. նորէն ձեւի դնելը. թէքրար շէքլէ գօյմագ։

Ἀναμοχθίζομαι. M. ίσομαι, gemere, sospirare. ախ ընել, հառաչել. ախ էթմէք, ախ ուրուպ՝ թէնէֆֆիւս էթմէք։

Ἀναμυρίζω. Μ. ίσω, unguentare di nuovo. նորէն օծել. [illegible]

Ἀναμύω. Μ. ύσω, aprire gli occhi. աչուրնե-րը բանալ. [illegible]

Ἀναμφίβολος (ὁ, ἡ) indubitato, certo. ըղորդ, յայտնի, ստոյգ, աներկբայ. [illegible] - βόλως. ἐπίῤ.

Ἀναμφίλεκτος (ὁ, ἡ) indubitato, senza controversia, incontestabile. ստոյգ, ը-ղորդ, վէճ կռիւ չունեցող. [illegible] λέκτως. ἐπίῤ.

Ἀναμφίλογος (ὁ, ἡ), Ἀναμφίλεκτος. λόγως. ἐπίῤ. = έκτως. ἐπίῤ.

Ἀνανάγκαστος (ὁ, ἡ) volontario, non sforzato. չբռնադատուած, կամաւոր. [illegible]

Ἀνανδρεία - ας (ἡ) (σπν) } mancanza di coraggio, viltà. 2. l'essere senza marito.

Ἀνανδρία - ας (ἡ) } վախկոտութիւն, վատութիւն. 2. երիկ չունենալը, անայր ըլլալը. [illegible] 2. [illegible]

Ἄνανδρος (ὁ, ἡ) vile, timido, pauroso, codardo. 2. privo di marito. վատուժ, վախկոտ. 2. երիկ չունեցող. [illegible] 2. [illegible] ἀνδρως. ἐπίῤ.

Ἀνανδρόω - ῶ. Μ. ώσω, effemminare. 2. castrare, rendere eunuco. կնատ ընել. 2. կատել. [illegible] 2. [illegible]

Ἀνάνδρωτος (ὁ, ἡ) κυρ. γυνη. vedova, priva di marito. երիկ չունեցող, այրի. [illegible]

Ἀνανέμω. Μ. εμῶ, distribuire di nuovo. նորէն բաշխել. [illegible]

Ἀνανεόω - ῶ. Μ. ώσω, rinnovare, ristaurare. նորոգել, նորէն շինել. [illegible]

Ἀνανεύω. Μ. εύσω, far cenno di nò, ricusare. գլխով չէ ըսել, հրաժարիլ. [illegible]

Ἀνανέωσις - έως (ἡ) rinnovazione, ristauro. նորոգելը. [illegible]

Ἀνανθέω - ῶ. Μ. ήσω, rifiorire. նորէն ծաղկիլ. [illegible]

Ἀνανθής - έος (ὁ, ἡ) (ἀ στερητ. ἄνθος) privo di fiori. ծաղիկ չունեցող. [illegible]

Ἀνανοέω - ῶ. Μ. ήσω, ricordarsi. միտքը գալ, յիշել. [illegible]

Ἀνανοίγομαι. Μ. οίξομαι, (ναυτ.) inoltrarsi al mare, allargarsi. ծովը բացուիլ, խորունկը երթալ. [illegible]

Ἀνανταπόδοτος (ὁ, ἡ) κυρ. παρὰ γρμτ. (discorso) difettivo, (periodo) pendente, che non ne ha un secondo, cui attribuisi. կէսկատար (խօսք), պակաս (պարբերութիւն.) [illegible]

Ἀναντήῤῥητος (ὁ, ἡ), Ἀναμφίλεκτος.

Ἀναντηῤῥήτως - ἐπίῤ., Ἀναμφιλέκτως.

Ἄναξ - ακτος (ὁ) (ἀνάσσω) Re, principe. թագաւոր, իշխան. [illegible]

Ἀναξήρανσις - εως (ἡ) disseccazione, disseccamento. չորնալը կամ չորցնելը. [illegible]

Ἀναξία - ας (ἡ) θηλ. τ. Ἀνάξιος.

Ἀναξιδώρα - ας (ἡ) ἐπίθ. τ. Δήμ. che produce i doni della terra. գետնին արդիւնքները բուսցընող. [illegible]

Ἀναξιόλογος (ὁ, ἡ) di verun conto, ignobile. բանի տեղ չդրուող, փառք չունող, խօսքը չեղող. [illegible]

Ἀναξιοπαθέω - ῶ. Μ. ήσω, soffrire delle cose indegne, soffrire ingiustamente. անիրաւ բաներ քաշել, անիրաւ տեղը քաշել. [illegible]

Ἀνάξιος - α ἡ ος - ον. indegno di verun conto. անարժան, արժանի չեղող, բանի տեղ չդրուող. [illegible]

Ἀναξιότης - ητος (ἡ) indegnità. արժանի չըլլալը. [illegible]

Ἀναξίως - ἐπίῤ. indegnamente. առանց արժանի ըլլալու. [illegible]

Ἀναξυνόω - ῶ. Μ. ώσω, Ἀνακοινόω.

Ἀναξυρὶς - ίδος (ἡ) calzoni. վարտիք. [illegible]

Ἀναπαιδεύω. Μ. εύσω, istruire da capo. նորէն կրթել. [illegible]

Ἀνάπαιστος (ὁ, ἡ) ripercosso. նորէն զարնուած, հարուած. [illegible] (οὐσ [ὁ]) anapesto. (piede metrico, di cui le prime due sillabe son brevi, e l'ultima lunga, dattilo inverso). վերջադասնի (տաղաչափական ոտք մըն է, ուրուն որ առջի երկու վանկերը կարճ են, ու վերջինը երկան). [illegible]

Ἀναπαλαίω. Μ. αίσω, lottare di nuovo. նորէն կռուիլ. [illegible]

Ἀνάπαλιν - ἐπίῤ. tutto il contrario, all' opposto. ընդ հակառակն. [illegible] = Ἔκπαλιν.

Ἀναπάλλω. Μ. παλῶ, vibrare. ճօճել. [illegible]

Ἀναπάρτιστος (ὁ, ἡ) imperfetto, mancante, informato, mezzo terminato. անկատար, պակաս, կէսկատար. [illegible]

Ἀναπατέω - ῶ. Μ. ήσω, camminare sopra, contro la corrente d'un fiume. գետ ի վեր քալել, գետին վազածին դէմ երթալ. [illegible]

Ἀνάπαυλα - ης (ἡ), = Ἀνάπαυσις. 2. luogo di riposo. հանգչելու տեղ. [illegible]

Ἀνάπαυμα - ατος (τὸ) riposo, quiete, cessazione. հանգստութիւն, դադարելը, հանգչիլը. [illegible]

Ἀναπαύσιμος (ὁ, ἡ) atto a riposare, a ricreare, ricreativo. հանգչեցնող, դադրեցնող. [illegible]

Ἀνάπαυσις - εως (ἡ), Ἀνάπαυλα. 2. riposo, cessazione. հանգիստ, կանգ առնելը. [illegible]

Ἀναπαυτή (στή) ριος - ου (ὁ, ἡ) che serve di riposo. *Հանգչելու յարմար.* ռահաթ էթմէյէ տայիր՝ լայըգան մախսուս ։

Ἀναπαυστήριον (τὸ) luogo di riposo. 2. segnale di riposo. *Հանգչելու տեղ. 2. պատերազմի մէջ տրուած հանգստեան նշան.* տինլէնէճէք եէր. 2. ճէնկտէ ռահաթ էթմէք իչին վէրիլէն նիշան ։

Ἀναπαύω. M. παύσω, far riposare, ricreare, far cessare. *Հանգչեցնել, դադրեցնել.* տինլէնտիրմէք, ռահաթ էթտիրմէք, ֆէրահ էթտիրմէք ։

Ἀναπάυομαι. M. άυσομαι, riposarsi, cessare. 2. essere quieto. 3. coricarsi. 4. morire. *Հանգչիլ, դադրիլ. 2. Հանդարտ ըլլալ. 3. պառկիլ. 4. մեռնիլ.* ռահաթլանմագ, ֆէրահ էթմէք. 2. ռահաթ օլմագ, ասուտէ օլմագ. 3. եաթմագ. 4. էօլմէք ։

Ἀναπείθω. M. πείσω, persuadere con maniere ingannevoli, ingannare. 2. eccitare, suscitare. *խաբելով Հաւանեցնել՝ միտքը դարձընել, խաբել. 2. ոտք վերցնել.* ալտաթըբ պիր վէճ իլէ իգնա էթմէք, ալտաթմագ. 2. այագա գալտըրմագ, թահրիք էթմէք ։

Ἀνάπειρα - ας (ἡ) (κυρ. ναυτ) esperimento, *փորձ.* թէճրիպէ, իմթիհան ։

Ἀναπειράομαι - ῶμαι. M. άσομαι, tentare di nuovo. *Նորէն փորձել.* թէքրար թէճրիպէ իմթիհան էթմէք, սընամագ ։

Ἀναπείρω. M. περῶ, trafiggere, trasforare. *ծակելով մէկ դիէն մէկալ դին անցնել.* պիր թարաֆտան օպիր թարաֆընա տէլէք կէչիրմէք ։

Ἀνάπεισμα - ατος (τὸ) animamento, coraggio. 2. gomena, cavo. *սիրտ առնելը, քաջալերութիւն. 2. խարսխի պարան, մալուխ.* ճէսարէթ, եիւրէք. 2. կէմի հալաթը, գալըմար ։

Ἀναπειστήριος - α ἢ ος - ον. persuasivo. *Համոզող.* իգնա էտիճի ։

Ἀνάπειστος (ὁ, ἡ) persuaso, ingannato. *Համոզուած, խաբուած.* իգնա օլմուշ, ալտանմըշ ։

Ἀναπέμπω. M. πέμψω, tramandare. 2. mandare indietro. *վեր խրկել, դուրս տալ. 2. ետ խրկել.* եօգարը սալմագ, վէրմէք. 2. կէրի կէօնտէրմէք ։

Ἀναπέπτω. M. πέψω, ricuocere. *Նորէն եփել.* թէքրար փիշիրմէք ։

Ἀναπηδάω - ῶ. M. ήσω, saltellare, insaltare. *ցաթկոտել, վեր կամ վրան նետուիլ.* սըչրամագ, աթլամագ, սըչրայըբ եուգարը վարմագ ։

Ἀνάπηρος (ὁ, ἡ) storpiato. *Հաշմանդամ.* սագաթ ։

Ἀναπίνω. M. πίομαι, ribevere. *Նորէն խմել.* թէքրար իչմէք ։

Ἀναπίπτω. M. cadere in dietro, inclinarsi. *ետ ինկնալ, ծռել, քովի վրա ինկնալ.* կէրիյէ տիւշմէք, էյիլմէք, եան եաթմագ ։

Ἀναπιστεύω. M. εύσω, confidare, sperare di nuovo alle sue forze. *Նորէն իր ուժին՝ զօրութեանը վստահիլ.* թէքրար գուվվէթինէ կիւվէնմէք, իւմիտ էթմէք ։

Ἀναπλανάομαι - ῶμαι. M. ήσομαι, Περιπλανῶμαι.

Ἀνάπλασις - εως (ἡ) riformazione. *Նորէն շինելը.* թէքրար եափմագլըգ՝ շէքիլէ գօմագլըգ, գուրմագլըգ ։

Ἀνάπλασμα - ατος (τὸ) finzione, cosa fittizia. *շինծու բան.* ույտուրմա նէսնէ, տիւզմէ շէյ ։

Ἀναπλάσσω (ττω) M. πλάσω, riformare, rifare. 2. formare nella sua immaginazione, inventare. *Նորէն շինել. 2. Հնարել, միտքէն շինել.* թէքրար եափմագ. 2. ույտուրմագ, իճատ էթմէք, թէսվիր էթմէք, ֆիքրինտէն չըգարմագ ։

Ἀναπλέκω. M. πλέξω, intrecciare. *Մէկ տեղ հիւսել.* պիրպիրինէ էօրմէք ։

Ἀναπλέω. M. πλέυσομαι, sortir dal porto, solcare in alto mare. 2. rimontare contro la corrente. 3. rinavigare. *Նաւահանգիստէն ելել, խորունկը բացուիլ. 2. գետին վազածին դէմ երթալ. 3. Նորէն նաւարկել.* իսքէլէտէն այրըլմագ, տէրինէ աչըլմագ, էնկինէ վարմագ. 2. սույուն ագընթըսը գարշը վարմագ. 3. թէքրար կէմի իլէ կիթմէք ։

Ἀνάπλεως (ὁ, ἡ) ripieno. *լեփ լեցուն.* տօփտօլու ։

Ἀναπληρόω - ῶ. M. ώσω, supplire, riempiere. *տեղը լեցընել.* եէրինի տօլտուրմագ, էքսիկինի թէմամլամագ ։

Ἀναπλόος - ους (ὁ) partenza delle nave, sortita dal porto. 2. ritorno. *Նաւահանգիստէն զատուիլը, խորունկը բացուիլը. 2. դարձ.* իսքէլէտէն այրըլմագլըգ, էնկինէ չըգմագլըգ. 2. ավտէթ ։

Ἀναπλύνω. M. πλυνῶ, lavare, risciacquare. *լուալ, ցօղուել.* չալգամագ, եայգամագ ։

Ἀνάπλωσις - εως (ἡ) sviluppamento. 2. esplicazione, interpretazione. *ծալքը բանալը. 2. բացայայտութիւն, մեկնութիւն.* պիւրքիւյիւ աչմագ. 2. մանա, թէֆսիր, շէրհ ։

Ἀναπνείω, ἀντὶ Ἀναπνέω.

Ἀνάπνευμα - ατος (τὸ) luogo di riposo. *Հանգչելու տեղ.* ռահաթ իտէճէք մահալ ։

Ἀνάπνευσις - εως (ἡ), = *Ἀναπνοὴ καὶ Ἀνάπαυσις.*

Ἀναπνευστικὸς - ἡ - όν. che serve alla respirazione. *շունչ առնելու յարմար.* նէֆէս ալմայա տայիր՝ մախսուս ։

Ἀνάπνευστος (ὁ, ἡ), *ἀντὶ Ἀπνεύστος.*

Ἀναπνέω - ῶ. M. έυσω, respirare. *շունչ առնել.* նէֆէս ալմագ, սօլուգ ալմագ ։

Ἀναπνίγω. M. πνίξω, soffocare (la voce). *խղդել (ձայնը).* պօղմագ (սէսինի) ։

Ἀναπνοὴ καὶ Ἀνάπνοια - ας (ἡ) respiro, respirazione. 2. esalazione. 3. spiraglio. 4. ricreazione. *շունչ առնելը, շնչառութիւն, շնչաբերութիւն. 2. արտաշնչութիւն. 3. շնչամուտ. 4. կանկ, սիրտ առնելը, Հանգչիլը.* նէֆէս ալըշ վէրիշ, սօլուգ ալմագլըգ. 2. պուխար, պուղու ասըլմալը. 3. սօլուգլուգ. 4. տինլէնմէք ։

Ἀναπόβλητος (ὁ, ἡ) che non si può perdere. 2. non si può rigettare. *չկորսուելու. 2. չանարգուելու, չխոտուելու.* գայպ օլմազ. 2. րէտտ օլմազ, աթըլմազ ։

Ἀναπόγραφος (ὁ, ἡ) non inscritto. *ցանկը չանցած.* թէֆթէրէ կէչմէմիշ ։

Ἀναπόδεικτος (ὁ, ἡ) che non si può di-

mostrare, provare. չցուցանելն, չհաստատունելն. խալըմ օլմագ։

᾿Αναποδείκτως - ἐπίῤ. senza prova, dimostrazione. առանց փորձի՝ ապացուցի. իսպաթսըզ։

᾿Αναπόδοτος (ὁ, ἡ) non restituito. եւ չորուած, չյանձնուած. թէսլիմ օլմամըշ, եէրինէ վէրիլմէմիշ։ (γραμτ) = ᾿Ανανταπόδοτος.

᾿Αναπόδραστος (ὁ, ἡ) inevitabile. չփախչելն, չխալըսելն. գաչընըլմազ, գուրթուլմազ։

᾿Αναπολόγητος (ὁ, ἡ) inescusabile, ingiustificabile. անջատագովելի, արդար չելլալն, չպաշտպանուելն. աւալօւալ ննէմազ, ուզրի օլմազ, աւալօրանազ։

᾿Αναπομπὴ - ῆς (ἡ) l'azione di mandare, di indirizzare sopra, o indietro. վեր կամ ետեւը երկնցընելը խրկելը. եօգարը, եախօտ էնէախնէ եօլլամագլըգ՝ աամագլըգ։

᾿Αναπομπὸς (ὁ, ἡ) che manda sopra, o indietro. վեր կամ ետեւը խրկող. եօգարը՝ եախօտ էնէախնէ եօլլայան՝ կիմսէտէր։

᾿Αναπόσβεστος (ὁ, ἡ) non estinto. 2. inestinguibile. չմարած. 2. չմարիր, անշէջ. սէօնմէմիշ. 2. սէօնմէզ։

᾿Ανάπρασις - εως (ἡ) rivendita. նորէն ծախելը. թէքրար սաթմագլըգ։

᾿Αναπράτης - ου (ὁ) rivenditore. նորէն ծախող. թէքրար սաթան։

᾿Αναπράσσω (ττω) M. ξω. esigere i debiti. առնելիքը ուզել. ալաճագլարը իսթէմէք։

᾿Αναπρεσβεύω. M. εύσω, mandare degli ambasciatori. դեսպան խրկել. էլչի կէօնտէրմէք իթմաք էլմէք։

᾿Αναπτερόω - ῶ. M. ώσω, dare delle ali. 2. incoraggiare, animare. թեւ տալ, թեւաւորել. 2. սիրտ տալ, քաջալերել. գանատ վէրմէք, գանատլանմագ. 2. եէ րէք՝ ճէսարէթ վէրմէք։

᾿Αναπτερυγίζω. M. ίσω, aprire le ali per volare. թռչելու համար թեւերը բանալ. գանատլարընը աչըպ հավալանմագ։

῎Αναπτος (ὁ, ἡ) (ἀ, ἅπτω, ἢ ἅπτομαι) non toccato, intatto. 2. non acceso. չդպուած, ձեռք չզարնուած. 2. չվառած. էլ տէյմէմիշ, դօգունուլմամըշ. 2. եանմամըշ։

᾿Ανάπτυξις - εως (ἡ) spiegamento, l'azione di aprire, di sviluppare, sviluppo. քակելը, բանալը. ալմա, չէօզմէ. (μτφρ.) spiegazione. բացայայտութիւն, պարզաբանութիւն. մանա, շէրհ։

᾿Ανάπτυσις - εως (ἡ) sviluppamento. քակում, բանալը. չէօզմէքլէք, ալմագլըգ։

᾿Αναπτύσσω. M. ύξω, sviluppare, aprire. բանալ, քակել, պարզել. աչմագ, չէօզմէք, շէրհ էթմէք։

᾿Ανάπτω. M. ψω, attaccare, sospendere. 2. attribuire (la colpa), imputare. 3. accendere il lume. 4. eccitare, suscitare, destare. կախել, բարձրը տեղ մը կացընել. 2. վրան նետել, մեղադրել. 3. լոյս՝ ճրագ վառել. 4. ոտք վերցընել, գրգռել. ասմագ, եիւքսէք պիր մահալտէ եօգարը. 2. եիւքլէմէք, սուչլամագ. 3. չըրա եագմագ. 4. այագլանդըրմագ, թահրիք էթմէք։

᾿Ανάπτωσις - εως (ἡ) il mettersi a tavola. 2. caduta alla rovescia. 3. abbattimento. սեղան նստիլը. 2. գլխիվար իյնալը. 3. ուժէ իյնալը. սօֆրայա օթուրմագլըգ. 2. թէրսինէ տիւշմէք. 3. գուվվէթտէն տիւշմէք։

᾿Αναπυρόω - ῶ. M. ώσω, accendere. infiammare. բռնկցնել. թութուշտուրմագ, եագմագ։

᾿Αναπωλέω - ῶ. M. ήσω. rivendere. նորէն ծախել. թէքրար սաթմագ։

᾿Αναπώλημα - ατος (τὸ) rivendita. նորէն եղած ծախք, կրկին ծախք. թէքրարտան օլան սաթըշ։

᾿Ανάργυρος (ὁ, ἡ) privo di argento, di denaro. արծաթ չունեցող, անարծաթ. կիւմիւշսիւզ, աքչէսիզ, բարասըզ։

᾿Αναρθρία - ας (ἡ) debolezza delle articolazioni, dei nervi. 2. mancanza d'articoli (in gram). յօդերուն, ջիղերուն տկարութիւնը. 2. նախդիր չունենալը (քերակ). օյնագլարըն կէվշէքլիկի. 2. հարֆի թարիֆ (իլմի սարֆտէ)։

῎Αναρθρος (ὁ, ἡ) senza articoli (in gram) 2. mal costituito, privo di nervi, debole, snervato. աննախդիր, նախդիր չունեցող (քերակ). 2. յօդերը՝ ջիղերը թուլցած, վատուժ. հարֆսըզ (իլմի սարֆ). 2. օյնագլարը՝ սինիրլէրի կէվշէմիշ, գուվվէթսիզ, չիւրիւք, ἀρθρως - ἐπίῤ.

᾿Αναριθμέω - ῶ. M. ήσω, rinumerare. նորէն համրել. թէքրար սայմագ։

᾿Αναρίθμητος (ὁ, ἡ) innumerabile, infinito, immenso. 2. ignorante d'aritmetica. չհամրուելի, չլմնանար, անչափ. 2. թուաբանութիւն չգիտցող. սայըլմազ, հէսապսըզ կիւլլի, հատտսըզ. 2. իլմի հէսապ պիլմէյէն։

᾿Ανάριθμος (ὁ, ἡ), = ᾿Αναρίθμητος. 2. che non è contato per nulla. բանի տեղ չդրուած, փուճ սեպուած. չեյ եէրինէ գօյուլմամըշ, խօր թութուլմուշ։

᾿Ανάριστος (ὁ, ἡ) che non ha pranzato. օրհասական կերակուր չկերած. էօյլէն եէմէյի եէմէմիշ։

῎Αναρκτος (ὁ, ἡ) privo di maestro, padrone. 2. non soggetto all'imperio. վարպետ՝ տէր չունեցող. 2. տէրութեան տակ չեղող. խօճասըզ, սահիպսիզ. 2. հիւքմ ալթընտա օլմայան։

᾿Αναρμόδιος (ὁ, ἡ), = ᾿Ανάρμοστος.

᾿Αναρμόζω. M. όσω, aggiustare, copulare, congiungere con maestria. յարմարցնել, քովէ քով կացնել, վարպետութեամբ կարգընել՝ յարմարել. ույտուրմագ, ուստալըգ իլէ պիրլէշտիրմէք, պիր եէրէ եէրլէշտիրմէք, պիրլէ եէրինէ գօյմագ։

᾿Αναρμοστέω - ῶ. M. ήσω, non convenire, esser incongruente. անյարմար, անվայել ըլլալ. եագըշըգսըզ մունասիպէթսիզ օլմագ, ույղունսուզ օլմագ, մէթսիզ կէլմէք։

᾿Ανάρμοστος (ὁ, ἡ) incongruente, inconveniente. անվայել, անյարմար. մունասիպէթսիզ, եագըշըգսըզ, ույղունսուզ։

᾿Αναρπάζω. M. άσω, ἢ άξω, rapire con forza e rapidità. 2. far sparire dal mezzo. 3. richiamar al giudizio. բռնի ու շուտով մը յափշտակել. 2. մէջ տեղէն աներեւոյթ ընել, առնել տանիլ. 3. ի դատ կոչել. զօր իլէ, չապուգ գափմագ. 2. օրթատան նապէտիտ՝ կէօզտէն գայպ էթմէք. 3. տիւվանա չաղըրմագ։

Ἀνάρπαστος (ὁ, ἡ) rapito tolto via. *յափշտակուած.* [illegible]

Ἀναῤῥήγνυμι. M. ῥήξω, fendere con rumore. 2. aprirsi (come la terra da un terremoto). 3. sortire, o far sortire in mezzo con rumore. 4. rompere di nuovo. *փաթթռտոց հանելով պատռել, ճեղքել. 2. բացուիլ. (ինչպէս գետինը շարժէն). 3. փաթթռտոցով ելլել կամ հանել. 4. նորէն կոտրել.* [illegible]

Ἀνάῤῥηξις - εως (ἡ) rottura, apertura fatta con violenza. *կոտրիլը՝ մէկէն՝ ի մէկ ուժով բացուիլը, պատռիլը.* [illegible]

Ἀναῤῥίπτω. M. ῥίψω, gettare in alto, all'aria. 2. azzardarsi, arrischiarsi. *վեր՝ ող նետել. 2. ինքը զինքը վտանգի մէջ նետել, գնել.* [illegible]

Ἀνάῤῥιψις - εως (ἡ) l'azione di gettare in alto. 2. azzardo *վեր նետելը. 2. ինքը զինքը վտանգի մէջ գնելը.* [illegible]

Ἀνάῤῥοια - ας (ἡ) } riflusso. *մակընթացութ.*
Ἀνάῤῥους - ου (ὁ) } [illegible]

Ἀναῤῥώννυμι. M. ῥώσω, fare riacquistare le sue forze. *ուժովցնել, կազդուրել.* [illegible] (μσ) ristabilirsi in piena salute. *ուժովնալ, ողջնանալ.* [illegible]

Ἀνάῤῥωσις - εως (ἡ) ristabilimento nella salute, riacquisto delle forze. *կազդուրում, ողջնանալը.* [illegible]

Ἀνάρσιος - α ἡ ος - ον. incongruente. 2. implacabile. *անյարմար. 2. չհաշտուող, չար.* [illegible]

Ἀναρτάω - ῶ. M. ήσω, sospendere, attaccare in alto. *կախել, բարձրը տեղ մը կախել.* [illegible]

Ἀνάρτιος (ὁ, ἡ) κυρ. ἀριθμός. impari. *կենտ.* [illegible]

Ἀνάρτυτος (ὁ, ἡ) non apprestato. *չպատրաստուած.* [illegible]

Ἀναρχαΐζω. M. ίσω, rendere nuovamente antico. *նորէն հինցընել, հին ընել.* [illegible]

Ἀναρχία - ας (ἡ) anarchia, insubordinazione. *անիշխանութիւն. հպատակ չըլլալը, հրամանի տակ չըլլալը.* [illegible]

Ἄναρχος (ὁ, ἡ) privo di principe, di condottiere, o magistrato, anarchico. 2. che non ebbe principio, ch'esiste dall'eternità *մեծ՝ գլուխ՝ առաջնորդ՝ իշխան չունող. 2. սկիզբ չունող, յաւիտենական ութենէ կեցող.* [illegible]

Ἀνασαλεύω M. εύσω, spesso scuotere, *յաճախ թօթվել, ցնցել.* [illegible]

Ἀνασειράζω. M. άσω, ricondurre, strascinare con una catena. 2. traviare. *շղթայով բերել՝ գետնէ քաշելով տանիլ. 2. շիտակ ճամբէն դուրս հանել.* [illegible]

Ἀνασειρασμός (ὁ) ritrazione. *ետ քաշելը.* [illegible]

Ἀνασείω. M. σείσω, scuotere, agitare. 2. eccitare. 3. minacciare. *թօթվել. ցնցել. 2. ոտք վերցնել, գրգռել. 3. սպառնալ.* [illegible]

Ἀνάσιμος (ὁ, ἡ) camuso. *տափակ քիթով.* [illegible]

Ἀνασκάπτω. M. κάψω, sradicare, scavar dal fondo. 2. rovinare, atterrare. *արմատէն խլել, հիմէն բրել, հանել. 2. կործանել, քանդել.* [illegible]

Ἀνασκαφή - ῆς (ἡ) scavo, scavamento. *փորելը՝ դուրս հանելը.* [illegible]

Ἀνασκευάζω. M. άσω, ricostruire, ristaurare. 2. distruggere, demolire. 3. far bagaglio per trasmigrare. *նորէն շինել, նորոգել. 2. փլցնել, կործանել. 3. ուրիշ տեղ երթալու համար կահ կարասիքը ժողվել.* [illegible]

Ἀνασκευαστικός - ή - όν. distruttivo. 2. proprio a ristaurare. *փլցնող. 2. նորոգելու յարմար.* [illegible]

Ἀνασκευή - ῆς (ἡ) ristauro, ricostruzione. 2. distruzione, demolizione. *նորոգելը. 2. փլցնելը, քանդելը, աւրելը.* [illegible]

Ἀνασκησία - ας (ἡ) mancanza d'esercizio. *անկրթութիւն.* [illegible]

Ἀνάσκητος (ὁ, ἡ) non esercitato. *չկրթըուած.* [illegible]

Ἀνασκήτως - ἐπίῤ. senza esercizio. *առանց կրթութեան.* [illegible]

Ἀνάσπασις-εως (ἡ) sradicamento. *արմատէն խլելը.* [illegible]

Ἀνάσπαστος (ὁ, ἡ) sradicato. *արմատէն խլած.* [illegible]

Ἀνασπαστός (ὁ, ἡ) che si può sradicare. *արմատէն խլուելու կարելի.* [illegible]

Ἀνασπάω. M. σπάσω, sradicare. 2. tirar dietro. 3. alzar sopra. *արմատէն խլել. 2. ետ քաշել. 3. վեր վերցնել.* [illegible]

Ἄνασσα - ης (ἡ) θηλ. τ. Ἄναξ. Regina, principessa. *թագուհի, իշխանուհի.* [illegible]

Ἀνάσσω. M. ανάξω, (ἄνω, ἀνύω) regnare, imperare. 2. reggere, dirigere. *թագա-*

ւորութիւն քչել, տիրել. 2. կառավարել. դեւլեթ օխութմագ, հուքիւմեթ եթմէք, հւքմ էթմէք. 2. չեւիրմէք, չեվիրմէք, ղութի էթմէք։

Ἀναστάσιμος (ὁ, ἡ) ἐκκλησ. che appartiene alla risurrezione. յարութեան պատկանած. դիրիլմէյէ մախսուս։

Ἀνάστασις-εως (ἡ) risurrezione. 2. convalescenza, ristabilimento. 3. costruzione, edificazione (d'un tempio). 4. erezione (d'una statua). 5. distruzione, devastazione. յարութիւն. 2. բժշկուիլը, ողջըննալը. 3. կանգնուիլը՝ շինուիլը (տաճարի մը) 4. (արձան մը) կանգնելը. 5. աւերելը, կործանում. դիրիլիշ. 2. դիւզէլիշ, աֆիյեթ. 3. պինա էթմէ (հեյքել). 4. դիքմէ (հէյքէլ դիքմէ օխութմագ). 5. խարապ, խարապ էթմէ։

Ἀναστατὴρ (ὁ), = Ἀναστάτης.

Ἀναστατήριος-α-ον. (κυρ. θυσία) (sacrificio) che si fa per avere riacquistata la salute. բժշկուած՝ ողջըննցած ըլլալուն համար նուիրուած (զոհ). սաղլըղընը էլտէ էթտիյի իչիւն օլունան (գուրպան)։

Ἀναστάτης-ου (ὁ) distruttore, devastatore. փլցնող, աւրող. խարապ, խարապ էտիճի։

Ἀναστατικὸς-ἡ-όν. proprio a risuscitare, a richiamare alla vita. 2. sedizioso. յարուցանելու յարմար. 2. ոտք վերցնող, խռովութիւն հանող. դիրիլթմէյէ մուվաֆըգ. 2. ֆիթնէճի, ղըզղըն. կիւրիւլտիւճի։

Ἀναστατικῶς-ἐπίῤ. sediziosamente. ոտք վերցնելով, ապստամբութեամբ. ըսյան իլէ՝ ֆիթնէճիլիք իլէ։

Ἀνάστατος (ὁ, ἡ) cacciato dalla sua patria, esiliato, trasmigrato. 2. devastato. հայրենիքէն քշուած, հալածուած, ուրիշ տեղ գնացած. 2. փլած. վաթանընտան գովուլմուշ, սիւրկիւն, պաշգա եէրէ գիթմիշ. 2. խարապ, եէր իլէ եէքսան օլմուշ։

Ἀναστατόω-ῶ. Μ. ώσω, distruggere, devastare, rovinare, rovesciare, demolire. 2. conturbare, sollevare, eccitare una sedizione. փլցնել, աւրել, կործանել, աւերշթըլել. 2. ոտք վերցնել, խռովութիւն հանել. խարապ, ալթ իւստ, եէր իլէ եէքսան էթմէք. 2. այաղա գալտըրմագ, ֆիթնէ, ղըզղըն չըգարմագ, պաշգալդըրմագ։

Ἀναστάτωσις-εως (ἡ) esterminio. 2. conturbazione. փլցնելը, աւրելը կամ իլը, կործանում. 2. խռովութիւն հանելը, ապստամբութիւն. խարապլըգ, խարապ. 2. ղըզղընլըգ, ֆիթնէճիլիք։

Ἀνασταυρόω-ῶ. Μ. ώσω, crocifiggere. 2. ricrocifiggere. խաչ հանել. 2. նորէն խաչ հանել, խաչա չէքմէք, խաչլամագ. 2. թէքրար խաչա չէքմէք։

Ἀνασταύρωσις-εως (ἡ) crocifissione. խաչ հանելը. խաչլամա։

Ἀνάστειος (ὁ, ἡ) incivile, rozzo. անկիրթ, կոպիտ. թէրպիյէսիզ, քապա։

Ἀναστέλλω. Μ. στελῶ, restringere. սխմել. սըգմագ, սըգըշդըրմագ, դըրմագ։

Ἀναστενάζω. Μ. ἄξω, | Ἀναστεναχίζω. Μ. ίσω, | Ἀναστενάχω. Μ. άξω, | Ἀναστένω (χ. Μ). — gemere altamente, sospirare. բարձր ձայնով մխա ընել, հառաչել. ախ վախ էթմէք, իչ չէքմէք, ինլէմէք։

Ἀνάστερος (ὁ, ἡ) ἀντὶ Ἄναστρος.

Ἀναστεφανόω-ῶ. Μ. ώσω, | Ἀναστέφω. Μ. στέψω. — coronare, inghirlandare. պսակել, թագ կապել. թաճլամագ, թաճ գոյմագ։

Ἀνάστημα-ατος (τὸ) erezione. 2. altezza, statura. վեր վերցնելը, կանգնելը. 2. երկայնութիւն, հասակ. դիքմէ, դիքելիշ, եուքսէքլիք. 2. պոյ բոստ, պոյ։

Ἀναστοιχειόω-ῶ. Μ. ώσω, riformare cogli stessi elementi di cui era formato. 2. sciogliere, discomporre. իր շինուած բաղադրուած նիւթէն նորէն շինել, բաղադրել. 2. լուծանել, քակել. խալգ օլունդուղու մատտէլէրտէն թէքրար եափմագ. 2. չէօզմէք, պօզմագ։

Ἀναστρατεύομαι. Μ. εύσομαι, far una nuova spedizione. նորէն զօրք ժողվել, բանակել. եէնիտէն ասքէր գալտըրմագ, օրտու գուրմագ, սեֆէր էթմէք։

Ἀναστρατοπεδεία-ας (ἡ) il levar le tende. վրաններըը վերցնելը. չադըրլարը գալդըրմա։

Ἀναστρατοπεδεύω. Μ. εύσω, levar le tende. վրաններըը վերցնել. չադըրլարը գալդըրմագ։

Ἀναστρέφω. Μ. στρέψω, convertere. ներհակը դարձնել. թէրսինէ չէվիրմէք, չէվիրմէք։

Ἀναστρολόγητος (ὁ, ἡ) che non sa l'astrologia. աստեղագիտութիւն չգիտցող. իլմի նիւճիւմ պիլմէյէն։

Ἄναστρος (ὁ, ἡ) privo di stelle. աստղ չունեցող. եըլտըզսըզ։

Ἀναστροφή-ῆς (ἡ) inversione, conversione. ներհակը դարձնելը՝ դառնալը. թէրսինէ չէվիրմէ, դէօնմէ։

Ἀνάστροφος (ὁ, ἡ) converso. ներհակը դարձած. թէրսինէ դէօնմիւշ։

Ἀναστρόφως. ἐπίῤ. arovescio. խոտորնակի. թէրսինէ։

Ἀναστρωφάω-ῶ. Μ. ήσω, rivolgere intorno. բոլորտիքը դարձնել. էթրաֆընը չէվիրմէք։

Ἀνασύνταξις-εως (ἡ) nuovo censo. նոր հարկ. եէնի վէրկի, եէնի թահրիր։

Ἀνασυντάσσω (ττω) Μ. τάξω, far un nuovo censo. նոր հարկ կապել՝ դնել՝ հրամմել. վէրկիլէրի վէրմէյէ թէքրար դաղըթմագ, թէքրար իլզամ էթմէք, թէքրար թահրիր էթմէք։

Ἀνασύρω. Μ. συρῶ, tirar sopra. վեր քաշել. եուգարը չէքմէք։

Ἀνάσχετος-η-ον. soffribile, tollerabile. քաշելու, դիմանալու. չէքիլիր, դայանըլըր։

Ἀνασχίζω. Μ. ίσω, fendere, tagliare. կտրել, պատռել, ճեղքել. քէսմէք, եըրթմագ, եարմագ։

Ἀναταράσσω (ττω) Μ. άξω, perturbare, scompigliare, agitare. շփոթել, տակնուվրայ ընել, ներքեւը վրայ ընել, պղտորել. ալթ իւստ էթմէք, գարըշդըրմագ, պուլանդըրմագ։

Ἀνατάσσω. M. τάξω, comporre, ordinare, mettere in fila. կարգը դնել, կարգել. [illegible]

Ἀνατεὶ - ἐπίῤ. senza danno, impunemente. առանց վնասու, պատժի. [illegible]

Ἀνατείνω. M. ενῶ, levare, alzare in alto. վեր վերցնել. [illegible] (μσ) minacciare, incutere timore stendendo ad alcuno qualche cosa con sdegno. մեկին բարկութենով բան մը երկնցընելով սպառնալ՝ վախ տալ. [illegible]

Ἀνατέλλω. M. τελῶ, levarsi, spuntare. 2. montare, far sorgere. ցաթիլ, վեր ելլել. 2. վեր վերցնել, հեծցնել. [illegible]

Ἀνατίθημι. M. θήσω, sospendere. 2. consacrare, dedicare. 3. incaricare qualcuno, imporre. 4. attribuire, rapportare, imputare. 5. rimettere, differire, prolungare. կախել, բարձր տեղ մը դնել. 2. նուիրել, ընծայել. 3. վրան դնել, յանձնել. 4. վրան նետել, տալ. 5. ուշացնել. [illegible]

Ἀνατιμάω - ῶ. M. ήσω, far montare il prezzo d'una cosa. գինը աւելցընել. [illegible]

Ἀνατινάσσω. M. άξω, sbattere, scuotere. մեկդմեկու զարնել, ուժով զարնել. [illegible]

Ἀνάτλημι. M. τλήσομαι, soffrire, tollerare, sopportare. քաշել (ցաւ՝ աշխատանք եւ այլն). [illegible]

Ἀνατολὴ - ῆς (ἡ) lo spuntar del sole. 2. il levante, oriente. արեւին ցաթիլը. 2. արեւելք. [illegible]

Ἀνατολικὸς - ὴ - όν. orientale. արեւելքի, արեւելեան. [illegible]

Ἀνατομὴ - ῆς (ἡ) fessura d'un corpo, operazione anatomica. մարմինը կտրտելը, անդամները ճղքելը. [illegible]

Ἀνατομικὸς - ὴ - όν. anatomico. 2. Anatomista. անդամազննական. 2. անդամազըննին. [illegible]

Ἀνάτονος (ὁ, ἡ) che tende a levarsi. վեր ելլելու երկնցող, վեր երկնցող. [illegible]

Ἀνατρεπτικὸς - ὴ - όν. distruttivo. փլցնող. աւրող. [illegible]

Ἀνατρέπω. M. τρέψω, capovolgere, distruggere. 2. far fallire, գլխիվար ընել, նեղքեւը վրայ ընել, փլցնել, վար առնել. 2. սնանկ ընել. [illegible]

Ἀνατρέφω. M. θρέψω, educare, elevare. սնուցանել, կրթել. [illegible]

Ἀνατρέχω. M. δραμοῦμαι, correre in alto indietro. 2. rimontare. վեր կամ ետ վազել. 2. նորէն վրան ելլալ՝ ցաթկել. [illegible]

Ἀνάτρητος (ὁ, ἡ) trasforato. ծակած, մեկ դիէն մեկալ դինանցած. [illegible]

Ἀνατρίβω. M. τρίψω, fregare, usare. 2. pestare più cose insieme. շփել, քսել, մաշեցնել. 2. քանի մը բան մեկտեղ ճզմել՝ տրորել. [illegible]

Ἀνάτριπτος (ὁ, ἡ) usato (abito). մաշած (հանդերձ). [illegible]

Ἀνάτριψις - εως (ἡ) confricazione. շփում, շփելը. [illegible]

Ἀνατροπεὺς - έως (ὁ) distruttore. փլցնող. [illegible]

Ἀνατροπὴ - ῆς (ἡ) rovesciamento, sovversione, distruzione. գլխիվար ընելը, տակն ուվրայ ընելը՝ աւրելը, կործանում, քանդում. [illegible]

Ἀνατροφεὺς - έως (ἡ) nutrice. սնուցիչ. [illegible]

Ἀνατροφὴ - ῆς (ἡ) nutrizione, educazione. սնունդ, դաստիարակութիւն. [illegible]

Ἀνατροχάζω. M. άσω, καὶ άω - ῶ. ἀντὶ Ἀνατρέχω.

Ἀνατυπόω - ῶ. M. ώσω, informare. 2. riformar (nella mente), fantasticare. նորէն շինել՝ ձեւել. 2. շինել (միտքէն), երեւակայել. [illegible]

Ἀνατύπωσις - εως (ἡ) riformazione. 2. il fantasticare, il formare delle cose nella mente. նորէն շինելը՝ ձեւելը. 2. միտքէն բաներ շինելը, հնարելը. [illegible]

Ἀναύγητος (ὁ, ἡ) tetro, oscuro, nero. սեւ, մութ. [illegible]

Ἀναυλεὶ. ἐπίῤ. senza nolo. առանց նաւու վարձքի. [illegible]

Ἄναυλος (ὁ, ἡ) che è senza nolo. նաւի վարձք չունող. [illegible]

Ἀναυξὴς - έως (ὁ, ἡ)
Ἀναύξητος (ὁ, ἡ)
Ἄναυξος (ὁ, ἡ)
} che non cresce, s'aumenta. չմեծցող, չաւելցող. [illegible]

Ἀναυτέω, M. ήσω. καὶ Ἀναύω = Ἀναβοάω.

Ἀναύω. M. αύσω, accendere. վառել. [illegible]

Ἀναφαίνω. M. φανῶ, far risplendere. 2. manifestare. փայլեցընել. 2. յայտնել. [illegible]

Ἀναφαίρετος (ὁ, ἡ) intoglibile, che non si può togliere. չվերնալու. [illegible]

Ἀναφανδὰ καὶ Ἀναφονδὸν. ἐπίῤ. manifestamente, apertamente, evidentemente. յայտնի, բացը. [illegible]

Ἀναφέρω. M. οίσω, portar sopra. 2. riportare, riferire. 3. ristabilirsi, riavere le sue forze. վեր տանիլ. 2. խմացընել, լուրը տանիլ. 3. ուժովնալ, կազդուրիլ.

Եօգարը կ'օթիւրմէք. 2. Հապէր վէրմէք, իլա-նէյլէ էթմէք, մաղլուպիյէթը անդլաթմաք. 3. Թավաքքիւլ-լէնմէք, Թավաքքիւլ իլէ էթմէք, Խուտա կէլմէք։

ʼΑναφεύγω. Μ. φεύξομαι, fuggire sopra o indietro. վեր կամ ետ փախչիլ. Եօգարը եա կէրիյէ գաչմաք։

ʼΑναφευκτικὸς - ή - όν. atto a fuggire. փախչելու սորված. գաչմայա ալըշըգ։

ʼΑνάφευξις - εως (ἡ) scampo, sotterfuggio. փախչիլը. գաչմագլըգ, սըվիշմէ։

ʼΑναφθέγγομαι. Μ. φθέγξομαι, parlare ad alta voce. բարձր ձայնով խօսիլ. Եիւքսէք սէս իլէ սէօյլէմէք։

ʼΑναφθείρομαι. Μ. φθαρήσομαι, correre alla perdizione, perire. կորուստին վազել, կորսուիլ. Թէհլիքէյէ գօշմաք, խարապ ղայպ օլմաք։

ʼΑναφλέγω. Μ. φλέξω, riaccendere, riabbrucciare. 2. eccitare, infiammare. նորէն վառել՝ բռնկցնել. 2. սուր վերցնել, գրգռել. Թէքրար եագմագ՝ թութուշտուրմաք. 2. այագլանտըրմաք. Թահրիք էթմէք։

ʼΑνάφλεξις - εως (ἡ) accendimento, infiammazione. 2. eccitazione. վառելը, բռնկցնելը. 2. սուր վերցնելը. Եագըլ, թութուշտուրմա. 2. Թահրիք։

ʼΑναφλογίζω. Μ. ίσω, = ʼΑναφλέγω.

ʼΑναφορὰ - ᾶς (ἡ) elevazione. 2. rapporto, relazione, indirizzo. 3. anafora (figura Rettorica). 4. supplica. վեր տալը՝ վերցնելը. 2. մէկին հասկցընելը՝ իմացընելը. 3. կրկնութիւն (ճարտասանական ձեւ մըն է). 4. աղերսագիր. Եօգարը վէրմէք՝ գալդըրմագ՝ կէօթիւրմէք. 2. մաալումաթ վէրմէ արզ էթմէքլիք, նագլ էթմէքլիք. 3. Թէքրար-լամա (չէքլի էտէպ իյէսի). 4. արզուհալ։

ʼΑναφορεὺς - έως (ὁ) che eleva, innalza. վեր վերցնող. Եօգարը գալդըրան։

ʼΑναφορέω-ῶ. Μ. ήσω, = ʼΑναφέρω. 2. (ναυτ.) prepararsi al ritorno. դառնալու պատրաստուիլ. Ավտէթէ հազըրլանմագ։

ʼΑναφορικὸς - ή - όν. (γρμμ.) relativo (pronome). յարաբերական (դերանուն). Միւնասիպ (զամիր). (ἰατρ.) che sputa sangue. արուն թքող. գան թիւքիւրէն։

ʼΑνάφορον (τὸ) il basto dei facchini. 2. manovella, lieva. բեռնակիրներուն կորդինը՝ շալակը. 2. ձող, լծակ. համալլարըն սէմէրի. 2. սըրըգ։

ʼΑναφορτίζομαι. Μ. ίσομαι, portar sulle spalle. շալկել տանիլ, ուսերուն վրայ տանիլ. Արդըլայըգ՝ օմուզլայըգ կէօթիւրմէք, օմուզդա կէօթիւրմէք։

ʼΑναφροδισία - ας (ἡ) disprezzo delle cose veneree. գէշ ցանկութենէ հեռու կենալը, վաւաշ՝ պագշոտ բղջախոհ չըլլալը. Նէֆսէ թապի օլմամագլըգ, շէհվէթսիզլիք։

ʼΑναφρόδιτος (ὁ, ἡ) nemico de' piaceri, dei sensi. գէշ ցանկութենէ հեռու կեցող, պագշոտ՝ վաւաշ չեղող. Նէֆսէ թապի օլմայան, շէհվէթէ հաքիմ։

ʼΑναφροντίζω. Μ. ίσω, rivolgere nell' animo, riflettere. նորէն միտքը բերելով մտածել. Թէքրար ֆիքր էյլէյիպ մուլահազա էթմէք։

ʼΑναφρος (ὁ, ἡ) (ἀφρὸς) non spumoso, senza spuma. փրփուր չունող. Քէօփիւքսիւզ, Եէֆէճսիզ։

ʼΑναφυγὴ - ῆς (ἡ) καὶ φυξις, ʼΑνάφευξις.

ʼΑναφυσάω - ω. Μ. ήσω, soffiare una cosa. 2. esser gonfio, arrogante, ringalluzzarsi. ուռեցընելու համար փչել. 2. հպարտանալ՝ գոռոզնալ. Ուֆլէյիպ շիշիրմէք. 2. տիմաղ-լանմաք, քիպիրլէնմէք, խօրօզլանմաք։

ʼΑναφύσημα - ατος (τὸ) καὶ ʼΑναφύσησις (ἡ) l'azione di soffiare, di gonfiare. 2. esalazione. փչելով ուռեցնելը. 2. արտաշընչութիւն. Ուֆլէյիպ շիշիրմէ. 2. պուղու-լարը՝ վէ պու կիպի նէսնէլէրին եօգարը չըգմասը։

ʼΑναφυτεύω. Μ. εύσω, ripiantare. նորէն տնկել. Թէքրար տիքմէք։

ʼΑναφύω. Μ. φύσω, riprodurre. 2. (ἀμτβ. ἥμσ) rinascere. նորէն բուսցընել. 2. նորէն ըլլալ՝ ծնիլ. Թէքրար հասըլ էթտիրմէք, պիթիրմէք. 2. Թէքրար տօղմաք՝ օլմաք։

ʼΑναφωνέω - ῶ. Μ. ησω, ʼΑναβοάω.

ʼΑναφώνημα - ατος (τὸ)
ʼΑναφώνησις - εως (ἡ) } esclamazione. բացագանչութիւն, բարձր ձայնով պոռալը. Պաղըրըշ, եիւքսէք սէս իլէ պաղըրմագ։

ʼΑναχαιτίζω. Μ. ίσω, scuotere il crine. 2. rivoltarsi. բաշերը ցնցել. 2. ըմբոստանալ, դէմ դառնալ. Եէլէլէրինի սիլքմէք. 2. գարշը դուրմագ, պաշ գալտըրմագ։

ʼΑναχαλάω - ῶ. Μ. άσω, rallentare. թուլցընել. Կէվշէթմէք։

ʼΑναχέω - ῶ. Μ. εύσω, empire dall' alto. վերէն լեցընել. Եուգարըտան տօլտուրմագ։

ʼΑναχορεύω. Μ. εύσω, tripudiarsi, saltare, danzare. խնդութենէ վեր ցատկել, կաքաւել. Սէվինճինտէն եօգարը սըչրամագ, հօրա թէփմէք։

ʼΑναχρονίζω. Μ. ίσω, peccare sull' ordine cronologico, far degli anacronismi. ժամանակագրութեան մէջ սխալիլ, ժամանակագրական վրիպակ ընել. Նագլի զէման իչինտէ եանըլմագ։

ʼΑναχρονισμὸς (ὁ) anacronismo, errore sull' ordine dell' epoche. ժամանակագրութեան մէջ սխալիլը, ժամանակագրական սխալմունք. Նագլի զէման իչինտէ եանըլմագ։

ʼΑναχρώννυμι. Μ. χρώσω, colorare. գուն տալ, ներկել. Պօյամագ։

ʼΑνάχυσις - εως (ἡ) effusione. 2. mollezza, indebolimento. վաթիլը. 2. վատուժութիւն, ուժէ ինկնալը. Տէօքիւլիւշ. 2. Տէրմանսըզլըգ, թագաթսըզլըգ։

ʼΑναχώννυμι. Μ. χώσω, infossare, far mucchio di terra. փոսը լեցընելով գետնէն բարձր ընել. Չուգուրու տօլտուրուպ զէմինտէն եիւքսէլթմէք։

ʼΑναχωρέω - ῶ. Μ. ήσω, ritornare, partire. 2. ritirarsi. երթալ, ետ դառնալ, չուել. 2. մէկ դի քաշուիլ. Կէրի տէօնմէք, ավտէթ էթմէք. 2. Թէնհա պիր եէրէ չէքիլմէք։

ʼΑναχώρημα - ατος (τὸ) recesso, luogo di ritiro. առանձին տեղ, մէկդի քաշուելու տեղ. Թէնհա եէր, պիր եանա չէքիլէճէք մահալ։

ʼΑναχώρησις - εως (ἡ) partenza, ritiro. երթալը, չու ընելը, առանձնանալը. Կէչմէ, կիտիշ, պիր եանա՝ թէնհայա չէքիլմէ. 2. = ʼΑναχώρημα.

Ἀναχωρητὴς - οῦ (ὁ) anacoreta, eremita. անապատը բնակօղ, անապատական. ճգնաւոր։

Ἀναχωρητικὸς - ὴ - όν. che inclina a partire, a ritirarsi. երթալ մէկ դի քաշուիլ ուզօղ. կիթմէյէ պիր եանա չէքիլմէյէ մէյիլլի։

Ἀναχωρίζω. Μ. ίσω, far ritirare. մէկ դի քաշել. պիր եանա չէքտիրմէք։

Ἄναψις - εως (ἡ) abbrucciament. վառելը. եագմա, թութուշտուրմա։

Ἀναψυκτικὸς - ὴ - όν. rinfrescativo. զովացուցիչ, պաղեցուցիչ. ֆէրահ վէրիճի, սերինլէթիճի։

Ἀνάψυξις - εως (ἡ) } ricreazione, riposo,
Ἀναψυχὴ - ῆς (ἡ) } rinfrescamento. հանգիստ, սիրտը բացուիլը, պաղեցնելը. հաւասր, տինլէմ, ֆէրահ լըգ, սերինլէնմէ, տինճլիք։

Ἀναψύχω. Μ. ψύξω, rinfrescare, riposare. 2. far seccare all' aria. սիրտը բանալ, պաղեցնել, հանգչեցընել. 2. հովը չորցընել. սերինլէթմէք, ֆէրահլանմագ. 2. րուզիարա գուրութմագ։

Ἄνδηρον (τὸ) terra o sabbia ammucchiata, terrazzo. 2. sponda del fiume. մէկ տեղ դիզած հող կամ աւազ, հովանոց. 2. գետի եզր. թօփրագ եա գում եըղընը, սէթ, թէրաս. 2. չայ քէնարը։

Ἀνδραγαθέω - ῶ. Μ. ήσω, fare azioni valorose, comportarsi da uomo valoroso. արութեան քաջութեան գործքեր գործել. յիկիթճէ գահրամանլըգ ալամէթ։

Ἀνδραγάθημα - ατος (τὸ) } azione valorosa,
Ἀνδραγαθία - ας (ἡ) } tratto di coraggio. արութեան սրտոտութեան գործ, կտրիճութիւն. յիկիթլիք, գահրամանլըգ, պահրիմանլըգ, մէրտ հարէքէթի։

Ἀνδραγαθίζομαι. Μ. ίσομαι = Ἀνδραγαθέω.

Ἀνδραγαθικὸς - ὴ - όν. proprio ad uomo valoroso. սրտոտ մարդու յատուկ. մէրտ կիշի գահրաման պիր թէմիզլիքէ տայիր։

Ἄνδραγχος (ὁ, ἡ) che soffoca gli uomini. մարդ խեղդօղ. ատէմլէրի պոգար օլան։

Ἀνδράδελφος (η, ἢ ος) cognato. տագր (երկանը եղբայրը). գայն (գօճանըն գարտաշը)։

Ἀνδρακὰς - ἐπίῤ. per uomo, per ciascuno, ognuno. մարդու գլուխ, ամէն մէկին. ատամ պաշընա, հէր պիրինէ։

Ἀνδραπόδεσσι, ἀντὶ Ἀνδραπόδοις.

Ἀνδραποδίζω. Μ. ίσω, ridurre in servitù. ծառայութեան վարել, գերի ընել. եսիր էթմէք։

Ἀνδραπόδισις - εως (ἡ) } l'azione di ridurre
Ἀνδραποδισμὸς (ὁ) } in servitù, schiavitù. ծառայ դրելը, գերի ընելը. եսիր էթմէքլիք։

Ἀνδραποδιστήριος (ὁ) atto a ridurre in schiavitù. ծառայ՝ գերի ընելու՝ վարելու յատուկ. եսիր էթմէյէ մախսուս։

Ἀνδραποδιστὴς - οῦ (ὁ) che riduce alla servitù. ծառայ ընօղ, գերի վարօղ. եսիր էտէն։

Ἀνδράποδον (τὸ) (ἀνὴρ, ποῦς ἢ ἀποδίδομαι) schiavo. ծառայ, սխմար գերի. եսիր, գուլ գուլլուգ, գուլ օղլու։

Ἀνδραποδώδης - εος (ὁ, ἡ) servile. ծառայական, գերիի. եսիրլիկէ գուլլուգա մախսուս գուլա մանսուս։

Ἀνδραποδωδία - ας (ἡ) servilità, spirito di servitù, bassezza d'animo. ծառայականութիւն, ցած սիրտ ունենալը. գուլ լուգ, եազըգլըգ, էսիրլիկ ալչագլըգ։

Ἀνδραποδωδῶς - ἐπίῤ. servitamente. ծառայի պէս. ալչագ եազըգ գուլ կիպի, ֆէնա ալչագ էսիրճէսինէ։

Ἀνδράχνη - ης (ἡ) porcellana (erba). փրփինմ (խոտ). սէմիզ օթու, պրթլեննիւ հաշիշ։

Ἀνδρεία - ας (ἡ) θηλ. τ. Ἀνδρεῖος. 2. valore, bravura, coraggio. սրտոտութիւն, քաջութիւն. ճէսարէթ, յիկիթլիք, մէրթլիք։

Ἀνδρειόθυμος (ὁ, ἡ) che ha l'animo virile, valoroso, coraggioso. կտրիճի սիրտ ունօղ, սրտոտ, արի. յիկիթ եսիրէքլի, պահատըր, գահրաման, մէրտ։

Ἀνδρεῖος - α - ον. possente, forte, valoroso, coraggioso. 2. virile. հզօր, ուժով, սրտոտ, կտրիճ. 2. երիկ մարդու պատկանած. գուվվէթլի, մէրտ, եսիրէքլի, ճէսարէթլի. 2. էրքէկէ մախսուս։

Ἀνδρειότης - ητος (ἡ) = Ἀνδρεία

Ἀνδρειοφρόνως - ἐπίῤ. con sentimenti virili, da coraggioso, valoroso. կտրիճ՝ քաջ սրտով. յիկիթ եսիրէքլիլիկէ էլէ, պահատըր մէրտէ մէրթլիկէ հարէքէթլէ աքըլը օլարագ։

Ἀνδρει (δρι) φόντης - ου (ὁ) omicida. մարդասպան. ատէմ էօլտիւրէն։

Ἀνδρειὼν - ῶνος (ὁ) ἀντὶ Ἀνδρῶν.

Ἀνδρείως - ἐπίῤ. valorosamente, virilmente. մարդու պէս, սրտոտութենով, կտրիճութենով, կտրիճի պէս. պահատըրլըգ էթմէկլէ, մէրտանէ, էրքէքէ կիպի։

Ἀνδρεράστια - ας (ἡ) amatrice degli uomini. այրերը՝ երիկ մարդերը սիրօղ (կնիկ). էրքէքլերի սէվէն (գարը)։

Ἀνδρεύομαι. Μ. εύσομαι = Ἀνδρόομαι.

Ἀνδρηλατέω - ῶ. Μ. ήσω, mandar in esiglio, esiliare, bandire, cacciare gli uomini. այրերը հալածել, քշել. էրքէքլերի սիւրմէք, սիւրկիւն էթմէք, մէնֆի էթմէք։

Ἀνδρηλάτης - ου (ὁ) che manda in esiglio, gli uomini. այրերը քշօղ, հալածօղ. էրքէքլերի սիւրէն, սիւրկիւն էտէն, մէնֆի էտէն, մէնֆիյէ կէօնտէրէն։

Ἀνδρία - ας (ἡ) = Ἀνδρεία. virilità, valore, prodezza. այրութիւն, քաջութիւն, կտրիճութիւն. էրքէքլիք, յիկիթլիք, գահրամանլըգ. 2 Αὐθάδεια

Ἀνδριαντοποιέω - ῶ. Μ. ησω, fabbricare delle statue. երիկ մարդու արձան շինել. էօլիւմ ատէմ սիւրէթի թէսվիրի եափմագ օյմագ։

Ἀνδριαντοποιία - ας (ἡ) l'arte dello statuario. արու արձան շինելը. էօլիւմ ատէմ սիւրէթի թասվիրի եափմագլըգ։

Ἀνδριαντοποιὸς (ὁ) statuario. արու արձան շինօղ, քանդակագործ. էօլիւմ ատէմ սիւրէթի թէսվիրի եափան։

Ἀνδριὰς - άντος (ὁ) (ἀνὴρ) statua. մարդու արձան, արու արձան. էօլիւմ ատէմ սիւրէթի թասվիրի։

Ἀνδρίζω. Μ. ίσω, rendere robusto, uomo. երիկ մարդու դարձնել, սրտոտ՝ կը-

տրիճ ընել․ էլլիւլեւմէք, մէրտլեւմէք, էրքէլլէմէք․ (μσ) comportarsi da uomo, divenire uomo, entrare nell' età virile. երիկ մարդու պէս վարուիլ, երիկ մարդ ըլլալ, այրանալ, այրութեան արենքը մտնալ․ էրքէք կիպի տավրանմաք, էրքէքլէ թէօնմէք, թէսավիւլլէւյէ կիրմէք օլմաք։

Ἀνδρικὸς-ή-όν. virile. 2. prode, valoroso. երիկ մարդու պատկանած․ 2․ արտու, արի, կարիճ․ էրքէքլէ մէրտանէ․ 2․ ճէսարէթլի, մէրտ։

Ἀνδρικῶς-ἐπίῤ., Ἀνδρείως.

Ἀνδρεισμὸς (ὁ) valore, bravura. 2. l'entrar nell' età virile. կարիճութիւն․ 2․ այրութեան արենքը՝ հասակը մտնալը․ էլլիւլէք, մէրտլէք․ 2․ թէսավիւլլէւյէ կիրմէքլէք, թէսավիւլ օլմալըք։

Ἀνδριστής-οῦ (ὁ) che si comporta da uomo. երիկ մարդու պէս վարուող․ էրքէք էիպի տավրանան։

Ἀνδροβάτης-ου (ὁ) Παιδεραστής.

Ἀνδρόβουλος (ὁ, ἡ) che prende delle risoluzioni vigorose. երիկ մարդու խորհուրդ՝ միտք ունեցող․ էրքէք աքըլլը, էրքէք կիպի թէտպիրլէր՝ մուլահազա էտէն։

Ἀνδρόβρωτος (ὁ, ἡ) divorato dagli uomini. մարդիկներէն ընցած՝ կերուած․ ատամլար տարաֆընտան եէյիլմիշ օլունմուշ՝ եէնիլմիշ։

Ἀνδρογένεια-ας (ἡ) generazione, propagazione del genere umano. մարդիկնե- րուն ծնիլը, սերունդ ազգի մարդկան․ եէնիտէն իւրէմէ պէնի ատէմ, եահուտ էվլատը նէսլի չօղալմասը։

Ἀνδρογόνος (ὁ, ἡ) che partorisce uomini. մարդ ծնող․ էրքէք դօղուրան։

Ἀνδρογύνης-(ὁ, ἡ)⎫ermafrodito. 2. debo-
Ἀνδρόγυννος-ου (ὁ)⎭le, effeminato. 3. eunuco, castrato. 4. bagascione. այրակին, արուէգ, քաւթօղայ․ 2․ թուլ, կնատ․ 3․ կուրտ, կրտած․ 4․ բղացեալ․ գատըն․ 2․ զէնիֆ քաճէֆ․ էւքեզ․ 3․ հատըմ, խատըմ․ 4․ գուլամ, խէբէ։

Ἀνδρογύνως-ἐπίῤ. da ermafrodito. 2. da eunuco. քաւթօղայի պէս․ 2․ կրտածի թաղամսաւորի պէս․ գատըն կիպի․ 2․ հատըմ՝ խատըմ կիպի։

Ἀνδροδάμας-αντος (ὁ, ἡ) che doma gli uomini. մարդերը տակը առնող՝ նուաճող․ էրքէրի տամլարը ղալիպ էտէն՝ ալթըմա ալան։

Ἀνδροδόκος (ὁ, ἡ) che accoglie gli uomini, ospitale. մարդիկները ընդունող, հիւրասէր․ ատամլարը գապուլ էտէն, միսաֆիր սէվէն։

Ἀνδροθήλυς-εος (ὁ, ἡ) = Ἀνδρόγυννος.

Ἀνδροθνὴς-ῆτος (ὁ, ἡ) ucciso dagli uomini. երիկ մարդէ մեռած․ էրքէքտէն էօլմիւշ։

Ἀνδροκοιτέω-ῶ. M. ἤσω, giacere con un maschio. արուի հետ պառկիլ՝ զուգիլ․ էրքէք իլէ եաթմաք, չիֆթլէշմէք։

Ἀνδροκόμος (ὁ, ἡ) (ἀνὴρ, κομέω) che ha la cura degli uomini. մարդիկները խնամող՝ հոգ տանող․ ատամլարը գայըրան՝ մուհաֆազա էտէն։

Ἀνδροκτονεῖον (τὸ) luogo, ove si uccidono gli uomini. մարդիկները մեռցնելու տեղ․ ատամլարը էօլտիւրտիւքլէրի եէրի օլդուղու մահալ։

Ἀνδροκτονέω-ῶ. M. ήσω. uccidere uomini. մարդ մեռցնել․ ատամ էօլտիւրմէք։

Ἀνδροκτονία-ας (ἡ) omicidio. մարդասպանութիւն․ ատամ էօլտիւրմէք, գան էթմէք։

Ἀνδροκτόνος (ὁ) omicida. մարդ մեռցնող․ ատամ էօլտիւրէն։

Ἀνδροληψία-ας (ἡ)⎫il diritto di prende-
Ἀνδρολήψιον (τὸ)⎭re degli ostaggi d'un' omicidio (uso presso gli Ateniesi). եղած մարդասպանութեան համար պատանդ առնելու իրաւունքը (սովորութիւն Աթենացւոց)․ գաթլ իչուն պիր ատամ էօլտիւրէ սէնէտ ալըշ գօյմագ հագգը (Աթինալըլարըն ատէթինտէն)։

Ἀνδρολογέω-ῶ (ίζω) M. ήσω (ίσω) reclutare, assoldare, arrolare. զօրք ժողվել՝ գրել․ ասքէր թօփլամագ, ասքէր գալէմէ գայտ էթմէք։

Ἀνδρολογία-ας (ἡ) recluta, arrolamento. զօրք ժողվելը՝ գրելը․ ասքէր թօփլամագ՝ տէֆթէրէ եազմագ։

Ἀνδρολόγος (ὁ) che recluta, che arrola. զօրք ժողվող՝ գրող․ ասքէր տէֆթէրէ եազան։

Ἀνδρομανὴς-έος (ὁ, ἡ) appassionato per gli uomini. երիկ մարդիկներու համար խենդըցած․ էրքէքլէրէ մուհապպէթինտէն տէլիրմիշ օլան։

Ἀνδρομανία-ας (ἡ) amor appassionato per gli uomini, libidine di femmina. երիկ մարդու վրայ եղած կնկան ցանկութիւն՝ գէշ սէր․ էրքէք հաքքընա օլան գարըն շէհվէթի։

Ἀνδρομάχος-η, ἢ ος-ον. che odia, perseguita gli uomini, nemico degli uomini. մարդիկները հալածող՝ ատող, մարդկանց թշնամի․ ատամլարը խուսումէթ էտէն՝ տէփէտէն, ատամ տիւշմանը։

Ἀνδρόπαις-αιδος (ὁ) fanciullo valoroso, di animo, di sentimenti virili. չափահասակ՝ մարդու պէս կարիճ խորհրդաւոր տղայ․ պիւյիւք ատամլար կիպի ճէսարէթլի մուլահազալը չօճուգ։

Ἀνδροπλαστία-ας (ἡ) creazione d'uomini. այրաստեղծութիւն, մարդ շինելը․ ատամ եարատմասը՝ իճատ էթմէսի։

Ἀνδροπλήθεια-ας (ἡ) moltitudine d'uomini. մարդիկներու ժողովք՝ շատութիւն․ ատամ չօքլուղու ճէմաաթի։

Ἀνδροπρεπὴς-έος (ὁ, ἡ) conveniente agli uomini. մարդիկներու՝ այրերու վայլած․ էրքէքլէրէ եարաշըր։

Ἀνδροπρόσωπος (ὁ, ἡ) che ha la faccia d'uomo. երիկ մարդու դէմք ունող․ էրքէք թէվէճէլի եիւզլիւ։

Ἀνδρόσαιμον-ου (τὸ) androsemo (erba). վայրի փեղենայ (խոտ մըն է)․ եապանի սէտէֆ օթու։

Ἀνδροσύνη-ης (ἡ) Ἀνδρία.

Ἀνδρότης-ητος (ἡ) virilità, l'età verile. այրական հասակ, այրութեան արենք․ թէսավիւլլէւք, էրքէքլիք։

Ἀνδροτυχὴς-έος (ἡ) donna maritata. երիկ ունող կարգուած կնիկ․ գօճալը գարը՝ էվլէնմիշ գարը։

Ἀνδροφαγέω-ῶ. M. ήσω, pascersi di carne umana. մարդ ուտել, մարդու միսով կերակրուիլ․ ատամ եէմէք, եահուտ էթի իլէ պէսլէնմէք։

Ἀνδροφάγος (ὁ, ἡ) che si pasce di carne umana, antropofago. մարդ ուտող ․ [illegible]

Ἀνδροφθόρος (ὁ, ἡ) pernicioso agli uomini. մարդկանց վնասակար ․ [illegible]

Ἀνδροφονεὺς - έως (ὁ)
Ἀνδροφόνος (ὁ, ἡ) } Ἀνδροκτόνος.

Ἀνδρόφρων - ονος (ὁ, ἡ) che ha dei sentimenti virili. կատարեալ մարդու դատմունք՝ միտք ունող ․ [illegible]

Ἀνδροφυὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha natura di uomo. մարդու՝ այրական բնութիւն ունող ․ [illegible]

Ἀνδρόφωνος (ὁ, ἡ) che ha la voce d'uomo. երիկ մարդու ձայն ունող ․ [illegible]

Ἀνδρόω - ῶ. M. ώσω. = Ἀνδρίζω. 2. rendere virile, dar la forza d'un uomo, rendere uomo. երիկ մարդու դարձընել, արտուտ կարիճ ընել, մարդ ընել ․ [illegible]

Ἀνδρύνω. M. υνῶ. = Ἀνδρόω.

Ἀνδρώδης - εος (ὁ, ἡ) = Ἀνδρικὸς.

Ἀνδρωδῶς - ἐπίῤ. = Ἀνδρικῶς.

Ἀνδρὼν - ῶνος (ὁ)
Ἀνδρωνῖτης - ιδος (ἡ) } appartamento d'uomini, andronitide. այրանոց, երիկ մարդու բնակարան ․ [illegible]

Ἀνδρωνυμέω - ῶ. M. ήσω. avere un nome d'uomo. մարդու անուն ունենալ ․ [illegible]

Ἀνδρώνυμος (ὁ, ἡ) che ha un nome d'uomo. մարդու անուն ունեցող ․ [illegible]

Ἀνέγγυος (ὁ, ἡ) senza malleveria, garanzia. առանց երաշխաւորութեան՝ պայմանութեան ․ [illegible]

Ἀνεγείρω. M. εγερῶ, svegliare. արթընցընել ․ [illegible]

Ἀνεγέρμων - ονος (ὁ, ἡ) destato dal sonno. արթընցած ․ [illegible]

Ἀνέγερσις - εως (ἡ) lo svegliamento. արթընալը ․ [illegible]

Ἀνέγερτος (ὁ, ἡ) che non si sveglia, non si può svegliare. չարթնցող, արթընալ չկրցող ․ [illegible]

Ἀνεγκλητὶ - ἐπίῤ. = Ἀνεγκλήτως.

Ἀνέγκλητος (ὁ, ἡ) irreprensibile, innocente. 2. certo, incontestabile. չյանդիմանուելու, յանցանք չունող ․ 2 ․ յայտնի բորդ, առանց կռուի ․ [illegible] 2 ․ [illegible]

Ἀνεγκλήτως - ἐπίῤ. senza delitto, irreprensibilmente. 2. incontestabilmente. յանցանք չունենալով, անմեղութենով ․ 2 ․ առանց կռուի, բորդ առդ բոլորով ․ [illegible] 2 ․ [illegible]

Ἀνέγκυος (ὁ, ἡ) che non è gravida. ծոցուոր չեղող ․ [illegible]

Ἀνεγκωμίαστος (ὁ, ἡ) non lodato. չգովուած ․ [illegible]

Ἀνεθέλητος (ὁ, ἡ) involontario, sforzato. 2. non voluto. չուզող, ակամայ, բռնադատուած ․ 2 ․ չուզուած ․ [illegible] 2 ․ [illegible]

Ἀνείδεος (ὁ, ἡ) informe, senza forma. ձեւ չունող, անկերպարան ․ [illegible]

Ἀνείκαστος (ὁ, ἡ) che non si può immaginare, conghietturare. միտքէ՝ երեւակայութենէ չանցնելու, անկարծ, չյուսալու ․ [illegible]

Ἀνεικὴς - έος (ὁ, ἡ) (ἀ, νεῖκος) incontestabile. կռիւ չունեցող ․ [illegible]

Ἄνειμι. M. ειμι. ascendere. 2. spuntare. վեր ելել ․ 2 ․ ցաթիլ ․ [illegible] ․ 2 ․ [illegible] ․ 3. = Ἀναπλέω.

Ἀνείμων - ονος (ὁ, ἡ) non vestito, nudo. չհագուած, մերկ ․ [illegible]

Ἀνείργω. M. ξω, impedire, allontanare. թող չտալ, հեռացընել ․ 2 ․ [illegible] 2 ․ [illegible]

Ἀνεισακτὸς (ὁ, ἡ) non introdotto. ներս չմտած ․ [illegible]

Ἀνείσοδος (ὁ, ἡ) che non ha adito. մուտ չունող ․ [illegible]

Ἀνείσφορος (ὁ, ἡ) che non è tributario, che non paga il tributo. հարկ՝ բաժ չտուող ․ [illegible]

Ἀνέκαθεν - ἐπίῤ. da principio, originariamente. գլխէն, սկիզբէն, բնէն ․ [illegible]

Ἀνέκβατος (ὁ, ἡ) che non ha uscio. ելքը դուռ չունող ․ [illegible]

Ἀνεκβίαστος (ὁ, ἡ) inviolabile. չբռնելու, չբռնադատուելու ․ [illegible] ․ ἀστως - ἐπίῤ.

Ἀνεκδιήγητος (ὁ, ἡ) indicibile, ineffabile. չըսուելու, չպատմուելու ․ [illegible]

Ἀνεκδίκητος (ὁ, ἡ) invendicato. վրէժը չառնուած ․ [illegible]

Ἀνέκδοτος (ὁ, ἡ) non publicato. 2. non maritata. չհրատարակուած, չյայտնուած ․ 2 ․ չմարդուած (աղջիկ) ․ [illegible] 2 ․ [illegible]

Ἀνεκθέρμαντος (ὁ, ἡ) non riscaldato, չտաքցած, [illegible]

Ἀνεκκλησίαστος (ὁ, ἡ) che non interviene alle assemblee del popolo. ժողովքը չեկող ․ [illegible] ․ (ἐκκλη.) esiliato dalla chiesa. ժամէն վռնտուած ․ [illegible]

Ἀνεκλάλητος (ὁ, ἡ) = Ἀνέκφραστος.

Ἀνέκκλιτος (ὁ, ἡ) inevitabile. չփախչելու, անհրաժեշտ ․ [illegible]

Ἀνελλόγιστος (ὁ, ἡ) esente dell' obligo di dar conto, համարը տալու պարտական չեղող ․ [illegible]

Ἀνέκπλητος (ὁ, ἡ) imperturbabile, սիրտը տակնուվրայ չեղող, ամուր կեցող, չվախ-

ցող. [illegible]

᾿Ανεκπλήκτως - ἐπίῤ. senza timore, intrepidamente. առանց վախի, չվախնալով. [illegible]

᾿Ανεκπλήρωτος (ὁ, ἡ) non empito. 2. che non si può empiere. չլեցուած. 2. չլեցուելու. [illegible]. 2. [illegible]

᾿Ανεκτὸς - ὴ ὴ όν. tollerabile, soffribile. քաշուելու, դիմանալու. [illegible]. εκτῶς - ἐπίῤ.

᾿Ανεκφοίτητος (ὁ, ἡ) che sta sempre dentro, che non sorte. միշտ մէջը կեցող, դուրս չելլող. [illegible]. οίτως - ἐπίῤ.

᾿Ανέκφραστος (ὁ, ἡ) = ᾿Ανεκδιήγητος, ᾿Ανεκλάλητος.

᾿Ανέλαιος (ὁ, ἡ) che manca d'ulive, o d'olio. ձիթենի, կամ ձէթ չունեցող. [illegible]

᾿Ανελεημοσύνη - ης (ἡ) privazione di misericordia, crudeltà, barbaria. անգթութիւն, բարբարոսութիւն. [illegible]

᾿Ανελεήμων - ονος (ὁ, ἡ) spietato, crudele, barbaro. անգութ, բարբարոս, անողորմ. [illegible]

᾿Ανελέητος (ὁ, ἡ) indegno di pietà, di compassione. ողորմութեան, գթութեան արժանի չեղող. [illegible] ήτως. ἐπίῤ.

᾿Ανελευθερία - ας (ἡ) / ᾿Ανελευθεριότης - ητος (ἡ) servilità, bassezza d'animo, avarizia. ազատ չըլլալը, ծառայականութիւն, ցած սիրտ ունենալը, ագահութիւն. [illegible]

᾿Ανελεύθερος (ὁ, ἡ) servile, avaro. ծառայական, ագահ, ցած սիրտ ունեցող. [illegible]

᾿Ανελευθέρως - ἐπίῤ. servilmente. ցած սիրտ ունենալով. [illegible]

᾿Ανελίσσω (ττω) Μ. ίξω, rivolgere, rivoltare. 2. spiegare. դարձընել, 2. բանալ, քակել, լուծել, մեկնել. [illegible]. 2. [illegible]

᾿Ανελκτος (ὁ, ἡ) che non si può tirare. չքաշուելու. [illegible]

᾿Ανέλλην - ηνος (ὁ, ἡ) non greco, barbaro. յոյն չեղող, բարբարոս. [illegible]

᾿Ανελλήνιστος (ὁ, ἡ) alieno dai costumi dei Greci. 2. contrario alle regole della lingua greca. Հոռոմներուն սովորութեան անյարմար. 2. յոյն լեզուին կանոններուն ներհակ. [illegible]. 2. [illegible]

᾿Ανελλιπὴς - έος (ὁ, ἡ) completo, perfetto, che non manca di nulla. բան մը պակաս չունող, կատարեալ. [illegible]

᾿Ανελλιπῶς - ἐπίῤ. senza nulla mancare. առանց բանմը պակսելու. [illegible]

῎Ανελπις - ιδος (ὁ, ἡ) privo di speranza, disperato. յոյս չունող. [illegible]

᾿Ανελπιστέω - ῶ. Μ. ήσω, essere senza speranza, non aver speranza. յոյս չունենալ, անյոյս ըլլալ. [illegible]

᾿Ανελπιστία - ας (ἡ) mancanza di speranza, disperazione. յոյս չունենալը. [illegible]

᾿Ανέλπιστος (ὁ, ἡ) disperato. inopinato. անյոյս. 2. չյուսուած. [illegible]. 2. [illegible]

᾿Ανελπίστως - ἐπίῤ. inaspettatamente, improvvisamente, inopinatamente. առանց յուսալու, յանկարծակի. [illegible]

᾿Ανέμβατος (ὁ, ἡ) inaccessibile. չմտնելու. [illegible]

᾿Ανέμητος (ὁ, ἡ) indiviso, non distribuito. 2. non partecipe. չբաժնուած. 2. հաղորդ չեղող. [illegible]. 2. [illegible]

᾿Ανεμίζω. Μ. ίσω. esporre al vento, ventilare. հովին առջին դնել, հովլթփել. [illegible]

᾿Ανεμόδρομος (ὁ, ἡ) che corre come il vento. հովի պէս վազող. [illegible]

᾿Ανεμόεις - εσσα, εν. ἀντὶ ᾿Ανεμώδης.

῎Ανεμος (ὁ) (ἄημι) vento. հով, քամի. [illegible]

᾿Ανεμοσκεπὴς - έος (ὁ, ἡ) che serve di riparo contro il vento. հովին դէմ կեցող, հովէ պատսպարող. [illegible]

᾿Ανεμόστροφος (ὁ, ἡ) procelloso, che agita il vento. փոթորիկ հանող, հովերը տակնուվրայ ընող, ուր վերցընող. [illegible]

᾿Ανεμοταράχη - ης (ἡ) tempesta, turbine. փոթորիկ (հովին), հովերուն մէկըզմէկու հետ խառնուիլը. [illegible]

᾿Ανεμοτρα (τρε) φὴς - έος (ὁ, ἡ) / ᾿Ανεμότροφος (ὁ, ἡ) nutrito dei venti. հովէ սնուած. [illegible]

᾿Ανεμόφθορος (ὁ, ἡ) guastato dal vento. հովէն աւրուած, ապականուած. [illegible]

᾿Ανεμοφόρητος (ὁ, ἡ) che si toglie, si prende via dal vento, leggiero. հովէն յափշտակուող, թեթեւ. [illegible]

᾿Ανεμόω - ῶ. Μ. ώσω. = ᾿Ανεμίζω. 2. agitarsi dal vento. հովթփիլ, հովէն զարնուիլ, տակնուվրայ ըլլալ. [illegible]

᾿Ανεμπόδιστος (ὁ, ἡ) non interdotto, non vietato, libero. չարգելուած, ազատ. [illegible]

᾿Ανεμποδίστως - ἐπίῤ. liberamente, senza verun ostacolo. ազատութեամբ, առանց արգելքի. [illegible]

᾿Ανεμπόλητος (ὁ, ἡ) non venduto. չծախուած. [illegible]

Ἀνέμφατος (ὁ, ἡ) privo di enfasi, efficacia. անզօրութիւն՝ անզօրութիւն չունեցող. [illegible]

Ἀνεμώδης-εος (ὁ, ἡ) pieno di vento, ventoso. Հողմոտ, հողմոյ լեցուն. [illegible]

Ἀνεμώνη-ης (ἡ) anemone (fiore) ալրեն ամսոյն մէջ կաղաղբուած բուսող ծաղիկ մըն է. [illegible]

Ἀνενδεὴς-έος (ὁ, ἡ) che non ha alcun bisogno. բանի մը կարօտութիւն՝ պէտք չունեցող. [illegible] δεῶς. ἐπίῤ.

Ἀνενδοίαστος (ὁ, ἡ) Ἀναμφίβολος. άστως. ἐπίῤ. βόλως. ἐπίῤ.

Ἀνένδοτος (ὁ, ἡ) inesorabile. անողորմելի, սիրտը խիստ. [illegible] ὄτως. ἐπίῤ.

Ἀνενεργης-έος (ὁ, η) = Ἀνενέργητος.

Ἀνενεργησία-ας (ἡ) inefficacia. անզօրութեան պակսութիւն. [illegible]

Ἀνενέργητος (ὁ, ἡ) inefficace, inutile, disoccupato, ozioso. անզօր չեղող, անպիտան, պարապ. [illegible]

Ἀνενθουσίαστος (ὁ, ἡ) privo di entusiasmo. չյափշտակուած, Աստուծմէ չազդըւած. [illegible]

Ἀνενόχλητος (ὁ, ἡ) non molestato, quieto. չնեղած, հանդարտ. [illegible]

Ἀνέντατος (ὁ, ἡ) non teso, rallentato. չլարուած, թուլ ձգած. [illegible]

Ἀνέντευκτος (ὁ, ἡ) che fugge il commercio degli uomini, insociabile. մարդու հետ վարուիլ չուզող, կենցաղավարութենէ փախչող. [illegible]

Ἀνεξάκουστος (ὁ, ἡ) che non si può udire di lontano. հեռվանց չլսվելու. [illegible]

Ἀνεξάλειπτος (ὁ, ἡ) indelebile, sempiterno. չնջուելու, չսրբվելու, յարակայ. [illegible]

Ἀνεξάλλακτος (ὁ, ἡ) Ἀμετάβλητος, καὶ Ἀναλλοίωτος.

Ἀνεξαρίθμητος (ὁ, ἡ) = Ἀναρίθμητος.

Ἀνεξέλεγκτος (ὁ, ἡ) irreprensibile. անբասրելի, անպարսաւ. [illegible] έγκτως. ἐπίῤ.

Ἀνεξέργαστος (ὁ, ἡ) non lavorato, greggio, rozzo. չբանուած, պարզ, անպաճոյճ. [illegible]

Ἀνεξερεύνητος (ὁ, ἡ) imperscrutabile, investigabile. չքննելու, անքննին. [illegible]

Ἀνεξέταστος (ὁ, ἡ) non esaminato. 2. che non si può esaminare. չքննուած. 2. չքննուելու. [illegible] 2. [illegible]

Ἀνεξετάστως-ἐπίῤ. senza esame. առանց քննութեան. [illegible]

Ἀνεξεύρετος (ὁ, ἡ) che non si può trovare. չգտնուելու. [illegible]

Ἀνεξήγητος (ὁ, ἡ) inesplicabile, inesprimibile, indicibile. չմեկնուելու, չպարզուելու, անճառ. [illegible]

Ἀνεξικακέω-ῶ. M. ήσω, soffrire, tollerare il male con pazienza. Համբերութենով քաշել (չարիք). [illegible]

Ἀνεξικακία-ας (ἡ) tolleranza, pazienza. քաշելը, համբերելը. [illegible]

Ἀνεξίκακος (ὁ, ἡ) tollerante, clemente, paziente. քաշող, համբերող. [illegible]

Ἀνεξιχνίαστος (ὁ, ἡ) inpenetrabile, indagabile, investigabile. մէջը չմտնալու, չփնտռելու, չքննելու. [illegible]

Ἀνέξοδος (ὁ, ἡ) senza uscio. ելք դուռ չունող. [illegible]

Ἀνεόρταστος (ὁ, ἡ) non festeggiato, senza festa.
Ἀνέορτος (ὁ, ἡ) չտօնուած, հանդէս չկատարուած, չտօնախմբուած. [illegible]

Ἀνεπάγγελτος (ὁ, ἡ) non intimato, non dichiarato, non annunziato. չիմացուած, ազդ չեղած, չվճռուած, չյայտնուած. [illegible]

Ἀνεπαίσθητος (ὁ, ἡ) che non si sente. 2. insensibile. չլսւող, չիմացուող. 2. չզգացող. [illegible] 2. [illegible]

Ἀνεπαίσχυντος (ὁ, ἡ) Ἀναίσχυντος.

Ἀνεπάλλακτος (ὁ, ἡ) costante, fermo. Հաստատ, անփոփոխ. [illegible]

Ἀνεπίβατος (ὁ, ἡ) Ἄβατος.

Ἀνεπιβούλευτος (ὁ, ἡ) cui non si può insidiare, sicuro dalle insidie. որուն որ որոգայթ չլարուիր, որոգայթէ ապահով. [illegible]

Ἀνεπίγραφος (ὁ, ἡ) senza inscrizione, frontispizio. վերնագիր՝ մակագիր չունող. [illegible]

Ἀνεπίδεκτος (ὁ, ἡ) non suscettibile, incapace. բաւական՝ ընդունակ չեղող. [illegible]

Ἀνεπίδετος (ὁ, ἡ) κυρ. πληγή, senza legatura, non legato չկապուած, կապ չունող. [illegible]

Ἀνεπιθύμητος (ὁ, ἡ) senza desiderio. փափաք՝ իղձ չունող. [illegible]

Ἀνεπικοινώνητος (ὁ, ἡ) = Ἀκοινώνητος.

Ἀνεπίκριτος (ὁ, ἡ) su cui non si può giudicare, che non si può decidere. չդատուելու, չվճռուելու. [illegible] κρίτως. ἐπίῤ.

Ἀνεπίκρυπτος (ὁ, ἡ) che non si nasconde. 2. che non si può nascondere. չպա-

հուօղ. 2. չպահուելու. աթըլանմաքսըն, կէլլէնմէյէն. 2. կէլլէնմէյէճէք, աթըլանըլմազ:

Ἀνεπίληπτος (ὁ, ἡ) *Ἄμεμπτος.*

Ἀνεπιμέλητος (ὁ, ἡ) incurato. 2. che non cura. հոգ չտարուած. 2. անհոգ. պագըմսըզ, գայըրըսըզ. 2. հաճէթսիզ, պէ գայտ, վազիֆէսիզ:

Ἀνεπίμικτος (ὁ, ἡ) che non si mescola. 2. che non ha alcun commercio cogli stranieri. չխառնուօղ. 2. ուրիշներու հետ ընկերութիւն՝ կենակցութիւն՝ բան գործ չունեցօղ. գարըշմայան. 2. ախէրէ իլէ ալըշվէրիշ էթմէյէն, էճնէպի իլէ գօնուշմայան, մուամէլէսիզ, մէճլիսէ կիրմէյէն, մուաշերէթը օլմայան. *ίκτως. ἐπίῤ.*

Ἀνεπιμιξία - ας (ἡ) mancanza di mescolanza 2. di commercio. անխառնութիւն. 2. ուրիշի հետ չհաղորդակցիլը՝ բան գործ չունենալը. գարըշմամազլըգ. 2. իլէ՝ մուաշերէթը օլմամազլըգ:

Ἀνεπίμονος (ὁ, ἡ) che non è durabile. 2. incostante. չքշօղ, չտեւօղ. 2. հաստատ չեղօղ. պաքըմազ, տէվամսըզ, տայանըքսըզ. 2. պէ գարար:

Ἀνεπίπλαστος (ὁ, η) non finto, senza simulazione. անկեղծ, չկեղծուած. տօսթ տօղրու օլմայան, եալան օլմայան, տօղրու:

Ἀνεπισήμαντος (ὁ, ἡ) che non si riconosce per nessun segno distinto. 2. oscuro, incognito. ճանչուելու համար զատ մէկ նշան մը չունեցօղ. 2. անծանօթ, անյայտ. թանըլմազ իլէ այրը պէր նըշանը օլմայան. 2. նամալիւմ, պէլլիսիզ:

Ἀνεπίσκεπτος (ὁ, ἡ) non esaminato con cura. ճիշդ չքննուած. տիքգաթ իլէ թէֆթիշ օլունմազ. *έπτως - ἐπίῤ.*

Ἀνεπισκεύαστος (ὁ, ἡ) irreparabile. չնորոգուիր, ճար չըլլալու. չարեսիզ՝ թամիր օլմազ, չարեսիզ:

Ἀνεπιστασία - ας (ἡ) inconsideration, mancanza di riflessione. չմտածելը, անխոհեմութիւն. տիւշիւնմէմէզլիք, տիքգաթսըզլըգ:

Ἀνεπιστάτητος (ὁ, ἡ) privo d'un curatore. հոգ տանօղ՝ խնամատար չունօղ. գայըրըճըսըզ, պէքճիսիզ, էլի պագըճըսըզ գալմըշ:

Ἀνεπίστατος (ὁ, ἡ) = *Ἀνεπίσκεπτος. στάτως. ἐπίῤ.*

Ἀνεπιστήμων - ονος (ὁ, ἡ) non sapiente, ingnorante. չսորված, գիտուն չեղօղ, անմիտ, բթամիտ. էօյրէնմէմիշ, աճէմի, պէօն, ճէհիլ, աբտալ, նատան. *στημόνως. ἐπίῤ.*

Ἀνεπιστρεπτέω - ῶ. M. ήσω, non tornare dietro. 2. essere indifferente. ետ չդառնալ. 2. անտարբեր ըլլալ, հոգը չըլլալ. կէրի տօնմէմէք, ավտէթ էթմէմէք. 2. պէ գայտ, վազիֆէսիզ օլմագ:

Ἀνεπίστρεπτος (ὁ, ἡ) che non si volta dietro. 2. indifferente, negligente. ետ չդարձօղ. 2. անտարբեր, անհոգ. կէրի տէօնմէզ. 2. պէ գայտ, վազիֆէսիզ:

Ἀνεπιστρέπτως - ἐπίῤ. indifferentemente. trascuratamente. անտարբերութեամբ, անհոգութեամբ. պէ գայտլըգ՝ վազիֆէսիզլիք իլէ:

Ἀνεπίστροφος (ὁ, ἡ) = *Ἀνεπίστρεπτος.*

Ἀνεπιστρόφως - ἐπίῤ. = *Ἀνεπιστρέπτως. ἐπίῤ.*

Ἀνεπίτακτος (ὁ, ἡ) non comandato. 2. che non è sotto il comando di qualcuno, insubordinato. չհրամայուած. 2. հրամանի տակ չեղօղ. պույրուլմամըշ. 2. էմր ալթընտա օլմայան, թապի օլմայան, էլէ պագըճըսըզ:

Ἀνεπιτέχνητος (ὁ, ἡ) senza artificio, semplice. անարուեստ, պարզ. սանաթսըզ, պայալը, էօզէնիլմէմիշ:

Ἀνεπιτήδειος (ὁ, ἡ) improprio, inconveniente, incapace. անյարմար, անյաջող. ույղունսըզ, գապիլիյէթսիզ:

Ἀνεπιτηδειότης - ητος (ἡ) inabilità, improprietà, incapacità. անյաջող, անյարմար, անընդունակ ըլլալը. ույղունսըզլըգ, գապիլիյէթսիզլիք:

Ἀνεπιτηδείως - ἐπίῤ. impropriamente, con incapacità. անյարմար, անյաջող, անընդունակ ըլլալով. ույղունսըզլըգ՝ գապիլիյէթսիզլիք իլէ:

Ἀνεπιτήδευτος (ὁ, ἡ) = *Ἀνεπιτέχνητος.*

Ἀνεπιτίμητος (ὁ, ἡ) irreprensibile. չյանդիմանուելու. թաքսիր չէ թապահաթ օլմայան:

Ἀνεπίτροπος (ὁ, ἡ) privo di tutore. խնամ՝ հոգ տանօղ չունեցօղ. վէսիսիզ, վասիսիզ, գայըրըճըսըզ. 2. = *Ἀνεπίστρεπτος.*

Ἀνεπιφανὴς - έος (ὁ, ἡ)
Ἀνεπίφαντος (ὁ, ἡ)
oscuro, ignobile. ցոյց չըլօղ, անփառացի. կէօրիւնմէզ, անլաշըլմազ, թաքըմազ. *άντως. ἐπίῤ.*

Ἀνεπίφθονος (ὁ, ἡ) non invidiato. 2. non invidiabile, da non invidiarsi. չնախանձօղ. 2. չնախանձուելու. գըսգանըլմամըշ. 2. գըսգանըլմազ. *φθόνως - ἐπίῤ.*

Ἀνεπιχείρητος (ὁ, ή) che non si può intraprendere. 2. inaccessibile. ձեռք չառնուելու՝ չզարնուելու. 2. չմօտիկնալու. էլ վուրուլմազ. 2. եագլաշըլմազ:

Ἀνεπόψιος (ὁ, ἡ) invisibile. չտեսնուելու, անտես. կէօրիւնմէզ:

Ἀνέραμαι
Ἀνεράομαι
M. ερασθήσομαι, innamorarsi di nuovo. նորէն սիրովը վառուիլ՝ սէր տալ. թէքրար մուհապպէթ վէրմէք, աշըգը տիւշմէք, խօշլանմագ գալպ իլէ սէվմէք:

Ἀνεραστία - ας (ἡ) privazione d'amore. սէր չունենալը. մուհապպէթսիզլիք:

Ἀνέραστος (ὁ, ἡ) non amabile, odioso. 2. che non ama, non s'innamora. չսիրուելու, ատելի. 2. չսիրօղ, հոմանի չեղօղ. սէվիլմէզ, նա խօշ. 2. սէվմէյէն, աշըգ օլմայան:

Ἀνέργαστος (ὁ, ἡ) incolto, non lavorato. չշինուած, անպաճոյճ, պարզ. իշլէնմէմիշ, պայալը, տիւզ, գապա:

Ἄνεργος (ὁ, ἡ) disoperato, ozioso. գործ չունօղ, դատարկ կեցօղ. իշսիզ, պօշ տուրան:

Ἀνερεθίζω. M. ίσω, incitare, irritare di nuovo. նորէն սաստ վերցընել, գրգռել. թէքրար այագլանտըրմագ՝ գըզտըրմագ՝ թահրիք էթմէք:

Ἀνερευνάω-ῶ. M. ήσω, scrutinare, ricercare. աղէկ փնտռել. արաշտըրմագ, եօքլամագ:

Ἀνερεύνητος (ὁ, ἡ) non ricercato. աղէկ չփնտռուած. արանմամըշ, եօքլանմամըշ:

Ἀνέριστος (ὁ, ἡ) indisputabile. վրան չվիճելու. հաքքընտա մունազաա օլմազ:

Ἀνερμάτιστος (ὁ, ἡ) κυρ. ἐπὶ πλοῖον. senza savorra. նաւախիճ չունեցող · սաֆրասըզ :

Ἀνερμήνευτος (ὁ, ἡ) che non si può interpretare, inesplicabile. չմեկնուելու, չպարզելու · մանա վերիլմէզ, չեօզիւլմէզ, անլաշըլմազ · ἔντως - ἐπίῤ.

Ἀνέρπω. M. ἕρψω, serpeggiare all'alto. դեպ ի վեր սողալ · եօգարըյա թօղրու սուրիւնմէք, աքմագ, տըրմանմագ :

Ἀνερυθριάω-ῶ. M. άσω, arrossire (dalla vergogna). կարմրիլ (ամչնալէն) · գըզարմագ (ուտանմագլըգընտան) :

Ἀνέρχομαι. M. ελεύσομαι, venire da capo, ritornare. 2. montare, sortire. նորէն գալ, դառնալ · 2. դարվեր՝ վրան ելլել · թէքրար կէլմէք, տէօնմէք · 2. եուքարըեա՝ եօգարը չըգմագ :

Ἀνερωτάω-ῶ. M. ἤσω, domandare, interrogare di nuovo. նորէն հարցընել · թէքրար սորմագ՝ սուալ էթմէք :

Ἄνεσις-εως (ἡ) riposo. 2. rallentamento, languore. 3. licenza, libertà. հանգիստ, կանգ · 2. թուլնալը, թուլութիւն · 3. հրաման, ազատութիւն հուզուր, տինլէնմէ · 2. կէվշէքլիք, տէրմանսըզլըգ · 3. իզն, ազատլըգ :

Ἀνέσπερος (ὁ, ἡ) κύρ. ἡμέρα. senza sera. 2. eterno, infinito. իրիկուն չունող · 2. յաւիտենական, անվախճան · աքշամսըզ · 2. էպէտի, նիհայէթսիզ :

Ἀνέταιρος (ὁ, ἡ) privo d'amici. բարեկամ չունեցող · տօսթսուզ, եարանսըզ, եալնըզ :

Ἀνέτοιμος (ὁ, ἡ) non pronto. պատրաստ չեղող · հազըր օլմայան, թէտարիքսիզ :

Ἄνετος (ὁ, η) rallentato, lasciato, sciolto. 2. indipendente, libero. 3. consacrato, dedicato. թուլցած, առանց կապի թողուած · 2. անկախ, ազատ · 3. նուիրուած · կէվշէմիշ, պաղըը՝ եօլուվէրիլմիշ պըրագըլմըշ · 2. սէրպէսթ պաշլը, ազատ · 3. թախսիս օլունմուշ :

Ἀνετυμολόγητος (ὁ, ἡ) / Ἀνέτυμος (ὁ, ἡ) senza etimologia. ստուգաբանութիւն չունեցող · ասըլսըզ, տիպտէն ասըլ պօզուլմուշ, նամէլիւմ, նամաալում · τόμως. ἐπίῤ.

Ἀνέτως-ἐπίῤ. senza impedimento, liberamente. արգելմունք չունենալով, ազատութենով · էնկէլսիզ, ազատլըգիլէ :

Ἄνευ. σύνδ. ἢ πρόθ. senza, oltre, inoltre, eccetto. առանց, ի զատ · սըզ, սիզ, պաշգա, մաատա, պաշգա, ֆազլա :

Ἀνευάζω. M. άσω. gridar fortemente per allegrezza, celebrare ad alte grida. խնդութենէն խիստ պոռալ, բարձր ձայնով հռչակել · սէվինճինտէն պաղըրմագ, հայգըրմագ, եիւքսէք սէսիլէ շան եէթմէք :

Ἄνευθε - ἐπίῤ. ἀντὶ τοῦ Ἄνευ.

Ἀνεύθετος (ὁ, ἡ) non accomodato. 2. inutile. տեղն ի տեղը չդրուած, չկարգաւորուած · 2. անպիտան, անշահ · եէրլի եէրինէ գօնմամըշ · 2. ֆայտասըզ, իշէ եարամազ :

Ἀνεύθυνος (ὁ, ἡ) esente di responsabilità. երաշխաւոր չեղող, պատասխան տալու պարտըկան չեղող · քէֆիլ օլմայան, ճէվապ վէրմէյէ պօրճլու օլմայան · θύνως. ἐπίῤ.

Ἄνευκτος (ὁ, ἡ) non desiderato. 2. non desiderabile, da non desiderarsi. չփափաքուած · 2. չփափաքկուելու · արզու օլունմամըշ · 2. արզու օլունմայաճագ, հասրէթ չէքիլմէյէճէք :

Ἀνευλαβής-έος (ὁ, ἡ) irreligioso. 2. chi manca di precauzione, di circospezione, incauto. անհաւատ, անկրօն · 2. անզգոյշ, ապահովը չկեցող · տինսիզ, իմանսըզ · 2. աֆընմայան, խըֆզսըզ :

Ἀνεύρεσις-εως (ἡ) invenzione, scoperta. գտնալը, բացը հանելը · պուլմագ, իճատ :

Ἀνεύρετος (ὁ, ἡ) non ritrovato. 2. chi non si può ritrovare. չգտնուած · 2. չգտնուելու · պուլունմամըշ · 2. պուլունմազ, նէվզուհուր :

Ἀνευρίσκω. M. ευρήσω. trovare. 2. inventare, immaginare. գտնալ · 2. հնարել, (միտքէն) հանել · պուլմագ · 2. իճատ՝ քէյֆագ էթմէք (ֆիքրինտէն) չըգարմագ, օյտուրմագ :

Ἄνευρος (ὁ, ἡ) snervato, debole. ջիղ չունող, տկար · սինիրսիզ, զայիֆ :

Ἀνευρύνω. M. υνῶ. dilatare. լայնել, ծաւալել, փռել · եայմագ, սէրմէք, էնլիլէթմէք, եայըլթըրմագ :

Ἀνεύρυσμα (τὸ) / Ἀνευρυσμὸς (ὁ) dilatazione. փռելը, ծաւալելը, լայնելը · եայմագլըգ, սէրմէքլիք, աչմագլըգ, եայըլթըրմագլըգ :

Ἀνευφημέω-ῶ. M. ήσω. lodare con delle acclamazioni. բարձր ձայնով գովել հռչակել · եիւքսէք սէսիլէ մէտհ էթմէք, եօվմէք :

Ἀνεύφραντος (ὁ, ἡ) che non è giocondo. ուրախ զուարթ չեղող, տրտում · շադ օլմայան, մէյուս, գասավէթլի :

Ἀνεύχομαι. M. εὔξομαι. fare dei nuovi voti. նորէն ուխտեր ընել, աղաչել · թէքրար նէզր՝ րիճա էթմէք :

Ἀνέφελος (ὁ, ἡ) senza nuvole, sereno. ամպոտ չեղող, պարզ · պուլութսուզ, աչըգ, պէրրագ :

Ἀνέφικτος (ὁ, ἡ) inaccessibile. չմօտիկնալու, քով չերթըցուելու · եագլաշըլմազ, եագըն վարըլմազ, էրիշիլմէզ :

Ἀνέχω. M. ἕξω. ἢ σχήσω. levare, alzare. 2. sostenere. ձեռքը բռնելով վեր վերցընել, վերցընել · 2. ձեռքովը բռնել · էլինտէ թութուպ եօգարը գալտըրմագ, եիւքսէլթմէք, ամմա չէօտէրմէք իլէ եօգարը գալդըրմագ · 2. էլէ էլէ թութմագ · (μσ) sopportare. քաշել (ցաւ եւ այլն) · չէքմէք (էզիյէթ) :

Ἀνέψητος (ὁ, ἡ) incotto. չեփուած · փիշմէմիշ :

Ἀνεψία-ας (ἡ) θηλ. τ. Ἀνεψιός.

Ἀνεψιαδῆ-ῆς (ἡ) θηλ. τ. Ἀνεψιαδοῦς.

Ἀνεψιαδοῦς-οῦ (ὁ) il figlio del nipote, o del cugino. եղբօրորդիի կամ հօրեղբօրորդիի զաւակ · եէյէնի, խալա ամուճա օղլունուն էվլատը :

Ἀνεψιός (ὁ) nepote. 2. cugino. եղբօրորդի · 2. հօրեղբօրորդի · եէյէն · 2. ամճէ օղլու, էմիզատէ :

Ἀνεψιότης-ητος (ἡ) l'esser cugino. 2. parentado, affinità. հօրեղբօրորդի կամ

ախմիկ ըլլալը. 2. աղգականութիւն. [illegible]. 2. [illegible]:

Ἀνηβάσκω (-άω-ῶ). M. ηβήσω ἢ ηβήσομαι. ringiovanire. 2. invigorirsi, arrivar alla pubertà. առոյգանալ, նորէն երիտասարդութեան կամ պատանեկութեան արենքը դառնալ. 2. երիտասարդանալ, արենքը հասնիլ. [illegible]. 2. [illegible]:

Ἄνηβος (ὁ, ἡ) che non giunse all' età della pubertà. արենքը չհասած, պատանեկութեան չհասած. [illegible] (14) [illegible]:

Ἀνηγεμόνευτος (ὁ, ἡ) privo di un rettore, di capo, di conduttore. վարկեցու՝ գլուխ մեծ՝ առաջնորդ չունող. [illegible]:

Ἀνήδονος (ὁ, ἡ) molesto, ingiocondo. ձանձրացուցող, տխուր, զուարթ չեղող. [illegible]:

Ἄνηθον (τὸ) aneto (erba odorosa). սամիթ. [illegible] (= Ἄνησον.)

Ἀνήκεστος (ὁ, ἡ) insanabile, incurabile, irremediabile, irreparabile. 2. implacabile. չդարմանուելու, չառողջանալու, ճար չըլլալու, դեղով չըռընանալու. 2. սիրտը խիստ, խոժոռ չեկող. [illegible]. 2. [illegible]:

Ἀνήκοος (ὁ, ἡ) chi non ascolta, non sente, che non presta orecchio. 2. disubbidiente. չլսող, մտիկ չընող, անկաճ չդնող. 2. անհնազանդ. [illegible]. 2. [illegible]:

Ἀνηκουστέω - ῶ. M. ήσω. non ascoltare. 2. non ubbidire. մտիկ չընել. 2. չհնազանդիլ. [illegible]. 2. [illegible]:

Ἀνηκουστία - ας (ἡ) sordezza. 2. contumacia, disubbidienza. խլութիւն, չլսելը. 2. անհնազանդութիւն. [illegible]. 2. [illegible]:

Ἀνήκουστος (ὁ, ἡ) inaudito. 2. che non si può, o che non si deve udire. չլսուած. 2. չլսուելու. [illegible]. 2. [illegible]. 3. = Ἀνήκοος.

Ἀνηκόως - ἐπίῤ. senza udire. առանց լսելու. [illegible]:

Ἀνήκω. M. ήξω. spettare, convenire, appartenere. պատկանիլ, վերաբերիլ. [illegible]:

Ἀνήλατος (ὁ, ἡ) indomato. 2. indomabile. չսանձած, վայրագ. 2. չսանձելու, չհնազանդելու. [illegible]. 2. [illegible]:

Ἀνηλεὴς - έος (ὁ, ἡ) Ἀνελεήμων.

Ἀνηλέως - ἐπίῤ. crudelmente, senza misericordia. անգթութեամբ. [illegible]:

Ἀνηλιάζω. M. άσω, esporre al sole. արեւին դնել. [illegible]:

Ἀνήλικος (ὁ, ἡ) Ἄνηβος.

Ἀνήλιος (ὁ, ἡ) privo di sole, ombroso. արեւ չունող, շուք. [illegible]:

Ἀνήλιπος (ὁ, ἡ) scalzato, privo di scarpe. ոտից աման չունեցող, բոպիկ. [illegible]:

Ἀνήμερος (ὁ, ἡ) selvaggio, non addomesticato. վայրի, վայրագ, կատաղած, անընտել. [illegible]:

Ἀνημερότης - ητος (ἡ) ferocità. վայրագութիւն, կատաղածութիւն. [illegible]:

Ἀνημερόω - ῶ. M. ώσω. addomesticare. հեզացնել, ընդելացընել. [illegible]:

Ἀνημέρως - ἐπίῤ. ferocemente. կատաղածի պէս, վայրագութեամբ. [illegible]:

Ἀνηνεμία - ας (ἡ) calma, bonaccia. հովէ չըլլալը, ծովի հանդարտութիւն. [illegible]:

Ἀνήνεμος (ὁ, ἡ) non agitato da venti, calmato, tranquillo. հովէն տակն ու վրայ չեղած, հանդարտ. [illegible]:

Ἀνὴρ-ἀνδρὸς καὶ ἀνέρος. uomo (Λατ. Vir). 2. prode, valoroso. 3. marito. երիկ մարդ, այր. 2. կորիճ. 3. երիկ. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]:

Ἀνήρεστος (ὁ, ἡ) dispiacevole. անհաճոյ. [illegible]:

Ἀνήρης - εος (ὁ, ἡ) non congiunto in matrimonio. չամուսնացած. [illegible]:

Ἀνήριθμος (ὁ, ἡ) ἀντὶ Ἀνάριθμος.

Ἀνήττη (σση)-τος (ὁ, ἡ) invincibile. չյաղթուող. [illegible]:

Ἀνθάπτομαι. M. άψομαι. intraprendere, maneggiare. 2. affliggere, offendere. ձեռք զարնել, վարել, կառավարել. 2. ցաւցնել, սրդողցնել. [illegible]. 2. [illegible]:

Ἀνθεινὸς - ἡ - όν. = Ἀνθινός.

Ἀνθέλιξ - ικος (ἡ) antelice. հակնոլորտ (անկրճին ծակերուն սկըսած կողմը). [illegible]:

Ἀνθέλκω. M. ἑλξω. tirare a se una cosa, la quale un altro se la tira per se. ուրիշին քաշած բանը իրեն քաշել. [illegible]:

Ἀνθεμήδιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Ἀνθέμιον.

Ἀνθεμίζομαι. M. ίσομαι. cogliere i fiori. ծաղիկները քաղել. [illegible]:

Ἀνθέμιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Ἄνθεμον. 2. (χρυσίου) orpello. զառիկ. [illegible]:

Ἀνθεμὶς - ίδος (ἡ) ὑποκορ. τ. Ἄνθος. 2. camomilla (fiore noto). երիցուկ (ծաղիկ). [illegible]:

Ἀνθεμοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma d'un fiore. ծաղկի ձեւով նման. [illegible]:

Ἀνθεμόεις - εσσα - εν. florido, fiorito. ծաղկոտ, ծաղկաւէտ. [illegible]:

Ἄνθεμον (τὸ) = Ἄνθος.

Ἀνθεμουργὸς (ὁ, ἡ) lavoratore di fiori. ծաղիկներով գործ գործող, ծաղիկներու վրայ աշխատող. [illegible]:

Ἀνθεμώδης-εος (ὁ, ἡ) = Ἀνθεμοειδὴς καὶ Ἀνθεμόεις.

Ἄνθεξις-εως (ἡ) ritenimento, ritenzione. *ըմբռնում* · [illegible]

Ἀνθερεὼν-ῶνος. (ὁ) la parte di sotto del mento, il mento. *գունչին վարի կողմը, գունչ* · [illegible]

Ἀνθερίκη-ης (ἡ) } Ἀνθέρικος (ὁ) } Ἀνθέριξ-ικος (ὁ) } il fusto dell' asfodillo, o della spiga. 2. spiga. *ասփոդիղղոս բուսած խոտին կամ հասկին ցօղունը* · 2. *հասկ* · [illegible] 2. [illegible]

Ἀνθεσιεργὸς (ὁ, ἡ) = Ἀνθεμουργός.

Ἀνθεσίχρως-ωτος (ὁ, ἡ) che ha un color di fiore. *ծաղկի գունով, ծաղկերանգ* · [illegible]

Ἀνθεστήρια-ων (τὰ) gli Antesterj (festa che si celebrava in Atene in onor di Bacco) *Բաքոս չաստուածին պատուին համար Աթենացւոց քով եղած տօն,* [illegible]

Ανθέω-ῶ. Μ. ήσω. fiorire. *ծաղկիլ, ծլիլ ծաղկիլ* · [illegible]

Ἄνθη-ης (ἡ) = Ἄνθος. 2. Ἄνθησις.

Ἀνθηδὼν-όνος (ἡ) ape, pecchia. *մեղու* · [illegible]

Ἀνθήλη-ης (ἡ) pannocchia (la spiga del panico, del miglio, e di altri simili) *քիստ (ճիակորեկի, կորեկի, ու ուրիշ նմաններուն)* · [illegible]

Ἀνθήλιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Ἄνθος ἢ τ. Ἀνθήλη.

Ἀνθήλιος (ὁ, ἡ) opposto al sole. 2. (οὐσ) parasole. *արեւուն ներհակ* · 2. *հովանոց (արեւու)* · [illegible] 2. [illegible]

Ἄνθημα (τὸ) = Ἄνθησις.

Ἀνθήμων-ονος (ὁ, ἡ) = Ἀνθεμόεις.

Ἀνθηρὸς-ὰ-όν. fiorido, fiorito. 2. florido, che è nel fioretto. *ծաղկոտ, ծաղկաւէտ* · 2. *չքնաղ* · [illegible] 2. [illegible]

Ἀνθηρότης-ητος (ἡ) floridezza. *ծլիլ ծաղկիլը, չքնաղութիւն* · [illegible]

Ἄνθησις-εως (ἡ) il fiorire. *ծաղկիլը* · [illegible]

Ἀνθητικὸς-ὴ-όν. fioriscente, fioreggiante. *ծաղկող, ծաղիկներ բացող* · [illegible]

Ἀνθηφόρος (ὁ, ἡ) = Ἀνθοφόρος.

Ἀνθίζω. Μ. ίσω. far fiorire, rendere fiorito. *ծաղկեցնել, ծաղկոտ ընել, ծաղկով լեցնելով զարդարել* · [illegible]

Ἀνθικὸς-ὴ-όν. che fa fiori, fiorito. *ծաղիկ բացող, ծաղկոտ* · [illegible]

Ἄνθιμος (ὁ, ἡ) = Ἀνθεμόεις.

Ἀνθινὸς-ὴ-όν. fatto di fiori. 2. florido. *ծաղկէ* · 2. *ծաղկոտ* · [illegible] 2. [illegible]

Ἀνθίον (τὸ) ὑποκορ. τ. Ἄνθος.

Ἀνθιππάζομαι. Μ. άσομαι. accorrere a cavallo. *ձիով մէկի մը դէմ վազել* · [illegible]

Ἀνθιππασία-ας (ἡ) corso a cavallo. *ձիընթացք, ձիով ուրիշի մը դէմ վազելը* · [illegible]

Ἀνθιππεύω. Μ. εύσω, = Ἀνθιππάζομαι.

Ἄνθισμα (τὸ) Ἄνθησις.

Ἀνθίστημι. Μ. στήσω. opporre. *դէմը դընել* · [illegible] (μσ.) opporsi, resistere. *դէմ կենալ, ընդդիմանալ* · [illegible]

Ἀνθοβαφὴς-έος (ὁ, ἡ) colorito di varj colori, variopinto. *կերպ կերպ գուներով ներկուած, գունզգուն* · [illegible]

Ἀνθοβάφος (ὁ, ἡ) tintore di diversi colori. *կերպ կերպ գուներով ներկող, ծաղկաներկ* · [illegible]

Ἀνθοβολέω-ῶ. Μ. ήσω. gettare, spargere dei fiori. *ծաղիկ նետել՝ ցանել* · [illegible]

Ἀνθοβόλησις-εως (ἡ) } Ἀνθοβολία-ας (ἡ) } il gettar dei fiori, spargimento dei fiori. *ծաղիկ նետելը՝ ցանելը* · [illegible]

Ἀνθοβόλος (ὁ, ἡ) che getta dei fiori. *ծաղիկ նետող* · [illegible]

Ἀνθοδίαιτος (ὁ, ἡ) che mena la vita nei fiori. *ծաղիկներու մէջ ապրող* · [illegible]

Ἄνθοδμον (τὸ) fiore odorifero. 2. odore d'un fiore. *հոտ ունեցող ծաղիկ* · 2. *ծաղիկի հոտ* · [illegible] 2. [illegible]

Ἀνθοδόκος (ὁ, ἡ) che riceve i fiori. *ծաղիկները առնող՝ ընդունող* · [illegible]

Ἀνθοκάρηνος (ὁ, ἡ) che tiene il capo ornato o cinto di fiori. *գլուխը ծաղիկներով զարդարուած՝ պսակած* · [illegible]

Ἀνθοκομέω-ῶ. Μ. ήσω. aver cura dei fiori. 2. essere ornato, coronato di fiori. *ծաղիկները նայիլ՝ հոգ տանիլ* · 2. *ծաղիկներով զարդարուիլ՝ պսակուիլ* · [illegible] 2. [illegible]

Ἀνθοκόμος (ὁ, ἡ) ornato di fiori. 2. fiorito. 3. chi ha la cura de' fiori, fiorista. *ծաղիկներով զարդարուած* · 2. *ծաղկոտ, ծաղիկներով լեցուն, ծաղկաւէտ* · 3. *ծաղիկները նայող՝ հոգացող* · [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ἀνθολκὴ (ἡ) il tirare alla parte opposta. *ներհակ կողմը քաշելը* · [illegible]

Ἀνθολκὸς (ὁ, ἡ) che tira alla parte opposta, contrappesante. *ներհակ կողմը քաշող, հակաքարշ* · [illegible]

Ἀνθολογέω-ῶ. Μ. ήσω. cogliere dei fiori.

ծաղիկ քաղել՝ ժողվել. չիչէք թօփլամագ՝ գօփարմագ:

Ἀνθολογία-ας (ἡ) florilegio, collezione di pezzi di poesia e di prosa, Antologia. ծաղկաքաղ (ոտանաւորի ու արձակ շարադրութեան ծաղկաքաղ հաւաքումը). ղաղէլլէրին, վէ թէլլամի մանսուրլէրին մէճմուէսի կիբի գաւ փարըլա նէսնէ. 2. = Ἀνθολόγιον. 1.

Ἀνθολόγιον (τὸ) collezione di fiori. ծաղիկ քաղելը՝ ժողվելը. չիչէք թօփլամաղը՝ գօփարմաղը. 2. = Ἀνθολογία. 1.

Ἀνθολόγος (ὁ, ἡ) che coglie fiori. 2. chi fa delle collezioni di pezzi di diversi autori. ծաղիկ ժողվող, ծաղկաքաղ. 2. քաղուածոյ ընող, զանազան հեղինակներէն քանիմը կտոր մէկտեղ ժողվող. չիչէք թօփլայան, չիչէքճի չիչէ. 2. մէճմուա եափան եազան:

Ἀνθομολογέω-ῶ. Μ. ήσω. convenire reciprocamente, far un patto mutuo. 2. confessare per parte sua. 3. rendere grazie. իրարու հետ դաշնադրութիւն ընել. 2. իր կողմէն խոստովանիլ. 3. շնորհակալ ըլլալ. գավիլ գարար էթմէք. 2. թէնտի թարաֆընտան իգրար էթմէք. 3. թէշէքքիւր էթմէք:

Ἀνθομολόγησις-εως (ἡ) ⎫ convenzione re-
Ἀνθομολογία-ας (ἡ) ⎭ ciproca. իրարու հետ եղած դաշնադրութիւն. գավիլ գարար, պիրի պիրի իլէ շարթ էթմէք:

Ἀνθονόμος (ὁ, ἡ) che si pasce di fiori. ծաղիկներով կերակրուող. չիչէքլէ պէսլէնէն:

Ἀνθοπλίζω. Μ. ίσω. armare contra il nemico. թշնամիի դէմ զէն հագուեցընել. տիւշմէնէ գարշը սիլահլանտըրմագ:

Ἀνθοποιὸς (ὁ, ἡ) che fa dei fiori. ծաղիկ շինող. չիչէքճի, էտէն, չիչէք եափան:

Ἀνθοπωλέω-ῶ. Μ. ήσω. vendere de' fiori. ծաղիկ ծախել. չիչէք սաթմագ:

Ἀνθορίζω. Μ. ίσω. dar delle definizioni contrarie, definire con una maniera contraria. ներհակ՝ հակառակ սահմաններ տալ, ներհակ սահմանել. պիր աքս թարիֆ էթմէք, թարիֆի մուխալիֆ էթմէք:

Ἀνθορμέω-ῶ. Μ. ήσω. essere approdato dirimpetto all'altro per combattere. կռուելու համար մէկզմէկու դիմացը ելլել՝ երես երեսի գալ. գավկա էթմէյէ պիրիպիրին գարշըսընա չըգմագ, էօզ էօզէ կէլմէք:

Ἄνθος-εος-ους (ὁ) (ἄω, ἢ ἄνω) fiore. ծաղիկ. չիչէք, չիչէքճի. 2. (μεταφ.) fioretto cioè la miglior parte d'ogni cosa, fiore dell'età, floridezza, splendidezza. ընտրելագոյնն, ամէնէն աղէկ մասը, ծաղիկ տիոց, առոյգութիւն, չքնաղութիւն. էօզ, ալլաը, էնճիւմէն, տէլիգէրլիք, նազարէթլիք, ճիվանլըգ:

Ἀνθοσύνη-ης (ἡ) ἀντὶ Ἄνθησις.

Ἀνθοφορέω-ῶ. Μ. ήσω. portare, produrre de' fiori. ծաղիկ բուսցընել՝ բերել. չիչէք հասըլ էթմէք, կէթիրմէք:

Ἀνθοφόρος (ὁ, ἡ) che porta, produce de' fiori. ծաղիկ բերող՝ բուսցընող. չիչէք կէթիրէն՝ հասըլ էտէն:

Ἀνθοφυὴς-έος (ὁ, ἡ) che produce fiori. 2. che ha la natura del fiore. ծաղիկ բուսցընող. 2. ծաղկի բնութիւն ունող, ծաղկային. չիչէք հասըլ էտէն. 2. չիչէք թապիաթլը, չիչէքճի:

Ἀνθρακεία-ας (ἡ) il mestiere del carbonajo. գործելի շինելը. քէօմիւրճիւլիւք:

Ἀνθρακεὺς-έως (ο) ⎫ carbonaro. գործելի
Ἀνθρακευτὴς-οῦ (ὁ) ⎭ շինող. քէօմիւրճի:

Ἀνθρακευτὸς-ὴ-όν. divenuto carbone, ridotto in carbone. գործելի եղած, գործելիի դարձած. քէօմիւր օլմուշ, քէօմիւրէ տէօնմիւշ:

Ἀνθρακεύω. Μ. εύσω. far del carbone. գործելի շինել. քէօմիւր եափմագ՝ եագմագ:

Ἀνθρακιά-ᾶς (ἡ) brace, bragia. 2. mucchio di carboni. կայծ, մաղմաղ. 2. գործելիի դէզ. քէօզ 2. քէօմիւր եըղընը. 3. = Ἀνθρακεία.

Ἀνθρακίας-ου (ὁ) annerito come carbone. գործելիի պէս սեւցած. քէօմիւր ըէնկինէ տէօնմիւշ, քէօմիւր կիպի սիեահ:

Ἀνθρακίζω. Μ. ίσω. = Ἀνθρακόω. 2. ridursi in carbone. գործելիի դառնալ. քէօմիւրէ տէօնմէք:

Ἀνθράκιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Ἄνθραξ.

Ἀνθράκιος (ὁ, ἡ) = Ἀνθρακίας.

Ἀνθρακίτης-ιδος (ὁ) ⎫ simile al car-
Ἀνθρακοειδὴς-έος (ὁ, ἡ) ⎭ bone. գործելիի նման. քէօմիւրէ մէնզէր՝ պէնզէր:

Ἀνθρακοπώλης-ου (ὁ) carbonaro. գործելի ծախող. քէօմիւր սաթան, քէօմիւրճի:

Ἀθρακόω-ῶ. Μ. ώσω, render carbone, ridurre in carbone. գործելի ընել, գործելիի դարձընել. քէօմիւր էթմէք, քէօմիւրէ չէվիրմէք:

Ἀνθρακώδης-εος (ὁ, ἡ) = Ἀνθρακοειδης.

Ἄνθραξ-ακος (ὁ) (ἄνθος, ἢ αἴθως) carbone. 2. carbonchio (pietra preziosa). 3. carbonchio (emfiato pestilenziale). 4. vulva. գործելի, ածուխ. 2. կարկեհան, կայծքար (պատուական, ու մեծադին քար մըն է). 3. եղունղն (ժանտախտի ուռեցք). 4. իգական անդամք. քէօմիւր. 2. չէֆչէրաղ, չիմչիրմէք թաշը. 3. խըյարճըգ, գարաճագ. 4. ամ, ֆէրճ:

Ἀνθρηδὼν-όνος (ἡ) ⎫ vespa, calabrone.
Ἀνθρήνη-ης (ἡ) ⎭ վայրի մեղու, պծակ, իշամեղու. եապան արըսը, էշէք արըսը:

Ἀνθρωπαρέσκεια-ας (ἡ) (ἐκκλησ.) cura, desiderio di piacere agli uomini, di guadagnare il loro favore. մարդիկներէն հաւնուելու համար եղած ջանք, մարդոց հաճոյ երեւնալու փոյթ, փափաք, մարդահաճութիւն. ինսանլարտան պէյէնիլմէք իչին օլան ճեհտ ու ղայրէթ, ինսանլարը խօշնուտ էթմէք իչին օլան արզու հավէս:

Ἀνθρωπάρεσκος (ὁ, ἡ) chi cerca di piacere agli uomini di guadagnare il loro favore. մարդիկներէն հաւնուիլ ուզող, մարդոց աչքը մտնալ փափաքող, մարդահաճոյ. ինսանլարա պէյէնիլմէք խօշնուտ էթմէյէ աբզուլեյէն:

Ἀνθρωπάριον (τὸ) omaccio, uomo vile. ցած մարդ. ալչագ ատամ:

Ἀνθρωπέη-ης (ἡ) Ἰων. καὶ ἀσυναιρ. ἀντὶ Ἀνθρωπῆ.

Ἀνθρώπειος-α ἢ ος-ον = Ἀνθρώπηνος.

Ἀνθρωπεύομαι. Μ. εύσομαι. vivere da uomo, agire da uomo. մարդու պէս ա-

պրիլ, գործել. ինսան կիպի եաշամագ՝ հարէքէթ էթմէք, տավրանմագ:

'Ανθρωπῆ (κατὰ κράσ. ἐκ τοῦ ἀνθρωπέη) la pelle dell' uomo. մարդու մորթ. ինսան տէրիսի:

'Ανθρωπίζω. M. ίσω, agire alla maniera degli uomini. մարդու պէս գործել, վարուիլ. ինսան կիպի հարէքէթ էթմէք, տավրանմագ. πίζομαι. (ἐκκλησ.) farsi uomo. մարդ ըլլալ, մարդանալ. ինսան օլմագ, ինսանլըղը գապուլ էթմէք:

'Ανθρωπικὸς-ή-όν. } umano, naturale,
'Ανθρώπινος-η-ον. } proprio all' uomo. մարդկային, մարդու յատուկ՝ բնական. ինսանի, ինսանա մախսուս՝ թապիաթի՝ …, …:

'Ανθρωπινῶς-ἐπίῤ. umanamente. մարդկօրէն. ինսան կիպի, ինսանճասընա:

'Ανθρώπιον (τὸ) } ὑποκορ. τ. Ἄνθρωπος.
'Ανθρωπίσκος (ὁ) }

'Ανθρωπισμὸς (ὁ) umanità. 2. civilizzazione. մարդկութիւն. 2. մարդավարութիւն. ինսանլըգ. 2. ինսանիյէթ, …:

'Ανθρωποβορέω-ῶ. M. ήσω. 'Ανθρωποφαγέω.

'Ανθρωποβόρος (ὁ, ἡ) = 'Ανθρωποφάγος.

'Ανθρωπόγλωσσος (ὁ, ἡ) che parla nel linguaggio umano. մարդու լեզու խօսող, մարդոց պէս խօսող. ինսանլարըն լիսանընը …, ինսան կիպի … էտէն:

'Ανθρωπογράφος (ὁ, ἡ) dipintor d'uomini. մարդանկարագրող՝ գծող. ինսան թասվիրի՝ …:

'Ανθρωποδαίμων-ονος (ὁ, ἡ) genio o demonio rivestito di figura umana. 2. semideo, divenuto da uomo dio. մարդու կերպարանքով դեւ՝ սատանայ. 2. կիսաստուած, մարդոց կարգէն աստուածներուն կարգը անցած. ինսան …, … 2. … …, …:

'Ανθρωπόδηκτος (ὁ, ἡ) morso dall'uomo. մարդէ խածնուած. ինսանտան ըսըրըլմըշ:

'Ανθρωποδίδακτος (ὁ, ἡ) imparato dall'uomo. մարդէ սորված. ինսանտան էօյրէնիլմիշ:

'Ανθρωποειδής-έος (ὁ, ἡ) = 'Ανθρωπόμορφος.

'Ανθρωποειδῶς-ἐπίῤ. in forma umana. մարդու կերպարանքով. ինսան …:

'Ανθρωποθηρία-ας (ἡ) caccia di uomini. մարդու որս. ինսան ավը:

'Ανθρωπόθυμος (ὁ, ἡ) chi ha il cuore, o sentimenti umani, da uomo. մարդու սիրտ՝ միտք ունեցող. ինսան եիւրէքլի՝ …:

'Ανθρωποθυσία-ας (ἡ) sacrificio di uomini. մարդու զոհ. ինսան գուրպանը, …:

'Ανθρωποθυτέω-ῶ. M. ήσω, sacrificar uomini. մարդ զոհել. ինսանը գուրպան …, … էթմէք:

'Ανθρωποκομικὸς-ή-όν. appartenente alla cura degli uomini. մարդոց խնամքին պատկանած. ինսան …:

'Ανθρωποκτονέω-ῶ. M. ήσω, uccidere degli uomini. մարդ սպաննել. ինսան էօլտիւրմէք:

'Ανθρωποκτονία-ας (ἡ) omicidio. մարդասպանութիւն. … էօլտիւրմէ, … էթմէ:

'Ανθρωποκτόνος (ὁ, ἡ) omicida. մարդասպան. ինսան էօլտիւրիւճի, …:

'Ανθρωπολατρεία-ας (ἡ) culto dato agli uomini. մարդապաշտութիւն. ինսանա թափընմագ:

'Ανθρωπολατρέω-ῶ. M. ήσω, venerare, adorare l'uomo come Dio. Աստուծոյ պաշտօնը մարդու տալ, Աստուծոյ պէս մարդուն երկրպագութիւն ընել. Ալլահ … ինսանա …, ինսանա թափընմագ:

'Ανθρωπολάτρης-ου (ὁ) adoratore degli uomini. մարդու երկրպագութիւն ընող. ինսանա թափան, …:

'Ανθρωπόλεθρος (ὁ, ἡ) pernicioso agli uomini, esterminatore degli uomini. մարդոց վնասակար, մարդիկները ջնջող՝ ջարդող. ինսանա …, …:

'Ανθρωπολόγος (ὁ, ἡ) chi discorre dell'uomo. մարդու վրայ խօսող. ինսան հաքգընտա …:

'Ανθρωπομορφῖται-ων (οἱ) Antropomorfiti (eretici, che attribuiscono a Dio la forma umana). մարդակերպեանք (Աստուծոյ մարդու կերպարանք տուող հերետիկոսներ). Ալլահա ինսան …:

'Ανθρωπόμορφος (ὁ, ἡ) chi ha la forma d'uomo. մարդու կերպարանք ունեցող. ինսան …:

'Ανθρωπονομικὸς-ή-όν. atto a reggere gli uomini. մարդիկները կառավարելու յարմար. ինսանլարը …:

'Ανθρωπόομαι-οῦμαι. M. ωθήσομαι. = 'Ανθρωπίζομαι. divenire uomo. մարդանալ. ինսան օլմագ:

'Ανθρωποπαθέω-ῶ. M. ήσω, provare le affezioni della natura umana. մարդկային բնութեան, կամ մարդիկներուն քաշածը քաշել. ինսանի …:

'Ανθρωποπαθής-έος (ὁ, ἡ) colui che prova le affazioni umane. մարդկային բնութեան կամ մարդիկներուն քաշածը քաշել. ինսանի …. ἐπίῤ-αθῶς.

'Ανθρωποποιὸς (ὁ, ἡ) fattore dell' uomo. մարդարար, արարիչ մարդոյ. ինսանը …:

'Ανθρωποπρεπής-έος (ὁ, ἡ) che conviene all'uomo. մարդու պատկանած՝ վայլած. ինսանա …:

'Ανθρωποπρεπῶς-ἐπίῤ. convenientemente all'uomo. մարդու վայլածին պէս. ինսանա …:

Ἄνθρωπος (ὁ) (ἀνὴρ, ὤψ) uomo. մարդ. ինսան, ատէմ, պէշէր:

'Ανθρωποσφαγέω-ῶ. M. ήσω, scannare, ammazzare degli uomini. մարդ սպաննել, խողխողել. ինսան պօղմագ, էօլտիւրմէք:

'Ανθρωπότης-ητος (ἡ) umanità, la natu-

ra umana. *մարդկութիւն, մարդկային բնութիւն.* ինսանլըգ, ինսանը թապիաթը։

Ἀνθρωποτόκος (ἡ) che partorì un uomo. *մարդածին.* վալիտէյի ինսան։

Ἀνθρωποφαγέω - ῶ. M. ήσω, divorare degli nomini. *մարդ ուտել.* ինսան էթի եէմէք, ադէմ եէմէք։

Ἀνθρωποφαγία - ας (ἡ) Antropofagia, devorazione d'uomini. *մարդ ուտելը, մարդակերութիւն.* ադէմ եէմէք։

Ἀνθρωποφάγος (ὁ, ἡ) divoratore di uomini, Antropofago. *մարդակեր.* ադէմ եէյիճի՝ եամաֆամա։

Ἀνθρωποφανὴς - έος (ὁ, ἡ) uomo in apparenza. *մարդ երեւցող.* զահիրտէ ինսան, ինսան գիյաֆէթլի՝ կէօրինէն։

Ἀνθρωποφθόρος (ὁ, ἡ) distruttore, esterminatore degli uomini. *մարդիկները ապականող՝ ջարդող՝ ջնջող.* ադէմլէրի խարապ էտէն, մէրտ էֆնէն։

Ἀνθρωποφυὴς - έος (ὁ, ἡ) di natura umana. *մարդկային բնութիւն ունեցող.* ինսան թապիաթլը։

Ἀνθρωπώδης - εος, (ὁ, ἡ) = *Ἀνθρώπινος* ἢ *Ἀνθρωποειδής.*

Ἀνθυβρίζω. M. ίσω, rendere oltraggio contro oltraggio. *նախատինքի դէմ նախատինք հատուցանել՝ անարգել, երեսը վար առնել.* գէնտիսինէ խօրլուգ էտէնէ խօրլուգ էթմէք, գէնտիսինէ ահանէթ էյլէյէնէ ահանէթ էյլէմէք։

Ἀνθυπάγω. M. άξω. accusare vicendevolmente. *փոխադարձ խածնել, զիրար խածնելու խածնել.* գէնտիսինի համուլլույանը համուլլումագ։

Ἀνθυπατεία - ας (ἡ) proconsolato, viceconsolato. *անթիհիւպատոսութիւն.* գօնսօլօղ վէքիլի օլմաքլըգ։

Ἀνθυπατεύω. M. εύσω. esser proconsolo, vice-consolo. *անթիհիւպատոս ըլլալ.* գօնսօլօղ վէքիլի օլմագ։

Ἀνθύπατος (ὁ, ἡ) proconsolo, viceconsolo. *անթիհիւպատոս.* գօնսօլօղ վէքիլի, նայիպ։

Ἀνθυπηρετέω - ῶ. M. ήσω. servire vicendevolmente, contraccambiare un favore, un beneficio. *փոխադարձ մէկզմէկու ծառայել, բարիքին տեղը բարիք հատուցանել.* պիրպիրլէրինէ խըզմէթ էթմէք, էյլիյէ գարշը էյլիք էթմէք։

Ἀνθυποπτεύω. M. εύσω. sospettare reciprocamente. *մէկզմէկու վրայ երկբայիլ՝ կասկածիլ.* պիրպիրլէրինին հագգընտա շիւպհէլէնմէք։

Ἀνθυπουργέω-ῶ. M. ήσω = *Ἀνθυπηρετέω.*

Ἀνθυπούργημα - ατος (τὸ) servizio, beneficio reso in contraccambio. *բարիքի տեղ հատուցուած բարիք.* էյլիյէ գարշըլըգ էտիլմիշ էյլիք՝ նիմէթ։

Ἀνθυποφέρω. M. υποίσω. annullare le instanze, gli argomenti dell'avversario. *հակառակորդին առարկութիւնները ցրել.* խասմընըն իթիրազլարընը պօզմագ, չէօզմէք։

Ἀνθώδης - εος (ὁ, ἡ) fiorito, pieno di fiori. *ծաղկոտ, ծաղկաւէտ, ծաղկով լցուած.* չիչէքլի, չիչէք իլէ տօլու, չիչէքլի։

Ἀνία-ας (ἡ) (ἀ, ἰάομαι) tristizia, calamità. *տրտմութիւն, խեղճութիւն, թշուառութիւն.* մէյուսիյէթ, գասավէթ, գէտէր, մուսիպէթ, պէլա։

Ἀνία (ἁ), Δ. ἀντὶ *Ἡνία.*

Ἀνιαρὸς - ὰ - όν. (ἀνία) (τὸ παρθτ - όταος) che arreca tristizia, molesto. 2. mesto, tristo. *տրտմեցընող, նեղացընող. 2. տրտում, տխուր.* թասա վէրէն, ըսգընթըլը, գէտէրլի. 2. մէյուս, թասալը, մէհզուն։

Ἀνιαρῶς - ἐπίῤ. tristamente, molestamente. *տրտմութեամբ, նեղութեամբ.* ըսգընթը՝ գասավէթ՝ մէհզունիյէթ իլէ։

Ἀνίατος (ὁ, ἡ) } incurabile, insanabile.
Ἀνιάτρευτος (ὁ, ἡ) } *չառողջանալու, չբժշկուելու, ճար չըլլալու.* տէվա գապուլ էթմէզ, մուալիճէ գապուլ էթմէզ, չարէսիզ, շիֆասըզ։

Ἀνιατρολόγητος (ὁ, ἡ) inesperto alla medicina. *բժշկութեան արուեստը չգիտցող.* իլմի թըպպա տաիր օլմայան։

Ἀνιάτως-ἐπίῤ. incurabilmente, irremediabilmente. *չառողջընալու՝ ճար չըլլալու կերպով.* շիֆասըզ՝ չարէ պուլունմայարագ, մուալիճէ գապուլ էթմէյէրէք։

Ἀνιάω - ῶ. M. άσω. molestare, tormentare, affannare, fastidiare, attristare. *նեղացնել, տրտմեցընել, չարչարել.* թասա վէրմէք, ինճիթմէք, մէհզուն էթմէ՝ գասավէթէ օգթուրմագ, պէզար էթմէք, էզիյէթ վէրմէք, էնտիշէ իլէ ըսգըմագ։

Ἀνιγρὸς - ὰ - όν. ἀντὶ *Ἀνιαρός.*

Ἄνιδρος (ὁ, ἡ) = *Ἀνίδρωτος.*

Ἀνιδρόω - ῶ. M. ώσω, = *Ἱδρόω.* risudare. *նորէն քրտնիլ.* թէգրար թէրլէմէք, արագնագ օլմագ։

Ἀνίδρυτος (ὁ, ἡ) non fondato. 2. incostante. *հիմը չդրուած՝ չնետուած, անհիմն. 2. անհաստատ, խախուտ.* թէմէլ պուլմամըշ, թէմէլսիզ. 2. պիգարար, էյրէթի։

Ἀνιδρωτὶ - ἐπίῤ. senza sudore. *առանց քրտինքի.* թէրլէմէքսիզին, պիլա արագ։

Ἀνίδρωτος (ὁ, ἡ) privo di sudore. *քրտինք չունեցող.* թէրսիզ, նա արագ։

Ἀνίερος (ὁ, ἡ) profano. *անսուրբ.* տինսիզ, մուգատտէս օլմայան, նաբագ։

Ἀνιερόω - ῶ. M. ώσω. consacrare, dedicare. *նուիրել, ձօնել, ընծայել.* թագտիս էթմէք, ֆիտա՝ իթհաֆ՝ իհտա էթմէք։

Ἀνιέρωσις - εως (ἡ) consacrazione, dedicazione. *նուիրելը, ձօնելը, ընծայելը.* ֆիտա՝ իթհաֆ՝ իհտա՝ թագտիս էթմէք։

Ἀνίη - ης (ἡ), *Ἰων.* ἀντὶ *Ἀνία.*

Ἀνίημι. M. ἀνήσω. mandar fuori, produrre, far spuntare o nascere. 2. rallentare, sciogliere, aprire. 3. lasciar libero, dar permesso, permettere. 4. eccitare, suscitare. 5. scorticare. 6. consacrare, dedicare. *դուրս խրկել, բուսցընել, ծնցնել, ցաթել տալ. 2. թուլցընել, քակել, բանալ. 3. ազատ թողուլ, հրաման տալ. 4. ոտք վերցընել, գրգռել. 5. մորթը հանել. 6. նուիրել, ընծայել.* տըշարը էօլլամագ, աչմագ, պիթիրմէք, հասըլ էթմէք. 2. կէվշէթմէք, չօզլամագ, չէօզմէք, աչմագ. 3. ազատ էթմէք, իզին վէրմէք, տէսթուր իճազէթ վէրմէք. 4. թահրիք էթմէք, այագլանտըրմագ. 5. տէրիսինի սօյմագ. 6. թագտիս՝ թագտիս էթմէք։

Ἀνιηρὸς - ὰ - όν, Ἰων. ἀντὶ *Ἀνιαρός.*

Ἀνίκανος (ὁ, ἡ) incapace, insufficiente. անբաւական, անընդունակ · գապիլիյէթսիզ, էհլիյէթսիզ, գատիր օլմայան ։

Ἀνίκατος (ὁ, ἡ) *Δ. ἀντὶ Ἀνίκητος.*

Ἀνικεὶ - ἐπίῤ. senza vittoria. առանց յաղթութեան · ֆէթիհսիզ, դէյլու զաֆէր ։

Ἀνικέτευτος (ὁ, ἡ) sordo alle supplicazioni, implacabile. 2. chi non supplica. ուրիշին ըրած աղերսանքին անկած չեղող, քարէ սիրտ ունեցող, անողորմելի. 2. աղերսանք չընող · րիճա՛ տինլէմէզ գատ... էտէն, մէրհամէթսիզ, գալպի գատը. 2. րիճա՛ էյլէմէյէն ։

Ἀνίκητος (ὁ, ἡ) invincibile. անյաղթ, չյաղթուելու · եէնիլմէզ, ղալիպ օլան ։

Ἀνικμάζω. M. άσω. bagnare, inumidire. 2. diseccare. թրջել, խոնաւցընել. 2. չորցընել · ըսլաթմաք, նէմլէնտիրմէք · 2. գուրութմաք ։

Ἄνικμος, (ὁ, ἡ) secco, arido, privo di umore. թաց չեղող, չոր · նէմ՝ րութուպէթ օլմայան, գուրու ։

Ἀνίλαστος (ὁ, ἡ) non placato. 2. implacabile. չհանդարտուած, չամոքուած. 2. անողորմելի · եաթըշմայան. 2. գալպի գատը ։

Ἀνίλεως - ω. (ὁ, ἡ) spietato, inclemente. անգութ, անողորմ · մէրհամէթսիզ ։

Ἀνιππεύω. M. εύσω. cavalcare. ձի հեծնալ · աթա պինմէք ։

Ἄνιππος (ὁ, ἡ) privo di cavalli. 2. chi non sa cavalcare. ձի չունեցող. 2. ձի հեծնալ չգիտցող · աթսըզ. 2. աթա պինմէյի պիլմէյէն ։

Ἄνιπτος (ὁ, ἡ) = *Ἄπλυτος.*

Ἀνισάζω. M. άσω. uguagliare. հաւասար ընել · պէրապէր էթմէք, մուսավի գըլմաք, հէմ-հէմ էթմէք ։

Ἀνισάριθμος (ὁ, ἡ) disuguale in numero. համրանքը՝ թիւը անհաւասար, զուգաթիւ չեղող · սայըտա պէրապէր օլմայան, թէք ։

Ἀνισόμετρος (ὁ, ἡ) disuguale di misura. հաւասարաչափ չեղող · նահէմվար, էօլչիւ-տէ՝ չափտա պէրապէր օլմայան ։

Ἀνισομήκης - εος (ὁ, ἡ) disuguale di lunghezza. հաւասար երկայնութիւն չունեցող · պոյ ուզունլուգտա պէրապէր օլմայան ։

Ἄνισον (τὸ), *φυτ.* anice (pianta). անիսոն · անասօն ։

Ἄνισος (ὁ, ἡ) ineguale, impari. անհաւասար · նահէմվար, պէրապէր օլմայան, նահէմվար ։

Ἀνισότιμος (ὁ, ἡ) di ineguale dignità. հաւասարապատիւ չեղող · նա հէմշէրէֆ, նահէմվար ։

Ἀνισόω - ῶ. M. ώσω. rendere uguale, uguagliare. հաւասար ընել · պէրապէր էթմէք, հէմվար էթմէք, մուսավի գըլմաք ։

Ἀνίστημι. M. ἀναστήσω. levare, alzare, erigere. 2. mettere in movimento, risuscitare, far rinascere 3. far passare d'un luogo all' altro, far sloggiare. վերցընել, կանգնել. 2. շարժել տալ, յարուցանել, ոտք վերցընել. 3. մէկ տեղէ մը ուրիշ տեղ անցընել, տեղը փոխել տալ · գալտըրմաք, տիքմէք. 2. գըմըլտաթմաք, տիրիլթմէք, հարէքէթէ գօյմաք. 3. պիր եէրտէն պիր եէրէ կէչիրմէք, մահալլինի տէյիշտիրմէք. (μσ.) *Ἀνίσταμαι.* levarsi, mettersi in movimento, risorgere. ելլել, յառնել · գալգմաք, տիրիլմէք, հարէքէթ էթմէք ։

Ἀνιστορέω - ῶ. M. ήσω. interrogare, dimandar per sapere. (*Λατ.* sciscitor) գիտնալու համար հարցընել · պիլմէք իչիւն սօրմաք, թէֆթիշ էթմէք ։

Ἀνιστόρητος (ὁ, ἡ) ignorante dell' istoria. 2. di cui s'ignora la storia. պատմութիւն չգիտցող, պատմութեան տեղեակ չեղող. 2. պատմութիւնը չգիտցուող, պատմագիրներէն չյիշուած · թէվարիխէ ուգուֆ օլմայան. 2. թէվարիխլէրտէ անըլմայըփ պէլլի տէյիլ ։

Ἀνιστορήτως - ἐπίῤ. senza la cognizione dell' istoria. պատմութիւն չգիտնալով · թէվարիխի պիլմէյէրէք ։

Ἀνίσχυρος (ὁ, ἡ) }invalido, debole, in-
Ἄνισχυς - υος (ὁ, ἡ) }fermo. վատուժ, զօրութիւն չունեցող · գուվվէթսիզ, զայիֆ, թէրմանսըզ ։

Ἀνίσως - ἐπίῤ. inegualmente. անհաւասար ըլլալով · նահէմվարլըգլէ, պէրապէր օլմայարագ ։

Ἀνίχνευτος (ὁ, ἡ) investigabile, inperscrutabile, indagabile. չփնտռելու, չգտնըւելու · պուլունմազ, արանմազ ։

Ἄνοδος (ὁ, η) inaccessibile. չմօտենալու, չերթըլըւելու · եագլաշըլմազ, կիտիլմէզ. 2. (*οὐσ.*) (ἡ) = *Ἀνάβασις.* 2. il ritorno dell' esercito. բանակին ետ դառնալը · օրտունուն կէրի տէօնմէսի ։

Ἀνόδους - οντος (ὁ, ἡ) sdentato, senza denti. ակռայ չունեցող · տիշսիզ ։

Ἀνοδύρομαι. M. υροῦμαι. piangere ad alta voce. բարձր ձայնով լալ · եիւքսէք սէս իլէ աղլամաք ։

Ἄνοψος (ὁ, ἡ) *κυρ. ξύλ. ἢ δένδ.* senza nodi, senza rami (albero). ոստ չունեցող (ծառ) · պուտագսըզ (աղաճ) ։

Ἀνοήμων - ονος (ὁ, ἡ) *ἀντὶ Ἀνόητος.*

Ἀνοησία - ας (ἡ) sciocchezza, imprudenza. անմտութիւն, անխոհեմութիւն, ապշութիւն · համագաթ, պունալըգ, տէլի թէտպիրսիզլիկ ։

Ἀνοηταίνω. M. ήσω. ἢ ανῶ. mancare di buon senso, essere stolto. անմիտ ըլլալ, ապուշնալ, ըթամիտ ըլլալ · պունալմաք ։

Ἀνόητος (ὁ, ἡ) stolto, sciocco. ապուշ, ըթամիտ · պուտալա. *ἤτως. ἐπίῤ.*

Ἀνόθευτος (ὁ, ἡ) non alterato, non falsificato, vero, ingenuo. չայլայլած, չխարդախուած, ըղորդ, պարզ, անմենգ · հիլէսիզ, գալփ օլմայան, սաֆ, հագ ։

Ἄνοια - ας (ἡ), = *Ἀνοησία.*

Ἄνοιγμα - τος (τὸ) apertura. 2. aperzione. բացուած տեղ, ծակ. 2. բանալը · աչըգ եէր, տէլիք. 2. աչմա ։

Ἀνοίγνυμι, καὶ }aprire. 2. palesare. 3.
Ἀνοίγω. M. οίξω. }allargare. բանալ. 2. յայտնել. 3. փռել, լայնել · աչմաք. 2. պէյան էթմէք. 3. եայմաք, կէնիշլէթմէք ։

Ἀνοίκειος (ὁ, ἡ) improprio, inconveniente. 2. insociabile. անյարմար, անյատուկ, անվայել. 2. ընկերակցութիւն՝ անեցուութիւն չընելու, մէկտեղ չկենցաղավարուելու · եագըշըգսըզ, եագըշմազ. 2. գօնշու-

ձուլմաղ, պիրապիր աաքըն օլմանմաղ, կալըշըլմաղ ։

Ἀνοικειότης - ητος (ἡ) insociabilità. 2. impropriatà. աներգութեան կենցաղավարութեան պակասութիւն. 2. անյատկութիւն, անյարմարութիւն. կարըշմամաքլըք, գօնուշմամաքլըք, պիրապիր աաքըն օլմամաքլըք. 2. աայքանսըզլըգ ։

Ἀνοικείως - ἐπίῤ. impropriamente. 2. insociabilmente. յատուկ՝ յարմար չըլլալով. 2. աներգութիւն՝ կենցաղավարութիւն չըներլու կերպով մը. մէմաղըն, աայքանսըզ. 2. կարըշմամամք պիրապիր աաքըն օլմամաք իլէ ։

Ἀνοίκητος (ὁ, ἡ) inabitabile. 2. inabitato. չընակուելու. 2. չընակուած, անբնակ. աաքըն օլունմազ. 2. աաքըն օլունմամըշ ։

Ἀνοικίζω. Μ. ίσω. rifabbricare, riedificare, abitare una città deserta. 2. trasmigrare nell' interno d'un paese, lungi dal mare. նորէն շինել՝ կանգնել, երեսի վրայ ձգած քաղաքը նորէն բնակիլ՝ շէնցընել. 2. մէկ երկրին ներսի դին երթալ, ծովէն հեռու քաշուիլ. Բէյթար պինա էթմէք՝ եափմաք՝ գաբաք, վէրան պիր շէհիրը Բէյթար աաքըն օլմաք, շէնլէնտիրմէք. 2. պիր մէմլէքէթին իչէրիսինէ կէչմէք, տէնիզտէն ուզաքլաշմաք ։

Ἀνοίκισις - εως (ἡ)
Ἀνοικισμὸς (ὁ)
trasmigrazione nell'interno d'un paese lungi dal mare. մէկ երկրին ներսի դին չըւելը, ծովէն հեռանալը, եւ քաշուիլը. մէմլէքէթին իչէրիսինէ կէչմէքլիք, տէնիզտէն ուզագլաշմագ, չէքիլմէք ։

Ἀνοικοδομέω - ῶ. Μ. ήσω. riedificare. 2. turare con delle mura. նորէն տուն շինել. 2. պատ հուսելով գոցել, հուսել. Բէյթար պինա էթմէք, գաբամաք. 2. տուվար չէվիրմէք ։

Ἀνοικοδόμητος (ὁ, ἡ) (ἐνεργ.) non fabbricato, non edificato. չշինուած, չկանգնուած. պինա օլմամըշ, գուրուլմամըշ ։

Ἀνοικονόμητος (ὁ, ἡ) disordinato, mal disposto. 2. cattivo economo, prodigo. անկարգ անկանոն. 2. գէշ շռայլ տնտես. պօզուգ, գօլայսըզ, նիզամսըզ. 2. իսրաֆ, մասրաֆ պիլմէյէն էքօնօմօս ։

Ἄνοικος (ὁ, ἡ), καὶ Ἄοικος. che non ha la casa, privo di casa. անտուն. Էվսիզ, մէսքէնսիզ ։

Ἀνοικτέον, θετ. τ. Ἀνοίγω.

Ἀνοικτὸς - ἡ - όν aperto. բաց. աչըգ ։

Ἄνοικτος (ὁ, ἡ) crudele, inclemente. անողորմ, անգութ. մէրհամէթսիզ, զալիմ, զալիմ ։

Ἄνοιξις - εως (ἡ) = Ἄνοιγμα. 2.

Ἀνολβία - ας (ἡ) miseria, povertà, disgrazia. խեղճութիւն, աղքատութիւն, թշուառութիւն. սէֆալէթ, ֆագըրլըգ, ֆէլաքէթ ։

Ἀνόλβιος (ὁ, ἡ)
Ἄνολβος (ὁ, ἡ)
misero, infelice. խեղճ ու ողորմելի. սէֆիլ, ֆագիր, պէտպախտ ։

Ἀνολοφύρομαι. Μ. ρούμαι, = Ἀνοδύρομαι.

Ἀνομβρία - ας (ἡ) penuria di pioggia, siccità. անձրեւի պակասութիւն, ցամաքութիւն, չորութիւն. եաղմուրսըզլըգ, գուրագլըգ ։

Ἄνομβρος (ὁ, ἡ) secco, privo di pioggia. չոր, ցամաք, առանց անձրեւի. գուրու, եաղմուրսուզ ։

Ἀνόμημα - τος (τὸ) iniquità, azione ingiusta. անօրէնութիւն, անիրաւ գործ. պիմաղլըգ, գէպահ ։

Ἀνομία - ας (ἡ) iniquità, ingiustizia, infrazione delle leggi. անօրէնութիւն, անիրաւութիւն, օրէնքները ոտքի տակ առնելը. պիմաղլըգ, գէպահ, գանունլարը այագ ալթընա ալմագլըգ ։

Ἀνομίλητος (ὁ, ἡ) incomunicabile, insociabile, intrattabile. մէկ տեղ չվարուելու, չկենցաղավարուելու, ընկերութիւն չընելու. գօնուշուլմազ, կարըշըլմազ ։

Ἀνόμιμος (ὁ, ἡ), = Ἄνομος.

Ἀνόμματος (ὁ, ἡ), καὶ Ἀόμματος. privo di occhj. աչք չունեցող. կէօզսիզ, քէօր ։

Ἀνομογενὴς - εος (ὁ, ἡ), ἀντὶ Ἀνομογενής.

Ἀνομοθέτητος (ὁ, ἡ) senza legge, irregolato, non regolato da veruna legge. անկանոն, անկարգ, օրէնքներէ՝ կանոններէ չկարգադրուած. գուրալսըզ, նիզամսըզ, գանունսուզ, գանուն մուճիպինճէ, գուրալա՝ նիզամ գօնուլմամըշ ։

Ἀνομοιογενης - έος (ὁ, ἡ) di diverso genere, eterogeneo. այլասեռ, օտարասեռ. պաշգա ճինս. γενῶς. ἐπίῤ.

Ἀνομοιόπτωτος (ὁ, ἡ) (γρμτ.) di desinenza disuguale. այլազգ հոլով, կամ վերջաւորութիւն ունեցող. գալիպ գայտէ, գաֆիյէսի պաշգա օլան ։

Ἀνόμοιος - α ἡ ος - ον. disuguale, dissimile. մէկ չեղող, աննման. պիր օլմայան, պենզէր օլմայան ։

Ἀνομοιότης - ητος (ἡ) dissimilitudine, diversità, disuguaglianza. մէկ չըլլալը, աննմանութիւն. պիր օլմամագլըգ, պենզէրմէզլիք ։

Ἀνομοιόχρονος (ὁ, ἡ) (γρμτ.) di quantità ineguale (sillaba). այլազգ՝ տարբեր քանակութիւն ունեցող (վանկերուն կարճ ու երկան ըլլալուն վրայ). պիր միգտարտա օլմայան (հէճէլէրին ուզունլուգու՝ գըսալըգ հագգընտա) ։

Ἀνομοιόω - ῶ. Μ. ώσω. render dissimile, disuguale. աննման, այլազգ տարբեր ընել. պիր պենզէմէզ էթմէք, աայրը գըլմագ ։

Ἀνομοίως - ἐπίῤ. inegualmente, dissimigliantemente. աննման ըլլալով, մէկ չըլլալով. պենզէմէյէրէք պիր պիրինէ պենզէմէյէրէք, պաշգա թուրլու ։

Ἀνομοίωσις - εως (ἡ) il rendere disuguale. աննման ընելը. պենզէմէզ էթմէքլիք, աայրը գըլմագլըգ ։

Ἀνομολογέομαι - οῦμαι. Μ. ήσομαι. essere d'accordo, essentire totalmente. դըլխովին ընդունիլ, հաւնիլ, միաբանիլ. պիր աղըզտան գապուլ էթմէք, ըթթիֆագ էթմէք, պիր օլմագ ։

Ἀνομολόγημα - τος (τὸ) convenzione, accordo, condiscendenza. միաբանութիւն, հաւնիլը, ընդունիլը, մէկ ըլլալը. պիր օլմագլըգ, գապուլլէնմէքլիք, ըթթիֆագ էթմէքլիք, ռազը օլմագլըգ ։

Ἀνομολογία - ας (ἡ) dissensione, con-

tradizione. 2. convenzione. անվիպասանութիւն, Համաձայնութիւն. 2. միաբանութիւն. պէյանէյէ, իթթիֆագ. 2. էթթիֆագ։

Ἄνομος (ὁ, ἡ) iniquo, privo di legge. 2. illegale. անօրէն. 2. ապօրինաւոր. պէտամա. 2. Հարամ, Համաձայն օրէնքի, գանունա.

Ἀνόμως - ἐπίῤ. iniquamente. 2. illegalmente. անօրինութեամբ. 2. օրինաւոր չըլլալով. պէտամալըգ իլէ. 2. Հարամ իլէ, կանունա կարշը, Համաձայն օրէնքի։

Ἄνοπλος (ὁ, ἡ) = Ἄοπλος.

Ἄνοπτος (ὁ, ἡ) } = Ἀόρατος.
Ἀνόρατος (ὁ, ἡ) }

Ἀνόργανος (ὁ, ἡ) privo di strumento. գործիք չունեցող. ալեթսիզ, ալէթսիզ։

Ἀνοργίαστος (ὁ, ἡ) non celebrato con delle orgie, privo di orgie. պարանդապաշտական պաշտամունքներով չտօնուած՝ Հանդէսը չըկատարուած, խորհրդապաշտութիւն չեղած. Բագոս իլահէ յօրտիէ յապտըքլարը մահֆիլի, օրթիա թէքլէրի իշլէտիլմէյէն։

Ἀνορεκτέω - ῶ. Μ. ήσω. non aver appetito. ախորժակ չունենալ. իշթահասըզ օլմագ, իշթահը օլմամագ։

Ἀνόρεκτος (ὁ, ἡ) privo di appetito, inappetente. ախորժակ չունեցող. իշթահասըզ։

Ἀνορέκτως - ἐπίῤ. senza appetito. առանց ախորժակի. իշթահասըզճա։

Ἀνορεξία - ας (ἡ) inappetenza, anoressia, mancanza d'appetito. ախորժակ չունենալը. իշթահասըզլըգ։

Ἀνορθόω - ῶ. Μ. ώσω. ergere, dirizzare. վեր վերցընել, կանգնել, շտկել. դիքմէք, դօղրուլթմագ։

Ἄνορκος (ὁ, ἡ) non giurato. երդում չըրած. եմին էթմէմիշ։

Ἀνορμάω - ῶ. Μ. ήσω. alzarsi con impeto, alzarsi in piedi per lo sdegno. բարկութենով ոտք ելլել, բարկութենէն ցատկել կայնիլ. հիտտէթ իլէ գալգմագ, ղազապտան այաղա գալգմագ։

Ἀνορμίζω. Μ. ίσω. levar l'ancora, rimettersi in mare. երկաթ առնել, խարիսխը վեր քաշել, ծով ելլել. դեմիր ալմագ. (կե-մի) դենիզէ չըգմագ։

Ἄνορμος (ὁ, ἡ) privo di porto. նաւահանգիստ չունեցող. լիմանսըզ։

Ἀνόροφος (ὁ, ἡ) privo di tetto, non coperto. ծածկ՝ յարկ չունեցող, բաց. չաթըսըզ, էօրթիւ օլմայան։

Ἄνορχος (ὁ, ἡ) senza testicoli. ձըւանք չունող. Հայալըսըզ, թաշագսըզ։

Ἀνόσητος (ὁ, ἡ) non ammalato, sano. Հիւանդ չեղող, ողջ, առողջ. խասթա օլմայան, սաղ։

Ἀνόσιος - α ἡ ος - ον. empio, scellerato. ամբարիշտ. չըզըմգեար, գարամանըգ = Ἄταφος.

Ἀνοσιουργὸς (ὁ, ἡ) = Κακοῦργος.

Ἀνοσίως - ἐπίῤ. empiamente. ամբարշտութեամբ. չըզըմգեարլըգ՝ գարամանլըգ իլէ։

Ἄνοσμος (ὁ, ἡ) privo d'odore. Հոտ չունեցող. գօգուսուզ, նաղուս։

Ἄνοσος (ὁ, ἡ) salubre. 2. sano. ողջարար. 2. ողջ, առողջ. Հասթէլըգ, սըհհաթլը. 2. սաղլըմ, բիւթիւնլիւ. ὅσως - ἐπίῤ.

Ἀνόστητος (ὁ, ἡ) } (ἀνθρ.) che non è
Ἀνόστιμος (ὁ, ἡ) } ritornato alla sua pa-
Ἄνοστος (ὁ, ἡ) } tria. Հայրենիքը չդարձած. վաթանընա տէօնմէմիշ. (ἐμπ. ἐπὶ ὀπωρ. κτλ.) non ancora giunto alla maturità, immaturo. 2. insipido. չՀասած, խակ. 2. անՀամ. օլմամըշ, խամ. 2. տադսըզ. (τόπος) irremeabile. ետ չդառնալու, անդառնալի. կերի տէօնիւլմէզ։

Ἀνούατος (ὁ, ἡ) privo d'orecchio. անկանջ չունեցող. գուլագսըզ։

Ἀνουθέτητος (ὁ, ἡ) non ammonito, non esortato. 2. che non si può ammonire, esortare, sordo alle ammonizioni, all'esortazione. չխրատուած, չյորդորուած. 2. խրատ՝ յորդորանք մտիկ չընող, չխրատուող. նասիհաթ էտիլմէմիշ, նասիհաթ գաբուլ էթմէզ. 2. էօյիւթ՝ նասիհաթ գուլագ էթմէզ։

Ἄνους - ο (ὁ, ἡ) che non ha mente, pazzo, matto. անմիտ, փախուկ, խենթ, խելառ. ահմագ, տելի, դելի, դէլիճէ։

Ἀνούσιος (ὁ, ἡ) privo di sostanza. գոյութիւն չունեցող. նէֆիսսիզ, զաթսըզ։

Ἄνουσος (ὁ, ἡ) Ἰων. ἀντὶ Ἄνοσος.

Ἀνοχεύομαι. Μ. εύσομαι. far tregua. զէնքերը դադրեցընել. մաթարէզէ էթմէք։

Ἀνοχεὺς - έος (ὁ, ἡ) colui che sostiene, sostentore. բռնող, թող չտուող. թութան, տայանան։

Ἀνόχευτος (ὁ, ἡ) privo di coito, concubito. մարմնապէս չզուգուած՝ չմիաւորած. նամահրեմ, զիֆաֆ կէրմէմիշ։

Ἀνοχὴ - ῆς (ἡ) tolleranza, pazienza. 2. tregua, armistizio. Համբերութիւն. 2. զինադադարում. սաբր, թահամմիւլ. 2. մաթարէզէ. 3. = Ἀνατολή.

Ἀνοχλέω - ῶ. Μ. ήσω, = Ἀνοχλίζω.

Ἀνοχλητικὸς - ἡ - όν. che ha la forza di sollevare con una lieva. լծակով վերցընելու ուժ ունեցող. գալտըրմա գուվվէթի օլան։

Ἀνοχλίζω. Μ. ίσω. sollevare colla lieva. լծակով վեր վերցընել. գալտըրմագ իլէ գալտըրմագ։

Ἄνοχλος (ὁ, ἡ) = Ἀνενόχλητος.

Ἀνοψία - ας (ἡ) mancanza di companatici. թացանի պակասութիւն, թացան չունենալը. գաթըգսըզլըգ։

Ἄνοψος (ὁ, ἡ) privo di companatici. թացան չունեցող. գաթըգսըզ։

Ἄνπερ, σύνδ. se, seppure. թէ, թէ որ, եթէ. էյէր, էյէրքի։

Ἄνπερ. Δ. ἀντὶ Ἤπερ.

Ἀνστρέφω. Μ. στρέψω, ἀντὶ Ἀναστρέφω.

Ἄντα - ἐπίῤ. in presenza di, avanti, in faccia di, dirimpetto. դիմացը, առջեւը, յանդիման. էօնիւնտէ, հուզուրունտա, գարշըսընտա։

Ἀνταγορεύω. Μ. εύσω. dire il contrario, contradire. ներՀակը զրուցել, ընդդիմաբանել. աքսինի սէօյլէմէք, գարշը սէօյլէմէք։

Ἀνταγωνίζομαι. Μ. ίσομαι. combattere contro, resistere. մէկին դէմ կռուիլ,

դէմ դնել. պիրի իլէ գարշըլըգլը տա-րաֆ ճէնքլէշմէք, գավղալաշմագ։

Ἀνταγώνισμα - τος (τὸ) resistenza, opposizione. 2. emulazione, concorrenza. դէմ կենալը՝ դնելը, ընդդիմամարտութիւն. 2. ելեւելք, իրար անցնելու ջանք. գա-ռշըմա, գարշը գօյմա, չէքիշմէ. 2. եարըշ, պիրիպիրինի կէչմէյէ չալըշմա։

Ἀνταγωνιστὴς - οῦ (ὁ) antagonista, avversario. 2. emulo, concorrente. ախոյեան, ընդդիմամարտ, դէմ դնող. 2. նախանձաւոր, ելեւելք ընող. գահրաման, էնկէլ, տիրէք, օքէրէն կիշի. 2. եարըշ թութան։

Ἀντάδελφος (ὁ) che tiene le veci di fratello. եղբօր տեղ եղող. գարտաշ վէքիլի օլան, գարտաշ եէրինտէ օլան։

Ἀνταδικέω - ῶ. M. ήσω. vendicare, contraccambiare un' ingiustizia avuta. իրեն եղած անիրաւութեան վրէժը առնել. չէնտիսինէ օլան նահագսըզլըգը հայֆընը՝ էօճի-նի՝ ինթիգամընը ալմագ, նահագսըզլըգը նահագ-սըզլըգլա գարշըլըլամագ։

Ἀνταῖος - α - ον. contrario, opposto. 2. avversario, nemico. հակառակ, ներհակ. 2. թշնամի, հակառակորդ. չըթըք, գարշը. 2. խասըմ. տիւշման։

Ἀνταίρω. M. αρῶ. innalzare contra (le mani). 2. (ἀμετβ.) ribellare, sollevarsi. մէկին դէմ վերցընել (ձեռքընիրը). 2. (ἀμετβ.) ապստամբիլ, գլուխ վերցընել. պիրինէ գարշը գալտըրմագ (էլլէրինի). 2. (ἀμετβ.) պաշ գալտըրմագ, ասի՝ չըգմագ օլմագ։

Ἀντακολουθέω - ῶ. M. ήσω. seguire vicendevolmente. իրարու ետեւէ երթալ, հետեւիլ. պիրիպիրիլէրինին արգասընտա կիթմէք։

Ἀντακόλουθος (ὁ, ἡ) che siegue nelle veci d'un altro. ուրիշին տեղը հետեւող. ախէրին եէրինէ արգասընտան կիտէն, արդըն-տան վարան։

Ἀνταλλαγὴ - ῆς (ἡ) permutazione vicendevole, cambio. փոփոխակի՝ իրարու հետ փոխելը. տէյիշմէ, տէյիշ թօգուշ, թրամբա։

Ἀντάλλαγμα - τος (τὸ) oggetto di cambio, ciò che si da di contraccambio. փոխադարձի համար տրուած բան, փոխարէն, տրիտուր. թըրամբա իչին վէրիլէն նէսնէ, պէտէլ, մուգապիլէ, գարշըլըգ։

Ἀνταλλάσσω (ττω) M. αλλάξω. permutare vicendevolmente. փոփոխակի փոխել, փոխանակել, տեղը ուրիշ բանմը տալ կամ առնել, իրարու հետ փոխել. գարշըլըգըլը՝ պիրիպիրի իլէ տէյիշմէք, եէրինէ վերմէք ալմագ, տէյիշ թօգուշ էթմէք, թրամբա էթմէք։

Ἀνταμείβω. M. αμέψω. ricompensare. փոխարինել, փոխարէնը՝ փոխադարձը տալ. իճապ՝ մուգապիլէսինի վէրմէք, պէտէլինի վէրմէք։

Ἀνταμοιβὴ - ῆς (ἡ) ricompensa. փոխադարձ, փոխարէն. մուգապիլէ, պէտէլ։

Ἀνταμοιβὸς (ὁ) che ricompensa. փոխադարձը տուող. մուգապիլէսինի՝ պէտէլինի վէրէն։

Ἀνταμύνομαι. M. αμυνοῦμαι. spignere la forza colla forza, vendicarsi. 2. contraccambiare il soccorso avuto. դէմ դնողին դէմ դնել, ետ ընել, վրէժ առնել. 2. իրեն օգնողին օգնել. գարշը տուրանա գարշը տուրմագ, էօճինի՝ հայֆընը ալմագ. 2. եարտըմ էտէնէ եարտըմ էթմէք։

Ἀντεναγινώσκω. M. γνώσομαι. collazionare, confrontare un esemplare con un altro. մէկ օրինակը կամ գիրը մէկալին հետ բաղդատել. պիր եազըյը՝ էօրնէկինէ պիր պաշգասը իլէ գարշը թէշպիհ էթմէք։

Ἀνταναγνώστης - ου (ὁ) colui che legge un esemplare per confrontarlo con un altro. օրինակմը կամ գիրմը կարդացող ուրիշ մէկ օրինակի՝ կամ գրի մը հետ բաղդատելու համար. պիր էօրնէկ՝ եախօտ պիր եազըյը նէսնէ օգույան ախէր պիր էօրնէկ՝ եախօտ եազը իլէ գարշը թէշպիհ էթմէք իչին։

Ἀντανάκλασις - εως (ἡ) } ripercussione. 2.
Ἀντανακλασμὸς (ὁ) } antanaclasi (figura rettorica). անդրադարձութիւն, ետ զարնելը՝ դարձընելը, հրելը. 2. մէկ բառը այլեւայլ նշանակութենով կրկնելը. կէրի չարփմասը, վուրմասը, ակս. 2. պիր լաֆըթը պաշգա մանալար իլէ թէքրարլամագ։

Ἀντανακλάω. M. κλάσω. riflettere, ripercuotere. անդրադարձուցանել, ետ զարնել, հրել (ձայնը, բոցը) կէրի չարփմագ՝ էթմէք, վուրմագ, ակս էթտիրմէք, (սէսի, ալէվի)։

Ἀνταναπαύομαι. M. παύσομαι. riposarsi a suo torno. փոփոխակի հանգչիլ. նէօպէթ իլէ րահաթլանմագ, ֆէրահ էթմէք։

Ἀνταναπληρόω - ῶ. M. ώσω, = Ἀναπληρόω.

Ἀντάξιος (ὁ, ἡ) di eguale prezio, stima. հաւասար գինով պատուով, հաւասարապատիւ. հէմպէհա, հէմպէր։

Ἀνταξιόω - ῶ. M. ώσω. pretendere. պահանջել. մաթլուպ էթմէք։

Ἀνταποδίδωμι. M. δώσω. rendere in contraccambio, contraccambiare. փոխարէնը տալ, տեղը տալ, փոխատրել, հատուցանել. մուգապիլէսինի վէրմէք, պէտէլինի գարշըլըգըլը էօտէմէք։

Ἀνταπόδομα - τος (τὸ) ciò che si da di contraccambio. փոխարէնի տեղ տրուած բան. մուգապիլէ տէյէ վէրիլէն շէյ։

Ἀνταπόδοσις - εως (ἡ) contraccambio. փոխադարձութիւն, փոխարէն, հատուցում. մուգապիլէ, ըվազ վէրմէ։

Ἀνταποδοτέος - α - ον. da rendersi, da restituirsi. ետ տալու, տեղը տալու. կէրի վէրիլէճէք, թէսլիմ օլունաճագ։

Ἀνταποδοτικὸς - ἡ - όν. rimuneratorio. 2. correlativo (nome). վարձատրիչ, տեղը տուող. 2. առնչական (անուն). մուգապիլէսինի վէրէն, էօտէյէն. 2. թէալլուգլու (իսիմ)։

Ἀνταποδοτικῶς - ἐπίῤ. per contraccambio. փոխարէնի տեղ. մուգապիլէ եէրինէ։

Ἀνταποθνήσκω. M. θανοῦμαι. morire in vece d'un altro. ուրիշին տեղը մեռնիլ. պաշգասընըն եէրինէ էօլմէք։

Ἀνταποκρίνομαι. M. κρινοῦμαι. replicare, rispondere. կրկնել, պատասխանը երկրորդել. թէքրարլամագ, չէվապ ճէվապ էթմէք։

Ἀνταπόκρισις - εως, (ἡ) risposta, replica,

corrispondenza. *պատասխանի, պատասխանը կրկնելը* [illegible]

Ἀνταπολαμβάνω. Μ. λήψομαι. ricevere in ricompensa. *վարձքի տեղ առնել* · [illegible]

Ἀνταπολογέομαι. Μ. ήσομαι. giustificarsi a vicenda. *փոփոխակի արդար ելլել* · [illegible]

Ἀνταποπέμπω. Μ. πέμψω. } *Ἀνταποστέλλω. Μ. στελῶ.* } mandare reciprocamente indietro. *իրարու ետեւէ ետ խրկել* · [illegible]

Ἀνταποστροφὴ -ῆς (ἡ) avversione reciproca. *իրարու նէրհակ դէմ ըլլալը* · [illegible]

Ἀνταριθμέω - ῶ. Μ. ησω. confrontare un numero con un altro. *մէկ թիւը մէկալին հետ բաղդատել* · [illegible]

Ἀνταρκέω-ῶ. Μ. αρκέσω. esser eguale in resistere, opporsi fino agli ultimi momenti. *դէմդնելու հաւասար ուժ ունենալ, մինչեւ ետքի վարկեանը դիմանալ՝ դէմ դնել* · [illegible]

Ἀνταρκτικὸς - ὴ - όν. antartico, opposto al settentrionale. *հակարքայի, հիւսիսային հակառակ* · [illegible]

Ἀνταρσία - ας, (ἡ) } *Ἄνταρσις - εως* (ἡ) } sollevazione, ribellione. *ոտքելլելը, դլուխ վերցընելը, ապստամբութիւն* · [illegible]

Ἀντάρτης - ου (ὁ) ribello. *ապստամբ* · [illegible]

Ἀντασπάζομαι. Μ. άσομαι. salutare, abbracciare vicendevolmente. *մէկզմէկու բարեւ տալ՝ գրկել, բարեւ առնողին բարեւ տալ* · [illegible]

Ἀνταφαίρεσις - εως (ἡ) il togliere reciprocamente. *փոփոխակի վերցընելը, առնել տանիլը* · [illegible]

Ἀνταφαιρέω - ῶ. Μ. αιρήσω. togliere, levare reciprocamente. *փոփոխակի վերցընել* · [illegible]

Ἀντάω - ῶ. Μ. ήσω. andar all' incontro, incontrare, capitare. *դէմ երթալ, հանդիպիլ, պատահիլ* · [illegible]

Ἀντεγκαλέω - ῶ. Μ. καλέσω. discolparsi imputando all' accusatore l'azione delinquente. *յանցանքը դատախազին վրան նետելով անմեղ ելլել* · [illegible]

Ἀντεισάγω. Μ. άξω. introdurre una cosa nelle veci o per rimpiazzare un' altra. *մէկ բանի մը տեղ կամ մէկ բան մը փոխանակելու համար ուրիշ բանմը դնել՝ մտցընել* · [illegible]

Ἀντεισαγωγὴ - ῆς (ἡ) introduzione d'una cosa per rimpiazzare un' altra. *մէկ բանը փոխանակելու համար՝ տեղը լեցընելու համար ուրիշ բանմը խօթելը՝ դնելը՝ մտցընելը* · [illegible]

Ἀντείσακτος (ὁ, ἡ) rimpiazzato. *փոխանակեալ, տեղը դրուած* · [illegible]

Ἀντεκκλέπτω. Μ. κλέψω. rubare vicendevolmente o in contraccambio della cosa rubata. *գողէն գողնալ, իրարմէ գողնալ* · [illegible]

Ἀντεκτίνω. Μ. τίσω. pagare reciprocamente. *փոփոխակի վճարել, հատուցանել* · [illegible]

Ἀντέκτισις - εως (ἡ) pagamento in contraccambio. *հատուցում, վճարում* · [illegible]

Ἀντελπίζω. Μ. ίσω. sperare da capo. *նորէն յուսալ* · [illegible]

Ἀντεμπίπλημι. Μ. ἀντεμπλήσω. empiere da capo il vuotato, riempiere. *պարպըւածը նորէն լեցընել* · [illegible]

Ἀντεξάγω. Μ. άξω. far avanzare le sue truppe contro il nemico, che si avanza. *վրան եկող թշնամիին դէմ իր բանակը քշել՝ առաջ տանիլ* · [illegible]

Ἀντέξειμι. Μ. ειμι. } *Ἀντεξέρχομαι. Μ. ελεύσομαι* } sortire contro il nemico. *թշնամիին դէմ ելլել* · [illegible]

Ἀντεξετάζω. Μ. άσω. esaminar vicendevolmente, comparare. *փոփոխակի քննել, մէկզմէկու հետ բաղդատել* · [illegible]

Ἀντεξέτασις - εως (ἡ) } *Ἀντεξετασμὸς* (ὁ) } comparazione, confronto. *ընդդիմաքննութիւն, բաղդատութիւն* · [illegible]

Ἀντεπαινέω - ῶ. Μ. αινέσω. lodare vicendevolmente, in contraccambio. *գովողը գովել, իր գովողը գովելով փոխարինել* · [illegible]

Ἀντεπεξέρχομαι. Μ. ελεύσομαι } *Ἀντεπέρχομαι. Μ. ελεύσομαι* } andar contro il nemico, che si avanza. *վրան յարձակող թշնամիին դէմ երթալ, իրեն վրայ վազող թշնամիին վրայ վազել, խաղալ* · [illegible]

Ἀντεπερωτάω - ῶ. Μ. ήσω. interrogare reciprocamente. *իրարու հարցընել* · [illegible]

Ἀντεπιβουλεύω. Μ. εύσω. insidiare in contraccambio. *որոգայթ լարողին որոգայթ լարել* · [illegible]

Ἀντεπιδείκνυμι. Μ. δείξω. mostrare a vicenda. *փոփոխակի ցցընել* · [illegible]

Ἀντεπιθυμέω - ῶ. Μ. ησω. desiderare in concorrenza con un altro, essere rivale, concorrente, competitore. *փոփոխակի փափաքել, մէկզմէկու նախանձորդ ըլլալ* · [illegible]

Ἀντεπιστέλλω. *M.* στελῶ. mandar la risposta della lettera, corrispondere alla lettera. *նամակին պատասխանը խըրկել.* Մէքթուպուն ճէվապընը կէօնտէրմէք՝ իրսալ էթմէք:

Ἀντεπιστρατεύω. *M.* εύσω. dichiarare guerra vicendevolmente. *միմեանց կռիւ բանալ.* Պիրպիրլէրինէ ճէնկ աչմագ, պիրպիրլէրինէ սէֆէր էթմէք՝ աչմագ:

Ἀντεπιστρέφω. *M.* στρέψω. rivolgere contro. *դէմը՝ ներհակը դարձընել.* Գարշըսընա՝ չէվիրմէ տէօնտիւրմէք՝ չէվիրմէք:

Ἀντεραστὴς - οῦ (ὁ) rivale, concorrente in amore. *նախանձորդ սիրոյ.* Հէրիֆ ռագիպ, մէհապպէթ էնկէլի:

Ἀντεράστρια - ας (ἡ) θυλ. τ. Ἀντεραστής.

Ἀντεράω - ῶ. *M.* ερασθήσομαι. amare vicendevolmente. 2. gareggiare in amore, essere rivale. *միմեանց սիրել. 2. սիրոյ նախանձորդ ըլլալ.* Սէվիշմէք. 2. Հէրիֆ ռագիպ, մէհապպէթ էնկէլի օլմագ:

Ἀντερείδω. *M.* ερείσω. contrapporre. 2. (ἀμετβ.) resistere, opporsi. *դէմը դնել, կռթնցընել. 2. (ἀμετβ.) դէմ կենալ.* Տայամագ, գարշըլըգ գօյմագ. 2. (ἀμετβ.) Տայանմագ, գարշը տուրմագ:

Ἀντέρεισις - εως (ἡ) opposizione, resistenza. *դէմ դնելը, կայնիլը, դիմադրութիւն, ընդդիմութիւն.* Գարշը տուրմագլըգ, տայանմագլըգ, զըտտըլըգ:

Ἀντέρεισμα - τος (τὸ) appoggio. *յենարան, մոյթ.* Տայագ, տիրէք. = 2. Ἀντέρεισις.

Ἀντερίζω. *M.* ίσω. gareggiare, emulare. *եղեւեւլք ընել, յաղթելու ջանալ.* Եարըշ թութմագ, կէչմէյէ ճալըշ էթմէք:

Ἀντέρως - τος (ὁ) amore scambievole. *փոխակի սէր, իրար սիրելը.* Պիրպիրլէրի իլէ օլան մուհապպէթ՝ սէվկի, մուշտէրէկ սէվկի, մուհապպէթի մուշտէրէքէ:

Ἀντερωτάω - ῶ. *M.* ησω. interrogar vicendevolmente. *հարցընողին հարցընել, փոխակի հարցընել.* Նէօպէթ իլէ սօրմագ, պիրպիրլէրինէ սօրմագ, սիւալ էտէնէ սիւալ էթմէք, գարշըլըգլը սօրկու սիւալ էթմէք:

Ἀντερώτησις-εως (ἡ) interrogazione scambievole. *փոփոխակի հարցընելը, իրարու հարցընելը.* Նէօպէթ իլէ սօրմագլըգ, սիւալի մուշտէրէքէթլի:

Ἀντευεργετέω - ῶ. *M.* ήσω. beneficare in contraccambio, rimunerare. *բարիքին տեղ բարիք հատուցանել, իր բարերարին բարեգործութիւն ընել, վարձատրել.* Էյիլիյէ գարշըլըգ էյիլիք էօտէմէք, նիմէթի գարշըսընտա նիմէթ էթմէք:

Ἀντευεργέτημα - τος (τὸ) rimunerazione. *բարիքի տեղ բարիք հատուցանելը, վարձքը տալը՝ վճարելը.* Մուգապիլէյէ նիմէթ, իհսանընը վէրմէքլիք:

Ἀντευεργέτης - ου (ὁ) rimuneratore. *բարիք հատուցանող, վարձատրիչ.* Մուգապիլէյէ նիմէթ էտէն, իհսանընը վէրէն:

Ἀντευεργετικὸς - ἡ - όν. rimunerativo. *բարիքը հատուցանող, վարձատրիչ.* Ըվազլը նիմէթ էտէն, իհսանընը վէրէն:

Ἀντευχαριστέω - ῶ. *M.* ήσω. ringraziar scambievolmente. *իրարու շնորհակալ ըլլալ, փոփոխակի գոհանալ.* Պիրպիրլէրինէ թէշէքքիւր սունմագ, շիւքրիւ նիմէթ էթմէք:

Ἀντέχω. *M.* ἀνθέξω. resistere. *դէմ դնել, դիմանալ.* Գարշը գօյմագ, տայամագ, տայանմագ (μσ.) attaccarsi, aderire a qualche cosa. *բանի մը զինքը տալ, բան մը աղէկ բռնել՝ պահել.* Պիր նէսնէյէ մուլհագ էթմէք, եափըշըգ օլմագ, գավի թութմագ, սագլամագ:

Ἀντέω - ῶ. *M.* ήσω. Ἰων. ἀντὶ Ἀντάω.

Ἀντήλιος (ὁ, ἡ) Ἰων. ἀντὶ Ἀνθήλιος.

Ἀντημοιβ`ς (ὁ, ἡ) Ἰων. ἀντὶ Ἀνταμοιβός.

Ἄντην - ἐπίῤ. = Ἄντα.

Ἀντήρης - εος (ὁ, ἡ) opposto, contrario. 2. che sta dirimpetto. *ներհակ, հակառակ. 2. դիմացը եղող՝ կեցող, դիմացի, առջեւի.* Զըտտ, աքսի. 2. Գարշըսընտագի:

Ἀντηρὶς - ίδος (ἡ) sostegno, appoggio (per gli edificj) *մոյթ, նեցուկ (շինուածներու համար).* Տիրէք, տայագ, տիրէք (եափու՝ պինա իչին):

Ἀντὶ, πρόθ. invece, per, in luogo. *տեղ, փոխանակ.* Եէրինէ, պէտէլ:

Ἀντιάζω. *M.* άσω. } andar all' incontro,
Ἀντιάω - ῶ. *M.* άσω. } incontrare. *դէմ երթալ, հանդիպիլ.* Գարշըլամա վարմագ, գարշըլաշմագ, րաստ կէլմէք:

Ἀντιβαίνω. *M.* βήσομαι. resistere, opporsi. *դէմ դնել, ընդդիմանալ.* Գարշը գօյմագ՝ տուրմագ, տայանմագ:

Ἀντιβασιλεὺς - έως (ὁ, ἡ) vice rè. *փոխարքայ.* Վէզիր:

Ἀντιβασιλεύω. *M.* εύσω. essere vicerè. *փոխարքայ ըլլալ.* Վէզիր օլմագ:

Ἀντίβασις - εως (ἡ) resistenza. *դիմադրութիւն.* Գարշը գօյմագլըգ:

Ἀντιβάτης - ου (ὁ) che si oppone, resiste. *դէմ կեցող՝ դնող.* Գարշը տուրան, տայանան:

Ἀντίβιος - α ἢ ος - ον. contrario, opposto. 2. nemico. *հակառակ, դէմ, ներհակ. 2. թշնամի, հակառակորդ.* Զըտտ, գարշը, աքսի. 2. Հասըմ, տիւշմէն:

Ἀντιβλάπτω. *M.* βλάψω. render, o fare del male per male. *չարիքի տեղ չարիք հատուցանել, իրեն չարիք ընողին չարիք ընել.* Քէմլիքէ գարշը քէմլիք էօտէմէք, քէնտիսինի ինճիտէնի ինճիթմէք:

Ἀντιβλέπω. *M.* βλέψομαι. guardare in faccia. *աչուըներըը երեսը տնկել՝ նայիլ.* Եիւզիւնէ տիք տիք պագմագ:

Ἀντιβοηθέω - ῶ. *M.* ήσω. ajutare vicendevolmente. *միմեանց օգնել.* Պիրպիրլէրինէ եարտըմ էթմէք, եարտըմ էտէնէ եարտըմ սունմագ:

Ἀντιβολέω - ῶ. *M.* ήσω. incontrare. 2. prender parte, partecipare. 3. ottenere. 4. pregare, supplicare, scongiurare. *հանդիպիլ, առջեւը ելլել. 2. մաս առնել, բաժնորդ ըլլալ. 3. ստանալ, վաստըկիլ. 4. աղաչել, աղերսել, մաղթել, պաղատիլ.* Գարշըլամագ, էօնիւնէ չըգմագ. 2. Հիսսէ ալմագ, հիսսէտար օլմագ, շէրիք օլմագ. 3. Էլտէ էթմէք. 4. Եալվարմագ, րիճա՝ նիյազ էթմէք:

Ἀντιβολὴ - ῆς (ἡ) incontro. 2. opposizione. 3. confronto. 4. supplicazione. *դէմ ելլելը, հանդիպիլը. 2. ընդդիմութիւն. 3. բաղդատութիւն. 4. աղաչանք, աղերս.*

[illegible], [illegible] 2. [illegible], [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

ʼΑντιγενεαλογέω-ῶ. M. ήσω. stabilire una genealogia tutta differente, contraria ad un' altra. առանձին գլխովին զատ մէկ ազգաբանութիւն մը շինել՝ կարգել. [illegible]

ʼΑντιγνωμονέω-ῶ. M. ήσω. dissentire. ուրիշ կարծիք ունենալ, անմիաբանիլ. [illegible]

ʼΑντιγνώμων-ονος(ὁ, ἡ) che dissente, che è d'avviso contrario. ուրիշ կարծիք ունեցող, անմիաբան. [illegible]

ʼΑντίγραμμα-ατος (τὸ),=ʼΑντίγραφον. 2. Antigramma, scritto dato a vicenda. մէկզմէկու տրուած ձեռագիր. [illegible]

ʼΑντιγραφεὺς-έως (ὁ) copista. օրինակող, պատճէն առնող. [illegible]

ʼΑντιγραφὴ-ῆς (ἡ) il copiare, copiatura. օրինակելը. [illegible]

ʼΑντίγραφον (τὸ) copia. օրինակ, պատճէն. [illegible]

ʼΑντίγραφος (ὁ, ἡ) copiato. օրինակուած. [illegible]

ʼΑντιγράφω. M. γράψω. copiare, trascrivere. օրինակը առնել, օրինակել, պատճէնը առնել. [illegible]

ʼΑντιδείκνυμι. M. δείξω. mostrare in vece. տեղը ցուցնել. [illegible]

ʼΑντιδεξιόομαι-οῦμαι. M. ώσομαι. accogliere a vicenda, abbracciare scambievolmente. իրար փոփոխակի սիրով ընդունիլ, առնել, գրկել. [illegible]

ʼΑντιδέχομαι. M. δέξομαι. ricever vicendevolmente, ricevere una cosa per contraccambio di quella che si è data. իրարմէ ընդունիլ, ուրիշէն բանմը փոխարձի տեղ առնել. [illegible]

ʼΑντιδημιουργέω-ῶ. M. ήσω. fabbricare per imitazione d'un altro. ուրիշին կամ նմանելու համար կանգնել՝ շինել. [illegible]

ʼΑντιδιαβαίνω. M. βήσομαι. passar a vicenda. փոփոխակի անցնիլ. [illegible]

ʼΑντιδιάκονος (ὁ, ἡ) che serve nelle veci d'un altro. ուրիշին տեղը ծառայող. [illegible]

ʼΑντιδιδάσκω. M. διδάξω. insegnar il contrario. ներհակը սորվեցնել. [illegible]

ʼΑντιδικάζομαι. M. δικάσομαι. litigare con qualcuno. մէկումը հետ կուռւիլ. [illegible]

ʼΑντιδικασία-ας (ἡ) differenza, lite. վէճ, կռիւ, անմիաբանութիւն. [illegible]

ʼΑντιδικέω-ῶ. M. ήσω. avere una differenza, una lite con qualcuno. մէկի մը հետ վէճ, կագ, կռիւ ունենալ. [illegible]

ʼΑντιδίκησις-εως (ἡ) } = ʼΑντιδικασία. 2.
ʼΑντιδικία-ας (ἡ) } contestazione, giudiziaria, processo. փաստաբանել. [illegible]

ʼΑντίδικος (ὁ, ἡ) avversario. հակառակորդ. [illegible]

ʼΑντίδοξος (ὁ, ἡ) di setta, opinione contraria. ընդդիմափառ, ներհակ կարծիք՝ աղանդ ունեցող. [illegible]

ʼΑντίδοσις-εως (ἡ) ἐν γέν. retribuzione, rimunerazione. փոխարէն, փոխադարձ. [illegible]

ʼΑντίδοτον (τὸ) antidoto. դեղթափ. [illegible]

ʼΑντίδοτος (ἡ) che si da in vece di, in contraccambio. բանի մը տեղ տրուող. [illegible]

ʼΑντιδουλεύω. M. εύσω. servire in contraccambio. փոխանակ՝ տեղը ծառայել. [illegible]

ʼΑντίδουλος (ὁ, ἡ) che è in luogo di servo. ծառայի փոխանորդը. [illegible]

ʼΑντιδωρεὰ (ἡ) rimunerazione, retribuizione. վարձատրութիւն. [illegible]

ʼΑντιδωρέομαι-οῦμαι. M. δωρήσομαι. rimunerare. փոխադրել, վարձատրել. [illegible]

ʼΑντίδωρον (τὸ),=ʼΑντιδωρεὰ. 2. (ἐκκλησ.) eulogia. օրհնեալ հաց, մաս. [illegible]

ʼΑντίζηλος (ὁ, ἡ) emulo, rivale. նախանձորդ, նախանձայոյզ, ելեւելք ընող. [illegible]

ʼΑντιζητέω-ῶ. M. ήσω. cercare reciprocamente. իրար փոփոխակի փնտռել. [illegible]

ʼΑντίθεος-α (καὶ ʼΙων. η-ον) simile a Dio. 2. (σπν.) Dio contrario, avversario, inimico. Աստուծոյ նման. 2. Հակառակ՝ թշնամի աստուած. [illegible] 2. [illegible]

ʼΑντίθεσις-εως (ἡ) opposizione, objezione. 2. Antitesi. (figura Rettorica) առարկութիւն. 2. դիմադրութիւն (ճարտասանական ձեւ մըն է). [illegible] 2. [illegible]

ʼΑντίθετος (ὁ, ἡ) opposto. ներհակ, հակառակ. [illegible] ἴτως-ἐπίῤ.

ʼΑντίθρονος (ὁ, ἡ) assiso sopra un trono opposto, assiso in faccia, dirimpetto. դիմացը աթոռի վրայ նստած. [illegible]

ʼΑντίθυρος (ὁ, ἡ) che sta in faccia alla porta. դրան դիմացը կեցող. [illegible]

ʼΑντικαθίζω. M. ίσω. far sedere in faccia di, collocare in faccia. 2. (ἀμτβ.) sedere, essere collocato in faccia. դիմացը նստեցընել. 2. դիմացը նստիլ. [illegible] 2. [illegible]

Ἀντικαθίστημι. M. καταστήσω. sostituire. մէկը ուրիշին մը տեղ փոխանակել կարգել. բիրինի եէրինէ գօմագ։

Ἀντικαλέω-ῶ. M. έσω. invitare reciprocamente. իրար հրամցընել. պիրպիրլէրինի դավէթ էթմէք։

Ἀντικατάστασις-εως (ἡ) sostituzione. փոխանակութիւն, տեղը դնելը. եէրինէ գօմագլըգ, բիրինի գոյմա էթմէքլիք։

Ἀντικατατρέχω. M. δραμοῦμαι. perseguitare reciprocamente. փոխփոխակի ետեւէն ինկնալ վազել. բիրպիրլէրինի գօվալամագ։

Ἀντικαταφρονέω-ῶ. M. ήσω. disprezzare vicendevolmente. մէկզմէկ անարգել արհամարհել. բիրբիրլէրինի խօրլամագ հէճ էթմէք։

Ἀντικατηγορέω-ῶ. M. ήσω. accusare vicendevolmente. մէկզմէկէ ամբաստանութիւն ընել. բիրբիրլէրինէ էօթէրի շիքեայէթ էթմէք։

Ἀντίκειμαι. M. κείσομαι. essere situato in faccia, alla parte opposta. 2. essere opposto, opporsi. դիմացը, դիմացի կողմը կենալ, զետեղիլ, հակակայիլ. 2. ներհակ ըլլալ, ընդդիմանալ. գարշըսընտա գարշը տարաֆ գարշուսընտա օլմագ, մուխալէֆ օլմագ. 2. ձըտտ' տարաֆ օլմագ։

Ἀντικειμένως-ἐπίῤ. in opposizione. հակառակ ներհակ ըլլալով. մուխալիֆ ձըտտ օլարագ։

Ἀντικέλευθος (ὁ, ἡ) che incontra o s'incontra per strada. ճամբան հանդիպող կամ առջեւը ելլող. եօլտա գարշըլաշան, գարշը եէլէն, եօլտա գարշուսընա չըգան։

Ἀντικελεύω. M. εύσω. ordinare scambievolmente. մէկզմէկու հրամմել. բիրբիրլէրինէ էմր էթմէք։

Ἀντίκλειθρον (τὸ) } Ἀντίκλεις-ειδος (ἡ) } chiave, con cui si può aprire ogni porta. ամմէն դուռ բացող բանալիք. թիւլիւմ հէր գափուեա ույան աչար։

Ἀντικράζω. M. κράξω. gridare vicendevolmente, rispondere con delle grida. դիմացէ դիմաց պոռալ, փոխփոխակի պոռթկալ. գարշըլըգլը չաղըրմագ։

Ἀντικρὺ-ἐπίῤ. dirimpetto. դիմացը. գարշուսընտա։

Ἀντικρύς-ἐπίῤ. direttamente. 2. manifestamente, pubblicamente, apertamente. ուղղակի. 2. բացը, յայտնապէս. տօղրուտան. 2. աչըգ, աշիքեար, աչըգտան։

Ἀντίκτονος (ὁ, ἡ) che fù ucciso in luogo d'un' altro. ուրիշին տեղը մեռած. պաշգասընըն եէրինէ էօլմիւշ։

Ἀντικτυπέω-ῶ. M. ήσω. risuonare. հնչել, ձայն տալ. կիւմ կիւմ էթմէք, աքսի վէրմէք, էօթմէք։

Ἀντικωμωδέω-ῶ. M. ήσω. deridere, motteggiare scambievolmente. փոխփոխակի իրար ծաղր ընել, վրան ծիծաղիլ. բիրբիրլէրինէ մասխարա էթմէք, էյլէնմէք։

Ἀντιλαβεὺς-έως (ὁ) il manico dello scudo. վահանին կոթը. գալգանըն սափը։

Ἀντιλαβή-ῆς (ἡ) manico, presa. 2. oggetto di rimprovero. բռնելու տեղ, կոթ. 2. յանդիմանութեան կշտամբելու արժանի նիւթ' գործ. սափ. 2. թաքպիհ' ազարլանմաղա լայըգ' մէսէլէ։

Ἀντιλαμβάνομαι. sentire, aver la percezione. 2. intraprendere. 3. soccorrere, sostenere. 4. riprendere, censurare. իմանալ, մտքով ըմբռնել, հասնիլ. 2. ձեռք զարնել ձգել. 3. օգնել, պաշտպանել. 4. յանդիմանել, երեսը վար առնել. անլամագ, ֆէհմէթմէք, գավրամագ էթմէք. 2. էլ գօմագ, մաշղուլ էթմէք. 3. իմդատ էթմէք, արգա օլմագ. 4. ազարլամագ, թաքպիհ էթմէք, եիւզիւնէ ուրմագ։

Ἀντιλαμβάνω. M. λήψομαι. ricevere in contraccambio. փոխարէն առնել. պէտէլինէ ալմագ։

Ἀντιλάμπω. M. λάμψω. riflettersi la luce, rilucere. լոյսը բեկբեկիլ, փայլիլ. աքսի նուր էթմէք, պարլամագ։

Ἀντιλέγω. M. λέξω καὶ ἐρῶ. contraddire. դէմ զրուցել, դիմաբանել, հակաճառել. ձըտտ սէօյլէմէք, մուխալէֆէթ էթմէք։

Ἀντίλεκτος (ὁ, ἡ) contraddetto, contestato. դէմ զրցուած, հակաճառուած. մունազաալը նիզա օլունմուշ, գավկալը։

Ἀντίλεξις-εως (ἡ) contraddizione. հակաճառութիւն, ընդդիմաբանութիւն. մունազաա, նիզա, գավկա։

Ἀντιλήπτωρ-ορος (ὁ) protettore, difensore, intercessore. պաշտպան, բարեխօս, միջնորդ, թեւ ելլող. հիմայէթճի, եարդըմճը, արգա։

Ἀντίληψις-εως (ἡ) protezione, difesa, intercessione. 2. censura. պաշտպանութիւն, միջնորդութիւն, բարեխօսութիւն. 2. ուղղելը, կշտամբելը. հիմայէթ, եարդըմ, արգա օլմա, շէֆաաթ. 2. թաքպիհլիք, ազարլամա, էթմէ։

Ἀντιλογέω-ῶ. M. ήσω, = Ἀντιλέγω.

Ἀντιλογία-ας (ἡ) contraddizione, antilogia. ընդդիմաբանութիւն, հակառակաբանութիւն. ձըտտլըգ, գարշը սէօյլէմէ։

Ἀντιλογίζομαι. M. ίσομαι. riflettere, calcolare a vicenda. փոխփոխակի մտածել, հաշուել. գարշըլըգլը տիւշիւնմէք, հէսապ էթմէք։

Ἀντιλογικός-ή-όν. contraddittorio. հակասական. մունազաալը, մունաքըզլը. ικῶς. ἐπίῤ.

Ἀντίλογος (ὁ, ἡ) contraddittore. դէմ խօսող, դիմախօս. գարշը ձըտտ սէօյլէյէն։

Ἀντιλυπέω-ῶ. M. ήσω. affliggere colui, che affligge. տառապեցընողը' չարչրկողը չարչրկել, նեղել. ինճիթէնի ինճիթմէք էզէնի էզմէք։

Ἀντίλυρος (ὁ, ἡ) consonante alla lira. քնարի զուգաձայն. սազ օբդասըյլա հէմահէնկ հէմսազ։

Ἀντίλυτρον (τὸ) riscatto. փրկանք. գուրթուլմագ իչիւն վէրիլէն նէսնէ։

Ἀντιμανθάνω. M. μαθήσομαι. imparare il contrario. ներհակը սորվիլ. ձըտտընը էօյրէնմէք։

Ἀντιμαρτυρέω-ῶ. M. ήσω. dare una contraria testimonianza. ներհակը վկայել. ձըտտընը շէհատէթ էթմէք։

Ἀντιμάχομαι. M. μαχέσομαι καὶ μαχήσομαι. combattere, resistere, opporsi.

կռուիլ, դէմ կենալ, ընդդիմամարտիլ. [illegible]

᾿Αντίμαχος (ὁ, ἡ) avversario. ընդդիմամարտ. [illegible]

᾿Αντιμεταβάλλω. Μ. βαλῶ. mutare, cangiare due cose fra loro. երկու բանը մէկզմէկու հետ փոխել. [illegible]

᾿Αντιμετάβασις - εως (ἡ) sostituzione, rimpiazzamento del posto di colui, che occupò il nostro. մեր տեղը առնողին տեղը անցնիլը. [illegible]

᾿Αντιμεταβολὴ - ῆς (ἡ) mutazione contraria. ներհակ՝ հակառակ փոփոխութիւն. [illegible]

᾿Αντιμετάθεσις - εως (ἡ) permutazione, traslocamento reciproco. փոփոխակի տեղափոխութիւն, փոփոխութիւն. [illegible]

᾿Αντιμεταλαμβάνω. Μ. λήψομαι. partecipare a vicenda. փոփոխակի բաժնորդ ըլլալ. [illegible]

᾿Αντιμετάληψις - εως (ἡ) partecipazione reciproca. փոփոխակի բաժնորդութիւն. [illegible] = ᾿Ανταμοιβή.

᾿Αντιμετάταξις - εως (ἡ) mutazione di luogo, di collocazione. տեղը՝ դիրքը փոխելը. [illegible]

᾿Αντιμετατάσσω (ττω) Μ. τάξω. (κυρ. ἐπὶ. τοῦ στρατεύματος) mutare il luogo. տեղը փոխել. [illegible]

᾿Αντιμετρέω - ῶ. Μ. ἥσω. restituire colla stessa misura, ricompensare. նոյն չափով չափել, վարձը տալ. [illegible]

᾿Αντιμέτωπος (ὁ, ἡ) che sta rivolto alla faccia di, affacciato. երեսին դիմացը կեցած, դէմ առ դէմ կեցած. [illegible]

᾿Αντιμίμησις - εως (ἡ) imitazione reciproca. իրարու նմանիլը. [illegible]

᾿Αντιμίμος (ὁ, ἡ) che cerca d'imitare un'altro per emulazione. ուրիշին նմանելու ջանացող, ելեւելը ընող. [illegible]

᾿Αντιμισέω - ῶ. Μ. ἥσω. odiare in contraccambio. իրար ատել, փոխանակ ատել. [illegible]

᾿Αντιμισθία - ας (ἡ) rimunerazione, salario proporzionato al travaglio. փոխարէն, փոխադարձը, վարձք. [illegible]

᾿Αντίμισθος (ὁ, ἡ) rimuneratorio. վարձատրիչ. [illegible]

᾿Αντίμορφος (ὁ, ἡ) che rappresenta la figura di qualcuno. մէկին կերպարանքը ցուցնող. [illegible]

᾿Αντιμυκτηρίζω. Μ. ίσω. beffarsi, deridere in contraccambio colui, che si beffa. ծաղր ընողը ծաղր ընել, ծիծաղել. [illegible]

᾿Αντιμωλία - ας (ἡ) causa, lite, in cui sono presenti le parti litiganti. դատ կամ վէճ մը, ուր որ կըդտնուին երկու կողմն ալ հակառակորդները. [illegible]

᾿Αντιναυπηγέω - ῶ. Μ. ἥσω. costruire un vascello capace a resistere a quello del nemico. 2. costruire un vascello d'una forma differente da quella del nemico. թշնամին նաւին դէմ դընելու բաւական ուժ ունեցող նաւ մը շինել. 2. թշնամին նաւին ձեւէն տարբեր նաւ մը շինել. [illegible]

᾿Αντινικάω - ῶ. Μ. ἥσω. vincere a vicenda il vincitore. յաղթողը յաղթել. [illegible]

᾿Αντινομία - ας (ἡ) Antinomia, contraddizione frà due leggi. երկու օրէնքի ներհակութիւն. [illegible]

᾿Αντινομοθετέω - ῶ. Μ. ἥσω. emanare delle leggi contrarie alle prime. առջինները հակառակ օրէնք դնել՝ կարգել. [illegible]

᾿Αντίνοος (ὁ, ἡ) ᾿Ιων. di diverso sentimento o opinione. ուրիշ կարծիք՝ միտք ունեցող. [illegible]

᾿Αντινουθετέω - ῶ. Μ. ἥσω. ammonire a vicenda. մէկզմէկ խրատել. [illegible]

᾿Αντίνωτος (ὁ, ἡ) voltato, o attaccato ad alcuno dorso a dorso. մէկին կռնակ կռնակի դարձած կամ կպած. [illegible]

᾿Αντίνωτοι (ὁ) posti, attaccati dorso a dorso. ողն առ ողն կպած՝ դրուած. [illegible]

᾿Αντίον-ἐπίρ. (κυρ. οὐδ. τ. ᾿Αντίος) dirimpetto, o contro. դիմացը, դէմը. [illegible]

᾿Αντίον (τὸ) subbio. սալմին, ստորի ոստայնանկաց. [illegible]

᾿Αντίος - α - ον. ch'è in faccia di.., che sta dirimpetto. 2. contrario. դիմացը՝ առջեւը եղող, հակառակ, ներհակ. [illegible]

᾿Αντιόω - ῶ. Μ. ώσω. = ᾿Αντιάω.

᾿Αντιπαγὴς - έος (ὁ, ἡ) ficcatto dirimpetto. դիմացը մխուած, խոթուած. [illegible]

᾿Αντιπάθεια - ας (ἡ) antipatia, incompatibilità. ընդդիմակրութիւն, հակառակակրութիւն. [illegible]

᾿Αντιπαθέω - ῶ. Μ. ἥσω. essere antipatico, esser incompatibile, avere dell' antipatia. հակակիր ներհակակիր ըլլալ. [illegible]

᾿Αντιπαθὴς - έος (ὁ, ἡ) antipatico, incompatibile. հակակիր, ներհակակիր. [illegible]

᾿Αντίπαις - αιδος (ὁ, ἡ) che passò l'età della pubertà- adolescenza. արբունքը՝ արենքը՝ պատանեկութեան հասակը անցած. [illegible]

᾿Αντιπαλαίω-ῶ. Μ. παλαίσω. resistere, combattere, opporsi. ընդդիմամարտիլ, դէմ դնել. [illegible]

᾿Αντίπαλος (ὁ, ἡ) avversario, inimico. ընդդիմամարտ, թշնամի. [illegible]

ʼΑντιπαραβάλλω. Μ. βαλῶ. paragonare fra loro, comparare, confrontare. մեկզմեկու հետ բաղդատել. [illegible]

ʼΑντιπαραβολὴ - ῆς (ἡ) comparazione, confronto. բաղդատութիւն. [illegible]

ʼΑντιπαραγγελία - ας (ἡ) concorrenza fra due competitori. երկու նախանձորդներուն իրարու հետ ելեւելք ընելը. [illegible]

ʼΑντιπαραγγέλλω. Μ. αγγελῶ. brigare in posto con concorrenza con un' altro, essere competitore. բանի մը հասնելու ուրիշին հետ ելեւելք ընել, ջանալ, նախանձորդ ըլլալ. [illegible]

ʼΑντιπαραγραφὴ - ῆς (ἡ), = ʼΑντίγραμμα (ἐπὶ Κριτηρ) (ἡ πράξις τοῦ).

ʼΑντιπαραγράφομαι. Μ. γράψομαι. opporsi d'avanti all' eccezione, cioè ai mezzi di difendersi d'una domanda. ամփոփման առջեւը առնել, այսինքն առջեւը առնել ան պատասխանին, որով իր ըսած փաստը հակառակորդը կրնայ ցրել. [illegible]

ʼΑντιπαράγω. Μ. άξω. portare in mezzo a vicenda. 2. avanzare l' esercito a vicenda contro il nemico. փոխանակաւ մէջ տեղը բերել. 2. Թշնամիին դէմ զօրքը փոփոխակի տանիլ. [illegible]. 2. [illegible]

ʼΑντιπαραγωγὴ - ῆς (ἡ) l' avanzar dell' esercito contro il nemico. Թշնամիին դէմ զօրքը տանիլը. [illegible]

ʼΑντιπαραδίδωμι. Μ. δώσω. consegnare a vicenda. մեկզմեկու յանձնել. [illegible]

ʼΑντιπαραθέω. Μ. θεύσομαι. correre, assalire contro il nemico. Թշնամիի դէմ վազել՝ յարձակիլ. [illegible]

ʼΑντιπαράθεσις - εως (ἡ), = ʼΑντιπαραβολή.

ʼΑντιπαρακαλέω - ῶ. Μ. έσω. / ʼΑντιπαρακελεύομαι. Μ. εύσομαι } esortare qualcuno a fare il contrario di quello, ch' egli desidera di fare, dissuadere. հակառակ կողմը համոզել՝ խրատել. [illegible]

ʼΑντιπαάρκλησις - εως (ἡ) esortazione di fare una cosa contraria di quello che si desidera, dissuasione. հակառակ կողմը համոզելը, միտքը փոխելը. [illegible]

ʼΑντιπαρασκευάζομαι. Μ. άσομαι. apparecchiare, formare a vicenda. փոխանակաւ կարգել՝ կազմել. [illegible]

ʼΑντιπαράστασις - εως (ἡ) Antiparastasi (figura Rettorica) դիմադրութիւն (ճարտասանական ձեւ մըն է). [illegible] ([illegible]):

ʼΑντιπαραστατικὸς - ὴ - όν. che concerne l'antiparastasi. դիմադրութեան ձեւին պատկանած. [illegible]

ʼΑντιπαράταξις - εως (ἡ) schieramento dell'armata, ordine di battaglia. ճակատ, զօրքին՝ բանակին կարգիլը. [illegible]

ʼΑντιπαράτασις - εως (ἡ) prolungamento, allungamento. երկնցընելը, ուշացընելը. [illegible]

ʼΑντιπαρατάσσω (ττω). Μ. τάξω. mettere l'armata in ordine di battaglia, schierare l'armata. բանակը կարգել՝ շարել. [illegible]

ʼΑντιπαρατίθημι. Μ θήσω. porre contra. 2. confrontare. դէմը դնել. 2. բաղդատել. [illegible]. 2. [illegible]

ʼΑντιπαραχωρέω - ῶ. Μ. ήσω. cedere a vicenda il suo posto. իրարու տեղերնին տալ. [illegible]

ʼΑντιπαρεξάγω. Μ. άξω. far avanzare le truppe contro il nemico, marciare contro il nemico. բանակը Թշնամիին դէմ քշել՝ վարել. [illegible]

ʼΑντιπαρεξετάζω. Μ. άσω. esaminare per comparazione. բաղդատելու համար քննել. [illegible]

ʼΑντιπαρηγορέω - ῶ. Μ. ήσω. consolare reciprocamente. փոփոխակի մխիթարել. [illegible]

ʼΑντιπαῤῥησιάζομαι. Μ. άσομαι. parlare scambievolmente colla stessa libertà. նոյն ազատութեամբ՝ համարձակութեամբ փոփոխակի խօսիլ. [illegible]

ʼΑντιπάσχω. Μ. πείσομαι. provare gli stessi beni o mali, che abbiamo fatti agli altri. ուրիշին ըրած բարիքը կամ չարիքը քաշել. [illegible]

ʼΑντιπέμπω. Μ. πέμψω. rimandare. նորէն խրկել. [illegible]

ʼΑντιπευθὴς - έος (ὁ, ἡ) che cagiona dolore, afflizione a vicenda. փոփոխակի ցաւ՝ տրտմութիւն պատճառօղ. [illegible]

ʼΑντιπενθότως. ἐπίῤ. d'una maniera opposta, contraria. ներհակ՝ հակառակ կերպովը. [illegible]

ʼΑντιπέρα - ἐπίῤ. = ʼΑντιπέραν.

ʼΑντιπέραιος - α - ον. situato a faccia, dirimpetto. դիմացը կեցած՝ զետեղած. [illegible]

ʼΑντιπέραν (ρας). ἐπίῤ. dirimpetto, a faccia. դիմացը, դէմը. [illegible]

ʼΑντιπέρηθεν. - ἐπίῤ. ʼΙων. dirimpetto, dalla parte di là. դիմացէն, անդիի կողմէն. [illegible]

ʼΑντιπέρην. ἐπίῤ. ʼΙων. ἀντὶ ʼΑντιπέραν.

ʼΑντιπεράγω. Μ. άξω. voltare all' altra parte. մէկալ կողմը դարձընել. [illegible]

ʼΑντιπεριαγωγὴ - ῆς (ἡ) l'azione di voltare alla parte opposta. ներհակ կողմը դարձընելը. [illegible]

ʼΑντιπεριΐστημη. Μ. στήσω. rinserrare da

tutti i lati, concentrare. ամեն դիաց գոցել, կեդրոնը մղել. [illegible] (μσ. ἵσταμαι) concentrarsi. կեդրոնը քաշուիլ, հաւաքիլ. [illegible]

ʼΑντιπεριλαμβάνω. M. λήψομαι. abbracciare o circondare a vicenda. փոփոխակի գրկել կամ պատել. [illegible]

ʼΑντιπερίσπασμα (τὸ)} ʼΑντιπερισπασμὸς (ὁ)} diversione, ostacolo, impedimento. խափանում, արգելք. [illegible]

ʼΑντιπερισπάω - ῶ. M. άσω. far una diversione (in termine di guerra), attirar le forze del nemico in un' altra parte. (պատերազմի մէջ) խափանում մը ընել, ուժը խափանել, թշնամիին յոյսը պարապ հանել, իր յուսածին հակառակը ընել, ուժէ ձգել. [illegible]

ʼΑντιπερίστασις - εως (ἡ) concentrazione. կեդրոնը հաւաքելը. [illegible]

ʼΑντιπεριστρέφω. M. στρέψω. = ʼΑντιπεριάγω.

ʼΑντιπεριστροφὴ - ῆς (ἡ), = ʼΑντιπεριαγωγή.

ʼΑντίπετρος (ὁ, ἡ) che sta in luogo di sasso. 2. duro come il sasso. քարի տեղ եղող. 2. քարի պէս պինտ. [illegible] 2. [illegible]

ʼΑντίπηξ - ηγος (ἡ) arca di legno, armadio. տախտակէ արկղ, գզրոց. [illegible]

ʼΑντιπίπτω. M. πεσοῦμαι. precipitarsi contro, resistere; opporsi. դէմ նետուիլ՝ դէմ դնել, ընդդիմանալ. [illegible]

ʼΑντίπλαστος (ὁ, ἡ) = ʼΙσόπλαστος.

ʼΑντίπλευρος (ὁ, ἡ) posto al lato opposto. ներհակ կողմը դրուած. [illegible]

ʼΑντιπληρόω - ῶ. M. ωσω. supplire il mancante. պակասը լեցընել. [illegible]

ʼΑντιποθέω - ῶ. M. ήσω. desiderare a vicenda. զիրար փափաքողը փափաքիլ. [illegible]

ʼΑντιποιέω - ῶ. M. ήσω. fare qualche cosa a vicenda. փոխանակաւ բան մը ընել. [illegible]

ʼΑντιποίησις - εως (ἡ) appropriazione. ուրիշինը առնելը՝ սեփհականելը. [illegible]

ʼΑντίποινος (ὁ, ἡ) che si da, o si domanda in vece della pena. պատժի տեղ տրըուած, կամ խնդրուած, ուզուած. [illegible] (ουσ.) τὰ ἀντίποινα = Ἄποινα.

ʼΑντιπολεμέω - ῶ. M. ήσω. combattere contro qualcuno. մէկին հետ կռուիլ, պատերազմ ընել. [illegible]

ʼΑντιπολέμιος - α - ον.} ʼΑντιπόλεμος (ὁ, ἡ)} nemico. թշնամի, ընդդիմամարտ. [illegible]

ʼΑντιπολιορκέω - ῶ. M. ήσω. assediare a vicenda. իրար պաշարել. [illegible]

ʼΑντίπολις - εως (ἡ) città situata dirimpetto ad un' altra. մէկ ուրիշ քաղքի մը դիմացը եղած քաղաք. [illegible]

ʼΑντιπολιτεία - ας (ἡ) partito opposto al governo, il partito dell' opposizione. տէրութեան ներհակ կողմը. [illegible]

ʼΑντιπολιτεύομαι. M. εύσομαι. essere del partito dell' opposizione. տէրութեան դէմ կողմէն ըլլալ. [illegible]

ʼΑντιπορθέω - ῶ. M. ήσω. devastare a vicenda. իրար աւրել՝ կործանել. [illegible]

ʼΑντίπορθμος (ὁ, ἡ). posto alla parte, dirimpetto allo stretto. նեղուցին դիմացի կողմը եղող. [illegible]

ʼΑντίπορος (ὁ, ἡ) = ʼΑντίπορθμος. 2. posto alla spiaggia opposta. դիմացը ծովեզրը եղող. [illegible]

ʼΑντίπους - οδος (ὁ, ἡ) che ha i piedi opposti a quelli d'un altro. ոտքերը ուրիշին ոտքերուն ներհակ եղող. [illegible] ʼΑντίποδες (οἱ) gli Antipodi. հակոտնեայք. [illegible]

ʼΑντιπρακτικὸς - ὴ - όν. avversario, inimico. թշնամի, հակառակորդ. [illegible]

ʼΑντιπράσσω (ττω). M. πράξω. agire contro, suscitare degli ostacoli. հակառակ գործել, արգելք ըլլալ. [illegible]

ʼΑντιπρεσβευτὴς - οῦ (ὁ) vice ambasciatore. դեսպանի փոխանորդ. [illegible]

ʼΑντιπρεσβεύομαι. M. εύσομαι. mandare a vicenda un' ambasciatore. դեսպան խրկողին դեսպան խրկել. [illegible]

ʼΑντιπροικεὶ. ἐπίρ. di verun conto, quasi per nulla. ոչինչի պէս, ձրի տրուածի պէս. [illegible]

ʼΑντιπροσκυνέω - ῶ. M. ήσω. adorare, venerare a vicenda. մէկզմէկ պաշտել՝ յարգել. [illegible]

ʼΑντιπροσφέρω. M. οίσω. portare a vicenda. փոփոխակի բերել. [illegible]

ʼΑντιπρόσωπος (ὁ, ἡ) posto a faccia. դիմացէ դիմաց՝ երես առ երես եղող. [illegible]

ʼΑντιπροσώπως - ἐπίρ. a faccia. դիմացէ դիմաց՝ երես առ երես. [illegible]

ʼΑντίπυλος (ὁ, ἡ) che ha una porta di rimpetto ad un' altra. ուրիշ դրան դիմացը դուռ մը ունեցող. [illegible]

ʼΑντίπυργος (ὁ, ἡ) simile, uguale ad una torre. աշտարակի նման. [illegible]

᾿Αντιπυργόω - ῶ. Μ. ώσω. ergere delle torri dirimpetto alle altre. ուրիշ աշտարակներուն դիմացը աշտարակներ կանգնել. պաշգա գուլէլէր գարշուսունտա գուլէլէր եափմագ:

᾿Αντίῤῥησις - εως (ἡ) contraddizione, opposizione, objezione. հակաճառութիւն, ընդդիմաբանութիւն, առարկութիւն. մուճատէլէ, գարշու սէօյլէմէ, իթիրազ:

᾿Αντίῤῥοπος (ὁ, ἡ) ch' è in equilibrio. հաւասարակշիռ. պիր թարաֆա՝ մէյլէտմէ, տէնկ. ῥόπως. ἐπίῤ.

᾿Αντισιωπάω - ῶ. Μ. ήσω. tacere a vicenda. փոփոխակի. նէօպէթլէշէրէք սուսմագ:

᾿Αντισκευάζομαι. Μ. άσομαι. prepararsi, apparecchiarsi a vicenda. փոխանակաւ պատրաստուիլ, բանը գործը կարգի դնել. գարշուլուգլու հազըրլանմագ, թէտարիք կէօրմէք, իշինի եօլունա գօյմագ:

᾿Αντισοφίζομαι. Μ. ίσομαι. opporre dei sofismi contro sofismi. խաբէական ճառաբանութիւններու դէմ խաբէական ճառաբանութիւններ շինել. թէզվիրէ գարշու թէզվիր եափմագ՝ սէօյլէմէք:

᾿Αντισοφιστὴς - οῦ (ὁ, ἡ) chi oppone de' sofismi contro sofismi. սուտ ճառաբանութեան դէմ սուտ ճառաբանութիւն շինող. թէզվիրէ գարշու թէզվիր եափան:

᾿Αντίσπασις - εως (ἡ) = ᾿Ανθολκή.

᾿Αντίσπασμα (τὸ) } = ᾿Αντίσπασις. 2. dis-
᾿Αντισπασμὸς (ὁ, ἡ) } sensione, contraddizione. ներհակութիւն, ընդդիմաբանութիւն. գարշուլըգ, աքսի սէօյլէմէքլիք:

᾿Αντίσπαστος (ὁ, ἡ) che tira alla parte contraria. 2. tirato alla parte contraria. ներհակ կողմը քաշող. 2. ներհակ կողմը քաշուած. գարշու թարաֆա չէքէն. 2. գարշու թարաֆա չէքիլմիշ:

᾿Αντισπάω - ῶ. Μ. σπάσω. tirare alla parte contraria. ներհակ կողմը քաշել. գարշու թարաֆա չէքմէք:

᾿Αντισπεύδω. Μ. σπεύσω. } agire contro
᾿Αντισπουδάζω. Μ. άσω. } qualcuno, procurare di fare il contrario. մէկին դէմ ընել, հակառակը ընելու ջանալ. պիրինէ գարշու էթմէք, գարշուսունու էթմէյէ չալըշմագ, ճահտ էթմէք:

᾿Αντισταθμίζω. Μ. ίσω. mettere in equilibrio. հաւասարակշիռ ընել. այար՝ տէնկ էթմէք (թէրազի հագգընտա):

᾿Αντίσταθμος (ὁ, ἡ) di egual peso, equipollente, che è in equilibrio. զուգակշիռ, համազօր. պիր այարտա՝ տէնկտէ՝ աղըրլըգտա, հէմտէնկ:

᾿Αντίστασις - εως (ἡ) resistenza. դիմադրութիւն. գարշու գօյմագլըգ:

᾿Αντιστατέω - ῶ. Μ. ήσω. opporsi, resistere. դէմ դնել. գարշու գօյմագ:

᾿Αντιστάτης - ου (ὁ) contrastante, avversario. դէմ դնող, հակակայ. գարշու գօյան, խասըմ:

᾿Αντιστήριγμα - τος (τὸ) sostegno, appoggio. 2. protezione, soccorso. մոյթ, նեցուկ. 2. պաշտպանութիւն, օգնութիւն. տայագ, տիրէք, տայագ. 2. հիմայէթ, եարտըմ:

᾿Αντιστηριγμὸς (ὁ) l'azione d'appoggiare contro. 2. di proteggere. ներհակ կողմը կռթնցընելը. 2. պաշտպանելը. գարշուլուգլու տայանտըրմագ, տիրէք գօյմագ. 2. արգա օլմագ, հիմայէթ էթմէք:

᾿Αντιστηρίζω. Μ. ίξω. servir d'appoggio contro... resistere con un sostegno. 2. sostenere, proteggere. ներհակ կողմը՝ դիմացը կռթնցընել, նեցուկով մը դէմ դնել. 2. պաշտպանել. գարշըտան տայանմագ, տայագ իլէ տայանմագ. 2. հիմայէթ էթմէք, արգա օլմագ:

᾿Αντιστοιχέω - ῶ. Μ. ήσω. star in linea, in faccia d'un altro, corrispondere. դէմ առ դէմ, երես առ երես կենալ, մէկզմէկու դէմ յարմար կարգով շարուիլ. գարշուլուգլու իւզ իւզէ տուրմագ, պիր պիրինէ իլէ պիր հիզատա՝ պիր սըրատա տիզիլմէք:

᾿Αντιστοίχεια - ας (ἡ) situazione di due cose ordinate in faccia l'una all' altra, paralellismo, corrispondenza. երկու բանին դէմ առ դէմ՝ երես առ երես՝ դիմացէ դիմաց կենալը, զուգահեռականութիւն. իքի նէսնէնին գարշուտա գարշու՝ պիր հիզատա տուրմասը, արասը պիր օլմասը, մուվաֆըգ օլմասը:

᾿Αντίστοιχος (ὁ, ἡ) posto in linea parallela ad un' altro, corrispondente, eguale. զուգահեռական, դիմացէ դիմաց, զուգահեռական գծի մը վրայ կեցող, համեմատ, հաւասար. պիր հիզատա՝ սըրատա՝ գարշուլուգլու տուրան, արասը պիր, մուվաֆըգ:

᾿Αντίστομος (ὁ, ἡ) che corrisponde ad un'altro bocca con bocca. բերան առ բերան կեցող. աղըզ աղըզա տուրան:

᾿Αντιστρατεύομαι. Μ. εύσομαι } marciar con-
᾿Αντιστρατεύω. Μ. εύσω. } tro (parlandosi delle truppe). դէմ քալել, վրան երթալ, վրան ելլողին վրան ելլել (բանակը). գարշուսունա վարմագ, իսթիլա էթմէք, գարշու չըգանա գարշու չըգմագ (օրտու հագգընտա):

᾿Αντιστρατηγέω - ῶ. Μ ήσω. tener il posto del generale, essere tenente generale. զօրավարին փոխանորդը ըլլալ, զօրապետին տեղը լեցընել. վէքիլի սէրասքէր օլմագ, սէրասքէրին եէրինի տոլտուրմագ՝ եէրինէ կէչմէք:

᾿Αντιστράτηγος (ὁ, ἡ) tenente generale. զօրապետի փոխանորդ. վէքիլի սէրասքէր:

᾿Αντιστρατιώτης - ου (ὁ) soldato dell' armata nemica. թշնամիի՝ հակառակամարտի զօրք. տիւշմէն ասքէրի:

᾿Αντιστρατοπεδεία - ας (ἡ) } l'accamparsi
᾿Αντιστρατοπέδευσις - εως (ἡ) } a faccia del nemico, accampamento a faccia dell'inimico. թշնամիին դիմացը կարգիլը՝ բանակիլը. տիւշմէնին գարշուսունտա տիզիլմէսի՝ օրտու գուրմասը:

᾿Αντιστρατοπεδεύω. Μ. εύσω. καὶ (μσ.) ομαι. Μ. εύσομαι. accamparsi a faccia del nemico. թշնամիին դէմ բանակիլ. տիւշմէնէ գարշու օրտու գուրմագ:

᾿Αντίστρεπτος (ὁ, ἡ) inverso, rivoltato. հակադարձ, ներհակ կողմը դարձած. մագլուպ, թէրսինէ տէօնմիւշ:

᾿Αντιστρέφω. Μ. στρέψω. rivoltare, voltare contro. հակադարձ ընել, ներհակը դարձընել. թէրսինէ տէօնտիւրմէք:

Ἀντιστροφὴ-ῆς (ἡ) antistrofe. 2. rivolta, conversione, inversione. 3. inversione (figura rettorica). *Հակադարձ.* (*Στροφὴ բուռած ոտանաւորին հակառակը*). 2. *անդրադարձութիւն, հակադարձութիւն.* 3. *հակադարձութիւն (ճարտասանական ձեւ մըն է).* *Στροφὴ* [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]:

Ἀντίστροφος (ὁ, ἡ) opposto, contrario inverso. *Հակառակ, ներհակ, հակադարձ.* [illegible] (ἡ) = *Ἀντιστροφή.*

Ἀντιστρόφως. ἐπίρ. oppositamente. 2. reciprocamente, in un ordine inverso. *ներհակ, հակառակ ըլլալով.* 2. *հակադարձաբար, հակադարձ ըլլալով.* [illegible]. 2. [illegible]:

Ἀντισυγκρίνω. Μ. *κρινῶ.* comparare, far paralello, paragonare. *բաղդատել.* [illegible]:

Ἀντισυλλογίζομαι. Μ. *ἴσομαι.* opporre un sillogismo contrario a quel dell'avversario. *Հակառակորդին հաւաքաբանութեան դէմ ուրիշ հաւաքաբանութիւն մը ընել.* [illegible]:

Ἀντισυμμαχέω-ῶ. Μ. *ἤσω.* fare un' alleanza reciproca. *Իրարու հետ ընկերութիւն՝ դաշնակցութիւն ընել.* [illegible]:

Ἀντισυμποσιάζω. Μ. *άσω.* disputare con qualcuno d'un convito. *Մէկի մը հետ կոչունքի վրայ վիճել՝ կռուել.* [illegible]:

Ἀντισυναντάω-ῶ. Μ. *ήσομαι.* incontrare reciprocamente. *Իրարու հանդիպիլ՝ պատահիլ.* [illegible]:

Ἀντισχηματίζω. Μ. *ἴσω.* fare, usare contro l'avversario quelle figure rettoriche, di cui si serve l'istesso. *Իր հակառակորդին գործածած ճարտասանական ձեւերը փոխարէն անոր դէմ գործածել.* [illegible]:

Ἀντισχολαστὴς-οῦ (ὁ) emulo, rivale degli stessi studj. *Նոյն ուսմունքներու մէջ ուրիշներու անցնելու ջանացող, ուսմունքի մէջ ելեւելք ընող.* [illegible]:

Ἀντισχυρίζω. Μ. *ἴσω.* fortificare, consolidare contro. *Մէկին դէմ ամրացնել՝ պնդացնել՝ զօրացնել.* [illegible]:

Ἀντισχύω. Μ. *ύσω.* opporre la forza alla forza, resistere. *բռնութեան դէմ դնել, ընդդիմանալ.* [illegible]:

Ἀντίταγμα (τὸ) esercito opposto a quello dell' inimico. *Թշնամիին դէմը եղող բանակ.* [illegible] (*ἐνγέν.*) ostacolo, impedimento. *արգելք. [illegible]*:

Ἀντιτακτικὸς-ή-όν. che ha forza di ripugnare, opporsi contro. *դէմ կենալու ուժ ունեցող.* [illegible]:

Ἀντίταξις-εως (ἡ) l'azione di schierare la battaglia, schieramento. 2. resistenza. *զօրքը ճակատել տալը, բանակին ճակատումը.* 2. *ընդդիմութիւն.* [illegible]. 2. [illegible]:

Ἀντίτασις-εως (ἡ) opposizione resistenza. *դէմ կենալը, դիմադրութիւն.* [illegible]:

Ἀντιτάσσω (ττω). Μ. *τάξω.* schierar l'armata in ordine di battaglia. 2. opporre. *զօրքը ճակատեցուցանել, զօրքը կարգել.* 2. *դէմ դնել.* [illegible]. 2. [illegible]:

Ἀντιτείνω. Μ. *τενῶ.* tirar alla parte opposta. *ներհակ կողմը քաշել.* [illegible]. (*ἀμτβ.*) opporsi, contrastare, resistere. *դէմ դնել՝ կենալ, ընդդիմանալ.* [illegible]:

Ἀντιτεχνέω-ῶ. Μ. *ήσω.* essere emulo d'un artista. *արհեստաւորի մը նախանձորդ ըլլալ.* [illegible]:

Ἀντίτεχνος (ὁ, ἡ) emulo, rivale d'un'artista. *արհեստաւորի նախանձորդ.* [illegible]:

Ἀντιτίθημι. Μ. *θήσω.* opporre. 2. mettere una cosa nelle veci d'un' altra, sostituire. 3. mettere in comparazione. *դէմ դնել.* 2. *մէկ բանը ուրիշ բանի մը տեղ դնել.* 3. *բաղդատել.* [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]:

Ἀντιτιμάω-ῶ. Μ. *ήσω.* onorar vicendevolmente. 2. attenuare il suo delitto. *զինքը պատուողը պատուել, յարգել.* 2. *յանցանքը պզտիկցընել.* [illegible]. 2. [illegible]:

Ἀντίτιμος (ὁ, ἡ) che ha lo stesso valore. *համապատիւ, նոյն ուժը ու զօրութիւնը ունեցող.* [illegible]:

Ἀντιτιμωρέω-ῶ. Μ. *ήσω.* gastigare a vicenda, vendicarsi. *փոխարէնի պատժել, վրէժ առնել.* [illegible]:

Ἀντιτίνω (τίω). Μ. *τίσω.* pagare il fio, soddisfare. *պատիժը քաշել, հատուցանել վճարել.* [illegible]:

Ἀντίτισις-εως (ἡ) punizione, pena, soddisfazione resa. *պատիժը քաշելը՝ վճարելը.* [illegible]:

Ἀντίτιτος (ὁ, ἡ) punito a vicenda, di cui si è vendicato. *փոխարէնի պատժուած, վրէժը առնուած.* [illegible]:

Ἀντιτολμάω-ῶ. Μ. *ήσω.* opporre audacia contro audacia, resistere arditamente. *յանդգնութեան դէմ յանդգնութիւն ընել, յանդգնութեամբ դէմ կենալ.* [illegible]:

Ἀντίτομον (τὸ), *Ἀντίδοτον* = *Ἀντιφάρμακον.*

Ἀντίτονος (ὁ, ἡ) teso contro. *ներհակ կողմը լարուած՝ քաշուած.* [illegible]:

Ἀντιτρέφω. Μ. *θρέψω.* nutrire a vicenda colui, da cui si è nutrito. *իր սնուցիչը*

տուեցանել. գէնտինի տէւլէթինի տէս-լէմէք:

Ἀντιτρέχω. Μ. δραμοῦμαι. correre contro. դէմ վազել. գարշը գօշմագ, գառշը-նա օդէրիլմէք:

Ἀντιτυπέω-ῶ. Μ. ήσω. respignere contro. ետ հրել, ընդհարկանել. գէրի իթմէք, թէփմէք, իթմէք:

Ἀντιτυπὴς-έος (ὁ, ἡ) che respigne contro. դէմ դնող հրող, ընդդիմաբաղխ. գարշը դուրան, դայանան, իթէն:

Ἀντιτυπία-ας (ἡ) respinta, resistenza, solidità. ետ հրելը՝ զարնելը, ընդհարկանիլը, կարծրութիւն, պնդութիւն. գէրի իթիլ, դուրուլ, գէթլէք, սէրթլիք:

Ἀντίτυπον (τὸ) copia, esemplare. պատճէն, օրինակ. սէւրէթ, թէմսիլ:

Ἀντίτυπος (ὁ, ἡ) simile, uguale. նման, հաւասար. պէնզէր, մէնէնտ:

Ἀντιφανεία-ας (ἡ) l'immagine d'un oggetto, che si vede nell'acqua o nello specchio quando vi si presenta. բանիմը ջուրին կամ հայլին մէջէն երեւցած կերպարանքը. սույ նէտանինտէ տասդա էանօդա պաքդէնտա գէօրէնէն գէօվտէսի:

Ἀντιφάρμακον (τὸ), = Ἀντίδοτον.

Ἀντίφασις-εως (ἡ), (ἀντὶ, φήμι) contraddizione. ընդդիմաբանութիւն. սէօզ սէօյլէմէ:

Ἀντίφερνος (ὁ, ἡ) che tiene il luogo di dote. օժտի տեղ եղող. ճէհէզ եէրինէ օլան՝ թուդան. (οὖσ) Ἀντίφερνα. (τὰ) ciò che lo sposo da per dote alla sua sposa. փեսային օժտի տեղ հարսին տուածը. գիւվէկինին ճէհէզ եէրինէ գէլինէ վէրտիյի, բաղըշ:

Ἀντιφέρομαι. opporsi, contrastare. դէմ կենալ՝ դնել. գարշը դուրմագ՝ գօմագ, դայանմագ:

Ἀντιφέρω. Μ. ἀντοίσω. portar contro, opporre. դէմը տանիլ, դէմը դնել. գարշը գէօթիւրմէք, գարշըլը գօմագ, դայամմագ:

Ἀντιφεύγω. Μ. φεύξομαι. esiliarsi in vece d'un altro. քշուիլ ուրիշին տեղը. պիր պաշգասընըն եէրինէ սիւրկիւն օլմագ:

Ἀντίφημι. Μ. φήσω. contraddire. դէմ զրուցել, դիմաբանել. ձըրըր սէօզ սէօյլէմէք: 2. = Ἀποκρίνομαι.

Ἀντιφθέγγομαι. Μ. φθέγξομαι, = Ἀντίφημι. 2. rendere lo stesso suono. նոյն ձայնը հանել. պու սէսի սէնտ թէրթիպ էտէտիլմէք:

Ἀντίφθογγος (ὁ, ἡ) che rende lo stesso suono. նոյն ձայնը տուող հանող. պու սէսի սէտեայ ձէօքտէն:

Ἀντιφιλέω-ῶ. Μ. ήσω. amare reciprocamente. փոխադարձ սիրել. պիրպիրլէրինի սէւմէք, սէւիշմէք:

Ἀντιφιλοδοξέω-ῶ. Μ. ήσω. gareggiar nell'onore. փառքի մէջ եւրեւլը ընել՝ մէկզմէկ անցնելու ջանալ. իֆթիխարտա պիրպիրինի կէչմէք իչին չալըշմագ՝ եարըշ թութմագ:

Ἀντιφιλονεικέω-ῶ. Μ. ήσω. contendere, gareggiare con un altro. ուրիշին հետ վէճել, կռուիլ. պիրինէ իլէ եարըշ թութմագ, նիզալաշմագ:

Ἀντιφιλοσοφέω-ῶ. Μ. ήσω. avere dell'avversione contro la filosofia, o i filosofi. փիլիսոփաներուն կամ փիլիսոփայութեան դէմ հակառակ ըլլալ. ֆէյլէսօֆլարա եահօտ ֆէլսէֆէյէ ձըդդ օլմագ:

Ἀντιφιλοσοφία-ας (ἡ) avversione contro la filosofia. փիլիսոփայութեան դէմ հակառակ ըլլալը. ֆէլսէֆէյէ օլան ձըդդլըգ:

Ἀντιφιλόσοφος (ὁ, ἡ) contrario ai filosofi, o alla filosofia. փիլիսոփայութեան կամ փիլիսոփաներուն հակառակ. ֆէյլէսօֆլարա եահօտ ֆէլսէֆէյէ ձըդդ:

Ἀντιφιλοτιμέομαι-οῦμαι. Μ. ήσομαι. disputare con qualcuno della gloria. մէկին հետ պատուի մէջ եւրեւլը ընել՝ մէկզմէկ անցնելու ջանալ՝ վիճել. իֆթիխարտա պիրպիրինէ նիզալաշմագ՝ եարըշ թութմագ:

Ἀντιφιλοφρονέομαι-οῦμαι. Μ. ήσομαι. nutrir amore a vicenda. մէկզմէկու վրայ փոխադարձ սէր պահել ունենալ. պիրպիրլէրինէ մուհապպէթլէրի օլմագ, սէւիշմէք:

Ἀντιφλέγω. Μ. φλέξω. far riflettere la fiamma. բոցը բեկբեկցընել. ալէվի աքս էթթիրմէք:

Ἀντιφονεύω. Μ. εύσω. uccidere a vicenda. փոխադարձ իրար մեռցնել, մեռցընողը մեռցընել. պիրպիրլէրինի էօլտիւրմէք, էօլտիւրէնի էօլտիւրմէք:

Ἀντίφονος (ὁ, ἡ) espiatorio d'un omicidio. եղած մարդասպանութիւնը իր մահուամբը քաւող. օլան գանը քէնտի գանը իլէ էօտէյէն:

Ἀντιφορὰ-ᾶς (ἡ) opposizione, contrasto, resistenza. 2. relazione, confronto. ընդդիմութիւն, ներհակութիւն. 2. յարաբերութիւն, բաղդատութիւն. ձըդդլըգ, մուգավէմէ. 2. մունասէպէթ, թէթպիգ:

Ἀντιφορικῶς- ἐπίῤ. in opposizione. ընդհակառակն, ներհակը ըլլալով. ձըդդըն, մուգապիլէն:

Ἀντιφορτίζομαι. Μ. ίσομαι. caricarsi un nuovo peso in vece del primo. առջինին տեղը ուրիշ մէկ բեռմը առնել. էվվէլքինին եէրինէ պիր պաշգա եիւք ալմագ, եիւքլէնմէք:

Ἀντιφράζω. Μ. φράσω. esprimere le sue idee con altre parole. իր միտքին ուրիշ բառերով՝ ձեւերով յայտնել. ֆիքրինի պաշգա լաֆլարլա պէյան էթմէք, անլաթմագ:

Ἀντίφρασις-εως (ἡ) opposizione, objezione. 2. Antifrasi (figura rettorica.) առարկութիւն. 2. ընդդիմասութիւն (ճարտասանական ձեւ մըն է.) իթիրազ. 2. ձըդդըյէ սէօյլէմէ (պէլէ պիր սանաթ):

Ἀντιφράσσω (ττω). Μ. φράξω. mettere un ostacolo avanti, impedire. արգելք դնել, արգելել, առջեւը գոցել. էնկէլ գօմագ, մէնէ էթմէք, էօնիւնի գափամագ:

Ἀντίφρουρος (ὁ, ἡ) che sta in luogo di custode. պահապանի փոխանորդ. պէքճի վէքիլի:

Ἀντίφρων-ονος (ὁ, ἡ) di animo inimico. թշնամի սիրտ ունեցող. խասըմ դիւշմէն եիւրէքլի:

Ἀντιφυλακὴ-ῆς (ἡ) custodia scambievole. փոխադարձ իրարու եղած պահպանութիւն. մուգապէլէթէն պէքճիլիք:

Ἀντύφιλαξ-ακος (ὁ), = Ἀντίφρουρος.

Ἀντιφυλάσσω (ττω). Μ. άξω. custodire a vicenda. փոխադարձ իրար պահպանել.

մուշարէք իլէ դէրէդէրէլէրին ատըլմագ՝ գօբարմագ:

᾿Αντιφωνέω-ῶ. *M*. *ήσω*. risuonare, contraddire, rispondere. ձայն տալ, ընդդիմաբանել, պատասխանել. աքս վէրմէք, գարշը սէօյլէմէք, ճէվապ վէրմէք:

᾿Αντιφώνησις-εως (ἡ) } risuonamento. 2. risposta. 3. con-
᾿Αντιφωνία-ας (ἡ) } traddizione. 4. cauzione, garanzia. ձայն տալը, հնչելը. 2. պատասխան. 3. ընդդիմաբանութիւն. 4. ապահովութիւն, երաշխաւորութիւն. գարշը աքս վէրմէսի. 2. ճէվապ. 3. գարշը սէօյլէմէ. 4. հիմայէթ:

᾿Αντίφωνος (ὁ, ἡ) risuonante. ձայն տուող, հնչող. աքս՝ ասէտա վէրէն:

᾿Αντίφωνον (τὸ) Antifona, կցուրդ (սաղմոսին). ճէվապ վէրմէսի (շէրգուրդուն):

᾿Αντιχαίρω. *M*. *χαρήσομαι*. rallegrarsi parimente. նմանապէս ուրախ ըլլալ. դէ այնիհի աէվինմէք՝ շատ օլմագ, գարշըլըգլը մէսրուր օլմագ:

᾿Αντιχαρίζομαι. *M*. *ίσομαι*. essere riconoscente, ricompensare un favore avuto. երախտագէտ ըլլալ, տեսած աղէկութեան դէմ աղէկութիւն ընել. էյլիք դէլմէք, էյլիյէ գարշը էյլիք էթմէք, շիւքրի նիմէթ էթմէք:

᾿Αντίχειρ-ειρος (ὁ) il pollice. բութ մատ. պաշ բարմագ:

᾿Αντιχειροτονέω-ῶ. *M*. *ήσω*. opinare contro, opporsi. ներհակ կարծիք ունենալ, դէմ հակառակ ըլլալ. շուրա չիւհէ-մուխալիֆ օլմագ, իթիրազճըլըգ օլմագ:

᾿Αντιχειροτονία-ας (ἡ) suffraggio contrario, opposizione. ներհակ վճիռ նետելը, ներհակութիւն. շուրա գարար ախթիլաֆը, շուրալըգ:

᾿Αντιχορηγέω-ῶ. *M*. *ήσω*. essere emulo d'un altro nel ballo. կաքաւի մէջ ուրիշի մը նախանձորդ ըլլալ. դէբրէշ իլէ հօբլամագ՝ բաշգասը իլէ բարիշմագ:

᾿Αντίχρησις-εως (ἡ) uso contrario o reciproco. ներհակ կամ փոփոխակի գործածութիւն. շուրա խախըշ մուշարէք գուլլանըմ:

᾿Αντίχριστος (ὁ) (γρφ.) Anticristo. Նեռ, դերաքրիստոս. դէճճալ:

᾿Αντιχρόνισμα (τὸ) } uso d'un tem-
᾿Αντιχρονισμὸς (ὁ) (γρμτ.) } po in vece d'un'altro. մէկ ժամանակը ուրիշ ժամանակի մը տեղ գործածելը (ինչպէս Հայերէնի մէջ անկատարը կամ սահմանականը կատարեալին տեղ եւ այլն): դէր վագթը աէրէ դէր վագթի էէրինէ գուլլանըլմասը (նասըլ քի կէչմիշ շէյի հալըրդա կիպի վագթ իթմէքդէ):

᾿Αντιψάλλω. *M*. *ψαλῶ*. corrispondere col canto o con uno strumento. երգովմը կամ նուագարանովմը համաձայն ըլլալ. դէր չալկը խախըշ դէր ահէնկլէ հէմահէնկ օլմագ:

᾿Αντίψαλμος (ὁ, ἡ) che si canta a vicenda. փոփոխակի երգուող. մուշարէքէթ իլէ չաղըրըլան, էրլանան:

᾿Αντίψηφος (ὁ, ἡ) che da un suffraggio contrario. ներհակ վճիռ տուող. շուրա գարար ղըրագան:

᾿Αντίψυχος (ὁ, ἡ) chi si sacrifica per la salute degli altri. ուրիշներուն փրկութեանը համար զինքը զոհ նուիրող. ախէրէրին ախրլուպիթի հաքքընը գուրպան գէօսիլէն՝ գէնտիսինի գուրպան աանան:

᾿Αντιψύχω. *M*. *ψύξω*. rinfrescare vicendevolmente. մէկզմէկ պաղչուրկել, սիրտը բանալ. դէրէդէրէլէրինի ֆէրահլանտըրմագ, էէրէքէլէրինի աչմագ:

᾿Αντλεία-ας (ἡ) l'azione d'attingere dell'acqua. ջուր քաշելը. սու չէքմէքլիք:

᾿Αντλέω-ῶ. *M*. *ήσω*. attingere. քաշել (ջուր). չէքմէք (սու):

῎Αντλη-ης (ἡ), *ἀντὶ* *῎Αντλησις*.

῎Αντλημα (τὸ), = *῎Αντλησις*. 2. = *᾿Αντλητήριον*.

῎Αντλησις-εως (ἡ), = *᾿Αντλεία*.

᾿Αντλητήριον (τὸ) attignatojo. ջուր քաշելու աման, դոյլ. սու չէքէճէք գապ, գօվա:

῎Αντλος (ὁ) sentina. 2. mare o l'acqua del mare. 3. mucchio di grano. ջրշեղջ նաւու. 2. ծով, կամ ծովին ջուրը. 3. ցորենի դէզ. կէմի աէնթինէսի. 2. դէնիզ խախըշ դէնիզին սույու. 3. պուղտայ էօրլիւ. 4 = *᾿Αντλητήριον*.

᾿Αντοικοδομέω-ῶ. *M*. *ήσω*. fabbricare, edificare una casa a faccia, dirimpetto, in luogo d'un' altra. տուն մը մէկ տունի մը դիմացը կամ տեղը շինել. դէր էվին գարշըսընա խախըշ էէրինէ դէր էվ խափամագ, դիքմէ գուրմագ:

῎Αντοικος (ὁ, ἡ) chi abita dirimpetto d'un'altro. ուրիշին դիմացը բնակող. դէրէնին գարշըսընտա օթուրան օլան:

᾿Αντολὴ καὶ ᾿Αντολίη-ης (ἡ). *᾿Ιων. ἀντὶ ᾿Ανατολή*.

᾿Αντονομάζω. *M*. *ασω*. mutare il nome, nominare con un nome differente. անունը փոխել, ուրիշ անուն մը տալ. խաժնէ թէպտիլ էթմէք, ախէր դէր խաժ վէրմէք:

᾿Αντονομασία-ας (ἡ) Antonomasia (figura rettorica.) դերանուանութիւն (ճարտասանական ձեւ մըն է). քինայէթ, քինայէ (շէքլի խիթ խըթապ):

᾿Αντοργίζομαι. *M*. *ισθήσομαι*. sdegnarsi del pari. բարկացողին պէս բարկանալ, նմանապէս սրդողիլ. դէ այնիհի խըզըլանմագ, գարշըլըգլը խօյքէլէնմէք:

῎Αντορος (ὁ, ἡ) *᾿Ιων ἀντὶ ῎Ανθορος*. termine opposto. մէկզմէկու հակակայ սահման՝ եզր. դէրէդէրէլէրինէ շուրա սինօր, հուտուտ:

᾿Αντορύσσω (ττω.) *M*. *ύξω*. contramminare. հակառակ ական հատանել. լաղըմ գարշըլամագ:

᾿Αντόφθαλμος (ὁ, ἡ) chi guarda in faccia, sul viso. երեսը՝ աչքին մէջը նայող. իւզիւնէ՝ կէօզինէ իչինէ պագան:

᾿Αντριὰς-άδος (ἡ) (*ἐπίθ. τῶν Νυμφῶν*). che abita negli antri, nelle speloniche. քարայրի՝ անձաւի մէջ բնակող. մաղարալարդա օթուրան օլան:

᾿Αντροειδὴς-έος (ὁ, ἡ) che ha la forma d'una spelonca. քարայրի՝ անձաւի ձեւով. մաղարա դիւշիւնդէ:

῎Αντροθεν. *ἐπίρ.* dall'antro, dalla spelonca. քարայրէ, անձաւէ. մաղարադան:

Ἄντρον (τὸ) antro, caverna, spelonca. անձաւ, քարայր, այր. [illegible]:

Ἄντυξ-υγος (ἡ), (ἄνω ἢ ἀντὶ, τεύχω.) la circonferenza d'ogni corpo circolare. 2. la ruota del carro. 3. carro. ամենայն կլոր մարմիններուն շրջաբերութիւնը. 2. կառքի անիւ. 3. կառք. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]:

Ἀντυποκρίνομαι καὶ Ἀνθυποκρίνομαι. M. κρινοῦμαι, simulare a vicenda. փոփոխակի կեղծել. [illegible]:

Ἀντῳδὸς (ὁ, ἡ) che corrisponde col canto ad un canto, risuonante. համաձայն երգող. [illegible]:

Ἀντωνυμία-ας (ἡ) pronome. դերանուն. [illegible]:

Ἀντωνυμικὸς-ὴ-όν. pronominale. դերանունական. [illegible]. ικῶς. ἐπίῤ.

Ἀντωπέω-ῶ. M. ήσω. guardare in faccia, fissare gli occhi sù. երեսը նայիլ, աչուըները վրան նետել. [illegible]:

Ἀντώπιος (ὁ, ἡ) } che guarda in faccia,
Ἀντωπὸς (ὁ, ἡ) } che fissa gli occhi sopra. երեսը նայող, աչուըները վրան նետող. [illegible]:

Ἀνύβριστος (ὁ, ἡ) non contumeliato, non oltraggiato. չնախատուած, չանարգուած. [illegible]:

Ἀνυγίαστος (ὁ, ἡ) Ἀνιάτρευτος.

Ἀνύδατος (ὁ, ἡ) privo d'acqua. ջուր չունեցող. [illegible]:

Ἀνυδρεύομαι. M. εύσομαι. cavar acqua (dal fonte, dal pozzo ecc.) ջուր հանել (աղբիւրէ, հորէ եւ այլն). [illegible] ([illegible]):

Ἀνύδρευτος (ὁ, ἡ) non inaffiato. չջրուած. [illegible]:

Ἀνυδρία-ας (ἡ) mancanza di acqua, siccità, aridità. ջրի պակսութիւն, չորութիւն, ցամաքութիւն. [illegible]:

Ἄνυδρος (ὁ, ἡ) privo d'acqua, secco, arido. ջուր չունող, չոր, ցամաք. [illegible]:

Ἄνυλος (ὁ, ἡ) privo di selve, di boschi. 2. immateriale, incorporeo. մորի չունող. 2. աննիւթ, անմարմին. [illegible]. 2. [illegible]:

Ἀνυμέναιος (ὁ, ἡ) non maritato. չկարգուած. [illegible]:

Ἀνύμφευτος (ὁ, ἡ) } non isposato. ազատ,
Ἄνυμφος (ὁ, ἡ) } ամուրի. [illegible]:

Ἀνύπαρκτος (ὁ, ἡ) non esistente. անգոյ, չկեցող. [illegible]:

Ἀνυπαρξία-ας (ἡ) il non esistere, inesistenza. անգոյութիւն, անգոյ ըլլալը, չկենալը. [illegible]:

Ἀνυπέρβατος (ὁ, ἡ) } insuperabile. չյաղ-
Ἀνυπέρβλητος (ὁ, ἡ) } թուելու, չանցուելու. [illegible]:

Ἀνυπερήφανος (ὁ, ἡ) non superbo, docile. հպարտ չեղող, խոնարհ, հեզ. [illegible]:

Ἀνυπέρθετος (ὁ, ἡ) che non si può differire, rimettere. չուշացընելու, եւ չձգուելու. [illegible]:

Ἀνυπερθέτως. ἐπίῤ. senza dilazione, subito. առանց ուշացնելու, շուտով. [illegible]:

Ἀνυπεύθυνος (ὁ, ἡ) esente d'ogni responsabilità. երաշխաւոր չեղող, պատասխան տալու պարտք չունեցող. [illegible]. 2 = Ἀναίτιος.

Ἀνυπήκοος (ὁ, ἡ) disubbidiente. անհնազանդ. [illegible]:

Ἀνυπηλιφής-έος καὶ } non unto di sotto.
Ἀνυπήλιφος (ὁ, ἡ) } տակը չօծուած. [illegible]. (ναυτ.) 2. = Ἀπίσσοτος.

Ἀνυπηρέτητος (ὁ, ἡ) privo di ministro, di servizio, di soccorso. պաշտօնեայ՝ սպասաւոր՝ օգնիչ չունեցող. [illegible]:

Ἀνυπόδε (δη) τος-ου (ὁ, ἡ) che non porta scarpe, discalzato. ոտքի աման չունող, բոպիկ. [illegible]:

Ἀνυπόδικος (ὁ, ἡ) non assoggettato in giudizio. դատաստանի տակ չընկած. [illegible]:

Ἀνυπόθετος (ὁ, ἡ) non supposto. չենթադրուած, չկարծուած. [illegible]:

Ἀνύποιστος (ὁ, ἡ) Ἀνυπόφερτος.

Ἀνυπόκριτος (ὁ, ἡ) sincero, non finto. անկեղծ. [illegible]:

Ἀνυπομένε (νη) τος (ὁ, ἡ) } impaziente.
Ἀνυπομόνητος (ὁ, ἡ) } անհամբեր, համբերութիւն չունող. [illegible]. 2. = Ἀνύποιστος.

Ἀνυπόπτευτος (ὁ, ἡ) } senza sospetto, in-
Ἀνύποπτος (ὁ, ἡ) } sospetto. չկասկածելու, աներկբայ, ըղորդ. [illegible]:

Ἀνυπόπτως. ἐπίῤ. senza sospetto. առանց կասկածի. [illegible]:

Ἀνυποσημείωτος (ὁ, ἡ) non notato, non segnato sotto. տակը չընշանուած, նշան չեղած. [illegible]:

Ἀνυπόστατος (ὁ, ἡ) irresistibile, di cui non si può sostener l'impeto. 2. che non ha la sussistenza reale, che non sussiste. չդիմանալու. 2. ենթակայութիւն չունեցող. [illegible]. 2. [illegible]:

Ἀνυπόστολος (ὁ, ἡ) franco, coraggioso, intrepido, senza soggezione. սրտոտ, անվախ, համարձակ. [illegible]:

Ἀνυπόστρεπτος (ὁ, ἡ) } che non ritorna.
Ἀνυπόστροφος (ὁ, ἡ) } 2. d'onde non si può ritornare, irremeabile. ետ չդարձող. 2. ետ չդառնալու. [illegible]. 2. [illegible]:

Ἀνυπότακτος (ὁ, ἡ) non sottomesso, indocile, indomito. 2. confuso, չըմբռած,

չզսպուած. 2. անկարգ, խառն ի խուռն, չփոխուած. ...

Ἀνυποτίμητος (ὁ, ἡ) non sottomesso ad alcuna estimazione. 2. impunito. վրան վարկումն կարծիք գնահատութիւն չեղած. 2. անպատիժ. ... μήτως. ἐπίῤ.

Ἀνυποφόρητος (ὁ, ἡ) intollerabile. չբաշխելու, անտանելի. ...

Ἀνύσιμος (ὁ, ἡ) efficace. 2. utile, vantaggioso. ազդու. 2. օգտաւէտ, շահաւէտ. ... ὑμως. ἐπίῤ.

Ἀνύσταχτος (ὁ, ἡ) che non dorme, vigile. չննջօղ, արթուն. ...

Ἀνυστικὸς - ἡ - όν. efficiente, attivo. աշխատասէր, ներգործօղ. ...

Ἀνυστὸς - ἡ - όν. pronto, facile ad effettuarsi. կատարելադիւրծնելու դիւրին. ...

Ἀνυτικὸς - ἡ - όν. = Ἀνυστικος.

Ἀνύτω καὶ Ἀνύτω Ἀττ. ἀντὶ Ἀνύω.

Ἀνύφαντος (ὁ, ἡ) non tessuto. չհիւսուած. ...

Ἀνυψόω - ῶ. Μ. ώσω. ergere, sollevare, innalzare. կանգնել, վերցնել. ...

Ἀνύω, Ἁνύω. Μ. ύσω. effettuare, terminare, eseguire. 2. consumare. 3. servire, essere utile. 4. affrettare. լմնցընել, կատարել, գլուխ հանել. 2. հատցընել. 3. պէտք ըլլալ, օգտել. 4. Տեպել. ...

Ἄνω, ἀντὶ Ἀνύω.

Ἄνω. ἐπίῤ. (ἀνὰ) sopra, sù, in alto, al dissopra. վերը, բարձրը. ...

Ἀνώγαιον καὶ Ἀνώγεων (τὸ) appartamento di sopra. վերի դստիկոն (տան). ...

Ἀνώδυνος (ὁ, ἡ) che non sente del dolore. ցաւ չեմացօղ. ...

Ἀνωδύνως. ἐπίῤ. senza dolore. առանց ցաւի. ...

Ἄνωθεν. ἐπίῤ. di sopra, dall'alto. 2. dal principio. վերէն, բարձրէն. 2. սկիզբէն. ...

Ἀνωθέω. ῶ. Μ. ήσω. spignere in alto. վեր, բարձրը հրել. ...

Ἀνώλεθρος (ὁ, ἡ) incorruttibile. անապական. ...

Ἀνωμαλὴς - έος (ὁ, ἡ) = Ἀνώμαλος.

Ἀνωμαλία - ας (ἡ) irregolarità, anomalia. զարտուղութիւն. ...

Ἀνώμαλος (ὁ, ἡ) irregolare, anomalo, զարտուղի. ...

Ἀνωμαλότης - ήτος (ἡ), = Ἀνωμαλία.

Ἄνωμος (ὁ, ἡ) privo di omero. ուս չունեցօղ. ...

Ἀνωμοτεὶ (τὶ) ἐπίῤ. senza giuramento. առանց երդման. ...

Ἀνώμοτος (ὁ, ἡ) non giurato. 2. a cui non si può giurare. երդմունք չըրած. 2. չերդումնալու. ...

Ἀνωνόμαστος (ὁ, ἡ) innominato. անունը չտրուած, չանուանեալ. ...

Ἀνώνυμος (ὁ, ἡ) anonimo, senza nome, incognito. անանուն, անծանօթ. ... νύμως - ἐπίῤ.

Ἄνωρος (ὁ, ἡ). = Ἄωρος.

Ἀνώτατος - η - ον. sommo, supremo. ծայրագոյն. ...

Ἀνωτάτω. ἐπίῤ. sommamente, al più alto grado. մեծապէս, շատ, խիստ. ...

Ἀνώτερος - α - ον. superiore. վերագոյն, աւելի վեր. ...

Ἀνωτέρω. ἐπίῤ. sopra, di sopra. վերը. ...

Ἀνωφελὴς - έος (ὁ, ἡ) inutile. անշահ, անօգուտ. ...

Ἀνωφέλητος (ὁ, ἡ), = Ἀνωφελὴς. 2. chi non gode di veruna utilità. օգուտը չտեսած չառած. ...

Ἀνώφελος (ὁ, ἡ), = Ἀνωφελὴς.

Ἀνωφελῶς. ἐπίῤ. inutilmente. առանց օգտի շահի. ...

Ἀνωφερὴς - έος (ὁ, ἡ) che va montando, montante. վեր ելօղ, բերուօղ. ...

Ἀνώφλιον (τὸ) la parte superiore della porta. դրան վերի կողմը. ...

Ἀνώχυρος (ὁ, ἡ) non munito, non fortificato. չամրցած. ապահովի չըրուած. ...

Ἀξεναγώγητος (ὁ, ἡ) non trattato bene. աղէկ չնայուած, սէր չցուցըլած, չփարելուած. ...

Ἄξενος (ὁ, ἡ) inospitale. հիւրասէրց. ...

Ἀξία - ας (ἡ) dignità. 2. stima, giusto prezio, valore. արժանաւորութիւն. 2. գին, արժէք. ...

Ἀξιαγάπητος (ὁ, ἡ) amabile. սիրուելու, սիրելի. ...

Ἀξιάγαστος (ὁ, ἡ) ammirabile. զարմանալի. ...

Ἀξιάκουστος (ὁ, ἡ) / Ἀξιακρόατος (ὁ, ἡ) degno di udirsi. լսուելու մտիկ ընելու արժանի. ...

Ἀξιεπαίνετος (ὁ, ἡ) / Ἀξιέπαινος (ὁ, ἡ) lodevole. գովելի. ...

Ἀξιεπιθύμιτος (ὁ, ἡ) desiderabile. ցանկալի. ...

Ἀξιέραστος (ὁ, ἡ), = Ἀξιαγάπητος.

Ἀξιήκοος (ὁ, ἡ), = Ἀξιάκουστος.

Ἀξινάριον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ.

Ἀξίνη - ης (ἡ), (ἄγνυμι). bipenne, ascia, mannaja, scure. կացին. ...

Ἀξιοδάκρυτος (ὁ, ἡ) deplorabile, lagrimevole. լալու արժանի, արտասուելու. ...

Ἀξιόεργος (ὁ, ἡ) degno di lavoro. գործոյ արժանի․ էլլէնջէն լաճէօրէ։

Ἀξιόζηλος (ὁ, ἡ) degno di emulazione, gelosia. նախանձելու, հետամտելու արժանի․ գըսկանըլաճագ, հաւէս էտիլէճէ։

Ἀξιοθάνατος (ὁ, ἡ) degno di morte. մահու արժանի․ էօլէմէ մուսթահագ։

Ἀξιοθαύμαστος (ὁ, ἡ), = Ἀξιάγαστος.

Ἀξιοθέατος (ὁ, ἡ) degno di guardarsi, spettabile. նայելու՝ մտադրելու արժանի, պատուելի, երեւելի․ պագըլմաճագ, մագպուլ օլմաճագ, նամտար, միշհուր։

Ἀξιόθρηνος (ὁ, ἡ) lamentabile, deplorabile. ողբալի․ աղլանաճագ։

Ἀξιοκαταφρόνητος (ὁ, ἡ) disprezzabile, disprezzevole. արհամարհելու, անարգուելու․ խօրլանաճագ, նաքէսէնտ։

Ἀξιοκοινώνητος (ὁ, ἡ) communicabile, trattabile. հաղորդելի, հաղորդակցութիւն ընելու․ գօնուշուլմայա լաճէօրէ։

Ἀξιόκτητος (ὁ, ἡ) degno, buono d'essere acquistato. 2. acquistato a giusto prezzo. վաստըկելու արժանի․ 2․ արդար գինով վաստըկած․ գազանըլմայա լաճէօրէ․ 2․ հագ պահա էլէ գազանըլմըշ։

Ἀξιόλεκτος (ὁ, ἡ), = Ἀξιόλογος.

Ἀξιόληπτος (ὁ, ἡ) ricevevole, accettabile. ընդունուելու արժանի․ գապուլ օլունմայա լաճէօրէ։

Ἀξιόλογος (ὁ, ἡ) riguardevole, considerabile, memorabile. մեծանուն, յարգոյ, անուանի, երեւելի․ նամտար, էտիպլէր, միշհուր։

Ἀξιομακάριστος (ὁ, ἡ) degno di beatitudine. երջանկութեան արժանի․ մէսուտ-լուղա լաճէօրէ։

Ἀξιομάχητος (ὁ, ἡ) }degno di combattimento. կռուի արժանի․ տէօյիւշէ՝ ճէնկէ լայըգ։
Ἀξιόμαχος (ὁ, ἡ) }

Ἀξιομνημόνευτος (ὁ, ἡ) memorabile, degno di memoria. յիշելու, յիշատակաց արժանի․ անըլմայա լաճէօրէ, էօրէկէր։

Ἀξιόνικος (ὁ, ἡ) degno di vittoria. յաղթութեան արժանի, արժանայաղթ․ ֆէթիհ-հաթ՝ ղաֆէրէ լաճէօրէ։

Ἀξιοπαθέω - ῶ. M. ήσω. soffrire giustamente, pagare il fio. արդար տեղը քաշել, պատիժը առնել․ հագ էտէրէ չէքմէք, գապահաթը չէքմէք։

Ἀξιοπενθὴς - έος (ὁ, ἡ) degno di lutto, deplorabile. սուգի արժանի, ողբալի․ մաթէմ լայըգ, աղլանաճագ։

Ἀξιοπιστία - ας (ἡ) credibilità. արժանահաւատ ըլլալը, հաւատալիութիւն․ էմնիյէթ օլմագ, ինանըլըր։

Ἀξιόπιστος (ὁ, ἡ) degno di fede, veridico. արժանահաւատ, շիտակ զրուցող․ էմնիյէթլի, ինանըլըր, ինանըլմաճագ։

Ἀξιοπιστοσύνη - ης (ἡ), ἀντὶ Ἀξιοπιστία.

Ἀξιόποινος (ὁ, ἡ) degno di pene. 2. punito o che punisce meritamente. պատժի արժանի․ 2․ արդար տեղը պատժուած, կամ պատժող․ ճէզայէ մուսթահագ․ 2․ հագ էտէրէ ճէզա գէօրմիւշ, եախօտ ճէզա վէրիճի։

Ἀξιοπρέπεια - ας (ἡ) dignità, considerazione. արժանաւորութիւն, արժանապատուութիւն․ լայըգլըգ, շէրէֆ, իթիպար։

Ἀξιοπρεπὴς - έος (ὁ, ἡ) degno, onorevole, degno di considerazione. արժանի, պատուելի, արժանապատիւ․ բաղըշլը, իթիպարլը, շէրէֆլի։

Ἀξιοπρέπως. ἐπίῤ. degnamente. արժանաւորապէս․ լայըգ էօլէրէք, լայըգաթ իլէ։

Ἀξιοπροστάτευτος (ὁ, ἡ) degno d'essere protetto. պաշտպանուելու արժանի․ հիմայէթէ լաճէօրէ։

Ἄξιος - α - ον. (ἄγω) degno, meritato, meritevole. արժանի․ լայըգ, լաճէօրէ, մուսթահագ, էհիլ։

Ἀξιοσπούδαστος (ὁ, ἡ) degno di cura, impegno. ջանքի՝ հոգի արժանի․ դըգգաթ՝ իհթիմամա լաճէօրէ։

Ἀξιοστράτηγος (ὁ, ἡ) degno d'essere generale. զօրավարի ըլլալու արժանի․ սէրտար օլմայա լաճէօրէ։

Ἀξιότης - ητος (ἡ) dignità, merito. արժանի ըլլալը, արժանաւորութիւն․ լայըգլըգ, լաճէօրլիւք, գաբիլիյէթ, էհլիյէթ։

Ἀξιοτίμητος (ὁ, ἡ) }illustre, onorevole. 2. prezioso. արժանապատիւ․ 2․ գինով, ծանրագին․ իթիպարլը, նամտար․ 2․ գըյմէթլի պահալը։
Ἀξιότιμος (ὁ, ἡ) }

Ἀξιοφίλητος (ὁ, ἡ), = Ἀξιαγάπητος.

Ἀξιόχρεως - ω (ὁ, ἡ) καὶ ἐπίῤ. χρέως. solvibile, che può pagare, degno di fede. արժանապարտ, վճարել կրցող, արժանահաւատ․ էօտէյէպիլիր, ինանըլըր։

Ἀξιόω - ῶ. M. ώσω. stimare degno. արժանի սեպել․ լայըգ սայմագ, էյլէմէ։

Ἄξιφος (ὁ, ἡ) privo di spada. Թուր չունող․ գըլըճսըզ։

Ἀξίωμα (τὸ), = Ἀξία. dignità, autorità. 2. opinione, massima, sentenza, assioma. յարգ, պատիւ, մեծութիւն, հեղինակութիւն․ 2․ կարծիք, սակ, վճռական խօսք, առած․ իթիպար, պէյլիքլէթ․ 2․ ֆիքիր, քայտէ, ղանուն, շէհատէ։

Ἀξιωματικὸς - ἡ - όν. ufficiale, uomo d'autorità. պաշտօնատոր, պաշտօնական․ մէմուրլար։

Ἀξιωματικῶς. ἐπίῤ. autorevolmente. տիրաբար, իշխանութեամբ, յարգով․ իթիպար իլէ։

Ἀξίως. ἐπίῤ. degnamente, meritamente. արժանաւորապէս, ըստ արժանւոյն, արժանեաւ․ լայըգ էօլէրէ։

Ἀξίωσις - εως (ἡ) pretensione. կարծեցեալ իրաւունք․ իտտիա, դաւա, մէթալէպ․ 2. = Ἀξίωμα

Ἀξιωτέον, θετ. Ἀξιόω.

Ἀξόνιος (ὁ, ἡ) che appartiene all' asse della ruota. սռնի պատկանած․ արապանըն տինկիլինէ տայիր։

Ἀξύλευτος (ὁ, ἡ) κυρ. δάσος (bosco) da cui non furono mai tagliate delle legna. փայտը չկտրուած (մայր) օրմանը քէսիլմէմիշ (օրման)։

Ἄξυλος (ὁ, ἡ) privo di legno. փայտ չունեցող. օդունսուզ:

Ἄξυρος (ὁ, ἡ) non raso. չածիլուած. թրաշ օլմամըշ:

Ἄξων-ονος (ὁ) (ἄγω). l'asse della ruota. սայլի սռնի. արապա դինկիլի:

Ἀοιδεδέτης-ου (ὁ) poeta, che compone canti, canzoni. երգ՝ խաղ շինող բանաստեղծ. մանիլեր՝ թիւրքիւլեր եափան շաիր, եըրճը, իլահիճի:

Ἀοιδὸς (ὁ, ἡ) Ἰων. (ἀείδων) cantatore, poeta. երգող, բանաստեղծ. եըրլայըճը, շաիր, իլահիճի:

Ἄοινος (ὁ, ἡ) privo di vino. 2. astemio. գինի չունեցող. 2. գինի չխմող. շարապսըզ. 2. շարապ իչմէզ, աայըլտըզ:

Ἄοκνος (ὁ, ἡ) diligente, indefesso. անխոնջ, չյոգնող. չալըշքան, եօրուլմազ. ὄκνως. ἐπίῤ.

Ὅπλος (ὁ, ἡ) disarmato. զէնք չունեցող. սիլահսըզ:

Ἄορ, Ἄορος (τὸ) spada. թուր. քըլըճ:

Ἀορασία-ας (ἡ) cecità. չտեսութիւն, կուրութիւն. քէօրլիւք:

Ἀόρατος (ὁ, ἡ) invisibile. չտեսնուող. կէօրիւնմէզ. ῥάτως. ἐπίῤ.

Ἀόργητος (ὁ, ἡ) che non si sdegna, che non si mette in collera. չբարկացող. եօֆքէլէնմէզ, եըլղընմազ:

Ἀοργήτως. ἐπίῤ. senza sdegno. առանց բարկութեան. եօֆքէլէնմէքսիզին:

Ἀοριστία-ας (ἡ) infinità, indefinitezza. անորոշութիւն. ղայրըլըլըք:

Ἀοριστικὸς καὶ Ἀοριστολογικὸς-ὴ-όν. indefinitivo. անորոշ, անբացորոշ, անսահման. ղայրըլը, հատսըզ:

Ἀόριστος (ὁ, ἡ) indefinito, indeterminato, illimitato. անորոշ, չորոշուած, անբացորոշ. ղայրըլը, հատսըզ, (ὁ) aoristo. անորոշ ժամանակ. մազի զաման:

Ἀορίστως. ἐπίῤ. indeterminatamente. անորոշ ըլլալով. ղայրըլըյի, հատսըզ, պէլլի օլմայարագ:

Ἄορνος (ὁ, ἡ) privo di uccelli. թռչուն չունեցող. գուշսըզ (ὁ) Averno (lago dell'inferno o l'istesso inferno). Աւերնոն (ըստ բանաստեղծից դժոխքին լճերէն մէկը, կամ դժոխքը). եալի մէնտեր էնհայ զեհենեմի կէօլլէրինտեն պիրի եա եօխսա զեհենեմ:

Ἀορτὴ-ῆς (ἡ) aorta. արմ (ամենէն մեծ շնչերակը). եիւրէյին սօլ եանընտան պաշլայան պիւյիւք շահ տամար:

Ἄοσμος (ὁ, ἡ) privo di odore. հոտ չունեցող. գօգուսուզ, նագսըզ:

Ἀόχλητος (ὁ, ἡ) privo di molestia, quieto, tranquillo. տառապանք չունեցող, հանդարտ. զահմէթսիզ, զէհմէթսիզ, րահաթ:

Ἄοψ-οπος (ὁ, ἡ) privo di vista, cieco. տեսութիւն չունեցող, չտեսնող, կոյր. կէօրմէզ, քէօր, ամա:

Ἀπαγγελεὺς-έως (ὁ), = Ἀπαγγελτὴρ.

Ἀπαγγελία-ας (ἡ) racconto, narrazione. 2. recitazione, recito. պատմելը. 2. բերնուց վերծանելը. նագլ էթմէ, խապէ. 2. էզպէրտէն օգումագ:

Ἀπαγγέλλω. Μ. αγγελῶ recitare. 2. annunziare, esporre. բերնուց զրուցել. 2. պատմել, ազդ ընել. էզպէրտէն օգումագ. 2. նագլ էթմէք, խապէր էթմէք, հապէր վէրմէք:

Ἀπαγγελτέον. Θετ. Ἀπαγγέλλω.

Ἀπαγγελτὴρ (ὁ) nunzio, messaggiere. պատգամաբեր, լուր բերող տանող. հապէրճի, էլչի:

Ἀπαγγελτικὸς-ὴ-όν. enunziativo. պատգամաւոր, ազդ ընող. հապէր վէրիճի:

Ἀπαγόρευμα (τὸ) } proibizione. արգելը. եասագ:
Ἀπαγόρευσις-εως (ἡ) }

Ἀπαγορευτικὸς-ὴ-όν. proibitivo. արգելող. եասագ էդիճի:

Ἀπαγορεύω. Μ. εύσω. vietare, proibire. արգիլել. եասագ էթմէք, մէն էթմէք:

Ἄπαγρος (ὁ, ἡ) infelice, sfortunato alla caccia. որսի մէջ բախտ չունեցող. աւճըլըգտա պախթսըզ:

Ἀπαγχονίζω. Μ. ίσω. sciogliere, slegare dalla forca. 2. strangolare. կախաղանէ քակել՝ թող տալ. 2. խեղդել. տար աղաճընտան աչըգ էթմէք, պօղմագ. 2. պօղմագ:

Ἀπάγχω. Μ. ἄγξω, = Ἄγχω strangolare, soffocare. խեղդել. պօղմագ:

Ἀπάγω. Μ. ἄξω. allontanare. 2. portare. հեռացնել. 2. տանիլ. եըրագլաշթըրմագ. 2. կէօթիւրմէք:

Ἀπαγωγὴ-ῆς (ἡ) lo strascinare, condurre (ai carceri.) տանիլը, վերցնելը, առնել տանիլը (բանտ). կէօթիւրմէ, գալտըրմա, ալըպ կէթմէ, (զընտանա):

Ἀπαγωγὸς (ὁ, ἡ) che conduce, che allontana. տանող կամ հեռացնող. կէօթիւրիճի եախօտ եըրագլաշթըրան:

Ἀπαθανατίζω. Μ. ίσω. render immortale, immortalizzare. անմահ ընել. էօլմէզ էթմէք:

Ἀπάθεια-ας (ἡ) apatia, impassibilità. անցաւութիւն, բան մը չքաշելը. աճըսըզլըգ, պիր շէյ չէքմէմէզլիք:

Ἀπαθὴς-έος (ὁ, ἡ) impassibile, senza passione, apatico. անցաւ, բան մը չքաշող. աճըսըզ, հիչպիր շէյէ գայըլ օլմայան, հէչ պիր շէյ չէքմէյէն:

Ἀπάθητος (ὁ, ἡ), = Ἀπαθής.

Ἀπαιδαγώγητος (ὁ, ἡ) non istruito nell'infanzia, non ammaestrato, privo d'educazione. մանկութեան ատենը չկրթուած, չդաստիարակուած, անկիրթ. չօճուգլուգտա թէրպիյէ օլմամըշ, թէրպիյէսիզ:

Ἀπαιδαγωγήτως. ἐπίῤ. senza educazione. առանց կրթութեան, դաստիարակութեան. թէրպիյէսիզճէ:

Ἀπαιδάγωγος (ὁ, ἡ), = Ἀπαιδαγώγητος.

Ἀπαίδευτος (ὁ, ἡ) rozzo, ignorante, indotto. անուս, տգէտ, բան չգիտցող. ահմագ, նատան:

Ἀπαιδεύτως. ἐπίῤ. ignorantemente. տգիտութենով. ահմագլըգ՝ նատանլըգ իլէ:

Ἀπαιδία-ας (ἡ) mancanza di figli. զաւակ չունենալը. էվլատսըզլըգ:

Ἀπαιδοτρίβητος (ὁ, ἡ) non istruito. անկիրթ. թալիմսիզ, ահմագ, թէրպիյէսիզ:

Ἀπίαρω. Μ. αρῶ. togliere. վերցնել. գալտըրմագ. (μσ.) partirsene via, sortir dal porto, mettersi alle vele. ելլել երթալ, նաւահանգստէն ելլել, առագաստ բանալ.

ֆաւքըդ կէօրմէք, էւլէմատան ատլանմաք, էհլ-իէն ալմաք ։

᾿Απαις-αιδος (ὁ, ἡ) privo di prole. զաւակ չունող · էվլատսըզ ։

᾿Απαιτέω - ῶ. Μ. ήσω. esigere, pretendere. պահանջել · մութալապ էթմէք, թալապ էթմէք, վէրկիսինի իսթէմէք ։

᾿Απαίτησις - εως (ἡ) pretensione, pretesa. պահանջմունք · մութալապ, թալապ ։

᾿Απάλαιστος (ὁ, ἡ) invincibile nella lotta. ըմբշամարտութեան մէջ չյաղթուող · կիւրէշտէ եէնիլմէզ ։

᾿Απαλέξέω - ῶ. Μ. ήσω. cacciare, allontanare (il male). վռընտել, հեռացնել (չարիքը) · գովմագ, ուզագլաշթըրմագ (ֆէնալըգը) ։

᾿Απαληθεύω. Μ. εύσω. dir o cercar la verità. Ճշմարտութիւնը զրուցել, կամ փնտռել · դօղրուսուն սէօյլէմէք, եա խօտ արամագ ։

᾿Απαλλαγὴ - ῆς (ἡ) liberazione, dispensazione. ազատութիւն, թող տալը, հրաման տալը · ազատլըգ, իզն վէրմէքլիք, դէսթուր ։

᾿Απάλλαξ. ἐπίῤ. = ᾿Ενάλλαξ.

᾿Απαλλάσσω (ττω). Μ. αλλάξω. congedare, licenziare, liberare, dispensare. թող տալ, հրաման տալ, ազատել, խալըսել · սալը վէրմէք, իզն վէրմէք, գուրթարմագ ։

῾Απαλὸς - ὴ - όν. tenero, molle, delicato. փափուկ, կակուղ · նազիք, եումուշագ · λῶς- ἐπίῤ.

῾Απαλότης - ητος (ἡ) mollezza, tenerezza, delicatezza. փափկութիւն, կակղութիւն, թուլութիւն · նազիքլիք, ինճէլիքլիք, եումուշագլըգ ։

῾Απαλοφόρος (ὁ, ἡ) di vesti delicate. փափուկ հագուստներ ունեցող · նազիք ռուբադալը՝ լիպասլը ։

῾Απαλόφρων - ονος (ὁ, ἡ) che ha un cuore tenero, sensibile. աղէկ՝ հեզ՝ գթած՝ կակուղ սիրտ ունեցող · եումուշագ՝ հալիմ՝ մուլայիմ՝ թէրահհիմլի՝ էյի եիւրէքլի ։

῾Απαλόχροος - ους (ὁ, ἡ) } di pelle tenera,
῾Απαλόχρως - ωτος (ὁ, ἡ) } molle. կակուղ մորթ ունեցող · ինճէ՝ եումուշագ՝ նազիք դէրիլի ։

῾Απαλύνω. Μ. υνῶ. render tenero, mollificare, ammorbidare, ammollire. կակղեցնել, փափկացնել, թուլցընել · նազիքլէթմէք, ինճէլթմէք, եումուշաթմագ ։

᾿Απαμείβομαι. Μ. αμείψομαι. rispondere. պատասխան տալ · ճէվապ վէրմէք ։

᾿Απαμφιάζω. Μ. άσω. svestire, spogliare. հանուեցընել · սօյմագ ։

᾿Απανάγω. Μ. άξω. partire, andarsene via, ritirarsi. երթալ, չուել, ետ՝ ներս քաշուիլ · կիթմէք, վարմագ, կէրի՝ իչէրի չէքիլմէք ։

᾿Απανάστασις - εως (ἡ) trasmigrazione. չու, տեղափոխութիւն · կէօչ էթմէքլիք, մահալի թէպտիլի ։

᾿Απάνευθε (θεν). ἐπίῤ. lungi, separatamente. 2. senza. հեռու, հեռի ի, զատ զատ · 2· առանց · ըրագ, ուզագ, այրը այրը · 2· լա, պիլա, սըզ, սիզ ։

᾿Απανδόκευτος (ὁ, ἡ), (ὁδός) privo d'osteria, ove non si trovano delle osterie. պանդոկ չունեցող · գօնագսըզ ։

᾿Απανθέω - ῶ. Μ. ήσω. sfiorire. ծաղիկները թափուիլ · չիչէքլէրի դէօքիւլմէք ։

᾿Απάνθησις - εως (ἡ) sfioritura, caduta dei fiori. ծաղիկներու թափուիլը · չիչէք դէօքիւմիւ ։

᾿Απανθίζω καὶ (μσ.) ίζομαι. Μ. ίσω - ίσομαι. cogliere i fiori, disfiorare. ծաղիկները ժողվել՝ քաղել · չիչէքլէրինի թօփլամագ, գօփարմագ ։

᾿Απάνθισμα (τὸ) } collezione di fiori. ծա-
᾿Απανθισμὸς (ὁ) } ղիկները ժողվելը՝ քաղելը · չիչէքլէրինի թօփլամագլըգ՝ գօփարմագլըգ, չիչէք դէվշիրմէսի ։

᾿Απανθρακίζω. Μ. ίσω. arrostire sui carboni. գործելիի վրայ խորովել · քէօմիւրլէրին իւզէրինտէ քէպապ էթմէք ։

᾿Απανθρακόω - ῶ. Μ. ώσω. far divenire carbone, ridurre in carbone. գործելիի դարձընել · քէօմիւրէ չէվիրմէք ։

᾿Απανθρωπεία - ας (ἡ), = ᾿Απανθρωπία.

᾿Απανθρωπεύω. Μ. εύσω. } mancar d'uma-
᾿Απανθρωπέω - ῶ. Μ. ήσω. } nità, divenir inumano. մարդկութենէ ելլել, անմարդի ըլլալ, մարդկային բնութիւնը մոռնալ · ինսանիյէթսիզլիյի էլէ ալմագ, ինսանիյէթսիզ օլմագ, ինսանի թապիյէթի պիր եանա գօմագ ։

᾿Απανθρωπία - ας (ἡ) inumanità. անմարդութիւն · ինսանիյէթսիզլիք ։

᾿Απανθρωπίζω. Μ. ίσω. render uomo. մարդընել · ինսան էթմէք ։

᾿Απάνθρωπος (ὁ, ἡ) inumano. անմարդի · ինսանիյէթսիզ ։ ώπως - ἐπίῤ.

᾿Απανίστημι. Μ. ἀπαναστήσω. far trasmigrare. տեղէմը վերցընել՝ չուել տալ · պիր մահալտէն գալտըրմագ, կէօչ էթտիրմէք ։

᾿Απάνουργος (ὁ, ἡ) semplice, uomo dabbene. պարզամիտ, միամիտ, պարզ (մարդ) · թէվէքէլլի, սաֆտէրուն · ούργως - ἐπίῤ.

῾Απανταχὴ. ἐπίῤ. = ῾Απανταχοῦ.

῾Απανταχόθι. ἐπίῤ. }
῾Απανταχόσε. ἐπίῤ } = Πανταχοῦ.
῾Απανταχοῦ. ἐπίῤ. }

᾿Απαντάω - ῶ. Μ. ήσω, ήσομαι. incontrare. հանդիպիլ, առջեւը ելլել · րասթ կէլմէք, գարշըլամագ ։

᾿Απαντέλλω. Μ. ελῶ, ἀντὶ ᾿Απανατέλλω.

῾Απάντη. ἐπίῤ. = Πάντη, Πανταχοῦ.

᾿Απάντημα (τὸ) } incontro. հանդիպիլը ·
᾿Απάντησις - εως (ἡ) } րասթ, գարշըլամա ։

᾿Απαντιάζω. Μ. άσω, ἀντὶ ᾿Απαντάω.

᾿Απάντικρυ. ἐπίῤ. = ᾿Αντικρύ.

᾿Απαντλέω - ῶ. Μ. ήσω. attingere. 2. alleggerire. քաշել՝ հանել (ջուր) · 2· թեթեւցընել · չէքմէք՝ չըգարմագ (սու) · 2· խաֆիֆլէթմէք ։

῞Απαξ. ἐπίῤ. una sola volta (Λατ. semel). 2. totalmente. մէկ անգամ մը, միանգամ · 2· գլխովին · պիր տէֆա, պարի, էքպար · 2· պիւսպիւթիւն ։

῾Απαξάπαντες - άπασαι - άπαντα. tutti in genere, tutti insieme. ամէնքը մէկէն, գլխովին · հէփսի պիրտէն ։

᾿Απαξία - ας (ἡ), = ᾿Αναξιότης.

᾿Απάξιος - α - ον. = ᾿Ανάξιος.

᾿Απαξιόω - ῶ. Μ. ώσω. giudicar per inde-

gno (*Λατ.* dedignari.) *անարժան դատել՝ անպէտ* [illegible]

Ἀπαξίωσις-εως (ἡ) indegnità, contumelia, disprezzo. *անարժանութիւն. անարգութիւն.* [illegible]

Ἄπαππος (ὁ, ἡ) privo di avo. *պապ չունեցող.* [illegible]

Ἀπαράβατος (ὁ, ἡ) non trasgredito. 2. inviolabile. 3. non transitorio, perpetuo. *չանցըւած, ուրբի տակ չառնըւած. 2. ուրբի տակ չառնուելու, չանցնելու. 3. անցաւոր չեղող, մշտակայ.* [illegible] βάτως-ἐπίῤ.

Ἀπαράβλαστος (ὁ, ἡ) che non manda dei rampolli. *արմատէն ծիլ չարձըկող.* [illegible]

Ἀπαράβλητος (ὁ, ἡ) incomparabile. *անբաղդատ.* [illegible]

Ἀπαράγγελτος (ὁ, ἡ) non comandato, spontaneo, non denunziato. *չհրամմըւած, կամաւոր.* [illegible] ἔλτως-ἐπίῤ.

Ἀπαράγραφος (ὁ, ἡ) illimitato, indefinito. *անհուն, անպարագիր.* [illegible]

Ἀπαράγωγος (ὁ, ἡ) che non si trasporta, immovibile. 2. immutabile. costante. 3. eterno. *տեղէն ուրիշ տեղ չփոխացող՝ չերերցող. 2. չփոխուող, հաստատ. 3. յաւիտենական.* [illegible]

Ἀπαράδεκτος (ὁ, ἡ) (*πθ.*) che non si può accettare, inammissibile. 2. non ammesso. *չընդունելու. 2. չընդունուած.* [illegible]

Ἀπαράθετος (ὁ, ἡ) non comparato. *չբաղդատուած.* [illegible]

Ἀπαραίτητος (ὁ, ἡ) inevitabile. 2. inesorabile, implacabile. *չխուսափելու, անհրաժեշտ. 2. անողորմելի.* [illegible] τήτως-ἐπίῤ.

Ἀπαρακάλυπτος (ὁ, ἡ) non nascosto, scoperto, manifesto. *չպահուած, բաց, յայտնի.* [illegible]

Ἀπαρακαλύπτως. ἐπίῤ. manifestamente. *բացը, յայտնապէս.* [illegible]

Ἀπαράκλητος (ὁ, ἡ) chi non è chiamato, invitato. 2. che viene spontaneo. 3. inconsolabile. *չկանչուած, չհրաւիրուած. 2. ինքիրմէ առանց կանչուելու եկող. 3. անմխիթար.* [illegible]

Ἀπαρακολούθητος (ὁ, ἡ) che non si può seguire, giungere, o comprendere, incomprensibile. *ետեւէն չերթըցելու, չհետեւելու, չհասնելու, չիմացուելու, անհաս, անիմանալի.* [illegible] 2. Ἀνακόλουθος.

Ἀπαράλειπτος (ὁ, ἡ) non lasciato. 2. che non si può lasciare. *չթողուած. 2. թող* *չտալու.* [illegible] 2. [illegible]

Ἀπαράλλακτος (ὁ, ἡ) simile, eguale. 2. immutabile. *նման, հաւասար. 2. անփոփոխ.* [illegible]

Ἀπαραλλάκτως. ἐπίῤ. similmente, senza alcuna differenza. *նմանապէս, առանց տարբերութեան.* [illegible]

Ἀπαραλλαξία-ας (ἡ) immutabilità. costanza. *չփոխուիլը, ամրութիւն, հաստատութիւն.* [illegible]

Ἀπαραλόγιστος (ὁ, ἡ) chi non inganna o non si inganna con dei sofismi. *չխաբող կամ չխաբուող խաբէական ճառերով.* [illegible]

Ἀπαράλογος (ὁ, ἡ) non assurdo, non estraneo. *անտեղի՝ խելքի դէմ բան չեղող.* [illegible]

Ἀπαραμύθητος (ὁ, ἡ)
Ἀπαράμυθος (ὁ, ἡ) } sordo a tutto ciò che gli si dice, inesorabile. 2. inconsolabile. *բանիմը անկանջ չդնող, անողորմելի. 2. չմխիթարուող.* [illegible] μυθήτως-ἐπίῤ.

Ἀπαράπειστος (ὁ, ἡ) chi non si persuade con degl' inganni. *սուտ ուսմունքով բանեքով չհամոզուող.* [illegible]

Ἀπαραποίητος (ὁ, ἡ) Ἀνόθευτος.

Ἀπαρασάλευτος (ὁ, ἡ) immobile, inconcusso. *անշարժ, հաստատ, ամուր.* [illegible]

Ἀπαρασήμαντος (ὁ, ἡ) non notato, non segnato. *նշան չեղուած.* [illegible]

Ἀπαρασκευασία-ας (ἡ) mancanza di preparativo. *անպատրաստութիւն.* [illegible]

Ἀπαρασκεύαστος (ὁ, ἡ)
Ἀπαράσκευος (ὁ, ἡ) } non apparecchiato. *չպատրաստուած.* [illegible]

Ἀπαράσσω (ττω.) *Μ.* ἀράξω. strappare con impeto. *ուժով վերէն ի վար պատռել՝ ճեղքել.* [illegible]

Ἀπαρασχημάτιστος (ὁ, ἡ) che non cambia figura, immutabile. *ձեւը չփոխող, անայլայլ.* [illegible]

Ἀπαρατήρητος (ὁ, ἡ) non osservato. *չնայուած, վրան ծանօթութիւն չեղած, չըննուած.* [illegible]

Ἀπαρατηρήτως. ἐπίῤ. senza osservazione. *առանց ծանօթութեան.* [illegible]

Ἀπάρατος (ὁ, ἡ) = Ἀπευκταῖος.

Ἀπαράτρεπτος (ὁ, ἡ) fermo, costante, inflessibile. *հաստատ, ամուր, խիստ, կարծր.* [illegible] έπτως. ἐπίῤ.

Ἀπαράφθαρτος (ὁ, ἡ)
Ἀπαράφθορος (ὁ, ἡ) } incorrotto. 2. incorruttibile. *չեղծուած, չաւրըւած. 2. անեղծ, չաւրըւելու.* [illegible] 2. [illegible]

Ἀπαραφύλακτος (ὁ, ἡ) non custodito. 2. incauto. չպաշտպանուած, չպահուած. 2. անզգոյշ · [illegible]

Ἀπαράχυτος (ὁ, ἡ) (κυρ. οἶνος). mero, puro (vino). անխառն, առանց ջուրի (գինի). [illegible]

Ἀπαραχώρητος (ὁ, ἡ) che non cede il suo posto. տեղէն չզատուող, ետ չքաշուող · [illegible] · ἤτως. ἐπίῤ.

Ἄπαργμα (τὸ) (κυρ. ἐις τὸ πλθ.) = Ἀπαρχή.

Ἀπαργυρίζω. Μ. ίσω. convertire in argento, vendere in argento. արծաթի դարձընել, ծախելով արծաթ քսակ ընել · [illegible]

Ἀπαρέγχυτος (ὁ, ἡ), = Ἀπαράχυτος.

Ἀπαρέμφατος (ὁ, ἡ) infinito, non definito, non definitivo. աներեւոյթ, անորոշ · [illegible] · (ἡ) modo infinito. աներեւոյթ եղանակ · [illegible] · εμφάτως. ἐπίῤ.

Ἀπαρενθύμητος (ὁ, ἡ) attento. մտադիր, ուշադիր · [illegible]

Ἀπαρέσκω. Μ. αρέσω. dispiacere. հաճոյ չըլլալ, չհաւնուիլ · [illegible]

Ἀπάρεστος (ὁ, ἡ) Δυσάρεστος.

Ἀπαρηγόρητος (ὁ, ἡ), = Ἀπαραμύθυτος. 2. ρήτως. ἐπίῤ. = μηθήτως. ἐπίῤ.

Ἀπαρήγω. Μ. αρήξω. soccorrere qualcuno per evitare un male. մէկը չարիքէմը խալըսելու համար օգնել · [illegible]

Ἀπαρθένευτος (ὁ, ἡ) che non conviene ad una vergine. կուսի չպատկանած · [illegible]

Ἀπάρθενος (ἡ) sverginato, deflorato. պղծուած՝ ապականուած կոյս · [illegible]

Ἀπαριθμέω-ῶ. Μ. ήσω. enumerare. 2. contare del denaro a qualcuno. մէկիկ մէկիկ համրել. 2. մէկումը ստակ համրել · [illegible]

Ἀπαρίθμησις-εως (ἡ) enumerazione. համրանք · [illegible]

Ἀπαρίνη-ης (ἡ) Aparine (pianta). բժշկական տունկ մըն է · [illegible]

Ἀπαρκέω-ῶ. Μ. ήσω. bastare, essere sufficiente. բաւել, հերիք ըլլալ · [illegible]

Ἀπαρκὴς-έος (ὁ, ἡ) sufficiente. հերիք, բաւական · [illegible]

Ἀπαρκούντως-ἐπίῤ. sufficientemente, abbastanza. հերիք, բաւականապէս · [illegible]

Ἀπαρκτίας-ου (ὁ) (ἐνν. ἄνεμος) tramontana, vento settentrionale. ապարքդիաս, հիւսիսային հով · [illegible]

Ἀπαρκτίος-α-ον. settentrionale. ապարքդիաս, հիւսիսային · [illegible]

Ἀπαρνέομαι-οῦμαι. Μ. ήσομαι niegare, ricusare. ուրանալ, չէ ըսել · [illegible]

Ἀπάρνησις-εως (ἡ) negazione, ricusa. ուրացութիւն, չէ ըսելը · [illegible]

Ἄπαρνος (ὁ, ἡ), = Ἔξαρνος.

Ἀπάρνυμαι (χ. Μ.) togliere via. առնել տանիլ · [illegible]

Ἀπαῤῥησίαστος (ὁ, ἡ) chi non parla francamente, codardo. համարձակ չխօսող, վախկոտ · [illegible]

Ἄπαρσις-εως (ἡ) partenza. չու, երթալը · [illegible]

Ἀπαρτάω-ῶ. Μ. ησω. sospendere. 2. disunire, separare, dividere. կախել. 2. զատել, որոշել, բաժնել · [illegible]

Ἀπαρτέω-ῶ. Μ. ήσω. Ἰων. ἀντὶ Ἀπαρτάω.

Ἀπάρτησις-εως (ἡ) l'azione di sospendere, sospensione. 2. dipendenza. կախելը. 2. ուրիշէ կախուիլը, կախում · [illegible]

Ἀπαρτὶ. ἐπίῤ. pienamente, perfettamente, totalmente. լման, գլխովին, կատարելապէս · [illegible] · 2. = τῷ

Ἀπάρτι. ἐπίῤ. (γρφ.) d'ora innanzi, inavvenire. հիմակուընէ, ու ասկից ետքը · [illegible]

Ἀπαρτία-ας (ἡ), = Ἀπάρτησις. 2. mobile d'una cosa, bagaglio, suppellettile. կահ կարասի · [illegible]

Ἀπαρτίζω. Μ. ίσω. perfezionare. կատարելագործել, շինել · [illegible]

Ἀπαρτικὸς-ή-όν. pronto a viaggio, di partire. ճամբայ ընելու՝ չուելու պատրաստ · [illegible]

Ἀπάρτιον (τὸ) vendita all'incanto de' mobili d'una casa. տանը կահ կարասիքին աճուրդը ծախուիլը · [illegible]

Ἀπάρτισις-εως (ἡ) } perfezione, accom-
Ἀπαρτισμὸς (ὁ) } pimento. կատարելագործութիւն, գլուխ հանելը · [illegible]

Ἀπαρτίως. ἐπίῤ., = Ἀπαρτὶ.

Ἀπαρχαΐζω. Μ. ίσω. } render antico.
Ἀπαρχαιόω-ῶ. Μ. ώσω. } հին ընել · [illegible]

Ἀπαρχὴ-ῆς (ἡ) le premizie. երեխայրիք, կանուխ հասած բերքը · [illegible]

Ἄπαρχος (ὁ) duce, prefetto. գլուխ, առաջնորդ, վրակեցու · [illegible]

Ἀπάρχω. Μ. άρξω. imperare, dirigere, essere il capo, il primo. կառավարել, իշխել, տիրել, գլուխ՝ մեծ ըլլալ · [illegible]

Ἄπας-αντος (ὁ) tutto intiero. ամբողջը · [illegible]

Ἀπαστία-ας (ἡ) digiuno. բան չուտելը · [illegible]

Ἄπαστος (ὁ, ἡ) (ἀ, πατέομαι), = Ἄγευστος.

Ἀπασχολέω-ῶ. Μ. ήσω. stornare qualcuno dai suoi affari. մէկը գործքէն վար դնել՝ արգելք ըլլալ · [illegible]

Ἀπατάω-ῶ. Μ. ήσω. (*ἄπο ἀτάω ἢ ἀ πάτος*) ingannare. խաբել. [illegible]

Ἀπατεύω. Μ. εύσω. Ἰων. ἀντὶ Ἀπατάω.

Ἀπατεὼν-ῶνος (*ὁ*) ingannatore, impostore. խաբեբայ, սուտազրուց. [illegible]

Ἀπάτη-ης (*ἡ*) (*ἀπὸ ἄτη* (*μὲ γεν.*) inganno, frode. խաբէութիւն, դաւ, խաբելը, խաբուկը. [illegible]

Ἀπατήλιος (*ὁ, ἡ*) } fallace, fraudolento,
Ἀπάτηλος-η-ον. } ingannatore. խաբեբայ. [illegible]

Ἀπάτημα (*τὸ*) *ἀντὶ Ἀπάτη.*

Ἀπάτητος (*ὁ, ἡ*) non calcato. 2. che non si può calcare. ոտքով չկոխուած. 2. ոտքով չկոխուելու. [illegible] 2. [illegible]

Ἀπατιμάω-ῶ. (*άζω*), *Μ. άσω.* diffamare. անուն կոտրել. [illegible]

Ἀπάτωρ-ορος (*ὁ, ἡ*) privo di padre. 2. postumo, nato dopo la morte del padre. հայր չունեցող. 2. հօրը մեռնելէն ետքը ծնած. [illegible] 2. [illegible]

Ἀπαυγάζω. Μ. άσω. mandar della luce, risplendere, rilucere, brillare. փայլիլ, վառվռիլ, լոյս՝ ճաճանչ արձըկել. [illegible]

Ἀπαυθάδημα (*τὸ*) orgoglio, arroganza, prepotenza, audacia. հպարտութիւն, գոռոզութիւն, յանդգնութիւն, աներեսութիւն. [illegible]

Ἀπαυθαδιάζομαι. Μ. άσομαι. } comportar-
Ἀπαυθαδίζομαι. Μ. ίσομαι. } si arrogantemente, con prepotenza, essere audace. հպարտութենով վարուիլ, յանդգնիլ. [illegible]

Ἀπαύλια-ας (*ἡ*) la notte, che precede il matrimonio, la vigilia del matrimonio. պսակին առջի գիշերը. [illegible]

Ἀπαυλίζομαι. Μ. ίσομαι. alloggiare separatamente, dormire fuori di casa. զատ՝ հեռու տեղ բնակիլ, տնէ դուրս պառկիլ. [illegible]

Ἄπαυλος (*ὁ, ἡ*) chi dimora, abita lungi dalla sua casa. իր տունէն հեռու տեղ բնակող. [illegible]

Ἀπαύξησις-εως (*ἡ*) decremento. պակսիլը. [illegible]

Ἀπαυρίσκομαι. Μ. αυρήσω καὶ αυρῶ (*ἀπὸ, αἱρέω*) togliere, prendere. վերցընել, առնել. [illegible]

Ἀπαύστι-ἐπίῤ. = Ἀπαύστως.

Ἄπαυστος (*ὁ, ἡ*) incessante. չկեցող, չդադրող. [illegible]

Ἀπαύστως-ἐπίῤ. incessantemente. չդադրելով, [illegible]

Ἀπαυτικὰ-ἐπίῤ. all'istante. նոյնժամայն. [illegible]

Ἀπαχὴς-έος (*ὁ, ἡ*) } magro. տկար, պզպզուն, ցամքած. [illegible]
Ἄπαχος (*ὁ, ἡ*) }

Ἀπεδανὸς-ά-όν. Δ. ἀντὶ Ἠπεδανός.

Ἀπέδιλος (*ὁ, ἡ*) } scalzo, discalzato. ոտք ամանի չունող, բոպիկ ոտքով. [illegible]
Ἀπεδίλωτος (*ὁ, ἡ*) }

Ἄπεδος (*ὁ, ἡ*) = *Ἰσόπεδος.*

Ἄπεζος (*ὁ, ἡ*) privo di piedi. ոտք չունեցող. [illegible]

Ἀπειθαρχία-ας (*ἡ*) disubbidienza, contumaccia. անհնազանդութիւն, յամառութիւն. [illegible]

Ἀπείθεια-ας (*ἡ*) disubbidienza. անհնազանդութիւն. [illegible]

Ἀπειθέω-ῶ. Μ. ήσω. disubbidire. չհնազանդիլ. [illegible]

Ἀπειθὴς-έος (*ὁ, ἡ*) disubbidiente, contumace. անհնազանդ, յամառ. [illegible]

Ἀπειθῶς-ἐπίῤ. disubbidientemente. անհնազանդութենով. [illegible]

Ἀπεικάζω. Μ. άσω. rappresantare, imitare la figura di... assomigliare. ձեւացունել, ուրիշ ձեւի մը յարմարել. [illegible]

Ἀπείκασμα (*τὸ*) simulacro, immagine. պատկեր, տիպ. [illegible]

Ἀπεικονίζω. Μ. ίσω, = Ἀπεικάζω.

Ἀπεικόνισμα (*τὸ*), *= Ἀπείκασμα.*

Ἀπειλέω-ῶ. Μ. ήσω. (*ἀπειλὴ*) minacciare. սպառնալ, վախցընել. [illegible]

Ἀπειλὴ-ης (*ἡ*) } minaccia. սպառնալը. [illegible]
Ἀπείλημα (*τὸ*) }

Ἀπειλητὴρ-ῆρος (*ὁ*) minacciante. սպառնացող, [illegible]

Ἀπειλητήριος-α-ον, = Ἀπειλητικός.

Ἀπειλητὴς-ου (*ὁ*), *= Ἀπειλητήρ.*

Ἀπειλητικὸς-ή-όν. minaccioso. սպառնալից. [illegible] *ικῶς. ἐπίῤ.*

Ἀπείλλω. Μ. ειλήσω, = Ἀποκλείω. 2. angustiare. սխմել, նեղել. [illegible]

Ἄπειμι. (*Μ. ἔσομαι*). essere assente, mancare. 2. (*Μ. ειμι*) andarsene via, partire. հեռու ըլլալ, չգտնուիլ, ներկայ չըլլալ. 2. երթալ, չուել. [illegible] 2. [illegible]

Ἀπειράκις. ἐπίῤ. infinitamente. յանհունս, շատ անգամ. [illegible]

Ἀπείρανδρος (*ὁ, ἡ*) che non sperimentò l'uomo, che non ebbe marito, nubile. երիկ մարդ չգիտցած, երիկ չունեցած, հարսնացու. [illegible] *ἀνδρως. ἐπίῤ.*

Ἀπείραντος (*ὁ, ἡ*), *ἀντὶ Ἀπέραντος.*

Ἀπείραστος (*ὁ, ἡ*) } inesperto. 2. non ten-
Ἀπείρατος (*ὁ, η*) } tato. 3. da non tentarsi. չփորձած, անփորձ. 2. չփորձուած. 3. անփորձ, չփորձուելու. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ἀπειράχως. ἐπίῤ. di mille, infinite ma-

niere. զատ, հազար կերպով· [illegible]

Ἀπείργω. *M.* *εἴρξω.* impedire, vietare, allontanare, dividere. արգելել, հեռացընել, զատել. [illegible]

Ἀπείρητος (ὁ, ἡ) *Ἰων.* *ἀντὶ* *Ἀπείρατος.*

Ἀπειρία - ας (ἡ) inesperienza, ignoranza. անփորձ ըլլալը, տգիտութիւն· [illegible]

Ἀπειρκτής - οῦ (ὁ), che allontana, che impedisce. հեռացնող, արգելող· [illegible]

Ἀπειροβαθής - έος (ὁ, ἡ) di immensa profondità. խիստ՝ շատ խորունկ· [illegible]

Ἀπειρόγαμος (ὁ, ἡ) vergine per sempre, che non conosce l'imeneo. անհարսնացեալ, միշտ կոյս· [illegible]

Ἀπειρόδακρυς - υος (ὁ, ἡ) inesperto alle lagrime. 2. che lagrima incessantemente. լալը՝ արցունք թափելը չփորձած· 2· միշտ լացող· [illegible]

Ἀπειροδύναμος (ὁ, ἡ) di potestà infinita. անհուն կարողութիւն ունեցող· [illegible]

Ἀπειρόκακος (ὁ, ἡ) che non ha mai provato alcun male. 2. ch'ignora il male, esente di malizia, semplice. չարիք չքաշած, անփորձ չարեաց· 2· չարութիւն չգիտցող, միամիտ· [illegible]

Ἀπειροκαλία - ας (ἡ) inciviltà, rusticità. անբարեկարգութիւն, կոպտութիւն· [illegible]

Ἀπειρόκαλος (ὁ, ἡ) incolto, grossolano, ignorante, che non distingue, non sente il bene. կոպիտ, տգէտ, բարին չարէն զատել չկրցող· [illegible]

Ἀπειρολογία - ας (ἡ) infinità di discorso. չըմենալու խօսք՝ զրոյց· [illegible]

Ἀπειρομεγέθης - εος (ὁ, ἡ) di grandezza immensa. անհուն մեծութիւն ունեցող· [illegible]

Ἀπειροπαθεία - ας (ἡ) moltiplicità di mali, di sofferenza. 2. inesperienza di mali. քաշելու չարիքներու շատութիւն· 2· չարիք ցաւ չքաշած ըլլալը· [illegible]

Ἀπειροπαθής - έος (ὁ, ἡ) che provò infiniti mali. 2. inesperto di mali. շատ չարիքներ աղէտներ քաշած· 2· չարիք չքաշած· [illegible]

Ἀπειροπληθής - εος (ὁ, ἡ) di immensa moltitudine, innumerabile. խիստ շատ, անթիւ· [illegible]

Ἀπειροπόλεμος (ὁ, ἡ) inesperto alla guerra. կռուի պատերազմներու չգիտցող· [illegible] *ἔμως.* *ἐπίῤ.*

Ἄπειρος (ὁ, ἡ) (*μὲ γεν.*) innumero, infinito. 2. inesperto, inabile. անհամար, անթիւ, անվախճան, վերջ չունեցող· 2· անփորձ, անյարմար· [illegible]

Ἀπειροσύνη - ης (ἡ) *ἀντὶ* *Ἀπειρία.*

Ἀπειρότεχνος (ὁ, ἡ) inesperto all' arte. արուեստի անհմուտ· [illegible]

Ἀπείρων - ονος (ὁ, ἡ) = *Ἄπειρος.*

Ἀπείρως. *ἐπίῤ.* immensamente, infinitamente. 2. senza abilità, esperienza. անհնապէս, յանբաւս· 2· անփորձ՝ անհմուտ ըլլալով· [illegible]

Ἀπειστέω - ῶ. *M.* *ήσω.* = *Ἀπειθέω.* non credere. չըհաւատալ· [illegible]

Ἄπειστος (ὁ, ἡ) ostinato, pertinace, incredulo. յամառ, խօսքին վրայ կեցող, ուրիշին չհաւատացող· [illegible] = *Ἀπειθής.*

Ἀπεκδύω - ῶ. *M.* *ήσω.* svestire. հանուեցընել· [illegible] (*μσ.*) svestirsi, accignersi. հանուիլ, սոդաըւիլ· [illegible]

Ἀπεκλανθάνομαι. *M.* *λήσομαι.* dimenticarsi totalmente. զլխովին մոռնալ· [illegible]

Ἀπέκτητος (ὁ, ἡ) }
Ἄπεκτος (ὁ, ἡ), (*ἀ, πέκω*) } non pettinato չսանտրուած· [illegible]

Ἀπέλαστος (ὁ, ἡ) (*ἀ, πελάζω*) inaccessibile. չմօտիկնալու· [illegible]

Ἀπελαύνω. *M.* *ελάσω.* cacciare, impedire, vietare. 2. partire o ritornare a cavallo. վռնտել, արգիլել, հեռացնել. 2. ձիով երթալ կամ ետ դառնալ· [illegible]

Ἀπέλεγμα (τὸ) *εγμὸς* (ὁ) *εγξις* (ἡ) confutazione. ջրումն, հերքումն· [illegible]

Ἀπέλεθρος (ὁ, ἡ) (*ἀ, πέλεθρον*) immenso. անհուն, անբաւ· [illegible]

Ἀπελέκητος (ὁ, ἡ) non appianato, non aggiustato, non lavorato. չտակուած, չյարդարուած, չհարթուած, չքանուած· [illegible]

Ἀπελευθερία - ας (ἡ) passaggio dallo stato di schiavitù a quello di uomo libero, libertinaggio. ազատագրութիւն, գերութենէ ազատ ըլլալը· [illegible]

Ἀπελευθεριάζω. *M.* *άσω.* esser libero, agire comportarsi da uomo libero. ազատ ըլլալ· ազատի պէս գործել՝ վարուիլ· [illegible]

Ἀπελευθερικός - ή - όν } di liberto, che conviene ai liberti, libertini.
Ἀπελευθέριος (ὁ, ἡ) } ազատագրի պատկանած· [illegible]

Ἀπελεύθερος-α ἢ ος-ον. liberto, libertino. ազատագիր, գերութենէ ազատած. ազատ, էսիրլիքտէն ազատ օլմուշ:

Ἀπελευθερόω-ῶ. Μ. ώσω. liberar dalla servitù. գերութենէ ազատել խալըսել. էսիրլիքտէն գուրթարմագ:

Ἀπελευθέρωσις-εως (ἡ) liberazione dalla servitù. գերութենէ խալըսելը. էսիրլիքտէն գուրթուլմագ:

Ἀπελευθερώτης (ὁ) colui che mette in libertà, che libera dalla servitù. գերութենէ ազատօղ, գերեդարձ. էսիրլիքտէն գուրթարան՝ ազատ էտէն:

Ἀπέλευσις-εως. (ἡ) partenza. չու, երթալը. գալգըշ, կիտիշ:

Ἀπέλλαι (αἱ) tempii. 2. assemblee. տաճարներ. 2. ժողովք. իպատէթխանէլէր, մէճլիսլէր. 2. տիվանլար:

Ἀπέλλαιος (ὁ) il mese di Decembre presso i Macedoni. Մակեդոնացւոց քով Դեկտեմբեր ամիսը. Մագէտօնիալըլարըն Տէճէմպէր այը:

Ἀπέλλακες (ὁ, ἡ) inpiegati al servizio de' tempii. տաճարներու պաշտօնեայք. իպատէթխանէ խըզմէթքեարլարը:

Ἄπελος-ους (ὁ) (ἀ, πέλος.) piaga, ferita. վէրք, խոց. եարա:

Ἀπελπίζω. Μ. ίσω. far disperare. 2. disperare. անյոյս ընել. 2. յոյսը կտրել, անյոյս ըլլալ. իւմիտսիզ գըլմագ, իւմիտսիզլիքա տիւշմէք. 2. գալպ իւմիտ օլմագ:

Ἀπελπισία-ας (ἡ) / Ἀπελπισμὸς (ὁ) disperazione. յուսահատութիւն. իւմիտսիզլիք:

Ἀπεμέω-ῶ. Μ. έσω. gettar fuori vomitando. փսխելով դուրս նետել. գուսարագ տըշարը աթմագ:

Ἀπεμπολάω-ῶ. καὶ έω-ῶ. Μ. ήσω. vendere, trafficare, negoziare. ծախել, վաճառել, տուրեւառ ընել. սաթմագ, ալըշ վէրիշ էթմէք, ալըպ սաթմագ:

Ἀπεμπολὴ καὶ Ἀπεμπόλησις-εως (ἡ) vendita. ծախելը. սաթըշ, սաթմագլըգ:

Ἀπεμπολητὴς-οῦ (ὁ) venditore. ծախօղ. սաթըճը, սաթըպ ալան:

Ἀπεμφερὴς-έος (ὁ, ἡ) dissimile, differente. աննման, տարբեր. պէնզէր օլմայան, ֆարգլը:

Ἀπέναντι καὶ Ἀπεναντὶον. ἐπίῤ. = Ἀπαντικρύ.

Ἀπεναντίως. ἐπίῤ. al contrario. ընդ հակառակն. դերսինէ:

Ἀπενθὴς-έος (ὁ, ἡ) privo di lutto, esente d'afflizioni. սուգ չըրող, անտրտում. գասավէ չէքմէյէն, դասասըզ:

Ἀπένθητος (ὁ, ἡ) per cui non si pianse. վրան չլացուած. հաքգընտա աղլանմամըշ, կէտէն էօլիւմիւ:

Ἀπενιαυτίζω. Μ. ίσω. esser assente, mancare dalla patria, essere esiliato durante un anno. 2. sospender un travaglio durante un anno. 3. morire un anno dopo un altro. տարի մը հայրենիքը չըլլալ, քշուած ըլլալ. 2. տարի մը գործք մը կախ ձգել, թող տալ. 3. ուրիշին մահուանէ տարի մը ետքը մեռնիլ. պիր սէնէ վաթանտան էսիր օլմագ, մահրում գալմագ, սիւրկիւն գալմագ. 2. պիր սէնէ պիր մասլահաթը էլինէ պըրագմագ. 3. պիրիսինին էօլիւմիւնտէն պիր սէնէ սօնրա էօլմէք:

Ἀπενιαύτισις-εως (ἡ) / Ἀπενιαυτισμὸς-οῦ (ὁ) mancanza, esilio dalla patria durante un anno. 2. sospensione d'un travaglio durante un anno. տարի մը հայրենիքը չըլլալը, քշուած ըլլալը. 2. տարի մը մէկ գործք կախ ձգելը. պիր սէնէ վաթանտան մահրումիյէթ, սիւրկիւն օլմագ. 2. պիր սէնէ պիր մասլահաթըն էլ չէքմէսի, պըրագմագ:

Ἀπεξαμαρτάνω. Μ. αμαρτήσομαι, ἐπιττκ. τ. Ἁμαρτάνω.

Ἀπεξεργάζομαι. Μ. άσομαι. = Ἀπεργάζομαι.

Ἀπεξηγέομαι-οῦμαι. Μ. ήσομαι. narrare totalmente. մէկիկ մէկիկ մինչեւ վերջը պատմել. պիր պիր սօնունա գատար նագլ էթմէք:

Ἀπέπειρος (ὁ, ἡ) immaturo. խակ, չհասած. խամ, էրիշմէմիշ:

Ἄπεπλος (ὁ, ἡ) κυρ. γυνή. senza sopravveste di donna, senza velo, peplo. առանց քողի ծածկոյթի, առև չունեցող. էօրթիւսիւզ, եաշմագսըզ, փէչէսիզ:

Ἀπεπτέω-ῶ. Μ. ήσω. non digerire il cibo, soffrire di indigestione կերակուրը չմարսել, անմարսութիւն քաշել. հազմ էթմէմէք:

Ἄπεπτος (ὁ, ἡ) (ἀ πέπτω). non digerito, indigesto. 2. incotto, immaturo. չմարսուած. 2. չեփուած, չհասունցած. հազմ էտիլմէմիշ. 2. փիշմէմիշ, էրիշմէմիշ. ἐπτως-ἐπίῤ.

Ἄπερ. πλθ. οὐδ. τ. ὅς περ. Ἀττ. ἐπίῤ. siccome. ինչպէս. նասըլքի:

Ἀπεραντολογία-ας (ἡ) verbosità, loquacità. շատախօսութիւն. լաֆազանլըք:

Ἀπεραντολόγος (ὁ, ἡ) che non cessa di parlare, loquace, verboso. շատախօսօղ, ամէն խմիր խօսող. լաֆազան, չօք սէօյլէր:

Ἀπέραντος (ὁ, ἡ) infinito, senza fine. անվախճան. սօնսուզ, նիհայէթսիզ. άντως-ἐπίῤ.

Ἀπέραστος (ατος) ον (ὁ, ἡ) inpassabile. 2. illimitato, infinito. չանցնելու. 2. անեզր, անսահման. կէչիլմէզ. 2. հուդուտսուզ, հատտ հուտուտսուզ:

Ἀπεράτωτος (ὁ, ἡ) senza fine, che non si può terminare. չհատնող, անվախճան. սօնսուզ, պիթմէզ, նիհայէթսիզ, հատտսըզ:

Ἀπεργάζομαι. Μ. άσομαι. portare, mettere in fine un lavoro, eseguire, terminare, perfezionare. գործքերն գլուխը հանել, լմնցնել, գլուխ հանել, կատարել. իշին նիհայէթինէ էրիշտիրմէք, տօլու ույդուրմագ, պիթիրմէք:

Ἀπεργασία-ας (ἡ) esecuzione, perfezionamento. կատարելը, գլուխ հանելը. պիթիրմէ էրիշտիրմէ, տօլու ույդուրմագ, իճրա:

Ἀπεργαστέος-α-όν. θετ. τ. Ἀπεργάζομαι.

Ἀπεργαστικὸς-ή-όν, esecutivo, perfettivo. գործ դնող, կատարող, գլուխ հանող. իշլէթ գօյան, իճրա էտէն, պիթիրիճի էտէն:

ʼΑπεργαστικῶς. ἐπίῤ. a perfezione. կատարելապէս. թէքմիլէն:

ʼΆπεργὸς - ὴ ἤ ος - ον = ʼΑργός.

ʽΑπερεί. ἐπίῤ. = ʽΩσπερεί

ʼΑπερείδω καὶ (μσ). ομαι, Μ. ερείσω - ομαι. appoggiare solidamente, fortemente una cosa sopra un' altra. 2. imporre, incaricare. 3. appoggiarsi. մէկ բանը ուրիշ բանի մը վրայ աղէկ մը կռթնցնել. 2. վրան դնել, նետել. 3. կռթնիլ. պէք չէյէ օ պէք չէյէ գալտըրմագ, տայամագ. 2. եւքլէմէք, եիւքլէթմէք. 3. տայանմագ:

ʼΑπέρημος (ό, ή) deserto, spopolato. անապատ, անմարդի. եւսսիզ, վիրան, չէօլ:

ʼΑπερημόω. ῶ. Μ. ώσω. ridurre in deserto, spopolare. բոլորովին անապատի դարձնել, անմարդի ընել. պիւսպիւթիւն եւսսիզ վիրան էթմէք, չէօլէ չէվիրմէք:

ʼΑπερίβλεπτος (ό, ή) non circospetto, non attento, incauto. 2. improvviso. 3. di verun conto. անզգոյշ. 2. անկարծ, յանկարծական. 3. ցած, փառք չունեցող. տիգգաթսըզ. 2. աճելէ. 3. գըտրսըզ, էհէմմիյէթսիզ:

ʼΑπερίβλητος (ό, ή) non vestito, nudo. չհագուած, մերկ. չըփլագ, չըպլագ:

ʼΑπεριγένητος (ό, ή) (ά περιγίνομαι) invincibile, insuperabile. չյաղթուելու. եէնիլմէզ, պաշ օլմազ:

ʼΑπερίγραπτος (ό, ή) καὶ ἐπίῤ. άπτως. da

ʼΑπερίγραφος (ό, ή) non circoscriversi. անպարագիր. հատտսիզ, սընըրսըզ. ἀφως. ἐπίῤ.

ʼΑπεριέργαστος (ό, ή) non lavorato, non perfezionato con attenzione, imperfetto. չգործուած, ուշադրութեամբ չպատրուած. տիգգաթ իլէ իշլէնմէմիշ, եօգլէնմէմիշ, թէքմիլ օլմամըշ:

ʼΑπεριεργία. ας (ή) mancanza di arte, semplicità. 2. mancanza di curiosità. արուեստի պակասութիւն, անզարդ անպաճոյճ ըլլալը. 2. հետաքրքիր չըլլալը. սանաթսըզլըգ, սատէլիք. 2. մէրագսըզլըգ:

ʼΑπερίεργος (ό, ή) non ricercato, semplice. 2. non curioso. ուշադրութեամբ չգործուած, պարզ, անպաճոյճ. 2. հետաքրքիր չեղող. եօգլէնմէմիշ, սատէ. 2. մէրագսըզ: έργως - ἐπίῤ.

ʼΑπεριήγητος (ό, ή) inesplicabile, ineffabile, indescrivibile. չմեկնուելու, չբացատրուելու, չճառուելու, չնկարագրուելու. թարիֆ օլունամազ, թաֆսիլ օլունամազ, թէօսիֆ եդիլմէզ:

ʼΑπερικοπος. (ό, ή) instancabile. չյոգնող. եօրուլմայան:

ʼΑπερικάλητος (ό, ή) di cui la loquacità non si può superare. 2. non pubblicato. divulgato. ignoto. շատախօսութեան մէջ չյաղթուելու. 2. չհրատարակուած, չտարածուած, անյայտ, անծանօթ. լագըրտըգ եէնիլմէզ պաշ օլմազ. 2. իշիտիլմէմիշ, եայըլմամըշ, նամալում, պիլինմէզ:

ʼΑπερίληπτος (ό, ή) che non può essere compreso, illimitato, immenso. չպարագրուելու, անսահման, անպարփակ, ան-

հուն. հատտսըզ, հուտուտսուզ, սընըրսըզ:

ʼΑπερινόητος (ό, ή) incomprensibile, inconcepibile. միտքէ դուրս, անիմանալի, միտքով չըմբռնուելու. ագըլտան խարիճ, ագըլ էրմէզ, ագըլ օլմազ:

ʼΑπεριόριστος (ό, ή) illimitato. անսահման, անհուն. հատտսըզ, սընըրսըզ:

ʼΑπερίπτωτος (ό, ή) che non può cadere, fermo, solido, sicuro. կյնալ չկրցող, հաստատուն, ամուր, պինդ, ապահով. դիւշմէզ, գավի, մէթին, էմին:

ʼΑπερίσκεπτος (ό, ή) inconsiderato, imprudente. անխոհեմ, անխորհուրդ. ֆիքիրսիզ, միւլահազասըզ:

ʼΑπερισκέπτως. ἐπίῤ. inconsideratamente, incautamente. անխոհեմութեամբ, անզգուշութեամբ. միւլահազասըզլըգ թէֆէքքիւրսիզլիք իլէ:

ʼΑπερισκεψία - ας (ή) inconsiderazione, imprudenza, incauzione. անխոհեմութիւն, անզգուշութիւն. միւլահազասըզլըգ, տիւշիւնմէմէզլիք, սոնունու եօխլամամազ, պագմամազլըգ, թէֆէքքիւրսիզլիք:

ʼΑπερίσκοπος καὶ ʼΑπερισκόπητος (ό, ή) = ʼΑπερίσκεπτος.

ʼΑπερίσπαστος (ό, ή) che non può essere distratto dal suo lavoro. 2. immobile, attento. գործքէն միտքը չխոտորուելու. 2. հաստատուն, ուշադիր. իշինտէն իչէրի չէվրիլմէզ, ֆիքրի հէրտէմ մաշղուլ. 2. թէֆէքքիւրլի, մագայիտ:

ʼΑπερίστατος (ό, ή) che non è circondato da alcun pericolo. 2. che non ha intorno a se veruno, privo di soccorso, abbandonato. վտանգէ ապահով. 2. քովը մարդ չունեցող, անօգնական, երեսի վրայ ձգուած. թէհլիքէտէն էմին. 2. եանընտա քիմսէսի եօգ, եարտըմսըզ գալմըշ, պըրագըլմըշ:

ʼΑπερίστρεπτος (ό, ή) = ʼΑπερίτρεπτος.

ʼΑπερίτμητος (ό, ή) (γρφ.) non circonciso. անթլփատ. սիւննէթսիզ:

ʼΑπερίτρεπτος (ό, ή) che non si può ri-

ʼΑπερίτροπος (ό, ή) voltare, fermo, immobile. 2. che non torna dietro, indifferente, incurante. չդարձող, հաստատուն, անշարժ. 2. ետ չդարձող, անտարբեր, անհոգ. դէօնմէզ, գավի, մէթինլէշ. 2. գէրի դէօնմէյէն, լագըտսըզ, պիլէ գայտ:

ʼΑπέριττ (σσ) - ος (ό, ή) che non ha nulla di superfluo, frugale, semplice. աւելի բան չունեցող, չափաւոր, պարզ. արթըգ պէք նէսնէսի եօգ, գանաաթլը, սատէ, պասիթ: ίττως. ἐπίῤ.

ʼΑπεριφερής - έος (ό, ή) che non è circolare, non ha circonferenza.

ʼΑπεριφόρητος (ό, ή) շրջապատ չեղող, շրջագծութիւն չունեցող. տէվիրի օլմայան:

ʼΑπερυθριάζω. Μ. άσω. non arrossire più, non avere della vergogna. խպնելը ամչնալը թող տալ, անամօթ ըլլալ. այըպը պէք պրագմագ, ուտանմամագ:

ʼΑπερύκω. Μ. ερύξω. cacciare, allontanare (il male). վռնտել, հեռացնել (չարը). գովմագ, իւզագլաշտըրմագ (ֆէնալըգը):

ʼΑπέρχομαι. Μ. ἀπελεύσομαι. andarsene via, partire. 2. morire. 3. ritornare.

[illegible] երթալ, չուել. 2. մեռնիլ. 3. ետ դառնալ. [illegible]

Ἀπερωεὺς-έως (ὁ) che impedisce l'impeto di... բռնութիւնը արգիլօղ. [illegible]

Ἀπερωέω-ῶ. M. ήσω. arrestare l'impeto di... 2. ritirarsi. մէկին բռնութեանը դէմ դնել, արգիլել, 2. ետ քաշուիլ. [illegible]

Ἀπεσθίω. M. έδομαι. mangiare, rodere. 2. astenersi dal mangiare. ուտել, կրծել. 2. ուտելէ ետ կենալ. [illegible]

Ἀπέταλος καὶ Ἰων. Ἀπέτηλος (ὁ, ἡ) privo di fogli, sfogliato. տերեւ չունեցօղ, տերեւաթափ. [illegible]

Ἀπευθανατίζω. M. ίσω. terminare la sua vita con una morte felice, illustre. երջանիկ, երեւելի մահով մը կեանքը լմընցընել. [illegible]

Ἀπευθὴς-έος (ὁ, ἡ) inaudito, incognito. 2. che non ha inteso parlare, non istruito, ignorante. չլսուած, անծանօթ. 2. խօսիլ չգիտցօղ, անկիրթ, տգէտ. [illegible]

Ἀπευθύνω. M. υνῶ. indirizzare, dirigere. 2. raddrizzare. կառավարել, ուղղել. 2. շտկել. [illegible]

Ἀπευκταῖος-α-ον } abbominevole, գարշելի, ատելի, ետ կենալու, խորշելու. [illegible]
Ἄπευκτὸς-ὴ ἢ ος-ον ἢ όν. }

Ἄπευστος (ὁ, ἡ), = *Ἀπευθὴς.*

Ἀπεύχομαι M. εύξομαι desiderare, bramare, che una cosa non succeda. 2. avere in orrore, detestare, abbonrinare, evitare. բանի մը չաջողելը փափաքիլ ուզել. 2. քամահել, գարշիլ, ետ կենալ. [illegible]

Ἄπεφθος (ὁ, ἡ) (ἀφέψω). cotto; bollito più volte, affinato. շատ եփած, եռացած, զտած. [illegible]

Ἀπεχθεία-ας (ἡ) odio, inimicizia, avversione. ատելութիւն, թշնամութիւն, ներհակութիւն. [illegible]

Ἀπεχθὴς-έος (ὁ, ἡ) odioso, abbominevole, avversario. ատելի, գարշելի, թշնամի. [illegible]

Ἀπεχθῶς. ἐπίῤ. odiosamente, con avversione. ատելութեամբ, ներհակութեամբ. [illegible]

Ἀπέχω. M. ἀφέξω. esser o prendere distante, astenersi. 2. esser differente, differire. հեռու ըլլալ, ետ կենալ, կամ բռնել զգուշանալ. 2. տարբեր ըլլալ, զանազանիլ. [illegible]

Ἀπεψία-ας (ἡ) impossibilità di digerire, indigestione. չմարսելը, անմարսութիւն. [illegible]

Ἀπέψω. M. εψήσω. Ἰων. ἀντὶ Ἀφέψω.

Ἀπηγορέω. ῶ. M. ήσω = Ἀπαγορεύω (μσ.) Ἀπολογέομαι.

Ἀπηγόρημα. τος (τὸ) Ἀπολογία.

Ἀπήδαλος (ὁ, ἡ) privo di timone. ղեկ չունեցօղ. [illegible]

Ἀπήκοος (ὁ, ἡ) disubbidiente. անհնազանդ, [illegible]

Ἄπηκτος (ὁ, ἡ) non congelato, non condensato. չթանձրացեալ, չխտացեալ. [illegible]

Ἀπηλεγέω-ῶ. M. ήσω. trascurare, dispreggiare, non badare, non curare. հոգ չտանիլ, արհամարհել, փոյթ չունենալ. [illegible]

Ἀπηλεγὴς-έος (ὁ, ἡ) (ἄπο, ἀλέγω) incurante, indifferente, negligente. 2 crudele, empio. անհոգ, անփոյթ, անտարբեր, 2. անգութ, չար. [illegible]

Ἀπηλιθιόω. ῶ. M. ώσω. render folle. խենթեցընել, խելառ ընել. [illegible]

Ἀπηλιώτης (ὁ) il levante, apeliota, sussolano. արեւելեան հով, ապելիոդ. [illegible]

Ἀπήμων. όνος (ὁ, ἡ) (ἀ, πῆμα) illeso, indenne. 2. innocente, innocevole. չվնասուած, անվտանգ. 2. վտանգ չտուող. [illegible]

Ἀπηνεμία-ας (ἡ) calma. հով չըլլալը, հանդարտութիւն (ծովու). [illegible]

Ἀπήνεμος (ὁ, ἡ) privo di vento. առանց հովի, հանդարտ, [illegible]

Ἀπήνη-ης (ἡ) carro tirato da muli. ջորիներէ քաշուած կառք. [illegible]

Ἀπηνὴς-έος (ὁ, ἡ) inumano, duro, crudele. տմարդի, անգութ. [illegible] ηνῶς. ἐπίῤ.

Ἀπηρὴς-έος (ὁ, ἡ) (ἀ, πηρὸς,) } = *Ἀπήρωτος.* 2. che non ha il sacco, la pera. տոպրակ, մախաղ չունեցօղ. [illegible]
Ἄπηρος (ὁ, ἡ) }

Ἀπήρωτος (ὁ, ἡ) che non è privo d'alcuno delle sue membra, non mutilato, sano. հաշմանդամ չեղօղ, ողջ ու առողջ. [illegible]

Ἀπηχεία-ας (ἡ) dissonanza. տարաձայնութիւն, [illegible]

Ἀπηχέω-ῶ. M. ήσω. risuonare, far risuonare, suonar di lontano. 2. essere dissonante. հնչել հեռուանց, հնչեցնել. 2. տարաձայն ըլլալ. [illegible]

Ἀπήχης-εος (ὁ, ἡ) dissonante. տարաձայն. [illegible]

Ἀπίθανος (ὁ, ἡ) impropabile, incredibile, inverisimile. անհաւանական, չհաւատալու, ճշմարտանման չեղօղ. [illegible]

Ἀπιθανότης - ητος (ἡ) improbabilità. անհաւանականութիւն . ինանըլըր օլմամըշլըք ։
Ἀπιθανῶς. ἐπίῤ. improbabilmente, incredibilmente. անհաւանականաւ՝ չհաւատալու կերպով մը . դաղըլըրն՝ ինանըլմաղ դէր թարզ իլէ ։
Ἀπικμάζω. *M.* ἄσω. togliere l'umidità, seccare, asciugare. խոնաւութիւնը առնել, չորցընել . նէմլէյինի ալմաք, գուրութմաք ։
Ἄπικρος (ὁ, ἡ) non amaro. լեղի չեղող . աճըլըղը օլմայան ։
Ἀπιμελὴς (ὁ, ἡ) } =*Ἀπαλός.*
Ἀπιμελὸς (ὁ, ἡ) }
Ἄπιον (τὸ) pera (frutto). 2. appio (*Λατ.* apium) տանձ (պտուղ) . 2. նեխուր, կարոս . արմութ . 2 . քէրէվիզ ։
Ἄπιος (ἡ) pero. տանձենի . արմութ աղաճը . 2 . = *Ἄπιον.*
Ἄπιος - ια - ιον. lontano. հեռու . ուզագ, աւաղդ ։
Ἀπίσσωτος (ὁ, ἡ) non impecciato. կպրով սեւ ձութով չօծուած . զիֆթլէնմէմիշ ։
Ἀπιστείη - ης (ἡ) *Ἰων.* ἀντὶ *Ἀπιστία.*
Ἀπιστέω - ῶ. *M.* ήσω. diffidare, non prestare fede. չհաւատալ . ինանմամագ, իմաննիթիրմէմէք ։
Ἀπιστία - ας (ἡ) infedeltà. 2. perfidia. անհաւատութիւն . 2 . անհաւատարմութիւն. դինսիզլիք, իմանսըզլըգ . 2 . խայընլըգ . 3 . = *Ἀπιθανότης.*
Ἄπιστος (ὁ, ἡ) infedele. 2. perfido. անհաւատ . 2 . անհաւատարիմ . դինսիզ, իմանսըզ . 2 . խային . ἴστως. ἐπίῤ.
Ἀπιστοσύνη - ης (ἡ), ἀντὶ *Ἀπιστία.*
Ἀπίτης - ου (ὁ) (*κυρ.* οἶνος) (vino) condito con pere. տանձէ եղած (գինի) . արմութ (շարապը) ։
Ἄπιχθυς - υος (ὁ, ἡ) che si astiene di mangiar dei pesci. ձուկ չկերող . պալըգ եէմէզ ։
Ἀπλανεία - ας (ἡ) immovibilità, fermezza, stabilità. անշարժութիւն, ամրութիւն . թէփրէնմէմէզլիք, գաիմլիք, դէր եէրդէ դուրմագլըգ ։
Ἀπλανὴς - έος (ὁ, ἡ) } fisso, non errante,
Ἀπλάνητος (ὁ, ἡ) } stabile. հաստատուն, անշարժ, աղդին անդին չգնացող . դէր եէրդէ դուրան, էօթէյէ դէրէյէ կիթմէյէն ։
Ἀπλανῶς. ἐπίῤ. fissamente, senza errare. անշարժութեամբ, մէկ տեղ մը չերթալով . եէրինդէ դուրարագ, դէր եէրէ կիթմէյէրէք ։
Ἄπλαστος (ὁ, ἡ) non finto, ingenuo, vero. 2. non formato. չկեղծուած, բղորդ, բուն . 2 . ձեւ չդրուած . եափմա օլմայան, դողրու, ասըլ . 2 . դիւզիւն վերիլմէմիշ, եափըլմամըշ ։
Ἀπλατὴς - έος ὁ, ἡ) privo di larghezza. լայնութիւն չունեցող . էնլի օլմայան ։
Ἄπλατος (ὁ, ἡ) ἀντὶ *Ἄπλετος.*
Ἄπλεκτος (ὁ, ἡ) non intrecciato. մէկ տեղ չհիւսուած . դէրլէմէդէ էօրիլմէմիշ ։
Ἀπλεονέκτητος (ὁ, ἡ) che non è ingordo, avido. ցանկացող՝ ագահ չեղող . թամահ օլմայան ։
Ἄπλετος (ὁ, ἡ) innaccessibile. 2. orribile, mostruoso. 3. immenso, smisurato, vasto. չմօտիկնալու . 2 . ահռելի, ցուցանքաւոր . 3 . անհուն, անբաւ, անեզր. եագլաշըլմազ . 2 . քօրքուլու, աճայիպ . 3 . հատսըզ, հատտըսընըզ, ճեքիլմէզ ։
Ἄπλευρος (ὁ, ἡ) che non ha il fianco. 2. che non ha veruno allato, privo di soccorso, di compagni, abbandonato. կող չունեցող . 2 . քովը մարդ չունեցող, օգնութենէ՝ ընկերէ զուրկ, երեսի վրայ ձգուած . եանը եօգ . 2 . եանընտա քիմսէսի օլմայան, եարտըմսըզ գալմըշ, եարտըմճըսըզ ։
Ἄπλευστος (ὁ, ἡ) innavigabile. նաւարկութիւն չընելու . կէմիլէրէ օլունմազ ։
Ἄπληκτος (ὁ, ἡ) } non percosso, non
Ἀπλὴξ - ῆγος (ὁ, ἡ) } colpito, non ferito. չզարնուած, չխոցուած . վուրուլմամըշ, եարալանմամըշ ։
Ἀπλήρωτος (ὁ, ἡ) non empiuto, non pagato. 2. che non si può empiere. 3. insaziabile. չլցուած, չվճարուած . 2 . չլեցուիր . 3 . չկշտացող . տօլմամըշ, էտա օլմամըշ . 2 . տօլմազ . 3 . տօյմազ ։
Ἀπληρώτως. ἐπίῤ. insaziabilmente. չկշտանալով . տօյմամագսըզըն ։
Ἀπληστεύομαι. *M.* εύσομαι. essere insaziabile. 2. non potere essere empio. անյագ ըլլալ . 2 . լեցուիլ չկրնալ . տօյմամագ օլմագ . 2 . տօլտուրուլամամագ ։
Ἀπληστία - ας (ἡ) insaziabilità, cupidità insaziabile, avidità. չկշտանալը, անյագութիւն . տօյմամազլըգ, թամահքեարլըգ ։
Ἄπληστος (ὁ, ἡ) = *Ἀπλήρωτος.*
Ἀπληστῶς. ἐπίῤ. = *Ἀπληρώτως.*
Ἄπλητος (ὁ, ἡ) *Ἰων.* ἀντὶ *Ἄπλατος.*
Ἀπλοῆ (ἡ) = *Ἀπλότης.*
Ἀπλοία - ας (ἡ) impossibilità di navigare. նաւարկութիւն ընել չկրնալը . կէմի էօյլէ եիւրիւմէդէմէմէզլիք ։
Ἁπλοΐζομαι. *M.* ίσομαι. servirsi di semplicità, agire o parlare semplicemente. պարզապէս վարուիլ՝ խօսիլ . սաֆդիրլիւգիւն իշլէմէք, տօղրուլուգ էյլէմէք ։
Ἁπλοϊκὸς - ή - όν. semplice, esente di malizia. պարզ, չարութիւն չունեցող . սաֆդէրունլը, ֆէնալըգսըզ ։
Ἁπλοϊκῶς. ἐπίῤ. semplicemente. 2. senza malizia, con candore. պարզաբար . 2 . առանց չարութեան՝ խորամանկութեան . սադէճէ . 2 . սաֆդէրունլուգ իլէ ։
Ἄπλοκος (ὁ, ἡ) = *Ἄπλεκτος.*
Ἄπλοος - ους (ὁ, ἡ) (τὸ παρθτ. ώτερος-ώτατος.) improprio alla navigazione, innavigabile. նաւարկութեան անյարմար, նաւարկութիւն չընելու . կէմի եօլճուլուղունա ։
Ἁπλόος-οῦς-όη - ῆ - όον-οῦν (τὸ παρθτ. ώτερος. καὶ ούστερος - ούστατος) (ἅπαξ, πέλω.) semplice. 2. ingenuo, sincero, candido, innocente. պարզ . 2 . պարզամիտ, բարի . սադէ . 2 . տօղրու, սաֆդէրուն ։
Ἁπλοπαθὴς - έος (ὁ, ἡ) soggetto a semplici impressioni de' corpi esteriori. 2. soggetto sempre ad uno stato passivo. մարմնոց պարզ տպաւորութիւններու քաշող . 2 . միշտ կրաւորական վիճակ մը ունեցող . պէտէնլէրին սադէ թէսիրլէրինէ դուչար . 2 . դայիմա մինֆէալ դէր հալդէ պուլունան ։

Ἁπλός - ἡ - όν. ἀντὶ Ἁπλόος - ους.
Ἁπλοσύνη - ης (ἡ) ἀντὶ Ἁπλότης.
Ἁπλόσχημων. ονος (ὁ, ἡ) di specie semplice. պարզ ձեւով. ուղէ պէսէմ էլէ։
Ἁπλότης - ητος (ἡ) semplicità. 2. candore. պարզութիւն. 2. պարզաբարութիւն.
Ἁπλοτομέω - ῶ. Μ. ήσω. fare una incisione semplice, fendere con una maniera semplice, facile. պարզապէս կտրել, պարզ դիւրին կերպով մը ճեղքել.
Ἁπλοῦς - ῆ - οῦν. Ζ. Ἁπλόος.
Ἄπλους (ὁ, ἡ) = Ἁπλόος.
Ἄπλουτος (ὁ, ἡ) privo di ricchezza, povero. Հարուստ չեղող, աղքատ.
Ἁπλόω - ῶ. Μ. ώσω. stendere, slegare, sviluppare. պարզել, փռել, բանալ.
Ἀπλυσία-ας (ἡ) inmondezza. մինթիութիւն, զազրութիւն.
Ἄπλυτος (ὁ, ἡ) non lavato, immondo, sporco. չլուացած, աղտեղի, գարշելի.
Ἁπλῶς. ἐπίῤ. (τὸ παρθτ. οὔστερον καὶ ουστέρως - οὔστατα.) semplicemente. պարզապէս.
Ἀπνεὴς - έος (ὁ, ἡ) non spirante. privo di fiato. 2. che spira molto. անշունչ. 2. շատ շունչ առնող.
Ἀπνεύματος (ὁ, ἡ) non esposto al soffio del vento. Հովին փչելուն առջեւը չեղած.
Ἀπνευστὶ. ἐπίῤ. senza respirare. 2. senza prender fiato, tutto ad un tratto, senza interruzione. առանց շնչառութեան. 2. առանց շունչ առնելու, ամէն մէկին մէկէն, ի մի ումպ.
Ἀπνευστία - ας (ἡ) privazione della facoltà di respirare. շունչ առնել չկրնալը, շնչարգելութիւն.
Ἄπνευστος (ὁ, ἡ) = Ἄπνόος.
Ἀπνευστῶς. ἐπίῤ. = Ἀπνευστί.
Ἀπνοία - ας (ἡ) mancanza di respiro, calma, silenzio di vento. Շնչի պակասութիւն, Հանդարտութիւն.
Ἄπνοος - ους (ὁ, ἡ) privo della facoltà di respirare, senza respiro. 2. morto, esanime. 3. (luogo) ove non soffiano i venti. տուրեւառ շնչոյ չունեցող. 2. մեռած, անշունչ, անհոգի. 3. Հովին չփչած (տեղը).
Ἀπὸ, πρόθ. da, dal. (Λατ. abs, a, ab, de,) ի, յ, առ ի. nella composizione significa separazione, fine, o mancanza, ecc. Մէկ մասնիկ մըն է, որ բաղադրութեան ատեն կընչանակէ որոշում, վախճան, կամ պակասութիւնն եւ այլն,ինչպէս Հայերէնի մէջ բաց, բացա, տար, տարա եւ ուրիշ մասնիկները.
Ἀπὸ. ἐπίῤ. lungi da. Հեռի ի.
Ἀποαιρέω. ῶ. Μ. ήσω. ἀντὶ Ἀφαιρέω.
Ἀπόβαθρα - ας (ἡ) scala. սանդուխ.
Ἀποβαίνω. Μ. βήσομαι. discendere (dalla nave). 2. divenire. 3. andarsene via, ritirarsi. վար իջնալ (նաւէն). 2. ըլլալ. 3. ելլել երթալ, ետ քաշուիլ.
Ἀποβάλλω. Μ. βαλῶ. rigettare. 2. perdere. նետել, ձգել. 2. կորսնցնել.
Ἀποβάπτω. Μ. βάψω. immergere. թաթխել, խմել.
Ἀπόβασις - εως (ἡ) discesa, disbarco. իջնալը, նաւէն ելլելը.
Ἀποβαστάζω Μ. άσω. = Ἀπάγω, Ἀποφέρω.
Ἀποβατήρια (τὰ) (ἱερὰ) sacrificii, che si facevano sbarcandosi in terra per segno di riconoscenza per l'arrivo felice. նաւէն իջնալէ ետեւ ողջ առողջ Հասած ըլլալնու գոհութեան պատարագ՝ զոհ.
Ἀποβάτης - ου (ὁ) κυρ. ἀθλήτης (atleta) esercitato di scendere o montare destramente da cavallo a cavallo o da carro a carro al corso (Λατ. desultor) մէկ ձիէ մէկալ ձի կամ մէկ կառքէ մէկալ կառք վազելու ատեն չուտովմը ցաթկել կամ Հեծնալ սորված (ըմբիշ).
Ἀποβιάζομαι. Μ. άσομαι ἀντὶ Ἐκβιάζομαι.
Ἀποβιβάζω. Μ. άσω. sbarcare in terra. նաւէն երկիր վրա ելլել. Ἀποβαίνω.
Ἀποβιβρώσκω. Μ. βρώσομαι = Κατατρώγω.
Ἀποβλάπτω. Μ. βλάψω. danneggiare, nuocere. վնաս ընել.
Ἀποβλαστάνω. Μ. βλαστήσω. = Ἐκβλαστάνω.
Ἀποβλάστημα - τος (τὸ) germe, germoglio. ծիլ, բողբոջ.
Ἀπόβλεμμα (τὸ) il guardar in dietro, o in faccia. ետեւը կամ երեսը նայիլը.
Ἀπόβλεπτος (ὁ, ἡ) che si vede da lontano. 2. spettabile, cospicuo, celebre. Հեռուանց տեսնուող. 2. երեւելի.
Ἀποβλέπω. Μ. έψω. riguardare. 2. ammirare. (Λατ. respicere) աղէկ նայիլ. 2. պչնուլ, պաշտել.
Ἀπόβλημα - τος (τὸ) ciò che si rigetta. 2. pattume, truciolo, scheggia. նետուած, ձգուած բան. 2. աւլուք, տաշուք.

Ἀπόβλητος (ὁ, ἡ) abjetto, rigettato. *ձգուած, ընկեցիկ.* ատըլմըշ, պըրագըլմըշ, թէրք օլունմուշ։

Ἀποβλήσσω (ττω). M. βλήσω. togliere via (il miele dall' alveario). *առնել, վերցընել (մեղրը փեթակէն).* ալմագ, գալտըրմագ (պալը գովանտան)։

Ἀποβλύζω ἢ Ἀποβλύω. M. ύσω. far scaturire, mandar fuori. *դուրս բղխել տալ.* տըշարը ֆըշգըրթմագ՝ տէօքմէք։

Ἀποβολεύς-έως (ὁ) che rigetta, rigettatore. *նետող, ձգող.* ատան, ֆըրլադան։

Ἀποβολή-ῆς (ἡ) rigetto, rigettamento, rifiuto. *նետելը, ձգելը, մերժելը.* ատըմ, ֆըրլաթըմ, րէտտ։

Ἀποβουκολέω-ῶ. M. έσω. cavar fuori dalla greggia. *հօտէն՝ փարախէն զատել՝ դուրս հանել՝ անջատել.* սիւրիւտէն՝ ագըլտան այըրմագ՝ տըշարը չըգարմագ. (μτφρ.) ingannare, traviare. *խաբել, ճամբէ դուրս հանել.* ալտաթմագ, եօլտան տըշարը չըգարմագ։

Ἀποβράζω. M. βράσω. = Ἐκβράζω.

Ἀπόβρασμα (τὸ) spuma. 2. crusca, semola di grano. *փրփուր. 2. ալիւրի թեփ.* քէօփիւք. 2. պուղտայ քէփէյի։

Ἀποβράσσω (ττω). M. βράσω, = Ἀποβράζω.

Ἀποβρέχω. M. βρέξω. bagnare, intingere. *թրջել, խոնաւել (ջուրը).* ըսլաթմագ, պատըրմագ։

Ἀποβρίζω. M. βρίζω. sonnecchiare, addormentarsi. *մրափել, քարեւտել, թմրիլ.* ույուքլամագ, ըմըզլանմագ, ույումագ։

Ἀπόγαιον (τὸ) = Ἀπόγειον.

Ἀπόγαιος (ὁ, ἡ) = Ἀπόγειος.

Ἀπογαλακτίζω. M. ίσω. spoppare, slattare. *կաթէ կտրել.* սիւթտէն քէսմէք։

Ἀπόγειον-η (τὸ) apogeo (la maggior distanza del sole o dei pianeti dalla terra). 2. gomena. *երկրագատ (արեւուն կամ մոլորակներուն գետնէն խիստ հեռու գտնուիլը). 2. նաւը ցամաքը կապելու մալուխ.* տէրվէ, էվճի սէմ (կիւնէշին վէ սայըր սէյյարէլէրին եէրտէն զիյատէ ըրագ պուլունմասը). 2. քէշի խալաթը։

Ἀπόγειος (ὁ, ἡ) allontanato, lontano dalla terra. 2. che viene dalla terra. *գետնէ հեռու. 2. գետնէ եկող.* եէրտէն ըրագ. 2. եէրտէն՝ թօփրագտան կէլէն հավա օլան։

Ἀπογεμίζω. M. ίσω. vuotare. *պարպել.* պօշալթմագ։

Ἀπογεννάω-ῶ. M. ήσω. generare. *ծնցընել.* տօղուրմագ, հասըլ կէթիրմէք։

Ἀπογέννημα (τὸ) prole, figliolanza. *զաւակ.* էվլատ։

Ἀπογέννησις (ἡ) parto. *ծնելութիւն.* տօղուրմագլըգ։

Ἀπογεύομαι. M. εύσομαι. assaggiare. *ճաշակել, համը նայիլ.* տատընը պագմագ, տէնէմէք, տատմագ։

Ἀπογεφυρόω-ῶ. M. ώσω. unire con un ponte. *կամրջով մը մէկ ընել, միաւորել.* քէօփրիւ իլէ իքի թարաֆը պիր էթմէք։

Ἀπογηράσκω. M. γηράσω. attempare. *խիստ ծերանալ.* փէք իխթիյար օլմագ, մաթուֆլանմագ։

Ἀπογίνο (γνο) μαι. M. γενήσομαι. esser assente. 2. partirsi, assentarsi, allontonarsi, ritirarsi. 3. mancare, morire. *հեռու ըլլալ. 2. չուել, հեռանալ, ետ քաշուիլ. 3. պակսիլ, մէջ տեղէն ելլել, մեռնիլ.* ուզագտա օլմագ. 2. գիթմէք, ասվուշմագ, ուզագլանմագ, կէրի չէքիլմէք. 3. էքսիլմէք, էօլմէք։

Ἀπογινώ (γνω) σκω. M. γνώσομαι. non riconoscere, non approvare, disapprovare. 2. licenziare dall' accusa, dichiarar innocente, assolvere. 3. far disperare o disperarsi. *չճանչնալ, չընդունիլ, չհաւնիլ, մերժել. 2. ամբաստանութենէ խալըսել, անմեղ արձըկել. 3. յուսահատութեան ձգել կամ լինալ.* թանըմամագ, գապուլ էթմէմէք, պէյէնմէմէք, րէտտ էթմէք. 2. շէքվադան գուրթարմագ, սուչսուզ չըգարմագ. 3. գաթի իւմիտ էթմէք իւմիտսիզ օլմագ։

Ἀπογλυκαίνω. M. ανῶ. addolcire. *անուշցընել.* թաթլըլաթմագ։

Ἀπόγνωσις-εως (ἡ) disperazione. 2. assoluzione, licenziamento. *յուսահատութիւն. 2. արձըկելը, թող տալը.* իւմիտսիզլիք. 2. սուչսուզ չըգարմասը՝ գօյ վէրմէսի։

Ἀπογνώστης-ου (ὁ) disperato. 2. che si dispera facilmente. *անյոյս. 2. շուտով յուսահատութեան մէջ ընկնող.* գաթի իւմիտ օլմուշ. 2. գօլայլըգ իլէ իւմիտսիզլիյէ տիւշէն։

Ἀπογονή-ῆς (ἡ) progenie, prosapia, discendenza, posterità. *ազգ, զարմ, ազգատոհմ, սերունդ, յետինք.* սօյ սօփ, սիւլալէ, էվլատ, մագտէմ, նէսլ։

Ἀπόγονος (ὁ, ἡ) il nipote, postero, discendente. *թոռն, սերունդ, զաւակ.* թօրուն, էվլատ։

Ἀπογραφεύς-έως (ὁ) registratore dell' esazione delle contribuzioni. *ժողվըւած հարկերը նշանակող գրագիր.* թօփ օլան՝ վէրկիլէրին տէֆթէրինէ գայտ էտէն քեաթիպ, գայդըճը։

Ἀπογραφή-ῆς (ἡ) copiatura, trascrizione. 2. registro, catalogo. 3. prescrizione. *օրինակելը, արձանագրելը. 2. արձանագիրք, ցանկ. 3. նախագրութիւն.* գայտ էթմէք, տէֆթէրէ ալմագ. 2. սիճիլ քիթապըլէրի, տէֆթէր. 3. միւքէյէտ հագգը։

Ἀπόγραφον (τὸ) apografo, copia d'uno scritto, d'un originale. *պատճէն, ընագրի մը օրինակ.* նիւսխա, ասլը նամէ սուրէթի։

Ἀπόγραφος (ὁ, ἡ) copiato. *օրինակուած.* սուրէթի՝ նիւսխասը ալընմըշ։

Ἀπογράφω. M. γράψω. copiare, trascrivere, registrare. 2. prescrivere. 3. accusare, denunziare. *օրինակել, պատճէնը առնել, արձանագրել, արձանագիրներու անցընել, նշանակել. 2. գրաւել իրաւամբք նախագրութեան. 3. ամբաստանել, դատախազել.* նիւսխասընը ալմագ, սուրէթինի չէքմէք, գայտ էթմէք, տէֆթէրէ գէչիրմէք, իշար էթմէք. 2. միւքէյէտ հագգընը գազանմագ. 3. շէքվա էթմէք, համագլամագ։

Ἀπογυμνάζω. M. άσω. esercitare a perfezione o nuovamente. *նորէն կամ աղէկ մը կրթել.* թէքրարլէն եախօտ թէքմիլ թէրպիյէ էթմէք, թէրպիյէ էթմէք։

᾿Απογυμνόω-ῶ. M. ώσω. denudare, spogliare. մերկացընել. սօյմաք, չըպլագլամաք։
᾿Απογυναικόω-ῶ. M. ώσω. effeminare. կընկան դարձնել, կնատ ընել. ավրէթէ չէվիրմէք, գատընլաշդըրմաք։
᾿Αποδακρύω. M. ύσω. lagrimare, versare delle lagrime. 2. cessare di lagrimare. լալ, արցունք թափել. 2. լալը կտրել, լալէ դադրիլ. աղլամաք, կէօզ եաշը դէօքմէք. 2. աղլամայը քէսմէք։
᾿Αποδαρθάνω. M. δαρθήσομαι. addormentarsi. մրափել. ույուգլամաք։
᾿Απόδασμα (τὸ) porzione. բաժին, մաս. փայ, հիսսէ։
᾿Αποδάσμιος (ὁ, ἡ) parziale. 2. ricevuto o dato in porzione. 3. diviso. մասնական. 2. բաժնով առուած, կամ տրուած. 3. բաժնուած. հիսսէլի. 2. հիսսէ իլէ ալընան եախօտ վէրիլէն. 3. փայ օլունմուշ։
᾿Αποδασμὸς (ὁ) distribuzione. բաժնելը, բաժանում. հիսսէ, փայ էթմէք. 2. ᾿Απόδασμα.
᾿Αποδείκνυμι. M. δείξω. dimostrare, provare, far vedere. ցըցընել, ապացուցանել. կէօստէրմէք, իսպաթ էթմէք, օրթայա չըգարմաք. 2. = ᾿Αναδείκνυμι.
᾿Αποδεικτικὸς-ἡ-όν. dimostrativo, apodittico. ցուցական, ապացուցական. կէօստէրիճի, իսպաթ էտիճի։
᾿Αποδεικτικῶς. ἐπίῤ. dimostrativamente. ցըցընելով, ապացուցանելով. կէօստէրէրէք, իսպաթ էտէրէք։
᾿Απόδεικτος (ὁ, ἡ) dimostrabile, provabile, facile a dimostrarsi. ցըցընելու, ապացուցանելու. կէօստէրիլիր, իսպաթ օլունուր։
᾿Αποδειλιάω-ῶ. M. άσω. aver paura, mostrar della pusillanimità, non ardire, esitare. վախնալ, վախկոտութիւն ցըցընել, չհամարձակիլ, մտմտուքի մէջ ինկնալ. գօրգմաք, ճէսարէթսիզ օլմաք, գօրգագ թիթրէմէք, շաշգընլըգ կէօստէրմէք։
᾿Απόδειξις-εως (ἡ) dimostrazione, prova. ապացոյց. իսպաթ։
᾿Αποδειπνέω-ῶ. M. ήσω. finire la cena. ընթրիքը լմնցընել. աքշամ թաամընը պիթիրմէք։
᾿Απόδειπνος (ὁ, ἡ) che finì la cena. 2. che non ha potuto arrivar alla cena. 3. che si fà dopo la cena. ընթրիքը լմնցուցած. 2. ընթրիքի չհասած. 3. ընթրիքէն ետեւ եղող. աքշամ թաամընը պիթիրմիշ. 2. աքշամ թաամընա եթիշմէմիշ. 3. աքշամ թաամընտան սօնրա օլան։
᾿Αποδεκατόω-ῶ. M. ώσω. = Δεκατίζω.
᾿Αποδεκάτωσης-εως (ἡ) decimazione. տասանորդութիւն. օնտա պիրինի վէրմէքլիք։
᾿Αποδεκτέος-α-ον. che dev'essere ammesso. ընդունելու. գապուլ օլունաճագ։
᾿Αποδεκτὴρ (ὁ) / ᾿Αποδέκτης-ου (ὁ) percettore, esattore. հարկապահանջ, հարկահան. դաճլարը թէվզիէ էտէն, դաճդար, թէվզիէ աքճէլէրինի թօփլայան, գապուզճու։
᾿Απόδεκτος (ὁ, ἡ) ammisibile. հաւնելու, ընդունելու. գապուլ օլունաճագ, պէյէնիլէճէք, գապուլ օլունաճագ։
᾿Αποδερματόω-ῶ. M. ώσω. scorticare. մորթը հանել. դէրիսինի սօյմաք։
᾿Αποδέρω. M. δερῶ. bastonare, battere. ծեծել, զանել. դէօյմէք, քէօթէք վուրմաք. 2. ᾿Αποδερματόω.
᾿Αποδεσμεύω. M. εύσω. legare in fascio, legare fortemente. կապոց ընել, պինդ կապել. դէմէթ էթմէք, սըգը պաղլամաք։
᾿Απόδεσμος (ὁ) legaccio. 2. pettorale delle donne. կապ. 2. լանջանոց կանանց. պաղ. 2. կէօքիւսլիւք, փէշտամալ. (Γαλλ. Corset.)
᾿Αποδέχομαι. M. δέξομαι. accettare, ricevere, approvare, ammettere. ընդունիլ, հաւնիլ. գապուլ էթմէք, րազը օլմաք, պէյէնմէք։
᾿Αποδέω. M. δέσω. = ᾿Αποδεσμεύω.
᾿Αποδέω. M. δεήσω. essere inferiore, restar dietro, essere distante, mancare. ստորնագոյն ըլլալ, ետ մընալ, հեռու ըլլալ, պակսիլ. աշաղը օլմաք, կէրի գալմաք, ուզագ օլմաք, էքսիլմէք։
᾿Αποδημέω. M. ήσω. allontanarsi dalla patria, pellegrinare. հայրենիքէն հեռընալ, պանդխտանալ. վաթանտան այրըլմաք, ուզագլանմաք, գարիպլիք չէքմէք։
᾿Αποδημία-ας (ἡ) pellegrinaggio. պանդխտութիւն. գարիպլիք, գուրպէթ։
᾿Απόδημος (ὁ, ἡ) pellegrino, lontano dalla patria. պանդուխտ, հայրենիքէն հեռու. գարիպլիքտէ կէզէն, վաթանընտան ուզագ, գարիպ։
᾿Αποδία-ας (ἡ) mancanza di piedi. ոտք չունենալը. այագսըզլըգ։
᾿Αποδιδάσκω. M. διδάξω. far dimenticare tutto ciò, che si ha imparato. սորվածը մոռցընել տալ. էօյրէնտիյինի ունութթուրմաք։
᾿Αποδιδράσκω. M. δράσομαι. fuggir di nascosto, sutterfugere. գաղտուկ փախչիլ, խուսափել. սըվըշմաք, կիզլի գաչմաք։
᾿Αποδίδωμι. M. δώσω. rendere, restituire. յանձնել, տիրոջը տալ. թէսլիմ էթմէք, սահիպինա վէրմէք, կէրի վէրմէք` օտամաք։
᾿Αποδικάζω. M. άσω. assolvere. արձկել, խալըսել, անմեղ թող տալ. ազատ էթմէք, պէրաաթ վէրմէք։
᾿Αποδικέω-ῶ. M. ήσω. difendere la propria causa. իր դատը առաջ տանիլ` պաշտպանել, ջատագովել. դավասընը իտարէ էթմէք։
᾿Αποδιοπομπέομαι. M. ήσομαι. allontanare i malanni facendo dei sacrificj a Giove. Դիոս կուռքին զոհ մատուցանելով չարիքները հեռացընել. Դիոս փութա գուրպան սունարագ հէր պիր ֆէլաքէթլէրին էտին օլմաք։
᾿Αποδιώκω. M. διώξομαι. scacciare, perseguitare. վռընտել, ետեւէն ինկնալ. գօվմաք, գօվալամաք։
᾿Αποδιορίζω. M. ίσω. separar coi confini, confinare. սահմաններով զատել. սընըր գօյմաք` քէսմէք իլէ այըրմաք։
᾿Αποδίωξις-εως (ἡ) scacciamento, espulsione. վռընտելը. գօվմագլըգ, սիւրկիւն։
᾿Αποδοκεῖ-ἀπρό. ἐκ. τ. / ᾿Αποδοκέω-ῶ. M. δόξω. non giudicare conveniente, a proposito. պատշաճ, յարմար չդատել. ույգուն մունասիպ կէօրմէմէք. (ἡμῖν ἀπέδοξε. noi non giudicammo a proposito. մենք պատշաճ չդատեցանք. պիզէ ճայիզ կէօրիւնմէտի)։
᾿Αποδοκιμάζω. M. άσω. disapprovare, ri-

gettare. չհաւնիլ, չընդունիլ, մերժել. պէյէնմէմէք, րէտ օլմամագ, րէտտ էթմէք:

Ἀποδοκιμασία - ας (ἡ) disapprovazione. չհաւնիլը, չընդունիլը. պէյէնմէմէզլիք, րէտ օլմամագլըք, րէտտ:

Ἀποδόκιμος (ὁ, ἡ) disapprovato. 2. indegno, inesperto, incapace. չհաւնըւած, չընդունուած. 2. անարժան, անյարմար. պէյէնիլմէմիշ, րէտտ օլունմուշ. 2. նալայըգ, ուսթաթսըզ, գաապիլիյէթսիզ:

Ἄποδος (ὁ, ἡ) Ἰων. ἀντὶ Ἄφοδος.

Ἀπόδοσις - εως (ἡ) restituzione, rendimento, pagamento. 2. esposizione, esplicazione. յանձնելը, տալը, վճարելը, 2. մեկնելը, պարզելը. վէրմէ, էօտէմէ. 2. մանասընը վէրմէ՝ չէօզմէ, պէյան էթմէ, վազըհ էթմէ:

Ἀποδοτὴρ (ὁ) restituente, pagatore. յանձնող, վճարող. թէսլիմ էտէն, էօտէյէն:

Ἀποδοχεῖον (τὸ) ricettacolo. ընդունարան. մէքեան:

Ἀποδοχή - ῆς (ἡ) accettazione, ammissione. ընդունիլը. գապուլ էթմէ, պէյէնմէ:

Ἀπόδρασις - εως (ἡ) disertazione, fuga, sutterfuggio. փախչիլը, խուսափելը. սըվէշ, գաչմա:

Ἀποδράσσω (ττω.) M. άξω. cogliere, distaccare. փրցնել, խլել, կորզել. գօփարմագ, գաղըրմագ:

Ἀποδρέπω. M. δρέψω. cogliere, carpire (del fiore o frutto.) կորզել, փրցընել (ծաղիկ կամ պտուղ). գօփարմագ, տէրմէք (չիչէք եախօտ մէյվէ):

Ἀπόδρομος (ὁ, ἡ) che ritorna correndo. 2. vinto al corso. վազելով ետ դարձող. 2. ընթացքի մէջ յաղթըւած. գօշարագ գէրի տէօնէն. 2. գօշուտա ալթ օլմուշ՝ գէրի գալմըշ:

Ἀποδύνω. M. ύσω. ἀντι Ἀποδύω.

Ἀποδυτήριον (τὸ) lo spogliatojo del bagno. բաղնիքը հանուելու տեղ. համամտա սօյունաճագ մահալ:

Ἀποδύω. M. ύσω. spogliare. հանուեցընել. սօյմագ:

Ἀπόζεμα (τὸ) decozione. խաշոյ. մահլուլ:

Ἀποζεύγνυμι. M. ζεύξω. disgiungere, separare. բաժնել, զատել. այըրմագ, պիրպիրինտէն գոպարըպ այըրմագ:

Ἀποζέω. M. ζέσω. far bollire. 2. fare delle decozioni. 3. cessare di bollire. եռացընել. 2. խաշոյ շինել. 3. եռալէն կենալ՝ դադրիլ. գայնաթմագ. 2. մահլուլ եափմագ. 3. գայնամագտան գէսիլմէք:

Ἀποζωγόω - ῶ. M. ώσω. levare il giogo, o dal giogo. լուծը կամ լուծէն վերցընել. պօյունտուրուղը եախօտ պօյունտուրուղտան գալտըրմագ:

Ἀποζωγραφέω - ῶ. M. ήσω. dipingere, rappresantare. նկարագրել, կենդանագրել. սուրէթ չէքմէք, թասվիր ալմագ, թասվիր չէքմէք:

Ἀποθαυμάζω. M. άσω. ammirare, meravigliarsi troppo. խիստ զարմանալ. չօք թաաճճիւպ էթմէք:

Ἀποθεμελιόω - ῶ. M. ώσω. demolire dalle fondamenta. հիմէն փլցընել. թէմէլլէրինտէն եըգմագ:

Ἀπόθεος (ὁ, ἡ) Ἄθεος.

Ἀποθεόω - ῶ. M. ώσω. deificare. Աստուած ընել, աստուածացուցանել. Ալլահ էթմէք:

Ἀποθεραπεία - ας (ἡ) guarrimento perfetto. կատարեալ բժշկութիւն, ապաքինում. թէքմիլ՝ գուրթուլուշ շիֆա:

Ἀποθεραπεύω. M. εύσω. curare. 2. guarire perfettamente. դարմանել. 2. գըլխովին ողջընցընել, բուժընցընել. թիմար էթմէք, մաալիճէ վէրմէք. 2. պիւթիւնիւն սաղլամլաթմագ, թէտավի էթմէք:

Ἀπόθερμος (ὁ, ἡ) privo di calore, che perdette il calore. տաքութիւն չունեցող, տաքութիւնը կորսընցուցած. սըճագլըղը գայըպ էթմիշ:

Ἀπόθεσις - εως (ἡ) deposizione, riserbazione. 2. l'esporre (il parto). աւանդումն, պահեստ դնելը. 2. դուրս դնելը՝ ձգելը (տղան արգանդէն). էմանէթ գօյմագ, սագլամագ. 2. տըշարը գօյմագ՝ բըրագմագ (մախլուգու րահմինտէն):

Ἀπόθετος (ὁ, ἡ) posto in un luogo segreto. գաղտուկ տեղ դրուած. կիզլի պիր մահալէ գօնուլմուշ:

Ἀποθεωρέω - ῶ. M. ήσω. contemplare di lontano. հեռուանց մտածել՝ նայիլ. ուզագտան տիւշիւնմէք՝ պագմագ:

Ἀποθέωσις - εως (ἡ) apoteosi, deificazione. աստուածացուցանելը. Ալլահ էթմէ, Ալլահ սըրասընա գէչիրմէ:

Ἀποθήκη - ῆς (ἡ) magazzino, depositeria. շտեմարան, աւանդատեղի. մաղազա, մահզէն, ամպար, էմանէթ գօյաճագ եէր:

Ἀποθηλύνω. M. υνῶ, = Ἀπογυναικόω.

Ἀποθηριόω - ῶ. M. ώσω. infierire, rendere feroce. կատղեցընել, վայրագ ընել. եապանիլէշթիրմէք, եապանիլաշթըրմագ:

Ἀποθησαυρίζω. M. ίσω. mettere in riserva, in un tesoro. գանձել, մթերել. խազնէլէմէք:

Ἀπόθητος (ὁ, ἡ) non desiderato. չփափագուած. արզու էդիլմէմիշ:

Ἀποθλίβω. M. θλίψω. colare. քամել. սիւզմէք:

Ἀπόθλημμα (τὸ) sugo estratto dal colatojo. քամոցէն ելած հիւթ. սիւզկէճտէն չըգան սիւզիւնթի:

Ἀπόθλιψις - εως (ἡ) l'azione di colare. 2. disgrazia, calamità, afflizione. քամելը, մզելը. 2. նեղձութիւն, թշուառութիւն, վիշտ. սիւզմէքլիք. 2. սըգընթըլըք, տէրտ, պէլա:

Ἀποθνήσκω. M. θανοῦμαι. morire. մեռնիլ. էօլմէք, վէֆաթ էթմէք:

Ἀπόθραυσις - εως (ἡ) rottura. կոտրտելը, կոտրելով պզտիկցունելը. գըրմա, ուֆալթմա:

Ἀποθραύω. M. θραύσω. rompere, fraccassare. կոտրտել, կոտրել, ջարդել. գըրմագ, փարչալամագ, հուրթուհաշ էթմէք:

Ἀποθυμιάω - ῶ. M. άσω. esalare, mandar fuori del vapore, odore. արտաշնչել, գոլորշի՝ հոտ՝ շոգի դուրս տալ. պուխար՝ գօքու սալմագ, պուղու սալմագ:

Ἀποθύμιος (ὁ, ἡ) dispiacevole. անհաճոյ. նա քէօթիւ, նա մաքպուլ:

Ἀποθύω. M. θύσω. consacrare, sacrifi-

care. *սրբել, նուիրել*. [illegible]

Ἀποίητος (ὁ, ἡ) non fatto. 2. fatto senza arte. *չշինուած*. 2. *առանց արուեստի շինուած*. [illegible] 2. [illegible]

Ἀποιήτως. ἐπίῤ. senza eleganza poetica. *առանց բանաստեղծական վայելչութեան*. [illegible]

Ἀποικέω - ῶ. Μ. ήσω. trasmigrare, abitar lungi. *տեղէ մը ելլել ուրիշ տեղ երթալ, հեռու տեղ բնակիլ*. [illegible]

Ἀποικία - ας (ἡ) colonia, trasmigrazione. *հատուած (ժողովրդի), տեղափոխութիւն*. [illegible]

Ἀποικίζω. Μ. ίσω. spedire una colonia. 2. formare una colonia. *ժողովրդի մը հատուած խրկել*. 2. *ժողովրդի մը հատուած շինել կարգել*. [illegible] 2. [illegible]

Ἀποίκιλος (ὁ, ἡ) non variato, non indanajato, semplice. *պիսակոտ չեղող, անզարդ*. [illegible]

Ἀποίκιος (ὁ, ἡ) appartenente alla colonia. *ժողովրդի հատուածին պատկանած*. [illegible]

Ἀποικίς. - ίδος (ἡ) (*κυρ. πόλις.*) colonia. *հատուած (ժողովրդի)*. [illegible]

Ἀποικοδομέω. Μ. ήσω. trincierare, inserrare con un'edifizio. *պատնէշով մը շինուածով մը գոցել ամրացնել*. [illegible]

Ἀποικονομέω - ῶ. Μ. ήσω. consumare scialaquare. *լմնցնել, հատցնել, շռայլութենով վատնել*. [illegible]

Ἄποικος (ὁ, ἡ) colono. *բացաբնակ, վտարանդի, ժողովրդի հատուածի մէջ բնակող*. [illegible]

Ἀποίμαντος (ὁ, ἡ) privo di pastore. *հովիւ չունեցող*. [illegible]

Ἄποινα - ων (τό) argento, che si pagava di riscatto d'una prigioniera, o per evitare la condanna d'omicidio. *բանտէն կամ մարդասպանութեան դատապարտութենէն խալըսելու համար տրուած ստակ*. [illegible]

Ἀποινάω - ῶ. Μ. ήσω. riscattare la vita o la libertà. 2. sottrarsi alla pena meritata per mezzo del denaro. 3. esigere, o ricevere da un omicida una somma di denaro per dargli la libertà. *ստակով կեանքը կամ ազատութիւնը ստանալ*. 2. *ստակով իրեն արժանի եղած պատիժէն խալըսիլ*. 3. *մարդասպանէ մը ստակ պահանջել առնել իրեն ազատութիւն տալու համար*. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

[illegible]

Ἄποιος (ὁ, ἡ) privo di qualità. *որպիսութիւն չունեցող*. [illegible]

Ἀποκαθαίρω. Μ. αρῶ. purgare, nettare. *մաքրել, ջնջել*. [illegible]

Ἀποκάθαρμα (τό) mondicia. *մաքրութիւն*. [illegible]

Ἀποκάθαρσις - εως (ἡ) purgazione. 2. espiazione. *մաքրելը*. 2. *քաւելը*. [illegible] 2. [illegible]

Ἀποκαθαρτικός - ή - όν. purgativo. 2. espiatorio. *մաքրիչ*. 2. *քաւիչ*. [illegible] 2. [illegible]

Ἀποκαθεύδω. Μ. ευδήσω. dormire fuori di casa, dormire separatamente. *տունէ դուրս տեղ մը պառկիլ, զատ պառկիլ՝ քնանալ*. [illegible]

Ἀποκάθημαι. esser sedentario, languire nell' inazione. 2. sedere separatamente. *նստողական ըլլալ, անգործ կենալով թուլնալ*. 2. *զատ զատ նստիլ*. [illegible] 2. [illegible]

Ἀποκαθίζω. Μ. ίσω, καὶ (μσ) *ομαι. Μ. ίσομαι.* essere assiso separatamente. 2. risedere, riprender la sua sedia. *զատ նստած ըլլալ*. 2. *նորէն նստիլ, նորէն աթոռը առնել*. [illegible] 2. [illegible]

Ἀποκαθίστημι. Μ. στήσω. rendere, restituire. 2. rimpiazzare, sostituire. 3. ristabilire in salute. *յանձնել, տալ*. 2. *մէկը ուրիշին տեղը դնել, փոխանակել*. 3. *ողջընցընել, բըժշկել, առջի վիճակին հասցընել*. [illegible] 3. [illegible] 3. [illegible]

Ἀποκαλέω - ῶ. Μ. έσω. apellare, nominare. *բացականչել, անուանել*. [illegible]

Ἀποκαλύπτω. Μ. ψω. scoprire, manifestare, rivelare. *յայտնել, երեւան հանել*. [illegible]

Ἀποκάλυψις - εως (ἡ) rivelazione. 2. Apocallissi. *յայտնութիւն*. 2. *Յայտնութիւն Սրբոյն Յովհաննու Աւետարանչի*. [illegible] 2. [illegible]

Ἀποκάμνω. Μ καμοῦμαι. soccombere sotto il travaglio, soggiacere alla fatica, stancarsi. 2. indebolirsi. *գործքի աշխատանքի տակ ըլլալ, աշխատիլ, յոգնիլ*. 2. *տկարնալ, խոնալ, վատուժնալ*. [illegible] 2. [illegible]

Ἀποκάμπτω. Μ. κάψω. rivoltare, distorre. 2. (*ἀμετβ. ἡ ἑλλ.*) sviarsi. *ծռել, դարձընել*. 2. *ճամբէ դուրս ելլել*. [illegible] 2. [illegible]

Ἀποκαπνίζω. Μ. ίσω. affumicare, profumare. *ծխել, ծխատել*. [illegible]

Ἀποκαρατομέω. Μ. ήσω. troncare, tagliar la testa, decapitare. *գլխատել*. [illegible]

Ἀποκαρπόω-ῶ. Μ. ώσω. produrre del frutto, fruttificare. պտուղ բերել, պտղաբերել. մէյվէ եէմիշ վէրմէք, հասըլ էթմէք։

Ἀποκαρτερέω-ῶ. Μ. ήσω. resistere fin agli ultimi. 2. lasciarsi morire di fame. մինչուկ եարքի շունչը վարկեանը դիմանալ. 2. անօթութեամբ իրեն մահ պատճառել. սօն նէֆէսինէ քատար տայանմաք. 2. աճլըգտան քէնտինի էօլտիւրմէք։

Ἀποκαταβαίνω. Μ. βήσομαι. discendere. իջնալ. ինմէք։

Ἀποκατάστασις-εως (ἡ) ristabilimento. նորէն առջի վիճակը անցնիլը, նորոգումն. էսքի հալինէ կէլմէ ենիլէմէ։

Ἀποκατορθόω-ῶ. Μ. ώσω. perfezionare. ուղղել, կատարեալ ընել. դօղրուլթմաք, թէքմիլ էթմէք։

Ἀπόκαυλος (ὁ, ἡ) (κυρ. φυτ.) che non ha fusto, gambo. ցօղուն, ոչ շունեցող. սափսըզ, չէօփսիզ։

Ἀποκάω. Μ. καύσω, Ἀττ. ἀντὶ Ἀποκαίω.

Ἀπόκειμαι. Μ. κείσομαι. essere messo a parte, in riserva. 2. essere destinato a .. essere riservato. մէկ դի դրուած ըլլալ, պահեստի դրուած ըլլալ. 2. բանի մը կարգուած՝ սահմանուած՝ պահուած ըլլալ. պիր եանա գօնուլմուշ օլմաք, սախլանըշ գօնուլմուշ օլմաք. 2. պիր շէյէ թային օլմաք, սախլանմըշ օլմաք։

Ἀποκείρω. Μ. κερῶ. radere, tondere. գերծել, ածիլել, խզել. թրաշ էթմէք, գըրքմաք։

Ἀποκεκαλυμμένως. ἐπίῤ. alla scoperta, apertamente. բացը, յայտնի. աչըգտան աչըգա։

Ἀποκεκρυμμένως. ἐπίῤ. occultamente, di nascosto. խիստ գաղտուկ. գայպէն կիզլիճէ։

Ἀποκενόω-ῶ. Μ. ώσω. vuotare intieramente. գլխովին պարպել. պիտտիւն պօշալթմաք։

Ἀπόκεντρος (ὁ, ἡ) lontano dal centro. կեդրոնէն հեռու. մէրքէզտէն ուզագ։

Ἀποκερδαίνω. Μ. ανῶ. far lucro, acquistare. վաստակ ընել, շահիլ. քեար էթմէք, գազանմաք։

Ἀποκεφαλίζω. Μ. ίσω. decapitare. գլխատել. գաֆա քէսմէք։

Ἀποκεφαλισμὸς (ὁ, ἡ) decapitazione. գլխատում. պաշ քէսմէ, գաթլ։

Ἀποκεφαλιστὴς-οῦ (ὁ) che decapita, boja. գլխատող, դահիճ. պաշ քէսէն, ճէլլատ, ճէլլատ։

Ἀποκηδέω-ῶ. Μ. ήσω. non curare, trascurare. հոգ չտանիլ, անփոյթ ըլլալ. գայտըսըզ օլմաք, մուհմէլ օլմաք, պիգայտ օլմաք։

Ἀποκήρυγμα (τὸ) = Ἀποκήρυξις.

Ἀποκήρυκτος (ὁ, ἡ) scacciato dalla casa paterna. հօրը տունէն վռնտուած. պապասընըն էվինտէն գովուլմուշ։ (ἐκκληστ) scomunicato. բանադրուած. աֆորօզ օլունմուշ, աֆորօզլու։

Ἀποκήρυξις-εως (ἡ) espulsione dalla casa paterna. 2. diseredazione. 3. vendita all' incanto. հայրենի տունէ վռնտուիլը կամ վռնտուիլը. 2. անժառանգութիւն. 3. աճուրդը ծախելը. պապա էվինտէն գովուլմա. 2. միրասսըզլըգ. 3. մէզաթլա սաթըշ. միրասըզլըգ. աֆորօզ օլմա. (ἐκκλησ.) scomunicazione. բանադրանք, նզովք. աֆորօզ։

Ἀποκηρύσσω (ττω). Μ. ύξω. cacciare, bandire dalla casa paterna. 2. diseredtare. 3. esporre alla vendita, vender all'incanto. 4. scomunicare. 5. vietare, proibire per un decreto. հայրենի տնէ վռնտել. 2. ժառանգութենէ զրկել. 3. աճուրդը հանել՝ ծախել. 4. բանադրել. 5. հրովարտակով մը արգիլել. պապա էվինտէն գովմաք. 2. միրասսըզ պըրագմաք. 3. մէզաթա չըգարմաք. 4. աֆորօզ էթմէք. 5. պիր ֆէրմանիլէ մէնի էթմէք։

Ἀποκινδύνευσις-εως (ἡ) arrischiamento. ինքը զինքը վտանգի մէջ դնելը. քէնտինի թէհլիքէյէ գօյմա։

Ἀποκινδυνεύω. Μ. εύσω. rischiare, azzardare. 2. allontanarsi, ritirarsi dal periglio. ինքը զինքը վտանգի մէջ դնել. 2. վտանգէն հեռընալ՝ ետ քաշուիլ. քէնտինի թէհլիքէյէ գօյմաք, թէհլիքէյէ ուղրամաք. 2. թէհլիքէտէն չէքիլմէք։

Ἀποκλαίω. Μ. κλαύσομαι. deplorare, piangere. ողբալ, լալ. աղլամաք, ֆիղան էթմէք։

Ἀπόκλαυμα (αυσμα)-ατος (τὸ) pianto. կոծ, ողբ. աղլայըշ, ֆիղան։

Ἀποκλάω-ῶ. Μ. κλάσω. rompere, spezzare. կոտրել, կտոր կտոր ընել. գըրմաք, փարչալամաք։

Ἀποκλάω. Μ. κλάυσομαι. = Ἀποκλαίω.

Ἀπόκλεισις-εως (ἡ) esclusione, l'azione di chiudere l'entrata, l'adito. դուրս ընելը, վրան գոցելը, մուտքը գոցելը. տըշարը չըգարմա, իւզէրինէ գափանմա, կիրմէքլիկ գափանմասը։

Ἀπόκλεισμα (τὸ) luogo in cui una cosa è rinchiusa. 2. prigione. բանի մը պահուած տեղը. 2. բանտ. պիր նէնէնին գափանտըղը մահալ. 2. հապիս, զընտան։

Ἀπόκλειστος (ὁ, ἡ) escluso. դուրս եղած. տըշարը օլունմուշ։

Ἀποκλείω. Μ. κλείσω, escludere. դուրս ընել, դուրս ընելով վրայէն գոցել. տըշարը էթմէք, տըշարը էտիփ իւզէրինէ գափամաք։

Ἀποκλέπτω. Μ. κλέψω, = Ἐκκλέπτω.

Ἀποκληρονόμος (ὁ, ἡ) } diseredato. ժառանգութենէ զուրկ. միրասըն մահրում։
Ἀπόκληρος (ὁ, ἡ) }

Ἀποκληρόω-ῶ. Μ. ώσω. diseredare, escludere dall'eredità. 2. scegliere per sorte, tirare a sorte. ժառանգութենէ զրկել. 2. վիճակով ընտրել. միրասըն մահրում էթմէք. 2. գուրա իլէ սէչմէք։

Ἀποκλήρωσις-εως (ἡ) elezione per sorte. վիճակաւ ընտրութիւն. գուրա իլէ իսթիխապ։

Ἀποκληρωτὴς-οῦ (ὁ) che sceglie, distribuisce a sorte. վիճակով ընտրող՝ բաշխող. գուրա իլէ սէչէն՝ պաղըշլայան։

Ἀπόκλητος (ὁ, ἡ) chiamato. կանչուած. չաղըրըլմըշ։

Ἀπόκλιμα (τὸ) il pendio d'un monte. լեռան զառվար · [illegible]

Ἀποκλίνω. Μ. κλινῶ. declinare, inchinare. խոնարհել տալ, ցածցնել · [illegible]

Ἀπόκλισις - εως (ἡ) inclinazione dell' una parte piuttosto che dell' altra, mancanza di equilibrio. Մէկ կողմն մէկալ կողմէն աւելի վար խոնարհիլը, հաւասարակշռութեան չըլլալը · [illegible]

Ἀπόκλιτος (ὁ, ἡ) inchinato, declinato. ծռած, խոնարհուած · [illegible]

Ἀποκλύζω. Μ. κλύσω. lavare, nettare. լուալ, մաքրել · [illegible]

Ἀποκνέω - ῶ. Μ. ήσω. essere nell' inazione, non osar di intraprendere un affare per timore, o per dappocaggine. անգործ ըլլալ, վախէն կամ ծուլութենէն բանի մը ձեռք զարնելու չհամարձակիլ · [illegible]

Ἀπόκνησις - εως (ἡ) inazione cagionata per timore o per lassezza. վախէն կամ թուլութենէ եկած դադարականութիւն · [illegible]

Ἀποκνίζω. Μ. κνίσω. troncare con unghia o pizzicando. եղունկներով կամ կըսմթելով կտրել · [illegible]

Ἀποκοιμαόμαι - ῶμαι. Μ. ήσομαι, dormire separatamente, a parte. 2. addormentarsi. զատ պառկիլ · 2 · մրափ մը առնել · [illegible] · 2 · [illegible]

Ἀποκοιμίζω. Μ. ίσω, addormentare. քնացընել · [illegible]

Ἀποκοιτέω - ῶ. Μ. ήσω, dormire fuori di casa sua, assentarsi dalla casa una notte. տնէ դուրս պառկիլ, գիշեր մը տնէ դուրս մնալ · [illegible]

Ἀπόκοιτος (ὁ, ἡ) chi dorme fuori di casa sua. իր տնէն դուրս մէկ տեղ մը պառկող · [illegible]

Ἀποκολυμβάω - ῶ. Μ. ήσω salvarsi in terra nuotando. լողալով ցամաքը ելլել՝ խալըսիլ · [illegible]

Ἀποκομιδὴ (ἡ) esportazione. տեղէ մը ուրիշ տեղ տանիլը · [illegible]

Ἀποκομίζω. Μ. ίσω. esportare, portar da un luogo ad un' altro. տեղէ մը ուրիշ տեղ տանիլ · [illegible]

Ἀποκομπάζω. Μ. άσω. parlare, comportarsi con arroganza. գոռոզութեամբ խօսիլ՝ վարուիլ · [illegible]

Ἀποκοπὴ - ῆς (ἡ) apocopa. 2. troncamento. կրճատում · (քերականական ձեւ մըն է) · 2 · յապաւում, կտրելը · [illegible] · 2 · [illegible]

Ἀπόκοπος (ὁ, ἡ) eunuco. 2. debole, snervato. կրտած · 2 · կնատ, վատուժ · [illegible] · 2 · [illegible]

Ἀποκόπτω. Μ. κόψω. troncare. 2. diminuire. 3. separare, sradicare. կտրել, ծայրատել · 2 · պզտիկցընել, պակսեցընել · 3 · զատել, արմատէն խլել · [illegible] · 2 · [illegible] · 3 · [illegible]

Ἄποκος (ὁ, ἡ) che non ha capelli, calvo. մազ չունեցող, կնտակ · [illegible]

Ἀποκοσμέω - ῶ. Μ. ήσω. togliere, levare gli ornamenti. զարդարանքները վերցընել · [illegible]

Ἀπόκοσμος (ὁ, ἡ) chi vive lontano dal mondo, chi mena una vita ritirata. աշխարհէ քաշուած ապրող · [illegible]

Ἀποκουφίζω. Μ. ίσω. alleggerire, sollevare. թեթեւցընել, բեռը վերցընել · [illegible]

Ἀποκόψιμος (ὁ, ἡ) che si deve troncare. կտրելու կրճատելու · [illegible]

Ἀποκρατέω - ῶ. Μ. ήσω. arrestare, ritenere, raffrenare. 2. prevalere. նուաճել · 2 · գերազանցել · [illegible] · 2 · [illegible]

Ἀποκρεμάννυμι. Μ. κρεμάσω. sospendere. բանէ մը կախել · [illegible]

Ἀποκρεόω - ῶ. Μ. ώσω. rendere, mutare in carne. 2. astenersi dalla carne. միս դարձընել · 2 · մսէ եւ կենալ՝ զգուշանալ, ժուժկալել, պահք բռնել · [illegible] · 2 · [illegible]

Ἀπόκρεως - ω (ὁ, ἡ) (ἐκκλησ.) chi si astiene di mangiar carne. 2. il tempo, in cui è proibito di mangiar carne. միս ուտելէն զգուշացող, ժուժկալող · 2 · միս ուտելու արգիլուած ատեն · [illegible] · 2 · [illegible]

Ἀπόκρημνος (ὁ, ἡ) dirupato. զառ ածեր ունեցող · [illegible]

Ἀπόκριμα (τὸ) assoluzione, sentenza del giudice. 2. risposta. 3. escremento. դատաւորի վճիռ՝ դատակնիք · 2 · պատասխան · 3 · կղկղանք · [illegible] · 2 · [illegible] · 3 · [illegible]

Ἀποκρίνομαι. Μ. οῦμαι. rispondere. պատասխան տալ · [illegible]

Ἀποκρίνω. Μ. κρινῶ. separare, distinguere, scegliere. զատել, բաժնել, ընտրել · [illegible]

Ἀπόκρισις - εως (ἡ) risposta. պատասխան · [illegible]

Ἀποκριτικὸς - ἡ - όν. che ha la forza di distinguere. զատել՝ որոշել կրցող · [illegible]

Ἀπόκριτος (ὁ, ἡ) scelto, distinto, separato. ընտրուած, զատուած, որոշուած · [illegible]

Ἀποκροτέω - ῶ. Μ. ήσω. far del rumore, strepitare. փաթթըռտոց ընել, աղաղակ հանել · [illegible]

Ἀπόκροτος (ὁ, ἡ) duro, aspro, rigido. խիստ, կարծր · [illegible]

Ἀπόκρουσις - εως (ἡ) repulsione. վանելը, ետ հրելը · [illegible]

Ἀποκρούω. Μ. κρούσω. spingere. զարնել ետ հրել. վերադարձ կերէ եթէ։

Ἀποκρύπτω. Μ. κρύψω. celare, nascondere totalmente. գլխովին պահել. ամբողջութեամբ ծածկել, կերէ եթէ։

Ἀπόκρυφος (ὁ, ἡ) occulto, segreto, nascosto. 2. supposto, apocrifo. պահուած, գաղտնի. 2. անվաւեր, շինծու. կեղծ, խաբէ. 2. եբդոմ, դեղնեբեղ, նամանաւոր։

Ἀποκτάομαι-ῶμαι. Μ. κτήσομαι. perdere, alienare, disfare ciò, che si possedeva. ունեցածը կորսնցնել՝ վաճառել՝ տարօրինել. կոր օլմայ ընդեց եթէ, եբքամ եթէ, դաղըմեթ, ատուր ատմալ։

Ἀποκτείνω. Μ. τενῶ. uccidere. մեռցնել, ըսպաննել. եօլերմեք։

Ἀποκτηνόω-ῶ. Μ. ώσω. ridurre totalmente in bestia. գլխովին անասունի դարձնել. ամբողջութեամբ ճանաւար դեղնեբել։

Ἀπόκτησις-εως (ἡ) perdita, alienazione d'una cosa posseduta. ունեցածը օտարացուցանելը՝ կորսնցնելը՝ ոչինչ ընելը. կոր օլմայ ընդեց եթէ, ատմալ ատմալ կեթ ետկի.։

Ἀπόκτητος (ὁ, ἡ) alienato, venduto. օտարացեալ, ծախուած. ատմըլմը։

Ἀποκτυπέω-ῶ. Μ. ήσω. eccitare del rumore. փաթթռտոց հանել. շամաթա եթէ։

Ἀποκυματίζω. Μ. ίσω. agitare nelle onde. ալիքներու մէջ յուզել. դալղալարտա շալքալմաք։

Ἀπόκυνον-ου (τὸ) Apocino (frutice) շնապան (տունկ մըն է). ...

Ἀποκυρόω-ῶ. Μ. ώσω. abrogare, scassare, annullare. անվաւեր ընել, աւրել, ոչինչ ընել. պաթալ եթէ, հիչ եթէ, պօզմաք։

Ἀπολαγχάνω. Μ. λήξομαι. non ottenere (Λατ. exsors sum). 2. ottenere in sorte. չստանալ, բաղդը չբանիլ. 2. վիճակաւ վաստըկիլ առնել. ալմամաք, ...

Ἀπολαμβάνω. Μ. λήψομαι. ricevere da qualcuno una cosa. 2. ricuperare, riavere la cosa perduta. 3. impedire la partenza di qualcuno. մէկէ մը բան մը առնել, ընդունիլ. 2. կորսնցուցածը նորէն ունենալ. 3. մէկուն չուն՝ երթալը արգիլել. ...

Ἀπολαμπρύνω. Μ. υνῶ. illustrare, render splendido. պայծառացնել, փայլեցնել. ...

Ἀπολάμπω. Μ. λάμψω. rilucere, risplendere. պայծառանալ, փայլիլ. ...

Ἀπόλαυσις-εως (ἡ) } godimento. վայելք.
Ἀπόλαυσμα (τὸ) } ...

Ἀπόλαυστος (ὁ, ἡ) dilettevole, godibile, che si può godere. վայելելու, հեշտալի. ...

Ἀπολαύω. Μ. λαύσω, godere. վայելել. ...

Ἀπολέγω. Μ. λέξω, scegliere. 2. eccettuare, rifiutare. 3. dichiarare, pubblicare, annunziare. ընտրել. 2. դուրս հանել, մերժել. 3. յայտնել, հռչակել, լուրը հանել. ...

Ἀπολεία-ας (ἡ) (σπν.) ἀντὶ Ἀπώλεια.

Ἀπολείπω. Μ. λείψω. lasciare, abbandonare indietro, o totalmente. ետ կամ գլխովին թողուլ, թող տալ, ձգել. ...

Ἀπολειτουργέω-ῶ. Μ. ήσω. terminare il suo servizio, il ministerio. գործը պաշտօնը լմնցնել. ... (ἐκκλησ.) la messa. պատարագը լմնցնել. ...

Ἀπόλειψις-εως (ἡ) abbandono. թողում, լքում. ...

Ἀπόλεκτος (ὁ, ἡ) scelto, distinto. ընտրուած, զատուած. ...

Ἀπολέμητος (ὁ, ἡ) inespugnabile. կռուով չառնուելու, անառիկ. ...

Ἀπόλεμμα (τὸ) pelle, corteccia. մորթ, կեղեւ. ...

Ἀπόλεμος (ὁ, ἡ) imbelle, incapace alla guerra. 2. pacifico. կռուի անյարմար. 2. խաղաղարար. ... 3. = Ἀπολέμητος.

Ἀπολέμως. ἐπίῤ. senza guerra, pacificamente. առանց կռուի, խաղաղութենով. ...

Ἀπολήγω. Μ. λήξω. cessare, desistere. դադրիլ. ...

Ἀπόληψις-εως (ἡ) il prender in dietro. 2. impedimento. բացառութիւն. 2. արգելք. ... 2. ...

Ἀπολιόρκητος (ὁ, ἡ) che non si può assediare. չպաշարուելու. ...

Ἄπολις-ιδος καὶ ιος (ὁ, ἡ) esigliato, senza patria, vagabondo. 2. incivile, rustico. հալածուած, հայրենիք չունեցող, աղքին անդին պըրըտող. 2. անքաղաքավար, կոպիտ. ... 2. ...

Ἀποπλίτευτος (ὁ, ἡ) incivile, rustico, rozzo. անքաղաքավար. կոպիտ. ...

Ἀπόλλυμι. Μ. ολέσω. far perire, perdere. կորսնցնել. ...

Ἀπολογέομαι-οῦμαι. Μ. ήσομαι. giustificarsi, far delle apologie. զինքը անմեղ հանել, ջատագովութիւն ընել. ...

Ἀπολογητικὸς-ὴ-όν. apologetico, giustificativo. ջատագովական. ...

Ἀπολογία-ας (ἡ) giustificazione, apologia. ջատագովութիւն. ...

Ἀπολογίζομαι. Μ. ίσομαι. rendere i suoi conti, presentare il conto della spesa. 2. contare, esporre per l'enumerazione. համարը տալ, հաշիւը տալ. 2. համրել. առջեւը դնել, մէկիկ մէկիկ համրել թուել. ... 2. ...

Ἀπολογισμὸς (ὁ, ἡ) resa di conti. 2. conto della spesa. 3. libro di conti. 4. apologia, scusa. համար տալը. 2. ծախքի համար, հաշիւ. 3. հաշուի գիրք. 4. ջատագովութիւն. հէսապ վէրմէք. 2. մասրաֆըն հէսապը. 3. հէսապ տէֆթէրի. 4. մազէրէթ:

Ἀπόλογος (ὁ) apologo, favola morale. 2. narrazione lunga. չինծու պատմութիւն, բարոյական առասպել. 2. երկան պատմութիւն. խաքեա, տէստան, նաքլիյէ, մէսէլ. 2. ուզուն ճէվապ, մուֆասսալ րիվայէթ. (πλθ.) catalogo. ցանկ իրաց, տետրակ. տէֆթէր:

Ἀπολούω. M. λούσω. lavare. լուալ. եըգամագ:

Ἀπολύσιμος (ὁ, ἡ) proprio ad assolvere, a deliberare, giustificativo, assolutivo. 2. assolvibile, degno d'esser assolto, liberato. արդար՝ չքմեղ հանելու՝ խալըսելու յարմար. 2. անմեղ ելլելու՝ ազատուելու արժանի. խըլաս էթմէյէ՝ մուվաֆըգ ըսլահ թայէր. 2. խըլաս օլունմայա՝ լայըգ ըսլահ լայըգ էտիլէ:

Ἀπόλυσις -εως (ἡ) deliberazione, assoluzione. ամբաստանութենէ արձըկելը, խալըսելը. խըլաս էթմէք, ազատլըգ:

Ἀπολυτικὸς -ή -όν. che ha forza di liberare, deliberativo. անմեղ հանելու՝ ամբաստանութենէ խալըսելու զօրութիւն ունեցող. խըլաս էտիճիլէր, ազատլըգ վէրիճի:

Ἀπόλυτος (ὁ, ἡ) (γρμτ.) assoluto. 2. liberato. բացարձակ. 2. ազատ. մութլագ, մուսթագիլ. 2. ազատ:

Ἀπολυτρόω -ῶ. M. ώσω. redimere, riscattare, liberare, salvare dalle mani altrui. բռնակով փրկել, ազատել, խալըսել, ուրիշին ձեռքէն պրծել. էլտէն խալըս ազատ էթմէք, խէլաս էթմէք:

Ἀπολύτρωσις -εως (ἡ) riscatto, redenzione. բռնըկով եղած փրկութիւն, ազատութիւն. էլտէն խալըս ազատլըգ, խէլաս:

Ἀπολύτως. ἐπίρ. assolutamente. 2. liberamente. բացարձակապէս. 2. ազատաբար. մութլագ. 2. ազատէլէք իլէ:

Ἀπολύω. M. λύσω. assolvere, metter in libertà. արձըկել, ազատել, խալըսել. խըլաս էթմէք, ազատ էթմէք, խէլաս էթմէք. 2. *Ἀπολυτρόω*.

Ἀπολωτίζω. M. ίσω, = *Ἀπανθίζω*.

Ἀπομάθημα (τὸ) lezione messa in oblio, dimenticata. մոռցուած՝ մոռցուած դաս. ունութուլմուշ՝ ֆիքիրտէն չըգմըշ տէրս:

Ἀπομάθησις -εως (ἡ) perdita di quanto si ha imparato, dimenticanza della dottrina acquistata. սորվածը մոռնալը. էօյրէնտիքինի ունութմագլըգ:

Ἀπομακρύνω. M. υνῶ. allontanare. հեռացընել. էյրագլաշտըրմագ, ուզագլաշտըրմագ:

Ἀπόμακτρα -ας (ἡ) } rasiera. մէկ փայտ մըն
Ἀπόμακτρον (τὸ) } է, որով տակառներուն վրայէն քերելով աւելի մասը կառնեն ինչպէս կընեն քոռը լեցընելէն ետքը. չըգըլէր:

Ἀπομαλακίζομαι. M. ίσομαι, } di-
Ἀπομαλθακόομαι -οῦμαι. M. ώσομαι, } venire molle, effeminato, snervarsi. թուլնալ, փափկանալ. կէվշէմէք, կէվշէք, կէվշէյիփ կէվշէտէլ:

Ἀπομανθάνω. M. μαθήσομαι. disimparare. սորվածը մոռնալ. էօյրէնտիքինի ունութմագ:

Ἀπομαντεύομαι. M. εύσομαι. indovinare, profetizzare. մարգարէանալ. քէյֆիյէթ ղէրլիք էթմէք:

Ἀπομαραίνω. M. ανῶ. far appassire, consumare. թօշնեցընել, հատցընել. սօլտուրմագ, թէլէֆ էթմէք. (αἴνομαι) appassirsi, consumarsi. թօշնիլ, թոռմիլ. սօլմագ, թէլէֆ օլմագ:

Ἀπομαρτυρέω -ῶ. M. ήσω. } dare, por-
Ἀπομαρτύρομαι. M. υροῦμαι. } tare la sua testimonianza, testificare. վկայութիւն տալ, վկայել. շահատէթլիք վէրմէք էթմէք:

Ἀπομάσσω (ττω.) M. μάξω. nettare, pulire. 2. prender le veci di qualcuno, imitare. 3. togliere colla rasiera ciò che eccede dalla misura. մաքրել, սրբել. 2. մէկին տեղը բռնել, նմանիլ. 3. փայտով մը չափէն աւելցածը վրայէն առնել. թէմիզլէմէք, թամիզլէմագ. 2. պիրինին եէրինի թութմագ, պէնզէմէք. 3. չէքէլէ իլէ չէքէնին ֆազլասըն ալմագ:

Ἀπομάχομαι. M. μαχοῦμαι. respignere, resistere combattendo. կռուելով դէմ դնել՝ կենալ, ընդդիմամարտիլ. ճէնկլէշէրէք գարշը գօյմագ՝ տայանմագ:

Ἀπόμαχος (ὁ, ἡ) incapace alla guerra, imbelle. 2. messo fuori del combattimento. կռուի անյարմար. 2. կռուէ բանակէ դուրս եղող. ճէնկէ էհիլ օլմայան, ճէնկ աճէզի. 2. ճէնկտէն՝ օրտուտան թաշրա գօնտուրուլմուշ:

Ἀπομειλίσσομαι. M. ίξομαι. addolcire, mitigare, accarezzare placare con parole dolci. անուշ խօսքերով մեղմել, սիրտը առնել, ամոքել, շոյել. թաթլը սէօզ իլէ եումուշաթմագ, էյիլէմէյինի էնտիրմէք օքշամագ:

Ἀπομείρομαι. M. ερουῦμαι. partire, far la distribuzione. 2. far parte di . . . բաժնել, բաշխել. 2. ինքիրեն մէկ մաս մը չինել. թագսիմ էթմէք, պաշլըշմագ, փայ էթմէք. 2. քէնտի պաշըզա պիր փայ՝ հիսսէ օլմագ,

Ἀπομένω. M. μενῶ, rimanere dietro. ետ մնալ. կէրի գալմագ:

Ἀπομερίζω. M. ίσω. divider in parti, separare, distribuire. մաս մաս ընել, բաժնել, զատել, փայ փայ էթմէք, թագսիմ էթմէք:

Ἀπομετρέω -ῶ. M. ήσω. misurare giustamente. շիտակ չափել. տօղրու էօլչմէք:

Ἀπομέτρημα (τὸ) porzione. մաս, բաժին. փայ, հիսսէ:

Ἀπομιμέομαι -οῦμαι. M. ήσομαι. imitare. նմանիլ, յարմարիլ. պէնզէմէք, դէնկլէր օլմագ, թէօնմէք:

Ἀπομίμημα (τὸ) imitazione. նմանութիւն. պէնզէմէքլիք, դէնկլէր օլմագլըգ:

Ἀπομιμνήσκομαι. M. ἀπομνήσομαι. ricordarsi. միտքը գալ, յիշել. ֆիքրինէ կէլմէք, անմագ:

Ἀπόμιξυς -εως (ἡ) mistione, mescolanza. խառնուիլը, խառնուրդ. գարըշմագլըգ:

Ἀπόμισθος (ὁ, ἡ) che non riceve alcun salario, privo di mercede. 2. merce-

nario. Թողակ չառնող վարձք չունեցող. 2. վարձկան. եօլեճեութ, եոթրեթութ. 2. եճէ, եճէ։

Ἀπομισθόω-ῶ. Μ. ώσω. affittare. վարձու տալ. ժէրայա վէրմէ։

Ἀπομνημόνευμα (τὸ) azioni o parole memorabili, memoriale. բացայիշատակք, յիշուելու արժանի խօսք կամ գործք. անըլմայա լաճէգէ աէօլ եախօթ հարէթէլի։

Ἀπομνημονεύω. Μ. εύσω. richiamare alla memoria, conservare la memoria, di rapportare, citare per menzione. միտք բերել, մէկ բանի մը յիշատակը միտք պահել, յիշատակը ընել. ճէօրէնէ եէթըրմէ, պիր նէանէնին զէօրէնէ ճէօրէրմէ աաճըմայ, անմէ, զէօրէնէ էթմէ։

Ἀπομνησικακέω-ῶ. Μ. ήσω, = Μνησικακέω.

Ἀπόμνυμι Μ. ομόσω, ἤ (ὀρθ τ) ομοῦμαι. } negare con giuramento. երդումով ուրանալ. էէմին էլէ ինէար էթմէ։
Ἀπομνύω. }

Ἀπόμοιρα (ἡ) porzione, parte. մաս, բաժին. փայ, հիսսէ։

Ἀπομοίριος (ὁ ἡ) che forma la parte d'un tutto o che prende la sua porzione da un tutto. մէկ բոլորին մասը եղող կամ մէկ բոլորէն իր մասը առնող. պիր պիթիւնիւն հիսսէսի օլան, եախօթ պիր պիթիւնտէն ճիւզի հիսսէսինի ալան։

Ἀπομονόω-ῶ. Μ. ώσω. lasciar solo, abbandonare. միայնակ թողուլ՝ ձգել. եալ եալընըզ պըրաքմագ, թէրք էթմէ։

Ἀπόμορφος (ὁ, ἡ) che ha una figura diversa, straniera. ուրիշ՝ այլազգ դէմք կերպարանք ունեցող. պաշգա ճէպէլլի պիչիմլի։

Ἀπόμουσος (ὁ, ἡ) alieno dalle Muse. մուսաներէն հեռու. մուսալարտան ուզաք, մահրում. οὔσως. ἐπίρ.

Ἀπόμυγμα (τὸ) moccio. խլինք. սիւմիւք։

Ἀπομυζάω-ῶ. Μ. ήσω. assorbire. ծծել, քաշել. սօրմագ, չէքմէ, էմմէ։

Ἀπομυθέομαι-οῦμαι. Μ. ήσομαι = Ἀπαγορεύω.

Ἀπομυξία-ας (ἡ) = Ἀπόμυγμα.

Ἀπομύσσω (ττω.) Μ. μύξω. soffiarsi il naso, cavare il moccio. քիթը խնչել՝ սրբել. պուրնունու սիլմէ, սիւմիւքիւ սիլմէ։

Ἀπομωρόω-ῶ. Μ. ώσω. rendere totalmente folle. գլխովին խենթեցընել. պիւսպիւթիւն տէլի էթմէ, աէլէ չէվիրմէ։

Ἀποναρκόω-ῶ. Μ. ώσω, far intormentire, istupidire. Թմբրեցընել. ույուշտուրմագ։

Ἀπονάρκωσις-εως (ἡ) languore, torpedine. Թուլութիւն. կէվշէքլիք, տէրմանսըզլըք, պիթքինլիք, ույուշուգլուգ։

Ἀπονεκρόομαι-οῦμαι. Μ. ωθήσομαι. restar morto, morire. մեռնիլ. էօլմէք, վէֆաթ էթմէ, մէրհում օլմագ։

Ἀπονέκρωσις-εως (ἡ) il morire. մեռնիլը. էօլմէքլիք։

Ἀπονέμω. Μ. νεμῶ. distribuire bene. աղէկ բաշխել. էյի տաղըթմագ, պէլլի էթմէ։

Ἀπονευρόω-ῶ. Μ. ώσω. tagliare i nervi, snervare. ջիղերը կտրել. սինիրլէրինի քէսմէ։

Ἀπονηρευσία-ας (ἡ) semplicità, dabbenaggine. պարզմտութիւն, միամտութիւն. պիլէքէլլիքլէ, սաֆտըրըգլըգ։

Ἀπόνηρος (ὁ, ἡ) semplice, senza malizia. պարզամիտ, միամիտ, չարութիւն չունեցող. պիլէքէսիզ, սաֆտըրուն, սաֆ։

Ἀπονητί. ἐπίρ. = Ἀπόνως.

Ἀπόνητος (ὁ, ἡ) senza fatica, facile. առանց աշխատանքի եղող, դիւրին. զահմէթսիզ, քօլայ։

Ἀπονήτως. ἐπίρ. = Ἀπόνως.

Ἀπονία-ας (ἡ) mancanza di fatica, ozio, riposo. աշխատանքի պակասութիւն, դադարականութիւն, անգործութիւն. զահմէթսիզլիք, էօրաճիլիք, իշսիզլիք։

Ἀπονικάω-ῶ. Μ. ησω, vincere, superare. յաղթել. եէնմէք, ալթ էթմէ։

Ἀπόνιμμα καὶ Ἀπόνιπτρον (τὸ) l'acqua, colla quale lavavano il cadavere dei morti. մեռելներուն դին լուալու ջուր. էօլիւլէրին եընանտըգլարը սու։

Ἀπονίπτω. Μ. νίψω. lavare le mani, o i piedi. ձեռք կամ ոտք լուալ՝ մաքրել. էլ եախօթ այագ եըգամագ. (μσ ομαι) lavarsi le mani o i piedi. ձեռքը կամ ոտքը լուալ. էլինի եախօթ այագընը եըգամագ։

Ἀπονοέομαι-οῦμαι. Μ. ήσομαι. perder lo spirito, venir fuori di se, non badar a nulla, perdere ogni pudore. 2, disperarsi, agir da disperato. խելքը կորսնցընել, ինքիրմէ դուրս ելել, բանի մը չնայիլ, խիղճը ամօթը մէկ դի ձգել. 2. յուսահատիլ, յուսահատի պէս վարուիլ. աքըլընը ղայպ էթմէ, քէնտինտէն կէչմէք, հէչ պիր շէյէ պագմամագ, հայա պէրտէսինի եըրթմագ. 2. ումութ քէսմէք, ումուտսուզլուգ, ումուտսըզ կիպի հարէքէթ էթմէ։

Ἀπόνοια-ας (ἡ) pazzia. 2. disperazione. խենթութիւն, խելառութիւն. 2. յուսահատութիւն. տէլիլիք, աքըլսըզլըգ. 2. ումուտսըզլըգ։

Ἀπονομάζω. Μ. άσω. nominare, chiamare per nome. անուանել. ատ իլէ չաղըրմագ։

Ἀπονομίζω. Μ. ίσω, vietare per una legge. օրէնքով մը արգիլել. գանունլա մէնէ էթմէ։

Ἄπονος (ὁ, ἡ) che fugge la fatica, ozioso. աշխատանքէ փախչող, դատարկասէր. զահմէթտէն գաչան, թէմպէլ. 2. Ἀπόνητος.

Ἀπονοστέω-ῶ. Μ. ήσω. ritornare indietro. ետ դառնալ. կէրի տէօնմէք։

Ἀπονουθετέω-ῶ. Μ. ήσω. dissuadere. միտքէն դարձընել, հակառակ կողմը համոզել. ֆիքրինտէն տէօնտիւրմէք։

Ἀπονυκτερεύω. Μ. εύσω. passar la notte fuori di sua casa, assentarsi durante la notte. գիշեր մը տունէ դուրս անցնել, հեռու տեղ ննջել. պիր կէճէ էվինտէն տըշարըտա կէչիրմէք, պաշգա պիր եէրտէ եաթմագ։

Ἀπονύμφης (ὁ) } che odia il matrimonio.
Ἀπονύμφος (ὁ) } ամուսնութիւնը ատող,

կարդալու չսիրող․ Ներեւան օլմայը՝ եւլեւ-մէյէ եարեմէյէն ։

Ἀπονυστάζω. M. άξω. addormentarsi. 2. non prestar attenzione, essere negligente. Թմրիլ, մրափել․ 2․ ուշադրութիւն չընել, անմտադիր ըլլալ․ ույութ-լմագ․ 2․ դէքգաթ էթմէմէք ։

Ἀπονυχίζω. M. ίσω. tagliar le unghie. եղունկներր կտրել․ Թըրնագլարընը գեսմէք ։

Ἀπόνως. ἐπίῤ. senza pena, fatica. առանց աշխատանքի․ զահմէթսիզճէ ։

Ἀποξενόω-ῶ. M. ώσω. alienare. օտարացընել, օտարին ընել․ աեէրէն էթմէք, գեն-դիսինդէն բերա էթմէք, եապանճը ըլսագ-մագ ։

Ἀποξένωσις-εως (ἡ) pellegrinaggio. պանդխտութիւն․ գուրպէթլիք, գարիպլիք վար-մագլըգ ։

Ἀποξηραίνω. M. ανῶ. disseccare totalmente. գլխովին չորցընել․ պիւթիւնիւն գուրութմագ ։

Ἀποξιφίζω. M. ίσω. troncare colla spada. Թրով կտրել․ գըլըճ իլէ գեսմէք ։

Ἀποξύνω. M. υνῶ. aguzzare. 2. render acido. սրել․ 2․ Թթու ընել․ պիլէմէք․ 2․ էքշիլէթմէք ։

Ἀποξυράω (έω)-ῶ. M. ήσω. = Ἀποξύρω.

Ἀπόξυρος (ὁ, ἡ) raso. ածիլուած․ Թրաշ օլմուշ ։

Ἀποξύρω. M. ξυρῶ. tondere i capelli o la barba. մազերը, կամ մօրուքը կտրել՝ գերծուլ, ածիլել․ սաչընը եա սագալընը գեսմէք՝ գըրգմագ՝ թրաշ էթմէք ։

Ἀποπαίζω. M. παίξομαι. cessar di giuocare. խաղալէն դադրիլ․ օյնամագդան վազ գէչմէք ։

Ἀποπαλαιόω-ῶ. M. ώσω. antichizzare. հնացընել․ էսքիլէթմէք ։

Ἀπόπαππος (ὁ) trisavolo. հաւպապ․ պիւյիւկ պապա ։

Ἀποπαρθενεύω. M. εύσω, } sverginare,
Ἀποπαρθενόω-ῶ. M. ώσω, } deflorare. կուսը պղծել․ գըզ պօզմագ, գըզլըգընը ալմագ ։

Ἀπόπασχω. M. αποπείσομαι, immaginarsi il contrario. ներհակը երեւակայել․ դէրսինի խայալ էթմէք ։

Ἀποπατέω-ῶ. M. ήσω. sviarsi, allontanarsi dal suo cammino. 2. caccare. ճամբէն դուրս ելլել․ հեռանալ․ 2․ քաքնել, աղբել․ եօլդան դըշարը չըգմագ, ուզագլաշմագ․ 2․ սըչմագ ։

Ἀπόπατημα (τό) escremento, merda. քաք, աղբ․ գուրշընըն իշէրիսինդէ օլան շէյլէր, պօգ ։

Ἀπόπατος (ὁ) luogo di commodità, commodo. հանգստութիւն ընելու տեղ, արտաքնոց․ ջերահաթ էտէճէք եէր, այագ եօլու, ապտէսթանէ մահալ ։

Ἀπόπαυσις-εως (ἡ) cessamento, fine. դադրիլը, վերջ․ վազ գէչմէ, թէրք էթմէ ։

Ἀποπάνω. M. παύσω. far cessare. դադրեցընել․ թէրք էթթիրմէք․ (πάνομαι.) cessare, desistere. դադրիլ․ թէրք էթմէք, վազ գէչմէք․ (μτφ) morire. մեռնիլ․ օլմէք ։

Ἀπόπεμπτος (ὁ, ἡ) mandato via, congedato. խրկուած, արձկկուած․ եօլլանմըշ, կէօնտէրիլմիշ, ազաթ էտիլմիշ ։

Ἀποπέμπω. M. πέμψω. mandar via, congedare. խրկել, արձկել, երԹալու Թոյլ տալ, ճամբել․ եօլլամագ, կէօնտէրմէք, ազաթ էթմէք, եօլ վէրմէք, եօլա գօմագ ։

Ἀποπεραίνω. M. ανῶ, } terminare,
Ἀποπερατόω-ῶ. M. ώσω, } compiere, adempiere, finire. լմնցընել, կատարել, գլուխ հանել, վերջ դնել․ պիթիրմէք, թամամ էթմէք, թէքմիլ էթմէք, պաշա չըգարմագ ։

Ἀποπεράτωμα (τὸ) la parte ove termina una cosa, l'estremità. բանի մը լմննցած կողմը, ծայր, ճոթ․ պիր նէսնէնին պիթտիյի եէր, ուճ, աճը ։

Ἀποπέρδω καὶ (μσ) 2. ομαι. M. περδήσομαι. tirar peto, scorreggiare. փուք արձկել, տրտռել․ օսուրմագ, գօգուրա չըգարմագ ։

Ἀποπέτομαι. M. πτήσομαι. dileguarsi. Թռչիլ, չուու Թռչիլ, աներեւութանալ․ ուչմագ, պիր ուչմագ, կէօզտէն գայպ օլմագ ։

Ἀποπηδάω-ῶ. M. ήσω. saltare da.... տեղէ մը ցատկել․ պիր եէրտէն աթլամագ ։

Ἀποπίνω. M. πίομαι. bere, inghiottire, assorbire. խմել, կլլել, մէկէն քաշել․ իչմէք, սօրմագ ։

Ἀποπίπτω. M. πεσοῦμαι. cadere da. տեղէ մը իյնալ․ պիր եէրտէն դիւշմէք ։

Ἀποπιστεύω. M. εύσω. prestar fede, credere totalmente. գլխովին հաւտալ․ պիւթիւն իման էթմէք, ինանմագ ։

Ἀποπλανέω-ῶ. M. ήσω. errare, traviare, sviare. սխալել․ Թիւր ճամբայ տանիլ․ եօլդան չըգարմագ, ազդըրմագ․ καὶ (μσ) sviarsi. ճամբէ դուրս ելլել, կորսնցընել․ եօլդան դըշարը չըգմագ, ազդըմագ ։

Ἀποπλάνησις-εως (ἡ) traviamento. ճամբէ դուրս ելլալը․ եօլդան ազդըմագ, դըշարը չըգմագ ։

Ἀποπλάσσω (ττω) M. πλάσω. formare una cosa sul modello d'un altra, figurare. ուրիշ բանի մը ձեւին յարմարցընել, նմանել․ պիր պաշգա նէսնէյէ պէնզէ-մէսի օյմագ, օնա կէօրէ ույդուրմագ, եափ-մագ ։

Ἀποπλάστωρ-ορος (ὁ) chi forma una cosa per imitazione d'un' altra. բան մը ուրիշին նմանելով շինող․ պիր նէսնէյի պիր պաշգա նէսնէյէ ույդուրուճու եափան ։

Ἀποπλείω ἀντὶ } partire, far ve-
Ἀποπλέω. M. πλεύσομαι, } le. նաւ մտնալ երԹալ․ կէմիյէ կիրիփ կիթմէք ։

Ἀπόπληκτος (ὁ, ἡ) stupido, stupidito. 2. colpito d'apoplesia, apopletico. ապուշ․ 2․ անդամալոյծ․ աքլըսըզ դէնթպէլ, սայըգլըգլու․ 2․ դամլալը ։

Ἀποπληξία-ας (ἡ) apoplesia. անդամալուծութիւն, կաթուած․ դամլա, (հասթալըգ) ։

Ἀποπληρόω-ῶ. M. ώσω. empiere, compire, supplire. լեցընել․ դօլդուրմագ ։

Ἀποπλήρωσις-εως (ἡ) l'azione di empie-

re, compimento. լեցընելը. թօլտուրմագ-լըգ:

Ἀποπληρωτης - οῦ (ὁ) colui che supplisce, eseguisce adempisce. պակասը լեցընօղ կատարօղ. էդա էյլէյէն թօլտուրան, թամամլայան:

Ἀποπλήσσω (ττω) M. πλήξω. percuotere. 2. render attonito. զարնել. 2. ապշեցընել. վուրմագ, չարփմագ. 2. շաշըրթմագ, շաշգըն էյլէմէք, սէրսէմլէթմէք:

Ἀποπλουτέω-ῶ. M. ήσω. perder la ricchezza, impoverire. Հարստութիւնը կորսնցընել, աղքատանալ. զէնկինլիյինի գայբէթմէք, ֆագիր օլմագ, տէօվլէթ-տէն տիւշմէք:

Ἀπόπλυμα (τὸ) l'acqua, in cui si è lavata una cosa. Միջը բան մը լուացուած ջուր. էշեայ եըգանմըշ սու:

Ἀποπλύνω. M. πλυνῶ. lavare, pulire. լուալ, մաքրել. եըգամագ, թէմիզլէմէք:

Ἀποπνείω, ἀντὶ
Ἀποπνέω. M. πνεύσω. } esalare. 2. respirare. 3. morire, spirare. 4. tirar peto, scorreggiare. արտաշնչել. 2. շունչ արձըկել. 3. մեռնիլ. 4. փուք արձըկել տալ. պուխար սալմագ. 2, սօլուգ ալմագ. 3. էօլմէք. 4. օսուրմագ, զօրթ վէրմէք:

Ἀποπνίγω. M. πνίξω. soffocare, strangolare. խեղդել. պօղմագ:

Ἀποπνοὴ - ῆς (ἡ)
Ἀπόπνοια - ας (ἡ) } esalazione. 2. respirazione. արտաշնչութիւն. 2. շնչառութիւն. պուխար սալմա. 2. սօլուգ ալմա:

Ἀπόπνοος - ους (ὁ, ἡ) Ἄπνοος

Ἀποποιέομαι - οῦμαι. M. ήσομαι. allontanare rigettare. 2. rifiutare, non ammettere. Հեռացընել, նետել. 2. չընդունիլ. մերժել. ուզագլաշթըրմագ, աթմագ. 2. գապուլ էթմէմէք, րէտտ էթմէք:

Ἀποποίησις - εως (ἡ) rigetto. 2. rifiuto. նետելը, 2. մերժում. աթըմ, գապուլսըզլըգ. 2. րէտտ:

Ἀποπομπὴ (ἡ) congedo. 2. esilio. արձակուրդ, երթալու հրաման. 2. աքսորանք. էօլ էմրի, սալը վէրմէ, 2. սիւրկիւն. ἴδε καὶ Ἀποδίωξις = Ἀποποίησις.

Ἀποπονέω - ῶ. M. ήσω. cessare di faticare. աշխատելէն դադրիլ. չալըշմագտան վազ կէչմէք:

Ἀπόπονος (ὁ, ἡ) stanco dal travaglio. 2. che cessò di travagliare. աշխատանքէ հոգնած. 2. աշխատելէն դադրած. չալըշմագտան եօրկուն. 2. չալըշմագտան վազ կէչմիշ. չալըշմայան:

Ἀποπορεύομαι. M. εύσομαι. partirsi, andarsene via. երթալ, ելլել երթալ. կէթմէք, կիտմէք, ուզագլաշմագ:

Ἀποπρεσβεία - ας (ἡ) rapporto dell' ambasciatore, esposizione dell'effetto dell' ambasciata. իր դեսպանութեանը մէջ ըրած գործքերը պատմելը՝ յայտնելը. էլչիլիյինտէ կէօրտիւյիւ մասլահաթլարը նագըլ էթմէքլիք, պէյան էթմէքլիք:

Ἀποπρεσβεύω. M. εύσω. eseguire un' ambasciata, rendere conto delle sue operazioni come ambasciatore. իր դեսպանութիւնը կատարել. 2. դեսպանի պէս իր գործքերուն համարը տալ. էլչիլիյինի իճրա էթմէք. 2. էլչի կիպի կէօրտիւյիւ մասլահաթլարըն հէսապընը վէրմէք:

Ἀποπρίω. M. πρίσω. segare, սղոցել. տէստէրէ իլէ քէսմէք:

Ἀποπροβαίνω. M. βήσομαι. andar lontano. Հեռու երթալ. ուզագա վարմագ, տէր մաճալտէն ուզագլանմագ:

Ἀπόπροθε. ἐπίῤ. di lontano. Հեռուանց. ուզագտան:

Ἀποπρολείπω. M. λείψω. lasciar troppo indietro. խիստ ետ ձգել. չօգ կէրի պըրագմագ:

Ἀποπροσποιέομαι - οῦμαι. M. ήσομαι = Ἀποποιέομαι.

Ἀποπτερυγίζομαι M. ίσομαι,
Ἀποπτερύσσομαι. M. ύξομαι, } stender le ali per volare. թռչելու համար թեւերը բանալ՝ տարածել. ուչմագ իչին գանաթլարընը աչմագ, եայմագ, գանաթլանմագ:

Ἄποπτος (ὁ, ἥ) visibile d'alto, di lontano. 2. invisibile. բարձրէ կամ Հեռուանց տեսնուօղ. 2. անտես. եիւքսէքտէն եախօտ ուզագտան կէօրիւնիւր. 2. կէօրիւնմէզ. 3. = Ὑψηλὸς.

Ἀπόπτυστος (ὁ, ἡ) degno d'essere sputato, dispreggievole, odioso. Թքնուելու, անարգ, ատելի. թիւքիւրիւլէճէք, խօրլանաճագ, նաֆրէթլի:

Ἀποπτύω. M. πτύσω, sputare. 2. ripudiare, rigettare. Թքնել. 2. անարգել, քամահել. թիւքիւրմէք. 2. խօրլամագ:

Ἀπόπτωμα (τὸ)
Ἀπόπτωσις-εως (ἡ) } caduta. 2. avvenimento inaspettato. անկում 2. պատահար, մէկէն ի մէկ եղած դէպ պատահմունք. տիւշիւշ. 2. տաֆիլ օլան նէսնէ, էհվալ:

Ἀποπυρόω - ῶ. M. ώσω. infiammare, accendere, infocare. բոցնկցընել, վառել, կրակ դարձընել. թութուշտուրմագ, եագմագ, ադէշ աթէշ էթմէք:

Ἀποργὴς - έος (ὁ, ἡ) colerico, iracondo, sdegnoso. բարկացող, սրդողկոտ. էօֆքէլի, խըրչըն:

Ἀπόρευτος (ὁ, ἡ) inpassabile. չանցնուելու. կէչիլմէզ:

Ἀπορέω - ῶ. M. ήσω. esitare, dubitare, essere incerta. կասկածիլ, մտմտուքի մէջ ինկնալ. շիւփհէլէնմէք, էշքիլլէնմէք, մուշէվվէշ օլմագ:

Ἀπόρημα (τὸ) cosa, di cui si dubita, che è incerta, dubbio, incertezza. կասկածուած բան, կասկած, տարակուսանք. շիւփհէ օլունան նէսնէ, էշքիլ, շէքք:

Ἀπορηματικὸς - ή - όν. che contiene de' dubbj. կասկածոտ. շիւփհէլի, էշքիլլի, մուշէվվէշ:

Ἀπορηματικῶς. ἐπίῤ. con de' dubbj, con incertezza esitando. կասկածելով, երկբայութեամբ. շիւփհէ իլէ, էշքիլլէնէրէք:

Ἀπορητικὸς - ὴ - όν. dubitativo. կասկածոտ, երկբայական. շիւփհէլի, մուշէվվէշ:

Ἀπόρθητος (ὁ, ἡ) che non si può devastare. չաւերուելու, չկործանուելու. եըգըլմազ խարապ օլմազ:

Ἀπορθόω - ῶ. M. ώσω. ergere, dirigere. կանգնել, շտկել. տիքմէք, տօղրուլթմագ:

Ἀπορία -ας (ἡ) dubbio, incertezza, perplessità, esitazione. կասկած, երկբայութիւն, վարանք, մտմտուք. [illegible]

Ἄπορος (ὁ, ἡ) privo di mezzi di sussistenza. աղքատ չունեցող. [illegible] 2. = Ἀπόρευτος. 3. = Ἀμφίβολος.

Ἀπορούω M. ῥούσω. fuggir saltando, fuggir con prescia, con furore. ցատկելով փախչիլ շուտով, բարկութենով փախչիլ. [illegible]

Ἀποῤῥάπτω. M. ῥάψω. cucire intieramente dall' una parte all' altra. գլխէ գլուխ կարել, մէկ դիէն մէկալ դին կարել. [illegible]

Ἀποῤῥευματίζω. M. ίσω. voltare in altra parte gli umori del corpo, liberare dai reumatismi. մարմնոյն հիւթերը ուրիշ դի դարձընել, յօդացաւութենէ խալըսիլ. [illegible]

Ἀποῤῥέω -ῶ. M. ῥεύσομαι. distillare. 2. cadere. կաթիլ. 2. ինկնալ. [illegible] 2. [illegible]

Ἀποῤῥήγνυμι. M. ῥήξω. rompere, fendere, svellere, staccare spezzando. կոտրել, կտրտելով զատել. [illegible]

Ἀπόῤῥητος (ὁ, ἡ) segreto. ineffabile. գաղտնի, չխօսելու. [illegible]

Ἀποῤῥίπτω. M. ῥίψω. rigettare. 2. non ammettere. նետել, ձգել. 2. չընդունիլ. [illegible] 2. [illegible]

Ἀπόῤῥιψις -εως (ἡ) rigetto. նետելը մերժում. [illegible]

Ἀποῤῥοή -ῆς (ἡ) }
Ἀπόῤῥοια -ας (ἡ) } emanazione. բղխումն, ծագումն, առաջ գալը վազելը. [illegible]

Ἀποῤῥύπτω. M. ῥύψω. lavare, pulire. լուալ. մաքրել. [illegible]

Ἀπορφανίζω. M. ίσω. render orfano. որբ ընել. [illegible]

Ἀπόρφυρος (ὁ, ἡ) senza porpora. ծիրանի չունեցող. [illegible]

Ἀπόρως. ἐπίῤ. in uno stato di perplessità, d'imbarazzi. վարանքի՝ երկբայութեան՝ մտմտուքի մէջ ըլլալով. [illegible]

Ἀποσαλεύω. M. εύσω. essere approdato lontano dalla terra. Նաւահանգստէն հեռու կեցած՝ խարիսխ նետած ըլլալ. [illegible]

Ἀποσεμνόω -ῶ. M. ώσω, }
Ἀποσεμνοέω -ῶ. M. ώσω, } rendere rispettabile. յարգոյ փառաւոր ընել. [illegible]

Ἀποσεύω. (χ. M.) scacciare, allontanare. վռընտել, հեռացընել. [illegible]

Ἀποσημαίνω. M. ανῶ. annunziare con un segnale. նշանով մը լուր տալ. [illegible]

Ἀποσιμόω -ῶ. M. ώσω. elevare, esporre alla vista. 2. far avvanzare in alto mare, portare in alto. 3. rendere camoscio, appiattare. վեր վերցընել, աչքի առջեւը դնել. 2. խոր ծովը տանիլ քշել. 3. տափակաքիթ ընել. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ἀποσιτέω -ῶ. M. ήσω. astenersi di mangiare. ուտելէն ժուժկալել. [illegible]

Ἀποσιτία -ας (ἡ) astinenza dal cibo, inedia. անճաշակութիւն, չուտելը. [illegible]

Ἀπόσιτος (ὁ, ἡ) che si astiene dal cibo. կերակուրէ ժուժկալող. [illegible]

Ἀποσιωπάω -ῶ. M. ήσω. passare sotto silenzio. 2. non conservare il silenzio. չխօսելով անցնիլ, լռել. 2. լռութիւն չպահել. [illegible] 2. [illegible]

Ἀποσιώπησις -εως (ἡ) reticenza. 2. aposiopesi (figura rettorica) լռութիւն. 2. լռութիւն (ճարտասանական ձեւ մըն է). [illegible] 2. [illegible]

Ἀποσκάπτω. M. σκάψω. scavar la terra. բրելով հանել, փոս բանալ. [illegible]

Ἀποσκεδάννυμι καὶ Ἀττ. Ἀποσκεδάω καὶ Ἀποσκεδάζω. M. άσω. dissipare, dispergere, cacciare. տարտրղնել, ցրուել, վռընտել. [illegible]

Ἀποσκεπάζω. M. άσω. scoprire. բանալ, երեւան հանել. [illegible]

Ἀποσκευάζω. M. άσω. levare gli utensili, i mobili da un luogo per metter in un altro. 2. levar di mezzo, gettare, deporre, rigettare, allontanare, bandire. 3. far perire. կահ կարասիքը մէկ տեղէ մը վերցընել ուրիշ տեղ դնելու համար. 2. մէջ տեղէն վերցընել, նետել, ձգել, հեռացընել, քշել. 3. կորսընցընել, ոչինչ ընել. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] (μσ.) distruggere, demolire. 2. scaricare, vuotare. 3. scaricarsi il ventre. կործանել, քանդել, աւրել, ջնջել, խորտակել, փլցնել. 2. պարպել, 3. փորը պարպել, քաշնել, [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ἀποσκευή -ῆς (ἡ) bagaglio, utensile, supellettile. 2. scaricazione, evacuazione del ventre. կահ կարասիք. 2. քաշնելը. [illegible] 2. [illegible]

Ἀποσκηνόω -ῶ. M. ώσω. metter la sua tenda lontano di... abitare separatamente. 2. levare la sua tenda per partire, cangiar dimora. հեռու տեղ իր վրանները դնել, զատ զատ բնակիլ. 2. իր վրանները վերցընել չուելու համար,

տեղը՝ ընակութիւնը փոխել. Եէրտէ մա- հալլէ չարըրշըրը գաբըմագ, այրը այրը աա- դըն օլմագ. 2. չարըրշըրը գալըրմագ կէօչ էթմէք էյլէ, աադըն օլըադը մահալլէ թեդի- րիլ էթմէք։

Ἀποσκήπτω. Μ. σκήψω. cadere sopra. 2. appoggiarsi sopra. 3. lanciarsi con impeto. 4. far cadere sopra. վրան ինկնալ. 2. վրան կռթընիլ. 3. ուժով վրան նե- տուիլ. 4. վրան ձգել, ընկենուլ. Եա- դէ-նէ դէ-չմէ. 2. Եաադէ-նէ դայանմագ. 3. Եըրա էյլէ Եաադէ-նէ աթըլմագ. 4. Եաադէ-նէ դէ-չէ-րմէք։

Ἀπόσκηψις - εως (ἡ) Aposcepsia, cioè passaggio degli umori d'una parte del corpo in un' altra. մարմնոյ հիւթերուն մէկ կողմէ մէկալ կողմը անցնիլը. Եըլթըրըն պիր Եանդան օ պիր Եանա կէչմէսի։

Ἀποσκιάζω. Μ. άσω. adombrare. շքացը- նել, շուք ընել. Կէօլկէլէմէք, աայալամագ։

Ἀποσκιασμὸς (ὁ, ἡ) adombramento. շքա- ցընելը, շուք ընելը. Կէօլկէլէմէ։

Ἀποσκιρτάω - ῶ. Μ. ήσω. saltar fuori. դուրս ցատկել. Տըշարը սըչրամագ։

Ἀπόσκληρος (ὁ, ἡ) troppo duro. շատ խիստ. Չօք սէրթ, Կէք Կաթը։

Ἀποσκληρόω - ῶ. Μ. ώσω, } rendere duro,
Ἀποσκληρύνω. Μ. υνῶ, } indurare. խիստ ընել, խստացընել. Սէրթլէթմէք, Կէթլէշ- դիրմէք։

Ἀποσκοπεύω. Μ. εύσω, } contemplare, os-
Ἀποσκοπέω - ῶ. Μ. ήσω, } servare da un luogo elevato, di lontano. 2. spiarre, essere in aguato. Դիտածել բարձրը տեղէ մը կամ հեռուանց նայիլ. 2. լրտեսել. Եէ-Կէ-Կ պիր մահալլէն Եախօդ Եըրագդան պագմագ՝ սէյիր էթմէք, 2. չաչաստլամագ, կէօզէթմէք։

Ἀπόσκοπος (ὁ, ἡ) che guarda. 2. spia di lontano. հեռուանց նայող. 2. լրտեսող. Եըրագդան պագան. 2. չաչաստլայան։

Ἀποσκορακίζω. Μ. ίσω. cacciare, rigettare con oltraggio, non far verun conto, avvilire. 2. bandire. վռնտել, նա- խատելով ճամբել. չընհդալ, փուճ սե- պել. 2. քշել. գովմագ, աթմէմ էյլէ Կօչ Կէօրմէք. Կէչ Կէրէկէ գօյմամագ. 2. աքարթըն Կիկի էթմէք։

Ἀποσκορακισμὸς (ὁ) rigetto, rifiuto, disprezzo. Նետելը, վռընտելը, անարգելը. աթմա, գօվմա, Կէրէ Կէթմէ։

Ἀποσκορπίζω. Μ. ίσω, = Σκορπίζω.

Ἀποσκοτίζω. Μ. ίσω. togliere d'innanzi ciò, che apporta dell' oscurità, dissipare, togliere l'ombra. մթնցնող բանը առջեւէն վերցընել, շուքը փարատել. Գարանլըգ Կէրէն նէսնէյի էօնիւնտէն գալտըր- մագ, Կէօլկէյի դաղըթմագ = τῷ.

Ἀποσκοτόω - ῶ. Μ. ώσω. offuscare, oscurare. 2. adombrare la pittura. մթնցնել. 2. պատկերի մը՝ նկարի մը շուք տալ. Գարարթմագ. 2. րէսմէ Թասվիրէ Կէօլկէ Կէր- մէք, աայալամագ։

Ἀποσκυλάω - ῶ. Μ. ήσω, } predare, spog-
Ἀποσκυλεύω. Μ. εύσω, } liare. 2. togliere. թալել, հանւեցընել. 2. առնել տանիլ. Եաղմա, Կագըմ Կէթմէք. 2. ալըպ Կէօթիւրմէք։

Ἀποσοβέω - ῶ. Μ. ήσω. cacciare, mandar via. 2. ritirarsi, partire subitamente. ճամբել, վռընտել. 2. մէկ դի քա- շուիլ, շուտով մը երթալ՝ չուել. Գօվ- մագ, Կօլ Կէրմէք. 2. պիր Եանա չէքիլմէք, Տէրհալ Կիթմէք։

Ἄποσος (ὁ, ἡ) senza quantità. քանակու- թիւն չունեցող. միգտարըըզ, գատարըըզ, Նամիգտար։

Ἀποσοφόω - ῶ. Μ. ώσω. render sapiente. խելացի ընել. Ագըլլըթմագ, Կէլիմաը Կթ- մէք։

Ἀποσπαράσσω (ττω). Μ. άξω. stracciare. պատռատել. Եըրթմագ, Գարչալամագ։

Ἀπόσπασμα (τὸ) pezzo, frammento. կտոր, հատուած. Գարչա, Գարթը։

Ἀποσπασμὸς (ὁ) l'azione di strappare, strappamento. փրցընելը. Գօբարմագլըգ, Կէսմէ ալըմագլըգ։

Ἀπόσπαστος (ὁ, ἡ) strappato. 2. che si può strappare. փրցուցած. 2. փրցունե- լու. Գօբմուշ. 2. Գօբար, Կէսիլիր։

Ἀποσπάω - ῶ. Μ. σπάσω. staccare, svellere, strappare. զատել, փրցընել. Այըր- մագ, Գօբարմագ, Գաչըրմագ։

Ἀποσπείρω. Μ. σπερῶ. disseminare, seminare. սերել, հունտ ցանել. Թօհում Էքմէք։

Ἀποσπερμαίνω. Μ. ανῶ, } versare lo sper-
Ἀποσπερματίζω. Μ. ίσω, } ma, la viril seme. սերել, սերմը թափել. Նէֆսինի՝ Կըլէր աայաննը՝ մէնիյի դէօքմէք, աղըրմագ. (συνεηδχ.) = Τεκνογονέω.

Ἀποσπένδω. Μ. σπεύσω. dissuadere. միտ- քը դարձընել. Ֆիքրինի չէվիրմէք։

Ἀποσπογγίζω, Μ ίσω. asciugarebene, nettare con una spugna. աղէկ չորցընել, սպունգով մը մաքրել. Եէյի գուրուլթմագ, սիւնկէր էլէ Թէմիզլէմէք։

Ἀποσπόγγισμα - τος (τὸ) lordura, che si leva colla spugna. սպունգով ելած աղ- տեղութիւն. սիւնկէր էլէ Թօզլանան Կիր- լէք։

Ἀπόσπορος (ὁ, ἡ) discendente. սերունդ. սօյ, սօփ։

Ἀποστάζω. Μ. στάξω. } distillare, goccio-
Ἀποσταλάζω. Μ. άξω, } lare. կաթել, կա-
Ἀποσταλάω. Μ. άσω, } թիլ կաթիլ վաթել. Դամլամագ, Դամլա Դամլա աքմագ։

Ἀποστασία - ας (ἡ) ribellione, 2. apostasia. ապստամբութիւն. 2. ուրացու- թիւն. աասիլէ. 2. մուրթէտլիք։

Ἀποστάσιον (τὸ) divorzio. պսակէն քաժ- նուիլը, ամուսնութեան լուծում. Թէֆրիգ, Բօշանմա, պօշամա, Տէրքի պօշամաք։

Ἀπόστασις - εως (ἡ) distanza. հեռաւորու- թիւն. Եըրագլըգ, Ուզագլըգ։ 2. Ἀποθήκη. 3. Διάστημα. 4. Ἀποστασία.

Ἀποστατέω - ῶ. Μ. ήσω. rivoltarsi, ribellarsi. դէմ դառնալ, գլուխ վերցնել, ապստամբիլ. Դաշ Գալըրմագ, Աայաքլան- մագ, աասի օլմագ, մըրթէտ էթմէք, Էէր- Կէթմէք, Գէսիկ Կէլմէք։

Ἀποστάτηρ - ηρος (ὁ) Δ. ἀντὶ

Ἀποστάτης - ου (ὁ) ribello. apostata. ապստամբ. 2. ուրացող. աասի. 2. մուր- թէտ։

Ἀποστατικὸς - ή - όν. rivoluzionario. ապս-

տամբութիւն հանօղ, ուր վերցնօղ. ա- օքլէք չըգարան, թահրիք էտէն:

Ἀποσταυρόω-ῶ. M. ώσω. palificare. 2. mettere in croce, crocifiggere. ցիցերով ամրցընել. 2. խաչ հանել. գազըգլար իլէ գավիլէմէք. 2. հաչա չըգարմագ, գէրմէք:

Ἀποστεγάζω. M. άσω. levare il tetto d'una casa, scoprire. 2. mettere il tetto, coprire. տունի մը յարկը վերցընել. վրան բանալ. 2. յարկով գոցել. էվին ուսթիւ-նիւ գալդըրմագ. 2. ուսթիւնիւ գօյմագ, գափամագ:

Ἀποστεγνόω-ῶ. M. ώσω. turar bene. աղէկ գոցել՝ խցել. էյի գափամագ՝ թըգամագ:

Ἀποστέλλω. M. στελῶ. mandar, spedire un' ambasciata. 2. congedare. 3. mandar via, cacciare. դեսպան մը խրկել. 2. ճամբել, ճամբայ դնել. 3. վռընտել. պիր էլչի իրսալ էթմէք. 2. եօլա գօյմագ, իրսալ էթմէք. 3. գօվմագ, սիւրկիւն էթմէք:

Ἀποστενόω-ῶ. M. ώσω. restringere, render stretto. սխմել, սեղմել, նեղցընել. սըգմագ, սըգըշդըրմագ. դարալթմագ:

Ἀποστερέω-ῶ. M. ήσω. privare. զրկել. մահրում էթմէք:

Ἀποστέρησις-εως (ἡ) privazione. զրկում. մահրումիյէթ:

Ἀποστερητὴς-οῦ (ὁ) fraudolente. նենգող, խարդախ. հիլլէքեար, ալդաթըճը՝ գափըճը:

Ἀποστερίζω. M. ίσω,
Ἀποστέρομαι, } = *Ἀποστερέω.*

Ἀποστεφανόω-ῶ. M. ώσω, καὶ Ἀποστέφω. M. στέψω. privar dalla corona, far deporre la corona. թագէն զրկել, թագը ձգել տալ. թաճտան մահրում էթմէք, թաճը պըրագդըրմագ:

Ἀποστηθίζω. M. ίσω. recitar a memoria բերնուց զրուցել. դիլտէն օգույէմէք:

Ἀπόστημα (τὸ) distanza, intervallo. 2. postema o apostema (*ἰατρ*) միջոց. 2. խաղավարտ. մասաֆէ, արա, էսպագլըգ. 2. չիպան, դիւմպէլէք, չըբան:

Ἀποστηματικὸς-ὴ-όν. (γρμτ) separativo. անջրպետիչ, բաժանիչ. այըրըճը. 2. = (*ἰατρ*) *Ἀποστηματώδης.*

Ἀποστημάτιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Ἀπόστημα.

Ἀποστηματώδης-εος (ὁ, ἡ) ch'è della forma d'un' apostema. խաղաւարտի ձեւով. չիպան գիպիլիտիր:

Ἀποστήριγμα (τὸ) appoggio, sostegno. կռթնելիք, մոյթ. դայագ, դէսդէք:

Ἀποστηρίζω. M. ίξω. appoggiare. կռթնցնել. դայամագ, եասլանմագ:

Ἀποστίλβω. M. στίλψω. brillare, rilucere, risplendere. փայփլիլ, վառվռիլ, փայլիլ. փարլամագ, եալդըզլամագ, շըլամագ:

Ἀποστολεύς-έως (ὁ) incaricato alla sopraintendenza dell'armatura e della navigazione della flotta. տորմղին պատերազմական մթերանոց ու նաւարկութեան վրայ եղող վերակացու. դէրիա դօնան-մասընըն ալէթ վէ ճէպէխանէսինէ վէ սէֆէրինէ գօնանմայա նազըր, դօնանմա նազըրը:

Ἀποστολὴ-ῆς (ἡ) spedizione. խրկելը, առաքելը. իրսալ. (*ἐκκλ.*) missione. առաքելութիւն. դինի մուգատտէսէյի նէշր իչին վաղ էտիլմէսի մէմուրիյէթի:

Ἀποστολικὸς-ὴ-όν. (ἐκκλησ) apostolico. առաքելական. ռէսուլի:

Ἀποστολιμαῖος-α-όν. missionario. քարոզութեան խրկուած. թաշրայա՝ մէմլէքէթլէրէ իրսալ օլունմուշ, վայիզ իճին:

Ἀπόστολος (ὁ, ἡ) (ἐκκλησ) apostolo. առաքեալ. ռէսուլ. (ὁ) nunzio. պատգամաբեր. հապէրճի:

Ἀποστοματίζω. M. ίσω. recitare a memoria, ripetere a viva voce. բերնուց զրուցել. դիլտէն օգույէմէք:

Ἀποστομόω-ῶ. M. ώσω, far tacere. 2. rintuzzare. լռել տալ, բերանը գոցել. 2. բթացընել. սուս էթմէք, աղզընը գափամագ. 2. քէօրլէթմէք, քէսքինլիյինի ալմագ:

Ἀποστρακίζω. M. ίσω, = *Ἐξοστρακίζω.*

Ἀποστρατεία-ας (ἡ) (μόνον εἰς τὴν φράσιν) Ἀποστρατείας δίκη. auccusa contro coloro, che non hanno adempiuto bene i loro doveri in una spedizione di guerra, o che non hanno avuta parte in essa. մէկ պատերազմի մը մէջ իր պարտքերը աղէկ չկատարողին, կամ ան պատերազմին մէջ չգտնուած եղողին դէմ ամբաստանութիւն. պիր սէֆէրտէ վազիֆէլէրինի էյի էթմէյէ-նէ, եախօտ օ սէֆէրտէ պուլունմայանա գարշը օլան շէքեա:

Ἀποστρατεύω. M. εύσω. cessare, prendere il congedo del servizio militare. զինուորութենէ ելլել, հրաժան առնել. ասքէրլիքտէն չըգմագ:

Ἀποστράτηγος (ὁ) generale licenziato, che ha avuto il suo congedo. զինուորութենէ ելած զօրագլուխ. ասքէրլիքտէն չըգ-մըշ սէրասքէր:

Ἀποστρατοπεδεύω. M. εύσω. levare le tende, accamparsi lungi da. վրանները վերցընել, հեռու տեղ բանակել. չադըր-լարը գալդըրմագ, էօրտու պիր մահալտէ օրդուլա-մա գօնմագ:

Ἀποστρέφω. M. στρέψω. voltare. դարձը-նել. չէվիրմէք. (*μσ*) odiare ripugnare. ատել, դէմ ըլլալ. խօշլանմամագ էթմէք չըգմագ օլմագ:

Ἀποστροφή-ῆς (ἡ) odio, aversione, ripugnanza. 2. apostrofe. (fig. rettorica) ատելութիւն, հակառակութիւն. 2. բացադարձութիւն. (ճարտասանական ձեւ մըն է) խօշլանմամազլըգ, չըգմագլըգ. 2. պիր վաքըա սը-րասընտա պիր պաշգա վաքըա պաշլամա, (շէքլի էտէպ իէլամաք):

Ἀπόστροφος (ὁ, ἡ) voltato dietro, che ha gli occhj voltati dietro. 2. odioso, nemico. ետ դարձած, աչուըները ետ դար-ձուցած. 2. ատելի, ներհակ, թշնամի. կէրի դէօնմիւշ, կէօզլէրինի կէրիյէ չէվիրմիշ. 2. նաֆէրէթլի, խասըմ. (ἡ) (*γραμτ*) apostrofo. ապաթարց. գօմա նըշանը դըր (ʼ)

Ἀποσημβουλεύω. M. εύσω. = *Ἀπονουθετέω.*

Ἀποσυνάγω. M. άξω. riunire, raccogliere. 2. dividere, separare, disgiungere. նորէն ժողուել, մէկ ընել. 2. զատել, բաժնել. թէքրար թօփլամագ, պիր էթմէք, պի-րիքտիրմէք. 2. այըրմագ:

Ἀποσυνάγωγος (ὁ, ἡ)
Ἀποσύνακτος (ὁ, ἡ) } escluso dalla sinagoga, scomunicato. սինակոկայէն դուրս ձգուած, նզով-

ուած. սէօզլերտէ պէլլիր պըրագըլմըշ, աղզ-րըյա:

Ἀποσυρίζω (ττω) Μ. ίξω. fischiare, motteggiare con de' fischj, cacciare con de' fischj. սուլել, սուլելով երգիծել՝ վարնտել. չալըգ չալմագ, չալըգ իլէ մըսխարա ալմագ գօվմագ:

Ἀπόσυρμα (τὸ) scorticamento, scortecciamento. կեղեւը՝ մորթը հանելը. դէրիսին սօյմագլըգ:

Ἀποσύρω. Μ. συρῶ. scorticare, scortecciare. մորթը՝ կեղեւը հանել. գապուգունու սօյմագ՝ չըգարմագ:

Ἀποσφάζω (ττω) Μ. σφάξω. ammazzare, scannare. մեռցնել, սպաննել, խողխողել. էօլտիւրմէք, պօղազլամագ:

Ἀποσφάλλω. Μ. σφαλῶ. traviare, sviare qualcuno dal suo cammino. սխալեցնել, մոլորել, մէկը ճամբէն դուրս հանել. չաշըրթմագ, եօլտան չըգարմագ, շաշըրթմագ. (παθ. ἢ μσ) sviarsi, traviarsi, perdere il cammino. սխալիլ, մոլորիլ, ճամբան կորսնցնել. շաշըրմագ, եօլու չաշըրմագ, ազդըրմագ:

Ἀποσφάττω. Μ. άξω. Ἀττ. = Ἀποσφάζω.

Ἀποσφίγγω.Μ.σφίγξω.stringere,restringere fortemente. խիստ սխմել, ուժով սեղմել. պէրք սըգմագ, գավիճէ իլէ սըգըշթըրմագ:

Ἀπόσφιγξις - εως (ἡ) stringimento. սխմելը. սըգմա, սըգըշթըրմա:

Ἀποσφραγίζω, Μ. ίσω. sigillare. 2. dissiggillare. կնքել, կնիք դարնել. 2. կնիքը վերցնել. մէօհիւրլէմէք, մէօհիւր վուրմագ. 2. մէօհիւրիւնիւ գօփարմագ:

Ἀποσφράγισμα (τὸ) sigillo. կնիք. մէօհիւր:

Ἀποσχεδιάζω. Μ. άσω, = Αὐτοσχεδιάζω.

Ἀποσχηματίζω. Μ. ίσω. trasformare. կերպարանափոխել, ձեւը փոխել. տիպէր պիչիմէ գօյմագ, չէքլինի տէյիշտիրմէք:

Ἀποσχολάζω. Μ. άσω. prendere del riposo, essere in ozio, disoperato. Հանգստիլ, անգործ կենալ, դադարած նստիլ. րահաթ էթմէք, պօշ օթուրմագ, իշ իշսիզ գալմագ:

Ἀπόσχολος (ὁ, ἡ) chi non frequenta la scola. դպրոց չառ չգնացող. մէքթէպէ կիթմէյէն, մէքթէպէ տէվամ էթմէյէն:

Ἀπόταϰτος (ὁ, ἡ) messo in riserva, conservato per un certo uso. պահուած, մէկ բանի մը գործածելու համար պահուած. սագլը, պէլլի պիր գուլլանըշ իչին սագլանմըշ:

Ἀποταμιευτὴς - οῦ (ὁ) colui, che mette in riserva. պահող, մթերող, համբարող. պիրիքտիրիճի, սագլայան, պէլի գոյան:

Ἀποταμιεύω καὶ εύομαι Μ. εύσω καὶ εύσομαι, Ἀποταμιόω - ῶ. Μ. ώσω, conservar nella dispensa, nel tesoro, metter in riserva. Համբարել, պահել, Համբարը կամ գանձը դնել, գանձել, մթերել. անպար իչինտէ գօյմագ, սագլամագ:

Ἀπότασις - εως (ἡ) estensione. 2. argomento, materia, scopo. տարածութիւն. 2. նիւթ, վախճան. 2. մատտէ, նիյէթ:

Ἀποτάσσω (ττω) Μ. τάξω. mettere in ordine. կարգը դնել, կարգադրել. տըզընի գօյմագ, նիզամ վերմէք, տէրթիպ էթմէք:

Ἀποταυρόω - ῶ. Μ. ώσω. render toro. 2. irritare, inferocire. ցուլի դարձնել՝ ընել. 2. բարկութեան Հանել, կատղեցնել. էօքիւզ չէվիրմէք. 2. ֆէնա գըզըշթըրմագ, գուտուրթմագ:

Ἀπόταφος (ὁ, ἡ) privo di sepoltura. 2. sepolto separatamente. չթաղուած, անթաղ. 2. զատ թաղուած. մէզարը եօգ, գօմուլմամըշ. 2. այրը գօմուլմուշ:

Ἀποτείνω. Μ. τενῶ. estendere, allungare, prolungare. լայնել, ընդարձակել, երկընցընել, փռել. եայմագ, ուզատմագ, թէրքօնքէ, սէրմէք:

Ἀποτειχίζω. Μ. ίσω. elevar delle mura. 2. dividere, chiudere dentro o fuori con delle mura. 3. terminare il muro, che era già imperfezionato. պատեր շինել կանգնել վերցընել. 2. պատերով զատել, դուրս կամ ներս ընել. 3. անկատար պատը կատարել լմնցընել. տուվարլար եափմագ, չիքարմագ. 2. տուվարլար իլէ այըրմագ, իչէրի եախօտ տըշարը էթմէք. 3. գուսուր տուվարը թամամ էթմէք:

Ἀποτείχισις - εως (ἡ) καὶ Ἀποτειχισμός - οῦ (ὁ) l'azione d'elevare delle mura, dei trinceramenti. 2. di terminare il muro imperfezionato. պատեր վերցընելը, պատնէշ կանգնելը. 2. անկատար պատը լմնցընելը. տուվարլար գալտըրմա, մէթէրիզլէր գուրմա. 2. գուսուր տուվարը թամամ էթմէ:

Ἀποτεϰνόω - ῶ. Μ. ώσω. privar di figli. զաւկէ զրկել. էվլատլարտան մահրում էթմէք:

Ἀποτέλειος (ὁ, ἡ) che occupò con onore i più distinti posti del governo. պատուով տէրութեան բարձր աստիճաններ Համած. էհլիյէթ իլէ տէվլէթին էն պիւյիւք րիւթպէլէրինի էթմիշ:

Ἀποτελειόω - ῶ. Μ. ώσω. mettere fine, terminare. լմնցընել, գլուխ Հանել. պիթիրմէք, թամամ էթմէք, սօնու գօյմագ:

Ἀποτέλεσις - εως (ἡ) perfezionamento, terminazione. վերջը բերելը, լմնցընելը, գլուխ Հանելը. սօնունա կէթիրմէ, թամամ էթմէլիք, սօնու գօյմագլըգ:

Ἀποτέλεσμα (τὸ) effetto, esecuzione. կատարած, վախճան. սօնու, նէթիճէ:

Ἀποτελεσματιϰὸς - ἡ - όν. effettivo, che serve a produrre un effetto. գործքը կատարածին Հասցընող. պիր իշի նէթիճէյէ պիթիրէն սօնունա էրտիրէն:

Ἀποτελεσμὸς (ὁ) = Ἀποτέλεσμα.

Ἀποτελεστιϰὸς - ἡ - όν. Ἀποτελεσματιϰός.

Ἀποτελευτάω - ῶ. Μ. ήσω. por fine, terminare. վերջ դնել, գլուխ Հանել, լմնցընել. սօնունա կէթիրմէք, թամամ էթմէք. (σπν) 2. = Ἀποθνήσϰω.

Ἀποτελεύτησις - εως (ἡ) fine, termine. վերջ, վախճան, կատարած. սօն, նիհայէթ, ախըրէթ:

Ἀποτελέω - ῶ. Μ. τελέσω. effettuare, eseguire, adempiere. լմնցնել, կատարել. թամամ իշի էթմէք:

Ἀποτέμνω. Μ. τεμῶ. tagliare, dividere, secare. կտրել, զատել, ճղքել. պիր չէյի քէսմէք, այըրմագ, պիչմէք:

Ἀποτερματίζω. Μ. ίσω. limitare, termi-

nare. 2. cacciar fuori dei confini, esiliare. սահմանս դնել, սահմանել. 2. սահմանէ դուրս վռնտել, քշել. Տու֊տուր քեզ, տեղէր գօմէ. 2. տէրէր ճուրս գօմէ՝ տուրմէ, նէթի էնէ։

Ἀποτίθημι. M. θήσω. deporre. 2. mettere in riserva. Թող տալ, ձգել. 2. դնել ի պահեստ. պըրոքմէ, տըրը գօմէ. 2. քըլերէ՝ ամպար՝ ատըրըյա գօմէ։

Ἀποτιμάω-ῶ. M. ήσω. stimare, valutare. 2. dare in pegno. գինը կտրել. 2. գրաւ տալ. Թահմին էթմէք, պահա քեսմէք. 2. րեհինէ գօմէ. 3. = Ἀτιμάζω.

Ἀποτήμιμα (τὸ) pegno. գրաւ. րեհին։

Ἀποτίμησις-εως (ἡ) estimazione d'un bene messo in pegno, o ipoteca. գրաւի գրուած բանին մը վրա գին կտրելը. րեհինէ գօնուլան պիր մալըն հաքքընտա պահա քեսմէք։

Ἀποτιμητὴς-οῦ (ὁ) estimatore (dei beni messi in ipoteca). գնահատ (գրաւի գրուած բաներուն). Թահմինճի, պահա քեսիճի (րեհինէ գօնուլան մալլարըն)։

Ἀπότιμος (ὁ, ἡ) = Ἄτιμος. 2. estimato e messo in ipoteca, ipotecato. գին կտրուած, գրաւի գրուած. պահասը քեսիլիփ րեհինէ գօնուլմուշ։

Ἀποτινάσσω. M. άξω. gettare scuotendo. ցնցելով նետել. սիլքիփ ատմագ։

Ἀποτίνω. M. τίσω. pagare quel che si deve. պարտքը վճարել. պօրճունու էօտէմէք։

Ἀπότισις-εως (ἡ) pagamento. վճարում. էտա, էօտէմէ։

Ἀποτίω. M. τίσω, = Ἀποτίνω.

Ἄποτμος (ὁ, ἡ) misero, infelice. խեղճ, ողորմելի. պատպախտ, պէճէլ, պիչարէ։

Ἀπότοκος (ὁ, ἡ) nato da .... մէկէ մը ծնած. պիրինտէն տօղմուշ։

Ἀποτολμάω-ῶ. M. ήσω. azzardare, ardire. վտանգիլ, ժպրհիլ, խիստ համարձակիլ. քիւսթահլըգ էթմէք, ղայէթ ճիւրէթ ճէսարէթ էթմէք։

Ἀπότολμος (ὁ, ἡ) = Ἄτολμος.

Ἀποτομὰς-άδος (ἡ) (πέτρα.) sasso staccato da un monte, rupe. 2. mazza. լեռնէ փրթած քար, ապառաժ. 2. լախտ. տաղտան գօփմուշ թաշ, գայալըգ, գայա. 2. ճօմագ, օտուն գայալըգ։

Ἀποτομὴ-ῆς (ἡ) tagliatura, divisione, troncamento. կտրելը, կտրելով զատելը. քեսմէ, քեսիփ այըրմա։

Ἀπότομος (ὁ, ἡ) tagliato, troncato. 2. dirupato, inaccessibile. 3. severo, rigido, inesorabile. կտրուած, զատուած. 2. դժր տեղեր ունեցող, չմօտենալու. 3. խիստ, անաչառ. քեսիք, էտրաֆլը. 2. սարփ, սարփլըգ, եագլաշըլմազ. 3. սէրթ, տիւրիւսթ, քէսկին։

Ἀποτόμως. ἐπίῤ. severamente, rigidamente, senza alcun riguardo. անաչառութեամբ, խստութեամբ. սէրթլիքլէ՝ քէսկինլիքլէ՝ տիւրիւսթլիւքլէ էլէ, խաթըր կէօզէտմէյէրէք։

Ἀποτοξεύω. M. εύσω. lanciare dei dardi. 2. cacciare, respingere a colpi di freccia. Նետ նետել. 2. նետ նետելով վռնտել. օգ ատմագ. 2. օգ ատըփ գօվմագ գովմագ։

Ἄποτος (ὁ, ἡ) che non ha bevuto. 2. inbevibile, che non si beve. չխմած. 2. չխմուելու. իչմէմիշ. 2. իչիլմէզ։

Ἀποτραχύνω. M. υνῶ. inasprire, esacerbare. խստացուցանել, զայրացուցանել. աճըգլանմագ։

Ἀπότρεπτος (ὁ, ἡ) = Ἀποτρόπαιος.

Ἀποτρέπω. M. τρέψω. distornare. 2. dissuadere, impedire. ետ դարձնել, արգիլել. 2. միտքը դարձնել. կէրի չէվիրմէք, մէն էթմէք. 2. ֆիքրինի չէվիրմէք։

Ἀποτρέφω. M. θρέψω. nutrire. սնուցանել. պէսլէմէք։

Ἀποτρέχω. M. θρέξω. allontanarsi correndo. փախչելով հեռանալ. գօշարագ ուզագլաշմագ։

Ἀποτρίβω. M. τρίψω. strofinare, usare. շփել, շփելով մաշել. օվմագ, սիւրթիւնէրէք գուլլանմագ, էսքիթմէք։

Ἀπότριμμα (τὸ) tordura, che si leva fregando, strofinando. շփելու ատեն ելած մնացորդը. օվմագտա չըգան քիրլէր՝ քիր։

Ἀποτρόπαιος (ὁ, ἡ) tutelare, che scaccia i malanni. (Λατ. averruncus.) 2. abbominevole, odioso. չարիքը հալածող. 2. դարշելի, ատելի. ֆէնալըգլարը գօվուճու. 2. նաֆրէթլի, իգրահ օլունաճագ։

Ἀποτροπή-ῆς (ἡ) dissuasione. միտքը դարձնելը. ֆիքրինի չէվիրմէլիք։

Ἀποτροπιάζομαι. M. άσομαι. avere in aversione, in orrore. հակառակ ըլլալ, ատել. իգրահ էթմէք, խօշնուտ էթմէք։

Ἀπότροπος (ὁ, ἡ) = Ἀποτρόπαιος.

Ἀποτροφὴ-ῆς (ἡ) cibo, alimento. կերակուր, սնունդ. եէյէճէք, իչէճէք, գըտա։

Ἀπότροφος (ὁ, ἡ) nutrito lungi da suoi, pellegrino. հեռու տեղ, անէ դուրս տեղ սնած, պանդուխտ. էվինտէն ուզագ պիր մահալտէ պէսլէնմիշ, կարիպ։

Ἀποτυπόω-ῶ. M. ώσω. formare una cosa sul modello d'un' altra. ուրիշ օրինակի մը ձեւով շինել. պիր շէյի պաշգա պիր էօրնէկինէ պէնզէթմէք յափմագ։

Ἀποτύπτω. M. τύψω. cessare di battere. զարնելէ դադրիլ. վուրմագտան վազ կէչմէք։

Ἀποτυφλόω-ῶ. M. ώσω. acciecare intieramente. ամբողջովին կուրացընել. պիւթիւն պիւթիւն քէօր էթմէք։

Ἀποτύχημα (τὸ) } l'ingannarsi nella sua
Ἀποτυχία-ας (ἡ) } speranza, la mal riuscita. 2. infortunio. իր յուսոյն մէջ խաբուիլը, յուսածին պէս չյաջողիլը. 2. դժբաղդութիւն. խայիպ ումուտ չըգմամագ, ումուտլուղու կէօրէ օլմամագ. 2. ֆալաքէթ։

Ἄπουρος (ὁ, ἡ) lontano dai confini, bandito, esiliato. սահմաններէ հեռու քշուած. սընօրլարտան հուտուտտան տըշարը, սիւրկիւն օլմուշ, նէֆի։

Ἄπους-οδος (ὁ, ἡ) apodo, che non ha piedi. ոտք չունեցող. այագսըզ։

Ἀπουσία-ας (ἡ) assenza. հեռու ըլլալը, հեռաւորութիւն. պուլունմամագ, ուզագ օլմագլըգ։

Ἀπουσιάζω. M. άσω. spogliarsi d'una parte della sua fortuna. 2. mancare.

ստացուածքին մէկ մասը կորսնցնել . 2. Ներկայ չըլլալ . Ժողովին զեր հետեւելու էթմէմէք . 2. Հոռոմերէն պաշտօնամաք . 3. = Ἀποσπερματίζω.

Ἀποφαίνω. M. φανῶ. metter in luce, dichiarare, palesare. 2. provare, dimostrare. երեւան հանել, յայտնել . 2. ցուցնել, ապացուցանել . աչըգա չըգարմագ, կէօսդէրմէք, մէյտան էթմէք . 2. իսպաթ էթմէք . Ἀποφαίνομαι. pronunziare, dichiarare la sua opinione, sentenziare. իր կարծիքը յայտնել, վճռել . դիւշիւնճէսինի մէյտան էթմէք, հիւքիւմ վէրմէք :

Ἀπόφανσις - εως (ἡ) enunciazione, sentenza. արտայայտութիւն, բացատրութիւն, վճիռ . դաւէտ, դիւշիւնճէ մէյտան էթմէ :

Ἀποφαντικὸς - ἡ - όν. dichiarativo, enunziativo. հրատարակական, արտայայտական . մէյտան էթիճի, թահքիքլէյիճի :

Ἀποφαντικῶς. ἐπίῤ. con enunciazione. արտայայտելով . դաւէթ իլէ, թահքիքլէյէրէք :

Ἀπόφαντὸς - ἡ καὶ ος - ον. pronunziato, dichiarato, stabilito. հրատարակուած, վճռուած, կարգուած . մէյտան օլունմուշ գէթիլմիշ, նաալիթ օլունմուշ :

Ἀπόφασις - εως (ἡ) (ἀπόφημι) negazione. 2. (ἀποφαίνω) risoluzione, decisione, decreto. ուրանալը . 2. վճիռ . ինքեար . 2. հիւքիւմ, գարար, նաաթ, հիւքիւմ :

Ἀποφέρω. M. ἀποίσω. togliere via, portar via. 2. pagare, render il debito. տանել, տանիլ, վերցնել . 2. պարտքը վճարել . ալըբ կէօթիւրմէք . 2. էօտէմէք, պօրճ էօտէմէք, էտա էթմէք :

Ἀποφεύγω. M. φεύξομαι. sottrarsi, evitare, schivare. 2. venir assolto, acquistare la causa. տակէն ելլել, խալըսիլ, պրծիլ . 2. դատը վաստըկիլ . գաչմագ, գուրթուլմագ . 2. դավայը գազանմագ :

Ἀπόφευξις - εως (ἡ) fuga, scampo, sotterfuggio. փախչիլը . գաչմա, գուրթուլուշ :

Ἀπόφημι. M. φήσω. dire, pronunziare liberamente. 2. negare, ricusare. յայտնապէս զրուցել, արտայայտել . 2. ուրանալ, չէ ըսել . աչըգա սէօյլէմէք . 2. ինքեար էթմէք, եօգ տէմէք :

Ἀπόφημος (ὁ, ἡ) di mal augurio, sinistro. չարագուշակ . ուղուրսուզ :

Ἀποφθέγγομαι. M. φθέγξομαι. proferire, dire (una massima, una sentenza). ըսել (առած մը կամ վճռական խօսք մը) . տէմէք, սէօյլէմէք (զեր տէմէք, էօյլէ զեր հիքմէթլի սէօզ) :

Ἀπόφθεγμα - τος (τὸ) apotegma, detto notabile, sentenza, massima. իմաստալից խօսք, վճռական բան, առած . կիւզէլ սէօզ, հիքմէթլի սէօզ, մէսէլ :

Ἀποφθεγματικὸς - ἡ - όν. sentenzioso. 2. che ama ad esprimersi con degli apotegmi. վճռական . 2. վճռական խօսքեր զրուցել սիրող . հիքմէթլի, հիքմէթլի սէօզ սէօյլէմէյի սէվէն :

Ἀποφθείρω. M. φθερῶ. corrompere, distruggere, guastare. 2. abortire. ապականել, աւրել . 2. տղան անցնել . պօզմագ, պօզմագ, էվրէթ ...

մագ, պէրպատ էթմէք . 2. չօճուղ տիւշիւրմէք, չօճուղու աչըդ էթմէք :

Ἀποφθινύθω (χ. M.) far perire. 2. Ἀποφθίνω (φθίω) M. φθίσω, perire. կորսնցնել . 2. կորսուիլ . ղայպ էթմէք, դայպ օլմաք, էօլմէք :

Ἀποφθορὰ - ᾶς (ἡ) aborto, sconciatura. վիժած . տիւշիւք, ճէնին :

Ἀποφλεγματίζω. M. ίσω. purgare gli umori pituitosi, i flemmi. մաղասային հիւթերը մաքրել . պալղամի էմլիմասը թէմիզլէմէք :

Ἀποφλεγματισμὸς - οῦ (ὁ) purga di flemma. 2. apoflemmatismo. մաղասը մաքրելը . 2. մաղասը մաքրելու դեղ . պալղամը թէմիզլէմէ . 2. պալղամը թէմիզլէյիճի մաճուն :

Ἀπόφονος (ὁ, ἡ) μόνον εἰς τὴν φράσιν. φόνος (morte) ingiusta, abbominevole. անիրաւ, գարշելի (մահ) . նահագ, թիքսինէճէք (էօլիւմ) :

Ἀποφορὰ - ᾶς (ἡ) odore, esalazione. 2. l'azione d'apportare, di trasportare. 3. guadagno, lucro, frutto. 4. pagamento, paga. 5. tributo. հոտ, արտաշնչութիւն . 2. բերելը . 3 . շահ, արդիւնք . 4 . վճարում, վճարելը . 5 . հարկ . գօգու, պուխար . 2 . կէթիրմէ . 3 . ֆայտա, գազանճ, մէնֆաաթ . 4 . էօտէմէ . 5 . վէրկի :

Ἀποφόρητος (ὁ, ἡ) da togliersi via. տանելու տանելու . ալըբ կէօթիւրիւլէճէք, գալդըրըլաճագ :

Ἀπόφορος (ὁ, ἡ) = Ἀφόρητος. 2. = Ἄφορος. 3. insopportabile. 3. չքաշուելու, անտանելի . 3 . դայանըլմայաճագ, կէօթիւրիւլմէյէճէք :

Ἀποφορτίζομαι. M. ίσομαι. scaricarsi del peso. բեռքին տակէն ելլել, բեռը վար ձգել . եւքիւնտէն գուրթուլմագ, եիւքիւ աթմագ աշաղը գօյմագ :

Ἀπόφραξις - εως (ἡ) turamento. խցելը . թըգամա :

Ἀποφρὰς - ἀδος (ἡ) κυρ. ἡμέρα (giorno) infausto, fatale. գէշ անյաջող (օր) . ուղուրսուզ (կիւն) :

Ἀποφροντίζω. M. ίσω. lasciare, abbandonare la cura, non curar più. չհոգալ, ձեռքը վրայէն քաշել, երես դարձնել, չնմամել . գայդըսըզ օլմագ, թէրքայլէդ էթմէք, եիւզիւնի չէվիրմէք, իւզիւլմէմէք :

Ἀποφρύγω. M. φρύξω. friggere. տապկել . թավա էթմէք :

Ἀποφυγὴ - ῆς (ἡ) = Ἀπόφευξις.

Ἀποφύλιος (ὁ, ἡ) che non è d'alcuna tribù, straniero. ցեղէ մը չեղող, օտար . հէչ պիր գապիլէյէ օլմայան, եապանճը :

Ἀποφυλλίζω. M. ίσω, (μὲ αἰτ.) sfogliare, sfrondare. տերեւը թափել . եափրագլարըն տէօքմէք :

Ἀποφύλλισις - εως (ἡ) sfrondamento, sfogliamento. տերեւ թափելը ելը . եափրագ տէօքիւլմէ :

Ἀποφυσάω - ῶ. M. ήσω. soffiare. փչել . իւֆլէմէք . 2. = Ἀποπέρδω.

Ἀπόφυσις - εως (ἡ) (ἀποφύω) (ἀνατμ.) apofisi. 2. (βτν.) germe d'un albero. ուկրելուն (ոսկրէն ցցուած կողմը) . 2.

ծառի ճիւղ · ֆիտանը ֆիլիզի եաւը · 2 · ա-ղաճ չաղը ։

Ἀποφυτεία-ας (ἡ) traspiantazione. (di germogli, che nascon a piè d'un albero). ծառին տակը ելած ճիւղերը ուրիշ տեղ տնկելը, փոխադրութիւն տնկային · աղաճըն ալթընտա չըգան ֆիլիզի մահալլէ դիքմէք ։

Ἀποφυτεύω. M. εύσω. traspiantare (i germogli, che nascono ai piedi degli alberi). ծառին տակը բուսած ճիւղերը ուրիշ տեղ տնկել · աղաճըն ալթընտա չը-գան ֆիլիզի եէրէ դիքմէք ։

Ἀποφύω. M. φύσω. germogliare, mandar dei germogli. ծլել, ծիլ արձակել · ֆիլիզլէնմէք ։

Ἀποφώλιος (ὁ, ἡ) vano, senza effetto. 2. mostruoso, fiero. 3. ignorante, inesperto, incapace. անշահ, անօգուտ · 2. հրէշաքի նման, վայրագ · 3 · տգէտ, անփորձ · ֆայտասըզ, ֆայտասըզ · 2 · հէյպէթլի, եապանի, ազկըն · 3 · ահմագ, բաղիլէյէթսիզ, ջահիլ ։

Ἀποχαλκεύω. M. εύσω. coprire di bronzo. պղնձի նման մետաղով (թուճով) պատել · թունճ իլէ գափլամաք ։

Ἀποχάραξις-εως (ἡ) incisione. փորագրութիւն · օյմա ։

Ἀποχαράσσω (ττω). M. άξω. incidere. փորագրել, քանդակել · օյմաք ։

Ἀποχαρίζομαι. M. ίσομαι. gratificare, donar largamente. շնորհք ընել, շնորհել · իհսան էթմէք, բախշիշ էթմէք ։

Ἀπόχειρος (ὁ, ἡ) non pronto, non preparato. չպատրաստուած · հազըր պուլունմայան, թէտարիկսիզ ։

Ἀποχειροτονέω-ῶ. M. ήσω. disapprovare, abrogare col suo suffraggio. ներհակ վճիռ նետել, չհաւնիլ · րէյի գարշը օլմաք, գապուլ էթմէմէք ։

Ἀποχειροτονία-ας (ἡ) abolizione. խափանում (օրինաց եւայլն) · պաթըլ էթմէ (գանունլարը վէ սաիրէ) ։

Ἀποχειρόω-ῶ. M. ώσω, (μὲ δύω αἰτ.) togliere, rapire dalle mani di uno, privare. մէկին ձեռքէն առնել, յափշտակել, զրկել · պիրինին էլինտէն ալմագ, գափմագ, մահրում էթմէք ։

Ἀποχεύω. M. χεύσω ἀντὶ Ἀποχέω. M. χεύσω, } versare, spandere da... բանէ մը թափել · պիր շէյտէն դէօքմէք ։

Ἀποχὴ-ῆς (ἡ) astenenza. 2. distanza. 3. quitanza. ետ կենալը, զգուշանալը · 2 · հեռու ըլլալը · 3 · ձեռագիր վճարման պարտեաց · պորճ ալտըղընա, աքչէսինի ալտըղընա սէնէտ · 2 · ուզաքլըգ · 3 · պերաթ, խաթթ ։

Ἀπόχορδος (ὁ, ἡ) dissuonante. աններդաշնակ · ահէնկսիզ ։

Ἀποχράω-ῶ. M. χρήσω. bastare. բաւել, հերիք ըլլալ · եէթիշմէք, կիֆայէ օլմաք ։

Ἀποχρυσόω-ῶ. M. ώσω. mutar in oro. 2. indorare. 3. vendere. ոսկիի դարձընել · 2 · ոսկեջրել · 3 · ծախել · ալթընա պէնզէթմէք, ալթըն էթմէք · 2 · ալթըն եալտըզ էթմէք · 3 · սաթմագ, ալմագ ։

Ἀποχρώντως. ἐπίῤ. bastantemente, abbastanza. հերիք, բաւականաչափ · եէթէրի, գատարընճա ։

Ἀπόχυμα (τὸ) ciò ch' è versato. թափուած բան · դէօքիւլմիւշ շէյ ։

Ἀπόχυσις-εως (ἡ) effusione. թափումը · դէօքիւլմէ ։

Ἀποχωρέω-ῶ. M. ήσω. ritirarsi da, allontanarsi, partire. ետ կենալ, հեռանալ, չուել · չէքիլմէք, ուզագլաշմագ, կէթմէք, ալարգա օլմագ ։

Ἀποχώρησις-εως (ἡ) ritirata. ետ քաշուիլ · չէքիլիւշ ։

Ἀποχωρίζω M. ίσω. dividere. 2. allontanare, separare. բաժնել · 2 · հեռացընել, զատել · այըրմագ · 2 · ուզագլաշդըրմագ. (παθητ.) 3. = Ἀποχωρέω.

Ἀποχώρισις-εως (ἡ) divisione, staccamento, separazione. բաժանում · այըրմա ։

Ἀποχωριστὴς-οῦ (ὁ) colui che divide, che allontana. զատող, հեռացընող · այըրան, ուզագլաշդըրան ։

Ἀποψαλίζω. M. ίσω. tagliare colle forbici. մկրատով կտրել · մագաս իլէ քէսմէք ։

Ἀποψάλλω. M. ψαλῶ. gettare lanciare. 2. lasciare la corda tesa dell' arco per spingere il dardo. նետել · 2 · աղեղին լարած չուանը թող տալ նետը նետելու համար · աթմագ, ֆըրլաթմագ · 2 · եայըն կէրիլմիշ քիրիշինի օգու աթմագ իչին ։

Ἀπόψαλμα (τὸ) suono, che si fa toccando la corda tesa. լարած չուանին դպչելու առենը ելած ձայն, ճայթիւն լարից · կէրիլմիշ քիրիշ դօգունուլտուգտա չըգան սէս ։

Ἀποψάω-ῶ. M. ψήσω. asciugare, nettare. մաքրել, սրբել · սիլմէք, փաքլէմէք ։

Ἀποψεύδω. M. ψεύσω. ingannare con delle bugie, fingere. սուտերով խաբել, կեղծել · եալան իլէ ալտաթմագ (μσ. ομαι) ingannarsi. խաբուիլ · ալտանմագ ։

Ἀπόψηγμα (τὸ) } ciò, che si leva fregando o lavando, lordura. Ἀπόψημα (τὸ) } շփելու կամ լուալու ատեն ելած բան՝ ճամուռութիւն · օղմագտա եախօտ եըգամագտա չըգան նէսնէ՝ քիրլի՝ քիր ։

Ἀπόψηστος (ὁ, ἡ) (ἀποψάω) asciugato, fregato. չորցած, շփուած · գուրուլանմըշ, օղուլմուշ ։

Ἀποψηφίζομαι. M. ίσομαι. assolvere col suo suffraggio un accusato. 2. abolire, rigettare col suo suffraggio. յանցաւոր մը իր քուէովը անմեղ արձակել, խալըսել · 2 · քուէովը բան մը խափանել, ջնջել · րէյի իլէ պիր գապահաթլըյը րէյի մէրամ, խալըս էթմէք · 2, րէյի իլէ պաթըլ էթմէք, պօզմագ ։

Ἀποψήφησις-εως (ἡ) assoluzione. 2. rigetto, disapprovazione fatta coi suffraggj. քուէով արձակելը, անմեղ հանելը · 2 · խափանելը · րէյի իլէ՝ աղը չըգարմագ, ազատլըգ կէթիրմէք · 2 · պաթըլ էթմէք ։

Ἀποψήχω. M. ψήξω, = Ἀποψάω.

Ἄποψις-εως (ἡ) terrazzo, belvedere. հովանոց · քէօշք ։

Ἀποψύχω. M. ψύξω. rinfrescare, refrigerare. 2. spirare, morire. պաղեցընել, սիրտը բանալ · 2 · հոգին փչել,

մտնիլ· ֆէրահլըգ էթմէք, ֆէրահաթ էթմէք, տէրինլէթմէք· 2· ճանընը թէսլիմ էթմէք:

Ἀππαπαὶ (ἐπιφών.) bravo. կեցցես· աֆէրիմ:

Ἀπραγέω-ῶ. Μ. ήσω. non fare nulla, essere inerte. բանմը չընել, չըգործել, անգործ ըլլալ· իշսիզ օլմագ, էյլէնմէք, պօշ իշ էթմէք:

Ἀπραγία-ας (ἡ) inerzia, inazione. 2. oziosità. դանդաղութիւն, անգործութիւն. 2· դատարկութիւն· իշսիզլիք, թէմպէլլիք· 2· պօշ տուրմագլըգ:

Ἀπραγμάτευτος (ὁ, ἡ) che non richiede alcuna fatica, facile. 2. negligente. աշխատանքի պէտք չունեցող, դիւրին· 2· անհոգ· խըզմէթէ լազըմ իօք, քօլայլըգլը օլան· 2· պիգայտ:

Ἀπράγμων-ονος (ὁ, ἡ) indolente. 2. che non vuol mescolarsi in nussun' affare, անցաւ· 2· գործքի մը մտնալ չուզող· ախմագ· 2· հիչ պիր մուամէլէյէ գարըշմայան:

Ἀπραγμοσύνη-ης (ἡ) mancanza di cure, indifferenza, trascurazione. 2. oziosità. անհոգութիւն, անհոգ՝ անփոյթ ըլլալը· 2· դատարկութիւն· գայկըսըզլըգ, պիգայտլըգ, պիհալըգ· 2· իշսիզլիք:

Ἀπρακτέω-ῶ. Μ. ήσω. = Ἀπραγέω.

Ἄπρακτος (ὁ, ἡ) che non ha fatto nulla, che non riuscì (in un negozio), frustato nel suo intento, nei suoi disegni. 2. inefficace. 3. ozioso. 4. che non è stato fatto, ineffettuato. բան մը չգործած՝ չըրած, գործքը չաջողած, միտքը դրածը չելած. 2· ազդու չեղող· 3· դատարկ· 4· չեղուած· պիր իշ էթմէմիշ, իշի ռաստ կէթմէմիշ, մէրամընա նայիլ օլմամըշ, նիհայէթ պուլամամըշ· 2· թէսիրսիզ· 3· իշսիզ, պօշ· 4· օլունմամըշ, էմէլէ կէթիրիլմէմիշ· ἄκτως. ἐπίῤ.

Ἀπραξία-ας (ἡ) inazione, riposo. 2. vita esente d'occupazione e di affari. անգործութիւն· 2· անհոգ՝ անփոյթ կեանք. իշսիզլիք, պօշլուգ· 2· գայտըսըզ՝ գայկըսըզ էօմիւր:

Ἀπρασία-ας (ἡ) mancanza di compratori, stazione del commercio. առուտուր չըլլալը· քէսատլըգ:

Ἄπρατος (ὁ, ἡ) (ἀ, πιπράσκω) che non è venduto. 2. che non si vende. 3. incorruttibile, integro. չծախուած· 2· չծախուելու· 3· կաշառք չառնող, անաշառ· սաթըլմամըշ· 2· սաթըլմազ· 3· րիւշվէթ ալմայան:

Ἀπράϋντος (ὁ, ἡ) implacabile. անողորմելի· եօլայ իլէ կէլմէզ, գանը պէք:

Ἀπρέπεια-ας (ἡ) inconvenienza, indecenza. անվայելչութիւն, չվայելելը· եագըշըգսըզլըգ, եագըշմամագլըգ:

Ἀπρεπὴς-έος (ὁ, ἡ) indecente, inconveniente. անպատշաճ, անվայել· եագըշըգսըզ, եագըշմայան· ἐπῶς. ἐπίῤ.

Ἀπρεπία-ας (ἡ) ἀντὶ Ἀπρέπεια.

Ἀπροαίρετος (ὁ, ἡ) che non opera con libera volontà, involontario. անձնիշխանութեամբ չգործող, ազատ չեղող· իխթիյար օլմայան, մէճպուր:

Ἀπροβούλευτος (ὁ, η) non premeditato. 2. sconsiderato, temerario. առաջուընէ չմտածուած· 2· անխորհուրդ· էվվէլինտէն տիւշիւնիւլմէմիշ· 2· պիլա թէտպիր, տիւշիւնճէսիզ:

Ἀπρόελπτος (ὁ, ἡ) Ἀνέλπιστος.

Ἀπροθέτως. ἐπίῤ. temerariamente. անխորհրդութեամբ, առաջուընէ չմտածելով. պիլա թէտպիրճէ, էվվէլինտէն տիւշիւնմէյէրէք:

Ἀπρόθυμος (ὁ, ἡ) lento, che non agisce con ardore, con zelo. դանդաղ, եռանդով չգործող· կէվշէք, աշգ իլէ իշլէմէյէն:

Ἀπροθύμως. ἐπίῤ. senza zelo, senza ardore, con lentezza, lentamente. առանց եռանդեան, դանդաղութեամբ· ավաշ, կէվշէքլիք իլէ:

Ἀπροκάλυπτος (ὁ, ἡ) che non ha innanzi alcun coperchio. 2. manifesto, evidente, chiaro. 3. sincero. առջեւը չգոցուած· 2· բաց, յայտնի· 3· պարզամիտ· էօնիւ աչըգ· 2· աշիքեար, պէլլի· 3· սաֆտէրուն:

Ἀπροκατασκεύαστος (ὁ, ἡ) non preparato d'innanzi. առաջուընէ չպատրաստուած· էվվէլինտէն թէտարիք օլմամըշ:

Ἀπροκοπία-ας (ἡ) ignoranza, goffaggine, mancanza di progresso. տգիտութիւն, անմտութիւն, առաջ չերթալը· պէօնլիւք, շաշգընլըգ, իլէրիլէմէմէզլիք:

Ἀπρόκοπος (ὁ, ἡ) ignorante, goffo, che non fa progresso. տգէտ, անմիտ· առաջ չգնացող· պէօն, նատան, իլէրիլէմէզ· ὄπως. ἐπίῤ.

Ἀπρόληπτος (ὁ, ἡ) non prevenuto. 2. libero di superstizione. չնախապաշարուած· 2· աւելորդապաշտութենէ հեռու· նամէզամունտ, մուտասսապ օլմամըշ· 2· պատէթէն խալի:

Ἀπρομήθητος (ὁ, ἡ) non provveduto, sprovvisto. առաջուընէ չմտածուած· էվվէլինտէն տիւշիւնիւլմէմիշ:

Ἀπρονόητος (ὁ, ἡ) improvveduto. 2. imprudente. առաջուընէ չմտածուած· 2· անխորհուրդ· էվվէլինտէն միւլահազա օլունմամըշ· 2· ֆիքիրսիզ· ήτως. ἐπίῤ.

Ἀπρονόμευτος (ὁ, ἡ) non sacheggiato. չթալլուած· եաղմայա վուրուլմամըշ:

Ἀπρόξενος (ὁ, ἡ) forestiero straniero. դրսեցի, օտար· եապանճը, էճնէպի:

Ἀπρόοπτος (ὁ, ἡ) } improvviso, improvve-
Ἀπροόρατος (ὁ, ἡ) } duto. անկարծ, մէկէն ի մէկ եղող, անակնկալ· ընսիզ ափանսըզ օլան:

Ἀπροόπτως. ἐπίῤ. improvvisamente. մէկէն ի մէկ, յանկարծակի· ափանսըզ, ապէս ընսիզ:

Ἀπροπτωσία-ας (ἡ) il non aderire, condiscendere facilmente, incoerenza. շուտով չհակիլը, չմիաբանիլը, անմիաբանութիւն· քօլայլըգ իլէ ըգլիշմէմէքլիք, ույմամագլըգ, իթիֆագսըզլըգ:

Ἀπρόπτωτος (ὁ, ἡ) che non aderisce facilmente, incoerente. շուտով չմիտող, անմիաբան· քօլայճա ուէրէ ույմայան, իթիֆագսըզ:

Ἀπρόσβατος (ὁ, ἡ) κυρ. τόπος. inaccessibile. չմօտիկնալու. [illegible]։
Ἀπρόδεκτος (ὁ, ἡ) inammissibile, inaccettabile. չընդունելու. [illegible]։
Ἀπροσδιόριστος (ὁ, ἡ) indeterminato, indefinito. անորոշ, անսահման, անեզր. [illegible]. ἰστως. ἐπίῤ.
Ἀπροσδόκητος (ὁ, ἡ) inaspettato, inopinato. յանկարծակի, անակնկալ, անկարծ. [illegible]. ήτως. ἐπίῤ.
Ἀπροσέγγιστος (ὁ, ἡ) = Ἀπρόσιτος.
Ἀπρόσεκτος (ὁ, ἡ) disattento. միտք չդնող, անմտադիր. [illegible]։
Ἀπροσέλευστος (ὁ, ἡ) inaccessibile. չմօտիկնալու. [illegible]։
Ἀπροσεξία-ας (ἡ) inavvertenza, inavvedutezza. անխորհրդութիւն, չմտածելը. [illegible]։
Ἀπροσηγόρητος (ὁ, ἡ) non salutato. չբարեւած, բարեւ չտրուած. [illegible]։
Ἀπροσηγορία-ας (ἡ) impraticabilità, rozzezza, l'essere intrattabile. կոպտութիւն, չխարուելու ըլլալը. [illegible]։
Ἀπροσήγορος (ὁ, ἡ) che non saluta, non parla, intrattabile. բարեւ չտուող, չխօսող, չխարուելու. [illegible]։
Ἀπρόσιμος (ὁ, ἡ) (ἀ, προσείμι) inaccessibile, aspro. չմօտիկնալու, խիստ. [illegible]։
Ἀπρόσκεπτος (ὁ, ἡ) = Ἀπρόοπτος.
Ἀπρόσκλητος (ὁ, ἡ) non invitato. չհրաւիրուած. [illegible]։
Ἀπροσκλινής-έος (ὁ, ἡ) }
Ἀπρόσκλιτος (ὁ, ἡ) } che non ha verruna premura. [illegible] չունեցող. [illegible]։
Ἀπρόσκοπος (ὁ, ἡ) = Ἀπρόσκεπτος.
Ἀπροσμάχητος (ὁ, ἡ) }
Ἀπρόσμαχος (ὁ, ἡ) } inespugnabile, invincibile. Հետը կռիւ չընելու, կռուով չառնուելու, անյաղթ. [illegible]։
Ἀπροσμήχανος (ὁ, ἡ) contra cui non valgono le macchine, invitto. մեքենաներով որոգայթներով չյաղթուող, մեքենաները բանի տեղ չդնող չսեպող, անյաղթ. [illegible]։
Ἀπροσόδευτος (ὁ, ἡ) inaccessibile. չմօտիկնալու, քովը չերթըցելու. [illegible]։
Ἀπρόσοιστος (ὁ, ἡ) insuperabile. չյաղթելու, դէմ չդնելու. [illegible]։
Ἀπρόσοπτος (ὁ, ἡ) }
Ἀπροσόρατος (ὁ, ἡ) } terribile a vedersi, orrendo. ահեղատեսիլ. ահռելի. [illegible]։
Ἀπροσπαθής-έος (ὁ, ἡ) = Ἀπροσκλινής.
Ἀπροσπτωσία-ας (ἡ) fermezza, il non prostrarsi, avvilirsi facilmente. հաստատութիւն, դիւրութենով չթուլնալը, սրտէ չիյնալը. [illegible]։
Ἀπρόσπτωτος (ὁ, ἡ) che non si prostra, non si avvilisce facilmente, fermo, immobile. չուտով չինկնող, հաստատուն, պինդ. [illegible]։
Ἀπρόσρητος (ὁ, ἡ) intrattabile, a cui non si può parlare. չխարուելու, հետը չխօսուելու. [illegible]. (ἡμέρα) in cui non si saluta, non fanno delle visite. բարեւ չխտալու, իրարու այցելութիւն չընելու (օր). [illegible] ([illegible])։
Ἀπροστάτευτος (ὁ, ἡ) }
Ἀπροστάτητος (ὁ, ἡ) } privo di protettore, di protezione, abbandonato. խնամակալու չունեցող, երեսէ ձգուած. [illegible]։
Ἀπρόστομος (ὁ, ἡ) non aguzzato, non puntato alla punta. չսրուած. [illegible]։
Ἀπροσφώνητος (ὁ, ἡ) che non si può chiamare, appellare, parlare. 2. implacabile. չկանչուելու, չխօսուելու. 2. չսր սիրտ ունեցող, անհաշտ. [illegible]. 2. [illegible]։
Ἀπροσωπόληπτος (ὁ, ἡ) imparziale, integro. անաչառ. [illegible]. ήπτως. ἐπίῤ.
Ἀπρόσωπος (ὁ, ἡ) (γραμ) impersonale. դիմազուրկ. [illegible] ([illegible])։
Ἀπροσώπως. ἐπίῤ. impersonalmente. դիմազուրկ ըլլալով. [illegible] ([illegible])։
Ἀπροτίμαστος (ὁ, ἡ) intatto. 2. intoccabile. չդպուած. 2. անշօշափելի. [illegible]. 2. [illegible]։
Ἀπροφάσιστος (ὁ, ἡ) inescusabile. անպատճառելի. [illegible]. σίτως-ἐπίῤ.
Ἀπρόφατος (ὁ, ἡ) non predetto. 2. inaspettato, improvviso. առաջուընէ չըսուած. 2. անակնկալ. [illegible]. 2. [illegible]։
Ἀπροφύλακτος (ὁ, ἡ) incauto. 2. non custodito. անզգոյշ. 2. չպահուած, չպաշտպանուած. [illegible]. 2. [illegible]. άκτως. ἐπίῤ.
Ἄπταιστος (ὁ, ἡ) che non inciampa. 2. infallibile. չգթող. 2. անսայթաք, չսխալող. [illegible]. 2. [illegible]։
Ἄπτερος (ὁ, ἡ) privo di penne. փետուր չունեցող. [illegible]։
Ἀπτέρυγος (ὁ, ἡ) privo di ali. թեւ չունեցող. [illegible]։
Ἀπτέρωτος (ὁ, ἡ) = Ἄπτερος.
Ἀπτόητος καὶ Ἀπτοίητος (ὁ, ἡ) intrepido. անվախ. [illegible]։
Ἀπτόλεμος (ὁ, ἡ) ἀντὶ Ἀπόλεμος.
Ἅπτομαι. Μ. ἅψομαι, toccare. 2. applicarsi, intraprendere, ingerirsi di... դպչիլ. 2. պարապիլ, ձեռք զարնել, պատողիլ. [illegible]. 2. [illegible]։

Ἀπτὸς-ὴ-όν. tangibile, toccabile. շօշափուելու, ձեռք զարնուելու. [illegible]:

Ἄπτυστος (ὁ, ἡ) non sputato. չթքուած. [illegible]:

Ἅπτω. M. ἅψω, legare, attacare. 2. metter fuoco, abbrucciare. կապել, կպցնել. 2. կրակ տալ, վառել. [illegible] . 2. [illegible]:

Ἀπτὼς-ῶτος (ὁ, ἡ) che non cade, fermo, costante, solido. 2. infallibile. չինկնող, հաստատուն, ամուր, պինդ. 2. անսայթաք, չսխալող. [illegible]. 2. [illegible]:

Ἄπτωτος (ὁ, ἡ) = Ἀπτὼς. 2. (γρμτ.) indeclinabile. չհոլովուող. [illegible]:

Ἄπυργος (ὁ, ἡ) }
Ἀπύργωτος (ὁ, ἡ) } privo di torri. աշտարակ չունեցող. [illegible]:

Ἀπύρεκτος (ὁ, ἡ) }
Ἀπύρετος (ὁ, ἡ) } che non soffre la febbre. տենդ չունեցող. [illegible]:

Ἄπυρος (ὁ, ἡ) senza fuoco. 2. che si fa senza fuoco. հուր չունեցող. 2. առանց հրոյ եղող. [illegible]. 2. [illegible]. ὑρως. ἐπίῤ.

Ἄπυστος (ὁ, ἡ) (ἀ, πυνθάνομαι.) incognito, non conosciuto. 2. indotto, che non ha imparato niente. անծանօթ, չճանչուած. 2. բան մը չսորված, անգէտ, անուս. [illegible]. 2. [illegible]:

Ἀπύω. M. ὕσω. tramandar del suono, far del rumore, gridare, dire parlare. ձայն արձըկել, աղաղակ հանել, պոռթըկալ, զռուցել, խօսաթել. [illegible]:

Ἀπφὺς-ὺος (ὁ) padre. (parola dei fanciulli.) հայրիկ, (տղոց բառ). [illegible]:

Ἀπώγων-ονος (ὁ, ἡ) che non ha barba, imberbe. մօրուք չունեցող. [illegible]:

Ἀπωδός (ὁ, ἡ) dissonante. 2. che rende un cattivo suono. անհամաձայն, տարաձայն. 2. գէշ ձայն մը հանող. [illegible]. 2. [illegible]:

Ἀπωθέω-ῶ. M. ήσω. respignere, cacciar lungi di se. իրմէ հեռու հրել, վընընտել. [illegible]:

Ἀπώλεια-ας (ἡ) perdita, rovina, distruzione, esterminio, perdizione. կորուստ, կործանում. [illegible]:

Ἀπωμοσία-ας (ἡ) }
Ἀπώμοσις-εως (ἡ) } l'azione di negare una cosa con giuramenti. մէկ բանը երդումներով ուրանալը. [illegible]:

Ἀπώμοτος (ὁ, ἡ) che si deve negare con giuramenti. 2. evitabile. երդումներով ուրանալու. 2. խորշելի. [illegible]. 2. [illegible]:

Ἀπώρυξ-υγος (ὁ) canale sotteraneo, acquidotto. 2. propaggine. ապուպայ. 2. տաշտաթաղ. [illegible]. 2. [illegible]:

Ἄπωσις-εως (η) }
Ἀποσμὸς (ὁ) } respinta. ետ հրելը. [illegible]:

Ἀπωστικὸς-ὴ-όν. che ha la forza di respignere. ետ հրելու ուժ ունեցող. [illegible]:

Ἀπωτάτω. ἐπίῤ. troppo, assai lontano. խիստ հեռու. [illegible]:

Ἀπωτέρω. ἐπίῤ. più lungi, più lontano. աւելի հեռու. [illegible]:

Ἄρα (σύνδ) dunque, adunque. 2. certamente, senza dubbio. ուրեմն էնէ, ուրեմն. 2. իրաւցընէ, առանց երկբայութեան. [illegible]. 2. [illegible]:

Ἆρα, καὶ Ἆρά γε. (σύνδ, ἐρωτ.) è egli? è forse? è mai? ա՞ն է, հա՞. [illegible]:

Ἀρὰ-ᾶς (ἡ) (ἐν γεν) imprecazione. maledizione. 2. preghiera, supplicazione. անէծք, նզովք. 2. աղերս, աղաչանք. [illegible]. 2. [illegible]:

Ἄραβος (ὁ) (ἀράσσω.) stridore, strepido. չաթըռտոց, փաթըռտոց. [illegible]:

Ἄραγμα (τὸ) }
Ἄραγμος (ὁ) } rumore, strepito. բարախիւն, փաթըռտոց. [illegible]:

Ἄραδος (ὁ) (ἀράσσω.) scompiglio. 2. batticuore. տակնու վրայ ըլլալը, խռովութիւն. 2. սրտադող. [illegible]. 2. [illegible]:

Ἀράζω (ὀρθ) Ἀῤῥάζω.

Ἀραιόθριξ-ιχος (ὁ, ἡ) che ha capelli rari. ցանցառ մազ ունեցող. [illegible]:

Ἀραιὸς-ὰ-όν. (αἴρω) raro, cioè non denso. 2. leggiero. 3. sottile. 4. debole. 5. molle. հոծ չեղող, ցանցառ. 2. թեթեւ. 3. բարակ. 4. տկար. 5. կակուղ, փափուկ. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. 4. [illegible]. 5. [illegible]:

Ἀραῖος-α ἢ ὸς-όν. esecrabile. անիծանելու, անէծքի արժանի. [illegible]:

Ἀραιότης-ητος (ἡ) rarezza. հոծ չըլլալը, ցանցառ ըլլալը. [illegible]:

Ἀραιόφυλλος (ὁ, ἡ) che ha i fogli rari, che non è fronzuto. հոծ տերեւ չունեցող. [illegible]:

Ἀραιόω-ῶ. M. ώσω. rarificare, rarefare. ցանցառ ընել. [illegible]:

Ἀραιῶς. ἐπίῤ. senza densità, raramente. հոծ չըլլալով, ցանցառ ըլլալով. [illegible]:

Ἀραίωσις-εως (ἡ) rarefazione. ցանցառ ընելը. [illegible]:

Ἀράομαι-ῶμαι M. άσομαι, (ἐν γέν) pregare, far del voto. 2. imprecare, maledire. աղաչել, աղերսել, ուխտեր ընել. 2. նզովել, անիծել. [illegible]. 2. [illegible]:

Ἀραρίσκω. M. ἄρσω, adattare, aggiustare. յարմարցընել, վայելցընել, շինել. [illegible]:

Ἀράσιμος (ὁ, ἡ) Ἀραιὸς.

Ἀράσσω. M. άξω. battere, urtare, 2. tagliare, rompere, spezzare. զարնել. 2. կտրել, կոտրել, կոտրտել. [illegible]. 2. [illegible]:

Ἀράχνη-ης (ἡ) } aragna. 2. il tessuto.
Ἀράχνης (ὁ) } dell'aragna. մամուկ. 2. մամուկին հիւսուածը. մամուկ. 2. էօրիւմճէք։
Ἀράχνιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Ἀράχνη.
Ἀραχνιόω-ῶ. Μ. ώσω. essere pieno di tele d'aragne. 2. coprire di tela d'aragna. մամուկին հիւսածէն լեցուն ըլլալ. 2. մամուկին հիւսածովը գոցել. էօրիւմճէքլէն տօլու. 2. էօրիւմճէք իլէ գափլամագ։
Ἀραχνιώδης-εως (ὁ) } che ha la forma
Ἀραχνώδης (ὁ, ἡ) } d'un' aragna. մամուկի ձեւով. էօրիւմճէք պէնզէյէնլէր։
Ἀραχνώδης-εος (ὁ, ἡ) pieno d'aragna. մամուկով լեցուն. էօրիւմճէք եուվասը մահալլի իլէ տօլու. 2. Ἀραχνοειδής.
Ἄρβηλος (ὁ) coltello di calzolajo. կօշկակարի կտրոց. քունտուրաճը պըչագը, գէսէճէ։
Ἀργέω-ῶ. Μ. ήσω. essere disoperato, inerte, star ozioso. դատարկ՝ անգործ ըլլալ. իշսիզ պուլունմագ, պօշ տուրմագ։
Ἀργία-ας (ἡ) inerzia, ozio, inazione. անգործութիւն, դատարկութիւն. իշսիզլիք։
Ἄργιλλος (ιλος)-ου (ἡ) argilla. բրուտի կաւ. պալչըք։
Ἀργίπους-οδος (ὁ, ἡ) celere, veloce. 2. di piedi bianchi. շուտ, շուտ. 2. Ճերմակ ոտքով. չապուք, չապուք. 2. պէյազ այագլը։
Ἀργὸς-ή-όν. bianco, brillante. 2. pronto, agile. Ճերմակ փայլուն. 2. պատրաստ, կայտառ, շուտ. պէյազ, փարլագ. 2. հազըր, չապուք։
Ἄργος (ὁ, ἡ) (κατὰ κρ. ἐκ τοῦ Ἄεργος) disoperato, inerte, ozioso. անգործ, դատարկ. իշսիզ, պօշ։
Ἀργυράμοιβος (ὁ, ἡ) cambiamoneta, banchiere. լումայափոխ. սառաֆ, տէյիշտիրիճի, սառրաֆ։
Ἀργυρεῖον (τὸ) argentiera, miniera d'argento. 2. bottega d'orefice o di Banchiere. արծաթի հանք. 2. ոսկերիչի կամ սեղանաւորի խանութ. կիւմիւշ մադէնի. 2. գույումճու եուվասը սառրաֆ թիւքեանը։
Ἀργύρειος (ὁ, ἡ) } argenteo,
Ἀργυρέος-ους-έα-ᾶ, εον-οῦν. } d'argento. արծաթէ. կիւմիւշտէն։
Ἀργυρευτὴς-οῦ (ὁ) lavoratore d'argento. արծըթի պատրաստող գործքերու պարապող. կիւմիւշ իշլէյէն ուսթա։
Ἀργυρεύω. Μ. εύσω. lavorare l'argento. արծաթ բանիլ. կիւմիւշ իշի իշլէմէք։
Ἀργυρηλάτης-ου (ὁ) argentiere. արծաթագործ. գույումճու։
Ἀργυρήλατος (ὁ, ἡ) argentario, fatto di argento. արծըթէ շինուած. կիւմիւշտէն եափըլմա։
Ἀργυρίδιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Ἀργύριον.
Ἀργυρίζω. Μ. ίσω. dar il colore di argento. 2. coglier, guadagnar dell' argento. արծըթի գոյն տալ. 2. արծաթ ժողվել՝ վաստըկիլ. կիւմիւշ րէնկի վէրմէք, կիւմիւշ եըղմագ. 2. կիւմիւշ գազանմագ։

Ἀργυρικὸς-ἡ-όν. danaroso. ստակով, դրամով. ագչէլի, փարալը։
Ἀργυριοθήκη-ης (ἡ) cassettina per mettere dell' argento. Ճիշը արծաթ դընելու պզտիկ սնտուկ. կիւմիւշ գօյմագ սանտըգճը։
Ἀργύριον (τὸ) ὑποκορ. τ. Ἄργυρος. moneta d'argento, denaro. արծըթէ դրամ, ստակ. կիւմիւշտէն փարա՝ ագչէ։
Ἀργυρίτης-ου (ὁ) pieno di argento, ricco d' argento. արծըթով լեցուն, հարուստ. կիւմիւշլէ տօլու, զէնկին։
Ἀργυρόβιος (ὁ, ἡ) che ha l'arco argenteo. արծըթէ աղեղ ունեցող. կիւմիւշ եայը (օգ)։
Ἀργυρογνωμονέω-ῶ. Μ. ήσω. provar l'argento alla pietra di paragone. փորձաքարի վրայ արծաթը փորձել. կիւմիւշի մըհէքք թաշընա վուրմագ, չէշնիլէմէք։
Ἀργυρογνώμων-ονος (ὁ) banchiere. սեղանաւոր. ազնիւ մետաղներ ճանչցող, սառրաֆ։
Ἀργυροδίνης-ου (ὁ) } fiume
Ἀργυροδινής-έος (ὁ, ἡ) κυρ. ποταμὸς, } che ha de' flotti, delle acque limpide brillanti come l'argento. արծաթի պէս փայլուն ալիք կամ ջուր ունեցող (գետ). կիւմիւշ կիպի պէրրագ տալղալարը օլան (չայ)։
Ἀργυροειδής-έος (ὁ, ἡ) simile all' argento. արծըթի նման. կիւմիւշէ պէնզէր։
Ἀργυροθήκη-ης (ἡ) = Ἀργυριοθήκη.
Ἀργυρόθρονος (ὁ, ἡ) che ha il trono argenteo. արծըթէ աթոռ ունեցող. կիւմիւշտէն թախթը օլան։
Ἀργυροκοπεῖον (τὸ) zecca, luogo ove si lavora l'argento. փողերանոց. տարաբխանէ։
Ἀργυροκοπέω-ῶ. Μ. ήσω. tagliare l'argento, far della moneta dell'argento. դրամ կտրել. ագչէ քէսմէք։
Ἀργυροκόπος (ὁ, ἡ) colui che taglia della moneta. դրամ կտրող. ագչէ քէսէն։
Ἀργυρολογέω-ῶ. Μ. ήσω. coglier del denaro, far pagare le contribuzioni. դրամներ, բաժերը ժողվել. ագչէյի թոփլամագ, վէրկիլէրի թօփլամագ, ձաղըլըդ էթմէք։
Ἀργυρολόγητος (ὁ, ἡ) fabbricato dal pubblico danaro. հասարակաց դրամէն շինուած. օրթա փարասընտան եափըլմըշ։
Ἀργυρολογία-ας (ἡ) percezione delle contribuzioni. բաժերը՝ հարկերը ժողվելը. վէրկիլէրի՝ աւլաճըլարը թօփլամասը։
Ἀργυρολόγος (ὁ, ἡ) collettore, percettore delle contribuzioni. հարկապահանջ, բաժերը ժողվող. վէրկիլէրի աւլաճըլարը թօփլայան, ձաղըլըմը։
Ἀργυρομιγής-έος (ὁ, ἡ) mescolato d'argento, argentato. արծաթախառն, արծաթ եղած. կիւմիւշ իլէ գարըշըգ, կիւմիւշլէնմիշ։
Ἀργυρόπους-οδος (ὁ) che ha i piedi di argento. արծըթէ ոտքերով. կիւմիւշ այագլը։
Ἀργυροπράκτις-ου (ὁ) = Ἀργυρολόγος.

᾿Αργυροπράτης - ου (ὁ) banchiere. սեղանաւոր · սարրաֆ ։

᾿Αργυροπωλέω - ῶ. Μ. ήσω. vendere in argento contante. կանխիկ դրամով ծախել · փէշին՝ նագտ-ըն աքչէ իլէ սաթմագ ։

῎Αργυρος (ὁ) (ἀργὸς λευκός) argento. 2. denaro. արծաթ · 2. ստակ · կիւմիւշ · 2. բարա, աքչէ ։

᾿Αργυρότοξος (ὁ, ἡ) chi porta un arco argenteo. արծըթէ աղեղ կրօղ · կիւմիւշ եայ թաշըյան ։

᾿Αργυροφανὴς - έος (ὁ, ἡ)
᾿Αργυροφεγγὴς - έος (ὁ, ἡ) } splendido come l'argento. արծաթի պէս փայլուն · կիւմիւշ կիպի բարլագ ։

᾿Αργυροφύλαξ - ακος (ὁ) custode dell'argento, tesoriere. արծաթապահ, գանձապետ · կիւմիւշ պէքճիսի, խազինէտար ։

᾿Αργυροχοέω - ῶ. Μ. ήσω. fonder dell' argento. արծաթ թափել · կիւմիւշ դէօքմէք ։

᾿Αργυροχόος (ὁ) argentajo. արծաթագործ · գույումճու ։

᾿Αργυρόω - ῶ. Μ. ώσω. argentare. արծաթի դարձընել՝ ընել · կիւմիւշէ չէվիրմէք՝ էթմէք ։

᾿Αργυρώδης - εος (ὁ, ἡ) che contiene dell'argento o che rassomiglia l'argento. արծաթ ունեցող, կամ արծաթի նման · կիւմիւշլիւ եախօտ կիւմիւշէ պէնզէր ։

᾿Αργύρωμα (τὸ) (κυρ. εἰς τὸ πλθ) argenteria. արծաթեղէնք, արծաթի գործիք · կիւմիւշ ավանիլըքլար ։

᾿Αργυρώνητος (ὁ, ἡ) (κυρ. σκλάβος) comprato con argento, venale. արծաթով գնուած, վաճառելի · կիւմիւշ իլէն սաթըն ալընմըշ, սաթըլըք ։

᾿Αργῶς. ἐπίῤ. oziosamente. դատարկութեամբ, անգործութեամբ · իշսիզլիք իլէ ։

῎Αρδην. ἐπίῤ. (ἀίρω) levando in aria, leggiermente. 2. intieramente, dal fondo. օդը վերցընելով, թեթեւութեամբ, երագութեամբ · 2 · գլխովին, հիմէն · հավայա գալտըրարագ, խաֆիֆլիք՝ չապուգլուգ իլէ · 2 · պիւսպիւթիւն, թէմէլինտէն ։

῎Αρδις - εως (ἡ) la punta del dardo, della freccia. նետին ծայրը · օգուն ուճու ։

῎Αρδω. Μ. ἄρσω. innaffiare, bagnare. 2. rinfrescare. 3. nutrire, far crescere. ջրել, թրջել · 2 · պաղըշտըկել · 3 · սնուցանել, մեծցնել · սուլամագ, իսլաթմագ · 2 · սէրինլէթմէք · 3 · պէսլէմէք, պէօյիւթմէք ։

᾿Αρειμανὴς - έος (ὁ, ἡ)
᾿Αρειμάνιος (ὁ, ἡ) } guerriero, bellicoso, animato d'un furore guerriero. մարտիկ, գոռ պատերազմող · ճէնկճի, պէհատըր, տիլավէր ։

᾿Αρειοπαγίτης (ὁ) Areopagita (giudice del tribunale d'Areopago.) Արիսպագացի (Արիսպագոսի դատաւոր ·) Արէօփագօ տիվանընըն չէրիաթճըսը ։

᾿Αρειοπάγος (ὁ) Areopago (tribunale celebre in Atene.) Արիսպագոս (Աթենացւոց երեւելի ատեանը ·) Արէօփագօ (Աթինալըլարըն նամտար տիվանը) ։

῎Αρειος (ὁ, ἡ) che appartiene alla guerra, marziale, bellicoso. պատերազմական, մրցական, մարտիկ · ճէնկէ տայիր, տիլավէր, պէհատըր ։

᾿Αρέσκεια - ας (ἡ) aggradimento, compiacenza. հաճոյ ըլլալը, հաճութիւն · հազզ, հօշլանմա, պէյէնմէքլիք ։

᾿Αρέσκευμα (τὸ) parole graziose, complimenti. հաճոյ խօսքեր, անուշ զրոյցներ · լաթիֆ սէօզլէր, լաթաֆէթ, թալթիֆ ։

᾿Αρεσκεύομαι. Μ. εύσομαι. procurare di compiacere. հաճելի ըլլալու ջանալ · պէյէնտիրմէյէ չալըշմագ ։

᾿Αρεσκευτικὸς - ὴ - όν. blando, placido, obbligante. հաճոյ, սիրուն, քաղցրաբարոյ · լաթիֆ, պէյէնտիրիճի, լաթաֆէթլի ։

῎Αρεσκον ἀντὶ ῎Ηρεσκον. (παρατ. τ. ᾿Αρέσκω.)

᾿Αρεσκόντως. ἐπίῤ. piacevolmente. հաճելու կերպով · պէյէնտիրիճի պիր թարզ իլէ ։

῎Αρεσκος (ὁ, ἡ) compiacente. հաճելի · խօշ ։

᾿Αρέσκω. Μ. ἀρέσω (ἄρω) piacere, cercare a piacere. հաճոյ ըլլալ, հաճոյ ըլլալու նայիլ · պէյէնտիրմէք, պէյէնտիրմէյէ չալըշմագ ։

᾿Αρεστὸς - ὴ - όν. che piace, piacevole, aggradevole. հաճելի · խօշ, հազզ օլունաճագ ։

᾿Αρεστῶς. ἐπίῤ. = ᾿Αρεσκόντως.

᾿Αρεταλόγος (ὁ) che ciarla molto della virtù. առաքինութեան վրայ շատ խօսող · ֆազիլէթ հագգընտա չօգ տէօհտէթ էտէն · (ἐν γέν) ciarlone. շատզրուց · լաֆազան ։

᾿Αρετάω - ῶ. Μ. ήσω. riuscire bene, esser felice. աղէկ ելլել, երջանիկ ըլլալ, գործքը յաջողիլ · իյի չըգմագ, էյի կէթմէք, մուվաֆագ օլմագ ։

᾿Αρετὴ - ῆς (ἡ) (ἄρω. ἀρέσκω ἢ ῎Αρης) virtù, valore. առաքինութիւն, արիութիւն · ֆազիլէթ, էտէպլիք, գահրամանլըգ ։

᾿Αρετόω - ῶ. Μ. ώσω. render virtuoso. առաքինի ընել · ֆազիլէթլի էթմէք ։

᾿Αρήγω. Μ. ήξω, (ἀρὴ ἢ ῎Αρης) soccorrere, assistere. 2. respignere, allontanare il pericolo, il male. օգնել · 2 · վտանգը՝ չարիքը հեռացընել · իմտատ էթմէք 2 · թէհլիքէյի՝ ֆէնալըգը գօվմագ, ուզագլաշթըրմագ ։

῎Αρηξις - εως. (ἡ) soccorso. օգնութիւն · իմտատ ։

῎Αρης (ὁ) Marte. 2. guerra, combattimento. Արէս (շաստուած մարտից ·) 2 · կռիւ · Մարիխ (ճէնկ ալլահը) · 2 · ճէնկ ։

᾿Αρητὴρ - ῆρος (ὁ) ᾿Ιων. prete, sacerdote. քահանայ · փափազ · (᾿Αρήτειρα (ἡ) θηλ.)

᾿Αρθμέω - ῶ. Μ. ήσω. attaccare, legare. 2. essere legato d'amicizia con qualcuno. կապել · 2 · մէկուն հետ բարեկամութեամբ կապուած ըլլալ · պաղլամագ, պաղլանմագ · 2 · պիրի իլէ տօսթլաշմագ, տօսթլուգ պաղը իլէ պաղլանմագ ։

᾿Αρθμία - ας (ἡ) καὶ ᾿Αρθμός (ὁ) amicizia, concordia. բարեկամութիւն, սերտութիւն · տօսթլուգ, պիրլիք ։

῎Αρθμιος (ὁ, ἡ) amico, concorde. բարեկամ, համակամ · տօսթ ։

᾿Αρθρικὸς - ὴ - όν. articolare. 2. attaccato d'una malattia articolare, di podagra, o chiragra. յօդուածոյ · 2 · յօդուածացաւ, ոտնացաւութենէ կամ ձեռնացաւութենէ զարնուած · մաֆսալը · 2 · նիգրիս եախօտ բէլայէթ խասթալըգընա ուղրամըշ ։

᾿Αρθρῖτις - ιδος (ἡ) malattia delle articolazioni, podagra, artritide. յօդուածա-

ցաւք. նիքրիս, այագ էքլէմլէրինտէ զուհուր էտէն խասթալըգ:

Ἄρθρον (τὸ) (ἄρω) articolazione. 2. articolo. *յօդուած*. 2. *յօդ*. մէֆսալ. 2. տուզ, քայտ, ատէթ (լուղաթլէրտէ):

Ἀρθρόω - ῶ. M. ώσω. articolare. *յօդաւորել*. պօղումլամագ, մէֆսալլամագ:

Ἀρθρώδης εος (ὁ, ἡ) muscoloso, di cui i muscoli sono forti ed apparenti. *մկանաւոր, մկանունքները, ձկնմիսերը զօրաւոր եղող ու երեւցող, ձկնմնոտ*. գասլը էթլի, ատալէլէրի էթլէրի գուվվէթլի, վէ զահիրտէ:

Ἀρία - ας (ἡ) = *Φελλόδρυς.*

Ἀρίδηλος (ὁ, ἡ) } troppo chiaro, mani-
Ἀρίζηλος (ὁ, ἡ) } festo, evidente. *խիստ յայտնի, բացայայտ*. ղայէթ աշիքեար, աչըգ. *δήλως. ἐπίῤ. ζήλως. ἐπίῤ.*

Ἀριθμέω - ῶ. M. ήσω. numerare. *համրել, թուել*. սայմագ:

Ἀρίθμημα. il numero. *համրանք*. սայը:

Ἀρίθμησις - εως (ἡ) numerazione. *համրելը*. սայմագլըգ:

Ἀριθμητική - ῆς (ἡ) aritmetica, abbaco. *թուաբանութիւն*. իլմի հիսապ:

Ἀριθμητικὸς - ὴ - όν. perito nel numerare. 2. numerale, aritmetico. *համրելը աղէկ սորված*. 2. *թուաբանական*. սայմայա ալըշըգ, էհլի հիսապ. 2. հիսապա տայիր:

Ἀριθμητικῶς. ἐπίῤ. secondo la maniera o le regole dell'abbaco. *թուաբանութեան կերպով կամ կանոնով*. իլմի հիսապ գաիտէսի ուսուլու գանունու մուաֆըգ:

Ἀριθμητὸς - ὴ - όν. numerabile. *համրելու*. սայըլըր:

Ἀριθμὸς (ὁ) (ἄρω) numero. *համրանք, թիւ*. սայը:

Ἀρισταρχέω - ῶ. ήσω. regnar ottimamente. *լաւ թագաւորել*. էյի հիւքիւմ սիւրմէք:

Ἀριστάω - ῶ. M. ήσω. pranzare. *օրհասակուան կերակուր ուտել*. էօյլէն թաամը էթմէք:

Ἀριστεία - ας (ἡ) valore, azione illustre. *ոյժ, երեւելի գործ*. գուվվէթ, էյիլիք ամէլի:

Ἀρεστεῖον (τὸ) il prezzo del valore, ricompensa d'un' azione valorosa. *բրաբիոն քաջութեան*. էյիլիքի էճրի:

Ἀριστερεύω. M. εύσω. occupare la parte sinistra, essere alla parte sinistra. *ձախ կողմը՝ ձախակողմեան ըլլալ*. սօլ թարաֆտան օլմագ:

Ἀριστερὸς - ὰ - όν. (ἄριστος κατεὐφ.) sinistro, manco. 2. infausto. *ձախ*. 2. *ձախողակ*. սօլ. 2. ուղուրսուզ, մուսիպէթլի:

Ἀριστεροστάτης - ου (ὁ) che sta nella parte sinistra. *ձախ կողմը կեցող*. սօլ թարաֆտա տուրան:

Ἀριστερόχειρ - ειρος (ὁ, ἡ) mancino. *ահեկապորձ*. սօլագ:

Ἀρίστευμα - τος (τὸ) = *Ἀριστεία.*

Ἀριστεὺς - έως (ὁ) } colui che superò
Ἀριστευτικὸς - ὴ - όν. } gli altri nel valore. *ուժի մէջ ամենքը անցած, յաղթած*. գուվվէթթէ ճիւմլէսինի ալթ էթմիշ:

Ἀριστεύω. M. εύσω. superare tutti in una cosa, in coraggio, mostrarsi valente, eccellere in qualunque cosa. *ամէն բանի մէջ՝ կորովութեան մէջ ամենքը յաղթել, զինքը ուժով ցուցնել, ամէն բանի մէջ անցնիլ*. հէր քէսի հէր շէյտէ՝ ճէսարէթտէ էնտէ, քէնտիսին գուվվէթլի կէօսթէրմէք, հէր շէյտէ իլէրի օլմագ:

Ἀριστίζω. M. ίσω. dare a pranzare, trattare. *օրհասակուան կերակուր տալ, հրամցընել*. էօյլէն թէմէյի վէրմէք, իքրամ էթմէք:

Ἀριστόβιος (ὁ, ἡ) chi mena una vita eccellente, virtuosa. *լաւ ու առաքինի կեանք մը անցընող*. ալա՝ ֆազիլէթլի պիր էօմիւր կէչիրէն:

Ἀριστογένεθλος (ὁ, ἡ) } (κυρ. χῶρος) (pae-
Ἀριστόγενος (ὁ, ἡ) } se) fertile di uomini eccellenti, illustri. *երեւելի մարդեր բերող (երկիր)*. նամտար ատէմլէր հասըլ էտէն (թօփրագ):

Ἀριστόγονος (ὁ, ἡ) nato da genitori ottimi, illustri. *բարի ու երեւելի ծնողքէ ծնած*. էյի վէ նամտար աթատան տօղմուշ:

Ἀριστοκράτεια - ας (ἡ) aristocrazia, governo aristocratico, cioè governo, in cui il supremo potere è nelle mani d'un certo numero di persone considerabili. *ազնուապետութիւն*. ճիւմհուր:

Ἀριστοκρατέομαι - οῦμαι. M. ήσομαι. viver sotto un governo aristocratico. *ազնուապետական իշխանութեան տակ ապրիլ*. րէճալէ տայիր պիր տէվլէթ ալթընտա եաշամագ:

Ἀριστοκρατία - ας (ἡ) = *Ἀριστοκράτεια.*

Ἀριστοκρατικὸς - ὴ - όν. aristocratico. *ազնուապետական*. րէճալէ թայի:

Ἀριστοκρατικῶς. ἐπίῤ. aristocraticamente, come conviene al sistema aristocratico. *ազնուապետութեան պատկանած կերպով*. րէճալէ թայի՝ տէօվլէթէ մունասիպ թարզ իլէ:

Ἀριστολογία - ας (ἡ) aristologia (erba). *սղանկն (խոտ մըն է)*. արիսթօլօքիէ, զէրավէնտ:

Ἀριστόμαχος (ὁ, ἡ) eccellente, celebre guerriero. *երեւելի պատերազմող, մարտիկ*. նամտար՝ պահատըր ճէնկճի:

Ἄριστον (τὸ) pranzo. *կէսօրուան կերակուր*. էօյլէն թաամը:

Ἀριστοποιέω - ῶ. M. ήσω. preparare il pranzo o la cena. *օրհասակուան կամ իրիկուան կերակուր պատրաստել*. էօյլէն եա ագշամ թաամը հազըրլամագ. (μσ. ομαι-οῦμαι.) desinare, pranzare. *իրիկուան կամ օրհասակուան կերակուր ուտել*. ագշամ եախօտ էօյլէն թաամը էթմէք:

Ἀριστοπραγέω - ῶ. M. ήσω. = *Ἀριστεύω.*

Ἄριστος - η - ον. (ἄρω ἢ ἀρέσκω ἀρετὴ ἢ ἄρης.) ottimo, prestantissimo, eccellente. *ամենալաւ, խիստ ազնիւ*. փէք ալա, փէք մէշհուր:

Ἀριστοτέχνης - ου (ὁ) il miglior artefice. *ամենէն լաւ արհեստաւորը*. էն ալա սանաթքեար:

Ἀριστότοκος (ὁ, ἡ) nato da genitori illustri. *երեւելի ծնողքէ ծնած*. նամտար աթատան տօղմուշ:

Ἀριστοτόκος (ὁ, ἡ) che partorisce degli uomini illustri *երեւելի մարդեր ծնցնող*. նամտար քիշիլէր տօղուրան:

Ἀριστόχειρ-ειρος (ὁ, ἡ) formidabile per la forza del suo braccio. թեւին ուժին համար ահեղ. գօլունուն գուվվէթինէ հադդըն էօրթիւ։

Ἄρκειον (τὸ) bardana (specie di pianta.) բժշկական խոտ մըն է. տօպուրմըրտի օթու։

Ἀρκετὸς -ὴ -όν. bastante, sufficiente. բաւական. քեաֆի, եէթիշիր։

Ἀρκετῶς. ἐπίῤ. sufficientemente. Հերիք, բաւականաբար. քեաֆի, միքտարը։

Ἀρκευθὶς -ίδος (ἡ) ginepra. պտուղ գիհւոյ. արտըճ ադաճըն մէյվէսի։

Ἄρκευθος (ὁ) ginepro. գի. արտըճ ադաճը։

Ἀρκέω-ῶ. M. έσω, (συγγ. τ. ἀρήγω καὶ ἀλκέω) bastare, essere sufficente. 2. allontanare, scacciare, spingere. 3. giovare, soccorrere, ajutare. բաւել, հերիք ըլլալ. 2. հեռացընել, վըռընտել, հրել. 3. օգնել. եէթիշմէք, քեաֆի օլմագ. 2. եըրագլաշթըրմագ, գօվմագ, իթմէք. 3. եարտըմ էթմէք, եարտամագ։

Ἄρκιος -α ἢ ος -ον. utile, sufficiente, capace. օգտաւոր, վաւեր, շահաւոր, բաւական, ընդունակ. ֆայտէլի, եէթիշիր, գաապիլիէթլի, եարար։

Ἄρκος -ου (ὁ, ἡ) ἀντὶ Ἄρκτος.

Ἀρκούντως. ἐπίῤ. sufficientemente, abbastanza. բաւականաբար. քիֆայէթ միքտարը, եէթիշէճէք գատար։

Ἀρκτεύω. M. εύσω. consacrare delle vergini a Diana prima del loro matrimonio. (Questa cerimonia si praticava in Atene in riparazione dell' offesa, che si aveva commessa verso la Dea uccidendo un' orsa che a lei era consacrata, queste vergini erano chiamate Arcti). Անահիտ բռուած չաստուածուհիին՝ չկարգած աղջիկներ ընծայել։ (Այս սովորութիւնը Աթենացիք կըկատարէին չաստուածուհիին նուիրած մատակ արջ մը մեռցընելով ըրած յանցանքներուն հատուցմանը համար, այս կոյսերն ալ Արքթի կըկանչուէին, որ մատակ արջք ըսել է, մեռած մատակ արջին անուանը համար։) Անահիտ տէնիլէն տիշի պութ Իլահէ գըզլարը թագտիմ էթմէք։ (Պու ատէթի Աթինալըլար օլ Իլահէ իչին գըզլարը տիշի այըյը էօլտիւրմէքլէ իթտիքլէրի գապահաթըն ճէզասընը էօտէմէք իչին իճրա էտէրլէր իտի, պու գըզլարըն տախը Արքթի իտի տէնիլիրլէրտի, տէմէք տիր տիշի այըլար, էօլէն տիշի այընըն ատընա պինաէն)։

Ἀρκτῆ (ἡ) la pelle dell' orsa. արջի մորթ. այը տէրիսի։

Ἀρκτικὸς -ὴ -όν. settentrionale, artico. արջային, հիւսիսային. շիմալի. 2. (γραμμ.) che sta nel principio della parola. (γράμμα) (lettera) da cui comincia la parola. 2. բառին գլուխը եղող. (γράμμα) բառին սկիզբը գտնուող (գիր). 2. լուղաթըն պաշլանկըճընտա օլան (γράμμα) գիր լուղաթըն պաշլանկըճընտա օլան (հարֆ)։

Ἄρκτος (ἡ) orsa. 2. orsa minore o maggiore (costellazione verso il polo settentrionale). 3. il settentrione. արջ մատակ 2. արջ մեծ, սայլ կամ արջ փոքր, (դէպ ի արջային բեւեռը համաստեղութիւն). 3. հիւսիսակողմն. տիշի այը. 2. պիւյիւք եէտիքէն եըլտըզը, քիւչիւք եէտիքէն եըլտըզ (գութուպ շիմալիյէ տօղրու ապ-տէր). 3. շիմալ։

Ἀρκτοῦρος (ὁ) stella brillante che sta alla coda dell' orsa maggiore. սայլին պոչը փայլող աստղ մըն է. պիւյիւք եէտիքէնըն գույրուղունտա փարլայան պիր եըլտըզ տըր։

Ἀρκτοφύλαξ -ακος (ὁ) guardiano dell' orsa (costellazione) Boote. արջապան (համաստեղութիւն մըն է). գութպի շիմալ տէնիլէն օթուզ իւչ եըլտըզտան պիւյիւք պիր տիւրլիւ պիր քիւմէ։

Ἀρκτύλος (ὁ) il piccolo dell' orsa. արջի ձագ. այը եավրուսու, այը եաւրուսու։

Ἀρκτῷος -α -ον. = Ἀρκτικός.

Ἅρμα (τὸ) (αἴρω) carro. կառք. արապա։

Ἁρμαλιὰ -ᾶς (ἡ) cibo, alimento, viveri. կերակուր, սնունդ, պարէնս. եէյէճէք իչէճէք, գութ։

Ἁρμάμαξα (ἡ) caretta. կառք. գօչու։

Ἁρμάτει (τι) ος -α -ον. di carro, fatto in forma di carro. կառքի պատկանած, կառքի ձեւով շինուած. արապա պիչիմինտէ, արապայա մէթալլիք։

Ἁρματεύω. M. εύσω, = Ἁρματηλατέω.

Ἁρματηγὸς (ὁ, ἡ) che conduce il carro, conduttor di carro. կառավար. արապայը սիւրէն, արապաճը։

Ἁρματηλατέω -ῶ. M. ήσω. menare il carro. կառք վարել. արապայը սիւրմէք։

Ἁρματηλάτης -ου (ὁ) carrozziere, cocchiere. կառավար. արապաճը։

Ἁρμάτιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Ἅρμα.

Ἁρματοδρομέω -ῶ. M. ήσω, correre a carrozza. կառքով վազել. արապա իլէ գօշմագ։

Ἁρματοδρομία -ας (ἡ) corso de' carri. կառքերուն վազքը. արապա գօշուսու։

Ἁρματοδρόμος (ὁ, ἡ) che corre a carrozza. կառքով վազող. արապա իլէ գօշան։

Ἁρματόεις -εσσα, εν, = Ἁρμάτειος.

Ἁρματόκτυπος (ὁ, ἡ) (rumore, strepito) di carri. (շառաչիւն) կառաց. արապա (գըթըրտըսը)։

Ἁρματομαχέω -ῶ. M. ήσω. combatter sopra un carro. կառքի վրայ կռուիլ. արապատան տէօյիւշմէք։

Ἁρματοπηγέω -(ποιέω) -ῶ. M. ήσω. fabbricar de' carri. կառք շինել. արապա եափմագ։

Ἁρματοπηγὸς (ποιὸς) -οῦ (ὁ) fabbricatore de' carri. կառք շինող. արապա եափան, արապաճը։

Ἁρματοτροφέω -ῶ. M. ήσω. alimentare i cavalli di carrozza. կառքին ձիերը կերակրել՝ պահել. արապա աթլարընը պէսլէմէք։

Ἁρματοτροχία -ας (ἡ) orbita, rotaja, striscia. կառքին անիւներուն թողած հետքը, նշանը. արապա թէքէրլէկլէրինին իզի։

Ἁρμενίζω. M. ίσω. navigare, veleggiare. նաւել, առագաստել. եէլքէնի աչըգ գիթմէք։

Ἄρμενον (τὸ) strumento d'un' operajo. արհեստաւորի գործիք. իշի ալաթլարը. (πληθ.) Ἄρμενα (τὰ) le vele colle sarti della nave. նաւին չուաններովը առագաստները. գէմինին իփլէրի իլէ եէլքէնլէրի։

Ἅρμενος-η-ον. attaccato, conveniente, adattato. կպած, յարմարած, վայելած. մէնասէպեթլի, ույկուն։

Ἁρμὴ-ῆς (ἡ) Ἰων. (ἄρω) la struttura del corpo umano. մարդուն մարմնոյն կազմուածը. ինսան վիւճուտունուն եափըլըշը. = Ἁρμογή.

Ἁρμηλατέω-ῶ. Μ. ήσω, ἀντὶ Ἁρματηλατέω.

Ἁρμηλάτης-ου (ὁ) ἀντὶ Ἁρματηλάτης.

Ἁρμογὴ-ῆς (ἡ) = Συναρμογή.

Ἁρμόδιος-α-όν. (ἁρμόζω) atto, congruo conveniente, adattato, competente. յարմար, պատշաճ, վայելուչ, սեփհական, պատեհ. մինասէպեթլի, ույկուն, մախսուս, եափըշըգլը։

Ἁρμοδίως } ἐπίῤ. } convenevolmente, conformemente. յարմար պատշաճ ըլլալով. մինասէպեթ իլէ։
Ἁρμοζόντως

Ἁρμόζω. Μ. ώσω, (ἁρμὸς) adattare, accordare, combinare, aggiustare. յարմարցնել, վայլեցնել, կարգադրել. ույտուրմագ, եափըշդըրմագ, նիզամլամագ. (ἀμετ.) combinarsi, convenire. յարմարիլ, վայլել. ույմագ, եափըշմագ, մինասէպեթ օլմագ։

Ἁρμολογέω-ῶ. Μ. ήσω. comporre, combinare, unire le parti. յօրինել, միկմէկու կապել, կապակցել. ույդուրմագ, պաղլամագ, պիրպիրինէ եափըշդըրմագ։

Ἁμολόγος (ὁ, ἡ) colui che unisce, compone. տեղին յարմարցընօղ, կապօղ, կապակցօղ. ույդուրան, պաղլայան, պիրպիրինէ եափըշդըրան։

Ἁρμονία-ας (ἡ) armonia. 2. accordo. ներդաշնակութիւն. 2. միաբանութիւն. ահէնկ. 2. պիրլիքլիք։

Ἁρμονικὸς-ὴ-όν. armonioso, armonico. ներդաշնաւոր. ահէնկլի։

Ἁρμόνιος (ὁ, ἡ) = Ἁρμόδιος.

Ἁρμονιώδης-εος (ὁ, ἡ) con cui si può accordare, combinare. յարմարցնելու, վայլելու. մինասէպեթ ալըր, ույար։

Ἁρμονίως. ἐπίῤ. armoniosamente. ներդաշնակութեամբ. ահէնկ իլէ։

Ἁρμὸς (ὁ) (ἄρω) giunture, articolazione. 2. composizione, combinazione. յօդուած. 2. յարմարութիւն, շարադրութիւն. օյնագ, պօղում, ալ եէրի. 2. թերթիպաթ, մինասէպեթլիք, եափըշըգլըգ։

Ἁρμοσία-ας (ἡ) ἀντὶ
Ἅρμοσις-εως (ἡ) convenienza, combinazione, unione. յարմարութիւն, պատշաճաւորութիւն, միութիւն. ույկունլուգ, մինասէպեթլիք, պիրլիք։

Ἁρμοστὴρ (ὁ) } moderatore, concilia-
Ἁρμοστὴς-οῦ (ὁ) } tore, direttore, governatore, luogotenente. ուղղիչ, վարիչ, կարգադրիչ, տեղակալ. մուտիրրիր, մութեսարրըֆ, վէքիլ. (ἐκκλ.) vescovo. եպիսկոպոս. փիսքօփօս։

Ἁρμοστὸς-ὴ-όν. conveniente. յարմար, պատշաճ. ույկուն, մինասէպեթլի։

Ἁρμόττω. Μ. όσω. Ἀττ. ἀντὶ Ἁρμόζω.

Ἀρνακὶς-ίδος (ἡ) } la pelle dell' agnello.
Ἀρνέα-ας (ἡ) } գառին մորթը. գուզու տէրիսի.

Ἀρνεῖον (τὸ) luogo, ove si vende la carne d'agnello, macello. գառի միս ծախուելու տեղ. գուզու էթի սաթըլան եէր, գասսապ թիւքեանը։

Ἄρνειος-α-ον. di agnello. գառի. գուզույա մախսուս։

Ἀρνέομαι. Μ. ήσομαι. (ἀ, αἴρω ἢ ἀρνεύω) negare, ricusare. ուրանալ, բացասել, ինքեար էթմէք, եօք տէմէք։

Ἀρνευτὴρ (ὁ) palombaro, marangone. սուզակ. տալկըճ։

Ἀρνευτὴς-οῦ (ὁ) = Ἀρνευτήρ. 2. specie di pesce. կերպ մը ձուկ է. պիր նէվ պալըգ տըր։

Ἀρνεύω. Μ. εύσω. saltare colla testa sotto, cadere, tuffarsi nell' acqua. ջրի մէջ գլխիվար ցատկել. աշաղը պաշը տալմագ։

Ἀρνησίθεος (ὁ, ἡ) Ateo, che non riconosce Iddio. անաստուած, զԱստուած ուրացօղ. մուլհիտ, նէ խուտա, Ալլահը ինքեար էտէն։

Ἀρνήσιμος (ὁ, ἡ) da negarsi. ուրանալու. ինքեար էտիլէճէք։

Ἄρνησις-εως (ἡ) ricusa, negazione. ուրանալը, բացասութիւն. ինքեար։

Ἀρνητικὸς-ὴ-όν. negativo. բացասական. ինքեար էտիճի, եօք տէյիճի։

Ἀρνητικῶς. ἐπίῤ. negativamente. բացասելով. ինքեար էտէրէք։

Ἀρνίον (τὸ) ὑποκορ. τ. Ἀρήν. piccolo agnello. պզտիկ գառ. քիւչիւք գուզու, գուզուճուգ։

Ἀρνὸς-οῦ (ὁ) agnello. գառ. գուզու։

Ἀρνοφάγος (ὁ, ἡ) che vive di carne d'agnello. գառի միով կերակրուօղ. գուզու էթի իլէ պէսլէնէն։

Ἄρνυμαι (χ. Μ.) prendere. 2. ottenere, acquistare. 3. cercare ad ottenere. 4. ricevere per ricompensa, per solario. առնել. 2. ստանալ, վաստըկիլ. 3. վաստըկելու աշխատիլ. 4. վարձքի տեղ առնել. ալմագ. 2. էտինմէք, գազանմագ. 3. էտինմէյէ պագմագ՝ չալըշմագ. 4. էճր եէրինէ ալմագ։

Ἀρνὼν-ῶνος (ὁ) pecorile. փարախ (գառի). գուզու ահըրը։

Ἀρόσιμος-η ἢ ος-ον. (ἀρόω) (κυρ. τόπος) coltivo, fertile, fecondo. մշակելի, պտղաբեր. չիֆթի սիւրիւլիւր, հասըլլը։

Ἄροσις-εως (ἡ) (ἀρόω) arazione. 2. agricoltura. հերկելը, արօրադրութիւն. 2. երկրագործութիւն, մշակութիւն. չիֆթ սիւրմէք. 2. չիֆթչիլիք, էքինճիլիք։

Ἀροτὴρ-ῆρος (ὁ) } aratore, agricoltore,
Ἀρότης-ου (ὁ) } lavoratore della terra, bifolco. արօրադիր, երկրագործ, մշակ. չիֆթչի, էքինճի։

Ἄροτος (ὁ) = Ἄροσις.

Ἀροτός (ὁ) la stagione di lavorar la terra. երկիրը գործելու եղանակ. թօփրագը իշլէյէճէք էվան։

Ἀροτὸς-ὴ-όν. coltivo. մշակելի. չիֆթ սիւրիւլիւր։

Ἀροτραῖος-α-ον. che ha rapporto all' aratro. 2. agreste, campestre. արօրական. 2. երկրագործութեան պատկանած, յարմար. սապանա մինասիպ. 2. քէօյլիւյէ՝ չիֆթչիյէ մախսուս։

Ἀροτρεὺς - έως (ὁ) } = Ἀροτήρ.
Ἀροτρευτὴρ - ῆρος (ὁ) }

Ἀροτρεύω. Μ. εύσω. = Ἀροτριάω.

Ἀροτρητὴς - οῦ (ὁ) = Ἀροτήρ. 2. = Ἄροτρον.

Ἀροτριάω - ῶ. Μ. άσω. arare, lavorar la terra. Հերկել, երկիր գործել ·

Ἀρότριος (ὁ, ἡ) = Ἀροσίμος καὶ Ἀροτριαῖος.

Ἄροτρον (τὸ) (ἀρόω) aratro. արօր ·

Ἀροτροφορέω - ῶ. Μ. ήσω. tirar l'aratro. արօրը քաշել ·

Ἄρουρα - ας (ἡ) (ἀρόω) terra lavorata. 2. campo. Հերկուած տեղ · 2. արտ ·

Ἀρουραῖος - α - ον. rurale, campestre. գիւղական, մշակական ·

Ἀρούριον (τὸ) ὑποκορ. τ. Ἄρουρα.

Ἀρόω - ῶ. Μ. ἀρόσω, = Ἀροτριάω.

Ἁρπάγδην. ἐπίῤ. con rapacità. 2. con precipitazione. յափշտակութեամբ · 2. Հապճեպով, խուճապաւ ·

Ἁρπαγεὺς - έως (ὁ) = Ἅρπαξ.

Ἁρπαγὴ - ῆς (ἡ) rapina. յափշտակութիւն ·

Ἁρπάγη (ἡ) rampicone. երկաթէ մեծ ճանկ ·

Ἅρπαγμα (τὸ) cosa rapita, preda, bottino. յափշտակուած բան, յափշտակութիւն, կողոպուտ, թալլելու բան ·

Ἁρπαγμὸς (ὁ) = Ἁρπαγὴ καὶ Ἅρπαγμα.

Ἁρπάζω. Μ. άσω, (ἅρπη) rapire. յափշտակել ·

Ἁρπάκτειρα - ας (ἡ) θηλ. τοῦ

Ἁρπακτὴρ - ῆρος (ὁ) ἀντὶ

Ἁρπακτὴς - οῦ (ὁ) rapace. յափշտակող · ἢ = τῷ

Ἁρπακτικὸς - ὴ - όν. perito a rapire, rapace. յափշտակելու սովոր, յափշտակող ·

Ἁρπακτικῶς. ἐπίῤ. = Ἁρπάγδην.

Ἁρπακτὸς - ὴ - όν. rapito. յափշտակուած ·

Ἁρπακτὺς - ύος (ὁ) Ἰων. ἀντὶ Ἁρπαγή.

Ἁρπαλέος - α - ον. che si rapisce. 2. desiderabile, bramabile. յափշտակելու · 2. անձկալի, ցանկալի ·

Ἁρπαλέως. ἐπίῤ. con rapina. յափշտակելով ·

Ἅρπαξ - αγος (ὁ, ἡ) rapace, rapitore. յափշտակող ·

Ἅρπασμα (τὸ) = Ἅρπαγμα.

Ἁρπαστικὸς - ὴ - όν. = Ἁρπακτικός.

Ἁρπαστὸς - ὴ - όν. = Ἁρπακτός.

Ἀρπεδὴς - έος (ὁ, ἡ) piano, livellato, appianato. Հարթ ·

Ἀρπεδίζω. Μ. ίσω. appianare, livellare. Հարթել, մէկ ընել ·

Ἀρπεδόεις - εσσα - ον. = Ἀρπεδής.

Ἁρπεδόνη (ἡ) corda, fune. 2. filo. 3. laccio. չուան · 2. թել · 3. վարմ, լար ·

Ἅρπη - ης (ἡ) (ἐν γέν) falce. 2. specie di nibbio. 3. costellazione alla parte destra del Perseo. մանգաղ · 2. ագռաւ մը ցեղ · 3. Պերսէոսին աջ կողմը Համաստեղութիւն մըն է ·

Ἄῤῥαβδος (ὁ, ἡ) che non ha bastone, verga. ցուպ չունեցող ·

2. = τῷ

Ἀῤῥάβδωτος (ὁ, ἡ) che non è scanalato, vergato. խողովակաձեւ գաւազանաւոր չեղող ·

Ἀῤῥαβὼν - ῶνος (ὁ) capparra, pegno. առհաւատչեայ, գրաւ · ·

Ἀῤῥαβωνίζω. Μ. ίσω. confermare con caparra, caparrare, promettere in matrimonio. գրաւ տալ, ամուսնութեան խօսք տալ, նշանել ·

Ἄῤῥαντος (ὁ, ἡ) non bagnato, non inaffiato. չթրջուած, չջրուած ·

Ἄῤῥαφος (ὁ, ἡ) non cucito. չկարուած ·

Ἄῤῥεν. οὐδ. τ. Ἄῤῥην.

Ἀῤῥενικὸς - ὴ - όν. Ἀττ. ἀντὶ Ἀρσενικός.

Ἀῤῥενογενὴς - έος (ὁ, ἡ) di genere maschio. արական սերէ եղող ·

Ἀῤῥενογονία - ας (ἡ) generazione de' figli maschj. մանչ զաւակներուն սերիլը ·

Ἀῤῥενογόνος (ὁ, ἡ) che genera de' figli maschj. մանչ զաւակ ծնցնող ·

Ἀῤῥενόπαις - αιδος (ὁ, ἡ) genitore di figli maschj. մանչ զաւկի ծնօղ ·

Ἀῤῥενοτοκέω - ῶ. Μ. ήσω. partorire de' figli maschj. մանչ զաւակ ծնցնել ·

Ἀῤῥενοτόκος (ὁ, ἡ) che partorisce de' figli maschj. մանչ զաւակ ծնցնող ·

Ἀῤῥενόω - ῶ. Μ. ώσω. render maschio. 2. render robusto, fortificare. արու ընել · 2. ուժովցնել · 3. Ἀνδρίζω.

Ἀῤῥενώδης - εος (ὁ, ἡ) virile. արական ·

Ἀῤῥενωδῶς. ἐπίῤ. virilmente. արուի պես ·

Ἀῤῥενωπὸς - ὴ ἢ ος - ον. di faccia virile. արուի դէմք ունեցող ·

Ἄῤῥηκτος (ὁ, ἡ) infrangibile. չկոտրուելու ·

Ἀῤῥήμων - ονος (ὁ, ἡ) taciturno, silenzioso. լուռ ·

Ἄῤῥην - ενος καὶ Ἄῤῥεν - ενος (τὸ) Ἀττ. ἀντὶ Ἄρσην, Ἀρσενικός.

Ἀῤῥησία - ας (ἡ) καὶ Ἀῤῥημοσύνη (ἡ) silenzio. լռութիւն ·

Ἄῤῥητος (ὁ, ἡ) indicibile, ineffabile. չըսուելու, անճառ ·

Ἀῤῥήτως. ἐπίῤ. indicibilmente, ineffabilmente. չբացատրելու անճառ ըլլալով. անսօյլենիլմէզ վէջհ օլտուգտա օլարագ ։

Ἀῤῥηφόρος (ἡ) (ἄῤῥητον ἢ Ἔρση, φέρω) vergine chi portava le cose sacre, e secrete nelle feste delle divinità de' pagani. կռապաշտներուն չաստուածներուն տօնի օրերը սուրբ ու գաղտնի բաները կրող կոյս. փութբէրէսթլէրին պայրամլարընտա մուգատտէս վէ կիզլի շէյլէրի կէօթիւրէն գըզ ։

Ἄῤῥιζος (ὁ, ἡ) senza radice. արմատ չունեցող. քէօքսիւզ ։

Ἀῤῥίζωτος (ὁ, ἡ) che non è radicato. արմատ չձգած. քէօք սալմամըշ ։

Ἄῤῥιν-ινος (ὁ, ἡ) chi non ha naso. 2. privo dell' odorato. քիթ չունեցող. 2. հոտոտելիք չունեցող. պուրունսուզ. 2. գօխու ալմազ ։

Ἄῤῥιχος (ὁ καὶ Ἀττ. ἡ) cofano, cesta. սապատ, կողով. սէփէթ, քիւֆէ ։

Ἀῤῥυθμέω-ῶ. Μ. ήσω. mancare di ritmo, di cadenza, di numero. 2. essere discordante. ոտքը պակսիլ, կարճ գալ. 2. անհամաձայն ըլլալ. վէզնի էքսիկ օլմագ. 2. ուսուլ տուշմամագ ։

Ἀῤῥυθμία-ας (ἡ) mancanza di ritmo, di cadenza. 2. dissonanza. ոտքը պակսիլը, կարճ գալը. 2. անհամաձայնութիւն. վէզնի էքսիկլիկ. 2. ուսուլսըզլըք ։

Ἄῤῥυθμος (ὁ, ἡ) privo di ritmo, di ordine. ոտքը պակաս, թիւը կատարեալ չեղող. վէզնի էքսիկ, ուսուլսուզ ։

Ἀῤῥύθμως. ἐπίῤ. senza ritmo, senza ordine. առանց չափաբերութեան, կարճ ըլլալով, ոտքը պակաս գալով. վէզնի էքսիկ օլարագ ։

Ἀῤῥύπαρος καὶ Ἄῤῥυπος (ὁ, ἡ) che non è sporco, sucido. 2. netto, pulito. աղտեղի զազիր չեղող. 2. մաքուր. քիրլի օլմայան. 2. թէմիզ, փաք ։

Ἄῤῥυπτος (ὁ, ἡ) (ἀ, ῥύπτω) = Ἄπλυστος.

Ἀῤῥυτίδωτος (ὁ, ἡ) non increspato, che non ha delle crespe. կնճիռ չունեցող. պուրուշուգ օլմայան ։

Ἀῤῥωστέω-ῶ. Μ. ήσω. esser malato. 2. mancar di forza, di vigore. հիւանդ ըլլալ. 2. անուժ ըլլալ, ուժ չունենալ. խասթա օլմագ. 2. գուվվէթսիզ, գուվվէթսիզ գուվվէթսիզ օլմագ ։

Ἀῤῥώστημα (τὸ) malattia, languore. հիւանդութիւն, թուլութիւն. խասթալըք, զայիֆլիք ։

Ἀῤῥωστία-ας (ἡ) malattia, infermità. հիւանդ ըլլալը, հիւանդութիւն. խասթա օլմագ, խասթալըք ։

Ἄῤῥωστος (ὁ, ἡ) (ἀ, ῥώννυμαι) malato, infermo. հիւանդ. խասթա ։

Ἀῤῥώστως. ἐπίῤ. languidamente, senza forza, in uno stato di debolezza, di malattia. հիւանդ ըլլալով, թուլութենով. խասթա օլարագ, զայիֆլիք իլէ ։

Ἄρς (ἄχρ. ὀνομ. τ. γεν. Ἀρνὸς) agnello. գառնուկ. գուզու ։

Ἀρσενικὸς-ἡ-όν. maschio, mascolino. արական. էրքէկ ճինսի. (οὐδ.) Ἀρσενικὸν (τὸ) arsenico. մկնդեղ. սըչան օթու ։

Ἀρσενικῶς. ἐπίῤ. da maschio, da mascolino. արական ըլլալով. էրքէկ օլարագ ։

Ἀρσενογενὴς, Ἀρσενογονία-ας (ἡ), Ἀῤῥενογενὴς κ. τ. λ.

Ἄρσην-ενος (ὁ, ἡ) } = Ἄῤῥην.
Ἄρσεν-ενος (ὁ, ἡ) }

Ἄρσις-εως (ἡ) (αἴρω) elevazione. 2. peso. 3. tributo, imposto. 4. l'azione di levare, di toglier di mezzo. վեր վերցնելը. 2. ծանրութիւն, բեռ. 3. հարկ, բաժ. 4. մէջ տեղէն վերցնելը. եօքարը գալտըրմա. 2. աղըրլըք, եիւք. 3. վէրկի, պաճ. 4. օրթատան գալտըրմագ ։

Ἄρταμος (ὁ) (ἀρ, τέμνω) macellajo, cuoco, cuciniere. 2. uccisore. մսագործ. խոհարար. 2. սպաննող. գասսապ, աշճը. 2. էօլտիւրիճի ։

Ἀρτάνη (ἡ) corda, cordone, la corda sulla quale si sospende. կախելու չուան. ասմագ իփ ։

Ἀρτάω-ῶ. Μ. ήσω. sospendere. կախել. ասմագ ։

Ἀρτεμέω-ῶ. Μ. ήσω. esser sano. ողջ ըլլալ. սաղ օլմագ ։

Ἀρτεμὴς-έος (ὁ) (ἄρω, ἄρτιος) intatto, salvo, integro, sano. անշօշափ, անվնաս, ողջ եւ առողջ, դօգունուլմամըշ, սալիմ, սաղ, էսէն ։

Ἀρτεμισία (ἡ) Artemisia (pianta). բոյսի կամ խոտ մըն է. մի օթ ։

Ἀρτέμων-ονος (ὁ) (ἀρτάω) artimone. նաւին մեծ առագաստը. կէմինին պէօյիւք եէլքէնի ։

Ἄρτημα (τὸ) tutto ciò che pende. 2. orecchino. 3. ornamento del collo. 4. cordone della borsa. 5. appendice, addizione. կախուած բան. 2. օղ. 3. վզի զարդ. 4. քսակի երիզ, ժապաւէն. 5. յաւելուած. ասըլը նէսնէ. 2. քիւփէ. 3. գէրտան. 4. քէսէնին գայթանը. 5. ղեյլէ էքլեմա ։

Ἀρτηρία-ας (ἡ) (ἄρω) ἐν γέν. arteria. շնչափող. լամ տամար ։

Ἀρτηριοτομέω-ῶ. Μ. ήσω. aprire le arterie. շնչափողները բանալ. լամ տամարլարը աչմագ ։

Ἀρτητὸς-ὴ-όν. sospeso. 2. ammirabile. կախ. 2. զարմանալի. ասըլը. 2. շաշըլաճագ ։

Ἄρτι. ἐπίῤ. (αἴρω ἢ ἄρω) ora, testè, poco fà, recentemente. արդ եւս, արդի եւս, նոր, հիմայ, հիմիկ. շիմտի, հէնիւզ, եէնի, ազ էվվէլ ։

Ἀρτιβαφὴς-έος (ὁ, ἡ) tinto di fresco. նոր ներկուած. հէնիւզ պօյանմըշ ։

Ἀρτιβλαστὴς-έος (ὁ, ἡ) } germogliato di
Ἀρτίβλαστος (ὁ, ἡ) } recente. նորաբողբոջ, նոր ծլած. հէնիւզ ֆիլիզլէնմիշ ։

Ἀρτίγαμος (ὁ, ἡ) maritato di recente. նոր կարգուած. եէնի էվլէնմիշ ։

Ἀρτιγένειος (ὁ, ἡ) che cominciò recentemente ad avere della barba. մօրուքը բուսնելու սկսած. հէնիւզ սագալը պըթմիշ ։

Ἀρτιγενής-έος (ὁ, ἡ) } testè nato. նոր ծնած
Ἀρτιγέννητος (ὁ, ἡ) } եղած. հէնիւզ դօղմուշ ։

Ἀρτιγραφὴς-έος (ὁ, ἡ) scritto di fresco. նոր գրուած. հէնիւզ եազըլմըշ ։

Ἀρτιδίδακτος (ὁ, ἡ) (ἀνθρ.) istruito di recente. նորավկրթ. հէնուզ էօյրէնմիշ։

Ἀρτίδιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Ἄρτος. piccolo pane, un pezzo o un boccone di pane. պզտիկ հաց, հացի կտոր կամ պատառ. էքմէքճիք, էքմէք փարչասը էօքմէ պիր լոքմա էքմէք։

Ἀρτίδομος (ὁ, ἡ) fabbricato di fresco. նոր շինուած. հէնուզ՝ եենի եափըլմըշ։

Ἀρτιζυγία -ας (ἡ) unione, congiungimento recente. նոր խառնումն՝ զուգաւորութիւն. եենի պիրլէշմէքլիք՝ նիքեահլանմագլըք։

Ἀρτίζω. Μ. ισω. comporre, preparare, ordinare, aggiustare. 2. compiere, effettuare. յօրինել, պատրաստել, կարգել, շտկել. 2. կատարել, գլուխ հանել. եափմագ, հազըրլամագ, դիւզմէք էթմէք, ուղրայա գօյմագ. 2. պիթիրմէք՝ իճրա էթմէք։

Ἀρτιθαλής -έος (ὁ, ἡ) che poco fa cominciò a verdeggiare, a fiorire. նոր կանաչնալու՝ ծաղկելու սկսող. եենի եէշիլլէնմիշէ՝ եէշէրմէ չիչէքլէնմիշէ պաշլայան։

Ἀρτιθανής -έος (ὁ, ἡ) morto di fresco. նոր մեռած. հէնուզ էօլմիւշ՝ վէֆաթ էթմիշ։

Ἀρτιλόγος (ὁ, ἡ) chi parla esattamente, precisamente, chiaramente. յստակ բաց խօսող, շփոտող. աչըգ սէօյլէյէն, ըսուլէթլէրի էէմիշէն. էյի թէլէֆֆուզ էտէն։

Ἀρτιλόγως. ἐπίρ. con termini chiari e precisi. շփոտելով, յստակ խօսելով. աչըգ սէօյլէյէրէք, ըսուլէթլէրի էէմիշէրէք, էյի թէլէֆֆուզ էտէրէք։

Ἀρτιμελής -έος (ὁ, ἡ) ben conformato, ben costituito. 2. che non ha alcun diffetto corporale. աղէկ շինուած՝ կազմուած. 2. մարմնոյ կազմութեան մէջ պակաս մը չունեցող. էյի եափըլմըշ, դիւզկիւն. 2. վիւճուտճէ էքսիքլիկի օլմայան։

Ἄρτιος (ὁ, ἡ) (ἄρτι) integro, sano, intiero, perfetto. 2. proprio, convenientе. կատարեալ, ողջ. 2. յատուկ, յարմար. թիւմ, սաղ. 2. մախսուս, եագըշըր։

Ἀρτιότης (ἡ) integrità. կատարեալ ողջ ըլլալը. սաղլըք, պիթիմլիք։

Ἀρτίπλουτος (ὁ, ἡ) di fresco aricchito. նոր հարուստ եղած. հէնուզ զէնկինլէնմիշ։

Ἀρτιπόλεμος (ὁ, ἡ) che testè ha combattuto. նոր կռիւ ըրած. հէնուզ մէնկլէշմիշ։

Ἀρτίσκαπτος (ὁ, ἡ) scavato di recente. նոր փորուած. հէնուզ գազըլմըշ։

Ἀρτίσκος (ὁ, ἡ) ὑποκορ. τ. Ἄρτος.

Ἀρτιστομέω -ῶ. Μ. ήσω. articolare, proferire distintamente, non storpiare le parole. բառերը յօդել, աղէկ արտասանել, շփոտել. էյի թէլէֆֆուզ էթմէք, ըսուլէթլէրի էէմիշէթմէք։

Ἀρτιστομία -ας (ἡ) pronunzia distinta e precisa. յօդաւոր աղէկ արտասանութիւն. էյի թէլէֆֆուզ։

Ἀρτίστομος (ὁ, ἡ) chi parla precisamente e chiaramente, chi pronunzia correttamente. բառերը յօդող, աղէկ արտասանող. ըսուլէթլէրի էյի թէլէֆֆուզ էտէն։

Ἀρτιστράτευτος (ὁ, ἡ) soldato di fresco reclutato. նոր զինուորութեան գրուած, նոր զինուոր. եենի ասքէրլէյէ եազըլմըշ, եենի ասքէր։

Ἀρτιτέλεστος (ὁ, ἡ) } di recente iniziato.
Ἀρτιτελής -έος (ὁ, ἡ) } նոր խորհրդաւոր եղած. հէնուզ դին սըրլարընա ախիահ օլմուշ։

Ἀρτίτοκος (ἄρτι τίκτω) nato poco fà. նոր ծնած. հէնուզ դօղմուշ. Ἀρτιτόκος (ἡ) che di fresco partorì, produsse. նոր ծնուցած. հէնուզ դօղուրմուշ։

Ἀρτίτυπος (ὁ, ἡ) formato di fresco. նոր շինուած՝ ձեւի մտած. հէնուզ շէքիլլէնմիշ։

Ἀρτιφαής -έος (ὁ, ἡ) che riebbe di fresco la vista. աչացը տեսութիւնը նոր ստացած. հէնուզ գէօզլէրի դաքրար աչըլմըշ։

Ἀρτιφανής -έος (ὁ, ἡ) = Νεοφανής.

Ἀρτίφρων -ονος (ὁ, ἡ) di mente sana, integra. ողջ միտք ունեցող, խոհական. թամ ագըլլը, տէօղրու տիւշիւնճէլի։

Ἀρτιφυής -έος (ὁ, ἡ) germogliato, nato di fresco. նոր ծլած՝ ծնած. հէնուզ չիմլէնմիշ՝ դօղմուշ։

Ἀρτίφυτος (ὁ, ἡ) piantato di fresco. 2. nato di recente. նոր տնկուած. 2. նոր ծնած. հէնուզ դիքիլմիշ. 2. հէնուզ դօղմուշ։

Ἀρτίφωνος (ὁ, ἡ) chi ha voce chiara. յստակ ձայն ունեցող. աչըգ սէսլի, աչըգ սէսլի։

Ἀρτιχάρακτος (ὁ, ἡ) scolpito di fresco. նոր կոփուած. հէնուզ օյմալըմըշ՝ գազըլմըշ։

Ἄρτιχυτος (ὁ, ἡ) sparso, fuso di recente. նոր թափուած. հէնուզ դէօքիւլմիւշ։

Ἀρτίως. ἐπίρ. (ἄρτιος) ultimamente, recentemente, ora, poco fà, testè. 2. intieramente, perfettamente pienamente. նոր, արդ ելա, հիմայնուկ, հիմիկ. 2. գլխովին. չիմտիլիք, հէնուզ, եենի. 2. պիթիւն պիթիւն, թիւմիլէն։

Ἀρτοδοτέω -ῶ. Μ. ήσω. dar del pane. հաց տալ. էքմէք վէրմէք, թային դաղըթմագ։

Ἀρτοθήκη -ης (ἡ) panattiera. հացի կողով՝ շտեմարան. էքմէք սէփէթի՝ ամպարը։

Ἀρτοκοπεῖον (τὸ) luogo, ove si taglia, si fà il pane. հաց կտրելու, շինելու տեղ. էքմէք քէսիլէճէք՝ եափըլաճագ մահալ, էքմէք ճի փըրընը։

Ἀρτοκοπέω -ῶ. Μ. ήσω. tagliar del pane, essere fornajo. հաց կտրել, հացագործ ըլլալ. էքմէք քէսմէք, էքմէքճի ֆըռընճըլըգ օլմագ։

Ἀρτοκόπος (ὁ, ἡ) fornaro. հաց կտրող, հացագործ. էքմէք քէսէն, ֆըռընճը։

Ἀρτόκρεας -ατος (τὸ) pasticcio (cibo fatto di pane e di carne) հացէ ու մսէ շինուած կերակուր մըն է. քէօֆթէ. (պէօրէք ...)։

Ἀρτοποιεῖον (τὸ) bottega di fornajo. հացեփեցի խանութ. էքմէքճի տիւքքանը։

Ἀρτοποιέω -ῶ. Μ. ήσω, far del pane. հաց շինել. էքմէք եափմագ։

Ἀρτοποιΐα -ας (ἡ) confezione del pane. հաց շինելը. էքմէք եափմասը։

Ἀρτοποιὸς (ὁ, ἡ) pistore, fornajo. հացագործ. էքմէքճի։

Ἀρτοπτεῖον (τὸ) forno o tegghia per cuocere del pane. հաց եփելու փուռ կամ տապակ. էքմէք փիշիրէճէք ֆըռըն եախօտ թէփսի։

Ἀρτόπτης-ου (ὁ) fornaro. Հացեփեաց. էթմէքճի. 2. = Ἀρτοπτεῖον.

Ἀρτοπωλεῖον (τὸ) mercato, ove si vende il pane. Հաց ծախուելու տեղ. էթմէք սաթըլան մահալ։

Ἀρτοπωλέω-ῶ. M. ήσω, vendere del pane. Հաց ծախել. էթմէք սաթմագ։

Ἀρτοπώλης-ου (ὁ) chi vende del pane. Հաց ծախող. էթմէք սաթան, էթմէքճի։

Ἀρτόπωλις (ἡ) θηλ. τ. Ἀρτοπώλης.

Ἄρτος (ὁ) (ἄρω ἢ αἴρω) pane. Հաց. էթմէք, խաշիլ, նան։

Ἀρτοσιτέω-ῶ. M. ήσω. pascersi del pane. Հաց ուտել. էթմէք եէմէք։

Ἀρτοσιτία (ἡ) il mangiare del pane. Հաց ուտելը. էթմէք եէմէքլիք։

Ἀρτοφάγος (ὁ, ἡ) chi mangia del pane. Հաց կերող. էթմէք եէյէն։

Ἀρτοφόρος (ὁ, ἡ) chi porta del pane. Հաց բերող. էթմէք կէթիրէն. Ἀρτοφόρον (τὸ) paniere per portar del pane. Հաց կրելու զամբիւղ կամ աման. էթմէք թաշըյաճագ չէմպէլ եահօտ քէնարի։

Ἄρτυμα (τὸ) condimento. Համեմանք. թէրպիյէ (եէմէք էչին)։

Ἄρτυσις-εως (ἡ) l'azione di condire, condimento. Համեմանք շինելը, Համեմելը. թէրպիյէ էթմէք (եէմէք էչին)։

Ἀρτυτὸς-ὴ-όν. condito. Համեմեալ. թէրպիյէլի (եէմէք)։

Ἀρτύω. M. ύσω, (ἄρω) condire, apprestare, preparare. 2. disporre, aggiustare. 3. concertare, macchinare contro qualcuno. Համեմել, Համեմել, կազմել, պատրաստել. 2. կարգել, կարգադրել. 3. նիւթել, լարել, մեքենայել. թէրպիյէ էթմէք, հազըրլամագ, թէտարիք էթմէք. 2. սըրայա գօյմագ, նիզամլամագ. 3. գուրմագ, թէրթիպ էթմէք, գաստ էթմէք։

Ἀρύταινα (ἡ) (ἐν γέν.) ogni vaso proprio ad attingere dell' acqua. Ջուր քաշելու յարմար աման. սու չէքմէյէ տայիր գափ, (գօվա, չէմչէ, էպրիգ, վէ սայիրէ)։

Ἀρύτω, Ἀττ. ἀντὶ

Ἀρύω. M. ύσω (ἐρύω) tirare, attignere dell' acqua. Ջուր քաշել. սու չէքմէք։

Ἀρχάγγελος (ὁ) (ἐκκλησ.) arcangelo. Հրեշտակապետ. պաշ մէլէյքէ։

Ἀρχάθεν. ἐπίρ. Δ. ἀντὶ Ἀρχῆθεν.

Ἀρχαΐζω. M. ίσω, anticheggiare. Հին, առ վորութեան պէս վարուիլ. էսկի ատէթ էւզրէ տավրանմագ։

Ἀρχαϊκὸς-ὴ-όν. fatto all' antica, semplice. Հին ատենուան կերպով ձեւով շինուած, պարզ. էսկի չէման թարզընտա էսկի մօտալը էւզրէ եափըլմըշ, սատէ, սատէ։

Ἀρχαϊκῶς. ἐπίρ. all' antica, alla maniera antica. Հին ատենուան կերպով ձեւով. էսկի մօտալը էւզրէ, էսկի չէման թարզը իլէ, սատէլիկ սաթէտա ձէվէրձը թարզ իլէ։

Ἀρχαιογονία-ας (ἡ) origine antica, antichità, anzianità. Հին ազգէ ըլլալը. էսկիլիք, էսկիմէկլիք, էսկի սօյէլէտան օլմագ։

Ἀρχαιόγονος ((ὁ, ἡ) primitivo. Հին ազգէ. էսկի, էսկի սօյլուտան։

Ἀρχαιογράφος (ὁ, ἡ) chi scrive delle antichità. Հնագիր. էսկի հիքեայէլէր եազան։

Ἀρχαιολογέω-ῶ. M. ήσω. trattare dell'antichità. 2. parlare alla maniera degli antichi, impiegare uno stile antico. Հնութեան վրայ ճառել. 2. Հիներուն պէս խօսիլ, հին ոճ մը բռնել. էսկի չէմանըն հաքքընտա պահս էթմէք. 2. էսկի մօտալ էւզրէ պահս էթմէք, էսկի սըր էսթիլ գուլլանմագ։

Ἀρχαιολογία-ας (ἡ) archeologia, trattato sulle antichità. Հնախօսութիւն. էսկի հիքեայէլէրին հաքքընտա պահս էթմէք։

Ἀρχαιολογικὸς-ὴ-όν. archeologico, che concerne gli archeologi o l'archeologia. Հնախօսներու կամ Հնախօսութեան պատկանած. էսկի հիքեայէլէրէ եահօտ էսկի հիքեայէ նագլ էթմէյէ տայիր։

Ἀρχαιολόγος (ὁ, ἡ) archeologo, che tratta dell' antichità. Հնախօս. էսկի հիքեայէլէր նագլ էտէն։

Ἀρχαιόνομος (ὁ, ἡ) governato con delle leggi antiche. Հին օրէնքներով կառավարուած. էսկի գանունլար մուճիպինճէ հիւքիմ օլունմուշ։

Ἀρχαιόπλουτος (ὁ, ἡ) ricco da molti anni. Շատ տարուան Հարուստ. չօգ սէնէլէրտէն զէնկին։

Ἀρχαῖος-α-ον (ἄρχω) antico, anziano. Հին, Հին ատենուան. էսկի չէմանըն (οὐδ) Ἀρχαῖον (τὸ) il capitale. գլուխ դրամը. սէրմայէ։

Ἀρχαιότης-ητος (ἡ) antichità. Հնութիւն, Հին ատեն. էսկիլիք, էսկի չէման։

Ἀρχαιότροπος (ὁ, ἡ) che è alla maniera degli antichi. Հին ատենուան կերպով. էսկի չէման թարզընտա, գարիպէ ձէվէրձէ մօտալը օլան։

Ἀρχαιοτρόπως. ἐπίρ. alla maniera di antichi. Հին ատենուան կերպով. էսկի չէման թարզընտա, էսկի մօտալ էւզրէ։

Ἀρχαιότυπος (ὁ, ἡ) primitivo. Նախնական, սկզբնական, Հին ձեւով. էվվէլքի, իլք էսկի պիչիմտէ։

Ἀρχαιρεσία-ας (ἡ) elezione de' magistrati. Իշխանաւորներուն ընտրութիւնը. հէգեաֆիմլէրին էնթիխաբլարը։

Ἀρχαιρέσια (τὰ) riunione del popolo per scegliere i magistrati, ed il tempo, in cui si scelgono i magistrati. Իշխանաւոր ընտրելու Համար մեկ եղած ժողովուրդին բազմութիւնը, ու ընտրութեան ատենը. հէգեաֆիմլէրի էնթիխաբ էթմէք հալգըն պիր եէրէ թօփլանմասը, վէ հէգեաֆիմլէրին էնթիխաբ օլունտուգու չէման։

Ἀρχαιρεσιάζω. M. άσω. riunirsi in assemblea per eleggere i Magistrati. 2. brigare per se o per altri i suffraggi del popolo. Իշխանաւորները ընտրելու Համար մեկ տեղ գալ, ժողվուիլ. 2. իրեն կամ ուրիշի մը Համար ժողովուրդին քուէն խնդրել. հէգեաֆիմլէրը էնթիխաբ էթմէք իչին պիր եէրէ կէլմէք. 2. քէնտի եահօտ պիր պաշգասը իչին հալգըն րէյինի իստէմէք։

Ἀρχαϊσμὸς (ὁ) arcaismo. 2. imitazione dello stile degli antichi. 3. parola o frase antiquata. Հնախօսութիւն, Հին

ով 2. բառ կամ ով խափանեալ. էսկի մը-վալ խըլըլ վէճհ էուզրէ կէլմէտի. 2. պա-րէթէ՝ պաշլանղըճ ըշըքըլը ըշըքըլը էսկի էմէսէլէ-լահ։

ʼΑρχαίως. ἐπίῤ. anticamente. Հին ատենը. էսկի զէմանտա։

ʼΑρχέγονος (ὁ, ἡ) il primo padre. 2. il primo principio. նախահայր. 2. առջի սկիզբ. իլք պապա. 2. իլք պաշլանկըճ։

ʼΑρχεῖον (τὸ) magistrato. 2. palazzo, curia 3. archivio. ատեան, դատաստանարան. 2. պալատ, արքունիք. 3. դիւան. տիվան, մէհքէմէ. 2. սարայ. 3. թէֆթէրէր՝ գէօթիւրէ-խանէ։

ʼΑρχέκακος (ὁ, ἡ) l'autore del male, la causa e la sorgente di tutti i mali. չարութեանց արմատ, գէշութեան պատճառ. ֆէնալըքլըն՝ գէօթիւլիւյէն պաշը՝ սէպէպի՝ սէր շէյլէրի։

ʼΑρχέλαος (ὁ, ἡ) καὶ.

ʼΑρχέλας - ά (ὁ) Δ. καὶ

ʼΑρχέλεως - ω (ὁ, ἡ) ʼΑττ. καὶ ʼΙων. principe, capo del popolo, rè. Ժողովրդապետ, թագաւոր. միլլէթին պաշը, փատիշահ։

ʼΑρχέπλουτος (ὁ, ἡ) intendente delle finanze, tesoriere. արքունի ելամուտնե-րը առնող, գանձապետ. տէվլէթին իրատլարըն ալան, խազինէտար, խազնէմալ։

ʼΑρχέπολις - ιος (ὁ, ἡ) il comandante della città. քաղաքապետ. շէհրին գէհեասը՝ ադասը։

ʼΑρχέστρατος (ὁ, ἡ) generale, comandante dell' esercito. զօրապետ. սէրասքէր։

ʼΑρχέτας (ὁ) Δ. capo, arconte. գլուխ, մեծ, արխոն. պաշ, հէսիթէսմար, պէյզատէ։

ʼΑρχέτυπον (τὸ) il primo modello, l'originale, archetipo, prototipo. նախատիպ, սկզբնատիպ. ասըլ րէսմ, գալըպ։

ʼΑρχέτυπος (ὁ, ἡ) originale, che serve di modello. նախատիպ, նախագաղափար եղող. պիր նէսնէնին ասըլ րէսմի՝ գալըպը օլան։

ʼΑρχεύω. Μ. εύσω. comandare. իշխել, հրամմել. պաշըյըրմագ, էմր էթմէք, հիւքմ էթմէք։

ʼΑρχέχορος (ὁ, ἡ) corista, il capo del coro. պարագլուխ. ալայ պաշը, էլըպաշը, օյուն պաշը։

ʼΑρχὴ - ῆς (ἡ) (ἄρχω) principio, fondamento. 2. autorità, magistrato, comando. սկիզբ, գլուխ, հիմ. 2. իշխանութիւն, կարողութիւն, հրամմելը. իլք, պաշլանկըճ, էվվէլ, թէմէլ. 2. գուտրէթ, էքթիտար, ասըլըգ, հիւքմ։

ʼΑρχηγενὴς - έος (ὁ, ἡ) (μὲ γεν.) autore, causa di una cosa. բանի մը հեղինակ՝ պատճառ. պիր նէսնէնին սէպէպի՝ մուճիպի՝ պաշը։

ʼΑρχηγετεύω. Μ. εύσω. } cominciare. 2. ʼΑρχηγετέω - ῶ. Μ. ήσω. } essere capo, principe, protettore, autore. սկսիլ. 2. գլուխ՝ մեծ ըլլալ, պաշտպան՝ հեղինակ ըլլալ. պաշլամագ. 2. պաշ՝ պէօյիւք օլմագ, հիմայէթճի՝ մուճիպ օլմագ։

ʼΑρχηγέτης - ου (ὁ) } = ʼΑρχηγὸς.
ʼΑρχηγέτις - ιδος ἡ) }

ʼΑρχηγὸς (ὁ, ἡ) comandante. capo. 2. autore, causa. 3. principale. զօրագլուխ, ծմե, հրամմող. 2. հեղինակ, պատճառ.

3. գլխաւոր. սէրտար, էմիր էտէն, պէյզատէ, մուճիպ, սէպէպ. 2. պաշլը։

ʼΑρχῆθεν. ἐπίῤ. dal principio. ի սկզբանէ. էվվէլինտէն, պաշլանկըճընտան։

ʼΑρχίατρος (ὁ) proto-medico. բժիշկներու գլուխ՝ մեծ. հէքիմ պաշը։

ʼΑρχιβούκολος (ὁ, ἡ) il capo de' boari. եզնարածներու գլուխ. սըղըրթմաճըլարըն պաշը։

ʼΑρχιγραμματεύς - έως (ὁ) gran cancelliere, arcicancelliere, caposcrivano, primo secretario. մեծ քարտուղար, նոտարներուն գլուխը, մեծ նամակագիր. քաթիպ պաշը, պաշ սըր գէաթիպի։

ʼΑρχιδεσμοφύλαξ - ακος (ὁ) capo custode delle carceri. բանտապետ. զընտանճըլար պաշը։

ʼΑρχιδιάκονος (ὁ) (ἐκκλησ.) arcidiacono. նախասարկաւագ, սարկաւագապետ. իլք պաշ տիագօն։

ʼΑρχιδικαστὴς - οῦ (ὁ) primo giudice, presidente del tribunale. դատաւորներուն գլուխը. պաշ հաքիմ։

ʼΑρχίδικος (ὁ) presidente d'un tribunale. ատենակալ, դատաստաններու վրակեցու. տիվանտա օթուրան, տիվանհանէ միւտիրի, շէրիաթ նաղըրը։

ʼΑρχίδιον (τὸ) ὑποκορ. τ. ʼΑρχὴ. piccola magistratura, autorità subalterna. պզտիկ իշխանութիւն. ուֆագ պիր հիւքիւմէթ րըլըգ։

ʼΑρχεπίσκοπος (ὁ) (ἐκκλησ.) arcivescovo. արքեպիսկոպոս, եպիսկոպոսապետ. պաշ փիսգօփօս։

ʼΑρχιεράομαι - ῶμαι. Μ. ήσομαι, = ʼΑρχυερατέυω.

ʼΑρχιερατεία - ας (ἡ) la carica del pontefice, sommo ponteficato. քահանայապետութիւն. փափազլար պէյլէյի օլմագլըգ, փափաղէ էֆէնտիլիք։

ʼΑρχιερατεύω. Μ. εύσω. essere pontefice. քահանայապետ ըլլալ. փափազէ էֆէնտի օլմագ։

ʼΑρχιερατικὸς - ὴ - όν. pontificale. քահանայապետական. փափազլարըն պէյլէյինէ մախսուս։

ʼΑρχιέρεια - ας (ἡ) = ʼΑρχιερατεία.

ʼΑρχιερεὺς - έως (ὁ) pontefice, sommo sacerdote. քահանայապետ. փափազլարըն պէյլէյի՝ էֆէնտիսի։

ʼΑρχιερωσύνη - ης (ὁ, ἡ) = ʼΑρχιερατεία.

ʼΑρχιευνοῦχος (ὁ) il capo degli eunuchi. ներքինապետ. հատըմ աղասը։

ʼΑρχίζωος (ὁ, ἡ) ch' è la causa, la sorgente della vita. կենաց պատճառ, կենաց աղբիւր. հայաթ վէրէն, էօմիւր գայնաղը։

ʼΑρχιθάλασσος (ὁ, ἡ) ammiraglio, rè o comandante del mare. ծովապետ, ծովակալ. գափուտան փաշա։

ʼΑρχιθεωρέω - ῶ. Μ. ήσω. esser capo cerimoniere, architeore. արարողապետ ըլլալ. ային պաշը օլմագ, թէշրիֆաթ խըրըմէթլէրինին՝ ային մաքտէլէրին մէմուրու օլմագ։

ʼΑρχιθεώρησις - εως (ἡ) } la carica del capo cerimoniere, dell' architeore.
ʼΑρχιθεωρία - ας (ἡ) }

արարողապետութիւն. ային պաշը օլմագլըգ, գիլիսէ՝ թէշրիֆաթ ատէթլէրինին նաղըրը օլմագլըգ։

Ἀρχιθέωρος (ὁ, ἡ) architeore, capo cerimoniere. 2. capo di quelli che si mandavano a Delfo per consultar l'oracolo. 3. capo di quei ch'erano impiegati al servizio dei tempi. արարողապետ · 2 · չաստուծոց պատգամը հարցընելու համար Դելփոս խրկուածներուն մեծը · 3 · տաճարի պաշտօնեաներուն գլուխը · [illegible]

Ἀρχικέραυνος (ὁ, ἡ) padrone de' fulmini. կայծականց տէր · [illegible]

Ἀρχίκλωψ-ωπως (ὁ) il capo dei ladri. գողերուն գլուխը · [illegible]

Ἀρχικὸς-ἡ-όν. proprio o che ama il comandare, imperioso. 2. principale, primario. հրամմելու՝ իշխելու յատուկ կամ սիրող. 2. սկզբնական, գլխաւոր · [illegible] · 2 · [illegible]

Ἀρχικυβερνήτης-οῦ (ὁ) il primo piloto. մեծ նաւուղիղ · [illegible]

Ἀρχιληστής-οῦ (ὁ) capo di assasini. աւազակներու գլուխ · [illegible]

Ἀρχιμάγειρος (ὁ) il capo della cucina, il primo cuciniere. խոհակերոցի վերակացու. [illegible]

Ἀρχιμανδρίτης-ου (ὁ) archimandrita. արշիմանդրիտ, վանահայր · [illegible]

Ἀρχίμιμος (ὁ, ἡ) capo de' buffoni. միմոսներուն գլուխը · [illegible]

Ἀρχιοινοχοεία (ἡ) la carica del capo mescitore. մատռուակներու գլուխ ըլլալը · [illegible]

Ἀρχιανοχόος (ὁ) il primo coppiere, capo mescitore, capo siniscalco. մատռուակներու գլուխը, տակառապետ · [illegible]

Ἀρχιπατριώτης-ου (ὁ) capo di famiglia. գերդաստանի գլուխ, տան մեծը · [illegible]

Ἀρχιπειράτης (ὁ) il capo dei pirati. ասպատակներու գլուխ · [illegible]

Ἀρχίπλανος (ὁ) il capo dei vagabondi, degli erranti. դարտակ կեցողներուն գլուխը, անգործներուն մեծը · [illegible]

Ἀρχιποίμην-ένος ἢ ενος (ὁ) il capo dei pastori. հովիւներուն գլուխը · [illegible]

Ἀρχιπρεσβευτὴς-οῦ (ὁ) il primo ambasciatore, il capo d' una ambasciata. դեսպաններու գլուխ · [illegible]

Ἀρχιρεὺς-ῆος (ὁ) *Ἰων. ἀντὶ Ἀρχιερεύς.*

Ἀρχισιτοποιός (ὁ) il primo cuciniere, capo di cucina. խոհակերանոցի վերակացու, խոհակերներու գլուխ · [illegible]

Ἀρχιστρατηγὸς (ὁ) maresciallo, generalissimo. մարաջախտ, սպարապետ · [illegible]

Ἀρχισυνάγωγος (ὁ) (*γρφ.*) Archisinagogo, il capo della sinagoga. սինակոգկային գլուխը՝ մեծը · [illegible]

Ἀρχιτεκτονέω-ῶ. M. ήσω. essere architetto, ingegniere. 2. costruire. ճարտարապետ՝ ճարտարագործ ըլլալ · 2 · շինել · [illegible] · 2 · [illegible]

Ἀρχιτεκτόνημα (τὸ) opera d' architetto, costruzione, edifizio. ճարտարապետի գործ, շինուած, շէնք · [illegible]

Ἀρχιτεκτονία-ας (ἡ) architettura. ճարտարապետութիւն · [illegible]

Ἀρχιτεκτονικὴ-ῆς (ἡ) (*κυρ. τέχνη*) l'architettura. ճարտարապետութիւն · [illegible]

Ἀρχιτεκτονικὸς-ἡ-όν. architettonico, che concerne l'architettura. ճարտարապետական, ճարտարապետութեան պատկանած · [illegible]

Ἀρχιτέκτων-ονος (ὁ) architetto. 2. ingegnere, inventore, macchinatore. ճարտարապետ · 2 · ճարտարագործ, մեքենայագործ · [illegible] · 2 · [illegible]

Ἀρχιτελώνης-ου (ὁ) il capo della dogana, capo doganiere, gabelliere. մաքսապետ · [illegible]

Ἀρχιτρίκλινος (ὁ) il capo servente della tavola reale, maggiordomo. արքունի սեղանին պաշտօնեաներուն գլուխը · [illegible]

Ἀρχιϋπασπιστὴς-οῦ (ὁ) capo dei satelliti, comandante delle guardie del principe. թիկնապահներուն գլուխը՝ մեծը · [illegible]

Ἀρχίφυλος (ὁ) il capo della tribù. ցեղապետ · [illegible]

Ἀρχιφὼρ-ῶρος (ὁ) magistrato, che giudicava i ladri. գողերուն դատաստանին խառնուող իշխանաւոր · [illegible] 2. = *Ἀρχίκλωψ.*

Ἀρχίφωτος (ὁ, ἡ) il principio, la sorgente, la causa della luce. լուսին սկիզբը՝ աղբիւրը՝ պատճառը · [illegible]

Ἀρχολίπαρος (ὁ, ἡ) colui che briga le magistrature. իշխանաւոր ըլլալ ուզող · [illegible]

Ἀρχοντιάω-ῶ. M. άσω. amare il principato. իշխանութեան փափաքիլ՝ ցանկալ՝ սիրել · [illegible]

Ἀρχοντικὸς-ἡ-όν. proprio o appartenente al principato. իշխանութեան յատուկ կամ պատկանած · [illegible]

Ἀρχὸς (ὁ) = *Ἄρχων.* comandante, principe. 2. posteriore, culo. իշխան, մեծ · 2 · յետոյք, ոռ · [illegible] · 2 · [illegible]

Ἄρχω. M. ἄρξω. cominciare, principiare. 2. comandare, dominare, governare. 3. essere il principio. 4. esser l'autore. 5. tenere il primo rango. սկսիլ · 2 · իշխել, տիրել, կառավարել · 3 · սկիզբ ըլ-

լալ. 4. պատճառ՝ հեղինակ ըլլալ. 5. առջի առաջինանէն ըլլալ. պաշլամագ. 2. պօյուրմագ, հէքմ էթմէք, շէֆէօղ շէվէրմէք. 3. պաշլանկըճ օլմագ. 4. օնդէն՝ մուէլլէֆ օլմագ. 5. էվէլ տէրէճէտէն օլմագ։

῎Αρχων - οντος (ὁ) arconte (titolo de' principali magistrati della repubblica Greca e particolarmente di quella d'Atene). արխոն (Յունաց ու մանաւանդ Աթէնքը եղած հասարակապետութեան մեծ աստիճանականներուն պատուանունը). Արքօնթէ (Րօմէլի այըրըճա Աթինաթա օլան պաշ ճիւմհիւր հաքիմլէրինին իսմի շանը)։

᾿Αρχώνης - ου (ὁ) chi presiede alla compra delle rendite dello stato. արքունի եկամուտներուն ծախքին վերակացուն. իլթիզամճը։

᾿Αρωγή - ῆς (ἡ) soccorso, difesa, protezione. օգնութիւն, պաշտպանութիւն. իմտատ, իմդատ, հիմայէթ։

᾿Αρωγοναῦται - ων (οἱ) (δαίμονες.) Dei favorevoli ai marinari. նաւավարներու օգնիչ չաստուածներ. կէմիճիլէրէ հիմայէթճի իլահլէր։

῎Αρωγος (ὁ, ἡ) (ἀρήγω) protettore, difensore. միջնորդ, պաշտպան. հիմայէթճի, շէֆաաթճը։

῎Αρωμα (τὸ) (ἄρω) aromato, aromo. համեմք, պահարեղէնք. պահար։

᾿Αρωματίζω. M. ίσω. aromatizzare. համեմել. պահարլամագ։

᾿Αρωματικός - ή - όν. aromatico. համեմային. պահարլը, րայիհէլի։

᾿Αρωματίτης - ου (ὁ) καὶ
᾿Αρωματῖτης - ιδος (ὁ)
aromatico. համեմեալ. պահարլը, րայիհէլի։

᾿Αρωματοπώλης - ου (ὁ) chi vende i profumi, profumiere, aromatario. ծախանէլք՝ համեմք ծախող. պահարճը, պահարճի, ահթար։

᾿Αρωματοφόρος (ὁ, ἡ) che produce degli aromi. համեմ բերող. պահար հասըլ էդէն։

᾿Αρωματώδης - εος (ὁ, ἡ) = *᾿Αρωματικός.*

῎Αρωστος (ὁ, ἡ) ἀντὶ *῎Αῤῥωστος.*

᾿Ασαλαμίνιος (ὁ, ἡ) inesperto alla marina. 2. che non intervenne alla battaglia di Salamina. ծովային անփորձ, ծովային կռիւներու մէջ չեղած. 2. Սաղամինեան պատերազմին մէջ չգտնուած. տէրիա ճէնկլէրինտէ պուլունմամըշ՝ աճէմի. 2. Սալամին ճէնկինտէ պուլունմամըշ։

᾿Ασάλευτος (ὁ, ἡ) immobile, fermo inconcusso. 2. calmato. անշարժ, հաստատուն. 2. հանդարտ. թէփրէնմէզ, գաիմ, մէհքէմ. 2. րահաթ։

᾿Ασαλής - έος (ὁ, ἡ) = *᾿Ασάλευτος.*

᾿Ασάλπιγκτος (ὁ, ἡ) che non è annunziato dal suono della tromba. փողի ձայնով աղդ չեղած. պօրու սէսինէ իլէ հապէր վէրիլմէմիշ. (ὥρα) (ora) durante la quale non si suona la tromba. փող չզարնելու (ժամ). պօրու չալընմայաճագ (վագիթ). 2. (συνεκδχ.) = *᾿Απόλεμος.*

᾿Ασαπής - έως (ὁ, ἡ) non puttrefatto. չաւրըւած, չնեխած. պօզուլմամըշ, չիւրիւմէմիշ։

᾿Ασαρκέω - ῶ. M. ήσω. essere smagrito. ակարանալ, խուճալ. զայիֆլանմագ, գուրումագ. գուրումագ։

᾿Ασαρκία - ας (ἡ) magrezza. ակարութիւն, խուճալը. զայիֆլիք, գուրուլուք։

῎Ασαρκος (ὁ, ἡ) senza carne, magro, smagrito. խուճացած, ակարած. զայիֆ, գուրու էթսիզ, գուրումուշ։

῎Ασαρον (τὸ) valeriana (pianta). կատուներու համեղ խոտ մըն է. էօթ օթու։

῎Ασαρος καὶ ᾿Ασάρωτος (ὁ, ἡ) che non è scopato, nettato. չաւլըւած, չմաքրուած. սիւփիւրիւլմէմիշ, թէմիզլէնմէմիշ։

᾿Ασάφεια (ἡ) oscurità, incertezza. յայտնի չըլլալը, մթութիւն. աչըգ օլմամազլըգ, գարանլըգ օլմագ։

᾿Ασαφής - έος (ὁ, ἡ) oscuro, incerto, dubbioso. մութ, անյայտ. գարանլըգ, պէլլիսիզ, շիւպհէլի։

᾿Ασαφῶς. ἐπίῤ. oscuramente, con una maniera ambigua. մթութեամբ, անյայտ՝ երկդիմի ըլլալով. գարանլըգ իլէ, պէլլի օլմայարագ, շիւպհէլի պիր թարզ իլէ։

῎Ασβεστος (ὁ, ἡ) inestinguibile. չմարելու. սէօնտիւրիւլմէզ. (ἡ) calcina. կիր, բուռ. քիրէճ։

᾿Ασβολή - ῆς (ἡ)
῎Ασβολος (ἡ σπν. ὁ)
fuliggine. ծանծախ. րիմ. գուրում։

᾿Ασβολόεις - εσσα - εν. fuliggino so. մրոտ. գուրումլու։

᾿Ασέβεια - ας (ἡ) disprezzo del culto divino, empietà, irreligione, irreverenza verso gli Dei. անաստուածպաշտութիւն, ամբարշտութիւն, չաստուծոց դէմ անպատուութիւն. Ալլահա ուճրէթ էթմէմէք, իմանսըզլըգ, իպատէթ գըլմամագ, Ալլահա աղաղալըղ էթմէք, թանրըլարա գարշը իհանէթ էթմէք։

᾿Ασεβέω - ῶ. M. ήσω. essere empio, irreligioso. 2. commettere delle azioni irreligiose, empie. ամբարիշտ՝ անկրօն ըլլալ. 2. ամբարշտութեան գործքեր գործել. տինսիզ, իմանսըզ օլմագ. 2. նէքադէթ՝ իմանսըզլըգ էթմէք, դինէ գարշը իշլէր էթմէք։

᾿Ασέβημα (τὸ) azione irreligiosa, tratto d'empietà. ամբարշտութեան գործ. նէքադէթլիք, իմանսըզլըգ։

᾿Ασεβής - έος (ὁ, ἡ) empio, irreligioso. ամբարիշտ, անկրօն. տինսիզ, իմանսըզ, նէքադէթ, դինէ գարշը էթէն։

᾿Ασεβῶς. ἐπίῤ. empiamente. ամբարշտութեամբ. իմանսըզլըգ նէքադէթլիք իլէ, դինէ գարշը էդէրէք։

῎Ασειρος (ὁ, ἡ)
᾿Ασείρωτος (ὁ, ἡ)
che non ha freno, briglia; che non è brigliato. անսանձ. կէմսիզ։

῎Ασειστος (ὁ, ἡ) stabile, fermo, immovibile. հաստատ, ամուր, պինդ. գաիմ, դէր գարար. είστως - ἐπίῤ.

᾿Ασελγαίνω. M. ήσω. vivere nelle dissolutezze. անառակ կեանք մը անցընել, կեալ անառակութեամբ. նէֆսինէ ույմագ, էտէպսիզ պիր էօմիւր կէչիրմէք։

᾿Ασελγεία - ας (ἡ) impertinenza, insolenza. 2. dissolutezza di costumi, libertinaggio, costumi dissoluti. լրբութիւն, ստահակութիւն. 2. ցփութիւն, անառակութիւն, զեղխութիւն. պէնտէքիւլլիւք, խայասըզլըգ. 2. շաշգընլըգ, էդէպսիզլիք, շէհվէթփէրէսթլիք։

᾿Ασελγέω - ῶ. M. ήσω, = *᾿Ασελγαίνω.*

Ἀσελγὴς-έος (ὁ, ἡ) dissoluto, lascivo, lussurioso, liberitno, 2. insolente, impertinente, cattivo. գեղծ, անառակ, ցոփ, անհամեստ, մարմնամոլ. 2. ժպիրհ, ստահակ, չար. ետեղուեղ, եհլէ հօլա. 2. եարամազ, պէնտէպէ, ֆէնա:

Ἀσεγγομανέω-ῶ. Μ. ήσω. essere trasportato da un furore lascivo. մոլեգնիլ ի պագշոտութենէ, վաւաշ կատաղածութենէ մը յափշտակիլ՝ զախածիլ, պագշոտութեան հրով վառուիլ. շեհվէթտէն եըլտըրմըշ, շեհվէթ տէլիլիյինէ տիւշմէք:

Ἀσελγῶς. ἐπίῤ. lascivamente, in libertinaggio, in dissolutezza. 2. insolentemente, con impertinenza. պագշոտութեամբ, անառակութեամբ. 2. ստահակութեամբ. եարամազլըգլը. 2. պէնտէպէ իլէ:

Ἀσέληνος (ὁ, ἡ) νύξ. senza luna. լուսընկայ չունեցող. մահթապսըզ, գարանլըգ:

Ἄσεμνος (ὁ, ἡ) disonesto, impudico. 2. insolente. անհամեստ, անառակ. 2. լիրբ, ստահակ. եհլէ հօլա, եէտեպսիզ. 2. պէնտէպէ, եարամազ:

Ἄσεπτος (ὁ, ἡ) ἐνεργ. = Ἀσεβὴς (παθτ.) che non è rispettato, non rispettabile. չյարգուած, յարգ չընելու. իհթիրամսըզ, խօր թութուլմուշ, իհթիրամ ձեոիլմէյէճէք:

Ἄση (ἡ) disgusto proveniente dalla sazietà, mancanza d'appetito. 2. disgusto, dispiacere. 3. agitazione, angustia. կշտանալէն առաջ եկած յափրութիւն, ախորժակ չունենալը. 2. ձանձրութիւն. 3. վիշտ, նեղութիւն. պէզկինլիք, եէյրահ, եէրահըզլըգ. 2. գէտերլիք, օսանճ. 3. տըքլըգ:

Ἀσήκαστος (ὁ, ἡ) non chiuso in un pecorile. փարախի մէջ չդրուած. աղըլա գօյուլմամըշ գօյունմամըշ:

Ἀσήμαντος (ὁ, ἡ) non segnato, non annunziato. 2. non sigillato. 3. abbandonato, privo di protezione. աննշան, նշան չեղած, ազդ չեղած. 2. չկնքած, կնիք չգարնուած. 3. երեսի վրայ ձգուած. նիշան օլմամըշ, խապէր վերիլմէմիշ. 2. մէօհիւր վուրուլմամըշ. 3. եէրսիզ եապանսըզ պըրագըլմըշ:

Ἀσημείωτος (ὁ, ἡ) non segnato, non notato. նշան չեղուած, աննշան. նիշանսըզ, իշար օլմամըշ:

Ἀσημογράφος (ὁ, ἡ) che scrive oscuramente. խրթին գրող. գարանլըգ եազան. (προπαροξ. παθτκ.)

Ἄσημος (ὁ, ἡ) oscuro, ignobile, incognito, privo d'un segno distintivo. 2 che non è marcato. 3. insignificante, che non significa nulla. փառք չունեցող, աննշան, անծանօթ. 2. նշան չեղուած. 3. բան մը չնշանակող. շանսըզ, աճանըզ, պէլլիսիզ. 2. նիշանսըզ. 3. պիր շէյ իֆատէ էթմէյէն, մանասըզ. = ἥμως. ἐπίῤ.

Ἀσημότης-ητος (ἡ) incalcolabilità, poco conto, oscurità. փառք չունենալը, աննշան ըլլալը. շանսըզ աճանըզլըգ, պէլլիսիզլիք:

Ἄσηπτος (ὁ, ἡ) non marcito. 2. che non s'imputridisce, non marcisce. չաւրըւած, չնեխած. 2. չնեխող. չիւրիւմէմիշ. 2. չիւրիւմէզ, պօզուլմազ:

Ἄσηστος (ὁ, ἡ) non crivellato. չմաղուած. գալպուրտան կէչմէմիշ:

Ἀσθένεια-ας (ἡ) imfermità, malattia, impotenza. հիւանդ ըլլալը, խօթութիւն, անկարութիւն. խասթէ օլմաք, տէրմանսըզլըգ. 2. Ἀῤῥωστία 3. = Ἔλλειψις.

Ἀσθενέω-ῶ. Μ. ήσω. infermarsi, esser malato, ammalarsi. հիւանդանալ. խասթէլէնմէք:

Ἀσθένημα (τὸ) debolezza, malattia. տկարութիւն, հիւանդութիւն, խօթութիւն. տէրմանսըզլըգ, զայիֆլըգ, խասթէլիք:

Ἀσθενὴς-έος (ὁ, ἡ) infermo, malato, languido, debole. հիւանդ, վատուժ, տկար. խասթէ, տէրմանսըզ, զայիֆ:

Ἀσθενίη-ης (ἡ) Ἰων. ἀντὶ Ἀσθένεια.

Ἀσθενικὸς-ή-όν. valetudinario. հիւանդոտ. մարազլը:

Ἀσθενοποιὸς (ὁ, ἡ) che indebolisce, che produce dell' infermità. տկարացնող, հիւանդութիւն բերող. զաաֆլաթան, տէրմանսըզ խասթէլիք կէթիրէն:

Ἀσθενόω-ῶ. Μ. ώσω. indebolire, render infermo. տկարացնել, հիւանդացնել. զաաֆլանմագ, խասթէլէթմէք, տէրմանսըզ զայիֆ էթմէք:

Ἀσθενῶς. ἐπίῤ. infermamente, languidamente. հիւանդութեամբ, տկարութեամբ. խասթէլիք տէրմանսըզլըգ իլէ:

Ἀσθένωσις-εως (ἡ) indebolimento. տկարանալը. զաաֆլանմա, տէրմանսըզ զայիֆ օլմա:

Ἆσθμα (τὸ) (ἄω, ἢ ἀάζω) difficoltà di respirare, asma. շնչարգելութիւն. զէֆէս տարլըգը:

Ἀσθμαίνω. Μ. ανῶ. ansare, anelare. հեւալ. սօլումագ:

Ἀσθματικὸς-ή-όν. asmatico, bolso. շնչարգել. զէֆէս տարլըգը:

Ἀσιγησία (ἡ) il non poter tacere, loquacità. լռել չկրնալը, շատախօսութիւն. սուս օլամամագ, գօլայ գօլայ:

Ἀσίγητος (ὁ, ἡ) loquace, garrulo, chi non tace. շատախօս, չլռող. չօգ լաֆ, սուս օլմազ, գօլայ գօլայ:

Ἄσιγμος (ὁ, ἡ) che manca della lettera Σ. 2. che non produce un suono di fischio. առ Σ գիր չունեցող. 2. սուլելու ձայն չհանող. գրո Σ եազըսը օլմայան. 2. սըլըք իսլըգ սէս չըգարմայան:

Ἀσίδηρος (ὁ, ἡ) che non tiene del ferro. 2. disarmato. աներկաթ. 2. զէնք չունեցող. տէմիրսիզ. 2. սիլահսըզ, ճէպէսիզ:

Ἀσινὴς-έος (ὁ, ἡ) non nocivo, che non produce del danno. 2. esente d'ogni male, che non ha sofferto alcun male. անվնաս, վնաս չբերող. 2. վնաս մը չքաշած. զարարսըզ, հէրէքէ. 2. զարար իզ չէքմէմիշ. σινῶς. ἐπίῤ.

Ἄσιος-α-ον. limoso, fangoso. տղմոտ, կաւոտ. չամուրլու, պալչըգլը:

Ἄσις-ιως (ἡ) limo, fango. տիղմ, կաւ. չամուր, պալչըգ:

Ἀσιτέω-ῶ. Μ. ήσω. astenersi dal cibo,

digiunare. կերակուր չուտել, ծոմապահել. եէմէք եէմէմէք, օրուճ թութմաք։

Ἀσιτία (ἡ) astinenza di mangiare, digiuno. 2. mancanza di viveri. կերակուր չուտելը, ծոմապահութիւն. 2. կերակրոց պակասութիւն. եէմէք եէմէմէքլիք, օրուճ թութմաքլըք. 2. եէյեճէք էքսիքլիյի։

Ἄσιτος (ὁ, ἡ) digiuno, chi non si ciba, che digiuna. կերակուր չուտող, ծոմապահ. եէմէք եէմէյէն, օրուճ թութան։

Ἀσίτως. ἐπίῤ. senza mangiar nulla. բան մը չուտելով. օրուճ թութարաք, պիր շէյ եէմէյէրէք։

Ἀσκαθὴς-έος (ὁ, ἡ) Δ. ἀντὶ Ἀσκηθής.

Ἀσκάλευτος, Ἄσκαλος καὶ Ἄσκαλτος (ὁ, ἡ) non sarchiato, sarchiellato. քաղհանած չեղած. այըրըլմամըշ (թիքէն օթլար)։

Ἀσκανδάλιστος (ὁ, ἡ) non scandalizzato. չգայթագղած. ֆէնա էօրնէքի ալմամըշ, շիւփհէլէնմէմիշ։

Ἀσκαρδαμυκτεὶ (κτὶ) ἐπίῤ. (ἀ, σκαρδαμύσσω) fissamente, attentamente. աչքը առանց բանալու գոցելու, աչքը արթնկէլով, ուշադրութեամբ, մտադրութեամբ. կէօզիւնիւ ալըփ գափամայարագ, կէօզիւնիւ տիքիբէրէք, դիգգաթի իլէ։

Ἀσκαρδαμυκτέω-ῶ. Μ. ἤσω. guardare con occhj fissi, fissar lo sguardo, stare senza chiuder gli occhj. աչքը անկել նայիլ, առանց գոցելու նայիլ, ուշադրութեամբ նայիլ. կէօզիւնիւ ալըփ գափամայարագ դիգգաթ իլէ բագմագ, կէօզլէրինի աչըգ դիքմէք։

Ἀσκαρδαμύκτης-ου (ὁ), Ἀσκαρδάμυκτος (ὁ, ἡ) di cui gli occhj stanno sempre fissi, senza chiudersi, chi guarda con occhj fissi. աչքը միշտ անկող նայող՝ չգոցող. կէօզլէրի դիքիգ բաքան, կէօզլէրի գափամայարագ բաքան։

Ἀσκαρὶς-ίδος (ἡ) ascaride. մէկ պզտիկ որդ մըն է. ագըզդա գըր գուրդ դըր։

Ἄσκαφος (ὁ, ἡ) non scavato. չփորուած. գազըլմամըշ։

Ἀσκελὴς-έος (ὁ, ἡ) (ἀ, στερητ.) senza gambe. 2. stanco, debole. սրունք չունեցող. 2. յոգնած, վատուժ. պաճագսըզ. 2. եօրղուն, գուվվէթսիզ. 3. Ἰσκελής.

Ἀσκέπαστος (στρος), Ἀροκεπὴς-έος, Ἄσκεπος (ὁ, ἡ) scoperto. չծածկուած, բաց. գափալը օլմայան, գափանմամըշ, աչըգ գալմըշ։

Ἄσκεπτος (ὁ,ἡ) inconsiderato. անխորհուրդ, չմտածող. տիւշիւնմէյէն, դիւշիւնսիզ։

Ἀσκευὴς-έος, Ἄσκευος (ὁ, ἡ) privo di necessarj instrumenti, utensili, mobili, povero. 2. che non è preparato, disarmato. հարկաւոր գործիքներ՝ կարասիներ չունեցող, աղքատ. 2. չպատրաստուած, անկազմ, չզինավառեալ. լէզիմ օլան ալէթլէրդէն՝ էվ էշեասընդան մահրում, ֆագիր. 2. հազըրլանմամըշ, սիլահսըզ։

Ἀσκέω-ῶ. Μ. ἤσω. esercitare. կրթել. թալիմ էթմէք։

Ἀσκηθὴς-έος. sano e salvo, intiero. ողջ առողջ, անվնաս. սաղ սալիմ, բիւթիւն։

Ἄσκημα-ατος (τὸ) la cosa, sulla quale si esercita, esercizio. կրթուելու բան, կրթութիւն. թալիմ էտիլէճէք նէնէ, թալիմ։

Ἄσκηνος (ὁ, ἡ) privo di tenda. 2. che non è finto, sincero. վրան չունեցող. 2. շինծու չեղող, ճիշդ. չադըրսըզ. 2. եափմա օլմայան, դողրու. = Ἀνυπόκριτος.

Ἀσκηνῶς. ἐπίῤ. senza finzione. շինծու՝ առանց կեղծելու, ուղիղ. եափմա օլմայարագ, դողրու օլարագ։

Ἄσκησις-εως (ἡ) esercizio, l'azione d'esercitarsi. 2. applicazione, studio. կրթութիւն. 2. փոյթ, ջան, պարապումն. թալիմ. 2. դիքքաթ, ճահտ, գայրէթ, էմէք։

Ἀσκητέος-α-ον. θετ. τ. Ἀσκέω.

Ἀσκητέον. θετ. ἐπίῤ.

Ἀσκητήριον (τὸ) monastero. 2. luogo d'esercizio, ginnasio. մենաստան, վանք. 2. կրթարան, վարժարան. մանասթըր. 2. մէքթէպ, թալիմխանէ։

Ἀσκητὴς-οῦ (ὁ) (ἐκκλησ.) monaco. 2. che si esercita, atleta. կրօնաւոր, աբեղայ. 2. կրթուող, ըմբիշ. ռահիպ, քէշիշ. 2. թալիմ էդէն, փէհլիվան։

Ἀσκητικὸς-ή-όν. pieno d'esercizj, esercitativo. կրթութեամբ լեցուն, կրթական. թալիմլի, իւէտրէկլի. (βίος) vita attiva, studiosa. գործնական կեանք. չալըշգան էօմիւր. (ἐκκλησ.) vita ascetica. ճգնաւորական կեանք. էհլի ռիյազէթ էօմիւր։

Ἀσκητικῶς. ἐπίῤ. da monaco. կրօնաւորի՝ աբեղայի պէս. ռահիպ՝ բահիպ կիպի։

Ἀσκητὸς-ή-όν. esercitato, travagliato con arte. 2. che si può acquistare coll' esercizio. կրթուած, արհեստով գործուած. 2. կրթութեամբ ձեռք բերելու, թալիմ օլունմուշ, ուսթաճա իշլէնմիշ. 2. թալիմ իլէ էլէ կէչէր, էդինիլէբիլիր։

Ἀσκίδιον καὶ Ἀσκίον (τὸ) ὑποκορ. τ. Ἀσκός.

Ἄσκιος (ὁ, ἡ) (ἀ, στερητ.) privo di ombra. 2. che ha molta ombra, un' ombra densa. շուք չունեցող. 2. շատ մեծ շուք ունեցող. գօլկէսիզ, ասյասըզ. 2. չօգ պէյաղէ՝ հէյքէլլի գալըն գօլկէլի, գոյու։

Ἀσκληπιὰς-άδος (ἡ) asclipiade (erba). ասկղեպիադէս (խոտ մըն է). ասգլեփիասէ (պիր նէվի օթ դըր)։

Ἄσκοπος (ὁ, ἡ) = Ἄσκεπτος. 2. inaspettato, improviso. 3. immenso, innumerabile, incomprensibile. 4. che si fa senza veruna intenzione, inutile, vano. 2. անակընկալ, առանցընէ չմտածուած. 3. անհուն, անհամար, անիմանալի. 4. առանց դիտաւորութեան եղող, փուճ, անօգուտ. 2. էլլէլինտէն բէկլէնմէմիշ, ժաքըն. 3. հատսըզ, սայըսըզ, անլաշըլմազ. 4. նիյէթսիզ օլունան, ֆայտասըզ, բօշ. Ἄσκοπα, καὶ Ἀσκόπως. ἐπίῤ.

Ἀσκὸς (ὁ) otre, sacco di cuojo. մորթէ տիկ, տիկ. դերիդէն թօրպա, թուլում։

Ἀσκοφορέω-ῶ. Μ. ἤσω. portare degli otri. տիկ կրել. թուլում թաշըմագ։

Ἀσκοφόρος (ὁ, ἡ) che porta degli otri. տիկ կրող. թուլում թաշըյան։

Ἄσκυρον (τὸ) iperico (erba). ծաղկոտկէն

[illegible] մին է. [illegible])։

Ἀσκώλια (τὰ) festa all' onor di Bacco, in cui si saltava sù un piede sopra degli otri gonfiati e unti d'olio. Բագոս կուռքին պատուին Համար դրուած տօն մին էր, որ ուռեցած՝ ու ձէթով օծուած տիկերու վրա մէկ ոտքով կեցաթկէին. [illegible]։

Ἀσκωλιάζω. Μ. άσω. saltare con un piede sopra di otri gonfiati. 2. zoppicare. ուռեցած տիկերու վրա մէկ ոտքով ցաթկել. 2. կաղ գնալ. [illegible]. 2. [illegible]։

Ἀσκωλιασμὸς (ὁ) l'azione di saltare sù un piede. 2. di zoppicare. Մէկ ոտքի վրա ցաթկելը. 2. կաղ գնալը. [illegible]. 2. [illegible]։

Ἆσμα (τὸ) (ᾄδω) = Ὠδή. cantico, canzone, canto. խաղ, երգ, տաղ. [illegible]։

Ἀσμάτιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Ἆσμα.

Ἀσματογράφος (ὁ, ἡ) compositore di cantici. խաղեր՝ տաղեր՝ շինող. [illegible]։

Ἀσματοποιὸς (ὁ, ἡ) poeta di canti lirici. Նուագերգութեան՝ քնարերգական երգեր շինող բանաստեղծ. [illegible]։

Ἀσμενίζω. Μ. ίσω, accogliere cortesemente. 2. far volentieri una cosa. 3. contentarsi di . . . սիրով՝ քաղաքավարութենով ընդունիլ. 2. մէկ բան մը կամաւ ընել. 3. գոհ ըլլալ, շատանալ. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]։

Ἄσμενος - η - ον (ἥδομαι) ilaro, gajo, contento. զուարթամիտ, Հաճոյ, գոհ. [illegible]։

Ἀσμένως. ἐπίῤ. (τὸ παρθτ. ἐστερον, ἐστατα καὶ αἴτατα) con piacere, volentieri. Հաճոյ ըլլալով, կամաւ. [illegible]։

Ἀσολοικίστως. ἐπίῤ. senza solecismi. քերականական սխալ չունենալով. [illegible]։

Ἀσόλοικος (ὁ, ἡ) esente di solecismi. քերականական սխալ չունեցող. [illegible]։

Ἀσοφία - ας (ἡ) ignoranza, imperizia. տգիտութիւն, անուսութիւն. [illegible]։

Ἄσοφος (ὁ, ἡ) insensato, ignorante, inesperto. տգէտ, անմիտ, անուս. [illegible]. ὀφως. ἐπίῤ.

Ἀσπάζομαι. Μ. άσομαι (ἀ, ἐπιτ. σπάω) salutare, abbraciare, bacciare, amare. 2. accogliere con benevolenza. բարեւել, գրկել, պագնել, սիրել. 2. սիրով ընդունիլ. [illegible], [illegible]. 2. [illegible]։

Ἀσπαίρω. Μ. αρῶ (ἀ, ἐπιτ. σπαίρω) tremare, palpitare essere agitato di convulsioni. դողդղալ, ցնցիլ՝ պախկի մարմնոյ մկանանց շարժմունքէն տակն ու վրա ըլլալ. [illegible]։

Ἀσπάλαθος (ὁ) aspalato (arboscello spinoso). ասպաղաթոս (փշոտ թուփ մին է). [illegible])։

Ἀσπάλαξ - ακος (ὁ) talpa. խլուրդ. [illegible]։

Ἀσπαλιεὺς - έως (ὁ) / Ἀσπαλιευτὴς - οῦ (ὁ) = Ἁλιεύς. che pesca all' amo, che inama. ձկն սանդով ձուկ բռնող. [illegible]։

Ἄσπαλος (ὁ) pesce preso all' amo. ձկն սանդով բռնուած ձուկ. [illegible]։

Ἀσπάραγος - ου (ὁ) asparago. ծնեբեկ. [illegible]։

Ἄσπαρτος (ὁ, ἡ) non seminato. սերմ չցանուած. [illegible]։

Ἀσπάσιος - α ἢ ος - ον. = Ἀσπαστός. 2. amabile. սիրելի. [illegible]։

Ἀσπασίως. ἐπίῤ. volentieri, con piacere, di buon cuore. կամաւ, Հաճութենով. [illegible]։

Ἄσπασμα (τὸ) la cosa che si abbraccia, oggetto di amore, di affezione. գրկըւած բան, սիրոյ նիւթ. [illegible]։

Ἀσπασμὸς (ὁ) saluto, baccio, abbracciamento. բարեւ, Համբոյր, պագ, գրկելը. [illegible]։

Ἀσπαστικὸς - ή - όν. salutatorio. բարեւի. [illegible]։

Ἀσπαστὸς - η - όν. amabile. սիրելի. [illegible]։

Ἀσπαστῶς. ἐπίῤ. = Ἀσπασίως.

Ἄσπερμος (ὁ, ἡ) senza sperma. 2. privo di prole. անսերմ. 2. զաւակ չունեցող. [illegible]. 2. [illegible]։

Ἀσπιδεῖα - ων (τὰ) la parte del vascello, verso la prora in cui si sospendevano gli scudi. Նաւին մէջը վահաններըը կախելու դեպ ի գլուխը տեղ մին է. [illegible]։

Ἀσπιδοποιΐα (ἡ) fabbrica di scudi. վահաններուն շինուիլը. [illegible]։

Ἀσπιδοποιὸς (ὁ, ἡ) fabbricator di scudi. վահանները շինող. [illegible]։

Ἀσπιδοῦχος (ὁ, ἡ) armato d'uno scudo. վահանով զինեալ. [illegible]։

Ἀσπιδοφορέω - ῶ. Μ. ήσω. portare, tenere uno scudo. վահան կրել՝ ունենալ. [illegible]։

Ἀσπιδοφόρος (ὁ, ἡ) che porta lo scudo. վահանակիր. [illegible]։

Ἀσπίζω. Μ. ίσω. difendere, proteggere. պաշտպանել. [illegible]։

Ἄσπιλος καὶ (ὁ, ἡ) / Ἀσπίλωτος (ὁ, ἡ) non macchiato. 2. puro. 3. irreprensibile.

անիւծ. 2. մաքուր. 3. չյանդիմանուելու. ընէբէդիլ. 2. բէծիլ. 3. բոսվիր օլմանմաղ, բոսվիրի գուրթուլմուշ օլմայան։
Ἀσπὶς-ίδος (ἡ) scudo. 2. aspide (specie di serpente). վահան. 2. ասպիդ (օձ մըն է). գալգան. 2. ասպիր էռան։
Ἀσπιστὴρ-ῆρος (ὁ) / Ἀσπιστὴς-οῦ (ὁ) } = Ἀσπιδοφόρος.
Ἀσπλαγχνία-ας (ἡ) inclemenza, crudeltà. անգթութիւն, խստութիւն. մէրհամէթսիզլիք, զալիմլիք։
Ἄσπλαγχνος (ὁ, ἡ) inclemente, crudele, inumano. 2. che non ha cuore. անգութ, անողորմ, խիստ, ոմարդի. 2. սիրտ չունեցող. մէրհամէթսիզ, զալիմ, գաթը եիւրէք. 2. եիւրէքսիզ, եիւրէկի եօգ։
Ἄσπληνος (ὁ, ἡ) privo di milza. փայծեղ չունեցող. դալագսըզ։
Ἄσπονδος (ὁ, ἡ) implacabile, irreconciliabile. անողոքելի, անհաշտ. գաթը եիւրէք, եմմայա կէլմէզ։
Ἄσπορος (ὁ, ἡ) = Ἄσπαρτος. 2. che non produce del seme, privo di seme, infecondo. սերմ չբերող, անպտուղ. թօհումսուզ, պէրէքէթսիզ։
Ἀσπούδαστος (ὁ, ἡ) trascurato, non studiato, non ricercato. 2. che non si impegna, negligente. հոգ չտարուած, անփոյթ՝ անջան մնացած. 2. չհոգացող, ջանք չըրող. գայտ օլունմամըշ, բէգայտլը օլունմամըշ, գայրէթ էդիլմէմիշ. 2. գայրէթսիզ, բէգայտըսըզ։
Ἀσπουδεὶ. ἐπίῤ. senza veruna cura, studio, impegno. առանց հոգի՝ ջանքի. գայտ՝ բէգայտ էթմէյէրէք, գայրէթսիզճէ։
Ἄσπρις-εως καὶ / Ἄσπρος-ου (ἡ) } specie di quercia. աղդ մը կաղնի. պէլ աղաճը տիւրիւ։
Ἄσσιστα. ἐπίῤ. essendo troppo vicino. խիստ մօտ ըլլալով. զիյատէ եագըն օլարագ։
Ἄσσιστος-η-ον. / Ἀσσότατος-η-ον. } prossimo, vicinissimo. խիստ մօտ. զիյատէ եագըն։
Ἀσταδὴς-έος (ὁ, ἡ) che non stilla, che si versa abbondantemente. կաթիլ կաթիլ չկաթող, առատ վազող. դամլա դամլայան, չօգ աքըմ։
Ἀσταθὴς-έος (ὁ, ἡ) incostante, instabile, incerto, volubile. յողդողդ, փոփոխող, անհաստատ. պէ գարար, բէգայտսըզ, եէրիմիզ։
Ἀστάθμευτος (ὁ, ἡ) esente dell' obbligo di dare allogio alla gente di guerra. բանակին օթեվան տալու պարտքէն չեղող. օրտու մուսաֆիրի գօնագ վէրմէյէ պօրճլու օլմայան։
Ἀστάθμητος (ὁ, ἡ) non pesato, non calcolato. 2. inconsiderato, che non esamina. 3. instabile, incostante, incerto. չկշռուած, հաշիւը չեղած. 2. անխորհուրդ, չմտածող. 3. յողդողդ, մէկ բանի վրայ չկեցող. թարթըլմամըշ, հէսապ օլմամըշ. 2. դիւշիւնմէյէն. 3. պէ գարար, բէգայտսըզ, դէյիշկէն։
Ἄστακος (ὁ) granchio, astaco. խեցգետին. եէնկէճ։
Ἄστακτος καὶ / Ἀστάλακτος (ὁ, ἡ) } = Ἀσταγὴς.
Ἀστασία (ἡ) incostanza. յողդողդութիւն, անհաստատութիւն. բէգայտըսըզլըգ, դէյիշկէնլիք, եէրսիզլիք։
Ἀστασίαστος (ὁ, ἡ) non agitato da alcuna turbolenza, da alcuna sedizione, pacifico, tranquillo. անհանդարտութիւն խռովութիւն չունեցող, հանդարտ, խաղաղ. գարըշըգլըգ, ֆիթնէ օլմայան, րահաթ։
Ἀστατέω-ῶ. Μ. ήσω. esser incostante, instabile, vacillare. 2. essere errante. յողդողդ, անհաստատ ըլլալ, տատանիլ. 2. թափառական ըլլալ. պէ գարար օլմագ, բէգայտըսըզ օլմագ, եէրսիզ օլմագ, սալլանմագ. 2. հէր եէրտէ գէզէն օլմագ։
Ἄστατος (ὁ, ἡ) non pesato. չկշռուած. թարթըլմամըշ։
Ἀστάτως. ἐπίῤ. incostantemente. 2. senza peso. անհաստատութեամբ. 2. առանց կշռոյ. պէ գարարճա, եէրսիզ օլարագ. 2. թարթըսըզ։
Ἀσταφὶς-ίδος (ἡ) = Σταφίς.
Ἀσταφύλινος (ὁ) = Σταφύλινος.
Ἀστάφυλος (ὁ, ἡ) privo di uve. խաղող չունեցող. իւզիւմսիւզ։
Ἄσταχυς-υος (ὁ) = Στάχυς.
Ἀστέγαστος (ὁ, ἡ) che non è coperto d'un tetto, scoperto. յարկ չունեցող, վրան բաց. տամսըզ, աչըգ։
Ἀστεγὶς-έος καὶ / Ἄστεγος (ὁ, ἡ) } privo di casa, d'abitazioni. տուն՝ բնակարան չունեցող. էվսիզ, օթուրաճագ մէսքէն եօգ. 2. Ἀστέγαστος.
Ἀστειεύομαι. Μ. εύσομαι καὶ / Ἀστεΐζομαι. Μ. ίσομαι. } essere faceto, lepido, fare delle facezie, scherzare. զուարճախօս ըլլալ, խնտալու բաներ ըսել, կատակութիւն ընել. լաթիֆէճի օլմագ, գիւլիւնէճէկ շէյլէր սէօյլէմէք։
Ἀστειολογία-ας (ἡ) facezia. զուարճալի խօսակցութիւն, խնդալու խօսք. լաթիֆէ, շագա սէօհպէթլէր։
Ἀστειολόγος (ὁ, ἡ) faceto, lepido. զուարճախօս. լաթիֆէճի, շագաճը, գիւլտիւրիւճի։
Ἀστειοῤῥημονέω-ῶ. Μ. ήσω. = Ἀστεΐζομαι.
Ἀστεῖος-α ἢ ος-ον. urbano, abitante della città. 2. lepido. 3. grazioso, gentile, civile, cortese. 4. decente, piacevole. քաղաքացի, քաղաքը բնակող. 2. զուարճախօս. 3. շնորհով, ազնուաբարոյ, քաղաքավար, մարդավար. 4. վայելուչ, հաճոյ, ազուոր, սիրուն. շէհիրլի, շէհիրտէ օթուրան. 2. լաթիֆէճի, գիւլտիւրիւճի. 3. շէօհրէթլի, նազիքլի, էտէպլի, էրքանլը. 4. եագըշըգլը, պէյէնիլիր, գէօզէլ։
Ἀστειοσύνη (ἡ) (σπν) ἀντὶ
Ἀστειότης-ητος (ἡ) urbanità. 2. maniere galanti, gentile eleganza, grazia. քաղաքացի ըլլալը. 2. քաղաքավարութիւն, ազնուութիւն, վայելչութիւն. շէհիրլիլիք. 2. լաթիֆէճիլիք, էտէպլիլիք, նազիքլիք։
Ἀστεϊσμὸς (ὁ) urbanità, civilità. 2. lepidezza. քաղաքականութիւն. 2. զուարճախօսութիւն. շէհիրլիլիք. 2. լաթիֆէճիլիք, գիւլտիւրիւճիլիք, շագաճըլըգ։
Ἀστείως. ἐπίῤ. urbanamente. 2. lepidamente. քաղաքականութեամբ. 2. զուարճախօսութեամբ. շէհիրլիլէ. 2. գիւլտիւրիւճիլիք իլէ, շագաճըլըգ իլէ։

Ἄστεκτος (ὁ, ἡ) (ἀ, στέγω) insopportabile, insoffribile. 2. impaziente. չքաշուելու, չտարուելու. 2. անհամբեր. [illegible]. ἔκτως. ἐπίῤ.

Ἀστέλεχος καὶ Ἀστελεχὴς-έος (ὁ, ἡ) che non ha tronco. բուն չունեցող (ծառ). [illegible] :

Ἀστεμβὴς καὶ Ἀστεμφὴς-έος (ὁ, ἡ) immobile, fermo. 2. duro, rigido, aspro. 3. implacabile. 4. intrepido. անշարժ, հաստատ. 2. խիստ. պինդ. 3. անողորմելի, քարէ սիրտ ունեցող. 4. չվախցող, համարձակ. [illegible]. στεμφέως, φῶς. ἐπίῤ.

Ἀστενακτεὶ (κτὶ) ἐπίῤ. senza gemito, senza sospiro. առանց հառաչանաց. [illegible] :

Ἀστένακτος (ὁ, ἡ) che non geme, non sospira. չհառաչող. [illegible] :

Ἀστενάκτως. ἐπίῤ. Ἀστενακτεί.

Ἄστεπτος (ὁ, ἡ) non coronato. չպսակուած. [illegible] :

Ἀστεργὴς-εος (ὁ, ἡ) Ἄστοργος. 2. implacabile, inesorabile. անողորմելի. [illegible] :

Ἀστέρειος-α-ον. stellato, simile ad una stella, raggiante, rilucente, scintillante come la stella. աստղաւոր, աստղի նման, աստղի պէս փայլփլող. [illegible] :

Ἀστερία (ἡ) asteria, bellocchio (pietra preziosa.) աստեղակն (պատուական քար մըն է). [illegible] :

Ἀστερίζω. M. ίσω. cangiare in stella. 2. mettere al numero degli astri, delle costellazioni. 3. spargere delle stelle. աստղի դարձընել. 2. աստղերուն՝ համաստեղութիւններուն թիւը դնել. 3. աստղներ ցանել. [illegible] :

Ἀστέριος-α ἢ ος-ον. appartenente alle stelle. աստղներու պատկանած. [illegible]. = Ἀστέρειος.

Ἀστερίσκος (ὁ) asterisco (marca, segno di tale figura (*) con cui si segnano alcuni passaggi nelle opere, e nei libri). աստղանիշ (գիրքերու մէջ դրուող ասձեւով (*) նշան մըն է). [illegible] (*) [illegible] :

Ἀστερισμὸς (ὁ) costellazione, asterismo. համաստեղութիւն. [illegible] :

Ἀστεροειδὴς-έος (ὁ, ἡ) che ha la forma d'una stella. 2. scintillante come una stella. աստղի ձեւ ունեցող. 2. աստղի պէս փայլփլող. [illegible]. ειδῶς. ἐπίῤ.

Ἀστερόεις-εσσα-εν. stellato, pieno di stelle. աստղալից. [illegible] :

Ἀστεροπὴ (ἡ) baleno, fulmine, fólgore. փայլատակունք. [illegible] :

Ἀστεροπητὴς (ὁ) chi lancia dei lampi, dei baleni, dei fulmini o fólgori. փայլակնահար. [illegible] :

Ἀστεροσκόπος (ὁ, ἡ) chi contempla le stelle. աստղներուն վրայ մտածութիւններ ընող. [illegible] :

Ἀστεροφεγγὴς-έος (ὁ, ἡ) che brilla come gli astri. աստղի պէս փայլփլող. [illegible] :

Ἀστερόω-ῶ. M. ώσω. essere, stare come la stella. աստղի պէս ըլլալ՝ կենալ. [illegible] :

Ἀστερώδης-εος (ὁ, ἡ) stellato. աստղաւոր. [illegible] :

Ἀστερωπὸς (ὁ, ἡ) stellato. 2. brillante, scintillante, raggiante. աստղաւոր. 2. փայլփլուն, բոցացայտ. [illegible] :

Ἀστέφανος (ὁ, ἡ) che non ha corona. թագ չունեցող. [illegible]. άνως. ἐπίῤ.

Ἀστεφάνωτος (ὁ, ἡ) non coronato. չպսակուած. [illegible] :

Ἀστὴν-ῆνος καὶ Ἄστηνος (ὁ, ἡ) infortunato, infelice, miserabile. 2. che non ha veruna abitazione, che non sa dove riposare. դժբաղդ, խեղճ, ողորմելի. 2. բնակարան չունեցող. [illegible] :

Ἀστὴρ-έρος (ὁ) astro, stella. 2. specie d'animale di mare, che ha la forma d'una stella. 3. specie di uccello con piume rosse. 4. astere, asteroide (specie di pianta con fiori rossi. 5. rubino (pietra preziosa). 6. terra bianca. 7. collirio, rimedio dello stomaco, e degli occhj. աստղ. 2. աստղաձեւ ձուկ մը. 3. կարմիր փետուրներով թռչուն մը. 4. կարմիր ծաղիկներով տունկ մը. 5. յակինթ (ծանրագին քար մը). 6. ճերմակ հող. 7. շուփայ, աղպար, ստամոքսի, ու աչաց դեղ. [illegible] :

Ἀστήρικτος (ὁ, ἡ) instabile, non appoggiato. խախուտ, անհաստատ, մայթ չունեցող. [illegible] :

Ἀστιβὴς καὶ Ἀστίβητος καὶ Ἄστιβος (ὁ, ἡ) che non fù mai calcato, frequentato, deserto. չկոխուած, անկոխ, ամայի, անբնակ. [illegible] :

Ἀστικὸς-ὴ-όν. abitante della città, cittadino. 2. che concerne i cittadini, civile. 3. uomo esperto. 4. civile, galante. քաղաքաբնակ, քաղաքացի. 2. քաղաքացիներու պատկանած, քաղաքական. 3. հմուտ մարդ. 4. մարդավար, քաղաքավար. [illegible]. ικῶς. ἐπίῤ.

Ἄστικτος (ὁ, ἡ) non marcato d'alcun punto, non stigmatizzato. կէտով մը չնշանած, կէտ չունեցող. [illegible] :

Ἀστοιχείωτος (ὁ, ἡ) che non conosce i primi elementi, le prime nozioni, ignorante. գիտութեան մը առջի սկզբունք-

ների չդիտցող, տգետ. պիր իլմին պաւլը ներճիլերինի պիլմէյէն, ահմագ, նատան.

Ἄστοιχος (ὁ, ἡ) non messo in fila, in linea. մէկ տողի դծի վրայ չդրուած. պիր սըրայա՝ լըրէյա գօնուլմամըշ.

Ἀστομάχητος (ὁ, ἡ) non angustiato. չնեղուած, չտաղնապուած. սըգըլմամըշ, սըգըլմէմիշ.

Ἄστομος (ὁ, ἡ) privo di bocca, o che ha una piccola bocca. 2. che ha la bocca dura (parlandosi di cavallo), che non si può accostumare al freno. 3. che non può parlare, incapace al parlare. 4. che non ha un' imboccatura. 5. insipido al palato. 6. amaro, acido. 7. non temprato bene (parlandosi di ferro, o di acciajo). բերան չունեցող կամ պզտիկ բերան ունեցող. 2. խիստ բերան ունեցող, կարծրբերանի, արձակերասան (ձի). 3. խօսիլ չկրցող. 4. բերան չունեցող (դետ եւայլն). 5. բմաց անհամ. 6. լեղի, թթու. 7. աղէկ ջուր չտրուած (երկաթ կամ պողպատ). աղըզ եօգ, եահօտ գիւչիւք աղըզլը. 2. աղզը սէրթ, կէմ կէմ ալմայան. 3. սէօյլէյէմէյէն. 4. աղըզը (սույ վէ սայրէ). 5. դատսըզ, եավան. 6. աճը, էքշի. 7. աէյի սույ վէրիլմէմիշ (դէմիր եա չէլիք).

Ἀστόμωτος (ὁ, ἡ) non temprato bene (ferro), non aguzzato. աղէկ ջուր չտրուած (երկաթ), չսրուած. աէյի սույ վէրիլմէմիշ (դէմիր), պիլենմէմիշ.

Ἄστοργος (ο, ἡ) che non ama i suoi parenti, crudele, inumano, insensibile. ծնողքը չսիրող, անգութ. անասընը սէվմէյէն, մէրհամէթսիզ.

Ἀστοχέω - ῶ. M. ήσω. non colpire la mira, non ottenere lo scopo, ingannarsi. նպատակին չհասնիլ, խաբուիլ. ալդանմագ, հէտէֆինէ վարմամագ.

Ἀστόχημα (τὸ) errore, mancanza. պակասութիւն, վրիպակ. եանլըշ, խաթալըգ.

Ἀστοχία - ας (ἡ) allontanamento della mira. նպատակէն հեռընալը. հէտէֆինտէն ուզագլաշմագլըգ.

Ἄστοχος (ὁ, ἡ) che non colpisce la mira. նպատակին չհասնող. հէտէֆինէ վարմայան, նիշանը պուլամայան.

Ἀστόχως. ἐπίῤ. goffamente, inabilmente. պղուշութեամբ, առանց յաջողակութեան. պէլէնմէտէն, պէզաղ պէճէրիքսիզճէ.

Ἀστράβη (ἡ) basto. 2. somaro, o mulo sellato. Համետ, կողգին. 2. էշ կամ կիսաէշ թամբեալ. սամար, գուլան. 2. էյէրլի էշէկ եահօտ գադըր.

Ἀστραβηλάτης (ὁ) asinajo. իշպան. էշէքճի.

Ἀστραβὴς - έος (ὁ, ἡ) dritto, ritto, diritto. շիտակ. դօղրու.

Ἀστραβίζω. M. ίσω. dirizzare. 2. portare un somaro, una sella o essere assiso sopra un somaro, una sella. շտկել, ուղղել. 2. էշ մը՝ թամբ մը կրել, կամ իշու մը կամ թամբի մը վրան նստած ըլլալ. դօղրուլթմագ, դօղրուլթմագ. 2. պիր էշէկ եահօտ էյէր գալտըրմագ, պիր էշէկ եահօտ էյէրին իւզէրինտէ օթուրմագ.

Ἀστραγαλίζω. M. ίσω. giuocare all' aliosso. վէգ խաղալ. աշըգ օյնամագ.

Ἀστραγάλιον (τὸ) καὶ Ἀστραγαλίσκος (ὁ) ὑποκορ. τ. Ἀστράγαλος.

Ἀστραγαλισμὸς (ὁ) giuoco di aliosso. վէգ խաղալը. աշըգ օյնամագ.

Ἀστράγαλος (ὁ) vertebra. 2. astragalo (osso del piede). 3. ossetto che si trova nell' articolazione della coscia, e della gamba. ողն, աղեր միջնողին. 2. ոտքին ոսկրներէն մէկը. 3. ազդեր կամ սրունքին յօդուածներուն մէջը գտնուող պզտիկ մէկ ոսկր. օմուրգա քէմիկի. 2. այագ գէմիկլէրինտէն պիրի. 3. պալտըր, եա պաճագ եէրլէրինին պաղլանտըսընտա պուլունան գէմիկ. Ἀστράγαλος (ὁ, ἡ) il giuoco d'aliosso. վէգ (խաղ). աշըգ օյունու. Ἀστράγαλος (ὁ) astragalo (ornamento di architettura). վէգ (շինուածներու վիզաձեւ զարդը). եապըլարտա պիր նագըշ, պիլէզիք. Ἀστράγαλος (ὁ) astragalo, falsa regolizia (pianta). սուտ մատուտակ (տունկ մըն է). եապանի պիյան գէօքի (պիր օթ).

Ἀστράγαλοι πόδες. piedi bianchi come l'avorio. փղոսկրի պէս ճերմակ ոտքեր. ֆիլ տիշի կիպի պէյազ այագլար.

Ἀστραγαλωτὸς - ή - όν. guernito, o composto di ossetti. պզտիկ ոսկրներով զարդարուած կամ շինուած. աշըգ գէմիկ գօփ․․․ եապըլմըշ եահօտ եաբըլմըշ.

Ἀστραπαῖος - α - ον. che produce dei lampi. կայծակներ բերող՝ հանող. շիմշէք [illegible] հասըլ էտէն.

Ἀστραπεὺς - έως (ὁ) lampeggiante, folgorante. փայլակնացայտ. եալդըրըմլայան, շիմշէկլէր.

Ἀστραπὴ - ῆς (ἡ) lampo. 2. fólgore, fulmine. փայլատակումն. 2. փայլատակունք. եալդըրըմ. 2. եըլտըրըմ.

Ἀστραπηφορέω - ῶ. M. ήσω. portare, tenere fólgori. փայլակներ կրել՝ ունենալ. եըլտըրըմլար թաշըմագ, եըլտըրըմլարը օլմագ.

Ἀστραπηφόρος (ὁ, ἡ) chi porta, tiene fólgori. փայլակներ կրող. եըլտըրըմլար թաշըյան.

Ἀστραπτικὸς - ή - όν. folgorante. փայլատակող. շիմշէկլի, եըլտըրըմլը.

Ἀστράπτω. M. άψω, (ἀστὴρ) lampeggiare. 2. folgorare. 3. far risplendere. փայլակել, փայլիլ. 2. կայծակել. 3. ճառագայթել տալ. եըլտըրըմլամագ, պարլամագ. 2. եըլտըրըմ վուրմագ. 3. ըշըգլանտըրմագ, շէֆֆաֆլանմագ.

Ἀστρατεία - ας (ἡ) abbandono del servizio militare, disertazione, il disertare. 2. esenzione di servizio militare. զինուորութիւնը ձգել փախչիլը. 2. զինուորութենէ ազատ ըլլալը. ասքէրլիքտէն գաչմագ. 2. ասքէրլիքտէն խալի օլմագ.

Ἀστράτευτος (ὁ, ἡ) esente dal servizio militare, licenziato dalla milizia. զինուորութենէ ելած. ասքէրլիքտէն չըգմըշ.

Ἀστρατήγητος (ὁ, ἡ) privo d'un generale. 2. incapace a comandare l'armata. զօրապետէ չունեցող. 2. զօրավարութիւն ընելու անկարող. սէրասքէրսիզ. 2. սէրասքէրլիք էտէմէյէն.

γήτως. ἐπίῤ.

Ἀστραφὴς - έος (ὁ, ἡ) } che non si volta. 2.
Ἄστρεπτος (ὁ, ἡ) } inflessibile. չդարձող. 2. չծռուող. դէօնմէյէն. 2. էյիլմէյէն.

Ἀστρικὸς - ὴ - όν. astrale, degli astri. աստղական. Եըլտըզլը :

Ἀστροβλὴς - ῆτος (ὁ, ἡ) colpito dall' ardore della canicola o di qualche altra cattiva influenza. չնիկ աստղին տաքէն կամ ուրիշ աստղի մը գէշ ազդմունքէն զարնուած. [illegible] :

Ἀστροβλησία - ας (ἡ), Ἀστροβολησία.

Ἀστρόβλητος (ὁ, ἡ) = Ἀστροβλής.

Ἀστροβολέομαι - οῦμαι. M. ηθήσομαι. essere colpito dall' ardore della canicola (massimamente delle piante o arboscelli appassiti dal calore). չնիկ աստղին տաքէն զարնուիլ (մանաւանդ տաքէն չորցած տունկերուն կամ թուփերուն վրայ). [illegible] :

Ἀστροβολησία (ἡ) } assiderazione (morbo
Ἀστροβολία (ἡ) } degli alberi cagionato
Ἀστροβολισμὸς (ὁ) } dall' ardore della canicola). չնիկ աստղին տաքէն պատճառած ծառերուն մէկ կերպ հիւանդութիւնը. [illegible] :

Ἀστρογείτων - ονος (ὁ, ἡ) vicino alle stelle, altissimo. աստղներու մօտ, խիստ բարձր. եըլտըզլարա եագըն, ղայէթ պալա, եուճէ :

Ἀστροδίαιτος (ὁ, ἡ) chi vive, dimora in piena aria, allo scoperto (Λατ. subdio). վրան բաց տեղ պառկող, անյարկ. անծածկոյթ տեղ բնակող. [illegible] :

Ἀστροειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile ad una stella. աստղի նման. եըլտըզա պէնզէր :

Ἀστροθεσία - ας (ἡ) ammasso di stelle, costellazione. աստղներու դէզ, համաստեղութիւն. եըլտըզ եըղընը, պուրճ :

Ἀστροθετέω - ῶ. M. ήσω. fissare le posizioni e i nomi degli astri. 2. congiungere ad una costellazione diversi altri astri. աստղներուն դիրքը՝ անունները կարգել. 2. համաստեղութիւններուն վրայ ուրիշ աստղներ աւելցընել. [illegible] :

Ἀστροθέτημα (τὸ) = Ἀστροθεσία. 2. l'unione di astri congiunti e formanti una costellazione. մէկ տեղ ժողվըւած համաստեղութիւններ ձեւացընող աստղներուն միութիւնը. [illegible] :

Ἀστροθέτης - ου (ὁ) chi determina le posizioni ed i nomi degli astri. աստղներուն դիրքը ու անունը կարգող. [illegible] :

Ἀστρόθετος (ὁ, ἡ) posto, unito ad una costellazione. 2. che ha rapporto alla posizione degli astri, astronomico. համաստեղութեան մը միաւորուած. 2. աստղներուն դիրքին յարաբերութիւն ունեցող, աստեղաբաշխական. [illegible] :

Ἀστροθύτης (ὁ) chi sacrifica agli astri, adoratore degli astri. աստղներուն զոհ կտրող, աստեղապաշտ. [illegible] :

Ἀστρόλαβον (τὸ) astrolabio. աստրողաբոն (աստղաբաշխական գործիք մըն է). ուսթուրլապ (իլմի հէյէթէ տայիր պիր ալէթ տըր) :

Ἀστρολεσχέω - ῶ. M. ήσω. ciarlare degli astri. աստղներուն վրայ շատ զրուցել՝ խորաթել. [illegible] :

Ἀστρολέσχης - ου (ὁ) chi ciarla degli astri. աստղներուն վրայ շատ զրուցող. [illegible] :

Ἀστρολογέω - ῶ. M. ήσω. occuparsi all'astrologia, essere astrologo. աստեղագիտութեան պարապիլ. իլմի նուճում մէշղուլ օլմագ :

Ἀστρολόγημα (τὸ) osservazione astrologica. աստեղագիտական դիտողութիւն. էհլի նուճում տայիր նազար :

Ἀστρολογία - ας (ἡ) astrologia (la scienza dell' influenza degli astri). աստեղագիտութիւն, քաղդէութիւն (աստեղաց զօրութեան՝ ազդման գիտութիւնը). իլմի նուճում, իլմի ահքեամ ([illegible]) :

Ἀστρολογικὸς - ή - όν. astrologico. աստեղագիտական. իլմի նուճումա մունթէսիպ :

Ἀστρολόγος (ὁ) = Ἀστρονόμος. 2. (μτγν.) = Ἀστρόμαντις.

Ἀστρομαντεία - ας (ἡ) l'arte d'indovinare coll' osservare gli astri. քաղդէութիւն (աստղներուն նայելով գալիքները գիտնալը). մունէճճիմլիք (եըլտըզլարա պագարագ կէլէճէքլէրի անլամագ). = Ἀστρολογία.

Ἀστρομαντικὸς - ὴ - όν. che concerne la divinazione, che si fa coll' osservazione degli astri. աստղներուն նայելով գալիքները հասկընալուն գիտութեանը պատկանած, քաղդէութեան վերաբերեալ. [illegible] :

Ἀστρόμαντις - εως (ὁ) colui che indovina dagli astri. քաղդեայ, աստղներէն գալիքները գիտցող. մունէճճիմ, եըլտըզլարտան կէլէճէքլէրի պիլէն, անլայան :

Ἄστρον (τὸ) stella, astro. 2. costellazione. աստղ. 2. համաստեղութիւն. եըլտըզ, աքթէր. 2. պուրճ, աքթէր :

Ἀστρονομέω - ῶ. M. ήσω. applicarsi all'astronomia, essere astronomo. աստեղաբաշխութեան պարապիլ, աստեղաբաշխ ըլլալ. իլմի հէյէթ մէշղուլ օլմագ, էհլի հէյէթ օլմագ :

Ἀστρονόμημα (τὸ) osservazione astronomica. աստեղաբաշխական դիտողութիւն. իլմի հէյէթէ մունթէսիպ նազար :

Ἀστρονομία - ας (ἡ) astronomia. աստեղաբաշխութիւն. իլմի հէյէթ :

Ἀστρονομικὸς - ή - όν. astronomico. աստեղաբաշխական. իլմի հէյէթէ տայիր :

Ἀστρονόμος (ὁ) astronomo. աստեղաբաշխ. էհլի հէյէթ :

Ἀστροφαὴς καὶ } che risplende co-
Ἀστροφανὴς - έος (ὁ, ἡ) } me le stelle, lampeggiante, scintillante. աստեղաց պէս

փայլիօղ, փառաւոռն. եըլտըզ կիպի տար-լայան, շէֆաֆլը։

Ἀστροφόρητος (ὁ, ἡ) portato dalle stelle o colle stelle. աստղներէ կամ աստղնե-րով տարուած. եըլտըզլարտան տաշըթ եըլ-տըզլար իլէ կէօթիւրիւլմիւշ։

Ἀστροφόρος (ὁ, ἡ) stellifero, stellato, che porta delle stelle, brillante di stel-le. աստղաւոր, աստղներ կրող՝ ունօղ, աստղներով փայլիօղ. եըլտըզլը, եըլտըզ-լըր թաշըյան, եըլտըզլըր իլէ տարլայան։

Ἄστροφος (ὁ, ἡ) = Ἄστρεπτος.

Ἀστροχίτων - ονος (ὁ, ἡ) coperto di stelle (abito). 2. che porta una tonica co-perta di stelle. աստղալից, աստղներով զգեցուած (զգեստ). 2. աստղալից կապայ մը հագնօղ. եըլտըզ իլէ տօնանմըշ (րուպա). 2. եըլտըզ իլէ մուշէյյէն պիր տօնլան կիյէնէն։

Ἀστρόω - ῶ. M. ώσω. variare, ornare, guernire una cosa di stelle. մէկ բանը աստղներով զարդարել՝ պճնել. պիր նէսնէյի եըլտըզլէր իլէ տօնանթմաք՝ մուշէյյէն էթմէք։

Ἀστρώδης - εος (ὁ, ἡ) simile o pieno d'a-stri, pieno di stelle. աստղի նման կամ աստղալից. եըլտըզէ պէնզէր եաքէօտ եըլտըզ իլէ տօլու։

Ἄστρωτος (ὁ, ἡ) (κυρ. ἵππος) non sellato թամբը չդրուած. էյէրի գօնուլմամըշ, էյէր-լէնմէմիշ։

Ἄστυ - εας καὶ εως (τὸ) città. քաղաք. շէ-հիր։

Ἀστυγειτονικὸς - ὴ - όν. che concerne i vi-cini alla città, i limitrofi. սահմանակիցնե-րու պատկանեան. սընըրտաշլարա տայիր. (πόλεμος) (guerra) frà due popoli li-mitrofi. սահմանակիցներու մէջ եղած (կռիւ). սընըրտաշլար արասընտա օլան ճէ-նէկ (ճէնկ)։

Ἀστειγείτων - ονος (ὁ, ἡ) vicino alla città, limitrofo. քաղքի մօտ, սահմանակից. շէհիրէ եագըն, սընըրտաշ։

Ἀστυκὸς - ὴ - όν. = Ἀστικός.

Ἄστυλος (ὁ, ἡ) privo di colonne, d'appog-gio. սիւն՝ մոյթ չունեցօղ. տիրէքսիզ, տիր-էքսիզ։

Ἀστυνομέω - ῶ. M. ήσω. essere edile, es-sere amministratore della città. քաղ-քի կառավարիչը՝ հոգաբարձուն ըլլալ. շէ-հիրին մաթէմէլլէսի՝ նազըրը օլմաք։

Ἀστυνομία - ας (ἡ) edilità, amministra-zione della città, la Polizia. քաղքին կա-ռավարիչը՝ հոգաբարձուն ըլլալը. շէհի-րին մաթէմէլլէսի՝ մաթէրաքիսի նազըրը՝ նա-զըրը օլմասը։

Ἀστυνόμιον (τὸ) il Palazzo dell'edile, del-l'amministratore della città. քաղքին հո-գաբարձուին պալատը. շէհրին մաթէմէլլէ-սինին՝ նազըրինին գօնաղը՝ սարայը։

Ἀστυνόμος (ὁ, ἡ) amministratore della città, edile. քաղքին հոգաբարձուն, վե-րատեսուչը. շէհրին մաթէմէլլէսի՝ մաթէր-աքիսի՝ նազըրը՝ նազիրի։

Ἄστυτος (ὁ, ἡ) (ἀ, στύω) incapace al coi-to. մարմնական մերձաւորութեան անբա-ւական. ճիմայա գուվվէթսիզ, մաճիմա էս-տէմէզ։ (ὅθεν) Ἄστυτις - ιδος (ἡ) astitide

(spezie di lattuga). մէկ կերպ մարոլնէ. պիր ճինս էսմար։

Ἀστύφελος - η - ῆ - οσ - όν. che non è duro. խիստ՝ պինդ չեղօղ. օլմայան սէրթ՝ քաթը օլմայան։

Ἀσυγγενὴς - έος (ὁ, ἡ) che non ha nessun affinità. ազգականութիւն մը չունեցօղ. հիչ պիր աքրապալըղը էօք։

Ἀσυγγνώμων - ονος (ὁ, ἡ) che non perdo-na, che conserva del risentimento, implacabile. չներօղ, թողութիւն չտուօղ, ոխ՝ քէն պահօղ, անողորմ. աֆ էթմէզ, ղարէզ սախլայան, գաւլը քէր։

Ἀσύγγνωστος (ὁ, ἡ) imperdonabile, irre-missibile. չներուելու, թողութիւն չտա-լու. աֆ օլունամազ, մաղֆիրէթսիզ. γνώ-στως. ἐπίῤ.

Ἀσύγγραφος (ὁ, ἡ) dato senza cedola, senza scrittura d'obbligo. առանց ձե-ռագրի տրուած. թամէսսուկ վէրմէտէն վէ-րիլմիշ։

Ἀσυγκαταθετέω - ῶ. M. ήσω. non aderire, non condiscendere. չհակիլ, չմիաբանիլ, չմիաբանիլ. էյլէնմէմէք, պիրլէշմէմէք, պիր ըրայ օլմամաք։

Ἀσυγκέραστος (ὁ, ἡ) intemperato, non mescolato. անբարեխառն. էնթէմբէրէլ։

Ἀσυγκίνητος (ὁ, ἡ) immovibile, che non si commove. անշարժ, շարժումը չե-ղօղ. թէփրէնմէզ, ղըմըլտամազ օլմայան։

Ἀσύγκλειστος (ὁ, ἡ) non inchiuso. 2. che non si può inchiudere. չգոցուած. 2. չգոցուելու. գափանմամըշ. 2. գափանամայան, գափանամազ։

Ἀσύγκλωστος (ὁ, ἡ) che non si può fila-re insieme. 2. inconciliabile. մէկ տեղ չմանուելու. 2. անհաշտ. պիր արատա էյիրիլ-մէզ. 2. պարըշմազ։

Ἀσύγκρατος (ὁ, ἡ) = Ἀσυγκέραστος.

Ἀσύγκριτος (ὁ, ἡ) incomparabile. անզու-գական. մէնէնտիսիզ. κρίτως. ἐπίῤ.

Ἀσυγκρότητος (ὁ, ἡ) (ἀ, συγκροτέω) non esercitato, non preparato. չկրթուած, չպատրաստուած. թալիմսիզ, հազըրլանմամըշ.

ήτως. ἐπίῤ.

Ἀσύγχυτος (ὁ, ἡ) non confuso. 2. imper-turbabile. անշփոթ, անխառն. 2. ան-շփոթելի. գարըշմամըշ. 2. գարըշմազ. χύτως. ἐπίῤ.

Ἀσυγχώρητος (ὁ, ἡ) non concesso, im-perdonabile. հրաման չտրուած, չներուե-լու. իզին վէրիլմէմիշ, աֆ օլունմազ. (ἐνερ.) che non perdona, severo. չնե-րօղ, անգութ. աֆ էթմէզ, թէրսաքէլլէ. ρήτως. ἐπίῤ.

Ἀσύζευκτος (ὁ, ἡ) non congiunto. 2. che non può congiungersi. չզուգուած. 2. զուգել չկրցօղ. պիրլէշմէմիշ, էշլէնէմէ-մէզ. 2. էշլէնէմէզ։

Ἀσυκοφάντητος (ὁ, ἡ) non calunniato. չզրպարտուած. հաքքըն իֆթիրա օլունմամըշ։

Ἀσυλαῖος - α - ον. (Θεός) (Dio) di cui il tempio serve d'asilo. տաճարը ապաւէնի տեղ եղօղ (Աստուած). իլթիճաղիեանէսի օլան մաբուտ (Ալլահ)։

Ἀσυλάρχης - ου (ὁ) Magistrato, di cui la persona è sacra ed inviolabile. սրբա-զան իշխանաւոր. մուքատտէս հաքիմ։

Ἀσυλεὶ. ἐπίῤ. sicuramente, in sicurezza, inviolabilmente. ապահովութեամբ, բա-

նէ մը չվախնալով. էօմիւր էդէ, պիր նէօ-նէտէն գօրգմայարագ:

Ἀσύλητος (ὁ, ἡ) non spogliato, prediato, saccheggiato. 2. inviolabile, inattaccabile. չթալլուած, չհանուըւած. 2. անեղծ, չդպչելու. եաղմալանմամըշ, եաղմա օլունմամըշ. 2. պօզուլմազ, տօգունուլմազ:

Ἀσυλία (ἡ) inviolabilità (d'una persona, ch'è in un asilo sacro) dritto d'Asili. չեղծուելու՝ չդպչուելու ըլլալը (մէկ սուրբ տեղ մը ապաւինած մարդու), ապաստանարաններու իրաւունք. շախսը շէրիքինէ տօգունուլմամա՝ էւտէքիտէ օլմասը (պիր աղիզ մահալտէ իւճէ օլան քիմսէնէ հագգընտա), սըղընաճագ մահալլէրին հագգը շէրի:

Ἀσύλληπτος (ὁ, ἡ) incomprensibile. անհաս, անիմանալի. անլաշըլմազ, աքըլ էրմէզ, աքըլտան խարիճ. (θηλ.) sterile, che non può concepire. ամուլ, յղանալ չկրցող, յղութեան բաւական չեղող. գըսըր, համիլէ օլմազ. ἤπτως. ἐπίῤ.

Ἀσυλληψία (ἡ) sterilità. ամլութիւն. գըսըրլըգ:

Ἀσυλλόγιστος (ὁ, ἡ) contrario alle regole del sillogismo. 2. che ragiona malamente, stolido, imprudente. հաւաքաբանութեան կանոնին հակառակ, ըստ կանոնաց հաւաքաբանութեան չեղող. 2. աղէկ հաւաքաբանութիւն չընող, աղէկ չճառօղ, անմիտ, ապուշ, անխորհուրդ. տէլիլ գանունլարընա ուըր գարշը. 2. ատամ՝ տիւշիւնմէյէ պէօհլէ էտէմէյէն, շաշքըն, տիւշիւնճէսիզ:

Ἀσυλλογίστως. ἐπίῤ. imprudentemente, inconsideratamente, senza ragionare, senza riflettere. անխոհեմութեամբ, անխորհրդութեամբ, առանց մտածելու՝ խորհելու. տիւշիւնճէսիզլիք իլէ, տիւշիւնմէյէրէք:

Ἄσυλον (τὸ) asilo (luogo, o tempio inviolabile, e sacro, in cui chi rifugge trova la propria sicurezza.) տեղի ապաւինի, ապաստանարան (սրբազան տեղ, կամ տաճար, ուր որ փախչող մարդ ապահով կըլլայ). սըղընաճագ եէր (աղիզ պիր մահալ, եախօտ պէճտէքեահ, քի օրայա գաչան քիմսէ էմին օլուր):

Ἄσυλος (ὁ, ἡ) sicuro, fuori d'ogni pericolo. 2. inviolabile, sacro. ապահով, վախէ՝ վտանգէ ազատ. 2. սրբազան, անեղծ. էմին, հէր պիր թէհլիքէտէն խալի. 2. պօզուլմազ, աղիզ:

Ἀσύμβατος (ὁ, ἡ) incoerente, che non si accorda. չմիաբանող, չյարմարող, անմիաբան, մէկ չեղող. ույմազ, պիր օլմազ, իթթիֆագսըզ. βάτως. ἐπίῤ.

Ἀσύμβλητος (ὁ, ἡ) incomparabile. անզուգական, անբաղդատելի. մէնէնտսիզ, պէնզէրսիզ:

Ἀσυμβολέω-ῶ. M. ήσω. non portare il proprio scotto, non contribuire alla spesa comune, mangiar a macco, passar per bardotto, non pagare veruna quota. իր ճաշին վարձքը չտալ, հանգանակի չմտնալ, բաժինը չըտալ. քէնտի թահամ փարասընը՝ վէրմէյիպ տէվշէտէ եէմէք եէմէք, հէրիֆանէյէ եէմէք եէմէք, օրթա մասրաֆտան եէմէք եէմէք:

Ἀσύμβολος (ὁ, ἡ) chi non porta il proprio scotto, non contribuisce alla spesa comune, non paga veruna quota, che mangia a macco, che passa per bardotto. իր բաժինը՝ իրեն ինկածը չբերող, հասարակութեան ծախքին բան մը չըվճարող, հանգանակի չմտնող. քէնտի տիւշէնի վէրմէյէն, հէրիֆանէյէ եէմէյէն, օրթա մասրաֆինէ պիր շէյ վէրմէյէն: Δεῖπνον ἀσύμβολον. pranzo, in cui si mangia a spese d'altrui, si mangia a macco. ձրի՝ առանց բան մը վճարելու կերուած կերակուր. պատիհավալան՝ հէփ պիր մասրաֆ էթմէյերէք եէնիլէն թահամ. βόλως. ἐπίῤ.

Ἀσυμβούλευτος (ὁ, ἡ) privo di consiglio, non consigliato. անխորհուրդ, ուրիշին խորհուրդ չհարցուցած. տիւշիւնճէսիզ, ախէրէ աքըլ տանըշմամըշ:

Ἀσυμμετρία (ἡ) mancanza di simetria, di proporzione. անհամեմատութիւն. ույղունսուզլուգ:

Ἀσύμμετρος (ὁ, ἡ) sproporzionato. անհամեմատ. ույղունսուզ, պիր էօլչիւտէ՝ պիր գարարտա օլմայան, միգտարսըզ, պիր օլմայան. μέτρως. ἐπίῤ.

Ἀσυμμιγὴς-έος (ὁ, ἡ)
Ἀσύμμικτος (ὁ, ἡ) che non si può congiungere, mescolare. 2. insociabile, che fugge la consuetudine umana, intrattabile. ուրիշի հետ զուգիլ՝ խառնուիլ չկրցող. 2. ուրիշի հետ կենցաղավարութիւն չընող, չվարուելու. ախէրի իլէ պիրլէշէմէյէն՝ գարըշմայան. 2. քիմսէ իլէ գօնուշմայան, ուրընըլմազ:

Ἀσυμμνημόνευτος (ὁ, ἡ) che non si può conservare nella memoria. միտքը չպահելու. ֆիքիրտէ գալմազ:

Ἀσυμπάθεια-ας (ἡ) mancanza di compassione, inclemenza. անգթութիւն, անողորմութիւն. մէրհամէթսիզլիք, խայընլըգ:

Ἀσυμπαθὴς-έος (ὁ, ἡ) che non prende alcun compassione di. . . . , inclemente. 2. che non ha alcuna conformità di sentimenti, d'inclinazioni con qualcuno. կարեկցութիւն չունեցող, անգութ. 2. ուրիշի մը յարմար խորհուրդներ՝ հակումներ չունեցող. մէրհամէթսիզ, խայըն. 2. ախէրինքինէ ույղուն մուլահազա՝ մէյլի օլմայան:

Ἀσύμπλεκτος (ὁ, ἡ) non connesso. մէկ տեղ չյօդուած, չմիաւորուած. պիրլէշմէմիշ:

Ἀσυμπλήρωτος (ὁ, ἡ) incompiuto, incompleto. անկատար, թերի. թէքմիլ օլմամըշ, գուսուր:

Ἀσύμπτωτος (ὁ, ἡ) che non coincide. 2. che non può cadere. համեմատ չեղող. չպատկանաւորեալ. 2. իյնալ չկրցող. պիր տիւշիւշտէ՝ ույղուն ձիւմլա օլմայան, մունասէպէթսիզ. 2. տիւշմէյէն:

Ἀσυμφανὴς-έος (ὁ, ἡ) oscuro. մութ. գարանլըգ:

Ἀσύμφορος (ὁ, ἡ) inutile, che non contribuisce a nulla. 2. nocevole. անօգուտ, անպիտան, իրեն ինկածը չվճարող. 2. վնասակար. ֆայտասըզ, պիր շէյէ եարամազ, քէնտի հիսսէսինի վէրմէյէն. 2. զարարլը:

Ἀσυμφυὴς - έος (ὁ, ἡ) incoerente, che non è della stessa natura, differente. մէկ չեղօղ, նոյն բնութենէ չեղօղ, տարբեր. դեր-գեր գեր բ-պ-ն-պ-բ-տ-ն օլ-այ-ն, ֆէրգէ։

Ἀσυμφωνία - ας (ἡ) (κυρ. καὶ μτφρ.) discordia, dissensione. անհամաձայնութիւն, տարաձայնութիւն. ահէնկ-էզլէք։

Ἀσύμφωνος (ὁ, ἡ) (κυρ. καὶ μτφρ.) discorde. անհամաձայն, տարաձայն. գէ ահէնկ. φώνως. ἐπίῤ.

Ἀσυνάγωγος (ὁ, ἡ)(ἐκκλησ)=Ἀποσυνάγωγος.

Ἀσυναίρετος (ὁ, ἡ) (γρμτ.) senza contrazione, non contratto. գիրերուն եւ ոչ մէկը կորսնցընօղ, կորուսմամբ չեղօղ. եա-ւըւ-րը-ը ֆ-յ-դ ե-բ-ք-յ-ե-ն, ե-ւըւ-րը բ-է-գ-ի. ρέτως. ἐπίῤ.

Ἀσύνακτος (ὁ, ἡ) non raccolto. 2. che non si può raccogliere, ammassare. 3. insociabile. 4. che non è riunito cogli altri, scomunicato. չժողվուած. 2. չժողվուելու, չդիզելու. 3. հետը կենցաղավարութիւն չըլլելու. 4. ուրիշներուն հետ չժողվուած, բնաջնջված. բ-օ-ֆ-լ-ա-ն-մ-ա-զ. 2. բ-օ-ֆ-լ-ա-ն-մ-ա-զ, ե-ը-ը-լ-մ-ա-զ. 3. գ-ե-ր-ե-գ-ե-ր ք-ե-ր-ը-ն-լ-մ-ա-զ. 4. գ-ա-զ-ը-ը-ը-լ-ե բ-օ-ֆ օլ-մ-ա-զ։

Ἀσύναλλακτος (ὁ, ἡ) insociabile, irreconciliabile, intrattabile, implacabile. հետը չըլլալու, անհաշտ, անողոքելի. պ-ա-ր-ե-ա-գ-ա-ր ֆ-օ-ն-ե-ը-լ-մ-ա-զ, գ-ա-ր-ը-լ-մ-ա-զ, ե-մ-ի-լ-ա-զ, կ-ե-լ-ի-լ-մ-ա-զ, մ-ո-ւ-ա-մ-ե-լ-ե-լ օլ-մ-ա-զ։

Ἀσύναπτος (ὁ, ἡ) che non si può unire, attaccare. մէկ չըլլալու, չկպչելու. գ-ե-ր-լ-ե-լ, ե-ա-ֆ-ը-լ-մ-ա-զ։

Ἀσύναρθρος (ὁ, ἡ) (γρμτ.) non congiunto con un articolo. յօդով մը չմիաւորուած. գ-ե-ր ա-ր-ֆ ե-լ-ե գ-ե-ր-լ-ե-լ-մ-ե-զ. ἀρθρως. ἐπίῤ.

Ἀσυναρίθμητος (ὁ, ἡ) non compreso nel numero d'altri. 2. che non si può comprendere nel numero di... ուրիշներուն թուին չմիաւորուած. 2. ուրիշ թուի հետ մէկ չըլլալու. գ-ա-լ-ա-մ-ը-ը-ը-ն ս-ա-յ-ը-ը-ն-ա ե-ը-լ-ե օլ-մ-ա-զ. 2. գ-ա-լ-ա ս-ա-յ-ը-յ-ա ե-ը-լ-ե օլ-ա-ն-մ-ա-զ։

Ἀσυνάρμοστος (ὁ, ἡ) } non connesso, incoe-
Ἀσυνάρτητος (ὁ, ἡ) } rente, incongruo.
անյարմար, անյար, անբաղադրելի. գ-ե-ր-ա-գ-ե-ր գ-ե-բ-ե-լ-ե-լ-մ-ե-զ գ-ե-ր օլ-մ-ա-զ, գ-ե-ր-ե-գ-ե-ր ւ-ե-ր-ե-ն-ե ե-յ-գ-ե-ր-ե-լ-ե-լ-մ-ե-զ, ս-ը-բ-ա-գ-ե-ղ օլ-մ-ա-յ-ա-ն, ա-ա-յ-ը-ա-ն-ա-ն-ա-զ։

Ἀσύνδετος (ὁ, η) sciolto, senza connessione. քակուած, մէկ տեղ չկպցուած, կապակցութիւն չունեցօղ. չ-ե-օ-լ-ա-գ, գ-ե-ր-ա-գ-ե-ր գ-ա-լ-ա-ն-մ-ա-զ. ἐτως. ἐπίῤ. Ἀσύνδετον (τὸ) asindeto (figura di rettorica). տրոհութիւն (ճարտասանական ձեւ մըն է). հ-ե-ր գ-ե-ր բ-ե-ա-ը-լ-ա ա-բ-ֆ-ը գ-ե-ր ա-ե-օ-ն-գ-ե-բ-գ-ե-ն ֆ-ա-լ-ֆ-ա-ը (լ-ե-գ-լ ե-լ-ե ե-ը-բ-ա-գ)։

Ἀσυνδύαστος (ὁ, ἡ) che non si può accoppiare, unire. 2. disgiunto. 3. non maritato. չզուգուելու. 2. անզոյգ. 3. չկարգուած. ւ-ե-ֆ-բ-ե-լ-ե-լ-ե-մ-ե-յ-ե-ն, գ-ե-ր-ե-լ-ե-լ-ե-մ-ե-յ-ե-ն. 2. ւ-ե-ֆ-բ-ե-լ-ե-լ-ե-մ-ե-զ. 3. ե-լ-լ-ե-ն-մ-ե-մ-ե-զ. άστως. ἐπίῤ.

Ἀσυνείδητος (ὁ, ἡ) privo di coscienza. խղճմտանք չունեցօղ. ւ-ե-մ-ա-ն-բ-ե ւ-ա-մ-ե-ե-գ-ե-զ. δέτως. ἐπίῤ.

Ἀσύνεργος (ὁ, ἡ) chi non soccorre, non coopera. օգնիչ գործակից չեղօղ. գ-ե-ր-ե-ն-ե ե-լ-ե-ն-ե ե-ա-ր-գ-ե-մ ա-ա-ա-ն-մ-ա-յ-ա-ն։

Ἀσυνεσία - ας (ἡ) mancanza di giudizio, di buon senso, inconsiderazione. ընտրողութեան պակասութիւն, անխոհրդութիւն. ֆ-ե-ր-ա-ե-բ-ե-լ-ե-ք, ւ-ե-հ-ե-ն-ե-լ-ե-ք, գ-ա-լ-ա-հ-ա-ա-ը-լ-ե-ք։

Ἀσυνετέω-ῶ. Μ. ήσω. esser stolto, mancare di buon senso, di intelligenza. 2. non comprendere, non sapere, ignorare. ընտրողութիւն՝ կորովութիւն չունենալ, անմիտ ըլլալ. 2. չիմանալ, չհասկընալ, չգիտնալ. ֆ-ե-ր-ա-ե-բ-ե-զ՝ ւ-ե-հ-ե-ն-ե-զ՝ ֆ-ե-գ-ե-ր-ե-զ օլ-մ-ա-ք. 2. ա-ն-լ-ա-մ-ա-մ-ա-ք, գ-ե-լ-մ-ե-մ-ե-ք։

Ἀσύνετος (ὁ, ἡ) stolto, privo di buon senso, d'intelligenza. անմիտ, ընտրողութիւն չունեցօղ. ֆ-ե-ր-ա-ե-բ-ե-զ, ւ-ե-հ-ե-ն-ե-զ. գ-ա-լ-ա-հ-ա-ա-ը-ը-լ. ἔτως. ἐπίῤ.

Ἀσυνήθεια - ας (ἡ) mancanza di accostumatezza. սովորած չըլլալը. ա-լ-ը-լ-ք-ա-ը-լ-ը-ք։

Ἀσυνήθης - εος (ὁ, ἡ) insolito. անսովոր. ա-լ-ը-լ-ք օլ-մ-ա-յ-ա-ն. ήθως. ἐπίῤ.

Ἀσυνθεσία - ας (ἡ) violazione del trattato. խօսքին վրայ չկենալը, դաշնադրութիւնը չպահելը. ա-ե-օ-լ-ե-ա-ն-ա-ե ս-ա-ա-բ-մ-ա-մ-ա-ք-ը-լ-ը-ք, ֆ-ա-լ-ը-ը գ-օ-լ-մ-ա-ք-ը-ը-ք։

Ἀσυνθετέω - ῶ. Μ. ήσω. rompere un alleanza, violare un trattato. դաշնաւորութիւնը աւրել, խօսքին վրայ չկենալ. ֆ-ա-լ-ը-ը գ-օ-լ-մ-ա-ք, ա-ե-օ-լ-ե-ա-ն-ա-ե ս-ա-ա-բ-մ-ա-մ-ա-ք։

Ἀσύνθετος (ὁ, ἡ) disordinato, scomposto. 2. semplice, senza mescolanza, puro. 3. infrattore dei trattati. անկարգ. 2. պարզ, անխառն, զուտ. 3. խօսքին վրայ չկեցօղ, դաշնադրութիւնը աւրօղ. ա-ը-ա-ա-ը-ը. 2. ա-ա-ֆ-ե, ա-ա-ֆ-ե. 3. ա-ե-օ-լ-ե-ա-ն-ա-ե ս-ա-ա-բ-մ-ա-յ-ա-ն, ֆ-ա-լ-ը-ը-ը-ե-ե-ը գ-օ-լ-ա-ն. ἔτως. ἐπίῤ.

Ἀσυννεφὴς - έος (ὁ, ἡ) non annuvolato, sereno. ամպով չծածկուած, պարզ. գ-ա-ա-լ-ա-ը ե-լ-ե ֆ-ա-ա-ն-մ-ա-զ, ա-լ-ք, գ-ե-ր-ա-հ։

Ἀσυνόδευτος (ὁ, ἡ) non accompagnato. ճանապարհակից չունեցօղ. ե-օ-լ-ա-ա-լ-ա-ն՝ ա-յ-ա-ֆ-ա-ա-լ-ա-ն մ-ա-հ-ր-ա-մ։

Ἀσυνουσίαστος (ὁ, ἡ) che non ha alcun commercio cogli altri uomini, intrattabile. ուրիշ մարդկանց հետ բան գործ չունեցօղ, հետը չխօսուելու. ա-ե-ե-ր ե-ն-ա-ա-ն-լ-ա-ր ե-լ-ե մ-ա-ը-լ-ա-հ-բ-ը ե-օ-ֆ, կ-ա-ր-ը-ը-լ-մ-ա-զ։

Ἀσύντακτος (ὁ, ἡ) non costrutto, non ordinato, non regolato, disordinato. 2. esente da pesi pubblici. չյօրինուած, կարգ չդրուած, չկարգաւորուած, անկարգ. 2. հասարակութեան աչխատանքներէն ազատ. օ-ը-ա-յ-ա ֆ-օ-ն-ա-լ-մ-ա-մ-ը-ը, ն-ի-լ-ա-մ ֆ-օ-ն-ա-լ-մ-ա-մ-ը-ը, օ-ը-ա-ա-ը-ը. 2. օ-ր-ք-ա՝ գ-ե-լ-ե-ը-ը ե-ը-ը-ե-ը-ը-ը-գ-ե-ն ե-ա-լ-ե։

Ἀσυνταξία - ας (ἡ) mancanza di costruzione, disordine, incongruità, confusione. չյօրինելը, չշարադրելը, անկարգութիւն, անյարմարութիւն. օ-ը-ա-յ-ա ֆ-օ-մ-ա-մ-ա-ք, ն-ի-լ-ա-մ-ը-ը-լ-ը-ք, օ-ը-ա-ա-ը-լ-ը-ք, ֆ-ա-ը-ը-լ-ը-ք։

Ἀσυντέλεστος (ὁ, ἡ) imperfetto. անկատար. ֆ-ա-ա-ա-ա-ա-ը, բ-ե-գ-ի-լ օլ-մ-ա-մ-ը-ը։

Ἀσυντελὴς - έος (ὁ, ἡ) che non contribuisce ai pesi comuni, che non paga veruna contribuzione. 2. inutile. 3. imperfetto. իրեն ընկած բաժին չտուօղ. հարկ չտուօղ. 2. անօգուտ, անպիտան. 3. անկատար. գ-ե-ն-ե-ն-ե ա-ե-լ-ե-ն-ե ե-բ-ք-յ-ե-ն, գ-ե-ն-ե-ն հ-ե-ա-ե-ն-ե-ն ա-ե-լ-ե-ն ւ-ե-ր-ե-յ-ե ւ-ե-ր-ք-յ-ե-ն. 2. ֆ-ա-յ-դ-ա-ս-ը-զ. 3. ֆ-ա-ա-ա-ա-ա-ը. είως. ἐπίῤ.

Ἀσύντονος (ὁ, ἡ) non teso, rallentato. 2. languido. չլարուած, թուլ. 2. թուլ-

ցած, վատուժացած. [illegible] 2. [illegible] · όνως. ἐπίῤ.

Ἀσύρικτος-(ὁ, ἡ) non fischiato, non deriso con de'fischi. սուլելով չծիծաղուած. [illegible]

Ἀσυστασία-ας (ἡ) disordine, confusione, incostanza, mancanza di consistenza. անկարգութիւն, չփոթութիւն, հաստատութեան պակասութիւն ։ [illegible]

Ἀσύστατος (ὁ, ἡ) che manca di consistenza. 2. che non può sussistere o esistere nella natura. 3. incostante, non stabilito. 4. confuso. հաստատութիւն չունեցող. 2. էնթակայական կամ գոլ չկրցող. 3. անհաստատ. 4. խառնիխուռն, չփոթ. [illegible]

Ἀσύστολος (ὁ, ἡ) che non esita, intrepido. չվարանող, անվախ. [illegible] στόλως. ἐπίῤ.

Ἀσύστροφος (ὁ, ἡ) non attortigliato, stravolto. չպատատեալ, մէկ տեղ չփաթաթած. [illegible]

Ἄσυχος (ὁ, η) Δ. ἀντὶ Ἥσυχος.

Ἄσφακτος (ὁ, ἡ) non scannato. չխողխողուած. [illegible]

Ἀσφάλεια-ας (ἡ) sicurtà, fermezza. ապահովութիւն, հաստատ ըլլալը. [illegible]

Ἀσφάλειος (ὁ) = Ἀσφάλιος.

Ἀσφαλέως. ἐπίῤ. ἀντὶ Ἀσφαλῶς.

Ἀσφαλὴς-έος (ὁ, ἡ) sicuro, fermo, certo, infallibile. ապահով, հաստատ, ստոյգ, չսխալող. [illegible]

Ἀσφαλίζω. Μ. ίσω. assicurare, affermare, mettere in sicurtà, garantire. ապահովը դնել, պատսպարել. [illegible]

Ἀσφάλιος (ὁ, ἡ) (ἐπίθ. τ. Ποσι.) che stabilisce, che tiene fermamente la terra. երկիրը հաստատ բռնող. [illegible]

Ἀσφάλισις-εως (ἡ) sicurezza, sicurtà. ապահովութիւն. [illegible]

Ἀσφάλισμα (τὸ) ciò che serve a metter in sicurezza (appoggio, savorra, ecc.) ապահովը դնելու ապահով ընելու յարմար բան (մոյթ, նեցուկ, նաւախիճ եւ այլն). [illegible] ([illegible])։

Ἀσφαλίων-ονος (ὁ) = Ἀσφάλιος.

Ἄσφαλτος (ἡ) (ἀσφαλὴς) bitume. կուպր, սեւ ձութ. [illegible]

Ἀσφαλτόω-ῶ. Μ. ώσω. ungere di bitume. կպրով սեւ ձութով ծեփել. [illegible]

Ἀσφαλτώδης-εος (ὁ, ἡ) simile o pieno di bitume, bituminoso. կպրի նման կամ կպրով լեցուն, կպրոտ. [illegible]

Ἀσφάλτωσις-εως (ἡ) l'azione d'ungere di bitume. կպրով սեւ ձութով ծեփելը. [illegible]

Ἀσφαλῶς. ἐπίῤ. con sicurezza, sicuramente, fermamente. ապահովութեամբ, հաստատութեամբ. [illegible]

Ἄσφιγκτος (ὁ, ἡ) che non si può stringere. չսեղմուելու. [illegible]

Ἀσφράγιστος (ὁ, ἡ) non marcato d'alcun impronto, non sigillato, non bollato. առանց տպի՝ կնքի. [illegible]

Ἀσφυκτέω-ῶ. Μ. ήσω. mancar di polso. ջիղերակին զարկը պակսիլ. [illegible]

Ἄσφυκτος (ὁ, ἡ) mancato di polso, di cui il polso è debole, a cui il polso non batte più. ջիղերակին զարկը պակսած. [illegible]

Ἀσφυξία (ἡ) cessazione del battimento del polso, deboleza del polso (asfisia). ջիղերակին զարկը պակսիլը. [illegible]

Ἄσχετος (ὁ, ἡ) (μὲ γεν) privo di relazioni, solitario. 2. insopportabile. 3. che non si può contenere, di cui non si può fermare l'impetuosità. ուրիշի հետ ընկերութիւն՝ յարաբերութիւն չունեցող, միանւոր. 2. չքաշուելու. 3. ուժգնութեան դէմ չդրուելու. [illegible] ἔτως. ἐπίῤ.

Ἀσχημάτιστος (ὁ, ἡ) privo di figura, non formato, informe. 2. immateriale, incorporeo. ձեւ չունեցող, չձեւացուած. 2. աննիւթ, անմարմին. [illegible] ίστως. ἐπίῤ. 3. = τῷ

Ἀσχήματος (ὁ, ἡ) (ῥητ. ἢ γραμ.) che non ha delle figure (stile). ձեւեր չունեցող (ոճ գրութեան). [illegible]

Ἀσχημονέω-ῶ. Μ. ήσω. portarsi indecentemente, non figurar bene. աղէկ չվարուիլ, սեւերես ելլել. [illegible]

Ἀσχημόνως. ἐπίῤ. indecentemente, vergognosamente. չվայելուչ՝ ամօթալից կերպով մը. [illegible]

Ἄσχημος (ὁ, ἡ) (σπν). ἀντὶ Ἀσχήμων.

Ἀσχημοσύνη-ης (ἡ) indecenza, vergognosità, turpitudine. 2. deformità. չվայելը, խայտառակութիւն. 2. տգեղութիւն. [illegible]

Ἀσχήμων-ονος (ὁ, ἡ) informe, sfigurato, brutto, deforme, ignominioso, indecente. անձեւ, տգեղ, խայտառակ. [illegible]

Ἀσχιδής-έος = τῷ

Ἄσχιστος (ὁ, ἡ) non stracciato, lacerato. չպատռուած. [illegible]

Ἀσχολέω-ῶ. Μ. ήσω. (μὲ. αἰτ.) occupare, dare dell' occupazione, degli affari. 2. applicarsi a... բան գործք տալ, պարապել տալ. 2. պարապիլ, պատաղիլ. [illegible]

Ἀσχόλημα (τὸ) καὶ Ἀσχολία-ας (ἡ) } occupazione, travaglio, applicazione, affare. 2. impedimento. զբաղում, բան, գործ. 2. արգելք. [illegible]

Ἄσχολος (ὁ, ἡ) occupato, affaccendato. պարապեալ, պատաղեալ. [illegible]

Ἀσχόλως. ἐπίῤ. senza riposare, star ozioso. [illegible]

Ἀσωματία - ας (ἡ) (ἐκκλησ.) incorporalità. [illegible]

Ἀσωματοειδὴς - έως (ὁ, ἡ) che non ha la forma corporale. [illegible]

Ἀσώματος (ὁ, ἡ) incorporale, incorporeo, [illegible] μάτως. ἐπίῤ.

Ἀσωματότης - ητος (ἡ) = Ἀσωματία.

Ἄσωμος (ὁ, ἡ) = Ἀσώματος.

Ἀσωτεία - ας (ἡ) prodigalità, libertinaggio, dissolutezza. [illegible]

Ἀσωτεῖον (τὸ) luogo di dissolutezza. 2. postribolo. 3. bettola. [illegible]

Ἀσωτεύομαι. Μ. εύσομαι. vivere nelle dissolutezze, nelle prodigalità, essere lussurioso, dissipatore. [illegible]

Ἀσωτία - ας (ἡ) = Ἀσωτεία.

Ἀσωτιεῖον (τὸ) = Ἀσωτεῖον.

Ἀσωτοδιδάσκαλος (ὁ) che insegna la prodigalità, maestro di lussuria. [illegible]

Ἄσωτος (ὁ, ἡ) prodigo, dissipatore, lussurioso, crapulone. [illegible] ώτως. ἐπίῤ.

Ἀσωφρόνιστος (ὁ, ἡ) non corretto, non emendato. 2. incorreggibile, che non si può emendare. 3. che non corregge, non emenda. [illegible]

Ἄτα (ἡ) Δ. ἀντὶ Ἄτη.

Ἀτακτέω. ῶ. Μ. ήσω. viver in disordine, far delle sregolatezze. [illegible]

Ἀτάκτημα (τὸ) azione sregolata, sregolatezza. [illegible]

Ἄτακτος (ὁ, ἡ) disordinato, sregolato. 2. insolente. [illegible] άκτως. ἐπίῤ.

Ἀταλαιπώρητος (ὁ, ἡ) inclemente. [illegible] ήτως. ἐπίῤ. 2. = τῷ

Ἀταλαίπωρος (ὁ, ἡ) che non vuol travagliare, che fugge il travaglio, negligente. [illegible]

Ἀτάλαντος (ὁ, ἡ) (ἀ. ἀρθ. τάλαντον) che è del medesimo peso, che è in equilibrio. [illegible]

Ἀτάλλω (χ. Μ.) allevare con diligenza, con tenerezza. 2. saltellare, giuocare, scherzare (degli infanti). [illegible]

Ἀτάλματα - ων (τὰ) salti, giuochi degli infanti. [illegible]

Ἀταλὸς - ή - όν. (ἀτάλλω) puerile, tenero. [illegible]

Ἀταλόφρων - ονος (ὁ, ἡ) che ha dei sentimenti puerili. [illegible]

Ἀταμίευτος (ὁ, ἡ) non messo in riserva. 2. che non mette in riserva, prodigo. [illegible]

Ἀταξία - ας (ἡ) confusione, disordine, irregolarità. [illegible]

Ἀταπείνωτος (ὁ, ἡ) che non si lascia abbattere, umiliare. [illegible]

Ἀτάρ. (σύνδ.) ma, or, pure, dunque. 2. non dimeno, nonostante. [illegible]

Ἀταρακτέω - ῶ. Μ. ήσω. essere tranquillo, non agitarsi. [illegible]

Ἀτάρακτος (ὁ, ἡ) non turbato, tranquillo. [illegible] άκτως. ἐπίῤ.

Ἀταραξία - ας (ἡ) atarassia, tranquillità di spirito. [illegible]

Ἀτάραχος (ὁ, ἡ) non agitato, tranquillo, ilaro. [illegible] άχως. ἐπίῤ.

Ἀταρβὴς - έος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ. βῶς.) intrepido. [illegible]

Ἀτάρβητος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ. βήτως) = τῷ προηγ.

Ἀταρίχευτος (ὁ, ἡ) non salato, non divenuto come il presciutto. [illegible]

Ἀτάσθαλος (ὁ, ἡ) insensato, imprudente, folle. 2. improbo, scellerato. [illegible]

Ἀταρία - ας (ἡ) privazione della sepoltura. անթաղ մնալը. կէօմիւլմէմէզլիք, մէզարդան դըշարը գալմագլըգ:

Ἄταφος (ὁ, ἡ) insepolto, privo di sepoltura. անթաղ, չթաղուած. կէօմիւլմէմիշ, մէզարդան դըշարը գալմըշ:

Ἀτάω - ῶ. M. ήσω (ἄτα) danneggiare, nuocere. վնասել. զարար վէրմէք, քէտէր վէրմէք:

Ἄτε (κυρ.) οὐδ. πληθ. τ. Ὅστε. 2. giacchè, siccome. 2. come, siccome. ինչու որ. 2. ինչպէս. չիւնքի. 2. նիճէ:

Ἄτεγκτος (ὁ, ἡ) non bagnato. 2. che non si può bagnare dall' acqua. 3. duro, crudele, implacabile. 4. inconsolabile. Ջրով չթրջուած. 2. չթրջուելու. 3. խիստ, անգութ, անողորմելի. 4. չմխիթարուելու. սուդան ըսլանմամըշ. 2. ըսլանմազ. 3. սէրթ, գաթը քէթ, ինսանիյէթսիզ. 4. թէսէլլի գապուլ էթմէզ:

Ἀτείχιστος (ὁ, ἡ) senza mura, non attorniato di mura. պատ չունեցող, պատով չպաշարուած. դիվարսըզ, դիվար իլէ չէվրիլէնմէմիշ:

Ἀτέκμαρτος (ὁ, ἡ) (ἀ, τεκμαίρομαι) di cui non si può conghietturare. 2. che agisce senza giudicare, inconsiderato. վրան կարծիք չըլլալիր, կարծիքով չգիտցըլուելու. 2. առանց մտածելու գործող, անխորհուրդ. հիւքմը թահմին օլունամազ, թահմին իլէ անլաշըլամազ. 2. տիւշիւնմէյէրէք իշլէյէն, մուլահազասըզ: Ἀτέκμαρτα, καὶ μάτως. ἐπίῤ.

Ἀτέκμων - ονος (ὁ, ἡ) ἀντὶ Ἄτεκνος.

Ἀτεκνέω - ῶ. M. ήσω. esser senza prole. 2. esser sterile. զաւակ չունենալ. 2. ամուլ ըլլալ. էվլատսըզ օլմագ. 2. քըսըր օլմագ:

Ἀτεκνία - ας (ἡ) privazione di prole. 2. sterilità. անզաւակութիւն. 2. ամլութիւն. էվլատսըզլըգ. 2. քըսըրլըգ:

Ἄτεκνος (ὁ, ἡ) privo di prole. 2. sterile. անզաւակ. 2. ամուլ. էվլատսըզ. 2. քըսըր:

Ἀτεκνόω - ῶ. M. ώσω. privar qualcuno di prole. 2. render sterile. մէկը զաւկէ զրկել. 2. ամլցընել. տիշինի էվլատսըզ էթմէք. 2. քըսըր էթմէք:

Ἀτέλεια - ας (ἡ) imperfezione. 2. esenzione di tributi. անկատար ըլլալը. 2. հարկատու չըլլալը, հարկ չիտալը. թէքմիլսիզլիք, նաքըս օլմագ. 2. խարաճտան մաֆ օլմագ:

Ἀτελείωτος (ὁ, ἡ) non terminato, imperfetto. չմնցած, անկատար. թէքմիլ օլմամըշ, նաքըս. 2. = τῷ

Ἀτέλεστος (ὁ, ἡ) che non si può effettuare, ineffettuabile. 2. non iniziato, profano. գլուխ չելլալու, չկատարուելու. 2. խորհրդապագած չեղած, անսուրբ, պիղծ. պաշա չըքմազ, թէքմիլ օլմազ. 2. ային ալտընա ալընմամըշ օլմամըշ: Ἀτέλεστα. ἐπίῤ.

Ἀτελεσφόρητος (ὁ, ἡ) non riuscito. 2. che non può riuscire. 3. di cui il frutto non matura. չյաջողած, վախճանին չհասած. 2. չյաջողուելու. 3. պտուղը չհասունցող. նէթիճէսինէ էրմէմիշ, բաշա կէլմէմիշ. 2. պաշա չըքմազ, բաշա կէլմէզ. 3. մէյվէսի էրիշմէզ:

Ἀτελεύτητος (ὁ, ἡ) che non finisce, eterno, perpetuo. չմնցող, մշտնջենաւոր. պիթմէզ, էպէտի. 2. = Ἀτελείωτος.

Ἀτέλευτος (ὁ, ἡ) infinito, perpetuo, eterno. անվախճան, մշտնջենաւոր, անվերջ. սօնսուզ, էպէտի:

Ἀτελής - έος (ὁ, ἡ) imperfetto, incompleto. 2. esente di tributi. անկատար, թերի, չմնցած. 2. հարկ չտուող. պիթմէմիշ, թէքմիլ օլմամըշ, նաքըս. 2. վէրկի վէրմէյէն, խարաճտան մաֆ:

Ἀτελίη - ης (ἡ) Ἰων. ἀντὶ Ἀτέλεια.

Ἀτελώνητος (ὁ, ἡ) per cui non fù pagato il dritto doganale, il dazio. մաքսը չտրուած. կէօմրիւյէ վէրիլմէմիշ:

Ἀτέμβω. (χ. M. οὔτε ἄλλ. χρόν). danneggiare, affliggere. վնասել, չարչըրկել. նեղել. զարար, էզիյէթ վէրմէք, ուքուպէթ վէրմէք. (πθ.) esser privo, non avere. զուրկ ըլլալ, չունենալ. մահրում, եօգ օլմագ. (μσ.) lamentarsi. գանգատել. շիքեայէթ էթմէք:

Ἀτενής - έος (ὁ, ἡ) teso fortemente. 2. fermo, costante, duro. խիստ լարած. 2. հաստատ, պինդ, խիստ. գաթը կէրիլմիշ. 2. գավի, սըգը, սէրթ. ενές. καὶ τενῶς. ἐπίῤ.

Ἀτενίζω. M. ίσω. fissar gli occhj, guardar fissamente. աչքերը տնկել. կէօզլէրինի տիքմէք. 2. (μτφρ.) = Προσέχω.

Ἀτενισμός - οῦ (ὁ) sguardo fisso. աչքերը տնկել նայիլը. կէօզլէրինի տիքիպ պագմագ:

Ἄτερ. ἐπίῤ. ἢ πρόθ. Ἰων. (μὲ γεν.) = Ἄνευ.

Ἀτεραμνίη (ἡ) Ἰων. ἀντὶ Ἀτεραμνότης.

Ἀτέραμνος (ὁ, ἡ) (ἀ, τέραμνος) duro, che non si può cuocere (legume). 2. duro, rigido, intrattabile. կարծր. չեփուելու (ունդք). 2. պինդ, խիստ, անողորմելի. սէրթ, գայնամազ, պիշմէզ (նէրէքէ). 2. սէրթ, գաթը քէթ:

Ἀτεραμνότης - ητος (ἡ) durezza, difficoltà di cuocere. 2. durezza, rigidezza. պնդութիւն, չեփուելու ըլլալը. 2. խստութիւն. պիշմէզլիք, պիշմէմէզլիք. 2. սէրթլիք:

Ἀτερμάτιστος (ὁ, ἡ) / Ἀτέρμων - ονος (ὁ, ἡ) che non ha limite, fine, immenso, infinito. 2. rotondo. անսահման, անեզր, անվախճան, անհուն. 2. կլոր. հատտսըզ, սօնսուզ. 2. եուվարլագ:

Ἄτερος - α - ον. Δ. ἀντὶ Ἕτερος.

Ἀτερπέω - ῶ. M. ήσω. esser spiacevole, ingiocondo. զուարթ չըլլալ, անզուարճ ըլլալ. խօշ չագ օլմամագ, կիւլէր եիւզլիւ օլմամագ:

Ἀτερπής - έος. καὶ Ἄτερπος (ὁ, ἡ) spiacevole, ingiocondo, mesto. անզուարճ, ուրախ զուարթ չեղող, տրտում. շադ մէսրուր օլմայան, մէյուս:

Ἀτερψία - ας (ἡ) mancanza di giubilo, di giocondità. ուրախութեան զուարճութեան պակասութիւն. շադ մէսրուր օլմամագ:

Ἀτευκτέω - ῶ. M. ήσω. non ottenere, non riuscire. չստանալ, չյաջողիլ. էլտէ էթմէմէք, պաշա կէլմէմէք:

Ἄτευκτος (ὁ, ἡ) che non riuscì nei suoi intenti. ուզածին չհասած, մտքին դրա-

ծը չափողած․ մերամբ օմամբըլ, մամրաարմա երեմըլ։

Ἀτευξία (ἡ) il non riuscir nei suoi intenti. դամադիւ չըլլալը, մարին դրածին չհասնիլը․ մամրաարմա երմեմելն։

Ἀτευχὴς, καὶ Ἀτεύχητος (ὁ, ἡ) disarmato. զէնք չունեցող․ սիլահսըզ։

Ἀτέγναστος (ὁ, ἡ) = Ἀτεχνίτευτος.

Ἀτεχνὴς - έος (ὁ, ἡ) che non sa veruna arte. արուեստ մը չգիտցող․ հէչ պիր սէնաաթ պիլմէյէն․ 2․ (τρπ.) = Ἄκακος.

Ἀτεχνία - ας (ἡ) rozzezza, il non saper veruna arte. կոպտութիւն, արհեստ մը չգիտնալը․ գապալըգ, հէչ պիր սէնաաթ պիլմամէզլըգ,

Ἀτεχνίτευτος (ὁ, ἡ) fatto senza arte, semplice. առանց արուեստի շինած, պարզ․ սէնաաթ իլէ եափըլմամըշ, սատէ։

Ἄτεχνος (ὁ, ἡ) = Ἀτεχνὴς, καὶ 2. = Ἀτεχνίτευτος.

Ἀτέχνως. ἐπίῤ. senza arte, artificio. 2. sinceramente. առանց արուեստի․ 2․ միամտութեամբ․ սէնաաթսըզընա․ 2․ սաֆտիրօնլըգ իլէ։

Ἀτεχνῶς. ἐπίῤ. (μτφρ.)realmente, veramente. 2. intieramente. 3. similmente. իրապէս, ճշգիւ․ 2․ ըլխովին․ 3․ նմանապէս․ սահիհա, պիլա շէպհէ․ 2․ պիտամամիլ․ 3․ պէյլէճէ։

Ἄτη - ης (ἡ) ostacolo, impedimento. 2. inganno. 3. danno, pregiudizio. 4. male, calamità, (effetto di peccati, o di imprudenza). արգելք․ 2․ խաբէութիւն․ 3․ վնաս, տոյժ․ 4․ աղէտ, արկած (մեղքերէ կամ անխոհեմութենէ առաջ եկած)․ էնկէլ, մանի․ 2․ հիլէ, ֆէնտ․ 3․ զարար, ծարար․ 4․ պէլա, աֆէթ (կիւնահտան եախօտ փիւշմանլըգտան կէլէն իլլէթ)։

Ἀτημέλεια - ας (ἡ) negligenza, trascuraggine. անհոգութիւն․ պէմայըլըգ, իհմալ։

Ἀτημελέω - ῶ. M. ήσω. (μὲ γεν.) trascurare, aver in non cale. չհոգալ, բանի տեղ չդնել․ աամամամ օլմամագ, գայտ էթմէմէք։

Ἀτημελὴς - έος (ὁ, ἡ) negligente. անհոգ, անփոյթ․ պէմայըլ, իհմալճի․ 2. τῷ

Ἀτημέλητος (ὁ, ἡ) negletto, trascurato. հոգ չտարուած, անփոյթ մնացած․ գայտ օլունմամըշ, թէրք օլունմուշ։

Ἀτημεῶς, καὶ Ἀτημελήτως. ἐπίῤ. negligentemente, trascuratamente. անհոգութեամբ․ պէմայըլլըգ իլէ։

Ἀτιθάσ (σσ) ευτος καὶ (ὁ, ἡ) } indomito. 2.
Ἀτίθασ (σσ) ος (ὁ, ἡ) } indomabile. աննուաճ․ 2․ աննուաճելի․ զապթ օլմամըշ․ 2․ զապթ օլմազ, եապան։

Ἀτιμάζω. M. άσω. disonorare, diffamare, vituperare, vilipendere, disprezzare, oltraggiare. անարգել, անպատուել, արհամարհել, խոտել, վար զարնել, պատիւը առնուլ մը ընել․ իհանէթ էթմէք, հաքարէթ էթմէք, ռէզիլ էթմէք։

Ἀτιμασμὸς - οῦ (ὁ) diffamazione. անարգելը․ խոր լամագ, իհանէթ էթմէք։

Ἀτιμαστὴρ καὶ } (ὁ) { diffamatore, oltrag-
Ἀτιμαστὴς - οῦ } { giatore. 2. ignominioso, oltraggioso. անարգող, արհամարհող․ 2․ անարգ․ իհանէթ էթրամ, խօրլայան․ 2․ խօր, ռէզիլ։

Ἀτιμάω - ῶ. M. ήσω. = Ἀτιμάζω.

Ἀτίμητος (ὁ, ἡ) disprezzato, diffamato, disonorato. պատիւ չարդ չեղած․ իհանէթ օլունմուշ։

Ἀτιμία (ἡ) ignominia, oltraggio, infamia, disonore. անպատուութիւն, անարգութիւն, արհամարհանք․ իհանէթ, խօրլուգ։

Ἄτιμος (ὁ, ἡ) disonorato, ignobile. անարգ, անպատիւ․ իհանէթ, խօր։

Ἀτιμοποιός (ὁ, ἡ) contumelioso, ignominioso. անարգող, արհամարհող․ խօրլայան։

Ἄτιμος (ὁ, ἡ) disonorato, infame. 2. che non val niente, vile. անպատիւ, անարգ․ 2․ անկիւան, ցած․ իհանէթ․ 2․ պէր շէյէ եարամաս։

Ἀτιμόω - ῶ. M. ώσω. = Ἀτιμάζω.

Ἀτιμωρησία - ας (ἡ) impunità. անպատժելութիւն․ ճէզասըզլըգ։

Ἀτιμωρητεὶ (τὶ) ἐπίῤ. impunemente. առանց պատժի․ ճէզասըզ։

Ἀτιμώρητος (ὁ, ἡ) impune, non punito. անպատիժ, չպատժուած․ ճէզա կէօրմէմիշ․ ἥτως. ἐπίῤ.

Ἀτίμως. ἐπίῤ. disonorevolmente, ignominiosamente. անարգութեամբ, արհամարհանօք․ խօրլուգ իհանէթ իլէ։

Ἀτίμωσις - εως (ἡ) = Ἀτιμασμός.

Ἀτίνακτος (ὁ, ἡ) inconcussso, immobile. անշարժ, հաստատուն․ գըմըլտամազ, ճօշ։

Ἄτις. Δ. ἀντὶ Ἥτις. θηλ. τ. Ὅστις.

Ἄτλας - αντος (ὁ) che non può sopportare, privo di coraggio. քաջէլ կրել չկրցող, վախկոտ․ չէքէմէյէն, գօրգագ, տայանամայան, ճէսարէթսիզ։

Ἀτλησία - ας (ἡ) impazienza, impossibilità di soffrire. համբերել չկրնալը, անհամբերութիւն․ սապըր էտէմէմէք, սապըրսըզլըգ, եըգըլմագ։

Ἄτλη (καὶ Δ. τλα) τος - ου (ὁ, ἡ) (ἀ, τλάω) insoffribile. չքաշուելու անտանելի․ չէքիլմէզ, տայանըլմազ։

Ἀτμενία (ἡ) servitù. 2. disgrazia. ծառայութիւն․ 2․ թշուառութիւն․ գուլլուգ, խիզմէթկեարլըգ․ 2․ սէֆալէթ։

Ἀτμένιος (ὁ, ἡ) faticoso, penoso. աշխատալից․ զահմէթլի։

Ἄτμενος (ὁ, ἡ) = Ἀτμήν.

Ἀτμὴ - ῆς (ἡ) ἀντὶ Ἀτμίς.

Ἀτμὴν - ένος (ὁ) schiavo, servo. գերի, ծառայ․ էսիր, գուլ, խիզմէթքեար։

Ἄτμητος (ὁ, ἡ) (ἀ, τέμνω) non tagliato. 2. che non si può tagliare, insecabile. 3. indivisibile. չկտրուած․ 2․ չկտրուելու․ 3․ չբաժնուելու, անբաժանելի․ կէսիլմէմիշ․ 2․ կէսիլմէզ․ 3․ այրըլմազ, բօլիւնմէզ։

Ἀτμίζω. M. ίσω. esalare del vapore, svaporarsi. գոլորշի դուրս տալ, վերածիլ․ պուղլանմագ։

Ἀτμὶς - ίδος (ἡ) = Ἀτμός. fumo. ծուխ․ թիւթիւն։

Ἄτμισις - εως (ἡ) } svaporazione, esala-
Ἀτμισμὸς - οῦ (ὁ) } zione di vapore. վերամբառնութիւն, գոլորշի ղուրս տալը. [illegible]

Ἀτμὸς (ὁ) (ἄω ἢ ἀάζω) vapore, esalazione. գոլորշի, արտաշնչութիւն. [illegible] 2. = Ἀτμίς.

Ἀτμώδης - εος (ὁ, ἡ) pieno di vapore, vaporoso. գոլորշիով լեցուն. [illegible]

Ἄτοιχος (ὁ, ἡ) privo di pareti, di muro. պատ՝ բերդ չունեցող. [illegible]

Ἀτοκεὶ. ἐπίῤ. senza prole. 2. senza usura. առանց զաւկի. 2. առանց վաշխի. [illegible]

Ἄτοκος (ὁ, ἡ) che non partorisce, sterile. չծնցնող, ամուլ. [illegible] Ἄτοκα χρήματα. danaro imprestato senza usura. առանց վաշխու տրուած ստակ. [illegible]

Ἀτόκως. ἐπίῤ. = Ἀτοκεί.

Ἀτολμέω - ῶ. Μ. ήσω. non aver coraggio, esser timido, non ardire, non osare. չհամարձակիլ, չվստահիլ, վախկոտ ըլլալ. [illegible]

Ἀτόλμητος (ὁ, ἡ) timido, che non ardisce. վախկոտ, չհամարձակող. [illegible]

Ἀτολμία - ας (ἡ) mancanza di ardire, viltà, pusillanimità. չհամարձակիլը, վախկոտութիւն. [illegible]

Ἄτολμος (ὁ, ἡ) che manca di ardire, timido, pusillanime. չհամարձակող, վախկոտ, անսիրտ. [illegible] ὀλμως. ἐπίῤ.

Ἄτομος (ὁ, ἡ) = Ἄτμητος. indiviso. չբաժանուած. [illegible] (οὐσ. θηλ.) (ἡ) atomo. հիւլէ. [illegible]

Ἀτονέω - ῶ. Μ. ήσω. indebolirsi, infiaccarsi, snervarsi. վատուժնալ, տկարնալ, խոանալ. [illegible]

Ἀτονία - ας (ἡ) longuore, debolezza. թուլութիւն, տկարութիւն. [illegible]

Ἄτονος (ὁ, ἡ) debole, snervato. տկար, վատուժ. [illegible]

Ἀτόξευτος (ὁ, ἡ) non colpito, o che non si può colpire colla freccia. նետով չզարնուած՝ կամ չզարնուելու. [illegible]

Ἄτοξος (ὁ, ἡ) privo di arco. 2. che non si può servirsi dell' arco. աղեղ չունեցող. 2. աղեղ գործածել չկրցող. [illegible]

Ἀτόπημα - τος (τὸ) azione, o discorso inconveniente. անվայել գործ կամ խօսք. [illegible]

Ἀτοπία - ας (ἡ) inconvenienza, indecenza. 2. assurdità. անտեղութիւն, անպատշաճութիւն. 2. յոռութիւն, անտեղութիւն. [illegible] 2. [illegible]

Ἄτοπος (ὁ, ἡ) inconveniente, indecente. 2. assurdo. անտեղի, անպատշաճ. 2. յոռի, անտեղի. [illegible] 2. [illegible] ὀπως. ἐπίῤ.

Ἀτόρνευτος (ὁ, ἡ) non lavorato al tornio, non tornito. Ճախարակաւ չյօրինուած. [illegible]

Ἀτραγῴδητος (ὁ, ἡ) } che non conviene
Ἀτράγῳδος (ὁ, ἡ) } alla tragedia. 2. che non è enfatico, non esagerato, o amplificato. ողբերգութեան չվայլող. 2. պերճաբանական՝ Ճոխ՝ կամ չափազանցական չեղող. [illegible] 2. [illegible] τραγῴδως. ἐπίῤ.

Ἄτρακτος (ὁ, ἡ) (ἀ, ἐπιτ. ταράττω) fuso. 2. saetta. 3. la cima dell' antenna. իլիկ. 2. նետ. 3. առագաստակայմին Ճոթը. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ἀτράπεζος (ὁ, ἡ) privo di tavola (cioè di alimento). սեղան (այսինքն սնունդ) չունեցող. [illegible]

Ἀτρέκεια - ας (ἡ) verità. Ճշմարտութիւն. [illegible]

Ἀτρεκέω - ῶ. Μ. ήσω. dir la verità. Ճշմարտութիւնը՝ ստոյգը զրուցել. [illegible]

Ἀτρεκὴς - έος (ὁ, ἡ) (ἀ, τρέχω) certo, vero, giusto, retto. Ճշմարիտ, ստոյգ, ուղիղ, կատարեալ. [illegible]

Ἀτρεκίη - ης (ἡ) Ἰων. ἀντὶ Ἀτρέκεια.

Ἀτρεκῶς. ἐπίῤ. veramente. իրաւցընէ. [illegible]

Ἀτρέμα, καὶ Ἀτρέμας. ἐπίῤ. senza tremare, tranquillamente, intepidamente. առանց դողալու, հանդարտ սրտով, առանց վախի, կամաց կամաց. [illegible]

Ἀτρεμέω - ῶ. Μ. ήσω. non tremare, esser quieto, tranquillo. չդողալ, հանդարտ ըլլալ, խաղաղ ըլլալ. [illegible]

Ἀτρεμὴς - έος (ὁ, ἡ) che non trema, tranquillo, pacifico, intrepido. չդողացող, հանդարտ սրտով, խաղաղ, չվախցող. [illegible]

Ἀτρεμία - ας (ἡ) tranquillità, immobilità. հանդարտութիւն, չդողալը, չշարժիլը. [illegible]

Ἄτρεπτος (ὁ, ἡ) immutabile, costante. անփոփոխ, հաստատ. [illegible] έπτως. ἐπίῤ.

Ἀτριβὴς - έος (ὁ, ἡ) = Ἄτριπτος (δρόμος) sentiero inpraticabile. չերթեւեկելու Ճամբայ. [illegible] (χιτών) veste non usata. չմաշած լաթ. [illegible] (σῖτος) frumento non macinato. չաղացեալ ցորեն. [illegible] (ἄρτος) pane non impastato. չթրած հաց. [illegible] (ἄνθρωπος) uomo inesperto, non esercitato. կոպիտ՝ անկիրթ մարդ. [illegible]

Ἀτριβὶ. ἐπίῤ. senza dilazione, ritardo. առանց յապաղելու՝ ուշանալու. [illegible]

Ἄτριπτος (ὁ, ἡ) = Ἀτριβής.

Ἄτριχος (ὁ, ἡ) ἀντὶ *Ἄθριξ*.

Ἀτριψία-ας (ἡ) ignoranza, rozzezza, inesperienza. տգիտութիւն, անփորձութիւն . պիլկիսիզլիք, նատանլըգ, գապալըգ, խամլըգ ։

Ἀτρομέω-ῶ. Μ. ήσω. non tremare, esser intrepido. չդողալ, չվախնալ . թիթրեմեմեք, գորգմամագ ։

Ἀτρόμητος, *Ἄτρομος* (ὁ, ἡ) che non trema, intrepido. չդողացող, արիասիրտ . թիթրեմեյէն, գորգմայան . καὶ ἐπίρ. τρόμως.

Ἄτροπος (ὁ, ἡ) = *Ἄτρεπτος*.

Ἀτροφέω-ῶ. Μ. ήσω. non sostentarsi cogli alimenti, che si prendono, cadere in etisia. կերած կերակուրովը չսնանիլ, անտածութեան իյնալ . եետիյի եեմեք իւէ պետլէնմեմեք, հասթայէ տըշեդա՛ վերեմպըլը ույմէք ։

Ἀτροφία-ας (ἡ) mancanza di alimento, di vitto. 2. etisia, atrofia (magrezza di colui, a cui non giova l'alimento). կերակրոյ՝ սննդեան պակսութիւն . 2. անտածութիւն . (կերածը օգուտ չըներն առաջ եկած հիւծութիւն) . գըտը եմեքլիկի . 2. հասթայէ տըշեդ (եետիյի պիր եէյէ եարարաչըլըմած իւէրէ եէլէն ագէմլըգ) ։

Ἄτροφος (ὁ, ἡ) atrofo, a cui non giova l'alimento, che cade in etisia. 2. che non è nutritivo. կերածը օգուտ չընող, անտածութեան ընկնող . 2. սննդական չեղող . եետիյի պիր եէյէ եարարսըզ, հասթայէ տըշեդա՛ վերեմպըլը տիւշէն . 2. պեսլեյիճի օլմայան ։

Ἀτρύγετος-η, καὶ ος-ον. *Ἀτρυγὴς-έος* (ὁ, ἡ) ἀντὶ *Ἀτρύγητος* (ὁ, ἡ) non vendemmiato. 2. che non produce alcun frutto, infecondo. չկթուած (այգի) . 2. պտուղ չբերող, անպտուղ . պօզման-մամըշ (պաղ) . 2. մեյվէ հասըլ էթմէյէն, պերեքեթսիզ ։

Ἄτρυγος (ὁ, ἡ) che è senza feccia, puro. գինի՝ մրուր չունեցող, զուտ . փօրթասըզ, թեմիզ, խալիս ։

Ἄτρυτος (ὁ, ἡ) indefesso. 2. ozioso. չյոգնող . 2. դատարկ կեցող . եօրըլմազ . 2. պօշ տուրան . 3. = *Ἄτριπτος*.

Ἀτρύφερος, *Ἀτρύφυτος* (ὁ, ἡ), *Ἄτρυφος* che non mena una vita delicata, non abbandonato ai piaceri. փափկասուն՝ փափկակեաց չեղող, ինքզինք փափկութեանց՝ ցանկութեանց չտրուած . եէֆէ պէյլէ՝ եէֆէ հազզա օլմայան ։

Ἄτρωτος (ὁ, ἡ) invulnerabile. չխոցուող . եարալանմայան . τρώτως. ἐπίρ.

Ἄττα, *Ἀττ.* καὶ *Ἄσσα* *Ἰων.* = *Τινὰ*. (οὐδ. πλθ. τ. (ἀορ) *Τίς*.

Ἅττα *Ἀττ.* καὶ *Ἰων.* *Ἅσσα.* ἀντὶ *Ἅτινα* (οὐδ. πλθ. τ.) *Ὅστις*.

Ἀτταγᾶς (ὁ) francolino (uccello). 2. schiavo segnato sul dorso. փասիան թռչունին մէկ կերպը . 3 . ետեւը նշան ունեցող գերի . թեարեա՛, գուշ . 2 . երդեյէ նշանլը եսիր ։

Ἀττικίζω. Μ. ίσω. parlare o scrivere alla lingua degli Attici. Ատտիկեցւոց լեզուն խօսիլ, կամ գրել . Աթթիգալըլարըն լիսանը՝ իւզրէ սէօյլէմէք եազմագ ։

Ἀττικισμὸς-οῦ (ὁ) Atticismo. Ատտիկեցւոց խօսելուն կերպը . Աթթիգալըլարըն լիսանը՝ սէօյլէյիշ ճիհէթի ։

Ἄττω. Ἀττ. *Ἄσσω. Μ. ἄξω.* saltellare, uscir saltando, correre frettolosamente. ցաթկտել, ցաթկելով ելլել, խուճապաւ վազել . սըչրամագ, սըչրայըգ չըգմագ, աճելէ գօշմագ ։

Ἀτυζηλὸς-ὴ-όν. terribile, spaventevole. ահուելի . գօրգունճ, եօրգիւլէ ։

Ἀτύζω. Μ. ύσω. spaventare, intimorire. վախցընել . գօրգութմագ, եըլդըրմագ ։

Ἄτυπος (ὁ, ἡ) che non articola le parole distintamente. աղէկ չարտասանող, լփոտող . սէօզլերի եյի թելէֆֆուզ էթմէյէն . 2. = *Ἀτύπωτος*.

Ἀτύπωτος (ὁ, ἡ) non stampato, mal formato. չապուած, աղէկ չձեւացուած . պասըլմամըշ, եյի շեքիլլենմեմիշ ։

Ἀτυράννευτος (ὁ, ἡ) non soggetto al tiranno, non tiranneggiato. բռնաւորի տակ չեղող, բռնաւորութենով չվարուած . զալըմ զուլմէ՝ մահքում օլմայան ։

Ἄτυφος (ὁ, ἡ) senza fasto, modesto, umile. պաճուճանք չունեցող, համեստ, խոնարհ . ետնանջըլըգ, մեթէվազը, միւթէվազը ։

Ἀτυχέω-ῶ. Μ. ήσω. non essere favorito dalla fortuna, essere sfortunato. բաղդը չբերնիլ, դժբաղդ ըլլալ . թալիհսիզ օլմագ ։

Ἀτύχημα (τὸ) avvenimento sinistro, disgrazia, infortunio. 2. cattiva azione. արկած, գէշ դիպուած . 2 . չար գործ . ֆելաքեթ, գազա . 2. պէտ աճալ ։

Ἀτυχὴς-έος (ὁ, ἡ) sventurato, infelice, sfortunato. դժբաղդ . թալիհսիզ, պէտպախթ . υχῶς. ἐπίρ.

Ἀτυχία-ας (ἡ) disgrazia, infelicità, avversità. դժբաղդութիւն . թալիհսիզլիք ։

Αὖ. ἐπίρ. da capo, di nuovo. նորէն, կրկին, դարձեալ . թեքրար, տիքէր ։

Αὖ (καὶ *Ἀττ.* *Αὔ*) αὔω. Μ. αυῶ. disseccare. չորցնել . գուրութմագ ։

Αὐαλέος-α-ον. secco, arido. չոր . գուրու ։

Αὐγάζω. Μ. άσω. illuminare. լուսաւորել . ըշըգլանտըրմագ, ախտիրմագ . (οὐδ. ἡ μσ) risplendere. փայլիլ . փարլամագ ։

Αὔγασμα (τὸ) καὶ *Αὐγασμὸς* (ὁ) splendore, candore, folgóre. պայծառութիւն, փայլին . բարլագլըգ, փարլագլըգ ։

Αὐγὴ-ῆς (ἡ) alba, aurora. 2. lume, splendore. արշալոյս, այգ . 2. փայլին, լոյս . շաֆագ . 2 . ըշըգ, նուր ։

Αὐδάζομαι. Μ. άσομαι καὶ άξομαι. *Αὐδάω-ῶ. Μ. ήσω.* parlare, dire, favellare. խօսիլ, զրուցել, խորաթել . լաքըրտը էթմէք, սէօյլէմէք ։

Αὐδὴ-ῆς (ἡ) voce. 2. discorso. ձայն . 2 . խօսք . սէս, սատա . 2. սէօհպէթ ։

Αὐδήεις-εσσα-εν. che ha voce. 2. che ha una voce umana. 3. celebre, famoso. ձայն ունեցող . 2. մարդու՝ ձայն ունեցող . 3 . հռչակաւոր . սէսլի, ատամ՝ սէսլի . 2 . մէշհուր . 3 . նամտար ։

Αὐθάδεια-ας (ἡ) audacia, arroganza, temerità, insolenza. յանդգնութիւն, դոռոզութիւն, աներեսութիւն . ճիւրէթ, գիպիր, ուտանմազլըգ ։

Αὐθάδης-εος (ὁ, ἡ) temerario, arrogante, audace, pertinace. յանդուգն, գոռոզ, ամբարտաւան, աներես, յամառ․ [illegible] · αδῶς. ἐπίῤ.

Αὐθαδία-ας (ἡ) ἀντὶ Αὐθάδεια.

Αὐθαδιάζω. M. άσω. render arrogante, audace, pertinace. գոռոզ՝ յանդուգն՝ յամառ ընել․ [illegible]

Αὐθαδιάζομαι. M. άσομαι. agire con insolenza, temerariamente, arrogantemente. աներեսութենով՝ յանդգնութենով՝ գոռոզութենով վարուիլ․ [illegible]

Αὐθαδικὸς-ὴ-όν. di natura audace, arrogante, pertinace. ի բնէ յանդուգն՝ ժպիրհ՝ գոռոզ՝ աներես․ [illegible]

Αὐθάδισμα (τὸ) protervia, arrogante procedere. յանդգնութիւն, գոռոզութիւն․ [illegible]

Αὐθαίρετος (ὁ, ἡ) arbitrario. ինքնայօժար ինքնակամ․ [illegible] · ῥέτως. ἐπίῤ.

Αὐθέκαστος (ὁ, ἡ) ognuno da se stesso. 2. sincero, semplice. ամէն մէկը ինքնիրմէ․ 2․ պարզամիտ․ [illegible] 2․ [illegible]

Αὐθεντέω-ῶ. M. ήσω. dominare, signoreggiare. տիրել, իշխել․ [illegible]

Αὐθέντημα (τὸ) autorità, dominio. տէրութիւն, անձնիշխանութիւն․ [illegible]

Αὐθέντης-ου (ὁ) (αὐτός. ἔντης) signore, padrone. տէր, իշխան․ [illegible]

Αυθεντία-ας (ἡ) potestà, autorità. տէրութիւն, իշխանութիւն, ինքնիշխանութիւն․ [illegible]

Αὐθεντικὸς-ὴ-όν. autentica, autorevole. վաւեր, վաւերական․ [illegible] · ικῶς. ἐπίῤ.

Αὐθερμήνευτος (ὁ, ἡ) facile ad interpretarsi. մեկնութեան պէտք չունեցող․ [illegible]

Αὐθημερίζω. M. ίσω. andare o tornare nell' istesso giorno. 2. cominciar e terminare nell' istesso giorno una cosa. նոյն օրուան մէջ երթալ՝ գալ․ 2․ նոյն օրուան մէջ բան մը սկսիլ՝ լմնցընել․ [illegible] 2․ [illegible]

Αὐθήμερον. ἐπίῤ. nell' istesso giorno. նոյն օրը․ [illegible]

Αὐθήμερος (ὁ, ἡ) dell' istesso giorno. նոյն օրուան․ [illegible]

Αὖθι. ἐπίῤ. nell' istesso luogo. 2. nell'istesso tempo. նոյն տեղը․ 2․ նոյն ատենը․ [illegible] 2․ [illegible]

Αὐθιγενὴς-έος (ὁ, ἡ) nativo del paese, indigeno. բնակած երկիրը ծնած, երկրցի․ [illegible]

Αὖθις. ἐπίῤ. (αὖ) da capo, di nuovo. նորէն, կրկին, վերստին․ [illegible]

Αὐθύπαρκτος (ὁ, ἡ) che esiste da sè. ինքնագոյ․ [illegible]

Αὐθυπόστατος (ὁ, ἡ) τῷ προηγ.

Αὐθυπότακτος (ὁ, ἡ) l'aoristo del soggiuntivo. ստորադասական եղանակին անորոշ ըսուած ժամանակը․ [illegible]

Αὔθωρος (ὁ, ἡ) dell' istessa ora. նոյն ժամուն․ [illegible]

Αὐλαία-ας (ἡ) cortina. վարագոյր (թատրոնի)․ [illegible] ([illegible])

Αὖλαξ-ακος (ἡ) solco. ակօս․ [illegible]

Αὐλάρχης-ου (ὁ) il governatore del palazzo reale, il primo cortigiano. արքունի պալատին վրակեցուն՝ վերատեսուչը․ [illegible]

Αὔλειος-α καὶ ος-ον. appartenente al cortile. բակի պատկանած․ [illegible]

Αὐλὴ-ῆς (ἡ) Corte, Palazzo. 2. cortile, atrio, vestibolo. 3. mandra. պալատ, ապարանք․ 2․ բակ, սրահ․ 3․ փարախ․ [illegible] 2․ [illegible] 3․ [illegible]

Αὐλητὴρ-ῆρος (ὁ)
Αὐλητὴς-οῦ (ὁ) suonatore di flauto. սրինգ՝ եղեգնափող փչող․ [illegible]

Αὐλήτης-ου (ὁ) sopraintendente, custode del cortile. սրահի վրակեցու՝ պահապան․ [illegible]

Αὐλητικὸς-ὴ-όν. appartenente al flauto. սրնգի պատկանած․ [illegible]

Αὐλητρίδιον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ

Αὐλητρὶς-ίδος (ἡ) θηλ. τ. Αὐλητής.

Αὐλίδιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Αὐλή.

Αὐλίζομαι. M. ίσομαι. dimorare, portarsi in un luogo, abitare, stare nel campo, pernottare in qualche luogo. մէկ տեղ մը բնակիլ՝ բնակելու համար երթալ, արտը կենալ, մէկ տեղ մը գիշերը անցընել․ [illegible]

Αὐλικὸς-ὴ-όν. abile a suonar il flauto. 2. cortigiano. սրինգ փչել գիտցող․ 2․ պալատական․ [illegible] 2․ [illegible]

Αὔλιον (τὸ) capanna, antro, spelonca, grotta, stalla, mandra. խրճիթ, քարայր, քարանձաւ, այր, ախոռ, փարախ․ [illegible]

Αὔλιος-α-ον. che appartiene alla stalla, mandra. ախոռի փարախի պատկանած․ [illegible]

Αὖλις-ίδος (ἡ) (αὐλὴ Αἰολ.) capanna, stalla, mandra, luogo ove si può pernottare. խրճիթ, ախոռ, փարախ, գիշերը անցընելու յարմար տեղ․ [illegible]

Αὐλοθετέω-ῶ. M. ήσω. fabbricare flauti. սրինգ՝ եղեգնափող շինել․ [illegible]

Αὐλομανὴς-έος (ὁ, ἡ) appassionato per flauto. սրնգին ձանին զարնուած․ [illegible]

Αὐλοποιὸς (ὁ) fabbricatore di flauto. ե-

ղեգնափող, շնող. նէյ չալան, նէյճի, նէֆէսճի:

Αὐλὸς (ὁ) (ἄω) flauto. 2. ogni stromento musicale da fiato. սրինգ, եղեգնափող. 2. շնչով փչելու յարմար նուագարան. նէյ, նէֆէս. 2. նէֆէս իլէ չալընըր չալկը. 3. = τῷ

Αὐλὼν-ῶνος (ὁ, καὶ ἡ) canale, stretto di mare. նեղուց (ծովի). պօղազ պօղազը:

Αὐξάνω. Μ. ξήσω. accrescere, aumentare. աճեցընել. արթըրմագ:

Αὔξη-ης (ἡ) = *Αὔξησις.*

Αὔξημα (τὸ) incremento, accrescimento, aumento. աճում, աճած բան. արթան նէսնէ:

Αὔξης-εως (ἡ) = *Αὔξησις.*

Αὔξησις-εως (ἡ) accrescimento, aumento. աճում, աճիլը. արթմագլըգ:

Αὐξητικὸς-ὴ-όν. che fa crescere. 2. crescente. աճեցընող. 2. աճող. արթըրան. 2. արթան պէօյիւյէն:

Αὐξύτεος (ὁ, ἡ) prolungatore della vita. կեանքը երկարցընող. էօմիւրիւ արթըրան:

Αὔξιμος (ὁ, ἡ) = *Αὐξητικός.*

Αὔξω. Μ. αὐξήσω, = *Αὐξάνω.*

Αὐπνία-ας (ἡ) veglia. արթնութիւն, քուն չունենալը. ույանըգլըգ, ույգուսուզլուգ:

Ἄὔπνος (ὁ, ἡ) vegliante, vigile. արթուն, անքուն. ույանըգ, ույգուսուզ:

Αὖρα ἢ Αὖρα-ας (ἡ) aura, vento dolce. անուշ հով, քամի, սիւք. րուզկեարճըգ, նէսիմ, թաթլը եէլ:

Αὐρίζω. Μ. (ίσω. ἄὔριον), procrastinare, differire al giorno seguente. հետագայ օրը ձգել. էրթէսի կիւնէ պըրագմագ. (αὖρα) raffreddare, rinfrescare. պաղեցընել, զովացընել. սէրինլէթմէք:

Αὔριον. ἐπίῤ. dimani. վաղը. եարըն:

Αὐστηρὸς-ὰ-όν. austero, severo, rigoroso. խիստ, սաստիկ, անպաչառ. սէրթ, գաթը, զօրլու. ηρῶς. ἐπίῤ.

Αὐστηρότης-ητος (ἡ) austerità, severità, rigore. խստութիւն, սաստկութիւն. սէրթլիք, գաթըլըգ:

Αὔτα. Δ. ἀντὶ *Αὕτη.* θλκ. τ. *Οὗτος.*

Αὐτάγαθος (ὁ, ἡ) ἀντὶ *Αὐτοάγαθος.*

Αὐτάγγλεος (ὁ, ἡ) colui, che anunzia le proprie azioni. իր գործքերուն լուրը տուող. քէնտի իշլէրինի խապէր վէրէն:

Αὐτάδελφος (ὁ, ἡ) fratello germano. հարազատ եղբայր. էօզ գարտաշ:

Αὔτανδρος (ὁ, ἡ) con tutti gli uomini, coll'equipaggio. ամէն մարդով. հէր քիմ պիրլիքդէ. ἀνδρὶ καὶ ἀνδρως. ἐπίῤ.

Αὐταρέσκεια-ας (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ

Αὐτάρεσκος (ὁ, ἡ) arrogante. ինքնահաճ, ինքը իրեն հաճած. քէնտի քէնտինէ պէյէնիճի, մաղրուր:

Αὐτάρκεια-ας (ἡ) il contentarsi di quello, che si possiede. ինքնաբաւութիւն, ունեցածին հաճոյ ըլլալը. գանաաթքեարլըգ:

Αὐταρκέω-ῶ. Μ. ήσω. esser sufficiente, bastare. 2. esser contento di quello, che si possiede. հերիք ըլլալ, բաւել. 2. ունեցածին գոհ ըլլալ. եէթիշմէք, եէթմէք. 2. գանաաթ էթմէք:

Αὐτάρκης-εος (ὁ, ἡ) sufficiente, bastante. 2. contento di quello che si possiede. հերիք, բաւական. 2. ունեցածին գոհ, ինքնաբաւ. եէթէր, գէֆի. 2. գանաաթքեար. ἀρκως. ἐπίῤ.

Αὐτάρχης-ου (ὁ) } solo padrone, indipen-
Αὔταρχος (ὁ) } dente, padrone assoluto. ուրիշէ կախ չեղող, տէր ինքնիշխան. պաշգայա պաղլը օլմայան, մութլագ սահիպ:

Αὖτε. ἐπίῤ. (αὖ, τε.) di nuovo. նորէն, վերստին. եինէ, տէքրար, թէքրար:

Αὐτενέργητος (ὁ, ἡ) quello che agisce, o che si muove da se stesso. ինքնին ներգործող` շարժող. քէնտիլիյինտէն ալըշ հարէքէթ էտէն:

Αὐτεξουσία-ας (ἡ) = *Αὐτεξουσιότης.*

Αὐτεξούσιος (ὁ, ἡ) libero, indipendente, padrone assoluto. ինքնիշխան, անձնիշխան. իրատէսի էլինտէ, սահիպի էմրէթլու:

Αὐτεξουσιότης-ητος (ἡ) indipendenza, libera potestà, volontà libera, assoluta. անձնիշխանութիւն, ինքնիշխանութիւն. ազատլըգ, իրատէսի էլինտէ օլմագ, սահիպ էմիրլիկ:

Αὐτεξουσίως. ἐπίῤ. arbitrariamente, liberamente. ինքնիշխանաբար. իրատէսի էլինտէ օլարագ, ազատճա իլէ:

Αὐτεπάγγελτος (ὁ, ἡ) che viene senza essere invitato. առանց հրաւիրուելու եկող. տավէթսիզ կէլէն:

Αὐτεπίσκοπος (ὁ, ἡ) chi non è sotto cura altrui. իր վրան վերատեսուչ այցելու չունեցող. քիմսէնին նէզարէթի ալթընտա օլմայան, քէնտի քէնտինի պագան:

Αὐτεπίτακτος (ὁ, ἡ) (ἄνθρ.) chi regge se stesso. ինքը զինքը կառավարող. քէնտի քէնտինի գուլլանան` պագան:

Αὐτέτης-ου (ὁ) ἀντὶ *Αὐτοετής.*

Αὐτήκοος (ὁ, ἡ) (μὲ γεν.) chi sente colle proprie orecchia, testimonio di udito. իր ականջովը լսող, ինքնալսող, ականջալսը վկայ. գուլագըլէ իշիտէն, գուլագ շահիտի:

Αὐτιγενής-έος (ὁ, ἡ) Ἰων. ἀντὶ *Αὐθιγενής.*

Αὐτίκα. ἐπίῤ. tosto, subito, all'istante. շուտով, փութափութի, նոյն վայրկենը. չապուգ, տէրհալ, տէրհալտէ, օլ տագիգատա:

Αὐτοάγαθος (ὁ, ἡ) buono di sua natura. ի բնէ աղէկ, ինքնաբարի. տապիաթէն էյի:

Αὐτοαγαθότης-ητος (ἡ) l'istessa bontà. նոյն ինքն բարութիւն. այնը քէնտի էյիլիք:

Αὐτοαδάμας-αντος (ὁ) il vero diamante. բուն ադամանդ. խաս էլմաս:

Αὐτοαλήθεια-ας (ἡ) verità in se stessa, o l'istessa verità. ճշմարտութիւնը բատ ինքեան, կամ նոյն ինքն ճշմարտութիւն. տօղրուլուգ քէնտիլիյինտէ, եախօտ այնը քէնտի տօղրուլուգ:

Αὐτοαληθῶς. ἐπίῤ. verissimamente. խիստ ճշմարիտ` ստոյգ ըլլալով. չօգ տօղրու հագգ օլարագ:

Αὐτοβοάω-ῶ. Μ. ήσω. gridar trà se, confessar ad alta voce da se stesso. ինքն իրեն պոռալ, ինքզինքը բարձր ձայնով խոստովանիլ. քէնտի քէնտինէ պաղըրմագ, քէնտի քէնտինի եիւքսէք սէս իլէ իգրար էթմէք:

Αὐτοβόητος (ὁ, ἡ) invitato da se stesso. ինքնահրաւէր, ինքը զինքը հրաւիրող. քէնտիլիյինտէն քէնտի տավէթ էտէն:

Αὐτοβούλησις-εως (ἡ) la propria volon-

tà. բուն ազատ կամք. տուըլ քէնտի տըլէր էրադէսի։

Αὐτοβούλητος (ὁ, ἡ)
Αὐτόβουλος (ὁ, ἡ) } di propria volontà, ինքնակամ. քէնտի էրատէսի իլէ օլան. ἤτως. ἐπίῤ.

Αὐτογένεθλος (ὁ, ἡ)
Αὐτογενὴς-έος (ὁ, ἡ)
Αὐτογέννητος (ὁ, ἡ) } nato da se. ինքնածին, ինքնիրմէ ծնած. քէնտիլիյինտէն տօղմուշ. 2. = Αὐθιγενής.

Αὐτογνώμων-ονος (ὁ, ἡ) che opera a suo capriccio. բստ քմաց՝ միտքին եկածին պէս գործօղ. աքըլընա կէլտիյի կիպի տավըրանան, քէնտի քէֆինէ կէօրէ հարէքէթ էտէն։

Αὐτόγνωτος (στος)-ου (ὁ, ἡ) = τῷ προηγ.

Αὐτόγονος (ὁ, ἡ) = Αὐτογέννητος.

Αὐτογραφέω-ῶ. Μ. ήσω. scrivere di proprio pugno, di propria mano le proprie azioni. իր գործքերը իր ձեռօքը գրել. քէնտի ամէլլէրինի քէնտի էլի իլէ եազմագ։

Αὐτόγραφος (ὁ, ἡ) scritto di propria mano, autografo. ձեռօքը գրուած. էլէ էլէ եազըլը. (οὐσ) Αὐτόγραφον (τὸ) l'autografo. իր ձեռագիրը, ձեռօքը գրուած բանը. էլ եազըսը, էլէ էլէ եազըլմըշ նէսնէ։

Αὐτοδάξ. ἐπίῤ. con mordere coi propri denti. իր ակռաներովը խածնելով. քէնտի տիշլէրի իլէ ըսըրըրագ։

Αὐτόδειπνος (ὁ, ἡ) che mangia il suo cibo, chi porta seco in un banchetto il suo cibo. իր կերակուրը ուտօղ, մէկ կոչունքի մը իր կերակուրը բերօղ. քէնտի եէմէյինի եէյէն, պիր զիեաֆէթէ քէնտի թաամընը կէթիրէն։

Αὐτοδέσποτος (ὁ, ἡ) padrone assoluto. ինքնիշխան տէր. մութլագ սահիպ, սահըպի էսթէգլալ։

Αὐτόδετος (ὁ, ἡ) legato da se stesso. ինքը զինքը կապած. քէնտի քէնտինի պաղլամըշ։

Αὐτόδηλος (ὁ, ἡ) per se chiaro. ինքնիրմէ յայտնի. քէնտիլիյինտէն աշիքեար՝ պէլլի։

Αὐτοδημιούργητος (ὁ, ἡ) creato da se. ինքնիրմէ ստեղծուած. քէնտիլիյինտէն եարադըլմըշ։

Αὐτοδιακονία-ας (ἡ) il servire se stesso. ինքը իրեն ծառայելը. քէնտի քէնտինէ խըզմէթ էթմէք։

Αὐτοδιάκονος (ὁ, ἡ) chi serve se stesso. ինքը իրեն ծառայօղ. քէնտի քէնտինէ խըզմէթ էտէն։

Αὐτοδίδακτος (ὁ, ἡ) istruito da per se stesso. ինքնիրմէ սորված. քէնտիլիյինտէն էօյրէնմիշ։

Αὐτοδιήγητος (ὁ, ἡ) dall' istesso autore narrato. բուն հեղինակէն պատմըւած. տուըլ մուէլլիֆինտէն հիքեայէ օլունմուշ։

Αὐτοδίκαιος (ὁ, ἡ) di natura giusto. ի բնէ արդար. ըլթիֆաթան՝ թապիաթընտան տօղրու։

Αὐτοδικέω-ῶ. Μ. ήσω. giudicarsi da se stesso. ինքը զինքը դատել. քէնտի քէնտինի ըսթիճվապ էթմէք։

Αὐτόδικος (ὁ, ἡ) colui che si giudica da se stesso secondo le sue leggi. ինքը զինքը իր օրէնքներովը դատօղ. քէնտիսինի ըսթիճվապ էտէն քանունլարը մուճիպինճէ քէնտիլիյինտէն կէօրէն։

Αὐτοδόξα-ας (ἡ) onore, fama in sè. փառք, պատիւ, համբաւ բստ ինքեան. էֆէնտի, շան, շէրէֆ քէնտիլիյինտէ։

Αὐτόδρομος-ου (ὁ, ἡ) che corre o si muove da sè. ինքնիրմէ վազօղ, կամ շարժօղ. քէնտիլիյինտէն գօշան, եախօտ թէփրէնէն. = Αὐτοκίνητος.

Αὐτοδύναμις (ἡ) la potestà in se stessa. ինքնազօրութիւն. էքթիտար քէնտիլիյինտէ։

Αὐτοδύναμος (ὁ, ἡ) da per se potente. ինքնազօր, ինքնիրմէ զօրաւոր. քէնտիլիյինտէն գուվվէթլի, էքթիտարլը։

Αὐτοειδὴς-έος (ὁ, ἡ) dell'istessa specie. նոյնատեսա. նէվիտէ օլ տօյտան՝ ճինստէն։

Αὐτοέκαστος (ὁ, ἡ) ognuno per se. ամէն մէկը ինքնիրմէ. հէր պիր քէնտիլիյինտէն։

Αὐτοενεργητικὸς-ή-όν. (γρμτ) che ha la forma passiva e la significazione attiva (verbo). կրաւորակերպ ըլլալով՝ նշանակութիւնը ներգործական եղօղ (բայ). չէքիլի մէճհուլ օլտուղտա՝ մանասը մաալում օլան (ֆիլ)։

Αὐτοέπαινος (ὁ, ἡ) che loda se stesso. ինքը զինքը գովօղ. քէնտի քէնտինի մէտհ էտէն։

Αὐτοεξουσία-ας (ἡ) Αὐτεξουσιότης.

Αὐτοετὴς-έος (ὁ, ἡ) dell' istesso anno. նոյն տարուան. օ սէնէնին։

Αὐτοζήτητος (ὁ, ἡ) quello che si trova da se stesso senza ricerca. ինքնիրմէ՝ առանց փնտռուելու գտնուօղ. քէնտիլիյինտէն արանմայարագ պուլունան։

Αὐτόζωος (ὁ, ἡ) quello che ha da stesso la vita. ինքը իրեն կեանքը ստուած. քէնտի քէնտինէ հայաթ վէրմիշ։

Αὐτοθάνατος (ὁ, ἡ) suicida. ինքնասպան. քէնտի քէնտինի էօլտիւրէն, քէնտի գաթիլի։

Αὐτόθε. ἐπίῤ. ἀντὶ Αὐτόθεν. nell'istesso luogo. նոյն տեղը. օ եէրտէ։

Αὐτοθελὴς-έος (ὁ, ἡ) volontario, spontaneo. ինքնակամ. իխթիյարի։

Αὐτόθεν. ἐπίῤ. (αὐτός) quindi, da costì, di quà. անկից, աստի. օրատան, պուրատան։

Αὐτόθεος (ὁ, ἡ) il vero Dio. Ճշմարիտ Աստուած. տօղրու Ալլահ։

Αὐτόθι. ἐπίῤ. (αὐτός) costì, costà. սա տեղը. պուրատա։

Αὐτόκαλος (ὁ, ἡ) da per se buono. ինքնիրմէ աղէկ. քէնտիլիյինտէն էյի։

Αὐτοκατάκριτος (ὁ, ἡ) condannato da se stesso. ինքնիրմէ դատապարտուած. քէնտիլիյինտէն մահկում օլմուշ։

Αὐτοκατασκεύαστος (ὁ, ἡ) costrutto da se stesso. ինքնակառոյց, ինքնիրմէ շինուած. քէնտիլիյինտէն եափըլմըշ, թէշքիլ օլունմուշ։

Αὐτοκέφαλος (ὁ, ἡ) (μτγν. καὶ ἐκκλησ) indipendente, autocefalo. ինքնագլուխ, ինքիր գլխուն. քէնտի պաշընա, մուսթագիլ։

Αὐτοκινησία-ας (ἡ)
Αὐτοκίνησις-εως (ἡ) } moto fatto da se stesso. ինքնաշարժութիւն, ինքնիրմէ եղած շարժում. քէնտիլիյինտէն օլան հարէքէթ։

Αὐτοκίνητος (ὁ, ἡ) chi si muove da se stesso. ինքնաշարժ, ինքնիրմէ շարժուօղ. քէնտիլիյինտէն թէփրէնէն, քէնտի քէնտինէ հարէքէթ էտէն։

Αὐτόκλητος (ὁ, ἡ) invitato da se. ինքնակոչ, ինքը զինքը հրաւիրուած. քէնտի քէնտինի տավէթ էթմիշ։

Αὐτόκομος (ὁ, ἡ) chi ha la propria chioma. բուն բնութեան տուած մազերը ունեցող. թապիաթըտան վէրիլէն սաչլարը օլան, թապիաթըն վէրտիյի սաչլար իլէ։

Αὐτοκρατορεύω. Μ. εύσω. regnare, esser imperatore. ինքնակալել, ինքնակալ ըլլալ. փատիշահլըգ էթմէք, գրալ օլմագ։

Αὐτοκρατορία - ας (ἡ) impero, dominio. ինքնակալութիւն, միահեծան թագաւորութիւն. փատիշահլըգ, գրալլըգ։

Αὐτοκρατορικὸς - ή - όν. imperatorio, imperiale. ինքնակալական. գրալա մախսուս. *ικῶς. ἐπίῤ.*

Αὐτοκρατορίς - ίδος (ἡ) *θηλ. τ. Αὐτοκράτωρ.* 2. la capitale dell' imperatore. ինքնակալին մայրաքաղաքը. գրալըն փայիթախթը։

Αὐτόκρατος (ὁ, ἡ) (vino) di sua natura temperato. ի բնէ բարեխառն (գինի). տապիաթան իթիտալլը (շարապ)։

Αὐτοκράτωρ (ὁ) imperatore. ինքնակալ, միահեծան թագաւոր. քենտի պաշըմա հէքէմ էտէն, էմփէրաթօր, շէհար, շահէնշահ, գրալ։

Αὐτόκριτος (ὁ, ἡ) giudice di se stesso. ինքը իրեն դատաւոր. քենտի քենտինէ շէրիաթճը։

Αὐτόκτιστος (ὁ, ἡ) fabbricato da se stesso. ինքնակառոյց, ինքիրմէ շինուած. քենտի քենտիլիյինտէն եափըլմըշ գուրուլմուշ։

Αὐτοκτονέω-ῶ. Μ. ήσω. esser suicida, darsi la morte. ինքը զինքը սպաննել. քենտի քենտինի էօլտիւրմէք, քենտի գանլըսը օլմագ։

Αὐτοκτονία - ας (ἡ) suicidio. ինքնասպանութիւն. քենտի քենտինի էօլտիւրմէք, քենտի գանլըսը օլմաս։

Αὐτόκτονος (ὁ, ἡ) suicida. ինքնասպան. քենտի քենտինի էօլտիւրէն, քենտի գանլըսը։

Αὐτοκυβερνητεὶ (*τί*). *ἐπίῤ.* di suo proprio governo. բուն իր կառավարութեամբը. ասըլ քենտի մուտպիրլիյի իլէ։

Αὐτολάλητος (ὁ, ἡ) che parla con se stesso. ինքիրեն խօսող. քենտի քենտինէ սէօհպէթ էտէն։

Αὐτολόγος (ὁ) (*θλγ.*) l'istesso Verbo figlio di Dio. նոյն ինքն Բան որդի Աստուծոյ. ասըլ քենտի Քէլամուլլահ։

Αὐτομαθὴς - έος (ὁ, ἡ) istruito da se, senza maestro. ինքիրմէ՝ առանց վարպետի սորված. քենտիլիյինտէն՝ ուսթատսըզ էօյրէնմիշ։

Αὐτομαρτυρέω - ῶ. Μ. ήσω. dar testimonianza di se stesso. ինքը իրեն վկայ ըլլալ. քենտի քենտինէ շահատէթլիք էթմէք։

Αὐτομάρτυς - υρος (ὁ, ἡ) testimonio di se stesso. ինքը իրեն վկայ. քենտի քենտինէ շահիտ։

Αὐτόματος - ος καὶ η - ον. fortuito. 2. spontaneo. դիպուածական. 2. ինքնակամ, ինքնայօժար. րասթ կէլմէ. 2. մուրատլը, րաղպէթ իլէ օլան։

Αὐτομαχέω - ῶ. Μ. ήσω. disputare, difendere la propria causa nel tribunale. դատաստանարանը իր դատը պաշտպանել. մէհքէմէտէ քենտի տավասընը կէօրմէք։

Αὐτομολέω - ῶ. Μ. ήσω. disertare, fuggire ai nemici. թշնամիներուն փախչիլ. տիւշմէնէ գաչմագ։

Αὐτόμολος (ὁ, ἡ) disertore, transfuga. ինքնահալած, ինքնամատն. քենտիլիյինտէն գաչան։

Αὐτόμορφος (ὁ, ἡ) che ha la propria faccia, la propria forma. բուն իր դէմքը՝ ձեւը ունեցող. ասըլ քենտի գըյաֆէթինտէ՝ պիչիմինտէ՝ պուլունտուղու օլան։

Αὐτόνομος (ὁ, ἡ) autonomo, indipendente, libero. ինքնօրէն, անկախ, ազատ. ախէրինտէն ասըլը օլմայան, ազատ, քենտի գանօնու իլէ կիտէրիւլիւշ։

Αὐτονομία - ας (ἡ) indipendenza, libertà, autonomia. անկախ ըլլալը, ազատութիւն, ինքնօրինութիւն. ախէրինտէն ասըլը օլմամալը, ազատլըգ, քենտի գանունլէրի իլէ կիտիլմէքլիք։

Αὐτονυκτὶ. ἐπίῤ. nell' istessa notte. նոյն գիշերը. օլ կէճէտէ։

Αὐτοπαθεία - ας (ἡ) sentimento proprio, il conoscere o sentire da se stesso qualche cosa. նոյն ինքն զգայութիւն, ինքիրմէ բան մը ճանչնալը կամ զգալը. ասըլ քենտի, հաս, քենտիլիյինտէն պիր նէնէյի թանըմագ եախօտ տույմագ։

Αὐτοπαθὴς - έος (ὁ, ἡ) quello che soffre qualche cosa da se. ինքիրմէ բան մը քաշող. քենտի քենտինտէն պիր շէյ չէքէն. (*γρμτ.*) reciproco. փոխադարձ. մուշարէքէթլի։

Αὐτοπαθητικὸς - ή - όν. (*γρμτ.*) reciproco. փոխադարձ. մուշարէքէթլի. *ικῶς. ἐπίῤ.*

Αὐτοπάρακτος (ὁ, ἡ) prodotto da se. ինքնաբեր, ինքիրմէ առաջ եկած. քենտիլիյինտէն հասըլ օլմուշ իլէրի կէլմիշ։

Αὐτοπάτωρ - ορος (ὁ) colui che esiste da se, da nessun padre nato. ինքը ինքիրեն ծնող՝ եղող, առանց ծնողի գոյացող. քենտիլիյինտէն՝ պապասըզ օլմայարագ վար օլան, քենտի քենտինէ պէտէր օլան։

Αὐτόπειρος (ὁ, ἡ) inventore di qualche cosa colla propria esperienza. իր փորձովը բան մը հնարող. քենտի վուգուֆ օլարագ՝ թեճրիպէ էտէրէք պիր նէսնէյի իճատ էտէն։

Αὐτόπιστος (ὁ, ἡ) autentico da se. ինքիրմէ վաւեր. քենտիլիյինտէն սահիհ։

Αὐτοποιητικὸς - ή - όν. che mostra l'istessa cosa. նոյն ինքն բանը, մէկ բանին բունը ցըցընող՝ շինող. պիր շէյին ասըլընը կէօստէրէն՝ եափան։

Αὐτοποίητος (ὁ, ἡ) fatto da se. ինքիրմէ շինուած, ինքնագործ. քենտիլիյինտէն եափըլը։

Αὐτοποιός (ὁ, ἡ) che fa da se. ինքնագործ, ինքիրմէ շինող. քենտիլիյինտէն եափան։

Αὐτόπολις-εως (ἡ) città indipendente. ուրիշէ անկախ քաղաք. ախէրտէն ասըլը օլմայան՝ ազատ՝ քենտի պաշըմա օլան շէհիր։

Αὐτοπολίτης - ου (ὁ) cittadino indipendente. ազատ քաղաքացի. ազատ շէհիրլի։

Αὐτοπραγέω - ῶ. Μ. ήσω. agire colla propria volontà, procurare il proprio vantaggio. կամաւ գործել, իր օգտին՝ շահին՝ եկամտին նայիլ. րաղպէթ իլէ իշլէմէք, քենտի ֆայտասընը պագմագ։

Αὐτοπραγία - ας (ἡ) azione volontaria. կամաւոր գործ. րաղպէթ իլէ օլան հարէքէթ։

Αὐτοπραγματεύτως. ἐπίῤ. semplicemente,

senza arte. պարզաբար, առանց արուեստի. սադէճէ, սէնաաթսըզճա։

Αὐτοπροαίρετος (ὁ, ἡ) chi agisce o pensa secondo il suo piacere, libero. ինքնակամ, ինքնայօժար. քէնտի բաշըպըլըղը՝ քէյֆինէ գէօրէ գէօնիւլլիւսը՝ իշլէյէն. αιρέτως. ἐπίῤ.

Αὐτοπρόσωπος (ὁ, ἡ) che è in persona, senza larva. անձամբ, ուրուականն բան մը չեղող. ասըլ քէնտի շէխսի, խայալէթ տէյիլ շէխս օլմայան, էվվէլ տէ էվվէլ օլան։

Αὐτοπροσώπως. ἐπίῤ. in persona. ինքնադիմաբար, երես առ երես. էվվէլ տէ էվվէլ։

Αὐτοπώλης - ου (ὁ) primo venditore. 2. quello che vende il lavoro delle proprie mani. առջի ծախօղը. 2. իր ձեռքով շինած բաները ծախօղը. իլք սաթըճը. 2. էլի էլէ իշլէտիկի նէսնէլէրի սաթան։

Αὐτόῤῥυτος (ὁ, ἡ) che profluisce da se. ինքնաբուղխ, ինքիրմէ վազօղ. քէնտիլիկինտէն աքան։

Αὐτὸς - ἡ - όν. (αὐ, τος ἢ αὐτε, ος) egli, esso. ան, ինքը. օ, քէնտի, քէնտիսի։

Αὐτόσιτος (ὁ, ἡ) quello, che porta i suoi cibi in un convito, che mangia i suoi cibi. կոչունքի մը իր կերակուրը տանօղ, իր կերակուրը կերօղ. քէնտի եէմէյինի եէյէն, տիւ տիւզիւնտէ քէնտի թաամընը կէթիրէն։

Αὐτόσκευος (ὁ, ἡ) semplice, senza arte, rozzo. պարզ, անպաճոյճ, կոպիտ. սատէ, սէնաաթսըզ, գապա եապըլըշ։

Αὐτοσοφία - ας (ἡ) l'istessa o la vera sapienza. նոյն ինքն կամ ճշմարիտ բուն գիտութիւն. ասըլ քէնտի եախօտ տօղրու իլիմ։

Αὐτόσπορος (ὁ, ἡ) seminato da se. ինքիրմէ սերած. քէնտիլիկինտէն էքիլմիշ (թօհում)։

Αὐτόστοιχος (ὁ, ἡ) solo, solitario, separato. միսակ, զատ. եալընըզ, այրը։

Αὐτόστολος (ὁ, ἡ) (κυρ. ναῦς.) mandato da se. ինքիրմէ խրկուած. քէնտիլիկինտէն եօլլանմըշ՝ էյմէլ օլունմուշ՝ եօլ կէմիսի։

Αὐτοστράτηγος (ὁ, ἡ) generale indipendente. ուրիշէ կախ չեղող զօրավարը. քէնտի պաշլըբը օլան սէրասքէր։

Αὐτοσφαγὴς - έος (ὁ, ἡ) suicida. անձնասպան. քէնտի քէնտինի եօլտիւրէն։

Αὐτοσχεδία - ας (ἡ) κυρ. θηλ. τ. Αὐτοσχέδιος.

Αὐτοσχεδιάζω. M. άσω. progettare fra se, agire precipitosamente, improvvisare. յանպատրաստից՝ առանց մտածելու գործել. տիւշիւնմէտէն իշլէմէք։

Αὐτοσχεδιασμὸς (ὁ) azione precipitosa. յանպատրաստից՝ առանց մտածելու եղող գործ. տիւշիւնմէտէն օլան հարէքէթ։

Αὐτοσχεδιαστὴς - οῦ (ὁ) improvvisatore. յանպատրաստից գործօղ. տիւշիւնմէտէն իշլէյէն։

Αὐτοσχεδίαστος (ὁ, ἡ) fatto senza premeditazione. յանպատրաստից եղած. տիւշիւնմէտէն օլմուշ։

Αὐτοσχέδιος - ος ἢ α - ον. (αὐτ. σχεδὸν-σχέδη) che si fa senza premeditazione. յանպատրաստից՝ առանց մտածելու եղող. տիւշիւնմէտէն օլան։

Αὐτοσχεδίως. ἐπίῤ. precipitosamente, senza premeditazione, improvvisamente. յանպատրաստից, առանց մտածելու. տիւշիւնմէտէն էլլէ, տիւշիւնմէտէն էտիլէրէք։

Αὐτοτέλεια - ας (ἡ) propria perfezione. ինքնակատարութիւն. քէնտիլիկինտէն թէքէմմիւլ էտէն թամլըք։

Αὐτοτέλεστος (ὁ, ἡ) perfetto in se stesso. ինքիրմէ կատարեալ. քէնտիլիկինտէն թէքէմմիւլ էտէն։

Αὐτοτελὴς - έος (ὁ, ἡ) indipendente, libero. 2. quello che si perfeziona da se stesso. անկախ, ազատ. 2. ինքիրմէ կատարելագործուող. ազատ, քէնտի պաշլը. 2. քէնտիլիկինտէն թէքէմմիւլ էտէն. τελῶς ἐπίῤ.

Αὐτότεχνος (ὁ, ἡ) istruito da se, quello che ha imparata un' arte da se. ինքիրմէ արհեստմը սորված. քէնտիլիկինտէն պիր սէնաաթ էօյրէնմիշ։

Αὐτότης - ητος (ἡ) (φιλοσφ) = Ταυτότης.

Αὐτοτόκος (ὁ, ἡ) generator di se stesso. ինքը ծնցնօղ, ինքնածին. քէնտի քէնտինի տօղուրան։

Αὐτότροφος (ὁ, ἡ) = Αὐτόσιτος.

Αὐτότυπος (ὁ, ἡ) impresso da se. ինքիրմէ տպուած. քէնտի քէնտինի պասըլմըշ։

Αὐτοῦ. ἐπίῤ. quà, là. Հոս, Հոն. պուրատա, օրատա։

Αὐτουργέω - ῶ. M. ήσω. fare colla propria mano. իր ձեռքովը գործել, ինքնագործել. քէնտի էլի իլէ իշլէմէք, քէնտի էլի իլէ իշլէմէք՝ եափմաք։

Αὐτούργημα (τὸ) azione propria, lavoro proprio. իր ձեռքովը շինուած գործ. ասըլ քէնտի էլինին իշի՝ եափըսը։

Αὐτούργητος (ὁ, ἡ) lavorato, fatto da se. ինքիրմէ շինուած. քէնտիլիկինտէն եափըլմըշ։

Αὐτουργία - ας (ἡ) = Αὐτούργημα.

Αὐτουργικὸς - ἡ - όν. quello che ama o che è capace di lavorar per se. ինքիրմէ աշխատիլ սիրօղ կամ աշխատելու յարմար. քէնտիլիկինտէն իշլէմէյի սէվէն եա իշլէյէպիլէն։

Αὐτουργὸς (ὁ, ἡ) che fa da per se indipendentemente dagli altri, che lavora colla propria mano, lavoratore. ինքիրեն գործօղ, իր ձեռքով գործօղ, բանուոր. քէնտի քէնտինէ՝ քէնտի էլի իլէ իշլէյէն, իշճի։

Αὐτόφαγος (ὁ, ἡ) che divora se stesso. ինքը զինքը կերօղ. քէնտի քէնտինի եէյէն։

Αὐτοφιλανθρωπία - ας (ἡ) la vera o l'istessa filantropia. ճշմարիտ կամ բուն մարդասիրութիւն. սահիհ եախօտ ասըլ քէնտի ինսանիյէթ՝ [illegible]։

Αὐτοφόνος (ὁ, ἡ) Αὐτοκτόνος.

Αὐτοφρόνησις - εως (ἡ) la vera saviezza. ճշմարիտ խելացիութիւն. սահիհ աքըլլըլըք։

Αὐτοφρούρητος (ὁ, ἡ) difensore di se stesso. ինքը զինքը պահպանօղ. քէնտի քէնտինի գօրույան՝ մուհաֆազա էյլէյէն։

Αὐτοφυὴς - έος (ὁ, ἡ) che germoglia da se, senza essere seminato o piantato,

nato da se. ինքնաբոյս, ինքնիրմէ ծնած. կենտիլիյինտէն պիթմիշ՝ տօղմուշ:

Αὐτόφυτος (ὁ, ἡ) = *Αὐτοφυής*.

Αὐτοφυῶς. ἐπίῤ. naturalmente. ինքնաբնաբար, ի բնէ. զաթընտան, թապիյաթընտան, ասլընտան:

Αὐτόφωνος (ὁ, ἡ) chi parla da se. ինքնիրմէ խօսօղ. կենտիլիյինտէն սօհպէթ էտէն:

Αὐτόφωρος (ὁ, ἡ) (κυρ. κλέπτης) preso sul fatto. ձեռն ընդ գործոյն բռնուած. իշլէտիյի վաքթը էլէ կէչմիշ:

Αὐτόφως - ωτος (τὸ) (θλγ.) l'istessa luce. (parlandosi dello spirito santo). նոյն ինքն լոյս (Հոգին սուրբ). ասըլ կենտի զիյա (ռուհուլ քուտուս իւչիւն):

Αὐτόφωτος (ὁ, ἡ) da se rilucente. ինքնիրմէ փայլօղ. կենտիլիյինտէն փարլայան՝ զիյալըյան:

Αὐτόχαρις - ιτος (ἡ) la vera grazia. ճշմարիտ շնորհք. ասըլ լութֆ, քէրէմ:

Αὐτόχειρ - ειρος (ὁ, ἡ) che opera colle proprie mani. իր ձեռքով գործօղ. կենտի էլի իլէ իշլէյէն. 2. = *Αὐτοκτόνος*.

Αὐτοχειροτόνητος (ὁ, ἡ) creato, eletto da se. ինքնիր գլխուն ձեռնադրուած՝ ընտրուած. կենտի պաշընա մանսուպ կէլէն:

Αὐτόχθονος (ὁ, ἡ) insieme colla patria. իր հայրենիքին առ. կենտի վաթանը իլէ:

Αὐτόχθων - ονος (ὁ, ἡ) = *Αὐτοφυής*. 2. nativo del paese. երկրցի. եէրլի:

Αὐτόχρημα. ἐπίῤ. effettivamente, propriamente. իրօք, իրապէս. կէրչէք. ասըլ, հագիգաթէն:

Αὐτόχροος - ους (ὁ, ἡ) chi ha il colore naturale, senza tintura. բուն գոյնը ունեցող, չներկուած. ասըլ կենտի րէնկինտէ օլան, պօյանմամըշ:

Αὐτόχρυσος (ὁ, ἡ) fatto di argento puro. զուտ ոսկիէ շինուած. խալիս ալթընտան եափըլը:

Αὐτόχητος (ὁ, ἡ) fuso da se o dalla natura, naturale. ինքնիրմէ կամ ի բնէ թափուած, բնիկ. կենտիլիյինտէն եախօտ թապիյաթընտան տէօքիւլմիւշ, ասըլ:

Αὐτοψεὶ. ἐπίῤ. coi proprii occhi. իր աչօքը. կենտի կէօզլէրի իլէ:

Αὐτοψυχὴ - ῆς (ἡ) l'istessa anima. նոյն հոգին. ասըլ կենտի ճան:

Αὐτῷ. Δ. ἀντὶ *Αὐτοῖ*.

Αὕτως καὶ (Ἀττ) *Αὔτως*. ἐπίῤ. ἀντὶ *Οὕτως*. 2. in vano. փուճ՝ պարապ տեղը. պօշ՝ պիհուտէ եէրէ:

Αὐχενίζω. M. ίσω, decapitare, uccidere. գլխատել, սպաննել. ճէրրի մաքթուլ էթմէք, պօյնունու պիչմէք, էօլտիւրմէք:

Αὐχένιος (ὁ, ἡ) che appartiene al collo. վզի պատկանած. պօյունա միւթէալլիք:

Αὐχέω - ῶ. M. ήσω, vantarsi. պարծիլ. պէօպիւրլէնմէք, էօյիւնմէք:

Αὐχὴν - ένος (ὁ) collo. վիզ. պօյուն, էնսէ կէմիյի:

Αὐχητικὸς - ὴ - όν. superbo. հպարտ. կիպիր:

Αὐχμηρὸς - ὰ - όν. secco, arido. 2. duro, scabro. 3. povero, indigente. չոր. 2. խիստ, պինդ. 3. աղքատ, կարօտ. գուրու. 2. սէրթ, թէրս, քէթ. 3. ֆագիր, ֆուգարա:

Αὐχμὸς (ὁ) (αὔω) siccità. չորութիւն. գուրագլըգ:

Αὔω ἢ (Ἀττ.) *Αὕω*. M. αὔσω, seccare, asciugare. չորցընել. գուրութմագ:

Ἀφαγνίζω. M. ίσω, (ἀπὸ, ἁγνίζω) purificare. սրբել, ձօնել. փաք էթմէք, թաթհիր էթմէք:

Ἀφαιμάσσω. M. άξω, segnare, cavar sangue. արուն առնել. գան ալմագ:

Ἀφαίρεμα (τὸ) = *Ἀφαίρεσις*. 2. (ἐν γεν.) ciò che si toglie. վերցըւօղ բան. գալտան նէսնէ. 3. = *Ἀπαρχή*.

Ἀφαιρεματικὸς - ὴ - όν. sottrattivo. բացբարձական. կէրի ալըճը:

Ἀφαίρεσις - εως (ἡ) sottrazione. բացբարձում, բացառութիւն. կէրի ալմա:

Ἀφαιρετικὸς - ὴ - όν. proprio a sottrarsi. բացառական, բացբարձական. կէրի ալընմայա մախսուս:

Ἀφαίρετος (ὁ, ἡ) sottratto. բացբարձեալ. կէրի ալընմըշ:

Ἀφαιρέω - ῶ. M. αἱρήσω, sottrare. ի բաց բառնալ. կէրի ալմագ:

Ἀφαμαρτάνω. M. αμαρτήσομαι, non conseguir il proprio intento. միտքը դրածին չհասնիլ. մուրատընա էրիշէմէմէք:

Ἀφάνεια - ας (ἡ) invisibilità. 2. oscurità, incertezza. աներեւ ըլլալը. 2. մթութիւն, անյայտութիւն. կէօրիւնմէզ օլմագ. 2. մէհճուլլիք, պիլինմէզլիք:

Ἀφανὴς - έος (ὁ, ἡ) disparito. 2. oscuro. աներեւ. 2. մութ. կէօրիւնմէզ. 2. գարանլըգ:

Ἀφανία-ας (ἡ) ἀντὶ *Ἀφάνεια*.

Ἀφανίζω. M. ίσω, far disparire, distruggere, scancellare, rovinare. աներեւ ընել, աւրել, կործանել, քանդել. կէօրիւնմէզ էթմէք, պօզմագ, եըգմագ:

Ἀφάνισις - εως (ἡ) } rovina, distruzione.
Ἀφανισμὸς (ὁ) } քանդում, կործանում. եըգըմ, խարապ:

Ἀφανιστὴς - οῦ (ὁ) distruttore. կործանօղ, քանդօղ. եըգան, խարապ էթէն:

Ἀφανιστικὸς - ὴ - όν. distruttore. կործանիչ, քանդիչ, աւրօղ. եըգըճը, խարապ էթիճի, պօզուճու:

Ἀφανιστὸς - ὴ - όν. rovinato, guastato, distrutto. աւրըւած, կործանուած. պօզուլմուշ, խարապ օլմուշ:

Ἀφαντασίαστος (ὁ, ἡ) non turbato da cose immaginarie, tranquillo. ցնորքներէ չվրդովուած, հանդարտ. խայալլարտան ալթիւսթ օլմամըշ:

Ἀφαντασίωτος (ὁ, ἡ) privo d'immaginazione. երեւակայութիւն չունեցող. խայալը եօք, պիր նէսնէյի խայալ էթմէյէն:

Ἀφάνταστος (ὁ, ἡ) senza fantasia, non immaginabile. չերեւակայելու. խայալ օլունմազ. άστως. ἐπίῤ.

Ἄφαντος (ὁ, ἡ) dileguato, sparito. աներեւ, աներեւոյթ. կէօրիւնմէզ:

Ἀφαντόω - ῶ. M. ήσω, distruggere. աւրել, փլցնել. պօզմագ, խարապ էթմէք:

Ἀφανῶς. ἐπίῤ. oscuramente. մթութենով. չտեսնըւելով. գարանլըգ իլէ, կէօրիւնմէյէրէք:

Ἄφαρ. ἐπίῤ. (ἀπὸ ἢ ἅπτω ἢ ἀφαιρῶ.) subito, tosto, frà poco. շուտով, քիչ

ատենուան մէջ. պէտութիւն, ճերմակ, ող կուտեն ելլնով:

Ἀφαρμάκευτος (ὁ, ἡ) non avvelenato. չթունաւորուած. դեղերլենելու:

Ἀφαρπάζω. Μ. άσω, rapire per forza. բռնի յափշտակել. զոր ելլե գոտնոց:

Ἀφάσσω (ττω). Μ. ἀφάσω, tastare, toccare. շօշափել. ելլեմէ, լեռն ընելէ:

Ἄφατος (ὁ, ἡ) inesprimibile, ineffabile. անճառ. վարդ օլունդաց, անըսելի:

Ἀφεγγὴς-έος (ὁ, ἡ) oscuro, tenebroso, che non risplende. մութ, չփայլօղ. գարանլըք, փարլամայան:

Ἄφεδρος-ου (ὁ) menstruo. դաշտան, ամսական. այլըք, գան կեօրմէկ, հայզ, ճերէլ:

Ἀφεδρὼν-ῶνος (ὁ) zambra, laterina, necessario, sentina. 2. culo. լուալիք, արտաքնոց. 2. ոռ, յետոյք. ջենէֆ, կերէլ. 2. կեօթ:

Ἀφειδέω-ῶ. Μ. ήσω, (μὲ γεν.) non risparmiare. չխնայել. գըյմամագ, ամըրմամագ:

Ἀφειδὴς-έος (ὁ, ἡ) chi non risparmia. չխնայօղ. գըյան. եսիրկեմեյեն. 2. (ωδ.)= Ἄρθογος, Δαψλής.

Ἀφελὴς-έος (ὁ, ἡ) disinteressato, semplice, frugale, umile. իր օգտին չնայօղ, պարզամիտ, չափաւոր, խոնարհ. ջենաբ ֆայտասընտ ըչերըն պագմայան, խանեգար, ալչագ կեօնիւլլու:

Ἀφελκόω-ῶ. Μ. ώσω, esulcerare, piagare di nuovo. նորէն խոց բանալ, վիրաւորել. եենիտեն եարա աչմագ, եարալեմագ:

Ἄφεξις-εως (ἡ) astinenza. զգուշանալը. սագընմագլըգ, կերի դուրմագլըգ:

Ἄφερκτος (ὁ, ἡ) (ἀπὸ, εἴργω) separato impedito, chiuso fuori, escluso. զատուած, դուրս ձգուած. այրըլմըշ, դըշարը գօնուլմուշ, գաքանմըշ:

Ἀφερμινεύω. Μ. εύσω, spiegare, traddurre. պարզել, թարգմանչութիւն ընել. մանեաարնը վերմեք, անլաթմագ, թերճիմե թերճիմանլըգ ըթմէք:

Ἄφεσις-εως (ἡ) (ἀφίημι) abbandono. 2. perdono. 3. liberazione, emancipazione. 4. divorzio. թողումն. 2. թողութիւն, քաւութիւն. 3. ազատութիւն. 4. ապահարզան, ապաշխարութիւն. պրագմա, աֆվ. 2. աֆվ, մաղֆիրեթ. 3. ազադլըգ. 4. բօշամա, պօշամա:

Ἀφέτης-ου (ὁ) (ἀφίημι) chi lancia saetta, freccia ecc. նետ ու ուրիշ սուր նման բաներ նետօղ. օգ վէ պունա պենզեր նէսնելէր աթան. (πθτκ.) emancipato, messo in libertà. ազատ եղած. ազատ օլունմուշ:

Ἄφευκτος (ὁ, ἡ) = Ἀναπόφευκτος.

Ἀφέψω. Μ. εψήσω, far bollire, cuocere troppo. շատ եռացընել եփել. չօգ գայնադմագ, պիշիրմէք:

Ἁφὴ-ῆς (ἡ) il tatto. 2. commessura. 3. accensione. շօշափելիք. 2. յօդաւորութիւն, կապակցութիւն. 3. վառելը. գօլ վէրմէ լամսը. 2. պիրլէշմէ, եափըշմա. 3. եանմա:

Ἀφηγέομαι-οῦμαι. Μ. ήσομαι (μὲ γεν.) condurre, far da condottiere, essere guida. առաջնորդել, ասնիլ. եօլ կեօստերմէք, գըլաւուզլուգ ըթմէք:

Ἀφηγήμων-ονος (ὁ) guida, condottiere. 2. narratore. առաջնորդ, ուղեցոյց. 2. պատմիչ. եօլ կեօստերէն, գըլավուզ. 2. նագըլ եթէն:

Ἀφῆλιξ-ικος (τὸ) non giunto alla pubertà, impube, impubere. անչափահաս. եաշընը մերթեպեսինէ երիշմեմիշ, նապալիղ:

Ἀφημερεύω. Μ. εύσω, esser assente durante un giorno. մէկ օր մը հեռու անել ըլլալ. պիր կիւն եըրսըզ օլմագ, հազըր պուլունմամագ:

Ἄφημος (ὁ, ἡ) senza fama, ignobile. համբաւ չունեցօղ, անփառ. էհեմիյեթսիզ, պէտէլսիզ, աճըզ, աշաղը. φήμως. ἐπίρ.

Ἀφηνιάζω. Μ. άσω, disubbidire, non lasciarsi frenare. չհնազանդիլ, սանձ չառնել. իթաաթ էթմէմէք, կեմ ալմամագ:

Ἀφησυχάζω. Μ. άσω, tranquillarsi, riposare. հանդչիլ, հանդարտիլ. բահաթլանմագ, աւուրմագ էթմէք:

Ἀφθαρσία-ας (ἡ) incorruzione. 2. immortalità. անեղծութիւն, անապականութիւն. 2. անմահութիւն. պօզուլմամագլըգ. 2. եօլմէզլիք:

Ἀφθαρτίζω. Μ. ίσω, render incorruttibile, immortale. անեղծ անմահ ընել. պօզուլմազ եօլմէզ էթմէք:

Ἄφθαρτος (ὁ, ἡ) incorruttibile, che non si corrompe, immortale. անապական, անեղծ, անմահ. պօզուլմազ, եօլմէզ:

Ἄφθαστος (ὁ, ἡ) inarrivabile. չհասնելու. եեթիշիլմէզ:

Ἄφθεγκτος (ὁ, ἡ) inesprimibile. 2. silenzioso, muto. անճառ. 2. անձայն, լուռ, համր. թարիֆ օլունմազ. 2. սեսսիզ, պիլսիզ, դիլսիզ:

Ἄφθογγος (ὁ, ἡ) privo di voce, muto. ձայն չունեցօղ, համր. սեսսիզ, դիլսիզ:

Ἀφθόνητος (ὁ, ἡ) copioso, abbondante, non odiato. առատ, յորդ, չնախանձուած, աննախանձ. պօլ, չօգ, գըսգանըլմամըշ:

Ἀφθονία-ας (ἡ) abbondanza. առատութիւն, աննախանձ ըլլալը. պօլլուգ, չօգլուգ, գըսգանմամագլըգ:

Ἄφθονος (ὁ, ἡ) = Ἀφθόνητος.

Ἀφθόνως. ἐπίρ. abbondantemente. առատութեամբ, աննախանձ. չօգլուգլա, գըսգանմայարագ:

Ἀφθορία-ας (ἡ) integrità, innocenza. արդարութիւն, անմեղութիւն վարուց. ասլըհլըգ:

Ἄφθορος (ὁ, ἡ) incorrotto. չաւրուած. պօզուլմամըշ. (μτφ) = Ἀπειρόγαμος.

Ἀφιδρόω-ῶ. Μ. ώσω, sudar molto. խիստ քրտնիլ. չօգ թերլէմէք:

Ἀφιδρύω-ῶ. Μ. ώσω, ergere, innalzare. կանգնել, վերցընել. դիքմէք, գալտըրմագ:

Ἀφιερόω-ῶ. Μ. ώσω, = Καθιερόω.

Ἀφιέρωμα (τὸ) ciò che fù dedicato, dono, offerta, voto. նուիրուած բան, նուէր, պարգեւ, ուխտ. ատանմըշ պիր օլունան նեսնէ, պէշքէշ, նեզր:

Ἀφιέρωσις-εως (ἡ) consagrazione, dedicazione. նուիրելը. ատանմա, պիր էթմէ:

Ἀφίημι. Μ. ἀφήσω, lasciare, gettare, buttare. 2. tramandare, mandar fuori. 3. rimettere, perdonare. 4. mandare via, scacciare. 5. ripudiare, tralasciare. թող տալ, նետել, ձգել. 2. դուրս տալ

արձկել. 3. թողուլ, ներել. 4. վտարել. 5. զանց՝ անտես առնել, քամահել. պըրագըմագ, ագըմագ, ֆըրագըրմագ. 2. դըլագըր վերըլ. 3. ավըֆ եդըել. 4. գօմըմագ. 5. չէյ եդըլըն գօմամագ, խօրըմագ։

Ἀφικνέομαι-οῦμαι. M. ἀφίξομαι. venire, arrivare. գալ, հասանել. կէլմէ, եէթիշմէ, նաժիլ օլմագ, դաւխուլ պուլմագ։

Ἀφιλάγαθος (ὁ, ἡ) chi non ama il bene. աղէկութիւնը չսիրող. էյլիյի սէվմէյէն։

Ἀφιλάλληλος (ὁ, ἡ) quei che non si amano scambievolmente. 2. colui che non ama i suoi simili. իրար չսիրող. 2. իր նմանը չսիրող. պիրպիրլերինի սէվմէյէնլեր. 2. պենզերինի սէվմէյէն։

Ἀφιλανθρωπία-ας (ἡ) inumanità, crudeltà. անմարդասիրութիւն, ամարդութիւն, անգթութիւն. իմսանսըզլըգ, իմսան սէվմէմէզլիք, խայընլըգ, էլմէֆամըզլըգ։

Ἀφιλάνθρωπος (ὁ, ἡ) inumano, spietato. ամարդի, անգութ, մարդասէր չեղող. իմսան սէվմէյէն, էլմէֆամըզ, իմսանսըզըմըզ, խայըն։

Ἀφιλαργυρέω-ῶ. M. ήσω, non essere avaro. ագահ չըլլալ. թամահքէար օլմամագ։

Ἀφιλαργυρία-ας (ἡ) liberalità, generosità. ագահ չըլլալը, առատաձեռնութիւն. թամահքէար օլմամազ, ճէօմէրդլիք, ալճագլըգ։

Ἀφιλάργυρος (ὁ, ἡ) liberale, generoso. ագահ չեղող, առատաձեռն. թամահքէար օլմայան, ճէօմէրդ, ալճագ։

Ἀφιλαρύνω. M. υνῶ, rallegrare alcuno, renderlo giocondo. ուրախացընել, խընդացընել. սէվինտիրմէ, շատ էթմէ։

Ἀφιλεργέω-ῶ. M. ήσω, odiar la fatica, non amar il travaglio. աշխատանքը չսիրել. չալըշմագը գօյմագ, իշէ սէվմէմէ։

Ἀφιλεργία-ας (ἡ) odio fuga del travaglio. աշխատանք չսիրելը. չալըշմագը գօյմազ, թէմպէլլիք սէվմէմէլիք։

Ἀφίλητος (ὁ, ἡ) non amato, odiato. չսիրուած, ատեցեալ. սէվիլմէմիշ, խօշլանմամըշ օլմայան։

Ἀφιλία-ας (ἡ) odio, mancanza d'amore. ատելութիւն, սիրոյ պակասութիւն. խօշլանմամըզ, մուհապպէթ էքսիքլիյի։

Ἀφιλίωτος (ὁ, ἡ) irreconciliabile. չհաշտուելու. պարըշըլմայաճագ։

Ἀφιλοδοξία-ας (ἡ) odio della gloria, l'esser senza ambizione. անփառասիրութիւն. թէքէպպիւրլիւք, էհմիյէթ իմսանլըգ սէվմէմէլիք։

Ἀφιλόδοξος (ὁ, ἡ) non ambizioso. փառասէր չեղող. թէքէպպիւր՝ էհմիյէթ իմսան սէվմէյէն. δόξως. ἐπίῤ.

Ἀφιλοθεάμων-ονος (ὁ, ἡ) nemico del teatro, degli spettacoli. թատրոնները՝ տեսարանները չսիրող. օյունլարը՝ թէմաշալարը սէվմէյէն։

Ἀφιλόθεος (ὁ, ἡ) chi non ama Iddio. զԱստուած չսիրող. Ալլահը սէվմէյէն։

Ἀφιλόκαλος (ὁ, ἡ) che non ama il buono. աղէկը չսիրող. էյիյի սէվմէյէն։

Ἀφιλόλογος (ὁ, ἡ) nemico delle scienze, colui che non ama la litteratura, la filologia. բանասէր չեղող. մաարիֆէ օլմայան։

Ἀφιλονείκητος (ὁ, ἡ) incontestabile. չվիճուելու. մունազաա օլունմազ։

Ἀφιλόνεικος (ὁ, ἡ) non ama le dispute. վիճաբանութիւնը չսիրող. մունազաայը սէվմէյէն։

Ἀφιλονείκως, ἐπίῤ. senza amare la disputa. առանց վիճաբանութիւն սիրելու. մունազաայը սէվմէյէրէք։

Ἀφιλόξενος (ὁ, ἡ) inospitale. հիւրասէր չեղող, հիւրատեաց. մուսաֆիր գապուլ էթմէյէն։

Ἀφιλοπόλεμος (ὁ, ἡ) nemico della guerra, chi non ama la guerra. կռիւ՝ պատերազմ չսիրող. ճէնկտէն խօշլանմայան, ճէնկ սէվմէյէն։

Ἀφιλόπονος (ὁ, ἡ) nemico del travaglio. աշխատանք չսիրող. չալըշմագտան գաչան, չալըշմա սէվմէյէն։

Ἄφιλος (ὁ, ἡ) privo di amici, che non ha verun' amico, odioso. բարեկամ չունեցող, ատելի. դօսթսուզ, նաֆրէթլի։

Ἀφιλόσοφητος (ὁ, ἡ) senza i principj di filosofia, ignorante, non istruito. փիլիսոփայութեան սկզբունքները չգիտցող, տգէտ, անուս. ֆէյլէսօֆլուգտան խապէրսիզ, ճահիլ, նատան։

Ἀφιλόσοφος (ὁ, ἡ) chi non è filosofo. փիլիսոփայ չեղող. ֆէյլէսօֆ օլմայան։

Ἀφιλοστοργέω-ῶ. M. ήσω, non amare teneramente i proprj figli. զաւակները խանդակաթ սիրով չսիրել. էվլատլարընը մուհապպէթ սէվմէմէ։

Ἀφιλόστοργος (ὁ, ἡ) chi non ama teneramente i proprj figli. զաւակները խանդակաթ սիրով չսիրող. էվլատլարընը մուհապպէթ սէվմէյէն։

Ἀφιλοτεκνία-ας (ἡ) mancanza d'amore verso i proprj figli. զաւակները չսիրելը. էվլատլարընը սէվմէմէք։

Ἀφιλοτιμία-ας (ἡ) mancanza d'ambizione. փառասիրութեան պակասութիւն. էհմիյէթ՝ իթիպար հասրէթի չէքմէմէլիք։

Ἀφιλότιμος (ὁ, ἡ) privo d'ambizione. փառասէր չեղող. էհմիյէթ՝ իթիպար սէվմէզ։

Ἀφιλοχρηματία-ας (ἡ) disprezzo delle ricchezze. հարստութիւն չսիրելը, զէնկինլիյի սէվմէմէլիք։

Ἀφιλοχρήματος (ὁ, ἡ) chi non ama le ricchezze. հարստութիւն չսիրող. զէնկինլիյի սէվմէյէն։

Ἀφίλως. ἐπίῤ. senza amore, da nemico. առանց սիրոյ, թշնամութեամբ. մուհապպէթսիզ, դուշմանճասընա, խասըմանէ։

Ἄφιξις-εως (ἡ) (ἀφικνέομαι), arrivo. հասնիլը. էրիշմէ, նաժիլ օլմա, դաւխուլ պուլմա։

Ἀφιππάζομαι. M. άσομαι. partir a cavallo. ձիով երթալ. աթ իլէ կիթմէք։

Ἄφιππος (ὁ, ἡ) inesperto a cavalcare. 2. privo di cavallo. ձի հեծնալ չգիտցող. 2. ձի չունեցող. աթա պինմէյի պիլմէյէն. 2. աթը օլմայան, աթսըզ։

Ἀφίστημι. M. ἀποστήσω, separare, allontanare. 2. impedire. զատել, հեռա-

ցընել. 2. արգիլել. այըրմագ, եըրադըլըմը-մագ. 2. մէն էթմէք։

"Αφλεβος (ὁ, ἡ) senza vene. *երակ չու-նեցող. տամարսըզ։*

'Αφλέγμαντος (ὁ, ἡ) senza infiammazione. *առանց բորբոքման մարմնոյ. հէրարէթսիզ։*

"Αφλεκτος (ὁ, ἡ) non brucciato. *չկառած. եանմամըշ։*

'Αφλόγιστος (ὁ, ἡ) che non s'infiamma, non infiammato. *չբռնկող, չբռընկած. ալէվլէնմէյէն, ալէվլէնմէմիշ։*

"Αφλογος (ὁ, ἡ) senza fiamma. *բոց չունեցող. ալէվսիզ։*

"Αφλοιος (ὁ, ἡ) senza scorza, privo di scorza. *կեղեւ չունեցող. գապուգսուզ։*

'Αφλύαρος (ὁ, ἡ) chi non è ciarlatore. *շատախօս չեղող. լաֆազան օլմայան։*

"Αφνω. ἐπίῤ. all' improvviso. *յանկարծակի. մէկէն ի մէկ. ալէլ ըւֆէլ, դիւրտէն դիւրէ։*

'Αφόβητος (ὁ, ἡ) intrepido. *աներկիւղ, վախկոտ չեղող. գօրգուսուզ, դահաշըր։*

'Αφοβία - ας (ἡ) intrepidezza. *վախկոտ չըլլալը. գօրգուսուզլուգ, դէհաշըրլըգ։*

"Αφοβος (ὁ, ἡ) coraggioso, intrepido. *աներկիւղ, վախկոտ չեղող, սրտոտ. գօրգուսուզ, ճէսարէթլի, եիւրէքլի. φόβως. ἐπίῤ.*

'Αφοδεύω. M. εύσω, traviarsi. *ճամբէ դուրս ելլել, հեռանալ. եօլտան չըգմագ, եըրագլանմագ. 2. = 'Αποπατῶ.*

"Αφοδος (ἡ) ritorno. 2. cacata. 3. escremento. 4. laterina. *ետ դառնալը. 2. քաքնելը. 3. քաք, կղկղանք. 4. հասարակ. տէօնիւշ. 2. սըչմա. 3. պօգ. 4. քէնէֆ. 5. = 'Αναχώρησις.*

'Αφοίτητος (ὁ, ἡ) (luogo) non frequentato. *չյաճախուած, շատ չերթըցուած (տեղ). ըզգըն վարըլմամըշ (մահալ)։*

'Αφομοιόω - ῶ. M ώσω, assomigliare, imitare. *նմանեցընել. պէնզէթմէք։*

'Αφομοίωσις - εως (ἡ) similitudine. *նմանութիւն. պէնզէրլիք։*

'Αφοπλίζω. M. ίσω, disarmare. *զէնքերը առնել, զէնքէ զրկել. սիլահլարընը ալմագ։*

'Αφόρητος (ὁ, ἡ) insopportabile, intollerabile. *չքաշուելու, անտանելի. չէքիլմէզ, թահամմիւլ օլունմազ, տայանըլմազ. ῥήτως. ἐπίῤ.*

'Αφορία - ας (ἡ) sterilità, infecondità. *ամլութիւն, բերրի չըլլալը. գըսըրլըգ, պէրէքէթսիզլիք։*

'Αφορίζω. M. ίσω, limitare, separare, distinguere con dei limiti. *սահման դնել, զատել, սահմանով որոշել. սընօր գօյմագ, սընօր իլէ այըրմագ. (μσ.)* definire. 2. scommunicare. *սահմանել. 2. բանադրել. պիր նէսնէյի թարիֆ էթմէք. 2. քիլիսէտէն գօվմագ, աֆօրօզ էթմէք։*

'Αφόρισμα (τὸ) la cosa limitata, definita. *սահմանուած բան. սընօրու քէսիլմիշ, թարիֆ օլունմուշ նէսնէ։*

'Αφορισμὸς (ὁ) il separare con dei limiti, limitazione. 2. definizione. 3. scomunicazione. *սահմանով զատելը՝ որոշելը. 2. սահման. 3. բանադրելը. սընօր իլէ այըրմա. 2. թարիֆ. 3. աֆօրօզ էթմէ։*

'Αφοριστικὸς - ἡ - όν. che appartiene a separare, determinare. *զատելու, սահմանով որոշելու պատկանած. սընօր իլէ այըրմայա, սընօր գէսմէյէ տայիր. ικῶς. ἐπίῤ.*

'Αφορμάω - ῶ. M. ησω, muoversi impetuosamente, partire. *ուժով շարժիլ՝ երթալ. հէյէճան իլէ հարէքէթ էթմէք՝ կիթմէք։*

'Αφορμέω - ῶ. M. ήσω, far vela. *առագաստ բանալ. եէլքէն աչմագ։*

'Αφορμὴ - ῆς (ἡ) cagione, occasione d'ogni cosa. *ամէն բանին իր պատճառը՝ սկիզբը. հէր շէյին գէնտի սէպէպի՝ ասըլը. (φλσοφ.) τὸ ἐναντίον τῆς 'Ορμῆς.*

'Αφορμιάω - ῶ. M. άσω, (ἀφορμάω) desiderare, volere andare. *երթալ ուզել՝ բաղձալ. կիթմէյի խահիշ էթմէք, արզու էթմէք։*

'Αφορολόγητος (ὁ, ἡ) esente d'imposizioni, di contribuzioni. *բաժ՝ հարկ չտուող. խարաճտան մաաֆ։*

"Αφορος (ὁ, ἡ) infertile, infecondo, sterile. *անպտուղ, ամուլ. պէրէքէթսիզ, գըսըր։*

"Αφορτος (ὁ, ἡ) chi non ha peso, non caricato. *բեռ չունեցող, չբեռնաւորուած. եիւքսիւզ, եիւքլէնմէմիշ։*

'Αφόρτως. ἐπίῤ. senza peso, leggiermente. *բեռ չունենալով, թեթեւութենով. եիւքսիւզ, խաֆիֆլիք իլէ։*

'Αφοσιόω - ῶ. M. ώσω, dedicare, consacrare. *սրբել, նուիրել. թագտիս՝ թագտիմ էթմէք։*

'Αφοσίωμα (τὸ) la cosa dedicata. *նուիրուած բան. սունուլան նէսնէ. = 'Αφιέρωμα.*

'Αφραδὴς - έος (ὁ, ἡ) (ἀ, φράζομαι) sconsiderato. *անխորհուրդ, անխոհեմ. միւլահազասըզ։*

'Αφραδία - ας (ἡ) imprudenza, sconsiderazione. *անխորհրդութիւն. միւլահազասըզլըգ։*

"Αφρακτος (ὁ, ἡ) senza muro, senza recinto. *պատ՝ ցանկ չունեցող. տիվարսըզ, դարսըզ։*

"Αφραστος (ὁ, ἡ) (ἀ, φράζω) inesprimibile. *անպարզելի, անճառ. վասֆ՝ թարիֆ օլունմազ. άστως. ἐπίῤ.*

'Αφρηστὴς - οῦ (ὁ) spumante. *փրփրող. քէօփիւքլէնէն։*

'Αφριάω - ῶ. M. άσω, ἀντὶ

'Αφρίζω. M. ίσω, spumare. *փրփուր հանել. քէօփիւքլէնմէք։*

'Αφρικτὶ. ἐπίῤ. senza orrore, terrore. *առանց ահի, սարսափման. խօրգմայարագ։*

'Αφρισμὸς (ὁ) lo spumare. *փրփրիլը. քէօփիւրմէսի։*

'Αφρόγαλα (τὸ) spuma del latte, crema, fior di latte. *սեր. գայմագ։*

'Αφρογενὴς - έος (ὁ, ἡ) nato dalla spuma. *փրփրէ ծնած. քէօփիւքտէն տօղմուշ։*

'Αφροδισιάζω. M. άσω, gustare il piacere dell' amore. *սիրոյ համը առնել, ցանկութենով զուարճանալ. մուհապպէթին տատընը ալմագ, շէհվէթինը սիւրմէք։*

'Αφροδισιάς, άδος (ἡ) acoro, (λατ. Veneria.) *ցանկութիւն գրգռիչ խոտ մըն է. շէհվէթի թէհրիք էտէն պիր օթ տըր։*

'Αφροδισιασμὸς (ὁ) piacere cagionato dalle cose veneree, lussuria. *վաւաշոտական բաներէ պատճառած հեշտութիւն, պագշոտութիւն. շէհվէթի տայիր նէսնէլէրտէն էլէրի կէլէն հազզ, լէզզէթ։*

Ἀφροδισιαστής-οῦ (ὁ) libidinoso. պադշոտ, վաւաշ · էհլի հավա, նէֆսանիէ տայման ։

Ἀφρονέω-ῶ. Μ. ἥσω, essere imprudente, mancare di senso. անխորհուրդ, անմիտ ըլլալ · տիւշիւնճէսիզ, միւլահազասըզ օլմագ, ագըլսըզ օլմագ ։

Ἄφροντις-ιδος (ὁ, ἡ) senza pensieri, senza cure, tranquillo, spensierato. մտմտուք չունեցող, հանդարտ, խաղաղ · տիւշիւնճէսիզ, քասաւէթսիզ ։

Ἀφροντισία-ας (ἡ) negligenza, tranquillità, incuria, spensieratezza. հոգ՝ մտմտուք չունենալը · գայղըսըզլըգ, տիւշիւնճէսիզլիք, լաքայտսիզլիք, գայտըսըզլըգ, քասաւէթսիզլիք ։

Ἀφροντιστέω-ῶ. Μ. ἥσω, non curarsi, esser indifferente. չհոգալ · գայտ էթմէմէք, մուգայէտ օլմամագ ։

Ἀφρόντιστος (ὁ, ἡ) = Ἄφροντις. sconsiderato, imprudente. անխորհուրդ, անխոհեմ · տիւշիւնճէսիզ, միւլահազասըզ · ίστως. ἐπίῤ.

Ἀφρόνως. ἐπίῤ. con imprudenza, imprudentemente. անխոհեմութեամբ · միւլահազասըզլըգ իլէ ։

Ἀφρός (ὁ) (ἀφύω) spuma. փրփուր · քէօփիւք ։

Ἀφροσύνη-ης (ἡ) demenza, follia, imprudenza. խենդութիւն, խեւութիւն, անմտութիւն · չըլգընլըգ, ահմագլըգ ։

Ἀφρουρέω-ῶ. ἥσω, esser senza custodie. պահապան չունենալ · պէքճիսիզ օլմագ ։

Ἀφρούρητος (ὁ, ἡ) / Ἄφρουρος (ὁ, ἡ) non custodito. չպահպանուած · գօրունմամըշ, գօրունմամըշ ։

Ἀφρόω-ῶ. Μ. ώσω, mutar in spuma. 2. spumare. փրփուրի դարձընել · 2· փրփրիլ · քէօփիւյէ չէվիրմէք · 2· քէօփիւրմէք ։

Ἀφρώδης-εως (ὁ, ἡ) spumoso. փրփրոտ · քէօփիւքլիւ ։

Ἄφρων-ονος (ὁ, ἡ) insensato, demente, matto. անխելք, խեւ, խելառ · ֆիքիրսիզ, տէլի, տիվանէ ։

Ἀφυγιάζω. Μ. άσω, guarire. ողջընցընել, բուժընցընել · տիւզէլթմէք, օնալթմագ ։

Ἄφυκος (ὁ, ἡ) senza belletto, senza fattibello. առանց կնոջական մնդուրի · ֆըղըլըմասըզ ։

Ἄφυκτος (ὁ, ἡ) = Ἄφευκτος. ύκτως. ἐπίῤ.

Ἀφυλακτέω-ῶ. Μ. ἥσω, (μέ. γεν) non esser custodito, non esser cauto. անզգոյշ ըլլալ, չզգուշանալ · քէնտինի պէքճէ էթմէմէք, պէքճասըզ օլմագ, սագընմամագ ։

Ἀφύλακτος (ὁ, ἡ) incustodito, incauto. չպահպանուած, անպաշտպան, անզգոյշ · գօրունմամըշ, պէքճի օլունմամըշ, սագընմայան · λάκτως. ἐπίῤ.

Ἀφυλαξία-ας (ἡ) mancanza di guardia, di custodia. անպահապան՝ անպաշտպան ըլլալը · պէքճիսիզլիք, գօրունմամըշ՝ կէօզէտիլմէմիշ օլմասը ։

Ἄφυλλος (ὁ, ἡ) senza foglie, sfogliato. տերեւ չունեցող · եափրագսըզ ։

Ἀφύλλωτος (ὁ, ἡ) = Ἄφυλλος.

Ἀφυπνόω-ῶ. Μ. ώσω, svegliarsi. 2. addormentarsi. արթըննալ · 2· մրափել · ույանմագ, այըլմագ · 2· ույուգլամագ, պիր ույուգու ալմագ ։

Ἀφύσητος (ὁ, ἡ) sgonfio. ուռեցքը իջած · շիշի էնմիշ ։

Ἀφυσιολόγητος (ὁ, ἡ) che non sa fisologia o che non consente alla dottrina naturale. մարդակազմութեան գիտութիւնը չգիտցող կամ չհամաձայնող · իլմի թապիյէյէ՝ եանի թապիաթ տիւշիւնճէսինէ հապէրտար օլմայան իլէ ալըմ՝ եախօտ հէմֆիքր՝ ույմայան օլմայան ։

Ἀφύσσω. Μ. ύξω, attignere, versare (particolarmente vino da un vaso grande in un piccolo). քաշել, լեցընել (մասնաւորապէս գինին մեծ ամանէ պզտիկ աման մը) · չէքմէք, տօլտուրմագ (խուսուսա շարապը պէօյիւք պիր գապտան քիւչիւք պիր գապա) ։

Ἀφύτευτος (ὁ, ἡ) non piantato. չտնկըւած · տիքիլմէմիշ ։

Ἀφυῶς. ἐπίῤ. senza naturale abilità. առանց բնական յարմարութեան՝ բաւականութեան · ղաթի գապիլիյէթտէն մահրում օլարագ ։

Ἀφωνία-ας (ἡ) mancanza di voce, silenzio. անձայնութիւն, լռութիւն · տիլսիզլիք, սուսգունլուգ ։

Ἀφωνίζω. Μ. ίσω. far tacere. լռել տալ · սուս էթմէք ։

Ἄφωνος (ὁ, ἡ) privo di voce. անձայն · տիլսիզ · (γρμτ.) consonante. բաղաձայն · հարֆ (էսալը) ։

Ἀφώνως. ἐπίῤ. senza voce. առանց ձայն հանելու · սէս չըգարմայարագ ։

Ἀφώρατος (ὁ, ἡ) (ladro) non preso sul fatto. նոյն ընդ գործոյն չբռնուած (գող) · իշլէտիյի պիրտէ թութուլմամըշ (խըրսըզ) ։

Ἀφώτιστος (ὁ, ἡ) non illuminato, oscuro. չլուսաւորուած, մութ · այտընլանմամըշ, նամիւնէվվէր · (ἐκκλησ) = Ἀβάπτιστος καὶ Ἀκατήχητος.

Ἀχάλαζος (ὁ, ἡ) non esposto alla grandine. կարկուտ չտեսած · տօլու կէօրմէմիշ, տօլույա գօնմամըշ ։

Ἀχάληνος (ὁ, ἡ) / Ἀχαλίνωτος (ὁ, ἡ) sfrenato. սանձ չունեցող · կէմսիզ · 2. = Ἀκαταδάμαστος.

Ἀχάλκεος (ὁ, ἡ) ἀντὶ Ἄχαλκος.

Ἀχάλκευτος (ὁ, ἡ) non ramato, puro, ingenuo. մէջը պղինձ չխառնուած, զուտ · իչինէ պագըր գարըշմամըշ, ֆի, հալիս, խաս ։

Ἀχαλκέω-ῶ. Μ. ἥσω, essere senza danari. դրամ չունենալ · մանկըրսըզ օլմամագ, ֆուգարա օլմագ ։

Ἀχαλκής-έος (ὁ, ἡ) / Ἄχαλκος (ὁ, ἡ) senza rame. 2. senza armi. 3. senza denaro, povero. պղինձ չունեցող · 2· զէնք չունեցող · 3· դրամ չունեցող, աղքատ · պագըրսըզ · 2· սիլահսըզ · 3· փարասըզ, մանկըրսըզ, ֆուգարա ։

Ἀχάλκωτος (ὁ, ἡ) non ramato. պղնձով չպատուած · պագըր իլէ գաբլանմամըշ ։

Ἀχάνεια-ας (ἡ) immensità, estenzione, infinità, vastità. անհունութիւն, տարածութիւն, անսահմանութիւն, ընդարձակութիւն · հատսըզլըգ, հուտուտսուզլուգ, սընըրսըզլըգ, կէնիշլիք, վուսաթ ։

Ἀχάνη-ης (ἡ) misura di 270 moggi. 270 գրիւ առնող չափ մըն է · 270 մուտլուգ պիր էօլչիւ տիր ։

Ἀχανὴς-έος (ὁ, ἡ) vasto, immenso. անհուն, ընդարձակ, անսահման. հօփուզ, հատուտուզ, կէնիշ, էնկին։

Ἀχάρακτος (ὁ, ἡ) non scolpito, non intagliato. չկոփուած. օյմամըշ։

Ἀχαράκωτος (ὁ, ἡ) non munito con dei valli. պատուարներով չամրափակուած. չըրփընթօլըմըշ՝ դէպէնլէր իլէ խըզը օլմամըշ։

Ἀχαρὴς-έος (ὁ, ἡ) tristo. տխուր, տրտում. գամկին, մահզուն։

Ἄχαρις-ιτος (ὁ, ἡ) non grazioso, disameno, spiacevole. անհաճոյ, սիրուն՝ ըռընտիկ չեղող, անշնորհք. լաթիֆ օլմայան, լաթաֆէթսիզ, նաքէսէնդ, սէվիմսիզ։

Ἀχαριστέω-ῶ. Μ. ήσω, essere ingrato. ապերախտ ըլլալ. նանքէօր օլմագ, էյլիյի թանըմամագ։

Ἀχαριστία-ας (ἡ) ingratitudine. ապերախտութիւն. նանքէօրլուգ, էյլիք թանըմամազլըգ։

Ἀχάριστος (ὁ, ἡ) ingrato, non riconoscente, անշնորհակալ, ապերախտ. նանքէօր, էյլիք թանըմայան. ίστως. ἐπίῤ.

Ἀχάριτος (ὁ, ἡ) ἀντὶ Ἄχαρις ἢ Ἀχάριστος. ίτως. ἐπίῤ.

Ἄχειλος (ὁ, ἡ) senza labbra. շրթունք չունեցող. տուտագսըզ։

Ἄχειρ-ειρος (ὁ, ἡ) privo di mano. ձեռք չունեցող. էլսիզ։

Ἀχειραγώγητος (ὁ, ἡ) intrattabile, indomito, barbaro, fiero. չվարուելու, անսանձ, վայրագ, վայրի. զապթօլունմազ, ազկըն, եապան։

Ἀχειρία-ας (ἡ) mancanza di mani. ձեռք չունենալը. էլսիզլիք։

Ἀχειρίδωτος (ὁ, ἡ) senza maniche. թեւ չունեցող (լաթ). գօլսուզ (էսվապ)։

Ἀχειροποίητος (ὁ, ἡ) fatto dalla natura senza il soccorso delle mani. անձեռագործ. էլ էմէյի օլմայան, թապիաթտան էմէկլի։

Ἀχειροτόνητος (ὁ, ἡ) non eletto, non promosso agli ordini sacri. սուրբ աստիճաններն առնելու չընտրուած. ազիզ քէլիսէյէ շէրէֆ մերթեպէլէրինէ նասպ օլունմայա էյսպիլէնմէմիշ։

Ἀχείρωτος (ὁ, ἡ) (χειρόω) invincibile, indomito. չյաղթուելու, աննուաճ. ալթ օլմազ, զափթօլմազ։

Ἀχθεινὸς-ή-όν. dispiacevole, disagradevole, molesto. անհաճոյ, անախորժ, նեղութիւն բերող. նահօշ գէլէն, նաքէօր, ուզէնդիրիջի լէրէն։

Ἄχθομαι. Μ. ἀχθή (χθέ) σομαι (ἄχθος) adirarsi, disgustarsi. սրդողիլ, նեղիլ. գաքըլմագ, ուզէլմէք։

Ἄχθος-εος-ους (τὸ) peso. 2. angoscia, noja. բեռ, ծանրութիւն. 2. նեղութիւն, վիշտ. աղըրլըգ, եիւք. 2. ուզունթի, գասավէթ։

Ἀχθοφορέω-ῶ. Μ. ήσω, portar un peso, esser carico. բեռ մը կրել, բեռնաւորեալ ըլլալ. պիր եիւք թաշըմագ, եիւքլիւ օլմագ։

Ἀχθοφορία-ας (ἡ) facchinajo. բեռնակիր ըլլալը. համալլըգ։

Ἀχθοφόρος (ὁ, ἡ) facchino. բեռնակիր. համալ։

Ἀχίτων-ονος (ὁ, ἡ) senza tonica. բաճկոն՝ ներքնակ չունեցող. ըշըգսըզ, իչ գօմլէքսիզ։

Ἄχλοος-ους (ὁ, ἡ) non verdeggiante. կանաչոտ՝ դալարագեղ չեղող. եէշիլլէնմէյէն, եէշիլլէնմէյէն։

Ἄχνη-ης (ἡ) la tenuissima e la minima parte d'ogni cosa (loppa, spuma, fuliggine, vapore, rugiada, fumo). ամէն բանին նուրբ ու թեթեւ մասը (պարուտակ, փրփուր, ծանծախարիթ, շոգի, ցօղ, մուխ). հէր պիր նէսնէնին էնճէ վէ խաֆիֆ գըսըմը (էնճէ գաբ, քէօփիւք, գուրում, պուղու, չիյ, թիւթիւն)։

Ἀχνίζω. Μ. ίσω, svaporare, esalare. վերածխել, արտաշնչել. պուղուլանմագ, պուղ ազմագ, հավալանմագ։

Ἄχνοος-ους (ὁ, ἡ) privo di lanugine, imberbe. 2. senza spuma. աղուամազ չունեցող, անմօրուս. 2. փրփուր չունեցող. թիւյսիւզ, սագալսըզ. 2. քէօփիւքսիւզ։

Ἄχνυμαι. Μ. ύσομαι, affliggersi. ցաւիլ, սիրտը խղճալ. աճըմագ, իչի եանըգ գըրըլմագ։

Ἀχολία-ας (ἡ) mancanza di bile. մաղձ չունենալը. օթսըզլըգ. (μτφρ.) dolcezza, mansuetudine. անուշութիւն, հեզութիւն. թաթլըլըգ, հալիմլիք։

Ἄχολος (ὁ, ἡ) privo di bile. մաղձ չունեցող. օթսուզ (μτφρ.) mite, mansueto. անուշ, հեզ. թաթլը, հալիմ, մուլայիմ։

Ἄχορδος (ὁ, ἡ) senza corda. լար չունեցող. քիրիշսիզ։

Ἀχόρευτος (ὁ, ἡ) non ballato. 2. chi non sa ballare. չկաքաւուած. 2. կաքաւել չգիտցող. հօրա թէփիլմէմիշ. 2. հօրա թէփմէք պիլմէյէն։

Ἀχορήγητος (ὁ, ἡ) privo di necessario vitto, indigente. հարկաւոր պաշարէ՝ կերակուրէ զուրկ, կարօտ. իքթիզա օլան կէչինմէլիքթէն մահրում, մուհթաճ։

Ἄχορος (ὁ, ἡ) = Ἀχόρευτος.

Ἀχόρταστος (ὁ, ἡ) = Ἀκόρεστος.

Ἀχρὰς-άδος (ἡ) pero o pera salvatica. վայրի տանձենի կամ տանձ. եապան արմուտ աղաճը եահօտ մէյվէսի։

Ἀχρειόγελως-ωτος (ὁ, ἡ) chi ride senza ragione. 2. stolido. առանց պատճառի խնդացող. 2. ապուշ. սէպէպսիզ կիւլէն. 2. շաշգըն։

Ἀχρεῖος-ος (καὶ σπν.) α-ον = Ἄχρηστος, vile, spreggievole, abbietto. անպիտան, ցած, անարգ. պիր շէյէ եարամազ, դիհաբէթ, խօր, նաքէս. είως. ἐπίῤ.

Ἀχρειόω-ῶ. Μ. ώσω. avvilire, vilipendere, render inutile. անպիտանցընել, ցած՝ անարգ ընել. դիհաբէթ՝ ֆայտասըզ էթմէք, խօր՝ պիր շէյէ եարամազ էթմէք։

Ἀχρηματία-ας (ἡ) mancanza di danari. դրամ՝ ստակ չունենալը. ֆուգարալըգ։

Ἀχρημάτιστος (ὁ, ἡ) (κυρ. ἡμέρα) giorno, in cui son chiusi i tribunali del governo. տերութեան դատաստաններուն գոց եղած օրը. տիվան մէհքէմէլէրինին գափալը օլտուղու կիւն։

Ἀχρήματος (ὁ, ἡ) privo di danari, po-

vero. դրամ՝ առակ չունեցող, աղքատ. փարասըզ, ֆագիր:

Ἀχρημονέω. ῶ. M. ήσω, esser privo di danari, esser povero. դրամ չունենալ, աղքատ ըլլալ. փարասըզ՝ ֆագիր օլմագ:

Ἀχρήμων-ονος (ὁ, ἡ) = Ἀχρήματος.

Ἀχρησία-ας (ἡ) inutilità, disuso. անպիտան ըլլալը, չգործածիլը. պէհուտէլիք, պէր շէյէ եարամամագլըգ, գուլլանըլմամագլըգ:

Ἀχρήσιμος, inutile, inusitato անպիտան, անսովոր, չգործածուելու. պէհուտէ, պէր շէյէ եարամազ, գուլլանըլմազ:

Ἀχρηστέω-ῶ. M. ήσω, esser inutile, inusitato. անպիտան ըլլալ, չգործածիլ. պէր շէյէ եարամամագ, գուլլանըլմամագ:

Ἀχρηστία-ας (ἡ) inutilità, disuso. անպիտանութիւն, չգործածիլը. պէր շէյէ եարամամագլըգ, պաթալ գալմըշ օլմագլըգ:

Ἄχρηστος (ὁ, ἡ) inusitato, inutile. անպիտան, անշահ, չգործածուելու. պէր շէյէ եարամազ, պէհուտէ, գուլլանըլմազ, պաթալ գալմըշ. ήστως. ἐπίῤ.

Ἀχρηστόω-ῶ. M. ώσω. (γρμτ.) non esser in uso. անգործածելի ըլլալ, չգործածիլ. գուլլանըլմամագ, պաթալ գալմըշ օլմագ:

Ἄχρι καὶ Ἄχρις (πρόφων.) fino. մինչուկ, մինչեւ. թագ, տէք, տագ:

Ἄχριστος (ὁ, ἡ) non unto. չօծուած. եաղլանմամըշ:

Ἀχροέω. M. ήσω, esser senza colore, senza tinto, pallido. գոյն չունենալ, գունատիլ. դեղիննալ. րէնկսիզ օլմագ, րէնկինի ալմագ, սօլմագ, սարարմագ:

Ἄχροιος (ὁ, ἡ) Ἰων. ἀντὶ Ἄχροος-ους.

Ἄχρονος (ὁ, ἡ) eterno. անժամանակ, յաւիտենական. զամանսըզ, էպէտի:

Ἄχροος-ους (ὁ, ἡ) senza colore, discolorito, pallido. գոյն չունեցող, գունատեալ, դեղնած. րէնկսիզ, րէնկի ալմըշ, սօլգուն, սարարմըշ:

Ἄχρυσος (ὁ, ἡ) non dorato, privo d'oro. չոսկեզօծած, անոսկի. ալթուն եալտըզ օլմամըշ, ալթունսըզ:

Ἀχρωμάτιστος (ο, ἡ) scolorito. չներկուած. պօյալանմամըշ:

Ἀχρώματος (ὁ, ἡ) } senza colore, privo
Ἄχρωμος (ὁ, ἡ) } di colore. գոյն չունեցող. րէնկսիզ:

Ἄχρωστος (ὁ, ἡ) = Ἀχρωμάτιστος.

Ἄχυλος (ὁ, ἡ) senza sugo, senza sapore, insipido. հիւթ՝ համ չունեցող, անհամ. րահէթսիզ, լէզզէթսիզ, եավան:

Ἄχυμος (ὁ, ἡ) = τῷ προηγ. privo di umore. հիւթ չունեցող. խիւլասասըզ, եավան:

Ἀχύρινος-η-ον. pagliaresco. յարդեղէն. սամանլը, սամանտան:

Ἀχυροδόκη-ης (ἡ) } pagliajo. յարդ դնե-
Ἀχυροθήκη-ης (ἡ) } լու տեղ. սամանլըգ:

Ἄχυρον (τὸ) paglia, fieno. յարդ, չոր կտրուած խոտ. սաման, պիչիլմիշ գուրու օթ:

Ἀχυρότριψ-ιβος (ὁ, ἡ) che trita la paglia. յարդը լեսող՝ մանրեցընող. սաման տէօյէն, ուֆալայան:

Ἀχυροφαγέω-ῶ. M. ήσω, mangiare la paglia. յարդ ուտել. սաման եէմէք:

Ἀχυρώδης-εος (ὁ, ἡ) simile, o pieno di paglia. յարդի նման կամ յարդով լեցուն. սամանա պէնզէր, եախօտ սաման իլէ տօլու:

Ἀχύρωσις-εως (ἡ) miscuglio di paglia. յարդի խառնուրդ. սամանա գաթմագլըգ:

Ἀχώνευτος (ὁ, ἡ) non digerito. չմարսած. սինմէմիշ:

Ἀχώρητος (ὁ, ἡ) immenso, incomprensibile. անհուն, անբաւ, անիմանալի. հատսըզ, հէսապսըզ, աքըլա սըղմազ:

Ἀχώριστος (ὁ, ἡ) indiviso, non separato. չզատուած, չբաժնուած. այրըլմամըշ:

Ἄχωρος (ὁ, ἡ) privo di patria. հայրենիք չունեցող. վաթանսըզ:

Ἄψ. ἐπίῤ. = Πάλιν. 2. indietro. ետ. կէրիյէ:

Ἄψαλτος (ὁ. ἡ) (ἐπὶ βελῶν.) non vibrato, gettato. չնետուած, չձգուած. աթըլմամըշ, ֆըրլադըլմամըշ. (ἐπὶ. μουσικ) non suonato. չզարնուած (նուագարան). պարմագ իլէ չալընմամըշ (չալկը):

Ἀψάμμαθος (ὁ, ἡ) } senza sabbia, non
Ἄψαμμος } sabbioso. աւազ չունեցող, աւազոտ չեղող. գումսուզ, գումլու օլմայան:

Ἄψαυστος (ὁ, ἡ) intatto. չշօշափուած, չդպչուած. տօգունուլմամըշ. στί. ἐπίῤ.

Ἀψεγὴς-έος (ὁ, ἡ) ἐπίῤ. εγῶς. } irrepren-
Ἄψεκτος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ. έκτως) } sibile. չյանդիմանուելու. թագսիր մուահազէ օլմայան:

Ἀψευδεία-ας (ἡ) infallibilità, veracità. անսխալ ըլլալը, ճշմարտախօսութիւն. եանըլմամագլըգ, եալանսըզլըգ, տօղրու սէօյլէրլիք:

Ἀψευδέω-ῶ. M. ήσω, non mentire, esser verace, dir la verità. սուտ չըսուցել, ճշմարտախօս ըլլալ, ճշմարիտը զըուցել. եալան սէօյլէմէմէք, տօղրուն սէօյլէր օլմագ, տօղրուն սէօյլէմէք:

Ἀψευδὴς-έος (ὁ, ἡ) verace, veridico, non menzognero. 2 certo. սուտ չըսուցող, ճշմարտախօս. 2. ստոյգ. եալան սէօյլէմէյէն, տօղրուն սէօյլէյէն. 2. սահիհ, սաղ. ψευδῶς. ἐπίῤ.

Ἀψευστέω-ῶ. M. ήσω. = Ἀψευδέω.

Ἄψευστος (ὁ, ἡ) = Ἀψευδής.

Ἀψεφὴς-έος (ὁ, ἡ) trascurato, spensierato. հոգ չտարուած. մուգայէթ օլունմամըշ:

Ἄψηκτος (ὁ, ἡ) non raschiato, duro. չքերուած, չքերծեալ, պինդ. եօնուլմամըշ, պէք:

Ἀψήφιστος (ὁ, ἡ) non eletto per suffraggi. քուէով չընտրուած. գուրա իլէ եայ-ըլէնմէմիշ:

Ἄψηφος (ὁ, ἡ) senza suffraggio. 2. che è privo di diritto di dare il suo suffraggio. առանց քուէի. 2. քուէ ձգելու իրաւունք չունեցող. գուրասըզ. 2. գուրա աթմայա հագգը օլմայան:

Ἀψιδόω-ῶ. M. ώσω, unire. մէկ ընել. միացընել. պիր էթմէք, պիրլէշթիրմէք:

Ἀψικορία-ας (ἡ) disgusto. ձանձրութիւն, տաղտուկ. պըգգընլըգ, պէզար:

Ἀψίκορος (ὁ, ἡ) disgustato, che si sazia facilmente. ախորժակ չունեցող, շուտով կշտացող. իշտահասըզ. չապուգ տօյան:

Ἀψιμαχέω-ῶ. M. ήσω, provarsi al combattimento, scaramucciare. 2. disputare, questionare. զինքը կռուի պատրաստել, նախամարտութիւն ընել. 2. վիճաբանութիւն ընել. մէնաղարէ գավկայա

տըւըրըլմագ, չարփըշըլըճագ էօլմագ. 2. վարմադըլը, նիզա ագմագ:

Ἀψιμαχία - ας (ἡ) attacco di battaglia. *բաղխումն մարտին. դեօյիւշ, ճէնկլէշմէյէ պաշլամագ, ճէնկէ թութուշմագ:*

Ἀψίμαχος (ὁ, ἡ) che scaramuccia, velite. 2. disputante. *նախամարտութիւն ընող. 2. վիճաբանող. չարփըշըճըլըճը էօլան. 2. վարմադըլը էօլան:*

Ἀψίνθιον (τὸ) assenzio. *օշինդր. փէլին, էփսէնթին:*

Ἀψινθίτης - ου (ὁ) (*κυρ. οἶνος*) vino fatto coll' assenzio. *օշինդրով շինուած գինի. փէլին շարապը:*

Ἄψινθος (ἡ) = *Ἀψίνθιον*.

Ἁ (*Ἀ*) *ψὶς* - *ῖδος ἢ ἴδος* il circolo della ruota. 2. vincolo. 3. ogni cosa simile all' arco. *անիւին բոլորակը. 2. կապ. 3. աղեղի կամարի նման բան. արապա թէքէրլէյինին չէմպէրի. 2. պաղ. 3. եայա՛ պէնզէր նէսնէ:*

Ἀψίχολος (ὁ, ἡ) troppo colerico. *խիստ սրդողկոտ. չօքէթ էրքէն՝ էօֆքէլէ:*

Ἀψόρροος - ους. (ὁ, ἡ) che ritorna alla sorgente, refluo. *կրկնահոս, ետ վազող. կէրիյէ ագան. 2 = τῷ.*

Ἄψορρος (ὁ, ἡ) (*ἄψ, ῥέω, ἢ ἐῤῥέω*) che ritorna indietro, che va indietro. *ետ դարձող, ետ գնացող. կէրի տէօնէն, կէրի կիտէն. 2. = τῷ προηγ.*

Ἅψος - *εος* - *ους* (τὸ) (*ἅπτομαι*) giuntura delle membra. *անդամներուն յօդը. ազալարըն պաղը՝ ահ էէրլէրի:*

Ἀψόφητος καὶ (ὁ, ἡ) senza romore, tran-
Ἄψοφος quillo, quieto. *անաղմուկ, հանդարտ. գավղասըզ, ուսլուճա, րահաթ:*

Ἄψυκτος (ὁ, ἡ) che non si può refrigerare, rinfrescare. *պաղեցնելի՝ ըլլալ չկրցող. սէրինլէնտիրիլմէզ:*

Ἀψυχαγώγυτος (ὁ, ἡ) ingiocondo. *անզբօսալից. սիրտ բացող չեղող. ճանը ֆէրահլանտըրմայան:*

Ἀψυχέω - ῶ. *M.* ήσω, perder il coraggio. *սրտէ ինկնալ, վստահութիւն՝ կորսնցնել. իւրէքսիզլէնմէք, ճեսարէթսիզ օլմագ:*

Ἀψυχία - ας (ἡ) mancanza di coraggio, viltà. *վախկոտութիւն, վատութիւն. ճէսարէթսիզլիք, ճանսըզլըգ:*

Ἄψυχος (ὁ, ἡ) senza anima, inanimato. 2. senza coraggio, vile. *հոգի չունեցող, անհոգի. 2. սրտէ ընկած, վախկոտ. ճանսըզ, ճանը եօգ. 2. ճէսարէթսիզ, իւրէքսիզ:*

Ἄω (*ἄημι*) soffiare. *փչել. իւֆիւրմէք.* (*ἄνω*) dormire. *քնանալ. ույումագ.* (*Ἄω. παρὰ τὸ ἀέω. κατὰ συναιρ.*) nuocere. *վնասել. զարար վէրմէք.* (*Ἄω*) saziare, satollare. *կշտացընել. տօյուրմագ:*

Ἀωρέω - ῶ. *M.* ήσω, essere incauto, trascurato. *անզգոյշ, անհոգ ըլլալ. մուգայէթսիզ, թէտպիրսիզ օլմագ:*

Ἀωρί. ἐπίῤ. prematuramente, intempestivamente. *տարաժամ ըլլալով, ժամէ դուրս. պէվագթ, վագթսըզ էվվէլ:*

Ἀωρία - ας (ἡ) immaturità, tempo improprio. *տարաժամ ըլլալը, ժամէ դուրս ատեն. պէվագթլըգ, վագթսըզլըգ:*

Ἀώριος (ὁ, ἡ) ἀντὶ *Ἄωρος*.

Ἀωροθάνατος (ὁ, ἡ) colui, che muore di prematura morte. *տարաժամ մահէ մեռնող. վագթսըզ էօլէն, կէնճ չըգըպ էօլէն:*

Ἀωρόνυκτος (ὁ, ἡ) che si fa nella notte già avanzata. *անցած գիշերը եղող. կէճէ կէչմիշ օլան:*

Ἄωρος (ὁ, ἡ) (*ἀ, ὥρα*) prematuro, intempestivo. *տարաժամ. պէվագթ, վագթսըզ էվվէլ.* (*μτφρ*) = *Ἄσχημος*.

Ἀωρότοκος (ὁ, ἡ) che fù partorito avanti il suo tempo. *տարաժամ, ժամէ դուրս ծնած. պէվագթ՝ վագթսըզ էվվէլ տօղմուշ:*

Ἀωτέω - ῶ. *M.* ήσω, dormire. *քնանալ. ույումագ:*

Ἄωτον (τὸ) il fioretto d'ogni cosa. *ամեն*
Ἄωτος (ὁ) *բանին ընտրելագոյն՝ լաւագոյն մասը. հէր պիր նէսնէնին էօյլէ՝ ալասը:*

Ἄωτος (ὁ, ἡ) senza orecchia. *ականջ չունեցող. գուլագսըզ:*

B.

B, β. Vita seconda lettera dell' Alfabeto Greco. Si pronunzia come la V italiana. *Վիդա. Յունաց լեզուին երկրորդ գիրն է. Իտալական V, ու Հայերէն Վ գիրին ձայնը ու արտասանութիւնը ունի. Վիթա. Եունանի լիսանըն իքինճի հարֆը դըր. Իթալեանըն V հարֆը, վէ Օսմանլըճանըն Ֆ հարֆը կիպի թէլաֆֆուզ օլունուր:*

Presa in senso numerico coll' accento di sopra (*β'*) significa due, o secondo, e coll' accento al di sotto (*β*) significa due mila. *Համրանքի կողմանէ չեշտը (β') վրան ըլլալու ատեն կրնշանակէ երկու կամ երկրորդ, ու տակը (β) ըլլալու ատեն կնշանակէ երկու հազար: Սայը թարաֆընտան իմալէսի իւսթիւնտէ (β') օլտուղունտա իքի եախօտ իքինճի, ալթընտա (β) օլտուղունտա իքի պին:*

Βᾶ, ἐπιφών. (*γέλωτος ἢ ἐκπλήξεως*) eh. *էհ, բա. էհ, պա:*

Βὰ (*ὅθεν Κατάβα*) *ἀντὶ Βῆθι, β'. ἐν. προσ. τ. ἀόρ. β'. τῆς προστ. τ. Βαίνω.*

Βάβαξ - ακος (ὁ) ciarlatore. *շաղակրատ. լագըրտագը, կէվէզէ:*

Βαβύκα - ας (ἡ) ponte. *կամուրջ. քէօփրիւ:*

Βάδην (*βαίνω*). *ἐπίῤ.* passo a passo, lentamente. *քայլ առ քայլ, կամաց կամաց. ատըմ ատըմ, եավաշ եավաշ:*

Βαδίζω. M. ίσω, ίσομαι, *Ἀττ.* ιοῦμαι. andare, caminare. *երթալ, քալել, շրջել. կիթմէք, եիւրիւմէք, կէզմէք:*

Βάδισις - εως (ἡ) il caminare, l'andare.
Βαδισμὸς - οῦ (ὁ) *քալելը, երթալը. եիւրիւմէքլիք, կիթմէքլիք, կէզմէքլիք:*

Βαδιστὸς - ὴ - όν. (*τόπος*) dove si può caminare. *քալուելու, շրջուելու. եիւրիւնէճէք, կէզիլէճէք:*

Βάζω. M. άξω (*τὸ γ'. προσ. τ. πθ. πρκ. Βέβακται*) dire, parlare. *զրուցել, խօսել. սէօյլէմէք, սէօզ իթմէք:*

Βάζω. = *Βαίνω.*

Βαθέως. ἐπίῤ. profondamente. *ի խոր, խորութիւնը. տէրինճէ:*

Βαθμηδὸν. ἐπίῤ. a grado grado, gradatamente. *աստիճան աստիճան. դէրէճէ դէրէճէ:*

Βαθμὶς -ἰδος ἢ ῖδος (ἡ) = (ἢ ὑποκρ.) τοῦ

Βαθμὸς (ὁ) (βαίνω) scalino, gradino. *սանդուղքի աստիճան՝ ոտք. նէրտիւվանըն այաղը, պասամագ. (τρπ.)* dignità, posto, grado. *արժանապատուութիւն, աւագութիւն, աստիճան. րիւթպէ, դէրէճէ, փայէ, մէրթէպէ:*

Βάθος -εος -ους (τὸ) profondità. *խորութիւն. տէրինլիք. (συνεκδχ.)* luogo intimo. *խորք, ներքնակողմն. իչ թարաֆլար, իչէրիսի, տէրին մահալ. (ἐν γέν.)* grandezza, immensità. *մեծութիւն, անհունութիւն. պիւյիւքլիւք, հատտսըզլըգ: (Γρφ.) Τὰ βάθη τοῦ Θεοῦ* gli imperscrutabili consigli di Dio. *խորք, անքննալի խորհուրդք Աստուծոյ. Ալլահըն աքըլ էրմէզ անլաշըլմազ սըրլարը:*

Βάθρα-ας (ἡ) scala. *սանդուղք. նէրտիւվան:*

Βάθρον (τὸ) sedile, sgabello, banco. 2. base, fondamento. *աթոռ, նստարան. 2. հիմն. իսքէմլէ, օթուրաճագ մահալ. 2. թէմէլ:*

Βαθύβουλος (ὁ, ἡ) = Βαθύνοος.

Βαθύγερων -οντος (ὁ) καὶ

Βαθύγηρως -ω (ὁ, ἡ) decrepito, attempato. *խոր ծերութեան հասած. փէք իխթիյար օլմուշ, գօճամըշ:*

Βαθύγλωσσος (ὁ, ἡ) = Εὔγλωττος ἢ (ἐσφαλμ.) ἀντὶ Βαρυγλωσσος.

Βαθυγνώμων -ονος (ὁ, ἡ) = Βαθύνους.

Βαθύθριξ -βαθύτριχος (ὁ, ἡ) che ha una densa chioma. *հոծ մազերով. սըք սաչլը:*

Βαθυκάρδιος (ὁ, ἡ) che ha un cuore profondo, superbo. *մեծ սիրտ ունեցող, հպարտ. պէօյիւք իւրէքլի, քիպիր:*

Βαθύκνημος (ὁ, ἡ) situato in una profonda, immensa pianura. *լայնատարած դաշտի մը վրայ զետեղած. էնլի՝ պիւյիւք՝ [illegible] պիր օվատա պուլունան:*

Βαθυκόμης -ου (ὁ) }
Βαθύκομος (ὁ, ἡ) } che ha una densa chioma, cappelluto. *հոծ մազերով. գիսաւոր. սըք սաչլը (ἐπὶ δένδ.)* fronzuto. *տերեւախիտ. սըք եափրագլը:*

Βαθύμητις -ιος (ὁ, ἡ) = Βαθύβουλος καὶ

Βαθύνοος -ους (ὁ, ἡ) saggio, prudente. *խորիմաց, խորախորհուրդ. ինճէ աքըլլը, արիֆ, [illegible]:*

Βαθύνω. Μ. υνῶ. profondare, scavare alto. *խորուկցընել, խորուկ բրել. տէրինլէթմէք, տէրին գազմագ:*

Βαθύπικρος (ὁ, ἡ) estremamente amaro. *խիստ լեղի. չօք աճը:*

Βαθυπλὴξ -ῆγος (ὁ, ἡ) che ferisce profondamente. *խորուկ վէրք բացող. տէրին եարա աչան:*

Βαθύπλοος (ὁ, ἡ) (ναῦς) che galleggia solo in alto mare. *միայն խոր ծովը կեցող՝ լողող. եալընըզ էնկինտէ՝ [illegible] [illegible]՝ եիւզէն՝ կէմիլէր:*

Βαθυπόλεμος (ὁ, ἡ) bellicosissimo. *խիստ մարտիկ՝ գող՝ պատերազմասէր. չօք ճէնկհավէր:*

Βαθυῤῥείτης -ου (ὁ, ἡ) καὶ

Βαθυῤῥείων -ουσα -ον. = Βαθύῤῥοος.

Βαθύῤῥιζος (ὁ, ἡ) che ha le radici profonde. *խորարմատ. քէօքիւ տէրին:*

Βαθύῤῥοος (ὁ, ἡ) che corre impetuosamente. *ուժգին վազող, հոսող. հիւճիւմ իլէ ագան:*

Βαθὺς -εῖα -ύ. (τὸ παρθτ. ύτερος -ύτατος) profondo. 2. lungo, lato. 3. grande, denso. 4. molto, coppioso. *խոր. 2. երկան, լան, ընդարձակ. 3. մեծ, հոծ. 4. շատ, առատ. տէրին. 2. ուզուն, էնլի. 3. պիւյիւք, սըք. 4. չօք, պօլ:*

Βαθυσκαφὴς -έος (ὁ, ἡ) profondamente scavato. *խորուկ փորուած. տէրին գազըլմըշ:*

Βαθύσκιος (ὁ, ἡ) di cui l'ombra è densa. *թանձր ստուեր ունեցող. գալըն՝ գաթը կէօլկէլի:*

Βάθυσμα (τὸ) profondità. *խորուկութիւն. տէրինլիք:*

Βαθυστολέω -ῶ. Μ. ήσω. portare lunghi abiti. *երկան լաթ հագուիլ. ուզուն [illegible] կէյինմէք:*

Βαθύτης (ἡ) (σπν.) ἀντὶ Βάθος.

Βαθύϋπνος (ὁ, ἡ) che dorme profondamente. *ի խոր քուն ննջող. տէրին ույգուտա օլան, տէրին ույգուեա տալմըշ:*

Βαθύφρων -ονος (ὁ, ἡ) = Βαθύνοος.

Βαθύφυλλος (ὁ, ἡ) fronzuto, foglioso. *տերեւախիտ. սըք եափրագլը:*

Βαθύφωνος (ὁ, ἡ) che ha una voce sonora. *հնչող՝ բարձր ելլող ձայն ունեցող. [illegible] սէսլի:*

Βαθυχρήμων -ονος (ὁ, ἡ) molto ricco. *խիստ հարուստ. չօք զէնկին:*

Βαθύχροος -ους -ου (ὁ, ἡ) di oscuro colore. *մութ գոյն ունեցող. գօյու րէնկլի:*

Βαίνω. Μ. βήσομαι. andare, caminare. 2. partire. 3. *(ἐπὶ συνουσ. ἀλόγων ζ.)* montare. *երթալ, քալել. 2. չուել. 3. իգին վրան ելլալ. կիթմէք, եիւրիւմէք. 2. գալգըպ կիթմէք, չէքիլմէք. 3. չիֆթլէշմէք, տիշինին էրքէկինէ գալգմագ:*

Βάϊον (τὸ) ramicello di palma *(Λατ.* Spadix). *արմաւենիի ոստ. խուրմա տալը. (συνεκδχ.)* palma, premio di vittoria. *յաղթանակ, մրցանակ. [illegible], [illegible], զաֆէր գազանըշը:*

Βαιὸς -ὰ -όν. piccolo, poco. *պզտիկ, քիչ. քիւչիւք, ազ:*

Βαϊοφόρος (ὁ) che porta un ramoscello di palma. *արմաւենիի ոստ կրող. խուրմա տալը թաշըյան. (ὃθ.) „Βαϊοφόρος" (ἐκκλησ.)* Domenica delle palme. *Ծաղկազարդ. [illegible], [illegible] պայրամը:*

Βάκηλος (ὁ) eunuco. 2. effeminato. *կրտած. 2. կնատ. հադըմ, [illegible]. 2. զէնանէյէ տէօնմիւշ:*

Βακκάρινος -η -ον. = Βακχάρινος.

Βάκκαρις -ιδος, ἢ εως (ἡ) = Βάκχαρις.

Βακτηρεύω -ῶ. Μ. εύσω. appoggiarsi sul bastone. *ցուպին վրայ կռթնիլ. չօմաղա՝ տէյնէյէ տայանմագ:*

Βακτηρία -ας (ἡ) bastone. *ցուպ. չօմագ, տէյնէք:*

Βακτηρίδιον (τὸ) ὑποκρ τοῦ

Βακτήριον (τὸ) (ἐνν. ξύλον.) = Βακτηρία.

Βάκτρον (τὸ) = Βακτηρία.

Βακτροπροσαίτης - ου (ὁ) che mendica bastone in mano. *ցուպը ձեռքը մուրացող.* դէյնէք էլինտէ տիլէնէն։

Βακχάζω. Μ. άσω. = *Βακχεύω.*

Βάκχαρις - εως (ἡ) sorta di pianta, di cui la radice è odorifera, caccaro. *անուշահոտ արմատ ունեցող բոյս մըն է.* քէօքիւ գօգուլու պիր նէվ ֆիտան։

Βακχᾶς (ὁ) = *Βακχευτής.*

Βακχασμὸς (ὁ) *καὶ*

Βακχεία - ας (ἡ) furore bacchico. *բաքոսեան կատաղածութիւն, մոլեգնութիւն.* Բաքոսա մախսուս օլան գուտուրմուշլուգ՝ չըլգընլըգ։

Βακχεῖος - α - ον. bacchico. 2. trasportato da un furore bacchico, baccato. *բաքոսեան, սպանդարամետական. 2. բաքոսեան կատաղածութեան ընկած.* Բաքոսա տայիր. 2. Բաքոս գուտուրմուշլուղունա տիւշմիւշ։

(*οὐσ.*) *Βακχεῖον* (τὸ) il tempio di Bacco. *բաքոս չաստուածին տաճարը.* Բաքոսուն իպատէթխանէսի. 2. = *Βακχεία.* 3. (*πλθ.*) *Βακχεῖα* (τὰ) le orgie. *սպանդարամետական պաշտամունք, խորհրդատօնք.* Բաքոս հուրմէթինէ օլունան իչգիլի ու էյլէնճէ։

Βακχειώδης - εος (ὁ, ἡ) simile a Bacco, *բաքոսի նման.* Բաքոսա պէնզէր։

Βάκχευμα (τὸ) la festa di Bacco, baccanale. *բաքոսին տօնը, խորհրդատօնք.* Բաքոսուն էօրթիւ չիւնլէրի, հէնկեամէ։

Βακχευτὴς - οῦ (ὁ) che celebra i baccanali, ubriaco, furioso. *սպանդարամետական պաշտամունքները՝ խաղարկութիւնները կատարող, գինով, կատաղած.* Բաքոս էօրթիւլէրինի թութան, սէրխօշ, գուտուրմուշ։

Βακχευτικὸς - ὴ - όν. che appartiene alle orgie. *բաքոսին խաղարկութիւններուն պատկանած.* Բաքոս չիւնլէրինէ մախսուս։

Βακχεύω. Μ. εύσω. celebrare le feste di Bacco, le orgie. 2. esser trasportato da un furor bacchico. *խորհրդատօները՝ սպանդարամետական պաշտամունքները կատարել. 2. բաքոսեան կատաղածութեան իյնալ.* Բաքոս չիւնլէրինի՝ էօրթիւլէրինի թութմագ. 2. Բաքոս գուտուրմուշլուղունա տիւշմէք։

Βακχέχορος (ὁ, ἡ) che ama o dirige i balli di Bacco. *բաքոսին կաքաւները սիրող՝ կամ կառավարող.* Բաքոս բախչըլէրինի սէվէն՝ եախօտ սըրայա գօյան։

Βακχιὰς - άδος (ἡ) baccante, donna che celebra le orgie. *բաքոսին տօները կատարող կնիկ.* Բաքոս էօրթիւլէրինի թութան գատըն։

Βακχικὸς - ὴ - όν. bacchico. *բաքոսեան, սպանդարամետական.* Բաքոսա տայիր՝ մախսուս։

Βακχὶς - ίδος (ἡ) *ἀντὶ Βακχιάς.*

Βάκχος (ὁ) Bacco. *բաքոս չաստուածը, Դիոնիս.* Բաքոս (շարապ իլահը). 2. (*μτνμ.*) vino. *գինի.* շարապ. 3. trasportato da un furore bacchico. *բաքոսեան կատաղածութեան ընկած.* Բաքոս գուտուրմուշլուղունա տիւշմիւշ. = *Μανιώδης.*

Βαλανεῖον (τὸ) bagno. *բաղնիք.* համամ։

Βαλανείτης - ου καὶ

Βαλανεὺς - έως (ὁ) bagnajuolo. *բաղնեպան.* համամճը, թէլլագ։

Βαλανεύτρια (ἡ) *θηλ. τ. Βαλανεύς.*

Βαλανεύω. Μ. εύσω. esser bagnajuolo. *բաղնեպան ըլլալ.* համամճը օլմագ։

Βαλανηφάγος (ὁ, ἡ) che mangia, che si nutrisce di ghiande. *պլուտ ուտող, պլուտով կերակրուող.* մէշէ փալամուտու եէյէն, փալամուտ իլէ պէսլէնէն։

Βαλανηφόρος (ὁ, ἡ) ghiandifero. *պլուտ բերող.* փալամուտ հասըլ էտէն (մէշէ)։

Βαλάνιον (τὸ) *ὑποκρ. τοῦ*

Βάλανος (ὁ καὶ ἡ) quercia. 2. ghianda (il frutto della quercia). 3. ogni frutto simile alla ghianda. 4. ghianda, l'estremità del membro virile. 5. pessario. *կաղնի. 2. պլուտ 3. պլուտի նման ամէն պտուղ. 4. վարոցին գլուխը. 5. որովայնի անդութիւնը լուծելու համար սրբանէ տրուելու պլուտի նման դեղ մը.* մէշէ. 2. փալամուտ (մէշէ աղաճընըն մէյվէսի). 3. փալամուտա պէնզէր հէր պիր մէյվէ. 4. շէքէր գամըշ. 5. գապզը աչմագ իչին մագատա վէրիլէճէք փալամուտ պէնզէյէն պիր մալաճը։

Βαλαντίδιον (τὸ) *ὑποκρ. τοῦ*

Βαλάντιον (τὸ) borsa. *քսակ.* քէսէ։

Βαλανώδης - εος (ὁ, ἡ) simile o pieno di ghiande. *պլուտի նման կամ պլուտով լեցուն.* փալամուտ էշիքինէ պէնզէր եախօտ փալամուտ իլէ տօլու։

Βάλλω. Μ. αλῶ. gettare, lanciare. 2. mettere. *նետել. 2. դնել.* աթմագ, ֆըրլաթմագ. 2. գօյմագ. 3. = *Ἐκβάλλω.*

Βάλσαμον (τὸ) balsamo. *բալասան (եղ մըն է).* պէլէսան եաղը։

Βάλσαμος (ἡ) balsamino. *բալասան բերող ծառ.* պէլէսան աղաճը։

Βαλσαμουργὸς (ὁ, ἡ) che prepara il balsamo. *բալասանագործ.* պէլէսանճը։

Βαλσαμώδης - εος (ὁ, ἡ) simile al balsamo. 2. odorifero come il balsamo. *բալասանի նման. 2. բալասանի պէս հոտաւէտ.* պէլէսանա պէնզէր. 2. պէլէսան կիպի գօգուլու։

Βαμβακεύτρια - ας (ἡ)
Βαμβακία - ας (ἡ)
Βαμβακὶς - ίδος (ἡ)
Βαμβακὸς (ὁ)
} (*σπν*) *ἀντὶ Φαρμακὸς κ. τ. λ.*

Βάμμα (τὸ) = *Βαφή.* 2. tintura. 3. salsa. 2. *ներկ, գոյն.* 3. *համեմք.* 2. պօյա. 3. թահամ թէրպիյէսի։

Βάναυσος (ὁ) artigiano a fuoco. *գործքը կրակով եղող արհեստագործ.* աթէշ իլէ իշ իշլէյէն ուստաքեարլար. (*ἐπίθ.*) *τέχνη.* arte sedentaria. *նստելով տեսնուող արհեստ.* օթուրարագ չէօրիւլէն ուստալըգ։

Βαναυσοτεχνέω - ῶ. καὶ
Βαναυσουργέω - ῶ. Μ. ήσω.
} esser artigiano a fuoco. *կրակով բան տեսնող արուեստագործ ըլլալ.* աթէշ իլէ իշ իշլէյէն ուստաքեար օլմագ։

Βαναυσουργὸς (ὁ) artigiano a fuoco. *կրակով բան տեսնող արհեստաւոր.* աթէշ իլէ պիր իշ չէօրէն ուստաքեար։

Βαπτηρία - ας (ἡ) *καὶ*

Βαπτήριον (τὸ) tintura. 2. tintoria. *ներկ, գոյն. 2. ներկարարի խանութ.* պօյա. 2. պօյաճը թիւքեանը։

Βαπτήριος-α-ή ος-ον. che serve a tingere. ներկելու յարմար. պօյամայա տայիմն։

Βαπτίζω. Μ. ίσω. = *Βάπτω.* (*ἐκκλησ.*) battezzare. մկրտել. վաֆթիզ՝ թասիր էթմէք։

Βάπτισις-εως (ή) καὶ

Βάπτισμα (τὸ) καὶ

Βαπτισμὸς (ὁ) lavatura, immersione, tuffo. լուացք, ընկղմեալ. եայգամա, տալտըրմա. (*ἐκκλησ.*) battesimo. մկրտութիւն. վաֆթիզ։

Βαπτηστὴρ (ὁ) (μτγν.) = *τῷ*

Βαπτηστήριον (τὸ) bagno. բաղնիք. համամ. (*ἐκκλησ.*) battisterio. մկրտարան. չէօթիւնէհ։

Βαπτηστὴς-οῦ (ὁ) battezzatore. մկրտող. վաֆթիզ էտիճի։

Βαπτὸς-ή-όν. tinto, colorato. ներկուած. պօյալանմըշ։

Βάπτω. Μ. βάψω, tingere, colorare. 2. immergere, tuffare. 3. lavare. 4. vernicare. ներկել. 2. խմել, ընկղմել. 3. լուալ. 4. վեռնիճել օծել. պօյամաք. 2. տալտըրմաք. 3. եայգամաք. 4. բօյաւէն սիւրմէք։

Βάραθρον (τὸ) baratro, fossa profonda. վիհ, խորունկ փոս. կէրտապ, չուգուր։

Βάραθρος (ὁ, ή) uomo degno d'esser gettato in una fossa profonda. վիհը նետուելու արժանի մարդ. տէրին չուգուրա աթըլմայա լայըգ ատէմ։

Βαραθρώδης-εος (ὁ, ή) simile al baratro. վհի նման. կէրտապա պէնզէր։

Βαρβαρίζω. Μ. ίσω. barbarizzare, esprimersi con termini barbari. 2. imitare i costumi dei barbari. բարբարոսներու պէս խօսիլ. 2. բարբարոսներուն պէս վարուիլ. պէպէրի կիպի գօնուշմագ էթմէք. 2. պէպէրի կիպի տավրանմագ։

Βαρβαρικὸς-ή-όν. barbarico. բարբարոսական. պէպէրիյէ տայիր-ικῶς. *ἐπίῤ.* 2. = *Βάρβαρος.*

Βαρβαρισμὸς (ὁ) barbarismo. բարբարոսի պէս խօսիլը. պէպէրի կիպի գօնուշմագ։

Βαρβαριστὶ. ἐπίῤ. alla maniera dei barbari, come parlano i barbari. բարբարոսներուն խօսելուն կերպովը. պէպէրիլէրին լիսանլարըմըզ կիպի, պէպէրի կիպի գօնուշմագ էտէրէք։

Βαρβαρόγλωσσος (ὁ, ή) che parla una lingua straniera, una lingua barbara. բարբարոս՝ անծանօթ լեզու մը խօսող. եապանճը տիլ պէր լիսանտան գօնուշմագ էտէն։

Βαρβαροήθης-εος (ὁ, ή) che ha i costumi dei barbari, barbaro. բարբարոսի բարք ունեցող, բարբարոս. պէպէրի թապիաթլը, պէպէր։

Βαρβαρόθυμος (ὁ, ή) di animo barbaro, inumano. բարբարոսի սիրտ ունեցող, անմարդի. պէպէր էթիքլի, ինսանիյէթսիզ։

Βάρβαρος (ὁ, ή) barbaro. 2. crudele. 3. scortese. բարբարոս, ուրիշ ազգէ. 2. անգութ. 3. կոպիտ. եապանճը. 2. մէրհամէթսիզ. 3. թէրպիյէսիզ, պէպէր. 4. = *Βαρβαρικός.*

Βαρβαροστομέω-ῶ. Μ. ήσω. pronunziare barbaramente, viziosamente. բարբարոսի պէս արտասանել. պէպէր կիպի թէլաֆֆուզ էթմէք։

Βαρβαρόστομος (ὁ, ή) che pronunzia con una maniera barbara. բարբարոսի պէս արտասանող. պէպէր կիպի թէլաֆֆուզ էտէն։

Βαρβαρότης-ητος (ή) barbarie. բարբարոսութիւն. պէպէրլիք, եապանճըլըք։

Βαρβαρόφωνος (ὁ, ή) = *Βαρβαρόγλωσσος.*

Βαρβαρόω-ῶ. Μ. ώσω. rendere barbaro, selvaggio. բարբարոս՝ վայրի ընել. պապանի՝ պէպէր էթմէք։

Βαρέω-ῶ. Μ. ήσω. = *Βαρύνω.*

Βαρέως. ἐπίῤ. gravemente. ծանրութեամբ. աղըրլըգ իլէ։

Βάρος-εος-ους (τὸ) gravezza. 2. peso. 3. moltitudine, grandezza. 4. potenza, autorità. 5. molestia, afflizione. ծանրութիւն. 2. բեռ. 3. շատութիւն, մեծութիւն. 4. կար, կարողութիւն. 5. ծանրութիւն, նեղութիւն. աղըրլըգ. 2. եիւք. 3. չօգլուգ, պիւյիւքլիւք. 4. գուվվէթ. 5. աղըրլըգ, զահմէթ։

Βαρύβρομος (ὁ, ή) che fa uno strepito spaventevole, che tuona spaventevolmente. ահռելի աղաղակ մը հանող, խիստ որոտմունք հանող. գօրգունչ պիր կիւրիւլթիւ չըգարան, շիտտէթլէ կիւրլէյէն։

Βαρύγλωσσος (ὁ, ή) che ha una lingua insopportabile, maledico. չքաշուելու լեզու ունեցող, չարախօս. տիլի չէքիլմէզ, գաւղաճը սէօզլէյիճի։

Βαρυδαίμων-ονος (ὁ, ή) che geme sotto il peso della disgrazia. խիստ թշուառութեան՝ խեղճութեան ընկած. շիտտէթլի ֆէլակէթ՝ մուսիպէթ ալթընտա։

Βαρύδακρυς (ὁ, ή) che versa torrenti di lagrime. դառնապէս լացող, ղանլը եաշ տէօքէն։

Βαρύδεσμος (ὁ, ή) caricato di catene pesanti, fortemente incatenato. ծանր շղթաներով կապուած. աղըր զէնճիրլէր՝ պէնտ օլունմուշ։

Βαρύζηλος (ὁ, ή) emulo, ostinato, rivale, accanito. յամառ, ղայրագին, կատաղած, նախանձորդ. ինատճը, գըսգանճ, էտէնի։

Βαρυθυμέω-ῶ. Μ. ήσω. conservare un vivo risentimento, esser troppo sdegnato. սաստիկ քէն պահել, խիստ սրդողած ըլլալ. քէնլի պօլմագ, շիտտէթլի տարըլմագ։

Βαρύθυμος (ὁ, ή) (τὸ) (*παρθτ.* — *ότερος-ότατος*) fortemente risentito, adirato. խիստ սրդողած, ոխ պահած. շիտտէթլի տարըլմըշ, քինի վար։

Βαρυκάρδιος-ον (ὁ, ή) tristo, aggravato. տրտում, սիրտը կոտրած. մահզուն, գալպի գըրըլմըշ։

Βαρυκέφαλος (ὁ, ή) che ha la testa grossa, grave, pesante. մեծ՝ ծանր գլուխ ունեցող. պէօյիւք՝ աղըր պաշլը։

Βαρυκοφέω-ῶ. Μ. ήσω. esser sordo. խուլ ըլլալ. սաղըր օլմագ։

Βαρυλόγος (ὁ, ή) di cui il discorso è grave, molesto, maledico. ծանր՝ չքաշուելու կերպով մը խօսող, չարախօս. աղըր՝ չէքիլմէզ պիր թարզ իլէ գօնուշան, քէմ տիլլի, գաւղաճը սէօզլէյիճի։

Βαρύμισθος (ὁ, ή) che riceve un gran salario. ծանր թոշակ՝ ռոճիկ առնող. աղըր մաաշ ալան։

Βαρυμοχθος (ὁ, ἡ) molto lavoroso. խիստ աշխատաւոր · [illegible] :

Βαρύνοος (ὁ, ἡ) di dura mente, che difficilmente intende. բութ միտք ունեցող, դժուարաւ ըմբռնող · [illegible] :

Βαρύνω. M. υνῶ. aggravare, render pesante. 2. angustiare. ծանրցընել. 2. նեղութիւն տալ. [illegible] · 2 · [illegible] :

Βαρυπαθέω-ῶ. M. ήσω. soffrir gravemente, disgustarsi in qualche cosa. նեղուելով քաշել, բանի մը մէջ նեղիլ · [illegible] :

Βαρύπονος (ὁ, ἡ) carico di travaglio. աշխատանքի տակ ճնացած · [illegible] :

Βαρὺς-εῖα-ύ. grave, pesante. ծանր, բեռնաւոր · [illegible] (*συνεκδχ.*) potente. կարող · [illegible] · (*μτφ.*) molesto, insoffribile. նեղիչ, չքաշուելու · [illegible] :

Βαρυσταθμέω-ῶ. M. ήσω. Εἰμὶ pesare molto. ծանր քաշել · [illegible] :

Βαρύσταθμος (ὁ, ἡ) che pesa molto. խիստ ծանր քաշող (կշեռքը) · [illegible] ([illegible]) :

Βαρυστενάζω. M. άξω. sospirare profondamente. խորունկ ախ ընել, հառաչել · [illegible] :

Βαρυστένακτος (ὁ, ἡ) καὶ *Βαρύστονος.* che geme profondamente. ի խորոց սրտէ հառաչող · [illegible] · *όνως. ἐπίῤ.*

Βαρύστομος (ὁ, ἡ) che dice parole pungenti. զկծեցուցիչ խօսքեր խօսող · [illegible] :

Βαρύτης-ητος (ἡ) peso, gravità. ծանրութիւն · [illegible] :

Βαρυτιμέω-ῶ. M. ήσω. accrescere molto il prezzo di una cosa. 2. vendere caramente. մէկ բանին գինը խիստ ելեւցընել · 2 · գինով ծախել · [illegible] · 2 · [illegible] :

Βαρύτιμος (ὁ, ἡ) preziosissimo. ծանրագին · [illegible] :

Βαρυτονέω-ῶ, M. ήσω. pronunziare con un accento grave, con una voce grave. ծանր շեշտով ձայնով արտասանել · [illegible] :

Βαρύτονος (ὁ, ἡ) che ha il tuono grave, baritono (verbo). ծանրահնչիւն (բայ.ք) · [illegible] ([illegible]) :

Βαρύφωνος (ὁ, ἡ) che ha la voce grave. ծանր ձայն ունեցող · [illegible] :

Βασανίζω. M. ίσω. fare la prova, provare. 2. tormentare, affliggere. փորձել. 2. նեղել, չարչրկել [illegible] :

Βασανισμὸς (ὁ) il provare. 2. il tormentare. փորձելը · 2 · տանջելը · [illegible] · 2 · [illegible] :

Βασανιστήριον (τὸ) istrumento di tortura. 2. luogo, ove si fa la quistione. տանջելու միջոց · 2 · վէճ ընելու տեղ · [illegible] · 2 · [illegible] :

Βασανιστήριος (ὁ, ἡ) che appartiene alla tortura. տանջանքի յատուկ · [illegible] :

Βασανιστὴς-οῦ (ὁ) colui, che prova. 2. che tormenta. փորձող · 2 · տանջող, չարչրկող · [illegible] · 2 · [illegible] :

Βασανιστικὸς-ὴ-όν. tormentoso. տանջողական · [illegible] :

Βασανίστρια-ας (ἡ) *θηλ. τ. Βασανιστής.*

Βάσανος-ου (ὁ) pietra di paragone. 2. prova. 3. tormento. փորձաքար · 2 · փորձ · 3 · տանջանք · [illegible] · 2 · [illegible] · 3 · [illegible] :

Βασίλεια-ας (ἡ) *ἀντὶ Βασίλισσα.*

Βασίλεια (τὰ) *πλθ. τ. Βασίλειον.*

Βασιλειάω-ῶ. M. άσω. desiderare d'essere rè. թագաւորութեան բաղձալ · [illegible] :

Βασιλείδιον (τὸ) *ὑποκορ. τ. Βασιλεύς.*

Βασίλειος (ὁ, ἡ) reale, regio. թագաւորական, արքունի · [illegible] · (*ὀυσ.*) (*κυρ. εἰς τὸ πλθ.*) (τὰ) palazzo reale. արքունիք · [illegible] :

Βασιλεὺς-έως (ὁ) rè. 2. padrone. թագաւոր, արքայ · 2 · տէր · [illegible] · 2 · [illegible] :

Βασιλευτὸς-ὴ-όν. soggetto al rè. թագաւորի հպատակ · [illegible] :

Βασιλεύω. M. εύσω. essere rè. 2. regnare. թագաւոր ըլլալ · 2 · թագաւորել · [illegible] · 2 · [illegible] :

Βασιλίζω. M. ίσω. esser del partito reale. թագաւորին կողմէն ըլլալ · [illegible] :

Βασιλικὸς-ὴ-όν. reale, regio. թագաւորական, արքունի · [illegible] :

Βασιλικῶς. ἐπίῤ. da rè, regiamente. թագաւորի պէս · [illegible] :

Βασιλίσκος (ὁ) *ὑποκορ. τ. Βασιλεὺς.* 2. basilisco (serpente). արքայիկ օձ, քարբ · [illegible] ([illegible]) :

Βασίλισσα-ας (ἡ) regina. թագուհի · [illegible] :

Βάσιμος-ου (ὁ, ἡ) (*τόπος*) ove si può stare, fondamentale. կայնուելու, պինդ · [illegible] :

Βάσις-έως (ἡ) base, fondamento. հիմ · [illegible] · 2. = *Βάδισις.*

Βασκαίνω. M. ανῶ. affascinare. կախարդել · [illegible] :

Βασκανία-ας (ἡ) affascinamento. 2. odio, invidia. կախարդելը · 2 · ատելութիւն, նախանք · [illegible] · 2 · [illegible] :

Βάσκανος (ὁ, ἡ) invidioso, nemico. 2. affascinatore. ատելի, հակառակորդ · 2 · կախարդող · [illegible] · 2 · [illegible] :

Βάσσαρα-ας (ἡ) volpe. 2. pelle di volpe. 3. meretrice. աղուէս · 2 · աղուէսի մորթ · 3 · պոռնիկ · [illegible] · 2 · [illegible] · 3 · [illegible] :

Βάσταγμα (τὸ) peso, carico di facchino. բեռ · [illegible] :

Βαστάζω. M. άσω. portare, tenere, sostenere. կրել · [illegible] · 2 · = *Ἀφαιρῶ.*

Βασταχτὴς - οῦ (ὁ) facchino, sostenitore. բեռնակիր, կրող. համալ, [illegible]

Βασταχτικὸς - ή - όν. sostenibile. կրուելու. [illegible]

Βασταχτὸς - ή - όν. che è stato portato o che si può portare, sostenere. կրուած. կամ կրուելու, տանելու. [illegible]

Βατὴρ (ὁ) che cammina. 2. il soglio della porta. քալող. 2. դրան շեմ, սեմք. [illegible] 2. [illegible] 3. = *Βακτηρία*.

Βάτης - ου (ὁ) che si congiunge colla femmina. էգի՝ մատակի հետ զուգուող. [illegible]

Βάτος - ου (ἡ) rovo. մորենի. [illegible]

Βατραχίζω. Μ. ίσω. nuotare come le ranocchie. գորտի պէս լողալ. [illegible]

Βατράχιον (τὸ) ὑποκρ. τ. *Βάτραχος*.

Βατραχομυομαχία - ας (ἡ) Batracomiomachia (combattimento delle rane coi sorci) գորտերուն՝ մուկերուն հետ ըրած կռիւը. [illegible]

Βάτραχος (ὁ) rana. 2. tumore sotto la lingua. 3. rana pescatrice (specie di pesce) գորտ. 3. լեզուի տակ եղող ուռեցք. 3. գորտի նման ձուկ մը. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Βατταρίζω. Μ. ίσω. balbettare. 2. ciarlare. թոթովել. 2. շատ զրուցել. [illegible] 2. [illegible]

Βαττολογία - ας (ἡ) balbuzie. 2. ciarla. թոթովութիւն. 2. շատզրուցութիւն. [illegible] 2. [illegible]

Βαυκάλιον (τὸ) boccale. ներքին բերնով սափոր նման աման մը. [illegible]

Βαφεῖον (τὸ) tintoria. ներկարարի գործատուն. [illegible]

Βαφεὺς - έως (ὁ) tintore. ներկարար. [illegible]

Βαφὴ - ῆς (ἡ) immersione. 2. tintura. խմնելը, ընկղմելը. 2. ներկ. [illegible] 2. [illegible] 3. = *Βάψις*.

Βάψιμος (ὁ, ἡ) adattato alla tintura. ներկուելու յարմար. [illegible]

Βάψις - εως (ἡ) coloramento, tintura. ներկելը. [illegible]

Βδάλλω. Μ. αλῶ. succhiare. ծծել. [illegible]

Βδέλλα - ης (ἡ) mignatta, sanguisuga. տզրուկ. [illegible]

Βδέλυγμα - ατος (τὸ) oggetto di abbominazione. գարշելու՝ զզուելու նիւթ. զզուանք. [illegible]

Βδελυκτὸς - ή - όν. abbominevole, detestabile. գարշելի, զզուելի. [illegible]

Βδελυρὸς - ά - όν. καὶ ἐπίῤ. ρῶς. = *Βδελυκτός*.

Βδελύσσομαι. Μ. ύξομαι (βδέω) abborrire, detestare. գարշիլ, զզուիլ. [illegible]

Βδέω. Μ. έσω. scoreggiare. տռտել, փուքս արձակել. [illegible]

Βδόλος (ὁ) la puzza della scoreggia. փուքս արձկելու ատեն ելած գարշ հոտ. [illegible]

Βεβαιόπιστος (ὁ, ἡ) che ha certa fede. 2. fermo alla sua parola. Ճշմարտահաւատ. 2. խօսքին վրայ հաստատ. [illegible] 2. [illegible]

Βέβαιος (ὁ, ἡ) certo, fermo. ստոյգ, Ճշմարիտ, հաստատ. [illegible]

Βεβαιότης - ητος (ἡ) certezza, fermezza. Ճշմարտութիւն, ըղորդութիւն, հաստատութիւն. [illegible]

Βεβαιότροπος (ὁ, ἡ) chi è d'un fermo carattere. հաստատ՝ յարատեւ բարք ունեցող. [illegible]

Βεβαιόω - ῶ. Μ. ώσω. confermare, accertare. հաստատել. [illegible]

Βεβαίως. ἐπίῤ. davvero, certamente. իրաւցընէ, ըղորդ որ. [illegible]

Βεβαίωσις - εως (ἡ) affermazione. 2. certezza. հաստատելը. 2. Ճշմարտութիւն. [illegible] 2. [illegible]

Βεβαιωτικὸς - ή - όν. affermativo. ստորասական, հաստատողական. [illegible] -ικῶς. ἐπίῤ.

Βέβηλος (ὁ, ἡ) (uomo) profano. պիղծ, անսուրբ (մարդ). [illegible]

Βεβηλόω - ῶ. Μ. ώσω. profanare. պղծել (սրբազան բաները). [illegible]

Βελοθήκη - ης (ἡ) = *Φαρέτρα*.

Βελόνη - ης (ἡ) la punta della freccia. 2. ago. նետին Ճօթը. 2. ասեղ. [illegible] 2. [illegible]

Βελονοπώλης - ου (ὁ) venditore di aghi. ասեղ ծախող. [illegible]

Βελοποιὸς (ὁ, ἡ) fabbricatore di freccie. նետ շինող. [illegible]

Βέλος - εος (τὸ) freccia, saetta. նետ. [illegible]

Βελόστασις - εως (ἡ) macchina di guerra per gettar dardi, freccie. նետ նետելու յարմար պատերազմական մեքենայ մը. [illegible]

Βελουλκὸς (ὁ) chirurgo. վիրաբոյժ. [illegible]

Βελτιόω - ῶ. Μ. ώσω. ammigliorare. լաւագոյն ընել. [illegible]

Βέλτιστος - η - ον. ottimo. ամենալաւ. [illegible]

Βελτίων - ονος (ὁ, ἡ) migliore. լաւագոյն. [illegible] -όνως. ἐπίῤ.

Βελτίωσις - εως (ἡ) ammiglioramento. լաւ եւս ընելը. [illegible]

Βέρεθρον (τὸ) Ἰων. ἀντὶ *Βάραθρον*.

Βῆμα - ατος (τὸ) passo. 2. catedra, tribunale. 3. misura di $2\frac{1}{2}$ piedi. քայլ. 2. բեմ, ատեան. 3. երկուք ու կէս ոտից չափ. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Βηματίζω. Μ. ίσω. misurare coi passi. քայլով չափել. [illegible]

Βηματιστὴς - οῦ (ὁ) chi misura coi passi. քայլով չափող. [illegible]

Βὴξ - ηχός (ἡ, Ἀττ. ὁ) tosse. հազ. [illegible]

Βήσσω (ττω). Μ. ήξω. tossire. հազալ. [illegible]

Βηχώδης - εος (ὁ, ἡ) chi tossisce. հազացող. [illegible]

Βία - ας (ἡ) forza. 2. violenza. ույժ. 2. բռնութիւն, բռնադատութիւն. գուվվէթ. 2. զօրլը, ճէպր։

Βιάζομαι. Μ. ἀσομαι. sforzare, violentare. բռնի վարել, բռնադատել. զօր՝ ճէպր էթմէք։

Βιάζω. Μ. άσω. ἀντὶ Βιάζομαι.

Βιαιοθάνατος (ὁ, ἡ) morto d'una morte violenta. բռնական մահճ մեռած. էճէլի իլէ էօլմիւշ։

Βιαιομαχέω - ῶ. Μ. ἡσω. combattere valorosamente. քաջութեամբ կռուիլ. պահատըրլըգ իլէ ճէնկլէշմէք։

Βίαιος - α ἡ ος - ον. violento, impetuoso. բռնի, ուժգին. զօրլու, հիտտէթլի. *αἰώς. ἐπίρ.*

Βιασμὸς (ὁ) violenza. բռնադատելը. զօր՝ ճէպր էթմէ։

Βιαστὴς - οῦ (ὁ) violentatore. բռնադատող. զօր՝ ճէպր էդէն։

Βιαστικὸς - ἡ - όν. violento. 2. frettoloso. բուռն, բռնադատ. 2. խուճապող. զօր՝ ճէպր էդիճի. 2. աճէլէճի։

Βιάω - ῶ. καὶ (μσ.) Βιάομαι - ῶμαι. Μ. ἡσομαι. ἀντὶ Βιάζομαι.

Βιβάζω. Μ. ἀσω. lasciare via gli animali per congiungersi frà di loro. անասուններըն միկմէկու հետ զուգուելու համար թող տալ. հայվանլարը չիֆթլէշմէլէրի իչին սալը վէրմէք։

Βιβλαρίδιον (τὸ) } *ὑποκορ. τ. Βιβλίον.* libretto. գրքոյկ. քիթապճըգ։
Βιβλάριον (τὸ) }

Βιβλιαγράφος (ὁ, ἡ) *Ἀττ. ἀντὶ Βιβλιογράφος.*

Βιβλιδάριον (τὸ) } *ὑποκορ. τ. Βιβλίον.*
Βιβλίδιον (τὸ) }

Βιβλιογραφία - ας (ἡ) bibliografia. մատենագրութիւն. քիթապ եազմագլըգ, ճիլտի քիթապճըլըգ։

Βιβλιογράφος (ὁ, ἡ) bibliografo. մատենագիր. քիթապ եազըճը. եահուտ ճիլտի քիթապճը։

Βιβλιοθήκη - ης (ἡ) libraria, biblioteca. գրատուն. քիթապխանէ։

Βιβλίον (τὸ) *ὑποκορ. τ. Βίβλος.*

Βιβλιοπωλεῖον (τὸ) la bottega del libraro, libraria. գրքատուն, գրքավաճառ խանութ. քիթապճը տիւքեանը։

Βιβλιοπώλης - ου (ὁ) librajo. գրքավաճառ. քիթապճը, սահհաֆ։

Βιβλιοφόρος (ὁ, ἡ) portatore di libri. գիրք կրող. քիթապ թաշըյան։

Βιβλιοφυλάκιον (τὸ) = *Βιβλιοθήκη.*

Βίβλος (ἡ) libro di papiro. 2. carta. 3. libro. պապիրէ գիրք. 2. թուղթ. 3. գիրք. պապիրօսդան եափըլմըշ քիթապ. 2. քաղըթ. 3. քիթապ. 4. = *Ἐπιστολή.* 5. *Βύβλος.*

Βιβρώσκω. Μ. βρώσω. mangiare. ուտել. եէմէք։

Βίκος - ου (ὁ) orcio di vino. գինիի սափոր. շարապ թէսթիսի։

Βιοθάνατος (ὁ, ἡ) (*μτγν.*) *ἀντὶ Βιαιοθάνατος.*

Βιολογέω - ῶ. Μ. ἡσω. narrare la vita di alcuno. մէկին վարքը պատմել. պիրինին էօմրիւնիւ հիքեայէ էթմէք։

Βιολογικὸς - ἡ - όν. che appartiene ad un biologo, biografo. մէկին վարքը պատմողին. պիրինին էօմրիւնիւ հիքեայէ էդէնէ տայիր։

Βιολόγος (ὁ, ἡ) biologo, biografo. մէկին վարքը գրող պատմող. պիրինին էօմրիւնիւ եազան՝ հիքեայէ էդէն։

Βιομηχανία - ας (ἡ) industria (nel procacciarsi il vitto). վարպետութիւն (ապրուստը պաճարելու մէջ). ուսթալըգ, հիւնէր, մարիֆէթ (կէչինմէճէյինի թէտարիք էթմէքտէ)։

Βιομήχανος (ὁ, ἡ) industrioso (nel procacciarsi il vitto). վարպետ, կիրթ (ապրուստը պաճարելու մէջ). ուսթա, հիւնէրլի, էհլի մարիֆէթ (կէչինմէճէյինի թէտարիք էթմէքտէ)։

Βιοπλανὴς - έος (ὁ, ἡ) errante quà là cercando di vivere. իր մնդեանը համար աստին անդին պտըտող. կէչինմէճէյի իչին օրայա պուրայա տօլաշան՝ կէզէն։

Βιοπονητικὸς - ἡ - όν. } che colla fatica gua-
Βιοπόνος (ὁ, ἡ) } dagna le cose necessarie alla vita. աշխատելով իր ապրուստը պաճարող. չալըշարագ՝ զահմէթ իլէ կէչինմէճէյինի թէտարիք էդէն։

Βίος (ὁ) = *Ζωή.* vita. 2. possessione. 3. condotta. կեանք. 2. ստացուած. 3. վարք. էօմիւր. 2. մալ, մուլք. 3. հալ, եաշայըշ տարզը։

Βιότευμα (τὸ) la maniera di vivere. ապրելուն կերպը. եաշամանըն տարզը։

Βιοτεύω - Μ. εύσω. vivere. 2. procacciarsi il vitto. ապրիլ. 2. իր ապրուստը պաճարել. եաշամագ. 2. կէչինմէճէյինի թէտարիք էթմէք։

Βιοφθόρος (ὁ, ἡ) che rovina la vita, mortifero. կեանքը ապականող, մահ պատճառող. էօմիւրիւ մահվ էդէն, էօլիւմ կէթիրէն։

Βιόω. Μ. ώσω. vivere. ապրիլ. եաշամագ. = *Ζῶ.*

Βίωσις - εως (ἡ) la vitalità, l'azione di vivere, l'esercizio delle forze vitali. կենդանութիւն, ապրիլը. եաշամագլըգ, պու հայաթը գուլլանմագ։

Βιωτικὸς - ἡ - όν. che appartiene alla vita. 2. utile alla vita. կենաց վերաբերեալ. 2. կենաց օգտակար. էօմրէ տայիր. 2. էօմրէ ֆայտալը. 3. = *Βιομήχανος.*

Βιωτὸς - ἡ ἡ ὸς - όν. vitale. կենսական, կենդանական. եաշայաճագ լը։

Βιωφελὴς - έος (ὁ, ἡ) utile alla vita. կենաց օգտակար. էօմրէ ֆայտալը։

Βλαβερὸς - ά - όν. = *Βλαπτικός.*

Βλάβη - ης (ἡ) danno, pregiudizio. վնաս. զարար, զիյան։

Βλακεία - ας (ἡ) } mollezza, pigrizia. թուլութիւն, ծուլութիւն. կէվշէքլիք, թէմպէլլիք։
Βλάκευμα (τὸ) }

Βλακεύω. Μ. εύσω. vivere nella mollezza, pigrizia. փափկութեան՝ ծուլութեան մէջ ապրիլ. նազիքլիք, թէմպէլլիքտէ եաշամագ։

Βλὰξ - ἀκος (ὁ, ἡ) molle, lasso, pigro. թուլ, ծոյլ. կէվշէք, թէմպէլ. (*μτγν.*) delicato. փափկակեաց. նազիք մէզաճլը։

Βλαπτήριος (ὁ, ἡ) } nocivo. վնասակար. զարարլը։
Βλαπτικὸς - ἡ - όν. }

Βλάπτω. Μ. βλάψω. nuocere, danneggiare. 2. offendere. վնասել. 2. սրդողեցնել. զարար վէրմէք. 2. ինճիթմէք։

Βλαστάνω. M. στήσω. germogliare. ծլիլ · ֆիլիզլենմէք :

Βλαστεῖον (τὸ) } germe, rampollo. ծիլ, բողբոջ · ֆիլիզ · 2 · = *Βλάστησις.*
Βλάστη - ης (ἡ) }

Βλάστημα (τὸ) } (σπν.) = *Βλάστη.*
Βλάστημος (ὁ) }

Βλάστησις - εως (ἡ) germogliazione, vegetazione, produzione. ծլիլը, անկական գործողութիւն, աճիլը · ֆիլիզլենմէ, պիթմէ, պէօյիւմէ :

Βλαστητικὸς - ἡ - όν. } che ha la forza di germogliare. ծլելու ուժ ունեցող · ֆիլիզ վերիճիլէր :
Βλαστικὸς - ἡ - όν }

Βλαστοκοπέω - ῶ. M. ήσω. distruggere le gemma, i germogli. ծիլերը՝ պոկել ճիւղերը կտրել՝ կոտրտել · ֆիլիզլերի՝ պիթմիշ տալ կէօզլերինի քէսմէք՝ գըրմագ՝ տէօքմէք :

Βλαστολογέω - ῶ. M. ήσω. spampanare. որթատերեւները թափել · ասմա եափրագլարըն տէօքմէք :

Βλαστολογία - ας (ἡ) spampanazione. 2. potazione. որթատերեւները թափելը · 2 · յատանելը, յօտելը · ասմա եափրագլարըն տէօքմէսի · 2 · պուդամագլըգ :

Βλάστον (τὸ) = Βλάστη.

Βλαστὸς (ὁ) germe, germoglio. ծիլ · ֆիլիզ :

Βλασφημέω - ῶ. M. ήσω. bestemmiare. հայհոյել · քիւֆր ու լանէթ օգումագ :

Βλασφημία - ας (ἡ) bestemmia, blasfemia. հայհոյութիւն · քիւֆր :

Βλάσφημος (ὁ, ἡ) (βλάπτω. ἤ βλάξ, φήμη) bestemmiatore. հայհոյիչ · քիւֆիւրպազ :

Βλάψις - εως (ἡ) = Βλάβη.

Βλαψίφρων (ὁ, ἡ) mentecatto. մտաթափ · ագըլսըզ շաշգըն կիշի :

Βλέμμα (τὸ) (βλέπω) aspetto, sguardo. տեսիլ երեսաց, երեւոյթ, դէմք · չեհրէ, պագըշ, պագըշ · 2. = *Ὀφθαλμός.*

Βλένα (ννα) - ης (ἡ) } moccio. խլինք · սիւմիւք :
Βλένος (ννος) - εος - ους (τὸ) }

Βλέπησις - εως (ἡ) Ἀττ. ἀντὶ Βλέψις.

Βλέπος - εος - ους (τὸ) ἀντὶ Βλέμμα.

Βλεπτικὸς - ἡ - όν. proprio a vedere. 2. che vede bene, abile a vedere. տեսնելու յարմար · 2 · աղէկ տեսնող · կէօրմէյէ մախսուս · 2 · էյի կէօրէն :

Βλεπτὸς - ἡ - όν. che si può vedere. տեսնուիլ կրցող · կէօրիւլիւր, կէօրիւնէպիլիր :

Βλέπω. M. βλέψω. (βάλλω, ὤψ) vedere, mirare, guardare. 2. aver la vista, non esser cieco. 3. spettare, appartenere. 4. attendere. guardarsi. տեսնալ, նայիլ · 2 · տեսութիւն ունենալ, կոյր չըլլալ · 3. հայիլ, վերաբերիլ · 4. զգոյշ կենալ, զգուշանալ · կէօրմէք, պագմագ · 2 · գէօզլերի պագըճը օլմագ, քէօր օլմամագ · 3 · մունասիպ օլմագ · 4 · սագընմագ :

Βλεφαρίζω. M. ίσω. chiudere spesso le palpebre. աչաց թարթիչները յաճախ գոցել · կէօզ գափագլարընը սըգ սըգ գափամագ :

Βλέφαρον (τὸ) (βλέπω.) palpebra. աչաց թարթիչ · կէօզ գափագը · (συνεκδχ.) 2. = *Ὀφθαλμός.*

Βλέψις - εως (ἡ) la vista, la forza di vedere. տեսութիւն, տեսանալը · գէօզլերի պագըշը, կէօրմէքլիք :

Βλητὸς - ἡ - όν. ferito, colpito. 2. attaccato di apoplessia, apopletico. զարնուած, խոցուած · 2 · անդամալոյծ · վուրուլմուշ, եարալանմըշ · 2 · թուտուլմըշ, թութմա էնմիշ :

Βληχάομαι - ῶμαι. M. ήσομαι. (βληχή) belare. մայել · մէլէմէք :

Βληχή - ῆς (ἡ) καὶ
Βληχηθμὸς (ὁ) καὶ
Βλήχημα (τὸ) belamento. մայիւն · մէլէմէ :

Βλιμάζω. M. άσω (ἐν γέν) = Θλίβω.

Βλοσυρὸς - ὰ ἢ ὸς - όν. = Σοβαρός. 2. cattivo, inutile. գէշ, անպիտան · ֆենա, պէր շէյէ եարամազ · (ἐπὶ καλοῦ). 3. venerabile. յարգելի, պատուելի · սայէթլի, մուրէուէթլի :

Βλύζω. M. ύσω. scaturire. բղխել · ֆըշգըրմագ : (μτβτ.) effondere, far scaturire. բղխել տալ, դուրս վազցընել · ֆըշգըրթմագ, տըշարը աքըթմագ :

Βλύσις - εως (ἡ) } scaturimento. բղխում · ֆըշգըրմա, աքմա :
Βλυσμὸς (ὁ) }

Βοάγριον (τὸ) (βοῦς. ἤ βοή) scudo fatto colla pelle di bue selvaggio. վայրի եզան մորթէն շինուած վահան · եապան էօքիւզիւնիւն տէրիսինտէն եափըլըը գալգան :

Βόαγρος (ὁ) bue selvaggio, bissonte. վայրի եզ · եապան էօքիւզիւ :

Βόαξ - ακος (ὁ) specie di pesce. տեսակ մը ձուկ է · պիր նէվ պալըգ տըր :

Βοάτης - ου (ὁ) } che grida. պոռացող · հայգըրան, պաղըրան :
Βοᾶτις - ιδος (ἡ) }

Βοάω - ῶ. M. ήσω. gridare. 2. implorare, invocare, dimandar ajuto. պոռալ, գոչել · 2. օգնութեան կանչել · պաղըրմագ, հայգըրմագ · 2· եարտըմա չաղըրմագ :

Βοεικὸς - ἡ - όν. } bovino. եզի պատկանած · էօքիւզէ տայիր :
Βόειος - α - ον }

Βοὴ - ῆς (ἡ) grido, clamore. գոչիւն, պոռոց · հայգըրըշ, պաղըրմա :

Βοήθαρχος (ὁ) che comanda le truppe ausiliarie. օգնական զօրաց գունդերուն վրակեցուն · իմտատէ կէլէն ասքէրլերին էնտարըն նազըրը էմր էտիճիսի :

Βοήθεια - ας (ἡ) ajuto, soccorso. 2. truppe ausiliarie. օգնութիւն · 2 · օգնական զօրք · եարտըմ · 2 · եարտըմա կէլէն ասքէր, էնտատ, ավըն :

Βοηθέω - ῶ. M. ήσω, ajutare, soccorrere. օգնել · եարտըմ էթմէք :

Βοήθημα - ατος (τὸ) = Βοήθεια.

Βοηθηματικὸς - ἡ - όν. soccorrevole, օգնիչ · եարտըմ իտիճի :

Βοηθητικὸς - ἡ - όν. ausiliario, che può soccorrere. օգնական, օգնել կրցող · եարտըմա կէլէն, եարտըմ էտէպիլիր :

Βοηθόος, ἀντὶ

Βοηθὸς (ὁ, ἡ) sovvenitore, ajutante. օգնիչ · եարտըմճը :

Βοηλατέω - ῶ. M. ήσω. scacciare i buoi. 2. condurre i buoi. եզերը վռնտել՝ առնել տանիլ · 2. եզերը վարել՝ արծել · էօ-

քէօշելերի պէօրթէօ՝ գօվալամաք · 2. եօքիւզ-լերի պէօրթէօ՝ սիւրիւմեք ։
Βοηλάτης (ὁ) condottiere di buoi, boaro. եզնարած · սիւրիւճիւ ։
Βόημα-ατος (τὸ) = *Βοή*.
Βοήτης-εος (ὁ) *Ἰων. ἀντὶ Βοάτης.*
Βοθρίζω. *M.* *ίσω.* gettare nella fossa. փոսը նետել · չուգուրա աթմաք ։
Βόθρος-ου (ὁ) fossa. 2. pozzo. փոս · 2. հոր · չուգուր · 2. գույու ։
Βοϊδάριον (τὸ) *καὶ*
Βοΐδιον (τὸ) *ὑποκορ. τ. Βοῦς.*
Βόλβιτον (τὸ) } sterco di bue, bovina
Βόλβιτος (ὁ) } եզան քակոր · թեզէք ։
Βολβὸς (ὁ) bulbo. 2. ogni radice simile al bulbo. կաղամբոյս · 2. կաղամբուսինման արմատ · չիչէք սօղանը · 2. չիչէք սօղանը-նա պենզէր հէր պիր քէօք ։
Βολεὼν-ῶνος (ὁ) (*βάλλω*) letamajo. աղբանոց · ֆըշգըլըգ ։
Βολὴ-ῆς (ἡ) l'azione di gettare. 2. colpo, ferita. նետելը · 2. զարնուած, հարուած, խոցուած · աթմա, ֆըրլաթմա · 2. վուրուշ, եարալայըշ · 3 · = *Βέλος*.
Βολίζω. *M.* *ίσω.* gettar lo scandaglio, scandagliare. չուանով գունտը ծովը նետել, նետելով ջուրին խորութիւնը չափել · եօգլամալըգ աթմագ, եօգլամալըգ իլէ տանըզըն տէրինլիյինի էօլչմէք ։
Βολὶς-ίδος (ἡ) scandaglio. երկան չուանի մը ճօթը կապուած գունտ մը նէ, որնաւավարները անով ծովին խորութիւնը կըչափեն · եօգլամալըգ · (տէրեանըն տէրինլիյինի էօլչմէյէ պիր ալէթ) · 2. = *Βολὴ ἢ Βέλος*.
Βόλος (ὁ) (*βάλλω*) = *Βολή*. (*κυρ. τοῦ δικτύου*). 2. (*συνεκδχ*). reta. 3. lo spuntare dei (denti parlandosi degli animali) (*Λατ.* dentatio). 2. ուռկան, ցանց · 3 · ակռաներուն ելլելը՝ անիլը (անասուններուն) · թոր, աղ · 3 · տիշլերին պիթմէսի (հայվանաթլարըն) ։
Βομβέω-ῶ. *M.* *ήσω.* ronzire, rombare (come le api). բզզալ (մեղուաց պէս) · վըզըլտամագ (արըլար կիպի) ։
Βόμβησις-εως (ἡ) il rombamento, ronzamento. բզզալը · վըզըլտըլը ։
Βόμβος-ου (ὁ) ronzio (delle api). բզզիւն (մեղուաց) · վըզըլտը (արըլարըն) ։
Βομβύλιος (*βομβέω*) specie di vespa rombante. բզզող կերպ մը պիծակ · վըզըլտայան պիր նօյ եապան արըսը ։ (*μτφρ.*) uomo inutile. անպիտան մարդ · պիր չէյէ եարամազ ադամ ։
Βόμβυξ-υκος (ὁ) bombice (verme, che fa la seta). շերամ · իփէք պէօճէյի ։
Βοοβοσκὸς (ὁ) boaro. եզնարած · սիւրիւճիւ ։
Βοόκραιρος (ὁ, ἡ) che ha corna di bue. եզան կոտոշ ունեցող · սիւզիւր պոյնուզլու ։
Βορὰ-ᾶς (ἡ) pascolo, nutrimento. ճարակ, սնունդ · օթլագ, եէյէճէք, գըտա ։
Βόρβορος-ου (ὁ) fango, limo, loto. տիղմ, գայլ · չամուր, պալչըգ ։
Βορβορόω-ῶ, *M.* *ώσω.* coprire di fango. տղմով գոցել · չամուր իլէ գափամագ ։
Βορβορύζω. (*Π.* *M.*) bruire. կարկաչել (աղեաց) · եօթմէք (պաղըրսագլարըն) ։
Βορέας-ου (ὁ) borea, aquilone. հիւսիս, վոռեաս · փօյրազ ։
Βόρειος-α-ον. boreale, settentrionale. հիւսիսային · շիմալի ։
Βοῤῥᾶς-ᾶ (ὁ) *Ἀττ. ἀντὶ Βορέας.*
Βοσκή-ῆς (ἡ) pastura. արօտ, ճարակ · մէրէ, օթլագ, եայըմ ։
Βόσκημα (τὸ) bestiame. անասունք · տավար · 2. = *Βοσκή*.
Βόσκησις-εως (ἡ) l'azione di pascere. արածելը · օթլաթմա ։
Βοσκὸς (ὁ) pastore. արծող, հովիւ · չօպան, րաճ ։
Βόσκω. *M.* *βοσκήσω.* pascolare, menare al pascolo, pascere. արծել · օթլաթմագ, եայըմա պիւրիւթմէք ։
Βόσπορος-ου (ὁ) bosforo. վոսփորոն, ծովու նեղուց · պօղազ իչի ։
Βόστρυξ-υχος (ὁ) = *Βόστρυχος*.
Βόστρυχος (ὁ) capello crespo, cincinno. գանգուր մազ · քըվըրճըք սաչ ։
Βοτάνη-ης (ἡ) erba medicinale, gramigna. բժշկական խոտ, սեզ · հէքիմլիկէ տայիր օթլար, էյրիք ։
Βοτανηφάγος (ὁ, ἡ) che mangia le erbe. խոտ ուտող · օթլար եէյէն ։
Βοτανίζω. *M.* *ίσω.* svellere le erbe nocevoli, sarchiare. վնասակար խոտերը փրցնել, քաղհան ընել · զարարլը օթլարը գօփարմագ՝ այըքլամագ ։
Βοτανικὴ-ῆς (ἡ) (*τέχνη*) botanica. խոտաբանութիւն, բժշկական խոտերուն վրայ եղած գիտութիւն · իլմի նէպաթաթ ։
Βοτανικὸς-ὴ-όν. botanico. խոտաբանական, բժշկական խոտերուն վրայ եղած գիտութեանը պատկանած · իլմի նէպաթաթա մահսուս ։
Βοτάνιον (τὸ) *ὑποκορ.* *τ.* *Βοτάνη*.
Βοτανισμὸς (ὁ) sarchiamento. վնասակար խոտերը փրցնելը · զարարլը օթլարը գօփարմա՝ այըքլամա ։
Βοτὴρ (ὁ) pastore. հովիւ · չօպան ։
Βοτὸς-ὴ-όν. pascolato, nutrito. արծեալ, սնեալ · օթլանմըշ, պէսլենմիշ ։
Βότρυς-υος (ὁ) grappolo di uva. ողկոյզ · եիւզիւմ սալգըմը ։ (*συνεκδχ.*) uva. խաղող · եիւզիւմ ։
Βούβαλος (ὁ) bufalo. գոմէշ · ճամուշ, մանդա ։
Βουβόσιον (τὸ) = *Βουκόλιον*.
Βουβὼν-ῶνος (ὁ) anguinaglia. 2. tumore intorno all'anguinaglia, anguinaja. աճուկ · 2. աճուկին քովերը եղած ուռեցք · գասըգ · 2. գասըգտա օլան շիշլիք ։
Βούγλωσσος (ὁ) buglossa, lingua bovina (erba). 2. sogliuola, soglia. եզնալեզու (խոտ է) · 2. տափարակ ձուկ մը · չիրոզ պալըղը · 2. տիլ պալըղը ։
Βουθυσία-ας (ἡ) sacrifizio di buoi. եզան զոհ · էօքիւզ գուրպանը ։
Βουθυτέω-ῶ. *M.* *ήσω.* immolare buoi, sacrificare buoi. եզ զոհել, եզան զոհ մատուցանել · էօքիւզ գուրպանը քէսմէք՝ սունմագ ։
Βουθύτης-ου (ὁ) che sacrifica buoi. եզան զոհ մատուցանող · էօքիւզ գուրպանը սունան ։
Βουκαῖος (ὁ) = *Βουκόλος ἢ Γεωργός*.
Βούκεντρον (τὸ) stimolo di bove. եզի խթան · էօքիւզ մըհմըզը ։

Βουκέρας-ατος (τὸ) fieno greco. չաման. չէմէն:

Βούκερως (ὁ, ἡ) che ha corna di bue. եզան կոտոշ ունեցող. էօքիւզ պօյնուզլու. 2. (οὐσ.) = τῷ προηγ.

Βουκέφαλος (ὁ) bucefalo. Աղեքսանդրի մեծին ձին. պիւյիւք Ալէքսանտրօսուն ատը:

Βουκολέω-ῶ. M. ήσω. pascolare i buoi. եզերը արծել. էօքիւզլերի կիւտմէք՝ օթլաթմաք:

Βουκολία-ας (ἡ) l'azione di pascolare i buoi. 2. bovile. եզերը արծելը. 2. եզանց գոմ. սըղըրթմաճլըք, էօքիւզլերի օթլաթմաքլըք. 2. էօքիւզ ահըրը:

Βουκολικὸς-ὴ-όν. pastorale, bucolico. Հովուական, տուարածական. չօպանա տայիր:

Βουκόλιον (τὸ) mandra di buoi, bovile. 2. luogo, ove si pascolano i buoi. եզանց գոմ. 2. եզերը արծելու տեղ. էօքիւզ ահըրը. 2. էօքիւզլերի օթլաթմաճագ մահալ:

Βουκόλος (ὁ) boaro. եզնարած. սըղըրթմաճ:

Βουλαῖος-α-ον. (*Θεός*) che dirige i consigli, presidente del senato. խորհուրդները ուղղող, խորհրդարանի վրակեցու. մուշաւերէլերը տօղրուլթան՝ սըրայա գօյան, տիվան՝ մեշվերեթ շուրա նազըրը:

Βούλαρχος (ὁ) presidente di una assemblea. ժողովի մը վրակեցու՝ գլուխ. տիվան՝ մէճլիս նազըրը:

Βουλεῖον (τὸ) sala del senato, luogo, ove si delibera, curia. դատաստանարան, ատեան, խորհրդարան. տիվան, շուրա օտասը, տիվանխանէ:

Βούλευμα-ατος (τὸ) consiglio, risoluzione. խորհուրդ, վճիռ. մուշաւերէ, մեշվերէթ, ֆէթվա. = *Βουλή*.

Βουλευτήριον (τὸ) senato, curia. սինկղիտոս, դատաստանարան, խորհրդարան. տիվան, շուրա օտասը, տիվանխանէ:

Βουλευτὴς-οῦ (ὁ) senatore, consigliere. խորհրդական. էհլի տիվան, մուշաւերէճի, շուրայա տախիլ օլան:

Βουλευτικὸς-ὴ-όν. senatorio. սինկղիտոսական. տիվանա տայիր:

Βουλεύω. M. εύσω. deliberare, consultare. վճռել, խորհուրդ հարցընել. ֆէթվա վէրմէք, հիւքիւմ էթմէք, մուշաւերէ էթմէք:

Βουλὴ-ῆς (ἡ) = *Βούλησις*. consiglio, volontà. 2. decreto. 3. senato. խորհուրդ, կամք. 2. վճիռ. 3. ատեան. մուշաւերէ, մեշվերէթ, իրատէթ. 2. հիւքիւմ, ֆէթվա. 3. տիվան:

Βούλημα-ατος (τὸ) volontà, proposito. կամք, խորհուրդ, առաջադրութիւն. իրատէթ, նիյէթ:

Βούλησις-εως (ἡ) volere, volontà, proposito. կամիլը, ուզելը, կամք, առաջադրութիւն. իստէք, իրատէթ, նիյէթ:

Βουλητικὸς-ὴ-όν. che appartiene alla volontà. կամքի պատկանած. իրատէթէ տայիր (οὐσ.) *Βουλητικὸν* (τὸ) = *Βούλησις*.

Βουλιμία (ἡ) καὶ

Βουλιμίασις-εως (ἡ) καὶ

Βούλιμος (ὁ) bulimo. շնքաղց. նէհէմ, նէհամէթ:

Βούλομαι. M. λήσομαι. volere, desiderare, preferire. ուզել, կամիլ, բաղձալ, նախադասել. իստէմէք, արզուլէմէք, թէրճիհ էթմէք:

Βουλυτὸς (ὁ) il tempo, in cui i buoi vengono sciolti dal giogo o dal aratro (cioè la sera). եզերուն լուծէն կամ արօրէն քակուելու ատենը (այսինքն իրիկուն). էօքիւզլերին պօյունտուրուգտան եախօտ սապանտան սալըվէրիլտիքլերի վագըթ (եանիյա աքշամ):

Βούνεβρος (ὁ) cervo grande. մեծ եղջերու. պիւյիւք կէյիք:

Βουνοβατέω-ῶ. M. ήσω. camminare per le montagne, per le colline. լեռներէ՝ բլուրներէ քալել. տաղլարտան՝ պայըրլարտան եիւրիւմէք:

Βουνὸς (ὁ) monte, colle. 2. mucchio, cumulo, acervo. լեռ, բլուր. 2. դէզ, կոյտ. տաղ, պայըր. 2. եըղըն:

Βουνώδης-εος (ὁ) montuoso. լեռնոտ. տաղլըգ, պայըրլըգ:

Βούπαις-αιδος (ὁ) gran garzone. մեծ՝ հասած մանչ. պիւյիւք՝ եէթիշմիշ օղլան, տէլի գանլը, եիկիթ:

Βουπελάτης-ου (ὁ) = *Βουκόλος*.

Βούπληκτρον (τὸ) = *Βούκεντρον*.

Βουπλὴξ-ῆγος (ἡ) (οὐσ.) = *Βούκεντρον*.

Βοῦς (ὁ καὶ ἡ) bove e vacca. եզ ու կով. էօքիւզ վէ ինէք. (*συνεκδχ.*) pelle di bove, scudo fatto colla pelle di bue. եզան մորթ, եզան մորթէ շինուած վահան. էօքիւզ տէրիսի, էօքիւզ տէրիսինտէն եափըլմըշ գալգան:

Βουστροφηδὸν. ἐπίῤ. scrivendo alla maniera dell' arazione dei buoi, cioè dalla sinistra alla destra, e dalla destra alla sinistra. Հերկող եզերուն ձեւովը, այսինքն ձախէն աջը ու աջէն ձախ կողմը գրելով. էօքիւզլերին չիֆթ սիւրտիւքլերի՝ եանի սօլտան սաղա վէ սաղտան սօլ թարաֆա եազարագ:

Βούτυρον (τὸ) butirro. արդար եղ, իւղ. սատէեաղը:

Βουφάγος (ὁ, ἡ) che divora i buoi. եզ ուտող. էօքիւզ եէյէն:

Βουφόνος (ὁ, ἡ) che scanna i bovi. եզ կտրող. էօքիւզ պօղազլայան:

Βοώπης (ὁ) καὶ

Βοῶπις-ιδος (ἡ) chi ha gli occhi di bove. եզան աչք ունեցող. էօքիւզ կէօզլիւ:

Βραβεία-ας (ἡ) la dignità di quello che distribuisce i premj di vittoria. յաղթանակները բաշխողին պատիւը. նուսրէթ՝ ձաֆէր պախշիշլէրինի տաղըթանըն րիւթպէսի:

Βραβεῖον (τὸ) premio di vittoria. բրաբիոն, յաղթանակ. ձաֆէր՝ նուսրէթ՝ ֆէթիհ պախշիշի:

Βραβεὺς-έως (ὁ) } chi distribuisce i premj
Βραβευτὴς-οῦ (ὁ) } di vittoria. յաղթանակները՝ բրաբիոնները բաշխող. ձաֆէր պախշիշլէրինի տաղըթան:

Βραβεύω. M. εύσω. distribuire i premj di vittoria. բրաբիոնները բաշխել՝ բաժնել. նուսրէթ՝ ձաֆէր պախշիշլէրինի տաղըթմագ:

Βραγχαλέος (ὁ, ἡ) rauco, fioco. կերկերաձայն. ախազը թութուգ, սէսի պօղուգ:

Βραγχιάω-ῶ. M. άσω. esser fioco. կերկերաձայն՝ ձայնը խղդած ըլլալ. ախազը թութուգ՝ սէսի պօղուգ օլմագ:

Βράγχιον (τὸ) (*κυρ. εἰς τὸ πλϑ.*) branchie. ձուկերուն գլխերնուն մօտ գտնուող թեւերը. [illegible]

Βράγχος - εος - ους (τὸ) fiocaggine. կերկերաձայն ըլլալը. [illegible]

Βραδέως. *ἐπίῤ.* tardamente. ուշ. [illegible]

Βραδύγαμος (ὁ, ἡ) = *Ὀψίγαμος.*

Βραδύγλωσσος (ὁ, ἡ) lento a parlare. լեզուն դժուարաւ դարձող. [illegible]

Βραδύκαρπος (ὁ, ἡ) che tarda di produrre i frutti. պտղաբերելու ուշացող. [illegible]

Βραδύνοια - ας (ἡ) lentezza di ingegno. արագամիտ չըլլալը. [illegible]

Βραδύνους (ὁ, ἡ) lento di ingegno. երագամիտ՝ սրամիտ չեղող. [illegible]

Βραδύνω. *Μ. υνῶ.* tardare. ուշացընել. [illegible]

Βραδυπόρος (ὁ, ἡ) che cammina lentamente. կամաց քալող. [illegible]

Βραδύπους - οδος (ὁ, ἡ) che ha lenti i piedi, che cammina lento. կամաց կամաց քալող. [illegible]

Βραδὺς-εῖα-υ. lento, tardo. կամաց, դանդաղ. [illegible] (*συνεκδχ.*) = *Βραδύνοος.*

Βραδύτης - ητος (ἡ) lentezza, tardezza. կամացութիւն, դանդաղութիւն. [illegible]

Βραδυφαγέω - ῶ. *Μ. ήσω.* mangiare lentamente. կամաց ուտել. [illegible]

Βράζω. *Μ. άσω.* bollire. եռալ. [illegible]

Βράκη (ἡ) (*κυρ. εἰς τὸ πλϑ.*) brache. վարտիք. [illegible]

Βράσις - εως (ἡ) = *Βρασμός.*

Βράσμα (τὸ) ciò che bollisce. եռացող բան. [illegible] 2. = τῷ

Βρασμὸς (ὁ) bollimento. եռալը. [illegible]

Βράσσω. *Μ. άσω.* bollire. եռալ. [illegible]

Βραστικὸς - ὴ - όν. proprio a bollire. 2. che spetta a far bollire. եռալու յարմար. 2. եռացընելու յատուկ. [illegible] 2. [illegible]

Βραχέως. *ἐπίῤ.* *τοῦ Βραχύς.*

Βραχιόνιον (τὸ) / *Βραχιονιστὴρ* (ὁ) braccialetto. ապարանջան. [illegible]

Βραχίων - ονος (ὁ) braccio. բազուկ. [illegible]

Βράχος (τὸ) (*κυρ. εἰς τὸ πλϑ.*) sirte. աւազուտք ծովու. [illegible]

Βραχύβιος (ὁ, ἡ) di cui la vita è breve. կարճ կեանք ունեցող. [illegible]

Βραχυγνώμων - ονος (ὁ, ἡ) che ha una cognizione limitata. կարճ գիտութիւն ունեցող. [illegible]

Βραχύδρομος (ὁ, ἡ) che non può correre lungo tempo. շատ ատեն վազել չկրցող. [illegible]

Βραχυκομέω (άω) - ῶ. *Μ. ήσω.* portare capelli curti. կարճ մազ ունենալ. [illegible]

Βραχυλογέω - ῶ. *Μ. ήσω.* parlare brevemente. համառօտ խօսիլ. [illegible]

Βραχυλογία - ας (ἡ) parlata breve, laconismo. համառօտ զրուցաբանութիւն, լակոնական ոճ. [illegible]

Βραχυλόγος (ὁ, ἡ) che parla brevemente. կարճ խօսող. [illegible] *όγως.* *ἐπίῤ.*

Βραχυμερὴς - έος (ὁ, ἡ) composto di piccole parti. պզտիկ մասերէ բաղադրուած. [illegible]

Βραχύνω. *Μ. υνῶ.* abbreviare. կարճել, համառօտել. [illegible]

Βραχύπνοος - ους (ὁ, ἡ) chi ha curta la respirazione. կարճ տուրեւառ շնչոյ ունեցող. [illegible]

Βραχυπότης - ου (ὁ) che beve poco per poco. քիչ քիչ խմող. [illegible]

Βραχύῤῥιζος (ὁ, ἡ) che ha le radici curte. կարճ արմատ ունեցող. [illegible]

Βραχὺς - εῖα - ύ. breve, curto. 2. poco, passeggiero. կարճ. 2. քիչ, անցաւոր, քիչ ատենուան. [illegible] 2. [illegible]

Βραχύτης - ητος (ἡ) brevità. կարճութիւն. [illegible]

Βραχύτονος (ὁ, ἡ) che è poco teso. քիչ լարուած. [illegible]

Βραχύφυλλος (ὁ, ἡ) che ha le foglia corte. կարճ տերեւ ունեցող. [illegible]

Βραχυχρόνιος (ὁ, ἡ) che dura poco tempo. կարճ ատեն քշող, վաղանցուկ. [illegible]

Βρέγμα (τὸ) sincipite, (*Γαλ.* sinciput.) առաջակողմն գլխոյն. [illegible]

Βρέμω. *Μ. εμῶ.* fremere, mormorare. մռալ, մռնչել. [illegible]

Βρένϑος (ὁ) sorta di uccellino ignoto 2. fasto, arroganza. տեսակ մը անծանօթ պզտիկ թռչուն. 2. մնափառութիւն, գոռոզութիւն. [illegible] 2. [illegible]

Βρενϑύομαι (*χ. Μ.*) (*βρένϑος*) essere arrogante, orgoglioso. գոռոզ՝ հպարտ ըլլալ. [illegible]

Βρέξις - εως (ἡ) pioggia. 2. bagnamento. անձրեւ. 3. թրջելը. [illegible] 2. [illegible]

Βρεφικὸς - ὴ - όν. che spetta al bambino, fanciullesco. տղայական. [illegible]

Βρεφικῶς. *ἐπίῤ.* da bambino. տղու պէս. [illegible]

Βρεφόϑεν. *ἐπίῤ.* dall' età fanciullesca, dall' infanzia. մինչ ի տղայութենէ՝ մանկութենէ. [illegible]

Βρεφοκτονία - ας (ἡ) infanticidio. տղայ սպաննելը. [illegible]

Βρεφοκτόνος (ὁ, ἡ) infanticida. տղայասպան, տղայ սպաննող. [illegible]

Βρέφος (τὸ) feto. 2. bambino. սաղմ 2. մանուկ, տղայ. [illegible] 2. [illegible]

Βρεφοτροφεῖον (τὸ) luogo, ove si allevano gli infanti. տղոց սնանելու տեղ. [illegible]

Βρεφοτρόφος (ὁ, ἡ) nutritor di fanciulli, allevator di infanti. տղոց սնուցիչ. [illegible]

Βρεφουργέω-ῶ. Μ. ήσω. formare un feto. սաղմ ձեւացուցանել. [illegible] = Τεκνοποιέω.

Βρεφόω-ῶ. Μ. ήσω. = Βρεφουργέω.

Βρεφύλλιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Βρέφος.

Βρεφώδης-εος (ὁ, ἡ) fanciullesco. տղայական, մանկական, տղու նման. [illegible] ωδῶς. ἐπίῤ.

Βρέχμα (τὸ) καὶ
Βρεχμὸς (ὁ) } = Βρέγμα.

Βρέχω. Μ. βρέξω. bagnare. 2. versare come pioggia. թրջել. 2. անձրեւի պէս թափել. [illegible]. 2. [illegible] = Ὕω.

Βριαρὸς-ὰ-όν. robusto, forte. ուժով, կորովի. [illegible]

Βριάω-ῶ. Μ. άσω. rendere robusto. 2. moltiplicare, aumentare. ուժովցընել. 2. շատցընել, աճեցընել. [illegible]. 2. [illegible]

Βρίζω. Μ. ίσω καὶ ίξω. addormentarsi. 2. dormire. մրափել. 2. քնանալ. [illegible]. 2. [illegible]

Βρίθω. Μ. βρίσω. (βαρὺς) esser pesante, soggiacere sotto il peso. 2. inchinarsi dal peso. 3. prevalere. ծանրութեան տակ ըլլալ, բեռնաւորեալ ըլլալ. 2. բեռէն ծռիլ. 3. գերազանցել. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]

Βριμάομαι-ῶμαι. Μ. άσομαι. fremere di rabbia. բարկութենէ մռնչել. [illegible]

Βρίμη-ης (ἡ) forza, potenza. 2. minaccia. ույժ, զօրութիւն. 2. սպառնալիք. [illegible]. 2. [illegible]

Βρομέω-ῶ. Μ. ήσω. = Βρέμω.

Βρόμιος-α-ον. tumultuario, strepitoso. աղաղակ հանօղ. [illegible]

Βρομιώδης-εος (ὁ, ἡ) = Βρόμιος.

Βρόμος (ὁ) fremore. 2. strepito. մռնչիւն. 2. աղաղակ, փաթթոտոց. [illegible]. 2. [illegible]

Βρομώδης-εος (ὁ, ἡ) strepitoso. աղաղակ հանօղ. [illegible]

Βρονταῖος-αία-αῖον. tonante. որոտացօղ. [illegible]

Βροντάω-ῶ. Μ. ήσω. tonare. որոտալ. [illegible]

Βροντή-ῆς (ἡ) tuono. որոտմունք. [illegible]

Βρόντημα-ατος (τὸ) tonamento. որոտալը. [illegible]

Βροντητικὸς-ή-όν. che fa tonare. որոտացուցանօղ. [illegible]

Βροντόφωνος (ὁ, ἡ) che ha una voce tonante. հնչօղ որոտացօղ ձայն ունօղ. [illegible]

Βροντώδης-εος (ὁ, ἡ) simile al tuono. որոտմունքի նման. [illegible]

Βροτοκτόνος (ὁ, ἡ) = Ἀνθρωποκτόνος.

Βροτὸς (ὁ καὶ σπν. ἡ) mortale. մահկանացու. [illegible]

Βροτοφεγγὴς-έος (ὁ, ἡ) che illumina gli uomini. մարդիկները լուսաւորօղ. [illegible]

Βροτοφθόρος (ὁ, ἡ) che corrompe gli uomini, che li distrugge. մարդիկները ապականօղ՝ ջնջօղ՝ ջարդօղ. [illegible]

Βροτόω-ῶ. Μ. ώσω. rendere mortale, rivestire l' umanità. 2. insanguinare. մահկանացու ընել, մարդացընել. 2. արիւնլուայ ընել. [illegible]. 2. [illegible]

Βροχή-ῆς (ἡ) pioggia. անձրեւ. [illegible]

Βροχθίζω. Μ. ίσω. inghiottire, ingojare. կլլել. [illegible]

Βρόχθος (ὁ) gola. 2. gorgozza. վիզ. 2. որկոր, կոկորդ. [illegible]. 2. [illegible]

Βροχὶς-ίδος (ἡ) ὑποκορ. τ. Βρόχος.

Βρόχος (ὁ) (συγγ. τ. Βρόγχος) laccio. խեղդ. [illegible]

Βρυάζω. Μ. άσω. abbondare. շատնալ, առատանալ. [illegible]

Βρύγμα (τὸ) morso. խածնելը. [illegible]

Βρυγμὸς (ὁ) stridore, fremito di denti. ակռաներուն կրճտելը. [illegible]

Βρύκω. Μ. βρύξω. stridere i denti. ակռաները կրճտել. [illegible]

Βρῦν. esclamazione di un fanciullo, che ha sete, che è assetato. ջուր ուզօղ տղուն պոռալը. [illegible]

Βρύον (τὸ) (βρύω) alga, musco. մամուռ, լոռ. [illegible]. 2. = Ἄνθος.

Βρυόω-ῶ. Μ. ώσω. coprire di alga, riempire di muschi. մամռապատել, մամռով գոցել. [illegible]

Βρύσις-εως (ἡ) fontana. աղբիւր. [illegible]

Βρύττω. Μ. βρύξω. Ἀττ. ἀντὶ Βρύκω.

Βρυχανάομαι-ῶμαι. Μ. ήσομαι. ruggire, muggire (come il leone). մռնչել (առիւծի պէս). [illegible]

Βρυχή-ῆς (ἡ) = Βρυγμός.

Βρυχητὴς-οῦ (ὁ) che ruggisce, muggisce. մռնչօղ. [illegible]

Βρυχητικὸς-ή-όν. che rugghia. մռնչօղ. [illegible]

Βρύχιος-α-ον (βρύξ) immerso nell' acqua. 2. profondo. ջուրին մէջը ընկղմած. 2. խորունկ. [illegible]. 2. [illegible]

Βρύχω. Μ. βρύξω. fremere, stridere. ակռաները կրճտել. [illegible]. 2. = Βρυχανάομαι.

Βρύω. Μ. ύσω (ῥέω) abbondare, esser pieno. 2. spuntare, pullulare. առատանալ, լեցուն ըլլալ. 2. պտկիլ, ծլիլ. [illegible]. 2. [illegible]

Βρῶμα (τὸ) alimento, nutrimento. ուտելիք. [illegible]

Βρωματίζω. Μ. ίσω. alimentare, nutrire. սնուցանել. պէսլէմէք։

Βρωμέω - ῶ. Μ. ήσω. puzzare. Հոտիլ. գօգմագ։

Βρῶμος (ὁ) cattivo odore, puzza. գարշ հոտ. ֆէնա գօգու։

Βρωμώδης - εος (ὁ, ἡ) puzzolente. Հոտած. գօգմուշ։

Βρώσιμος (ὁ, ἡ) che si mangia, commestibile. ուտելու. եէնիլիր։

Βρῶσις - εως (ἡ) il nutrimento, alimento. սնունդ. եէյէճէք, իչէճէք, գիտա։

Βρωτὴρ - ῆρος (ὁ) chi mangia. ուտող, կերող. եէյէն։

Βρωτὸς - ή - όν. buono a mangiarsi. ուտելու յարմար. եէնիլմէյէ ույղուն, եէնէճէք էյի։

Βυβλάριον (τὸ) ὑποκορ. τ. Βύβλος.

Βυβλίον (τὸ) carta fatta colla scorza di papiro. պապիր ծառին կեղեւէն շինուած թուղթ. գաղըտ աղաճը գապուղունտան եափըլըր քեհատ։

Βύβλος (ἡ) (φυτ.) papiro (albero). 2. la scorza di papiro. 3. carta. պապիր, (ծառ). 2. պապիր ծառին կեղեւը. 3. թուղթ. գաղըտ (աղաճ). 2. գաղըտ աղաճը գապուղու. 3. քեհատ. 4. = *Βίβλος καὶ Βιβλίον.*

Βυθάω - ῶ. Μ. ήσω (σπν.) ἀντὶ Βυθίζομαι.

Βύθιος - α - ον. il fondo dell' acqua. ջուրին յատակը. սույուն տիպի՝ ալթը։

Βυθισμὸς (ὁ) immersione. ընկղմելը. պաթըրմագլըգ։

Βυθὸς (ὁ) fondo, profondità. յատակ, խորունկութիւն. տիպ, ալթ, տէրինլիք (տէնիզին, չայըն, գէօլին կէ սայրը)։

Βυκανίζω. Μ. ίσω. suonar la trombetta, trombettare. փողարափող զարնել. պօրու չալմագ։

Βύρσα - ης (ἡ) cuojo. խաղախ. կէօն։

Βυρσὶς - ίδος (ἡ) ὑποκορ. τ. Βύρσα.

Βυρσοδεψεῖον (τὸ) bottega del cuojajo. խաղախորդի խանութ. թապագխանէ։

Βυρσοδεψέω - ῶ. Μ. ήσω. conciare la pelle, preparare la pelle. խաղախը պատրաստել, խաղախորդ ըլլալ. կէօնլէրի հազըրլամագ, թապագ օլմագ։

Βυρσοδέψης - ου (ὁ) conciatore di pelli, cuojajo. խաղախորդ. թապագ։

Βυρσοδεψικὸς - ή - όν. che ha relazione colla preparazione di cuoji. խաղախորդութեան պատկանած. թապագլըղա մէթէալլիք։

Βυρσοπώλης - ου (ὁ) venditor di cuoji. խաղախ ծախող. կէօն սաթան։

Βυρσοτόμος (ὁ, ἡ) chi taglia il cuojo. խաղախ կտրող. կէօն քէսէն։

Βύσσινος - η - ον. di lino, di bisso. վուշէ, բեհեզէ. քէթէնտէն, թիւլպէնտէն, պէզիրլիքտէն։

Βυσσὸς (ὁ) ἀντὶ Βυθός.

Βύσσος (ἡ) lino, bisso. վուշ, կտաւ, բեհեզ. քէթէն, թիւլպէնտ, պէզիրլիք։

Βύω. Μ. βύσω. chiudere, coprire. գոցել. էօրթմէք, գափամագ։

Βώδιον (τὸ) Δ. ἀντὶ Βοΐδιον.

Βώλαξ - ακος (ἡ) = Βῶλος.

Βωλοκοπέω - ῶ. Μ. ήσω. frangere le glebe. Հողակոշտները կոտրել՝ մանրցընել. թէբէլէրի գըրմագ՝ ուֆագլամագ։

Βωλοκόπος (ὁ, ἡ) frangitor delle glebe. Հողակոշտները մանրցընող. թէբէլէրի ուֆալայան։

Βῶλος (ἡ καὶ μτγν. ὁ καὶ σπντ. τὸ) gleba, zolla. Հողակոշտ. թէբէ։

Βωλοστροφέω - ῶ. Μ. ήσω. voltar le zolle, le glebe nell' arare. Հերկելու ատեն Հողակոշտները դարձընել. չէֆթ սիւրմէտէ թէբէլէրի չէվիրմէք։

Βωλοτόμος (ὁ, ἡ) = Βωλοκόπος.

Βωμὶς - ίδος (ἡ) = Βαθμός.

Βωμολοχέω - ῶ. Μ. ήσω. fare delle buffonerie. կատակութիւն ընել. գաշըգլըգ էթմէք։

Βωμολοχία - ας (ἡ) buffoneria. կատակութիւն. գաշըգլըգ, մասգարալըգ։

Βωμολόχος (ὁ, ἡ) buffone. խեղկատակ, ծաղրածու. մասխարա, գաշըգ, մասգարա։

Βωμολόχως. ἐπίρ. buffonemente. խեղկատակի պէս. մասխարա կիպի, գաշըգլըգ իլէ։

Βωμὸς (ὁ) altare. խորան. մէհրապ. 2. = *Βουνός.*

Βωτὴρ (ὁ) καὶ

Βώτης - ου (ὁ) Δ. = Βουκόλος.

Βώτωρ - ορος (ὁ) = Βωτήρ.

Γ.

Γ, γ. (τὸ) (ἄκλ.) Gamma. La terza lettera dell' alfabeto Greco. Presa in senso numerico coll' accento di sopra (γ') significa tre, o terzo, e coll' accento al di sotto (͵γ) significa tre mila. Գամմա, Յունաց լեզուին երրորդ գիրն է, Հայերէն Գ գիրին Հնչումը ունի։ Համրանքի կողմանէ չեշտը վրան ըլլալու ատեն (γ') կընշանակէ երեք կամ երրորդ, տակը ըլլալու ատեն (͵γ) երեք Հազար։ Գամմա, Եունանի լիսանը իւչիւնճիւ հարֆը տըր։ Սայը թարաֆընտան իմլէսի իւզէրինտէ (γ') օլտուղտա՝ իւչ եահօտ իւչիւնճիւ, աշաղըտա (͵γ) օլտուղտա՝ իւչ պին տէմէք տըր։

Γά, Δ. ἀντὶ Γέ.

Γᾶ - γᾶς (ἡ) Δ. ἀντὶ Γῆ.

Γαγάτης (ὁ) gagate (sorta di pietra, che ha preso il nome dal luogo, o dal fiume Gagi di Licia. Գագատ (իր եղած տեղէն կամ Գլիկեայի Գագէս գետին անունը առած քար մըն է). թէնտի պուլունտուղու մահալ Լիկիա կէօլի չայը արը իսմինի ալմըշ թաշ տըր։

Γαγγαλίζω. Μ. ίσω. = Γαργαλίζω. titillare, eccitare il riso. խտղտել, խնդացընել. գըտըգլամագ, կիւլտիւրմէք (կըտըգլամագ)։

Γαγγαμεὺς - έως (ὁ) chi prende le ostriche. ոստրէ բռնող. իստիրիտիա թութան, իստիրիտիաճը։

Γαγγάμη (ἡ) καὶ

Γάγγαμον (τὸ) sagena atta a prendere le ostriche. ոստրէ բռնելու յարմար թոռ, ցանց. իստիրիտիա աղը, թօրպաղը։

Γαγγίτης (ὁ) sorta di pietra preziosa. *ծանրագին քար մին է ·* պահալը պիր նէվ թաշ տըր ։

Γάγγλον (τὸ) (*γαγγαλίζω*). ganglio, corpo olivare, gangola. *կծիկ ջղաց ·* պօղումտա պէզէն պիր ուր տըր ։

Γάγγραινα - ης (ἡ) cancrena. *խլրդենի ·* քօրան, քօրա, աքիլէ, (գանգրէնա) ։

Γαγγραινικὸς - ὴ - όν. cancrenoso. 2. cancrenato. *խլրդենիի նման · 2 · խլրդենի բռնւած ախտին ընկած ·* քօրայա մէնսուպ · 2 · քօրալը, աքիլէլի, (գանգրէնալը) ։

Γαγγραινόομαι - οῦμαι, Μ. ωθήσομαι. cancrenarsi. *ախտանալ զխլրդենի ·* քօրայա՝ աքիլէյէ տէօնմէք ։

Γαγγραίνωσις - εως (ἡ) cancrenazione. *խլրդենի բռնւած ախտին ընկնալը ·* քօրայա՝ աքիլէյէ տէօնմէ ։

Γάζα - ης (ἡ) (*Περσ.*) tesoro regio. *արքունի գանձ ·* փատիշահ խազինէսի ։

Γαζοφυλάκιον (τὸ) = *Θησαυροφυλάκιον.*

Γαζοφύλαξ - ακος (ὁ) = *Θησαυροφύλαξ.*

Γαῖα - ας (ἡ) *ἀντὶ Γῆ.*

Γαιομέτρης - ου (ὁ) *ἀντὶ Γεωμέτρης.*

Γάϊος - α - ον. Δ. ἀντὶ Γήϊνος.

Γαιοτρεφὴς - έος (ὁ, ἡ) nutrito dalla terra. *գետնէ սնած ·* եէրտէն՝ թօփրագտան պէսլէնմիշ ։

Γαιοῦχος (ὁ, ἡ) possessore della terra, che cinge la terra. *երկիրը բռնօղ կամ պաշարօղ ·* եէրի՝ թօփրաղը թութան՝ եախօտ չէվիրէլէյէն՝ սարան՝ տէօրթ թարաֆըը ալան ։

Γαιόω - ῶ. Μ. ώσω. far come terra, convertere in terra. *հող ընել, հողի դարձընել ·* թօփրագ էթմէք, թօփրագա չէվիրմէք ։

Γαιώδης - εος (ὁ, ἡ) *ἀντὶ Γεώδης.*

Γάλα - ακτος (τὸ) latte. *կաթ ·* սիւտ, լէպէն ։

Γαλακτιάω - ῶ. Μ. άσω. lattare. *կաթ տալ ·* սիւտ վէրմէք ։

Γαλακτίζω. Μ. ίσω. inbiancarsi come il latte. *կաթի պէս ճերմակ ըլլալ ·* սիւտ գիպի պէյազ օլմագ ։

Γαλακτικὸς - ὴ - όν } fatto di latte. 2. bian-
Γαλάκτινος - η - ον } co come il latte. *կաթէ շինուած · 2 · կաթի պէս ճերմակ ·* սիւտտէն եափըլը · 2 · սիւտ գիպի պէյազ ։

Γαλακτὶς - ίδος (ἡ) *καὶ Γαλακτίτης - ου* (ὁ) *καὶ Γαλακτίτος - ιδος* (ἡ) galattile (pietra, che manda fuori un sugo latteo). *կաթի նման հիւթ մը դուրս տուող քար մին է ·* սիւտէ պէնզէր պիր սու ախըտան թաշ տըր ։

Γαλακτοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile al latte. *կաթի նման ·* սիւտէ պէնզէր, լէպէնէ մէնէնտ ։

Γαλακτοθρέμμων - ονος (ὁ, ἡ) che si nutrisce di latte. *կաթով սնանող ·* սիւտ իլէ պէսլէնէն ։

Γαλακτοκόμος (ὁ, ἡ) = *Ποιμήν.*

Γαλακτοποτέω - ῶ. Μ. ήσω. bere del latte, nutrirsi di latte. *կաթ խմել, կաթով սնանիլ ·* սիւտ իչմէք, սիւտ իլէ պէսլէնմէք ։

Γαλακτοπότης - ου (ὁ) chi beve latte. *կաթ խմող ·* սիւտ իչէն ։

Γαλακτοτροφέω - ῶ. Μ. ήσω. nutrire di latte. *կաթով սնուցանել ·* սիւտ իլէ պէսլէմէք ։

Γαλακτοτροφία - ας (ἡ) nutrizione di latte. *կաթով սնուցանելը՝ կամ սնանիլը ·* սիւտ իլէ պէսլէմէ եախօտ պէսլէնմէ ։

Γαλακτουργέω - ῶ. Μ. ήσω. Ἐιμί —

Γαλακτουργὸς (ὁ, ἡ) chi fa dei cibi di latte, dei latticinj. *կաթնեղէններ շինող ·* սիւտտէն թահամլար եափան ։

Γαλακτοφάγος (ὁ, ἡ) che si nutrisce di latte. *կաթ ուտող, կաթնասուն ·* սիւտ իլէ պէսլէնէն ։

Γαλακτόχροος - ους (ὁ, ἡ) } che ha
Γαλακτόχρως - ωτος ἢ ῶτος (ὁ, ἡ) } il colore del latte. *կաթի գոյն ունեցող ·* սիւտ րէնկլի ։

Γαλάνα - ας (ἡ) *Δ. ἀντὶ Γαλήνη.*

Γαλαξίας (ὁ) la via lattea, galassia. *յարդգող, ծիր կաթին ·* սաման օղրուսու, հաճըլար եօլու, քէհքէշան · 2. = *Γαλακτίς.*

Γαλεάγρα - ας (ἡ) trappola di ferro. *երկաթէ ակնատ ·* տէմիր գափանը, պէլ գաֆէս, պէլ գափան ։

Γαλερὸς - ὰ - όν. = *Γαληνός.*

Γαλερῶς. ἐπίῤ. = *Εὐθύμως.*

Γαλερωπὸς (ὁ, ἡ) chi ha il volto sereno, ilaro. *զուարթերես ·* կիւլէր եիւզլիւ ։

Γαλῆ - ῆς (ἡ) (*κατὰ κρ. ἐκ τοῦ Γαλέη*). mustella, donnola. *աքիս ·* գէլինճիք · (*μτγν.*) gatta. *մատակ կատու ·* տիշի քէտի · 2. mustello (specie di pesce). *տեսակ մը ձուկ ·* գէլինճիք պալըղը ։

Γαληναία - ας (ἡ) *ἀντὶ Γαλήνη.*

Γαληναῖος - α - ον = *Γαληνὸς.*

Γαλήνη - ης (ἡ) serenità. 2. bonaccia. *պարզութիւն (օդոյ) · 2 · հանդարտութիւն (ծովու) ·* պէրրահլըք (հավանըն) · 2 · էլէմանլըք · (*μτφρ.*) tranquillità di animo, serenità di volto. *հանդարտութիւն սրտի, զուարթերեսութիւն ·* եիւրէք րահաթլըղը, գիւլէր եիւզլիւլիւք · 3 · (*παῤ. Ἡσυχ.*) plumbaggine. *տեսակ մը հանք ·* սիքքիրմա ։

Γαληνιάω - ῶ. Μ. άσω. essere sereno, tranquillo. *պարզ՝ հանդարտ ըլլալ ·* պէրրահ՝ մուլայիմ՝ րահաթ օլմագ ։

Γαληνὸς - ὴ ἢ ὸς - όν. sereno. 2. calmato, bonaccioso. *պարզ (օդ) · 2 · հանդարտ (ծով) ·* պէրրահ (հավա) · 2 · մուլայիմ (տէնիզ) · (*μτφρ*). tranquillo, ilaro. *անխռով, հանգիստ, զուարթերես ·* րահաթ, գիւլէր եիւզլիւ, շադ ։

Γαληνόω - ῶ. Μ. ώσω. rendere sereno, tranquillare. *պարզ՝ հանդարտ ընել · խաղաղցընել ·* աչըգ՝ պէրրահ՝ մուլայիմ էթմէք, րահաթլաթմագ ։

Γαληνῶς. ἐπίῤ. serenamente, tranquillamente, in calma. *պարզութենով, հանդարտութենով, խաղաղութենով ·* պէրրահլըգ՝ աչըգլըգ՝ րահաթլըգ՝ էլէմանլըգ իլէ ։

Γαλίοψις - εως (ἡ) galiopsi. *դեղ հոտով խոտ մին է ·* ֆէնա գօգուլու պիր օթլագ տըր, ըսըրղան ։

Γαλουχέω - ῶ. Μ. ήσω. allattare. *կաթ տալ ·* սիւտ վէրմէք ։

Γαλουχία - ας (ἡ) l'azione d'allattare. *կաթ տալը ·* սիւտ վէրմէսի ։

Γάλως - ω ἢ ωος (ἡ) cognata (la sorella del marito). *տալ (երկանը քոյրը) ·* գօրըմճէ · (*ἐνίοτε*) cognata. *հարս ·* գէլին, սիլֆէթ (գարտաշ գարըսը) ։

Γαμβρεύω. Μ. *εύσω.* sposarsi. փեսայանալ, կարգուիլ. էվլէնմէք, գըզընը գեալեսինէ ալմագ։

Γαμβροκτόνος (ὁ, ἡ) che assassina il genero. փեսան մեռցընօղ. գեալեսինի էօլտուրէն։

Γαμβρὸς (ὁ) genero. 2. cognato (il marito della sorella). 3. cognato (il fratello del marito). 4. suocero. փեսայ. 2. քեռայր. 3. տագր (երկանը աղբարը). 4. աներ. գիւէկեսի, դամադ. 2. էնիշտէ. 3. գայն (գօճայընըն գարտաշը). 4. գայն աթա. 5. = *Συγγενής.*

Γαμετὴ - *ῆς* (ἡ) sposa. Հարս. գէլին. էհլ։

Γαμέτης ου (ὁ) sposo. փեսայ. գիւէկեսի, դամադ։

Γαμέτις ιδος (ἡ) sposa, la consorte. Հարս. գէլին, էհլ։

Γαμέω - *ῶ.* Μ. *ήσω.* sposarsi. կարգուիլ, կնիկ առնել. էվլէնմէք, գարը ալմագ. (μτγν.) congiungersi. զուգիլ (առն ընդ կնոջ). չիֆթլէշմէք, ճիմա էթմէք. (μσ. ἤ πϑ.) maritarsi. (*Λατ.* nubo.) էրիկ առնել. գօճայա վարմագ։

Γαμήλιος - α ἤ ον - ον. nuziale, conjugale. Հարսանեաց, ամուսնական. տիւյիւնէ՝ նիքեահա դայիր։

Γαμηλιων - *ῶνος* (ὁ) gamelione (il settimo o ottavo mese degli Ateniesi) (15. gennajo = 15. febbrajo.) Աթենացւոց եօթներորդ կամ ութերորդ ամիսը (15 Յունվ. = 15. փետր.) . Աթինալըլարըն եէտինճի եա սէքիզինճի այը (15. Գանունսանի = 15. Սէֆէր)։

Γαμίζω. Μ. *ίσω.* dare in matrimonio, կարգել (աղջիկը). էվլէնտիրմէք (գըզը). (μσ.) maritarsi. էրիկ առնել. գօճայա վարմագ։

Γαμικὸς - *ὴ* - *όν.* nuziale, conjugale. ամուսնական, Հարսանիքի պատկանած. տիւյիւնէ՝ նիքեահա դայիր. *ικῶς. ἐπίρ.*

Γαμοκλοπέω - *ῶ.* Μ. *ήσω.* commettere un' adulterio. շնութիւն ընել, շնալ. զինա էթմէք։

Γαμοκλοπία - ας (ἡ) adulterio. շնութիւն. զինա։

Γαμοκλόπος (ὁ) adultero. շնացօղ, շուն. զինաքեար։

Γάμος (ὁ) matrimonio. 2. le nozze. ամուսնութիւն. 2. Հարսանիք. նիքեահ. 2. տիւյիւն։

Γαμοστολέω - *ῶ.* Μ. *ήσω.*preparare le cose necessarie alle nozze. Հարսնիքի պէտք եղածները պատրաստել. տիւյիւնէ լէվազըմ օլան էշյալարը թէտարիք էթմէք։

Γαμοστολία - ας (ἡ) preparazione delle cose necessarie alle nozze. Հարսնիքի պէտք եղածները պատրաստելը. տիւյիւն Հազըրլըղը։

Γαμοστόλος (ὁ, ἡ) preparatore delle nozze. Հարսնիքի պէտք եղածները պատրաստօղ. տիւյիւն թէտարիքի գէօրէն։

Γαμψὸς - *ἡ* - *όν.* curvato, curvo. ծռած, ծուռ. էյիլմիշ, էյրի։

Γαμψότης - ητος (ἡ) curvatura. ծռութիւն. էյրիլիք։

Γάνος - εος - ους (τὸ) piacere, splendore, lustro. զուարճութիւն, շքեղութիւն, պայծառութիւն, փայլիւն. պարլագլըգ, բարլագլըգ, նուրանիլիք, գիւզէլլիք։

Γανόω - *ῶ.* Μ. *ώσω.* lustrare illuminare, rallegrare, lisciare. փայլունցընել, շքեղցընել, ուրախացընել, պայծառացընել, ողորկել. բարլաթմագ, շէֆգաթլանմագ, շադ էթմէք, փերդահլամագ։

Γάννυμαι. Μ. *ύσομαι.* godere, rallegrarsi. քերկիլ, ուրախնալ. շադ մասրուր օլմագ, սէվինմէք, սէֆա էթմէք։

Γάνωμα (τὸ) καὶ *Γάνωσις* (ἡ) = *Γάνος.* 2. l'azione di lustrare, di lisciare. յղկելը, ողորկելը. փերդահլամա, ճիլալամա։

Γὰρ (γὲ, ἄρα) *σύνδ.* poichè, perchè. (*Λατ.* enim). ինչու որ, քանզի. նիչինքի, չիւնքի։

Γαργαλίζω. Μ. *ίσω.* titillare, solleticare. խտղել. խնտացընել. գըճըգլամագ, գըլըգըլտամագ (գըրլըգլամագ)։

Γαργαλισμὸς (ὁ) titillazione. խտղուք. գըճըգլամա (գըրլըգլամա)։

Γαργαρίζω. Μ. *ίσω.* gargarizzare. կոկորդը ողողել. գարգարա էթմէք։

Γαργηρισμός (ὁ) gargarismo. կոկորդը ողողելը. գարգարա էթմէք։

Γαστὴρ - έρος (ἡ) ventre, pancia. փոր. գարըն, գուրսագ։

Γάστρα - ας (ἡ) il fondo d'ogni vaso. 2. il fondo della nave. ամէն ամանին տակը. 2. նաւին շտեմարանը. հէր գապ գաճըն ալթը. 2. կէմի անպարը։

Γαστρίζω. Μ. *ίσω.* saziare. կշտացընել. դօյուրմագ. (μσ.) saziarsi. կշտանալ. դօյմագ։

Γαστριμαργέω - *ῶ.* Μ. *ήσω.* mangiar da ghiottone. որկորի պէս ուտել. պօղազլըգ էթմէք։

Γαστριμαργία - ας (ἡ) golosità. որկորութիւն. պօղազլըգ։

Γαστρίμαργος (ὁ, ἡ) ghiottone, goloso. որկրամոլ. պօղազլը։

Γάστρις - ιος (ὁ, ἡ) che ha gran ventre, panciuto. մեծ փոր ունեցօղ. պէօյիւք գարընլը, շիշգօ. 2. = *Γαστρίμαργος.*

Γαστρισμὸς (ὁ) voracità, golosità. շատակերութիւն, որկորութիւն. չօգ եէմէքլիք, պօղազլըգ։

Γαστροκνημία (ἡ) *κνήμιον* (τὸ) (*κνήμη*) la polpa della gamba, polpaccio. թամբ սրունից. պալդըր։

Γαστρολογία - ας (ἡ) gastrologia, trattato o discorso sul ventre. փորի վրայ խօսելը՝ ճառելը խորաթելը. գարըն հագգընտա սէօզլէմէ էթմէք։

Γαστρολόγος (ὁ, ἡ) gastrologo, chi tratta del ventre, delle buone vivande. փորի՝ աղէկ կերակուրներու վրայ խօսօղ. գարըն էյի թաամլար հագգընտա սէօզլէյէն։

Γαστρομαντεία - ας (ἡ) l'arte d'indovinare parlando dal ventre, gastromanzia. որովայնահմայութիւն. գարընտան լագըրտը էտէրէք գէյպտէն խապէր վէրմէք։

Γαστρόχειρ - ειρος (ὁ, ἡ) che si nutrisce coi proprj sudori, colle opere delle sue mani. իր քրտինքովը՝ ձեռքին աշխատանքովը կերակրուօղ. ալընըն թէրի էլլէրինին էմէյի իլէ գէչինէն։

Γάστρων - ωνος = *Γάστρις.*

Γαῦλος (ὁ) mastello, in cui si mugne il latte. տաշտ որում որ մէջը կաթ կըկըթեն. սիւտ սաղտըգը կերտեւ. 2. = *Ὁλκάς*.

Γαυριάω. *Μ. άσω*. vanagloriarsi. մնափառել, պարծենալ. էօյիւնմէք, դէօղիւրըլէնմէք:

Γαῦρος (ὁ, ἡ) orgoglioso, superbo, arrogante. մնափառ, պարծեցող, գոռոզ. դէօղիւրըլէնէն, քիպիր, մաղրուր:

Γαυρόω - ῶ. *Μ. ώσω*. rendere arrogante, superbo. հպարտացընել, գոռոզցընել. քիպիրլէնտիրմէք, մաղրուրլանտըրմագ (*μσ. ἢ πθ.*) = *Γαυριάω*.

Γὲ (*μόρ. ἐγκλιτ. ἢ Σύνδ.*) (*Βεβαιωτ. καὶ Προσδετ.*) certamente, ancora. իրաւցընէ, ալ. ահէրհալ, դախի. 2. (*ἐλαττωτ.*) al meno. էն քիչը, հիչ չէ նէ. էն ազը, հիչ տէյիլ իսէ. 3. (*Παραπληρωμ. ἢ Ἐμφαντ. ὡς Ἔγω γε, Ἧδε γε, Πάνυγε, κτλ.*).

Γέα (ἡ) = *Γῆ*.

Γέγειος (ὁ, ἡ) *Ἰων*. antico. վաղեմի, հին. էսքի:

Γεγηθότως. *ἐπίῤ*. (*μτχ.*) allegramente. խնդութենով. սէվինճ իլէ:

Γεγωνέω - ῶ. *Μ. ἤσω* (*γιγνώσκω*) alzar la voce, parlare ad alta voce. ձայն բառնալ, բարձր ձանով խօսիլ. սէս գըրտէմագ, եիւքսէք սէս իլէ լաքըրտը էթմէք:

Γεγωνὸς - ἡ - όν (*τὸ παρθτ. ότερος-ότατος*) pronunziato ad alta voce. բարձր ձանով ըսուած՝ արտասանուած. եիւքսէք սէս իլէ սէօյլէնմիշ՝ թէլաֆֆուզ օլունմուշ:

Γεῖσον ἢ Γεῖσσον (*τὸ*) grondajo. քիւ. սաչագ, սիմփէրվէ:

Γειτνία - ας (ἡ) = *Γειτόνησις*, *Γειτονία*.

Γειτνιάζω. *Μ. άσω*. avvicinarsi, approssimarsi. մօտենալ, մերձենալ. եագլաշմագ, եանաշմագ:

Γειτνίασις - εως (ἡ) vicinanza, l'essere vicino. մօտ ըլլալը, մօտաւորութիւն. եագըն օլմագ, եագընլըգ:

Γειτνιάω - ῶ. *Μ. άσω*. καὶ

Γειτονεύω. *Μ. εύσω*. καὶ (*μσ.*)

Γειτονεύομαι. *Μ. εύσομαι*. καὶ

Γειτονέω - ῶ. *Μ. ἤσω*. = *Γειτνιάζω*.

Γειτόνημα - ατος (τὸ), *Γειτόνησις - εως* (ἡ), *Γετονία - ας* (ἡ): vicinanza. մօտաւորութիւն. եագընլըգ:

Γείτων - ονος (ὁ, ἡ) vicino, prossimo. մօտ, մերձ. եագըն:

Γελασείω (*χ. Μ.*) desiderare di ridere. խնդալ ուզել. կիւլմէյէ արզուլանմագ:

Γελάσιμος (ὁ, ἡ) degno di riso, ridicolo. խնդալու արժանի, ծաղրական. կիւլիւնէճէկ մասխարա, կիւլիւնճլիւ:

Γελασῖνος (ὁ) (*ἐπίθ. τοῦ Δημοκρίτου.*) chi ride sempre. միշտ ծիծաղող. դայիմ կիւլէն:

Γελάσκω ἀντὶ Γελάω.

Γέλασμα (τὸ) riso. ծաղր, ծիծաղ. կիւլիւ:

Γελαστὴς - οῦ (ὁ) irrisore. 2. chi ride. այպանող. 2. ծիծաղող. ռիշխընտէն. 2. կիւլէն:

Γελαστικὸς - ἡ - όν. chi può ridere. խնդալ կրցող. ծիծաղական. կիւլէպիլիր. *εκῶς. ἐπίῤ*.

Γελαστὸς - ἡ - όν. degno di riso, ridicolo. ծաղրու արժանի, ծիծաղական. կիւլիւնէճէկ մասխարա, կիւլիւնճլիւ:

Γελάω - ῶ. *Μ. άσομαι*. ridere, esser giocondo, ilaro. խնդալ, ծիծաղիլ, զուարթերես ըլլալ. կիւլմէք, կիւլէր եիւզլիւ օլմագ. (*μτβτ.*) irridere, schernire. այպանել, վրան խնդալ. մասխարա էթմէք, ռիշխընտիրմէք:

Γελγὶς - ιος ἢ ἶθος ἢ ἶδος (ἡ) spicchio d'aglio. սխտորի պճեղ. սարմըսագ տիշի:

Γελγοπώλης - ου (ὁ) venditor di cenci, di stracci, mercante in minuto merciajo. հնոտի ծախող, ցած բաներու վաճառական. էսքի դիւքքեան սաթըճը, ալըմ սաթըմ էսնաֆը, չէրչի:

Γέλγος - εος - ους (τὸ) merci di poco valore. ցած գինով ծախուող բաներ, ցնցոտիք. աշաղը սոյ նէսնէլէր, էսքի դիւքքեան՝ դուքքեան մալլար:

Γελοιάζω. *Μ. άσω*. dire delle cose da ridere, dire delle buffonerie. ծաղրական բաներ զրուցել. կիւլէճէք նէսնէլէր սէօյլէմէք:

Γελοῖος - α - ον. ridicolo, degno di riso. 2. chi cagiona del riso. ծիծաղական, խնդալու արժանի. 2. խնդացընող. կիւլիւնէճէկ. կիւլիւնմէյէ սէզաւար. 2. կիւլտիւրիճի:

Γελοιότης - ητος (ἡ) il ridicolo. ծաղրական ինչ. կիւլիւնէճէք նէսնէ:

Γελοίως. *ἐπίῤ*. ridicolosamente. խնդացընելու կերպով մը. կիւլտիւրիճէք դէրզ իլէ:

Γέλως - ωτος (ὁ) riso. 2. cosa ridicola, il ridicolo. ծաղր. 2. ծիծաղելու բան. կիւլմէ. 2. կիւլիւնճէք շէյ:

Γελωτοποιέω - ῶ. *Μ. ἤσω*. far ridere, eccitare il riso. խնդացընել. կիւլտիւրմէք:

Γελωτοποιὸς (ὁ, ἡ) chi fa ridere, chi muove il riso, buffone. ծաղրածու. մասխարալըգ, կիւլտիւրիճի:

Γεμίζω. *Μ. ίσω*. empire. լեցընել. տօլտուրմագ:

Γέμισμα (τὸ) ciò che serve ad empiere, peso. լեցընելու յարմար բան, բեռ. տօլտուրմայա եարար նէսնէ, եիւք:

Γεμιστὸς - ἡ - όν. empiuto. լեցուած. տօլմուշ:

Γέμω (*χ. Μ.*) esser pieno. լեցուն ըլլալ. տօլու օլմագ:

Γενάρχης - ου (ὁ) capo di famiglia, capo di nazione. գերդաստանի գլուխ, տոհմապետ. ֆամիլեա՝ եա տա միլլէթ պաշը:

Γενεὰ - ᾶς (ἡ) generazione, nascita. 2. l'età degli uomini. 3. la successione della generazione. 4. razza, progenie, tribù. 5. i posteri. ծնեալութիւն, ծնունդ. 2. մարդոց տարիքը. 3. ծննդեան յաջորդութիւնը. 4. ազգ, ցեղ. 5. զաւակ, յաջորդք. դօղուշ, դօղմա, մէյլատ. 2. ինսանլարըն եաշը. 3. եալտէֆներին մէյլատը. 4. սոյ, սիւլալէ, քապիլէ. 5. էվլատ, էնսալ:

Γενεαλογέω - ῶ. *Μ. ἤσω*. fare la genealogia. ազգահամարը ընել. սոյ թէֆթիշի՝ սիւլալէ նամէսինի եազմագ:

Γενεαλόγημα (τὸ) } genealogia. ազգաբանութիւն, ազգահամար. [illegible]
Γενεαλογία - ας (ἡ) }

Γενεαλογικὸς - ή - όν. genealogico. ազգաբանական. [illegible]

Γενεαλόγος (ὁ, ἡ) genealogista. ազգաբան. [illegible]

Γενεάρχης - ου (ὁ) = *Γενάρχης.*

Γενέθλη - ης (ἡ) origine, generazione. սկիզբ, տոհմ. [illegible]
= *Γένος, Γενεά.*

Γενεθλιάζω. Μ. άσω. celebrare i natali մէկին ծննդեան տօնը կատարել. [illegible]

Γενεθλιαλόγος (ὁ, ἡ) genetliaco, fattor di oroscopi. աստղագուշակ, քաւդեայ. [illegible]

Γενέθλιος - α ἢ ος - ον. natalizio. ծննդական. [illegible] (*τὰ γενέθλια*) i natalizii, i natali. ծննդական տօնք. [illegible]

Γένεθλον (τὸ) = *Γέννημα.*

Γενειὰς - άδος (ἡ) barba. 2. gote, guancie. մօրուք. 2. այտ. [illegible]

Γένειον (τὸ) mento. 2. barba. կզակ. 2. մօրուք. [illegible]

Γενέσιος (ὁ, ἡ) = *Γενέθλιος.*

Γένεσις - εως (ἡ) origine, nascita. ծնունդ, ծագումն. [illegible]

Γενετὴ - ῆς (ἡ) = *Γέννησις.*

Γενετὴρ - ῆρος (ὁ) καὶ *Γενέτης* (ὁ) = *Γεννήτωρ.*

Γενὴ (ννὴ) τῆς - ου ἢ οὗ (ὁ) genitore, generatore. ծնօղ. [illegible]

Γενητὸς - ή - όν. fatto, creato, che si può fare. եղած, ստեղծուած, ըլլալու. [illegible]

Γενικὸς - ή - όν. generale, universale. 2. proprio alla generazione. սեռական, ընդհանրական. 2. ծննդեան յատուկ. [illegible] 2. [illegible] (ἡ) (*δηλ. πτῶσις*) genitivo. սեռական հոլով. [illegible]

Γενικῶς. ἐπίῤ. generalmente. առ հասարակ. [illegible]

Γέννα - ας (ἡ) ἀντὶ *Γενεὰ* ἢ *Γένος.*

Γενναιάζομαι. Μ. άσομαι. comportarsi da uomo coraggioso, incorraggiarsi. կորովի պէս վարուիլ. [illegible]

Γενναῖος - α - ον (*γέννα*) generoso. liberale, valoroso, nobile. ազնուաբարոյ, մեծանձն, կորիճ. [illegible]

Γενναιότης - ητος (ἡ) generosità, valore. ազնուաբարոյութիւն, կորովութիւն. [illegible]

Γενναιόφρων - ονος (ὁ, ἡ) che ha sentimenti generosi. ազնուամիտ. [illegible]

Γενναίως. ἐπίῤ. generosamente, valorosamente. ազնուաբար, կորովութեամբ. [illegible]

Γεννάω - ῶ. Μ. ήσω. generare. ծնցնել. [illegible] (*ἐπὶ γῆς*) produrre. բուսցընել. [illegible]

Γέννημα (τὸ) il parto, prodotto, frutto di terra. զաւակ, ծնունդ, արդիւնք, պտուղ. [illegible]

Γέννησις - εως (ἡ) nascita. ծնունդ. [illegible]

Γεννήτειρα - ας (ἡ) genitrice. ծնօղ. մայր. [illegible]

Γεννητὴρ - ῆρος (ἡ) } genitore. ծնօղ հայր. [illegible]
Γεννητης - οῦ (ὁ) }

Γεννητικὸς - ή - όν. che può generare. genitale, generativo. ծնցընել կրցօղ. [illegible]

Γεννητὸς - ή - όν. genito, nato. ծնեալ, ծնունդ. [illegible] ητῶς. ἐπίῤ.

Γεννήτρια - ας (ἡ) θηλ. τοῦ

Γεννήτωρ - ορος (ὁ) genitore. ծնօղ, հայր. [illegible] (*Γεννήτορες*) (οἱ) i genitori. ծնօղք. [illegible]

Γεννικὸς - ή - όν. = *Γενναῖος.* ικῶς. ἐπίῤ.

Γένος - εος - ους (τὸ) = *Γενεά.* 2. famiglia. 3. consanguinei, i parenti. 4. tribù, nazione. 5. (*λογικ.*) genere (similitudo specierum.). 6. (*γρμτκ.*) sesso, genere. 7. età. 2. գերդաստան. 3. արենակիցք, զաւակք, ազգականք. 4. ցեղ, ազգ. 5. սեռ (տրամաբանական). 6. սեռ (քերականական). 7. տարիք. 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 6. [illegible] 7. [illegible]

Γεραιὸς - ά - όν. vecchio. ծեր. [illegible] (*ἐπμ.*) = *Γεραρός.*

Γεραίρω. Μ. αρῶ. premiare, ricompensare. վարձատրել, պարգեւել. [illegible] (*ἐν γέν.*) = *Τιμάω.*

Γεραίτατος, ὑπερθκ. καὶ

Γεραίτερος - α - ον συγκρλ. τ. *Γεραιός.* (οἱ *Γεραίτεροι.*) i senatori, i primati. մեծամեծք, աւագանի, տարիքով ու պատուով մեծ եղողները. [illegible]

Γεράνιον (τὸ) geranio (pianta). 2. sorta di macchina per sollevare pesi. կերպ մը տունկ է. 2. բեռ վերցընելու համար կերպ մը գործի. [illegible]

Γερανίτης ου (ὁ) geronite (sorta di pietra, di cui il colore rassomiglia a quel del collo di grù.) գոյնը կռունկ թռչունին վզին գոյնին նման քար մըն է. [illegible]

Γέρανος (ἡ, καὶ [*μτγν.*] ὁ) grù (uccello). 2. sorta di ballo. կռունկ, խորդ (թռչուն). 2. կերպ մը կաքաւ. [illegible] 2. [illegible]

Γεραός - ή - όν. = *Γεραιός.*

Γεραρὸς - ά - όν. venerabile, rispettabile. յարգոյ, յարգոյապատիւ, պատուելի. [illegible] 2. (*μτγν.*) = *Γεραιός.*

Γέρας - γέραος - ως (τὸ) onore, premio. պատիւ, յարգ, պարգեւ. [illegible]

Γερόντειος - α - ον. = *Γεροντικός.*

Γεροντία - ας (ἡ) vecchiaja. ծերութիւն. [illegible] 2. = *Γερουσία.*

Γεροντιάω - ῶ. Μ. άσω. καὶ *Γεροντίζω. Μ. ίσω.* essere vecchio. ծեր ըլլալ. [illegible]

Γεροντικὸς - ή - όν. che appartiene ai vec-

chi. ծերոց վերաբերեալ. իխթիյարլարա պայ-տը. ικῶς. ἐπίῤ.
Γεροντοκομεῖον (τὸ) ospitale dei vecchi. ծերերու հիւանդանոց. իխթիյարխանէ։
Γεροντοκομέω-ῶ. M. ἥσω. curare i vecchi. ծերերը խնամել. իխթիյարլարը գայըրմագ։
Γεροντοκόμος (ὁ, ἡ) che cura i vecchi. ծերոց խնամատար. իխթիյարլարը գայըրան։
Γερουσία-ας (ἡ) assemblea di primati. ծերակոյտ. էրգեանը տէվլէթ մէշվէրէթի։
Γερουσιαστής-οῦ (ὁ) senatore. սինկղիտիկոս. էհլի տիվան։
Γερούσιος (ὁ, ἡ) vecchio, che conviene ai vecchi. ծեր, ծերերու պատկանած. իխթիյար, իխթիյարա տիւշէր։
Γέῤῥον (τὸ) (περσ. ἡ εἴρω) scudo di giunchi. 2. capanna. 3. siepe. Ճիլէ վահան. 2. տաղաւար, հիւղ. 3. ցանգ. սազտան գալգան. 2. գուլիպէ. 3. չիթ։
Γέρων-οντος (τὸ) vecchio. ծեր. իխթիյար։
Γεῦμα-ατος (τὸ) ciò che si gusta. 2. cibo. Ճաշակուած բան. 2. կերակուր. թատըլան նէսնէ. 2. եէմէք. 2. թաամ. (μτγν.) pranzo. կէսօրուան կերակուր. էօյլէ թաամը։
Γευστήριον (τὸ) tazza per gustar il vino. գինիին համը նայելու համար կերպ մը գաւաթ. շարապըն թատըն պագմագ իչին պիր օյ գատէհ։
Γευστὸς-ἡ-όν. gustabile. Ճաշակուելու. թատըլըր։
Γεύω. M. γεύσω. dar a gustare. Ճաշակել, համը նայելու փորձելու համար տալ. թատըն պագմայը սընամայը վէրմէք. (μσ.) gustare. Ճաշակել, համը նայիլ. թատմագ։
Γέφυρα-ας (ἡ) argine. թումբ. սէդ, պենդ. 2. (συνήθ.) ponte. կամուրջ. քէօփրի. 3. (ἐν γέν.) transito, passaggio. անցք. կեչիտ։
Γεφύριον (τὸ) ὑποκορ. τ. Γέφυρα.
Γεφυροποιέω-ῶ. M. ἥσω. costruire un ponte. կամուրջ մը շինել. քէօփրի եափմագ։
Γεφυροποιὸς (ὁ, ἡ) costruttore di ponti. կամուրջ շինող. քէօփրի եափան։
Γεφυρόω-ῶ. M. ὥσω. unire un fiume con un ponte. կամուրջով մը գետին երկու կողմը միացրնել, գետի մը կամուրջ նետել. պիր սույու քէօփրի իլէ պիրլէշտիրմէք, սույա պիր քէօփրի ատմագ։
Γεφύραμα (τὸ) / *Γεφύρωσις-εως* (ἡ) ponte gettato sopra un fiume. 2. l'unire un fiume con un ponte. գետի վրայ ձգուած կամուրջ. 2. գետի մը կամուրջ նետելը. սույա ատըլմըշ քէօփրի, սույուն իքի թարաֆընը պիրլէշտիրէն քէօփրի. 2. սույուն իւզերինէ պիր քէօփրի ատըլմասը։
Γεωγραφέω-ῶ. M. ἥσω. fare la descrizione della terra, applicarsi alla geografia. աշխարհը գծագրել, աշխարհագրութեան պարապիլ. եէրի թարիֆ էթմէք, եէրի միւշտէրէք օլմագ։
Γεωγραφία-ας (ἡ) geografia. աշխարհագրութիւն. եէր թարիֆ, ճօղրաֆիա իլմի։
Γεωγραφικὸς-ἡ-όν. geografico. աշխարհագրական. եէր թարիֆինէ էւլէքէ։
Γεωγράφος (ὁ) geografo. աշխարհագիր. ճօղրաֆիա-պիլիր-ալիմ։

Γεώδης-εος (ὁ, ἡ) di terra, terreo. երկրային, հողային. թօփրագլը։
Γεωλοφία-ας (ἡ) / *Γεωλόφων* (τὸ) colle, altezza. բլուր. թէփէճիք, պայըրճըգ։
Γεωμετρέω-ῶ. M. ἥσω. misurar la terra. երկիրը չափել. եէրի էօլչմէք։
Γεωμέτρης-ου (ὁ) geometra. երկրաչափ. հէնտէսէճի, էհլի հէնտէսէ։
Γεωμετρία-ας (ὁ) geometria. երկրաչափութիւն. հէնտէսէլիք, իլմի հէնտէսէ։
Γεωμετρικὸς-ἡ-όν. geometrico. երկրաչափական. հէնտէսէլիյէ մէնսուպ, հէնտէսէյէ։
Γεωμετρικῶς. ἐπίῤ. geometricamente. երկրաչափի պէս, երկրաչափութեան պահանջածին պէս. իլմի հէնտէսէյէ կէօրէ, իլմի հէնտէսէ գաիտէսինճէ։
Γεωμιγὴς-έος (ὁ, ἡ) mescolato di terra. հողով խառնուած. թօփրագ իլէ գարըշըգ։
Γεωμόρος (ὁ) (γῆ, μείρω) colui che nelle distribuzioni delle terre ebbe una parte. գետիններու բաժնելու ատեն մէկ մաս առած. եէրլէրի թագսիմ օլունտուգտա պիր հիսսէ ալան. = Ἄποικος, Γεωργὸς ἢ Γεωργικός.
Γεωνόμος (ὁ) chi distribuisce le terre agli eredi. ժառանգորդներու երկիրը բաժնող. վէրասէյէ եէրի թագսիմ էտէն։
Γεωπονέω-ῶ. M. ἥσω. coltivar la terra. երկիր հերկել. թօփրագը իշլէմէք։
Γεωπονία-ας (ἡ) = Γεωργία.
Γεωπόνος (ὁ) coltivator di terra. երկրագործ. չիֆթճի։
Γεωργέω-ῶ. M. ἥσω. lavorar la terra. երկիր գործել, երկրագործութիւն ընել. եէրի իշլէմէք, չիֆթճիլիք էթմէք։
Γεώργημα (τὸ) coltivazione della terra. երկիր հերկելը. թօփրագ իշլէմէսի։
Γεωργήσιμος (ὁ, ἡ) coltivabile, coltivo. հերկուելու. իշլէնիր, չիֆթ սիւրիւլիւր։
Γεωργία-ας (ἡ) agricoltura. երկրագործութիւն. չիֆթճիլիք. 2. (συνεκδ.) = Γεώργιον.
Γεωργικὸς-ἡ-όν. appartenente all'agricoltura. երկրագործութեան պատկանած. չիֆթճիլիյէ տայիր։
Γεώργιον (τὸ) terra lavorata. 2. messe, frutto. հերկուած երկիր. 2. հունձք, պտուղ. իշլէնմիշ չիֆթ սիւրիւլմիւշ թօփրագ. 2. միւսիւլ, միէվէ։
Γεωργὸς (ὁ, ἡ) agricoltore, coltivatore. երկիր գործող հերկող. չիֆթճի, նատասը, րէնճպէր։
Γεωρυχέω-ῶ. M. ἥσω. scavar la terra. երկիրը փորել. եէրի գազմագ։
Γεωσπορέω-ῶ. M. ἥσω. seminar la terra. երկիրը սերմ ցանել. թօփրագա թօհում էքմէք։
Γεωτομία (ἡ) = Γεωργία.
Γεωτόμος (ὁ, ἡ) che fende la terra, agricoltore. երկիրը ճեղքող, երկրագործ. թօփրագը եարան, չիֆթճի, նատասը։
Γεωφύλαξ-ακος (ὁ, ἡ) custode delle terre. երկիրներու պահապան. թօփրագ պէքճիսի։
Γῆ, γῆς (ἡ) (κατὰ κρ. ἐκ τοῦ Γέα) la totale sfera della terra. 2. terra. աշխարհին բոլոր գունդը. 2. հող. քիւրէյի արզ. 2.

բօսդան․ 3. = Ἀγρὸς, Ἀμπελών. 4. = Κλῆμα.

Γηγενὴς - έος (ὁ, ἡ) nativo della terra, uomo. 2. prodotto dalla terra. երկրածին, հողածին, մարդ․ 2․ երկրէ բուսած, երկրաբոյս․ բօսդանտան հասըլ օլան, իննան․ 2․ բօսդան մահսուլու, բօսդանտան չըքմըշ։

Γήδιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Γῆ.

Γῆθεν. ἐπίῤ. dalla terra. երկրէն․ եէրտէն։

Γῆθος - εος - ους (τὸ) (ἦθος) gioja, al-
Γηθοσύνη - ης (ἡ) legrezza. խնդութիւն, ցնծումն․ սէվինճ, շէնլիք։

Γηθόσυνος (ὁ, ἡ) giocondo, allegro. ուրախ, զուարթ․ շէն, շատըր։

Γηθοσύνως. ἐπίῤ. allegramente. խնդութեամբ, ուրախութեամբ․ սէվինճ շատըրլըգ իլէ։

Γήϊνος (ὁ, ἡ) terrestre. երկրային․ բօսդանլի, ֆանի (τρπ.) = Φθαρτός.

Γήπεδον (τὸ) terreno, campo. երկիր, անդ․ բօսդան, չիֆթլիք։

Γηπετὴς - έος (ὁ, ἡ) caduto per terra. երկիրը ինկած․ եէրէ դիւշմիւշ։

Γηραιὸς - ὰ - όν. vecchio. ծեր․ իխթիյար։

Γηραλέος ἢ Γηράλιος - α - ον. = Γηραιός.

Γήραμα (τὸ) vecchiaja, l' invecchiarsi. ծերութիւն, ծերանալը․ իխթիյարլըգ, իխթիյարլանմա։

Γῆρας - αος - ως (τὸ) vecchiaja. ծերութիւն․ իխթիյարլըգ․ 2. = Λεβηρίς.

Γηράσκω. Μ. γηράσω. invecchiarsi. ծերանալ․ իխթիյարլանմագ։

Γηροκομεῖον (τὸ) ospitale di vecchi. ծերերու հիւրանոց․ իխթիյարխանէ։

Γηροκομέω - ῶ. Μ. ήσω. curare, aver la cura de' vecchi. ծերերը հոգալ․ իխթիյարլարը գայըրմագ։

Γηροκόμος (ὁ, ἡ) che prende cura per i vecchi. ծերոց հոգ տանօղ․ իխթիյարլարը գայըրան։

Γηροτροφεῖον (τὸ) luogo, ove si nutriscono i vecchi. ծերերուն սնանելու տեղը․ իխթիյարլարըն պէսլէնտիքլէրի մահալլ։

Γηροτρόφος (ὁ, ἡ) colui, che nutrisce i vecchi. ծերերը սնուցանօղ․ իխթիյարլարը պէսլէյէն։

Γηφάγος (ὁ, ἡ) che mangia la terra. հող ուտօղ․ բօսդան եէյէն։

Γιγανταῖος - α - ον, καὶ Γιγάντειος - α - ον. καὶ Γιγαντιαῖος-α-ον. gigantesco, colossale. սկայածէս, վիթխարի․ դէվլի, դէվ-ման։

Γιγαντομαχία - ας (ἡ) combattimento di giganti. հսկայից պատերազմը, սկայամարտութիւն․ դէվլէրին ճէնկի, հարպի էֆրիթ։

Γιγαντώδης - εος (ὁ, ἡ) simile ai giganti. հսկայից նման․ դէվլէ պէնզէր, դէվման․ = Γιγανταῖος.

Γίγαρτον (τὸ) la semenza dell' uva. խաղողի սերմ․ իւզիւմ չէգիրտէկի։

Γίγας - αντος (ὁ) gigante. հսկայ․ դէվ, էֆրիթ։

Γιγγλυμὸς (ὁ) (γλύφω.) giuntura delle ossa. ոսկրներուն յօդուածը․ քէմիքլէրին պաղը։ (κυρ.) cardine della porta. դրան ծխնի․ գափու ռէզէսի։

Γιγγραίνω. Μ. ανῶ. suonar il flauto chiamato gingra. գինգրա ըսուած սրինգը փչել․ գինգրա տէնիլէն նէյի չալմագ։

Γίγγρα - ας (ἡ) (ὀνμτ.) gigra, nome di un piccolo flauto. գինգրա, մէկ կերպ պզտիկ սրինգ մը․ գինգրա դիր էօյ քիւչիւք նէյտիր։

Γίγνομαι. Μ. γένησομαι (ἀρχαῖοτ. γίνομαι). farsi, diventare. (Λατ. fio). ըլլալ․ օլմագ։

Γιγνώσκω. Μ. γνώσομαι καὶ ✕ γνωροῦμαι (ἀρχαῖοτ. τ. γινώσκω). conoscere. 2. sapere. 3. intendere. 4. stimare. 5. decretare. ճանչնալ․ 3․ գիտնալ․ 3․ հասկընալ․ 4․ կարծել․ 5․ վճռել․ թանըմագ․ 2․ պիլմէք․ 3․ անլամագ․ 4․ զանն էթմէք․ 5․ գարար էթմէք․ (μτγν.) congiungersi. գիտել, կնկան հետ պառկիլ․ եաթմագ։

Γίνομαι. Ζ. Γίγνομαι.

Γινώσκω. Ζ. Γιγνώσκω.

Γλάγος - εος - ους (τὸ) ✕ = Γάλα.

Γλαυκόμματος (ὁ, ἡ) cesio, խաժակն․ մավի կէօզլիւ։

Γλαυκὸς - ὴ - όν. turchino, azzurro. կապուտակ․ մավի, լաճիվէրդ։

Γλαυκότης - ητος (ἡ) colore glauco. խաժգոյն․ կէօք մավի, մավի րէնկ։

Γλαυκόχροος - ους (ὁ, ἡ) di color glauco. խաժագոյն, ծովագոյն․ մավի, լաճիվէրդ․

Γλαυκόω. Μ. ώσω. render glauco. խաժընել․ մավի էթմէք։

Γλαύκωμα (τὸ) glaucoma. աչաց ախտ մըն է․ դիր էօյ կէօզ աղրըսը։

Γλαυκῶπις - ιδος (ἡ) che ha gli occhi turchini. խաժակն․ մավի կէօզլիւ։

Γλαὺξ - κὸς (ἡ) civetta, բու․ բայղուշ։

Γλαφυρὸς - ὰ - όν. elegante, pulito, vago. 2. profondo, cupo. շքեղ, պերճ, ըղձալի․ 2․ խորունկ, գոգաւոր․ լաթիֆ, չիրքին, դէրին․ 2․ չուգուր, դէրին։ νρῶς. ἐπίῤ.

Γλαφυρότης - ητος (ἡ) eleganza, vaghezza. շքեղութիւն, պերճութիւն․ լաթաֆէթ, չիրքինլիք։

Γλήνη - ης (ἡ) (γλῆνος). pupilla. բիբ․ կէօզ պէպէյի․ (συνεκδχ.) = Ὀφθαλμός. (μτγν.) puttella, pulzella. պզտիկ աղջիկ․ գըզճաղազ․ (κυρ. καὶ μτφρ.)

Γλῆνος - εος - ους (τὸ) ogni cosa vaga, deliziosa. ըղձալի՝ շքեղ բան․ կէօզէլ չիրքին՝ լաթիֆ նէսնէ․ (ὀθ) = Γλήνη, Ἄγαλμα, Ἄστρον.

Γλίσχρος - α - ον (γλία) viscoso, glutinoso, tenace. խժային, սոսնձային, մածուցիկ․ չամուր, եափըշգան, եաբըշըգ․ (μτφρ.) avaro. ագահ․ թամահքեար․ ἰσχρως. ἐπίῤ.

Γλίσχρων - ονος (ὁ, ἡ) povero. աղքատ․ ֆագիր։

Γλοιοπότης - ου (ὁ) che beve le lordure dei corpi. մարմնէ ելած գարշութիւնը խմօղ․ պէտէնտէն չըգան քիրլիլիյի իչէն՝ իչիճի։

Γλοῖος (ὁ) (γλία) le lordure del bagno. բաղնիքի գարշութիւն․ համամ քիրլիյի․ (ἐν γέν.) lordura, succidume. աղտոտութիւն, գարշութիւն․ քիրլիք, մուրտառլըգ։

Γλυκάζω. Μ. άσω. essere dolce, avere un gusto dolce. անոյշ ըլլալ, անոյշ համ ունենալ․ թաթլը օլմագ, դադը թաթլը օլմագ․ 2. (μτβτ.) = τῷ

Γλυκαίνω. *Μ.* *ανῶ.* rendere dolce, addolcire. *անուշցնել.* թաթլըլաթմագ ։
Γλύκανσις-εως (*ἡ*) l'addolcirsi. *անուշնալը.* թաթլըլանմա ։
Γλυκαντικὸς-ή-όν. addolcitivo. *անուշցնող.* թաթլըլաթըճը ։
Γλύκασμα-ατος (*τὸ*) liquore dolce, sorbetto. *անուշ ըմպելիք, քաղցրաւենի, օշարակ.* թաթլը իչէճէք, շէրպէթ ։
Γλυκασμὸς (*ὁ*) = *Γλύκανσις, Γλύκασμα.*
Γλυκερὸς-ὰ-όν. = *Γλυκύς.*
Γλυκίζω. *Μ.* *ίσω.* = *Γλυκάζω.*
Γλυκισμὸς (*ὁ*) = *Γλυκασμός.*
Γλυκοστάφυλος (*ὁ, ἡ*) che ha uve dolci. *անուշ խաղող ունեցող.* թաթլը իւզիւմլիւ ։
Γλυκύδωρος (*ὁ, ἡ*) che da doni soavi. *աղուոր պարգեւներ տուող.* ալա հէտիէլէր վէրէն ։
Γλυκύθυμος (*ὁ, ἡ*) d'animo placido, benigno. *քաղցրաբարոյ.* թաթլը թապիաթլը, միզաճ թապիաթլը ։
Γλυκύκαρπος (*ὁ, ἡ*) che produce frutti dolci. *անուշ պտուղներ բերող.* թաթլը եմիշլէր հասըլ էտէն ։
Γλυκύκρεως-ω (*ὁ, ἡ*) che ha dolce carne. *անուշ միս ունեցող.* էթի թաթլը ։
Γλυκύμυθος (*ὁ, ἡ*) che parla dolcemente. *անուշ զրոյց ունեցող, քաղցրախօս.* թաթլը տիլլի ։
Γλυκύπαις-αιδος (*ὁ, ἡ*) chi ha o genera dolci, belli figli. *անուշ՝ աղուոր զաւակներ ունեցող՝ կամ ծնանող.* թաթլը՝ կիւզէլ չէրիւ էվլատլարը օլան՝ եախօտ տօղուրան ։
Γλυκυπάρθενος (*ἡ*) dolce, graziosa vergine. *անուշ՝ ըղձալի կոյս.* թաթլը՝ չէրին գըզ ։
Γλυκύρριζος (*ὁ, ἡ*) che ha dolci radici. *քաղցրարմատ.* թաթլը քէօքլիւ. (*οὐσ.*) *ὑῤῥίζα* (*ἡ*)-*ὑῤῥίζον* (*τὸ*) liquirizia, regolizia. *մատուտակ.* միյան քէօքիւ ։
Γλυκὺς-έος (*τὸ*) dolce. *անուշ.* թաթլը ։
(*κυρ.* *καὶ* *μτφρ.*)
Γλυκυτης-ητος (*ἡ*) dolcezza. *անուշութիւն.* թաթլըլըք ։
Γλυκύφωνος (*ὁ, ἡ*) che ha voce dolce. *քաղցրաձայն, անուշ ձայնով.* թաթլը սէսլի ։
Γλύμμα-ατος (*τὸ*) scultura. *քանդակ.* օյմա իշի. 2. = *Γλυφή.*
Γλυπτὴρ--ῆρος ⎫ scultore. *քանդակագործ,*
Γλύπτης-ου (*ὁ*) ⎭ *քարակոփ.* թաշճը, թաշ օյմաճը ։
Γλυπτὸς-ή-όν. scolpito. *կոփած.* օյուլմուշ ։
Γλύφανον (*τὸ*) scarpello. *քարակոփի գրիչ.* թաշճը օյմաճը գալէմի ։
Γλυφεῖον (*τὸ*) = *τῷ προηγ.*
Γλυφεὺς-έως (*ὁ*) = *Γλύπτης.*
Γλυφὴ (*ἡ*) l'azione di scolpire, scultura. *կոփելը՝ քանդակագործութիւն.* թաշ օյմաճը. թաշճըլըք. 2. = *Γλύμμα.*
Γλύφω. *Μ.* *γλύψω.* scolpire, intagliare, scarpellare. *քանդակել, դրօշել, կոփել.* օյմագ, օյմալամագ, գազմագ իշի իշլէմէք ։
Γλῶσσα-ης (*ἡ*) lingua. *լեզու.* տիլ. 2. (*συνεκδχ.*) = *Διάλεκτος.* 3. discorso. *զրոյց, բան.* սէօզլէշմէ սէօզ. 3. (*γρμτ.*) parola antiquata, andata in disuso. *հին բառ.* պօզուլմուշ, քուլլանըլմազ լագըրդը ։
Γλωσσαλγέω-ῶ. *Μ.* *ήσω.* aver dolor di lingua. 2. esser loquace, ciarlare. *լեզուն ցաւիլ. 2. շատ խօսիլ, շատախօսութիւն ընել.* տիլի աղըրմագ. 2. չօգ սէօյլէմէք, լագըրդը էթմէք ։
Γλωσσαλγία-ας (*ἡ*) loquacità. *շատախօսութիւն.* լագըրդըճըլըգ ։
Γλωσσάριον (*τὸ*) ὑποκορ. *τ.* *Γλῶσσα.* glossario, piccola lingua. *լեզուակ.* քիւչիւք տիլ, տիլճիք ։
Γλωσσογράφος (*ὁ, ἡ*) commentatore. *մեկնիչ, թարգմանիչ.* թէֆսիրճի ։
Γλωσσοειδὴς-έος (*ὁ, ἡ*) che ha la forma di una lingua. *լեզուի ձեւով.* տիլ պիչիմինտէ. *εἰδῶς.* *ἐπίρ.*
Γλωσσοκάτοχος (*ὁ, ἡ*) che contiene, trattiene la lingua. *լեզուն զուսպ բռնող.* տիլինի զապթ էտէն ։
Γλωσσοκρατέω-ῶ. *Μ.* *ήσω.* contenere, trattenere la lingua. *լեզուն զսպել.* տիլինի զապթ էթմէք ։
Γλωσσοτομέω-ῶ. *Μ.* *ήσω.* tagliare ad uno la lingua. *մէկին լեզուն կտրել.* պիրինին տիլինի քէսմէք ։
Γλῶττα-ης (*ἡ*) Ἀττ. ἀντὶ *Γλῶσσα.*
Γλωττίζω *Μ.* *ίσω.* bacciare lascivamente. *պագշոտութեամբ պագնել.* շէհվաթլը իլէ էօփմէք ։
Γλωττὶς-ίδος (*ἡ*) ὑποκορ. *τ.* *Γλῶσσα.* 2. la linguetta di flauto. 3. sorta di uccello, che guida le quaglie. *եղեգնափողի լեզուակ. 3. լորամարգներու առաջնորդ թռչուն մը.* 2. քավալ տիլի. 3. պըլտըրճըն գըլաւուզու ։
Γνάθος (*ἡ*) mascella. 2. dente. 3. filo tagliente (*Λατ.* acies). *ծնօտ. 2. ակռայ. 3. հատու բերան.* չէնէ. 2. տիշ. 3. քէսքին ։
Γνάπτω. *Μ.* *άψω.* scardassare, carminare, cardere. *բուրդ կամ չուխայ սանտրել.* եափաղը եախօտ չուխա թարամագ ։
Γνάφαλον (*τὸ*) borra. *խուզանք.* թիֆթիք, եափաղ ։
Γναφεῖον (*τὸ*) la bottega di follone. *թափիչի խանութ.* քէչէճի թէզգեահը ։
Γναφεὺς-έως (*ὁ*) follone. *թափիչ.* քէչէճի, չուհաճը ։
Γναφευτικὴ (*ἡ*) l'arte di purgare i panni. *թափիչ ըլլալը.* քէչէճիլիք ։
Γναφεύω. *Μ.* *εύσω.* pulire i panni, essere follone. *չուխայ մաքրել, թափիչ ըլլալ.* չուհա թէմիզլէմէք, քէչէճի օլմագ ։
Γνάφος-εος-ους (*τὸ*) cardo. *բուրդ գզելու համարփուշ մըն է.* եափաղ թարագը ։
Γνήσιος-α-ον. che non è spurio, adulterino. 2. legittimo, vero, non alterato, ingenuo. *պոռնկորդի չեղող, ամուսնութենէ ծնած. 2. վաւեր, ստոյգ, բուն, աննենգ.* փիչ օլմայան. 2. սահիհ, տօղրու, ասըլ, հիլլէսիզ ։
Γνησιότης-ητος (*ἡ*) leggittimità. *աննենգութիւն, վաւերութիւն.* տօղրուլուգ, սահիհլիք, հիլլէսիզլիք ։
Γνησίως. *ἐπίρ.* legittimamente. *վաւերաբար, ստուգութեամբ.* սահիհլիք՝ հիլլէսիզլիք իլէ ։

Γνόφος (ὁ) tenebra, oscurità. 2. turbine. մութ, աղջամուղջ, խաւար. 2. մրրիկ (հողմ). զօրաւոր. 2. զօղ (բալալեալ):

Γνοφόω-ῶ. Μ. ώσω. coprir di tenebre, oscurare. մթնցընել. զօրաւորելով, զօր. ռունալ ընել:

Γνοφώδης-εος (ὁ, ἡ) tenebroso. մութ, խաւարչոտ. զօրաւոր, զօղալի:

Γνώμη-ης (ἡ) opinione, sentimento, intenzione. 2. volontà, proposito. 3. mente, giudizio, prudenza. 4. adesione, inclinazione. 5. consiglio. (*πλθ.*) 6. apotegma. կարծիք, դիտաւորութիւն. 2. կամք, առաջադրութիւն. 3. միտք, դատողութիւն, խոհեմութիւն. 4. միտում, յօժարութիւն. 5. խորհուրդ. 6. առած, դեղեցիկ իմաստ. գիւղ, ...

Γνωμικὸν (τὸ) detto sentenzioso, apotegma. իմաստալից խօսք, առած.

Γνωμικὸς-ὴ-όν. sentenzioso. վճռական, իմաստալից.

Γνωμικῶς. ἐπίῤ. sentenziosamente. իմաստնաբար.

Γνωμοδοτέω-ῶ. Μ. ήσω. dar la sua opinione, il suo sentimento. իր կարծիքը տալ՝ յայտնել՝ արտայայտել.

Γνωμοδότημα (τὸ) l'opinione data. տըրուած՝ յայտնուած կարծիք.

Γνωμολογέω-ῶ. Μ. ήσω. parlare sentenziosamente. իմաստնաբար խօսիլ.

Γνωμολογία-ας (ἡ) discorso sentenzioso. 2. il parlare sentenziosamente. վճռական՝ իմաստալից խօսք. 2. իմաստնաբար խօսիլը.

Γνωμολογικὸς-ὴ-όν. che appartiene al parlare sentenzioso. վճռական՝ իմաստալից խօսքեր գրուցելու պատկանած.

Γνωμολόγος (ὁ, ἡ) chi parla sentenziosamente. իմաստնաբար խօսօղ.

Γνωμονικὸς-ὴ-όν (*μέ, γεν*). prudente, sensato, esperto. 2. gnomonico. խոհեմ, խելացի, կիրթ. 2. ստուերացուցական.

Γνωμοσύνη-ης (ἡ) conoscenza, intelligenza, la facoltà di distinguere, di giudicare. իմացութիւն, դատողութիւն, բան.

Γνωμοτυπέω-ῶ. Μ. ήσω. = *Γνωμολογέω.*

Γνώμων-ονος (ὁ, ἡ) = *Γνωμονικὸς.* 2. gnomone. 3. gnomone (negli oriuoli a sole si dice l'ago). երկրաչափական ձեւ մըն է. 3. արեւացուցակ.

Γνωρίζω. Μ. ίσω. conoscere. ճանչնալ. (*ἀμτβ. ἤ μσ. μὲ αἴτιατ.*) intendere, discernere (*σπν.*) sapere. հասկընալ, որոշել, գիտնալ.

Γνώριμος-ος καὶ (*σπν*)-*η-ον.* famigliare, noto. ընտանի, ճանչուոր.

Γνωριμότης-ητος (ἡ) amicizia, famigliarità. ընտանութիւն, ճանչւորութիւն.

Γνωρίμως. ἐπίῤ. famigliarmente. ընտանեբար.

Γνώρισις-εως (ἡ) conoscimento. ճանչնալը.

Γνώρισμα (τὸ) ciò che serve a far conoscere, indice. ճանչցընելու յարմար բան, նշան.

Γνωρισμὸς (ὁ) = *Γνώρισις.*

Γνωριστὴς-οῦ (ὁ) conoscitore, ճանչցօղ, բանի հասկցօղ.

Γνωριστικὸς-ὴ-όν. che serve a far conoscere. ճանչցընելու յարմար.

Γνωσιμαχέω-ῶ. Μ. ήσω. rinunziare, abbandonare la sua prima opinione, pentirsi. առջի կարծիքը ձգել, զղջանալ.

Γνωσιμάχος (ὁ, ἡ) che cambia opinione, che si pente. կարծիքը՝ միտքը փոխօղ, զղջացօղ.

Γνῶσις-εως (ἡ) cognizione, scienza, sapere, prudenza. 2. sentenza giudiciaria. գիտութիւն, խելացութիւն, խոհեմութիւն. 2. դատաւորի վճիռ.

= *Γνώρισις, Γνωριμότης.*

Γνωστέος-α-ον. θετ. τ. Γιγνώσκω.

Γνωστικὸς-ὴ-όν. che ha la facoltà di conoscere, intelligente. ճանչնալ կրցօղ, միտքի, ուշիմ.

Γνωστὸς-ὴ-όν. noto, amico, famigliare. ճանչուոր, բարեկամ, ընտանի.

Γογγύζω. Μ. ύσω. mormorare, borbottare. քրթմնջել.

Γογγυλεύω. Μ. εύσω. rotondare, far rotondo. կլորցընել.

Γογγυλίζω. Μ. ίσω. = *Γογγυλεύω.*

Γογγυλὶς-ίδος (ἡ) rapa, 2. pillola. շողգամ. 2. դեղահատ.

Γόγγυσις-εως (ἡ) *καὶ*

Γογγυσὸς (ὁ) mormorio, mormorazione. մռմռալը, քրթմնջելը, քրթմնջիւն.

Γογγυστὴς-οῦ (ὁ) *καὶ Γογγυστικὸς-ὴ-όν.* solito a borbottare. քրթմնջելու սովոր.

Γογγυστικῶς. ἐπίῤ. mormorando, con mormorazione. քրթմնջելով.

Γοερὸς-ὰ-όν. gemente, lamentevole. ողբացօղ, ողբալի, խեղճ.

Γόης-ητος (ὁ) ciarlatano, mago, incantatore. դերասան, մոգ, կախարդ.

Γοητεία-ας (ἡ) ciarlataneria, magia, incantesimo. դերասանութիւն, մոգութիւն, կախարդութիւն.

Γοήτευμα (τὸ) incantesimo. կախարդու-

թիւն․ դէ-յէ-ծէ-ւէ-ւ․ (τά) frode. նենգ, խաբէութիւն․ հէլլէ։

Γοητεύω. Μ. εύσω. incantare. կախարդել․ ֆէօղ դօղլօմագ, դէ-յէ-ւէ-մէք։

Γόμος (ὁ) carico d'una nave, նաւի մի բեռ․ ֆէմ եէ-քէ-։

Γομόω-ῶ. Μ. ώσω, = Γεμίζω.

Γόμφιος (ὁ) (γόμφυς) dente mascellare. սեղանատամն․ աղը դիշի։

Γόμφος (ὁ) cavicchia. մեծ սեպ․ դէ-յէ-ք չիւիւ (օփանփան)։

Γομφόω-ῶ. Μ. ώσω. inchiodare. սեպով ամրցընել․ չիւիւլէ-մէք։

Γομφωτὴρ-ῆρος (ὁ) che inchioda, marangone. սեպեր զարնող, հիւսն․ չիւիւլէյէն, մարանկօզ։

Γονατίζω. Μ. ίσω. inginocchiarsi. ծունկ չոքել, ծնկի վրայ գալ․ դիզ չէօքմէք։

Γονάτιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Γόνυ.

Γονεὺς-έως (ὁ) = Γεννήτωρ. (πλθ.) Γονεῖς. il padre e la madre, genitori. ծնողք․ աթա։

Γονὴ-ῆς (ἡ) generazione, prole. ծնելութիւն, սերունդ․ տօյօմ, եվլատ, մէվլուտ. 2. = *Σπέρμα.* 3. *(πλθ.) Γέννημα.* 4. le membra genitali. ծննդական անդամք․ ատ եէրլէրի։

Γονικὸς-ὴ-όν. fecondo, genitale, prolifico. ծննդարար, զաւակագործ․ դօղուր-մայա մաքսուս, հասըլլը։

Γόνιμος (ὁ, ἡ) fecondo, fertile, generativo. ծննդական, արդասաւոր, ծնցնել կրցող․ հասըլլը, դօղուրդուճի։

Γονόῤῥοια (ἡ) gonorrea. սերմնակաթութիւն․ դիզ սօղուգլուգու։

Γονοῤῥυέω-ῶ. Μ. ήσω. esser gonorreato. սերմնակաթ ըլլալ․ դիզ սօղուգլուգուն դութուլ օլմագ։

Γονοῤῥυὴς-έος (ὁ, ἡ) gonorreato. սերմնակաթ․ դիզ սօղուգլուգուն դութուլ։

Γόνος (ὁ) = Γονή, Γέννησις, Γένος. 2. sperma. 3. figlio. 4. procreazione. 2. սերմ. 3. որդի, զաւակ․ 4. ծնելութիւն․ 2. էրլէք սույու, նէֆս, մէնի․ 3. օղուլ, եվլատ․ 4. թէվէլլուտ։

Γονόω-ῶ. Μ. ώσω. ἀντὶ Γεννάω.

Γόνυ-ατος (τὸ) ginocchio. ծունկ․ դիզ․ (μτγν.) 2. internodio. բուսոց ծնկերուն միջոցը․ պօղում։

Γονυκλινέω-ῶ. Μ. ήσω. genuflettere. ծունկի վրայ գալ․ դիզ չէօքմէք։

Γονυκλινὴς-έος (ὁ, ἡ) genuflesso. ծունկի վրայ եկած․ դիզ չէօքմիւշ։

Γονύκροτος (ὁ, ἡ) chi ha le ginocchia tremendi. ծունկերը դողացող․ դիզլէրի թիթրէյէն։

Γονυπετέω-ῶ. Μ. ήσω. inginocchiarsi. ծունկի վրայ ինկնալ․ դիզ էօսդիւնէ դիւշմէք։

Γονυπετὴς-έος (ὁ, ἡ) inginocchione. ծունկի վրայ եկած, ծնրադիր․ դիզ չէօքմիւշ։

Γοργὸς-ὴ-όν. rapido, veloce, terribile. արագ, շուտ, ահռելի․ թիզ, չէվիք, գօրգունճ, հէյպէթլի։

Γοργότης-ητος (ἡ) celerità, l'essere spaventevole. արագութիւն, ահռելիութիւն․ չապըգլըգ, հէյպէթլիլիք։

Γοργώπης-ου (ὁ) } che ha il viso spaventevole, spirante timore.
Γοργωπὸς (ὁ, ἡ) } ահեղատեսիլ․ հէյպէթլի, գօրգունճ։

Γοργῶς. ἐπίῤ. velocemente. orribilmente. արագութեամբ, ահռելի տեսիլքով․ չապուգ, հէյպէթլի սուրէթլէ։

Γουνάζομαι. Μ. άσομαι. abbracciare le ginocchia di qualcheduno supplicandolo. մէկին ծունկերուն վրայ ինկնալով աղաչել․ պիրինին դիզլէրինէ գափանարագ եալվարմագ։

Γραῖα-ας (ἡ) vecchia. պառաւ․ գօճա գարը։

Γραϊκὸς-ὴ-όν. di vecchia donna. պառաւական․ գօճա գարըյա դայիր։

Γραῖος-α-ον. vecchio. ծեր․ իխթիյար։

Γράμμα-ατος (τὸ) ciò che è scritto. 2. registri publici. 3. *(πλθ.)* lettera. 4. pittura. 5. lettera d'alfabeto. 6. letteratura. գրուած բան․ 2. հասարակաց արձանագրութիւնք․ 3. նամակ․ 4. նկար․ 5. այբուբենից գիր․ 6. գրագիտութիւն. եազըլմըշ նէսնէ․ 2. դէվլէթ դէֆթէրլէրի․ 3. մէքդուպ․ 4. թասվիր․ 5. հէրուֆ հէճէ եազըլըշ․ 6. օգումուշլուգ․ 7. = *Γραμμάριον.*

Γραμμάριον (τὸ) (κυρ. ἰατρ.) scropolo, (la ventesima quarta parte d'una oncia). կռամ (մէկ ունկիին քսաներորդ չորրորդ մասը)․ չէյրէկ, դրամ։

Γραμματεία-ας (ἡ) la carica di segretario. 2. letteratura. քարտուղար գրագիր ըլլալը․ 2. գրագիտութիւն, բանասիրութիւն, դպրութիւն․ գեաթիպլիք․ 2. օգումուշլուգ։

Γραμματεῖον (τὸ) cartello, in cui viene scritta qualche cosa. 2. cartella di lettere, codice. 3. chirografo, biglietto. 4. diploma. 5. scuola. 6. scrigno. բան մը գրելու յարմար տետրակ․ 2. նամակներու օրինակելու տետրակ, ձեռագիր մատեան․ 3. ձեռագիր, տոմսակ․ 4. գիր արքունի․ 5. դպրոց․ 6. արկղ, սնտուկ․ պիր նէսնէ եազմագ իչին դէֆթէր․ 2. մէքդուպլարին թէսվիդ օլունաճագ դէֆթէր, գէօդ եազըսը գիթապ․ 3. էլ եազըսը, թէզքէրէ․ 4. ֆէրման նիշան, ֆէրման․ 5. մէքթէպ․ 6. սանդըգ․ 7. = *Γραφεῖον.*

Γραμματεὺς-έως (ὁ) segretario. քարտուղար, գրագիր, նամակագիր․ գեաթիպ․ (γρφ.) legista, notajo. օրէնսուսոյց, դպիր․ էհլի շէր, էհլի ֆէթվա, գեաթիպ։

Γραμματεύω. Μ. εύσω. essere segretario. քարտուղար ըլլալ․ գեաթիպ օլմագ։

Γραμματίδιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Γραμμάτιον.

Γραμματίζω. Μ. ίσω. insegnare le lettere. գիրերը սորվեցընել․ եազըյը էօյրէթմէք։

Γραμματικεύομαι. Μ. εύσομαι. studiare la grammatica. քերականութիւն սորվիլ․ սարֆ օգումագ։

Γραμματικὴ-ῆς (ἡ) (τέχνη) grammatica. քերականութիւն․ իլմի սարֆ։

Γραμματικὸς-ὴ-όν. che appartiene alle lettere. 2. letterato. 3. grammatico. գիրերու պատկանած. 2. գիտնական, բանիբուն․ 3. քերական, քերթող․ եազըլարա դայիր․ 2. օգումուշ․ 3. էհլի իլմի սարֆ, նահվի։

Γραμματικῶς. ἐπίῤ. grammaticalmente. ըստ կանոնաց քերականութեան․ իլմի սարֆ գավաիդի մուճիպինճէ։

Γραμμάτιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Γράμμα.

Γραμματιστὴς-οῦ (ὁ) = *Γραμματοδιδάσκαλος*. 2. *Γραμματεύς*.
Γραμματοδιδασκαλεῖον (το) scuola. դպրատուն · մէքթէպ ։
Γραμματοδιδάσκαλος (ὁ, ἡ) maestro di grammatica. քերականութեան վարպետ · էլիֆ պէ հօճասը ։
Γραμματοφόρος (ὁ, ἡ) chi porta le lettere. թղթաբեր · մէքթուպ կէթիրէն, փօսթաճը, մէքթուպ թաթարը ։
Γραμματοφυλακεῖον (τὸ) luogo, ove si conservano le lettere, scrittojo. նամակները պահելու տեղ · մէքթուպ սաքլայաճագ մահալ, եազըխանէ, նամէտան ։
Γραμματοφύλαξ-ακος (ὁ) custode delle lettere. նամակները՝ ձեռագիրները պահօղ · մէքթուպլարը՝ եւ եազըլարընը սաքլայան ։
Γραμμὴ-ῆς (ἡ) linea. 2. mosse. գիծ · 2 · տեղի՝ ուստի ձիերը կը վազեն, ձիերուն արշաւելու սկսած տեղերնին · չիզի · 2 · մէյտան ։
Γραμμίζω. M. ίσω. giocare agli scacchi. սանտրինջ խաղալ · սադրանճ օյնամագ ։
Γραμμικὸς-ἡ-όν. lineare. գծական · չիզգիյէ տայիր · *ικῶς. ἐπίῤ.*
Γραπτὸς (ὁ, ἡ) scritto. գրուած · եազըլմըշ ։
Γραῦς-αὸς (ἡ) vecchia. պառաւ · գօճա գարը ։
Γραφεῖον (τὸ) penna. գրիչ · գալէմ ։
Γραφεὺς-έως (ὁ) scrivano. 2. pittore. գրագիր · 2 · նկարիչ · եազըճը · 2 · նագգաշ ։
Γραφὴ-ῆς (ἡ) scrittura. 2. lettera. 3. pittura. 4. scritto, libro. գրուած · 2 · նամակ · 3 · նկար · 4 · գրուած բան, գիրք · եազը, եազըլմըշ · 2 · մէքթուպ, նամէ · 3 · նագգաշ · 4 · եազըլը նէսնէ, քիթապ ։ *Γραφαὶ* (αἱ) (*ἐκκλησ.*) la sacra Scrittura. սուրբ գիրք, աստուածաշունչ · Ինճիլ, քիթապը մուգատտէս ։
Γραφικὸς-ἡ-όν. che serve alla scrittura, alla pittura. գրելու կամ նկարելու յարմար · եազմայա, եախօտ նագգաշ չէքմէյէ տայիր · (*Γραφικὴ* (ἡ) (*τέχνη*) arte pittoresca. նկարագրութեան արհեստ · նագգաշլըգ սանաթը ։
Γραφικῶς. ἐπίῤ. come un pittore. նկարչի պէս · նագգաշ կիպի ։
Γράφω. M. γράψω. scolpire, incidere, intagliare. 2. scrivere. 3. delineare, dipingere. 4. ascrivere. քանդակել, փորագրել · 2 · գրել · 3 · գծագրել, նկարել · 4 · դասել՝ համարել ի թիւ · օյմագ, գազըմագ · 2 · եազմագ · 3 · նագգաշ չէքմէք · 4 · սայմագ, սըրասընա գօյմագ, սըրասընա կէչիրմէք · = *Καταγράφω*.
Γρηγορέω-ῶ. M. ήσω. vegliare. արթուն կենալ · ույանըգ դուրմագ ։
Γρήγορος (ὁ, ἡ) = *Ἐγρηγορώς*. vigilante. արթուն · ույանըգ ։
Γριπεὺς-έως (ὁ) pescatore a rete. ուռկանով ձուկ բռնօղ · աղ իլէ՝ բալըգ իլէ տութան պալըգճը ։
Γριπίζω. M. ίσω. καὶ Γριπεύω. M. εύσω. pescare colla rete. ուռկանով ձուկ բռնել · աղ իլէ՝ բալըգ իլէ տութմագ · (*μτφ.*) ingannare. խաբել · ալտաթմագ ։
Γρῖπος (ὁ) (*σπν.*) *ἀντὶ Γρῖφος.* rete, sagena. ուռկան, ցանց · աղ, բալըգ ։

Γρόνθος (ὁ) pugno. բռունց · եումրուգ ։
Γρόσφος (ὁ) pilo. թեթեւ գեղարդ մը · խաֆիֆ պիր հըզր ։
Γρὺ ἢ Γρῦ. nulla, niente. ոչինչ · հիչ պիր շէյ ։
Γρύζω. M. ύξω. grugnire. խանչել (խոզի պէս) · խըրլդամագ (դօմուզ կիպի) ։
Γρυλλὸς (ὁ) porco. խոզ · դօմուզ, խընզըր ։
Γρυπὸς-ἡ-όν. curvo, adunco. ծուռ · էյրի ։
Γρύτη (ἡ) roba di minor valore. (*Γαλλ.* chiffons). քիչ գնով փուճ բաներ · աղճա պահա իլէ ալըմ? թէֆէ նէսնէլէր ։
Γρὺψ-υπός (ὁ) griffo (animale favoloso) արծուառիւծ (առասպելեալ կենդանի մըն է) · պաշը իլէ գանաթլարը գարթալ իլէ իլէ... ասլան իլէ... մէնէնտ պիր հայվան տըր ։
Γρῶνος-η-ον. scavato, cavo. գոգաւոր, փոսած · օյուլմուշ, չուգուրլանմըշ ։
Γύαλον (τὸ) ogni cavità. ամէն կերպ խոռոչ · հէր պիր չուգուր՝ օյուլմուշ նէսնէ · = *Κοῖλον*.
Γυῖον (τὸ) membro. անդամ · ազա ։
Γυιὸς-ἡ-όν. zoppo, sciancato. կաղ · թօփալ ։
Γυιόω-ῶ. M. ώσω. storpiare, rendere zoppo. հաշմեցուցանել, կաղ ընել · սագաթլամագ, թօփալ էթմէք ։
Γυμνάζω. M. άσω. esercitare nei giuochi ginnastici, esercitare. ըմբշական խաղերու մէջ կրթել, վարժել · պէհլիվանլըգ օյունլարընտա թալիմ վէրմէք, թալիմ թէրպիյէ էթմէք ։
Γυμνασία-ας (ἡ) esercizio ginnastico. ըմբշական կրթութիւն, վարժութիւն · պէհլիվան թալիմի, թալիմ, թէրպիյէ ։
Γυμνασιάρχης-ου (ὁ) gimnasiarca, direttore di un collegio. վարժարանի գլուխ · մէտրէսէ..., մէտրէսէ նազըրը ։
Γυμνασιαρχία-ας (ἡ) la carica di gimnasiarca. վարժարանի պետ ըլլալը · մէտրէսէ միւտիրի՝ նազըրը օլմագ, միւտիրլիք ։
Γυμνάσιον (τὸ) gimnasio. վարժարան, կրթարան · մէտրէսէ, թալիմխանէ · 2. *Γυμνασις*.
Γύμνασις-εως (ἡ) = *Γυμνασία*.
Γύμνασμα (τὸ) ciò che si fa per l'esercizio. կրթութեան համար եղած ամէն կերպ բան · թալիմի հազզընա օլունան հէր պիր նէսնէ ։
Γυμναστήριον (τὸ) = *Γυμνάσιον*.
Γυμναστὴς-οῦ (ὁ) esercitatore, ginnasta. մարզիչ, կրթիչ · թալիմճի ։
Γυμναστικὴ-ῆς (ἡ) la ginnastica, la ginnica. վարժողութիւն · թալիմճիլիք ։
Γυμναστικὸς-ἡ-όν. ginnastico, appartenente all' esercizio. կրթութեան պատկանած, վարժողական · թալիմէ տայիր · *ικῶς. ἐπίῤ.*
Γυμνὴς-ῆτος (ὁ, ἡ) soldato vestito di leggiero, velite. թեթեւազէն զինուոր · խաֆիֆ դաշընմըշ ասքէր = *Γυμνός*.
Γυμνητεύω. M. εύσω. esser nudo. մերկ ըլլալ · չըպլագ օլմագ (*συνήθ.*) esser velite. թեթեւազէն զինուոր ըլլալ · խաֆիֆ դաշընմըշ ասքէր օլմագ ։
Γυμνήτης-ου (ὁ) = *Γυμνός*.

Γυμνητία - *ας* (*ἡ*) truppa di soldati vestiti leggiermente, di veliti. թեթեւազէն զօրքերու գունդ. խաֆիֆ կէյինմիշ ասկեր պէօլիւկիւ։

Γυμνητικὸς - *ὴ* - *όν*. appartenente ai veliti. թեթեւազէն զօրքերու պատկանած. խաֆիֆ կէյինմիշ ասկերլերէ մահսուսդուր։

Γυμνικὸς - *ὴ* - *όν*. ginnico. ըմբշական. ֆէհլիվանլըգա դայիր։

Γυμνόκαρπος (*ὁ*, *ἡ*) di cui i frutti sono nudi, senza scorza. առանց կեղեւի պտուղ ունեցող. գապուգսուզ մէյվէսի օլան։

Γυμνοπαιδία - *ας* (*ἡ*) esercizio degl' infanti nudi in Sparta. Լակեդեմոն մերկ տղոց կրթութիւնը. Լագօնիաստա չըպլագ չօճուգլարըն թալիմ էյլէմէսի։

Γυμνοποδέω - *ῶ*. *M*. *ήσω*. camminare coi piedi nudi. բոպիկ ոտքերով քալել՝ չըր-չիլ. չըպլագ այագ եերիւմէք՝ կեզմէք։

Γυμνόπους - *οδος* (*ὁ*, *ἡ*) che ha i piedi nudi. բոպիկ ոտքով. չըպլագ այագ։

Γυμνὸς - *ὴ* - *όν*. nudo. մերկ. չըպլագ. (*τρπ.*) privo. զուրկ. մահրում։

Γυμνοσοφιστὴς - *οῦ* (*ὁ*) filosofi d' India, che caminavano nudi. Հնդկաստանի մերկ շրջող փիլիսոփաները. Հինդիստանտա չըպլագ կեզէն ֆէյլէսօֆլար։

Γυμνότης - *ητος* (*ἡ*) nudità. մերկութիւն. չըպլագլըգ։

Γυμνόω. - *ῶ*. *M*. *ώσω*. denudare, spogliare, disarmare. մերկացնել, զէնքերը առնել. սօյմագ, չըպլագլամագ, սիլահլարընը ալմագ։

Γύμνωσις - *εως* (*ἡ*) nudità. 2. spogliamento. մերկութիւն. 2. մերկացնելը. չըպլագլըգ. 2. սօյմագլըգ.

Γυναικαδέλφη - *ης* (*ἡ*) cognata (la sorella della moglie) քենի (կնկան քոյրը). պալտըզ։

Γυναικάδελφος (*ὁ*, *ἡ*) cognato. աներձագ. պաճա։

Γυναικεῖον (*τὸ*) feminiera, appartamento delle donne. կանանց տուն. հարէմ. *Γυναικεῖα* (*τὰ*) i mestrui. դաշտանք. հայըզ, գարըլարըն այըգըզ։

Γυναικεῖος - *α* - *ον*. femmineo, donnesco. կանացի, իգական. աւրէթէ մախսուս։

Γυναικείως. *ἐπίῤ*. = *Γυναικιστί*.

Γυναικίας (*ὁ*) effeminato, molle, vile. կնատ, կնամարդի, թուլամորթ, մեղկ. գարըյա պէնզէր, նազլը, էվրէթի։

Γυναικίζω. *M*. *ίσω*. essere donnesco, imitare le donne. կնկան պէս ըլլալ. աւրէթ-լէ պենզէմէք, գարը կիպի դավրանմագ. (*μτβτ.*) effemminare. կնատ ընել, կնկան դարձընել. աւրէթէ պէնզէթմէք։

Γυναικισμὸς (*ὁ*, *ἡ*) portamento donnesco, il comportarsi da femmina. կնկան պէս վարուիլը. գարը կիպի դավրանմագլըգ։

Γυναικιστί. *ἐπίῤ*. da donna. կնկան պէս. գարը կիպի։

Γυναικόθυμος (*ὁ*, *ἡ*) codardo, vile. վախկոտ. գօրգագ, ճանսըզ, գարը ճանլը. *θύμως*. *ἐπίῤ*.

Γυναικοκρατέομαι - *οῦμαι*. *M*. *ηθήσομαι*. lasciarsi dominare dalle donne. Ինքը զինքը կանանց հպատակ ընել, կանանց հնազանդիլ. էնտէր էնտէրին գարըլարըն հիւքմիւնէ տէօշմէք. գարըլարա ապտ օլմագ։

Γυναικομανέω - *ῶ*. *M*. *ήσω*. esser appassionato per le donne. իգամոլ ըլլալ, կնկան վրայ մարիլ. գատընլարա թութգուն՝ մէյլլի՝ ալըգ օլմագ։

Γυναικομανὴς - *έος* (*ὁ*) appassionato per le donne. իգամոլ, կնկան վրայ մարող. գատըն էնտէրէսինէ տէլիւրիւլ, չապան, գատընլարա մէյլլի ալըգ օլան։

Γυναικόμορφος (*ὁ*, *ἡ*) che ha la forma di donna. կնկան ձեւ ունեցող. գարը գատըն շէքլինտէ։

Γυναικονόμος (*ὁ*) magistrato in Atene, che sorvegliava alla condotta delle donne. Աթէնքը կանանց վարքը ուղղելու համար դրուած վերակացու. Աթինատա գատընլարըն էտէպլէրինէ նազըր օլան զատ։

Γυναικοπίπης - *ου* (*ὁ*) bordelliere, puttaniere. բոզարած. գահպէճի, չապքուլու, օրուսպու։

Γυναικοπληθὴς - *έος* (*ὁ*, *ἡ*) abbondante di donne. կիներով լեցուն. գարը իլէ տօլու։

Γυναικοπρεπὴς - *έος* (*ὁ*, *ἡ*) conveniente alle donne. կանանց վայլող. գարըլարա եագըշըր. *πρεπῶς*. *ἐπίῤ*.

Γυναικοπρόσωπος (*ὁ*, *ἡ*) che ha la faccia di donna. կնկան դէմք ունեցող. գարը եիւզլիւ։

Γυναικοφίλης - *ου* (*ὁ*) = *Φιλογύνης*. amatore di donne. կանանց բարեկամ. զէնպէրէ։

Γυναικόφωνος (*ὁ*, *ἡ*) che ha la voce di donna. կնկան ձայն ունեցող. գարը սէսլի։

Γυναικόψυχος (*ὁ*, *ἡ*) codardo, vile. վախկոտ, անսիրտ. գօրգագ, ճանսըզ։ = *Γυναικόθυμος*.

Γυναικώδης - *εος* (*ὁ*) effeminato. կնատ. գատըն տէօնիւգ։

Γυναικὼν - *ῶνος* καὶ *Γυναικωνῖτις* - *ιδος* (*ἡ*) appartamento, serraglio delle donne. կանանց տուն՝ պալատ. հարէմլիկ։

Γύναιον (*τὸ*) *ὑποκορ*. *τ*. *Γυνή*.

Γύναιος - *α* - *ον*. = *Γυναικεῖος*.

Γύνανδρος (*ὁ*, *ἡ*) = *Ἀνδρόγυνος*.

Γυνὴ - *ῆς* (*ἡ*) donna. 2. moglie. կնիկ. 2. կին, ամուսին. գարը, գատըն, աւրէթ. 2. էհլ. աւրադ։

Γυπὴ - *ῆς* (*ἡ*) nido dell' avoltojo. անգղի բուն. աքպապա եուվասը. (*ἐν γέν*) caverna, antrō. անձաւ, քարայր. մաղարա։

Γυποειδὴς καὶ *Γυπώδης* - *εος* (*ὁ*, *ἡ*) che ha la forma d'avoltojo. անգղի ձեւ ունեցող. աքպապա գիլիգլի։

Γυρεύω. *M*. *ευσω*. (*μτβτ.*) = *Γυρόω*. scalzare, zappare a piè degli alberi. ծառերուն տակը փոր բանալ. աղաճլարըն տիպինի չապալամագ։ 2. (*ἀμτβ.*) girare intorno. շրջաբերիլ. էթրաֆընը տէօնմէք։

Γῦρος (*ὁ*) circuito, circolo, giro. 2. girata. 3. fosso intorno alle radici degli alberi. շրջապատ, ոլորտ. 2. պարադայութիւն. 3. ծառերուն տակը եղած փոս. չէվրէ, տօլայ. 2. տէվր. 3. աղաճլարըն տիպլէրինտէ օլան չուգուր։

Γυρόω - *ῶ*. *M*. *ώσω*. rotolare, rotondare. 2. girare. 3. scalzare, zappare a piè degli alberi. կլորցնել. 2. շրջադայիլ.

3. ծառերուն տակը փոս բանալ. խալըգլըմագ, աղաճլարըն տիպինի գազմագ:

Γύψ-υπός (ὁ) avoltojo (uccello). անգղ. աքպապա:

Γύψος (ἡ) gesso. գաճ (ճերմակ հող մըն է). ալչըյը, խալօր ալըը:

Γυψόω-ῶ. M. ώσω. ingessare. գաճով պատել. ալչըլամագ:

Γυψώδης-εος (ὁ, ἡ) simile al gesso. գաճի նման. ալչըյէ' ալչըյա բենզէր:

Γωνία-ας (ἡ) cantone, angolo. անկիւն. գօշէ, քէօշէ:

Γωνιάζω. M. άσω. formare un angolo. անկիւն մը շինել. պիր քէօշէ եափմագ:

Γωνιασμὸς (ὁ) formazione d'un angolo. անկիւն մը շինելը. պիր քէօշէ եափմասը:

Γωνιόω-ῶ. M. ώσω. render angoloso. անկիւնաւոր ընել. քէօշէլի եափմագ:

Γωνιώδης-εος (ὁ, ἡ) angolare, angoloso. անկիւնաւոր. քէօշէլի:

Γωνιωδῶς. ἐπίῤ. in forma angolare. անկեան ձեւով. քէօշէ պիչիմինտէ:

Γωρυτὸς (ὁ καὶ σπν. ἡ) turcasso. կապարճ. գայըրգ, թիրքէշ. = *Φάρετρα.*

Δ

Δ, δ (τὸ) (ἄκλ.) **Delta. La quarta lettera dell' Alfabeto Greco.** Տելդա. Յունաց լեզուին չորրորդ գիրն է: Հայերէն Տ գիրին մեղմ հնչումը ունի. Տէլթա. Եունանի լիսանընըն տէօրտիւնճիւ հարֆը տըր: Օսմանլըճա ﺩ հարֆընըն սատասը սէսինտէ տըր:

Numericamente presa coll' accento di sopra (δ´) significa quattro o quarto, e coll' accento al di sotto (͵δ) significa quattro mila. Համրանքի կողմանէ շեշտը վրան ըլլալու ատեն (δ´) կը նշանակէ չորս կամ չորրորդ, ու տակը ըլլալու ատեն (͵δ) կընշանակէ չորս հազար: Սայը թարաֆընտան իմալէսի իսթէրսէ ուստունտէ (δ´) իշարէթի տէօրտ եախօտ տէօրտիւնճիւ, շայէթ ալթընտա (͵δ) իշարէթի տէօրտ պին:

Δα, μόρ. ἐπιτατ. (συνθ. ἀχωρ. μέ μερικάς λέξ.) = Ζα.

Δάδινος-η-ον. fatto di pino. փիճիէ շինուած. չամտան եափըլըր:

Δᾳδίον (τὸ) *ὑποκορ. τ. Δᾴς.*

Δᾳδουργὸς (ὁ, ἡ) che fa le fiaccole. ջահեր շինող. մաշալա եափան:

Δᾳδουχέω-ῶ. M. ήσω. tenere le fiaccole. ջահ բռնել. մաշալա' էլինտէ դութմագ:

Δᾳδοῦχος (ὁ, ἡ) } che tiene le fiaccole.
Δᾳδοφόρος (ὁ, ἡ) } ջահընկալ, ջահ ունեցող. մաշալա' էլինտէ դութան:

Δαὴρ-έρος (ὁ) = *Ἀνδραδελφός.*

Δαιδάλειος (ὁ, ἡ) } fatto artificiosamente.
Δαιδάλεος-α-ον. } արհեստիւ շինուած. ուսթալըգ իլէ եափըլըր:

Δαιδαλεύω. M. εύσω. } travagliare artifi-
Δαιδάλλω. M. αλῶ. } ciosamente, fare colla maniera la più industriosa. արհեստիւ՝ վարպետութեամբ շինել. ուսթալըգ՝ հիւներ՝ մարիֆէթ իլէ եափմագ:

Δαίδαλμα-ατος (τὸ) artificio. արհեստիւ շինուած գործ. ուսթալըգ իշի, մարիֆէթ իլէ եափըլըր նէսնէ:

Δαΐζω. M. ίσω. (ίζω). spartire, dividere, tagliar in pezzi. բաժնել, զատել, կտոր կտոր ընել. այըրմագ, փարչալամագ, փարչա փարչա էթմէք:

Δαιμονάω-ῶ. M. ήσω. infuriarsi, essere frenetico. կատղիլ, մոլեգնիլ. դուտուրմագ, չըլըրմագ:

Δαιμονιακὸς-ὴ-όν. = Δαιμονικός.

Δαιμονίζω. M. ίσω. deificare. 2. infuriare. աստուածացընել. 2. կատղեցընել. ալլահ օլարագ պիլմէք. 2. դուտուրթմագ:

Δαιμονικὸς-ὴ-όν. demoniaco, demonico. դիւահար, մոլեգին. ճինլի, դուտուրմուշ, չըլգըն:

Δαιμόνιον (τὸ) divinità, (*Λατ.* Numen) divina Providenza. 2. genio, demonio. 3. diavolo. աստուածութիւն, Աստուծոյ նախախնամութիւն. 2. այս, դեւ. 3. սատանայ. իլահիյէթ, իհթիյաթի իլահիյէ. 2. ճին, փէրի. 3. շէյթան, իպլիս:

Δαιμόνιος-α ἢ ος-ον. divino, beato. 2. ammirabile, che eccede l'intelligenza umana. աստուածային, երջանիկ. 2. զարմանալի, մարդկային մտքէ ի վեր. իլահի, իլահիյէ, բահթլը, մուպարէք, մուգատտէս. 2. թաճիւպլիւ, ինսան ֆիքրինտէն իւսթ:

Δαιμονολάτρης-ου (ὁ, ἡ) adoratore del demonio, idolatra. դիւապաշտ, կռապաշտ. շէյթանա թափան, փութփէրէսթ:

Δαίμων (ὁ καὶ ἡ) Dio. 2. divinità. 3. genio, demonio. 4. diavolo. Աստուած. 2. աստուածութիւն. 3. դեւ, այս. 4. սատանայ. Ալլահ, Թէնրի. 2. իլահիյէթ. 3. ճին, փէրի. 4. շէյթան, իպլիս:

Δαίρω. bastonare, battere. ծեծել, զանել. տէօյմէք, տէօկմէք վուրմագ:

Δαιταλεύω. M. εύσω. dar un convito, banchettare. 2. essere commensale. կոչունք մը ընել. 2. սեղանակից ըլլալ. զիաֆէթ վերմէք. 2. հէմսօֆրա օլմագ:

Δαίω. M. αίσω. dividere. 2. brucciare. բաժնել, 2. վառել. փայ էթմէք. 2. եագմագ:

Δάκνω. M. δήξομαι. mordere. խածնել. ըսըրմագ:

Δάκρυ (τὸ) = *Δάκρυον.*

Δακρύγελως-ωτος (ὁ, ἡ) di cui il riso è mescolato con lagrime. ծիծաղախառն արցունք թափող. կէօզ եաշը տէօքէրէք կիւլէն:

Δάκρυον (τὸ) lagrima. արցունք. կէօզ եաշը:

Δακρύζω. M. ύσω. } lagrimare, piange-
Δακρυόω-ῶ. M. ώσω. } re. լալ, արցունք թափել. աղլամագ, կէօզ եաշը տէօքմէք:

Δακρύῤῥοος (ὁ, ἡ) che versa lagrime. արցունք թափող, արտասուաթոր. կէօզ եաշը տէօքէն:

Δακρυώδης-εος (ὁ, ἡ) somigliante alle lagrime. 2. pieno di lagrime. արցունքի նման. 2. արտասուալից. կէօզ եաշընա պենզէր. 2. կէօզ եաշը իլէ տօլու:

Δακτυλεὺς - έως (ὁ) bettonica (erba). 2. muggine (sorta di pesce), օգտակար խոտ մը. 2. գլխան ձուկ. [illegible]

Δακτυλήθρα - ας (ἡ) ditale. 2. castone dell' anello. մատնոց. 2. ակնակապիճ մատանւոյ. [illegible]

Δακτυλήθρων - ονος (τὸ) anello. մատնի. [illegible]

Δακτυλίδιον (τὸ) *ὑποκορ. τ. Δάκτυλος.*

Δακτυλικὸς - ἡ - όν. che appartiene alle dita. 2. dattilico. մատուըներու պատկանած. 2. ոտեղնական. [illegible]

Δακτυλιοθήκη - ης (ἡ) scatola, astuccio d' anelli. մատնի պահելու տուփ. [illegible]

Δακτύλιος (ὁ) anello. 2. il buco dell' ano. մատնի. 2. սրբանին ծակը. [illegible]

Δακτυλιουργὸς (ὁ, ἡ) fabbricatore d'anelli. մատնի շինող. [illegible]

Δακτυλιώτης - ου (ὁ) dito annulare. մատանեմատն. [illegible]

Δακτυλοδεικτέω - ῶ. M. ήσω. mostrare col dito, additare. մատով ցուցնել. [illegible]

Δακτυλοδείκτης (ὁ) che addita. մատով ցուցնող. [illegible]

Δακτυλόδεικτος (ὁ, ἡ) additato, celebre, rinomato. մատով ցուցուած, հռչակաւոր, անուանի. [illegible]

Δακτυλοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile al dito, che ha la forma del dito. մատի նման, մատի ձեւով. [illegible]

Δάκτυλος (ὁ) dito. մատն. [illegible] (*συνεκδχ.*) 2. digito. 3. dattilo (piede metrico, di cui la prima sillaba è lunga, e le ultime due sono brevi). 4. dattero (frutto). 2. մատնաչափ. 3. ոտեղն (առջի վանկը երկան ու ետքի երկու վանկը կարճ տաղաչափական ոտք մըն է). 4. արմաւ. [illegible]

Δαμάζω. M. άσω. domare. ամբեցընել, նուաճել, սանձել. [illegible]

Δαμάλη (ἡ) *καὶ*

Δάμαλις - εως (ἡ) giovenca, vitella. 2. fanciulla giovane, pulzella. երինջ. 2. մատղաշ աղջիկ. [illegible]

Δάμαλος (ὁ) vitello, giovenco. զուարակ. [illegible]

Δάμασις - εως (ἡ) il domare. ամբեցընելը, նուաճելը. [illegible]

Δαμαστὴρ - ῆρος (ὁ) domatore. ամբեցընող, նուաճող. [illegible]

Δαμαστήριον (τὸ) instrumento di tortura. տանջանքի գործի. [illegible]

Δαμάτωρ - ορος (ὁ) = *Δαμαστήρ.*

Δᾶμος - ω (ὁ) *Δ. ἀντὶ Δῆμος.*

Δαμόσιος - α - ον. Δ. ἀντὶ Δημόσιος.

Δανείζω. M. είσω. imprestare o dare a usura. փոխ տալ կամ վաշխել. [illegible]

Δανείκη (ἡ) obolo, che mettevano alla bocca dei morti per pagare a Caronte nocchiero dell' inferno. ստակ մը, որն որ դժոխքին նաւավարը Խարոնին տալու համար մեռելներուն բերանը կդընէին. [illegible]

Δάνειον (τὸ) danari dati ad usura. 2. roba imprestata. վաշխի տրուած դրամ. 2. փոխ տրուած բան. [illegible]

Δάνεισμα - ατος (τὸ) danari dati o presi a usura. վաշխի տրուած կամ առնուած դրամ. [illegible]

Δανεισμὸς (ὁ) il dare ad usara o l'imprestare qualche cosa, prestito. վաշխելը կամ բան մը փոխ տալը, փոխատրութիւն. [illegible]

Δανειστὴς - οῦ (ὁ) creditore. փոխատու, պարտատէր. [illegible]

Δανειστικὸς - ἡ - όν. usurajo. վաշխառու. [illegible]

Δανίζω. M. ίσω. ✕ (*σπν. καὶ ἀδκμ.*) *ἀντὶ Δανείζω.*

Δάνος - εος - ους (τὸ) ✕ = *Δῶρον* (*συχνότ*) = *Δάνειον.*

Δαπανάω - ῶ. M. ήσω. spendere, consumare. ծախս ընել, վատնել, հատցընել. [illegible]

Δαπάνη - ης (ἡ) spesa, dispendio, consuma. ծախք, վատնում. [illegible]

Δαπάνημα (τὸ) = *τῷ προηγ.*

Δαπανητὴς (ὁ) consumatore. ծախք ընող, վատնիչ. [illegible]

Δαπανητικὸς - ἡ - όν. dispendioso. բազմածախ. [illegible]

Δάπεδον (τὸ) suolo della terra. գետին. [illegible]

Δάπις - ιδος (ἡ) tappeto. գորգ, օթոց. [illegible]

Δάπτω. M. ψω. lacerare, divorare. կտոր կտոր ընել, ուտել լմնցընել. [illegible]

Δαρτὸς (ὁ, ἡ) discuojato. մորթը հանուած. [illegible]

Δᾳς - δᾳδὸς (*κρ. ἐκ τοῦ*) *Δαῒς - ίδος* (ἡ) face, fiaccola. 2. pino (albero). վառած մարխ, ջահ. 2. փիճի. [illegible]

Δασέως (*γραμτ.*) *ἐπίῤ. τ. Δασύς.*

Δασμογράφος (ὁ) che scrive le imposizioni, le contribuzioni. հարկերը՝ բաժերը գրող. [illegible]

Δασμολογέω - ῶ. M. ήσω. esigere, raccogliere le contribuzioni. հարկերը՝ բաժերը ժողվել. [illegible]

Δασμολογία - ας (ἡ) la raccolta delle contribuzioni. հարկերը ժողվելը. [illegible]

Δασμογόγος (ὁ) chi raccoglie le contribuzioni. հարկաժողով. [illegible]

Δασμὸς (ὁ) imposizione, contribuzione, tassa. հարկ, բաժ, գլխահարկ. [illegible]

Δασμοφορέω - ῶ. M. ήσω. pagare il tribu-

to. Հարկ տալ, Հարկատու ըլլալ. Վէրկի՛ խարաճ վէրմէք:
Δασμοφόρος (ὁ, ἡ) tributario. Հարկատու. խարաճկիւզար, վէրկի:
Δάσος - εος - ους (τὸ) bosco. մորի. օրման. 2. = *Δασύτης*.
Δασύθριξ - κτριχος (ὁ, ἡ) peloso. մազոտ. թիւյլիւ, քըլլը:
Δασύμαλλος (ὁ, ἡ) lanoso, velloso. գեղմնաբարձ. թիւյլիւ:
Δασύνω. Μ. υνῶ. condensare, render peloso. խտացընել, մազոտ ընել. գալընլաշ-մագ, թիւյլիւ՛ քըլլը էթմէք. 2. (*γρμμτ.*) scrivere o pronunziare un vocabolo collo spirito aspro. բառմը ուժգին Հնչումով ունող նշանով գրել կամ արտասանել. պիր լաղըթի աղզայի չէթին օլան նիշան իլէ եազմագ եախօտ թէլաֆֆուզ էթմէք:
Δασύπους - οδος (ὁ, ἡ) che ha i piedi pelosi. մազոտ ոտք ունեցող. այաղը թիւյլիւ. (*ὄθ. ὀνσ.*) coniglio. ճագար. ադա թաւշանը:
Δασυπώγων - ωνος (ὁ, ἡ) che ha la barba densa. Հոծ մօրուք ունեցող. սագալ գալըն:
Δασὺς - εῖα - ύ. denso, peloso. Հոծ, մազոտ. գալըն, թիւյլիւ, քըլլը. (*γρμμτ.*) che ha lo spirito aspro. ուժգին Հնչումով ունեցող նշանով. աղզասը չէթին օլան նիշանլը:
Δασύτης - ητος (ἡ) densità. Հոծութիւն. գալընլըգ:
Δασύτριχος (ὁ, ἡ) = *Δασύθριξ*.
Δασύφυλλος (ὁ, ἡ) che ha i fogli densi, fronzuto. տերեւախիտ, Հոծ տերեւ ունեցող. գալըն եափրաղլը:
Δασώδης - εος (ὁ, ἡ) pieno di boschi. մորիով լեցուն. օրման իլէ դօլու:
Δαῦκον (τὸ) καὶ *Δαῦκος* (ὁ) pastinaca. գազար. ճէզէր, հավուճ, գաշըգլըգ:
Δαῦλὸς - ἡ - όν. ✕ ἀντὶ *Δασύς*.
Δάφνη - ης (ἡ) alloro, lauro. դափնի, սաղ-գենի. տէֆնէ աղաճը:
Δαφνηφορέω - ῶ. Μ. ήσω. portar allori, esser coronato di lauro. դափնի կրել, դափնիով պսակուած ըլլալ. տէֆնէ թաշըմագ, տէֆնէ իլէ թաճլանմըշ օլմագ:
Δαφνηφόρος (ὁ, ἡ) = *Δαφνόκομος*.
Δάφνινος - η - ον. laureo. դափնիէ. տէֆնէտէն:
Δάφνιος (ὁ, ἡ)
Δαφνὶς - ίδος (ἡ) coccola d'alloro. դափնիի Հատապտուղ. տէֆնէ թանէսի:
Δαφνοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma d'alloro. դափնիի ձեւով. տէֆնէ գըլըգլը:
Δαφνοκόμης - ου (ὁ) καὶ *Δαφνόκομος* (ὁ, ἡ) coronato di lauro, laureato. դափնիով պսակուած. տէֆնէ իլէ թաճլանմըշ:
Δαφνοφορέω - ῶ. Μ. ήσω. Δαφνοφόρος (ὁ, ἡ) = *Δαφνηφορέω. κτλ.*
Δαφνὼν - ῶνος (ὁ) laureto. սաղգենիք. տէֆնէլիք:
Δαψίλεια - ας (ἡ) abbondanza, copia. առատութիւն, լիութիւն. պօլլուգ, պոլլուգ:
Δαψιλεύομαι. Μ. εύσομαι. dare con abbondanza, abbondantemente. առատութեամբ տալ. պօլլուգ իլէ վէրմէք:
Δαψιλὴς - έος (ὁ, ἡ) abbondante, liberale, generoso. առատ, առատաձեռն. պօլ, ճէօմէրդ, ալիճէնապ:
Δαψιλῶς, ἐπίῤ. abbondantemente, copiosamente, առատութեամբ. պօլլուգ՛ պօլլուգ իլէ:
Δέ (*συγγ. τῷ Δή*) *σύνδ.* però, ma (*Λατ.* autem). բայց սակայն, այլ. լագին, ամմա, տէ:
Δε (*ἴσ. κατ' ἀποκοπ. ἐκ τοῦ Ἴδε*) *μόρ. ἐγκλυτ. προστιθέμενον Α΄. εἰς τὰ προτ. καὶ ὑποτ. ἄρθρα. τὰ ὅπ. μεταβάλλει εἰς δεικτ. ἀντνμ. ἢ ἐπίῤ. Τοπ.) Β΄. (εἰς τὰς ἀναφορ. ἀντνμ. πρὸς πλειοτέραν ἐπίτασιν τῆς σημασ.) καὶ Γ΄. (εἰς τὰ αἰτ. καὶ (σπν.) τὰς δοτ. τῶν ὀνμτ. σημαῖνον τὸν τόπον ἀντὶ τῆς Εἰς ἢ Ἐν.).* particella enclitica, che si aggiunge agli articoli, ai pronomi, ed ai nomi. յօդերուն՝ դերանուններուն ու անուններուն Հետ միացուող անանջատ մասնիկ մըն է. աթիֆլար՝ զամիրլէր՝ վէ իսիմլէր իլէ պիրլէշէն նաքիթա պիր եառա տըր:
Δέημα (τὸ) = *Δέησις*.
Δέησις - εως (ἡ) preghiera, domanda. 2. supplica. 3. bisogno, necessità. աղերս, աղաչանք. 2. աղերսագիր. 3. պէտք. րիճա, նիյազ. 2. արզուհալ. 3. իհթիյաճ:
Δεῖ. Μ. δεήσει (*δέω*) (*ἀπρσ.*) è necessario, fa bisogno, bisogna, fa d'uopo. պէտք է, Հարկէ. լազըմ, իգթիզա տըր:
Δεῖγμα - ατος (τὸ) mostra, prova, campione. օրինակ, նշան. էօրնէք, մօսթրա, նիշան, նումունէ:
Δειγματίζω. Μ. ίσω. (*μτγ*) *ἀντὶ. Παραδειγματίζω.*
Δείδω. Μ. δείσω. temere. վախնալ. գօրգմագ:
Δείκελον (τὸ) immagine, simulacro, maschera. պատկեր, դիմակ. սուրէթ, թասվիր:
Δείκνυμι καὶ Δεικνύω. Μ. δείξω. mostrare, manifestare. ցուցընել, յայտնել. կէօսթէրմէք, պէյան էթմէք:
Δεικτήριον (τὸ) pulpito, pergamo. ամբիոն, բեմ. մինպէր:
Δεικτήριος - α - ον. = *Δεικτικός*.
Δείκτης - ου (ὁ) che mostra, indicatore. ցուցընող. կէօսթէրէն:
Δεικτικὸς - ἡ - όν. indicativo, dimostrativo, indicatorio. ցուցական, ցուցընող, պատցուցական. կէօսթէրիճի, կէօսթէրէն, խապար վէրէն: — *ικῶς. ἐπίῤ.*
Δεῖλα (ἡ) *Δ. ἀντὶ Δείλη*.
Δειλαίνω. Μ. ανῶ μτγν. ἀντὶ Δειλιάω.
Δείλαιος - α - ον. ✕ *ἀντὶ Δειλός. τ.* misero. խեղճ. աճըզլը:
Δείλανδρος (ὁ, ἡ) (*μτγν.*) timoroso, pauroso. վախկոտ, կորիճ չեղող. գօրգագ, ճանսըզ:
Δείλη - ης (ἡ) tempo pomeridiano, la sera, crepuscolo, l'ora verso la sera. արեւուն մարը մտնալու ատենները, իրիկուն, վերջալոյս. աքշամ զամանը:
Δειλία - ας (ἡ) timidità, pusillanimità. վախկոտութիւն. գօրգագլըգ:
Δειλιάω - ῶ. Μ. άσω. temere, non ardire, esser pussillanime. վախնալ, չՀամարձակիլ, երկչոտ՝ վախկոտ ըլլալ. գօրգմագ, ճէսարէթ էթմէմէք, գօրգագ՝ ճանսըզ օլմագ:
Δειλινὸς - ἡ - όν. vespertino, o che si fa verso la sera. իրիկուան կամ իրիկուան

դէմ եղող · ագշամէ եագըն ագշամ իւսդիւ օլան · (τὸ Δειλινόν. ἐπίῤ.) verso la sera. իրիկուան դէմ · ագշամ իւսդիւ, ագշամ ուսդիւ ուսդիւ։

Δειλὸς - ἡ - όν. timido, pusillanime, vile. վախկոտ, երկչոտ, վատասիրտ · գօրգագ, ճանըղ, ճէսարէթսիզ, իւրէքսիզ · 2 · = Δείλαιος.

Δειλόψυχος (ὁ, ἡ) pusillanime. վատասիրտ · իւրէքսիզ, ճանըղ։

Δεῖμα (τὸ) timore, tema. 2. spaventacchio. վախ, երկիւղ · 2· խրտուիլակ · գօրգու · 2· գօրգուլուգ։

Δειματόω - ῶ. M. ώσω. spaventare, impaurire. վախցընել · գօրգութմագ, իւր քութմէք։

Δεῖνα - δεῖνος (ὁ, ἡ, τὸ) (ἀντωμ. δεικτ. ἢ ἀναφορ.) il tale, la tale. մէկը, մէկ մարդ մը, այս որ այն որ (թէ այր թէ կնիկ) · ֆիլան ադէմ, ֆիլան գարը, ֆիլան շէյ (էրքէք էրքէք էրքէք չէննէ)։

Δεινοθέτης - ου (ὁ) scellerato. malvagio. չարագործ · շէօթիւ, շէր, էհլի ֆէսադ։

Δεινολογέω - ῶ. καὶ (ἐχρηστότ.) Δεινολογέομαι - οῦμαι. M. ήσω - ήσομαι. lamentarsi gravamente. գառնապէս՝ մեծապէս ողբալ՝ գանգատել · պույէթ չէյադէ ֆիրեադ էթմէք, աղլամագ, ֆիրեադ ու ֆիզարէթ էթմէք՝ չէքէայէթ էթմէք։

Δεινολογία-ας (ἡ) lamento esagerato. դառն ողբ՝ կոծ՝ գանգատ · ֆիրեադ ու ֆիզան, նալիշ թալիշ, շէքեան չէքեայէթ։

Δεινοπάθεια - ας (ἡ) sofferenza di mali gravissimi. ծանր չարիքներ կրելը · պէլայէ շէտիտէլէր՝ ֆէլագէթլէր չէքմէսի։

Δεινοπαθέω - ῶ. M. ήσω. soffrire di mali gravissimi. ծանր չարիքներ քաշել · աղըր՝ պէլայէ ֆէլագէթլէր չէքմէք։

Δεινοπαθὴς - έος (ὁ, ἡ) che soffre mali gravissimi. ծանր չարիքներ քաշող · աղըր ֆէլագէթլէր՝ ագըպէթլէր՝ ֆէնալըգլար չէքէն։

Δεινὸς - ἡ - όν. terrible, formidabile, atroce. 2. cattivo. 3. paradosso, assurdo. վախնալու, ահռելի, դժնեայ · 2· չար, գէշ · 3 · չկարծելու, անտեղի · գօրգունճագ, գօրգունչ, հէյպէթլի · 2 · ֆէնա, շէօթիւ, շէր · 3 · ադամայաղ · մունասէպէթսիզ։ (ἐπὶ καλοῦ) 4. venerabile. 5. ammirabile, sommo, iperbolico. 6. destro, abile. 4 · յարգելի · 5 · զարմանալի, մեծ, չափազանց · 6· ճարտար · արագամիտ, բանիբուն · 4· բուզուրքլու · 5 · թաճիպ օլունաճագ, էսգէր, մուպալէկա · 6 · արիֆ, ագըլլը։

Δεινότης - ητος (ἡ) terribilità, atrocità. 2. perspicacità, destrezza. 3. difficoltà. ահռելիութիւն, դաժանութիւն · 2 · ճարտարմտութիւն · 3· դժուարութիւն · գօրգունչլուգ, հէյպէթլիլիք · 2 · արիֆլիք, ագըլլըլըգ · 3 · գիւճլիւգ։

Δεινῶς, ἐπίῤ. terribilmente. 2. ammirabilmente. ահռելի կերպով · 2 · զարմանալի կերպով · գօրգունչ պիր թարզ իլէ · 2 · չաշըլաճագ պիր թարզ իլէ։

Δεῖξις - εως (ἡ) il mostrare. 2. prova, dimostrazione. ցուցնելը · 2 · ապացոյց, նշան · կէօսդէրմէ · 2 · իսպաթ։ = Ἐπίδειξις.

Δειπνέω - ῶ. M. ήσω. cenare. իրիկուան կերակուր ուտել · ագշամ թաամը էթմէք (ἐν γεν.) mangiare. ուտել · եէմէք։

Δειπνηστὺς - ύος (ἡ) Ἰων. il tempo della cena. ընթրեաց ատեն · ագշամ թաամընըն վագդը։

Δειπνητήριον (τὸ) cenacolo. սեղանատուն, ճաշակատեղի · եէմէք օտասը, էյվան։

Δειπνίζω. M. ίσω. dare da cenare, trattare. ընթրիք տալ, իրիկուան կերակուր տալ, հրամցընել · ագշամ եէմէյի՝ թաամը վէրմէք, իքրամ էթմէք։

Δεῖπνον (τὸ) (κυρ.) cena. ընթրիք · ագշամ թաամը (κατ' ἔκτ.) convito, convivio. կոչունք · զիյաֆէթ · (ἐν γεν.) pastura, alimento. ճարակ, սնունդ · եէյէճէք, եէմէք, գըդա, նաֆագա։

Δειπνοποιὸς (ὁ, ἡ) che prepara la cena. ընթրիք յօրինող · ագշամ թաամը հազըրլայան։

Δεῖπνος (ὁ) (μτγν.) ἀντὶ Δεῖπνον.

Δειπνοσοφιστὴς - οῦ (ὁ) chi ragiona di diverse cose nella cena. ընթրեաց ատեն զանազան բաներու վրայ ճառող · ագշամ թաամը վագդընդա կիւնէկիւն մադդէլէր հագգընդա սէօհպէթ էդէն։

Δειπνοφόρος (ὁ, ἡ) colui, che porta la cena, ministro di cena. ընթրեաց պաշտօնատար, ընթրիքը բերող · ագշամ եէմէյինի թաամլարը կէթիրէն։

Δεισήνωρ - ορος (ὁ, ἡ) chi teme gli uomini, chi ha timore degli uomini. մարդիկներէ երկնչող · ինսանլարդան գօրգան։

Δεισιδαιμονέω - ῶ. M. ήσω. essere superstizioso. աւելորդապաշտ ըլլալ · մուդալլըղ իլէ ուֆօր օլմագ,

Δεισιδαιμονία - ας (ἡ) superstizione. աւելորդապաշտութիւն · մուդալլըղ իլէ օլան ուֆօրլուգ, պաթըլլըթ։

Δεισιδαίμων - ονος (ὁ) superstizioso. աւելորդապաշտ · մուդալլըղ իլէ ուֆօր, պաթիլլի։

Δεισίθεος (ὁ, ἡ) = Δεισιδαίμων.

Δέκα (οἱ - αἱ - τὰ) (ἄκλ.) ἀριθμ. (10) dieci. տասը · օն։ Οἱ δέκα (ἐνν. ἔτη γεγονότες) ἀφ' ἥβης. coloro, che hanno 24 o 25 anni. 24 կամ 25 տարուան եղողները · 24 եախօտ 25 եաշընդադըլար։

Δεκάβαθμος καὶ Δεκαβάμων - ονος (ὁ, ἡ) di dieci gradi. տասը աստիճան՝ ոտք ունեցող · օն դէրէճէլի՝ այագլը։

Δεκάγωνος (ὁ, ἡ) (γεωμετρ.) che ha dieci angoli, decagono. տասը անկիւն ունեցող · օն քէօշելի։

Δεκαδάκτυλος (ὁ, ἡ) che ha dieci dita. 2. largo dieci dita. տասը մատ ունեցող · 2 · տասը մատնաչափ լայն եղող · օն պարմագլը · 2 · օն պարմագ էնլի։

Δεκαδαρχέω - ῶ. M. ήσω. εἰμὶ —

Δεκαδάρχης - ου (ὁ) decurione. 2. Decemviro. տասնապետ · 2· տասը իշխաններէն մէկը · օն պաշը · 2 · Օնլարըն պիրի։

Δεκαδαρχία - ας (ἡ) dignità di decurione. 2. Decemvirato. տասնապետութիւն · 2 · տասը իշխաններէն մէկը ըլլալը, տասը իշխաններուն աստիճանը · օն պաշըլըգ · 2 · Օնլարդան պիրի օլմագ, Օնլարըն րիաթէ։

Δεκάδελτος (ὁ, ἡ) di dieci tavole. տասը տախտակով. օն թախթալը։

Δεκαεννέα, ἀριθ. (19) diciannove. տասնուինը. օն տօգուզ։

Δεκαέξ, ἀριθ. (16) sedici. տասնըվեց. օն ալթը։

Δεκαεπτὰ, ἀριθ. (17) diciassette. տասնըեօթը. օն եէտի։

Δεκαετὴς-έος ἢ *εος* (ὁ, ἡ) di dieci anni, decennale. տասը տարուան. օն եըլլըգ, օն եաշընտա։

Δεκάζω. *M.* *άσω*. corrompere con doni. պարգեւով մոլորցընել. գէշ գէշ իշի այարթմագ՝ ֆէնալըգթմագ։

Δεκάκις, ἐπίῤ. dieci volte. տասը անգամ. օն գերրէ։

Δεκάλογος (ὁ καὶ ἡ) (γρφ.) decalogo. տասնաբանեայ օրէնք. Մուսայա իւլլահ, ալլահը գելիմաթ։

Δεκάμηνος (ὁ, ἡ) di dieci mesi. տասը ամսուան, տասնամսեայ. օն այլըգ։

Δεκανὸς (ὁ) (Βυζ.) = Ῥαβδοῦχος. 2. = Δεκαδάρχης.

Δεκαοκτὼ, ἀριθ. (18) diciotto, dieciotto. տասնըութը. օն սէքիզ։

Δεκαπέντε, ἀριθ. (15) quindici. տասնըհինգ. օն պէշ։

Δεκαπενταετὴς-έος (ὁ, ἡ) di quindici anni. տասնըհինգ տարուան. օն պէշ եըլլըգ։

Δεκάπηχυς-εως (ὁ, ἡ) di dieci bracci. տասը կանգունի. օն էնտազէ։

Δεκαπλασιάζω. *M.* *άσω*. decuplicare. տասնապատիկ ընել. օն գաթ էթմէք։

Δεκαπλάσιος-α ἢ *ος-ον*. καὶ *Δεκαπλασίων-ονος* (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) *-σίως*. decuplo. տասնապատիկ. օն գաթ։

Δεκάπληγος (ὁ, ἡ) che ha o che apre dieci piaghe. տասը խոց ունեցող կամ բացող. օն եարալը, եարա աչան։

Δεκάπολις-εως (ἡ) (ἐπαρχία) che ha dieci città, decapoli. տասը քաղաք ունեցող. օն շէհիրլի օլան։

Δεκάπρωτοι (οἱ) i Decemprimi senatori, i dieci primi senatori. տասը գլխաւոր սենեկապետներ. պաշլը օն պէյլէր տիվան-եարի։

Δεκάρχης (ὁ, ἡ) = *Δεκαδάρχης*.

Δεκαρχία-ας (ἡ) = *Δεκαδαρχία*.

Δεκὰς-άδος (ἡ) decina. տասնեակ մի. օն, օնլուգ, օն գիշինին՝ պաշը նէօպէթնին՝ չէրիսի։

Δεκαταῖος-α-ον. di dieci giorni. տասը օրուան. օն կիւնլիւգ։

Δεκατέσσα (ττα) *ρες-ες-α*, ἀριθ. (14) quatordici. տասնըչորս. օն տէօրթ։

Δεκατευτήριον (τὸ) luogo, ove si raccoglie la decima. տասանորդներուն ժողվըւելու տեղը. օնտալըգլարըն՝ եօղլանըլտըղը եէրի։

Δεκατευτὴς-οῦ (ὁ) = *Δεκατηλόγος*.

Δεκατεύω. *M.* *εύσω*. decimare. 2. consacrare a Dio la decima parte di qualunque cosa. տասանորդ առնել. 2. բանի մը տասներորդ մասը Աստուծոյ նուիրել. օնտա պիր ալմագ, եօղլամագ պէյլէրտէ. 2. պիր նէսնէտէ օնտա պիրինի Ալլահա ատամագ՝ գուրպան էթմէք. 3. = Ἀρκτεύω.

Δεκατηλόγος (ὁ, ἡ) percettore, esattore di decime. տասանորդները ժողվող. եօղլայըճը պէկլէրի։

Δεκατημόριον (τὸ) un decimo. բանի մը տասներորդ մասը. պիր նէսնէնին օնտա պիրի։

Δέκατος-η-ον. decimo. տասներորդ. օնունճու։

Δεκατόω-ῶ. *M.* *ώσω*. = *Δεκατεύω*.

Δεκατρεῖς-εῖς-ία (ἡ γεν.) *Δεκατριῶν*, ἀριθ. (13) tredici. տասուերեք. օն իւչ։

Δεκατώνης-ου (ὁ) compratore delle decime. տասանորդները ծախու առնող. եօղլայըճը ալըճը ալան։

Δεκάφυλος (ὁ, ἡ) diviso in dieci tribù. տասը ցեղի բաժնուած. օն գապիլէյէ պէօլիւնմիւշ օլմուշ։

Δεκάχορδος (ὁ, ἡ) di dieci corde. տասնաղի, տասը լար ունեցող. օն գիրիշլի. (γρφ.) decacordo, strumento di dieci corde. տասնաղի նուագարան, տասնաղի. օն գիրիշլի չալկը՝ չէնկ։

Δέκτης-ου (ὁ) (ἐν γεν.) mendicante. մուրացկան. տիլէնճի։

Δεκτικὸς-ὴ-όν. suscettibile. ընդունակ. ընկալուչ. գապիլ, ալըճը գապիլ։

Δεκτὸς-ὴ-όν. accettabile. accettato. ընդունելի, ընկալուած, հաճոյ. գապուլ օլունմուշ, օլունմուշ, մագպուլ, մագպուլ, մէրղուպ։

Δελεάζω. *M.* *άσω*. aescare, chiappare ad esca. խայծով բռնել. եէմ իլէ ավլամագ. (μτφ) ingannare, adescare. խաբել, հրապուրել. ալտաթմագ, գէնտի էթմէք, եէմլէմէք, գանտըրմագ էթմէք։

Δέλεαρ-ατος (τὸ) esca. խայծ. եէմ. (μτφρ.) inganno. պատրանք, հրապոյր. ֆէնէ։

Δελεασμὸς (ὁ) adescamento. խայծով բռնելը. եէմ իլէ ավլամա (μτφρ) l'ingannare. խաբելը, հրապուրելը. ալտաթմա, գէնտի էթմէ։

Δελέαστρον (τὸ) (ἡ) laccio. խեղդ, թակարդ. գէփէն, թուզագ։

Δέλτος (ἡ) tavola triangolare. եռանկիւնի տախտակ. իւչ գէօշէլի թախթա։ (κατ' ἐκτ.) libro. գիրք. գիթապ. (ἐν γεν.) = *Διαθήκη*.

Δελφάκιον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Δέλφαξ*.

Δέλφαξ-ακος (ὁ καὶ ἡ) (δέλφος) porchetto, porchetta. արու կամ մատակ խոզու ձագ. էրքէք եա տիշի տօմուզ եավրուսու։

Δελφὶν ἢ (ὀρθότ.) *Δελφὶς-ῖνος* (ὁ) delfino. 2. instrumento nautico per sommergere le navi inimiche. 3. specie di amo. 4. delfino (costellazione,) դելփին 2. Թշնամիներուն նաւը ընկղմելու համար մեքենայ մը. 3. կեռպ մը կարթ. 4. դելփին համաստեղութիւնը. տէլֆին պալըղը. 2. տիւշման կէմիլէրինի պաթըրմագ իչին ալէթ. 3. չէնկէլ (պիր թիւրլիւ օլթա). 4. տէլֆին եըլտըզը։

Δελφὺς-ύος (ἡ) matrice, valva. արգանդ. րահիմ։

Δέμα (τὸ) = *Δεσμός*.

Δένδρειον (τὸ) ✕ ἀντὶ *Δένδρον*.

Δενδριακὸς-ὴ-ον. ἀντὶ —

Δενδρικὸς-ὴ-όν. d' albero, arboreo. ծառէ, ծառի պատկանած. աղաճտան, աղաճա տայիր։

Δενδρίον (το) ὑποκορ. τ. *Δένδρον*.
Δενδρίτης-ου (ὁ) (γῆ) adattato agli alberi. ծառ տնկելու յարմար. աղաճ դիքմէյէ ուայեան։
Δενδροβατέω-ῶ. Μ. ἡσω. salire sugli alberi. ծառ ելլել. աղաճա չըգմաք։
Δενδροειδὴς-έος (ὁ, ἡ) simile all' albero. ծառի նման. աղաճա պենզէր։
Δενδροκόμης (ὁ) καὶ
Δενδρόκομος (ὁ, ἡ) ornato, adombrato d'alberi. ծառերով զարդարուած՝ շրջապատուած. աղաճլար իլէ մուզէյյէն՝ կէօլկէլի։
Δενδροκοπέω-ῶ. Μ. ἡσω. = *Δενδροτομέω*.
Δενδρολίβανος (ὁ) albero, che produce l' incenso. 2. rosmarino (pianta) խունկի ծառ. 2. խնկունի, ռոզմարին (տունկ մըն է). ընաննեաւ՝ պաճաղար աղաճը. 2. պէպէրեննէ (պիր օթ ֆիտան տըր)։
Δενδρομαλάχη (ἡ) bismalva, altea. տուղտ. խաթմի չիչէյի։
Δένδρον (τὸ) albero. ծառ. աղաճ, դիրախթ։
Δενδρόομαι-οῦμαι. Μ. ώσομαι. farsi o innalzarsi come albero. ծառանալ, ծառ ըլլալ կամ ծառի պէս բարձրանալ. աղաճ օլմաք եախօտ աղաճ կիպի իւճէլմէք։
Δένδρος-εος-ους (τὸ) ✕ ἀντὶ *Δένδρον*.
Δενδροτομέω-ῶ. Μ. ἡσω. tagliar gli alberi. ծառերը կտրել. աղաճլարը քէսմէք։
Δενδροτομία-ας (ἡ) tagliatura degli alberi. ծառերու հատուած. աղաճ քէսիմի։
Δενδροτόμος (ὁ, ἡ) tagliatore degli alberi. ծառերը կտրող. աղաճլարը քէսէն, պալթաճը։
Δενδροφόρος (ὁ, ἡ) che produce molti alberi. 2. chi tiene nelle mani rami d'albero. շատ ծառեր բուսցընող. 2. ձեռքը ծառի ոստեր բռնող. չօք աղաճ հասըլ էտէն. 2. էլլէրինտէ աղաճ դալլարը թութան։
Δενδροφυέω-ῶ. Μ. ἡσω. produrre degli alberi. ծառեր բուսցնել. աղաճլար հասըլ էթմէք։
Δενδρόφυτος (ὁ, ἡ) piantato d' alberi. ծառեր տնկուած. աղաճլար դիքիլի։
Δενδρώδης-εος (ὁ, ἡ) = *Δενδροειδὴς*. 2. pieno d' alberi. ծառերով լեցուն. աղաճլար իլէ տօլու։
Δενδρων-ῶνος (ὁ) luogo piantato d' alberi. albereto. ծառանոց. աղաճլըք։
Δεξαμενὴ (ἡ) ricettacolo delle acque, vasca, cisterna. աւազան ջրոց, ջրոյ ղուբ՝ ընդունարան. հավուզ, սարնըճ։
Δεξιὰ (ἡ) (δηλ. χείρ.) la mano destra. 2. patto, accordo. 3. potenza. 4. ajuto. աջ ձեռքը. 2. դաշն. 3. զօրութիւն. 4. օգնութիւն. սաղ էլ, 2. ահտ ու ֆէյման. 3. գուտրէթ. 4. եարտըմ։
Δεξιάζω. Μ. άσω. servirsi della mano destra. աջ ձեռքը գործածել. սաղ էլինի գուլլանմաք. 2. (ἀμφ.) = *Δεξιόομαι*.
Δεξιοκάθεδρος (ὁ, ἡ) (ἐκκλησ.) che sede alla destra. աջ կողմը նստող. սաղ թարաֆտա օթուրան։
Δεξιόομαι-οῦμαι. Μ. ώσομαι. accogliere, trattare amorevolmente, salutare qualcuno prendendogli la destra. սիրով ընդունել, սէր ցըցընել, աջէն բռնելով մէկը բարեւել. մուհապպէթ իլէ գապուլ էթմէք, սէվկի կէօստէրմէք, սաղ էլինտէն թութուպ սէլամ վերմէք։
Δεξιὸς-ὰ-όν. che sta alla destra. 2. fausto, prospero. 3. destro, svelto, ingegnoso, sagace. աջ կողմը կեցող. 2. յաջող. 3. ճարտար, սրամիտ, ճարպիկ. սաղ թարաֆտա տուրան. 2. ուղուրլու. 3 արիֆ, չէվիք էլլի, էլիէր։
Δεξιοστάτης-ου (ὁ) che presiede alla parte destra dal coro. աջակողմեան դասին վրակեցուն. սաղ թէրաֆտա օլան ալայ նազըրը (ἐν γεν.) che sta alla parte destra. աջ կողմը կեցող. սաղ թարաֆտա տուրան։
Δεξιότης-ητος (ἡ) destrezza, abilità. ճարտարութիւն, արագամտութիւն, յարմարութիւն, ճարպիկութիւն. արիֆլիք, ֆիրասէթ, էլիէրլիք. 2. = *Δεξίωσις*.
Δεξιοφανὴς-έος (ὁ, ἡ) che apparisce alla destra. աջ կողմէն երեւցող. սաղ թարաֆտան կէօրիւնէն։
Δεξιόχειρος (ὁ, ἡ) capace, destro alle mani. արագաշարժ, ճարպիկ. էլի չապուք, էլիէր։
Δέξις-εως (ἡ) accoglienza, ընդունելութիւն, մարդասիրութիւն. էլթիֆաթ, հիւրմէթ։
Δεξίωμα (τὸ) ciò, che s' è accettato con benevolenza. սիրով ընկալուած բան. մահապպէթլէ գապուլ օլունմուշ նէսնէ. 2. = *Δεξίωσις*.
Δεξιῶς, ἐπίῤ. destramente. 2. favorevolmente. ճարտարութենով, յարմարութենով. 2. յաջող ըլլալով. արիֆլէ գապիլիյէթ իլէ. 2. ուղուրլու օլարագ։
Δεξίωσις-εως (ἡ) buona accoglienza, cortesia. մարդասիրութիւն, քաղաքավարութիւն. էլթիֆաթ, հիւրմէթ։
Δέομαι. Μ. δεήσομαι. avere bisogno, necessità. 2. ricercare. 3. pregare. պէտք ունենալ. 2. փնտռել. 3. աղաչել. իհթիյաճը օլմաք. 2. արայըշտըրմաք. 3. եալվարմագ, նիյազ էթմէք։
Δέον-οντος (τὸ) ἐνστ. τ. μτχ. *Δεῖ*.
Δεόντως, ἐπίῤ. convenevolmente. վայելչին պէս. նասըլ եագըշըր իսէ, մունասիպ իլէ։
Δέρας-ατος (τὸ) ✕ ἀντὶ *Δέρμα*.
Δέρη-ης (ἡ) collo. վիզ, ուլն. կէրտան, պօյուն։
Δέρκομαι. Μ. δέρξομαι. vedere, guardare bene, penetrare. աղէկ տեսնալ. նայիլ. էյի կէօրմէք, պագմագ. (πθ.) comparire. երեւիլ. կէօրիւնմէք. 2. (οὐδ.) risplendere. փայլիլ. փարլամագ. 3. (κατὰ χρ.) sentire. զգալ. դույմագ։
Δέρμα-ατος (τὸ) pelle, cuojo. մորթ, կաշի, խաղախ, տէրի, կէօն, աշալանմըշ։
Δερματικὸς-ὴ-όν. di pelle. մորթէ. տէրիտէն։
Δερμάτιον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Δέρμα*.
Δερματουργὸς (ὁ) cuojajo. խաղախորդ, մորթեգործ. թապագ։
Δερματοφορέω-ῶ. Μ. ἡσω. esser vestito di pelle. կաշի հագուած ըլլալ. տէրիտէն ռուպա թաշըմագ, տէրի կէյինմիշ օլմագ։
Δερματώδης-εος (ὁ, ἡ) simile alla pelle. մորթի՝ կաշիի նման. տէրիյէ պենզէր։

Δέῤῥιον (*τὸ*) *καὶ Δέῤῥις-εως* (*ἡ*) abito fatto di pelle. կաշիէ հագուստ. տէրիտէն էսվէպը պօսդա. 2. = *Δέρμα.*

Δέρω. Μ. δερῶ. battere, bastonare. 2. discuojare. ծեծել, գանել. 2. մորթը քերթել. տէօյմէք, գէօթէք վուրմագ. 2. տէրիսինի սօյմագ:

Δέσις-εως (*ἡ*) legatura. կապում. պաղլանմա:

Δέσμα (*τὸ*) ╳ *ἀντὶ Δεσμός.*

Δέσμευσις-εως (*ἡ*) l' azione di imprigionare. d' incarcerare. բանտ նետելը, երկաթով կապելը. հափս էթմէ, զնճիրլէ պաղլամա:

Δεσμεύω. Μ. εὐσω. = *Δέω.* 2. legare, mettere nei ferri, inferrare. երկաթակապ առնել, երկաթ զարնել. զինճիրլէ պաղլամագ, վուրմագ:

Δέσμη-ης (*ἡ*) mazzo, fascio. կապոց. տէմէթ:

Δέσμιον (*τὸ*) *ὑποκορ. τ. Δέσμη ἢ Δεσμός.*

Δέσμιος-α καὶ ος-ον. imprigionato, incatenato. բանտարգել, երկաթակապ. հափս, զինճիրլէ պաղլանմըշ վուրուլմուշ:

Δεσμόλυτος (*ὁ, ἡ*) sciolto dalle catene. շղթայազերծ, երկաթներէ պրծած. զէնճիրլէրտէն զինճիրտէն գուրթուլմուշ:

Δεσμὸς (*ὁ*) legame, fascio. 2. catena. կապ, կապոց. 2. շղթայ. պաղ, տէմէթ. 2. պուխաղը:

Δεσμοφύλαξ-ακος (*ὁ*) il custode della carcere, carceriere. բանտապան. զընտանճը, զինճիրճի:

Δεσμόω-ῶ. Μ. ώσω. = *Δεσμεύω.*

Δεσμωτήριον (*τὸ*) prigione, carcere. բանտ, արգելան. հափս, զընտան:

Δεσπόζω. Μ. όσω. dominare, comandare. իշխել, տիրել. պույուրմագ, հիւքմ էթմէք:

Δέσποινα-ης (*ἡ*) *θυλ. τ. Δεσπότης.* la signora, la padrona della casa. տան խաթուն. էվ գատընը. (*κατ' ἐξ.*) regina. թագուհի, տիրուհի. մէլիքէ, սուլթան:

Δεσποτεία-ας (*ἡ*) dominio, autorità. տէրութիւն, իշխանութիւն, պետութիւն. հիւքմ, հիւքիւմաթ, տէվլէթ:

Δεσποτεύω. (*έω-ῶ*) *Μ. εύσω* (*ήσω*) ╳ *ἀντὶ Δεσπόζω.*

Δεσπότης-ου (*ὁ*) il capo della famiglia, il padrone della casa. 2. padrone, proprietario. 3. sovrano, despoto. տան մեծ՝ գլուխ. 2. տէր, բանի մը տէր. 3. թագաւոր, պետ, ինքնիշխան. ֆամիլյա սահիպի, էվ աղասը. 2. մալ՝ միւլք սահիպի. 3. սուլթան, սահապը իսթիգլալ:

Δεσποτικὸς-ὴ-όν. despotico, assoluto. 2. che ama il governare, cupido dell' imperio. տիրապետական, ինքնիշխանական, միապետական. 2. տիրել՝ իշխել՝ թագաւորել սիրող. սահիպի, իսթիգլալի. 2. հիւքմ էթմէյի սէվէն:

Δεσποτικῶς. ἐπίῤ. da despoto, da tiranno. տիրապետաբար, բռնաւորաբար. սահիպի իսթիգլալ՝ զուլումքեար կիպի:

Δεσπότις-ιδος (*ἡ*) ╳ *ἀντὶ Δέσποινα.*

Δετὸς-ὴ-όν. legato. կապուած. պաղլը:

Δεῦρο, ἐπίῤ. (*τοπ. ἐπὶ κινήσ.*) qui, vieni quà. 2. finora. հոս, հոս եկուր. 2. մինչուկ աս ատեն. պուրայա, պուրայա՝ կէլ. 2. շիմտիյէտէք:

Δεῦτε, ἐπίῤ. orsù, venite. հապա, ծն եկէք. հայտէ, տէ'իմտէ, կէլին:

Δευτεραγωνιστὴς-οῦ (*ὁ*) attore della seconda parte nel teatro. թատրոնը երկրորդ մասը կատարող դերասան. օյունճիլերտեն իքինճի ֆասըլ իճրա էտէն մուգալլիտ:

Δευτεραῖος-α-ον. che fa, o si fa in due giorni o nel secondo giorno. երկու կամ երկրորդ օրը եղող կամ շինող. իքի կիւնտէ իքինճի կիւնտէ էտէն կամ էտիլէն:

Δευτερεῖα (*τὰ*) il secondo posto. 2. il secondo premio, che si da agli atleti. երկրորդ տեղի, դիրք, կարգ. 2. ըմբշամարտներու տրուող երկրորդ բրաբիոն. իքինճի մահալ՝ ռութպէ. 2. փէհլիվանլարա վէրիլէն իքինճի ըմազ՝ ինշէնլ:

Δευτερεύω. Μ. εύσω. essere il secondo, tenere il secondo posto. երկրորդ ըլլալ, երկրորդ դիրքը ունենալ. իքինճի օլմագ, իքինճի տէրէճէտէ պուլունմագ:

Δευτεριάζω. Μ. άσω. essere il secondo. երկրորդ ըլլալ. իքինճի օլմագ:

Δευτερίας-ου (*ὁ*) (*ἐνν. οἶνος*) vinello, aquarello. երկրորդ գինի. լունճարօղ:

Δευτερογαμέω-ῶ. Μ. ήσω. venire alle seconde nozze. երկրորդ անգամ կարգուիլ. իքինճի տէֆա էվլէնմէք:

Δευτερογαμία-ας (*ἡ*) seconde nozze. երկրորդ ամուսնութիւն՝ հարսնիք. իքինճի նիքեահ՝ տիւյիւն:

Δευτερογάμος (*ὁ, ἡ*) chi è maritato per la seconda volta. երկրորդ անգամ կարգուած. իքինճի տէֆա էվլէնմիշ:

Δευτερογενὴς-έος (*ὁ, ἡ*) *καὶ*

Δευτερόγονος (*ὁ, ἡ*) = *Δευτερότοκος.*

Δευτεροδεκάτη (*ἡ*) (*γρφ.*) seconde decime. երկրորդ տասանորդք. իքինճի օնտալըգ:

Δευτεροκοιτέω-ῶ. Μ. ήσω. dormire con un compagno in un medesimo letto. մէկ անկողնի մէջ ընկերով պառկիլ. պիր տէօշէքտէ արգատաշ իլէ եաթմագ:

Δευτερολόγος (*ὁ, ἡ*) chi parla per la seconda volta degli stessi oggetti. նոյն բաներու վրայ երկրորդ անգամ խօսող. պիրայնիհի մատտէ հագգընտա թէքրար սէօհպէթ իտէն. 2. = *Δευτεραγωνιστής.*

Δευτερονόμιον (*τὸ*) il quinto libro del Pentateuco, Deuteronomio. Մովսէսի հինգ գիրքին վերջինը, երկրորդ օրինաց գիրքը. Մուսէնին պէշինճի քիթապը:

Δευτεροπάθεια (*ἡ*) il soffrire per la seconda volta una disgrazia. երկրորդ անգամ մէկ չարիք մը՝ աղէտ մը քաշելը. իքի տէֆա պիր ֆէլաքէթ՝ ֆէլաքէթի չէքմէսի:

Δευτεροπαθέω-ῶ. Μ. ήσω. soffrire per la seconda volta una disgrazia. մէկ վիշտ մը երկու անգամ քաշել. պիր ֆէլաքէթի՝ պէլայը իքի տէֆա չէքմէք:

Δευτερόπρωτον (*τὸ*) (*σάββατον*) il primo sabbato dopo la Pasqua. Զատկէն ետքը առջի շաբաթ օրը. Փասգալէստան սօնրա կէլէն իլք ճումա էրթէսի:

Δεύτερος-α-ον. secondo. երկրորդ. իքինճի. (*οὐσ. πλθ.*) *Δεύτερα* (*τὰ*) = *Δευτερεῖα.*

(ἐπιῤῥηματικῶς.) Δεύτερον (καὶ) Δεύτερα. per la seconda volta, di nuovo (Λατ. iterum). կրկին, վերստին, երկրորդ անգամ · թէքրար, իքինճի տէֆա : (γρφ. κατὰ τάξιν, ἀντὶ τοῦ) = Κατόπιν.

Δευτερότοκος (ὁ, ἡ) secondogenito, երկրորդ զաւակ · իքինճի էվլատ :

Δευτερόω-ῶ. M. ώσω. fare da capo l' istessa cosa, ripetere. նոյն բանը, երկրորդ անգամ ընել, մէկ բանը երկրորդել · պիր նէսնէյի իքի տէֆա էթմէք, թէքրարլամագ :

Δευτέρως, ἐπίῤ. = Δεύτερον.

Δευτέρωσις-εως (ἡ) ripetizione dell' istessa cosa. 2. il secondo posto. 3. tradizione. նոյն բանը երկու անգամ ընելը, կրկնութիւն. 2. երկրորդ կարգ՝ աստիճան. 3. աւանդութիւն. պիր նէսնէյի թէքրարլամա. 2. իքինճի տէրէճէ՝ փայէ. 3. ռիվայէթ :

Δεύω. M. εύσω. bagnare. թրջել · ըսլաթմագ :

Δέφω. M. ψω. = Δεύω καὶ Δεψέω.

Δέχομαι. M. δέξομαι. prendere, pigliare (colla destra). 2. addossarsi, assumere. 3. accettare, ricevere. ընդունել, առնել (աջ ձեռքովը). 2. վրան առնել. 3. ընդունիլ. ալմագ, թութմագ (սաղ էլ իլէ). 2. իւսթիւնէ ալմագ, 3. գապուլ էթմէք, 4. = Ὑποδέχομαι. 5. = Προσδοκῶ. 6. = Ἐκδέχομαι. 7. = Εἰσδέχομαι.

Δεψέω-ῶ. M. ήσω. (κυρ.) conciare le pelli, fare da cuojajo. մորթեգործութիւն ընել, մորթերը յարդարել · թապագլըգ էթմէք, սէփիլէմէք. 2. = Ἀπαλύνω. mollificare. կակղեցընել · եումուշաթմագ :

Δέω. M. δήσω. legare. կապել · պաղլամագ. 2. = Δεσμεύω.

Δέω. M. δεήσω (μὲ γεν.) aver bisogno. պէտք ունենալ · իհթիյաճ օլմագ :

Δὴ (δὲ ἢ, ἢ Δὲ κατ' ἐπίτασιν. μόρ. Συνδ. ἢ Ἐπιῤῥηματ.) Βαιβεωτ. certamente, veramente. (Λατ. sane.) իրաւցընէ, ապաքէն, արդարեւ · սահիհէն, կէրչէքտէն. 2. Εἰρων. cioè, vale a dire. (Λατ. scilicet, videlicet.) այսինքն, այս է · եանի, եանիքի. 3. Συλλογιστ. ἢ Συμπερασματ. dunque, adunque. (Λατ. igitur.) ապա ուրեմն · էօյլէ իսէ. 4. = Ἄγε. 5. Μεταβατ. (ἀντὶ τοῦ Δέ). 6. Ἀοριστολογ. quanti che siano. (Λατ. quotqunque) որչափ որ են նէ · նէ գատար իսէլէր. 7. Ἀποθετ. (εἰς τὸ τέλος τῆς ἐνν.) Εἶεν δὴ (καὶ ἐρωτηματ.) Ποῖον δή; 8. Παραπληρωματ. „Οἷον δὴ ὄχλος φιλεῖ. 9. Ἐπίτατ.“ Κράτιστος δὴ οὗτος ἐγένετο.

Δηγμὸς (ὁ) morsicatura. խածնելը · ըսըրըշ :

Δῆθεν (δὴ) μόρ. Ἐξηγηματ. vale a dire, cioè. այսինքն, այս է · եանի, եանիքի. 2. Παραπληρωματ. ἢ Ἐμφαντ. ἀντὶ τοῦ Δή.

Δηθύνω. M. υνῶ. ritardare. ուշացընել · կէճիքթիրմէք, թէհիր էթմէք :

Δηκτικὸς-ὴ-όν. mordace. խածնող · ըսըրըճը, սօգուճու : — ικῶς, ἐπίῤ.

Δηλαδή. ἐπίῤ. Βαιβεωτ. evidentemente, cioè, vale a dire (Λατ. videlicet, scilicet.) ստուգիւ, այսինքն, այս է · եանիքի, աշիքեարէն :

Δηλέομαι-οῦμαι. M. ήσομαι. nuocere, corrompere. վնասել, ապականել · զարար վէրմէք, պօզմագ, խարապ էթմէք :

Δηλητὴρ (ὁ) distruttore, malfattore. աւրող, չարագործ · խարապ էտիճի, զուլումքեար :

Δηλητήριος (ὁ, ἡ) mortifero. մահաբեր · էօլտիւրիւճիւ : (οὐσ.) Δηλητήριον. veleno. թոյն · զէհիր :

Δηλονότι, ἐπίῤ. evidentemente. cioè a dire. ստուգիւ, այսինքն · աշիքեարէն, եանի. = Δηλαδή.

Δηλοποιέω-ῶ. M. ήσω. notificare. հասկըցընել · անլաթմագ, իլան էթմէք, մալիւմ էթմէք :

Δῆλος-η-ον. manifesto, evidente, perspicuo. յայտնի, բացայայտ, ակներեւ · աշիքեար, պէլլի :

Δηλόω-ῶ. M. ώσω. manifestare, indicare, dichiarare. յայտնել, նշանակել, բացայայտել · պէյան էթմէք, իլան էթմէք, պէլլի էթմէք, անլաթմագ, աշիքեար էթմէք, կէօսթէրմէք :

Δήλωμα (τὸ) segno, indicio. նշան, ցոյց · նիշան, ալամէթ :

Δήλωσις-εως (ἡ) manifestazione, dichiarazione, significazione. յայտնելը, մեկնելը, նշանակելը · պէյան՝ աշիքեար էթմէ, կէօսթէրմէ :

Δηλωτικὸς-ὴ-όν. significativo, manifestativo. նշանակիչ, յայտնիչ · կէօսթէրիճի, պէլլի՝ պէյան էտիճի :

Δημαγωγέω-ῶ. M. ήσω. governare il popolo, cattivarsi il favore del popolo. ժողովուրդը կառավարել, իրեն քաշել, ժողովուրդին աչքը մտնալ, ճէմաաթը կիւտմէք, քէնտիւնէ չէքմէք, ճէմաաթըն կէօզիւնէ կիրմէք, պէյէնիլմէք. (ὅθ. ἐν γέν.) ingannare lusingando, adescare. հրապուրել, շոյելով իրեն քաշել՝ խաբել · աւունտուրմագ, օխշամագ իլէ ալտաթմագ՝ քէնտինէ չէքմէք՝ ճէլպ էթմէք :

Δημαγωγία-ας (ἡ) grazia, favore popolare. 2. governamento del popolo. 3. l'arte di guadagnare il favore del popolo. ժողովուրդին քովը մէկին ունեցած յարգ ու վարկումը. 2. ժողովուրդը կառավարելը. 3. ժողովուրդը իրեն քաշելու արհեստը. ճէմաաթըն նէզտինտէ պիրինին էթտիյի ռաղպէթ ու իքրամ. 2. ճէմաաթը կիւտմէքլիք. 3. ճէմաաթը քէնտինէ չէքմէ՝ ճէլպ էթմէ սանաաթը :

Δημαγωγικὸς-ὴ-όν. che appartiene al demagogo. ժողովուրդը կառավարողին պատկանած · ճէմաաթը կիւտէնէ միւթէալլիգ : — ικῶς, ἐπίῤ.

Δημαγωγὸς (ὁ) popolare, demagogo. կուսակից ժողովրդեան, ժողովուրդը կառավարող՝ դարձընող, ինքը զինքը ժողովուրդին հաւնեցընող · ճէմաաթ թարաֆլը, ճէմաաթը կիւտէն, քէնտիսինի ճէմաաթա պէյէնտիրէն :

Δημαρχέω-ῶ. M. ήσω. essere tribuno del popolo. ժողովրդեան տրիբուն՝ հոգաբարձու ըլլալ · գաբիլէ պաշը՝ ճէմաաթ քեահեասը օլմագ :

Δημαρχία-ας (ἡ) tribunato, magistrato

popolare. *տրիբունութիւն, ժողովրդեան հօգաբարձուն՝ վերատեսուչը ըլլալը.* [illegible]

Δημαρχικὸς - ὴ - όν. appartenente al tribuno. *տրիբունի պատկանած.* [illegible]

Δήμαρχος (ὁ, ἡ) tribuno del popolo. *տրիբուն, ժողովուրդին հօգաբարձուն՝ վերատեսուչը.* [illegible]

Δημεγέρτὴς - ου ἢ οῦ (ὁ) che alza in piedi il popolo, sedizioso. *ժողովուրդը ոտք հանօղ, խռովայոյզ.* [illegible]

Δημεῖον (τὸ) luogo di condanna. *դատապարտութեան տեղի.* [illegible]

Δημεραστὴς - οῦ (ὁ) amatore del popolo. *ժողովուրդը սիրօղ.* [illegible]

Δήμευσις-εως (ἡ) confiscazione. *մէկին ստացուածը տէրութեան առնելը, գրաւումն յարքունիս.* [illegible]

Δημεύω. M. εύσω. confiscare. 2. pubblicare, rendere pubblico. *մէկին ստացուածը տէրութեան առնել, գրաւել յարքունիս. 2. հրապարակել, երեւան հանել.* [illegible] 2. [illegible]

Δημηγορέω - ῶ. M. ήσω. arringare, parlamentare, far concioni. *հրապարակախօս ըլլալ, հրապարակը ժողովուրդին ճառել՝ քարոզել.* [illegible]

Δημηγορία - ας (ἡ) arringa, concione, parlamento. *հրապարակախօսութիւն.* [illegible]

Δημηγορικὸς - ὴ - όν. che appartiene all' arringa. 2. concionatore. *հրապարակախօսութեան պատկանած. 2. հրապարակախօս.* [illegible] 2. [illegible]

Δημηγόρος (ὁ) arringatore, concionatore. *ատենախօս, հրապարակախօս.* [illegible] 2. = *Δημηγορικός.*

Δημίζω. M. ίσω. ingannare il popolo, simularsi popolare. *ժողովուրդը խաբել, զինքը ժողովուրդին կուսակից կեղծել.* [illegible]

Δημιοπρασία - ας (ἡ) incanto. *աճուրդ.* [illegible]

Δημιόπρατος (ὁ, ἡ) venduto all'incanto. *աճուրդը ծախուած.* [illegible]

Δήμιος - α ἢ ος - ον. ἀντὶ Δημόσιος. (οὐσ.) carnefice, boja. *դահիճ.* [illegible]

Δημιουργεῖον (τὸ) bottega. *խանութ, կըրպակ.* [illegible]

Δημιουργέω - ῶ. M. ήσω. essere artista, professare un' arte. *արհեստաւոր ըլլալ, արհեստ մը գործածել.* [illegible] (*ἐν γέν.*) fabbbricare, fare. *շինել, յօրինել, կանգնել.* [illegible]

Δημιούργημα (τὸ) opera d'artefice. *արհեստաւորի գործ.* [illegible]

Δημιουργία - ας (ἡ) artificio, il professare una arte. 2. costruzione, effezione, operazione, facimento. *արհեստաւորութիւն, արհեստ մը գործածելը. 2. բան մը կանգնելը, շինելը, յօրինելը.* [illegible] 2. [illegible] 3. = *Δημαρχία.*

Δημιουργικὸς - ὴ - όν. che appartiene all'artista. 2. proprio alla creazione, al facimento di qualche cosa. *արհեստաւորի պատկանած. 2. ստեղծելու, բան մը շինելու յատուկ.* [illegible] 2. [illegible] : — *ικῶς, ἐπίῤ.*

Δημιουργὸς (ὁ, ἡ) artista, chi professa un' arte. *արհեստաւոր.* [illegible] (*θεολογ.*) creatore. *ստեղծիչ, արարիչ.* [illegible] 2. (*εἰς τοὺς Μαντιν.*) tribuno del popolo, amministratore del popolo. *ժողովրդապետ, ժողովրդեան տրիբուն, հօգաբարձու.* [illegible]

Δημογέρων - οντος (ὁ) capo del popolo, il più vecchio e il più venerabile del popolo. *ժողովուրդի գլուխ, ժողովուրդին մէջ ամէնէն ծերը ու ամէնէն մեծարուն.* [illegible]

Δημοδιδάσκαλος (ὁ, ἡ) maestro, precettore del popolo. *ժողովրդեան ուսուցիչ՝ դաստիարակ.* [illegible] (*κυρ.*) concionatore ecclesiastico, predicatore. *եկեղեցւոյ քարոզիչ.* [illegible]

Δημόθεν, ἐπίῤ. dal popolo. *ժողովուրդէն.* [illegible]

Δημοθοινία - ας (ἡ) convito pubblico, banchetto popolare. *ժողովուրդին տրուած կոչունք.* [illegible]

Δημοκατάρατος (ὁ, ἡ) esecrato dal popolo. *ժողովուրդէն անիծեալ.* [illegible]

Δημοκόλαξ - ακος (ὁ) adulatore del popolo. *ժողովուրդին շողոմութիւն ընօղ, ժողովուրդը շահօղ, ժողովուրդին շողոքորթը.* [illegible]

Δημοκοπέω - ῶ. M. ήσω. cercare a cattivarsi il favore del popolo. *ժողովուրդին աչքը մըտնալու նայիլ.* [illegible]

Δημοκοπία - ας (ἡ) il cattivarsi la benevolenza del popolo (*Λατ.* popularitas.) *ժողովուրդը իրեն բարեկամ ընելը.* [illegible]

Δημοκόπος (ὁ, ἡ) chi cerca a cattivarsi la benevolenza del popolo. *ժողովուրդին բարեկամութիւնը ստանալու ջանացօղ, ժողովուրդը իրեն քաշելու նայօղ.* [illegible]

Δημοκρατέομαι - οῦμαι. M. ηθήσομαι. vivere sotto un regno democratico. *ռամկապետական տէրութեան մը տակը ապրիլ.* [illegible]

Δημοκρατία - ας (ἡ) democrazia, impe-

rio popolare. ռամկապետութիւն · հիւքիւմէթի ահալի :

Δημοκρατίζω. M. *ίσω.* favorire il governo democratico. ռամկապետական տէրութեան թեր ելլել · հիւքիւմէթի ահալի թարաֆլը օլմագ :

Δημοκρατικὸς-ἡ-όν. (*καὶ ἐπίῤ, ικῶς.*) democratico. 2. fautore del governo democratico. ռամկապետական · 2. ռամկապետական տէրութեան կողմէն եղող · հիւքիւմէթի ահալիյէ մէնսուպ · 2. հիւքիւմէթի ահալի թարաֆլը:

Δημολογέω-ῶ. M. *ήσω.* = *Δημηγορέω.* (*κυρ*) parlare popolarmente, parlare in favore del popolo. ժողովուրդին ուզածին պէս ժողովուրդին թեր ելլելով խօսիլ · ճէմաաթըն խաթըրընը կէօզէթէրէք ճէմաաթը թարաֆընը թէօզէլէրէք սէօյլէմէք :

Δημολογικὸς-ἡ-όν. = *Δημηγορικός.*

Δημολόγος (ὁ) = *Δημηγόρος.*

Δημοποίητος (ὁ, ἡ) annoverato nel numero de' cittadini. քաղաքացիներուն թիւը անցած · շէհիրլիլէրին սըրասընա տախըլ :

Δημόπρακτος (ὁ, ἡ) fatto dal popolo. ժողովուրդէն շինուած՝ եղած · ճէմաաթթան եափըլմըշ՝ օլմուշ :

Δημορόβλητος (ὁ, ἡ) (*νμλ.*) eletto dal popolo. ժողովուրդէն ընտրուած · ճէմաաթթան սէչիլմիշ :

Δῆμος (ὁ) popolo. ժողովուրդ · ճէմաաթ · 2. (*ἐν γέν.*) turba, moltitudine. 2. ամբոխ, բազմութիւն · 2. գալապալըգ, իզտիհամ, խալգ · 3. volgo, plebe. 4. paese, regione, terra· 5. la radunanza del popolo. 3. ռամիկ, ամբոխ, խուժան · 4. երկիր, գաւառ · 5. ժողովուրդին ժողովքը · 3. խալգ ավամ նաս · 4. վիլայէթ, տիար · 5. ճէմաաթըն միճլիսի · 6. (*εἰς τὰς Ἀθ.*) tribù. ցեղ · գապիլէ · 7. = *Δημοκρατία.*

Δημοσίᾳ, ἐπίῤ. = *Δημοσίως.*

Δημοσιακὸς-ἡ-όν. pubblico. հասարակ, հասարակաց · ալէնի, ամմէնին, խալգըն :

Δημοσίευσις-εως (ἡ) pubblicazione. հրատարակում · շայի, ալէնիլիք, իշթիհար · 2. = *Δήμευσις.*

Δημοσιεύω. M. *εύσω.* pubblicare, divulgare, promulgare. 2. impiegarsi ai negozj pubblici. հրատարակել, հրապարակել, ամենուն յայտնել · 2. հասարակ գործքերու՝ բաներու պատուիլ · այան՝ պէյան՝ ալէնի էթմէք՝ իֆշա՝ իլան էթմէք · 2. ամմէ մասլահաթլարը կէօրմէք օլմագ :

Δημόσιος-α-ον. pubblico. հասարակաց · ամմէնին, խալգըն · (*οὐσ.*) *Δημόσιος.* (*ἐνν. δοῦλος*) = *Δεσμοφύλαξ, Θησαυροφύλαξ, Ἀντιγραφεὺς. κτλ. Δημόσια*(*ἐνν. πράγματα ἢ χρήματα*) roba pubblica, danari pubblici. հասարակաց ինչք՝ ստակ · օրթա մալը՝ փարասը · *Δημοσία* (*καὶ Δ.*) *Δαμοσία.* (*ἐνν. σκηνή.*) palazzo reale, regia. արքունիք, թագաւորի պալատ · փատիշահ սարայը · (ὅθεν.) *Οἱ περὶ δαμοσίαν.* i cortigiani. պալատականք · սարայ խալգը : *Δημόσιον* (τὸ) fisco. հասարակաց գանձ · միրի, պէյթիւլմալ :

Δημοσιόω-ῶ. M. *ώσω.* = *Δημοσιεύω.*

Δημοσιώνης-ου (ὁ) appaltatore. մենավաճառ, տէրութեան եկամուտը ծախու առնող · մուլթէզիմ :

Δημοσιώνιον (τὸ) luogo di appalto. մենավաճառութեան տեղի · մուգաթաա էտիլէն մահալ :

Δημοσίως, ἐπίῤ. pubblicamente. հրապարակաւ · աշիքեարէ, ալէնիլէն, շահիտլէն ճէհրէն, աշիքեարէն :

Δημοτελὴς-έος (ὁ, ἡ) fatto a spese del popolo. հասարակաց ստակով շինուած · օրթա փարասը՝ ճէմաաթըն մասրաֆի իլէ եափըլը : — *τελῶς, ἐπίῤ.*

Δημότης-ου (ὁ) cittadino. քաղաքացի · շէհիրլի :

Δημοτικὸς-ἡ-όν. popolare. ժողովրդի պատկանած · ճէմաաթա մէնսուպ · 2. = *Δημοκρατικός* (2) : — *ικῶς, ἐπίῤ.*

Δημοχαριστης (ὁ) adulatore del popolo. ժողովրդեան շողոքորթ · ճէմաաթա՝ խալգա թէմէլլիւգ՝ խօշամէտլիք էտէն :

Δημόω-ῶ. M. *ώσω.* = *Δημοσιεύω.* (*μσ*). (*κατ' ἔκτ.*) parlare o agire popolarmente. ռամկի պէս խօսիլ կամ գործել · ավամ ճէմաաթ՝ խալգ կիպի սէօզլէմէք էթմէք, տավրանմագ · (*παρβλ.*) *Δημολογέω.*

Δημώδης-εος (ὁ, ἡ) popolare, volgare. ժողովրդական, ռամկական · ճէմաաթա՝ խալգա՝ ավամա մէնսուպ :

Δημωφελὴς-έος (ὁ, ἡ) utile al popolo. ժողովրդեան օգտակար · խալգա՝ ճէմաաթա ֆայտալը : = *ελῶς, ἐπίῤ.*

Δήν, ἐπίῤ. lungo tempo. շատ ատեն, խել մը, հարուստ մի · չօգ վագթըն, հայլը զաման :

Δηναιὸς-ἡ-όν. diuturno, di molto tempo. 2. antico. երկար, շատ ատենուան. 2. հին, վաղեմի · չօգ վագթլըգ, հայլը զամանըն · 2. էսքի · (*οὐδ.*) *Δηναιόν, ἐπίῤ.* = *Δήν.*

Δηνάριον (τὸ) denaro (moneta equivalente a $3^1/_2$ oboli). դենար (իրեք ու կէս դանկի գնով դրամ մըն է) · աքճէ (իւչ պուչուգ մանկըրլըգ պիր աօյ փարա տըր) :

Δῆξις-εως (ἡ) (*δάκνω*) morsicatura, morso. խածուած · ըսըրըշ :

Δήπερ. *μόρ.* (*Ἐλαττωτ.*) almeno. գէթ, գոնէ · պարի, հիչ տէյիլ իսէ :

Δήποτε. *μόρ.* (*Ἀοριστολογ. καὶ Διοτακτικ.*) particella, si aggiunge ad alcuni pronomi e avverbj. քանի մը դերանուններու ու մակբայներու հետ եղող մասնիկ մըն է · պիր գաչ զամիր վէ զարֆ իլէ պիրլէշէն պիր էտաթ տըր :

Δήπου, Δήπουθεν. *μόρ.* (*Βεβαεωτ.*) certamente, senza dubbio. իրաւցընէ, առանց կարծեաց · ահիհէն, պիլաշիւպհէ, պիշիւպհէ :

Δῆρις-εως ἢ ιος (ἡ) combattimento. 2. disputa. կռիւ · 2. վիճաբանութիւն · գավկա · 2. մուպահասէ :

Δῆτα, ἐπίῤ. (*δή*) dunque! alla fine? senza dubbio, certamente. անանկ է նէ, ապքը, առանց կարծեաց, իրաւցընէ · էօյլէ իսէ, սօնգրա, պիլաշիւպհէ, կէրչէք :
Τί δῆτα. cosa dunque? (*Λατ.* quid igitur?) ապա զի՞նչ · սօնգրա, նէ՞ միմէ :

Διὰ, πρόθ. (*συντ. μὲ γεν. καὶ αἰτ.*) col genitivo significa il luogo. 2. il tempo. 3. la materia, di cui è composta qualche cosa. 4. il mezzo e l'instrumento.

սեռական հոլով խնդիր ունենալու ատեն կընշանակէ տեղի. 2. *ժամանակ.* 3. *մէկ բանին բաղադրուած նիւթը.* 4. *միջոց,* *գործիքը.* [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] coll' accusativo significa il mezzo. 2. il tempo. *Հայցական հոլով խնդիր ունենալու ատեն կընշանակէ միջոց.* 2. *ատեն.* [illegible] 2. [illegible] In composizione significa separazione come *Διαλύω.* 2. vicissitudine come *Διάδω.* 3. mistura come *Διάλευκος.* 4. perfezione come *Διαπράττω.* 5. amplificazione ed enfasi, come *Διαγανακτῶ.* 6. continuazione di tempo come *Διαβιόω.* *ուրիշի հետ բարդ ըլլալու ատեն կընշանակէ զատուած՝ որոշում.* 2. *փոփոխութիւն.* 3. *խառնուած.* 4. *կատարում.* 5. *ընդլայնում կամ աղդուաբանութիւն.* 6. *ժամանակի յարատեւութիւն.* [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 6. [illegible]

Διαβάθρα - ας (ἡ) scala per imbarcarsi. *Նաւը մտնալու պզտիկ կամուրջ.* [illegible]

Διαβαίνω. Μ. βήσομαι. valicare, traversare. 2. stare colle gambe aperte. *Մէկալ դին անցնիլ.* 2. *ոտքերը բանալով կենալ.* [illegible] 2. [illegible] 3. = *Μεταβαίνω.*

Διαβάλλω. Μ. βαλῶ. calunniare. 2. ingannare. 3. trasportare. *զրպարտել.* 2. *խաբել.* 3. *մէկ տեղէ ուրիշ տեղ մը տանիլ.* [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Διαβαπτίζομαι. Μ. ίσομαι. tuffarsi con qualcuno nell' acqua. *Մէկին հետ ջուրը խեղդել ընկղմիլ.* [illegible]

Διαβασανίζω. Μ. ίσω. esaminare esattamente. *Ճշդիւ փորձել՝ քննել.* [illegible]

Διαβασιλίζομαι. Μ. ίσομαι. = *Βασιλειάω.*

Διάβασις - εως (ἡ) passaggio, transito, trapasso. 2. tragitto. 3. lo stare colle gambe aperte. *անցում.* 2. *տեղի անցից.* 3. *ոտքերը բանալով կենալը.* [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. = *Μετάβασις.*

Διαβαστάζω. Μ. άσω. trasportare sulle spalle. 2. ponderare una cosa tenendola in mano. *շալկելով տեղէ մը ուրիշ տեղ տանիլ.* 2. *ձեռքը բռնելով բանմը կշռել.* [illegible] 2. [illegible]

Διαβατήριος (ὁ, ἡ) chi coopera al passaggio, transito d'un fiume. *գետէ մը անցնելու օգնող.* [illegible] (*οὐσ.*) *Διαβατήρια* (τα) sacrificj per un felice passaggio (d'un fiume, ecc.) (*գետէ մը եւ այլն, անվնաս անցնելու համար եղած զոհեր.* [illegible]) [illegible]

Διαβάτης - ου (ὁ) passeggiero. *անցաւոր.* *Ճամբորդ.* [illegible]

Διαβατικὸς - ἡ - όν. passeggiero, proprio al passaggio. *անցնելու յարմար.* [illegible] 2. (*γρμτ.*) = *Μεταβατικός.*

Διαβατὸς - ἡ - όν. passabile, facile a passarsi. *անցնելու, անցնելը դիւրին.* [illegible]

Διαβεβαιόω - ῶ. Μ. ώσω. affermare fortemente. *խիստ հաստատել.* [illegible]

Διαβεβαίωσις - εως (ἡ) affermazione, asserzione. *հաստատութիւն, ստորասութիւն.* [illegible]

Διάβημα (τὸ) passeggiata. *Ճեմք, պտըտիլը.* [illegible]

Διαβήτης - ου (ὁ) compasso. 2. perpendicolo, piombino. 3. diabete. *կարկին.* 2. *կապար կարակնի.* 3. *միզակաթութիւն.* [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Διαβιβάζω. Μ. άσω. καὶ Ἀττ. βιβῶ. trasportare, trasferire all' altra banda. *մէկալ դին անցընել.* [illegible]

Διαβιβρώσκω. Μ. βρώσομαι. divorare, rodere. *ուտել անյագ, կրծելով լմնցընել.* [illegible]

Διαβιόω - ῶ. Μ. ώσω. passar la vita, menare la vita, vivere. *կեանքը անցընել, վարել զկեանս, ապրիլ.* [illegible]

Διαβλαστάνω. Μ. βλαστήσω. germogliare, pullulare. *վերընձիւղել, ծլիլ.* [illegible]

Διαβλέπω. Μ. βλέψω. veder chiaramente. *աղէկ տեսնալ.* [illegible]

Διαβλητικὸς - ἡ - όν. calunniatore. *զրպարտիչ.* [illegible]

Διαβοάω - ῶ. Μ. ήσομαι. divolgare, pubblicare. *ամենուն հրատարակել, հրապարակել.* [illegible]

Διαβόητος (ὁ, ἡ) divulgato, celebre, famoso. *հրապարակուած, հռչակաւոր, համբաւաւոր.* [illegible]

Διαβολεὺς - έως (ὁ) calunniatore. *զրպարտող.* [illegible]

Διαβολὴ - ῆς (ἡ) calunnia. *զրպարտութիւն.* [illegible]

Διαβολικὸς - ἡ - όν. diabolico. *դիւական, սատանայական.* [illegible] 2. = *Διαβλητικός.*

Διάβολος (ὁ, ἡ) calunniatore. *զրպարտող.* [illegible] (*οὐσ. καὶ ἐκκλης.*) diavolo, satana. *սատանայ, դեւ.* [illegible] — *όλως, ἐπίρ.*

Διαβόσκω. Μ. βοσκήσω. pasturare quà e là. *աստին անդին արածել.* [illegible] (*καὶ πθ. ἢ μσ.*) pascolarsi quà e là. *աստին անդին արածիլ.* [illegible]

Διαβουλεύομαι. Μ. εύσομαι. riflettere, ruminare. *մտածել, միշտ միտքը բերելով խորհիլ, որոճալ ի միտս.* [illegible]

[illegible]

Διαβούλιον (τὸ) consiglio, riflessione, progetto, disegno, pensiero. *խորհուրդ, մտածութիւն, դիտաւորութիւն.* [illegible]

Διαβρέχω. M. βρέξω. bagnare totalmente. *գլխովին թրջել.* [illegible]

Διάβροχος (ὁ, ἡ) bagnato del tutto. *գլխովին թրջած.* [illegible]

Διαγανακτέω-ῶ. M. ήσω. esser fortemente adirato, sdegnarsi oltremodo. *խիստ բարկանալ՝ սրդողիլ.* [illegible]

Διαγγελία-ας (ἡ) denunziazione, pubblicazione. *հրատարակում, հրապարակելը.* [illegible]

Διαγγέλλω. M. ελῶ. annunziare da per tutto, pubblicare. *ամէն տեղ հրատարակել՝ հռչակել՝ հրապարակել.* [illegible]

Διάγγελος (ὁ, ἡ) messaggiere, inviato, annunziatore. *դեսպան, հրեշտակ, հրատարակող.* [illegible]

Διαγελάω-ῶ. M. ήσω. burlare, beffarsi. 2. sorridere. *այպանել, ծիծաղել. 2. ժպտիլ, քմծիծաղ ըլլալ.* [illegible] 2. [illegible] (*ὡς ἐπὶ τὸ πλ. μτνμ.*) cominciare a calmarsi, a serenare. *(ծովը) հանդարտելու, (օդը) բացուելու սկսիլ.* [illegible]

Διαγίγνομαι. M. γενήσομαι. durare, sussistere, continuare di vivere. 2. scampare, salvarsi (*Λατ.* evado). *տեւել, տակաւին կենդանի ըլլալ. 2. պրծիլ, խալըսիլ.* [illegible] 2. [illegible] 3. = *Διέρχομαι.*

Διαγιγνώσκω (*γινώσκω*). *M. γνώσομαι.* discernere, distinguere. *որոշել, աղէկ ճանչնալ.* [illegible]

Διαγκυλόομαι-οῦμαι. M. ώσομαι. avere presa la corda dell'arco, essere pronto a saettare, tenere il dardo incoccato. *աղեղան չուանէն բռնած ըլլալ, նետը նետելու պատրաստ ըլլալ.* [illegible]

Διαγλύφω. M. γλύψω. intagliare, scolpire. *քանդակել, (քար, փայտ) կոփել.* [illegible]

Διαγνωρίζω. M. ίσω. = *Διαγιγνώσκω.* 2. (*γρφ.*) notificare. *իմացընել.* [illegible]

Διάγνωσις-εως (ἡ) discernimento. *ընտրողութիւն, որոշելը.* [illegible]

Διαγνωστικὸς-ὴ-όν. abile a discernere, diagnostico (*Γαλλ.* connaisseur). *որոշելու՝ զննելու յարմար, բաւական.* [illegible]

Διαγορεύω. M. εύσω. parlare precisamente, chiaramente, raccontare, ordinare, decretare. *որոշակի՝ բացայայտ խօսիլ, պատմել, հրամայել, վճռել.* [illegible]

Διάγραμμα (τὸ) editto, ordinanza. 2. tariffa. 3. icnografia, disegno. 4. diagramma, figura geometrica. 5. tavola, cartello di note. *պատուէր, հրաման. 2. գանձ վճռաց. 3. ձեւագրութիւն. 4. երկրաչափական պատկեր՝ ձեւ. 5. երաժշտական խազերու տետրակ.* [illegible]

Διαγραμμιστὸς (ὁ) scacchi o dama (*Λατ.* ludus duodecim scriptorum. Cic.) [illegible]

Διαγραφὴ (ἡ) disegno, piano. *ձեւագրութիւն.* [illegible] 2. = *Διάγραμμα.*

Διαγράφω. M. γράψω. disegnare, delineare, descrivere. 2. registrare. 3. abolire. 4. distribuire, dividere. *գծագրել, ձեւագրել. 2. ցանկը անցընել. 3. խափանել. 4. բաշխել, զատել, բաժնել.* [illegible] 5. = *Καταγράφω.*

Διαγυμνάζω. M. άσω. esercitare bene. *աղէկ կրթել.* [illegible]

Διάγω. M. άξω. = *Διαβιβάζω.* trasportare all' altra banda. 2. menar la vita, vivere, conportarsi. 3. differire, prolungare. 4. far perdere il tempo, trattenere, ingannare. 5. nudrire. 6. governare. *մէկալ դին անցընել. 2. ապրիլ, կեալ, վարուիլ. 3. երկարել, ետ ձգել. 4. ատենը կորսնցընել, տալ, զբաղեցընել, խաբել. 5. սնուցանել. 6. կառավարել.* [illegible]

Διαγωγὴ-ῆς (ἡ) tragitto, trapasso. 2. condotta. 3. reggimento, amministrazione. 4. trattenimento, divertimento. *մէկալ դին անցնելը. 2. կենցաղ, ընթացք կենաց. 3. կառավարութիւն. 4. զբաղում, զբօսանք.* [illegible]

Διαγώγιον (τὸ) passaggio, dagio che si paga per lo passare, pedaggio. *բաժ անցից.* [illegible]

Διαγωνίζομαι. M. ίσομαι. sostener un combattimento. *կռուի մը դիմանալ.* [illegible]

Διαγώνιος (ὁ, ἡ) (*μθμτ.*) diagonale (linea). *տրամանկիւն (գիծ).* [illegible] — *ίως. ἐπίῤ.*

Διαδακρύω-ῶ. M. ύσω. piangere incessantemente. *անդադար լալ.* [illegible]

Διαδείκνυμι. M. δείξω. mostrare apertamente. *բացայայտ ցուցընել.* [illegible]

Διαδέρκομαι. M. δέρξομαι. veder bene, penetrare. *աղէկ տեսնել, թափանցել.* [illegible]

Διάδεσμος (ὁ) legame. կապ. [illegible]:

Διάδετος (ὁ, ἡ) ben legato. աղէկ կապուած. [illegible]:

Διαδέχομαι. M. *δέξομαι.* succedere, rimpiazzare. յաջորդել, փոխանորդել. [illegible]:

Διαδέω-ῶ. M. *ήσω.* circondare di un legame, cingere. 2. legar strettamente. բոլորտիքը կապել, պատել. 2. պինդ կապել. [illegible]. 2. [illegible]:

Διάδημα (τὸ) diadema, corona reale. թագաւորական պսակ. [illegible]:

Διαδίδωμι. M. *δώσω.* trasmettere, dare, prestare una cosa ad alcuno per mano d'un altro. ուրիշին ձեռքովը մէկին բան մը տալ. [illegible]. (ἐπμ.) 2. distribuire, disseminare, spargere. բաժնել, ցանել, տարածել. [illegible]. (τρπ.) pubblicare, divulgare. Հրատարակել. [illegible]:

Διαδικάζω. M. *άσω.* giudicare un processo. դատ մը տեսնալ, դատաւոր ըլլալ. [illegible]:

Διαδικαιόω-ῶ. M. *ώσω.* giustificare totalmente. գլխովին արդար հանել. [illegible]:

Διαδικασία-ας (ἡ) processo. 2. disputa, contestazione (*Λατ.* divinatio). փուրշիշ. 2. վէճ, կռիւ, կագ. [illegible]. 2. [illegible]:

Διαδικέω-ῶ. M. *ήσω.* esser in processo, difendere una causa, litigare. դատ վարել, կագել. [illegible]. 2. (ἐκ τοῦ Ἀδικέω) fare ingiustizia ad alcuno. մէկի մը անիրաւութիւն ընել. [illegible]:

Διάδικος (ὁ, ἡ) litigante. վիճօղ, կագօղ, դատ վարօղ. [illegible]:

Διαδοκιμάζω. M. *άσω.* discernere, distinguere. որոշել, զանազանել, խտրել. [illegible]:

Διαδοξάζω. M. *άσω.* (τὸ ἐπιτετ. τοῦ) *Δοξάζω.*

Διάδοσις-εως (ἡ) trasmissione. 2. pubblicazione, propagazione. փոխանցուցանելը, մէկին ձեռքովը ուրիշին բան մը տալը. 2. Հրատարակում. [illegible]. 2. [illegible]:

Διαδοχὴ-ῆς (ἡ) successione. յաջորդութիւն. [illegible]:

Διάδοχος (ὁ, ἡ) che fa o si fà successivamente. յաջորդաբար ընող կամ եղօղ. [illegible]. (οὐσ.) successore. յաջորդ. [illegible]:

Διαδρομὴ-ῆς (ἡ) il correre quà e là. 2. luogo ove si può correre. աստին անդին վազելը՝ վազվզելը. 2. վազելու տեղ. [illegible]. 2. [illegible]:

Διάδρομος (ὁ, ἡ) quello che corre quà e là, che discorre. աստին անդին վազօղ. [illegible]. (οὐσ). passaggio. անցք. [illegible]:

Διάδυσις-εως (ἡ) sutterfuggio, scampo. 2. cuniculo, mina. խուսափելը, փախուստը. 2. ական. [illegible]. 2. [illegible]:

Διᾴδω. M. *ᾴσομαι.* esser dissonante. անհամաձայն ըլլալ. [illegible]. (μσ.) cantare frà gli atti della commedia (*Λατ.* intercino) կատակերգութեան խաղերուն դադրելու ատենը երգել. [illegible]:

Διαδωρέομαι-οῦμαι. M. *ήσομαι.* fare la distribuzione di doni, di regali. պարգեւ բաշխել. [illegible]:

Διαερόω-ῶ. M. *ώσω.* esporre all'aria, ventilare. օդին դնել, հովթփել. [illegible]:

Διαζάω-ῶ. M. *ζήσομαι ἢ βιώσομαι.* menare la vita, vivere. վարել զկեանս, ապրիլ. [illegible]:

Διαζεύγνυμι καὶ Διαζευγνύω. M. *ζεύξω.* dividere i congiunti. զուգեալները զատել. [illegible]:

Διαζευκτικὸς-ὴ-όν. disgiuntivo. զատական, տրոհական. [illegible]:

Διάζευξις-εως (ἡ) divorzio. ապահարզան, պսակի բաժանում. [illegible]:

Διαζητέω-ῶ. M. *ήσω.* cercare diligentemente. փութով փնտռել. [illegible]:

Διαζυγία-ας (ἡ) ἀντὶ *Διάζευξις.*

Διαζύγιον (τὸ) (νλγ.) divorzio. 2. cedola di divorzio. ապահարզան. 2. գիր ապահարզանի կամ թուղթ. [illegible]. 2. [illegible]:

Διαζωγραφέω-ῶ. M. *ήσω.* dipingere perfettamente. կատարելապէս նկարել. [illegible]:

Διάζωμα (τὸ) cintura. 2. diaframma. 3. brachetta, grembiale, perizoma. 4. corona di colonna. մէջք. 2. ստոծանի. 3. պզտիկ վարտիք, անդրավարտիք, գոգնոց, սփածանելի. 4. պսակ սեան. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. 4. [illegible]:

Διαζώννυμι. M. *ζώσω.* cingere all'intorno. բոլորտիքը պատել. [illegible]: (μσ.) succignere i lombi. պնդել զմէջս. [illegible]:

Διάζωσμα (τὸ) = *Διάζωμα.*

Διαθαλασσεύω. M. *εύσω.* separare qualche cosa per mezzo del mare. ծովով մէկ բան մը անջրպետել. [illegible]:

Διαθάπτω. M. *θάψω.* seppellire totalmente. գլխովին թաղել. [illegible]:

Διαθεάομαι-ῶμαι. M. *άσομαι.* considerare esattamente. ճշդիւ մտածել. [illegible]:

Διαθερίζω. M. *ίσω* mietere totalmente. գլխովին հնձել. [illegible] ([illegible]):

Διαθερμαίνω. M. *ανῶ.* riscaldare. խիստ տաքցընել. [illegible]:

Διάθερμος (ὁ, ἡ) riscaldato, troppo caldo. խիստ տաք. [illegible]:

Διάθεσις-εως (ἡ) disposizione, ordina-

mento. 2. vendita. 3. trasporto inclinazione, predilezione. 4. disposizione di corpo. 5. condizione, qualità. կարգադրութիւն, դիրք. 2. ծախելը. 3. միտումն. 4. որպիսութիւն (մարմնոյ կողմանէ). 5. որակութիւն, հանգամանք. [illegible]

Διαθετὴρ καὶ -ετης (ὁ) dispositore. կարգօղ, կարգադրող. [illegible]

Διαθετικὸς -ὴ -όν. abile a disporre. կարգադրելու բաւական՝ յարմար. [illegible]

Διαθέω -ῶ. M. εὐσομαι. correre quà e là, discorrere. աստին անդին վազել. [illegible]

Διαθήκη -ης (ἡ) testamento. 2. comando, ordinanza. 3. eredità, lasciata per testamento. 4. patto, convenimento. կտակ (հոգեվար մարդոյ). 2. հրաման, պատուէր. 3. կտակով ձգուած ժառանգութիւն. 4. դաշն. [illegible]

Διαθλέω -ῶ. M. ήσω. combattere costantemente. 2. travagliare. գիմանալով կռուիլ. 2. աշխատիլ. [illegible]

Διαθρυλλέω -ῶ. M. ήσω. divulgare da per tutto, spargere. ամէն տեղ հռչակել, հրապարակել, քարոզել. [illegible]

Διαίρεσις -εως (ἡ) divisione, distribuzione. զատելը, բաժանումն. [illegible] (γρμτ.) dieresi. տրոհումն. (վանկից). [illegible] (ῥτρ) dieresi, divisione. որոշութիւն (ճարտասանական ձեւ մըն է). [illegible]

Διαιρέτης (ὁ) divisore. բաժնօղ, տրոհիչ. [illegible]

Διαιρετικὸς -ὴ -όν. che può dividere. բաժնել կրցօղ. [illegible] — *ικῶς, ἐπίῤ.*

Διαιρετὸς -ὴ -όν. separato, diviso, divisibile. զատուած, բաժնուած, բաժանելի. [illegible] — *ετῶς, ἐπίῤ.*

Διαιρετέω -ῶ. M. ήσω. dividere, separare. 2. fendere. բաժնել, տրոհել. 2. ճեղքել, երկու բանալ. [illegible] (μτφρ.) spiegare, parlare, narrare distintamente, chiaramente. պարզել, պարզ ի պարզոյ, յայտնապէս խօսիլ, պատմել. [illegible]

Διαίρω. M. αρῶ. innalzare, levare. 2. aprire (la bocca, gli occhi). 3. far vela. վեր վերցընել, բարձրացընել. 2. բանալ (բերանը, աչքը). 3. առագաստել. [illegible]

Δίαιτα -ης (ἡ) regola di vivere, dieta. եղանակ կենաց, բժշկին կերակրոց վրայ սահմանած կարգ ու կանոնը, ժոյժ կերակրոց. [illegible] 2. (συνεκδχ.). abitazione. բնակութիւն. [illegible] 3. (κατ' ἔκτ.) appartamento. 2. arbitrio. տանը մէկ մասը. 2. ընտրութիւն միջնորդին. [illegible]

Διαιτάω -ῶ. M. ήσω. prescrivere una dieta. 2. esser arbitro. կերակուրներէ ժուժկալել տալ. 2. միջնորդ՝ դատաւոր ըլլալ. [illegible] (μσ.) far dieta. 2. abitare. կերակուրներէ ժուժկալել. 2. բնակիլ. [illegible]

Διαιτήτης (ὁ) arbitro. միջնորդ, դատաւոր. [illegible]

Διαιτητικὸς -ὴ -όν. che appartiene alla dieta o all' arbitro. ժուժկալութեան կամ միջնորդի դատաւորի պատկանած. [illegible] *Διαιτητικὴ -ῆς* (ἡ) (τέχνη). la Dietitica. կերակրոց ժուժկալութեան վրա ճառօղ բժշկութեան մէկ մասն է. [illegible]

Διαιωνίζω. M. ίσω. perpetuare. յարակայել, յաւէտանալ. [illegible]

Διακαθαίζω. M. αρῶ. / *Διακαθαρίξω. M. ίσω.* purgare, mondare bene. աղէկ մաքրել. [illegible]

Διακαθέζομαι. / *Διακάθημαι.* M. θοῦμαι ἢ εσθήσομαι. sedere separatamente. զատ զատ նստիլ. [illegible]

Διακαθίζω. M. ίσω. far sedere separatamente. զատ զատ նստեցընել. [illegible]

Διακαίω. M. καύσω. abbruciare da per tutto. ամէն գիւց երել. [illegible] (μτφρ.) infiammare. տաքցընել. [illegible]

Διακαλοκαγαθίζομαι. M. ίσομαι. gareggiare di probità. բարեկրութեան մէջ մրցել՝ ելեւելք ընել. [illegible]

Διακάρδιος (ὁ, ἡ) che penetra sin al fondo del cuore. մինչեւ ի խոր սրտին թափանցօղ. [illegible]

Διακατέχω. M. διακαθέξω. possedere. ստանալ, ձեռքը ունենալ. [illegible]

Διακατοχὴ -ῆς (ἡ) possedimento. ստացումն. [illegible]

Διακάτοχος (ὁ, ἡ) possessore. ստացօղ. [illegible]

Διάκαυμα (τὸ) ardore, calore cocente. տապ, սաստիկ տաք. [illegible]

Διάκειμαι. M. κείσομαι. essere, trovarsi in qualche disposizione. 2. essere disposto. որպիսութեան՝ վիճակի մէջ գտնուիլ. 2. կարգադրուած ըլլալ. [illegible]

Διακεκριμένως, ἐπίῤ. distintamente. զատ զատ. [illegible]

Διάκενος (ὁ, ἡ) vano, inutile, superfluo. փուճ, անօգուտ, անպէտ, աւելորդ. [illegible]

Διακεντέω -ῶ. M. ήσω. pungere, forare da parte a parte, traforare. մէկ գիէն մէկալ գին խօթել՝ ծակել. [illegible]

Διακερματίζω Μ. ίσω. barattare una moneta grande con piccole, cioè una piastra con piccoli parà. մեծ դրամ մը պզտիկ դրամով աւրել՝ ինչպէս ղահեկան մը պզտիկ ստակներով (բարաներով)։ պիւյիւք պիր ագչեյի քիւչիւք աղչէ իլէ պօզմագ, նասըլ քի պիր ղուրուշու բարա իլէ։

Διακηρύσσω (ττω) Μ. ύξω. pubblicare una cosa per mezzo dell' araldo, banditore. բան մը հրեշտակի՝ պատգամաւորի (մունետիկի) ձեռքովը հրատարակել. պիր շէյի իլչի՝ խապէրճի՝ թէլլալ էլիլէ իլան էթմէք։

Διακινδυνεύω. Μ. εύσω. arrischiare, azzardare իրեն զինքը վտանգի մէջ դնել. քէնտի քէնտինի թէհլիքէյէ գօյմագ։

Διακλέπτω. Μ. κλέψω. rubare, sottrarre. գողնալ, առնել տանիլ. չալմագ, չալըբ կէօթիւրմէք։

Διακολακεύω. Μ. εύσω. adulare con diversi modi. զանազան կերպով շողել՝ շողոքորթել. թիւրլիւ լէհճէ իլէ խօշամէտլէր էթմէք՝ եալթագլանմագ։

Διακολλάω-ῶ. Μ. ήσω. attaccare, unire. կպցնել. պիրպիրինէ եափըշդըրմագ, պիթիշդիրմէք։

Διακολουθέω-ῶ. Μ. ήσω. seguitare, accompagnare immediatamente. անմիջապէս հետեւիլ, ետեւէն գալ՝ երթալ. թէզ եանընտան՝ արգասընտան կիթմէք։

Διακολυμβάω-ῶ. Μ. ήσω. passare a nuoto. լողալով գիմաց անցնիլ. եիւզէրէք գարշը թարաֆա կէչմէք։

Διακονάω-ῶ. Μ. ήσω. aguzzare molto. խիստ սրել. չօգ քէսկինլէթմէք, էյիճէ պիլէմէք։

Διακονεῖον (τὸ) luogo nella chiesa ove restano i diaconi. ժամը սարկաւագներուն կենալու տեղը. քիլիսէտէ տիագոնլարըն պուլունաճագլարը մահալլ, մախսուս երը։

Διακονέω-ῶ Μ. ήσω. servire, assistere al servizio, ministrare. ծառայել, սպասաւորել, պաշտել. խըզմէթ էթմէք, խըզմէթ էթմէք։

Διακόνημα (τὸ) καὶ } servizio, ministero
Διακονία-ας (ἡ) } ծառայութիւն, պաշտօն. խըզմէթ, էմէք. (ἐκκλησ.) diaconato. սարկաւագութիւն. տիագոնլուգ։

Διακονικὸς-ἡ-όν. concernente il servizio. պաշտօնական, ծառայական. խըզմէթէ եա մէմուրա մէնսուբ. 2. (ἐκκλησ.) diaconale. սարկաւագական. տիագոնա տայիր. (οὐσ.) *Διακονικὸν* (το) (ἐκκλησ.) = *Διακονεῖον*.

Διακόνισσα. (ἡ) (ἐκκλησ.) Diaconessa. սարկաւագուհի. գատըն տիագոն։

Διάκονος (ὁ) ministro, servo. պաշտօնատար. ծառայ. խըզմէթքեար. 2. (ἐκκλησ.) Diacono. սարկաւագ. տիագոն։

Διακοντίζω. Μ. ίσω. saettare. նետ նետել. օգ աթմագ, պիր ետտաղ։

Διακοπὴ-ῆς (ἡ) interruzione. ընդհատութիւն, մէջ տեղէն կտրելը. օրթասընտան քէսմէ. 2. (τρπ.) le vacanze. հանգիստ, բանէ մը դադրիլը. թաթիլ, պիր իշտէն ֆարիղ օլմա։

Διακόπτω. Μ. ψω. interrompere, tagliare di mezzo. մէջէն կտրել. օրթասընտան քէսմէք. 2. (τρπ.) far vacanza. հանգիստ ընել. թաթիլ էթմէք, պիր իշտէն ֆարիղ օլմագ՝ ֆէրաղաթ էթմէք։

Διακορεύω (έω-ῶ.) Μ. εύσω καὶ ήσω. = *Διαπαρθενεύω*.

Διακοσιάκις, ἐπίρ. dugento volte. երկու հարիւր անգամ. իքի եիւզ քէրրէ։

Διακόσιος-αι-α. (ἀριθμ.) (200.) dugento. երկու հարիւր. իքի եիւզ։

Διακοσμέω-ῶ. Μ. ήσω. disporre, mettere in ordine. կարգ դնել, կարգադրել. նիզամա գօյմագ։

Διακούω. Μ. ακούσω. udire, sentire bene. 2. ascoltare le lezioni del maestro. աղէկ լսել, իմանալ, 2. վարպետէ մը դաս առնել. էյի իշիթմէք, տույմագ. 2. պիր ուսթատտան տէրս ալմագ։

Διάκοψις-εως (ἡ) = *Διακοπή*.

Διακράζω. Μ. άξω. gridare fortemente. ուժով պոռալ, պոռթկալ, գէսքին հայգըրմագ, չաղըրմագ։

Διακρατέω-ῶ. Μ. ήσω. ritenere, impedire, ritenere una cosa nel suo stato, conservarlo. արգելուլ, մէկ բան մը իր կացութեանը մէջը պահել. ալը գօյմագ, թութմագ, պիր շէյի գէնտի հալինտէ սախլամագ։

Διακράτισις-εως (ἡ) ritenzione, conservazione. ըմբռնում, պահպանում. թութմա, սախլամա։

Διακρίνω. Μ. ινῶ. distinguere, discernere, separare. 2. spiegare, 3. esitare, sospettare. որոշել, զանազանել. 2. պարզել. 3. երկբայիլ, տարակուսիլ. ֆարգ էթմէք, այըրմագ. 2. թարիֆ էթմէք, աչմագ, շէօյլէ. 3. շիւպհէլէնմէք։

Διάκρισις-εως (ἡ) discernimento, distinzione. որոշում, զանազանութիւն. ֆէրգ էթմէ, այըրմա։

Διακριτικὸς-ἡ-όν. discreto, distintivo. որոշօղ, զանազանօղ. ֆէրգ էտիճի։

Διακρύπτω. Μ. κρύψω. nascondere con molta attenzione. աղէկ ուշադրութեամբ պահել՝ պահւըտել. դիգգաթ իլէ սագլամագ՝ կիզլէմէք, խէֆի էթմէք։

Διάκτορος (ὁ, ἡ) } inviato, nunzio. պատ-
Διάκτωρ-ορος (ὁ) } գամաւոր, հրեշտակ, դեսպան. էլչի, խապէրճի։

Διακυκάω-ῶ. Μ. ήσω. mescolare. խառնել. գարըշդըրմագ, գարըշըգ էթմէք։

Διακωχὴ-ῆς (ἡ) interruzione, armistizio. ընդհատութիւն, զինադադարում. թավագգուֆ, պիր շէյին ֆէրահըթ պուլմա, միւթարէքէ։

Διαλαλέω-ῶ. Μ. ήσω. pubblicare, divulgare. 2. conversare, abboccarsi. հրատարակել. 2. խօսակցիլ. պիր շէյի իլան էթմէք. 2. գօնուշմագ, մուգավելէ էթմէք։

Διαλάλησις-εως (ἡ) conversazione, colloquio. 2. manifestazione di un segreto. խօսակցութիւն. 2. գաղտնի բանի մը յայտնուիլը. մուգավելէ, մուսահապէ. 2. պիր սըր մէյտանա չըգմասը։

Διαλαμβάνω. Μ. λήψομαι. comprendere. 2. prendere la sua porzione. 3. prendere una cosa da ogni lato o dal mezzo. 4. separare. իմանալ, մտքով բռնել, հասկընալ. 2. իր բաժինը առնել. 3. մէկ բանը ամէն դիմաց կամ մէջ տեղէն բռնել. 4. բաժնել. ֆէհմ էթմէք, թութմագ, անլամագ. 2. գէնտի հիսսէսինի ալմագ. 3. պիր շէյի հէր թարաֆըտան եախօտ օրթասընտան թութմագ. 4. այըրմագ։

Διαλαμπὴς-έος (ὁ) risplendente, rilucen-

te. *փայփլուն, պայծառ* · շէֆաֆլը, բաշէն, այդըն ։

Διαλάμπω. M. λάμψω. risplendere. *փայլ-փլիլ* · բարլըդէմագ, բարլամագ, բարըլդամագ ։

Διαλανθάνω. M. λησω. essere nascosto, esser incognito, esser ignorato. *գաղտնի՝ անծանօթ ըլլալ* · գիզլի՝ նամալիւմ օլմագ, պիլինմէմէք, մէճհուլ գալմագ ։

Διαλέγω. M. λέξω. scegliere, separare. *զատել, որոշել* · այըրմագ, սէչմէք (*μσ.*) *Διαλέγομαι. M. λέξομαι.* far una dissertazione. 2. abboccarsi. *ճառել* · 2. *խօսակցիլ* · մուքալէմէ էթմէք · 2 · սէօյլէշմէք ։

Διαλείπω. M. λείψω. mettere un intervallo, uno spazio (di luogo o di tempo). *միջոց տալ (տեղի կամ ատենի)* · ֆասըլա վէրմէք (մահալ եախօտ վագթ հագգընտա)։

Διαλεκτικὴ - ῆς (ἡ) Dialettica. *տրամաբանութիւն* · իլմի մանթըգ ։

Διαλεκτικὸς - ὴ - όν. Dialettico. *տրամաբանական* · մանթըգը · *ικῶς, ἐπίῤ.*

Διάλεκτος (ἡ) Dialetto, linguaggio, idioma. *մէկ երկրին խօսելու կերպը* · պիր մէմլէքէթին տիլի ։

Διάλεξις - εως (ἡ) conversazione, colloquio, discorso, dissertazione. *խօսակցութիւն, ճառ, բան* · մուսահէպէթ, մուքալէմէ · 2. (*μτγν.*) = *Διάλεκτος.*

Διάλευκος (ὁ, ἡ) bianchetto, sottobianco. *ճերմակի զարնող* · *ճերմըկկեկ* · պէյազա չալար, պէյազըմսը ։

Διάληξις - εως (ἡ) il separare, separazione, divisione, intervallo. 2. opinione. *զատելը, որոշելը, բացատութիւն* · 2 · *կարծիք* · այըրմա, ֆէրգ, մէսաֆէ, արա · 2 · ֆիքրա, տիւշիւմ ։

Διαλλαγὴ - ῆς (ἡ) conciliazione, convenimento. 2. mutazione. *հաշտութիւն, մէկզմէկու հետ խօսք ընելը* · 2 · *փոփոխութիւն* · պարըշ, սուլհ, սէօզլէշմէ · 2 · թէպտիլ ։

Διαλλακτὴρ-ῆρος καὶ - ακτης - οῦ (ὁ) conciliatore. *հաշտեցընող, խաղաղարար* · պարըշտըրըճը, սուլհճու, սուլհ էտիճի ։

Διάλλαξις - εως (ἡ) (σπν.) ἀντὶ Διαλλαγή.

Διαλλάσσω (ττω.) M. άξω. cambiare, permutare. 2. riconciliare. *մէկ բանը ուրիշ մէկ բանի մը հետ փոխել, փոփոխել* · 2 · *հաշտեցընել, բարեկամացընել* · թէպտիլ՝ տէյիշ տօգուշ թըրամպա էթմէք · 2 · պարըշտըրմագ ։

Διαλογὴ - ῆς (ἡ) elezione, separazione. *ընտրութիւն, որոշելը* · այըրմա, սէչմէ · 2. = *Διάλεξις.* 3. = *Ἐκλογή.*

Διαλογίζομαι. M. ίσομαι. abboccarsi, disputare. 2. riflettere. *մէկու մը հետ ճառել՝ խօսիլ՝ վիճաբանել* · 2 · *մտածել, խորհիլ* · պիրիպիրի իլէ մուքալէմէ՝ մուպահասէ՝ մուճատէլէ էթմէք · 2 · մուլահազա՝ թէֆէքքիւր էթմէք ։

Διαλογικὸς - ὴ - όν. riguardante il dialogo, dialogico. *տրամախօսական* · մուքալէմէյէ մութէալլիգ ։ — *ικῶς, ἐπίῤ.*

Διαλογισμὸς - οῦ (ὁ) riflessione, pensiero. 2. dissertazione. 3. dubitazione. *մտածութիւն* · 2 · *մէկու մը հետ եղած խօսք՝ ճառ* · 3 · *կասկած, երկբայութիւն* · մուլահազա, թէֆէքքիւր · 2 · մուքալէմէ · 3 · մուշքիւլ, իշքիլ ։

Διάλογος (ὁ) dialogo. *տրամախօսութիւն, համախօսութիւն, զրոյց* · մուքալէմէ ։

Διάλυσις - εως (ἡ) fusione, dissoluzione. *բաղադրեալ բանի մը քակուիլը՝ լուծիլը* · պիր նէսնէնին թարքիպլէրինին՝ հէյէթլէրինին չէօզիւլմէսի՝ այըրըլմասը, իֆրազ · (*ἐπμ.*) corruzione, morte. *ապականութիւն, մահ* · պօզուլմագլըգ, էօլիւմ ։

Διαλύω. M. ύσω. sciogliere, dissolvere, risolvere. *մէկ բաղադրեալ բան մը լուծանել, քակել* · պիր նէսնէնին թարքիպլէրինի՝ հէյէթլէրինի չէօզմէք՝ այըրմագ, իֆրազ էթմէք ։

Διαμαλάσσω. M. άξω. mollificare totalmente. *գլխովին կակուղցընել* · պիւթիւն եումուշաթմագ ։

Διαμαρτάνω. M. αμαρτήσομαι. non riuscire, sbagliare, errare. *սխալիլ, միտքը դրածին չհասնիլ, վրիպիլ* · եանըլմագ, ֆիքրինէ գօյտուղունա էրիշմէմէք ։

Διαμαρτημα (τὸ) peccato, inganno, sbaglio, colpa. *սխալմունք, միտքին դրածին չհասնիլը, վրիպակ* · եանըլմա, ֆիքրինտէքի գաստը պաշ գէլմէմէ, եանլըշ ։

Διαμαρτυρέω - ῶ. M ήσω. asserire, difendersi con testimonj. *վկաներով դատը պաշտպանել՝ առաջ տանիլ* · շահիտլէր եէտի իլէ տավասընը իսպաթ՝ իլէրի կէօթիւրմէք ։

Διαμαρτυρία - ας (ἡ) affermazione per mezzo di testimonj. *վկաներու միջոցաւ դատը հաստատելը* · շահիտլէր եէտի իլէ տավասընը մուգավէմէթ վէրմէսի՝ իսպաթը ։

Διαμαρτύρομαι. M. υροῦμαι. protestare, chiamare per testimonj, citare. *իրաւաբանական օրինօք ցուցընել, վկայ կանչել* · ֆէէն իտտիա իսպաթ էթմէ, շահիտ չաղըրմագ ։

Διαμάχομαι. M. έσομαι καὶ οῦμαι. combattere incessantemente. *անդադար կռուիլ* · պիր տիւշիւյէ՝ պիր գարար ճէնկլէշմէք ։

Διαμείβω. M. είψω. cambiare, permutare. *բան մը առնել ու տեղը ուրիշ բան մը տալ, փոփոխել* · թրամփա՝ տէյիշ տօգուշ էթմէք ։

Διαμελετάω - ῶ. M. ήσω. studiare, occuparsi con attenzione a qualche cosa, esercitarsi in qualche cosa. *ուշադրութեամբ բանի մը ետեւէ ըլլալ՝ պատաղիլ, բանի մը մէջ ինքը զինքը կրթել* · տիգգաթ իլէ պիր նէսնէնին էնտիշէսինէ տիւշմէք՝ մէշխուլ օլմագ, պիր շէյտէ թալիմ էթմէք, գէնտիսինի ալըշտըրմագ ։

Διαμελίζω. M. ίσω. smembrare, spartire. *անդամ անդամ յօշել, զատել* · փարչա փարչա էթմէք, փարչալամագ, այըրմագ ։

Διαμελισμὸς (ὁ) il tagliar a pezzi, sminuziamento, spartigione. *անդամ անդամ յօշելը, կտրտելը,* փարչա փարչա էթմէ փարչալամա, դօղրամա ։

Διαμένω M. μενῶ. permanere, perseverare. *նոյն վիճակի մէջ կալ մնալ, յարատեւել* · պիր հալտէ մուտավէմէթ էթմէք՝ գալմագ ։

Διαμερίζω. M. ίσω. spartire, dividere. *մաս մաս՝ կտոր կտոր ընել* · հիսսէ հիսսէ փարչա փարչա էթմէք ։

Διαμερισμὸς (ὁ) spartimento. *մաս մաս՝ կտոր կտոր ընելը* · հիսսէ հիսսէ՝ փարչա փարչա էթմէ ։

Διαμετρέω - ῶ. M. ήσω. misurare diametralmente. տրամագծաբար չափել. գարշը դէ գարշը՝ գութր իւզրէ էօլչմէք։

Διάμετρος (ἡ) (ἐνν. γραμμή.) diametro. տրամագիծ. գութր։

Διαμηνύω - ῶ. M. ύσω. annunziare, far sapere. ազդ առնել, իմացընել. հապէր վէրմէք, իլամ էթմէք։

Διαμισέω - ῶ. M. ήσω. odiare grandemente. խիստ ատել. իֆրաթ խուսումէթ էթմէք։

Διάμμος (ὁ, ἡ) sabbioso. աւազոտ. գում իլէ տօլու։

Διαμνυμονεύω. M. εύσω. menzionare sovente. բան մը յաճախ յիշել. պիր նէսնէյի օտէ օտէ անմագ։

Διαμονή - ῆς (ἡ) permanenza, perseveranza. տեւողութիւն, յարատեւութիւն. մուտավէմէթ։

Διάμορφος (ὁ, ἡ) formato, fatto in qualche forma. ձեւ մը ունեցող, ձեւի մը դրուած. պիչիմտէ՝ շէքիլլի գօնտուրուլմուշ, շէքիլլէնմիշ։

Διαμορφόω - ῶ. M. ώσω. formare, dar una certa forma. ձեւաւորել կերպաւորել. պիր պիչիմտէ՝ տուրուշլու գօյմագ, շէքիլլէնմէք։

Διαμυθολογέω - ῶ. M. ήσω. narrar qualche cosa perfettamente. կատարեալ բան մը պատմել. պիր շէյի թէֆսիլէն վագըֆ էթմէք։

Διαναγινώ (γνώ) - σκω. M. γνώσομαι. leggere dal principio fin alla fine. սկիզբէ գլուխ կարդալ. պաշտան պաշթարաֆ օգումագ։

Διαναγκάζω. M. άσω. forzare, costringere. բռնադատել. ճէպր էթմէք։

Διαναπαύω. M. παύσω. far riposare per qualche tempo. պահ մը դադրեցընել, հանգչեցընել. պիր էյամ րահաթլանտըրմագ՝ պիր իշտէն ֆարիղ գըլըրմագ։

Διανέμησις - εως (ἡ) = Διανομή.

Διανέμω. M. νεμῶ. distribuire. բաշխել. թեվզի էթմէք։

Διανθέω - ῶ. M. ήσω. fiorire sempre. միշտ ծաղկիլ. տայիմ չիչէքլէնմէք։

Διανοέομαι - οῦμαι. M. ήσομαι. pensare, giudicare, riflettere. մտածել, դատել, խորհիլ. թէֆէքքիւր մուլահազա էթմէք, տիւշիւնմէք, ֆիքր էթմէք։

Διανόημα (τὸ) pensiero, riflessione, idea. խոկում, միտք, խորհուրդ. մուլահազա, ֆիքր։

Διανοητικός - ή - όν. intelligente. 2. intellettuale. իմացող, բանաւոր, մտաւոր. 2. իմացականութեան. շիհինլի. 2. գուվվէթի մուտրիքէյէ տայիր։

Διάνοια (ἡ) intelletiva, intelletto. իմացութիւն, բան, միտք. գուվվէի մուտրիքա, աքըլ, տիւշիւնճէ. 2. *(συνεκδχ.) = Διανόημα.* 3. significato, senso. միտք բանի, իմաստ. մանա, ֆիքր, մաալ, մազմուն։

Διανομεύς - έως (ὁ) distributore. բաշխող, բաժնող. թեվզի էտիճի։

Διανομή - ῆς (ἡ) distribuzione. բաշխում, բաժանում. թեվզի։

Διανομοθετέω - ῶ. M. ήσω. far leggi, dar ordine, far regolamenti, istituzioni. օրէնքներ՝ կանոններ դնել, օրինադրութիւն՝ սահմանադրութիւն ընել. նիզամ՝ գանուն գօյմագ։

Διανυκτερεύω. M. εύσω. passar tutta la notte in qualche cosa o luogo. բանի մը մէջ կամ տեղ մը բոլոր գիշերը անցընել. պիր իշ իլէ եախօտ պիր մահալտէ սապահլամագ։

Διαξηραίνω. M. ανῶ. seccare totalmente. գլխովին չորցընել. պիւսպիւթիւն գուրութմագ։

Διαπαίζω. M. παίξω. burlarsi di qualcheduno. մէկի մը վրայ ծիծաղիլ. պիրինի մասխարա ալմագ, մազհարա էթմէք։

Διαπαντός, ἐπίῤ. sempre, per sempre. միշտ, ամէն ժամ. տայմա, տայիմի, պէր տէվամ։

Διαπαρθένευσις - εως (ἡ) violazione di vergine, sverginazione. կոյս պղծելը. գըզ պօզմագլըգ։

Διαπαρθενεύω. M. εύσω. sverginare. կոյս պղծել. գըզ պօզմագ, պիքրինի իզալէ էթմէք։

Διαπαύω. M. παύσω. far cessare da tempo in tempo. ատեն ատեն դադրեցընել. վագթ վագթ՝ արա արա պիր շէյտէն ֆէրաղաթ էթթիրմէք։

Διαπεινάω - ῶ. M. ήσω. esser molto affamato. խիստ անօթի ըլլալ. ղայէթ աճ օլմագ։

Διαπεραιόω - ῶ. M. ώσω. passare al di là del fiume ecc. traversare il fiume ecc. գետին կամ ուրիշ տեղի մէկալ դին անցնիլ. ղայրը եախօտ աիէր պիր մահալլին գարշը եագասընա կէչմէք։

Διαπεραίωσις - εως (ἡ) passaggio, tragitto. մէկալ դին՝ մէկալ եզրը անցնիլը. գարշը գըյըյա կէչմէ։

Διαπέραμα - ατος (τὸ) = Διαπεραίωσις. 2. *(συνεκδχ.)* stretto (del mare o del fiume) նեղուց (ծովի կամ գետի). խէլիճ, պօղազ (տէնիզ եախօտ չայ հագգընտա)։

Διαπεράω - ῶ. M. άσω. far traversare, far valicare. մէկալ դին՝ կողմը՝ եզրը անցընել. գարշը գըյըյա կէչիրմէք։

Διαπεριπατέω - ῶ. M. ήσω. solazzarsi. զուարճանալ, զբօսնիլ. էյլէնմէք, սէֆա վէ արամ էթմէք։

Διάπικρος (ὁ, ἡ) estremamente amaro. խիստ լեղի. ղայէթ աճը։

Διαπίνω. M. πίομαι. bere di tempo in tempo. ատեն ատեն խմել. վագթ վագթ՝ արա արա իչմէք։

Διαπίπτω. M. πεσοῦμαι. cascare trà. մէջը ինկնալ. իչինէ տիւշմէք. *(κατ᾿ ἔκτ.)* morire. անկանիլ, մեռնիլ. էօլմէք, վէֆաթ էթմէք, ֆէնա օլմագ։

Διαπιστεύω. M. εύσω. prestar fede, credere costantemente. հաստատ հաւատալ. ֆիլ հալ թէքմիլէն ինանմագ։

Διαπιστέω - ῶ. M. ήσω (μὲ δοτ.) diffidare, non credere, non prestar fede. չհաւատալ. ինանմամագ։

Διάπλασις - εως (ἡ) formazione, forma. ձեւաւորութիւն, ձեւ. շէքիլլէնմէ, թէշքիլ, խըլգաթ, շէքիլ։

Διάπλασμα (τὸ) unguento medicinale, con cui si frega il corpo. մարմինը շփելու բժշկական իւղ մը. վիւճուտա օղուլմագ իչին գուլլանըլան պիր նէվի հէքիմլիյէ տայիր մէրհէմ։

Διαπλάσσω (ττω). M. πλάσω. formare. 2. ungere, fregare con degli unguenti.

ձեւաւորել. 2. իւղով օծել, շփել. շէքիլլէնմէք. 2. մէրհէմ իլէ եաղլամագ, օվմագ ։

Διαπλέκω. *M.* *πλέξω.* intrecciare. 2. confondere. 3. terminare. մէկ տեղ հիւսել. 2. շփոթել. 3. լմնցընել. պէրապէր եօրմէք. 2. գարըշդըրմագ. 3. թէքմիլ էթմէք ։

Διαπλέω - ῶ. *M.* *πλεύσομαι.* valicare. նաւով մէկալ դին անցնիլ. գայըգ՝ կէմի իլէ գարշը գըյըյա կէչմէք ։

Διαπλοκή - ῆς (ἡ) intrecciamento, confusione. մէկ տեղ հիւսելը, խառն ի խուռն ընելը. պէրապէր եօրմէքլիք, գարմա գարըշ էթմէքլիք ։

Διάπλοος - ους (ὁ) viaggio per mare, navigazione. ծովի ճանապարհորդութիւն, նաւելը. տէնիզ եօլճուլուղու, կէմիյլէ կիթմէ ։

Διαπλύνω. *M.* *πλυνῶ.* lavare bene. աղէկ լուալ. էյի եայգամագ ։

Διαπνέω - ῶ. *M.* *πνεύσω.* soffiar sopra. 2. tirare peto, scoreggiare. վրան փչել. 2. փուք արձըկել, տռռել. իւզէրինէ իւֆլէմէք. 2. օսուրմագ, զօրթ վէրմէք, եէլլէնմէք, իչի մաֆլի չըգարմագ ։

Διαπολεμέω - ῶ. *M.* *ησω.* combattere continuamente, terminare il combattimento. առանց դադրելու կռուիլ, կռիւը լմնցնել. պէր գարար տէօյիւշմէք, ճէնկի՝ տէօյիւշիւ պիթիրմէք ։

Διαπολιτεύομαι. *M.* *εύσομαι.* essere rivale di qualcuno negli affari politici. քաղաքական գործոց մէջ մէկին հետամուտ՝ նախանձաւոր ըլլալ. տէվլէթ մասլահաթլարընտա պիրիսինէ եօնէքիս՝ խասըմ էնկէլ օլմագ ։

Διαπονηρεύομαι. *M.* *εύσομαι.* usare malizia, esser malizioso. չարութիւն գործածել, չարամիտ ըլլալ. քէմլիք գուլլանմագ, քէմ՝ ֆէնա ֆիքիրլի օլմագ ։

Διάπονος (ὁ, ἡ) laborioso. աշխատասէր. չալըշգան, համարաթ ։

Διαπορεύομαι. *M.* *εύσομαι.* passare per mezzo, traversare, partire. մէջէն անցնիլ, մէկալ դին անցնիլ, չուել. օրթասընտան կէչմէք, գարշը թարաֆա կէչմէք, կէօչ էթմէք, կիթմէք, (τρπ.) narrare. պատմել. նաքլ՝ վասֆ էթմէք ։

Διαπορέω - ῶ. *M.* *ήσω.* non sapere a qual partito appigliarsi, esser incerto. ինչ ընելը չգիտնալ, ինքը զինքը կորսնցընել, շփոթիլ. գաշըրըշ տիւշմէք, նէ եափաճաղընը պիլմէմէք, շաշըրմագ, հայրէթտէ գալմագ ։

Διάπρασις - εως (ἡ) vendita totale. ամէնը մէկէն ծախելը. հէփսինի պիրտէն սաթըշ ։

Διαπράσσω (ττω). *M.* *πράξω.* effettuare. լմնցընել, կատարել. թէքմիլ էթմէք, իճրա էթմէք. (συνεκδχ.) uccidere. մեռցընել. էօլտիւրմէք ։

Διαπρεπής - έος (ὁ, ἡ) eccellente, illustre, riguardevole. երեւելի, հոյակապ, մեծանուն. նամտար, մէշհուր ։

Διαπρέπω (χ. M.) essere illustre, eccellente fra gli altri. ուրիշներուն մէջը երեւելի ըլլալ. ախէրլէրին մայէյնինտէ մէշհուր օլմագ ։

Διαπρεπῶς, ἐπίῤ. con magnificenza, decentemente. փառաւորապէս, ճոխաբար. թանթանա՝ իւնվան իլէ ։

Διαπρεσβεία - ας (ἡ) καὶ } legazione, nego-
Διαπρέσβευσις - εως (ἡ) } ziazione diplomatica. դեսպաններու փոփոխակի խրկըւիլը, հրովարտակաւ գործառնութիւն. էլչիլէրին իրսալի մուշարէքէթի, փատիշահը ֆէրման ու նամէլէր իլէ մուամէլէթ կէօրմէ ։

Διαπρεσβεύω. *M.* *εύσω.* esser inviato in qualità di deputato. հրեշտակ՝ դեսպան երթալ. էլչի տէյէ կիթմէք ։

Διαπτερόω - ῶ. *M.* *ώσω.* istendere le ali, spiegare le penne. թեւերը բանալ. գանաթլարընը աչմագ ։

Διάπυρος (ὁ, ἡ) ardente, infiammato. եռօղ, կրակ դարձած. եագըճը, աթէշէ տէօնմիւշ, աթէշէ օլան կիպի ։

Διαπυρόω - ῶ. *M.* *ώσω.* abbrucciare, infiammare. վառել, բոցկըցընել. եագմագ, թութուշտուրմագ, իհրագ էթմէք ։

Διάρκεια - ας (ἡ) durata. տեւողութիւն. տէվամ, պէքա, իսթիմրար ։

Διαρκέω - ῶ. *M.* *έσω.* bastare, essere sufficiente. 2. durare, continuare. հերիք՝ բաւական ըլլալ. 2. տեւել. եէթիշիր՝ քէֆի օլմագ. 2. տէվամ էթմէք, իսթիմրար պուլմագ ։

Διαρκής - έος (ὁ, ἡ) sufficiente, durevole. բաւական, հերիք, տեւօղ. եէթիշիր, քէֆի, տայիմի ։

Διαρκῶς, ἐπίῤ. sufficientemente, con perseveranza. բաւականապէս, յարատեւութեամբ. քէֆի օլարագ, իսթիմրար պուլարագ ։

Διάρμενος (ὁ, ἡ) (πλοῖον) a due vele. երկու առագաստով. իքի եէլքէնլի ։

Διαῤῥέω (o) M. *ῥεύσομαι.* scorrere per… մէջ տեղէն վազել՝ հոսիլ. օրթասընտան ագմագ՝ ագըփ կէչմէք. 2. (μτνμ.) corrompersi, nuotare nelle delizie. աւրուիլ, փափկութեանց մէջ թաթխուիլ. զէվքէ տալմագ, էհլի զէվք՝ էհլի հավա օլմագ. 3. far acqua. ջուր առնել, ջրտիլ. սու ալմագ, սուլանմագ ։

Διάῤῥοια - ας (ἡ) diarrea. թանչ, որովայնալուծութիւն. իսհալ ։

Διάῤῥυτος (ὁ, ἡ) (τόπος) adacquato, bagnato d'acqua. ջրոտ, ջրով ոռոգեալ. սուլարտան պուլանմըշ, սուլու ։

Διασαλεύω. *M.* *εύσω.* scuotere con forza. ուժով ցնցել, երերցընել. գուվվէթ իլէ սիլքմէք, սարսմագ ։

Διασαλπίζω. *M.* *ίσω.* pubblicare, divulgare a suono di tromba. փողով հրատարակել. պօրու իլէ իլան՝ ֆաշ էթմէք ։

Διασαφέω - ῶ. *M.* *ήσω, καὶ*

Διασαφηνίζω. *M.* *ίσω.* schiarire, dichiarare, spiegare chiaramente. աղէկ մը բացայայտել՝ յայտնել՝ պարզել. այան աշիքեար էթմէք, շէրհ էթմէք, մանէսընը վէրմէք ։

Διασάφησις - εως (ἡ) schiarimento, dichiarazione. բացայայտութիւն, պարզաբանութիւն. աշիքեար՝ պէյան էթմէ, թէֆսիր ։

Διασηκόω - ῶ. *M.* *ώσω.* bilanciare una cosa tenendola in mano. ձեռքը բռնելով բան մը կշռել. էլինտէ թարթարագ պիր շէյի թարթմագ, էլինտէ թարթմագ ։

Διασημαίνω. *M.* *ανῶ.* fare un segno. 2. indicare. նշան մը ընել. 2. իմացընել. նիշան էթմէք՝ վէրմէք. 2. պիլտիրմէք ։

Διάσημος (ὁ, ἡ) rimarchevole, distinto, illustre. *երեւելի, նշանաւոր, հռչակաւոր*. մէշհուր, նամտար, մէշհուր, մէմտուհ։

Διασιωπάω-ῶ. *M*. *ήσω*. osservare il più profondo silenzio. *խիստ լուռ մնալ կենալ*. չօգ սուս դուրմագ, չօգ սէսսիզ էօլմագ։

Διασκάπτω. *M*. *σκάψω*. rovesciare scavando, demolire. *փորելով տապալել կործանել*. գազըբ եըգմագ, եըգըպ եըգմագ։

Διασκεδάζω. *M*. *άσω*, *καὶ*

Διασκεδάννυμι. *M*. *σκεδάσω καὶ* ᾽*Αττ*. *σκεδῶ*. dissipare, dispergere. *ցրուել, տարտղնել*. դաղըթմագ։

Διασκεδασμὸς (ὁ) dispersione. *ցրուելը, տարտղնելը*. դաղըթմա, նէշր էթմէ։

Διασκεδαστὴς-οῦ (ὁ) che dissipa. *ցրուող, տարտղնող*. դաղըթան, նէշիր, ֆէմտ։

Διασκεδαστικὸς-η-όν. proprio a dissipare. *ցրուելու տարտղնելու յարմար*. դաղըթմայա ույղուն։

Διασκεδαστὸς-ὴ-όν. che si può dissipare, dispergere. *ցրուել տարտղնել կրցող*. դաղըլաբիլիր։

Διασκέπτομαι. *M*. *σκέψομαι*. considerare con attenzione, esaminare, riflettere. *ուշադրութենով մտածել քննել խորհել*. դիգգաթ իլէ դուշունմէք, թէֆթիշ, մուլահազա էթմէք։

Διασκευάζω. *M*. *άσω*. disporre, preparare, accomodare, aggiustare. *կարգել, կարգադրել, պատրաստել, յարմարել, շինել*. հազըրլամագ, թէրթիպ էթմէք, դիւզէլթմէք, իւյդիւն էթմէք։

Διασκευὴ-ῆς (ἡ) preparazione, accomodamento. *պատրաստութիւն, կարգադրութիւն*. թէրթիպ, նիզամ։

Διάσκεψις-εως (ἡ) considerazione, riflessione attenta. *ուշադրութենով եղած մտածութիւն*. դիգգաթ իլէ օլան մուլահազա։

Διασκορπίζω. *M*. *ίσω*. dispergere, dissipare. *ցրուել, տարտղնել*. դաղըթմագ։

Διασκορπισμὸς (ὁ) dispersione, dissipazione. *ցրուելը, տարտղնելը*. դաղըթմա։

Διασκορπιστὴς-οῦ (ὁ) dispergitore. *ցրիչ, տարտղնող*. դաղըթըճը։

Διασοφίζομαι. *M*. *ίσομαι*, sofisticare, cavillare. *խաբէական ձեռնարկութիւններ ընել*. հիլէլի աթիլէ ֆիւլդանմագ։

Διασπάω-ῶ. *M*. *σπάσω*. strappare, lacerare, separare. *քաշելով կորզել, պատռել, զատել*. չէքիփ գօփարմագ, փըրթլամագ, դաղըթմագ, այըրմագ։

Διασπείρω. *M*. *σπερῶ*. seminare quà e là, dispergere. *աստին անդին (սերմ) ցանել, տարտղնել*. էօթէյէ պէրիյէ թօհում էքմէք, դաղըթմագ։

Διασπορὰ-ᾶς (ἡ) dispersione. *ցրուելը, տարտղնելը*. դաղըթմա, աէրփէթ։

Διασπουδάζω. *M*. *άσω*. ricercare con ardore, occupparsi a cercare i mezzi di. *փափաքով բանի մը ետեւէ իյնալ, պարապիլ, բանի մը ճարը գտնալու նայիլ*. արզու իլէ պիր շէյին էնթէլէրինէ դիւշմէք, մէշղուլ օլմագ, պիր շէյին չարէսինի պուլմայա պագմագ։

Διαστάζω. *M*. *στάξω*. gocciolare per... մէջ տեղէն կաթիլ. օրթասընտան դամլամագ։

Διάσταλμα (τό) comando. *պատուէր*. էմր։

Διάσταλσις-εως (ἡ) = *Διαστολή*. 2. (*γρφ*.) confederazione, alleanza. *միաբանութիւն, դաշնակցութիւն*. ահտ, իթթիֆագ, մուահէտէ։

Διάστασις-εως (ἡ) distanza, intervallo. 2. divisione. 3. discordia. *միջոց տեղ*. 2. *բաժանում*. 3. *անմիաբանութիւն*. մասաֆէ. 2. այըրմա. 3. իթթիֆագսըզլըգ (*συνεκδχ*.) degenerazione. *այլափոխութիւն, օտարախորթ ըլլալը*. աղըլընտան, ասլընտան աղմագ։

Διαστέλλω. *M*. *ελῶ*. separare, distinguere. 2. ordinare. 3. aprire. *զատել, որոշել*. 2. *հրամայել*. 3. *բանալ*. այըրմագ, ֆէրգ էթմէք. 2. էմր էթմէք, պույուրմագ. 3. աչմագ։

Διάστενος (ὁ, ἡ) strettissimo, molto angusto. *խիստ նեղ*. չօգ տար։

Διάστημα (τὸ) spazio, intervallo, distanza. *միջոց, բացատութիւն*. մասաֆէ, արա։

Διαστολὴ-ῆς (ἡ) distinzione, separazione. 2. spiegazione chiara. *զատում, որոշում*. 2. *յայտնի պարզ բացատրութիւն*. այըրմա, ֆէրգ. 2. պիր նէսնէնին աչըգ մանասը պէյան։

Διαστοχάζομαι. *M*. *άσομαι*. congetturare, pronosticare. *կարկանել, կարծիքով գատել*. թախմին, զան էթմէք։

Διαστρατεύομαι. *M*. *εύσομαι*. compiere il numero dei suoi stipendj, meritare il suo congedo. *իրեն զինուորութեան ատենը կատարել, իր արձակուրդը առնել*. թէզքէրէ ասքէրլիյինին վագթընը թամամ էթմէք, ասքէրլիքտէն չըգմայա իզին նամզէտի օլմագ։

Διαστρατηγέω-ῶ. *M*. *ήσω*. adempire l'offizio di generale, esser generale. *զօրապետութեան պաշտօնը կատարել, զօրապլուխ ըլլալ*. սէրասքէրլիք խըզմէթինի էտա էթմէք, սէրասքէր օլմագ։

Διαστρέφω. *M*. *ψω*. pervertire, distornare, corrompere. *թիւրել, ծռել, խանգարել*. պօզմագ, ֆէսատլամագ, պօզուգ էթմէք։

Διαστροφεὺς-έως (ὁ) corrompitore, pervertitore. *թիւրող, խանգարող*. պօզան, ֆէսատճը, պօզուգ էտէն։

Διαστροφὴ-ῆς (ἡ) distorsione, perversione. *խանգարում, թիւրութիւն*. պօզուլուգ, պօզուլմա, դէրգիւնլիւք։

Διάστυλος (ὁ, ἡ) (*οἶκος*) diastilo. *տարասիւն* (*մէկմէկէ նոյն միջոցաւ հեռու սիւներ ունեցող շինուած*). սուտունլարը պիր պիրինտէն էշիթ մէսաֆէ իլէ ուզագ պինա։

Διασύρω. *M*. *συρῶ*. strascinare per terra. *բան մը գետնէ քաշելով տանիլ*. պիր շէյի եէրտէն սիւրիւյէրէք կէթիւրմէք. (*μτφρ*.) beffarsi, deridere. *վրան ծիծաղիլ*. մասխարա էթմէք։

Διασφάλλω. *M*. *σφαλῶ*, ingannare, indurre in errore. *խաբել, մոլորցնել*. ալտաթմագ, աղալթմագ, եանըլթմագ։

Διασφίγγω. *M*. *σφίγξω*. legare fortemente. *ուժով կապել, կապելով սեղմել*, սըգը...

կէլ. ուէքէ դալղալանմագ, դալղայըլը ուէքէլուքըրմագ։

Διασχίζω. *M.* *ίσω.* fendere di mezzo, dividere in due pezzi. մէջէն ճեղքել, երկու կտոր ընել. օրթասընտան եարմագ, իքիյէ պէօլմէք։

Διασχολέω-ῶ. *M.* *ήσω.* occuparsi intieramente. գլխովին պատաղիլ՝ պարապիլ. պէտտպէթէն մէշղուլ օլմագ՝ ուղրաշմագ։

Διασώζω. *M.* *σώσω.* salvare. ազատել, փրկել. գուրթարմագ, խէլաս էթմէք։

Διαταγὴ-ῆς (ἡ) = *Διάταξις.*

Διάταγμα-ατος (τὸ) = *Διάταξις.*

Διατάκτης-ου (ὁ) colui che fa regolamenti, che regola, che dispone, direttore. կարգադրող. նիզամ գօյան։

Διατάκτωρ-ορος (ὁ) = *Διατάκτης.*

Διαταλαιπωρέω-ῶ. *M.* *ήσω.* gemere sotto le disgrazie. աղէտից՝ խեղճութեան տակ հեծել. ագրաբէթ՝ ֆէլաքէթ ալթընտա ինլէյիպ դուրմագ։

Διάταξις-εως (ἡ) ordine di battaglia, schiera (*Λατ.* acies). ճակատ զօրու. գուրրասը ասքէր. (*ἐν γέν.*) disposizione, regolamento. կարգադրութիւն, կանոնադրութիւն. նիզամ, թէրթիպ. 2. (*συνεκδχ.*) ordine, ordinanza. հրաման, պատուէր. էմր, բույրուլթու։

Διάτασις-εως (ἡ) intensità. սաստկութիւն. քէսքինլիք. — (*ῥτρ.*) = *Ἀποστροφή.*

Διατάσσω (ττω.). *M.* *άξω.* disporre, mettere in ordine. 2. ordinare, comandare. կարգադրել, կարգաւորել. 2. հրամայել. ուրտու՝ նիզամա գօյմագ. 2. էմր էթմէք, բույուրմագ։

Διατείνω. *M.* *τενῶ.* tendere, stendere. ձգտել, տարածել. եայմագ, չէքմէք, ուզամագ. 2. (*ἀμτβ. ἢ ἐλλ.*) durare fino ad un tempo, essere sufficiente. պահ մը տեւել, հերիք ըլլալ. պիր եայմ օթուրմէք, եէթիշմէք. (*μσ. ἢ πθ.*) agire con ogni sforzo. ամենայն ճգամբ գործել. պէշլի վէճտտ իշլէմէք, էյլէմէք։

Διατελέω-ῶ. *M.* *έσω.* compire. 2. comportarsi, continuare. լմցնել. 2. վարուիլ, յարատեւել. թէքմիլ էթմէք. 2. չէվիրմէք, դէվամ էթմէք։

Διατεταμένως, ἐπίῤ. (*μτχ.*) studiosamente, con ogni sforzo. (*Λατ.* enixe) ամենայն ճգամբ, ջանքով. պէշլի վէճտտ, ղայրէթ իլէ։

Διατηρέω-ῶ. *M.* *ήσω.* conservare. պահել, պահպանել. սագլամագ, չէօզէթլէմէք։

Διατήρησις-εως (ἡ) conservazione, mantenimento. պահելը, պահպանելը. սագլամա, չէօզէթլէմէ։

Διατίθημι. *M.* *διαθήσω.* disporre, mettere in ordine, regolare. կարգադրել, յարմարել, կարգաւորել. ուրտու՝ նիզամա գօյմագ, դիւզէլթմէք, նիզամ՝ թէրթիպ վէրմէք. (*μσ.*) fare alleanza. միաբանութիւն՝ դաշնակցութիւն ընել. ահտ վէ փէյման՝ միսագ մուահէտէ էթմէք։

Διατιμάω-ῶ. *M.* *ήσω.* stimare, apprezzare. 2. estimare. պատուել, յարգել. 2. գինը կտրել, արժեցնել. իթիպար էթմէք. 2. պահասընը քէսմէք, տէյէրլէմէք։

Διατοιχέω-ῶ. *M.* *ήσω.* esser spinto ora dall'una ed ora dall' altra parte. (trattandorsi di una nave agitata dalla tempesta) barcollare, mareggiare. մէկ դին մէկալ դին ծփիլ կենալ. (ինչպէս ալէկոծեալ նաւ մը). իքի եանա չալգանըպ դուրմագ (ֆուրթունայա թութուլմուշ վափօրլար հագգընտա)։

Διάτοιχος (ὁ, ἡ) che arriva dall' uno all'altro muro. մէկ պատէ մինչեւ մէկալ պատ հասնող. պիր տիվարտան օպիր տիվարա եէթիշէն։

Διατομὴ-ῆς (ἡ) incisione, divisione in due parti. մէջէն կտրելը՝ զատելը, կտրելով երկու մաս ընելը. օրթասընտան քէսիպ՝ այըրմա իքի փարչա էթմէ։

Διάτομος (ὁ, ἡ) tagliato in due parti eguali. մէջէն հաւասարաբար կտրուած, երկու հաւասար մաս եղած. իքի հէմճինս հիսսէյէ պէօլիւնմիւշ՝ քէսիլմիշ։

Διατόνιον (τὸ) anello di catena. շղթայի օղ. հալգա։

Διάτονος (ὁ, ἡ) (*διατείνω*) disteso. ձգտուած. չէքիլմիշ. (*τρπ.*) veemente. ուժգին. խըշլը, քէսքին։

Διατοξεύω. *M.* *εύσω,* trafiggere colla freccia, lanciare uno strale. նետով խոցել, նետ նետել. օգ իլէ ուրմագ, օգ իլէ եարալամագ, օգ աթմագ՝ ֆըրլաթմագ։

Διατρέπω. *M.* *τρέψω.* distornare qualcheduno. մէկը իր մտքէն դարձնել՝ մոլորցնել. պիրինի ֆիքրինտէն չէվիրմէք՝ ավութմագ, ղըտըրըր դանտըրմագ, իղֆալ էթմէք։

Διατρέχω. *M.* *θρέξω.* correr quà e là, percorrere, trascorrere. աստին անդին վազել, վազելով չորս կողմը պտըտիլ. էօթէյէ պէրիյէ գօշմագ, էօթէ պէրի գօշարագ տէօրթ եանը դօլաշմագ։

Διάτρητος (ὁ, ἡ) perforato. ծակուած. տէլինմիշ, տէլիք օլմուշ։

Διατριβὴ-ῆς (ἡ) trattenimento. 2. soggiorno. 3. occupazione. 4. trastullo. 5. dissertazione, conversazione. 6. scuola. 7. discordia. ժամավաճառութիւն, դեգերիլը. 2. մէկ տեղ մը բնակիլը. 3. բան, գործ, զբաղմունք. 4. զբօսանք. 5. ճառ, կենակցութիւն. 6. դպրոց. 7. անմիաբանութիւն. վագթ չէչիրմէ՝ գայդ էթմէ, էյլէնմէ. 2. պիր եէրտէ գօնագ էթմէ՝ օթուրմ օլմա. 3. իշ գիւճ, մաշղալա. 4. էյլէնճէ. 5. մուքալէմէ, մուսահաբէթ. 6. մէքթէպ. 7. իթթիֆագսըզլըգ։

Διατρίβω. *M.* *τρίψω.* passare il tempo, trattenersi. ժամանակ անցընել, դեգերիլ, ժամավաճառութիւն ընել. վագթ չէչիրմէք, էյլէնմէք, մուսահաբէ էթմէք։

Διατροπὴ-ῆς (ἡ) cangiamento d'opinione, confusione, vergogna, costernazione. միտքը փոխելը, շփոթութիւն, խպնիլը, անճարակութիւն. ֆիքրինի տէյիշթիրմէ, շաշգընլըգ, ուտանմա, չարէսիզլիք։

Διάτροπος (ὁ, ἡ) inconstante, mutabile. յողդողդ. տէյիշգէն, սէպաթսըզ, դէօնէքլի։

Διατροφὴ-ῆς (ἡ) il quotidiano vitto, alimento dell'uomo. մարդուն ամէն օրուան կերակուրը՝ սնունդը. ինսանըն հէր կիւնլիւք քէլէնճէյի՝ եէյիճէք իչէճէյի, թաամ, րըզգ, նաֆագա։

Διατρυπάω-ῶ. *M.* *ήσω.* perforare, traforare. մէկ դիէն մէկալ դին ծակել. պիր եանտան օպիր եանա տէլմէք։

Διαττω. Μ. *ἄξω.* Ἀττ. ἀντὶ *Διαΐσσω.* lanciarsi con impeto, passare con rapidità. ուժով նետուիլ, անցնիլ. խըզ հէ-ճէ-մ իլէ ավըլմագ, գըզըլնմագ՝ կէչմէք։

Διατυπόω ῶ. *Μ.* ώσω. formare. 2. fare costituzione, regolamenti. ձեւացուցանել. 2. կանոնադրութիւններ՝ սահմանադրութիւններ ընել. շէքիլլէմէք. 2. բէրբիթ՝ գանուն գօյմագ։

Διατύπωσις - εως (ἡ) rapresentazione. 2. statuto. երեւցընելը, տեսիլ, կերպարանք, յանդիմանութիւն. 2. կանոնադրութիւն. սուրէթ, տըզ. 2. բէրբիթ, գանուն։

Διαυγάζω. Μ. άσω. brillare, rilucere. փայլել, լուսնալ. բարլամագ, շըլմագ։

Διαύγασμα - ατος (τὸ) la luce della mattina, alba, aurora. արշալոյս. շէֆ աղաղ։

Διαυγὴς - έος (ὁ, ἡ) trasparente, rilucente, limpido, risplendente. Թափանցիկ, փայփլուն, շողշողուն. պէրրագ, շէֆաֆլը, բարլագ։

Διαύλιον (τὸ) (μουσικ.) il solo di flauto. ուրիշ ամէն նուագարաններն լռել տալով մինակ սրինգ փչելը. պէտր հէր պիր չալկըճը պըրագըլըպ նէյ չալմագ։

Δίαυλος (ὁ) (δὶς, αὐλὸς) stretto di mare. 2. misura di due stadj. 3. doppio corso di stadio. ծովի նեղուց. 2. երկու վտաւանի չափ. 3. ասպարէզը երկու անգամ վազելը. պողազ պողուզը. 2. իքի օք ավըմլըգ մահալ. 3. մէյտանը իքի քէրէ գօշմա էյլէմէք։

Διαφαίνω. Μ. φανῶ. rendere brillante, risplendente. փայլեցընել. բարլաթմագ, շէֆաֆլաթմագ. (μσ.) essere rilucente fra gli altri. ուրիշներուն մէջ փայլել. պէտրլէրին պէյնինտէ բարլամագ։

Διαφανὴς - έος (ὁ, ἡ) trasparente. 2. illustre, celebre. Թափանցիկ. 2. անուանի, հռչակաւոր. պէրրագ. 2. մէշհուր, նամլը։ — φανῶς, ἐπίῤ.

Διαφερόντως, ἐπίῤ. particolarmente, massimamente. մասնաւորապէս. խասսաթան։

Διαφέρω. Μ. διοίσω. portare quà e là, dissipare. 2. trasportare. 3. temporeggiare. 4. superare. 5. differire. 6. giovare. անդին ասդին տանիլ, տարածնել. 2. ուրիշ տեղ տանիլ. 3. ուշացընել. 4. յաղթել. 5. տարբերիլ. 6. օգտել. էօթէ պէրի կէօթիւրմէք, տաղըթմագ. 2. պէտր մահալէ կէօթիւրմէք. 3. բէքլէր էթմէք. 4. էէնմէք. 5. ֆէրգի օլմագ. 6. ֆայտամագ։

Διαφεύγω. Μ. φεύξομαι. scappare, evitare, salvarsi. խուսափել, խորշել, պրծիլ, խալըսիլ. գաչմագ, սագընմագ, գուրթուլմագ։

Διαφευκτικὸς - ὴ - όν. atto, capace a fuggire, a scappare. փախչել կրցող. գաչմայա գատիր։

Διαφημίζω. Μ. ίσω. divulgare, pubblicare. Հրապարակել, հռչակել. չաւ էթմէք, իլան էթմէք։

Διαφθείρω. Μ. φθερῶ. corrompere (il giudice, il feto ecc.) աւրել, ապականել, եղծանել (դատաւորը՝ սաղմը եւ այլն). պէօզմագ էթմէք, պօզմագ (չէքէմիքըյը ռուշուէթ իլէ, չօճուգու քէ սայրը)։

Διαφθορὰ - ᾶς (ἡ) corruzione. 2. stupro. 3. aborto. ապականութիւն, աւրուիլը. 2. կուսապղծութիւն. 3. տղայ անցընելը. պօզմա, պէօզմա էթմէ. 2. գըզ պօզմա. 3. չօճուգ կէլէրմէ, օղլան տիւշիւրմէ։

Διαφθορεὺς - έως (ὁ) corruttore. 2. stupratore. ապականող, աւրող. 2. կուսապիղծ. պօզան, պէօզմագ էտէն 2. գըզ պօզան, ֆէրտէմիր։

Διαφιλονεικέω - ῶ. Μ. ήσω. disputare con qualcheduno. մէկի մը հետ վիճաբանութիւն ընել. պիրիսի իլէ միւնազարա էթմէք։

Διαφορὰ - ᾶς (ἡ) differenza. 2. controversia. խտիր, զանազանութիւն. 2. անմիաբանութիւն. ֆէրգ, այրըլըգ. 2. իթթիֆագսըզլըգ։

Διαφορέω - ῶ. Μ. ήσω. = *Διαφέρω.* dissipare, portare quà e là. ցրուել, տարածնել, ասդին անդին տանիլ. տաղըթմագ, էօթէյէ պէրիյէ կէօթիւրմէք։

Διαφορητικὸς - ὴ - όν. diaforetico. քրտնաբեր. թէր կէթիրիճի։

Διαφορία - ας (ἡ) (σπν.) ἀντὶ *Διαφορά.*

Διαφόρησις - εως (ἡ) dissipazione. տարածնելը, ցրուելը. տաղըթմագլըգ. (ἰατρ.) traspirazione. արտաշնչութիւն (մարմնոյ). վիւճուտ նէֆէսլէնմէսի, թէնէֆֆիւս։

Διάφορος (ὁ, ἡ) differente, diverso. 2. prestante, eccelente. 3. utile. 4. discordante, avversario. տարբեր, այլազգ. 2. ընտիր, ազնիւ. 3. շահաւէտ. 4. անմիաբան, հակառակորդ. պաշգա, պաշգա թիւրլիւ. 2. ալա, մէշհուր. 3. ֆայտէլի. 4. իթթիֆագսըզ, տիւշման։

Διαφορότης - ητος (ἡ) diversità, differenza. տարբերութիւն, զանազանութիւն. մուխթէլիֆլիք։

Διαφόρως, ἐπίῤ. differentemente. այլազգաբար, ուրիշ կերպով. պէտր թիւրլիւ իլէ. 2. = *Διαφερόντως.*

Διάφραγμα - ατος (τὸ) diaframma. ստոծանի. հիճապի աւալ, խըլթ։

Διαφράζω. Μ. άσω. parlare chiaramente. յայտնի խօսիլ. աչըգտան սէօյլէմէք։

Διαφροντίζω. Μ. ίσω. aver cura, pensar bene. աղէկ հոգալ, մտածել, խորհել. էյի գայըրմագ, տիւշիւնմէք։

Διάφρος (ὁ, ἡ) pieno di spuma, spumoso. փրփրոտ. քէօփիւքլիւ, քէօփիւք իլէ տօլու։

Διαφρουρέω - ῶ. Μ. ήσω. custodire fino alla fine. մինչեւ վերջը պահպանել. սօնունատէք գօրումագ։

Διαφυγὴ - ῆς (ἡ) scampo, mezzo di fuggire. փախչելու ճամբայ, միջոց. գուրթուլուշ, գաչմայա նէճաթ։

Διαφυὴ - ῆς (ἡ) (διαφύω) separazione naturale tra due cose. երկու բանի մը մէջ ի բնէ եղած՝ զատուած. իքի նէսնէ արասընտա թապիաթըն օլան կէօզէ՝ այրըլըգ։

Διαφυλακτικὸς - ὴ - όν. preservativo. պահպանողական. սագլայըճը, հըֆզ էտիճի, մուհաֆըզ։

Διαφυλάσσω (ττω) Μ. άξω conservare, preservare. պահպանել. սագլամագ, հըֆզ էթմէք։

Διαφυσάω - ῶ. Μ. ήσω. soffiare da per tutto. 2. dissipare col soffio. ամէն դիհաց փչել. 2. փչելով տարածնել. հէր եանտան իւֆիւրմէք. 2. իւֆիւրէրէք տաղըթմագ։

Διάφυσις - εως (ἡ) (διαφύω). = *Διαφυή.*

Διαφύσσω. Μ. αφύσω. vuotare del tutto. բոլորովին դատարկել · պիւսպիւթիւն պօշալթմագ :

Διαφυτεύω. Μ. εύσω. traspiantare. ուրիշ տեղ անկել · նագլէն պաշգա եէրէ տիքմէք :

Διαφύω. Μ. φύσω. germogliare, spuntare in mezzo, tra. մէջը բուսնիլ՝ ծլիլ · իչին- տէ՝ օրթասընտա ֆիլիզլէնմէք՝ պիթմէք :

Διαφωνέω-ῶ. Μ. ήσω. esser dissonante. 2. spirar l'anima. անհամաձայն ըլլալ · 2 · հոգին փչել · պիահէնկ օլմագ · 2 · ճանընը թէսլիմ էթմէք :

Διαφωνία-ας (ἡ) dissonanza. տարաձայնութիւն · պիահէնկլիք · (*μτφρ.*) dissensione. անմիաբանութիւն · իթթիֆագսըզլըգ :

Διάφωνος (ὁ, ἡ) dissonante. տարաձայն · պիահէնկ · (*μτφρ.*) discorde. անմիաբան · իթթիֆագսըզ : — *φώνως, ἐπίῤ.*

Διαχαίνω. Μ. χανοῦμαι. aprir la bocca, star colla bocca aperta. բերանը բանալ, բաց բերան կենալ · աղզընը աչմագ, աղզը աչըգ տուրմագ :

Διαχάλασις-εως (ἡ) il rilassare, rilassamento. թուլցընելը · գէվշէթմէ :

Διαχαλάω-ῶ. Μ. άσω. rilassare. թուլցընել · գէվշէթմէք · 2 · (*συνεκδχ.*) aprire mediocremente. կէս բանալ · եարը աչմագ :

Διαχαράσσω (ττω). Μ. άξω. intagliare tutto. 2. separare. բոլորը քանդակել · 2 · զատել · պիւսպիւթիւն օյմագ՝ օյմալամագ · 2 · այըրմագ :

Διαχαρίζομαι. Μ. ίσομαι. distribuire dei regali. պարգեւներ բաշխել · հէտիյէ տաղըթմագ :

Διαχειρίζω. Μ. ίσω. amministrare, governare, maneggiare, avere, tenere nelle mani. կառավարել, ձեռքը ունենալ, բռնել · գուլլանմագ, չէվիրմէք, էլինտէ թութմագ :

Διαχείρισις-εως (ἡ) amministrazione, il tenere nelle mani, l'usare, il servirsi. կառավարելը, ձեռքը բռնելը, գործածելը · չէվիրմէ, էլինտէ թութմա, գուլլանմա :

Διαχειρισμὸς-οῦ (ὁ) = τῷ προηγ.

Διαχειροτονέω-ῶ. Μ. ήσω. dar il suo suffraggio, ballottare, deliberare, decidere. քուէ տալ, վճիռ նետել, վճռել · գուրա պըրագմագ, ֆիքիր վէրմէք :

Διαχέω. Μ. εύσω. spandere, versare da un vaso in un altro. 2. spezzare. այդրին անդրին թափել, մէկ ամանէ մը ուրիշ աման մը թափել · 2 · կտոր կտոր ընել · էօթէ պէրի տէօքմէք, սէրփմէք, պիր գապտան ախէր գապա տէօքմէք · 2 · փարչա փարչա էթմէք :

Διάχρηστος (ὁ, ἡ) eccellente, scelto. լաւ, ընտիր, ազնիւ · ալա, մէշհուր, մունթէխապ :

Διάχυσις-εως (ἡ) effusione, diffusione. 2. allegrezza, letizia. թափելը, հեղում · 2 · խնդում, ուրախութիւն · տէօքմէ, տէօքիւլիւշ · 2 · շատլըգ :

Διαχωρέω-ῶ. Μ. ήσω. passare per qualche luogo. 2. evacuare, scaricare (il ventre). մէկ տեղէ մը անցնիլ · 2 · քաքնել · պիր եէրտէն կէչմէք · 2 · սըչմագ :

Διαχώρησις-εως (ἡ) evacuazione (di ventre). քաքնելը · սըչմա :

Διαχωρίζω. Μ. ίσω. separare, disgiungere. զատել, բաժնել · այըրմագ :

Διαχώρισις-εως (ἡ) } separazione, divisione, disunione.
Διαχωρισμὸς-οῦ (ὁ) } բաժանում, զատելը-ուիլը, որոշելը-ուիլը · ճէտա, այըրըլըգ, այըրմա, այըրըլմա :

Διαχωριστικὸς-ὴ-όν. disgiuntivo. որոշական · ճիտայի :

Διαψαλίζω. Μ. ίσω. tagliare colle forbici. մկրատով կտրել · մագասիլէ քէսմէք :

Διαψάλλω. Μ. αλῶ. = Ψάλλω.

Διαψηφίζομαι. Μ. ίσομαι. dare il suo suffragio, il voto, ballottare. քուէ՝ վճիռ տալ · գուրասընը պըրագմագ, գուրա աթմագ :

Διαψήφισις-εως (ἡ) καὶ
Διαψηφισμὸς (ὁ) il dar il suffraggio, il voto, ballottazione. իր քուէն տալը · գուրասընը վէրմէ :

Δίβαφος (ὁ, ἡ) due volte tinto, che ha doppia tinta. երկու անգամ ներկուած · իքի տէֆա պօյանմըշ :

Διβόλιον (τὸ) lancia a due tagli, a due punte. երկու բերնով նիզակ, տէգ · իքի աղըզլը մըզրագ :

Δίβουλος (ὁ, ἡ) che è di due opinioni, irresoluto. երկու միտք՝ կարծիք ունեցող, երկդիմի · իքի ֆիքիրլի՝ իքիլիւ :

Διγαμέω-ῶ. Μ. ήσω. passar alle seconde nozze, maritarsi due volte. նորէն կարգուիլ · թէքրար էվլէնմէք :

Διγαμία-ας (ἡ) bigamia. երկկնութիւն, նորէն կարգուիլը · իքինճի՝ թէքրար էվլէնմէ :

Δίγαμος (ὁ, ἡ) = Δευτερόγαμος.

Δίγλωσσος (ττος) (ὁ, ἡ) chi parla o conosce due lingue. երկու լեզուէ խօսող՝ ճանչցող · իքի տիլտէն սէօյլէյէն՝ թանըյան · (*τρπ.*) ingannatore. երկդիմի, խաբեբայ · ֆէնտպազ, թիլքի :

Δίγνωμος (ὁ, ἡ) irresoluto. երկմիտ, երկու կարծիք ունեցող · շիւպհէլի, իքի շէքիլտէ օլան :

Διγόνατος (ὁ, ἡ) a due ginocchia. երկու ծունկ ունեցող · իքի տիզլի :

Δίδαγμα-ατος (τὸ) lezione, ciò che s'impara. դաս, սորվելու բան · տէրս, էօյրէնիլէն նէսնէ :

Διδακτήριος (ὁ, ἡ) istruttivo. սորվեցընող · էօյրէտիճի, մուալլիմ :

Διδακτικὸς-ὴ-όν. atto, abile, utile ad insegnare. սորվեցընելու յարմար՝ բաւական, օգտակար · էօյրէտէ պիլիր, էօյրէթմէյէ տաիր՝ ֆայտէլի :

Διδακτὸς-ὴ-όν. istruito, discepolo. 2. che si può insegnare. սորված, աշկերտ · 2 · սորվեցընելը կարելի · էօյրէնմիշ, շագիրտ · 2 · էօյրէտիլէ պիլիր :

Δίδακτρον (τὸ) (κυρ. εἰς τὸ πλθ.) il salario, la paga del maestro. ուսուցչի մը վճարը՝ վարձքը · պիր օսթատընըն հագգը՝ էճրի :

Δίδαξις-εως (ἡ) insegnamento, istruzione. սորվեցընելը, վարդապետութիւն · էօյրէտիշ, էօյրէթմէ :

Διδασκαλία-ας (ἡ) istruzione, insegnamento, disciplina. վարդապետութիւն, դաստիարակութիւն, սորվեցընելը, հրահանգք · էօյրէթմէ, թալիմ, թէրպիյէ, էտէպ :

Διδασκαλικὸς-ὴ-όν, istruttivo, concernente l'insegnamento, didascalico. սորվեցընող, վարդապետական · էօյրէտիճի, թէրպիյէ էտիճի, խօճայա տայիր :

Διδασκαλικῶς, ἐπίῤ. da maestro. վարպետի՝ դաստիարակի պէս. ճօճալլէմ կիպի, խօճա գիպի։

Διδάσκαλος (ὁ, ἡ) maestro, precettore, professore. վարպետ, վարդապետ, ուսուցիչ. ուսթա, էօյրէթիճի, խօճա, ամուդէր։

Διδάσκω. M. δάξω. insegnare, istruire. սորվեցընել, վարդապետել, դաստիարակել. էօյրէթմէք։

Διδαχὴ-ῆς (ἡ) = *Διδασκαλία.*

Διδράσκω. M. δράσομαι. fuggir di nascosto, sutterfuggere. գաղտուկ փախչիլ, խուսափել. կիզլի գաչմագ, սըվիշմագ, ֆիրար էթմէք, կիրիփթէն։

Δίδραχμον (τὸ) moneta che valeva due dramme. երկու դրամի արժող դրամ մը. իքի տիրհէմլիք դիր աղչէ։

Δίδυμος (ὁ, ἡ) doppio, gemino. կրկին, երկու. դիր չիֆթ, իքի գաթ, չիֆթէ. (*οὐσ.*) gemelli. 2. testicoli. երկուորեակք. 2. ձուանք. իքիզ. 2. թաշագլար, խայալար։

Διδυμοτοκέω-ῶ. M. ήσω. partorire gemelli. երկուորեակք ծնանիլ. իքիզ դօղուրմագ։

Διδυμοτοκία-ας (ἡ) il parto di gemelli. երկուորեակք ծնանիլը. իքիզ դօղուրմասը։

Διδυμοτόκος (ἡ) colei che ha partoriti gemelli, gemellipara. երկուորեակք ծնուցած. իքիզ դօղուրմուշ։

Δίδωμι. M. δώσω. dare. տալ. վէրմէք. (*καὶ ἰδιαιτ.*) donare. պարգեւել. պաղըշլամագ. 2. accordare, permettere. շնորհել, թող տալ. իզին վէրմէք, րօյ վէրմէք. 3. = *Παραδίδωμι.*

Διεγγυάω. M. ήσω. prestare garanzia, garantire, fidanzare. պաշտպանել, պատասխանել, ապահովել, երաշխաւորել. հիմայէթ էթմէք, արդա՝ գէֆիլ օլմագ. (*μσ.*) promettere. խոստանալ. վաադ էթմէք. 2. prestare un mallevadore. երաշխաւոր տալ. գէֆիլ վէրմէք. (*πθ.*) liberare se stesso o un altro per mezzo di mallevadore. երաշխաւոր տալով զինքը կամ ուրիշ մը խալսել. գէֆիլ իլէ գէնտիսինի եա խօտա պիր պաշգասընը գուրթարմագ։

Διεγγύησις-εως (ἡ) il prestare dei mallevadori. երաշխաւոր տալը. գէֆիլ վէրմէք։

Διεγείρω. M. ερῶ. destare. քունէ արթընցընել. ույանտըրմագ ույանտըրմագ. (*μτφρ.*) eccitare. ոտք հանել, գրգռել. այագլանտըրմագ, գըշգըրտմագ, թահրիք էթմէք։

Διέγερσις-εως (ἡ) destamento, eccitamento. քունէ արթընցընելը, ոտք վերցընելը՝ հանելը. ույանտըրմա, այագ գալդըրմա, թահրիք։

Διεγερτικὸς-ὴ-όν. eccitativo. գրգռիչ. գըշգըրթըճը, այագ գալդըրըճը, թահրիք էդիճի։

Διεγρηγορέω-ῶ. M. ήσω. vegliare per tutta la notte. գիշերը գլխովին արթուն կենալ. սապահլամագ, պիթիւն կէճէ ույանըգ դուրմագ։

Διείργω. M. είρξω. separare, impedire. զատել, արգելել. այըրմագ, մէն էթմէք։

Διείρω. M. ερῶ. far passare una cosa a traverso di un altro. բան մը ուրիշ բանի մը մէջէն անցընել. պիր շէյի պիր պաշգա շէյին օրթասընտան կէչիրմէկ կէչիրմէք։

Διεκβάλλω. M. βαλῶ. far sortire, passare da un luogo stretto. նեղ տեղէ մը հանել՝ անցընել. դար պիր եէրտէն չըգարմագ՝ կէչիրմէք։

Διεκβολὴ-ῆς (ἡ) sortita da un luogo stretto. նեղ տեղէ մը ելլը. դար պիր եէրտէն չըգմա։

Διεκδικέω-ῶ. M. ήσω. difendere, vendicare i diritti d'un altro. ջատագովել, մէկուն իրաւունքը ուրիշէ մը պահանջել. հիմայէթ էթմէք, հագգընը հագգ էթմէք, իհգագ հագգ էթմէք։

Διεκδρομὴ-ῆς (ἡ) sortita contro i nemici, escursione. թշնամիներուն դէմ ելլելը, արշաւանք թշնամեաց. տիւշմէնէ գարշը չըգմա, չըգըշ։

Διεκπεραίνω. M. ανῶ. terminare. լմնցընել, կատարել. թէքմիլ թամամ էթմէք, իթմամ էթմէք։

Διελαύνω. M. ελάσω καὶ Ἀττ. ελῶ. correre, far viaggio a cavallo. ձիով վազել՝ ճամբայ ընել. աթ իլէ գօշմագ՝ եօլ էթմէք։

Διέλκω. M. ελκύσω. tirare per un luogo stretto. նեղ տեղէ մը քաշել. դար պիր եէրտէն չէքմէք։

Διεξάγω. M. άξω. portar fuori una cosa dal mezzo di... բան մը բանի մը մէջէն դուրս բերել. պիր շէյին իչինտէն պիր շէյի խարիճէ չըգարմագ. (*τρπ.*) terminare. գլուխ հանել, կատարել. պաշա չըգարմագ, թէքմիլ էթմէք, իթմամ էթմէք։

Διεξαγωγὴ-ῆς (ἡ) = *Διαγωγή.*

Διεξεργάζομαι. M. άξομαι. effettuare. 2. uccidere. գլուխ հանել, լմնցընել. 2. մեռցընել. պաշա չըգարմագ, իճրա էթմէք. 2. էօլտիւրմէք։

Διεξερευνάομαι-ῶμαι. M. ήσομαι. esaminare colla più scrupolosa esattezza. խստիւ ու ճշդիւ քննել. դիւզիւն դիգգաթ մուգայէսէ օլարագ թէֆթիշ էթմէք։

Διεξέρχομαι. M. ελεύσομαι. raccontare. percorrere, esaminare. պատմել անցնիլ, կարդալ անցնիլ, քննել. նագլ էթմէք, օգույարագ կէչմէք, թէֆթիշ էթմէք։

Διεξετάζω. M. άσω. esaminare esattamente. ճշդիւ քննել. դիգգաթ իլէ թէֆթիշ էթմէք։

Διεξοδεύω. M. εύσω. far sortire, cavare per..., far passare da.... մէջէն հանել, տեղէ մը անցընել. իչինտէն չըգարմագ, պիր եէրտէն կէչիրմէք։

Διεξοδικὸς-ὴ-όν. per dove si può viaggiare facilmente. դիւրաւ ճամբայ ընելու. գօլայ կէչիլիր (եօլ). (*ἐπμ.*) esteso, diffuso. երկան բարակ, մանրամասն. ուզուն, մուֆասսալ. *ικῶς, ἐπίῤ.*

Διέξοδος (ἡ) passaggio. 2. corso periodico. 3. narrazione diffusa. անցք. 2. պարբերական ընթացք. 3. մանրամասն պատմութիւն. կէչիտ. 2. տէվրի տէվէրան. 3. մուֆասսալ նագլիյաթ։

Διέπω (*παρτ. Διεῖπον καὶ πλέον οὔ.*) dirigere, amministrare. կառավարել, ուղղել, կերպարանել. իտարէ էթմէք, դողրու գուլլանմագ, հիտայէթ էթմէք, թէտպիր էթմէք։

Διεργάζομαι. M. άσομαι. terminare la sua

opera. գործքը լմնցընել. իշինի պիթիրմէք. (σηνήθ.) uccidere. մեռցընել. էօլտիւրմէք, հէլէք էթմէք:

Διερεθίζω. M. *ίσω.* irritare, eccitare. գրգռել. թահրիք էթմէք:

Διερέσσω (*ττω.*) M. *έσω.* remigare da ambe le parti. երկու դիէն ալ թի քաշել. իքի եանըը քիւրէք չէքմէք:

Διερευνάω-ῶ. M. *ήσω.* scrutinare, ricercare, esaminare con diligenza. ճշդիւ քննել՝ փնտռել. տըքքաթ՝ թէֆթիշ իլէ թէճէսսիւս էթմէք, արամաք, եօքլամաք:

Διερεύνησις-εως (ἡ) perquisizione. խույզ, փնտռելը. արայըշ, եօքլայըշ:

Διερευνητὴς (ὁ) inquisitore. քննիչ, հետազօտ. եօքլայան, ինճէ թէճէսսիւս էտէն:

Διερίζω. M. *ίσω.* contendere, questionare. վիճաբանել, հակաճառութիւն ընել. մունագաշէ էթմէք:

Διερμήνευσις-εως (ἡ) interpretazione. թարգմանութիւն, մեկնութիւն. մանա վէրմէ:

Διερμηνευτὴς (ὁ) interprete, dragomanno. թարգման, մեկնիչ. մանա վէրէն, թէրճիման:

Διερμηνεύω. M. *εύσω.* interpretare. մեկնել, թարգմանել. մանա վէրմէք:

Διερὸς-ὰ-όν. bagnato. թաց. ըսլագ. (*συνεκδχ.*) vivo, vivace. կայտառ, առոյգ. սաղ, տիրի:

Διέρχομαι. M. *ελεύσομαι.* passare, penetrare. 2. percorrere, narrare. մէջը անցնիլ, թափանցել. 2. կարգաւ անցնիլ, պատմել. իչինէ կիրմէք, կէչմէք. 2. օգուայուփ՝ նագըլ էտէք կէչմէք. 3. (*μὲ αἰτ. προθετ.*) andare, arrivare, passare. երթալ. հասնիլ, անցնիլ. կիթմէք, եէթիշմէք, նագըլ օլմագ, կէչմէք. 4. = *Διάγω.* 5. = *Παρέρχομαι.*

Διεσθίω. M. *διέδομαι.* rodere, corrodere. կրծելով ուտել. կէմիրէրէք եէմէք:

Διεστραμμένως, επίῤ. perversamente. թիւրըս, խոտորնակս, չարաչար. թէրսինէ, ֆէսատ իլէ, մուրթատա:

Διετὴς-έος (ὁ, ἡ) di due anni. երկու տարուան. իքի եաշընտա եախօտ իքի եըլլըք:

Διετία-ας (ἡ) lo spazio di due anni. երկու տարուան միջոց. իքի եըլ միգտարը:

Διευεργετέω-ῶ. M. *ήσω.* beneficare incessantemente. անդադար բարեգործութիւն ընել. պէր գարար նիմէթ էթմէք:

Διευθετέω-ῶ. M. *ήσω.* mettere in ordine, aggiustare. կարգ դնել, կարգադրել, տեղն ի տեղը դնել, կարգաւորել. ուըրայա՝ նիզամա գօմագ, եէրլի եէրինէ գօմագ:

Διευθυντὴρ-ῆρος (ὁ) × *ἀντὶ Διευθυντής.*

Διευθυντήριος (ὁ, ἡ) atto, abile, appartenente a dirigere. ուղղելու՝ կառավարելու յատուկ կամ յարմար. չէքիփ չէվիրմէյէ՝ գուլլանմայա՝ ույղուն եախօտ մութէալլիգ, նիզամէ մախսուս:

Διευθυντὴς-οῦ (ὁ) direttore. ուղղիչ, կառավարիչ, կանոնիչ. չէքիփ չէվիրէն, գուլլանան, նիզամա գօյան, թէրթիպ՝ գանուն վէրէն, մուտէպպիրի ումուր, էտարէ էտէն:

Διευθύνω. M. *υνῶ.* dirigere, emendare, criticare, esaminare. ուղղել, կանոնել, քննել. թէրթիպ՝ գանուն վէրմէք, իսլահ էթմէք, թէճէսսիւս էթմէք:

Διευκρινέω-ῶ. M. *ήσω.* esplicare. 2. discernere. յայտնել, պարզել. 2. զանազանել. թէֆսիր էթմէք, պէյան էթմէք. 2. ֆէրգ էթմէք:

Διευκρίνησις-εως (ἡ) esplicazione, rischiaramento. պարզելը, յայտնելը. թէֆսիր՝ պէյան էթմէ:

Διεχθρεύω. M. *εύσω.* esser nemico di... մէկու մը թշնամի ըլլալ. պիրինէ տիւշմէն խասըմ օլմագ:

Διέχω. M. *διέξω.* fendere in due. 2. lasciare dello spazio. 3. allontanare. երկու ճեղքել. 2. միջոց՝ տեղ ձգել. 3. հեռացընել. իքիյէ պէօլմէք. 2. արա՝ եէր մագեյն պրագմագ. 3. ուզագլաշթըրմագ:

Δίζω καὶ (*μσ.*) *-ομαι.* M. *διζήσω-ομαι.* esitare, dubitare. մտմտուքի՝ վարանքի մէջը ըլլալ, երկբայիլ. շիւպհէլէնմէք, մուշէվվէշ գալմագ:

Διηγέομαι-οῦμαι. M. *ήσομαι.* narrare, raccontare. պատմել. նագըլ՝ վագա էթմէք. (*ἀμτβ.*) parlare. խօսիլ. սէօհպէթ էթմէք:

Διήγημα-ατος (τὸ) racconto. պատմութիւն. նագըլ, վագա, րիվայէթ, հիքեայէթ:

Διηγηματικὸς-ἡ-όν. narrativo. պատմական. րիվայէթէ տայիր: — *ικῶς, ἐπίῤ.*

Διήγησις-εως (ἡ) narrazione. պատմելը, պատմութիւն. նագըլ՝ վագա, րիվայէթ, հիքեայէ:

Διηθέω-ῶ. M. *ήσω.* 'scolare, spremere. ծորեցընել, քամելով դուրս վազցընել. սըզըզ ագըթմագ, սիւզիւբ չըգարմագ:

Διήκω. M. *ήξω.* penetrare, passare. մէջը մտնալ, անցնիլ. իչինէ կիրմէք՝ կէչմէք = *Διέρχομαι.*

Διημερεύω. M. *εύσω.* passar la giornata. օրը անցընել. կիւնի կէչիրմէք, ագշամլամագ:

Διηνεκὴς-έος (ὁ, ἡ) continuo, non interrotto, perpetuo. անընդհատ, յարատեւ. դէր տէվամ, եարը դուրուգ օլմայան, մուտամ: — *εκῶς, επίῤ.*

Διῃρημένως, ἐπίῤ. separatamente. զատ զատ, ուրիշ ուրիշ. այրը այրը, պաշգա պաշգա, այրըճա:

Διήρης (ἡ) galera a due ordini di remi. երկու կարգ թի ունեցող ցռկանաւ. իքի սըրա քիւրէքլի օլան շէքտիրմէ, իքի շէֆտէ շէքտիրմէ:

Διηχέω-ῶ. M. *ήσω.* risuonare, rimbombare. հնչել, բոմբիւն արձակել. եօնլէք, կիւմ կիւմ էթմէք:

Διηχὴς-έος (ὁ, ἡ) risuonante, che rimbomba. հնչօղ, բոմբիւն հանող, եօնլէն, սէս էտէն, կիւմլէյէն:

Δίθηκτος (ὁ, ἡ) aguzzato da due parti. երկու դին ալ սրած. իքի թարաֆը տա պիլէնմիշ:

Δίθρονος (ὁ, ἡ) che ha due troni. երկու աթոռ ունեցող, երկու աթոռով. իքի թախթը օլան, իքի թախթլը:

Διθυμία-ας (ἡ) discordia. անմիաբանութիւն. իթթիֆագսըզլըգ:

Δίθυμος (ὁ, ἡ) diviso d'opinione, discorde. անմիաբան, ուրիշ կարծիքի մէջ եղող. իթթիֆագսըզ, այրը դիւշիւնմիւշ օլան:

Διθυραμβικὸς-ἡ-όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) *ικῶς.* ditirambico. դիթիրամբեան. տիթիրամպօ շէքլինէ մուտապըգ:

Διθυραμβοδιδάσκαλος-ου (ὁ) (*διδάσκω*) poeta ditirambico. *դիթիրամբեան բանաստեղծ*. [illegible]

Διθύραμβος (ὁ) Ditirambo (specie di poesia.) *մեծավերջ դիթիրամբ (տեսակ մը բանաստեղծութիւն)*. [illegible]

Διθυραμβώδης-εος (ὁ, ἡ) emfatico. *ազդուաբանական*. [illegible]

Δίθυρος (ὁ, ἡ) (*θύρα*) a due porte. *երկու դուռ ունեցող*. [illegible]

Διΐημι. M. *διήσω.* concedere il passaggio, lasciar passare. 2. stendere. 3. trapassare, penetrare. *անցնելու թող տալ*. 2. *տարածել*. 3. *մէջը մտնալ*. [illegible]

Διϊκτὸς-ή-όν. penetrabile. *ներսը մըտնալու*. [illegible]

Διϊπετὴς-έος (ὁ, ἡ) che viene da Giove, che cade dal cielo. *Արամազդէն եկօղ, երկնքէն ինկնօղ*. [illegible] 2. (*κατ. ἔκτ.*) splendido, limpido. *պայծառ, յստակ*. [illegible]

Διΐπταμαι. M. *διιπτήσομαι.* passar volando, travolare. *թռչելով անցնիլ*. [illegible]

Διΐστημι. M. *διαστήσω.* collocare separatamente, separare. *զատ զատ դնել, զատել*. [illegible] (*μτφρ.*) cagionare della discordia. *անմիաբանութիւն պատճառել*. [illegible]

Διϊσχυρίζομαι. M. *ίσομαι.* asserire, affermare. 2. appoggiarsi a qualche cosa. *հաստատել, պնդել, ստորասել*. 2. *բանի մը կռթնիլ*. [illegible]

Δικάζω. M. *άσω.* giudicare, rendere giustizia. *դատել, դատաստան ընել, արդարութիւն ընել*. [illegible] (*μσ.*) litigare con qualcuno. *մէկի մը հետ դատ վարել*. [illegible]

Δικαιοδοσία-ας (ἡ) giurisdizione, amministrazione della giustizia. *իրաւասութիւն*. [illegible]

Δικαιοδοτέω-ῶ. M. *ήσω.* giustizia. *արդարութիւնը մատակարարել, ամենուն իրենը տալ*. [illegible]

Δικαιοδότης-ου (ὁ) (*δίδωμι*) che rende giustizia. *արդարութիւնը մատակարարօղ, ամենուն իրենը տուօղ*. [illegible]

Δικαιοκρισία-ας (ἡ) giusto giudizio. *արդար դատաստան*. [illegible]

Δικαιοκρίτης (ὁ) giudice giusto. *արդար դատաւոր*. [illegible]

Δικαιολογέομαι-οῦμαι. M. *ήσομαι.* difendere la sua causa, giustificarsi. *իր դատը քշել, անմեղութիւնը ցուցնել, իրեն վրա ջատագովութիւն ընել*. [illegible]

Δικαιολογία-ας (ἡ) giustificazione, il difendere la propria causa. *իրեն անմեղութիւնը յայտնելը, իր դատը վարելը*. [illegible]

Δικαιολογικὸς-ή-όν. giustificativo. *արդարացիչ*. [illegible]

Δικαιολόγος (ὁ, ἡ) avvocato, difensore, causidico. *փաստաբան, ջատագով, դատի պաշտպան*. [illegible]

Δικαιονόμος (ὁ, ἡ) = *Δικαιοδότης.*

Δικαιοπραγέω-ῶ. M. *ήσω.* agire con giustizia. *արդարութեամբ գործել*. [illegible]

Δικαιοπραγία-ας (ἡ) condotta conforme alle regole della giustizia. *արդարութեանով գործ գործելը*. [illegible]

Δικαιοπραγμοσύνη-ης = *Δικαιοπραγία.*

Δίκαιος-α-ον. (*κυρ. ἐπὶ πραγμ.*) eguale, giusto. *հաւասար, արդարակ, ճիշդ, յանկարծ, համեմատ*. [illegible] 2. (*μτφρ. ἐπὶ ἀνθρ.*) giusto, equo. *արդար*. [illegible] 3. (*ἐπὶ πραγμ.*) legittimo, fatto con giustizia. *օրինաւոր, արդարութեամբ եղած*. [illegible] (*τὸ οὐδ.*) (*ὡς ἐπὶ τὸ πλ. εἰς τὸ πλθ.*) giustizia. 2. diritto. 3. il conveniente. *արդարութիւն*. 2. *իրաւունք*. 3. *պատշաճ, վայելուչ*. [illegible]

Δικαιοσύνη-ης (ἡ) giustizia, equità. *արդարութիւն, արդար՝ չըմեղ ըլլալը*. [illegible]

Δικαιόω-ῶ. M. *ώσω.* giudicare, credere giusto. 2. giustificare. 3. far giustizia, giustiziare. *արդար դատել՝ համարիլ*. 2. *արդարացընել, անմեղ հանել*. 3. *արդարութիւնը կատարել, դատապարտել*. [illegible]

Δικαίωμα-ατος (τὸ) giustificazione. 2. legge, precetto, gius, dritto. 3. ammenda. *ջատագովութիւն*. 2. *օրէնք, պատուէր, պատուիրան, իրաւունք*. 3. *տոյժ տուգանաց*. [illegible]

Δικαίως, ἐπίρ. giustamente (*Λατ.* per fas). *արդարապէս, իրաւամբք*. [illegible]

Δικαίωσις-εως (ἡ) giustificazione. 2. pretenzione. 3. gastigo giusto. *ջատագովութիւն*. 2. *կարծեցեալ իրաւունք, բան մը պահանջելը*. 3. *արդար պատիժ*. [illegible]

Δικαιωτήριον-ίου (τὸ) = *Δικαστήριον.*

Δικανικὸς-ή-όν. (*καὶ ἐπίρ.*) *ικῶς.* giurisconsulto, avvocato. 2. giudiziale, forense. *իրաւագէտ, օրէնսգէտ, փաստաբան*. 2. *ատենական*. [illegible]

Δίκαρπος (ὁ, ἡ) che produce il suo frut-

to due volte all'anno. *տարին երկու անգամ պաղաբերող․ Եըլտա իքի տէֆա մէյվէ հասըլ իտէն։*

Δικάσιμος (ὁ, ἡ) (giorno) di udienza. *դատաստան տեսնելու (օր)․ Շէրիաթ կէօրիւլէճէք (կիւն)․* 2. contrastabile. *Հակառակելի, վիճելի․ տավալը։*

Δικασπολέω - ῶ. M. ήσω. amministrar la giustizia, essere giudice. *արդարութիւնը մատակարարել, դատաւոր ըլլալ․ Հէր քէսէ քէնտինինքինի վէրմէք, հաքիմ՝ գատը օլմագ։*

Δικασπόλος (ὁ, ἡ) amministratore di giustizia, giudice. *արդարութիւնը մատակարարող, դատաւոր․ Շէրիաթ կէօզէտէն, հաքիմ, գատը։*

Δικαστήριον (τὸ) tribunale. *ատեան, դատաստանարան․ տիվան, մէհքէմէ․* 2. (*συνεκδχ.*) l'assemblea dei giudici. *դատաւորներուն մէկ տեղ ժողվուիլը․ Հաքիմլէրին ճէմիյէթի, գատըլար տիվանէսի՝ մէճլիսի։*

Δικαστὴς - οῦ (ὁ) giudice. *դատաւոր․ Հաքիմ, գաղը, գատը, շէրիաթճը։*

Δικαστικὸς - ὴ - όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) *ικῶς.* giudiciario. *դատաւորի պատկանած, դատաստանական․ Հաքիմէ մահսուս, տիվանի։*

Δικατάληκτος (ὁ, ἡ) (*γρμτ.*) che ha due desinenze. *երկու վերջաւորութիւն ունեցող․ իքի ֆասըլէլի՝ մահալլը, իքի նիհայէթլի։*

Δίκελλα - ης (ἡ) zappa. *բրիչ, լայն բերնով բահ․ պէլ, չափա։*

Δίκερως - ω (ὁ, ἡ) a due corna. *երկու կոտոշ ունեցող․ իքի պօյնուզլու։*

Δικέφαλος (ὁ, ἡ) che ha due teste. *երկու գլուխ ունեցող․ իքի պաշլը, թաւուգէրէ։*

Δίκη - ης (ἡ) diritto, giustizia. 2. consuetudine, costume. 3. giudicio. 4. soddisfazione, ammenda o pena. *իրաւունք, արդարութիւն․ 2. սովորութիւն․ 3. դատաստան․ 4. վճարում, տոյժ, պատիժ․ Հագգ, ատալէթ․ 2. ատէթ․ 3. շէրիաթ․ 4. էօտէյիշ, ճէզա, թազմին։*

Δικηγόρος (ὁ) × *ἀντὶ Δικολόγος.*

Δικηφόρος (ὁ, ἡ) il giudice che punisce, che fa la giustizia. *պատժող՝ արդարութիւնը կատարող դատաւոր․ Ճէզալանտըրան՝ ատալէթի իճրա իտէն հաքիմ, մազլումա իտէն հաքիմի ատիլ։*

Δικλὶς - ίδος (ἡ) (porta) a due battenti. *երկփեղկ (դուռ)․ իքի գանաթլը (գափու)․* (*πλθ.*) battenti. *դրան փեղկերը․ գափու գանաթլարը։*

Δικογραφία - ας (ἡ) lo scrivere delle orazioni giudiziali. *ատենական ճառեր գրելը․ Խըթապալը տիվանիլէր եազմագ, տիվան խիտապ տիվանիլէր եազմագ։*

Δικογράφος (ὁ, ἡ) che compone i processi, le orazioni giudiciali. *փուրշիշներ՝ ատենական ճառեր գրող՝ յօրինող․ Խըթապալը տիվանիլէր եազան՝ ինշա իտէն։*

Δικολέκτης - ου (ὁ) × *ἀντὶ Δικολόγος.*

Δικολογέω - ω. M. ήσω. insegnare la giurisprudenza. 2. essere avvocato. *իրաւաբանութիւն սորվեցընել․ 2. փաստաբան ըլլալ․ Իլմի ֆըգըհ էօյրէթմէք․ 2. վէքիլ-ի տավա օլմագ։*

Δικολογία - ας (ἡ) processo, la difesa di una causa nel tribunale, avvocazione. *փուրշիշ, դատաստանարանը մէկին դատը պաշտպանելը, փաստաբանութիւն․ Տիվանտա՝ մէհքէմէտէ պիրինին տավասընը իտարէ, մուտաֆաա։*

Δικολόγος (ὁ) avvocato, causidico. *փաստաբան․ վէքիլ-ի տավա, մուհարրիրի տավա։*

Δικομαχέω - ῶ. M. ήσω. disputare di una causa, difenderla nel tribunale. *ատեանը դատ մը վարել․ տիվանտա՝ մէհքէմէտէ պիր տավա իտարէ էթմէք։*

Δικοῤῥαφέω - ῶ. M. ήσω. cavillare. *խաբեական ճառարկութիւններ ընել, սուտ փաստեր մէջ բերել․ Թէզվիր գուլլանմագ, թէլպիսաթ իթմէք։*

Δικοῤῥαφία - ας (ἡ) cavillazione. *սուտ փաստեր գործածելը․ Թէզվիր գուլլանմա, թէլպիսաթ։*

Δικοῤῥάφος (ὁ) cavillatore (*Γαλλ.* chicaneur). *սուտ փաստերով վարուող՝ գործածող․ Թէլպիսա, շըրրէթ, թէզվիրճի։*

Δικόρυφος (ὁ, ἡ) che ha due sommità. *երկու գագաթ ունեցող․ իքի տէփէլի։*

Δικρανὴς - έος καὶ / *Δίκρανος* (ὁ, ἡ) (*δὶς, κάρηνον*) a due teste. *երկու գլխով․ իքի պաշլը․* (*οὐσ.*) *Δίκρανον* (τὸ) forca, sarchio. *երկժանի, երեքժանի քերոց՝ խոտոց․ չաթալ, պէլ։*

Δικρατὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha diviso il potere, che governa la metà dello stato. *տէրութեան կէսին խառնուող, կէս տէրութիւն ունեցող, իշխանութիւնը երկուքի բաժնուած․ Եարը տէվլէթի ալիճի, տէվլէթին եարըսընա գարըշան, հիւքիւմաթը իքիյէ պէօլիւնմիւշ։*

Δίκρατος (ὁ, ἡ) = *Διήρης.*

Δίκταμνον (τὸ) / *Δίκταμνος* (ἡ) / *Δίκταμον* (τὸ) dittamo (specie d'erba). *դիկտամոն, կրետաբոյս․ Կիրիթ օթու։*

Δικτατορεία καὶ - τωρία. (ἡ) la carica del Dittatore. *Դիկտատորութիւն (նախնի Հռովմայեցւոց իշխանապետութեան պատուանուն էր)․ Տիքթաթօրլուգ (էսքի զամանտա Ռօմա շէհրինտէ մանսըպը պիր նէվ իտի), մուտիրլիք։*

Δικτάτωρ - ορος (ὁ, ἡ) (*Λατ.*) Dittatore. *Դիկտատոր (նախնի Հռովմայեցւոց իշխանապետի անուն)․ Տիքթաթօր (էսքի զամանտա Ռօմա մանսուպտարլարընըն իսմի), մուտիր։*

Δικτυεὺς - έως (ὁ) = *Ἁλιεύς.*

Δικτυεύω. M. εύσω. pescare a rete. *ուռկանով ձուկ որսալ․ աղ իլէ պալըգ թութմագ։*

Δικτυοβόλος (ὁ, ἡ) che getta la rete, pescatore. *ուռկան նետող, ձկնորս․ աղ աթան, պալըգճը։*

Δίκτυον (τὸ) rete. *ուռկան, ցանց․ աղ (պալըգ իչին), շէպէքէ։*

Δικτυόω - ῶ. M. ώσω. fare a forma di rete, render reticolato. *ցանցի ձեւով շինել․ աղ շէքլինտէ եափմագ։*

Δικτυωτὸς - ὴ - όν. fatto in forma di rete, reticolato. *ցանցի կերպով գործուած՝ հիւսուած․ աղ կիպի էօրիւլմիւշ, մուշէպպէք, գաֆէսլի, շէպէքէլի։*

Δικωπέω - ῶ. M. ήσω. remare con un pajo di remi. *երկու թիով քաշել․ իքի քիւրէք իլէ չէքմէք։*

Δικωπία - ας (ἡ) il remare con un pajo

di remi. երկու թիով քալելը · էկի կէ-րէկ իլէ չէկմէք · 2 · (οὐσ.) = τῷ

Δίκωπος (ὁ, ἡ) (*κυρ. πλοῖον*) a due remi. երկու թիով, երկու թի ունեցող · էկի կէ-րէկլի, իկի չիֆթէ ։

Δίλημμα - ατος (τὸ) Dilemma (specie di sillogismo). Երկայրաբանութիւն (կերպ մը հաւաքաբանութեան է) · Տիլէմմա (տէ-լիլէ իքի աօյ տարաֆ), ճէվէյիւնի ֆիւլէմ ։

Διλογέω - ῶ. Μ. ήσω. ripetere, dire due volte la medisima cosa. նոյն բանը եր-կու անգամ զրուցել՝ կրկնել · բիր չէյի էկի տէֆա սէօյլէմէք՝ թէքրարլամագ, թէքրարէ-ր էթմէք ։

Διλογία - ας (ἡ) il dire due volte la stessa cosa, ripetizione. նոյն բանը կրկ-նելը · բիր չէյի էկի տէֆա սէօյլէմէք՝ թէ-քրարլամագ ։

Διλόγος (ὁ, ἡ) = *Ταυτολόγος*. 2. (*γρφ.*) ingannatore, furbo. խաբեբայ, նենգող, երկդիմի · թէւլէա, ալդատըճը, էկի եիւզլիւ ։

Δίλογχος (ὁ, ἡ) chi tiene due lancie. եր-կու նիզակ ունեցող · էկի մըզրագլը ։

Δίλοφος (ὁ, ἡ) che ha due cime, sommità, vertici. երկու գագաթ ունեցող · էկի տէփէլի ։

Διλοχία - ας (ἡ) due coorti, squadre. եր-կու գունդ (զօրաց) · էկի պէօլիւք (ասքէր ։)

Διμάχης - ου (ὁ) chi combatte a cavallo e a piedi. թէ ձիու վրայ, թէ հետեւակ կռուող, մարտնչող · հէմ աթթա հէմ եայա ճէնկ էտէն ։

Διμερής - έος (ὁ, ἡ) diviso in due parti, bipartito. երկու բաժնուած · էկիյէ պէօ-լիւնմիւշ, էկի հիսսէ օլմուշ ։

Διμερῶς, ἐπίῤ. in due parti. երկու մաս, երկուքի բաժնուած ըլլալով · էկի հիսսէ, էկիյէ պէօլիւնմիւշ օլարագ ։

Δίμετρος (ὁ, ἡ) (*κυρ. στίχος*) (verso) composto da due metri (cioè di quattro piedi). չորքոտեան (ոտանաւոր) · էկի նա-լըմլը, չոր վէզնլի, մանզումէ (պէյթ) ։

Διμέτωπος (ὁ, ἡ) che ha due fronti, bifronte. երկճակատ · էկի ճէպհէլի ։

Διμηνιαῖος - α - ον. καὶ

Δίμηνος (ὁ, ἡ) di due mesi. երկու ամսուան · էկի այլըգ · *Δίμηνον* (τὸ) lo spazio di due mesi. երկու ամսուան միջոց · էկի այ մէտտէթ ։

Διμήτωρ - ορος (ὁ, ἡ) nato da due madri. երկու մօրէ ծնած · էկի անատան տօղմուշ ։

Διμναῖος - α - ον. che vale due mine. երկու մնաս արժող. մինա անըլան ագչանըն էկիսինի տէյէն ։

Δίμοιρος (ὁ, ἡ) = *Διμερής*. *Δίμοιρον* (τὸ) otto once (*Λατ.* bes). ութը ունկի · սէքիզ տէօրթ տէրհէմ ։

Δίμορφος (ὁ, ἡ) biforme. երկկերպեան, երկու կերպարան ունեցող · էկի շէքիլլի, էկի սուրէթլի ։

Δινεύω. Μ. εύσω. καὶ

Δινέω - ῶ. Μ. ήσω. girare, rotolare. գլորել, թաւալել, հոլովել · եուվարլանմագ, չէվիրմէք ։

Δίνη - ης (ἡ) turbine di vento. 2. vortice, gorgo. մրրիկ՝ փոթորիկ (հողմոյ) · 2 · ջրի պտոյտ · բօրանլը քասըրղա · 2 · անա-ֆօր, չէվրէ ։

Δίνησις - εως (ἡ) rotazione. հոլովում, թաւալում. դէվր, դէօնմէ, եուվարլանմա ։

Δῖνος - ου (ὁ) = *Δίνη*. 2. = *Δίνησις*. 3. capogirlo. 4. gaja. 5. specie di ballo. 3 · գլխու պտոյտ · 4 · կալ · 5 · տեսակ մը կա-քաւ · 3 · պաշ տէօնմէսի · 4 · հարման · 5 · բիր նէվի րագս, օյուն · 6 · = *Γόρνος*.

Δινόω - ῶ. Μ. ώσω. torniare. Ճախարակել · չարգտան չըգարմագ ։

Διὸ (*σύνδ.*) ἀντὶ *Δι' ὅ* laonde, perlochè. վասն որոյ, անոր համար · օնտան իչիւն, պու սէպէպտէն ։

Διογενής - έος (ὁ, ἡ) nato da Giove. Արա-մազդէ ծնած · Զէվսթէն տօղմուշ ։

Διογκόω - ῶ. Μ. ώσω. gonfiare. ուռեցը-նել · շիշիրմէք (*μσ.*) gonfiarsi. ուռենալ · շիշմէք · (*μτφρ.*) ringalluzzarsi. փքանալ, գոռոզնալ · խօրօզլանմագ, մաղրուրլանմագ, ղուրուր էթմէք ։

Διόδευσις - εως (ἡ) il passare per un luogo. տեղէ մը անցնիլը · պիր եէրտէն կէչմէ ։

Διοδεύω. Μ. εύσω. fare viaggio, passare per un luogo. տեղէ մը ճամբայ ընել, անցնիլ · պիր եէրտէն կէչմէք՝ եօլ էթմէք ։

Δίοδος (ἡ) passaggio, via. անցք, ճամբայ · կէչիտ, եօլ · 2 · = *Διόδευσις*.

Διοικέω - ῶ. Μ. ήσω. governare, amministrare. կառավարել, ուղղել · գուլլանմագ, չէվիրմէք, իտարէ էթմէք · (*συνεκδχ.*) nutrire. սնուցանել · պէսլէմէք ։

Διοίκησις - εως (ἡ) governo, amministrazione. ուղղելը, կառավարելը, կառավա-րութիւն · գուլլանմա, չէվիրմէ, նէ-զարէթ թէտպիր վէրմէ, կէօզէթմէ, միւտիւրիյ-լէթ ։

Διοικητής - οῦ (ὁ) governatore, amministratore. կառավարիչ, մատակարարիչ · պաշըլը, պաշը ու բաշը էտիճի, կէօզէտիճի ։

Διοικητικός - ή - όν. che appartiene all'amministrazione, al governo. կառավա-րութեան՝ ուղղութեան՝ մատակարարու-թեան պատկանած · միւտիւրիյէթէ՝ թէտ-պիրէ միւթէալլիգ ։

Διοικίζω. Μ. ίσω. dispergere gli abitanti in varie parti. տեղի մը բնակիչները զատ զատ տեղեր ցրուել · պիր մահալլէ ահա-լիսինի օլունլարը պաշգա պաշգա թարաֆլարա տաղըթմագ ։

Διοίκισις - εως (ἡ) } l'azione di dispergere gli
Διοικισμὸς (ὁ) } abitanti in varie parti. տեղի մը բնակիչները զատ զատ տեղեր՝ ա-ղին անդին տարտղնելը · պիր մահալլէ ահա-լիսինի օլունլարը պաշգա պաշգա թարաֆլարէ՝ եէր-լէրէ տաղըթմագլըգ ։

Διοικονομέω - ῶ. Μ. ήσω. continuare a governare, ad amministrare. կառավարու-թեան, մատակարարութեան մէջ շարունա-կել · միւտիւրիյէթէ՝ թէտպիրէ տէվամ էթմէք ։

Διολισθαίνω. Μ. ολισθήσω. sdrucciolarsi. սահիլ · գայմագ · (*μτφρ.*) fuggire dalle mani di … scappare. մէկու մը ձեռքէն փախչիլ, խուսել · պիրինին էլինտէն գաչմագ, գուրթուլմագ, սըվըշմագ, ասըլմագ ։

Διόλλυμι. Μ. έσω. Ἀττ. ολέω - ῶ. perire, distruggere interamente. 2. dimenticarsi. գլխովին կորսընցընել, կործանել · 2 · մոռնալ · պիւսպիւթիւն խարապ էթմէք, զայի էթմէք, պէրպատ էթմէք · 2 · ունութմագ ։

Διόλου, ἐπίῤ. tutt' affatto, intieramente. (*Λατ.* omnino.) *դլխովին, ամենեւին.* պիւթպիւթիւն, պէլ ճիւմլէ:

Διομαλίζω. M. ίσω. appianare, spianare, ugualiare. *հարթել, շիտկել, հաւասար ընել.* տիւզլէմէք, տիւզէլթմէք, պէրապէր էթմէք. (*ἀμβτ.*) essere d'un umore sempre uguale. *միշտ մի եւ նոյն բնաւորութիւնը ունենալ, բնութիւնը չփոխել.* հէր տէմ պիր թարզտա օլմագ, թապիաթըն տէյիշթիրմէմէք, պիր թարզտա տուրմագ էթմէք:

Διόμνυμι καὶ (*ἀποθτ. ἢ μσ.*) *Διόμνυμαι. M. ομοῦμαι ἀντὶ ομόσομαι.* giurare, affermare con giuramento. *երդնուլ, երդումով հաստատել.* եէմին էթմէք, եէմին իլէ թասդիգ էթմէք:

Διομολογέομαι - οῦμαι. M. ήσομαι. confessare, convenire. *խոստովանիլ, միաբանիլ, դաշնակցիլ.* թասդիգ էթմէք, իթթիֆագ էթմէք, ահտլաշմագ:

Διομολόγησις - εως. καὶ

Διομολογία - ας (*ἡ*) convenzione, patto. *դաշնակցութիւն, դաշն.* ահտլաշմա, շարթ, գավիլ գարար:

Διονομάζω. M. άσω. denominare. *անուանել.* ատ գոյմագ, իսիմ գօյմագ, թէսմիյէ էթմէք:

Διονύσια - ας (*τὰ*) feste in onore di Bacco, baccanali. *սպանդարամետական տօնք.* Պախօս քէնտիլէրին էօրթիւլէրի:

Διονυσιάζω. M. άσω. celebrare i baccanali, le feste consacrate a Bacco. *Բաքոս չաստուածին տօները կատարել.* Պախօս փութփերէսթ էօրթիւլէրինի Պախօս քէնտիլէրինէ թութմագ:

Διονυσιακὸς - ὴ - όν. appartenente a Bacco. *Բաքոս չաստուածին յատուկ.* Պախօս փութթա մահսուս:

Διονύσιος - α - ον. Bacchico. *Բաքոսեան.* Պախօս փութթա մէնսուպ. (*οὐσ.*) *Διονύσιον* (*τὸ*) il tempio di Bacco. *Բաքոս չաստուածին տաճարը.* Պախօս փութթան մապէտ խանէսի, պութխանէսի:

Διονυσιομανέω - ῶ. M. ήσω. essere trasportato da un furor Bacchico. *Բաքոսեան կատաղութեան լինել.* Պախօս աղլընլըղընտան գուտուրմուշ տիւշմէք, Պախօս տէլիսի օլմագ:

Διόπεμπτος (*ὁ, ἡ*) mandato da Giove. *Արամազդէ խրկուած.* Որմըզտըն իրսալ օլունմուշ:

Διόπερ. σύνδ. ἀντὶ Δι' ὅπερ = Διό.

Δίοπος (*ὁ, ἡ*) di due forami, buchi. *երկու ծակով.* իքի տէլիքլի:

Δίοπος (*ὁ*) sotto - capitano d'una nave. 2 sorvegliante, capo, governatore. *նաւուն երկրորդ նաւապետը. 2. գլուխ, կառավար, ոստիկան.* կէմինին իքինճի գափուտանը. 2. նազըր, պէյ, պաշ, չէքիճի, չէվիրիճի, գաւլաճի, վալի:

Διοπτεύω. M. εύσω. osservare, spiare, aver cura. *լրտեսել, հոգալ.* չաշըթլըգ էթմէք, կէօզլէմէք, նազարթ ինթիզամ էթմէք, գայըրմագ:

Διοπτὴρ - ῆρος (*ὁ*) *καὶ*

Διόπτης - ου (*ὁ, ἡ*) inspettore, spione. *տեսուչ, լրտես.* ճասուսլէր, նազըր, չաշըթ, կէօզճի:

Διόπτρα - ας (*ἡ*) (*γεωμετρ.*) diottra, traguardo. *տրամադէտ* (*երկրաչափական գործի մըն է*). Տիօբթրա (*իլմի հէնտէսէյէ մէնսուպ ալէթի պիր նէվ տիր*). 2. (*χειρουργ.*) tenta (instrumenlo di chirurgia.) *վիրաչափ կամ՝ առանց* (*վիրաբուժական գործի մըն է*). Միլ (*ճէրրահա մէնսուպ պիր ալէթ տըր*):

Διοπτρικὸς - ὴ - όν. diottrico. *ընդհայեցողական, դիտակաբանական.* իլմի մէնազըր իլէ քըրըլմա ալաթընա (*տիօբթրիքա*) մէնսուպ:

Διόπτριον (*τὸ*) (*χειρουργ.*) *ὑποκορ. τ. Διόπτρα.*

Διοργανόω - ῶ. M. ώσω. organizzare. *կազմակերպել, գործարանով հանդերձել.* շէքիլ վէրմէք, շէքլէ՝ ալէթ գօյմագ:

Διοργάνωσις - εως (*ἡ*) organizzazione d'un corpo. *մարմնոյ կազմակերպութիւն.* պիր պէտէնին շէքլէ՝ ալէթլէ գօնմասը, թէրթիպլէնմէ:

Διορθόω - ῶ. M. ώσω. correggere, aggiustare. *ուղղել, շիտկել, յարդարել.* տիւզէլթմէք, իսլահ էթմէք, տիւզէլթմէք. թէլիֆ էթմէք:

Διόρθωμα - ατος (*τὸ*) cosa corretta, il retto (*Λατ.* rectum.) *ուղղած բան, ուղիղը, շիտակը.* տիւզէլթիլմիշ իսլահ օլունմուշ նէսնէ:

Διόρθωσις - εως (*ἡ*) correzione. *ուղղութիւն.* իսլահ:

Διορθωτὴς - οῦ (*ὁ*) correggitore, emendatore. *ուղղիչ, ուղղագրող.* իսլահ էտէն, թօղրուլթան:

Διορθωτικὸς - ὴ - όν. correttivo. *ուղղել կրցող.* իսլահ էտէպիլէն: — *ικῶς, ἐπίῤ.*

Διορία - ας (*ἡ*) tempo fisso, aggiornamento. *որոշուած ժամանակ՝ ատեն.* մէօհլէթ՝ գարար օլունմուշ վագըթ՝ վագըթ՝ զէման, վագիտ:

Διορίζω. M. ίσω. limitare, determinare, fissare, stabilire. *սահմանել, որոշել, պարագրել, կարգել.* սընըր գօյմագ, թէային էթմէք, թէյին էթմէք, գարար վէրմէք:

Διορισμὸς (*ὁ*) determinazione, ordine. *որոշելը, կարգ.* թէրթիպ, գարար:

Διοριστικὸς - ὴ - όν. definitivo, determinativo. *որոշիչ, սահմանիչ.* այըրթ էտէն, գարար վէրէն: — *ικῶς, ἐπίῤ.*

Διορκίζω. M. ίσω. affermare con giuramento. *երդումով հաստատել.* եէմին իլէ թասդիգ էթմէք՝ մուգարրէր էթմէք:

Διορμίζω. M. ίσω = Ὁρμίζω.

Διοῤῥόω - ῶ. M. ώσω. rendere sieroso, convertere in siero. *շիճկային ընել, կտրել* (*կաթը՝ արիւնը*). սուլանտըրմագ, քէսմէք (*սիւտիւ՝ գանը*):

Διορύσσω (*ττω.*) *M. ορύξω.* perforare, aprire fossa. *մէկ դիէն մէկալ դին ծակել, փոս բանալ.* պիր եանտան օպիր եանա տէլմէք, հէնտէք ազմագ:

Διότι, ἐπίῤ. perchè, perocchè, perciocchè. *զի, քանզի, վասն զի.* չիւնքի, չիւնքիւ, զիրա:

Διοχετεία - ας (*ἡ*) il condurre l'acqua per un canale. *խողովակով մը ջուր բերելը.* ղօրնա՝ օլուգ՝ գէանալ իլէ պիր եէրէ սու կէթիրմէք:

Διοχετεύω. M. εύσω. condurre l'acqua

per un canale. խողովակով մը տեղ մը ջուր բերել. [illegible]

Διοχυρόω-ῶ. Μ. ώσω. fortificare da per tutto. ամէն դիաց ամրացնել. [illegible]

Δίπαις-αιδος (ὁ, ἡ) che ha due figli. երկու զաւակ ունեցող. [illegible]

Δίπαλτος (ὁ, ἡ) vibrato, gettato da ambe le parti. երկու դիաց ճօճուած նետուած. [illegible] 2. (*ἐν γέν.*) doppio. երկպատիկ. [illegible]

Διπλασιάζω. Μ. άσω. raddoppiare, duplicare. կրկնել, կրկնապատկել. [illegible]

Διπλασίασις-εως (ἡ) καὶ

Διπλασιασμὸς (ὁ) duplicazione. կրկնութիւն, կրկնապատկութիւն. [illegible]

Διπλάσιος-α-ον. = Διπλοῦς. doppio. երկպատիկ. [illegible]

Διπλασίως, ἐπίῤ. doppiamente. երկպատիկ ըլլալով. [illegible]

Διπλὴ-ῆς (ἡ) θηλ. τ. Διπλοῦς.

Διπλόη-ης (ὁ, ἡ) piegatura (di veste). 2. allegoria. ծալուած (լաթի). 2. այլաբանութիւն. [illegible]

Διπλὸς-ὴ-όν × ἀντὶ Διπλοῦς.

Διπλοσήμαντος (ὁ, ἡ) chi ha doppio significato, anfibologico. երկու նշանակութիւն ունեցող. [illegible]

Διπλοῦς-ῆ-οῦν. doppio. երկպատիկ. [illegible] 2. (*μτφορ.*) fraudolento, ipocrita. խաբեբայ, կեղծաւոր. [illegible]

Διπλόω-ῶ. Μ. ώσω. raddoppiare, duplicare. երկպատիկ ընել. [illegible]

Δίπλωμα-ατος (τὸ) diploma, patente. գիր արքունի, հրովարտակ, կոնդակ. [illegible]

Δίπλωσις-εως (ἡ) duplicazione. կրկնապատկութիւն. [illegible]

Διπόταμος (ὁ, ἡ) che ha due fiumi. երկու գետ ունեցող. [illegible]

Δίπους-οδος (ὁ, ἡ) che ha due piedi, bipede. երկոտանի, երկու ոտք ունեցող. [illegible]

Διπρόσωπος (ὁ, ἡ) che ha due faccie. երկու դէմք ունեցող. [illegible]

Δίπρυμνος καὶ

Δίπρωρος (ὁ, ἡ) che ha due prore. երկու առաջակողմ՝ գլուխ ունեցող (նաւ). [illegible]

Δίπτερος (ὁ, ἡ) che ha due ali. երկու թեւ ունեցող. [illegible]

Διπτέρυγος (ὁ, ἡ) καὶ

Διπτέρυξ-υγος (ὁ, ἡ) = Δίπτερος.

Δίπυλος (ὁ, ἡ) che ha due porte. երկու դուռ ունեցող. [illegible]

Δίῤῥαβδος (ὁ, ἡ) a due bastoni, linee. երկու ցուպ՝ գիծ ունեցող. [illegible]

Δὶς, ἐπίῤ. due volte (*Λατ.* bis.) երկու անգամ. [illegible]

Δίσεκτος (ἡ) (ἐνν. ἡμέρα) bisesto. նահանջ օր. [illegible]

Δισκέω-ῶ. Μ. ήσω. gettar lontano. հեռու նետել. [illegible]

Δισκοβολέω-ῶ. Μ. ήσω. gettare il disco, la piastrella. սահրիճ նետել. [illegible]

Δίσκος-ου (ὁ) piastrella. 2. disco. տափարակ խաղալու քար, սահրիճ. 2. լուսաւորաց անիւ. [illegible] 9. [illegible]

Δισκοφόρος (ὁ, ἡ) che porta la piastrella. սահրիճ կրող. [illegible]

Δισμύριοι-αι-α. venti mila. քսան հազար. [illegible] (20,000).

Δισσογραφέω-ῶ. Μ. ήσω. scrivere in due maniere. երկու կերպով գրել. [illegible]

Δισσολογέω-ῶ. Μ. ήσω. dire due volte la stessa cosa, ripetere. 2. dire una cosa in due maniere. մէկ բանը երկու անգամ ըսել, կրկնել. 2. մէկ բանը երկու կերպով ըսել. [illegible]

Δισσὸς (ττὸς)-ὴ-όν. doppio. երկպատիկ. [illegible] 2. (*πλθ.*) ἀντὶ Δύο.

Δισσύλλαβος (ὁ, ἡ) composto di due sillabe. երկվանկ. [illegible]

Δισσύμφωνος (ὁ, ἡ) che ha due consonanti. երկու բաղաձայն ունեցող. [illegible]

Δισταγμὸς (ὁ) dubbio, incertezza. երկբայութիւն, կասկած. [illegible]

Διστάζω. Μ. άσω. dubitare, esitare. երկբայիլ, կասկածիլ. [illegible]

Διστακτικὸς-ὴ-όν. dubbioso, perplesso, dubitativo. երկբայական, կասկածոտ. [illegible]

Δίστασις-εως (ἡ) = Δισταγμός.

Δίστεγος (ὁ, ἡ) che ha due tetti, piani. երկու տանիք՝ դատիկոն ունեցող. [illegible]

Δίστιχος (ὁ, ἡ) composto di due versi. երկու տող ունեցող (տաղաչափ). [illegible] (*ουσ.*) *Δίστιχον (τὸ)* Distico. երկտող տաղաչափ. [illegible]

Δίστομος (ὁ, ἡ) che ha due bocche. 2. a due tagli. երկու բերան ունեցող. 2. երկու բերնով ալ կտրող. [illegible] 2. [illegible]

Δισχίλιοι-αι-α. due mila. երկու հազար. [illegible] (2,000).

Δισώματος καὶ

Δίσωμος (ὁ, ἡ) che ha due corpi. երկու մարմին ունեցող. [illegible]

Διτάλαντος (ὁ, ἡ) che vale due talenti. երկու տաղանդ արժող. [illegible]

Διτοκέω-ῶ. Μ. ήσω. partorire gemelli o due volte. երկուորեակ կամ երկու անգամ ծնանիլ. [illegible]

Δίτοκος (ὁ, ἡ) gemellipara. 2. che ha partorito due volte. երկուորեակ ծնանող. 2. երկու անգամ ծնած. [illegible] 2. [illegible]

Διτονίζω. Μ. ίσω. scrivere o pronunziare con due accenti. երկու շեշտով գրել կամ արտասանել. [illegible]

Δίτονος (ὁ, ἡ) (*μουσ.*) di due tuoni. *երկու ոլորակ՝ հնչման աստիճան ունեցող. էքի մագամլը՝ չեվրիլիր:*

Δίτροχος (ὁ, ἡ) (carro) a due ruote. *երկու անիւով (կառք). էքի թեքերլեքլի (արապա):*

Διττὸς-ὴ-όν. di due sorti, doppio. *երկակերպ, երկպատիկ. էքի դիւրլիւ, էքի գաթ:*

Διττῶς, ἐπίῤ. in due maniere. *երկու կերպով. էքի թարզ իլէ:*

Δίϋδρος (ὁ, ἡ) bagnato d'acqua. *ջրով թրջուած. սու իլէ ըսլանմըշ:*

Διϋλίζω. M. ίσω. chiarificare, lambiccare. *յստակել, թորել, ծորեցընել. դերահլամիշմագ, իմպիքտեն չեքմեք:*

Διϋλιστὴρ-ῆρος (ὁ) lambicco. *յստակող՝ ծորեցընող գործի. իմպիք:*

Διϋπνίζω. M. ίσω. svegliare. *արթընցընել. ույանդըրմագ, իգազ էթմեք:*

Διφάω-ῶ. M. διφήσω cercare. *փնտռել. արամագ, եօքլամագ, թեֆթիշ էթմեք:*

Διφθέρα-ας (ἡ) cuojo, pelle, cordovano. 2. veste di pelle. 3. membrana da scrivere, cartello. *կաշի, մորթ, սեկ. 2. կաշիէ լաթ. 3. մագաղաթ, տետրակ. քէօսէլէ, տերի, սախթիյան. 2. տերիտեն արուպա. 3. թիրշէ, տեֆթեր:*

Διφθερίας-ου (ὁ) chi porta abiti di pelle. *կաշիէ լաթ հագնող. տերիտեն ռուպա գիյէնէն:*

Διφθεροπώλης-ου (ὁ, ἡ) mercante di pelli di cordovano. *մորթ՝ կաշի՝ սեկ ծախող. տերիճի, քէօսէլէճի, սախթիյանճը:*

Δίφθογγος (ὁ, ἡ) chi ha due suoni. *երկու հնչմունք ունեցող. էքի սեսլի* (*οὐσ.*) *Δίφθογγος* (ἡ) (*γραμμ.*) dittongo. *երկբարբառ, երկու ձայնաւորով եղած վանկ մը. էքի սէսլիտեն իպարէթ հեճէ:*

Διφορέω-ῶ. M. ήσω. fruttare due volte all' anno. *տարին երկու անգամ պտղաբերել. սենէտէ էքի տեֆա մէյվէ հասըլ էթմէք:*

Δίφορος (ὁ, ἡ) che frutta due volte all' anno. *տարին երկու անգամ պտղաբերող. սենէտէ էքի տեֆա մէյվէ հասըլ էտէն:*

Διφρεύω. M. εύσω, καὶ

Διφρηλατέω-ῶ. M. ήσω. condurre un carro. *կառք մը վարել. գիր արապա սիւրմէք:*

Διφρηλάτης-ου (ὁ) conduttore di carro, carriere. *կառավար. արապաճը:*

Δίφροντις-ιδος (ὁ, ἡ) irresoluto, perplesso. *կասկածոտ, վարանամիտ. շիւփհէլի, տիւշիւնճէլի:*

Δίφρος (ὁ) (*δίς, φέρω*) carro, sedia, lettiga. *կառք, աթոռ, դահաւորակ. արապա, սանտալիյէ, թախթըրէվան:*

Διφρόφορος (ὁ, ἡ) portato sopra un carro o sedia. *կառքի կամ աթոռի վրայ տարուած. արապայա եախօտ սանտալիյէյէ քէօթիւրիւլմիւշ:*

Διφρυγές (τὸ). tuzia. *աղպար, շուփայ. թութիա:*

Διφυὴς-έος (ὁ, ἡ) di due nature. *երկու բնութիւն ունեցող. էքի թապիաթլը:*

Διφωνία-ας (ἡ) *τὸ οὐσ. τοῦ*

Δίφωνος (ὁ, ἡ) che ha due voci. 2. chi parla in due lingue. *երկու ձայն ունեցող. 2. երկու լեզուէ խօսող. էքի սէսլի. 2. էքի լիսանտան սէօհպէթ էտէն:*

Δίχα, ἐπίῤ. in due luoghi o maniere. 2. separatamente. *երկու տեղ կամ երկու կերպով. 2. զատ զատ. էքի եէրտէ եախօտ էքի թարզ իլէ. 2. այրը այրը.* 3. = *Χωρίς.* 4. = *Πλήν.*

Διχάζω. M. άσω. dividere in due. *երկուքի բաժնել. էքիյէ պէօլմէք, էքի հիսսէ էթմէք:*

Διχάω-ῶ. M. άσω. essere spartito in due. *երկու բաժնուած՝ զատուած ըլլալ. էքիյէ պէօլիւնմիւշ օլմագ:*

Διχῆ, ἐπίῤ. = *Δίχα.*

Διχίτων-ωνος (ὁ, ἡ) che ha due toniche. *երկու պատմուճան ունեցող. էքի ֆիստանլը:*

Διχογνωμέω-ῶ. M. ήσω. essere in due opinioni, essere di diverso parere. *երկու կարծիք ունենալ. էքի մէզհէպտէ օլմագ, թէրէտտիւտտէ օլմագ:*

Διχογνώμων-ονος (ὁ, ἡ) discorde, chi è in due opinioni, perplesso. *անմիաբան, երկու կարծիք ունեցող, վարանամիտ. իթթիֆագսըզ, էքի մէզհէպտէ, տիւշիւնճէլի:* — *μόνως, ἐπίῤ.*

Δίχολος (ὁ, ἡ) di due fieli. *երկու լեղւոյ պարկ ունեցող. էքի եօտ կէսէսի օլան:*

Διχομηνία-ας (ἡ) la metà del mese, plenilunio. *ամսոյն կէսը, լրացեալ լուսին. նըսֆը մահ, տօլու այ:*

Διχόμηνος (ὁ, ἡ) che si fa al plenilunio. *լուսնին լրմանը ատեն եղող. նըսֆը մահ վագթինտէ օլան, տօլու այ վագթինտէ օլան:*

Διχόνοια-ας (ἡ) discordia, dissensione. *անմիաբանութիւն, երկպառակութիւն. իթթիֆագսըզլըգ, այրըլըգ, ֆըրգա:*

Δίχορδος (ὁ, ἡ) che ha due corde. *երկու լար ունեցող. էքի թէլլի:*

Διχοστασία-ας (ἡ) divisione in due partiti, dissensione. *անմիաբանութիւն, երկպառակութիւն. իթթիֆագսըզլըգ, այրըլըգ, ֆըրգա:*

Διχοστατέω-ῶ. M. ήσω. dissentire, essere discorde. 2. dubitare. *անմիաբանիլ, երկպառակիլ. 2. կասկածիլ. ֆըրգա օլմագ, այրըլմագ. 2. շիւփհէլէնմէք:*

Διχοτομέω-ῶ. M. ήσω. tagliare in due parti. *երկու մասի կորել, մէջէն կորելով երկուք ընել. էքիյէ պէօլմէք, օրթասընտան գէսիպ էքի էթմէք, այըրմագ:*

Διχοτομία-ας (ἡ) divisione in due parti. *երկու կորելը՝ բաժնելը. էքիյէ պէօլմէք, այըրմագ:*

Διχότομος (ὁ, ἡ) tagliato in due. *երկու մասի բաժնուած, մէջէն կորուած. էքիյէ պէօլիւնմիւշ, օրթասընտան գէսիլմիշ՝ այըրըլմըշ:*

Διχόφρων-ονος (ὁ, ἡ) = *Διχογνώμων.*

Διχοφωνία-ας (ἡ) = *Διαφωνία.*

Δίχρονος (ὁ), ἡ) (*γρμτ.*) (sillaba) di due quantità. *երկու քանակութիւն ունեցող, այսինքն երբեմն կարճ երբեմն երկար ըլլալ կրցող (վանկ). քեահ գըսա, քեահ տախը ուզուն օլապիլէն (հեճէ):*

Δίχροος-ους (ὁ, ἡ) *καὶ*

Δίχρωμος (ὁ, ἡ) che ha due colori, bicolore. երկու գոյն ունեցող. իքի րենկլի։

Διχῶς, *ἐπίῤ*. = *Διττῶς*.

Δίψα-ης (ἡ) sete. ծարաւ. սուսուզլուգ, եանղըն։

Δίψακος (ὁ) virgapastoris, cardo salvatico, dissaco (*Λατ.* labrum venereum). վայրի եկքան (փշալից խոտ մըն է). Վենէրէ թօթուղու (դիքէնլի պիր օթ դուր)։

Διψὰς-άδος (ἡ) dipsa (specie di serpe). 2. specie di erba. խարամանի, ծարաւ (օձ մըն է). 2. տեսակ մը խոտ. պուգտայ եըլան. 2. պիր նէվ օթլուգ։

Διψάω-ῶ. *Μ.* *άσω*. aver sete. ծարաւիլ. սուսամագ։

Διψηρὸς-ὰ-όν. secco, arido. չոր, ցամաքած. գուրու, սուսուզ։

Διψητικὸς-ἡ-όν. che provoca la sete. 2. sitibondo. ծարաւեցընող. 2. ծարաւի. սուսադան. 2. սուսամըշ, եանըգ։

Διψώδης-εος (ὁ, ἡ) che ha sete, sitibondo. ծարաւի. սուսուզ, եանըգ։

Δίω, *ἄχρ*. temere. վախնալ. գօրգմագ. 2. (*συνεκδχ.*) fuggire. փախչիլ. գաչմագ։

Δίωγμα-ατος (τὸ) ciò che si perseguita. վռնտուած՝ հալածուած եսեւէն պընդուած իրք. գովուլմուշ՝ գովալանմըշ՝ արդըրըլմըշ նէսնէ. 2. = *τῷ*

Διωγμὸς (ὁ) discacciamento. վռընտելը, վանելը. գովմա, գովալամա։

Διωθέω-ῶ. *Μ.* *ήσω*. allontanare, discacciare, spingere. հեռացընել, վռընտել, վանել, հրել. ուզագլաշտըրմագ, գովմագ, գովալամագ, իթի վերմէք։

Διώκτης-ου (ὁ) chi perseguita, persecutore. վանող, ետեւէն ընկնող. գովալայան, արդըրան, գովան։

Διωκτὸς-ἡ-όν. degno di essere perseguitato. 2. degno d'essere ricercato. վռնտուելու արժանի. 2. փնտռուելու արժանի. գովալանմայա լայըգ. 2. արանմայա շայեանդը։

Διώκτρια-ας (ἡ) *θηλ*. 2. *Γιώκτης*.

Διώκω. *Μ.* *διώξω* καὶ *Ἀττ.* *διώξομαι*. cacciare, perseguitare 2. ricercare. վանել, վռնտել. 2. փնտռտել. գովմագ, գովալամագ. 2. արայըրմագ։

Διώνυμος (ὁ, ἡ) che ha due nomi. 2. celebre, rinomato. երկու անուն ունեցող. 2. անուանի, հռչակաւոր. իքի իսիմլի. 2. մէշհուր, նամտար։

Δίωξις-εως (ἡ) discacciamento. վռնտելը, վանելը. գովմա, գովալամա։

Διωρία-ας (ἡ) lo spazio di due ore. երկու ժամուց աւեն. իքի սահաթլըգ վագըթ. 2. = *Διορισμός*.

Διωρισμένως, *ἐπίῤ*. in una maniera determinata, definitivamente. որոշեալ կերպով մը, սահմանաբար. պէլլիլի օլունմուշ պիր թարզ իլէ, գարար իլէ։

Διῶρυξ-υχος-υγος (ἡ) fossa, canale, mina. փոս, խրամ, խողովակ, ական. չուգուր, հէնտէկ, օլուգ, լաղըմ։

Διωστὴρ-ῆρος (ὁ) instrumento di chirurgia per cavare le freccie dalle piaghe. 2. lieva, manovella. վէրքերէն փքին հանելու վիրաբուժական գործի. 2. լծակ. եարալարտան օգլարը չըգարմաղա մախսուս ալէթ. 2. ...

երկու ականջով. իքի գուլագլը. (*ἀγγεῖον*).

Δίωτος (ὁ, ἡ) a due orecchie. երկու ականջով. իքի գուլագլը. (*ἀγγεῖον*).

Δμωὴ-ῆς (ἡ) *θηλ.* τ. *Δμωὸς* καὶ = *Δμώς*.

Δμωὶς-ΐδος (ἡ) schiava. աղախին. հալայգ, եսիր (գարը)։

Δμὼς-ωὸς (ὁ) schiavo. գերի. գուլ, եսիր։

Δνοπαλίζω. *Μ.* *ίσω* καὶ *ίξω*. scuotere. ցնցել. սիլքմէք, սարսմագ։

Δνόφος-ου (ὁ) oscurità, caligine. մթութիւն, խաւար, մէգ. գարանլըգ. գըլմըթ, պուլութ, դուման, գուս։

Δόγμα-ατος (τὸ) decreto. 2. opinione. վճիռ, հրաման. 2. կարծիք. ֆէթվա, էմիր, միթիլ. 2. գիյաս, ֆիքիր. 3. (*ἐκκληστ*) Dogma. հաւատոյ վարդապետութիւն. գանունու մէզհէպ։

Δογματίζω. *Μ.* *ίσω*. dommatizzare, introdurre o insegnare una nuova dottrina. վարդապետել, նոր վարդապետութիւն հանել կամ սորվեցընել. մէզհէպ գանունու վերմէք, եէնի պիր դին չըգարմագ եախօտ էօյրէթմէք։

Δογματικὸς-ἡ-όν. (καὶ *ἐπίῤ*.) *-ικῶς*. dogmatico, che appartiene ai dogmi. 2. Dogmatico, chi siegue il sistema dei Dogmatici. վարդապետական, վարդապետութեան պատկանած. 2. վարդապետականներուն աղանդէն եղող. մէզհէպ գանունունա, իլէ դինէ մըթէալլիգ. 2. մէհամէդ օլան նէսնէլէրին իլէ սահիհինի պիլէն օլդուգլարընը դէյէնլէր թագլիտչիլերին։

Δογματιστὴς-οῦ (ὁ) dogmatista, che stabilisce dei Dogmi. վարդապետութիւններ հաստատող. գանունու մէզհէպլէր պէրքիդ էդէն։

Δοιάζω καὶ μσ. *-άζομαι*. *Μ.* *άσω-άσομαι*. dubitare, esitare. երկբայիլ, կասկածիլ, վարանիլ. շիւփհէլէնմէք, էւիքլէնմէք։

Δοΐδυξ-υκος (ὁ) cucchiajo. 2. pestello. դգալ. 2. սանդխառն. գաշըգ. 2. հավան էլի։

Δοκάζω. *Μ.* *άσω*. = *Δοκεύω*.

Δοκάνη-ης (ἡ) καὶ

Δόκανον (τὸ) ricettacolo. ընդունարան. մէքեան, եէր. 2. = *Στάλιξ*.

Δοκεύω. *Μ* *εύσω*. osservare, aspettare. դիտել, սպասել. պագմագ, կէօզլէմէք, պէքլէմէք։

Δοκέω-ῶ. *Μ.* *δόξω*. × = *Δοκεύω*. 2. credere, stimare, opinare. կարծել. ֆիքիր էթմէք. 3. (*τρτπρσ.*) mi pare, mi sembra. թուի ինձ, ինծի կերեւնայ. պանա կէօրիւնիւր։

Δόκησις-εως (ἡ) opinione. 2. speranza, aspettazione. կարծիք. 2. յոյս, ակնկալութիւն. գիյաս, ֆիքիր. 2. ումուտ։

Δοκησίσοφος (ὁ, ἡ) chi si crede sapiente, sciolo. ինքը զինքը իմաստուն կարծող, իմաստակ. քէնտինի ալիմ ֆիքիր էդէն, շըրըգիլ։

Δοκιμάζω. *Μ.* *άσω*. assaggiare, provare, sperimentare. 2. approvare. փորձել, փորձը առնել. 2. արդար համարիլ, հաւնիլ. պէյէնմէք, իմթիհան էթմէք. 2. ...

Δοκιμασία-ας (ἡ) prova, esame. փորձ,

քննութիւն. [illegible]

Δοκιμαστὴς - οῦ (ὁ) esaminatore, censore. քննիչ, փորձիչ. [illegible]

Δοκιμαστὸς - ὴ - όν. provato. փորձուած. [illegible]

Δοκιμὴ - ῆς (ἡ) (*μτγν.*) = *Δοκιμασία.*

Δοκίμιον (*τὸ*) saggio, prova. փորձ. [illegible]

Δόκιμος (ὁ, ἡ) provato, esperimentato. 2. esperto, genuino. փորձուած. 2. փորձ, կիրթ, իսկական, անկեղծ, չխարդախուած. [illegible] 2. [illegible] — *ίμως, ἐπίῤ.*

Δοκιμότης - ητος (ἡ) integrità. հարազատութիւն, իսկական ըլլալը. [illegible]

Δοκιμόω - ῶ. Μ. ώσω, (*σπν.*) = *Δοκιμάζω.*

Δοκὸς (ἡ) trave. գերան. [illegible]

Δολερὸς - ὰ - όν. = *Δόλιος.*

Δολερῶς - ἐπίῤ. = *Δολίως.*

Δολιεύομαι. Μ. εύσομαι. agire con frode, comportarsi fraudolentemente. հնարքով խաբէութեամբ գալով գործել վարուիլ. [illegible]

Δολίζω. Μ. ίσω. = *Δολόω.*

Δόλιος - α καὶ ος - ον. fraudolente, furbo. խաբեբայ, խարդախ, նենգաւոր, խորամանկ. [illegible]

Δολιότης - ητος (ἡ) frode, inganno, furberia. խաբէութիւն, խարդախութիւն, խորամանկութիւն, նենգութիւն. [illegible]

Δολιόφρων - ονος (ὁ, ἡ) furbo, astuto. խորամանկ, նենգամիտ. [illegible]

Δολιχὸς - ὴ - όν. lungo, allungato. երկան, երկընցած. [illegible]

Δολίως, ἐπίῤ. con frode. նենգաւ, խարդախութեամբ. [illegible]

Δολοποιὸς (ὁ, ἡ) che inventa delle astuzie, delle frodi. խարդախութիւն դաւ հնարող. [illegible]

Δολοπλόκος καὶ Δολοῤῥάφος (ὁ, ἡ) = *τ. προηγ.*

Δόλος (ὁ) dolo, frode. նենգութիւն, դաւ, խարդախութիւն. [illegible] 2. = *Δέλεαρ.*

Δολοφονέω - ῶ. Μ. ήσω. uccidere con frode, assassinare. նենգաւ սպաննել, սպանել. [illegible]

Δολοφόνησις - εως καὶ

Δολοφονία - ας (ἡ) assassinio. սպանութիւն, նենգաւ եղած սպանութիւն. [illegible]

Δολοφρονέω - ῶ. Μ. ήσω. frodare, pensare delle frodi. դաւաճանել, դաւ նենգ մտածել. [illegible]

Δολοφροσύνη - ης (ἡ) astuzia, frode. նենգութիւն, խարդախութիւն. [illegible]

Δολόφρων - ονος (ὁ) × = *Δολιόφρων.*

Δολόω - ῶ. Μ. ωσω. corrompere, falsificare, defraudare. աւրել, խարդախել, խաբել. նենգել. [illegible]

Δόλωμα - ατος (*τὸ*) inganno, frode. նենգ դաւ. [illegible] = *Δέλεαρ.*

Δόλων - ωνος (ὁ) stilleto. 2. la più piccola vela della nave. ձեռքի գաւազաններու մէջ պահուած շեղբ. 2. նաւուն ամենէն պզտիկ առագաստը. [illegible] 2. [illegible]

Δόμα - ατος (*τὸ*) dono. պարգեւ, ընծայ. [illegible]

Δομὴ - ῆς (ἡ) edifizio, fabbrica. շինուած, շէնք. [illegible]

Δομήτωρ - ορος (ὁ) costruttore, fabbricatore, architetto. տուն շինող, ճարտարապետ. [illegible]

Δόμος (ὁ) casa, edifizio, fabbrica. 2. sala. շինուած, շէնք, տուն. 2. սրահ. [illegible] 2. [illegible] 3. (*συνκδχ.*) patria. հայրենիք. [illegible]

Δονακεύομαι. Μ. εύσομαι. uccellare con dei vischj. ոստղներով թռչուն բռնել. [illegible]

Δόναξ - ακος (ὁ) donace (sorta di canna). 2. zampogna. 3. saetta. 4. penna da scrivere. ջրային եղէգ. 2. գեղջկական սրինգ. 3. նետ. 4. գրիչ. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

Δονέω - ῶ. Μ. ήσω. agitare. շարժել, տարուբերել. [illegible]

Δόξα - ης (ἡ) opinione, sentimento. 2. gloria, fama. 3. assioma. 4. aspettazione. կարծիք. 2. փառք, համբաւ. 3. առած (փիլիսոփայական). 4. ակնկալութիւն. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. = *Δόγμα.*

Δοξάζω. Μ. άσω. stimare, opinare. 2. rispettare, lodare, glorificare. կարծել, համարել. 2. պատուել, յարգել, գովել, փառաւորել. [illegible] 2. [illegible]

Δοξάριον (*τὸ*) ὑποκορ. *τ. Δόξα.*

Δοξασία - ας (ἡ) = *Δόξα.* opinione, stima. կարծիք, վարկում. [illegible]

Δοξαστὸς - ὴ - όν. che si può opinare, giudicare. կարծելու, համարելու, դատմունք ընելու. [illegible]

Δοξαστικὸς - ὴ - όν. chi può opinare, giudicare. կարծիք ընել՝ դատմունք ընել կրցող. [illegible] — *ικῶς, ἐπίῤ.*

Δοξοκοπέω - ῶ. Μ. ήσω. cattivarsi gloria. իրեն փառք ստանալ. [illegible]

Δοξοκοπία - ας (ἡ) vanità, ostentazione. պարծենկոտութիւն, փառասիրութիւն. [illegible]

Δοξοκόπος (ὁ, ἡ) ostentatore. փառասէր, պարծենկոտ. [illegible]

Δοξολογέω - ῶ. Μ. ήσω. celebrare, far l'elogio, glorificare. գովել, փառաւորել. [illegible]

Δοξολογία - ας (ἡ) elogio, glorificazione. գովեստ, փառաբանութիւն. [illegible]

Δοξομανὴς - έος (ὁ, ἡ) ambizioso, vanaglo-

rioso. փառասէր, սնափառ. էհմիյէթլու՝ էհ- տիդար՝ ասլընտան՝ բաղըշլը ադէմէն:

Δοξομανία - ας (ἡ) ambizione. փառասիրութիւն. էչլէմէ՝ ճէլալէմէ՝ էմիյադըր օլան մահապպէտ՝ աչք:

Δοξοποιέω - ῶ. M. ήσω. immaginare, inventare un sistema. աղանդ մը երեւակայել՝ հնարել. պիր չէմհ՝ մէզհէպ խայալ ճըգար էմէք:

Δοξόσοφος (ὁ, ἡ) = *Δοκησίσοφος*.

Δορὰ - ᾶς (ἡ) scorticazione. մորթը հանելը. տէրի սօյմաք. 2. (συνεκδχ.) pelle. մորթ. տէրի:

Δορατίζομαι. M. ίσομαι. καὶ

Δορατομαχέω - ῶ. M. ήσω. combattere colle lancie. նիզակով կռուիլ. մըզրագ իլէ ճէնկլէշմէք:

Δορικμὴς - ῆτος (ὁ, ἡ) bravo maneggiatore di lancia. աղէկ նիզակ գործածող. էյի մըզրագ գուլլանան:

Δορικὸς - ὴ - όν. di pelle. մորթէ. տէրիտէն:

Δοριμανὴς - έος (ὁ, ἡ) cupido di combattere, bellicoso. պատերազմ սիրող, գոռ պատերազմող. ճէնկ սէվէն, տէլավէր:

Δορὶς - ίδος (ἡ) coltello di cucina. խոհակերոցի դանակ. մութպախ պըչաղը:

Δορκάδιον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Δορκάς*.

Δορκὰς - άδος (ἡ) daina, damma. առանց կոտոշի այծ մը եղ այծ. տէվէ ճէյրան, ահու:

Δόρπος (ὁ) cena. 2. nutrimento. երեկոյեան կերակուր, ընթրիք. 2. սնունդ. աքշամ թաամը. 2. գըտա, նաֆագա:

Δόρυ - ατος (τὸ) asta, lancia. 2. legno. 3. nave. 4. scettro. 5. potere. նիզակ, գեղարդն. 2. փայտ. 3. նաւ. 4. արքունի գաւազան. 5. իշխանութիւն, կարողութիւն. մըզրագ. 2. օդուն. 3. կէմի. 4. փադիշահ ասասը. 5. հէգիմ հէգիմանը:

Δορύμαχος (ὁ, ἡ) che combatte colla lancia. նիզակով մարտնչող. մըզրագ իլէ ճէնկլէշէն:

Δορυστέφανος ((ὁ, ἡ) coronato di lancie. նիզակներով պսակուած. մըզրագլար իլէ թաճլանմըշ:

Δορυφορέω - ῶ. M. ήσω. accompagnare uno da satellite, difendere, proteggere. նիզակաւորի պէս մէկին ուղեկից ըլլալ, պաշտպանել, պահպանել. հըրըսաը կիպի պիրինէ էօլտաշ օլմագ, մըզրագ իլէնտէ պիրինին էանընտան կիտմէք, անը հըֆզ էթմէք:

Δορυφόρημα - ατος (τὸ) truppa di satelliti, il corpo di guardia. նիզակաւորաց խումբ, պահակք. հըրըսաճըլար, նէօպէթճիլէր, ասաալար:

Δορυφόρος (ὁ, ἡ) satellite, sbirro. թիկնապահ, նիզակաւոր. ասաս, հըրըսաճը, նէօպէթճի:

Δόσις - εως (ἡ) il dare, dono. 2. dose. տալը, պարգեւ. 2. չափ (հիւանդին տրուած դեղերու), վէրմէ, իհսան. 2. գադար, գըյաս, միգտար (խաստայէ վէրիլէն մաալիճէլէրին):

Δοτὴρ - ῆρος. καὶ

Δότης - ου (ὁ) datore, donatore. տուող, պարգեւող. վէրէն, պէրէմ էտէն, իհսան էտէն:

Δοτικὸς - ὴ - όν. che ama di dare, liberale. տալ սիրող, առատաձեռն. վէրմէյէ աէվէն, ճէօմէրտ (γρμτ.) *Δοτικὴ* (ἡ) (ἐνν. πτῶσις) il caso dativo. տրական հոլով. տէվիրի հէտայէ (էլիֆ աարֆտա):

Δουλαγωγέω - ῶ. M. ήσω. ridurre in servitù, in schiavitù. գերի վարել. էսիր էթմէք:

Δουλεία - ας (ἡ) servitù, schiavitù. 2. servizio. ծառայութիւն, գերութիւն. 2. գործ. խըզմէթքեարլըք, գուլլուգ, էսիրլիք. 2. խըզմէթ, իշ:

Δούλευμα - ατος (τὸ) servizio. գործ. խըզմէթ, իշ:

Δουλεύω. M. εύσω. servire, esser servo. ծառայել, սպասաւորել, ծառայ ըլլալ. խըզմէթ էթմէք, չալըշմագ, խըզմէթքեար գուլ օլմագ:

Δούλη - ης (ἡ) θηλ. τ. *Δοῦλος*. serva, fantesca. աղախին, նաժիշտ. հալայըգ, տէվլէթ:

Δουλικὸς - ὴ - όν. servile. ծառայական. խըզմէթքեարա գուլա մախսուս:

Δουλικῶς, ἐπίῤ. servilmente, da servo. ծառայի պէս. գուլ՝ խըզմէթքեար կիպի:

Δούλιος - η - ον. × = *Δουλικός*.

Δουλογνώμων - ονος (ὁ, ἡ) d'animo servile. ցած՝ չար սիրտ ունեցող. ալչագ՝ խօր քէմ էհամէթլի:

Δουλογραφέω - ῶ. M. ήσω. ascrivere uno alla tavola de' servi. մէկը գերիներուն դպրութեան՝ տետրակը անցընել. պիրինի ասլաք՝ գուլ թէֆտէրինէ կէչիրմէք:

Δουλοκρατέομαι - οῦμαι M. ηθήσομαι. essere governato da schiavi. գերիներէ կառավարուիլ՝ իշխուիլ. էսիրլէրտէն հիւքմ օլունմագ:

Δουλοπρέπεια - ας (ἡ) servilità, bassezza d'animo, ծառայականութիւն, ցած՝ չար սիրտ ունենալը. գուլլուգ, ալչագ՝ քէմ էհամէթլիլիք:

Δουλοπρεπὴς - έος (ὁ, ἡ) servile, illiberale. ծառայական, ցած՝ գէշ սիրտ ունեցող. գուլա մախսուս, ալչագ՝ քէմ էհամէթլի:

Δουλοπρεπῶς, ἐπίῤ. servilmente. ծառայաբար, ցած սիրտ ունենալով. գուլ կիպի, ալչագ էհամէթլիլիք իլէ:

Δοῦλος (ὁ) schiavo, servo. գերի, ծառայ. էսիր, գուլ, ուշագ. 2. (ἐπιθετ.) ridotto alla servitù. ծառայացեալ. գուլ օլմուշ. 3. = *Δουλικός*

Δουλοσύνη - ης (ἡ) × Ἰων. ἀντὶ *Δουλεία*.

Δουλοφανὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha l'aria di servo. ծառայի դէմք ունեցող. ուշագ՝ խըզմէթքեար չէհրէսինտէ՝ պիմաանընտա օլան:

Δουλόφρων (ὁ, ἡ) d'animo servile. ծառայական, ցած՝ չար սիրտ ունեցող. ալչագ՝ քէմ էհամէթլի, ալճագ օլմայան:

Δουλόω - ῶ. M. ώσω. ridurre alla servitù, soggiogare. ծառայ՝ հպատակ ընել, նուաճել. ուշագ՝ գուլ էթմէք, չաղտըրմա ալմագ:

Δούλωσις - εως (ὁ, ἡ) soggiogamento, il ridurre alla servitù. հպատակ՝ ծառայ ընելը. չաղտըրմա ալմագ, ուշագ՝ գուլ էթմէք:

Δοῦπος - ου (ὁ) rumore d'una cosa che cade. բանի մը իյնալու ատեն ելած շառաչիւն. պիր շէյ տիւշէրքէն չըգան գըթըրտը՝ շամաթա:

Δοχεῖον (τὸ) ricettacolo. ընդունարան, բան մը պահելու տեղ. ղեր չէյ ոտիլյանոտ մահալ եեր, մեհֆեզ:

Δοχὴ - ῆς (ἡ) ricezione. ընդունելութիւն. գապուլ էթմէ:

Δοχμὴ - ῆς (ἡ) palmo (sorta di misura.) թիզ (չափ մըն է). գարըշ (էօլչիւ):

Δράγμα - ατος (τὸ) covone. որայ. թօտա թօմ, տէմէթ:

Δραγματολόγος (ὁ, ἡ) colui che raccoglie i covoni. որայ ժողվող. թօտա թօմ տէմէթ տէփլէյէն:

Δραγμεύω. Μ. εύσω. far dei covoni. որայ շինել. թօտա թօմ էթմէք, տէմէթլէմէք:

Δράκαινα - ης (ἡ) la femmina del dragone, draga. մատակ վիշապ. տիշի էժտէր:

Δρακαινὶς - ίδος (ἡ) dragone marino. վիշապաձուկ. էժտէր պալըղը, չարփուն:

Δρακόντειος - α - ον. di dragone. վիշապային. էժտէրհէ մահսուս:

Δρακοντίας (ὁ) che ha la forma di dragone. վիշապաձեւ. էժտէր պիչիմինտէ. (οὐσ.) sorta di zucca. որթադդում. պաշ գապաղը:

Δρακόντιον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Δράκων*. 2. dragontea, serpentaria. նուիճ. եըլան էօդու, նէշէ. 3. = *Δρακαινίς*.

Δρακοντὶς - ίδος (ἡ) sorta di uccello. վիշապահաւ. էժտէր գուշու. 2. (ἀνατομ.) la gran vena del cuore. սրտին մեծ երակը. եիւրէյին պիւյիւք տամարը:

Δρακοντογενὴς - έος (ὁ, ἡ) nato da un dragone. վիշապէ ծնած. էժտէրտէն տօղմուշ:

Δρακοντόμορφος (ὁ, ἡ) che ha la forma di un dragone. վիշապաձեւ. էժտէր շէքլինտէ:

Δράκων - οντος (ὁ) dragone. 2. armilla. վիշապ. 2. ապարանջան. էժտէր. 2. պիլէզիկ:

Δρᾶμα - ατος (τὸ) dramma, poema di tragedia. գործողութիւն վիպասան երգ (թատրոնական). թօյիւլի յօգաւէթէ:

Δραματίζω. Μ. ίσω. esporre, rappresentare una cosa in teatro. թատրոնը բան մը ցուցընել կատարել. թիաթրօտա կէօսթէրմէք:

Δραματικὸς - ὴ - όν. drammatico, teatrale. թատրոնական. մանդուրէ:

Δραματοποιέω - ῶ. Μ. ήσω. comporre un dramma, una favola scenica. թատրոնական գործողութիւն մը առասպել մը յօրինել. թիաթրօյա մահսուս գաւէտ եազմագ:

Δραματοποιΐα - ας (ἡ) composizione d'un dramma, d'una favola scenica. թատրոնական գործողութիւն մը առասպելը յօրինելը. թիաթրօյա մահսուս գաւէտ եազմագ:

Δραματοποιὸς (ὁ) poeta drammatico, scrittore di favole sceniche. թատրոնական գործողութեանց թատերական, առասպելներու բանաստեղծ. մանդուր գաւէտ եազան:

Δραματούργημα - ατος (τὸ) opera drammatica, poema drammatico. թատրոնական գործողութիւն՝ բանաստեղծութիւն. մանդուրէ:

Δραματουργὸς (ὁ, ἡ) = *Δραματοποιός*.

Δρὰξ - ακὸς (ἡ) pugnello, manata. ուրչափ բուռ մը, ափ մը. աւուճ:

Δραπεταγωγὸς (ὁ, ἡ) chi riconduce gli schiavi fuggitivi. փախստական գերիները ետ դարձընող. գաչգըն եէսիրլէրի կէրի չէվիրէն:

Δραπετεύω. Μ. εύσω. scappare, fuggire di nascosto. խուսափել, գաղտուկ փախչիլ. գաչմագ:

Δραπέτης - ου (ὁ) fuggitivo, fuggiasco, disertore. փախստական. գաչգըն, գաչան:

Δράσσω (ττω) καὶ (μσ.) *Δράσσο* (ττο) μαι. Μ. ἄξω - ἄξομαι. prendere, pigliare. ձեռքով բռնել, բուռն հարկանել. էլէ թութմագ, էլ ուրմագ:

Δραστὴρ - ῆρος (ὁ) chi opera, agisce. գործօղ. իշլէյէն. = *Δραστήριος*.

Δραστήριος - α - ον. efficace, attivo. ներգործական, գործունեայ. ֆայլ, ամէլլի:

Δραστηριότης - ητος (ἡ) attività, efficacia. ներգործականութիւն. ֆայլ օլմագ:

Δραστικὸς - ὴ - όν. = *Δραστήριος*.

Δραχμαῖος - α - ον. = *Δραχμιαῖος*.

Δραχμὴ - ῆς (ἡ) Dramma (moneta greca). 2. Dramma (un peso). դրամմայ (Յունաց դրամ). 2. դրամ. Տիրահմ (բամ ագճէսի). 2. տիրէմ:

Δραχμιαῖος - α - όν. che vale o pesa una dramma. դրամմայ մը արժող կամ դրամ մը քաշող. տիրահմ տէյէն եահօտ տիրէմ չէքէն:

Δράω - ῶ. Μ. άσω. agire, operare, fare. գործել, ընել, ներգործել. իշլէմէք, էթմէք, ֆայլ օլմագ:

Δρεπάνη (ἡ) = *Δρέπανον*.

Δρεπάνιον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ

Δρέπανον (τὸ) falce. մանգաղ. օրագ:

Δρεπανουργὸς (ὁ, ἡ) fabbricante di falci. մանգաղ շինող. օրագ եափան, օրագճը:

Δρέπω καὶ (μσ. τὸ εὐχρηστότ. μάλιστα μετφρ.) *Δρέπομαι. Μ. έψω - ομαι.* falciare, mietere, cogliere. մանգաղով կտրել, հնձել, կորզել. օրագ իլէ պիչմէք, գօփարմագ:

Δριάω - ῶ. Μ. ήσω. essere pieno di alberi, di erbe. ծառերով խոտերով լեցուն ըլլալ. աղաճլար օթլար իլէ տօլու օլմագ:

Δρῖλος (ὁ) lombrico. ճճի, զեռուն. սօլուճան. 2. (μτνμ.) = *Πόσθη*.

Δριμέως. ἐπίῤ. acerbamente, aspramente. թթու տարփ գաժան ըլլալով. էքշի, աճը օլարագ:

Δριμὺς - εῖα - ύ. acerbo, acre. 2. amaro. 3. aspro, iracondo. թթու, տարփ. 2. դառն, լեղի. 3. խիստ, սրդողկոտ. էքշի, աճը. 2. աճը. 3. սէրթ, հիտտէթլի:

Δριμύσσω (ττ) ω. Μ. ύξω. piccare con un sapore acre. թթու տարփ համով մը խայթել կծել. աճը թատ իլէ սօգմագ:

Δριμύτης-ητος (ἡ) acrezza, acerbezza, acrimonia. թթուութիւն, տտպութիւն, կծութիւն. էքշիլիք, աճըլըք, սարփլըգ:

Δρίος-εος-ους (τὸ) albereto, bosco. ծառանոց, անտառ. աղաճլըգ, օրման:

Δρομᾶιος-α-ον. che fà o si fà correndo. վազելով ընթող կամ եղող. գօշարագ դիր շէյ եափան եախօտ օլան:

Δρομαίως. ἐπίῤ. correndo. վազելու տեն, վազելով. գօշմագտա, գօշարագ:

Δρομὰς-άδος (ὁ, ἡ, τὸ) × ἀντὶ *Δρομαῖος.* 2. (οὐσ.) *Δρομὰς* (ἡ) (ἐνν. γυνὴ.) meretrice. 2. profetessa. պոռնիկ, բոզ. 2. մարգարէուհի. գահպէ, բօսգու, ֆահիշէ. 2. նէպիյէ, ֆէյլասօֆէրէ. 3. *Δρομὰς* (ἡ) (ἐνν. κάμηλος) dromedario. տաճիկ ուղտ. հէճին տէվէսի:

Δρομεὺς-έως (ὁ) corritore, corriere. վազող, սուրհանդակ. գօշան, սայը, ուլագ, թաթար:

Δρομικὸς-ὴ-όν. buon corritore. արագ վազող. էյի գօշան: — ικως. ἐπίῤ.

Δρομοκήρυξ-υκος (ὁ) corriere, messaggiere, araldo. թղթաբեր, պատգամաբեր, դեսպան, հրեշտակ. սայը, ուլագ, մուժտէճի, էլչի, դէլլալ:

Δρόμος (ὁ) corso. 2. cammino, strada, piazza. ընթացք, վազք. 2. ճամբայ, ճանապարհ, հրապարակ. գօշուշ, գօշմա. 2. եօլ, սօգագ, մէյտան:

Δροσερὸς-ὰ-όν. guazzoso, pien di rugiada. 2. tenero, molle, saporito, fresco. ցօղալից, ցօղով լի. 2. փափուկ, կակուղ, համով, թարմ. շէպնէմ իլէ տօլու, չիյլի. 2. նազիք, եումուշագ, լէզզէթլի, թազէ:

Δροσίζω. M. ίσω. irrorare, irrugiadare. ցօղով գոցել՝ թրջել. չիյ իլէ գափամագ՝ ըսլաթմագ. շէպնէմ էթմէք:

Δροσοειδὴς-έος (ὁ, ἡ) (ἐπίῤ.) ειδῶς. simile alla rugiada. ցօղի նման. չիյէ պէնզէր:

Δρόσος (ἡ) rugiada. 2. acqua. 3. liquore. ցօղ. 2. ջուր. 3. հեղանիւթ. չիյ, շէպնէմ. 2. սու, ապ. 3. մա, սու կիպի ագան նէսնէ. (μτφρ.) cosa tenera, fresca. փափուկ՝ թարմ բան. եումուշագ՝ թազէ շէյ:

Δροσώδης-εος (ὁ, ἡ) pieno o simile alla rugiada. ցօղով լեցուն կամ նման. չիյ իլէ տօլու եախօտ պէնզէր:

Δρύϊνος-η-ον. di quercia, quercino. կաղնիյէ. մէշէտէն:

Δρυμὸς καὶ

Δρυμὼν-ῶνος (ὁ) querceto. կաղնիք, անտառ կաղնեաց. մէշէլիք:

Δρυοβάλανος (ἡ) ghianda di quercia. պլուտ. մէշէ աղաճըն փալամուտու:

Δρύοχος-ου (ὁ) = *Δρυμός.* 2. i sostegni d'una nave quando si trova in terra. ցամաքը գտնուող նաւին մոյթերը. գարատա պուլունան կէմինին տայագլարը:

Δρυπέτης-εος (ὁ, ἡ) che cade spontaneamente dall' albero, maturo. ծառէն ինքիրմէ ընկնող, հասուն. աղաճտան քէնտիլիյինտէն տիւշէն, օլմուշ՝ եէթիշմիշ (մէյվէ):

Δρύπτω. M. ψω. graffiare, lacerare. կեղքել, պատառտել. թըրմալամագ, եարալամագ:

Δρῦς-υὸς (ἡ) quercia. կաղնի. մէշէ. (ἐν γεν.) albero o legno duro. պինդ՝ կարծր ծառ կամ փայտ. գաթը՝ քէք՝ սէրթ աղաճ եախօտ օտուն:

Δρύφακτος (ὁ) cancelli. վանդակ, վանդակապատ. գաֆէս, պարմագլըգ:

Δρυώδης-εος (ὁ, ἡ) simile o pieno di quercia. կաղնիի նման կամ կաղնիով լեցուն. մէշէյէ պէնզէր եախօտ մէշէ իլէ տօլու:

Δυάζω. M. άσω. congiugnere, riunire in due. լծորդել, երկուքը մէկ ընել. պիրլէշտիրմէք, իքիսինի պիր էթմէք:

Δυὰς-άδος (ἡ) dualità. 2. pajo, coppia. երկոյութիւն. 2. զոյգ, ամոլք. իքիլիք, իքի սայը. 2. պիր չիֆթ:

Δύη (ἡ) disgrazia, afflizione, dolore. աղէտ, վիշտ, նեղութիւն, ցաւ. պէլա, մէշագգաթ, աճը:

Δυηπάθεια-ας (ἡ) sofferenza, afflizione. թշուառութիւն, խեղճութիւն, նեղութիւն. ֆէլաքէթ, սէֆիլլիք:

Δυηπαθὴς-έος (ὁ, ἡ) infelice, misero. խեղճ, ողորմելի. սէֆիլ, զավալլը, տէրտմէնտ, պիշարէ, պինէվա:

Δυϊκὸς-ὴ-όν. duale. երկոյական, երկուորական. իքի սայըյա մախսուս, թէսնիյէ: — ικως. ἐπίῤ.

Δύναμαι. M. δυνήσομαι. essere capace, potere. 2. aver forza, essere robusto. կարենալ, կարող ըլլալ, բաւական ըլլալ. 2. ուժով՝ կորովի ըլլալ, ուժ ունենալ. գատիր օլմագ, իգթիտարը օլմագ. 2. գուվվէթլի՝ թագաթլը օլմագ. (τριτπρσ.) valere, costare. 2. significare. 3. essere possibile. արժել. 2. նշանակել. 3. կարելի ըլլալ. տէյմէք. 2. անլաթմագ, իֆատէ էթմէք. 3. մումքին՝ մագտուր օլմագ:

Δυναμικὸς-ὴ-όν. potente, efficace. կարող, զօրաւոր. գուվվէթլի, մուգթէտիր:

Δύναμις-εως (ἡ) forza, potere, facoltà, efficacia, vigore. 2. esercito. 3. valuta. 4. significazione. ուժ, զօրութիւն, կարողութիւն, իշխանութիւն, ազդուութիւն. 2. զօրք, բանակ. 3. արժէք, գին. 4. նշանակութիւն. գուվվէթ, իգթիտար, գուտրէթ, հիւքմ, թէսիրէթ. 2. ասքէր, օրտու. 3. պահա, տէյէրի. 4. մաանա:

Δυναμόω-ῶ. M. ώσω. fortificare. ուժովցնել. գուվվէթլէնտիրմէք:

Δυναστεία-ας (ἡ) Dinastia, potere assoluto. պետութիւն, անձնիշխան կարողութիւն. հիւքիւմէթ, հիւքիւմտարլըք, տէվլէթ:

Δυνάστης (ἡ) Dinasta, sovrano assoluto. անձնիշխան տէր, պետ. մուսթագիլ հիւքիւմտար, պէյ, միր:

Δυναστευτικὸς-ὴ-όν. tirannico, despotico. բռնաւորական, բռնական, տիրապետական. մուսթագիլ հիւքիւմէթէ՝ ճէպրիլէ մախսուս, ճապպարէ:

Δυναστεύω. M. εύσω. essere rivestito dell' autorità suprema, dominare. 2. forzare, opprimere. պետ՝ անձնիշխան տէր ըլլալ, իշխել. 2. բռնադատել, նեղը դնել. մուսթագիլ հիւքիւմտար պէյ օլմագ, հիւքմ էթմէք. 2. զօրա՝ մէճպուրիյէթէ գօմագ:

Δυναστικὸς-ὴ-ον. = *Δυναστευτικός.*

Δυνατέω-ῶ. M. ήσω. essere forte, po-

tente. զօրաւոր՝ կարող ըլլալ. գուվվէթլի՝ գադիր՝ իգթիտարլը օլմագ:

Δυνατὸς - ή - όν. forte, potente. 2. possibile. ուժով, զօրաւոր. 2. կարելի. գուվվէթլի, թագաթլը. 2. մումքին, մագդուր:

Δυνατῶς. ἐπίῤ. fortemente. ուժով. գուվվէթ իլէ:

Δύνω. M. δύσω = Z. Δύω,

Δύο - ἤ × Δύω (συντ. ἤ δυϊκ. τὼ, τὰ ἤ πλθ. οἱ, αἱ, τὰ) ἀριθμ. (2) due. երկու. իքի:

Δυόδεκα, Ἰων. ἀντὶ Δώδεκα.

Δυοδεκάμηνος. κτλ. Ἰων. ἀντὶ Δωδεκάμηνος κτλ.

Δυοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) biforme. երկու ձեւ ունեցող. իքի շէքլի օլան:

Δυοκαίδακα κτλ. = Δώδεκα κτλ.

Δυς (γρμτ.) μόῤ. particella, che nella composizione significa difficoltà. 2. avversità, infelicità. 3. privazione. 4. intensione. մէկ մասնիկ մըն է որ ուրիշ անուան կամ բայի հետ միաւորուելով կը նշանակէ դժուարութիւն. 2. անյաջողութիւն, դժբաղդութիւն. 3. զրկում. 4. սաստկութիւն. պիր նէվի էտաթ տըր քի ատը իլէ եախօտ ֆիիլ իլէ պիրլէշտիքտէ գէօսթէրիր կիւճլիւք. 2. ատալէթ, թալէհսիզլիք. 3. մահրումիյէթ. 4. շիտտէթ, գէսքինլիք:

Δυσάγωγος (ὁ, ἡ) intrattabile, indocile. չվարուելու, վայրագ. զապտօլունմազ, եապանը, իմլայա կէլմէզ:

Δυσαὴς - έος (ὁ, ἡ) che soffia con violenza. սաստիկ փչող. չէթին էսէն:

Δυσαίσθητος (ὁ, ἡ) insensibile, stupido. անզգայ, ընդարմացեալ. տույղուսըզ, կիւճ տույան:

Δυσάλωτος (ὁ, ἡ) difficile a prendersi. առնուիլը՝ բռնուիլը դժուար. ալընմասը՝ թութուլմասը կիւճ:

Δυσαναθυμίατος (ὁ, ἡ) che si svapora, s'esala difficilmente. դժուարաւ արտաշնչող. կիւճ իլէ պուղուլանան՝ թէնէֆֆիւս էտէն:

Δυσανάλυτος (ὁ, ἡ) difficile a sciogliersi. դժուարաւ քակուող. կիւճ իլէ՝ գեչ իլէ չէօզիւլէն:

Δυσανάτρεπτος (ὁ, ἡ) difficile a rovesciarsi. դժուարաւ տապալուող՝ դարձող. կիւճ՝ գեչ իլէ տէվրիլէն՝ տէօնէն:

Δυσάνοδος (ὁ, ἡ) difficile ad ascendere. ելնելը դժուար. չըգմասը կիւճ:

Δυσάπιστος (ὁ, ἡ) molto incredulo. խիստ անհաւատ, անհաւան. զայիֆ իմանլը, հիչ պիր վէճհ իլէ պիր նէսնէյէ իման էթմէյէն:

Δυσάρεσκος (ὁ, ἡ) = Δυσάρεστος.

Δυσαρεστέω - ῶ. M. ήσω. dispiacere. 2. sentir del dispiacere. մէկի մը հաճոյ չըլլալ, չհաւնուիլ. 2. չհաւնիլ, ձանձրութիւն իմանալ. պէյէնիլմէզ, մագպուլ օլմամագ, խօշ կէօրիւնմէմէք. 2. պէյէնմէմէք, պէզկինլիք տույմագ, խօշլանմամագ:

Δυσαρέστησις - εως (ἡ) dispiacere, disgusto. դժուարահաճութիւն, նեղութիւն, ձանձրութիւն. պէզկինլիք, պէյէնմէմէ, պէյէնիլմէմէ:

Δυσάρεστος (ὁ, ἡ) increscevole, malcontento, molesto, spiacevole. ձանձրացուցիչ, դժդոհ, նեղիչ, անհաճոյ. պէզարէտէն, ուսանտըրըճը, նամագպուլ. = *έστως, ἐπίῤ.*

Δυσαρχία - ας (ἡ) difficoltà di governare. դժուարաւ իշխելը. կիւճլիւք՝ շէթէնլիք իլէ պաշարմագ՝ հիւքիւմ էթմէք:

Δυσαυξὴς - έος καὶ

Δυσαύξητος - ου (ὁ, ἡ) che cresce difficilmente. դժուարաւ աճող. կիւճ պէօյիւյէն:

Δυσαφαίρετος (ὁ, ἡ) difficile a togliersi. վերցուիլը դժուար. գալտըրըլմասը չէթին:

Δυσβάστακτος (ὁ, ἡ) difficile a sopportarsi, insopportabile, grave. անտանելի, չհամբերելու, ծանր. թայանըլմազ, չէքիլմէզ, թէհամմիւլ օլունմազ, աղըր: — *ακτως, ἐπίῤ.*

Δύσβατος (ὁ, ἡ) inaccessibile. չմօտիկնալու, չմօտնալու. եաքլաշըլմազ, կիրիլմէզ:

Δυσβοήθητος (ὁ, ἡ) difficile a soccorrere. օգնելը դժուար. եարտըմ էթմէք կիւճ:

Δύσβουλος (ὁ, ἡ) che dà cattivi consigli. գէշ խորհուրդներ տուող. ֆէնա նասիհաթլար վէրէն:

Δυσγένεια - ας (ἡ) nascita oscura, bassa, ignobilità. վատազգի՝ անփառ ըլլալը, գծծութիւն. ֆէնաէսլիլիք, ասլը՝ նէսէպի էթէքարլը՝ ալչագ օլմագ:

Δυσγενὴς - έος (ὁ, ἡ) di bassa nascita, ignobile. վատազգի, անփառ. ալչագ ասըլլը, ֆէնա էսլի:

Δύσγνωστος (ὁ, ἡ) difficile a conoscersi. ճանչնալը դժուար. թանըլմասը կիւճ:

Δυσδαιμονέω - ῶ. M. ήσω. = Δυστυχῶ.

Δυσδιάγνωστος (ὁ, ἡ) difficile a distinguere. զանազանելը դժուար. այըրտ էթմէսի՝ սէչմէսի կիւճ:

Δυσδιάγωγος (ὁ, ἡ) difficile a governarsi. կառավարելը դժուար. հիւքիւմ էթմէսի՝ գուլլանմասը կիւճ, իտարէսի զօր:

Δυσδιάκριτος (ὁ, ἡ) difficile a discernersi. զանազանելը դժուար. ֆէրգ էթմէսի չէթին:

Δυσδιανόητος (ὁ, ἡ) difficile a capirsi. իմանալը դժուար. անլաշըլմասը կիւճ:

Δυσδιήγητος (ὁ, ἡ) difficile a raccontarsi. պատմելը դժուար. նագլի կիւճ:

Δυσδιοίκητος (ὁ, ἡ) difficile a governarsi. կառավարելը դժուար. գուլլանմասը՝ իտարէսի չէթին:

Δυσδοκίμαστος (ὁ, ἡ) difficile a provarsi. փորձելը դժուար. սընանմասը՝ թէճրիպէ էթմէսի կիւճ:

Δυσείδεια - ας (ἡ) = Δυσμορφια.

Δυσειδὴς - έος (ὁ, ἡ) deforme. անձեւ, տգեղ. պիչիմսիզ, չիրքին:

Δυσέκβατος (ὁ, ἡ) difficile a sortire. ելնելը դժուար. չըգմասը կիւճ: — *βάτως. ἐπίῤ.*

Δυσεκλάγητος (ὁ, ἡ) inesprimibile. անբացատրելի. վասֆ էտիլմէզ:

Δυσέκφραστος (ὁ, ἡ) = Δυσεξήγητοσ.

Δυσελκὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha delle piaghe difficili a guarire. բժշկելը դժուար խոցեր ունեցող. տէվալանան կիւճ եարալարը օլան:

Δυσελπίζω. M. ίσω. diffidare. չյուսալ, հաւատ չընծայել. ումմամագ, իման կէթիրմէմէք:

Δύσελπις - ιδος (ὁ, ἡ) chi spera difficilmente, diffidente. դժուարաւ յուսացող, շուտով հաւատ չընծայող. կիւճ իլէ

[illegible]

Δυσεντερία-ας (ἡ) disenteria (malattia degli intestini). *թանչ.* [illegible]

Δυσεντερικὸς-ὴ-όν καὶ Δυσέντερος (ὁ, ἡ) disenterico. *թանչի ախտը ունկած.* [illegible]

Δυσέξαπτος (ὁ, ἡ) che si accende difficilmente. *դժուարաւ վառօղ՝ բռնկօղ.* [illegible]

Δυσεξήγητος (ὁ, ἡ) difficile a spiegarsi, inesprimibile. *դժուարապատում, անբացայայտելի.* [illegible]

Δυσεπίβατος (ὁ, ἡ) difficile ad entrare. *մտնալը դժուար.* [illegible]

Δυσεπίγνωστος (ὁ, ἡ) difficile a conoscersi. *ճանչնալը դժուար.* [illegible]

Δυσέραστος (ο, ἡ) contrario all' amore. *սիրոյ հակառակ.* [illegible]

Δυσέργαστος (ό, ἡ) = *Δύσεργος.*

Δύσεργος (ὁ, ἡ) difficile a farsi, a lavorarsi. *շինելը՝ բանելը դժուար.* [illegible]

Δυσερεύνητος (ὁ, ἡ) inscrutabile. *անքննին.* [illegible]

Δυσερμήνευτος (ὁ, ἡ) = *Δυσέκφραστος, Δυσεξήγητος.*

Δύσερως-ωτος (ὁ, ἡ) chi ama infelicemente, senza esser amato. *թշուառաբար՝ առանց սիրուելու սիրօղ.* [illegible]

Δυσεύρετος (ὁ, ἡ) difficile a trovarsi. *գտնուիլը դժուար.* [illegible]

Δύσζηλος (ὃ, ἡ) molto geloso. *խիստ նախանձայոյզ.* [illegible]

Δυσθανατέω (άω)-ῶ. Μ. ήσω. morire difficilmente. *դժուարաւ մեռնիլ.* [illegible]

Δυσθάνατος (ὁ, ἡ) morto miseramente. *խեղճութենով մեռած.* [illegible]

Δυσθανὴς-έος (ὁ, ἡ) = *Δυσθάνατος.*

Δυσθέατος (ὁ, ἡ) orribile, difficile a vedersi. *տեսնալու ահռելի՝ դժուար.* [illegible]

Δυσθεράπευτος (ὁ, ἡ) difficile a guarire. *բժշկելը դժուարին.* [illegible] — *εύτως, ἐπίῤ.*

Δυσθετέω-ῶ. Μ. ήσω. trovarsi in cattiva disposizione. *գէշ որպիսութեան մէջ գտնուիլ.* [illegible]

Δύσθετος (ὁ, ἡ) che si trova in cattiva disposizione. *գէշ որպիսութեան մէջ գտնուօղ.* [illegible]

Δυσθεώρητος (ὁ, ἡ) difficile ad osservarsi. *զննելը՝ դիտելը դժուարին.* [illegible]

Δύσθυμος (ὁ, ἡ) afflitto. *ցաւագին.* [illegible]

Δυσίατος (ὁ, ἡ) difficile a guarire. *բժշկելը դժուար.* [illegible]

Δύσις εως (ἡ) il tramontar del sole. *արեւուն մարը մտնալը.* [illegible]

Δυσκάθαρπος (ὁ, ἡ) difficile ad esser pulito. *մաքրուիլը դժուար.* [illegible]

Δυσκάθεκτος (ὁ, ἡ) difficile ad arrestarsi a raffrenarsi. *նուաճիլը՝ սանձելը դժուար.* [illegible]

Δυσκαρτέρητος (ὁ, ἡ) insoffribile. *անտանելի, չքաշուելու.* [illegible] — *ρήτως, ἐπίῤ.*

Δυσκατανόητος (ὁ, ἡ) difficile a comprendersi. *դժուարիմաց.* [illegible]

Δυσκαταφρόνητος (ὁ, ἡ) difficile a disprezzarsi. *անարգելը դժուար.* [illegible]

Δυσκατόρθωτος (ὁ, ἡ) difficile ad emendarsi. *ուղղելը դժուար.* [illegible]

Δυσκινησία-ας (ἡ) difficoltà di muoversi. *դժուարաւ շարժիլը.* [illegible]

Δυσκίνητος (ὁ, ἡ) difficile a muoversi. *դժուարաւ շարժօղ.* [illegible]

Δυσκλεὴς (ὁ, ἡ) disonorato, diffamato. *անպատիւ, անշուք, անհամբաւ.* [illegible]

Δύσκλεια-ας (ἡ) disonore, diffamazione. *կեղտ անուն, խայտառակութիւն.* [illegible]

Δυσκοίλιος (ὁ, ἡ) stitico. *պնդորովայն, փորը չելլօղ.* [illegible]

Δυσκοινώνητος (ὁ, ἡ) insociabile. *անկենցաղելի, հետը չկենցաղավարուելու.* [illegible]

Δυσκοιλιότης-ητος (ἡ) stiticità. *պնդութիւն որովայնի, փորը չելլելը.* [illegible]

Δυσκολαίνω. Μ. ανῶ. offendersi, disgustarsi, essere mal contento. *նեղիլ, սիրտը սխմուիլ, դժգոհ ըլլալ.* [illegible]

Δυσκολία-ας (ἡ) difficoltà. *դժուարութիւն.* [illegible]

Δύσκολος (ὁ, ἡ) difficile. *դժուարին.* [illegible]

Δυσκόλως. ἐπίῤ. difficilmente. *դժուարաւ.* [illegible]

Δυσκρασία-ας (ἡ) intemperie, cattiva temperatura. *խառնակութիւն օդոց, անբարեխառնութիւն մարմնոյ.* [illegible]

Δυσκράτητος (ὁ, ἡ) = *Δυσκάθεκτος, Δυσνίκητος.*

Δύσκρατος (ὁ, ἡ) intemperato, valetudinario. *անբարեխառն, հիւանդոտ.* [illegible] — *άτως, ἐπίῤ.*

Δύσκριτος (ὁ, ἡ) difficile a giudicarsi, a discernersi. *դատելը՝ որոշելը դժուար.* [illegible] — *ίτως, ἐπίῤ.*

Δυσμαθὴς-έος (ὁ, ἡ) che difficilmente impara. *դժուարաւ սորվօղ.* [illegible] — *αθῶς, ἐπίῤ.*

Δυσμαχέω-ῶ. Μ. ήσω. combattere con ogni sforzo. *ամենայն ճգամբ պատերազմիլ, ունեցած ուժովը կռուիլ.* [illegible]

Δυσμάχητος (ὁ, ἡ) inespugnabile. *անյաղթելի, անառիկ.* [illegible]

Δύσμαχος (ὁ, ἡ) = *τῷ προηγ.*

Δυσμεναίνω. Μ. ανῶ. avere animosità contro di qualcuno, esser in corruccio

con qualcheduno. *Մէկին դէմ ատելու-թիւն ունենալ՝ ոխ պահել.* [illegible]

Δυσμένεια-ας (ἡ) animosità, odio, corruccio, rancore. *ատելութիւն, ոխ, հակակրութիւն.* [illegible]

Δυσμενής-έος (ὁ, ἡ) malevolo, antipatico, che ha del rancore. *չարակամ, հակակիր, ոխ ունեցող.* [illegible]

Δυσμετάβλητος (ὁ, ἡ) difficile a cangiarsi. *փոխուելը դժուար.* [illegible]

Δυσμετάθετος (ὁ, ἡ) difficile a trasportarsi, a cangiarsi. *փոխադրելը կամ փոխելը դժուար.* [illegible]

Δυσμετάπειστος (ὁ, ἡ) difficile a persuadersi. *դժուարաւ համոզուող.* [illegible]

Δυσμεταχείριστος (ὁ, ἡ) intrattabile, insuperabile. *չվարուելու, անյաղթելի.* [illegible] — *ίστως, ἐπίῤ.*

Δυσμέτρητος (ὁ, ἡ) difficile a misurarsi. *չափելը դժուար.* [illegible]

Δυσμνημόνευτος (ὁ, ἡ) difficile a rammentarsi. *յիշելը դժուար.* [illegible]

Δύσμορος (ὁ, ἡ) sfortunato. *դժբաղդ.* [illegible]

Δυσμορφία-ας (ἡ) deformità. *տգեղութիւն.* [illegible]

Δύσμορφος (ὁ, ἡ) deforme. *անձեւ, տգեղ.* [illegible]

Δυσνίκητος (ὁ, ἡ) difficile a vincersi. *յաղթելը դժուար.* [illegible]

Δύσνοια-ας (ἡ) malevolenza, animosità. *չարակամութիւն, չարամտութիւն, ատելութիւն.* [illegible]

Δύσνοος-ους (ὁ, ἡ) malevolo. *չարակամ, չարամիտ.* [illegible]

Δυσόρατος (ὁ, ἡ) difficile a vedersi. *տեսնելը դժուար, դժուարաւ երեւցող.* [illegible]

Δυσουρία-ας (ἡ) disuria. *միզարգելութիւն.* [illegible]

Δυσπαθής-έος (ὁ, ἡ) fermo, costante nelle afflizioni. *ցաւերու վշտերու դիմացող.* [illegible]

Δυσπειθής-έος (ὁ, ἡ) disubbidiente, resistente. *անհնազանդ, դէմ դնող.* [illegible]

Δύσπειστος (ὁ, ἡ) diffidente, incredulo, che difficilmente si persuade. *անհաւան, դժուարաւ հաւատ ընծայող՝ համոզուող.* [illegible]

Δύσπεπτος (ὁ, ἡ) indigesto. *դժուարաւ մարսուող.* [illegible]

Δυσπέρατος (ὁ, ἡ) difficile a passare. *անցնելը դժուար.* [illegible]

Δυσπεψία-ας (ἡ) indigestione. *անմարսութիւն.* [illegible]

Δύσπιστος (ὁ, ἡ) che difficilmente crede, incredulo. *դժուարաւ հաւատացող, անհաւան.* [illegible]

Δύσπλοος-ους (ὁ, ἡ) difficile alla navicazione, dove difficilmente si naviga. *նաւելու դժուար, նաւարկութեան անյարմար.* [illegible]

Δύσπνοια-ας (ἡ) difficoltà di respiro, asma. *շնչարգելութիւն.* [illegible]

Δύσπνοος-ους (ὁ, ἡ) chi difficilmente respira, asmatico. *շնչարգել.* [illegible]

Δυσπολιόρκητος- (ὁ, ἡ) difficile ad essere assediato. *պաշարելը դժուար.* [illegible]

Δυσπραγμάτευτος (ὁ, ἡ) intrattabile, insociabile. *չվարուելու, հետը չկենցաղավարուելու.* [illegible]

Δυσπρόσωπος (ὁ, ἡ) deforme. *տգեղ.* [illegible]

Δυσσέβεια-ας (ἡ) empietà. *ամպարշտութիւն.* [illegible]

Δυσσεβής-έος (ὁ, ἡ) empio. *ամպարիշտ.* [illegible]

Δυστάραχος (ὁ, - ἡ) molto procelloso. *խիստ փոթորկալից.* [illegible]

Δύστηνος (ὁ, ἡ) infelice, sfortunato. *խեղճ, ողորմելի, դժբաղդ.* [illegible]

Δυστοκέω-ῶ. Μ. ήσω. partorire difficilmente. *դժուարաւ ծնանիլ.* [illegible]

Δύστοκος (ὁ, ἡ) che partorì infelicemente. *դժբաղդութեամբ ծնած.* [illegible]

Δυστροπία-ας (ἡ) rigidezza, durezza di carattere. *խստութիւն բարուց.* [illegible]

Δύστροπος (ὁ, ἡ) rigido, duro, scellerato. *խստաբարոյ, ապիրատ.* [illegible]

Δυστυχέω-ῶ Μ. ήσω. essere, cadere in disgrazia. *Թշուառ, դժբաղդ ըլլալ, խեղճութեան կյնալ.* [illegible]

Δυστύχημα-ατος (τό) infortunio, avversità, calamità. *արկած, աղէտք.* [illegible]

Δυστυχής-έος (ὁ, ἡ) infelice, sfortunato, disgraziato. *ողորմելի, խեղճ, դժբաղդ.* [illegible]

Δυστυχία-ας (ἡ) infelicità, sfortunatezza. *խեղճութիւն, դժբաղդութիւն.* [illegible]

Δυστυχῶς-ἐπίῤ. disgraziatamente, sventuratamente. *դժբաղդութեամբ, խեղճութեամբ.* [illegible]

Δυσφανής-έος (ὁ, ἡ) che appena comparisce, oscuro. *հազիւ երեւցող, մութ.* [illegible]

Δυσφάνταστος (ὁ, ἡ) che non si può immaginare facilmente. 2. chi non ha l'immaginazione forte. *դժուարաւ երեւակայելու. 2. զօրաւոր երեւակայութիւն մը չունեցող.* [illegible] 2. [illegible] 3. = *Δυσφανής.*

Δυσφεγγής-έος (ὁ, ἡ) = *Δυσφανής.*

Δυσφημέω-ῶ, Μ. ήσω. diffamare. *անուն կոտրել, անպատուել.* [illegible]

Δυσφημία-ας (ἡ) diffamazione, infamia. վատահամբաւութիւն, խայտառակութիւն. ղեռնամլըգ, րըշլայըլըգ, ըէշլըէթ:

Δύσφημος (ὁ, ἡ) diffamatore. վատահամբաւիչ, խայտառակիչ. ղեռնամ՝ րըշլայ էդէն:

Δύσφθαρτος (ὁ, ἡ) difficile a corrompersi. դժուարաւ ապականող. կէօչ էլէ պօզուլան՝ դէրըշդու օլան:

Δύσφορος (ὁ, ἡ) difficile a portare. 2. molesto, grave, intollerabile. չկրուելու, չտանելու. 2. Նեղիչ, ծանր, անտանելի. կէօթիւրիւլմէսի թազըմմաղ եօք. 2. թէհամմիւլէ կէօչ, աղըրլըգ:

Δυσφυὴς-έος (ὁ, ἡ) di natura deforme. ի բնէ տգեղ. թապիաթլէրինտէն չիրքին, դէլիմեզ:

Δυσφύλακτος (ὁ, ἡ) difficile a conservare. պահելը դժուար. մուհաֆազասը կէօչ:

Δύσφωνος (ὁ, ἡ) che ha la voce cattiva ձայն մը ունեցող. ֆէնա սէսլի:

Δυσχείμερος (ὁ, ἡ) (κυρ. τόπος) (luogo) dove fa grand' inverno. շատ ձմեռ ընող (տեղ). չօգ գըշ էդէն (եէր):

Δυσχεραίνω. Μ. ανῶ. rendere difficile. 2. sdegnarsi, adirarsi, inquietarsi, dolersi. 3. esitare. դժուարցընել. 2. դժուարիլ, դժանիլ, սրդողիլ, ցաւիլ. 3. երկմտիլ, վարանիլ. կէօչ՝ եօք՝ չէթին էթմէք. 2. դարըլմաք, կէօչէնմէք, խըրըլտընմաք, աճըմաք. 3. չէդալէտէնմէք, տուրըլմաք:

Δυσχέρεια-ας (ἡ) difficoltà. 2. contrarietà. 3. molestia, tedio. դժուարութիւն. 2. ընդդիմութիւն. 3. նեղութիւն, ձանձրութիւն. կէօչլիւք. 2. զըդլըգ, մուխալիֆէթ. 3. աղըրլըգ, դէրտըլըգ:

Δυσχερής-έος (ὁ, ἡ) malagevole, difficile. 2. molesto, grave, odioso. 3. inabile, inesperto. դժուար. 2. Նեղիչ, ծանր, ատելի. 3. անյարմար, անվարժ. եօք, կէօչ, չէթին. 2. աղըրլըգ, աղըր, քէրահէթլի. 3. գապիլիյէթսիզ:

Δυσχρηστέω-ῶ. Μ. ήσω (συνηθέστ. ἀμτβ ἤ ἐλλ. καὶ μσ.) essere d' un uso difficile. 2. trovarsi nelle strette, imbarazzare. դժուարաւ գործածելի ըլլալ. 2. Նեղը գանուիլ, շփոթիլ. գուլլանմասը կէօչ օլմաք. 2. աըդլըդա դուլունմաք, գաբշըգ դուշմաք:

Δύσχρηστος (ὁ, ἡ) difficile a usare. 2. inutile. գործածելը դժուար. 2. անօգուտ. գուլլանմասը չէթին. 2. ֆայտասըզ:

Δυσχώριστος (ὁ, ἡ) difficile a separarsi. դժուար զատուող. կէօչ այրըլան, էֆրագը կէօչ:

Δυσώδης-εος (ὁ, ἡ) fetido, puzzolente. հոտած, գարշահոտ. գօգմուշ, ֆէնա գօգուլու, դէրդուզու:

Δυσωδία-ας (ἡ) fetore, puzzo. գարշ հոտ. ֆէնա գօգու, դէր դուզ, ըէհի մէզլէ:

Δυσωνέω-ῶ. Μ. ήσω. essere cattivo, avaro compratore, non voler dare il prezzo giusto, la valuta. գէշ՝ ագահ ծախու առնող մը ըլլալ, արդար գինը՝ արժէքը տալ չուզել. ֆէնա՝ թամահքեար միւշդէրի օլմաք, հագգ պահասընը՝ դէյմէթինի վէրմէք իսթէմէմէք:

Δυσωπέω-ῶ. Μ. ήσω. confondere, far arrossire. ամչցընել, երեսը կարմրցընել. ուտանտըրմաք, եիւզիւնիւ գըզարթմաք. (μσ. ἤ πθ. μὲ αἰτ. ἐλλ. προθ.) vergognarsi, arrossire, temere. ամչնալ, խոժիլ, կարմրիլ, վախնալ. ուտանմաք, գըզարմաք, գօրգմաք:

Δύσωρος (ὁ, ἡ) (κυρ. τόπος) disadattato all' abitazione, dove non si può abitare, inabitabile. բնակելու անյարմար, չբնակուելու. օթուրմայա ույկունսուզ, էթամէթ օլմանմազ:

Δυτικὸς-ὴ-όν. occidentale. արեւմտեան. մաղրըպի:

Δύω. Μ. δύσω. entrare, penetrare, tuffarsi, immergersi, tramontare. մտնալ, մէջը մտնալ, ընկղմիլ, մարը մտնալ. կիրմէք, իչինէ կիրմէք, դալմաք, բալմաք, պաթը օլմաք:

Δώδεκα (οἱ-αἱ-τὰ) (ἄκλ.) ἀριθ. (12) dodici. տասներկու, երկոտասան. օն իքի:

Δωδεκάγωνος (ὁ, ἡ) di dodici angoli, dodecagono. տասներկու անկիւն ունեցող. օն իքի քէօշէլի:

Δωδεκαδάρχης καὶ-δαρχος (ὁ) comandante di dodici soldati. տասներկու զինուորաց իշխան՝ հրամանող. օն իքի ասկեր պաշը՝ դէօյէյէ, օն իքի նէֆէր ասկէրին միւտիրի:

Δωδεκάεδρος (ὁ, ἡ) (γεωμτρ.) dodecaedro. երկոտասանդիմի. օն իքի եիւզլիւ՝ էտալը:

Δωδεκαετηρὶς-ίδος (ἡ) spazio di dodici anni. տասներկու տարուան միջոց. օն իքի սէնէլիք վագթ:

Δωδεκαήμερος (ὁ, ἡ) di dodici giorni. տասներկու օրուան. օն իքի կիւնլիւք:

Δωδεκάκις. ἐπίῤ. dodici volte. տասներկու անգամ. օն իքի դէֆա:

Δωδεκάμηνος (ὁ, ἡ) di dodici mesi. տասներկու ամսուան. օն իքի այլըք:

Δωδεκαμναῖος-α-ον. che vale dodici mine. տասներկու մնաս արժող. օն իքի մանէյը՝ աղըի դէյէն:

Δωδεκάπαις-αιδος (ὁ, ἡ) che ha dodici figli. տասներկու զաւակ ունեցող. օն իքի էվլատը օլան:

Δωδεκάπηχυς-εος (ὁ, ἡ) di dodici bracci. տասներկու կանգուն եղող. օն իքի էնդազէլիք՝ արշընլըգ:

Δωδεκὰς-άδος (ἡ) dodicina. 2. dozzina. երկոտասան թիւ, երկոտասանեակ մը. 2. տասներկու հատ եղող բան մը. օն իքիլիք, օն իքի տանէ. 2. օն իքի թանէ օլան նէսնէ, դիւզինէ:

Δωδεκαταῖος-α-ον. di dodici giorni. տասներկու օրուան. օն իքի կիւնլիւք:

Δωδέκατος-η-ον. duodecimo. երկոտասաներորդ. օն իքինճի:

Δωδεκάφυλλος (ὁ, ἡ) che ha dodici foglie. տասներկու տերեւ ունեցող. օն իքի եափրագլը:

Δωδεκάφυλος (ὁ, ἡ) di dodici tribù. տասներկու ցեղ ունեցող. օն իքի գապիլէլի օլան:

Δῶμα-ατος (τὸ) casa (Λατ. domus) sala, camerone. տուն, սրահ, մեծ սենեակ. էվ, սօֆա, պիւյիւք օտա:

Δωμάτιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Δῶμα. camera. խուց. օտա:

Δωρεὰ-ᾶς (ἡ) = Δῶρον.

Δωρεάν, ἐπίῤ. gratis, gratuitamente. ձրի · պէտավա, մուֆթ ։

Δωρέομαι - οῦμαι. Μ. ήσομαι. donare, regalare. պարգեւել, առատաձեռնել · քէրէմ էթմէք, պաղըշլէ վէրմէք, իհսան էթմէք ։

Δώρημα - ατος (τὸ) dono, presente. պարգեւ, ընծայ · պախշիշ, հէտիյէ ։

Δωρηματικὸς - ὴ - όν. liberale, generoso. առատաձեռն · ճէօմէրտ, ալիճէնապ, սէխի ։

Δωρητὸς - ὴ ἤ - ὸς - όν. donato. պարգեւեալ · փէշքէշ վէրիլմիշ ։

Δωροδέκτης - ου (ὁ, ἡ) che riceve de' presenti, de' regali. պարգեւներ ընդունող՝ առնող · փէշքէշլէր գապուլ էտէն՝ ալան ։

Δωροδοκέω - ῶ. Μ. ήσω. corrompere coi doni. 2. corrompersi con dei doni. պարգեւով մոլորցընել, կաշառակուրծ առնել · 2 · պարգեւով մոլորիլ, կաշառք ուտել · հէտիյէ վէրմէք, րուշվէթ էտէրմէք՝ վէրմէք · 2 · րուշվէթ եէմէք ։

Δωροδόκημα - ατος (τὸ) ciò che si dona per corrompere, subornare. կաշառք · րէշվէթ ։

Δωροδόκος (ὁ, ἡ) colui che si corrompe coi regali, subornato. 2. colui che corrompe coi regali, subornatore. պարգեւով մոլորած, կաշառք կերած · 2 · պարգեւով մոլորցընող, կաշառք կերցընող · հէտիյէ ալան, րէշվէթ եէյէն · 2 · հէտիյէ վէրէն, րէշվէթ եէտիրէն ։

Δωροδότης - ου (ὁ) che dà dei doni, donatore. պարգեւող · փէշքէշ վէրէն ։

Δωρολήπτης - ου (ὁ) colui che riceve de' doni. պարգեւ առնող · փէշքէշ՝ հէտիյէ ալան ։

Δωροληψία - ας (ἡ) il ricevere de' doni. պարգեւ առնելը · փէշքէշ՝ հէտիյէ ալմագ ։

Δῶρον - ου (τὸ) dono, presente. պարգեւ, ընծայ · փէշքէշ, հէտիյէ ։

Δωροφορέω - ῶ, Μ. ήσω. offrire de' regali. պարգեւ մատուցանել · փէշքէշ սունմագ ։

Δωροφόρος (ὁ, ἡ) che offre regali, tributario. պարգեւ մատուցանող, հարկատու · փէշքէշ սունան, հարաճկիւզար ։

Δωσίδικος (ὁ, ἡ) responsabile. երաշխաւոր · քէֆիլ ։

Δωτὴρ - ῆρος (ὁ) × ἀντὶ Δοτήρ.

Δωτινάζω. Μ. άσω. radunare dei doni. պարգեւ ժողվել · փէշքէշ թօփլամագ ։

Δώτωρ - ορος (ὁ) × ἀντὶ Δοτήρ.

E.

E, ε, (ἐψιλὸν) (τὸ) (ἄκλ.) Epsilon. Quinta lettera dell' alfabeto greco. Numericamente coll' accento di sopra (έ) vale cinque o quinto, e coll' accento di sotto (͵ε) vale cinque mila. Եփսիլոն · Յունաց Այբուբենից հինգերորդ գիրն է ։ Համրանքի կողմանէ (έ) վրայի շեշտովը կընշանակէ հինգ կամ հինգերորդ, (͵ε) տակի շեշտովը կընշանակէ հինգ հազար · Էփսիլօն · Եունանի հէրուֆաթընըն պէշինճի հարֆի տըր ։ Սայը հիսաբընտա (έ) իւսթիւնտէքի իշարէթ իլէ պէշ եահօտ պէշինճի, (͵ε) ալթընտաքի իշարէթ իլէ պէշ պին (5,000) ։

῎Ε, ἢ ῞Ε Ἰων. καὶ × (αἰτ. τ. ἀντνμ. ῞Ος) ἀντὶ Ἑαυτὸν ἢ Αὐτὸν - ὴν - ό.

῎Ε, ἢ (συχνότ.) ῎Ε ἒ (ἐπιφών. σχετλ. ἐκφρ. πόνον ἢ θλίψιν) ohime! վա՜յ ինձ, ափսոս · վա՜յ պաշըմա, էյվա՛հ՝ հայը՜ֆ պաշըմա ։

῎Εα. ἐπίῤ. ἢ ἐπιφών. capperi! 2. ah! ahi! 3. oime! բա՜րէ, ով զարմանալեաց · 2 · ո՜հ, ա՜հ · 3 · աւա՜ղ ինձ, վա՜յ ինձ · պա՛, պրէ · 2 · օ՛ֆ, օհ · 3 · վա՜յ պաշըմա, էյվա՛հ, հայը՜ֆ պաշըմա ։

῎Εα, Ἰων. ἀντὶ Ἦν. παρτ. τ. Εἰμί.

Ἔᾳ, γ', ἐν. προσ. τ. ἐνστ, ὁρστ. καὶ ὑποτ. τ. Ἐάω.

῞Εα, Ἰων. καὶ × οὐδ. πλθ. καὶ

Ἑᾷ. × Δ. δοτ. ἑν. θηλ. τ. Ἑός.

Ἐὰν. σύνδ. ὑποθετ. se, seppure. թէ, եթէ · էյէր ։

Ἑανὸς - ὴ - όν. bello, sottile, leggiero, brillante. աղուոր, բարակ, թեթեւ, փայլուն · կիւզէլ, ինճէ, խաֆիֆ, փարլագ · (οὐσ.) velo. քող (կանանց) · դուագ, եաշմագ ։

῎Εαρ - αρος (τὸ) la primavera. 2. il sugo, il fioretto d'ogni cosa. գարուն · 2 · ամէն բանին ընտրելագոյն՝ լաւագոյն մասը · իլք պահար, նէվպահար · 2 · հէր պիր նէսնէնին էօզիւ՝ ալաը ։

Ἐαρίζω. Μ. ίσω. passare la primavera. գարունը անցընել · իլք պահարը կէչիրմէք ։

Ἐαρινὸς - ὴ - όν. di primavera. գարնանային · պահարի, իլք պահարա մախսուս ։

Ἑαυτότης - ητος (ἡ) Φλσφ. τὸ οὐσ. τοῦ

Ἑαυτοῦ - ῆς - οῦ (ἀντνμ.) di se stesso. ինքեան, իւր, իրեն · քէնտիսինին ։

Ἐάω - ῶ. Μ. άσω. lasciare, abbandonare. 2. permettere. ձգել, թող տալ · 2 · հրաման տալ, թոյլ տալ · պըրագմագ, թէրք էթմէք · 2 · իզն վէրմէք ։

Ἑβδομαγενὴς - έος (ὁ, ἡ) nato il settimo giorno del mese. ամսուն եօթներորդ օրը ծնած · այըն եէտինճի կիւնիւ տօղմուշ ։

Ἑβδομαδικὸς - ὴ - όν. settenario, ebdomadario. եօթնեկին, շաբաթական · հաֆթայա տայիր, եէտի կիւնլիւք ։

Ἑβδομαῖος - α - ον. che si fa al settimo giorno. եօթներորդ օրը եղող · եէտինճի կիւնտէ օլան ։

Ἑβδομὰς - άδος (ἡ) settina. 2. settimana. եօթնեբեակ · 2 · շաբաթ, եօթնեակ · եէտի տանէ, եէտիլիք · 2 · հաֆթա, ճումա ։

Ἑβδομεύω. Μ. εύσω. celebrare il settimo giorno del mese. ամսուն եօթներորդ օրը տօնել · այըն եէտինճի կիւնիւ պայրամ էթմէք ։

Ἑβδομήκοντα (οἱ - αἱ - τά.) (ἄκλ.) ἀριθμ. (70) settanta. եօթանասուն · եէթմիշ ։

Ἑβδομηκονταετὴς - έος (ὁ, ἡ) di settant' anni, settuagenario. եօթանասուն տարուան, եօթանասնամեայ · եէթմիշ եաշընտա, եէթմիշ եաշլը ։

Ἑβδομηκοντάκις. ἐπίῤ. settanta volte. եօթանասուն անգամ · եէթմիշ քէրրէ ։

Ἑβδομηκοντούτης (ὁ) di settant' anni, settuagenario. (Λατ. septuaginta annos natus) եօթանասուն տարուան, եօթանասնամեայ · եէթմիշ եաշընտա ։

Ἑβδομηκοστὸς - ὴ - όν. settantesimo. եօթանասներորդ · եէթմիշինճի ։

῞Εβδομος - η - ον. settimo. եօթներորդ · եէտինճի · Ἑβδόμη (ἡ) (μετά ἢ χ. τοῦ Ἡμέ-

ρα) il settimo giorno del mese o della settimana, sabbato. ամսուն կամ շաբթուն եօթներորդ օրը. այն խաւոր հաֆթանըն եետինճի կիւնիւ, Ճումա էրթէսի. (ουδ.) Ἕβδομον la settima volta. եօթներորդ անգամը. եետինճի տէֆա:

Ἔβενος (ἡ καὶ μτγν. ὁ) ebano. աբանոս, եբենոս. աապանօզ:

Ἐγγαληνίζω. M. ίσω. serenare. պարզ խաղաղ հանդարտ ըլլալ. ուէքթ դեբրան բաղմի աախարք օլմագ:

Ἐγγαστρίμυθος (ὁ, η) ventriloquio. որովայնախօս, փորէն ձայն տուող. գարընտան լագըրտը էտէն՝ ախ ճերէն:

Ἔγγειος (ὁ, ἡ) che è nella terra, terrestre. 2. indigeno. երկիրը՝ հողի վրայ եղող, երկրային. 2. երկրցի. եէր՝ թօփրագ եէրալէրինտէ օլան՝ դօպրաղա, եէրլի. 2. եէրլի:

Ἐγγειόφυλλος (ὁ, ἡ) di cui le foglie serpeggiano sulla terra. տերեւները գետնի վրայ տարուբերուող. եափրագլարը թօփրաղըն իւզէրինտէ աուըլէր դարաֆ:

Ἐγγενὴς-έος (ὁ, ἡ) indigeno. 2. connazionale. 3. parente. երկրցի. 2. մէկ ազգէ. 3. ազգական. եէրլի. 2. պիր միլլէթտէն. 3. խըսըմ, աքրապա:

Ἐγγηράσκω M. άσω. invecchiarsi in un mestiere o in un luogo. պաշտօնի մը մէջ կամ տեղ մը ծերանալ. պիր խըզմէթտէ եա պիր մահալտէ իխթիյարլանմագ:

Ἐγγίγνομαι (-γίνομαι.) M. γενήσομαι. trovarsi, nascere dentro (Λατ. insum, innascor). 2. accadere, avvenire. մէջը գտնուիլ՝ ծնանիլ. 2. հանդիպիլ, պատահիլ. իչինտէ դօղմագ՝ պուլունմագ. 2. վագա դօլմագ, դուշ կելմէք. 3. (ἐπὶ χρον.) passare. 4. esser lecito. 3. անցնիլ (ժամանակ). 4. հրաման ըլլալ, արդիւնք չըլլալ. կէչմէք (վագթ). 4. իզն օլմագ, խալալ օլմագ:

Ἐγγίζω. M. ίσω. avvicinarsi, accostarsi. մօտենալ, մերձենալ. եագլաշմագ:

Ἔγγονος (ὁ, ἡ) = Υἱϊδοῦς ἢ Θυγατριδοῦς.

Ἐγγράμματος (ὁ, ἡ) inscritto, registrato. մակագրեալ, արձանագրեալ. եազը օլունմուշ:

Ἐγγραφὴ-ῆς (ἡ) inscrizione. մակագրութիւն, արձանագրելը, մատեան անցընելը. եազը եազմագ, գայտ գէյտ կէչիրմէ:

Ἔγγραφος (ὁ, ἡ) scritto. գրեալ, գրի անցած. եազը օլունմուշ, թահրիր օլմուշ, գէյտլի, մահֆուզ:

Ἐγγράφω. M. γράψω. scrivere in, inscrivere, registrare. տեղ մը գրել, արձանագրել, մատեանի անցընել. եազը եազմագ, դէֆթէրէ կէչիրմէք, թահրիր էթմէք:

Ἐγγράφως. ἐπίῤ. in scritto. գրով. եազըլը իլէ, եազըլը իլէ:

Ἐγγυάω-ῶ. M. ήσω. dare in pegno. 2. promettere in matrimonio, fidanzare. գրաւ տալ. 2. նշանել (աղջիկ կամ մանչ). րէհին գօյմագ՝ դըրաքմագ. 2. նիշան էթմէք, նիշանլամագ (ճէլ խաւոր օղլան). (μσ.) garantire, prestare malleveria. 2. essere promesso in matrimonio, fidanzato. պաշտպանել, տէր ըլլալ, երաշխաւոր ըլլալ. 2. նշանիլ. հիմայէթ էթմէք, քէֆիլ օլմագ. 2. նիշանլանմագ:

Ἐγγύη-ης (ἡ) garanzia, cauzione, fidanza, malleveria. 2. promessa di matrimonio. պաշտպանութիւն, հովանաւորութիւն, ապահովութիւն, երաշխաւորութիւն. 2. նշան (ամուսնութեան). հիմայէթ, ըհթիյաթ, քէֆիլլիք. 2. նիշան (նիքեահ հաքքընտա):

Ἐγγύνησις-εως (ἡ) = Ἐγγυή.

Ἐγγυητὴς-οῦ (ὁ) mallevadore. երաշխաւոր. քէֆիլ:

Ἐγγυητικὸς-ὴ-όν. appartenente alla malleveria. երաշխաւորութեան պատկանած. քէֆիլլիկէ մէնսուպ:

Ἐγγυητὸς-ὴ-όν. dato sotto promessa, fidanzato. երաշխաւորուած. քէֆիլ իլէ ճէրիլմիշ, քէֆիլլի:

Ἐγγύθεν. ἐπίῤ. da vicino. (Λατ. cominus.) մօտէն. եագընտան:

Ἐγγύθι. ἐπίῤ. × ἀντὶ Ἐγγύς.

Ἐγγυιόω-ῶ. M. ώσω. dare in mano, consegnare. ձեռքը տալ, յանձնել. դէսլիմ էլինէ վէրմէք, թէսլիմ էթմէք:

Ἔγγυος (ὁ, ἡ) dato sotto promessa, fidanzato, certo, sicuro. 2. mallevadore. երաշխաւորով տրուած, հաստատ, ապահով. 2. երաշխաւոր. քէֆիլ իլէ ճէրիլմիշ, քէֆիլլի, սաղլամ, էմին. 2. քէֆիլ:

Ἐγγὺς. ἐπίῤ. vicino. (Λατ. prope.) 2. circa (Λατ. circiter,) մերձ, մօտ. 2. իբր, իբրեւ. եագըն. 2. հէմէն, օ սուլարտա:

Ἐγγύτατος-η-ον. ὑπερθ. καὶ

Ἐγγύτερος-α-ον. συγκρ. τ. Ἐγγύς. più vicino o vicinissimo. աւելի կամ ամենէն մօտ. տահա եա հէփսինտէն եագըն:

Ἐγγυτέρω. Ἐγγυτάτω. ἐπίῤ. συγκρ. καὶ ὑπερθ. τ. Ἐγγύς.

Ἐγγύτης-ητος (ἡ) vicinanza. մօտ ըլլալը. եագընլըգ:

Ἐγείρω. M. ἐγερῶ. svegliare, alzare. 2. eccitare. 3. ergere. արթընցընել, վերցընել. 2. ոտք վերցընել, գրգռել, գրգռել. 3. կանգնել, կառուցանել. ույանտըրմագ, գալտըրմագ. 2. այագլանտըրմագ, թահրիք էթմէք. 3. դիքմէք, գուրմագ:

Ἔγερσις-εως (ἡ) svegliamento. 2. eccitamento. 3. erezione. արթընցընելը. 2. ոտք վերցընելը. 3. կանգնելը, կառուցանելը. ույանտըրմա. 2. այաղա գալտըրմա. 3. դիքմէ, գուրմա:

Ἐγκαινίζω. M. ίσω. consecrare, dedicare (una chiesa). ժամ մը օծել, նուիրել. թագտիս էթմէք:

Ἐγκαινισμὸς (ὁ) la dedicazione, consecrazione di una chiesa. ժամու մը օծուիլը. թագտիս էթմէ:

Ἐγκαίρως. ἐπίῤ. opportunamente. ի պատեհ ժամանակի, յարմար ատեն. ույկուն վագթընտա:

Ἐγκαίω. M. καύσω. segnare, marcare con ferro rovente, cauterizzare, տաք երկաթով երել, խարել. դեմիրին դեմիր իլէ դաղլամագ:

Ἐγκαλέω-ῶ. M. έσω. chiamare in giudizio, accusare. դատաստան կանչել, ամբաստանել. մէհքէմէյէ չաղըրմագ, շէքեա էթմէք:

Ἐγκαλλωπίζομαι. *M.* *ίσομαι*. glorificarsi, vantarsi, millantarsi. պարծենալ. էօյիւնմէք, պէօպիւրլէնմէք։

Ἐγκαλύπτω. *M.* *ύψω*. coprire, velare. ծածկել, վրան գոցել. գափամագ, եիւզիւնի էօրթմէք. (*μσ.*) coprirsi, velarsi la faccia, vergognarsi. երեսը գոցել, ամչնալ, խպնիլ. եիւզիւնի գափամագ, ուտանմագ։

Ἐγκάπτω. *M.* *κάψω*. trangugiare. մռզգայլիլ. եութմագ, պիր սօլուգտա պիթիրմէք։

Ἐγκάρδιος (*ὁ*, *ἡ*) (*καὶ ἐπίῤ.*) *-δίως*. cordiale. սրտէ, սերտ. եիւրէքտէն օլան, տէրունի. (*οὐσ.*) *Ἐγκάρδιον* (*τὸ*) la midolla del legno. փայտին ուղեղը՝ ծուծը. օդունուն իչի՝ էօզի։

Ἔγκαρπος (*ὁ*, *ἡ*) fruttifero. պտղաբեր. մէյվէլի, հասըլլը։

Ἐγκαρτερέω-ῶ. *M.* *ήσω*. persistere, sopportare pazientemente. դիմանալ, համբերութեամբ քաշել. դայանմագ, սապր իլէ չէքմէք։

Ἔγκατα (*τὰ*) intestini. փորոտիք. պաղըրսագլար։

Ἐγκαταβαίνω. *M.* *βήσομαι*. discendere in... տեղ մը իջնալ. պիր եէրէ ինմէք։

Ἐγκαταδαμάζω (*-δαμάω-ῶ*). *M.* *άσω*. domare totalmente. գլխովին նուաճել՝ ընտելացընել. պիւս պիւթիւն զապտ էթմէք՝ էլէ-նին ալըշդըրմագ։

Ἐγκαταζεύγνυμι. *M.* *ζεύξω*. congiungere, unire, accoppiare. միաւորել, զուգաւորել. պիրլէշթիրմէք, պիթիշթիրմէք, չիֆթլէշթիրմէք։

Ἐγκατακαίω. *M.* *καύσω*. brucciare di dentro. ներքէն էրել. իչէրտէն եագմագ։

Ἐγκατάκλειστος (*ὁ*, *ἡ*) rinchiuso. ամէն դիաց գոցուած, մէջը մնացած. հէր եանտան գափանմըշ, իչէրիտէ գալմըշ։

Ἐγκατακλείω. *M.* *κλείσω*. racchiudere. ամէն դիաց գոցել. հէր եանտան գափամագ։

Ἐγκατακρύπτω. *M.* *κρύψω*. nascondere dentro. մէջը պահել. իչէրիտէ սագլամագ։

Ἐγκαταλαμβάνω. *M.* *λήψομαι*. sorprendere. մէկէն ի մէկ բռնել, վրայ հասնիլ. անսըզըն թութմագ, եէթիշմէք։

Ἐγκαταλέγω. *M.* *λέξω*. ascrivere al catalogo. ցանկը անցընել, ուրիշներուն թիւը դնել. տէֆթէրէ կէչիրմէք, գայտ էթմէք։

Ἐγκαταλείπω. *M.* *λείψω*. abbandonare. թողուլ, երեսի վրայ ձգել. թէրք էթմէք, եիւզ իւսթիւնէ պըրագմագ։

Ἐγκατάλειψις-εως (*ἡ*) abbandono. լքում, երեսի վրայ ձգելը. թէրք էթմէ, եիւզ իւսթիւնէ պըրագմա։

Ἐγκατάληψις (*ἡ*) sorpresa. մէկէն ի մէկ բռնելը, վրայ հասնելը. անսըզըն թութմա, եէթիշմէ, պասմա։

Ἐγκαταλιμπάνω. *M.* *λείψω*. = *Ἐγκαταλείπω*.

Ἐγκαταπάλλομαι. *M.* *οῦμαι*. saltare dentro (*Λατ.* insilio.) մէջը նետուիլ՝ ցատքել. իչինէ աթըլմագ՝ սըչրամագ։

Ἐγκατασκευάζω. *M.* *άσω*. preparare, operare di nascosto. գաղտուկ պատրաստել՝ յարդարել. կիզլի հազըրլամագ՝ եափմագ։

Ἐγκατασκήπτω. *M.* *σκήψω*. cadere, gettarsi, comunicarsi per contagione, infettarsi. իյնալ, նետուիլ, տարափոխել (հիւանդութիւնը). տիւշմէք, աթըլմագ, պուլաշմագ (խասթալըգ)։

Ἐγκατασφάζω. *M.* *άξω*. scannare, ammazzare, trucidare in un luogo. տեղ մը խողխողել՝ մորթել՝ սպաննել. պիր մահալտէ պօղազլամագ՝ գէսմէք։

Ἐγκατατίθημι. *M.* *θήσω*. deporre in. տեղ մը ձգել. պիր եէրէ պըրագմագ։

Ἐγκατοικέω. *M.* *ήσω*. abitare in. տեղ մը բնակիլ. պիր եէրտէ սաքին օլմագ, իգամէթ էթմէք։

Ἐγκατοικίζω. *M.* *ίσω*. alloggiare in. տեղ մը զետեղել՝ բնակեցընել. սաքին օլմագ իչին պիրինի պիր եէրէ եէրլէշթիրմէք, գօնտուրմագ։

Ἐγκατοικοδομέω-ῶ. *M.* *ήσω*. racchiudere dentro una fabbrica. շէնքի մը մէջ գոցել. պիր պինա իչինէ գօյուփ գափամագ։

Ἐγκάτοικος (*ὁ*, *ἡ*) abitante in. տեղ մը բնակող. պիր եէրտէ սաքին օլան՝ իգամէթ էտէն, մութէմէքքին։

Ἔγκαυμα-ατος (*τὸ*) puliga, vescica, pustula. 2. cauterio. պալար, խաղաւարտ (երեւելէ պատճառուած). 2. խարան. գապարճըգ. 2. եագըգ, դաղ։

Ἔγκαυσις-εως (*ἡ*) abbrucciamento. 2. il colpo del sole. 3. smalto. էրելը. 2. արեւուն տաքութիւնը գլխի անցնիլը. 3. կիտուած. եագմա. 2. կիւն չարփմասը. 3. մինէ։

Ἐγκαυστικὴ-ῆς (*ὁ*) smaltatura. կիտուածելու արհեստը. մինէճիլիք։

Ἐγκαυστικὸς-ὴ-όν. encaustico. արծնական (նկար). եագմագ իլէ օլան՝ մինէլի (րէսիմ)։

Ἔγκαυστος (*ὁ*, *ἡ*) smaltato. կիտուածեալ. մինէլէնմիշ։

Ἐγκαυχάομαι-ῶμαι. *M.* *ήσομαι*. vantarsi, millantarsi. պարծենալ. էօյիւնմէք, պէօպիւրլէնմէք։

Ἔγκειμαι. *M.* *κείσομαι*. trovarsi in, essere situato in. 2. essere ataccato. 3. vessare, infestare. տեղ մը գտնուիլ, զետեղած ըլլալ. 2. յարիլ, կպած ըլլալ, միտել. 3. չարչրկել. պիր մահալտէ պուլունմագ, եէրլէշմիշ պուլունմագ. 2. եափըշմագ, մէյլ վէրմէք. 3. էզիյէթ չէքթիրմէք։

Ἐγκέλαδος (*ὁ*, *ἡ*) che fà rumore, strepitante. շառաչող. շամաթա չըգարան, փաթըրտըլը։

Ἐγκελεύω. *M.* *εύσω*. incoraggiare, animare colle grida. կանչելով սիրտ տալ, պոռալով քաջալերել. պաղըրարագ եիւրէք վէրմէք՝ ճէսարէթլէնտիրմէք։

Ἐγκεντρίζω. *M.* *ίσω*. spronare. 2. innestare, inoculare. մտրակել. 2. պատուաստել. մահմուզ իլէ վուրմագ. 2. աշըլամագ։

Ἐγκεντρὶς-ίδος (*ἡ*) sprone, puntiglione. մտրակ, խթան. մահմուզ, մըհմազ։

Ἐγκέντρισις-εως (*ἡ*) *καὶ-ισμὸς* (*ὁ*) innesto, inoculazione. պատուաստելը. աշըլամա, աշը։

Ἔγκεντρος (*ὁ*, *ἡ*) che ha puntiglione, spinoso. խթանաւոր, փշոտ. դիքէնլի, թիքէնլի։

Ἐγκεντρόω-ῶ. *M.* *ώσω*. ficcare dentro il puntiglione, lo sperone, spronare. խթանը՝ մտրակը խթել. մըհմազ՝ մահմուզ սօգմագ։

Ἐγκεράννυμι. *M.* *κεράσω*. mescolare. խառնել. գարըշդըրմագ։

Ἐγκέφαλος (ὁ) cervello. ուղեղ. պէյին։

Ἐγκισσάω-ῶ. M. ήσω. essere in caldo, andare in fregа. ցանկութեամբ բռնկիլ, տռփել. չիֆթլէշմէյէ կէլմէք, նէֆսի գապարմաք։

Ἐγκλεισμὸς (ὁ) l'azione di serrare dentro, d'inchiudere. վրայէն գոցելը. իչէրիտէն գափանմասը։

Ἐγκλείω. M. είσω. rinchiudere, inchiudere. վրայէն գոցել. իչէրիտէն գափամաք։

Ἔγκλημα-ατος (τὸ) l'oggetto dell' accusa, delitto. 2. accusa. ամբաստանութեան նիւթ, յանցանք. 2. ամբաստանութիւն. շիքեայէթ մատտէսի, գապահաթ, խաթա. 2. շիքեայէթ։

Ἐγκληματικὸς-ὴ-όν. criminale. յանցանքի պատկանած. գապահաթը խաթայա պագըր մութէալլիք։ — ικῶς, ἐπίῤ.

Ἐγκλήμων-ονος (ὁ, ἡ) colui che accusa, accusatore. ամբաստանիչ. շիքեայէթճի։

Ἔγκλησις-εως (ἡ) accusazione, l'azione di convenire. ամբաստանութիւն, դատաստան կանչելը. շիքեայէթ էթմէ, մահքէմէյէ տավէթ էթմէ։

Ἔγκλητος (ὁ, ἡ) accusato. ամբաստանեալ. շիքեայէթ օլունմուշ, շէրիյէ տավէթ օլունմուշ։

Ἐγκλιδὸν, ἐπίῤ. inchinando. ծռելով, վար ընելով. էյիլէրէք, աշաղը էտէրէք։

Ἔγκλιμα-ατος (τὸ) inclinazione. ծռիլը, հակիլը. էյիլմէ, մէյիլլէնմէ։

Ἐγκλίνω. M. ινῶ. inchinare, chinare. ծռել. էյմէք. 2. (ἀμτβ.) chinarsi, darsi alla fuga. ծռիլ, փախչիլ. էյիլմէք, գաչմագ։

Ἔγκλισις-εως (ἡ) inclinazione. ծռիլը. էյիլմէ. 2. (γρμτ.) modo de' verbi. եղանակ (բայից). ֆիիլլէրին ֆասըլը։

Ἐγκλιτικὸς-ὴ-όν. (γρμτ.) enclitico. իր վրայի ոլորակը նախընթաց անունին տալ կրցող (անուն). քէնտի իմալէսինի քէնտիտէն էվվէլ օլան իսմէ վէրէպիլիր (իսմ)։ — ικῶς, ἐπίῤ.

Ἐγκλύζω. M. ύσω. dare un serviziale. գրեխ տալ. հօգնա ուրմագ, իհթիգան' թէնքիյէ էթմէք։

Ἐγκοίλιος (ὁ, ἡ) che è nel ventre. փորը եղօղ. գարընտա' պուլունան օլան։

Ἐγκοιμάομαι-ῶμαι. M. ήσομαι. dormire in. տեղ մը քնանալ. պիր մահալտէ ույումագ։

Ἐγκοίμητρον (τὸ) camera da dormire. 2. veste da notte, roba di camera. պառկելու խուց. 2. գիշերուան հագուստ. եաթագ օտասը. 2. կէճէլիք։

Ἐγκολάπτω. M. άψω. intagliare. քանդակել, փորագրել. օյմաք, օյմալամագ։

Ἐγκολπίζω. M. ίσω. (μτβτ.) applicare dei medicamenti nella matrice della donna. կնկան արգանդին դեղեր ընել. գատընլարըն եաթաղը մաճունլար գօյմագ. (μσ.) mettere in seno, abbracciare. 2. appropriarsi. ծոցը դնել, գրկել. 2. սեփականել. գուճագլամագ, գուճագլամագ. 2. քէնտինինքին էթմէք, զապտրդը քէչիրմէք։

Ἐγκολπόω-ῶ. M. ώσω. formare un seno. ծոց մը ձեւացընել. գօյնու պէնզէտիպ չէքմէք։

Ἔγκοπος (ὁ, ἡ) faticoso, penoso. 2. stanco. աշխատելի, աշխատանքով եղօղ. 2. յոգնած. զահմէթլի. 2. եօրղուն։

Ἐγκόπτω. M. κόψω. intagliare. 2. interrompere, impedire. քանդակել. 2. ընդմիջել, արգիլել. օյմալամագ. 2. քէսմէք պօզմագ, մանի օլմագ։

Ἐγκοσμέω-ῶ. M. ήσω. accommodare, ordinare, aggiustare. յարդարել, կարգադրել. տիւզէլթմէք, նիզամա գօյմագ։

Ἐγκόσμιος (ὁ, ἡ) laico. 2. ordinato, aggiustato. աշխարհական. 2. կարգադրեալ. տիւնեալը. 2. տիւզկիւն. նիզամլը։ — ίως, ἐπίῤ.

Ἐγκοσμογονὴς (ὁ, ἡ) X = Ἐγκόσμιος.

Ἔγκοτος (ὁ, ἡ) pieno di risentimento, d'odio, animoso. ոխ, ատելութիւն պահօղ. գին թութան, տարգընլըգ տույան։ — ότως, ἐπίῤ.

Ἐγκράζω. M. άζω. gridare contro di uno. մէկին դէմ պոռալ. պիրինին ալէյհինէ պաղըրմագ։

Ἐγκράτεια-ας (ἡ)
Ἐγκράτευμα-ατος (τὸ) } continenza, moderazione, astinenza. ժուժկալութիւն, չափաւորութիւն, պահեցողութիւն. նէֆսինէ հաքիմ օլմագ, իթիտալ, օրուճ։

Ἐγκρατεύομαι. M. εύσομαι. contenersi, astenersi. ժուժկալել. նէֆսինէ հաքիմ օլմագ, նէֆսինի զապտ էթմէք,

Ἐγκρατέω-ῶ. M. ήσω. perseverare. յարատեւել. մուտավէմէթ էթմէք. (ἀμτβτ.) = Ἐγκρατεύομαι.

Ἐγκρατὴς-έος (ὁ, ἡ) astinente, moderato. 2. potente, forte, proprietario. ժուժկալ, պահեցօղ. 2. կարող, զօրաւոր, տէր. նէֆսինէ հաքիմ, նէֆսինի զապտ էթէն. 2. գուվվէթլի, իգթիտարլը, սահիպ։ — κράτως, ἐπίῤ.

Ἐγκρεμάννυμι. M. άσω. sospendere in. տեղ մը կախել. պիր եէրտէ ասմագ։

Ἐγκρίνω. M. ινῶ. approvare, ammettere. ընդունել, հաւնիլ. պէյէնմէք, գապուլ էթմէք։

Ἔγκρισις-εως (ἡ) approvazione. ընդունիլը, հաւնիլը. գապուլ էթմէ, պէյէնմէ։

Ἐγκριτήριος-α ή ος-ον. proprio all' approvazione, approvativo. ընդունելու՝ հաւնելու յարմար. գապուլ էթմէյէ՝ պէյէնմէյէ լայըգ։

Ἔγκριτος (ὁ, ἡ) approvato, stimato degno. ընկալեալ, հաւնուած, արժանի սեպուած. գապուլ օլունմուշ, պէյէնիլմիշ։

Ἐγκροτέω-ῶ. M. ήσω. battere con rumore. փաթթուացով զարնել. շամատա իլէ վուրմագ։

Ἔγκρυπτος (ὁ, ἡ) nascosto dentro. մէջը պահուած. իչինտէ կիզլէնմիշ։

Ἐγκρύπτω. M. ύψω. nascondere dentro. մէջը պահել. իչինտէ սագլամագ։

Ἐγκρυφίας-ου (ὁ) pane cotto nella cenere. մոխրի մէջ եփած հաց. քիւլտէ փիշմիշ էքմէք։

Ἐγκρύφιος καὶ
Ἔγκρυφος (ὁ, ἡ) nascosto. պահուած. կիզլի, սագլը։

Ἔγκτητος (ὁ, ἡ) posseduto. ստացուած. էտինիլմիշ։

Ἐγκυβιστάω-ῶ. M. ήσω. scagliarsi col capo all' ingiù, tombolare. գլխիվար նետուիլ. պաշ աշաղը աթըլմագ։

Ἔγκυδος (ὁ, ἡ) X ἀντὶ Ἔνδοξος.

Ἐγκυκάω-ῶ. M. ήσω. mescolare assieme. մէկ տեղ խառնել. պիրպիրի գարըշդըրմագ։

Εγκυκλέω-ῶ. Μ. ήσω. circondare. *պատել, պաշարել.* չէվրէլէմէք, օրթալամաք:

Ἐγκύκλιος-α ἢ ος-ον. circolare, rotondo. 2. triviale. 3. periodico. *շրջաբերական, բոլորշի, կլոր. 2. Հասարակ, սովորական. 3. պարբերական.* տէվիրլի, տէյիրմի, եուվարլագ. 2. պայաղը. 3. տէվիրլի, տէվրիյէլի: — *ίως, ἐπίῤ.*

Ἔγκυκλος (ὁ, ἡ) = Ἐγκύκλιος.

Ἐγκυκλόω-ῶ. Μ. ώσω. inchiudere in un circolo. 2. volgere. *բոլորակի մը մէջ գոցել՝ բովանդակել. 2. դարձընել.* տէյիրէ իչինէ գափամաք. 2. տօլաշտըրմաք:

Ἐγκύμων-ονος καὶ

Ἔγκυος (ὁ, ἡ) incinta, gravida. *ծոցւոր, յղի.* կէպէ. (*μτφρ. μὲ γεν.*) pieno. *լեցուն.* տօլու:

Ἐγκύπτω. Μ. ύψω. affacciarsi, inchinarsi per vedere. *Նայելու համար կարկառիլ՝ ծռիլ.* պագմագ իչին ուզանմաք՝ էյիլմէք:

Ἐγκυρέω-ῶ. Μ. ήσω. incontrare. *Հանդիպիլ, պատահիլ.* րաստ կէլմէք:

Ἐγκωμιάζω. Μ. άσω. καὶ (ὀρθ.) άσομαι. lodare, encomiare. *գովել.* մէտհ էթմէք:

Ἐγκωμιαστὴς-οῦ (ὁ) colui che loda, panegirista, encomiaste. *գովող, ներբողող.* մէտհ էտէն:

Ἐγκωμιαστικὸς-ὴ-όν. encomiastico, atto a lodare. *ներբողական.* մէտհի: — *ικῶς, ἐπίῤ.*

Ἐγκώμιον (τὸ) elogio, encomio, lode. *էնկոմիոն, ներբողեան, գովեստ.* մէտհ:

Ἐγκώμιος (ὁ, ἡ) che si canta in un coro. *դասի մէջ երգուող.* պիր ալայտա չաղրըլան. = 2. *Ἐγχώριος.*

Ἐγρηγορέω-ῶ. Μ. ήσω. vegliare, vigilare. *Հսկել, արթուն կենալ.* ույանըգ տուրմաք:

Ἐγρηγορικὸς-ὴ-όν. vegliante, che veglia. *Հսկող, արթուն.* ույանըգ, այըգ:

Ἐγρήγορσις-εως (ἡ) veglia. *Հսկում, արթնութիւն.* ույանըգլըգ:

Ἐγρηγόρως, ἐπίῤ. vigilantemente. *արթնութեամբ.* ույանըգլըգ իլէ:

Ἐγχαλινόω-ῶ. Μ. ώσω. frenare, imbrigliare. *սանձ դնել, սանձել.* կէմ վուրմաք, կէմլէմէք:

Ἔγχαλκος (ὁ, ἡ) che ha del rame. 2. ricco. *պղնձով. 2. Հարուստ.* պագըրլը. 2. զէնկին:

Ἐγχαραγὴ-ῆς (ἡ) intagliatura. *փորագրութիւն.* գազըշ, գալէմ իշի, գալէմքեարլըգ:

Ἐγχάραγμα-ατος (τὸ) intaglio. *փորուած.* գալէմ իշի:

Ἐγχάραξις-εως (ἡ) = Ἐγχαραγή.

Ἐγχαράσσ (ττ)-ῶς Μ. άξω. intagliare, scolpire. *քանդակել, դրոշել, փորագրել.* գազըմաք, գալէմ իլէ օյմագ:

Ἐγχειρέω-ῶ. Μ. ήσω. intraprendere. *բանի մը ձեռք զարնել, սկսիլ.* էլ վուրմաք, մուպաշերէթ էթմէք:

Ἐγχείρημα-ατος (τὸ) impresa. *գործ, բան.* իշ, մուամէլաթ:

Ἐγχείρησις-εως. (ἡ) l'intraprendere. *ձեռք զարնելը, ձեռնամուխ ըլլալը.* էլ վուրմագ, մուպաշերէթ էթմէք:

Ἐγχειρητὴς-οῦ (ὁ) colui che intraprende. *բանի մը ձեռք զարնող, սկսող.* պիր իշէ էլ վուրան, մուպաշերէթ էտէն:

Ἐγχειρίδιον (τὸ) manuale. 2. pugnale. 3. manico. *ձեռնասուր գիրք, գրքոյկ. 2. դաշնակ. 3. կոթ.* քիթապչըգ. 2. հանչէր. 3. սափ:

Ἐγχειρίζω. Μ. ίσω. consegnare, confidare, raccomandare. *յանձնել.* թէսլիմ էթմէք, ըսմարըշ էթմէք:

Ἐγχείρισις-εως. (ἡ) καὶ

Ἐγχειρισμὸς (ὁ) consegna. *յանձնելը.* թէսլիմ էթմէ, ըսմարըշ:

Ἐγχειριστὴς-οῦ (ὁ) consegnatore. *յանձնող.* թէսլիմ էտէն:

Ἐγχέλιον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ

Ἔγχελυς-υος καὶ εως (ἡ) anguilla. *օձաձուկն.* եըլան պալըղը:

Ἐγχεσίμωρος (ὁ, ἡ) bellicoso. *գոռ, պատերազմող.* ճէնկճավէր, տիլավէր:

Ἐγχέω-ῶ. Μ. εύσω. versar dentro, empiere il bicchiere. *մէջը թափել, գաւաթը լեցընել.* իչինէ տօլտուրմաք, գատէհի տօլտուրմաք:

Ἔγχορδος (ὁ, ἡ) che ha delle corde. *լարեր ունեցող.* քիրիշլի:

Ἔγχος-εος-ους. (τὸ) lancia. *Նիզակ, տէգ, գեղարդն.* մըզրագ. 2. (*μτγν.*) spada. *Թուր.* գըլըճ:

Ἐγχρῄζω. Μ. ήσω. far d'uopo, occorrere. *պէտք ըլլալ.* իքթիզա էթմէք, լազըմ օլմաք:

Ἐγχρίμπτω. Μ. ίμψω. avvicinare. *Մօտեցընել.* եագլաշտըրմաք:

Ἔγχρισις-εως (ἡ) unzione. *եղով օծելը.* եաղլամա:

Ἔγχριστος (ὁ, ἡ) unto. *օծուած.* եաղլանմըշ:

Ἐγχρίω. Μ. ίσω. ungere. *օծել.* եաղլամաք:

Ἐγχρονίζω. Μ. ίσω. trattenersi per molto tempo, tardare. *շատ ատեն անցընել, ուշանալ.* չօք վագըթ էյլէնմէք, կէճիքմէք:

Ἔγχρυσος (ὁ, ἡ) che contiene dell'oro. *ոսկի ունեցող.* ալթընլը:

Ἔγχυμα (τὸ) infusione *Թըրջոց.* իլաճ:

Ἔγχυμος (ὁ, ἡ) sugoso. *Հիւթ ունեցող.* էօզլիւ:

Ἐγχύμωμα-ατος (τὸ) καὶ -ύμωσις-εως (ἡ) enchimosi. *արեան կամ Հիւթոց մէկէն ի մէկ մարմնոյ մէկ կողմը վազելը՝ լենալը.* գանըն եախօտ խըլթըլարըն ասէլ-ղանքըլ վիճուտուն պիր թարաֆընա ագմասը՝ տօլմասը:

Ἔγχυσις-εως (ἡ) infusione. (*մէջը*) *թափելը.* (իչինէ) տէօքմէք, տէօքիւշ:

Ἔγχυτος (ὁ, ἡ) infuso. *մէջը թափուած.* իչինէ տէօքիւլմիւշ:

Ἐγχωρέω-ῶ. Μ. ησω. concedere, ammettere, dar luogo, cedere. *ընդունել, տեղի տալ.* գապուլ էթմէք, եէր վէրմէք. 2. (*τρτπρσ.*) è lecito, è permesso, è concesso. *Հրաման է, թողեալ է, շնորհեալ է.* իզին վար, մըսաադէ վար, եասագ տէյիլ:

Ἐιχώριος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.)-ίως. indigeno. *երկրցի, տեղացի.* եէրլի:

Ἐγὼ-ἐμοῦ. ἀντνμ. io. *ես.* պէն:

Ἔδαρ-ατος (τὸ) alimento, nutrimento. *սնունդ, կերակուր.* եէյէճէք, գըտա:

Ἐδαφίζω. Μ. ίσω. rovesciare, atterrare. *տապալել, փլցընել.* եըգմաք, եէր իլէ եէքսան էթմէք:

Ἔδαφος-εος-ους (τὸ) suolo, pavimento. *գետին, յատակ.* եէր, եէր, տէօշէմէ:

Ἐδέατρος (ὁ) il direttore della tavola reale, scalco che saggia la vivanda, avanti che la dia al suo Signore (Γαλλ. officier de la bouche) թագաւորի սեղանապետ, թագաւորական սեղանի վերակացու, թագաւորի եկած կերակուրները չիտալէն առաջ ճաշակող. [illegible]

Ἐδέσμα - ατος (τὸ) cibo, vivanda. կերակուր. [illegible]

Ἐδεστὸς - ὴ - όν. buono da mangiare. ուտելը աղէկ, ուտելու. [illegible]

Ἔδνιος - α - ον. dato come regalo di nozze. իբր հարսնիքի ընծայ տրուած. [illegible]

Ἔδνον (τὸ) regali che si danno dallo sposo alla sposa prima del matrimonio. 2. dote, regali che il padre dà alla sua figlia. կարգուելէն առաջ փեսայէն հարսին տրուած ընծաներ. 2. օժիտ, հօրը աղջկանը տուած ընծաները. [illegible] 2. [illegible]

Ἑδνοφορέω - ῶ. M. ήσω. dare dei regali (alla sposa.) (հարսին) ընծայ տալ. [illegible]

Ἑδνόω - ῶ. M. ώσω. dotare la figlia. աղջըկանը օժիտ տալ, օժտել. [illegible]

Ἑδνωτὴς - οῦ (ὁ) suocero. աներ. [illegible]

Ἕδος - εος - ους (τό) sedia. 2. tempio. 3. simulacro. 4. abituro. աթոռ. 2. տաճար. 3. արձան. 4. բնակարան. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. = Ἔδαφος.

Ἕδρα - ας (ἡ) sedia, cattedra, posto. 2. il sedere. 3. posteriore, forame. 4. cesso, zambra. 5. base. աթոռ, գահ, դիրք, նստարան. 2. նստիլը, նիստ. 3. սրբան, յետոյք. 4. արտաքնոց, լուալիք. 5. հիմն. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible]

Ἑδράζω. M. άσω. situare, fondare. զետեղել, հիմնել. [illegible]

Ἑδραῖος - α - ον. sedentario. 2. stabile, costante. նստելով եղող՝ տեսնըւող. 2. հաստատ, ամուր. [illegible] 2. [illegible]

Ἕδρανον - ου (τὸ) × = Ἕδρα.

Ἑδρεύω. M. εύσω. sedere. նստիլ. [illegible]

Ἑδρίτης - ου (ὁ) supplicante. աղերսող. [illegible]

Ἑδροδιαστολεὺς - έως (ὁ) istrumento di chirurgia per apprire l' anello del posteriore. սրբանին ծակը բանալու համար վիրաբուժի գործի. [illegible]

Ἔδω. M. ἔδομαι. mangiare, divorare, consumare. ուտել, հատցընել. [illegible]

Εδωλιάζω. M. άσω. mettere sopra una sedia. աթոռի մը վրայ դնել. [illegible]

Ἑδώλιον (τό) sedia. 2. il banco dei remingati. աթոռ. 2. թիավարներուն նստարանը. [illegible] 2. [illegible]

Ἕζομαι. M. ἑδοῦμαι. sedere. նստել. [illegible]

Ἐθὰς - άδος (ὁ, ἡ) avvezzo. սովորեալ. [illegible]

Ἔθειρα (ἡ) capellatura. 2. crine. հեր, մազ. 2. բաշ (ձիոց). [illegible] 2. [illegible]

Ἐθείρω (X. M.) aggiustare, ornare. յարդարել, զարդարել. [illegible]

Ἐθελοδουλέω - ῶ. M. ήσω. essere in schiavitù volontaria. կամաւ գերի ըլլալ. [illegible]

Ἐθελόδουλος (ὁ, ἡ) servo, schiavo volontario. կամաւոր ծառայ՝ գերի. [illegible] — ούλως, ἐπίῤ.

Ἐθελοκακέω - ῶ. M. ήσω. trascurare i suoi doveri, comportarsi negligentemente. պարտքերը զանց ընել, անհոգութենով վարուիլ. [illegible]

Ἐθελόκακος (ὁ, ἡ) che trascura per negligenza i suoi doveri. անհոգութենով պարտքերը չվճարող. [illegible] — κάκως, ἐπίῤ.

Ἐθελόκωφος (ὁ, ἡ) sordo volontario. կամաւոր խուլ. [illegible]

Ἐθελοντὴς - οῦ (ἡ) volontario. կամաւոր. [illegible]

Ἐθελότρεπτος (ὁ, ἡ) che cangia volontà a suo arbitrio. իր ուզածին պէս կամքը՝ միտքը փոխող. [illegible]

Ἐθελουργὸς (ὁ, ἡ) che travaglia volontariamente, laborioso. կամաւ աշխատող, աշխատասէր. [illegible]

Ἐθελοφιλόσοφος (ὁ) che si vuol mostrare filosofo. ինքը զինքը փիլիսոփայ ցուցընել ուզեցող. [illegible]

Ἐθέλω. M. ήσω. volere. 2. amare, desiderare. 3. pretendere. 4. potere. կամենալ, ուզել. 2. սիրել, բաղձալ. 3. պահանջել. 4. կարենալ. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

Ἐθίζω. M. ίσω. accostumare, assuefare. սովորեցուցանել. [illegible] (μσ. ἢ πθ.) accostumarsi, assuefarsi. սովորիլ, ունակենալ. [illegible]

Ἔθιμος (ὁ, ἡ) assueto, consueto. սովորեալ. [illegible]

Ἐθναγὸς - οῦ (ὁ) × ἀντὶ —

Ἐθνάρχης - ου (ὁ) capo della nazione, Etnarca. ազգապետ. [illegible]

Ἐθναρχία - ας (ἡ) la dignità dell' Etnarca.

աղգապետութիւն. ժողովքը՝ կեանքի օր․

Ἐθνηδὸν, *ἐπίῤ.* per nazione, con tutta la nazione. ըստ ազգի, բոլոր ազգաւ, ազգովին.

Ἐθνικὸς - *ή* - *όν.* *καὶ* (*ἐπίῤ.*) - *ικῶς.* nazionale. ազգի մը պատկանած. 2. (*ἐκκλησ.*) etnico, pagano, gentile. հեթանոս, կռապաշտ.

Ἐθνίτης - *ου* (*ὁ*) connazionale. համազգի.

Ἐθνοκράτωρ - *ορος* (*ὁ*, *ἡ*) che comanda la nazione. ազգին իշխող.

Ἐθνόμυθος (*ὁ*, *ἡ*) (*ἐκκλησ.*) pieno di favole gentilesche. հեթանոսական առասպելներով լի.

Ἐθνοπάτωρ - *ορος* (*ὁ*) padre d'una nazione. ազգի մը հայր՝ ծնող.

Ἔθνος - *εος* - *ους* (*τὸ*) nazione, gente. ազգ, ազն. 2. (*ἐκκλησ.*) gentili, pagani. հեթանոսք.

Ἐθνοφύλαξ - *ακος* (*ὁ*) custode della nazione. ազգի պահապան.

Ἔθος - *εος* - *ους* (*τὸ*) uso, costume. սովորութիւն, կիրառութիւն.

Εἰ (*πρὸ ἐγκλιτ.*) *Εἴ.* *σύνδ.* (*Ὑποθετ.* *ἢ* *Συναπτ.*) se. 2. forse (*Λατ.* annum.) 3. sebbene. եթէ, թէ. 2. միթէ. 3. թէպէտեւ. 4. (*μετὰ τοῦ Γὰρ.*) il Ciel volesse (*Λατ.* utinam) Աստուած տայ, Աստուած ուզէ, երնէկ թէ. 5. (*μετὰ τοῦ Μὴ*) se non (*Λατ.* nisi) եթէ ոչ.

Εἶα, *ἐπιφών.* via. օն արդ, հայդէ.

Εἰδήμων - *ονος* (*ὁ*) istruito, sapiente, perito. փորձառու, գիտուն, տեղեակ.

Εἴδησις - *εως* (*ἡ*) scienza, conoscenza, avviso. գիտութիւն, ծանօթութիւն. լուր.

Εἰδηκὸς - *ὴ* - *όν.* speciale. մասնաւոր.

Εἰδηκῶς, *ἐπίῤ.* specialmente. մասնաւորաբար.

Εἰδοποιέω - *ῶ.* *Μ.* *ἡσω.* formare, figurare. ձեւաւորել, ձեւակերպել.

Εἰδοποίημα - *ατος* (*τὸ*) ciò che è formato, figurato, forma rappresentata. ձեւաւորուած բան, երեւցող ձեւ.

Εἰδοποίησις - *εως* *καὶ*

Εἰδοποιΐα - *ας* (*ἡ*) formazione, figurazione. ձեւաւորելը, ձեւակերպութիւն.

Εἰδοποιὸς (*ὁ*, *ἡ*) che forma, figura. ձեւաւորող.

Εἶδος - *εος* - *ους* (*τὸ*) forma, figura. 2. specie, sorte. 3. apparenza. ձեւ. 2. տեսակ, կերպ. 3. երեւոյթ.

Εἰδότως, *ἐπίῤ.* scientemente. գիտնաբար.

Εἰδύλλιον (*τὸ*) idillio (specie di poesia.) եղիղլիոն (կերպ մը հովուական բանաստեղծական քերթուած).

Εἴδω (*ἐκ τοῦ ἀρχαιοτ.* *Ἴδω.*) vedere, sapere. տեսնալ, գիտնալ.

Εἰδωλεῖον (*τὸ*) tempio d' idolatri (*Λατ.* delubrium.) կռատուն, բագին.

Εἰδωλικὸς - *ὴ* - *όν.* che concerne gli Idoli o gli idolatri. կուռքերու կամ կռապաշտներու պատկանած.

Εἰδωλικῶς, *ἐπίῤ.* da Idolo. կուռքի պէս.

Εἰδωλόθυτος (*ὁ*, *ἡ*) immolato agli Idoli. կուռքերու զոհուած.

Εἰδωλολατρία - *ας* (*ἡ*) idolatria. կռապաշտութիւն.

Εἰδωλολατρέω - *ῶ.* *Μ.* *ἡσω.* adorare gli Idoli, essere idolatra. կուռքերու երկրպագութիւն ընել, կռապաշտ ըլլալ.

Εἰδωλολάτρης - *ου* (*ὁ*) idolatra. կռապաշտ.

Εἰδωλομανέω - *ῶ.* *Μ.* *ἡσω.* essere fanatico idolatra. մոլեգին կռապաշտ ըլլալ, մոլեգնութեամբ կուռքերը պաշտել.

Εἰδωλομανὴς - *έος* (*ὁ*, *ἡ*) fanatico idolatra. մոլեգին կռապաշտ, մոլեգնութեամբ կուռքերը պաշտող.

Εἰδωλομανία - *ας* (*ἡ*) fanatica idolatria. մոլեգին կռապաշտութիւն, կռամոլութիւն.

Εἴδωλον (*τὸ*) Idolo. 2. simulacro, immagine. 2. larva, fantasma. կուռք, դիք. 2. արձան, պատկեր. 3. ուրուական պատկեր, անգոյ երեւոյթ.

Εἰδωλοπλαστέω - *ῶ.* *Μ.* *ἡσω.* formare una cosa per imitazione. ուրիշ բանի մը նման բան մը շինել, նմանութեամբ գործել.

Εἰδωλόπλαστος (*ὁ*, *ἡ*) formato per fantasia o per imitazione. երեւակայութեամբ կամ նմանութեամբ շինուած.

Εἰδωλοποιέω - *ῶ.* *Μ.* *ἡσω.* fare Idoli, simulacri. 2. immaginarsi. կուռք՝ արձան շինել. 2. երեւակայել.

Εἰδωλοποίησις - *εως* (*ἡ*) *καὶ*

Εἰδολοποιΐα - *ας* (*ἡ*) l'arte di fare degli Idoli. 2. l'azione di immaginarsi, immaginazione. կուռք շինելու արհեստը. 2. երեւակայելը.

Εἰδωλοποιϊκὸς - *ὴ* - *όν.* abile a fare Idoli, simulacri. կուռք՝ արձան շինելը գիտցող.

Εἰδωλοποιὸς (ὁ, ἡ) fabbricatore di Idoli. *կուռք շինօղ. փուտ եափան :*

Εἰδωλοφανέω - ῶ. M. ήσω. avere la forma d'un Idolo. *կուռքի ձեւով ըլլալ. փուտ պէնզէյիշտէ օլմագ :*

Εἰδωλοφανὴς - έος (ὁ, ἡ) simile ad un Idolo, che ha la forma d'Idolo. *կուռքի նման, կուռքի ձեւով. փուտա պէնզէր, փուտ պէնզէյիշտէ :*

Εἰδωλοχαρὴς - έος (ὁ, ἡ) allegro per la moltitudine dei suoi Idoli. *իր կուռքերուն բազմութեանը վրայ խնդացող. փուտլարընըն չօգլուղունա սէվինէն :*

Εἴθε, ἐπίῤ. piaccia a Dio, il Ciel volesse. *Աստուած տայ, երնէկ թէ. Ալլա՜հ վէրսին, քէ՛շքի, նօլա՛յտը :*

Εἰκαδάρχης (ὁ) che comanda venti uomini. *քսան հոգիի հրամանող. եիրմի նէֆէրէ գումանտան :*

Εἰκάζω. M. άσω. figurare, imitare. 2. congetturare. *ձեւացընել, նմանցընել. 2. վարկանել, կարծիք ընել. շէքլ վէրմէք, պէնզէթմէք. 2. թահմին էթմէք :*

Εἰκαιόβουλος (ὁ, ἡ) imprudente, temerario. *անխոհեմ, անխորհուրդ. մուլահազասըզ, տիւշիւնճէսիզ :*

Εἰκαιολόγος (ὁ, ἡ) che parla senza riflessione. *առանց մտածելու խօսող. տիւշիւնմէյէրէք սէօհպէթ էտէն :*

Εἰκαιόμυθος (ὁ, ἡ) = *Εἰκαιολόγος.*

Εἰκαῖος - α - ον. fortuito. 2. inutile. 3. temerario, sconsiderato. *դիպուածական. 2. անօգուտ. 3. անխոհեմ, անխորհուրդ. րասթ կէլէ օլան. 2. պիհուտէ. 3. մուլահազասըզ, տիւշիւնճէսիզ :*

Εἰκαιοσύνη - ης (ἡ) temerità, sconsideratezza. *անխոհեմութիւն, անխորհրդութիւն. մուլահազասըզլըգ, տիւշիւնճէսիզլիք :*

Εἰκὰς - άδος (ἡ) ventina. 2. il vigesimo giorno d'ogni mese. *քսաներեակ մի. 2. ամէն ամսուան քսաներորդ օրը. եիրմիլիք, եիրմի թանէ. 2. հէր այըն եիրմինճի կիւնիւ :*

Εἴκασμα - ατος (τὸ) immagine, effigie, simulacro. 2. congettura. *պատկեր. 2. վարկում. սուրէթ, թասվիր. 2. թահմին :*

Εἰκαστικός - ή - όν. congetturale. *կշռադատական. թահմինէ տայըր : — ικῶς, ἐπίῤ.*

Εἰκαστὸς - ή - όν. che si può congetturare, verisimile. *վարկանելու, ճշմարտանման. թահմին օլունուր, մուհթէմէլ :*

Εἶκε × γ' πρσ. τ. πρτ. τ. (*ἄχρ.*) *Εἴκω.* sembrava a proposito. *ի դէպ՝ յարմար կ'երեւար. մունասիպ կէօրիւնիւր իտի :*

Εἴκελος - η - ον. simile. *նման. պէնզէր, մէնէնտ :*

Εἰκονίζω. M. ίσω, rappresentare, dipingere, delineare. *ձեւակերպել, ձեւացընել, նկարել. շէքլ վէրմէք, կէօսթէրմէք, թասվիր ալմագ :*

Εἰκονικὸς - ή - όν. iconico, dipinto al naturale, che rappresenta l'archetipo. *իր բնական նախատիպին պէս նկարուած. գալըպը կիպի շէքիլլի՝ թասվիրի ալընմըշ :*

Εἰκόνιον (τὸ) *ὑποκορ. τ. εἰκών.* immaginetta. *պզտիկ պատկեր կամ արձան. քիւչիւք թասվիր եախօտ եօնթուլմուշ սուրէթ :*

Εἰκόνισμα - ατος (τὸ) immagine, simulacro. *պատկեր, նկար, արձան. թասվիր, եօնթուլմուշ սուրէթ :*

Εἰκονισμὸς (ὁ) dipintura, delineamento. rappresentazione. 2. descrizione (figura Rettorica). *նկարելը՝ ձեւացընելը. 2. նկարագրութիւն (ճարտասանական ձեւ մըն է). թասվիր չէքմէսի, սուրէթ ալմասը. 2. վասֆ, թէֆսիլ (իլմի պէլաղաթ) :*

Εἰκονογραφέω - ῶ. M. ήσω. dipingere. 2. descrivere. *նկարել. 2. նկարագրել. թասվիրինի չէքմէք, նաքըշլամագ. 2. վասֆ էթմէք :*

Εἰκονογράφημα - ατος (τὸ) pittura, immagine. *նկար, պատկեր. սուրէթ, թասվիր :*

Εἰκονογραφία - ας (ἡ) iconografia, l'azione di dipingere. 2. descrizione. *պատկերագրութիւն, նկարելը. 2. նկարագրութիւն. սուրէթ եափմասը, թասվիր չէքմէսի. 2. վասֆ, թէվսիֆ :*

Εἰκονογράφος (ὁ, ἡ) pittore. *պատկերագիր. թասվիր՝ սուրէթ եափան՝ չէքէն :*

Εἰκονοκλάστης - ου (ὁ) iconoclasta. *սուրբ պատկերները կոտրտող. աղիզ սուրէթլէրի՝ թասվիրլէրի գըրան՝ փարչալայան :*

Εἰκονομαχία - ας (ἡ) guerra contro le immagini. *պատկերամարտութիւն, սուրբ պատկերներու դէմ եղած կռիւ. աղիզ թասվիրլէրէ՝ սուրէթլէրէ գարշը օլան ճէնկ :*

Εἰκονομάχος (ὁ, ἡ) iconomaco, nemico delle immagini. *պատկերամարտ. աղիզ սուրէթլէր՝ թասվիրլէր տիւշմէնի :*

Εἰκονοποιέω - ῶ. M. ήσω. fare de' simulacri, dipingere delle immagini. *արձան շինել, պատկեր նկարել. սուրէթ եօնմագ, թասվիր չէքմէք :*

Εἰκονοποιὸς (ὁ, ἡ) pittore, chi fà de' simulacri. *պատկեր նկարող, արձան շինող. թասվիր չէքէն, սուրէթ եօնան :*

Εἰκὸς - ότος (τὸ) *οὐδ. τ. Εἰκώς.*

Εἰκοσάεδρος (ὁ, ἡ) (*Γεωμετρ.*) a venti facie, icosaedro. *քսանդիմի. եիրմի եիւզլիւ՝ եանլը :*

Εἰκοσαετηρὶς - ίδος (ἡ) lo spazio di venti anni. *քսան տարուան ժամանակ. եիրմի եըլլըք վագթ :*

Εἰκοσαετὴς - έος (ὁ, ἡ) di venti anni. *քսան տարուան. եիրմի եըլլըք :*

Εἰκοσαετία - ας (ἡ) venti anni. *քսան տարի. եիրմի եըլ՝ մուտտէ :*

Εἰκοσαετὶς - ίδος (ἡ) *θηλ. τ. Εἰκοσαετής.*

Εἰκοσάκις, ἐπίῤ. venti volte. *քսան անգամ. եիրմի տէֆա :*

Εἰκοσάμηνος (ὁ, ἡ) di venti mesi. *քսան ամսուան. եիրմի այլըք :*

Εἰκοσαπλάσιος - α - ον. } ventiplice. *քսանպատիկ. եիրմի գաթ :*
Εἰκοσαπλοῦς - ῆ - οῦν. }

Εἰκοσὰς - άδος (ἡ) = *Εἰκάς.*

Εἰκοσάφυλλος (ὁ, ἡ) di venti foglie. *քսան տերեւ ունեցող. եիրմի եափրագլը :*

Εἰκοσήρης - εος (ὁ, ἡ) che ha venti ranghi di remi. *քսան կարգ թի ունեցող. եիրմի չիֆթ քիւրէքլի :*

Εἴκοσι καὶ (*πρὸ φων.*) *Εἴκοσιν* (*οἱ - αἱ - τὰ*) (*ἄκλ.*) *ἀριθ.* (20) venti. *քսան. եիրմի, էյիրմի :*

Εἰκοσιδύο (*ἄκλ.*) *ἀριθ.* (22) ventidue. *քսանուերկու. եիրմի իքի :*

Εἰκοσιεννέα (*ἄκλ.*) *ἀριθ.* (29) venti nove. *քսան ու ինը. եիրմի տօգուզ :*

Εἰκοσιὲξ (ἄκλ.) ἀριθ. (26) ventisei. քսան ու վեց. Եիրմի ալթը։

Εἰκοσιεπτὰ (ἄκλ.) ἀριθ. (27) venti sette. քսան ու եօթն. Եիրմի եէտի։

Εἰκόσιμνος (ὁ, ἡ) che vale venti mine. քսան մնաս արժօղ. Եիրմի մանկըր տէյէն։

Εἰκοσιοκτὼ (ἄκλ.) ἀριθ. (28) venti otto. քսան ու ութը. Եիրմի սէքիզ։

Εἰκοσιπέντε. (ἄκλ.) ἀριθ. (25) venti cinque. քսան ու հինգ. Եիրմի պէշ։

Εἰκοσιτέσσαρες-ες-α. ἀριθ. (24) venti quattro. քսան ու չորս. Եիրմի տէօրթ։

Εἰκοσιτρεῖς-τρία. ἀριθ. (23) venti tre. քսան ու երեք. Եիրմի իւչ։

Εἰκοσταῖος-α-ον- di venti giorni. քսան օրուան. Եիրմի կիւնլիւք։

Εἰκοστὸς-ὴ-όν. ventesimo, vigesimo. քսաներորդ. Եիրմինճի։

Εἰκοτολογέω-ῶ. Μ. ήσω. dire delle cose verisimili, parlare per congettura. Ճշմարտանման բաներ զրուցել, վարկմամբ խօսիլ. Տօղրույա եագըն շէյլէր սէօյլէմէք, թահմին իլէ սէօհպէթ էթմէք։

Εἰκότως, ἐπίρ. ragionevolmente, con ragione, a dritto. Իրաւամբ. Հաքքլէ։

Εἴκω. Μ. εἴξω. ritirarsi, cedere il passaggio. 2. ubbidire. մէկ դի քաշուիլ, տեղ՝ անցք տալ. 2. Հնազանդիլ. Քէնարա տուրմաք, եէր՝ եօլ վէրմէք. 2. Իթաաթ էթմէք։

Εἰκὼν-όνος (ἡ) immagine, quadro, pittura. 2. simulacro, statua. 3. fantasma, larva. 4. figura rettorica. պատկեր, նկար. 2. արձան. 3. ցնորք. ուրուական, պատկեր. 4. Ճարտասանական ձեւ. Թասվիր, սուրէթ. 2. Եօնթմա տաշ. 3. Խայալէթ, սուրէթի վէհմիյէ. 4. Իլմի պէյանտա դայիր շէքիլ։

Εἰκὼς-υῖα-ός. simile, conveniente, ragionevole. Նման, վայելուչ, իրաւացի. Պէնզէր, մունասիպ, եաքըշըգլը, հաքլը. (κυρ. εἰς τὸ οὐδ.) cosa conveniente, decente, ragionevole, probabile, verisimile. վայելուչ, իրաւացի՝ հաւանական՝ ճշմարտանման բան. Մունասիպ՝ եաքըշըգլը՝ հաքլը՝ մաքուլ՝ դողրույա պէնզէր շէյ։

Εἰλαμὶς-ίδος (ἡ) la membrana che inviluppa il cervello. ուղեղը ծածկօղ մաշկը. Պէյնինի էօրթէն զար։

Εἰλαπιναστὴς-οῦ (ὁ) commensale. սեղանակից. Հէմ սօֆրա։

Εἰλαπίνη-ης (ἡ) festino, convivio. Խրախճանք, կոչունք, Հարսնիք. Զիաֆէթ, շէնլիք, տիւյիւն։

Εἶλαρ-αρος (τὸ) difesa. Մարտկոց, պատուար. Սիփէր, Մէթէրիզ։

Εἰλάρχης-ου (ὁ) comandante di una cavalleria. գունդ մը ձիաւորի Հրամանօղ. Պիր պէօլիւք աթլը զապիթի։

Εἰλεὸς (ὁ) miserere, volvulo (sorta di malattia.) 2. tana. Ոլորք աղեաց (ախտ մըն է). 2. որջ. Բագըրսաք պուրուլմասը (պիր խասթալըք). 2. Ին, Հայվան եուվասը։

Εἰλέω-ῶ. Μ. ήσω. stringere, inviluppare. 2. affliggere, opprimere. 3. circondare, attorniare. սեղմել, կապկպել, փաթթել. 2. նեղել, վշտացնել. 3. պատել, պաշարել. Սըքմաք, պաղլամաք, սարմաք. 2. Էզիյէթ վէրմէք, սըքըշթըրմաք. 3. Չէվիրմէք, սարմաք։

Εἴλη-ης (ἡ) truppa, squadrone di cavalleria. Հեծելազօրաց գունդ. Աթլը ասքէր պէօլիւյիւ։

Εἰληθερὴς (ὁ, ἡ) riscaldato al sole արեւուն տաքցած. Կիւնէշտէ ըսընմըշ։

Εἴλησις-εως (ἡ) = *Συστροφή.* avvolgimento. փաթթիլը, շրջիլը. Սարըլմա, տէօնմէ։

Εἰλητὸς-ὴ-όν. involto. փաթթուած. Սարըլմըշ, տօլանմըշ։

Εἰλικρίνεια-ας (ἡ) sincerità, ingenuità. անկեղծութիւն, պարզամտութիւն. Սատէլիք, Հաքիքիլիք։

Εἰλικρινέω-ῶ. Μ. ήσω. purificare, nettare. սրբել, մաքրել. Թէմիզլէմէք, փաք էթմէք։

Εἰλικρινὴς-έος (ὁ, ἡ) sincero, ingenuo, puro. անկեղծ, Հարազատ, պարզամիտ. Սատէտիլ, Հաքիքի, փաք։

Εἰλικρινῶς, ἐπίρ. sinceramente, ingenuamente, per se. պարզմտութեամբ, անկեղծութեամբ, բուն ինքեան. Սատէլիք իլէ, քէնտի քէնտիլիյինտէն։

Εἰλίπους-οδος (ὁ, ἡ) che strascina il piede nel camminare. ոտքը քարշելով քալօղ. Այաղընը սիւրիւյէրէք եիւրիւյէն։

Εἴλλω. Μ. ήσω. = *Εἰλέω.*

Εἰλυθμὸς καὶ Εἰλυός (ὁ) = *Εἰλεός* (2).

Εἰλύω. Μ. ύσω. = *Εἰλέω.* rivoltare, rivolgere, inviluppare. դարձընել, պատել, փաթթուիլ. Չէվիրմէք, սարմաք։

Εἴλως-ωτος (ὁ) = *Δοῦλος.*

Εἰλωτεία-ας (ἡ) schiavitù. գերութիւն. Էսիրլիք, քէօլէլիք։

Εἰλωτεύω. Μ. εύσω. essere schiavo. գերի ըլլալ. Էսիր օլմաք։

Εἰλωτὶς-ίδος (ἡ) donna schiava. գերի կնիկ. Քադըն էսիր, Հալայըք։

Εἶμα-ατος (τὸ) veste. լաթ, Հագուստ. Ռուպա, էսվապ։

Εἵμαρμαι. πθ. πρκ. τ. *Μείρω.* (*Μείρομαι*).

Εἱμαρμένη-ης (ἡ) il destino, il fato. Ճակատագիր, բաղդապրութիւն. Գըսմէթ, ալըն եազըսը, գատէր։

Εἱμαρτὸς-ὴ-όν. destinato dal fato. Ճակատագրէն կարգեալ, սահմանեալ. Ալըն եազըսընտան գատէրտէն թէսպիթ գարար վէրիլմիշ։

Εἰμὶ. Μ. ἔσομαι. essere, esistere. 2. essere proprio, appartenere. 3. (τρπσ.) avere, essere in possesso. 4. essere possibile, probabile. 5. trovarsi in qualche disposizione. ել, եղանել, գոլ. 2. յատուկ ըլլալ, վերաբերիլ. օլմաք, վար օլմաք. 2. Մախսուս օլմաք, միւթէալլիք օլմաք. 3. ունենալ, ստացած ըլլալ. 4. կարելի՝ Հաւանական ըլլալ. 5. որպիսութեան մը մէջ գտնուիլ. վար օլմաք, էլինտէ օլմաք. 4. Մըմքին՝ մուհթէմէլ օլմաք. 5. Պիր Հալէթտէ պուլունմաք. *Ὂν* (τὸ) (μτχ. οὐδ.) la verità. Ճշմարտութիւն. Տօղրուլուք. (καὶ ἐπίρ.) *Τῷ Ὄντι.* realmente, veramene.t իրապէս, Ճշմարտապէս. Վաքեա, Հաքիքաթէն։

Εἶμι. Μ. εἶμι. andare, camminare. երթալ, քալել. Գիթմէք, եիւրիւմէք։

Εἰναέτης-εος (ὁ, ἡ) = ἀντὶ Ἐνναετής.

Εἴπερ, σύνδ. tuttavia, con tutto ciò. 2. se mai, se pure. այսու ամենայնիւ. 2. եթէ երբեք. էլ ճէմլէ. 2. էկէրլէյիմ, էկէր:

Εἴποτε, μόρ. (ἴδε Εἰ) Ὑποτακτ. se mai. եթէ երբեք. էկէր, էկէր հիչ պիր զաման, էկէրլէյիմ:

Εἱργμὸς-οῦ (ὁ) imprigionamento. 2. legame, vincolo. բանտարկութիւն. 2. կապ. հափս էթմէք. 2. պաղ, պէյտէմ:

Εἴργω (καὶ Ἀττ. Εἵργω) γω. Μ. ξω. imprigionare. 2. allontanare, impedire. բանտ նետել. 2. հեռացընել, արգիլել. զընտանա հափս էթմէք. 2. ուզագլաշտըրմագ, մէն էթմէք:

Εἰρεσία-ας (ἡ) Ἰων. ἀντὶ Ἐρεσία.

Εἰρεσιώνη-ης (ἡ) ramo d'olivo, fatto a forma di corona fornita di frutti. պըտուղներով զարդարուած պսակի ձեւով շինուած ձիթենիի ոստ. մէյվէ իլէ տօնանմըշ թաճ շէքլինտէ զէյթին տալը:

Εἴρη-ης (ἡ) assemblea. ժողովք. տիվան, ճէմիյէթ:

Εἴρην-ενος (ὁ) giovine di 28 anni, che ha diritto di parlare nelle assemblee. ժողովքներու մէջ խօսելու իրաւունք ունեցող 28 տարուան երիտասարդ. մէճլիսլէրտէ տիվանլարտա սէօհպէթ էթմէյէ հագգը օլան 28 եաշընտա կէնճ:

Εἰρηναγωγέω-ῶ. Μ. ήσω. condurre in pace. խաղաղութեան տանիլ. բարըշըգլըգլա հուզուրա կէօթիւրմէք, կըլավուզ օլմագ:

Εἰρηναῖος-α-ον. (καὶ ἐπίῤ.)-αίως = Εἰρηνικός.

Εἰρηνάρχης-ου (ὁ) ufficiale incaricato alla conservazione della pubblica pace. հասարակաց խաղաղութիւնը պահուելուն վրակեցու՝ պաշտօնատար. հալքըն շէհրին բարըշըգլըգըն՝ ասայիշին գայմագամը պէքչիսի իտէն մէմուր:

Εἰρηναρχία-ας (ἡ) la carica dell' incaricato alla pace pubblica. հասարակութեան խաղաղութիւնը հոգացողին պաշտօնը. խալքըն բարըշըգլըգընը գօրույան մէմուրլուգ վազիֆէսի օլտուղու մէմուրիյէթ:

Εἰρηναρχικὸς-ή-όν. che appartiene all'ufficiale incaricato alla pace pubblica. հասարակութեան խաղաղութիւնը հոգացող իշխանին պատկանած. խալքըն բարըշըգլըգընը գօրույան մէմուրլարա մահսուս:

Εἰρήνευσις-εως (ἡ) pacificazione. խաղաղութիւն ընելը. բարըշըգ՝ հուզուր էթմէսի:

Εἰρηνεύω. Μ. εύσω. pacificare. խաղաղեցընել. բարըշ՝ հուզուր էթմէք. 2. (συνήθ. ἑλλ. ἢ ἀμτβτ. καὶ μσ.) vivere in pace. խաղաղութեան մէջ ապրիլ. բարըշըգլըգտա հուզուրտա եաշամագ:

Εἰρήνη-ης (ἡ) pace. խաղաղութիւն. բարըշըգ, հուզուր:

Εἰρηνικὸς-ή-όν. pacifico. խաղաղարար. հուզուր իտէն, բարըշըգլըգը սէվէն: — ικῶς, ἐπίῤ.

Εἰρηνοδίκης-ου (ὁ) giudice di pace. (Λατ. fecialis.) խաղաղութեան դատաւոր. բարըշըգ՝ հուզուր հաքիմի:

Εἰρηνοποιέω-ῶ. Μ. ήσω. pacificare, riconciliare խաղաղութիւն ընել, հաշտեցընել. բարըշըգ՝ պարըշ էթմէք, պարըշտըրմագ:

Εἰρηνοποιὸς (ὁ, ἡ) pacifico, riconciliatore. խաղաղարար, հաշտեցընող. բարըշըգ՝ պարըշ իտէն, պարըշտըրըճը. (οὐσ.) = Εἰρηνοδίκης.

Εἰρηνοφύλαξ-ακος (ὁ, ἡ) custode della pace. խաղաղութեան պահապան. բարըշըգ՝ ասայիշ մուհաֆըզը. (οὐσ.) = Εἰρηνοδίκης.

Εἰρνεῖος-η ἢ ος-ον. di lana. ասրէ, բրդէ. եուննան, եափաղըտան:

Εἱρκτὴ-ῆς (ἡ) prigione. արգելանոց. հափսխանէ:

Εἱρκτοφυλακέω-ῶ. Μ. ήσω. essere custode del carcere, esser prigioniere. բանտապան ըլլալ. զընտանճը օլմագ:

Εἱρκτοφύλαξ-ακος (ὁ) = Δεσμοφύλαξ.

Εἱρμὸς-οῦ (ὁ) seguito, concatenazione, serie. կապակցութիւն, կարգ, շարք. պաղ, բաղըթը, սըրա:

Εἰροκόμος (ὁ, ἡ) = Ἐριουργός.

Εἰροπόνος (ὁ, ἡ) = Ἐριουργός.

Εἰροχαρὴς (ὁ, ἡ) pieno di lana. ասրով բրդով լեցուն. եուն՝ եափաղը իլէ տօլու՝

Εἴρω. Μ. ἐρέω καὶ Ἀττ. ἐρῶ. dire parlare, interrogare. զրուցել, խօսիլ, հարցընել. սէօյլէմէք, լագըրտը էթմէք, սօրմագ:

Εἴρω. Μ. ἔρσω. legare, trecciare. կապել, հիւսել. պաղլամագ, էօրմէք:

Εἴρων-ωνος (ὁ) colui che parla d'una maniera ironica. հեգնական կերպով մը խօսող. շէքլէ իլէ՝ իսթիհզա իլէ սէօհպէթ իտէն:

Εἰρωνεία-ας (ἡ) ironia. հեգնութիւն. իսթիհզա, թաշ, շէքլէնմէ:

Εἰρωνεύομαι. Μ. εύσομαι. parlare ironicamente. հեգնութեամբ խօսիլ. իսթիհզա իլէ սէօհպէթ էթմէք:

Εἰρωνευτὴς-οῦ (ὁ) = Εἴρων.

Εἰρωνευτικὸς-ή-όν. = Εἰρωνικός.

Εἰρωνικὸς-ή-όν. ironico. 2. chi ama il parlar ironico. հեգնական. 2. հեգնական կերպով խօսիլը սիրող. թէճի, մուհաթէճի. 2. իսթիհզա իլէ սէօհպէթ էթմէյի սէվէն:

Εἰρωνικῶς, ἐπίῤ. ironicamente, di modo ironico. հեգնօրէն. իսթիհզա իլէ:

Εἰρωτάω (έω)-ῶ. Μ. ήσω. × Ἰων. ἀντὶ Ἐρωτάω.

Εἰς καὶ Ἀττ. Ἐς, πρόθ. (συντ. μὲ αἰτ.) in o presso. 2. fino. (Λατ. usque, ad) ի, յ, ց, առ, քով. 2. մինչեւ. տա, տէ, եա, եէ, եանընտա. 2. տաք, տէք, թաք:

Εἷς. μία, ἕν (ἡ γεν.) ἑνός-μιᾶς-ἑνός. uno. մէկ, մի. պիր, եէք (γρμτ. καὶ Τακτικ.) primo. 2. qualcuno. առաջին. 2. ոմն, ոք, մէկը. էվվէլքի. 2. պիրիսի, պիր քիշի:

Εἰσαγγελεὺς-έως (ὁ) denunziatore. accusatore. դատախազ, ամբաստանող. շէքվաճը:

Εἰσαγγελία-ας (ἡ) accusa in tribunale, denunziazione. դատաստանարանը՝ ատեանը ազդ ընելը՝ ամբաստանելը. մահքէմէ՝ տիվանա անդլաթմաք, շիքեայէթ էթմէք, շէքվա:

Εἰσαγγελτικὸς-ή-όν. che appartiene alla denunziazione. ամբաստանութեան պատկանած. շէքվայա մահսուսլուգ:

Εἰσαγγέλλω. Μ. αγγελῶ. accusare, denunziare al tribunale. 2. riferire, riportare. ատեանը ամբաստանել՝ դատա-

խաղել. 2. լուրը տալ, իմացընել. [illegible] ։

Εἰσαγείρω. *M.* *αγερῶ.* radunare, raccogliere. ժողվել, մէկ ընել. [illegible] ։

Εἰσάγω. *M.* *ἄξω.* introdurre, indurre. 2. prender moglie, ammogliarsi. 3. offrire, rappresentare. 4. accusare, denunziare, presentare al tribunale. ներս տանիլ, խոթել, մուծանել. 2. կնիկ առնել, կարգուիլ. 3. մատուցանել, առջեւ բերել. 4. ամբաստանել, ատեանը քաշել. [illegible] ։

Εἰσαγωγεὺς - έως (ὁ) = *Εἰσαγγελεύς.* colui che sente le accuse e le riferisce al giudice. ամբաստանութիւններըլսող ու դատաւորին իմացընող. [illegible] ։

Εἰσαγωγὴ - ῆς (ἡ) introduzione. 2. rappresentazione d'una accusa, denunziazione. ներածութիւն, կանխաբանութիւն. 2. ամբաստանութիւն մը դատաստանարանին ատեանին հասկըցընելը, դատախազելը. [illegible] ։

Εἰσαγωγικὸς - ἡ - όν. introduttorio. ներածական. [illegible] ։

Εἰσαγώγιμος (ὁ, ἡ) che si può introdurre. ներս տարուելու, խոթելու մուծանելու կարելի. [illegible] ։

Εἰσακοντίζω. *M.* *ίσω.* lanciare dardi, dardeggiare, attaccare a colpi di dardi. նետ նետել, նետով զարնել. [illegible] ։

Εἰσακούω. *M.* *ακούσω.* esaudire. 2. ascoltare, ubbidire. անկանջ դնել, լսածը ընդունիլ. 2. անսալ, հնազանդիլ. [illegible] ։

Εἰσαλείφω. *M.* *αλείψω.* ungere di dentro. ներսէն օծել. [illegible] ։

Εἰσαμείβω. *M.* *αμείψω.* entrar dentro. ներս մտնալ. [illegible] ։

Εἰσαναβαίνω. *M.* *βήσομαι.* montare, salire sopra. վրան ելլել. [illegible] ։

Εἰσαναγκάζω. *M.* *άσω.* costringere. բռնադատել. [illegible] ։

Εἰσανάγω. *M.* *ἄξω.* introdurre. ներս տանիլ՝ խոթել. [illegible] ։

Εἰσάνειμι. *M.* *ειμι.* = *Εἰσαναβαίνω.*

Εἰσάπαξ, ἐπίῤ. per una volta. մէկ անգամեան համար. [illegible] ։

Εἰσαποβαίνω. *M.* *βήσομαι.* salire in. տեղ մը ելլել. [illegible] ։

Εἰσαριθμέω - ῶ. *M.* *ήσω.* = *Συναριθμῶ.* annoverare assieme. մէկ տեղ համրել. [illegible] ։

Εἰσαρπάζω. *M.* *άσω.* rapire una cosa e nasconderla. յափշտակելով պահել. [illegible] ։

Εἰσαῦθις, ἐπίῤ. di nuovo. նորէն. [illegible] ։

Εἰσαύριον, ἐπίῤ. in domani. վաղուան. [illegible] ։

Εἰσαφάσσω καὶ - αφάω - ῶ. *M.* *άσω.* inserire, immettere. խոթել. [illegible] ։

Εἰσβαίνω. *M.* *βήσομαι.* = *Ἐμβαίνω.*

Εἰσβάλλω. *M.* *βαλῶ.* gettare, mettere dentro. ներս նետել՝ դնել. [illegible]. 2. (*ἀμτβτ.* ἢ *ἐλλ.*) assaltare, invadere. յարձակիլ. [illegible] ։

Εἰσβατὸς - ἡ - όν. (*κυρ.* *τόπος*). accessibile. մօտենալու. [illegible] ։

Εἰσβιάζομαι. *M.* *άσομαι.* entrare con violenza. բռնի մտնալ. [illegible] ։

Εἰσβιβάζω. *M.* *άσω.* imbarcare. նաւ դնել. [illegible] ։

Εἰσβοηθέω - ῶ. *M.* *ήσω.* entrar dentro per soccorrere. օգնելու համար ներս մտնալ. [illegible] ։

Εἰσβολὴ - ῆς (ἡ) invasione, incursione. 2. principio. 3. spedizione militare. յարձակումն, ասպատակութիւն. 2. սկիզբ. 3. պատերազմի արշաւանք. [illegible] ։

Εἰσδανείζω. *M.* *είσω.* prestare, dare ad usura. վաշխի տալ. [illegible] ։

Εἰσδέχομαι. *M.* *δέξομαι.* ricevere, ammettere. ընդունիլ. [illegible] ։

Εἰσδρομὴ - ῆς. (ἡ) = *Εἰσβολή.*

Εἰσδύνω (*X.* *M.*) = *Εἰσδύω.*

Εἴσδυσις - εως (ἡ) penetrazione. մէջը մտնալը, թափանցելը. [illegible] ։

Εἰσδύω. *M.* *ύσω.* entrar dentro, penetrare. մէջը մտնալ, թափանցել. [illegible] ։

Εἰσεγγίζω. *M.* *ίσω.* avvicinarsi, approssimarsi a... մէկի մը կամ տեղ մը մօտենալ. [illegible] ։

Εἴσειμι. *M.* *ειμι.* = *Εἰσέρχομαι.* 2. rappresentarsi (al tribunale, al teatro ecc.) 3. rappresentare alcuno nel teatro, imitare. 2. մտնել (ատեանը, թատրոնը եւ այլն). 3. թատրոնը մէկին կերպարանքը ցըցընել, մէկին անձը նկարագրել, նմանիլ. 2. [illegible]. 3. [illegible]. 4. (*τροπ.* *καὶ* *κατὰ* *μτχ.* *ἐλλ.*) ricordarsi, immaginarsi. միտքը գալ, յիշել, երեւակայել. [illegible] ։

Εἰσελαύνω. *M.* *ελάσω.* entrare a cavallo o a carrozza. ձիով կամ կառքով մտնալ. [illegible] ։

Εἰσέλευσις - εως. (ἡ) entrata. մուտ. [illegible] ։

Εἰσεμπορεύομαι. *M.* *εύσομαι.* andare in un luogo per traffico. վաճառականութեան համար տեղ մը երթալ. [illegible] ։

Εἰσέπειτα, ἐπίῤ. inseguito, indi, quinci. յետոյ, ապա, ասկէ. [illegible] ։

Εἰσέρχομαι. *M.* *ελεύσομαι* entrare dentro, rappresentarsi. ներս մտնալ, առջեւ ել-

լել, Հանդիսանալ. Եւերէ Կերժէ, Հոաղա-
րա Եւէմաէ. 2. (τρτπρσ.) = Εἴσειμι (4)։

Εἰσέτι, ἐπίῤ. ancora. տակաւին, դեռ. պա-
հա, չէմտիյէտէ։

Εἰσέχω. Μ. ἕξω. penetrare, stendersi. Մէջը մտանալ, տարածիլ. Եւինէ Կերժէ, Եայըլմաք։

Εἰσηγέομαι - οῦμαι. Μ. ἤσομαι. consigliare, insegnare, persuadere. Խորհուրդ տալ, խրատել, սորվեցընել, Համոզել. Նասիհաթ Վէրմէ, Եօյրէթմէ, Եւլամ Էթմէ։

Εἰσήγημα - ατος (τὸ) consiglio, lezione, esortazione. Խորհուրդ, խրատ, դաս, յորդորանք. Նասիհաթ, տէրս, Եօյիւտ։

Εἰσήγησις - εως (ἡ) consiglio, esortazione. Խորհուրդ տալը, յորդորանք. Եօյիւտ Վէրմէք, Նասիհաթ։

Εἰσηγητὴς - οῦ (ὁ) colui che consiglia, esortatore, maestro. Խորհուրդ տուող, խրատող, ուսուցիչ. Եօյիւտ Վէրէն, Նասիհաթ Էտէն, Խօճա։

Εἰσθρώσκω. Μ. θοροῦμαι. saltare, correre dentro. Մէջը ցատկել՝ վազել. Եւինէ Աթլամաք՝ Գօշմաք։

Εἰσιππεύω. Μ. εὐσω. entrare a cavallo. Ձիով մտնալ. Աթ Էլէ Կիրմէ։

Εἰσιτητὸς - ἡ - όν (κυρ. τόπος) accessibile. Մտնելիք, մտնալու. Եալըն Կիրիլիր։

Εἰσκαλέω - ῶ. Μ. έσω. chiamare dentro. Ներս կանչել. Եւերէ Չաղըրմաք։

Εἰσκαταβαίνω. Μ. βήσομαι. entrare dentro. Ներս մտնել. Եւերէ Կիրմէ։

Εἰσκηρύσσω (ττω). Μ. ύξω. chiamare uno a voce di banditore. Մունետիկի ձայնով մէկը կանչել. Թէլլալ Սէսի Էլէ Պիրի- սինի Չաղըրմաք։

Εἰσκομίζω. Μ. ίσω. portar dentro, introdurre. Ներս բերել՝ խոթել. Եւերէ Կէթիրմէ՝ Սօգմաք։

Εἰσκυκλέω - ῶ. Μ. ήσω. voltare alla parte di dietro. Ետեւի կողմը դարձընել. Էնսէյէ Թիւրաթմաք Չէվիրմէ, Տէօնտիւրմէ։

Εἰσκύπτω. Μ. κύψω. = Ἐγκύπτω.

Ἔισκω (Χ. Μ.) assimilare. Նմանցընել. Պէնզէթմէ. (συνεκδχ. μὲ. ἀπαρ. ἐκ δ.) credere, stimare. Կարծել. Զաննէթմէ, Գըյաս Էթմէ։

Εἰσλάμπω. Μ. λάμψω. risplendere, rilucere. (Λατ. illuceo). Փայլիլ. Փարլամաք։

Εἰσοδιάζω. Μ. άσω. far la raccolta dei prodotti, delle entrate. Եկամուտները ժողվել. Կէլիրլէրի Եըղմաք Տէվշիրմէ։

Εἰσόδιος (ὁ, ἡ) che concerne l' entrata. Մտնելու պատկանած. Կիրմէյէ Տայիր. (ὅθ.) Εἰσόδεον (τὸ) (κυρ. εἰς τὸ πλθ.) entrate, prodotti. Եկամուտ. Կէլիր, Իրատ։

Εἴσοδος (ἡ) entrata. 2. tributo. Մուտք. 2. Հարկ, բաժին. Կիրիշ. 2. Վէրկի, Պաճ. ἴδε καὶ Πρόσοδος.

Εἰσοικέω - ῶ Μ. ήσω. abitare in, stabilirsi. Տեղ մը բնակիլ՝ զետեղիլ. Պիր Եէրտէ Օթուրմաք, Եէրլէշմէ։

Εἰσοικίζω. Μ. ίσω. stabilire in un' abitazione, ricevere nella propria abitazione. Բնակարանի մը դնել, տեղ մը զետեղել, տունը առնել, ապաւինել, բնակեցընել. Օթուրմալ Էվիրմէ, Պիր Եէրէ Եէրլէշտիրմէ, Եվինէ Ալմաք, Եվինէ Եէր Վէրմէ, Գօնաքլամաք։

Εἰσοικισμὸς - οῦ (ὁ) il ricevere nella propria abitazione. Իր բնակարանը ընդունիլը. Եվինէ Գօնաղըն Գապուլ Էթմէ։

Εἴσοπτος (ὁ, ἡ) che si può vedere, osservare da pertutto. Ամէն դիւաց տեսանելու. Հէր Եանտան Կէօրիւնիւր։

Εἰσοπτρίζομαι. Μ. ίσομαι. specchiarsi. Հայելի նայիլ. Այնայա Պագմաք։

Εἴσοπτρον (τὸ) specchio. Հայելի. Այնա։

Εἰσοράω - ῶ. Μ. ὄψομαι. guardare, osservare con attenzione. Ուշադրութեամբ նայիլ՝ դիտել. Տիքքաթ Էլէ Պագմաք՝ Նազար Էթմէ։

Εἰσορμάω - ῶ. Μ. ήσω. lanciarsi impetuosamente sopra. Ուժով վրայ նետուիլ. Հէճէմ Էլէ Իւզէրինէ Աթըլմաք։

Εἰσορμίζομαι. Μ. ίσομαι. entrare in porto. Նաւահանգիստը մտնալ. Լիմանա Կիրմէ։

Εἰσοχὴ (ἡ) concavità. Գոգաւորութիւն. Գօվլուգ։

Εἴσοψις - εως (ἡ) osservazione. Դիտողութիւն, ուշադրութիւնով նայիլը. Նազար՝ Տիքքաթ Էլէ Պագմագ (συνεκδχ.) = Παράδειγμα.

Εἰσπέμπω. Μ. πέμψω. mandar dentro, introdurre. Ներս խրկել, մուծանել. Եւերէ Եոլլամաք, Սօգմաք։

Εἰσπεράω - ῶ. Μ. άσω. penetrare in. Տեղ մը մտնալ, մէջը անցնիլ. Պիր Եէրէ Կիրմէ, Եւինէ Սօգուլմաք։

Εἰσπηδάω - ῶ. Μ. ήσω. saltare dentro. Ներս ցատկել. Եւերէ Աթլամաք։

Εἰσπίπτω. Μ. πεσοῦμαι. cader dentro, incadere. Մէջը ինկնալ. Եւինէ Տիւշմէ։

Εἰσπνέω - ῶ. Μ. πνεύσω. aspirare, amare ardentemente. Անձկալ, խիստ սիրել. Հասրէթ Չէքմէ, Աշք Էլէ Սէվմէ։

Εἰσποιέω - ῶ. Μ. ήσω. dare uno per adottivo. Մէկը որդեգիր տալ. Պիրինի Օղուլլուգ Տէյի Վէրմէ։ (μσ.) adottare. Որդեգրել. Օղուլլուղա Գապուլ Էթմէ։

Εἰσποιητὸς - ἡ - όν. adottato. Որդեգիր. Օղուլլուք, Յան Եւլատ Տէյի Գապուլօլունմուշ։

Εἰσπορεύομαι. Μ. εύσομαι. entrare, andare dentro. Մտնալ, ներս երթալ. Կիրմէ, Եւերէ Կիթմէ։

Εἰσπράκτωρ - ορος (ὁ) colui che esige, raccoglie del denaro, collettore. Դրամները տուրքերը ժողվող. Ագչէ՝ Վէրկիլէրի Տէվշիրէն, Գազան Մալ Թահսիլտար։

Εἰσπράσσω (ττω). Μ. πράξω. esigere le contribuzioni. Հարկերը՝ բաժինները ժողվել. Պաճլարը՝ Վէրկիլէրի Տէվշիրմէ։

Εἰσρέω. Μ. ῥεύσομαι. scorrere dentro. Մէջը վազել. Եւինէ Ագմաք։

Εἰσροὴ (ἡ) καὶ Εἴσροος - ους - ου (ὁ) καὶ Εἴσρυσις - εως (ἡ) influvio. Ներհոսում. Եւինէ Ագմա։

Εἰστίθημι. Μ. εἰσθήσω. porre in, riporre dentro. Տեղ մը դնել, մէջը դնել. Պիր Եէրէ Գօյմաք, Եւինէ Գօյմաք։

Εἰστοξεύω. Μ. εύσω. lanciare delle freccie dentro. Մէջը նետ նետել. Եւինէ Օք Աթմաք (μσ. ἢ πθ.) scagliarsi dentro come freccia. Նետի պէս մէջը նետուիլ. Օք Կիպի Եւինէ Աթըլմաք։

Εἰστρέπω. Μ. τρέψω. voltare verso. Դէպ

ի տեղ մը դարձընել. պիր թարաֆա տօղրու չէվիրմէք:

Εἰστρέχω. *Μ.* *θρέξω - ομαι ἤ δραμοῦμαι.* correre in. տեղ մը վազել. պիր եէրէ գօշմագ:

Εἰστρυπάω - ῶ. *Μ.* *ήσω.* fare un buco in. տեղ մը ծակ մը բանալ. պիր եէրէ պիր տէլիք աչմագ:

Εἰσφέρω. *Μ.* *εἰσοίσω.* portare in, introdurre. 2. proporre. 3. rappresentare. 4. introdurre. 5. pagare. տանիլ՝ ածել ի, մուծանել. 2. առջեւը դնել, առաջարկել. 3. կերպարանել, ստորագրել (թատրոնը). 4. մուծանել, ներս խոթել. 5. վճարել. պիր եէրէ գօթիւրմէք, կիրտիրմէք. 2. թէքլիֆ էթմէք. 3. օյնայա կէթիրմէք, թագլիտ էթմէք (թիաթրօտա). 4. իչէրի սօգմագ, կիրտիրմէք. 5. էօտէմէք:

Εἰσφοιτάω - ῶ. *Μ.* *ήσω.* frequentare. մէկ տեղ մը յաճախել. պիր եէրէ սըք վարմագ:

Εἰσφορὰ - ᾶς (ἡ) introduzione. 2. pagamento. ներս խոթելը՝ մուծանելը. 2. վճարում. իչէրի սօգմա՝ կիրտիրմէ. 2. էօտէյիշ:

Εἴσω καὶ (σπνττ.) Ἔσω, ἐπίῤ. ἤ πρόθ. dentro. ներսը. իչէրի, իչէրտէ:

Εἰσωπὸς (ὁ, ἡ) che tiene una cosa avanti i suoi occhi. բան մը աչացը առջին ունեցող. պիր շէյի կէօզլէրինին էօնիւնտէ թութան:

Εἶτα, ἐπίῤ. (χρν.) = Ἔπειτα. indi, di poi. 2. fuor di ciò, oltre a ciò, inoltre. ետքը, յետոյ. 2. ասկից ի զատ. սօնրա, անտէյէն. 2. ֆազլէ նայէր, պաշգաճա:

Εἴτε (σύνθ.) sia che. ալ, եթէ, թէ. տա, տէ:

Ἐκ, καὶ (πρὸ φων.) Ἐξ. πρόθ. da, di (*Λατ.* e, ex) ի, յ, առ ի (բացառական հոլով). տան, տէն, էզ. nella composizione significa privazione. 2. preferenza, sceglimento. 3. enfasi, amplificazione. ուրիշ անունի կամ բայի մը հետ բաղադրելու ատեն կը նշանակէ զրկում. 2. նախապատուութիւն, ընտրութիւն. 3. ազդուարանութիւն, ընդլայնութիւն. տիկէր իսմ եախօտ ֆի'լ իլէ պիրլէշտիքտէ կէօստէրիր մահրումիյէթ, մաղլուպիյէթ. 2. թագտիմ, թէֆրիգ, սէչմէ. 3. թէէքիտ, մուպալաղա, թէֆսիր:

Ἑκάς, ἐπίῤ. lontano. հեռու. ուզագ, էրագ:

Ἑκασταχῆ, ἐπίῤ. in ogni dove, dovunque. ամէն տեղ, ամէն կողմը. հէր եէրտէ, հէր թարաֆտա:

Ἑκασταχόθεν, ἐπίῤ. da ogni parte, da per tutto. ամէն դիաց, ամէն կողմէ. հէր եանտան, հէր թարաֆտան:

Ἑκασταχοῦ, ἐπίῤ. = Ἑκασταχῆ.

Ἑκαστόθεν, ἐπίῤ. = Ἑκασταχόθεν.

Ἕκαστος - η - ον. ciascuno, ognuno, cadauno. իւրաքանչիւր, ամէն մէկը. հէր քէս, հէր պիր:

Ἑκάστοτε, ἐπίῤ. ogni volta. ամէն անգամ. հէր տէֆա:

Ἑκατεράκις, ἐπίῤ. in tutte e due volte. երկու անգամին ալ. իքի տէֆասընտա տա:

Ἑκάτερος - α - ον. e l'uno e l'altro (*Λατ.* uterque.) մէկն ալ մէկալն ալ. պիրի տէ օպիրի տէ, հէմ պիրի հէմ օպիրի:

Ἑκατέρωθεν, ἐπίῤ. d'ambe le parti. երկու կողմէ ալ. իքի թարաֆտան տա:

Ἑκατέρως, ἐπίῤ. in tutti e due modi. երկու կերպով ալ. իքի թարզ իլէ տէ:

Ἑκατόγχειρ - ειρος (ὁ, ἡ) che ha cento mani. հարիւր ձեռք ունեցող. եիւզ էլլի օլան:

Ἑκατομβαιὼν - ῶνος (ὁ) ecatombeone (il primo mese degli Ateniesi). Հեկատոմբէոն (Աթենացւոց առաջին ամիսը). Էգաթօմպէօն (Աթինալըլարըն իլք այը):

Ἑκατόμβη - ης (ἡ) ecatombe (sacrificio di cento bovi). Հեկատոմբէ (հարիւր եզանց զոհ). էգաթօմպէ (եիւզ էօքիւզ գուրպանը):

Ἑκατόμπεδος (ὁ, ἡ) lungo cento piedi. հարիւր ոտք երկան. եիւզ այագ ուզուն:

Ἑκατόμπολις - εως (ὁ, ἡ) composto di 100 città. 100 քաղաքէ բաղկացեալ. 100 շէհիրտէն իպարէթ:

Ἑκατόμπους - οδος (ὁ, ἡ) che ha cento piedi. հարիւր ոտք ունեցող. եիւզ այագլը:

Ἑκατὸν (οἱ - αἱ - τὰ) (ἄκλ.) ἀριθ. (100) cento. հարիւր. եիւզ. (*ἔνιοτε καὶ μάλιστα εἰς τὰ σύνθ. ἀντὶ τοῦ*) *Πολλά.* molti. շատ. չօգ:

Ἑκατονταδόχος (ὁ, ἡ) che contiene cento (persone o cose). հարիւր (անձ կամ բան). պարունակող. եիւզ (քիշի եախօտ նէսնէ) ալան՝ իչթիմալ էտէն:

Ἑκατονταετηρὶς - ίδος (ἡ) un secolo, spazio di cento anni. դար մը, հարիւր տարուան ժամանակ. եիւզ եըլլըք վագթ, պիր տէվր:

Ἑκατονταέτηρος καὶ

Ἑκατονταέτης - ου (ὁ, ἡ) di cento anni, centenario. հարիւր տարուան. եիւզ եըլլըք՝ սէնէլիք, եիւզ եաշընտա:

Ἑκατοντάκις, ἐπίῤ. cento volte. հարիւր անգամ. եիւզ տէֆա:

Ἑκατονταλαντία - ας (ἡ) somma di cento talenti. հարիւր տաղանդի ստակ. եիւզ գընթար ագչէ:

Ἑκατοντάπηχυς (ὁ, ἡ) di cento cubiti. հարիւր կանգուն. եիւզ արշըն:

Ἑκατονταρχέω - ῶ. *Μ.* *ήσω.* essere centurione. հարիւրապետ ըլլալ. եիւզ պաշը օլմագ:

Ἑκατοντάρχης - ου (ὁ) centurione. հարիւրապետ. եիւզ պաշը:

Ἑκατονταρχία - ας (ἡ) la dignità di centurione. հարիւրապետութիւն. եիւզ պաշըլըգ:

Ἑκατόνταρχος (ὁ) = *Ἑκατοντάρχης.*

Ἑκατοντὰς - άδος (ἡ) centinajo. 2. centuria. հարիւրակ մի. 2. հարիւր հոգի կամ բան. եիւզլիւք. եիւզ. 2. եիւզ քիշի եախօտ նէսնէ:

Ἑκατόντορος (ὁ, ἡ) (*ναῦς*) a cento remi. հարիւր թիով. քիւրէք չէքէն, եիւզ քիւրէքլի:

Ἑκατοντούτης (ὁ) = *Ἑκατονταέτης.*

Ἑκατόστομος (ὁ, ἡ) che ha cento bocche. հարիւր բերան ունեցող. եիւզ աղըզլը:

Ἑκατοστὸς - ή - όν. centesimo. հարիւրերորդ. եիւզիւնճիւ:

Ἐκβάζω. M. βάξω. pronunziare. արտասանել. թէլէֆֆուզ էթմէք:

Ἐκβαθρεύω. M. εύσω. rovesciare dalle fondamenta. հիմն կործանել. թէմէլինտէն եըգմագ:

Ἐκβαίνω. M. βήσομαι. sortire. 2. trasgredire. 3. passare. ելնել. 2. չքանել. զանց առնել. 3. անցնիլ. չըգմագ. 2. թէճավիւզ էթմէք, թաշմամագ. 3. գէչմէք. 4. (τρτπρσ. ἢ κατὰ μτχ.) accadere, avvenire. հանդիպիլ, պատահիլ. վուգու օլմագ, զուհուր էթմէք:

Ἐκβακχεύω. M. εύσω. trasportare d' un furore Bacchico, metter in furore. Բաքոսեան մոլեգնութեան ձգել, կատաղեցընել. Բագգուս գուտուրմուշլուղունա տիւշիւրմէք, էսիրէլլէնմէք:

Ἐκβάλλω. M. βαλῶ. cavar fuori. 2. gettar fuori, perdere. 3. cacciar fuori, ripudiare, rigettare. դուրս հանել. 2. դուրս նետել, կորսնցընել. 3. դուրս վռնտել, անարգել, մերժել. տըշարը չըգարմագ. 2. տըշարը աթմագ, գայպ էթմէք. 3. տըշարը գօվմագ, խօրլամագ, րէտտ էթմէք:

Ἐκβαρβαρόω-ῶ. M. ώσω. rendere totalmente barbaro. գլխովին բարբարոս ընել. պիւսպիւթիւն պիւրպէր չէվիրմէք.

Ἐκβασανίζω. M. ίσω. tormentare crudelmente. չարաչար տանջել. զուլիմանէ էզիյէթ վէրմէք:

Ἔκβασις-εως (ἡ) sbarco. նաւէն ցամաք իջնալը. կէմիտէն գարայա էնմէսի. (τρπ.) riuscita, evento. կատարած, ելք. սօնղ, նէթիճէ:

Ἐκβατήριος-α ἢ ος-ον. adattato allo sbarco. նաւէ ցամաք իջնալու յարմար. կէմիտէն գարայա էնմէյէ ույկուն:

Ἐκβεβαιόω-ῶ. (συνηθστ. τὸ μσ.) οῦμα. M. ώσω-ώσομαι. confermare. հաստատել. թէմինաթ թագվիյէթ վէրմէք:

Ἐκβεβαίωσις-εως (ἡ) confermazione. հաստատութիւն. թագվիյէթ, թէմինաթ:

Ἐκβιάζω καὶ (μσ.) -άζομαι. M. άσω-ομαι. costringere. բռնադատել. զօր՝ ճէպր էթմէք:

Ἐκβιβάζω. M. άσω. metter, cavare fuori, sbarcare. դուրս հանել՝ դնել, նաւէ դուրս հանել. տըշարը գօյմագ՝ չըգարմագ, կէմիտէն չըգարմագ:

Ἐκβιβασμὸς-οῦ (ὁ) sbarco. նաւէ դուրս հանելը՝ ելլելը. կէմիտէն տըշարը չըգարմա՝ չըգմա:

Ἐκβιβαστὴς-οῦ (ὁ) esecutore d'una sentenza. վճիռը՝ դատակնիքը կատարող՝ գլուխ տանող. իլամ՝ իճրալէ՝ ֆէրմանըյը իճրա էտէն:

Ἔκβιος (ὁ, ἡ) privo di vita, morto. մեռած. էօլմիւշ:

Ἐκβλαστάνω. M. ήσω. germogliare. վերընձիւղել, ծլիլ. ֆիլիզ աչմագ, ֆիլիզլէնմէք:

Ἐκβλέπω. M. βλέψω. = Ἀναβλέπω.

Ἔκβλητος (ὁ, ἡ) rigettato, dimesso. նետուած, մերժուած, ձգուած. աթըլմըշ, պըրագըլմըշ, րէտտ օլունմուշ:

Ἐκβοάω-ῶ. M. ήσω. = Ἀναβοάω.

Ἐκβοήθεια-ας (ἡ) il correre in soccorso. օգնելու վազելը. իմտատա գօշմա:

Ἐκβοηθέω-ῶ. M. ήσω. correre in soccorso. օգնելու վազել. իմտատա գօշմագ:

Ἐκβολὰς-άδος (ἡ) scoria. հրահալելեաց կղկղանք. մատէն պօգու:

Ἐκβολὴ-ῆς (ἡ) l'azione di gettare fuori. 2. lussazione. 3. bando. 4. ejaculazione, effusione. 5. lo spuntare. 6. passaggio. դուրս նետելը. 2. ոսկրի խախտիլը. 3. աքսորանք. 4. դուրս թափելը. 5. ծաթիլը, բուսնիլը. 6. անցնիլը. տըշարը աթմա. 2. պէրթիլիք. 3. սիւրկիւն, նէֆի. 4. տըշարը տէօքմէ՝ աքըթմա. 5. պիթմէ, տօղմա. 6. գէչմէ:

Ἐκβολιαῖος-α-ον. καὶ

Ἐκβόλιμος (ὁ, ἡ) degno d'essere rigettato. նետուելու արժանի. աթըլմայա միւսթահագ:

Ἐκβόλιον (τὸ) farmaco per abortire. վիժելու՝ զաւակ անցընելու դեղ. օղլան տիւշիւրտէ՝ տիւշիւրտէն իլաճ:

Ἔκβολος (ὁ, ἡ) rigettato. նետուած. աթըլմըշ. = Ἐκβόλιμος.

Ἐκβόσκω καὶ (μσ. ὅ καὶ συνηθέστ.) Ἐκβόσκομαι. M. ήσω-ομαι. divorare, consumare. լմնցընել, սպառել, լափել. թիւքէթ էթմէք, պիթիրմէք:

Ἐκβράζω. M. άσω καὶ

Ἐκβράσσω (ττω) M. άσω. bollire, spumare. եռալ, փրփրալ. գայնամագ, քէօփիւրմէք:

Ἐκβροντόω-ῶ. M. ήσομαι. fulminare. կայծակով զարնել. եըլտըրըմ իլէ վուրմագ:

Ἐκγαλακτάω-ῶ. M. ώσω. convertir in latte. կաթի դարձընել. սիւտէ չէվիրմէք:

Ἐκγαμίζω. M. ίσω. maritare una figlia. աղջիկ կարգել. գըզ էվլէնտիրմէք:

Ἐκγαυρόομαι-οῦμαι. M. ώσομαι. insuperbirsi grandemente. շատ հպարտանալ. զիյատէ մաղրուրլանմագ:

Ἐκγελάω-ῶ. M. άσομαι. sghignazzare, ridere smoderatamente. 2. sorridere. բարձր ձայնով խնդալ. 2. քթին տակէն ծիծաղիլ, ժպտիլ. գահգահէ իլէ գիւլմէք. 2. պուրնունուն ալթընտան գիւլիւմսէմէք:

Ἔκγονος (ὁ, ἡ) discendente. զաւակ, ծընունդ. էվլատ, սօյ:

Ἐκγράφω καὶ (μσ. ὅ καὶ εὐχρηστότ.) Ἐκγράφομαι. M. γράψω-ομαι. trascrivere. օրինակել, գաղափարել, պատճէն առնել. թէսվիր՝ սիւրէթ ալմագ:

Ἐκδακρύω. M. ύσω. lagrimare. արտասուել, լալ. աղլամագ, կէօզ եաշը տէօքմէք:

Ἐκδανείζω. M. είσω. dare, prestare a usura. վաշխել, վաշխի տալ. ֆայիզլէ վէրմէք, մուամէլէ իլէ վէրմէք:

Ἐκδείκνυμι. M. δείξω. mostrare a tutti. ամենուն ցըցընել. հէր քէսէ կէօստէրմէք:

Ἐκδέκτωρ-ορος (ὁ) successore. յաջորդ, խալէֆ:

Ἐκδέρω. M. δερῶ. scorticare. քերթել, մորթը հանել. սօյմագ, տէրիսինի գազըգլա չըգարմագ. (συνεκδχ.) bastonare. ծեծել. տէօյմէք:

Ἐκδεσμεύω. M. εύσω. legare da ... բանի մը կապել. պիր նէսնէյէ պաղլամագ:

Ἐκδέχομαι. M. δέξομαι. ricevere. 2. succedere. ընդունիլ. 2. յաջորդել. գա-

պասել կեցի. 2. խելեք օմաք. 3. (τρπ.) aspettare. սպասել. պետել կեցի ։

Ἐκδέω. M. δήσω. attaccare. տեղ մը կապել կախել. պեր ներս պասլամբ առաք ։

Ἐκδημαγογέω-ῶ. M. ήσω. cattivarsi il favore del popolo. ժողովրդին աչքը մըտնալ՝ սիրտը իրեն քաշել. ճեվաբը ...

Ἔκδημος (ὁ, ἡ) assente, pellegrino. Հեռու տեղ պանդուխտ, պանդուխտ. ...

Ἐκδιαιτάομαι-ῶμαι. M. ήσομαι. vivere da dissoluto. անառակի պես ապրիլ. ...

Ἐκδιαίτησις-εως (ἡ) vita dissoluta. անառակ կեանք. ...

Ἐκδίδαγμα-ατος (τὸ) la prima opera d'un tirone, d'un novizio. Համբակի մը առաջին գործքը. ...

Ἐκδιδράσκω. M. δράσομαι = Ἐκφεύγω.

Ἐκδίδωμι. M. δώσω. pubblicare, divulgare. 2. maritare (la figlia o la sorella). 3. affittare. 4. dare a usura. 5. tradire. Հրատարակել. 2. կարգել (աղջիկը կամ քոյրը). 3. վարձու տալ. 4. վաշխով տալ. 5. մատնել. ...

Ἐκδιηγέομαι-οῦμαι. M. ήσομαι. narrare, raccontare esplicitamente. որոշակի ամէն պարագաներովը պատմել. ...

Ἐκδικάζω. M. άσω. giudicare, dar termine ad una lite. դատել, վէճը կարել. ...

Ἐκδικέω-ῶ. M. ήσω. punire. պատժել. ...

Ἐκδίκημα-ατος (τὸ) ciò che si fà per vendicarsi. վրէժ առնելու համար եղած բան. ...

Ἐκδίκησις-εως (ἡ) vendetta. քէն, վրէժխնդրութիւն. ...

Ἐκδικητὴς-οῦ (ὁ) vendicatore. վրէժխնդիր. ...

Ἐκδικητικὸς-ή-όν. vendicativo. վրէժ առնելու սիրող. ...

Ἐκδικία-ας (ἡ) = Ἐδίκησις.

Ἔκδικος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.)-ίκως. ingiusto. անիրաւ. ... 2. = Ἐκδικητής. (ὅθ. οὐς.) difensore de' dritti della città. քաղքին իրաւունքները պաշտպանող. ...

Ἐκδιψάω-ῶ. M. ήσω. aver gran sete. խիստ ծարաւի ըլլալ. ...

Ἐκδιώκω. M. ώξω. ἢ ώξομαι. cacciare, esiliare, bandire. վռնտել, քշել, աքսորել. ...

Ἐκδίωξις-εως (ἡ) espulsione, esilio. դուրս վռնտելը, քշելը, աքսորանք. ...

Ἐκδόσιμος (ὁ, ἡ) che si può affittare, di pigione. վարձու տալու. ...

Ἔκδοσις-εως (ἡ) edizione, pubblicazione. 2. il maritare una figlia. 3. appigionamento. (գրքի մը) Հրատարակութիւն. 2. աղջիկ մը կարգելը. 3. վարձու տալը. ...

Ἐκδότης-ου (ὁ) colui che dà a pigione. վարձու տուող. ...

Ἔκδοτος (ὁ, ἡ) lasciato, abbandonato alla discrezione di. . . 2. tradito. ընտրողութեանը ձգուած. 2. մատնըւած, ...

Ἐκδότως, ἐπίῤ. lasciandosi alla discrezione di . . . ընտրողութեանը յանձնըւելով. ...

Ἐκδοχεῖον (τὸ) cisterna. ջրոյ գուբ՝ ընդունարան. ...

Ἐκδοχὴ (ἡ) ricezione. 2. successione. 3. significato. ընդունելը. 2. յաջորդութիւն. 3. իմաստ, նշանակութիւն. ...

Ἐκδόχιον (τὸ) = Ἐκδοχεῖον.

Ἔκδραχμος (ὁ, ἡ) che costa sei dramme. վեց դրաքմայ արժող. ...

Ἐκδρέπομαι. M. δρέψομαι. carpire (foglia etc.) կորզել, փրցնել (տերեւ եւ այլն). ...

Ἐκδρομὴ-ῆς (ἡ) scorreria, incursione. ասպատակութիւն. ...

Ἔκδρομος (ὁ, ἡ) chi corre oltre il limite. սահմանէն դուրս վազող. ...

Ἔκδυμα-ατος (τὸ) spoglia (Λατ. exuviae) աւար, կապուտ. ...

Ἔκδυσις-εως (ἡ) l'azione di spogliarsi. Հանուիլը. ... (συνηθέστ. τρπ.) ricovero, rifuggio. ապաստան, ապաւինելու տեղ. ...

Ἐκδύω καὶ (μσ.) Ἐκδύομαι. M. δύσομαι. svestirsi, spogliarsi. մերկանալ, Հանուիլ. ...

Ἐκεῖ, ἐπίῤ. là, colà. Հոն տեղը. ...

Ἐκεῖθεν, ἐπίῤ. di là. Հոնկից. ...

Ἐκεῖνος-η-ο. (ἀντνμ.) quello. ան, անիկա, նա. ...

Ἐκεῖσε, ἐπίῤ. in quella parte, a quel luogo, là. Հոն, ան դին. ...

Ἐκζητέω-ῶ. M. ήσω. ricercare. խնդրել, փնտռել. ...

Ἐκζήτησις-εως (ἡ) ricerca. փնտռելը, քննին, Հարցափորձ. ...

Ἐκζητητὴς-οῦ (ὁ) colui che ricerca, inquisitore. փնտռող, քննիչ. ...

Ἑκηβόλος (ὁ, ἡ) che lancia dardeggia lontano. Հեռու նետ նետող. ...

Ἕκηλος (ὁ, ἡ) tranquillo, quieto. Հանդարտ, խաղաղ. ...

Ἕκητι, ἐπίῤ. ἢ πρόθ. = Ἕνεκα.

Ἐκθάλπω. M. θάλψω. riscaldare. տաքցնել. ...

Ἐκθαμβέω-ῶ. M. ήσω. stupefare, spa-

ventare. ապշեցընել, խիստ վախցընել. շաշգըն էթմէք, ղօրգութմագ, չօգ իւրքիւթմէք :

Ἐκθαμβητὴς - οῦ (ὁ) che rende stupido, che spaventa. ապշեցընող, խիստ վախցընող. շաշգըն էթէն, չօգ իւրքիւթէն :

Ἔκθαμβος (ὁ, ἡ) stupefatto, attonito, spaventato. ապշած, խիստ վախցած. շաշմըշ, շաշգըն դօնմուշ, հէյրան գալմըշ, չօգ իւրքմիւշ : — άμβως, ἐπίῤ.

Ἐκθαυμάζω. Μ. άσω. maravigliarsi grandemente, stupefarsi. խիստ զարմանալ. չօգ թաաճճիւպ էթմէք :

Ἐκθειάζω, Μ. άσω. deificare, divinizzare. աստուածացընել, Աստուծոյ կարգը անցընել. Ալլահ էթմէք, Ալլահ սըրասընա գօյմագ :

Ἐκθειασμὸς - οῦ (ὁ) deificazione, apoteosi. Աստուած ընելը, Աստուծոյ կարգը անցընելը. Ալլահ էթմէք, Ալլահ սըրասընա գօյմագ :

Ἔκθεμα - ατος (τὸ) programma pubblico, manifesto. պատերու վրայ ծանուցած յայտարարութիւն. դիվարլարա եափըշդըրըլան իլանլար, պէյաննամէ :

Ἐκθεραπεύω. Μ. εύσω. guarire intieramente. գլխովին բժշկել. թէմամիլէն շիֆա վէրմէք, դիւզէլթմէք :

Ἐκθερμαίνω. Μ. ανῶ. riscaldare. 2. eccitare. խիստ տաքցընել. 2. գրգռել. չօգ իսըթմագ. 2. թահրիք էթմէք :

Ἔκθερμος (ὁ, ἡ) molto scaldato. խիստ տաք. չօգ սըճագ :

Ἔκθεσις - εως (ἡ) esposizione, l'azione d'esporre. 2. pubblicazione. 3. esplicazione. դուրս դնելը. 2. հրատարակելը. 3. բացայայտելը, բացատրութիւն. դըշարը գօյմագ. 2. իլան էթմէք. 3. աչըգ' մաանա վէրմէք, թէֆսիր :

Ἔκθεσμος (ὁ, ἡ) illegale, illegittimo. ապօրինաւոր. նօմօսդան դըշարը, գանունա մուխալիֆ օլան : — έσμως. ἐπίῤ.

Ἔκθετος (ὁ, ἡ) esposto. դուրս դրուած. դըշարը գօնուլմուշ :

Ἐκθηλύνω. Μ. υνῶ. effeminare, snervare. կնկան դարձընել, կնատ ընել. գատընլաշդըրմագ, գուվվէթսիզ բըրագմագ :

Ἐκθησαυρίζω. Μ. ίσω. tirare, prendere dal tesoro. գանձէն հանել. խազինէտէն չըգարմագ :

Ἐκθλίβω. Μ. θλίψω. colare comprimendo. 2. castrare. 3. elidere. սխմելով քամել. 2. կռտել. 3. բառէ մը գիր մը վերցընել. սըգըշդըրմագ. 2. խատըմ էթմէք. 3. բիր լագըրդըդան բիր հարֆ գալդըրմագ :

Ἔκθλιψις - εως (ἡ) elisione. բառէ մը գիր մը վերցընելը. բիր լագըրդըդան բիր հարֆ գալդըրմա :

Ἐκθορυβέω - ῶ. Μ. ήσω. far molto strepido. շատ շառաչիւն հանել. չօգ գարըշըգլըգ էթմէք :

Ἐκθυμαίνω. Μ. ανῶ. irritarsi estremamente. սաստիկ սրդողիլ՝ զայրանալ. չօգ գըզմագ :

Ἔκθυμος (ὁ, ἡ) pieno d'ardore. եռանդուն. աշգլը, հիտդէթլի :

Ἐκθύω - ῶ. Μ. θύσω. immolare, sacrificare. զոհել. գուրպան գէսմէք :

Ἐκκαθαίρω. Μ. αρῶ. pulire bene. աղէկ սրբել. էյի թէմիզլէմէք :

Ἐκκαθεύδω. Μ. ευδήσω. dormire fuori. դուրսը քնանալ. դըշարըդա եաթմագ :

Ἑκκαίδεκα (οἱ - αἱ - τὰ) ἄκλ. ἀριθ. (16) sedici. տասնուվեց. օն ալթը :

Ἑκκαιδεκαετηρὶς - ίδος (ἡ) spazio di sedici anni. տասնուվեց տարուան ատեն. օն ալթը սէնէլիք վագըթ :

Ἑκκαιδεκαέτης - έος ῆ εος (ὁ, ἡ) di sedici anni. տասնուվեց տարուան. օն ալթը սէնէլիք :

Ἑκκαιδεκάπηχυς - εος (ὁ, ἡ) di sedici cubiti. տասնուվեց կանգուն. օն ալթը արշըն :

Ἑκκαιδέκατος - η - ον. decimo sesto. վեշտասաներորդ. օն ալթընճը :

Ἐκκαίω. Μ. καύσω. accendere, abbrucciare. 2. eccitare, irritare. վառել, երել. 2. գրգռել, դրդել. եագմագ, թութուշդուրմագ. 2. թահրիք էթմէք, գըշգըրթմագ :

Ἐκκακέω - ῶ. Μ. ήσω. scoraggiarsi. սրտէ ինկնալ, վհատիլ. իւրէքսիզ դիւշմէք :

Ἐκκαλέω - ῶ. Μ. έσω. appellare. կանչել, կոչել. չաղըրմագ :

Ἐκκαλύπτω. Μ. ύψω. scoprire. բանալ. աչմագ. 2. (συνκδχ.) manifestare. յայտնել. պէյան էթմէք :

Ἐκκαπηλεύω. Μ. εύσω. falsificare. խարդախել. հիլէ էթմէք, գալպ էթմէք :

Ἐκκαρδιόω - ῶ. Μ. ώσω. scoraggiare. սիրտ ձգել, վատուժցընել. իւրէքսիզլիք վէրմէք, զայիֆլէշդիրմէք :

Ἐκκαρπίζομαι. Μ. ίσομαι. raccogliere i frutti. պտուղները ժողվել. մէյվէլէրի դէվշիրմէք :

Ἔκκαυμα - ατος (τὸ) ciò che serve per accendere, incentivo. վառելու յարմար բան, առիթ, լուցկիք. եագմայա եարար նէսնէ, թահրիք :

Ἐκκαυστικὸς - ἡ - όν. che accende, infiamma. վառող, բռնկցընող. եագան, թութուշդուրան :

Ἔκκειμαι. Μ. κείσομαι. esser esposto. դուրս դրուած ըլլալ. դըշարը գօնուլմուշ օլմագ :

Ἐκκέλευθος (ὁ, ἡ) sviato. ճամբէ դուրս ելած. եօլդան դըշարը չըգմըշ :

Ἐκκεντέω - ῶ. Μ. ήσω. traforare. մինչուկ մէկալ գլխ ծակել. օ պիր թարաֆըընտան դէլմէք :

Ἐκκηρυγμὸς - οῦ (ὁ) esilio denunziato a voce di banditore. մունետիկի ձեռքով հրատարակուած աքսորանք. մէմլէքէթ չըգարըլմագ, միւնատի վասըթասըյլա :

Ἐκκήρυκτος (ὁ, ἡ) bandito, esiliato a voce di banditore. մունետիկի ձեռքով հրատարակելով աքսորուած. մէմլէքէթ չըգարըլմըշ, միւնատի վասըթասըյլա :

Ἐκκηρύσσω (ττω) Μ. ύξω. bandire, esiliare a voce di banditore. մէկին աքսորանքը մունետիկի ձեռքով հրատարակել. պիրինին միւնատի վասըթասըյլա մէմլէքէթ չըգարըլմասընը իլան էթմէք :

Ἐκκινέω - ῶ. Μ. ήσω. muovere. շարժել,

տեղէն վերցընել. թէքրէթմէք, եէրինտէն գալտըրմագ:

Ἐκκλείω. M. είσω. escludere. դուրս ընելով վրայէն գոցել. տըշարը էտէք իւզէրինտէն գափամագ:

Ἐκκλέπτω. M. κλέψω. rubare di soppiatto. գաղտուկ գողնալ. կիզլի չալմագ (*συνεκδχ.*) nascondere. պահել. կիզլէթմէք (*μτφρ.*) defraudare. խաբել. ալտաթմագ:

Ἐκκλησία - ας (ἡ) assemblea. 2. chiesa. ժողով. 2. եկեղեցի, ժամ. տիվան, ճէմահէթ. 2. քիլիսէ, մապէտխանէ:

Ἐκκλησιάζω. M. άσω. convocare, tener assemblea. 2. arringare nell' assemblea. 3. citare uno avanti all' assemblea. 4. santificare. եկեղեցացուցանել, ժողով ընել. 2. ժողովին առջեւը ատենաբանել. 3. մէկը ժողովին առաջը կանչել. 4. սրբագործել, սուրբ ընել. տիվան գուրմագ. 2. տիվանտա թէքէլլիւմ էթմէք. 3. պիրինի հուզուրը տիվանը չաղըրմագ. 3. թագտիս էթմէք:

Ἐκκλησιασμὸς (ὁ) radunanza di popolo. ժողովրդին մէկ տեղ գալը. ճէմաաթըն պիր եէրէ կէլմէսի:

Ἐκκλησιαστήριον (τὸ) luogo, ove si raduna il popolo. ժողովրդին ժողովուած տեղը. ճէմաաթըն թօփլանտըղը մահալ:

Ἐκκλησιαστὴς - οῦ (ὁ) che raduna il popolo in assemblea. 2. oratore. ժողովուրդը ժողվող. 2. ատենաբան. ճէմաաթը թօփ էտէն՝ պիր եէրէ թօփլայան. 2. թէքէլլիւմ էտէն:

Ἐκκλησιαστικὸς - ἡ - όν. ecclesiastico. եկեղեցական. քիլիսէյէ, քիլիսէյէ մուտէալլիք:

Ἔκκλησις - εως (ἡ) sfidamento. 2. evocazione. կռուի գրգռելը. 2. դուրս կանչելը. մէյտան օգումա, տավէթլէ տավէթ էթմէ. 2. տըշարը չաղըրմա:

Ἔκκλητος (ὁ, ἡ) convocato. (ժողովքի) կանչըւած. (ճէմահէթէ) չաղըրըլմըշ:

Ἐκκλινὴς - έος (ὁ, ἡ) declinato, inclinato. ծռած. էյիլմիշ:

Ἐκκλίνω. M. κλινῶ. declinare, inclinare. 2. inclinarsi. ծռել. 2. ծռիլ, հակիլ. էյմէք. 2. էյիլմէք, մէյիլլէնմէք:

Ἐκναίω - ῶ. M. κναίσω. stracciare. պատռել. փարէլէմէք, փարչալամագ:

Ἐκκοιμάομαι - ῶμαι. M. μηθήσομαι. dormire. քնանալ. ույումագ. (*καὶ ἐπμ.*) svegliarsi. արթննալ. ույանմագ:

Ἐκκολυμβάω - ῶ. M. ήσω. sortir fuori a nuoto. լողալով դուրս ելլել. եիւզէրէք տըշարը չըգմագ:

Ἐκκομίζω. M. ίσω. portar fuori. դուրս բերել. տըշարը կէթիրմէք:

Ἐκκομπάζω. M. άσω. insuperbirsi, ringalluzzarsi. հպարտնալ, գոռոզնալ. կէօկիւրլէնմէք. խօրօզլանմագ:

Ἐκκοπεὺς - εως (ὁ) istrumento per tagliare. կտրելու գործիք, կտրող. պիր նէսնէ քէսէճէք ալաթ, գըլըճ:

Ἐκκοπὴ - ῆς (ἡ) tagliatura, troncamento. կտրելը. քէսմէ:

Ἔκκοπος (ὁ, ἡ) stanco. յոգնած. եօրղուն:

Ἐκκοπρίζω. M. ίσω, καὶ (πρόω - ῶ. M. ώσω) evacuare, scaricare il ventre. փորը պարպել, կարիքը տեսնալ. գարնընը պօշալթմագ, սըչմագ:

Ἐκκόπτω. M. κόψω. troncare, tagliare. կրճատել. կտրել. գըրգմագ, քէսմէք:

Ἐκκορέω - ῶ. M. ήσω. scopare, nettare. աւլել, մաքրել. սիւփիւրմէք, թէմիզլէմէք. 2. (*μτφρ.*) devastare. աւրել, կործանել. պօզմագ, խարապ էթմէք:

Ἐκκοσμέω - ῶ. M. ήσω. ornare, abbellire. զարդարել, աղուորցընել. տօնաթմագ, զինէթ էթմէք:

Ἐκκουφίζω. M. ίσω. alleggerire. թեթեւցընել. խաֆիֆլէթմէք. (*τρπ.*) sollevare, ricreare. զուարճացընել, հանգչեցընել, սփոփել. ֆէրահլանտըրմագ, րահաթլանտըրմագ:

Ἐκκρεμάννυμι καὶ Ἐκκρεμάω - ῶ. M. άσω. sospendere da... տեղէ մը կախել. պիր եէրտէն ասմագ:

Ἐκκρεμὴς - έος (ὁ, ἡ) pendente, sospeso da... տեղէ մը կախուած. պիր եէրտէն ասըլը:

Ἐκκρίνω. M. κρινῶ. rigettare, disapprovare. մերժել, չընդունիլ. րէտ էթմէք, գապուլ էթմէմէք:

Ἔκκριτος (ὁ, ἡ) scelto, distinto, eccellente. ընտիր, լաւ. ալա, սէչիլմիշ, մէշհուր:

Ἐκκρούω. M. κρούσω. spingere, scacciare. հրել, վռնտել. իթմէք, գօվմագ:

Ἐκκτυπέω - ῶ. M. ήσω. far molto strepito. շատ շառաչիւն հանել. չօգ շամաթա էթմէք:

Ἐκκυκλέω - ῶ. M. ήσω. rivolger per mostrare. ցըցընելու համար դարձընել. կէօստէրմէք իչին չէվիրմէք:

Ἐκκύκλημα - ατος (τὸ) macchina teatrale. թատերական գործիք մը. թէմաշախանէհէ տայիր պիր նէվ ալաթ:

Ἔκκυνος (ὁ, ἡ) (κυρ. σκύλος τοῦ κυνηγ.) (cane da caccia) che corre girando quà e là. աստին անդին պտըտելով վազող (որսորդ շուն). էօթէ պէրի գօշան տօլաշան (ավ զաղարը):

Ἐκλαλέω - ῶ. M. ήσω. pronunziare, divulgare. արտասանել, հրատարակել. թէլաֆֆուզ էթմէք, շայի էթմէք:

Ἐκλαμβάνω. M. λήψομαι. ricevere, prendere da uno. մէկէ մը առնել՝ ընդունիլ. պիրինտէն ալմագ՝ գապուլ էթմէք. (*μτγν.*) prendere in un senso, intendere una cosa in una o in un' altra maniera (*Λατ.* accipio.) այս մտօք կամ այն մտօք առնուլ՝ իմանալ. պու թարզ անլամագ, պու խուսուսու շու ֆիքրէ ալմագ:

Ἔκλαμπρος (ὁ, ἡ) rilucente, risplendente. փառաւոր, պայծառ. փարլագ, րօնագլը:

Ἐκλαμπρύνω. M. υνῶ. far risplendere. փառաւորցընել, պայծառ ընել. փարլաթմագ, րօնագլանտըրմագ:

Ἐκλάμπω. M. λάμψω. risplendere, rilucere. փայլիլ, շողշողալ. փարլամագ, ըշըլտամագ:

Ἔκλαμψις - εως (ἡ) splendore. փայլիւն, պայծառութիւն. շէվք, փարլագլըք, շէֆագ:

Ἐκλανθάνω. M. ἐκλήσομαι. far dimenticare, obliare totalmente. գլխովին մոռցընել. պիթթիւն ունութթուրմագ:

Ἐκλέγω. M. ἔξω. scegliere, eleggere, esigere. ընտրել, պահանջել. սէչմէք, այըրտէթմէք, թալէպ էթմէք:

Ἔκλειγμα (τὸ) elettuario. կերպ մը լոյծ դեղ. մածուն (մաջունը ուր նէլ):

Ἐκλειπτικὸς - ή - όν. (ἀστρνμ.) ecclittico, ecclissale, che appartiene all' ecclissi. արեւուն կամ լուսնի խաւարման պատկանած. կէնեւ խուսօֆ ալ խուսուֆուլու մախսուսդուր:

Ἐκλείπω. Μ. λείψω. lasciare, abbandonare. ձգել, թող տալ. դէրք ըմէք, խէրք էթմէք. 2. (ἑλλ.) mancare, morire. պակասիլ, մեռնիլ. էքսիք օլմաք, էօլմէք:

Ἐκλειτουργέω - ῶ. Μ. ήσω. adempire a' doveri della sua magistratura. իշխանութեանը պարտքերը վճարել. մանսըպը նըն ալըխլարըն էտա էթմէք:

Ἔκλειψες - εως (ή) mancanza. պակասութիւն. էքսիքլիք, էքսիլմէ (ἀμτβτ.) ecclissi (del sole o della luna) արեւուն կամ լուսնի խաւարիլը. կէնեւ խուսօֆ ալ խուսուֆ:

Ἐκλεκτικὸς - ή - όν. solito ad eleggere. ընտրելու սովոր. սէչմէյէ ալըշմըշ: — εκτῶς, ἐπίῤ.

Ἐκλεκτὸς - ή - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - εκτῶς. scelto, degno di esser scelto, distinto. ընտրուած, ընտրելի, ընտիր, լաւ. սէչիլմիշ, սէչիլմէյէ լայըք, էյի:

Ἔκλιμος (ό, ή) affamato grandemente. խիստ անօթի. չօգ ազ ախճ:

Ἐκλιπὴς - έος (ό, ή) mancante. պակասաւոր, պակաս. էքսիք, նուգսան:

Ἐκλογεὺς - έως (ό) elettore, esattore. հարկապահանջ. խարաճճը, մալ ճէմ էտիճի:

Ἐκλογὴ - ῆς (ή) scelta, elezione. 2. Ecloga. ընտրութիւն. 2. տաղաչափական քերթուած. սէչմէ. 2. չէօր էօր րայ:

Ἐκλογίζομαι. Μ. ίσομαι. contare. համրել. հեսապ էթմէք. (μτφορ.) meditare, esaminare. մտածել, քննել. թէֆէքքիւր տիւշիւնմէք:

Ἐκλογισμὸς - οῦ (ό) calcolo. 2. riflessione. համրիւ. 2. մտածութիւն, խորհիլը. հեսապ. 2. տիւշիւնճէ:

Ἔκλογος (ό, ή) = Ἐκλεκτός. 2. = Ἄλογος.

Ἔκλυσις - εως (ή) liberazione. 2. languidezza. ազատիլը. 2. վատուժութիւն. գուրթուլուշ. 2. թագաթսըզլըգ, զայըֆլըգ:

Ἔκλυτος (ό, ή) languido. 2. dissoluto. վատուժ. 2. անառակ, զեղխ. թագաթսըզ. 2. հէրզայ, ազըթմըշ:

Ἐκλυτρόομαι - οῦμαι. Μ. ώσομαι. liberare, conservare. ազատել, պրծել. գուրթարմաք, խըֆզ էթմէք:

Ἐκλύω. Μ. ύσω. slegare, sciogliere. քակել, լուծանել. չէօզմէք. (μτφορ.) liberare. ազատել. գուրթարմաք. (συνκδ.) snervare, debilitare. տկարցնել, ուժը ձգել. գուվվէթսիզլէթմէք, զայըֆլաթմաք:

Ἐκμαγεῖον (τὸ) spugna, fazzoletto. սպունգ, թաշկինակ. սիւնկեր, մէնտիլ:

Ἐκμαίνω. Μ. ανῶ. rendere furioso, metter in furore. կատղեցընել. գուդուրթմաք:

Ἐκμαλάσσω (ττω.) Μ. άξω. mollificare. կակղցընել. եումուշաթմաք:

Ἐκμαλθακόω - ῶ. Μ. ώσω. snervare, effeminare. ուժը ձգել, կնատ ընել. գուվվէթտէն տիւշիւրմէք, գադընլաշտըրմաք:

Ἐκμανθάνω. Μ. μαθήσομαι. imparare a fondo, perfettamente. աղէկ կատարելապէս սորվիլ. էյի թէքմիլ էօյրէնմէք:

Ἐκμαραίνω. Μ. ανῶ. disseccare, appassare del tutto. գլխովին չորցընել, թօշնեցընել. պիւթիւն գուրութմաք, սօլդուրմաք:

Ἐκμαρτυρέω - ῶ. Μ. ήσω. attestare come testimonio auricolare. ականջալուր վկայ ըլլալ. շահիտ օլմաք:

Ἐκμαρτυρία - ας (ή) testimonianza d'una persona assente, d'un testimonio auricolare. հեռու տեղ գտնուող մարդու մը ականջալուր վկայի մը վկայութիւնը. հազըր պուլունմայան պիր քիմսէնէնին շահատէթլէյի, շահիտ օլմաք շահիտլիկ:

Ἐκμάσσω (ττω.) Μ. άξω. nettare, pulire, asciugare. մաքրել, չորցընել, սրբել. թէմիզլէմէք, գուրութմաք, սիլմէք:

Ἐκμελετάω - ῶ. Μ. ήσω. esercitarsi continuamente. անդադար վարժիլ կրթիլ. տայիմա պիր իշտէ մէշգ օլմաք:

Ἐκμελὴς - έος (ό, ή) dissonante. տարաձայն, անհամաձայն. ահէնկսիզ:

Ἐκμετρέω - ῶ. Μ. ήσω. misurare. 2. trascorrere. չափել. 2. վազելով տեղ մը պտըտիլ. էօլչմէք. 2. պիր եէրի տօլաշմագ կէզմէք:

Ἐκμισθόω - ῶ. Μ. ώσω. affittare. վարձու տալ. քիրայա վէրմէք:

Ἐκμορφόω - ῶ. Μ. ώσω. figurare, rappresentare. ձեւացընել, կազմակերպել. շէքիլլէնտիրմէք, պիչիմ գօյմագ, թէշքիլաթ էթմէք:

Ἐκνευρίζω. Μ. ίσω. snervare. ջիղերը կտրել. սինիրլէրինի քէսմէք. (μτφορ.) debilitare. ուժէ ձգել. գուվվէթտէն տիւշիւրմէք:

Ἐκνεύρισις - εως (ή) indebolimento, snervamento. ուժէ ձգելը կամ ինկնալը, անուժութիւն. գուվվէթտէն տիւշիւրմէ եա խօտ տիւշմէ, թագաթսըզլըգ:

Ἐκνεύω. Μ. εύσω. inchinare il capo per evitare qualche cosa. բանէ մը զգուշանալու համար գլուխը ծռել. պիր շէյտէն սագընմագ իչին պաշընը էյմէք:

Ἐκνηστεύω. Μ. εύσω. digiunare con esattezza. զգուշութենով ծոմ բռնել. թամ օրուճ թութմագ, օրուճ էթմէք:

Ἐκνικάω - ῶ. Μ. ήσω. vincere, prevalere. յաղթել, գերազանցել. եէնմէք, պաշ օլմաք, իւսթիւն օլմաք:

Ἔκνομος (ό, ή) illegale, contrario alle leggi. ապօրինաւոր, օրինաց հակառակ. շէրէ օլմայան, գանունլարա զըտ:

Ἑκοντὶ καὶ Ἑκοντως, ἐπίῤ. = Ἑκουσίτως.

Ἑκουσιάζομαι. Μ. άσομαι. fare, operare volontariamente. կամաւ գործել. րազըլըգ իլէ իշլէմէք:

Ἑκουσιασμὸς (ό) azione volontaria, spontanea. կամաւոր գործ. րազըլըգ իլէ օլան մէսէլէ:

Ἑκούσιος - α - ή - ος - ον. volontario. կամաւոր. րազըլը, մէրաքլը:

Ἑκουσίως, ἐπίῤ. volontariamente. կամաւ. րազըլըգ իլէ, իսթէյէրէք, կէօնիւլ իլէ:

Ἐκπαγλέομαι - οῦμαι. Μ. ήσομαι. stupefarsi, sorprendersi. խիստ զարմանալ, ապշիլ. շաշմագ, չօգ թաաճճիւպ էթմէք:

Ἔκπαγλος (ὁ, ἡ) sorprendente, terribile. ապշեցուցիչ, ահաւոր, զարմանալի · շատ զարմանք, երկիւղ, զարհուրելի։ — *πάγλως, ἐπίῤ.*

Ἐκπαθής - έος (ὁ, ἡ) assai sensibile. խիստ զգայուն, զգայական · շատ զգալ, եղելոց շատ զգեցնողներ։

Ἐκπαίδευμα - ατος (τὸ) alunno. սան, աշակերտ · կրթեալ։

Ἐκπαιδεύω. M. εύσω. istruire, insegnare. կրթել, սորվեցնել · կրթել, զարգացնել։

Ἔκπαλαι, ἐπίῤ. da lungo tempo (*Λατ.* jamdudum.) շատ ժամանակէ ի վեր · շատ ժամանակ առաջ։

Ἔκπαυμα - ατος (τὸ) riposo հանգիստ · դադար, հանգստութիւն։

Ἐκπειράζω καὶ - ράομαι - ῶμαι. M. άσω - άσομαι. provare. փորձել · փորձ ընել, փորձի մէջ ձգել։

Ἐκπέμπω. M. πέμψω. mandare fuori. դուրս խրկել · դուրս ղրկել։ (*τροπ.*) licenziare. խրկել, դուրս ընել, ճամբայ տալ · արտաքսել, հեռացնել։

Ἐκπεραίνω. M. ανῶ. terminare. լմնցնել · աւարտել։

Ἐκπέραμα - ατος (τὸ) sortita. դուրս ելլելը · դուրս ելլելը։

Ἐκπεράω - ῶ. M. άσω. passare, traversare, sortire. անցնիլ, մէկալ դին անցնիլ, ելլել · անցնիլ, մէկ կողմէն միւսը անցնիլ, ելլել, դուրս ելլել։

Ἐκπεριλαμβάνω. M. λήψομαι. abbracciare, circondare da ogni lato. ամէն կողմէն գրկել պատել · չորս կողմէն պաշարել, շրջապատել։

Ἐκπεριοδεύω. M. εύσω. raggirarsi d'intorno. բոլորտիքը պտըտիլ · շուրջը դառնալ։

Ἐκπεριπλέω - ῶ. M. πλεύσομαι. navigare d'intorno. բոլորտիքը նաւել · շուրջը նաւով պտըտիլ։

Ἐκπέταμαι. M. πτήσομαι. volare. թռչիլ · թռչիլ։

Ἐκπετήσιμος (ὁ, ἡ) pronto a volare. թռչելու պատրաստ · թռչելու պատրաստ։

Ἐκπήγνυμι. M. πήξω. condensare, congelare. թանձրացնել, խտացնել · թանձրացնել, պաղեցնել։

Ἐκπηδάω - ῶ. M. ήσω. slanciarsi, saltare. նետուիլ, ցատքել · ցատկել, վազել, թռչիլ։

Ἐκπήδημα - ατος (τὸ) καὶ

Ἐκπήδησις - εως (ἡ) slancio, salto. նետուիլը, ցատքելը · ցատկում, վազում, թռիչք։

Ἐκπιεστήριον (τὸ) torchio, strettojo. մամուլ · ճմլիչ։

Ἐκπικραίνομαι. M. ανοῦμαι. diventare estremamente amaro. խիստ լեղնալ լեղի ըլլալ · շատ դառնանալ, դառն ըլլալ։

Ἐκπίπτω. M. πεσοῦμαι. cadere da . . . 2. sortire con impeto. 3. fuggire. 4. incontrare. 5. perder il valore, la valuta. տեղէ մը իյնալ · 2 · ուժով դուրս ելլել · 3 · փախչիլ · 4 · հանդիպիլ · 5 · գինը արժէքը կորսնցնել · տեղէ մը իյնալ · 2 · ուժգին դուրս ելլել · 3 · փախչիլ · 4 · պատահիլ · 5 · արժէքէ ընկնիլ։

Ἐκπλαγὴς - έος (ὁ, ἡ) sorpreso, stupefatto. ապշած, խիստ զարմացած, ապուշ · զարմացեալ, զմայլեալ · 2. (*ἐνεργ.*) = *Ἐκπληκτικός*.

Ἐκπλεονάζω. M. άσω. soprabbondare. խիստ առատ ըլլալ · չափէն աւելի շատ ըլլալ։

Ἐκπλέω. M. εύσομαι. sortire dal porto, far vela. նաւահանգիստէն ելլել, առագաստ բանալ · նաւահանգիստէն դուրս ելլել, նաւարկել։

Ἔκπλεως - ω (ὁ, ἡ) ripieno. լեցուն, խիստ լեցուն · չափէն աւելի, լեցուն, լի։ — *έως, ἐπίῤ.*

Ἐκπληκτικὸς - ἡ - όν. sorprendente, stupendo, tremendo. ապշեցուցիչ, խիստ զարմանալի, ահաւոր · հիացումն, զարմանալի, երկիւղալի։ — *ικῶς - ἐπίῤ.*

Ἔκπληξις - εως (ἡ) sorpresa, stupore. ապշութիւն · զարմանք, հիացում։

Ἐκπληρόω - ῶ. M. ώσω. empiere, compire, adempire. լեցնել, կատարել · լրացնել, կատարել։

Ἐκπλήρωσις - εως (ἡ) empimento, adempimento, compimento. լեցնելը, կատարելը, լրումն · լրացում, կատարումն։

Ἐκπλήσσω (*ττω*). *M. πλήξω.* stupefare, sorprendere. ապշեցնել · զարմացնել, հիացնել։

Ἔκπλοος - ους (ὁ) partenza della nave. նաւին ճամբայ ելլելը բացուիլը · նաւու ելք, նաւարկութիւն։

Ἐκπλύνω. M. υνῶ. lavare. լուալ · լուանալ, մաքրել։

Ἔκπλυτος (ὁ, ἡ) lavato. լուացեալ · լուացեալ։

Ἐκπνευματόω - ῶ. M. ώσω. empire di fiato, gonfiare a soffio. 2. estrare il vento. շնչով լեցնել, ուռեցնել · 2 · հովը մէջէն հանել · շնչով լնուլ, ուռեցնել · 2 · հողմը հանել։

Ἐκπνέω. M. πνευσομαι. respirare, spirare. շունչ տալ, շունչ արձակել · շնչել, հևալ · 2. (*συνεκδ.*) morire. մեռնիլ · մեռնիլ, հոգին աւանդել։

Ἐκπνοὴ - ῆς (ἡ) respiro, esalazione. շունչ արձակելը, արտաշնչութիւն · շնչում, հեւք, գոլորշի։

Ἔκπνοος - ους (ὁ, ἡ) privo di respiro, spirato, morto. անշունչ, մեռած · անշնչացեալ, մեռեալ։

Ἔκποδων, ἐπίῤ. lungi, lontano. հեռու · հեռի, հեռաւոր։

Ἐκποιέω - ῶ. M. ήσω. dare uno per adottivo. 2. vendere, alienare. 3. terminare. 4. bastare. 5. (*τρτπρσ.*) è lecito, è possibile. 6. emancipare. որդեգիր տալ · 2 · ծախել · 3 · կատարել · 4 · բաւել · 5 · հրամանք է, հնար է · 6 · ազատ ընել · որդեգրել · 2 · վաճառել · 3 · աւարտել · 4 · բաւական լինել · 5 · կարելի է · 6 · ազատ թողուլ։

Ἐκποίησις - εως (ἡ) alienazione, vendita. 2. emancipazione. 3. adottazione. օտարացնելը, ծախելը · 2 · ազատութիւն · 3 · որդեգրութիւն · օտարացում, վաճառում · 2 · ազատութիւն · 3 · որդեգրութիւն։

Ἐκποίητος (ὁ, ἡ) adottato. որդեգրեալ · որդեգիր, որդեգրեալ որդի։

Ἐκπολεμόω-ῶ. *M.* *ώσω.* eccitare a guerra, provocare. կռուի գրգռել, պատերազմի վերցընել. [illegible]

Ἐκπολέμωσις-εως (ἡ) l'azione d'eccitare a guerra. Մարտի՝ պատերազմի գրգռելը. [illegible]

Ἐκπολιορκέω-ῶ. *M.* *ήσω.* prendere una città per via d'assedio. քաղաքը պաշարելով առնել. [illegible]

Ἐκπολιτεύω. *M.* *εύσω.* cambiare l' instituto del governo. տէրութեան կառավարութեան կերպը փոխել. [illegible]

Ἐκπονέω-ῶ. *M.* *ήσω.* lavorare, operare. 2. coltivare, ornare. 3. dissolvere. 4. (*ἀμτβτ.*) sopportare. 5. travagliare, affaticarsi. գործել. 2. յարդարել, զարդարել. 3 լուծանել, հալեցընել. 4. քաշել, կրել. 5. աշխատիլ, յոգնիլ. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 6. (*μὲ αἰτ.*) ricercare, esaminare. փնտռտել, քննել. [illegible]

Ἐκπονηρεύω. *M.* *εύσω.* depravare. գէշցընել. [illegible]

Ἐκπορεύομαι. *M.* *εύσομαι.* procedere. բղխիլ. [illegible]

Ἐκπόρευσις-εως (ἡ) emanazione, processione. բղխում. [illegible]

Ἐκπορευτὸς-ὴ-όν. (*θλγ.*) che procede. բղխող. [illegible]

Ἐκπορθέω-ῶ. *M.* *ήσω.* saccheggiare, rovinare, devastare. կապտել, թալլել, կործանել, աւրել. [illegible]

Ἐκπόρθησις-εως (ἡ) saccheggio, devastazione. կապտելը, թալլելը, կործանելը. [illegible]

Ἐκπορθήτωρ-ορος (ὁ) devastatore. կործանող, աւրող. [illegible]

Ἐκπορθμεύω. *M.* *εύσω.* portar via per nave. Նաւով առնել տանիլ. [illegible]

Ἐκπράσσω (*ττω*). *M.* *πράξω.* = *Εἰσπράττω.*

Ἐκπρίζω. *M.* *ίσω.* segare. սղոցել. [illegible]

Ἐκπρόθεσμος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίρ.*) -*θέσμως.* che passò il tempo fissato. սահմանեալ օրը անցած. [illegible]

Ἐκπροφαίνω. *M.* *ανῶ.* mettere avanti, esporre, mostrare. առջեւ դնել՝ ցըցընել. [illegible]

Ἐκπροφέρω. *M.* *προοίσω.* × = *Ἐκφέρω.*

Ἐκπρυμνίζω. *M.* *ίσω.* abbattere la poppa d' una nave. Նաւին առաջակողմը խորտակել. [illegible]

Ἐκπτύω. *M.* *ύσω.* sputare. 2. rigettare. թքնել. 2. մերժել. [illegible] 2. [illegible]

Ἔκπτωμα-ατος (τὸ) ciò che è caduto. 2. membro lussato, dislogato. ինկած բան. 2. տեղէն ելած՝ խախտած անդամ. [illegible] 2. [illegible]

Ἔκπτωσις-εως (ἡ) decadenza. 2. dislogamento di un membro, lussazione. ինկնալը. 2. անդամի մը ելլելը, տեղէն խախտիլը. [illegible] 2. [illegible]

Ἔκπτωτος (ὁ, ἡ) decaduto. ինկած. [illegible] (*κοιν.*) esiliato, bandito. աքսորուած, արտաքսեալ. [illegible]

Ἔκπυστος (ὁ, ἡ) conosciuto, noto. ծանօթ. [illegible]

Ἐκραβδίζω. *M.* *ίσω.* cacciare a colpi di verghe. ծեծելով վռնտել. [illegible]

Ἐκρέω. *M.* *ρεύσομαι.* scorrere fuori. դուրս հոսել՝ վազել. [illegible]

Ἔκρηγμα (τὸ) ciò che fù stracciato. 2. luogo discosceso (*Λατ.* salebrae.) պատռուած բան. 2. սեպացեալ տեղի, վախք, պարեխք. [illegible] 2. [illegible]

Ἐκρήγνυμι. *M.* *ρήξω.* rompere, frangere, stracciare. կոտրել, կոտրտել, պատռտել. [illegible]

Ἔκρηξις-εως (ἡ) eruzione. ուժով դուրս գալը՝ ինկնալը՝ հոսելը. [illegible]

Ἐκριζόω-ῶ. *M.* *ώσω.* sradicare. 2. devastare, distruggere. արմատէն խլել. 2. կործանել, աւրել. [illegible] 2. [illegible]

Ἐκρίζωσις-εως (ἡ) sradicamento. արմատէն խլելը. [illegible]

Ἐκριπτέω-ῶ καὶ Ἐκρίπτω, *M.* *ήσω, καὶ ρίψω.* gettare fuori. դուրս նետել. [illegible]

Ἔκριψις-εως (ἡ) l' azione di gettare fuori. դուրս նետելը. [illegible]

Ἐκροὴ-ῆς (ἡ) effluenza, effondimento. դուրս թափուիլը. [illegible]

Ἐκσαλεύω. *M.* *εύσω.* agitare dalle fondamenta, scrollare. Հիմէն շարժել, դրդուեցընել. [illegible]

Ἐκσπερματόομαι-οῦμαι. *M.* *ώσομαι.* andar in semenza. սերմի երթալ, սերմ տալու սկսիլ. [illegible]

Ἐκσπεύδω. *M.* *πεύσω.* andare con prescia, sollecitare. շուտով երթալ, ճեպել. [illegible]

Ἔκστασις-εως (ἡ) estasi, stupore. Մտաց յափշտակութիւն, ապշութիւն. [illegible] *ἴδε καὶ Ἔκπληξις.*

Ἐκστατικὸς-ὴ-όν. estatico, attonito, stupefatto. յափշտակեալ մտօք, ապշեալ. [illegible]

Ἐκστρατεία-ας (ἡ) marcia contro il nemico, incursione (contro il nemico.) արշաւան (թշնամիի դէմ). [illegible]

Ἐκστρατεύω. *M.* *εύσω.* marciare contro il nemico. թշնամիին դէմ երթալ՝ խաղալ. [illegible]

Ἐκστρατοπεδεύω. *M.* *εύσω.* accampare l'esercito fuor di. բանակը դուրսը կարգել. [illegible]

Ἐκστρέφω. M. έψω. rovesciare. ներքը դուրս ընել, դարձընել. իչինի թէրսինէ էթմէք՝ չէվիրմէք։

Ἐκσώζω. M. σώσω. liberare uno da un pericolo. մէկը վտանգէ ազատել. պիրինի պիր թէհլիքէտէն գուրթարմագ։

Ἑκδαῖος-α-ον. che si fà al sesto giorno. վեցերորդ օրը եղող. ալթընճը կիւնտէ օլան։

Ἐκταπεινόω-ῶ. M. ώσω. umiliare, abbassare grandemente. խիստ խոնարհեցընել. ղայէթ ալչագլաթմագ։

Ἐκταράσσω (ττω). M. άξω. scompigliare, disturbare totalmente. գլխովին տակն ու վրայ ընել, շփոթել. պիւթիւնպիւթիւն ալթ իւսթ էթմէք։

Ἔκτασις-εως (ἡ) tensione, estensione. տարածումը, տարածութիւն. եայըլմա, եայգընլըգ, մէտտ։

Ἐκτατὸς-ή-όν. esteso. տարածեալ. եայըլմըշ։

Ἐκτείνω. M. ενῶ. tendere, distendere, allungare. 2. differire, indugiare. տարածել, լայնել, փռել, երկնցընել. 2. յապաղել. եայմագ, սէրմէք, ուզաթմագ. 2. թէէխիր էթմէք։

Ἐκτειχίζω. M. ίσω. terminare la fabbrica d'un muro. պատը լմնցընել. դիվարը պիթիրմէք։

Ἐκτελείωσις-εως (ἡ) compimento, esecuzione. կատարումն. իճրա, պիթիրիլմէսի։

Ἐκτελευτάω-ῶ. M. ήσω. terminare, finire. լմնցընել, կատարել. պիթիրմէք, թէքմիլ էթմէք։

Ἐκτελέω-ῶ. M. έσω. compire, effettuare, eseguire, adempire. կատարել, գլուխ հանել. իճրա էթմէք, իշի պաշա չըգարմագ։

Ἐκτελὴς-έος (ὁ, ἡ) perfetto. կատարեալ. թէքմիլ։

Ἐκτέμνω. M. τεμῶ. tagliare, troncare. կտրել, կրճատել. քէսմէք, գըրփմագ. (ὄθ.) castrare. ներքինացընել, կրտել. հատըմ էթմէք։

Ἐκτενὴς-έος (ὁ, ἡ) assiduo, continuo, indefesso. շարունակ, յարատեւ, անխոնջ. մուտավիմ, եօրուլմազ։

Ἐκτήκω. M. τήξω. consumare totalmente. գլխովին սպառել, ծիւրել. պիւթիւնպիւթիւն թիւքէթ էթմէք՝ էրիթմէք։

Ἑκτημόριον (τὸ) la sesta parte di qualunque cosa. բանի մը վեցերորդ մասը. պիր նէսնէնին ալթընճը հիսսէսի։

Ἐκτίθημι. M. ἐκθήσω. esporre, metter fuori. 2. pubblicare. դուրս դնել. 2. հրատարակել. տըշարը գօյմագ. 2. մէյտանա չըգարմագ, պիր շէյի օրթայա գօյմագ։

Ἐκτικὸς-ή-όν. abituale, abituato, avvezzato. սովորական, սովորեալ, սովոր. ալըշըգ օլմուշ, ադէթ օլմուշ, ալըշգըն։

Ἐκτιμάω-ῶ. M. ήσω. stimare, onorare grandemente. 2. far montare, accrescere il prezzo. խիստ յարգել, պատուել. 2. գինը աւելցընել. ղայէթ իքրամ՝ հիւրմէթ էթմէք. 2. պահասընը արթըրմագ։

Ἐκτίμησις-εως (ἡ) l'azione di stimare, d'onorare grandemente. 2. accrescimento di prezzo. խիստ պատուելը՝ յարգելը. 2. գինը աւելնալը. ղայէթ իքրամ՝ հիւրմէթ էթմէ. 2. պահա արթըրմա։

Ἔκτιμος (ὁ, ἡ) disonorato. անարգ, անպատիւ. խօրլանմըշ։

Ἐκτίνω. M. ίσω. pagare. վճարել. էօտէմէք։

Ἔκτμημα-ατος (τὸ) pezzo. կտոր. փարչա։

Ἔκτοθεν, ἐπίῤ. X ἀντὶ Ἔκτοσθεν.

Ἔκτοθι, ἐπίῤ. fuori. դուրս, տըշարը։

Ἐκτομὴ-ῆς (ἡ) tagliatura, troncamento. կտրելը. քէսմէ. (ὄθ.) castratura. կրտելը. հատըմ էթմէ։

Ἐκτομίας-ου (ὁ) castrato, eunuco. կրտած, ներքինի. իղտիշ, հատըմ։

Ἐκτομὶς-ίδος (ἡ) sportello. միջնադուռն. քիւչիւք գափու։

Ἔκτομος (ὁ) tagliato, troncato. կտրած. քէսիլմիշ. (ὄθ. οὐσ.) eunuco. ներքինի. հատըմ։

Ἐκτοξεύω. M. εύσω. dardeggiare. 2. terminare le freccie della faretra. նետ նետել. 2. կապարճին փքինները լմնցընել. օք աթմագ. 2. թիրքէշին օգլարընը պիթիրմէք։

Ἐκτοπίζω. M. ίσω. cambiare dimora. տեղը՝ բնակարանը փոխել. մահալլէսինի՝ մէսքէնինի տէյիշթիրմէք։

Ἐκτοπισμὸς (ὁ) mutazione di sito, partenza. տեղը՝ բնակարանը փոխելը, չու. եէրինի՝ մահալլէսինի՝ մէսքէնինի տէյիշթիրմէ, կէօչ։

Ἔκτοπος (ὁ, ἡ) allontanato dal suo sito, forestiere. 2. assurdo. իր բնակարանէն հեռացած, դրսեցի. 2. անտեղի. մէսքէնինտէն ուզագլաշմըշ, եապանճը. 2. մունասէպէթսիզ, սաչմա ։ — ὅπως, ἐπίῤ.

Ἕκτος-η-ον. sesto. վեցերորդ. ալթընճը։

Ἐκτὸς-ή-όν. (θετ. τ. Ἔχω.) che si può ottenere. ստանալը կարելի. էլտէ էտինիլէ-պիլիր։

Ἐκτός, ἐπίῤ. fuori, eccetto, fuor chè, a meno chè. դուրս, զատ, բաց ի. տըշարը, ղայրը, պաշգա, մաադա։

Ἔκτοσθε ἢ Ἔκτοσθεν. ἐπίῤ. = Ἐκτὸς. di fuori, lungi. դրսէն, հեռու. տըշարըտան, ուզագ օլարագ։

Ἐκτραγῳδέω-ῶ. M. ήσω. raccontare con enfasi tragica. եղերերգական պղղուաբանութենով պատմել. աճըգլը էնճամլը օյունլարտա կիպի թէէսիր իլէ նագլ էթմէք։

Ἐκτράπελος (ὁ, ἡ) straordinario. սովորութենէ դուրս եղող, օտար. ատէթտէն խարիճ, աճայիպ։

Ἐκτραχηλίζω. M. ίσω. gettare per terra, atterrare. գետին զարնել, տապաստ յերկիր կործանել. եէրէ չարփմագ, եէր եէ-ղիւ եէրէ տէօշէրմէք։

Ἐκτρέπω. M. τρέψω. distornare, sviare, impedire. մոլորեցընել, ճամբէ հանել, արգիլել. այըրմագ, սափթըրմագ, չէվիրմէք, մէն էթմէք. (μσ.) deviarsi. ճամբէ ելլել. եօլտան չըգմագ, սափմագ։

Ἐκτρέφω. M. θρέψω. = Ἀνατρέφω.

Ἐκτρέχω. M. θρέξομαι καὶ (συνθτ. δραμοῦμαι. sortire, slanciarsi correndo. վազելով ելլել՝ նետուիլ. գօշարագ չըգմագ՝ աթըլմագ։

Ἐκτρίβω. M. τρίψω. fregare, pulire, net-

tare. *շփել, մաքրել, սրբել*. օմլամագ, սիլմագ, թեմիզլեմէգ։

Ἐκτροπὴ - ῆς (ἡ) sviamento. 2. viottola. 3. canale. 4. l'azione di distornare. *ճամբէ ելլելը. 2. նրբափողոց, նեղ ճամբայ. 3. խողովակ. 4. մոլորեցնելը*. եօլտան չըքմա, սափմա. 2. ինճէ եօլ. 3. օլուգ, գանալ. 4. ազդըրմագ. 5. = Παρέκβασις.

Ἔκτροπος (ὁ, ἡ) sviato, distornato. *ճամբէ ելած, մոլորած*. եօլտան չըքմըշ, սափմըշ։

Ἐκτρυπάω - ῶ. M. ήσω. traforare. *ծակ ծակել դին ծակել*. պիր եանտան օպիր եանա դէլմէք։

Ἐκτρώγω. M. τρώξομαι. divorare, trangugiare. *ուտել լմնցնել*. եէյիփ պիթիրմէք։

Ἔκτρωμα - ατος (τὸ) aborto. *վիժած*. տիւշիւգ, չիւրիւք օղլան։

Ἔκτυπος (ὁ, ἡ) impresso. *տպուած*. պասըլմըշ։

Ἐκτυπόω - ῶ. M. ώσω. imprimere, formare. *տպաւորել, կոխել, ձեւացնել*. պասմագ, շէքիլլէմէք։

Ἐκτύπωμα (τὸ) immagine, impressa. *կոխուած պատկեր*. պասըլմըշ թասվիր, սուրէթ։

Ἐκτύπωσις - εως (ἡ) l'azione d'imprimere, di formare. *կոխելը, տպելը, ձեւակերպելը*. պասմագլըգ, շէքիլ վերմէկլիք. 2. = Ἐκτύπωμα.

Ἐκτύφω. M. θύψω. brucciare a fuoco lento. 2. eccitare. 3. render arrogante. *քիչ մը կրակով այրել. 2. գրգռել. 3. հպարտացնել*. աղ աթէշիլէ եագմագ. 2. դահրիք էթմէք. 3. մաղրուրլաշմագ։

Ἑκυρὸς (ὁ) suocero (il padre del marito). *պարոնտատ, սկեսրայր (երկանը հայրը)*. գայընպապա (գօճանըն պապասը)։

Ἐκφαίνω. M. φανῶ. mostrare, dispianare. *ցըցնել, յայտնել*. կէօսթէրմէք, աչըգա չըգարմագ։

Ἐκφανὴς - έος (ὁ, ἡ) chiaro, noto, paleso, manifesto. *յայտնի, ամէնուն ծանօթ*. պէլլի, աչըգ, հէր քէսին պիլտիյի։

Ἐκφαντορία (ἡ) (θλγ.) rivelazione. *աստուածային յայտնութիւն*. վահյի իլահի։

Ἔκφαντος (ὁ, ἡ) = Ἐκφανής.

Ἐκφέρω. M. ἐξοίσω. portar fuori. 2. presentare, palesare, pubblicare. 3. pronunziare. 4. produrre. *դուրս բերել. 2. առջեւը բերել, յայտնել, հրատարակել. 3. արտասանել. 4. արտադրել, բուսցնել*. տըշարը չըգարմագ. 2. հուզուրա կէթիրմէք, աչըգա չըգարմագ. 3. թէլէֆֆուզ էթմէք. 4. հասըլ էթմէք։

Ἐκφεύγω. M. φεύξομαι. fuggire. *փախչիլ, խուսափել*. գաչմագ, սավուշմագ։

Ἔκφευξις - εως (ἡ) = Ἐκφυγή.

Ἔκφημι. M. φήσω. dire, pronunziare, parlare. *զրուցել, ըսել, արտասանել, խօսիլ*. սէօյլէմէք, թէլէֆֆուզ էթմէք, սէօհպէթ էթմէք։

Ἐκφλεγματόω - ῶ. M. ώσω. convertire in flemma. *պլղամի դարձնել*. պալղամա չէվիրմէք։

Ἐκφλέγω. M. φλέξω. brucciare, infiammare. *էրել, բռնկցնել*. եագմագ, թութուշտուրմագ։

Ἐκφοβέω - ῶ. M. ήσω. spaventare, sbigottire. *դողացնել, սարսեցնել, խիստ վախցնել*. գորգութմագ, դէհշէթլէնտիրմէք։

Ἔκφοβος (ὁ, ἡ) spaventato, sbigottito. *խիստ վախցած, սարսափեալ*. չօգ գօրգմուշ, դէհշէթլի։

Ἐκφορὰ - ᾶς (ἡ) l'azione di portar fuori. 2. divulgazione. 3. funerale, mortorio. *դուրս բերելը. 2. հրատարակութիւն. 3. յուղարկաւորութիւն*. տըշարը չըգարմա. 2. իլան օլունմա. 3. ճէնազէ գալտըրմասը։

Ἔκφορος (ὁ, ἡ) che si può portare fuori. 2. divolgato. *դուրս բերուելու. 2. հրատարակուած*. տըշարը չըգարըլաբիլիր. 2. իլան օլունմուշ։

Ἐκφράζω. M. άσω. esprimere, descrivere. *բացայայտել, արտայայտել, նկարագրել*. վասֆ էթմէք, նագլ իլէ աչըգլամագ, պէյան էթմէք։

Ἔκφρασις - εως (ἡ) espressione, descrizione. *խօսքով բացայայտելը՝ պարզելը, նկարագրութիւն*. պէյան իլէ վասֆ էթմէ, աչըգլամա, թարիֆ էթմէ։

Ἐκφραστικὸς - ὴ - όν. che sa esprimere le sue idee. *իրեն միտքը՝ խորհուրդները բացայայտել կրցող*. ֆիքիրինի մագսատլարընը պէյան իլէ վասֆ էտէպիլէն։

Ἐκφρονέω - ῶ. M. ήσω. folleggiare, uscir di senno. *խենթնալ, խելքը կորսնցնել*. չըլդըրմագ, աքլընը կէօյբէթմէք։

Ἐκφροντίζω. M. ίσω. aver cura di . . . *բանի մը հոգ ունենալ, նայիլ*. պիր նէսնէ գայղըսընը չէքմէք, մուհաֆազա էթմէք, էհէմմիյէթ վէրմէք։

Ἔκφρων - ονος (ὁ, ἡ) folle, insensato. *խենթ, փախուկ*. չըլգըն, աքըլսըզ։

Ἐκφυγὴ - ῆς (ἡ) fuga, sutterfugio. *փախուստ, խուսափելը*. գաչմա, սավուշմա։

Ἔκφυλος (ὁ, ἡ) forestiere, straniero, chi non è dell'istessa tribù. *օտար, նոյն ցեղէ չեղող*. եապանճը, պիր գապիլէտէն օլմայան։

Ἐκφυσάω - ῶ. M. ήσω. soffiare con forza. *ուժով փչել*. գուվվէթ իլէ իւֆլէմէք։

Ἔκφυσις - εως (ἡ) germinazione, generazione, procreazione. *բողբոջելը, ծլիլը, ծնանելը*. ֆիլիզլէնմէ, դօղմա, պիթմէ։

Ἐκφύω. M. φύσω. produrre, generare, procreare. *բուսցնել, ծնանիլ*. հասըլ էթմէք, պիթիրմէք, դօղուրմագ։

Ἐκφωνέω - ῶ. M. ήσω. declamare, pronunziare. *բացագանչել, արտասանել*. եիւքսէք սէսլէ սէօյլէմէք, թէլէֆֆուզ էթմէք։

Ἐκφώνησις - εως (ἡ) declamazione, pronunzia. *բացագանչութիւն, արտասանելը*. եիւքսէք սէսլէ սէօյլէմէ, թէլէֆֆուզ էթմէ։

Ἐκχέω. M. εύσω. versare fuori, effondere. *դուրս թափել*. տըշարը դէօքմէք։

Ἐκχορεύω. M. εύσω. sortire dal coro. *դա-*

ունի՝ պար քաշողներուն կարգէն դուրս ելլել ․ հօրտաւոն՝ ըոգօ օյնայանլարըն աըրա-աընտան տըշարը չըգմագ ։

Ἐκχρηματίζομαι. Μ. ίσομαι. esigere della moneta. սատակ պահանջել ․ փարա՝ ագճէ թալապ էթմէք ։

Ἐκχρώννυμι. Μ. χρώσω. colorare, tingere, toglier a una roba il color naturale. ներկել, բնական գոյնը առնել ․ պօյամագ, չաթը րէնկինի ալըբ պաշգա րէնկ վէրմէք ։

Ἐκχύνω (Γρφ.) ἀντὶ Ἐκχέω.

Ἔκχυσις - εως (ἡ) effluenza. արտահոսութիւն ․ տըշարը ագմասը՝ տէօգիւլմէսի ։

Ἔκχυτος (ὁ, ἡ) versato fuori. դուրս թափուած ․ տըշարը տէօգիւլմիւշ ։

Ἐκχώννυμι. Μ. χώσω. far un mucchio di terra, ammucchiare la terra. մէկ տեղ հող կուտել, հողակոյտ ընել ․ պիր եէրէ թօփրագ թօփլամագ՝ եըղմագ, թօփրագ եըղընը էթմէք ։

Ἐκχωρέω - ῶ. Μ. ήσω. ritirarsi, allontanarsi da... տեղէ մը քաշուիլ, հեռանալ ․ պիր եէրտէն չէքիլմէք, ուզագլանմագ ։

Ἐκψύχω. Μ. ψύξω. svenirsi. մարիլ ․ պայըլմագ ։

Ἑκὼν - οῦσα - όν. chi agisce, opera di spontanea volontà, volontario. կամաւ գործօղ, կամաւոր ․ հէւասի իխթիյարի իլէ իշլէյէն՝ էօզիւն, մէրամլը, րազըլը ։

Ἐλάα (ἡ) Ἀττ. ἀντὶ Ἐλαία.

Ἐλαιοβαφὴς - έος, Ἐλαιοβρεχής, Ἐλαιόβροχος καὶ Ἐλαιόδευτος (ὁ, ἡ) tinto, bagnato d' olio. ձէթով թաթխըւած՝ թըրջըւած ․ զէյթուն եաղընա պաթմըշ՝ րալանմըշ ։

Ἐλαιοειδὴς-έος (ὁ, ἡ) simile all'olivo o all' olio. ձիթենիի կամ ձէթի նման ․ զէյթուն աղաճընա եախօտ եաղընա պէնզէր ։

Ἐλαιόθρεπτος (ὁ, ἡ) nutrito d'olio. ձէթով սնած ․ զէյթուն եաղը իլէ պէսլէնմիշ ։

Ἐλαιολόγος (ὁ, ἡ) che raccoglie le olive. ձիթապտուղ ժողվող ․ զէյթուն թօփլայան ։

Ἐλαιόμελι - ιτος (τὸ) eleomele (sorta di olio, che ha sapor di mele). մեղրի համ ունեցող ձէթ ․ պալ տատըն ալր նէվի զէյթուն եաղը ։

Ἔλαιον (τὸ) olio. ձէթ ․ զէյթուն եաղը ։

Ἐλαιοποιΐα - ας (ἡ) confezione d'olio. ձէթ գործելը՝ հանելը ․ զէյթուն եաղը չըգարմասը՝ եափըլմասը ։

Ἐλαιοπωλεῖον (τὸ) luogo ove si vende l'olio. ձէթ վաճառելու տեղ ․ զէյթուն եաղը սաթըլան մահալ, եաղճը թիւքեանը ։

Ἐλαιοπώλης (ὁ) venditore d'olio. ձէթ ծախօղ ․ զէյթին եաղճը ։

Ἔλαιος (ὁ) oleastro. վայրի ձիթենի ․ եապանի զէյթուն աղաճը ։

Ἐλαιοτριβεῖον καὶ Ἐλαιοτρόπιον (τὸ) macinatojo, infrantojo d'olio (*Λατ.* trapetum). ձիթահանք ․ զէյթուն եաղը չըգարըլտըգը մէնկէնէ ։

Ἐλαιοτρύγυτος (ὁ) raccolta delle olive. ձէթ ժողվելը ․ զէյթուն թօփլամասը ։

Ἐλαιότρυγον (τὸ) morchia, feccia d'olio. (*Λατ.* amurca.) ձէթի մրուր ․ զէյթուն եաղը թօրթուսու ։

Ἐλαιουργὸς (ὁ, ἡ) colui che fà dell' olio. ձէթ շինօղ ․ զէյթին եաղը եափան ։

Ἐλαιοφόρος (ὁ, ἡ) che produce dell' oliva. ձիթապտուղ բերօղ ․ զէյթուն հասըլ էդէն ․ (*οὐσ.*) *Ἐλαιοφόρον (τὸ)* vaso da olio. ձէթի աման ․ զէյթուն եաղը գապը ։

Ἐλαιόφυτος (ὁ, ἡ) (κυρ. τόπος) (luogo) piantato di olivi. ձիթենի անկուած (տեղ) ․ զէյթուն աղաճը տիքիլմիշ (մահալ) ։

Ἐλαιόω - ῶ. Μ. ώσω. fregare, ungere con olio. ձէթով շփել՝ օծել ․ զէյթուն եաղը իլէ օվուշթուրմագ՝ եաղլամագ ։

Ἐλαιὼν - ῶνος (ὁ) luogo piantato d'olivi, oliveto. ձիթենիք, ձիթենիով լի տեղ ․ զէյթինլիք ։

Ἐλαιωτὸς - ἡ - όν. unto d'olio. ձէթով օծուած ․ եաղլանմըշ ։

Ἔλανδρος (ὁ, ἡ) che riduce alla schiavitù gli uomini. մարդիկները գերի վարօղ ․ ինսանլարը էսիր էտէն ։

Ἑλάνη - ης (ἡ) face, fiaccola. ջահ ․ մաշալա ։

Ἔλασμα - ατος (τὸ) lama di metallo. մետաղի տախտակ, թիթեղ ․ մադէն թապագասը, թէնէքէ մադէնի ։

Ἐλάσσωμα, Ἐλάσσων. κτλ. ἴδε Ἐλάττωμα, Ἐλάττων. κτλ.

Ἐλάτη (ἡ) abete. եղեւնի ․ չամ աղաճը ։

Ἐλατήριον (τὸ) elaterio (sugo del cocomero asinino). վայրի վարունգի հիւթ ․ եապանի խըյար էօզիւ ։

Ἐλατίνη (ἡ) elatine. (*Γαλλ.* velvote). արմատեաց մէջ բուսնող տունկ մը ․ էքին իչինտէ պիթէն պիր նէվի օթ ։

Ἐλάτινος - η - ον. abetino. եղեւնեայ ․ չամտան ։

Ἐλατὸς - ἡ - όν. duttile. ծաւալական, կռանելի ․ ուզայըր, չէքիլէբիլիր ։

Ἐλαττονάκις, ἐπίρ. poche volte, di raro. քիչ անգամ ․ ազ քէրէ ։

Ἐλαττόω - ῶ. Μ. ώσω. diminuire, render minore. նուազեցընել, քիչցընել, փոքրացուցանել ․ ազալթմագ, էքսիլթմէք, գիւչիւքլէթմէք ։

Ἐλάττωμα - ατος (τὸ) mancanza, difetto. պակսութիւն ․ գուսուր, նօգսանլըգ ։

Ἐλάττων - ονος (ὁ, ἡ) minore, deteriore, inferiore, meno. ուրիշէ աւելի պզտիկ՝ ցած՝ վար, ստորնագոյն, աւելի քիչ ․ դահա գիւչիւք, դահա ալչագ, դահա աշաղը, դահա ազ ։

Ἐλάττωσις - εως (ἡ) diminuzione, difetto. պակսիլը, պակասութիւն, թերութիւն ․ ազալմասը, էքսիլմէ, գուսուր ։

Ἐλαττωτικὸς - ἡ - όν. diminutivo. նուազական ․ գիւչիւլթիւճի, ազալթըճը ։

Ἐλαύνω. Μ. ἐλάσω καὶ Ἀττ. ἀντὶ Ἐλαῶ. cacciare, spignere. 2. menare (il carro, il cavallo ecc.) 3. lavorare un metallo duttile. վռնտել, առաջէն ինկնալ, հրել ․ 2 ․ վարել (կառք՝ ձի եւ այլն ․) 3 ․ ծաւալական մետաղ մը գործել ․ գօվմագ, էնտէլէմէք, իթմէք ․ 2 ․ սիւրմէք (արապա, աթ վէ սայրը) ․ 3 ․ չէքիլիր մադէնի իշլէմէք ։

Ἐλάφειος (ὁ, ἡ) di cervo. եղջերուի պատկանած ․ կէյիքէ մախսուս ։

Ἐλαφηβολία - ας (ἡ) caccia de' cervi. եղջերուի որս. [illegible]

Ἐλαφηβολιὼν - ῶνος (ὁ) il nono mese degli antichi Ateniesi (15. Febb. — 15. Mar.) Հին Աթենացւոց իններորդ ամիսը (15 Փետրվար — 15 Մարտ). [illegible] (15 — 15) :

Ἐλαφηβόλος (ὁ) cacciatore dei cervi. եղջերուի որսորդ. [illegible]

Ἐλαφόβοσκον (τὸ) elafobosco (erba). եղջերուաց ցանկալի խոտ մըն է. [illegible]

Ἐλαφοειδὴς (ὁ, ἡ) simile al cervo. եղջերուի նման. [illegible]

Ἐλαφοκτόνος (ὁ, ἡ) che ammazza i cervi. եղջերուները մեռցնող. [illegible]

Ἔλαφος (ὁ καὶ ἡ) cervo e cerva. արու ու մատակ եղջերու. [illegible]

Ἐλαφρία - ας (ἡ) leggerezza, agilità. 2. incostanza, sciocchezza. թեթեւութիւն, արագաշարժութիւն. 2. փոփոխութիւն, թեթեւսոլիկութիւն. [illegible]

Ἐλαφρίζω. Μ. ίσω. alleggerire. թեթեւցընել. [illegible]

Ἐλαφρόπους - οδος (ὁ, ἡ) celere, veloce. սրընթաց, արագոտն. [illegible]

Ἐλαφρὸς - ὰ - όν. leggiero, agile. 2. sciocco, incostante. թեթեւ, արագաշարժ. 2. թեթեւսոլիկ, փոփոխամիտ. [illegible]

Ἐλαφρότης - ητος (ἡ) = Ἐλαφρία.

Ἐλαφρύνω. Μ. υνῶ. alleggerire. թեթեւցընել. [illegible]

Ἐλάχιστος - η - ον. minimo, piccolissimo. խիստ փոքր՝ պզտիկ. [illegible]

Ἐλαχὺς - εῖα - ύ. piccolo, curto, poco. պզտիկ, կարճ, քիչ. [illegible]

Ἐλεγεία (ἡ) (ἐνν. ᾠδή) καὶ Ἐλεγεῖον (τὸ) elegia, canto lugubre. ողբերգութիւն, ողբերգական տաղ. [illegible]

Ἐλεγκτικὸς - ὴ - όν. chi ama o proprio a rimproverare. յանդիմանելը սիրող կամ յարմար. [illegible]

Ἐλεγκτὸς - ὴ - όν. riprensibile. յանդիմանելու. [illegible]

Ἐλεγμὸς (ὁ) riprensione. յանդիմանութիւն. [illegible]

Ἔλεγος (ὁ) canto lugubre. ողբերգական տաղ. [illegible]

Ἐλεγχὴς - έος (ὁ, ἡ) degno d'obbrobrio, infame. անարգուելու, խայտառակ. [illegible]

Ἔλεγχος (ὁ) rimprovero, riprensione. 2. elenco, indice. յանդիմանութիւն. 2. ցանկ (գրքերու). [illegible]

Ἔλεγχος - εος - ους (τὸ) biasimo, obbrobrio, infamia. անարգանք, արհամարհանք, խայտառակութիւն. [illegible]

Ἐλέγχω. Μ. ἐλέγξω. biasimare. նախատել, արհամարհել. [illegible] 2. (μτγν.) convincere. փաստով յաղթել, ընդերանել. [illegible]

Ἐλεεινολογέω - ῶ. Μ. ήσω. parlare con una voce compassionevole. ողորմելի ձայնով մը խօսիլ. [illegible]

Ἐλεεινολογία - ας (ἡ) discorso compassionevole. ողորմելի՝ ողորմայն խօսք. [illegible]

Ἐλεεινὸς - ὴ - όν. compassionevole, miserabile. ողորմելի, ցաւալի. [illegible]

Ἐλεέω - ῶ. Μ. ήσω. compassionare, aver misericordia. կարեկցիլ, ողորմիլ. [illegible]

Ἐλεημονικὸς - ὴ - όν. = Ἐλεήμων.

Ἐλεημοσύνη - ης (ἡ) misericordia. 2. limosina. գթածութիւն. 2. ողորմութիւն. [illegible]

Ἐλεήμων - ονος (ὁ, ἡ) compassionevole, misericordioso. կարեկից, գթած, ողորմած. [illegible] — μόνως, ἐπίῤ.

Ἐλειὸς - οῦ (ὁ) ghiro. 2. scojattolo. (Λατ. sciurus.) առնէտ. 2. սկիւռ. [illegible]

Ἐλελίζω. Μ. ίσω. gridare di dolore. ողբոց ձայն հանել, ցաւէն պոռալ. [illegible]

Ἑλένιον - ου (τὸ) elenio. (Γαλλ. aunée), enula campana. Հեղենիոն, կղմուխ. (ըժըշկական խոտ մըն է). [illegible]

Ἔλεος - ου (ὁ) compassione, pietà. կարեկցութիւն, ողորմութիւն, գութ. [illegible]

Ἐλευθερία - ας (ἡ) libertà. ազատութիւն. [illegible]

Ἐλευθεριάζω. Μ. άσω. agire, parlare, comportarsi liberamente. ազատօրէն գործել՝ խօսիլ՝ վարուիլ. [illegible]

Ἐλευθέριος (ὁ, ἡ) generoso, liberale. առատաձեռն, ազատական. [illegible]

Ἐλευθεριότης - ητος (ἡ) liberalità, generosità. առատաձեռնութիւն. [illegible]

Ἐλευθερόπαις - αιδος (ὁ, ἡ) che ha figli liberi. ազատ զաւակ՝ որդիք ունեցող. [illegible]

Ἐλευθεροπρεπὴς - έος (ὁ, ἡ) che conviene ad una persona liberale. առատաձեռն անձի մը վայլած. [illegible] — πρεπῶς, ἐπίῤ.

Ἐλεύθερος - α - ον. libero. ազատ. [illegible]

Ἐλευθερόστομος (ὁ, ἡ) che parla con franchezza. համարձակութեամբ խօսող. [illegible]

Ἐλευθερόω - ῶ. Μ. ώσω. liberare. ազատել. [illegible]

Ἐλευθέρως, ἐπίῤ. liberamente. ազատութեամբ. [illegible]

Ἐλευθέρωσις - εως (ἡ) liberazione, ազատութիւն. [illegible]

Ἐλευθερωτὴς - οῦ (ὁ) liberatore, reden-

tore. տգատել, փրկել. գուրթուլմագ, գուրթարմագ.

Ἔλευσις - εως (ἡ) venuta, arrivo. գալուստ, հասանելը. կելիշ, վարուշ.

Ἐλεφανταγωγὸς (ὁ) conduttore di elefanti. փիղ վարող. ֆիլ սիւրիճի.

Ἐλεφαντάρχης - ου (ὁ) capo di quelli che combattono sopra gli elefanti. փղերուն վրայէն պատերազմողներուն գլուխը. ֆիլլերին իւզերինտէ ճէնկ էտէնլերին պաշը.

Ελεφαντίασις - εως (ἡ) elefantiasi, lebbra elefantina. ելեփանդական բորոտութիւն, ուռկութիւն. ճիւզամլըգ, ալթընլը (պէր նէվ ասյալ).

Ἐλεφάντινος - η - ον. elefantino. փղական, ելեփանդական. ֆիլէ տայիր, ֆիլտիշինտէ մէնսուպ.

Ἐλεφαντομαχία - ας (ἡ) combattimento di elefanti. փղերու կռիւ. ֆիլ տէօյիւշի.

Ἐλεφαντομάχος (ὁ, ἡ) che combatte contro o cogli elefanti. փղերու դէմ կամ հետը կռուող. ֆիլլերէ գարշը եահօտ ֆիլլէ պիրլիքտէ տէօյիւշէն.

Ἐλεφαντώδης (ὁ, ἡ) simile all' elefante. փղի նման. ֆիլէ պէնզէր, ֆիլտիշինտէ մէնսուպ.

Ἐλέφας - αντος (ὁ) elefante. փիղ. ֆիլ, ֆիլտիշի. 2. (συνεκδχ.) avorio. փղոսկր. ֆիլ տիշի. 3. = Ἐλεφαντίασις.

Ἔλιγμα - ατος (τὸ) inviluppo. պատատ. սարգը. 2. = τῷ

Ἑλιγμὸς - οῦ (ὁ) giro, rotazione. պտոյտ, հոլովում. տէվիր, տօլաշմա, տօլաշմագ.

Ἑλικίας - ου (ὁ) = Ἑλικοειδής.

Ἑλίκη - ης (ἡ) salcio (albero) ուռի. սէօյիւտ աղաճը.

Ἑλικοειδής - έος (ὁ) tortuoso, elicoide. ոլորապտոյտ. տօլաշըգ, եըլան գավի. — ειδῶς. ἐπίῤ.

Ἑλικτὴρ - ῆρος (ὁ) braccialetto. 2. collana. 3. pendente, orecchino. ապարանջան. 2. մանեակ. 3. գինդ, օղ. պիլէզիկ. 2. կէրտանլըգ. 3. քիւփէ.

Ἑλικὼν - ῶνος (ὁ) strumento di musica a nove corde. ինը աղի ունեցող կերպ մը նուագարան. տօգուզ քիրիշլի պիր սազ.

Ἑλίκωψ - ωπος (ὁ, ἡ) che ha gli occhi vivaci. կայտառ աչք ունեցող. օյնագ կէօզլիւ.

Ἐλινύω. M. ύσω. riposare. հանգչիլ, դադրիլ. րահաթ էթմէք, տինլէնմէք.

Ἕλιξ - ικος (ἡ) elica, giro, rotazione. 2. viticcio. 3. elice. ոլորտ, շրջան, պտոյտ. 2. խիղը գինւոյ որթոյ. 3. ականջին բոլանդակ արտաքին շրջապատը. տէվիր, եըլան գավի տէօնմէ. 2. ասմա ֆիլիզի. 3. գուլագըն տըշարտագի տայիրէսի. 4. = Ἑλικτήρ.

Ἑλίσσω (ττω). M. ίξω. rotolare, girare, հոլովել, կլորել. տէվիր էթտիրմէք, չէվիրմէք, եուվարլամագ.

Ἑλίχρυσος (ὁ) elicriso. (fiore) ոսկեգոյն ծաղիկ մըն է. ալթուն րէնկի պիր նէվի չիչէքտիր (չիչէք).

Ἕλκος - εος (τὸ) ulcera. կեղ, հին ու խոր խոց. եարա, եանը վէ տէրին եարա.

Ἕλκυσις - εως (ἡ) attrazione. ձգողութիւն. քէնտինէ չէքմէ.

Ἕλκυσμα - ατος (τὸ) scoria di argento, elcisma. կլկղանք արծաթոյ. կիւմիւշ պօգու.

Ἑλκυσμὸς (ὁ) attrazione. ձգողութիւն. քէնտիյէ չէքմէ.

Ἑλκυστὴρ - ῆρος (ὁ) che serve a tirare. քաշելու յարմար. չէքմէյէ եարայան.

Ἑλκυστικὸς - ή - όν. attrattivo. ձգողական. քէնտիյէ չէքէն. — ικῶς, ἐπίῤ. 2. = Θελκτήριος.

Ἑλκυστὸς - ὴ - ον. attratto, tirato. ձգեալ, քաշուած. չէքիլմիշ.

Ἑλκύω. M. ύσω. attrarre. 2. distendere. իրեն քաշել. 2. լարել, ձգտել. քէնտիյէ չէքմէք. 2. կէրմէք. 3. = Θέλγω.

Ἕλκω. M. ἕλξω. = τ. προηγ.

Ἕλκωμα - ατος (τὸ) la parte ulcerata. կեղի դարձած մասը. եարալըլան պօլուք.

Ἕλκωσις - εως (ἡ) ulcerazione. կեղի դառնալը. եարալըլանմագ.

Ἐλλαμβάνω. M. λήψομαι. prendere, pigliare. բռնել. թութմագ.

Ἐλλαμπρύνω. M. υνῶ. render brillante. փայլունցընել. փարլաթմագ.

Ἐλλάμπω. M. λάμψω. illustrare, illuminare. լուսաւորել. ըշըգլանտըրմագ, մունէվվէր էթմէք. (πθ.) rilucere, brillare, illuminarsi. փայլիլ, լուսաւորիլ. փարլամագ, մունէվվէր օլմագ, ըշըգլանմագ.

Ἔλλαμψις - εως (ἡ) splendore. 2. illuminazione di mente. փայլումն, պայծառութիւն. 2. միտաց լուսաւորութիւն. փարլագլըգ, ըշըգ. 2. ֆիքր նուրլանմասը.

Ἑλλεβόρος καὶ Ἐλλέβορος - ου (ὁ) Elleboro (pianta) եղեբորոս, կոճ վրացի. գարաճաղ օթու, գար չիչէյի.

Ἔλλειμμα - ατος (τό) ciò che manca. պակաս բան. էքսիկ նէսնէ. 2. (μτφορ.) mancanza, difetto. պակասութիւն, յանցանք. գուսուր, գապահաթ.

Ἐλλειπὴς - έος (ὁ, ἡ) (σπντρ. τ.) Ἐλλιπής.

Ἐλλείπω. M. λείψω. mancare, trascurare, omettere. 2. esser inferiore. պակսիլ, պակասութիւն ընել, զանց առնել, մէկ դի ձգել. 2. ստորնագոյն ըլլալ. էքսիկ էթմէք, գուսուր էթմէք, էհմալ էթմէք, պըրագմագ. 2. աշաղա գալմագ, էտնա օլմագ.

Ἔλλειψις - εως (ἡ) mancanza. 2. omissione, difetto. պակասութիւն. 2. զանցառութիւն. էքսիկլիկ, էքսիքլիք. 2. գուսուր, թագսիր.

Ἑλληνίζω. M. ίσω. grecizzare, imitare gli Elleni, comportarsi da Greco. Յունաց նմանիլ, Յունաց պէս վարուիլ, հոռոմանալ. Րումա պէնզէմէք, Րում կիպի տավրանմագ.

Ἑλληνικὸς - ή - όν. Ellenico, Greco. Հելլենական. եունանի.

Ἑλληνικῶς, ἐπίῤ. alla maniera dei Greci, da Greco. Յունաց պէս, Հոռոմի պէս. Րում կիպի, եունանի թարզընտա.

Ἑλληνισμὸς - οῦ (ὁ) grecismo, ellenismo. Հելլենաբանութիւն, յունաբանութիւն. Րում կիպի սէօյլէմէ, եունանի լիսանը գուլլանմագ.

Ἑλληνιστὴς - οῦ (ὁ) grecista, ellenista. յունախօս, Յունաց նմանօղ. Րում կի-

[illegible] :

Ἑλληνιστὶ, ἐπίῤ. in greco, in lingua greca. յունարէն, յոյն լեզուէ. [illegible] :

Ἐλλιμενίζω. Μ. ίσω. trovarsi nel porto. 2. approdare nel porto. 3. esigere i diritti di porto. նաւահանգիստը գըտնուիլ. 2. նաւահանգիստը մտնալ՝ մօտենալ. 3. նաւահանգստի բաժը ուզել. [illegible] :

Ἐλλιμένιον (τὸ) ancoraggio, diritto di porto. նաւահանգստի բաժ. [illegible] :

Ἐλλιμένισις - εως (ἡ) l'approdare nel porto. նաւահանգիստ մտնալը. [illegible] :

Ἐλλιμενιστὴς - οῦ (ὁ) esattore d'ancoraggio. նաւահանգստի բաժերը ժողվող. [illegible] :

Ἐλλιπὴς (ὁ, ἡ) mancante, imperfetto. պակաս, անկատար. [illegible] : — ιπῶς. ἐπίῤ.

Ἐλλοβίζω. Μ. ίσω. esser coperto di guscio. փեճեկ ունենալ, փեճեկով գոցուած ըլլալ. [illegible] :

Ἐλλοβόκαρπος καὶ

Ἔλλοβος καὶ

Ἐλλοβοσπέρματος (ὁ, ἡ) di cui il frutto è coperto di guscio. պտուղը փեճեկ ունեցող. [illegible] :

Ἐλλόγιμος (ὁ, ἡ) illustre. երեւելի, նշանաւոր. [illegible] :

Ἔλλογος (ὁ, ἡ) dotato di ragione, ragionevole. բանական. [illegible] : — λόγως. ἐπίῤ.

Ἐλλὸς (ὁ) = Νεβρός.

Ἔλλυπος (ὁ, ἡ) afflitto, tristo, mesto. տրտում, տխուր. [illegible] :

Ἐλλυχνιάζω. Μ. άσω. attaccare uno stoppino. պատրոյգ մը դնել. [illegible] :

Ἐλλύχνιον (τὸ) lucignolo, stoppino. պատրոյգ. [illegible] :

Ἑλξίνη - ης (ἡ) parietaria, vetriuola (erba). կռուհինչ (խոտ մը). [illegible] :

Ἕλξις - εως (ἡ) attrazione. ձգողութիւն. [illegible] :

Ἐλπιδοδότης - ου (ὁ) che dà della speranza, che fà sperare. յոյս տուող. [illegible] :

Ἐλπιδοκοπέω - ῶ. Μ. ήσω. tormentare qualcuno con delle speranze vane. մնոտի յուսերով մէկը չարչըրկել. [illegible] :

Ἐλπίζω. Μ. ίσω. sperare. յուսալ. [illegible] :

Ἐλπὶς - ίδος (ἡ) speranza. յոյս. [illegible] :

Ἔλπισμα - ατος (τὸ) ciò che si spera. յուսացուած բան. [illegible] :

Ἐλπιστικὸς - ὴ - όν. solito a sperare. յուսալու սովոր. [illegible] :

Ἐλπιστὸς - ὴ - όν. sperabile. յուսալու. [illegible] :

Ἔλπω (Χ. Μ.) far sperare. յոյս տալ. [illegible] (μσ.) Ἔλπομαι. sperare. յուսալ. [illegible] :

Ἔλυμα (τὸ) manico dell' aratro. մաճ. [illegible] :

Ἔλυμος (ὁ) flauto di bosso. 2. cassetta di cetra. 3. panico. տոսախէ եղեգնափող. 2. կիթառի մնտուկ. 3. ձիակորեակ. [illegible] :

Ἐλύω. Μ. ύσω. inviluppare, coprire. փաթթել, գոցել. [illegible] :

Ἔλυτρον (τὸ) inviluppo, coperto. 2. guscio, corteccia. 3. scatola. փաթեթ, ծածկոյթ. 2 փեճեկ, կեղեւ. 3. տուփ. [illegible] :

Ἑλώδης - εος (ὁ, ἡ) paludoso. ճախճախուտ. [illegible] :

Ἕλωρ - ωρος (τὸ) preda, bottino. աւար. [illegible] :

Ἑλώριον (τὸ) ὑπκρ. τ. προηγ.

Ἐμαυτοῦ - ῆς (ἡ δοτ.) Ἐμαυτῷ - ῇ (ἡ αἰτ.) Ἐμαυτὸν - ὴν, (Χ. ὀνμστ.) ἀντνμ. di me stesso. իմ, անձին իմոյ. [illegible] :

Ἐμβαδὸν. ἐπίῤ. a piedi. ոտքով, քալելով. [illegible] :

Ἔμβαδον - ου (τὸ) (μθμτκ.) la superficie d'una figura geometrica. երկրաչափական ձեւի մը մակերեւոյթը. [illegible] :

Ἐμβαθύνω. Μ. υνῶ. approfondare. խորունկցընել. [illegible]. (ἐλλ. ἢ ἀμτβ.) penetrare. թափանցել. մէջը մտնալ. [illegible] :

Ἐμβαίνω. Μ. βήσομαι. entrare. մտնալ. [illegible] :

Ἐμβάλλω. Μ. βαλῶ. gettare dentro. 2. proporre. ներս նետել. 2. ի մէջ բերել, առաջարկել. [illegible]. 2. [illegible]. 3. (ἐλλ. ἢ ἀμτβτ.) lanciarsi. նետուիլ. [illegible]. ἴδε καὶ Εἰσβάλλω (2).

Ἔμβαμμα (τὸ) salsa, intingolo. համեմունք. [illegible] :

Ἐμβὰς - άδος (ἡ) una specie di scarpa. կերպ մը ոտից աման. [illegible] :

Ἐμβασιλεύω. Μ. εύσω. regnare in. տեղ մը թագաւորել. [illegible] :

Ἔμβασις - εως (ἡ) entrata. մուտք. [illegible] :

Ἐμβαστάζω. Μ. άσω. portare dentro. ներս կրել. [illegible] :

Ἐμβατεύω. Μ. εύσω. entrare dentro. մէջը մտնալ. [illegible] :

Ἐμβατήριος - α ἢ ος - ον. che concerne l'entrata o la marcia dell'esercito. մտնալու կամ բանակի առաջ խաղալուն՝ յարձըկելուն պատկանած. [illegible] :

Ἐμβάτης - ου (ὁ) cavaliere. 2. soldato di mare. (Λατ. classiarius). ձիաւոր. 2. նաւի զինուոր. [illegible]. 2. [illegible] :

Ἐμβατὸς (ὁ, ἡ) (τόπος) accessibile. մօտենալու, երթալու. [illegible] :

Ἐμβάφιον (τὸ) vasetto per le salse. կերակրոյ համդերձանք դնելու աման. [illegible] :

Ἐμβιβάζω. M. άσω. imbarcare. նաւ դնել. կէմիյէ գօյմագ, էմպարքէ էթմէք:

Ἔμβιος (ὁ, ἡ) vivo. 2. vitale. կենդանի. 2. բնական, կենդանական զօրութիւն ունեցող (տունկ). սաղ, տիրի. 2. պիւյիւմէլի, քէօք թութմուշ (ֆիտան):

Ἔμβλεμμα-ατος (τὸ) sguardo. նայուած. պաքըշ:

Ἐμβλέπω. M. βλέψω. contemplare, osservare, guardare con occhi fissi. մտածել, զննել, անշարժ աչքով նայիլ. միւթալաա մուլահազա էթմէք, տիք կէօզ իլէ պագմագ:

Ἔμβλημα-ατος (τὸ) emblema. 2. mosaico. դրուագ. 2. մուսիոնեան նկար. օյմա, թէմսիլ, միսալ. 2. ուֆագ թաշլարը էան եանա գօյարագ եափըլան թասվիր:

Ἐμβολὴ (ἡ) incursione, invasione. 2. imboccatura d' un fiume. արշաւանք. 2. գետի մը բերան. հիւճում. 2. պիր չայըն պօղազը մանսապը. ἴδε καὶ Εἰσβολή.

Ἐμβολιμαῖος-α-ον καὶ

Ἐμβόλιμος (ὁ, ἡ) inserto. յեւեալ, աւգուցով կցուած. գաթըլմըշ, եափըշմըշ:

Ἐμβολισμὸς (ὁ) inserzione. յաւում, աւգուցանելն. եափըշմա, գաթըլմա:

Ἔμβολος (ὁ) caviglio. 2. sprone di nave. 3. portico. սեպ. 2. նաւու ցռուկ. 3. սիւնազարդ սրահ. չիվի. 2. կէմինին պուռնու. 3. տէհլիզ:

Ἐμβρέχω. M. έξω. tuffare, bagnare in. բանի մը մէջ ընկղմել՝ թրջել. պիր նէսնէյէ պանտըրմագ՝ ըսլաթմագ:

Ἐμβρίθεια-ας (ἡ) serietà, gravità, costanza. ծանրութիւն, անփոփոխութիւն. աղըրլըգ, պէրքարարլըգ:

Ἐμβριθὴς-έος (ὁ, ἡ) serio, grave, costante, prudente. ծանրաբարոյ, անփոփոխ, խոհեմ. աղըր թապիաթլը, պէր գարար, հուշեար: — ιθῶς. ἐπίῤ.

Ἐμβροντάω-ῶ. M. ήσω. stordire, sbalordire. ապշեցընել, շուարեցանել, ընդարմացընել, անկանը խլցընել. շաշգըն չէվիրմէք, սէրսէմլէթմէք, գուլաղընը սաղըր էթմէք:

Ἐμβρόντητος (ὁ, ἡ) stordito, sbalordito. ապշած, շուարեալ. շաշմըշ, շաշգըն:

Ἐμβροχὴ-ῆς (ἡ) l'azione di bagnare, di tuffare. թրջելը՝ խմելը. ըսլաթմա, պաթըրմա:

Ἔμβροχος (ὁ, ἡ) bagnato, tuffato. թրջած, խմբուած. ըսլանմըշ, (սուեա) պաթմըշ. 2. (ἐν. βρόχος.) preso in lacci. ծուղակի՝ խեղդի ինկած. թուզաղա՝ իլիշիք տիւշմիւշ:

Ἔμβρυον (τὸ) feto. սաղմ. ըշգագ:

Ἐμβυθίζω. M. ίσω. immergere, tuffare. խմել, ընկղմել. սուեա պաթըրմագ, դալտ էթմէք:

Ἐμὲ, αἰτ. τ. ἀντνμ Ἐγώ.

Ἔμεσις-εως (ἡ) = Ἐμετός.

Ἔμεσμα (τὸ) ciò che si rigetta per vomito. փսխած. քուսխիւ իլէ տըշարը կէլէն նէսնէ:

Ἐμετιάω-ῶ. M. ήσω. aver voglia di vomitare. փսխելու պատրաստ ըլլալ. գուսմագ՝ քուսխիւ կէլմէյէ հազըր օլմագ, էքսէյէ պուլանմագ:

Ἐμετικὸς-ὴ-όν. che eccita il vomito, emetico. փսխեցուցիչ. գուսդուրան, քուսխիւ էթտիրէն:

Ἐμέω-ῶ. M. ήσω. vomitare. փսխել. գուսմագ:

Ἐμετὸς-οῦ (ὁ) vomito. փսխում. գուսմա, քուսխիւ:

Ἐμμαίνομαι. M. μανοῦμαι. infuriarsi. կատղիլ. գուդուրմագ:

Ἐμμανὴς (ὁ, ἡ) pieno di furia, infuriato. կատղած. գուդուրմուշ: — μανῶς. ἐπίῤ.

Ἐμμάχομαι. M. μαχοῦμαι. combattere in. տեղ մը կռուիլ. պիր մահալտէ ճէնկլէշմէք:

Ἐμμέθοδος (ὁ, ἡ) metodico, fatto secondo le regole. մեթոտոս՝ ոճ՝ կարգ ունեցող, կարգաւոր. ուսուլլը, նիզամլը:

Ἐμμέλεια-ας (ἡ) armonia, melodia. ներդաշնակութիւն. ահէնկ:

Ἐμμελετάω-ῶ. M. ήσω. esercitarsi in. բանի մը մէջ կրթուիլ. պիր նէսնէտէ թէրպիյէ օլմագ, թալիմ էթմէք:

Ἐμμελὴς-έος (ὁ, ἡ) armonioso, melodico. ներդաշնակաւոր. ահէնկլի: — ελῶς. ἐπίῤ.

Ἐμμενὴς (ὁ, ἡ) permanente. դիմացող, տեւող. պիր գարարտա իլէ տայանան, միւտավիմէթ էտէն:

Ἐμμένω. M. ενῶ. perseverare, resistere. տեւել, դիմանալ. տէվամ էթմէք, տայանմագ:

Ἔμμεσος (ὁ, ἡ) mezzano, che è nel mezzo. միջակ, մէջ տեղը գտնուող. օրթա, օրթատա պուլունան:

Ἔμμετρος (ὁ, ἡ) misurato, metrico. չափաւոր, չափով շինուած. էօլչիւլիւ, էօլչիւ իլէ եափըլը: — μέτρως. ἐπίῤ.

Ἔμμηνος (ὁ, ἡ) d' un mese. մէկ ամսուան. պիր այլըգ. (ὅθεν.) Ἔμμηνα (τὰ) i mestrui. դաշտանք. հայըզ, ավրէթլէրին այլըգը:

Ἔμμορφος (ὁ, ἡ) che ha una forma, formato. ձեւաւորած. շէքիլլէնմիշ, շէքիլլի:

Ἐμὸς-ὴ-όν. (ἀντνμ. κτητ. ά προ.) mio. իմին. պէնիմ:

Ἐμπάθεια-ας (ἡ) affetto, commozione. կիրք, սրտի շարժիլը. կէօնիւլ, նէֆս, էյէրէք թէքէրէնմէսի:

Ἐμπαθὴς (ὁ, ἡ) commosso, appassionato. սիրտը շարժած, կիրքը եկած. էյէրէյի թէքէրէնմիշ, նէֆսի այագլանմըշ:

Ἐμπαίζω. M. παίξομαι. burlare, deridere. այպանել, կատակել. էկլէնէնմէք, մասխարա այլամագ:

Ἐμπαίκτης-ου (ὁ) beffardo. այպանող, կատակող. էկլէնճի, մասխարաճը:

Ἔμπαλιν. ἐπίῤ. in dietro. 2. al contrario. ետեւ, յետս. 2. ընդ հակառակն. կէրիյէ. 2. օնա գարշըլըգ, աքսինա:

Ἐμπαρέχω. M. έξω. permettere. թոյլ տալ. իզին վէրմէք:

Ἔμπας. ἐπίῤ. tuttavia, con tutto ciò. այսու ամենայնիւ. էյլէ իսէ տէ:

Ἐμπάσσω (ττω) M. πάσω. spargere dentro. մէջը ցանել. իչինէ սէրփմէք:

Ἔμπεδος (ὁ, ἡ) fermo, stabile, solido. հաստատ, ամուր, պինդ. գավի, պէք, պէրքարար, տայանըգլը: — πεδα καὶ — πέδως. ἐπίῤ.

ʼΕμπεδόω - ῶ. Μ. ώσω. consolidare, affermare, stabilire, osservare con rigore, fortemente. ամրցընել, պինդ ընել, հաստատել, հաստատ պահել. գավիլէնտիրմէք, քէքլէնտիրմէք, թագվիյէթ վէրմէք, գավի թութմագ:

ʼΕμπειράζω. Μ. άσω. provare. փորձել. դէնէմէք, սընամագ:

ʼΕμπειρέω - ῶ. Μ. ήσω. avere l'esperienza, conoscere per esperienza. փորձած ըլլալ, փորձէ ճանչնալ. թէճրիւպէ էթմիշ օլմագ, թէճրիւպէտէն թանըմագ:

ʼΕμπειρία - ας (ἡ) esperienza. փորձառութիւն. թէճրիւպէ, սընայըշ, թէճրիպէ իլէ վագըֆ օլմա:

Ἐμπειρικὸς - ὴ - όν. empirico. փորձառական. թէճրիպէ իլէ վագըֆ օլմայա մէնսուպ:

ʼΈμπειρος (ὁ, ἡ) esperto. փորձունկիրթ, բան գիտցող. վագըֆ, աշինա, էհլ պիլէն: — είρως, ἐπίῤ.

ʼΕμπεριγράφω. Μ. γράψω. circoscrivere dentro. բանի մը մէջ պարագրել. պիր նէսնէ իչինտէ թահտիտ՝ ճէտվէլ էթմէք:

ʼΕμπεριέχω. Μ. έξω. comprendere, contenere. պարունակել, բովանդակել. իհադա՝ իչթիմալ էթմէք:

ʼΕμπεριλαμβάνω. Μ. λήψομαι. = τ. προηγ.

ʼΕμπεριληπτικὸς - ὴ - όν. capace. ընդունակ, պարունակիչ. իչթիմալ իտէն:

ʼΕμπετάννυμι. Μ. πετάσω. stendere sopra. վրան փռել. ուզէրինէ սէրմէք, եայմագ:

ʼΕμπηδάω - ῶ. Μ. ήσω. saltare dentro. մէջը ցատքել. իչինէ սըչրամագ:

ʼΈμπηρος (ὁ, ἡ) storpiato. հաշմանդամ. սագադ:

ʼΕμπικραίνω. Μ. ανῶ. rendere amaro. լեղիցընել. աճըլաթմագ:

ʼΈμπικρος (ὁ, ἡ) amaretto. քիչ մը լեղի. աճըմթըրագ:

ʼΕμπίπτω. Μ. πεσοῦμαι. cadere sopra, esser incontrato, capitare. (Λατ. obvius fio). վրայ ինկնալ, հանդիպիլ, դէմը մէկը ելլել, դիմաւորուիլ. թէսատիւֆ էթմէք, գարշըլանմագ, գարշըսընա կէլմէք:

ʼΕμπιστεύω. Μ. εύσω. confidarsi, affidarsi. ապաւինիլ, վստահիլ. ինանմագ, էմնիյէթ էթմէք:

ʼΈμπιστος (ὁ, ἡ) credibile, sincero. հաւատալու, ապաւինելու, ապահով. ինանըլաճագ, էմնիյէթ օլունաճագ, էմին:

ʼΕμπλαστὸς - ὴ - όν. applicato in forma d' impiastro, impiastrato. մածուցեալ (սպեղանիի պէս). եափըշըգ (եագը գիպի):

ʼΈμπλαστρον (τὸ) καὶ

ʼΈμπλαστρος (ἡ) impiastro. սպեղանի կամ մլհամ. եագը եախօտ մէրհէմ:

ʼΕμπλατύνω. Μ. υνῶ. allargare, estendere. փռել, ծաւալել. եայմագ, սէրմէք:

ʼΕμπλέκτης - ου (ὁ) colui che scalda il ferro per arriciare i capelli (Λατ. cinifio), (Γαλ. friseur.) մազեր գանգրելու համար ունելիքը տաքցընող. սաչ քըվըրմագ իչին սաչ մաշաղընը գըզդըրան:

ʼΕμπλέκω. Μ. έξω. intrecciare. 2. imbrogliare. մէկ տեղ հիւսել. 2. շփոթել. պիւքմէք, էօրմէք. 2. գարըշդըրմագ:

ʼΈμπλεος καὶ ʼΑττ. ʼΈμπλεως (ὁ, ἡ) ripieno. լեփ լեցուն. տօփ տօլու: — έως. ἐπίῤ.

ʼΈμπληκτος (ὁ, ἡ) stupido, stupefatto. ապշած. սէրսէմլէնմիշ: — πλήκτως, ἐπίῤ.

ʼΕμπληξία - ας (ἡ) stupidezza. ապշութիւն. սէրսէմլիք:

ʼΕμπλήσσω (ττω). Μ. πλήξω. = ʼΕκπλήσσω.

ʼΕμπλοκὴ (ἡ) imbroglio. շփոթութիւն, խառնակութիւն, կնճիռ. գարըշըգլըգ, գարըշըգ:

ʼΕμπνευματόω - ῶ. Μ. ώσω. gonfiare, empir di vento. հովով ուռեցընել՝ լեցընել. րուզկեար իլէ շիշիրմէք՝ տօլդուրմագ:

ʼΕμπνευμάτωσις - εως (ἡ) l'azione di gonfiare, d'empire di vento. 2. flatuosità. հովով ուռեցընելը՝ լեցընելը. 2. փքախտութիւն. րուզկեար իլէ շիշիրմէսի՝ տօլդուրմասը. 2. եէլ:

ʼΕμπνευματικὸς - ὴ - όν. flatuoso, ventoso. փքոտ. եէլլի:

ʼΈμπνευσις - εως (ἡ) inspirazione. ազդումն, ազդեցութիւն. իլհամ:

ʼΈμπνευστος - η - ον. inspirato. ազդեալ. Աստուծմէ ազդեցութիւն առած. Հագ թէրաֆընտան իլհամ ալմըշ:

ʼΕμπνέω. Μ. εύσω. spirare dentro. 2. inspirare. մէջը փչել. 2. ազդել. իչինէ իւֆլէմէք. 2. իլհամ վէրմէք. (ἀμτβτ.) respirare, vivere. շունչ առնել տալ, կենդանի ըլլալ. սօլումագ սալմագ, տիրի օլմագ:

ʼΕμπνίγω. Μ. πνίξομαι ἢ πνηξοῦμαι. soffocare in. բանի մը մէջ խեղդել, ամանի մը մէջ դնելով ամէն դիաց գոցել. պիր շէյ իչինտէ պօղմագ, պիր գապ իչինէ գօյուպ հէր թարաֆտան գափամագ:

ʼΈμπνικτος (ὁ, ἡ) cotto dentro un vaso ben chiuso. աղէկ գոցուած ամանի մը մէջ եփած. էյի գափալը պիր գապ իչինտէ փիշմիշ:

ʼΕμπνοὴ (ἡ) soffio. փչելը. իւֆլէմէսի, նէֆէսի:

ʼΈμπνοος - ους (ὁ, ἡ) che respira. շունչ առնող տըւող. սօլուգ ալան:

ʼΕμποδίζω. Μ. ίσω. impedire. արգիլել. մէնի էթմէք:

ʼΕμποδὼν (τὸ) ostacolo, impedimento. արգելք. էնկէլ, մանի:

ʼΕμπόδιος (ὁ, ἡ) che serve d'ostacolo. արգելք եղող. մէնի իտէն, էնկէլ օլան:

ʼΕμπόδισμα - ατος (τὸ) = ʼΕμπόδιον.

ʼΕμποδισμὸς (ὁ) l'azione d'impedire. արգիլելը. մէնի էթմէսի:

ʼΕμποδιστικὸς - ὴ - όν. che può impedire. արգիլել կրցող. մէնի իտէպիլէն:

ʼΕμποδίον. ἐπίῤ. avanti i piedi, per ostacolo. ոտից առջեւը, արգելքի համար. այագլարընըն էօնիւնտէ, էնկէլ տէյի:

ʼΕμποιέω - ῶ. Μ. ησω. cagionare, produrre. բան մը պատճառել, արտադրել. պիր նէսնէ հասըլ էթմէք՝ չըգարմագ, սէպէպ օլմագ:

ʼΕμποιητικὸς - ὴ - όν. producente. բան մը արտադրող՝ պատճառող. հասըլ իտէն՝ օրթայա չըգարան:

ʼΕμποικίλλω. Μ. ιλῶ. far un broccato. մետաքսահիւսն՝ գանդրաւոր՝ դիպակ գործել. տիպա՝ չիչէգլի իշլէմէք:

Ἐμπολαῖος - α ον. che presiede al commercio. 2. relativo al negozio, appartenente al commercio, commerciale. առեւտրութեան՝ վաճառականութեան վրայ կեցող. 2. առեւտրական պատկանեալ. [illegible]

Ἐμπολάω - ῶ. Μ. ήσω. trafficare, commerciare, comprare o vendere. վաճառականութիւն առեւտրութիւն ընել, գնել կամ ծախել. [illegible]

Ἐμπολεμέω - ῶ. Μ. ήσω. far la guerra in. տեղի մը մէջ կռիւ ընել. [illegible]

Ἐμπολεύς - έως (ὁ) mercante. վաճառական. [illegible]

Ἐμπολέω - ῶ. Μ. ήσω. Ἰων. ἀντὶ Ἐμπολάω.

Ἐμπολὴ (ἡ) = Ἐμπόλησις καὶ Ἐμπόλημα.

Ἐμπόλημα (τὸ) merce. 2. guadagno, lucro. վաճառք. 2. շահ. [illegible]

Ἐμπόλησις - εως (ἡ) vendita, compera, commercio. ծախելը, գնելը, առեւտրութիւն. [illegible]

Ἔμπολις - ιδος (ὁ, ἡ) cittadino. քաղաքացի. [illegible]

Ἐμπολιτεύω. Μ. εύσω. render qualcuno cittadino. մէկը քաղաքացի ընել՝ գրել. [illegible] (μσ.) esser cittadino, avere i diritti di cittadinanza. քաղաքացի ըլլալ, քաղաքացիի իրաւունքները ունենալ. [illegible]

Ἐμπονέω - ῶ. Μ. ήσω. applicarsi, occuparsi in. բանի մը վրայ յոգնիլ՝ պարապիլ. [illegible]

Ἔμπονος (ὁ, ἡ) laborioso. աշխատասէր. [illegible]

Ἐμπορεία - ας (ἡ) = Ἐμπορία.

Ἐμπορεῖον (τὸ) emporio, mercato, piazza. վաճառատեղի, շուկայ, հրապարակ. [illegible]

Ἐμπόρευμα - ατος (τὸ) mercanzia, merce. վաճառք. [illegible]

Ἐμπορεύομαι. Μ. εύσομαι. commerciare, trafficare, essere mercante, trafficante. վաճառականութիւն ընել, առեւտրութիւն ընել, վաճառական ըլլալ. [illegible]

Ἐμπορευτικὸς - ή - όν. = Ἐμπορικός.

Ἐμπορία - ας (ἡ) commercio, traffico. 2. mercanzia. 3. emporio. առեւտրութիւն, վաճառականութիւն. 2. վաճառք. 3. վաճառատեղի. [illegible]

Ἐμπορικὸς - ή - όν. commerciale, mercantile. վաճառականութեան պատկանեալ. [illegible]

Ἐμπόριον (τὸ) emporio, piazza, mercato. շուկայ, վաճառանոց, հրապարակ. [illegible]

Ἐμπόριος (ὁ, ἡ) = Ἐμπορικός.

Ἔμπορος - ου (ὁ, ἡ) mercante, negoziante, trafficante. վաճառական. [illegible]

Ἐμποῦσα - ης (ἡ) vampiro. մնացական ճիւաղ՝ որ կը կարծուէր թէ տղոց արիւնը կը ծծէ. [illegible]

Ἔμπρακτος (ὁ, ἡ) efficace. գործունեայ, ներգործօղ, ազդու. [illegible] — πράκτως. ἐπίῤ.

Ἐμπρέπω (Χ. Μ.) distinguersi frà. ուրիշներու մէջ զատուիլ՝ որոշուիլ, գերազանց ըլլալ. [illegible]

Ἐμπρήθω. Μ. ήσω. infiammare, accendere. բռնկցընել, երել. [illegible]

Ἔμπρησις - εως (ἡ) καὶ

Ἐμπρησμὸς - οῦ (ὁ) incendio, abbruciamento. հրձիգ, երիլը. [illegible]

Ἐμπρηστὴς - οῦ (ὁ) abbruciatore, incendiario. երօղ, հրդեհարկու. [illegible]

Ἐμπρίω. Μ. ίσω. segare. 2. stringere, mordere. սղոցել. 2. սխմել, խածնել. [illegible]

Ἐμπρόθεσμος (ὁ, ἡ) puntuale. ամէն բանը իր որոշուած ատենին ընօղ. [illegible]

Ἔμπροσθα, ἐπίῤ. Δ. ἢ Αἰολ. ἀντὶ Ἔμπροσθεν.

Ἔμπροσθε × ἀντὶ

Ἔμπροσθεν, ἐπίῤ. innanzi, avanti. առջեւը, առաջը. [illegible]

Ἐμπρόσθιος (ὁ, ἡ) che è d'avanti, anteriore. առջեւի, առջեւը եղօղ, առաջակողմեան. [illegible]

Ἐμπρόσωπος (ὁ, ἡ) che è d'avanti gli occhi. աչքը առջեւը եղօղ. [illegible]

Ἔμπρωρος (ὁ, ἡ) inchinato verso la prora. դէպ ի առաջակողմը ծռած (նաւ). [illegible]

Ἐμπτύω. Μ. πτύσω. sputare in faccia. երեսը թքնել. [illegible]

Ἔμπυος (ὁ, ἡ) purulento. թարախոտ. [illegible]

Ἐμπυρεύω. Μ. εύσω. accendere. 2. scaldare. վառել. 2. տաքցընել. [illegible]

Ἔμπυρος (ὁ, ἡ) infiammato, tutto fuoco. 2. febbricitante. բռնկած, կրակ կտրած. 2. տենդ ունեցօղ. [illegible]

Ἐμὺς ἢ Ἑμὺς - ύος (ἡ) tartaruga (specie di materia di sostanza ossea). ոսկրի նման նիւթ մը, որ կրակով կրիաներուն խեցիներէն կը հանեն. [illegible]

Ἐμφάνεια - ας (ἡ) apparizione, apparenza. երեւոյթ. [illegible]

Ἐμφανὴς - έος (ὁ, ἡ) visibile, apparente, cospicuo. երեւելի, տեսանելի, բացայայտ. [illegible]

Ἐμφάνισις - εως (ἡ) καὶ

Ἐμφανισμὸς (ὁ) apparizione. երեւիլը, երեւոյթ. [illegible]

Ἔμφανσις - εως (ἡ) = Ἔμφασις.

Ἐμφαντικὸς - ή - όν. espressivo, enfatico. ազդու, միտքի մէջ տպուօղ. [illegible]

Ἔμφασις - εως (ἡ) enfasi, espressione e-

nergica. *ազդուաբանութիւն. պէօղ քէօյնէ- լէւէ, թէէօիր։*

Ἐμφατικὸς - ή - όν. espressivo, enfatico. *ազդուաբանական. թէէօիրլէ։ — ιχῶς. ἐπίῤ.*

Ἔμφατος (ὁ, ἡ) detto, espresso con enfasi. *ազդուութեամբ զրցուած՝ արտասանուած. թէէօիր՝ քէօյնլէքէլէ պէօյլէնմիշ թէլաֆուզ օլունմուշ։*

Ἐμφέρω. Μ. ἐνοίσω. portare dentro. 2. oggettare, rinfacciare. 3. rassomigliare. *մէջը տանիլ՝ կրել. 2. աոարկել, երեսը զարնել. 3. նմանիլ. իչէրի կէօթիւրմէք՝ թաշըմագ. 2. հօտաւրա գօյմագ՝ կէթիրմէք, եիւզէ-ւրմագ. 3. պենզէ- մէք։*

Ἐμφιλοκαλέω - ῶ. Μ. ήσω. cercar d'illustrarsi in qualche cosa. *բանի մը մէջ երեւելի ըլլալու փութալ՝ ջանալ. պիր նէսնէտէ մէշհուր օլմայա թէքէյյուպ էթմէք։*

Ἐμφιλοσοφέω - ῶ. Μ. ήσω. darsi, occuparsi alla filosofia, osservare, contemplare da filosofo. *փիլիսոփայութեան պարապիլ, փիլիսոփայի պէս մտածել խոկալ. ֆէյլէսօֆլըքլա մէշղուլ օլմագ, ֆէյլէսօֆանէ մուլահազա թէֆէքքիւր էթմէք։*

Ἐμφιλοσόφημα (τὸ) questione filosofica. *փիլիսոփայական խնդիր. ֆէյլէսօֆէյանէ մէսէլէ պէահսի։*

Ἐμφιλόσοφος (ὁ, ἡ) consentaneo a' principj della filosofia. *փիլիսոփայութեան սկզբունքներուն համաձայն. ֆէյլէսօֆլըք գաիտէլէրինէ մուաֆըգ։*

Ἐμφλεβοτομέω - ῶ. Μ. ήσω. segnare, cavar sangue. *արուն առնել. գան ալմագ։*

Ἐμφλέγω. Μ. φλέξω. infiammare, brucciare. *բռնկցնել, երել. թութուշտուրմագ, եագմագ։*

Ἔμφλοξ - ογος (ὁ, ἡ) infiammato, tutto fuoco. *բռնկած, կրակ կտրած. թութուշմուշ, ատէշ քէսիլմիշ։*

Ἔμφοβος (ὁ, ἡ) spaventato. *վախցած. գօրգմուշ, եիլտըլմըշ։*

Ἐμφορέω - ῶ. Μ. ήσω. = Εἰσφορέω. (*συνήθ. μσ. μὲ γεν.*) empirsi il ventre. *փորը լեցնել. գարնընը դօլտուրմագ։*

Ἔμφορτος (ὁ, ἡ) carico. *բեռ ունեցող. եիւքլիւ։*

Ἔμφραγμα - ατος (τὸ) turaglio. 2. siepe. *խից. 2. ցանկ. թըգաճ. 2. չիթ։*

Ἔμφραξις - εως (ἡ) ostruzione, turamento. *խցելը. թըգամա։*

Ἐμφράσσω (ττω) Μ. φράξω. turare, serrare. *խցել, գոցել. թըգամագ, գափամագ։*

Ἐμφρονέω - ῶ. Μ. ήσω. esser prudente. *խոհեմ ըլլալ. ֆիքրալըլը օլմագ։*

Ἔμφρουρος (ὁ, ἡ) custodito. *պահուած, պահպանուած. գօրունմուշ, մուհաֆազա, կէօզէթլէնմիշ։*

Ἔμφρων - ονος (ὁ, ἡ) sensato, prudente, savio. *մտաւոր, խոհեմ, հանճարեղ. ագըլլը, ֆիքրալըլը։*

Ἐμφύλιος καὶ

Ἔμφυλος (ὁ, ἡ) nazionale. *ազգային. միլլէթէ տայիր. (κυρ.) Πόλεμος (ὁ)* guerra civile. *ազգային՝ քաղաքական պատերազմ. միլլէթ գավկասը, չէմիյէթլէր պէօյնէ։*

Ἐμφυσάω - ῶ. Μ. ήσω. soffiar dentro. *մէջը փչել. իչինէ իւֆիւրմէք։*

Ἐμφύσημα - ατος (τὸ) tumore. *ուռեցք. շիշ։*

Ἐμφυτεύω. Μ. εύσω. piantare in. 2. introdurre. *տեղ մը տնկել. 2. ներս մուծանել. պիր մահալտէ տիքմէք. 2. իչէրի սօգմագ, կիրիշտիրմէք։*

Ἔμφυτος (ὁ, ἡ) naturale, innato. *բնական, բնդաբոյս. ղըթի, ձէպիլլի, թապի։*

Ἐμφύω. Μ. ύσω. produrre, far nascere in. *տեղ մը բուսցնել, արտադրել, ծնցնել. պիր եէրտէ հասըլ էթտիրմէք՝ պիթիրմէք, դօղուրմագ։*

Ἐμφωλεύω. Μ. εύσω. farsi il nido annidare, stare nascosto nel suo nido. *բոյն շինել, բունին մէջ պահուըտիլ. եուվա եափմագ, եուվասընտա կիզլէնմէք։*

Ἔμφωνος (ὁ, ἡ) che ha la voce. *ձայն ունեցող. սէսլի, աւազլը։*

Ἐμφότειος (ὁ, ἡ) splendido. *պայծառ. փարլագ, բարլագ։*

Ἐμφωτίζω. Μ. ίσω. = Ἐλλάμπω.

Ἐμψάω - ῶ. Μ. ψήσω. asciugare, nettare in. *բանի մը կամ բանով մը սրբել. պիր շէյի սիլմէք, պիր շէյ իլէ թէմիզլէմէք։*

Ἐμψηφίζω. Μ. ίσω. calcolare, contare assieme. *միասեղ համրել հաշուել. պէրապէր հէսապլամագ՝ սայմագ։*

Ἔμψοφος (ὁ, ἡ) che fa rumore. *փաթթըռտող՝ շառաչիւն հանող. շամաթա չըգարան։*

Ἔμψυχος (ὁ, ἡ) vivente, animato. *կենդանի, շնչաւոր, հոգի ունեցող. սաղ, դիրի, ճանլը։*

Ἐμψυχόω - ῶ. Μ. ώσω. animare, vivificare. *հոգի տալ, կենդանացնել. ճան վէրմէք, դիրիլթմէք։*

Ἐμψύχω. Μ. ψύξω. rinfrescare, raffreddare. *զովացնել, զով ցուրտ ընել, պաղեցնել. սերինլէթմէք, սերին՝ սօղուգ էթմէք։*

Ἐν, πρόθ. in. 2. dentro. 3. avanti. *ի (ներգոյական հոլով). 2. մէջ. 3. դիմաց. դա, դէ. 2. իչինտէ. 3. էօնինտէ։*

Ἕν - ἑνός (τὸ) οὐδ. τ. Εἷς.

Ἐναβρύνομαι. Μ. υνοῦμαι. glorificarsi, vantarsi. *փառաւորիլ, պարծիլ. պէօպիւրլէնմէք, էֆթիխար էթմէք։*

Ἐναγὴς - έος (ὁ, ἡ) esecrabile (*Λατ.* sacer), detestabile. *անիծապարտ, գարշելի. մէլուն, մէքրուհ։*

Ἐναγκαλιάζομαι. Μ. άσομαι. abbracciare. *գրկել. գուճագլամագ։*

Ἔναγχος. ἐπίῤ. testè, poco fà. *քիչ մը առաջ, արդ եւս. հէնուզ, պիր ազ էվվէլ։*

Ἐνάγω. Μ. άξω. citare in giudizio, convenire, denunziare. *ի դատ վարել, դատաստան կանչել, ամբաստանել. շէրիաթա չաղըրմագ, մահքէմէյէ կէթիրմէք՝ շիքեայէթ էթմէք։*

Ἐναγώνιος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - νίως. concernente il combattimento. 2. veemente. *կռուի պատկանած. 2. սաստիկ. պէօյէլէ տայիր. 2. խըլլը, շէտիտ։*

Ἐναδιαφορέω - ῶ. Μ. ήσω. essere indifferente. *անտարբեր ըլլալ. լագըտ օլմագ։*

Ἑνάενος ἢ Ἑνάετος (ὁ) d'un anno (*Λατ.* anniculus). *մէկ տարուան, տարեւոր. պիր եաշընտա։*

Ἐνάερος (ὁ, ἡ) aereo. *օդային. հավայի։*

Ἔναιμος (ὁ, ἡ) che ha il sangue. 2. insanguinato, արիւն ունեցող. 2. արիւնոտ, արիւնթաթաւ. գանը օլան. 2. գանլը, գանա պուլաշմըշ օլմուշ:

Ἐναιμότης-ητος (ἡ) natura sanguinea. արիւնային բնութիւն. թապիաթ գանը օլմասը:

Ἐναίρω. M. *αρῶ.* ammazzare, rovinare. մեռուցանել, կործանել. էօլտիւրմէք, խարապ էթմէք:

Ἐνακούω. M. *ακούσομαι.* udire. 2. obbedire. լսել. 2. հնազանդիլ. իշիթմէք. 2. մուտիի օլմագ:

Ἐναλείφω. M. *είψω.* ungere, fregare. օծել, շփել. եաղլամագ, օվալամագ:

Ἐνάλιος-α-ον. (ὁ, ἡ) marino, marittimo. ծովային. տենիզէ, տէրիայէ:

Ἐναλλαγὴ-ῆς (ἡ) cambiamento. փոփոխութիւն. տէյիշիքլիք, տէյիշմէ:

Ἐνάλλαγμα-ατος (τὸ) cambio. փոխադարձ. մուպատէլէ:

Ἐναλλάξ. *ἐπίῤ.* reciprocamente. փոփոխակի. տէյիշ տօգուշ, նէօպէթ իլէ:

Ἐναλλάσσω (ττω) M. *άξω.* cambiare, permutare. փոփոխել. մեկզմեկու հետ փոխել. տէյիշմէք, տէյիշ տօգուշ էթմէք:

Ἔναλλος (ὁ, ἡ) differente, cambiato. այլեւայլ, փոխուած. պաշգա պաշգա, տէյիշիշ: — *ἄλλως.* *ἐπίῤ.*

Ἐναναπαύομαι. M. *παύσομαι.* riposare. հանգչիլ. տինլէնմէք, խօթիրճահաթ էթմէք:

Ἐνανθρωπέω-ῶ. M. *ήσω.* rivestirsi la natura umana, incarnarsi. մարդկային բնութիւն առնել, մարդանալ. ինսանի թապիաթ՝ թէն ալմագ:

Ἐνανθρώπησις-εως (ἡ) incarnazione. մարդեղութիւն. թէն ալմասը:

Ἐναντίβιος (ὁ, ἡ) avversario, nemico. հակառակորդ, թշնամի. խասըմ, տիւշման:

Ἐναντιόβουλος (ὁ, ἡ) di parere contrario. հակառակ կարծիք ունեցող. շըթ ֆիքիրտէ օլան:

Ἐναντιογνώμων-ονος (ὁ, ἡ) = *Ἐναντιόβουλος.*

Ἐναντιοδύναμος (ὁ, ἡ) di forza contraria. հակառակ զօրութիւն ունեցող. շըթ էֆէքթըն գուվվէթի օլան:

Ἐναντιολογέω-ῶ. M. *ήσω.* contraddire. դէմ զրուցել. շըթ սէօյլէմէք:

Ἐναντιολογία-ας (ἡ) contraddizione. հակասութիւն, դէմ զրուցելը. շըթլըգ, շըթ սէօյլէմէքլիք:

Ἐναντιολόγος (ὁ, ἡ) contradditore. դէմ զրուցող. շըթ սէօյլէյէն:

Ἐναντίον. *ἐπίῤ.* ἢ *πρόθ.* ἴδε *Ἐναντίος.*

Ἐναντιοπαθέω-ῶ. M. *ήσω.* avere delle affezioni contrarie, esser antipatico. հակառակ կիրքեր ունենալ, ներհակակիր ըլլալ. շըթ ալտգալը գէօնիւլլի օլմագ:

Ἐναντιοπαθὴς-έος (ὁ, ἡ) antipatico. հակակիր. նէֆրէթի, շըթ թապիաթլը:

Ἐναντίος-α-ον. contrario, opposto. հակառակ, ներհակ. շըթ, գարշը. 2. (*συνεκδχ.*) nemico. թշնամի. տիւշման, խասըմ (*τὸ οὐδ.*)

Ἐναντίον. *ἐπίῤ.* avanti. 2. contro. յանդիման, դիմացը. 2. ընդդէմ, դէմը. գարշըսընտա. 2. պէրէնէ գարշը, շըթ:

Ἐναντιότης-ητος (ἡ) contrarietà, opposizione. ընդդիմութիւն. ներհակութիւն. շըթլըգ:

Ἐναντιόφωνος (ὁ, ἡ) contradicente, ընդդիմախօս. շըթ սէօյլէյէն:

Ἐναντιόω-ῶ. M. *ώσω.* opporre. դէմը դնել. գարշըսընա գօյմագ. (*μσ.*) opporsi, resistere. դէմ դնել, դէմ կենալ. գարշը գօյմագ՝ տուրմագ:

Ἐναντίωμα-ατος (τὸ) ostacolo, ciò che si oppone. արգելք, դէմ եկող բան. էնկել, գարշը կէլէն նէսնէ:

Ἐναντιωματικὸς-ὴ-όν. (*καὶ ἐπίῤ.*)*-ικῶς.* avversativo. ներհակական. խըլաֆ մուխալէֆէթ:

Ἐναντίως-ἐπίῤ. all' opposto. ընդ հակառակն. օնա գարշը՝ շըթ:

Ἐναντίωσις-εως (ἡ) opposizione, contrarietà. ընդդիմութիւն. շըթլըգ:

Ἐναπογράφος (ὁ, ἡ) registrato. ցանկը անցած, արձանագրուած. գայտ օլմուշ, քիթապա կէչմիշ:

Ἐναπογράφω. M. *γράψω.* registrare. ցանկը անցընել, արձանագրել. գայտ էթմէք, քիթապա կէչիրմէք:

Ἐναποκινδυνεύω. M. *εύσω.* arrischiarsi in qualche cosa. բանի մը մէջ վտանգ մտնալ. պիր նէսնէտէ քէնտինի, մուխաթարայա սալմագ:

Ἐναποκλείω. M. *κλείσω.* inchiudere. մէջը գոցել. իչինտէն գափամագ:

Ἐναπολαμβάνω. M. *λαύσομαι.* contenere. պարունակել. իչինէ ալմագ:

Ἐναπολαύω. M. *λήψομαι.* godere. վայելել. սէֆա սիւրմէք:

Ἐναπολογέομαι-οῦμαι. M. *ήσομαι.* scusarsi. ինքը զինքը արդարացընել. սուչսուզլուգունու կէօստէրմէք:

Ἐναπομένω. M. *ενῶ.* restare in. տեղ մը մնալ. պիր եէրտէ գալմագ:

Ἐναπορέω-ῶ. M. *ήσω.* essere imbarazzato in qualche cosa. բանի մը մէջ ինչ ընելը չգիտնալ՝ մտմտուքի մէջ ինկնալ. պիր նէսնէտէ նէ եափաճաղընը շաշըրմագ՝ շաշգընլըգա տիւշմէք:

Ἐναποτιμάω-ῶ. M. *ήσω.* pagare in merci ciò che si deve in moneta. ստակի տեղ վաճառքով վճարել. ագչա եէրինէ մալ իլէ էօտէմէք:

Ἐναποτυπόω-ῶ. M. *ώσω.* imprimere in. բանի մը վրայ տպել. պիր նէսնէ իւզէրինէ պասմա էթմէք:

Ἐνάπτω. M. *άψω.* legare, attaccare. 2. accendere. կապել, կպցընել. 2. կրակ տալ, երել. պաղլամագ, պիթիշտիրմէք. 2 եագմագ, թութուշտուրմագ:

Ἔναρα (τὰ) spoglia. կապուտ, աւար. թալան, եաղմա:

Ἐνάργεια-ας (ἡ) evidenza, chiarezza. բացայայտութիւն. աշիքեարլըգ, պէյանլըգ:

Ἐναργὴς-έος (ὁ, ἡ) evidente, chiaro. բացայայտ, պարզ. աշիքեար, պէյան: — *αργῶς, ἐπίῤ.*

Ἐνάρετος (ὁ, ἡ) virtuoso. առաքինի. ֆազիլէթլի: — *έτως. ἐπίῤ.*

Ἐναρὴς-έος (ὁ, ἡ) adattato. յարմար. ույղուն, մունասիպ:

Ἔναρθρος (ὁ, ἡ) articolato. յօդաւոր. աթգըլը: — *άρθρως, ἐπίῤ.*

Ἐναρίζω, M. *ίσω.* ammazzare. 2. spogliare.

մեռցընել․ 2․ մերկացընել, Թալել․ ...․ 2․ ...․

Ἐναριθμέω-ῶ. M. ήσω. contare, numerare frà. ուրիշ բաներու հետ մէկ տեղ համրել․ ...

Ἐναρίθμητος (ὁ, ἡ) numerato, annoverato frà. ուրիշներուն Թիւը անցած․ ...
Ἐναρίθμιος
Ἐνάριθμος

Ἐναρμόζω. M. όσω. adattare, aggiustare dentro. բանի մը մէջ յարդարել՝ կարդադրել՝ յարմարցընել․ ...

Ἐναρμονικὸς-ἡ-ὸν καὶ

Ἐναρμόνιος (ὁ, ἡ) armonico, armonioso. ներդաշնակաւոր․ ...

Ἐνάρμοστος (ὁ, ἡ) adattato, aggiustato. յարմարած․ ...

Ἐναρμόττω = Ἐναρμόζω.

Ἔναρος (ὁ, ἡ) imprecato. անիծեալ․ ...

Ἔναρχος (ὁ, ἡ) che ha origine, principio. սկիզբ ունեցող․ ...

Ἑνὰς-άδος (ἡ) unità. միուԹիւն․ ...

Ἐνασθενέω-ῶ. M. ήσω. essere debole in qualche cosa. բանի մը մէջ տկար ըլլալ․ ...

Ἔναστρος (ὁ, ἡ) ornato di stelle. 2. oggeto all' influenza delle stelle. աստղաւոր․ 2․ աստղներուն ազդեցուԹեանը նշաւակ․ ...

Ἐνατενίζω. M. ίσω. fissare gli occhi sopra. աչքը բանի մը վրայ սեւեռել․ ...

Ἔνατος-η-ον = (καὶ κατά τινας ὀρθότ. τ.) Ἔννατος.

Ἐναυγάζω. M. άσω. risplendere, brillare. փայլել․ ... (μτβτ.) illuminare. լուսաւորել, պայծառացընել․ ...

Ἐναυλίζομαι M. ίσομαι. alloggiarsi in. տեղ մը ագանիլ՝ բնակիլ․ ...

Ἔναυλος (ὁ) alloggio. իջեւան, օԹեւան․ ...

Ἔναυλος (ὁ, ἡ) recente, nuovo. արդեան, նոր․ ...

Ἔναυσμα (τὸ) incentivo. գրգիռ, առիԹ․ ...

Ἐναύω. M. αύσω. far fuoco. կրակ վառել․ ...

Ἐναφανίζω. M. ίσω. distruggere. աւրել, կործանել․ ...

Ἐναφροδισιάζω. M. άσω. far all' amore, parlar amorosamente. սէրը՝ առփանքը ցըցընել, առփանօք խօսիլ․ ...

Ἔνδαδος (ὁ, ἡ) pieno di fiaccole, ջահերով լեցուն․ ...

Ἐνδεδομένως. ἐπίῤ. lassamente. ԹուլուԹեամբ․ ...

Ἐνδεὴς-έος (ὁ, ἡ) povero, bisognoso, indigente. աղքատ, կարօտ․ ... — δεῶς, ἐπίῤ.

Ἔνδεια-ας (ἡ) indigenza, povertà. կարօտուԹիւն, աղքատուԹիւն․ ...

Ἔνδειγμα (τὸ) indizio, argomento. նշան, ապացոյց․ նշան, ...

Ἐνδείκνυμι. M. δείξω. indicare, mostrare. 2. denunziare. ցըցընել․ 2․ ամբաստանել․ ... 2․ ...

Ἔνδειξις-εως (ἡ) dimostrazione, indicazione. ցուցումն, ապացուցուԹիւն․ ... 2. (ἰατρ.) sintomo. արկած (հիւանդուԹեան)․ ...

Ἕνδεκα (οἱ-αἱ-τὰ) ἄκλ. ἀριθμ. (11) undici. տասն ու մէկ․ ...

Ἑνδεκαετὴς-έος (ὁ, ἡ) di undici anni. տասն ու մէկ տարուան․ ...

Ἑνδεκάζω. M. άσω. celebrare festa all'undecimo giorno del mese. ամսուն մետասաներորդ օրը տօն կատարել․ ...

Ἑνδεκάκις. ἐπίῤ. undici volte. տասն ու մէկ անգամ․ ...

Ἑνδεκάπηχυς-εος (ὁ, ἡ) di undici cubiti o bracci. տասն ու մէկ կանգուն․ ...

Ἑνδέκατος-η-ον. undecimo. մետասաներորդ․ ...

Ἐνδελέχεια-ας (ἡ) continuità, perennità. յարատեւուԹիւն․ ...

Ἐνδελεχέω-ῶ. M. ήσω. esser continuo, perseverare. յարատեւել․ ...

Ἐνδελεχὴς-έος (ὁ, ἡ) continuo, assiduo. յարակայ, յարատեւող․ ...

Ἐνδέξιος (ὁ, ἡ) che si trova alla parte destra. 2. prospero. աջակողմեան․ 2․ յաջողակ, բարեպաշակ․ ... 2․ ...

Ἔνδεσμα-ατος (τὸ) καὶ

Ἔνδεσμος (ὁ) ciò che è legato, fagotto. կապուած բան, կապոց․ ...

Ἔνδετος (ὁ, ἡ) legato. կապուած․ ...

Ἐνδέχομαι. M. δέξομαι. ammettere, accettare. ընդունել, հաւնիլ, հաճիլ․ ... 2. (τρτπρσ.) Ἐνδέχεται. è possibile. կարելի է․ ...

Ἐνδέω. M. δεήσω. mancare, essere impotente. 2. esser bisognoso. անկարող ըլլալ․ 2․ կարօտ ըլլալ․ ... 2․ ...

Ἔνδηλος (ὁ, ἡ) manifesto. յայտնի․ ...

Ἐνδημέω-ῶ. M. ήσω. vivere in patria. հայրենիքը ապրիլ․ ...

Ἐνδημία-ας (ἡ) residenza in patria. հայրենիքը ապրիլը․ ...

Ἔνδημος (ὁ, ἡ) chi vive in patria. հայրենիքը ապրող․ ...

Ἐνδιάγω. M. άξω. trattenersi, restare in qualche luogo. տեղ մը մնալ՝ կենալ․ ...

Ἐνδιάζω. M. άσω. fare la meridiana, meriggiare. օրհասարակը հանգչել․ ...

Ἐνδιάθετος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) -θέτως. connaturale, innato. բնածին, ընդաբոյս․ ... 2․ = τῷ

Ἐνδιάθηκος (ὁ, ἡ) (libro) canonico. կա-

նոնական (գիրք)· Թէվրաթ քիթապլարընտան օլան։

Ἐνδιαιτάομαι-ῶμαι. M. ήσομαι. vivere o abitare in. տեղ մը ապրիլ՝ բնակիլ, պիր մահալտէ եաշամագ՝ օթուր օլմագ, իգամէթ էթմէք։

Ἐνδιάσκευος (ὁ, ἡ) abbellito. զարդարուն· տօնանմըշ։

Ἐνδιατάσσω (ττω.) M. τάξω. regolare, mettere in ordine dentro. բանի մը մէջ կարգադրել, կարգի դնել· պիր նէսնէ իչինտէ սըրալամագ՝ տիւզմէք՝ նիզամա գօմագ։

Ἐνδιατρίβω. M. τρίψω. impiegarsi, trattenersi, occuparsi in. բանի մը պատաղիլ՝ պարապիլ, ատենը անցընել· պիր շէյէ տալմագ՝ մէշղուլ օլմագ, վագըթ կէչիրմէք։

Ἐνδιάω-ῶ. M. άσω. trovarsi a ciel scoperto. վրան բաց տեղ մը գտնուիլ· էօստիւ աչըգ պիր մահալտէ պուլունմագ։

Ἐνδίδωμι. M. δώσω. presentare, dar in mano. 2. accordare, condiscendere, permettere. 3. dar occasione, sospetto, sentore. ընծեռել, տալ, ձեռքը մատուցանել. 2. շնորհել, թոյլ տալ, հրաման տալ. 3. առիթ՝ կասկած տալ. սունմագ, էլինէ վերմէք. 2. լութֆ էթմէք, իզն վերմէք, րուխսա օլմագ. 3. սէպէպ՝ շիւպհէ վերմէք։

Ἐνδιήκω. M. ήξω. trovarsi in (Λατ. insum). տեղ մը գտնուիլ· պիր մահալտէ պուլունմագ։

Ἔνδικος (ὁ, ἡ) legittimo, giusto. օրինաւոր, արդար· շէրի, հագ։

Ἔνδιος-η-ον. meridiano. միջօրեայ· էօյլէնտէ օլան, էօյլէ վագթընտաքի։

Ἔνδοθεν, ἐπίῤ. di dentro. ներսէն· իչինտէն, իչէրտէն։

Ἐνδοιάζω. M. άσω. dubitare, essere in dubbio, esitare. կասկածել, երկբայիլ· շիւպհէլէնմէք, մուշէվվէշ օլմագ։

Ἐνδοίασις-εως (ἡ) καὶ

Ἐνδοιασμὸς (ὁ) dubbio, incertezza, esitazione. կասկած, վարանք, մոմռուք· շիւպհէ, իշգիլ, մուշէվվէշլիք։

Ἐνδοιαστὴς-οῦ (ὁ) colui che dubita. կասկածող· իշգիլլէնէն։

Ἐνδοιαστὸς-ὴ-όν. dubbio, sospettoso. կասկածելի· շիւպհէլի։ — αστῶς, ἐπίῤ.

Ἐνδομάχης-ου (ὁ) che combatte dentro la casa. տանը մէջ կռուող· էվ իչինտէ տէօյիւշէն։

Ἐνδομυχέω-ῶ. M. ήσω. abitare in casa. տունը բնակիլ· էվտէ օթուր օլմագ։

Ἐνδόμυχος (ὁ, ἡ) interiore, occulto. ներսի, գաղտնի· իչէրտէքի, կիզլի։

Ἔνδον. ἐπίῤ. dentro (Λατ. intus). ներսը· իչէրիտէ։

Ἔνδοξος (ὁ, ἡ) glorioso, illustre, onorifico. 2. consentaneo all' opinione commune. փառաւոր, երեւելի, պատուաւոր. 2. ամենուն՝ հասարակաց կարծիքին համաձայն. էհթիշամլը, շէօհրէթլի, իզզէթլի. 2. հէր քէսին՝ ալէմին գըյասընա մուվաֆըգ։

Ἐνδόσιμος (ὁ, ἡ) condiscendente. ներողամիտ· շէֆգաթլը։

Ἔνδοσις-εως (ἡ) condescendenza. ներողամտութիւն, զիջում· շէֆգաթ։

Ἐνδότατος-η-ον. intimo. ամենէն ներսի· էն իչէրտէքի։

Ἐνδότερος-α-ον. interiore. աւելի ներս· տահա իչէրի։

Ἐνδρομὴ-ῆς (ἡ) corso. ընթացք· գօշու, սէյիրթմէ։

Ἐνδρομίς-ίδος (ἡ) mantello foderato. աստառով վերարկու· աստարլը եափունճա՝ պինիշ։

Ἐνδυκέως. ἐπίῤ. benignamente, diligentemente. սիրով, փութով· մուհապպէթանէ, թէքայիւտ իլէ։

Ἔνδυμα-ατος (τὸ) vestimento. հագուստ, լաթ· րուպա, էսվապ։

Ἐνδυναμόω-ῶ. M. ώσω. corroborare, fortificare. զօրացընել, ուժ տալ· գուվվէթ վերմէք, գուվվէթլէնտիրմէք։

Ἐνδυναστεύω. M. εύσω. regnare, esser potente. տիրել, իշխել· պատիշահլըգ, հիւքմ էթմէք։

Ἔνδυσις-εως (ἡ) il vestirsi. հագուիլը· կիյինմէսի։

Ἐνδύομαι. M. δύσομαι. vestirsi. հագուիլ· կիյինմէք։

Ἐνδυστυχέω-ῶ. M. ήσω. essere disgraziato, infelice. դժբաղդ՝ թշուառ ըլլալ· տէֆիլ՝ թալէհսիզ օլմագ։

Ἐνδυτὸς-ὴ ἢ ος-ον. che si può vestire. հագուելու· կիյինիլէպիլիր։

Ἐνδύω. M ύσω. vestire. հագուեցընել· կիյտիրմէք։ (μσ.) insinuarsi, penetrare. մէջը մտնալ, թափանցել· իչինէ կիրմէք, կէչմէք։

Ἐνέδρα-ας (ἡ) imboscata, aguato. դարան· քէմին, փուսու։

Ἐνεδρευτὴς-οῦ (ὁ) insidiatore. դարանակալ· քէմին գուրան։

Ἐνεδρευτικὸς-ὴ-όν. solito a stendere imboscata. դարան գործելու՝ ծուղակ լարելու սորված· քէմին գուրմաղա ալըշըգ։

Ἐνεδρεύω. M. εύσω. star in aguato, esser in imboscata. դարան գործել· փուսու՝ քէմին՝ տուզագ գուրմագ։

Ἐνεικονίζω. M. ίσω. figurare in, rappresentare, dipingere in. բանի մը մէջը՝ վրայ մէկին կերպարանքը ցըցընել՝ նկարել· պիր նէսնէ իչինտէ՝ եա ուզէրինտէ պիրինին թէսվիրինի կէօստէրմէք, թասվիրինի չէքմէք։

Ἔνειμι M. ἐνέσομαι. essere in o trà (Λατ. insum) տեղ մը կամ տեղի մը մէջը ըլլալ· պիր եէրտէ եախօտ պիր եէրին իչինտէ օլմագ։

Ἕνεκα ἢ Ἕνεκεν. πρόθ. per, a favore (Λατ. ob, propter.) վասն, համար· հասէպիյլէ, իչին։

Ἐνενήκοντα (καὶ τὰ ἀπ' αὐτοῦ) ἴδε Ἐννένηκοντα. κτλ.

Ἐνεορτάζω. M. άσω. festeggiare, solennizzare. հանդէս՝ տօն կատարել· շէնլիք էթմէք, եօրթու թութմագ։

Ἐνεὸς (ννεὸς)-ὰ-όν. muto, mutolo. համր· տիլսիզ, պիզէպան։

Ἐνεότης-ητος (ἡ) mutolezza. համրութիւն· տիլսիզլիք, պիզէպանլըգ։

Ἐνεπίδημος (ὁ, ἡ) forestiere, passeggiere. դրսեցի, եկ, անցուոր· տըշարլը, էճնէպի, կէչիճի, եօլճու։

Ἐνεπιορκέω-ῶ. M. ήσω. spergiurare a nome di.., մէկի մը անուան վրայ սուտ եր-

դում ընել · [illegible]

Ἐνεπίσκημμα-ατος (τὸ) sequestro, pegno giudiciario. պատանդութիւն ընչից, դատաստանական պատանդ · [illegible]

Ἐνεπισκήπτομαι. M. σκήψομαι. far instanza in giudizio e dimandare che sia depositata una parte dei beni confiscati del suo debitore. ատեանը աղաչել՝ որ պարտականին արքունիքը գրաւուած ընչից մէկ մասը աւանդ մնայ · [illegible]

Ἐνέπω. M. ἐνισπήσω. dire, raccontare. զրուցել, պատմել · [illegible]

Ἐνεργάζομαι. M. άσομαι. operare, produrre, metter in opera. 2. guadagnare. գործել, բանիլ, ի գործ դնել · 2 · շահիլ · [illegible]

Ἐνέργεια (ἡ) operazione, efficaccia, energia. գործ, գործողութիւն, ներգործութիւն, ազդուութիւն · [illegible]

Ἐνεργέω-ῶ. M. ήσω. fare, agire, operare. գործել, բանիլ, ներգործել · [illegible] (πϑ. μτγν.) esser oppresso da una forza invisibile. աներեւոյթ զօրութենէ մը ընկճած ըլլալ · [illegible] (ὅϑ.) Ἐνεργούμενοι (οἱ) gli energumeni, gli ossessi. այսահարք · [illegible]

Ἐνέργημα-ατος (τὸ) effetto. գործ · [illegible]

Ἐνεργητικὸς-ὴ-όν. operativo. գործողական · [illegible] (γρμτ.) attivo. ներգործական · [illegible]

Ἐνεργοβατέω-ῶ. M. ήσω. guadagnare, far lucro da... բանէ մը շահ ընել · [illegible]

Ἐνεργὸς (ὁ, ἡ) attivo, operativo. գործողական, ներգործական, գործունեայ · [illegible] — εργῶς. ἐπίῤ.

Ἔνεροι (οἱ) i morti, le anime (Λατ. manes.) մեռեալք, հոգիք · [illegible]

Ἐνερόχρως-ωτος (ὁ, ἡ) livido, pallido, che ha il colore d'un morto. դեղին, մեռելի գոյն ունեցող · [illegible]

Ἐνεστὼς-ῶσα-ώς. presente. ներկայ · [illegible]

Ἐνευδιάω-ῶ. M. άσω. librarsi sulle ali. (Γαλλ. planer.) թեւերը տարածելով օդը կենալ · [illegible]

Ἐνευδοκιμέω-ῶ. M. ήσω (μὲ δοτ.) illustrarsi in qualche cosa. բանի մը մէջ երեւելի ըլլալ · [illegible]

Ἐνεύναιος (ὁ, ἡ) che si mette sul letto, che serve di coperta. անկողնոյ վրայ դրուած, ծածկարանի տեղը բռնող · [illegible]

Ἐνεύχομαι. M. εὔξομαι. pregare per. մէկի մը համար աղաչել · [illegible]

Ἐνεχυράζω. M. άσω. prendere o dare in pegno, impegnare. գրաւ առնել կամ տալ · [illegible]

Ἐνεχυρασμὸς (ὁ) il dare o prendere in pegno. գրաւ տալը կամ առնելը · [illegible]

Ἐνέχυρον (τὸ) pegno, ostaggio, caparra. գրաւ · առահաւատչեայ · [illegible]

Ἐνέχω. M. ἕξω. avere, tenere qualche cosa dentro... մէջը բան մը ունենալ՝ պահել՝ բռնել · [illegible] (πϑ.) aver parte, հաղորդակից ըլլալ · [illegible]

Ἐνζεύγνυμι. M. ζεύξω. accoppiare, attaccare, legar bene. զուգել, յօդել, աղէկ կցնել՝ կապել · [illegible]

Ἑνή, ἐπίῤ. altre volte, già un tempo, anticamente (Λατ. olim.) առենօք, ի հնումն · [illegible]

Ἔνη ἢ Ἀττ. Ἕνη-ης (ἡ) ϑυλ. τ. Ἔνος. diman l'altro, dopo dimani. վաղը չէ մէկալ օր · [illegible]

Ἐνηβάω-ῶ, M. ήσω. passare l'età di pubertà nelle delizie. հեշտութեանց մէջ արենքը անցընել · [illegible]

Ἐνηβητήριον (τὸ) luogo di diporto. զբօսանաց տեղ · [illegible]

Ἔνηβος (ὁ, ἡ) pubescente. պատանի, արենքը եղող · [illegible]

Ἐνήδονος (ὁ, ἡ) voluttuoso, libidinoso. 2. delizioso. dilettevole. ցանկասէր, հեշտասէր · 2 · զուարճալի · [illegible]

Ἐνηδύνω. M. υνῶ. cagionare, arrecar piacere, dilettare. զուարճացընել · [illegible]

Ἐνηὴς-έος (ὁ, ἡ) placido, benigno, mite. խաղաղասէր, բարեսէր, հեզ · [illegible]

Ἐνήλατον (τὸ) (ἐνλαύνω) i due travi della scala, sui quali stanno appoggiati i gradini. սանդուղքին երկու գերանը՝ որոնց վրայ աստիճանները կռթնած են · [illegible]

Ἐνήλικος καὶ Ἐνῆλιξ-ικος (ὁ, ἡ) giovine, երիտասարդ · [illegible]

Ἔνθα, ἐπίῤ. (ἐν) quì, in questo luogo, lì. հոս, հոս տեղը, հոն · [illegible] (χρον.) allora (Λατ. tunc.) ան ատեն · [illegible]

Ἐνθάδε καὶ Ἀττ. Ἐνθαδὶ, ἐπίῤ. quì, lì. հոս, հոս տեղը, հոն · [illegible]

Ἐνθαλασσεύω, (ττεύω). M. εύσω. essere in mare, navigare, far vela. ծովը գտնուիլ, նաւել, առագաստել · [illegible]

Ἐνθανατόω-ῶ. M. ώσω. condannare a morte, sentenziare. մահու դատապարտել · [illegible]

Ἐνθαύτα. Ἰων. ἀντὶ Ἐνταῦϑα.

Ἐνθεάζω. M. άσω. inspirare. ազդել, ազդեցութիւն տալ · [illegible]

ʼΕνθεαστικὸς - ὴ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς entusiasta. աստուծմէ ազդեցութիւն առած. էլհամը էլահի ալմըշ:

Ἔνθεν - ἐπίῤ. (τοπ.) di quà, di là. հոսկից, հոնկից. պուրատան, օնտան, օրատան:

Ἔνθεος (ὁ, ἡ) inspirato dalla divinità. աստուածազդեցիկ. էլհամը էլահի ալմըշ:

ʼΕνθερίζω. Μ. ίσω. passare l'estate in qualche luogo, villeggiare. ամառը տեղ մը անցընել՝ գեղը կենալ. եազը պիր մահալտէ կէչիրմէք, քէօյտէ տուրմագ:

ʼΕνθερμαίνω. Μ. ανῶ. scaldare տաքցընել. ըսըթմագ:

Ἔνθερμος (ὁ, ἡ) caldo. տաքցած. ըսընմըշ:

Ἔνθεσις - εως (ἡ) boccone. պատառ. լօգմա:

Ενθήκη - ης (ἡ) peso, carico. 2. il capitale. բեռ. 2. դրամոյ գլուխ, վինճակ վաճառաց. եիւք. 2. սէրմայէ:

Ἔνθηρος (ὁ, ἡ) pieno di fiere. գազաններով լեցուն. ճանավարլար իլէ տօլու:

ʼΕνθλάω. Μ. άσω. stringere, premere con forza. ուժով սխմել՝ ճմլել. գուվվէթ իլէ սըգմագ՝ էզմէք:

ʼΕνθλιπτικὸς - ὴ - όν. che preme, stringe con forza. ուժով սխմող՝ ճմլող, գուվվէթ իլէ սըգան՝ էզէն: — ικῶς. ἐπίῤ.

ʼΕνθνήσκω. Μ. θανοῦμαι. morire in, dentro. մէջը մեռնիլ. իչինտէ էօլմէք:

Ἔνθορος (ὁ, ἡ) (cavalla) pregna. ծոցւոր (մատակ ձի). կէպէ (գըսրագ):

ʼΕνθουσιάζω. Μ. άσω καὶ ʼΕνθουσιάω - ῶ. Μ. άσω. diventare entusiaste, esser inspirato dalla divinità. աստուածազդեցիկ ըլլալ, աստուծմէ ազդեցութիւն առնել. էֆթիթանը օլմագ, էլհամը ալմագ:

ʼΕνθουσίασις - εως (ἡ) καὶ

ʼΕνθουσιασμὸς (ὁ, ἡ) entusiasmo. աստուածազդեցութիւն. էֆթիթան, էլհամը էլահի:

ʼΕνθουσιαστὴς - οῦ (ὁ) καὶ

ʼΕνθουσιαστικὸς - ὴ - όν. entusiasta. աստուածազդեցիկ, ոգեշունչ. էլհամը էլահի ալմըշ, մէֆթուն:

ʼΕνθρονίζω. Μ. ίσω. intronizzare, porre sul trono. աթոռ նստեցընել. թախթա օթուրթմագ:

Ἔνθρονος (ὁ, ἡ) intronizzato. աթոռնըստած. թախթա օթուրմուշ:

ʼΕνθρύπτω. Μ. ύψω. sbriciolare dentro. մէջը փշրել՝ մանրել. իչինտէ պօզմագ՝ ուֆալթմագ:

ʼΕνθυμέομαι - οῦμαι. Μ. ήσομαι. ricordarsi, pensare. յիշել, մտածել. զիքր էթմէք, անմագ, մուլահազա էթմէք:

ʼΕνθύμημα - ατος (τὸ) pensiero. 2. entimema. խորհուրդ. 2. հնարք (հաւաքաբանութիւն). մուլահազա. 2. պիր նէվ տէլիլ:

ʼΕνθυμηματικὸς - ὴ - όν. entimematico. 2. che si serve d'argomenti entimematici. հնարական. 2. հնարք հաւաքաբանութիւնը գործածող. էնթիմէմալը. 2. էնթիմէմա անըլան տէլիլի գուլլանան:

ʼΕνθυμημάτιον (τὸ) ὑποκρσ. τ. ʼΕνθύμημα.

ʼΕθυμηματώδης - εος (ὁ, ἡ) = ʼΕνθυμηματικός.

ʼΕνθύμησις - εως (ἡ) καὶ

ʼΕνθυμία - ας (ἡ) rimembranza. 2. riflessione. յիշելը, յիշողութիւն. 2. մտածութիւն. զիքր էթմէ. անմա. 2. մուլահազա:

ʼΕνθυμιάω - ῶ. Μ. άσω. incensare. խնկել. թիւթիւթլէմէք:

ʼΕνθυμίζομαι. Μ. ίσομαι. = ʼΕνθυμέομαι.

ʼΕνθύμιος (ὁ, ἡ) ricordevole. 2. che eccita degli scrupoli. յիշող. 2. խիղճ պատճառող. անան, զիքր էտէն. 2. զիմմէթի զամիրէյէ թօգունան՝ տիտրէն:

ʼΕνθυμιστὸς - ὴ - όν. = ʼΕνθύμιος.

Ἔνθυμος (ὁ, ἡ) coraggioso, animoso. սրտոտ, անվեհեր. ճէսարէթլի, եիւրէքլի:

ʼΕνθωρακίζω. Μ. ίσω. armare di corazza. զրահաւորել. զըրհ կէյտիրմէք:

ʼΕνιαύσιος - α ἢ ος - ον. d'un anno, annuale. մէկ տարուան, տարեկան. պիր եըլլըգ, սէնէլիք:

ʼΕνιαυτίζω. Μ. ίσω. passar un anno in un luogo, durar un anno. տեղ մը մէկ տարի մը անցընել, տարի մը քշել. պիր մահալտէ պիր եըլ կէչիրմէք, պիր սէնէ տայանմագ՝ սիւրմէք:

ʼΕνιαυτὸς (ὁ) anno. տարի, տարեկան. եըլ, սէնէ:

ʼΕνιαχῆ καὶ - χοῦ. ἐπίῤ. (τοπ. ἢ χρον.) in qualche parte. 2. qualche volta (Λατ. aliquando.) քանի մը տեղ՝ կողմ, ի տեղիս ինչ. 2. քանի մը անգամ. պազը եէրտէ՝ թարաֆտէ. 2. պազը տէֆա, վագթ վագթ:

ʼΕνίζω. Μ. ίσω. metter o mettersi a sedere sopra. վրան նստեցընել կամ նստիլ. իւսթիւնէ օթուրթմագ եախօտ օթուրմագ:

ʼΕνίημι. Μ. ήσω. gettar dentro. 2. mandar dentro. 3. inspirare. ներս նետել. 2. ներս խրկել. 3. ազդեցութիւն տալ, ազդել. իչէրի աթմագ. 2. իչէրի եօլլամագ. 3. իլհամ վէրմէք:

Ἑνικὸς - ὴ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. singolare. եզական. մուֆրէտ:

Ἔνιοι - αι - α. (ἀντνμ. ἀόριστ.) alcuni. ոմանք. պազըլէրը:

ʼΕνίοτε, ἐπίῤ. (χρον.) qualche volta, talora. երբեմն, քանի մը անգամ. պազը տէֆա, պազը քէրրէ:

ʼΕνιπὴ - ῆς (ἡ) invettiva, rampogna. չեխ, թշնամանք. թէքտիր, ազար, թաքտիրա:

ʼΕνιππεύω. Μ. εύσω. cavalcare. հեծնել, ձիով երթալ. պինմէք, աթ իլէ կիտմէք:

ʼΕνίπτω. Μ. ίψω. rampognare, sgridare. չեխել, յանդիմանել. թէքտիր էթմէք, ազարլամագ, թաքտիրա վէրմէք:

ʼΕνίσσω ✕ ἀντὶ ʼΕνίπτω.

ʼΕνίστημι. Μ. ἐνστήσω. porre, mettere dentro, sopra, frà. 2. (μσ. χ. πτ.) esser presente. 3. opporre. մէջը՝ վրան դնել. 2. ներկայ ըլլալ. 3. դէմ դնել. իչինէ՝ իւզէրինէ՝ արասընա գօյմագ. 2. հուզուրտա օլմագ. 3. գարշը գօյմագ:

ʼΕνισχυρίζομαι. Μ. ίσομαι. corroborarsi. 2. confidarsi. ուժովնալ. 2. վստահիլ, ապաւինել. գուվվէթլէնմէք. 2. կիւվէնմէք:

ʼΕνισχύω. Μ. ύσω. fortificare, corroborare. զօրացընել. գուվվէթլէնտիրմէք. (ἀμβτ. ἢ ἐλλ.) fortificarsi. զօրանալ. գուվվէթլէնմէք:

ʼΕνναετηρὶς - ίδος (ἡ) spazio di nove anni.

ինը տարուան մինչ . պօֆ... ...

Ἐνναέτηρος (ὁ, ἡ) καὶ Ἐνναέτης-εος (ὁ) di nove anni. ինը տարուան. պօֆ... ...

Ἐνναετίζω. M. ίσω. durare nove anni. ինը տարի տեւել. պօֆ... ...

Ἐνναίω (X. M.) abitare in... տեղ մը բնակիլ. ...

Ἐννάκις, ἐπίῤ. nove volte. ինը անգամ. ...

Ἐννακισχίλιοι-αι-α. nove mila. ինը հազար. ... (9,000):

Ἐννακοσιοστὸς-ὴ-όν. nove centesimo. ինը հարիւրերորդ. ...

Ἐνναταῖος-α-ον. che si fà in nove giorni. ինը օրուան մէջ եղող. ...

Ἔννατος-η-ον. nono. իններորդ. ...

Ἐννέα (οἱ-αἱ-τά) ἄκλ. (ἀριθ.) (9) nove. ինը. ...

Ἐννεάδεσμος (ὁ, ἡ) legato con nove legami. ինը կապով կապուած. ...

Ἐννεακαίδεκα (οἱ-αἱ-τὰ) ἄκλ. (ἀριθ.) (19) diciannove. տասնուինը. ...

Ἐννεακαιδεκαετηρὶς-ίδος (ἡ) spazio di diciannove anni. տասնուինը տարուան մինչ. ...

Ἐννεακαιδέκατος-η-ον. decimo nono. տասնուիններորդ. ...

Ἐννεάκις, ἐπίῤ. nove volte. ինը անգամ. ...

Ἐννεάμηνος (ὁ, ἡ) di nove mesi. ինը ամսուան. ...

Ἐννεάπηχυς-εος (ὁ, ἡ) di nove cubiti. ինը կանգուն. ...

Ἐννεὰς-άδος (ἡ) il numero nove. ինը թիւ. ...

Ἐννεάχορδος (ὁ, ἡ) di nove corde. ինը լար ունեցող. ...

Ἐννεκρόω-ῶ. M. ώσω. ammazzare dentro. մէջը մեռցընել. ...

Ἐννέμω. M. νεμῶ. pascere in... տեղ մը արածել. ...

Ἐννενήκοντα (οἱ-αἱ-τά) ἄκλ. (ἀριθ.) (90) novanta. իննսուն. ...

Ἐννενηκονταετὴς-έος (ὁ) καὶ Ἐννεκονταέτις-ιδος (ἡ) καὶ

Ἐννενηκοντούτης-ου (ὁ) καὶ Ἐννενηκοντοῦτις-ιδος (ἡ) nonagenario. իննըսուն տարուան. ...

Ἐννοέω-ῶ. M. ήσω. intendere, pensare, riflettere. իմանալ, մտածել, խորհիլ. ...

Ἐννόημα-ατος (τὸ) pensiero. խորհուրդ. ...

Ἐννοηματικὸς-ὴ-όν. pensieroso. մտախոհ, մտածու. ...

Ἔννοια-ας (ἡ) intendimento, riflessione. 2. senso, significato. իմացումն, մըտածութիւն. 2. նշանակութիւն, իմաստ. ...

Ἔννομος (ὁ, ἡ) conforme alla legge, legittimo. օրինաւոր. ...

Ἔννυμι. M. ἕσω. vestire. հագուեցընել. ...

ընել. ... (καὶ μσ.) vestirsi. հագուիլ. ... (μσ.) esser vestito. հագուած ըլլալ. ...

Ἐνόδιος-α-ον. che si trova nella strada. ճամբան գտնուող. ...

Ἐνοικέτης-ου (ὁ) abitante. բնակիչ. ...

Ἐνοικέω-ῶ. M. ήσω. abitare, dimorare in... տեղ մը բնակիլ. ...

Ἐνοίκησις-εως (ἡ) abitazione, soggiorno. բնակիլը, բնակութիւն. ...

Ἐνοικητήριον (τὸ) luogo d' abitazione, domicilio, abituro. բնակարան. ...

Ἐνοικίζω. M. ίσω. dar del soggiorno, albergare. բնակեցընել, ապաւինել. ...

Ἐνοικιολόγος (ὁ, ἡ) colui che raccoglie i fitti delle case. տներուն վարձքերը ժողովող. ...

Ἐνοίκιον (τὸ) fitto di casa, ciò che si paga per la pigione di casa. տան վարձք. ...

Ἐνοικισμὸς (ὁ) abitazione, albergamento. բնակիլը կամ բնակեցընելը. ...

Ἐνοικοδομέω-ῶ. M. ήσω. fabbricare. շինել, կառուցանել. ...

Ἔνοικος (ὁ, ἡ) abitante. 2. domestico. բնակիչ. 2. ընտանի, բնտանի. ...

Ἐνοκλάζω. M. άσω. inginocchiarsi sopra. բանի մը ծունկ չոքել. ...

Ἐνομιλέω-ῶ. M. ήσω. conversare. կենակցիլ. ...

Ἐνόπαι (αἱ) orecchino. գինդ, օղ. ...

Ἐνοπὴ-ῆς (ἡ) voce, suono. ձայն, հընչիւն. ...

Ἐνόπλιος (ὁ, ἡ) καὶ

Ἔνοπλος (ὁ, ἡ) armato. զինաւորեալ. ...

Ἑνοποιὸς (ὁ, ἡ) che riduce in uno, unisce. մէկ ընող, միացընող. ...

Ἐνοπτρίζω. M. ίσω. mostrare nello specchio. հայլիի մէջ ցըցընել. ...

Ἔνοπτρον (τὸ) = Κάτοπτρον. specchio. հայլի. ...

Ἐνοράω-ῶ. M. όψομαι. guardare in faccia. 2. attendere. երեսը նայիլ. 2. ուշ դնել. ...

Ἐνόρειος (ὁ, ἡ) che vive nelle montagne, montanaro. լեռները ապրող կեցող. ...

Ἔνορκος (ὁ, ἡ) giurato. 2. confermato con giuramento. երդմնած. 2. երդմունքով հաստատուած. ...

Ἐνόρκως, ἐπίῤ. con giuramento. երդմունքով. ...

Ἐνορμάω-ῶ. M. ήσω. spingere in... տեղ մը հրել. ...

Ἐνορμίζω. M. ίσω. portar la nave nel porto, approdare nel porto. նաւը նա-

նաւահանգիստ բերել՝ խոթել. [illegible]

Ἐνορμίτης-ου (ὁ) che si trova nel porto. նաւահանգստաց գտնուող. [illegible]

Ἐνορούω. M. ούσω. lanciarsi, gettarsi dentro o sopra. մէջը կամ վրան նետուիլ. [illegible]

Ἐνόρχης-ου (ὁ) καὶ Ἔνορχος (ὁ, ἡ) che ha i testicoli. ձըւանք ունեցող. [illegible]

Ἔνος ἢ Ἕνος-η-ον. dell'anno passato. 2. antico. անցած տարուան. 2. հին. [illegible]. 2. [illegible]

Ἑνὸς-γεν. τ. Εἷς καὶ Ἕν.

Ἑνότης-ητος (ἡ) unità. միութիւն. [illegible]

Ἐνουλίζω. M. ίσω. increspare. գանգրել. [illegible]

Ἐνουράνιος (ὁ, ἡ) celeste. երկնային. [illegible]

Ἐνοχὴ-ῆς (ἡ) participazione. հաղորդակցութիւն. [illegible]

Ἐνοχλέω-ῶ. M. ήσω. incommodare, molestare, importunare. նեղացընել. [illegible]

Ἐνόχλησις-εως (ἡ) l'azione d'incommodare, molestia. նեղացընելը. [illegible]

Ἔνοχος (ὁ, ἡ) complice. մեղսակից. [illegible]

Ἔνοψις-εως (ἡ) l'azione di guardare, contemplazione. նայիլը, դիտելը, դիտողութիւն. [illegible]

Ἑνόω-ῶ. M. ώσω. unire. միացընել. [illegible]

Ἔνσαρκος (ὁ, ἡ) che ha la carne, carnuto. մսոտ. [illegible]

Ἐνσαρκόομαι-οῦμαι. M. σαρκωθήσομαι, (θλγ.) incarnarsi. մարմնանալ. [illegible]

Ἐνσάρκωσις-εως (ἡ) (θλγ.) incarnazione. մարմնառութիւն, մարդեղութիւն. [illegible]

Ἐνσείω. M. είσω. scuotere, agitare. ցնցել, շարժլել. [illegible]. (ἀμτβτ.) scagliarsi. նետուիլ. [illegible]

Ἐνσημαίνω. M. ανῶ = Ἐνδείκνυμι.

Ἐνσκευάζω. M. άσω. guernire. զարդարել, յարդարել, շինել. [illegible]

Ἔνσκευος (ὁ, ἡ) guernito. յարդարուած, կազմ. [illegible]

Ἐνσκήπτω. M. σκήψω. far cadere, gettar sopra. վրան ձգել, արկանել, նետել. [illegible]

Ἐνσοβέω-ῶ. M. ήσω. camminare arrogantemente. գոռոզաբար քալել. [illegible]

Ἔνσπερμος (ὁ, ἡ) che contiene del seme. սերմնաւոր, սերմ ունեցող. [illegible]

Ἔνσπονδος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.)-όνδως. confederato. դաշնակից, նիզակակից. [illegible]

Ἐνστάζω-σταλάζω. M. άξω. gocciolare dentro. մէջը կաթել. [illegible]

Ἔνστασις-εως (ἡ) intento, scopo. 2. resistenza, opposizione. միտք, դիտաւորութիւն. 2. ընդդիմութիւն. [illegible]. 2. [illegible]

Ἐνστατικὸς-ή-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-ικῶς. che resiste, s'oppone, oppositore. դէմ դնող, դիմադրող. [illegible]

Ἐνσφραγίζω. M. ίσω. sigillare. կնքել. [illegible]

Ἐνσωματόω-ῶ. M. ώσω. incarnare. մարմին տալ. [illegible]

Ἔνταλμα-ατος (τὸ) ordine, comandamento. հրաման, պատուիրանք. [illegible]

Ἐνταράσσω (ττω) M. άξω. disturbare, scompigliare. տակն ու վրայ ընել, շփոթել. [illegible]

Ἐντατὸς-ή-όν. teso, che si può stendere. լարուած, լարիլ՝ ձգտիլ կրցող. [illegible]

Ἐνταῦθα καὶ (κατ'. ἐπέκτ. Ἀττ.) Ἐνταυθὶ. ἐπίῤ. qui. 2. lì. հոս. 2. հոն. [illegible]. 2. [illegible]

Ἐνταυθοῖ, ἐπίῤ. = Ἐνταῦθα.

Ἐνταφιάζω. M. άσω. seppellire, interrare. թաղել. [illegible]

Ἐνταφιασμὸς (ὁ) l'azione di seppellire. թաղելը. [illegible]

Ἐνταφιαστὴς-οῦ (ὁ, ἡ) colui che seppellisce. թաղող. [illegible]

Ἔντεα (τὰ) arme, armatura. զէնք, պատերազմական անօթք. [illegible]

Ἐντείνω. M. ενῶ. tirare stendendo. 2. recitare in versi. լարելով քաշել. 2. ոտանաւոր չափմամբ գրուցել. [illegible]. 2. [illegible]

Ἔντεκνος (ὁ, ἡ) che ha de' figli. զաւակ ունեցող. [illegible]

Ἐντέλεια-ας (ἡ) perfezione, compimento. կատարելութիւն, կատարօնութիւն, կատարեալ ըլլալը. [illegible]

Ἐντελέχεια-ας (ἡ) = Ἐνέργεια.

Ἐντελὴς-έος (ὁ, ἡ) perfetto, completo. կատարեալ, անթերի. [illegible]

Ἐντέλλω. M. τελῶ. × ἀντὶ (τοῦ συνήθ. παρὰ λογογρ. ἐν χρ. μσ.) Ἐντέλλομαι. M. τελοῦμαι. comandare, ordinare. հրամմել, պատուիրել. [illegible]

Ἐντελῶς, ἐπίῤ. perfettamente, completamente. կատարելապէս. [illegible]

Ἐντέμνω. M. τεμῶ. tagliare di mezzo, tramezzare. մէջէն կտրել. [illegible]

Ἐντερεύω. M. εύσω. sbudellare. փորոտիքը հանել. [illegible]

Ἔντερον (τὸ) budello, intestini. փորոտիք, ընդերք. [illegible]

Ἐντεῦθεν, ἐπίῤ. di quà, di lì. 2. da ora. հոսկից, հոնկից. 2. հիմակուընէ. [illegible]. 2. [illegible]

Ἐντευκτικὸς-ή-όν. trattabile, affabile. վարուելու, անուշ ընութիւն ունեցող. [illegible]

Ἔντευξις-εως (ἡ) incontro, visita, conversazione. հանդիպիլը, այցելութիւն, խօսակցութիւն. [illegible]

Ἔντεχνος (ὁ, ἡ) industrioso. 2. abile a qualche arte. արհեստաւոր, արհեստիւ շինուած. 2. արհեստի մը յարմար. [illegible]

տուրեւը, անխնայութեամբ. 2. դէր անխնայութ-եան կուտան : — ἔχνως, ἐπίῤ.

Ἐντίθημι. M. θήσω. mettere, porre in... տեղ մը դնել. դէր ներս դնել. (μτφρ.) inspirare. ազդել. ներշունչ ընել :

Ἐντίκτω. M. τέξομαι. generare, partorire. 2. inspirare. ծնանիլ. 2. ազդել. դուրս բերել. 2. ներշունչ ընել :

Ἐντιλάω-ῶ. M. ήσω. caccare sopra. վրան քաքնել. կուղերուն դուրս :

Ἔντιμος (ὁ, ἡ) onorato, stimato. պատուելի, յարգոյ. պատուաւոր, յարգելի : — τίμως, ἐπίῤ.

Ἐντιμότης-ητος (ἡ) onore, valore, merito, preggio. յարգ, պատիւ, արժէք. յարգանք, արժանիք :

Ἐντολή-ῆς (ἡ) comandamento, precetto. պատուիրանք, հրաման. պատուէր, հրահանգ, կամք :

Ἐντομή-ῆς (ἡ) incisione. կտրելը, հատուած. կտրուածք :

Ἔντομος (ὁ, ἡ) tagliato di mezzo, tramezzato. մէջէն կտրուած. երկու մասի բաժնուած :

Ἔντομα (τὰ) insetti. միջատք. միջատներ :

Ἔντονος (ὁ, ἡ) teso. 2. gagliardo. veemente. լարուած. 2. ուժգին, բուռն. սաստիկ. 2. ուժով, կտրուկ : — τόνως. ἐπίῤ.

Ἐντόπιος (ὁ, ἡ) paesano, nativo d' un paese, indigeno. երկրցի, տեղացի. բնիկ, և այն երկրին մէջ ծնած :

Ἔντορνος (ὁ, ἡ) torniato. Տախտակագործ. խառատած, կլորացուած :

Ἐντός, ἐπίῤ. dentro, di dentro. մէջը, մէջէն. ներսը, ներսէն, ներսերէն :

Ἐντόσθια (τὰ) gli intestini. փորոտիք. աղիքներ, փորոտ :

Ἐντρέπω. M. τρέψω. girare, voltare all'altra parte. մէկալ դին դարձնել. մէկ կողմէն միւսին դարձնել : (μσ. ἢ πθ.) vergognarsi. խայնիլ. ամչնալ :

Ἐντρέφω. M. θρέψω. allevare in... տեղ մը մեծցընել կրթել. դէր մեծցնելու մէջ ներդնել :

Ἐντρέχω. M. δραμοῦμαι. correre in... տեղ մը վազել. դէր ներս վազել :

Ἐντρίβω. M. τρίψω. fregare. շփել, քսել. շփել, մաքրել :

Ἔντριμμα (τὸ) pomata o liscio. քսուելու եղ կամ մնդոյր. օծանելիք, եղ :

Ἔντριψις-εως (ἡ) fregazione. քսելը, շփելը. շփում, քսում :

Ἔντρομος (ὁ, ἡ) spaventato. խիստ վախցած. դողով սարսռած :

Ἐντροπαλίζομαι. M. ίσομαι. voltarsi indietro spesso. յաճախ ետեւը դառնալ. յետ նայիլ :

Ἐντροπή-ῆς (ἡ) vergogna, rossore. ամչնալը, խայնիլը, ամօթ. ամօթ, ամչ :

Ἔντροφος (ὁ, ἡ) nutrito. սնած. սնուցած : (συνεκδχ.) esercitato, avezzo. կրթուած, սորված. վարժուած, սովոր :

Ἐντρυφάω-ῶ. M. ήσω. darsi ai piaceri, alle delizie, gozzovigliare. ինքը զինքը փափկութեան հեշտութեան տալ, շռայլել. զեխութեան մէջ ապրիլ, զբօսնուլ :

Ἐντυγχάνω. M. τεύξομαι. incontrare, trovare per caso. հանդիպիլ, դիպուած մը գտնել. բախտաւոր կերպով դէպ գտնել :

Ἐντυμβεύω. M. εύσω. seppellire. թաղել. յուղարկել :

Ἐντύνω. M. υνῶ. preparare, guernire. պատրաստել, կազմել, յարդարել. պատրաստել, զարդարել, հագուեցնել, զինել :

Ἔντυπος (ὁ, ἡ) impresso, stampato. տպուած. տպագրուած, տպագրուած :

Ἐντυπόω-ῶ. M. ώσω. imprimere, stampare in... բանի մը տպել կոխել. դէր տպագրել, տպել :

Ἐντύπωσις-εως (ὁ, ἡ) impressione. տպում, տպաւորութիւն. տպագրութիւն, տպագիր :

Ἐνυβρίζω. M. ίσω. ingiuriare, oltraggiare, թշնամանել, նախատել. հայհոյել, դէր անարգել, նախատել :

Ἔνυγρος (ὁ, ἡ) acquatile. 2. umido. ջրային. 2. խոնաւ. թաց, ջրային :

Ἔνυδρος (ὁ, ἡ) = Ἔνυγρος.

Ἔνυλος (ὁ, ἡ) materiale, նիւթական. մարմնական :

Ἐνυπνιάζω. M. άσω. vedere in sogno, sognare. երազը տեսնալ, երազել. երազ կտեսնէ, երազ կտեսնէ :

Ἐνύπνιον (τὸ) sogno. երազ. երազ, տեսիլ :

Ἐνυπόστατος (ὁ, ἡ) che sussiste da se stesso. ինքնիրմէ ենթակայացող. ինքնագոյ, իր էութեամբ գոյ :

Ἐνωμοτάρχης-ου (ὁ, ἡ) comandante di venticinque soldati. քսանուհինգ զօրաց գլուխ. քսանուհինգ հոգիէ բաղկացեալ խումբին պետ :

Ἐνωμοτία (ἡ) compagnia di venticinque soldati. քսանուհինգ զօրաց գունդ՝ ընկերութիւն. քսանուհինգ հոգիէ բաղկացեալ խումբ :

Ἐνώμοτος (ὁ, ἡ) congiurato. երդմնակից. դաշնակից, ուխտակից : — ότως, ἐπίῤ. ἴδε καὶ Ἔνορκος.

Ἐνωπή-ῆς (ἡ) aspetto, vista. տեսութիւն, տեսք. երեսը, երեսները, դէմքը, աչքերը :

Ἐνώπιον, ἐπίῤ. dirimpetto, in presenza. առջեւը, յանդիման. դէմ առ դէմ, ներկայութեան :

Ἐνώπιος (ὁ, ἡ) che è sotto gli occhi, presente. աչքի տակ եղող, ներկայ. աչքի առջեւ եղող, ներկայ գտնուող :

Ἔνωρος (ὁ, ἡ) tempestivo, opportuno. 2. ch' è in vigore. պատեհ, դիպաւոր. 2. առոյգ. զօրաւոր. 2. ուժեղ :

Ἕνωσις-εως (ἡ) unione. միութիւն. միացում :

Ἐνωτίζομαι. M. ίσομαι. ascoltare. մտիկ ընել. ականջ դնել :

Ἑνωτικὸς-ὴ-όν. unitivo, che unisce. միացնող. միաւորող :

Ἐνώτιον (τὸ) orecchino. օղ, գինդ. ականջօղ :

Ἕξ (οἱ-αἱ-τὰ) ἀριθ. (ἄκλ.) (6) sei. վեց. վեց :

Ἐξ (πρὸ φων.) ἀντὶ Ἐκ.

Ἐξαγγέλλω. M. ελῶ. annunziare, avvisare. իմացընել, պատգամ լուր տալ. ազդարարել, յայտնել, հաղորդ ընել :

ʼΕξάγγελτος (ὁ, ἡ) annunziato, conosciuto, noto a tutti. ամենուն այդ եղած՝ ճանաչցուած՝ հրատարակուած. ամէնքէ մալում՝ խապէր վէրիլմիշ՝ իլան օլմուշ, պէլլի:

ʼΕξαγοράζω. M. άσω. riscattare. ստակով փրկել. ազատ էյլէ գուրթարմագ:

ʼΕξαγόρευσις-εως (ἡ) palesamento di qualche segreto. գաղտուկ բան մը զրուցելը՝ յայտնելը. պիր սըր պէյան էթմէք:

ʼΕξαγορεύω. M. εύσω. dire, palesare qualche segreto. գաղտուկ բան մը զրուցել՝ յայտնել. սըր պիր նէսնէ սէօյլէմէք՝ պէյան էթմէք:

ʼΕξαγριαίνω. M. ανῶ καὶ

ʼΕξαγριόω-ῶ. M. ώσω. render furioso, inasprire. կատղեցընել, վայրագ ընել. գուտուրթմագ, եաւուզլաթմագ:

ʼΕξάγω. M. άξω. portar fuori. դուրս բերել՝ տանիլ. տըշարը չըգարմագ՝ նագլէթմէք:

ʼΕξαγωγεὺς-έως (ὁ) chi porta fuori. դուրս տանող, տըշարը չըգարըճը:

ʼΕξαγωγὴ-ῆς (ἡ) il portare o portarsi fuori. 2. morte. դուրս տանիլը կամ երթալը. 2. մահ. տըշարը չըգարմա եա խօտ չըգմա. 2. էօլիւմ:

ʼΕξαγώγιμος (ὁ, ἡ) che si può portare fuori. դուրս տանելու. տըշարը չըգարըլաճագ:

ʽΕξάγωνος (ὁ, ἡ) che ha sei angoli, esagono. վեցանկիւնի. ալթը քէօշէլի:

ʽΕξάδαρχος (ὁ, ἡ) comandante di sei soldati. վեց զինուորի իշխող. ալթը նէֆէրէ հիւքիւմ էտէն:

ʼΕξαδέλφη-ης (ἡ) θηλ. τοῦ

ʼΕξάδελφος (ὁ) nipote (il figlio del fratello o della sorella). եղբօրորդի կամ քեռորդի. եէյէն (գարտաշ եա խօտ գըզգարտաշ օղլու):

ʽΕξάδραχμος (ὁ, ἡ) che vale sei dramme. վեց դրաքմայ արժող. ալթը տրահմի տէյէն:

ʼΕξᾴδω. M. ᾄσομαι. incantare. 2. lodare. կախարդել. 2. գովել. պիւյիւլէմէք. 2. մէտհ էթմէք:

ʼΕξαερόω-ῶ. M. ώσω. esporre in aria, ventilare. հովի դնել, հովթփել. րուզկեարլաթմագ:

ʽΕξαέτης-εος ἢ έος (ὁ, ἡ) di sei anni. վեց տարուան. ալթը եըլլըգ:

ʽΕξαήμερος (ὁ, ἡ) ch' è di sei giorni, che dura sei giorni, di sei giorni. վեց օր քշող, վեց օրուան. ալթը կիւն սիւրէն, ալթը կիւնլիւք:

ʼΕξαιματόω-ῶ. M. ώσω. convertire in sangue. արիւնի դարձընել. գան չէվիրմէք:

ʼΈξαιμος (ὁ, ἡ) esangue. անարիւն. գանսըզ:

ʼΕξαιρέσιμος (ὁ, ἡ) che si può eccettuare. դուրս հանելու՝ վերցընելու. մահսուս օլունամազ:

ʼΕξαίρεσις-εως (ἡ) eccezione. բացառում, բացառութիւն. խարիճա. թէհաշի:

ʼΕξαιρετικὸς-ὴ-όν. eccettuativo. բացառական. խարիճանայի:

ʼΕξαίρετος (ὁ, ἡ) eccettuato. 2. scelto, distinto. բացառեալ. 2. ընտրեալ, ընտիր, պատուական. խարիճա օլունմուշ. 2. սէչիլմիշ, ալա:

ʼΕξαιρέτως, ἐπίῤ. particolarmente. մասնաւորաբար. պախուսուս:

ʼΕξαιρέω-ῶ. M. ήσω. eccettuare, scegliere. 2. togliere, distruggere. միջէն հանել՝ վերցընել, զատել. 2. վերցընել, աւրել, կործանել. թէհաշի էթմէք, այըրմագ, սէչմէք. 2. գալտըրմագ, պօզմագ, խարապ էթմէք:

ʼΕξαίρω. M. αρῶ. eccettuare. 2. innalzare. 3. incitare. միջէն վերցընել. 2. վեր վերցընել. 3. դրդել, գրգռել. խարիճա էթմէք. 2. եօգարը գալտըրմագ. 3. թահրիք էթմէք:

ʼΕξαίσιος (ὁ, ἡ) ingiusto, assurdo. 2. stupendo, orribile, straordinario. անիրաւ, անտեղի. 2. հրաշալի, ահռելի, անսովոր. նէհագ, նամիւնասիպ. 2. թէաճճիւպ օլունաճագ, քօրքունճ, աճայիպ, ատէթտէն խարիճ:

ʼΕξαιτέω-ῶ. M. ήσω. instare. թախանձել. իսրար էթմէք. (μσ.) intercedere. բարեխօսել. շէֆաաթ էթմէք:

ʼΈξαιτος (ὁ, ἡ) × ἀντὶ ʼΕξαίρετος.

ʼΕξαίφνης, ἐπίῤ. all'improvviso, improvvisamente. մէկէն ի մէկ, յանկարծ. անսըզըն, ափանսըզ:

ʼΕξαιφνίδιος (ὁ, ἡ) improvviso. յանկարծ եղող. անսըզ:

ʼΕξακανθίζω. M. ίσω. cavare, levare le spine. փուշերը հանել՝ սակել. թիքէնլէրինի չըգարմագ՝ թէմիզլէմէք:

ʽΕξάκις, ἐπίῤ. sei volte. վեց անգամ. ալթը տէֆա:

ʼΕξακμάζω. M. άσω. perdere il suo vigore. ուժգնութիւնը՝ առուգութիւնը կորսընցընել. գուվվէթինի՝ տինճլիյինի գայպ էթմէք՝ իթիրմէք:

ʼΕξακολουθέω-ῶ. M. ήσω. proseguire. շարունակել, համապազորդել. տէվամ էթմէք, մուտավիմ օլմագ:

ʼΕξακολούθησις-εως (ἡ) continuazione. շարունակութիւն. տէվամ, մուլազըմէթ:

ʼΕξακονάω-ῶ. M. ήσω. aguzzare bene. աղէկ սրել. էյի պիլէմէք:

ʼΕξακοντίζω. M. ίσω. lanciare il dardo, dardeggiare lontano. նետը հեռու նետել, հեռու նետ նետել. օգու ուզաղա աթմագ, ուզաղա թիր չէքմէք:

ʽΕξακόσιοι-αι-α. (ἀριθ.) (600) sei cento. վեց հարիւր. ալթը եիւզ:

ʽΕξακοσιοστὸς-ὴ-όν. sei centesimo. վեց հարիւրերորդ. ալթը եիւզիւնճիւ:

ʼΕξάκουστος (ὁ, ἡ) celebre, rinomato, famoso. երեւելի, անուանի, նշանաւոր հռչակաւոր. ատլը սանլը, մէշհուր, մէմտուհ:

ʼΕξακούω. M. ακούσομαι. sentire di fuori o di lontano. դրսէն կամ հեռուէն լսել. տըշարտան եա խօտ ուզագտան իշիթմէք:

ʼΕξαλαπάζω. M. άξω. saccheggiare, distruggere totalmente. գլխովին կապտել, կործանել. պիւսպիւթիւն եաղմալամագ, խարապ էթմէք:

ʼΕξαλείφω. M. είψω. stuccare bene. 2. scancellare. աղէկ ծեփել. 2. ջնջել, աւ-

րել, սրբել. [illegible]. 2. [illegible], [illegible], [illegible], [illegible]:

Ἐξάλειψις-εως (ἡ) scancellazione. ջնջելը, սրբելը. [illegible], [illegible], [illegible]:

Ἐξαλλαγὴ-ῆς (ἡ) cambiamento, permutazione. փոփոխութիւն, այլայլութիւն. [illegible], [illegible]:

Ἐξαλλάσσω (ττω) M. άξω. cangiare, cambiare. փոխել, փոփոխել. [illegible], [illegible]:

Ἐξαλλοιόω-ῶ. M. ώσω. cambiare del tutto. գլխովին այլայլել. [illegible]:

Ἐξάλλομαι. M. οῦμαι. saltare, slanciarsi da un luogo. տեղէ մը ցատքել՝ նետուիլ. [illegible]:

Ἔξαλλος (ὁ, ἡ) diverso. 2. straordinario. 3. distinto. այլեւայլ, տարբեր. 2. անսովոր. 3. երեւելի, գերազանց. [illegible]. 2. [illegible]. 2. [illegible]: — ἄλλως, ἐπίῤ.

Ἔξαλσις-εως (ἡ) lussazione. ոսկերաց խախտիլը. [illegible]:

Ἐξαμαρτάνω. M. ήσομαι. fallire grandemente. խիստ վրիպիլ՝ սխալիլ. [illegible]:

Ἐξαμαυρόω-ῶ. M. ώσω. oscurare totalmente. գլխովին մթնցընել՝ խաւարցընել. [illegible]:

Ἐξαμάω-ῶ. M. ήσω. tagliare via. 2. distruggere. կտրել նետել. 2. կործանել. [illegible], 2. [illegible]:

Ἐξαμείβω. M. είψω. cambiare, permutare. փոփոխել, փոփոխութիւն ընել. [illegible]. 2. = Ἀνταμείβω.

Ἑξάμετρος (ὁ, ἡ) (κυρ. στίχος). esametro, contenente sei piedi. վեցոտեան (ոտանաւոր). [illegible] ([illegible]):

Ἑξάμηνος (ὁ, ἡ) di sei mesi, semestre. վեց ամսուան. [illegible]:

Ἐξαναγιγνώσκω. M. γνώσομαι. leggere intieramente. գլխէ ի գլուխ կարդալ. [illegible]:

Ἐξαναγκάζω. M. άσω. scacciare a forza. բռնի վռնտել. [illegible]:

Ἐξανακαλύπτω. M. ύψω. scoprire intieramente. գլխովին բանալ. [illegible]:

Ἐξανάπτω. M. άψω. sospendere da un luogo. տեղէ մը կախել. [illegible]:

Ἐξανάστασις-εως (ἡ) risurrezione. 2. trasmigrazione. 3. espulsione. յարութիւն. 2. տեղափոխութիւն, չու. 3. տեղէն վռնտելը. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]:

Ἐξαναστρέφω. M. στρέψω. rovesciare, distruggere dal fondo. տակն ու վրայ ընել, հիմէն փլցընել. [illegible], [illegible]:

Ἐξαναφέρω. M. ἐξανοίσω (ὡς ἐπὶ τὸ πλσ. ἀμβτ. ἐλλ.) ristabilirsi in salute. բժշկուիլ, առողջութիւնը նորէն ձեռք բերել. [illegible], [illegible], [illegible]:

Ἐξαναχωρέω-ῶ. M. ήσω. ritirarsi indietro. ետ քաշուիլ. [illegible]:

Ἐξανδραποδίζομαι. M. ίσομαι. ridurre in schiavitù. գերի վարել. [illegible]:

Ἐξανεμόω-ῶ. M. ώσω. ventilare. 2. gonfiare d'aria. 3. eccitare, incitare. հովթըփել. 2. օդով ուռեցընել. 3. գրգռել, դրդել. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]:

Ἐξανέχω. M. έξω. soprastare. վերը՝ վրան ըլլալ. [illegible], [illegible]:

Ἐξανθέω-ῶ. M. ήσω. fiorire. 2. produrre. 3. sfiorire. ծաղկիլ. 2. բուսցընել. 3. ծաղիկները թափուիլ. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]:

Ἐξάνθημα-ατος (τὸ) pustola. պալար. [illegible]:

Ἐξάνθησις-εως (ἡ) efflorescenza. պալար դուրս տալը. [illegible], [illegible]:

Ἐξανθίζω. M. ίσω. dare de' diversi colori, rendere vario-pinto. գունաւորել, գոյն գոյն ներկել. [illegible], [illegible]. 2. = Ἐξανθέω (3.)

Ἐξανθρωπίζω. M. ίσω. render umano. մարդկային՝ մարդու ընութեան մօտ՝ յարմար ընել. [illegible], [illegible]:

Ἐξάνθρωπος (ὁ, ἡ) inumano. անմարդի. [illegible]:

Ἐξανίστημι. M. στήσω. levare sopra, alzar in piedi. վեր՝ ոտքի վերցընել. [illegible]:

Ἐξανοίγω. M. οίξω. aprire totalmente, spalancare. գլխովին բանալ. [illegible]:

Ἐξάντης-ου (ὁ, ἡ) sano e salvo. ողջ ու առողջ. [illegible]:

Ἐξαντλέω-ῶ. M. ήσω. esaurire, vuotare del tutto. 2. tollerare. գլխովին պարպել՝ սպառել. 2. քաշել, կրել. [illegible]. 2. [illegible], [illegible]:

Ἐξαπατάω-ῶ. M. ήσω. ingannare grandemente. չարաչար խաբել. [illegible]:

Ἑξάπηχυς-εος (ὁ, ἡ) di sei cubiti. վեց կանգուն. [illegible]:

Ἑξαπλάσιος-α ἢ ος-ον. καὶ

Ἑξαπλασίων-ονος (ὁ, ἡ) sestuplo. վեցպատիկ. [illegible]: — σίως, ἐπίῤ.

Ἑξάπλευρος (ὁ, ἡ) a sei lati. վեցկողմեան. [illegible]:

Ἑξαπλόος-οῦς, όη-ῆ, όον-οῦν. = Ἑξαπλάσιος.

Ἐξαπλόω-ῶ. M. ώσω. distendere, dilatare bene. աղէկ փռել՝ տարածել. [illegible]:

Ἐξάπλωσις-εος (ἡ) propagazione. տարածում, սփիւռ. [illegible], [illegible]:

Ἐξαποβαίνω. M. βήσομαι. discendere da... տեղէ մը իջնալ. [illegible]:

Ἑξαπόδης-ου (ὁ) = Ἑξάπους.

Ἐξαποστέλλω. M. ελῶ. inviare. առաքել, խրկել (դեսպան մը). [illegible], [illegible] ([illegible]):

Ἐξαποστολὴ-ῆς (ἡ) deputazione, missione. (դեսպան) խրկելը, առաքելութիւն. ([illegible]) [illegible], [illegible]:

Ἑξάπους-οδος (ὁ, ἡ) a sei piedi. վեց ոտք ունեցող. [illegible]:

Ἑξαπτέρυγος (ὁ, ἡ) che ha sei ale. վեցթեւեան. [illegible]:

Ἐξάπτω. M. άψω. sospendere da... 2. at-

taccar il fuoco, infiammare. *տեղէ մը կախել. 2. կրակ տալ՝ վառել, բռնկցնել.* [illegible]

῾Εξάπωλος (ὁ, ἡ) tirato da sei cavalli. *վեց ձիէ քաշուած.* [illegible]

᾿Εξαράσσω (ττω). *M. άξω.* svellere, sradicare. 2. scacciare. *խլել, արմատէն հանել. 2. վռնտել.* [illegible]

᾿Εξαργυρίζω. M. ίσω καὶ

᾿Εξαργυρόω-ῶ. M. ώσω. ridurre in argento, vendere. *արծաթ ընել, ծախել.* [illegible]

᾿Εξαρθρέω-ῶ. M. ήσω. esser lussato, slogarsi. *խախտիլ (ոսկրի).* [illegible]

᾿Εξάρθρησις-εως (ἡ) lussazione. *խախտում (ոսկերաց).* [illegible]

῎Εξαρθρος (ὁ, ἡ) lussato. 2. di cui le articolazioni sporgon fuori. *խախտած (ոսկր). 2. ոսկրներուն յօդուածները դուրս ցցուած.* [illegible]

᾿Εξαρθρόω-ῶ. M. ώσω. dislogare. *խախտել (ոսկրները).* [illegible]

᾿Εξάρθρωμα (τὸ)
᾿Εξάρθρωσις-εως (ἡ) } = *᾿Εξάρθρησις.*

᾿Εξαριθμέω-ῶ. M. ήσω. enumerare, annoverare. *մէկ մէկ համրել.* [illegible]

᾿Εξαρίθμησις-εως (ἡ) enumerazione. *մէկ մէկ համրելը.* [illegible]

῾Εξάριθμος (ὁ, ἡ) = *῾Εξαπλάσιος.*

᾿Εξαρκέω-ῶ. M. έσω. (*ἀμτβτ.*) bastare. *բաւել.* [illegible]

᾿Εξαρκὴς-έος (ὁ, ἡ) sufficiente. *բաւական.* [illegible]

᾿Εξαρκούντως. ἐπίῤ. abbastanza, sufficientemente. *բաւականաբար.* [illegible]

᾿Εξαρμόζω. M. ώσω. distaccare, disunire. 2. render dissonante. *տեղէն հանել, փրցունել, կորզել, զատել. 2. տարաձայն ընել.* [illegible]

᾿Εξαρμόνιος (ὁ, ἡ) dissonante. *տարաձայն.* [illegible]

᾿Εξαρνέομαι-οῦμαι. M. ήσομαι. negare, ricusare totalmente. *գլխովին ուրանալ.* [illegible]

᾿Εξάρνησις-εως (ἡ) denegazione. *ուրացում.* [illegible]

᾿Εξαρνητικὸς-ὴ-όν. negativo. *բացասական, ժխտական.* [illegible]

῎Εξαρνος (ὁ, ἡ) che nega totalmente. *գլխովին ուրացող.* [illegible]

᾿Εξαρπάζω. M. άσω. rapire via. *յափշտակել տանիլ.* [illegible]

᾿Εξαρτάω-ῶ. M. ήσω. sospendere da... *տեղէ մը կախել.* [illegible]

᾿Εξάρτησις-εως (ἡ) sospensione. *կախում.* [illegible]

᾿Εξαρχῆς, ἐπίῤ. dal principio. *սկիզբէն.* [illegible]

῎Εξαρχος (ὁ) esarco. *մարզպան, կուսակալ.* [illegible]

᾿Εξάρχω. M. άρξω. cominciar il primo. *սկիզբ առաջ սկսիլ.* [illegible]

᾿Εξασθενέω-ῶ. M. ήσω. indebolirsi, perder totalmente le forze. *գլխովին տկարանալ՝ ուժը կորսնցնել.* [illegible]

᾿Εξασθενίζω. M. ίσω. snervare, render estremamente debole. *խիստ տկարացնել՝ ուժէ ձգել.* [illegible]

῎Εξαστις-ίος (ἡ) sfilaccj, stame. *ծուատ, կտաւի թելեր, պրօն.* [illegible]

᾿Εξασφαλίζω καὶ (*μσ. ὅ καὶ εὔχρηστότ.*) *᾿Εξασφαλίζομαι. M. ίσω-ίσομαι.* mettere in buona sicurtà. *աղէկ ապահով ընել.* [illegible]

᾿Εξατμίζω. M. ίσω. svaporare. *շոգին արձըկել.* [illegible]

᾿Εξαφαιρέω-ῶ. M. ήσω. toglier via. *վերցընել տանիլ.* [illegible]

᾿Εξαφανίζω. M. ίσω. distruggere del tutto. (*Λατ.* deleo). *գլխովին աւրել, անհետ ընել.* [illegible]

᾿Εξαφιδρόω-ῶ. M. ώσω. sudare molto, esalare. *շատ քրտնիլ, արտաշնչել.* [illegible]

᾿Εξαφίημι. M. ήσω. mandare, lasciar via, licenziare. *խրկել, արձըկել, ճամբայ տալ.* [illegible]

᾿Εξαφίσταμαι. M. ἐξαποστήσομαι. allontanarsi, ritirarsi totalmente da ... *բանէ մը գլխովին ձեռք քաշել՝ հեռանալ.* [illegible]

᾿Εξαφρίζω. M. ίσω. gettar la spuma, spumare. *փրփուր արձըկել, փրփրալ.* [illegible]

᾿Εξαφύω-ῶ. M. ύσω. esaurire. *հանել, պարպել.* [illegible]

῎Εξαψις-εως (ἡ) infiammazione. *բռնկիլը, բորբոքում.* [illegible]

᾿Εξεδαφίζω. M. ίσω. distruggere, rovesciare dal fondo. *յատակէն փլցընել.* [illegible]

᾿Εξέδρα-ας (ἡ) sporto, balcone. *պատշգամբ.* [illegible]

῎Εξεδρος (ὁ, ἡ) che non si trova nel proprio sito. *բուն դիրքը՝ տեղը չգտնըւող.* [illegible]

᾿Εξεικονίζω. M. ίσω. dipingere vivacemente. *կենդանիի պէս նկարել.* [illegible]

῎Εξειμι, M. ειμι. = *᾿Εξέρχομαι.*

᾿Εξειργασμένως, ἐπίῤ. perfettamente. *կատարելապէս.* [illegible]

᾿Εξείργω. M. είρξω. impedire, escludere. *արգիլել, դուրս ընել.* [illegible]

᾿Εξεκκλησιάζω. M. άσω. convocare il popolo. *ժողովուրդը մէկ տեղ կանչել.* [illegible]

᾿Εξελαιόω-ῶ. M. ώσω. convertire in olio. *ձէթի դարձընել.* [illegible]

Ἐξελαύνω. Μ. ελάσω. cacciare, spignere fuori. դուրս վանտել, հրել· դըշարը քօվմաք, էթմէք։

Ἐξελέγχω. Μ. ἐγξω. convincere, dimostrare la verità. ըմբերանել, ճշմարտութիւնը ցուցնել· դօղրուլուղու իսպաթ էթմէք։

Ἐξελευθερικὸς-ή-όν. libertino. ազատագրի զաւակ· ազատ օղլու քէօլէ օղլու։

Ἐξελεύθερος (ὁ, ἡ) = Ἀπελεύθερος.

Ἐξελευθερόω-ῶ. Μ. ώσω. liberare dalla schiavitù. գերութենէն ազատել· էսիրլիքտէն գուրթարմաք, խելաս էթմէք։

Ἐξέλευσις-εως (ἡ) sortita. ելք· չըքըշ, չըքմա։

Ἐξελληνίζω. Μ. ίσω. rendere greco, tradurre in greco. հելլէն՝ հելլենական ընել, յոյն լեզուի թարգմանել· բում՝ եունանի էթմէք, եունանի լիսանընա թէրճիմէ էթմէք։

Ἐξεπίτηδες, ἐπίῤ. a bello studio (Λατ. de industria). դիտմամբ· գասթէն, մախսուսա։

Ἐξεράω-ῶ. Μ. άσω. versare sulla terra. գետինը թափել· եէրէ դէօքմէք։

Ἐξεργάζομαι. Μ. άσομαι. effettuare. կատարելագործել· բիթիրմէք, թէքմիլ էթմէք, իճրա էթմէք, մէյտանա չըգարմագ։

Ἐξεργασία-ας (ἡ) esecuzione, perfezionamento. կատարելագործութիւն· պիր իշի բիթիրմէ եա թէքմիլ էթմէք։

Ἐξερείπω. Μ. είψω. abbattere. գետին զարնել· եէրէ վուրմագ՝ յըգմագ։

Ἐξερευνάω-ῶ. Μ. ήσω. ricercare, cercare diligentemente. աղէկ՝ ուշի ուշով փնտռել· դիքգաթ իլէ արամագ, թէֆթիշ էթմէք։

Ἐξερεύνησις-εως (ἡ) ricerca, investigazione. հետազօտութիւն· թէֆթիշ, արաշդըրմա։

Ἐξερευνητὴς-οῦ (ὁ) inquisitore, investigatore. փնտռօղ· թէֆթիշճի, արաշդըրըճը։

Ἐξερευνητικὸς-ή-όν. proprio alla ricerca. փնտռելու՝ հետազօտութեան յարմար· թէֆթիշէ՝ արաշդըրմաղա մունասիպ։

Ἐξερμηνεύω. Μ. εύσω. interpretare. մեկնել· մաանա վէրմէք։

Ἐξέρομαι. Μ. ήσομαι. dimandar per sapere (Λατ. percontor) գիտնալու՝ սորվելու համար հարցնել· էօյրէնմէք՝ անլամագ իչին սօրմագ։

Ἐξερυθριάω-ῶ. Μ. άσω. arrossire del tutto. գլխովին կարմրիլ· պիւսպիւթիւն գըզարմագ։

Ἐξέρυθρος (ὁ, ἡ) tutto rosso. գլխովին կարմիր· պիւսպիւթիւն գըրմըզը։

Ἐξερύω-ῶ. Μ. ύσω. distaccare. փրցնել· գօփարմագ։

Ἐξέρχομαι. Μ. ελεύσομαι. sortire, uscire, andarsene via. 2. passare. 3. avverarsi, aver esito. ելլել երթալ· 2· անցնիլ. 3· իրաւ ելլել, ստուգիլ· չըգմագ, կիթմէք· 2· կէչմէք· 3· դօղրու չըգմագ, թահագգուգ էթմէք։

Ἐξερωτάω-ῶ. Μ. ήσω. = Ἐξέρομαι.

Ἐξεσία-ας (ἡ) deputazione, missione. հրեշտակ՝ դեսպան խրկելը, առաքելութիւն· էլչի կէօնտէրմէք, բէյղամպէրլիք։

Ἔξεστι. Μ. ἐξέσται. è lecito, è possibile. հրաման է, կարելի է· իզին վար, մումքին վար։

Ἐξετάζω. Μ. άσω. ricercare, esaminare. փնտռել, քննել· թէֆթիշլէմէք, իմթիհան էթմէք, թէֆթիշ էթմէք։

Ἐξέτασις-εως (ἡ) ricerca, esame. փնտռելը, քննութիւն· արամա, թէֆթիշ, իմթիհան, թէֆթիշ։

Ἐξετασμὸς-οῦ (ὁ) = Ἐξέτασις.

Ἐξεταστὴς-οῦ (ὁ) esaminatore, inquisitore. քննիչ· իմթիհան էտէն, թէֆթիշճի, մուֆէթթիշ։

Ἐξεταστικὸς-ή-όν. abile ad esaminare, che s'applica alle ricerche. քննելու՝ հետազօտելու՝ փնտռելու յատուկ՝ յարմար· իմթիհանա՝ թէֆթիշէ՝ արաշդըրմաղա մունասիպ։

Ἐξεύρεσις-εως (ἡ) invenzione, scoperta. գիւտ, հնար· պուլմա, իճատ, օրթայա չըգարմա, քէշֆ։

Ἐξευρετικὸς-ή-όν. abile alle invenzioni. հնարելու յարմար· քէշֆ էթմէյէ մունասիպ։

Ἐξεύρημα-ατος (τὸ) cosa inventata. հնարուած բան· քէշֆ օլունմուշ նէսնէ, իճատ։

Ἐξευρίσκω. Μ. ήσω. trovare dopo aver ben esaminato, inventare. աղէկ քննելէն ետքը գտնել՝ հնարել· էյի իմթիհան էթթիքթէն սօնրա պուլմագ՝ իճատ քէշֆ էթմէք։

Ἐξευτελίζω. Μ. ίσω. avvilire, disprezzare. անարգել, արհամարհել· խօրլամագ, իհանէթ էթմէք։

Ἐξευτελισμὸς (ὁ) avvilimento, disprezzo. անարգանք, արհամարհանք· խօրլուգ, իհանէթ։

Ἐξεύχομαι. Μ. εύξομαι. gloriarsi. պարծենալ· պէօպիւրլէնմէք, էօյիւնմէք։

Ἐξέχω. (χ. Μ.) sovrastare, sporgere (Λατ. emineo.) վրան ըլլալ, գերակայ ըլլալ, դուրս ցցուիլ· իւսթիւնտէ պուլունմագ, հարիճէ դօղրու չըգըգ օլմագ· (κυρ. καὶ μτφρ.) 2. = Ὑπερέχω.

Ἐξηγέομαι-οῦμαι. Μ. ήσομαι. precedere. 2. spiegare, interpretare. առջեւէն երթալ· 2· բացատրել, մեկնել, պարզաբանել· էօնտէն կիթմէք· 2· մաանա վէրմէք, թէֆսիր էթմէք։

Ἐξήγημα-ατος (τὸ) ciò ch' è spiegato, racconto. մեկնուած իրք, պատմութիւն· թէֆսիր օլունմուշ նէսնէ, հիքեայէ։

Ἐξήγησις-εως (ἡ) spiegazione, interpretazione. բացատրութիւն, պարզաբանութիւն, մեկնութիւն· թէֆսիր, մաանա վէրմէ։

Ἐξηγητὴς-οῦ (ὁ) colui che spiega, interprete. պարզաբանօղ, բացատրօղ, թարգման· մաանա վէրէն, թէֆսիրճի։

Ἐξηγητικὸς-ή-όν. esplicativo. բացայայտիչ, պարզիչ· թէֆսիրէ էտէն։

Ἐξηγορία-ας (ἡ) divulgazione, encomio. հռչակելը, գովեստ· ֆաշ էթմէ, մէտհ։

Ἑξήκοντα (οἱ-αἱ-τὰ) ἄκλ. (ἀριθ.) (60) sessanta. վաթսուն· ալթմըշ։

Ἑξηκοντάκις, ἐπίῤ. sessanta volte. վաթսուն անգամ· ալթմըշ դէֆա։

Ἑξηκοντούτης (ὁ) di sessanta anni, sessagenario. վաթսուն տարուան· ալթմըշ եաշընտա, ալթմըշ եաշլը։

Ἑξηκοστὸς-ή-όν. sessantesimo. վաթսուներորդ· ալթմըշընճը։

Ἐξήκω (χ. Μ.) = Ἐξέρχομαι. passare, trascorrere, sortire. անցանել, ելանել · կեչմէք, չըգմագ ։

Ἐξήλατος (ὁ, ἡ) lavorato a martello. կռածոյ · չէքիճ իշի ։

Ἐξηλιάζω. Μ. άσω. esporre al sole. առ արեւն դնել · կիւնէշէ գօյմագ ։

Ἐξηλιόω-ῶ. Μ. ώσω. far risplendere come il sole. արեւու պէս փայլեցընել · կիւնէշ կիպի դարլաթմագ, խօրշիտ միսալի նուրլանտըրմագ ։

Ἐξημαρτημένως, ἐπίῤ. con fallo, con errore. սխալմամբ · եանլըշլըգլա իլէ, դուսուրլու ։

Ἐξημερόω-ῶ. Μ. ώσω. ammansare, addimesticare. ընտանեցընել · եավաշլաթմագ, ալըշտըրմագ ։

Ἐξημέρωσις-εως (ἡ) addomesticamento. ընտանեցընելը · եավաշլաթմա, ալըշտըրմա ։

Ἑξήρετμος (ὁ, ἡ) a sei remi. վեց թիով · ալթը քիւրէքլի ։

Ἑξήρης (ὁ, ἡ) (κυρ. ναῦς.) a sei ranghi di remi. վեց կարգ թի ունեցող · ալթը չիֆթէ (չէքտիրմէ) ։

Ἑξῆς, ἐπίῤ. inseguito, appresso, immediatamente. ետեւէն, յետոյ, անմիջապէս, կարգաւ · էնտէնսօնրա, արդընտան, օնտա իսէ, ալէլ ֆէլ ։

Ἐξηχέω-ῶ. Μ. ήσω. risuonare, rimbombare. ձայն տալ, արձագանգ հանել, հնչել · սէս վէրմէք, էօթմէք, աքս էթմէք ։

Ἐξιάομαι-ῶμαι. Μ. άσομαι. guarire. առողջացընել, բժշկել · չէֆա վէրմէք, դէվա չէլմէք ։

Ἐξιδιάζομαι. Μ. άσομαι. appropriarsi. իրեն ընել, սեփականել · քէնտիյէ խաս էթմէք, մալ էթմէք ։

Ἐξιδρύω. Μ. ύσω. far sedere, riposare. նստեցընել, հանգչեցընել · օթուրթմագ, րահաթ էթտիրմէք, դինտիրմէք ։

Ἐξίημι. Μ. ήσω. allontanare, spedire, licenziare. հեռացընել, ճամբայ տալ, խըրկել · ուզագլաշտըրմագ, եօլ վէրմէք, եօլլամագ ։

Ἐξίλασις-εως (ἡ) καὶ

Ἐξιλασμὸς-οῦ (ὁ) placazione. հաշտ անել · բարըշըգ եաթըշդըրմա, դալըշդըրմա, ասդալեմա ։

Ἐξιλεόω-ῶ. Μ. ώσω. render proprio, placare. բարկութիւնը իջեցընել, հաշտ անել · խօշնուտ էթմէք, դարըշտըր ։

Ἐξιπόω-ῶ. Μ. ώσω. = Ἐκθλίβω. purgare, nettare. մաքրել, սրբել · թէմիզլէմէք, փաք էթմէք ։

Ἕξιππος (ὁ, ἡ) a sei cavalli. վեց ձիով · ալթը աթլը ։

Ἕξις-εως (ἡ) abitudine. 2. complessione, temperamento. սովորութիւն, ունակութիւն · 2 · մարմնոյ խառնըւածք · ադէթ, խույ, խուլ · 2 · միզաճ ։

Ἐξισάζω. Μ. άσω. uguagliare. հաւասար ընել · պարապար էթմէք ։

Ἐξισασμὸς (ὁ) uguagliamento, accomodamento. հաւասար ընելը, յարմարցընելը · պարապար էթմէ, ույտուրմագ ։

Ἐξισόω-ῶ. Μ. ώσω. uguagliare, rendere uguale. հաւասար ընել · պարապար էթմէք ։

Ἐξίστημι. Μ. ἐκστήσω. rimuovere dal suo luogo. տեղէն հանել՝ վերցընել · եէրինտէն գալդըրմագ՝ չըգարմագ · (μτφρ.) = Ἐκπλήττω.

Ἐξιστορέω-ῶ. Μ. ήσω. interrogare, dimandare per informarsi del fatto (Λατ. sciscitor). բանը հասկընալու համար հարցընել · մասլահաթը աննամագ իչին սօրմագ, սօրուշդուրմագ ։

Ἐξισχύω. Μ. ύσω. prevalere. աւելի զօրաւոր ըլլալ · զալէպ օլմագ ։

Ἐξίσωσις-εως (ἡ) = Ἐξισασμός.

Ἐξίτηλος (ὁ, ἡ) svanito, passo, fragile, svigorito, languido. անցած, աւրուած, թօշնած, վատուժ, թուլ · կէչմիշ, պօզուլ, դաւլմիշ, կէվշէք ։

Ἐξιχνεύω. Μ. εύσω. seguire, andare in traccia, tracciare. շաւղացը նայելով երթալ, երթալ զհետ շաւղաց · իզինի կէօզէթէրէք կիթմէք, իզինի թագիպ էթմէք ։

Ἐξιχνιασμὸς-οῦ (ὁ) l’azione di seguire, d’andare in traccia, tracciamento. շաւղացը նայելէն երթալը · իզինի թագիպ էթմէ ։

Ἐξιχωρίζω. Μ. ίσω. nettare, asciugare la piaga dal marciume. խոցին շարաւը հանել մաքրել · եարայի իրինինի չըգարմագ, թէմիզլէմէ, սիլմէք ։

Ἐξογκόω-ῶ. Μ. ώσω. gonfiare. ուռեցընել · շիշիրմէք ։

Ἐξόγκωμα-ατος (τὸ) tumore. ուռեցք · շիշ ։

Ἐξοδεία (ἡ) partenza, sortita, spedizione. չու, ելք, արշաւանք · կէօչ, չըգըշ, սէֆէր էթմէ ։

Ἐξοδεύω. Μ. εύσω. partire, sortire. ելլել, երթալ, չուել · դալգմագ, կիթմէք, եօլա կիրմէք · կէօչ էթմէք ։

Ἐξοδία-ας (ἡ) = Ἐξοδεία.

Ἐξοδιάζω. Μ. άσω. spendere, consumare, sprecare. ծախք ընել, սպառել, վատնել · մասրաֆ էթմէք, խարճ էթմէք ։

Ἐξοδίασις-εως (ἡ) lo spendere. ծախք ընելը · մասրաֆ՝ խարճ էթմէ · 2 · = Ἐξοδεία.

Ἐξοδιασμὸς (ὁ) = τῷ προηγ.

Ἐξοδικὸς-ἡ-όν. concernente la sortita. ելից պատկանած · չըգմայա տաիր ։

Ἐξόδιον (τὸ) la conclusione d’un dramma. թատերական գործողութեան վերջաւորութիւնը · մասալըն սօնու ։

Ἐξόδιος (ὁ, ἡ) ultimo, finale. վերջնական · սօնկը, սօն ։

Ἐξοδοιπορέω-ῶ. Μ. ήσω. mettersi in viaggio, incamminarsi. ճամբայ ելլել · եօլա չըգմագ ։ = Ἐξοδεύω.

Ἔξοδος-ου (ἡ) sortita, uscita. 2. pompa. 3. spedizione. 4. fine. 5. morte. 6. spesa. ելք · 2 · հանդէս · 3 · արշաւանք · 4 · վերջ, վախճան · 5 · մահ · 6 · ծախք · չըգըշ, չըգմա · 2 · ալայ · 3 · սէֆէր · 4 · նիհայէթ · 5 · էօլիւմ · 6 · մասրաֆ, խարճ ։

Ἐξοικειόω-ῶ. Μ. ώσω. addomesticare. ընտանեցընել · ալըշտըրմագ, եավաշլաթմագ ։

Ἐξοικέω-ῶ. Μ. ήσω abitare fuori, trasmigrare. դուրսը բնակիլ, չուել · դըշարըտա օթուրմագ, պաշգա եէրէ կէօչմէք ։

Ἐξοίκησις εως (ἡ) trasmigrazione. չու, տեղափոխութիւն. կեօչ, էնթիգալ։

Ἐξοικίζω. M. ίσω. scacciare alcuno dalla sua abitazione, spopolare un paese. մէկը իր տնէն վռնտել, գաւառէ մը ժողովուրդը վռնտել. պիրինին էվինտէն չըգարմագ, պիր էյալէթին էհալիսինի գովմագ։

Ἐξοίκισις - εως (ἡ) καὶ

Ἐξοικισμὸς (ὁ) espulsione, spopolamento. տեղէ մը վռնտելը, ժողովուրդը հանելը. պիր մահալտէն գովմա, էհալիսի չըգարմա։

Ἐξοικοδομέω - ῶ. M. ήσω. terminare, porre fine alla fabbrica. շէնքը լմնցնել. պինայը պիթիրմէք։

Ἔξοικος (ὁ, ἡ) scacciato dalla casa, esule. տնէ վռնտուած, աքսորված. էվտէն գովուլմուշ, սիւրկիւն։

Ἔξοινος (ὁ, ἡ) (οἶνος). guasto (vino). աւրուած (գինի). պօզուլմուշ (շարապ). 2. imbriaco. գինով. սարհօշ։

Ἐξοινόω - ῶ. M. ώσω. imbriacare. գինովցնել. սարհօշլանտըրմագ։

Ἐξοκέλλω. M. ελῶ. sviarsi, deviare. ճամբէ դուրս ելլել, ճամբան կորսնցնել. եօլտան դըշարը չըգմագ, եօլու գայպ էթմէք, շաշըրմագ, սափմագ։

Ἐξολόθρευμα (τὸ) καὶ

Ἐξολόθρευσις - εως (ἡ) esterminio, eccidio. ջնջում, կոտորած. խարապ, գըրդըն։

Ἐξολοθρευτὴς - οῦ (ὁ) distruttore, esterminatore. աւրող, ապականող, քանդող, ջնջող. եըգան, պօզան, խարապ էտէն։

Ἐξολοθρευτικὸς - ή - όν. distruttivo. ապականիչ, կործանիչ, քանդիչ. պօզուճու, պերպատ խարապ էտիճի։

Ἐξολοθρεύω. M. εύσω. sterminare, distruggere. կործանել, ապականել, քանդել. խարապ էթմէք, պօզմագ, եըգմագ, պերպատ էթմէք։

Ἐξομαλίζω. M. ίσω. appianare intieramente. ամբողջովին շտկել՝ հարթել. պիթիւն տիւզլէթմէք, տիւզ տիւզ էթմէք։

Ἐξομηρεύω. M. εύσω. dare o prendere in ostaggio. պատանդ տալ կամ առնել. ռեհին վերմէք եախօտ ալմագ։

Ἐξομιλέω - ῶ. M. ήσω. abboccarsi spesso con qualcheduno, conversare. մէկի մը հետ սաէպ խօսակցել, կենակցել. պիրիլէ կէօրիւշմէք, մուսահիպէթ էթմէք, գօնուշմագ։

Ἐξομματόω - ῶ. M. ώσω. aprir gli occhi a qualcuno, donargli la vista. մէկին աչքը բանալ, տեսութիւն տալ. պիրինին կէօզլէրինի աչմագ, կէօրմէքլիք վէրմէք. 2. (ἐναντ.) cavar gli occhi a qualcuno, acciecare. աչքը հանել, կուրցնել. կէօզլէրինի չըգարմագ, քէօր էթմէք։

Ἐξόμνυμι. M. ομοῦμαι. negare con giuramento, abbiurare. երդմամբ ուրանալ. եէմին իլէ ինքեար էթմէք։

Ἐξομοιόω - ῶ. M. ώσω. assimilare perfettamente. ամբողջովին նման ընել, նմանեցնել. պիթիւն պենզէթմէք։

Ἐξομολογέω - ῶ. M. ήσω. promettare. խոստանալ. վատ էթմէք։ (μσ.) confessarsi. 2. ringraziarsi. մեղքերը խոստովանիլ. 2. գոհանալ. կիւնահլէրինի մութէրիֆ օլմագ. 2. շիւքիւր օլմագ։

Ἐξομολόγησις - εως (ἡ) confessione. 2. ringraziamento. խոստովանութիւն. 2. շնորհակալութիւն. իթիրաֆ, իթիրաֆ. 2. շիւքրանէ։

Ἐξόμφαλος (ὁ, ἡ) che ha l'ombelico sporto. պորտը դուրս ցցուած. կէօպէկի տըշարը ֆըրլամըշ։

Ἐξονομάζω καὶ ✕ Ἐξονομαίνω. M. άσω. nominare, denominare. անուանել, անունովը կանչել. իսմինի զիքր էթմէք, ատը իլէ չաղըրմագ։

Ἐξόπισθεν, ἐπίῤ. dalla parte di dietro, da dietro. ետեւի դիէն, ետեւէն. արգադան, արգասընտան. 2. (χρον.) dopo. ետքը, յետոյ. սօնրա։

Ἐξοπίσω, ἐπίῤ. addietro. ետեւը. արգայա։

Ἐξοπλίζω. M. ίσω. armare bene. 2. disarmare. աղէկ զինել. 2. զէնքերը առնել. էյի սիլահլանտըրմագ. 2. սիլահլարընը ալմագ։

Ἐξοπλισία - ας
Ἐξόπλισις - εως (ἡ)
Ἐξοπλισμὸς - οῦ (ὁ) apparecchio, esercizio militare. 2. armatura. պատերազմական պատրաստութիւն՝ կրթութիւն. 2. զէնք. ձեռնին հագուստը՝ թալիմ. 2. սիլահ թագըմը։

Ἔξοπλος (ὁ, ἡ) disarmato. 2. ben armato. զէնքը առնուած. 2. աղէկ զինուած. սիլահըսըզ ալընմըշ. 2. էյի սիլահլանմըշ։

Ἐξοράω - ῶ. M. ἐξόψομαι. veder di lontano. հեռուանց տեսնել. ուզագտան կէօրմէք։

Ἐξοργάω - ῶ. M. άσω. andare in eccessiva frega. խիստ տաքիլ. շեհվէթինտէն քեէրպիւթ թութուլմագ։

Ἐξοργίζω. M. ίσω. mettere in furore. կատղեցնել, բարկացնել. գուտուրթմագ, գըզտըրմագ։

Ἐξορία - ας (ἡ) esilio, bando. աքսորանք. սիւրկիւն, նէֆի։

Ἐξορίζω. M. ίσω. esiliare, bandire. աքսորել. սիւրկիւն՝ նէֆի էթմէք։

Ἐξόριος - α ἢ ος - ον. esiliato, esule. աքսորուած. սիւրկիւն, մէնֆի։

Ἐξορισμὸς (ὁ) = Ἐξορία.

Ἐξοριστικὸς - ή - όν. che concerne l'esilio. աքսորանաց վերաբերող. նէֆիյէ՝ սիւրկիւնէ մէնսուպ։

Ἐξόριστος (ὁ, ἡ) esiliato, bandito, esule. աքսորուած. սիւրկիւն, մէնֆի։

Ἐξορκίζω. M. ίσω. scongiurare. երդմնեցուցանել. եէմին վէրտիրմէք։

Ἐξορκισμὸς (ὁ) scongiura, esorcismo. երդմնեցուցանելը. եէմին վէրտիրմէ։

Ἐξορκιστὴς - οῦ (ὁ) colui che scongiura, esorcista. երդմնեցուցիչ. եէմին վէրտիրէն։

Ἔξορκος (ὁ) giuramento orribile, grande. սարսափելի՝ մեծ երդում. քօրքունճ պիւյիւք եէմին։

Ἐξορκόω - ῶ. M. ώσω. legare, obbligare con giuramento. երդումով կապել, պարտաւորել. եէմին իլէ պաղլամագ, մէճպուր էթմէք։ = Ἐξορκίζω.

Ἐξορμάω - ῶ. M. ήσω. lanciarsi, scagliarsi, sortire con impeto da un luogo. տեղէ մը ուժով նետուիլ՝ ելլել. պիր մահալտէն գուվվէթ իլէ ֆըրլամագ՝ չըգմագ՝ ֆըշգըրմագ։

Ἐξορμέω - ῶ. M. ήσω. sortir dal porto, far vela. նաւահանգստէն ելլել, առագաստել. լիմանտան չըգմագ, եէլքէն աչըգ կիթմէք:

Ἐξορμίζω. M. ίσω. levare il bastimento dal porto, far vela. նաւը նաւահանգըստէն հանել, առագաստել. կէմիյի լիմանտան չըգարմագ, աչըլմագ:

Ἔξορμος (ὁ, ἡ) che lascia il porto, che si mette alle vele. նաւահանգստէն ելլող, առագաստող. լիմանտան չըգան, եէլքէն իլէ վարան, եէլքէնլէնէն, աչըլան:

Ἐξοῤῥίζω. M. ίσω. levare il siero. շիճուկը հանել. փէյնիր սույունու չըգարմագ:

Ἐξορύσσω (ττω). M. ύξω. scavare, disseppellire, sradicare. փորել, թաղածը հանել, արմատէն խլել. գազմագ, կէօմիւլմիւշի չըգարմագ, քէօքիւնտէն չըգարմագ:

Ἐξορχέομαι - οῦμαι. M. ήσομαι. terminare il ballo. 2. fuggire di nascosto. կաքաւը լմնցընել. 2. գաղտուկ փախչիլ. օյունը պիթիրմէք. 2. սըվիշմէք: (ἐνέγν.) deridere, insultare. կատակել, ստնահար լինել, թըշնամանել. խաթիրի կիթմէք, գագըրմագ:

Ἐξοστρακίζω. M. ίσω. esiliare coll' ostracismo. խեցեկոյտ վճռաւ աքսորել. Օսթրաքիզմօ տընլան վէրէք իլէ նէֆի էթմէք:

Ἐξοστρακισμὸς (ὁ) bando per ostracismo. խեցեկոյտ վճռաւ աքսորանք. Օսթրաքիզմօ տընլան վէրէք իլէ նէֆի:

Ἐξουδενέω - ῶ. M. ήσω καὶ

Ἐξουδενίζω. M. ίσω. contar per nulla, disprezzare, avvilire. բանի տեղ չդնել, անարգել. չէյ եէրինէ գօյմամագ, խօրլամագ:

Ἐξουδένισις - εως (ἡ) = Ἐξουδένωσις.

Ἐξουδένισμα - ατος (τὸ) oggetto di disprezzo. անարգուելու իրք. խօրլանաճագ մադդէ:

Ἐξουδενισμὸς (ὁ) = Ἐξουδένωσις.

Ἐξουδενόω - ῶ. M. ώσω. = Ἐξουδενίζω.

Ἐξουδένωσις - εως (ἡ) disprezzo, avvilimento. արհամարհանք, անարգանք. խօրլամագ, հիչ եէրինէ գօյմազլըգ, իհանէթ:

Ἐξουθενέω - ῶ. M. ήσω, Ἀττ. ἀντὶ Ἐξουδενέω.

Ἐξουθενισμὸς (ὁ) = Ἐξουδενισμός.

Ἐξουσία - ας (ἡ) autorità, comando, potere, potestà. իշխանութիւն, կարողութիւն, պետութիւն, տէրութիւն. հիւքիւմ, հիւքիւմաթ, իգթիտար, գուտրէթ:

Ἐξουσιάζω. M. άσω. aver in suo potere, comandare, dominare. իշխանութեան տակը ունենալ, իշխել, տիրել. հիւքմիւնիւն ալթընտա թութմագ, պույուրմագ, հիւքիւմ էթմէք:

Ἐξουσιαστὴς - οῦ (ὁ) comandante, signore, padrone. հրամայող, իշխան, տէր. պույուրան, հիւքիւմ էտէն, հիւքիւմտար, աղա:

Ἐξουσιαστικὸς - ὴ - όν. imperioso, autorevole. իշխող, հրամայող. պույուրան, էմր՝ հիւքիւմ էտէն:

Ἐξουσιαστικῶς, ἐπίῤ. imperiosamente. հրամայելով, իշխելու կերպով. պույուրարագ, հիւքիւմաթ իլէ:

Ἐξούσιος (ὁ, ἡ) colui che fù privato dei suoi beni, delle sue sostanze. ունեցածէն զուրկ, ստացուածքը կորսնցուցած. մուլքընտան մէլուլքընտան մահրում:

Ἐξόφθαλμος (ὁ, ἡ) che ha gli occhi sporti. աչուըները դուրս ցցուած. կէօզլէրի տըշարը տէօւլմիւշ:

Ἔξοχα, ἐπίῤ. × ἴδε Ἔξοχος.

Ἐξοχάδες (αἱ) (ἐνν. φλέβες) vene emorroidali. թութախտութեան տակէն ուռեցած երաստանին երակները. տէմիրէն պասուրտան գանտարմըլ տամարլարը:

Ἐξοχὴ - ῆς (ἡ) eminenza, eccellenza. գերակայութիւն, գերազանցութիւն. իւսթիւնլիւք, րէֆաթ:

Ἔξοχος (ὁ, ἡ) eminente, eccellente. գերակայ, գերազանց, վսեմ. իւսթիւն, րէֆաթլը, էլա: (τὸ οὐδ.) Ἔξοχον, Ἔξοχα, ἐπίῤ. ἀντὶ —

Ἐξόχως, ἐπίῤ. eminentemente, eccellentemente. վսեմաբար, գերազանցութեամբ. րէֆաթ իլէ, իւսթիւն օլարագ:

Ἐξυβρίζω. M. ίσω. oltraggiare grandemente. 2. lussuriare. 3. traboccare. խիստ թշնամանել. 2. ջովանալ, թաւանալ. 3. յորդել. ղայէթ խօր պագմագ. 2 տալ պաստագ օլմագ. 3. թաշմագ:

Ἐξύβρισις - εως (ἡ) oltraggio grave. ծանր թշնամանք. աղըր՝ գապիհ՝ իֆթիրա խօրլամա:

Ἐξυγιάζω. M. άσω. = Ἐξιάομαι.

Ἔξυγρος (ὁ, ἡ) molto umido. խիստ խոնաւ. ղայէթ նէմ:

Ἐξυπηρετέω - ῶ. M. ήσω. servire diligentemente. խնամով ծառայել՝ պաշտել. տըգգաթիլէ խըզմէթ էթմէք:

Ἐξυπνίζω. M. ίσω. svegliare, destare. արթնցընել. ույանտըրմագ:

Ἐξυπνιστὴς - οῦ (ὁ) colui che sveglia. արթնցնող, ույանտըրան:

Ἔξυπνος (ὁ, ἡ) svegliato, desto. արթուն. ույանըգ:

Ἔξω, ἐπίῤ. fuori. դուրս, արտաքս. տըշարը, թաշրա:

Ἔξωθεν, ἐπίῤ. di fuori. դրսէն. տըշարըտան:

Ἐξωθέω - ῶ. M. ήσω ἢ ἐξώσω. spinger fuori. դուրս հրել. տըշարը իթմէք:

Ἐξώκοιτος (ὁ, ἡ) che dorme fuori. դուրսը քնացող. տըշարըտա ույույան:

Ἐξωμὶς - ίδος (ἡ) spallino. ուսնոց, թիկնոց. օմուզլուգ:

Ἔξωμος (ὁ, ἡ) che ha le braccie nude. հոլաթեւեան, մերկաբազուկ. գօլլարը աչըգ, գաղլարը չըպլագ:

Ἐξωμοσία (ἡ) abbiurazione. երդմամբ ուրանալը. եէմին իլէ ինքեար էթմէ:

Ἔξωρος (ὁ, ἡ) intempestivo. տարաժամ. պիվագթ, վագթսըզ:

Ἔξωσις - εως (ἡ) lo spingere fuori. 2. lussazione. դուրս հրելը. 2. խախտում (ոսկերաց). տըշարը իթմէ. 2. չըգըգլըգ:

Ἐξωτερικὸς - ὴ - όν. esteriore. 2. esoterico, triviale. արտաքին. 2. անարգ, ռամկական. տըշարըտագի, ատի, զահիր. 2. պայաղը:

Ἐξώτερος - α - ον. esterno, esteriore. արտաքին. զահիր, տըշարըտագի:

Ἐξωτικὸς - ὴ - όν. esotico. եկամուտ, օտար. տըշարըլը, եէրլի օլմայան, տըշարըտան օլան, եապանճը:

Ἔοικα, πρκ. ἀντὶ ἐνστ. esser simile, con-

venevole, probabile, giusto. *նման՝ պատշաճ՝ համանական՝ իրաւացի ըլլալ.* նման՝ յարմար՝ արժանաւոր՝ հաւանական ըլլալ :

Ἑορτάζω. Μ. άσω. festeggiare, celebrare. *տօնել, հանդէս կատարել.* տօնել տօն կատարել, տօնախմբել :

Ἑορτάσιμος (-άσιος) (ὁ, ἡ) festivo, solenne. *տօնական, հանդիսական.* տօնական ըլլալ :

Ἑορταστὴς - οῦ (ὁ) colui che festeggia. *տօնօղ, տօնախմբօղ, հանդէս կատարօղ.* տօնող մարդ, տօնախմբող :

Ἑορταστικὸς - ἡ - όν. solenne, festivo. *տօնելի, հանդիսաւոր.* տօնական, տօնախմբութեան պատկանող : — ικῶς, ἐπίῤ.

Ἑορτὴ (ἡ) festa, giorno festivo. *տօն, հանդիսաւոր օր.* տօնախմբութիւն, տօնական օր :

Ἑορτολόγιον (τό) calendario. *տօնացոյց.* տօնական օրերը ցուցնող գիրք :

Ἑὸς - ἡ - όν. ✕ ἀντνμ. κτητ. ἢ σύνθ. suo, sua. *իւրն.* իրենը, իրենինը :

Ἐπαγγελία - ας (ἡ) promessa. 2. annunzio, avviso. *խոստմունք.* 2. *պատգամ, լուր.* խոստում, ուխտ. 2. լուր :

Ἐπαγγέλλω. Μ. γελῶ. promettere. 2. avvisare, dichiarare. 3. ordinare. *խոստանալ.* 2. *պատգամ՝ լուր տալ, իմացընել.* 3. *հրամայել.* խոստում ընել, ուխտ ընել. 2. լուր տալ, ծանուցանել. 3. հրաման ընել :

Ἐπάγγελμα - ατος (τὸ) professione. 2. promessa. *վարժք, արհեստ.* 2. *խոստմունք.* արհեստ, կոչում. 2. ուխտ, խոստում :

Ἐπαγγελτικὸς - ἡ - όν. colui che promette facilmente. *դիւրաւ խոստացօղ.* շուտով խոստում ընող :

Ἐπαγλαΐζομαι. Μ. ΐσομαι. esultare. *հրճուիլ.* ցնծալ :

Ἔπαγρος (ὁ, ἡ) villano, campagnuolo. *գեղացի, գեղջուկ.* գիւղացի, հողագործ :

Ἐπαγρυπνέω - ῶ. Μ. ήσω. vegliare, sorvegliare. *արթուն կենալ, պահպանել.* արթուն մնալ, զգուշանալ :

Ἐπάγω. Μ. άξω. portare, condurre contro, indurre. 2. apportare. 3. aggiungere. 4. incitare, indurre. 5. presentare. *դէմը տանիլ, խօթել, մուծանել.* 2. *պատճառել.* 3. *աւելցընել.* 4. *գրգռել, դրդել, հրապուրել.* 5. *մատուցանել.* դէմը տանիլ, ներս բերել. 2. պատճառ ըլլալ. 3. աւելի ընել. 4. գրգռել, դրդել. 5. ներկայացնել :

Ἐπαγωγὴ - ῆς (ἡ) seduzione. 2. induzione. *մոլորեցընելը.* 2. *մակածութիւն.* խաբել. 2. ենթադրութիւն :

Ἐπαγώγιον (τὸ) prepuzio. *անթլփատութիւն.* թլփատ :

Ἐπαγωγὸς (ὁ, ἡ) induttore. *գրգռիչ.* դրդող մարդ :

Ἐπάδω. Μ. άσομαι. accompagnare il canto, cantare assieme. 2. incantare. 3. cantare la medesima cosa. *միասին երգել.* 2. *կախարդել.* 3. *նոյն բանը երգել.* միասին երգել. 2. կախարդել. 3. միեւնոյն բանը երգել :

Ἔπαθλον (τὸ) = Ἆθλον.

Ἐπαιγίζω. Μ. ίσω. soffiare, scagliarsi con violenza. *ուժով փչել, նետուիլ.* բուռն շարժում ունենալ :

Ἐπαινέτης - ου (ὁ) lodatore, encomiatore. *գովօղ.* գովող մարդ :

Ἐπαινετικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. solito a lodare. 2. che si fa per lodare. *գովելու սովոր.* 2. *գովելու համար եղող.* գովել սիրող. 2. գովելու համար :

Ἐπαινετὸς - ἡ - όν. lodato, degno di lode, lodevole. *գովուած, գովելու.* գովելի, գովութեան արժանի : — ετῶς, ἐπίῤ.

Ἐπαινέω - ῶ. Μ. έσω. lodare. 2. approvare. *գովել.* 2. *պատշաճ դատել.* գովել. 2. ընդունիլ, հաւնիլ :

Ἔπαινος (ὁ) lode. *գովեստ.* գովք :

Ἐπαινὸς - ἡ - όν. ✕ ἀντὶ Ἐπαινετός.

Ἐπαίρω. Μ. αρῶ. innalzare. *վեր վերցընել.* բարձրացնել. (μτφρ.) eccitare, sedurre. *գրգռել, դրդել.* հրահրել, խաբել :

Ἐπαισθάνομαι. Μ. αισθήσομαι. sentire, intendere bene. *աղէկ լսել՝ հասկընալ.* լաւ ըմբռնել :

Ἐπαΐσσω. Μ. αΐξω. lanciarsi. *նետուիլ.* յարձակիլ :

Ἐπαισχύνομαι. Μ. αισχυνθήσομαι. vergognarsi. *ամչնալ.* ամօթ զգալ :

Ἐπαιτιάομαι - ῶμαι. Μ. άσομαι. accusare. *ամբաստանել.* մեղադրել :

Ἐπαίτιος (ὁ, ἡ) reo, colpevole. *յանցաւոր.* մեղապարտ :

Ἐπαΐω. Μ. ΐσω. ascoltare. *մտիկ ընել.* ունկնդրել :

Ἐπακανθίζω. Μ. ίσω. aver quà e là delle spine. *աստին անդին փուշեր ունենալ.* տեղ տեղ փշեր ունենալ :

Ἐπακμάζω. Μ. άσω. crescere in vigore, in bellezza, invigorire. *կորովնալ, ընտրիկնալ, առուգանալ.* ուժովնալ, գեղեցկանալ :

Ἔπακμος (ὁ, ἡ) ch' è in vigore, florido. 2. acuto. *առոյգ, ընտրիկ.* 2. *սուր.* ուժեղ, ծաղկեալ. 2. սուր :

Ἐπακολουθέω - ῶ. Μ. ήσω. seguire indietro. 2. aver dependenza. *ետեւէն երթալ, հետեւիլ.* 2. *մէկէ մը կախում ունենալ.* ետեւէն երթալ. 2. մէկու մը ենթակայ ըլլալ :

Ἐπακολούθημα - ατος (τὸ) conseguenza, conseguente. *հետեւորդ.* հետեւանք :

Ἐπακολούθησις - εως (ἡ) conseguenza, *հետեւութիւն.* արդիւնք :

Ἐπακολουθητικὸς - ἡ - όν. consecutivo. *հետեւեալ.* յաջորդող :

Ἐπακόλουθος (ὁ, ἡ) conseguente. *հետեւորդ.* հետեւող :

Ἐπακοὸς (ὁ, ἡ) uditore. *լսօղ.* ունկնդիր :

Ἐπάκουστος (ὁ, ἡ) che si può udire, ascoltare. *լսուիլ կրցօղ.* լսելի :

Ἐπακούω. Μ. ακούσομαι. ascoltare, sentire. 2. ubbidire. 3. esaudire. *մտիկ ընել, լսել.* 2. *հնազանդիլ.* 3. *լսանք ընդունիլ.* ունկնդրել, լսել. 2. հնազանդ ըլլալ. 3. խնդրանքը կատարել :

Ἐπακρίζω. Μ. ίσω. (μὲ γεν.) arrivare all' auge di qualche cosa. *բանի մը են վերի*

ծայրը հասնիլ. պիր շէյին էն ուճունա վարմագ ։

Ἐπάκριος - α ἤ - ος - ον. che si trova all' auge, all' estremità. *ծայրը՝ ծայրը գըլխուող.* ուճունտա պուլունան ։

Ἔπακρος (ὁ, ἡ) acuto. *սուր.* սիվրի ։

Ἐπακτικὸς - ἡ - όν. attraente, persuasivo, inducente. *յանկուցանող, համոզող.* ճէլպ էտէն, իլզամ էտէն ։ — *ικῶς, ἐπίρ.*

Ἔπακτος (ὁ, ἡ), ἢ Ἐπακτὸς - ἡ - όν. forestiere. *օտար, եկ.* եապանճը, տըշարըլը ։

Ἐπακτρὶς - ίδος (ἡ) barchetta da pescatore. *ձկնորսի նաւակ.* քիւչիւք պալըգճը գայըղը ։

Ἐπαλαλάζω. M. άξω. alzare grida di gioja o d'incoraggiamento. *խնդութեան կամ քաջալերութեան ձայն հանել.* սէվինճինտէն եախօտ ճէսարէթ վէրմէք իչին պաղըրմագ ։

Ἐπαλάομαι - ῶμαι. M. ήσομαι. girar vagabondo. *թափառական պտըտել.* ավարէ կէզմէք ։

Ἐπαλγέω - ῶ. M. ήσω. dolersi di qualche cosa. *բանի մը ցաւիլ.* պիր նէսնէ հագգընտա աճը տույմագ ։

Ἐπαλγὴς - έος (ὁ, ἡ) doloroso. *ցաւագին.* աճըգլը ։

Ἐπάλειμμα - ατος (τὸ) unguento. *քսուելու եղ.* սիւրիւնէճէք եաղ ։

Ἐπαλείφω. M. λείψω. ungere, stuccare, fregare. *վրան եղ քսել, օծել, ծեփել, շփել.* ուստիւնէ եաղ սիւրմէք, եաղլամագ, սըվամագ, ովալամագ ։

Ἐπαλέξω. M. εξήσω. soccorrere. *օգնել.* եարտըմ էթմէք ։

Ἐπαληθεύω. M. εύσω. confermare la verità, verificare. *ճշմարտութիւնը հաստատել, ճշմարտել.* տօղրուլուղու կէօստէրմէք, թահգիգ էթմէք ։

Ἐπαλλαγὴ - ῆς (ἡ) καὶ
Ἐπάλλαξις - εως (ἡ) movimento alternativo. *փոփոխակի շարժում.* միւնավէպէթլի հարէքէթ ։

Ἐπαλλάσσω (ττω) M. άξω. cambiare, alternare. *փոփոխել.* նէօպէթ իլէ տէյիշտիրմէք ։

Ἐπαλληλία - ας (ἡ) serie continuata. *հանապազորդեալ շարք, յառաջատութիւն.* միւնավէպէթ իւզրէ օլան սըրա, տիզի ։

Ἐπάλληλος (ὁ, ἡ) successivo. *յաջորդական, եւեւէ եւեւ եղող.* միւթէագըպ, միւթէվալի ։ — *λήλως, ἐπίρ.*

Ἔπαλξις - εως (ἡ) merlo d'un muro. 2. mantelletto. *պատին ատամնաձեւ վերի կողմը. 2. շարժական պատնէշ.* քէնքէրէ, տիվարըն տիշ տիշ էօգարըսընտա գօնուլմուշ թաշլարը. 2. մէթէրիզ, պէտէն ։

Ἐπαμείβω. M. αμείψω = Ἐπαλλάσσω.

Ἐπαμπέχω. M. αμφέξω. vestire di sopra. *վրայէն հագուեցընել.* ուստիւնտէն կէյտիրմէք ։

Ἐπαμύνω. M. υνῶ (μὲ δοτ.) soccorrere, difendere. *օգնել, պաշտպանել.* եարտըմ էթմէք, գօրումագ ։

Ἐπαμφοτερίζω. M. ίσω. chinarsi in ambe le parti, essere neutro. *երկու կողմն ալ ծռիլ, չէզոք ըլլալ.* իքի թարաֆա տէ էյիլմէք, նէ՛ պիրինտէն նէ՛ օպիւրիւնտէն օլմագ ։

Ἐπὰν (συνδ.) (ἐπεί, ἄν) dopo che. *երբ, որովհետեւ.* օնտան սօնրա, մատամ քի ։

Ἐπαναβαθμὸς (ὁ) gradino, scalino. *սանդուղքին աստիճանը.* նէրտիւվան այաղը, պասամագ ։

Ἐπαναβαίνω. M. βήσομαι. montare sopra. 2. coprire. *վրան հեծնալ՝ ելլել. 2. վերանալ, զուգիլ.* ուստիւնէ պինմէք, չըգմագ. 2. էօրթիւնմէք. 3. = *Ὑπερέχω.*

Ἐπαναβάλλω. M. βαλῶ. differire. *յապաղել.* թէէխխիւր էթմէք ։

Ἐπανάβασις - εως (ἡ) l'azione di montar sopra, copritura. *վրան ելլալը, վերանալը.* ուստիւնէ չըգմա, էօրթիւլմէ ։

Ἐπαναβιβάζω. M. άσω. far montar sopra. *վրան վերցընել՝ հեծցընել.* ուզէրինէ չըգարմագ՝ պինտիրմէք ։

Ἐπαναβοάω - ῶ. M. βοήσομαι. gettare delle grida. *աղաղակ բառնալ.* հայգըրմագ ։

Ἐπαναγκάζω. M. άσω. forzare, costringere. *բռնադատել.* ճէպր՝ զօր էթմէք ։

Ἐπαναγορεύω. M. εύσω. pubblicare ad alta voce. *բարձր ձայնով հրատարակել.* եիւքսէք սէսլէ իլան էթմէք ։

Ἐπανάγω. M. άξω. portar indietro. *ետ բերել.* կէրի կէթիրմէք ։

Ἐπαναγωγὴ - ῆς (ἡ) ritorno. *ետ դառնալը, դարձ.* կէրի տէօնմէ, աւտէթ ։

Ἐπαναγωγὸς (ὁ, ἡ) colui che fa ritornare. *ետ դարձընող.* կէրի չէվիրէն, աւտէթ էթտիրէն ։

Ἐπαναδιπλάζω καὶ
Ἐπαναδιπλόω - ῶ. M. άσω - ώσω. raddoppiare. *կրկնել, երկպատկել.* իքի գաթ էթմէք. (*τρπ.*) ripetere, replicare. *նորէն զրուցել.* թէքրարլամագ, տէֆա թէքրար տէմէք ։

Ἐπαναδίπλωσις - εως (ἡ) raddoppiamento, replicazione. 2. epanadiplosi (figura rettorica). *երկպատկելը, կրկնելը. 2. վերակրկնութիւն (ճարտասանական ձեւ մի է).* թէքրարլամա, իքի գաթ էթմէ. 2. թէքրարի (շէքլի էտէպի) ։

Ἐπαναζεύγνυμι. M. ζεύξω. riunire, congiungere. *միաւորել, զուգել.* պիրլէշտիրմէք, չիֆթլէշտիրմէք ։

Ἐπαναθεάομαι - ῶμαι. M. άσομαι. contemplare in alto. *բարձր տեղ մը մտածել.* եիւքսէք պիր մահալտա միւթալաա էթմէք ։

Ἐπαναιρέομαι - οῦμαι. M. αιρήσομαι. abolire. 2. incaricarsi. *խափանել. 2. վրան գործք մը առնել.* պաթըլ էթմէք. 2. միւպաշէրէթ էթմէք ։

Ἐπανακάμπτω. M. κάμψω. (μτφρ. καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλσ. ἐλλ. ἢ ἀμτβ.) ritornare di nuovo. *նորէն ետ դառնալ.* տէֆա կէրի տէօնմէք ։

Ἐπανάκειμαι. M. κείσομαι. esser destinato a… *բանի մը կարգուած՝ որոշուած ըլլալ.* պիր շէյէ թային օլմագ ։

Ἐπανακρεμάννυμι. M. κρεμάσω. sospendere sopra. *վրան կախել.* ուզէրինէ ասմագ ։

Ἐπανακρούω. M. κρούσω. spingere indietro. *ետ հրել.* կէրի իթմէք ։

Ἐπανακύπτω. M. κύψω (μτφρ. μὲ δοτ.)

opporsi, resistere, rivoltarsi. դէմ դնել, գլուխ վերցընել· գարշը գօմագ, պաշ գալտըրմագ:

Ἐπαναλαμβάνω. M. λήψομαι. ripetere, replicare. նորէն զրուցել, կրկնել· թէքրար դէմէք, թէքրարլամագ:

Ἐπανάληψις - εως (ἡ) replica, epanalipsi. կրկնութիւն, յեղյեղում· թէքրարլամա, թէքրար սէօյլէմէ:

Ἐπαναλογέω - ῶ. M. ήσω. = Πολυλογῶ.

Ἐπανανεόω - ῶ. M. νεώσω. rinnovare. նորոգել· եէնիլէմէք:

Ἐπαναπλέω - ῶ. M. πλεύσομαι. navigare verso sù. դէպ ի վեր նաւել· եօգարըյա դօղրու կէմիյէ սիւրմէք:

Ἐπαναπνέω - ῶ. M. πνεύσω. riprender il sospiro. նորէն շունչ առնել· թէքրար նէֆէս ալմագ:

Ἐπανασκέπτομαι. M. σκέψομαι. considerare di nuovo. նորէն խոկալ՝ մտածել· եէնիտէն՝ թէքրար մուլահազա՝ մութալաա էթմէք:

Ἐπανάστασις - εως (ἡ) ribellione, rivolta. ապստամբութիւն· ճէլալիա, ասիլիք:

Ἐπαναστέλλω. M. στελῶ. reprimere. նուաճել· պասդը էթմէք:

Ἐπανάστημα - ατος (τὸ) tumore. ուռեցք· շիշ:

Ἐπαναστρέφω. M. στρέψω (ἐλλ. ἢ μσ.) ritornare. ետ դառնալ· կէրի դէօնմէք:

Ἐπαναστροφὴ - ῆς (ἡ) ritorno. դարձ· ավդէթ, դէօնիւշ:

Ἐπανατέλλω. M. τελῶ. (ἀμτβτ.) spuntare. ծագել, բուսնիլ· չըգմագ, պիթմէք:

Ἐπανατέμνω. M. τεμῶ. tagliare di nuovo. նորէն կտրել· թէքրար քէսմէք:

Ἐπανατρέχω. M. δραμοῦμαι. ricorrere sopra. նորէն վեր վազել· թէքրար եօգարը գօշմագ· (ἐπὶ φυτ.) crescere alla lunghezza. դէպ ի երկայնութիւնը աճիլ· պօյունա պիւյիւմէք:

Ἐπαναφέρω. M. ἐπανοίσω. ricondurre sopra. նորէն վեր տանիլ· թէքրար եօգարը կէօթիւրմէք:

Ἐπαναφορὰ - ᾶς (ἡ) epanafora (figura rettorica). կրկնութիւն (ճարտասանական ձեւ մի է)· թէքէիր (չէքլի իլմի քէլամ):

Ἐπαναχωρέω - ῶ. M. χωρήσω. ritirarsi. ետ քաշուիլ· կէրի չէքիլմէք:

Ἔπανδρος (ὁ, ἡ) virile, competente al maschio. արական, երիկ մարդու՝ արանց վերաբերեալ· էրքէյէ մէխսուս:

Ἐπανδρόω - ῶ. M. ώσω. empire d' uomini. երիկ մարդով լեցընել· էրքէք իլէ դօլդուրմագ:

Ἐπανέλευσις - εως (ἡ) = Ἐπάνοδος.

Ἐπανέρχομαι. M. ελεύσομαι. ritornare di nuovo. նորէն ետ դառնալ· թէքրար կէրի դէօնմէք:

Ἐπανέχω. M. ἕξω. impiegare, applicare a... բանի մը պատշաճեցընել՝ գործածել· պիր շէյէ մէշղուլ էթտիրմէք՝ գուլլանմագ:

Ἐπανθέω - ῶ. M. ανθήσω. (μὲ δοτ.) fiorire, esser pieno di fiori, infiorirsi, brillare. ծաղկիլ, ծլիլ, ծաղկոտիլ, շքեղնալ· չիչէքլէնմէք, չիլլէնմէք, շիւգեաֆէլէնմէք, շէրէֆլէնմէք:

Ἐπάνθημα (τὸ) fiore, ornamento. ծաղիկ, զարդ· չիչէք, պէզէք:

Ἐπανθίζω. M. ίσω. infiorire, render vario-pinto. ծաղկօք զարդարել, գոյն գոյն ներկել· չիչէք իլէ դօնաթմագ, րէնկեարէնկ էթմէք:

Ἐπάνθισμα (τὸ) = Ἐπάνθημα.

Ἐπανθισμὸς (ὁ) l' infiorire. ծաղկօք զարդարելը· չիչէքլէր իլէ դօնաթմա:

Ἐπανίημαι. M. ἐπανήσω. rilassare. թուլցընել· կէվշէթմէք, գօվշաթմագ:

Ἐπανίστημι. M. ἐπαναστήσω. eccitare. գրգռել· թահրիք էթմէք· (μσ.) ribellarsi, rivoltarsi. ապստամբել· ասի գալգմագ, պաշ գալտըրմագ:

Ἐπάνοδος (ἡ) ritorno. դարձ· ավդէթ· (ῥτρ.) ricapitulazione. վերագլխութիւն· մուհասսալը քէլամ:

Ἐπανορθόω - ῶ. M. ώσω. raddrizzare. շտկել· տիւզէլթմէք, դօղրուլթմագ· (μτφρ.) correggere, emendare. ուղղել· իսլահ էթմէք:

Ἐπανόρθωσις - εως (ἡ) emendazione. ուղղելը կամ ուղղիլը· իսլահ էթմէ իսլահ օլմա:

Ἐπανορθωτὴς (ὁ) emendatore. ուղղիչ· իսլահ էտիճի:

Ἐπάνω, ἐπίρ. (ἐπὶ. ἄνω) (Τοπ.) sopra. վեր, վրան· եօգարը, իւսթիւնտէ, իւզէրինէ:

Ἐπάνωθεν, ἐπίρ. di sopra. վերէն· եօգարըտան:

Ἐπάξιος (ὁ, ἡ) degno. արժանի· շայէսթէ, լայըգ: — αξίως, ἐπίρ.

Ἐπαξιόω - ῶ. M. ώσω. giudicare, creder degno. արժանի դատել· շայէսթէ կէօրմէք, լայըգ հիսապ էթմէք:

Ἐπαπέρχομαι. M. ελεύσομαι (μὲ δοτ.) partire immediatamente dietro. անմիջապէս ետեւէն երթալ· էնգապինտէն ալէլֆէվր կիթմէք:

Ἐπαπορέω - ῶ. M. ήσω. dubitare, esitare. կասկածիլ, վարանիլ· շիւպհէլէնմէք, իշկիլլէնմէք:

Ἐπαρὰ - ᾶς (ἡ) imprecazione, esecrazione. անէծք· պէտ տուա, [illegible]:

Ἐπάρατος (ὁ, ἡ) maledetto, imprecato, esecrabile. անիծեալ, անիծապարտ· նալէթլի, մէլուն:

Ἐπάργυρος (ὁ, ἡ) argentato. արծաթով պատած· կիւմիւշ գափլը:

Ἐπαργυρόω - ῶ. M. ώσω. inargentare. արծաթով պատել· կիւմիւշ իլէ գափլամագ· (συνεκδχ.) comprare a carissimo prezzo. խիստ սուղ ծախու առնել· զիյատէ պահալը ալմագ:

Ἐπαρήγω. M. ῥήξω. soccorrere. օգնել· եարտըմ էթմէք:

Ἐπαριθμέω - ῶ. M. αριθμήσω. annoverare. համրել· սայմագ:

Ἐπαρίστερος (ὁ, ἡ) che si trova alla parte sinistra. ձախ կողմը կեցող· սօլ թարաֆտա պուլունան· (συνεκδχ.) di malauguroso, infausto, inabile. չարագուշակ, անյարմար, անընդունակ· ուղուրսուզ, [illegible], գապիլիյէթսիզ: — στέρως, ἐπίρ.

Ἐπάρκεια - ας (ἡ) soccorso. նպաստ· իմտատ:

Ἐπαρκέω - ῶ. M. έσω. soccorrere, sovvenire, contribuire. 2. allontanare,

scacciare. օգնել, նպաստել, Հանդանա-կել. 2. Հեռացընել, վռնտել. եարտըմ էթմէք. 2. ըղրաքլաթմաք, քօվմաք. (τρτπτσ.) bastare. բաւել. եեթիշմէք:

᾿Επαρκὴς-έος (ὁ, ἡ) sufficiente. 2. soccorritore, contributore. բաւական. 2. նպաստամատոյց. քեաֆի, եեթեր. 2. եարտըմճը, եարտըմ էտէն:

᾿Επαρκούντως, ἐπίῤ. (μτχ.) = τῷ

᾿Επαρκῶς, ἐπίῤ. sufficientemente. բաւականաբար. քեաֆի միքտարը:

῎Επαρσις-εως (ἡ) gonfiamento. ուռենալը. շիշմէ. 2. (μτφρ.) superbia. Հպարտութիւն. ֆօտուլլուգ:

᾿Επαρχία-ας (ἡ) provincia. գաւառ. էյալէթ, մէմլէքէթ:

᾿Επαρχικὸς-ἡ-όν. di provincia, provinciale. գաւառական. էյալէթէ մէնսուպ:

᾿Επαρχιώτης-ου (ὁ) abitante d'una provincia. գաւառի մը բնակիչ. պիր էյալէթտէ օթուրան:

῎Επαρχος (ὁ, ἡ) eparco, prefetto, governatore della provincia. եպարքոս, ոստիկան, գաւառապետ. վալի, մէմլէքէթ պէյի, էյալէթ վալիսը:

᾿Επάρχω. Μ. ἄρξω. governare, comandare, esser prefetto. կառավարել, տիրել, եպարքոս ըլլալ. իտարէ էթմէք, հիւքմ էթմէք, վալի պէյ օլմաք:

᾿Επασσύτερος-α-ον. alternativo. փոփոխակի. մէնաւպէթլի:

᾿Επαυγάζω. Μ. άσω. schiarire. լուսնալ. ըշըքմաք: (ὄθ. ἀπρσπ.) ᾿Επαυγάζει. si fa giorno. առաւօտանայ, առտու կ'ըլլայ, կը լուսնայ. սապահ օլույօր, ըշըյօր:

῎Επαυλις-εως (ἡ) casa di campagna, alloggio. գեղի տուն, օթեւան. քէօյ էվի, խան:

῎Επαυλος (ὁ, ἡ) abitante. բնակիչ. մութէմէքքին: (οὐσ.) ῎Επαυλος (ὁ) καὶ ῎Επαυλα (τὰ) = Επαυχις, capanna, stalla. խրճիթ, Հիւղ, ախոռ. գուլիպէ, ախըր:

᾿Επαυξάνω. Μ. αυξήσω. aumentare, accrescere. աճեցընել. արթըրմաք, պէօյիւթմէք:

᾿Επαύξη-ης (ἡ) = ᾿Επαύξησις.

᾿Επαυξὴς-έος (ὁ, ἡ) che cresce. աճող. պէօյիւյէն:

᾿Επαύξησις-εως (ἡ) accrescimento, aumento. աճում, մեծնալը. արթմա, պէօյիւմէ:

᾿Επαύριον, ἐπίῤ. (ἀντὶ ἐπ᾿ αὔριον). indimani. վաղը. էրթէսի:

᾿Επαυρίσκω. Μ. ἐπαυρήσομαι. trovare. 2. toccare. 3. aver parte. գտնել. 2. դըպչիլ. 2. մանակից ըլլալ. պուլմաք. 2. տօքունմաք. 3. հիսսէտար իշթիրաք օլմաք:

᾿Επαφίημι. Μ. ἐπαφήσω. lasciare sopra. վրան ձգել. իւզէրինէ, իւզէրինտէ պըրաքմաք:

᾿Επαφρίζω. Μ. ίσω. spumare alla superficie. մակերեւոյթը փրփուր արձըկել. իւզէրինէ քէօփիւք աթմաք, քէօփիւքլէնմէք:

᾿Επαφροδισία-ας (ἡ) bellezza, vaghezza. պղուորութիւն, սիրունութիւն. կիւզէլլիք, շէրէֆլիք, տիլպէրլիք:

᾿Επαφρόδιτος (ὁ, ἡ) bello, vago, amabile. պղուոր, սիրուն, ընտիրի. կիւզէլ, շէրէֆ, տիլպէր: — ίτως, ἐπίῤ.

῎Επαφρος (ὁ, ἡ) spumante alla superficie. մակերեւոյթը փրփուր արձըկող. իւստիւնտէ քէօփիւք աթան, իւստիւ քէօփիւքլէնէն:

᾿Επάχθεια-ας (ἡ) affanno, molestia. նեղութիւն, ծանրութիւն. սըքընթը, աղըրլըք, սըքլընթը:

᾿Επαχθέω-ῶ. Μ. ήσω. caricare. բեռնաւորել, բեռ դնել. եիւքլէմէք: (μτφρ.) = Γίγνομαι —

᾿Επαχθὴς-έος (ὁ, ἡ) grave, molesto. ծանր, նեղացնող, նեղութիւն տուող. աղըր, սըքլէթ, սըքընթը վէրէն: — αχθῶς, ἐπίῤ.

᾿Επεγγελάω-ῶ. Μ. άσω. (μὲ δοτ.) farsi beffe di qualcuno, deridere. մէկի մը վրայ ծիծաղիլ. պիրինին իւզէրինէ կիւլմէք, մասխարա էթմէք:

᾿Επεὶ. σύνδ. (ἐπὶ, εἰ) dopochè, giacchè (Λατ. quoniam). որովհետեւ. չիւնքի, չիւնքի, մատամ քի:

᾿Επείγω. Μ. ἐπείξω. pressare. խուճապել, ստիպել. էվէլէնտիրմէք:

᾿Επειδάν. σύνδ. dopochè. որովհետեւ. չիւնքի, չիւնքի քի:

᾿Επειδή. σύνδ. (ἐπεὶ, δὴ). giacchè, poichè. որովհետեւ, ինչու որ. չիւնքի:

᾿Επειδήπερ. σύνδ. = ᾿Επειδή.

᾿Επεικάδες (αἱ) gli ultimi nove giorni di ciascuno mese. ամէն ամսուան վերջի ինը օրը. հէր այըն սօն տօգուզ կիւնի:

᾿Επεικάζω. Μ. άσω. congetturare, կշռադատել, կարծիք ընել. թահմին էթմէք:

῎Επειμι. Μ. ἐπέσομαι. trovarsi sopra. վրան գտնուիլ. իւզէրինտէ պուլունմաք. 2. (μτφρ.) = ᾿Επίκειμαι. 3. = ῎Εξεστι.

᾿Επεισόδιον (τό) episodio, digressione. զարտուղութիւն, միջադրութիւն, (բանաստեղծական). թէֆերրուաթ:

᾿Επείσοδος (ἡ) entrata. մտնելը. կիրիշ:

῎Επειτα-ἐπίῤ. (ἐπὶ, εἶτα) (χρον.) dopo, indi, quindi. ետքը, ապա. սօնրա, անտէն:

῎Επειτεν. ᾿Ιων ἀντὶ ῎Επειτα.

᾿Επεκδιδάσκω. Μ. διδάξω. spiegare più in lungo. աւելի երկան բացատրել, մեկնաբանել. պահա մուֆասսալ թէֆսիր էթմէք:

᾿Επέκεινα (ἀντί ἐπ᾿ ᾿Εκεῖνα), ἐπίῤ. al di là. մէկալ դին, անդր քան. էօթէրի, էօթէսինտէ:

᾿Επέκτασις-εως (ἡ) estensione. տարածութիւն. էնլիլիք:

᾿Επεκτείνω. Μ. τενῶ. estendere, allungare. տարածել, երկնցընել. եայմաք, ուզաթմաք:

᾿Επεκτρέχω. Μ. δραμοῦμαι. correre sopra. վրան վազել. իւզէրինէ քօշմաք:

᾿Επελαύνω. Μ. ελάσω. ᾿Αττ. ᾿Ελάω-ῶ. far correre o correre a cavallo o a carro. ձիով կամ կառքով վազցընել կամ վազել. աթ իւզէրինտէ արապա իլէ քօշտուրմաք եա քօշմաք:

᾿Επελαφρίζω. Μ. ίσω καὶ

᾿Επελαφρύνω. Μ. υνῶ. allegerire più. աւելի թեթեւցընել. պահա խաֆիֆլէթմէք:

᾿Επελπίζω. Μ. ίσω. rianimare con delle nuove speranze, far sperare. նոր յոյս տալ,

նորէն յուսացնել · [illegible]

Ἐπεμβαδὸν, ἐπίῤ. uno sopra l'altro. մէկը մէկալին վրան · [illegible]

Ἐπεμβαίνω. M. βήσομαι. stare sopra. 2. entrare dentro. 3. disprezzare, vilipendere. վրան կենալ · 2 · ներս մտնալ · 3. անարգել, նախատել · [illegible] · 2 · [illegible] · 3 · [illegible]

Ἐπεμβάλλω. M. βαλῶ. mettere l'uno sopra l'altro. 2. interporre. մէկը մէկալին վրան դնել · 2 · մէջ տեղը դնել · [illegible] · 2 · [illegible]

Ἐπέμβασις-εως (ἡ) incursione. արշաւանք, ասպատակութիւն · [illegible]

Ἐπεμβάτης-ου (ὁ) cavaliere, cocchiere, nocchiere. ձիաւոր, կառավար, նաւավար · [illegible]

Ἐπενδύω. M. δύσω. rivestire un abito sopra l'altro. լաթ մը լաթի մը վրայ հագուեցնել · [illegible]

Ἐπένθεσις-εως (ἡ) epentesi (figura grammaticale). միջադրութիւն (բառի մը մէջ գիր կամ վանկ աւելցնելը) · [illegible]

Ἐπενθυμέομαι-οῦμαι. M. ήσομαι. riflettere di nuovo. նորէն խորհիլ՝ մտածել · [illegible]

Ἐπεξάγω. M. άξω. far avanzare, mettere in marcia l'esercito contra il nemico. բանակը թշնամիին դէմ քալեցնել · [illegible]

Ἐπεξαμαρτάνω. M. αμαρτήσομαι. commettere un nuovo errore, un nuovo peccato. նորէն յանցանք մ'ալ՝ մեղք մ'ալ գործել · [illegible]

Ἐπεξαπατάω-ῶ. M. ήσω. ingannare di nuovo. նորէն խաբել · [illegible]

Ἐπεξελαύνω. M. ελάσω. far avanzare la cavalleria contro il nemico. ձիաւորները թշնամիին դէմ քալեցնել · [illegible]

Ἐπεξέλευσις-εως (ἡ) vendetta. վրէժխընդրութիւն · [illegible]

Ἐπεξεργάζομαι. M. άσομαι. elaborare. լմնցած գործքը մաքրել՝ պաճուճել · [illegible]

Ἐπεξεργασία (ἡ) elaboratezza (Λατ. elaboratio). խնամով գործելը, լմնցած գործքը աւելի կատարեալ ընելը · [illegible]

Ἐπεξεργαστὴς-οῦ (ὁ) colui che elabora. լմնցած գործքը աւելի կատարեալ ընող · [illegible]

Ἐπεξεργαστικὸς-ή-όν. che può elaborare. խնամով գործելու՝ կատարելագործելու յարմար · [illegible]

Ἐπεξέρχομαι. M. ελεύσομαι. far una incursione, marciare contro, vendicarsi. ասպատակութիւն ընել, վրան խաղալ՝ յարձակիլ, վրէժ հանել · [illegible]

Ἐπεξέτασις-εως (ἡ) secondo esame. երկրորդ քննութիւն · [illegible]

Ἐπεξηγέομαι-οῦμαι. M. ήσομαι. circostanziare, raccontare, spiegare esattamente. ճիշդ՝ ամէն պարագայովը պատմել՝ պարզել · [illegible]

Ἐπεξήγημα (τὸ) ciò che si racconta esattamente. երկան բարակ՝ ճիշդ պատմուած բան · [illegible]

Ἐπεξήγησις-εως (ἡ) spiegazione, narrazione esatta, circostanziata. ճիշդ բացատրութիւն՝ պատմութիւն · [illegible]

Ἐπεξῆς, Ἰων. ἀντὶ Ἐφεξῆς.

Ἐπεξόδιος (ὁ, ἡ) concernente la spedizione militare. պատերազմական արշաւանաց վերաբերեալ · [illegible]

Ἐπέξοδος (ἡ) spedizione militare. թշնամիին դէմ բանակին խաղալը, արշաւանք · [illegible]

Ἐπέραστος (ὁ, ἡ) = Ἀξιέραστος, Ἀξιαγάπητος.

Ἐπεργάζομαι. M. άσομαι. lavorare, coltivare. բանիլ, մշակել · [illegible] ([illegible])

Ἐπεργασία-ας (ἡ) coltura, coltivazione. մշակելը, [illegible]

Ἐπεργὸς (ὁ, ἡ) = Ἐνεργός.

Ἐπερεθίζω. M. ίσω. irritare, eccitare. գրգռել, դրդել · [illegible]

Ἐπερείδω. M. ερείσω. appoggiare o appoggiarsi sopra. վրան կռթնցնել կամ կռթնիլ · [illegible]

Ἐπέρχομαι. M. ελεύσομαι. andare, arrivare in.. 2. sopravvenire. 3. presentarsi all'aringa. 4. assalire. 5. percorrere, passar correndo. տեղ մը երթալ՝ հասնիլ · 2 · յանկարծ գալ · 3 · ատենաբանելու հանդիսանալ · 4 · յարձակիլ · 5 · վազել անցնիլ · [illegible] · 2 · [illegible] · 3 · [illegible] · 4 · [illegible] · 5 · [illegible]

Ἐπερωτάω-ῶ. M. ερωτήσω. interrogare minutamente. երկան բարակ հարցընել · [illegible]

Ἐπερώτημα (τὸ) ciò che si interroga minutamente. երկան բարակ հարցուած բան · [illegible]

Ἐπερώτησις-εως (ἡ) interrogazione circostanziata, esatta. ճիշդ հարցմունք, մանր հարցընելը · [illegible]

Ἐπεσβόλος (ὁ, ἡ) ingiurioso. նախատիչ · [illegible]

Ἐπεσθίω. M. ἐπέδομαι. mangiare con.. հետը ուտել · [illegible]

Ἐπέτειος (ὁ, ἡ) annuale. տարեկան · [illegible]

Ἐπετειοφόρος (ὁ, ἡ) chi produce ogni anno. ամէն տարի պտղաբերող · [illegible]

Ἐπέτης-ου (ὁ) chi siegue uno da ser-

vo. ծառայի պէս ետեւէն գնացող. ուշաք մէօալէ արդընդան կէրէն:

Ἐπευθυμέω-ῶ. M. ήσω (μὲ δοτ.) esser allegro, gioire per qualche cosa. բանի մը համար ուրախանալ. պիր նէսնէ հօգիւլ- նո շադլանմագ:

Ἐπευλαβέομαι-οῦμαι. M. ήσομαι. guardarsi, badare da... բանէ մը զգուշանալ. պիր նէսնէտէն սագընմագ:

Ἐπευφημέω-ῶ. M. ήσω. acclamare. ուրախութենէն պոռալ, ցնծութեան ձայն արձըկել, միաձայն հաւանութեամբ ընտրել. սէվինճինտէն շամաթա պաղըր- մագ, աֆէրինլէր օգումագ:

Ἐπευχὴ-ῆς (ἡ) voto, preghiera. ուխտ, աղաչանք. նէզիր, նիյազ, րիճա:

Ἐπεύχομαι. M. εύξομαι. pregare, invocare, far de' voti. աղաչել, օգնութեան կանչել, ուխտել. նիյազ էթմէք, եալվարը- նա շաղըրմագ, նէզիր էթմէք:

Ἐπέχω. M. ἐφέξω. mettere, tenere sopra. 2. offrire. 3. prender la mira, tendere. 4. attendere. 5. ritenere, arrestare. 6. occupare. 7. dominare. վրան դնել՝ բռնել. 2. մատուցանել. 3. նպատակը դիտել, ձգել. 4. ուշադրութիւն ընել. 5. կեցընել, նուաճել. 6. գրաւել. 7. տիրել. էսդիւնէ գօյմագ՝ թութմագ. 2. սունմագ. 3. նիշան ալմագ, էյլէնտիրմէք. 4. տիգգաթ էթմէք. 5. տուրտուրմագ, զափթ էթմէք. 6. էլէ թութմագ. 7. հիւքմ էթմէք:

Ἐπήβολος (ὁ, ἡ) partecipe. 2. convenevole, atto. մասնակից. 2. պատշաճ, յարմար. էշլագ. 2. միւնասիպ, լայըգ: — βόλως, ἐπίῤ.

Ἐπήκοος (ὁ, ἡ) (ἐνεργ.) uditore. լսող. էշիտէն. 2. (παθ.) che si può udire, sentire, udito. լսելի կրցող, լսուած. էշիտիլէպիլիր, էշիտիլմիշ:

Ἔπηλυς-υδος (ὁ, ἡ) forestiere. օտար, եկ, դրսեցի. եապանճը, գարիպ:

Ἐπήλυσις-εως (ἡ) incantesimo. կախարդութիւն. պիւյիւճիւլիւք:

Ἐπηλύτης καὶ Ἐπήλυτος-ου (ὁ) = Ἔπηλυς.

Ἐπημοιβὸς (ὁ, ἡ) mutuo, reciproco. փոխադարձ. մուգապէլէ:

Ἐπηρεάζω. M. άσω. danneggiare. վնասել. զարար վէրմէք:

Ἐπηρεασμὸς (ὁ) = Ἐπήρεια.

Ἐπηρεαστικὸς-ὴ-όν. nocevole. վնասակար. զարարլը:

Ἐπήρεια (ἡ) ingiuria, danno, nocumento. անիրաւութիւն, վնաս. զուլմ, զարար:

Ἐπὶ, πρόθ. (μὲ γεν.) sopra. 2. vicino. 3. innanzi. 4. dentro, frà. վրան. 2. մօտ. 3. առջեւը. 4. մէջը, մէջ տեղը. էսդիւ- նէ, էւզէրինէ. 2. եագընը. 3. հուզուրուն- տա. 4. իչինտէ, արասընտա. (μὲ δοτ.) sopra. 2. dentro. 3. vicino. 4. contro. 5. per, in favore. 6. in, nel tempo. 7. oltre, fuori di... վրան. 2. մէջը. 3. մօտ. 4. դէմ. 5. վասն, համար, առ. 6. ի, յ, ատենը. 7. բաց ի, զատ. էւզէրինէ. 2. իչինտէ. 3. եագընը. 4. գար- շը. 5. իչին, հէսապընա. 6. տէ, տա, վագթինտէ. 7. մաատա, պաշգա. (μὲ αἰτ.) verso. 2. contro. 3. al di lá, oltre.

գէպ ի. 2. դէմ. 3. անդր քան. դօղրու. 2. գարշը. 3. ադըրը:

Ἐπιβάθρα (ἡ) scala portatile. շարժական սանդուղք. էլ նէրդիվանը:

Ἐπίβαθρον (τὸ) nolo. 2. alloggio. նաւու վարձ. 2. իջեւան. նավլուն. 2. գօնագ, խան:

Ἐπιβαίνω. M. βήσομαι. (μτβτ.) far montare. հեծցընել. պինտիրմէք. (συνήθ. ἀμτβ.) montare, salire. 2. coprire. 3. marciare contro. հեծնալ, ելլել. 2. զուգել, վրան ելլել (իգին). 3. վրան երթալ խաղալ. պինմէք, չըգմագ. 2. էսդիւ- նէ չըգմագ (տիշինին), չէքիւլմէք. 3. էսդիւնէ ալմագ:

Ἐπιβάλλω. M. βαλῶ. mettere sopra. 2. aggiungere. 3. intraprendere. 4. (τρτπρσ.) toccare, appartenere, վրան դնել. 2. աւելցընել. 3. բանի մը ձեռք զարնել, սկսիլ. 4. ինկնալ, վերաբերիլ. էսդիւ- նէ գօյմագ. 2. իլավէ էթմէք. 3. պաշլամաէ- րէթ էթմէք. 4. տիւշմէք, ձայիզ օլմագ:

Ἐπιβαπτίζω. M. ίσω καὶ

Ἐπιβάπτω. M. βάψω. immergere in... բանի մը ընկղմել՝ խոթել. պիր շէյէ պա- թըրմագ՝ շուրդ էթմէք:

Ἐπιβασία-ας (ἡ) καὶ

Ἐπίβασις-εως (ἡ) il montare, salimento. 2. fondamento. հեծնալը, ելլելը. 2. հիմ. պինմէ, չըգմա. 2. թէմէլ:

Ἐπιβαστάζω. M. άσω. portare, tenere sopra. վրան կրել, բռնել. էսդիւնտէ թաշըմագ՝ թութմագ:

Ἐπιβατεύω. M. εύσω. ✕ ἀντὶ Ἐπιβαίνω (ἰδιαιτ.) imbarcarsi. նաւ մտնել. կէմիյէ կիրմէք:

Ἐπιβατήριος (ὁ, ἡ) concernente il passaggiere. նաւու ճամբորդի պատկանած. կէմի եօլճուսունա տայիր:

Ἐπιβάτης-ου (ὁ) passeggiere. նաւու ճամ- բորդ. կէմի եօլճուսու:

Ἐπιβατικὸς-ὴ-όν. che concerne l'imbarco. նաւ մտնելու պատկանած. կէմիյէ կիր- մէյէ մահսուսլէ:

Ἐπιβατὸς-ὴ-όν. proprio a montare. հեծ- նելու յարմար. պինմէյէ լայըգ:

Ἐπίβδα (ἡ) il secondo giorno delle nozze e di qualunque altra festa. հարսանիքին կամ տօներուն երկրորդ օրը. տիւյիւնիւն եախօտ պայրամըն իքինճի կիւնիւ:

Ἐπιβεβαιόω-ῶ. M. ώσω. affermare vieppiù. աւելի հաստատել. զիյատէ թասդիգ էթմէք:

Ἐπιβιβάζω. M. άσω. far montare, far salire. հեծցընել, վրան հանել. պինտիրմէք, էսդիւնէ չըգարմագ:

Ἐπιβλαβὴς-έος (ὁ, ἡ) nocevole, dannoso. վնասակար. զարարլը, մուզըր: — αβῶς, ἐπίῤ.

Ἐπιβλάπτω. M. βλάψω. nuocere di nuovo. նորէն վնասել. եէնիտէն թէքրար զա- րար վէրմէք:

Ἐπιβλαστάνω. M. βλαστήσω. germogliare di nuovo. նորէն ծլիլ. եէնիտէն թէքրար ֆիլիզլէնմէք:

Ἐπιβλασφημέω-ῶ. M. ήσω. bestemmiare vieppiù. աւելի հայհոյել. դահա զիյատէ քիւֆիր էթմէք:

Ἐπιβλέπω. Μ. βλέψω καὶ βλέψομαι. gettar lo sguardo sopra. աչքը վրան անկել, վրան նայիլ. կեօզէ-ննէ- է-ստե-նե- գոյրըր-մտք՝ է-ղերինե պտգմտք։

Ἐπίβλεψις - εως (ἡ) sguardo. Հայեցուած. պտքըլ։

Ἐπιβοηθέω - ῶ. Μ. ήσω. andar in soccorso, soccorrere. օգնելու երթալ, օգնել. եարտըմ վարմտք, եարտըմ եթմէ։

Ἐπιβόητος (ὁ, ἡ) diffamato. վատանուն. պետնամ։

Ἐπιβολὴ - ῆς (ἡ) il mettere o gettare sopra. 2. impeto. 3. imposizione. 4. impresa. վրան դնելը կամ նետելը. 2. թափ, ուժգնութիւն. 3. վերադրութիւն, նետելը (Հարկ). 4. գործառնութիւն, ձեռնարկութիւն. է-ղերինե գօմ՝ ալմա. 2. խըզ, հէ-մլ-մ. 3. ալմ, պըրակ-մա (տալեան՝ պտմ). 4. իշ, մասլահտ։

Ἐπιβόσκω. Μ. ήσω. pascere, pascolare sopra. վրան արծել. է-ղերինտ կէ-տմէ՝ օթլադմտք։

Ἐπιβούλευμα (τὸ) insidia, macchinamento. Ծուղակ, դաւ. տուզաք, ֆէնտ, տօլապ։

Ἐπιβούλενος - εως (ἡ) = Ἐπιβουλή.

Ἐπιβουλευτὴς - οῦ (ὁ) insidiatore. դարանակալ, Ծուղակ լարող. քէմնտար։

Ἐπιβουλευτὸς - ὴ - όν. esposto alle insidie. դարանեալ, Ծուղակներէ պաշարուած. տուզաղլարա մազրուռ, քէմինլի։

Ἐπιβουλεύω. Μ. εύσω. macchinare, concertare, insidiare. դաւել, մեքենայել, նիւթել, Ծուղակ լարել. ֆէնտ գուրլան-մաք, տօլապ՝ տուզաք գուրմաք, գասատյա կիրմէ։

Ἐπιβουλὴ - ῆς (ἡ) insidia, trama. դարան, Ծուղակ, դաւ. տուզաք, քէմին, տօլապ, ֆէնտ։

Ἐπιβουλία - ας (ἡ) = Ἐπιβουλή.

Ἐπίβουλος (ὁ, ἡ) insidioso. դարանակալ, նենգաւոր. քէմինտար, ֆէնտպազ։

Ἐπιβούλως, ἐπίῤ. insidiosamente. որոգայթ լարելով, նենգաւ. տուզաք գուրարագ, ֆէնտ իլէ։

Ἐπιβρέμω (χ. Μ.) = Ἐπιβρομέω.

Ἐπιβρέχω. Μ. βρέξω. (ἀπρσ.) piovere. անձրեւել. եաղմաք։

Ἐπιβρομέω - ῶ. Μ. ήσω. fremere. գոչել, մռնչել. հայգըրմաք, կէ-մէ-րտէմէ։

Ἐπιβρύχω. Μ. βρύξω. muggire contro. մէկի մը դէմ մռնչել. պիրինե գարշը կէ-մէրտէմէ։

Ἐπιβρωμάομαι - ῶμαι. Μ. ήσομαι. ragghiare come un asino. իշու պէս զռալ. էշէ կիպի ղըրլամագ։

Ἐπιγαμβρεύω. Μ. εύσω. prendere, avere per genero. փեսայ առնել՝ ունենալ. կիւ-վէյի՝ տամատ ալմագ՝ եդինմէ։

Ἐπιγαμέω - ῶ. Μ. ήσω. prendere una seconda moglie o un secondo marito, maritarsi di nuovo. երկրորդ անգամ կնիկ կամ երիկ առնել, նորէն կարգուիլ. իքինճի տէֆա գարը եախօտ գօճա ալմագ, եէնիտէն էվլէնմէ։

Ἐπιγαμία - ας (ἡ) matrimonio. ամուսնութիւն. էվլէնմէ, նիքեահ։

Ἐπίγαμος (ὁ, ἡ) nubile. Հարսնցու. էվլէ-նէճէք չաղընտա եէթիշմիշ (գըզ), պալիղա։

Ἐπιγάστριον (τὸ) epigastrio, la parte superiore del ventre. մակորովայն, փորին վերի կողմը. գարընըն եուգարը թարաֆը՝ եօգարը։

Ἐπίγειος (ὁ, ἡ) terrestre. երկրային. եէրալը։

Ἐπιγελάω - ῶ. Μ. γελάσω καὶ άσομαι. deridere. վրան ծիծաղել. եուգարըն կիւլմէ։

Ἐπιγεννάω - ῶ. Μ. ήσω. produrre, generare dopo o di più. ետքը կամ աւելի Հասցընել կամ ծնանիլ. սօնրա եախօտ զիյատէ հասըլ էթմէ եախօտ եէտիշտիրմէ էթմէ։

Ἐπιγέννημα (τὸ) conseguenza, aggiunta. Հետեւորդ, յաւելուած. էնտիճէսի տէն կէլէն նէնէ, զամմէ։

Ἐπιγηράσκω. Μ. γηράσω. (μὲ δοτ.) invecchiarsi in un mestiere. գործքի մը մէջ ծերանալ. պիր մասլահատ իչինտէ իխթիյարլանմագ։

Ἐπιγίγνομαι - γίνομαι. Μ. γενήσομαι. nascere dopo. 2. succedere, avvenire. 3. sorprendere. ետքը ծնանիլ. 2. Հանդիպիլ, պատահիլ. 3. վրայ գալ, կոխել. սօնրա տօղմագ. 2. վագը էթմէ. 3. ճատէ կէլ-մէ, պասմագ։

Ἐπιγιγνώσκω - γινώσκω. Μ. γνώσομαι. conoscer bene. 2. giudicare. 3. discernere. 4. onorare. աղէկ՝ ճանչնալ. 2. դատել, Համարիլ. 3. զանազանել. 4. յարգել. էյի պիլմէք. 2. հիւքմ՝ եօնէ էթմէ. 3. ֆէրգ էթմէ. 4. գատըր էթմէ։

Ἐπογλωσσὶς (ττὶς) - ίδος (ἡ) epiglottide, ugola. մակալեզու, ստորդ, կոկորդիթ. տօլալը տիլինին տիպի։

Ἐπιγνώμων - ονος (ὁ, ἡ) che ha la conoscenza d'una cosa, esperto, sensato. բանի մը ծանօթութիւն ունեցող, Հմուտ. պիր նէսնէյի աքլը օլան, իշ պիլէն, պագըրըճը։

Ἐπιγνωρίζω. Μ. ίσω. far conoscere, render noto. ճանչցընել, ծանօթ ընել. պիլտիրմէք։

Ἐπίγνωσις - εως (ἡ) cognizione esatta, informazione, conoscenza. 2. riconoscenza. Ճիշդ ծանօթութիւն, բան մը ճանչնալը՝ գիտնալը. 2. երախտագիտութիւն. էյի պիլմէքլիք, պիր նէսնէյի աքլը օլմագլըգ. 2. նիմէթ պիլմէլիք, էյիլիք պիլմէքլիք։

Ἐπίγνωστος (ὁ, ἡ) conosciuto, noto a tutti. ամենուն ծանօթ. ամմէյէ մալում։

Ἐπίγονος (ὁ, ἡ) nato dopo. ետքը ծնած. սօնրա տօղմուշ։

Ἐπίγραμμα - ατος (τὸ) epigramma, inscrizione. վերտառութիւն, մակագրութիւն. նիւքթէ, եազը, քիթապ։

Ἐπιγραμματίζω. Μ. ίσω. comporre degli epigrammi. վերտառութիւններ շինել. նիւքթէլէր եազմագ։

Ἐπιγραμμάτιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Ἐπίγραμμα.

Ἐπιγραμματογράφος καὶ

Ἐπιγραμματοποιὸς (ὁ) compositore degli epigrammi. վերտառութիւն շինող. նիւքթէ եազան քիմսէ։

Ἐπιγραφεὺς - έως (ὁ) registratore delle imposte. Հարկերը՝ բաժերը տետրակ անցընող՝

արձանագրող. պաշլըգը եազը էտէն քէ-թիպ:

Ἐπιγραφὴ - ῆς (ἡ) inscrizione d'un libro, d'una lettera. 2. titolo, dignità. գրքի մը կամ նամակի մակագիր, վերնագիր. 2. պատուանուն, տիտղոս. քիթապ եա-խօտ մէքթուպ էնվանը. 2. մէրթէպէ, ու-նվան:

Ἐπιγράφω. M. γράψω. inscrivere. 2. ascrivere. մակագրել, վրան գրել. 2. ընծայել, վերագրել. եազը էթմէք, էւզէ-րինէ եազմագ. 2. իսնատ, իհալէ էթմէք:

Ἐπιγυμνάζω. M. άσω. esercitare in... բանի մը մէջ կրթել. պիր նէսնէտէ թա-լիմ էթտիրմէք, ալըշտըրմագ:

Ἐπιδακρύω. M. ύσω. lacrimare, piangere qualche cosa. բանի մը վրայ լալ՝ արցունք թափել. պիր նէսնէ հագգընտա կէօզ եաշը տէօքմէք՝ աղլամագ:

Ἐπιδανείζω. M. είσω. prestar in usura inoltre. ուրիշ (տոկ) ալ փոխ տալ. պաշգա (աֆայիզ) ֆայիզ մաէլէ իլէ վէրմէք:

Ἐπιδαψιλεύω. M. εύσω ἢ (ὀρθότ.) Ἐπιδαψιλεύομαι. M. εύσομαι. dare abondantemente. առատ տալ. պօլ զէնկինլիք իլէ վէրմէք:

Ἐπιδείκνυμι. M. δείξω. mostrare, far vedere. ցուցնել. կէօսթէրմէք. (μσ.) far pompa, fare il bello. ցոյց ընել, վարպետութիւնը ցուցնել. զաւըմ էթմէք, ուսթատլըզընը կէօսթէրմէք, թաֆրա էթմէք:

Ἐπιδεικτιάω - ῶ. M. άσω. desiderar di mostrarsi, di farsi vedere. ինքը զինքը ցուցնելու բաղձալ. քէնտիսինի կէօսթէրմէյէ թաֆրա էթմէյէ արզու էթմէք, զաւըմ սէվմէք:

Ἐπιδεικτικὸς - ὴ - όν. (καὶ, ἐπίῤ.) — ικῶς. dimostrativo. մակացուցական, կացրդական (Ճարտասանութեան հանդէս). մու-զէրհէն (իշմ քէլամտը):

Ἐπίδειξις - εως (ἡ) ostentazione, vanto, pompa. ցոյց, պերճութիւն, պարծողութիւն. զաւըմ, թաֆրա, կէօսթէրիշ:

Ἐπιδειπνέω - ῶ. M. ήσω. mangiare il pospasto, il manicaretto. մակընթրակ՝ համեմ ուտել. շէրէզ՝ մէզէ եէմէք, մէզէլէն-մէք:

Ἐπίδειπνον (το) pospasto, manicaretto. (Γαλλ. le dessert). մակընթրակք, համեմք. շէրէզ, մէզէ:

Ἐπιδεκτικὸς - ὴ - όν. capace, suscettibile. ընդունակ, բաւական. ալըն, իհաթա էտէն, գապիլիյէթլի:

Ἐπιδένδριος (ὁ, ἡ) che si trova sù gli alberi. ծառերու վրա գտնուող. աղաճ-լարըն իւզէրինտէ պուլունան:

Ἐπιδέξιος (ὁ, ἡ) che si trova alla parte destra. 2. destro, capace, abile. 3. garbato. աջակողմեան. 2. յաջող, ընդունակ, բաւական, յարմար. 3. քաջակենցաղ. սաղ թարաֆտա պուլունան. 2. գապիլիյէթլի, ուսթա, մահարէթ. 3. էրքէանլը:

Ἐπιδεξιότης - ητος (ἡ) capacità, abilità. ընդունակութիւն, յարմարութիւն. գապիլիյէթ, ուսթալըգ, մահարէթ:

Ἐπιδεξίως, ἐπίῤ. destramente, con abilità. ընդունակ՝ յարմար ըլլալով. գապիլիյէթլի՝ ուսթա օլարագ:

Ἐπιδερματὶς καὶ

Ἐπιδερμὶς - ίδος (ἡ) epidermide, cuticola. վերնամաշկ, նախամաշկ. իւսթ տէրի, զարէրի:

Ἐπιδεσμεύω. M. εύσω καὶ

Ἐπιδεσμέω - ῶ. M. ήσω. = Ἐπιδέω.

Ἐπίδεσμος (ὁ) la fascia d'una piaga. խոցի մը կապ. եարա պէզի՝ պաղը:

Ἐπιδέχομαι. M. δέξομαι. assumere, addossarsi. 2. comprendere, capire. վրան առնել. 2. պարունակել, բովանդակել. իւս-տիւնէ ալմագ. 2. իհաթա՝ էշթիմալ էթմէք:

Ἐπιδέω. M. δήσω. fasciare una ferita. խոց մը պատել, վէրքի մը լաթ փաթթել. եարէյի պէզ իլէ սարմագ:

Ἐπιδημεύω (- έω - ῶ). M. εύσω. trovarsi nella patria. 2. ritornare alla patria. 3. arrivare, venire. 4. infettarsi. հայրենիքը գտնուիլ. 2. հայրենիք դառնալ. 3. հասնիլ, գալ. 4. վարակիլ (ախտ). վաթանտա պուլունմագ. 2. վաթանէ տէօնմէք. 3. եէթիշմէք, կէլմէք. 4. սըրայէթ (խաս-թէլիք):

Ἐπιδήμησις - εως καὶ Ἐπιδημία (ἡ) arrivo, venuta. հասնիլը, գալուստ. եէթիշմէ, կէլմէ:

Ἐπιδήμιος (ὁ, ἡ) che si trova nel popolo, civile. 2. contagioso. ժողովուրդին մէջ գտնուող, քաղաքական. 2. տարափոխիկ. ճէմաաթտա պուլունան, շէհրի. 2. սըրայէթլի (մարազ):

Ἐπιδημιουργέω - ῶ. M. ήσω. perfezionare un'opera. մէկ գործք մը կատարել. պիր իշ թէքմիլ էթմէք՝ պիթիրմէք:

Ἐπίδημος (ὁ, ἡ) = Ἐπιδήμιος.

Ἐπιδιαβαίνω. M. βήσομαι. passare dopo. ետքը անցնիլ. սօնրա կէչմէք:

Ἐπιδιαθήκη (ἡ) codicillo. յետնակտակ. վասիյէթ զամիմէսի:

Ἐπιδιακρίνω. M. κρινῶ. distinguere di nuovo. նորէն զանազանել. թէքրարտան այըրտ էթմէք՝ ֆէրգ էթմէք:

Ἐπιδιδάσκω. M. διδάξω. insegnare di più. աւելի սորվեցընել. զիատէ էօյրէթմէք:

Ἐπιδιδυμὶς - ίδος (ἡ) epididimo. մակամորձիք. խայեւէրին իւզէրինտէ ուզումսու պէրաքը:

Ἐπιδίδωμι. M. ἐπιδώσω. cosegnare, offrire. յանձնել, մատուցանել. թէսլիմ էթմէք, սունմագ:

Ἐπιδιήγησις - εως (ἡ) = Ἐπεξήγησις.

Ἐπιδικάζω. M. άσω. aggiudicare. վճռել տալ. շէրան թէսլիմ էթմէք. (μσ.) esigere con diritto. 2. ingegnarsi d'ottenere. իրաւամբք պահանջել. 2. ձեռք բերելու աշխատիլ. շէրան թալէպ էթմէք. 2. էլէ կէթիրմէյէ չալըշմագ:

Ἐπιδικάσιμος (ὁ, ἡ) che si dimanda in giudicio, dubbio. դատաստանի մէջ վրան խնդիր եղող, երկբայ. շէրիաթթա տավա օլունան, շիւպհէլի, գավկալը:

Ἐπίδικος (ὁ, ἡ) = Ἐπιδικάσιμος.

Ἐπιδινέω - ῶ. M. ήσω. girare a tondo. պտըտցընել, շրջըրջել. տէօնտիւրմէք, չէվիրիփ տուրմագ:

Ἐπιδιορθόω-ῶ. Μ. ώσω. correggere dopo. ետքը ուղղել՝ շտկել. սօնրա դօղրու էթմէք։

Ἐπιδιόρθωσις-εως. (ἡ) correzione posteriore. Հետագայ ուղղութիւն, ետքէն շտկելը. սօնրա դօղրու էթմէ։

Ἐπιδιπλασιάζω. Μ. άσω. καὶ

Ἐπιδιπλοΐζω. Μ. ίσω. × *ἀντὶ*

Ἐπιδιπλόω. Μ. ώσω. raddoppiare. կրկնապատկել. իքի գաթ էթմէք։

Ἐπιδοκιμάζω. Μ. άσω. esaminare esattamente, distinguere. երկան բարակ քննել, զանազանել. ինճէ արաշտըրըպ թէֆթիշ էթմէք, ֆէրգ էթմէք։

Ἐπιδοξάζω. Μ. άσω. pensare di più. աւելի մտածել. զիյադէ դիւշիւնմէք։

Ἐπίδοξος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.)-δόξως. probabile. հաւանական. մուհթէմէլ, մագպուլ. 2. = *Ἔνδοξος.*

Ἐπιδόσιμος (ὁ, ἡ) avventizio. եկամուտ, եկ. ղարիպ կէլէն, դըշարըդան կէլէն։

Ἐπίδοσις-εως (ἡ) offerta volontaria. 2. profitto, progresso, avvantaggio. կամաւոր նուէր՝ տուրք. 2. օգուտ, շահ, յառաջադիմութիւն. հիւսնիւ ըխթիյար իլէ օլան հէտիյէ՝ իհսան. 2. ֆայտէ, թէրագգի, իլէրլէմէ։

Ἐπιδοτικὸς-ὴ-όν. liberale. առատաձեռն. ճէօմէրտ, ալիճէնապ։ — *ικῶς, ἐπίῤ.*

Ἐπιδοχὴ-ῆς (ἡ) ricezione. 2. successione. ընդունելութիւն. 2. յաջորդութիւն. գապուլ էթմէ. 2. խալէֆլիք։

Ἐπιδρομὴ-ῆς (ἡ) incursione, invasione. ասպատակութիւն, արշաւանք. չէթէ, խուրուճ։

Ἐπίδρομος (ὁ, ἡ) piano, in cui si può camminare facilmente. 2. credulo. հարթ, քայելու յարմար. 2. դիւրաւ հաւատացող. տիւզ, եիւրիւմէյէ ուխուն. 2. գօլայ ինանըր, թէմիզ քալպլը։

Ἐπιδυναστεύω. Μ. εύσω. regnare dopo, succedere. ետքը տիրել՝ իշխել, յաջորդել. սօնրա հիւքիւմ էթմէք, խալէֆ օլմագ։

Ἐπιδύω καὶ (μσ.)-δύομαι. Μ. δυσω-ομαι. tramontare dopo, appresso. ետքէն՝ ետեւէն մարը մտնալ (արեւը). էնթէսինտէն՝ արգընտան պաթմագ (կիւնէշ)։

Ἐπιείκεια-ας (ἡ) equità, probità, modestia, clemenza, moderazione. արդարութիւն, բարեկրութիւն, համեստութիւն, գթութիւն, չափաւորութիւն. ատալէթ, տօղրուլուգ, չէքինկիւ, իթիտալ։

Ἐπιεικὴς-έος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.)-εικῶς. probo, equo, modesto, clemente. բարեկրօն, արդար, համեստ, գթած. տօղրու, ատիլ, էտէպլի, չէքինկիւն։

Ἐπιζεύγνυμι. Μ. ζεύξω. congiungere, riunire insieme. մէկ տեղ զուգել՝ միաւորել. պիրարատա պիրլէշտիրմէք։

Ἐπίζευξις-εως (ἡ) l'azione di unire, di congiungere, congiunzione. մէկ տեղ զուգելը՝ միաւորելը. պիրարատա պիրլէշտիրմէսի։

Ἐπιζέω. Μ. ζέσω. bollire. եռալ. գայնամագ։

Ἐπίζηλος (ὁ, ἡ) invidiabile. նախանձուելու. գըսգանըլաճագ։

Ἐπιζήμιος (ὁ, ἡ) nocevole. վնասակար. զարարլը։ — *ίως, ἐπίῤ.*

Ἐπιζημιόω. Μ. ώσω. nuocere, punire. վնասել, պատժել. զարար վէրմէք, գապահաթլէմէք։

Ἐπιζητέω-ῶ. Μ. ήσω. instare, desiderare. թախանձել, բաղձալ. իսրար էթմէք, արզուլամագ։

Ἐπιζώννυμι. Μ. ζίοσω. succingere. լաթերը զօտիին տակը կապել. էթէկլէրինի գուշագ գուշանմագ՝ սըղամագ։

Ἐπιήρανος (ὁ, ἡ) × = *Ἐπέραστος.* 2. ausiliare. օգնիչ. եարտըմճը։

Ἐπιθαλασσίδιος καὶ

Ἐπιθαλάσσιος (ὁ, ἡ) marittimo. ծովային. պահրի, տէնիզ քէնարընտա պուլունան։

Ἐπιθανάτιος καὶ

Ἐπιθάνατος (ὁ, ἡ) moribondo, vicino alla morte. 2. mortifero. 3. appartenente alla morte. հոգեվար, մեռնելու մօտ. 2. մահաբեր. 3. մահու պատկանած. էօլիւմճիւ, էօլէճէք. 2. էօլիւմ կէթիրէն. 3. էօլիւմէ տայիր։ — *ίως καὶ άτως, ἐπίῤ.*

Ἐπιθάπτω. Μ. θάψω. seppellire dopo. ետքը թաղել. սօնրա կէօմմէք։

Ἐπιθειάζω. Μ. άσω. divinizzare. աստուածացընել. իլահի էյլէտմէք էթմէք։

Ἐπίθεμα (τὸ) coperchio. 2. tutto ciò che si mette sopra. կափարիչ. 2. վրան դրուած ամէն տեսակ բան. գափագ. 2. իւզէրինէ գօնուլան հէր պիր նէսնէ։

Ἐπιθεραπεύω. Μ. εύσω. aver cura. հոգալ, դարմանել. գայըրմագ, թիմար էթմէք։

Ἐπίθεσις-εως (ἡ) = *Ἐπιβολή.* inganno, frode. խաբէութիւն, դաւ. թէլպիսլիք, ֆէնդ։

Ἐπιθέτης-ου (ὁ) impostore. խաբեբայ. թէլպիս։

Ἐπιθετικὸς-ὴ-όν. ardito. 2. concernente l'epiteto. յանդուգն, ժպիրհ. 2. ածականի պատկանած. պէք ճէսուր. 2. ուըֆէթէ վասըֆա մունթասիպ։ — *ικῶς, ἐπίῤ.*

Ἐπίθετος (ὁ, ἡ) imposto, aggiunto. վրան դրուած, յարուած, մակադրական. իւզէրինէ գօնուլմուշ, արթըրըլմըշ։ (*γρμτ.*) *Ἐπίθετον (τὸ) (ὄνομα).* epiteto, aggettivo. մակդիր, ածական. իսմի ուըֆէթ, վասըֆ։

Ἐπιθέω. Μ. θεύσομαι. correre indietro. ետեւէն վազել. էնթէսինտէն գօշմագ։

Ἐπιθεωρέω-ῶ. Μ. ήσω. contemplare, considerare. խոկալ, խորհիլ, մտածել. մուլահազա մուշահատա էթմէք։

Ἐπιθεώρησις-εως καὶ

Ἐπιθεωρία-ας (ἡ) contemplazione. խոկալը, մտածելը, խոկում. մուշահատա, մուլահազա։

Ἐπιθυμέω-ῶ. Μ. ήσω. desiderare. բաղձալու փափաքիլ. արզուլամագ, հավէս էթմէք։

Ἐπιθύμημα (τὸ) oggetto di desiderio. բաղձալու նիւթ. արզուլանաճագ մատտէ։

Ἐπιθύμησις-εως (ἡ) desiderio. բաղձանք, փափաք. արզու, հավէս։

Ἐπιθυμήτειρα-ας (ἡ) θηλ. τοῦ.

Ἐπιθυμητὴρ-ῆρος ἀντὶ Ἐπιθυμητὴς-οῦ (ὁ) colui che desidera, cupido. փափաքող, ցանկացող. արզու՝ հավէս իտէն, մէյլլու։

Ἐπιθυμητικὸς - ή - όν, desiderabile. բաղձալի, փափաքելի · արզուլէնէճէք ։
Ἐπιθυμητικῶς, ἐπίῤ. con desiderio. փափաքով · արզու՝ հավէս իլէ ։
Ἐπιθυμητὸς - ή - όν. desiderabile, bramabile. բաղձալի, փափաքելի · արզու՝ հավէս օլունաճագ ։
Ἐπιθυμία - ας (ἡ) desiderio, cupidità. փափաք, ցանկութիւն · հավէս, արզու, իշթահա ։
Ἐπιθυμιάω - ῶ. M. άσω. suffumicare, ծխել · թիւթիւլէմէք ։
Ἐπιθύμιος (ὁ, ἡ) desideroso cupido di.. բանի մը փափաքող, ցանկացող · պիր նէսնէ արզուլէյէն, իշթահալը ։
Ἐπίθυμον (τὸ) epitimio, tracopello, cus cuta. ծոթրինի վրայ բուսնող տունկ մը · գէւշգէօթու, զաթրէնին իւզէրինտէ պիթէն պիր նէվ ֆիտան ։
Ἐπικαινοτομέω - ῶ. M. ήσω. = Καινοτομέω.
Ἐπικαινουργέω - ῶ. M. ήσω. intraprendere un nuovo travaglio. նոր գործք մը սկըսիլ · եէնի պիր իշ պաշլամագ ։
Ἐπικαίριος (ὁ, ἡ) opportuno. պատեհ, պատշաճ · մունասիպ, ույղուն, վագթինտէ օլան ։
Ἐπικαιρίως, ἐπίῤ. a proposito. ի ճահ, ատենը · մունասիպեթ իւզրէ, վագթինտէ ։
Ἐπικαίω. M. καύσω. abbrucciare la superficie di qualche cosa. բանի մը մակերեւոյթը երել · պիր նէսնէնին իւստիւնի եագմագ ։
Ἐπικαλέω - ῶ. M. έσω. chiamare, nominare. 2. denunziare. 3. (μσ.) invocare. 4. appellare. կանչել, անուանել · 2 · ամբաստանել · 3 · օգնութեան կանչել · 4 · բողոքել · չաղըրմագ · 2 · շէքվա էթմէք · 3 · իմտատը չաղըրմագ · 4 · տավա գալտըրմագ, մուրաճաաթ էթմէք ։
Ἐπικαλύπτω. M. καλύψω. nascondere, coprire del tutto. մակածածկել, գլխովին ծածկել · պիւսպիւթիւն գափամագ, էօրթմէք ։
Ἐπικάμπτω. M. κάμψω. curvare. ծռել · էյմէք ։
Ἐπικαρδιάω - ῶ. M. άσω. aver male di cuore. սրտացաւ ունենալ · եիւրէք աղրըսը օլմագ ։
Ἐπικαρπία - ας (ἡ) profitto, avvantaggio, rendita. 2. usufrutto. շահ, օգուտ, արդիւնք, եկամուտ · 2 · պտուղը վայելը · ֆայտա, մահսուլ, կէլիր · 2 · թէասարրուֆէ մահսուլաթը ։
Ἐπικάρπιος (ὁ, ἡ) fruttifero. պտղաբեր · հասըլլը, մէյվէլի ։
Ἐπικαρπολογέω - ῶ καὶ (μσ.) - έομαι - οῦμαι. M. ήσω - ομαι. rispigolare, ristoppiare. racimolare. հասկ՝ ճիռ ժողվել · պաշագ տէվշիրմէք ։
Ἐπικαταβαίνω. M. βήσομαι. discendere giù, lanciarsi sopra. վար իջնալ, վրայ նետուիլ · աշաղա էնմէք, իւզէրինէ աթըլմագ ։
Ἐπικαταβάλλω. M. βαλῶ. abbassare totalmente. գլխովին վար իջեցընել · պիւսպիւթիւն աշաղա էնտիրմէք՝ ալչագլաթմագ ։
Ἐπικαταγελάω - ῶ. M. γελάσομαι. farsi beffe di.. deridere di nuovo. նորէն ծիծաղիլ՝ վրան խնդալ · եէնիտէն շէմաթէլէնմէք՝ մէղաքէ ալմագ ։
Ἐπικαταλαμβάνω. M. λήψομαι. sorprendere, prevenire, վրայ գալ, կոխել · իւստիւ կէլմէք, պասմագ, գաֆիլ թութիւլ օլմագ ։
Ἐπικαταλλαγὴ - ῆς (ἡ) aggio. դրամաշահ, դրամափոխութեան շահ · աժիօ պաղը ։
Ἐπικατάρατος (ὁ, ἡ) esecrabile. նզովից արժանի, անիծանելի · մէլուն, նալէթլի ։
Ἐπικαταῤῥιπτέω - ῶ. M. ήσω. } gettar so-
Ἐπικαταῤῥίπτω. M. ῥίψω. } pra. վրան նետել · իւզէրինէ աթմագ՝ ֆըրլաթմագ ։
Ἐπικατασκευάζω. M. άσω. preparare dopo. ետքէն պատրաստել · սօնրա թէտարիք էթմէք ։
Ἐπικαταστρέφω. M. στρέψω. rovesciare sopra. վրան տապալել · իւզէրինէ եըգմագ՝ տէվիրմէք ։
Ἐπικατατρέζω. M. δραμοῦμαι. invadere, assalire. յարձակիլ, վրայ վազել · եիւրիւյիւպ՝ հիւճում էթմէք ։
Ἐπικατηγορέω - ῶ. M. ήσω. accusare di nuovo, նորէն ամբաստանել · թէքրար շէքվա էթմէք ։
Ἐπικατοικέω - M. ήσω. abitare sopra od appresso, վրան կամ մօտը բնակիլ · իւզէրինտէ եախօտ եագընընտա սաքին օլմագ ։
Ἐπίκαυσις - εως (ἡ) adustione. փաղաղում · եագմա եախօտ եանմա (իւստիւ՝ իւստ տէրիսի) ։
Ἐπίκαυστος (καυτος) - ου (ὁ, ἡ) adusto. փաղաղեալ · եանմըշ (իւստիւ) ։
Ἐπικαχλάζω. M. άσω. battere con strepito. շառաչմամբ զարնել · շամաթա իլէ ուրմագ՝ չարփմագ ։
Ἐπικάω. Ἀττ. ἀντὶ Ἐπικαίω. adustare. փաղաղել, խարել · եագմագ (իւստիւնի) ։
Ἐπίκειμαι. M. κείσομαι. esser posto, messo sopra. վրան դրուած՝ զետեղած ըլլալ · իւստիւնէ գօնուլմուշ՝ եէրլէշմիշ օլմագ · 2 · (*συνκδχ. καὶ μτνμ.*) sovrastare. վերահաս ըլլալ, վրան կենալ · հաղըր պուլունմագ, իւզէրինտէ օլմագ ։
Ἐπικείρω. M. κερῶ. tosare dalle estremità. վրայէն՝ ճոթերէն խուզել՝ կտրել · իւզէրինտէն՝ եօգարըսընտան՝ ուճլարընտան գըրքմագ ։
Ἐπικεκρυμμένως, ἐπίῤ. di nascosto, di soppiatto. գաղտուկ · գիզլի ։
Ἐπίκεντρος (ὁ, ἡ) centrale. կեդրոնը գըտնուող, կեդրոնական · մէրքէզտէ պուլունան ։
Ἐπικεράννυμι. M. κεράσω. temperare. բարեխառն ընել · իթիտալ էթմէք ։
Ἐπικεραστικὸς - ή - όν. che ha forza di temperare. բարեխառն ընող · իթիտալ էտէն ։
Ἐπικερδαίνω. M. κερδήσομαι. guadagnare di più. աւելի վաստըկիլ · զիյատէ գազանմագ ։
Ἐπικερδὴς - έος (ὁ, ἡ) lucroso. վաստակ բերող, շահաւէտ · քեարլը ։
Ἐπικέρτομος (ὁ, ἡ) derisore, beffardo. խօսքովը խոթող, սիրտ կոտրող խօսքեր զըրուցող · եագըճը՝ ագըննըմա լագըրտըլար էտէն, մէղաքէճը ։
Ἐπικηρυκεύομαι. M. εύσομαι. trattare della pace col nemico per mezzo di araldi. դեսպաններու ձեռքով թշնամիին հետ խաղաղութեան ճարը նայիլ · էլչիլէր եէտի իլէ տիւշմէնլէ պարըշ չարէսինէ պագմագ ։

Ἐπικήρυξις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ
Ἐπικηρύσσω (ττω). Μ. ύξω. proclamare. (մունետիկով) հրատարակել. (Թէրուլլէլէ) էլտէ՝ չալ էթմէք։
Ἐπικινδυνεύω. Μ. εύσω. arrischiare. վտանգի գնել. Թէհլիքէեէ գօյմագ։
Ἐπικίνδυνος (ὁ, ἡ) pericoloso. վտանգաւոր. Թէհլիքէլի։ — ίνως, ἐπίῤ.
Ἐπίκληρος (ὁ, ἡ) unico ereditario. միակ ժառանգորդ. պիր Թանէճի միրասճըր։
Ἐπικληρόω - ῶ. Μ. ώσω. distribuire. բաշխել. Թէվզի՝ Թագսիմ էթմէք։
Ἐπίκλησις - εως (ἡ) soprannome. 2. invocazione. 3. appello. 4. ignominia. մականուն. 2. օգնութիւն կանչելը. 3. բողոք. 4. վատահամբաւութիւն. Լէգէպ. 2. Եարտըմ չաղըրմա. 3. դաւա հօքմիւնէ միւրաճէաթ. 4. ռէզալէթ։
Ἐπίκλιντρον (τὸ) canapè, materazzo. բազմոց, նստարան. սէտիր, մինտէր։
Ἐπικλίνω. Μ. κλινῶ. appoggiare sopra. վրան կռթնցնել. Եուգարուտա դայանտըրմագ (ἔτι καὶ ἀμτβτ.)
Ἐπίκοιλος (ὁ, ἡ) alquanto cavo. քիչ մը գոգաւոր. պիր ազ չուգուր։
Ἐπίκοινος (ὁ, ἡ) epiceno, commune. հասարակ (անուն եւ այլն), մակաւասար. Մուշթէրէք (իսմ վէ սաիրէ)։
Ἐπικοινωνέω - ῶ. Μ. ήσω. partecipare, communicare. կցորդ ըլլալ, մակաւասարել. Էշրաք էթմէք։
Ἐπίκοπος (ὁ. ἡ) inciso (di sopra). կըտրուած (վրայէն). Գէսիլմիշ (Եուգարըտան)։
Ἐπικόπτω. Μ. κόψω. tagliare di sopra, incidere superficialmente. վրայէն վերերեն կտրել. Եիւզէրինտէն Գէսմէք։
Ἐπικοσμέω - ῶ. Μ. ήσω. ornare, abbellire di sopra. վրան զարդարել՝ պաճուճնել. Եուգարըտան տօնաթմագ՝ տիւզէլթմէք։
Ἐπικουρέω - ῶ. Μ. ήσω. soccorrere. օգնել. Եարտըմ էթմէք։
Ἐπικούρημα (τὸ) καὶ Ἐπικούρησις - εως καὶ Ἐπικουρία (ἡ) soccorso. օգնութիւն. Եարտըմ, իմտատ։
Ἐπικουρικὸς - ἡ - όν. ausiliario. օգնիչ. Եարտըմճը։
Ἐπίκουρος (ὁ, ὁ) ausiliare. օգնող. Եարտըմ էտէն։
Ἐπικράνιον (τὸ) turbante, elmo, epicranio. փաթթոց, սաղաւարտ, գանկապատ. սարըգ, միղֆէր, պաշ գօճուղուն նէսնէ։
Ἐπικράνιος (ὁ, ἡ) che è sulla testa. գըլխու վրայ եղող. պաշտաքի օլան։
Ἐπικρυφίζω. Μ. ίσω. alleggerire. Թեթեւցնել. Հաֆիֆլէթմէք։
Ἐπικραταιόω - ῶ. Μ. ώσω. corroborare vieppiù. աւելի ուժովցնել. Զիեատէ գուվվէթլէնտիրմէք։
Ἐπικράτεια - ας (ἡ) dizione. տէրութեան սահման. Էալէթ։ 2. = Ἐπικράτησις.
Ἐπικρατέω - ῶ. Μ. ήσω. dominare, comandare, prevalere, vincere. տիրել, հրամել, աւելի զօրաւոր ըլլալ, յաղթել. Հիւքմ էթմէք, Պույուրմագ, Ղալէպ օլմագ, Եէնմէք։
Ἐπικρατὴς - έος (ὁ, ἡ) dominante, che prevale. տիրող, աւելի զօրաւոր եղող. Հիւքիւմտար, Ղալէպ։
Ἐπικράτησις - εως (ἡ) superiorità, prevalenza. գերակայութիւն, աւելի զօրաւոր ըլլալ. Էաքիւնլիւք, Ղալէպ օլմագ։
Ἐπικρατητικὸς καὶ Ἐπικρατικὸς - ἡ - όν. astringente. պնդացուցիչ (որովայնի). Գապըզ էտէն։
Ἐπίκρημνος (ὁ, ἡ) precipitoso. գահավէժ, սեպացեալ. Եալչըն գայալըգ։
Ἐπικρίνω. Μ. κρινῶ. approvare, confermare. ընդունել, հաստատել. Գապուլ էթմէք, Թաստիգ էթմէք, Պէրքիթմէք։
Ἐπίκρισις - εως (ἡ) giudizio, approvazione. դատելը, հանելը, ընդունիլը. Հիւքմ վէրմէ, Թաստիգ էթմէքլիք, Գապուլ էթմէքլիք։
Ἐπικριτὴς - οῦ (ὁ) giudice, arbitro. դատաւոր, միջնորդ. Հաքիմ, Մուսլիհ։
Ἐπίκριτος (ὁ, ἡ) confermato, approvato. հաստատուած, հաւանուած. Թասդիգ էտիլմիշ, Գապուլ օլունմուշ, Պէյէնիլմիշ։
Ἐπικροτέω - ῶ. Μ. ήσω. far romore, strepitare battendo. զարնելով փաթռտոց հանել. Վուրարագ Գըթըրտը չըգարմագ։
Ἐπικρύπτω. Μ. κρύψω. celare, tener nascosto. գաղտուկ պահել՝ բանել. Գըզլի թութմագ, Սագլամագ։
Ἐπίκτητος (ὁ, ἡ) avventizio. մակաստացեալ. Գազանըլմըշ։
Ἐπικτίζω. Μ, ίσω. costruire dopo o in un luogo elevato. ետքը կամ բարձր տեղ մը կանգնել. Սոնրա եախօտ պիր եիւքսէք մահալտէ պինա էթմէք։
Ἐπικυλονδέω - ῶ. Μ. ήσω. rotolare sopra. վրան գլորել. Եուգարըտան Եուվարլամագ։
Ἐπικυρόω - ῶ. Μ. ώσω. approvare, ratificare, confermare. հանիլ, հաստատել. Պէյէնմէք, Գապուլ օլմագ, Թասդիգ էթմէք։
Ἐπικυρτόω - ῶ. Μ. ώσω. dar la forma d' una cupola. կամարաձեւ գմբեթաձեւ ընել. Գիւմպէզ Գիպի պիւքմէք գօյմագ։
Ἐπικύρωσις - εως (ἡ) approvazione, confermazione. հանելը, հաստատելը. Գապուլ օլմագ, Թասդիգ։
Ἐπίκωπος (ὁ, ἡ) guernito di remi. 2. allesto. Թիերով յարդարուած. 2. կազմ. Գիւրէքլէրի Թագըմլը. 2. Հազըր։
Ἐπιλαγχάνω. Μ. λήξομαι. toccare, ottenere a sorte dopo un altro. ուրիշ մը ետքը վիճակը իրեն ըլլալ՝ ստանալ. պիր պաշգասընտան սոնրա գիւրտէ գիւրիւսիւնէ չըգմագ՝ նասիպ օլմագ։
Ἐπιλαμβάνω. Μ. λήψομαι. sorprendere. 2. ritenere, impedire. 3. occupare maggior spazio. 4. (μσ.) appropriarsi. վրայ հասնիլ՝ գալ՝ բռնել. 2. կեցընել, արգիլել. 3. աւելի տեղ գրաւել. 4. իրեն սեփականել. Եաքալամագ՝ պասմագ՝ Թութմագ. 2. Տուրտուրմագ, Մանի օլմագ. 3. Չօգ եեր Թութմագ. 4. Գէնտիսինէ մալ էթմէք։
Ἐπιλάμπω. Μ. λάμψω. cominciar a risplendere. փայլելու սկսիլ. Փարլամաղա պաշլամագ։
Ἐπιλανθάνω. Μ. λήσω. far dimenticare totalmente. գլխովին մոռցընել. Պիւթիւն պիւթիւն ունութթուրմագ։ (συνήθ. μσ.) dimenticarsi, scordarsi totalmente.

գլխովին մոռնալ · [illegible]

Ἐπιλεαίνω. *M.* ανῶ. appianare la superficie. վրան հարթել · [illegible]

Ἐπιλέγω. *M.* λέξω. dire di più, aggiungere a ciò che s' è detto. 2. scegliere. մակասել, աւելի զրուցել, զրուցածին ուրիշ բան աւելցնել, վրան զրուցել · 2 · ընտրել · [illegible] · 2 · [illegible] · 3. = Ἐπιλογίζομαι.

Ἐπιλείπω. *M.* λείψω. abbandonare. 2. (τρτπρσ.) mancare. լքել, թող տալ · 2 · պակսիլ · [illegible] · 2 · [illegible]

Ἐπίλειψις-εως (ἡ) mancanza (*Λατ.* defectio). պակասութիւն · [illegible]

Ἐπίλεκτος (ὁ, ἡ) scelto. ընտրուած · [illegible] — ἔκτως, ἐπίρ.

Ἐπιληπτικὸς-ὴ-όν. epilettico. վերնոտ, լուսնոտ · [illegible]

Ἐπιληψία-ας (ἡ) = Ἐπίληψις. 2. epilessia, malcaduco. վերնոտութիւն, լուսնոտութիւն · [illegible]

Ἐπίληψις-εως (ἡ) sorpresa, invasione. 2. accusa. վրայ համնիլը՝ կոխելը, յարձակում · 2 · ամբաստանութիւն · [illegible] · 2 · [illegible]

Ἐπιλλίζω. *M.* ίσω καὶ ίξω. far cenno cogli occhi, ammiccare. 2. stralunare. ակնարկել · 2 · աչուըները բանալով ծուռ նայիլ · [illegible] · 2 · [illegible]

Ἐπιλογίζομαι. *M.* ίσομαι. computare. 2. riflettere. վրան կամ մէկ տեղ համրել՝ հաշուել · 2 · մտածել, խոկալ · [illegible] · 2 · [illegible]

Ἐπιλόγισις-εως (ἡ) } riflessione. մտածելը · խոկում · [illegible]
Ἐπιλογισμὸς (ὁ) }

Ἐπίλογος (ὁ) Ἴων ἀντὶ Ἐπιλογισμός. 2. (συνὴθ.) epilogo, conclusione. մակաբանք, համառօտութիւն, վերջաբան · [illegible]

Ἐπίλοιπος (ὁ, ἡ) restante, rimanente. մնացող · [illegible]

Ἐπίλουτρον (τὸ) prezzo del bagno. բաղնիքը լուացուելու համար գրուած սակ · [illegible]

Ἐπίλυπος (ὁ, ἡ) afflitto. տրտում, ցաւագին · [illegible]

Ἐπιλύω. *M.* λύσω. slegare, sciogliere. քակել, լուծել · [illegible] : (μτφρ.) spiegare. բացատրել, պարզել · [illegible]

Ἐπιμαίομαι. *M.* μάσομαι καὶ μάσσομαι, palpare. 2. ricercare. շօշափել · 2 · փնտըռտել · [illegible] · 2 · [illegible]

Ἐπίμακρος (ὁ, ἡ) lunghetto. երկնկեկ · [illegible]

Ἐπιμανθάνω. *M.* μαθήσομαι. imparare dopo. ետքը սորվիլ · [illegible]

Ἐπιμαντεύομαι. *M.* εύσομαι. predire. նախագուշակել, բանի մը լուրը առաջուցմէ տալ · [illegible]

Ἐπιμάρτυρ-υρος (ὁ) testimonio. վկայ · [illegible]

Ἐπιμαρτυρέω-ῶ. *M.* ήσω. testimoniare di... բանի մը կամ մէկի մը համար վկայել · [illegible]

Ἐπιμαρτύρησις-εως καὶ
Ἐπιμαρτυρία-ας (ἡ) testimonianza. վկայութիւն · [illegible]

Ἐπιμαρτύρομαι *M.* οῦμαι. chiamare, citare per testimonio. վկայ կանչել · [illegible]

Ἐπιμάρτορος (ὁ) × ἀντὶ
Ἐπιμάρτυς-υρος (ὁ) = Ἐπιμάρτυρ.

Ἐπιμαστίζω. *M.* ίξω. flagellare. խարազանել, մտրակել · [illegible]

Ἐπιμαχία (ἡ) alleanza offensiva e diffensiva. թէ իրենց դէմ թշնամին կոխելու ատեն ու թէ իրենք արշաւանք ընելու ատեն մէկզմէկու օգնելու դաշնակցութիւն · [illegible]

Ἐπίμαχος (ὁ, ἡ) ausiliario. օգնիչ (պատերազմի մէջ) · [illegible] · ἴδε ἐν τῷ προηγ.

Ἐπιμέλεια-ας (ἡ) deligenza, cura, impegno. ջանք, խնամ, փոյթ · [illegible]

Ἐπιμελέομαι-οῦμαι. *M.* ήσομαι. aver cura, curare. խնամել, հոգալ, դարմանել · [illegible]

Ἐπιμελετάω-ῶ. *M.* ήσω. esercitarsi di più. աւելի կրթուիլ · [illegible]

Ἐπιμελὴς-έος (ὁ, ἡ) diligente, che ha la cura di... 2. di cui si ha la cura. փութաջան, խնամօղ · 2 · խնամուած · [illegible] · 2 · [illegible]

Ἐπιμελητὴς-οῦ (ὁ) che prende cura. հոգացող · [illegible]

Ἐπιμελῶς, ἐπίρ. diligentemente. ջանքով, փութով · [illegible]

Ἐπιμένω. *M.* μενῶ. persistere, perseverare. 2. aspettare. տեւել, կալ մնալ, դիմանալ · 2 · սպասել · [illegible] · 2 · [illegible]

Ἐπιμετρέω-ῶ. *M.* ήσω. aggiungere alla misura, misurare di più. աւելի չափել · [illegible]

Ἐπιμήκης-εος (ὁ, ἡ) oblongo, bislungo. երկայնաձեւ, երկնկեկ · [illegible]

Ἐπιμήνιος (ὁ, ἡ) mensuale, menstruale. ամսական · [illegible] · (ὄθ.) Ἐπιμήνια (τὰ) mestrui. դաշտանք · [illegible]

Ἐπιμηχανάομαι-ῶμαι. *M.* ήσομαι. inventare, trovare mezzi. հնարել, միջոցներ գտնել · [illegible]

Ἐπίμικτος (ὁ, ἡ) mescolato insieme. մէկ տեղ խառնուած · [illegible]

Ἐπιμιξία (ἡ) mistione. 2. relazione, conversazione. խառնում · 2 · կենակցու-

թիւն, առնչութիւն, տեմնըւթը. [illegible]

Ἐπιμονὴ - ῆς (ἡ) perseveranza. 2. dilazione, indugio. յարատեւութիւն. 2. յապաղումը. [illegible]

Ἐπιμόνιμος καὶ

Ἐπίμονος (ὁ, ἡ) costante, perseverante, permanente. Հաստատ, անյողդողդ, յարատեւող, դիմացող. [illegible] — μόνως, ἐπίῤ.

Ἐπιμυθέομαι - οῦμαι. Μ. ήσομαι. esortare. յորդորել. [illegible] 2. = Ἐπιλέγω (1).

Ἐπιμυθεύομαι. Μ. εύσομαι. = τ. προηγ.

Ἐπιμύθιον (τὸ) la moralità d'una favola. առասպելի մը բարոյական իմաստը. [illegible]

Ἐπίνειον (τὸ) rada. նաւահրու կայան. [illegible]

Ἐπινέμω. Μ. νεμῶ. distribuire. 2. pascere in campo altrui. բաժնել. 2. ուրիշին արտը արծել. [illegible] (μσ.) divorare tutto il pascolo. 2. consumare. բոլոր ճարակը ուտել՝ լմնցնել. 2. սպառել, լափել. [illegible]

Ἐπίνευσις - εως (ἡ) accennamento, permissione. ակնարկութիւն, հրաման. [illegible]

Ἐπινεύω. Μ. νεύσω. far cenno di sì, acconsentire (Λατ. annuo). գլխով հա՛ ըսել, հաւնիլ. [illegible]

Ἐπινεφὴς - έος (ὁ, ἡ) nuvoloso. ամպոտ. [illegible]

Ἐπινίκιος (ὁ, ἡ) trionfale, vittoriale. յաղթական, յաղթութեան յատուկ. [illegible] οὐσ. Ἐπινίκιον (τὸ) epinicio, canto trionfale. տաղ յաղթողական. [illegible]

Ἐπίνικος (ὁ, ἡ) = Ἐπινίκιος.

Ἐπινοέω - ῶ. Μ. ήσω. immaginare, inventare, contemplare, osservare. մակամտածել, երեւակայել, հնարել, խոկալ, դիտել. [illegible]

Ἐπινόημα - ατος (τὸ) invenzione, progetto. հնարք, գործ. [illegible]

Ἐπινοηματικὸς - ὴ - όν. inventivo. հնարիչ. [illegible]

Ἐπινόησις - εως (ἡ) invenzione. մակամտածութիւն, հնարելը, հնար. [illegible]

Ἐπινοητικὸς - ὴ - όν. = Ἐπινοηματικός.

Ἐπίνοια - ας (ἡ) = Ἐπινόησις καὶ Ἐπινόημα.

Ἐπινομία (ἡ) il diritto di pascere nel campo altrui. ուրիշին արտը արծելու իրաւունք. [illegible]

Ἐπινομὶς - ίδος (ἡ) strenna, mancia. ձեռնաձիր, պարգեւ. [illegible]

Ἐπινομοθετέω - ῶ. Μ. ήσω. emanare nuove leggi. նոր օրէնքներ կարգել. [illegible]

Ἐπινυκτὶς - ίδος (ἡ) epinittide. գիշերանց գոյացող բակլայի չափ պալար. [illegible]

Ἐπινωμάω - ῶ. Μ. ήσω × = Ἐπινέμω. 2. reggere. ուղղել. [illegible]

Ἐπίξανθος (ὁ, ἡ) biondello. քիչ մը խարտեաշ, դեղնկեկ. [illegible]

Ἐπίξενος (ὁ, ἡ) forestiere. օտար, դրսեցի. [illegible]

Ἐπιξενόω - ῶ. Μ. ώσω. ricevere con ospitalità. հիւրասիրութեամբ ընդունել. [illegible]

Ἐπιορκέω - ῶ. Μ. ήσω, καὶ ήσομαι. spergiurare. սուտ երդում ընել. [illegible]

Ἐπιορκία - ας (ἡ) spergiuro, falso giuramento. սուտ երդում. [illegible]

Ἐπίορκος (ὁ, ἡ) spergiuro. սուտ երդում ընող, երդմնակեր. [illegible]

Ἐπιούσιος (ὁ, ἡ) (γρφ.) quotidiano. ամէն օրուան, հանապազորդ. [illegible]

Ἐπίππαππος (ὁ) bisavolo. հաւպապ. [illegible]

Ἐπιπαίζω. Μ. παίξομαι. schernire, deludere. պղպնել, վրան խնդալ. [illegible]

Ἐπίπεδος (ὁ, ἡ) piano. հարթ, մակարդակ. [illegible] (οὐσ.) Ἐπίπεδον (τὸ) piano, superficie. մակերեւոյթ. [illegible]

Ἐπιπέλομαι (χ. Μ.) = Ἐπέρχομαι (1).

Ἐπίπερκνος (κος) (ὁ, ἡ) vajo. խայծող, սեւցող. [illegible]

Ἐπίπικρος (ὁ, ἡ) un poco amaro, amariccio. քիչ մը լեղի. [illegible]

Ἐπιπίπτω. Μ. πεσοῦμαι. lanciarsi, cader sopra all' improvviso. մեկէն վրան նետուիլ. [illegible]

Ἔπιπλα (τὰ) utensile, mobili. կահ, կարասիք. [illegible]

Ἐπιπλάζομαι καὶ Ἐπιπλανάομαι - ῶμαι. Μ. άγξομαι. καὶ ήσομαι. errare, girare quá e lá. թափառել, աստին անդին պտըտիլ. [illegible]

Ἐπιπλάσσω. Μ. πλάσω. ungere. 2. impiastrare, stuccare. օծել. 2. մածուցիկ նիւթով խնուլ, ծեփել. [illegible]

Ἐπίπλαστος (ὁ, ἡ) finto, falso. մակաստեղծ, սուտ, շինծու. [illegible]

Ἐπιπλατύνω. Μ. υνῶ. allargare, slargare. լայնել. [illegible]

Ἐπίπλειος (ὁ, ἡ) = Ἐπίπλεος.

Ἐπιπλέον, ἐπίῤ. inoltre, di più. ալ աւելի, եւս. [illegible]

Ἐπίπλεος καὶ ἐπίῤ. (- έως) (ὁ, ἡ) ripieno. լեփ լեցուն. [illegible]

Ἐπίπλευρος (ὁ, ἡ) costale, laterale. քովը գտնուող, կողական. [illegible]

Ἐπίπληξις-εως (ἡ) riprensione. յանդիմանութիւն . ազար, աճըգ ։
Ἐπιπλήσσω (ττω). Μ. πλήξω. rimproverare, riprendere. չեխել, յանդիմանել . էյիւղէնէ վուրմագ, աճըգլէմէք ։
Ἐπιπλοκὴ (ἡ) = Ἐπιμιξία.
Ἐπίπλοον (τὸ) epiploo. եպիպլոն, փորոտեաց բարակ մաշկը . պաղըրսագլարըն էնճէ պէրտէսի ։
Ἐπιπνέω-ῶ. Μ. πνεύσω. soffiare sopra. վրան փչել . էուզէրինէ էֆիւլէմէք . (μτφρ. μὲ αἰτ.) inspirare. ազդել . իլհամ էթմէք . (μὲ δοτ. ἐκ δ'.) eccitare contro. մէկին դէմ գրգռել, կրգռել . պիրինէ գարշը թահրիք էթմէք ։
Ἐπιποθέω-ῶ. Μ. ήσω. desiderare, bramare. բաղձալ, փափաքիլ . արզուլէմէք, հավէսլէնմէք ։
Ἐπιπόθητος (ὁ, ἡ) desiderato, bramabile. փափաքուած, բաղձալի . հավէս օլունմագ, արզուլէնէճէք ։
Ἐπιποιέω-ῶ. Μ. ήσω. aggiungere a.. բանի մը աւելցընել . պիր շէյէ իլավէ էթմէք ։
Ἐπίποκος (ὁ, ἡ) velloso. գեղմնաբարձ, բրդոտ . թիւյլիւ ։
Ἐπιπολάζω, Μ. άσω. soprannotare. երեսը լողալ . էուստիւնտէ էուզմէք . 2. = Ἐπικρατῶ.
Ἐπιπόλαιος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) -αίως. superficiale. 2. evidente. 3. triviale, instabile. մակերեւութական . 2. բացայայտ . 3. ռամկական, անհաստատ, խախուտ . էուսթիւտէ օլան . 2. մէյտանտա . 3. պայաղը, պիէգարար, մէհէլ օլմայան ։
Ἐπιπολεμέω-ῶ. Μ. ήσω. guerreggiare di nuovo. նորէն կռուիլ . եէնիտէն ճէնկլէշմէք ։
Ἐπιπολὴ (ἡ) superficie. մակերեւոյթ . եիւզ, պէտիհի . Ἐπιπολῆς, ἐπίῤ. nella superficie. 2. evidentemente. մակերեւոյթը, երեսը . 2. բացայայտ ըլլալով . էուստիւնտէ, էյիւզէնտէ . 2. աշիքէրէ, էյիւզէն ։
Ἐπιπολὺ, ἐπίῤ. ἀντὶ Ἐπὶ πολύ. per lungo tempo. շատ ատեն, երկար ժամանակ . չօգ զաման վագթ ։
Ἐπιπονέω-ῶ. Μ. ήσω. lavorare continuamente. անդադար աշխատիլ . պիր գարար չալըշմագ ։
Ἐπίπονος (ὁ, ἡ) penoso, faticoso. 2. che sopporta de' travagli, miserabile. աշխատալից . 2. աշխատանք քաշօղ, խեղճ . զահմէթլի . 2. եէլիէթ չէքէն, աճըգլը ։
Ἐπιπρεπὴς-έος (ὁ, ἡ) decente, vago. վայելուչ, ըղձալի . եագըշըգլը, կէօզէլ ։
Ἐπιπρέπω (Χ. Μ.) esser distinto in qualche cosa, primeggiare. բանի մը մէջ ընտիր ըլլալ . պիր շէյտէ աալա մէյտանա օլմագ ։
Ἐπιπρὸ, ἐπίῤ. a gran distanza. շատ մեծ ըլլալով, խիստ հեռու . պիր մէսաֆէ չօգ մայէտ օլարագ, չօգ ույագ ։
Ἐπιπροβάλλω. Μ. βαλῶ. gettare sopra. վրան նետել . էուստիւնէ ֆըրլաթմագ ։
Ἐπίπροικος (ὁ, ἡ) dotato. օժիտ առած . ճէհիզլի ։
Ἐπίπροσθε (-θεν.) -ἐπίῤ. = Ἔμπροσθεν.
Ἐπιπταίω. Μ. πταίσω. urtare in... բանի մը զարնել բաղխել . պիր շէյէ չարփմագ ։

Ἐπιπτύω. Μ. πτύσω. sputare sopra. վրան թքնել . էուզէրինէ թիւքիւրմէք ։
Ἐπίπτωσις-εως (ἡ) caduta improvvisa. յանկարծակի անկում . շաշգըն տիւշմէ ։ (τρπ.) caso, evento, դիպուած . վագա, գազա ։
Ἐπίῤῥαμα (τὸ) pezza, toppa. կարկտան . եամա ։
Ἐπιῤῥάπτω. Μ. ῥάψω. rappezzare, racconciare. կարկտանել . եամալամագ ։
Ἐπιῤῥεπὴς-έος (ὁ, ἡ) tendente, inclinante. հակամէտ, դիւրամէտ . մէյիլլի, աալէգ ։
Ἐπιῤῥέπω. Μ. ῥέψω. tendere, inclinare. հակամիտել, հակիլ . ագլէ օլմագ, էյիլմէք, մէյիլլէնմէք ։
Ἐπιῤῥέω. Μ. ῥεύσω ἢ ῥεύσομαι ἢ ῥυήσομαι. scorrere di sopra. 2. inondare. վրայէն հոսել . 2. յորդել . էուստիւնտէն ագմագ . 2. թաշմագ ։
Ἐπίῤῥημα (τό) avverbio. մակբայ . շարք (էլմէ ագրֆըզ) ։
Ἐπιῤῥηματικὸς-ὴ-όν. (καὶ ἐπίῤ.) -ικῶς. avverbiale. մակբայական . շարքի (էլմէ ագրֆըզ) ։
Ἐπίῤῥησις-εως (ἡ) biasimo. նախատինք . աճըգ ։
Ἐπιῤῥήσσω. Μ. ῥήξω. serrare con impeto. ուժով գոցել . գըզ իլէ գափամագ ։
Ἐπίῤῥητος (ὁ, ἡ) biasimevole. նախատելի . աճըգլը շահէսի ։
Ἐπιῤῥίπτω. Μ. ῥίψω. gettare sopra. վրան նետել . էուստիւնէ աթմագ՝ ֆըրլաթմագ ։
Ἐπιῤῥοὴ-ῆς (ἡ) inondazione. յորդութիւն (ջուրց) . թաշմա ։
Ἐπιῤῥοθέω-ῶ. Μ. ήσω. strepitare. շառաչել . շամաթա էթմէք ։
Ἐπίῤῥοθος (ὁ, ἡ) strepitoso. 2. ausiliare. շառաչող . 2. օգնիչ . շամաթալը . 2. եարտըմճը ։
Ἐπίῤῥυτος (ὁ, ἡ) che scorre. հոսող . ագան ։
Ἐπισαλεύω. Μ. εύσω. galleggiare, ondeggiare. ծփիլ, ալեկոծիլ . չալգանմագ, տալղալանմագ ։
Ἐπίσαλος (ὁ, ἡ) galleggiante, ondeggiante. ծփող, ալեկոծ . չալգանան, տալղալանան ։
Ἐπισεύω (Χ. Μ.) eccitare contro. դէմ գրգռել՝ դրդել . պիրինէ գարշը թահրիք էթմէք (μσ. ἢ πθ.) Ἐπισεύομαι. Μ. ευθήσομαι. lanciarsi contro. վրան նետուիլ . էուզէրինէ ֆըրլանմագ ։
Ἐπισημαίνω. Μ. ανῶ. indicare con un segno. նշանով մը ցըցընել, յայտնել, նշանակել, իմացընել . պիր նիշան՝ ալամէթ իլէ կէօստէրմէք՝ պէյան էթմէք, անլաթմագ (μσ.) marcare. նշան զարնել . նիշան վուրմագ ։
Ἐπισήμανσις-εως καὶ
Ἐπισημασία-ας (ἡ) indicazione. ցըցընելը, իմացընելը . կէօստէրմէ, անլաթմագ ։
Ἐπισημειόω-ῶ. Μ. ώσω. marcare sopra. վրան նշան դնել . էուստիւնէ նիշան գօյմագ ։
Ἐπισημείωσις-εως (ἡ) il marcare sopra. վրան նշան դնելը՝ զարնելը . էուստիւնէ նիշան գօյմագ ։
Ἐπίσημος (ὁ, ἡ) distinto, celebre, in

signe. երեւելի, նշանաւոր, անուանի. մէշհուր, նամտար, տիլտէ տանըլը: — σήμως.
Ἐπίσης, ἐπίῤ. parimente, del pari. նմանապէս. հաւէքլա, պէ այնիհի:
Ἐπισίζω. M. ίσω. aizzare i cani. շուները գրգռել՝ կատղեցընել. քէօփէքլէրի գըշգըրթմագ՝ գըշգըրթլամագ:
Ἐπίσιστος (ὁ, ἡ) provocato, irritato contro, instigato. մեկին դէմ գրգռուած՝ դրդուած. պիրինէ գարշը թահրիք օլունմուշ, գըշգըրթըլմըշ:
Ἐπισκάπτω. M. σκάψω. zappare di nuovo o di sopra. նորէն կամ վրայէն ճանկով բրել. թէքրար եահօտ իւստիւնտէն չափալամագ:
Ἐπισκεπάζω. M. άσω. coprire di sopra. վրայէն գոցել՝ ծածկել. իւստիւնտէն գափամագ՝ էօրթմէք:
Ἐπισκεπὴς-έος (ὁ, ἡ) (τόπος.) coperto di sopra. վրան գոց. իւստի գափալը:
Ἐπισκέπτομαι. M. σκέψομαι. visitare, considerare, osservare con attenzione. այցելութիւն ընել, ուշադրութեամբ մըտածել՝ դիտել. զիյարէթ էթմէք, տիքգաթ իլէ մուլահազա՝ նազար էթմէք:
Ἐπισκευάζω. M. άσω. guernire, allestare. 2. ristorare, rinnovare. յարդարել, շտկել, կազմել, պատրաստել. 2. նորոգել. տիւզէլթմէք, տօնաթմագ, թէտարիք էթմէք. 2. եէնիլէմէք, մէրէմմէթ էթմէք:
Ἐπισκευαστὴς-οῦ (ὁ) colui che accomoda, ristora. շտկող, նորոգող. տիւզէլթէն՝ մէրէմմէթ էտէն:
Ἐπισκευὴ-ῆς (ἡ) ristaurazione. 2. utensili, suppellettile, arnesi. նորոգելը, նորոգութիւն. 2. կահ, կարասիք, կազմած. մէրէմմէթ. 2. թէճհիզլէթ, թագըմ:
Ἐπίσκεψις-εως (ἡ) visita, inspezione. այցելութիւն, տեսչութիւն. զիյարէթ, թէֆթիշ:
Ἐπισκηνόω-ῶ. M. ώσω. distender de' padiglioni. վրան կանգնել. չատըր գուրմագ:
Ἐπισκήπτω. M. σκήψω. appoggiare o appoggiarsi sopra. 2. ingiugnere. վրան կռթընցնել կամ կռթնիլ. 2. ապսպրել. իւստիւնէ տայանթմագ եահօտ տայանմագ. 2. ըսմարլամագ. (μσ.) denunziare. դատախազել. շէքեա էթմէք:
Ἐπίσκηψις-εως (ἡ) l'appoggiare sopra. 2. ordine, comando. 3. accusa. վրան կռթնցընելը. 2. հրաման, պատուէր. 3. ամբաստանութիւն. իւզէրինէ տայանմա. 2. էմր, թէմպիհ. 3. շէքեա:
Ἐπισκιάζω. M. άσω. adombrare, coprire. վրան շուք ընել, գոցել. իւզէրինէ կէօլկէ էթմէք, գափամագ:
Ἐπισκίασις-εως (ἡ) adombramento. շուք ընելը. կէօլկէլէմէ, սայալամա, կէօլկէ էթմէ:
Ἐπισκιάω-ῶ. M. άσω × ἀντὶ Ἐπισκιάζω.
Ἐπίσκιος (ὁ, ἡ) adombrato, oscuro. 2. che adombra. շուք եղած, մութ. 2. շուք ընող. կէօլկէլի, գարանլըգ. 2. կէօլկէ էտէն:
Ἐπισκίως, ἐπίῤ. oscuramente. մթութեամբ. գարանլըգ իլէ:
Ἐπισκοπεῖον (τὸ) palazzo vescovile, vescovado. եպիսկոպոսարան. պիսգոպոսի գօնաղը:
Ἐπισκοπεύω. M. εύσω. esser vescovo. Եպիսկոպոս ըլլալ. Պիսգոպոս՝ [Փիսգօփօս՝ Իփիսգոփոս] օլմագ. 2. = τῷ
Ἐπισκοπέω-ῶ. M. ήσω = Ἐπισκέπτομαι.
Ἐπισκοπὴ-ῆς (ἡ) = Ἐπισκόπησις. 2. (ἐκκλησ.) vescovado, l'offizio del vescovo. Եպիսկոպոսութիւն, Եպիսկոպոսի պաշտօն. Փիսգօփօսլուգ:
Ἐπισκόπησις-εως (ἡ) soprantendenza, inspezione. տեսչութիւն, վերակացութիւն. մուփաշիրլիք, նազըրլըգ:
Ἐπισκοπία-ας (ἡ) destrezza nel cogliere la mira. Նպատակը զարնելու յաջողակութիւն. նիշանը վուրմագտա չէվիքլիք, նիշանճըլըգ:
Ἐπισκοπικὸς-ὴ-όν. (ἐκκλησ.) vescovile. եպիսկոպոսական. պիսգոպոսի մէնսուպ:
Ἐπίσκοπος (ὁ) (ἐπισκέπτομαι.) soprantendente, osservatore, inspettore, custode. այցելու, վերատեսուչ, պահապան. զիյարէթ էտէն, կէօզէտիճի, մուփաշիր (ἐκκλησ.) vescovo. Եպիսկոպոս. փիսգօփօս, պիսգոպոս, էփիսգոփոս:
Ἐπίσκοπος (ὁ, ἡ) destro nel ferire lo scopo. Նպատակը զարնելու մէջ յաջողակ. նիշանը վուրմագտա չէվիք, նիշանճը:
Ἐπισκοτάζω. M. άσω. } oscurare, atte-
Ἐπισκοτέω-ῶ. M. ήσω. } nebrare. մթընցնել, խաւարցընել. գարարթմագ:
Ἐπίσκοτος (ὁ, ἡ) oscuro, oscurato. մթնցած, մութ. գարա, գարարմըշ:
Ἐπισπάω-ῶ. M. σπάσω. tirare qualche cosa. բան մը քաշել. պիր շէյ չէքմէք (μσ.) ottenere, acquistare. ստանալ, ձեռք բերել. էտինմէք, էլէ կէչիրմէք:
Ἐπισπεύδω. M. σπεύσω. affrettarsi, accelerarsi. աճապարել, վաղվաղել. աճէլէ էթմէք, էվէլէմէք:
Ἐπισπλαγχνίζομαι. M. ίσομαι (μὲ δοτ.) aver misericordia, compassione di qualcheduno. կարեկից ըլլալ, գթալ. աճըմագ:
Ἐπιστάζω. M. στάξω. stillare sopra. վրան կաթեցընել կամ կաթիլ. իւստիւնէ տամլաթմագ եահօտ տամլամագ:
Ἐπισταθμεύω. M. εύσω. abitare, dimorare in casa di qualcheduno. մեկին տունը բնակել. պիրինին էվինտէ օթուրմագ:
Ἐπίσταθμος (ὁ, ἡ) colui che abita nella casa di qualcheduno. մեկին տունը բնակող. պիրինին էվինտէ օթուրան. (οὐσ.) satrapo. սատրապ, նախարար. պիւյիւք պէյ, խան:
Ἐπισταλάζω. M. άξω. } = Ἐπιστάζω.
Ἐπισταλάω-ῶ. M. άσω. }
Ἐπίσταμαι. M. ἐπιστήσομαι. sapere, conoscere, intendere. գիտնալ, ճանչնալ, հասկընալ. պիլմէք, թանըմագ, անլամագ:
Ἐπίσταξις-εως (ἡ) lo stillare sopra. վրան կաթեցընելը կամ կաթիլը. իւստիւնէ տամլաթըլմամագ եահօտ տամլամամագ:
Ἐπιστασία-ας (ἡ) = Ἐπίστασις.
Ἐπιστάσιος (ὁ, ἡ) Statore, Ratterritore (soprannome di Giove). բռնող, արգի-

լօղ (Արամազդայ մակդիր)․ [illegible]

Ἐπίστασις - εως (ἡ) attenzione, soprantendenza, cura, inspezione. ուշադրութիւն, տեսչութիւն, խնամածութիւն․ [illegible]

Ἐπιστατεύω. M. εύσω. } soprastare, so-
Ἐπιστατέω - ῶ. M. ήσω. } prantendere, essere inspettore. վերակացու՝ վերատեսուչ ըլլալ․ [illegible]

Ἐπιστατὴρ. Δ. ἀντὶ

Ἐπιστάτης - ου (ὁ) soprantendente, inspettore, վերակացու, ստաիկան, վերատեսուչ․ [illegible]

Ἐπιστέλλω. M. στελῶ. mandare, avvisare, annunziare. խրկել, իմացընել․ [illegible]

Ἐπιστενάζω. M. άξω. καὶ
Ἐπιστεναχίζω. M. ίσω. καὶ
Ἐπιστενάχομαι (X. M.) ἀντὶ
Ἐπιστένω. M. στενῶ. sospirare. հառաչել, ախ ընել․ [illegible]

Ἐπιστεφανόω - ῶ. M. ώσω. coronare. պսակել․ [illegible]

Ἐπιστέφω. M. στέψω. riempiere, stivare. լեփլեցուն ընել, լեցնել․ [illegible]

Ἐπιστήμη - ης (ἡ) scienza. գիտութիւն․ [illegible]

Ἐπιστημονικὸς - ὴ - όν. scientifico. գիտնական․ [illegible]

Ἐπιστήμων - ονος (ὁ, ἡ) sapiente, istruito, letterato. գիտուն, հմուտ, գիտնական․ [illegible]

Ἐπίστιχος (ὁ, ἡ) messo in linea, in fila. շարքի դրուած, կարգաւորուած․ [illegible]

Ἐπιστολεὺς - έως (ὁ) sotto-ammiraglio, vice-ammiraglio. 2. secretario. ծովակալի փոխանորդ․ 2․ քարտուղար, նամակագիր․ [illegible]

Ἐπιστολὴ - ῆς (ἡ) lettera. նամակ, թուղթ․ [illegible]

Ἐπιστολιαφόρος (ὁ, ἡ) portalettere, latore di lettere. նամակաբեր, թղթաբեր․ [illegible] (ουσ.) = Ἐπιστολεύς. (1).

Ἐπιστολίζω. M. ίσω. vestire. հագուեցընել․ [illegible]

Ἐπιστολικὸς - ὴ - όν. epistolare. նամակական․ [illegible]

Ἐπιστόλιον (τὸ) viglietto. տոմսակ․ [illegible]

Ἐπιστολοφόρος (ὁ, ἡ) = Ἐπιστολιαφόρος.

Ἐπιστολογράφος (ὁ, ἡ) secretario incaricato di tenere la corrispondenza. դրագիր, թղթագիր, նամակագիր․ [illegible]

Ἐπιστομίζω. M. ίσω. turare. խնուլ, խցանել․ [illegible]

Ἐπιστόμιον (τὸ) } turaccio. խից, խցան․
Ἐπιστομὶς - ίδος (ἡ) } [illegible]
Ἐπιστόμισμα (τὸ) }

Ἐπιστρατεία - ας (ἡ) spedizione militare, marcia. արշաւանք զօրաց, բանակին թշնամիին դէմ երթալը․ [illegible]

Ἐπιστρατεύω. M. εύσω. καὶ (μσ.) - εύομαι. marciare contra. զօրքով մէկի մը դէմ երթալ, արշաւանք ընել․ [illegible]

Ἐπιστράτηγος (ὁ) luogotenente-generale. զօրապետի փոխանորդ․ [illegible]

Ἐπίστρεπτος (ὁ, ἡ) degno d' attenzione, spettabile. մտք դնելու ուշադրութեան նայելու արժանի․ [illegible]

Ἐπιστρέφεια - ας (ἡ) attenzione, studio, accuratezza, sagacità, industria. ուշադրութիւն, փոյթ, ջան, ճարտարմտութիւն, վարպետութիւն․ [illegible]

Ἐπιστρεφὴς - έος (ὁ, ἡ) destro, scaltro, attento, ingegnoso. յարմար, խորամանկ, ուշադիր, ճարտար, արագամիտ․ [illegible]

Ἐπιστρέφω. M. στρέψω. voltare, far ritornare. դարձնել․ [illegible] (μσ. ἢ ἐλλ.) ritornare. 2. attendere, aver cura di . . . ետ դառնալ․ 2․ բանի մը ուշադրութիւն ընել, հոգ տանիլ․ [illegible] 2․ [illegible]

Ἐπιστρόγγυλος (ὁ, ἡ) alquanto rotondo, rotondello. քիչ մը կլոր․ [illegible]

Ἐπιστροφὴ - ῆς (ἡ) ritorno. 2. conversione, pentimento. դարձում, դարձ․ 2․ դարձ առ Աստուած, զղջում․ [illegible] 2․ [illegible]

Ἐπίστροφος (ὁ, ἡ) tortuoso. 2. colui che conversa cogli uomini. 3. attento, diligente. ծուռ ու մուռ․ 2․ մարդոց հետ կենակցօղ․ 3․ ուշադիր, փութաջան․ [illegible] 2․ [illegible] 3․ [illegible]

Ἐπίστρωμα - ατος (τὸ) coperta. 2. tappeto. ծածկոյթ․ 2․ օթոց․ [illegible] 2․ [illegible]

Ἐπιστύλιον (τὸ) architrave, epistilio. մակասիւն, սեան վերի գլուխ․ [illegible]

Ἐπισυμβαίνω. M. βήσομαι. accadere, avvenire dappoi. ետքը պատահիլ՝ հանդիպիլ․ [illegible]

Ἐπισυμμαχία - ας (ἡ) = Ἐπιμαχία.

Ἐπισυνάγω. M. άξω. ammassare, raccogliere. մէկզմէկու վրայ դնել՝ ժողվել, հաւաքել, կուտել․ [illegible]

Ἐπισυναγωγὴ - ῆς (ἡ) l'azione di raccogliere, raccoglimento, accumulamento. մէկտեղ ժողվելը՝ կուտելը, հաւաքում․ [illegible]

Ἐπισυνάπτω. M. άψω. unire insieme, congiungere. միաւորել, յօդել․ [illegible]

Ἐπισύρω. *M.* συρῶ. attirare. իրեն քաշել · [illegible]

Ἐπισφάζω. *M.* σφάξω. scannare, uccidere, ammazzare, sacrificare sopra o dopo. վրան կամ ետքը մորթել, մեռցընել, զոհել · [illegible]

Ἐπισφαλὴς - έος (ὁ, ἡ) pericoloso, incerto. վտանգաւոր, անհաստատ · [illegible]

Ἐπισφίγγω. *M.* ξω. stringere con forza. ուժով սխմել · [illegible]

Ἐπισφραγίζω. *M.* ίσω. sigillare. կնքել · [illegible]

Ἐπισφράγισμα - ατος (τὸ) sigillo. կնիք · [illegible]

Ἐπισχεδιάζω. *M.* άσω. improvvisare, agire senza premeditazione. յանպատրաստից՝ առանց մտածելու բան մը ըսել կամ ընել · [illegible]

Ἐπίσχεσις - εως (ἡ) l'azione di trattenere, d'arrestare, d'impedire, ritenzione. Թող չտալը, բռնելը, արգիլելը · [illegible]

Ἐπιταγὴ - ῆς (ἡ) ordine, comando. Հրաման, պատուէր · [illegible]

Ἐπίταγμα - ατος (τὸ) ordine, comandamento. Հրաման, պատուէր · [illegible] 2 · = Ἐπίτακτοι.

Ἐπίταδε, ἐπίῤ. di quà, quinci. Հոսկից · [illegible]

Ἐπιτακτὴρ - ῆρος (ὁ) } comandante. Հրամայօղ, Հրամանատար · [illegible]
Ἐπιτακτὴς - οῦ (ὁ) }

Ἐπίτακτοι (οἱ) il terzo corpo delle truppe, triarj. (Γαλλ. corps de réserve.) զօրաց գունդին երրորդ կարգը · [illegible]

Ἐπίτασις - εως (ἡ) estensione, amplificazione, esagerazione. տարածութիւն, ընդլայնութիւն, չափազանցութիւն · [illegible]

Ἐπιτάσσω (ττω). *M.* τάξω. ordinare, comandare. Հրամայել · [illegible]

Ἐπιτάφιος (ὁ, ἡ) sepolcrale, funebre. գերեզմանական, դամբանական · [illegible] (οὐδ.) Ἐπιτάφιον. epitafio. տապանագիր, դամբանագիր · [illegible]

Ἐπιταχύνω. *M.* υνῶ. affrettare, accelerare. փութացընել, երագել · [illegible]

Ἐπιτείνω. *M.* τενῶ. distendere con forza. աղէկ մը ձգել · [illegible] (μτφρ.) accrescere. աճեցընել, աւելցընել · [illegible]

Ἐπιτειχίζω. *M.* ίσω. fortificare con delle mura. պատերով ամրցընել · [illegible]

Ἐπιτείχισμα (τὸ) fortezza fabricata contro i nemici. Թշնամիներու դէմ շինուած բերդ · [illegible]

Ἐπιτελέω - ῶ. *M.* έσω. eseguire, effettuare, celebrare. կատարել, լմնցընել, տօնել · [illegible]

Ἐπιτελὴς - έος (ὁ, ἡ) eseguito, effettuato, terminato. կատարեալ, լմնցած · [illegible]

Ἐπιτέλλω. *M.* τελῶ. ordinare, comandare. Հրամայել, պատուիրել · [illegible]

Ἐπίτευξις - εως (ἡ) conseguimento. ստանալը, ձեռք բերելը · [illegible]

Ἐπιτήδειος - α ἢ ος - ον. atto, abile, opportuno, proprio. յարմար, յատուկ, դիպաւոր · [illegible]

Ἐπιτηδειότης - ητος (ἡ) abilità, destrezza. յարմարութիւն, յաջողակութիւն · [illegible]

Ἐπιτηδειόω - ῶ. *M.* ώσω. render abile, atto, destro a qualche cosa. մէկը բանի մը յարմար ընել · [illegible]

Ἐπιτηδείως, ἐπίῤ. abilmente. յարմարապէս · [illegible]

Ἐπίτηδες, ἐπίῤ. a bello studio, appositamente. դիտմամբ, դիտաւորութեամբ · [illegible]

Ἐπιτήδευμα - ατος (τὸ) mestiere, professione, regola di vivere. պաշտօն, արհեստ, ընթացք՝ օրինակ կենաց · [illegible]

Ἐπιτηδευτὸς - ὴ - όν. affettato. խիստ արուեստով շինուած, արուեստակեալ · [illegible]

Ἐπιτηδεύω. *M.* εύσω. affettare. արուեստակել · [illegible]

Ἐπιτήθη - ης (ἡ) arcavola. նախահանւոյ կամ նախապապի մայր · [illegible]

Ἐπιτηρέω - ῶ. *M.* ήσω. osservare attentamente. ուշադրութիւն ընել · [illegible]

Ἐπιτίθημι. *M.* θήσω. mettere sopra. 2. imporre, incaricare. վրան դնել · 2 · կարգել, (գործքի մը) հրամայել · [illegible] 2 · [illegible] 3 · (μσ.) perseguitare. ետեւէն ինկնալ · [illegible] 4 · = Προστίθημι.

Ἐπιτιμάω - ῶ. *M.* ήσω. riprendere, rimproverare. 2. accrescere il prezzo di... յանդիմանել · 2 · բանի մը գինը աւելցընել · [illegible] 2 · [illegible]

Ἐπιτίμησις - εως (ἡ) invettiva, rimprovero. յանդիմանութիւն, չեխ · [illegible]

Ἐπιτιμητὴρ - ῆρος (ὁ) } chi riprende. յանդիմանօղ, չեխօղ · [illegible]
Ἐπιτιμητὴς - οῦ (ὁ) }

Ἐπιτίμιον (τὸ) pena, supplizio, ammenda. պատիժ, պատուհաս, տոյժ · [illegible]

Ἐπιτίμιος (ὁ, ἡ) che si fa per l'onore di qualcheduno. մէկին պատուին համար եղօղ · [illegible]

Ἐπίτιμος (ὁ, ἡ) che ha diritto agli onori, onorato. պատիւ ունենալու իրաւունք ունեցօղ, պատուաւոր · [illegible]

Ἐπίτοκος (ὁ, ἡ) (donna) vicina a partorire. ծնանելու մօտ (կին)․ դօղուրմայա եաքըն (գարը)։

Ἐπιτομή-ῆς (ἡ) troncamento. 2. compendio, epitome. կրճատելը․ 2․ համառօտութիւն (գրոց)․ գեսմէ․ 2․ քըսալ, քըսաւ։

Ἐπίτομος (ὁ, ἡ) troncato. 2. compendioso. կտրած, յապաւած․ 2․ համառօտեալ, կարճ․ գեսիլմիշ, գըրգըլմըշ․ 2․ գըսա, օզեալ, մուխթասար։

Ἐπιτοπλεῖστον, ἐπίῤ. per lo più, ordinariamente. բառ մեծի մասին, յոլովակի, հասարակաբար․ եքսէրի, չօգ գէրրէ, ալէլատէթէ։

Ἐπιτράγιος-α ἡ ος-ον. } lussuriante. 2.
Ἐπίτραγος (ὁ, ἡ) } infertile. զեղխ․ 2․ անպտուղ․ շեհվէթլի․ 2․ ճայէմիզ։

Ἐπιτραπεζίδιος (ὁ, ἡ) } che spetta alla
Ἐπιτραπέζιος (ὁ, ἡ) } tavola, che si fà o si dice nella mensa. սեղանին պատկանած, սեղանը եղող կամ զրուցւող․ սօֆրայա տայիր, սօֆրատա օլան խաբեր սէօյլէնէն։

Ἐπιτρέπω. Μ. τρέψω. permettere, concedere. թող տալ, հրաման տալ․ գօյ վէրմէք, իզին վէրմէք։

Ἐπιτρέφω. Μ. θρέψω. nutrire. սնուցանել․ պէսլէմէք։

Ἐπιτρέχω. Μ. θρέξομαι ἢ δραμοῦμαι. accorrere, percorrere. վազելով անցնիլ, վրայէն կարգալ անցնիլ․ գօշարագ կէչմէք, օգույարագ կէչմէք։

Ἐπιτρίβω. Μ. θρίψω. fregare la superficie di qualche cosa. բանի մը մակերեւոյթը շփել․ պիր շէյին եիւզիւնի օվմագ։

Ἐπίτριπτος (ὁ, ἡ) scellerato, scaltro. ապիրատ, խորամանկ․ գեմ, եհլէ ֆէսատ, ֆէրցեիր, հիլէքեարլըգ։

Ἐπίτρομος (ὁ, ἡ) intimorito, sbigottito. խիստ վախցած, վախէն դողացող․ ղայէթ գորգուտան տիթրէյէն։

Ἐπιτροπεύω. Μ. εύσω. essere tutore, procuratore. խնամակալու գործակալ ըլլալ․ ալյանէթլէր վէքիլլիք օլմագ։

Ἐπιτροπή-ῆς (ἡ) tutela, amministrazione. 2. commisione, arbitraggio. խնամակալու մատակարար ըլլալը․ 2․ յանձնառութիւն, ընտրութիւն միջնորդին․ վասիլիք ալյանէթլիք օլմասը․ 2․ սըբարըլըք։

Ἐπίτροπος (ὁ, ἡ) procuratore. խնամակալ, գործակալ․ ալյանէթ, վէքիլ։

Ἐπιτροχάδην, ἐπίῤ. rapidamente, con prescia. խուճապաւ․ աճելէլիքէն, թէլաշ։

Ἐπιτυγχάνω. Μ. τεύξομαι. riuscire. յաջողել․ բաշար կէչմէք։

Ἐπιτυμβίδιος καὶ
Ἐπιτύμβιος (ὁ, ἡ) funebre, sepolcrale. գերեզմանական, դամբանական․ մէզարա՝ մէյիթ տայիր, մէյիթ։

Ἐπιτυχής-έος (ὁ, ἡ) che ha ottenuto ciò che desiderava, felice. (Λατ. voti compos). ուզածը գտած՝ ընկալած՝ ձեռք բերած, երջանիկ․ մուրատընը էրիշ, սըլուգըլ էլէ կէչիրմիշ, մութլու։

Ἐπιφαίνω. Μ. φανῶ. mostrare. ցցնել․ կէօստէրմէք․ (μσ.) apparire. 2. sopravvenire. երեւնալ․ 2․ վրայ գալ հասնիլ․ կէօրիւնմէք․ 2․ եաթըշ կէլմէք, եէթիշմէք։

Ἐπιφάνεια-ας (ἡ) superficie. մակերեւոյթ․ պիր շէյին կէօրիւնէն եիւզիւ, եիւզ, եիւզ, տըշարըսը․ 2․ (ἐκκλησ.) epifania. Աստուածայայտնութիւն․ Թէճէլլի, հաղն։

Ἐπιφανής-έος (ὁ, ἡ) apparente. 2. illustre, celebre. երեւցող․ 2․ երեւելի, հռչակաւոր․ կէօրիւնէն․ 2․ մէշհուր, նամտար։

Ἐπιφάνια (τὰ) = Ἐπιφάνεια. (2.)

Ἐπιφαρμακεύω. Μ. εύσω. } medicare di
Ἐπιφαρμάσσω. Μ. άξω. } nuovo. նորէն դեղ տալ․ տէքրար մալալէմէ վէրմէք։

Ἐπιφέρω. Μ. ἐποίσω. portare, mettere sopra. (Λατ. infero). 2. cagionare, apportare. 3. offrire. 4. (μσ.) lanciarsi sopra. վրան տանիլ՝ դնել․ 2․ պատճառել․ 3․ մատուցանել․ 4․ վրան նետուիլ․ եիւզիւրինէ կէօթիւրմէք՝ գօյմագ․ 2․ հասլ էթմէք, սէպէպ օլմագ․ 3․ սունմագ․ 4․ եիւզիւրինէ աթըլմագ։

Ἐπιφεύγω. Μ. φεύξομαι. fuggire con prescia. խուճապաւ փախչել․ աճէլէ իլէ գաչմագ։

Ἐπιφημίζω. Μ. ίσω. attribuire, dedicare, ascrivere. վրան դնել, վերագրել, ընծայել․ ազար էթմէք, եաղըշլամագ գօյմագ․ 2․ = Ἐπευφημέω.

Ἐπιφθέγγομαι. Μ. φθέγξομαι. (μὲ δοτ.) risonare, rispondere. հնչել, պատասխան տալ․ սէս վէրմէք, ճէվապ վէրմէք։

Ἐπιφθονέω-ῶ. Μ. ήσω. invidiare. նախանձել․ գըսգանմագ։

Ἐπίφθονος (ὁ, ἡ) invidiato, odioso. նախանձեալ, ատելի․ գըսգանըլմըշ, նէֆրէթլի։
— φθόνως, ἐπίῤ.

Ἐπιφλέγω. Μ. φλέξω. accendere, infiammare, bruciare. վառել, երել, բոցավառել․ եագմագ, թութուշտուրմագ, ալէվլէնտիրմէք․ 2․ (τρπ.) incitare. գրգռել․ աչգընտըրմագ, թահրիք էթմէք․ 3․ (μτφρ.) illuminare. լուսաւորել․ այտընլըգ էթմէք։

Ἐπιφλογίζω. Μ. ίσω. infiammare. 2. cagionare dell' infiammazione sulla superficie di un membro. բոցավառել․ 2․ անդամի մը երեսը տաքութիւն պատճառել․ թութուշտուրմագ․ 2․ պիր ազանըն եիւզիւնտէ հարարէթ հասըլ էթմէք։

Ἐπίφοβος (ὁ, ἡ) orribile. 2. molto timido. ահեղի, սարսափելի․ 2․ խիստ վախկոտ․ գօրգունչ, գօրգուլու, հէյպէթլի․ 2․ ղայէթ գօրգագ։

Ἐπίφονος (ὁ, ἡ) che brama la strage, sanguinario. արուն թափելը սիրող, արունկզակ, արիւնախանձ․ գան տէօքմէյի սէվէն, գանլը, գանէմէզ, գանլը։

Ἐπιφορά-ᾶς (ἡ) attacco di battaglia, assalto. 2. conclusione, conseguenza. բաղխում (մարտի), յարձակում․ 2․ եզրակացութիւն․ հիւճում, սալտըրըշ․ 2․ նէթիճէ․ 3․ (ἰατρ.) epifora. արտասուահոսութիւն․ կէօզլէրին ագմասը (մարազ)։

Ἐπίφορος (ὁ, ἡ) che porta in.. favorevole. տեղ մը տանող, յաջող․ պիր եէրէ

[illegible] 2. (ἐπὶ θηλ. ζώων.) incinta. ծոցուոր · [illegible]

Ἐπιφορτίζω. Μ. ίσω. caricare di più. աւելի բեռնաւորել · [illegible]

Ἐπιφόρημα (τὸ) confetti e frutti dopo pasto, pospasto (Λατ. bellaria) (Γαλλ. le dessert). սեղանէն ետքը եկած անուշեղէնք ու պտուղք · [illegible]

Ἐπίφρουρος (ὁ, ἡ) } custode, che invigila
Ἐπιφύλαξ - ακος (ὁ) } su qualche cosa. պահապան, բանի մը համար հսկօղ · [illegible]

Ἐπιφυλάσσω (ττω) Μ. άξω. riservare, osservare. պահել, պահպանել · [illegible]

Ἐπιφυλλὶς - ίδος (ἡ) grappolino rimasto dopo la vendemmia, racimolo. ճուռ · [illegible]

Ἐπιφύω. Μ. φύσω. produrre, far spuntare, nascere sopra. բուսցնել, վրան ծնցնել · [illegible]

Ἐπιφωνέω - ῶ. Μ. ήσω. esclamare. բացագանչել · [illegible]

Ἐπιφώνημα - ατος (τὸ) esclamazione. 2. epifonema (figura rettorica). բարձր ձայնով գոչելը · 2 · մակագանչութիւն (ճարտասանական ձեւ մը) · [illegible] · 2 · [illegible]

Ἐπιφωνηματικὸς - ὴ - όν. (καὶ ἐπίῤ. - ικῶς.) esclamativo. բացագանչօղ · [illegible]

Ἐπιφώνησις - εως (ἡ) esclamazione. բացագանչութիւն · [illegible]

Ἐπιχαιράγαθος (ὁ, ἡ) che gode per la felicità altrui. ուրիշին երջանկութեան վրա զուարճացօղ · [illegible]

Ἐπιχαιρέκακος (ὁ, ἡ) che gode per la disgrazia altrui. ուրիշին թշուառութեան վրայ զուարճացօղ · [illegible]

Ἐπίχαλκος (ὁ, ἡ) coperto di rame. պղնձով պատած · [illegible]

Ἐπιχαράσσω (ττω.) Μ. άξω. incidere, intagliare. քանդակել, փորագրել · [illegible]

Ἐπιχαρίζομαι. Μ. ίσομαι. far grazia, gratificare. մէկին շնորհք մը ընել · [illegible]

Ἐπίχαρις - ιτος (ὁ, ἡ) amabile, grazioso, piacevole (Γαλλ. gentil). ընտանի, աղնիւ, սիրուն · [illegible]

Ἐπιχέζω. Μ. χέσομαι. cacare sopra. վրան քակնել · [illegible]

Ἐπιχειρέω - ῶ. Μ. ήσω. intraprendere. ձեռք զարնել, ձեռնարկել · [illegible] · 2· (λογικ.) dimostrare con dei sillogismi. հաւաքաբանութիւններով ապացուցանել · [illegible]

Ἐπιχείρημα (τὸ) ciò che s' intraprende. ձեռնարկուած բան · [illegible] · 2. (λογικ.) epicherema. կարճաբանութիւն (կերպ մը հաւաքաբանութիւն է ·) [illegible]

Ἐπιχειρηματικὸς - ὴ - όν. (καὶ ἐπίῤ. - ικῶς.) appartenente all' epicherema. կարճաբանութեան պատկանած · [illegible]

Ἐπιχείρησις - εως (ἡ) l'intraprendere, impresa. ձեռք զարնելը, ձեռնարկութիւն · [illegible] · 2 · (λογικ.) argomentazione. ձեռնարկումն · [illegible]

Ἐπιχειρητὴς - οῦ (ὁ) intraprendente. ձեռներէց (ի գործ) · [illegible]

Ἐπίχειρον (τὸ) ricompensa. փոխարէն · [illegible]

Ἐπιχέω. Μ. χεύσω. versar, spargere sopra. վրան թափել · [illegible]

Ἐπίχολος (ὁ, ἡ) bilioso. 2. collerico. մաղձոտ · 2 · սրդողկոտ, դառնամաղձ · [illegible] · 2 · [illegible]

Ἐπίχρυσος (ὁ, ἡ) indorato, dorato. ոսկեզօծ · [illegible]

Ἐπιχρυσόω - ῶ. Μ. ώσω. indorare. ոսկեզօծել · [illegible]

Ἐπίχυσις - εως (ἡ) l' azione di versare sopra. վրան թափելը · [illegible]

Ἐπιχωριάζω. Μ. άσω. accostumarsi in un paese, in un luogo. մէկ տեղ մը՝ երկիր մը սորվիլ · [illegible]

Ἐπιχώριος - α ἡ ος - ον. nativo del paese, indigeno. երկրցի, տեղացի · [illegible]

Ἐπιψάλλω. Μ. αλῶ. toccare le corda di uno strumento musicale. 2. cantare. նուագարանին լարերուն դպչել · 2 · երգել · [illegible] · 2 · [illegible]

Ἐπιψηφίζω. Μ. ίσω. (μσ.) approvare coi suffragi. քուէով հաստատել · [illegible]

Ἐποικέω - ῶ. Μ. ήσω. stabilirsi in un paese. մէկ երկիր մը զետեղիլ՝ հաստատիլ · [illegible]

Ἐποίκιον (τὸ) alloggio, casa di campagna. իջեւան, օթեւան, գեղի տուն · [illegible]

Ἐποικοδομέω - ῶ. Μ. ήσω. fabbricar sopra, accomodar una fabrica. վրան շինել՝ կանգնել (տուն՝ շինուած) · [illegible]

Ἔποικος (ὁ, ἡ) nuovo cittadino, colono. նոր քաղաքացի, ետքէն քաղաքացի եղած · [illegible]

Ἕπομαι. Μ. ἕψομαι. seguire, seguitare. հետեւիլ · [illegible]

Ἐπομένως, ἐπίῤ. per conseguenza, in seguito. ետքը, յետոյ · [illegible]

Ἐπονειδίζω. Μ. ίσω. biasimare, rimproverare. երեսը վար առնել, չեխել · [illegible]

Ἐπονείδιστος (ὁ, ἡ) biasimevole, riprensibile. երեսը վար առնուելու՝ չեխուելու արժանի, պախարակելի · [illegible] — ίστως, ἐπίῤ.

Ἐπονομάζω. Μ. άσω. soprannominare, nominare. մականուանել, անուանել · [illegible]

Ἐπονομασία - ας (ἡ) soprannome. *մականուն*. լագապ, մէթէլէղ:

Ἐπονόμαστος (ὁ, ἡ) soprannominato. *մականուանեալ*. ադը՝ լագապ՝ իլէ գօնմուշ: — *άστως, ἐπίῤ.*

Ἐποποιΐα - ας (ἡ) composizione di versi eroici. *դիւցազնաբանութիւն բանաւձ ստանաւոր յօրինելը*. դէյիմի տիլիրանէ եազմագ (*συνεκδχ.*) verso eroico, Epopeja. *դիւցազնաբանութիւն*. դէյիմի տի-լիրանէ:

Ἐποποιὸς (ὁ) poeta epico. *դիւցազնաբանութիւն յօրինող բանաստեղծ*. դէյիմի տիլիրանէ եազան շաիր:

Ἐπόπτης - ου (ὁ) spettatore. 2. inspettore. *հանդիսական, աչքով բան մը զննող*. 2. *վերատեսուչ*. սէյիրճի. 2. մուֆէթթիշ:

Ἔπος - εος - ους (τὸ) parola, racconto, versi eroici. *խօսք, պատմութիւն, դիւցազնական ստանաւոր*. սէօզ, նագըլ, հիքեայէ, դէյիմի տիլիրանէ:

Ἐπουραῖος - α - ον. che è vicino alla coda, che sta sulla coda. *պոչին մօտ կամ վրան եղող*. գույրուգտա եագըն եախօտ իւզէրինտէ օլան:

Ἐπουράνιος (ὁ, ἡ) celeste. *երկնային*. կէօյլէր, սէմավի:

Ἐπουρέω - ῶ. M. ἥσω. ἢ ἥσομαι. urinare sopra. *վրան չըվաթել*. իւզէրինտէ իշէմէք, ուստ թէօքմէք:

Ἐποφθάλμιος (ὁ, ἡ) vicino agli occhi, che sta sugli occhi o avanti gli occhi. *աչքից մօտ, աչքից վրայ կամ առջեւը եղող*. կէօզէ եագըն, կէօզլէրին իւստիւնտէ եախօտ էօնիւնտէ օլան:

Ἐποχὴ - ῆς (ἡ) epoca. *թուական, թիւ*. թարիխ:

Ἔποχον (τὸ) cinghia. *փոկ (համետից)*. գօլան:

Ἔποχος (ὁ, ἡ) (*ἐπὶ, ἔχω.*) portato a carozza. 2. cavaliere. *կառքով տարուած*. 2. *ձիաւոր*. արապա իլէ թաշընմըշ. 2. աթլը. (*τρπ.*) costante, fermo. *հաստատ, ամուր*. գավի, փայտար:

Ἔποψ - οπος (ὁ) upupa, bubbula. *յոպոպ*. հէտ հէտ, գուշէշ (տիր պիր գուշ):

Ἐποψὲ, ἐπίῤ. troppo tardi. *շատ ուշ*. չօգ կէճ:

Ἔποψις - εως (ἡ) vista (*Γαλλ.* vue). *տես*. կէօրիւնիւշ, կէօրիւնիւշ:

Ἑπτὰ (οἱ - αἱ - τὰ) *ἀριθμ.* (7) sette. *եօթը*. եէտի:

Ἑπτάγλωσσος (ὁ, ἡ) di sette lingue, o di sette voci. *եօթը լեզուով, եօթը ձայն ունեցող*. եէտի լիսանլը եախօտ սէսլի:

Ἑπταγράμματος (ὁ, ἡ) composto di sette lettere. *եօթը գիրով*. եէտի հարֆլը:

Ἑπταέτης - ου (ὁ) di sette anni. *եօթը տարուան*. եէտի եըլլըգ:

Ἑπταέτὴς - εος ἢ έος (ὁ, ἡ) = *τ. προηγ.*

Ἑπταήμερος (ὁ, ἡ) di sette giorni. *եօթը օրուան*. եէտի կիւնլիւք:

Ἑπτακαίδεκα (οἱ - αἱ - τὰ) *ἀριθμ.* (17) diciasette. *տասն ու եօթը*. օն եէտի:

Ἑπτακαιδεκαέτης - ου (ὁ)
Ἑπτακαιδεκαέτὴς - εος ἢ έος (ὁ, ἡ) } di diciasette anni. *տասն ու եօթը տարուան*. օն եէտի եըլլըգ, օն եէտի եաշընտա:

Ἑπτακαιδέκατος - η - ον. decimo settimo. *տասնեւեօթներորդ*. օն եէտինճի:

Ἑπτάκις, ἐπίῤ. sette volte. *եօթը անգամ*. եէտի քէրէ, եէտի տէֆա:

Ἑπτακισμύριοι - αι - α. ἀριθμ. (70,000) settanta mila. *եօթանասուն հազար*. եէթմիշ պին:

Ἑπτακόσιοι - αι - α. ἀριθμ. (700) settecento. *եօթը հարիւր*. եէտի եիւզ:

Ἑπτάμηνος (ὁ, ἡ) di sette mesi. *եօթը ամսուան*. եէտի այլըգ:

Ἑπτάπηχυς - εος (ὁ, ἡ) di sette bracci. *եօթը կանգուն*. եէտի արշըն:

Ἑπταπλάσιος - α - ον. settuplo. *եօթնպատիկ*. եէտի գաթ: — *σίως, ἐπίῤ.*

Ἑπτάπλοος - ους (ὁ, ἡ) = *Ἑπταπλάσιος.*

Ἑπτάπους - οδος (ὁ, ἡ) a sette piedi. *եօթնոտեան*. եէտի այագլը:

Ἑπτὰς - άδος (ἡ) settina. *եօթներեակ, եօթն*. եէտի:

Ἑπτάτονος (ὁ, ἡ) a sette tuoni. *եօթը ոլորակ ունեցող*. եէտի մագամը՝ քէրտէլի:

Ἑπτάφυλλος (ὁ, ἡ) a sette foglie. *եօթը տերեւով*. եէտի եափրագլը:

Ἑπτάφωτος (ὁ, ἡ) a sette lumi. *եօթնաջահեան*. եէտի ըշըգլը:

Ἑπτάχορδος (ὁ, ἡ) a sette corde. *եօթնաղի*. եէտի թէլլի:

Ἐπῳδὸς (ἡ) epodo (sorta di versi lirici). 2. ritornello, verso intercalare. *վերերգութիւն (դիւցազնաբանութեան մէկ տեսակը)*. 2. *կրկներգ*. դէյիմի տիլիրանէնին պիր նէվի. 2. նագարաթ:

Ἐπώδυνος (ὁ, ἡ) doloroso. 2. che cagiona del dolore. *ցաւագին*. 2. *ցաւ պատճառող*. աղրըլը. 2. աղր հասըլ էտէն:

Ἐπωμίζω. M. ίσω. mettere sulle spalle di qualcheduno. *մէկին ուսերուն վրա բան մը դնել*. պիրինին օմուզլարը իւզէրինէ գօյմագ (*μσ.*) portare sulle spalle. *ուսերուն վրա տանիլ*. օմուզտա թաշըմագ:

Ἐπωμὶς - ίδος (ἡ) spallino, manteletta. 2. omero. *ուսերը ծածկող վերարկու, ուսնոց կամ վակաս*. 2. *ուս*. օմուզ ա-թըլմըշ պիր գօյ քէօնէլի, թիւլպէնտ, օմուզլուգ. 2. օմուզ:

Ἐπώνιον (τὸ) dazio che si paga per una compra fatta nel mercato. 2. giunta. *շուկան բան մը ծախու առնելու համար տրուած բաժ*. 2. *վաճառաց վերադիր՝ աւելին*. չարշըտա պիր աթըլ էտիւն վէրիլէն պաճ. 2. ֆազլա, թարթըրան վէրիլէն նէսնէ:

Ἐπωνυμία - ας (ἡ) soprannome. *մականուն*. լագապ, մէթէլէղ:

Ἐπώνυμος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ. - ύμως.*) soprannominato. *մականուանեալ*. ադը՝ լագապ գօնմուշ, լագապլը, մէթէլէղլի (*οὐσ.*)

Ἐπώνυμον (τὸ) = *Ἐπωνυμία.*

Ἐπωτὶς - ίδος (ἡ) (*κυρ. εἰς τὸ πλθ.*) legni sporti fuori da ambe le parti della prora. *նաւուն գլխուն երկու կողմէն ալ դուրս ցցուած փայտեր*. կէմինին պաշ թարաֆընտան իքի եանընտան տա տըշարը ըշըգմըշ օդունլար:

Ἐπωφελέω - ῶ. M. ήσω. esser vantaggioso utile, giovare. *օգտակար, շահա-*

ւէտ ըլլալ, օգտել. ֆայտէլի օլմագ, խօրամագ, ֆայտա էթմէք։

Ἐπωφελὴς - έος (ὁ, ἡ) utile, vantaggioso. օգտակար, շահաւէտ. ֆայտէլի։

Ἐρανάρχης - ου (ὁ) che presiede alla collezione di scotti, di collette. հանգանակի ստակ կամ ողորմութիւն ժողվողներուն գլուխը. իէֆիէնէ ճամաաթ խալքը սատագա թօփլայանլարըն պաշը։

Ἐρανίζω. M. ίσω. raccogliere gli scotti. 2. far una pubblica colletta. 3 (ἐν γέν.) raccogliere. հանգանակի ստակ ժողվել. 2. ողորմութիւն ժողվել. 3. ժողվել, հաւաքել. իէֆիէնէ ճամաաթ տէվշիրմէք. 2. սատագա թօփլամագ. 3. տէվշիրմէք, թօփլամագ։

Ἐρανικὸς - ἡ - όν. fatto collo scotto, colla pubblica colleta. ժողվըւած հանգանակի ստակով՝ ողորմութենով շինուած. վէրիլէն իէֆիէնէ ախճէսի խալքըն սատագա իլէ եափըլը։

Ἐράνισις - εως (ἡ) } collezione di scotti,
Ἐρανισμὸς (ὁ) } il fare una pubblica colletta. հանգանակի ստակ՝ ողորմութիւն ժողվելը. իէֆիէնէ ախճէսի՝ սատագա տէվշիրմէսի։

Ἐρανιστής - οῦ (ὁ) partecipe d'un convito fatto cogli scotti. հանգանակով եղած կոչունքին հաղորդակից. արիֆանէ իլէ օլան զիյաֆէթէ իշթիրաք։

Ἔρανος (ὁ) scotto. 2. colletta. վճար ընթրեաց, հանգանակ, ստակ. 2. ողորմութիւն. իէֆիէնէ ախճէսի. 2. սատագա։

Ἐράσμιοςα ἡ - ος - ον. amabile. սիրելի. սէվիմլիւ։

Ἐραστεύω. M. εύσω. (μὲ γεν.) esser amante, amare. մէկի մը սիրահար ըլլալ, սիրել. պիրինէ աշըգ օլմագ, սէվմէք։

Ἐραστὴς - οῦ (ὁ) amante. սիրող, սիրահար. սէվէն, աշըգ, մաշուգ։

Ἐραστὸς - ἡ - όν. = Ἐρατός.

Ἐράστρια - ας (ἡ) θηλ. τ. Ἐραστής.

Ἐρατεινὸς - ἡ - όν. = Ἐράσμιος.

Ἐρατὸς - ἡ - όν. amabile. սիրելի. սէվիմլիւ։

Ἐράω - ῶ. M. ἐρασθήσομαι. amare appassionatamente. տարփմամբ սիրել. աշգ՝ սէվտա իլէ սէվմէք։

Ἐργάδης - εος (ὁ) lavoratore. բանւոր, վարձկան. իշճի։

Ἐργάζομαι. M. άσομαι. lavorare, travagliare. 2. guadagnare, far lucro. աշխատիլ. 2. շահիլ. չալըշմագ. 2. գազանմագ, քեար էթմէք. 3. (ἐν γέν.) operare. գործել. իշլէմէք։

Ἐργαλεῖον (τὸ) strumento. գործի. ալէթ, ալաթլըգ։

Ἐργασία - ας (ἡ) lavoro, travaglio. 2. lucro. գործ, աշխատութիւն. 2. շահ. իշ, խըզմէթ, իշ կիւճ. 2. քեար, գազանճ։

Ἐργάσιμος (ὁ, ἡ) da lavorare. գործելու. իշլէնէճէք, իշլէնիլիր։

Ἐργαστὴρ - ῆρος (ὁ) = Ἐργατής.

Ἐργαστήριον (τὸ) bottega. խանութ, կրպակ. տիւքքեան։

Ἐργαστὴς - οῦ (ὁ) = Ἐργάτης.

Ἐργαστικὸς - ἡ - όν. = Ἐργατικός.

Ἐργατεύω. M. εύσω. lavorare. գործել, բանիլ. իշլէմէք։

Ἐργάτης - ου (ὁ) operajo, lavoratore. բանւոր, վարձկան. իշճի, կիւնտէլիքճի. (ὡς ἐπίθ.) laborioso. աշխատասէր. չալըշգան. 3. argano, burbera. (Γαλλ. cabestan.) անուորդ. պօճարգաբ։

Ἐργατικὸς - ἡ - όν. che appartiene al lavoratore. 2. che può lavorare, laborioso. բանւորի պատկանած. 2. աշխատիլ կրցող, աշխատասէր. իշճիյէ տայիր. 2. իշլէյէն իւ կիւչիւ, չալըշգան։ — ικῶς, ἐπίῤ.

Ἐργατὼν - ῶνος (ὁ) luogo ove dormono gli operaji. վարձկաններուն պառկելու տեղը. իշճիլէրին եաթաճագ մահալլի։

Ἐργοδότης - ου (ὁ) colui che dà del lavoro, avventore. գործք՝ բան տըւող. իշ վէրէն, միւշտէրի։

Ἐργολάβος - ου (ὁ) colui che intraprende un lavoro a prezzo fisso, operajo. գին մը կարելով գործքի մը ձեռք զարնող՝ գործող, բանւոր. պիր պահա գէսէրէք պիր իշի իւզէրինէ ալան՝ իշլէյէն, իշճի։

Ἔργον (τὸ) opera, lavoro, mestiere. 2. lucro. 3. difficoltà. գործ, բան, պաշտօն, արհեստ. 2. շահ. 3. դժուարութիւն. իշ կիւճ, խըզմէթ. 2. գազանճ. 3. կիւճլիւք, չէթինլիք։

Ἐργοχειρέω - ῶ. M. ήσω. lavorare colle mani. ձեռքովը գործ մը գործել, բան մը տեսնալ. էլի իլէ չալըշմագ՝ իշ իշլէմէք։

Ἐργώδης - εος (ὁ, ἡ) faticoso, difficile. աշխատանքով եղող, դժուար. զահմէթլի, կիւճ, չէթին։

Ἐργωδῶς, ἐπίῤ. con fatica, difficilmente. աշխատանքով, դժուարութեամբ. զահմէթ կիւճլիւք իլէ։

Ἐρέβινθος (ὁ) cece. սիսեռն. նօհուտ. 2. (τῖωμ.) membro virile. վարոց. էրքէք ալէթի, ադէթի ըէճիւլ, սիք։

Ἐρεθίζω. M. ίσω. irritare, provocare, aizzare, incitare. գրգռել, դրդել, զայրացընել. գըզտըրմագ, գըշգըրթմագ, թահրիք էթմէք։

Ἐρέθισμα - ατος (τὸ) incentivo. գրգիռ, լուցկիք. գըզտըրան նէսնէ, թահրիք էտէն, սէպէպ։

Ἐρεθισμὸς (ὁ) irritazione, provocazione. գրգռելը, ոտք վերցընելը. գըզտըրմագ, թահրիք էթմէք։

Ἐρεθιστὴς - οῦ (ὁ) irritatore, provocatore. գրգռող, ոտք վերցընող. գըզտըրան, թահրիք էտէն։

Ἐρεθιστικὸς - ἡ - όν. provocativo, irritativo. գրգռիչ, ոտք վերցընող. գըզտըրան, թահրիք էտէն։ — ικῶς, ἐπίῤ.

Ἐρείδω. M. είσω. appoggiare. կռթնցընել. տայամագ (ἀμτβ.) opporsi. դէմ դնել. գարշը գօմագ (μσ. ἢ πθ.) disputare. վիճաբանել. մուպահասէ էթմէք։

Ἐρεμνὸς - ἡ - όν. nero. սեւ. սիեահ, գարա (τρπ.) incerto. անյայտ. պէլլիսիզ, նամալիւմ։

Ἐρέσσω (ττω). M. ἐρέσω. remare, remigare, vogare. թի քաշել. քիւրէք չէքմէք (συνεκδχ.) muovere. շարժել. թէփրէթմէք։

Ἐρέτης-ου (ὁ) (ἐρέσσω) rematore, vogatore. Թիավար · [illegible]

Ἐρετικὸς-ἡ-όν. che spetta ad un rematore. Թիավարի պատկանած · [illegible] (ὅθ.) Ἐρετικὴ (ἡ) (τέχνη) l' arte di remare, di vogare. Թի քաշելու արհեստ, թիավար ըլլալը · [illegible]

Ἔρευγμα (τὸ) rutto. Ձգռտում · [illegible]

Ἐρευγμὸς (ὁ) = Ἔρευγμα.

Ἐρεύγομαι. M. ἐρεύξομαι. ruttare. Ձգըռտալ, ըխկալ · [illegible]

Ἐρεύθω. M. ἐρεύσω. arrubinare, rubificare. կարմրցընել, կարմիր ներկել · [illegible]

Ἐρευκτικὸς-ἡ-όν. che fa ruttare. Ձգըռտում պատճառող · [illegible]

Ἔρευνα-ης (ἡ) ricerca, esame, indagine. փնտռտելը, քննութիւն, հարցափորձ · [illegible]

Ἐρευνάω-ῶ. M. ήσω. ricercare, esaminare, indagare. փնտռտել, քննել, հարցափորձ ընել · [illegible]

Ἐρευνητὴρ-ῆρος / Ἐρευνητὴς-οῦ (ὁ) esaminatore, indagatore. քննիչ, փնտըռտող · [illegible]

Ἐρευνήτρια-ας (ἡ) θηλ. τ. Ἐρευνητής.

Ἔρευξις-εως (ἡ) rutto. Ձգռտում · [illegible]

Ἐρημάζω. M. άσω. vivere nei deserti, nella solitudine, vivere solitario. անապատը մինակ կենալ՝ ապրիլ · [illegible]

Ἐρημία-ας (ἡ) deserto, solitudine. անապատ, առանձնութիւն · [illegible]

Ἐρημικὸς-ἡ-όν. solitario. առանձնասէր, առանձնակեաց · [illegible]

Ἐρημίτης-ου (ὁ) solitario. առանձնակեաց · [illegible] (ἐκκλησ.) eremita. անապատական · [illegible]

Ἐρημόβιος (ὁ, ἡ) che mena una vita solitaria. առանձնակեաց · [illegible]

Ἐρημοπλάνης-ου (ὁ) / Ἐρημόπλανος (ὁ, ἡ) che gira vagabondo nei deserti, ramingo. անապատները թափառական պտըտող, մինմինակ թափառող · [illegible]

Ἔρημος καὶ Ἐρῆμος-η ἢ ος-ον. solitario, abbandonato. 2. desolato, inabitato, deserto. 3. privo. մինմինակ մնացած, միայնիկ · 2 · անապատացեալ, աւերակ, անբնակ · 3 · զուրկ · [illegible] · 2 · [illegible] · 3 · [illegible] (οὐσ.) Ἔρημος (ἡ) (ἐνν. γῆ) eremo. անապատ · [illegible]

Ἐρημοσύνη-ης (ἡ) solitudine. առանձնութիւն · [illegible]

Ἐρημοφίλης-ου (ὁ) / Ἐρημόφιλος (ὁ, ἡ) che ama il deserto, la solitudine, solitario. առանձնասէր · [illegible]

Ἐρημόω-ῶ. M. ώσω. ridurre in deserto, devastare, desolare. 2. abbandonare solo. 3. privare. անապատի դարձընել, քանդել, աւրել · 2 · մինմինակ ձգել · 3 · զրկել · [illegible] · 2 · [illegible] · 3 · [illegible]

Ἐρήμωσις-εως (ἡ) devastazione, desolazione. 2. privazione. աւրելը, անապատի դարձընելը · 2 · զրկելը · [illegible] · 2 · [illegible]

Ἐριαυγὴς-έος (ὁ, ἡ) molto risplendente, lucidissimo. խիստ փայլուն՝ պայծառ · [illegible]

Ἐρίδρομος (ὁ, ἡ) che corre molto veloce. արագընթաց, խիստ շուտ վազող · [illegible]

Ἐρίδωρος (ὁ, ἡ) generoso, che da molto. առատաձեռն, շատ բան պարգեւող · [illegible]

Ἐρίζω. M. ίσω. disputare, contendere, rissare. վիճել, վիճաբանել, կագել · [illegible]

Ἐριθάκη-ης (ἡ) cerinta (erba che serve di cibo alle pecchie). մեղուներու կերակուր եղող խոտ մը · [illegible]

Ἐρίθακος (ὁ) eritaco, pettirosso. կարմրալանջ (թռչուն մըն է) · [illegible]

Ἐριθεία-ας (ἡ) intrighi, raggiro, briga. հնարք, դաւ (ժողովրդին աչքը մտնալու համար) · [illegible]

Ἔριθος (ὁ, ἡ) lavoratore, operajo, servo. վարձկան, ծառայ · [illegible]

Ἐρινὺς-ύος (ἔρις) furia infernale, Erine. կատաղիք դժոխոց · [illegible]

Ἐρινεὸς (ὁ) caprifico. մոլաթզենի · [illegible]

Ἔριον (τὸ) lana. բուրդ, գեղմն · [illegible]

Ἐριοπλύτης-ου (ὁ) lavator di lana. բուրդ լուացող · [illegible]

Ἐριοπώλης-ου (ὁ) venditor di lana. բուրդ՝ գեղմն ծախող · [illegible]

Ἐριουργεῖον (τὸ) luogo ove si lavora la lana. բուրդ բանելու տեղ · [illegible]

Ἐριουργὸς (ὁ, ἡ) lavorator di lana, laniuolo. բուրդ բանող · [illegible]

Ἐριοφόρος (ὁ, ἡ) che porta della lana. lanoso. բուրդ կրող՝ ունեցող, գեղմնաբարձ · [illegible]

Ἔρις-ιδος (ἡ) contesa, disputa, mischia. կագ, վիճաբանութիւն, բանակռիւ · [illegible]

Ἔρισμα-ατος (τὸ) oggetto di contesa. վիճաբանութեան նիւթ · [illegible]

Ἐριστὴς-οῦ (ὁ) che disputa, contendente. վիճաբանող · [illegible]

Ἐριστικὸς-ἡ-όν. che ama le dispute, contenzioso. վիճաբանութիւն սիրող · [illegible]

Ἐρίτιμος (ὁ, ἡ) di gran prezzo, prezioso. ծանրագին· պահալը։

Ἐριφίον (τὸ) ὑποκορ. Ἰοῦ.

Ἔριφος (ὁ, ἡ) capretto, beccherello. ուլ· օղլագ, թէքէճիք։

Ἕρκος-εος-ους (τὸ) siepe, propugnacolo, rocca. ցանկ, պատուար, բերդ· պարը, թապիա, գալէ։

Ἕρμα-ατος (τὸ) appoggio. 2. savorra. 3. feto. 4. monile, collana. մոյթ, կռթընելիք· 2· նաւախիճ· 3· սաղմն· 4· մանեակ· տայագ, տէստէք· 2· կէմի սաֆրասը· 3· ալըգ· 4· կէրտանլըգ։

Ἑρμαφρόδιτος (ὁ) ermafrodito. արուէգ, որձեւէգ· խունսա։

Ἑρμηνεία-ας (ἡ) interpretazione, spiegazione. մեկնութիւն, թարգմանութիւն· մանէա վէրմէ, թէրճիմէ, թէֆսիր։

Ἑρμήνευμα-ατος (τὸ) interpretazione. մեկնութիւն· թէֆսիր։

Ἑρμηνεὺς-έως (ὁ) interprete. մեկնիչ, թարգման· մանա վէրէն, թէրճիմէճի, միւթէրճիմ։

Ἑρμηνευτὴς-οῦ (ὁ) = Ἑρμηνεύς.

Ἑρμηνευτικὸς-ἡ-όν. interpretativo, ermeneutico. մեկնողական· մանա վէրիճի. (οὐσ.) Ἑρμηνευτικὴ-ῆς (ἡ) (τέχνη) l'ermeneutica, l'arte di interpretare. արհեստ մեկնելոյ (գրոց)· մանա վէրմէք, միւթէրճիմլիք (քիթապլարա), թէֆսիր իլմի։

Ἑρμηνεύω. M. εύσω. interpretare, esplicare, spiegare. մեկնել, թարգմանել, պարզել· մանէա վէրմէք, թէֆսիր էթմէք։

Ἔρομαι. M. ἐρήσομαι. domandare, interrogare. հարցանել· սուալ էթմէք, սօրմագ։

Ἔρος (ὁ) Αἰολ. ἀντὶ Ἔρως.

Ἑρπετὸς-ὴ-όν. (ἕρπω) serpeggiante, rettile. սողացող· իմէքլէյէն. (οὐσ.) Ἑρπετόν (ἐνν. ζῶον.) rettile. սողուն, զեռուն· պէօճէք, հաշարէթ։

Ἕρπυλλος (υλος) (ὁ) sermollino, sergillo. (Γαλλ. serpolet.) ծոթրինի նման քաղցրահոտ խոտ մըն է· կիւվէյի օթու, քէքլիք օթու։

Ἕρπω. M. ἕρψω. serpeggiare, strisciarsi. սողալ, զեռալ· սիւրիւքլէնմէք, իմէքլէնմէք։

Ἔῤῥω. M. ἐῤῥήσω. partire, camminare, andare in malora. երթալ, պտըտիլ, երթալ կորսուիլ· կիթմէք, կէզմէք, իթմէք, եօգ օլմագ։ Ἔῤῥε. in malora, va al diavolo. կորսուէ, կորիր· եըգըլ, ճէհէննէմ օլ։

Ἐῤῥωμένος-η-ον. forte, robusto, coraggioso. կորիճ, քաջ· ճէսարէթլի, եիւրէքլի։

Ἔρση (ἡ) rugiada. ցօղ· չիյ։

Ἐρυθρῖνος (ὁ) fragolino. եղակի գունով ձուկ մը· մէրճան (պալըգը)։

Ἐρυθριάω-ῶ. M. άσω. arrossire (dalla vergogna). կարմրիլ (ամչնալէն)· գըզարմագ (ութանտըղընտան)։

Ἐρυθρόδανον (τὸ) robbia. տորոն· պօյա քէօքիւ։

Ἐρυθρὸς-ὰ-όν. rosso. կարմիր· գըրմըզը։

Ἐρύκω. M. ύξω. impedire, arrestare. արգիլել, թող չտալ· մէն օլմագ, պրագըմամագ, ղալիպ էթմէք։

Ἐρύσιμον (τὸ) erisamo. (Γαλλ. tortelle ἢ vélar). խոտ մը· պիր նէվի օթ։

Ἐρύω. M. ύσω. strascinare, attirare. քաշել· չէքմէք, սիւրիւքլէմէք. (τρπ.) liberare. ազատել, խալսել· գուրթարմագ։

Ἔρχομαι. M. ἐλεύσομαι. venire. գալ· կէլմէք։

Ἐρωὴ-ῆς (ἡ) impeto. թափ, ուժգնութիւն· իւզ, համլէ, հիւճիւմ. (μτφ.) cupidigia, desiderio. ցանկութիւն, մեծ փափաք· արզու, հավէս։

Ἐρωμανέω-ῶ. M. ήσω. = Ἐρωτομανέω.

Ἐρωμανὴς-έος (ὁ, ἡ) = Ἐρωτομανής.

Ἐρωμανία-ας (ἡ) = Ἐρωτομανία.

Ἔρως-ωτος (ὁ) amore, cupidigia, cupidezza. ցանկութիւն, տռփանք· աշգ, արզու. (κατὰ τὴν μυθολογ.) cupido, Amore. Սէր, սիրոյ Աստուած· շէհվէթ իլահը։

Ἐρωτάω-ῶ. M. ήσω. interrogare, domandare. հարցանել· սօրմագ, իսթիֆհամ էթմէք։

Ἐρώτημα-ατος (τὸ) domanda, interrogazione. հարցում· սօրկու, սուալ։

Ἐρωτηματίζω. M. ίσω. interrogare. հարցանել· սօրմագ, իսթիֆհամ էթմէք։

Ἐρωτηματικὸς-ἡ-όν. interrogativo. հարցական· իսթիֆհամի։

Ἐρωτηματικῶς, ἐπίῤ. interrogativamente. հարցմամբ· իսթիֆհամ իլէ, պիր վէճհի սուալ։

Ἐρώτησις-εως (ἡ) interrogazione. հարցում· սօրկու, սուալ, իսթիֆհամ։

Ἐρωτιὰς-άδος (ἡ) innamorata. սիրուհի, տարփակից· նիշանլը, աշըգա, մահպուպէ։

Ἐρωτιάω-ῶ. M. άσω. essere trasportato di amore. ցանկութեան ինկնալ, հարկանիլ ի սէր· աշըգ օլմագ, սէվտայա մուպթէլա օլմագ։

Ἐρωτιδεὺς-έως (ὁ) ὑποκορ. τ. Ἔρως.

Ἐρωτικὸς-ὴ-όν. amoroso. սիրողական, տռփական· շէհվի, աշգա մահսուս։ — ικῶς, ἐπίῤ.

Ἐρώτιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Ἔρως.

Ἐρωτὶς-ίδος (ἡ) amorosa, innamorata. սիրուհի, տարփածու· նիշանլը, մահպուպէ։

Ἐρωτογράφος (ὁ, ἡ) scrittore di opere d'amore. սիրոյ՝ ցանկութեան գործքերու վրայ գրող· աշգ ու շէհվէթ հաքքընտա եազան։

Ἐρωτοδιδάσκαλος (ὁ, ἡ) che insegna l'arte d'amare. սիրելու արհեստը սորվեցընող, սիրոյ՝ ցանկութեան վարպետ· սէվմէյի՝ սէվտայի էօյրէտէն, ուսթատ շէհվէթ։

Ἐρωτόληπτος (ὁ, ἡ) (ἔρως, λαμβάνω) appassionato dall' amore. ցանկութենէ բռնուած՝ ընկած, սիրէն խելքը կորսընցուցած· աշըգ օլմուշ, մուպթէլա։

Ἐρωτοληψία-ας (ἡ) trasporto d'amore. սիրէն խելքը կորսնցընելը, ցանկութեան ինկնալը· աշըգ օլմագ, մուպթէլա օլմագ։

Ἐρωτομανέω-ῶ. M. ήσω. infuriarsi dall' amore. սիրէն՝ ցանկութենէն մոլեգնիլ· մուհապպէթտէն՝ շէհվէթտէն չըլտըրմագ՝ գուտուրմագ։

Ἐρωτομανὴς-έος (ὁ, ἡ) infuriato dall' amore. սիրէն՝ ցանկութենէն մոլեգնեալ. [illegible] — μανῶς, ἐπίῤ.

Ἐρωτομανία-ας (ἡ) amore furioso. կատաղի սէր. [illegible]

Ἐρωτοπλοέω-ῶ. Μ. ήσω. essere immerso nell' amore. սիրոյ մէջը ընկղմած ըլլալ. [illegible]

Ἐρωτοποιέω-ῶ. Μ. ήσω. cagionare, inspirare amore. սիրելու գրգռել, սէր պատճառել. [illegible]

Ἐρωτοτόκος (ὁ, ἡ) che inspira amore, che cagiona dell' amore. սիրելու գրգռող, սէր պատճառող. [illegible]

Ἐρωτοτρόφος (ὁ, ἡ) che nutrisce l' amore. սէրը սնուցանող՝ աճեցընող. [illegible]

Ἐρωτύλος (ὁ, ἡ) = Ἐρωτικός.

Ἐς. Ἀττ. καὶ Ἰων. ἀντὶ Εἰς. (ὅθ. ὅσαι τῶν ἀπὸ τοῦ Ἐς ἀρχομένων λέξεων δὲν εὑρίσκονται ἐνταῦθα, ζητείσθωσαν διὰ τοῦ Εἰς).

Ἐσθὴς-ῆτος (ἡ) veste, vestimento. լաթ, հանդերձ. [illegible]

Ἐσθίω. Μ. ἔδομαι. mangiare, divorare. ուտել, ուտելով հատցընել. [illegible] (μτφρ.) consumare. սպառել, հատցընել. [illegible]

Ἐσθλὸς-ὴ-όν. buono, probo. աղէկ, լաւ, բարեկիր. [illegible]

Ἑσπέρα-ας (ἡ) κυρ. θηλ. τ. Ἕσπερος. (ἐνν. ὥρα). sera. 2. occidente. իրիկուն. 2. արեւմուտք. [illegible]

Ἑσπερίζω. Μ. ίσω. cenare. իրիկուան կերակուր ուտել. [illegible]

Ἑσπερινὸς-ὴ-όν. = Ἑσπέριος (ἐνν. ὕμνος.) il vespro. իրիկուան ժամ. [illegible]

Ἑσπέριος-α ἢ ος-ον. della sera, vespertino. 2. occidentale. իրիկուան. 2. արեւմտեան. [illegible]

Ἑσπερὶς-ίδος (ἡ) esperide, viola matronale (Γαλλ. julienne.) իրիկուան դեմ հոտը բուրող ծաղիկ մը. [illegible]

Ἕσπερος (ὁ) la sera. 2. espero, stella di venere. իրիկուն. 2. գիշերավար. [illegible]

Ἑστία-ας (ἡ) focolare. վառարան. [illegible] (συνεκδχ.) famiglia, casata. գերդաստան, տուն տեղ. [illegible]

Ἑστίαμα-ατος (τὸ) banchetto. կոչունք. [illegible]

Ἑστιάρχης (ἡ) } padrone di casa. տան
Ἑστίαρχος-ου (ὁ) } մեծ. [illegible]

Ἑστιατήριον (τὸ) sala da banchettare. կոչունք ընելու յարմար սրահ. [illegible]

Ἑστιατόριον (τὸ) = Ἑστιατήριον.

Ἑστιάτωρ-ορος (ὁ) colui che fa il banchetto, colui che tratta. կոչունք ընող. [illegible]

Ἑστιάω-ῶ. Μ. άσω. (ἑστία). dare un banchetto, trattare. կոչունք ընել, սեղան տալ. [illegible]

Ἐσχάρα-ας (ἡ) focolare. 2. graticola. 3. escara. 4. conno. վառարան. 2. կասկարայ. 3. խոցի կեղեւ. 4. իգական անդամ. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

Ἐσχαρεὺς-έως (ὁ) colui che ha la cura del focolare, cuoco di bastimento. վառարանը հոգացող, նաւի խոհակեր. [illegible]

Ἐσχατεύω. Μ. εύσω. essere l'ultimo, essere posto all' estremità. վերջին ըլլալ, ծայրը գտնուիլ. [illegible]

Ἐσχατιὰ-ᾶς (ἡ) estremità. ծայր, ճոթ. [illegible]

Ἐσχατιάω-ῶ. Μ. άσω. ἀντὶ Ἐσχατεύω.

Ἐσχατογέρων-οντος (ὁ) } decrepito. խոր ծե-
Ἐσχατόγηρως (ὁ, ἡ) } րութեան հասած. [illegible]

Ἔσχατος-η-ον. (ἔχω ἢ ἐξ.) ultimo, sommo, estremo, infimo. վերջին, յետին, ծայրագոյն. [illegible] — άτως, ἐπίῤ.

Ἔσω. Ἀττ. ἀντὶ Εἴσω. dentro. մէջը. [illegible]

Ἔσωθεν, ἐπίῤ. di dentro. ներսէն. [illegible]

Ἐσωτερικὸς-ὴ-όν. interno. ներքին. [illegible]

Ἐτάζω. Μ. άσω. (σπν. καὶ Γρφ. μόνον ἐν χρήσει ἀντὶ τοῦ συνθ.) = Ἐξετάζω.

Ἑταίρα-ας (ἡ) κυρ. θηλ. τ. Ἑταῖρος. amica, compagna. 2. meretrice. սիրուհի. 2. պոռնիկ, բոզ. [illegible] 2. [illegible]

Ἑταιρεία-ας (ἡ) compagnia, società. ընկերութիւն, ընկերակցութիւն. [illegible]

Ἑταιρεῖος-α-ον. che spetta alla compagnia. ընկերական. [illegible]

Ἑταιρεύω. Μ. εύσω. fare società, compagnia con qualcheduno, associarsi. 2. essere amica di qualcheduno. մէկի մը հետ ընկերութիւն մը հաստատել. 2. մէկի մը սիրուհի ըլլալ. [illegible] 2. [illegible]

Ἑταιρέω-ῶ. Μ. ήσω. prostituirsi, far la meretrice. ինքը զինքը պոռնկութեան մատնել, պոռնկութեան մէջը ապրիլ. [illegible]

Ἑταιρία-ας (ἡ) = Ἑταιρεία.

Ἑταιρίζω. Μ. ίσω. farsi socio, associarsi. մէկի մը ընկեր ըլլալ. [illegible] 2. = Ἑταιρεύω.

Ἑταιρικὸς-ὴ-όν. amichevole, che appartiene alla società. բարեկամական, ընկերական. [illegible]

Ἑταιρικῶς, ἐπίῤ. da meretrice. պոռնիկի՝ բոզի պէս. [illegible]

Ἑταιριστὴς-οῦ (ὁ) che frequenta le meretrici, puttaniere, bordelliere. բոզա-

րած, պոռնկոցը յաճախ գնացող. ֆահիշէլէրէ, դադանընըն օրէ օրէ վարան:

Ἑταῖρος (ὁ) compagno, socio, amico. ընկեր, բարեկամ. եարան, արգատաշ, եօլտաշ, րէֆիք, տօսթ:

Ἐτεὸς - ὰ - όν. vero. ճշմարիտ, ստոյգ. սահիհ, տօղրու: — Ἐτεὸν, ἐπίῤ. veramente. ճշմարտիւ, իրաւցընէ. սահիհան, կէրչէն:

Ἑτερογένεια - ας (ἡ) eterogeneità. այլասեռութիւն. ախէր ճինստէն՝ օլմագ:

Ἑτερογενὴς - έος (ὁ, ἡ) eterogeneo. այլասեռ, օտարասեռ. ախէր ճինստէն՝ օլան:

Ἑτερόγλωσσος (ὁ, ἡ) che parla una lingua straniera. օտար լեզուէ խօսող. էճնէպի տիլ գուլլանան էօզգէսի իտէն:

Ἑτερογνώμων - ονος (ὁ, ἡ) che è d'un'altra opinione, che pensa altrimenti, diverso di opinione. ուրիշ՝ զատ կարծիք ունեցող. ախէր չիհէթէ՝ զէյլալի օլան:

Ἑτερόγονος (ὁ, ἡ) nato da genitori di diverso genere. զատ զատ սեռէ եղող՝ օտարախառն ծնողքէ ծնած. այրը ճինսլէրտէն օլան աթալարտան տօղմուշ:

Ἑτεροδιδασκαλέω - ῶ. M. ήσω. insegnare una nuova dottrina. նոր վարդապետութիւն մը սորվեցընել. եէնի պիր իլմ էօյրէթմէք:

Ἑτεροδοξέω - ῶ. M. ήσω. avere una falsa opinione di una cosa, pensare o credere falsamente, essere eterodosso. սուտ՝ թիւր կարծիքի մէջ ըլլալ, այլափառ ըլլալ. եանլըշ՝ ախէր չիհէթէ օլմագ, ռաֆըզի օլմագ:

Ἑτεροδοξία - ας (ἡ) eterodossia. այլափառութիւն. ռաֆըզիլիք:

Ἑτερόδοξος (ὁ, ἡ) eterodosso. այլափառ. ռաֆըզի: — όξως, ἐπίῤ.

Ἑτεροεθνὴς - έος (ὁ, ἡ) di diversa nazione. ուրիշ ազգէ եղող. ախէր միլլէթտէն:

Ἑτεροειδὴς - έος (ὁ, ἡ) di un' altra specie. ուրիշ կերպով՝ տեսակով. ախէր թարզ, ախէր թիւրլիւ:

Ἑτεροθελὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha diverso volere. ուրիշ բան մը կամեցող. ախէր պիր շէյ իսթէյէն, ախէր իրատէթլի օլան:

Ἑτεροῖος - α - ον. diverso, dissimile. ուրիշ, աննման. ախէր թարզ, պաշգա:

Ἑτερόω - ῶ. M. ώσω. immutare, cambiare. փոխել, փոփոխել. տէյիշտիրմէք, թէպտիլ էթմէք:

Ἑτεροιωτικὸς - ὴ - όν. colui che ha la forza d'immutare, di variare. փոխելու՝ փոփոխելու կարողութիւն ունեցող. տէյիշտիրմէյէ գուտրէթի օլան:

Ἑτερόκαρπος (ὁ, ἡ) che produce frutti differenti. ուրիշ կերպ պտուղ տուող. ախէր թարզ միյվէ հասըլ իտէն:

Ἑτερόκλιτος (ὁ, ἡ) (γρμτ.) eteroclito, che si declina irregolarmente. այլահոլով, զարտուղի կերպով հոլովուող. գանօնտան տըշարը՝ միւթէֆէրրիգ ախէր թարզ իլէ թասրիֆ՝ իտիլ օլան: — ίτως, ἐπίῤ.

Ἑτερολεξία - ας (ἡ) espressione di una cosa con diverse parole. նոյն բանը ուրիշ բառերով զրուցելը. պիր նէսնէյի ախէր՝ միւթէֆէրրիգ լագըրտըլար իլէ թարիֆ էթմէք:

Ἑτερόμαλλος (ὁ, ἡ) chi è peloso solo in una parte. մինակ մէկ կողմը մազոտ եղող. եալընըզ պիր թարաֆը թիւյլիւ:

Ἑτερομήτωρ - ορος (ὁ, ἡ) nato di un'altra madre. ուրիշ մօրմէ ծնած. պաշգա անատան տօղմուշ, վալիտէյի միւթէնէվվիէտէն միւթէվէլլիտ:

Ἑτερόμορφος (ὁ, ἡ) che ha diversa forma. այլաձեւ, ուրիշ ձեւով. պաշգա՝ մուխթելիֆ շէքլիմտէ՝ չէշիտլի:

Ἑτεροπροσωπικὸς - ὴ - όν. (καὶ ἐπίῤ. - ικῶς) καὶ

Ἑτεροπρόσωπος (ὁ, ἡ) (γρμτ.) di diversa persona. ուրիշ անձէ՝ դէմքէ եղող. շախսը մուխթելիֆ:

Ἕτερος - α - ον. l'uno de' due. 2. altro. 3. diverso. երկուքէն մէկը. 2. ուրիշ. 3. զատ. իքիսինտէն պիրի. 2. պաշգա. 3. այրը, մուխթելիֆ, միւթէֆէրրիգ:

Ἑτερόσκιος (ὁ, ἡ) (γεωμτρ.) eteroscio, abitante della zona temperata. բարեխառն գօտւոյ բնակիչ. միւնթէտիլ մընթագայի սաքինի իտէն:

Ἑτερόφρων - ονος (ὁ, ἡ) che pensa diversamente. ուրիշ կերպ մտածող. ախէր թարզ միւթալաա իտէն:

Ἑτερόω - ῶ. M. ώσω. = Ἑτεροιόω.

Ἑτέρωθεν, ἐπίῤ. dall'altra parte. մէկալ կողմէն. օպիր թարաֆտան:

Ἑτέρως, ἐπίῤ. altrimente, in altra maniera, diversamente. այլազգաբար, ուրիշ կերպով. ախէր թարզ, պաշգա եօլ իլէ, պաշգա թարզ իլէ:

Ἐτησίαι - ων (οἱ) venti periodici, venti anniversarj, etesie. տարեկան կամ պարբերական հովեր. միւթէմէտտէր (հէր սէնէ պիր վագթտա էսէն ռուզկեարլար):

Ἔτι, ἐπίῤ. ancora. տակաւին, ալ, դեռ. տահա, շիմտիյէտէք, տախի:

Ἑτοιμάζω. M. άσω. preparare. պատրաստել. հազըրլամագ, թէտարիք էթմէք:

Ἑτοιμασία - ας (ἡ) = Ἑτοιμότης.

Ἑτοιμαστὴς - οῦ (ὁ) preparatore. պատրաստող. հազըրլայան:

Ἑτοιμόδακρυς - υος (ὁ, ἡ) facile a piangere. դիւրաւ՝ շուտով լացող. թէզ աղլայան, աղլամագա հազըր:

Ἑτοιμοθάνατος (ὁ, ἡ) pronto alla morte. մեռնելու պատրաստ. էօլմէյէ հազըր:

Ἑτοιμοπειθὴς - έος (ὁ, ἡ) facile a persuadersi. շուտով համոզուող. գօլայլըգ իլէ իգնա օլան:

Ἕτοιμος - η ἢ ος - ον. pronto, preparato. 2. vero, certo. 3. facile a fare qualche cosa, lesto. պատրաստ. 2. ստոյգ, հաստատ. 3. բան մը դիւրաւ ընող, բան մը ընելու պատրաստ, շոյտ. հազըր, թէտարիք օլմուշ. 2. սահիհ, տօղրու. 3. պիր շէյ էթմէյէ հազըր, չէվիք:

Ἑτοιμότης - ητος (ἡ) prontezza, lestezza. պատրաստութիւն, շութափութիւն. հազըրլըգ, չէվիքլիք:

Ἑτοίμως, ἐπίῤ. prontamente, lestamente. շուտով, արագութեամբ. թէզճէ, չէվիքլիք իլէ:

Ἔτος - εος-ους (τὸ) anno. տարի, եըլ, սէնէ:

Ἔτος, ἐπίῤ. indarno, in vanno, goffa-

mente. փուճ անըր, անմտութենով. [illegible]

'Ετυμογόρος (ὁ, ἡ) chi dice la verità, veridico. ճշմարտախօս. [illegible]

'Ετυμολογέω - ῶ. M. ήσω. fare l' etimologia d' una parola. բառի մը ստուգաբանութիւնը ընել. [illegible]

'Ετυμολογία-ας (ἡ) etimologia. ստուգաբանութիւն. [illegible]

'Ετυμολογικὸς - ἡ - όν. etimologico. ստուգաբանական. [illegible]
— ικῶς, ἐπίῤ.

'Ετυμολόγος (ὁ, ἡ) che si occupa all' etimologia delle parole, etimologista. ստուգաբան. [illegible]

"Ετυμος - η ἢ ος - ον. vero, reale. ճշմարիտ, բուն, իրական. [illegible] (οὐσ.) "Ετυμον (τὸ) l'origine delle parole. բառերուն արմատը. [illegible]

'Ετυμότης - ητος (ἡ) verità. ճշմարտութիւն. [illegible] 2. 'Ετυμολογία.

'Ετύμως, ἐπίῤ. veramente. իրաւցընէ. [illegible]

Εὖ, ἐπίῤ. bene, rettamente, felicemente, facilmente. աղէկ, ուղիղ, բարւոք, բաջ, երջանկաբար, դիւրաւ. [illegible]

Εὐαγγελίζομαι. M. ίσομαι. annunziare, portare una felice nuova, evangelizzare. աւետարանել, աւետիս տալ. [illegible]

Εὐαγγελικὸς - ἡ - όν. evangelico. աւետարանական. [illegible]

Εὐαγγέλιον (τὸ) mancia, che si da a colui che porta una buona nuova. 2. felice nuova. աւետիս բերողի արուած պարգեւ. 2. աւետիս. [illegible] 2. [illegible] 3. (ἐκκλσ.) Vangelo. Աւետարան. [illegible]

Εὐαγγελισμὸς (ὁ, ἡ) il portare una felice nuova, annunziazione. աւետիս տալը. [illegible]

Εὐαγγελιστὴς - οῦ (ὁ) annunziatore, chi porta una felice nuova. աւետիս տուող բերող. [illegible] (ἐκκλησ.) Evangelista. աւետարանիչ. [illegible]

Εὐαγγελίστρα - ας (ἡ) θηλ. τ. Εὐαγγελιστής.

Εὐάγγελος (ὁ, ἡ) apportator di buone notizie. աւետիս բերող, աւետաբեր. [illegible]

Εὐαγρία - ας (ἡ) buona caccia. աղէկ որս. [illegible]

Εὔαγρος (ὁ, ἡ) chi è felice nella caccia o nella pesca. որսի կամ ձկնորսութեան մէջ յաջող. [illegible]

Εὐάγωγος (ὁ, ἡ) docile, trattabile. դիւրակիրթ, ընտել. [illegible]

Εὐαισθησία - ας (ἡ) sensibilità, l' avere i sensi vivi. զգալնութիւն, ողջ զգայարանք ունենալը. [illegible]

Εὐαίσθητος (ὁ, ἡ) sensibile, che ha i sensi vivi. զգայուն, ողջ զգայարանք ունեցող. [illegible] — ήτως, ἐπίῤ.

Εὐαναδίδακτος (ὁ, ἡ) che è facile ad imparare. դիւրաւ բան մը սորվող. [illegible]

Εὐανάτροφος (ὁ, ἡ) facile a nutrirsi. 2. ben nutrito, grasso. դիւրաւ սնուող՝ կերակրուող. 2. աղէկ սնուցեալ, պարարտ. [illegible] 2. [illegible]

Εὐανδρέω - ῶ. M. ήσω. essere pieno, abbondare di uomini coraggiosi. կորիճ մարդիկներով լեցուն ըլլալ. [illegible]

Εὔανδρος (ὁ, ἡ) (κυρ. τόπος) pieno di uomini coraggiosi. կորիճ մարդիկներով լեցուն. [illegible]

Εὐανθὴς - έος (ὁ, ἡ) fiorito, di cui il fiore è bello. ծաղկաւէտ, աղուոր ծաղիկներ ունեցող. [illegible]

Εὐαπόβατος (ὁ, ἡ) facile a discendere. իջնալը դիւրին. [illegible]

Εὐαπόκριτος (ὁ, ἡ) facile a rispondersi. պատասխան տալը դիւրին. [illegible]

Εὐαρεστέω-ῶ. M. ήσω. compiacersi, aggradire. հաճիլ. [illegible]

Εὐαρεστικὸς - ἡ - όν. piacevole. զուարճալի. [illegible]

Εὐάρεστος (ὁ, ἡ) aggradevole, compiacente. հաճելի. [illegible]

Εὐαρέστως, ἐπίῤ. aggradevolmente, dilettevolmente. հաճելի՝ զուարճացընող կերպով մը. [illegible]

Εὐαρκὴς - έος (ὁ, ἡ) sufficiente. բաւական. [illegible]

Εὐάρμοστος (ὁ, ἡ) proprio, atto, abile, destro, acconcio. յարմար, յարմար, բաւական, յաջողակ, պատշաճեալ, յարգարուն. [illegible] — όστως, ἐπίῤ.

Εὔαρχος (ὁ, ἡ) docile, che obbedisce facilmente. հլու, դիւրաւ հնազանդող. [illegible]

Εὐάστερος (ὁ, ἡ) pieno di stelle brillanti. փայլուն աստղներով լեցուն. [illegible]

Εὐβάστακτος (ὁ, ἡ) facile a portare. կրելը դիւրին. [illegible]

Εὔβατος (ὁ, ἡ) facile a entrare, a passare. մտնալը՝ անցնիլը դիւրին. [illegible]

Εὐβοήθητος (ὁ, ἡ) facile a soccorrere, cui si può prestare facilmente ajuto. օգնելը դիւրին. [illegible]

Εὐβουλεὺς - έως (ὁ) che dà buoni consigli. աղէկ խրատներ տուող. [illegible]

Εὔβουλος (ὁ, ἡ) prudente. խոհեմ. [illegible]

Εὔγαιος (ὁ, ἡ) = Εὔγειος.

Εὖγε (ἐπιφών.) bravo! քաջ է, կեցցես, վաշ վաշ. [illegible]

Εὔγειος (ὁ, ἡ) che ha buona terra. աղէկ հող ունեցող. այն՝ էյի թօփրագլը:

Εὐγένεια - ας (ἡ) nobiltà, nascita illustre. ազնուատոհմութիւն. քէպարլըք, ասըլզատէլիք. (*συνεκδχ.*) generosità. ազնուամտութիւն, առատաձեռնութիւն. ալիճէնապլըք, ճէօմէրտլիք:

Εὐγένειος (ὁ, ἡ) che ha bella barba, barbato. աղուոր մօրուք ունեցող. կիւզէլ սագալլը:

Εὐγενὴς - έος (ὁ, ἡ) nobile. ազնուազարմ, ազնուատոհմ. քէպար, ասըլզատէ. (*συνεκδχ.*) generoso. ազնուամիտ, առատաձեռն. ալիճէնապ, ճէօմէրտ:

Εὐγενίζω. M. ίσω. nobilitare. ազնուական ընել. քէպարլընթմագ, շէրէֆ վէրմէք:

Εὐγεφύρωτος (ὁ, ἡ) che ha un buon ponte. 2. proprio a fabbricarvi un ponte. աղէկ մէկ կամուրջ մը ունեցող. 2. կամուրջ շինելու յարմար (տեղ). էյի քէօփրիւլիւ. 2. քէօփրիւ եափըլմայա ուայղուն (մահալ):

Εὐγεώργητος (ὁ, ἡ) (terra) adattata alla coltivazione. մշակելի (երկիր). չիֆթ սիւրմէյէ ուայղուն (թօփրագ):

Εὐγέωργος (ὁ, ἡ) = *Εὐγεώργητος.*

Εὔγεως (ὁ, ἡ) *Ἀττ. ἀντὶ Εὔγειος.*

Εὔγλωσσος (ττος) - ου (ὁ, ἡ) eloquente, facondioso. ճոռոմ, պերճաբան, լեզուանի. տիլտար, սէօզ ուստասը:

Εὐγνωμονέω - ῶ. M. ήσω. esser riconoscente, esser grato. երախտագէտ՝ շնորհակալու ըլլալ. էյլիք պիլմէք:

Εὐγνωμοσύνη - ης (ἡ) riconoscenza, gratitudine. երախտագիտութիւն. էյլիք պիլմէքլիք, էտայի շիւքրի նիմէթ:

Εὐγνώμων - ονος (ὁ, ἡ) riconoscente. երախտագէտ, շնորհակալու. էյլիք պիլիճի:

Εὐγνώριστος (ὁ, ἡ) facile a riconoscere. ճանչնալը դիւրին. պիլինմէսի քօլայ:

Εὔγονος (ὁ, ἡ) fecondo, fertile. բեղմնաւոր. հասըլաթլը, պէրէքէթլի:

Εὔγραμμος (ὁ, ἡ) ben disegnato. աղէկ գծագրուած. էյի րէսմի չէքիլմիշ:

Εὐδαίδαλος (ὁ, ἡ) ben lavorato. աղէկ բանուած. էյի իշլէնմիշ:

Εὐδαιμονέω - ῶ. M. ήσω. essere felice, prosperare. բաղդաւոր ըլլալ, բանը յաջողիլ. թալէհլի օլմագ, իշի րաստ կէլմէք:

Εὐδαιμόνημα - ατος (ἡ) avvenimento felice. յաջող դիպուած. ուղուրլու վագա:

Εὐδαιμονία - ας (ἡ) felicità, prosperità. յաջողութիւն, երջանկութիւն. թալէհլիլիք, մութլուլուգ:

Εὐδαιμονίζω. M. ίσω. felicitare. երջանկացընել. մութլու էթմէք:

Εὐδαιμονικὸς - ὴ - όν. proprio alla felicità. երջանկութեան պատկանած. մութլուլուղա մէթէալլիգ:

Εὐδαιμονικῶς, ἐπίῤ. felicemente. երջանկութենով. մութլուլուգ իլէ:

Εὐδαιμονισμὸς (ὁ) il felicitare. երջանկացընելը. մութլու էթմէսի:

Εὐδαίμων - ονος (ὁ, ἡ) felice, fortunato. երջանիկ, բաղդաւոր. մութլուլու, թալէհլի, պախթլը: — *δαιμόνως, ἐπίῤ.*

Εὔδηλος (ὁ, ἡ) evidente. բացայայտ. մէ- դէյէն:

Εὐδία - ας (ἡ) bonaccia di mare, calma, serenità. հանդարտութիւն (ծովու), պարզութիւն. իւլիմանլըգ, տէրտաքլըգ, (*μτφρ.*) tranquillità. անխռովութիւն, խաղաղութիւն. րահաթլըգ, հուզուր:

Εὐδιάζω. M. άσω. viver tranquillo. խաղաղութեան մէջ ապրիլ. րահաթլըգտա՝ հուզուրտա եաշամագ:

Εὐδιάθετος (ὁ, ἡ) ben disposto. աղէկ կարգադրուած. էյի նիզամընտա՝ եէրլէշմիշ՝ ուրտայա գօնմուշ:

Εὐδίαιτος (ὁ, ἡ) frugale. չափաւոր, սակաւապէտ. մութէտիլ, խանէտար:

Εὐδιάλλακτος (ὁ, ἡ) riconciliabile, conciliabile. հաշտուող, աղէկ սիրտ ունեցող. պարըշըգ, իմլայա կէլիր, էյի եիւրէքլի:

Εὐδίδακτος (ὁ, ἡ) che si può facilmente istruire, chi è facile a imparare. դիւրաւ բան մը սորվող. քօլայլըգ իլէ տէր նէսնէյի էօյրէնէն:

Εὐδιήγητος (ὁ, ἡ) facile a raccontare. պատմելը դիւրին. նագլի քօլայ:

Εὐδιοίκητος (ὁ, ἡ) facile a governare. կառավարելը դիւրին. գուլլանմասը՝ իտարէսի քօլայ:

Εὐδιόρθωτος (ὁ, ἡ) facile ad emendarsi. ուղղելը դիւրին. իսլահը քօլայ:

Εὔδιος (ὁ, ἡ) sereno. 2. tranquillo. պայծառ, պարզ. 2. հանդարտ, խաղաղ. աչըգ, տէրտաք. 2. րահաթ, հուզուրլու:

Εὐδοκέω - ῶ. M. ήσω. approvare, esser contento di... հաւնիլ, հաճիլ. պէյէնմէք, խօշնուտ օլմագ:

Εὐδοκία - ας (ἡ) benevolenza, affezione, buona volontà. բարեսիրութիւն, սէր, հաւակամութիւն. մուհապպէթ, խայըրխահլըգ:

Εὐδοκιμέω - ῶ. M. ήσω. ottenere l' approbazione di tutti, riuscire, prosperare, esser lodato. ամենէն հաւնըւիլ, բանը յաջողիլ, երեսը ճերմակ ելլել, գովուիլ. հալգտան պէյէնիլմէք, իշի րաստ կէլմէք, մէտհ օլունմագ:

Εὐδόκιμος (ὁ, ἡ) lodato, onorato da tutti, rinomato, celebre, illustre. ամենէն գովուած, փառաւորուած, երեւելի, նշանաւոր. խալգտան մէտհ օլունմուշ՝ էհեմմիյէթլի, նամտար, մէշհուր:

Εὐδοξέω - ῶ. M. ήσω. godere d' una buona riputazione, godere di una gran celebrità. աղէկ վարկում՝ յարգ ունենալ, գովուիլ. էյի իհթիպարլը օլմագ:

Εὐδοξία - ας (ἡ) buona riputazione. աղէկ վարկում՝ յարգ. էյի իթիպար, իհթիշամ, նամտարլըգ:

Εὔδοξος (ὁ, ἡ) *Εὐδόκιμος.*

Εὐδρομίας - ου / *Εὔδρομος* (ὁ, ἡ) agile, veloce. արընթաց, արագոտն, ճամբան շուտով քալող. էօլա չապուգ եիւրիւյէն, այագը չապուգ, էչքին:

Εὐειδὴς - έος (ὁ, ἡ) bello, vago. աղուոր, բոլնտիկ. կիւզէլ, շիրին:

Εὔελπις - ιδος (ὁ, ἡ) che ha o dà delle buone speranze. աղէկ յոյս ունեցող կամ տուող. էյի ումիտի օլան խօշ վէրէն:

Εὐέμβατος (ὁ, ἡ) (*τόπος*) ove si può

entrare facilmente. մտանալը դիւրին (տեղ)․ կիրմէսի գօլայ, գօլայլըգ իլէ կիրիլիր (մահալ)։

Εὐεξία-ας (ἡ) buona complessione, robustezza. ուժովութիւն, կորովութիւն․ գուվվէթլիլիգ, դիրիլիգ։

Εὐέργαστος (ὁ, ἡ) facile a lavorare. բանելիք դիւրին․ իշլէնմէսի գօլայ։

Εὐεργεσία-ας (ἡ) benefizio, beneficenza. բարերարութիւն․ նիմէթ, իհսանլըգ, իյիլիք։

Εὐεργετέω-ῶ. Μ. ήσω. beneficare. բարերարութիւն ընել․ իյիլիք նիմէթ էթմէք։

Εὐεργέτημα-ατος (τὸ) beneficio. բարերարութիւն․ նիմէթ, իյիլիք։

Εὐεργέτης-ου (ὁ) benefattore, benefico. բարերար․ նիմէթ վէրէն, իյիլիք էդէն։

Εὐεργετικὸς-ή-όν. benefico. բարերարութիւն ընելու սիրող, բարերար․ նիմէթ էթմէյի սէվէն, իյիլիք սէվէն։

Εὐεργέτις-ιδος (ἡ) θηλ. τ. *Εὐεργέτης.*

Εὐεργὴς-έος (ὁ, ἡ) ben lavorato. աղէկ բանուած․ էյի իշլէնմիշ։

Εὔεργος (ὁ, ἡ) facile, che non domanda molto lavoro. դիւրին, շատ աշխատանք պէտք չունեցող․ գօլայլըգ իլէ դողու պէքտէն իշլէնէն, չոք իլէ օլմայան․ 2․ = *Εὐεργής.*

Εὐζωέω-ῶ. Μ. ήσω. menar una vita felice. երջանիկ կեանք մը վարել․ մուդլուլու դիր էօմիր սիւրմէք։

Εὐζωΐα-ας (ἡ) buona, felice vita. աղէկ՝ երջանիկ կեանք․ էյի՝ մուդլուլու էօմիր։

Εὔζωος (ὁ, ἡ) chi mena una vita felice. երջանիկ կեանք մը վարող․ մուդլուլու դիր էօմիր սիւրէն։

Εὐηγορέω-ῶ. Μ. ήσω. lodare, dire del bene. գովել, մէկու մը համար աղէկ զրուցել․ մէթհ էթմէք, պիրինին հագգընտա էյի սէօյլէմէք։

Εὐήθεια-ας (ἡ) semplicità, innocenza, sciocchezza. պարզմտութիւն, անմեղութիւն, անմտութիւն․ սատէլիք, սաֆտիրունլուգ, ահմագլըգ, պէօնլիւք։

Εὐήθης-εος (ὁ, ἡ) esente di malizia, semplice, sciocco. պարզամիտ, անմեղ, անմիտ․ սաֆտիրուն, պիլիքսիզ, պէօն, ահմագ։

Εὐηθῶς, ἐπίῤ. scioccamente. անմտութեամբ․ պէօնլիւքլէ ահմագլըգ իլէ։

Εὐήκοος (ὁ, ἡ) chi ha un buon udito. աղէկ լսելիք ունեցող․ էյի իշիթէն, գուլագլարը սարմագ օլան․ (τρπ.) ubbidiente. հնազանդ, իթաաթլը։

Εὐημερέω-ῶ. Μ. ήσω. vivere felicemente, esser favorito dalla fortuna. երջանկութեան մէջ ապրել, բաղդը բաց ըլլալ․ մուդլուլուգ իչինտէ եաշամագ, թալիհի աչըգ օլմագ։

Εὐημερία-ας (ἡ) serena, bella giornata. պարզ աղուոր օր․ պէրրագ կիւզէլ կիւն․ 2. (συνήθ.) felicità. երջանկութիւն, բարօրութիւն․ մուդլուլուգ, թալիհլիլիք, էյի կիւնլէր։

Εὐήμερος (ὁ, ἡ) felice, fortunato. երջանիկ, բաղդաւոր․ մուդլուլու, թալիհլի։

Εὐθανατέω-ῶ. Μ. ήσω. finire felicemente i suoi giorni, morire felice. երջանիկ մահուամբ մեռնիլ․ էյի դիր էօլիւմ իլէ էօլմէք։

Εὐθάνατος (ὁ, ἡ) chi finì felicemente i suoi giorni. երջանիկ մահուամբ մեռած․ էյի դիր էօլիւմ իլէ էօլմիւշ։

Εὐθέατος (ὁ, ἡ) facile a osservare. դիտելը դիւրին․ պագըլմասը գօլայ։

Εὐθεράπευτος (ὁ, ἡ) facile a guarire. բժշկելը դիւրին․ թէտավի էթմէսի՝ շիֆա վէրմէսի գօլայ։

Εὐθέρμαντος (ὁ, ἡ) facile a riscaldare. տաքցընելը դիւրին․ ըսըթմասը գօլայ։

Εὔθερμος (ὁ, ἡ) caldissimo. խիստ տաք․ ղայեթ ըսճագ։

Εὐθετέω-ῶ. Μ. ήσω. essere ben disposto. աղէկ կարգադրուած ըլլալ․ էյի ուրտայա դօնուլմուշ օլմագ։

Εὐθετίζω. Μ. ίσω. disporre, mettere in buon ordine. կարգադրել, աղէկ կարգ դնել․ նիզամլամագ, էյի դիր ուրտայա գօյմագ։

Εὔθετος (ὁ, ἡ) proprio, disposto. յարմար, պատշաճ․ ույղուն, մունասիպ։

Εὐθήμων-ονος (ὁ, ἡ) ben disposto. աղէկ կարգադրուած․ էյի նիզամլը ուրտայա գօնուլմուշ։

Εὐθήνεια-ας (ἡ) abbondanza. առատութիւն․ պօլլուգ, պէրէքէթ։

Εὐθηνία-ας (ἡ) = *Εὐθήνεια.*

Εὔθραυστος (ὁ, ἡ) fragile, facile a rompersi. դիւրաւ կոտրուող․ գօլայ գըրըլըր։

Εὐθύδρομος (ὁ, ἡ) che va dritto. շիտակ գացող․ դօղրու կիտէն (ἐν γέν.) dritto. շիտակ․ դօղրու։

Εὐθυθάνατος (ὁ, ἡ) che fà morire immediatamente. անմիջապէս մեռցընող․ աննի հէմէն էօլտիւրէն։

Εὐθυλόγος (ὁ, ἡ) che parla giustamente, che dice la verità, veridico. ճշմարտախօս, ուղիղը զրուցող․ դօղրու սէօյլէյէն։

Εὐθυμάχος (ὁ) bellicoso. գոռ պատերազմող․ ճէնկճի, դիլավէր։

Εὐθυμέω-ῶ. Μ. ήσω. esser allegro, gioire. զուարճանալ, սիրտը բացուիլ, ուրախանալ․ սէվինմէք, շատ օլմագ, քէֆ էթմէք։

Εὐθυμία-ας (ἡ) allegrezza, giocondità. խնդութիւն, ուրախութիւն․ շատլըգ, մէսրուրիյէթ, քէֆ։

Εὔθυμος (ὁ, ἡ) lieto, allegro, giocondo. ուրախ, խնդերես․ շատ, մէսրուր, քէֆլի։

Εὐθύμως, ἐπίῤ. lietamente, allegramente. ուրախութեամբ, խնդութեամբ․ շատլըգ մէսրուրիյէթ իլէ։

Εὔθυνος (ὁ) = *Εὐθυντήρ.*

Εὔθυνσις-εως (ἡ) emendazione. ուղղութիւն․ իսլահ։

Εὐθυντὴρ (ὁ) direttore, governatore. 2. giudice, inquisitore. կառավարող, ուղղող․ 2․ դատաւոր, քննիչ․ մուտիր, նազըր․ 2․ հաքիմ, թէֆթիշճի, իսթինդագճը։

Εὐθυντήριος-α ή ος-ον. chi radrizza, dirige, emendatore. ուղղող, կառավարող․ դօղրուլդան, գուլլանան, իտարէ իսլահ էտէն։

Εὐθυντὴς-οῦ (ὁ) = *Εὐθυντήρ.*

Εὐθυντὸς-ή-όν. governato, emendato. կառավարուած, ուղղուած․ իտարէ օլունմուշ, դօղրուլմուշ, իսլահ օլմուշ։

Εὐθύνω. Μ. υνῶ. dirigere, raddrizzare, emendare. *ուղղել, շտկել.* իսլահ էթմէք, դօղրուլթմագ, դիւզելթմէք:

Εὐθυονειρία-ας (ἡ) sogno nel quale si vede ciò che ha da succedere. *ըղձալիքը յայտնօղ՝ բացայայտող երազ.* օլաճագը աչիքեար կէօսդէրէն դիւշ:

Εὐθυόνειρος (ὁ, ἡ) che vede al sogno ciò che ha da succedere. *երազին մէջը ըղձալիքը տեսնօղ.* դիւշդէ օլաճագ շէյլէրի կէօրէն:

Εὐθὺς-έος (ὁ, ἡ) retto, equo. *ուղիղ, շիտակ.* դօղրու, իսլահ. (*μτφρ.*) semplice, innocente. *շիտակ սիրտ ունեցօղ, անմեղ.* դօղրու իւրէքլի, սաֆտեֆիլը, սաւչուլ. սաֆդէրուն:

Εὐθὺς, ἐπίῤ. subito, tosto, immediatamente. *շուտով, վաղվաղակի, անմիջապէս.* դէր ագալ, չապուճագ, ալել ֆէվր:

Εὐθύτης-ητος (ἡ) rettitudine, equità. *ուղղութիւն, շիտակ ըլլալը.* դօղրուլուք, իսլահլըք. (*μτγν.*) semplicità. *շիտակ սիրտ ունենալը, պարզմտութիւն.* դօղրու իւրէքլիլիք, սաֆտեֆիլ, սաֆդէրունլուգ:

Εὔϊππος (ὁ, ἡ) che ha buoni cavalli o che sa cavalcare bene. *աղէկ ձի ունեցօղ կամ հեծնալ գիտցօղ.* էյի աթլըրը օլան իախշի պինիճի դիլէն:

Εὐκάθαρτος (ὁ, ἡ) facile a purificare, a purgare. *սրբելը՝ մաքրելը դիւրին.* թէմիզլէմէսի՝ քոլայ էթմէսի քօլայ:

Εὐκαιρέω-ῶ. Μ. ήσω. aver il tempo favorevole, trovare un' occasione. *դիպօղ ժամ գտնալ.* ֆըրսադ պուլմագ:

Εὐκαιρία-ας (ἡ) opportunità, occasione, tempo favorevole. *առիթ, դիպօղ ժամ, պատեհ.* ֆըրսադ, դէվլէթ:

Εὔκαιρος (ὁ, ἡ) opportuno, favorevole. *պատեհ, յաջող.* ֆըրսադլը, մունասիպէթ, ույղուն:

Εὐκαίρως, ἐπίῤ. opportunamente, a proposito. *ի դէպ ժամու, ըստ պատշաճի.* մունասիպ դէր վագդընդա, վագթինտէ, մունասիպէթէն:

Εὐκαρπέω-ῶ. Μ. ήσω. produrre dei frutti abbondanti e buoni. *շատ ու աղէկ պտղաբերել.* չօգ վէ էյի մէյվէ հասըլ էթմէք:

Εὐκαρπία-ας (ἡ) fertilità, fecondità, abbondanza di frutti. *առատ պտղաբերութիւն.* չօգ մէյվէ հասըլը, պէրէքէթ:

Εὔκαρπος (ὁ, ἡ) fertile. 2. che giova alla fertilità. *պտղաբեր, արգասաւոր.* 2. *արգասաւորութեան օգնօղ.* հասըլլը, պէրէքէթլի. 2. մէյվէլէրի չօղալթան:

Εὐκατάγνωστος (ὁ, ἡ) molto biasimevole. *խիստ դատապարտելի՝ նախատանաց արժանի.* չօգ այըպլանմայա՝ էյիլի ագլամա լայըգ:

Εὐκατάληπτος (ὁ, ἡ) comprehensibile. *իմանալի, մտքով ըմբռնելի.* անլաշըլըր, ագըլա սըղար:

Εὐκατάλυτος (ὁ, ἡ) che si può guastar facilmente. *դիւրաւ աւրըւող՝ ապականուող.* քօլայ պօզուլուր՝ պէրպատ օլուր:

Εὐκαταμάθητος (ὁ, ἡ) facile a imparare. *սորվելը դիւրին.* էօյրէնմէսի քօլայ:

Εὐκαταμάχητος (ὁ, ἡ) vincibile, facile a vincersi. *յաղթելը դիւրին.* էնկէլմէսի քօլայ, քօլայլըգ իլէ ալթ օլուր:

Εὐκατάπτωτος (ὁ, ἡ) che cade facilmente. *դիւրաւ իյնօղ.* քօլայ դիւշէն:

Εὐκατασκεύαστος (ὁ, ἡ) } facile a fabbricare, a fare, a costruire.
Εὐκατάσκευος (ὁ, ἡ) } *շինելը՝ կանգնելը դիւրին.* գուրմասը՝ եափմասը՝ դիւզ էթմէսի քօլայ:

Εὐκατάστατος (ὁ, ὁ) ben stabilito. *աղէկ հաստատուած.* էյի գօնդուրմուշ՝ թէրթիպ օլունմուշ:

Εὐκατάστρεπτος (ὁ, ἡ) facile a mutarsi, volubile. *դիւրաւ փոխուօղ, փոփոխելի.* քօլայ թեպդիլ օլուր, թեպդիլըթ մուպդիլը:

Εὐκαταφρόνητος (ὁ, ἡ) disprezzevole. *անարգելի.* խօրլանաճագ:

Εὐκατάψευστος (ὁ, ἡ) di cui si può facilmente mentire. *որուն վրայ դիւրաւ սուտը կը յարմարի.* օնուն իչ հաքքընտա քօլայ եալան խիլաֆ սայըր, եալան քադուլ էտէր:

Εὐκατέργαστος (ὁ, ἡ) facile a terminare, ad eseguire. *լմնցնելը՝ գլուխ հանելը դիւրին.* դիթիրմէսի՝ պաշա չըգարմասը քօլայ:

Εὐκατηγόρητος (ὁ, ἡ) che si può accusare facilmente. *ամբաստանելը դիւրին.* շէքվա էթմէսի քօլայ:

Εὐκατόρθωτος (ὁ, ἡ) che si può fare facilmente, facile ad eseguire. *դիւրաւ եղօղ՝ ի գործ դրուօղ.* եափմասը՝ իճրա էթմէսի քօլայ:

Εὔκαυστος (ὁ, ἡ) facile a bruciare. *երելը դիւրին.* եագմասը քօլայ:

Εὐκέφαλος (ὁ, ἡ) che ha una testa bella, buona. 2. che giova al dolor di testa. *աղուոր՝ աղէկ գլուխ ունեցօղ.* 2. *գլխի ցաւի օգտակար.* կէօզէլ՝ էյի պաշլը. 2. պաշ աղըրըսընա ֆայտելի:

Εὐκινησία-ας (ἡ) mobilità, agilità. *դիւրաշարժութիւն.* չապուգլուգ, թէզլիք, չէվիքլիք:

Εὐκίνητος (ὁ, ἡ) mobile, agile. *դիւրաշարժ, շոյտ.* չապուգ, չէվիք:

Εὔκλαυστος (ὁ, ἡ) facile a rompersi, fragile. *կոտրելը դիւրին.* քօլայ գըրըլըր:

Εὐκλεὴς-έος (ὁ, ἡ) celebre, glorioso. *մեծանուն, հռչակաւոր, անուանի.* մէշհուր, նամտար:

Εὔκλεια-ας καὶ } celebrità, gloria, fama.
Εὐκλεΐα-ας καὶ } *մեծանունն՝ հռչակաւոր ըլլալը, համբաւ.* մէշհուրլուգ, նամտարլըգ:
Εὐκλεία-ας (ἡ) }

Εὐκλεῶς, ἐπίῤ. con celebrità, gloriosamente. *համբաւով, անուանի ըլլալով.* մէշհուրլուգ՝ նամտարլըգ իլէ:

Εὐκληρέω-ῶ. Μ. ήσω. godere di una felice sorte, prosperare. *բաղդը բաց՝ բաղդաւոր ըլլալ.* պախթը աչըգ՝ թալիհլի օլմագ:

Εὐκληρία-ας (ἡ) felicità. *բարեբախտութիւն, երջանկութիւն.* թալիհլիլիք, մամուրլուգ:

Εὔκληρος (ὁ, ἡ) fortunato. *բարեբախտիկ, բախտը բաց.* թալիհլի, պախթլը:

Εὐκοινώνητος (ὁ, ἡ) trattabile. *կենացկութիւն ընելու, հետը վարուելու.* հիւսնիւլըգ, գօնուշուլուր:

Εὐκολία-ας (ἡ) facilità. *դիւրութիւն.* քօլայլըգ, ասանլըգ:

Εὔκολλος (ὁ, ἡ) che attacca, incolla fa-

cilmente. դիւրաւ կպցնող՝ սոսնձող. [illegible]

Εὔκολος (ὁ, ἡ) facile. դիւրին. [illegible] (*καὶ σωματ.*) leggiero. թեթեւ. [illegible]

Εὐκόλυμβος (ὁ, ἡ) che nuota facilmente. դիւրաւ լողացող. [illegible]

Εὐκόλως, *ἐπίῤ.* facilmente. դիւրութեամբ. [illegible]

Εὔκομος (ὁ, ἡ) chiomato. մազոտ. [illegible]

Εὔκοπος (ὁ, ἡ) che non richiede gran fatica, facile. քիչ աշխատանքով եղող, դիւրին. [illegible]

Εὐκοσμέω-ῶ. Μ. ήσω. comportarsi con decenza. վայելուչ կերպով մը վարուիլ. [illegible]

Εὐκόσμητος (ὁ, ἡ) ben ordinato, ben ornato. աղէկ կարգաւորուած՝ զարդարուած. [illegible]

Εὐκοσμία-ας (ἡ) decenza. վայելչութիւն, պատշաճողութիւն. [illegible]

Εὐκοσμίως, *ἐπίῤ.* = *Εὐκόσμως.*

Εὔκοσμος (ὁ, ἡ) decente. վայելուչ, պատշաճ. [illegible] (*τρπ.*) onesto. պարկեշտ. [illegible]

Εὐκόσμως, *ἐπίῤ.* decentemente. վայլածին պէս. [illegible] (*τρπ.*) onestamente. համեստութեամբ. [illegible]

Εὐκρασία-ας (ἡ) temperatura, temperanza. բարեխառնութիւն, չափաւորութիւն. [illegible] (*κυρ. καὶ μτφρ.*).

Εὔκρατος (ὁ, ἡ) temperato. բարեխառն, չափաւոր. [illegible] (*κυρ. καὶ μτφρ.*)-*κράτως καὶ κρατῶς*, *ἐπίῤ.*

Εὐκρίνεια-ας (ἡ) evidenza, chiarezza. բացայայտութիւն, պարզութիւն. [illegible]

Ευκρινέω-ῶ. Μ. ήσω. discernere, distinguere. զանազանել, որոշել. [illegible]

Εὐκρινὴς-έος (ὁ, ἡ) facile a discernere, a distinguere, chiaro, evidente. զանազանելը որոշելը դիւրին, բացայայտ. [illegible] — *ινῶς*, *ἐπίῤ.*

Εὔκροτος (ὁ, ἡ) che fa gran rumore. մեծ փաթթոց հանող. [illegible]

Εὐκταῖος-α-ον (*καὶ ἐπίῤ.*)-*αίως* = *Εὐκτός.*

Εὐκτήμων-ονος (ὁ, ἡ) chi ha delle belle possessioni, opulento, ricco. աղէկ կալուածներ ունեցող, հարուստ. [illegible]

Ευκτήριος (ὁ, ἡ) destinato all' orazione. աղօթքի կարգուած՝ յատուկ. [illegible] (*ουσ.*) *Εὐκτήριον* (*τὸ*) oratorio. աղօթարան. [illegible]

Εὔκτηστος (ὁ, ἡ) facile ad acquistare. ստանալը դիւրին. [illegible]

Εὐκτικὸς-ὴ-όν. ottativo. փափաքողական. [illegible] (*ὄθ.*) *Εὐκτικὴ* (ἡ) (*ἔγκλησις*) ottativo (modo). ըղձական (եղանակ). [illegible] — *ικῶς*, *ἐπίῤ.*

Εὐκτὸς-ὴ-όν. desiderabile, bramabile. բաղձալի, փափաքելի. [illegible] — *κτῶς*, *ἐπίῤ.*

Εὐλάβεια-ας (ἡ) divozione, venerazione. ջերմեռանդութիւն, յարգանք. [illegible]

Εὐλαβέομαι-οῦμαι. Μ. ήσομαι καὶ ηθήσομαι. venerare, riverire, rispettare, comportarsi da pio, da devoto. յարգել, մեծարել, բարեպաշտի՝ ջերմեռանդի պէս վարուիլ. [illegible]

Εὐλαβὴς-έος (ὁ, ἡ) circospetto, cauto. զգուշաւոր, շրջահայեաց. [illegible] (*ἐκκλησ.*) devoto, pio. ջերմեռանդ, բարեպաշտ. [illegible]

Εὐλαβῶς, *ἐπίῤ.* rispettosamente, riverentemente, cautamente. 2. devotamente. յարգանօք, մեծարելով, զգուշութեամբ. 2. ջերմեռանդութեամբ. [illegible] 2. [illegible]

Εὔλαλος (ὁ, ἡ) loquace. 2. eloquente. շատախօս. 2. լեզուանի. [illegible] 2. [illegible]

Εὔλαμπρος (ὁ, ἡ) lucidissimo. խիստ փայլուն. [illegible]

Εὐλίμενος (ὁ, ἡ) che ha un buon porto. աղէկ նաւահանգիստ մը ունեցող. [illegible]

Εὐλογέω-ῶ. Μ. ήσω. lodare. գովել. [illegible] (*ἐκκλησ.*) benedire. օրհնել, բարեբանել. [illegible]

Εὐλογητὸς-ὴ-όν. benedetto, lodato. օրհնած, գովուած. [illegible]

Εὐλογία-ας (ἡ) benedizione, lode. օրհնութիւն, գովութիւն. [illegible] (*ἐκκλησ.*) eulogia. օրհնեալ հաց, մաս. [illegible]

Εὐλογιστέω-ῶ. Μ. ήσω. pensar bene, giudicar bene. աղէկ մտածել՝ դատել, խոհեմութեամբ վարուիլ. [illegible]

Εὐλογιστία-ας (ἡ) buon ragionamento, prudenza. աղէկ դատելը՝ մտածելը, խոհեմութիւն. [illegible]

Εὐλόγιστος (ὁ, ἡ) chi ragiona bene, prudente. աղէկ դատող, խոհեմ. [illegible]

Εὔλογος (ὁ, ἡ) ragionevole. բանական, բանաւոր. [illegible]

Εὐλόγως, *ἐπίῤ.* con ragione, ragionevolmente. իրաւամբք. [illegible]

Εὐμαθὴς-έος (ὁ, ἡ) chi impara facilmente. 2. facile a impararsi. դիւրաւ սորվող. 2. սորվիլը դիւրին. [illegible] 2. [illegible] — *μαθῶς*, *ἐπίῤ.*

Εὐμάραντος (ὁ, ἡ) che appassisce facilmente. դիւրաւ թառամող. [illegible]

Εὐμαρὶς-ίδος (ἡ) sorta di scarpa. տեսակ մը ոտքի աման. [illegible]

Εὐμεγέθης-εος (ὁ, ἡ) grande abbastanza o grandissimo. մեծկակ կամ խիստ մեծ. [illegible]

Εὐμέθοδος (ὁ, ἡ) metodico. կարգաւոր, կարգով եղած. [illegible]

Εὐμεθόδως, ἐπίῤ. metodicamente. *ոճով, կարգաւ.* [illegible]

Εὐμένεια-ας (ἡ) clemenza, benignità, benevolenza. *գթասիրտ ըլլալը, բարեգթութիւն, բարութիւն, գթասիրութիւն.* [illegible]

Εὐμενέτειρα-ας (ἡ) θηλ. τοῦ

Εὐμενέτης-ου (ὁ) = Εὐμενής.

Εὐμενεῶς, ἐπίῤ. Ἰων. ἀντὶ Εὐμενῶς.

Εὐμενὴς-έος (ὁ, ἡ) benevolo, clemente, benigno. *գթասիրտ, բարեգութ, բարեսէր.* [illegible]

Εὐμενίζω. Μ. ίσω. render benevolo. *բարեսիրտ՝ բարեգութ ընել.* [illegible]

Εὐμενικὸς-ὴ-όν. proprio all' uomo benevolo. 2. benevolo, benigno di natura. *բարեսէր մարդու յատուկ. 2. ի բնէ բարեսէր.* [illegible]

Εὐμενῶς, ἐπίῤ. benignamente, con benevolenza. *բարեգթութեամբ, բարեսիրութեամբ.* [illegible]

Εὐμετάβλητος (ὁ, ἡ) volubile, mutabile, incostante. *դիւրափոփոխ, շուտ փոխուող, անհաստատ.* [illegible] — βλήτως, ἐπίῤ.

Εὐμετάπειστος (ὁ, ἡ) facile a dissuadersi. *դիւրաւ միտքը փոխող, միտքը դրածէն ետ դարձող.* [illegible]

Εὔμετρος (ὁ, ἡ) moderato. *չափաւոր, կանոնաւոր.* [illegible] — μέτρως, ἐπίῤ.

Εὐμοιρία-ας (ἡ) felicità. *երջանկութիւն, բարեբախտութիւն.* [illegible]

Εὔμοιρος (ὁ, ἡ) felice, fortunato. *երջանիկ, բարեբախտիկ.* [illegible]

Εὐμορφία-ας (ἡ) bellezza, vaghezza, leggiadria. *աղուորութիւն, ըղձալիութիւն, սիրունութիւն, գեղեցկութիւն.* [illegible]

Εὔμορφος (ὁ, ἡ) bello, vago, leggiadro. *աղուոր, ըղձալի, սիրուն, գեղեցիկ.* [illegible]

Εὔμουσος (ὁ, ἡ) istruito nella musica. *երաժշտութիւն սորված.* [illegible]

Εὐναῖος-α-ον. che è sul letto o che appartiene al letto. *անկողնի վրայ գտնուող կամ պատկանող.* [illegible] (ουσ.) Εὐναίη (ἡ) = Εὐνή.

Εὐναστήριον (τὸ) camera da letto. *ննջարանի խուց.* [illegible]

Εὐναστὴς-οῦ (ὁ) cameriere. *սենեկապան.* [illegible]

Εὐνάστρια-ας (ἡ) θηλ. τ. Εὐναστής. cameriera. *սենեկապան աղախին.* [illegible]

Εὐνὴ-ῆς (ἡ) letto, materasso. *անկողին.* [illegible] (ἐπὶ ζ.) nido, *բոյն.* [illegible] (ἐν γέν.) abitazione. *բնակութիւն.* [illegible] (ἐπὶ νεκρ.) sepolcro. *գերեզման.* [illegible] (συνεκδχ.) concubito. *մերձաւորութիւն (մարմնական).* [illegible]

Εὐνοέω-ῶ. Μ. ήσω. avere buona intenzione in favore di uno, essere benevolo. *միկին աղէկութիւն մը ուզել, բարեսէր ըլլալ.* [illegible]

Εὔνοια-ας (ἡ) benevolenza, favore. *բարեսիրութիւն, սէր, շնորհ.* [illegible]

Εὐνοϊκὸς-ὴ-όν. benevolo, favorevole. *բարեսէր, սիրող.* [illegible]

Εὔνομος (ὁ, ἡ) governato da buone leggi. *աղէկ օրէնքներէ կառավարուած.* [illegible]

Εὔνοος-ους (ὁ, ἡ) benevolo, benigno, favorevole. *բարեսէր, բարեկամ, սիրող.* [illegible]

Εὐνουχίας-ου (ὁ) = Εὐνοῦχος.

Εὐνουχίζω. Μ. ίσω. castrare, rendere eunuco. *կրտել, ներքինացընել.* [illegible] 2. (ἀμτβ.) vivere da eunuco. *ներքինիի պէս ապրիլ.* [illegible]

Εὐνουχιστὴς-οῦ (ὁ) castratore. *կրտող, ներքինի ընող.* [illegible]

Εὐνοῦχος (ὁ) eunuco. *կրտած, ներքինի.* [illegible] (συνεκδχ.) infecondo, sterile. *անբեղմնաւոր, ամուլ.* [illegible]

Εὐνουχώδης-εος (ὁ, ἡ) castrato. *ներքինացեալ, կրտած.* [illegible]

Εὔξενος-ξεινος (ὁ, ἡ) ospitale. *հիւրընկալ, օտարասէր.* [illegible]

Εὔξεινος Πόντος. Mar nero. *Սեւ ծով.* [illegible]

Εὐοδέω-ῶ. Μ. ήσω. fare un viaggio prospero. *աղէկ ճամբայ ընել.* [illegible]

Εὐοδία-ας (ἡ) strada facile. 2. prospero successo. *դիւրին ճամբայ. 2. երջանիկ՝ յաջող դիպուած ելք.* [illegible] 2. [illegible]

Εὐοδιάζω. Μ. άσω. mettere in buona strada. *աղէկ ճամբայ մը դնել.* [illegible]

Εὔοδος (ὁ, ἡ) chi fà un viaggio prospero. 2. chi riesce o prospera nelle sue imprese. 3. che ha delle strade buone, facili. *աղէկ՝ երջանիկ ճամբայ մը ընող. 2. գործքը յաջողող, բարեբաստիկ. 3. աղէկ՝ դիւրին ճամբաներ ունեցող.* [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Εὔοικος (ὁ, ἡ) chi ha una buona casa. 2. buon economo. *աղէկ տուն մը ունեցող. 2. աղէկ տնտես՝ կոնոմոս.* [illegible] 2. [illegible]

Εὔοπλος (ὁ, ἡ) ben armato. *աղէկ զինեալ.* [illegible]

Εὐόργητος (ὁ, ἡ) che sa reprimere la sua collera, mite. *բարկութիւնը զսպել կրցող, հեզ.* [illegible]

Εὐόρεκτος (ὁ, ἡ) che ha buon appetito. *աղէկ ախորժակ ունեցող.* [illegible]

Εὐορκέω-ῶ. Μ. ήσω. osservare il suo giuramento. *երդմնքը պահել.* [illegible]

Εὔορκος (ὁ, ἡ) che osserva il suo giu-

ramento. երդմունքը պահօղ. եմինտէյի եէ- մինտէ գավի տուրան՝ իճրա էտէն:

Εὐοσμέω-ῶ. M. ήσω. sentire del buon odore. 2. spargere un buon odore. աղէկ հոտ մը առնել. 2. աղէկ հոտ մը բուրել. էյի պիր գօգու ալմագ. 2. էյի պիր գօգու սալմագ:

Εὐοσμία-ας (ἡ) buon odore, fragranza. աղէկ հոտ, անուշահոտութիւն. կիւզէլ գօգու, րաիհա, խօշ գօգու:

Ευοσμος (ὁ, ἡ) odorifero, fragrante. անուշահոտ. կիւզէլ գօգուլու, րաիհալը, խօշպույ:

Εὐόφθαλμος (ὁ, ἡ) che ha belli occhi. 2. che piace alla vista. աղուոր աչք ունեցող. 2. տեսքը գեղեցիկ. կիւզէլ չէ- շմլի կէօզլիւ. 2. կիւզէլ խօշ կէօրիւնէն: — *οφθάλμως, ἐπίῤ.*

Εὔοψος (ὁ, ἡ) che ha buon companatico. աղէկ թացան ունեցող. էյի գաթըգը օլան:

Εὐπαγὴς-έος (ὁ, ἡ) di cui tutte le parti sono ben unite, solido. որուն որ ամէն մասը աղէկ միաւորեալ է, պինդ. հէր պիր հիսսէսի էյի պիրլէշմիշ, պէք, գավի:

Εὐπάθεια-ας (ἡ) piacere, dilettazione, felicità. հեշտութիւն, զուարճութիւն, երջանկութիւն. շէվք, հազ, խօշլանմա, մէմնունլուգ:

Εὐπαθέω-ῶ. M. ήσω. menar una vita felice. երջանիկ կեանք մը անցընել. մէմնունլուգ իլէ էօմիւր կէչիրմէք:

Εὐπαίδευτος (ὁ, ἡ) ben istruito. աղէկ կրթուած՝ մարզուած. էյի թէրպիյէ՝ կէօր- միւշ օլմուշ: — *δεύτως, ἐπίῤ.*

Εὔπαις-αιδος (ὁ, ἡ) chi ha buoni figli. աղէկ զաւակներ ունեցող. էյի էվլատլարը օլան:

Εὐπαρακολούθητος (ὁ, ἡ) facile a intendersi. իմանալը՝ հասկնալը դիւրին. անլա- շըլմասը գօլայ: — *θήτως, ἐπίῤ.*

Εὐπαρακόμιστος (ὁ, ἡ) facile a trasportarsi. տարուիլը՝ վարիլը դիւրին. կէօթիւ- րիւլմէսի՝ թաշընմասը գօլայ:

Εὐπατόριον (τὸ) eupatorio, agrimonia. երեսնանկ (բժշկական խոտ մըն է). ղա- ֆիթ, ղաֆիս, թէրտամախ (պիր նէվի օթտուր):

Εὐπάτωρ-ορος (ὁ, ἡ) nato da un padre rinomato. անուանի հօրէ մը ծնած. նամ- տար պիր պապատան տօղմուշ:

Εὐπείθεια-ας (ἡ) obbedienza, docilità. հնազանդութիւն, հլութիւն. մութիլիք, իթաաթ:

Εὐπειθέω-ῶ. M. ήσω. esser obbediente, docile. հնազանդ՝ հլու ըլլալ. մութի- օլմագ, իթաաթ էթմէք:

Εὐπειθὴς-έος (ὁ, ἡ) ubbidiente, docile. հնազանդ, հլու. մութի, իթաաթլը:

Εὐπειθῶς, ἐπίῤ. con docilità, obbedientemente. հլութենով, հնազանդութենով. իթաաթ իլէ, սէմիան վէ իթաաթէն:

Εὔπειστος (ὁ, ἡ) che si persuade facilmente. դիւրաւ համոզւող. գօլայ իգնաաթ օլան: — *πείστως, ἐπίῤ.*

Εὐπερίκοπτος (ὁ, ἡ) chi fugge le cerimonie, i complimenti. (*Γαλλ.* sans façons.) յարդական զրոյցներէ՝ մարդավարական արարողութիւններէ փախչող. թէք- լիֆ պէդամայան, թուլթիֆ՝ թէքէլլիւֆ էթմէյէն, թէքլիֆսիզ, (սանֆասօն):

Εὐπερίστατος (ὁ, ἡ) facile ad essere circondato. պատուիլը՝ պաշարուիլը դիւրին. գօլայլըգ իլէ չէվրիլէնիր՝ տէօրթ եանը ա- լընըր:

Εὐπερίστροφος (ὁ, ἡ) facile a girare, rovesciare. դարձընելը՝ շրջելը դիւրին. չէվիրմէսի՝ տէվիրմէսի գօլայ:

Εὔπετρος (ὁ, ἡ) fatto di buone pietre. աղէկ քարէ շինուած. էյի թաշտան եափըլը:

Εὐπεψία-ας (ἡ) buona digestione. դիւրաւ մարսելը. գօլայ սինտիրմէ:

Εὐπιθέω-ῶ. M. ήσω. = *Εὐπειθέω.*

Εὐπιθὴς-έος (ὁ, ἡ) = *Εὐπειθής.*

Εὔπιστος (ὁ, ἡ) credulo. 2. credibile. դիւրաւ հաւատացող. 2. հաւատալու. գօլայ ինանան. 2. ինանըլաճագ: = *Εὔπειστος.*

Εὔπλαστος (ὁ, ἡ) facile a formarsi. յօրինելը՝ շինելը դիւրին. շէքիլլէնմէսի՝ եափ- մասը գօլայ:

Εὐπλοέω-ῶ. M. ήσω. fare una felice navigazione. յաջող՝ աղէկ ծովու ճամբորդութիւն մը ընել. թալիհլի՝ էյի պիր կէմի եօլճուլուղու էթմէք:

Εὔπλοια-ας (ἡ) buona navigazione. աղէկ նաւու ճամբորդութիւն. էյի կէմի եօլ- ճուլուղու:

Εὔπλοος-ους (ὁ, ἡ) navigabile, favorevole alla navigazione. 2. chi fa una prospera navigazione. նաւելու յարմար 2. անվնաս նաւու ճամբորդութիւն ընող. կէմի եօլճուլուղու էթմէյէ սայլըն. 2. թէ- հլիքէսիզ կէմի եօլճուլուղու էտէն:

Εὔπνευστος (ὁ, ἡ) chi respira facilmente. դիւրաւ շունչ առնող. գօլայ նէֆէս՝ ալըր օլան:

Εὔπνοος-ο-ους (ὁ, ἡ) fragrante. անուշահոտ. կիւզէլ գօգուլու: = *Εὔπνευστος.*

Εὐποιὸς (ὁ, ἡ) benefico. բարերար. էյիլիք- չի, վէլի նիմէթ, նիմէթտար:

Εὐπολέμητος (ὁ, ἡ) facile a essere vinto nella guerra, espugnabile. պատերազ- մով դիւրաւ յաղթուող, դիւրառիկ. ճէնկ իլէ չապուգ եէնիլիր, գօլայ ալընըր՝ ալըթ օլուր:

Εὐπόλεμος (ὁ, ἡ) proprio alla guerra, bellicoso. պատերազմական, քաջ, պատերազմող. ճէնկճավէր, տիլավէր:

Εὔπολις-ιδος (ὁ, ἡ) che ha molte e grandi città. շատ ու մեծ քաղաքներ ունեցող. չօգ վէ պէօյիւք շէհիրլէրի օլան:

Εὐπόρευτος (ὁ, ἡ) d' onde si può passare facilmente, che offre un passaggio facile. անցնիլը դիւրին. կէչմէսի գօլայ:

Εὐπορέω-ῶ. M. ήσω. abbondare, esser ricco. առատ՝ լեցուն՝ հարուստ ըլլալ. պօլ՝ ղանի՝ պօլ զէնկին օլմագ:

Εὐπορία-ας (ἡ) abbondanza, copia. առատութիւն, լիութիւն. պօլլուգ, ղանիմէթ:

Εὔπορος (ὁ, ἡ) abbondante, copioso, ricco. առատ, լեցուն, հարուստ. պօլ, ղանի, զէնկին:

Εὐπραγέω-ῶ. M. ήσω. riuscire nelle sue imprese, esser felice, prosperare. բանը յաջողիլ. իշի րաստ կիթմէք:

Εὐπραγὴς-έος (ὁ, ἡ) felice, fortunato. բարեբաստիկ, երջանիկ, թալիհլի, պախթլը:

Εὐπραγία-ας (ἡ) felicità, prosperità. բարեբախտութիւն, երջանկութիւն. թալիհ- լիլիք, մամնունլուգ:

Εὐπρέπεια - ας (ἡ) decoro, decenza. վայելչութիւն, արժանաւորութիւն. [illegible]

Εὐπρεπὴς - έος (ὁ, ἡ) decente, decoroso, ornato. վայելուչ, փառաւոր. [illegible] — *πρεπῶς, ἐπίῤ.*

Εὐπροαίρετος (ὁ, ἡ) pronto a risolvere, facile nelle risoluzioni. շուտով դիւրաւ միտքը որոշող՝ առաջադրող. [illegible]

Εὐπροσηγορία - ας (ἡ) affabilità. քաղցրախօսութիւն, անուշութիւն. [illegible]

Εὐπροσήγορος (ὁ, ἡ) affabile, cortese. քաղցրախօս, անուշ. [illegible] — *προσηγόρως, ἐπίῤ.*

Εὐπρόσιτος (ὁ, ἡ) accessibile. մօտենալու. [illegible] — *προσίτως, ἐπίῤ.*

Εὐπροσωπέω - ῶ. Μ. ήσω. piacere. հաճոյիլ. [illegible]

Εὐπρόσωπος (ὁ, ἡ) che ha una bella faccia. աղուոր երես ունեցող. [illegible] — *ώπως, ἐπίῤ.*

Εὐπροφάσιστος (ὁ, ἡ) facile a scusarsi. զինքը դիւրաւ արդար հանող. [illegible]

Εὐπώγων - ωνος (ὁ, ἡ) che ha una lunga o bella barba. երկան կամ աղուոր մօրուք ունեցող. [illegible]

Εὑρεσιλογέω - ῶ. Μ. ήσω. trovare prontamente delle parole, delle espressioni, esser facile ad esprimersi. խօսելու դիւրութիւն ունենալ, շուտով դիւրաւ խօսք գտնալ. [illegible]

Εὑρεσιλόγος (ὁ, ἡ) che si esprime con facilità. խօսելու դիւրութիւն ունեցող, դիւրաւ միտքը ուրիշին յայտնող. [illegible]

Εὑρέσιος (ὁ) (*ἐπίθ. τοῦ Διός*) protettore delle invenzioni. հնարքներու՝ գիւտերու վրակեցու. [illegible]

Εὕρεσις - εως (ἡ) invenzione, scoperta. գիւտ, հնարք. [illegible]

Εὑρέτὴς - οῦ ἢ ου (ὁ) inventore. հնարող. [illegible]

Εὑρέτρια - ας (ἡ) *θηλ. τ. Εὑρετής.*

Εὑρίτωρ - ορος (ὁ) = *Εὑρετής.*

Εὑρίσκω. Μ. εὑρήσω. trovare, inventare, ritrovare, incontrare. գտնալ, հնարել, հանդիպիլ. [illegible]

Εὔροος - ους (ὁ, ἡ) che scorre facilmente. դիւրաւ վազող. [illegible]

Εὖρος - εος - ους (τὸ) larghezza. լայնութիւն. [illegible]

Εὖρος (ὁ) Euro (vento sussolano.) եւրոս (արեւելեան հով). [illegible]

Εὐρυθμία - ας (ἡ) euritmia, simmettria, convenienza, atta disposizione. 2. concerto. վայելչակարգութիւն, քաջակարգութիւն, պատշաճողութիւն, համեմատութիւն. 2. ներդաշնակութիւն. [illegible]

Εὔρυθμος (ὁ, ἡ) armonioso. 2. ben composto. ներդաշնակաւոր. 2. աղէկ յարդարուած, համեմատ. [illegible]

Εὐρύνω. Μ. υνῶ. allargare, dilatare. լայնցնել. [illegible]

Εὐρύπορος (ὁ, ἡ) che ha larghi passaggi. լայն անցք ունեցող. [illegible]

Εὐρὺς - έος (εῖα, ύ) largo, ampio. լայն, ընդարձակ. [illegible]

Εὐρυσθενὴς - έος (ὁ, ἡ) troppo forte, gagliardo. խիստ ուժով. [illegible]

Εὐρύστομος (ὁ, ἡ) che ha una larga bocca. լայն բերան ունեցող. [illegible]

Εὐρύτης - ητος (ἡ) larghezza, vastità, ampiezza. լայնութիւն, ընդարձակութիւն. [illegible]

Εὐρύφωνος (ὁ, ἡ) chi parla colla bocca molto aperta. խիստ բաց բերնով խօսող. [illegible]

Εὐρυχωρία - ας (ἡ) vastità. ընդարձակութիւն. [illegible]

Εὐρύχωρος (ὁ, ἡ) spazioso, vasto. ընդարձակ, լայն. [illegible]

Εὐρωστέω - ῶ. Μ. ήσω. esser vigoroso, forte, godere una buona salute. ողջ ըլլալ, ուժով կորովի ըլլալ. [illegible]

Εὐρωστία - ας (ἡ) forza, vigore, buona salute. կորովութիւն, ողջութիւն. [illegible]

Εὔρωστος (ὁ, ἡ) forte, robusto, vigoroso, sano. կորովի, ուժով, առողջ. [illegible]

Εὐσαρκία - ας (ἡ) grassezza. գիրութիւն, պարարտութիւն. [illegible]

Εὔσαρκος (ὁ, ἡ) grasso. գէր, պարարտ. [illegible]

Εὐσέβεια-ας (ἡ) pietà verso Iddio, divozione, riverenza. բարեպաշտութիւն, աստուածպաշտութիւն, ջերմեռանդութիւն, յարգանք. [illegible]

Εὐσεβέω - ῶ. Μ. ήσω. essere pio, religioso. բարեպաշտ՝ աստուածապաշտ ըլլալ. [illegible]

Εὐσέβημα - ατος (τὸ) atto di pietà. բարեպաշտութեան գործ. [illegible]

Εὐσεβὴς - έος (ὁ, ἡ) pio, religioso. բարեպաշտ, աստուածապաշտ. [illegible]

Εὐσεβία-ας (ἡ) = *Εὐσέβεια.*

Εὐσεβοφρόνως - ἐπίῤ. con sentimento di pietà. բարեպաշտութեան ոգիով. [illegible]

Εὐσεβῶς, ἐπίῤ. con pietà, religiosamente. բարեպաշտութեամբ, աստուածպաշտութեամբ. [illegible]

Εὔσειστος (ὁ, ἡ) che si scuote frequentemente, soggetto a' terremoti. յաճախ երերցող, շարժ հանդիպող. [illegible]

Εὔσημος (ὁ, ἡ) chiaro, evidente. 2. illustre. յայտնի. 2. մեծանուն, անուանի. [illegible]

Εὐσήμως, ἐπίῤ. chiaramente. 2. illustremente. յայտնապէս, յայտնի ըլլալով. 2. անուանի երեւելի ըլլալով. [illegible]

Εὐσίδηρος (ὁ, ἡ) ben ferrato. աղէկ երկաթով պատած. էյի տէմիրլէնմիշ տէմիր իլէ գաբլանմըշ։

Εὔσιτος (ὁ, ἡ) chi mangia bene, chi ha buon appetito. աղէկ ուտող, ախորժակ ունեցող. էյի էէյէն, իշթահը աչըգ։

Εὔσκευος (ὁ, ἡ) ben fornito di tutti gli utensili, arnesi. ամէն պէտքի ամաններ րով աղէկ զարդարուած. հէր պիր գաբգաճագ իլէ էյի տօնանմըշ։

Εὐσπλαγχνία-ας (ἡ) compassione, misericordia. կարեկցութիւն, գթութիւն. մէրհամէթ, աճըմա, տէրտտաշլըգ։

Εὐσπλαγχνίζομαι. Μ. ἰσομαι. aver compassione, compassionare. գթալ, ցաւիլ, կարեկցիլ. աճըմագ, տէրտտաշ օլմագ։

Εὔσπλαγχνος (ὁ, ἡ) misericordioso, compassionevole. գթասիրտ, կարեկից. մէրհամէթլի, տէրտտաշ, բէրահէմլի։

Εὐστάθεια-ας (ἡ) fermezza, costanza. հաստատութիւն, յարակայութիւն. պէրգարարլըգ, գայիմլիք։

Εὐσταθέω-ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —

Εὐσταθής-έος (ὁ, ἡ) fermo, costante, stabile. հաստատ, կայուն. պէրգարար, գայիմ։

Εὐστάθμως, ἐπίῤ. con accuratezza (*Λατ.* adamussim). Ճշդութեամբ. տըգգաթ՝ մահարէթ իլէ։

Εὐσταθῶς, ἐπίῤ. costantemente. հաստատութեամբ. պէրգարարլըգ՝ գայիմլիք իլէ։

Εὐστολίζω. Μ. ἰσω. ben ornare. աղէկ զարդարել. էյի տօնաթմագ։

Εὔστολος (ὁ, ἡ) ben vestito, ornato. աղէկ հագուած ձգուած՝ զարդարուած. էյի գիյինմիշ գուշանմըշ, սիւսլէնմիշ։

Εὐστόμαχος (ὁ, ἡ) chi ha un buono stomaco. 2. utile allo stomaco. աղէկ ստամոքս ունեցող. 2. ստամոքի օգտակար. էյի միտէլի. 2. միտէյէ ֆայտալը։

Εὐστομέω-ῶ. Μ. ήσω. parlare bene, pronunziare bene. աղէկ խօսիլ արտասանել. էյի սէօյլէմէք էթմէք, թէլաֆֆուզ էթմէք։

Εὐστομία-ας (ἡ) buona pronunzia, dolce parlare. 2. sapore. աղէկ արտասանութիւն, անուշ խօսուածք. 2. համ, ճաշակ. էյի թէլաֆֆուզ, թաթլը սէօյլէյիշ. 2. լէզզէթ։

Εὔστομος (ὁ, ἡ) che parla bene, eloquente. 2. che ha una bella bocca. 3. saporito. աղէկ խօսօղ, լեզուանի. 2. աղուոր բերան ունեցող. 3. համով. էյի սէօյլէյէն էտէն, տիլլի. 2. կիւզէլ աղըզլը. 3. լէզզէթլի։

Εὐστοχέω-ῶ. Μ. ήσω. colpire lo scopo, cogliere la mira. նպատակին զարնել. նիշանը վուրմագ։

Εὐστοχία-ας (ἡ) l'azione di cogliere la mira. նպատակին զարնելը. նիշանը վուրմագ։ (μτφρ.) perspicacia. կորովամտութիւն. աքըլլըլըգ։

Εὔστοχος (ὁ, ἡ) perito nel cogliere la mira. նպատակին զարնելու մէջ վարպետ. նիշան վուրմագտա ուսթա։ (μτφρ.) ingegnoso, solerto. կորովամիտ. աքըլլը։ — στόχως, ἐπίῤ.

Εὐστροφία-ας (ἡ) mobilità, flessibilità. դիւրաթեքութիւն, դիւրաւ ծռիլը. գօլայ էյիլմէ. (μτφρ.) astuzia, sagacità. Ճարտարմտութիւն. ֆիրասէթ, աքըլլըլըգ։

Εὔστροφος (ὁ, ἡ) flessibile. դիւրաթեք, դիւրաւ ծռուող. գօլայ էյիլիր. (μτφρ.) astuto, sagace. Ճարտարամիտ, խորագէտ. ֆիրասէթլի, աքըլլը։ — στρόφως, ἐπίῤ.

Εὔστυλος (ὁ, ἡ) che ha belle colonne. աղուոր սիւներ ունեցող. կիւզէլ տիրէկլէրի օլան։

Εὐσύλητος (ὁ, ἡ) facile a saccheggiare, a spogliare. Թալելը՝ հանուեցընելը դիւրին. եաղմա էթմէք՝ սօյմագ գօլայ։

Εὐσυλλόγιστος (ὁ, ἡ) di cui si può facilmente argomentare. դիւրաւ ձեռնարկութիւն ընելու. հաքքընտա տասլըք էթմէսի գօլայ։

Εὐσυνάγω-γος (ὁ, ἡ) facile a raccogliere. ժողվելը դիւրին. թօփլանմասը գօլայ։

Εὐσυνειδησία-ας (ἡ) coscienza tranquilla. հանդարտ խղճմտանք. ալըն աչըգ օլմայան՝ ռահաթ վիժտան վիճտանը։

Εὐσυνείδητος (ὁ, ἡ) che ha una buona coscienza. աղէկ խղճմտանք ունեցող. էյի վիժտանը վիճտանը օլան։

Εὐσύνετος (ὁ, ἡ) facile a intendersi. 2. perspicace, sagace. հասկցուելը դիւրին. 2. սրամիտ. անլաշըլմասը գօլայ. 2. աքըլլը, ֆիրասէթլի։

Εὐσύνθετος (ὁ, ἡ) ben composto. աղէկ յարդարուած՝ յարմարուած. էյի տիւզէլմիշ, ուըրայա գօնտուրուլ։ — θέτως, ἐπίῤ.

Εὐσύντακτος (ὁ, ἡ) ben ordinato. աղէկ կարգադրուած. էյի ուըրայա գօնտուրուլմուշ։ — τάκτως, ἐπίῤ.

Εὐσχημονέω-ῶ. Μ. ήσω. aver una bella apparenza, comportarsi con decenza. աղէկ երեւոյթ՝ տեսք ունենալ, վայելչաբար՝ պատշաճապէս վարուիլ. կէօրիւնիւշլի օլմագ, կիւզէլ՝ եագըշըգլը սուրէթտէ տավրանմագ։

Εὐσχημόνημα-ατος (τὸ) apparenza onesta, grazia. համեստ կերպարանք, շնորհք. էտէպլի գըյաֆէթ, նէզաքէթ։

Εὐσχήμων (ὁ, ἡ) = *Εὐσχήμων*.

Εὐσχημοσύνη-ης (ἡ) decoro, grazia, decenza, bella apparenza. վայելչութիւն, շնորհք, արժանաւորութիւն, աղուոր տեսք. եագըշըգլըգ, էտէպ՝ էտէպլի գըյաֆէթ, նէզաքէթ, կիւզէլլիկ։

Εὐσχήμων-ονος (ὁ, ἡ) decente, bello, grazioso. վայելուչ, աղուոր, շնորհքով. եագըշըգլը, էտէպլի, նէզաքէթլի, կիւզէլ։

Εὔσχιστος (ὁ, ἡ) facile a lacerarsi. դիւրաւ պատռտուող. գօլայ եըրթըլան՝ եըրթըլան։

Εὔσχολος (ὁ, ἡ) libero di affari. բանէ գործէ ազատ. իշտէն կիւճտէն պօշ։

Εὐσώματος (ὁ, ἡ) grasso abbastanza, robusto. բաւական գէր՝ պարարտ, ուժով, կորովի. էպէյի սէմիզ, գուվվէթլի, գաւի։

Εὐτακτέω-ῶ. Μ. ήσω. conservare bene il suo ordine. իր կարգէն դուրս չելլել, կարգը աղէկ պահել. գէնտի սըրասընտան չըգմամագ, սըրայա տիգգաթ էթմէք։

Εὔτακτος (ὁ, ἡ) ben regolato. 2. che si comporta regolarmente, modesto. աղէկ կարգադրուած. 2. չափով կարգաւ

բան տեսնող, համեստ. [illegible]. 2. [illegible]

Εὐτάκτως, *ἐπίῤ.* regolarmente, modestamente. կարգաւ, համեստութեամբ. [illegible]

Εὐταξία - ας (ἡ) buon ordine, buona disposizione, temperanza, modestia. աղէկ կարգ, բարեկարգութիւն, չափաւորութիւն. [illegible]

Εὐτάρακτος (ὁ, ἡ) facile a turbare. խառնակելը՝ խռովելը դիւրին. [illegible]

Εὔτεκνος (ὁ, ἡ) chi ha molti e buoni figli. շատ ու աղէկ զաւակներ ունեցող. [illegible]

Εὐτέλεια - ας (ἡ) viltà, bassezza. ցածութիւն, անարգութիւն, նուաստութիւն, աժանութիւն. [illegible]

Εὐτελὴς - έος (ὁ, ἡ) basso, vile, di poco valore. ցած, անարգ, նուաստ, աժան. [illegible]

Εὐτελίζω. Μ. ίσω. far poco conto, avvilire, vilipendere (*Λατ.* flocci facio.) անարգել, բանի տեղ չսեպել. [illegible]

Εὐτελῶς, *ἐπίῤ.* vilmente, con bassezza. նուաստութեամբ, ցածութեամբ. [illegible]

Εὐτοκέω - ῶ. Μ. ήσω. partorire facilmente. դիւրաւ ծնանիլ. [illegible]

Εὔτοκος (ὁ, ἡ) che partorisce facilmente. դիւրաւ ծնանող. [illegible]. 2. (*πθ.*) partorito facilmente. դիւրաւ ծնած. [illegible]

Εὐτολμέω - ῶ. Μ. ήσω. ardire, esser pien di ardire, di coraggio. համարձակիլ, քաջ սրտոտ ըլլալ. [illegible]

Εὐτολμία - ας (ἡ) ardire, coraggio. համարձակութիւն, սրտոտութիւն. [illegible]

Εὔτολμος (ὁ, ἡ) ardito, coraggioso. համարձակ, սրտոտ. [illegible] — *τόλμως*, *ἐπίῤ.*

Εὔτομος (ὁ, ἡ) forte, robusto. ուժով, կորովի. [illegible]

Εὔτορνος (ὁ, ἡ) facile a tornire. 2. ben tornito. Ճախարակելը դիւրին. 2. աղէկ Ճախարակուած. [illegible]. 2. [illegible]

Εὐτράπεζος (ὁ, ἡ) di cui la tavola è ben guernita. սեղանը աղէկ զարդարուած. [illegible]

Εὐτραπελία (ἡ) eutrapelia, parlare faceto. զուարճախօսութիւն. [illegible]

Εὐτράπελος (ὁ, ἡ) faceto. զուարճախօս. [illegible]

Εὐτρεπὴς - έος (ὁ, ἡ) pronto a qualunque cosa. ամէն բանի պատրաստ. [illegible]

Εὐτρεπίζω. Μ. ίσω. preparare, allestire. պատրաստել. [illegible]

Εὐτρεπισμὸς (ὁ) preparazione. պատրաստութիւն. [illegible]

Εὔτρεπτος (ὁ, ἡ) = *Εὐμετάβλητος.*

Εὔτροφος (ὁ, ἡ) grasso, ben nutrito. գէր, պարարտ, աղէկ սնած. [illegible]

Εὔτροχος (ὁ, ἡ) agile, che corre bene. սրընթաց, աղէկ վազող. [illegible]

Εὐτυχέω - ῶ. Μ. ήσω. esser fortunato, prosperare. երջանիկ՝ բարեբաստ ըլլալ. [illegible]

Εὐτύχημα (τὸ) successo felice. երջանիկ դիպուած. [illegible]

Εὐτυχὴς - έος (ὁ, ἡ) felice, fortunato. բարեբախտիկ, երջանիկ. [illegible]

Εὐτυχία - ας (ἡ) felicità, fortunatezza. բարեբախտութիւն, երջանկութիւն. [illegible]

Ευτυχῶς, *ἐπίῤ.* felicemente, fortunatamente. բարեբախտութեամբ, երջանկութեամբ. [illegible]

Εὔϋδρος (ὁ, ἡ) acquoso. ջրոտ. [illegible]

Εὔϋπνος (ὁ, ἡ) chi dorme bene, tranquillo. աղէկ՝ հանդարտ քնացող. [illegible]

Εὐφαντασίωτος (ὁ, ἡ) chi ha viva l'immaginazione. ուժգին՝ սուր երեւակայութիւն ունեցող. [illegible]

Εὐφάρμακος (ὁ, ἡ) che ha molti e buoni medicamenti. շատ ու աղէկ դեղեր ունեցող. [illegible]

Εὐφεγγὴς - έος (ὁ, ἡ) splendidissimo. խիստ փայլուն՝ վառվռուն. [illegible]

Εὐφημέω - ῶ. Μ. ήσω. applaudire, celebrare, lodare. 2. tacere (*Λατ.* faveo lingua.) գովել, աղէկ զրուցել. 2. լռել. [illegible]. 2. [illegible]

Εὐφημία - ας (ἡ) applauso, acclamazione, celebrità, lode. գովութիւն, գովեստ, համբաւ. [illegible]

Εὐφημίζω. Μ. ίσω. = *Εὐφημέω.*

Εὐφημισμὸς (ὁ) = *Εὐφημία* (*ῥτῥ.*) eufimismo. բարեբանութիւն (Ճարտասանական ձեւ մըն է). [illegible]

Εὔφημος (ὁ, ἡ) onorevole, che è d'un felice augurio. 2. lodatore, encomiatore. պատուաւոր, բարեգուշակ. 2. գովող. [illegible]. 2. [illegible] — *φήμως*, *ἐπίῤ.*

Εὐφιλοτίμητος (ὁ, ἡ) che si è operato per ambizione. պատուասիրութենէ եղած. [illegible]

Εὐφόρβιον (τὸ) efforbio. եւփորբիոն (տունկ մըն է). [illegible]

Εὐφορέω - ῶ. Μ. ήσω. esser fertile. պտղաբեր ըլլալ. [illegible]

Εὐφορία - ας (ἡ) fertilità, fecondità. պտղա-

զաբերութիւն, արգասաւորութիւն · պէրէքէթ, հասըլաթ ։

Εὔφορος (ὁ, ἡ) fertile, fecondo. պտղաբեր, արգասաւոր · մէյվէլի, հասըլաթլը, պէրէքէթլի ։ — φόρως, ἐπίῤ.

Εὐφράδεια - ας (ἡ) eleganza di parlare, facondità. պերճաբանութիւն, լեզուանիութիւն · թէլագաթլըք, պէլագաթ ։

Εὐφραδὴς - έος (ὁ, ἡ) facondioso, eloquente. պերճաբան, լեզուանի · թէլագաթ, պէլիղ ։

Εὐφραδῶς, ἐπίῤ. facondiosamente, con eloquenza. ճոռոմութեամբ, լեզուանիութեամբ · թէլագաթ՝ պէլագաթ իլէ ։

Εὐφραίνω. M. ανῶ. dilettare, ricreare, sollazzare. զուարճացընել, բերկրեցընել, սիրտ բանալ, զբօսցընել · խօշլանտըրմագ, էյլէնտիրմէք, սէֆա պաղըշլամագ, իւրէք աչմագ, ֆէրահլանտըրմագ ։

Εὐφραντὸς - ὴ - όν. lieto, allegro. 2. giocondo, dilettevole. ուրախ, զուարթ · 2. բերկրալի, հեշտալի · շէն, մէսրուրիյէթլի, էյլէնճէլի · 2. սէֆալը, շէնլիք հասըլ էտէն ։

Εὔφραστος (ὁ, ἡ) facile ad esprimersi, noto. խօսքով բացայայտելը դիւրին, յայտնի · գոլայ իֆատէ էտիլիր, պէլլի, աշիքեար ։

Εὐφρονέω - ῶ. M. ήσω. esser prudente, saggio, sensato. 2. essere benevolo. խոհեմ՝ խելացի ըլլալ · 2. մէկին աղէկութիւնը ուզել · աքըլլը, ուսլու օլմագ · 2. պիրինին էյիլիյինի իսթէմէք, նասիհաթ օլմագ ։

Εὐφρόνως, ἐπίῤ. prudentemente. խոհեմութեամբ · աքըլ պաշընտա օլարագ, աքըլլըճա ։

Εὐφροσύνη - ης (ἡ) letizia, gioja, diletto. զուարճութիւն, բերկրութիւն, ուրախութիւն · էյլէնճ, շէնլիք, մէսրուրիյէթ ։

Εὐφρόσυνος (ὁ, ἡ) delizioso. 2. lieto, allegro, gajo. զուարճալի, հեշտալի · 2. զուարթ, ուրախ · սէֆալը · 2. շէն, էյլէնճլի ։

Εὔφρων - ονος (ὁ, ἡ) prudente, saggio. խոհեմ, խելացի · աքըլլը, շէյրէք, հէնուզ մէնտ ։

Ευφυὴς - έος (ὁ, ἡ) ingegnoso, solerte. 2. che cresce bene. հանճարեղ, խելացի · 2. աղէկ մեծցող՝ աճող · ֆէրասէթլի, արիֆ, թէվֆիգ · 2. էյի պէօյիւյէն ։

Εὐφυΐα - ας (ἡ) ingegno, solerzia. հանճար, խելացիութիւն, ճարտարմտութիւն. ֆէրասէթ, նուքթէտանլըք ։

Εὐφύλακτος (ὁ, ἡ) facile a custodire. 2. ben custodito. պահելը դիւրին · 2. աղէկ պահուած · սագլամագ՝ կէօզէթմէսի գոլայ · 2. էյի սագլանմըշ՝ կէօզէտիլմիշ ։

Εὔφυτος (ὁ, ἡ) (τόπος) adatto alla piantazione. տնկելու յարմար (տեղ) · տիքմէյէ ույղուն (մահալ) ։

Εὐφυῶς, ἐπίῤ. ingegnosamente. հանճարով, խելքով · ֆէրասէթ իլէ ։

Εὐφωνία - ας (ἡ) buona e sonora voce, eufonia. աղէկ ու հնչող ձայն, քաղցրաձայնութիւն · կիւզէլ վէ կիւմրահ ավազ, ալա սէս, խօշ սէտա ։

Εὔφωνος (ὁ, ἡ) che ha una buona e sonora voce. աղէկ ու հնչող ձայն մը ունեցող · կիւզէլ վէ կիւմրահ ավազլը, խօշ սէտալը ։ — φώνως, ἐπίῤ.

Εὐχαλίνωτος (ὁ, ἡ) facile a raffrenare. սանձելը դիւրին · կէմ վուրմասը գոլայ ։

Εὔχαρις - ιτος (ὁ, ἡ) grazioso, garbato. բարեշնորհ · շիվէհրէթլի, խօշ, լաթիֆ ։

Εὐχαριστέω - ῶ. M. ήσω. ringraziare, soddisfare, appagare, contentare. շնորհակալ ըլլալ, գոհանալ, հաճել · շիւքր էթմէք, թէշէքքիւր էթմէք, մէմնուն օլմագ, խօշնուտ էթմէք ։

Εὐχαριστήριος (ὁ, ἡ) ringraziatorio, di ringraziamento. գոհացողութեան, շնորհակալութեան · թէշէքքիւրէ, համտ ու սէնայէ մախսուս ։

Εὐχαριστία - ας (ἡ) rendimento di grazia, ringraziamento. շնորհակալութիւն, գոհութիւն · թէշէքքիւր, շիւքր, շիւքրէ նիմէթ · (ἐκκλησ.) Eucaristia. Հաղորդութիւն, խորհուրդ մարմնոյ եւ արեան Տեառն · գուրպան, գուտաս, ալա ։

Εὐχάριστος (ὁ, ἡ) aggradevole. 2. riconoscente, grato. հաճոյ · 2. երախտագէտ, շնորհակալու · մագպուլ, մաթպու · 2. էյլիք պիլիճի, շիւքրէ նիմէթ էտէն ։

Εὐχαρίστως, ἐπίῤ. con piacere, con riconoscenza. հաճութեամբ, շնորհակալութեամբ · խօշնուտլուգ իլէ, թէշէքքիւրէն ։

Εὐχαρίτως, ἐπίῤ. graziosamente. շնորհքով, վայելչաբար · խօշչա, լաթաֆէթ իլէ ։

Εὔχειρ - ειρος (ὁ, ἡ) che ha le mani buone, leggiere, agili. աղէկ՝ թեթեւ՝ արագաշարժ ձեռք ունեցող · էյի՝ խաֆիֆ՝ չապուգ էլլէրի օլան, էլի չապուգ ։

Εὐχέρεια - ας (ἡ) destrezza, abilità. 2. facilità. 3. indifferenza. արագաշարժութիւն, յաջողակութիւն, արագաշարժ ձեռք ունենալը · 2. դիւրութիւն · 3. անտարբերութիւն · չէվիքլիք, էլ չապուգլուղու · 2. գոլայլըգ, ասանլըգ · 3. պիգայտլըգ, գայտսըզլըգ ։

Εὐχερὴς - έος (ὁ, ἡ) destro alle mani. 2. facile. 3. negligente. արագաշարժ ձեռք ունեցող · 2. դիւրին · 3. անտարբեր, անփոյթ · էլի չապուգ · 2. գոլայ · 3. պիգայտ, գայտսըզ, վազիֆէսիզ ։

Εὐχερῶς, ἐπίῤ. facilmente. դիւրաւ · գոլայլըգ՝ ասանլըգ իլէ ։

Εὐχέτης - ου (ὁ) chi prega, supplice. աղաչող, պաղատող · եալվարան, ըճա՝ նիյազ թէքրար էտէն ։

Εὐχὴ - ῆς (ἡ) (εὔχομαι·) voto, preghiera, orazione. ուխտ, աղաչանք, աղօթք · նէզր, տուա, ըճա, նիյազ, իլթիմաս, տուա ։

Εὐχολόγιον (τὸ) libro, che contiene delle orazioni. աղօթագիրք · տուա քիթապը ։

Εὔχομαι. M. εὔξομαι. pregare, orare. 2. votare, fare voto, augurare, desiderare. աղաչել, աղերսել, մաղթել, աղօթել · 2. ուխտել, բարիք մաղթել, փափաքիլ · ըճա՝ նիյազ՝ տուա էթմէք · 2. նէզր՝ ատագ էթմէք, մուպարէքլէմէք, արզուլէմէք ։

Εὐχοποιεόμαι - οῦμαι. M. ήσομαι. orare, fare orazione. աղօթել, աղօթք ընել · տուա էթմէք ։

Εὖχος - εος - ους (τὸ) vanto. 2. voto. պարծանք · 2. ուխտ, ձօնք · էօյիւնմէ, ղուրուր · 2. նէզր մատտէսի, ատագ նիշանէսի, էհտա ։

Εὐχρηματέω-ῶ. M. ήσω. essere ricco. հարուստ ըլլալ. փարալը զէնկին օլմագ։

Εὐχρηματία-ας (ἡ) ricchezza. հարստութիւն. զէնկինլիք։

Εὐχρήματος (ὁ, ἡ) ricco, danaroso. հարուստ. զէնկին, փարալը։

Εὐχρηστέω-ῶ. M. ήσω. esser utile, esser in uso. օգտակար ըլլալ, գործածուիլ. եարամագ, ֆայտէլի օլմագ, գուլլանըլմագ, կէչմէք։

Εὐχρηστία-ας (ἡ) uso facile, utilità. գործածութիւնը, օգտակար ըլլալը. գուլլանըլմա, ֆայտէլի օլմա։

Εὔχρηστος (ὁ, ἡ) usitato, che si può usare, usuale, utile. գործածուած, գործածելի, օգտակար. գուլլանըլմըշ, գուլլանըլըր, իշէր, ֆայտէլի։ — *χρήστως, ἐπίῤ.*

Εὔχροος-ους (ὁ, ἡ) che ha un buon colore, una buona sembianza. աղէկ գոյն՝ կերպարանք ունեցող. րէնկի էյիճէ, պէմպէլի։

Εὐχυμία-ας (ἡ) buon sugo, sapore gustoso. աղէկ հիւթ, աղէկ համ՝ ճաշակ. այի էօզ, թաթլը լէզզէթ։

Εὔχυμος (ὁ, ἡ) che ha buon sugo, gustoso, saporito. աղէկ հիւթ ունեցող, համով. այի էօզլիւ, թաթլը լէզզէթլի։

Εὐχώριστος (ὁ, ἡ) facile a separare. զատելը դիւրին. այըրմասը գօլայ։

Εὐψυχέω-ῶ. M. ήσω. essere pieno di coraggio, essere intrepido. սրտոտ՝ քաջ կորիճ ըլլալ. ճէսարէթլի՝ եիւրէքլի օլմագ։

Εὐψυχὴς-έος (ὁ, ἡ) fresco abbastanza, freddo. բաւական զովագին, ցուրտ. էպէյճէ սէրին, սօգուգ։

Εὐψυχία-ας (ἡ) coraggio, intrepidezza. սրտոտութիւն, քաջութիւն. ճէսարէթլիլիք, եիւրէքլիլիք։

Εὔψυχος (ὁ, ἡ) coraggioso, intrepido. սրտոտ, քաջ. ճէսարէթլի, եիւրէքլի։ — *ψύχως, ἐπίῤ.*

Εὔω. M. εὔσω. brucciare. 2. seccare, inaridare. երել. 2. չորցընել. եագմագ. 2. գուրութմագ։

Εὐώδης-εος (ὁ, ἡ) che ha un buon odore, fragrante. անուշահոտ. թաթլը գօգուլու, րայիհալը, խօշ գօգու։

Εὐωδία-ας (ἡ) buon odore, fragranza. անուշ հոտ. կիւզէլ գօգու, խօշ գօգու։

Εὐωδιάζω. M. άσω. (ἀμτβ.) avere un buon odore. անուշ հոտ ունենալ. կիւզէլ թաթլը գօգուլու օլմագ։

Εὐώνητος (ὁ, ἡ) che si può vendere facilmente, di buon mercato. դիւրաւ ծախուելու, աժան. գօլայ սաթըլըր, ուճուզ։

Εὐωνία-ας (ἡ) buon mercato, vil prezzo. աժանութիւն, ցած գին. ուճուզլուգ, էհվէն ֆիյաթ։

Εὐωνίζω. M. ίσω. abbassare il prezzo. գինը իջեցընել. պահալըյը էնտիրմէք։

Εὔωνος (ὁ, ἡ) di buon mercato, di vil prezzo. դիւրագնի, աժան. ուճուզ, պահասը էհվէն։

Εὐώνως, ἐπίῤ. a buon mercato, a vil prezzo. աժան, ցած գնով. ուճուզ, ուճուզ պահա իլէ։

Εὐώνυμος (ὁ, ἡ) che ha un buon nome, celebre, rinomato. 2. chi è alla parte sinistra. աղէկ անուն մը ունեցող. անուանի, հռչակաւոր. 2. ձախակողմեան. էյի իսիմլի, նամտար, մէշհուր. 2. սօլ թարաֆտա պուլունան։

Εὔωρος (ὁ, ἡ) negligente. անփոյթ, անհոգ. պէ գայտ, վազգէչիճ. 2. (εὖ, ὥρα). maturo, fertile. հասուն, բեղմնաւոր. օլմուշ, պէրէքէթլի, հասըլլը։

Εὐωχέω-ῶ. M. ήσω. (εὐωχία) banchettare, pasteggiare. կոչունք ընել, սեղան տալ. զիյաֆէթ էթմէք։

Εὐωχητήριον (τὸ) luogo ove si fà il banchetto. կոչունք ընելու տեղ. զիյաֆէթ իտիլէճէք մահալ։

Εὐωχητὴς-οῦ (ὁ) colui che banchetta, pasteggia, 2. convitato, commensale. կոչունք ընող. 2. սեղանակից. զիյաֆէթ իտէն. 2. դավէթլի, հէմսօֆրա։

Εὐωχία-ας (ἡ) banchetto. կոչունք, ընդունելութիւն. զիյաֆէթ, իքրամ, դավէթ։

Εὐὼψ-ῶπος (ὁ, ἡ) che ha belli occhi, vago. աղուոր աչք ունեցող, սիրուն, ըռընտիկ. կիւզէլ կէօզլիւ, շիրին, հօսպէն։

Ἐφαιρέομαι-οῦμαι. M. ήσομαι. scegliere uno in luogo d' un altro. մէկը ուրիշին տեղը ընտրել. պիրինի պիր պաշգասընըն եէրինէ սէչմէք։

Ἔφαλμος (ὁ, ἡ) messo nella salamoja. աղջուրը դրուած. թուզլու սույա գօնուլմուշ։

Ἔφαλος (ὁ, ἡ) situato, vicino al mare. ծովի մօտ զետեղած. տէնիզէ եագըն պուլունան։

Ἐφαλόω-ῶ. M. ώσω. Δ. ἀντὶ Ἐφηλόω.

Ἔφαλσις-εως (ἡ) assalto. յարձակում, գրոհ. հուճում, հէճիմ։

Ἐφαμαξεύω. M. εύσω. passare a carrozza sopra. կառքով վրայէն անցնիլ. արապա իլէ իւզէրինտէն կէչմէք։

Ἐφάμιλλος (ὁ, ἡ) emulo. նախանձաւոր, հետամուտ. էօնլէրի, րագըպ։ — *αμίλλως, ἐπίῤ.*

Ἔφαμμος (ὁ, ἡ) pieno di sabbia, arenoso. աւազոտ. գումլու, գում իլէ տօլու։

Ἐφανδάνω. M. ανῶ. piacere. հաճոյ ըլլալ, հաւնուիլ. պէյէնիլմէք, մագպուլ օլմագ։

Ἐφάπαξ, ἐπίῤ. una volta (*Λατ.* semel). մէկ անգամ, մի անգամ. պիր տէֆա, պիր քէրրէ։

Ἐφάπτω. M. άψω. legare, attaccare. կապել, կպել. պաղլամագ, պիրլէշտիրմէք. 2. (*μσ.*) avvicinarsi, arrivare. մօտենալ, հասնիլ. եագլաշմագ, եէթիշմէք (*συνεκδχ.*) partecipare. բաժնորդ ըլլալ. իլհագ օլմագ։

Ἐφαρμογὴ-ῆς (ἡ) applicazione, adattazione. յարմարում, պատշաճում. ույդուրմա, մինասիպ՝ մուվաֆըգ էթմէ։

Ἐφαρμόζω. M. ώσω. applicare, aggiustare, adattare. յարմարել, պատշաճել. ույդուրմագ, եագըշդըրմագ, մինասիպ էթմէք։

Ἐφαρμόττω. M. αρμόσω. Ἀττ. ἀντὶ Ἐφαρμόζω.

Ἐφέδρα ας (ἡ) il sedere sopra. 2. coda cavallina (erba). վրան նստելը. 2. կերպ մը խոտ. իւսթիւնէ օթուրմագ. 2. պիր նէվ օթլագ։

Ἐφέδρανον (τὸ) scanno, sedia. աթոռ. իսքէմլէ (*ἰδιαιτ. εἰς τὸ πλθ.*) le natiche. երաստանք. գալչա, օթուրագ։

Ἐφεδρεία-ας (ἡ) l'azione di seder so-

pra. *վրան նստիլը.* խազիրանէ օլմաղմագ. (στρατ.) corpo di riserva. *գունդ յետակաց.* իմտատըյէ ասքէր, ասքէր ասքէր:

Ἐφεδρίζω. *M.* ἴσω. giuocare ad una specie di giuoco, che si chiama Efedrismo. *Եփետրիսմոս ըսուած խաղը խաղալ.* Էֆէտրիզմօ անըլան օյունու օյնամագ:

Ἐφεδρισμὸς (ὁ) specie di giuoco, in cui il vincitore si alza sulle spalle del vinto. *տեսակ մը խաղ ուր որ յաղթողը յաղթուածին ուսերուն վրայ կ'ելլայ.* պիր նօյ օյուն, անտէ+ի եէնէն եէնիլէնին օմուզունա չըգար:

Ἔφεδρος (ὁ, ἡ) assiso sopra. 2. che sta in imboscata. 3. che è nel corpo della riserva. 4. successore. *վրան նըստած. 2. դարանակալ. 3. յետակաց գնդէն եղող. 4. յաջորդ.* խազիրանէ օթուրմուշ. 2. բուսուտ գուրան, +էմին գուրան. 3. իմտատըյէ ասքէրի պէօլիւգիւնտէն օլան. 4. խալէֆ:

Ἐφεκτὸς - ἡ - όν. che si può arrestare, trattenere. *կասեցընելը՝ բռնելը կարելի.* չաղը օլունուր, ալը գօնուլուր:

Ἐφελκὶς - ίδος (ἡ) la scorza, che si fa sopra una piaga, escara. *կեղեւ վէրաց.* եարա գապուղու:

Ἐφελκυσμὸς (ὁ) l' azione di attirare, attrazione. *իրեն քաշելը, ձգտում.* +էնտինէ չէքմէ:

Ἐφέλκω. *M.* ἕλξω. attirare. *իրեն քաշել, ձգտել.* +էնտինէ չէքմէք:

Ἔφελξις - εως (ἡ) = Ἐφελκυσμός.

Ἐφεξῆς, ἐπίῤ. inseguito, eccetera. *եւայլն, եւ այլն, եւ որ զկնի.* սօնրա, նէհայէթ, գալանլարը տա պէօյլէ, պէ եալըն:

Ἔφεξις - εως (ἡ) l' azione di trattenere d' arrestare, ritenzione. *կասեցընելը, նուաճելը.* դուրդուրմա, չալըշ էթմէք, ալը գօյմա:

Ἐφέπω. *M.* ἕψω. cacciare, perseguitare. *վռնտել, ետեւէն իյնալ.* գօվմագ, գօվալամագ:

Ἐφερμηνευτικὸς - ἡ - όν. esplicativo. *մեկնողական.* մաանայի, թէֆսիրի: — ικῶς, ἐπίῤ.

Ἐφερμηνεύω. *M.* εύσω. esplicare, spiegare. *մեկնել, պարզել.* մաանա վէրմէք, թէֆսիր էթմէք:

Ἐφέρπω. *M.* ἕρψω. strisciarsi, insinuarsi in... *սողալ, սպրդիլ, սողոսկիլ.* սէւրիւնմէք, էմէգլէմէք, սօգուլմագ:

Ἐφέσιμος (ὁ, ἡ) appellabile. *բողոքելի.* մուրաճաաթ էթմէյէ մըմքին:

Ἔφεσις - εως (ἡ) appello. 2. desiderio, inclinazione. *բողոքում. 2. փափագ, յօժարութիւն.* պաշքա մէհքէմէյէ մուրաճաաթ. 2. արզու, մէյլ, հէվէս:

Ἑσπερος (ὁ, ἡ) di sera, vespertino. *իրիկուան, երեկոյեան.* աքշամքի, չամ:

Ἐφέστιος (ὁ, ἡ) domestico, cittadino. *ընտանի, տանին, քաղաքացի.* էվին ալան, չէհրլի (ὅθ.) Θεοὶ Ἐφέστιοι. gli Dei Penati. *Թերափք, Թերափիմք, տանին Աստուածք.* էվ Իլահլէրի, Բէրաթիմլէր:

Ἐφέτης - ου (ὁ) giudice del tribunale d' appello. *բողոքի դատաստանարանին դատաւորը.* իսթինաֆ մահքէմէսի հաքիմի:

Ἐφετὸς - ἡ - όν. desiderato, bramato. *փափաքուած.* արզուլանմըշ: — ετῶς, ἐπίῤ.

Ἐφεύρεμα - ατος (τὸ) invenzione. *գիւտ, հնար.* իճատ:

Ἐφεύρεσις - εως (ἡ) invenzione. *հնարելը.* իճատ էթմէ:

Ἐφευρετὴς - οῦ (ὁ) inventore. *հնարող, գտող.* իճատ էտէն:

Ἐφεύρημα, Ἐφεύρησις (ἡ) = Ἐφεύρεμα, Ἐφεύρεσις.

Ἐφευρίσκω. *M.* ευρήσω. inventare. 2. immaginare. *հնարել, գտնել. 2. մտքէն շինել, երեւակայել.* իճատ էթմէք, պուլմագ. 2. գէֆէր էյլէ պաշլամագ, խայալ էթմէք:

Ἐφέψω. *M.* εψήσω. ricuocere. *նորէն եփել.* թէքրար պիշիրմէք:

Ἐφήβαιον (τὸ) pettignone, pube. *փորին վարի կողմը, առականաց վրայ, ուր մազ կը բուսնի.* գարընըն ալթը թարաֆը, ատամ էրքէքլէրին էւէլլէրինտէ, անտէ +ի գըլ պիթէր:

Ἐφήβαρχος (ὁ, ἡ) principe di gioventù. *երիտասարդաց գլուխ իշխան.* կէնճ իլէր պէյի, գօնուշուրը պաշը, մուապէթի չէօլ:

Ἐφηβάω - ῶ. *M.* ήσω. entrare nella pubertà. *հասանիլ յարբունս տիոց, արբենըլ հասնիլ.* պէլիղ էթմէք, պալիղ օլմագ, հատտէ պէլիղ էթմէք:

Ἐφηβεία - ας (ἡ) pubertà. *արբունք, արբենք.* պիլուղ, պէլաղաթ, պալիղ, պալիղլէք:

Ἐφηβεῖον (τὸ) luogo ove s' esercitano i giovani. *երիտասարդանոց.* կէնճ ալէրին իդմանլարը էթտիքլէրի յէր:

Ἐφηβικὸς - ἡ - όν. appartenente ai giovani. *երիտասարդաց պատկանեալ.* կէնճ ալէրին իդմանլարը ալէրէ ալպէնտէ:

Ἔφηβος (ὁ) chi è nella pubertà, adolescente, pubescente. *արբենըը հասած, պատանի.* կէնճ պալիղ, պալիղ:

Ἐφηβότης - ητος (ἡ) pubertà. *պատանեկութիւն, արբենըը հասած ըլլալը.* պալիղլըք, պէլիղ, պէլիղ, հատտէ պէլիղ:

Ἐφῆλιξ - ικος (ὁ, ἡ) coetaneo. 2. adulto. *տարեկից. 2. չափահաս.* եաշըտ. 2. պէլիղ, պալիղ:

Ἐφηλὶς - ίδος ἢ ιδος (ἡ) arpione. 2. morfea (*Λατ.* vitiligo). *ծղինիք. 2. արեւէն տաքէն կամ մարմնոյ տաքութենէ առաջ եկած երեսի բծեր.* չիվի. 2. պէնէկ, պէհէք:

Ἔφηλος (ὁ, ἡ) chiodato. 2. chi ha la morfea. *գամուած. 2. երեսը բիծեր ունեցող.* միխլանմըշ. 2. պէնէկլի, պէհէքլի:

Ἐφηλόω - ῶ. *M.* ώσω. inchiodare sopra. *վրան գամել.* խազիրանէ միխլէմէք, միխլամագ:

Ἐφηλώδης - εος (ὁ, ἡ) simile alla morfea. *երեսի բծերու նման.* պէնէկէ պէհէքէ պէնզէր:

Ἐφημερεύω. *M.* εύσω. passare tutto il giorno. *բոլոր օրը անցընել.* պիթուն կիւնիւ կէչիրմէք, պիթիրմէք:

Ἐφημερία - ας (ἡ) carica, mestiere d'ogni giorno. 2. ritorno periodico d' un me-

stiere. ամէն օրուան պաշտօն. 2. պաշտօնի մը պարբերաբար՝ կարգաւ մէկէն մէկալին անցնիլը. հէր կիւնլիւք խըզմէթ. 2. օդայէլէ դէր խըզմէթին դէրինդէն դէրէնէ կէլմէք:

Ἐφημέριος-α ἡ ος-ον. = Ἐφήμερος.

Ἐφημερὶς-ίδος (ἡ) giornale. ամէն օրուան գիտցուածները նշանակելու գիրք, օրագիր. հէր կիւն օլան էշեն վէքայիլերը եազըր էտէճէք քիթապ, ճուրնալ, եէվմիյէ: (μτγν.) calendario, almanacco. օրացոյց. րուզնամէ, թագվիմ:

Ἐφήμερος (ὁ, ἡ) quotidiano, diurno. 2. che dura un giorno. ամէն օրուան. 2. մէկ օր քշող՝ տեւող. հէր կիւնլիւք. 2. դէր կիւնլիւք, դէր կիւն օտուրէր (οὐσ.) Ἐφήμερον (τὸ) efemero (animale di cui la vita è d'un solo giorno). 2. efemero (spezie di erba). մէկ օրէ աւելի ապրիլ չկրցող տեսակ մը ճճի. 2. կերպ մը խոտ. դէր կիւնդէն զիյատէ եաշամայան դէր նէվ պէօճէք. 2. դէր նէվ օթլու. 3. (ὀθ.) mortale, caduco, incostante, corruttibile. մահկանացու, գիւրեղծ, ապականելի, անհաստատ. էօլիւմլիւ, ֆանի, դէղիշիր, դէփտրէր:

Ἐφησυχάζω. Μ. άσω. acquietarsi, riposare, esser d'animo tranquillo in qualche cosa. բանի մը վրայօք հանգարտ խաղաղ ըլլալ, հանգչիլ. դէր նէսնէ հուզուրլու րահաթ օլմաք, տինմէք, հուզուր էյլէմէք:

Ἐφθημιμερὴς-έος (ὁ, ἡ) composto di trè e mezza parti, che consiste in trè e mezza parti. երեք ու կէս մասէ բաղադրուած. իւչ պուչուք էճզա էլէն պիրլէշմիշ հիսսէլէրդէն էօլան:

Ἐφθοπώλης-ου (ὁ) venditore di cibi cotti. եփած կերակուրներ ծախող. փիշմիշ եէմէքլէր սաթան, աշճը:

Ἑφθὸς-ἡ-όν. cotto, bollito. եփած, եռացեալ. փիշմիշ, գայնամըշ:

Ἐφιάλτης-ου (ὁ) efialte, incubo, pesarolo. մղձաւանջ. գարա գօնճօլօս, պասըգը:

Ἐφιάλτιον (τὸ) peonia. մղձաւանջի դեղ օգտակար խոտ մը. գարա գօնճօլօ իլաճը:

Ἐφίζω. Μ. ιζήσω. sedere o far sedere sopra. վրան նստիլ կամ նստեցնել. իւզէրինէ օթուրմաք եահօտ օթուրթմագ:

Ἐφίημι Μ. εφήσω. mandare, spedire ad alcuno. 2. appellare. 3. sbrigliare. 4. eccitare, provocare. մէկի մը խրկել. 2. բողոքել. 3. սանձը հանել, անսանձ թող տալ. 4. գրգռել. դէրինէ կէօնտէրմէք, իրսալ էյլէմէք. 2. դավա իսթինաֆ էթմէք, մուրաճաաթ էյլէմէք. 3. կէմին չըգարմագ, կէմսիզ սալըվերմէք. 4. գըշգըրթմագ, թահրիք էյլէմէք:

Ἐφικνέομαι-οῦμαι. Μ. ἵξομαι. arrivare, giungere. 2. ottenere il suo intento. հասնիլ, ժամանել. 2. դամադիտ լինել, միտքը դրածին հասնիլ, ուզածը ըլլալ. եէթիշմէք, վարմագ՝ նայիլ օլմագ. 2. մուրատընը էրմէք:

Ἐφιππαρχία-ας (ἡ) corpo di cavalleria composto di mille venti quattro persone. հազար քսան ու չորս ձիաւորներու գունդ. դէն էլլի պէշ աթլը պէօլիւքի:

Ἐφίππιος (ὁ, ἡ) equestre, che si fa a cavallo. հեծելոյ, ձիով եղող. աթլըյա դայիր, աթ իլէ օլան (οὐσ.) Ἐφίππιον (τὸ) sella. ձիու թամբ. էյէր:

Ἔφιππος (ὁ, ἡ) chi è a cavallo, cavaliere. ձիաւոր. աթլը (οὐσ.) Ἔφιππον (τὸ) carro a un cavallo. մէկ ձիով կառք. դէր աթլը արապա:

Ἐφίπταμαι. Μ. ἐπιπτήσομαι. volare di sopra. վրայէն թռչիլ. իւզէրինդէն ուչմագ:

Ἐφίστημι. Μ. ἐπιστήσω. porre, stabilire. 2. impedire, arrestare. 3. attendere. դնել. կարգել. 2. արգիլել, կասեցնել. 3. ուշադրութիւն ընել. գօմագ, դիքմէք. 2. մէն էթմէք, գօյ վէրմէմէք, ալը գօմագ. 3. դիգգաթ էթմէք:

Ἐφοδεία-ας (ἡ) il fare la pattuglia. 2. pattuglia, ponda. գիշերները պարեկապաններուն քաղքին մէջ պտըտիլը. 2. գիշերապահք, քաղքի պարեկապանք. գօլ դօլաշմագ. 2. գօլ:

Ἐφοδευτὴς-οῦ (ὁ) chi fa la pattuglia. գիշերապահ, գիշերը քաղքին մէջ պտըտող. կէճէ շէհիրդէ կէզէն, գօլ:

Ἐφοδεύω. Μ. εύσω. fare la pattuglia. գիշերը քաղքին մէջ պտըտիլ. կէճէ գօլ դօլաշմագ:

Ἐφοδιάζω. Μ. άσω. preparare i necessarii di viaggio, il viatico. ճամբու պէտք եղած բաները պատրաստել. եօլ հազըրլըղը կէօրմէք:

Ἐφόδιον (τὸ) provvisione di viaggio, viatico. ճամբու պատրաստութիւն, ճամբու պաշար, նպարակ. եօլ թէտարիքի, եօլ զախիրէսի:

Ἔφοδος (ὁ) = Ἐφοδευτής.

Ἔφοδος (ἡ) assalto, attacco di battaglia. 2. metodo, maniera. յարձակում, գրոհ, բաղխումն մարտի. 2. ոճ, կարգ. էթաճիյէլէ, իւզէրիւլ, էլլէշմէ. 2. ուսուլ, եօլ, թարզ. 3. = Ἐφοδεία.

Ἐφόλκιον (τὸ) barca. 2. bagaglio. մակոյկ. 2. (ճամբու) ծանրութիւն. սանտալ. 2. (եօլ) աղըրլըղը, թագըմ:

Ἐφομιλέω-ῶ. Μ. ήσω. conversare con qualcheduno. մէկուն հետ կենակցիլ. դէրինէ իլէ գօնուշմագ, մուսահապէթ էթմէք:

Ἐφοπλίζω. Μ. ίσω. armare contro. մէկուն դէմ զինել. դէրինէ գարշը սիլահլանտըրմագ:

Ἐφοράω-ῶ. Μ. ἐπόψομαι. osservare, esplorare, fare l'inspezione. դիտել, լրտեսել. կէօզլէմէք, չաշըտլամագ:

Ἐφορεία-ας inspezione. տեսչութիւն. մուֆէթթիշլիք:

Ἐφορεῖον (τὸ) l'abitazione degli inspettori. տեսուչներու բնակարան. մուֆէթթիշլէր գօնաղը:

Ἐφορεύω. Μ. εύσω. essere inspettore, fare l'inspezione. դիտել, տեսչութիւն ընել. նազըր էթմէք, նազըր օլմագ:

Ἐφορικὸς-ἡ-όν. appartenente agli inspettori. տեսուչներու պատկանեալ. նազըրլարա մէխսուսլիք:

Ἐφόριος-α ἡ ος-ον. limitrofo. սահմանակից. սընօրդաշ:

Ἐφορμάω-ῶ. Μ. ήσω. attaccare, assal-

tare, precipitarsi contro. յարձակիլ, գրոհ տալ, վրան նետուիլ. եւ–րէ–յէ–ւ էՊ–է, –է–ր––ւ էՊ–է, է–ւէրէՆէ ֆէըւ––մ–է:

Ἐφορμέω - ῶ. Μ. ήσω. bloccare un porto. նաւահանգիստ մը պաշարել. ‑իւր էլէմ–նը մ––հ–––ր–յէ –լմ–է:

Ἐφόρμησις - εως (ἡ) attacco, assalto. 2. blocco. յարձակում, գրոհ. 2. նաւահանգստի պաշարում. եւ–րէ–յէ–ւ, –է–ր––ւ, հէ–մէ–մ. 2. լիմ–ն մ–հ–––էրէ–է:

Ἐφορμητικὸς - ἡ - όν. impetuoso. ուժգին, բուռն. հէ–մէ–մլէ–:

Ἐφορμίζω. Μ. ίσω. ricoverare nel porto. նաւահանգիստը խոթել, ապաւինել ընել. էլէմ–ն– –ջէմ–է, էՊն էՊ–է:

Ἔφορμος (ὁ, ἡ) approdato nel porto. 2. che ha il porto. նաւահանգիստը մտած. 2. նաւահանգիստ ունեցող. էլէմ–ն– կէր–մէլ. 2. էլէմ–նը օլ–ն, էլէմ–նլը:

Ἔφορος (ὁ) inspettore (magistrato in Sparta). տեսուչ (Սպարտայի իշխանաւոր). ըւ––ր, ն–ւըր, մ–գ–ւըր, (Ըս–գ–ր–Պ––– ւ––գէՊ):

Ἐφυβρίζω. Μ. ίσω. insultare, ingiuriare. նախատել, թշնամանել. եւ–լէ–նէ– –ւ––ւ– –լմ–է, –էՊէ–լէ–է:

Ἐφυβριστὴς - οῦ (ὁ, ἡ) insultatore. նախատող, եպերիչ. եւ–ւէ–նէ– –ւ–ւ– –լ–ն, –էՊէ–լէյէն, ––էլ, –էՊէ–մէ–ր:

Ἔφυδρος (ὁ, ἡ) acquoso, umido. ջրոտ, թաց. –––ւ–, նէմ:

Ἐφυμνέω - ῶ. Μ. ήσω. decantare, celebrare, lodare. հռչակել, գովել. ւ–լ էՊ–է, մ–ր– էՊ–է:

Ἐφυπνώττω (σσω) Μ. ώσω. addormentarsi sopra. վրան քնանալ. եւ–ւէրէնէ ––յ––մ–է:

Ἐφύω. Μ. ύσω. piovere sopra. վրան անձրեւ գալ. եւ–ւէրէնէ է–ւմ–ր է–ւմ–է:

Ἐχέγγυος (ὁ, ἡ) garantito. պաշտպանուած, հովանաւորուած. հէմ–յէՊ –լըն–– օլ–ն, –րէ–ւը: (ἐπμ.) degno di fede. արժանահաւատ. էն–նըլըր:

Ἐχεμυθέω - ῶ. Μ. ήσω. trattener la sua lingua, tener il segreto. լեզուն զսպել, խորհուրդ դուրս չհանել. –էլէնէ ւ––Պ էՊ–է, –ըր ––ֆլ–մ–է:

Ἐχεμυθία - ας (ἡ) segretezza. գաղտնիք՝ խորհուրդ պահելը. –ըր ––ֆլ–մ––ը:

Ἐχέμυθος (ὁ, ἡ) (ἔχω, μῦθος) che trattiene la sua lingua, che tiene il segreto. լեզուն զսպող՝ խորհուրդ պահող. –էլէնէ ւ––Պ է–էն, –ըր ––ֆլ–յ–ն:

Ἐχενηῒς - ΐδος (ἡ) echeneide, riccio marino. Եքենէիս, նաւակալ ձուկ. է+էնէ–յէ– (–իւր նէլ ––ֆ–է –ւըէ):

Ἐχεπευκὴς - έος (ὁ, ἡ) amaro, velenoso, mortale. լեղի, թունաւոր, մահաբեր. –ճը, ւէհէրլէ, էօլ–է–րէ–մէ–, մ––Պ:

Ἐχέτλιον (τὸ) (ἔχω.) ponte d' una nave. 2. vivajo. նաւու շտեմարան. 2. ձուկ պահելու տեղ. կէՊ ––մ–րը. 2. –ւըէ հ–լըէ:

Ἐχεφροσύνη - ης (ἡ) prudenza, sensatezza. խոհեմութիւն, խելացիութիւն. հ––լէ–րըէ, –էըլըըէ:

Ἐχέφρων - ονος (ὁ, ἡ) sensato, prudente. խելացի, խոհեմ. –էըլըը, ըէյրէ+, հ–– լէ–ր:

Ἐχθαίρω. Μ. αρῶ. odiare. ատել. խ––– ––––մէՊ՝ ––––ւէՊ էՊ–է:

Ἐχθὲς - ἐπίῤ. ieri. երեկ. –է–ն, էլ էմ–է, –էլ էմ–է:

Ἐχθεσινὸς - ἡ - όν. di ieri. երեկուան. –է–ն +է–, էմ–էյէ:

Ἔχθιμος (ὁ, ἡ) odioso. ատելի. ն–ֆէ–էնէ–, –––ւէՊէ մ–––հ–է:

Ἔχθος - εος - ους (τὸ) odio, inimicizia. ատելութիւն, թշնամութիւն. խ––––– մէՊ, ––––ւէՊ, –է–ըէնլէ+:

Ἔχθρα - ας (ἡ) nemistà. թշնամութիւն. –է–ըէնլէ+, ըըըըէ:

Ἐχθραίνω. Μ. ανῶ. odiare. ատել. խ––– ––––մէՊ՝ ––––ւէՊ էՊ–է:

Ἐχθρεύω. Μ. εύσω. essere nemico di qualcuno. միկին թշնամի ըլլալ. –իւրէնէ –է–ըէն՝ խ–––մ օլ–է:

Ἐχθρικὸς - ἡ - όν. nemichevole. թշնամական. –է–ըէնէ՝ խ–––մէ մ–Պէ–լէ+:

Ἐχθροδαίμων - ονος (ὁ, ἡ) odiato degli Dei. 2. infelice, sfortunato. աստուածներու ատելի. 2. դժբաղդ, խեղճ. Իլ–հ– լէրէ ն–ֆէ–էն–, Իլ–հլէրէն ––––ւէՊէնէ ––լ––ւ. 2. Պ–լէհ–է–, –էֆէլ:

Ἐχθρόξενος (ὁ, ἡ) nemico degli stranieri. օտարատեաց, հիւրատեաց. մ–––ֆէր ֆ–––– լէՊ–է, ֆ–րէ–լէր խ–––մ:

Ἐχθροποιέω - ῶ. Μ. ήσω. rendere nemico. թշնամի ընել. –է–ըէն էՊ–է+:

Ἐχθροποιὸς (ὁ, ἡ) chi rende nemico. թշնամի ընող. –է–ըէն է–էն:

Ἐχθρὸς - ὰ - όν. nemico, odioso. թշնամի, ատելի. –է–ըէն, խ–––մ, ըըըը, ն–ֆէ–էն–:

Ἐχθρώδης - εος (ὁ, ἡ) nemico. հակառակ, թշնամի. խ–––մ, ըըըը:

Ἐχρωδῶς καὶ

Ἐχθρῶς, ἐπίῤ. nemichevolmente, da nemico. թշնամաբար, թշնամիի պէս. –է–ըէն՝ խ–––մ կէ–է:

Ἔχιδνα - ης (ἡ) vipera. իժ. էնկէրէ+ էըլ–նը, էֆ–:

Ἐχίδνιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Ἔχιδνα. 2. = Ἔχιον.

Ἐχιδνόδηκτος (ὁ, ἡ) morsicato da una vipera. իժէ խածուած. էնկէրէ+ էըլ–նըն– –––ըըլըէ:

Ἐχιδνοκέφαλος (ὁ, ἡ) che ha la testa di vipera. իժի գլուխ ունեցող. էնկէրէ+ էը–լ–նըն –––ը կէ–է –––ը օլ–ն:

Ἐχινόπους - οδος (ὁ) echinopo. փշալից տունկ մը. Պէ+էնլէ –իւր նէլ ֆէ––ն:

Ἐχῖνος (ὁ) (ἔχω.) riccio. 2. echino, riccio marino. 3. scatola da ricevere i suffragi, bossola. 4. una spezie di focaccia. ոզնի. 2. եքինոս, ծովային ոզնի. 3. քուէները ժողվելու տուփ. 4. կերպ մը կարկանդակ. +է+րէ. 2. –էնէլ +է+րէ–է, ֆ––– Պէ+էն. 3. ֆ––ր––րը –էմլէր–մէյէ ֆ––Պ––. 4. –իւր –օյ ––օ–ա–:

Ἔχιον (τὸ) echio. իժախուլ (խոտ մըն է) րէէ–է էֆ– (–իւր –օյ օՊ––է):

Ἔχις - εως καὶ ιος (ὁ) ἀρσ. τ. Ἔχιδνα.

Ἐχίτης - ου (ὁ) echite. իժաքար (պատուա

կան քար մըն է) • ունէր էջու (պահուած պէր թուղ տըր)։

Ἔχμα-ατος (τὸ) ritegno, tutto ciò che serve a ritenere, a fermare. խոչ, արգել, կասեցընելու բան • էնկէլ, մանի, ուը ձօյտմագ՝ թուտմագ նէանէ։

Ἐχμάζω. Μ. άσω. ritenere, impedire. կասեցընել, արգիլել • ուը ձօմագ, պօրտօրմագ, թուտմագ։

Ἐχυρὸς-ὰ-όν. = Ὀχυρός.

Ἔχω. Μ. ἕξω. tenere, portare. 2. avere, possedere. 3. potere. 4. trovarsi in qualche stato, comportarsi. բռնել, կրել. 2 • ունենալ • ստանալ • 3 • կարենալ • 4 • վիճակի մը մէջ գտնուիլ, վարուիլ • թուտմագ, թաշըմագ • 2 • վար օլմագ, մալը էթմէք • 3 • գատիր օլմագ • 4 • պիր հալտէ պուլունմագ, կէչինմէք։

Ἑψάνη (ἡ) laveggio. կաթսայ • թէնճէրէ։

Ἑψέω-ῶ. Μ. ήσω. Ἰων. ἀντὶ Ἕψω.

Ἕψημα (τὸ) ciò che si fa cuocere, bollire. 2. supa, vin cotto. եփուող՝ եռացող բան • 2 • ապուր, մաճ • փիշէն՝ գայնայան նէանէ • 2 • պէքմէզ։

Ἕψησις-εως (ἡ) cocimento, cozione. եփելը • փիշիրմէ։

Ἑψητήριον (τὸ) = Ἑψάνη.

Ἑψητὴς-οῦ (ὁ) cuoco. խոհարար • աշճը • 2. = Ἑψητήριον.

Ἑψητὸς-ὴ-όν. cotto, bollito. եփուած, եռացեալ • փիշմիշ, գայնամըշ։

Ἕψω. Μ. ἑψήσω. cuocere, far bollire. եփել, եռացընել • փիշիրմէ, գայնաթմագ։

Ἑωθινὸς-ὴ-όν. mattutino. առաւօտեան • սապահգի։

Ἑωλοκρασία-ας (ἡ) indisposizione per aver bevuto molto nella vigilia. առջի իրիկունը շատ խմած ըլլալէն հետապայ օրուան մնացած ծանրութիւն, անառողջութիւն • էվ ակշամդան օթրուլդուղունդան իրթէսի կիւնէ գալան բաշաղըրլըգ՝ պէհօշլուգ մահմուրլուգ։

Ἕωλος (ὁ, ἡ) di ieri. 2. stantio. երեկուան • 2 • քարթու • պէսթալէ • 2 • պէյաթ։

Ἑῷος-α ἢ ος-ον. mattutino. 2. orientale. առաւօտեան • 2 • արեւելեան • սապահգի • 2 • տօղուտա • Ἑῷα (ἡ) l'oriente. արեւելք • կիւն տօղուշու, տօղուդա։

Ἕως-ἕω (ἡ) aurora, alba. 2. l'oriente. արշալոյս, այգ • 2 • արեւելք • կին տապահ • 2 • տօղուտ, կին տօղուշու։

Ἕως, ἐπίῤ. fin' a tanto che, finchè (Λατ. donec). մինչեւ որ • թատէ. = Ἄχρι, Μέχρι.

Ἑωσφόρος (ὁ) lucifero, stella mattutina. լուսաբեր, արուսեակ, առաւօտեան աստղ • սապահ եըլտըզը, զօհրէ եըլտըզը • պէլգըրէ եըլտըզ, չէ-հրէ (ἐκλησ.) Lucifero, Satanasso. Սադայէլ, Արուսեակ • Շէյթան, Աչտըլ։

Ἑωϋτοῦ. Ἰων. ἀντὶ Ἑαυτοῦ.

Ζ.

Ζ, ζ, Ζῆτα (τὸ) (ἄκλ) Zita, la sesta lettera dell' Alfabeto Greco. Զիթայ • Յունաց այբուբենից վեցերորդ տառն է, հայերէն Զ տառին հնչումը ունի • Զիթայ • Եունանի էլիֆպէնին ալթընճը հարֆը տըր։ Numericamente presa coll' accento di sopra (ζ') significa sette o settimo e coll' accento al di sotto (͵ζ) significa sette mila. Համրանքի կողմանէ շեշտը վրան ըլլալու ատեն (ζ') կը նշանակէ եօթը կամ եօթներորդ, ու տակը ըլլալու ատեն (͵ζ) կը նշանակէ եօթը հազար։ Սայը թարաֆընտան էմլէօ էուէրինտէ օլտուղունտա (ζ') կէօստէրիր եէտի եախօտ եէտինճի, վէ էմլէօ ալթընտա օլտուղունտա (͵ζ) եէտի պին • (7,000)։

Ζα (μόρ. ἐπιτ. συντίθ. ἀχωρ. μὲ μερικὰς ποιητ. λέξεις). troppo, assai. խիստ, շատ, կարի • պէկ, էֆրատ, չօգ։

Ζαγρεὺς-έως (ὁ) (ἐπίθ. τοῦ παλαιοτέρου Βάκχου ἢ τοῦ Πλούτωνος). buon cacciatore. աղէկ որսորդ • էյի աւճը։

Ζάθεος-η ἢ ος-ον. assai divino, divinissimo. խիստ՝ կարի աստուածային • պէկ իլահի։

Ζάκοτος (ὁ, ἡ) molto arrabbiato. խիստ բարկացած • պէկ էօֆքէլէնմիշ։

Ζαλάω-ῶ. Μ. ήσω. essere agitato dalla tempesta. մրրկածուփ ըլլալ, փոթորիկէ ծփիլ • ֆուրթունատան չալգանմագ, պօրանմագ։

Ζάλη-ης (ἡ) tempesta, procella, turbine. մրրիկ, փոթորիկ • ֆուրթունա, պօրա, գասըրղա։

Ζαλόεις-εσσα-εν. procelloso. մրրկալից • ֆուրթունալը։

Ζάπλουτος (ὁ, ἡ) ricchissimo. խիստ հարուստ • պէկ զէնկին։

Ζάπυρος (ὁ, ἡ) molto infocato. խիստ հրաշէկ, կրակի դարձած • պէկ գըզղըն, աթէշլէնմիշ։

Ζάω-ῶ. Μ. ζήσομαι. vivere. ապրիլ, կեալ • եաշամագ. 2. (συνεκδχ.) essere in vigore, essere vivo, robusto. ուժով կըտրիճ՝ ողջ ըլլալ • գուվվէթլի դիրի օլմագ, գուվվէթլի՝ տինճ սաղ օլմագ։

Ζέα καὶ Ζεία (ἡ) spelda (specie di grano). այգ մը ցորեն • էքին (պիր նէվի պօղտայ)։

Ζειρὰ-ᾶς (ἡ) una spezie di mantello. կերպ մը վերարկու, լոդիկ • պիր թօյ պիւնիշ էթէկլիգ։

Ζειροφόρος (ὁ, ἡ) colui che porta un mantello. վերարկու կրող՝ հագուած • պիւնիշ էթէկլիգ թաշըյան՝ կիյէն։

Ζέμα-ατος (τὸ) decozione. խաշոյ • մահլուլ։

Ζέσις (ἡ) bollimento. եռացում • գայնամա։

Ζεστολουσία-ας (ἡ) il lavarsi nell' acqua calda. տաք ջուրի մէջ լուացուիլը • սըճագ սուտա եըգանմագ։

Ζεστὸς (ζέω) ἡ-όν. bollente, caldo. եռացող, տաք • գայնար, սըճագ։

Ζεστότης (ἡ) calore. տաքութիւն • սըճագլըգ։

Ζευγάριον (τὸ) ὑποκορ. τ. Ζεῦγος.

Ζευγεῖον (τὸ) = Ζεῦγος.

Ζευγελάτης-ου (ὁ) = Ζευγηλάτης.

Ζευγηλατέω-ῶ. Μ. ήσω. attaccare gli animali al giogo, aggiogare, arare. անասունները լուծը անցնել, լծել, հերկել.

[illegible]

Ζευγηλάτης - ου (ὁ) bifolco, aratore. լծավար, հերկագործ. [illegible]

Ζευγίτης - ου (ὁ) } aggiogato. լուծը անցած, լծեալ. [illegible]
Ζευγῖτις - ιδος (ἡ) }

Ζεύγλη - ης (ἡ) quella parte del giogo dove i buoi mettono il loro collo. 2. giogo. 3. catenella che tiene attaccato il timone. լծին ան կողմը, ուր որ եզերը վիզերնին կը խոթեն. 2. լուծ. 3. ղեկին կապուած պզտիկ շղթայ. [illegible]

Ζεῦγμα - ατος (τὸ) unione, congiunzione. 2. ponte. 3. Zeugma (figura Grammatica). լծորդութիւն, կցորդութիւն. 2. կամուրջ. 3. լծակցութիւն կամ զուգորդութիւն (քերականական ձեւ մըն է). [illegible]

Ζεύγνυμι. Μ. ζεύξω. aggiogare. լուծը անցընել. [illegible] (ἐν γέν.) unire, congiungere. 2. accoppiare. միաւորել, զուգաւորել. 2. զուգել. [illegible]

Ζευγοποιΐα - ας (ἡ) l'azione di appajare, d'accoppiare. լծելը, զուգելը. [illegible]

Ζεῦγος - εος - ους (τὸ) giogo. 2. pajo. 3. carro tirato da due buoi o cavalli. լուծ. 2. ջուխտ. 3. երկու եզը կամ ձի քաշուած կառք. [illegible]

Ζευγοτροφέω - ῶ. Μ. ήσω. nutrire un pajo di bovi o cavalli ջուխտ մը եզ կամ ձի սնուցանել. [illegible]

Ζευγοτρόφος (ὁ, ἡ) colui che nutrisce un pajo di cavalli o bovi. ջուխտ մը ձի կամ եզ սնուցանող. [illegible]

Ζευκτηρία - ας (ἡ) legaccio con cui gli animali si attaccano al giogo. անասունները լծին կապելու չուան. [illegible]

Ζευκτὸς - ή - όν. attaccato al giogo, accoppiato. 2. maritato. լծեալ, զուգակցեալ. 2. կարգըւած. [illegible]

Ζεῦξις - εως (ἡ) unione, attacco. միաւորելը, յօդում. [illegible]

Ζεφυρικὸς - ή - ὸν καὶ
Ζεφύριος - α ἢ ος - ον. di Zefiro. զեփիւռի պատկանեալ. [illegible]

Ζεφυρίτης - ου (ὁ) = Ζεφύριος.

Ζέφυρος (ὁ) Zefiro, vento occidentale (Λατ. Favonius). Զեփիւռ, արեւմտեան հով. [illegible]

Ζέω. Μ. ζέσω. bollire. եռալ. [illegible] (μτγν.) abbondare. լեցուն ըլլալ, յորդել. [illegible]

Ζηλαῖος - α - ον. geloso, invidioso. նախանձաւոր, նախանձորդ. [illegible]

Ζηλευτὴς - οῦ (ὁ) = Ζηλωτής.

Ζηλεύω. Μ. εύσω. = Ζηλόω.

Ζηλήμων - ονος (ὁ) geloso, invidioso. նախանձորդ. [illegible]

Ζηλοδοτὴρ - ῆρος (ὁ) che rende geloso. նախանձորդ ընող. [illegible]

Ζηλομανὴς - έος (ὁ, ἡ) tormentato di gelosia. նախանձէ մաշած. [illegible]

Ζῆλος (ὁ) emulazione, rivalità. 2. gelosia, invidia. 3. zelo. նախանձաւորութիւն, հետամտութիւն. 2. մախանք. 3. բարի նախանձ, եռանդ. [illegible]

Ζηλοτυπέω - ῶ. Μ. ήσω. essere geloso, invidiare. նախանձորդ ըլլալ, նախանձիլ. [illegible]

Ζηλοτυπία - ας (ἡ) gelosia, invidia. նախանձ, նախանձորդ ըլլալը, նախանձաւորութիւն. [illegible]

Ζηλότυπος (ὁ, ἡ) zelante. 2. invidioso. նախանձորդ, նախանձայոյզ. 2. նախանձոտ. [illegible] — τύπως, ἐπίῤ.

Ζηλόω - ῶ. Μ. ώσω. emulare. 2. invidiare. հետամուտ ըլլալ, նախանձաւորիլ. 2. նախանձիլ, մախալ. [illegible]

Ζήλωμα - ατος (τὸ) oggeto di gelosia. նախանձաւորութեան նիւթ՝ առարկայ. [illegible]

Ζήλωσις - εως (ἡ) emulazione, rivalità. 2. gelosia. նախանձաւորութիւն, հետամտութիւն. 2. նախանձ. [illegible]

Ζηλωτὴς - οῦ (ὁ) emulatore, rivale. նախանձորդ, հետամուտ. [illegible] (ἐκκλησ.) zelante. նախանձայոյզ, նախանձախնդիր. [illegible]

Ζηλωτικὸς - ή - όν. che appartiene ad un emulo, rivale. նախանձաւորի՝ հետամուտ եղողի պատկանեալ. [illegible]

Ζηλωτὸς - ή - όν. degno di emulazione, di invidia. նախանձաւորութեան՝ հետամուտ ըլլալու արժանի. [illegible]

Ζημία - ας (ἡ) danno. 2. ammenda. 3. pena, supplizio. տույժ, վնաս. 2. տուգանք. 3. պատիժ, պատուհաս. [illegible]

Ζημιόω - ῶ. Μ. ώσω. danneggiare, cagionare del danno. 2. fare ammendare il danno. 3. punire. վնաս տալ. 2. տուգանք հատուցանել տալ. 3. պատժել. [illegible]

Ζημιώδης - εος (ὁ, ἡ) dannoso. վնասաւոր, վնասակար. [illegible] — ωδῶς, ἐπίῤ.

Ζημίωμα - ατος (τὸ) danneggiamento, ammenda. վնաս, տույժ, տուգանք. [illegible]

Ζημίωσις - εως (ἡ) il far ammendare il danno. 2. danneggiamento. 3. punizione. տուգանքը վճարել տալը. 2. վնաս տալը.

3. պատժել. ծերիմէտին հերտիրմէ՝ եօ-տէրմէ. 2. շորոր հերմէ. 3. գուշեղլեմէ։

Ζημιωτὴς-οῦ (ὁ) chi fa ammendare il danno, punitore. տուգանքը վճարել տուող, պատժող. ծերիմէյի հերտիրէն, գուշեղլէյէն։

Ζηταρετησιάδης-ου (ὁ) chi cerca la virtù (κατὰ τὸν Σκαλίγερον. virtutaucupida). առաքինութիւն խնդրող. ֆաշիլէթ արայան։

Ζητεύω. Μ. εύσω ἀντὶ

Ζητέω-ῶ. Μ. ήσω. cercare, domandare. փնտռել, խնդրել, ուզել. արամագ, խաթեմէք։

Ζήτημα-ατος (τὸ) quesito. խնդիր. սէուալ, մէսէլէթ, մաթլապ։

Ζητήσιμος (ὁ, ἡ) che si può cercare. փընտըռուիլ կրցող. արանըլը դէլէր (ὅθ.) Ζητήσιμα (τὸ) luoghi atti a ricercare delle fiere. երէ փնտռելու յարմար տեղուանք. եապանի հայվանըն արայանմագ մահալլէր։

Ζήτησις-εως (ἡ) ricerca. 2. questione, esame. խոյզ, փնտռելը. 2. խնդիր, քննութիւն. արայըշ, եօգլայըշ. 2. սէուալ, թէֆթիշ։

Ζητητήριος (ὁ, ἡ) che appartiene all' esaminatore. քննչի՝ հարց փորձ ընողի պատկանած. թէֆթիշճիյէ մէթէալլըգ։

Ζητητὴς-οῦ (ὁ) esaminatore, inquisitore, investigatore. քննիչ, հետազօտ, փընտըռող. թէֆթիշճի, եօգլայըճը, արայըճը։

Ζητητικὸς-ή-όν. chi ama o è abile ad investigare, esaminare. փնտռելու՝ քննելու սէր կամ բաւականութիւն ունեցող. արամայ՝ թէֆթիշ էթմէյէ սէվէն, եահօտ գաապիլիյէթի օլան։

Ζητητὸς-ή-όν. ricercato. 2. degno di essere cercato. փնտռուած. 2. փընտըռուելու արժանի. արանըլմըշ. 2. արանըլմայա շայէստէ։

Ζητρεῖον (τὸ) luogo ove si punivano gli schiavi, bagno. գերիներուն տանջուած տեղը, գերիներու արգելանոց. եէսիրլէրին գուշեղլէնտիյի մահալ, զինտան ըլըմանը եահօտ ըլըման։

Ζητρεύω. Μ. εύσω. punire gli schiavi al bagno. գերիները արգելանոց նետել. եէսիրլէրի ըլըմանա աթմագ։

Ζήτω. (γ'. ἑν. προσ. τ. προστ.) Ζάω. viva. կեցցէս, ապրիս. եաշա։

Ζιγγίβερις-εως (ἡ) zenzero, zenzovero. կոճապղպեղ. զէնճէֆիլ, եահօտ օթ։

Ζιζάνιον (τὸ) zizzania, loglio. որոմ. դէլիճէ (օթ)։

Ζίζυφον (τὸ) giuggiola, zizziba (Γερμν. Brustbeerbaum.) յունապ. հէլլէպ։

Ζόη-ης (ἡ) Ἰων. ἀντὶ Ζωή.

Ζορκὰς-άδος καὶ

Ζὸρξ-ζορκὸς (ἡ) daino. տեսակ մը այծ. ճէյրան։

Ζοφοειδὴς-έος (ὁ, ἡ) oscuro, tenebroso. մթին, խաւարին. գարանլըգ, գասվէթլի։

Ζόφος (ὁ) tenebre, oscurità. մութ, խաւար. գարանլըգ, գասվէթ։

Ζοφόω-ῶ. Μ. ώσω. = Σκοτίζω.

Ζοφώδης-εος (ὁ, ἡ) tenebroso. մթին, խաւարին. գարանլըգ, գասվէթլի։

Ζυγέω-ῶ. Μ. ήσω. stare a due a due. ordinarsi a forma d'un giogo. երկու երկու կենալ, լծի մը ձեւով կարգուիլ. իքիշէր իքիշէր դուրմագ, պօյունդուրուգ դիւզիւնիւ դիւզիլմէք։

Ζυγικὸς-ή-όν. appartenente alla bilancia. կշռոյ պատկանած. թէրազիյէ մէթէալլըգ։

Ζυγίον (τὸ) ὑποκορ. τ. Ζυγός.

Ζύγιος-α ἢ ος-ον. proprio al giogo. լծի յարմար. պօյունդուրուգլուգ մաքպուլ։

Ζυγόδεσμος (ὁ) legaccio che attacca il giogo all'aratro. լուծը արօրին կապելու չուան. պօյունդուրուղու սապանա պաղլայա-ճագ իփ։

Ζυγοποιέω-ῶ. Μ. ήσω. fare dei gioghi. լուծ շինել. պօյունդուրուգ եափմագ։

Ζυγὸς (ὁ) giogo. 2. bilancia o il ferro traverso, di cui dipendono le bilancie. 3. il sedile del timoniere. 4. banco dei remiganti. լուծ. 2. կշիռ կամ կշռին թեւը. 3. ղեկաւարին աթոռը. 4. թի քաշողներուն նստարանը. պօյունդուրուգ. 2. թէրազի եահօտ թէրազինին գօլու. 3. դումենճինին օթուրաճագ եէրի. 4. գայըգ մաղաա։

Ζυγόσταθμος (ὁ) stadera. կշռորդ. գանթար։

Ζυγόω-ῶ. Μ. ώσω. attaccare al giogo. 2. unire. 3. soggiogare. 4. appajare. լծել. 2. միաւորել. 3. նուաճել. 4. զուգել, լծորդել. պօյունդուրուգա թագմագ. 2. պիրլէշտիրմէ. 3. զապթ էթմէք. 4. էշլէշտիրմէ։

Ζυγωθρίζω. Μ. ίσω. incatenacciare. փականակը դնել. սիւրկիւյիւ չէքմէ։

Ζύγωθρον (ὁ) chiavistello, catenaccio. փականակ. սիւրկիւ։

Ζῦθος-ου (ὁ) ἢ Ζῦθος-εος-ους (τὸ) birra. (Λατ. cerevisia). գարեջուր, գարեջուր. արփա սույու։

Ζύμη-ης (ἡ) fermento, lievito. խմոր. մայա։

Ζυμόω-ῶ. Μ. ώσω. fermentare, levitare. խմորել. մայալամագ։

Ζύμωμα-ατος (τὸ) fermento. խմոր. մայա։

Ζύμωσις-εως (ἡ) fermentazione. 2. gonfiamento. խմորում. 2. ուռենալը. մայալամա. 2. գապարմա։

Ζυμωτὸς-ή-όν. fermentato. խմորած. մայալը։

Ζῶ, κατὰ κρ. ἐκ τοῦ Ζάω.

Ζωαγρία-ας (ἡ) convalescenza. կազդուրելը, ուժ ստանալը, առողջութեան մէջ հաստատիլը. էֆգա, իֆագաթ։

Ζωάγριον (τὸ) ricompensa per aver salvato nella guerra la vita a qualcuno. մէկը պատերազմի մէջ մահէն խալըսողին տրուած փոխարէն. պիրինի ճէնկտէ եօլիւմ-տէն գուրթարտըգտա վէրիլէն մուգաապէլէ։

Ζωαρκὴς-έος (ὁ, ἡ) sufficiente per sostenere la vita. ապրելու բաւական. եաշամայա՝ կիֆայէթ էտէճէք։

Ζώαρχος (ὁ, ἡ) padrone d'un animale, propriamente d'un elefante. անասունի մը ու մասնաւորապէս փղի մը տէր. պիր հայվան, վէ խուսուսէն պիր ֆիլ սահիպի։

Ζωγραφεῖον (τὸ) bottega di pittore. նկարչի կրպակ. նագգաշ տիւքեանը։

Ζωγραφέω-ῶ. Μ. ήσω. dipingere. նկարել,

կենդանագրել · Թասվիր նէգգէշ, օյմէք էյլէմէք ։

Ζωγράφημα-ατος (τὸ) pittura. նկար, կենդանագիր · Թասվիր ։

Ζωγραφητὸς-ὴ-όν. dipinto. նկարած, կենդանագրուած · Թասվիրի նէգգէշլի ։

Ζωγραφία-ας (ἡ) pittura. նկարչութիւն, կենդանագրութիւն · Թասվիրճիլիք ։

Ζωγραφικὴ-ῆς (ἡ) l' arte di dipingere. նկարչութեան արհեստ · Թասվիրճիլիք սանաթը ։

Ζωγραφικὸς-ὴ-όν. di pittura, pittoresco. նկարչական · Թասվիր նէգգէշէ մանսուպ օլան ։ — ικῶς, ἐπίῤ.

Ζωγράφος (ὁ, ἡ) pittore. նկարիչ · Թասվիրճի, նագգաշ ։

Ζωγρεία-ας (η) καὶ-γρία. il prendere vivo. 2. il risparmiar la vita a... ողջ բռնելը · 2 · մեկի մը կեանքը խնայելը · սաղ թութմագ · 2 · պիրինէ էօլտիւրմէյիպ պաղըշլամագ ։

Ζωγρεῖον (τὸ) luogo ove si tengono chiusi gli animali vivi, parco. ողջ բռնուած գազանները պահելու տեղ, կենդանարան · սաղ թութուլան հայվանլարը սախլայաճագ մահալ, տաւանխանէ ։

Ζωγρέω-ῶ. M. ήσω. prendere vivo, risparmiar la vita al nemico. 2. animare. ողջ բռնել, թշնամիին կեանքը խնայել · 2 · կենդանացընել · սաղ թութմագ, տիւշմանը էօլտիւրմէյիպ պաղըշլամագ · 2 · ճանլանտըրմագ, տիրիլթմէք ։

Ζωδάριον (τὸ) ὑποκορ. τ. Ζώδιον.

Ζωδιακὸς (ὁ) (ἐνν. κύκλος.) (ἀστρνμ.) Zodiaco. կենդանակամար, զոդիակոս · մինթագա պուրուճ ։

Ζώδιον (τὸ) piccolo animale, animaletto. 2. segno celeste, segno del zodiaco. պզտիկ կենդանի · 2 · համաստեղութիւն, կենդանակերպ, զոդիակոսի նշան · հայվանճըք · 2 · պուրճ, պուրճուն ալամէթի ։

Ζωδιοφόρος (ὁ, ἡ) (κύκλος.) il zodiaco. զոդիակոս, կենդանակամար · մինթագա պուրուճ ։

Ζωὴ-ῆς (ἡ) vita. 2. vitto. 3. regola di vivere, condotta. կեանք · 2 · ապրուստ · 3 ապրելու եղանակ՝ վարք · էօմիւր, հայաթ · 2 · գէչինմէք · 3 · եաշամագ թարզը, գարար ։

Ζωηδόν, ἐπίῤ. alla maniera degli animali. կենդանեաց պէս · հայվանլար կիպի ։

Ζωηρὸς-ὰ-όν. vivace. կենդանի, առոյգ · տիրի, տինճ ։

Ζωήῤῥυτος (ὁ, ἡ) da cui deriva la vita. կենսաբուղխ · հայաթ վերիճի ։

Ζωηφόρος (ὁ, ἡ) che porta la vita, salutifero. կենսաբեր, առողջարար · հայաթ վերիճի, հաէյաթլը ։

Ζωΐδιος-η-ον. ἀντὶ Ζωδιακός.

Ζωϊκὸς-ὴ-όν. che concerne gli animali o la vita. կենդանիներու կամ կենաց պատկանեալ · հայվանլարա եախօտ էօմիւրէ մանսուպ ։

Ζῶμα-ατος (τὸ) cintura. 2. corazza. գօտի · 2 · լանջապանակ զրահ · գուշագ · 2 · ճէպէ, զըրհ ։

Ζώμευμα (τὸ) condimento, salsa, intingolo. (Γαλλ.bouillon.) համեմ, համդեր-ձանք, կերակուրի ջուր · թաամ վերիճի սայա ։

Ζωμεύω. M. εύσω. cuocere, far bollire. 2. condire. եփել, եռացընել · 2 · համեմել, համդերձել (կերակուրը) · փիշիրմէք, գայնաթմագ · 2 · թաամ վերմէք լէզզէթ ։

Ζωμὸς (ὁ) brodo, salsa, intingolo. մսի ջուր, համեմք, համդերձանք՝ ջուր (կերակուրներու) · էթ սույու, թերպիյէ, էմէքլէրին սույու ։

Ζωνάριον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ

Ζώνη-ης (ἡ) cintura. 2. cinta. 3. la zona del globo terrestre. գօտի · 2 · շրջանակ · 3 · գօտի · (աշխարհագրական) · գուշագ · 2 · չէվրէ · գուշագ · 3 · մինթագա ։

Ζώννυμι. M. ζώσω. cignere. գօտեւորել · գուշագ պաղլամագ · (συνεκδχ.) armare. զինել · սիլահլանմագ, գուշանմագ ։

Ζωνογάστωρ-ορος (ὁ, ἡ) cinto nel mezzo del corpo sul ventre. մէջքը՝ փորին վրայ գօտի կապած · պէլինէ՝ գարընընըն էիւզէրինէ գուշագ պաղլամըշ ։

Ζωογενὴς-έος (ὁ, ἡ) nato da un animale. կենդանիէ մը ծնած · հայվանտան տօղմուշ ։

Ζωογλύφος (ὁ, ἡ) scultore di animale. կենդանիներ քանդակող · հայվանլար օյմաճը ։

Ζωογονέω-ῶ. M. ήσω. produrre un essere animato. կենդանածնել, շնչաւոր մը ծնանիլ · ճանլը պիր շէյ հասըլ էթմէք = Ζωοτοκέω. 2. = Ζωοποιέω.

Ζωογόνησις-εως (ἡ) produzione d'un essere animato. շնչաւոր մը ծնանիլը · ճանլը՝ նէֆէսլի պիր շէյ հասըլ էթմէք · 2 · = Ζωοποίησις.

Ζωογονητικὸς-ὴ-όν. ravvivante, animante. կենդանացընօղ, հոգի տուօղ · տիրիլտէն, ճանլանտըրան ։

Ζωογονία-ας (ἡ) ravvivamento. կենդանացընելը · տիրիլթմէ ։

Ζωογόνος (ὁ, ἡ) colui che dà la vita. 2. fecondo. կեանք տուօղ, կենսատու, կենսածին · 2 · բեղմնաւոր · հայաթ վէրիճի · 2 · հասըլաթլը, պէրէքէթլի · = Ζωοποιός.

Ζωογράφος (ὁ) ἀντὶ Ζωγράφος.

Ζωοδότειρα-ας (ἡ) θηλ. τοῦ

Ζωοδοτὴρ-ῆρος, ἀντὶ

Ζωοδότης-ου (ὁ) datore di vita. կենսատու, կեանք տուօղ · հայաթ վէրիճի ։

Ζωοειδὴς-έος (ὁ, ἡ) che ha la forma d' animale. կենդանիի ձեւով · հայվան պիչիմինտէ ։

Ζωοθετέω-ῶ. M. ήσω. animare, dar vita. հոգի՝ կեանք տալ · ճանլանտըրմագ, հայաթ վէրմէք ։

Ζωοθηρία-ας (ἡ) caccia d'animali. կենդանեաց որս · հայվանլար ավը ։

Ζωοθηρικὸς-ὴ-όν. abile alla caccia degli animali. կենդանի որսալու յարմար · հայվանլար ավլամաղա եարար ։

Ζωοθυσία-ας (ἡ) sacrificio d' animali. կենդանեաց զոհ · հայվանլար գուրպանը ։

Ζωοθυτέω-ῶ. M. ήσω. sacrificare degli animali. կենդանիներ զոհել · հայվանլար գուրպան էթմէք ։

Ζωοκτονία-ας (ἡ) uccisione d'animali. կենդանիներ սպաննելը · հայվանլար էօլտիւրմէք ։

Ζωόμορφος (ὁ, ἡ) che ha la forma d' un

animale. կենդանիի ձեւով. հայվանաթ սուրէթինտէ :

Ζῶον (τὸ) animale. կենդանի. հայվան, ճէնավար :

Ζωοπάροχος (ὁ, ἡ) che dona la vita. կեանք շնորհող. հայաթ վէրէն :

Ζωοπλαστέω - ῶ. M. ήσω. creare, formare degli animali. կենդանի ստեղծել՝ ձեւաւորել. հայվանաթ եարաթմագ, շէքիլլէնտիրմէք :

Ζωοπλάστης (ὁ) fabbricatore, formatore d' animali con cera o terra. մեղրամոմով կամ հողով կենդանիներ շինող. պալ մումունտան՝ եախօտ թօփրագտան հայվանաթ եափան :

Ζωοποιέω - ῶ. M. ήσω. vivificare, ravvivare. կենդանածնել, կենդանացընել. տիրիլթմէք, ճանլանտըրմագ, հայաթ վէրմէք :

Ζωοποίησις - εως (ἡ) vivificazione. կենդանացընելը. տիրիլթմէ, ճանլանտըրմա, հայաթ վէրմէ :

Ζωοποιητικὸς - ὴ - όν. che ha la facoltà di vivificare. կենդանացընել կրցող. տիրիլթմէյէ՝ ճանլանտըրմայա՝ հայաթ վէրմէյէ գուտրէթլի օլան :

Ζωοποιὸς (ὁ, ἡ) vivificante, che ha la facoltà di produrre la vita. կենսացընող, կենդանացընող, կեանք տալ կրցող. տիրիլտիրէն, ճանլանտըրան, հայաթ վէրիճիլէն :

Ζωοπωλεῖον (τὸ) luogo ove si vendono gli animali. կենդանիները ծախելու տեղ. հայվանաթը սաթաճագ մահալ :

Ζωοπώλης - ου (ὁ) venditore d' animali. կենդանիներ ծախող. հայվանաթ սաթան :

Ζωὸς - ὴ - όν. vivo. կենդանի. սաղ :

Ζωότης - ητος (ἡ) animalità. կենդանականութիւն. իքտիտարէ հայվանի, ճէնավար թապիաթը :

Ζωοτοκέω - ῶ. M. ήσω. partorire degli animali vivi. ողջ կենդանիներ ծնանիլ. սաղ հայվանաթ դօղուրմագ :

Ζωοτόκος (ὁ, ἡ) che partorisce degli animali vivi. ողջ կենդանիներ ծնանող. սաղ հայվանաթ դօղուրան :

Ζωοτροφεῖον (τὸ) luogo, ove si nutriscono degli animali. կենդանիներուն սնանելու տեղ. հայվանաթըն պէսլէնտիյի մահալ :

Ζωοτροφέω - ῶ. M. ήσω. nutrire degli animali. կենդանիներ սնուցանել. հայվանաթ պէսլէմէք :

Ζωοτροφικὸς - ὴ - όν. atto al nutrimento degli animali. կենդանիներ սնուցանելու յարմար. հայվանաթ պէսլէմէյէ մախսուս :

Ζωοτρόφος (ὁ, ἡ) colui che nutrisce degli animali. կենդանիներ սնուցանող. հայվանաթ պէսլէյէն :

Ζωοφαγέω - ῶ. M. ήσω. nutrirsi della carne degli animali. կենդանիներուն միսովը ապրիլ. հայվանաթ էթի իլէ եաշամագ՝ պէսլէնմէք :

Ζωοφάγος (ὁ, ἡ) chi si nutrisce d' animali. կենդանիներով սնանող. հայվանաթ իլէ պէսլէնէն :

Ζωόφθαλμος (ὁ, ἡ) che ha occhi d' animali. կենդանիներուն աչաց նման աչք ունեցող. հայվանաթ կէօզլէրինէ պէնզէր կէօզլէրի օլան :

Ζωοφθόρος (ὁ, ἡ) distruttore degli animali. 2. che si congiunge con una bestia, bestiale. կենդանիները խորտակող՝ եղծանող. 2. անասնապէտ. հայվանաթը խարապ էտէն. 2. հայվան իլէ ճիֆթլէշէն :

Ζωοφόρος (ὁ, ἡ) che produce la vita. կենսաբեր. եօմուր՝ հայաթ վէրէն՝ կէթիրէն :

Ζωοφυτέω - ῶ. ήσω. = Ζωογονέω (κυρ. ἐπὶ φυτ.) germogliare. ծիլ արձըկել. ֆիլիզլէնմէք :

Ζωόω - ῶ. M. ώσω. ravvivare, rianimare, vivificare. կենդանացընել, կենսաւորել. տիրիլթմէք, հայաթ վէրմէք, ճանլանտըրմագ :

Ζωόπισσα (ἡ) catrame. ձիւթ, զաղխեժ. գաթրան :

Ζωπυρέω - ῶ. M. ήσω. attizzare il fuoco. հրահրել, արծարծանել. աթէշ ուֆլէմէք (μτφρ.) eccitare. գրգռել. գըշգըրթմագ, թահրիք էթմէք :

Ζωπύρησις - εως (ἡ) attizzamento. հրահրելը, արծարծում. աթէշ ուֆլէմէ :

Ζώπυρον (τὸ) fuoco coperto sotto cenere. 2. soffietto. մոխրին մէջ ծածկուած կրակ. 2. փուքք. քիւլիւն ալթընտա գալան աթէշ. 2. քէօրիւք :

Ζώπυρος (ὁ, ἡ) che conserva il fuoco acceso. 2. vivace. 3. vivifico. կրակը վառած պահող. 2. կենդանի. 3. կենդանարար. աթէշի եանմըշ տութան. 2. տինճ, տիրի. 3. հայաթ վէրէն :

Ζωροπότης - ου (ὁ) chi beve del vino puro. զուտ՝ անխառն գինի խմող. սաֆի՝ սատէ շարապ իչէն :

Ζωρὸς (ὁ, ἡ) (κυρ. οἶνος) puro, mero, non mescolato d' acqua. զուտ՝ անխառն, անջուր. սաֆի, սատէ :

Ζώσιμος (ὁ, ἡ) vitale. կենդանի. տիրի, սաղ :

Ζωστὴρ - ῆρος (ὁ) cintura. գօտի. գուշագ :

Ζώστης (ὁ) che cinge, circonda. պատող՝ շրջանակող. սարան, չէվրէլէյէն :

Ζωστὸς - ὴ - όν. cinto, circondato. պատուած, շրջանակուած. սարըլմըշ, չէվրէլէնմիշ :

Ζῶστρον (τὸ) = Ζῶμα.

Ζωτικὸς - ὴ - ὸν. vitale. 2. vivace. կենսական. 2. կենդանի. նէֆէսի, հայվանի. 2. տիրի, տինճ : — ικῶς, ἐπίρ.

Ζωΰφιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Ζῶον.

Ζωώδης - εος (ὁ, ἡ) brutale, animale. անասնական, կենդանական. հայվանի, ճէնավարա մութէալլիգ :

Η.

Η, η. ἦτα (τὸ) (ἄκλ.) Ita. Settima lettera dell' alfabeto greco. Իդա : Յունաց այբուբենից եօթներորդ գիրն է. Իտա : Եունանի ըլիսանըն եէտինճի հարֆը տըր :

Numericamente presa coll' accento di sopra (ή) significa otto o ottavo e coll' accento al di sotto (͵η) significa otto mila. Համրանքի կողմանէ չէշտը վրան ըլլալու ատեն (ή) կը նշանակէ ութը

կամ ութերորդ, ու տակը ընկալու առեն (ͺη) կը նշանակէ ութը հազար։ Այս թարաֆընտան էմալէօք էսկիլէրինտէ օլտուղու վագըթ (ή) սէքիզ րագամը տէմէք, վէ շէքլինտէ օլտուղու վագըթ (ͺη) սէքիզ պին րագամը տիր. (8,000)։

῾Η. θηλ. τ. ἄρθρ. ῾Ο.

῞Η. θηλ. τῆς ἀντωνυμ. ῞Ος.

῎Η. (σύνδ.) o, ovvero, oppure. 2. forse? (*Λατ.* an? num? ne?) 3. di quello che. *կամ, եւ կամ. 2. արդեօք, միթէ. 3. քան թէ.* եա, եախօտ. 2. աճէպա. 3. նէյլէքի։

῏Η. (ἐπιφών.) ola! oh! he! *ով, այ, ինչո.* հօյ, պրէ՛, է՛յ։

῏Η. ἐπίῤ. certamente (*Λατ.* sane). 2. forse? *իրաւցընէ. 2. արդեօք.* ասլէհան. 2. աճէպա։

῏Η. ἀντὶ ῎Εφη. disse. *ըսաւ.* տէտի։

῏Η. γ΄. ἐν. πρσ. τ. ὑποτ. τ. Εἰμί.

῟Η. δοτ. ἑν. θηλ. τῆς ἀναφορ. ἀντνμ. ῞Ος.

῟Η. ἀντὶ Ἑῇ δοτ. ἑν. θηλ. τ. ῞Ος ἀντὶ Ἑός.

῏Ηα. Ἀττ. ἀντὶ ῎Ηϊα, πρκ. (ἀντὶ παρτ.) τ. Εἰμί.

῞Ηβα (ἡ) Δ. ἀντὶ ῞Ηβη.

Ἠβαιὸς-ὰ-όν. poco, piccolo. *քիչ, պզտիկ.* աղ, ճիւզի, ուֆագ։

῾Ηβάσκω. Μ. ήσω. καὶ

῾Ηβάω-ῶ. Μ. ήσω. essere, entrare nella pubertà. *Հասնիլ յարբունս տիոց, արբենքը մտնալ.* պուլուղ օլմագ, պաթըք պըլուղլուղա կիրմէք։

῞Ηβη-ης (ἡ) pubertà, giovinezza. 2. lo spuntare de' peli nel pettiglione. *արբունք տիոց, արբենք, պատանեկութիւն. 2. առականաց վրայ մազ բուսնիլը.* օղլանլըգ, պըլուղլուղ, էլիթլիք, էրթիշմիշլիք. 2. աթ էթրաֆընտա գըլ պիթմէսի։

῾Ηβηδὸν, ἐπίῤ. alla maniera de' giovani. 2. senza eccezione. *երիտասարդներու պէս, յարբունս տիոց. 2. ամէնքը մէկէն, առանց խտրանաց.* կէնչ տէլի գանլը թարզընտա, պաթըք պըլուղլըգտա. 2. ճէմիսի պիրլիքտէ, պիր խաթխանա։

῾Ηβητὴρ-ῆρος (ὁ) καὶ

῾Ηβητὴς-οῦ (ὁ) pubescente, adolescente. *արբենքը մտնող, մեծցող* պաթըք պըլուղլէ կիրէն, պէօյիւյէն։

῾Ηβητικὸς-ή-όν. giovenile. *երիտասարդական, պատանեկի պատկանեալ.* տէլի գանլըյա՝ պուլուղ պըր թէմէյէ մութէալլիգ։

῾Ηγεμόνεια-ας (ἡ) (εὔχρηστ.) ῾Ηγεμονία.

῾Ηγεμονεὺς-έως (ὁ) = ῾Ηγεμών.

῾Ηγεμονεύω. Μ. εύσω. governare, signoreggiare. 2. condurre, guidare. *կառավարել, տիրել, իշխել. 2. առաջնորդել.* հիւքմ էթմէք, պատիշահլըգ. 2. գըլավուզ օլմագ, եօլ կէօստէրմէք։

῾Ηγεμονέω-ῶ. Μ. ήσω. = τῷ προηγ.

῾Ηγεμόνη-ης (ἡ) θηλ. τ. ῾Ηγεμών.

῾Ηγεμονία-ας (ἡ) sovranità, principato. *իշխանաւորութիւն, գերակայ իշխանութիւն.* հիւքիւմտարլըգ, հիւքմ հիւքիւմաթ։

῾Ηγεμονικὸς-ή-όν. (καὶ ἐπίῤ.-ικῶς) appartenente al sovrano o al conduttore. *գերագոյն իշխանաւորի կամ առաջնորդի պատկանեալ.* հիւքիւմտարա՝ գըլավուզա մութէալլիգ։

῾Ηγεμόνιος (ὁ) epiteto di Mercurio che conduce le anime all' Inferno. *Հերմէս չաստուածին մակդիրը որ հոգիները դըժոխք կը տանի.* ճանլէրի ճէհէննէմէ թաշըյան Մէրքիւր նամ ֆալսէֆէ-թէլէրին Իւլահըն մէլիւշի։

῾Ηγεμὼν-όνος (ὁ) sovrano, principe, capo. 2. guida. 3. condottiere. *ինքնիշխան, տէր, իշխան, գլուխ, մեծ. 2. առաջնորդ, ճամբայ ցուցընող. 3. զօրագլուխ.* հիւքիւմտար, պէյ, պաշ. 2. գըլավուզ. 3. սէրասքէր։

῾Ηγέομαι-οῦμαι. Μ. ήσομαι. comandare. 2. credere, stimare. 3. condurre, guidare. *Հրամայել, իշխել. 2. կարծել. 3. առաջնորդել.* էմր էթմէք, պույուրմագ, հիւքմ էթմէք. 2. զանն գըյաս էթմէք. 3. եօլ կէօստէրմէք, գըլավուզլուգ էթմէք։

῾Ηγέτης-ου (ὁ) × ἀντὶ ῾Ηγεμών.

῾Ηγηλάζω. Μ. άσω. menare, guidare. *վարել, տանել, առաջնորդել.* էօնէ տիւշիւպ կէօթիւրմէք, գըլավուզլուգ էթմէք։

῞Ηγημα-ατος (τὸ) scorta, guida. 2. consiglio. *առաջնորդութիւն. 2. խրատ.* գըլավուզլուգ. 2. նասիհաթ։

῞Ηγησις-εως (ἡ) condotta, guidamento, comando, governo. *առաջնորդելը, հրամայելը, կառավարելը.* գըլավուզ օլմա, եօլ կէօստէրմէ, էմր էթմէ, իտարէ էթմէ։

῾Ηγητὴρ-ῆρος (ὁ) = ῾Ηγεμών.

῾Ηγήτρια (ἡ) θηλ. τοῦ

῾Ηγήτωρ-ορος (ὁ) = ῾Ηγητήρ.

῏Ηγουν (σύνδ.) cioè, vale a dire. *այսինքն, այս է.* եանի։

῞Ηδε, θηλ. τ. ῞Οδε.

῾Ηδέα (τὰ) πληθ. τοῦ οὐδ. τ. ῾Ηδύς.

῾Ηδεῖα-ας (ἡ) θηλ. τ. ῾Ηδύς.

῾Ηδέως, ἐπίῤ. piacevolmente, dolcemente. *քաղցրութեամբ, անուշութեամբ.* թաթլը-լըգ՝ լաթաֆէթ իլէ։

῎Ηδη, ἐπίῤ. già, tosto, ormai. *արդէն, հիմակուն, շուտով.* շիմտի, թէզ, հէմէն։

῞Ηδιον (τὸ) οὐδ. τ. ῾Ηδίων ἢ συγκρ. τ. ῾Ηδέως.

῞Ηδιστος-η-ον. ὑπερθετ. τ. ῾Ηδύς.

῾Ηδονὴ-ῆς (ἡ) piacere, gioja, delizia, diletto. *զուարճութիւն, հեշտութիւն, ուրախութիւն.* սէֆա, զէվք, մէսրուրիյէթ, խօշլանմա, շադլըգ։

῾Ηδονικὸς-ή-όν. delicioso, piacevole, soave. *զուարճալի, հեշտալի.* սէֆալը, շադ, զէվքլի, լաթիֆ, խօշ։

῟Ηδος ἢ ῟Ηδος-εος (τὸ) = ῾Ηδονή.

῾Ηδυβόας-ου (ὁ) chi ha la voce soave. *անուշ՝ քաղցր ձայն ունեցող.* սէսի՝ թաթլը սէտալը։

῾Ηδύγελως-ωτος (ὁ, ἡ) che ha un riso soave, dolce. *անուշութենով մը ծիծաղող.* կիւլիւշի խօշ՝ թաթլը։

῾Ηδύγλωσσος (ττος) (ὁ, ἡ) chi ha un parlare dolce. *անուշ լեզու՝ խօսուածք ունեցող.* թաթլը տիլլի՝ սէօյլէյիշլի։

῾Ηδυεπὴς-έος (ὁ, ἡ) chi parla o canta dolcemente. *անուշ խօսող կամ երգող.* թաթլը սէօհպէթ էտէն եախօտ իրլայան։

῾Ηδυλογία-ας (ἡ) parlare dolce, adulazione. *անուշ կերպով խօսիլը, շողո-*

քորթուլթիւն. թաթլը պէօհպէթ էթմէ, խօշլանմագ։
Ἡδύλογος (ὁ, ἡ) = Ἡδύγλωσσος.
Ἡδύνω. M. υνῶ. rendere dolce, condire. 2. dilettare. անուշցընել, համեմել. 2. զուարճացընել. թաթլըլաշտըրմագ, թէրպիյէ էթմէք, լէզզէթլէնմէք (թատլանմագ). 2. գէյֆ էթմէք, խօշլանտըրմագ։
Ἡδυπάθεια - ας (ἡ) voluttà. հեշտասիրութիւն. շէհվէթ։
Ἡδυπαθέω - ῶ. M. ήσω. menare una vita voluttuosa. հեշտասիրութեան մէջ ապրիլ. շէհվէթտէ եաշամագ։
Ἡδυπάθημα - ατος (τὸ) sensazione voluttuosa, voluttà. հեշտախտութիւն. շէհվէթ։
Ἡδυπαθὴς - έος (ὁ, ἡ) voluttuoso. հեշտասէր, փափկասէր. էհլի շէվք, զէվք։
Ἡδὺς - εῖα - ύ. dolce, soave, piacevole al gusto, saporito. անուշ, քաղցր, համով. թաթլը, լաթիֆ, շէքէրլի։
Ἥδυσμα - ατος (τὸ) condimento. համեմք, համդերձանք. թատ վերիճի։
Ἡδύφωνος (ὁ, ἡ) chi ha una voce dolce. քաղցր՝ անուշ ձայն ունեցող. թաթլը սէտալը։ — φώνος, ἐπίῤ.
Ἥδω. M. ήσω. rallegrare, dilettare. ուրախացընել, զուարճացընել. գէյֆ էթմէք, սէվինտիրմէք (συχνότ. τὸ μσ. ἢ πθ.) rallegrarsi, dilettarsi. ուրախանալ, զուարճանալ. սէվինմէք, գէյֆ օլմագ, խօշլանմագ։
Ἠθέω - ῶ. M. ήσω. scolare, colare. ծորեցընել, քամել. սիւզմէք, սիզմէք։
Ἠθικὴ (ἡ) etica, filosofia morale. բարոյական, բարոյական փիլիսոփայութիւն. էտէպ իլմի, ահլագ իլմի։
Ἠθικὸς - ἡ - όν. morale. բարոյական. էտէպէ ահլագա մէնսուպ։ — ικῶς, ἐπίῤ.
Ἠθμὸς (ὁ) colatojo. պարզուտ, քամոց. սիւզկէճ, չէմչէ։
Ἠθογραφέω - ῶ. M. ήσω. scrivere, dipingere i costumi. բարքերը գրել՝ նկարագրել. էտէպլէրի՝ ահլագը թասվիր էթմէք։
Ἠθογράφος (ὁ, ἡ) descrittore de' costumi. բարքերը սովորութիւնները նկարագրող. էտէպլէրի՝ ահլագը թասվիր էտէն։
Ἠθολογέω - ῶ. M. ήσω. descrivere con parole i costumi. բարքերը՝ սովորութիւնները խօսքով նկարագրել. էտէպլէրի՝ ահլագը սէօզ իլէ թասվիր էթմէք։
Ἠθολογία - ας (ἡ) la descrizione de' costumi, discorso sui costumi. նկարագրութիւն բարուց, սովորութեանց վրայ խօսք. էտէպլէրէ տայիր սէօզ, ահլագ պահսի։
Ἠθολόγος (ὁ, ἡ) descrittore de' costumi. բարքերը սովորութիւնները բանիւ նկարագրող. էտէպլէրի՝ ահլագը թասվիր էտէն։
Ἠθοποιέω - ῶ. M. ήσω. fare, rappresentare i costumi di... մէկին բարքը ընդունութիւնը գործքով ցըցընել. պիրինին թապիաթընը սէօզ իլէ կէօստէրմէք։
Ἠθοποιΐα - ας (ἡ) rappresentazione de' costumi di... մէկի ընութիւնը գործքով ցըցընելը. պիրինին թապիաթընը սէօզ իլէ կէօստէրմէ։
Ἠθοποιὸς (ὁ, ἡ) che rappresenta i costumi degli uomini. [illegible]
Ἦθος - εος - ους (τὸ) costume, carattere. բարք, ընաւորութիւն. էտէպ, ահլագ, թապիաթ։
Ἥκιστα, ἐπίῤ. assai poco, nient' affatto. խիստ քիչ, ոչինչ. փէք ազ, հիչ, հիչ։
Ἥκιστος - η - ον. pochissimo. խիստ քիչ. փէք ազ։
Ἥκω. M. ἥξω. venire, approssimarsi. 2. appartenere. գալ, մօտենալ. 2. պատկանիլ. կէլմէք, եագլաշմագ. 2. աիտ օլմագ։
Ἤλεκτρον (τὸ) } succino, ambra. սաթ. քէհրիպար։
Ἤλεκτρος (ὁ) }
Ἠλεὸς - ἡ - όν. stolto. 2. che apporta della stolidezza. մոլոր. 2. ապշութիւն պատճառող. ահմագ. 2. ահմագլըգ վերիճի։
Ἡλιάζω. M. άσω. esporre al sole. արեւուն դնել. կիւնէշէ գօյմագ։
Ἡλιακὸς - ἡ - όν. solare. արեգականային. շէմսի։
Ἠλίβατος (ὁ, ἡ) alto, precipitoso, inaccessibile. բարձր, գահավէժ, չմօտիկնալու. եիւքսէք, եարչըգ, եագլաշըլմազ։
Ἠλίθιος - α - ον. sciocco. 2. vano. անմիտ. 2. ունայն. ահմագ. 2. պօշ, պէհուտէ։
Ἠλιθιότης - ητος (ἡ) sciocchezza. անմտութիւն. ահմագլըգ, պունագլըգ։
Ἡλικία - ας (ἡ) età. 2. statura. տարիք. 2. հասակ. եաշ. 2. պօյ։
Ἡλικιώτης - ου (ὁ) chi è della stessa età, coetaneo. տարեկից. եաշտաշ։
Ἡλίκος - η - ον. quanto grande o piccolo. որչափ մեծ կամ պզտիկ. նէ գատար պէօյիւք եա խօտա քիւչիւք։
Ἡλιοειδὴς - έος (ὁ) che ha la forma del sole, che brilla come il sole. արեւի ձեւով, արեւի պէս փայլող. կիւնէշ պիչիմլի, կիւնէշ կիպի փարլայան։ — ειδῶς, ἐπίῤ.
Ἡλιοκαὴς - έος (ὁ, ἡ) abbrucciato dal sole. արեւակէզ, արեւէն էրած. կիւնէշտէն եանմըշ։
Ἡλιόκαυστος (ὁ, ἡ) = Ἡλιοκαής.
Ἡλιομανὴς - έος (ὁ, ἡ) che si diletta del sole. արեւը սիրող. կիւնէշտէն խօշլանան։
Ἡλιόμορφος (ὁ, ἡ) che ha la forma del sole, bello come il sole. արեւի ձեւով, արեւի պէս աղուոր. կիւնէշ պիչիմլի, կիւնէշ կիպի կիւզէլ։
Ἡλιόπους - οδος (ὁ) = Ἡλιοτρόπιον. (1)
Ἥλιος (ὁ) sole, giorno. արեւ, արեգակ, օր. կիւնէշ, կիւն, շէմս, աֆթապ, խուրշիտ։
Ἡλιοσκόπιον (τὸ) elioscopio (sorta di titimaglio). արեւադիտակ (բոյս մըն է). բիր թիւրլիւ օթ իսմի։
Ἡλιοτρόπιον (τὸ) eliotropia, girasole. 2. oriuolo a sole. արեւածաղիկ. 2. արեգականային ժամացոյց. կիւն չիչէկի, դէվէ թապանը. 2. կիւնէշ սաաթը։
Ἡλιοφανὴς - έος (ὁ, ἡ) risplendente come

il sole. արեւի պէս պայծառ՝ փայլուն. կիւնէշ կիպի դուրուդ՝ շէֆաֆլը։

Ἡλιόχρυσος (ἡ) eliocriso (pianta che ha i fiori del color d'oro). ծաղիկը ոսկեգոյն բոյս մի է. շիւքոսֆէօլ ալթըն րէնկինտէ պիր նէվի չիչէք տըր։

Ἡλιόω-ῶ. M. ώσω. esporre a sole. արեւին դնել. կիւնէշէ գօյմագ։

Ἡλοπαγὴς-έος (ὁ, ἡ) inchiodato. գամուած. միխլանմըշ։

Ἧλος (ὁ) chiodo. գամ. էնսէր, միխ։

Ἡλόω-ῶ. M. ώσω. inchiodare. գամել. միխլամագ։

Ἠλύγη-ης (ἡ) tenebre, ombra. խաւար, շուք. գարանլըգ, կէօլկէ, սայէ։

Ἠλύσιον (τὸ) μετὰ καὶ χ. τ. πεδίον) i campi Elisi. Եղիսեան դաշտք. Էլիզէան օվալար։

Ἧμαι-ἧσαι-ἧσται. κτλ. sedere. նստել. օթուրմագ։

Ἦμαρ-ατος (τὸ) ἀντὶ Ἡμέρα.

Ἡμᾶς. αἰτ. πλθ. τ. Ἐγώ.

Ἡμεδαπὸς-ὴ-όν. nostrale (Λατ. nostras). մերային, գաւառակից. պիզիմքի, հէմշէհրի։

Ἡμεῖς (γεν. ἡμῶν δοτ. ἡμῖν αἰτ. ἡμᾶς) πλθ. τ. Ἐγώ. noi. մենք. պիզ։

Ἡμέρα-ας (ἡ) giorno, la luce del giorno, vita. օր, տիւ, լոյս աւուր, կեանք. կիւն, կիւն ըշըղը, էօմիւր, հայաթ։

Ἡμερεύω. M. εύσω. passar la giornata. օրը անցընել. կիւնիւ կէչիրմէք, ագշամլամագ։

Ἡμερήσιον (τὸ) la paga d'una giornata. 2. diario, giornale. աւուրչէք, օրուան մը գործքի վարձք. 2. օրագիր. կիւնտէլիք. 2. հէր կիւնիւն վագըաթընը եազար տէֆթէր։

Ἡμερήσιος-α-ον. d'un giorno. 2. giornaliero. մէկ օրուան. 2. առօրեայ, հանապազորդեան. պիր կիւնլիւք. 2. հէր կիւնլիւք, եօվմիյէ։

Ἡμερινὸς-ὴ-όν. = Ἡμερήσιος. che si fà di giorno. ցորեկը եղող. կիւնտիւզ օլան։

Ἡμερόβιος (ὁ, ἡ) chi si procaccia il vitto d'un sol giorno. 2. che vive un solo giorno. օրապահիկը՝ օրուան պարէնը պատճառող. 2. մէկ օր մը ապրող. պիր կիւնլիւք գութ պէյտէրէն՝ ֆագիր ատէմ. 2. պիր կիւն եաշայան։

Ἡμερογράφος (ὁ, ἡ) autore di calendarj. օրացոյց շինող՝ գրող. րուզնամէ եազան՝ եափան։

Ἡμεροδανειστὴς-οῦ (ὁ) che presta del denaro per un sol giorno. մինակ մէկ օրուան համար դրամ փոխ տուող. եալըյնըզ պիր կիւն իչին էօտիւնճ փարա վէրէն։

Ἡμεροδρομέω-ῶ. M. ήσω. correre tutto il giorno. առտուընէ մինչուկ իրիկուն վազել. սապահտան ագշամատէք գօշմագ։

Ἡμεροδρόμος (ὁ, ἡ) che corre tutto il giorno. 2. corriere, lacchè. առտուընէ մինչուկ իրիկուն վազող. 2. թղթաբեր, սուրհանդակ. սապահտան ագշամատէք գօշան. 2. սայը, շաթըր։

Ἡμερόκοιτος (ὁ, ἡ) che dorme per tutto il giorno (Λατ. dormitator) առտուընէ մինչուկ իրիկուն քնացող. սապահտան ագշամատէք ույույան։

Ἡμερολογεῖον καὶ -λόγιον (τὸ) calendario. օրացոյց. րուզնամէ։

Ἡμερολογέω-ῶ. M. ήσω. distribuire a de' giorni. օրերու բաշխել. կիւնլէրէ թէվզի էթմէք։

Ἡμερονύκτιον (τὸ) un giorno e una notte, venti quattro ore. մէկ օր մը ու մէկ գիշեր մը, քսան ու չորս ժամ. պիր կիւն վէ պիր կէճէ, եիրմի տէօրթ սահաթ։

Ἡμεροποιέω-ῶ. M. ήσω. addimesticare. ընտանեցընել. եավաշլաթմագ, ալըշտըրմագ։

Ἥμερος (ὁ, ἡ) mansueto, dolce (Λατ. cicur). ընտել, հեզ, վայրի չեղող. եավաշ, մուլայիմ, ալըշըգ, եապանի օլմայան։

Ἡμεροσκοπεῖον (τὸ) luogo di sentinella, veletta. պահակերին տեղը՝ ընակարանը, դիտանոց. պէքճիլէրին սաքին օլտուգու մահալ, գարագօլխանէ։

Ἡμεροσκοπέω-ῶ. M. ήσω. far la sentinella di giorno. պահակերել (օրուան մէջ). նէօպէթճիլիք էթմէք (կիւնտիւզ)։

Ἡμεροσκόπος (ὁ, ἡ) sentinella di giorno. օրապահ, օրուան պահակեր. կիւնտիւզ նէօպէթճիսի, կիւնտիւզ նէօպէթճիլիք էտէն։

Ἡμερότης-ητος (ἡ) mansuetudine, dimestichezza. հեզութիւն, ընտանութիւն. եավաշլըգ, մուլայիմլըգ, ալըշըգլըգ։

Ἡμεροφαὴς καὶ Ἡμεροφανὴς καὶ -όφαντος (ὁ, ἡ) che si vede di giorno. ցորեկը երեւցող. կիւնտիւզ կէօրիւնէն։

Ἡμεροφυλακέω-ῶ. M. ήσω. = Ἡμεροσκοπέω.

Ἡμεροφύλαξ-ακος (ὁ) = Ἡμεροσκόπος.

Ἡμερόω-ῶ. M. ώσω. addomesticare. ընտանեցընել. եավաշլաթմագ, ալըշտըրմագ։

Ἡμέρωμα-ατος (τὸ) ciò che s' è addimesticato. ընտանի եղած բան. ալըշմըշ, եավաշլանմըշ նէսնէ։

Ἡμέρως, ἐπίῤ. mansuetamente, dimesticamente. հեզութենով, ընտանութենով. եավաշլըգ՝ մուլայիմլիք՝ հալիմլիք՝ ալըշըգլըգ իլէ։

Ἡμέτερος-α-ον. nostro. մեր. պիզիմ, պիզիմքի։

Ἡμίανδρος (ὁ) mezz' uomo, eunuco. կէս այր, կրտած, ներքինի. եարը էր, խադըմ։

Ἡμιάνθρωπος (ὁ, ἡ) mezz' uomo (Λατ. semihomo). կէսը մարդ, մինակ կէս մասը մարդու ձեւով. եարը ինսան, եալըըզ եարըսը ինսան թէշքիլինտէ։

Ἡμιάνωρ-ορος (ὁ) καὶ

Ἡμιάῤῥην-ενος (ὁ, ἡ) = Ἡμίανδρος.

Ἡμιασσάριον (τὸ) mezzo asse, mezza libbra, sei once (Λατ. semissis) կէս լիտրայ, վեց ունկի. եարըմ ֆունթ, եարըմ լիտրէ, ալթը օնգա։

Ἡμιγένειος (ὁ) mezzo barbato. կէս մօրուքաւոր. թէսքիլ սագալը կէնճի։

Ἡμίγυμνος (ὁ, ἡ) mezzo nudo. կէս մերկ. եարը չըփլագ։

Ἡμιγύνης-αικος καὶ

Ἡμίγυννος (ὁ, ἡ) mezzo uomo, castrato. կէս մարդ, կրտած. եարը ինսան, խադըմ։

Ἡμιεργὴς-έος καὶ

Ἡμίεργος (ὁ, ἡ) mezzo fatto, imperfetto.

կէս շինուած, կէսկատուր. եարը եափըլմըշ, եարըդօղուլմուշ, դամամսըզ:

Ἡμιετὴς - έος (ὁ, ἡ) semestrale. վեցամսեայ. ալթը այլըք. (*οὐσ. Ἡμιετές*, (*τὸ*) semestrale. վեցամսեայ ժամանակ. ալթը այ մըտտարը, ալթը այ:

Ἡμίεφθος (ὁ, ἡ) mezzo cotto, guascotto. կիսեփեաց. եարը փիշմիշ, նիմ խաշլանմըշ:

Ἡμίζωος (ὁ, ἡ) semivivo. կէս կենդանի, կիսակենդան. եարը սաղ:

Ἡμιθανὴς - έος (ὁ, ἡ) mezzo morto. կիսամեռ, կէս մեռած. եարը էօլիւ:

Ἡμιθέαινα - ης (ἡ) *θηλ. τοῦ*

Ἡμίθεος (ὁ, ἡ) semideo, eroe. կիսաստուած, դիւցազն. եարը ալլահ, փեհլիվան:

Ἡμίθηρ - ηρος (ὁ, ἡ) mezzo bestia, mezzo fiera. կէս գազան. եարը ճանավար:

Ἡμικαιφάλαιον (- *φάλιον*) *καὶ*

Ἡμικαίφαλον (*τὸ*) sincipite, (*Γαλ.* sinciput.) գլխուն առջեւի կողմը. պաշ էօնիւ:

Ἡμικλήριον (*τὸ*) la metà dell' eredità. ժառանգութեան կէսը. միրասըն եարըսը:

Ἡμικόσμιον (*τὸ*) la metà del mondo, l' uno degli emisferi. աշխարհքին կէսը, կիսագունտին մէկը. դիւնեանըն եարըսը, նիւսֆէթ էրդին պիրիսի:

Ἡμικύκλιον (*τὸ*) semicerchio. կիսաբոլորակ. նիմ դայիրէ:

Ἡμικύκλιος (ὁ, ἡ) semicircolare. կիսաբոլորշի. եարը դէյիրէվի:

Ἡμίκυκλος (ὁ, ἡ) = *Ἡμικύκλιος*. (*οὐσ.*) = *Ἡμικύκλιον*.

Ἡμίλευκος ὁ, ἡ) mezzo bianco (*Λατ.* semialbus) կէս ճերմակ. նըսֆը պէյազ:

Ἡμιλοχία - ας (ἡ) la metà d'una coorte. զօրաց գունդի մը կէսը. եարըմ պէօլիւք ասկեր:

Ἡμιμαθὴς - έος (ὁ, ἡ) semidotto, semignorante. կիսատակ. արիֆլիք կէչինէն, ճահիլլի միւնասիպ:

Ἡμιμεθὴς - έος καὶ

Ἡμιμέθυσος (ὁ, ἡ) mezzo ubbriaco, brillo. կիսարբ, կէս գինով. քէյֆ օլմուշ, չագըր քէյֆ:

Ἡμιμηνιαῖος - α - ον. semimestrale. կէս ամսուան. եարըմ այլըք:

Ἡμιμοίριον (*τὸ*) la metà. կէսը, կէս մասը. եարըսը, նըսֆը:

Ἡμιόνειος - α - ον. di mulo. ջորւոյ պատկանած. գաթըրա մըթէալլիք:

Ἡμίονος (ὁ καὶ ἡ) mulo. կիսէշ, ջորի. գաթըր, պաղլ, էսթէր:

Ἡμιπλὴξ - ῆγος (ὁ, ἡ) colpito di emiplessia. կիսակաթուածէ զարնուած. նիւֆ՝ ֆալճ իլլէթինէ ուղրամըշ:

Ἡμιπληξία - ας (ἡ) emiplessia, paralisia della metà del corpo. կիսակաթուած. նիւֆ, ֆալճ:

Ἡμιπόδιον (*τὸ*) la metà d' un piede. ոտքի մը կէսը. նըսֆ այագ, եարըմ այագ:

Ἡμίπολος (ὁ) la metà del polo, l'emisfero del cielo. կիսաբեւեռ, կիսագունդ երկնից. նըսֆիւլ ֆէլէք:

Ἡμίσοφος (ὁ, ἡ) sciolo, կիսատակ. արիֆլէ կէչինէն, ճահիլլի միւնասիպ:

Ἡμιστίχιον (*τὸ*) *καὶ*

Ἡμίστιχος (ὁ) la metà d'un verso. տաղաչափական տողի մը կէսը. պիր պէյթին նըսֆը:

Ἥμισυς - εως καὶ εος - ους (*εια - υ*) mezzo. կէս. եարը, նըսֆ. (*οὐσ.*) *Ἥμισυ* (*τὸ*) la metà. կէսը. եարը, նըսֆը:

Ἡμισφαίριον (*τὸ*) l' emisfero. կիսագունտ (երկրի). նըսֆիւլ‑էրզ, նըսֆըլ քիւրէ:

Ἡμιτάλαντον (*τὸ*) la metà d'un talento. տաղանդին՝ քանքարին կէսը. գընթար տէնիլէն պիր էքէ‑ն աղըրլըղըն նըսֆը:

Ἡμιτέλεστος καὶ

Ἡμιτελὴς - έος (ὁ, ἡ) mezzo finito, imperfetto. կիսկատար, կէսը լմընցած. եարը դամամ, դամամսըզ:

Ἡμιτόμης καὶ Ἡμιτομίας - ου (ὁ) eunuco. կրտած. խատըմ:

Ἡμίτονος (ὁ, ἡ) = *Ἡμίφωνος*.

Ἡμιτρίγωνον (*τὸ*) la metà d'un triangolo. եռանկեան մը կէսը. իւչ քէօշէլինին՝ միւսէլլէսին եարըսը:

Ἡμίφωνος (ὁ, ἡ) che ha una voce mezzana. միջին ձայն մը ունեցող. նիմ սէսլի. (*οὐσ.*) *Ἡμίφωνον* (*τὸ*) vocale media. միջին ձայնաւոր (գիր). նիմ սէսլի հարֆ:

Ἡμιωβόλιον καὶ - ώβολον (*τὸ*) la metà d' un obolo. դանկին կէսը. նըսֆիւլ‑աքչէ:

Ἦν. (*σύνδ.*) *ἀντὶ Ἐὰν* (*συνήθ. πρὸς ὑποτ.*)

Ἦν. (*ἐπιφων. ἢ ἐπίῤ.*) ecco, mira, guarda (*Λατ.* en, ecce) ահա, նայէ. իշտէ, նազար էթ, պագ:

Ἦν. × *καὶ Ἀττ. ἀντὶ Ἔφην.*

Ἡνία - ας (ἡ) freno, briglia, redine. սանձ, երասան. կէմ, դիզկին:

Ἡνιάζω. Μ. άσω. imbrigliare, frenare. սանձել. կէմ վուրմագ:

Ἡνίκα, ἐπίῤ. quando. երբոր, յորժամ. հաչան քի:

Ἡνιοχεύω. Μ. εύσω. καὶ

Ἡνιοχέω - ῶ. Μ. ήσω. guidare il cocchio. կառավարել, կառավար ըլլալ. արապա սիւրմէք՝ գուլլանմագ:

Ἡνιόχησις - εως καὶ

Ἡνιοχία - ας (ἡ) il condurre una carrozza. կառք մը վարելը՝ քշելը. արապա գուլլանմասը՝ սիւրմէսի, արապաճըլըք:

Ἡνίοχος (ὁ, ἡ) cocchiere. կառավար. արապաճը, արապայը գուլլանան:

Ἧπαρ - ατος (*τὸ*) fegato. լեարդ. գարա ճիյէր:

Ἡπατίτης - ου (ὁ) *καὶ Ἡπατῖτις - ιδος* (ἡ) simile al fegato. լեարդի նման. գարա ճիյէրէ պէնզէր. (*οὐσ. θηλ.*) epatite (pietra preziosa). 2. epatica (erba.) լերդաքար (պատուական քար մըն է). 2. լերդաբոյս (բժշկական բոյս մըն է). պիր նէվի պէհալը թաշ. 2. քէշէ օթու (հէքիմլէյէ դայիր պիր նէվի օթ դուր):

Ἡπατοσκοπέω - ῶ. Μ. ήσω. essere aruspice. լերդահմայ ըլլալ. ֆալճը օլմագ:

Ἡπατοσκοπία - ας (ἡ) aruspicio. լերդահմայութիւն. ֆալճըլըք, քէհանէթ:

Ἡπατοσκόπος (ὁ, ἡ) aruspice. լերդահմայ. ֆալճը, րէմմալ, քէհին:

Ἠπεδανὸς - ὴ - όν. infermo, debole. վատուժ, տկար. գուվվէթսիզ, զայիֆ:

Ἤπειρος (ὁ) continente, terra ferma. ցամաք. գարա:

Ἠπειρώτης - ου (ὁ) abitante del continente. ցամաքը բնակող. գարադա օթուրան:

Ἧπερ. (σύνδ.) ἀντὶ Ἤ. di quello che (Λατ. quam). քան թէ. նէքեէ։

Ἧπερ. θηλ. τ. Ὅσπερ.

Ηπιάω - ῶ. Μ. άσω. = Ἠπιόω.

Ἤπιος - α - ον. placido, mansueto. հեզ, քաղցր, համեստ. եում, մուլայիմ, հալիմ, ռաֆիգ։ — ίως, ἐπίῤ.

Ἠπιόω - ῶ. Μ. ώσω. mitigare, ammansire. ամոքել, մեղմել. եումուշաթմագ, մուլայիմլեթմագ։

Ἡράκλεις (ἐπιφών.) Dio! Dio mio! (Λατ. hercle, mehercule). ո՜հ տէր, տէ՛ր աստուած, բաբէ. եա րապպիմ, ահ։

Ἠρέμα καὶ (πρὸ φων.) Ἠρέμας, ἐπίῤ. pian piano, tacitamente, poco a poco. կամաց կամաց, մեղմիկ, քիչ քիչ. եավաշ, եուսուֆ եուսուֆ, աչըգզըզ, ազար ազար։

Ἠρεμάζω. Μ. άσω. stare tranquillo, tacere per afflizione. տրամութենէ հանդարտ մնալ կենալ. քետերտեն տեյքեթեյեն րահաթ տուրմագ, սէսսիզ տուրմագ։

Ἠρεμέω - ῶ. Μ. ήσω. stare tranquillo, silente. հանդարտ մնալ կենալ. րահաթ տուրմագ։

Ἠρέμησις - εως (ἡ) καὶ

Ἠρεμία - ας (ἡ) tranquillità, quiete. հանդարտութիւն, հանդստութիւն. րահաթլըգ, հուզուր։

Ἠρεμίζω. Μ. ίσω. calmare, acquietare. հանդարտել, խաղաղել. րահաթլընմագ, տինտիրմեք (καὶ μσ. ἢ ἐλλ.) = Ἠρεμέω.

Ἤρεμος (ὁ, ἡ) pacifico, placido, quieto. խաղաղ, հանդարտ, հանդիստ. րահաթ, մուլայիմ, հուզուրլու։

Ἠριγέρων - οντος (ὁ) cardoncello, spellicciosa (Λατ. senecio) (Γαλ. seneçon). վայրի որոդին պղպեն կերպ մը տունկ. դաշտաբեյ եեշիլի չիչէյի։

Ἠρύγγιον (τὸ) eringe. փշոտ խոտ մը. դիքենլի, գեմիր (օթ)։

Ἡρωΐζω. Μ. ίσω. comportarsi da Eroe. 2. scrivere de' versi eroici. դիւցազնաբար վարուիլ. 2. դիւցազնական ոտանաւոր գրել. գէսէր կիպի դավրանմագ. 2. գէսմիթ դէսթանլըգ եազմագ։

Ἡρωϊκὸς - ἡ - όν. eroico. դիւցազնական. գէսէրանէ։

Ἡρωϊκῶς, ἐπίῤ. eroicamente, da eroe. դիւցազնաբար. գէսէրանէ։

Ἡρῷον (τὸ) tempio innalzato in onor degli Eroi. դիւցազանց պատուոյն հաստատած տաճար. գէսէրլէրին շանընա եափըլմըշ մապէտ։

Ἡρῷος καὶ Ἡρῷος - α - ον. = Ἡρωϊκός.

Ἥρως - ωος (ὁ) eroe. դիւցազն, քաջազուն, անուանի, քաջ. գէսէր, պէհլիվան, պէհատըր, գահրըման։

Ἥσσων - ονος (ὁ, ἡ) = Ἥττων.

Ἡσυχάζω. Μ. άσω. esser tranquillo, quieto, riposare. հանդարտ խաղաղ հանգիստ ըլլալ, հանգչիլ. րահաթ հուզուրլու օլմագ։

Ἡσυχαῖος - α - ον. ἀντὶ Ἥσυχος.

Ἡσυχαστὴς - οῦ (ὁ) monaco. միանձն, կրօնաւոր, աբեղայ. գէշիշ։

Ἡσυχῇ, ἐπίῤ. tranquillamente. հանդարտութեամբ. րահաթ, եավաշ, եաւաշ։

Ἡσυχία - ας (ἡ) tranquillità, riposo, silenzio, solitudine. հանդարտութիւն, հանգիստ, լռութիւն, առանձնութիւն. րահաթլըգ, աստլըգ, եալընըզլըգ։

Ἡσύχιος - η ἢ - ος - ον. ἀντὶ Ἥσυχος.

Ἡσυχίως, ἐπίῤ. ἀντὶ Ἡσύχως.

Ἥσυχος (ὁ, ἡ) tranquillo, quieto, silente, solitario. հանդարտ, խաղաղ, մունջ, առանձին. րահաթ, սաքին, սէսսիզ, եալըն։ — ύχως, ἐπίῤ.

Ἤτοι (σύνδ.) o, ovvero. 2. cioè, vale a dire. կամ, եւ կամ. 2. այսինքն. եա, եախօտ. 2. եանի։

Ἦτρον (τὸ) basso ventre. պորտէն մինչեւ արանքը. կէօպէկտէն պա գասըգլարա գատար օլան մահալ։

Ἧττα (ἡ) sconfitta. կոտորած. գըրըմ։

Ἡττάομαι - ῶμαι. Μ. ήσομαι. esser vinto, abbattuto. 2. essere inferiore. յաղթուիլ. 2. ստորնագոյն խոնարհագոյն ըլլալ. եէնիլմէք, ալթ օլմագ. 2. աշաղը գալմագ՝ ալչագ օլմագ։

Ἡττάω - ῶ. Μ. ήσω. vincere. յաղթել. եէնմէք։

Ἥττων - ονος (ὁ, ἡ) minore, inferiore. փոքրագոյն, ստորնագոյն. աշաղը գալմագ՝ ալչագ։

Ἠχεῖον (τὸ) ogni strumento, il quale battuto produce un suono forte. ամէն կերպ գործի որ զարնըւելով ամուր ձայն կըհանէ. հէր դիւրլիւ ալէթ քի չալընդըգտա գավի սէս վէրիր։

Ἠχέτης - ου (ὁ) che suona. հնչող. էօթէն։

Ἠχετικὸς - ἡ - όν. risuonante. հնչող. էօթէն։

Ἠχέω - ῶ. Μ. ήσω. sonare. հնչել. էօթմէք, էօթմէք։

Ἠχὴ - ῆς (ἡ) = Ἦχος.

Ἤχημα - ατος (τὸ) rumore. շառաչիւն. գալապալըգ, շամաթա։

Ἦχος (ὁ) suono. հնչիւն. էօթմէ։

Ἠχὼ - όος - οῦς (ἡ) suono ripetuto, eco. արձագանգք. աքս, եանքը։

Ἠχώδης - εος (ὁ, ἡ) sonoro, risonante. հնչող. էօթէն։

Ἠῶθεν, ἐπίῤ. dalla mattina. 2. dall' oriente. առաւօտէն. 2. արեւելքէն. սապահտան. 2. կիւն դողուշտան, մէշրըգտէն։

Ἦῶθι, ἐπίῤ. allo spuntar dell' aurora. լուսնալու ատեն. շաֆագ աթար աթմազ։

Ἠῷος - α - ον. mattutino. 2. orientale. առաւօտեան. 2. արեւելեան. սապահքի. 2. մէշրըգի։

Ἠώς, ἠόος - οῦς (ἡ) l'aurora, l'alba. 2. l'oriente. այգ. 2. արեւելք. շէֆագ. 2. կիւն դողուշու, մէշրըգ։

Θ.

Θ, θ, θῆτα (τὸ) (ἄκλ.) Thita. Ottava lettera dell' Alfabeto Greco. Numericamente presa coll' accento di sopra (θ´) significa nove o nono; e coll' accento al di sotto (͵θ) significa nove mila. Թիդայ։ Յունաց Այբուբենից ութերորդ գիրն է։ Համրանքի կողմանէ չեշտը վրան ըլլալով (θ´) կինշանակէ

ինը կամ իններորդ, ու տակը ըլլալու ատեն (,Թ) ինը հազար։ Թիւրքչա: Եունանի լիսանընըն սեքիզինճի հուրֆը տըր։ Սայը թութաքընտան իսմւէօլ էնւէլլէրինտէ օլտուղուղումտան (Թ΄) կէօստէրիր տօքուզ րաքօմ տօգուզունճու ւէ ըէյլինտէ օլտուգտա (,Թ) տօքուզ պին (9,000)։

Θαιρὸς (ὁ) cardine. 2. l' asse della ruota. ծխնի. 2. լիսեռ. րէզէ. 2. արապանըն տէնկիլի։

Θᾶκος (ὁ) sede, sedile. 2. seggetta per uso d'andar del corpo. աթոռ, նստարան. 2. աթոռ (ի պէտս կարեաց որովայնի)․ իսկէմլէ, թախթ. 2. գատըյէ հաճէթէ վարմաղա մախսուս օլան գէօր նէվի իսկէմլէ։

Θαλαμεύω. M. εύσω. portare al talamo, sposare. հարսանեաց առագաստը տանիլ, կարգել. կէրտէքէ՝ ճիւվէկիահա կէօթիւրմէք, էվլէնտիրմէք (μσ. ἢ πθ.) restare chiuso in casa. տան մէջ գոցուիլ մնալ. էվտէ գափանըփ գալմագ։

Θαλάμη-ης (ἡ) tana. 2. le narici. գազաններու որջ. 2. քթին ծակերը. հայվան եաթաղը. 2. պուռնուն տէլիքլէրի։

Θαλαμηπολέω-ῶ. M. ήσω. Εἰμὶ —

Θαλαμηπόλος (ὁ, ἡ) cameriere. սենեկապան. իչ օղլանը, հասէքի։

Θαλάμιος καὶ Θαλαμιαῖος-α-ον. che appartiene al talamo. հարսանեաց առագաստին պատկանած. կէրտէկէ՝ ճիւվէկիահա միւթէալլիգ (οὐσ. θηλ.) il remo dell' ultimo banco della nave. նաւին էն վերջի նստարանին թին. կէմինին էն սօնղ մանղալընըն քիւրէյի, սանտալըրասընը քիւրէյի. (ἀρσ.) = τῷ

Θαλαμίτης-ου (ὁ) rematore, che sta all' ultimo banco della nave. նաւին էն վերջի նստարանը եղող թիավար. կէմինին սօնղ մանղալընտա օթուրան, սանտալըրաճը։

Θάλαμος (ὁ) camera, gabinetto. 2. talamo, camera degli sposi. 3. matrimonio. 4. l' ultimo banco della nave. խուց, դահլիճ. 2. առագաստ հարսանեաց. 3. ամուսնութիւն. 4. նաւին մէջ թիավարներուն էն վերջի նստարանը. օտա, հալվէթխանէ. 2. կէրտէկ, ճիւվէկիահ. 3. նիքեահ. 4. սանտալըրաճըլարըն մանղալը. 5. = Θαλάμη (1)։

Θάλασσα-ης (ἡ) mare. 2. lago. 3. l'acqua del mare. ծով. 2. լիճ. 3. ծովի ջուր. տէնիզ, տէրիա, պահր. 2. կէօլ. 3. տէնիզ սույու։

Θαλασσαῖος-α-ον × *ἀντὶ Θαλάσσιος.*

Θαλασσεὺς-έως (ὁ) = *Ἁλιεύς.*

Θαλασσεύω. M. εύσω. frequentare il mare. ծովը յաճախել, յաճախ ծովու վրա գըտնուիլ. էքսէրի տէնիզ՝ տէրիա իւզէրինտէ պուլունմագ, տէնիզ իլէ ուղրաշմագ։

Θαλάσσιος-α, ἢ-ος-ον. marittimo, marino. ծովային. տէնիզլի, տէրիայա միւթէալլիգ։

Θαλασσίτης-ου (ὁ) (κυρ. οἶνος). (vino) mescolato con dell'acqua marina. ծովու ջրով խառնուած (գինի). տէնիզ սույու իլէ գարըշըգ (շարապ)։

Θαλασσογενὴς-έος (ὁ, ἡ) nato dal mare. ծովէ ծնած. տէնիզտէն տօղմուշ։

Θαλασσοειδὴς-έος (ὁ, ἡ) che rassomiglia al mare. ծովու նման. տէնիզէ պենզէր։

Θαλασσοκρατέω-ῶ. M. ήσω. esser padrone del mare. ծովու տէր՝ ծովակալ ըլլալ. տէնիզ՝ տէրիա սահիպի՝ հիւքիւմտարը օլմագ։

Θαλασσοκρατία-ας (ἡ) dominio sul mare. ծովակալութիւն, ծովու վրայ իշխելը. տէնիզ՝ տէրիա հիւքիւմաթը։

Θαλασσοκράτωρ-ορος (ὁ, ἡ) padrone del mare. ծովակալ, ծովու իշխան. տէնիզ՝ տէրիա հիւքիւմտարը՝ սահիպի։

Θαλασσομέδουσα (ἡ) θηλ. τοῦ

Θαλασσομέδων-οντος (ὁ) rè del mare. ծովու թագաւոր. տէրիա փատիշահը, պահէ շահ։

Θαλασσόνομος (ὁ, ἡ) chi si pasce, chi vive del mare. ծովէ սնանող՝ ապրող. տէնիզտէն պէսլէնէն՝ կէչինէն։

Θαλασσόπαις-αιδος (ὁ, ἡ) × *ἀντὶ Θαλασσογενής.*

Θαλασσοπορέω-ῶ. M. ήσω. navigare per mare. ծովով ճամբայ ընել. տէնիզ եօլճուլուղու էթմէք։

Θαλασσόπληκτος (ὁ, ἡ) percosso dal mare. ծովէն զարնուած. տէնիզտէն վուրուլմուշ։

Θαλασσοπόρος (ὁ, ἡ) viaggiatore per mare. ծովով ճամբայ ընող. տէնիզ եօլճուլուղու էտէն։

Θαλασσουργέω-ῶ. M. ήσω. lavorare nel mare, avere un mestiere marittimo. ծովը բանիլ, ծովային արհեստ մը ունենալ. տէնիզտէ իշլէմէք՝ չալըշմագ, տէնիզ տէրիայէ տայիր պիր իշտէթինտէ՝ սէնահաթտա պուլունմագ։

Θαλασσουργὸς (ὁ, ἡ) marinaro, pescatore, marittimo. նաւաստի, ձկնորս, ծովային. կէմիճի, քէշթիպան, պալըգճը, տէնիզլի։

Θαλασσοφύλαξ-ακος (ὁ, ἡ) il custode del mare. ծովու պահապան. տէնիզ, տէրիա պէքճիսի։

Θαλασσόω-ῶ. M. ώσω. sommergere nel mare. 2. mescolare coll'acqua del mare. ծովը խղդել՝ ընկղմել. 2. ծովու ջրով խառնել. տէնիզէ պաթըրմագ. 2. տէնիզ սույու իլէ գարըշտըրմագ։

Θαλάσσωσις-εως (ἡ) inondazione del mare. ծովին ողողելը, մէկ տեղ մը կոխելը. տէնիզին թաշմասը՝ պիր եէր պասմասը։

Θάλαττα, Θαλαττεύω κτλ. Ζ. Θάλασσα κτλ.

Θαλερὸς-ὰ-όν. florido. 2. bello, dolce, lieto. ծաղկաւէտ. 2. աղուոր, անուշ, ուրախ. չիչէքլի. 2. կիւզէլ, թաթլը, շատ։

Θαλία (ἡ) festino, banchetto. հարկինք, կոչունք. ճիէմիէթ, զիեաֆէթ։

Θάλιτρον (τὸ) talitro, pigamo. վայրի փեգենային մէկ կերպը. եապան սէտէֆ օթունուն պիր նէվի։

Θάλλινος-η-ον. fatto di rami. ոստերէ շինուած. տալլարտան եափըլը։

Θαλλὸς (ὁ) ramo verde, tenero, ramo d' ulivo. դալար ու կակուղ ոստ, ձիթենիի ոստ. եէշիլ՝ թազէ՝ իննէ տալ, զէյթուն տալը։

Θαλλοφάγος (ὁ, ἡ) che rode i rami. *ոստերը կերօղ.* տալլարը եէյէն։

Θαλλοφόρος (ὁ, ἡ) che porta, tiene de' rami d'ulivo nelle feste. *տօնի օրեր ձիթենիի ոստ կրօղ.* պայրամ կիւնլէրինտէ զէյթուն տալը թութան՝ թաշըյան։

Θάλλω. M. θαλῶ. verdeggiare, fiorire. *կանաչիլ, ծաղկիլ.* յէշիլլէնմէք, չիչէքլէնմէք։

Θάλπος - εος (τὸ) calore, ardore. *տաքութիւն, տապ.* սըճագլըք, հարարէթ։

Θάλπω. M. θάλψω. riscaldare. 2. ravvivare, animare. *տաքցընել. 2. կենդանացընել, հոգի տալ, սիրտ վերցընել.* ըսըթմագ. 2. դիրիլթմէք, ճանլանտըրմագ, թահրիք էթմէք։

Θαμβέω - ῶ. M. ήσω. esser sorpreso di stupore. 2. sorprendere di meraviglia. *բերանը բաց մնալ, ապշիլ. 2. ապշեցընել.* մաթ գալմագ, շաշմագ. 2. հէյրան էթմէք։

Θάμβησις - εως (ἡ) sorpresa, stupore. *ապշութիւն.* մաթ գալմա, հէյրան օլմա, էյն դէյն օլմա։

Θαμβητὸς - ὴ - όν. stupendo. *զարմանալի, սխրալի.* աճայիպ, շաշըլաճագ, մաթ գալաճագ։

Θάμβος - εος - ους (τὸ) stupore, ammirazione, maraviglia. *ապշութիւն, զարմանք.* թէաճճիւպ, հայրէթ։

Θαμίζω. M. ίσω. frequentare. *յաճախել, յաճախ երթալ.* սըգ սըգ վարմագ։

Θάμνος (ὁ) arboscello, frutice. 2. rampollo. *թուփ. 2. ծառի տակ բուսած շառաւիղ.* աղաճըգ. 2. աղաճըն ալթընտա պիթէն շիւ։

Θαμνώδης - εος (ὁ, ἡ) pieno di rampolli, di frutici. *ծառի տակ բուսնող շառաւիղներով՝ թփերով լեցուն.* շիւ էլէ՝ աղաճ քէօքիւնտէ պիթէն շահլէր էլէ՝ աղաճըգլէր էլէ տօլու։

Θαμνὼν - ῶνος (ὁ) bosco d'arboscelli. *թուփի անտառ.* աղաճըգ, քիւչիւք աղաճլար օրմանը։

Θανάσιμος - η ἢ ος - ον. (*καὶ ἐπίῤ. ίμως.*) mortale. *մահկանացու.* էօլիւմլիւ, էօլէճէք. 2. = *Θανατηφόρος.*

Θανατάω - ῶ. M. ήσω. desiderar la morte. *մահը բաղձալ.* էօլիւմ արզուլէմէք։

Θανατήσιμος καὶ Θανατήσιος (ὁ, ἡ) = *Θανάσιμος.*

Θανατηφόρος (ὁ, ἡ) che cagiona la morte, mortifero. *մահաբեր, մահ պատճառօղ.* էօլտիւրիւճիւ, մէմիթ։

Θανατιάω - ῶ. M. άσω. = *Θανατάω.*

Θανατικὸς - ὴ - όν. di morte, capitale. *մահուան, մեռնելու, գլխապարտութեան.* էօլիւմէ մէթէալլիգ, գաթլի։

Θάνατος (ὁ) morte. *մահ,* էօլիւմ, վէֆաթ, մէվթ, էճէլ։

Θανατόω - ῶ. M. ώσω. far morire, uccidere, condannare. *մեռցընել, մահու դատապարտել.* էօլտիւրմէք, էօլիւմ հիւքմիւնէ վէրմէք, գաթլ էթմէք։

Θανατώδης - εος (ὁ, ἡ) = *Θανάσιμος.*

Θανάτωσις - εως (ἡ) condanna a morte, uccisione. *մահու դատապարտելը, մեռցընելը.* էօլիւմ հիւքմիւնէ վէրմէ, գաթլ էթմէ, էօլտիւրմէ։

Θάπος - εος - ους (τὸ) × *ἀντὶ Θάμβος καὶ Τάφος.*

Θάπτω. M. θάψω. seppellire. *թաղել.* գէօմմէք, տէֆն էթմէք։

Θαργηλιὼν - ῶνος (ὁ) l'undecimo mese degli Ateniesi. *Աթենացւոց մետասաներորդ ամիսը.* Աթինալըլարըն օն պիրինճի այը։

Θαῤῥαλέος - α - ον. pieno di coraggio, ardito, intrepido. *սրտոտ, քաջ, կորիճ.* ճէսարէթլի, իւրէքլի, էրքէք։

Θαῤῥαλεότης - ητος (ἡ) coraggio, intrepidezza. *սրտոտութիւն, քաջութիւն.* ճէսարէթ, էրքէքլիք։

Θαῤῥαλέως, ἐπίῤ. intrepidamente. *սրտոտութենով.* ճէսարէթ իլէ։

Θαῤῥέω - ῶ. M. ήσω. aver coraggio, non temere. *վստահիլ, չվախնալ, համարձակիլ, սրտոտ ըլլալ.* քօրքմէմէք, ճէսարէթ էթմէք, գօրգմամագ, իւրէքլի օլմագ։

Θαῤῥητικὸς - ὴ - όν. pieno di coraggio. *սրտոտ, կորիճ.* ճէսուր, իւրէքլի։

Θάῤῥος - εος - ους (τὸ) coraggio, intrepidezza. *քաջութիւն, համարձակութիւն, խրախոյս, սրտոտութիւն.* ճէսարէթ, էրքէքլիք, իւրէքլիլիք։

Θαῤῥύνω. M. υνῶ. inspirar coraggio, incoraggiare. *քաջալերել, սիրտ տալ.* ճէսարէթ իւրէք վէրմէք։

Θαρσαλέος - α - ον. = *Θαῤῥαλέος.*

Θαρσέω - ῶ. M. ήσω. ἀντὶ Θαῤῥέω.

Θάρσος - εος - ους (τὸ) *ἀντὶ Θάῤῥος.*

Θαρσύνω. M. υνῶ. ἀντὶ Θαῤῥύνω.

Θάσσων καὶ Θάττων - ονος (ὁ, ἡ) *συγκρ. ἀνμλ. τ. Ταχύς.*

Θάτερα, Θάτερον καὶ Θατέρου κατὰ κρ. ἀντὶ Τὰ ἕτερα, τὸ ἕτερον, τοῦ ἑτέρου.

Θαῦμα - ατος (τὸ) maraviglia, prodigio, miracolo. *զարմանք, սքանչելիք, հրաշք.* աճայիպ, հէքմէթ, մուճիզէ։

Θαυμάζω. M. άσω. ammirare, maravigliarsi. *զարմանալ, սքանչանալ.* թաաճճիւպ էթմէք, շաշմագ, մութէհայյիր օլմագ։

Θαυμάσιος - α - ον. degno d'ammirazione, ammirabile. *զարմանալի.* շաշըլաճագ, թաաճճիւպ օլունաճագ։

Θαυμασία - ας (ἡ) = *Θαυμασμός.*

Θαυμασιότης - ητος (ἡ) la qualità ammirabile d'una cosa. *զարմանալի՝ սքանչելի ըլլալը.* թաաճճիւպէ շայէստէ օլմասը։

Θαυμασιουργέω - ῶ. M. ήσω. far de' prodigi, de' miracoli. *հրաշք գործել.* մուճիզէլէր հէքմէթ իշլէմէք։

Θαυμασίως, ἐπίῤ. ammirabilmente, maravigliosamente. *զարմանալի՝ սքանչելի կերպով.* թաաճճիւպ օլունաճագ պիր թարզ իլէ։

Θαυμασμὸς (ὁ) ammirazione, maraviglia. *զարմանալը, զարմանք.* թաաճճիւպ էթմէ, շաշմա։

Θαυμαστὴς - οῦ (ὁ) ammiratore. *զարմացօղ.* թաաճճիւպ էթէն, շաշան, մութէհայյիր։

Θαυμαστικὸς - ὴ - όν. ammirativo. *զարմացական.* թէաճճիւպի։

Θαυμαστὸς - ὴ - όν. maraviglioso, ammirabile. *զարմանալի, սքանչելի.* աճայիպ, մութէհայյիր օլունաճագ։

Θαυμαστόω. ῶ. M. ώσω. rendere maraviglioso, ammirabile. *զարմանալի ընել.* աճայիպ էթմէք։

Θαυμαστῶς, ἐπίῤ. = *Θαυμασίως.*

Θαυματίζομαι. M. ίσομαι. esser sorpreso d' ammirazione. զարմանալ, ապշիլ· թէաճճիւպ էթմէք, հայրէթնիւմայէր օլմաք:

Θαυματικὸς - ὴ - όν. = Θαυμαστικός.

Θαυματοποιέω - ῶ. M. ήσω. far dei miracoli. հրաշք գործել· մուճիզաթ էյլէմէք:

Θαυματοποιὸς (ὁ, ἡ) giocolare, prestigiatore (*Γαλλ.* jongleur). ձեռնածու, խաբեբայ· հօքքապազ:

Θαυματὸς - ὴ - όν. = Θαυμαστός:

Θαυματουργέω - ῶ. M. ήσω. fare dei miracoli. հրաշք գործել· քէրամէթ էյլէմէք:

Θαυματουργὸς (ὁ, ἡ) taumaturgo, colui che fà de' miracoli. սքանչելագործ, հրաշագործ· մուճիզէլի, մուճիզաթ էտիճի, քէրամէթլի· 2· = *Θαυματοποιός.*

Θεὰ (ἡ) θηλ. τ. Θεός. Dea. չաստուածուհի· Իլահէ:

Θέα (ἡ) vista, veduta, spettacolo. տեսութիւն, երեւոյթ, տեսիլ· կէօրիւնիւշ, պագըշ, սէյր, սէյրան:

Θεαγγελεὺς - έως (ὁ) annunziatore delle feste degli Dei al popolo. չաստուածներուն տօները ժողովրդին իմացընող· Իլահլարըն շէնլիք կիւնլէրինի ճէմաաթա խապէր վէրէն:

Θεαγωγία - ας (ἡ) il chiamare gli Dei con delle operazioni magiche. կախարդական գործքերով աստուածները կանչելը· պիւյիւճիւլիւքլէ Իլահլարը չաղըրմագլըգ:

Θεαγωγὸς (ὁ, ἡ) colui che chiama gli Dei con delle magie. կախարդական գործքերով աստուածները կանչող· պիւյիւճիւլիւքլէ Իլահլարը չաղըրան:

Θεάζω. M. άσω. essere divino, partecipare della natura divina. 2. deificare. աստուածային ըլլալ, աստուածային բնութեան հաղորդ ըլլալ· 2· աստուածացընել· ռապպանի օլմաք, թապիյաթի իլահիյէ իշթիրաք օլմաք· 2· Ալլահ էթմէք:

Θέαμα - ατος (τὸ) spettacolo. տեսարան· սէյրան:

Θεανδρικὸς - ὴ - όν. teandrico. աստուածամարդկային· հէմ Ալլահ հէմ ինսան օլանա մախսուս:

Θέανδρους (ὁ) = Θεάνθρωπος.

Θεάνθρωπος (ὁ) (θλγ.) Dio e uomo (Gesù Cristo). Աստուած եւ մարդ (Յիսուս Քրիստոս)· Ալլահ ՚ւէ ինսան (Իսա Մէսիհ):

Θεάομαι - ῶμαι. M. άσομαι. osservare, considerare. զննել, դիտել, խոկալ· սէյր՝ նազար էթմէք, մուլահազա էթմէք:

Θεάρεστος (ὁ, ἡ) grato a Dio. Աստուծոյ հաճոյ, աստուածահաճոյ· Ալլահա մագպուլ:

Θεαρέστως, ἐπίῤ. in maniera grata a Dio. Աստուծոյ հաճոյ կերպով մը· Ալլահա մագպուլ պիր թարզ իլէ:

Θεαρχία - ας (ἡ) il potere supremo di Dio. Աստուծոյ ամենակարողութիւնը· ճէպէրութու ռապպանի, Ալլահըն հէր շէյէ օլան գուտրէթի:

Θεαρχικὸς - ὴ - όν. divino. աստուածային· իլահի, ռահմանի, սէմավի, ռապպանի:

Θεαστικὸς - ὴ - όν. animato, inspirato da Dio. Աստուծմէ հոգեւորուած՝ հոգի առած՝ ազդուած· ռուհի ռահմանի իլէ մուլհէմ:

Θεατὴς - οῦ (ὁ) spettatore. հանդիսական· սէյիրճի:

Θεατὸς - ὴ - όν. visibile. երեւելի· կէօրիւնիւր:

Θεατρίζω. M. ίσω. rappresentare un' azione in teatro, dare in spettacolo. Թատրոնը գործ մը հանդիսացընել՝ կատարել· թիյաթրօտա՝ սէյրանկեահտա պիր նէսնէ կէօստէրմէք՝ սէյր էթթիրմէք՝ իճրա էթմէք:

Θεατρικὸς - ὴ - όν. teatrale. թատրոնական· թիյաթրօ՝ սէյրանկեահա մախսուս· — *ικῶς, ἐπίῤ.*

Θεατριστὴς - οῦ (ὁ) attore del teatro. դերասան· գօմէտեան, մուգալլիտ, թագլիտճի:

Θεατροειδὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma di teatro. թատրոնի ձեւով· սէյրանկեահ շէքլինտէ: — *ειδῶς, ἐπίῤ.*

Θεατροκρατία - ας (ἡ) superiorità teatrale. թատրոնական գերակայութիւն· թիյաթրօտէ՝ սէյրանկեահտէ ղալիպ օլմա:

Θεατρομανέω - ῶ. M. ήσω. essere appassionato per il teatro. թատրոնը խիստ սիրել· թիյաթրօ՝ սէյրանկեահ տուտգունու օլմաք:

Θεατρόμορφος (ὁ, ἡ) = Θεατροειδής.

Θέατρον (τὸ) teatro. թատրոն· թիյաթրօ, սէյրանկեահ· 2· (*περιληπτ.*) gli spettatori. հանդիսականք· սէյիրճիլէր:

Θεήγενὴς - έος (ὁ, ἡ) κτλ. = Θεογενὴς κτλ.

Θεήλατος (ὁ, ἡ) mandato da Dio. Աստուծմէ խրկուած· Ալլահտան իրսալ օլունմուշ:

Θεία - ας (ἡ) θηλ. τ. Θεῖος. zia. հօրաքոյր կամ մօրաքոյր· հալա եախօտ թէյզէ:

Θειάζω. M. άσω. deificare. աստուածացընել, Աստուած ընել· Ալլահ էթմէք, խիւտայա չէվիրմէք:

Θεϊκὸς - ὴ - όν. καὶ (ἐπίῤ. — ικῶς.) = Θεῖος.

Θεῖον (τὸ) zolfo. 2. la divinità. ծծումբ· 2· աստուածութիւն· քիւքիւրթ, քիւքիւրտ· 2· իլահիյէթ:

Θεῖος (ὁ) zio. հօրեղբայր կամ մօրեղբայր, քեռի· ամուճա եախօտ տայը:

Θεῖος - α - ον. divino. աստուածային, աստուածեղէն· իլահի, սէմավի, ռապպանի, ռահմանի:

Θειότης - ητος (ἡ) divinità. աստուածութիւն· իլահիյէթ:

Θείως, ἐπίῤ. divinamente. աստուածապէս· թարզի վէճհի ռահմանի իլէ:

Θέλγητρον (τὸ) allettamento, attrattiva. հրապոյրք, հրապուրանք· ճէզպէ, ճէլպ:

Θέλγω. M. θέλξω. allettare. հրապուրել· ճէզպ էթմէք, ճէլպ էթմէք:

Θέλημα - ατος (τὸ) volere, volontà. կամք, իղձ· կէօնիւլ, մուրատ, իրատէ:

Θέλησις - εως (ἡ) volontà. կամք· իրատէ, իստէյիշ:

Θελητὴς - οῦ (ὁ) colui che vuole. կամեցող· իստէյէն:

Θελητὸς - ὴ - όν. voluto. կամեցեալ· իստէնմիշ:

Θελκτήριος (ὁ, ἡ) attraente, allettante. հրապուրիչ· ճէզպ էտիճի:

Θελκτικὸς - ὴ - όν. = τῷ προηγ.

Θέλκτρον (τὸ) = Θέλγητρον.

Θέλω. M. θελήσω. volere. կամիլ· իստէմէք:

Θέμα - ατος (τὸ) materia d'un discorso,

tema. 2. voce primitiva, la radice delle parole. *նիւթ. 2. արմատ բառից.* մէնշէէ, մատտէ. 2. լուղէթ ասլը, քէօք, մէնշէէ, մաաթար. 3. = *Ὡροσκόπιον.*

Θεματίζω. M. ίσω. porre per un caso, supporre per tema. *նիւթ առնել դնել՝ բանել.* մէնշէէ՝ մատտէ տէյէ գօյմագ՝ թասաւվուր:

Θεματικὸς - ὴ - όν. che si prende per tema. *նիւթ առեալ բանիւք.* մատտէ՝ մէնշէէ տէյէ գօնուլան՝ ֆարզ օլունան:

Θεματισμὸς (ὁ) il prendere per tema. 2. posizione. *նիւթ առնել բանելն՝ առնելն՝ դնելն. 2. դրութիւն.* մատտէ՝ մէնշէէ տէյէ թասաւվուր. 2. գօնուլմա:

Θεμέλιον (τὸ) fondamento. *հիմ.* թէմէլ:

Θεμελιόθεν, ἐπίῤ. fondamentalmente, dalle fondamenta. *հիմէն.* թէմէլլէնտէն:

Θεμέλιος (ὁ, ἡ) fondamentale. *հիմնական.* թէմէլլի, թէմէլլի. (*οὐσ.*) *Θεμέλιος (ὁ)* (*ἐνν. λίθος*) pietra fondamentale. *վէմ անկեան, հիման քար.* թէմէլ թաշը, քէօշէ թաշը:

Θεμελιόω. - ῶ. M. ώσω. fondare, gettar le fondamenta. *հիմնել, հիմ նետել.* թէմէլլէմէք, թէմէլ պրագմագ՝ աթմագ:

Θεμελίωσις - εως (ἡ) fondazione. *հիմնարկութիւն.* թէմէլ պրագմա:

Θεμελιωτὴς - οῦ (ὁ) fondatore. *հիմնօղ, հիմնարկու.* թէմէլ պրագան:

Θέμις - ιτος (ἡ) legge, diritto, giustizia. *օրէնք, իրաւունք, արդարութիւն.* նօմօս, գանուն, հագ, շէր, ատալէթ:

Θεμιτὸς - ὴ - όν. legittimo, conforme alle leggi. *օրինաւոր.* հէլալ, հագ, շէրի: — *ιτῶς, ἐπίῤ.*

Θέναρ - αρως (τὸ) palma della mano e pianta del piede. *ափ, գարշապար.* ավուճ, թապան:

Θεοβάδιστος (ὁ, ἡ) (luogo) ove camminò Iddio. *Աստուծոյ պտըտած (տեղը).* Ալլահըն կէզտիյի (մահալ):

Θεοβλάβεια - ας (ἡ) perdita della ragione cagionata da Dio. *Աստուծմէ պատճառած խելագարութիւն.* Ալլահըն պիր քիմսէնէյէ ֆիքրինի կէտիրմէսի սէպէպ օլան տէլիլիք:

Θεοβλαβέω - ῶ. M. ήσω. perdere la ragione per causa degli Dei. *Աստուածներուն պատճառաւը խելքը կորսնցընել.* Իլահլարըն հիտայէթի իլէ ֆիքրինի ղայպ էթմէք՝ էտէրաքըն ճայիլ էթմէք:

Θεοβλαβὴς - έος (ὁ, ἡ) cui gli Dei hanno tolto la ragione. *որուն որ խելքը՝ բանը Աստուածները առին՝ անբան թողուցին.* անըն քի աքլընը՝ շէհնէնի Իլահլար ալմըշլար՝ ղայըր նաթըգ պրագմըշլար:

Θεογαμία - ας (ἡ) le nozze degli Dei. *Աստուածներուն հարսնիքը.* Իլահլարըն տիւյիւնի:

Θεογενεσία - ας (ἡ) ringenerazione per mezzo del santo Battesimo. *սուրբ Մկրտութենով եղած վերածնութիւն.* Վաֆթիզի մուգատտէս իլէ օլունան թէվէլլիւտի սանիյէ:

Θεογενὴς - έος καὶ

Θεογέννητος (ὁ, ἡ) nato da Dio. 2. divenuto figlio di Dio per mezzo del santo Battesimo. *Աստուծմէ ծնած. 2. սուրբ Մկրտութենով Աստուծոյ որդի եղած.* Ալլահտան տօղմուշ. 2. Վաֆթիզի մուգատտէսին պէրէքէթի իլէ Ալլահըն էվլատը օլմուշ:

Θεογνωσία - ας (ἡ) conoscenza di Dio, la vera religione. *զԱստուած ճանչնալը, ճշմարիտ հաւատք.* Ալլահը թանըմագլըգ, տօղրու տին:

Θεογονία (ἡ) origine, genealogia degli Dei. *չԱստուածներուն սկիզբը՝ ազգահամարը.* Իլահլարըն պաշլանկըճը՝ սօյու:

Θεόγονος (ὁ, ἡ) nato dagli Dei. *Աստուածներէ ծնած.* Իլահլարտան տօղմուշ:

Θεόγραφος (ὁ, ἡ) scritto da Dio. *Աստուծմէ գրուած.* Ալլահտան եազըլմըշ, մահարրէր:

Θεοδίδακτος (ὁ, ἡ) ammaestrato da Dio. *Աստուծմէ սորված.* Ալլահտան էօյրէնմիշ:

Θεοδόκος (ὁ, ἡ) = Θεοδόχος.

Θεοδοσία - ας (ἡ) offerta, consecrazione a Dio. *Աստուծոյ նուիրելը՝ սրբելը.* Ալլահա ատանմա՝ թագտիմ էթմէ:

Θεόδοτος (ὁ, ἡ) = Θεόσδοτος καὶ Θεοδώρητος.

Θεοδόχος (ὁ, ἡ) che ha ricevuto, accolto Iddio. *աստուածընկալ, զԱստուած ընկալած.* Ալլահը գապուլ էթմիշ:

Θεόδρομος (ὁ, ἡ) colui che batte la via di Dio, che vive santamente. *Աստուծոյ ճամբան քալող, սրբութեամբ ապրող.* Ալլահ եօլունտա եիւրիւյէն, աղիզլիք իլէ էվլիյա կիպի եօմիւր սիւրէն:

Θεοδώρητος (ὁ, ἡ) donato da Dio. *Աստուծմէ պարգեւած, աստուածապարգեւ.* Ալլահտան պաղըշլանմըշ՝ վէրիլմիշ:

Θεοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile a Dio, divino. *Աստուծոյ նման, աստուածային.* Ալլահա պէնզէր, իլահի:

Θεόεχθρος (ὁ, ἡ) odiato da Dio. *Աստուծմէ ատեցեալ.* Ալլահըն խօշլանմատըղը՝ ատավէթինէ ուղրամըշ:

Θεόθεν, ἐπίῤ. da Dio. *Աստուծմէ.* Ալլահտան:

Θεόθυτος (ὁ, ἡ) immolato a Dio. *Աստուծոյ զոհուած.* Ալլահա գուրպան օլունմուշ:

Θεοκήρυξ - υκος (ὁ) annunziatore della parola di Dio, predicatore. *Աստուծոյ պատգամը բերող՝ տուող, քարոզիչ.* Ալլահըն քէլամընը իլան՝ էտէն իպլաղ էտէն, վայիզ:

Θεόκλητος (ὁ, ἡ) appellato, chiamato da Dio. 2. (luogo) ove s'invoca Iddio. *Աստուծմէ կանչուած, աստուածակոչ. 2. Աստուծոյ աղերսելու (տեղ).* Ալլահտան չաղըրըլմըշ. 2. Ալլահա եալվարըլան եէր (մահալ):

Θεοκρατία - ας (ἡ) teocrazia. *Աստուածպետութիւն, կառավարութիւն Աստուծոյ.* Հիւքիւմէթի իլահիյէ:

Θεόκριτος (ὁ, ἡ) giudicato, scelto da Dio. *Աստուծմէ դատուած՝ ընտրուած.* Ալլահտան շէրիաթը գէսիլմիշ՝ եայիրլէնմիշ:

Θεόκτιστος (ὁ, ἡ) edificato da Dio. *Աստուծմէ շինուած՝ կանգնուած.* Ալլահտան եափըլմըշ՝ գուրուլմուշ:

Θεοκτονία - ας (ἡ) uccisione d'un Dio, Deicidio. *աստուածասպանութիւն.* Ալլահ եօլտիւրմէք, գաթլ էթմէք:

Θεοκτόνος (ὁ, ἡ) uccisore di Dio, deicida. աստուածասպան · Ալլահ էօլտիւրէն, գաթիլ էտէն:

Θεολαμπὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha un divino splendore. աստուածային պայծառութիւն մը ունեցող · Ալլահտան պիր բարլագլըգ ալմըշ:

Θεόληπτος (ὁ, ἡ) inspirato da Dia. Աստուծմէ ազդուած · Ալլահտան վահիյ, իլհամ պուլմուշ:

Θεοληψία - ας (ἡ) inspirazione divina. աստուածային ազդումն · իլահի իլհամ, վահի իլհամի:

Θεολογέω - ῶ. M. ήσω. parlare o scrivere della divinità, essere teologo. Աստուծոյ վրայ խօսիլ կամ գրել, աստուածաբան ըլլալ · իլահիյէթ հագգընտա սէօյլէմէք եազմագ, էհլի իլմ օլմագ:

Θεολογία - ας (ἡ) teologia. աստուածաբանութիւն · իլմ իլահի, իլմ քելամ:

Θεολογικὸς - ή - όν. teologico. աստուածաբանական · իլմ իլահիյէ մէնսուպ: — ικῶς, ἐπίῤ.

Θεολόγος (ὁ, ἡ) teologo, che si occupa alla teologia. աստուածաբան · էհլի իլմ քելամ:

Θεομανέω - ῶ. M. ήσω. infuriare dagli Dei. Աստուածներէ կատղիլ՝ մոլեգնիլ · իլահլարտան դիվանելենմէք:

Θεομανὴς - έος (ὁ, ἡ) infuriato dagli Dei. Աստուածներէ կատղած · իլահլարտան դիվանելենմիշ:

Θεομανία - ας (ἡ) furore divino. աստուածային մոլեգնութիւն · թեհէվվիւրի իլահի:

Θεομαντεία - ας (ἡ) divinazione inspirata dagli Dei. Աստուածներէ ազդուած գուշակութիւն · իլհամի իլահի իլէ քէհանէթլէրին հապէրինի վէրմէ:

Θεομαντέω - ῶ. M. ήσω. indovinare per divina inspirazione. աստուածային ազդմամբ գուշակել · իլհամի իլահի իլէ քէհանէթլէրին հապէրինի վէրմէք:

Θεόμαντις - εως (ὁ) indovino inspirato dalla divinità. Աստուծմէ ազդում առնելով գուշակող · իլհամի իլահի իլէ քէհանէթլէրին հապէրինի վէրէն:

Θεομαχέω - ῶ. M. ήσω. combattere contro la divinità. Աստուծոյ դէմ պատերազմիլ · Ալլահա գարշը մուհարէպէ էթմէք:

Θεομαχία - ας (ἡ) combattimento contro gli Dei o fra gli Dei. Աստուածներու դէմ կամ Աստուածներուն մէջ եղած պատերազմ · իլահլարա գարշը եահօտ իլահլար արասընտա օլան ճենկ:

Θεομάχος (ὁ, ἡ) nemico della divinità. աստուածամարտ · Ալլահա գարշը տուրան, ճենկլեշէն:

Θεομηνία (ἡ) ira divina. աստուածային բարկութիւն · գազապ իլահի:

Θεομήστωρ - ορος (ὁ, ἡ) dotato di divina prudenza. աստուածային խոհեմութեամբ զարդարուած · դաքիքէյի իլահիյէ մալիք:

Θεομήτωρ - ορος (ἡ) la Madre di Dio. Աստուածամայր · Վալիտէ-ի-Ալլահ:

Θεομίμητος (ὁ, ἡ) fatto ad imitazione di Dio. ըստ նմանութեան Աստուծոյ շինուած · Ալլահ էօրնէքինտէ գեօրէ դիւզէլմիշ: — μήτως, ἐπίῤ.

Θεομίσιτος (ὁ, ἡ) odiato da Dio. Աստուծմէ ատեցեալ · Ալլահ տարըլմըշ:

Θεόμορφος (ὁ, ἡ) = Θεοειδής.

Θεόπαις - αιδος (ὁ, ἡ) figlio o figlia di Dio. Աստուծոյ որդի կամ դուստր · Ալլահ էօղլու գըզը:

Θεοπάτωρ - ορος (ὁ) padre di Dio o degli Dei. Աստուծոյ կամ Աստուածներու հայր · Ալլահ պապասը իլահլար պապասը:

Θεόπεμπτος (ὁ, ἡ) inviato da Dio. Աստուծմէ խրկուած · Ալլահտան կէօնտէրիլմիշ:

Θεοπλαστέω - ῶ. M. ήσω. fare, creare, inventare degli Dei o delle statue degli Dei. Աստուածներ հնարել կամ Աստուածներու արձաններ շինել · իլահլար իճատ էթմէք եահօտ Ալլահ պութլարը տիքմէք:

Θεοπλάστης - ου (ὁ) inventore degli Dei. 2. fabbricatore delle statue degli Dei. Աստուածներ հնարող · 2 · Աստուածներու արձաններ շինող · իլահլար իճատ էթէն · 2 · Ալլահ պութլարը եափան:

Θεοπλαστία - ας (ἡ) fabbrica di statue degli Dei, invenzione di nuovi Dei. Աստուածներու արձաններ շինելը, նոր Աստուածներ հնարելը · Ալլահ պութլարը եափմա, եէնի իլահլար իճատ էթմէ:

Θεόπλαστος (ὁ, ἡ) creato da Dio. Աստուծմէ ստեղծուած · Ալլահտան եարադըլմըշ:

Θεόπνευστος (ὁ, ἡ) inspirato da Dio. Աստուծմէ ազդուած · Ալլահտան իլհամ օլունմուշ:

Θεοποιέω - ῶ. M. ήσω. deificare. 2. fabbricare delle statue degli Dei. աստուածացընել · 2 · Աստուածներու արձաններ շինել · Ալլահ մերթեպեսինէ չըգարմագ · 2 · Ալլահ պութլարը եափմագ:

Θεοποίητος (ὁ, ἡ) fatto da Dio. Աստուծմէ շինուած · Ալլահտան եափըլմըշ:

Θεοποιΐα - ας (ἡ) deificazione. աստուածացընելը · Ալլահ մերթեպեսինէ չըգարմա:

Θεοποιὸς (ὁ, ἡ) colui che deifica. 2. fabbricatore di statue degli Dei. աստուածացընող · 2 · Աստուածներու արձաններ շինող · Ալլահ մերթեպեսինէ չըգարան · 2 · Ալլահ պութլարը եափան:

Θεοπρέπεια - ας (ἡ) maestà divina. մեծվայելչութիւն Աստուծոյ · հիւրմէթի հագգ, ճէլալէթի իլահի:

Θεοπρεπὴς - έος (ὁ, ἡ) conveniente a Dio. Աստուծոյ վայլած · Ալլահա եագըշան:

Θεοπροπέω - ῶ. M. ήσω. predire l'avvenire, rendere degli oracoli. գալիքը նախագուշակել, պատգամ տալ · քէհանէթ էյլէմէք:

Θεοπρόπιον (τὸ) oracolo. պատգամ (աստուածային), գուշակութիւն · քէհանէթ:

Θεοπρόπος (ὁ, ἡ) che rende degli oracoli, profeta. 2. che va a consultare l'oracolo. պատգամ տըւող, նախագու-

շակ, մարգարէ. 2. պատգամ Հարցընելոյ խրկուած. այէթ սէօյլէյէն, փէյղամպէր. 2. այէթէ ճէվապ ալմագ իչին կիտէն էլչի օլմագ:

Θεοπτεία καὶ Θεοπτία - ας (ἡ) il veder Iddio. զԱստուած տեսանելը. Ալլահը կէօրմէքլիք:

Θεόπτης (ὁ) chi ha veduto Iddio. զԱստուած տեսած. Ալլահը կէօրմիւշ:

Θεοπτικὸς - ὴ - όν. che può vedere Iddio. զԱստուած տեսանել կրցող. Ալլահը կէօրէպիլիր: — *ικῶς, ἐπίῤ.*

Θεόπυρος (ὁ, ἡ) acceso da un fuoco divino. աստուածային կրակէ մը վառած. իլահի պիր աթէշտէն եանմըշ:

Θεόῤῥυτος (ὁ, ἡ) detto da Dio. Աստուծմէ զրցուած՝ ըսուած. Ալլահտան տէնիլմիշ՝ սէօյլէնմիշ:

Θεὸς (ὁ) Dio. Աստուած. Ալլահ, Խուտա, Իէզտան, Թէնգրի, Մէվլա, Պարի:

Θεόσδοτος (ὁ, ἡ) dato da Dio. Աստուծմէ տրուած. Ալլահտան վէրիլմիշ, ատա օլմուշ:

Θεοσέβεια - ας (ἡ) culto divino, religione. աստուածային պաշտօն, կրօն. աստուածապաշտութիւն. իպատէթի իլահի, տինտարլըք, խուտափէրէսթլիք:

Θεοσεβέω - ῶ. M. ήσω. esser religioso, adorare Iddio. զԱստուած պաշտել, աստուածապաշտ ըլլալ. Ալլահա իպատէթ քըլմագ, տինտար՝ խուտափէրէսթ օլմագ:

Θεοσεβὴς - έος (ὁ, ἡ) religioso. աստուածապաշտ. տինտար, խուտափէրէսթ:

Θεοσεβῶς, ἐπίῤ. religiosamente. աստուածապաշտութեամբ. տինտարլըգ՝ խուտափէրէսթլիք իլէ:

Θεόσεπτος (ὁ, ἡ) che si deve onorare come Dio. աստուածային պատուի արժանի. իզզէթի իլահիյէ շայէստէ:

Θεοσημεία (ἡ) segno, oracolo divino. աստուածային նշան՝ պատգամ. նիշանի իլահի, այէթի էլէրահի:

Θεοσοφία - ας (ἡ) sapienza divina. աստուածային իմաստութիւն. իլմի իլահի:

Θεόσοφος (ὁ, ἡ) sapiente divino. աստուածային իմաստութիւն ունեցող. իլմի իլահիյէ մալիք:

Θεοστεφὴς - έος (ὁ, ἡ) coronato da Dio. աստուածապսակ. Ալլահտան թաճլանմըշ:

Θεοστυγὴς - έος (ὁ, ἡ) chi odia Iddio. աստուածատեաց. Ալլահը խուսումէթ էտէն:

Θεόταυρος (ὁ) Dio e toro. Աստուած ու ցուլ. Ալլահ վէ պողա:

Θεότης - ητος (ἡ) divinità. աստուածութիւն. իլահիյէթ:

Θεοτίμητος (ὁ, ἡ) onorato da Dio. Աստուծմէ յարգուած, աստուածապատիւ. Ալլահտան իզզէթլէնմիշ:

Θεότιμος (ὁ, ἡ) = *τῷ προηγ.*

Θεοτόκος (ἡ) la Madre di Dio. Աստուածածին. Վալիտէի-Ալլահ:

Θεότοκος (ὁ, ἡ) generato da un Dio. Աստուծմէ ծնած. Ալլահտան տօղմուշ:

Θεότρεπτος (ὁ, ἡ) cangiato, mutato da Dio. Աստուծմէ փոխուած. Ալլահտան տէյիշիլմիշ՝ թէպտիլ օլմուշ:

Θεουργία - ας (ἡ) opera di Dio. Աստուծոյ գործ. ամէլի իլահի:

Θεουργὸς (ὁ, ἡ) colui che fa delle azioni divine. աստուածային գործ գործող. Ալլահանէ ամէլլէր էտէն՝ իշլէր կէօրէն:

Θεοφάνεια (τὰ) epifania. աստուածայայտնութիւն. Հաչան:

Θεοφανὴς - έος (ὁ, ἡ) dichiarato o manifestato da Dio. Աստուծմէ յայտնուած. Ալլահտան պէյան օլմուշ

Θεόφαντος (ὁ, ἡ) = *Θεοφανής.*

Θεόφθεγκτος καὶ θεόφθογγος (ὁ, ἡ) pronunziato, detto da Dio. Աստուծոյ բերնէն ելած՝ ըսուած. Ալլահըն աղզընտան չըգմըշ՝ սէօյլէնմիշ:

Θεοφιλὴς - έος καὶ - ητος (ὁ, ἡ) amato da Dio. Աստուծմէ սիրուած. Ալլահտան սէվիլմիշ:

Θεοφιλία - ας (ἡ) amore verso Iddio. զԱստուած սիրելը, աստուածային սէր. Ալլահը սէվմէ, Ալլահանէ մուհապպէթ:

Θεόφιλος (ὁ, ἡ) chi ama Iddio. աստուածասէր. Ալլահը սէվէն: — *ίλως, ἐπίῤ.*

Θεόφοβος (ὁ, ἡ) chi teme Iddio. Աստուծմէ երկնչող. Ալլահտան գօրգան:

Θεοφορέω - ῶ. M. ήσω. stimare, riputare per Dio. Աստուծոյ պէս պատուել՝ յարգել. Ալլահ կիպի թազիմ էթմէք (*μσ. η πθ.*) essere inspirato da Dio. Աստուծմէ ազդումներ ունենալ. Ալլահտան իլհամ օլմագ:

Θεοφόρητος (ὁ, ἡ) inspirato divinamente. 2. chi porta Iddio. Աստուծմէ ազդումներ ընկալեալ. 2. զԱստուած կրող. Ալլահտան իլհամ օլունմուշ. 2. Ալլահը թաշըյան:

Θεοφόρος (ὁ, ἡ) = *Θεοφόρητος.* 2. chi porta sopra di se un Dio. 2. զԱստուած կրող. 2. Ալլահ թաշըյան:

Θεοφραδὴς - έος (ὁ, ἡ) chi parla profeticamente. մարգարէի պէս խօսող. փէյղամպէր կիպի սէօյլէյէն:

Θεοφραδία - ας (ἡ) voce divina, oracolo divino. աստուածային ձայն, պատգամ. սէտայ՝ այէթի իլահի:

Θεοφρονὴς - έος (ἡ, ἡ) = *Θεόφρων.*

Θεοφροσύνη - ης (ἡ) sentimento religioso, inspirazione divina. աստուածապաշտութիւն, աստուածային ազդում. տինտարլըք, իլհամի իլահի:

Θεόφρων - ονος (ὁ, ἡ) che ha de' sentimenti religiosi, divini, virtuoso. աստուածային հոգի ունեցող, առաքինի. տինտար, իլահի մուհապպէթլու ռուհանի, ֆազիլէթքեար:

Θεοφύλακτος (ὁ, ἡ) guardato, custodito da Dio. Աստուծմէ նայուած՝ պահուած. Ալլահտան կէօզէտիլմիշ՝ սագլանմըշ:

Θεόφυτος (ὁ, ἡ) piantato da Dio. Աստուծմէ տնկուած. Ալլահտան տիքիլմիշ:

Θεοφωνέω - ῶ. M. ήσω. dare degli oracoli, profetizzare. գուշակել, մարգարէանալ. կէլէճէյի էվէլինտէն սէօյլէմէք՝ խապէր վէրմէք, փէյղամպէրլիք էթմէք:

Θεοχάρακτος (ὁ, ἡ) scritto, scolpito dalla mano di Dio. Աստուծոյ ձեռքովը գրուած՝ քանդակուած. Ալլահըն էլի իլէ եազըլմըշ՝ օյուլմուշ:

Θεόχρηστος (ὁ, ἡ) predetto da Dio. Աստուծմէ գուշակուած. մուգատտէմ Ալլահտան հապէրի վէրիլմիշ:

Θεόχριστος (ὁ, ἡ) unto da Dio. Աստուծմէ օծուած. Ալլահտան մէսհ օլունմուշ:

Θεόω - ῶ. Μ. ώσω. deificare. աստուածացուցանել. Աստուած ընել, Աստուած պաշտօնով կընել։

Θεράπαινα - ης (ἡ) θηλ. τ. Θεράπων. fantesca. աղախին. հարճ, պատուհաս։

Θεραπαινὶς - ίδος (ἡ) ὑποκορ. τ. Θεράπαινα.

Θεραπεία - ας (ἡ) servizio. 2. cura, curazione. 3. culto alla divinità, latria. ծառայութիւն, պաշտօն. 2. դարմանատրութիւն, դարման. 3. աստուածպաշտութիւն, զԱստուած պաշտելը. 2. [illegible] 3. [illegible]

Θεράπευμα - ατος (τὸ) rimedio. դեղ. [illegible]

Θεραπεύσιμος (ὁ, ἡ) curabile. դարմանելի, բժշկելի. [illegible]

Θεραπευτὴς - οῦ (ὁ) curatore, medico. 2. servitore, ministro. դարմանող, բժիշկ. 2. ծառայող, պաշտօնատար. [illegible] 2. [illegible]

Θεραπευτικὸς - ἡ - όν. officioso. 2. medicinale. մարդասէր, քաղաքավար. 2. բժշկական. [illegible] 2. [illegible] — *ικῶς, ἐπίῤ.*

Θεραπευτὸς - ἡ - όν. = Θεραπεύσιμος.

Θεραπεύω. Μ. εύσω. servire. 2. curare. 3. offrire il culto alla divinità. 4. coltivare. 5. adulare. ծառայել. 2. դարմանել. 3. զԱստուած պաշտել. 4. մշակել. 5. շողել. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible]

Θεράπνη (ἡ) fantesca. աղախին. հարճ, [illegible]

Θεράπων - οντος (ὁ) servitore, domestico. ծառայ, պաշտօնեայ. [illegible]

Θέραψ - απος (ὁ) = Θεράπων.

Θέρειος - α, ἡ - ος - ον. d'estate. ամառուան. [illegible]

Θερίζω. Μ. ίσω. mietere. հնձել. [illegible]

Θερινὸς - ἡ - όν. d' estate. ամառուան. [illegible]

Θερισμὸς (ὁ) l' azione di mietere, messe, mietitura. հնձելը, հունձ. [illegible]

Θεριστήριον (τὸ) falce. մանգաղ. [illegible]

Θεριστὴς - οῦ (ὁ) mietitore. հնձօղ. [illegible]

Θερίστρια - ας (ἡ) θηλ. τ. Θεριστής.

Θερμαίνω. Μ. ανῶ. riscaldare. տաքցընել. [illegible]

Θέρμανσις - εως (η) riscaldamento. տաքցընելը. [illegible]

Θερμαντὴρ - ῆρος (ὁ) riscaldatore. տաքցընօղ. [illegible]

Θερμαντήριος - α, ἡ - ος - ον. che serve per riscaldare. տաքցընելու յարմար. [illegible] *(οὐσ.) Θερμαντήριον (τὸ)* caldaja. ջեռուցիչ. [illegible]

Θερμαντικὸς - ἡ - όν. = τ. προηγ.

Θερμαντὸς - ἡ - όν che si può riscaldare. տաքցընել կարելի. [illegible]

Θερμασία - ας (ἡ) calore. տաքութիւն. [illegible]

Θέρμασμα - ατος (τὸ) ciò che serve a riscaldare. 2. cataplasma caldo. տաքցընելու յարմար բան. 2. տաք սպեղանի՝ մշամ. [illegible] 2. [illegible]

Θερμάστρα (ἡ) fornace, cammino. հնոց, վառարան. [illegible]

Θέρμη - ης (ἡ) calore. 2. febbre. տաքութիւն. 2. տենդ. [illegible] 2. [illegible] *(πλθ.)* termi. ջերմուկ, բաղնիք. [illegible]

Θερμηγορέω - ῶ. Μ. ήσω. parlar con ardore, con calore. տաքութեամբ եռանդով խօսել. [illegible]

Θερμοβαφὴς - έος (ὁ, ἡ) tuffatto, bagnato nell' acqua calda. տաք ջրի մէջ խըխմուած՝ թրջուած. [illegible]

Θερμόκοιλος (ὁ, ἡ) che ha lo stomaco caldo. տաք ստամոք ունեցող. [illegible]

Θερμολουσία - ας (ἡ) il lavarsi nell' acqua calda. տաք ջրով լուացուիլը. [illegible]

Θερμολουτέω - ῶ. Μ. ήσω. bagnarsi nell' acqua calda. տաք ջրով լուացուիլ. [illegible]

Θερμολουτρέω - ῶ. Μ. ήσω. = Θερμολουτέω.

Θερμόπλα - ας (ἡ) specie di febbre di cavalli. ձիերու հանդըպող կերպ մը տենդ՝ ջերմ. [illegible]

Θερμὸς - ἡ - όν. caldo, caloroso, fervido. տաք. [illegible] *Θερμὸν (τὸ) (ἐν. ὕδωρ.)* acqua o qualunque altra bevanda calda. տաք ջուր կամ ուրիշ ըմպելի. [illegible] *Θερμὰ (τὰ) (ἐνν. λουτρὰ) = Θέρμη (πλθ.)*

Θέρμος (ὁ) lupino. լեղի լուբիայ՝ բակլայ. [illegible]

Θερμότης - ητος (ἡ) calore. տաքութիւն. [illegible]

Θερμώδης - εος (ὁ, ἡ) alquanto caldo, tiepido. գաղջ, եղկ. [illegible]

Θερμωλὴ - ῆς (ἡ) calore. տաքութիւն. [illegible]

Θερμῶς, ἐπίῤ. caldamente. տաք տաք. [illegible]

Θέρος - εος - ους (τὸ) estate. 2. messe, mietitura. ամառ. 2. հունձ. [illegible] 2. [illegible]

Θέσις - εως (ἡ) situazione, posizione. դրութիւն, [illegible]

Θέσμιος - α - ον. conforme alle leggi, legale. օրինաւոր. [illegible]

Θεσμοθετέω - ω. Μ. ήσω. emanare delle leggi. օրէնք դնել. [illegible]

Θεσμοθέτης (ὁ) legislatore. օրէնսդիր. [illegible]

Θεσμὸς (ὁ) legge, regolamento. օրէնք, կանոն. [illegible]

Θεσμοφύλαξ - ακος (ὁ) = Νομοφύλαξ.

Θεσπέσιος - α - ον. divino, ammirabile. սա-

տուածային, զարմանալի · իլահի, թաաճճիւպ օլունաճագ:

Θεσπίζω. M. *ίσω.* decretare, istituire, stabilire. 2. predire. կարգել, որոշել, սահմանել · 2 · գուշակել · գօմագ, թէրթիպ էթմէք · 2 · էվվէլճէտէն սէօյլէմէք:

Θέσπις - ιδος (ὁ, ἡ) indovino. 2. inspirato dalla divinità, divino. գուշակ, մարգարէ · 2 · Աստուածմէ ազդեալ, աստուածային · էվվէլճէտէն պիլիբ սէօյլէյէն, նէպի · 2 · Ալլահտան իլհամ օլունմուշ, իլահի:

Θέσπισμα - ατος (τὸ) decreto. 2. oracolo. վճիռ · 2 · պատգամ · հիւքմ, ամիր, թէրթիպ · 2 · այէթ:

Θεσπιῳδὸς (ὁ, ἡ) indovino, profeta. նախագուշակ, մարգարէ · պիր շէյի էվվէլճէտէն հապէրինի վէրէն, փէյղամպէր:

Θέτης - ου (ὁ) chi deposita. յաւանդ դնող · էմանէթի գօյան:

Θετικὸς - ὴ - όν. positivo, affermativo. դրական, հաստատական, ստորասական · կէրչէքլէյէն, թասդիգլէյէն:

Θετικῶς, ἐπίῤ. positivamente, affermativamente. դրականապէս · հագիգէթ իւզրէ, հագիգ օլարագ:

Θετὸς - ή - όν. posto. 2. adottato. դրուած · 2 · որդի գրուած · գօնուլմուշ · 2 · օղուլլուղա գապուլ օլունմուշ:

Θέω. M. *θεύσω καὶ θεύσομαι.* correre. վազել · գօշմագ:

Θεωρέω - ῶ. M. *ήσω.* contemplare, considerare, osservare. խոկալ, խորհել, զննել · տիւշիւնմէք, մուլահազա էթմէք, նազար էթմէք, պագ էթմէք:

Θεώρημα - ατος (τὸ) teorema, oggetto di teoria. հայեցողութիւն · գաիտէ:

Θεωρηματικὸς - ὴ - όν. teorematico. հայեցողական · գաիտէլի:

Θεώρησις - εως (ἡ) contemplazione, speculazione. խոկալը, զննելը · տիւշիւնմէ, մուլահազա էթմէ:

Θεωρητήριον (τὸ) luogo in teatro, da cui si osservano i giuochi. թատրոնը խաղերը զննելու տեղ · թէմաշաքեահը օյունլարը պագըլաճագ մահալ:

Θεωρητὴς - οῦ. (ὁ) spettatore, speculatore. զննող, դիտող, խոկացող · պագըճը, սէյիրճի, մուլահազա էտէն:

Θεωρητικὸς - ὴ - όν. speculativo, teoritico. տեսական, հայեցողական · իլմ նազարիյէ մախսուս:

Θεωρητὸς - ὴ - όν. visibile. 2. percettibile, comprensibile. տեսանելի · 2 · իմանալի · կէօրիւնիւր · 2 · անգլաշըլըր:

Θεώρητρα (τὰ) i doni che lo sposo offre alla sposa la prima volta che la vede con volto scoperto. երեսանք՝ զոր փեսան հարսին կու տայ, կիւվէյինին կէլինէ վէրտիյի էլ կէօրիւմլիւյիւ:

Θεωρία - ας (ἡ) contemplazione, teoria, meditazione. 2. giuochi pubblici, spettacoli. զննութիւն, խոկումն, տեսութիւն, հայեցողութիւն · 2 · հասարակաց խաղք, տեսիլ, տեսարան · մուլահազա, տիւշիւնմէ, գաիտէ · 2 · մէյտան օյունլարը, սէյրանլար:

Θεωρικὸς - ὴ - όν. che appartiene ai giuochi pubblici, agli spettacoli. հասարակաց խաղերու՝ տեսարաններու պատկանած · մէյտան օյունլարընա՝ սէյրանլարա մախսուս:

Θηγάνη (ἡ) cote. յեսան · պիլէյի:

Θήγω. M. *θήξω.* aguzzare. 2. eccitare, instigare. սրել · 2 · գրգռել, գրգել · պիլէմէք · 2 · թահրիք էթմէք:

Θηέομαι κτλ. Ἰων. *ἀντὶ Θεάομαι κτλ.*

Θήκη (ἡ) scatola, astuccio, armario, bara. տուփ, ըստուճ, դղրոց, դագաղ · գութու, գընըֆ, տօլապ, թապութ:

Θηλάζω. M. *άσω.* allattare. դիեցընել · մէմէ վէրմէք:

Θηλασμὸς (ὁ) allattamento. դիեցընելը, կաթ տալը · մէմէ վէրմէ:

Θηλὴ (ἡ) papilla, capezzolo. պտուկունք ստեանց · էմճէք պաշը: (*συνεκδχ.*) poppa, tetta. ծիծ · մէմէ, շիւր, պիւթան:

Θηλυδρίας (ὁ) effeminato. կնկան դարձած, կնատ · ավրէթլէ տէօնմիւշ:

Θηλυδριώδης - εος (ὁ, ἡ) simile alla donna. կնկան նման · ավրէթէ պէնզէր:

Θηλυκεύομαι. M. *εύσομαι.* comportarsi da donna. կնկան պէս վարուիլ · ավրէթ կիպի տավրանմագ:

Θηλυκὸς - ὴ - όν. femminino. իգական · տիշի ճինսիտէն օլան, միւէննէս:

Θηλυκῶς, ἐπίῤ. di genere femminino. իգականօրէն · տիշի ճինսինտէն, միւէննէս օլարագ:

Θηλυκράνεια καὶ - κρανία - ας (ἡ) corniolo femminino (albero) եզ չմենի (ծառ մըն է) · տիշի գըզըլճըգ աղաճը:

Θηλυκρατὴς - έος (ὁ, ἡ) chi comanda il sesso femminino. իգաց վրայ իշխող՝ հրամանող · տիշիլէրի թայֆէսինէ պաշլըգ էմր էտէն (հարէմ աղասը):

Θηλύκτόνος (ὁ, ἡ) (*προπαροξ.*) ucciso da una femmina. կնկէ մը սպաննուած · պիր գարըտան էօլմիւշ · 2 · (*παροξ.*) uccisore d'una femmina. կնիկ սպաննող, գարը՝ ավրէթ էօլտիւրէն:

Θηλυμανέω - ῶ. M. *ήσω.* amare appassionatamente le donne. իգաց վրայ մոլիլ, իգամոլ ըլլալ · գարը՝ ավրէթ աշըգըլը օլմագ, ավրէթ աշըգ իլէ եանմագ:

Θηλυμανὴς - έος (ὁ, ἡ) appassionato alle donne. իգամոլ · շէհվէթլի աշըգ օլան, ավրէթ տէլիսի:

Θηλύμορφος (ὁ, ἡ) che ha la forma di donna. կնկան կերպարանք ունեցող · շէքլի գադըն կիպի:

Θηλύνω. M. *υνῶ.* effeminare. կնկան դարձընել · ավրէթէ չէվիրմէք · (*μσ.*) effeminarsi, comportarsi da donna. կնատիլ, կնկան պէս վարուիլ · ավրէթէ տէօնմէք:

Θῆλυς - εος (*εια καὶ υς - υ*) femminile. իգական, կնկան պատկանած · տիշիյէ մախսուս, ավրէթէ մահսուս:

Θηλύστολος (ὁ, ἡ) vestito abiti da donna. կնկան լաթ հագուած · գադըն էսվաբը կիյինմիշ:

Θηλύτης - ητος (ἡ) effeminatezza. կնկան պէս ըլլալը, կնատութիւն · գադընլըգ, ավրէթ գիպի օլմագլըգ, գադըն թապիաթլը օլմագլըգ:

Θηλυτοκέω - ῶ. M. *ήσω.* partorire un infante del sesso femminile. էգ ծնանիլ ·

աղջիկ զաւակ ծնանիլ· տիշի գըզ էվլատ դօղուրմագ ։

Θηλυτοκία-ας (ἡ) il parto d'un infante del sesso femminile. էգ ծնանիլը, աղջիկ զաւակ ծնանիլը· տիշի՝ գըզ էվլատ դօղուրմասը ։

Θηλυτόκος (ὁ, ἡ) che dà alla luce un infante del sesso femminile. էգ ծնանող· տիշի դօղուրան ։

Θηλυφανὴς-έος (ὁ, ἡ) simile ad una femmina. կնկան նման· տիշիյէ պէնզէր, տիշիյէ պէնզէյիշլի ։

Θηλυφόνος (ὁ, ἡ) uccisore delle femmine, degli animali del sesso feminile. կնիկները կամ մատակ անասունները սպաննող· գարըլարը եախօտ տիշի հայվանլարը էօլտիւրէն ։

Θηλύφρων-ονος (ὁ, ἡ) chi ha sentimenti da donna, codardo. կնկան միտք՝ սիրտ ունեցող, վախկոտ· գարը աքըլլը, գարը եիւրէքլի, գօրգագ ։

Θηλύφωνος (ὁ, ἡ) chi ha la voce da donna. կնկան ձայն ունեցող· ավրէթ սէսլի, տիշի սէսլի ։

Θημολογέω-ῶ. M. ήσω. ammucchiare, abbicare. դիզել, կոյտ կոյտ ընել· եըղմագ, եըղըն էթմէք ։

Θημὼν-ῶνος (ὁ) mucchio, bica. կոյտ, դէզ· եըղըն, եըղընթը ։

Θημωνία-ας (ἡ) = *Θημών.*

Θὴρ-θηρὸς (ὁ, ἡ) bestia feroce, fiera, belva. 2. leone. 3. mostro. կատաղած՝ վայրի անասուն, գազան, վայրի երէ· 2· առիւծ· 3· հրէշ· ազգըն՝ եաբանի հայվան, ճանավար· 2· ասլան· 3· տիվ, ղարիպ նէսնէ ։

Θήρα (ἡ) caccia. 2. luogo adattato alla caccia. որս· 2· որսի յարմար տեղ· ավ· 2· ավա մախսուս եէր՝ մահալ ։

Θήραμα-ατος (τὸ) ciò che fù preso alla caccia. որսը բռնուած բան· ավլա թութուլան նէսնէ ։

Θηραρχία-ας (ἡ) custodia, comando sopra gli animali selvaggi. վայրի անասուններու պահապան՝ վերակացու ըլլալը· եաբանի հայվանլարըն պէքճիլիք՝ նազըրը օլմագ-լըգը ։

Θήραρχος (ὁ) custode degli animali selvaggi. վայրի անասուններու պահապան՝ վերակացու· եաբանի հայվանլարըն պէքճիսի՝ նազըրը ։

Θηράσιμος (ὁ, ἡ) (luogo) in cui si può cacciare. 2. che si può prendere alla caccia (animale.) որսի յարմար (տեղ)· 2· որսը բռնուիլ կրցող (անասուն)· ավա մախսուս (մահալ)· 2· ավլա թութուլապիլիր (հայվան) ։

Θηρατὴς-οῦ (ὁ) cacciatore. որսորդ· ավճը ։

Θηρατὸς-ὴ-όν. che si può cacciare. որսալու· ավլանապիլիր ։

Θήρατρον (τὸ) instrumento di caccia, rete, laccio. որսի գործիք, վարմ, լար· ավ ալաթը, թօր, աղ, ըլըք, թուզագ ։

Θηράτωρ-ορος (ὁ) = *Θηρατής.*

Θηράω-ῶ καὶ θηράομαι-ῶμαι. M. άσω-άσομαι. cacciare. 2. ricercare. որսալ· 2· փնտռել· ավլամագ· 2· էօքլամագ, արաշտըրմագ ։

Θήρειος (ὁ, ἡ) proprio alle bestie selvaggie. վայրի անասուններու պատկանած· եաբանի հայվանաթա միւթէալլիք ։

Θήρευμα-ατος (τὸ) = *Θήραμα.* cacciagione. որս· ավ ։

Θηρεύσιμος (ὁ, ἡ) = *Θηράσιμος.*

Θήρευσις-εως (ἡ) il cacciare, caccia. որսալը· ավլամա ։

Θηρευτὴς-οῦ (ὁ) cacciatore. որսորդ· ավճը ։

Θηρευτὸς-ὴ-όν. = *Θηρατός.*

Θηρεύω. M. εύσω. καὶ

Θηρέω-ῶ. M. ήσω. = *Θηράω.*

Θηρίμαχος (ὁ, ἡ) chi combatte contro le belve. վայրի անասուններու հետ կռուող· եաբանի հայվանաթ իլէ ճէնկլէշէն ։

Θηριοκτόνος (ὁ, ἡ) uccisore di fiere. գազան սպաննող· ճանավար էօլտիւրէն ։

Θηριομαχέω-ῶ. M. ήσω. combattere colle fiere. գազաններու հետ կռուիլ՝ պատերազմիլ· եաբան հայվանաթ իլէ ճէնկլէշմէք՝ ուղրաշմագ ։

Θηριομάχης-ου (ὁ) = *Θηριομάχος.*

Θηριομαχία-ας (ἡ) combattimento di fiere. գազաններու կռիւ՝ պատերազմ· եաբանի հայվանաթ ճէնկի՝ տէօյիւշիւ ։

Θηριομάχος (ὁ) = *Θηρίμαχος.*

Θηριόμορφος (ὁ, ἡ) che ha la figura di bestia. անասնաձեւ· հայվանաթ պիչիմինտէ՝ շէքլինտէ ։

Θηρίον (τὸ) fiera, bestia feroce, belva. 2. lombrico. գազան, երէ· 2· բոռոտ· եաբանի հայվան, ճանավար 2· իննանըն գարնընտա պուլունան սօղուլճան· 3· = *Θηρίωμα.*

Θηριοτροφεῖον (τὸ) parco. կայեան գազանաց, կենդանարան· ճանավարխանէ, ասլանխանէ ։

Θηριοτρόφος (ὁ, ἡ) colui che nutrisce le fiere. գազանները սնուցանող· ճանավարլարը պէսլէյէն ։

Θηριόω-ῶ. M. ώσω. trasformare in fiera. գազանի դարձընել· ճանավարա չէվիրմէք ։

Θηριώδης-εος (ὁ, ἡ) brutale, feroce, bestiale. անասնական, գազանական, վայրագ· հայվանի, ճանավարի, եավուզ ։

Θηριωδία-ας (ἡ) brutalità, ferocità, bestialità. գազանութիւն, վայրագութիւն· հայվանիլիք, եավուզլուգ ։

Θηριωδῶς, ἐπίῤ. brutalmente, ferocemente. անասնոց՝ գազանի պէս· հայվան՝ ճանավար կիպի ։

Θηρίωμα-ατος (τὸ) ulcera maligna, cancrenata. դէշ՝ խլրդեննի դարձած կեղ· ֆէնա՝ աքիլէյէ տէօնմիւշ եարա ։

Θηρίωσις-εως (ἡ) trasformazione in bestia feroce, inferocimento. գազանի դարձընելը կամ դառնալը· ճանավարա չէվիրմէք եախօտ տէօնմէք ։

Θηρόθυμος (ὁ, ἡ) fiero, feroce. անասնաբարոյ, գազանամիտ· հայվանի, եավուզ ։

Θηροκτόνος (ὁ, ἡ) uccisore delle fiere. գազանները սպաննող· ճանավարլարը էօլտիւրէն ։

Θηρομαχία-ας (ἡ) = *Θηριομαχία.*

Θὴς-ητὸς (ὁ) *θηλ. Θῆσσα.* lavoratore. բանուոր, վարձկան· իշճի, կիւնտէլիքճի ։

Θησαυρίζω. M. ίσω. ammucchiare de' tesori. գանձել· խազինէլէմէք ։

Θησαύρισμα-ατος (τὸ) ciò che si è ripo-

sto nei tesori. գանձը ժողովված բան. հաւնէյէ ճէմ օլունան նէսնէ։

Θησαυρισμὸς (ὁ) l'ammucchiare de' tesori. գանձելը. խազինէլէմէք։

Θησαυριστὴς - οῦ (ὁ) colui che accumula de' tesori. գանձող. խազինէ էդէն, խազինէլէյէն։

Θησαυροποιέω - ῶ. Μ. ήσω. = *Θησαυρίζω.*

Θησαυρὸς (ὁ) tesoro. գանձ. խազինէ, տէֆինէ։

Θησαυροφυλακέω - ῶ. Μ. ήσω. esser tesoriere. գանձապետ ըլլալ. խազինէտար օլմագ։

Θησαυροφυλάκιον (τὸ) tesoreria. գանձարան, գանձատուն. խազինէ։

Θησαυροφύλαξ - ακος (ὁ) tesoriere. գանձապետ. խազինէտար, տէֆինէտար։

Θησειόω - ῶ. Μ. ήσω. desiderar di mettere. դնելու փափաքել. գօյմաղ արզուլէմէք։

Θήσσα (ἡ) *θηλ. τ. Θής.*

Θητεύω. Μ. εύσω. lavorare dietro una paga. վարձքով բանիլ. էճր իլէ իշլէմէք.

Θητικὸς - ὴ - όν. proprio ai lavoratori. վարձկաններու՝ բանւորներու պատկանած. էճիրլէրէ՝ իշճիլէրէ մախսուս։

Θιασάρχης - ου (ὁ) il capo d'una banda d'uomini, che celebrano la festa di qualche Dio. Մէկ Աստուծոյ մը տօնախմբութիւնը կատարող մարդկանց բազմութեան պարագլուխ. պիր իլահըն պայրամընը իճրա էդէն խալգըն պաշը՝ պէյիւքիւ։

Θιασεύω. Μ. ευσω. celebrare le feste di qualche Dio, festeggiare. Աստուծոյ մը տօնը կատարել, տօնախմբութիւն ընել. պիր իլահըն պայրամընը իճրա էթմէք, էյլէնմէք։

Θίασος (ὁ) banda d'uomini celebranti la festa di qualche Dio. 2. ballo, danza. Աստուծոյ մը տօնը կատարող մարդկանց խումբ. 2. կաքաւ, պար. պիր իլահըն պայրամընը իճրա էդէն խալգ. 2. րագս, հօրա։

Θιασὼν - ῶνος (ὁ) luogo ove si raduna la gente per festeggiare. (Աստուծոյ մը) տօնը կատարելու համար ժողովելու տեղ. (պիր իլահըն) պայրամընը իճրա էթմէք իչին ճէմ օլունաճագ մահալ։

Θιασώτης (ὁ) compagno, partecipe d'un banchetto. 2. seguace, discepolo. ընդունելութեան մը հաղորդ. 2. հետեւորդ, աշկերտ. պիր զիյաֆէթտէ պուլունան. 2. թապի, չըրաղ։

Θιγγάνω. Μ. θίξω. tastare, toccare. 2. essere partecipe. դպչիլ, շօշափել. 2. հաղորդ ըլլալ. տօգունմագ, էլլէ էթմէք. 2. հիսսէտար օլմագ։

Θὶν - ῆ θὶς - θινὸς (ὁ ἡ ἡ) mucchio, bica. դէզ, կոյտ. յըղըն, յըղընթը։

Θλάσις - εως (ἡ) contusione. ճզմուիլը, տրորուելով կոտրուիլը. էզիլմէ, էզիլիփ գըրըլմա, չըրըլմա։

Θλαστὸς - ὴ - όν. ammaccato, contuso. ճզմուած, ճմլած, տրորուած. էզիլմիշ։

Θλάω - ῶ. Μ. άσω. schiacciare, frangere, rompere, ammaccare. կոտրել, ճզմել, կոտրտել. էզմէք, գըրմագ, չըրըք գըրըլմագ։

Θλιβερὸς - ὰ - όν. afflittivo. նեղացընող, վշտացնիչ. էզիճի՝ աճընտըրըճը շէյ։

Θλιβίας - ου (ὁ) eunuco, castrato. կըրտած. հարամ, խադըմ էդիլմիշ։

Θλίβω. Μ. θλίψω. comprimere, premere, pestare. 2. affliggere. ճզմել, քամել. 2. տրտմեցընել, նեղել. էզմէք, սըգմագ. 2. գահր էթմէք, մէյուս էթմէք՝ աճընտըրմագ գօյմագ։

Θλίμμα - ατος (τὸ) scolatura. քամուած բան. սըզընթը։

Θλίψις - εως (ἡ) afflizione, oppressione, tristezza. նեղութիւն, տառապանք, տրտմութիւն. գահր, աճընտը, մէյուսլըգ, էլէմ։

Θνησείδιος (ὁ, ἡ) } soggetto alla morte,
Θνησειμαῖος - α - ον. } mortale. 2. morto di morte naturale (*Λατ.* morticinus). մահկանացու. 2. բնական մահուամբ մեռած. օլիւմէ մահքիւմ, օլիւմլիւ. 2. էճէլի իլէ օլմիւշ։

Θνήσκω. Μ. θανοῦμαι. morire, perire. մեռնիլ, կորսուիլ. օլմէք, ղայպ օլմագ։

Θνητογαμία - ας (ἡ) matrimonio d'una dea con un mortale. Աստուածուհիի մը մահկանացուի մը հետ կարգուիլը. պիր իլահէնին օլիւմէ մահքիւմ պիրի իլէ նիքեահ օլմասը։

Θνητογενὴς - έος (ὁ, ἡ) nato da' genitori mortali. մահկանացու ծնողքէ ծնած. օլիւմէ մահքիւմ անապապադան դօղմուշ։

Θνητοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) mortale. մահկանացու. օլիւմէ մահքիւմ։

Θνητὸς - ὴ - όν. mortale, մահկանացու. օլիւմլիւ, օլիւմէ մահքիւմ։

Θοάζω. Μ. άσω. muoversi, scuotersi con impeto. 2. lanciarsi contro. Թափով շարժիլ՝ ցնցել. 2. վրան նետուիլ. շիտտէթ իլէ հարէքէթ՝ թիթրէմէք. 2. իւզէրինէ աթըլմագ։

Θοίνη - ης (ἡ) festino, banchetto. 2. nutrimento. խրախուսանք, կոչունք, ընդունելութիւն, հարկիք. 2. սնունդ. զիյաֆէթ, ճէմիյէթ. 2. գըտա, էքմէք իչմէք, նաֆագա։

Θοινητήριος (ὁ, ἡ) che appartiene al festino, al banchetto. խրախուսութեան՝ կոչունքի պատկանած. ճէմիյէթէ՝ զիյաֆէթէ մախսուս։

Θοινητὸς - ὴ - ον. che serve di nutrimento. սնուցանելու յարմար. պէսլէմէյէ եարայան, գըտա էթմէյէ եարայան։

Θολερὸς - ὰ - όν. torbido. պղտոր, չփոթ. պուլանըգ, գարըշըգ։

Θολία - ας (ἡ) parasole, ombrello. հովանոց (արեւու). շէմսիյէ, չէմսիյէ։

Θολοποιέω - ῶ. Μ. ήσω. torbidare. պղտորել, չփոթել. պուլանդըրմագ, գարըշդըրմագ։

Θολὸς (ὁ) fango, limo, feccia. 2. inchiostro di seppia. տիղմ, գայլ, մրուր. 2. սիպէ ձկան մելանը. չամուր, պալչըգ. 2. միւրէքքէպ պալըղընըն միւրէքքէպի։

Θόλος (ὁ καὶ ἡ) volta, cupola. գմբէթ, կամար. գուպպէ, քէմէր։

Θολόω - ῶ. Μ. ώσω. torbidare. պղտորել, չփոթել. պուլանդըրմագ, գարըշդըրմագ։

Θολώδης-έος (ὁ, ἡ) fangoso, feccioso. տղմոտ՝ մրրոտ. չամուրլու, թօրթուլու:

Θόλωσις - εως (ἡ) intorbidamento. պղտորելը. պուլանտըրմա:

Θοὸς-ἡ-όν. veloce, agile, pronto, impetuoso. արագ, չոյտ, ուժգին. թէզ, չապուք, չէվիկ, չէվիք:

Θορὸς (ὁ) sperma, seme genitale. սերմ (կենդանեաց). նութֆէ, մէնի:

Θορυβέω-ῶ. M. ήσω. schiamazzare, far tumulto. աղաղակ՝ փաթթռտոց ընել. շամաթա՝ կիւրիւլթիւ էթմէք:

Θορυβητικὸς-ἡ-όν. tumultuoso. աղմկալից. փաթըրտըլը, կիւրիւլթիւլիւ:

Θορυβοποιέω-ῶ. M. ήσω. strepitare. փաթթռտոց հանել. շամաթա էթմէք:

Θορυβοποιὸς (ὁ, ἡ) chi eccita del tumulto, turbolente. աղաղակ՝ խռովութիւն հանող. շամաթա փաթըրտը՝ ալթիւսթիւլիւք չըքարան:

Θόρυβος (ὁ) rumore, tumulto, strepito. աղաղակ, աղմուկ, փաթթռտոց. շամաթա կիւրիւլթիւ, վէլվէլէ:

Θορυβώδης-εος (ὁ, ἡ) tumultuoso, strepitoso. աղմկալից, աղաղակով լի. շամաթալը, կիւրիւլթիւլիւ:

Θούρης-ου (ὁ) (*κυρ. ἵππος*) stallone, copritore, ronzone. մատակախաղ, մատակախանձ (ձի). այղըր:

Θοῶς, ἐπίῤ. in fretta, con prescia, velocemente. շուտով, վաղվաղակի. աճէլէթէն, չար չապուք:

Θρᾶνος (ὁ) scanno, sedia. 2. seggetta. 3. banco. աթոռ, նստարան. 2. աթոռ (ի պէտս կարեաց). 3. նստարան թիավարաց. իսքէմլէ. 2. ղազայի հաճէթէ վարմաք իչին իսթիմալ օլունան պիր նէվ իսքէմլէ. 3. սանտալ, ղանքա:

Θρασέως, ἐπίῤ. audacemente. յանդգնաբար. պի փէրվա:

Θράσος-εος-ους (τὸ) audacia, temerità, tracotanza. յանդգնութիւն, ժպրհութիւն, խիստ համարձակութիւն. ճիւրէթլիւք, պիփէրվալըք, ֆալափայըլըք:

Θρασύγλωσσος (ττος) (ὁ, ἡ) ardito, audace nel parlare. յանդգնութեամբ խօսող. պի փէրվա սէօհպէթ էտէն:

Θρασυκάρδιος (ὁ, ἡ) ardito, intrepido. սրտոտ, կորիճ. ճէսարէթլի, եիւրէքլի:

Θρασύνω. M. υνῶ. rendere audace. յանդուգն ժպիրհ ընել. ճէսարէթլէնտիրմէք, պիփէրվա էթմէք (*ἀμτ. ἢ ἐλλ. καὶ μσ.*) comportarsi audacemente. յանդգնութեամբ վարուիլ, ժպրհիլ. պիփէրվա տավրանմաք:

Θρασὺς έος (*εῖα-ύ*) ardito, audace, temerario. 2 magnanimo. 3. sicuro. յանդուգն, ժպիրհ, խիստ համարձակ. 2. սրտոտ, կորիճ. 3. ապահով. պիփէրվա 2. եիւրէքլի, իլէր. 3. էմին:

Θρασυστομέω-ῶ. M. ήσω. parlare con ardire. յանդգնութեամբ խօսիլ. պիփէրվա սէօհպէթ էթմէք:

Θρασύστομος (ὁ, ἡ) = *Θρασύγλωσσος.*

Θρασύτης-υτος (ἡ) = *Θράσος.*

Θραῦσις-εως (ἡ) frazione, rottura. 2. strage. կոտրտելը, խորտակելը. 2. կոտորած, հարուած (պատերազմական). ղըրմա, ղըրըք ղարըշըղլըղ. 2. (օրտու) ղըրկըն:

Θραῦσμα-ατος (τὸ) frammento. բեկոր, կտոր. ղըրընթը, ղըրըք պարչա:

Θραυστὸς-ἡ-όν. fragile. բեկանելի, կոտրուող. ղըրըլըր, քէվրէք:

Θραύω. M. θραυσω. frangere, rompere, fracassare. կոտրել, խորտակել, կտոր կտոր ընել. ղըրմաք, պարչալամաք, պարչա պարչա էթմէք:

Θρεκτικὸς-ἡ-όν. veloce, agile. սրընթաց, շուտ վազող. չապուք ղօշան, թէզ:

Θρεκτὸς-ἡ-όν. (*τόπος*) dove si può correre. վազելու. ղօշուլուր:

Θρέμμα-ατος (τὸ) tutto ciò che vien nutrito. սնուած բան. պէսլէնմիշ նէսնէ. (*πλθ.*) bestiame. անասունք, հօտք. տավար:

Θρεμματοτροφέω - ῶ. M. ήσω. nutrire degli animali. անասուններ սնուցանել. հայվանաթ պէսլէմէք:

Θρεοκάρδιος (ὁ, ἡ) agitato, inquieto, afflitto. սիրտը չփոթ, հանգիստ չեղող, տրտում. եիւրէյի տէրտ իչինտէ օլան, պիհուզուր, մէյուս:

Θρέπτα (τὰ) (*μτγν.*) *ἀντὶ Θρέπτρα.*

Θρεπτὴρ-ῆρος (ὁ) nutritore. սնուցանող. պէսլէյիճի:

Θρεπτήρια-ων (τὰ) ricompensa che si dà a colui che ha nutrito, allevato. սնուցչի տրուած վարձք. պէսլէյիճիյէ վէրիլէն էճր:

Θρεπτικὸς-ἡ-όν. che serve di nutrimento, nutritivo. սնուցանող, սնուցանելու ուժ ունեցող. պէսլէյէն, պէսլէմէյէ ղուվվէթի օլան:

Θρεπτὸς-ἡ-όν. nutrito. սնած. պէսլէնմիշ:

Θρέπτρα-ων (τὰ) = *Θρεπτήρια.*

Θρέψις-εως (ἡ) nutritura, nutrimento. սնուցանելը. պէսլէյիշ:

Θρέω καὶ θρέομαι (X. M.) gridare, schiamazzare. 2. piangere, lagrimare. պոռալ, պոռթկալ. 2. լալ, արցունք թափել. պաղըրմաք, հայքըրմաք. 2. աղլամաք, կէօզ եաշը դէօքմէք:

Θρηνέρως-ωτος (ὁ, ἡ) colui che deplora il suo amore. իր սէրը ողբացող, տարփածու լալագին. աշքը մէվէտտէթինի աղլայան՝ ֆիղան էտէն:

Θρηνέω-ῶ. M. ήσω. deplorare, lamentarsi, gemere. ողբալ, հեծել, կոծել. աղլամաք, ինլէմէք, ֆիղան էթմէք:

Θρηνητικὸς-ἡ-όν. che si abbandona ai gemiti. ողբացող, կոծող, լալագին. աղլայան, ֆիղան էտէն: — *ικῶς, ἐπίῤ.*

Θρῆνος (ὁ) gemito, lamentazione. ողբ, հեծութիւն, կոծ. ֆիղան, ֆիրեատ, աղլայըշ:

Θρηνῳδέω-ῶ. M. ήσω. deplorare. 2. cantare de' versi lugubri. ողբալ. 2. թաղծագին ոտանաւորներ երգել. ֆիղան էթմէք. 2. աճըքլը դիւյթիւլէր սէօյլէմէք:

Θρηνώδης-εος (ὁ, ἡ) flebile, lamentoso. ողբացող, լալագին. աղլայան, ֆիղան էտէն:

Θρηνῳδία-ας (ἡ) canto lugubre. թաղծագին՝ ողբալի երգ. եասլը նաղմէյի:

Θρηνῳδὸς (ὁ, ἡ) chi recita de' versi lugubri. ողբալի տաղաւորներ կանչող. դէյիլի մուղէֆֆա օգուայըն :

Θρησκεία (ἡ) religione. կրօն, պաշտօն Աստուծոյ, հաւատ. տին, իման, մէզհէպ :

Θρήσκευμα - ατος (τὸ) azione religiosa. աստուածպաշտական գործ. մէզհէպէ տայիր ամէլ :

Θρησκεύσιμος (ὁ, ἡ) appartenente al culto divino. աստուածպաշտութեան պատկանած. ուպուտիյէթի իլահիյէ մէնսուպ :

Θρησκευτήριον (τὸ) luogo destinato alle funzioni religiose. կրօնական՝ աստուածպաշտական հանդէսները կատարելու տեղ. ուպուտիյէթի իլահիյէ մէնսուպ ոլան շէնլիքլէրի իճրա էտիլէճէք մահալ :

Θρησκευτὴς - οῦ (ὁ) religioso. աստուածպաշտ, բարեպաշտ. տինտար, թագուա :

Θρησκεύω. M. *εύσω.* eseguire una funzione religiosa. 2. adorare la divinità. կրօնական հանդէս մը կատարել. 2. զԱստուած պաշտել. ուպուտիյէթի իլահիյէ մէնսուպ պիր շէնլիքի ատա իճրա էթմէք. 2. Ալլահա ուպուտիյէթ գըլմագ :

Θρῆσκος (ὁ, ἡ) religioso. 2. superstizioso. աստուածապաշտ. 2. աւելորդապաշտ. տինտար, թագուա. 2. պաթըլ իմանըն մուգայյատ իւլէ ըօֆքա :

Θριαμβευτὴς - οῦ (ὁ) trionfante. յաղթական. մանսուրէն մուզաֆֆէր կէլէն :

Θριαμβεύω. M. *εύσω.* trionfare. յաղթանակել. մանսուրէն մուզաֆֆէր կէլմէք, մուզաֆֆէր օլմագ :

Θριαμβικὸς - ἡ - όν. trionfale. յաղթողական, յաղթականի պատկանած. մանսուրէն մուզաֆֆէր կէլէնէ մէնսուպ :

Θριαμβὶς - ίδος (ἡ) (*ἐπίθ.*) *ἀντὶ Θριαμβική.*

Θρίαμβος (ὁ) trionfo. յաղթական հանդէս. զաֆէր, մանսուրէն մուզաֆֆէր կէլմէ :

Θρίδαξ - ακος (ἡ) lattuga. հազար. մարուլ :

Θρὶξ - τριχὸς (ἡ) capello, vello. մազ. ստեւ, թիւյ :

Θρίον (τὸ) foglia di fico. թզենիի տերեւ. իննիր եափրաղը :

Θρίος (ὁ) la fune della vela, che si allenta quando il vento è gagliardo. առագաստին չուանը զոր կը թուլցընեն, հովը խիստ ըլլալու ատեն. էլքէնին իփի, անը քի րուզկեարը քէսքին օլտուղտա կէվշէտիրլէր, մաթա :

Θρόμβος (ὁ) grumo. մակարդ արեան կամ կաթին. գանըն եախօտ սիւտիւն փօնտագ գալմասը՝ գաթըլաշմասը՝ փէլթէլէնմէսի :

Θρονίζω. M. *ίσω.* metter sul trono, intronizzare. աթոռը նստեցընել. թախթա օթուրթմագ :

Θρονίον (τὸ) *ὑποκορ. τ. Θρόνος.*

Θρονισμὸς (ὁ) intronizzazione. աթոռը նստեցընելը. թախթա օթուրթմասը :

Θρονιστὴς - οῦ (ὁ) intronizzatore. աթոռը նստեցընող. թախթա օթուրթան :

Θρόνον (τὸ) fiore, ricamo. ծաղիկ, ասղնեգործ նկար. չիչէկ, նաքըշ իշի :

Θρονοποιὸς (ὁ) fabbricatore di troni. աթոռ շինող. թախթ եափան :

Θρόνος (ὁ) trono, sedia reale. գահ, թագաւորական աթոռ. թախթ, փատիշահ սէրիրի (*συνεκδχ.*) regno, imperio. թագաւորութիւն, տէրութիւն. փատիշահլըգ, հիւքիւմէթ :

Θρόνωσις - εως (ἡ) = *Θρονισμός.*

Θρόος - οῦς (ὁ) tumulto, rumore, clamore. աղաղակ, խաթառոց. շամաթա, գարկաշա :

Θρυαλλὶς - ίδος (ἡ) stoppino, lucignolo. պատրոյգ. ֆիթիլ, գանտիլ ֆիթիլի :

Θρυλλέω - ῶ. M. *ήσω.* divulgare, pubblicare. հռչակել, հրատարակել. շայի էթմէք, իլան էթմէք :

Θρύλλημα - ατος (τὸ) fama. համբաւ. շան :

Θρυλλίζω. M. *ίσω.* = *Θρυλλέω.*

Θρύλλος ἢ *Θρύλος* (ὁ) = *Θρόος.* susurro. շշնչիւն. ֆըսըլտը :

Θρυπτικὸς - ἡ - όν. delicato, molle. 2. fragile. փափկասուն. 2. դիւրաբեկ. նազիք. 2. գօլայ գըրըլըր :

Θρυπτικῶς, ἐπίῤ. con delicatezza, mollemente. փափկութեամբ. նազիքլիք իլէ, նազիքանէ :

Θρύπτω. M. *ύψω.* rompere in pezzi. 2. mollificare, snervare. կտոր կտոր ընել, կոտրտել. 2. փափկացընել. փարչալամագ, գըրըք տէօքմէք. 2. նազիքլէշտիրմէք :

Θρώσκω. M. *θοροῦμαι.* lanciarsi, saltare. նետուիլ, ցաթկել. աթըլմագ, ֆըրլանմագ, սըչրամագ.

Θύα - ας (ἡ) × = *Θυΐα.*

Θυάζω. M. *άσω.* infuriarsi. կատղիլ, մոլեգնիլ. տէլիրմէք, գուտուրմագ = *Βακχεύω.*

Θυάω - ῶ. M. *άσω.* essere in caldo (*Λατ.* subo). բորբոքիլ ցանկութեամբ. նէֆսի ֆըրթ աթէշինտէն թութուշմագ :

Θυγάτηρ - τέρος καὶ τρὸς (ἡ) figlia. դուստր, աղջիկ. գըզ էվլատ :

Θυγατριδῆ (ἡ) la figlia della figlia, la nipote. դուստր դստեր, աղջիկ թոռ. գըզընըն գըզը, գըզ թօրուն :

Θυγατριδοῦς (ὁ) il figlio della figlia, il nipote. աղջկանը զաւակը, մանչ թոռ. գըզընըն էվլատը, օղլան թօրուն :

Θυγάτριον (τὸ) *ὑποκορ. τ. Θυγάτηρ.*

Θυγατρόγαμος (ὁ, ἡ) colui che si sposa la propria figlia. իր աղջկանը հետ կարգուող. գըզը իլէ էվլէնէն :

Θυγατρογόνος (ὁ, ἡ) che partorisce delle figlie. աղջիկ ծնանող. գըզ տօղուրան :

Θυγατροθεσία - ας (ἡ) adozione d'una figlia. աղջիկ մը որդեգիր առնելը. պիր գըզ օղուլլուղա էտինմէ, ճան էվլատը տէյիւ գապուլ էթմէ :

Θυγατροθετέω - ῶ. M. *ήσω.* adottare una figlia. աղջիկ մը որդեգրել. պիր գըզ ճան էվլատը գապուլ էթմէք :

Θυεία - ας (ἡ) mortajo. սանդ. հավան :

Θύελλα - ης (ἡ) tempesta, turbine. մրրիկ, փոթորիկ (հողմոյ). պօրա, գայ, գասըրկա :

Θυελλώδης - εος (ὁ, ἡ) tempestoso. փոթորկով լի. պօրալը, գայլը, գասըրկալը :

Θυηλέομαι - οῦμαι. M. *ήσομαι.* offrire dei sacrificj sull' altare. խորանը պատարագներ մատուցանել. մէզպահտա գուրպանլար սունմագ :

Θυηλὴ (ἡ) sacrificio, le primizie che si offrivano agli Dei. Աստուածներու նուի-

բուած պատարագներ, երեխայրիք · Իլահլարա սունուլան գուրպանլար՝ պաքուրէլէր՝ նէվպահարլէր ։

Θυηπολέω - ῶ. M. ήσω. aver la cura de' sacrificj. 2. sacrificare. պատարագներըն՝ զոհերը խնամել · 2· զոհել · գուրպանլարը գայըրմագ · 2· գուրպան սունմագ ։

Θυηπόλος (ὁ, ἡ) colui che si occupa a' sacrificj. զոհերու՝ պատարագներու պատրաստող · գուրպանլարը մէշղուլ օլան ։

Θυητὴς - οῦ (ὁ) sacrificatore. զոհող, պատարագող · գուրպան սունան ։

Θυητὸς - ὴ - όν. odorifero, fragrante. հոտաւէտ, անուշահոտ · գօգուլու, րահիյէլի ։

Θυηφάγος (ὁ, ἡ) colui che mangia i sacrificj. զոհերը կերող · գուրպանլարը եէյէն ։

Θυΐα - ας (ἡ) sorta d'albero odorifero. կերպ մը հոտաւէտ ծառ · գօգուլու պիր նէվ աղաճ ։

Θυΐσκη - ης (ἡ) incensiere, turibolo. բուրվառ · պուխուրտան ։

Θύλακος (ὁ) sacco, borsa. տոպրակ, պարկ, քսակ · թօրպա, քէսէ ։

Θυλακοφορέω - ῶ. M. ήσω. portare un sacco. տոպրակ մը կրել · թօրպա թաշըմագ ։

Θυλακοφόρος (ὁ, ἡ) colui che porta un sacco. տոպրակ կրող · թօրպա թաշըյան ։

Θύλαξ - ακος (ὁ) = *Θύλακος.*

Θῦμα - ατος (τὸ) vittima, sacrifizio. զոհ · գուրպան ։

Θυμαίνω. M. ανῶ. sdegnarsi, adirarsi. սրդողիլ, բարկանալ · խըրսլանմագ, էօֆքէլէնմէք ։

Θυμάρης - εος (ὁ, ἡ) = *Θυμήρης.*

Θυμάρμενος - η - ον. = *Θυμήρης.*

Θύμβρα - ας (ἡ) timbra (erba). կորդիւն, թիմբրա · (հոտաւէտ խոտ մըն է) · [illegible] տէնիլէր գօգուլու պիր նէվ օթ ։

Θυμέλη - ης (ἡ) altare. խորան · միհրապ, գուրպանկեահ ։

Θυμηγερέω - ῶ. M. ήσω. raccogliere le sue forze, rianimarsi. նորէն ուժովնալ, նորէն սրտոտնալ · թէքրար ճանլանմագ, քէնտի քէնտինի ճէսարէթլէնտիրմէք ։

Θυμηδέω - ῶ. M. ήσω. contentarsi, essere d'animo ilaro, rallegrarsi. գոհ ըլլալ, զուարթամիտ ըլլալ, ուրախանալ · խօշնութ օլմագ, շաղ օլմագ ։

Θυμηδὴς - έος (ὁ, ἡ) giocondo, contento. զուարթամիտ, հաճ, գոհ, ուրախ · շաղ, խօշնուտ, էկլէնճէլի ։

Θυμηδία - ας (ἡ) giocondità, piacere, contentezza. ուրախութիւն, զուարճութիւն, հաճութիւն · քէյֆ, շադլըգ, խօշնութլուգ ։

Θυμηρέω - ῶ. M. ήσω. contentarsi, rallegrarsi. գոհ՝ ուրախ ըլլալ · խօշնուտ՝ շաղ օլմագ ։

Θυμήρης - εος (ὁ, ἡ) grato, aggradevole, giocondo, piacevole. հաճոյ, հաճոյական, բերկրալի · մագպուլ, մաթպու, խօշ ։

Θυμιάζω. M. άσω. = *Θυμιάω.*

Θυμίαμα - ατος (τὸ) incenso, timiama, libamina, profumi. խունկ, հանդերձանք խնկոց, ծխանելիք, բուրմունք անուշից · թիւթսիւ, պուխուր, թիւթիւն, թութսու ։

Θυμιατήριον (τὸ) incensiere, turibolo. բուրվառ · պուխուրտան ։

Θυμιατικὸς - η - όν. che esala un vapore odorifero. խնկաւէտ, անուշ հոտ բուրող · պուխուրլու, խօշ գօգու սալան, թութսիւլիւ ։

Θυμιατὸς - ὴ - όν. profumato. խնկով ծխեալ, բուրեալ · թիւթիւլէնմիշ, պուխուրլանմըշ ։

Θυμιάω - ῶ. M. άσω. profumare. անուշ հոտ բուրել՝ խնկել · պուխուր՝ խօշ գօգու սալմագ, թութսիւլէմէք ։

Θυμικὸς - ὴ - όν. pieno di collera, collerico. սրդողկոտ · էօֆքէլի ։ — *ικῶς, ἐπίῤ.*

Θύμινος - η - ον. fatto di timo. ծոթրինէ շինուած · քէքիկտէն եափըլմըշ ։

Θύμιον (τὸ) *ὑποκορ. τ. Θύμος.* 2. smilace, spinosa (erba). պատաղինճ (խոտ մը) · ֆիլաշ (պիր նէվ օթտուր) ։

Θυμίτης - ου (ὁ) condito, fatto con timo. ծոթրինով շինուած · քէքիկլէ՝ թէթպիլ օլունուպ եափըլմըշ ։

Θυμοβαρὴς - έος (ὁ, ἡ) aggravato nel cuore, tristo, afflitto. սիրտը կոտրած, տրտում, թախծագին · եիւրէյի գըրըգ, մէյուս ։

Θυμοβόρος (ὁ, ἡ) che divora il cuore. սիրտ ուտող · եիւրէք եէյէն ։

Θυμοδακὴς - έος (ὁ, ἡ) che fa una viva impressione nel cuore, piccante. սիրտ խոցող, երգիծանող · եիւրէք տէլէն, տօգունուր ։

Θυμοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) pieno di collera, collerico. սրդողկոտ · էօֆքէլի, խըրչըն ։ — *ειδῶς, ἐπίῤ.*

Θυμολέαινα - ας (ἡ) *θηλ. τοῦ*

Θυμολέων - οντος (ὁ) che ha un cuore di leone. առիւծի սիրտ ունեցող · առսլան եիւրէքլի ։

Θυμολιπὴς - έος (ὁ, ἡ) languido. թոյլ, տկար · գէվշէք, զայիֆ ։

Θυμομαχέω - ῶ. M. ήσω. combattere con anima. կորովութեամբ կռուիլ · ճէսարէթ իլէ ճէնկլէշմէք ։

Θυμομαχία - ας (ἡ) combattimento animoso. կորովութեամբ եղած կռիւ՝ պատերազմ · ճէսարէթ՝ էհլիյէթ իլէ օլան ճէնկ՝ ճէնք ։

Θυμὸς (ὁ) animo, cuore. 2. sdegno, collera. հոգի, սիրտ · 2· բարկութիւն · ճան, եիւրէք · 2· խըրս, էօֆքէ ։

Θύμος (ὁ) timo (pianta odorifera). ծոթրին (հոտաւէտ բոյս մը) · գաթըքէն, քէքիկ օթու ։

Θυμοσοφέω - ῶ. M. ήσω. instruirsi da se. ինքիրմէ սորվիլ՝ գիտուն ըլլալ · քէնտի քէնտինէ էօյրէնմէք, իլմ սահիպի էթմէք ։

Θυμοσοφικὸς - ὴ - όν. proprio ad un uomo istruito da se. ինքիրմէ սորված՝ գիտուն եղած մարդու յատուկ · քէնտի քէնտինէ էօյրէնմիշ՝ ալիմ օլմուշ պիր քիմսէնին մէնսուպ ։ — *ικῶς, ἐπίῤ.*

Θυμόσοφος (ὁ, ἡ) instruito da se, di natura sapiente, ինքիրմէ գիտուն եղած, ի բնէ գիտուն · քէնտի քէնտինէ ալիմ օլմուշ, թապիաթըն ալիմ ։

Θυμοφθορέω - ῶ. M. ήσω. divorarsi il cuore. սիրտը սպառել՝ հատանել · եիւրէյի թիւքէթ օլմագ ։

Θυμοφθόρος (ὁ, ἡ) mortale. մահաբեր. եօլտուր իճիճի, փարդ։

Θυμόω-ῶ. Μ. ώσω. irritare. գրգռել, բարկութեան հանել. քըզտըրմաք, եըլդա եըրթարմաք։

Θυμώδης-εος (ὁ, ἡ) iracondo, sdegnoso. սրդողկոտ. եըլամը, եօվկելի։

Θύμωμα-ατος (τὸ) impeto di collera. թափ բռնութիւն բարկութեան. եըլա՛ եօվկե համլեսի։

Θυνέω-ῶ. Μ. ήσω. × ἀντὶ Θύνω.

Θυννάζω. Μ. άσω. colpire il tonno colla fiocina. գոն ձուկը երեքժանիով զարնել. թօնիրի պալըղընը ղըտըղըն իլէ վուրմաք։

Θυννευτικὸς-ἡ-όν. che appartiene alla pesca dei tonni. գոն ձուկը որսալու յարմար. թօնիրի պալըղըն ավլամայա մախսուս։

Θυννεύω. Μ. εύσω. pescare i tonni. գոն ձուկը որսալ. թօնիրի պալըղըն ավլամաք։

Θύννη (ἡ) tonna. էգ գոն (ձուկ). տիշի թօնիրի (պալըղ)։

Θυννοθήρας-ου (ἡ) pescatore dei tonni. գոն ձուկը որսացող. թօնիրի պալըղը ավլայան։

Θύννος (ὁ) tonno (pesca). գոն (ձուկ). թօնիրի (պալըղ)։

Θυννοσκοπέω-ῶ. Μ. ήσω. spiare, osservare il tonno. գոն ձուկը դիտել լրտեսել. թօնիրի պալըղը կէօզլէմէք պաքմաք։

Θυννοσκόπος (ὁ, ἡ) colui che spia il tonno per colpirlo colla fiocina. գոն ձուկը երեքժանիով զարնելու համար նայող լրտեսող. թօնիրի պալըղընը ղըլըճ իլէ վուրմաք իչին կէօզլէյէն։

Θυννώδης-εος (ὁ, ἡ) simile al tonno. գոն ձուկի նման. թօնիրի պալըղընա պէնզէր։

Θύνω. Μ. θυνῶ. precipitarsi, gettarsi con furore, lanciarsi con impeto. նետուիլ, ուժով ինքը զինքը գահավէժ հոսել՝ ձգել՝ նետել. ֆըրլամաք, եըլ իլէ քէնտիսինի աթմաք։

Θυοδόκος (ὁ, ἡ) che riceve i profumi. ծխանելիքը պարունակող՝ առնող. պուհուրլարը դութուլ էտէն՝ ալան։

Θύον (τὸ) ciò che si sacrifica agli Dei. 2. incenso, profumo. Աստուածներու նուիրուած բան. 2. խունկ, ծխանելիք. Իլահլարա գուրպան նէսնէ. 2. թէնսիւթ, պուհուր. 3. = Θυΐα.

Θύος-εος-ους (τὸ) vittima, sacrifizio. 2. profumo, incenso (*Λατ.* thus). զոհ, պատարագ. 2. ծխանելիք, խունկ, կնդրուկ. գուրպան, ֆէտա. 2. պուհուր, թէնսիւթ։

Θυοσκόος (ὁ, ἡ) = *Θυηπόλος.*

Θυοσκόπος (ὁ, ἡ) aruspice. ընդերահմայ. գահին։

Θυόω-ῶ. Μ. ώσω. profumare. խնկել, ծխել. պուհուրլամաք, թիւթիւթլէմէք, թէնսիւթ վէրմէք։

Θύρα-ας (ἡ) porta. 2. porta reale, aula. դուռ. 2. արքունիք, թագաւորական դուռ. գափու, գաբու, տէշ. 2. պապ հիւմայուն, տէրկէհ ալի։

Θύραζε, ἐπίῤ. fuori della porta, fuori. դռնէն դուրս, դուրսը. գափուտան տըշարըյա, տըշարը։

Θύραθεν, ἐπίῤ. dalla porta, di fuori. դռնէն, դրսէն. գափուտան, տըշարըտան։

Θυραῖος-α καὶ ος-ον. assente, straniero. դրսի, հեռու, օտար. տըշարըլը, ղարիպ, էճնէպի։

Θυρανοίξια (τὰ) apertura della porta. դուռը բանալը. գափույու աչմաքլըք, գափու աչըմը։

Θυραυλέω-ῶ. Μ. ήσω. stare o dimorare fuori di casa. 2. aspettare fuori della porta. տնէ դուրս կենալ՝ բնակիլ. 2. դրան դրսի դին սպասել. էվտէ օլմամաք, էվտէն տըշարը տիր մահալտէ ասէլ օլմաք. 2. գափուտան տըշարըտըրա պէքլէմէք։

Θυραυλία (ἡ) dimora, aspettazione alla porta. դուռը կենալը՝ սպասելը. գափուտա տուրմաք՝ պէքլէմէք։

Θυραυλικὸς-ἡ-όν. che si fa fuori della casa. տնէ դուրս եղող. էվտէն տըշարը օլան։

Θύραυλος (ὁ, ἡ) chi stà fuori di casa. տունը չեղող, տնէ դուրս եղող. էվտէ օլմայան, տըշարըտա պուլունան։

Θυρεάσπις-ιδος (ἡ) specie di scudo. կերպ մը վահան. պիր նէվ գալգան՝ սիփէր։

Θυρεοειδὴς-έος (ὁ, ἡ) che ha la forma di scudo. վահանի ձեւով. գալգան՝ սիփէր՝ շէքլինտէ։

Θυρεὸς (ὁ) specie di scudo, rotella. 2. pietra grande per serrar la porta. կերպ մը վահան. 2. դուռը գոցելու մեծ քար. պիր նէվ գալգան՝ սիփէր. 2. գափույու գափամաք իչին պիւյիւք թաշ։

Θυρεοφόρος (ὁ, ἡ) armato di scudo. վահանակիր, վահանաւոր. գալգանլը, սիփէր իլէ գուշանմըշ, թիւֆէնկճի։

Θύρετρον (τὸ) = *Θύρα.*

Θύρηφι, ἐπίῤ. alla porta. դուռը, գափուտա։

Θυρίδιον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Θύρα.*

Θύριον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Θύρα.*

Θυρὶς-ίδος (ἡ) ὑποκορ. τ. *Θύρα.* 2. finestra. պատուհան. փէնճէրէ։

Θυροκοπέω-ῶ. Μ. ήσω. bussare la porta. դուռը զարնել. գափույու չալմաք՝ վուրմաք։

Θυροκοπία-ας (ἡ) il bussare la porta. դուռը զարնելը. գափույու չալմաքլըք՝ վուրմաքլըք։

Θυροκοπικὸς-ἡ-όν. che suole andar a bussare le altrui porte. ուրիշի դուռը զարնելու սովոր. պաշգալարըն գափուլարընը չալմայա՝ վուրմայա ալըշմըշ։

Θυροκόπος (ὁ, ἡ) colui che bussa le porte altrui. 2. mendico. ուրիշին դուռը զարնող. 2. մուրացկան. պաշգալարըն գափուլարընը չալան՝ վուրան. 2. տիլէնճի։

Θυροπηγία-ας (ἡ) fabbrica di porte. դուռ շինելը. գափու եափմաք։

Θυροποιὸς (ὁ) fabbricatore di porte. դուռ շինող. գափու եափան։

Θυρόω-ῶ. Μ. ώσω. metter de' battitoj alla porta. 2. apprire delle porte in-

una casa. [illegible]

Θύρσος (ὁ) tirso (bastone attorniato di pampano, e d'ellera che tenevano i baccanti, quando celebravano le feste di Bacco). [illegible]

Θυρσοφόρος (ὁ, ἡ) colui che porta in mano il tirso. [illegible]

Θυρὼν - ῶνος (ὁ) il cortile della casa. [illegible]

Θυρωρεῖον (τὸ) la stanza del portiere. [illegible]

Θυρωρὸς (ὁ, ἡ) portiere. [illegible]

Θύσανος (ὁ) frangia. [illegible]

Θυσανώδης - εος (ὁ, ἡ) ornato di frangie, frangiato. [illegible]

Θύσθλον (τὸ) (*κυρ. εἰς τὸ πλθ.*) le torcie che tenevano i sacerdoti di Bacco. [illegible]

Θυσία - ας (ἡ) sacrifizio, vittima. [illegible]

Θυσιάζω. Μ. άσω. sacrificare, immolare. [illegible]

Θυσίασμα - ατος (τὸ) vittima. [illegible]

Θυσιαστήριον (τὸ) altare. [illegible]

Θύσιμος (ὁ, ἡ) che serve di vittima. [illegible]

Θύω. Μ. θύσω. sacrificare, immolare. 2. correre velocemente. [illegible]

Θυώδης - εος (ὁ, ἡ) odorifero, profumato. [illegible]

Θύωμα - ατος (τὸ) odore, profumo. [illegible]

Θυωρὶς - ίδος (ἡ) la sacra tavola del sacrifizio. [illegible]

Θυωρίτης - ου (ὁ) colui che serve alla sacra tavola delle vittime. [illegible]

Θυωρὸς (ἡ) la sacra tavola, su cui si mettevano le parti delle vittime destinate agli Dei. 2. altare. 3. banco. [illegible]

Θῶ - θῇς - θῇ. ἀόρ. β'. τῆς ὑποτ. τ. Τίθημι.

Θῶκος (ὁ) trono, sedia. 2. assemblea. [illegible]

Θωμὸς (ὁ) mucchio, bica. [illegible]

Θωπεία (ἡ) adulazione. [illegible]

Θώπευμα - ατος (τὸ) adulazione. [illegible]

Θωπευτικὸς - ὴ - όν. adulatore. [illegible] — *ικῶς, ἐπίῤ.*

Θωπεύω. Μ. εύσω. adulare, carezzare. [illegible]

Θωπικὸς - ὴ - όν. = *Θωπευτικός.*

Θωρακεῖον (τὸ) parapetto. 2. la gaggia della nave. [illegible]

Θωρακίζω. Μ. ίσω. armare di corazza. [illegible]

Θωράκιον (τὸ) piccola corazza. [illegible]

Θωρακισμὸς (ὁ) l'azione di armare di corazza. [illegible]

Θωρακίτης - ου (ὁ) armato di corazza. [illegible]

Θωρακομάχος (ὁ, ἡ) chi combatte armato di corazza. [illegible]

Θωρακοποιὸς (ὁ, ἡ) fabbricatore di corazze, corazzajo. [illegible]

Θωρακοφόρος (ὁ, ἡ) armato, vestito di corazza. [illegible]

Θώραξ - ακος (ὁ) corazza, usbergo. 2. petto, torace. 3. busto. [illegible]

Θωρηκτὴς - οῦ (ὁ) *Ἰων. ἀντὶ Θωρακίτης.*

Θωρηκτὸς - ὴ - όν. armato di corazza. [illegible]

Θώρηξ - ηκος (ὁ) *Ἰων. ἀντὶ Θώραξ.*

Θώρηξις - ιος (ἡ) *Ἰων. ἀντὶ Θωρακισμός.*

Θὼς - θωὸς (ὁ) tasso. [illegible]

Θώσσομαι. Μ. θωχθήσομαι. imbriacarsi. [illegible]

Θῶϋμα ἢ θωῦμα (τὸ) *Ἰων. ἀντὶ Θαῦμα.*

Θωϋμάζω. Μ. άσω. Ἰων. ἀντὶ Θαυμάζω.

Θωϋτὸς - ὴ - όν. Ἰων. ἀντὶ Θαυμαστός.

Θὼψ - θωπὸς (ὁ, ἡ) adulatore. 2. ingannatore. [illegible] (*ἐπιθτκ.*) fallace, adulatorio. [illegible]

I.

I, *ι*, *ἰῶτα* (*τὸ*) (*ἄκλ.*) Jota. Nona lettera dell' Alfabeto Greco. Numericamente presa coll' accento di sopra (*ί*) significa dieci o decimo, e coll' accento al di sotto (*ͺι*) significa dieci mila. *Յօթայ : Յունաց Այբուբենից իններորդ գիրն է : Համրանքի կողմանէ շեշտը վրան ըլլալու ատեն (ί) կը նշանակէ տասը կամ տասներորդ, ու տակը ըլլալու ատեն (ͺι) կը նշանակէ տասը հազար :* Եօթա : Եունանի ըլֆապէնին տօգուզունճու հարֆը տըր : Սայը թարաֆընտան իսթիմալ էտիլտիկինտէ օւստ տարաֆընտա (ί) իշարէթլէր օն եախօտ օնունճու, վէ զէյլինտէ օլտուղու զէման (ͺι) օն պին 10,000.

Ἰὰ-ᾶς (*ἡ*) voce, schiamazzo, clamore. *ձայն, աղաղակ, փաղթառոց .* սէս, չամաթա, ֆերեատ:

Ἰάζω. M. άσω. imitare il dialetto Jonico. *Յոնիական լեզուն խօսիլ, Յոնիացւոց խօսելուն կերպը գործածել .* Եօնեա տիլինճէ սէօյլէմէք, Եօնեալըլարըն սէօհպէթ էթտիկի թարզ իւզրէ սէօհպէթ էթմէք :

Ἰαίνω. M. ανῶ. riscaldare. 2. guarire. 3. mollificare. 4. rallegrare. *տաքցընել . 2 . բժշկել . 3 . փափկացընել . 4 . խնդացընել, ուրախացընել .* ըսըթմագ . 2 . շիֆա վէրմէք, տէվա էթմէք . 3 . նազիքլէթմէք, եումուշաթմագ . 4 . սէվինտիրմէք, շատ էթմէք :

Ἴακχος (*ὁ*) Bacco. 2. statua o inno di Bacco. *Բաքոս աստուածը . 2 . Բաքոսին արձանը կամ երգը .* Բաքոս (փաթիքէրեաթ Իլահը) . 2 . Բաքոս փաթիման հէյքէլի եախօտ ղազէլի :

Ἰαλεμίζω. M. ίσω. deplorare, ululare. *ողբալ, հեծել, կաղկանձել .* ինլէմէք, ֆիղան էթմէք, աղլամագ :

Ἰάλεμος (*ὁ*) gemito, deplorazione. 2. (*ἐπιθετ.*) tristo, infelice. 3. freddo. *ողբ, կոծ . 2. տրտում, ապերջանիկ . 3 . ցուրտ .* ինլէյիշ, ֆիղան . 2. մէյուս, մէյուսլ, պէտպախթ . 3 . սօղուգ :

Ἰαλεμώδης - εος (*ὁ, ἡ*) freddo. *ցուրտ .* սօղուգ :

Ἰάλλω. M. αλῶ. lanciare, gettare. *նետել .* աթմագ, ֆըրլաթմագ :

Ἴαμα - ατος (*τὸ*) medicamento. *դեղ .* իլաճ, մուալէճէ :

Ἰαμβειογράφος (*ὁ, ἡ*) compositore di versi giambici. *Մեծավերջ ըսուած ոտանաւորներ գրող .* Եամպօ ատըլան պէյիթլէրի եազան :

Ἰαμβεῖον (*τὸ*) canto, verso iambico. *Մեծավերջ ըսուած ոտանաւորի յատուկ տող .* Նազմայի՝ պէյիթի Եամպի :

Ἰάμβειος (*ὁ, ἡ*) giambico, ch' è in versi giambici *Մեծավերջ ըսուած ոտանաւորներէ շինուած .* Եամպօ ատըլան պէյիթլէրտէն եափըլը :

Ἰαμβίζω. M. ίσω. comporre delle satire in versi giambici. *Մեծավերջ ըսուած ոտանաւորով երգիծաբանութիւններ շինել .* Եամպօ ատըլան պէյթ իւզրէ հէճվիեալէր՝ էյլէմէք եազմագ :

Ἰαμβικὸς - ὴ - όν. giambico. *Մեծավերջ ըսուած ոտանաւորի յատուկ կամ անկից բաղկացեալ .* Եամպօ ատըլան պէյթէ մութէալլիգ եախօտ պէյթի Եամպէ իլէ եափըլը :

Ἰαμβογράφος (*ὁ, ἡ*) = *Ἰαμβειογραφος.*

Ἰαμβοειδὴς - έος (*ὁ, ἡ*) simile all' iambo. *Մեծավերջ ոտանաւորի նման .* Եամպօ ատըլան պէյթէ պէնզէր :

Ἰαμβοποιέω - ῶ. M. ήσω. comporre de' giambi. *Մեծավերջ ոտանաւորներ շինել .* Եամպօ ատըլան պէյթի եազմագ :

Ἰαμβοποιὸς (*ὁ, ἡ*) compositore di giambi. *Մեծավերջ ոտանաւորներ շինող .* Եամպօ ատըլան պէյթ մուէլլիֆի :

Ἴαμβος (*ὁ*) giambo (piede metrico di cui la prima sillaba è lunga, e l'altra breve). *Մեծավերջ (տաղաչափական ոտք մըն է որուն առջի վանկը երկայն է ու ետքինը կարճ) .* Եամպօ (իլք հէճէսի ուզուն վէ օնտան սօնրաքի գըսա պիր նէվ վէզնի մէվզուն տըր) :

Ἰαμβώδης - εος (*ὁ, ἡ*) = *Ἰαμβοειδής.*

Ἴαμνοι (*οἱ*) luoghi erbosi e adacquati, palude. *խոտով լիք ու ջրոտ տեղեր, ճախինք .* օթլու՝ սույըլու վէ պատագ եէրլէր, ճէմճէմէլիք :

Ἰάνθινος (*ὁ, ἡ*) violetto. *մանուշակագոյն .* մէնէքշէ րէնկինտէ, մօր :

Ἴανθον (*τὸ*) il fiore e il colore della viola. *մանուշակին ծաղիկը ու գոյնը .* մէնէքշէնին չիչէյի վէ րէնկի :

Ἰάομαι - ῶμαι. M. άσομαι. guarire. *բժշկել .* շիֆա վէրմէք, տէվա էթմէք :

Ἰάπτω. M. άψω. gettare, lanciare. *նետել .* աթմագ, ֆըրլաթմագ :

Ἰάπυξ - υγος (*ὁ*) ponente (vento). *արեւմըտեան հով .* պատը (րուզկեար) :

Ἰάσιμος (*ὁ, ἡ*) curabile, che può guarire. *բժշկելի .* տէվա էլէր, շիֆա պուլուր :

Ἴασις - εως (*ἡ*) guarimento. *բժշկութիւն .* շիֆա :

Ἰασιώνη - ης (*ἡ*) vilucchio (erba). *խոտ մըն է .* սէրէնտ, պօրդա չիչէյի :

Ἰασμέλαιον (*τὸ*) olio di gelsomino. *յասմիկի եղ .* եասէմ եաղը :

Ἰασπίζω. M. ίσω. aver il color del diaspro. *յասպիսի գոյն ունենալ .* եէշիմ րէնկինտէ օլմագ :

Ἴασπις - ιδος (*ἡ*) diastro (pietra preziosa). *յասպիս (պատուական քար մըն է) .* եէշիմ (պահալը պիր նէվ թաշ տըր) :

Ἰατὴρ - ῆρος (*ὁ*) medico. *բժիշկ .* հէքիմ :

Ἰατρεία (*ἡ*) medicina, arte medica. *բժշկութեան արհեստը .* հէքիմլիք :

Ἰατὸς - ὴ - όν. = *Ἰάσιμος.*

Ἰατραλείπτης - ου (*ὁ*) medico, che guarisce con delle fregagioni e unguenta. *Հիւանդը շփելներով ու մըհամներով առողջցընող բժիշկ .* խաստէյի օվմալար վէ մէհէմլէր իլէ տէվա էտէն հէքիմ :

Ἰατραλειπτικὴ - ῆς (*ἡ*) l'arte di guarire con delle fregagioni e unguenta. *շփելով ու մըհամներով առողջցընելու արհեստը .* օվմա վէ մէլհէմլէր իլէ շիֆա վէրմէ սանաաթը :

Ἰατρεία (ἡ) guarigione. բժշկութիւն . ւէքա :

Ἰατρεῖον (τὸ) casa del medico. բժշկի տուն . հէքիմ էվի . 2 . (πλθ.) Ἰατρεῖα (τὰ) l'onorario del medico. բժշկին վարձքը . հէքիմին ալդըղը բարէնի :

Ἰάτρευσις - εος (ἡ) guarigione. բժշկելը . ւէքա վէրմէ :

Ἰατρεύω. Μ. εὔσω. essere medico. բժշկել ըլլալ . հէքիմ օլմագ (μτβτ.) guarire. բժշկել, ըռողջացընել . ւէքա վէրմէք, դէվա ւէրմէք (էօղըլթմագ) :

Ἰάτρια (ἡ) θηλ. τ. Ἰατήρ. medichessa. կին բժիշկ, բժշկուհի . էլմ էրքէկ քարը, հէքիմ (քարը) :

Ἰατρικὴ - ῆς (ἡ) medicina, arte medica. բժշկութեան արհեստ . հէքիմլիք սանաթը, էլմ էոլէյի, էլմ թըպպ :

Ἰατρικὸς - ὴ - όν. medicinale. բժշկական . էլմ, թըպպի :

Ἰατρικῶς, ἐπίῤ. da medico. բժշկի պես . հէքիմ կիպի, թապիպ մուալէճէսինճէ :

Ἰατρίνη (ἡ) = Ἰάτρια.

Ἰατρολογέω - ῶ. Μ. ἤσω. trattare dell'arte medica. բժշկութեան վրայ ճառել . հէքիմլիք սանաթըն պահսէթմէք :

Ἰατρομαθηματικοὶ (οἱ) Medicomatematici, Medici, che per guarire i malati, si servivano dell' Astrologia. Հիւանդները բժշկելու համար քաղդէութիւն գործածող բժիշկներ . խասթալարը ւէքա վէրմէք իչին իլմի նուճում գուլլանան թապիպլէր :

Ἰατρομαία (ἡ) levatrice, ostetrice. մանկաբարձ . էպէ :

Ἰατρόμαντις - εως (ὁ) medico e indovino. բժիշկ ու քաղդեայ . թապիպ վէ րէմմալ :

Ἰατρὸν (τὸ) = Ἰατρεῖον (2) :

Ἰατρὸς (ὁ) Medico. բժիշկ . հէքիմ, թապիպ :

Ἰατροσοφιστὴς - οῦ (ὁ) dotto medico, medicone. իմաստուն բժիշկ . թապիպի հազըգ, էհլ մահարէթ գալըգ :

Ἰατροτέχνης - ου (ὁ) professore di medicina. բժշկութեան վարպետ . էլմ թըպպ մուալլիմի :

Ἰατταταὶ καὶ Ἰατταταιάξ. (ἐπιφών.) ohime! lasso me! վայ ինծի, ափսոս ինծի . վայ պանա, հայֆ, էսէֆ պանա :

Ἰανθμὸς (ὁ) luogo di riposo. 2. tana. 3. stalla. Հանգչելու տեղ . 2 . որջ . 3 . ախոռ . էօթլէյէճէք էրէ, մէսքէն . 2 . ին, ճանավար եաթագը . 3 . ախըր :

Ἰαύω· Μ. ἰαύσω. riposare, dormire, pernottare. Հանգչիլ, քնանալ, գիշերը անցընել . րահաթ էթմէք, ույումագ, կէճէյի կէչիրմէք :

Ἰαχέω - ῶ. Μ. ήσω. × = Ἰάχω.

Ἰαχὴ (ἡ) grido, clamore, rumore. աղաղակ, փաթութեց . չաղըրը, կիւրիւլթիւ, ֆէրեատ :

Ἴαχος (ὁ) = Ἰαχή.

Ἰαχρὸς - ὰ ἢ ος - ον. molle, tenero. 2. allegro. կակուղ, փափուկ . 2 . ուրախ . եումուշագ, նազիք . 2 . շէն, մէսրուր :

Ἰάχω. Μ. ἰαχήσω. gridare, far rumore. պոռալ, պոռթկալ, աղաղակ փաթութեց ընել . չաղըրմագ, հայգըրմագ, չաղըրըշ կիւրիւլթիւ էթմէք :

Ἰβανατρὶς - ίδος (ἡ) la corda del pozzo. Հորի չուան . գույու իփի :

Ἰβάνη (ἡ) secchio. դոյլ . գովա :

Ἶβις - ιδος ἢ ιος (ἡ) ibi (uccello d'Egitto che si pasce di serpenti.) բաջահաւ (օձ կերող Եգիպտոսի թռչուն մը) . գարա լէյլէք, մըսըր լէյլէկի (իլան եէյէն պիր նէվի գուշ) :

Ἰβίσκος (ὁ) malvavischio, altea. տուղտ . գէօք հատմի :

Ἴγδη (ἡ) mortajo. սանդ, սանդ . հավան :

Ἰγνὺς - ύος (ἡ) garetto (Λατ. poples.) ծունկին ետեւի կողմը խոռոչը . դիզին արգա թարաֆը, չուգուրու եաթագ յէրի :

Ἰδανικὸς - ὴ - όν. ideale. գաղափարական, մտացածին . մուլահազայէ :

Ἰδανὸς - ὴ - όν. bello. աղուոր, ըղընտիր . կիւզէլ, ըէրի :

Ἴδε καὶ Ἀττ. Ἰδὲ ἀόρ. β΄. τῆς προστ. του Ὁράω (ὡς, ἐπίῤ) = Ἰδού.

Ἰδέα (ἡ) idea. գաղափար, իդեայ, պատկեր իրաց . զիհնիդէ օլան հէր պիր նէսնէ նին ւէքլի :

Ἴδη (ἡ) monte pieno di boschi. 2. selva, bosco. անտառոտ լեռ լեռ . 2 . անտառ, մայրի . օրման իլէ տօլու տաղ . 2 . օրման :

Ἰδίᾳ, ἐπίῤ. in particolare, particolarmente. մասնաւորապես . այրըճա, խուսուսէն :

Ἰδιαζόντως, ἐπίῤ. particolarmente, specialmente. մասնաւորապես . խուսուսէն, այրըճա, խուսուսիլէ :

Ἰδιάζω. Μ. άσω. esser solo, separato dagli altri. մինակ ուրիշներէ զատուած ըլլալ . եալընըզ աքէրլէրինտէն այրըլմըշ օլմագ :

Ἰδιαίτατος - η - ον. ὑπερθ. τοῦ Ἴδιος.

Ἰδιαίτερος - α - ον. συγκρ. τοῦ Ἴδιος.

Ἰδιασμὸς (ὁ) particolarità. մասնաւորութիւն . խուսուսիյէթ, խուսուսիյէթլի :

Ἰδιαστὴς - οῦ (ὁ) che vive in particolare, ritirato. մինակ մէկ դի քաշուած ապրող . եալընըզ պիր քէնարտա եաշայան :

Ἰδικὸς - ὴ - όν. particolare. մասնաւոր . մախսուս, խասսա :

Ἰδικῶς, ἐπίῤ. specialmente, particolarmente. մասնաւորապես . խուսուսէն :

Ἰδιοβουλέω - ῶ. Μ. ἤσω. operare a proprio arbitrio. ըստ կամաց իւրոց առնել գործել, ինչ իր գլխուն գործք մը տեսնել . քէնտի քէյֆի իլէ էթմէք, քէնտի պաշընտան պիր իշ կէօրմէք :

Ἰδιογενὴς - έος (ὁ, ἡ) chi è d'un genere particolare. զատ մասնաւոր սեռէ մը . այրը պաշգա պիր ճինսթէն օլան :

Ἰδιόγλωσσος (ὁ, ἡ) chi parla la propria particolare lingua. իրեն մասնաւոր լեզուն խօսող . քէնտի այրըճա լիսանընտան գօնուշան :

Ἰδιογνωμονέω - ῶ. Μ. ήσω. seguire la propria opinione. իր կարծիքին ետեւէն երթալ . քէնտի ըէյինէ թապի օլմագ :

Ἰδιογνώμων - ονος (ὁ, ἡ) chi siegue la propria opinione. իր կարծիքին ետեւէն գնացող . քէնտի ըէյինէ թապի օլան :

Ἰδιόγραφος (ὁ, ἡ) scritto di proprio pugno,

autografo. *իր ձեռօքը գրուած, ձեռագիր. ԳԷնտի էլի իլէ եազըլմըշ։*

Ἰδιοθανέω - ῶ. Μ. ήσω. morire con una morte particolare. *մասնաւոր մահուամբ մը մեռնիլ. այրը՝ մախսուս պիր եօլտան իլէ էօլմէք։*

Ἰδιρθρονέω - ῶ. Μ. ήσω. sedere nel proprio trono. *իր աթոռը նստել. ԳԷնտի թախթընը օթուրմագ։*

Ἰδιόκοτος (ὁ, ἡ) = Ἰδιογενής.

Ἰδιόκριτος (ὁ, ἡ) = Ἰδιογνώμων.

Ἰδιολογέομαι - οῦμαι. Μ. ήσομαι. parlare in particolare con qualcuno. *մէկին հետ առանձին խօսիլ. պիրիսի իլէ այրըճա սէօհպէթ էթմէք։*

Ἰδιολογία - ας (ἡ) discorso particolare. 2. maniera particolare di parlare. *մասնաւոր խօսք. 2. խօսելու մասնաւոր կերպ. այրըճա պիր սէօհպէթ. 2. այրըճա պիր սէօհպէթ էթմէ թարզը։*

Ἰδιομήκης - εος (ὁ, ἡ) che ha una particolare lunghezza. *մասնաւոր երկայնութիւն մը ունեցող. մախսուս պիր ուզունլուգու օլան։*

Ἰδιόμορφος (ὁ, ἡ) chi è d'una forma particolare. *մասնաւոր ձեւ մը ունեցող. այրըճա պիր պիչիմտէ՝ չէքիլտէ օլան։*

Ἰδιοξενία (ἡ) ospitalità particolare. *մասնաւոր հիւր ըլլալը. այրըճա միսաֆիրլիք։*

Ἰδιόξενος (ὁ, ἡ) ospite particolare. *մասնաւոր հիւր. մախսուսի՝ այրըճա միսաֆիր։*

Ἰδιοπάθεια (ἡ) affezione particolare. *մասնաւոր տրամադրութիւն՝ ընդունելը. այրըճա գէյֆիյէթ՝ մէյլ։*

Ἰδιοπαθέω - ῶ. Μ. ήσω. avere delle affezioni particolari. *մասնաւոր տրամադրութիւններ ունենալ. մախսուսի՝ այրըճա գէյֆիյէթլէրի՝ մէյլլէրի պուլունմագ։*

Ἰδιοπαθής - έος (ὁ, ἡ) chi ha delle affezioni particolari. *մասնաւոր տրամադրութիւններ ունեցող. մախսուսի՝ այրըճա գէյֆիյէթլէրի՝ մէյլլէրի պուլունան։*

Ἰδιοποιέομαι - οῦμαι. Μ. ήσομαι. appropriarsi, rendersi proprio. *իրեն սեփականել. ԳԷնտիյէ մալ էթմէք, մալ էթմէք։*

Ἰδιοποιέω - ῶ. Μ. ήσω. appropriare ad un altro. *ուրիշին սեփականել, ուրիշին ընել. պաշգասընըն էթմէք։*

Ἰδιοποίημα - ατος (τὸ) ciò che s'è appropriato. *սեփականուած իրք. թախսիս օլունան շէյ։*

Ἰδιοποίησις - εως (ἡ) appropriazione. *սեփականելը, իրեն ընելը. ԳԷնտինի մալ, ԳԷնտիյէ մալ էթմէ։*

Ἰδιοπραγέω - ῶ. Μ. ήσω. occuparsi ai proprii affari, menare una vita privata. *իր գործքերն նայիլ, ինք իր գլխուն ապրիլ. ԳԷնտի իշինի պագմագ, ԳԷնտի ԳԷնտինէ յաշամագ։*

Ἰδιοπραγία - ας (ἡ) la cura degli affari proprii. 2. vita privata. *իր բաներն գործքերն նայիլը. 2. առանձնական կեանք. ԳԷնտի իշինի պագմագ. 2. ԳԷնտի պաշընա յաշամագլըգ։*

Ἰδιοπραγμονέω - ῶ. Μ. ήσω. = Ἰδιοπραγέω.

Ἰδιοπράγμων - ονος (ὁ, ἡ) colui che si occupa ai proprii affari. 2. chi mena una vita privata. *իր բաներն գործքերն նայող. 2. առանձնական կեանք մը անցընող. ԳԷնտի իշինի պագան. 2. ԳԷնտի պաշընա յաշայան։*

Ἰδιοπραξία - ας (ἡ) = Ἰδιοπραγία.

Ἰδιοπροσωπέω - ῶ. Μ. ήσω. rappresentarsi sotto una forma particolare. *մասնաւոր ձեւով մը երեւիլ. այրըճա պիր պիչիմ՝ սուրէթտէ կէօրիւնմէք։*

Ἰδιόρρυθμος (ὁ, ἡ) colui che ha una particolare maniera di vivere. *մասնաւոր ապրելու եղանակ մը ունեցող. այրըճա պիր եաշամագ թարզը՝ էտէպի օլան։*

Ἴδιος - α - ον. proprio, suo, particolare, privato, speciale, singolare. *մասնաւոր, իրեն, յատուկ, առանձնական, սեփական, առանձին. այրըճա, պաշգա, ԳԷնտինին, մախսուս, թէքհա։*

Ἰδιόστολος (ὁ, ἡ) (ναῦς) (nave) guernita a proprie spese di... *մէկին առանձին ծախքովը յարդարուած (նաւ). պիրինինին ԳԷնտի մասրաֆըյլէ թէչհիզ օլունմուշ (գայըգ)։*

Ἰδιοσυγκρισία (ἡ) complessione particolare del corpo, temperamento particolare. *առանձին՝ մասնաւոր մէկ խառնուած մը (մարմնոյ). մախսուս՝ այրը պաշգա պիր միզաճ։*

Ἰδιοσύγκριτος (ὁ, ἡ) colui che ha un temperamento particolare. *ուրիշ կերպ մարմնոյ խառնուած մը ունեցող. պաշգա թիւրլիւ պիր միզաճլը օլան։*

Ἰδιότακτος (ὁ, ἡ) = Ἰδιόρρυθμος.

Ἰδιότης (ἡ) proprietà, natura particolare. *յատկութիւն, մասնաւոր բնութիւն. խասսասիյէթ, այրըճա պիր թապիաթ։*

Ἰδιότροπος (ὁ, ἡ) colui che ha dei costumi particolari. *մասնաւոր գնացք՝ բարք ունեցող. պաշգա թիւրլիւ պիր էթվար՝ թապիաթ օլան։ — τρόπως, ἐπίῤ.*

Ἰδιότροφος (ὁ, ἡ) che si nutrisce in una maniera particolare. *մասնաւոր՝ առանձին կերպով մը սնանող. պաշգա պիր թիւրլիւ իլէ պէսլէնէն։*

Ἰδιότυπος (ὁ, ἡ) = Ἰδιόμορφος.

Ἰδιοφεγγής - έος (ὁ, ἡ) che risplende di propria luce. *իր լուսովը փայլող. ԳԷնտի զիյասը իլէ փարլայան։*

Ἰδιόχειρος (ὁ, ἡ) fatto, scritto colla propria mano, di proprio pugno. *իր ձեռքովը շինուած՝ գրուած. ԳԷնտի էլի իլէ եափըլմըշ՝ եազըլմըշ։*

Ἰδιοχείρως, ἐπίῤ. colle proprie mani, di proprio pugno. *իր ձեռօքը. ԳԷնտի էլլէրի իլէ, ԳԷնտի էլի իլէ։*

Ἰδιόω - ῶ. Μ. ώσω. appropriare. *սեփականել. պիրինինի մախսուս էթմէք. (μσ.)* appropriarsi. *իրեն սեփականել. ԳԷնտինինի մախսուս էթմէք, մալ էթմէք, թախսիս էթմէք։*

Ἰδίωμα - ατος (τὸ) idioma. *բարբառ գաւառական. պիր էրէյէ մախսուս լիսան՝ սէօյլէյիշ թարզը։*

Ἰδίως, ἐπίῤ. particolarmente, propriamente. *մասնաւորապէս, յատկապէս. մախսուսէն, պաշգաճա։*

Ἰδιωτεία (ἡ) vita privata. 2. idiotaggine, ignoranza. *առանձին կեանք. 2. ադիտութիւն. այրը ԳԷնտի պաշընա յաշամա. 2. ճէհալէթ։*

Ἰδιωτεύω. *M.* εύσω. menare una vita privata. 2. esser ignorante, idiota. առանձին կեանք մը վարել. 2. անուս՝ տգէտ ըլլալ. քէնտի գուշէսինտէ օթուրմագ. 2. ճահիլ՝ իւմմի օլմագ:

Ἰδιώτης - ου (ὁ) privato. 2. ignorante, inesperto, idiota. սովորական. 2. տգէտ, անուս. պայաղը պիր քիմսէ. 2. իւմմի, ճահիլ:

Ἰδιωτίζω. *M.* ίσω. scrivere o parlare da plebeo. սովորականի՝ ռամկականի պէս գրել կամ խօսիլ. պայաղը պիր քիմսէ կիպի եազմագ եախօտ լագըրտը էթմէք:

Ἰδιωτικὸς - ἡ - όν. particolare. 2. volgare. մասնաւոր. 2. ռամկական. մախսուս. 2. պայաղը, աւամ: — ικῶς, ἐπίῤ.

Ἰδιωτισμὸς (ὁ) idiotismo. ռամկախօսութիւն. լուղաթը աւամ, պայաղը քիմսէ սէօզի լագըրտը էթմէ:

Ἰδιωφελὴς - έος (ὁ, ἡ) utile a se. իրեն օգտակար. քէնտինէ ֆայտէլի:

Ἴδμων - ονος (ὁ, ἡ) sapiente. գիտուն. ալիմ:

Ἴδος - εος - ους (τὸ) sudore. 2. calore. քրտինք. 2. տօթ. թէր, արագ. 2. սըճագ:

Ἰδοῦ, ἐπίῤ. ecco (Λατ. en). ահաւասիկ. իշթէ, նա:

Ἴδρις - ιος καὶ εως (ὁ, ἡ) prudente, saggio. խոհեմ, գիտուն. ֆէրասէթլի, ագըլ. (ουσ.) = Μύρμηξ.

Ἱδρὸς (ὁ καὶ ἡ) = Ἱδρώς.

Ἱδρόω - ῶ. *M.* ώσω. sudare. քրտնիլ. թէրլէմէք, արագնագ օլմագ:

Ἵδρυμα - ατος (τὸ) edifizio. շէնք, շինուած. եափը, պինա:

Ἵδρυσις - εως (ἡ) fondazione. հիմնարկութիւն, շինելը. գուրմա, պինա էթմէ:

Ἱδρυτὸς - ἡ - όν. fondato. հիմնեալ. թէմէլլէնմիշ, գուրուլմուշ:

Ἱδρύω. *M.* ύσω. metter a sedere, collocare. նստեցընել, տեղը դնել. օթուրթմագ, եէրլէշթիրմէք. (μσ.) ergere, innalzare. կառուցանել, կանգնել, շինել. գուրմագ, պինա էթմէք:

Ἱδρώδης - εος (ὁ, ἡ) facile a sudare. դիւրաւ քրտնող. գօլայ թէրլէյէն:

Ἱδρὼς - ῶτος (ὁ) sudore. քրտինք. թէր, արագ:

Ἵδρωσις - εως (ἡ) emissione di sudore. քրտնելը. թէրլէմէ, արագնագ օլմա:

Ἱδρωτικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. sudorifico. քրտինք բերող. թէր գէթիրէն:

Ἱδρωτοποιέω - ῶ. *M.* ήσω. provocare il sudore, far del sudore. քրտինք բերել, քրտնեցընել. թէր գէթիրմէք, թէրլէթմէք:

Ἱδρωτοποιὸς (ὁ, ἡ) che fa sudare. քրտնեցընող. թէրլէթէն:

Ἰδὼν - οῦσα - όν. ἀόρ. β΄. τῆς μτχ. τ. Ὁράω.

Ἱεράγγελος (ὁ, ἡ) chi annunzia le solennità religiose. սուրբ տօնախմբութիւնները իմացընող՝ լուրը տուող. ային այինլէրին ալայլարըն հապէրինի վէրէն:

Ἱεραγωγὸς (ὁ, ἡ) colui che porta i sacri utensili in una festa religiosa. սուրբ տօնի մը օր սրբազան ամանները կրող. պիր ային այինլէրի ալայ քիւնինտէ մուգատտէս գապլարը թաշըյան:

Ἱερακιδεὺς - έος (ὁ) il pulcino dello sparviere. որիի ձագ. աթմաճա եավրուսու:

Ἱερακίζω. *M.* ίσω. gridare, volare come lo sparviere. որիի պէս պոռալ՝ թռչիլ. աթմաճա կիպի պաղըրմագ՝ ուչմագ:

Ἱερακίσκος - ου (ὁ) ὑποκορ. τ. Ἱέραξ.

Ἱερακοβοσκὸς (ὁ) colui che nutrisce degli sparvieri. որի սնուցանող. աթմաճա պէսլէյէն:

Ἱερακόμορφος (ὁ, ἡ) che ha la forma di sparviere. որիի ձեւ ունեցող. աթմաճա պիչիմինտէ:

Ἱερακώδης - εος (ὁ, ἡ) simile allo sparviere. որիի նման. աթմաճայա պէնզէր:

Ἱέραξ - ακος (ὁ) sparviere. որի. աթմաճա:

Ἱεράομαι - ῶμαι. *M.* άσομαι. esercitare le funzioni sacerdotali. քահանայական պաշտօնները կատարել. փափազլըգ փայէսի խըզմէթլէրինի իճրա էթմէք:

Ἱεραπόλος (ὁ) il primo de' sacerdoti. քահանաներուն առջինը՝ մեծը. փափազլարըն իլքի՝ պէօյիւյիւ:

Ἱεραρχέω - ῶ. *M.* ήσω. essere gerarca. քահանայապետ ըլլալ. փափազլը րէիսի օլմագ:

Ἱεράρχης - ου (ὁ) il capo della religione, pontefice, gerarca. քահանայապետ. փափազլը րէիսի:

Ἱεραρχία - ας (ἡ) gerarchia, pontificato. քահանայապետութիւն. փափազլը րէիսլիյի:

Ἱεραρχικὸς - ἡ - όν. gerarchico, pontificio. քահանայապետական. փափազլը րէիսինէ մախսուս:

Ἱεραρχικῶς, ἐπίῤ. da pontefice, da gerarca. քահանայապետի պէս. փափազլը րէիսի կիպի:

Ἱερατεία - ας (ἡ) քահանայութիւն. փափազլըգ:

Ἱερατεῖον (τὸ) l'ordine sacerdotale, il clero. ուխտ եկեղեցւոյ, կղեր. ալայի քիլիսէ, նասլի փափազ:

Ἱερατευματικὸς - ἡ - όν. = Ἱερατικός.

Ἱερατεύω καὶ (μσ.) - εύομαι. = Ἱεράομαι.

Ἱερατικὸς - ἡ - όν. sacerdotale. քահանայական. փափազա մախսուս:

Ἱερατικῶς, ἐπίῤ. da sacerdote. քահանայի պէս. փափազ կիպի, րահիպ մասըլը:

Ἱέρεια - ας (ἡ) sacerdotessa. քահանայուհի. գարը փափազ:

Ἱερεῖον (τὸ) vittima. զոհ. գուրպան:

Ἱερεὺς - έως (ὁ) sacerdote, prete. քահանայ. փափազ:

Ἱερεύω. *M.* εύσω. sacrificare, immolare. 2. consacrare, dedicare. զոհել, պատարագել. 2. սրբել, նուիրել. գուրպան գէսմէք, ֆէտա էթմէք. 2. թագտիս էթմէք:

Ἱερὴ (ἡ) ἀντὶ Ἱερὰ ἢ Ἱέρεια.

Ἱερητεύω. *M.* εύσω. Ἰων. ἀντὶ Ἱερατεύω.

Ἱερίζω *M.* ίσω. santificare, rendere sacro. սուրբ ընել, սրբագործել. ալլահ՝ մուգատտէս էթմէք:

Ἱερὶς - ίδος (ἡ) = Ἱέρεια.

Ἱεριστὴς - οῦ (ὁ) colui che santifica con de' sacrifizi. զոհերով սրբող՝ սրբագործող. գուրպան իլէ ալլահ՝ մուգատտէս էտէն:

Ἱεροβοτάνη - ης (ἡ) verbena (erba). աղաւնիճ (խոտ մըն է). էֆմօղիլերան, պարոֆլարիքան (պիր նէվ օթլուգ):

Ἱερογλυπτης - ου (ὁ) colui che incide, scolpisce delle lettere geroglifiche. նշա-

նագիրներ քանդակող . ռեսիմ հուրուֆի մըսըր օյան ։

Ἱερογλυφικὸς - ή - όν. geroglifico. նշանագրական . ռեսիմ հուրուֆի մըսըրա մընսուպ ։

Ἱερογλυφικὰ (τὰ) (ἐνν. γράμματα) caratteri geroglifici. նշանագիրք . ռեսիմ հուրուֆի մըսըրը ։

Ἱερογραμματεὺς - έως (ὁ) sacerdote, che interpreta al popolo i misteri della religione. հաւատքին խորհուրդները ժողովրդին մեկնող քահանայ . տինին սըրլարընը ճեմաաթա անլադան փափազ ։

Ἱερόγραφον (τὸ) imagine simbolica delle cose sacre. նշանականական պատկեր սուրբ իրաց . ազիզ նեսնելերին սուրէթի՝ ալամէթի՝ նիշանտարը ։

Ἱερογραφέω - ῶ. M. ήσω. dipingere, rappresentare con segni simbolici le cose sacre. սուրբ բաները այլաբանականնշաններով գծագրել՝ ցըցընել . ազիզ նեսնելերի ալամէթլեր՝ նիշանտար իլէ չըզմագ՝ կէօսթէրմէք ։

Ἱερογραφία (ἡ) rappresentazione delle cose sacre con de' segni simbolici. սուրբ բաները այլաբանական նշաններով գծագրելը՝ ցըցընելը . ազիզ նեսնելերի նիշանտարլար իլէ չըզմագ՝ կէօսթէրմէք ։

Ἱεροδιδάσκαλος (ὁ, ἡ) che insegna le cose sacre. սուրբ բաներ սորվեցընող . ազիզ՝ մուգատտէս նեսնելէր էօյրէտէն ։

Ἱεροδόκος (ὁ, ἡ) che riceve i sacri utensili. սրբազան ամանները ընդունող՝ առնող . մուգատտէս գապլարը գապուլ էտէն՝ ալան ։

Ἱερόδουλος (ὁ, ἡ) impiegato al servizio divino. Աստուծոյ պաշտօնատար եղած, աստուածային պաշտօնի կարգեալ . Ալլահ խըզմէթինէ թային օլմուշ ։

Ἱεροθετέω - ῶ. M. ήσω. istituire delle cerimonie sacre. սուրբ արարողութիւններ կարգել՝ դնել . այինի՝ ռէսմի մուգատտէսլէր թէրթիպ էթմէք ։

Ἱεροθυτέω - ῶ. M. ήσω. sacrificare, immolare a Dio. Աստուծոյ զոհել՝ պատարագել . Ալլահա գուրպան սունմագ՝ ֆէտա էթմէք ։

Ἱεροθύτης - ου (ὁ) colui che sacrifica a Dio, sacerdote. Աստուծոյ զոհ մատուցանող, քահանայ . Ալլահա գուրպան սունան, փափազ ։

Ἱερόθυτος (ὁ, ἡ) sacrificato, offerto, vittima a Dio. Աստուծոյ պատարագուած, զոհուած . Ալլահա գուրպան սունուլմուշ՝ ֆէտա օլմուշ ։

Ἱεροκαυτέω - ῶ. M. ήσω. abbrucciare le sacre vittime. սուրբ զոհերը երել . ֆէտայի՝ գուրպանը մուգատտէսլէրի եագմագ ։

Ἱεροκήρυξ - υκος (ὁ) araldo sacro, predicatore. սուրբ հրեշտակ, քարոզիչ, Աստուծոյ պատգամները հռչակող . վայիզի մուգատտէս, Ալլահըն քէլամընը իլան էտէն ։

Ἱεροκόμος (ὁ, ἡ) sacristano. սուրբ սպասները պահող . քիլիսէ թագըմլարը սագլայան ։

Ἱεροκρυφίως, ἐπίῤ. misteriosamente. խորհրդաբար . հէքիմէթ իլէ, րէմիզ իլէ, սըրրան ։

Ἱερολογέω - ῶ. M. ήσω. parlare delle cose sacre. սուրբ բաներու վրայ ճառել . մուգատտէս նէսնէլէր հագգընտա սօհպէթ էթմէք ։

Ἱερολογία (ἡ) discorso sulle cose sacre. սուրբ բաներու վրայ եղած ճառ . մուգատտէս նէսնէլէր հագգընտա օլան սօհպէթ ։

Ἱερολόγος (ὁ, ἡ) colui che discorre di cose sacre, teologo. սուրբ բաներու վրայ խօսող, աստուածաբան . մուգատտէս նէսնէլէր հագգընտա սօհպէթ էտէն, էհլի իլմի իլահի ։

Ἱερομαντία (ἡ) indovinazione coll' osservare le cose sacre. սուրբ բաներու նայելով՝ զննելով նախագուշակել . ազիզ նէսնէլէրի թէֆթիշ էտէրէք կէլէճէքլէրին հապէրինի վէրմէքլիք ։

Ἱερομηνία (ἡ) festa del primo giorno del mese. 2. giorno di feste. ամսուն առջի օրուան տօն . 2. տօնի օր . այըն իլք կիւնինին էօրթասը . 2. էօրթա կիւնի ։

Ἱερομνήμων - ονος (ὁ) scrittore sacro. 2. cerimoniere, maestro delle cerimonie. 3. custode delle cose sacre. 4. arciprete, sommo sacerdote (presso i Greci.) 5. Pontefice (presso i Romani.) սուրբ բաներու մատենագիր . 2 . արարողապետ . 3 . սուրբ սպասներու պահապան . 4 . աւագերէց (ըստ Յունաց) . 5 . Քահանայապետ (ըստ Հռովմայեցւոց). ազիզ նէսնէլէր մուէլլիֆի . 2 . ային ուսթասը . 3 . ազիզ թագըմլարը սագլայան . 4 . պաշ փափազ (Ռումլարտա) . 5 . փափազլէր էֆէնտիսի (Րօմալըլարտա), Փափա ։

Ἱερομύστης - ου (ὁ) colui che è incaricato d' iniziare ai misterj sacri, precettore di religione, teologo. սուրբ խորհուրդներու գիտակ ընող, հաւատքին մասունքները սորվեցընող՝ հասկըցընող, աստուածաբան . էսրարը խէֆիյէ ագիահ էտէն շէխիւլամ, էհլի իլմի իլահի ։

Ἱερὸν (τὸ) cosa consacrata alla divinità. 2. santuario, tempio. Աստուծոյ նուիրուած բան . 2 . սրբութիւն սրբոց, դափիրայ, տաճար . Ալլահա թախսիս օլունմուշ նէսնէ . 2 . հէյքէլ ։

Ἱερονίκης - ου (ὁ) vincitore ne' giuochi che si celebravano in onor degli Dei. Աստուածներու պատուին համար եղած խաղերու մէջ յաղթող . Ալլահլարըն էհթիրամը իչին օլունան օյունլարտա խալիպ չըգան քիմսէնէ ։

Ἱερονόμος (ὁ, ἡ) = Ἱεροδιδάσκαλος.

Ἱερονουμηνία (ἡ) festa della nuova luna. նոր լուսնի տօն . եէնի այ էօրթասը ։

Ἱερόπλαστον (τὸ) = Ἱερόγραφον.

Ἱεροπλαστία (ἡ) = Ἱερογραφία.

Ἱεροποιέω - ῶ. M. ήσω. sacrificare. 2. aver la cura de' sacrificj. զոհել, պատարագ մատուցանել . 2. զոհերը խնամել, զոհերու վրայ փոյթ ունենալ . գուրպան սունմագ, ֆէտա էթմէք . 2. գուրպանլարը գայըրմագ ։

Ἱεροποιὸς (ὁ, ἡ) colui che offre de' sacrificj. զոհեր մատուցանող . գուրպանլար սունան ։

Ἱερόπολις - εως (ἡ) città sacra. սուրբ քաղաք . շէհրի մուգատտէս, ազիզ շէհիր ։

Ἱεροπρεπὴς - έος (ὁ, ἡ) conveniente ad una persona santa o ad un luogo sacro. սուրբ մարդու մը կամ տեղւոյ մը

վայլած. իլահի պիր քիմսէյէ գուրպան մահալլէ գօնուլան:

Ἱερόπτης - ου (ὁ) = *Ἱεροσκόπος.*

Ἱερὸς - ά - όν. santo, sacro, sacrosanto. 2. grande, tremendo, ammirabile. 3. onorabile, venerabile, rispettabile. սուրբ, սրբազան. 2. մեծ, ահռելի, զարմանալի. 3. պատուելի, յարգելի. իլահի, մուգատտէս. 2. պէյիւք, գօրգունճ, շաշըլաճագ. 3. մուհթէրէմ, հիւրմէթէ շայէսթէ:

Ἱεροσαλπιγκτὴς - οῦ (ὁ) colui che suona la tromba nelle sacre cerimonie. սուրբ արարողութեանց ատեն փողը զարնող. իլահի այինլէրտէ՝ չիննէթլի ալայլարտա պօրու չալան:

Ἱεροσκοπέω - ῶ. Μ. ήσω. osservare, consultare gl' intestini delle vittime. զոհերուն փորոտիքներուն նայիլ՝ զննել. գուրպանլարըն պաղըրսագլարընա պագմագ, թէֆէալիւլ էթմէք:

Ἱεροσκοπία - ας (ἡ) la funzione dell' aruspicio. ընդերահմայք. ֆալճըլըգ, րէմմալլըգ:

Ἱεροσκόπος (ἡ) aruspice. ընդերահմայ. ֆալճը, րէմմալ:

Ἱεροστολεστὴς - οῦ (ὁ) incaricato all' ornamento del tempio. տաճարին զարդերուն վերակացու. հէյքէլ պէզէքլէրինին նազըրը:

Ἱεροσυλέω - ῶ. Μ. ήσω. fare un sacrilegio. սեղանակապտութիւն ընել. հէյքէլին մուգատտէս թէպէրրիւքլէրինի չալմագ:

Ἱεροσύλημα - ατος (τὸ) = τῷ

Ἱεροσυλία (ἡ) sacrilegio. սեղանակապտութիւն. սէնամխանէ օլան հիւրմէթսիզլիք. հէյքէլին մուգատտէս թէպէրրիւքլէրինի չալմագլըգ:

Ἱερόσυλος (ὁ, ἡ) sacrilego. սեղանակապուտ. հէյքէլին մուգատտէս թէպէրրիւքլէրինի չալան: — *σύλως, ἐπίῤ.*

Ἱεροτελεστὴς - οῦ (ὁ) × = *Ἱερομύστης.*

Ἱερότυπος (ὁ, ἡ) che porta l' impronta d'una figura sacra. սուրբ կնիք մը՝ տիպ մը ունեցող. իլահի պիր նաքքաշ օլան, մուգատտէս թասվիրլի:

Ἱερουργέω - ῶ. Μ. ήσω. celebrare la messa. պատարագ մատուցանել, պատարագել. գուտտաս էթմէք:

Ἱερουργία (ἡ) celebrazione della messa. պատարագելը. գուտտաս էթմէ:

Ἱερουργὸς (ὁ, ἡ) celebrante. պատարագիչ. գուտտաս էտէն:

Ἱεροφαντέω - ῶ. Μ. ήσω. spiegare, insegnare le cose sacre. սուրբ բաները մեկնել՝ սորվեցընել. իլահի նէնէլէրին մաանասընը պէյան էօյրէթմէք.

Ἱεροφάντης - ου (ὁ) colui che insegna, spiega le cose sacre. սուրբ բաները սորվեցընող՝ մեկնող. իլահի նէնէլէրի էօյրէտէն՝ թէֆսիր էտէն:

Ἱεροφαντία - ας (ἡ) la carica di spiegare, d' insegnare le cose sacre. սուրբ բաները մեկնելը ու սորվեցընելը. իլահի նէնէլէրին մաանասընը պէյան էօյրէթմէ:

Ἱεροφορία (ἡ) il portare i sacri utensili. սուրբ սպասները կրելը. իլահի թաքըմլարը թաշըմա:

Ἱεροφόρος (ὁ, ἡ) colui che porta gli utensili sacri. սուրբ սպասները կրող. իլահի թաքըմլարը թաշըյան:

Ἱεροφυλάκιον (τὸ) sagrestia. աւանդատուն. հէյքէլին մուգատտէս թէպէրրիւքլէրինի սագլայաճագ մահալ:

Ἱεροφύλαξ - ακος (ὁ) sagrestano. աւանդապահ, սուրբ սպասներու պահապան. մուգատտէս թէպէրրիւքլէրի սագլայան, գայյըմ, մէճէլլի:

Ἱερόχθων - ονος (ὁ, ἡ) che appartiene a una terra sacra. սուրբ հողի կամ երկրի պատկանած. մուգատտէս թօփրագա մախսուս էֆէրի մէնսուպ:

Ἱεροψάλτης - ου (ὁ) colui che canta nelle ceremonie sacre. սուրբ արարողութեանց մէջ երգող. իլահի այինլէրտէ նաղմայը մուգատտէսլէր օգույան:

Ἱερόω - ῶ. Μ. ώσω. consacrare, dedicare. սրբել, նուիրել. թագտիս էթմէք:

Ἱέρωμα - ατος (τὸ) cosa consacrata, dedicata. նուիրուած բան. թագտիմ էթմիշ օլունմուշ նէսնէ:

Ἱερώνυμος (ὁ, ἡ) chi ha un nome sacro. սրբազան անուն մը ունեցող. մուգատտէս պիր իսմի օլան:

Ἱερῶς, ἐπίῤ. santamente. սրբութենով. իլահիյէ իլէ:

Ἱερωσύνη (ἡ) sacerdozio. քահանայութիւն. քէշիշլիք, քաքանլըգ:

Ἱζάνω. Μ. ήσω. = *Ἵζω.*

Ἵζημα - ατος (τὸ) il sedere. նստելը. օթուրմա:

Ἵζω. Μ. ήσω. far sedere, mettere a sedere. նստեցընել. օթուրթմագ. (*μσ. ἢ ἐλλ.*) sedere. նստիլ. օթուրմագ:

Ἰὴ, ἐπιφών. interjezione di allegrezza o di dolore. ուրախութեան կամ ցաւի միջարկութիւն. սէվինճ էխօտ մէյուսիյէթ հարֆի:

Ἰήκοπος (ὁ, ἡ) che cagiona de' dolori, delle fatiche. ցաւ՝ աշխատանք պատճառող. աճը՝ զահմէթ հասըլ էտէն:

Ἵημι. Μ. ήσω. lanciare, gettare. 2. mandare. 3. lasciare. նետել. 2. խրկել. 3. ձգել. աթմագ, ֆըրլաթմագ. 2. էօլլամագ, իրսալ էթմէք. 3. պրագմագ. (*μσ.*) aver del trasporto, desiderare. բերիլ, բերմունք ունենալ, փափաքել. մէյլի օլմագ, հէվէսլէնմէք, արզուլանմագ:

Ἰθαγενὴς - έος (ὁ, ἡ) indigeno. 2. genuino. երկրցի. 2. սուրբ ամուսնութենէ ծնած, հարազատ. էրլի. 2. գէլ օլմայան, գարըշըգ շէյլէրտէն թօխմալ, էօզ:

Ἰθέως, ἐπίῤ. direttamente. 2. immediatamente. շիտակ, ուղղակի. 2. անընդմիջաբար, շուտով. դօղրուտան. 2. ֆիլ հալ, ալէլ ֆէվր:

Ἴθι. β'. ἐν προσ. τῆς προστ. τοῦ Εἶμι (ὡς ἐπίῤ.) vieni, orsu. եկո՛, ո՛ն. կէ՛լ, հա՛յտէ:

Ἰθυκυφὴς - έος καὶ - υφος - ου (ὁ, ἡ) gobbo, gibboso. սապատող. գամպուր:

Ἰθύλορδος (ὁ, ἡ) che s'inchina alla parte di dietro. ետեւի կողմը ծռող. էնսէսի թարաֆա էյիլէն:

Ἴθυνσις - εως (ἡ) = *Εὔθυνσις.*

Ἰθυντήριος - α ἢ ος - ον. = *Εὐθυντήριος.*

Ἰθυντὴς καὶ Ἰθυντὴρ καὶ Ἰθύντωρ = *Εὐθυντήρ.*

Ἰθύνω. Μ. υνῶ. ✕ ἀντὶ Εὐθύνω. dirigere. ուղղել, շտկել. տօղըռուլթմագ։

Ἰθυπορέω - ῶ. Μ. ήσω. camminare direttamente. շիտակ քալել. տօղըռու եւրիւմէք։

Ἰθύπορος (ὁ, ἡ) (παροξ.) colui che cammina direttamente. շիտակ քալօղ. տօղըռու եւրիւյէն. 2. (προπαροξ.) di cui le strade sono dritte. ճամբաներն շիտակ եղօղ. եօլլարը տօղըռու օլան։

Ἰθὺς - έος (εῖα - ύ) dritto. 2. equo, giusto. շիտակ, ուղիղ. 2. իրաւ, արդար. տօղըռու. 2. հագ, չիւրիւ։ = Εὐθύς.

Ἰθὺς, ἐπίῤ. direttamente. շիտակ, ուղղակի. տօղ տօղըռու։

Ἰθὺς - ύος (ἡ) impeto. ուժգնութիւն. հէճում, համլէ։

Ἰθυτενὴς - έος (ὁ, ἡ) disteso direttamente. շիտակ լարուած՝ ձգուած. տօղըռու կէրիլմիշ ուզատըլմըշ։

Ἰθύτης - ητος (ἡ) = Εὐθύτης.

Ἰθύτομος (ὁ, ἡ) tagliato in linea diritta. շիտակ կտրած. տօղըռու քէսիլմիշ։

Ἰθύφαλλος -[ου (ὁ) pezzo di legno il quale portavano i Baccanti. փայտի կտոր՝ զոր Բագոսի Աստուածին Հանդէսը կատարողները ձեռքերնին կրտանէին. օդուն փարչասը, քի Պագօս քաւուն եօրթասընտա պաշ-պաշըր էլլէրինտէ պաշըրըրլարըր։

Ἰθύω. Μ. ύσω. portarsi impetuosamente verso.. andar direttamente. ուժով զէպ ի տեղ մը երթալ, շիտակ մէկի մը երթալ. հէճում իլէ պիր եէրէ տօղըռու կիտ-մագ, տօղըռու պիրինէ կիթմէք։

Ἰίζω. Μ. ίσω. aver il color della ruggine. ժանգի գոյն ունենալ. փաս ըրէնկինտէ օլ-մագ։

Ἱκανὸς - ή - όν. sufficiente. 2. capace, idoneo. բաւական. 2. յարմար, ձեռնհաս, ընդունակ. եէթէր, քէֆի. 2. գաբիլ, գա-պիլիյէթլի, եարարլը։

Ἱκανότης - ητος (ἡ) capacità, attitudine, sufficienza. յարմարութիւն, բաւականութիւն. գաբիլիյէթ, եարարլըգ, քէֆայէթ։

Ἱκανόω - ῶ. Μ. ώσω. rendere sufficiente, capace, abile. բաւական՝ յարմար՝ ձեռնհաս ընել. քէֆի՝ գաբիլիյէթլի էթմէք։

Ἱκάνω. andare, venire, arrivare, avvicinarsi. երթալ, գալ, հասնիլ, մօտենալ. կիթմէք, կէլմէք, եէթիշմէք, եագլաշմագ։

Ἱκανῶς, ἐπίῤ. sufficientemente, bastantemente. բաւ բաւականին, բաւականաչափ. եէթիշէճէք գատար, քէֆայէթ միգտարը։

Ἴκελος - η - ον. simile. նման. պէնզէր։

Ἰκελόω - ῶ. Μ. ώσω. assimilare. նմանցընել. պէնզէթմէք։

Ἰκελῶς, ἐπίῤ. similmente. նմանապէս. քէզալիք, պէօյլէ։

Ἱκεσία - ας (ἡ) preghiera, supplica. աղաչանք, աղերս. ըճա, նիյազ։

Ἱκεσιάζω. Μ. άσω. = Ἱκετεύω.

Ἱκέσιος - α ἢ ος - ον. supplicante, supplichevole. աղաչօղ, պաղատօղ. եալվարան, ըճա էդէն։

Ἱκεταδόκος (ὁ, ἡ) che riceve le suppliche. աղերսներն ընդունօղ. նիյազլարը գաբուլ էդէն։

Ἱκετεία (ἡ) = Ἱκεσία.

Ἱκέτευμα - ατος (τὸ) maniera di supplicare. աղերսելու կերպ. ըճա էթմէ թարզը։

Ἱκετευτικὸς - ή - όν. supplichevole. մաղթողական. ըճա ու նիյազ մահսուս։

Ἱκετεύω. Μ. εύσω. supplicare, implorare. աղաչել, մաղթել, աղերսել. եալվարմագ, ըճա նիյազ էթմէք։

Ἱκετηρία - ας (ἡ) θηλ. τ. Ἱκετήριος.

Ἱκετηριάζω. Μ. άσω. = Ἱκετεύω.

Ἱκετήριος - α ἢ ος - ον. supplichevole. մաղթողական. ըճայա՝ նիյազա մահսուս։

Ἱκετηρία (ἡ) (ἐνν. ῥάβδος.) ramiscello di olivo che tenevano in mano i supplicanti. ձիթենիի ոստ՝ զոր աղերսաւորները ձեռքերնին կը բռնէին. զէյթին տալը օլուպ քի նիյազ սահիպլերի էլլէրինտէ թութարլար իտի։

Ἱκετηρὶς - ίδος (ἡ) θηλ. τοῦ Ἱκετήριος.

Ἱκέτης - ου (ὁ) supplicante. աղերսարկու, պաղատօղ. նիյազ սահիպի, ըճա էդէն։

Ἱκετικὸς - ή - όν. = Ἱκετήριος.

Ἱκέτις - ιδος (ἡ) θηλ. τοῦ Ἱκέτης.

Ἱκετώσυνος (ὁ, ἡ) = Ἱκετήριος.

Ἰκμάζω. Μ. άσω. καὶ

Ἰκμαίνω. Μ. ανῶ. rendere umido, inumidire. խոնաւցընել. նէմլէթմէք։

Ἰκμαλέος - α - ον. umido. խոնաւ. նէմլի։

Ἰκμὰς - άδος (ἡ) umidità. խոնաւութիւն. նէմլիք։

Ἰκμασία - ας (ἡ) = Ἰκμάζω.

Ἴκμη - ης (ἡ) specie di pianta che spunta ne' luoghi umidi. խոնաւ տեղերը բուսնօղ տունկ մը. նէմլի եէրլէրտէ պիթէն պիր օթ ճինսի։

Ἱκνέομαι - οῦμαι. Μ. ἵξομαι. venire, arrivare. գալ, հասնիլ. կէլմէք, եէթիշմէք. 2. (ἀπρσ. ἢ κατὰ μτχ.) appartiene, tocca, conviene. կը վերաբերի, կը պատկանի, կը վայլէ. ձիւշէր, տիւշէր, մունասիպ տիր, եագըշըր, մահսուս տըր։

Ἴκριον καὶ Ἰκρίον (τὸ) (κυρ. εἰς τὸ πλθ.) la coperta della nave. 2. palco. նաւու տախտակամած. 2. թերաքանդակ տախտակամած, որուն վրայ բան մը տեսնելու համար կ'ելլան հանդիսականք. կէօվէրթէ. 2. իսքէլէ, չարդաք։

Ἴκταρ, ἐπίῤ. allato, appresso. 2. prestamente. քովը. 2. շուտով. եանընտա. 2. չապուգ, թէզ։

Ἰκτερικὸς - ή - όν. itterico, che patisce l' itterizia. դալկուոր. սարըլըգ օլան, եէրէգան։

Ἴκτερος (ὁ) itterizia. դալուկն. սարըլըգ, եէրէգան իլլէթի։

Ἰκτῖνος (ὁ) nibbio. 2. sorta di lupo. ցին. 2. աղբ մը գայլ. չագալ. 2. պիր նէվ գուրդ։

Ἰκτὶς - ίδος (ἡ) martora. կզաքիս (կենդանի մըն է). զէրդէվա (հայվան)։

Ἱλαρὸς - ά - όν. ilare, gajo, allegro. ուրախ, զուարթ. շէն, մէսրուր, անշատ։

Ἱλαρότης - ητος (ἡ) ilarità, gajezza. ուրախ զուարթ ըլլալը, խնդութիւն. շէն անշատ օլմագ, մէսրուրիյէթ։

Ἱλαροτραγῳδία (ἡ) tragedia comica. կա-

տակերգութեան փոխուած եղերերգութիւն. [illegible] :

Ἱλαρόω - ῶ. Μ. ώσω. καὶ

Ἱλαρύνω. Μ. υνῶ. rendere ilare, gajo, rallegrare. զուարճացընել. [illegible] :

Ἰλάρχης - ου (ὁ) comandante d' una squadra di cavalleria. գունդ մը ձիաւորի գլուխ՝ վրակեցու՝ իշխող. [illegible] :

Ἰλαρχία - ας (ἡ) la carica del comandante d' una squadra di cavalleria. գունդ մը ձիաւորի հրամանլու իշխանութիւնը. [illegible] :

Ἱλαρῳδέω - ω. Μ. ήσω. cantare dei versi lieti. ուրախութեան տաղաւորներ երգել. [illegible] :

Ἱλαρῳδία (ἡ) canto d' allegria. ուրախութեան երգ. [illegible] :

Ἱλαρῳδὸς (ὁ, ἡ) cantore di versi ilari. ուրախութեան տաղաւորներ երգող. [illegible] :

Ἱλαρῶς, ἐπίῤ. ilaramente. զուարթութեամբ, ուրախութեամբ. [illegible] :

Ἱλάσιμος (ὁ, ἡ) atto a rendere propizio. հաշտ՝ բարերար ընելու յարմար. [illegible] :

Ἱλάσκω. Μ. ἱλάσω. ἀντὶ Ἱλάσκομαι. rendere propizio, espiare. հաշտ՝ հաճոյր ընել, քաւել. [illegible] :

Ἱλασμὸς (ὁ) propiziazione, espiazione. հաշտութիւն, քաւութիւն. [illegible] :

Ἱλαστήριον (τὸ) propiziatorio. քաւութիւն (ծածկոյթ տապանակին հրէից). [illegible] :

Ἱλαστήριος - α ἢ ος - ον. espiatore, propiziatore. քաւչական. [illegible] :

Ἱλαστικὸς - ὴ - όν. = Ἱλαστήριος.

Ἱλεόω - ῶ. Μ. ώσω. rendere propizio, espiare. հաշտ՝ հաճոյր ընել, քաւել. [illegible] :

Ἵλεως (ὁ, ἡ) propizio, misericordioso, favorevole. 2. gajo, ilare. ողորմած, բարերար, հաճոյր, քաւիչ. 2. զուարթ, ուրախ. [illegible] :

Ἱλέως, ἐπίῤ. propiziosamente, favorevolmente. հաճոյր՝ բարերար՝ հաշտ ըլլալով. [illegible] :

Ἱλεωτήριον (τὸ) = Ἱλαστήριον.

Ἴλη (ἡ) cavalleria. հեծելազօրք, հեծելագունդ. [illegible] :

Ἴλιγξ - ιγγος (ἡ) vortice. պտոյտք ջրոց. [illegible] :

Ἰλλὰς - άδος (ἡ) stramba. 2. specie di tordo. կեռ. 2. այգ մը տորդիկ. [illegible] :

Ἰλλὸς (ὁ) miope, losco. 2. guercio, stralunato. կարճատես. 2. շլին. [illegible] :

Ἰλλωπέω - ῶ. Μ. ήσω. καὶ - ίζω. Μ. ίσω καὶ

Ἰλλώπτω. Μ. ώψω. guardare come losco o guercio. կարճատեսի կամ շլի պես նայիլ. [illegible] :

Ἰλὺς - ύος (ἡ) limo. գայռ. [illegible] :

Ἱμάντινος - η - ον. fatto di coreggia. փոկէ շինուած. [illegible] :

Ἱμὰς - άντος (ὁ) coreggia. 2. frusta fatta di coreggia. փոկ. 2. փոկէ շինուած խարազան, ջայլոտ. [illegible] :

Ἱμάσσω. Μ. ἱμάσω. frustare. խարազանահարել. [illegible] :

Ἱματίζω. Μ. ίσω. vestire. հագուեցընել. [illegible] :

Ἱματιοθήκη - ης (ἡ) guardaroba. հանդերձարան. [illegible] :

Ἱμάτιον (τὸ) abito, vestimento. հանդերձ, լաթ. [illegible] :

Ἱματιοπώλης - ου (ὁ) venditor di veste. լաթ՝ զգեստ ծախող. [illegible] :

Ἱματιοφυλάκιον (τὸ) guardaroba. հանդերձանոց. [illegible] :

Ἱματιοφύλαξ - ακος (ὁ) guardaroba. հանդերձապետ. [illegible] :

Ἱματουργὸς - οῦ (ὁ) sartore. դերձակ. [illegible] :

Ἵμερος - ου (ὁ) desiderio, cupidigia. տենչ, ցանկութիւն. [illegible] :

Ἵνα. (σύνδ.) affinchè (Λατ. ut). որպես զի, զի. [illegible] :

Ἴνδαλμα (τὸ) simulacro, spettro. պատկեր, ցնորք. [illegible] :

Ἰνίον (τὸ) occipizio, nuca, coppa. ծոծրակ, գլխուն ետեւի կողմը. [illegible] :

Ἰξευτὴς - οῦ (ὁ) colui che chiappa gli uccelli a vischio, uccellatore a vischio. ստողով թռչուն բռնող. [illegible] :

Ἰξεύω. Μ. εύσω. chiappare gli uccelli col vischio. ստողով թռչուն բռնել. [illegible] :

Ἰξία - ας (ἡ) = Χαμαιλέων. 2. = Κιρσός. 3. = Ἰξός.

Ἰξοβολέω - ῶ. Μ. ήσω. = Ἰξεύω.

Ἰξοβόλος (ὁ, ἡ) = Ἰξευτής.

Ἰξὸς (ὁ) vischio, pania. ստող. [illegible] 2. = Κιρσός.

Ἰξὺς - ύος (ὁ) lombo. մէջք. [illegible] :

Ἰοβαφὴς - έος (ὁ, ἡ) violetto. մանուշակագոյն. [illegible] :

Ἰοβλέφαρος (ὁ, ἡ) chi ha gli occhi neri. սեւ աչք ունեցող. [illegible] :

Ἰοβόλος (ὁ, ἡ) velenoso. թունաթափ. [illegible] :

Ἰοδόκη - ης (ἡ) = Φαρέτρα.

Ἴον (τὸ) viola. մանուշակ. [illegible] :

Ἴονθος (ὁ) lentiggine. պիսակ, նիշ (դիմաց). [illegible] :

Ἰὸς (ὁ) veleno. 2. ruggine. 3. dardo.

թոյն. 2. ժանգ. 3. նետ. զէհիր. ագու. 2. բաս. 3. օք, թիր:

᾿Ιοὺ καὶ ᾿Ιοῦ, ἐπιφών. oime! ohi! oh! վա՜յ ինձ, ափսո՜ս, ո՛վ, ո՛հ. էյվահ դահա, հայըֆ, օհ:

Ἴουλος (ὁ) lanuggine. աղուամազ. այվա թիւյիւ, թիւյճիւք:

᾿Ιπνὸς (ὁ) forno, fornace. փուռն, հնոց. ֆըրըն, քիւլհան:

Ἶπος (ὁ) trappola. 2. peso. ակնատ մկանց. 2. բեռ. թիլ գափանը. 2. եիւք:

Ἵππαγρος (ὁ) cavallo selvaggio. վայրի ձի. հերկելէ, եապանի աթ:

῾Ιππαγωγὸς (ὁ, ἡ) (κυρ. πλοῖον) che trasporta de' cavalli. ձիեր բերող. աթլար կեթիրէն կէմիսի:

῾Ιππάζομαι. Μ. άσομαι. andare a cavallo. ձիով երթալ. աթ իլէ կիթմէք:

῾Ιππάζω. Μ. άσω. = ῾Ιππάζομαι.

῾Ιππαρχία-ας (ἡ) il comando della cavalleria. հեծելազօրի վրայ իշխելը. սէվարիլէր աթլը ասկէրին պէյլիքի զապըթը:

῞Ιππαρχος (ὁ) comandante della cavalleria. հեծելազօրի վրայ իշխող. սէվարիլէր աթլը ասկէրին պէյի:

῾Ιππέλαφος (ὁ καὶ ἡ) alce, la gran bestia, specie di cervo grande, di cui si servivano per cavallo (Γαλλ. élan) որմզդական եղն, մեծ եղջերու զոր ձիու տեղ կը գործածէին. ըլկըն, կէյիք (պիր նէվ պէօյիւք կէյիկ քի աթ եէրինէ գուլլանըրլարտը):

῾Ιππεὺς-έως (ὁ) cavaliere, cavalcante. ձիաւոր, ձի հեծնող. աթլը, սէվարի, աթա պինէն:

῞Ιππευσις-εως (ἡ) cavalcata, il cavàlcare. ձի հեծնալը. աթա պինմէք:

῾Ιππεύω. Μ. εύσω. correre, andare a cavallo. 2. cavalcare, montare a cavallo. ձիով վազել՝ երթալ. 2. ձի հեծնալ. աթ իլէ գօշմագ՝ կիթմէք. 2. աթա պինմէք:

῾Ιππηλατέω-ῶ. Μ. ήσω. correre a cavallo. ձիով վազել. աթ իլէ գօշմագ:

῾Ιππηλάτης (ὁ) cavaliere, cavalcante. ձիաւոր. աթլը:

῾Ιππιατρία-ας (ἡ) medicina dei cavalli, veterinaria. ձիերու բժշկութիւն. աթ հէքիմլիյի, պայթարլըգ:

῾Ιππίατρος (ὁ) medico de' cavalli, veterinario. ձիերու բժիշկ. աթ հէքիմի, պայթար:

῾Ιππικὸς-ὴ-όν. cavallino, di cavallo. 2. perito nel cavalcare. ձիական. 2. ձի հեծնալու մէջ վարպետ. աթա մէնսուպ. 2. աթա պինմէյէ աթ գօշտուրմագտա ուսթա:

῾Ιππικὴ (ἡ) (ἐνν. τέχνη.) l'arte di cavalcare. ձի հեծնալու՝ աշտանակելու արհեստը. աթա պինմէ՝ աթ գօշտուրմագ սէնաաթը: ῾Ιππικὸν (τὸ) la cavalleria. հեծելագունդ. սէվարիլէր, աթլը ասկէրի, սուվարի:

῾Ιππόγλωσσον (τὸ) bislingua, bonifacia, ippoglossa. տերեւները ձիու լեզուի նման տունկ մըն է. գաֆտէր, գաֆէնտէր (պիր նէվ ֆիտան):

῾Ιππογνώμων-ονος (ὁ, ἡ) colui che distingue, conosce i buoni cavalli. ձիերուն աղէկը ընտրող՝ ճանչցող. աթըն էյիսինի սէչէն՝ թանըյան:

῾Ιπποδαμαστὴς καὶ

῾Ιππόδαμος (ὁ, ἡ) domatore de' cavalli. ձիերը նուաճող. աթլարը ուսլու էտէն՝ կէմլէյէն:

῾Ιππόδεσμον (τὸ) capestro, freno. պախուրց, սանձ. եուլար, դիզկին, կէմ:

῾Ιπποδρομία (ἡ) corso di cavalli. ձիընթացք. աթ գօշուսու:

῾Ιπποδρόμιον (τὸ) luogo ove si fa la corsa de' cavalli, ippodromo. կրկէս, ձիերուն վազելու տեղը, ձիընթացք. աթ մէյտանը:

῾Ιπποδρόμος (ὁ) = ῾Ιπποδρόμιον. 2. = ῾Ιπποδρομία.

῾Ιπποθήλης-ου (ὁ) puledro, che poppa da una cavalla. մատակ ձիէ մը կաթ ուտող մտրուկ. գըսրագտան սիւթ էմէն թայ:

῾Ιπποθόρος (ὁ) che monta le cavalle, stallone. 2. canzone che si soleva cantare allorquando i cavalli montavano le cavalle. մատակախաղ ձի. 2. խաղ մը զոր կը կանչէին երբոր ձիերը մատակ ձիերու վրայ կ'ելլէին. այղըր. 3. աթլարըն գըսրագլար իլէ չիֆթլէշտիկի զէման օգուտուգլարը թիւրքիւ:

῾Ιπποκένταυρος (ὁ) ippocentauro. ձիացուլ. քէնթավրըզ:

῾Ιπποκόμος (ὁ) cavallaro, stalliere. ձիադարման. սէյիս:

῾Ιπποκρατία (ἡ) vittoria riportata dalla cavalleria. հեծելազօրաց յաղթութիւն. սէվարիլէր զաֆէրի:

῾Ιππολάπαθον (τὸ) ippolapato, rombice salvatico. վայրի աւելուկ. եապանի ըղգըն օթու:

῾Ιππομανέω-ῶ. Μ. ήσω. amare appassionatamente i cavalli. 2. esser in caldo (parlandosi di cavalle). չափէ աւելի ձի սիրել. 2. տռփիլ, ցանկութենով բռնկել (մատակ ձիերու). հատտէն զիյատէ աթ սէվմէք, աթ տէվշիրմէք օլմագ. 2. գըսրագլարըն ճօշգուն օլմագ, գըզմագ (գըսրագ հագգընտա):

῾Ιππομανὴς-έος (ὁ, ἡ) appassionato per cavalli. 2. (cavalla) che è in caldo. 3. che piace molto ai cavalli. ձիու սէրէն մոլեգնեալ. 2. ցանկութեան գրգռած (մատակ ձի). 3. ձիերու շատ սիրելի՝ հաճոյ. աթ մուհապպէթինտէն տէլիրմիշ. 2. շէհվէթլէնմիշ, ճէզպէթլէնմիշ թուրթուլմուշ (գըսրագ աթ՝ եօնտա). 3. աթլարա չօգ սէվիմլի՝ խօշ (οὐδ.) ῾Ιππομανὲς (τὸ) ippomane, pezzetto di carne nella fronte di cavalli di fresco nati. 2. sorta di frutice mortifero ai cavalli. նոր ծնած ձիերու ճակատը եղող միս կտոր. 2. ձիերու մահաբեր կերպ մը թուփ. եէնիճէ տօղմուշ աթլարըն ալընլարընտա օլան էթ փարչասը. 2. աթլարա էօլիւմ վէրէն պիր նէվ ագաճըգ:

῾Ιππομαχέω-ῶ. Μ. ήσω. combattere a cavallo. ձիու վրայ պատերազմիլ. աթ իւզէրինտէ ճէնկլէշմէք:

῾Ιππομαχία (ἡ) combattimento a cavallo.

ձիու վրա եղած պատերազմ. աթ էւզէրինտէ օլան ճէնկ:

Ἱππόμαχος (ὁ, ἡ) chi combatte a cavallo. ձիու վրա պատերազմող. աթ էւզէրինտէ ճէնկլէշէն:

Ἱππόμορφος (ὁ, ἡ) che ha la forma di cavallo. ձիու կերպարանք ունեցող. աթ պիչիմինտէ:

Ἱππονομεὺς-έως (ὁ) pastore di cavalli. ձի արածող. աթ կիւտէն:

Ἱπποπῆραι (αἱ) bisacce. բակեղէթ. հէյպէ, ճանթան:

Ἱπποπόταμος (ὁ) ippopotamo. ձիագետի. աթ պալըղը:

Ἱπποπώλης-ου (ὁ) venditore di cavalli. ձի ծախող. աթ սաթան:

Ἵππος (ὁ) cavallo. ձի. աթ: (θηλ.) cavalla. մատակ ձի. քըսրաք, գօնաք: (μτνμ.) donna libidinosa. հեշտասէր կին. շէհվէթլի գատըն. 2. cavalleria. 3. le parti vergognose dell' uomo e della donna. հեծելագունդ. 3. երիկ մարդու ու կնկան ամչնալու տեղւանքը. 2. սիւվարիլէր. 3. էրքէյին վէ գարըընըն ավրէթ եէրլէրի:

Ἱπποσέλινον (τὸ) ipposelino, levistico. ձիալախուր. (խոտ մըն է). սէլամ օթու:

Ἱπποστασία-ας (ἡ) καὶ

Ἱπποστάσιον (τὸ) καὶ

Ἱππόστασις-εως (ἡ) luogo ove stanno i cavalli, stalla. ձիերուն կեցած տեղը, ախոռ. աթլարըն տուրդուղու մահալ, ախըր, թավլա:

Ἱπποστράτηγος (ὁ) generale della cavalleria. հեծելանգունդի զօրապետ. սիւվարիլէր սէրասքէրի:

Ἱππότης-ου (ὁ) cavaliere. ձիաւոր. աթլը:

Ἱπποτροφέω-ῶ. Μ. ήσω. nutrire de' cavalli. ձի սնուցանել. աթ պէսլէմէք:

Ἱπποτροφεῖον (τὸ) luogo ove si nutriscono i cavalli, stalla. ձի սնուցանելու տեղ. աթ պէսլէյէճէք մահալ, ախըր, թավլա:

Ἱπποτροφία (ἡ) la nutritura di cavalli. ձի սնուցանելը. աթ պէսլէմէսի:

Ἱπποτρόφος (ὁ, ἡ) colui che nutrisce de' cavalli. ձի սնուցանող. աթ պէսլէյէն:

Ἱππουρεὺς-έως (ὁ) = Ἵππουρος. specie di pesce. կերպ մը ձուկ. պիր նէվ պալըգ:

Ἱππουρὶς-ίδος (ἡ) coda cavallina. ջրոտ տեղեր բուսող խոտ մը. սուլու եէրլէրտէ պիթէն պիր նէվ օթչուգ:

Ἵππουρος (ὁ, ἡ) che ha coda di cavallo. ձիու պոչ ունեցող. աթ գույրուգլու. 2. (οὐσ.) ippuro (sorta di pesce). կերպ մը ձուկ. պիր նէվ պալըգ:

Ἱπποφοβὰς-άδος (ἡ) pianta che temono i cavalli. տունկ մը որմէ ձիերը կը վախնան. պիր նէվ ֆիտան՝ անտէն քի աթլար գօրգարլար:

Ἱπποφορβία (ἡ) = Ἱπποτροφία.

Ἱπποφόρβιον (τὸ) = Ἱπποτροφεῖον.

Ἱπποφορβὸς (ὁ, ἡ) = Ἱπποτρόφος.

Ἱππόω-ῶ. Μ. ώσω. (εὔχρ. μόνον τὸ παθ.) Ἱππόομαι-οῦμαι. Μ. ωθήσομαι. cambiarsi in cavallo. ձիու դառնալ. աթա տէօնմէք:

Ἱππώδης-εος (ὁ, ἡ) simile a cavallo. ձիու նման. աթա պէնզէր:

Ἱππὼν-ῶνος (ὁ) stalla di cavalli. 2. posta. ձիու ախոռ. 2. իջեւան սուրհանդակաց, ուր ձիերը կը փոխեն. աթ ախըրը. 2. մէնզիլխանէ:

Ἱππωνέω-ῶ. Μ. ήσω. comprare de' cavalli. ձի գնել. աթ սաթըն ալմագ:

Ἱππώνης-ου (ὁ, ἡ) compratore di cavalli. ձի գնող. աթ սաթըն ալան:

Ἵπταμαι. Μ. πτήσομαι. volare. թռչիլ. ուչմագ:

Ἱρεὺς-έως (ὁ) κτλ. Ἰων. ἀντὶ Ἱερεύς κτλ.

Ἴρη (ἡ) assemblea. ժողովք. մէճլիս, ճէմահէթ:

Ἰρινόμικτος (ὁ, ἡ) mescolato con unguento. անուշ իւղով՝ օծանելիքով խառնուած. թաթլը գօգուլու եաղլար իլէ գարըշմըշ:

Ἴρινος-η-ον. fatto di ghiaggiuolo. հիրիկէ շինուած. իրիտէտէն՝ սուսամպան եափըլմըշ: (ὡς οὐσ.) olio d'iride. հիրիկի իւղ. սուսամ եաղը:

Ἰριοειδὴς-έος (ὁ, ἡ) simile all' iride, a ghiaggiuolo. հիրիկի նման. սուսամ չիչէյինէ պէնզէր:

Ἶρις-ιδος ἢ ιος (ἡ) l' arco baleno. 2. iride, ghiaggiuolo, giglio paonazzo (fiore). 3. iri. ծիածան, աղեղն երկնից, ծիրանի գօտի. 2. հիրիկ (ծաղիկ). 3. ծիածան աչաց. էլէյիմ սաղմա, գավիս գուզահ. 2. սուսամ, իրիտէ (չիչէք). 3. կէօզտէ պուլունան չէմպէրի րէնկիամէզ:

Ἱροδρόμος (ὁ, ἡ) ἀντὶ Ἱεροδρόμος. che corre, combatte nei giuochi sacri. սուրբ խաղերու մէջը վազող՝ կռուող. աղիզ օյունլարտա գօշան՝ կիւրէշէն:

Ἱρὸς-ή-όν. ἀντὶ Ἱερός.

Ἴς-ἰνὸς (ἡ) fibra. 2. nervo. 3. forza, vigore. մանրաթել. 2. ջիղ. 3. ուժ. ինճէ տամար. 2. սինիր. 3. գուվվէթ:

Ἰσάζω. Μ. άσω. uguagliare. հաւասար ընել. պէրապէր՝ հէմվար էթմէք:

Ἰσάκις, ἐπίῤ. egualmente. նոյնչափ անգամ, հաւասարապէս. օլգատար տէֆա, պէրապէր:

Ἰσάριθμος (ὁ, ἡ) eguale al numero. համարանքի մէջ հաւասար. սայըսը պիր:

Ἰσαχῶς, ἐπίῤ. egualmente, colle stesse maniere. հաւասարապէս, նոյն կերպով. պէրապէր, օլ թարզ իլէ:

Ἰσηγορέω-ῶ. Μ. ήσω. parlare con egual libertà. նոյն համարձակութենով խօսիլ. պիր սէրպէսթլիք իլէ սէօյլէմէք:

Ἰσηγορία (ἡ) eguale libertà di parlare. խօսելու մէջ մի եւ նոյն ազատութիւն՝ համարձակութիւն. սէօյլէմէքտէ պիր այնի ազատլըգ՝ սէրպէսթլիք:

Ἰσῆλιξ-ικος (ὁ, ἡ) coetaneo. ժամանակակից, տարեկից. պիր եաշտա, եաշտաշ:

Ἰσημερία (ἡ) equinozio. գիշերահաւասար. կէճէ կիւնտիւզ պիր օլմասը, իթիտալիւլ-լէյլի վէննէհար:

Ἰσημερινὸς-ή-όν. equinoziale. գիշերահաւասարին. իթիտալիւլ-լէյլի վէննէհարա մէնսուպ:

Ἰσθμὸς (ὁ) istmo. պարանոց (երկու ծովի մէջ գտնուող լեզուաձեւ ցամաք).

էկէ տէնիզի օրթասընտա տիլ ծաալը ատալանմըշ գարա։

Ἴσκω. (*X. M.*) eguagliare, assimilare. *հաւասարցընել, նմանցընել · պէնզէթմէք, պիր էթմէք։*

Ἰσοβαθὴς-έος (ὁ, ἡ) ch' è d'una eguale profondità. *խորունկութեան մէջ հաւասար · պիր տէրինլիքտէ։*

Ἰσοβαρέω-ῶ. M. ήσω. aver lo stesso peso, essere del pari pesante, equiponderare. *հաւասարակշիռ ըլլալ · պիր աղըրլըգտա՝ թարթըտա օլմագ, տէնք կէլմէք։*

Ἰσοβαρὴς-έος (ὁ, ἡ) chi è del pari pesante. *հաւասարակշիռ · պիր աղըրլըգտա՝ թարթըտա, տէնք։*

Ἰσοβασιλεὺς-έως (ὁ) simile ad un rè. *թագաւորի մը նման · փատիշահա՝ շահա պէնզէր։*

Ἰσόβιος (ὁ, ἡ) ch' è della stessa età, coetaneo, contemporaneo. *տարեկից, ժամանակակից · եաշտաշ, պիր տէվիրտէ։*

Ἰσόγαιος (ὁ, ἡ) *καὶ*

Ἰσόγεως (ὁ, ἡ) uguale alla o colla terra. *հողով հաւասար · թօփրագ իլէ պէրապէր։*

Ἰσογνωμέω-ῶ. M. ήσω. essere dello stesso parere. *նոյն կարծիքը ըլլալ · պիր ֆիքիրտէ օլմագ։*

Ἰσογνώμων-ονος (ὁ, ἡ) chi è dello stesso parere, concorde. *նոյն կարծիքի մէջ եղող, համախոհ · պիր ֆիքիրտէ օլան։*

Ἰσόγραφος (ὁ, ἡ) chi scrive come un altro. *ուրիշի մը պէս գրող · պիր պաշգասը կիպի եազան։*

Ἰσογώνιος (ὁ, ἡ) che ha gli angoli eguali. *հաւասար անկիւն ունեցող · պէրապէր՝ պէնզէր քէօշէլի։*

Ἰσοδαίμων-ονος (ὁ, ἡ) ch' è della stessa fortuna. *նոյն բաղդը ունեցող · պիր թալիհտէ։*

Ἰσοδενδρος (ὁ, ἡ) eguale ad un albero. *ծառի մը հաւասար · պիր աղաճ գատար, պիր աղաճ իլէ պէրապէր։*

Ἰσοδίαιτος (ὁ, ἡ) chi si nutrisce egualmente. *հաւասարապէս՝ նմանապէս սնող · պիր վէճհ իւզրէ պէսլէնէն, պիր գարն իլէ կէչինէն։*

Ἰσόδομος (ὁ, ἡ) fabbricato, eretto alla stessa maniera. *նոյն կերպով շինուած, նմանապէս կառուցեալ · պիր թարզ իւզրէ եափըլմըշ՝ գուրուլմուշ։*

Ἰσοδύναμος (ὁ, ἡ) equivalente. *համազօր · պիր գուվվէթտէ, հէմահէնկ։* — *άμως, ἐπίῤ.*

Ἰσοέτηρος (ὁ, ἡ) uguale all' età, coetaneo. *տարեկից · եաշտաշ։*

Ἰσόθεος (ὁ, ἡ) simile, eguale a Dio. *Աստուծոյ նման՝ հաւասար · Ալլահա պէնզէր՝ մէնէնտ։*

Ἰσοκίνδυνος (ὁ, ἡ) egualmente pericoloso. *նմանապէս վտանգաւոր · քէզալիք մուխաթարալը։*

Ἰσοκιννάμωμος (ὁ, ἡ) simile alla cannella. *կինամոմոնի նման · թարչինէ պէնզէր ·* (*οὐσ.*) *Ἰσοκιννάμωμον* (τὸ) cassia. *կասիա · խըյար շէմպէ։*

Ἰσοκλεὴς-έος (ὁ, ἡ) egualmente celebre. *համբաւի մէջ հաւասար · նամտարլըգտա պէրապէր՝ պիր։*

Ἰσόκληρος (ὁ, ἡ) chi ebbe la stessa sorte, fortuna. *նոյն վիճակը՝ բաղդը ունեցած · պիր նասիպէ՝ գըսմէթէ օլան։*

Ἰσόκοιλος (ὁ, ἡ) che ha la stessa cavità. *նոյն խոռոչը ունեցող · չուգուրլուգտա պիր՝ պէրապէր։*

Ἰσοκόρυφος (ὁ, ἡ) di cui la cima è eguale a quella d'un altro. *գագաթը ուրիշին գագաթանը հետ հաւասար եղող · թէփէսի պիր պաշգասընըն թէփէսի իլէ պիր օլան։*

Ἰσοκραὴς-έος (ὁ, ἡ) mescolato egualmente. *հաւասարապէս խառնուած · պիր էօլչիւտէ՝ տէրէճէտէ գարըշմըշ։*

Ἰσοκράτεια (ἡ) uguaglianza di potere. *զօրութեան՝ իշխանութեան մէջ հաւասար ըլլալը · գուտրէթտէ՝ իգթիտարտա պիր օլմագ։*

Ἰσοκρατὴς-έος (ὁ, ἡ) eguale in potere. *զօրութեան մէջ հաւասար, նոյն կարողութիւնը ունեցող · պիր գուտրէթտէ օլան, գուվվէթտէ՝ իգթիտարտա պէրապէր։*

Ἰσόκριθος (ὁ, ἡ) eguale all' orzo. *գարիի հետ հաւասար · արփա գատար։*

Ἰσοκωλία (ἡ) egualità de' membri d'un periodo. *մէկ պարբերութեան անդամներուն հաւասար ըլլալը · պիր ֆըգրէյի աճզասընըն գարշըլըգը պիր օլմասը։*

Ἰσόκωλος (ὁ, ἡ) (periodo) composto di membri eguali. *հաւասար անդամներ՝ մասեր ունեցող (պարբերութիւն) · փարչալարը՝ հիսսէլէրի պիր օլան (ֆըգրէյի աճզասը)։*

Ἰσολογία (ἡ) = *Ἰσηγορία.*

Ἰσόμαλος (ὁ, ἡ) molto simile, uguale. *խիստ նման, հաւասար · չօգ պէնզէր՝ պէրապէր։*

Ἰσόμαχος (ὁ, ἡ) eguale al combattimento. *պատերազմի մէջ հաւասար · ճէնկտէ պէրապէր՝ պիր։*

Ἰσομεγέθης-εος (ὁ, ἡ) ch' è d'una grandezza eguale. *մեծութեան մէջ հաւասար · պիւյիւքլիւքտէ պիր՝ պէրապէր։*

Ἰσομερὴς-έος (ὁ, ἡ) composto di parti uguali. *հաւասար մասերէ բաղադրուած · հիսսէլէրի՝ փարչալարը պիր՝ պէրապէր։* = *Ἰσόμοιρος.*

Ἰσόμετρος (ὁ, ἡ) ch' è d'una misura eguale. *հաւասարաչափ · պիր միգտար։* — *έτρως, ἐπίῤ.*

Ἰσομέτωπος (ὁ, ἡ) che ha la fronte eguale. *հաւասար ճակատ ունեցող · ալընլարը պէրապէր՝ պիր։*

Ἰσομήκης-εος (ὁ, ἡ) che ha la stessa lunghezza. *նոյն երկայնութիւնը ունեցող · պիր ուզունլուգտա։*

Ἰσομοιρέω-ῶ. M. ήσω. ricevere, avere una porzione eguale a quella di... *ուրիշին մասին՝ բաժինին հաւասար բաժին ունենալ · պաշգասընըն փայընա՝ հիսսէսինէ մէնէնտ փայը՝ հիսսէսի օլմագ։*

Ἰσομοιρία-ας (ἡ) porzione uguale. *հաւասար բաժին · պիր փայ, պէրապէր՝ հիսսէ։*

Ἰσόμοιρος (ὁ, ἡ) chi riceve una porzione eguale a quella di... *մէկի մը բաժինին*

հաւասար բաժին առնող. [illegible]

Ἰσόμορος (ὁ, ἡ) = Ἰσόμοιρος.

Ἰσόνειρος (ὁ, ἡ) eguale, simile ad un sogno, vano. երազի մը հաւասար՝ նման, փուճ. [illegible]

Ἰσονομέομαι-οῦμαι. M. ήσομαι. vivere in un governo democratico. ռամկապետական տէրութեան տակը ապրիլ. [illegible]

Ἰσονομία (ἡ) eguaglianza de' diritti politici, democrazia. քաղաքական իրաւանց հաւասար ըլլալը, ռամկապետութիւն. [illegible]

Ἰσονομικὸς-ή-όν. chi ama di vivere in un governo democratico. ռամկապետական տէրութեան տակ ապրիլը սիրող. [illegible]

Ἰσόνομος (ὁ, ἡ) distribuito, amministrato con eguaglianza. 2. chi vive in un governo democratico. հաւասարապէս բաժնուած՝ բաշխուած. 2. ռամկապետական տէրութեան տակ ապրող. [illegible]

Ἰσόπαις-αιδος (ὁ, ἡ) simile ad un ragazzo. տղու մը նման. [illegible]

Ἰσοπάλαιστος (ὁ, ἡ) eguale ad un palmo. մէկ թզի մը չափ. [illegible]

Ἰσοπαλέω-ῶ. M. ήσω. essere eguale alla lotta, alle forze. կռուի՝ զօրութեան՝ ուժի մէջ հաւասար ըլլալ. [illegible]

Ἰσοπαλὴς-έος (ὁ, ἡ) eguale alla lotta, al combattimento, alle forze. կռուի՝ ծեծկռուելու՝ ուժի զօրութեան մէջ հաւասար. [illegible]

Ἰσοπαχὴς-έος (ὁ, ἡ) ch' è d'una grassezza simile. նոյն գիրութիւնը ունեցող. [illegible]

Ἰσόπεδον (τὸ) piano. դիւր, տափարակ տեղ. [illegible]

Ἰσόπεδος (ὁ, ἡ) piano. հարթ, մակաւասար. [illegible]

Ἰσόπετρος (ὁ, ἡ) duro come la pietra. քարի պէս ամուր. [illegible]

Ἰσόπηχυς-εος (ὁ, ἡ) lungo un braccio. կանգուն մը երկայն. [illegible]

Ἰσόπλευρος (ὁ, ἡ) = Ἰσοσκελής.

Ἰσοπλατὴς-έος (ὁ, ἡ) eguale in larghezza. լայնութեան մէջ հաւասար. [illegible]

Ἰσοπληθὴς-έος (ὁ, ἡ) eguale di numero. հաւասարաթիւ. [illegible]

Ἰσοπολιτεία-ας (ἡ) uguaglianza de' diritti potilici. քաղաքական իրաւանց հաւասարութիւն. [illegible]

Ἰσοπολίτης-ου (ὁ) cittadino che gode de' diritti eguali. հաւասար իրաւունք ունեցող քաղաքացի. [illegible]

Ἰσόπρεσβυς-νος (ὁ, ἡ) uguale ad un vecchio. ծերի մը հաւասար. [illegible]

Ἰσόπτερος (ὁ, ἡ) che ha le ali eguali. հաւասար թեւեր ունեցող. [illegible]

Ἰσοῤῥοπέω-ῶ. M. ήσω. equilibrarsi. հաւասարակշիռ ըլլալ. [illegible]

Ἰσοῤῥοπία (ἡ) equilibrio. հաւասարակշռութիւն. [illegible]

Ἰσόῤῥοπος (ὁ, ἡ) equipollente, equivalente, che è in equilibrio. հաւասարակշիռ. [illegible]

Ἶσος-η-ον. eguale, piano, equo. հաւասար, հարթ, արդար. [illegible]

Ἰσοσθένεια (ἡ) eguaglianza, parità di forze. ուժի զօրութեան մէջ հաւասար ըլլալը. [illegible]

Ἰσοσθενὴς-έος (ὁ, ἡ) eguale alle forze. զօրութեան մէջ հաւասար. [illegible]

Ἰσοσκελὴς-έος (ὁ, ἡ) equilatero. հաւասարակողման. [illegible]

Ἰσοσταθμέω-ῶ. M. ήσω. = Ἰσοβαρέω.

Ἰσοσταθμία (ἡ) = Ἰσοῤῥοπία.

Ἰσόσταθμος (ὁ, ἡ) = Ἰσοβαρής.

Ἰσοσύλλαβος (ὁ, ἡ) che ha lo stesso numero di sillabe. վանկերուն համրանքը հաւասար եղող. [illegible] — άβως, ἐπίῤ.

Ἰσοτάλαντος (ὁ, ἡ) = Ἰσοβαρής.

Ἰσοταχὴς-έος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - ταχῶς. eguale alla velocità. երագութեան մէջ հաւասար. [illegible]

Ἰσοτέλεια (ἡ) il pagare le stesse contribuzioni. նոյն բաժերը տալը. [illegible]

Ἰσοτελὴς-έος (ὁ, ἡ) colui che paga le stesse contribuzioni. նոյն բաժերը վճարող. [illegible]

Ἰσότης-ητος (ἡ) uguaglianza, parità. հաւասարութիւն, նմանութիւն. [illegible]

Ἰσοτιμία (ἡ) eguaglianza negli onori. հաւասարապատիւ ըլլալը. [illegible] = Ἰσονομία.

Ἰσότιμος (ὁ, ἡ) che gode lo stesso onore. 2. equivalente. համապատիւ. 2. հաւասար յարժողութեան. [illegible] 2. [illegible] — τίμως, ἐπίῤ.

Ἰσότονος (ὁ, ἡ) che ha lo stesso accento. նոյն ոլորակը ունեցող. [illegible] — τόνως, ἐπίῤ.

Ἰσοτράπεζος (ὁ, ἡ) che ha la stessa tavola, mensa. 2. simile ad una tavola. նոյն սեղանը ունեցող. 2. սեղանի նման. [illegible] 2. [illegible]

Ἰσότροπος (ὁ, ἡ) ch' è d' un medesimo carattere. նոյն բարքը ունեցող. [illegible]

Ἰσοτύραννος (ὁ, ἡ) simile ad un tiranno. բռնաւորի մը նման. [illegible]

Ἰσουργὸς (ὁ, ἡ) che si occupa allo stesso lavoro con un altro, cooperante. նոյն գործքին ուրիշի մը հետ պարապող, գործակից. [illegible]

Ἰσοϋψὴς-έος (ὁ, ἡ) ch' è d' un' altezza eguale. *բարձրութեան մէջ հաւասար.* [illegible] :

Ἰσοφόρος (ὁ, ἡ) che porta lo stesso peso. *նոյն բեռը՝ ծանրութիւնը կրող.* [illegible] :

Ἰσοφυὴς-έος (ὁ, ἡ) ch' è della stessa natura. *համաբուն, նոյն բնութենէ եղող.* [illegible] :

Ἰσοχρόνιος καὶ

Ἰσόχρονος (ὁ, ἡ) della stessa durata. *նոյնչափ ատեն տեւող.* [illegible] :

Ἰσόχροος-ους (ὁ, ἡ) dello stesso colore. *նոյն գունէ եղող.* [illegible] :

Ἰσόχρυσος (ὁ, ἡ) uguale all' oro. *ոսկիի հաւասար.* [illegible] :

Ἰσοψηφία (ἡ) ugualità, parità di suffragi. *քուէներու հաւասարութիւն.* [illegible] :

Ἰσόψυχος (ὁ, ἡ) unanime. *համախոհ, համախորհուրդ.* [illegible] : — ψύχως, ἐπίῤ.

Ἰσόω-ῶ. M ώσω. rendere eguale, uguagliare. *հաւասար ընել.* [illegible] :

Ἰστέον, ἐπίῤ. bisogna sapere. *գիտնալու է.* [illegible] :

Ἵστημι (καὶ πθ.) Ἵσταμαι. M. στήσω (καὶ πθ.) σταθήσομαι. ergere. 2. situare, porre. 3. eccitare, incitare. 4. bilanciare. 5. arrestare. *կանգնել. 2. տեղն ի տեղը դնել, դնել. 3. ոտք վերցընել, յարուցանել, դրդել. 4. կշռել. 5. բռնել, նուաճել.* [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. 4. [illegible]. 5. [illegible]. (μσ.) rizzarsi, essere eretto. 2. stare. 3. essere situato. 4. desistere. 5. soprastare, cominciare. *կանգնիլ, ցցուիլ. 2. կենալ. 3. զետեղած ըլլալ. 4. դադարել, զկայ առնուլ. 5. մօտ ըլլալ, վերահաս ըլլալ, սկսիլ.* [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. 4. [illegible]. 5. [illegible]. 6. (μὲ ἐπίῤ.) comportarsi. *վարուիլ.* [illegible] :

Ἱστιοδρομέω-ῶ. M. ήσω. viaggiare a piene vele. *լեցուն առագաստով ճամբայ ընել.* [illegible] :

Ἱστίον (τὸ) la vela della nave. 2. velo. *առագաստ. 2. ծածկոյթ.* [illegible]. 2. [illegible] :

Ἱστιοῤῥάφος (ὁ, ἡ) colui che cucisce le vele della nave. *նաւուն առագաստները կարող.* [illegible] :

Ἱστοβόη (ἡ) timone del cocchio. *քեղի (կառաց).* [illegible] :

Ἱστοδόκη-ης (ἡ) la parte del vascello, in cui si metteva l'albero, quando lo levavano dal suo posto. *նաւուն կայմը հանելու ատեն զանի երկնցընելու տեղ.* [illegible] :

Ἱστοπέδη (ἡ) il piede dell' albero. *կայմին վարի դին՝ ոտքը.* [illegible] :

Ἱστόπους-οδος (ὁ) (κυρ. εἰς τὸ πλθ.) i legni che tendono la tela al telajo. *կտաւը ոստայնանկաց գործարանին մէջ ձգտող փայտեր.* [illegible] :

Ἱστορέω-ῶ. M. ήσω. rapportare, narrare. 2. dimandar per sapere (Λατ. sciscitor), informarsi. 3. testificare, affermare. *պատմել. 2. գիտնալու համար հարցընել. 3. վկայել, հաստատել.* [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible] :

Ἱστόρημα-ατος (τὸ) ciò che fù narrato, narrazione, istoria. *պատմուած բան, պատմութիւն.* [illegible] :

Ἱστορία (ἡ) storia, narrazione. 2. informazione. *պատմութիւն. 2. տեղեկութիւն.* [illegible]. 2. [illegible] :

Ἱστορικὸς-ὴ-όν. storico. 2. che appartiene all' istoria. *պատմաբան. 2. պատմական.* [illegible]. 2. [illegible] :

Ἱστορικῶς, ἐπίῤ. storicamente. *պատմաբար, պատմաբանօրէն.* [illegible] :

Ἱστοριογράφος (ὁ, ἡ) scrittore di storie, storiografo. *պատմագիր.* [illegible] :

Ἱστόριον (τὸ) avvenimento storico, che serve di prova. *ապացոյց եղող պատմաբանական դիպուած.* [illegible] :

Ἱστοριοσυγγραφεὺς-έως (ὁ) = Ἱστοριογράφος.

Ἱστὸς (ὁ) l'albero della nave. 2. telajo. 3. una pezza di tela. *նաւին կայմը. 2. գործարան ոստայնանկաց. 3. պուրակ մը՝ ոստայն մը կտաւ.* [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible] :

Ἱστότονος (ὁ, ἡ) teso al telajo. *ոստայնանկաց գործարանին ձգտած՝ փռած.* [illegible] :

Ἱστουργεῖον (τὸ) bottega del tessitore. *ոստայնանկի խանութ.* [illegible] :

Ἱστουργέω-ῶ. M. ήσω. tessere tele. *կըտաւ ոստայնանկել, անկանել զոստայն.* [illegible] :

Ἱστουργικὸς-ὴ-όν. che concerne la tessitura. *ոստայնանկելու պատկանած.* [illegible]. **Ἱστουργικὴ-ῆς** (ἡ) (ἐνν. τέχνη) l'arte del tessitore. *ոստայնանկի արհեստ.* [illegible] :

Ἱστουργὸς (ὁ, ἡ) lavoratore di telajo, tessitore. *ոստայնանկ.* [illegible] :

Ἱστὼν-ῶνος (ὁ) la parte ove sta eretto il telajo. 2. bottega di tessitore. *ոստայնանկի գործարանին կեցած տեղը. 2. ոստայնանկի խանութ.* [illegible]. 2. [illegible] :

Ἵστωρ-ορος (ὁ) conoscitore, perito. 2. testimonio. *ճանչցող, հմուտ. 2. վկայ.* [illegible]. 2. [illegible] :

Ἰσχαίνω. Μ. ανῶ. rendere macilente. վտիտացընել, նիհարցընել · [illegible] :

Ἰσχανάω × ἀντὶ Ἴσχω.

Ἰσχὰς - άδος (ἡ) fico secco. 2. lo sfintere dell' ano. 3. sigillo di Salomone (erba). չոր թուզ · 2 · սեղմիչ, սրբանին անցքերը գոցող մկան մը · 3 · խոտ մըն է · [illegible] :

Ἰσχιὰς - άδος (ἐνν. νόσος). scilica (malattia.) ազդրներու ախտ մը · [illegible] :

Ἰσχίον (τὸ) coscia, anca. ազդր, բարձ · [illegible] :

Ἰσχναίνω. Μ. ανῶ. = Ἰσχαίνω.

Ἰσχνασία - ας (ἡ) = Ἰσχνότης.

Ἰσχνὸς - ὴ - όν. magro, gracile, macilente. վտիտ, նիհար, ապաղուն · [illegible] : — ῶς, ἐπίῤ.

Ἰσχνότης - ητος (ἡ) magrezza. նիհարութիւն, վտտութիւն · [illegible] :

Ἰσχνόφωνος (ὁ, ἡ) che ha una voce tenue. բարակ՝ տկար ձայն ունեցող · [illegible] :

Ἰσχουρία - ας (ἡ) iscuria. միզարգելութիւն, [illegible] · [illegible] :

Ἰσχυρίζομαι. Μ. ίσομαι. asserire, disputare ostinatamente. պնդել, յամառութենով վիճաբանել · [illegible] :

Ἰσχυρογνώμων - ονος (ὁ, ἡ) ostinato. յամառ · [illegible] :

Ἰσχυροποιέω - ῶ. Μ. ήσω. corroborare, fortificare. ուժովցընել · [illegible] :

Ἰσχυρὸς - ὰ - όν. forte, robusto. ուժով, հաստատ, զօրաւոր · [illegible] : — ρῶς, ἐπίῤ,

Ἰσχὺς - ύος (ἡ) robustezza, vigore. կորովութիւն, ուժովութիւն · [illegible] :

Ἰσχύω. Μ. ύσω. essere robusto. 2. potere. կորովի ըլլալ · 2 · կարենալ · [illegible] · 2 · [illegible] :

Ἴσχω. Μ. σχήσω. tenere, trattenere, impedire. 2. avere, possedere. 3. valere. բռնել, կասեցընել, արգիլել · 2 · ունենալ, ստանալ · 3 · արժել · [illegible] · 2 · [illegible] · 3 · [illegible] :

Ἴσως, ἐπίῤ. egualmente. 2. forse. հաւասարապէս · 2 · գուցէ · [illegible] · 2 · [illegible] :

Ἰτέα (ἡ) salcio, salce (albero.) ուռի · [illegible] :

Ἰτεὼν - ῶνος (ὁ) salceto. ուռենիք · [illegible] :

Ἴφθιμος (ὁ, ἡ) coraggioso, forte, robusto. կտրիճ, ուժով, կորովի · [illegible] :

Ἶφιος (ὁ, ἡ) forte, robusto. 2. grasso. ուժով, կորովի · 2 · գէր · [illegible] · 2 · [illegible] :

Ἰχθυάω - ῶ. Μ. άσω. pescare. ձուկ որսալ · [illegible] :

Ἰχθυβόλος (ὁ, ἡ) colui che colpisce i pesci colla fiocina. երեքժանիքով ձուկ զարնող · [illegible] :

Ἰχθυβόρος (ὁ, ἡ) colui che mangia i pesci. ձուկերը կերող · [illegible] :

Ἰχθύδιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Ἰχθύς. piccolo pesce. պզտիկ ձուկ · [illegible] :

Ἰχθυΐα (ἡ) pesca, il pescare. ձկնորսութիւն · [illegible] :

Ἰχθυνόμος (ὁ, ἡ) direttore della pesca. ձկնորսներու վրակեցու՝ գլուխ · [illegible] :

Ἰχθυοκτόνος (ὁ, ἡ) colui che uccide i pesci. ձուկերը սպաննող · [illegible] :

Ἰχθυολογέω - ῶ. Μ. ήσω. discorrere dei pesci. ձուկերու վրայ ճառել · [illegible] :

Ἰχθυολόγος (ὁ, ἡ) chi tratta de' pesci. ձուկերու վրայ ճառող · [illegible] :

Ἰχθυόμαντις - εως (ὁ) indovino che predice l'avvenire coll' osservare i pesci. ձուկերը զննելով գալիքները գուշակող կիւս · [illegible] :

Ἰχθυοπωλεῖον (τὸ) mercato de' pesci. ձկի վաճառանոց · [illegible] :

Ἰχθυοπώλης - ου (ὁ) venditore di pesci. ձուկ ծախող · [illegible] :

Ἰχθυοτροφεῖον (τὸ) pescaja. ձկնարան, աւազան ձկանց · [illegible] :

Ἰχθυοτρόφος (ὁ, ἡ) colui che nutrisce i pesci in una pescaja. ձկնարանի մէջ ձուկ պահող · [illegible] :

Ἰχθυοφαγέω - ῶ. Μ. ήσω. mangiare de' pesci. ձուկ ուտել · [illegible] :

Ἰχθυοφάγος (ὁ, ἡ) colui che mangia de' pesci. ձուկ կերող · [illegible] :

Ἰχθὺς - ύος (ὁ) pesce. ձուկ · [illegible] :

Ἰχθυώδης - εος (ὁ, ἡ) simile al pesce. 2. pieno di pesci. ձկի նման · 2 · ձուկերով լեցուն · [illegible] · 2 · [illegible] :

Ἰχνεία (ἡ) tracciamento. շաւիղին ետեւէն երթալը, հետապնդելը · [illegible] :

Ἰχνεύμων - ονος (ὁ) icneumone, topo di Faraone. հիլոս · [illegible] :

Ἴχνευσις - εως (ἡ) l'azione di tracciare, tracciamento. շաւղաց ետեւէ ընկնալը, հետապնդութիւն · [illegible] :

Ἰχνευτὴς (ὁ) tracciatore, che ricerca le traccie. շաւղաց ետեւէ գացող · [illegible] :

Ἰχνεύω. Μ. εύσω. tracciare, andare in traccia. շաւղաց ետեւէ երթալ · [illegible] :

Ἰχνηλατέω - ῶ. Μ. ήσω. cacciare seguitando le traccie. մէկին շաւղացը ետեւէն երթալով վռնտել · [illegible] :

Ἰχνηλάτης - ου (ὁ) = Ἰχνευτής.

Ἴχνιον (τὸ) = Ἴχνος.

Ἰχνογραφία (ἡ) disegno, icnografia. ձեւագրութիւն · [illegible] :

Ἴχνος - εος - ους (τὸ) traccia, vestigio, pedata, orma. 2. la pianta del piede. հետք,

շաւիղ. 2. պարզապարք. եղ. 2. այաք պատ- պանը։

Ἰχνοσκοπέω-ῶ. Μ. ήσω. osservare le traccie. Մեկին շաւիղը դիտել. պէրինի իզինի պագմագ։

Ἰχνοσκοπία (ἡ) l'azione di osservare le traccie, tracciamento. Մեկին շաւիղը դիտելը. պէրինի իզինի պագմասը, իզլէմէ։

Ἰχὼρ-ῶρος (ὁ) sangue corrotto. 2. sanie. ապականած Ջրի դարձած արիւն. 2. Թարախ, շարաւ. պօզուլմուշ սուլանմըշ գան. 2. իրին։

Ἴψος (ὁ) sughero. անկենի. մանթար աղաճը։

Ἰωταχίζω. Μ. ίσω. servirsi molto della lettera I (iota). I (Եօթա) գիրը շատ գործածել. I (Եօթա) հարֆը չօգ գուլլանմագ։

Ἴωψ-ἴωπος (ὁ) specie di pesce. այլ մը ձուկ. պիր նէվ պալըգ։

K.

Κ, κ, κάππα (τὸ) (ἄκλ.) Kappa. Decima lettera dell' Alfabeto Greco. In senso numerico coll' accento di sopra (κ') significa venti o ventesimo, e coll' accento al di sotto (͵κ) venti mila. Քափփա. Յունաց Այբուբենից տասներորդ գիրը։ Համրանքի կողմանէ վրայի շեշտով (κ') կը նշանակէ քսան կամ քսաներորդ, ու շեշտը տակը ըլլալու ատեն (͵κ) կը նշանակէ քսան հազար։ Քափփա. Եունանի ալֆապէի օնունճու հարֆը։ Սայը թէրթիպինճէ իւսթիւնտէ էքսանթը օլտուղու զաման (κ') իքիրմի եահօտ իքիրմինճի, վէ էքսանթը օլթուսունտա (͵κ) իքիրմի պին (20,000)։

Καβάλλης-ου (ὁ) cavallo da soma. բեռնակիր գրաստ. պէյիր։

Καββαλικὸς-ὴ-όν. atto, capace ad abbattere il suo antagonista. իր ընդդիմամարտը յաղթելու՝ գետին զարնելու բաւական՝ յարմար կարող. գէնտի խասմընը եէնէպիլիր՝ եըգըպիլիր։

Κάγαθὸς, κατὰ κρ. ἀντὶ Καὶ ἀγαθός.

Κάγκαμον (τὸ) cancamo, lacca. Արաբիոյ ծառի մը խէժ է. Արապիսթանտա պիթէր պիր նէվ աղաճըն զամգը տըր։

Καγχάζω. Μ. άσω. sghignazzare, ridere smoderatamente. բարձր ձայնով՝ չափէ դուրս խնդալ՝ ծիծաղիլ. գահգահա իլէ կիւլմէք. (συνεκδχ.) deridere. ծիծաղիլ, վրան խնդալ, այպանել. ալայ էթմէք։

Καγχασμὸς-οῦ (ὁ) sghignazzata, cachinno. բարձրաձայն ծիծաղ. գահգահա։

Καγχαστὴς-οῦ (ὁ) derisore. այպանող. մասխարա էտէն, ալայճը օլան։

Κάγχρυς-υος (ἡ) orzo scorticato. 2. il frutto del rosmarino. տակուած կեղեւած գարի. 2. խնկունկի պտուղ. այըքլանմըշ արփա. 2. պիպէրիյէ՝ տէրէ քէօքիւ—է մէյ- վէսի։

Κάγὼ, κατὰ κρ. ἀντὶ Καὶ ἐγώ.

Καδμεία καὶ -μία-ας (ἡ) cadmia. կիսամետաղ մը. պիր նէվ էօրիւմ մաատէն տիր։

Κάδος (ὁ) barile, botte, tino, secchio. 2. scatola per raccogliere i suffragi, bossolo. տակառ, դոյլ. 2. քուէներու ժողվելու տուփ. ֆըչը, գուվա, թէփ, քօվա. 2. գուրալար թօփլամաղա պիր գութու։

Καθαγιάζω. Μ. άσω. Γρφ. ἀντὶ

Καθαγίζω. Μ. ίσω. consecrare, 2. sacrificare. նուիրել, սրբել. 2. զոհ մատուցանել. թագտիս՝ իթմէք. 2. գուրպան գըլմագ։

Καθαγισμὸς-οῦ (ὁ) consecrazione. նուիրելը, սրբելը. իթմէ, թագտիս։

Καθαγνίζω. Μ. ίσω. purificare, espiare. մաքրել, քաւել. թէմիզլէմէք, գէֆարէթ էթմէք։

Καθαίρεσις-εως (ἡ) distruzione, rovina. կործանում, աւերած. խարապլըգ, խարաբլըգ։

Καθαιρέτης-ου (ὁ) distruggitore. կործանող. խարապ էտիճի։

Καθαιρέω-ῶ. Μ. ήσω. degradare. 2. gettare sotto. 3. distruggere, rovinare. իշխանութենէ հանել. 2. տակը նետել. 3. կործանել, աւրել. մանսըպտան չըգարմագ. 2. ալթընա աթմագ. 3. խարապ էթմէք, պօզմագ։

Καθαίρω. Μ. αρῶ. purgare, nettare. մաքրել, սրբել. թէմիզլէմէք, փագ էթմէք։

Καθάπερ καὶ (-περεὶ καὶ περανεὶ) come. որպէս, ինչպէս որ. նասըլ, նիթէքիմ։

Καθάπτομαι. Μ. άψομαι. toccare, piccare colla parola. 2. censurare, riprendere. խօսքով դպչիլ՝ խոցել, երգիծել. 2. յանցանքը երեսը զարնել, յանդիմանել. սէօզ իլէ տօգունմագ. 2. գապահաթինի եիւզիւնէ վուրմագ, թէքտիր էթմէք։

Καθαρίζω. Μ. ίσω. = Καθαίρω.

Καθάριος (ὁ, ἡ) pulito. 2. elegante. մաքուր. 2. վայելուչ, գեղեցկայարմար. թէմիզ, փագ. 2. զարիֆ, զըրիֆ, խօշ։

Καθαριότης (ἡ) pulizia. 2. eleganza. մաքրութիւն. 2. վայելչութիւն. թէմիզլիք, փագլըգ. 2. զարաֆէթ։

Καθαρισμὸς (ὁ) nettamento. մաքրելը, սրբելը. թէմիզլէմէ, փագ էթմէ։

Καθαρίως, ἐπίῤ. pulitamente, nettamente. 2. elegantemente. մաքրութեամբ. 2. վայելչաբար. թէմիզլիք՝ փագլըգ իլէ. 2. զարաֆէթ իլէ։

Κάθαρμα-ατος (τὸ) immondizia, sporcizia. 2. uomo scellerato, l'obbrobrio del mondo. սրբելու ատեն ելած աղտ. 2. չար մարդ, աշխարհքին ամենէն ցած ու անպիտան մարդը. սիլինթի՝ թէմիզլէմէտէն չըգան սիլիք պիր. 2. սէրսէրի՝ ալչագ տիւնեանըն էն ալչագ ատամը։

Καθαρμόζω. Μ. όσω. aggiustare. յարմարել, յարմարցընել. այարլամագ, մունասիպ էթմէք։

Καθαρολογέω-ῶ. Μ. ήσω. parlare, esprimersi chiaramente. յայտնի խօսիլ. աչըգ սէօյլէմէք։

Καθαροποιέω-ῶ. Μ. ήσω. = Καθαίρω.

Καθαρὸς-ὰ-όν. puro, pulito, netto. 2. irreprensibile, innocente. 3. chiaro.

մաքուր, աղտ չունեցող. 2. անմեղ, յանցանք չունեցող. 3. յայտնի. փաք, թէմիզ. 2. սուչսուզ, գիւնահսըզ. 3. աշիքեար:

Καθαρότης-*ητος* (ἡ) purità. 2. chiarezza. 3. innocenza. մաքրութիւն. 2. յայտնութիւն. 3. անմեղութիւն. թէմիզլիք, փաքլըք. 2. աշիքեարլըք. 3. սուչսուզլուք:

Καθαρουργικὸς-*ἡ*-*όν*. ben purificato, lavorato nettamente. աղէկ մաքրուած՝ գործուած. էյի թէմիզլենմիշ իշլենմիշ:

Καθαρπάζω. *Μ*. *άσω*. rapire con violenza. ուժով յափշտակել. զօր իլէ գափմագ:

Καθάρσιον (*τὸ*) purgante. դեղ մաքրիչ. շէրպէթ (մուսհիլ):

Καθάρσιος (*ὁ*, *ἡ*) = *Καθαρτήριος*. purificativo. 2. espiatorio. մաքրիչ. 2. քաւիչ. թէմիզ՝ փաք էտիճի. 2. աֆ էտիճի:

Κάθαρσις-*εως* (ἡ) purificazione. 2. espiazione. մաքրելը, սրբելը. 2. քաւելը. թէմիզլէմէ. 2. գիւնահըն աֆ էտիլմէ՝ թէմիզլէմէ:

Καθαρτὴρ-*ῆρος* (ὁ) = *Καθαρτής*.

Καθαρτήριος (ὁ, ἡ) = *Καθαρτικός*.

Καθαρτὴς-*οῦ* (ὁ) purgatore, purificatore. սրբող, մաքրող. թէմիզլէյէն, փաք էտէն:

Καθαρτικὸς-*ἡ*-*όν*. purificativo, purgativo. սրբողական, մաքրողական. թէմիզլէյիճի՝ արըթմայա՝ փաք էթմէյէ մախսուս:

Καθαρῶς, *ἐπίῤ*. puramente. 2. chiaramente. 3. innocentemente, sinceramente. մաքրութեամբ. 2. յայտնաբար. 3. անմեղութեամբ, առանց նենգի, անխարդախ. փաքլըք՝ թէմիզլիք իլէ. 2. աչըք, աշիքեար. 3. սուչսուզլուք իլէ, սաֆտիլանէ:

Καθαυτὸν (*ἀντὶ καθ᾽ αὐτόν*) da se stesso, a parte, separatamente. ինքնին, ինքնիրմէ, զատ. քէնտիլիյինտէն, քէնտի պաշընա, այրըճա:

Καθέδρα-*ας* (ἡ) sedia, seggio. 2. cattedra. 3. seggetta. աթոռ, նստարան. 2. գահ, բեմ, ամբիոն. 3. աթոռ ի պէտս կարեաց որովայնի. իսքէմլէ. 2. քիւրսի, մինպէր. 3. գազայի հաճէթի կէօրմէյէ մախսուս օլան պիր նէվի իսքէմլէ:

Καθέδριον (*τὸ*) piccolo scanno. պզտիկ աթոռ. իսքէմլէճիք:

Καθέζομαι. *Μ*. *εδοῦμαι*. sedere. նստիլ. օթուրմագ:

Καθείμαρμαι (*εὔχρ. μόνον τὸ ἀπαρ. Καθειμάρθαι καὶ ἡ μτχ. Καθειμαρμένος.*) esser destinato dal fato, dalla sorte a.. ճակատագրէն բանի մը կարգըուած՝ սահմանուած ըլլալ. գադէրդէն պիր նէնէյէ նասիպ օլունմուշ օլմագ:

Καθειμένος-*η*-*ον*. *πθ. πρκ. τ. Καθίημι.*

Καθειμένως, *ἐπίῤ* basso. ցած, ցածէն. ալչագ, ալչագդան:

Καθείργνυμι καὶ

Καθειργνύω. *Μ*. *είρξω*. imprigionare. բանտը դնել. հապս էթմէք:

Κάθειρξις-*εως* (ἡ) imprigionamento. բանտը դնելը. հապս էթմէ:

Καθεῖς (*ἡ γεν. καθενός*). ognuno, cadauno, ciascheduno. իւրաքանչիւրոք, ամէն մէկը. հէր պիրիսի, հէր քէս:

Καθεκάστην (*ὀρθότ.*) *Καθ᾽ ἑκάστην* (*ἐνν. ἡμέραν.*) ogni giorno. ամէն օր. հէր կիւն:

Καθεκτὸς-*ἡ*-*όν*. *καὶ* (*ἐπίῤ.*-*εκτῶς.*) che si può ritenere, impedire. բռնելը՝ կասեցընելը՝ արգիլելը կարելի. զապթ էթմէսի՝ ալըգօյմասը մումքին:

Καθελκύω. *Μ*. *ελκύσω καὶ*

Καθέλκω. *Μ*. *έλξω*. tirare abbasso. վար քաշել. աշաղը չէքմէք:

Κάθεμα-*ατος* (*τὸ*) collana. քայռ, մանեակ. կէրտանլըք:

Καθεξῆς, *ἐπίῤ*. in seguito. յետոյ, ապա, ետքը. սօնրա, պատէհու:

Κάθεξις-*εως* (ἡ) ritenzione, conservazione. կեցընելը, վար դնելը, պահելը. ալը գօմա, թութուլմա, սաքլամա:

Κάθερμα-*ατος* (*τὸ*) orecchino. գինդ. քիւփէ:

Καθετὴρ-*ῆρος* (ὁ) scandaglio. 2. siringa, schizzatojo. գունտ նաւորդաց՝ որով ծովին խորունկութիւնը կը չափեն. 2. միզահան կամ վիրաբուժի սրինգ. իսքանտիլ. 2. շըրընկա:

Κάθετος (ὁ, ἡ) perpendicolare. ուղղահայեաց. տիկ: (*ὅθ.*) *Κάθετος* (ἡ) (*ἐνν. γραμμή*) linea perpendicolare. ուղղահայեաց գիծ. խաթթը ամուտ:

Καθεύδω. *Μ*. *ήσω*. dormire. քնանալ. ույումագ:

Καθευρίσκω. *Μ*. *ευρήσω*. trovare, inventare. գտնալ, հնարել. պուլմագ, իճատ էթմէք:

Καθέψω. *Μ*. *εψήσω*. far bollire, cuocere bene. աղէկ եռացընել՝ եփել. էյի գայնաթմագ՝ փիշիրմէք:

Καθηγεμὼν-*όνος* (ὁ) = *Ἡγεμών*.

Καθηδύνω. *Μ*. *υνῶ*. addolcire. անուշցընել, սիրունցընել. թաթլըլաթմագ, լաթիֆլէթմէք, խօշ էթմէք:

Καθῆκον-*οντος* (*τὸ*) dovere. պարտք. պօրճ:

Καθηκόντως, *ἐπίῤ*. debitamente, convenevolmente. ըստ պատշաճի, վայլածին պէս. կէրէյի կիպի, մունասիպ իլէ:

Καθήκω. *Μ*. *ήξω*. arrivare a, estendersi a. ժամանել, հասնել. եէթիշմէք, երմէք:

Καθηλόω-*ῶ*. *Μ*. *ώσω*. inchiodare. գամել. մըխլամագ:

Καθήλωσις-*εως* (ἡ) inchiodamento. գամելը. մըխլամա:

Καθηλωτὴς-*οῦ* (ὁ) inchiodatore. գամող. մըխլայան:

Καθηλωτὸς-*ἡ*-*όν*. inchiodato. գամուած. մըխլանմըշ:

Κάθημαι. sedere. նստիլ. օթուրմագ, ճիւլուս՝ նիշինեթ էթմէք:

Καθημαξευμένως, *ἐπίῤ*. trivialmente. հասարակ կերպով՝ եղանակաւ. պայաղըճա, ատէթա պիր թարզ իլէ:

Καθημέραν, *ἐπίῤ*. ogni giorno. ամէն օր. հէր կիւն:

Καθημερία-*ας* (ἡ) occupazione giornaliere. ամէն օրուան գործ՝ բան. հէր կիւնլիք մաշղալէթ՝ իշ կիւճ:

Καθημερεύω. *Μ*. *εύσω*. = *Διημερευω*.

Καθημερινὸς-*ἡ*-*όν*. giornaliere, quoti-

diano. ամէն օրուան, հանապազորդեան. հէր կիւնլիւք։

Καθημέριος-α-ον. = τ. προηγ.

Καθημερόβιος (ὁ, ἡ) = Ἡμερόβιος.

Καθησυχάζω. M. ἀσω. essere in perfetta quiete. կատարեալ խաղաղութիւն՝ հանգստութիւն վայելել. թամամ րահաթ աշըլըգ մուխաֆազա էթմէք։

Κάθιδρος (ὁ, ἡ) Εὐχρηστότ. τὸ Κάθιδρως.

Καθιδρόω-ῶ. M. ώσω. tuffarsi nel sudore, sudar grandemente. քրտինքի մէջ խեղդիլ, խիստ քրտնիլ. թէր իչինտէ պօղուլմաք, տէրլէմէք օլմաք, չօգ տէրլէմէք իլէ թէրլէմէք։

Καθίδρυμα-ατος (τὸ) = Ἵδρυμα.

Καθίδρυσις-εως (ἡ) = Ἵδρυσις.

Καθιδρύω-ῶ. M. ύσω. = Ἱδρύω.

Κάθιδρως (ὁ, ἡ) Ἀττ. ἀντὶ Κάθιδρος. immerso nel sudore. քրտինքի մէջ համակուած՝ թաթխուած. թէրէ պօղուլմուշ, տէրլէմէ օլմուշ։

Καθιερεύω. M. εύσω. καὶ

Καθιερόω-ῶ. M. ώσω. = Καθαγνίζω.

Καθιέρωσις-εως (ἡ) consacrazione, dedicazione. նուիրելը, սրբելը, ձօնելը. թագտիս, իհտա էթմէ։

Καθίζω. M. ίσω. far sedere, collocare. նստեցընել, դնել. օթուրթմաք, եէրլէշտիրմէք (ἑλλ. ἢ ἀμτβτ καὶ μτγν. μσ.) sedere, collocarsi. նստիլ, զետեղիլ. օթուրմաք, եէրլէշմէք։

Καθίημι. M. καθήσω. deporre, abbassare. 2. mandare incontro. ձգել, իջեցընել. 2. դէմը խրկել. պըրագմաք, էնտիրմէք. 2. գարշըլըղա եօլլամաք. (μσ. ἢ ἑλλ.) discendere, calare. իջնալ. էնմէք։

Καθικετεύω. M. εύσω. supplicare caldamente. սրտանց աղաչել. եալվարըբ նիյազ էթմէք։

Καθικνέομαι-οῦμαι. M. καθίξομαι. venire fino, arrivare. 2. toccare. մինչուկ տեղ մը գալ՝ հասնիլ. 2. դպչիլ. եէթիշմէք, նայիլ օլմաք. 2. դօգունմաք. 3. (μτφρ.) percuotere. զարնել. վուրմաք, ատմաք։

Καθιππάζομαι. M. άσομαι. percorrere a cavallo, fare delle incursioni a cavallo. ձիով վազել՝ չորս դին պտտիլ, ձիով ասպատակութիւն ընել. աթ իլէ եօրիւ պէրէ ղօշմաք, աթ իլէ չէթէճիլիք էթմէք։

Καθίππευσις-εως (ἡ) incursione a cavallo. 2. cavalcata. ձիով ասպատակութիւն ընելը. 2. հեծելութիւն, ձի հեծնալը. աթ իլէ չէթէճիլիք էթմէ. 2. աթա պինմէ։

Καθιππεύω. M. εύσω. = Καθιππάζομαι.

Καθιπποκρατέω-ῶ. καὶ

Καθιππομαχέω-ῶ. M. ήσω. prevalere, vincere in un combattimento a cavallo. ձիով եղած պատերազմի մէջ յաղթել. աթլը մուհարէպէտէ ղալէպէ էթմէք։

Καθίπταμαι. M. καταπτήσομαι. discendere volando. թռչելով իջնալ. ուչարագ էնմէք։

Κάθισις-εως (ἡ) il far sedere o il mettersi a sedere. նստեցընելը կամ նստիլը. օթուրթմա եա օթուրմա։

Κάθισμα-ατος (τὸ) luogo, ove si può sedere. նստելու տեղ, նստարան. օթուրաջագ եէր. 2. (μτγν.) = Κάθισις.

Καθιστάνω. (μτγν.) ἀντὶ

Καθίστημι. M. καταστήσω. collocare, porre, stabilire, istituire, destinare. 2. costare. 3. pacificare, mitigare. զետեղել, դնել, կարգել, որոշել. 2. արժել. 3. խաղաղացընել, իջեցընել. եէրլէշտիրմէք, գօյմաք, նասպ էթմէք, թային էթմէք. 2. տէյմէք. 3. բարըշտըրմաք, էնտիրմէք։

Καθιστορέω-ῶ. M. ήσω. esaminare, informarsi. քննել, տեղեկանալ. թէֆթիշ էթմէք, խապէր օլմաք։

Καθὸ, ἐπίῤ. inquanto, siccome, giacchè. քանի որ, որովհետեւ. չիւնքի, չիւնքի։

Καθοδηγέω-ῶ. M. ήσω. = Ὁδηγέω.

Καθοδηγία-ας (ἡ) = Ὁδηγία.

Καθοδηγὸς (ἡ) = Ὁδηγός.

Κάθοδος (ἡ) discesa. 2. ritorno di esuli. էջք. 2. տարագրի՝ աքսորեալներու դարձ. էնիշ, էնմէ. 2. սիւրկիւնլէրին տէօնմէսի։

Καθολικὸς-ὴ-όν. generale, universale. 2. cattolico, ortodosso. ընդհանրական, կաթողիկէ. 2. ուղղափառ. ամմ, ճամի. 2. գաթօլիգ, օրթօտօքս։

Καθολικῶς, ἐπίῤ. universalmente. ընդհանրապէս. ճամիան։

Καθολκὴ (ἡ) l' azione di tirare a basso. վար քաշելը. աշաղը չէքմէ։

Καθολκὸς (ὁ, ἡ) che tira a basso. վար քաշող. աշաղը չէքէն։

Κάθολος (ὁ, ἡ) tutto insieme, intiero. ամէնը մէկ, ամբողջ. հէբսի պիրտէն, պիթիւն։

Καθόλου, ἐπίῤ. (ἀντὶ Καθ' ὅλον) in generale, generalmente, totalmente (Λατ. omnino, prorsus). ընդհանրապէս, առհասարակ, գլխովին. ճամիան, ումումիյէթլէ, պիւթիւն պիւթիւն։

Καθομαλίζω. M. ίσω. appianare. հարթել. տիւզլէմէք։

Καθομηρεύω. M. εύσω. καὶ

Καθομηρίζω. M. ίσω. descrivere, celebrare in versi omerici. Հոմերոսեան ոտաւորով նկարագրել՝ գովել. Օմիրօ նամ շաիրին պէյթլէրի իլէ թարիֆ մէտհ էթմէք։

Καθομιλέω-ῶ. M. ήσω. avere delle relazioni, conversare. մէկի մը հետ հաղորդակցութիւն՝ կենակցութիւն ունենալ, կենակցիլ. պիրինին իլէ ալըշվէրիշ օլմաք, խօսուշմաք, գօնուշմաք. (πθ. κατὰ μτχ.) parlarsi da pertutto. ամէն տեղ խօսուիլ. հէր եէրտէ սէօյլէնմէք։

Καθομολογέω-ῶ. M. ήσω. confessare. 2. convenire. խոստովանիլ. 2. միաբանել. իգրար էթմէք. 2. գաբիլ օլմաք, իթթիֆագ էթմէք։

Καθοπλίζω. M. ίσω. armare. զինել, զէնքով զարդարել. սիլահ գուշանմագ, սիլահլանտըրմաք։

Καθόπλισις-εως (ἡ) καὶ

Καθοπλισμὸς (ὁ) armamento. զինելը, զէնքով զարդարելը. սիլահլանտըրմա, սիլահ գուշանմա։

Καθορατικὸς - ὴ - όν. perspicace. սրատես․ կէօրիւճիւ գէօզլիւ ։

Καθοράω - ῶ. καὶ × - ορᾶομαι - ῶμαι. Μ. καθόψομαι. guardare dall' alto abbasso, contemplare fissamente. վերէն վար նայիլ, ուշադրութեամբ մտածել խոկալ․ եօգարըտան աշաղըյա պագմագ, դիգգաթ իլէ միւթալաա էթմէք ։

Καθορίζω. Μ. ίσω. definire, determinare. սահմանել․ ճաւլ թային էթմէք ։

Καθοριστικὸς - ὴ - όν. definitivo. սահմանական, սահմանիչ․ ճազմի, թային ու ճաւլ էդէն ։

Καθορμίζω. Μ. ίσω. approdare nel porto. նաւահանգիստը մտնալ․ իսկէլէյէ կիրմէք ։

Καθόρμιον (τὸ) (γρφ.) collana, collare. մանեակ, անուր․ կէրտանլըգ, հալգա ։

Καθοσιόω - ῶ. Μ. ώσω. = Καθιερόω.

Καθοσίωσις - εως (ἡ) = Καθιέρωσις.

Καθόσον, ἐπίῤ. ἀντὶ (καθ' ὅσον) = Καθό.

Καθότι, ἐπίῤ. = Καθό. giacchè. որովհետեւ․ նիչինքի, չիւն ։

Καθυβρίζω. Μ. ίσω. oltraggiare grandemente. խիստ թշնամանել․ չօգ զիւսվա էթմէք ։

Καθυγιάζω. Μ. άσω. ridurre in perfetta sanità. գլխովին առողջացընել․ բիւթիւն սաղլըգ վէրմէք ։

Καθυγίασις - εως (ἡ) guarigione perfetta. կատարեալ բժշկութիւն․ բիւթիւն շիֆա ։

Καθυγραίνω. Μ. ανῶ. inumidire, bagnare, խոնաւցընել, թրջել․ նէմլէթմէք, իսլաթմագ ։

Κάθυγρος (ὁ, ἡ) umido, bagnato. խոնաւ, թաց․ նէմ, իսլագ ։

Καθυλακτέω - ῶ. Μ. ήσω. abbajare contro. մէկին վրայ հաչել․ պիրինին իւզէրինէ հավլամագ ։

Καθυμνέω - ῶ. Μ. ήσω. decantare. հռչակել․ չօգ էօվմէք ։

Καθύπερθε καὶ (πρὸ φων.) **Καθύπερθεν, ἐπίῤ.** di sopra. վերէն․ եօգարըտան ։

Καθυπέρτατος - η - ον. supremo. ամենէն վերը բարձրը, գերագոյն․ էն եուգարը, էն պիւյիւք, էն եօգարըտա ։

Καθυπερτερέω - ῶ. Μ. ήσω. superare, essere superiore. գերակայել, գերագոյն ծայրագոյն ըլլալ․ եուգարը օլմագ, իւսթիւն օլմագ ։

Καθυπέρτερος - α - ον. superiore. գերագոյնց, գերագոյն․ դահա եօգարըտա, դահա եուգարը, իւսթիւն ։

Καθυπηρετέω - ῶ. Μ. ήσω. servire con gran zelo. խիստ եռանդով ծառայել․ չօգ հավէսլէ չալըշըպ խըզմէթ էթմէք ։

Καθυπισχνέομαι - οῦμαι. (Χ. Μ.) promettere con certezza. ստուգիւ խոստանալ․ սահիհան սէօզ վէրմէք ։

Καθύπνιος (ὁ, ἡ) che si fà, succede nel sonno. քունի մէջ կամ ատենը եղող հանդիպող․ ույգուդա օլան՝ բաշա կէլէն՝ ուղուր կէլէն ։

Κάθυπνος (ὁ, ἡ) sepolto in un profondo sonno. խորունկ քունի մէջ գտնուող․ դէրին ույգուդա գալմըշ ։

Καθυπνόω - ῶ. Μ. ώσω. dormire profondamente. խորունկ քունի մտնալ․ դէրին ույգուդա գալմագ ։

Καθύπνωσις - εως (ἡ) dormizione. քնանալը․ ույումա ։

Καθυποβάλλω. Μ. βαλῶ. = Ὑποβάλλω.

Καθυπουργέω - ῶ. Μ. ήσω. = Καθυπηρετέω.

Καθυστερέω - ῶ καὶ - **υστερίζω.** Μ. ήσω. ίσω. essere posteriore. 2. rimanere in dietro. յետին ըլլալ․ 2. ետ մնալ․ սօնրա օլմագ․ 2. կէրի գալմագ ։

Καθυψηλὸς ή - όν. molto alto. խիստ բարձր․ չօգ եուգարը, պիւյիւք ։

Καθώς, ἐπίῤ. (κατά, ὡς) come. ինչպէս որ, նասըլ քի ։

Καὶ, σύνδ. συμπλ. e, ed. (Λατ. et.) 2. anche (Λατ. etiam, vel.) եւ, ու․ 2. ալ, եւս․ վէ․ 2. հէմ, դա, դէ ։

Καικίας - ου (ὁ) greco - levante (vento). կեկիաս (հով մըն է)․ բօրէաս, կէօն դօղուսու (րուզկեարը) ։

Καινίζω. Μ. ίσω. rinnovare. նորոգել․ եէնիլէմէք ։

Καινογραφέω - ῶ. Μ. ήσω. scrivere delle cose nuove. նոր բաներ գրել․ եէնի շէյլէր եազմագ ։

Καινοποιέω - ῶ. Μ. ήσω. rinnovare. 2. far delle cose nuove. նորոգել․ 2. նոր բաներ շինել․ եէնիլէմէք․ 2. եէնի շէյլէր եափմագ ։

Καινοποιΐα (ἡ) rinnovazione. նորոգելը․ եէնիլէմէ ։

Καινοποιὸς (ὁ, ἡ) rinnovatore, innovatore. նորոգող․ եէնիլէյէն ։

Καινοπραγέω - ῶ. Μ. ήσω. fare delle cose nuove. նոր բաներ շինել․ եէնի շէյլէր եափմագ ։

Καινὸς - ὴ - όν. nuovo. նոր, նորանշան, օտար․ եէնի, թազէ, դուրփա ։

Καινόταφος (ὁ, ἡ) appartenente ad un sepolcro costruito in una maniera nuova. նոր ձեւով շինուած շիրմի մը պատկանած․ եէնի պիր պիչիմդէ եափըլմըշ մէզարէ դայիր ։

Καινότης - ητος (ἡ) novità. նորութիւն․ եէնիլիք ։

Καινοτομέω - ῶ. Μ. ήσω. introdurre delle novità. նոր կարգեր՝ սովորութիւններ հանել․ եէնի դիւզիւնլէր՝ ադէթլէր չըգարմագ ։

Καινοτόμημα (τὸ) novità. նոր ելած՝ գրուած բան․ եէնի չըգմա օլան՝ բիդաադ նէսնէ ։

Καινοτομία (ἡ) innovazione. նոր կարգեր՝ սովորութիւններ հանելը․ եէնի դիւզիւնլէր՝ ադէթլէր չըգարմա ։

Καινότομος (ὁ, ἡ) (παροξ.) innovatore. նոր կարգեր՝ սովորութիւններ հանող․ եէնի դիւզիւնլէր՝ ադէթլէր չըգարան․ (προπαροξ.) introdotto nuovamente. նոր ելած՝ գրուած․ եէնի չըգմըշ՝ բիդաադ ։ — τόμως, ἐπίῤ.

Καινουργέω - ῶ. Μ. ήσω. rinnovare. նորոգել․ եէնիլէմէք ։

Καινούργημα - ατος (τὸ) cosa rinnovata. նորոգուած բան․ թազէլէնմիշ նէսնէ ։

Καινουργὴς - έος (ὁ, ἡ) innovato, rinno-

vato. նորոգուած, նոր շինուած. եէնի- լենմիշ, եէնի եափըլմըշ:
Καινούργησις - εως καὶ
Καινουργία - ας (ἡ) rinnovazione. նորոգութիւն. եէնիլէմէ, թէճտիտ:
Καινουργίζω. M. ίσω. = *Καινουργέω.*
Καινουργὸς (ὁ, ἡ) innovatore, rinnovatore. նորոգիչ, նորոգող. եէնիլէյէն, թէճտիտ էտիճի:
Καινοφανὴς - έος (ὁ, ἡ) la prima volta apparso, nuovo. առաջին անգամ երեւցած, նոր. իլք տէֆա կէօրիւնմիւշ, եէնի:
Καινόφιλος (ὁ, ἡ) chi ama le novità. 2. chi cangia spesso gli amici. նոր բաները սիրող. 2. յաճախ բարեկամները փոխող. եէնի շէյլէրի սէվէն. 2. տօսթլարընը սըգ սըգ տէյիշտիրէն:
Καινοφωνέω - ῶ. M. ήσω. servirsi delle voci nuove, dei termini nuovi. նոր բառեր գործածել. եէնի լագըրտըր գուլլանմագ:
Καινόω - ῶ. M. ώσω. = *Καινίζω.*
Καινῶς, ἐπίῤ. d'una maniera nuova. նոր կերպով. եէնի պիր տիւրլիւ իլէ:
Καίνωσις - εως (ἡ) rinnovazione, innovazione. նորոգութիւն. եէնիլէմէ, թէճտիտ:
Καίπερ, σύνδ. quantunque, benchè. թէպէտ, թէպէտեւ. ագըրչա, հէր նէ գատար:
Καιρικὸς - ή - όν. conveniente al tempo, temporale. ժամանակի պատշաճ, ժամանակին. վագթա եագըշըգ վագթինտա:
Καίριος - α ἢ ος - ον. (*καιρός*) opportuno, tempestivo. 2. mortale. պատեհ, դիպուր. 2. մահաբեր. վագթլը, մունասիպ. 2. մէօհլիք:
Καιρίως, ἐπίῤ. in tempo opportuno, opportunamente. 2. mortalmente. ի դիպող ժամանակի, պատեհ ատեն մը. 2. մահուամբ, մահուչափ, առ ի մահ. մունասիպ պիր վագթինտա. 2. մէօհլիքճէսինէ:
Καιρὸς (ὁ) tempo. 2. occasione. ատեն, ժամանակ. 2. առիթ, պարապ. վագթ, զէման. 2. ֆըրսաթ, մահալ:
Καῖρος (ὁ ἢ τὸ) filo della trama del tessitore. ոստայնանկի թեղանին թելը. ճուլհա արգաճընըն թէլի:
Καιροφυλακέω - ῶ. M. ήσω. καὶ (- κτέω - ῶ.) osservare il tempo favorevole. դիպող ատենի մը սպասել՝ նայիլ. ֆըրսաթը դէքքաթ՝ կէօզէթմէք:
Καιροφυλακία - ας (ἡ) osservazione del tempo favorevole. դիպող ատենուան նայիլը՝ սպասելը. ֆըրսաթը՝ մունասիպ վագթա դիքքաթ կէօզէթմէ:
Καιρόω - ῶ. M. ώσω. tramare. կկել. արգաճլամագ:
Καίτοι (*σύνδ.*) quantunque. թէպէտեւ. ագըրչա:
Καίω. M καύσω. accendere fuoco. 2. ardere, abbrucciare. կրակ վառել. 2. երել. աթէշ եագմագ. 2. եագմագ, եագըլմագ:
Κακαγγελέω - ῶ. M. ήσω. annunziare delle triste notizie. բօթ՝ գոյժ բերել. գարա խապէր կէթիրմէք:
Κακαγγελία - ας (ἡ) cattivo annunzio, cattiva nuova. բօթ, գոյժ. գարա խապէր:
Κακάγγελος (ὁ, ἡ) annunziatore delle cattive notizie. գուժաբեր, բօթ բերող. գարա խապէրճի:
Κἀκεῖνος, κατὰ κρ. ἀντὶ Καὶ ἐκεῖνος.
Κἀκεῖσε, κατὰ κρ. ἀντὶ Καὶ ἐκεῖσε. e là. ու հոն. վէ օրայա:
Κακεντρέχεια (ἡ) malizia. չարութիւն, նենգաւորութիւն. գէօթիւք, հիլէքէարլըգ:
Κακεντρεχὴς - έος (ὁ, ἡ) malizioso. նենգաւոր. հիլէքեար, գէօթ:
Κακεργάτης καὶ Κακεργέτης - ου (ὁ) *καὶ Κακεργάτις* (*- γέτις*) *- ιδος* (ἡ) malfattore. չարագործ. կէօթիւլիւք:
Κακηγορέω - ῶ. M. ήσω. maledire, ingiuriare. չարախօսել, անիծել, թշնամանել. գարղըշ լայըգլամագ, կէօթիւ սէօզ սէօյլէմէք, աճը սէօզ եէօլէմէք:
Κακηγορία - ας (ἡ) maldicenza, ingiuria. չարախօսութիւն, մեկին վրայ գէշ խօսիլը, թշնամանք. գարղըշ, գըֆըր, սէօվմէ, գէօթիւ սէօզ:
Κακήγορος (ὁ, ἡ) maldicente. չարախօս. գարղըշ այըպլայըճը, գէօթիւ սէօյլէյիճի: — *γόρως, ἐπίῤ.*
Κακία - ας (ἡ) scelleraggine, perversità, malizia. 2. viltà, inabilità. 3. vizio. ապիրատութիւն, չարութիւն. 2. վախկոտութիւն, անյարմարութիւն. 3. մոլութիւն. ֆէնալըգ, գէօթիւ, հէրիֆլիք. 2. գօրգագլըգ, գաապիլիյէթսիզլիք. 3. գէօթիւ խույ:
Κακίζω. M. ίσω. biasimare. պախարակել, պարսաւել. այըպլամագ, բատ բայըն էթմէք, գըյնամագ: (*μσ.*) mostrare viltà, essere timido, pusillanime. վախ ցուցնել, վախկոտ ըլլալ. գօրգագ կէօսթէրմէք, գօրգմագ, էօլմէք:
Κακισμὸς (ὁ) biasimo, rimprovero. պարսաւանք, նախատինք, չեխ. բատ, այըպլամա, գըյնամա:
Κάκιστος - α - ον. ὑπερθ. τοῦ Κακός. pessimo. ամենէն գէշը. հէփսինտէն ֆէնա:
Κακίων - ονος. συγκρ. τ. Κακός. peggiore. վատթարագոյն, չարագոյն. տահա ֆէնա:
Κακκάβη (ἡ) pentola (a tre piedi). (երեք ոտքով) պտուկ. (իւչ այագլը) չէօմլէք:
Κάκκη (ἡ) merda. քաք, կղկղանք. պօգ:
Κακοανάστροφος (ὁ, ἡ) chi ha una cattiva conversazione, intrattabile. գէշ մէկ կենակցութիւն մը ունեցող, հետը չվարուելու. գօնուշուլմազ, կիրիշիլմազ, եապըշըգսըզ:
Κακοβάκχευτος (ὁ, ἡ) colui che celebra malamente le feste di Bacco. Բագոս չաստուածին տօները գէշ հանդիսօղ կատարող. Բագոս գուդրանը եօրթուսունը չիրկինլիքլէ պիր էյրէն:
Κακόβιος (ὁ, ἡ) colui che mena una vita penosa, infelice. խեղճ կեանք մը անցընող, ողորմելի. զէհմէթլի եաշայան գարա, պէտպախթ:
Κακοβλαστέω - ῶ. M. βλαστήσω. germogliare malamente. գէշ ծիլ արձըկել. ֆէնա ֆիլիզ վէրմէք:

Κακοβλαστής - έος καὶ
Κακόβλαστος (ὁ, ἡ) che germoglia malamente, con difficoltà. գէշ ծիլ արձըկօղ, դժուարաւ ծլօղ. ֆէնա ֆիլէզ ադան, կէճ ֆիլիզլէնէն։
Κακοβουλεύω, Μ. εύσω. dare dei cattivi consigli o consigliarsi malamente. գէշ խորհուրդ տալ կամ առնել. ֆէնա էօյիւդ վէրմէք էախօտ ալմաք։
Κακόβουλος (ὁ, ἡ) mal consigliato. 2. che dà dei cattivi consigli. գէշ խորհրդ հարցուցած. 2. գէշ խորհուրդ տուօղ. ֆէնա էօյիւտլէնմիշ. 2. ֆէնա էօյիւտ վէրէն։
Κακογαμία - ας (ἡ) *καὶ*
Κακογάμιον (τὸ) (μόνον εἰς τὴν Νμ. φρ.) *Κακογαμίου* (ἀντὶ) *Κακογαμίας δίκη.* accusa contro un matrimonio illegittimamente contratto. ապօրինաբար եղած ամուսնութեան դէմ ամբաստանութիւն. գանունա գարշը օլան նիքեահ հագգընտա շիքեայէթ։
Κακόγαμος (ὁ, ἡ) che ha contratta infelicemente un matrimonio. խեղճութեամբ կարգըւած. աքքիլան էվլէնմիշ։
Κακογείτων - ονος (ὁ, ἡ) compagno indivisibile nelle calamità. նեղութեանց վշտաց մէջ չբաժանուօղ ընկեր. ֆէլաքէթին աղըրլըղընտա այրըլմազ արքատաշ։
Κακογένειος (ὁ, ἡ) barbucino. քարց. սէօսէ։
Κακογενής - έος (ὁ, ἡ) chi discende da una cattiva, bassa nascita. գէշ ցած անփառ ազգատոհմէ մը ծնօղ. ֆէնա՝ ֆէրոմայէ սոյ սօյտան։
Κακογλωσσία (ἡ) maldicenza. չարախօսութիւն, բամբասանք. գոյպէթ աբօլէմէք, դիլ ուզունլուղու։
Κακόγλωσσος (ὁ, ἡ) maldicente. չարախօս, չարալեզու, բամբասօղ. դիլ ուզուն, գոյպէթ աբօյէճի։
Κακογνωμονέω - ῶ. Μ. ήσω. avere una opinione perversa di... մէկին վրայ գէշ դատմունք՝ վարկում ունենալ. պիրինին հագգընտա ֆէնա ֆիքիր զանն օլմաք։
Κακογνώμων - ονος (ὁ, ἡ) chi pensa a danno di uno, nemico. մէկին վնասը մտածօղ, թշնամի. պիրինին զարարընը տիւշիւնէն, տիւշման։
Κακοδαιμονάω - ῶ. Μ. ήσω. essere spinto da un cattivo genio, impazzire. գէշ դևէ մը զարնուիլ, խենդենալ. ֆէնա պիր ճինին դուդուլմաք, դէլիրմէք։
Κακοδαιμονέω - ῶ. Μ. ήσω. essere infelice. դժբաղդ ըլլալ. պախթսըզ օլմաք։
Κακοδαιμονία - ας (ἡ) avversità, calamità. 2. pazzia. դժբաղդութիւն, խեղճութիւն. 2. խենդութիւն. աքքիլիք, ֆէլաքէթ. 2. տէլիլիք, դէլիլէնլիք։
Κακοδαιμονίζω. Μ. ίσω. giudicare per infelice. խեղճ՝ դժբախտ դատել բռնել. աքքիլ դէյիւլ սանմաք՝ պախթսըզ։
Κακοδαιμόνως, ἐπίῤ. infelicemente. խեղճութեամբ, դժբախտութեամբ. աքքիլճէ՝ պախթսըզլըգլա էլէ։
Κακοδαίμων - ονος (ὁ, ἡ) = *Δυσδαίμων*. infelice, sfortunato. խեղճ, դժբաղդ. աքքիլ, պախթսըզ։
Κακόδερμος (ὁ, ἡ) colui che ha cattiva, dura pelle. գէշ՝ կարծր մորթ ունեցօղ. ֆէնա՝ սէրթ դէրիլի։
Κακοδιδασκαλέω - ῶ. Μ. ήσω. insegnare malamente o delle cose cattive. գէշ եղանակաւ կամ գէշ բաներ սորվեցնել. ֆէնա թարզ իլէ էախօտ ֆէնա նէսնէլէր էօյրէթմէք։
Κακοδοξέω - ῶ. Μ. ήσω. avere una cattiva riputazione. 2. avere un' opinione falsa, erronea. գէշ համբաւ անուն ունենալ, անփառ ըլլալ. 2. սխալ՝ ծուռ կարծիք ունենալ. իթիգատը պոզուգ՝ աթէշ ֆիքիրլի օլմաք. 2. եանլըշ զիհնի սահիպի օլմաք։
Κακοδοξία - ας (ἡ) cattiva riputazione, disonore, infamia. 2. opinione falsa, erronea. գէշ համբաւ, անարգանք. 2. սխալ՝ ծուռ կարծիք. իթիգատսըզլըք, դէրսիզլիք, րէզիլլիք. 2. եանլըշ զիհնիյէթ։
Κακόδοξος (ὁ, ἡ) chi pensa male, che ha un' opinione falsa, erronea. գէշ մտածօղ, սխալ՝ ծուռ կարծիք ունեցօղ. ֆէնա տիւշիւնէն, եանլըշ զիհնիյէթլի օլան։
Κακόδουλος (ὁ, ἡ) cattivo servo. գէշ ծառայ. ֆէնա խըզմէթքեար։
Κακοδρομία - ας (ἡ) cattivo, infelice viaggio. գէշ՝ անյաջող ճամբորդութիւն. ֆէնա՝ ուղուրսուզ եօլճուլուգ։
Κακοειδής - έος (ὁ, ἡ) che ha una cattiva forma, deforme. տգեղ ձև ունեցօղ. ֆէնա պիչիմլի, չիրքին։
Κακοεργέω - ῶ. Μ. ήσω. × ἀντὶ *Κακουργέω*.
Κακοεργία - ας (ἡ) × ἀντὶ *Κακουργία*.
Κακοεργὸς (ὁ, ἡ) × ἀντὶ *Κακουργός*.
Κακοζηλία - ας (ἡ) cattiva emulazione. գէշ նախանձաւորութիւն՝ հետամտութիւն. ֆէնալըգտա՝ ֆէնա նէսնէլէրտէ օլան էնտիշէլի հասէտ։
Κακόζηλος (ὁ, ἡ) cattivo emulo, chi imita qualcuno nei vizj. գէշ նախանձորդ, մէկին մոլութեանցը նմանօղ. ֆէնա էնտիշէ, պիրինին պիր խույլարընը էնտաքէտէն։
Κακοζωΐα - ας (ἡ) vita miserabile. խեղճ ողորմելի կեանք. աքքիլ էօմիւր։
Κακόζωος (ὁ, ἡ) chi mena una vita miserabile. խեղճ ողորմելի կեանք մը անցընօղ. աքքիլլիքթէ եաշայան։
Κακοήθεια - ας (ἡ) depravazione di costumi, scostumatezza, malignità. գէշ վարք ունենալը, ապիրատութիւն. ֆէնա էօլլուգ, խայտիպ զօրպաճըլըգ, պէտ֊էալլըք։
Κακοήθευμα - ατος (τὸ) malizia. ապիրատութեան չարութեան գործ. պէտխէալըք իշ։
Κακοηθεύομαι. Μ. εύσομαι. comportarsi da scostumato. ապիրատի պէս վարուիլ. պէտխօլ գիպի դավրանմաք։
Κακοήθης - εος (ὁ, ἡ) malcostumato, scostumato, maligno, չարաբարոյ, գէշ. ֆէնա, պէտխօլ։
Κακοήθως, ἐπίῤ. scostumatamente, malignamente. չարաբարութեամբ. պէտխէալըքլա էլէ։
Κακοηθίζομαι. Μ. ίσομαι. deridere malignamente. չարութեամբ ծիծաղիլ՝ ծաղր

ընել, պղծանել. ֆենալըգ էթմէգ, պոզմագ էթ-մէգ։

Κακόηχος (ὁ, ἡ) (γρμτ.) che ha un cattivo suono. գէշ հնչում մը ունեցող. ֆենա սէս վերեն օլան։

Κακοθανασία-ας (ἡ) morte cattiva, infame, dolorosa. գէշ՝ խայտառակ՝ ողբալի մահ. ֆենա՝ րեզիլլիկլէ՝ ադըյըթլը վէֆաթ էօլմէ։

Κακοθάνατος (ὁ, ἡ) morto d'una morte infame, cattiva. խայտառակ՝ գէշ մահուամբ մեռած. րեզիլլիկլէ՝ ֆենա սէր էօլմիշ ևէ էօլմիշ։

Κακοθελής-έος (ὁ, ἡ) malevolo. չարակամ. սէրիլմէն, ֆենալըգ իսթէյէն։

Κακοθελία-ας (ἡ) mala volontà, malevolenza. չարակամութիւն. սէր սէրմէզլիք, ֆենալըգ իսթէմէգլիք։

Κακόθεος (ὁ, ἡ) chi adora i cattivi Dei o riputa tali gli Dei. գէշ Աստուածներու պաշտող կամ Աստուածները գէշ կարծող. ֆենա իլահլարա թափան եահօտ իլահլարը ֆենա զըյան էտէն։

Κακοθεραπεία-ας (ἡ) cattiva curazione. գէշ դարման՝ բժշկութիւն. ֆենա թիմար (իլաճ)։

Κακοθημοσύνη-ης (ἡ) cattiva disposizione, disordine. անկարգութիւն. նիզամսըզլըգ։

Κακοθήμων-ονος (ὁ, ἡ) maldisposto, disordinato. անկարգ. նիզամսըզ, ուսուլսըզ։

Κακόθροος-ους (ὁ, ἡ) maldicente, calunniatore. չարախօս, զրպարտիչ. ֆենա սէօյլէյիճի, իֆթիրաճը։

Κακοθυμέω-ῶ. Μ. ήσω. essere malevolo, malintenzionato. չարակամ ըլլալ. սէրմէզ օլմագ, ֆենա նիյեթլի օլմագ։

Κακοθυμία-ας (ἡ) malevolenza. չարակամութիւն. սէրմէզլիք, ֆենա նիյեթլիլիք։

Κακόθυμος (ὁ, ἡ) malevolo, malintenzionato. չարակամ. սէրմէզ, ֆենա նիյեթլի։

Κακόθυτος (ὁ, ἡ) chi offre una cattiva, meschina vittima. գէշ՝ եղկելի մէկ զոհ մը մատուցանող. ֆենա՝ սէֆիլ բիր գուրպան սունան։

Κακοκαρπία-ας (ἡ) produzione di cattivi frutti, cattiva fruttificazione. գէշ պտուղ բերելը, գէշ պտղաբերութիւն. ֆենա մէյվէլէր հասըլ էթմէք, ֆենա մէյվէլէնմէ, հասըլ էթմէ։

Κακόκαρπος (ὁ, ἡ) chi produce de' frutti cattivi, che fruttifica male. գէշ պտուղ բերող, անպտղաբեր. ֆենա մէյվէ հասըլ էտէն, մէյվէսիզ։

Κακοκέρδεια-ας (ἡ) guadagno illecito, disonesto. օրինաց գէմ եղող՝ անհամեստ շահ. հարամ՝ քէզանճ նամուսսուզ։

Κακοκερδής-έος (ὁ, ἡ) chi fa un lucro disonesto. անհամեստ՝ անիրաւ շահ ընող. հարամ՝ քէզանճ պիր էտէն։

Κακοκρισία-ας (ἡ) giudizio cattivo, ingiusto. գէշ՝ անիրաւ դատաստան. ֆենա՝ նահագ հիւքում։

Κακόκριτος (ὁ, ἡ) = Δύσκριτος.

Κακολίμενος (ὁ, ἡ) che ha un porto cattivo, pericoloso. գէշ՝ վտանգաւոր նաւահանգիստ մը ունեցող. ֆենա՝ թէհլիքէլի պիր լիմանը օլան։

Κακολογέω-ῶ. Μ. ήσω. dire del male, oltraggiare. չարախօսել, թշնամանել. գօյպէթ էթմէք, թահգիր էթմէք։

Κακολογία-ας (ἡ) maldicenza, invettiva. չարախօսութիւն, սաստ, չէխ. գօյպէթ, թահգիր, սէօվմէ։

Κακολογικός-ή-όν. ingiurioso. թշնամանիչ, նախատական. թահգիրկեար։

Κακολόγος (ὁ, ἡ) maldicente. չարախօս. գօյպէթ սէօյլէյիճի, սէօվիճի։

Κακομαθής-έος (ὁ, ἡ) mal istruito. գէշ սորվուած՝ վարդապետուած. ֆենա էօյրէն-միշ՝ թահսիլ էթմիշ օլան։ = Δυσμαθής.

Κακομαχέω-ῶ. Μ. ήσω. combattere malamente. գէշ պատերազմիլ. ֆենա ճէնկ էթմէք։

Κακομαχία-ας (ἡ) cattivo combattimento. գէշ պատերազմ՝ կռիւ ծեծ. ֆենա ճէնկ։

Κακομετρέω-ῶ. Μ. ήσω. misurare malamente. գէշ չափել. ֆենա էօլչմէք։

Κακομέτρητος (ὁ, ἡ) mal misurato. գէշ չափուած. ֆենա էօլչիւլմիւշ։

Κακόμετρος (ὁ, ἡ) chi misura malamente. գէշ չափող. ֆենա էօլչէն։

Κακομήτωρ-ορος (ὁ, ἡ) che ha cattiva madre. գէշ մայր ունեցող. ֆենա վալիտէսի օլան։

Κακομηχανέω-ῶ. Μ. ήσω. macchinare, tramare delle malizie. նենգ՝ գէշութիւն նիւթել լարել. հիլէ՝ ֆէնա գուրմագ։

Κακομήχανος (ὁ, ἡ) chi macchina il male, maligno. չար բան նիւթող, նենգաւոր. հիլէ՝ ֆենա գուրան, ֆենադիւշ, հիլէքեար։

Κακομίμητος (ὁ, ἡ) che imita il male. գէշի նմանող. ֆենայա պենզէր օլան։ — μήτως, ἐπίρ.

Κακόμισθος (ὁ, ἡ) che paga o si paga malamente. գէշ վարձք տրւող կամ տուող. ֆենա էճր վէրէն եահօտ ալան։

Κακομοιρία-ας (ἡ) cattiva fortuna, avversità, infelicità. դժբաղդութիւն, խեղճութիւն. պախթսըզլըգ, սէֆիլլիք։

Κακόμοιρος καὶ

Κακόμορος (ὁ, ἡ) infelice, sfortunato. դժբաղդ, խեղճ, ողորմելի. պախթսըզ, սէֆիլ։

Κακόμορφος (ὁ, ἡ) = Δύσμορφος.

Κακόμουσος (ὁ, ἡ) = Ἄμουσος.

Κακόμοχθος (ὁ, ἡ) che travaglia in vano. փուճ տեղը աշխատող. բօշ եէրէ չալըշան։

Κακονοέω-ῶ. Μ. ήσω. essere malevolo. չարակամ ըլլալ. սէրմէզ օլմագ։

Κακόνοια-ας (ἡ) malevolenza. չարակամութիւն. սէրմէզլիք, ֆենա նիյեթլիլիք։

Κακονομέομαι-οῦμαι. Μ. ηθήσομαι. esser governato con delle leggi cattive. գէշ օրէնքներէ կառավարիլ. ֆենա գանունլարլա իտարէ օլունմագ։

Κακονομία-ας (ἡ) cattivo governo. գէշ կառավարութիւն. ֆենա իտարէ, ֆենա սէօզ օլան գանունլար։

Κακόνομος (ὁ, ἡ) governato con delle leggi cattive. գէշ օրէնքներէ կառավարուած. ֆէնա գանունլարդան գուլլանըլմըշ իտարէ օլունմուշ։

Κακόνοος - ους = *Δύσνοος*. malevolo. չարակամ. գէտէրհահ։

Κακονύμφευτος καὶ

Κακόνυμφος (ὁ, ἡ) infelicemente sposato. դժբաղդութենով կարգըլած. թալէհսիզլիք իլէ էվլէնմիշ։

Κακοξενία - ας (ἡ) inospitalità. օտարատեցութիւն. միսաֆիր գովմաք էթմէմէ։

Κακόξενος (ὁ, ἡ) che tratta malamente gli ospitali, inospitale. Հիւրերուն հետ գէշ վարուող, օտարատեաց. միսաֆիրլէր իլէ ֆէնա մուամէլէ էտիճի։

Κακοπάθεια - ας (ἡ) sofferenza, pena, tormento, afflizione. վիշտ, տանջանք, աղէտ. ուգուպէթ, էզիյէթ, իշքէնճէ, ֆէլաքէթ։

Κακοπαθέω - ῶ. M. ἤσω. soffrire, menare una vita penosa, tormentosa. վիշտ աղէտ քաշել, աղէտալի կեանք մը անցընել. էզիյէթ չէքմէք, մէշագգաթլը պիր էօմիւր կէչիրմէք։

Κακοπαθὴς - έος (ὁ, ἡ) tormentato, afflitto. տանջանք վիշտ քաշած, խեղճ. էզիյէթ չէքմիշ, տէրտլի։

Κακοπαθῶς, ἐπίῤ. con tormento, con sofferenze, infelicemente. տանջանքով, վշտով, խեղճութենով. էզիյէթ չէքէրէք իլէ, տէրտլի իլէ։

Κακοπάρθενος (ὁ, ἡ) inconveniente alle vergini. կուսանաց չվայելող. գըզլարա եագըշմայան։

Κακόπατρις - ιδος (ὁ, ἡ) colui che ha una cattiva patria. գէշ հայրենիք ունեցող. ֆէնա վաթանը օլան։

Κακόπλαστος (ὁ, ἡ) mal fatto, costruito. գէշ շինուած. ֆէնա եափըլմըշ։ — *πλάστως*, ἐπίῤ.

Κακόπλοος - ους (ὁ, ἡ) chi naviga infelicemente. Նաւի ճամբորդութեան մէջ դժբաղդ. կէմի եօլճուլուղունտա թալէհսիզ։

Κακόπνοος - ους (ὁ, ἡ) che ha difficile respiro. դժուարաւ շունչ առնող. կիւճ իլէ նէֆէս ալան։

Κακοποιέω - ῶ. M. ἤσω. far del male, esser malfattore. գէշ գործել, չարագործ ըլլալ. գէթի իշ իշլէմէք, ֆէնալըգ էթմէք։

Κακοποιητικὸς - ὴ - όν. che inclina a far del male. չարագործութեան բերմունք ունեցող. ֆէնալըգ էթմէյէ մէյիլլի։

Κακοποιΐα - ας (ἡ) il far del male, maleficio. չարագործութիւն. գէթիքարլըգ, ֆէնալըգ։

Κακοποιὸς (ὁ, ἡ) malfattore. չարագործ. գէթիքեար, շէրիր։

Κακοπολιτεία - ας (ἡ) cattivo governo dello stato. տէրութեան գէշ կառավարութիւն. տէվլէթին ֆէնա գուլլանըլմասը իտարէ օլմասը։

Κακοπονητικὸς - ὴ - όν. che non può resistere alle fatiche. աշխատանքի դիմանալ չկրցող. զահմէթէ տայանամայան։

Κακόπους - οδος (ὁ, ἡ) chi ha i piedi deboli o deformi. տկար կամ տգեղ ոտք ունեցող. չիրքին եահօտ զայիֆ այագլը։

Κακοπραγέω - ῶ. M. ἤσω. vivere nelle disgrazie, nelle avversità, non riuscire nelle imprese. Թշուառութեան մէջ ապրիլ, բանը չյաջողիլ. աղվալսըզլըգ իչինտէ եաշամագ, իշի րասթ կէլմէմէք։

Κακοπράγημα - ατος (τὸ) infortunio, disgrazia. դժբաղդութիւն, խեղճութիւն, աղէտք. թալէհսիզլիք, պէտպախթլըգ, աղվալսըզլըգ։

Κακοπραγία - ας (ἡ) disgrazia, avversità, mal riuscita. Թշուառութիւն, աղէտք, ձախողակ ելք. թալէհսիզլիք, ֆէլաքէթ, գէտէր։

Κακοπραγμονέω - ῶ. M. ἤσω. pensare di far male, avere de' cattivi disegni. չարագործութիւն ընելու մտածել, գէշ դիտմունքներ ունենալ. ֆէնալըգ էթմէյի տիւշիւնմէք, ֆէնա գասըթլարը օլմագ։

Κακοπραγμοσύνη - ης (ἡ) perversità, scelleraggine. չարութիւն, ապիրատութիւն. ֆէնալըգ, գէթիքեարլըգ։

Κακοπράγμων - ονος (ὁ, ἡ) cattivo, malizioso. չար, չարագործ, նենգաւոր. գաստ, գէթիքեար, ֆէսատճը։ = *Κακομήχανος*.

Κακοπρόσωπος (ὁ, ἡ) che ha la faccia brutta. տգեղ երես ունեցող. չիրքին եիւզլիւ։

Κακόπτερος (ὁ, ἡ) che ha cattive ale. գէշ թեւեր ունեցող. ֆէնա գանաթլարը օլան։

Κακοῤῥαφέω - ῶ. M. ἤσω. tramare delle insidie contro di uno. Մէկի մը ծուղակներ լարել. պիրինէ թուզագ գուրմագ։

Κακοῤῥαφία (ἡ) = *Ἐπιβουλή*.

Κακοῤῥάφος (ὁ, ἡ) che trama delle insidie contro d'uno. Մէկի մը ծուղակ լարող. պիրիսինէ թուզագ գուրան։

Κακὸν (τὸ) male, azione cattiva. 2. avversità, calamità, disgrazia. 3. malattia, male. չարութիւն, գէշութիւն, գէշ գործ. 2. արկած, աղէտ, վիշտ. 3. Հիւանդութիւն, ախտ. ֆէնալըգ, գէմլիք, գէթի ամէլ. 2. գէզա, աղվալսըզլըգ, ֆէլաքէթ. 3. խասթալըգ, մարազ, իլլէթ։

Κακὸς - ὴ - όν. cattivo, perverso. 2. vile, timido. 3. incapace, ignorante, 4. ignobile, povero, misero, meschino. գէշ, չար, ապիրատ. 2. վախկոտ. 3. անյարմար, բաւական չեղող, անգէտ. 4. անփառ, աղքատ, խեղճ, ողորմելի. ֆէնա, գէմ, գէթիքեար, ֆասըգ. 2. գօրգագ. 3. գաապիլիյէթսիզ, նաչար, ճահիլ. 4. ֆագիր, զավալլը, պէտպախթ։

Κακόσημος (ὁ, ἡ) che annunzia de' mali, malaugurioso. չարիք նշանակող, գուշակող, չարագուշակ. ֆէնալըգ գէմլիք հապէրի վէրէն, ուղուրսուզ։

Κακοσκελὴς - έος (ὁ, ἡ) chi ha cattive gambe. գէշ սրունք ունեցող. ֆէնա պաճագլը։

Κακοσμία - ας (ἡ) cattivo odore, puzzo, puzza. գէշ հոտ, ժահահոտութիւն. ֆէնա գօգու։

Κάκοσμος (ὁ, ἡ) fetido, puzzolente. գարշահոտ, ժահահոտ. ֆէնա գօգու չըգարան, գօգմուշ, մուրտար։

Κακόσπερμος (ὁ, ἡ) che produce cattiva semente. գէշ սերմ բերող. ֆէնա թօխում հասըլ էտէն:

Κακόσπλαγχνος (ὁ, ἡ) codardo, timido. վախկոտ, սիրտ չունեցող. գօրգագ, եիւրէքսիզ:

Κακοσπορία-ας (ἡ) cattiva semenza. գէշ սերմ. ֆէնա թօխում:

Κακοστομαχέω-ῶ. Μ. ἤσω. sentir male allo stomaco, avere mal di stomaco. ստամոքը ցաւիլ, ստամոքացաւ ըլլալ. միտէսի աղրըմագ, միտէսի պուզուլմագ:

Κακοστόμαχος (ὁ, ἡ) che ha cattivo, debole stomaco. 2. nocevole allo stomaco. գէշ՝ տկար՝ աւրուած ստամոք ունեցող. 2. ստամոքի վնասակար. ֆէնա՝ աօզուգ պօզուգ միտէլի. 2. միտէյէ զարարլը:

Κακοστομέω-ῶ. Μ. ἤσω. (μὲ αἰτ.) maledire. չարախօսել. գարղըշ սէօյլէմէք. 2. (χ. πτ.) parlar, pronunziare male. գէշ խօսիլ, գէշ արտասանութիւն ունենալ. ֆէնա լաքըրտը էթմէք, թէլաֆֆուզ էյլէմէք:

Κακοστομία (ἡ) maldicenza. 2. cattiva pronunzia. չարախօսութիւն. 2. գէշ արտասանութիւն. գարղըշ սէօյլէմէ. 2. ֆէնա թէլաֆֆուզ:

Κακόστομος (ὁ, ἡ) maldicente. 2. chi pronunzia malamente. չարախօս. 2. գէշ արտասանող. գարղըշ սէօյլէյիճի. 2. ֆէնա թէլաֆֆուզլու:

Κακοσύνθετος (ὁ, ἡ) mal disposto, mal composto. գէշ չարադրուած՝ յօրինուած. ֆէնա գուրուլմուշ՝ եափըլմըշ:

Κακοσχήμων-ονος (ὁ, ἡ) indecente, deforme. անվայել, անձեւ. եագըշըգսըզ, դիւզկիւնսիւզ: — μόνως, ἐπίῤ.

Κακοσχολέω-ῶ. Μ. ἤσω. impiegare inutilmente il tempo. ժամանակը փուճ տեղը անցընել. վագթընը պէհուտէ եէրէ գօյմագ, գէչիրմէք:

Κακοσχολία-ας (ἡ) abuso di tempo. ժամանակը գէշի գործածելը. վագթը ֆէնայա գուլլանմագ:

Κακόσχολος (ὁ, ἡ) chi si abusa del tempo. ժամանակը գէշի գործածող. վագթը ֆէնայա գուլլանան:

Κακοτεκνία-ας (ἡ) l'avere cattiva prole. գէշ զաւակ ունենալը. ֆէնա էվլատլըգ օլմագ:

Κακοτέρμων-ονος (ὁ, ἡ) che ebbe un termine cattivo, infelice. գէշ վախճան մը ունեցած, խեղճ. ֆէնա՝ մաագպէթլի պիր նէթիճէյէ օլմուշ, պէտպախտ:

Κακοτεχνέω-ῶ. Μ. ἤσω. usare de' cattivi artifici, falsificare. գէշ արհեստներ գործածել, խարդախել. ֆէնա սընաաթ գուլլանմագ, գալպ չըգարմագ:

Κακοτεχνία-ας (ἡ) cattiva arte, frode, falsificazione. գէշ արհեստ, խարդախութիւն. ֆէնա սընաաթ, գալպ չըգարմագ. 2. (κοιν.) trama. նենգ. ֆէնդ:

Κακοτεχνίζω. Μ. ἴσω. ✕ ἀντὶ *Κακοτεχνέω*.

Κακότεχνος (ὁ, ἡ) malizioso, astuto, fraudolente. նենգաւոր, չարարուեստ, խաբեբայ. ֆէնտպազ, հիլլէքեար, տըզպազ:

Κακότης-ητος (ἡ) perversità, vizio. 2. viltà, timidità. 3. calamità. գէշութիւն, մոլութիւն. 2. վախկոտութիւն. 3. թշուառութիւն, խեղճութիւն. ֆէնալըգ, գէթ խույ. 2. գօրգագլըգ. 3. սէֆալէթ, պէտպախթլըգ:

Κακοτροπεύομαι. Μ. εὔσομαι καὶ

Κακοτροπέω-ῶ. Μ. ἤσω. avere delle inclinazioni perverse, un naturale perverso. չարաբարոյ՝ չարամիտ ըլլալ. ֆէնա թապիաթլը գէմ ֆիգիրլի օլմագ:

Κακοτροπία-ας (ἡ) perversità di costumi, d'inclinazioni. չարաբարոյութիւն, չարամտութիւն. ֆէնա թապիաթլըլըգ, գէմ ֆիգիրլիլիք, գըթըգլըգ:

Κακότροπος (ὁ, ἡ) perverso, cattivo. չարաբարոյ, ապիրատ. գըթըգ, գէմ:

Κακοτροφέω-ῶ. Μ. ἤσω. nutrire malamente. գէշ սնուցանել. ֆէնա պէսլէմէք:

Κακοτροφία-ας (ἡ) cattivo nutrimento. գէշ սնուցանելը կամ սնանիլը. ֆէնա պէսլէմէք եախօտ պէսլէնմէք:

Κακότροφος (ὁ, ἡ) colui che nutrisce malamente. 2. chi è mal nutrito. գէշ սնուցանող. 2. գէշ սնած. ֆէնա պէսլէյէն. 2. ֆէնա պէսլէնմիշ:

Κακοτυχέω-ῶ. Μ. ἤσω. = *Δυστυχέω*.

Κακοτυχὴς-έος (ὁ, ἡ) = *Δυστυχής*.

Κακοτυχία-ας (ἡ) = *Δυστυχία*.

Κακουργέω-ῶ. Μ. ἤσω. far del male, commettere delle azioni cattive. չարութիւն ընել, գէշ գործքեր գործել. ֆէնալըգ էթմէք, գէթ իշլէր իշլէմէք:

Κακούργημα-ατος (τὸ) delitto, misfatto, azione cattiva. յանցանք, չար գործ. գապահաթ, խաթա, ֆէնա՝ գէթ իշ:

Κακουργία-ας (ἡ) scelleratezza, maleficenza. չարագործութիւն, ապիրատութիւն. գըթըգլըգ, գէմլիք. 2. = *Κακούργημα*.

Κακοῦργος (ὁ, ἡ) malfattore, delinquente, scellerato. չարագործ, յանցաւոր, ապիրատ. գըթըգ, գապահաթլը, չէրիր:

Κακοφημία-ας (ἡ) = *Δυσφημία*.

Κακόφημος (ὁ, ἡ) = *Δύσφημος*.

Κακόφθαρτος (ὁ, ἡ) distrutto, corrotto intieramente. գլխովին ապականուած՝ աւրուած. պիւսպիւթիւն պօզուլմուշ, պիթիրիլմիշ:

Κακοφθόρος (ὁ, ἡ) distruttivo. ապականիչ. պօզան, պիթիրէն:

Κακοφραδὴς-έος (ὁ, ἡ) che pensa di far del male, malintenzionato. չար գործ ընելու մտածող. ֆէնալըգ էթմէյի դիւշիւնէն:

Κακοφραδία-ας (ἡ) cattiva intenzione. չարամտութիւն. գէմ ֆիգիրլիլիք, գարազգեարլըգ:

Κακοφρονέω-ῶ. Μ. ἤσω. avere delle cattive intenzioni. 2. avere una opinione erronea. գէշ միտք՝ դիտաւորութիւն ունենալ. 2. սխալ կարծիք մը ունենալ. գէմ ֆիգիրլի օլմագ. 2. եանլըշ զահիրի օլմագ:

Κακοφροσύνη-ης (ἡ) cattiva intenzione, malizia. չարամտութիւն, նենգութիւն. գէմ ֆիգիրլիլիք, ֆէսատլըգ:

Κακόφρων-ονος (ὁ, ἡ) cattivo, malizio-

so, malintenzionato. չարամիտ, չարախորհուրդ. ֆէնա՝ գէմ ֆիքիրլի:

Κακοφωνία - ας (ἡ) cacofonia, cattivo, disgustevole suono. գէշ՝ անհեթեթ հընչիւն, վատաձայնութիւն. ֆէնա սէս:

Κακόφωνος (ὁ, ἡ) chi ha un cattivo suono. վատաձայն, գէշ հնչում ունեցող. ֆէնա սէսլի:

Κακοχροέω - ῶ. M. ήσω. avere un cattivo colore. գէշ գոյն մը ունենալ. ֆէնա պիր րէնկի օլմագ:

Κακόχροος - ους (ὁ, ἡ) chi ha un cattivo colore. գէշ գոյն մը ունեցող. ֆէնա րէնկլի:

Κακοχυμία - ας (ἡ) cattivo umore, cacochimia. գէշ հիւթ ունենալը, վատահիւթութիւն. ֆէնա խըլթլը օլմագ:

Κακόχυμος (ὁ, ἡ) che ha cattivo umore. գէշ հիւթ ունեցող. ֆէնա խըլթլը:

Κακόψογος (ὁ, ἡ) maledico. չարախօս. գայպէթ սէօյլէյիճի:

Κακοψυχία - ας (ἡ) pusillanimità, codardia. վախկոտութիւն. գօրգագլըգ, եիւրէգսիզլիք:

Κακόψυχος (ὁ, ἡ) pusillanime, codardo, vile. վախկոտ, վատասիրտ. գօրգագ, ճանսըզ:

Κακόω - ῶ. M. ώσω. far del male, danneggiare, maltrattare. չարութիւն ընել, վնասել, գէշ վարուիլ. ֆէնալըգ էթմէք, զարար վէրմէք, պէտ մուամէլէ էթմէք:

Κακύνω. M. υνῶ × = *Κακόω καὶ Κακίζω.*

Κακώδης - εος (ὁ, ἡ) puzzolente. գարշահոտ. ֆէնա գօգուլու:

Κακωδία - ας (ἡ) = *Δυσωδία.*

Κακῶς, ἐπίῤ. malamente, male, con una maniera cattiva. չար, գէշ կերպով մը. ֆէնա՝ գէմ պիր թարզ իլէ:

Κάκωσις - εως (ἡ) danno, pregiudizio, maltrattamento. վնաս, չարաչար կիրառութիւն. զէտէր, զարար, պէտ մուամէլէ:

Καλάθιον (τὸ) piccolo paniere, panierino. պզտիկ սակառի. զէնպիլճէ սէպէթ, սէպէթճիք:

Καλαθοποιὸς (ὁ, ἡ) fabbricatore di panieri, di ceste. կողով՝ սակառի շինող. սէպէթ՝ սէպէ եափան:

Κάλαθος (ὁ) cesta, paniere. 2. forma. սակառի, կողով, որթ. 2. կաղապար. սէպէ, սէպէթ, զէմպիլ. 2. գալըպ:

Κάλαϊς - ϊδος (ὁ) turchina. պատուական քար մը. ֆիրուզէ:

Καλαμαῖος - α - ον. di canna. եղեգնեայ. գամըշտան, գամըշլը:

Καλαμαιὼν - ῶνος (ὁ) l'ottavo mese degli Ateniesi. Աթենացւոց ութերորդ ամիսը. Աթինալըլարըն սէքիզինճի այը:

Καλαμάομαι - ῶμαι. M. ήσομαι. cogliere delle canne. 2. spigolare. եղէգ ժողվել. 2. հասկ ժողվել. գամըշ տէվշիրմէք. 2. պաշագ տէվշիրմէք:

Καλαμάριον (τὸ) calamajo. կաղամար. տէվիթ:

Καλαμεὺς - έως (ὁ) pescatore a canna. եղեգով ձուկ բռնող. գամըշ իլէ պալըգ թութան:

Καλαμεύω. M. εύσω. pescare a canna. 2. mietere. 3. prendere degli uccelli colla pania. եղեգով ձուկ բռնել. 2. հնձել. 3. կոստղով թռչուն բռնել. գամըշ իլէ պալըգ թութմագ. 2. էքին պիչմէք. 3. ճօգա իլէ գուշ թութմագ:

Καλάμη (ἡ) gamba, calamo. 2. rimasuglio. 3. cadavere. ցողուն, ոճ. 2. մնացորդք. 3. դի. սափ, պօրու. 2. արթըգ, պագի գալան շէյլէր. 3. լէշ:

Καλαμητομία - ας (ἡ) mietitura. հունձք. էքին պիչիմի:

Καλαμητόμος (ὁ, ἡ) mietitore. հնձող. էքին պիչիճի:

Καλαμήτρια - ας καὶ

Καλαμητρὶς - ίδος (ἡ) mietitrice. հնձող կնիկ. էքին պիչիճի գարը:

Καλαμηφορέω - ῶ. M. ήσω. portare delle canne. եղէգ կրել. գամըշ թաշըմագ:

Καλαμηφόρος (ὁ, ἡ) = *Καλαμοφόρος.*

Καλαμίζω. M. ίσω. sonare la zampogna. եղեգնափողը փչել. տիւտիւք՝ գավալ՝ նէյ չալմագ:

Καλαμίνθη (ἡ) *καὶ*

Καλάμινθος (ὁ καὶ ἡ) calaminta, nepitella (erba). կատուախոտ. գէտի օթու:

Καλάμινος - η - ον. fatto di canna. եղեգնեայ. գամըշտան:

Καλαμὶς - ίδος (ἡ) canna de' pescatori. 2. pania. 3. penna da scrivere. 4. calamajo. 5. stuzzicadenti. 6. spilla di testa. ձկնորսի եղէգ. 2. կոստղ. 3. գրիչ. 4. կաղամար. 5. քչփորիկ. 6. գլխու գնդասեղ. պալըգճը գամըշը. 2. ճօգա. 3. եազը գալէմի. 4. տէվիթ. 5. խիլալ. 6. պաշ իղնէսի. 7. = *Καλαμών.*

Καλαμίσκος (ὁ) *ὑποκορ. τ. Κάλαμος.*

Καλαμογλυφέω - ῶ. M. ήσω. temperare una penna. գրիչ կտրել. գալէմ գէսմէք:

Καλαμογλυφὶς - ίδος (ἡ) temperino. գմելին գրչաց. գալէմթըրաշ:

Καλαμογλύφος (ὁ, ἡ) colui che taglia le penne. գրիչ կտրող. գալէմ գէսէն:

Καλαμοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma della canna. եղեգի ձեւով. գամըշ պիչիմինտէ:

Καλαμοκοποῖον (τὸ) *καὶ - κόπιον.* luogo ove si tagliano le canne. եղեգները կտրելու տեղ. գամըշլարը գէսէճէք մահալ. 2. = *Καλαμογλυφίς.*

Κάλαμος (ὁ) canna. 2. zampogna. եղէգ. 2. եղեգնափող. գամըշ. 2. գավալ, տիւտիւք, նէֆիր. 3. = *Καλαμίς* (1, 2, 3).

Καλαμοφόρος (ὁ, ἡ) chi porta delle canne. եղէգ կրող. գամըշ թաշըյան:

Καλαμώδης - εος (ὁ, ἡ) cannoso. եղեգով լեցուն. գամըշ իլէ տօլու. 2. = *Καλαμοειδής.*

Καλαμὼν - ῶνος (ὁ) canneto. եղեգնապուրակ, շամբ. գամըշլըգ:

Καλαμωτὴ - ῆς (ἡ) cannajo. եղեգնեայ կողով. գամըշտան էօրիւլմիւշ սէպէ:

Κάλανδρα (ἡ) *καὶ*

Κάλανδρος (ὁ) calandro (uccello simile alla lodola). արտուտի նման թռչուն մը. չայըր գուշու ճինսինտէն պիր նէվ գուշ:

Καλαπόδιον (τὸ) *καὶ*

Καλάπους - οδος (ὁ) = *Καλόπους, Καλοπόδιον.*

Καλαυροψ-οπος (ἡ) bastone da pastore (*Λατ.* pedum). Հովուի ցուպ. չօպան սօփասը։

Καλέω-ῶ. M. καλέσω καὶ Ἀττ. καλῶ. invitare. 2. chiamare. 3. nominare. Հրաւիրել. 2. կանչել. 3. անուանել. տավէթ էթմէք. 2. չաղըրմագ. 3. ատ գօյմագ։

Κάλη (ἡ) *Δ. καὶ Ἀττ. ἀντὶ Κήλη.*

Καλιὰ-ᾶς (ἡ) casa di legno. 2. capanna. 3. nido. 4. granajo. փայտէ տուն. 2. հիւղ. 3. բոյն. 4. համբարանոց, ցորեն դնելու համբար. թախթա էվի. 2. գօլիպա, չէրդէ. 3. եուվա. 4. պուղտայ ամպարը։

Καλιὰς-άδος (ἡ) tempio di legno. 2. cappella. փայտէ շինուած տաճար. 2. մատուռ. թախթա էվտէն պէօյիւքլիւզ. 2. ժամէր, ...ֆագ քիլիսէ, քիլիսէճիք։

Κάλιον (τὸ) *ὑποκρ. τ. Κάλον.*

Καλλαρίας-ου (ὁ) atello (pesce). ձուկ մի է. պալըգլա պալըգը։

Καλλίας-ου (ὁ) scimia. կապիկ. մայմուն։

Καλλιβλέφαρος (ὁ, ἡ) colui che ha belli occhi. աղուոր աչք ունեցող, շէրէն՝ կիւզէլ կէօզլիւ (*οὐσ.*) *Καλλοβλέφαρον* (τὸ) collirio da tingere le palpebre. աչից թարթիչները ներկելու սեւ ներկ. քէքրէք-լէրէ պօյալայաճագ պօյա, սիւրմէ։

Καλλιβόας-ου (ὁ) colui che ha una bella voce. աղէկ՝ աղուոր ձայն ունեցող. կիւզէլ սէսլի։

Καλλιγάληνος (ὁ, ἡ) sereno, dolce, ilare. պարզ, սիրուն, զուարթ. պէրրաք, լաթիֆ, շաղ։

Καλλίγαμος (ὁ, ἡ) bene sposato. աղէկ կարգուած, բարեբաստիկ ամուսնութեան մը հանդիպուած. էյի էվլէնմիշ, թալէհլի պիր նիքեահա նայիլ օլմուշ։

Καλλιγένεθλος (ὁ, ἡ) nobile di nascita. ազնուազարմ, ընտիր տոհմէ ծնած. ճինսլի, ասըլզատէ։

Καλλιγέφυρος (ὁ, ἡ) che ha un bel ponte. աղուոր կամուրջ մը ունեցող. կիւզէլ քէօփրիւլիւ։

Καλλιγραφέω-ῶ. M. ήσω. scrivere bene. 2. dipingere bene. աղէկ գրել. 2. աղէկ գծագրել. էյի եազմագ. 2. էյի թասվիր էթմէք։

Καλλιγραφία-ας (ἡ) calligrafia. գեղեցկագրութիւն. կիւզէլ եազը եազմագ եա-խօտ կիւզէլ եազը։

Καλλιγράφος (ὁ, ἡ) calligrafo, che ha una bella scrittura. գեղեցկագիր, աղուոր գիր գրող. էյի եազը եազան, եա-զըճը կիւզէլ։

Καλλίδενδρος (ὁ, ἡ) che ha belli alberi. աղուոր ծառեր ունեցող. կիւզէլ աղաճլարը օլան։

Καλλιέλαιος (ὁ, ἡ) colui che ha degli ulivi buoni od olio buono. աղէկ ձիթենիներ կամ ձէթ ունեցող. էյի զէյթուն աղաճլարը եախօտ զէյթուն եաղը օլան։

Καλλιέπεια-ας (ἡ) bel linguaggio, espressione ornata, elegante. աղուոր՝ վայելուչ՝ գեղեցիկ կերպով խօսիլը. կիւզէլ՝ շէրէն՝ լաթաֆէթլի սէօզ թարզ իլէ իֆատէ էթմէք։

Καλλιεπέω-ῶ. M. ήσω. esprimersi con termini eleganti. աղուոր՝ վայելուչ բառերով խօսիլ՝ ճառել. կիւզէլ՝ լաթաֆէթլի իօզ սէօզլէր իլէ իֆատէ էթմէք։

Καλλιεπής-έος (ὁ, ἡ) chi parla elegantemente. ոճով՝ վայելուչ խօսող. լաթաֆէթ իլէ իֆատէ էտէն։

Καλλιεργέω-ῶ. M. ήσω. lavorar bene. աղէկ շինել՝ գործել՝ բանիլ. էյի՝ իշլէմէք՝ էյլէմէք։

Καλλίεργος (ὁ, ἡ) buon lavoratore. աղէկ գործող՝ բանող. էյի ամէլէ. 2. (*παθ.*) ben lavorato. աղէկ գործած՝ բանուած. էյի իշլէնմիշ։

Καλλιερέω-ῶ. M. ήσω. fare dei sacrifizj accettevoli. ընդունելի՝ հաճոյ զոհեր մատուցանել. մագպուլ գուրպանլըր գիւրպան էթմէք։

Καλλιθυτέω-ῶ. M. ήσω. sacrificare buone vittime. աղէկ զոհեր մատուցանել. էյի գուրպանլըր գուրպան էթմէք։

Καλλίθυτος (ὁ, ἡ) ben sacrificato. աղէկ զոհուած. էյի գուրպան էտիլմիշ (գուրպան)։

Καλλικαρπέω-ῶ. M. ήσω. produrre de' belli frutti. աղուոր պտուղներ բերել. կիւզէլ մէյվէլէր հասըլ էթմէք։

Καλλικαρπία-ας (ἡ) produzione di belli frutti. աղուոր պտուղներ բերելը՝ հասցնելը. կիւզէլ մէյվէլէր հասըլ էթմէք։

Καλλίκαρπος (ὁ, ἡ) che produce de' belli frutti. աղուոր պտուղներ բերող. կիւզէլ մէյվէլէր հասըլ էտէն։

Καλλικέλαδος (ὁ, ἡ) che rende un bel suono. աղուոր հնչիւն հանող. կիւզէլ սէսլի։ = *Καλλίφωνος.*

Καλλίκομος (ὁ, ἡ) che ha una bella chioma. աղուոր մազ ունեցող. կիւզէլ սաչլը։

Καλλιλεκτέω, Καλλιλεξία = *Καλλιεπέω, Καλλιέπεια.*

Καλλιλογέω-ῶ. M. ήσω. parlar bene, esprimersi elegantemente. աղէկ՝ վայելուչ կերպով խօսիլ. լաթաֆէթ իլէ իֆատէ էթմէք։

Καλλιλογία-ας (ἡ) = *Καλλιέπεια.*

Καλλίμορφος (ὁ, ἡ) = *Εὔμορφος.*

Καλλίνικος (ὁ, ἡ) celebre vincitore. հռչակաւոր յաղթող. նամտար մուզաֆֆէր՝ ֆէթհ։

Κάλλιον-ονος (τὸ) *οὐδέτ. τοῦ Καλλίων.*

Καλλιόνως, ἐπίῤ. meglio. աւելի աղէկ. տահա էյի։

Καλλιότερον, ἐπίῤ. = *Κάλλιον.*

Καλλιόω-ῶ. M. ώσω. ammigliorare, rendere più bello. աւելի աղէկ՝ աղուոր ընել. տահա էյի՝ տահա կիւզէլ էթմէք։

Καλλιπαιδία-ας (ἡ) = *Καλλιτεκνία.*

Καλλίπαις-αιδος (ὁ, ἡ) che ha belli figli. աղուոր զաւակներ ունեցող. կիւզէլ էվլատլարը օլան։

Καλλιπάρθενος (ὁ, ἡ) che ha belle vergini. աղուոր կոյսեր ունեցող. կիւզէլ գըզլարը օլան (*οὐσ.*) bella vergine. աղուոր կոյս. շէրէն գըզ։

Καλλιπλόκαμος (ὁ, ἡ) che ha una capellatura bella. աղուոր մազեր ունեցող. սաչլարը կիւզէլ։

Καλλίπλουτος (ὁ, ἡ) che possiede molti e belli tesori. շատ ու աղուոր գանձեր

ունեցող. չօք վէ կիւզէլ խալինէլէրի օլան:

Καλλίπνοος-*ους* (ὁ, ἡ) che esala un bell' odore. ազուոր հոտ մը բուրող. կիւզէլ պիր գօգու օլան, խօշգօգուլու:

Καλλίπολις-*εως* (ὁ, ἡ) che ha delle belle città. ազուոր քաղաքներ ունեցող. կիւզէլ շէհիրլէրի օլան: (οὐσ.) bella città. ազուոր քաղաք. կիւզէլ շէհիր:

Καλλίπονος (ὁ, ἡ) ben lavorato. աղէկ բանուած. էյի իշլէնմիշ:

Καλλιπρόβατος (ὁ, ἡ) che ha delle belle pecore. ազուոր ոչխարներ ունեցող. կիւզէլ գօյունլարը օլան:

Καλλιπρόσωπος (ὁ, ἡ) chi ha una faccia bella, formoso. ազուոր դէմք՝ երես ունեցող, ըռընտիկ. կիւզէլ սիֆաթլը, շիրին:

Καλλιῤῥημονέω, *Καλλιῤῥημοσύνη*, *Καλλιῤῥήμων*. = *Καλλιεπέω*, *Καλλιέπεια*, *Καλλιεπής*.

Καλλισθενής-*έος* (ὁ, ἡ) bello e forte. ազուոր ու ուժով. կիւզէլ վէ գուվվէթլի:

Καλλιστεῖον (τὸ) premio della bellezza. ազուորութեան համար տրուած պարգեւ. կիւզէլլիք իչին վէրիլէն հէտիյէ:

Καλλιστεύω καὶ

Καλλιστεύομαι. *M.* *εύσω*-*ομαι*. essere il più bello, superare tutti nella bellezza. ամենէն ազուորը ըլլալ, ամենքը ազուորութեան մէջ անցնիլ. էն կիւզէլի օլմագ, կիւզէլլիքտէ հէփսինի կէչմէք:

Καλλιστέφανος (ὁ, ἡ) cinto d' una bella corona. ազուոր պսակաւ պսակուած. կիւզէլ պիր թաճ իլէ թաճլանմըշ:

Κάλλιστος-*η*-*ον*. (ὑπερθ. τοῦ Καλός). bellissimo. խիստ ազուոր, ամենագեղեցիկ. փէք կիւզէլ: — *λίστως*, ἐπίῤ.

Καλλιτεκνία-*ας* (ἡ) l' avere de' buoni, belli figli. աղէկ՝ ազուոր զաւակներ ունենալը. էյի՝ կիւզէլ էվլատլարը օլմասը:

Καλλίτεκνος (ὁ, ἡ) chi ha de' belli figli. ազուոր զաւակներ ունեցող. կիւզէլ էվլատլարը օլան:

Καλλιτεχνέω-*ῶ*. *M.* *ήσω*. essere artista d' una bella arte. ազուոր արհեստ մը գործածել. կիւզէլ պիր սանաաթ իշլէթմէք:

Καλλιτέχνης-*ου* (ὁ) artista d' una bella arte. ազուոր արհեստ մը բանող. կիւզէլ պիր սանաաթ իշլէյէն:

Καλλιτεχνία-*ας* (ἡ) bellezza di arte. արհեստի ազուորութիւն. սանաաթ կիւզէլլիյի:

Καλλίτεχνος (ὁ, ἡ) abile artista. ճարտար արհեստագործ. ուսթա փէշէքեար՝ սանաաթքեար:

Καλλιτόκος (ἡ) che partorisce belli infanti. ազուոր տղաքներ ծնանող. կիւզէլ չօճուգլար դօղուրան:

Καλλιφεγγὴς-*έος* (ὁ, ἡ) che ha una bella, risplendente luce. ազուոր՝ փայլուն լոյս ունեցող. կիւզէլ՝ փարլագ ըշըգլը:

Καλλίφθογγος (ὁ, ἡ) chi rende un bel suono. ազուոր հնչիւն ունեցող. կիւզէլ՝ խօշ սէտալը:

Καλλίφυλλος (ὁ, ἡ) che ha belle foglie. ազուոր տերեւներ ունեցող. կիւզէլ եափրագլը. (οὐσ.) *Καλλίφυλλον* (τὸ) adianto. ծարխոտ. քէշէքէր (տիր նէվի ֆիտան):

Καλλιφύτευτος (ὁ, ἡ) ben piantato. 2. che ha belle piante. աղէկ տնկուած. 2. ազուոր տնկեր ունեցող. էյի տիքիլմիշ. 2. կիւզէլ ֆիտանլարը օլան:

Καλλιφωνία-*ας* (ἡ) bella voce. աղէկ՝ ազուոր ձայն. կիւզէլ սէս, խօշ ավազ:

Καλλίφωνος (ὁ, ἡ) che ha una bella voce. ազուոր ձայն ունեցող. կիւզէլ սէսլի, խօշ ավազլը:

Καλλίχειρ-*ειρος* (ὁ, ἡ) che ha belle mani. ազուոր ձեռքեր ունեցող. կիւզէլ էլլէրի օլան, կիւզէլ էլլի:

Καλλίχορος (ὁ, ἡ) che balla bene. աղէկ կաքաւող. կիւզէլ րագս օյնայան, խօրա թէփէն:

Καλλίων-*ονος* (ὁ, ἡ) συγκρ. τ. Καλός. più bello, megliore. աւելի ազուոր, լաւագոյն. տահա կիւզէլ, տահա էյի:

Καλλιώνομος (ὁ, ἡ) che ha un bel nome. ազուոր անուն մը ունեցող. կիւզէլ իսիմլի:

Καλλονὴ-*ῆς* (ἡ) καὶ

Κάλλος-*εος*-*ους* (τὸ) bellezza. ազուորութիւն, գեղեցկութիւն. կիւզէլլիք, շիրինլիք: (πλθ.) cosa bella, ornamento, donna bella. ազուոր բան, զարդարանք, ազուոր կնիկ. կիւզէլ նէսնէ, զինէթ, շիրին զէննէ, կիւզէլ գարը:

Καλλοσύνη-*ης* (ἡ) × ἀντὶ Καλλονη.

Καλλόσυνος-*η*-*ον*. × ἀντὶ Καλός.

Καλλυντήριος (ὁ, ἡ) che serve ad ornare, ad abbellire. զարդարելու՝ ազուորցնելու պատկանած. տօնաթմայա՝ կիւզէլլէթմէյէ տայիր: (οὐσ. οὐδ.) ornamento. զարդարանք. զինէթ, արայիշ:

Κάλλυντρον (τὸ) = *Καλλυντήριον*.

Καλλύνω. *M.* *υνῶ*. abbellire, ornare. ազուորցնել, զարդարել. կիւզէլլէթմէք, շիրինլէթմէք, տօնաթմագ. 2. (συνηθέστ.) nettare, scopare. մաքրել, աւլել. թէմիզլէմէք, սիւփիւրմէք:

Καλλωπίζω. *M.* *ίσω*. ornare, abbellire. զարդարել, պաճուճել, ազուորցնել. տօնաթմագ, զինէթմէք, կիւզէլլէթմէք, շիրինլէթմէք, սիւսլէմէք:

Καλλώπισμα-*ατος* (τὸ) abbellimento, ornamento. պաճուճանք, զարդարանք. զինէթ, արայիշ:

Καλλωπισμὸς (ὁ) abbellimento, l' ornare. պաճուճելը, զարդարելը. տօնաթմա, զինէթ:

Καλλωπιστὴς (ὁ) che ama molto gli ornamenti, chi si veste, si orna come donna. զարդարանք խիստ սիրող, կնկան պէս զարդարուող, հագուող. սիւսիւ սէվէն, զէննէ կիպի սիւսլէնէն, կէյինէն գատըննան:

Καλοκαγαθία-*ας* (ἡ) probità, onestà, bontà, benevolenza. բարեկրութիւն, աղէկութիւն, համեստութիւն, բարեմտութիւն. սալիհլիք, էյիլիք, էտէպլիլիք, խայըրխահլըգ:

Καλοκάγαθος (ὁ, ἡ) probo, onesto, buono, benevolo. բարեկիր, աղէկ, համեստ, բարեմիտ. սալիհ, էյի, էտէպլի, խայըրխահ:

Κᾶλον (τὸ) legno. փայտ. օտուն:

Καλοπόδιον (τὸ) ὑπκρ. τοῦ
Καλόπους-οδος (ὁ) forma per far scarpe. ոտքի աման շինելու կաղապար. գօնտուրա գալըպը:
Καλὸς - ἡ - όν· (τὸ συγκρ. Καλλίων καὶ σπν. Καλλίωτερος καὶ τὸ ὑπερθ. Κάλλιστος). bello, vago. 2. buono. 3. onesto, virtuoso. 4. lodevole. 5. adattato. ագուոր, ընտանի, սիրուն. 2. ազէկ, բարի. 3. համեստ, առաքինի. 4. գովելի. 5. յարմար. կիւզէլ, չէլէպի. 2. էյի, իյի. 3. մուէտտէպ, ֆազիլէթլի. 4. մէտհէ շայէստէ. 5. ույկուն, մունասիպ:
Καλπάζω. Μ. άσω. galoppare. արշաւակի վազել. տէօրթ նալ՝ տէօրտէրլամէ գօշմագ:
Κάλπη (ἡ) urna, secchia, vaso. 2. galoppata. սափոր, սափոր, դոյլ, աման. 2. արշաւակի ընթացք (ձիու). թէսթի, գօվա, գապ. 2. տէօրթ նալ գօշմասը:
Κάλπις-ιδος (ἡ) = Προηγ.
Καλύβη (ἡ) capanna. հիւղ. գուլիպա, չէրքէ:
Καλύβιον (τὸ) capannella. պզտիկ հիւղ. գուլիպաճըգ, չէրքէճիք:
Καλυβίτης (ὁ) chi abita in una capanna. հիւղը բնակող. գուլիպատա օթուրան:
Καλυβοποιέω-ῶ. Μ. ήσω. fabbricare delle capanne. հիւղեր շինել. գուլիպա՝ չէրքէ եափմագ:
Καλυκίζω. Μ. ίσω. sbocciare. փթթիլ (ծաղկանց), կոկոն արձըկել. գօնչէլէնմէք, չիչէք աչըլմագ:
Καλύκιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Κάλυξ.
Κάλυμμα-ατος (τὸ) velo, coperchio. քող, շղաշատեռ, ծածկոյթ. փէչէ, թասթար, էօրթիւ:
Καλυμμάτιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Κάλυμμα.
Κάλυξ-υκος (ἡ) boccia, bottone. 2. spilla. 3. orecchino. կոկոն. 2. գնդասեղ. 3. գինդ. գօնչէ. 2. թօփլու. 3. քիւփէ:
Καλύπτρα (ἡ) = Κάλλυμμα.
Καλύπτω. Μ. καλύψω. coprire. ծածկել. էօրթմէք (συνεκδχ.) nascondere. պահըստել. սաքլամագ:
Καλχη-ης (ἡ) calta, fiorrancio. 2. porpora. դեղին ծաղիկ մը. 2. խղունջ, ծովու ծիրանի. կիւն չիչէյի. 2. գըրմըզը պէօճէյի:
Κάλως, κάλω καὶ (σπντ.) Καλωος (ὁ) gomena. մալուխ. ֆալամար, հալաթ:
Καλῶς, ἐπίῤ. (τὸ συγκρ. Κάλλιον καὶ τὸ ὑπερθετ. Κάλλιστα) bene. ազէկ, լաւ, քաջ. էյի, իյի:
Κάμαξ-ακος (ὁ καὶ ἡ) (καμάσσω.) il legno dell' asta, zagalia. գեղարդին փայտը, մական. մըզրագ օփասը, ճիրիտ:
Καμάρα (ἡ) volta, cupola. կամար, գմբէթ. քէմէր, գուպպէ:
Καμάριον (τὸ) ὑποκορ. τ. Καμάρα.
Καμαρόω-ῶ. Μ. ώσω. far una volta. կամար շինել. քէմէր չէվիրմէք:
Καμάρωμα-ατος (τὸ) volta, cupola. կամար, գմբէթ. քէմէր, գուպպէ:
Καμάρωσις-εως (ἡ) curvatura d'una volta. կամարի մը ծռութիւնը. քէմէրին էյրիլիյի, գուպպէնին տէվրի:
Καμαρωτὸς-ἡ-όν. che ha la forma d'una volta, d'una cupola. կամարաձեւ, գմբէթաձեւ. քէմէր՝ գուպպէ շէքլինտէ:

Καματηρός-ὰ-όν. laborioso. 2. faticoso. 3. stanco. աշխատալի. 2. աշխատաւէր. 3. յոգնած. զահմէթլի. 2. չալըշգան. 3. եօրղուն:
Καματηρῶς, ἐπίῤ. con pena, difficilmente. աշխատանքով, դժուարաւ. զահմէթ՝ կիւճլիւք իլէ:
Κάματος (ὁ) fatica, travaglio, lavoro. աշխատանք, գործ. եօրղունլուգ, չալըշմա, զահմէթ, իշ:
Καματόω-ῶ. Μ. ώσω. faticarsi, stancarsi. աշխատիլ. յոգնիլ. չալըշմագ, եօրուլմագ:
Καματώδης-εος (ὁ, ἡ) = Καματηρός.
Καμηλλάτης-ου (ὁ) conduttore di camelli. ուղտ տանող՝ առաջնորդող. տէվէլէր կէօթիւրէն, տէվէճի:
Καμηλοπάρδαλις-εως (ἡ) giraffa. ընձուղտ, անայլութ. զիւրաֆէ:
Κάμηλος (ὁ τὸ ἀρσ. καὶ ἡ τὸ θηλ.) cammello. ուղտ. տէվէ, ճամէլ:
Καμηλωτὴ (ἡ) la pelle del cammello. 2. cambellotto (Γαλλ. camelot.) ուղտու մորթ. 2. ուղտու մազէ շինուած կերպաս. տէվէ տէրիսի. 2. տէվէ թիւյիւնտէն եափըլը շօֆ:
Κάμιλος (ὁ) gomena. (Γαλλ. câble.) մալուխ. հալաթ, ֆալամար:
Καμινεὺς-έως (ὁ) chi travaglia al cammino. վառարանը աշխատող. օճագ էօնիւնտէ չալըշան (տէմիրճի, քիրէճճի, քիրէմիտճի, քիւլհանճը կի սայրը):
Καμινευτὴρ × ἀντὶ
Καμινευτὴς-οῦ (ὁ) = Καμινεύς.
Καμινεύτρια-ας (ἡ) θηλ. τ. Καμινεύς.
Καμινεύω. Μ. εύσω. lavorare al cammino. վառարանի առջեւ բանիլ՝ աշխատիլ. օճագ էօնիւնտէ իշլէմէք՝ չալըշմագ:
Καμίνιον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ
Κάμινος (ἡ) fornace, cammino. հնոց, վառարան. քիւլհան, օճագ:
Κάμμαρος (ὁ) gambero marino (Γαλλ. homard) խաշափառ, խիղբ. լէնկէճ:
Κάμνω. Μ. καμοῦμαι. faticarsi, travagliare. 2. fare. յոգնիլ, աշխատիլ. 2. ընել. եօրուլմագ, չալըշմագ. 2. էթմէք, եափմագ:
Καμοὶ (κατὰ κρ.) ἀντὶ Καὶ ἐμοί.
Καμπὴ-ῆς (ἡ) curvatura, flessione. ծռութիւն, կորութիւն. էյրիլիք:
Κάμπη (ἡ) bruco (insetto) թրթուր. թըրթըր պէօճէյի:
Κάμπος (ὁ) ceto. կէտ (ձուկ). ապա պալըղը:
Καμπτὸς-ἡ-όν. flessibile. դիւրակոր, շուտ ծռող. գօլայ էյիլէն:
Κάμπτω. Μ. κάμψω. piegare, curvare. ծռել. էյմէք:
Καμπύλος-η-ον. incurvato, curvo. ծուռ. էյրի:
Καμπυλότης-ητος (ἡ) curvità. ծռութիւն. էյրիլիք:
Κάμψα (ἡ) cesta. 2. cassa. սակառի. 2. սնտուկ. սէփէթ. 2. սանտըգ:
Καμψάκης-ου (ὁ) vaso da olio. ձիթոյ աման. զէյթուն եաղը գօյաճագ գապ:
Καμψὸς-ἡ-όν. piegato, curvato, curvo. ծուռ. էյրի:

Κἂν. ἀντὶ *Καὶ ἂν ἢ Καὶ ἐάν.*
Κάναβος (ὁ) modello fatto di cera o di gesso. մեղրամոմէ կամ գաճէ շինուած զաղափար. պօլ մօմտան եախօտ ալչը-տան եափմա փուլըդ։
Κάναθρον (τὸ) carro. կառք. գօչու, արա-պա (չեկնիլէր իլին)։
Κάναστρον (τὸ) paniere, canestro. կողով, սակառի. սէփէթ, գէֆէ. (καταχρ.) vaso di terra in forma di paniere. կողովի ձեւով շինուած հողէ աման. գէֆէ պիչիմինտէ թօփրագտան եափըլըշ պիր նէվ գապ։
Κάνειον καὶ Κάνεον (τὸ) cesta. խան. սէլլէ։
Κανθαρὶς - ίδος (ἡ) cantaride. չարաթոյն միջատ մը, ուսկից խարանադեղը կշինեն. գօրօզ պէօճէյի, եէշիլ պէօճէ (չէհիրլի պիր պէօճէ տիր գի անտան գէհլիճան եափըլըր եա-գըլըր)։
Κάνθαρος (ὁ) scarafaggio. 2. fiasco. բըռ-զեղ. 2. մեծ սրուակ. պօգ պէօճէյի, օտուն-ճու պէօճէյի. 2. իրի շիշէ։
Κανθήλιος (ὁ) asino da soma. բեռ կրե-լու էշ. եիւք թաշըյան գըրթըգ։
Κανθὸς (ὁ) l'angolo dell' occhio. 2. il cerchio ferreo della ruota. աչքին ան-կիւնը. 2. անուին երկաթէ շրջանակը. կէօզիւն գուշէսի. 2. թէգէրլէկին տէմիր չէմպէրի։
Κάννα (ἡ) canna. եղեգ. գամըշ։
Καννάβινος - η - ον. fatto di canapa. կա-նեփէ շինուած. գէնտիրտէն եափըլըշ։
Κάνναβις - ιδος ἢ *εως* (ἡ) canapa. 2. stoppa. կանեփ. 2. խծուծ, քուղ. գէնտիր. 2. իփլիգի։
Κανονάρχης - ου (ὁ) (ἐκκλησ.) il capo dei canonici, colui che incomincia la re-cita delle ore canoniche. կանոնիկոս-ներուն մեծը, ժամերգութիւնը սկսողը. գանօնիգլէրին պէյիւյիւ, չէգիր պաշլայան։
Κανονίζω. M. ίσω. regolare. կանոն դնել, կարգադրել. գանուն՝ թարիգ գօյմագ, նիզամ վէրմէք։
Κανονικὸς - ὴ - όν. regolare. 2. canonico (libro). կանոնական. 2. կանոնաւոր (գիրք). գանունա մըւաֆըգ. 2. գանունի, չէրի (քիթապ). (οὐσ.) *Κανονικοὶ.* i cano-nici. կանոնիկոսք. գանօնիգլէր։
Κανονικῶς, ἐπίῤ. regolarmente. կանոնով. գանունա իլէ։
Κανόνισμα - ατος (τὸ) = *Κανών.*
Κανονισμὸς (ὁ) regolamento. կանոնով կարգադրելը. գանուն իլէ թըրթիպ գօյմագ։
Κανὼν - όνος (ὁ) traguardo, archipenzo-lo. 2. regolo, riga. 3. regola, cánone. տրամագծաց, կարակն. 2. քանոն (գիծ քաշելու գործի). 3. կանոն, օրէնք. մի-զանը շագուլ-թէրազիու, միսթար. 2. ճէտվէլ. 3. գանուն, գայտէ։
Καπανεὺς - έως καὶ *Καπανευτὴς - οῦ* (ὁ) = *Ἀμαξηλάτης.*
Καπανεύω. M. εύσω. dirigere la carroz-za. կառքը քշել. արապա սիւրմէք։
Καπάνη - ης (ἡ) carrozza. կառք. արապա։
Καπανίζω. M. ίσω. = *Καπανεύω.*
Κάπη (ἡ) mangiatoja, presepio. մսուր. եէմլիք։
Καπηλεία - ας (ἡ) il mestiere del taver-niere, del bettoliere. կապելլինապետ՝ գինեվաճառ ըլլալը. մէյխանէճիլիք, մէյ-խանէճիլիք։
Καπηλεῖον (τὸ) taverna, bettola, osteria. գինետուն, կապելլին, պանդոկ. մէյխանէ, մէյխանէ։
Καπηλεύω. M. εύσω. esser bettoliere, պանդոկապետ ըլլալ, պանդոկը բան ծա-խել. մէյխանէճիլիք էթմէք. (συνεκδχ. καὶ μτφρ.) treccare, falsifi-care. խաբել՝ ծախել, խարդախել. հիլէլէ իլէ սաթմագ, գալփ չէյ եափմագ՝ վէր-մէք։
Καπηλικὸς - ὴ - όν. proprio ad un betto-liere. գինեվաճառի՝ պանդոկապետի յա-տուկ. մէյխանէճիյէ մէյխանէճիյէ մէխսուս. 2. (μτφρ.) fraudolente. խաբեբայ. հիլէ-պազ, սախտէճի։ — ικῶς, ἐπίῤ.
Καπηλὶς - ίδος (ἡ) ostessa (*Λατ.* copa). կնիկ պանդոկապետ. գարը մէյխանէճի։
Καπηλοδύτης - ου (ὁ) colui che frequen-ta le taverne, taverniere (*Λατ.* ganeo). արբշիռ, գինեսէր, գինետունները պտը-տող. մէյխանէ, մէյխանէ պէզմէզի։
Κάπηλος (ὁ) tavernajo, bettoliere. 2. fraudolente, impostore. կապելլինա-պետ, գինեվաճառ. 2. խաբեբայ. մէյխա-նէճի, մէյխանէճի. 2. սախտէճի, հիլէճի։
Καπνείω (χ. M.) × ἀντὶ *Καπνίζω.*
Καπνέλαιον (τὸ) catrame di Cilicia. Կի-լիկիոյ ձիւթ. Ջիլիկիա գաթրանը։
Κάπνη - ης (ἡ) = *Καπνοδόχη.*
Καπνηλὸς (ὁ, ἡ) fumoso. ծխոտ. թիւթիւր, թիւթիւն չըգարան։
Καπνία - ας (ἡ) (ἄμπελος) = *Κάπνιος.*
Καπνίας - ου (ὁ) fumoso, che ha il co-lor di fumo. ծխոտ, ծուխի գոյն ունե-ցող. թիւթիւնլիւ, թիւթիւն րէնկինտէ։
Καπνίζω. M. ίσω. fumare o affumicare. ծխել, ծուխ արձըկել կամ ծխոտել. թիւ-թիւն չըգարմագ, թիւթիւն եախօտ թիւթիւն-լէմէք. (συνεκδχ.) accender fuoco, cuo-cere. կրակ վառել, եփել. աթէշ եագմագ, փիշիրմէք։
Κάπνιος (ὁ, ἡ) (κυρ. ἄμπελος.) (vigna) di cui le uve si vedono in color di fumo. խաղողները ծխի գունով երեւ-ցող (այգի). իւզիւմլէրի թիւթիւն րէն-կինտէ կէօրինէն (պաղ)։
Κάπνισις - εως (ἡ) = τῷ
Κάπνισμα - ατος (τὸ) affumicazione. 2. ciò che fuma. ծխումն. 2. ծուխ արձը-կող բան. թիւթիւն. 2. թիւթիւն նէնէ։
Καπνιστὸς - ὴ - όν. fumato, affumicato. ծխուած. թիւթիւնլէնմիշ։
Καπνοδόκη - ης (ἡ) καὶ
Καπνοδοχεῖον (τὸ) καὶ
Καπνοδόχη - ης (ὁ, ἡ) fumajuolo, cam-mino. ծխնելույզ, վառարան. օճագըն պա-ճասը, օճագ։
Καπνοδόχος (ὁ, ἡ) che riceve il fumo. ծուխը ընդունող. թիւթիւնի գապուլ էտէն։
Καπνὸς (ὁ) fumo. 2. coridalio, fummo-

sterno. ծուխ. 2. անծխոտ. թիւթիւն. 2. շահմերէ:

Καπνόω-ῶ. M. ώσω. × *ἀντὶ Καπνίζω.*

Κάππαρις-εως (ἡ) cappero. կապպար. քեպպերէ (ֆէրանը նէ ճէյնեօ):

Καπράω-ῶ. M. άσω. esser in caldo (come la scrofa). (մատակ խոզի պէս) զուգաւելոյ տռփալ. (տիշի տօնուզ կիպի) ճաճըա շէհվէթլէնմէք թաթլանմաք:

Καπρέα-ας (ἡ) pezzi di carne, che si trovano nelle parti genitali della scrofa e della cammella. մատակ խոզի ու ուղտու ծննդական անդամները գտնուող միսի կտորներ. տիշի տօնուզ՝ նէ տիշի տէվէ էնտամլէրինտէ պուլունան էթ քարէլէրի:

Καπριάω-ῶ. M. άσω. καὶ Καπρίζω. M. ίσω. = *Καπρόω.*

Κάπρος (ὁ) cinghiale. 2. membro virile. վարազ, կինճ. 2. վարոց. եապան տօնուզու. 2. զէքէր:

Καπροφόνος (ὁ, ἡ) uccisore di cinghiali. վարազ՝ կինճ՝ վայրի խոզ մեռցընող. եապան տօնուզունու՝ էօլտիւրէն:

Κάπτω. M. κάψω. inghiottire. կլլել. եութմաք:

Καπυρίζω. M. ίσω. cigolare. ճաթռտիլ (ինչպէս դաքնիլին տերեւը կրակի մէջ). չաթըրտամաք (նասըլ քի թէֆնէ եափրաղը աթէշտէ). 2. (*μτνμ.*) sghignazzare. քարքր ձանով ծիծաղիլ. գահգահէ իլէ կիւլմէք:

Καπυρὸς-ὰ-όν. secco, seccato. չոր, չորցած. գուրու, գուրուտուլմուշ. (*ἐπὶ ἀσθεν.*) caloroso. ջերմագին. հէրարէթլի:

Κάρα-ας (ἡ) testa, capo. գլուխ. պաշ, սէր:

Καράβιον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ Κάραβος.

Καραβοειδὴς-έος (ὁ, ἡ) simile ad un gambero. խեցափառի ձեւով. լէնկէճ՝ պէօճէք պէնզէթինտէ:

Κάραβος (ὁ) gambero. 2. nave. խեցափառ, խիզը. 2. նաւ. լէնկէճ, պէօճէք (ըստաքօզան պիր նէվի). 2. կէմի, սէֆինէ:

Κάρανος (ὁ) capo, grande. գլուխ, մեծ. պաշ, պէօյիւք:

Καρατομέω-ῶ. M. ήσω. troncar la testa, decapitare. գլխատել. պաշ քէսմէք, սէրի մագթու էթմէք:

Καρατομία-ας (ἡ) decapitazione. գլխատում. պաշ քէսմէսի, սէրի մագթու էթմէսի:

Καρατόμος (ὁ, ἡ) decapitatore. գլխատող. պաշ քէսէն (ճէլլատ):

Καράτομος (ὁ, ἡ) decapitato. գլուխը կտրուած. պաշը քէսիլմիշ:

Κάρδαμον (τὸ) agretto, nasturcio, cerconcello. կոտեմ. թէրէ օթու, խարտալ:

Καρδάμωμον (τὸ) cardamomo, cardamone. համեմայլին տունկ մը. քէագուլէ, շագուլը (պիր նէվ ֆէտան):

Καρδία-ας (ἡ) cuore. 2. mente, spirito. 3. il midollo dell' albero. սիրտ. 2. միտք, հոգի. 3. ծառին ուղեղը՝ պորտը. եիւրէք. 2. ֆիքր, րուհ, 3. աղաճըն էօզիւ. 4. (*μτφρ.*) coraggio. խրախոյս. ճէսարէթ:

Καρδιακὸς-ὴ-όν. cordiale. սրտի. եիւրէյէ մէնսուպ, տիլի: — *ακῶς, ἐπίρ.* 2. = *Καρδιαλγικός.*

Καρδιαλγέω-ῶ. M. ήσω. sentir male nel cuore, nello stomaco. սիրտը՝ ստամոքը ցաւիլ, սրտի՝ ստամոքի ցաւ ունենալ. եիւրէյի՝ միտէսի աղըրմաք:

Καρδιαλγὴς-έος (ὁ, ἡ) chi ha mal di cuore, di stomaco. սրտացաւ՝ ստամոքացաւ ունեցող. եիւրէյի՝ միտէսի աղրըյան:

Καρδιαλγία-ας (ἡ) mal di cuore, mal di stomaco. սրտացաւ, ստամոքացաւ. եիւրէք՝ միտէ աղրըսը:

Καρδιαλγικὸς-ὴ-όν. che produce mal di stomaco, di cuore. ստամոքի՝ սրտի ցաւ բերող. միտէ՝ եիւրէք աղրըսը օլան: — *ικῶς, ἐπίρ.* 2 = *Καρδιαλγής.*

Καρδιάω-ῶ M. άσω. = *Καρδιώσσω.*

Καρδιοβόλος (ὁ, ἡ) che tocca, ferisce, punge il cuore. սրտին դպչող՝ վիրաւորող՝ խայթող. եիւրէյէ տօքանան, եիւրէք եարալայան:

Καρδιογνώστης-ου (ὁ) chi conosce i secreti del cuore. սրտին գաղտնիքները գիտցող, սրտագէտ. եիւրէք սըրլարընը աղնայան:

Καρδιόδηκτος (ὁ, ἡ) che morde, punge il cuore. սիրտ խածնող՝ խայթող. եիւրէք ըսըրան՝ տէլէն:

Καρδιοπονέω-ῶ. M. ήσω. aver afflizione nel cuore, avere del cordoglio. սիրտը ցաւ՝ տրտմութիւն ունենալ. եիւրէյի եարալը՝ եանմըշ օլմագ:

Καρδιοφύλαξ-ακος (ὁ) tavola di metallo che i soldati portavano nel petto per riparo del cuore. մետաղէ շինուած տախտակ մը՝ զոր զինուորք կուրծքերնին կը կրէին՝ սրտերնին պաշտպանելու համար. մատէնտէն պիր թախթա քի ասքէրլէր կէօքիւսլէրինտէ թաշըրլարտը՝ եիւրէքլէրինի խըֆզ էթմէք իչին:

Καρδιόω-ῶ. M. ώσω. cavare, svellere il cuore della vittima. զոհին սիրտը դուրս հանել՝ փրցընել. գուրպանըն եիւրէյինի չէքիպ չըգարմագ՝ գօփարմագ:

Καρδιώσσω. M. ώξω. = *Καρδιαλγέω.*

Καρδοπεῖον (τὸ) coperchio di madia. հաց թրելու տաշտին կափարիչը. համուր թէքնէսինին գապաղը:

Κάρδοπος (η) madia. 2. ogni vaso di legno. խմորի տաշտ. 2. որ եւ իցէ փայտէ աման. համուր թէքնէսի. 2. հէր պիր թիւրլիւ օտունտան գապ:

Κάρη-καρητος καὶ καρήατος (τὸ) × *Ἰων. ἀντὶ Κάρα.*

Καρηβαρέω-ῶ. M. ήσω. avere dolor di testa. գլխացաւ ունենալ. պաշը աղրըմագ:

Καρηβαρία-ας (ἡ) dolor di testa. գլխացաւ. պաշ աղրըսը:

Κάρηνον (τὸ) testa. 2. sommità, cima. գլուխ. 2. գագաթն, ծայր. պաշ. 2. ուճ, թէփէ: × = *Κάρη.*

Καρὶς-ίδος (ἡ) gambero di fosso, squilla. կարիդոս. գարավիտէս. (պիր նէվ տէնիզ պէօճէյի):

Καρκινοβάτης (ὁ) chi cammina come cancro. խեցգետնի պէս քալող. լէնկէճ կիպի եիւրիւյէն:

Καρκῖνος καὶ Καρκίνος (ὁ) cancro, gambero. 2. cancro (segno celeste). 3. canchero (sorta di male). 4. ulivella.

խեցգետին, խիղք. 2. խեցգետին կենդանակերպը. 3. քաղցկեղ. 4. մեծ քարերը վեր վերցընելու գործիք. [illegible]
Καρκίνωμα (τὸ) = *Καρκῖνος*. (3.)
Κάροινον (τὸ) vino dolce. անուշ գինի. [illegible]
Κάρον (τὸ) sisamo. կնճիթն, շուշմայ. [illegible]
Κάρος (ὁ) sonno grave, profondo, letargo. ծանր ու խորին քուն, քնափութիւն. [illegible]
Καρόω - ῶ. M. ώσω. cagionare un sonno grave. ծանր քուն բերել. [illegible]
Κάρπασος (ἡ) (*κυρ. εἰς τὸ πλθ*). lino sottile. կերպաս. [illegible]
Καρπεία - ας (ἡ) usufrutto. վայելք պտղոց. [illegible]
Κάρπευμα - ατος (τὸ) frutto. պտուղ. [illegible]
Καρπεύω ἢ (*ὀρθότ.*) *Καρπεύομαι. M. εύσω - ομαι.* godere di frutti, usufruttare. 2. godere di .. avvantaggiarsi. վայելել զպտուղ. 2. բան մը վայելել, օգուտը տեսնել՝ հանել. [illegible]
Καρπίζω. M. ίσω καὶ (*μσ.*) *Καρπίζομαι. M. ομαι.* cogliere i frutti. պտուղը ժողվել. [illegible] (*συνεκδχ.*) godere di .. avvantaggiarsi. բան մը վայելել, օգուտը հանել. [illegible]
Κάρπιμος - η - ον. fruttifero. պտղաբեր. [illegible]
Καρπίον (τὸ) garofano. շահոքրամ. [illegible]
Καρπὶς - ίδος (ἡ) bacchetta, con cui il pretore percuoteva il capo allo schiavo e lo dichiarava libero. (*Λατ.* vindicta). գաւազան մը, որով պրետորը գերիին գլխուն կը զարնէր, ու ատանկ զանի ազատ կ'ընէր. [illegible]
Καρπισμὸς (ὁ) raccolta de' frutti, godimento, usufrutto. պտուղները ժողվելը, վայելք, վայելք պտղոց. [illegible]
Καρποβάλσαμον (τὸ) il frutto di balsamino. բալասան ծառին պտուղը. [illegible]
Καρπολογέω - ῶ. M. ήσω. raccogliere i frutti. պտուղ ժողվել. [illegible]
Καρπολογία - ας (ἡ) raccolta dei frutti. պտղոց ժողվում. [illegible]
Καρπολόγος (ὁ, ἡ) chi raccoglie i frutti. պտուղները ժողվող. [illegible]
Καρπὸς (ὁ) frutto. պտուղ. [illegible] 2. (*μτφρ.*) utilità, profitto. օգուտ, շահ. [illegible]
Καρποφάγος (ὁ, ἡ) chi si nutrisce di frutti. պտղով սնանող. [illegible]
Καρποφορέω - ῶ. M. ήσω. fruttare, produrre dei frutti. պտղաբերել. [illegible]
Καρποφορία (ἡ) produzione di frutti. պտղաբերութիւն. [illegible]
Καρποφόρος (ὁ, ἡ) fruttifero, fruttuoso. պտղաբեր. [illegible]
Καρποφύλαξ - ακος (ὁ, ἡ) custode dei frutti. պտուղներու պահապան. [illegible]
Καρπόω - ῶ. M. ώσω. fruttare. 2. offrire le primizie in sacrifizio. պտղաբերել. 2. երախայրիքը պատարագ մատուցանել. [illegible] 3. (*μσ.*) godere i frutti, usufruttare. պտուղը վայելել. [illegible]
Κάρπωσις - εως (ἡ) godimento de' frutti, usufrutto. վայելք պտղոց. [illegible]
Καρτερέω - ῶ. M. ήσω. sopportare pazientemente, persistere, essere assiduo, perseverare. համբերութեամբ տանիլ, դիմանալ, յարատեւել. [illegible]
Καρτέρημα - ατος (τὸ) tutto ciò che si tollera con pazienza. համբերութեամբ քաշուող բան. [illegible]
Καρτέρησις - εως καὶ
Καρτερία - ας (ἡ) tolleranza, fermezza, persistenza. համբերութիւն, հաստատութիւն, յարատեւութիւն. [illegible]
Καρτερικὸς - ή - όν. paziente, fermo. համբերող, հաստատ. [illegible]
Καρτερικῶς, ἐπίῤ. con pazienza, con fermezza. համբերութեամբ, հաստատութեամբ. [illegible]
Καρτερὸς - ὰ - όν. (*κράτος*) robusto, fermo, persistente. ուժով, հաստատ, յարատեւ, դիմացկուն. [illegible]
Καρτερόχειρ - ειρος (ὁ, ἡ) chi ha le mani forti, robuste. ուժով ձեռքեր ունեցող. [illegible]
Καρτεροψυχία - ας (ἡ) costanza, coraggio. հաստատութիւն, քաջալերութիւն, արիութիւն. [illegible]
Καρτερόψυχος (ὁ, ἡ) costante, coraggioso. հաստատ, արի. [illegible]
Καρτερώνυξ - υχος καὶ
Καρτερώνυχος (ὁ, ἡ) che ha le unghie forti. ուժով եղունգներ ունեցող. [illegible]
Καρτερῶς, ἐπίῤ. fortemente. 2. pazientemente. ուժով. 2. համբերութեամբ. [illegible]
Καρύα (ἡ) noce (albero) ընկուզենի. [illegible]
Καρύδιον (τὸ) *ὑποκορ. τ. Καρύα ἢ Κάρυον.*
Καρύϊνος - η - ον. fatto di noce, simile alla noce. ընկուզէ շինուած, ընկուզի նման. [illegible]
Καρύκευμα - ατος (τὸ) condimento. համեմք, հանդերձանք. [illegible]

Καρυκεύω. *M.* *εύσω.* condire. համեմել, համադերձել. եէմէյէ թիւրլիւյէ վերմէք ։

Καρύκη - ης (ἡ) condimento. կերակրոյ համադերձանք. թաամ թիւրլիւլիւյիւ ։

Καρύκινος - η - ον. rossiccio, negro. մուգ կարմիր, արջնաթոյր. գօյու գըրմըզը, գարա ։

Καρυοβαφὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha il color di noce, tinto di color nero. ընկուզի գոյն ունեցող, արջնաթոյր. ճէվիզ պօյասը իլէ պօյանմըշ, գօյու ։

Κάρυον (τὸ) noce (frutto) (*Λατ.* juglans). 2. ogni sorta di frutto, che ha una corteccia dura. ընկոյզ. 2. կարծր փեճեկ ունեցող ամէն պտուղ. ճէվիզ, գօզ. 2. սէրթ գաբուգլու հէր դիւրլիւ մէյվէ ։

Καρυόφυλλον (τὸ) garofano. շահոքրամ. գարէնֆիլ ։

Καρυόχροος - ους (ὁ, ἡ) = *Καρυοβαφής.*

Καρυώδης - εος (ὁ, ἡ) simile alla noce. ընկուզի նման. ճէվիզէ պէնզէր ։

Κάρφη (ἡ) festuca, strame. յարդի շիւղ, չոր խոտ. սաման չէօփի, գուրու օթ ։

Καρφίον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ.

Κάρφος - εος - ους (τὸ) = *Κάρφη.* 2. = *Καρπίς.*

Καρφόω - ῶ. *M.* *ώσω.* = *Κάρφω.*

Κάρφω (*X. M.*) disseccare. չորցնել. գուրութմագ ։

Καρχαρίας - ου (ὁ) pesce cane. շանաձուկն, շանձուկ. քէօփէք պալըղը ։

Κάρχαρος (ὁ, ἡ) aspro, acuto. խիստ, ուժգին, սայրասուր. քէսքին, ղուրղը, սիվրի ։

Καρχηδόνιος (ὁ) (*ἐνν. λίθος.*) carbunculo, carbonchio. կարկեհան (քար մըն է). շէֆնէրան՝ շէմիրէք թաշը ։

Καρχήσιον (τὸ) gabbia della nave. 2. specie di bicchiere lungo e stretto. 3. la punta dell' antenna. տեսարան՝ թակաղաղ նաւու. 2. երկան ու նեղ ձեւով գաւաթ. 3. առագաստակալին ծոթը. գէմի չանագըլըղը. 2. պիր թօյ ուզուն վէ էնսիզ գատէհ. 3. սէրէնին ուճու ։

Κάρωσις - εως (ἡ) sopore. 2. vertigine. թմբրութիւն. 2. գլխու դառնալը. աղըր ույգու. 2. պաշ դէօնմէսի ։

Καρωτικὸς - ὴ - όν. narcotico, sonnifero. թմբրեցուցիչ, քուն բերող. ույուշդուրան, ույգու կէթիրէն ։

Κασάλβη - ης (ἡ) meretrice. պոռնիկ. գահպէ, օրոսպու, ֆահիշէ ։

Κάσας - α καὶ Κασᾶς - ᾶ (ὁ) (*Περσ.*) bordatura, attrezzo di cavallo. ձիու կարասիք, ձիու վրան փռելու բանուած կտաւ. աթ չուլու ։

Κασαύρα - ας (ἡ) *καὶ Κασαυρὰς - άδος* (ἡ) = *Κασάλβη.*

Κασαυρεῖον (τὸ) postribolo. պոռնկոց. պօզուգխանէ ։

Κασία - ας (ἡ) = *Κασσία.*

Κασίγνητος (ὁ) fratello. 2. parente, congiunto. եղբայր. 2. ազգական. գարտաշ, պիրատէր. 2. ագրապա, խըսըմ ։

Κάσις - ιος (ὁ, ἡ) fratello, sorella. 2. parente. եղբայր, քոյր. 2. ազգական. գարտաշ, պիրատէր, գըզգարտաշ, հէմշիրէ. 2. խըսըմ ։

Κάσσα - ης (ἡ) = *Κασαύρα.*

Κασσία - ας (ἡ) cassia. կասիա. խըյարշէմպէ ։

Κασσιτέρινος - η - ον. fatto di stagno, stagneo. անագեայ. գալայտան էտիլմիշ ։

Κασσίτερος (ὁ) stagno (metallo). անագ. գալայ ։

Κασσιτερουργὸς (ὁ) lavoratore dello stagno. անագեայ բաներ շինող. գալայճը ։

Καστανεὼν - ῶνος (ὁ) bosco di castagni. շագանակենիի անտառ. քէսթանէլիք, քէսթանէ օրմանը ։

Κάστανον (τὸ) castagna (frutto). շագանակ. քէսթանէ (մէյվէ) ։

Καστόρειος (ὁ, ἡ) di castoro. կղբի պատկանած. գունդուզա՝ էօքիւզա մէնսուպ ։

Καστόριον (τὸ) castorio. կղբի ամորձիքներէն շինուած դեղ մը. գունդուզ հայաըընտան էտիլէն պիր նէվի մաճուն ։

Καστορὶς - ίδος (ἡ) levriere, cane da giugnere, bracco (specie di cane). շուն որսորդ, շուն որսական (նապաստակաց) (ազգ մը շուն է), բարակ. թազը ։

Κάστωρ - ορος (ὁ) castoro (animale amfibio). կուղբ (երկակենցաղ կենդանի). գունդուզ, օքիւզ (հէմ սուտա հէմ գարատա հէյվան) ։

Κατὰ, πρόθ. col genitivo significa contro, in contro, coll' acusativo, secondo, giusta (*Λατ.* juxta). սեռականով կը ցուցնէ՝ ընդդէմ, հայցականով՝ ըստ. սուսի իլէ քէօդերէր՝ գարշը. նաամ իլէ քէօդերէր՝ քէօրէ, մուաֆըգընճա ։ Nella composizione significa abbasso, come *Καταβαίνω.* venir abbasso. 2. contra, come *Καταλαλῶ.* parlare contro qualcuno. 3. aumento, come *Καταβρέχω.* bagnar da capo a piedi. ուրիշ անուան կամ բայի հետ բարդուելու ատեն կը նշանակէ վար, ինչպէս Καταβαίνω. վար գալ. 2. ընդդէմ, ինչպէս Καταλαλῶ. մէկին դէմ խօսիլ. 3. աճում, առաւելութիւն, ինչպէս Καταβρέχω. ոտքէն մինչեւ ի գլուխը թրջել. պիր իսմ եախօտ ֆիիլ իլէ պիրլէշտիկինտէ քէօդերէր՝ աշաղը, նասըլ Καταβαίνω. աշաղը ինմէք. 2. գարշը, նասըլ Καταλαλῶ. պիրինէ գարշը սէօյլէմէք. 3. արթմագլըք, զիյադէլիք, նասըլ Καταβρέχω. պաշտան այաղա գատար ըսլաթմագ ։

Κατάβα, ἀντὶ Κατάβηθι. *ἀόρ. β. τῆς. προστ. τ. Καταβαίνω.*

Καταβάδην, ἐπίῤ. abbasso, discendendo. վար, վար իջնալով. աշաղը, աշաղը ինէրէք ։

Καταβαθμὸς (ὁ, ἡ) discesa. իջնալը, էջք. ինմէքլիք, աշաղը ինիշ ։

Καταβαίνω. *M.* *βήσομαι.* discendere, venir abbasso. իջնալ, վար գալ. ինմէք, աշաղը կէլմէք ։

Καταβακχεύω. *M.* *εύσω.* infuriare estremamente. վերջին աստիճան կատղեցընել. օն դէրէճէ գուդուրթմագ ։

Καταβάλλω *M.* *βαλῶ.* deporre, buttare, gettar abbasso, abbattere, atterrare. 2. pagare. 3. (*μσ.*) gettar le fondamenta. ձգել, վար նետել, գետին զարնել. 2. վճարել. 3. հիմնել, հիմ նետել. դըգամագ, ա-

[illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Καταβαπτίζω. M. ίσω. sommergere, tuffare totalmente. գլխովին համակել, խխմել. [illegible]

Καταβαπτιστὴς - οῦ (ὁ) che sommerge, che tuffa. համակող, խխմող. [illegible]

Καταβάπτω. M. βάψω. tuffare totalmente nell' acqua. գլխովին ջուրի մէջ ընկղմել՝ համակել. [illegible]

Καταβαρέω - ῶ. M ήσω. aggravare, molestare. ծանրութիւն տալ, նեղացընել. [illegible]

Καταβαρὴς - έος (ὁ, ἡ) molto grave. խիստ ծանր. [illegible]

Καταβαρύνω. M. υνῶ. = *Καταβαρέω.*

Καταβασανίζω. M. ίσω. tormentare crudelmente. խստիւ չարչարել. [illegible]

Κατάβασις - εως (ἡ) discesa. էջք. [illegible]

Καταβάτης - ου (ὁ) chi discende, soldato che discende dal cocchio e s' azzuffa a' piedi. իջնող, կառքէ իջնող ու հետեւակ պատերազմող զինուոր. [illegible]

Καταβατὸς - ὴ - όν. discendibile. իջնալու. [illegible]

Καταβαυκαλάω (έω) - ῶ. M. ήσω. addormentare ninnando, cullare con dei canti. օրելով քնացնել, խաղերով օրել. [illegible]

Καταβαυκαλίζω. M. ίσω. = *Καταβαυκαλάω.*

Καταβεβαιόω - ῶ. M. ώσω. affermare, accertare ben bene. աղէկ մը հաստատել՝ հաւաստի ընել. [illegible]

Καταβιάζομαι. M. άσομαι. costringere per forza, forzare. բռնադատել, բռնան առնել. [illegible]

Καταβιβάζω. M. άσω. far discendere. իջեցընել. [illegible]

Καταβιβασμὸς - οῦ (ὁ) = *Κατάβασις.*

Καταβιβρώσκω. M. βρώσομαι. divorare, consumare. ուտել լմնցնել, հատցընել, սպառել. [illegible]

Καταβιόω - ῶ. M. ώσομαι. passare la vita, finire i suoi giorni. կեանքը անցընել, օրերը լմնցնել. [illegible]

Καταβλακεύω. M. εύσω. trascurare totalmente. գլխովին զանց առնել՝ հոգ չտանիլ. [illegible]

Καταβλάπτω. M. βλάψω. nuocere, pregiudicare grandemente. խիստ վնասել. [illegible]

Καταβλέπω. M. βλέψω. guardare giù, abbassare gli occhi. 2. contemplare esattamente. վար՝ գետին նայիլ, աչքերը իջեցընել. 2. ճշդիւ դիտել, զննել. [illegible]

[illegible]

Κατάβλημα (τὸ) ciò che si getta giù, fondamento. վար նետուող բան, հիմ. [illegible]

Καταβλητικὸς - ὴ - όν. che ha la forza di abbattere, d' atterrare. գետին զարնելու տապալելու ուժ ունեցող. [illegible]

Καταβοάω - ῶ. M. ήσομαι. gridare contra di qualcuno. մէկուն դէմ պոռալ. [illegible]

Καταβοὴ καὶ Καταβόησις - εως (ἡ) grido, clamore contro di qualcuno, lamento forte. մէկուն դէմ պոռալը աղաղակելը, մեծ գանգատ. [illegible]

Καταβολὰς - άδος (ἡ) propaggine. տաշտաթաղ. [illegible]

Καταβολὴ (ἡ) pagamento. 2. fondazione. 3. origine, principio. 4. parossismo. վճարում, վճարելը. 2. հիմնարկութիւն. 3. սկիզբ. 4. տենդին կանոնաւոր ընթացքը. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

Καταβομβέω - ῶ. M. ήσω. romoreggiare, strepitare. աղաղակ՝ փաթթուող հանել. [illegible]

Καταβόσκω. M. ήσω. pascolare. արծել. [illegible]

Καταβραβεύω. M. εύσω. privare qualcuno del suo premio. մէկը իր բրաբիոնէն՝ պարգեւէն զրկել. [illegible]

Καταβραχὺ, ἐπίῤ. poco a poco. 2. frà poco. քիչ քիչ. 2. քիչ ատենուան մէջ. [illegible] 2. [illegible]

Καταβρέχω. M. βρέξω. bagnare da capo a piedi. գլխէն մինչեւ ոտքը թրջել. [illegible]

Καταβρίθω. M. βρίσω. caricare. բեռնաւորել. [illegible] (ἀμτβ. καὶ μάλιστα εἰς τὸν πρκ. Καταβέβριθα) esser oneroso, carico. բեռնաւորած ըլլալ. [illegible]

Καταβροντάω - ῶ. M. ήσω. tuonare contra qualcuno, render attonito, sbalordire. մէկուն դէմ գոռալ՝ որոտալ, ապշեցընել. [illegible]

Καταβροχθίζω. M. ίσω. trangugiare. մռլգալիլ, կլլել. [illegible]

Καταβρυχάομαι - ῶμαι. M. ήσομαι, καὶ Καταβρύχω. M. βρύξω. ruggire, fremere fortemente. խիստ մռնչել, ակռաները կրճտել. [illegible]

Καταβυθίζω. M. ίσω. affondare, inabissare. գետինը անցընել. [illegible]

Καταβυρσόω - ῶ. M. ώσω. coprir di cuojo. խաղախով պատել. [illegible]

Καταγαπάω - ῶ. M. ήσω. amare grandemente. շատ սիրել. [illegible]

Καταγγελεὺς - έως (ὁ) nunzio. 2. denunziatore, accusatore. պատգամաբեր. 2.

դատախազ, ամբաստանօղ. խապէրճի. 2. շէքվաճը:

Καταγγελία-ας (ἡ) annunziamento. 2. dinunzia, accusa. պատգամ տալը. 2. ամբաստանութիւն. խապէր վէրմէքլիք. 2. շէքվա:

Καταγγέλλω. M. *αγγελῶ.* annunziare. 2. accusare, denunziare. 3. dichiarare (guerra). (*Λατ.* bellum indicere). պատգամ տալ. 2. ամբաստանել, դատախազել. 3. (պատերազմ) բանալ. խապէր վէրմէք. 2. շէքվա էթմէք, խասմլըղլամագ. 3. (ճէնկ) աչմագ:

Καταγγελτικὸς-ή-όν. accostumato ad accusare, a denunziare. ամբաստանելու սովոր. շէքվաճըլըղա՝ խասմլըղա ալըշըգ:

Κατάγγελτος (ὁ, ἡ) annunziato. 2. denunziato, accusato. պատգամը տրուած. 2. ամբաստանուած. խապէրի վէրիլմիշ. 2. խասմլանմըշ:

Κατάγειος (ὁ, ἡ) sotterraneo. ստորերկրեայ. եէր ալթընտա օլան՝ պօտրումտան. = *Ἐπίγειος* ἢ *Ὑπόγειος.*

Καταγέλασμα (τὸ) ridicolo, cosa ridicola. ծաղրական՝ ծիծաղելու բան. մասխարալըգ:

Καταγελαστικὸς-ή-όν. avvezzo a deridere. այպանելու՝ ծիծաղելու սովոր. ալայ էթմէյէ ալըշըգ. — *ικῶς, ἐπίῤ.*

Καταγέλαστος (ὁ, ἡ) degno di derisione. ծիծաղելու արժանի. ալայ օլմայա լայըգ:

Καταγελάω-ῶ. M. *άσομαι.* deridere, schernire, farsi beffe. այպանել, ծիծաղիլ. ալայ՝ մասխարա էթմէք:

Καταγέμω (X. M.) esser ripieno. լեփլեցուն ըլլալ. ագզընա գատար տօլու օլմագ:

Καταγηράσκω. M. *γηράσω.* καὶ (*συχνότ.*) -*άσομαι.* divenir decrepito, cadere in profonda vecchiaja. զառամիլ, խոր ծերութեան հասնիլ. գօճամագ, փէք իխթիյար օլմագ:

Κατάγηρως (ὁ, ἡ) decrepito. խոր ծերութեան հասած, զառամեալ. գօճամըշ, փէք իխթիյար:

Καταγίνομαι καὶ -*γίγνομαι.* M. *γενήσομαι.* trattenersi, raggirarsi, occuparsi in qualche cosa o luogo. բանի մը կամ տեղ մը թափառիլ՝ յածիլ՝ պտտաղել. պիր նէսնէտէ եախօտ պիր եէրտէ էյլէնմէք՝ տօլաշմագ՝ մէշղուլ օլմագ:

Καταγινώσκω καὶ *γιγνώσκω.* M. *γνώσομαι.* informarsi, conoscere. 2. riprendere, accusare. 3. condannare. 4. deliberare, diffinire. հասկընալ, ճանչնալ. 2. յանդիմանել, ամբաստանել. 3. դատապարտել. 4. վճռել. անլամագ, պիլմէք. 2. ազարլամագ, շէքվա էթմէք. 3. գարար էթմէք, հիւքիւմ էթմէք. 4. թայիր(?) վէրմէք:

Καταγλυκαίνω. M. *ανῶ.* addolcire molto. խիստ անուշցընել. չօգ թաթլըլաթմագ:

Καταγλωττίζω (*σσίζω.*) M. *ίσω.* bacciare la bocca a qualcuno. 2. calunniare. մէկին բերանը պագնել. 2. զրպարտել. տիլինի աղզընա սօգմագ. 2. էֆթիրա էթմէք:

Καταγλώττισμα (τὸ) καὶ

Καταγλωττισμὸς (ὁ) baccio libidinoso dato alla bocca di qualcuno. մէկին բերնին պագշոտաբար տրուած պագ՝ համբոյր. տիլինի աղզընա ալըպ էօփմէք, տիլինի աղզընա ալըպ էօփիշմէք:

Κατάγλωττος (ὁ, ἡ) (*ἀνθρ.*) ciarlone. շատղրուց. լաֆազան, գէվէզէ:

Κατάγνυμι καὶ *Καταγνύω.* M. *άξω.* spezzare. կտոր կտոր ընել, կոտրտել. փարչա փարչա էթմէք, փարչալամագ:

Κατάγνωσις-εως (ἡ) riprensione, condanna. յանդիմանութիւն, դատապարտութիւն. ազար, գաբլ:

Κατάγνωστος (ὁ, ἡ) riprensibile, degno d' esser condannato. յանդիմանութեան՝ դատապարտութեան արժանի. ազարա՝ գաբուլ միւսթահագ:

Καταγογγύζω.M.ύσω. mormorare contro... lamentarsi di. մէկին դէմ՝ մէկին համար տրտնջել՝ գանգըտիլ. պիրինէ գարշը՝ պիրինին հագգընտա շիքեայէթ էթմէք:

Καταγοητεύω. M. *εύσω.* ingannare con delle magie. մոգութիւնով խաբել. պիւյիւլէր իլէ ալտաթմագ:

Καταγορεύω. M *εύσω.* = *Καταγγέλλω.*

Καταγραφὴ (ἡ) registratura, il passare al catalogo. 2. proffilo. 3. alienazione. արձանագրութիւն, ցանկը անցընելը. 2. կիսանկար, կողմնակի նկար. 3. օտարացընելը (կալուած մը). գայտ, տէֆթէրէ կէչիրմէ. 2. եանըընտան պիր եանտան կէօրիւնէն սուրէթ. 3. սաթմա, սաթըլըն էթմէ:

Κατάγραφος καὶ *Κατάγραπτος* (ὁ, ἡ) proffilato. կիսանկար, մինակ կէսէն նկարուած, կողմնակի գծագրուած. եանըընտան պիր եանտան րէսմի ալընմըշ:

Καταγράφω. M. *γράψω.* registrare, passare nel catalogo. 2. alienare. 3. proffilare. արձանագրել, ցանկը անցընել. 2. օտարացընել (կալուած մը), ծախել. 3. կէսէն՝ կողմնակի նկարել. գայտ էթմէք, տէֆթէրէ կէչիրմէք. 2. սաթմագ, սաթըլըմագ. 3. եարըմընտան րէսմինի ալմագ:

Καταγυμνάζω. M. *άσω.* esercitare perfettamente. կատարելապէս կրթել՝ մարզել. թէքմիլէն թալիմ էթտիրմէք՝ ալըշթըրմագ:

Καταγύνης-αικὸς (ὁ) dato alle femmine, donnajo (*Λατ.* mulierosus, salax). իգամոլ. շէհվէթլի:

Κατάγω. M. *άξω.* portar giù. 2. condurre al porto. 3. richiamare in patria l' esule. 4. (*πθ.*) aver l' origine, discendere. վար բերել. 2. նաւահանգիստը տանիլ. 3. աքսորեալը նորէն հայրենիք կանչել. 4. ծագիլ, յառաջ գալ, սերիլ. աշաղը կէթիրմէք. 2. իսքէլէյէ սօգմագ. 3. սիւրկիւն թէքրարէն վաթանը չաղըրմագ. 4. տօղմագ, էսէրի կէլմէք:

Καταγωγὴ (ἡ) arrivo al porto. 2. richiamo d' un esule. 3. discendenza. նաւահանգիստ հասնիլը. 2. աքսորեալ մը ետ կանչելը. 3. սերունդ. իսքէլէյէ եէթիշմէ. 2. սիւրկիւն կէրի չաղըրմա. 2. սօյ, նէսիլ:

Καταγώγιον (τὸ) albergo, alloggio, ostello. իջեւան, պանդոկ. գօնագ, խան:

Καταγωγὸς (ὁ, ἡ) chi tira giù. վար քաշօղ. աշաղը չէքէն: (*ὅθ.*) mago, prestigiatore. մոգ, ձեռնածու. սիհիրպազ, օյունպազ:

Καταγωνίζομαι. Μ. ίσομαι. vincere, domare. յաղթել, նուաճել. եէնմէք, ալթ էթմէք, պասդը էթմէք:

Καταδακρύω. Μ. ύσω. piangere dirottamente. լալ դառնապէս. ասը կէօզ եաշը դէօքմէք, էջիրալը աղլամաք:

Καταδαμάζω. Μ. άσω. domare, frenare ben bene. աղէկ մը՝ խիստ նուաճել՝ սանձել. էյի՝ պիւթիւն պիւթիւն պասդը էթմէք, ալթընա ալմաք:

Καταδαπανάω-ῶ. Μ. ήσω. consumare, scialacquare. սպառել, հատցընել, վատնել. թիւքէթ էթմէք, պիթիրմէք:

Καταδείδω. (εὐχρηστότ. ὁ πρκ. ἀντὶ ἐνστ. Καταδέδοικα). Μ. δείσω. sbigottire, atterrirsi, spaventarsi. զարհուրիլ, խիստ վախնալ. զիյատէ գորքմաք, գօրգմաք, ուրքմաք:

Κατάδενδρος (ὁ, ἡ) pien di alberi. ծառերով լեցուն. աղաճ իլէ տօլու:

Καταδέομαι. Μ. δεήσομαι. pregare caldamente. եռանդով աղաչել. էջիրալը եալվարմաք, նիազ ու րիճա էթմէք:

Καταδεσμεύω. Μ. εύσω. legare fortemente. պրկել, աղէկ կապել. սըգը պաղլամաք, պիւքմէք:

Κατάδεσμος (ὁ) vincolo, legame. կապ, հանգոյց. պաղ, տիւյիւմ:

Κατάδετος (ὁ, ἡ) legato fortemente. աղէկ մը կապուած, պրկեալ. սըգը պաղլանմըշ:

Καταδεύω. Μ. δεύσω. bagnare da capo a piedi. գլխէն մինչուկ ոտքը թրջել. պաշտան այաղա գատար ըսլաթմաք:

Καταδέχομαι. Μ. δέξομαι. approvare, ammettere, accettare. ընդունիլ, հաճենալ. գապուլ էթմէք, խօշնուտլուգ իլէ ալմաք:

Καταδέω. Μ. δήσω. legare fortemente. պրկել, աղէկ կապել. սըգը պաղլամաք:

Καταδέω. Μ. δεήσω. mancare, occorrere, aver del bisogno. պակսիլ, պէտք ըլլալ. էքսիլմէք, իհթիեաճ օլմաք:

Κατάδηλος (ὁ, ἡ) evidente, perspicuo. բացայայտ, խիստ յայտնի. այան աշիքեար, պէք պէլլի:

Καταδημαγωγέω-ῶ. Μ. ήσω. cattivarsi intieramente il popolo. ժողովուրդը գլխովին ձեռքը անցընել՝ իրեն ձգել. ճէմահաթը պիւթիւն պիւթիւն քէնտիսինէ չէքմէք՝ էլինէ ալմաք:

Καταδιδάσκω. Μ. διδάξω. insegnare malamente. գէշ սորվեցընել. ֆէնա էօյրէթմէք:

Καταδίδωμι. Μ. δώσω. distribuire. բաժնել, բաշխել. թէվզի՝ ֆայ էթմէք:

Καταδικάζω. Μ. άσω. condannare. դատապարտել, դատակնիքը տալ. հիւքմ էթմէք, գապիլ ուճիւլինի քէսմէք:

Καταδικαστὴς-οῦ (ὁ) condannatore. դատապարտող. հիւքմ՝ գըլըճ էտէն:

Καταδίκη (ἡ) condanna, ammenda, multa. դատակնիք, տոյժ տուգանաց, տուգանք. հիւքմ, ճէզա, ճէրիմէ:

Κατάδικος (ὁ, ἡ) condannato, reo. դատապարտուած, յանցաւոր. հիւքմ՝ գըլըճ օլունմուշ, գապահաթլը:

Καταδιψάω-ῶ. Μ. ήσω. aver gran sete. խիստ ծարաւի ըլլալ. զիյատէ սուսամըշ օլմաք:

Καταδιώκω. Μ. διώξομαι. perseguitare. ետեւէն իյնալ, պնդիլ զհետ, վանել. էնքիզէսինտէն գօշմաք, գովալամաք:

Καταδοκέω-ῶ. Μ. δόξω. aver qualche sospetto di alcuno, sospettare di. մէկին վրայ կարծիք ունենալ՝ կասկածիլ. պիրինին հագգընտա շիւպհէլէնմէք, շիւպհէ էթմէք, գավրանըլըճը պէյէնմէմէք:

Καταδολεσχέω-ῶ. Μ. ήσω. infracidare qualcuno con delle bagatelle. փուճ բաներով մէկը ձանձրացընել՝ գլուխը ցաւցընել. պիհուտէ նէսնէլէր իլէ պիրինի ուսանտըրըպ պաշ աղրըթմաք:

Καταδουλόω-ῶ καὶ (μσ.) -δουλόομαι-ουμαι. Μ. ώσω-ομαι. ridurre in schiavitù. գերի վարել. էսիր էթմէք, էսիրլիյէ տիւշիւրմէք:

Καταδρομὴ-ῆς (ἡ) incursione. արշաւանք թշնամեաց, ասպատակութիւն. շէթէ. 2. (μτνμ.) rifugio, ricovero. ապաստան, ապաւինելու տեղ. սըղընաճագ մահալ, մէլճա:

Κατάδρομος (ὁ, ἡ) (luogo) soggetto alle incursioni. ասպատակուող (տեղ). չէթէյէ ուղրայան՝ չէթէլէնէն (մահալ). (οὐσ.) la corda, sopra cui gira il funambolo. լարախաղացին չուանը. ճամպազըն իւզէրինտէ օյնատըղը իփ:

Καταδυναστεύω. Μ. εύσω. opprimere, tiranneggiare. հարստահարել, նեղել. զուլմ էթմէք, զուլմանէ տավրանմաք, պայըն կէպի հիւքիւմէթինի ալթընտա էնլէթմէք:

Καταδύω. Μ. δύσω. affondare, sommergere. համակել, ընկղմել, խորասոյզ առնել. պաթըրմաք. (συνηθέστ. τὸ μσ.) affondare, sommergersi. ընկղմիլ, սուզանիլ. պաթմաք. (ὅθ) tramontare, nascondersi, arrossire di vergogna. մարը մտնալ (արեւուն), պահուըտիլ, ամչնալէն կարմրիլ. պաթմաք (կիւնէշին), կիզլէնմէք, ուտանտան գըզարմաք:

Καταᾴδω. Μ. ᾴσομαι. cantare avanti qualcuno. մէկին առաջը երգել. պիրինին էօնինտէ՝ հօվարդալըղ իրլամաք՝ շէյ չաղըրմաք:

Καταζώστης-ου (ὁ) cinghia. փոկ, ներարդ (ձիու). գօլան:

Καταθέλγω. Μ. θέλξω. accarezzare, lusingare, addomesticare. փայփայել, յանկուցանել, ընտանեցընել. օխշամաք, քէնտիսինէ չէքմէք, ալըշտըրմաք:

Κατάθεσις-εως (ἡ) deposizione, fedecommesso. 2. pagamento. աւանդում, հաւատաւորութիւն. 2. վճարում. էմանէթ գօյմա, վէտիա. 2. էօտէմէ, էտա:

Καταθήκη-ης (ἡ) deposito. աւանդ. էմանէթ:

Καταθλάω-ῶ. Μ. άσω. frangere, fracassare. կոտրել, կոտրտել. գըրմաք, քըրըշտըրմաք:

Καταθλίβω. Μ. θλίψω. restringere, opprimere. աղէկ սխմել, հարստահարել, նեղել. սըգը սըգմաք, սըգըշտըրմաք, զօր գօմաք:

Καταθολόω-ῶ. Μ. ώσω. intorbidare estremamente. խիստ պղտորել. պիւթիւն պիւթիւն պուլանտըրմաք:

Καταθραύω. *M.* *θραύσω.* sminuzzare, ridurre in pezzi. կտոր կտոր ընել. փարա փարա էթմէք, փարչալամագ:

Καταθρηνέω-ῶ. *M.* *ήσω.* deplorare qualcuno amaramente. Մէկի մը վրայ դառնապէս լալ. պիրիսինին հագգընտա աճը կէօզ եաշը տէօքմէք:

Καταθυμέω-ῶ. *M.* *ήσω.* scoraggiarsi interamente. գլխովին վատուժնալ, սրտէ ինկնալ. պիւսպիւթիւն ճէսարէթսիզ տիւշմէք:

Καταθύω. *M.* *θύσω.* sacrificare, immolare. զոհել, զոհ մատուցանել. գուրպան ատամագ. 2. (*μσ.*) incantare, legare qualcuno con degli incantesimi. դիւթել, թովել, կախարդել. պիւյիւ էթմէք, պիւյիւլէմէք:

Καταιβάτης-ου (ὁ) chi discende o fà discendere. ինջող կամ ինջեցընող. էնէն եախօտ էնտիրէն:

Καταιβατὸς-ὴ-όν. = *Καταβατός.*

Καταιγὶς-ίδος (ἡ) procella. փոթորիկ. ֆըրթընա, գասըրղա:

Καταινέω-ῶ. *M.* *έσω.* approvare, acconsentire. ընդունիլ, հաւանիլ. գապուլ էթմէք, րազը օլմագ:

Καταισχύνω. *M.* *υνῶ.* disonorare, svergognare. անարգել, ամչցընել. ութանտըրմագ, պէտնամ՝ րէզիլ էթմէք:

Κατακαίω. *M.* *καύσω.* abbrucciare intieramente. գլխովին այրել. պիւսպիւթիւն եագմագ:

Κατακάρδιος (ὁ, ἡ) che si sente nel cuore, diretto al cuore. սրտի մէջ զգացուող, սրտի զարնող. եիւրէքտէ տույուլան, տէրունի տիլէ տօգունան՝ ուրան՝ տայանան:

Κατάκαρπος (ὁ, ἡ) pien di frutti. պտղով լեցուն. մէյվէ իլէ տօլու: — *κάρπως,* *ἐπίῤ.*

Κατακαρπόω-ῶ. *M.* *ώσω.* (*Γρφ.*) = *Ὁλοκαυτόω.*

Κατακάρπωσις-εως (ἡ) (*Γρφ.*) = *Ὁλοκάρπωσις.*

Κατάκειμαι. *M.* *κείσομαι.* essere situato in... տեղ մը զետեղած ըլլալ. պիր մահալլէ գօնտուրուլմուշ՝ եէրլէշմիշ օլմագ. (*συνεκδχ.*) trascurare. անհոգ կենալ, փոյթ չունենալ. վազիֆէսինի պըրագմագ, գայտ էթմէմէք:

Κατακέρασις-εως (ἡ) mescolanza, temperazione. խառնելը, բարեխառնութիւն. գարըշտըրմա, իթիտալ:

Κατακεραστικὸς-ὴ-όν. che si può temperare. բարեխառնիլ կրցող. իթիտալ օլունապիլիր:

Κατακεραυνόω-ῶ. *M.* *ώσω.* colpire con fulmine, fulminare. կայծակով զարնել. եըլտըրըմ իլէ վուրմագ:

Κατακερματίζω. *M.* *ίσω.* ridurre in piccoli pezzi. 2. barattare con piccole monete. պզտիկ կտոր ընել. 2. պզտիկ դրամով փոխել (մեծ դրամ մը). ուֆագ ուֆագ փարչալամագ. 2. ուֆագ փարա՝ աքչէ իլէ պօզմագ (պիր պէօյիւք աքչէյի, նասըլ քի պիր պէշլիյի իքիրմիլիք իլէ):

Κατακέφαλα, *ἐπίῤ.* colla testa in giù. գլխիվար. պաշ աշաղը:

Κατακηρύσσω (*ττω.*) *M.* *ύξω.* pubblicare a voce di banditore. մունետիկով բան մը հրատարակել. թէլլալ էլի իլէ պիր նէսնէյի աշիքեար իլան էթմէք:

Κατακλαίω. *M.* *κλαύσομαι.* piangere avanti qualcheduno. մէկին առջեւը լալ. պիրինին հուզուրունտա աղլամագ՝ ֆիղան էթմէք:

Κατακλάω. *M.* *κλάσω.* ridurre in pezzi. 2. commuovere. կտոր կտոր ընել. 2. ի գութ շարժել. փարէ փարէ էթմէք, փարչալամագ. 2. մէրհամէթէ կէթիրմէք:

Κατάκλεισις-εως (ἡ) l'azione di serrare, di chiudere. գոցելը, կղպելը. գափամագլըգ, քիլիթլէմէքլիք:

Κατάκλειστος (ὁ, ἡ) serrato, chiuso, conchiuso. գոցուած, կղպած. գափալը, քիլիթլի. (*συνεκδχ.*) prezioso. ծանրագին. պահալը:

Κατακλείω. *M.* *κλείσω.* serrare, chiudere. 2. assediare. գոցել, կղպել. 2. պաշարել. գափամագ, քիլիթլէմէք. 2. մուհասարէյէ ալմագ:

Κατακληρόω-ῶ. *M.* *ώσω.* distribuire alla sorte. վիճակաւ բաժնել. հէր քէսին գըսմէթինի տաղըթմագ՝ փայ էթմէք:

Κατακλησία καὶ *Κατάκλησις-εως* (ἡ) convocazione del popolo. ժողովրդին մէկ տեղ գալը. ճէմաաթըն պիր եէրէ ճէմ օլմասը:

Κατάκλητος (ὁ, ἡ) convocato. մէկ տեղ ժողվուած՝ եկած. պիր եէրէ ճէմ օլմուշ՝ կէլմիշ:

Κατακλινὴς-έος (ὁ, ἡ) sdrajato, coricato, infermo. պառկած, հիւանդ. եաթմըշ, սէրիլմիշ, խասթա, քէֆսիզ:

Κατακλίνω. *M.* *κλινῶ.* far sdrajare, coricare. կռթնցնել, պառկեցընել. եաթըրմագ, պաղտաշ օթուրթմագ, եասլանտըրմագ:

Κατάκλισις-εως (ἡ) l' azione di coricare, sdrajare. ընկողմանիլը, փռուիլը. սէրիլմէ, եասլանմա, պաղտաշ օթուրմա:

Κατάκλιτον (τὸ) canapè. յենարան, ընկողմանելու տեղ. գանափէ, եասլանաճագ մահալ:

Κατακλύζω. *M.* *κλύσω.* inondare, coprir d' acqua. ողողել, հեղեղել. պասմագ (սույուն), սու իլէ գափամագ, պասմագ:

Κατάκλυσις-εως (ἡ) καὶ

Κατακλυσμὸς-οῦ (ὁ) inondazione, diluvio. հեղեղում, յորդութիւն ջուրց, ջրհեղեղ. սու պասմասը, սու թուֆանը:

Κατακοιμίζω. *M.* *ίσω.* sopire. 2. perdere il tempo in dormizione. քնացնել. 2. ատենը՝ ժամանակը քնով կորսնցընել. ույութմագ. 2. ույուգուտա վագթընը գայպ էթմէք:

Κατακοινωνέω-ῶ. *M.* *ήσω.* partecipare. հաղորդել. հիսսէտար էթմէք:

Κατακολλάω-ῶ. *M.* *ήσω.* incollare, conglutinare fortemente. աղէկ մը սոսնձել. էյի թութգալլամագ, թութգալ իլէ պէրք եափըշտըրմագ:

Κατακολουθέω-ῶ. *M.* *ήσω,* andar in dietro, seguire. ետեւէն երթալ, հետեւիլ. էնսէսինտէն կիթմէք:

Κατακολυμβάω-ῶ. *M.* *ήσω.* nuotare sott' acqua (*Λατ.* urinor). ջրին տակէն լողալ. սույուն ալթընտան եիւզմէք, տալըփ եիւզմէք:

Κατακολυμβητὴς-οῦ (ὁ) palombaro, ma-

rangone. (*Λατ.* urinator). սուզակ. ջրասոյզ։

Καταχομίζω. *M.* *ίσω.* portare giù, abbasso. վար տանիլ՝ կրել. աշխարհ բերելով։

Κατακόπτω. *M.* *κόψω.* tagliare in pezzi. կտոր կտոր ընել. փարչալամագ, փարչա փարչա գեսմէգ. (*μτνμ.*) affaticare. յոգնեցընել. եօրմագ։

Κατακορής - έος (*ὁ, ἡ*) satollo. կուշտ.
Κατάκορος (*ὁ, ἡ*) թօգ. (*ἐπὶ χρμ.*) bruno. խաւարչական, մուգ. գօյու. (*μτφρ.*) abbondante, smisurato, eccessivo. առատ, անչափ. զօլ, չոգ, եօլլուգ ... — *κόρως, ἐπίῤ.*

Κατακοσμίω - ῶ. *M.* *ήσω.* ordinare, aggiustare. կարգել, կարգադրել. նիզամ՝ ուրայա գօմագ։

Κατακόσμησις - εως (*ἡ*) ordinanza. կարգադրելը. նիզամ՝ ուրայա գօմագլըգ, թերթիպ։

Κατακούω. *M.* *ακούσομαι.* ascoltare con attenzione. ուշադրութեամբ մտիկ ընել. դիգգաթ իլէ դինլէմէգ. 2. (*συνεκδχ.*) ubbidire. հնազանդիլ. իթաաթ էթմէգ, մուտիա օլմագ։

Κατακράζω. *M.* *κράξω ἢ κεκράξομαι.* stordire qualcuno colle grida. աղաղակով պոռալով մէկը ապշեցընել. պիրինի պաղըրարագ՝ հայքըրմա իլէ շաշըրթմագ՝ ահմագ։

Κατακρατέω - ῶ. *M.* *ήσω.* detenere, possedere per forza. յանիրաւի առնուլ, անիրաւաբար տանիլ՝ գրաւել, բռնութեամբ առնել. հագսըզ երեր՝ նահագեն՝ զոր իլէ ալմագ՝ զապթ էթմէգ։

Κατακράτησις - εως (*ἡ*) detenzione. անիրաւ տարացումն. նահագ եէրէ զապթ էթմէգ։

Κατακράτος (*ἀντὶ Κατὰ κράτος*) *ἐπίῤ.* con tutta la forza, intieramente. բոլոր ուժով, գլխովին. վար օլան գուվվեթի իլէ, պիւթիւնլիւն։

Κατακρέμαστος καὶ
Κατακρεμνὴς - έος (*ὁ, ἡ*) sospeso, pendente di sù in giù. վերէն վար կախուած. եօգարըդան աշաղը ասըլը։

Κατακρημνίζω. *M.* *ίσω.* precipitare, gettare di sù in giù, գահավիժել, վերէն վար նետել. եիւգսեգդէն աշաղը եուվարլամագ՝ աթմագ։

Κατάκρημνος (*ὁ, ἡ*) precipitoso. գահավէժ. ուչուրումլու։

Κατακριβόω - ῶ. *M.* *ώσω.* esaminare, ricercare con diligenza. ճշդիւ քննել, խուզել. դիգգաթլէ թէֆթիշ էթմէգ, արամագ։

Κατάκριμα (*τὸ*) condanna. դատապարտութիւն. հիւքիւմ, ճէզա։

Κατακρίνω. *M.* *ινῶ.* condannare. դատապարտել, դատապարտել. հիւքմ էթմէգ, ճէզալանտըրմագ, գաթլին հիւքմ վերմէգ։

Κατάκρισις - εως (*ἡ*) = *Κατάκριμα.*

Κατάκριτος (*ὁ, ἡ*) condannato. դատապարտուած. հիւքմ օլունմուշ, ճէզալը գէչմիշ։

Κατακροτέω - ῶ. *M.* *ήσω.* fare schiamazzo. 2. approvare con applausi. աղաղակ փաթթութեամբ ընել. 2. ձեռք զարնելով ծափահարութեամբ ընդունիլ. ալգըշլայարագ գապուլ էթմէգ. 2. էլ չաբըգ չալարագ գապուլ էթմէգ։

Κατακρούω. *M.* *κρούσω.* spingere giù. վար հրել. աշաղը իթմէգ։

Κακακρύπτω. *M.* *κρύψω.* nascondere con attenzione. ուշադրութեամբ պահել. դիգգաթ իլէ սագլամագ։

Κατακρυφὴ - ῆς (*ἡ*) nascondiglio. պահուելու տեղ. կիզլենեճէգ մահալ. 2. = *τῷ*

Κατάκρυψις - εως (*ἡ*) nascondimento. պահելը. կիզլեմէ։

Κατακτάομαι - ῶμαι. *M.* *ήσομαι.* conquistare. ստանալ, գրաւել (զինուք). զապթ ալմագ, էթմէգ, իլէ կեթիրմէգ (սիլահ իլէ)։

Κατακτείνω. *M.* *κτενῶ.* ammazzare, uccidere. մեռցընել, սպաննել. եօլդիւրմէգ։

Κατακτενίζω. *M.* *ίσω.* pettinare spesso. յաճախ սանտրել. սըգ սըգ թարամագ։

Κατάκτησις - εως (*ἡ*) conquista. ստացումն (զինուք) գրաւելը. զապթ էթմէ, ալմա, էթիմէ (սիլահ իլէ)։

Κατακτὸς - ή - όν. fragile. դիւրաւ կոտրելու. գօլայ գըրըլան, կիւրէք։

Κατακτυπέω - ῶ. *M.* *ήσω.* battere contro. դէմ զարնել. գարշը չարբմագ։

Κατακυβεύω. *M.* *εύσω.* perder tutto il suo avere nel giuoco d' azzardo. խաղի մէջ ունեցածը չունեցածը կորսնցընել. օյունդա՝ գումարդա վարընը եօգսուլ գայպ էթմէգ։

Κατακυκλόω - ῶ. *M.* *ώσω.* circondare d'ogni parte. ամէն դիաց պաշարել. հէր եանդան սարմագ՝ չէվիրմէգ։

Κατακυματόω. *M.* *ώσω.* agitare le onde, tuffare nelle onde ալիքը յուզել, ալեաց մէջ ընկղմել. դալղալարը աթեշլի էթմէգ, դալղալարըն իչինէ գարք էթմէգ։

Κατακύπτω. *M.* *κύψω.* chinar la testa avanti. առջեւը գլուխը ծռել. էօնիւնդէ պաշընը էյմէգ։

Κατακυριεύω. *M.* *εύσω.* impadronirsi intieramente o per forza. գլխովին կամ բռնի գրաւել. պիւթիւնլիւն եախօտ ճէպր իլէ ալմագ՝ զապթ էթմէգ։

Κατακυρόω - ῶ. *M.* *ώσω.* confermare, ratificare, aggiudicare. հաստատել, հաստատ ընել, վճռել տալ. մուգարրէր էթմէգ, թասդիգ էթմէգ, չէրան թէսլիմ էթմէգ։

Κατακυρτόω - ῶ. *M.* *ώσω.* curvare intieramente. բոլորովին ծռել. պիւթիւնլիւն էյմէգ։

Καταλαλέω - ῶ. *M.* *ήσω.* parlare contro, contraddire, accusare. դէմ խօսիլ, ամբաստանել. գարշը սէօյլէմէգ, շիքեայէթ էթմէգ, գամաղլամագ։

Καταλαλία (*ἡ*) l'azione di parlare contro. դէմ խօսիլը. գարշը սէօյլէմէլիգ։

Κατάλαλος (*ὁ, ἡ*) chi parla contro qualcuno. մէկին դէմ խօսող. պիրինէ գարշը սէօյլէյէն։

Καταλαμβάνω. *M.* *λήψομαι.* sorprendere. 2. impadronirsi, prendere. 3. (*μτφρ.*) comprendere, intendere, capire. 4. (*τρτπρσ.*) accadere. վրայ գալ՝ հասնիլ բռնել. 2. տէր ըլլալ, ձեռք անցընել, առնել. 3. իմանալ, հասկընալ. 4. պատահիլ. եէտիշ կէլմէգ, չաթէլ պուլմագ.

2. սէպէպ օլմագ, էյլէ կէւէրմէք. 3. անլամագ. 4. պատտ կէլմէք:

Καταλάμπω. *M.* *λάμψω.* rilucere, risplendere molto. շատ փայլիլ՝ փայլփլիլ. չօգ փարլամագ՝ եալդըզլամագ:

Καταλανθάνω. *M.* *λήσω.* = *Λανθάνω.*

Καταλέγω. *M.* *λέξω.* descrivere, narrare minutamente, enumerare. 2. ascrivere al catalogo, arrolare. նկարագրել, մանր մանր պատմել, մի առ մի թուել. 2. ցանկը անցընել, անունը տետրակը գրել. վասֆ էթմէք, թէֆսիլէն հէր պիր թէքրար իլէ նագըլ էթմէք, պիրէր պիրէր սայմագ. 2. դէֆթէրէ կէչիրմէք՝ գայտ էթմէք:

Κατάλειπτος (ὁ, ἡ) unto d'ogni parte. 2. abbandonato. ամէն դիաց օծուած. 2. լքուած. թողուած. հէր թարաֆտան եաղլանմըշ. 2. թէրք օլունմուշ, պըրագըլմըշ:

Καταλείπω. *M.* *λείψω.* lasciare sulla terra, abbandonare. 2. (*μὲ ἀπρφ.*) permettere. գետինը ձգել, թող տալ. 2. հրաման տալ, թոյլ տալ. եէրէ պըրագմագ, թէրք էթմէք. 2. իզին վէրմէք, պըրագմագ:

Καταλειτουργέω - *ῶ.* *M.* *ήσω.* spendere, impiegare qualche cosa nel pubblico servizio. հասարակութեան պաշտօնին համար բան մը վարել՝ ծախել՝ վատնել. հալգըն՝ ճէմաաթըն սաղլըղը իչին նէսնէ սարֆ էթմէք՝ խէրճ էթմէք:

Καταλείφω. *M.* *αλείψω.* ungere da capo a piedi. գլխէն մինչուկ ոտքը օծել. պաշտան այաղա դէք եաղլամագ:

Κατάλευκος (ὁ, ἡ) bianchissimo. խիստ ճերմակ. ղայէթ պէյազ:

Καταλήγω. *M.* *λήξω.* cessare, terminare. դադարիլ, լմննալ. վազ կէչմէք, պիթմէք:

Καταληκτικὸς - *ὴ* - *όν.* che desina, termina. դադարող, լմնցող. վազ կէչէն, պիթէն: — *ικῶς*, *ἐπίρ.*

Κατάληξις - *εως* (ἡ) desinenza, terminazione. վերջաւորութիւն. խիթամ, ֆասըլէթ, սօն:

Καταληπτικὸς - *ὴ* - *όν.* *καὶ* (*ἐπίρ*) - *ικῶς.* che può comprendere, che ha la forza di comprendere, di percepire. իմանալու՝ միտքը բռնելու կարողութիւն ունեցող. անլամայա՝ ֆիքր իլէ դութմ էթմէյէ գուվվէթի օլան:

Καταληπτὸς - *ὴ* - *όν.* che si può comprendere, comprensibile. իմացուիլ՝ մտքով ըմբռնուիլ կրցող. անլաշըլապիլիր, ֆիքր իլէ դութուլապիլիր. 2. (*ἀπρσ.*) che accade, avviene. դիպող, հանդիպող. վագի օլան, պաշ կէլէն:

Καταλήψιμος (ὁ, ἡ) da prendere. բռնըւելու. թութուլաճագ:

Κατάληψις - *εως* (ἡ) presa, occupamento, possesso. 2. comprensione. 3. catalessia. առում, ստացում, գրաւում. 2. իմանալը, հասկընալը. 3. ուշաբարձութիւն (հիւանդութիւն մըն է). ալըշ, դութմ էթմէ, սէպէպ օլմա, էդինմէ. 2. անլամա, ֆարք էթմէ. 3. պիր նէվի խասթալըգ:

Κατάλιθος (ὁ, ἡ) pieno di pietre. քարերով լեցուն. թաշ իլէ դօլու:

Καταλλαγὴ - *ῆς* (ἡ) cambio. 2. riconciliazione. դրամափոխութիւն կամ շահ դրամափոխութեան. 2. հաշտութիւն. գօլէյա, աքչէնին ալըմ սաթըմ եախօթ անըն քեարը. 2. պարըշ:

Καταλλάκτης - *ου* (ὁ) riconciliatore. հաշտեցընող. պարըշտըրան. 2. (*μτγρ.*) banchista, cambista, banchiere. դրամափոխ, լումայափոխ. գօլէյաճը, սառրաֆ:

Καταλλακτικὸς - *ὴ* - *όν.* placido, placabile. հաշտուելու պատրաստ, դիւրաւ հաշտուող. պարըշմայա հազըր, գօլայ պարըշան. 2. (*μτφρ.*) = *Κολλυβιστικός.*

Καταλλάσσω (*ττω.*) *M.* *αλλάξω.* cambiare. 2. riconciliare. դրամափոխութիւն ընել, դրամափոխ ըլլալ, շահով ստակ փոխել. 2. հաշտեցընել. գօլէյաճըլըգ էթմէք, քեար իլէ աքչէ դէյիշմէք. 2. պարըշտըրմագ:

Κατάλληλος (ὁ, ἡ) corrispondente, congruo, conveniente, analogo. յարմար, պատեհ, պատշաճ. մունասիպ, լայըգ, հէմվար:

Καταλληλότης - *ητος* (ἡ) convenienza, anologia. յարմարութիւն, պատշաճողութիւն. մունասիպլիք, հէմվարլըգ:

Καταλλήλως, *ἐπίρ.* convenevolmente. յարմարութեամբ, պատշաճողութեամբ. մունասիպլիք իլէ:

Καταλογεὺς - *έως* (ὁ) colui che arrola, ascrive nel catalogo, registratore (*Γαλλ.* contrôleur). ցանկը անցընող, տետրակ բռնող. դէֆթէրէ գայտ էդէն, դէֆթէր թութան:

Καταλογέω - *ῶ.* *M.* *ήσω.* vilipendere, stimar per nulla, disprezzare. բանի տեղ չդնել, անարգել. հիչ եէրինէ գօյմամագ, խօրլամագ:

Καταλογὴ - *ῆς* (ἡ) arrolamento, l'azione d'ascrivere nel catalogo. ցանկ անցընելը, տետրակը գրելը. դէֆթէրէ կէչիրմէք, գայտ էթմէք:

Καταλογίζομαι. *M.* *ίσομαι.* arrolare, ascrivere nel catalogo. (անունը) ցուցակի մէջ գրել, ցանկը անցընել. գայտ էթմէք, դէֆթէրէ կէչիրմէք. 2. = *Καταλέγω.*

Καταλογισμὸς - *οῦ* (ὁ) = *Καταλογή.*

Κατάλογος (ὁ) catalogo. ցանկ, ցուցակ. դէֆթէր:

Κατάλοιπος (ὁ, ἡ) = *Ἐπίλοιπος.*

Καταλούω. *M.* *λούσω.* lavare bene, lavare da capo a piedi. աղէկ լուալ, գլուխէն մինչուկ ոտքը լուալ. էյի եըգամագ, պաշտան այաղա եըգամագ:

Κατάλυμα - *ατος* (τὸ) alloggio, albergo. իջեւան, օթեւան. գօնագ, խան, սաքինլիք. 2. *Κατάλυσις* (2).

Κατάλυσις - *εως* (ἡ) distruzione. 2. abitazione, alloggiamento. աւերում. 2. ընակիլը, օթեւան ընելը. խարապ, եըգըմ. 2. գօնագ օլմա, գօնագ էթմէ. 3. (*συνεκδχ.*) *ἀντὶ* *Κατάλυμα.* (*τρπ.*) morte. մահ. էօլիւմ:

Καταλύτης - *ου* (ὁ) ospite. հիւր. միսաֆիր:

Καταλυτὴς - *οῦ* (ὁ) distruggitore. աւրող, կործանող. խարապ էդիճի:

Καταλύω. M. *ύσω.* distruggere, demolire. 2. abolire. 3. terminare, ammazzare, metter a morte o morire. 4. alloggiare, albergare. *աւրել, կործանել. 2. խափանել, ջնջել. 3. լմընցընել, մեռցընել կամ մեռնիլ. 4. օթեւան իջնալ, իջեւանիլ.* [illegible]

Καταμαγεύω. M. *εύσω.* incantare, ammaliare spesso. *յաճախ կախարդել՝ դիւթել.* [illegible]

Καταμάθησις-εως (ἡ) erudizione, instruzione perfetta. *կատարեալ վարժութիւն, հմտութիւն.* [illegible]

Καταμαίνομαι. M. *μανοῦμαι ἢ μανήσομαι.* infuriarsi oltremodo contro qualcuno. *մէկու մը դէմ չափէ դուրս կատղիլ.* [illegible]

Καταμαλακίζω. M. *ίσω.* ammollire, snervare totalmente. *գլխովին կակղեցընել՝ անուժցընել.* [illegible]

Καταμαλάσσω (ττω). M. *άξω.* addolcire, attirarsi, accarezzare. *անուշցընել, իրեն քաշել, շոյել.* [illegible]

Καταμαλθακίζω. M. *ίσω.* = *Καταμαλακίζω.*

Καταμανθάνω. M. *μαθήσομαι.* imparare, apprendere ben bene, istruirsi perfettamente. *աղէկ սորվիլ, կատարեալ վարժիլ՝ կրթիլ՝ տեղեկանալ.* [illegible]

Καταμαντεύομαι. M. *εύσομαι.* profetizzare, predire contra qualcuno. *մէկուն դէմ մարգարէանալ՝ առաջուց բան մը ըսել.* [illegible]

Καταμαραίνω. M. *ανῶ.* appassare totalmente. *գլխովին թօշնեցընել.* [illegible]

Καταμαρτυρέω-ῶ. M. *ήσω.* testificare contro qualcuno. *մէկու մը դէմ վկայել.* [illegible]

Καταμαστίζω. M. *ίξω.* sferzare, flagellare fortemente. *ուժով խարազանել.* [illegible]

Καταμάχομαι. M. *μαχέσομαι, καὶ μαχήσομαι ἢ μαχοῦμαι.* espugnare, vincere. *պատերազմաւ առնել՝ գրաւել, յաղթել.* [illegible]

Καταμεγαλοφρονέω-ῶ. M. *ήσω.* disprezzare con arroganza. *գոռոզութեամբ մը անարգել.* [illegible]

Καταμεθύσκω. M. *μεθύσω.* ubbriacare oltremodo. *չափէ դուրս գինովցընել.* [illegible]

Καταμεθύω. M. *ύσω.* imbriacarsi estremamente. *խիստ գինովնալ.* [illegible]

Καταμειδιάω-ῶ. M. *άσω.* deridere, farsi beffe. *ծիծաղիլ, վրան խնդալ.* [illegible]

Καταμελετάω-ῶ. M. *ήσω.* esercitarsi bene. *աղէկ կրթուիլ.* [illegible]

Καταμελέω-ῶ. M. *ήσω.* trascurare totalmente. *գլխովին չհոգալ, բոլորովին հոգ փոյթ չտանիլ.* [illegible]

Καταμεμπτος (ὁ, ἡ) riprensibile. *յանդիմանութեան արժանի.* [illegible]

Καταμέμφομαι. M. *μέμψομαι.* riprendere spesso. *յաճախ յանդիմանել.* [illegible]

Καταμερίζω. M. *ίσω.* dividere in molte parti, distribuire. *շատ մաս բաժնել, բաշխել.* [illegible]

Καταμετρέω-ῶ. M. *ήσω.* misurare con attenzione. *ուշադրութեամբ չափել.* [illegible]

Καταμέτρησις-εως (ἡ) misurazione esatta. *ճշդիւ չափելը.* [illegible]

Καταμηλόω-ῶ. M. *ώσω.* (*χειρουργ.*) mandar dentro la tenta, o qualche altra cosa siccome tenta. *վիրաչափը կամ առանցքը մէջ խօթել, կամ ուրիշ բան մը առանցքի պէս տեղի մը մէջ խրկել՝ խօթել.* [illegible]

Καταμήνιος (ὁ, ἡ) mestruo, d'ogni mese. *ամսական.* [illegible] (*ὅθ. οὐσ.*) *Καταμήνια* (τὰ) i mestrui. *դաշտան, օրէնք կանանց.* [illegible]

Καταμηνιώδης-εος (ὁ, ἡ) mestruale. *դաշտանի պատկանած.* [illegible]

Καταμηνύω. M. *ύσω.* pubblicare, divulgare. 2. denunziare, accusare. *ամմէնուն հռչակել՝ հրատարակել. 2. ամբաստանել.* [illegible]

Καταμιαίνω. M. *ανῶ.* imbrattare. *աղտեղել, պղծել.* [illegible]

Καταμικρὸν, ἐπίῤ. (*ἀντὶ Κατὰ μικρόν.*) poco a poco. *քիչ քիչ.* [illegible]

Κατάμιξις-εως (ἡ) mescolanza perfetta. *կատարեալ խառնուրդ.* [illegible]

Καταμόνας (*ἀντὶ Κατὰ μόνας*), *ἐπίῤ.* solo, da se. *մինակ, միայնիկ, ինքիրմէ.* [illegible]

Κατάμπελος (ὁ, ἡ) pieno di vigne. *այգիով լեցուն.* [illegible]

Καταμυθολογέω-ῶ. M. *ήσω.* ricreare con delle favole. *առասպելներով զբօսցընել.* [illegible]

Καταναγκάζω. M. *άσω.* costringere estremamente, opprimere. *խիստ բռնադատել, սխմել.* [illegible]

Καταναγκη-ης (ἡ) l'azione di costringere. *բռնադատելը.* [illegible] 2. (*βτν.*) catanance, specie di erba che alletta all'amore. (*ὅθ.*) 3. allettamento, incitamento. 2. *ցանկութեան՝ սիրոյ հրապուրող խոտ մը. 3. հրապոյր, հրա-*

պուրանք· 2· ալէհա լէհլէթէ տալէթ էտէն պիր նէվի օթուրտ· 3· ճէրդ, էէմ։

Καταναθεματίζω. *M.* *ίσω.* anatematizzare con una maniera terribile. *ահռելի կերպով մը նզովել*· քօրքիւլիւ պիր թարզ իլէ լանէթ օգումագ՝ աֆօրօզ էթմէք։

Καταναλίσκω. *M.* *αλώσω.* consumare. *լմնցնել, վատնել, հատցընել*· թէլէֆ էթմէք։

Κατανάλωσις - εως (ἡ) consumo, consumazione. *վատնելը, սպառումն*· թէլէֆ։

Καταναυμαχέω - ῶ. *M.* *ήσω.* vincere in una guerra navale. *ծովային պատերազմի մը մէջ յաղթել*· տէրիա ճէնկինտէ յէնմէք։

Κατανέμω. *M.* *νεμῶ.* distribuire, dividere. *բաշխել, բաժնել*· թէվզի՝ փայ էթմէք, փայլաշթըրմագ։

Κατανεύω. *M.* *εύσω.* chinare giù. *վար ծռել*· աշաղը էյմէք· (*συνήθ. ἑλλ.*) far cenno col capo, permettere. *գլխով նշան ընել, հրաման՝ թոյլ տալ*· պաշ իլէ իշարէթ էթմէք, իզին վէրմէք։

Κατανθίζω. *M.* *ίσω.* adornare di fiori. *ծաղկով զարդարել*· չիչէք՝ չիչէքլէր իլէ տօնաթմագ։

Κατανίπτω. *M.* *νίψω.* lavare, bagnare bene. *աղէկ լուալ՝ թրջել*· էյի եըգամագ՝ ըսլաթմագ։

Κατανίφω. *M.* *νίψω.* nevigare oltre modo, coprir di neve. *չափէ դուրս ձիւն գալ, ձիւնով գոցել*· հատտէն աշըրը գար եաղմագ, գար իլէ էօրթմէք։

Κατανοέω - ῶ. *M.* *ήσω.* comprendere, concepire. *իմանալ, ըմբռնել*· անլամագ, ֆէրք էթմէք։

Κατανόημα - ατος (τὸ) ciò che si comprende, vien percepito. *իմացուած՝ ըմբռնուած բան*· անլաշըլմըշ՝ ֆէրք օլունմուշ նէսնէ։

Κατανόησις - εως (ἡ) intendimento, contemplazione, speculazione. *իմացութիւն, դիտողութիւն*· անլայըշ, ֆէթանէթ։

Κατανοητικὸς - ὴ - όν. intelligente. *իմացական, իմացող*· անլայան, ֆէհմ էտէն։

Κατανομοθετέω - ῶ. *M.* *ήσω.* emanare delle leggi contrarie alle precedenti. *առաջին օրէնքներու հակառակ օրէնքներ կարգել*· էվվէլքի գանունլարա զըտտ գանունլար թէրթիպ էթմէք։

Κατάνομος (ὁ, ἡ) legittimo. *օրինաւոր*· գանունլարա մէթպու, գանունլարա ույղուն՝ մէշրու։

Κάτανος (ὁ) catino. *կոնք, թաղար, պուտանարդ*· լէյէն, գազարօլա։

Κάταντα (*κατὰ ἄντα*) *ἐπίῤ.* all'ingiù (*Λατ.* deorsum). *դէպ ի վար*· աշաղը տօղրու։

Καταντάω - ῶ. *M.* *ήσω.* arrivare, prevenire. 2. (*ἀπροσπ.*) avvenire. *հասնիլ*· 2· *հանդիպիլ*· եէթիշմէք, տախիլ օլմագ· 2· վուգուհ էթմէք։

Κατάντημα - ατος (τὸ) effetto, riuscita, esito. *վերջ, ելք, վախճան*· սօնղ, աքըպէթ, նէթիճէ։

Κατάντης - εος (ὁ, ἡ) declive. 2. inclinato. *զառ ի վայր, դէպ ի վար եղող*· 2· *հակամէտ*· էնիշլի· 2· մէյիլլի։

Καταντία - ας (ἡ) declività, pendio. *միտութիւն, զառ ի վայր*· մէյլ, էնիշ։

Καταντίος - α - ον. che sta dirimpetto. *դիմացը կեցող*· գարշըսընտա տուրան· (*τὸ οὐδ.*) *Καταντίον*, *ἐπίῤ.* dirimpetto. *դիմացը*· գարշըսընտա։

Καταντιπέρας, *ἐπίῤ.* al di là. *մէկալ դին, յայնկոյս*· օպիր թարաֆընտա, գարշըսընտա, էօթէսինտէ։

Καταντλέω - (άω) ῶ. *M.* *ήσω.* versare sopra, intorno. 2. far de' fomenti, fomentare. *վրան՝ քովերը թափել*· 2· *տաճողական դեղ շինել, մարմնոյ ցաւող մասին վրայ բժշկական խոտերով շինուած տաք ջուր դնել*· իւզէրինէ՝ էթրաֆընա տէօքմէք· 2· թէնին աղրըյան թարաֆընա թիպպի օթլարտան թէրքիպ օլունմուշ սըճագ սու գօյմագ։

Κατάντλημα (τὸ) fomento. *տաճողական դեղ (բժշկական խոտերէ շինուած դեղ մը, որն որ տաք տաք մարմնոյ ցաւող մասին վրայ կըդնեն)*· թիպպի թըրդը օթլարտան թէրքիպ պիր նէվի մաճուն քի վիճուտուն աղրըյան թարաֆընա սըճագ սըճագ գօյուլուր։

Κατανυκτικὸς - ὴ - όν. mordace. *կծողական, զկծեցուցիչ*· սօգաճը, եագըճը, տօգունագլը։

Κατάνυξις - εως (ἡ) compunzione. *զեղջ, զղջումն*· փիշմանլըգ, փիշման օլմա, Ալլահըն ինայէթիլէ օլան տէրունի գայղուլուղը։

Κατανύσσω (*ττω.*) *M.* *νύξω.* penetrare, pungere, piccare. *թափանցել, խոցել, խթել*· տէրունինէ աթլամագ, սօգմագ· (*ἐκκλησ.*) ridurre in compunzione. *զղջման բերել*· փիշմանլըղա գէթիրմէք։

Κατανυστάζω. *M.* *άξω.* dormire profondamente. *խորունկ քնով քնանալ*· տէրին ույգույա տալմագ։

Κατανύτω (*ανυω*). *M.* *ύσω.* finire. 2. (*ἀμτβ. ἢ ἑλλ.*) arrivare. *լմնցընել*· 2· *հասնիլ*· պիթիրմէք, թէքմիլ էթմէք· 2· եէթիշմէք։

Κατανωτίζομαι. *M.* *ίσομαι.* portare sulle spalle. 2. voltar le spalle a qualcheduno. (*συνεκδχ.*) disprezzare. *շալկել, ուսերուն վրայ տանիլ*· 2· *մէկին կռնակը դարձընել, անարգել*· օմուզունա գալտըրմագ· 2· պիրինէ արգասընը չէվիրմէք, խօրլամագ։

Καταξαίνω. *M.* *ξανῶ.* cardeggiare, pettinare. *գզել, սանտրել*· թարամագ (չուհա վէ սայրը)· (*συνεκδχ.*) lacerare, logorare. *պատռտել, մաշել*· եըրթմագ, աշընտըրմագ։

Καταξέω. *M.* *έσω.* forbire, rastiare. *քերելով յղկել*· եօնթմագ՝ գազըյը թէրթէմիզլէմագ։

Κατάξιος (ὁ, ἡ) degnissimo. *խիստ արժանի*· լայըգ շայէսթէ։

Καταξιόω - ῶ. *M.* *ώσω.* giudicare degno. *արժանի համարիլ*· լայըգ, շայէսթէ գէօրմէք։

Καταξίως, *ἐπίῤ.* degnamente. *արժանապէս, արժանի ըլլալով*· շայէսթէ՝ լայըգ օլարագ։

Καταξίωσις - *εως* (ἡ) il giudicare degno. 2. (*ἐπμ.*) pretensione. արժանի համարելը · 2 · կարծեցեալ իրաւունք · լայըգ կէօրմէք · 2 · իդդիա :

Καταπαίω. *M*. *παίσω*. battere fortemente. ուժով զարնել · գըչ իլէ վուրմագ :

Καταπαλαίω. *M*. *παλαίσω*. vincere alla lotta. կռուի մէջ յաղթել · կիւրէշտէ եէնմէք :

Καταπάλλω. *M*. *παλῶ*. gettar vibrando verso giù. դէպ ի վար ծօծելով նետել · աշաղը դօղրու սալլայարագ ֆըրլաթմագ :

Καταπανουργέω - *ῶ*. *M*. *ήσω*. ingannare con delle furberie. նենգաւ՝ դաւերով խաբել · հիլէ՝ ֆէնդ իլէ ալդաթմագ :

Καταπατέω - *ῶ*. *M*. *ήσω*. calpestare. ոտքով կոխել · չիյնէմէք :

Κατάπαυσις - *εως* (ἡ) riposo. հանգիստ, հանգստութիւն · իսթիրահաթ :

Καταπαύω. *M*. *παύσω*. far cessare. դադրեցընել, խաղաղցընել · դինդիրմէք, մօլա էթդիրմէք :

Καταπείθω. *M*. *πείσω*. persuadere perfettamente. կատարեալ համոզել · թէքմիլէն իգնա էթմէք :

Καταπειράζω. *M*. *άσω*. provare, sperimentare, tentare (*Γαλλ*. sonder). փորձ փորձել, փորձել · թէճրիպէ էթմէք, իմթիհան էթմէք :

Καταπειρατηρία καὶ Ἰων. - *ρίη* - *ης* (ἡ) scandaglio. ծովին խորութիւնը չափելու գունտ · իսքանդիլ :

Καταπείρω. *M*. *περῶ*. traforare. ծակել անցընել · դէլիփ գէչիրմէք :

Καταπέλτης - *ου* (ὁ) catapulta. բաղխիչ (նետ նետելու գործիք) · էսկի զէմանդա թիր շէքմէք իչին քուլլանըլան շէմբէրէ՝ մէնճենիք :

Καταπέμπω. *M*. *πέμψω*. mandare giù. վար խրկել · աշաղը եօլլամագ :

Καταπενθέω - *ῶ*. *M*. *ήσω*. deplorare, piangere amaramente. դառնապէս լալ՝ արցունք թափել · ահը չէօք եանըք դէօքմէք, ֆիղան էթմէք :

Καταπέρδω ἢ (ὀρθότ.) *Καταπέρδομαι*. *M*. *περδήσομαι*. scoreggiare, tirar peti pel disprezzo di qualcheduno. մէկի մը արհամարհանք ընելու համար փուք արձըկել՝ տռռել · դիրինէ խօրլամագ դէյա պօրթ վէրմէք՝ օսուրմագ :

Καταπετάννυμι. *M*. *πετάσω*. stendere, spiegare intieramente. գլխովին փռել՝ տարածել · պիւտիւնիւն աչմագ՝ եայմագ՝ սէրմէք · 2 · (*ἐπμ*.) coprire. գոցել · գափամագ, էօրթմէք :

Καταπέτασμα (τὸ) tenda. վարագոյր · փէրտէ :

Καταπετρόω - *ῶ*. *M*. *ώσω*. lapidare. քարկոծել · թաշլամագ :

Καταπηδάω. *M*. *ήσω*. saltare abbasso. վար ցատկել · աշաղը ատլամագ :

Καταπίπτω. *M*. *πεσοῦμαι*. cadere in terra. գետին ընկնալ · եէրէ դիւշմէք :

Καταπισσόω (*ττόω*) - *ῶ*. *M*. *ώσω*. impeciare tutto. գլխովին ձիւթել · պիւտիւնիւն զիֆթլէմէք :

Καταπιστεύω. *M*. *εύσω*. = *Πιστεύω*.

Καταπιστόω - *ῶ*. *M*. *ώσω*. = *Πιστόω*. (*μσ*.) fidanzare, impromettere. ապահովել, երաշխաւորել, խօսք տալ · էմին էթմէք, քէֆիլ օլմագ, սէօզ վէրմէք :

Καταπίστωσις - *εως* (ἡ) garanzia. ապահովութիւն · էմնիյէթ, էմնիյէթ :

Κατάπλασμα (τὸ) cataplasma. մլհամ · մէլհէմ :

Καταπλάσσω (*ττω*). *M*. *πλάσω*. applicare come un cataplasma, ungere come cataplasma. մլհամի պէս վրան քսել՝ շփել՝ օծել · մէլհէմ կիպի իւզէրինէ գօյմագ՝ սիւրմէք՝ եաղլամագ :

Καταπλαστὸς - *ὴ* - *όν*. che si può applicare in forma di un cataplasma. սպեղանիի մը պէս գործածուիլ կրցող · մէլհէմ կիպի գուլլանըլապիլիր, մէլհէմ եէրինէ թութար :

Καταπλέκω. *M*. *πλέξω*. intrecciare. 2. spicciarsi. մէկ տեղ հիւսել · 2 · պրծիլ, գործքէ մը խալսիլ · պէրապէր էօրմէք · 2 · պիր իշտէն գուրթուլմագ՝ պիթմէք :

Καταπλέω. *M*. *πλεύσομαι*. approdare, arrivare al porto. ցամաք մերձենալ, նաւահանգիստ համնիլ · գարայա եանաշմագ, լիմանա եէթիշմէք :

Κατάπληξις - *εως* (ἡ) stupore. ապշութիւն, ընդարմանալը, թմբրութիւն · սէրսէմլիք, շաշգըն :

Καταπλήσσω (*ττω*). *M*. *πλήξω*. stupefare. ապշեցընել, ընդարմացընել · սէրսէմլէթմէք, շաշգընլաթմագ · (*μσ*.) restar stupefatto, stupido. ապուշ՝ ընդարմացեալ մնալ · սէրսէմ՝ շաշգըն գալմագ :

Κατάπλοος - *ους* (ὁ) arrivo al porto. նաւահանգիստ համնիլը · լիմանա եէթիշմէ՝ վարըշ վարմագ :

Καταπλουτέω - *ῶ*. *M*. *ήσω*. divenir molto ricco. խիստ հարուստնալ · չօք զէնկինլէնմէք :

Καταπλουτίζω. *M*. *ίσω*. render molto ricco, arricchire grandemente. խիստ հարստացընել · չօք զէնկինլէթմէք :

Καταπλύνω. *M*. *πλυνῶ*. lavar bene. 2. (*μτνμ*.) avvilire. աղէկ լուալ · 2 · անարգել, խոտել · էյի եըգամագ · 2 · խօրլամագ :

Κατάπλυσις - *εως* (ἡ) l'azione di lavar bene. աղէկ լուալը · էյի եըգամագլըգ :

Καταπνέω. *M*. *πνεύσω*. soffiare sopra, o da per tutto. վրան կամ ամէն դիաց փչել · իւստիւնէ եախօտ հէր թարաֆտան էսմէք :

Καταπνίγω *M*. *πνίξω*. soffocare, strangolare. խեղդել · պօղմագ :

Κατάπνιξις - *εως* (ἡ) soffocazione, strangolazione. խեղդելը · պօղմագլըգ :

Καταπνοὴ (ἡ) il soffio del vento. հովին փչելը · րուզկեարըն էսմէսի :

Κατάπνοος - *ους* (ὁ, ἡ) esposto al soffio del vento. հովի դրուած · րուզկեարա գօնդուլմուշ :

Καταπόδα καὶ - *πόδας*, *ἐπίῤ*. immediatamente appresso, subitamente. անմիջապէս ետեւէն, շուտով · ալէլ ֆէվր արդընդան, դէր աքապ :

Καταποικίλλω. *M*. *ιλῶ*. dipingere di varj colori, render vario-pinto. գոյնզգոյն ներկել · րէնկեարէնկ էթմէք :

Καταπολεμέω - *ῶ*. *M*. *ήσω*. abbattere, vincere alla guerra. պատերազմի մէջ կոր-

ծանել յաղթել . ճէնկտէ խորալ էթմէք, էյնմէք, ալթ էթմէք ։

Καταπολέμησις - εως (ἡ) sconfitta. կոտորած (բանակի կամ բանակով) . օրտու ճէրլէնկը եահօտ օրտու էլէ օլան ճէրլէն ։

Καταπολιτεύομαι. Μ. εύσομαι. superare qualcuno negli affari politici. քաղաքական գործերու մէջ մէկը յաղթել՝ վրայ ելլել . տէվլէթ մուամէլէլէրինտէ պիրինի ալթ էթմէք ։

Καταπολὺ, ἐπίῤ. troppo, assai. խիստ շատ, կարի, յոյժ . զիյատէ, ճօք, չօք, չէօք, էքսէրա ։

Καταπονέω - ῶ. Μ. ήσω. stancare, affaticare molto. խիստ յոգնեցընել . զիյատէ եօրմաք, մէշաքգաթ պերմէք ։

Κατάπονος (ὁ, ἡ) stanco. յոգնած . եօրղուն, մէշաքգաթ ։

Καταποντίζω. Μ. ίσω. sommergere. ընկղմել, հատակել . պաթըրմաք, պօղմաք էթմէք ։

Καταποντισμὸς - οῦ (ὁ) sommersione. ընկղմելը, հատակելը . պաթըրմա, պօղմա էթմէ ։

Καταπορθέω - ῶ. Μ. ήσω. demolire, devastare saccheggiando. կողոպտելով աւրել՝ աւերակ ընել՝ կործանել . եագմա էլէ խորալ էթմէք՝ վէրան էթմէք՝ եըքմաք ։

Κατάποσις - εως (ἡ) l'azione di assorbire, inghiottimento, trangugiamento. կլլելը, մըզզայլելը . եութմա, եութմա ։

Καταπραγματεύομαι. Μ. εύσομαι. usare ogni mezzo contro qualcuno. մէկի մը դէմ ամէն կերպ վարպետութիւնը գործածել . պիրինէ ճարլը հէր պիր ուսթալըղը եօլու գուլլանմաք ։

Κατάπραξις - εως (ἡ) esito, esecuzione. ելք, վախճան . նէթիճէ, սօնղ ։

Καταπράσσω (ττω). *Μ. πράξω.* eseguire. կատարելագործել . պիր իշի թէքմիլինէ կէթիրմէք ։

Καταπραΰνσις - εως (ἡ) placamento. հեզացընելը, անուշցընելը . եաւաշլաթմա, եումուշաթմա ։

Καταπραΰνω. Μ. ΰνῶ. addolcire, placare, mitigare. անուշցընել, հեզացընել, կամացընել . եաւաշլաթմաք, հաւալէնտիրմէք, եումուշաթմաք ։

Καταπρεσβεύω. Μ. εύσω. andare, esser mandato come un ambasciatore, come un legato contro qualcuno. մէկի մը դէմ դեսպանի պէս երթալ խրկուիլ . պիրինէ ճարլը էլչի կիպի կիթմէք՝ եօլլանմաք՝ եօլլանմաք ։

Καταπροίξομαι καὶ Ἴων. Καταπροΐξομαι. μέλλ. ἀχρήστου ἐνστ. (πάντοτε μὲ ἄρν. καὶ ἐπὶ κακοῦ). voler fare impunemente, voler restar impune. առանց պատժուելու գործել՝ մնալ կամիլ . ճէզասըզ գալմաք իսթէմէք ։

Καταπροχέω. Μ. χεύσω. versare abbondantemente. առատապէս թափել . պօլ պօլ տէօքմէք էլէ ։

Καταπτήσσω. Μ. πτήξω. sbigottire, spaventarsi. խիստ վախնալ, պակնուլ . զիյատէ գօրգմաք, ուրքմէք ։

Κατάπτυστος (ὁ, ἡ) dispreggevole, abbominevole. անարգուելու, քամահելի, զզուելու . խօրլանաճագ, իկրէնէճէք, եագ օլունաճագ ։

Καταπτύω. Μ. πτύσω. sputare in faccia. 2. (συνεκδχ.) disprezzare, vilipendere oltre modo. երեսը թքնել . 2. չափէ դուրս անարգել արհամարհել . եիւզիւնէ թիւքիւրմէք. 2. հատտէն ազիատ խօրլամաք ։

Καταπτώσσω. Μ. πτώξω. × ἀντὶ *Καταπτήσσω.*

Καταπτωχεύω. Μ. εύσω. ridurre in estrema povertà. յետին աղքատութեան ձգել . սօն տէրէճէ ֆագըրլըղա մագրուր օլմագ ։

Κατάπυκνος (ὁ, ἡ) molto denso, condenso. խիստ հոծ՝ խիտ . ճօք սըք ։

Καταπυκνόω - ῶ. Μ. ώσω. condensare. խիստ խտացընել . զիյատէ սըքլաշթըրմաք ։

Καταπύκνωσις - εως (ἡ) condensazione. խիստ խտացընելը . զիյատէ սըքլաշթըրմա ։

Κατάπυρος (ὁ, ἡ) tutto fuoco, infocato intieramente. գլխովին կրակ կարած . պիւթիւնիւն աթէշ քէսիլմիշ ։

Καταπυρπολέω - ῶ. Μ. ήσω. consumare con fuoco. կրակով այրել՝ հատցընել՝ լափել . աթէշ իլէ խորալ էթմէք՝ թիւքէթ էթմէք ։

Κατάρα - ας (ἡ) esecrazione, imprecazione contro qualcheduno. մէկի մը դէմ եղած անէծք՝ նզովք . պիրինէ ճարլը օլան նէֆրին պէտտուա ։

Καταράκτης - ου (ὁ) × ἀντὶ *Καταῤῥάκτης.*

Καταράομαι - ῶμαι. Μ. άσομαι. imprecare, esecrare. անիծել, նզովել . նէֆրին օգումագ, պէտտուա էթմէք ։

Καταράσσω. Μ. αράξω. cadere con impeto sopra. թափով՝ ուժգնութեամբ վրան իյնալ . խըզ իլէ իւզէրինէ տիւշմէք ։

Κατάρατος (ὁ, ἡ) esecrabile, esecrando. անիծապարտ, անիծից արժանի . մէլուն, նէֆրինէ լայըգ ։

Κατάρβυλος (ὁ, ἡ) che giunge fino agli stivali. մինչեւ կօշիկները հասնող . ճիզմէլէրինէ եէթիշէն ։

Καταργέω - ῶ. Μ. ήσω. abolire, abrogare, render inutile. խափանել, անօգուտ ընել . գալտըրմագ, պօշա չըգարմագ, ֆայտասըզ էթմէք ։

Κατάργυρος (ὁ, ἡ) pien di argento, tutto argento. արծաթով լեցուն, բոլոր արծաթ . կիւմիւշ իլէ տօլու, պիւթիւն կիւմիւշ ։

Καταργυρόω - ῶ. Μ. ώσω. argentare, coprir d'argento. արծաթով պատել . կիւմիւշ գափլամագ ։

Καταριθμέω - ῶ. Μ. ήσω. annoverare uno ad uno. մէկիկ մէկիկ թուել՝ համրել . պիրէր պիրէր սայմագ ։

Καταριστάω - ῶ. Μ. ήσω. trangugiare i cibi nel pranzo. ճաշ ընելու ատեն կերակուրները լմնցընել՝ անյագ ուտել . եօղլէն թահամընտա եէմէքլէրի եէյիպ պիթիրմէք՝ եութմագ ։

Καταρχτικὸς - ὴ - όν. che incomincia, che da il principio, principale. սկսող, սկիզբ տուող, գլխաւոր . պաշլայան, իպթիտա վէրէն, պաշլըճա ։

Καταρνέομαι - οῦμαι. Μ. ήσομαι. negare intieramente. գլխովին ուրանալ . պիւթիւն պիւթիւն ինքեար էթմէք ։

Καταῤῥαθυμέω - ῶ. Μ. ήσω. agire con negli-

genza, trascurare. անհոգութեամբ գործել, չհոգալ. պէտաչուր էտէ էթմէք՝ էհմալ էթմէք, մուգայէտ օլմամագ։

Καταῤῥάκτης - ου (ὁ) (*ἐπιθετ.*) che si getta con impeto. ուժգնութեամբ նետուող. խըզ էլէ դէօշէն. (*οὐσ.*) cascata d'acqua. 2. cateratta. 3. imposta, balconata di bottega. 4. sorta d'uccello marino. (*Γαλλ.* fregate). կարկաջասահանք. 2. սահանք, ջրի պատուհանք. 3. փեղկ, կրպակի տախտակամած. 4. ծովային թռչուն մը. չայըն խըզ էլէ գայա լարդան աշաղը ջըրլանմասը. 2. սաճ գափագ, սու գափաղը. 3. դէքքանըն գափաղը, գէփէնկ. 4. պիր նէվ դէնիզ գուշու։

Καταῤῥάπτω. Μ. ῥάψω. cucir bene. աղէկ կարել. էյի դիքմէք. (*μτφρ.*) tramare delle insidie contro qualcheduno. մէկի մը դէմ դարան գործել. պիրինէ գուրուզ դուզագ գուրմագ։

Καταῤῥάσσω (*ττω*). *Μ. άξω.* = *Καταράσσω.*

Κατάῤῥαφος (ὁ, ἡ) risarcito. կարկատեալ. եամալանմըշ։

Καταῤῥέζω. Μ. ῥέξω. accarezzare (*Γαλλ.* caresser). գգուել, շոյել. օխշամագ։

Καταῤῥεπής - έος (ὁ, ἡ) inclinevole. հակամիտող. մէյիլ էտիճի, մէյիլլի։

Καταῤῥέω - ῶ. Μ. ῥεύσω ἢ ῥεύσομαι. scorrere all' ingiù. 2. (*τρτπρσ.*) toccare a qualcuno (*Λατ.* contigit). վար վազել. 2. ինկնալ, անկ ըլլալ. աշաղը աքմագ. 2. պիրինին դիւշմէք, իսապէթ օլմագ։

Καταῤῥήγνυμι. Μ. ῥήξω. stracciare, rompere in pezzi. կտոր կտոր ընել՝ պատռել. բարչա բարչա էթմէք, եըրթմագ, բարչալամագ։ (*πθ. ἢ μσ. αὐτπθ.*) scorrere con impeto, prorompere. ուժգնութեամբ վազել, դուրս նետուիլ. խըզ էլէ աքմագ՝ դըշարը օղրամագ։

Κατάῤῥηξις - εως (ἡ) prorompimento, l'azione di scorrere con impeto. ուժգնութեամբ դուրս գալը՝ վազելը՝ նետուիլը. դըշարը չըգմամ՝ աքմա, խըզ էլէ դըշարը դէօշմէ՝ կէչմէ։

Καταῤῥήσσω. Μ. ῥήξω. = *Καταῤῥήγνυμι καὶ Καταράσσω.*

Κατάῤῥιζος (ὁ, ἡ) che ha molte, dense radici. շատ՝ խիտ արմատ ունեցող. չօգ՝ սըգ քէօքլի։

Καταῤῥινάω (-*νέω*) - *ῶ. Μ. ήσω.* limare. խարտոցաւ յղկել. էյէլէմէք, էյէ էլէ դէօզլէմէք։

Καταῤῥινίζω. Μ. ίσω. = *τῷ προηγ.*

Καταῤῥίπτω. Μ. ῥίψω. gettare abbasso. վար նետել. աշաղը աթմագ։

Καταῤῥοὴ καὶ Κατάῤῥοια (ἡ) = *Κατάῤῥοος.*

Καταῤῥοΐζομαι. Μ. ΐσομαι. aver il catarro. հարբուխէ՝ գլխոյ ծանրութիւն ունենալ. նէզլէյէ՝ նուզլէյէ օլմագ։

Καταῤῥοϊκὸς - ὴ - όν. καὶ Καταῤῥοϊτικὸς - ὴ - όν. che appartiene al catarro. հարբուխի՝ գլխոյ ծանրութեան պատկանած. նէզլէյէ՝ նուզլէյէ դայիր։

Κατάῤῥοος - ους (ὁ) catarro, distillazione. հարբուխ, գլխոյ ծանրութիւն. նէզլէյէ, նուզլէ, նէզլէ։

Κατάῤῥυτος (ὁ, ἡ) adacquato. 2. abbondante. 3. d'onde facilmente scorre l'acqua. ոռոգուած, ջրուած. 2. առատ. 3. ուսկից որ դիւրաւ կը վազէ ջուրը. սուլանմըշ, սուլու ըսլանմըշ. 2. պօլ, չօգ. 3. նէրտէն քի սու ասանլըգ էլէ աքար իսէ։

Καταῤῥὼξ - ῶγος (ὁ, ἡ) scosceso, precipitoso. (*Λατ.* praeruptus). սեպացեալ, գահավէժ. գայալը, ուչուրումլու։

Κάταρσις - εως (ἡ) l'approdare nel porto. նաւահանգիստ մտնալը. լիմանա կիրմէք։

Καταρτάω - ῶ. Μ. ήσω. appendere sopra. վրան կախել. իւսդիւնէ ասմագ. 2. = *Καταρτίζω.*

Κατάρτησις - εως (ἡ) = *Κατάρτισις.*

Καταρτίζω. Μ. ίσω. accomodare, compire, restaurare. յարմարցընել, տեղն ի տեղը դնել, կատարել, նորոգել. ույդուրմագ, եէրլէշդիրմէք, թէքմիլ էթմէք, մէրամէթ էթմէք։

Κατάρτιον (τὸ) καὶ - *άρτιος* (ἡ) l'albero della nave. նաւուն կայմը. կէմի դիրէյի։

Κατάρτισις - εως (ἡ) } compimento, acco-
Καταρτισμὸς - οῦ (ὁ) } modamento, perfezionamento, ristoramento. կատարելը, տեղն ի տեղը դնելը, կատարելագործելը, նորոգելը. թէքմիլ թէմամ էթմէ, եէրլէշդիրմէ, մէրամէթ էթմէ։

Καταρτιστὴρ - ῆρος καὶ
Καταρτιστὴς - οῦ (ἡ) accomodatore, riconciliatore. յարդարող, տեղն ի տեղը դնող, հաշտեցընող. ույդուրան, եէրլէշդիրէն, պարըշդըրան։

Καταρτύω. Μ. ύσω. disporre, allestire. յարդարել, պատրաստել. ույդուրմագ, հազըրլամագ, թէտարիք էթմէք. (*ὅθ. ἢ μτχ. ἀμτβτ.*) *Κατηρτυκὼς - υῖα - ός.* (*κυρ. ἐπὶ ἵππου*) adulto, maturo, ben esercitato. չափահաս, հասած, աղէկ կրթուած. պէօյիւմիւշ, եէթիշմիշ, էյի թալիմ թէրպիյէ օլունմուշ։

Καταρχὴ - ῆς (ἡ) principio. սկիզբ. պաշլանկըճ. 2. = *Ἀπαρχή.*

Κατάρχω. Μ. άρξω. incominciare, principiare. սկսիլ. պաշլամագ. 2. (*μσ.*) immolare. զոհը զենուլ. գուրպան քէսմէք։

Κατάσαρκος (ὁ, ἡ) carnoso. մսոտ, գէր. էթլի, սէմիզ։

Κατασβέννυμι. Μ. σβέσω. spegnere interamente. բոլորովին մարել. պիւսպիւթիւն սէօնդիւրմէք։

Κατασημαίνω. Μ. ανῶ. assegnare, annotare. նշանակել. իշար էթմէք, նիշան գօմագ։

Κατασήπω. Μ. σήψω. putrefare intieramente. գլխովին նեխել՝ աւրել. պիւսպիւթիւն չիւրիւթմէք՝ պօզմագ։

Κατασθενέω - ῶ. Μ. ήσω. debilitare intieramente. գլխովին վատուժցընել, ուժէ կտրել, տկարցընել. պիւսպիւթիւն գուվվէթսիզ դիւշիւրմէք։

Κατασιγάζω. Μ. άσω. far tacere, imporre silenzio. լռեցընել, լռութիւն կարգել՝ դնել. սուս էթմէք, սիւգիւթ էմր էթմէք։

Κατασιγάω - ῶ. Μ. ήσω. conservare un profondo silenzio, խոր լռութիւն պահել. դէրին պիր սուքիւնէթ՝ սիւգիւթ սագլամագ. 2. (*μτβτ.*) ἀντὶ *Κατασιγάζω.*

Κατασιδηρόω-ῶ. Μ. ώσω. coprir tutto di ferro. գլխովին երկաթ պատել. [illegible]

Κατασιωπάω-ῶ. Μ. ήσομαι. = Κατασιγάζω. 2. = Κατασιγάω.

Κατασκάπτω. Μ. σκάψω. scavare profondamente, demolire, atterrare. խորունկ փորել, կործանել, փլցնել. [illegible]

Κατασκαφή-ῆς (ἡ) l'azione di scavare profondamente, demolizione. խորունկ փորելը, կործանում, փլցնելը. [illegible]

Κατασκαφής-έος (ὁ, ἡ) scavato profondamente, demolito. խորունկ փորուած, կործանուած, փլած. [illegible]

Κατασκεδάζω καὶ

Κατασκεδάννυμι. Μ. σκεδάσω. versare sopra. 2. dissipare. վրան թափել. 2. ցրել, ցիրուցան ընել, [illegible]

Κατασκευάζω. Μ. άσω. costruire. 2. adornare. 3. provare, dimostrare. 4. esercitare. 5. preparare, fare. (Λατ. conficio). շինել, կանգնել, կառուցանել. 2. զարդարել. 3. ցուցանել, ապացուցանել. 4. կրթել. 5. պատրաստել, գործել. [illegible]

Κατασκεύασμα (τὸ) edifizio. շինուած. [illegible] 2. (μτφρ.) trama, macchinazione. ծուղակ. [illegible] (πλθ.) i mobili, suppellettili, masserizie di casa. տան կարասիք. [illegible]

Κατασκευασμὸς (ὁ) = Κατασκευή.

Κατασκευαστικὸς-ή-όν. καὶ (ἐπίρ) -ικῶς. atto, abile a costruire, a provare ecc. կառուցանելու շինելու ապացուցանելու ... յարմար. [illegible]

Κατασκευαστὸς-ή-όν. costruito, fabbricato. շինուած, կանգնուած, կառուցուած. [illegible]

Κατασκευὴ (ἡ) costruzione. 2. dimostrazione. 3. adornamento. 4. addobbo, masserizie, suppellettili. կանգնում, կառուցում. 2. ապացուցութիւն. 3. զարդարանք. 4. կահ, կարասիք. [illegible] 5. = Κατασκεύασμα (2)

Κατασκέω-ῶ. Μ. ήσω. esercitare perfettamente. կատարեալ կրթել. [illegible]

Κατασκηνάω-ῶ. Μ. ήσω. καὶ

Κατασκηνόω-ῶ. Μ. ώσω. riposare sotto la tenda, dimorare. վրանին տակը հանգչել, բնակել. [illegible]

Κατασκήνωσις-εως (ἡ) dimora, abitazione sotto tende. վրաններու տակ բնակիլը. [illegible]

Κατασκήπτω. Μ. σκήψω. appoggiarsi fortemente sopra. 2. (μτφρ.) instare. 3. (συνήθ. ἐλλ. μὲ δοτ. ἢ προθετ. αἰτ. ἐκ δ'.) cadere con impeto sopra. վրան ուժով կռթնիլ. 2. թախանձել, խիստ աղաչել. 3. ուժգին վրան ընկնալ. [illegible]

Κατάσκηψις-εως (ἡ) l'azione di cadere sopra con impeto. 2. decubito. ուժգնութեամբ վրան ինկնալը. 2. հիւանդին մահիճ ընկնալուն առջի օրը. [illegible]

Κατασκιάζω. Μ. άσω. καὶ **Κατασκιάω.-ῶ.** Μ. άσω. adombrare, coprire. շուք ընել, գոցել. [illegible]

Κατάσκιος (ὁ, ἡ) adombrato, coperto d'ombra. 2. ombroso, che fa densa ombra. շուք եղած, գոցուած. 2. շքոտ, հոծ շուք ընող՝ պատճառօղ. [illegible]

Κατασκοπεύω. Μ. εύσω. = Κατασκοπέω. (κυρ.) spiare. լրտեսել. [illegible]

Κατασκοπέω-ῶ. Μ. ήσω. osservare da un luogo elevato, (ἐπμ.) esplorare. բարձր տեղէ մը դիտել՝ նայիլ, լրտեսել. [illegible]

Κατασκοπὴ καὶ

Κατασκόπησις-εως (ἡ) osservazione diligente, l'azione di spiare, esplorare. ճիշդ դիտողութիւն, լրտեսելը. [illegible]

Κακασκοπικὸς-ή-όν. atto a osservare, a spiare. դիտելու՝ լրտեսելու յարմար. [illegible]

Κατασκόπιον (τὸ) (κυρ. πλοῖον) bastimento di sentinella. պահակերութիւն ընելու նաւ. [illegible]

Κατάσκοπος (ὁ, ἡ) che osserva diligentemente. ուշադրութեամբ դիտօղ. [illegible] (οὐσ. ἀρσ.) spia. լրտես. [illegible]

Κατασκορπίζω. Μ. ίσω. dissipare tutto. գլխովին բոլորովին ցիր ու ցան ընել. [illegible]

Κατασμικρύνω. Μ. υνῶ. sminuzzare. պզտիկցնել, մանրցնել. [illegible]

Κατασμύχω. Μ. σμύξω. consumare abbrucciando. երկելով հատցնել՝ ծախել՝ սպառել. [illegible]

Κατασοβαρεύομαι. Μ. εύσομαι. aver l'aria grave, comportarsi con arroganza. խոժոռ դէմք՝ ծանր հայեցուած ունենալ, գոռոզութենով վարուիլ. [illegible]

Κατασοφίζω καὶ (συχνότ. μσ.) **Κατασοφίζομαι.** Μ. ίσω-ομαι. vincere o ingannare con dei sofismi. խաբեական ճեռնարկութիւններով յաղթել կամ խաբել. [illegible]

Κατασοφισμὸς (ὁ) la maniera di vincere o ingannare con dei sofismi. խաբեական ճեռնարկութիւններով յաղթելը կամ խաբելը. [illegible]

Κατασπάζομαι. *M.* *άσομαι.* abbracciare qualcheduno amichevolmente. բարեկամաբար մէկը գրկել. պիրինի տօսթանէ գուճագլամագ։

Κατασπαράττω (σσω). *M.* *άξω.* stracciare in pezzi. կտոր կտոր պատառել. փարչա փարչա էթմէք, փարչալամագ։

Κατασπαταλάω-ῶ. *M.* *ήσω.* consumare, dissipare, sprecare nelle delizie. զուարճութեան՝ հեշտութեան մէջ վատնել՝ հատցնել. զէվգտէ՝ սէֆաթա թէլէֆ էթմէք՝ իսրաֆ էթմէք։

Κατασπάω-ῶ. *M.* *σπάσω.* tirar giù. 2. trangugiare, assorbire. 3. pronunziare velocemente. վար քաշել. 2. ըմպել, կուլ տալ. 3. շուտով արտասանել. աշաղը չէքմէք. 2. եութմագ, սօրմագ. 3. չաբուգճագ իլէ՝ աղըզտան թէլաֆուզ էթմէք։

Κατασπεύδω. *M.* *σπεύσω.* affrettarsi. աճապարել. աճէլէ էթմէք, իվիլէմէք։

Κατασπουδάζω. *M.* *άσω.* *καὶ* (*μσ.*) *-άζομαι.* *M.* *άσομαι.* applicarsi, occuparsi con diligenza. փութով պատրաստիլ՝ պարապիլ. գայրէթ՝ թէտգիգ իլէ մէշղուլ օլմագ։

Καταστάζω. *M.* *στάξω.* distillare sopra. վրան կաթիլ. իւսթիւնէ տամլամագ։

Κατασταθμίζω. *M.* *ίσω.* = *Σταθμίζω.*

Κατασταλάω-ῶ. *M.* *άσω.* × *ἀντὶ Καταστάζω.*

Κατάστασις-εως (ἡ) disposizione, collocazione, stato, pace, tranquillità. կարգադրութիւն, զետեղում, տեղն ի տեղը դնելը, տէրութիւն, վիճակ, հանգամանք, տրամադրութիւն, խաղաղութիւն, անդորր. նիզամ, թէրթիպ, էրլէշտիրմէ, տէվլէթ, հալ, քէյֆիյէթ, ասայիշ, րահաթլըգ։

Καταστάτης-ου (ὁ) dispositore, chi stabilisce. կարգիչ, կարգադրիչ. տիւզիւյէ՝ նիզամ գօյան, թէրթիպ էտէն։

Καταστατικὸς-ὴ-όν. che ha la forza di sedare, di calmare, di tranquillare. խռովութիւն մը իջեցընելու ուժ ունեցող. հէյէճանը թէսքին էթմէյէ գուտրէթի օլան։

Καταστεγάζω. *M.* *άσω.* coprir bene con tetto. յարկով աղէկ մը գոցել. չաթը՝ տամ իլէ էյիճէ գափամագ։

Καταστέγασμα (τὸ) tetto. յարկ. չաթը, տամ։

Κατάστεγνος (ὁ, ἡ) coperto di tetto. յարկով գոցուած. չաթը իլէ՝ տամ իլէ գափանմըշ՝ էօրթիւլմիւշ։

Καταστεγνόω-ῶ. *M.* *ώσω.* = *Καταστεγάζω.*

Κατάστεγος (ὁ, ἡ) = *Κατάστεγνος.*

Καταστέλλω. *M.* *στελῶ.* reprimere (*συνεκδχ.* *καὶ μτφ.*) sedare, calmare, mitigare. կոխելով վար ընել՝ իջեցընել, ցածցնել, խաղաղել. պասդըրմագ, աշաղը էնտիրմէք, եաթըշթըրմագ, թէսքին էթմէք, էնտիրմէք, մայնա էթմէք (հիտտէթի)։

Καταστενάζω. } *M.* *στενάξω.* piangere con
Καταστένω. } gemiti, gemere di profondo cuore. հառաչանքով լալ, սրտանց հառաչել. ախուզար իլէ աղլամագ, տէրունի տիլտէն թէէսսիւֆ էթմէք։

Κατάστερος (ὁ, ἡ) pien di stelle. աստղերով լեցուն. եըլտըզ իլէ տօլու։

Καταστεφανόω-ῶ. *M.* *ώσω.* coronare, inghirlandare. պսակել, պսակ կապել. թաճլամագ, թաճ պաղլամագ։

Καταστεφὴς-έος (ὁ, ἡ) coronato. պսակուած. թաճլանմըշ։

Καταστέφω. *M.* *στέψω.* = *Καταστεφανόω.* 2. coprir dapertutto. ամէն դիաց գոցել. հէր թարաֆտան գափամագ։

Κατάστημα (τὸ) stabilimento. հաստատուած՝ կարգուած բան՝ տեղ՝ շինուած. էսասլը՝ գուրուլմուշ նիզամ՝ մահալ՝ պինա։ 2. = *Κατάστασις.*

Καταστηματικὸς-ὴ-όν. posato. ծանր, հանդարտ. աղըր, թամ ագըլլը, ֆէրասէթլի, վագուր։

Καταστηρίζω. *M.* *ίξω.* = *Κατασκήπτω.*

Καταστίλβω. *M.* *στίλψω.* = *Καταλάμπω.* 2. (*μτβτ.*) far risplendere. փայլեցընել, շողացընել. փարլաթմագ, շէօհլէթլէնտիրմէք։

Καταστοιχίζω. *M.* *ίσω.* insegnare gli elementi di qualche cosa. բանի մը առաջին սկզբունքները՝ հիմունքները սորվեցընել. պիր նէսնէնին պաշլանգըճ պիլկիլէրինի՝ թէմէլլէրինի՝ էվվէլա էօյրէթմէք։ 2. = *Ἰχνογραφῶ.*

Καταστολὴ (ἡ) ripressione. 2. gravità, modestia. կոխելով վար իջեցընելը, ցածցնելը. 2. ծանրութիւն, համեստութիւն. պասգը աշաղը էնտիրմէ՝ ալչագլանմա. 2. աղըրլըգ, վագարլըգ։

Καταστολίζω. *M.* *ίσω.* adornare con delle vestimenta. զգեստներով զարդարել. ռուպա իլէ տօնաթմագ։

Καταστομίζω. *M.* *ίσω.* far tacere, chiudere, turare la bocca di.. լռեցընել, բերանը գոցել. սուս էթմէք, աղզընը գափամագ։

Καταστοχάζομαι. *M.* *άσομαι.* mirare, aver in mira il bersaglio. նպատակին նայիլ, դիտել. նիշանընա պագմագ, նազար էթմէք։ (*μτφρ.*) conghietturare. վարկանել, կշռադատել. թահմին էթմէք։

Καταστοχασμὸς-οῦ (ὁ) conghiettura. վարկում, կշռադատութիւն, կարծիք. թահմին։

Καταστοχαστὴς-οῦ (ὁ) chi conghiettura. վարկմունք՝ կշռադատութիւն՝ կարծիք ընող. թահմին էտէն։

Καταστράπτω. *M.* *άψω.* balenare spesso. ստէպ փայլատակել. սըգ սըգ շիմշէքլէնմէք՝ շիմշէք չագմագ։

Καταστρατεύομαι. *M.* *εύσομαι.* far una spedizione militare contro qualcuno. մէկի մը դէմ արշաւանք ընել՝ խաղալ. պիրինէ գարշը սէֆէր էթմէք՝ օրտու գալտըրմագ։

Καταστρατηγέω-ῶ. *M.* *ήσω.* ingannare, superare, vincere con degli stratagemmi. զինուորական դաւերով խաբել՝ յաղթել. մուհարէպէ հիլէլէրի իլէ ալտաթմագ՝ եէնմէք։

Καταστρατοπεδεύω. *M.* *εύσω.* mettere, collocare nel campo le truppe. զօրքերը ասպարէզը կարգել՝ շարել. ասքէրի մէյտանա գօյմագ՝ սըրալամագ։

Καταστρεβλόω-ῶ *M.* *ώσω.* tormentare crudelmente. անողորմաբար չարչարել. ինսաֆսըզճա իշքէնճէ՝ էզիյէթ վէրմէք։

Καταστρέφω. *M.* *στρέψω.* voltare a rove-

scio. 2. (συνεκδχ.) sterminare, abbattere. 3. terminare, finire. մէկալ զին զարձընել, վերը վար ընել. 2. կործանել, աւրել. 3. լմնցընել. Բերը չեւիրմեք, ալթըն իւսթիւն էթմեք. 2. Եըգմաք, Եըր իլէ եքսան էթմեք. 3. պիթիրմեք, թեքմիլ էթմեք, թամամ էթմեք։

Καταστροφή - ῆς (ἡ) l'azione di voltar a rovescio. 2. ruina, distruzione, sovversione, catastrofe. մէկալ զին զարձընելը, վերը վար ընելը. 2. կործանումն, աւերումն, քանդումն, աւկնուվայ ըլլալը, մէկ վիճակէ մէկալ վիճակ անցնիլը. Բերը չեւիրմեք, ալթըն իւսթիւն էթմեք. 2. Եըգըմ, եըգմա, Բարպատլըգ՝ ալթիւսթ՝ Բերպատլըգ օլմաս, եըգըլ։

Καταστρωμα (τὸ) la coverta della nave. տախտակամած նաւու. կէմինին կիւվերթեսի։

Καταστρώννυμι. M. στρώσω. distendere, spiegare sulla terra. գետնի վրայ փռել՝ տարածել. եէրէ եայմաք՝ ալմաք՝ սէրմէք։

Κατάστρωσις - εως (ἡ) l'azione di stendere sulla terra. գետնի վրայ փռելը. եէրէ եայմաս։

Κατασυλλογίζομαι. M. ίσομαι. far dei sillogismi contro qualcuno. մէկի մը դէմ հաւաքաբանութիւններ չինել. պիրինին գարշը գըեասլար եափմագ։

Κατασυρίττω. M. ίξω. fischiare contro qualcheduno. մէկի մը դէմ սուլել. պիրինին գարշը ըսլըգ չալմագ։

Κατασύρω. M. συρῶ. tirar all'ingiù. 2. saccheggiare, far saccomanno, metter a bottino. վար քաշել. 2. կողոպտել, թալլել. աշաղը չեքմեք. 2. եաղմալամագ, եաղմա էթմեք։

Κατασφάζω (ἡ Ἀττ.) - σφάττω. M. σφάξω. trucidare, scannare. խողխողել, կարել. պօղազլամագ, քեսմեք։

Κατασφαλίζω. M. ίσω. serrare, chiudere d'ogni parte. ամէն դիհաց գոցել. հեր եանտան գափամագ, պերքիթ Բարմագ գափամագ. 2. (συνεκδχ.) munire, render sicuro. ապահով ընել. էմին էթմեք։

Κατασφάττω. M. σφάξω. = Κατασφάζω.

Κατασφίγγω. M. σφίγξω. stringere fortemente. ուժով սեղմել. գըգը սըգմագ։

Κατασφραγίζω. M. ίσω. suggellar bene. աղէկ կնքել՝ կնիքը զարնել. էյի միւհիւրլեմեք։

Κατασχεδιάζω. M. άσω. infracidare qualcuno con delle ciarle. շատ զուրցելով մէկին գլուխը ցաւցընել. լագըրտըլար իլէ պիրինին պաշընը աղրըթմագ՝ սըգընթը վերմեք։

Κατάσχεσις - εως (ἡ) possessione. 2. sequestro. ստացումն. 2. պատանդումն ընչից. մալըն զապթըլըգ, մալիքիեեթ. 2. պիրինին մալընը Եաթըր ալըքոյմա ալը գօյմաս։

Κατάσχετος (ὁ, ἡ) posseduto. 2. ritenuto. ստացեալ. 2. վար դրուած, արգելուած. մալը հէգրմ ալթըն գըլըն, Եասագլը. 2. ալը գօյուլմուշ։

Κατασχηματίζω. M. ίσω. formare, figurare. ձեւացընել, կերպաւորել, ձեւի դնել. չեքիլլենմեք, չեքիլ պիչիմ գօյմագ։

Κατασχίζω. M. σχίσω. stracciar in pezzi. կտոր կտոր պատռել. փարչա փարչա էթմեք, փարչալամագ, փարթալամագ։

Κατασχολάζω. M. άσω. perder il tempo nell'ozio. պատարկութեան մէջ աւեն կորսնցընել. պօշ եէրէ վագթ կէչիրմեք. պօշ պօշ կէչիրմեք։

Κατασωρεύω. M. εύσω. accumulare, ammucchiare. դիզել, կուտել. եըզմագ, Բօգ էթմեք, Բըղըն էթմեք։

Κατασωτεύω καὶ (μσ.) - εύομαι. M. εύσωομαι. dissipare, scialacquare nelle dissolutezze. Հեշտութեանց՝ ցանկութեանց մէջ վատնել՝ սպառել. չէհվէթլէրէ շէհվէթլերին, սեֆահաթ իլէ մալ մաթմագ էթմեք։

Κατάταξις - εως (ἡ) disponimento, collocamento. տեղն ի տեղը դնելը, զետեղումն. օրթալամա, եէրլեշտիրմէ։

Κατατάσσω (ττω.) M. άξω. disporre, collocare. կարգել, կարգադրել, զետեղել. օրթալամագ, պէյղէ, եէրլեշտիրմէք։

Καταταχέω - ῶ. M. ήσω. affrettarsi velocemente. խուճապաւ աճապարել. պէկ ալէլ էթմէք։

Καταταχύνω. M. υνῶ. = Κατασπεύδω καὶ Καταταχέω.

Κατατείνω. M. τενῶ. stendere all'ingiù. դէպ ի վար լարել, քաշելով ձգել. աշաղը դօղրու չեքմեք կէրմեք. (καὶ ἐλλ. ἢ ἀμτβτ.) stendersi fino, arrivare fino. 2. tirar indietro, ritenere, arrestare. 3. tormentare incrudelmente. 4. (μσ.) sforzarsi, far ogni sforzo possibile. մինչեւ տեղ մը հասնիլ՝ երկննալ. 2. ետ քաշել, կասեցընել. 3. անողորմաբար տանջել՝ չարչարել. 4. ճգնիլ. պիր եէրէ դէք եեթիշմէք՝ ուզանմագ. 2. կէրիյէ չեքմեք, ալը գօյմագ, դութ էթմեք. 3. գայրըթսըզ իշքենճէ վերմեք. 4. պէկ ճէհտ գալսըն էթմեք, հեր պիր եօլա գուլլանմագ։

Κατατέμνω. M. τεμῶ. = Κατακόπτω.

Κατατεχνικός - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. artificioso, fatto con grand' industria. արհեստակերտ, խիստ արհեստով չինուած. սանաթլը, չօգ ուսթադլըգ իլէ եափըլմըշ։

Κατατεχνολογέω - ῶ. M. ήσω. trattare o definire secondo le regole d'un' arte. արհեստի մը կանոնացը յարմար ճառել կամ սահմանել. պիր սանաթըն գանունլարը մուվաֆըգ խըթապ եա թարիֆ էթմեք։

Κατάτεχνος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) molto artificioso, industrioso. խիստ արհեստով չինուած, շատ արհեստակերտ. պէկ սանաթլը, ուսթադլըգ իլէ եափըլմըշ։

Κατατήκω. M. ήξω. sciogliere, liquefare intieramente. գլխովին լուծանել՝ հալեցնել. պիտամպիթին էրիթմէք՝ չէօզմեք. 2. (μτφρ. ὡς ἐπὶ τὸ πλ. εἰς τὸ πθ.) languire. նուաղիլ, լքանիլ, հալիլ մաշիլ, ծիւրիլ. մէհվ օլմաք, զայիֆլեթմէք, էրիմէք, ալըն մախվօլմաք, երիմեք, արըգլանմագ։

Κατατίθημι. M. καταθήσω. deporre, lasciar sulla terra. 2. (συνεκδχ.) ricusare, lasciare, 3. pagare. 4. (μσ.) depositare, fedecommettere. 5. fare, operare una cosa per lasciare alla poste-

rità. ձգել, գետնի վրայ դնել. 2. Հրաժարիլ, ձգել, ետ քաշուիլ. 3. վճարել. 4. յառանդ դնել. 5. իրմէ ետքը եկողներուն ձգելու համար բան մը չինել. [illegible]

Κατατιτρώσκω. Μ. κατατρώσω. ferir mortalmente. Մահացնելու կերպով վիրաւորել, մահաբեր խոց բանալ. [illegible]

Κατατοιχογραφέω-ῶ. Μ. ήσω. attaccare un cartello o libello famoso. (Γαλλ. placarder). (պատերու վրայ) նախատական գիրեր կպցնել. [illegible]

Κατατοκίζω. Μ. ίσω. opprimere qualcheduno con delle esorbitanti usure. Առաւրապայման վաշխի տակ մէկը ճզմել՝ սխմել. [illegible]

Κατάτονος (ὁ, ἡ) piegato, tirato all' ingiù. վար ծռած՝ քաշուած. [illegible]

Κατατοξεύω. Μ. εύσω. colpire colla saetta. Նետով զարնել. [illegible]

Κατατραγῳδέω-ῶ. Μ. ήσω. narrare, descrivere tragicamente. Եղերերգութեան կերպով պատմել՝ նկարագրել. [illegible]

Κατατραυματίζω. Μ. ίσω. coprir di ferite. Վէրքով գոցել, չորս դին խոց ընել. [illegible]

Κατατρέχω. Μ. δραμοῦμαι. correre contro, perseguitare, saccheggiare. Մէկի մը դէմ վազել, ետեւէն ընկնալ, թալլել, կողոպտել. [illegible]

Κατατρίβω. Μ. τρίψω. usare, fregare, consumare, logorare. շփել, շփելով լմցընել, հատցընել, սպառել, ծիւրեցընել. [illegible]

Κατάτριψις-εως (ἡ) fregatura, l'azione di consumare fregando. շփելը, շփում, շփելով սպառելը. [illegible]

Κατατρυφάω-ῶ. Μ. ήσω. dilettarsi, comportarsi con mollezza. զուարճանալ, հեշտանալ, փափկութեամբ վարուիլ. [illegible]

Κατατρώγω. Μ. τρώξομαι. trangugiare, divorare. Մազգայլել, անյագ ուտել. [illegible]

Κατατυγχάνω. Μ. τεύξομαι. ottener il suo intento. ուզածը ստանալ, գամագիւտ ըլլալ. [illegible]

Κατατυραννέω-ῶ. Μ. ήσω. tiranneggiare qualcuno. Մէկի մը բռնութիւն ընել. [illegible]

Κατάτυρος (ὁ, ἡ) abbondante, pieno di formaggio. պանրով լի. [illegible]

Κατατυφλόω-ῶ. Μ. ώσω. acciecare interamente. բոլորովին կուրացընել. [illegible]

Καταυγάζω. Μ. άσω. = Καταλάμπω. (μτβτ.) illuminare. լուսաւորել. [illegible]

Καταυγασμὸς-οῦ (ὁ) illuminazione, illustrazione. պայծառութիւն. [illegible]

Καταυλακίζω. Μ. ίσω. solcare. ակօս բանալ. [illegible]

Καταυλέω-ῶ. Μ. ήσω. sonare il flauto avanti qualcheduno. 2. attirarsi, adescare qualcuno a suono di flauto. Մէկի մը առջեւ սրինգ չալել. 2. սրնգին ձայնովը մէկը իրեն քաշել՝ որսալ՝ յանկուցանել. [illegible]

Καταυλίζομαι. Μ. ίσομαι. alloggiare in qualche luogo. տեղ մը իջեւան ընել. [illegible]

Καταφαίνω. Μ. φανῶ. mostrare a tutti, metter in luce. ամենուն ցըցընել, ի լոյս ածել, մէջ տեղ բերել. [illegible] (πθ. ἤ μσ.) sembrare, apparire. երեւիլ, համարիլ. [illegible]

Καταφανὴς-έος (ὁ, ἡ) conspicuo, molto chiaro. խիստ յայտնի՝ երեւելի. [illegible]

Καταφαντάζω. Μ. άσω. rappresentare totalmente. գլխովին՝ բոլորովին երեւան բերել՝ յանդիման կացուցանել. [illegible]

Καταφαντὸς-ἡ ἤ ος-ὸν ἤ ον. che si può o si deve affermare. Հաստատուիլ կըրցող, կամ հաստատուելու. [illegible]

Καταφαρμακεύω. Μ. εύσω καὶ

Καταφαρμάσσω. Μ. άξω. avvelenare, ammaliare, stregare. Թունաւորել, կախարդել. [illegible]

Κατάφασις-εως (ἡ) affermazione. Հաստատութիւն, ստորասութիւն. [illegible]

Καταφάσκω = Κατάφημι.

Καταφατικὸς-ἡ-όν. (καὶ ἐπίῤ)-ικῶς. affermativo. ստորասական, հաստատական. [illegible]

Καταφέγγω. Μ. φέγξω. sgomentare collo splendore. պայծառութիւնէն՝ փայլունութիւնէն պակուցընել՝ ապշեցընել. [illegible]

Καταφέρω. Μ. κατοίσω. portare abbasso. 2. pagare. 3. (μσ. ἤ πθ.) venire, arrivare al porto. 4. gettarsi sopra con impeto. վար բերել. 2. վճարել. 3. նաւահանգիստը գալ՝ հասնիլ. 4. ուժով մէկի մը վրա նետուիլ. [illegible]

Καταφεύγω. Μ. φεύξομαι. rifuggire, ricoverarsi. Մէկի մը ընկնալ՝ ապաւինել,

[illegible]

Καταφημι. M. *φήσω.* affermare, confermare. [illegible]

Καταφθάνω. M. *φθάσω.* sopravvenire. [illegible]

Καταφθείρω. M. *φθερῶ.* corrompere totalmente. [illegible]

Καταφθίω. M. *φθίσω.* perdere, consumare. 2. (*ἀμτβτ. ἢ ἐλλ. καὶ πθ. ἢ μσ.*) perire, consumarsi, morire, languire. [illegible]

Καταφθορά-ᾶς (*ἡ*) corruzione, distruzione, ruina totale. [illegible] = *Διαφθορά.*

Καταφιλέω-ῶ. M. *ήσω.* baciare con amore, teneramente. [illegible]

Καταφιλοσοφέω-ῶ. M. *ήσω.* (*μὲ αἰτ.*) vincere qualcuno nella disputazione filosofica. [illegible]

Καταφλέγω. M. *φλέξω.* infiammare, ardere estremamente. [illegible]

Κατάφλεξις-εως (*ἡ*) abbrucciamento. [illegible]

Καταφλυαρέω-ῶ. M. *ήσω.* ciarlare contro qualcuno. [illegible]

Καταφοβέω-ῶ. M. *ήσω.* sgomentare, sbigottire. [illegible]

Κατάφοβος (*ὁ, ἡ*) sbigottito. [illegible]

Καταφοιτάω (*καὶ Ἰων. -έω*) *-ῶ.* M. *ήσω.* discendere spesso. [illegible]

Καταφονεύω. M. *εύσω.* ammazzar crudelmente. [illegible]

Καταφορά-ᾶς (*ἡ*) caduta impetuosa. 2. il tramontar del sole. 3. invettiva. [illegible] 4. (*ἰατρ.*) = *Κάρωσις.*

Καταφορικός-ή-όν. impetuoso, violento. [illegible] 2. (*ἰατρ.*) = *Ληθαργικός.*

Κατάφορτος (*ὁ, ἡ*) molto oneroso. [illegible]

Κατάφραγμα-ατος (*τὸ*) riparo, munizione. [illegible]

Καταφράκτης-ου (*ὁ*) catafratta, corsaletto. [illegible]

Κατάφρακτος (*ὁ, ἡ*) catafratto, armato di corsaletto. [illegible]

Καταφράσσω (*ττω.*) M. *άξω.* armare da capo a piè. [illegible]

Καταφρονέω-ῶ. M. *ήσω.* disprezzare. 2. (*μὲ ἀπρμφ.*) stimare, credere. [illegible] 3. = *Σωφρονέω.*

Καταφρόνημα (*τὸ*) disprezzo. [illegible]

Καταφρόνησις-εως (*ἡ*) l'azione di disprezzare, di vilipendere. [illegible]

Καταφρονητής-οῦ (*ὁ*) disprezzatore. [illegible]

Καταφρονητικός-ή-όν. (*καὶ ἐπίρ.*)*-ικῶς.* solito a disprezzare. [illegible]

Καταφροντίζω. M. *ίσω.* aver grande cura, curare grandemente. [illegible]

Καταφρυάσσομαι (*ἀττομαι*). M. *άξομαι.* nitrire contro il freno. [illegible]

Καταφυγή-ῆς (*ἡ*) l'azione di rifuggire. [illegible] 2. (*συνκδχ.*) = *τῷ*

Καταφύγιον (*τὸ*) rifugio, ricovero. [illegible]

Καταφυλαδὸν, ἐπίρ. per tribù. [illegible]

Καταφυλάσσω (*ττω.*) M. *άξω.* conservare bene. [illegible]

Κατάφυλλος (*ὁ, ἡ*) pieno di foglie, fronzuto. [illegible]

Καταφυσάω-ῶ. M. *ήσω.* (*μὲ γεν.*) soffiare sopra. [illegible] 2. (*μὲ αἰτ.*) empiere di soffio, gonfiare. [illegible]

Καταφυτεύω. M. *εύσω.* piantare bene, empir di piante. [illegible]

Κατάφυτος (*ὁ, ἡ*) pieno di piante. [illegible]

Καταφωτίζω. M. *ίσω.* illuminare, illustrare. [illegible]

Καταχαίρω. M. *χαρήσομαι.* godere, dilettarsi del male altrui. [illegible]

Καταχαλάω-ῶ. M. *άσω.* far discendere, calare abbasso con fune. [illegible]

Καταχαλκεύω. M. *εύσω.* = *Καταχαλκόω.*

Κατάχαλκος (*ὁ, ἡ*) tutto coperto di rame.

բոլորովին պղնձով պատած. պէտապէտին պատէր էնէ գոտէլէ։

Καταχαλκόω - ῶ. M. *ώσω.* coprire tutto di rame. բոլորովին պղնձով պատել. պէտապէտին պատէր էնէ գոտէլմէգ։

Καταχαρίζομαι. M. *ίσομαι.* fare, operare in favore d'uno. մէկի մը շնորհք ընելով բան մը գործել, ի շնորհս երեւայ գործել. պէրէնէ հէմէթի էթմէք, պէրէնին հաթըրընը աայըրաք պիր նէսնէ էթմէք։

Καταχαριστικός - ή - όν. liberale. առատաձեռն. ալճագեանաղ, ճէօմէրտ։

Κατάχαρμα (τὸ) ludibrio. խաղալիկ. օյունճագ, էյլէնճէկէ մաթահ։

Καταχειρίζομαι. M. *ίσομαι.* lasciar cadere di mano. 2. trascurare. 3. uccidere. ձեռքէն թողուլ՝ ձգել. 2. չհոգալ. 3. մեռցընել. էլինտէն պըրաքմագ՝ տիւշիւրմէք. 2. մաաքայտ օլմամագ. 3. էօլտիւրմէք։

Καταχείριος (ὁ, ἡ) che conviene, sta adattato alla mano di qualcheduno. մէկի մը ձեռաց պատշաճող յարմարող. պիրինին էլինէ էուգըլան՝ մունասիպ ալան։

Καταχειροτονέω - ῶ. M. *ήσω.* condannare coi suffragi. քուէներով մահու դատապարտել. գարար իլէ էօլիւմէ գոյմագ էթմէք՝ էօլիւմ ուգիւմի վերմէք։

Καταχειροτονία - ας (ἡ) condanna fatta dal popolo. ժողովրդէն տրուած դատակնիք՝ մահու վճիռ. ճէմաաթտան վերիլմիշ պէտիւնը էօլիւմ ուգիւմի։

Καταχέω. M. *χεύσω.* versar sopra, versare sulla terra. վրան՝ գետին թափել. էօստիւնէ՝ երէ տէօքմէք։

Καταχθέω - ῶ. M *ήσω.* molestare. նեղացընել, տաղտկեցնել. սըգըլմագ, ուտանմագ։

Καταχθής - έος (ὁ, ἡ) molestato, aggravato. նեղեալ, տաղտկեալ. սըգըլմըշ, ուսանմըշ։

Καταχθόνιος (ὁ, ἡ) infernale, sotterraneo. դժոխային, ստորերկեայ. ճեհեննէմէ աիտ, ճեհէննէմտէ պուլունան, եէր ալթընտա օլան։

Καταχλευάζω. M. *άσω.* deridere, beffeggiare smoderatamente. չափէ դուրս այպանել՝ վրան ծիծաղիլ. հատտընտան ագրը մասխարա էթմէք՝ կիւլմէք։

Κατάχλυσις - εως (ἡ) caligine. մէգ, մառայլ. տուման, պուլանդ։

Κατάχολος (ὁ, ἡ) bilioso. մաղձոտ. սաֆրալը։

Καταχορεύω. M. *εύσω.* saltar di gioja. ցնծութենէն ցատկել, խայտալ. սէվինճինտէն սըչրամագ։

Καταχράομαι - ῶμαι. M. *χρήσομαι.* abusarsi di.. 2. consumare, uccidere. գէշ կամ գէշ գործածել, չարաչար գործածել. 2. սպառել, մեռցընել. ֆէնա գուլլանմագ. 2. թիւքէթմէք, էօլտիւրմէք, հէլաք էթմէք։

Κατάχρεος καὶ Ἀττ. *Κατάχρεως* (ὁ, ἡ) carico, pieno di debiti. պարտքով լեցուն, շատ պարտք ունեցող. պօրճ ալթընտա էզիլմիշ, չօգ պօրճլու։

Κατάχρησις - εως (ἡ) abuso. չարաչար կիրառութիւն. ֆէնա գուլլանմագ. 2. (ῥητ.) catacrisi. փոխաբերութիւն. նագըլ, իսթիարէ։

Καταχρηστικός - ή - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - *ικῶς.* abusivo. արտաքոյ սովորութեան, անպատշաճ. ատէթէ մուխալիֆ, գաիտէսիզ։

Κατάχρισις - εως (ἡ) unzione. օծում. եաղլամագ, մէսհ։

Κατάχρισμα (τὸ) unguento. օծանելիք. մէրհէմ, եաղ։

Κατάχριστος (ὁ, ἡ) unto ben bene. աղէկ օծուած. էյի եաղլանմըշ։

Καταχρίω. M. *χρίσω.* ungere da capo a piè. գլխէն մինչեւ ոտքը օծել. պաշտան այաղա գատար եաղլամագ։

Κατάχρυσος (ὁ, ἡ) tutto dorato. 2. pien d' oro. բոլորովին ոսկիով օծուած. 2. ոսկիով լի. պէտապէտին ալթըն եալտըզ օլմուշ. 2. ալթըն իլէ տօլու։

Καταχρυσόω - ῶ. M. *ώσω.* indorire bene, coprir d'oro. ոսկիով աղէկ մը օծել, ոսկիով պատել. ալթըն իլէ պիր էյի եալտըզլամագ, ալթըն իլէ գափլամագ։

Καταχρώννυμι. M. *χρώσω.* colorar bene. աղէկ ներկել՝ գունաւորել. էյի պօյամագ։

Κατάχυσις - εως (ἡ) l'azione di versare di sopra. 2. (συνεκδχ.) cocoma. վերէն լեցընելը՝ թափելը. 2. ջուր դնելու պղնձի աման. էօստիւնէ տէօքմէք. 2. իպրիք։

Κατάχυσμα (τὸ) salsa, intingolo. համեմունք. թաթլը թէրպիյէ սօսը։

Κατάχυτλον (τὸ) tazza da bagno. բաղնիքի թաս. համամ թասը։

Καταχωλεύω. M. *εύσω.* rendere del tutto zoppo. բոլորովին կաղացընել. պէտապէտին թոփալլաթմագ։

Κατάχωλος (ὁ, ἡ) zoppo del tutto. բոլորովին կաղ. պէտապէտին թօփալ։

Καταχωρίζω. M. *ίσω.* disporre, collocare nel suo posto. զետեղել, տեղն ի տեղը դնել. եէրլէշտիրմէք, եէրլի եէրինէ գօյմագ։

Καταχωρισμὸς (ὁ) collocazione. զետեղում, տեղն ի տեղը դնելը. եէրլէշտիրմէ։

Καταψάλλω. M. *αλῶ.* dilettare, incantare a suono di cetera. կիթառի ձայնով զուարճացընել՝ թովել. սազըն սէսի իլէ խօշլանտըրմագ՝ պէյլէմէք։

Καταψάω - ῶ. M. *ήσω.* accarezzare toccando gentilmente la mano. ձեռքը կամացուկ մը քսելով շոյել՝ գգուել. էլինէ աճէլէ աճէլէ նազիքճէ սիւրէրէք օգշամագ։

Καταψεύδομαι. M. *ψεύσομαι.* dir delle bugie, delle menzogne in disfavore di qualcheduno. մէկի մը դէմ սուտ զրուցել. պիրինին հաքքընտա եալան սէօյլէմէք։

Καταψευδομαρτυρέω - ῶ. M. *ήσω.* dar falsa testimonianza contro qualcuno. մէկի մը դէմ սուտ վկայ ըլլալ. պիրինին գարշը եալան շահատլըգ էթմէք։

Καταψηφίζομαι. M. *ίσομαι.* dar il suo suffragio contro qualcuno, condannare. մէկի մը դէմ քուէ տալ, դատապարտել. պիրինին գարշը գարար վերմէք, գարար էօլիւմ վերմէք։

Καταψυκτικός - ή - όν. rinfrescativo. զովացուցիչ. սէրինլէթիճի։

Κατάψυξις - εως (ἡ) rinfrescamento. զովացում, զովացընելը. սէրինլէթմէ։

Κατάψυχρος (ὁ, ἡ) troppo freddo. խիստ ցուրտ. փէք սօգուգ։

Καταψύχω. *M.* *ψύξω.* rinfrescare, raffreddare troppo. շատ զովացընել, պաղեցընել. [illegible]

Κατεγγυάω - ῶ. *M.* *ήσω.* obbligare con malleveria, con satisdazione. 2. impromettere. երաշխաւոր առնել, անով դիմացինը կապել. 2. խօսք տալ. [illegible]

Κατεδαφίζω. *M.* *ίσω.* gettar sulla terra, atterrare. գետնի վրա նետել, գետին զարնել. [illegible]

Κατεθίζω. *M.* *ίσω.* accostumare in qualche cosa. բանի մը սորվեցընել. [illegible]

Κατειλωτίζω. *M.* *ίσω.* ridurre in schiavitù. գերի վարել. [illegible]

Κάτειμι. *M.* *ειμι.* = *Κατέρχομαι.* ritornar alla patria. հայրենիք դառնալ. [illegible]

Κατείργω. *M.* *είρξω.* costringere, opprimere. բռնադատել, նեղել, հարստահարել. [illegible]

Κατελαύνω. *M.* *ελάσω.* perseguitare verso giù. 2. (*μὲ γεν.*) lanciarsi sopra. դէպ ի վար քշել` վանել. 2. վրան նետուիլ. [illegible]

Κατελέγχω. *M.* *ελέγξω.* riprendere, rinfacciare, convincere. յանդիմանել, երեսին զարնել, ըմբերանել. [illegible]

Κατεναίρω. *M.* *αρῶ.* uccidere. մեռցընել. [illegible]

Κατέναντα καὶ *Κατέναντι* = *τῷ*

Κατεναντία καὶ *Κατεναντίον,* *ἐπίῤ.* avanti qualcheduno, alla presenza di... մէկի մը առջեւ. [illegible]

Κατενῶπα ἢ *Κατένωπα* × *ἀντὶ*

Κατενώπιον, *ἐπίῤ.* = *Κατέναντα.*

Κατεξανίσταμαι. *M.* *στήσομαι.* alzarsi in piedi contro qualcheduno. մէկի մը դէմ ոտք ելլել. [illegible]

Κατεξετάζω. *M.* *άσω.* esaminare con diligenza. փութով խնամով քննել. [illegible]

Κατεξουσιάζω. *M.* *άσω.* servirsi della sua autorità, potestà contro qualcheduno. մէկի մը դէմ իր իշխանութիւնը գործածել` ցըցընել. [illegible]

Κατεξούσιος (ὁ, ἡ) = *Αὐτεξούσιος.*

Κατεπαγγελία - ας (ἡ) promessa certa. անսխալ խոստմունք. [illegible]

Κατεπαγγέλομαι. *M.* *αγγελοῦμαι.* far una promessa ferma, certa. անսխալաբար խոստանալ, ըղորդ խոստմունք ընել. [illegible]

Κατεπάγω. *M.* *άξω.* portare una cosa contro qualcuno. մէկի մը դէմ բան մը բերել. [illegible]

Κατεπᾴδω. *M.* *ᾴσομαι.* incantare. կախարդել, թովել. [illegible]

Κατεπείγω. *M.* *είξω.* pressare troppo. խիստ շտապել` հարկեցընել` փութացընել. [illegible]

Κατεπιφημίζω. *M.* *ίσω.* consecrare, dedicare a... մէկի մը նուիրել` ձօնել. [illegible]

Κατεράω - ῶ. *M.* *άσω.* versare da un vaso in un altro, vuotare. մէկ ամանէ ուրիշ ամանի մը լեցընել, պարպել. [illegible]

Κατεργάζομαι. *M.* *άσομαι.* = *Ἐξεργάζομαι.* 2. uccidere, ammazzare. մեռցընել, սպաննել. [illegible]

Κατεργασία - ας (ἡ) l'azione di terminare, di finire una cosa. բան մը լմնցնելը. [illegible]

Κατεργαστικὸς - ἡ - όν. operativo. գործօնական. [illegible]

Κάτεργος (ὁ, ἡ) operato. գործեալ, աւարտեալ. [illegible]

Κατερεθίζω. *M.* *ίσω.* irritare, provocare, eccitare estremamente. խիստ գրգռել` դրդել. [illegible]

Κατερείπω. *M.* *ερείψω.* (*ἀμτβτ.*) atterrarsi, diroccarsi, abbattersi. գետին ընկնալ, փլչիլ, կործանիլ. [illegible]

Κατερυθριάω - ῶ. *M* *άσω.* arrossire di vergogna. ամչնալէն կարմըրիլ. [illegible]

Κατέρχομαι. *M.* *ελεύσομαι.* ritornare in patria. հայրենիքը դառնալ. [illegible]

Κατεσπουδασμένως, *ἐπίῤ.* (*μτχ.*) con gran diligenza. մեծ փութով ջանքով. [illegible]

Κατεστραμμένως, *ἐπίῤ.* (*μτχ.*) a rovescio. խոտորնակի, ընդ հակառակն. [illegible]

Κατευθὺ, *ἐπίῤ.* a drittura. ուղղորդ, շիփ շիտակ. [illegible]

Κατευθυντὴρ - ῆρος καὶ

Κατευθυντὴς - οῦ (ὁ) correttore, emendatore. ուղղող, շտկող. [illegible]

Κατευθυντήριος - α ἢ *ος - ον.* atto a render dritto. շիտակ ընելու յարմար. [illegible] (*οὐσ.*) *Κατευθυντηρία* (*ἐνν.* *σανὶς* ἢ *σχοῖνος*) livella (*Λατ.* amussis). հարթաչափ, կշիռ. [illegible]

Κατευθύνω. *M.* *υνῶ.* render dritto, correggere, emendare, dirigere, reggere, punire. շտկել, ուղղել, կառավարել, պատժել. [illegible]

Κατευνάζω. *M.* *άσω.* sopire. քնացնել. [illegible] 2. (*μτφρ.*) calmare, mitigare. խաղաղել. [illegible]

Κατευναστήριον (τὸ) camera da letto. ննջելու սենեակ. [illegible] = *Κοιτών.*

Κατευναστὴς - οῦ (ὁ) che fà dormire. քնացնող. [illegible] (*οὐσ.*) cameriere, ciamberlano. սենեկապան, սենեկապետ. [illegible]

Κατευοδόω - ῶ. *M.* *ώσω.* condurre, guidare per una strada molto comoda,

buona. շատ հեշտ՝ աղէկ կամքէ մը առաջնորդել տանիլ. [illegible]

Κατευφημέω-ῶ. M. ήσω. accogliere con delle acclamazioni. ծափահարութեամբ ընդունիլ. [illegible]

Κατευχή-ῆς (ἡ) preghiera, voto. աղաչանք, ուխտ. [illegible]

Κατεύχομαι. M. εὔξομαι. pregare, dimandare. 2. (*μὲ γεν. ἐλλ.*) imprecare. 3. (*μὲ δοτ. ἢ ἀπαρ.*) far un voto, votare (*Λατ.* devoveo.) խնդրել, աղաչել. 2. անիծել, չարամաղթութիւն ընել. 3. ուխտել. [illegible]

Κατευωχέω-ῶ. M. ήσω. (*μσ. συνήθ.*) mangiar con gran gusto, mangiar bene. (*Λατ.* epulor.) շատ ախորժելով ուտել, աղէկ ուտել. [illegible]

Κατέχω. M. καθέξω ἢ κατασχήσω. ritenere, arrestare, contenere, impedire. 2. (*ὅθ. ἐλλ.*) restar in qualche luogo, alloggiare, albergare. 3. (*ναυτ.*) approdare. 4. nascondere, coprire. 5. ottenere, possedere. 6. (*πρὸς μτχ.*) continuare, star facendo qualche cosa. կասեցընել, զսպել, բռնել, նուաճել, արգիլել. 2. տեղ մը մնալ, իջեւանիլ. 3. ցամաքը մօտենալ. 4. պահւըտել, ծածկել. 5. ստանալ, ունենալ. 6. յարատեւել, բան մը ընելէն չդադրիլ. [illegible]

Κατηγορέω-ῶ. M. ήσω. riprendere. 2. accusare. 3. (*μτφρ. μὲ αἰτ.*) indicare, mostrare. 4. (*μὲ αἰτ.*) attribuire. յանդիմանել. 2. ամբաստանել. 3. ցուցընել. 4. արտայայտել, ընծայել, վերագրել. [illegible]

Κατηγόρημα (τὸ) oggetto d'accusa, delitto. 2. (*λογικ.*) predicato, attributo. ամբաստանութեան նիւթ, յանցանք. 2. ստորոգելիք. [illegible]

Κατηγορία-ας (ἡ) rimprovero. 2. accusa. յանդիմանութիւն. 2. ամբաստանութիւն. [illegible] 3. = *Κατηγόρημα* (2.) categoria. ստորոգութիւն. [illegible]

Κατηγορικὸς-ὴ-όν. (*καὶ ἐπίῤ*)-*ικῶς.* che appartiene all' accusa, al predicato, categorico. ամբաստանութեան՝ ստորոգութեան պատկանած. [illegible]

Κατήγορος (ὁ, ἡ) accusatore. ամբաստանող, դատախազ. [illegible]

Κατήκοος (ὁ, ἡ) chi ascolta, ascoltatore. մտիկ ընող. [illegible] (*οὐσ.*) *Ὠτακουστής.* 2. ubbidiente. հլու, հնազանդ. [illegible] (*ὅθ. οὐσ.*) suddito. հպատակ. [illegible]

Κατῆλιψ-ιφος (ἡ) solajo. վերնայարկ. [illegible]

Κατημελημένως, ἐπίῤ. (*μτχ.*) con grande negligenza, con estrema incuria, trascuratezza. մեծ անհոգութեամբ, խիստ զանցառութեամբ. [illegible]

Κατηναγκασμένως, ἐπίῤ. (*μτχ.*) forzatamente. (*Λατ.* coacte.) բռնի. [illegible]

Κατήνεμος (ὁ, ἡ) esposto al vento. հովին դրուած՝ ձգուած. [illegible]

Κατηρεφὴς-έος (ὁ, ἡ) ben coperto, coperto col tetto o siccome con un tetto. աղէկ ծածկուած, յարկով կամ իբր յարկով ծածկուած. [illegible]

Κατήρης-εος (ὁ, ἡ) allestito, guernito. պատրաստուած, կազմ, յարդարուած. [illegible]

Κατήφεια (ἡ) tristezza, afflizione. տրտմութիւն, ցաւ. [illegible]

Κατηφέω-ῶ. M. ήσω. attristarsi, accigliarsi per afflizione o vergogna. ցաւէ մը կամ ամօթալէ տրտմիլ, երեսը մթնել. [illegible]

Κατηφὴς-έος (ὁ, ἡ) accigliato, tristo, afflitto. երեսը կախուած, խոժոռահայեաց, տխրադէմ, ցաւագին. [illegible]

Κατηχέω-ῶ. M. ήσω. risonare continuamente, torre gli orecchi a qualcuno risonando spesso, stordire. 2. insegnare a viva voce, istruire, ammaestrare. 3. insegnare i primi elementi di qualche cosa. անդադար հնչել, հնչեցընել, յաճախ հնչելով ականջները խլացընել, ընդարմացընել, ապշեցընել. 2. բերանով՝ ձայնիւ սորվեցընել, կրթել, վարդապետել, աշակերտել. 3. բանի մը առջի սկզբունքները՝ հիմունքները սորվեցընել. [illegible] (*ὅθ.*) *Κατηχούμενοι (οἱ)* (*ἐκκλησ.*) i catecumeni. երեխայք. [illegible]

Κατήχημα (τὸ) ciò che risuona. 2 oggetto di catechismo. հնչող բան. 2. քրիստոնէական վարդապետութեան հրահանգին վերաբերեալ նիւթ. [illegible]

Κατηχὴς-έος (ὁ, ἡ) sonoro, risonante. հնչող. [illegible]

Κατήχησις-εως (ἡ) stordimento per il molto risonare. շատ հնչելէ՝ հնչմունքէ առաջ եկած ապշութիւն. [illegible] 2. = *Κατηχισμός.*

Κατηχητης - οῦ (ὁ) istruttore. 2. (*ἐκκλησ.*) catechista. *ուսուցիչ, հրահանգօղ. 2. քրիստոնէական վարդապետութիւն սորվեցընօղ. մուէտտիպ, խօճա. 2. թալիմ տինի՝ թալիմ մուալլիմի էօյրէտէն:*

Κατήχητος (ὁ, ἡ) catechizzato. *քրիստոնէական վարդապետութիւնը սորված. թալիմ տինի էօյրէնմիշ:*

Κατηχίζω. Μ. ίσω. (*ἐκκλησ.*) catechizzare. *քրիստոնէական վարդապետութիւնը սորվեցընել. թալիմ տին էթմէք:*

Κατηχισμὸς (ὁ) (*ἐκκλησ.*) catechismo. *վարդապետութիւն հաւատոյ, հրահանգ քրիստոնէական վարդապետութեան. թալիմ տին, թալիմ մէզհէպ:*

Κατηχιστὴς - οῦ (ὁ) = *Κατηχητής.*

Κατηχιστικὸς-ὴ-όν. istruttivo. 2. (*ἐκκλησ.*) catechistico. *վարդապետական, կրթական, հրահանգի. 2. հաւատոյ վարդապետութեան պատկանած. թալիմ ու թէէտիպէ մէնսուպ. 2. թալիմ մէզհէպէ մութէալլիգ:*

Κατηχουμενεῖα καὶ Κατηχουμένια (τὰ) (*ἐκκλησ.*) quella parte della chiesa, dove stavano i catecumeni. *երեխաներուն ժամը կեցած մասը՝ տեղը. վաֆթիզ օլունմամըշլարըն գըլընտըգլարը փարմագլըգ թարաֆ մահալ:*

Κατιὰς - άδος (ἡ) tenta. (*Γαλλ.* sonde). *վիրաբուժի առանցք. մէրհէմ միլի:*

Κατιλλαίνω καὶ (*μσ.*) *αίνομαι. Μ. ανῶ - ανοῦμαι.* = *τῶ*

Κατιλλώπτω. Μ. ώψω. stralunare. 2. occhieggiare. *աչուըները դարձընել նայիլ. 2. խանդակաթ աչօք նայիլ, սիրով ակնարկել. կէօզլէրինի տէօնտիւրէրէք պագմագ. 2. աշք իլէ պագմագ:*

Κατισχναίνω. Μ. ανῶ. }
Κατισχνόω - ῶ. Μ. ώσω. } emaciare. *ծիւրեցընել, խիստ նիհար՝ վտիտ ընել. զայըֆլաթմագ:*

Κατισχύω. Μ. ύσω. prevalere. 2. (*μὲ αἰτ.*) far violenza ad alcuno. 3. corroborare. 4. (*ἀμτβτ. ἢ ἐλλ.*) invalorirsi, corroborarsi. *գերազանցել. 2. մէկի մը բռնութիւն ընել. 3. ուժ տալ, զօրացընել. 4. ուժ առնել, կորովանալ. ղալիպ օլմագ. 2. պիրինէ զօր՝ ճէպր էթմէք. 3. գուվվէթլէնտիրմէք. 4. գուվվէթլէնմէք, գուվվէթ գէսպ էթմէք:*

Κατίσχω. Μ. κατασχήσω. = *Κατέχω.*

Κατοδυνάω - ῶ. Μ. ήσω. eccitar un acerbo dolore. *սաստիկ կսկիծ մը պատճառել՝ բերել. գէտէրին պիր աճը հասըլ էթմէք:*

Κατοδύρομαι. Μ. υροῦμαι. piangere amaramente. *լալ դառնապէս, սաստիկ արցունք թափել. աճը կէօզ եաշը տէօքմէք, էֆրատ աղլամագ:*

Κάτοιδα. Μ. κατείσομαι. sapere, conoscere perfettamente. *աղէկ գիտնալ՝ ճանչնալ. թէքմիլէն պիլմէք՝ թանըմագ:*

Κατοίησις - εως (ἡ) estrema presunzione. *չափէ դուրս ինքնահաւանութիւն, գոռոզութիւն. էֆրատ քէնտինի պէյէնմէ, ղուրուրլուգ:*

Κατοικέω - ῶ. Μ. ήσω. abitare, dimorare in qualche luogo. *տեղ մը բնակիլ. պիր եէրտէ սաքին օլմագ, իգամէթ էթմէք:*

Κατοίκησις - εως (ἡ) abitazione. *բնակութիւն. սաքինլիք, իգամէթ:*

Κατοικητήριον (τὸ) abituro. *բնակարան. սաքին օլունաճագ մահալ:*

Κατοικητήριος (ὁ, ἡ) dove si può abitare, abitabile. *բնակուիլ կրցօղ. սաքին օլունապիլիր:*

Κατοικία - ας (ἡ) abitazione, alloggio. *բնակարան, իջեւան. սաքին օլունաճագ մահալ, խան, գօնագ. 2.* (*συχν.*) = *Ἀποικία.*

Κατοικίδιος-α ἢ ος-ον. domestico. *առանին, տնէ եղօղ. էվտէն օլան, էվէ մուխթէսսիս:*

Κατοικίζω. Μ. ίσω. dar alloggio, abitazione, albergare. 2. popolare. *բնակութիւն տալ, իջեւանը ընդունել. 2. բնակչօք լեցընել, բազմամարդ առնել. սաքին օլաճագ եէր վէրմէք, խանա՝ գօնաղա գապուլ էթմէք՝ ալմագ, գօնագլամագ. 2. շէնլէթմէք (պիր շէհիրի):*

Κατοίκισις - εως (ἡ) *καὶ*

Κατοικισμὸς - οῦ (ὁ) l'azione di popolare una città. *քաղաք մը բնակչօք լեցընելը՝ բազմամարդ ընելը. պիր շէհիրի շէնլէթմէքլիք:*

Κατοικιστὴς - οῦ (ὁ) il conduttore di una colonia per popolare una città. *մէկ քաղաք մը մարդաշատ ընելու համար հաւաքուած մը ժողովուրդ տանօղ. պիր շէհիրի շէնլէթմէք իչին պիր պէօլիւք ճէմաաթ կէօթիւրէն:*

Κατοικοδομέω - ῶ. Μ. ήσω. empire un luogo con degli edifizj, con delle fabbriche. *շէնքերով՝ շինուածներով տեղ մը լեցընել. էվլէր՝ պինալար իլէ պիր մահալի տօլտուրմագ:*

Κατοικονομέω - ῶ. Μ. ήσω. far una buona economia. *աղէկ տնտեսութիւն ընել. էյի խանէտարլըգ էթմէք:*

Κάτοικος (ὁ, ἡ) abitante. *բնակիչ. սաքին օլան, մուգիմ:*

Κατοικοφθορέω - ῶ. Μ. ήσω. rovinare una casa, una famiglia. *մէկին տունը՝ գերդաստանը աւրել՝ կործանել. պիրինին էվինի՝ ֆամիլիասընը՝ խարապ էթմէք, օճաղընը սէօնտիւրմէք:*

Κατοικτείρω. Μ. οικτειρήσω. compassionare, aver misericordia, pietà. *կարեկցիլ, ցաւակցիլ, գթալ. մէրհամէթ օլմագ, աճըմագ:*

Κατοικτίζω. Μ. ίσω. = *Κατοικτείρω.*

Κάτοινος (ὁ, ἡ) imbriacone, crapulone. *գինեմոլ, գէշ գինով. ճիւմպիւշ, իչքիճի, մէյխանէ միւտավիմ:*

Κατοίομαι. Μ. οιήσομαι. presumere arrogantemente, aver una estrema presuntuosità. *գոռոզնալով՝ հպարտութեամբ ինքը զինքը բան մը կարծել՝ բարձրամտիլ, իրեն հաւնիլ. ղուրուրլուգ իլէ քէնտինի պէյէնմէք, քէնտինի պիր շէյ զան էթմէք, քէնտինի պէյէնմէք:*

Κατοίχομαι. Μ. χήσομαι. andare giù abbasso, morire. *վար երթալ, մեռնիլ. աշաղը կիթմէք, էօլմէք:*

Κατολιγωρέω - ῶ. Μ. ήσω. non aver la minima cura, trascurare totalmente. *բնաւ հոգ չունենալ՝ չհոգալ, բոլորովին զանց առնել. հիչ գայըրմամագ, պիլա գայտ էթմէք, միւգայէտ օլմամագ:*

Κατολισθαίνω. Μ. ολισθήσω. sdrucciolarsi

e cascare giù. սաՀիլ ու վար ինկնալ. ֆօրըտ աշաղը տիւշմէք։

Κατολοφύρομαι. Μ. νροῦμαι. deplorare, piangere amaramente. դառնապէս լալ՝ արտասուել՝ արցունք թափել. աճը կէօղ եաշը տէօքմէք, էճիրլի աղլամաք։

Κατομβρέω-ῶ. Μ. ήσω. piovere a scroscio. 2. inondare con un nembo. տարափ գալ, խիստ անձրեւել. 2. տարափով Հեղեղել. սաղանագ եաղմագ. 2. սաղանագ իլէ գապլամագ՝ պասմագ։

Κάτομβρος (ὁ, ἡ) bagnato da un nembo. տեղատարափէ մը թրջուած. սաղանագտան ըսլանմըշ։

Κατόμνυμι. Μ. ομοῦμαι. confermare con giuramento, giurare di qualche cosa. երդմունքով Հաստատել, բանի մը վրայ երդմունք ընել. եէմին իլէ պաղլամագ, իգրար էթմէք, պիր նէսնէ Հագգընտա եէմին էթմէք։

Κατονειδίζω. Μ. ίσω. oltraggiare in faccia. երեսին նախատել, երեսը զարնելով թշնամանել. եիւզիւնէ գագարմագ, աշաղլամագ։

Κατονίνημι. Μ. ονήσω. giovar molto. խիստ օգտել. չօգ ֆայտա էթմէք. (*μσ. μὲ γεν.*) ritrarre frutto, avvantaggiarsi. օգուտ տեսնալ. ֆայտա կէօրմէք, Հայըրըն կէօրմէք։

Κατονομάζω. Μ. άσω. denominare. անուանել, յորջորջել. ատ գօյմագ, ատ իլէ անմագ, (*μὲ δοτ. ἐκ δ'.*) consacrare. նուիրել, ձօնել. պաղըշլամագ։

Κατονομασία-ας (ἡ) denominazione. 2. consecrazione. անուանելը, յորջորջումը. 2. նուիրելը, ձօնելը. ատ գօյմա, ատը իլէ անմա. 2. պաղըշ։

Κάτοξυς-εος (εῖα, ύ) molto acuto. խիստ սուր. չօգ քեսկին։

Κατόπιν καὶ

Κατόπισθε καὶ (πρὸ φων.) -σθεν, ἐπίῤ. dietro, da dietro. 2. dopo. ետեւէն. 2. ետքը, յետ, յետոյ. արգատան. 2. սօնրա։

Κατοπτεία-ας (ἡ) καὶ

Κατόπτευσις-εως (ἡ) osservazione, contemplazione fatta da un luogo elevato. բարձր տեղէ մը դիտելը՝ քննելը. եիւգսէք պիր մաՀալտան նազար՝ տիգգաթ էթմէ։

Κατοπτευτήριος (ὁ, ἡ) abile, atto alla contemplazione, all' osservazione. դիտելու՝ զննելու՝ քննելու կարող՝ բաւական՝ յարմար. նազար էթմէյէ՝ տիգգաթ էթմէյէ գատիր՝ գապիլ. (*οὐσ.*) *Κατοπτευτήριον (τὸ)* luogo di osservazione, di contemplazione. դիտողութեան՝ զննութեան տեղ. նազար՝ տիգգաթ էտիլէճէք մաՀալ։

Κατοπτεύω. Μ. εύσω. contemplare, osservare con attenzione. ուշադրութեամբ զննել՝ դիտել. դիքքաթլիճէ տիգգաթ՝ նազար էթմէք։

Κατοπτὴρ-ῆρος (ὁ) chi osserva, contempla. դիտող, զննող. նազար՝ տիգգաթ էտէն. (*οὐσ.*) instrumento chirurgico per cavar fuori l'escremento di dentro dell' ano. սրբանին մէջէն կղկղանք Հանելու վիրաբուժական գործիք. գէօդէնտէն պիգլիտէն չըգարմաղա մախսուս ճէրրահ ալէթի։

Κατοπτήριος (ὁ, ἡ) = Κατοπτευτήριος.

Κάτοπτος (ὁ, ἡ) visibile. երեւցող. կէօրինէր։

Κάτοπτος (ὁ, ἡ) ben arrostito. աղէկ խորովուած. էյի գիզարմըշ օլան։

Κατοπτρίζω. Μ. ίσω. mostrare nello specchio, o quasi nello specchio. Հայլիի կամ իբր Հայլիի մէջ ցուցնել. այնայա եախօտ այնայա կիպի կէօստէրմէք. (*μσ.*) specchiare. 2. (*τρπ.*) vedere chiaramente. Հայլի նայիլ. 2. յայտնի տեսնալ. այնայա պագմագ. 2. աչըգճա կէօրմէք։

Κατοπτρικὸς-ὴ-όν. (καὶ ἐπίῤ)-ικῶς. di specchio. Հայլիի պատկանած. այնայա մախսուս. *Κατοπτρική (ἡ) (ἐνν. τέχνη).* la catottrica. Հայելաբանութիւն (ցոլացեալ ճառագայթներու վրայ ճանօղ ընարանութեան մէկ մասը). աքս նուր Հագգընտա պիլկի իլմի Հէնտէսէնին պիր Հիսսէսի։

Κατοπτροειδὴς-έος (ὁ, ἡ) simile allo specchio. Հայլիի նման. այնայա պէնզէր։

Κάτοπτρον (τὸ) (κατὰ, ὄπτομαι). specchio. Հայլի. այնա։

Κατοργανίζω. Μ. ίσω. empire un luogo a suono di strumenti musicali. նուագարաններու ձայնով տեղ մը լեցնել. չալգըլարըն սէսիյլէ պիր մաՀալլի տօլտուրմագ։

Κατοργιάζω. Μ. άσω. = Ὀργιάζω.

Κατορθόω-ῶ. Μ. ώσω. raddrizzare. 2. (*τρπ.*) disporre, portare, ridurre in un esito prospero, maneggiar bene la cosa. շտկել, ուղղել. 2. կարգել, կարգադրել, աղէկ վախճանի մը՝ երջանիկ՝ յաջողակ կատարածի մը բերել, աղէկ գործածել բանը. դօղրուլթմագ, դիւզմէք. 2. օրտայա՝ գօյմագ, պիր իյի սօնուճա՝ նէթիճէյէ կէթիրմէք, պիր նէսնէյի էյի գուլլանմագ, էյի տիւզիւրմէք։ (*ἀμτβτ. ἢ πθ.*) riuscire, trovarsi in un stato felice. յաջողել, բանը առաջ երթալ, երջանիկ վիճակի մը մէջ գտնուիլ. բաշա կէլմէք, իլէ իլերի կիտմէք, մասուտ պիր Հալտէ պուլունմագ։

Κατόρθωμα (τὸ) azione valorosa, gesta. քաջութեան գործք, երեւելի արարք. մէրտլիք իշլէր, պիւյիւկ իշլէր։

Κατόρθωσις-εως (ἡ) buona riuscita, successo prospero. աղէկ՝ բարի ելք, կատարած, յաջողակ վախճան. ուղուրլու՝ պուլունան սօնուճ նէթիճէ։

Κατορθωτὴς-οῦ (ὁ) l' autore d'un fatto, d' una cosa ben riuscita. աղէկ ելած՝ յաջողուած բանի մը Հեղինակ. բաշա կէլմիշ պիր իշին՝ նէսնէնին սահիպի՝ մուճիտի։

Κατορθωτικὸς-ὴ-όν. che riesce in ogni impresa. ամէն գործքը յաջողող, ամէն գործքին մէջը աղէկ ելլող. Հէր իշտէ բաշա կէլէն, Հէր մուվաֆֆագ օլան։

Κατοῤῥωδέω-ῶ. Μ. ήσω. spaventarsi, sbigottire. խիստ վախնալ, սարսափիլ. չօգ գօրգմագ, կէօզիւմէք։

Κατορύσσω (ττω.) Μ. ύξω. infossare, seppellire. փոսը ձգել, թաղել. չուգուրա աթմագ, կէօմմէք։

Κατορχέομαι-οῦμαι. Μ. ήσομαι. saltare a dispetto d'uno. 2. (*ἐν γεν.*) disprezzare, oltraggiare. մէկին կամացը դէմ

ցաթկել՝ կարկատել. 2. անարգել, նախատել. [illegible]. 2. [illegible]:

Κατορχίτης-ου (ὁ) vino di Cipro fatto con fichi secchi. չոր թզերէ շինուած Կիպրոսի գինի. [illegible]:

Κατουλόω-ῶ. *M.* ώσω. cicatrizzare. սպիացընել, վէրքը կցել՝ բուժել. [illegible]:

Κατουλωτικὸς-ή-όν. cicatrizzante. սպիացընող, վէրքը կցող՝ բուժող. [illegible]:

Κατουρέω-ῶ. *M.* ήσω. pisciare, orinare sopra. վրան միզել. [illegible]. 2. (*συνεκδχ.*) vilipendere, disprezzare. անարգել. [illegible]:

Κατουρίζω. *M.* ίσω. navigare con un vento prospero. յաջողակ հովով նաւել. [illegible]:

Κατουρόω-ῶ. *M.* ώσω. = *τῷ προηγ.*

Κατοφείλω. *M.* οφειλήσω. = *Ὀφείλω.*

Κατοφρυάομαι-ῶμαι. *M.* άσομαι καὶ

Κατοφρυόομαι-οῦμαι. *M.* ώσομαι. accigliarsi. յօնքը իջեցընել, երեսը միմել՝ կախել, խոժոռիլ. [illegible]:

Κατοχεὺς-έως (ὁ) nottola, saliscendo di legno. գորտնակ. [illegible]:

Κατοχεύω. *M.* εύσω. = *Ὀχεύω.*

Κατοχὴ-ῆς (ἡ) ritenzione, arresto, impedimento. 2. possesso. 3. sorta di catalessia. բռնելը, կասեցընելը, արգիլելը. 2. ստացուած, ստացութիւն. 3. ուշաբարձութեան մէկ կերպը. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]:

Κατόχιμος (ὁ, ἡ) = *Κάτοχος.* che si può possedere. ստացուիլ կրցող, ստանալու. [illegible]:

Κάτοχος (ὁ, ἡ) che ritiene, arresta qualche cosa. 2. (*μτνμ.*) ricordevole di. բան մը բռնող՝ նուաճող՝ կասեցընող. 2. բան մը յիշող՝ յիշատակող. [illegible]. 2. [illegible]: (*οὐσ. θηλ.*) = *Κατοχή*, *Καταληψία.* 3. (*πθ.*) posseduto, preso. ստացեալ, ձեռք անցած. [illegible]:

Κατόχως, *ἐπίῤ.* ritenendo, contenendo, 2. con catalessia. զսպելով, բռնելով. 2. ուշաբարձութենով. [illegible]. 2. [illegible]:

Κατοψὲ, *ἐπίῤ.* molto tardi. շատ ուշ. [illegible]:

Κατόψιος (ὁ, ἡ) che sta sotto gli occhi. աչքի տակ կեցող. [illegible]:

Κατοψοφαγέω-ῶ. *M.* ήσω. = *Ὀψοφαγέω.*

Κατρεὺς-έως (ὁ) pavone d'India. Հնդկաստանի սիրամարգ. [illegible]:

Καττάδε. *Δ.* ἀντὶ *Κατὰ τάδε.*

Κάττυμα (τὸ) cordovano, suola. սեկ, պաճարենի. [illegible]. 2. (*μτφρ.*) furberia, macchinamento. խորամանկութիւն, դաւադրութիւն. [illegible]:

Καττύω. *M.* ύσω. rappezzare, ricucire (ciabatte). կարկատել (հին հողաթափներ). [illegible]:

Κάτω (κατὰ), *ἐπίῤ.* abbasso, giù. ցած, վար. [illegible]:

Κατωβλέπων-οντος (ὁ) καὶ

Κατώβλεπον-οντος (τὸ) καὶ

Κατώβλεψ-επος (ὁ) catoblepa (animale simile al toro) վայրացուլ (ցլի նման անասուն մը). [illegible]:

Κατώγειος καὶ *Ἀττ.* *Κατώγεως* (ὁ, ἡ) = *Καταγειος.*

Κατώδυνος (ὁ, ἡ) molto addolorato, estremamente afflitto. սիրտը խիստ ցաւած, խիստ վերջին աստիճանի ցաւագին. [illegible]:

Κάτωθε, καὶ (*πρὸ φων.*) — *θεν*, *ἐπίῤ.* d'abbasso. վարէն. [illegible]:

Κατωθέω-ῶ. *M.* ωθήσω ἢ ώσω. spigner all' ingiù. վար հրել. [illegible]:

Κατωμάδιος-η ἢ ος-ον. che si porta sulle spalle. շալկելով տարուող, շալակով տարուող. [illegible]:

Κατωμαδὸν, *ἐπίῤ.* dalle spalle o sulle spalle. ուսէն կամ ուսոց վրայ. [illegible]:

Κατωμίζω. *M.* ίσω. portar sulle spalle. շալակով տանիլ. [illegible]:

Κατωμὶς-ίδος (ἡ) = *Κατωτίς.*

Κατωμιστὴς-οῦ (ὁ) (*κυρ.* ἵππος) cavallo che getta a terra il cavaliere (*Λατ.* sternans equus). վրան հեծնողը վար նետող ձի. [illegible]:

Κάτωμος (ὁ, ἡ) che ha le spalle basse, corte. ցած՝ կարճ ուս ունեցող. [illegible]:

Κατωμοσία-ας (ἡ) affermazione fatta con giuramento. երդումով եղած հաստատութիւն. [illegible]:

Κατωμοτικὸς-ή-όν. che concerne l'affermazione fatta col giuramento. երդումով եղած հաստատութեան պատկանած. [illegible]:

Κατωπιάω-ῶ. *M.* άσω. abbassar gli occhi. աչքերը վար իջեցընել՝ վար ընել. [illegible]:

Κατώτατος (*ἀνμλ.* *ὑπερθ.* *τ.* *Κάτω*)-η-ον. infimo. յետին, ամենէն ստորինը. [illegible]:

Κατωτάτω, *ἐπίῤ.* all' infimo posto. յետին՝ ամենէն ստորին գիրքը. [illegible]:

Κατώτερος (*ἀνμλ.* *συγκρ.* *τ.* *Κάτω*). inferiore. ստորնագոյն. [illegible]:

Κατωτέρω, *ἐπίῤ.* alla parte inferiore. ստորնագոյն կողմը. [illegible]:

Κατωτέρωθεν, *ἐπίῤ.* dalla parte inferiore. ստորնագոյն կողմէն. [illegible]:

Κατωτὶς - ίδος (ἡ) cappotto. վեղարաւոր թիկնոց. գափօթ։

Κατωφελὴς - έος (ὁ, ἡ) molto utile. խիստ օգտաւոր. չօք ֆայտէլի։

Κατωφέρεια (ἡ) la tendenza all' ingiù. 2. (*μτφρ.*) prontezza alle libidini veneree, inclinazione al vizio della lascivia (*Λατ.* salacitas). դէպ ի վար հակիլը՝ խոնարհիլը. 2. վաւաշոտական ցանկութեանց պատրաստութիւն՝ միտում. աքըշ, աշաղը դօղրու աքմասը՝ մէյլ վէրմէսի. 2. շէհվէթէ օլան աշգ՝ մէյլի։

Κατωφερὴς - έος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*) — *φερῶς.* che tende abbasso. 2. inclinevole al vizio della lascivia, lussurioso. (*Λατ.* salax.) դէպ ի վար միտող՝ հակող. 2. վաւաշոտ, պագշոտ. աշաղը դօղրու աքան՝ մէյլլէնէն. 2. շէհվէթլի։

Κατώφορος (ὁ, ἡ) = *Κατωφερής* (1).

Κατωχριάω - ῶ. Μ. άσω. impallidire totalmente. բոլորովին դեղնիլ. պէմպէյազ օլմագ։

Καύαξ - ακος (ὁ) gavia (uccello d'acqua) ջրային թռչուն մը. սու գուշու օլան պիր նէվի գուշ։

Καυκαλὶς - ίδος (ἡ) cacalia, cancano, carvi salvatico. բժշկական խոտ մըն է. հէքիմլիկէ եարայըր պիր նէվի օթտուր։

Καῦκος (ὁ) robbia. տորոն. պօյա քէօքիւ. (*ὅθ*). 2. = *Καυκαλίς.*

Καυληδὸν, ἐπίῤ. siccome un fusto, un torso. տունկերու ցօղունի պէս, (կաղամբոյ) կոճոյ պէս. ֆիտան գիպի (լահանա) գօչանը կիպի։

Καύλινος - η - ον. fatto di fusto. տնկերու ցօղունէն շինուած. ֆիտան սափընտան եափըլը։

Καυλίον (τὸ) *καὶ*

Καυλίσκος (ὁ) *ὑποκορ. τ. Καυλός.*

Καυλὸς (ὁ) fusto, gambo, torso. 2. la verga o la ghianda. 3. l'impugnatura della spada. 4. coda. ցօղուն, ոտ, կուրծ (կաղամբոյ). 2. վարոց կամ գունտ վարոցին. 3. թրոյ դաստակ, երախակալ. 4. պոչ. ֆիտան սափը, գօչան. 2. զէքէր եափօթ զէքէրին պաշը. 3. գըլըճ գապզէսի. 4. գույրուգ։

Καυλώδης - εος (ὁ, ἡ) simile al fusto. 2. che ha il fusto. ցօղունի նման. 2. ցօղուն ունեցող. ֆիտան սափընա գօչանա պէնզէր. 2. սափլը, գօչանլը։

Καυλωτὸς - ή - όν. (*ἐπὶ φυτ.*) che ha il fusto, il gambo. ցօղուն՝ ոտ ունեցող (տունկ). սափլը՝ գօչանլը (ֆիտան)։

Καῦμα (τὸ) ardore, calore eccessivo. 2. (*μτφρ.*) ardore, passione d'amore. բորբոք, տապ, սաստիկ տաքութիւն. 2. եռանդ սիրոյ, տռփանք, տենչ. հէրարէթ, եաագըլըգ, քէօքին չըգմագ. 2. մուհապպէթ աշգ հէրարէթի։

Καυματηρὸς - ὰ - όν. ardente, caloroso. բորբոքեալ, խիստ տաք. հէրարէթլի, քէօքին, ըսճագ։

Καυματίζω. Μ. ίσω. abbruciare, abbronzare. երել, փաղաղել, երելով չորցընել. եագմագ, եագըբ գուրութմագ։ (*πθ.*) = *τῷ*

Καυματόομαι - οῦμαι. Μ. ωθήσομαι, patir ardore o infiammazione, esser acceso d'amore. երիլ, բորբոքիլ, վառիլ, սիրով բորբոքիլ՝ վառիլ. եանմագ, հէրարէթլէնմէք, թութուշմագ, աշգ իլէ հէրարէթլէնմէք։

Καῦνος (ὁ) = *Κλῆρος.* sorte. վիճակ. գուրա, նասիպ։

Καυσία (ἡ) (*καῦσις ἢ Περσ. Καυούκ.*) cappello grande per difendersi dal sole. արեւէն պաշտպանուելու համար մեծ խոյր. կիւնէշտէն հըֆզ օլմագ իչին պիւյիւք շաբքա, (գալփագ)։

Καύσιμος (ὁ, ἡ) che si può bruciare. երիլ կրցող. եանար, եագըլըր։

Καῦσις - εως (ἡ) abbruciamento. երելը կամ երիլը. եագմա եագըշ եանմա. 2. = *Καύσων.*

Καῦσος (ὁ καὶ τὸ) = *Καύσων.* calor eccessivo. 2. (*συχνοτ.*) il calore della febbre. 3. dipsa (specie di serpente). սաստիկ տաք, տապ. 2. տենդին՝ ջերմին տապը. 3. ծարաւ (կերպ մը օձ), խարամանի. քէօքին ըսճագ. 2. սըթմանըն հէրարէթի. 3. եագըճը էյլան։

Καυσόω - ῶ. Μ. ώσω. (*εὔχρ. μόνον τὸ πθ.*) = *Καυματόομαι.*

Καυστὴρ (ὁ) = *Καυτήρ.*

Καυστηριάζω. Μ. άσω = *Καυτηριάζω.*

Καυστήριον (τὸ) = *Καυτήριον.*

Καυστηρὸς - ὰ - όν. ardente, cocente. 2. (*μτνμ.*) fervente. երող, կիզանող. 2. սաստիկ, փոյթեռանդն. եագըճը. 2. քէօքին, գըզգըն։

Καύστης - ου (ὁ) che abbrucia, ardente. երող. եագան։

Καυστικὸς - ὴ - όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) - *ικῶς.* che ha la forza di bruciare, caustico. կիզողական, այրողական, երելու ուժ ունեցող. եագան, եագըճը, եագմայա գուվվէթի օլան։

Καυστὸς - ὴ - όν. = *Καύσιμος.*

Καύστρα - ας (ἡ) luogo dove si abbruciano i morti. (*Λατ.* Ustrina) մեռելները երելու տեղ. էօլիւլէրի եագաճագ մահալ։

Καυσώδης - εος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*) - *ωδῶς.* chi patisce ardore o infiammazione. տապ՝ տաքութիւն ունեցող, տաքութեամբ բռնկող. հէրարէթի օլան, հէրարէթլէնէն։

Καύσωμα (τὸ) = *Καῦσος.*

Καύσων - ονος (ὁ) calor eccessivo, ardore. 2. euro (nome di vento). սաստիկ տաքութիւն, տապ. 2. Եւրոս (հովի մը անուն). քէօքին ըսճագ, եագըլըգ. 2. քէշիշլէմէ (րուզկեար ատը)։

Καυτὴρ (ὁ) (*ἐπίθ.*) = *Καύτης.* (*συνήθ. οὐσ.*) = *Καυτήριον.*

Καυτηριάζω. Μ. άσω. cauterizzare, far una fontanella. խարել, խարանս արկանել. դաղլամագ, եագը եագմագ, գըզգըն դէմիր իլէ եագըբ նիշան էթմէք։

Καυτήριον (τὸ) ferro caldo da cauterizzare. 2. cauterio, rottorio, fontanella. խարելու հրաշէկ կրակ կտրած երկաթ. 2. խարան, խարելէն եղած նշան. դաղլամագ իչին գուլլանըլան գըզգըն դէմիր. 2. դաղ, եագը, դաղլամադան իւերի գալան նիշան։ (*κυρ. δὲ οὐδ. τοῦ*)

Καυτήριος (ὁ, ἡ) = *Καυστικός.*
Καύτης - ου (ὁ) = *Καύστης.*
Καυτικὸς - ἡ - όν. = *Καυστικός.*
Καυτὸς - ἡ - όν. = *Καυστός.*
Καὐτὸς - η - όν. × ἀντὶ *Καὶ αὐτός.*
Καυχάομαι - ῶμαι. *M.* ἤσομαι. vantarsi, millantarsi, ringalluzzarsi, pavoneggiarsi, gloriarsi. պարծենալ, սիգալ, մնապարծիլ. [illegible]
Καυχέομαι - οῦμαι. *M.* ἤσομαι. × ἀντὶ *Καυχάομαι.*
Καύχη (ἡ) × ἀντὶ *Καύχησις.*
Καύχημα (τὸ) oggetto di vanto, մնապարծութեան նիւթ՝ առարկայ. [illegible] 2. = τῷ
Καύχησις - εως (ἡ) vanto, millanteria. պարծենալը, մնապարծութիւն. [illegible]
Καυχητὴς - οῦ (ὁ) millantatore, vantatore. պարծենկոտ, մնապարծ. [illegible]
Καχεκτέω - ῶ. *M.* ήσω patir la cachessia, esser cachettico. ախտագնութիւն գըժգունութիւն ունենալ, ախտագնեալ վատառողջ ըլլալ. [illegible]
Καχέκτημα (τὸ) cattiva disposizione. գէշ տրամադրութիւն՝ որակութիւն՝ որպիսութիւն վիճակ. [illegible]
Καχέκτης - ου (ὁ) indisposto, malsano, cachettico. 2. (τρπ.) sedizioso. անառողջ, վատառողջ, գժգոյն. 2. խռովութիւն հանօղ. [illegible] 2. [illegible]
Καχεκτικὸς - ἡ - όν. cachettico, chi patisce la cachessia. ախտագնեալ, գժգոյն, վատառողջ, հիւանդոտ. [illegible]
Καχεξία - ας (ἡ) cachessia, cattiva disposizione di corpo o di anima. ախտագնութիւն, գժգունութիւն, մարմնոյ կամ հոգւոյ գէշ որպիսութիւն՝ տրամադրութիւն. [illegible]
Καχήμερος (ὁ, ἡ) chi mena una vita infelice. Թշուառ՝ խեղճ կեանք մը անցընօղ. [illegible]
Καχλάζω. *M.* άσω. strepitare, stridere, crosciare come l'acqua bollente, come le onde spumanti ecc. շաչել, շառաչել, (եռացօղ ջրի՝ կամ փրփրօղ ալեաց կամ ուրիշ սաստիկ նման բաներու պէս). [illegible]
Κάχλασμα (τὸ) καὶ
Καχλασμὸς - οῦ (ὁ) strepito, croscio d'acqua bollente ecc. եռացօղ ջրի եւ այլն խոխոջիւն՝ շառաչիւն. [illegible]
Κάχληξ - ηκος καὶ
Κάχλιξ - ικος (ὁ) ghiaja, selce. գայլախազ, ծովի կամ գետի եզր փանոտօղ քարեր. [illegible]
Κάψα - ης (ἡ) cassa. սնտուկ. [illegible]
Καψάκης - ου (ὁ) = (ἡ ἐσφαλμ. ἀντὶ) *Καμψάκης.*
Καψάκιον (τὸ) ὑπκρ. τ. *Κάψα.* cassetta. պզտիկ սնտուկ. [illegible]
Κάψις - εως (ἡ) inghiottimento, trangugiamento. կլելը, կլել լմցընելը, մռզգալը. [illegible]
Κάω (πρτ. ἔκαον). Ἀττ. ἀντὶ *Καίω.*
Κε (συγγ. τ. *Γε*). × μόρ. ἐγκλ. ἀντὶ Ἄν.
Κέαρ - ατος (τὸ) cuore. 2. animo, sentimento. սիրտ. 2. միտք, խորհուրդ. [illegible] 2. [illegible]
Κεγχραλέτης - ου (ὁ) che macina il miglio. կորեակ աղացօղ. [illegible]
Κεγχραμὶς - ίδος (ἡ) il seme del fico. Թզի սերմ. [illegible]
Κεγχρίας - ου (ὁ) di miglio, simile al miglio. կորեկէ, կորեկի նման. [illegible]
Κεγχρίνης - ου (ὁ) cencro (specie di serpe brizzolata). պխակաւոր օձ մը. [illegible]
Κέγχρινος - η - ον. fatto di miglio. կորեկէ շինուած. [illegible]
Κεγχρὶς - ίδος (ἡ) gheppio, acertello (sorta d'uccello). յափշտակիչ Թռչուն մը. [illegible] 2. = *Κεγχρίνης.*
Κεγχρίτης - ου (ὁ) καὶ *Κεγχρῖτις* - ιτιδος (ἡ) che ha il miglio o simile al miglio. կորեակ ունեցօղ կամ կորեկի նման. [illegible]
Κεγχροειδὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma del miglio. կորեկի ձեւ ունեցօղ. [illegible]
Κέγχρος (ὁ καὶ σπν. ἡ) miglio. 2. il seme del fico. 3. bisanti, bisantini. 4. limatura di metallo. կորեակ. 2. Թզի սերմ. 2. վահանակք, կապանեբրու գրուած մանր ոսկեղէն անիւներ. 4. մետաղի խարտածք. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]
Κεγχροφόρος (ὁ, ἡ) che produce il miglio. կորեակ բերօղ՝ բուսցընօղ. [illegible]
Κεγχρώδης - εος (ὁ, ἡ) = *Κεγχροειδής.*
Κέδμα (τὸ) (κυρ. εἰς τὸ πλθ.) dolori o tumori continui di coscia o di anguinaja. ազդեր կամ աճուկին շարունակ ցաւերը կամ ուռեցքը. [illegible]
Κεδνὸς - ἡ - όν. rispettabile, stimato. 2. (ἐνεργ.) prudente, saggio. յարգելի, պատուական. 2. խոհեմ, հանճարեղ. [illegible] 2. [illegible]
Κεδρέλαιον (τὸ) l'olio del cedro, catrame. եղեւնափայտի եղ, ձիւթ, գաղի խէժ. [illegible]
Κεδρία (ἡ) ragia del cedro, pece. եղեւնափայտի խէժ, ձիւթ. [illegible]
Κέδρινος - η - ον. fatto di cedro. եղեւնափայտեայ. [illegible]

Κέδριον (τὸ) = *Κεδρέλαιον*.

Κεδρὶς-ίδος (ἡ) il frutto del cedro. մայր ծառին՝ փառին՝ եղեւնափայտի պտուղ. ...

Κέδρος (ὁ) cedro (albero) եղեւնափայտ, մայր. ... 2. (συνεκδχ.) il legno del cedro. մայր ծառին փայտը. ...

Κεδρόω-ῶ. Μ. ώσω. ungere coll' olio del cedro. եղեւնափայտի եղով օծել. ...

Κεδρὼν-ῶνος (ὁ) bosco di cedri. եղեւնափայտի անտառ. ...

Κεδρωτὸς-ὴ-όν. unto coll' olio del cedro. 2. fatto di cedro. եղեւնափայտի եղով օծուած. 2. մայր ծառին փառէն՝ եղեւնափայտէն շինուած. ...

Κεῖμαι. Μ. κείσομαι. esser situato, posto, giacere, sdrajarsi, restar, cader morto, ferito, star ozioso, cessar dall' opera, riposare. 2. (ἐν. γέν.) essere, trovarsi. դետեղած՝ դրուած ըլլալ, պառկիլ, ընկողմանիլ, մեռած՝ վիրաւորած մնալ՝ իյնալ, պարապ կենալ, գործքէ դադրիլ, հանգչիլ. 2. ըլլալ, գտնուիլ. ...

Κειμηλιάρχης καὶ *Κειμηλίαρχος-ου* (ὁ) custode di mobili preziosi, tesoriere. ծանրագին կարասեաց պահապան, գանձապետ. ...

Κειμηλιάρχιον (τὸ) luogo, ove si conservano i preziosi mobili, tesoreria. ծանրագին կարասիքները պահելու տեղ, գանձատուն. ...

Κειμήλιον (τὸ) suppellettile preziosa, roba degna di esser conservata. ծանրագին կահ կարասիք, պահուելու արժանի բան. ...

Κειμηλιόω-ῶ. Μ. ώσω. conservare come una cosa preziosa. ծանրագին բանի մը պէս պահել. ...

Κεῖνος-η-ον × Ἰων. ἀντὶ Ἐκεῖνος.

Κειρία (ἡ) fascia, benda da legare. փաթեթ, կապելու երիզ. ...

Κεῖρις-εως (ἡ) καὶ

Κειρύλος (ὁ) lodola (Λατ. Ciris). արտոյտ. ...

Κείρω. Μ. κερῶ. tosare. 2. tagliare. 3. devastare, demolire. 4. rodere, divorare. 5. diminuire. խուզել. 2. կտրել. 3. աւրել, կործանել. 4. կրծել, ուտել լմնցնել. 5. քիչցնել, պզտիկցնել. ...

Κέκραγμα (τὸ) καὶ

Κεκραγμὸς (ὁ) grido, clamore. աղաղակ, փաղաղակ, ...

Κεκράκτης-ου (ὁ) che grida. աղաղակող, փաղաղակող ընող. ...

Κεκραμένως, ἐπίῤ. (μτχ.) mediocremente, temperatamente. չափաւորապէս, չափաւորութեամբ. ...

Κεκριμένως, ἐπίῤ. (μτχ.) esattamente, con discernimento. ճշդիւ, ընտրողութեամբ. ...

Κεκροτημένως, ἐπίῤ. (μτχ.) con armonia, armoniosamente. ներդաշնակութեամբ, ներդաշնակաւոր ըլլալով. ...

Κεκρυμμένως, ἐπίῤ. (μτχ.) di nascosto, occultamente. գաղտնի, ծածուկ, կամացուկ մը, ընաւ ուրիշը չտեսնալով կամ չտեսնալով. ...

Κεκρύφαλος (ὁ) una specie di scuffia da donna. 2. il sacco della rete. 3. testiera. կերպ մը կանանց կապակ. 2. ցանցին մէջ տեղը տոպրակը. 3. ձիուն գլխանոցը. ...

Κελαδεινὸς-ὴ-όν. tumultuoso, strepitoso. աղաղակաւոր, աղմկալից. ...

Κελαδέω-ῶ. Μ. ήσω ἢ ήσομαι. gridare, strepitare. 2. risonare. 3. (ἐπὶ πτ.) cantare, garrire. աղաղակել, պոռթկալ, պոռալ. 2. հնչեցընել. 3. երգել, կարկաչել. ...

Κελάδημα (τὸ) strepito. աղաղակ, փաղաղակ. ...

Κελαδῆτις-ιδος (ἡ) che risuona, sonoro. հնչող, քաղցրահնչիւն. ...

Κελαδόδρομος (ὁ, ἡ) chi corre o caccia gridando. պոռալով վազող կամ որսացող. ...

Κέλαδος (ὁ) grido, strepito, tumulto, clamore. 2. suono musicale, melodia. աղաղակ, աղմուկ, գոչիւն, փաղաղակ. 2. երաժշտական հնչիւն՝ ձայն, ներդաշնակաւոր՝ քաղցրանուագ երգ. ...

Κελάδω × ἀντὶ *Κελαδέω*.

Κελαινεφὴς-έος (ὁ, ἡ) che porta dei nuvoli tetri. 2. coperto di tetri nuvoli. սեւ ամպեր բերող. 2. սեւ ամպերով գոցուած. ...

Κελαινὸς-ὴ-όν × ἀντὶ *Μέλας*. negro, oscuro, tetro. 2. (συνεκδχ.) orrendo, tremendo. սեւ, մութ. 2. ահռելի. ...

Κελαινοφανὴς-έος (ὁ, ἡ) negro, tetro. սեւ, նսեմ. ...

Κελαινοχρὼς-ῶτος (ὁ, ἡ) di color oscuro. 2. di pelle nera, bruna. մութ գոյն ու...

նեցող․ 2․ սեւ մորթ ունեցող․ ֆօյա-քէնկլէ․ 2․ օխաֆ տէրէկէ։

Κελαινώπης-ου (ὁ) καὶ *Κελαινῶπις-ιδος* (ἡ) che ha la faccia nera, negro. 2. formidabile, fiero. սեւ երես ունեցող, սեւ․ 2․ ահռելի, կատաղած․ օխաֆ եէւզլիւ, ֆարա․ 2․ ֆօրֆունճ, ազկին։

Κελέβη (ἡ) bicchiere. 2. conca, catino. գաւաթ․ 2․ պնակ․ ֆատէհ․ 2․ լէկէն, ֆափօղ։

Κελεὸς (ὁ) galgolo, rigogolo. (*Γαλλ.* loriot). թութակի չափ թռչուն մը․ սարը տիւյիւ ֆուշ․ գէօր․ նէվ ֆուշ, սարը ամա։

Κελευθοποιὸς (ὁ, ἡ) colui che mostra il sentiero, la strada, guida, ուղղեցոյց, ճամբայ ցուցնող․ եօլ կէօստէրէճի, քըլաւուզ։

Κέλευθος (ἡ) via, strada, sentiero. 2. regola, modo di vivere. ճամբայ․ 2․ ապրելու եղանակ․ եօլ․ 2․ եաշամաֆ թարզը։

Κέλευσις-εως (ἡ) ordine, comando. հրաման, պատուէր․ էմր, ըսմարլամա։

Κέλευσμα (τὸ) comandamento, ordine. պատուիրանք, հրամմուած բան․ թէմպիհ, ըսմարլանան շէյ։

Κελευσμὸς (ὁ) καὶ

Κελευσμοσύνη (ἡ) ✕ ἀντὶ *Κέλευσις*.

Κελευστὴς-οῦ (ὁ) chi dà ordine, colui che comanda. հրամայող, պատուէր տուող․ էմր էտէն, ըսմարլայան։

Κελευστὸς-ἡ-όν. ordinato, comandato. հրամայուած, պատուիրած․ ըսմարլանմըշ, էմր օլունմուշ։

Κελεύω. Μ. κελεύσω. ordinare, comandare. 2. esortare, ingiugnere. 3. pregare. հրամայել, պատուիրել․ 2․ յորդորել, ապսպրել․ 3․ աղաչել․ էմր էթմէք, ըսմարլամաֆ․ 2․ եօլա քոյմաք, ըսմարլամաֆ․ 3․ եալվարմաֆ, րիճա էթմէք։

Κέλης-ητος (ὁ) cavallo da sella. 2. battello. հեծնալու ձի․ 2․ կուր, նաւակ․ պինէք աթ․ 2․ ֆայըք։

Κελήτιον (τὸ) ὑποκ. τ. *Κέλης* (2) battelletto. պզտիկ նաւակ․ քիւչիւք ֆայըք, ֆլայագ։

Κέλλω. Μ. κέλσω. avvicinare, accostare la nave alla terra. 2. (*ἀμτβτ.*) approdare. նաւը ցամաքին մօտեցնել․ 2․ ցամաքը մօտենալ․ կէմիյի ֆարայա եանաշտըրմաք․ 2․ ֆարայա եանաշմաք, ֆըյըյա կէլմէք։

Κέλομαι. Μ. κελήσομαι. ✕ ἀντὶ *Κελεύω*.

Κελύφανον (τὸ) καὶ

Κελύφη-ης (ἡ) καὶ

Κέλυφος-εος-ους (τὸ) scorza, corteccia. կեղեւ, փեճեկ․ ֆապուխ (միյվէ եահուտ պաշխա շէյլէրին ֆապըղը)։

Κέλωρ-ωρος (ὁ) (*σπνττ.*) figlio. որդի, զաւակ․ էվլատ։

Κεμὰς-άδος (ἡ) dama, daina. տեսակ մը այծ․ տէյիշ։

Κέμμα (τὸ) *Δ.* (*κεῖμαι.*) letto, albergo. մահիճ, իջեւան․ տէօշէք, ֆօնաֆ։

Κένανδρος (ὁ, ἡ) dove non si trova verun' uomo, deserto. մարդ չգտնուող (տեղ) անմարդաբնակ, աւերակ․ ատամ պուլունմայան, խարապ, վիրան։

Κεναυχὴς καὶ *Κενεαυχὴς-έος* (ὁ, ἡ) vanaglorioso, millantatore, spaccone (*Γαλλ.* Fanfaron). պարծենկոտ, սնապարծ․ թամբուրան, թաֆըր թէֆրա աթան, եօյունան։

Κενέβρεια (τὰ) carne morticina. 2. luogo, ove si vende la carne morticina. մեռելոտի, մեռած ոչխարի միս․ 2․ մեռած ոչխարի միսը ծախելու տեղ․ լէշ, էօլիւ ֆօյուն էթի․ 2․ էօլիւ ֆօյուն էթի սաթըլան մահալ։

Κενεὼν-ῶνος (ὁ) spazio vuoto. դատարկ տեղ՝ միջոց․ պօշ եէր, պօշ մաքան՝ արա․ 2․ = *Λαπάρα*.

Κενοβουλία-ας (ἡ) consiglio inutile. անօգուտ անպիտան խորհուրդ․ պօշ՝ ֆայտասըզ տանըշըգ։

Κενοδοξέω-ῶ. Μ. ήσω. vanagloriarsi, ambire la vana gloria. 2. aver una frivola, inetta idea di qualche cosa. սնափառիլ, սնոտի փուճ փառք սիրել՝ անձկալ․ 2․ բանի մը վրայօք փուճ՝ սնոտի անպիտան կարծիք՝ գաղափար մը ունենալ․ թէքէպպիւրլէնմէք, պօշ թէրպիյէ էթմէք․ 2․ պիր շէյէ հաֆքընտա պօշ թէրպիյէ...

Κενοδοξία-ας (ἡ) vanagloria. սնափառութիւն․ թէքէպպիւրլիւք, քէնտինի պէյէնմէ։

Κενόδοξος (ὁ, ἡ) vanaglorioso. սնափառ․ թէքէպպիւր, քէնտինի պէյէնիր․ 2․ = *Κενόφρων*.

Κενοδρομέω-ῶ. Μ. ήσω. correre in vano. փուճ պարապ տեղը վազել․ պօշ եէրէ ֆօշմաք։

Κενοκοπέω-ῶ. Μ. ήσω. faticare indarno. պարապ տեղը աշխատիլ․ պօշ եէրէ չալըշմաք։

Κενολογέω-ῶ. Μ. ήσω. fare dei discorsi vani, inutili. փուճ՝ անօգուտ խօսքեր խօսիլ․ պօշ՝ ֆայտասըզ՝ լաֆըրտըլար էթմէք։

Κενολογία-ας (ἡ) discorso inutile, vano. անօգուտ՝ փուճ խօսք․ ֆայտասըզ՝ պօշ լաֆըրտը։

Κενολόγος (ὁ, ἡ) chiacchierone (*Λατ.* inaniloquus). պարապ խօսքեր խօսող․ պօշ լաֆըրտըլար էտէն։

Κενοπαθέω-ῶ. Μ. ήσω. avere degli affetti vani, inutili. փուճ՝ պարապ կիրքեր՝ ախորժակներ ունենալ․ պօշ լէզզէթլէրէ մէյլէթմէք։

Κενὸς-ή-όν. vuoto, vacuo. 2. (*τρπ.*) vano, inutile. 3. (*μὲ γεν.*) privo. պարապ, դատարկ․ 2․ փուճ, սնոտի, անպիտան․ 3․ զուրկ․ պօշ․ 2․ պօշ, ֆայտասըզ․ 3․ մահրում։

Κενοσοφία-ας (ἡ) sapere vano, vana sapienza. փուճ՝ սնոտի՝ անպիտան գիտութիւն, հմտութիւն․ պօշ՝ ֆայտասըզ պիլիմ։

Κενόσοφος (ὁ, ἡ) chi sà, conosce cose inutili. անօգուտ բաներ գիտցող․ պօշ շէյլէր պիլէն։

Κενοσπουδέω-ῶ. Μ. ήσω. occuparsi a delle cose inutili. անօգուտ բաներու պատահիլ պարապիլ․ պօշ շէյլէրէ մէշկուլ օլմաք։

Κενοσπουδία - ας (ἡ) applicazione inutile. անօգուտ պարապումն՝ ջանն՝ փոյթ. պէհուտէ՝ ֆայտէսիզ չալըշմա՝ ղայրէթ՝ մէշղուլիյէթ։

Κενόσπουδος (ὁ, ἡ) chi s'occupa nelle cose inutili. անօգուտ բաներու պարապող՝ պատաղող. պօշ պէյհուտէ նէսնէլէրէ մէշղուլ օլան։

Κενοσπούδως, ἐπίῤ. indarno, inutilmente. փուճ՝ պարապ տեղը. պօշ եէրէ, նաֆիլէ։

Κενοταφέω - ῶ. Μ. ήσω. far un cenotafio, monimento, mausoleo. շիրիմ՝ դամբան մը շինել. թիւրպէ եափմագ։

Κενοτάφιον (τὸ) cenotafio, monimento, mausoleo. շիրիմ, դամբան. թիւրպէ։

Κενόταφος (ὁ, ἡ) cui fù eretto un cenotafio, un mausoleo. որուն որ շիրիմ մը՝ դամբան մը շինուած է. անըն իչին եափըլան թիւրպէ օլան։

Κενότης - ητος (ἡ) vacuità. 2. (μτφρ.) vanità. դատարկութիւն, պարապութիւն. 2. ունայնութիւն. պօշլուգ, պօշ օլմագլըգ. 2. պէհուտէլիք, պիհուտէլիք։

Κενοφροσύνη - ης (ἡ) vano pensiero. ունայն՝ փուճ խորհուրդ. պօշ պիհուտէ մէւլահազա։

Κενόφρων - ονος (ὁ, ἡ) chi pensa alle cose inutili. անօգուտ բաներ մտածող. պօշ պիհուտէ նէսնէլէր տիւշիւնէն։

Κενοφωνέω - ῶ. Μ. ήσω. parlare, discorrere in vano. փուճ տեղը խօսիլ. պօշ եէրէ նաֆիլէ սէօյլէմէք։

Κενοφωνία - ας (ἡ) = Κενολογία.

Κενόφωνος (ὁ, ἡ) = Κενολόγος.

Κενόω - ῶ. Μ. ώσω. vuotare. 2. privare, պարպել. 2. զրկել. պօշալթմագ. 2. մահրում էթմէք։

Κενταύρειος - α - ον. di centauro. ձիացլի պատկանած. գէնթավրլարա մախսուս։

Κενταυρίδης - ου (ὁ) figlio di centauro. ձիացլի զաւակ. գէնթավրըն էվլատը։

Κενταυρικὸς - ὴ - όν. appartenente al centauro. ձիացլի պատկանած. գէնթավրլարա մալիւմ օլան։

Κενταύριον (τὸ) καὶ

Κενταυρὶς - ίδος (ἡ) centaurea, fiele di terra (specie di erba). տերուկ (խոտ մըն է). գէնթավրիյէ (պիր նէվ օթ)։

Κενταυρίσκος (ὁ) ὑποκρ. τ. Κένταυρος.

Κενταυροκτόνος (ὁ, ἡ) uccisore di centauro. ձիացուլ սպանող. գէնթավրու գէթիրէն։

Κενταυρομαχία - ας (ἡ) combattimento contro i centauri. ձիացուլներու դէմ եղած կռիւ. գէնթավրլարա գարշը օլան ճէնկ՝ ճէնկ։

Κενταυροπληθὴς - έος (ὁ, ἡ) pieno di centauri. ձիացուլներով լեցուն. գէնթավրու ... դոլու։

Κένταυρος (ὁ) centauro (mostro la metà uomo, la metà cavallo). ձիացուլ, ձիամարդ (կէսը մարդ՝ կէսը ձի հրէշ մը). գէնթավրոս (եարը ադամ, եարը աթ օլան ճանավար)։

Κεντέω - ῶ. Μ. ήσω. pungere. 2. uccidere. 3. ricamare. խոթել, խթել. 2. մեռցընել. 3. ասղնագործել, ասղով նկարներ գործել. պատրմագ. 2. էօլտիւրմէք. 3. իշլէմէք իյնէ իլէ նագըշ իշլէմէք։

Κέντημα (τὸ) = τῷ ἐπμ. 2. punto. 3. incitamento. 2. կէտ. 3. գրգիռ. 2. նօգթա. 3. թահրիք։

Κεντητήριον (τὸ) pungiglione, sprone, punteruolo. խթան, հերիւն. մահմուզ, մըհմուզ, դիկ։

Κεντητικὸς - ὴ - όν. pungente. խոթող, խթող. պատըրան (դիկ կէսիկ)։

Κεντητὸς - ὴ - όν. punto. 2. ricamato. խթուած, խայթեալ. 2. ասղնագործ, ասղով նկարներ գործուած. պատըրըլմըշ (դիկ կէսիկ). 2. իշլէմէ իյնէ իլէ նագըշլըլըմըշ։

Κεντρίζω. Μ. ίσω. pungere, spingere collo sprone, spronare. խթել, մտրակել. պատըրմագ, մահմուզլամագ։

Κέντριον (τὸ) ὑπκρ. τ. Κέντρον.

Κέντρον (τὸ) sprone, stimolo, punteruolo. 2. (μθμτ.) centro. մտրակ, հերիւն. 2. կեդրոն. մահմուզ, մըհմուզ, դիկ. 2. մէրքէզ։

Κεντροτυπὴς - έος (ὁ, ἡ) καὶ

Κεντρότυπος (ὁ, ἡ) punto collo sprone, spronato. մտրակով խթուած. մահմուզ իլէ պատըրըլմըշ, մահմուզլանմըշ։

Κεντροτύπος (ὁ, ἡ) chi sprona, chi punge collo sprone. մտրակով խթող, մտրակող. մահմուզ իլէ պատըրան, մահմուզլայան։

Κεντροφόρος (ὁ, ἡ) chi tiene lo sprone. մտրակ ունեցող. մահմուզլու, մահմուզ պուլունան։

Κεντρόω - ω, Μ. ώσω. aguzzare come punteruolo. 2. pungere. 3. concentrare. porre nel centro. հերիւնի պէս սրել. 2. խթել, խայթել. 3. կեդրոնը ժողվել՝ բերել՝ դնել. դիկ կէսիկ դիւզէլթմէք՝ սիվրիլթմէք. 2. պատըրմագ (դիկ կէսիկ). 3. մէրքէզէ թօփլամագ՝ կէթիրմէք՝ գօմագ։

Κεντρώδης - εος (ὁ, ἡ) simile allo sprone. 2. che tiene lo sprone, il punteruolo. մտրակի նման. 2. մտրակ՝ հերիւն ունեցող. մահմուզա պէնզէր. 2. մահմուզլու, դիկլի։

Κέντρων - ωνος (ὁ) veste fatta da varj pezzi. պէսպէս կտորներէ շինուած հագուստ՝ լաթ. պարչա պարչա ֆարգլը պարչալարտան եափըլմըշ րուպա՝ եափագ. (οθ.) centone, poema composto da' versi di diversi autori. կարկատուն բանաստեղծութիւն (այսինքն զանազան բանաստեղծներու տաղերէն շինուած). էնվայի շաիրլէրին պէյթլէրինտէն թէրթիպ օլունմուշ գասիտէ։

Κεντρωτὸς - ὴ - όν. punto collo stimolo, col punteruolo, collo sprone. 2. che tiene stimoli, sproni, punteruoli. խթանով՝ հերիւնով՝ մտրակով խթուած. 2. խթան՝ մտրակ՝ հերիւն ունեցող. մահմուզ՝ դիկ մահմուզ իլէ պատըրըլմըշ. 2. մահմուզլու, մահմուզլու, դիկլի։

Κένωμα - ατος (τὸ) spazio vuoto. դատարկ միջոց. պօշ մահալլ՝ եէր։

Κενῶς, ἐπίῤ. essendo vuoto. 2. (μτφρ.) indarno, vanamente (Λατ. Frustra). պարապ ըլլալով. 2. փուճ՝ պարապ տեղը. պօշ օլարագ. 2. պօշունա, նաֆիլէ։

Κένωσις - εως (ἡ) l' azione di vuotare, votatura. 2. (ἰατρ.) evacuazione. պարպելը. 2. փորը ելլելը, թորումն կղկղանաց. պօշալթմաք. 2. գարնը սըքմաք, ամէլ էթմէք:

Κενωτικὸς - ὴ - όν. che cagiona l' evacuazione, evacuativo. կղկղիչ, կղկղանքը դուրս հանելու զօրութիւն ունեցող. ամէլ էթտիրիճի, ամէլ էթտիրմէյէ՝ գարնընը սըքըշթըրմայա գուվվէթի օլան (իլաճ):

Κέπφος (ὁ) pazzo (sorta di uccello). (Γαλλ. Fou.) աղբ մը թռչուն. պիր նէվի գուշ տուր. 2. (μτνμ.) stolto, capassione, babbione. ապուշ, խօթամիտ. ահմագ, պէօն, շաշգըն:

Κεραία - ας (ἡ) (ἐν γέν.) ciò che è simile al corno. 2. (ἰδιαιτ.) antenna. 3. accento. 4. le corna della nuova luna. եղջիւրի նման ամէն բան. 2. առագաստակալ. 3. ոլորակ. 4. նոր լուսնի եղջիւրները՝ մահիկները. պօյնուզա պէնզէր հէր պիր նէսնէ. 2. կէմի սէրէնի. 3. էմալէ. 4. եէնի այըն պօյնուզ կիպի սիվրիլիքի էքի ուճլարը:

Κεραΐζω. M. ΐσω. saccheggiare, devastare, sommergere, uccidere, ammazzare. թալլել, կործանել, ընկղմել, մեռցնել. եաղմալամագ, եագմա էթմէք, պաթըրմագ, էօլտիւրմէք:

Κεραϊσμὸς (ὁ) saccheggio, devastazione, rovina. թալլելը, կործանելը, աւեր, կործանում. եաղմալամա, եագմա էթմէ, էզմէ, եաղմա:

Κεραΐτις - ιδος (ἡ) fiengreco. խոտ մը. պիր նէվի օթլագ:

Κεραίω. M. ασω. × ἀντὶ Κεράννυμι.

Κεραμεία - ας (ἡ) l' arte del pentolajo. բրուտի արհեստ, բրուտ ըլլալը. չէօմլէքճիլիք:

Κεραμεῖον (τὸ) bottega di vasellajo, di pentolajo. բրուտի խանութ. չէօմլէքճի թիւքեանը:

Κεράμειος - α - ον. καὶ

Κεράμεος - οῦς (ὁ, ἡ) fatto di terra, di limo. հողէ՝ կաւէ շինուած. թօփրագտան՝ չամուրտան եափըլմըշ:

Κεραμεὺς - έως (ὁ) pentolajo, vasellajo, stovigliajo, chi fà le tegole. բրուտ, կղմինտր շինող. չէօմլէքճի, քիրէմիտճի:

Κεραμευτικὸς - ὴ - όν. che concerne l' arte di far le pentole, le tegole. պտուկ՝ կղմինտր շինելու վերաբերեալ. չէօմլէքճիլիյէ՝ քիրէմիտճիլիյէ մահսուս. **Κεραμευτικὴ** (ἡ) l' arte di far le pentole, le tegole. պտուկ՝ կղմինտր շինելու արհեստ. չէօմլէքճիլիք, քիրէմիտճիլիք:

Κεραμεύω. M. εύσω. far delle pentole, delle tegole. պտուկ՝ խեցի՝ կղմինտր շինել. չէօմլէք՝ քիրէմիտ եափմագ:

Κεραμιδόω - ῶ. M. ώσω. coprir di tegole. կղմինտրով գոցել. քիրէմիտլէմէք, քիրէմիտ իլէ գափամագ:

Κεραμικὸς - ὴ - όν. di pentola, di vasellajo. պտուկի պատկանած, բրուտի վերաբերեալ. չէօմլէյէ տայիր, չէօմլէքճիյէ մութէալլիգ:

Κεράμινος - η - ον. = Κεράμειος.

Κεράμιον (τὸ) vaso di terra. հողէ աման. թօփրագ գապ:

Κεραμὶς - ίδος (ἡ) tegola, embrice. կղմինտր. քիրէմիտ. 2. = Κεράμιον.

Κέραμον (τὸ) vaso di terra. հողէ աման. թօփրագ գապ. **Κέραμα** (τά) vasellame. սեղանոյ անօթք. սօֆրայա գօնուլան գապլար:

Κεραμοποιὸς (ὁ) = Κεραμεύς.

Κεραμοπωλεῖον (τὸ) luogo, ove si vendono vasi di terra, o tegole. խեցեղէն անօթներ՝ հողէ ամաններ՝ կղմինտր ծախելու տեղ. թօփրագ գապլար՝ քիրէմիտ սաթըլաճագ մահալ:

Κεραμοπωλέω - ῶ. M. ήσω. Εἰμὶ. —

Κεραμοπώλης (ὁ) venditor di vasi di terra o di tegole. հողէ ամաններ կամ կղմինտրը ծախող. թօփրագ գապլար եախօտ քիրէմիտ սաթան:

Κέραμος (ὁ) terra, donde si formano le pentole, argilla. 2. ogni qualunque vaso di terra. 3. tegola. խեցի շինելու հող՝ կաւ. 2. ամէն կերպ հողէ աման. 3. կղմինտր. չէօմլէքճի թօփրաղը. 2. հէր պիր թիւրլիւ թօփրագ գապ. 3. քիրէմիտ:

Κεραμουργὸς (ὁ) = Κεραμεύς.

Κεραμόω - ῶ. M. ώσω. coprir di tegole. կղմինտրով գոցել. քիրէմիտլէմէք, քիրէմիտ իլէ էօրթմէք:

Κεραμωτὸς - ὴ - όν. coperto di tegole. կղմինտրով գոցուած. քիրէմիտ իլէ էօրթիւլմիւշ:

Κεράννυμι. M. κεράσω. mescolare. 2. temperare coll' acqua (il vino). 3. versar nel bicchiere. 4. dar a bere. խառնել. 2. ջրով (գինին) բարեխառնել. 3. գաւաթը լեցնել. 4. մէկի մը խմելու համար տալ. գարըշտըրմագ. 2. (շարապը) սուլամագ, ըլըգ էթմէք. 3. գատէհէ տօլտուրմագ. 4. պիրիսինէ իչիր վէյա սունմագ (գատէհի):

Κεραὸς - ὴ - όν. che tiene le corna. եղջիւր ունեցող. պօյնուզլու. 2. = Κεράτινος.

Κεραοῦχος (ὁ, ἡ) × ἀντὶ Κεροῦχος.

Κεράρχης - ου (ὁ) = Κερατάρχης.

Κεραρχία - ας (ἡ) = Κεραταρχία.

Κέρας - ατος ἢ **αος - ως** (τὸ) corno. 2. bicchiere fatto in forma di corno. 3. arco. 4. corno o cornetta. 5. la sommità di qualche cosa, le corna (dell' altare). 6. corno, cornecchio. 7. le corna, o l' imboccatura d' un fiume. 8. ala d' un esercito, corno d' esercito. 9. argomento cornuto. 10. forza, potere. եղջիւր, կոտոշ. 2. եղջիւրի ձեւով շինուած գաւաթ. 3. աղեղն. 4. եղջերափող, փող. 5. բանի մը ծայրը, եղջիւրք (սեղանոյ, խորանի). 6. ցցունք, մազերու խոպոպիք. 7. գետի մը թեւը՝ առաջքը կամ բերանը. 8. բանակի մը թեւ. 9. եղջերաւոր ձեռնարկութիւն, երկայրաբանութիւն. 10. ոյժ, զօրութիւն, կարողութիւն. պօյնուզ. 2. պօյնուզ շէքլինտէ եափըլմըշ գապ. 3. եայ. 4. պօրու, զուռնա. 5. պիր նէսնէնին ուճու, միհրապըն իքի ուճու. 6. զիւլիւֆ. 7. չայ քօլու՝ աղզը. 8. ասքէրին գանատը՝ եանը. 9. իքի եանլը տէլիլ.

եանէ հետ խառնուած խառն ալն եղեծեն տեւէլ. 10. գուհեր, գուտեր, եծեւոր. 11. = *Κεραία*. 12. = *Κέρσιμον*.

Κερασβόλος (ὁ, ἡ) mal cotto. 2. (*μτφρ.*) duro, contumace. դէշ եփուած. 2. յամառ, անողորմելի. ձեռն ճեղեղ. 2. ենածն, եմայս ենէրել։

Κερασέα ἢ *Κερασία* (ἡ) = *Κέρασος*.

Κεράσιον (τὸ) ciriegia. կեռաս. ճերմակ։

Κέρασμα (τὸ) mistura di liquori, bevanda mescolata con... Հեղանիւթների խառնուած, ուրիշ բաներով խառնուած ըմպելիք. տաճա նեանելերն պերպերւերէ եւէ գուրելմաջ, ահեր նեաներ եւէ գուրելմեղ եւեծեւ եէյ. = *Κρᾶμα*, *Κρᾶσις*.

Κέρασος (ὁ καὶ μτγν. ἡ) ciriegio. կեռասենի. ճերմակ ադաշ։

Κεράστης - ου (ὁ) (*ἐπιθ.*) che ha le corna, cornuto, կոտոշ ունեցող, եղջերաւոր. պոռյոռաղա. (*οὐσ.*) ceraste (spezie di serpente cornuto). 2. sorta di verme, che rode il legno. կերաստես, եղջիւրիկ օձ. 2. փայտ կրծող կերպ մը որդ. պոռյոռաղա եցան. 2. օտուն ճեժերն պեր նեէէ գուրոր՝ պեօծեւ։

Κεραστὴς - οῦ (ὁ) colui che tempera il vino coll' acqua, chi da a bere. գինին ջրով բարեխառնող, խմելու համար տուող՝ երկնցընող. լարապա տաա գաճան՝ եծեւոր եռեն, եւեն տեյա տաղատան՝ ձերեն (գատեհ)։

Κεράστις - ιδος (ἡ) θηλ. τ. *Κεράστης*.

Κεραστὸς - ἡ - όν. mescolato, temperato. խառնուած, բարեխառն եղած. գաթըմել, եծեւոր օլանմայ։

Κερασφορέω - ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —

Κερασφόρος (ὁ, ἡ) chi porta corna, cornuto. կոտոշ կրող, եղջերաւոր. պոռյոռաղ թոլեյան, պոռյոռաղա։

Κερατάρχης - ου (ὁ) condottiere di trenta due elefanti. երսուներկու փիղ վարող. օթուզէճէ ֆիլ կետեն, օթուզ եճէ ֆիլ մեմուրու։

Κεραταρχία - ας (ἡ) la dignità del condottiere di trentadue elefanti. երսուներկու փիղ վարելու պատիւը՝ իշխանութիւնը. օթուզէճէ ֆիլ կեթճեւլէյեն՝ օթուզ եճէ ֆիլ մեմուրը օլմագլըղը մանսապը։

Κερατέα ἢ *Κερατεία* ἢ *Κερατία* (ἡ) carrubbio. եղջերենի. ճեւէ պոռյոռաղա աղաճ։

Κεράτειος (ὁ, ἡ) = *Κεράτινος*.

Κερατίας - ου (ὁ) cornuto. եղջերաւոր. պոռյոռաղա։

Κερατίζω. Μ. ίσω. percuotere colle corna. կոտոշներով զարնել. պոռյոռաղ եւէ վուրմաք։

Κερατίνη - ης (ἡ) buccina, corno. եղեգնափող. պորու, լորբոա. 2. = *Κέρας* (9).

Κεράτινος - η - ον. fatto di corno. եղջիւրէ շինուած. պոռյոռաղան եաբըլ։

Κεράτιον (τὸ) ὑποκρ. τ. *Κέρας*. 2. siliqua, baccello. 3. carruba. 4. peso, ch' è la sesta parte della misura chiamata scropolo. պատճառ. 3. եղջիւր պտուղը. 4. կշռոյ մը վեցերորդ մասը ծանրութիւն. գարագաճ (լոհրեւերեն). 3. ճեւէ պոռյոռա-

ղա. 4. պեր եէճերպերեն ալթընճը հեսսեսի օլան աղըրլըք. 5. = *Κεραΐτις*.

Κερατίτης - ου (ὁ) καὶ *Κερατῖτις* - ίτιδος (ἡ) che ha corna, o baccello. կոտոշ կամ պատճառ ունեցող. պոռյոռաղա, գապուղու օլան, գապուգլու։

Κερατογλύφος (ὁ) = *Κερατοξόος*.

Κερατοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma di corno. եղջերաձեւ, կոտոշի ձեւով, պոռյոռաղ պիչիմինտէ։

Κερατοξόος (ὁ, ἡ) chi lavora le corna. 2. chi fà degli archi dalle corna. կոտոշ գործող. 2. կոտոշէ աղեղ շինող. պոռյոռաղ իշլեյէն. 2. պոռյոռաղտան եայ եափան։

Κερατοποιὸς (ὁ, ἡ) καὶ

Κερατουργὸς (ὁ, ἡ) γρμτ. ἐξήγ. τ. *Κερατοξόος*.

Κερατοφορέω - ῶ. Μ. ήσω = *Κερασφορέω*.

Κερατοφόρος (ὁ, ἡ) = *Κερασφόρος*.

Κερατοφυέω - ῶ. Μ. ήσω. sbocciare le corna. կոտոշները բուսնիլ. պոռյոռաղլարը պիթմեք։

Κερατοφυὴς - έος (ὁ, ἡ) di cui sbocciano, spuntano le corna. կոտոշները փթթող՝ պտկող բուսնելու սկսող. պոռյոռաղլարը պաշ վերեն՝ պիթեն։

Κερατόφωνος (ὁ, ἡ) di cui la voce, il suono è simile a quello della cornetta. ձայնը փողի ձայնին նման եղող. սեսի պօրու՝ լորբոա սեսինե պենզեր։

Κερατόω - ῶ. Μ. ώσω. mutar in corna, render duro come il corno. կոտոշի փոխել, կոտոշի պէս պնդացընել. պոռյոռաղա թեպտիլ էթմեք, պոռյոռաղ կիպի գաթըլեշտիրմեք։

Κερατώδης - εος (ὁ, ἡ) = *Κερατοειδής*.

Κεραύλης - ου (ὁ) sonator di corno (*Λατ.* cornicen). փողահար, փող զարնող. լորբոաճը, լորբոա չալան։

Κεραύνειος (ὁ, ἡ) = *Κεραύνιος*.

Κεραυνίας - ου (ὁ) colpito di fulmine. կայծակէ զարնուած, կայծակնահար. եըլտըրըմտան վուրուլմուշ. (*οὐσ.*) ceraunia, ceraunio (spezie di gemma risplendente a guisa di fólgore). կայծական պէս փայլփլող կերպ մը քար է. եըլտըրըմ կիպի բարլագ պեր նեւէ թաշ տըր։

Κεραύνιον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Κεραυνός*.

Κεραύνιος - α - ον. di fulmine, fulmineo, fulminante. կայծակի պատկանեալ, շանթային, կայծակով զարնող, շանթաձիգ. եըլտըրըմ մեթեալլիգ, եըլտըրըմ եւէ վուրան, եըլտըրըմլըյան։ (*οὐσ.*) *Κεραύνιον* (τὸ) tartufo, tubero. խոզաբնձոր, գետնախնձոր. դօմալագ եըմաղ։

Κεραυνοβλὴς - ῆτος (ὁ, ἡ) × ἀντὶ

Κεραυνόβλητος (ὁ, ἡ) fulminato, colpito di fulmine. կայծակով զարնուած, շանթահար. եըլտըրըմտան վուրուլմուշ, եըլտըրըմ չարբմըշ։

Κεραυνοβολέω - ῶ. Μ. ήσω. fulminare. կայծակով զարնել. եըլտըրըմ եւէ վուրմաք, եըլտըրըմլամաք։

Κεραυνοβολία (ἡ) fulminazione. կայծակնահարութիւն, կայծակով զարնելը. եըլտըրըմլանմա, եըլտըրըմ եւէ վուրմա։

Κεραυνοβόλιον (τὸ) luogo percosso dal fulmine. (*Λατ.* bidental.) 2. caduta di fulmine. կայծակէ զարնուած տեղ. 2. կայծակին ինկնալը. եըլտըրըմտան վուրուլմուշ եէրի մահալ. 2. եըլտըրըմըն տիւշմէսի:

Κεραυνόβόλος (ὁ, ἡ) (*παροξ.*) fulminante. կայծակով զարնող, շանթաձիգ. եըլտըրըմ իլէ վուրան, եըլտըրըմլըյան. 2. (*προπαροξ.*) = *Κεραυνόβλητος.*

Κεραυνοβρόντης - ου (ὁ) che tuona e fulmina. որոտացող ու կայծակով զարնող. կիւրլէյէն վէ եըլտըրըմլըյան:

Κεραυνομάχης - ου (ὁ) chi combatte contro qualcuno con dei fulmini. մէկի մը հետ կայծակով կռուող. պիրիսինէ գարշը եըլտըրըմլար իլէ տէօյիւշէն:

Κεραυνοπλὴξ - ῆγος (ὁ, ἡ) = *Κεραυνόβλητος.*

Κεραυνὸς (ὁ) fulmine. կայծակն, շանթ. եըլտըրըմ, պարգ:

Κεραυνοσκοπεῖον (τὸ) luogo donde s'osservano i fulmini. կայծակները դիտելու տեղ. եըլտըրըմլարը նազար էտէճէք մահալ:

Κεραυνοσκοπία - ας (ἡ) l'osservazione de' fulmini. կայծականց դիտողութիւն. եըլտըրըմլարը նազար էթմէքլիք:

Κεραυνοῦχος (ὁ, ἡ) chi tiene in mano de' fulmini. ձեռքը կայծակներ բռնող. էլինտէ եըլտըրըմլար թութան:

Κεραυνοφανὴς - έος (ὁ, ἡ) scintillante come il fulmine. կայծական պէս շողացող՝ փայլող. եըլտըրըմ կիպի գարըլտան՝ շէօհլէ ալան:

Κεραυνοφόρος (ὁ, ἡ) che porta dei fulmini. կայծակներ կրող. եըլտըրըմ թաշըյան:

Κεραυνόω - ῶ. *Μ.* ώσω. fulminare. կայծակով զարնել. եըլտըրըմլամագ, եըլտըրըմ իլէ ուրմագ:

Κεραύνωσις - εως (ἡ) fulminazione. կայծակով զարնելը. եըլտըրըմ իլէ վուրմագլըգ:

Κεράω - ῶ. *Μ.* άσω. (*τακτ.*) stare al corno dell' esercito. բանակին թեւը կենալ. ասքէրին՝ օրտունուն գանատընտա տուրմագ:

Κεράω - ῶ. *Μ.* άσω. × ἀντὶ *Κεράννυμι.*

Κεραὼψ - ῶπος (ὁ, ἡ) che ha la forma di corno, cornuto. եղջերաձեւ, կոտոշի ձեւով. պոյնուզ պիչիմինտէ օլան:

Κερδαίνω. *Μ.* ανῶ ἢ ήσω. καὶ μσ. κερδήσομαι. guadagnare, far del lucro. շահիլ. քեար էթմէք, գազանմագ:

Κερδαλέος - έα - έον. lucroso. 2. chi sa la maniera di guadagnare, astuto. շահաւէտ, շահ բերող. 2. շահելու կերպը գիտցող, խորամանկ. քեարլը, քեար կէթիրէն. 2. գազանմագ եօլունու պիլէն, ուշեար, հիւնէրվէրլէր: — λέως, ἐπίῤ.

Κερδαλεότης - ητος (ἡ) astuzia, prudenza nel guadagnare. շահելու մէջ եղած խորամանկութիւն՝ խոհեմութիւն՝ խոհականութիւն. գազանմագ՝ քեար էթմէք հուգուգընտա գուլլանըլան ուշեարլըգ՝ ֆէնտպազլըգ՝ հուշեարլըգ:

Κερδαλεόφρων - ονος (ὁ, ἡ) = *Κερδαλέος.* (2).

Κερδάριον (τὸ) ὑπκρ. τ. *Κέρδος.*

Κερδέμπορος (ὁ) lucrativo, utile ai mercanti. վաճառականներու շահ բերող՝ օգտաւէտ. պազըրկեանլարա քեար՝ գազանճ կէթիրէն, ֆայտալը:

Κέρδιστος - η - ον. ὑπερθ. καὶ

Κερδίων - ονος (ὁ, ἡ) συνκρ. (ἀνμλ.) ἀντὶ *Κερδαλεώτερος* - *ώτατος.* più lucroso, lucrativo. աւելի շահ բերող, շահաւէտ. տահա զիատէ քեարլը՝ գազանճլը:

Κερδογαμέω - ω. *Μ.* ήσω. sposarsi per interesse. իր օգտին համար կարգուիլ. քէնտի չըգարը՝ ֆայտասը իչին էվլէնմէք:

Κέρδον (τὸ) = *Στρουθίον.*

Κέρδος - εος - ους (τὸ) lucro, guadagno, profitto. շահ, օգուտ. քեար, գազանճ, ֆայտէ:

Κερδοφόρος (ὁ, ἡ) lucroso, lucrativo. շահաբեր, շահաւէտ. քեարլը, գազանճլը:

Κερδὼ - όος - οῦς (ἡ) volpe. աղուէս. թիլքի:

Κέρθιος (ὁ) picchio piccolo (*Γαλλ.* grimperau). պզտիկ փայտափոր (թռչուն). քիւչիւք աղաճ գագան (պիր նէվի գուշ):

Κερκέτης - ου (ὁ) = *Δελφίς* (2).

Κερκίδιον (τὸ) ὑποκρ. τ. *Κερκίς.*

Κερκιδοποιὸς (ὁ) fabbricatore di spola. կկոց շինող. մէքիք եափան, մէքիքճի:

Κερκίζω. *Μ.* ίσω. tessere colla spola. կկոցով ոստայնանկել. մէքիք իլէ տօգումագ:

Κερκὶς - ίδος (ἡ) spola. 2. tela tessuta, tessitura, tessuto. 3. pettine. 4. plettro, archetto. 5. tibia, caviglia, l'osso grande della gamba. 6. ordine di sedie nel teatro. 7. raggio matematico. 8. tremula, alberella. կկոց. 2. հիւսուած լաթ, գործած, անկուած. 3. սանտր. 4. կնդնդոց. 5. սրունքին մեծ ոսկրը, ոլոք. 6. թատրոնը նստարաններու՝ աթոռներու կարգ. 7. մաթեմաթիկական շառաւիղ. 8. բարտի (ծառ մըն է). մէքիք. 2. տօգունմուշ պէզ. 3. թարագ. 4. քէմանէ. 5. պաճագըն պիւյիւք քէմիյի, աշըգ. 6. թէատրօտա իսքէմլէ սըրասը. 7. իլմի հէնտէսէյէ պույայէթէ մէնսուպ քէրթէմ չէօլէ. 8. գավագ աղաճը (գավագ աղաճընըն պիր նէվի տիր):

Κέρκισις - εως (ἡ) tessitura, l'azione di tessere colla spola. կկոցով ոստայնանկելը. մէքիք իլէ տօգումագ:

Κερκιστικὴ - ῆς (ἡ) l'arte di tessere. ոստայնանկելու արհեստ. տօգումաճըլըգ:

Κερκίων - ονος (ἡ) καὶ

Κερκοκορώνη (ἡ) specie d'uccello. ազգ մը թռչուն. պիր նէվի գուշ:

Κερκοπίθηκος (ὁ) cercopiteco, gatto-mammone. պոչով կապիկ. շէպէք:

Κέρκος (ἡ) coda. 2. manico. 3. membro virile, cazzo. պոչ. 2. անօթներու անկած. 3. առնի անդամը, վարոց. գույրուգ. 2. գուլփ. 3. զէքէր, քիր:

Κέρκουρος ἢ *Κερκοῦρος* (ὁ) vascello leggiero. 2. specie di pesce. թեթեւ նաւ. 2. կերպ մը ձուկ. խաֆիֆ կէմի. 2. պիր նօյ պալըգ:

Κερκοφόρος (ὁ, ἡ) che ha la coda. պոչով, պոչ ունեցող. գույրուգլու:

Κέρκωσις - εως (ἡ) tumore, enfiato intorno alla vulva. արգանդին բերանին քովերը եղող ուռեցք. րահմըն աղզընտա՝ ֆէրճին էթրաֆընտա օլան իշին՝ գապարճըգ:

Κέρκωψ-ωπος (ὁ) specie di cercopiteco grande. 2. uomo astuto, scaltro, lascivo. *տեսակ մը մեծ պոչով կապիկ. 2. խորամանկ՝ հնարիմաց՝ պագշոտ մարդ.* [illegible] 2. [illegible]

Κέρμα (τὸ) piccola moneta, danajuzzo, dindo. 2. (*πλθ.*) danaro, moneta. *պզտիկ՝ մանր դրամ. 2. դրամ, արծաթ, ստակ.* [illegible] 2. [illegible]

Κερματίζω. M. ίσω. barattare una moneta grande con delle piccole. *մեծ դրամ մը պզտիկ դրամներով աւրել՝ փոխել.* [illegible]

Κερμάτιον (τὸ) *ὑποκορ. τ. Κέρμα.*

Κερματιστὴς-οῦ (ὁ) = *Κολλυβιστής.* banchiere. 2. usurajo. *սեղանաւոր, լումայափոխ. 2. վաշխառու, տոկոսառու.* [illegible] 2. [illegible]

Κέρνος (ὁ) *καὶ*

Κέρνον ἢ Κέρνος-εος-ους (τὸ) vaso di terra, che si usava nelle cerimonie de' Coribanti. *Բուէա (որ եւ Կիւբելէ) չաստուածուհւոյն քուրմերուն արարողութեանցը մէջ գործածուող հողէ աման.* [illegible]

Κερνοφορέω-ῶ. M. ήσω. Εἰμὶ —

Κερνοφόρος (ὁ, ἡ) chi porta il vaso sacro nelle cerimonie dei Coribanti. *Բուէա չաստուածուհւոյն արարողութեանց մէջ սուրբ ամանը կրող.* [illegible]

Κερόδετος (ὁ, ἡ) fatto, legato di corno. *կոտոշով շինուած՝ կապուած.* [illegible]

Κερόεις-εσσα-εν. = *Κερασφόρος ἢ Κεραтоειδής.*

Κερόστρωτος (ὁ, ἡ) fatto a forma di tarsia di corno, lastricato di pezzi di corna di diversi colori. *գոյն գոյն եղջիւրներու կտորներով յատակուած.* [illegible]

Κεροτυπέω-ῶ. M. ήσω. = *Κερατίζω.*

Κερουλκὸς (ὁ, ἡ) (*ἐνεργ.*) che tira colle corna. 2. che tira l'antenna. 3. chi tira l'arco, arciere. 4. (*πθ.*) tirato, strascinato dalle corna. *կոտոշներով քաշող. 2. առագաստակալը քաշող. 3. աղեղը քաշող. 4. կոտոշներէն քաշուած՝ տարուած.* [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

Κερουτιάω-ῶ. M. άσω. insuperbirsi, ringalluzzarsi. *եղջիւր առնել, գոռոզնալ.* [illegible]

Κεροῦχος (ὁ, ἡ) che ha, tiene le corna. 2. (fune) che sta attaccato alle due estremità, alle due corna dell' antenna. *կոտոշ ունեցող. 2. առագաստակալին երկու ծոթին կապուած (չուան).* [illegible] 2. [illegible]

Κερόω-ῶ. M. ώσω. curvare come un corno. *կոտոշի պէս ծռել.* [illegible]

Κέρσιμον (τὸ) corno attaccato all' estremità della canna de' pescatori. *ձկնորսներուն եղեգան ծոթը կպուած կոտոշ.* [illegible]

Κερτομέω-ῶ. M. ήσω. offendere con de' sarcasmi, oltraggiare. *երգիծանել, նախատել, պախարակել.* [illegible]

Κερτομίας-ου (ὁ) ingiuriatore, oltraggiatore. *նախատող, թշնամանող.* [illegible]

Κερτόμιος καὶ

Κέρτομος (ὁ, ἡ) ingiurioso, pungente. 2. fallace, fraudolento. *նախատական, զկծեցուցիչ, սիրտ երող՝ կծող. 2. խաբեբայ, պատրող.* [illegible] 2. [illegible]

Κερχαλέος-α-ον. rauco. *կերկերեալ (ձայն) կերկերաձայն,* [illegible]

Κερχάω-ῶ. M. ήσω. = *Κέρχω.*

Κερχνασμὸς (ὁ) raucedine. *կերկերում, ձայնը խղդած ըլլալը.* [illegible]

Κερχνάω (νέω)-ῶ. M. ήσω. = *Κερχάω.*

Κέρχνη-ης καὶ

Κερχνηΐς-ηΐδος καὶ (κρ.) Κερχνὴς-ῆδος (ἡ) acertello, gheppio, fottivento (uccello) (*Γαλλ.* crecerelle.) *կերկերաձայն թռչուն մըն է.* [illegible]

Κέρχνος (ὁ) raucedine. 2. (*κατὰ μετάθ. στοιχ.*) limatura di metallo. *կերկերում, ձայնը խղդած ըլլալը. 2. մետաղի խարտած.* [illegible] 2. [illegible]

Κερχνόω-ῶ. M. ώσω. = *Κέρχω.*

Κέρχω. M. κέρξω. render fioco, rauco. *կերկերաձայն ընել, ձայնը խղդել.* [illegible]

Κεσκίον (τὸ) stoppa. *խծուծ, քուղ.* [illegible]

Κεστὸς (ὁ) cintura di donna (*Λατ.* cestus.) 2. (*ὅθ. ἐν γέν.*) esca, solletico, attrattiva. *կանանց գօտի. 2. հրապոյր.* [illegible] 2. [illegible]

Κέστρα-ας (ἡ) piccone, martello militare. 2. sfirena (pesce) (*Λατ.* Sudis.) 3. martello. *կերպ մը զինուորներու մուրճ. 2. կռնկաձուկն. 3. մուրճ.* [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. *Κέστρον.*

Κεστρεὺς-έως (ὁ) muggine. *գլխան ձուկ.* [illegible] 2. (*μτφρ. ἐπὶ ἀνθρ.*) ingordo, mangione. *շատ կերող, որկորեայ.* [illegible]

Κεστρεύω. M. εύσω. morir di fame. *անօթութենէն մեռնիլ.* [illegible]

Κέστρον (τὸ) punteruolo, trivella, cesello. 2. piccone, martello militare. 3. bettonica (erba). *հերիւն, շաղափ, երկաթի գրիչ. 2. կերպ մը զինուորներու մուրճ. 3. օգտակար խոտ մը.* [illegible]

[illegible]

Κέστρος (ὁ) = Κέστρον. 2. = τῷ

Κεστροσφενδόνη (ἡ) macchina di guerra, con cui lanciavano dardi e pietre. (Λατ. tragula.) կերպ մը պատերազմական մեքենայ՝ որով նետ ու քար կընետէին. [illegible]

Κεστρόω - ῶ. Μ. ώσω. lavorar col punteruolo, colla trivella, col cesello. Հերիւնով երկաթի գրիչով գործել բանիլ. [illegible]

Κέστρωσις - εως (ἡ) pittura encaustica. արծնական նկար. [illegible]

Κεῦθμα (τὸ) καὶ

Κευθμὸς (ὁ) Χ ἀντὶ

Κευθμὼν - ῶνος (ὁ) nascondiglio, ascosaglia. (Λατ. latebra, latibulum.) 2. spelonca. 3. covile. 4. inferno. 5. baratro. պահեստ տեղ, թաքուստ. 2. քարանձաւ, քարայր. 3. որջ. 4. դժոխք. 5. վիհ, վիրապ. [illegible]

Κεύθω. Μ. κεύσω. inserrare, nascondere. 2. (τρπ.) tener segreto. 3. (μσ. ἢ ἀμτβτ.) nascondersi. ներս գոցել, պահել, պահուըտել. 2. ծածուկ բռնել, դուրս չհանել. 3. պահուըտիլ. [illegible]

Κεφαλαία (ἡ) dolor di testa cronico e veemente. երկարատեւ ու սաստիկ գլխացաւ. [illegible]

Κεφάλαιον (τὸ) il capitale. 2. capitolo. դրամոյ գլուխ. 2. գլուխ դրոց, գլուխ բանի, նիւթ. [illegible] 3. = Κεφαλή. 4. = Κορωνίς, Κολοφών (2).

Κεφαλαῖος - α - ον. principale, capitale. գլխաւոր. [illegible]

Κεφαλαιόω - ῶ. Μ. ώσω. capitolare, dividere in capitoli, sommare. գլուխ գլուխ բաժնել, գլխակարգել, գումարել. [illegible]

Κεφαλαιώδης - εος (ὁ, ἡ) sommario, compendioso. համառօտեալ, համփոփ. [illegible]

Κεφαλαιωδῶς, ἐπίῤ. in sommario, sommariamente. համառօտիւ, համառօտեալ. [illegible]

Κεφαλαίωμα (τὸ) somma, sommario, capitolazione. համառօտութիւն, բովանդակութիւն. [illegible]

Κεφαλαλγέω - ῶ. Μ. ήσω. aver dolor di testa, sentir cefalalgia. գլխացաւ ունենալ, գլուխը ցաւել. [illegible]

Κεφαλαλγὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha o eccita dolor di testa. գլխացաւ ունեցող կամ պատճառող. [illegible]

Κεφαλαλγία - ας (ἡ) dolor di testa, cefalalgia. գլխի ցաւ, գլխացաւ. [illegible]

Κεφαλαλγικὸς - ὴ - όν. chi soffre spesso dolor di testa. յաճախ գլխացաւ քաշող. [illegible]

Κεφαλὴ - ῆς (ἡ) capo, testa. 2. (μτνμ.) la sommità di qualunque cosa. 3. (συνεκδχ.) uomo. 4. vita. 5. somma. գլուխ. 2. ամենայն բանի ծայր՝ կոխ՝ գագաթ. 3. մարդ. 4. կեանք. 5. գումար. [illegible]

Κεφαληδὸν, ἐπίῤ. in forma di testa. գլխի ձեւով. [illegible]

Κεφαλικὸς - ὴ - όν. che appartiene alla testa. գլխի պատկանած. [illegible]

Κεφαλικῶς, ἐπίῤ. capitalmente. առ ի մահ, մեռնելու չափ. [illegible]

Κεφάλιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Κεφαλή. 2. = Κιονόκρανον.

Κεφαλὶς - ίδος (ἡ) (κυρ.) ὑποκορ. τ. Κεφαλή. sommità, estremità. 2. foggia, berretta. 3. corda dell' antenna. ծայր, կոխ, գագաթ. 2. խոյր, գլխարկ, արտախուրակ, գլխանոց. 3. առագաստակալին չուանները. [illegible]

Κεφαλισμὸς - οῦ (ὁ) abbaco Pitagorico. Պիւթագորեան աղիւսակ. [illegible]

Κεφαλοδέσμιον (τὸ) καὶ

Κεφαλόδεσμος (ὁ) frontale, striscia di testa. ապարօշ, գլխու երիզ. [illegible]

Κεφαλοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma di testa. գլխի ձեւ ունեցող. [illegible]

Κεφαλόμακτρον (τὸ) fazzoletto per asciugare la testa, sudario, pezzuola, գլուխը չորցընելու թաշկինակ, քրտան գաստառակ. [illegible]

Κέφαλος (ὁ) muggine, cefalo. գլխան ձուկ. [illegible]

Κεφαλοτομέω - ῶ. Μ. ήσω. decapitare. գլխատել, գլուխ կտրել. [illegible]

Κεφαλοτόμος (ὁ, ἡ) colui che decapita, che tronca la testa. գլուխ կտրող. [illegible]

Κεφαλωτὸς - ὴ - όν. che ha la testa, il capo, capituto. գլուխ ունեցող. [illegible]

Κεχαρισμένος - η - ον. (τὸ παρθ. - ώτερος - ώτατος), (κυρ. πρκ. τ. μτχ. τ. χαρίζομαι.) (ὡς ἐπίθ.) grato, giocondo, grazioso. հաճոյ, հեշտալի, շնորհալի, շնորհքով. [illegible] — μένως, ἐπίῤ.

Κεχαριτωμένως, ἐπίῤ. graziosamente. շնորհալի՝ շնորհալից կերպով, վայելչաբար. [illegible]

Κηδεία - ας (ἡ) (κηδεύω) funerale, esequie, sepoltura. 2. affinità, parentela.

յուղարկաւորութեան հանդէս, թաղումն. 2. ազգականութիւն, խնամութիւն. ճէնազէ ալայը, ալայը. 2. խըսըմլըգ, աքրապալըգ:

Κήδειος (ὁ, ἡ) caro, amico. 2. affine, parente. սիրելի, բարեկամ. 2. խնամի. սէվիլիճի, տօսթ, խալէս, մահապպէթ. 2. աքրապա, խըսըմ:

Κηδεμονεὺς - *έως* (ὁ) × *ἀντὶ Κηδεμών*.

Κηδεμονία - *ας* (ἡ) cura, diligenza, tutela. խնամ, փոյթ, հոգ, պաշտպանութիւն. թիմար, գայրէ, տըգգաթ, գայըրմըշլըգ, հիմայէթ:

Κηδεμονικὸς - *ὴ* - *όν*. (*καὶ ἐπίρ.*) — *ικῶς*. appartenente al tutore, al curatore, abile ad esser procuratore, soprantendente. պաշտպանի՝ խնամակալի՝ հոգաբարձուի պատկանած, հոգատար՝ վերատեսուչ՝ վերակացու ըլլալու յարմար. վասըյի՝ մըյա-նէթճիսի՝ գայըրմըշըյէ մէնսուպ, հիմայէթճի՝ գայըրըճը մուվաֆըգ:

Κηδεμὼν - *όνος* (ὁ) tutore, curatore, procuratore, soprantendente. խնամակալու, պաշտպան, հոգաբարձու, վերատեսուչ, վերակացու. գայըրըճը, հիմայէթ էտիճի, մութէվէլլի, մուտավըր, նազըր. 2. = *Κηδεστής*.

Κηδεστὴς - *οῦ* (ὁ) affine, parente. 2. suocero. 3. genero. ազգական, խնամի. 2. աներ. 3. փեսայ. խըսըմ, աքրապա. 2. գայն աթա. 3. կիւվէյի, դամադ:

Κηδεστία - *ας* (ἡ) affinità, parentela. ազգականութիւն, խնամութիւն. խըսըմլըգ, աքրապալըգ:

Κηδεστικὸς - *ὴ* - *όν*. che concerne la parentela. ազգականութեան պատկանած. խըսըմլըգա՝ աքրապալըգա մէնսուպ:

Κηδέστρια (ἡ) *θηλ. τ. Κηδεστής*. suocera. զոքանչ. գայնանա:

Κήδευμα (τὸ) = *Κῆδος*. 2. = *Κηδεία*. 3. = *Κηδεστία*. 4. × *ἀντὶ Κηδεστής*.

Κηδευτὴς - *οῦ* (ὁ) = *Κηδεμών*. 2. = *Κηδεστής*.

Κηδεύω. *Μ*. *εύσω* (*κῆδος*) fare i funerali, seppellire il morto, curare, prender cura di.. 2. dar in matrimonio, sposare. 3. contrarre parentado. յուղարկաւորութեան հանդէսը կատարել, մեռելը թաղել, խնամել, հոգալ. 2. կարգել, ամուսնացուցանել. 3. ազգականութեան մտնալ, ազգակցութիւն ունենալ. ճէնազէ գալտըրմագ, գըմմագ, տէֆն էթմէք, գայըրմագ, թիմար էթմէք. 2. էվլէնտիրմէք. 3. խըսըմլըգ գըլմագ, աքրապա օլմագ:

Κήδομαι, ἴδε *Κήδω*.

Κῆδος - *εος* - *ους* (τὸ) sollecitudine, cura. 2. lutto. 3. affinità. փոյթ, խնամ, հոգ. 2. սուգ. 3. ազգականութիւն. գայիւ, թասալլի, թիմար. 2. եաս. 3. աքրապալըգ, խըսըմլըգ:

Κήδω. *Μ*. *κηδήσω*, ἢ *κεκαδήσω*. affannare, molestare, attristare, nuocere. 2. (*μὲ γέν. ἐκ δ΄.*) privare. նեղացընել, տաղտկացնել, տրտմեցընել, վնասել. 2. զրկել. ռահաթսըզ էթմէք, գայըլը գօյմագ, ուզմագ, մէյուս գըլմագ, զարար էթմէք. 2. մահրում էթմէք. (*μσ.*) aver cura, curare. խնամել, հոգալ. գայըրմագ, պագմագ, թիմար էթմէք:

Κηθάριον καὶ
Κηθίδιον (τὸ) *ὑποκορ. τοῦ*
Κήθιον (τὸ) *καὶ*

Κηθὶς - *ῖδος* (ἡ) urna pei suffragi. 2. bossolo per il giuoco de' dadi. սափոր, սափոր, (քուէները դնելու համար). 2. նարտին քուէները դնելու տուփ. թասը, գուտու (գուրալար գօյմագ իչին). 2. թավլա զարլարընը գօյտուգ գութու, զարֆ:

Κηκίδιον (τὸ) *ὑποκορ. τοῦ*

Κηκὶς - *ῖδος* (ἡ) galla. գխտոր. մազը. 2. (*κυρ. καὶ* ×) vapore, fumo che s'innalza verso sù. դէպ ի վեր բարձրացող շոգի՝ մուխ՝ ծուխ. եուգարըյա դօղրու չըգան՝ բուխար՝ դուման՝ թիւթիւն:

Κηκίω. *Μ*. *ίσω*. (*ἐπὶ ὑγρ.*) saltar sopra, scaturire, schizzare. 2. (*ἐπὶ καπνοῦ κτλ.*) esalare. վեր ցաթկել, բղխել, ցայտել, դուրս վազել՝ բղխել. 2. արտաշնչել. եուգարը սըչրամագ, ֆըշգըրմագ, ֆըշգըրմագ, գայնամագ, չըգմագ. 2. եուգարը գօյմագ (դուման իլէ գայըր դուտուն գիպի նէֆէսլէր վէրմէք):

Κηλὰς - *άδος* (ἡ) (*ἡμέρα*) (giorno) torbido, nuvoloso, vernale. պղտոր՝ ամպոտ՝ ձմեռնային (օր). պուլանըգ՝ պուլութլու գըշ (կիւնիւ):

Κήλειος καὶ

Κήλεος (ὁ, ἡ) caldo, cocente. 2. risplendente. տաք, եռող. 2. փայլուն. սըճագ, եագըճը. 2. փարլագ:

Κηλέω - *ῶ*. *Μ*. *ήσω*. incantare, attirarsi. 2. (*ἐπμ.*) addolcire, addomesticare. դիւթել, կախարդել, իրեն քաշել. 2. հեզացընել, ընտանեցընել. պույիւլէմէք, գէնտինէ չէքմէք. 2. մուլայիմլէշտիրմէք, էվճիլլէշտիրմէք:

Κήλη - *ης* (ἡ) tumore. 2. (*ἰδιωτ.*) ernia, ramice. ուռեցք. 2. փոշտանկութիւն, առականաց ուռեցք. շիշ, եումրու. 2. ֆըթըգ, գասըգլըգ, ադամ էտէրլէրինին շիշի:

Κηληδὼν - *όνος* (ἡ)
Κήληθρον (τὸ)
Κήλημα (τὸ)
Κηλητήριον (τὸ)
attrattiva, esca, solletico, allettamento. (*Λατ.* delinimentum). հրապոյր. ճէզպէ:

Κηλιδόω - *ῶ*. *Μ*. *ώσω*. macchiare. բիծ ընել, արատել. լէքէլէմէք:

Κηλιδωτὸς - *ὴ* - *όν*. macchiato. արատաւոր, բիծ ունեցող. լէքէլի:

Κηλὶς - *ίδος* (ἡ) macchia. բիծ, արատ. լէքէ:

Κῆλον (τὸ) legno secco, legno da bruciare. 2. (*κατ' ἐκτ.*) dardo. չոր փայտ, երելու փայտ. 2. նետ. գուրու օդուն, եագաճագ օդուն. 2. օք, թիր. 3. = *Κηληδών*.

Κηλοτομία - *ας* (ἡ) incisione d'ernia. առականաց ուռեցքը կտրելը. ֆըթըգ՝ ադամ էտէրլէրինտէ օլան շիշի գէսմէսի՝ եարմասը:

Κηλοτόμος (ὁ, ἡ) colui che fà una incisione d'ernia. առականաց ուռեցքը կտրող. ադամ էտէրլէրինտէ օլան շիշի գէսէն՝ եարան:

Κηλόω - *ῶ*. *Μ*. *ώσω*. bruciare. 2. fottere. երել. 2. գիտել զկին. եագմագ. 2.

դամըզլամաք, ճէյմա էթմէք. = *Βατεύω*, *Ὀχεύω*. 3. = *Κηλέω*.

Κήλων - ωνος (ὁ) stallone, ronzone, copritore. (*Λατ.* admissarius equus.) 2. (*μτνμ. ἐπὶ ἀνθρ.*) lascivo, lussurioso. (*Λατ.* salax.) մատակախաղ ձի. 2. վաւաշ, ռափոտ, պագշոտ. այգըր. 2. շէհվէթլի. 3. = *τῷ*

Κηλώνειον καὶ Κηλώνιον (τὸ) mazzacavallo, macchina da cavar acqua. (*Λατ.* tolleno.) ջրհան, ջուր հանելու գործիք. թուլումպա, գույու դօլապը, սու չէքէճէք չըգարաճագ ալեթ.

Κηλωστὸς (*ἴσ. Κηλωτὸς*) - *ὴ - όν.* prostituito, prostituita. ինքը զինքը պոռնկութեան տուած, պոռնիկ, բոզ. քէնտինի ըրզըյա էթմիշ, ֆահիշէ, գահպէ.

Κημὸς (ὁ) capestro. 2. coperchio dell' urna, in cui si mettevano i suffragi. 3. nassa. պախուրց. 2. քուէները դնելու սափորին կափարիչը. 2. ձկան կողով. եուլար, քէմէնտ. 2. գուրալարը գօյաճագ թէսթինին գափագը. 3. դալըգ աքէթի.

Κημόω - ῶ. *M.* *ώσω.* incapestrare. ձիուն պախուրց դնել. աթա եուլար թագմագ.

Κῆνσος (ὁ) censo. կինսոն, դիմոս. սալեան.

Κὴξ - κηκὸς (ἡ) folaga. փարփար, ծովային թռչուն մը. պիր նէվի տէնիզ գուշու, անգըթ գուշու.

Κηπαῖος - α - ον. che spetta al giardino. պարտեզի պատկանած. պահչէյէ մախսուս. (*οὐσ. θηλ.*) favagello. (*Γαλλ.* orpin.) դաշտային խոտ մըն է. գըրլանգըճ օթու.

Κηπεία - ας (ἡ) = *Κηπουρία.*

Κήπευμα (τὸ) pianta di giardino. պարտեզի տունկ. պահչէ ֆիտանը.

Κηπεὺς - έως (ὁ) = *Κηπουρός.*

Κηπεύσιμος (ὁ, ἡ) che si può coltivare nell'orto o nel giardino. պարտեզի մէջ նայուիլ խնամուիլ մշակուիլ կրցող. պօստանտա պահչէտէ պագըլաճագ, թիմար օլունաճագ.

Κηπευτὴς - οῦ (ὁ) = *Κηπεύς.*

Κηπευτὸς - ὴ - όν. coltivato nel giardino, nell'orto. պարտեզը նայուած խնամուած մշակուած. պահչէտէ պօստանտա պագըլմըշ թիմար օլունմուշ.

Κηπεύω. *M.* *εύσω.* coltivare o piantare nell' orto o nel giardino. պարտեզի մէջ մշակել կամ տնկել. պօստանտա պահչէտէ թիմար էթմէք պագմագ գօյմագ եախօտ տիքմէք.

Κηπίδιον (τὸ) *ὑποκορ. τ. Κῆπος.*

Κηπίον (τὸ) = *Κηπίδιον.* 2. = *Κῆπος* (3).

Κηποκόμος (ὁ) = *Κηπουρός.*

Κηπολόγος (ὁ) chi insegna nel giardino. պարտեզի մէջ սորվեցընող վարդապետող. պահչէտէ էօյրէտէն տէրս վէրէն.

Κηποποιΐα - ας (ἡ) coltivazione o formazione di giardino. պարտեզ մշակելը կամ շինելը. պահչէ թիմարը, եախօտ պահչէ եափմասը.

Κῆπος (ὁ) orto, giardino. 2. frigna, conno, o il pettignone della femmina (*Λατ.* hortus). 3. certa forma di tagliar i capelli. պարտեզ. 2. իգական անդամք կամ կնկան առականաց ու պորտին մէջ տեղը. 3. մազ կտրելու մը ձեւ՝ կերպ. պօստան, պահչէ. 2. ֆէրճ, եախօտ ավրէթին սաճ էէրլէրինին վէ գէօպէյինին արասընտա օլան մահալ. 3. պիր նէվի սաչ քէսմէ պիչիմի. 4. = *Κῆβος.*

Κηποτάφιον (τὸ) sepolcro dentro il giardino. պարտեզի մէջ դանուած գերեզման. պահչէ իչինտէ պուլունան մէզար.

Κηπουργία - ας (ἡ) = *Κηπουρία.*

Κηπουργικὸς - ὴ - όν. = *Κηπουρικός.*

Κηπουρέω - ῶ. *M.* *ήσω.* coltivare l' orto, il giardino, esser ortolano. պարտեզը մշակել, պարտիզպան ըլլալ. պօստան՝ պահչէ պագմագ, պօստանճը օլմագ, պախչըվան օլմագ.

Κηπουρία - ας (ἡ) il mestiere dell' ortolano. պարտիզպանութիւն. պօստանճըլըգ, պախչըվանլըգ.

Κηπουρικὸς - ὴ - όν. che concerne il giardiniere, l' ortolano. պարտիզպանի պատկանած. պախչըվանա՝ պօստանճըյա մախսուսլու.

Κηπουρὸς (ὁ) ortolano, giardiniere. պարտիզպան. պօստանճը, պախչըվան.

Κηποφύλαξ - ακος (ὁ) custode del giardino. պարտեզի պահապան. պահչէ պէքճիսի.

Κηπωρέω - ῶ, Κηπωρία, Κηπωρικὸς, Κηπωρὸς = *Κηπουρέω, κτλ.*

Κὴρ - κηρὸς (ἡ) fato, destino sinistro, morte, calamità, danno, ruina. 2. scelleraggine, misfatto, delitto. անյաջող՝ ձախողակ ճակատագիր՝ բաղդագրութիւն, մահ, արկած, աղէտք, վնաս, կործանում. 2. անօրէնութիւն, յանցանք, յանցուած. ուղուրսուզ մուխտէլիֆ՝ ագըպէթ՝ ալըն եազըսը՝ գըսմէթ՝ գատէր՝ թէգտիր, էօլիւմ, ֆէլաքէթ, քէտէր, զարար, խարապ. 2. պինամուսլուգ, գապահաթ, թէգսիր.

Κηραίνω. *M.* *ανῶ.* nuocere, corrompere. վնասել, ապականել. զարար՝ քէտէր վէրմէք, պօզմագ, խարապ էթմէք. 2. (*κέαρ-κῆρ*). = *Μεριμνάω*, *Ἀγανακτέω.*

Κηραμύντης - ου (ὁ) che previene la morte, la ruina. մահուան՝ կործանման առաջը առնող. էօլիւմին՝ խարապըն էօնիւնիւ ալան՝ գօյան.

Κηράνθεμον (τὸ) cerinta (erba). կերինթոս (խոտ մըն է, որուն որ ծաղիկը մեղուք կըսիրեն). չիչէյի արըլարը չօգ սէվեն օթ.

Κηραχάτης - ου (ὁ) ceracate (spezie d'agata). կերպ մը մոմեղէնի գոյն ունեցող ակատ քար. պիր նէվի մում րէնգինտէ աղաքաթը՝ ֆրէնկի րաքամ (պիր թաշ պահալը թաշ տըր).

Κηρεία - ας (ἡ) = *Κηρία.*

Κηρέλαιον (τὸ) unguento composto d'olio e di cera. ձէթ ու մեղրամոմէ բաղադրուած մըհամ՝ սպեղանի. զէյթուն եաղընտան վէ մում մումնտան թէրքիպ պիր նէվի մէլհէմ.

Κηρεσσιφόρητος (ὁ, ἡ) portato, ridotto dal destino fatale. աղետալի՝ անյաջող մէկ ճակատագրէ մը տարուած՝ քշուած. մուխտէլիֆ ագըպէթի պիր գատէրին ալըն եազըսընտան կէօթիւրիւլմիւշ՝ սիւրիւքլէնմիշ.

Κηρία - ας (ἡ) = *Κειρία.* sindone funebre, lenzuolo da seppellire un morto. պատանք, մեռելի պատառուածք. ղէֆէն։

Κηριάζω. Μ. άσω. aver il colore o la forma di fiale, di favo. մեղրի խորսխին գոյնը կամ ձեւը ունենալ. պալ կէօմէճինին րէնկինտէ եահօտ պիչիմինտէ օլմագ։

Κήρινθον (τὸ) = *Κηράνθεμον.*

Κήρινθος (ὁ) = *Ἐριθάκη.* erba, che serve di cibo alle pecchie, mentre fanno il mele. մեղուներուն մեղր շինած ատեն կերած խոտը. արըլարըն պալ եափարքէնլարընտա եէտիքլէրի օթլագ։

Κήρινος - η - ον. fatto di cera. մեղրամոմէ շինուած. պալ մումունտան եափըլըշ։

Κηριοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile alla cera o al favo. մեղրամոմի կամ մեղրի խորսխի նման. պալ մումունա եահօտ կէօմէճինէ պէնզէր։

Κηρίον (τὸ) favo, fiale. 2. (*συνεκδχ.*) mele. խորխսխ մեղու. 2. մեղր. պալ կէօմէճի. 2. պալ։

Κηριοποιὸς (ὁ) che fa, forma il favo. մեղրի խորխսխ շինող. պալ կէօմէճի եափան։

Κηριόω - ῶ. Μ. ώσω. ungere colla cera, incerare. մեղրամոմ քսել, մեղրամոմով օծել. պալ մումու սիւրմէք, պալ մումուլամագ. 2. (*πθ.*) impallidire. դեղնիլ. սարարմագ, սարարըպ օլմագ։

Κηρίτης - ου (ὁ) (*ἐνν. λίθος.*) cerite (gemma di color di cera). մեղրամոմի գոյն ունեցող պատուական քար մը. պալ մումու րէնկինտէ օլան պիր ճէվհէր։

Κηρίφατος (ὁ, ἡ) morto da una morte violenta. բռնական մահուամբ մեռած. ճէպրէն էօլմիւշ։

Κρηιώδης - εος (ὁ, ἡ) simile al favo. մեղրի խորսխի նման. պալ կէօմէճինէ պէնզէր։

Κηρίων - ωνος (ὁ) torcia grossa. 2. flagello. հաստ կերոն. 2. խարազան. գալըն պալ մումու թօրչու. 2. գամչը։

Κηρογραφέω - ῶ. Μ. ήσω. dipingere colla cera. մեղրամոմով նկարել. պալ մումու իլէ թասվիր չէքմէք։

Κηρογραφία - ας (ἡ) pittura fatta colla cera. մեղրամոմով շինուած նկար, մեղրամոմով նկարելը. պալ մումու իլէ չէքիլմիշ թասվիր, պալ մումու իլէ թասվիր չէքմէք։

Κηρόγράφος (ὁ, ἡ) (*παροξ.*) chi dipinge colla cera. մեղրամոմով նկարող. պալ մումու իլէ թասվիր չէքէն. 2. (*προπαροξ.*) dipinto colla cera. մեղրամոմով նկարուած. պալ մումու իլէ չէքիլմիշ (թասվիր)։

Κηρόδετος (ὁ, ἡ) attaccato colla cera. մեղրամոմով կպած. պալ մումու իլէ եափըշմըշ։

Κηροδομέω - ῶ. Μ ήσω. costruire delle celle di cera. մեղրամոմէ խուց՝ բնակարան շինել. պալ մումունտան օտա՝ սաքին օլաճագ մահալ գուրմագ՝ եափմագ։

Κηροειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile alla cera. մեղրամոմի նման. պալ մումունա պէնզէր։

Κήροθεν, ἐπίῤ. di cuore. սրտանց. եիւրէքտէն, դէրունի դիլտէն։

Κηροπήγιον (τὸ) candelliere. աշտանակ. շամտան։

Κηρόπισσος (ἡ) unguento composto di cera e di pece. մեղրամոմէ ու ձիւթէ բաղադրուած օծանելիք. պալ մումունտան վէ զիֆթտէն մուրէքքէպ մէլհէմ։

Κηροπλαστέω - ῶ. Μ. ήσω. formare, costruire qualche cosa di cera. մեղրամոմէ բան մը շինել. պալ մումունտան պիր նէսնէ եափմագ։

Κηροπλάστης - ου (ὁ) costruttore di statue di cera. մեղրամոմէ արձաններ շինող. պալ մումունտան հէյքէլլէր՝ սուրէթլէր եափան։

Κηροπλαστικὸς - η - όν. che appartiene al costruttore delle statue di cera. մեղրամոմէ արձաններ շինողի պատկանած. պալ մումունտան սուրէթ եափանա մէնսուպ։ *Κηροπλαστικὴ - ῆς* (ἡ) l' arte di costruire delle statue di cera. մեղրամոմէ արձաններ շինելու արհեստը. պալ մումունտան սուրէթ եափմագլըգ սանաթը։

Κηρόπλαστος (ὁ, ἡ) costruito, formato di cera. մեղրամոմէ շինուած. պալ մումունտան եափըլըշ։

Κηροπώλης - ου (ὁ) venditore di cera. մեղրամոմ ծախող. պալ մումու սաթան։

Κηρὸς (ὁ) cera. մեղրամոմ. պալ մումու. (*πλθ.*) torcie, ceri. կերոններ. եաղ մումլարը, թօրչալար։

Κηροτρόφος (ὁ, ἡ) (*κήρ.*) mortifero. մահաբեր, մահ բերող. էօլիւմ կէթիրէն։

Κηρότροφος (ὁ, ἡ) nutrito di cera. մեղրամոմով սնած. պալ մումու իլէ պէսլէնմիշ։

Κηρόχρως - ωτος (ὁ, ἡ) che ha il color di cera. մեղրամոմի գոյն ունեցող. պալ մումու րէնկինտէ։

Κήρυγμα (τὸ) ciò che si pubblica a voce d' un banditore, avviso, ordine, comando. մունետիկի ձեռքով հրատարակուած բան, լուր, հրաման, պատուէր. թէլլալ եէտի իլէ իլան օլունան նէսնէ, խապէր, ֆէրման, էմիր։

Κηρυγμὸς (ὁ) = *Κήρυξις.*

Κηρύκαινα - ης (ἡ) *θηλ. τ. Κῆρυξ.*

Κηρυκεία - ας (ἡ) il mestiere d'araldo, di banditore. դեսպան՝ մունետիկ ըլլալը. էլչիլիք, թէլլալլըգ։

Κηρύκειος - α - ον. che appartiene all'araldo, al banditore. դեսպանի՝ մունետիկի պատկանած. էլչիյէ՝ թէլլալա մէնսուպ։ (*οὐσ.*) *Κηρύκειον* (τὸ) caduceo (bastone, che tenevano gli araldi). 2. (*πλθ.*) il salario d' un araldo. պատերազմի դեսպանին բռնած ցուպը. 2. պատերազմի դեսպանին թոշակը. ճէնկտէ էլչինին էլինտէ թութտուղու տէյնէք. 2. էլչինին ուլուֆէսի։

Κηρύκευσις - εως (ἡ) = *Κηρυκεία.*

Κηρυκευτικὸς - ὴ - όν. = *Κηρυκικός.*

Κηρυκεύω. Μ. εύσω. adempir la funzione d' araldo o di banditore, pubblicare, divulgare. դեսպանութեան՝ մունետիկութեան գործքը պաշտօնը լմնցնել՝ կատարել, հրատարակել, հռչակել. էլչիլիք՝ թէլլալլըգ վազիֆէսինի իֆա էթմէք, իլան էթմէք, նէշր էթմէք, շայի էթմէք։

Κηρυκικὸς - ὴ - όν appartenente all' araldo o al banditore. դեսպանի կամ մունետիկի պատկանած. էլչիյէ եահօտ թէլլալա մէնսուպ։

Κηρύκιον (τὸ) = *Κηρύκειον*. 2. ὑποκορ. τ. *Κῆρυξ* (3).

Κῆρυξ-υκος (ὁ) araldo, banditore. 2. ministro delle cose sacre. 3. sorta di conchiglia di mare. պատերազմի դեսպան, մունետիկ. 2. սուրբ բաներու վրակեցու՝ պաշտօնատար. 3. կերպ մը ծովու խեցե-մորթ. ...

Κήρυξις-εως (ἡ) pubblicazione per mezzo d'un banditore. մունետիկի ձեռքով բան մը հրատարակելը. ...

Κηρύσσω (ττω). M. ύξω. pubblicare, divulgare. հրատարակել, հռչակել, քարոզել. ...

Κήρωμα (τὸ) tavola fatta o unta di cera. 2. unguento composto di cera e d'olio, di cui s'ungevano gli atleti. մեղրամոմէ շինուած կամ քսուած տախտակ տախտակ. 2. մեղրամոմէ ու ձէթէ բաղադրուած օծանելիք, զոր վրանին կը քսէին ըմբշամարտները. ... 3. = *Κηρωτόν*. 4. = *Κυψελίς* (τῶν αὐτιῶν). 5. = *Παλαίστρα*.

Κηρωματίζω. M. ίσω. ungere con unguento fatto di cera e d'olio. մեղրամոմէ ու ձէթէ շինուած մըհամով օծել. ...

Κηρωματικὸς-ή-όν. unto coll' unguento di cera o d'olio. մեղրամոմէ ու ձէթէ շինուած օծանելիքով օծուած. ...

Κηρὼν-ῶνος (ὁ) arnia, alveare. փեթակ. ...

Κηρωτὸς-ή-όν. incerato. մոմապատ. ... (ὅθ. οὐσ.) *Κηρωτὴ* (ἡ) ἢ *Κηρωτὸν* (τὸ) cerotto. մըհամ (մեղրամոմէ ու ուրիշ բաներէ բաղադրուած). ...

Κήτειος-α-ον. cetaceo. կիտային. ...

Κητοθηρία-ας (ἡ) pesca di ceto, di balena. կէտ ձուկը որսալը. ...

Κῆτος-εος-ους (τὸ) ceto, balena, orca. 2. costellazione, che si trova nell' emisfero meridionale. կէտ, բաղենայ. 2. հարաւային կիսագունդը գտնուող համաստեղութիւն մը. ...

Κητοτρόφος (ὁ, ἡ) che nutrisce le balene. բաղենաները սնուցանող. ...

Κητοφάγος (ὁ, ἡ) divoratore di balene. բաղենաները կերող. ...

Κητοφόνος (ὁ, ἡ) uccisore di balene. բաղենաները սպաննող. ...

Κητώδης-εος (ὁ, ἡ) che ha la forma o la grandezza di balena. բաղենայ ձուկին ձեւը կամ մեծութիւնը ունեցող. ...

Κητώεις-εσσα-εν. grande come una balena. բաղենայ ձկան պէս մեծ. ...

Κηφὴν-ῆνος (ὁ) fuco, pecchione. իշամեղու, բոռ. ... 2. (ὡς ἐπίθ.) inabile alla fatica, al lavoro. աշխատելու՝ գործք գործելու անկարմար. ...

Κιβδηλεία-ας (ἡ) falsificazione di moneta, il mestiere del falsamonete. դրամանենգութիւն, սուտ դրամ կոխելը. ...

Κιβδηλεύω. M. εύσω. falsificare. խարդախել, նենգել, ապականել. ...

Κιβδηλία-ας (ἡ) falsificazione, frode. խարդախութիւն, նենգ. ...

Κίβδηλος (ὁ, ἡ) falso, falsificato. խարդախուած, սուտ, կեղծ, շինծու. ...

Κίβδης (ἡ) scoria. հրահալելիքներու կղզիկղանքը, մետաղի քար. ...

Κίβη (βι, βυ) σις-εως (ἡ) tasca, sacco, sportella. պարկ, մախաղ, պզտիկ զամբիւղ. ...

Κιβώριον (τὸ) una specie di bicchiere. կերպ մը գաւաթ. ...

Κιβωτάριον καὶ

Κιβώτιον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Κιβωτός*.

Κιβωτοποιὸς (ὁ) fabbricatore di casse. արկղ՝ սնտուկ շինող. ...

Κιβωτὸς (ἡ) cassa, arca. արկղ, սնտուկ. ...

Κιγκλίζω. M. ίσω. muover spesso, agitar sovente. յաճախ շարժել՝ երերցնել. ...

Κιγκλὶς-ίδος (ἡ) cancelli. վանդակապատ. ...

Κίγκλισις-εως (ἡ) καὶ

Κιγκλισμὸς (ὁ) agitazione, movimento spesso. ստէպ շարժելը՝ երերցնելը. ...

Κίγκλος (ὁ) cutretta, cutrettola (*Λατ*. motacilla.) squassacoda, codatremola. դեղին նստելու ատեն միշտ տուտը՝ պոչը երերցնող թռչուն մը, խաղաղանիկ. ...

Κίδαλον (τὸ) cipolla. սոխ. ...

Κίδαρις-εως (ἡ) tiara, diadema, berretta. միթր, խոյր, թագ, արտախուրակ. ...

Κιθάρα-ας (ἡ) cetera, arpa. կիթառ, քնար, տաւիղ. ... 2. (μτνμ.) = *Κίθαρος*.

Κιθαρίζω. M. ίσω. suonar la cetera. կիթառ զարնել. ...

Κιθάριον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Κιθάρα*.

Κιθάρισις-εως (ἡ) l'azione di suonare la cetra. կիթառ զարնելը. ...

Κιθάρισμα (τὸ) il suono della cetera. կիթառին ձայնը՝ հնչիւնը. ...

Κιθαρισμὸς (ὁ) = *Κιθάρισις*.

Κιθαριστὴρ (ὁ) = *Κιθαριστής*.

Κιθαριστήριος-α-ον. = *Κιθαριστικός.*

Κιθαριστὴς-οῦ (ὁ) sonatore di cetera. կիթառ զարնող. լաւթա չալան:

Κιθαριστικὸς-ή-όν. (καὶ ἐπίῤ.) -ικῶς. appartenente al sonatore di cetera. կիթառ զարնողի պատկանած. լաւթա չալանա մախսուստուր. *Κιθαριστικὴ*-ῆς (ἡ) (ἐνν. τέχνη). l'arte di sonare la cetra. կիթառ զարնելու արհեստ. լաւթա չալմագ ուսթալըգ:

Κιθαριστὺς-ύος (ἡ) = *Κιθαριστική.*

Κίθαρος (ὁ) torace. կուրծք, լանջք. կէօքիւս, պաղըր:

Κιθαρῳδέω-ῶ. M. ήσω. suonar la cetra cantando. երգ երգելով կիթառ զարնել. մանի չաղըրարագ լաւթա չալմագ:

Κιθαρῴδησις-εως καὶ

Κιθαρῳδία-ας (ἡ) τὸ οὐσ. τ. *Κιθαρῳδέω.*

Κιθαρῳδὸς (ὁ, ἡ) chi suona la cetra cantando. երգելով կիթառ զարնող. մանի իլէ լաւթա չալան. (ἐν γέν.) = *Κιθαριστής.*

Κίκαμα (τὰ) cicoria, radicchio. եղերդ. հինտիպա, րատիգիօ:

Κῖκι-εως (τὸ) ricino (pianta). հնդկաստանի տունկ մը. հապպիւլ միւլիւք (պիր նէվ Հինտիստան ֆըստըղը):

Κίκιννος (ὁ) cincinno, cernecchio. խոպոպիք, ցցունք. քաքիւլ, զիւլիւֆ, փէրչէմ:

Κικκάβη-ης (ἡ) civetta. (*Λατ.* noctua). բու. պայղուշ:

Κικκαβίζω. M. ίσω. gridare come la civetta. բու թռչունի պէս պոռալ. պայղուշ կիպի պաղըրմագ:

Κίκκος (ὁ) interna membrana, che divide i granelli nel pomo granato. 2. (ὅθ. συνεκδχ. καὶ τρπ.) cosa da niente, bagatella. նռան մէջ հատապտուղները բաժանող մաշկ. 2. ոչինչք, փուճ բան. նարըն իչինտէ թանէլէրի այըրան ինճէ զար. 2. պօշ շէյ, այըն օյուն:

Κίκυβος (ὁ) καὶ

Κικυμὶς-ίδος (ἡ) καὶ

Κίκυμος (ὁ) = *Κικκάβη.*

Κιλίκιον (τὸ) cilicio. խարազն. չուլ, գըլտան կէօմլէք:

Κιλλακτὴρ (ὁ) asinajo. իշպան. էշէքճի:

Κίλλος (ὁ) asino. էշ. էշէք:

Κιμβεία-ας (ἡ) καὶ

Κιμβία-ας (ἡ) καὶ

Κιμβικία-ας (ἡ) estrema avarizia, spilorceria. յետին ագահութիւն, կծծութիւն. սօն տէրէճէ թամահքեարլըգ, նէքէսլիք:

Κιμβικεύομαι. M. εύσομαι. Εἰμὶ —

Κίμβιξ-ικος (ἡ) specie d'insetto. 2. molto avaro, troppo tenace, spilorcio. տեսակ մը միջատ. 2. խիստ ագահ՝ կծծի. պիր նօյ պէօճէք. 2. սօն տէրէճէ թամահքեար՝ նէքէս:

Κινάβαρι-εως (τὸ) = *Κιννάβαρι.*

Κινάβρα-ας (ἡ) puzzo, puzza. գարշ հոտ. ֆէնա գօգու:

Κιναβράω-ῶ. M. ήσω. puzzare. գէշ հոտ հանել, գէշ հոտիլ. ֆէնա գօգմագ:

Κίναδος-εος-ους (τὸ) volpe. 2. (ἐν. γέν.) bestia. 3. (συνήθ. μτφρ.) uomo astuto, scaltro. (*Λατ.* bestia.) աղուէս. 2. անասուն. 3. խորամանկ՝ նենգամիտ մարդ. թիլքի. 2. ճանավար, հայվան. 3. հիլէպազ՝ ֆէլէքլի քիշի:

Κιναιδεία-ας (ἡ) dissolutezza. impurità. պղծութիւն, պագշոտութիւն. նամուսսըզլըգ, մուրտարլըգ, էտէպսիզլիք:

Κιναιδεύομαι. M. εύσομαι. = *Κιναιδίζομαι.*

Κιναιδία (ἡ) = *Κιναιδεία.*

Κιναιδίζομαι. M. ίσομαι. comportarsi da cinedo, da bardassa. իգացեալ մանկան պէս վարուիլ. քօչէք կիպի տավրանմագ, քօչէք կիպի նամուսսըզլըգըլա օլմագ:

Κιναίδισμα (τὸ) azione di bardassa, azione o discorso osceno. իգացեալ մանկան գործ, պիղծ գործ կամ խօսք. քօչէք հարէքէթի, նամուսա աքսի եախօտ սէօհպէթ:

Κιναιδολογέω-ῶ. M. ήσω. parlare, disonestamente. անպարկեշտութեամբ խօսիլ. նամուսսըզճա սէօհպէթ էթմէք, նամուս՝ դիշը սէօզլէր սէօյլէմէք:

Κιναιδολόγος (ὁ, ἡ) disonesto nel parlare. անպարկեշտ խօսքեր խօսող. էտէպսիզ՝ նամուս՝ դիշը սէօհպէթլէր էտէն:

Κίναιδος (ὁ) cinedo, bardassa, bagascione. իգացեալ մանուկ. քօչէք:

Κιναιδώδης-εος (ὁ, ἡ) simile al bagascione. իգացեալ մանկան նման. քօչէքա պէնզէր:

Κίναμον καὶ

Κινάμωμον (τὸ) = *Κιννάμωμον.*

Κινάρα (ἡ) carciofano, carciofo. ընտանի կանգառ. էնկինար:

Κιναρηφάγος (ὁ, ἡ) che mangia i carciofi. ընտանի կանգառ ուտող. էնկինար եէյէն:

Κιναχύρα (ἡ) crivello. մաղ, խարբալ. գալպուր, էլէք:

Κινδύνευμα (τὸ) azione o discorso pericoloso. 2. (ἐν γέν.) pericolo. վտանգաւոր գործք կամ խօսք. 2. վտանգ. մախաթարալը իշ եախօտ սէօզ. 2. մախաթարա, թէհլիքէ:

Κινδυνευτης-οῦ. (ὁ) temerario, ardito, che s'arrischia. յանդուգն, ժպիրհ, ինքը զինքը վտանգի մէջ նետող. քիւստախ, չէօզիւ փէք, հէր շէյէ ատըլըր, քէնտիսինի թէհլիքէյէ գօյան:

Κινδυνευτικὸς-ή-όν. che s'inclina a delle cose pericolose. 2. (ἐπὶ πραγμ.) pericoloso. վտանգաւոր բաներու միտող՝ հակող. 2. վտանգաւոր. թէհլիքէլի նէսնէլէրէ մէյիլլի. 2. մախաթարալը:

Κινδυνεύω. M. εύσω. pericolare, arrischiarsi. վտանգիլ, զինքը վտանգի նետել. մախաթարայա կիրմէք, քէնտիսինի թէհլիքէյէ գօմագ. 2. (τρπ. μὲ ἀπρ.) esser vicino, mancar poco. մօտ ըլլալ. քիչ մնալ. եագըն օլմագ, ազ գալմագ:

Κίνδυνος (ὁ) pericolo, periglio, rischio. (*Λατ.* discrimen.) վտանգ. թէհլիքէ, մախաթարա:

Κινδυνώδης-εος (ὁ, ἡ) pericoloso. վտանգաւոր. թէհլիքէլի, մախաթարալը:

Κινέω-ῶ. M. ήσω. muovere, agitare. 2. mutare, perturbare. 3. eccitare, incitare. 4. usar con femmina, fottere. (*Λατ.* coeo, subigo feminam.) շարժել, շարժլել. 2. փոխել, շփոթել. 3. դրդել,

գրգռել. 4. գիտել պղին. Թեքեթեթէ, 2. Թեպրել եթէ, ծառայարաց, ալեարքաւ եթէ. 3. Թահրեք եթէ, այաքլատարարաց. 4. պաառաց, ճիճա եթէ։

Κίνημα-ατος (τὸ) moto. շարժումն. հարեւ- թեթե, Թեքրեեէ. 2. = τῷ

Κίνησις-εως (ἡ) movimento. 2. mutazione, perturbazione. κτλ. շարժիլը. 2. փոփոխիլը, շփոթիլը. κτλ. Թեքրեեէ. 2. Թեպրեթե, ծառալուեցէ. κτλ.

Κινητήριος-α-ον. incitativo. գրգռիչ, դրդիչ. Թահրեք եթէ, այաքլատարարաց. մահ- հերրեք։

Κινητὴς-οῦ (ὁ) motore. շարժիչ. Թեքրեթէ, հարեթեթէ ծոյան, մահերրեք։

Κινητιάω-ῶ. Μ. ἄσω. esser in caldo (*Λατ.* subo.) andar in frega. ուռճալ, զուգել ցանկալ. լեհլեթրեն Թաթալաց, ճիճա' լեթէլեթէ արատառանրեն' լեհլեթեն հերարեթէլենէ ալեըլենէ։

Κινητικὸς-ή-όν. che ha la forza di muovere. 2. incitativo. 3. sedizioso. շարժելու կարողութիւն ունեցող. 2. գրգռող, դրդող. 3. խռովայոյզ, խռովութիւն հանող. Թեքրեթէ ծառալեթէ օլան. 2. Թահրեք եթէ, այաքլատարան. 2. ֆեթնե- թեար, լեըլեըլեճէ, մահերրեթե ֆեթնե։

Κινητὸς-ή-όν. movibile, mobile. շարժուն, շարժիլ կրցող. Թեքրեեթէլեր, հարեթեթէ մաղթելա։

Κίνητρον (τὸ) (κατὰ συγκπ. ἀντὶ *Κινητήριον*). instrumento da muovere qualche cosa. բան մը շարժելու գործիք. պիր նեանե Թեքրեթէլեր' հարեթեթէ ծօմայա ծառալանըլան ալաթ։

Κιννάβαρι-εως (τὸ) cinabro. կինաբարիս (կարմիր նիւթ մըն է). զենճֆրա, սեա- լեայեն Թալը։

Κινναβαρίζω. Μ. ίσω. aver il color di cinabro. կինաբարիսի գոյն ունենալ. զեն- ճֆրա ընկենրե օլմաք։

Κινναβάρινος-η-ον. fatto di cinabro, di color di cinabro. կինաբարիսէ շինուած, կինաբարիսի գոյն ունեցող. զենճֆրատան' սեալեայեն Թալըտան եաբըլը, զենճֆրա ընկենրե. *Κινναβάρινον* (τὸ) collirio fatto di cinabro. կինաբարիսէ շինուած շուփայ, աղպար. զենճֆրատան եաբըլը Թա- Թըյա։

Κίνναμον (τὸ) μτνμ. ἀντὶ *Κιννάμωμον*.

Κινναμώμινος-η-ον. fatto di cinnamomo. կինամոմնէ շինուած. Թարչընտան եաբըլը։

Κιννάμωμον (τὸ) cinnamo, cinnamomo, cannella. կինամոն, կինամոմոն, դարչին. Թարչըն։

Κίννυγμα (τὸ) corpo mosso. շարժած մարմին. Թեքրեեմիշ Թեն։

Κινύρα-ας (ἡ) instrumento musicale decacordo. տասը աղէք ունեցող նուագարան մը. օն թելլի պիր նեյ ալէթ։

Κινύρομαι (παρτ. Ἐκινυρόμην καὶ πλέον οὔ.) lamentarsi, querelarsi. կոծել, քանքատել. լեթեայեթ եթէ, ֆերեատ եթէ, ալլամաք, ֆիղան եթէ։

Κινυρὸς-ὰ-όν. lamentevole. ողբալի, ցաւա- գին. ալլանաճագ։

Κινύσσω. Μ. ύξω. ✕ ἀντὶ *Κινέω*. scuotere. ցնցել, շարժել. սարսմաք, սիլքմեք։

Κινώπετον (τὸ) bestia, fiera, belva. ա- նասուն, գազան, երէ. հայվան, ճենավար։

Κιξάλλης-ου (ὁ) ladro. գող. հըրսըզ, սա- րըք։

Κιονιδὸν, ἐπίῤ. in forma di colonna. սեան ձեւով. տիրեք պիպի։

Κιονικὸς-ή-όν. appartenente alla colonna. սեան պատկանած. տիրեկէ մահսուս։

Κιόνιον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Κίων*.

Κιονὶς-ίδος (ἡ) uvola, ugola. կոկորդիլը. տիլճիք. 2. = *Κιόνιον*.

Κιονοειδὴς-έος (ὁ, ἡ) che ha la forma di colonna. սեան ձեւ ունեցող. տիրեք պի- պի։

Κιονόκρανον (τὸ) capitello. սիւնագլուխ, սեան գլուխ. տիրեք պաշը։

Κιρκαία-ας (ἡ) circea, mandragora. (sorta d' erba). մանրագոր, մարդատակ (խոտ մըն է). ադամ օթու, հաճերէ օթու, եպրուճ, ըսդիրանձ։

Κίρκος (ὁ) falcone. 2. anello, circolo. 3. circo. բազէ. 2. անուր, բոլորակ. 3. կրկես. չահին. 2. հալգա, տայրե. 3. մեյտան, Թեմաշա երի։

Κιρκόω-ῶ. Μ. ώσω. attaccare con un' anello. անուրով կապել. հալգա իլե պաղ- լամաք։

Κιρρὸς-ὰ-όν. cinericio, giallo. մոխրա- գոյն, դեղին. քիւլ րենկլի, սարը։

Κιρσοκήλη-ης (ἡ) varicocele. առակման բոլորտիքը եղած երակներուն ուռենալը. ասի եմրերենին եթրաֆընտա օլան տամար- լարըն շիշմեսի։

Κιρσὸς (ὁ) varice, il gonfio delle vene. երակներուն ուռենալը՝ լայնիլը. տամար- լարըն գապարմասը՝ շիշմեսի։

Κιρσώδης-εος (ὁ, ἡ) varicoso. երակները ուռեցընող. տամարլարը գապարտան։

Κὶς-κιὸς (ὁ) tonchio, gorgoglione. երեւիլ, ճճիայ (արմտիք կերող որդ). պօճէա պիթի։

Κίσσα-ης (ἡ) pica, gazza (uccello). 2. languidezza di stomaco, e voglia delle donne gravide di mangiar cose straordinarie. (*Λατ.* malacia.) կաչաղակ, ան- ծեղ (Թռչուն). 2. ծոցւոր կնիկներու ստամոքին ակարութիւնը ու անսովոր բա- ներ ուտելու ցանկութիւնը. սաղսըղան, ալաք, ալաքա (ծուշ ադը). 2. համիլէ գեն- նելերին միտէլերինին զաֆլըգը վէ ալըշը- գմըշ օլմայան եանի օրթալարա' հաւալարա պա- լանմայան նեսնելեր եեմէյէ օլան եարեքլերէ' արզուլերի։

Κισσάμπελος (ἡ) καὶ

Κισσάνθεμον (τὸ) specie di pianta, di cui le foglie rassomigliano a quelle dell' edera. տերեւները բաղեղի տերեւնե- րու նման տունկ մը. ֆառլաճար (եափրաք- լարը սարմաշըգ եափրագլարընա պենզեր պիր ֆիտան)։

Κισσάω (ττάω)-ῶ. *Μ.* ήσω. aver la languidezza di stomaco, voler mangiare cose straordinarie. 2. concepire. ստամոքի ակարութիւն ունենալ, նորնոր բաներ ուտել ուզել՝ ցանկալ (ծոցւոր կնիկներու պես). 2. ծոցւորիլ, յղանալ. (համիլէ գեննելեր կիպի) եեմէք հավէս օլմաք,

թէ-րլէ- ղէ թէ-րլէ-՝ ա՚-յէ-նէ-նէ-լէր էէ-մէ-
էօ-րէ-մէ-՝ ա-րլ-ու-լէ-մէ-. 2. հա-մէլէ օվ-ա-ք:

Κισσηρίζω, Μ. ίσω. pomiciare. սնկաքարով մաքրել. քո-մ-ու-լ-մէ-ք, քո-մ-ու էլէ թէ-մէ-զ-լէ-մէ-:

Κίσσηρις - εως (ἡ) pomice, pietra spugnosa. սնկաքար. քո-մ-ու, սէ-ն-կէր թ-ա-շը:

Κίσσινος - η - ον. fatto d'edera, che ha il color di edera. բաղեղէ շինուած, բաղեղի գոյն ունեցող. սա-րմ-ա-շըք-ըա-ն էօ-քը-լը, սա-րմ-ա-շըք ըէ-նկ-լի-ր-է:

Κισσίον (τὸ) ὑποκορ. τ. Κισσός. ramoscello d'edera. բաղեղի ճիւղ. սա-րմ-ա-շըք ըա-լ-ճըկ-լը-:

Κισσόδετος (ὁ, ἡ) legato, coronato d'edera. բաղեղով կապուած՝ պսակուած. սա-րմ-ա-շըք էլէ պ-ա-ղլ-ա-ն-մըշ՝ թ-ա-ճլ-ա-ն-մըշ:

Κισσοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - ειδῶς. simile all'edera. բաղեղի նման. սա-րմ-ա-շը-ղ-ա ըէ-ն-զ-էր:

Κισσὸς (ὁ) edera. բաղեղ. սա-րմ-ա-շըք, քո-ա-ս-ա, ի-ա-յըլ-է:

Κισσοστέφανος καὶ

Κισσοστεφὴς - έος (ὁ, ἡ) coronato d'ellera. բաղեղով պսակուած. սա-րմ-ա-շըք էլէ թ-ա-ճլ-ա-ն-մըշ:

Κισσοφάγος (ὁ, ἡ) chi mangia le coccole o le bacche d'ellera. բաղեղի հատապտուղ ուտող. սա-րմ-ա-շըք թօխ-ու-մու էյէն:

Κισσοφορέω - ῶ, Μ. ήσω. portare una corona d'ellera. բաղեղէ պսակ կրել. սա-րմ-ա-շըք-ըա-ն թ-ա-ճ թ-ա-շըմ-ա-ք:

Κισσοφόρος (ὁ, ἡ) chi porta l'edera, coronato d'ellera. բաղեղ կրող, բաղեղով պսակուած. սա-րմ-ա-շըք թ-ա-շըյ-ա-ն, սա-րմ-ա-շըք էլէ թ-ա-ճլ-ա-ն-մըշ:

Κισσόφυλλον (τὸ) foglia d'ellera. բաղեղի տերեւ. սա-րմ-ա-շըք եա-փր-ա-ղը. 2. = *Κισσάμπελος.*

Κισσοχαρὴς - έος (ὁ, ἡ) amatore d'ellera. բաղեղ սիրող. սա-րմ-ա-շըք սէ-վէն:

Κισσοχίτων - ωνος (ὁ, ἡ) vestito, coperto delle foglie d'ellera. բաղեղի տերեւներ հագուած, բաղեղի տերեւներով ծածկուած. սա-րմ-ա-շըք եա-փր-ա-գլ-ա-րը գէյ-ի-նմ-իշ, սա-րմ-ա-շըք եա-փր-ա-գլ-ա-րը էլէ օ-ր-թ-ու-լմ-ու-շ:

Κισσόω - ῶ. Μ. ώσω. coronare d'ellera. բաղեղով պսակել. սա-րմ-ա-շըք էլէ թ-ա-ճլ-ա-մ-ա-ք:

Κισσύβιον (τὸ) vaso da ber acqua fatto del legno d'ellera. բաղեղի փայտէն շինուած ջուր խմելու աման՝ ըմպանակ. սա-րմ-ա-շըք օ-ա-ղ-ա-ն-ը-ն-ա-ն էօ-քը-լը-ու-ու իչէ-ճէք ս-ու ք-ա-պ:

Κισσώδης - εος (ὁ, ἡ) donna che patisce la languidezza di stomaco, e le vien voglia di mangiare cose straordinarie. ստամոքի տկարութիւն քաշող ու նորնոր բաներ ուտելու ցանկացող կնիկ. մէ-ա-ս-ի ը-ա-ր-ի-լը-ը ը-է-ք-է-ն է-է օ-ր-թ-ա-ա-ա ղ-ա-լ-ը-ա-ն-մ-ա-յ-ա-ն նէ-նէ-լէր էէ-մէ-ք ա-րզ-ու-լ-ա-յ-ա-ն զէ-նէ-ն. 2. = *Κισσοειδής.*

Κισσωτὸς - ή - όν. ornato, coronato d'ellera. բաղեղով զարդարուած՝ պսակուած. սա-րմ-ա-շըք էլէ ը-օ-ն-ա-ն-մըշ՝ թ-ա-ճլ-ա-ն-մըշ:

Κίστη (ἡ) cesta, canestro. կողով, խան, զամբիւղ, որթ. սէ-ք-է-թ, զէ-մ-բ-է-լ, սէ-լէ:

Κιστηφόρος καὶ

Κιστοφόρος (ὁ, ἡ) chi porta la cesta. կողով կրող. սէ-ք-է-թ՝ սէ-լէ թ-ա-շըյ-ա-ն:

Κιτρέα ἢ Κιτρία - ας (ἡ) cedro (albero.) (*Λατ.* malus medica). կիտրոնի. ա-ղ-ա-ճ քէ-լ-ը-ն-ա-ն ա-ղ-ա-ճը:

Κίτρινος - η - ον giallo. դեղին. սա-ր-ը:

Κίτριον (τὸ) cedro (frutto.) (*Λατ.* malum medicum, malum citreum). կիտրոն (պտուղը). ա-ղ-ա-ճ քէ-լ-ը-ն-ա-ն:

Κιτρόμηλον (τὸ) cedro o limone (frutto). կիտրոն կամ լեմոն (պտուղը). ա-ղ-ա-ճ քէ-լ-ը-ն-ա-ն է-ա-խ-ու-դ լ-է-մ-ո-ն:

Κίτρον (τὸ) = *τῷ προηγ.*

Κιτρόφυλλον (τὸ) foglia di cedro. կիտրոնի տերեւ. ա-ղ-ա-ճ քէ-լ-ը-ն-ա-ն ա-ղ-ա-ճ-ը-ն-ը-ն եա-փր-ա-ղը:

Κιτρόφυτον (τὸ) = *Κιτρέα.*

Κίττα - ης (ἡ) Ἀττ. ἀντὶ Κίσσα.

Κιτὼν - ῶνος (ὁ) Ἰων. ἀντὶ Χιτών.

Κιχάνω, Μ. κιχήσω. trovare, incontrare, ottenere. գտնալ, դիմացը ելլել, ստանալ. պ-ու-լմ-ա-ք, ք-ա-րշ-ը-լ-ա-մ-ա-ք, է-լ-դ-է-մ-է-ք:

Κίχλη (ἡ) tordo (uccello,) տորդիկ (թռչուն). ա-րտ-ը-ճ ք-ու-շ-ու, գ-օ-լ գ-ա-ք-ք-ու, (չէ-ք-ը):

Κιχλίζω, Μ. ίσω. rider con indecenza, con disonestà. 2. nutrirsi di tordi. չվայելուչ կերպով մը՝ անհամեստութեամբ խնդալ՝ ծիծաղիլ. 2. տորդիկ թռչուններով սնանիլ. էօ-ք-է-ր-ս-ու-զ պ-է-ր թ-ա-ր-զ էլէ՝ էր-է-գ-է-ս-է-զ կ-ու-լ-մ-է-կ. 2. ա-րտ-ը-ճ ք-ու-շ-ու էլէ պ-է-ս-լ-է-ն-մ-է-ք:

Κιχλίον (τὸ) ὑποκορ. τ. Κίχλη.

Κιχλισμὸς (ὁ) riso indecente, disonesto. անվայել՝ անհամեստ ծիծաղիլը. էօ-ք-է-ր-ս-ու-զ՝ էր-է-գ-է-ս-է-զ կ-ու-լ-մ-է-կ-լ-է-կ:

Κίχορα ἢ Κιχόρεια καὶ Κιχόρια (τὰ) cicoria. եղերդ (խոտ մը). հէ-ն-դ-ի-պ-ա-:

Κιχώρη (ἡ) καὶ

Κιχώριον (τὸ) Ζ. Κίχορα. radicchio. եղերդ. հէ-ն-դ-ի-պ-ա, ը-ա-դ-ի-ք-ք-ա:

Κίων - ονος (ὁ καὶ ἀρχ. ἡ) colonna. 2. monte. 3. ugola. սիւն. 2. լեռ. 3. կոկորդի. թ-ա-շ դ-ի-ր-է-ք. 2. դ-ա-ղ. 3. դ-է-լ-ճ-է-ք:

Κλαγγάζω καὶ

Κλαγγάνω καὶ

Κλαγγέω - ῶ. Μ. κλάγξω. abbajare, gridare come i cani in caccia, gridare come l'aquila ecc. շանց որսի ատեն պոռալուն՝ հաչելուն պէս պոռալ՝ հաչել, արծուի կամ ուրիշ ասոր նման բաներու պէս պոռալ. ք-է-օ-ք-է-ք-լ-է-ր-է-ն ա-վ-դ-ա գ-ա-ղ-ը-ր-դ-ը-ք-լ-ա-ր-ը՝ հ-ա-վ-լ-ա-դ-ը-ք-լ-ա-ր-ը գ-ի-պ-ի գ-ա-ղ-ը-ր-մ-ա-ք՝ հ-ա-վ-լ-ա-մ-ա-ք, ք-ա-ր-թ-ա-լ է-ա-խ-ու-դ պ-ու-ն-ա պ-ե-ն-զ-է-ր ն-է-ն-է-լ-է-ր գ-ի-պ-ի հ-ա-յ-ք-ը-ր-մ-ա-ք:

Κλαγγὴ (ἡ) il grido delle aquile, o di altri uccelli da preda. 2. l'abbajamento de' cani. 3. il suono della corda dell' arco. 4 ogni qualunque strepito. արծիւներու կամ ուրիշ յափշտակող թռչուններու ձայն. 2. շանց հաչելը. 3. ճայթիւն լարից, աղեղան լարին փաթթըտոցը. 4. ամէն կերպ աղաղակ, փաթթռտոց, շառաչիւն. ք-ա-ր-թ-ա-լ-լ-ա-ր-ը-ն է-ա-խ-ու-դ ք-ա-ռ-ճ-ը ք-ու-շ-լ-ա-ր-ը-ն գ-ա-ղ-ը-ր-մ-ա-ս-ը. 2. ք-է-օ-ք-է-կ-լ-է-ր-ի-ն հ-ա-վ-լ-ա-մ-ա-ս-ը. 3. է-ա-յ ք-ի-ր-ի-շ-ի-ն ս-է-դ-ա-ս-ը՝ դ-ի-ր-դ-ի-ր՝ շ-ա-ք-լ-ա-մ-ա-ս-ը. 4. հ-է-ր գ-ի-ր թ-է-ր-լ-է-ն չ-ա-ն-թ-ը՝ ք-ա-թ-ը-ր-դ-ը:

Κλαγγηδὸν, ἐπίῤ. con rumore. աղաղակով, փաթթռտոցով. չ-ա-ն-թ-ը էլէ:

Κλαγγώδης - εος (ὁ, ἡ) simile al grido delle aquile, all'abbajamento de' cani, ecc. արծիւներու աղաղակին՝ շունե-

րու հաչելուն ու ուրիշ աղաղակներու՝ փախ[illegible]ուցներու նման. [illegible]

Κλαγερὸς - ὰ - όν. καὶ

Κλαγκτὸς - ὴ - όν. rumoroso, strepitoso, clamoroso. աղաղակ՝ փախ[illegible] հանող. [illegible]

Κλαδαρόμματος (ὁ, ἡ) che ha lo sguardo attrattivo, allettevole, amoroso. իրեն ձգող՝ յանկուցիչ՝ հրապուրիչ՝ առփակման հայեցուած ունեցող. [illegible]

Κλαδαρόρυγχος (ὁ) moriglione (uccello bastardo) (*Γαλλ.* bec-courbé, ἡ avocette) խառնածին թռչուն մըն է. [illegible]

Κλαδαρὸς - ὰ - όν. rotto, fragile. 2. (sguardo) amoroso. կոտրած, դիւրաւ կոտրող. 2. սիրալիր, առփակման (նայուած). [illegible]

Κλαδάσσω. Μ. άξω. agitare, metter sossopra. յուզել, տակնուվրայ ընել. [illegible]

Κλαδάω (έω) - ῶ. Μ. ήσω. potare l'albero, diramare. ոստերը կտրել՝ յապաւել՝ քըշտել. [illegible]. 2. = *Κλαδάσσω.*

Κλαδεία καὶ

Κλάδευσις - εως (ἡ) potagione. ոստերը կտրելը՝ յապաւելը, յոտը, յատուածն. [illegible]

Κλαδευτὴρ - ῆρος (ὁ) potatore. յոտող. [illegible]

Κλαδευτήριον (τὸ) potatojo. յոտոց, հոտոց. [illegible]

Κλαδεύω. Μ. εύσω. = Κλαδάω. (1)

Κλαδεὼν-ῶνος (ὁ) ramo grosso. հաստ ոստ. [illegible]

Κλαδίον (τὸ) καὶ

Κλαδίσκος (ὁ) ramicello, ramoscello. ճիւղ, ողորկ ոստ. [illegible]. (*ὑποκορ. τοῦ*)

Κλάδος (ὁ) ramo. 2. (*μτφρ.*) progenie, posteri. ոստ. 2. զարմ, ծնունդք, զաւակ. [illegible]

Κλαδώδης - εος (ὁ, ἡ) ramoso. ոստոտ, ոստալից. [illegible]

Κλαδὼν - όνος (ὁ) × *ἀντὶ Κλαδεών.*

Κλάζω. Μ. κλάγξω. strepitare, romoreggiare, gridare. փախ[illegible]ուցող՝ աղաղակ հանել, չաչել, չառաչել, աղաղակել, գոռալ, ճչահել, խժժալ, խժռոց հանել. [illegible]

Κλαίω. Μ. κλαύσω καὶ (συνήθ.) κλαύσομαι, καὶ κλαυσοῦμαι. piangere, lagrimare, versar lagrime. 2. deplorare, compiangere. լալ, արցունք թափել, արտասուել. 2. ողբալ, կարեկցիլ. [illegible]

Κλαμβὸς-η-όν. mutilato, storpiato. հաշմ, հաշմանդամ. [illegible]

Κλᾶρος (ὁ) κτλ. Δ. ἀντὶ Κλῆρος κτλ.

Κλασαυχενίζομαι. Μ. ίσομαι. chinare il collo ora in questa parte, ora in quel l'altra, far vezzi, vezzeggiare. վիզը առ-դին անդին ծռել, պչրել, աճուճկել, կոտրտուիլ. [illegible]

Κλάσις - εως (ἡ) frazione, rompimento. կոտրելը. [illegible]

Κλάσμα (τὸ) frammento, rottura, pezzo. բեկոր, կտոր. [illegible]

Κλασμὸς (ὁ) = Κλάσις.

Κλαστάζω. Μ. άσω. rompere. 2. tagliare i rami, diramare. կոտրել. 2. ոստերը կտրել, քչտել զոստս. [illegible]

Κλαστὴρ - ῆρος (ὁ) colui che taglia le cime delle viti, potatore di viti. որթերուն ծայրերը կտրող, յոտող. [illegible]

Κλαστήριον (τὸ) = Κλαδευτήριον.

Κλαττὸς - ὴ - όν. rotto. 2. (*ἐπὶ ἀμπέλ. κτλ.*) potato. կոտրած. 2. յոտուած, յատուած. [illegible]

Κλαυθμονὴ (ἡ) καὶ

Κλαυθμὸς (ὁ) pianto, piangimento, lamentazione. լացք, կոծ, ողբ. [illegible]

Κλαυθμυριάω - ῶ. Μ. άσω καὶ

Κλαυθμυρίζω καὶ (μσ.) ίζομαι. Μ. ίσω - ομαι. piangere, vagire come i bambini. տղոց պէս լալ՝ ճիչ բառնալ. [illegible]

Κλαυθμυρισμὸς (ὁ) pianto, vagito di bambino. տղոց լալը, ճիչ. [illegible]

Κλαυθμώδης - εος (ὁ, ἡ) piangente. 2. lamentevole, flebile. լացող. 2. ողբալի, ողբական. [illegible]

Κλαυθμὼν - ῶνος (ὁ) luogo di pianto. լալու տեղ. [illegible]. 2. = *Κλαυθμός.*

Κλαῦμα (τὸ) pianto. լալ, կոծ, ողբ. [illegible]

Κλαυσιάω - ῶ. Μ. άσω. esser pronto a piangere. 2. (*μτνμ.*) stridere. լալու պատրաստ ըլլալ. 2. չաչել, փախ[illegible]ուցող հանել. [illegible]

Κλαυσίγελως - ωτος (ὁ) riso mescolato di lagrime. արտասուախառն ծիծաղ, լալով խնդալը. [illegible]

Κλαυσίμαχος (ὁ, ἡ) chi piange nel combattimento. կռուի մէջ լացող. [illegible]

Κλαύσομαι καὶ

Κλαυσοῦμαι, μέλλ. τ. Κλαίω.

Κλαυστικὸς - ὴ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. pronto a piangere. լալու պատրաստ, դիւրաւ լացող. [illegible]

Κλαυστὸς καὶ Κλαυτὸς - ὴ - όν. lagrimato, deplorato. 2. deplorabile, lagrimevole. արտասուեալ, լացեալ. 2. արտասուելի, լալու արժանի. [illegible]

Κλάω, Ἀττ. ἀντὶ Κλαίω.

Κλάω - ῶ. Μ. κλάσω. frangere, rompere.

կոտրել, կոտրատել. ֆըրմագ, գըրըլըմագ. 2. = Κλαδεύω, Κλαστάζω.

Κλειδίον (τὸ) ὑποκορ. τ. Κλείς. chiavetta. 2. (μτνμ.) animella (Γαλλ. soupape) պզտիկ բանալի. 2. ջրանցքի կամ ուրիշ գործեաց մէջը եղած դռնակ կամ կափարիչ. քիլիտճիք. 2. ...

Κλειδοποιὸς (ὁ) fabbricatore di chiavi, chiavajo. բանալի շինող. քիլիտ եափան, չիլինկիր:

Κλειδοῦχος - ου, καὶ

Κλειδοφύλαξ - ακος (ὁ, ἡ) custode, prefetto delle chiavi. բանալիներու պահապան՝ վերակացու. քիլիտ աղասը:

Κλειδόω - ῶ. Μ. ώσω. chiavare, chiudere a chiave. բանալիով գոցել, կղպել. քիլիտլեմեք:

Κλείδωμα (τὸ) serratura. աղխ, փականք. քիլիտ, գիլիտ:

Κλείδωσις - εως (ἡ) serramento, il chiudere a chiave. բանալիով գոցելը, կղպելը. քիլիտլեմէ:

Κλείζω. Μ. ίσω. celebrare, encomiare. հռչակել, գովել. ...

Κλειήθρη καὶ

Κλειθρία - ας (ἡ) il buco della chiave. բանալիին ծակը. քիլիտին ...

Κλεῖθρον (τὸ) serratura. փականք, աղխ. քիլիտ:

Κλειθροποιὸς (ὁ) fabbricatore di serrature, magnano. փականք շինող, դարբին. քիլիտ եափան, չիլինկիր:

Κλεινὸς - ἡ - όν. celebre. հռչակաւոր, երեւելի. ...

Κλεὶς - κλειδὸς (ἡ) chiave, serratura. 2. fibbia. բանալի. 2. կոճակ. քիլիտ, գիլիտ, ... 2. ...

Κλειστὸς - ἡ - όν. serrato, chiuso. գոցուած, փակեալ, կղպած. քիլիտլենմիշ, ...

Κλειτοριάζω. Μ. άσω. καὶ Κλειτορίζω. Μ. ίσω. toccare la clitoride. ...

Κλειτορὶς - ίδος (ἡ) clitoride, prominenza carnosa situata nel conno della donna. ...

Κλειτὸς - ἡ - όν. = Κλεινός.

Κλείω. Μ. κλείσω. serrare, chiudere. գոցել, կղպել, փակել. ...

Κλέμμα (τὸ) cosa rubata. 2. furto. 3. inganno, frode. գողցուած բան. 2. գողութիւն. 3. նենգ, խաբէութիւն. ...

Κλεμμάδιος (ὁ, ἡ) furtivo. գաղտուկ եղած, գաղտնի. ...

Κλεμμάδιον (τὸ) cosa rubata. գողցուած բան. ...

Κλεμματιστὴς - οῦ (ὁ) ladro o colui che dà ricetto a' ladri. գող կամ գողունի. ...

Κλέμμυς (ἡ) = Χέλυς.

Κλέομαι × (πθ. τ. ἀχρ. Κλέω) esser rinomato, celebre. համբաւաւոր՝ երեւելի ըլլալ. ...

Κλέος - εος - ους (τὸ) gloria, riputazione, onore. փառք, պատիւ, յարգ. ...

Κλέπος - εος - ους (τὸ) × ἀντὶ Κλέμμα.

Κλεπτέλεγχος (ὁ, ἡ) colui che scuopre i ladri. գողերը երեւան հանող՝ յայտնող. ...

Κλεπτὴρ × ἀντὶ

Κλέπτης - ου (ὁ) ladro (Λατ. fur). 2. colui che fà una cosa di nascosto. գող. 2. բան մը գաղտուկ ընող. ...

Κλεπτικὸς - ἡ - όν. appartenente al ladro, furace. գողի պատկանած, գողաբարոյ, գողութեան միտում ունեցող. ... Κλεπτικὴ - ῆς (ἡ) (ἐνν. τέχνη.) l'arte di rubare. գողութեան, գողնալու արհեստ. ...

Κλεπτικῶς, ἐπίῤ. da ladro, furtivamente. գողի պէս, գաղտուկ. ...

Κλέπτις - ιδος (ἡ) θηλ. τ. Κλέπτης.

Κλεπτὸς - ἡ - όν. rubato, involato. 2. che si può rubare. գողցուած. 2. գողցուելու կրցող. ...

Κλεπτοσύνη - ης (ἡ) furto. 2. malizia, astuzia. գողութիւն. 2. չարութիւն, հնարիմացութիւն, խարդախութիւն. ...

Κλέπτρια (ἡ) θηλ. τ. Κλέπτης.

Κλέπτω (καλύπτω, κρύπτω). Μ. κλέψω. rubare, involare. 2. gabbare, ingannare. 3. nascondere. 4. far una cosa di nascosto. գողնալ. 2. խաբել. 3. պահել. 4. գաղտուկ բան մը շինել՝ ընել. ...

Κλεψίαμβος (ὁ) specie d'instrumento musicale o di versi. կերպ մը նուագարան կամ տաղ. ...

Κλεψιγαμέω - ῶ. Μ. ήσω. adulterare, fornicare. շնալ, պոռնկիլ. ...

Κλεψιγαμία - ας (ἡ) adulterio, fornicazione. շնութիւն, պոռնկութիւն. ...

Κλεψίγαμος (ὁ, ἡ) adultero, fornicatore o adultera. շնացող, պոռնիկ. ...

Κλεψίνυμφος (ὁ, ἡ) = Κλεψίγαμος.

Κλεψιποτέω - ῶ. Μ. ήσω. finger di bere per ingannar gli altri a bere. ուրիշները խաբելով խմցընելու համար խմելու պէս ընել. ...

Κλεψιπότης - ου (ὁ) colui che finge di bere senza bere. առանց խմելու խմելու պէս ընող, կեղծող. ...

Κλεψίῤῥυτος (ὁ, ἡ) che scorre senza esser visto, di nascosto. առանց տեսնը-

ւելու՝ գաղտուկ վազօղ՝ հոսօղ. կէօրիւն-մէյէրէք՝ կիզլիճէ աքըք կիտէն։

Κλεψιτόκος (*ο, ἡ*) che partorisce nascostamente. գաղտուկ ծնանօղ. կիզլի տօղուրան։

Κλεψύδρα-ας (*ἡ*) clessidra, orologio da acqua. ջրեղէն ժամացոյց. սու սահաթը։

Κληδονέω-ῶ. Μ. ήσω. καὶ

Κληδονίζω. Μ. ίσω. presagire. գուշակել. տէլալէթ էթմէք. (*μσ.*) indovinare. կանխաձայնել. էվվէլտէն պիլիք սէօյլէմէք, ղէյպտէն հապէր վէրմէք։

Κληδὸς (*ὁ*) *καὶ*

Κλῆδος-εος-ους (*τὸ*) siepe, recinto. ցանկ, ցանկապատ. չիթ, պարըը։

Κληδὼν καὶ Κληδὼν-όνος (*ἡ*) fama, riputazione. 2. gloria. 3. presagio, augurio. (*Λατ.* omen.) համբաւ, վարկում. 2. փառք. 3. գուշակութիւն, հաւահմայք. շան, էթիգար. 2. էհթիշամ, էշշէթ. 3. տէլալէթ, ֆալ։

Κλῆθρα-ας (*ἡ*) alno, ontano (albero). Ջուրի մէջ հիւսիսարկութեան յարմար փատ ունեցօղ ծառ մըն է. քըզըլ աղաճ։

Κλήθρη-ης (*ἡ*) *Ἰων. ἀντὶ Κλῆθρα.*

Κλῆθρον (*τὸ*) *Ἀττ. ἀντὶ Κλεῖθρον.*

Κλῆθρος (*ὁ*) = *Κλῆθρα.*

Κληΐζω. Μ. ΐσω. × ἀντὶ Κλείζω, ἢ 2. Κλείω ἢ 3. Καλέω.

Κλῆμα (*τὸ*) tralcio, sermento. որթոյ ուռ, բարունակ. ասմա տալը՝ չըպուղու։

Κληματικὸς-ὴ-όν. di sermento. բարունակի. ասմա տալըն մէնսուպ։

Κληματίνος-η-ον. fatto di tralcio. որթոյ ուռէ՝ բարունակէ շինուած. ասմա տալըն-տան եափըլը։

Κλημάτιον (*τὸ*) *ὑποκορ. τ. Κλῆμα.*

Κληματὶς-ίδος (*ἡ*) (*κυρ.*) *ὑποκορ. τ. Κλῆμα.* tralciuzzo, piccola verga di vite. պզտիկ ուռ՝ բարունակ. քիւչիւք ասմա տալը. 2. (*μτνμ.*) = *τῷ* (*οὐσ.*)

Κληματῖτις-ιδος (*ἡ*) simile al tralcio. բարունակի նման. ասմա տալըն պէնզէր. (*ὄθ. οὐσ.*) clematide, vitalba, vincapervinca (pianta). Ծիւղերը որթոյ ուռերուն նման տունկ մը. տալլարը ասմա տալլարըն պէնզէր պիր ֆիտան, սարմաշըք ֆիտանը։

Κληματόομαι-οῦμαι. Μ. ωθήσομαι. produrre, far de' sermenti. ուռ՝ բարունակ բուսցընել. ասմա տալը հասըլ էթմէք պիթիրմէք։

Κληματώδης-εος (*ὁ, ἡ*) simile o pieno di tralci. բարունակի նման կամ բարունակով լեցուն. ասմա տալըն պէնզէր եախօտ ասմա տալը իլէ տօլու։

Κληρικὸς-ὴ-όν. appartenente al clero. կղերի պատկանած. քէլիսէյէ մէնսուպ մէնսուպ՝ մէնսուպ օլան. (*οὐσ.*) cherico. կղերիկոս. քէլիսէյէ մէնսուպ օլան, ռուհպան։

Κληρίον (*τὸ*) *ὑποκορ. τ. Κλῆρος.*

Κληροδοσία-ας (*ἡ*) distribuzione a sorte. 2. eredità. վիճակաւ բաժնելը՝ բաշխելը. 2. ժառանգութիւն. քուրա իլէ թէվզի՝ քայ էթմէք. 2. միրաս։

Κληροδοτέω-ῶ. Μ. ήσω. distribuire a sorte. 2. lasciar in eredità. վիճակաւ բաժնել՝ բաշխել. 2. ժառանգութիւն ձգել. քուրա իլէ թէվզի էթմէք. 2. միրաս պըրաքմաք։

Κληροδότης-ου (*ὁ*) colui che dà, dona per sorte. 2. testatore. վիճակաւ տուօղ՝ պարգեւօղ. 2. կտակ ընօղ. նասըլ իլէ վէրէն՝ իհսան էտէն. 2. վասիյէթ էտէն։

Κληρονομέω-ῶ. Μ. ήσω. ereditare. ժառանգել. միրասխօր օլմաք, միրաս եէմէք։

Κληρονόμημα-ατος (*τὸ*) ciò che s' è diviso a sorte. 2. eredità. վիճակաւ բաժնուած՝ բաշխուած բան. 2. ժառանգութիւն. քուրա՝ նասըլ իլէ թէվզի օլան նէսնէ. 2. միրաս։

Κληρονομία (*ἡ*) eredità. ժառանգութիւն. միրաս։

Κληρονομιαῖος-α-ον. καὶ

Κληρονομικὸς-ὴ-όν. ereditario. ժառանգական. միրասլը, մորուսի։

Κληρονόμος (*ὁ, ἡ*) erede. ժառանգորդ. միրասխօր, վարիս։

Κληροπαλὴς-έος (*ὁ, ἡ*) distribuito a sorte. վիճակաւ բաժնուած՝ բաշխուած. քուրա իլէ թէվզի՝ քայ օլունմուշ։

Κλῆρος (*ὁ*) i segni del lotto, bulletta, ballotta, suffragio. 2. sorte, lotto, eredità, porzione. 3. clero. վիճակի նշանները, թղթի կտորներ, քուէ. 2. վիճակընկեցութիւն, վիճակ, բաժին, ժառանգութիւն. 3. կղեր ուխտ եկեղեցւոյ. քիւնէօ նիշանլարը, քեհաթ քըրընթըլարը, քուրա. 2. քուրա աթմա-սը, քիւնէօ չէքմէսը, քիւնէօ, նասըպ, քըսմէթ, քայ, միրաս. 3. էհլ էլ ռուհ-պան։

Κληρουχέω-ῶ. Μ. ήσω. possedere una porzione di terra avuta in distribuzione alla sorte. 2. (*μτβτ.*) distribuire a sorte, sortire. վիճակաւ բաշխուած երկիրներէն մաս մը երկիր ունենալ. 2. վիճակաւ բաշխել. քուրա իլէ թէվզի օլունան եէրլէրտէն պիր հիսսէ եէրէ՝ արազիյէ օլմաք. 2. հիսսէլէմէք, քայ էթմէք։

Κληρουχία-ας (*ἡ*) distribuzione a sorte. 2. porzione avuta in distribuzione alla sorte. վիճակաւ բաշխելը՝ բաժնելը. 2. վիճակաւ բաժնըւելու ատեն ընկած մաս, ստացուած, բաժին. քուրա իլէ թէվզի՝ քայ օլմասը, նասըպ. 2. քուրա իլէ օլան թէվզիտէ տիւշէն՝ էսհապէթ էթթիկլէն հիսսէ՝ քայ։

Κληρουχικὸς-ὴ-όν. che appartiene alla distribuzione fatta a sorte. վիճակաւ բաժնելու՝ բաշխելու պատկանած. քուրա իլէ օլան թէվզիյէ մէնսուպ։

Κληροῦχος (*ὁ, ἡ*) possessore d' una cosa avuta in una distribuzione a sorte. վիճակաւ բաժնըւելու ատեն մաս՝ բաժին ընկած բանին տէրը. քուրա իլէ օլան թէվզիտէ հիսսէ՝ քայ տիւշէն նէսնէնին սահիպի՝ մալիքլէրը։

Κληρόω-ῶ. Μ. ώσω. dare, attribuire a sorte, sortire. վիճակաւ տալ՝ բաշխել. քուրա իլէ վէրմէք՝ քըսմէթ էթմէք. 2. (*ὄθ.*) scegliere, tirar alla sorte, sortire. վիճակաւ ընտրել. քուրա իլէ իխթիեարլէմէք՝ սէչմէք։

Κλήρωσις-εως (*ἡ*) scelta, distribuzione a sorte. վիճակաւ եղած ընտրութիւն՝ բաշխում. քուրա իլէ օլան իխթիեարլըք՝ սէչմէ՝ թէվզի էթմէ։

Κληρωτήριον (τὸ) luogo, ove si facevano le elezioni de' Magistrati a sorte. 2. l'urna in cui si mettevano le sorti. իշխանաւորները վիճակաւ ընտրելու սահմանուած տեղ. 2. ընտրութեան քուէները դնելու սափոր.

Κληρωτὴς-οῦ (ὁ) chi sceglie o distribuisce alla sorte. վիճակաւ ընտրող կամ բաժնող.

Κληρωτὶ, ἐπίῤ. a sorte. վիճակաւ, բաստիւ.

Κληρωτικὸς-ὴ-όν. che concerne l'elezione a sorte. վիճակաւ եղած ընտրութեան պատկանած.

Κληρωτὶς-ίδος (ἡ) = *Κληρώτιον.*

Κληρωτὸς-ὴ-όν. dato, scelto alla sorte. վիճակաւ տրուած՝ ընտրուած.

Κληρωτῶς, ἐπίῤ. a sorte. վիճակաւ.

Κλῆσις-εως (ἡ) l'azione di chiamare, invito. 2. citazione in giudizio. 3. vocazione divina. կանչելը, հրաւէր. 2. դատաստանարան կանչելը. 3. աստուածային կոչում.

Κλήτευσις-εως (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ

Κλητεύω. Μ. εύσω. citar in giudizio, chiamare in giustizia, convenire, citar in testimonio. (*Λατ.* antestor.) ի դատ վարել, ատեան տանիլ՝ կանչել, վկայութեան կանչել.

Κλητὴρ-ῆρος (καλέω, κλῆσις) (ὁ) invitatore, banditore. 2. colui che cita in giudizio. հրաւիրող, մունետիկ. 2. ատեան՝ դատ կանչող.

Κλητικὸς-ὴ-όν. appartenente all' invito. հրաւիրելու պատկանած. (ὀθ.) *Κλητικὴ* (ἡ) (γρμτ.) vocativo (caso). կոչական (հոլով).

Κλητὸς-ὴ-όν. invitato, vocato. հրաւիրեալ, կոչեցեալ.

Κλήτωρ-ορος (ὁ) = *Κλητήρ.*

Κλίβανος (ὁ) forno, fornace. փուռն.

Κλίμα (τὸ) clima. 2. regione. կլիմայ. 2. գաւառ, երկիր.

3. = *Κλίσις.* 4. = *Κλιτύς.*

Κλιμάζω. Μ. άσω. = *Κλιμακίζω.*

Κλιμακηδὸν (κιδὸν), ἐπίῤ. gradatamente. աստիճան աստիճան.

Κλιμακίζω. Μ. ίσω. lottare. 2. torcere, rovesciare. գօտեմարտիլ. 2. գլորել, դարձընել.

Κλιμάκιον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Κλίμαξ.*

Κλιμακὶς-ίδος (ἡ) ὑποκορ. τ. *Κλίμαξ.* (μτνμ.) schiava, che inchinandosi presenta il suo dorso alla sua Signora per farla montare in carro. կառք հեծցընելու համար իւրը զիւրը ծռելով իր խաթունին ետեւ տուող գերի կնիկ.

Κλιμακισμὸς (ὁ) lotta. գօտեմարտութիւն.

Κλιμακοφόρος (ὁ, ἡ) che porta una scala. սանդուղք մը կրող.

Κλιμακτὴρ-ῆρος (ὁ) gradino di scala. սանդուղքի ոտք. 2. (ἀστρλγ.) = τῷ

Κλιμακτηρικὸς-ὴ-όν. climaterico (anno), (ogni settimo anno della vita dell'uomo, e particolarmente l'anno 63 della sua età). վտանգաւոր (տարի), (մարդուս կեանքին ամէն եօթներորդ տարին, ու մանաւանդ 63երրորդ տարին).

Κλιμακώδης-εος (ὁ, ἡ) simile alla scala. սանդուխքի նման.

Κλιμακωτὸς-ὴ-όν. fatto a forma di scala, con gradini. սանդուղքի ձեւով շինուած, սանդուղքի ոտքեր ունեցող.

Κλίμαξ (κλίνω) - ακος (ἡ) scala. 2. bara, cataletto (*Λατ.* libitina). 3. specie di lotta. 4. instrumento di tortura. 5. gradazione (figura rettorica). սանդուղք. 2. դագաղ. 3. կերպ մը գօտեմարտութիւն. 4. տանջանաց գործիք. 5. աստիճան (ճարտասանական ձեւ մըն է). 6. = *Ἐμπόριον.*

Κλινάριον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Κλίνη.* letticciuolo. պզտիկ մահիճ.

Κλίνειος-α-ον. di letto. անկողնի, մահճի.

Κλίνη-ης (ἡ) letto. 2. sedia. անկողին, մահիճ. 2. նստարան. 3. (μτνμ.) parata. պատուար. 4. = *Δίφρος.*

Κλινήρης-εος (ὁ, ἡ) malato in letto. մահիճը պառկած հիւանդ.

Κλινηφόρος (ὁ, ἡ) chi porta il letto, la sedia. մահիճ, աթոռ կրող.

Κλινίδιον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Κλίνη.* letticciuolo. պզտիկ մահիճ.

Κλινικὸς-ὴ-όν. che appartiene al letto. մահճի պատկանած. = *Κλινήρης.* (οὐσ. ἀρσ.) medico clinico, medico pratico. մահճական բժիշկ, մահիճ ընկած հիւանդի դեղ տուող բժիշկ. *Κλινικὴ-ῆς* (ἡ) (ἐνν. τέχνη.) medicina clinica, medicina pratica, medicina metodica. մահճական բժշկականութիւն, մահիճ ընկած հիւանդներու բժշկութիւն ընելու արհեստը.

Κλινὶς-ίδος (ἡ) ὑποκορ. τ. *Κλίνη.*

Κλινοειδὴς-έος (ὁ, ἡ) che ha la forma di letto. մահճի ձեւով. տէօշէք շէքլինտէ օլան։

Κλινοκοσμέω-ῶ. M. ήσω. preparare, aggiustare il letto. մահիճը պատրաստել՝ շտկել. տէօշէյի հազըրլամագ՝ տիւզէլթմէք։

Κλινοπάλη-ης (ἡ) il lottare sul letto. 2. (*εὐφήμ.*) coito, concubito. մահճի վրայ կռուիլը՝ գօտեմարտիլը. 2. խառնք, զուգաւորութիւն, մարմնական մերձաւորութիւն. տէօշէքտէ կիւրէշմէք. 2. ճիմա, միւճամաա։

Κλινοπετὴς-έος (ὁ, ἡ) chi giace nel letto. մահիճը պառկող. տէօշէքտէ եաթան. = *Κλινήρης.*

Κλινοπηγία-ας (ἡ) l'arte di fabbricare i letti, le sedie. մահիճ՝ նստարան շինելու արհեստը. տէօշէք՝ եաթագլը եափմագ սանաթը։

Κλινοπήγιον (τὸ) bottega, ove si fanno i letti, le sedie մահիճ՝ նստարան շինելու խանութ. տէօշէք՝ եաթագլը եափըլան տիւքեան։

Κλινοπηγὸς (ὁ) costruttore di letto, di sedia. մահիճ՝ նստարան շինող. տէօշէք եափան, եաթագճը։

Κλινοπόδιον (τὸ) puleggio montano, clinopodio (pianta). ուեհանի նման տունկ մը. եաղանի ֆիւլիւսքիւն (ֆիւլիւյէնէ պէնզէր պիր օթ ֆիտան)։

Κλινοποιὸς (ὁ) = *Κλινοπηγός.*

Κλινόπους-οδος (ὁ) il piede del letto. մահճին ոտքը. տէօշէյին՝ ճառյեաղըն՝ քէրէվէթին այաղը։

Κλινουργὸς (ὁ) = *Κλινοπηγός.*

Κλινοφόρος (ὁ, ἡ) = *Κλινηφόρος.*

Κλινοχαρὴς-έος (ὁ, ἡ) che si contenta di stare a letto. մահիճը մնալու հաճոյ եղող՝ ուզող. տէօշէքտէ գալմայա խօշնուտ օլան՝ եաթըճըն։

Κλιντὴρ (ὁ) καὶ

Κλιντήριον (τὸ) canapè, sedia a bracciuoli. (*Γαλλ.* fauteuil.) բազմոց, յենարան ունեցող աթոռ. սէտիր, գանափէ, գօլթուգլու եաթագ։

Κλίνω. M. ινῶ. chinare, inchinare, metter a sedere. 2. (*μσ. ἢ πθ.*) giacere, coricarsi. 3. (*ἀμτβ. ἢ ἐλλ.*) inchinarsi. ծռել, թեքել, նստեցընել. 2. պառկիլ, ընկողմանել. 3. ծռիլ. էյմէք, օթուրթմագ. 2. եաթմագ. 3. էյիլմէք. 4. (*γρμτ.*) declinare, հոլովել (անուններր). տէվիր էթմէք, թասրիֆ էթմէք (լուղէթլէրի)։

Κλισία-ας (ἡ) baracca, capanna. տաղաւար, հիւղ. չատըր, գուլիպէ, չէրտէ. 2. = *Κλισμός, Κλιντήρ.*

Κλίσιον (τὸ) bordello. բոզանոց. պատաւուլխանէ. 2. = *Κλισία*

Κλίσις-εως (ἡ) l'inchinarsi, chinatura. 2. (*γρμτ.*) declinazione. ծռիլը. 2. հոլովումն (բառից). էյիլմէ. 2. տէվիր օլունմա, թասրիֆ (լուղէթլէրին)։

Κλισμὸς (ὁ) = *Κλιντήριον.*

Κλιτὸς-ἡ-όν. declive, che s'inchina. 2. (*γρμτ.*) declinabile. դեպ ի վար ծռող. 2. հոլովական. աշաղը տօղրու աքան, էյի- լէն. 2. թասրիֆ օլունապիլիր։

Κλιτὺς-ύος (ἡ) declività, collina. զառ ի վայր, բլուր. էնիշ, պայըր։

Κλοιὸς (ὁ) gogna. երկաթէ անուր (չարագործներու համար). տէմիր հալգա, պուխաղու, լալէ (պէտպէօրլէր իչին)։

Κλοιόω-ῶ. M. ώσω. attaccare la gogna al collo. վիզը երկաթէ անուր անցընել. պօյնունա տէմիր հալգա՝ լալէ կէչիրմէք։

Κλοιώτης-ου (ὁ) legato colla gogna. երկաթէ անուրով կապուած. տէմիր հալգա՝ լալէ իլէ պաղլը։

Κλονέω-ῶ. M. ήσω. agitare, scuotere. 2. metter sossopra, scompigliare. շարժել, ցնցել. 2. տակնուվրայ ընել, շփոթել. սարսմագ, սիլքմէք. 2. ալթիւսթ էթմէք։

Κλόνησις-εως (ἡ) agitazione, scossa. շարժելը, ցնցելը. սարսմա, սիլքմէ։

Κλόνις-ιος (ἡ) osso sacro. սրբանին ոսկրը, ողնածայր. պէօղիւյիւն եաղըրընը դօղրուսունտագի քէմիք, գույրուգ սօքումու քէմիյի։

Κλόνος (ὁ) scossa, movimento strepitoso, rumore, strepito. ցնցում, փաթրտոցով շարժելը, աղաղակ. սիլքմէ, սարսմա, շամաթա իլէ սալլամա, կիւրիւլթիւ։

Κλονώδης-εος (ὁ, ἡ) tumultuoso, strepitoso. աղմկաւոր. շամաթալը, կիւրիւլթիւլիւ։

Κλοπαῖος-α-ον. = *Κλοπιμαῖος.*

Κλοπεία-ας (ἡ) = *Κλωπεία.*

Κλοπεὺς-έως (ὁ) = *Κλώψ.*

Κλοπεύω. M. εύσω. = *Κλωπεύω.*

Κλοπὴ-ῆς (ἡ) furto, ladroneccio. գողութիւն. խըրսըզլըգ, սըրգըլըգ։

Κλοπιμαῖας-α-ον. furtivo, derubato. գաղտագողի, գողութենով եղած, գողցըւած. կիզլիճէ՝ խըրսըզլըգ իլէ ալընմըշ, չալընմըշ։

Κλόπιμος-η ἢ ος-ον. = *Κλοπιμαῖος καὶ*

Κλόπιος-α-ον. furtivo. 2. (*μτφρ.*) astuto, ingannatore. գողութենով եղած. 2. հնարիմաց, նենգամիտ, խաբեբայ. խըրսըզլըգ իլէ իճրա օլունմուշ. 2. ֆէնդաքեար, հիլէճի։

Κλοποφορέω-ῶ. M. ήσω. (*μτνμ.*) ἀντὶ *Κλοπεύω.*

Κλοτοπεύω. M. εύσω. ciarlare. շատ խօսիլ, շատախօսութիւն ընել. չօք սէօյլէմէք, լաֆազանլըգ էթմէք։

Κλύβατις-ιος (ἡ) parietaria, vetriuola. (erba). կռուինչ (խոտ մը). եափըշգան (օթլագ)։

Κλύδων-ωνος (ὁ) l'agitazione, il bollore delle onde. 2. (*συνεκδχ.*) tempesta di mare. ալիքներուն յուզելը՝ եռալը. 2. ծովի փոթորիկ՝ մրրիկ. տալղալարըն գըգըրտամասը՝ գայնամասը. 2. ֆուրթունա, տէնիզ գասըրղասը, պօրա։

Κλυδωνίζομαι. M. ίσομαι. esser agitato dalle onde, galleggiare, mareggiare, fiottare, ondeggiare. ալիքներէ յուզիլ, ալեկոծիլ. տալղալանմագ, տալղալար արասընտա չալգալանմագ։

Κλυδώνιον (τὸ) l'agitazione delle onde, il bollore del mare. ալեաց յուզիլը, ծովուն եռալը. տալղալարըն գըգըրտամասը, տէնիզին գայնամասը։

Κλύζω. M. ύσω. bagnare, inondare, lavare. 2. (*ἰατρ.*) dare, lavare con un

serviziale. 3. (πϑ.) tempestare. Թըր-ջել, ողողել, լուալ. 2. գրեխ տալ, գրեխաւ լուալ. 3. մրրկածուփ լինել, յուզել, փոթորիկ ելել. [illegible]

Κλύμενον (τὸ) καὶ *Κλύμενος* (ὁ) fiorrancio (fiore). (*Γαλλ.* souci.) դեղին ծաղիկ մին է. [illegible]

Κλύμενος - η - ον. πϑ. μτχ. τ. *Κλύω*. (ὡς. ἐπίϑ.) rinomato, segnalato. անուանի, երեւելի. [illegible]

Κλύσις - εως (ἡ) l'azione di lavare, lavazione (con un serviziale.) (գրեխաւ մը) լուալը. [illegible]

Κλύσμα (τὸ) il liquido, che si mette nel serviziale. 2. braccio di mare (luogo, pieno di acqua marina dalle innondazioni raccolte.) (*Λατ.* aestuarium.) գրեխի մէջ դրուած հեղանիւթ. 2. ծովու խորշ, ուր որ հեղեղման ատեն ջուր կըլեցուի. [illegible]

Κλυσμὸς (ὁ) l'agitazione, il bollore delle onde. ալիքներու յուզիլը եռալը. [illegible]

Κλυστὴρ - ῆρος (ὁ) serviziale, cristero. գրեխ. [illegible] 2. = *Κλύσμα*.

Κλυστήριον (τὸ) = τῷ προηγ.

Κλυτόκαρπος (ὁ, ἡ) celebre pei suoi frutti. պտղոցը համար երեւելի. [illegible]

Κλυτομήτης - ου (ὁ) καὶ

Κλυτόμητις - ιος (ὁ, ἡ) celebre per la sua prudenza. խոհեմութեանը համար երեւելի. [illegible]

Κλυτόμοχϑος (ὁ, ἡ) celebre per i suoi lavori, travagli գործոցը՝ աշխատանացը համար երեւելի. [illegible]

Κλυτόπαις - αιδος (ὁ, ἡ) celebre pei suoi figli. զաւկըներուն համար երեւելի. [illegible]

Κλυτὸς - ὴ - όν. che si può udire di lontano. 2. celebre, rinomato. հեռուանց լսուելու կրցող. 2. հռչակաւոր, երեւելի. [illegible]

Κλυτοτέρμων - ονος (ὁ, ἡ) chi muore gloriosamente. փառաւորապէս մեռնող. [illegible]

Κλυτοτέχνης - ου (ὁ) celebre artefice. անուանի արհեստաւոր. [illegible]

Κλυτόφημος (ὁ, ἡ) rinomato, illustre. անուանի, երեւելի. [illegible]

Κλύω. *M*. κλύσομαι. sentire, udire. 2. ubbidire. 3. comprendere, intendere. 4. aver buona o cattiva riputazione. լսել, իմանալ. 2. հնազանդիլ. 3. հասու լինել, իմանալ, մտքով բռնել. 4. աղէկ կամ գէշ վարկուամ ունենալ. [illegible]

Κλωβίον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ

Κλωβὸς (ὁ) gabbia d' uccelli. թռչուններու վանդակ. [illegible]

Κλωγμὸς (ὁ) (κλώζω.) il chiocciare delle galline. 2. il grido gutturale de' cavalieri per animare i loro cavalli nel corso. հաւերուն կրկչալը. 2. ձիաւորներուն հագագային ձայներ հանելը վազելու ատեն ձիերուն սիրտ տալու համար. [illegible]

Κλώζω. *M*. κλώξω. chiocciare. 2. animare il cavallo con dei gridi gutturali. կըրկչալ (հաւուց). 2. ձիերը հագագային ձայներով քաջալերել, սիրտ տալ. [illegible]

Κλώϑω. *M*. κλώσω. filare (*Λατ.* neo.) մանել. [illegible]

Κλὼν - κλωνὸς (ὁ) ramo, rampollo. ճիւղ, շառաւիղ. [illegible]

Κλωνάριον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Κλών*. ramicello. պզտիկ ճիւղ. [illegible]

Κλωνίζω. *M*. ίσω. diramare, potar l'albero. ծառին ոստերը՝ ճիւղերը քըստել՝ յոտել. [illegible]

Κλώνιον (τὸ) = *Κλωνάριον*.

Κλωνοκοπέω - ῶ. *M*. ήσω. = *Κλωνίζω*.

Κλωπεία - ας (ἡ) furto. գողութիւն. [illegible]

Κλωπεύω. *M*. ευσω. = *Κλέπτω*.

Κλωπικὸς - ὴ - όν. appartenente al ladro, furtivo. գողի պատկանած, գողութենով եղած. [illegible]

Κλώπιμον - η - ον. = *Κλωπικός*.

Κλωποπάτωρ - ορος (ὁ) figlio d'un ladro. 2. bastardo. գողի զաւակ. 2. պոռնկորդի. [illegible] 2. [illegible]

Κλῶσις - εως (ἡ) l'azione di filare. մանելը. [illegible] 2. × ἀντὶ —

Κλῶσμα (τὸ) accia. աղանի, դերձան. [illegible]

Κλωσμάτιον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Κλῶσμα*. filetto. բարակ դերձան. [illegible]

Κλωστὴρ - ῆρος (ὁ) × ἀντὶ —

Κλώστης - ου (ὁ) (ἐπίϑ.) filatore. մանող. [illegible] 2. (οὐσ.) fuso. իլիկ, իլ. [illegible]

Κλωστὸς - ὴ - όν. filato. մանած. [illegible] (οὐσ.) filo, filato. դերձան. [illegible]

Κλὼψ - κλωπὸς (ὁ) = *Κλέπτης*.

Κναδάλλω. *M*. αλῶ. titillare, prurire. խտտղել, մարմաջեցընել. [illegible]

Κνάμπτω, *Κνάφαλον*, *Κναφεὺς* κτλ. Ζ. *Γνάμπτω*. κτλ.

Κνάω - ῶ. *M*. κνήσω. grattare, fregare, stropicciare. քերել, շփել. [illegible]

Κνεφάζω. *M*. άσω. oscurare. մթնցընել. [illegible]

Κνεφαῖος - α - ον. oscuro, մութ, մթին. [illegible] — φαίως, ἐπίῤ.

Κνέφας - κνέφεος - ους ἢ κνέφαος καὶ κνέφατος (τὸ) tenebra. 2. crepuscolo, barlume. 3. albore, aurora (*Λατ.* dilucu-

lum.) խաւար․ 2․ վերջալոյս, արեւուն մարը մտնելէն ետքը եղած տկար լոյս․ 3․ արշալոյս, արեւուն ծագելէն առաջ եղած աղօտ․ գարանլըգ, գարանլըգլըգ․ 2․ ժըլգը, կիւնեշ պաթըրքեան սօնըրը օլան պայէն ըշըգ․ 3․ շէֆագ, կիւնեշ տօղմաթան էվվէլ օլան ալաճա, գարարթը։

Κνέωρον (τὸ) καὶ

Κνέωρος (ὁ) cneoro (sorta d' erba che morde la lingua.) լեզու խայթօղ խոտ մը․ տիլի ագան պիր օթ օլուր։

Κνηθμὸς (ὁ) = *Κνησμός*.

Κνήθω. *Μ*. κνήσω. = *Κνάω*. titillare, prurire. 2. irritare. խտտղել, մարմաջել ցընել․ 2․ գրգռել․ գըշըթմագ, գըշըրթմագ․ 2․ գըշգըրթմագ, թահրիք էթմէք։

Κνηκὶς - ίδος (ἡ) nuvoletta bianchiccia. ճերմկկեկ պզտիկ ամպ․ պէյազ ուֆագ պուլութ։

Κνῆκος (ὁ) cartamo, zafferano saracinesco. սերմը թութակի արուօղ խոտ մը․ թօթալագ տորթօ գազուրան ձէրէկէն պիր նէվ օթըր։

Κνῆμα (τὸ) = *Κνίσμα*.

Κνήμαργος (ὁ, ἡ) che ha le gambe bianche. ճերմակ սրունք ունեցօղ․ պէյազ պաճագլը։

Κνήμη - ης (ἡ) gamba. սրունք․ պաճագ․ 2․ (μτνμ.) = τῷ

Κνημία - ας (ἡ) razzo di ruota. (*Γαλλ.* rais). անուոյ ճաճանչը՝ շառաւիղը․ թէքէրլէք պարմաղը։

Κνημὶς - ίδος (ἡ) gambiera, calza (*Λατ.* ocrea.) սռնապան, գուլպայ․ թօզլուգ, չօրապ․ 2․ = *Κνημία*.

Κνημὸς (ὁ) costa, falda o piede della montagna. սարորոտ լերին, լեռնոտն, լեռան տակը․ տաղ տէպի, տաղ էթէյի։

Κνησιάω - ῶ. *Μ*. άσω. aver prurito. մարմաջել, կեռալ․ գաշընմագ։

Κνῆσμα (τὸ) stregghia. (*Λατ.* strigilis.) ձիու քերոց․ գաշաղը․ 2․ = *Κνίσμα*.

Κνησμονὴ (ἡ) καὶ

Κνησμὸς (ὁ) prurito, pizzicore. մարմաջ, եռք, կեռալը․ գաշընթը, գաշընմագլըգ․ (συγχτ.) *Κνισμός*.

Κνησμώδης - εος (ὁ, ἡ) che eccita la prurigine. մարմաջ եռք պատճառօղ․ գաշընտըրըճը։

Κνηστὴρ (ὁ) καὶ

Κνηστήριον (τὸ) grattugia. քերիչ, քերոց․ ըէնտէ (պէյնիր՝ թուրթ վէ սայրէ նէսնէլէր իչին)։

Κνηστιάω - ῶ. *Μ*. άσω = *Κνησιάω*.

Κνῆστις - εως καὶ ιος (ἡ) = *Κνηστήρ*. 2. = *Κνησμός*.

Κνιδάω - ῶ. *Μ*. ήσω. prurire, pizzicare. մարմաջեցընել, կեռացընել․ գաշընտըրմագ։

Κνίδη - ης (ἡ) ortica (erba.) 2. ortica marina (pesce.) եղինճ (խոտ մըն է)․ 2․ ծովու եղինճ (ձուկ է)․ ըսըրղան օթու․ 2․ պիր նէվ պալըգ։

Κνίδωσις - εως (ἡ) = *Κνισμός*.

Κνίζω. *Μ*. κνίσω. grattare, stropicciare. 2. prurire, pizzicare. 3. irritare, offendere. քերել, շփել․ 2․ մարմաջեցընել, կեռացընել․ 3․ գրգռել, զայրացընել․ գաշըմագ, օվմագ․ 2․ գաշընտըրմագ․ 3․ գըզտըրմագ, ինճիթմէք, թահրիք էթմէք։

Κνιπεία - ας (ἡ) spilorceria. կծծութիւն, կարկամութիւն․ նէքէսլիք, թամահքեարլըգ։

Κνιπὸς - ὴ - όν. spilorcio. կծծի, կարկամ, ռիշտ, բռնօղ․ նէքէս, թամահքեար։

Κνίσμα (τὸ) grattamento, pizzicotata. 2. (μτφρ.) prurigine, prurito di libidine (*Λατ.* tentigo.) քերուք, կըսմիթ․ 2․ տենչ, տռփանք․ գաշընթը, չիմտիք․ 2․ շէհվէթ կէճիսի։

Κνισμὸς (ὁ) pizzicore, prurito. 2. prurito di libidine (*Λατ.* pruritus, venereus, tentigo.) մարմաջ, եռք, կեռալը․ 2․ տենչ, տռփանք, տռփական գրգիռ․ գաշը, գաշըլ․ 2․ շէհվէթ ադէշի՝ գաշընթը։

Κνισμώδης - εος (ὁ, ἡ) = *Κνησμώδης*.

Κνίσσα - ης (ἡ) l' odor de' cibi o il fumo della carne arrostita. (*Λατ.* nidor). 2. grasso, lardo, sugna. (*Λατ.* adeps, arvina.) կերակուրներու հոտը կամ խորովածոյ մսի ծուխը․ 2․ ճարպ․ եէմէքլէրին գօգուսու, եախօտ քէպապ օլան էթին թիւթիւնիւ․ 2․ եաղ, եաղ։

Κνισσάω - ῶ. *Μ*. ήσω. empir un luogo dell'odore de' cibi o del fumo di carne arrostita. 2. offrir un sacrifizio. տեղ մը կերակրոց հոտով կամ խորովածոյ մսի ծխով լեցընել․ 2․ զոհ մատուցանել․ պիր եէրի եէմէք գօգուսու, եախօտ քէպապ օլան էթին թիւթիւնիւ իլէ տօլտուրմագ․ 2․ գուրպան գըլմագ։

Κνισσοδιώκτης - ου (ὁ) } parassito. պատառաբոյծ, անկոչ

Κνισσοκόλαξ - ακος (ὁ) } բազմական․ հազըր եէմէճի, տավ ետվ էտէն։

Κνισσὸς - ὴ - όν. grasso, sugnoso. 2. ingordo, mangione. ճարպալից, պարարտ․ 2․ որկրամոլ, շատ կերօղ․ եաղլը, սէմիզ․ 2․ պօղազլըգլը, չօգ եէյիճի։

Κνισσοτηρητὴς - οῦ (ὁ) = *Κνισσοδιώκτης*. colui che sta osservando d' onde sorta il fumo d' arrosto per correrli a mangiare, parassito. խորովածոյ մսի ծուխը ուսկից ելլալուն նայօղ հոն վազելու ուտելու համար, պատառաբոյծ․ քէպապըն թիւթիւնիւ նէրտէն չըգտըղընը տիքքաթ իտէն՝ օրայա գօշուպ եէմէք իչին, հազըր եէմէճի։

Κνὶψ - κνιπὸς (ὁ καὶ σπντ. ἡ) moscherino, che rode i fichi. թուզը կերօղ մժղուկ․ ինճիրլէրի եէմէլէրին պէօճէք՝ սինէքճիք։

Κνοὴ (ἡ) Ἰων. ἀντὶ *Χνόη*.

Κνόος - ους (ὁ) = *Χνόος*.

Κνύζα ἢ *Κνῦζα* - ης (ἡ) conizza (erba.) հոտը լուերը փախցընօղ խոտ մը․ պիրէ օթու․ 2․ = *Κνισμὸς* ἢ *Κνησμός*. rogna, scabbia. քոս, քոր․ ույուզ, գաշը։

Κνυζάω (έω) - ῶ. *Μ*. ήσω. mugolare gagnolare. 2. vagire. կաղկանձել, մռմռալ (շան)․ 2․ ճիչ բառնալ (տղոց)․ ինլէմէք, մըրըլտամագ (քէօփէկին)․ 2․ պաղըրմագ (չօճուգլարըն)։

Κνυζηθμὸς (ὁ) καὶ

Κνύζημα (τὸ) gagnolio, mugolamento d'un cane, quando si carezza. շունը գգուելու՝ շոյելու ատեն հանած ձայնը, մռմռալը․ քէօփէկի օխշամագ վէ սըվամագ իլէ մըրըլտըսը, ինլէմէսի։

Κνῦμα (τὸ) l' azione di sgraffiare la porta,

acciò aprino. բանալու համար դուռը քերղրդելը․ գափուսը թըրմալամագ ասըլըր դէյու։

Κνύος - εος - ους (τὸ) rogna, scabbia, morfea (*Λατ.* vitiligo.) քոր, քոս․ ույուզ, կիճի, ալաճըգլըգ․ 2․ = *Κνησμός.*

Κνύω. Μ. κνύσω. = *Κνάω.* sgraffiar la porta. դուռը քերղրդել․ գափուսը թըրմալամագ։

Κνωδακίζω. Μ. ίσω. attaccare con cavicchi, con piuoli, o perni. սեպ՝ երիթ՝ առանցք զարնել․ չիվիլեմէք, կէրթալամագ, միլլեմէք։

Κνώδαλον (τὸ) fiera. գազան․ ճանավար։ ἴδε καὶ *Κνώψ.*

Κνώδαξ - ακος (ὁ) cavicchia, conio, piuolo, bietta, perno. սեպ, երիթ, առանցք․ չիվի, կէրթ, միլ։

Κνώδων - οντος (ὁ) ferro puntato, coltello, spada. ծայրը սուր երկաթ, դանակ, թուր․ ուճու սիվրի դեմիր, պըչագ, գըլըճ։

Κνωπόμορφος (ὁ, ἡ) che ha la forma di fiera. գազանի ձեւ ունեցող․ ճանավար պիչիմինտէ։

Κνώσσω (χ. ἄλλ. χρόν.) dormire. 2. (κατὰ λέξ.) russare. քնանալ․ 2․ խռռդալ․ ույումագ․ 2․ խըռլամագ։

Κνώψ - κνωπὸς (ὁ καὶ ἡ) = *Κινώπετον.*

Κοβαλεία - ας (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ

Κοβαλεύω. Μ. εύσω. ingannare, gabbare, comportarsi da adulatore. խաբել, շողոքորթի պես վարուիլ, մորուքը խնդալ․ ալտաթմագ, էյլէնմէք, ճուլէն գաբուլ կէօրմէք։

Κοβαλία - ας (ἡ) = *Κοβαλεία.*

Κοβαλίκευμα (τὸ) inganno, furberia. խաբէութիւն, դաւ, խորամանկութիւն, խարդախանք․ հիլէ, ֆէնդ, թէզվիրլիք։

Κοβαλικεύω. Μ. εύσω. = *Κοβαλεύω.*

Κόβαλος (ὁ) furbo, ingannatore, impostore, adulatore. հնարիմաց, խաբեբայ, շողոմարար․ ֆէրղանէ, հիլեքեար, ֆէնդպազ, թէզվիր, էյլէնճի, գոլթուգճու։

Κογχάριον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ

Κόγχη - ης (ἡ) conca. 2. vaso fatto a forma di conca, conca. 3. la conca, la cavità dell' orecchio. խեցի, խեցեմորթ․ 2․ խեցեմորթի ձեւով շինուած աման, տաշտ, կոնք․ 3․ կոնք ականջաց․ սէտէֆլի պալըգ, սէտէֆ, թէքնէ․ 2․ սէտէֆլի պալըգ պիչիմինտէ եափըլմըշ գաբ, լէյէն․ 3․ գուլագ չուգուրու․ 4․ = *Κόγχος.*

Κογχίον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Κόγχη.*

Κογχοειδής - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma di conca. խեցեմորթի ձեւ ունեցող․ սէտէֆլի պալըգ պիչիմինտէ։

Κογχοθήρας - ου (ὁ) pescator di conche. խեցեմորթ որսացող․ սէտէֆլի պալըգ ավլայըճը։

Κόγχος (ὁ καὶ ἡ) la metà del cranio della testa. գլխոյ սկաւառակին կէսը․ գաֆաթասընըն եարըսը․ 2․ = *Κόγχη, Κογχύλη.*

Κογχύλη - ης (ἡ) porpora, murice (conchiglia di mare, col di cui sangue si tigne la porpora). կոնքիղոս, ծիրանի ծով (ծովու խեցեմորթ մը, որուն արիւնովը ծիրանին կը ներկեն)․ էրկուվան պալըգը (պիր նէվի տենիզ գաբուգլու պալըգը, գանը իլէ էրկուվանի պօյարլար)․ 2 = *Κόγχη.*

Κογχλίας - ου καὶ

Κογχλιάτης - ου (ὁ) (ἐνν. λίθος) pietra composta di conchiglie pietrificate. քար կազմած խեցեմորթներէ քարացրեալ քար․ թաշ օլմուշ սէտէֆլի պալըգ։

Κογχλιευτής - οῦ (ὁ) = *Κογχοθήρας.*

Κογχλιεύω. Μ. εύσω. pescar conchiglie. խեցեմորթ որսալ․ սէտէֆլի պալըգ ավլամագ։

Κογχύλιον (τὸ) veste tinta di color di porpora. ծիրանիի գունով ներկուած լաթ․ էրկուվանի ռէնկինտէ պօյալը էսվապ․ 2․ = *Κογχύλη.*

Κογχυλιώδης - εος (ὁ, ἡ) che ha la forma di murice. կոնքիղոսի ձեւով․ էրկուվան պալըգը պիչիմինտէ։

Κογχυλιωτὸς - ἡ - όν. tinto nel sangue di murice. կոնքիղոսի արեան մէջ ներկուած․ էրկուվան պալըգընըն գանընտա պօյանմըշ։

Κοδομεύω. Μ. εύσω. friggere, seccare, abbrustolare l'orzo. գարին խորովել, չորցընել․ արփայը գավուրմագ։

Κοδύμαλον (τὸ) nespolo (albero) զկերենի․ մուշմուլա աղաճը։

Κοθαρίσδω. Μ. ιξῶ. *Δ.* ἀντὶ *Καθαρίζω.*

Κοθαρὸς - ὰ - όν. Δ. ἀντὶ *Καθαρός.*

Κόθορνος (ὁ) coturno. ողբերգուաց կօշիկ․ թիյաթրոնտա օյնայան օյունճուլարըն կիյտիյի չիզմէ։

Κοθουρὶς - ίδος (ἡ) volpe. աղուես․ թիլքի։

Κόθουρος (ὁ, ἡ) = *Κόλουρος* καὶ *Ἄκεντρος.*

Κοΐζω. Μ. ίσω καὶ *Δ.* ἰξῶ. grugnare. խռնչել (խոզերու)․ խորուլտամագ, խըրըլտամագ (տօնուզլարըն)։

Κοικυλίων - ωνος (ὁ) stolto, balordo. մոլոր, ապուշ․ շաշգըն, ահմագ։

Κοικύλλω. Μ. υλῶ. guardar intorno come un balordo. ապուշի մը պես չորս դին նայիլ․ ահմագ կիպի էթրաֆը պագընմագ։

Κοιλαίνω. Μ. ανῶ. incavare. փորել, խոռոչ, դատարկ ընել․ չուգուրլամագ, օյմագ։

Κοίλανσις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Κοιλὰς - άδος (ἡ) convalle. ձոր․ տէրէ։

Κοίλασμα - ατος (τὸ) concavità. խոռոչ, դատարկութիւն․ չուգուր, օյուգլուգ։

Κοιλία - ας (ἡ) ventre, ventricolo. 2. ogni qualunque cavità. 3. utero. 4. escremento. 5. gli intestini del basso ventre, trippa. փոր, ստամոքս․ 2․ որ եւ իցէ խոռոչութիւն, դատարկութիւն․ 3․ արգանդ․ 4․ քաք, կղկղանք․ 5․ ստորին փորին աղիքը, քաղիրթ․ գարըն, միտէ, գըռն․ 2․ հէր պիր պօշլուգ, չուգուրլուգ․ 3․ ռահիմ․ 4․ պօգ, մուտֆագ․ 5․ գարընըն ալթ թարաֆընտագի պաղըրսագլար, իշքէմպէ։

Κοιλιακὸς - ἡ - όν. che ha il flusso di ventre. աղոտութիւն՝ թանձ ունեցող․ իսհալլը։

Κοιλίδιον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Κοιλία.*

Κοιλιοδαίμων - ονος (ὁ, ἡ) che adora il suo ventre, ingordo, goloso. իր փորը պաշտող, որկրամոլ․ գարընը թափան, օբուր, պօղազ։

Κοιλιόδουλος (ὁ, ἡ) ghiottone. գծուծոր փորամոլ, խիստ շատ կերող․ պօղազ, օբուր։

Κοιλιοπώλης-*ου* (ὁ) venditor di trippe. քաղիրթ ծախող. էշկէմպէճի:

Κοιλιώδης-*εος* (ὁ, ἡ) fatto in forma di ventre. փորի ձեւով. գարըն շէքլինտէ:

Κοιλογάστωρ-*ορος* (ὁ, ἡ) che ha il ventre vuoto, affamato. փորը պարապ՝ անօթի. գարնը պօշ՝ տօյմա օլմայան, աճ:

Κοῖλος-*η*-*ον*. concavo, cavo. գոգաւոր. չուգուր, տէրին:

Κοιλότης-*ητος* (ἡ) cavità, concavità. գոգաւորութիւն. չուգուրլուգ, տէրինլիք:

Κοιλοφθαλμία-*ας* (ἡ) l'avere gli occhi infossati. գոգաւոր՝ խորացեալ աչք ունենալը. չուգուր գաթմըշ՝ չուգուրլանմըշ կէօզլէրի օլմագլըգ:

Κοιλοφθαλμιάω-*ῶ*. *Μ*. *άσω*. aver gli occhi infossati. գոգաւոր՝ խորացեալ աչքեր ունենալ. կէօզլէրի չուգուր գաթմըշ՝ չուգուրլանմըշ օլմագ:

Κοιλόφθαλμος (ὁ, ἡ) che ha gli occhi infossati. աչքերը գոգաւոր, խորացեալ. կէօզլէրի չուգուր գաթմըշ, չուգուրլանմըշ:

Κοιλόφυλλος (ὁ, ἡ) (*βτν*.) che ha le foglie concave. գոգաւոր տերեւներ ունեցող. օրթասը չուգուր եափրագլըգը օլան:

Κοιλόω-*ῶ*. *Μ*. *ώσω*. = *Κοιλαίνω*.

Κοίλωμα (τὸ) concavità, il cavo. գոգաւորութիւն, խորոփիք. չուգուրլուգ, չուգուրլանմըշ եէր:

Κοιλωπὸς (ὁ, ἡ) concavo, infossato. գոգաւոր, խորուած. չուգուր, չուգուր գաթմըշ:

Κοιμάω (-*έω*)-*ῶ*. *Μ*. *ήσω*. sopire, metter a dormire. 2. mitigare, lenire, lenificare, pacificare. 3. (*μσ*.) dormire. 4. (*συνεκδχ*.) morire. քնացընել. 2. մեղմացընել, ամոքել, խաղաղել. 3. քնանալ. 4. մեռնիլ. ույութմագ. 2. եաւաշլաթմագ, եումշագլաթմագ, րահաթլանտըրմագ. 3. ույումագ. 4. էօլմէք, վէֆաթ էթմէք:

Κοίμημα-*ατος* (τὸ) sonno. 2. concubito. քուն. 2. խառնք, զուգաւորութիւն. ույգու. 2. ճիմա, միւճամաա:

Κοίμησις-*εως* (ἡ) dormizione. 2. (*μτνμ*.) morte. քնանալը. 2. մահ. ույումա. 2. էօլիւմ:

Κοιμητήριον (τὸ) camera da letto. 2. (*ἐκκλησ*.) cimiterio. մահճի սենեակ. 2. գերեզման, դամբարան. եաթագ օտասը. 2. մէզարլըգ:

Κοιμίζω. *Μ*. *ίσω*. = *Κοιμάω*.

Κοινάω-*ῶ*. *Μ*. *ήσω*. = *Κοινόω*.

Κοινεῖον καὶ *Κοινίον* (τὸ) bordello. (*Λατ*. lupanar.) բոզանոց, պոռնկոց. պօզգունլուխանէ:

Κοινῇ, *ἐπίῤ*. comunemente. հասարակաբար. ալէլէվիյէ:

Κοινηλογέομαι-*οῦμαι*. *Μ*. *ήσομαι*. = *Κοινολογέομαι*.

Κοινοβιακὸς-*ὴ*-*όν*. cenobitico, appartenente ai cenobiti. վանական, առանձնական. քէշիշէ՝ րուհպանա տայիր:

Κοινοβιάρχης-*ου* (ὁ) il capo dei cenobiti, egumeno, abbate. վանահայր, աբբահայր. քէշիշլէրին պաշ զապաթը:

Κοινόβιος (ὁ, ἡ) convivente. կենակից, միատեղ ուրիշներու հետ ապրող. էօմիւր-տաշ, ախէրլէրի իլէ պիրլէ եաշայան՝ քէշի-շէն. (ὅθ. ἐκκλησ. οὐσ.) *Κοινόβιον* (τὸ) cenobio, convento. վանք, մենաստան. մանասթըր, թէքէ:

Κοινοβλαβὴς-*έος* (ὁ, ἡ) che reca danno alla comunità. հասարակութեան վնասող. խալգա՝ ճէմաաթա զարար՝ քէտէր վէրէն:

Κοινοβουλέω-*ῶ*. *Μ*. *ήσω*. conferire, deliberare insieme. խորհուրդները ուրիշի մը յայտնել՝ միատեղ մտածել, միատեղ վճռել՝ որոշել. ֆիքրինի աչըգա աչմագ, դանըշմագ իլէ մաշավէրէ էթմէք՝ պէօյլէճէ, պիրագտէր գարար վէրմէք՝ պիր նէթիճէյէ գալ էթմէք:

Κοινοβούλης-*ου* (ὁ) senatore. սինկղիտիկոս. էհլի տիվան:

Κοινοβουλία-*ας* (ἡ) comun consiglio, conferenza, comunicazione di consiglio. հասարակութեան խորհուրդ, խորհուրդները ուրիշի յայտնելը. խալգ՝ ճէմաաթ մաշավէրէսի, ֆիքրինի ախէրլէրէ աչմագ, պիրլէ մաշավէրէ էթմէ:

Κοινοβούλιον (τὸ) senato, parlamento. սինհոդոս, փառլամէնթ, հասարակութեան պէտքին համար եղած ժողովք. էրգանը տիվան, խալգըն՝ ճէմաաթըն իհթիյաճլարը հագգընտա գօնուշուլան տիվան:

Κοινογάμια (τὰ) libertà di matrimonio frà ogni sorta di persone. ամէն տեսակ մարդու հետ կարգըւելու ազատութիւն. հէր պիր ճինս ինսան իլէ էվլէնէ պիլմէ ռուխսաթը՝ ազատլըգը:

Κοινογενὴς-*έος* (ὁ, ἡ) nato da diversi generi di animali, bastardo. անասնոց տարբեր սերերէ ծնած, այլասեր (անասուն), խառնածին. մուխթէլիֆ ճինս հայվանտան տօղմա, պիճ:

Κοινοδήμιον (τὸ) / *Κοινοδημόσιον* (τὸ) la cassa comune. հասարակութեան դրամոց արկղ. օրթա սանտըգը, իչինտէ խալգըն աքճէսի գօյուլան սանտըգ:

Κοινοδίκαιον (τὸ) il diritto comune, il gius delle nazioni. հասարակութեան իրաւունքը, իրաւունք ազգաց. խալգըն՝ ճէմաաթըն հագգը, շէրի միլլէթ:

Κοινοεργὸς (ὁ, ἡ) chi lavora insieme cogli altri. ուրիշներու հետ միատեղ աշխատող՝ գործող. ախէրլէրի իլէ պիրլիքտէ չալըշան՝ իշլէյէն:

Κοινολεκτέω-*ῶ*. *Μ*. *ήσω*. parlare a modo del volgo, della plebe. ռամիկ ժողովրդին պէս խօսիլ. խալգըն՝ ճէմաաթըն գապալըգլըգլէ սէօզլէր իլէ սէօյլէմէք:

Κοινόλεκτρος (ὁ, ἡ) che dorme nello stesso letto insieme con... նոյն անկողնի մէջ ուրիշի մը հետ պառկող. պիր տէօշէքտէ ախէրի իլէ պիրլիքտէ եաթան:

Κοινολέκτως, *ἐπίῤ*. in linguaggio comune, in stile volgare. հասարակ խօսակցութեան կերպով, ռամկական ոճով. խալգըն սէօյլէտիկի վէճհ իլէ, խալգըն սէօզ սէօհպէթի գապալըգլարը թարզ իլէ:

Κοινολεξία-*ας* (ἡ) il parlar plebeo, plebeismo. ռամկական ոճ, հասարակ խօսակցութեան կերպը. խալգըն սէօյլէտիկի՝ սէօհպէթ էթտիյի վէճհ՝ էօյլէ թարզ, ալէլէվիյէ սէօհպէթ էթմէ թարզը:

Κοινολεχὴς-*έος* (ὁ, ἡ) adultero շնացող. զինաքեար. 2. = *Κοινόλεκτρος*.

Κοινολογέομαι-*οῦμαι*. *Μ*. *ήσομαι*. confe-

rire, abboccarsi. խորհուրդք՝ միաքը ուրիշի մը յայտնել՝ խօսակցիլ. ֆիքրինի աչմագ, տանըշմագ:

Κοινολόγημα (τὸ) καὶ

Κοινολογία - ας (ἡ) abboccamento, conferenza. խօսակցութիւն, խորհրդակցութիւն. մուքալէմէ, տանըշմա:

Κοινονοήμων - ονος (ὁ, ἡ) che pensa al ben publico. հասարակութեան օգտին նայող. խալգըն մէնֆաաթինը տիւշիւնէն ատամ:

Κοινοπαθὴς - έος (ὁ, ἡ) colui che compatisce. վշտակից, կարեկից. տէրտտաշ, պիրինին շէքէն (տէրտ՝ պէլա՝ մէշաքքաթ):

Κοινόπλοος - ους (ὁ, ἡ) che naviga insieme con... ուրիշի մը հետ մէկ տեղ նաւող. պիր կէմիտէ իլէ պիրապէր կիտէն իլէ կիտէն:

Κοινοποιέω - ῶ. *M.* ήσω. = *Κοινόω*.

Κοινόπους - ποδος (ὁ, ἡ) compagno di viaggio. ճամբու ընկեր. եոլտաշ, եոլտաշ:

Κοινοπραγέω - ῶ. *M.* ήσω. agire di concerto con un' altro, cooperare. ուրիշի մը հետ միաբանելով գործել, միատեղ գործել. պիր կէմիտէ իլէ պաշգա պիրինին իշլէմէք, պէօյլէ պիրլիկտէ պէրապէր պիր իշ կէօրմէք, կէմիտէնին իչինտէ պուլունմագ, պէրապէր իշլէմէք:

Κοινοπραγία - ας (ἡ) cooperazione. գործակցութիւն. պիր կէմիտէ իլէ պէրապէր իշլէմէքլիք, իշ արգատաշլըգը:

Κοινὸς - ή - όν. comune, pubblico. 2. (ἐπὶ ἀνθρ.) giusto, equo. 3. popolare, che vuol il ben pubblico. 4. (ἐπὶ πραγμ.) facile (*Λατ.* obvius), 5. (*Γρφ.*) profano, immondo. 6. usitato, triviale, noto a tutti, ordinario. հասարակ. 2. արդար. 3. ժողովրդին աղէկութիւնը՝ հասարակութեան օգուտը ուզող. 4. դիւրին, հեշտ. 5. անսուրբ, խառնակ, անմաքուր, աղտեղի, պիղծ. 6. սովորական, հասարակ, յայտնի, ծանօթ. ումումի, խալգա մէնսուպ. 2. ատիլ. 3. մէնֆաաթինը էյիլիկինի խալգըն ֆայտասընը իստէյէն. 4. գօլայ, ասան. 5. նաբաք, բիս. 6. պայաղը:

Κοινότης (ἡ) comunità. հասարակութիւն, հասարակ. խալգ, ճէմաաթ:

Κοινότοκος (ὁ, ἡ) che ha l'istessa origine, gli stessi genitori con un' altro, fratello. ուրիշի մը հետ մի եւնոյն սկիզբէ՝ մի եւնոյն ծնօղքէ առաջ եկող, եղբայր. պիր կէմիտէ իլէ պիր գայնագտան՝ պիր անատան իլէրի կէլէն, գարտաշ, պիրատէր, պատէր:

Κοινοτροφία - ας (ἡ) convitto. սեղանակցութիւն. հէմսօֆրալըգ:

Κοινοτροφικὸς - ή - όν. che appartiene al convitto. սեղանակցութեան պատկանած. հէմսօֆրալըղա տայիր:

Κοινοφιλὴς - έος (ὁ, ἡ) amator del pubblico bene. հասարակութեան աղէկութիւնը սիրող. խալգըն էյիլիկինի իստէյէն՝ իստէյէն:

Κοινόω - ῶ. *M.* ώσω. comunicare. հաղորդել, բաժնորդ ընել. իշթիրաք էթմէք. 2. = *Κοινολογέομαι*. 3. (μσ.) partecipare, divenir partecipe. հաղորդիլ, հաղորդ ըլլալ, բաժնորդ ըլլալ. իշթիրաք օլմագ, հիսսէտար օլմագ. 4. (*Γρφ.*) profanare. պղծել. նաբաքլըմագ, նամահրէմ էթմէք:

Κοίνωμα (τὸ) comunicazione, connessione. 2. congiugnimento, concubito. հաղորդակցութիւն, կապակցութիւն. 2. զուգաւորութիւն. հիսսէտարլըգ, իշթիրագլըգ, ալագա. 2. ճիմա, միճամաա:

Κοινωμάτιον (τὸ) catenella. պզտիկ շղթայ. քիւչիւք զինճիր:

Κοινὼν - ῶνος (ὁ) = *Κοινωνός*.

Κοινωνέω - ῶ. *M.* ήσω. partecipare, comunicare, esser partecipe. հաղորդակցիլ, հաղորդ՝ բաժնորդ ըլլալ. իշթիրաք՝ հիսսէտար օլմագ:

Κοινώνημα (τὸ) commercio, associazione տուրեւառ, ընկերութիւն. մուամէլէ, արգատաշլըգ, շէրիքլիք:

Κοινώνησις - εως (ἡ) partecipazione, comunicazione. հաղորդակցութիւն, բաժնորդութիւն. իշթիրագլըգ, հիսսէտարլըգ:

Κοινωνητικὸς - ή - όν. sociale, sociabile. 2. comunicabile. ընկերական, ընկերասէր, հաղորդակցութիւնը սիրող. 2. հաղորդելի, հաղորդական. եօլտաշլըգ, արգատաշլըգ սէվէն. 2. իշթիրաք օլունապիլիր:

Κοινωνία - ας (ἡ) comunità, consorzio, società, comunicazione, partecipazione. 2. (ἐκκλησ.) comunione, eucaristia. հասարակութիւն, կցորդութիւն, ընկերութիւն, հաղորդակցութիւն, բաժնորդութիւն. 2. Հաղորդութիւն, Սրբութիւն, սուրբ խորհուրդ. պիրլիք, արգատաշլըգ, իշթիրագլըգ, հիսսէտարլըգ. 2. գուրպան, ալայ:

Κοινωνικὸς - ή - όν. sociable, trattabile, obbligante, officioso. 2. comunicabile. ընկերասէր, հաղորդակցութիւն սիրող, վարուելու, քաղաքավար, մարդասէր. 2. հաղորդելի. պիրլիք՝ արգատաշլըգ սէվէն, մուրուվվէթլի, գօնուշուգլու, թէրպիյէլի, խաթըրշինաս. 2. իշթիրաք օլունապիլիր:

Κοινωνικῶς, ἐπίῤ. di concerto, concordemente, a buon concio. միաբանութեամբ, խօսքը մէկ ընելով, ընկերութեամբ. պիրլիք՝ արգատաշլըգ իլէ, պէօյլէ պիր էտէրէք:

Κοινωνὸς (ὁ, ἡ) partecipe, compagno, socio, cooperante. հաղորդ, բաժնորդ, ընկեր, գործակից. հիսսէտար, իշթիրաք, արգատաշ, շէրիք, խարտըմըզ:

Κοινῶς, ἐπίῤ. = *Κοινῇ*. di concerto, concordemente. 2. comunemente. միաբանութեամբ. 2. հասարակաբար. պէօյլէ պիրլիքտէ իլէ. 2. ումումիյէթլէ:

Κοινωφέλεια - ας (ἡ) utilità comune, l'interesse del pubblico. հասարակութեան օգուտ. օրթաղըն՝ խալգըն ֆայտասը:

Κοινωφελὴς - έος (ὁ, ἡ) utile a tutti. ամենուն օգտաւոր. ամէյէ ֆայտալը:

Κοινωφελία - ας (ἡ) = *Κοινωφέλεια*.

Κοινωφέλιμος (ὁ, ἡ) = *Κοινωφελής*.

Κοῒξ - ϊκὸς (ὁ καὶ ἡ) coice (sorta di palma in Egitto.) 2. sporta. կոյքս (Եգիպտոս գտնուող կերպ մը արմաւենի). 2. զամբիւղ. Մըսըրտա պուլունան պիր նէվ խուրմա աղաճը. 2. զէմպիլ:

Κοιράνιος - α - ον. proprio ad un principe,

sovrano. իշխանի մը՝ միահեծանի մը յատուկ. [illegible]

Κοιρανέω-ῶ. Μ. ήσω. regnare, governare, comandare, signoreggiare. թագաւորել, տիրել, իշխել, կառավարել. [illegible]

Κοιρανία-ας (ἡ) dominio, imperio, autorità. տէրութիւն, իշխանութիւն, պետութիւն. [illegible]

Κοιρανίδης-ου (ὁ) × = *Κοίρανος.*

Κοίρανος (ὁ καὶ σπνττ. ἡ) × ἀντὶ Κύριος. principe, sovrano, imperatore. իշխան, միահեծան տէր, թագաւոր, արքայ. [illegible]

Κοιτάζω. Μ. άσω. metter nel letto. մահիճ դնել. [illegible] (*μσ.*) giacere, dormire. պառկիլ, քնանալ. [illegible]

Κοιταῖος-α-ον. sdrajato sul letto. մահճի վրայ ընկողմանած՝ պառկած. [illegible]

Κοιτασία-ας (ἡ) concubito. խառնք, մերձաւորութիւն (մարմնական). [illegible] = *Κοίτη* (2)

Κοίτη-ης (ἡ) (κεῖμαι) letto. (*Λατ.* cubile). 2. concubito, coito. 3. cesta. 4. nido. մահիճ, անկողին. 2. խառնք, զուգաւորութիւն, մարմնական մերձաւորութիւն. 3. կողով. 4. բոյն. [illegible]

Κοιτίδιον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ

Κοιτὶς-ίδος (ἡ) ὑποκορ. τ. Κοίτη. 2. cesta. կողով. [illegible]

Κοῖτος (ὁ) × ἀντὶ Κοίτη. letto, sonno. մահիճ, քուն. [illegible]

Κοιτοφθορέω-ῶ. Μ. ήσω. commetter adulterio, adulterare. շնալ, շնութիւն գործել. [illegible]

Κοιτὼν-ῶνος (ὁ) camera da letto (*Λατ.* cubiculum) մահճի խուց. [illegible]

Κοιτώνιον (τὸ) καὶ

Κοιτωνίσκος (ὁ) ὑποκορ. τ. Κοιτών. piccola camera da letto. մահճի պզտիկ խուց. [illegible]

Κοιτωνίτης-ου (ὁ) cameriere. սենեկապան, սենեկապետ. [illegible]

Κοιτωνοφύλαξ-ακος (ὁ) custode della camera da letto. մահճի խցին պահապանը. [illegible]

Κόκκαλος (ὁ) pinocchio. կոնոն. [illegible]

Κοκκίζω. Μ. ίσω. cavare i noccioli, snocciolare. կորիզը հանել. [illegible]

Κοκκινοβαφὴς-έος (ὁ, ἡ) = *Κοκκοβαφής.*

Κόκκινος-η-ον. rosso, chermisino, di color di scarlatto. կարմիր, ծիրանագոյն. [illegible]

Κοκκίον (τὸ) ὑποκορ. τ. Κόκκος. pillola. դեղահատ. [illegible]

Κοκκοβαφὴς-έος (ὁ, ἡ) tinto di scarlatto, di cocciniglia, chermisino. ծիրանագոյն. [illegible]

Κοκκοθραύστης (ὁ) frisone (*Γαλλ.* grosbec). հատաբեկիչ (թռչուն). [illegible]

Κόκκος (ὁ) coccola, bacca, granello. 2. pillola. 3. (*ἰδιαιτ.*) grana, cocciniglia. հատապտուղ. 2. դեղահատ. 3. կարմիր, հատք կարմրոյ. [illegible] 4. (*Κωμ.*) testicoli. ձուանք. [illegible]

Κόκκος (ἡ) leccio. պղցի. [illegible]

Κοκκυμηλέα-ας (ἡ) susino, prugno (albero) շլորենի. [illegible]

Κοκκύμηλον (τὸ) susina, prugna. շլոր. [illegible]

Κοκκύμηλος (ἡ) = *Κοκκυμηλέα.*

Κόκκυξ-υγος (ὁ) cuculio, cuculo (uccello). 2. sorta di pesce. 3. osso sacro. կկու (թռչուն). 2. կերպ մը ձուկ. 3. սրբանին ոսկրը. [illegible]

Κοκκυσμὸς (ὁ) la voce di cuculo. կկու թռչունին ձայնը. [illegible]

Κοκκυστὴς-οῦ (ὁ) che manda una voce simile a quella del cuculo. կկու թռչունին ձայնին նման ձայն հանօղ. [illegible] (*ἐν γέν.*) = *Κεκράκτης.*

Κοκκωτὸς-ὴ-όν. che ha le coccole, le bacche. հատապտուղ ունեցօղ. [illegible] (*ὅθ. οὐσ.*) *Κοκκωτή (ἡ)* ghianda, l'estremità del membro virile. վարոցին գլուխը՝ գունդը. [illegible]

Κολαβρεύομαι. Μ. εύσομαι. saltare colle armi, o in una maniera oscena. զէնքով կամ անպարկեշտ կերպով մը կաքաւել. [illegible]

Κολαβρίζω. Μ. ίσω. = *Κολαβρεύομαι.* (*συνεκδχ.*) deridere, schernire. պղպանել. [illegible]

Κολαβρισμὸς (ὁ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Κόλαβρος (ὁ) specie di ballo o di canzone oscena. 2. porcello. կերպ մը յայրատ անհամեստ կաքաւ կամ երգ. 2. խոզի քուռակ. [illegible]

Κολάζω. Μ. άσω (καὶ εὐχρηστότ.)-άσομαι. punire. պատժել. [illegible] 2. (*μτφρ.*) temperare, moderare, emendare (*Λατ.* castigo). բարեխառն ընել, բարեխառնել, չափաւորել, ուղղել, շտկել. [illegible]

Κολακεία-ας (ἡ) adulazione. շողոմութիւն, փաղաքշանք, շողոքորթութիւն. [illegible]

Κολάκευμα (τὸ) oggetto di adulazione, ciò che si fa, o si dice per adulare. շողոմութեան առարկայ, շողոքորթելու համար եղած բան կամ զրցուած խօսք. [illegible]

Κολακευτὴς-οῦ (ὁ) adulatore. շողոմարար, շողոքորթող. [illegible]

[illegible]

Κολακευτικὸς - *ὴ* - *όν*. adulatorio, abile all' adulazione. *շողոմութեան պատկանած, շողոմութիւն ընել կրցօղ*. [illegible]

Κολακευτικῶς, *ἐπίῤ*. con adulazione. *շողոմութենով*. [illegible]

Κολακεύω. *Μ*. *εύσω*. lusingare, adulare. *փաղաքշել, գգուել, շոյել, շողոմել*. [illegible]

Κολακία - *ας* (*ἡ*) = *Κολακεία*.

Κολακικὸς - *ὴ* - *όν*. (*καὶ ἐπίῤ*.) - *ικῶς*. = *Κολακευτικός*.

Κόλαξ - *ακος* (*ὁ*) adulatore. 2. (*κατὰ λέξ. καὶ ἀρχ*.) parassito. *շողոմարար, շողոքորթող*. 2. *պատառաքաղ*. [illegible]

Κολαπτὴρ (*ὁ*) mazza di ferro, piccone. *ուռն, մուրճ*. [illegible]

Κολάπτω. *Μ*. *κολάψω*. scavare, incavare battendo, tagliare. *զարնելով փորել, խորել, կոբել*. [illegible]

Κόλασις - *εως* (*ἡ*) punizione. *պատժելը, պատուհասելը*. [illegible]

Κόλασμα (*τὸ*) pena. *պատիժ, պատուհաս*. [illegible]

Κολασμὸς (*ὁ*) = *Κόλασις*.

Κολαστὴρ (*ὁ*) × *ἀντὶ Κολαστής*.

Κολαστήριον (*τὸ*) luogo o instrumento di tortura. 2. (*ἐν γέν*.) tormento. *տանջանքի տեղ կամ գործիք*. 2. *տանջանք*. [illegible]

Κολαστήριος (*ὁ*, *ἡ*) punitivo. *պատժական, պատժողական*. [illegible]

Κολαστὴς - *οῦ* (*ὁ*) punitore. *պատժօղ*. [illegible]

Κολαστικὸς - *ὴ* - *όν*. punitivo, che ha la forza di moderare, d'emendare. *պատժողական, չափաւորելու ուղղելու ուժ ունեցող*. [illegible]

Κολαφίζω. *Μ*. *ίσω*. schiaffeggiare. *ապտակել*. [illegible] 2. = *Κολλαβίζω*.

Κολάφισμα (*τὸ*) = *Κόλαφος καὶ*

Κολαφισμὸς (*ὁ*) l'azione di schiaffeggiare. *ապտակ զարնելը*. [illegible]

Κόλαφος (*ὁ*) schiaffo. *ապտակ*. [illegible]

Κολεὸς (*ὁ*) guaina, vagina, fodero. *պատեանք*. [illegible]

Κολίας - *ου* (*ὁ*) una specie di scombro. *տեսակ մը խաբումբրոս* (*ձուկ*). [illegible]

Κόλλα - *ης* (*ἡ*) colla, glotine. *սոսինձ*. [illegible]

Κολλαβίζω. *Μ*. *ίσω*. giuocar un giuoco, in cui uno cogli occhi chiusi deve sapere con qual mano gli abbiano battuto, mosca cieca. *խաղ մը խաղալ որուն որ մէջը մէկը աչուըները գոցելով պիտի գիտնայ թէ ո՛ր ձեռքով զարկին իրեն*, *աչքկապուք*. [illegible]

Κολλαβιστὸς - *οῦ* (*ὁ*) *οὐσ*. *τ*. *προηγ*.

Κολλάω - *ῶ*. *Μ*. *ήσω*. incollare. *սոսնձել*. [illegible]

Κολλεψὸς (*ὁ*) chi fa la colla. *սոսինձ շինող*. [illegible]

Κολλήεις - *εσσα* - *εν*. incollato. *սոսնձով կպած*. [illegible]

Κόλλημα (*τὸ*) cosa incollata. *սոսնձով կպած բան*. [illegible] 2. = *τῷ*

Κόλλησις - *εως* (*ἡ*) incollamento. *սոսնձով կպցնելը՝ մածուցանելը*. [illegible]

Κολλητὴς - *οῦ* (*ὁ*) incollatore. *սոսնձող*. [illegible]

Κολλητικὸς - *ὴ* - *όν*. che ha la forza d'incollare, d'attaccare. *սոսնձելու՝ կպցնելու ուժ ունեցող*. [illegible]

Κολλικοφάγος (*ὁ*, *ἡ*) che si nutrisce di pan d'orzo. *գարիէ հացով կերակրուող*. [illegible]

Κόλλιξ - *ικος* (*ὁ*) focaccia d'orzo, pan d'orzo. *գարիէ շօթ՝ հաց*. [illegible]

Κολλοπεύω. *Μ*. *εύσω*. indebolirsi, invecchiarsi presto per le molte dissolutezze, comportarsi da bagascione. *շատ զեղխութեանց համար շուտով վատուժնալ՝ ծերանալ, իգացեալ մանկան պես վարուիլ*. [illegible]

Κολλοπώλης - *ου* (*ὁ*) venditor di colla. *սոսինձ ծախող*. [illegible]

Κόλλοψ - *οπος* (*ὁ*) il più duro cuojo del collo di bove. 2. bischero. 3. giovine invecchiato prima del tempo per le sue dissolutezze, bagascione, cinedo. *եզան վզին էն պինդ մորթը*. 2. *բոյթ, նուագարաններուն լարերը լարելու սեպ*. 3. *զեղխութեանցը համար առենէ առաջ ծերացած երիտասարդ, իգացեալ մանուկ*. [illegible]

Κολλυβάτεια (*ἡ*) = *Κλύβατις*.

Κολλυβιστὴς - *οῦ* (*ὁ*) banchiere. *լումայափոխ, սեղանաւոր*. [illegible]

Κολλυβιστικὸς - *ὴ* - *όν*. appartenente al banchiere. *սեղանաւորի պատկանած*. [illegible]

Κόλλυβος (*ὁ*) moneta piccola, aspro minuto. *պզտիկ սատակ, մանր դրամ*. [illegible]

Κόλλυρα - *ας* (*ἡ*) focaccia, frittella. *պլակինդի, շօթ, քաքար*. [illegible]

Κολλύριον (*τὸ*) *ὑποκορ*. *τ*. *Κόλλυρα*. 2. (*συνήθ*. *ἰατρ*). collirio. *շուփայ, աչպար*. [illegible]

Κολλώδης - *εος* (*ὁ*, *ἡ*) glutinoso. *սոսընձաւոր, մածուցիկ*. [illegible]

Κολόβιον (*τὸ*) camicia senza maniche. առանց թեւի շապիկ. գօլսուզ կէօմլէք։

Κολοβίων - ωνος (*ὁ*) = *Κολόβιον*.

Κολοβοκέρατος (*ὁ*, *ἡ*) che ha le corna troncate. կտրած կոտոշներ ունեցող. պօյնուզուրը գէսիգ։

Κολοβόκερκος (*ὁ*, *ἡ*) che ha la coda mutilata, codimozzo. պոչը կտրած, պզտոր. գույրուգու գէսիգ, գույրուգսուզ, կէօտիւք։

Κολοβὸς (*ὁ*, *ἡ*) mutilato, troncato, manco. կրճատած, ծայրը կտրած, պակաս. չօլաղ, ուճու գէսիկ, էքսիք։

Κολοβότης (*ἡ*) mutilazione, troncatura. կրճատութիւն, յապաւում. չօլաքլըգ, ուճու գէսիգլիք օլմասը։

Κολοβόω - ῶ. *Μ*. *ώσω*. mutilare, troncare, scortare, accorciare. կրճատել, յապաւել, կարճեցնել. չօլաթմագ, ուճունու գըսալթմագ։

Κολόβωμα (*τὸ*) ciò che s'è troncato, mutilato. կրճատեալ՝ յապաւեալ բան. չօլաղլըգ՝ գէսիլմիշ նէսնէ։

Κολόβωσις - εως (*ἡ*) mutilazione. կրճատութիւն, յապաւում. չօլաթմագլըգ, ուճունու գէսմէգլիք։

Κολοβωτὴς - οῦ (*ὁ*) mutilatore. 2. (*μτνμ*.) colui che nel prenunziare mutila le ultime sillabe. կրճատող, յապաւող. 2. արտասանութեան մէջ վերջի վանկերը կերող. չօլաթան, գէսիճի ադամ. 2. թէլաֆֆուզտա սօն հէճէլէրի էքսիկ աէօյլէյէն։

Κολοιὸς (*ὁ*) cornacchia. ագռաւ. գարղա, ալագարղա, գուզգուն։

Κολοιτέα - ας (*ἡ*) albero che produce la sena. անճալի ծառ. սինամէքի աղաճը։

Κολοκασία - ας (*ἡ*) *καὶ*

Κολοκάσιον (*τὸ*) colocasia, ghichero. 2. tartufo bianco. (*Γαλλ*. Topinambour.) եգիպտական բակլայ (բոյս մըն է). 2. սպիտակ գետնախնձոր. գուլգաս (ֆրանկ աղը). 2. երը էլմասը։

Κολόκυμα (*τὸ*) onda sorda, onda morta che non fa verun strepito. փաթռւող շըշհանող ալիք. սաղըր դալղա, ճանսըզ ըղ գափուսուզ դալղա։

Κολόκυνθα καὶ Κολοκύνθη - ης (*ἡ*) zucca, cucuzza(*Λατ*. cucurbita.) դդում. գաբագ։

Κολοκύνθινος - η - ον. fatto di zucca. դդմէ շինուած. գաբագդան էտիլմիշ։

Κολοκυνθὶς - ίδος (*ἡ*) cucuzza amara. լեղի դդում. ագը գաբագ։

Κολοκύντη (*ἡ*) *Ἀττ*. *ἀντὶ* *Κολοκύνθη*.

Κόλον (*τὸ*) cibo. կերակուր. թաամ. 2. = *Κῶλον*.

Κόλος (*ὁ*, *ἡ*) × *ἀντὶ* *Κολοβός*. 2. scornato. եղջերատ, կոտոշները կտրուած. պօյնուզուրը գըրըլմըշ։

Κολοσσιαῖος - α - ον colossale. սկայաձեւ, վիթխարի. պէք, պէդ պէյիւք։

Κολοσσικὸς - ὴ - όν. di colosso. սկայաձեւ արձանի պատկանած. պէք պէյիւք հէյքէլէ աիտ օլան։

Κολοσσὸς (*ὁ*) colosso. սկայաձեւ արձան. պէք պէյիւք հէյքէլ։

Κολοσσουργία - ας (*ἡ*) costruzione di colossi. սկայաձեւ արձաններ շինելը. պէք պէյիւք հէյքէլլէր եափմագ։

Κόλουρος (*ὁ*, *ἡ*) che ha la coda mutilata, codimozzo. 2. scaltro, astuto. պոչը կտրած, պզտոր. 2. հնարիմաց, ճենճալից. գույրուգու գէսիկ, գույրուգսուզ, կէօտիւք. 2. ֆէրասէթլի, հիլէքեար. (*οὐσ*.) *Κόλουροι* (*οἱ*) (*ἐνν*. *κύκλοι*) i coluri. գնտոյ ծիրերը (հասարակածը ու զոդիակոսը չորս հաւասար մասերու բաժնող երկու բոլորակ). էքլիբ էքլիկլէյ վէ մինթագա դաիրէլէրինի տէօրթ հիսսէյէ պէօլէն իկի տայիրէ։

Κολούω. *Μ*. *ούσω*. mutilare, troncare, accorciare. 2. (*συνεκδχ*. *καὶ* *μτφρ*.) diminuire, debilitare. կրճատել, յապաւել, կարճեցնել. 2. պակսեցնել, տկարացնել. չօլաթմագ, ուճունու գէսմէք, գըսալթմագ. 2. էքսիլթմէք, ազալթմագ, զայիֆլաթմագ։

Κολοφὼν - ῶνος (*ὁ*) sommità, cima. 2. colmo. ծայր, ծայք, ճոթ, գագաթ. 2. կատար, բանի մը վերջը՝ ծայրը՝ են վերջի աստիճանը. ուճ, թէփէ. 2. պիր նէսնէնին էն սօնքուսու՝ աօնղ տէրէճէսի։

Κολπίζω. *Μ*. *ίσω*. curvare, incurvare, fare in forma di golfo. ծռել, կորացնել, ծովու խորշի ձեւով շինել. էյմէք, պէննէզ գէօրֆէզլէ գուլուր պիչիմինդէ եափմագ։

Κολπίτης - ου (*ὁ*) appartenente ad un golfo. ծովու խորշի պատկանած. պէննէզ գէօրֆէզինէ գուլուզուն մէնսուպ։

Κολποειδὴς - έος (*ὁ*, *ἡ*) che ha la forma d'un golfo. ծովու խորշի ձեւ ունեցող. պէննէզ գէօրֆէզի պիչիմինդէ օլան։

Κόλπος (*ὁ*) seno, grembo. 2. golfo. ծոց, գիրկ, գոգ. 2. խորշ ծովու. գօյուն, գուճագ. 2. պէննէզ գէօրֆէզի, գուլուզ։

Κολπόω - ῶ. *Μ*. *ώσω*. curvare una cosa in forma di grembo, gonfiare. բան մը գոգի ձեւով ծռել, ուռեցնել. պիր նէսնէյի գուճագ գօյուն պիչիմինդէ էյմէք, շիշիրմէք։

Κολπώδης - εος (*ὁ*, *ἡ*) = *Κολποειδὴς* (*ἐπὶ λόγ*). obbliquo. խոտորնակ. էյրի, աչըգ։

Κόλπωμα (*τὸ*) curvatura, gonfio. թեքութիւն, ուռեցք. էյրիլիք, շիշ, գապարըգ։

Κόλπωσις - εως (*ἡ*) *τὸ* *οὐσ*. *τ*. *Κολπόω*.

Κολπωτὸς - ὴ - όν. = *Κολπώδης*.

Κόλυθρον (*τὸ*) fico maturo. հասուն թուզ. օլմուշ էնճիր յեմիշ։

Κολυμβὰς - άδος (*ἡ*) (*οὐσ*.) = *Στοιβή*. oliva in salamoja. աղջրի դրուած ձիթապտուղ. թուզլու սուայա գօնուլմուշ զէյթին։

Κολύμβατος (*ἡ*) = *Κολλυβάτεια*.

Κολυμβάω - ῶ. *Μ*. *ήσω*. nuotare. լողալ. եիւզմէք։

Κολυμβήθρα - ας (*ἡ*) vasca. 2. (*ἐκκλησ*.) battisterio. ջրոյ աւազան. 2. աւազան մկրտութեան. հավուզ. 2. վաֆթիզ եէրէ տէ գուրնա։

Κολύμβησις - εως (*ἡ*) nuoto. լող. եիւզմէ-լիք։

Κολυμβητὴρ - ῆρος (*ὁ*) × *ἀντὶ*

Κολυμβητὴς - οῦ (*ὁ*) colui che nuota. լողացող. եիւզիճի։

Κολυμβητικὸς - ὴ - όν. perito al nuoto.

լողալ գիտցող · [illegible] — *ικῶς*, *ἐπίῤ*.

Κολυμβὶς-ίδος (ἡ) (*οὐσ.*) smergo. Հողամաղ (ջրային թռչուն) · [illegible]

Κόλυμβος (ὁ) (*ἐπίθ.*) = *Κολυμβητής*. (*ὄθ. οὐσ.*) = *Κολυμβίς*. 2. = *Κολύμβησις*.

Κολχικὸν (τὸ) colchico. (*Γαλλ.* tue - chien). աղուոր ծաղիկ ունեցող տունկ մը · [illegible]

Κολώνη (ἡ) = *Κολωνός*.

Κολωνοειδὴς-έος (ὁ, ἡ) che ha la forma di collina, di colle. բլրոյ ձեւ ունեցող · [illegible]

Κολωνὸς (ὁ) colle, collina. դարեւանդ, բլրակ · [illegible]

Κόμαρον (τὸ) corbezzola (frutto) (*Λατ.* arbutum.) մաթուզ (պտուղ) · [illegible]

Κόμαρος (ὁ καὶ ἡ) corbezzolo (albero.) (*Λατ.* arbutus.) մաթուզենի (ծառ) · [illegible]

Κομάω-ῶ. Μ. ήσω. aver chioma, esser chiomato. 2, (*συνεκδχ. καὶ μτφρ.*) vantarsi. մազ ունենալ, մազոտ՝ գիսաւոր՝ վարսաւոր ըլլալ · 2 · պարծենալ, սնապարծիլ · [illegible] 2 · [illegible]

Κομβίον (τὸ) *ὑποκορ. τ. Κόμβος.*

Κόμβος (ὁ) nodo. 2. borsa. կապ · հանգոյց · 2 · քսակ · [illegible] 2 · [illegible]

Κομέω-ῶ. Μ. ήσω. aver cura. 2. adornare, fornire. 3. (*ἐπὶ ἵππ.*) strigliare il cavallo. հոգալ, փոյթ ունենալ · 2 · զարդարել · 3 · ձին քերոցաւ քերել · [illegible] 2 · [illegible] 3 · [illegible]

Κόμη (ἡ) chioma. 2. (*μτνμ.*) fronda, foglia, chioma. մազ, հերք, գեսք · 2 · ծառոց վարսք, տերեւ, սաղարթ · [illegible] 2 · [illegible]

Κομήτης-ου (ὁ) chiomato. 2. fronzuto. վարսաւոր, մազոտ · 2 · տերեւոտ · [illegible] · 2 · [illegible] · (*οὐσ.*) cometa. գիսաւոր աստղ · [illegible]

Κομιδὴ (ἡ) cura, diligenza. 2. trasporto. փոյթ, խնամ, հոգ · 2 · տանիլը, վարելը, տարում · [illegible] · 2 · [illegible]

Κομιδῇ, *ἐπίῤ.* diligentemente, intieramente, perfettamente. խնամով, փութով, գլխովին, կատարեալ · [illegible]

Κομίζω. Μ. ίσω. curare, aver la cura. 2. portare, trasportare. 3. ricevere, ricuperare, ottenere, riportare. 4. (*ὡς ἐπὶ τὸ πλ. μσ.*) ritornare. 5. partirsene via. խնամել, հոգալ, դարմանել · 2 · տանիլ, կրել, բերել, առնել տանիլ · 3 · ընդունիլ, ստանալ, ձեռք բերել · 4 · ետ դառնալ · 5 · չուել, ելլել երթալ · [illegible] 2 · [illegible] 3 · [illegible] 4 · [illegible] 5 · [illegible]

Κομιστὴρ-ῆρος. × *ἀντὶ*

Κομιστὴς-οῦ (ὁ) portatore, latore. 2. curatore. տանօղ, ածօղ · 2 · խնամօղ · [illegible] · 2 · [illegible]

Κομιστὸς-ὴ-όν. ben guardato, curato. 2. portato, trasportato. աղէկ նայուած, խնամուած · 2 · տարուած, կրուած · [illegible] 2 · [illegible]

Κόμιστρον (τὸ) la paga del latore. բան մը բերօղին վճարը · [illegible]

Κόμμα (τὸ) (*κόπτω*) taglio, frammento. 2. incisione. 3. taglio, carattere. կըտրօն, հատուած, կտոր · 2 · կտրելը · 3 · ընութիւն, հանգամանք · [illegible] · 2 · [illegible] · 3 · [illegible] · 4 · (*γρμτ.*) membro del periodo (*Λατ.* incisum.) հատուած (պարբերութեան անդամները բաղկացընօղ մասը) · [illegible] · 5 · = *Ὑποστιγμή*.

Κομματίας-ου (ὁ) colui che in un discorso si serve di molti membri di periodo. պարբերութեան մէջ՝ խօսքի մը մէջ շատ հատուածներ գործածօղ · [illegible]

Κομματικὸς-ὴ-όν. (*λόγος.*) (discorso) composto di molti membri. հատուածաւոր (խօսք) · [illegible] — *ικῶς*, *ἐπίῤ*.

Κομμάτιον (τὸ) *ὑποκορ. τ. Κόμμα.* pezzetta. կտորակ · [illegible]

Κόμμι (τὸ) (*ἄκλ.*) gomma. խէժ, խիժ · [illegible]

Κομμιδώδης-εος (ὁ, ἡ) gommoso. խժալից, խժոտ · [illegible]

Κομμίζω. Μ. ίσω. esser simile alla gomma. խէժի նման ըլլալ · [illegible]

Κομμος (ὁ) il percuotersi il petto per dolore. 2. (*ὄθ.*) pianto, lamento con gridi e schiamazzi. կուրծք զարնելը (ցաւէն)) · 2 · պոռալով ողբալը՝ կոծելը · [illegible] · 2 · [illegible]

Κομμὸς (ὁ) (*κομέω*) toletta. (*Γαλλ.* toilette.) պաճուճանք, զարդարանք (տիկնանց) · [illegible]

Κομμόω-ῶ. Μ. ώσω. ornare, acconciare. զարդարել, պաճուճել · [illegible]

Κομμὼ-όος-οῦς (ἡ) sacerdotessa incaricata alla politezza del tempio e della statua di Minerva. Աթենաս չաստուածուհւոյն արձանին ու տաճարին մաքրութեանը խնամ տանօղ քրմուհի · [illegible]

Κόμμωμα (τὸ) tutto ciò che serve per la toletta. (տիկնանց) պաճուճանքի՝ զարդարանքի պէտք եղած բան · [illegible]

գըմը, սէօսէ ալթըր նէօնէլէր. 2. = *Κομμὸς* (*κομέω*).

Κόμμωσις-εως (*ἡ*) abbellimento, acconciamento. պաճուճելը, զարդարելը. թօնաթմագլըգ, սէօսլէմէքլիք, պօսալէթ էթմէ. ἴδε *Κομμὸς* (*κομέω*).

Κομμωτὴρ-ῆρος ✕ ἀντὶ

Κομμωτὴς-οῦ (*ὁ*) acconciatore (*Γαλλ.* coiffeur). (կնկանց) գլուխը զարդարօղ՝ պաճուճօղ՝ յարդարօղ. (գէնճէլէրին) պաշըն թէլլէրին՝ թօնաթան՝ սէօսլէյէն, պաշ պօսալէթճիսի.

Κομμωτικὸς-ὴ-όν. (*καὶ ἐπίῤ.*)*-ικῶς.* appartenente alla toletta. (տիկնանց) պաճուճանքի պատկանած. պօսալէթէ տայիր սէյլէր. *Κομμωτικὴ* (*ἡ*) (*ἐνν. τέχνη*) l'arte dell' acconciatore. (կնկանց) գլուխը զարդարելու՝ պաճուճելու արհեստը. (գէնճէլէրին) պաշըն թօնաթմագ՝ սէօսլէմէ՝ պօսալէթ էթմէ սանաթը.

Κομμώτρια-ας (*ἡ*) *θηλ. τ.Κομμωτής.* acconciatrice. (*Γαλλ.* coiffeuse). կանանց գլուխը զարդարօղ՝ յարդարօղ կնիկ. գէնճէլէրին պաշըն սէօսլէյէն գարը, պօսալէթճի գարը.

Κομπάζω. Μ. άσω. = *Κομπέω.* (*συνήθ. μτφρ.*) vantarsi, gloriarsi. պարծենալ. պէօպիւրլէնմէք, թագըր սաթմագ, քէօյլէնմէք.

Κόμπασμα (*τὸ*) discorso gonfio, arrogante. պարծենալու՝ մնապարծութեան խօսք. քէօյլէնէճէք սէօզ, գուրուրլուգ իլէ օլան սէօհպէթ.

Κομπασμὸς (*ὁ*) vanto, jattanza, millanteria, ostentazione. պարծենկոտութիւն, մնապարծութիւն. պէօպիւրլէնմէ, գուռում սաթմա, թագըր, թաֆրա, քէօյլէնմէ.

Κομπαστὴς-οῦ (*ὁ*) vanagloriosio, millantatore, spaccone. (*Γαλλ.* fanfaron). պարծենկոտ, մնապարծ. պէօպիւրլէնէն, գուռում սաթան, թագըրճը, քէօյլէնէն.

Κομπαστικὸς-ὴ-όν. avvezzo a vantarsi, a millantarsi. պարծենալու սորված, պարծենկոտ. քէօյլէնմէյէ ալըշըգ, սաթան թագըրճը.

Κομπαστικῶς, ἐπίῤ. vanagloriosamente, con ostentazione, con millanteria. պարծենալով, պարծենկոտութենով. քէօյլէնմէ՝ պէօպիւրլէնմէ՝ թագըր իլէ.

Κομπέω-ῶ. Μ. ήσω. risuonare, rimbombare. 2. vantarsi, vanagloriarsi. ղօղանջել, հնչել. 2. պարծենալ, մնապարծիլ. էօթմէք, չըն չըն էթմէք. 2. քէօյլէնմէք՝ պէօպիւրլէնմէք.

Κομπισμὸς (*ὁ*) trillo. գեղգեղում. սէսի օյնաթմա՝ թիթրէթմէ.

Κομπολακύθης-ου (*ὁ*) *καὶ Κομποῤῥήμων-ονος* (*ὁ, ἡ*) = *Κομπαστής.*

Κόμπος (*ὁ*) (*κόπτω*) rumore, rimbombo. 2. jattanza, millanteria. (*Γαλλ.* fanfaronnade.) փաթթռտոց, գանգիւն. 2. պարծենկոտութիւն, մնափառութիւն. գաթըրթը, չըրըլթը, շամաթա. 2. պէօպիւրլէնմէ, քէօյլէնմէ, թագըր.

Κομπώδης-εος (*ὁ, ἡ*) pieno di jattanza, pieno di se, millantatore. գոռոզ, հպարտութենով լիք, պարծենկոտ. թէքէպպիւր իլէ տօլու, պէօպիւրլէնէն, քէօյլէնէն. — *ωδῶς, ἐπίῤ.*

Κομψεία (*ἡ*) = *Κομψότης.*

Κόμψευμα-ατος (*τὸ*) fatto o detto sottile, fino. բարակ գործք կամ խօսք. ինճէ իշ եախօտ սէօզ.

Κομψεύω. Μ. εύσω. render elegante, galante, leggiadro. վայելուչ՝ ընտիր՝ նազելի ընել. եագըշըգլը՝ չէլէն՝ զարիֆ՝ լաթիֆ էթմէք. (*μσ.*) agire o parlare con finezza, galanteria, eleganza. բարակութենով՝ վայելուչ կերպով գործել կամ խօսիլ. ինճէլիք՝ զարիֆլիք՝ եագըշըգ իլէ իշլէմէք՝ էթմէք՝ գոնուշմագ՝ սէօհպէթ էթմէք.

Κομψοεπὴς-έος (*ὁ, ἡ*) chi parla con una maniera galante, con finezza. վայելուչ՝ նազելի կերպով մը՝ բարակ խօսօղ. լաթիֆ՝ զարիֆ ինճէ պիր թարզ իլէ սէօհպէթ էտէն.

Κομψολόγος (*ὁ, ἡ*) = *Κομψοεπής.* (*ἐπὶ κακοῦ*) ciarlatore. շատըրուց, շատախօս. լաֆազան.

Κομψὸς-ὴ-όν. grazioso, elegante, galante, leggiadro, vago, fino. շնորհքով, վայելուչ, ընտիր, նազելի, ազնիւ, ռուընտիկ, բարակ. չէլէն, զարիֆ, լաթիֆ, լաթաֆէթլի, եագըշըգլը, ինճէ.

Κομψότης-ητος (*ἡ*) eleganza, gentilezza, galanteria, finezza, leggiadria. վայելչութիւն, ազնուութիւն, նազելիութիւն, ռունտիկութիւն, բարակութիւն. լաթաֆէթ, զարիֆլիք, ինճէլիք, չէլէնլիք.

Κομψῶς, ἐπίῤ. gentilmente, elegantemente, leggiadramente, con galanteria, con finezza. վայելչութեամբ, ազնուութեամբ, նազելիութենով, բարակութենով, ռունտիկութենով. լաթաֆէթ՝ չէլէնլիք իլէ, զարիֆճէ, ինճէլիք իլէ.

Κόναβος (*ὁ*) rumore, strepito. աղաղակ, փաթթռտոց. շամաթա, կիւրիւլթիւ.

Κόνδιτον (*τὸ*) elettuario. զանազան նիւթերէ բաղադրուած լոյծ դեղ. մաճուն (մաճունճէ).

Κονδυλίζω. Μ. ίσω. dar un pugno, dar un colpo di pugno. կռփել. եումրուգ իլէ վուրմագ, եումրուգլամագ.

Κονδυλισμὸς (*ὁ*) colpo di pugni. բռնցի հարուած, կռուփ. եումրուգ իլէ վուրուշ.

Κόνδυλος (*ὁ*) articolazione o nodo delle dita. 2. pugno. 3. colpo di pugno. մատերուն յօդը. 2. բուռն. 3. կռուփ, բռնցի հարուած. պարմագլարըն էքլէմ. 2. եումրուգ. 3. եումրուգ իլէ վուրուշ.

Κονδυλώδης-εος (*ὁ, ἡ*) simile ad un pugno, tumoroso. բռան նմանօղ, ուռուցիկ, ուռեցած. եումրուգա պէնզէր, գապարմըշ, շիշիշ.

Κονδύλωμα (*τὸ*) tumore. ուռոյց, այտուց, ուռեցք. շիշ, եումրու.

Κονία-ας (*ἡ*) (*κόνις*) arena, polvere. 2. cenere. 3. calcina. աւազ, փոշի. 2. մոխիր. 3. կիր, բուռ. գում, թօզ. 2. քիւլ. 3. քիրէճ.

Κονίαμα (*τὸ*) intonico. ծեփ. սըվա.

Κονίασις-εως (*ἡ*) intonicatura. ծեփելը, բռելը. սըվալամա.

Κονιατὴς-οῦ (*ὁ*) colui che intonica, intonicatore. ծեփօղ, բռօղ. սըվաճը.

Κονιατὸς-ὴ-όν. intonacato. ծեփած, բռած. սըվալանմըշ.

Κονιάω-ῶ. Μ. άσω. intonacare. 2. imbel-

55

lettare. *ծեփել, բսել. 2. մղուրել.* ուզնալմաք. 2. դէշլէմէ ագալէ, ասալբ ագալ-մէք:

Κονίζω. Μ. ίσω. = *Κονίω.*

Κόνικλος (ὁ) coniglio. *ճագար.* ադա դավշանը:

Κονίλη (ἡ) santoreggia (erba) (*Λατ.* origanum heracleoticum). *կորդիւն (անուշահոտ խոտ մըն է). էշաը (դօգաուլա պիր նէվ օթլաք):*

Κονιόπους-οδος (ὁ, ἡ) che ha i piedi impolverati. 2. (*ὀθ.*) villano (*Γαλλ.* pied poudreux). *ոտքերը փոշոտ. 2. գեղացի.* այաքլարը դօզլու. 2. քէօյլու:

Κονιορτὸς (ὁ) polvere. 2. (*μτφρ.*) scalzagatto, guidone. *փոշի. 2. գէշ անարգ մարդ. թօզ. 2. պալդըրը չըպլագ, ալչագ, հէրիֆ:*

Κονιορτόω-ῶ. Μ. ώσω. coprir di polvere, impolverare. *փոշոտել. թօզ էյլէ գափլամագ, թօզլամագ:*

Κονιορτώδης-εος (ὁ, ἡ) pieno di polvere, impolverato. *փոշիով լի, փոշոտ. թօզ էյլէ տօլու, թօզլու:*

Κόνιος-α-ον. polveroso. *փոշոտ. թօզլու:*

Κονιόω-ῶ. Μ. ώσω. levar delle polvere. *փոշի հանել. թօզ գալդըրմագ:*

Κόνις-ιδος (ἡ) lendine. *անիծ. պիթ սիրքէսի:*

Κόνις-εως (ἡ) polvere. 2. cenere. *փոշի. 2. մոխիր. թօզ. 2. քիլ:*

Κονισα (*σσα*) *λέος-α-ον.* coperto di polvere. *փոշիով ծածկուած. թօզլան գափլանմըշ:*

Κονίσαλος καὶ Κονίσσαλος (ὁ) polvere. 2. sucidume che esce dai corpi collo strigliarli. *փոշի. 2. քերելու ատեն մարմնէ մը ելած աղտ. թօզ. 2. գաշըմագլա պէտէնտէն չըգան քիր:*

Κονιστήριον (τὸ) καὶ

Κονίστρα (ἡ) luogo pieno di sabbia, in cui si gettavano gli atleti. *գօտեմարտներուն ինկը զինքը մէջը նետած աւազուտը. փէհլիվանլարըն քէնտիլէրինի էլէնէ աթարդըգլարը գումլուգ. 2.* (*συνεκδχ.*) = *Παλαίστρα.*

Κονίω. Μ. ίσω. coprire, empire di polvere, fregare di polvere. *փոշիով գոցել՝ լեցընել՝ շփել. գում էյլէ գափամագ՝ դօլդուրմագ՝ օվմալամագ.* (*μσ.*) fregarsi di polvere, rivoltarsi nella polvere. 2. (*συν εκδχ.*) prepararsi alla lotta. 3. levare, alzare della polvere. 4. (*συνκδχ.*) accelerarsi, affrettarsi, correre. *փոշիով քսուիլ՝ շփուիլ, փոշիին մէջը գլորիլ. 2. գօտեմարտութեան՝ կռուի պատրաստուիլ. 3. փոշի հանել. 4. երագել, ճեպել, անճապարել, վազել. գումլանմագ, գում սիւրինմէք, գում էյլէ օվալանմագ, գումդա եուվարլանմագ. 2. կիւլէշէ հազըրլանմագ. 3. թօզ չըգարմագ. 4. աճէլէ էթմէք, աճէլէթէն եիւրիւմէք, գօշմագ:*

Κόνναρος (ὁ) sorta di paliuro. *տեսակ մը պալիուրոս (փշոտ թուփ). պիր նէվ տիքէնլի աղաճճըգ:*

Κόννος ἢ Κόνος (ὁ) orecchino. 2. barba. *գինդ, օղ. 2. մօրուք. քիւփէ. 2. սագալ:*

Κοντάριον (τὸ) *ὑποκορ. τ. Κοντός.*

Κοντοβολέω-ῶ. Μ. ήσω. lanciare, percuotere colla lancia. *նիզակ նետել, տէգով զարնել. մըզրագ աթմագ, մըզրագ էյլէ վուրմագ:*

Κοντὸς (ὁ) lancia. 2. zagaglia. 3. fiocina, rampicone, uncino. *տէգ, նիզակ. 2. մականն. 3. բազմաժանի, ճանկ. մըզրագ. 2. ճիրիտ. 3. գանճա, չէնկէլ, չէնկէլ:*

Κοντοφόρος (ὁ, ἡ) armato di lancia. *նիզակաւոր, տէգով զինուած. մըզրագլը:*

Κοντόω-ῶ. Μ. ώσω. pescar colla fiocina. *բազմաժանիով ձուկ որսալ. չէնկէլ էյլէ պալըգ ավլամագ:*

Κόνυζα-ης (ἡ) conizza, psillo, pulicaria. *լուախոտ (հոտէն լուերը մեռցընող խոտ մը). գարը էօթը, փիրէ օթու (գօգուսունտան պիրէլէրի էօլտիւրէն պիր նէվ օթլագ):*

Κοπάζω. Μ. άσω. stancarsi, affaticarsi. 2. cessare. *յոգնիլ, աշխատիլ. 2. դադրիլ. եօրուլմագ. 2. դուրմագ, քարիլ կէսմէք:*

Κοπανίζω. Μ. ίσω. pestare con pestello. *սանդղխառնով սանտի կոթով ծեծել մանրել. հավան էլի էլէ տէօյմէք՝ ուֆալամագ:*

Κοπανιστὴρ-ῆρος (ὁ) colui che pesta con pestello. *սանտի կոթով ծեծող՝ լեսող. հավան էլի էլէ տէօյէն՝ էզէն:*

Κοπανιστήριον (τὸ) pestello. *սանդղխառն, սանտի կոթ. հավան էլի:*

Κόπανον (τὸ) = *Κοπανιστήριον.* 2. = *Κοπίς.*

Κοπάριον (τὸ) coltello chirurgico *վիրաբուժի կարող՝ դանակ. ճէրրահ պըչագը:*

Κοπετὸς (ὁ) il percuotersi il petto per dolore, lamento, pianto. *ցաւէ կակծէ կուրծքը զարնելը, ողբ, կոծ, լալըն. աճըդան՝ թաշլարը կէօգիւսիւնէ վուրմագլըգ, ֆիղան:*

Κοπεὺς-έως (ὁ) scarpello. *քանդակողաց երկաթէ գրիչը. թաշ գալէմի, տէմիր գալէմ:*

Κοπὴ-ῆς (ἡ) tagliatura, incisione. 2. strage, macello. 3. precipizio. *կտրելը. 2. կոտորած, սպանութիւն. 3. զառ տեղ, վիհք. քէսմէ, քէսմէքլիք. 2. գան, գըրըմ. 3. ուչուրում.* 4. = *Κόμμα* (1).

Κοπιάω-ῶ. Μ. άσω. affaticarsi, stancarsi. *յոգնիլ. եօրուլմագ.* 2. = *Κοπάζω.*

Κοπίζω. Μ. ίσω. ingannare con de' sofismi. 2. banchettare. *խաբէական ճեռնարկութիւններով խաբել. 2. կոչունք՝ ընդունելութիւն ընել. թէլպիս էյլէ ալտաթմագ. 2. ղիաֆէթ վէրմէք:*

Κοπὶς-ίδος (ἡ) (*κόπτω*) (*οὐσ.*) coltello, mannaja. 2. banchetto. *դանակ, սակր, վաղր. 2. կոչունք, ընդունելութիւն. պըչագ, սաթըր. 2. ղիաֆէթ:*

Κόπις-ιδος (ὁ) sofista, ingannatore. *խաբէական ճեռնարկութիւններ ընող, խաբեբայ. թէլպիսճի, ալտաթըճը:*

Κόπος (ὁ) fatica, travaglio. *աշխատանք. զահմէթ, էմէկ.* 2. (*κυρ.*) lassezza, stanchezza. *յոգնութիւն. եօրգունլուգ.* 3. = *Κοπετός.*

Κοπόω-ῶ. Μ. ώσω. faticare, stancare. *աշխատցընել, յոգնեցընել. զահմէթէ գօշմագ, եօրմագ:*

Κοπραγωγέω-ῶ. Μ. ήσω. = *Κοπροφορέω.*

Κοπραγωγὸς (ὁ, ἡ) = *Κοπροφόρος.*

Κόπρανον (τὸ) sterco, merda. աղբ, քաղ․ [illegible]

Κόπρειος - α - ον. di sterco. 2. uomo vile, abbietto. աղբի յատուկ․ 2․ ցած՝ անարգ մարդ․ [illegible]

Κοπρεύω. *Μ*. *εύσω*. = *Κοπρίζω*.

Κοπρία (ἡ) sterquilinio, letamajo. աղբանոց, աղբեւ․ [illegible]

Κοπρίζω. *Μ*. *ίσω*. concimare, letamare, stabbiare. աղբ նետել, գնել (հողի)․ [illegible]

Κοπριήμετος (ὁ, ἡ) chi vomita il suo sterco. իր աղբը՝ քաղը փսխող․ [illegible]

Κόπριος - α - ον. = *Κόπρειος*.

Κόπρισις - εως (ἡ) καὶ

Κοπρισμὸς (ὁ) l'azione di concimare, di letamare. աղբ գնելը՝ նետելը (հողին)․ [illegible]

Κοπριώδης - εος (ὁ, ἡ) simile, o pieno di sterco. աղբի նման կամ աղբով լեցուն․ [illegible]

Κοπριὼν - ῶνος (ὁ) scarafaggio. բզեզ․ [illegible]

Κοπροβολεῖον (τὸ) καὶ

Κοπροδοχεῖον (τὸ) καὶ

Κοπροθέσιον (τὸ) sterquilinio, chiavica. աղբակոյտ, լուալիք․ [illegible]

Κοπρολογέω - ῶ. *Μ*. *ήσω*. ammassare del letame. աղբ կուտել․ [illegible]

Κοπρολόγος (ὁ, ἡ) che ammassa del letame, del concime. աղբ ժողվող՝ կուտող․ [illegible]

Κόπρος (ἡ) letame, concime, sterco, fimo, stabbio, merda. աղբ, քաղ․ [illegible]

Κοπροφαγέω - ῶ. *Μ*. *ήσω*. mangiar dello sterco. աղբ ուտել․ [illegible]

Κοπροφορέω - ῶ. *Μ*. *ήσω*. portare del letame. աղբ բերել՝ կրել․ [illegible]

Κοπροφόρος (ὁ, ἡ) chi porta del letame. աղբ կրող․ [illegible]

Κοπρόω - ῶ. *Μ*. *ώσω*. = *Κοπρίζω*.

Κοπρώδης - εος (ὁ, ἡ) = *Κοπριώδης*.

Κοπρὼν - ῶνος (ὁ) sterquilinio, chiavica. աղբակոյտ, լուալիք․ [illegible]

Κοπρώνης - ου (ὁ) votacesso. լուալիքները պարպող մաքրող․ [illegible]

Κόπρωσις - εως (ἡ) = *Κόπρισις*.

Κοπτάριον (τὸ) ὑπκρ. τοῦ *Κοπτόν*.

Κοπτὴ (ἡ) θηλ. καὶ

Κοπτὸν (τὸ) οὐδ. τοῦ

Κοπτὸς - ή - όν. tagliato, pestato, ammaccato. կտրուած, ծեծուած, ճզմուած. [illegible] (οὐσ. θηλ. ἢ οὐδ.) marzapane, torta, sfogliata, polpetta. նշէ՝ շաքարէ շինուած կտապ՝ քաքար, կարկանդակ, պղակուար, փաղկիտ․ [illegible]

Κόπτω. *Μ*. *κόψω*. battere. 2. (ὀθ. μσ.) percuotersi il petto. 3. (συνκδχ.) tagliare. 4. stancare. զարնել․ 2․ կուրծքը զարնել․ 3․ կտրել․ 4․ յոգնեցընել․ [illegible] 2․ [illegible] 3․ [illegible] 4․ [illegible]

Κοπώδης - εος (ὁ, ἡ) faticoso, penoso. աշխատացընող, աշխատալի․ [illegible]

Κόπωσις - εως (ἡ) stanchezza. յոգնու-թիւն․ [illegible]

Κόρα (ἡ) × ἀντὶ *Κόρη*.

Κοράκειος - α - ον. di corvo, simile al corvo. ագռաւի պատկանած, ագռաւի նման․ [illegible]

Κορακεύομαι. *Μ*. *εύσομαι*. = *Κοράττω*.

Κορακεὺς - έως (ὁ) = *Κορακῖνος*.

Κορακίας - ου (ὁ) = *Κορακώδης*.

Κορακίδιον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Κοράκιον*.

Κορακινίδιον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ

Κορακῖνος (ὁ) pesce corvo. ագռաւաձուկն․ [illegible] 2. = *Κοράκιον*.

Κοράκινος - η - ον. = *Κοράκειος*.

Κοράκιον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Κόραξ*. corbicino. 2. sorta di pianta. պզտիկ ագռաւ, ագռաւու ձագ․ 2․ տեսակ մը տունկ․ [illegible] 2․ [illegible]

Κορακίσκος (ὁ) ὑποκορ. τ. *Κόραξ*.

Κορακοειδὴς - έος καὶ

Κορακώδης - εος (ὁ, ἡ) che ha la forma di corvo, simile al corvo. ագռաւի ձեւով, ագռաւի նման․ [illegible]

Κοραλλίζω. *Μ*. *ίσω*. esser simile al corallo, esser rosso come il corallo. բուստի նման ըլլալ, բուստի պէս կարմիր ըլլալ․ [illegible]

Κοράλλιον (τὸ) corallo. բուստ․ [illegible]

Κοραλλιοπλάστης - ου (ὁ) costruttore, fabbricatore delle statue di corallo. բուստէ արձաններ շինող․ [illegible]

Κόραξ - ακος (ὁ) corvo. 2. pesce corvo. 3. uncino, rampicone. 4. martello di porta. 5. sorta di macchina da guerra. ագռաւ․ 2․ ագռաւաձուկն․ 3․ ճանկ․ 4․ դրան մուրճ․ 5․ կերպ մը պատերազմա-կան մեքենայ՝ գործիք․ [illegible] 2․ [illegible] 3․ [illegible] 4․ [illegible] 5․ [illegible]

Κόραξος - η - ον. = *Κοράκειος*. nero come il corvo. ագռաւու պէս սեւ․ [illegible] 2. (οὐσ.) = *Κόραξ*. (2).

Κορασίδιον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ

Κοράσιον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Κόρη*. pulzelletta, donzelletta. պզտիկ աղջիկ․ [illegible]

Κορασιώδης - εος (ὁ, ἡ) proprio alle donzelle. աղջկանց յատուկ․ [illegible]

Κοράττω. *Μ*. *άξω*. pregar instantemente, mendicare. խիստ աղաչել, թախանձել, մուրալ․ [illegible]

Κορδακίζω. *Μ*. *ίσω*. ballare con una maniera lasciva. անհամեստ կերպով մը կաքաւել․ [illegible]

Κορδακικὸς - ή - όν. appartenente al ballo lascivo detto *Κόρδαξ* (Cordax.) *Κόρδαξ*. (Գորտաքս) ըսուած անհամեստ կա-

քաւին պատկանած․ *Κόρδαξ* ([illegible]) [illegible]

Κορδακισμὸς (ὁ) l'azione di saltare con movimenti osceni. անհամեստ շարժմունքներով կաքաւելը․ [illegible]

Κόρδαξ-ακος (ὁ) ballo lascivo, ballo con movimenti osceni. անհամեստ կաքաւ․ յայրատ շարժմունքներով եղած կաքաւ․ [illegible]

Κορδύλη-ης (ἡ) clava, mazza. 2. turbante, cordella. 3. tumore. վերդ, լախտ․ 2․ փակեղն, փաթթոց, ժապաւէն․ 3․ ուռեցք․ [illegible] 2․ [illegible] 3․ [illegible]

Κόρδυλος (ὁ) lucerta di mare (specie di pesce). մողէս ծովային (ձուկ մըն է)․ [illegible]

Κορεία-ας (ἡ) l'azione di scopare. 2. sazietà, satollanza. 3. verginità. աւլելը․ 2․ կուշտութիւն, յագուրդ․ 3․ կուսութիւն․ [illegible] 2․ [illegible] 3․ [illegible]

Κόρειος-α-ον. verginale. կուսական․ [illegible]

Κορέννυμι. *Μ.* *κορέσω*. saziare o saziarsi. կշտացընել կամ կշտանալ․ [illegible]

Κορεστὸς-ὴ-όν. saziabile, che si può saziare. կշտանալ կրցող, կշտացընելը կարելի․ [illegible]

Κορεύομαι. *Μ.* *εύσομαι*. viver da vergine. կուսի պէս ապրիլ․ [illegible]

Κορεύω. *Μ.* *εύσω*. sverginare, deflorare, stuprare. կոյս պղծել․ [illegible]

Κορέω-ῶ. *Μ.* *ήσω*. scopare (*Λατ.* verro). 2. (*ἐν γέν.*) pulire, nettare. աւլել․ 2․ մաքրել․ [illegible] 2․ [illegible]

Κόρη-ης (ἡ) donzella, pulzella, vergine. 2. figlia. 3. bamboccio, fantoccio. 4. la pupilla dell' occhio. աղջիկ, օրիորդ, կուսան․ 2․ աղջիկ զաւակ․ 3․ աղջկանց պաճուճապատանք․ 4․ բիբ․ [illegible] 2․ [illegible] 3․ [illegible] 4․ [illegible]

Κόρηθρον (τὸ) = *Σάρωθρον*.

Κόρημα (τὸ) spazzatura. աւելածք, աղբիւս․ [illegible]

Κορθύλος (ὁ) forasiepe, scriccio, reattino (*Λατ.* regaliolus). (*Γαλλ.* roitelet). ցանկերու մէջ բնակող պզտիկ թռչուն մը․ [illegible]

Κορθύνω. *Μ.* *υνῶ*. ammassare, ammucchiare. դիզել, կուտել․ [illegible]

Κορθὺς-ύος (ἡ) mucchio. դէզ, կոյտ․ [illegible]

Κορθύω. *Μ.* *ύσω*. = *Κορθύνω*.

Κορίαννον καὶ *Κορίανον* (τὸ) coriandro, curiandolo. գնձենի կամ գինձ․ [illegible]

Κορίδιον (τὸ) = *Κοράσιον*.

Κορίζομαι. *Μ.* *ίσομαι*. գգուել, շոյել, փայփայել․ [illegible]

Κορικὸς-ὴ-όν. (καὶ ἐπίῤ.) -*ικῶς*. simile, proprio alle donzelle, delicato, tenero. աղջկան նման՝ յատուկ, փափուկ․ [illegible]

Κορινθιάζω. *Μ.* *άσω*. vivere alla maniera de' Corintj nelle dissolutezze. Կորընթացւոց պէս հեշտութեանց մէջ ապրիլ․ [illegible]

Κορινθιουργὴς-έος (ὁ, ἡ) fatto, lavorato alla maniera de' Corintj. Կորնթացւոց գործելու եղանակին պէս գործուած, Կորընթացիներու կերպին՝ ձեւին պէս շինուած․ [illegible]

Κόριον (τὸ) = *Κοράσιον*. 2. = *Κορίαννον*.

Κόρις-εως (ὁ καὶ σπν. ἡ) cimice. 2. iperico, erba di S. Giovanni, perforata. մլուկն․ 2․ հիպերիկոն (բոյս մըն է)․ [illegible] 2․ [illegible]

Κορίσκη-ης (ἡ) ὑποκορ. τ. *Κόρη*. donzelletta. պզտիկ աղջիկ․ [illegible]

Κοριώδης-εος (ὁ, ἡ) simile alla donzella. աղջկան նման․ [illegible]

Κορκορυγὴ (ἡ) καὶ

Κορκορυγμὸς (ὁ) bruito. 2. (*ἐν γέν.*) tumulto. աղիքներու կորկորալը․ 2․ փաթռտոց, աղաղակ․ [illegible] 2․ [illegible]

Κορμὸς (ὁ) tronco. բուն ծառոյ․ [illegible]

Κοροπλαθικὸς-ὴ-όν. che concerne l' arte di costruire de' fantocci di cera o di gesso. մեղրամոմէ կամ գաճէ տղոց խաղալիկներ շինելու արհեստին պատկանած․ [illegible] *Κοροπλαθικὴ* (ἡ) ἡ τέχνη τοῦ...

Κοροπλάθος-ου (ὁ, ἡ) (*κόρη, πλάσσω*) costruttore de' fantocci di cera o di gesso. մեղրամոմէ կամ գաճէ տղոց խաղալիկներ շինող․ [illegible]

Κοροπλάστης-ου (ὁ) = *Κοροπλάθος*.

Κόρος (ὁ) sazietà, 2. (*συνεκδχ.*) fastidio, nausea. յագուրդ, կշտութիւն․ 2․ յափրութիւն, տաղտկութիւն․ [illegible] 2․ [illegible]

Κόρος (ὁ) rampollo, pollone. 2. (*μτνμ.*) giovinetto. բողբոջ, շառաւիղ․ 2․ պատանեակ․ [illegible] 2․ [illegible]

Κόρος (ὁ) sorta di misura contenente trenta moggi. երեսուն գրիւ առնող չափ մը․ [illegible]

Κόῤῥη καὶ *Ἀττ.* *Κόρση* (ἡ) testa, capelli, tempia. գլուխ, մազեր, քունք․ [illegible]

Κορσόω-ῶ. *Μ.* *ώσω*. radere. գերծուլ․ [illegible]

Κορσωτεὺς-έως καὶ

Κορσωτὴρ (ὁ) barbiere. վարսավէր․ [illegible]

Κορσωτήριον (τὸ) barbieria. վարսավէրի կրպակ․ [illegible]

Κορυδαλὶς (λλὶς) -*ίδος* (ἡ) καὶ

Κορυδαλὸς (λλος) (ὁ) καὶ

Κόρυδος (ὁ) allodola (*Λατ.* galerita.) արտոյտ․ Նոյըր, ֆուրուր, ֆուդիեր։
Κόρυζα - *ης* (ἡ) moccio, catarro, corizza. 2. (*ὅθ. ἐν γέν.*) stordimento. խլինք, հարբուխ. 2․ ապշութիւն, խօթամտութիւն․ սիւմիւգ, չիւմքեամ. 2․ սերսեմլիք։
Κορυζάω - *ῶ*. *Μ.* *ήσω*. patire il catarro, la distillazione. 2. stordirsi. հարբուխ գլխոյ ծանրութիւն ունենալ. 2․ ընդարմանալ, ափշիլ․ Նեզլէյէ նուզիլէ օլմագ․ 2․ սերսեմլենմէք։
Κορυλλίων - *ωνος* (ὁ) una specie d'uccello da preda. տեսակ մը յափշտակիչ թռչուն․ պիր նեվ ֆարթալ գուշ, գարագուշ գուշու։
Κορυμβήθρα (ἡ) *καὶ*
Κορυμβηλὸς καὶ
Κορυμβίας - *ου* (ὁ) ellera fornita di corimbi. (բաղեղի) ողկոյզներով զարդարուած բաղեղ․ (սարմաշըգ) սալգըմըր եւ փօշակլի սարմաշըգ։
Κόρυμβος (ὁ) cima, sommità. 2. corimbo, grappolo di ellera. ծայր, ծաղ, ճոթ. 2․ բաղեղի ողկոյզ․ ուճ, թեփէ, գէնար․ 2․ սարմաշըգ սալգըմը։
Κορυμβοφόρος (ὁ, ἡ) corimbifero, che porta corimbi. բաղեղի ողկոյզ բերօղ, ողկուզաբեր (բաղեղ)․ սարմաշըգ սալգըմը համըլ օլան չէքիրտէն։
Κορυμβόω - *ῶ*. *Μ.* *ώσω*. dar ad una cosa la forma di corimbo. բաղեղի ողկուզի ձեւով բան մը շինել․ սարմաշըգ սալգըմը պիչիմինտէ պիր նէսնէ եափմագ։
Κορυνάω - *ῶ*. *Μ.* *ήσω*. (*κυρ. ἐπὶ φυτ.*) mandar fuori dei bottoni, delle boccie, sbocciare. կոկոն արձըկել․ դոմուրլանմագ։
Κορύνη - *ης* (ἡ) mazza. 2. bottone, boccia. լախտ. 2․ կոկոն․ սօպա, ճօմագ, լոպուտ, սերբաս, լօպուգ. 2․ դոմուր։
Κορυνήτης - *ου* (ὁ) che porta una mazza. լախտ կրող․ սօպա՝ ճօմագ՝ լոպուտ թաշըյան։
Κορυνηφόρος (ὁ, ἡ) = *Κορυνήτης*.
Κορυπτίλος (ὁ) che percuote colle corna. կոտոշներով զարնող․ պոյնուզ եւէ վուրան։
Κορύπτω. *Μ.* *ύψω*. muover con impeto il capo. գլուխը ուժգին երերցընել․ պաշըմը եւէ սաըմադ. 2․ = *Κορίσσω*.
Κόρυς - *υθος* (ἡ) testa. 2. (*συνήθ.*) elmo. գլուխ. 2. սաղաւարտ․ պաշ, սէր. 2․ սերփուշ, (թէփէ) գալգան. 3․ = *Κόρυθος*.
Κορύσσω. *Μ.* *ύσω*. ἢ *ύξω*. vestire d'un elmo. 2. (*ἐν γέν.*) armare, preparare. 3. (*μσ.*) prepararsi alla guerra, alzarsi, innalzarsi. սաղաւարտ հագուեցընել․ 2․ զինել, կազմել․ 3․ կռուի պատրաստուիլ, վեր ելլել․ սերփուշ (թէփէ) գալգան գիյտիրմէք. 2․ սիլահլանտըրմագ, հազըրլամագ. 3․ ճէնկէ հազըրլանմագ, եւգսելմէք, գալգմագ։
Κορυστής - *οῦ* (ὁ) guerriero vestito d'elmo. սաղաւարտ հագուած պատերազմող․ սերփուշ (թէփէ) գալգան կիյմիշ ճէնկճի։
Κορυστὸς - *ή* - *όν*. pieno fino agli orli, ripieno. մինչեւ բերանը լեցուն, լեփլեցուն․ աղզընա գատար տօլու, տօփ տօլու, սըգըշըգ։
Κορυφαία - *ας* (ἡ) testiera, frontale. ձիու գլխանոց․ աթ պաշլըղը։
Κορυφαῖος - *α* - *ον*. verticale, che sta nella cima, nella sommità. գագաթնային, ծայրը՝ ճոթը կեցող․ ամուտի, մունթազամ, սուճա՝ թէփէտէ պուլունան․ (*οὐσ.*) capo, presidente, sovrastante, corifeo. գլուխ, վերակացու, մեծ, խօսքի տէր, պարագլուխ․ պաշ, պէյլիք, նազըր, սէօզ սահիպի, եւ պաշը, ալայ պաշը։
Κορυφὰς - *άδος* (ἡ) l'estremità dell'umbilico. պորտին ծայրը․ կէօպէյին ուճու։
Κορυφὴ - *ῆς* (ἡ) vertice. 2. estremità, cima, sommità. 3. somma, epilogo. գագաթ (գլխու)․ 2․ ծայր, ճոթ, ծաղ․ 3․ բովանդակութիւն․ վերագլխութիւն․ պաշ թէփէսի. 2․ ուճ, թէփէ․ 3․ եէքիւն, խուլասէ․ = *Κολοφὼν*, *Κορωνίς*. 4. = *τῷ*
Κορυφιστὴρ - *ῆρος καὶ*
Κορυφιστὴς - *οῦ* (ὁ) velo di testa (delle donne). (կնկանց) գլխու քօղ՝ տեռ՝ սաւր․ սերդակ (կէննէլէրին), եազմա։
Κόρυφος (ὁ) = *Κόρυδος*.
Κορυφόω - *ῶ*. *Μ.* *ώσω*. tirare in punta, ridurre in un' estremità. գագաթ մը ձեւացընել, ճոթով շինել, ծայրը սուր շինել․ ուճլու եափմագ, ուճունու սիւրի եափմագ՝ պերապէր։
Κορυφώδης - *εος* (ὁ, ἡ) che forma una cima. գագաթ մը ձեւացընող․ պիր թէփէ շէքլի վերիճի։
Κορύφωσις - *εως* (ἡ) formazione d'una cima. գագաթ մը ձեւացընելը․ պիր թէփէ շէքլի վերիլմեսի։
Κορυφωτὸς - *ή* - *όν*. che ha la cima. գագաթ ունեցող․ թէփէլի՝ ուճու օլան։
Κόρχορος (ὁ) cavolo salvatico. վայրի կաղամբ․ եապանի լահանա։
Κορώνεως - *ω* (ὁ, ἡ) specie di fico nero. տեսակ մը սեւ թուզ․ պիր նեվի գարա ինճիր։
Κορώνη - *ης* (ἡ) cornacchia, gracchia. 2. martello o anello di porta. 3. l' estremità dell'arco, dove si lega la corda. կերպ մը ագռաւ, եղջերուկ․ 2․ դրան մուրճ կամ անուր, ուսկից բռնելով դուռը կը զարնեն․ 3․ աղեղին ճոթը, ուր որ լարը կը կապեն․ գարղա, գարա գարկա․ 2․ գափու հալգասը․ 3․ եայըն ուճու, նէրէտէ կի կիրիշ պաղլանըր․ 4․ = *Κορωνίς*.
Κορωνιάω - *ω*. *Μ.* *ασω*. incurvare il collo. վիզը ծռել․ պօյնունու էյմէք․ 2․ = *Κερουτιάω*.
Κορωνίζω. *Μ.* *ίσω*. prender in mano una cornacchia, e girar le case cantando per dimandarne elemosina pell'uccello. ձեռքը ագռաւ մը առնել, ու երգելով տուները պտըտիլ՝ թռչունին համար ողորմութիւն խնդրելով․ էլինէ պիր գարղա ալըպ էվլէրի տօլաշմագ, չէ թէ-րղիւլէր եւէ օլ գուշ իչին սատագա տիլէնմէք։
Κορωνὶς - *ίδος* (ἡ) (*ἐπιθ.*) curvato verso sopra. դէպ ի վեր ծռած․ եօգարըյա դօղըրու էյիլմիշ․ (*οὐσ.*) linea curva, che si mette nel fine de' libri. 2. fine, estremità. գրքերուն վերջը դրուած ծուռ գիծը․ 2․ վերջ, ծայր․ քիթապլարըն սօնլարընա

դա գօնուլուն էյրի ըւըւլը· 2· նէթիճէ, սօնը, սոն· = *Κολοφων.*

Κορώνισμα (τὸ) τὸ ᾆσμα τῶν Κορωνιστῶν.

Κορωνιστὴς - οῦ (ὁ) ἴδε τὸ ῥῆμα Κορωνίζω.

Κορωνὸς - ὴ - όν. curvo. ծուռ· էյրի:

Κοσκινεύω. M. εύσω. = Κοσκινίζω.

Κοσκινηδὸν, ἐπίῤ. in forma di crivello. մաղի ձեւով· գալպուր դիւլիւմինդէ:

Κοσκινίζω. M. ίσω. crivellare, vagliare. մաղել· էլէմէք, գալպուրլամաք:

Κοσκίνιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Κόσκινον.

Κοσκινόγυρος (ὁ) il cerchio del vaglio. մաղին շրջանակը· գալպուրուն էթրաֆընդաքի չէմպէրի դօլայ:

Κοσκινοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma di crivello. մաղի ձեւ ունեցող· գալպուր՝ էլէք դիւլիւմինդէ օլան:

Κοσκινομαντεία καὶ

Κοσκινομαντικὴ (ἡ) ἡ τέχνη τοῦ

Κοσκινόμαντις - εως (ὁ, ἡ) che indovina per mezzo d' un vaglio. խարբալով մը հմայող· գալպուր էէդիյէլէ ֆալ պագան՝ ֆալճըլըք էդէն:

Κόσκινον (τὸ) crivello, vaglio. մաղ, խարբալ· էլէք, գալպուր:

Κοσκινοποιὸς (ὁ, ἡ) fabbricatore di vagli. մաղ շինող· գալպուր եափան:

Κοσκινοπώλης - ου (ὁ) venditor di crivelli. մաղ ծախող· գալպուր սաթան:

Κοσκινόρινος (ὁ, ἡ) di cui la pelle è foracchiata come il vaglio. մորթը մաղի պէս ծակ ծակ եղած· դէրիսի գալպուր կիպի դէլիք դէլիք օլմուշ:

Κοσμαγὸς καὶ Κοσμαγωγὸς (ὁ, ἡ) direttore del mondo. աշխարհքին կառավարը՝ առաջնորդը՝ վարիչը՝ ուղղիչը· դիւնեանըն բէկչի՝ գուլլանըճըսը՝ գուլլանըճըսը:

Κοσμάριον (τὸ) ὑποκορ. τ. Κόσμος.

Κοσμέω - ῶ. M. ήσω. ordinare, disporre. 2. dirigere, governare. 3. adornare, abbellire. կարգել, կարգադրել· 2· կառավարել, ուղղել· 3· զարդարել· սըրայա գօյմագ, նիզամլամագ· 2· չէքիք չէվիրմէք, գուլլանմագ, հիւքմ էթմէք, իտարէ էթմէք· 3· դօնաթմագ, դէչէմէք:

Κόσμημα - ατος (τὸ) ornamento, abbellimento. զարդարանք· դէզէք, դիւզէն, արայիշ:

Κόσμησις - εως (ἡ) adornanza, ornatura. զարդարելը· դօնաթմագլըք, դէզէմէքլիք:

Κοσμήτειρα - ας (ἡ) θηλ. τ. Κοσμητήρ.

Κοσμητεύω. M. εύσω. Εἰμὶ —

Κοσμητὴρ × ἀντὶ

Κοσμητὴς - οῦ (ὁ) ornatore. 2. regolatore. զարդարող· 2· կարգադրող, կառավար· դօնադան, դիզէյէն, արայիշճի· 2· նիզամլայան, գանունը թէրթիպ գօյան:

Κοσμητικὸς - ὴ - όν. che serve ad ornare. զարդարելու պատկանած· դօնաթմայա դիզէմէյէ մախսուս: *Κοσμητικὴ (ἡ) (ἐνν. τέχνη)* l' arte dell' ornatore. զարդարողին արհեստը· դօնադըճըլըք, արայիշճըլըք· 2· = *Κομμωτική.*

Κοσμητὸς - ὴ - όν. ornato, abbellito. 2. ordinato, disposto. զարդարուած· 2· կարգադրուած· դօնանմըշ, դիզէնմիշ· 2· նիզամլանմըշ:

Κοσμήτρια (ἡ) θηλ. τ. Κοσμητής. = Κομμώτρια.

Κοσμήτωρ - ορος (ὁ) × ἀντὶ Κοσμητής.

Κοσμιαῖος - α - ον. grande come un mondo. աշխարհքի չափ մեծ· դիւնեա գադար պիւյիւք:

Κοσμικὸς - ὴ - όν. (Γρφ.) laico, secolare. աշխարհական· քիւչէք, դիւնեա ադէմի:

Κόσμιον (τὸ) = Κοσμάριον.

Κόσμιος - α ἢ ος - ον. moderato, onesto, modesto. չափաւոր, համեստ, պարկեշտ· օրանլը, էդէպլի, էրքէանլը:

Κοσμιότης - ητος (ἡ) onestà, modestia, morigeratezza. համեստութիւն, պարկեշտութիւն, բարի վարք ունենալը· էդէպ, էրքեան, օրան, ար, վէգար:

Κοσμίως, ἐπίῤ. con modestia, onestamente. համեստութենով, պարկեշտութենով· էդէպ՝ օրան՝ վէգար իլէ:

Κοσμογονία - ας (ἡ) la formazione, l'origine del mondo, Cosmogonia. ծագումն աշխարհի, աշխարհքին շինուիլը, աշխարհարարութիւն· դիւնեանըն իլք՝ էվվէլքի՝ պաշլանկըճը՝ եարադըլմասը:

Κοσμογραφέω - ῶ. M. ήσω. descrivere il mondo. աշխարհքը նկարագրել՝ գծագրել· ըէսմ էրզ էթմէք, հէյէթի դիւնեա էթմէք, վասֆի ճիհան էթմէք:

Κοσμογραφία - ας (ἡ) Cosmografia, descrizione del mondo. տիեզերագրութիւն, աշխարհագրութիւն, աշխարհագծութիւն· հէյէթի դիւնեա, ըէսմ էրզ, վասֆի ճիհան:

Κοσμογράφος (ὁ, ἡ) Cosmografo. տիեզերագիր· ճօղրաֆիեա - դիւնեա:

Κοσμοδιοικητικὸς - ὴ - όν. che concerne il governo del mondo. աշխարհքի կառավարութեանը պատկանած· դիւնեանըն իտարէսինէ մէնսուպ:

Κοσμοκράτωρ - ορος (ὁ, ἡ) sovrano del mondo. աշխարհակալ, աշխարհքի իշխան· դիւնեայա պատիշահ, դիւնեայը էլինին ալթընտա դութան՝ հիւքիւմէթին ալթընտա թութան:

Κοσμολέτειρα (ἡ) θηλ. τοῦ

Κοσμολέτης - ου (ὁ) distruttore del mondo. աշխարհակործան, աշխարհքը կործանող՝ աւրող· դիւնեայը խարապ էդէն:

Κοσμολογία - ας (ἡ) Cosmologia. տիեզերաբանութիւն· խըլգաթի ճիհան:

Κοσμολογικὸς - ὴ - όν. cosmologico. տիեզերաբանական· խըլգաթի ճիհանէ մէնսուպ:

Κοσμοπλάστης - ου (ὁ) creatore del mondo. աշխարհքը ստեղծող· դիւնեայը խալք էդէն, եարադան:

Κοσμοπλόκος (ὁ, ἡ) ornatore del mondo. աշխարհքը զարդարող· դիւնեայը դօնադան՝ դիզէյէն:

Κοσμοποιέω - ῶ. M. ήσω. creare, fabbricare il mondo. աշխարհքը ստեղծել՝ կազմել· դիւնեայը խալք էթմէք՝ գուրմագ՝ եափմագ:

Κοσμοποιΐα - ας (ἡ) la creazione del mondo. աշխարհքին ստեղծուիլը՝ շինուիլը· դիւնեանըն խալք օլմասը՝ գուրուլմասը:

Κοσμοποιὸς (ὁ, ἡ) creatore del mondo. աշխարհքը ստեղծող· դիւնեայը եարադան՝ խալք էդէն:

Κοσμόπολις-ιδος (ὁ) regolatore, governatore della città. քաղաքը կարգադրող՝ կառավարող. շէհիրի զապըթը՝ իտարէճի՝ նիզամ ֆօյան՝ ղօռայօճան՝ հիւքմ էտէն, էտարէ էտէն։

Κοσμοπολίτης-ου (ὁ) cosmopolita, abitante del mondo. աշխարհաքաղաքացի, տիեզերաքաղաքացի. տիւնեատէ՝ միլլէթսիզ սաքին օլան։

Κόσμος (ὁ) (*κοσμέω*) ordine. 2. ornamento. 3. mondo. կարգ. 2. զարդարանք. 3. աշխարհք. նիզամ, սըրա, նիզամ. 2. զինէթ, զիւզէլ, սիւսլիւ. 3. տիւնեա, ճիհան։

Κοσμοσωτήριος (ὁ, ἡ) salutare al mondo. աշխարհքին փրկաւէտ. տիւնեայէ մանֆաալի։

Κοσμοτέχνης-ου (ὁ) = *Κοσμοπλάστης*.

Κοσμοτρόφος (ὁ, ἡ) che nutrisce il mondo. աշխարհք սնուցանող. տիւնեայը պէսլէյէն։

Κοσμουργέω-ῶ. Μ. ήσω. crear il mondo. զաշխարհք ստեղծել. տիւնեայը եարաթմագ։

Κοσμουργία-ας (ὁ) creazione del mondo. աշխարհքին ստեղծումը. տիւնեանըն եարատըլմասը։

Κοσμουργὸς (ὁ) creatore del mondo. զաշխարհք ստեղծող. տիւնեայը եարատան։

Κοσμοφανὴς-έος (ὁ, ἡ) apparso al mondo. աշխարհքի երեւցած. տիւնեայա կէօրիւնմիւշ։

Κοσμοφθόρος (ὁ, ἡ) distruttore del mondo. զաշխարհ ապականող կործանող. տիւնեայը պօզան էտէն՝ խարապ էտէն։

Κόσσυφος καὶ Ἀττ. Κόττυφος. merlo (uccello). 2. merlo (pesce). սարեակ (թռչուն). 2. սեւ ձուկ մը. գարա պալըգ. 2. պիր նէվի գուշ պալըգ։

Κοστάριον (τὸ) luogo, ove cresce il costo. կոստոս բուսած տունկին բուսած տեղը. գօսթ ճիչէկինին պիթտիյի մահալ։

Κοστη-ῆς (ἡ) orzo. գարի. արփա։

Κόστος (ὁ) costo (pianta). կոստոս (տունկ մըն է). գօսթ (պիր նէվի ճիչէկ տըր)։

Κοσύμβη (ἡ) καὶ

Κόσυμβος (ὁ) ciuffo di capelli alla cima della testa. 2. cornice, orlo (*Γαλλ.* bordure). գլխու գագաթը եղող վարսք՝ մազեր. 2. շրջանակ՝ պսակ (չինուածներու), ծոպալէն (զգեստներու). պաշըն թէփէսինտէ օլան զիւլիւֆ՝ պիսլիմ սաչ. 2. զէրճիվէ, չէնպէր։

Κοτέω-ῶ. Μ. κοτέσομαι καὶ κοτέσσομαι. adirarsi, esser in corruccio, nutrir della passione contro qualcuno. բարկանալ, սրդողիլ, ցասնուլ, քէն պահել. տարըլմագ, էօֆքէլէնմէք, իղըլանմագ, ղազապլանմագ։

Κοτήεις-εσσα-εν. adirato, corrucciato, che nutrisce della passione contro qualcuno. սրդողած, բարկացած, քէն պահող, ոխակալ. իգըլանմըշ, տարըլմըշ, էօֆքէլէնմիշ, գարազ սահիպի։

Κότινος (ὁ καὶ ἡ) oleastro. վայրի ձիթենի. եապանի զէյթուն աղաճը։

Κότος (ὁ) risentimento, animosità, corruccio, invidia (*Λατ.* simultas.) քէն, ոխ, վրէժխնդրութիւն, ցասումն, սրդողիլը, մախանք. գարազ, ղազապ, էօֆ, իղըլ, իզըլ, գըսգանմագ։

Κόττα (ἡ) occipizio, nuca, coppa. 2. (*ἐν γέν.*) testa. ծոծրակ, գլխուն ետեւի դին. 2. գլուխ. էնսէ, գաֆա, գաֆի. 2. պաշ, պէր։

Κοτταβεῖον (τὸ) bacino, con cui si giuoca il giuoco nominato Cottabo. 2. il premio, che si dà al vincitore del giuoco chiamato Cottabo. Կոդդաբոս բուսած խաղը խաղալու համար գործածուած կոնք. 2. Կոդդաբոս բուսած խաղին մէջ յաղթողին տրուած պարգեւ. Գօթթապօ տէտիյի օյունտա գուլլանըլան լէյէն. 2. Գօթթապօ տէտիյի օյունտա էնէնէ վէրիլէն պախշիշ։

Κοτταβίζω. Μ. ίσω. giuocar il Cottabo. Կոդդաբոս բուսած խաղը խաղալ. Գօթթապօ տէտիյի օյունու օյնամագ։

Κοτταβικὸς-ὴ-όν. che concerne il Cottabo. Կոդդաբոս բուսած խաղին պատկանած. Գօթթապօ տէտիյի օյունա մահսուս։

Κοττάβιον (τὸ) = *Κοτταβεῖον*.

Κοττάβισις-εως (ἡ) } l'azione di giuoca-
Κοτταβισμὸς-οῦ (ὁ) } re a Cottabo. Կոդդաբոս բուսած խաղը խաղալը. Գօթթապօ տէտիյի օյունու օյնամալը։

Κότταβος (ὁ) Cottabo (specie di giuoco, che consisteva nel versare in un bacino il vino rimasto in un bicchiere dopo averne bevuta una parte, e lo strepito, che ne sortiva, era un presagio, se era amato o no dalla sua innamorata.) Կոդդաբոս (տեսակ մը խաղ, որուն որ մէջը կոնք մը կ'առնուին ու մէկ մասը խմելէն ետքը գաւաթին մէջը մնացած գինին կոնքին մէջը կլլեցընեին, ու լեցընելու ատեն եղած փաթթռտոցը՝ խոխոչիւնը նշան էր իր սարփակցէն սիրուած կամ չսիրուած ըլլալուն). Գօթթապօ (պիր նէվի օյուն՝ անտէ պիր լէյէն օրթայա գօնուլուր իտի, պիրաղ պիր պարտագ իչքի իչտիքտէն սօնրա գատէհտէ գալան պատէյի լէյէն իչինէ տէօքէրլէրտի, վէ տէօքէրքէն օլան չագըրտը սէվտիյինին սէվտիյինի սէվիպ սէվմէմէսինէ ալամէթ իտի). 2. = *Λάταξ*. 3. = *Κοτταβεῖον*.

Κοττάναθρον (τὸ) gallinajo. հաւանոց. գիւմէս։

Κόττανον (τὸ) cottano, cottono (sorta di fichi piccioli, ma dolcissimi). պզտիկ ու խիստ անոյշ տեսակ մը թուզ. ուֆագ վէ չօգ թաթլը պիր նէվի ինճիր։

Κόττη (ἡ) = *Κόττα*.

Κόττος (ὁ) ghiozzo (sorta di pesce). 2. gallo, gallina. ձուկ մըն է. 2. աքաղաղ, հաւ. 2. հորոզ, թաւուգ. 3. = *Κόττα*.

Κόττυφος (ὁ) *Ἀττ.* ἀντὶ *Κόσσυφος*.

Κοτύλη-ης (ἡ) cavità. 2. la parte concava d' un osso, su cui vien articolato un altro. 3. mina (sorta di misura). 4. ciottola. խորութիւն, խոռոչ. 2. ոսկրին խոռոչը՝ ուր որ ուրիշ ոսկր մ'ալ կը յօդուի. 3. Հիմէն (չափ մըն է). 4. մեծ գաւաթ, ըմպանակ. չուգուր եէր, գօվուգ. 2. քէմիյին չուգուրու՝ գօվուգլու թարաֆը, նէրէյէ քի պաշգա քէմիք թագըլը

[illegible] 3. [illegible] ([illegible]). 4. [illegible]

Κοτυληδὼν-όνος (*ἡ*) ombelico di Venere (erba). 2. la parte concava nella capellatura del polipo, oppure l'istessa capellatura del polipo. *մաքրողական խոտ մըն է. 2. պողիպոդին մազոտ կողմերը եղած խոռոչ կամ նոյն մազոտ կողմերը՝ սանտրերը.* [illegible] 2. [illegible] 3. = *Κοτύλη.*

Κοτυλίζω. M. ίσω. vender al minuto, a ritaglio (*Γαλλ.* détailler.) *քիչ քիչ՝ կտոր կտոր՝ մաս մաս ծախել.* [illegible]

Κοτυλὶς-ίδος καὶ

Κοτυλίσκη (*ἡ*) *καὶ*

Κοτυλίσκιον (*τὸ*) *καὶ*

Κοτυλίσκος (*ὁ*) *ὑποκορ. τ. Κοτύλη.*

Κοτυλιστὴς-οῦ (*ὁ*) giocolare, prestigiatore. *ձեռնածու.* [illegible]

Κότυλος (*ὁ*) *Ἰων. ἀντὶ Κοτύλη.*

Κοῦκι (*τὸ*) (*ἄκλ.*) noce moscada. *Հնդկաց ընկոյզ.* [illegible]

Κουκούλιον (*τὸ*) (*νλγ.*) bozzolo. *շերամի բոժոժ խոզակ.* [illegible]

Κουκούμιον (*τὸ*) cucuma. *պղինձէ ամանն ջուր կրելու տաքցընելու համար.* [illegible]

Κουρὰ (*ἡ*) rasura. *գերծումն, գերծումը.* [illegible] 2. = *Ἐντομή.*

Κουρεῖον (*τὸ*) barbieria. *վարսավիրի կըրպակ.* [illegible]

Κουρεὺς-έως (*ὁ*) barbiere. *վարսավիր.* [illegible]

Κουρευτὴς-οῦ (*ὁ*) = *τῷ προηγ.*

Κουρευτικὸς-ὴ-όν. appartenente al barbiere. *վարսավիրի պատկանած.* [illegible]

Κουρεύω. M. εύσω. Σχλ. ἀντὶ Κείρω.

Κούρητες (*οἱ*) giovani. *երիտասարդներ.* [illegible]

Κουρίας-ου (*ὁ*) raso. *գերծեալ.* [illegible]

Κουριάω-ῶ. M. άσω. aver bisogno d'esser raso, aver una capellatura, o barba lunga. *գերծուելու պէտք ունենալ, երկայն մազեր կամ մօրուք ունենալ.* [illegible]

Κουρίδιος-α-ον. sposato giovine. *նորահաս տարիքին մէջ կարգըւած.* [illegible]

Κουρίζω. M. ίσω. = *Κουρεύω.*

Κούριμος-η-ον. raso. *գերծեալ.* [illegible]

Κουρὶς-ίδος (*ἡ*) rasojo. *ածելի.* [illegible] 2. = *Κομμώτρια.*

Κοῦρος (*ὁ*) adolescente, giovinetto. *պատանեակ.* [illegible]

Κουροτροφέω-ῶ. M. ήσω. Εἰμὶ —

Κουροτρόφος (*ὁ, ἡ*) nutritore della gioventù. *պատանեակները սնուցանող.* [illegible]

Κουφίζω. M. ίσω. sollevare, alleggerire. 2. alzare sopra, innalzare. 3. (*ἀμτβ.*) esser leggiero. *վեր վերցընել, թեթեւցընել. 2. բարձրը վերցընել. 3. թեթեւ ըլլալ.* [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Κούφισις-εως (*ἡ*) sollevamento. *թեթեւցընելը, վեր վերցընելը.* [illegible]

Κούφισμα (*τὸ*) sollievo. *թեթեւութիւն, սփոփանք.* [illegible] 2. = *τῷ*

Κουφισμὸς (*ὁ*) = *Κούφισις.*

Κουφολογέω-ῶ. M. ήσω. cacchierare. *շաղփաղփել, բաջաղել, փուճ խօսքեր խօսիլ.* [illegible]

Κουφολογία-ας (*ἡ*) = *Κενολογία.*

Κουφολόγος (*ὁ, ἡ*) chiaccheratore, cianciatore. *շաղփաղփ, բաջաղկոտ, շատզրոյց.* [illegible]

Κουφόνοος-ους (*ὁ, ἡ*) leggiero, sciocco. *թեթեւամիտ.* [illegible] — *νόως, ἐπίῤ.*

Κοῦφος (*ἡ*) leggiero, vuoto (*κυρ. καὶ μτφρ.*) *թեթեւ, պարապ.* [illegible]

Κουφότης (*ἡ*) leggierezza. *թեթեւութիւն.* [illegible] (*κυρ. καὶ μτφρ.*)

Κουφοφορέομαι-οῦμαι. M. ήσομαι. muoversi leggiermente. *թեթեւաբար շարժիլ.* [illegible]

Κούφως. leggiermente. (*κυρ. καὶ μτφρ.*) *թեթեւութեամբ.* [illegible]

Κοφινοποιὸς (*ὁ, ἡ*) fabbricatore di cofani. *կողով շինող.* [illegible]

Κόφινος (*ὁ*) cofano. *կողով.* [illegible]

Κοφινόω-ῶ. M. ώσω. coprir con un cofano. *կողովով մը գոցել.* [illegible]

Κοχλακώδης-εος (*ὁ, ἡ*) pien di selce. *գայլախազով լեցուն.* [illegible]

Κόχλαξ-ακος (*ὁ*) selce. *գայլախազ.* [illegible]

Κοχλιάριον (*τὸ*) cucchiajo. *դգալ.* [illegible]

Κοχλίας-ου (*ὁ*) lumaca, chiocciola. 2. tromba per uso di cavar acqua. 3. coclea. *խխունջ. 2. ջրհան. 3. եղ պըտուտակ.* [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] *ἴδε καὶ Ἕλιξ.*

Κοχλίδιον (*τὸ*) *ὑποκορ. τ. Κοχλίον.*

Κοχλιοειδὴς-έος (*ὁ, ἡ*) che ha la forma di coclea, elicoide. *եղ պտուտակի ձեւով, ոլորաձեւ.* [illegible]

Κοχλίον (*τὸ*) *ὑποκορ. τ. Κόχλος.*

Κοχλιώδης-εος (*ὁ, ἡ*) = *Κοχλιοειδής.*

Κόχλος (*ὁ καὶ σπν. ἡ*) conca, conchiglia. *խեցի ծովային, խեցեմորթ.* [illegible]

Κόχωνα (*τὰ*) *καὶ*

Κοχώνη (*ἡ*) lo spazio frà l'osso sacro e le parti vergognose. *սրբանին ոսկրէն մինչեւ առականք եղած միջոց.* [illegible]

Κραββάτιον ἢ **Κραβάτιον** (τὸ) letticciuolo. պզտիկ մահիճ. [illegible] (ὑποκορ. τοῦ)

Κράββατος ἢ **Κράβατος** (ὁ) letto. մահիճ. [illegible]

Κραδαίνω. Μ. ανῶ καὶ

Κραδάω - ῶ. Μ. ήσω. scuotere, vibrare. ցնցել, շարժել, ճօճել. [illegible]

Κράδη (ἡ) ramicello del fico. 2. foglia di fico. 3. macchina teatrale. թզենիի ճիւղ. 2. թզենիի տերեւ. 3. թատրոնական մեքենայ. [illegible]

Κραδοπώλης - ου (ὁ) venditore di foglie di fico. թզենիի տերեւ ծախող. [illegible]

Κράζω. Μ. κράξω. gridare, stridere. պոռալ, պոռթկալ, ճիչ բառնալ. [illegible]

Κραιαίνω. Μ. ανῶ × ἀντὶ

Κραίνω. Μ. κρανῶ. eseguire, effettuare, perfezionare. 2. (ὅθ. τρπ.) spiegare, interpretare, dire. 3. (ἀμτβ.) riuscire. 4. comandare, dirigere. աւարտել, կատարել, կատարելագործել. 2. բացայայտել, մեկնել, ըսել, զրուցել. 3. գլուխ ելլել, վերջը գալ, յանգիլ, ելք ունել. 4. հրամայել, տիրել, ուղղել. [illegible]

Κραιπαλάω - ῶ. Μ. ήσω. aver lo stordimento di testa per aver bevuto molto. 2. ubbriacarsi. շատ խմած ըլլալուն համար գլուխը ծանրութիւն մը իմանալ. 2. գինովնալ. [illegible]

Κραιπάλη (ἡ) stordimento di testa per aver bevuto molto. 2. crapola, ubbriachezza. շատ խմելէն առաջ եկած գլխու ծանրութիւն. 2. շուայտութիւն, գինեբրբուք, արբեցութիւն. [illegible]

Κραιπαλίζω. Μ. ίσω. = Κραιπαλάω.

Κραιπαλώδης - εος (ὁ, ἡ) cioncatore. արբշիռ. [illegible]

Κράμα (τὸ) mistura di varj liquidi. զանազան հեղանիւթներու խառնուած զանգուած. [illegible]

2. = Κρᾶσις.

Κραμβεῖον (τὸ) (εἰς τὴν Σικελ.) cicuta. մոլախինդ. [illegible]

Κράμβη (ἡ) cavolo. կաղամբ. [illegible]

Κραμβίον (τὸ) ὑποκορ. τ. Κράμβη. 2. = Κραμβεῖον.

Κραμβὸς - ὴ - όν. secco, arido, torrido. չոր, չորցած, տաքութենէ եփած. [illegible]

Κραναὸς - ὴ - όν. duro, sassoso, infecondo. պինդ, քարոտ, անպտուղ. [illegible]

Κρανεία (ἡ) corniolo. 2. (συνεκδχ.) lancia fatta di legno di corniolo. չմենի. 2. չմենիէ շինած տէգ. [illegible]

Κρανέϊνος - η - ον. fatto di legno di corniolo. չմենիի փայտէ շինուած. [illegible]

Κράνειος - α - ον. = **Κρανέϊνος.** (οὐσ.) **Κράνειον** (τὸ) = **Κράνον.**

Κρανίον (τὸ) cranio, teschio. գլխոյ սկաւառակը. [illegible]

Κρανοκολάπτης - ου (ὁ) tarantola. փառզանգ (թունաւոր սարդ մըն է). [illegible]

Κράνον (τὸ) corniola. հոն, չում, զողալ. [illegible]

Κρανοποιέω - ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —

Κρανοποιὸς (ὁ) fabbricator di elmi. սաղաւարտ շինող. [illegible]

Κράνος - εος - ους (τὸ) elmo. սաղաւարտ. [illegible]

Κρανουργὸς (ὁ) = **Κρανοποιός.**

Κράντειρα (ἡ) × θηλ. τοῦ

Κραντὴρ (ὁ) colui che effettua, eseguisce. 2. governatore, direttore. 3. mascellare. կատարելագործող, գլուխ հանող. 2. կառավար, իշխան, ուղղիչ. 3. սեղանատամն. [illegible]

Κράντης - ου (ὁ) καὶ

Κράντωρ - ορος (ὁ) × ἀντὶ **Κραντήρ.**

Κρᾶς - ατὸς (ὁ) testa. գլուխ. [illegible]

Κρᾶσις - εως (ἡ) mistura. 2. temperamento d' aria o di corpo, complessione. 3. l'unione di vocali o di dittonghi. խառնուրդ, խառնուած. 2. բարեխառնութիւն (օդոյ), մարմնոյ խառնուած, բնութիւն. 3. ձայնաւորներուն կամ երկձայններուն միութիւնը. [illegible]

Κράσπεδον (τὸ) lembo, frangia, balzana, falda, orlo. 2. falda di montagna. քղանց, դրօշակ, վերջաւոր, ծոպ (հանդերձից՝ զգեստուց). 2. զառ ի վայր լերին. [illegible]

Κραστήριον (τὸ) presepio. մսուր. [illegible]

Κραταίλεως (ὁ, ἡ) sassoso. քարոտ. [illegible]

Κραταιὸς - ὰ - όν. forte, robusto. ուժով, կորովի. [illegible]

Κραταιότης - ητος (ἡ) = **Κράτος.**

Κραταιόω - ῶ. Μ. ώσω. (Γρφ.) corroborare. զօրացնել. [illegible] = **Κρατύνω.**

Κραταίωμα - ατος (τὸ) ciò che fortifica, mezzo per corroborare. զօրացնող իրք, զօրացնելու յարմար միջոց. [illegible]

Κραταιῶς, *ἐπίῤ.* fortemente, validamente. ուժով, պինդ. գուվվէթլի, գավի:

Κραταίωσις - *εως* (*ἡ*) fortificazione. զօրացընելը, ուժովցընելը. գուվվէթլէնտիրմէքլիք, պէրքիթմէքլիք:

Κρατερὸς - *ὰ* - *όν*. forte, robusto, duro. ուժով, կորովի, պինդ. գուվվէթլի, նէրումէնտ, սէրթ. — *ερῶς*, *ἐπίῤ.*

Κρατερόφρων - *ονος* (*ὁ*, *ἡ*) magnanimo, forte, intrepido. մեծահանճն, սրտոտ, ուժով, չվախցող. եիւրէքլի, ճէսարէթլի, նէրումէնտ, գօրգմայան:

Κρατερόω - *ῶ*. *Μ.* *ώσω*. = *Κρατύνω*. (*ὅθ.*)

Κρατέρωμα (*τὸ*) mistura di rame e di stagno. պղնձի ու անագի զանգուած. պագըր իլէ գալայ թէրքիպի:

Κρατέω - *ῶ*. *Μ.* *ήσω*. dominare, comandare. 2. (*χ. πτ.*) superare, vincere, prevalere. 3. tenere, ritenere. (*τρπ.*) tener in memoria. տիրել, իշխել. 2. վրայ ելլել, յաղթել, գերազանցել. 3. բռնել, կասեցընել. (*τρπ.*) միտքը մտքին մէջ բռնել, ունել ի մտի. հիւքիւմ հիւքիւմաթ սիւրմէք, պատիշահլըգ էթմէգ. 2. իւսթ կէլմէք, եէնմէք, ղալիպ օլմագ. 3. թութմագ, ալը գօյմագ, տուրտուրմագ. (*τρπ.*) ֆիքրինտէ թութմագ՝ զապթ էթմէք:

Κρατὴρ (*ὁ*) cratere. 2. (*μτνμ.*) le fauci del monte Etna. խառնարան, բաժակ. 2. Էտնա լերին կոկորդը՝ բերանը. գատէհ, թէսթէ, քիւփէ, տաղար. 2. Էթնա (աթէշ փիւսքիւրէն) տաղըն աղզը՝ պօղազը:

Κράτησις - *εως* (*ἡ*) arresto, potere ecc. բռնելը, տիրելը եւ այլն. թութմա, զապթ էթմէ, պատիշահլըգ, հիւքիւմ էթմէ վէ սայիրէ: *ἴδε τὸ Ῥῆμα Κρατέω.*

Κρατιστεύω. *Μ.* *εύσω*. prevalere, occupar il primo posto. գերազանցել, վրայ ելլել, յաղթող գտնուիլ. ղալիպ օլմագ, իւսթ կէլմէք, ալթ էթմէք:

Κράτιστος - *η* - *ον*. (*ὑπερθ. τ. Κρατύς.*) fortissimo, abilissimo, eccellentissimo, ottimo, prestantissimo. խիստ ուժով, խիստ բաւական՝ ընդունակ, խիստ ընտիր, գերագոյն, ամենալաւ, քաջ. չօք գուվվէթլի՝ գապիլիյէթլի, չօք ալա, մէմտուհ:

Κρατογενὴς - *έος* (*ὁ*, *ἡ*) nato dalla testa. գլխէ ծնած. պաշըտան տօղմուշ:

Κρατόδετος (*ὁ*, *ἡ*) legato alla testa. գլուխը կապուած. պաշըտա պաղլանմըշ:

Κρατὸς × *γεν. τ. Κρᾶς.*

Κράτος - *εος* - *ους* (*τὸ*) forza, potere, autorità, dominio, imperio, vittoria. ոյժ, կարողութիւն, զօրութիւն, իշխանութիւն, տէրութիւն, պետութիւն, յաղթութիւն. գուվվէթ, գուտրէթ, հիւքիւմաթ, տէվլէթ, զաֆէր, ֆիթուհաթ:

Κρατυντὴρ (*ὁ*) vincitore. յաղթող. եէնէն, ալթ էտէն, ղալէպէ էտէն, ֆաթիհ:

Κρατύνω. *Μ.* *υνῶ*. fortificare, consolidare, munire. զօրացընել, ուժովցընել, պնտացընել, ամրցընել. գուվվէթլէնտիրմէք, գավիլէթմէք, էտին էթմէք. 2. (*μὲ γεν.*) = *Κρατέω.*

Κρατὺς - *έος* (*ὁ*) × *ἀντὶ Κραταιός.*

Κραυγάζω. *Μ.* *άσω*. = *Κράζω.*

Κραυγασμὸς (*ὁ*) grido, clamore. աղաղակ, պոռոց. հայգըրըշ, պաղըրըշ:

Κραυγαστὴς - *οῦ* (*ὁ*) che grida. պոռացող. պաղըրան, եայգարաճը:

Κραυγαστικὸς - *ὴ* - *όν*. (*καὶ ἐπίῤ.*) - *ικῶς*. solito a gridare. պոռալու սորված. հայգըրմաղա ալըշմըշ, եայգարաճը:

Κραυγὴ - *ῆς* (*ἡ*) grido, clamore, schiamazzo. պոռոց, աղաղակ. հայգըրըշ, պաղըրըշ, եայգարա:

Κραῦρα - *ας* (*ἡ*) cimorro (*Γαλλ.* gourme). անասնոց հանդիպող կերպ մը հարբուղխ. մանգաֆա (հայվանաթա աղրայան պիր նէվ նէզլէ ամ):

Κρεάγρα - *ας* (*ἡ*) forcina, forchetta, con cui si prende e si cava la carne dal laveggio. կաթսայէն միսը բռնելու ու հանելու պատառաքաղ. թէնճէրէտէն էթի թութուպ չըգարաճագ չաթալ:

Κρεάδιον (*τὸ*) *ὑποκορ. τ. Κρέας.* un pezzo di carne. կտոր մը միս. պիր փարչա էթ:

Κρεανομέω - *ῶ*. *Μ.* *ήσω*. distribuir della carne. միս բաժնել. էթ պաղըշլամագ:

Κρεανομία - *ας* (*ἡ*) distribuzione di carne. միս բաժնելը. էթ պաղըշլամագլըգ:

Κρεανόμος (*ὁ*, *ἡ*) chi distribuisce della carne. միս բաժնող. էթ պաղըշլայան. (*οὐσ.*) = *Κρεωδαίτης.*

Κρέας - *κρέατος* - *κρέως* (*τὸ*) carne. միս. էթ:

Κρεηφαγέω - *ῶ*. *Μ.* *ήσω*. = *Κρεωφαγέω.*

Κρεηφαγία - *ας* (*ἡ*) = *Κρεωφαγία.*

Κρεῖον (*τὸ*) vaso da cuocere le vivande, laveggio. կերակուր եփելու աման, կաթսայ. եէմէք փիշիրէճէք գապ, թէնճէրէ:

Κρείουσα - *ης*, *θηλ. τ Κρείων.* regina, sovrana. թագուհի, տիրուհի. սուլթան, խասսաքի սուլթան:

Κρεισόνως, *ἐπίῤ.* = *Κρεῖσσον.*

Κρείσσων - *ονος* (*ὁ*, *ἡ*) (*συγκρ. ἀνμλ. τ. Ἀγαθός*) migliore, più forte, più eccellente. լաւագոյն, աւելի ուժով, աւելի ընտիր՝ պատուական. տահա ալա, տահա մէնտուհ, տահա գուվվէթլի. (*τὸ οὐδ.*) *Κρεῖσσον*, *ἐπίῤ.* meglio. լաւ եւս, աւելի աղէկ. տահա էյի:

Κρειττόομαι - *οῦμαι*. *Μ.* *ωθήσομαι*. assiderarsi (parlandosi della vite.) սաստիկ ցամաքութենէ չորնալ՝ գօսնալ (որթը). թէօքիւն գուրագլըգտան գուրումագ, գուրումագ (ասմա հագգընտա):

Κρείττων - *ονος* (*ὁ*, *ἡ*) *Ἀττ.* *ἀντὶ Κρείσσων.*

Κρείττωσις - *εως* (*ἡ*) assiderazione delle viti. որթերուն սաստիկ ցամաքութենէ չորնալը՝ գօսնալը. ասմալարըն թէօքիւն գուրագլըգտան գուրումասը՝ գուրումասը:

Κρείων - *οντος* (*ὁ*) = *Κράντωρ.* sovrano, rè. թագաւոր, արքայ. փատիշահ, շահ, խան:

Κρεκάδιον (*τὸ*) (*κυρ. αὐλῆς.*) arazzo, tappezzeria. բանած գորգ՝ օթոց, պաստառակալ. հալը, սէճճատէ:

Κρέκω. *Μ.* *κρέξω*. tessere colla spola, tramare. 2. sonare (la lira, la cetra ecc.) 3. (*ἀμτβ.*) risuonare. կկոցով ոստայնանկել, կկել. 2. զարնել, չալել (քնար, կիթառ, եւ այլն). 3. հնչել. մէքիք աթմագ, տօգումագ. 2. չալմագ (սազ-

թուր, դերդուն, լուսնու կէ ասյըշ)․ 3․ եօնդեքդէ։

Κρεμάθρα - ας (ἡ) canestro, in cui si mettono delle vivande e s' appende da qualche luogo alto. *մէջը կերակուրներ դնելու ու բարձր տեղէ մը կախելու կողով*, զամբիւղ․ տօլապ ֆէնէր, եւյնէ թանաճար ֆօյաաղ եէսէսէ դէր մահալտան ասըլըմաֆ չէմդէեհեօփ ժէաջէ։

Κρέμαμαι. M. *κρεμήσομαι.* esser appeso. 2. (*μτφρ.*) dipendere. *կախուած ըլլալ*․ 2․ *մէկէ մը կախուիլ*․ ասըլը օլմաք․ 2․ դէրէնէ թաղլը օլմաք։

Κρεμάννυμι. M. *κρεμάσω.* appendere, sospendere, attaccare, appiccare. 2. (*μτφρ.*) tener sospeso, in esitazione. *կախել, ունել ի կախ՝ վերամբարձ*․ 2․ *մտմտուքի մէջ ձգել, ի վարանս արկանել*․ ճաբլակ ասմաք, ասըլը դըրաքմաք․ 2․ չէ-քէ-ճէլէնտըրմէք, ժաշէմմեըրէ դըրաքմաք։

Κρεμασμὸς (ὁ) sospensione. *կախումն*․ ասըլը քալմըգլըգ։

Κρεμαστὴρ (ὁ) appiccagnolo. *բան մը կախելու կեռ կամ ճանկ*․ չէնկել, քանճա։ (*πλθ.*) *Κρεμαστῆρες* (οἱ) cremasteri. *մկանունք, ուսափ կախուած են ձըւանքը*․ թալաքլըրըն ասըլըրըլը ասըլը քալըրըլը ասէ-նէրլէ՝ քըրամէ եթլէր։

Κρεμαστήριος (ὁ, ἡ) penzolo, pensile, pendente, o che serve d' appiccagnolo. *կախած, առկախեալ, կամ ճանկի՝ կեռի տեղ բռնող*․ ասըլը եախօռ չէնկել եէրինէ թալթան, չէնկէլ դէյար քալլըռըլալըր։

Κρεμαστὸς - ή - όν. penzolone, pensile, sospeso. *կախուած, առկախեալ*․ ասըլը, ճաբլակ։

Κρεμάω - ῶ. *Ἀττ.* *ἀντὶ Κρεμάσω.* *μέλλ. τ.* *Κρεμάννυμι.*

Κρεμβαλιάζω. M. *άσω.* suonare il cembalo, la castagnetta. *զամփ՝ բամբիռն չալել*․ թեֆ՝ չէլ՝ չալմաղ չալմաք։

Κρεμβαλιαστὴς - οῦ (ὁ) suonatore di cembalo, di castagnetta. *զամփ՝ բամբիռն՝ ծնծղայ չալող*․ թէֆ՝ չէլ՝ չալմաղ չալան։

Κρεμβαλιαστὺς - υος (ἡ) × *ἀντὶ Κρεμβαλισμός.*

Κρεμβαλίζω. M. *ίσω.* = *Κρεμβαλιάζω.*

Κρέμβαλον (τὸ) cembalo, castagnetta, nacchera (*Γαλλ.* cliquettes.) *զամփ, ծնծղայ, բամբիռն*․ թէֆ, չէլ, չալփառ։

Κρὲξ - εκὸς (ἡ) gallinella (uccello) (*Γαλλ.* râle d' eau.) *երկան ոտքերով թռչուն մը*․ ուզուն այաքլը դէր նէվ ղուշ։

Κρεοκάκκαβος (ὁ) laveggio. *կաթսայ*․ թէնճէրէ։

Κρεοκοπέω - ῶ. M. *ήσω.* *Ἀττ.* *ἀντὶ Κρεωκοπέω.*

Κρεοπώλης - ου (ὁ) = *Κρεωπώλης.*

Κρεουργέω - ῶ. M. *ήσω.* tagliar in pezzi la carne. *միսը կտրել՝ կտոր կտոր ընել*․ էթ դօղրամաք, էթի փարչա փարչա քէսմէք։

Κρεουργία - ας (ἡ) l' azione di tagliar in pezzi la carne. *միսը կտրելը՝ կտոր կտոր ընելը*․ էթ դօղրամաքլըգ, էթի փարչա փարչա քէսմէք։

Κρεουργικὸς - ή - όν. appartenente al macellaro. *մսագործի պատկանած*․ գասապա մախսուս։

Κρεουργὸς (ὁ, ἡ) macellajo. *մսագործ*․ գասապ․ 2․ = *Κρεωδαίτης.*

Κρεοφαγία - ας (ἡ) = *Κρεωφαγία.*

Κρεωβορέω - ῶ. M. *ήσω.* = *Κρεωφαγέω.*

Κρεωβορία - ας (ἡ) = *Κρεωφαγία.*

Κρεωβόρος (ὁ, ἡ) = *Κρεωφάγος.*

Κρεωδαισία (ἡ) distribuzione di carne. *միս բաժնելը*․ էթ դաղըթմաքլըգ։

Κρεωδαίτης - ου (ὁ) *καὶ Κρεωδαῖτις - ιδος* (ἡ) colui che taglia e distribuisce la carne in un banchetto. *կոչունքի՝ ընդունելութեան մը մէջ միսը կտրող ու բաժնող*․ դէր զիաֆէթտէ էթի դօղրայըփ դաղըտան։

Κρεώδης - εος (ὁ, ἡ) carnoso. *մսոտ*․ էթլի։

Κρεωδοτέω - ῶ. M. *ήσω.* = *Κρεωνομέω.*

Κρεωδότης - ου (ὁ) = *Κρεωδαίτης.*

Κρεωθήκη (ἡ) armario o dispensa per conservar la carne. *միս պահելու շտեմարան՝ գզրոց՝ համբար*․ էթ սաքլայաճաք դէլէր՝ դօլապ։

Κρεωκοπέω - ῶ. M. *ήσω.* = *Κρεουργέω.*

Κρεωκόπος (ὁ, ἡ) che taglia la carne. *միս կտրող*․ էթ դօղրայան։

Κρεωνομέω - ῶ. M. *ήσω.* = *Κρεανομέω.*

Κρεωνομία - ας (ἡ) = *Κρεανομία.*

Κρεωπωλεῖον (τὸ) beccheria, macello. *սպանդանոց, մսագործի կրպակ*․ սալխանա, գասապ դիւքեանը։

Κρεωπωλέω - ῶ. M. *ήσω.* *Εἰμὶ* —

Κρεωπώλης - ου (ὁ) macellajo, beccajo. *մսավաճառ*․ գասապ։

Κρεωπώλιον (τὸ) il mestiere del macellajo. *մսագործութիւն*․ գասապլըգ․ 2․ = *Κρεωπωλεῖον.*

Κρεωφαγέω - ῶ. M. *ήσω.* nutrirsi, mangiar della carne. *մսով սնանիլ, միս ուտել*․ էթ իլէ դէսլէնմէք, էթ եէմէք։

Κρεωφαγία - ας (ἡ) il nutrirsi di carne. *մսով կերակրուիլը՝ սնանիլը*․ էթ իլէ դէսլէնմէ։

Κρεωφάγος (ὁ, ἡ) colui che si nutrisce, mangia della carne. *մսով կերակրուող, միս ուտող*․ էթ իլէ դէսլէնէն, էթ եէյէն․ 2․ = *Σαρκοφάγος.*

Κρήδεμνον (τὸ) velo. 2. coperchio di vasi. 3. merlo di muro. 4. elmo. *գլուխու քօղ՝ ծածկոյթ*․ 2․ *ամանի կափարիչ*․ 3․ *որմոյ ատամունք, պատերն ատամնաձեւ գրուած քարերուն շարքը*․ 4․ *սաղաւարտ*․ դէսթէմալ, պաշ էօրթիւսիւ․ 2․ գաբ էօրթիւսիւ․ 3․ դիվարլարըն թէփէսինտէ դիշ դիշ գօյուլմուշ թաշլարը դըրանը, գէնարը․ 4․ միղֆէր, (դէմիր) գալփագ։

Κρημνάω - ῶ. M. *ήσω.* × *ἀντὶ Κρεμάννυμι.*

Κρημνηγορέω - ῶ. M. *ήσω.* parlare con frasi gonfie e pericolose. *հպարտ ու վտանգաւոր ոճերով ասացուածներով խօսիլ*․ թէքէպպիւրլիւ գօրգունչ լաքըրտըլար իլէ սէօյլէշմէք։

Κρημνίζω. M. *ίσω.* precipitare, dirupare. *գահավէժ առնել, բարձր տեղէ մը վար գլորել*․ ուչուրմաք, եիւքսէք դէր մահալտէն աշաղը դէփէր գօրմաք։

Κρημνοβατέω - ῶ. M. *ήσω.* camminare sui precipizi. *զառ տեղերու՝ գահաւանդներու վրայ պտըտիլ*․ ուչուրումլարըն իւզէրինտէ դօլաշմաք։

Κρημνοβάτης - ου (ὁ) che cammina sui precipizi. 2. funambolo. գար իջերու վրայ պտըտող. 2. լարախաղաց. ուչուրումլարտա կէզէն. 2. իփ իւզէրինտէ օյնայան ճամպազ։

Κρημνόθεν, ἐπίῤ. dal precipizio all' ingiù. գար տեղէն՝ գահավիժէն դէպ ի վար. ուչուրումտան աշաղը դօղրու։

Κρημνὸς (ὁ) precipizio, dirupato. 2. il labbro della piaga. գար տեղ, գահավէժ, գահաւանդ. 2. խոցին պրկունքնե-րը՝ քովերը. ուչուրում, էօրէօ. 2. եա-րանըն դօտաքլարը՝ քէնարլարը։

Κρημνώδης - εος (ὁ, ἡ) precipitoso. 2. (ἐπμ.) pericoloso. գահավէժ (տեղ), սե-պացեալ. 2. վտանգաւոր. ուչուրումլու. 2. խաթարլըլը, թէհլիքէլի։

Κρηναῖος - α - ον. fontaneo, fontano, di fontana. աղբերական, աղբիւրի պատկա-նած. չէշմէյէ դայիր, չէշմէյէն օլան։

Κρήνη - ης (ἡ) fontana, sorgente. աղբիւր, աղբերակն. չէշմէ, փընար, եէմպու, մէմպա։

Κρήνηθεν, ἐπίῤ. dalla fontana. աղբիւրէ. չէշմէտէն։

Κρηνοφύλαξ - ακος (ὁ) custode delle fontane. աղբիւրներու պահապան. չէշմէլէ-րին պէքճիսի։

Κρηπιδοποιὸς (ὁ) calzolajo, pianellajo. կարուակ, օղակար. փապուճճու, փաբու-ճճըճը։

Κρηπιδοπώλης - ου (ὁ) venditor di scarpe, di pianelle, di sandali. մուճակ՝ հողաթափ՝ սանդալ ծախող. փապուճ՝ փանթուֆլա սաթան։

Κρηπιδόω - ῶ. Μ. ώσω. gettar le fondamenta, fondare. 2. calzare. հիմնել, հիմնարկել. 2. հողաթափ՝ մուճակ հագ-ցընել. թէմէլ աթմագ, թէմէլ դօյմագ. 2. փանթուֆլա՝ փապուճ կէյտիրմէք։

Κρηπίδωμα (τὸ) = *Κρηπὶς* (3).

Κρηπὶς - ίδος (ἡ) scarpa, pianella, sandalo. 2. piedestallo. 3. (ἐν γέν. καὶ μτφρ.) base, fondamento. 4. sponda, greto (Γαλλ. quai.) մուճակ, հողաթափ, սան-դալ. 2. ներքնախարիսխ. 3. հիմն. 4. խճալից ափն. փանթուֆլա, փապուճ. 2. պասամագ, այագ. 3. թէմէլ. 4. դէնիզ, եայա եանըն դաշլըգ եէրի, նէհիրին դաշլըգ կէնարը։

Κρησέρα - ας (ἡ) staccio. մաղէ քարակ մաղ. ինճէ էլէք, դըլ էլէյի։

Κρησερίτης - ου (ὁ) (ἄρτος) (pane) fatto dal fior di farina. նաշիհէ շինուած (հաց). նիշիշտէ եափըլմըշ (էքմէք)։

Κρησφύγετον (τὸ) rifugio. ապաստան. սըղըն-մաճագ եէր, փէնահ։

Κρηφαγέω - ῶ. Μ. ήσω. × ἀντὶ *Κρεωφαγέω.*

Κρίβανος (ὁ) fornace. փուռն. ֆըրըն։

Κριβανωτὸς - ὴ - όν. cotto nella fornace. փուռը եփած. ֆըրընտա փիշմիշ։

Κριγὴ (ἡ) καὶ *Κριγμὸς* (ὁ) = *Τριγμός.*

Κρίζω. Μ. κρίξω. stridere. ճչել, ճռչել. գըճըրտամագ, ճըրըլտը էթմէք։

Κριθάλευρον (τὸ) farina d' orzo. գարիի ալիւր. արփա ունու։

Κριθάριον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Κριθή.*

Κριθὴ - ῆς (ἡ) orzo. 2. orzajuolo, bollicina, che viene trà i nepitelli degli occhi. 3. membro virile. գարի. 2. գարենման աչաց թարթիչներու քովերը բուսնող պալար, կարիճ. 3. վարոց, առ-նի անդամք. արփա. 2. արփաճըգ, կէօզ գափագլարընըն եանլարընտա չըգան սիւ-իւլիւճէ. 3. էրքէք ալէթի։

Κριθίζω. Μ. ίσω. nutrir d' orzo. գարիով սնուցանել. արփա իլէ պէսլէմէք։

Κρίθινος - η - ον. fatto di orzo. գարիէ շի-նուած. արփատան եափըլմըշ։

Κριθίον (τὸ) = *Κριθάριον.*

Κριθολόγος (ὁ, ἡ) chi raccoglie l' orzo. գարի ժողվող. արփա թօփլայան, արփա տե-րէն։

Κριθοπώλης - ου (ὁ) venditor d' orzo. գա-րի ծախող. արփա սաթան, արփաճը։

Κριθοφαγία - ας (ἡ) il mangiare, il nutrirsi d' orzo. գարի ուտելը, գարիով կերա-կրուիլը. արփա եէմէք, արփա իլէ պէսլէն-մէք։

Κριθοφάγος (ὁ, ἡ) che mangia, che si nutrisce d' orzo. գարի ուտող, գարիով կերակրուող. արփա եէյէն, արփա իլէ պէսլէնէն։

Κριθοφόρος (ὁ, ἡ) che produce dell' orzo. գարի բուսցընող. արփա հասըլ էտէն։

Κριθοφυλακία - ας (ἡ) soprantendenza d' orzo. գարիի վրայ վերակացու՝ պահա-պան ըլլալը. արփա էմինի օլմագլըգ։

Κριθοφύλαξ - ακος (ὁ) custode, sovrastante d' orzo. գարիի պահապան՝ վերա-կացու. արփա էմինի։

Κριθώδης - εος (ὁ, ἡ) simile o pieno d' orzo. գարիի նման կամ գարիով լե-ցուն. արփայա պէնզէր եախօտ արփա իլէ տօլու։

Κρικίον καὶ *Κρικίλλιον* (τὸ) ὑποκορ. τοῦ *Κρίκος* (ὁ) (κατὰ μετάθ.) ἀντὶ *Κίρκος.* anello. անուր. հալգա։

Κρικόω - ῶ. Μ. ώσω. far passare un' anello, affibbiare. անուր մը անցընել, ա-ղխել, ճարմանդ անցընել. հալգա կէչիր-մէք, թօգալամագ, չէնկէլ էթմէք։

Κρικωτὸς - ὴ - όν. attaccato con un' anello, affibbiato. 2. anelloso. անուրով կապուած, աղխեալ. 2. անուրի ձեւ ունե-ցող. հալգա իլէ պաղլանմըշ, թօգալանմըշ, չէնկէլլէնմիշ. 2. հալգա շէքլինտէ։

Κρῖμα ἢ *Κρίμα* (τὸ) giudizio. 2. condanna, pena. 3. sentenza, decreto. 4. precetto. դատաստան. 2. դատապար-տութիւն, պատիժ. 3. վճիռ, դատա-կնիք. 4. հրաման, պատուէր. հիւքիւմ. 2. ճէզա, թէլիֆ, թէզէր. 3. իլամ. 4. էմիր, պույրուլթու։

Κριμνατίας καὶ

Κριμνίτης - ου (ὁ) (ἄρτος) (pane) fatto di farina grossa. հաստ ալիւրէ շինուած (հաց). գալըն ունտան եափըլմըշ (էքմէք)։

Κρίμνον (τὸ) farina grossa. հաստ ալիւր. գալըն ուն։

Κριμνώδης - εος (ὁ, ἡ) simile alla farina grossa. հաստ ալիւրի նման. գալըն ունա պէնզէր։

Κρινάνθεμον (τὸ) sempreviva (erba) (*Λατ.* sedum.) չթառամող բժշկական բոյս մըն է, գառնադամի. հէր դէմ թուղէ, ֆուլոֆ օթու ։
Κρίνινος - η - ον. fatto di giglio. շուշանէ շինուած. զամպաքդան եափըլը՛
Κρινοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile al giglio. շուշանի նման. զամպաղա պէնզէր ։
Κρίνον (τὸ) giglio. 2. il fior della cucuzza. շուշան. 2. դդմի ծաղիկ. զամպագ. 2. գապագ չիչէյի, չէքէրգէֆէյի ալէֆչէ՛
Κρινόχρους (ὁ, ἡ) bianco come il giglio. շուշանի պէս ճերմակ. զամպագ կիպի պէյազ՛
Κρίνω. Μ. κρινῶ. separare. 2. (*συνεκδχ.*) scegliere. 3. (*μτνμ.*) discernere, distinguere. 4. esaminare. 5. comparare. 6. spiegare, interpretare. 7. giudicare, (*μσ.*) litigare, disputare. 8. (*συνεκδχ.*) sentenziare, decretare, condannare. 9. approvare. 10. accusare, denunziare. 11. credere, stimare. զատել. 2. ընտրել. 3. որոշել, զանազանել. 4. քննել. 5. բաղդատել. 6. բացայայտել, մեկնել. 7. դատել. (*μσ.*) կագել (դատաստանի մէջ), վիճաբանել. 8. վճռել, դատապարտել, դատապարտել. 9. ընդունիլ, յարմար դատել. 10. ամբաստանել. 11. կարծել, համարիլ. այըրմագ. 2. սէչմէք, էյի-թիւէ-մէք. 3. ֆէրգ էթմէք. 4. թէֆթիշ էթմէք. 5. բաղդար էթմէք. 6. թափսիր՝ մաղէնին էթմէք, մանէադըլը գէրմէք. 7. չէրէմը գէսմէք, դաւա գէօրմէք. (*μσ.*) նիզալաշմագ (մահգէմէտէ), մուպահէսէ էթմէք. 8. հիւքմ էթմէք, գէսիլ գէրմէք, դավայը ֆասըլ էթմէք, գապուլ էթմէք, գապուլ էթմէք. 9. գապուլ էթմէք, միւնասիպ գէօրմէք. 10. շէգեա էթմէք, բէմըզ՝ շէն էթմէք. 11. զանն՝ գըյաս էթմէք՛
Κρινὼν - ῶνος (ὁ) καὶ
Κρινωνιὰ (ἡ) giglieto, luogo piantato di gigli. շուշանաստան. զամպագլըգ ։
Κριοβόλος (ὁ, ἡ) chi scanna, e immola de' montoni. խոյեր զենող զոհող. գօչլար գէսէն՝ գուրպան ասանան ։
Κριοδόκη (χη) - ης (ἡ) tavola sù cui si muove l'ariete. տախտակ, որուն վրայ կշռարժի խոյ մեքենան. օլ թախտա, անըն էսէրինտէ գէ ասլանըն մէնճէնիգ մինճենիգ ։
Κριοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma d'ariete. խոյ մեքենային ձեւը ունեցող. մէնճէնիգին պիչիմինտէ ։
Κριοκέφαλος (ὁ, ἡ) che ha la testa d'un montone. խոյի գլուխ ունեցող. գօչ պաշլը ։
Κριοκοπέω - ῶ. Μ. ἤσω. batter coll'ariete, arietare. խոյ մեքենայով զարնել. մէնճէ-նիգ իլէ վուրմագ՝ չարփմագ ։
Κριομαχέω - ῶ. Μ. ἤσω. combattere coll'ariete oppure come i montoni. խոյ մեքենայով կամ խոյերու պէս կռուիլ՝ պատերազմիլ. մէնճէնիգ իլէ եահօտ գօչ կիպի դէօյիւշմէք՝ ճէնկլէշմէք ։
Κριομαχία - ας (ἡ) combattimento di montoni. խոյերու կռիւ. գօչ դէօյիւշիւ ։
Κριόμορφος (ὁ, ἡ) che ha la forma d'ariete, di montone. խոյ մեքենայի՝ խոյի ձեւ ունեցող. մէնճէնիգ՝ գօչ պիչիմինտէ օլան ։
Κριὸς (ὁ) montone. 2. ariete (macchina). 3. ariete (segno del zodiaco). խոյ (կենդանին). 2. խոյ (մեքենան). 3. խոյ (համաստեղութիւնը). գօչ, համէլ, ղէչի, նէր-մէ. 2. մէնճէնիգ. 3. համէլ պուրճու ։
Κριοφάγος (ὁ, ἡ) che mangia de' montoni. խոյ ուտող. գօչ եէյէն ։
Κριοφόρος (ὁ, ἡ) che porta l'ariete. խոյ մեքենան կրող. մէնճէնիգի թաշըյան ։
Κρίσιμος - η ἢ ος - ον. decisivo. վճռական, որոշիչ, բացորոշիչ. գաթի, հէսմիէթլի, ֆէսիլ-լայի ։
Κρίσις - εως (ἡ) giudizio, sentenza, processo, lite. 2. (*ἰατρ.*) crisi, miglioramento o peggioramento di malattia. դատաստան, վճիռ, դատակնիք, փուրշէլ, կագ. 2. հիւանդութեան պէտկի կամ գէշի դառնալը. չէրէմէ, հէւէմ, գարար, դավա, դավա, նիզա. 2. պիր հաստալըգըն եաչէ եախօտ ֆէնայա դէօնմէսի ։
Κριτέον, θετ. τ. Κρίνω.
Κριτήριον (τὸ) tribunale. 2. (*φιλοσοφ.*) la facoltà di giudicare, giudizio. ատեան, դատաստանարան. 2. դատողական կարողութիւն, դատումն. դիվան, մահգէմէ. 2. էհլ էթմէգ ատէշին միւէմիւէրէ էշէ օլան մահսուսըլը գեօրսիւս գավէսի ֆէռրէթ էտէն գոլլանըլմասի ։
Κριτὴς - οῦ (ὁ) giudice. դատաւոր. չէրէմը-ճը, հագէմ ։
Κριτικὸς - ὴ - όν. atto, abile a giudicare sulle opere antiche, critico. հին մատեանը դատելու՝ քննելու յարմար. էսկի գիթապլարը թէմիզ էթմէյէ մահսուս. (ὄθ.)
Κριτικοὶ (οἱ) i critici, quelli che giudicano sulle opere antiche. դատավճիռ հին մատենից, գրագատ. էսկի գիթապլարը թէմիզ էտէմէ՝ թէֆթիշ էտէմէ, դադէթէ ։
Κριτικὴ - ῆς (ἡ) (*ἐνν. τέχνη.*) critica, criticismo, la scienza di giudicare sulle opere antiche. դատողութիւն՝ քննողութիւն (գրոց), հին մատեանները քննելու արհեստը. թէմիզ, էսկի գիթապլարը թէֆթիշ՝ թէմիզլէմէ՝ թէմիզ էթմէ ալէմնէ՛
Κριτὸς - ὴ - όν. giudicato, scelto, ottimo. դատեալ, ընտրեալ, ամենալաւ. չէրէմըն գէօրիւլմիւշ, էյի-թիւէնմիշ, ալէզիլէ, էէյ այըր ։
Κροαίνω. Μ. ανῶ. scalpitar il suolo. (parlandosi di cavallo), razzare. գափր համանել (ձիու վրայ). էշինմէ, այագըն եէրէ ուրմագ (աթ համլէսի) ։
Κροκάλη (ἡ) ghiaja, sassolino. 2. riva. խիճ, պզտիկ քար. 2. ծովափն. ալաֆաֆ թաշճըգ. 2. դէնիզ էէնարը՛
Κρόκη - ης (ἡ) trama, borra. թեզան, խուզածք. արգաչ, թէֆթէ. 2. = *Κροκάλη.*
Κροκιδίζω. Μ. ίσω. raccogliere la borra, il bioccolo della veste di qualcheduno. 2. (*συνεκδχ.*) adulare. մէկին լաթին վրայ եղած խուզածքը ժողվել. 2. շողոքորթել, շոյել. պիրինին էսվապընըն էսէրինտէ պուլունան թէֆթէլէրի տէօփլամագ. 2. էալթագլանմագ ։
Κροκιδισμὸς (ὁ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.
Κροκίζω. Μ. ίσω. aver il color di croco, di zafferano. քրքումի գոյն ունենալ. զաֆրան րէնկինտէ օլմագ ։
Κρόκινος - η - ον. fatto di zafferano, di

color di zafferano, giallo. քրքումէ չի-նուած, քրքումի գունով, դեղին. զաֆ-րանդան եաթըլը, զաֆրան րէնկինտէ, սարը:

Κροκὶς-ίδος (ἡ) *ὑποκορ. τ. Κρόκη.* borra, bioccolo. խուզածք, ծուսաս. եան իօղը՝ ֆըրըըը, եաթէ-ւ, հէ-պարչէթի:

Κροκοβαφής-έος (ὁ, ἡ) tinto di zafferano. քրքումի ներկուած. զաֆրանէյէ պօյանմըշ:

Κροκοβαφία-ας (ἡ) *τὸ οὐσ. τ. προηγ.*

Κροκοδειλέα (ἡ) sterco di lucertola. մո-ղէսի քակոր. ջէրթէնքէլէ՝ ջէլէր պօգու:

Κροκοδειλιὰς-άδος (ἡ) = *Κροκοδείλιον.*

Κροκοδείλινος-η-ον. di coccodrillo. կո-կորդիլոսի պատկանեալ. թիմսահ՝ նէհէնէ պաւըըըն տայիր:

Κροκοδείλιον (τὸ) il legno odorifero dell' aspalato. աապաղատոս բուսած անկին ա-նուշահոտ փայտը. ասփալաթօ անըլան քիօ-նըն գօգուլու օդունու:

Κροκόδειλος (ὁ) coccodrillo (animale amfibio). 2. sorta d'arzigogolo, di sofisma. կոկորդիլոս, տխանեան (երկակենցաղ կենդանի). 2. կերպ մը խաբէական ձեռն-արկութեան. թիմսահ, նէհէնէ (սիր նէյէ հէմ սուի հէմ թիւրապի ճէնէվար). 2. պիր սօյ թէւէէէ թէտպիր, թէզվիր:

Κροκοειδής-έος (ὁ, ἡ) simile al zafferano. քրքումի նման. զաֆրանա պէնէր:

Κροκόμαγμα (τὸ) la vinaccia del zafferano dopo averne estratto l'olio. քրք-քումին եղը հանելէն ետքը մնացած կո-խածք. զաֆրանըն եաղըն աըըրըլտըգտան սօն-րա գալան ճիպրէ:

Κρόκος (ὁ) croco, zafferano. 2. torlo d' uovo. քրքում. 2. հաւկիթի դեղնուց. զաֆրան. 2. եումուրթանըն սարըսը:

Κροκόω-ῶ. Μ. ώσω. tinger di zafferano. քրքումի ներկել. զաֆրանէյէ պօյամագ:

Κροκυδίζω. Μ. ίσω. = *Κροκιδίζω.*

Κροκυδισμὸς (ὁ) = *Κροκιδισμός.*

Κροκὺς-ύδος (ἡ) = *Κροκίς.*

Κροκύφαντος (ὁ, ἡ) tessuto con filo finissimo. խիստ բարակ թելով հիւսուած. ղայէթ ինճէ իփէ իլէ տօգունմուշ. (*οὐσ.*) *Κροκύφαντον* (τὸ) velo, tela finissima. կանանց քօղ, բեհեզ. տիւլպէնտ, պիւ-րիւնճիւք, պէզ:

Κροκωτὸς-ή-όν. tinto di zafferano. 2. tessuto con finissimo filo. քրքումի ներ-կուած. 2. խիստ բարակ թելով հիւ-սուած. զաֆրանէյէ պօյանմըշ. 2. ղայէթ ինճէ իփէ իլէ տօգունմուշ եօրիւլմիւշ:

Κρόμμυον καὶ Κρομυον (τὸ) cipolla. սոխ. սօղան:

Κρομμυοπώλης-ου (ὁ, ἡ) venditor di cipolle. սոխ ծախող. սօղան սաթան, սօ-ղանճը:

Κρομυὼν-ῶνος (ὁ) luogo piantato di cipolle. սոխ անկուած տեղ. սօղան էքիլէ-ճէք, սօղանլըգ:

Κρόνιος-α ἡ ος-ον. vecchio. rancido. 2. sciocco. հին, հնցած. 3. անմիտ, խեւ. էսկի, էսկիմիշ. 2. ըուլսըզ, ահմագ:

Κρόσση (ἡ) (*κυρ. εἰς τὸ πληθ.*) il cerchio sporto del castello. ամրոցին դուրս ե-լած շրջանը. գալէնին տըշարը չըգմըշ եու-վարլագ չէվրէսի՝ տայրէսի՝ գուլէսը, գալէ տիւպէնի:

Κροσσὸς (ὁ) frangia. ծոպ (լաթերու). սաչագ (եաղլըգլարըն):

Κροσσόω-ῶ. Μ. ώσω. frangiare. ծոպեր դնել. սաչագ գօյմագ:

Κροσσωτὸς-ή-όν. frangiato. ծոպաւոր, վերջաւոր. սաչագլը:

Κροταλίζω. Μ. ίσω. battere, suonare il sonaglio, o come il sonaglio. 2. far rumore. 3. applaudire. բոժոժ կամ բո-ժոժի պէս զարնել, հնչեցնել. 2. փա-թաղց հանել. 3. ծափ զարնել. չըն-կըրաք չալմագ՝ վէրմէք, եախօտ չընկըրաք կիպի էօթթիւրմէք. 2. շամաթա էթմէք. 3. էլ գաբամագ:

Κροτάλιον (τὸ) *ὑποκορ. τ. Κρόταλον.* orecchino di perle. մարգարտէ օղ՝ գինտ. ինճիւէն քիւպէ:

Κροτάλισμα (τὸ) il suono del sonaglio. բոժոժին ձայնը. չընկըրագըն սէսի:

Κροταλισμὸς (ὁ) applauso. ծափահարու-թիւն. էլ գաբամագ, էլ չըրբմագ:

Κρόταλον (τὸ) sonaglio, crotalo, nacchera. 2. battagliuolo di mulino (*Γαλλ.* claquet, traquet). 3. taccolino, ciarlone. բոժոժ, ծնծղայ, բամբիռ. 2. եր-կանաքարին ծակին մօտ միշտ շարժող խո-ղովակաձեւ փայտի կտոր մը. 3. շատախօս. չան, չէն, չալփարա. 2. տէյիրմէն թաշընըն տէլիյինէ եագըն օլան գաշըն գարըշը. 3. լագալագ:

Κρόταφος (ὁ) (*κυρ. εἰς τὸ πληθ.*) tempia. քունք. շաքագ, գաշըգ թօզու:

Κροτέω-ῶ. Μ. ήσω. batter con rumore, suonare. 2. applaudire. 3. parlar con enfasi o ad alta voce. 4. scotolare, martellare. 5. (*συνεκδχ.*) metter in opera, comporre, formare. 6. (*χ. πτ.*) far rumore, suonare. փաթաղցով զարնել, զար-նել. 2. ծափ զարնել. 3. աղղուաբանու-թիւնով աղդու խօսքերով կամ բարձր ձա-նով խօսիլ. 4. տափել, (վուշը) մուրճով զարնել՝ ծեծել. 5. գործքի դնել, բաղկա-ցնել. 6. աղաղակ՝ փաթաղց հանել, հնչել. գափըրար՝ կիւրիւլթիւ իլէ վուրմագ, չալմագ. 2. էլ գագմագ՝ չըրբմագ. 2. ջէ-կիւլէ՝ թէէսիր եախօտ եիւքսէք սէսլէ սէօյլէ-մէք. 4. (քէթէնի) թօգմագլամագ, թօգմաքլամագ, չէքիչ իլէ վուրմագ, չէքիչ-լէմէք. 5. իշէ գօյմագ, թէրթիպ էթմէք. 6. գա-թըրար էթմէք, շամաթա էթմէք, չալմագ:

Κρότημα (τὸ) = *Κρότος* (2).

Κρότησις-εως (ἡ) l'azione di applaudire, di far strepito. ծափ զարնելը՝ փաթղըղ-տոց հանելը. էլ գագմագ՝ շամաթա՝ կիւ-րիւլթիւ էթմէք:

Κροτητὸς-ή-όν. battuto. 2. suonato (instrumento). զարնուած. 2. չալուած՝ զարնուած (նուագարան). վուրուլմուշ. 2. չալընմըշ (չալգը):

Κρότος (ὁ) strepito, rumore. 2. applauso. 3. ciarle, mucchio di parole senza verun significato. աղաղակ, փաթղըտոց. 2. ծափահարութիւն. 3. իմաստ չունե-ցող բաջաղանք՝ լեզուն տալը՝ տըռտըռոց. շամաթա, կիւրիւլթիւ, գափըրար. 2. էլ գագ-մագ. 3. մէֆհումսուզ լաֆ՝ սէօզ եըղըն-թըսը:

Κρότων-ωνος (ὁ) = *Κυνοραϊστής*. 2. = *Κίκι*.

Κροῦμα (τὸ) battimento. 2. suono d'un instrumento. զարնելը · 2 · նուագարանի ձայն՝ հնչիւն · [illegible]

Κρουματικὸς - ή - όν. che concerne i suoni della musica. երաժշտութեան ձայներու պատկանած · [illegible]

Κρουματοποιὸς (ὁ) suonatore d'instrumenti. նուագարան զարնող, չալող · [illegible] 2 · = *Μελοποιός.*

Κρουνίζω. Μ. ίσω. far zampillare, sgorgare, spander dell' acqua quasi dalla chiave della fontana. ջուրը ցայտել տալ՝ հոսեցընել, ծորակարանէ մը պէս ջուրը վազեցընել · [illegible]

Κρουνίσκος (ὁ) καὶ

Κρουνισμάτιον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Κρουνός.* piccola chiave di fontana. պզտիկ ծորակարան · [illegible]

Κρουνὸς (ὁ) sorgente, scaturigine. 2. chiave della fontana. ակն ջրոյ, աղբերակն, ջրի ակ · 2 · ծորակարան · [illegible] 2 · [illegible]

Κρούπεζα (ἡ) scarpa di legno, zoccolo (*Γαλλ.* sabot). փայտէ մուճակ, սանտալ · [illegible]

Κρουσιμετρέω - ῶ. Μ. ήσω. ingannar nel misurare, o pesare battendo in una parte della bilancia. չափելու մէջ խաբել կամ կշռաքին մէկ կողմը զարնելով կշռել · [illegible]

Κρουσιμέτρης - ου (ὁ) καὶ

Κρουσίμετρος (ὁ, ἡ) colui che misura o pesa scarsamente. պակաս չափող կամ կշռող · [illegible]

Κροῦσις - εως (ἡ) battimento, battitura. 2. l'azione di suonare un instrumento. զարնելը, հարուած · 2 · նուագարան չալելը՝ զարնելը · [illegible] 2 · [illegible]

Κρουστικὸς - ή - όν. che vien a battere l'orecchio, sonoro. 2. inducente, imprimente. ականջի հնչող, ներդաշնակաւոր · 2 · համոզիչ, ձգիչ, տպաւորիչ · [illegible] 2 · [illegible]

Κρούω. Μ. κρούσω. battere, far del rumore battendo, bussare. զարնել, զարնելով փաթռտոց հանել, չալել (դուռը) · [illegible]

Κρύβδην, ἐπίῤ. di nascosto. գաղտուկ · [illegible]

Κρυμαλέος - έα - έον. gelato, frigido. սառած, ցրտագին · [illegible]

Κρυμοπαγὴς - έος (ὁ, ἡ) agghiacciato. սառուցեալ, սառած · [illegible]

Κρυμὸς (ὁ) il rigore dell' inverno. 2. il freddo della febbre. ձմեռուան դառնութիւնը · 2 · տենդին սարսուռը, դող ջերման · [illegible] 2 · [illegible]

Κρυμώδης - εος (ὁ, ἡ) agghiacciato, frigido. սառած, ցրտագին · [illegible]

Κρύος - εος - ους (τὸ) freddo, gelo, ghiaccio. ցուրտ, սառնամանիք · [illegible]

Κρυόω - ῶ. Μ. ώσω. raffreddare, agghiacciare. պաղեցընել, սառեցընել · [illegible]

Κρυπτάζω. Μ. άσω. nasconder con attenzione. ուշադրութենով՝ խնամով պահել · [illegible]

Κρυπτεία (ἡ) esercizio di rubare e di nascondere. գողնալու ու պահելու համար եղած կրթութիւն · [illegible]

Κρυπτέον, θετ. τ. Κρύπτω.

Κρυπτεύω. Μ. εύσω. imboscare, insidiare, esser in aguato. դարանել, դարան գործել · [illegible]

Κρύπτη (ἡ) luogo, strada sotterranea. գետնի տակը եղած տեղ՝ ճամբայ · [illegible]

Κρυπτηρία (ἡ) καὶ

Κρυπτήριον (τὸ) nascondiglio (*Λατ.* latibulum). պահուելու տեղ · [illegible]

Κρυπτήριος - α ἢ ος - ον. (luogo) in cui si può nascondere. պահուելու յարմար (տեղ) · [illegible]

Κρυπτικὸς - ή - όν. (καὶ ἐπίῤ.) *- ικῶς.* perito a nascondere. 2. (τρπ.) ipocrita, dissimulatore. պահելու մէջ վարպետ, պահելուն եղանակը գիտցող · 2 · կեղծաւոր · [illegible] 2 · [illegible]

Κρυπτὸς - ή - όν. nascosto o che si può nascondere. պահուած, կամ պահուիլ կրցող · [illegible]

Κρύπτω. Μ. κρύψω. nascondere. 2. tener in segreto. պահել · 2 · ուրիշէ բան մը պահել՝ գաղտուկ բռնել՝ չիմացընել · [illegible] 2 · [illegible]

Κρυπτῶς, ἐπίῤ. = *Κρυφίως.*

Κρυσταλλίζω. Μ. ίσω. brillare, risplendere come il cristallo. ակն վանիի պէս փայլիլ՝ փայլփլալ · [illegible]

Κρυστάλλινος - η - ον. cristallino. բիւրեղանման, ակն վանիի պատկանած · [illegible]

Κρυσταλλοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ) *- ειδῶς.* simile al cristallo. ակն վանիի՝ բիւրեղի նման · [illegible]

Κρύσταλλος (ὁ) ghiaccio. 2. (μτνμ.) cristallo. սառն · 2 · ակն վանի, բիւրեղ · [illegible] 2 · [illegible]

Κρυσταλλοφανὴς - έος (ὁ, ἡ) trasparente come il cristallo. բիւրեղի պէս թափանցիկ՝ մէկալ դին երեւցող · [illegible]

Κρυσταλλόω - ῶ. Μ. ώσω. agghiacciare, far congelare. սառեցընել · [illegible]

Κρυσταλλώδης - εος (ὁ, ἡ) = *Κρυσταλλοειδής.*

Κρύφα, ἐπίῤ. = *Κρυφίως.*

Κρυφάδις, *ἐπίῤ*. × *ἀντὶ Κρυφίως*.
Κρυφαῖος - α - ον. = *Κρύφιος*.
Κρυφαίως, *ἐπίῤ*. = *Κρυφίως*.
Κρυφῇ, *ἐπίῤ*. = *Κρύφα*.
Κρύφιμος (*ὁ*, *ἡ*) = *τῷ*
Κρύφιος - α ἢ ος - ον. nascosto, segreto, clandestino. գաղտուկ, գաղտնի, ծածուկ. կիզլի, խաֆի։
Κρυφιότης - ητος (*ἡ*) occultezza, occultamento. ծածկութիւն, գաղտուկ ըլլալը. կիզլիլիք, խաֆիլիք։
Κρυφίως, *ἐπίῤ*. nascostamente, clandestinamente, occultamente (*Λατ*. clam.) գաղտուկ, ծածուկ. կիզլիճէ, խաֆիճէ։
Κρυφόνους (*ὁ*, *ἡ*) *γρμτ*. *ἐξήγ*. *τ*. *Κρυψίνους*.
Κρύφος - εος - ους (*τὸ*) nascondiglio. պահուելու տեղ. 2. = *Κρύψις* ἢ *Κρυφιότης*.
Κρυψίγονος (*ὁ*, *ἡ*) di cui la nascita è secreta, ignota. ծնունդը գաղտնի՝ անծանօթ եղող, ուսկից ծնած ըլլալը չըգիտցըւող. տօղուշու կիզլի օլէ նամալիւմ, նէրտէն տօղտուղու պէլլի տէյիլ։
Κρυψίδομος (*ὁ*, *ἡ*) di cui l' abitazione è nascosta, secreta. բնակութիւնը ծածուկ եղող, ծածուկ տեղ բնակող. օտուրտուղու մահալ նամալիւմ խաֆի, կիզլի մահալլէրտէ էյլէշէն էտէն։
Κρυψίδρομος (*ὁ*, *ἡ*) che nasconde il suo cammino, che cammina di nascosto. ճամբան պահօղ՝ ուրիշի չցցընող, գաղտուկ քալօղ՝ ճամբայ ընող. եօլունու կիզլէյէն, կիզլիճէ էյրիյէն՝ եօլ էտէն։
Κρυψιμέτωπος (*ὁ*, *ἡ*) che nasconde, cuopre la fronte. ճակատը պահօղ՝ գոցող. ալընընը կիզլէյէն՝ քափայան։
Κρυψίνοος - ους (*ὁ*, *ἡ*) dissimulatore, infignitore, finto. կեղծաւոր. մուրայի, մունաֆըգ։
Κρύψις - εως (*ἡ*) nascondimento. պահելը. կիզլէմէքլիք։
Κρυψίχολος (*ὁ*, *ἡ*) che nasconde la sua collera, che nutre del risentimento. բարկութիւնը՝ սրդողած ըլլալը պահօղ, քէն՝ ոխ պահօղ. խըշմընը կիզլէյէն, քին թութան, ղարազ էտէն։
Κρώβυλος (*ὁ*, *ἡ*) nodo, intrecciatura di capelli sulla sommità della testa. գըլխուն գագաթը եղած մազերու կապ՝ հիւսուած. պաշ թէփէսինտէ օլան էօրիւլմիւշ սաչ պաղլամասը։
Κρωγμὸς (*ὁ*) gracchiamento. ագռաւին կըռնչիւնը. քարղա մասըլ ղըռըլ ղըռըլ էթմէսի, քարղա սէսի։
Κρώζω. *Μ*. *κρώξω*. gracchiare. 2. (*μτνμ*.) cicalare. ագռաւի պէս կռնչել՝ կարկաչել. 2. շաղակրատել. ղարղա կիպի սէսլէնմէք, ղըռըլ ղըռըլ էթմէք. 2. լաքըրտըլըք էթմէք, չօք սէօյլէմէք։
Κρώμαξ - ακος (*ὁ*) petraja. քարակոյտ. թաշ եըղընը։
Κρωσσὸς (*ὁ*) mezzina, brocca (*Γαλλ*. cruche.) սափոր, կուժ. թէսթի, պարտագ։
Κτάομαι - ῶμαι. *Μ*. *κτήσομαι*. acquistare, possedere. վաստըկիլ, ստանալ, շահիլ. էլէ կէչիրմէք, ղազանմաք, գազանճ պուլմաք, մալիք օլմաք։

Κτείνω. *Μ*. *κτενῶ*. uccidere. սպաննել. էօլտիւրմէք, հէլաք էթմէք։
Κτεὶς - κτενὸς (*ὁ*) pettine. 2. erpice, rastrello. 3. pettine da tessere. 4. denti anteriori. 5. le dita de' piedi e delle mani. 6. pettignone. 7. pettine, spezie di conchiglia. (*Γαλλ*. coquille de S. Jean.) սանտր. 2. տափան, ցաքան, տըրմուխ. 3. ոստայնանկելու սանտր. 4. առջեւի ակռաներ. 5. ոտից ու ձեռաց մատերը. 6. սանտր (երանաց), աճուկին սանտրաձեւ ոսկրները. 7. կոճի, սանտր (խեցեմորթ մըն է). թարաք. 2. պալուք թօթրաք թարաղը, կիւրէկ. 3. էննիւ, նէսնէ թարաղը. 4. էօն տիշլէրի. 5. էլ՝ այաք պարմաքլարը. 6. ղասըքլարըն թարաղը, խանէ ալթընտա պուլունան թարաք կէմիկի. 7. տէնիզ թարաղը (պիր նէվ պալըղ տըր)։
Κτενίζω. *Μ*. *ίσω*. pettinare. սանտրել. թարամաք։
Κτένιον (*τὸ*) *ὑποκορ*. *τ*. *Κτείς*.
Κτενισμὸς (*ὁ*) pettinamento. սանտրելը. թարանմաքլըք։
Κτενιστὴς - οῦ (*ὁ*) pettinatore. սանտրօղ. թարայան։
Κτενοειδὴς - έος (*ὁ*, *ἡ*) simile ad un pettine. սանտրի նման. թարաղա պէնզէր։ — *ειδῶς*, *ἐπίῤ*.
Κτενοποιὸς (*ὁ*) pettinagnolo. սանտրագործ, սանտր շինօղ. թարաքճը, թարաք եափան։
Κτενοπώλης - ου (*ὁ*) venditor di pettini. սանտր ծախօղ. թարաք սաթան։
Κτενώδης - εος (*ὁ*, *ἡ*) = *Κτενοειδής*.
Κτενωτὸς - ὴ - όν. pettinato. 2. tessuto. 3. dentato, fatto in forma di pettine. սանտրուած. 2. ոստայնանկեալ. 3. ատամնաձեւ, սանտրի ձեւով շինուած. թարանմըշ. 2. տօղունմուշ. 3. տիշլի, թարաք գալըպընտա եափըլմըշ։
Κτέρεα (*τὰ*) i funerali, l' esequie, il mortorio. յուղարկաւորութեան հանդէս, մեռելոյթ. ճէնազէ, ճէնազէ ալայը։
Κτερεΐζω. *Μ*. *ΐξω καὶ*
Κτερίζω. *Μ*. *ίσω*. celebrar i funerali, far l' esequie, esequiare, far il mortorio. (*Λατ*. parentor, justa facio.) յուղարկաւորութեան հանդէսը՝ մեռելոյթը կատարել. ճէնազէյի գալդըրմագ, էօլիւյէ իւնսիեթ էթմէք։
Κτέρισμα - ατος (*τὸ*) = *Κτέρεα*. esequie, mortorio, funerali. յուղարկաւորութեան հանդէս, մեռելոյթ. ճէնազէ, ճէնազէ, էօլիւ իւմուրի։
Κτεριστὴς - οῦ (*ὁ*) colui che sepellisce i morti (*Λατ*. libitinarius.) մեռելները թաղող. էօլիւլէրի կէօմէն։
Κτηδὼν - όνος (*ἡ*) (*κυρ*. *εἰς τὸ πλθ*.) l'intrecciatura delle vene o delle fibrille ne' corpi. մարմիններու մէջ գտնուող երակներուն կամ մանրաթելներուն հիւսուածքը. պէտէնլէրտէ պուլունան տամարլարըն եահուտ ինճէ տէլլէրին էօրիւլմէսի։
Κτῆμα - ατος (*τὸ*) acquisto, possessione, avere. վաստակ, ստացուածք, ինչք. գազանճ, մալ, միւլք, վարըտաթ։

Κτηματικὸς - ὴ - όν. possedente, ricco. *ընչաւէտ, հարուստ ·* վարլըգլը, զէնկին ։

Κτημάτιον *(τὸ) ὑποκορ. τ. Κτῆμα.*

Κτηματίτης *(ὁ) = Κτηματικός.*

Κτηνηδὸν, *ἐπίῤ.* come le bestie. *անասնոյ պէս ·* հայվան կիպի ։

Κτηνίατρος *(ὁ)* veterinario. *անասնաբոյժ, անասնոց բժիշկ ·* հայվանաթ հէքիմի, պէյթար ։

Κτηνοβάτης - ου *(ὁ)* che si congiunge, fà commercio carnale colle bestie, bestiale. *անասնապէտ ·* հայվան իլէ թօ-լուշան՝ ֆէնալըգ էտէն ։

Κτηνόομαι - οῦμαι. *M. ωθήσομαι.* diventar bestia. *անասնանալ, անասնոյ դառնալ ·* հայվանլըլէնմէք, հայվանա դէօնմէք ։

Κτῆνος - εος - ους *(τὸ)* bestia da soma, da vettura, giumento, somiere, bove, pecora. 2. *(ἐν γέν.)* bestia, bestiame. *բեռնակիր անասուն, գրաստ, եզ, ոչխար ·* 2 · *անասուն, անդեայ ·* եիւք թաշըյան հայ-վան, տէվէ, էօքիւզ, գօյուն · 2 · հայվան, ճէնավար, տէհշէթ, տավար ։

Κτηνοστάσιον *(τὸ)* stalla di bestie. *անասնոց ախոռ ·* հայվանաթ ախըրը ։

Κτηνοτροφεῖον *(τὸ)* luogo, ove si nutriscono le bestie. *անասնոց կերակրուելու տեղը ·* հայվանաթըն պէսլէնտիկի մահալ · = *Κτηνοστάσιον.*

Κτηνοτροφέω - ῶ. *M. ήσω.* nutrir delle bestie. *անասուն պահել՝ կերակրել՝ սնուցանել ·* հայվանաթ պէսլէմէք ։

Κτηνοτροφία - ας *(ἡ)* nutritura, il nutrire delle bestie. *անասուններ պահելը սնուցանելը ·* հայվանաթ պէսլէմէք ։

Κτηνοτρόφος *(ὁ, ἡ)* nutritore di bestie. *անասուն պահող՝ սնուցանող ·* հայվանաթ պէսլէյէն ։

Κτηνώδης - εος *(ὁ, ἡ)* brutale. *անասնական ·* հայվանի ։ — *ωδῶς, ἐπίῤ.*

Κτηνωδία - ας *(ἡ)* brutalità, bestialità. *անասնականութիւն ·* հայվանլըք ։

Κτήσιος - α, ἢ ος - ον. appartenente alla possessione, proprio. *ստացուածքի պատկանած, սեփական ·* մալը՝ մուլքէ տայիր, տօղրու քէնտիսինին · *(ἐπὶ θεῶν) = Ἐφέστιος ἢ Πλουτοδότης.*

Κτῆσις - εως *(ἡ)* possessione, acquisto. *ստացուածք, կալուած, վաստակ ·* մալ, մուլք, գազանճ · = *Κτῆμα.*

Κτητικὸς - ή - όν. *(καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς.* perito ad acquistare. 2. *(γρμτ.)* possessivo. *վաստըկելու ճամբան գիտցող ·* 2 · *ստացական ·* գազանմայը էօյրէնմիշ, գազանմանըն եօլունու պիլէն · 2 · իէտէվլի ։

Κτητὸς - ὴ - όν. posseduto. 2. che si può possedere. *ստացեալ ·* 2 · *ստանալը կարելի, ձեռք բերուելու ·* տէէնիլմիշ, էլէ կէչմիշ, գազանըլմըշ · 2 · տէէնիլէպիլիր, էլէ կէչէպիլիր · *(ὅθ. οὐσ.)* ***Κτητὴ*** *(ἡ)* schiava comprata. *ծախու առնուած գերի կին՝ աղախին ·* սաթըն ալընմըշ էսիր գարը՝ հալայըգ ։

Κτήτωρ - ορος *(ὁ)* proprietario, possessore. *ստացող, բանի մը տէր ·* մուլք սահիպի, մալքի ։

Κτίζω. *M. ίσω.* fabbricare, costruire. 2. *(Γρφ.)* creare. *շինել, կառուցանել ·* 2 · *ստեղծել ·* եափմագ, գուրմագ, եօգտան եարաթմագ · 2 · խալգ էթմէք, եարաթմագ ։

Κτιλεύω. *M. εύσω.* addomesticare, ammansare. *ընտանեցընել, մեղմել ·* ալըշտըրմագ, եավաշլաթմագ, մուլայիմլաթմագ ։

Κτίλος - η - ον. ammansato, addomesticato. *մեղմած, ընդելացեալ, ընտանացեալ ·* եավաշլանմըշ, մուլայիմլէշմիշ, ալըշմըշ ։

Κτιλόω - ῶ. *καὶ (μσ.)* ***Κτιλόομαι - οῦμαι.*** *M. ώσω - ομαι.* addomesticare, rendersi famigliare, amicarsi con qualcuno. *ընտանեցընել, իրեն ընտանի՝ բարեկամ՝ մտերիմ ընել, բարեկամանալ ·* ալըշտըրմագ, քէնտիսինէ տօսթ՝ եարան էթմէք ։

Κτιμένος - η - ον. *× ἀντὶ Ἐκτισμένος.*

Κτίννυμι *ἢ* ***Κτιννύω*** *= Κτείνω. (εὔχρ. μόνον κυρ. εἰς τὰ σύνθ.)*

Κτίσις - εως *(ἡ)* costruzione, fondazione. 2. creazione. *կանգնումն, կառուցումն ·* 2 · *ստեղծումն ·* գուրմա, պինա էթմէ · 2 · եարաթմա · 3 · *(συνεκδχ.) ἀντὶ —*

Κτίσμα - ατος *(τὸ)* cosa costruita, fabbricata, fabbrica. 2. creatura. *շինեալ՝ կառուցեալ իրք, շէնք, շինուածք ·* 2 · *արարած ·* եափըլմըշ՝ գուրուլմուշ նէսնէ, պինա · 2 · մախլուգ ։

Κτισματολατρεία - ας *(ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ*

Κτισματολατρέω - ῶ. *M. ήσω. Εἰμὶ —*

Κτισματολάτρης - ου *(ὁ) (ἐκκλησ.)* adoratore delle creature. *արարածները պաշտող ·* մախլուգաթա թափան ։

Κτιστὴρ *× ἀντὶ —*

Κτίστης - ου *(ὁ)* costruttore, fabbricatore, fondatore. 2. *(Γρφ.)* creatore. *շինող, կանգնող, կառուցանող ·* 2 · *արարիչ, ստեղծիչ, հաստիչ ·* եափան, պինա էտէն, գուրան · 2 · եարատըճը, խալգ էտէճի ։

Κτιστὸς - ὴ - όν. creato, costruito, fabbricato. *ստեղծուած, շինուած, կանգնուած ·* խալգ օլմուշ, եարատըլմըշ, գուրուլմուշ, պինա օլմուշ ։

Κτίστωρ - ορος *καὶ*

Κτίτης - ου *καὶ*

Κτίτωρ - ορος *(ὁ) × ἀντὶ Κτίστης.*

Κτόνος *(ὁ) (κτείνω.)* uccisione. *սպանութիւն ·* էօլտիւրմէ, գան ։

Κτυπέω - ῶ. *M. ήσω.* strepitare, risuonare, romoreggiar battendo. *փաթթըռտոց՝ աղաղակ հանել, զարնելով շառաչել՝ հնչել ·* շամաթա՝ գաթըրտը էթմէք, էօթմէք, վուրարագ շամաթա չըգարմագ ։

Κτύπημα *(τὸ)* strepito, romore, battitura, fracasso. *աղաղակ, փաթթռտոց, զարկուած, բոմբիւն, թնդիւն ·* շամաթա, գաթըրտը, կիւրիւլթիւ, չարփմա, վուրմա ։

Κτύπος *(ὁ)* squillo, suono, strepito. *հնչիւն, բաղխիւն ·* վուրմագտա՝ չարփմագտա զուհուր էտէն սէս՝ սէտա՝ շամաթա ։

Κυαθίζω. *M. ίσω.* bere o dar a bere con un bicchiere. *գաւաթով մը խմել կամ խմելու տալ ·* պիր գատէհ իլէ իչմէք, եախօտ իչմէք իչին պիր աքմէրէնէ սունմագ ։ = *Κωθωνίζομαι.*

Κυάθιον *(τὸ) καὶ*

Κυαθὶς - ίδος *(ὁ) καὶ*

Κυαθίσκος *(ὁ) ὑποκορ. τοῦ*

Κύαθος *(ὁ)* ciotola, tazza, bicchiere,

calice. 2. ciato (sorta di misura.) ըմպանակ, գաւաթ, սկահ. 2. մարդ մը առ հասարակ մէկ անգամի մը մէջ որչափ որ գինի կրնայ խմել նէ, այնչափ գինի առնող պարունակող չափ մը. [illegible]

Κυαθώδης - εος (ὁ, ἡ) simile alla tazza, alla ciotola. սկահի՝ ըմպանակի նման. [illegible]

Κυάμειος (ὁ) (*ἐνν λίθος*) ciammea (sorta di gemma). բակլայի ձեւով պատուական քար մը. [illegible]

Κυαμευτὴς - οῦ (ὁ) che da il suo suffragio colle fave. բակլաներով քուէ նետող. [illegible]

Κυαμευτὸς - ὴ - όν. eletto, scelto colle fave cioè co' suffragi. բակլաներով այսինքն քուէներով ընտրուած. [illegible]

Κυαμεύω. Μ. εύσω. scegliere, eleggere colle fave cioè co' suffragi. բակլայով այսինքն քուէով ընտրել. [illegible]

Κυαμίζω. Μ. ίσω. (*ἐπὶ κορασ.*) far capo (trattandosi delle papille), esser nubile. պտկիլ (ստինքներու), հարսնացու ըլլալ. [illegible] 2. = *Κυαμεύω.*

Κυαμοβόλος (ὁ, ἡ) = *Κυαμευτής.*

Κύαμος (ὁ) fava. 2. (*συνεκδχ.*) suffragio. 3. (*μτνμ.*) testicolo, coglione. 4. capitello, papilla. 5. sorta di misura presso i medici. բակլայ. 2. քուէ. 3. ձըւանք. 4. պտկունք ստեանց, ծիծերուն գլուխը. 5. բառ բժշկաց տեսակ մը չափ. [illegible]

Κυαμὼν - ῶνος (ὁ) luogo piantato di fave. բակլայ տնկուած տեղ. [illegible]

Κυάνειος - α - ον. × *ἀντὶ Κυάνεος.*

Κυάνεος - α - ον. turchino, azzurro, ceruleo. 2. bruno, oscuro. 3. orribile, tremendo. կապուտակ, երկնագոյն. 2. մութ, թուխ. 3. փախնալու, սոսկալի. [illegible]

Κυανέω - ῶ. Μ. ήσω. × *ἀντὶ*

Κυανίζω Μ. ίσω. aver un color azzurro, ceruleo, bruno. կապուտակ՝ մութ գոյն ունենալ. [illegible]

Κυανοβλέφαρος (ὁ, ἡ) di occhi neri. սեւ աչք ունեցող. [illegible]

Κυανοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) = *Κυάνεος.*

Κυανόθριξ - τριχος (ὁ, ἡ) di capellatura nera. սեւ մազեր ունեցող. [illegible]

Κυανόπτερος (ὁ, ἡ) che ha le ale nere. սեւ թեւեր ունեցող. [illegible]

Κύανος (ὁ) color ceruleo, turchino, azzurro. 2. color bruno. 3. lapislazzalo (sorta di pietra). 4. fioraliso (*Γαλλ.* bluet). կապուտակ, երկնագոյն. 2. մութ գոյն. 3. գոհազմ (պատուական քար մըն է). 4. չուշան հովտաց. [illegible]

Κυανόστολος (ὁ, ἡ) vestito di bruno. մութ գունով լաթեր հագնող. [illegible]

Κυανόχροος - ους καὶ

Κυανόχρως - ωτος (ὁ, ἡ) di color ceruleo, azzurro, bruno. երկնագոյն, կապուտակ՝ մութ գոյն ունեցող. [illegible]

Κυανώπης - ου (ὁ) *καὶ Κυανῶπις - ιδος* (ἡ) di occhi neri. սեւ աչք ունեցող. [illegible]

Κύαρ - ατος (τὸ) cavità. 2. (*ἰδιαιτ.*) il buco dell' orecchio o dell' ago. խոռոչ. 2. ականջին կամ ասեղին ծակը. [illegible]

Κύβδα, ἐπίῤ. col capo ingiù. գլխիվայր. [illegible]

Κυβεία - ας (ἡ) giuoco di dadi, sbaraglino. (*Λατ.* alea.) giuoco di fortuna, d'azzardo. քուէի խաղ, նարտ, փառանգաւոր խաղ. [illegible]

Κυβεῖον (τὸ) = *Κυβευτήριον.*

Κυβερνάω - ῶ. Μ. ήσω. governare, reggere (la nave). կառավարել, ուղղել (նաւը). [illegible] (*κυρ. καὶ μτφρ.*)

Κυβέρνησις - εως (ἡ) governamento, amministrazione, direzione (della nave). կառավարութիւն, ուղղելը (նաւը). [illegible]

Κυβερνήτειρα (ἡ) *θηλ.* τοῦ

Κυβερνητὴρ (ὁ) × *ἀντὶ Κυβερνήτης.*

Κυβερνητήριος (ὁ, ἡ) = *Κυβερνητικός.*

Κυβερνήτης - ου (ὁ) governatore, direttore (della nave), piloto. կառավարող, ուղղող (նաւը), նաւուղիղ. [illegible]

Κυβερνητικὸς - ὴ - όν. governativo, pertinente alla governazione, perito a governare. կառավարութեան պատկանած, կառավարել ուղղել գիտցող. [illegible]

Κυβερνισμὸς (ὁ) (*γρφ.*) *ἀντὶ Κυβέρνησις.*

Κύβερνος (ὁ) = *Κυβερνήτης.*

Κυβευτήριον (τὸ) luogo ove si gioca a' dadi, a' sbaraglini od un altro giuoco, biscazza. քուէներով խաղ կամ նարտ կամ ուրիշ խաղեր խաղալու տեղ, խաղետղ. [illegible]

Κυβευτήριος (ὁ, ἡ) = *Κυβευτικός.*

Κυβευτὴς - οῦ (ὁ) giuocatore a' dadi, a' sbaraglini. 2. (*ἐν γέν.*) giuocatore, biscazziere. քուէներով խաղցող, նարտ խաղցող. 2. փառանգաւոր խաղեր խաղցող. [illegible]

Κυβευτικὸς - η - όν. che concerne il giuoco de' dadi o di fortuna. քուէներով խաղցուած խաղի կամ փառանգաւոր խաղերու պատկանած. [illegible]

Κυβεύω. Μ. εύσω. giuocare a' dadi. 2. giocare de' giuochi di fortuna, d' azzardo. քուէներով խաղ խաղալ. 2. վտանգաւոր խաղեր խաղալ. զար օյնամագ օյնամագ. 2. գումար օյնամագ։

Κύβη - ης (ἡ) testa. գլուխ. գլուխ, պաշ, պէր։

Κύβηλις - ιος (ἡ) = Πέλεκυς.

Κυβίζω. Μ. ίσω. formar un cubo, dar una forma cubica. խորանարդ մը ձեւացընել, խորանարդեան ձեւով շինել. մուքէպպ պիչիմինտէ էտմէք։

Κυβικὸς - ή - όν. cubico. խորանարդեան. մուքէպպ։ — ικῶς, ἐπίῤ.

Κύβιον (τὸ) fetta di palamita salata tagliata in forma di cubo. աղած դանեակ ձկան խորանարդեան ձեւով կտրուած կտոր. լագէրտա պալըգըն, պարչասը քիւպ մուքէպպ պիչիմինտէ գեսիլմիշ պալըգը։

Κυβιστάω - ῶ. Μ. ήσω. cader o saltare dall' alto (in mare) colla testa ingiù, far un capitombolo, capitombolare. գլխիվար բարձրէն (ծովը) իջնալ կամ ցատկել, ճախր առնուլ. պաշ աշաղը եուգարըտան (տէնիզէ) տիւշմէք եահօտ աթլամաք, թագլա գըլմագ։

Κυβίστημα - ατος (τὸ) capitombolo. ճախր, ճախրանք. թագլա։

Κυβιστητὴρ (ὁ) capitombolare. ճախր առնող, գլխաթաւալ. թագլա գըլան։

Κυβιτίζω. Μ. ίσω. dar gomitale (Γαλλ. coudoyer). արմկով զարնել. տիրսէք իլէ վուրմագ։

Κύβιτον (τὸ) cubito, gomito. արմունկ. տիրսէք։

Κυβοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma di cubo, cubico. խորանարդի ձեւով, խորանարդեան. մուքէպպ։

Κύβος (ὁ) cubo. 2. dado. 3. il giuoco de' dadi, sbaraglini, giuoco di fortuna. 4. numero cubico. խորանարդ. 2. քուէ (նարտի). 3. քուէի խաղ, նարտ, վտանգաւոր խաղ. 4. մէկ համրանքի մը երկու անգամ իրեն իրեն բազմապատկուելէն առաջ եկած արտադրեալը. մուքէպպ. 2. զար. 3. զար օյնամագ, թավլա, գումար. 4. պիր սայըն իքի տէֆա գենտի գենտինէ զարպ օլունմասընտան զուհուր էտէն սայը։

Κύγχραμος (ὁ) cicramo, strillozzo (uccello) (Γαλλ. proyer). լորամարգին առաջնորդող՝ լորամարգիին առջեւէն եկող աղդ մը թռչուն. պըլտըրճըն պաշը, պէլէյէ։

Κυδάζω καὶ (μσ.) - άζομαι. Μ. άσω - ομαι. ingiuriare, insultare, diffamare. նախատել, թշնամանել, վատանուն ընել. աշաղըլամագ, պէտնամ էյլէմէք։

Κυδαίνω. Μ. ανῶ. lodare, glorificare. 2. confortare. գովել, փառաւորել. 2. մխիթարել. մէտհ էթմէք, շէրէֆլէնտիրմէք, էշէրիֆլէտիրմէք. 2. թէսէլլի էթմէք։

Κυδάλιμος - η - ον. glorioso, illustre, generoso. փառաւոր, անուանի, ազնուաբարոյ, ազատական. էնձիպլէտիր, մէշհուր, նամտար, սէխավէթլի, ալճագմանտ։

Κυδάνω. Μ. ανῶ. = Κυδαίνω. 2. (ἀμτβτ.) = Κυδιάω.

Κυδήεις - εσσα - εν. glorioso, illustre. փառաւոր, անուանի. էնտիշամլը, մէշհուր։

Κυδιάνειρα (ἡ) che onora, glorifica gli uomini. 2. celebre pei suoi uomini (Sparta). այրերը փառաւորող՝ պատւող. 2. այրերուն երկի մարդերուն համար անուանի (Սպարտա). էրլէրէ էհտիրամ էտէն, էրլէրի էշէրիֆլէտիրէն. 2. էրլէրի իլէ մէշհուր նամտար (Սպարթա)։

Κυδιάω - ῶ. Μ. άσω. gloriarsi, vantarsi. անապարծիլ, պարծենալ. պէօյիւրլէնմէք, գուրուլմագ։

Κύδιμος (ὁ, ἡ) = Κυδάλιμος.

Κυδνὸς - ή - όν. = Κύδιμος.

Κυδοιμέω - ῶ. Μ. ήσω. far tumulto. աղմուկ ընել. կիւկիւլտիւ ինտիրմէ էթմէք։

Κυδοιμὸς (ὁ) tumulto, confusione. աղմուկ, շփոթութիւն. կիւլիւլտի, ալթիւսթիւ։

Κῦδος - εος - ους (τὸ) gloria, fama, onore. 2. (ἐπὶ κακοῦ) disonore. փառք, համբաւ, պատիւ. 2. անպատուութիւն, անարգանք. էնտիշամ, շան, իթիպար. 2. պէտնամլըգ, ըրզսըզլըգ։

Κυδωνέα ἡ **Κυδωνία** (ἡ) cotogno (albero). սերկեւիլ (ծառը). այվա աղաճը։

Κυδώνιον (τὸ) cotogna (frutto), mela cotogna. սերկեւիլ (պտուղը). այվա։

Κυδωνίτης - ου (ὁ) (οἶνος) (vino) fatto, condito di cotogna. սերկեւիլէ շինուած (գինի). այվատան էտիլմիշ (շարապ)։

Κυέω - ῶ. Μ. ήσω. = Κυοφορῶ.

Κύημα (τὸ) feto. սաղմ. ճէնին։

Κύησις - εως (ἡ) gravidanza. յղի ըլլալը, յղութիւն. կէպէլիք։

Κυητήριος - α ἢ ος - ον. che contribuisce alla concezione, al parto. յղութեան՝ ծննդեան օգնող. համլէ եւէ վիլատէ եարտըմ էտէն։

Κυητικὸς - ή - όν. che può concepire o che può far concepire. յղանալ կամ յղացընել՝ ծնուցընել կրցող. համլէ օլմագա եագըտ էտէպիլէն։

Κυΐσκω (Χ. Μ.) ingravidare. 2. (μσ.) concepire. յղացընել, ծնուցընել. 2. յղանալ, ծնուցիլ. համլէ էթմէք. 2. համլէ օլմագ, կէպէ գալմագ։

Κυκάω - ῶ. Μ. ήσω. mescolare. 2. (μτφρ.) confondere, far sossopra. խառնել. 2. շփոթել, տակն ու վրայ ընել. գարըշտըրմագ. 2. ալթիւսթիւ էթմէք։

Κυκεὼν - ῶνος (ὁ) mistura. 2. (ἰδιαιτ.) bevanda mista di diverse cose, vino di Etiopia. խառնուած, խառնուրդ. 2. զանազան նիւթերէ խառնուած ըմպելիք, կորեկօղի. պօզա պիր նէվի էչէճէք գարըշըգ լէյ. 2. Թալէ նէվլէրինտէն մուրէքքէպ իչկի, պօզա, սարհօշլուգ, հաբէշ շարաբը։

Κυκήθρα - ας (ἡ) καὶ

Κύκηθρον (τὸ) cucchiajo per mescolare qualche cosa (Λατ. rutrum). բան մը խառնելու դդալ. պիր նէնէ գարըշտըրմագա գաշըգ։

Κυκλάμινον (τὸ) καὶ

Κυκλάμινος (ὁ) καὶ

Κυκλαμὶς - ίδος (ἡ) pan porcino, panterreno, artanita. խոզահաց (խոտ մըն է).

թավշան գուլաղը, տօնուող էթմէյէ, եէր տօ-
լանան (տէր նէվի օթու-գ)։

Κυκλὰς - άδος (ἡ) che forma un cerchio. *բոլորշի մը ձեւացընող*. տայրէ՝ չէմպէր տէվիրմինտէ օլան։

Κυκλέω - ῶ. Μ. ήσω. cerchiare, render circolare. 2. portare sopra un carro. 3. (*ἀμτβτ.*) girare, volgersi. *բոլորաձեւ ընել, կլորցընել*. 2. *կառքով քաշել*. 3. *հոլովել, պարբերել*. եուվարլամագ, եուվարլագ էթմէք, չէմպէր գիպի չէվիրմէք. 2. արապա իլէ կէօթիւրմէք. 3. տէօնմէք, տէվիր օլմագ։

Κυκλη δὸν, ἐπίῤ. circolarmente. *բոլորակաձեւ, կլոր*. տէվիր իլէ, եուվարլագ, չէմպէր գիպի։

Κύκλησις - εως (ἡ) circolazione. *շրջան, պարբերութիւն*. տէվիր, տէօնմէ։

Κυκλικὸς - ὴ - όν. circolare, rotondo. *բոլորշի, կլոր*. տէվիրլի, եուվարլագ։

Κυκλικῶς, ἐπίῤ. in forma di cerchio, circolarmente (*Λατ.* in orbem). *բոլորակի ձեւով, կլոր*. տայրէ գիպի, եուվարլագ։

Κύκλιος - α ἢ ος - ον = *Κυκλικός.*

Κυκλοβόρος (ὁ) torrente che distrugge, rovina le sue sponde. *իր եզերքը աւրող՝ կործանող ուղխ՝ հեղեղատ*. քէնարլարընը՝ ճէյրլարընը եըգըճը եարըգ իրէն սէլ։

Κυκλογραφέω - ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —

Κυκλογράφος (ὁ, ἡ) che dipinge, forma un circolo. *բոլորակ մը գծագրող՝ ձեւացընող*. տէր տայրէ չըզան՝ չէքիլլէյէն։

Κυκλοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*) *-ειδῶς.* che ha la forma d' un cerchio, rotondo. *բոլորակաձեւ, կլոր*. տայրէլի, եուվարլագ։

Κυκλόθεν, ἐπίῤ. da tutti i lati. *ամմէն կողմէն, ամմէն դիաց*. հէր թարաֆընտան, հէր եանտան։

Κυκλοπαιδία - ας (ἡ) = *Ἐγκυκλοπαιδία.*

Κυκλοποιέω - ῶ. Μ. ήσω. formar un cerchio, rotondare. *բոլորշի ձեւով շինել, բոլորակել, կլորցընել*. տայրէլի էթմէք, եուվարլաղ էթմէք։

Κυκλοπορεία - ας (ἡ) *τὸ οὐσ. τοῦ*

Κυκλοπορέω - ῶ. Μ. ήσω. camminar in cerchj, far de' circoli nel camminare. *կլոր կլոր քալել, քալելու ատեն բոլորակներ շինել՝ ձեւացընել*. եուվարլագ եուվարլագ տէօնէրէք եիւրիւմէք, եիւրիւմէքտէ տայրէլէր եափմագ, տէօնիւպ տօլաշարագ եիւրիւմէք։

Κύκλος (ὁ) circolo, cerchio. 2. assemblea, radunanza ordinata in forma di cerchio. 3. sorta di sillogismo. 4. la circonferenza della ruota. 5. mercato. *բոլորշի, բոլորակ*. 2. *բոլորակաձեւ կարգուած մարդոց ժողով՝ խումբ*. 3. *տեսակ մը հաւաքաբանութիւն*. 4. *անիւին շրջանքը՝ պարբերութիւնը*. 5. *վաճառանոց, շուկայ*. տայրէ, չէմպէր. 2. ճէմաաթ տայիրէսի, թաճ գիպի տիզիլմիշ ճէմաաթ. 3. տէր նէվի տէլիլ. 4. թէքէրլէյին տայրէսի՝ չէմպէրի. 5. չարշը, փազար։

Κυκλοτερὴς - έος (ὁ, ἡ) tornito, lavorato a tornio. 2. rotondo. *ճախարակագործ*. 2. *կլոր*. չարգտան չըգմա, չարգ իշի. 2. եուվարլագ. — *τερῶς, ἐπίῤ.*

Κυκλοφορέω - ῶ. Μ. ήσω. circondare, rotare. *պատել, պաշարել, քովերը առնել, հոլովել*. սարմագ, չէվիրէլէմէք, էթրաֆընը ալմագ, տէվիր էթմէք. (*πθ.*) circolare, girare intorno. *շրջաբերիլ, պարբերիլ*. էթրաֆընտա տէօնմէք, տէվիր էթմէք, տօլաշմագ։

Κυκλοφορητικὸς - ὴ - όν. che ha la facoltà di girare intorno, di circolare. *շրջաբերիլ՝ պարբերիլ կրցող*. էթրաֆընտա տէօնմէյէ՝ տօլաշմաղա գուտրէթի օլան. — *ικῶς, ἐπίῤ.*

Κυκλοφόρητος (ὁ, ἡ) circolato. *բոլորեալ, պարբերեալ*. տօլաշըլ, էթրաֆընտա տէօնմիւշ՝ տէվիր օլունմուշ։

Κυκλοφορία - ας (ἡ) circolazione. *պարբերութիւն, պարագայութիւն, շրջաբերութիւն*. տէվիր, էթրաֆընտա տէօնմէ՝ տօլաշմա։

Κυκλοφορικὸς - ὴ - όν. = *Κυκλοφορητικός.*

Κυκλοφορικῶς, ἐπίῤ. circolarmente (*Λατ.* in orbem). *շրջանակի, բոլորակաձեւ*. տէվիր իլէ, տէօրթ թարաֆընը տօլարագ, չէվիրէրէք։

Κυκλόω - ῶ. Μ. ώσω. attorniare, circondare. *քովերը դարձընել, պատել*. էթրաֆընը սարմագ, չէվիրէլէմէք։

Κυκλώδης - εος (ὁ, ἡ) = *Κυκλοειδής.*

Κυκλώπειος - α - ον καὶ

Κυκλωπικὸς - ὴ - όν. di ciclope. *գագաթակնեայ եղողի պատկանած*. թէքէկէօզէ մախսուսթ. — *ικῶς, ἐπίῤ.*

Κυκλώπιος - α ἢ ος - ον. = *Κυκλωπικός.* (*οὐσ. οὐδ.*) albugine. *աչքին սպիտակուցը*. կէօզ աքը, տէյաղան աղը։

Κύκλωσις - εως (ἡ) circondamento, attorniamento. *պատելը, պաշարելը*. սարմա, չէվիրէլէմէ, տէօրթ եանընը ալմա։

Κυκλωτὸς - ὴ - όν. = *Κυκλοτερής.*

Κύκλωψ - ωπος (ὁ) ciclope. *գագաթակնեայ*. թէքէկէօզ։

Κύκνειος - α ἢ ος - ον. di cigno. *կարապի պատկանած*. գուգու՝ թօյէթօխուշու գուշունա մախսուս։

Κυκνίας - ου (ὁ) bianco come il cigno. *կարապի պէս ճերմակ*. գուգու՝ թօյէթօխուշու գիպի պէյազ։

Κυκνόθρεπτος (ὁ, ἡ) nutrito di cigni. *կարապով սնած*. գուգու՝ թօյէթօխուշու իլէ պէսլէնմիշ։

Κυκνόμορφος (ὁ, ἡ) che ha la forma di cigno. *կարապի ձեւով*. գուգու՝ թօյէթօխուշու շէքլինտէ։

Κύκνος (ὁ) cigno (*Λατ.* olor). 2. specie di nave avente la prora curva come il collo del cigno. *կարապ, պոր* (*թռչուն*). 2. *կարապի վզին պէս կոր՝ ծուռ գլուխ ունեցող նաւ*. գուգու, թօյէթօխուշու (գուշու). 2. գուգու գուշունուն պօյնու կիպի էյրի պաշը օլան կէմի։

Κύλα (τὰ) *καὶ*

Κυλάδες (αἱ) le cavità degli occhi al di sopra e sotto delle palpebre. *աչաց թարթիչներուն վրան ու տակը եղող խոռոչներ*. կէօզ գափագլարընըն եուգարը վէ աշաղը օլան չուգուրլար։

Κυλικεῖον (τὸ) buffetto, credenza. *գաւաթները՝ բաժակները դնելու պատուհան, սեղանոյ գզրոց*. գատէհլիք, սօֆրա տօլաբը։

Κυλίκειος (ὁ, ἡ) = *Παροίνιος.*
Κυλικηγορέω - *ῶ.* Μ. *ήσω.* discorrere in tavola col bicchiere in mano. *սեղանի վրայ գաւաթը ձեռքը խօսիլ.* սօֆրադա գադեհ էլինդէ գօնուշմագ էթմէք։
Κυλικηγόρος (ὁ, ἡ) chi discorre sulla tavola col bicchiere in mano. *սեղանի վրայ գաւաթը ձեռքը խօսօղ.* սօֆրադա գադեհ էլինդէ գօնուշմագ էդէն։
Κυλίκιον (τὸ) *καὶ*
Κυλικὶς - *ίδος* (ἡ) *καὶ*
Κυλίκνη (ἡ) *ὑποκορ. τ. Κύλιξ.*
Κυλινδέω - *ῶ. καὶ (μσ.)* - *έομαι* - *οῦμαι.* Μ. *ήσω* - *ομαι.* = *Κυλίω* - *ομαι.*
Κυλινδήθρα - *ας* (ἡ) luogo ove si rotolano gli atleti e gli animali. *գօտեմարտիկներու ու անասուններու տապլտըկուելու տեղը.* փէհլիվանլարըն վէ հայվանլարըն եուվարլանտըգլարը եէր։
Κύλινδησις - *εως* (ἡ) voltazione. 2. esercizio. *տապլտըկուիլը, գլորուիլը. 2. կրթութիւն.* եուվարլանմագլըք. 2. իդման։
Κυλινδρικὸς - *ή* - *όν.* (*καὶ ἐπίρ.*) - *ικῶς,* *καὶ*
Κυλινδροειδὴς - *έος* (ὁ, ἡ) cilindrico, cilindroide. *գլանեան, գլանաձեւ.* սիլինտիր, օխլաւ գիպի։
Κύλινδρος (ὁ) cilindro. *գլան.* սիլինտիր, օխլաւ։
Κυλινδρόω - *ῶ.* Μ. *ώσω.* appianare col cilindro. *գլանաւ հարթել.* օխլաւ իլէ տիւզլէմէք, սիլինտիր էթմէք։
Κυλινδρώδης - *εος* (ὁ, ἡ) = *Κυλινδροειδής.*
Κυλινδρωτὸς - *ή* - *όν.* appianato col cilindro. *գլանաւ հարթուած.* օխլաւ իլէ տիւզլէնմիշ։
Κύλιξ - *ικος* (ἡ) bicchiere, calice. *գաւաթ, սկիհ.* գատեհ, պատէ։
Κύλισις - *εως* (ἡ) = *Κυλίνδησις.*
Κύλισμα (τὸ) = *Κυλίστρα.*
Κυλιστὸς - *ή* - *όν.* che si può rotolare, voltare. *գլորուիլ՝ թաւալիլ՝ տապլտկիլ կրցող.* եուվարլանապիլիր։
Κυλίστρα - *ας* (ἡ) = *Κυλινδήθρα.*
Κυλίχνη (ἡ) *καὶ Κυλίχνιον* (τὸ) *καὶ Κυλιχνὶς* - *ίδος* (ἡ) *καὶ Κύλιχνος* (ὁ) = *Κυλίκνη.*
Κυλίω. Μ. *ίσω.* voltare, rotolare. *գլորել, տապլտըկել.* եուվարլամագ. (*πθ.* ἢ *μσ.*) voltarsi, rotolarsi. *Հոլովիլ, գլորիլ.* դէվրիլմէք, եուվարլանմագ։
Κυλλοίπους - *οδος* (ὁ, ἡ) *καὶ Κυλλοπόδης* - *ου* (ὁ) *καὶ Κυλλοποδίων* - *ωνος* (ὁ) *καὶ Κυλλόπους* - *οδος* (ὁ, ἡ) che ha il piè torto, zoppo, storpio. *ծուռ ոտք ունեցող, կաղ, հաշմանդամ.* չարփըգ այագլը, թօփալ, սագադ։
Κυλλὸς - *ή* - *όν.* Ἴων ἀντὶ *Καμπύλος.* storto, zoppo, storpiato (*Λατ.* loripes). *ծուռ, կաղ, հաշմ.* չարփըգ, թօփալ, սագադ։
Κυλλόω - *ῶ.* Μ. *ώσω.* render storto, storpiare. *ծուռ ընել, ծռել, հաշմանդամ ընել.* չարփըգ էթմէք, չարփըթմագ, սագադլամագ։
Κύλλωσις - *εως* (ἡ) τὸ *οὐσ. τ. προηγ.*

Κυλοιδιάω - *ῶ.* Μ. *άσω.* aver gli occhi gonfiati. *աչքերը ուռած ըլլալ.* կէօզլէրի շիշմիշ օլմագ՝ շիշմէք։
Κυλὸς - *ή* - *όν.* = *Κυλλός.*
Κῦμα - *ατος* (τὸ) onda, flutto. 2. il tenero fusto o il tallo del cavolo. *ալիք, կոհակ.* 2. *կաղամբին մատղաշ կոթը կամ ընձիւղը.* տալղա, թալղա, մէճ. 2. լահանայըն թազէ գօփանը եախօտ ֆիլիզի. 3. = *Κύημα.* 4. (*ἀρχιτεκτ.*) = *Κυμάτιον.*
Κυμαίνω. Μ. *ανῶ.* ondeggiare, fiottare, mareggiare. *յուզիլ, ծփիլ.* տալղալանմագ, թալղալանմագ, մէճլէնմէք։
Κύμανσις - *εως* (ἡ) ondeggiamento, agitazione, fluttuamento. *յուզիլը, ծփիլը, տատանիլը (ծովուն).* տալղալանմա, թալղալանմա, մէճլէնմէ։
Κυματηρὸς - *ά* - *όν.* fiottoso, ondoso, ondeggiante. *բազմածուփ, ծփալից.* գապարմըշ, տալղալը։
Κυματίας - *ου* (ὁ) che solleva le onde. 2. agitato, fiottoso. *ալիքները վերցնօղ, յուզօղ, ծփօղ.* 2. *ծփալից, յուզուած.* տալղալարը գալտըրան, տէնիզի գապարտան. 2. տալղալը, գապարմըշ։
Κυματίζω. Μ. *ίσω.* sollevar onde. *ալիքները վերցնել, ուռեցնել.* տալղալանտըրմագ, տալղալար չըգարմագ. (*πθ.*) esser agitato dalle onde, galleggiare. *ալիքներէն յուզիլ, ալէկոծիլ.* տալղալանմագ, չալգանըպ դուրմագ։
Κυμάτιον (τὸ) *ὑποκορ. τ. Κῦμα.* (*ἀρχιτεκτ*). cimasa, lista, listella, regoletto, vovolo. *շէնքի մը զարդարանքի համար դուրս ցցուած կոհակաձեւ մասը.* պինանըն գէնարըն տըշարը չըգմըշ տալղա շէքլինտէ։
Κυματοειδὴς - *έος* (ὁ, ἡ) simile all'onda. *ալիքի նման.* տալղայա պէնզէր։
Κυματοπλὴξ - *ῆγος* (ὁ, ἡ) agitato, percosso dalle onde. *ալիքներէ ծփուած, ալէկոծ.* տալղալանմըշ, տալղա եէմիշ, թալղալանմըշ։
Κυματόω - *ῶ.* Μ. *ώσω.* = *Κυματίζω.*
Κυματωγὴ - *ῆς* (ἡ) spiaggia di mare, dove vengono a battersi le onde. *ծովու եզր ուր որ ալիք կու զան ու կզարնեն.* տալղալարըն կէլիփ չարփտըգլարը տէնիզ քէնարը։
Κυματώδης - *εος* (ὁ, ἡ) = *Κυματοειδής.*
Κυμάτωσις - *εως* (ἡ) fluttuamento, ondeggiamento. *յուզիլը, ծփիլը.* տալղալանմա, չալգանմա։
Κυμβαλίζω. Μ. *ίσω.* sonar il cembalo. *ծափ զարնել.* զիլ չալմագ։
Κυμβαλιστὴρ *καὶ*
Κυμβαλιστὴς - *οῦ* (ὁ) sonatore di cembalo. *ծափ զարնօղ.* զիլ չալան։
Κύμβαλον (τὸ) cembalo. *ծափ.* տէֆ, զիլ, տէմպէ։
Κύμβη (ἡ) calice, bicchiere, tazza. 2. barca, burchio. *գաւաթ, բաժակ, ըմպանակ.* 2. *տեսակ մը նաւակ.* թաս, պատէ, գատեհ. 2. գայըգ, գայըգճը։
Κυμβίον (τὸ) *ὑποκορ. τ. Κύμβη.* (*ἀρχιτεκτ.*) = *Κυμάτιον.*
Κύμβος (ὁ) cavità. 2. il fondo d'un vaso.

խառոց. 2. ամանի մը յատակը. չոռերր ճանաչ, չոռերր. 2. դիր երաշը ալթր դիպ:
Κυμίνινος-η-ον. di cimino. քեմոնէ. գի-մյոնտան:
Κυμινοδόχη καὶ
Κυμινοθήκη-ης (ἡ) vaso, in cui si mette il cimino. քեմոն դնելու աման. գիմյոն գոյաճագ գապ:
Κύμινον (τὸ) cimino, comino. չաման, քե-մոն. գիմյոն:
Κυμινοπρίστης-ου (ὁ) (Κωμ.) spilorcio. ագահ, կծծի. նեգես, ալչագ բաճահեգար:
Κυμινώδης-εος (ὁ, ἡ) simile al cimino. քեմոնի նման. գիմյոնա պենզեր:
Κυμοτόμος (ὁ, ἡ) che fende le onde. ալիքները պատառող ճղքող. տալղալարը եարան գարըլըճը:
Κυνάγχη (ἡ) collare di cane (Λατ. millum.) 2. squinanzia, sprimanzia, angina. շունի անուր. 2. փողացաւ. գեօ-բեք բուաճուք. 2. հեյանագ:
Κυναγχικὸς-ή-όν. colui che soffre di squinanzia, anginoso. փողացաւ ունե-ցող. հեյաննագլը:
Κυναγωγὸς (ὁ) bracchiere. բարակ՝ որսա-կան շուն պահող. զաղարճը:
Κυνάκανθα καὶ Κυνακάνθη (ἡ) καὶ
Κυνάκανθος (ὁ) spezie di rovo (Λατ. sentis canis.) տեսակ մը մորենի. դիր նեվի դիգենքը բիգանի:
Κυνακτὴς-οῦ (ὁ) guinzaglio. փոկ շան, տառն. եօլբար, գեօբեք գայըշը:
Κυνάνθρωπος (ὁ, ἡ) = Λυκάνθρωπος.
Κυνάριον (τὸ) ὑποκορ. τ. Κύων. cagnolino. սկունդ, պզտիկ շուն. գեօբեքճիք:
Κυνὰς-άδος (ἡ) (ὡς ἐπίθ.) = Κυνεία. (οὐσ.) = Κυνάκανθα. pelo di cane. 2. cavicchia, conio grosso. շան մազ. 2. հաստ սեպ. գեօբեք գըլը. 2. իրի նե-վի. 3. = Μαγδαλιά.
Κύναστρον (τὸ) canicola, sirio. շնիկ աս-տղը. նէր են չոլա, եալըզ եըլըզը:
Κυνάω-ῶ. Μ. ήσω. esser in caldo, venir in caldo, andar a cane (parlandosi de' cani.) (Λατ. catulio). զուգաւորելու ցան-կութենէն վառիլ, տաքնալ (շանց հա-մար). ճեհլէն՝ գըզմա ալթըն իլէ պաղրըլ-մագ՝ տամարլարը գապարմագ (գէօբ հագգըն):
Κυνδαλισμὸς (ὁ) spezie di giuocò puerile, in cui si batteva ad un paletto per farlo saltare in aria. կարկտախաղ, չա-լուբիր խաղը (տղոց խաղ մըն է). ճէլէք ըմագ օյանը:
Κύνδαλος (ὁ) paletto. կար, պզտիկ ցից. ըմագ, գըսըգա գազըգ:
Κύνειος καὶ × Κύνεος-η-ον. proprio di cane. 2. (μτνμ.) sfacciato, svergognato come il cane. շան յատուկ. 2. շան պէս անամօթ՝ անխիղճ. գեօբեկչէ տայըր. 2. գէօբ գիպի ուրանմազ՝ դիկըդալ:
Κυνέω-ῶ. Μ. κύσω. baciare. (Λατ. osculor.) պագնել. եօփմէք, պաղա էթմէք:
Κυνὴ (ἡ) κατὰ κρ. ἀντὶ Κυνέη (ἐνν. δορὰ) pelle di cane. 2. elmo. 3. berretta, foggia. շան մորթ. 2. սաղաւարտ. 3. խոյր, գլխարկ. գեօբեք տէրիսի. 2. միղ-ֆէր. 3. գալբագ, բաշլըգ, գավուգ:
Κυνηγεσία (ἡ) caccia, che si fà con de' bracchi. բարակներով եղած որսորդու-թիւն. ավ գեօբեկլերի իլէ ավըն աւլագ:
Κυνηγέσιον (τὸ) luogo di caccia. 2. animale preso in caccia, cacciagione. որսի տեղ. 2. որսը բռնուած անասուն. ավ եերի. 2. ավըլա բուլունան հայվան. 3. = Κυνηγεσία.
Κυνηγετέω-ῶ. Μ. ήσω. andar a caccia (con de' bracchi.) (բարակներով) որս երթալ. (գեօբեկլեր իլէ) ավա աւլագ:
Κυνηγέτης-ου (ὁ) cacciatore (con de' bracchi). (բարակներով) որս որսացող. (գեօբեք իլէ) ավճը:
Κυνηγετικὸς-ή-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-ικῶς. che concerne la caccia (con de' bracchi). 2. appassionato alla caccia (con de' bracchi.) (բարակով եղած) որսի վերա-բերեալ. 2. (բարակով եղած) որսը խիստ փափաքող. (գեօբեք օլան) ավա մախսուս. 2. (գեօբեք օլան) ավա մուպթելա:
Κυνηγέτις-ιδος (ἡ) θηλ. τ. Κυνηγέτης.
Κυνηγέω-ῶ. Μ. ήσω. = Κυνηγετέω.
Κυνηγία-ας (ἡ) = Κυνηγεσία.
Κυνήγιον (τὸ) = Κυνηγέσιον.
Κυνηγὸς (ὁ) = Κυνηγέτης.
Κυνηδὸν, ἐπίῤ. da cane. շան պէս. գեօբեք մաալը:
Κυνηλασία-ας (ἡ) = Κυνηγεσία.
Κυνηλατέω-ῶ. Μ. ήσω. = Κυνηγετέω.
Κυνήποδες (οἱ) giuntura del piede de' cavalli (Γαλλ. boulet.) ձիերուն ոտից յօդը. աթլարըն այագըն օյնաղը:
Κυνίδιον (τὸ) = Κυνάριον.
Κυνίζω. Μ. ίσω. imitare i cani, portarsi come un cane. 2. viver da cinico. շան նմանիլ, շան պէս վարուիլ. 2. շնական փիլիսոփայից պէս ապրիլ. գէօբէ պէնզէ-մէք, գէօբ՝ գեօբեք մաալը տավրանմագ. 2. ճիանըն ադըյըն ֆէյլեսօֆլար մաալը եաշա-մագ:
Κυνικὸς-ή-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-ικῶς. canino, di cane. շան, շունի յատուկ. գէօբէ մախ-սուս, գեօբեկչէ մաալըլը. (συνήθ.) Κυνικοὶ φιλόσοφοι. i cinici. կինիկեան՝ շնա-կան իմաստասէրներ. ճիանըն ադըյըն ֆէյ-լեսօֆլար:
Κυνίσκος (ὁ) cagnolino. 2. pesce cane. սկունդ, պզտիկ շուն. 2. շնաձուկ. գեօ-բեքճիք. 2. գեօբեք պալըղը:
Κυνισμὸς (ὁ) cinismo. կինիկեան՝ շնական իմաստասէրներուն աղանդը՝ վարմունքը. ճիանըն ադըյըն ֆէյլեսօֆլարըն մեզհէպի՝ մաալէթի՝ ավըրը:
Κυνοβάμων-ονος (ὁ, ἡ) καὶ Κυνοβάτης-ου (ὁ) (κυρ. ἵππος.) cavallo attrappato nelle gambe (Γαλλ. fourbu.) շատ քաց սրունքներով քալող ձի. պաճագլարընը գըսալըգ եէրիյէն աթ:
Κυνόβρωτος (ὁ, ἡ) divorato da' cani. շներէ կերուած. գեօբեկլերտէն եէնիլմիշ, գեօբեկլեր եէմ օլմուշ:
Κυνόγλωσσον (τὸ) cinoglossa, lingua di cane (erba.) շանալեզու (խոտ մըն է). իթ տիլի օթու:
Κυνοδέσμη (ἡ) legaccio di cui si servivano gli antichi allorquando dovevano farsi vedere nudi. մերկ երեւնալու ատեն՝ հին մարդիկներէ գործածուած կապ. ճըպլագ

[illegible]

Κυνοδέσμιον (τὸ) *καὶ*
Κυνόδηκτος (ὁ, ἡ) morso da un cane. շնէ մը խածուած. [illegible]
Κυνόδους - οντος (ὁ) dente canino. սկունդ ակռան. [illegible]
Κυνοδρομέω - ῶ. M. *ήσω.* correre nella caccia con de' cani. որսը շուներու հետ վազել. [illegible]
Κυνοδρομία - ας (ἡ) *τὸ οὐσ. τ. προηγ.*
Κυνοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile ad un cane. շունի նման. [illegible]
Κυνοκάρδαμον (τὸ) nasturcio. կոտեմ. [illegible]
Κυνόκαυμα (τὸ) il calore della Canicola. շնիկ աստղին տաքութիւնը. [illegible]
Κυνοκεφάλιον (τὸ) cinocefalio, testa di cane (erba.) շանագլուխ (խոտ). [illegible]
Κυνοκέφαλος (ὁ, ἡ) che ha la testa di cane. շան գլուխ ունեցող. [illegible] (*οὐσ.*) cinocefalo (sorta di scimia colla testa di cane.) շանագլուխ կապիկ. [illegible]
Κυνοκτονία - ας (ἡ) strage, uccisione di cani. շներու կոտորած՝ սպանութիւն. [illegible]
Κυνοκτόνος (ὁ, ἡ) uccisor di cani. շուն սպաննող. [illegible] (*ὅθ. οὐσ.*) *Κυνοκτόνον* (τὸ) aconito, apocino. ակոնիտոն, շնասպան (խոտ մըն է). [illegible]
Κυνολογέω - ῶ. M. *ήσω.* trattare di cane o di canicola. շան կամ շնիկ աստեղին վրայ ճառել. [illegible]
Κυνομαχέω - ῶ. M. *ήσω.* combattere contro i cani. շանց դէմ կռուիլ. [illegible]
Κυνοπρόσωπος (ὁ, ἡ) che ha la faccia canina. շան դէմք ունեցող. [illegible]
Κυνοραιστὴς καὶ
Κυνοῤῥαϊστὴς - οῦ (ὁ) zecca (animaluzzo simile alla cimice, che s' attacca addorso a' cani), ricino. շանաճանճ. [illegible]
Κυνόῤῥοδον (τὸ) rosa canina. ազգ մը վայրի վարդ. [illegible]
Κυνόσβατος (ὁ) cino (specie di pruno), rovo canino. տեսակ մը փշոտ թուփ կամ մորենի. [illegible]
Κυνόσουρα (ἡ) cinosura, orsa minore (costellazione). փոքր արջ (համաստեղութիւն մըն է). [illegible]
Κυνόσουρον (τὸ) (*ᾠὸν*) = *Οὔρινον, Ὑπηνέμιον.*
Κυνούχιον (τὸ) bisaccia. մախաղ. [illegible]
Κυνοῦχος (ὁ) = *τῷ προηγ.*
Κυνοφαγέω - ῶ. M. *ήσω.* cibarsi di carne canina. շան միս կերակրուիլ. [illegible]

Κυνώδης - εος (ὁ, ἡ) = *Κυνοειδής.*
Κυνώπης - ου (ὁ) *καὶ Κυνῶπις - ιδος* (ἡ) che ha gli occhi di cane. 2. sfacciato, svergognato. շան աչքեր ունեցող. 2. աներես, անամօթ. [illegible] 2. [illegible]
Κύνωψ - ωπος (ὁ) = *Ψύλλειον.*
Κυογάστωρ - ορος (ὁ, ἡ) panciuto. մեծ փոր ունեցող. [illegible]
Κύος - εος - ους (τὸ) × *ἀντὶ Κύημα.*
Κυοτοκία - ας (ἡ) parto. ծնելութիւն, ծնանիլը. [illegible]
Κυοτροφία - ας (ἡ) la nutrizione del feto nell' utero della sua madre. սաղմին մօրը արգանդին մէջ սնանիլը. [illegible]
Κυοφορέω - ῶ. M. *ήσω.* esser incinta, gravida. յղի՝ ծոցուոր ըլլալ. [illegible]
Κυοφορία - ας (ἡ) gravidanza. յղութիւն. [illegible]
Κυοφόρος (ἡ) incinta, gravida. յղի, ծոցուոր. [illegible]
Κυπαρὶς - ίδος (ἡ) = *Κύτταρος.*
Κυπαρίσσινος - η - ον. di cipresso. նոճիէ. [illegible]
Κυπάρισσος (ἡ) cipresso. նոճի. [illegible]
Κυπαρισσὼν - ῶνος (ὁ) cipresseto. նոճեաց անտառ. [illegible]
Κύπαρος (ὁ) = *Κύτταρος.*
Κύπασσις - εως (ἡ) guarnello (*Λατ.* supparum.) բաճկոն կամ պարեգօտ. [illegible]
Κυπειρὶς - ίδος (ἡ) ciperi (erba simile al gengiovo.) կոճապղպեղի նման խոտ մը. [illegible]
Κύπειρον (τὸ) *καὶ*
Κύπειρος (ὁ) giunco odorato (*Γαλλ.* souchet.) հոտաւէտ կնիւն (խոտ մը). [illegible]
Κύπελλον (τὸ) bicchiere. գաւաթ. [illegible]
Κύπη - ης (ἡ) cavità. 2. sorta di bicchiere. 3. barca. խոռոչ. 2. տեսակ մը գաւաթ. 3. վարքայ, նաւակ. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]
Κυπριάζω. M. *άσω. καὶ*
Κυπρίζω. M. *ίσω.* fiorire, germogliare. ծաղկիլ, ծլել. [illegible] (*κυρ. ἐπὶ ἀμπέλ. καὶ ἐλ.*)
Κύπρινον (τὸ) (*ἐνν. ἔλαιον*) unguento fatto da' fiori di ligustro. հինայ բուսած ծառին ծաղիկներէն շինուած օծանելիք՝ անուշունք. [illegible]
Κυπρῖνος (ὁ) carpione, reina (sorta di pesce di fiume.) կիպրինոս (գետի մէջ գտնուող ձուկ մըն է). [illegible]
Κύπρις-ιδος (ἡ) ciprina (soprannome di Venere adorato in Cipro.) 2. giovine bella, vaga. 3. (*μτνμ.*) amore, voluttà, dilettazione venerea. 4. il fiore della vite e dell' olivo. կիպրոսեան (կիպրոս կղզին պաշտուած Աֆրոդիտէ չաստուածուհւոյն մականունը). 2. գեղեցիկ սի-

րուն մանկամարդ. 3. ատփանք, ցանկութիւն, Հեշտութիւն, վավաշ, մարմնական Հեշտախտութիւն. 4. որթոյ ու ծիթենիին ծաղիկը. Գըզըլլըք (Գըզըլ ...) ... 2. ... 3. ... 4. ...

Κυπρισμὸς (ὁ) il fiorire. ծաղկիլը. ... (*κυρ. ἐπὶ ἀμπέλ. καὶ ἐλ.*)

Κυπρογένεια (ἡ) *θηλ. τοῦ*

Κυπρογενὴς - έος (ὁ, ἡ) nato in Cipro. կիպրոս ծնած. ... (*ἐπίθ. τῆς Ἀφροδ.*)

Κύπρος (ὁ, ἡ) ligustro, ruvistico. (*Γαλλ.* troëne). 2. misura continente due moggi. Հինայ (ծերմակ ծաղիկներով ծառ մը). 2. երկու գրիւ առնող չափ մը. ... 2. ...

Κυπτάζω. *M.* *άσω.* incurvarsi per cercar qualche cosa. 2. attendere, occuparsi. 3. tardare. բան մը փընտռելու Համար ծռիլ. 2. պարապիլ, պատաղիլ. 3. ուշանալ. ... 2. ... 3. ...

Κυπτὸς - ἡ - όν. incurvato, inchinato, abbassato. ծռած, խոնարՀած. ...

Κύπτω. *M.* *κύψω.* chinare, incurvare, abbassare. ծռել, խոնարՀել. ...

Κυρβασία - ας (ἡ) *καὶ*

Κύρβασις - εως (ἡ) tiara, berretta. 2. cresta. խոյր, արտախուրակ. 2. բռուկ, կատար (Հաւերու՝ թռչուններու). ... 2. ...

Κύρβις - εως (ἡ) (*κυρ. εἰς τὸ πλθ.*) colonne di legno in forma di piramide, sulle quali erano inscritte le leggi degli Ateniesi. բրգանման փայտէ սիւներ որոնց վրայ գրուած էին Աթենացւոց օրէնքները. ...

Κυρεία - ας (ἡ) potere, dominio. իշխանութիւն, տէրութիւն, պետութիւն. ...

Κυρέω - ῶ. *M.* *κυρήσω.* trovare, incontrare. 2. ottenere (*Λατ.* nanciscor). 3. accadere, avvenire. գտնալ, դէմ ելլել. 2. ստանալ, վաստըկիլ. 3. Հանդիպիլ, պատաՀել. ... 2. ... 3. ... = *Τυγχάνω.*

Κυρήβιον (τὸ) (*κυρ. εἰς τὸ πλθ.*) lolla, pula, paglia, semola, buccia. պարուտակ, թեփ (ալեր), յարդ, կեղեւանք. ...

Κυρηβιοπώλης (ὁ, ἡ) venditor di semola. ալուրի թեփ ծախող. ...

Κυρία (ἡ) *θηλ. τ.* *Κύριος* (*ἴδε τὴν λέξιν.*) 2. = *Κυρεία.*

Κυριακὸς - ἡ - όν. appartenente al signore. 2. (*ἐκκλησ.*) appartenente al Signor nostro Gesù Cristo. տիրոջ պատկանած. 2. Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի վերաբերեալ, Տէրունական. ... 2. ... (*ὅθ.*) *Κυριακὴ* (*ἐνν. ἡμέρα*) Domenica. կիւրակէ. ...

Κυριακὸν (τὸ) il tempio di Dio. Աստուծոյ տաճարը. ...

Κυριακὰ (τὰ) beni ecclesiastici. եկեղեցւոյ ստացուածքը, եկեղեցական գոյք. ...

Κυριαρχία (ἡ) il principio e l'origine del Dominio. տէրութեան սկիզբը՝ աղբիւրը. ...

Κυρίευσις - εως (ἡ) dominazione. տէր ըլլալը, տէրութիւն. ...

Κυριεύω. *M.* *εύσω.* dominare, impadronirsi. տիրել, իշխել, տիրանալ, գրաւել, իշխանութեան տակը առնել. ...

Κυρίζομαι. *M.* *ίξομαι.* = *Κυρίσσω.*

Κύριξις - εως (ἡ) l'azione di percuotere colle corna. կոտոշներով զարնելը. ...

Κυριοκτονέω - ῶ. *M.* *ήσω.* uccider il Signore. Տէրը մեռցնել. ...

Κυριοκτονία - ας (ἡ) uccisione del Signore. 2. (*ἐκκλησ.*) Deicidio, uccisione del Sig. nostro Gesù Cristo. տէրը սպանելը. 2. աստուածասպանութիւն, տիրասպանութիւն, զՅիսուս Քրիստոս մեռցընելը. ... 2. ...

Κυριοκτόνος (ὁ) uccisor del suo Signore. 2. (*ἐκκλησ.*) Deicida, uccisore del Sig. nostro Gesù Cristo. տէրը սպաննող. 2. աստուածասպան, տիրասպան, զՏէրն մեր Յիսուս Քրիստոս սպաննող. ... 2. ...

Κυριολεκτέω - ῶ. *M.* *ήσω.* parlare o scrivere semplicemente, senza metafora. պարզաբար՝ առանց փոխաբերութեան խօսիլ կամ գրել. ...

Κυριολεκτικῶς, *ἐπίῤ.* *καὶ*

Κυριολέκτως, *ἐπίῤ.* semplicemente, senza metafora. պարզաբար, առանց փոխաբերութեան. ...

Κυριολεξία - ας (ἡ) il proprio significato d'una parola. 2. semplicità nel parlare o scrivere senza servirsi di metafora. մէկ բառին բուն նշանակութիւնը. 2. խօսելու կամ գրելու մէջ պարզաբար վարուիլը՝ փոխաբերութիւն չգործածելը. ... 2. ...

Κυριολογέω - ῶ. *M.* *ήσω.* = *Κυριολεκτέω.*

Κυριολογία-ας (ἡ) = *Κυριολεξία.*

Κύριος-α-ον. (*ἐπὶ ἀνθρ.*) chi ha la facoltà di agire qualche cosa, potente. 2. (*ὄθ. οὐσ. ἀρσ.*) Signore, padrone, proprietario (*Γαλλ.* Seigneur, monsieur) (*Γερμ.* Herr) (*Λατ.* Dominus) (*Ἀγγλ.* sir ἢ master). 3. (*ἐπὶ πραγ.*) ratificato, fermo, stabile, costante. բան մը գործելու իշխանութիւն ունեցող, կարող. 2. տէր, իշխան, պետ, բանի մը տէր՝ ստացող. 3. վաւեր, հաստատ, անփոփոխ. պիր նէսնէյէ գատըրէթի օլան, գատիր, գատըրէթլու. 2. աղա, սահիպ, էֆէնտի, մուլք սահիպի. 3. մուգարրէր, գարար, սապիթ, մուսամմէմ, գավի:

Κυριότης (ἡ) (*Γρχ.*) dominazione, autorità. տէրութիւն, իշխանութիւն, պետութիւն. աղալըգ, սահիպլիք, էֆէնտիլիք:

Κυρίσσω (*ττω*). *M.* *ίξω.* battere, percuotere colle corna. կոտոշներով զարնել. պօյնուզ իլէ վուրմագ, պօյնուզլամագ, պօյնուզ սալմագ:

Κυριωνυμέω-ῶ. M. ήσω. aver un nome proprio. յատուկ անուն մը ունենալ. մախսուս պիր իսիմ օլմագ:

Κυριωνυμία-ας (ἡ) *τὸ οὐσ. τοῦ*

Κυριώνυμος (ὁ, ἡ) chi ha un nome proprio. 2. (*μτνμ.*) chi porta il nome del nostro Sig. Gesù Cristo. յատուկ անուն մը ունեցող. 2. Յիսուս Քրիստոսին անունը վրան կրող. մախսուս պիր իսիմ օլան. 2. էֆէնտիմիզ Հազրէթի Իսանըն իսմինի իւզէրինտէ թաշըյան:

Κυρίως, ἐπίῤ. propriamente, per se, principalmente. 2. fermamente, stabilmente. յատկապէս, ըստ ինքեան, գլխաւորաբար. 2. հաստատ, հաստատապէս. քէնտիլիյինտէն, պաշլըճա, խուսուսա. 2. պէր գարար օլարագ, մուգարրէր օլարագ, մուհքէմ. (*ἴδε Κύριος*).

Κύρμα ἢ (*ὀρθοτ.*) *Κῦρμα* (*τὸ*) preda, bottino. աւար, կապուտ. չէփէար, եաղմա, քէլէպիր:

Κῦρος-εος-ους (*τὸ*) potere, autorità. 2. ratificazione, validità. կարողութիւն, իշխանութիւն. 2. վաւերութիւն. հիւքմ, հիւքիւմաթ, գուտրէթ. 2. իսթիգրար, գարար:

Κυρόω-ῶ. M. ώσω. confermare, ratificare, sancire, approvare. հաստատել, վաւեր ընել, վճռել, հաւնիլ. գարար վէրմէք, մուգարրէր էթմէք, իսթիգրար վէրմէք, թաստիգ էթմէք, գապուլ էթմէք:

Κυρταύχην-ενος (ὁ, ἡ) che ha il collo incurvato. ծուռ վիզ ունեցող. պօյնու էյրի, էյրի պօյունլու:

Κυρτεία (ἡ) pesca colla nassa. կողովով ձուկ բռնելը. պալըգ սէփէթի իլէ օլան ավլամա, սէփէթ իլէ պալըգ ավլամագլըգ:

Κυρτεὺς-έως καὶ

Κυρτευτὴς-οῦ (ὁ) pescatore che si serve di nassa. կողովով ձուկ բռնող ձկնորս. սէփէթ գուլլանան պալըգ ավճըսը, սէփէթ իլէ պալըգ թութան պալըգճը:

Κυρτία (ἡ) scudo di vimine. կնիւնէ շինուած վահան. սազտան էօրիւլմիւշ գալգան. 2. = *Κύρτος.* 3. = *Κυρτεία.*

Κύρτος (ὁ) nassa. 2. gabbia di uccelli. ձուկ բռնելու կողով. 2. թռչնոց վանդակ. պալըգ թութաճագ սէփէթ. 2. գուշ գաֆէսի:

Κυρτὸς-ὴ-όν. curvo. 2. convesso. ծուռ. 2. կորնթարդ. էյրի, գամպուր. 2. գապարըգլը, թէմսէրլի:

Κυρτότης (ἡ) curvatura. 2. convesso, convessità. ծռութիւն. 2. կորնթարդութիւն. էյրիլիք. 2. գապարըգլըգ, թէմսէրլի օլմագ:

Κυρτόω-ῶ. M. ώσω. curvare. 2. render convesso. ծռել. 2. կորնթարդ ընել. էյմէք. 2. գապարըգլը՝ թէմսէրլի էթմէք:

Κύρτωμα (*τὸ*) curvatura, gobba. 2. tumore. ծռած ինչ, սապատ (ողին), կորթիկանց. 2. ուռեցք. էյիլմիշ նէսնէ, գամպուր, էօրքիւճ. 2. շիշ, գապարճըգ:

Κύρτωσις-εως (ἡ) *τὸ οὐσ. τ. Κυρτόω.* curvatura. 2. convessità. ծռելը. 2. կորնթարդ ընելը. էյմէքլիք. 2. գապարըգլը՝ թէմսէրլի էթմէքլիք:

Κύρωσις-εως (ἡ) confermazione, sanzione. հաստատութիւն, վաւերութիւն. թասդիգ, իսթիգրար, գարար. 2. = *Κῦρος.*

Κυρωτὴρ (ὁ) ratificatore. հաստատող, վաւերացընող. մուգարրէր էդէն, իսթիգրար էդէն:

Κυρωτικὸς-ὴ-όν. che ha la forza di confermare, di ratificare, confermativo. հաստատելու՝ վաւերցընելու ուժ ունեցող, հաստատողական. մուգարրէր՝ իսթիգրար էթմէյէ գատըրէթի օլան, մուգավվի:

Κύσθος (ὁ) posteriore, culo (*Λατ.* podex). 2. conno, potta, natura della donna. յետոյք, երաստան. 2. իգական անդամք. կէօթ, օթուրագ. 2. ֆէրճ:

Κυσοδακνιάω-ῶ. M. άσω. sentir del pizzicore nel culo. երաստանը մարմաջիլ. տէլիքլէրի կիճիշմէք:

Κυσοδόχη (ἡ) strumento per punire le meretrici e gli schiavi. բոզերը ու գերիները պատժելու գործիք. ֆահիշէլէրի վէ էսիրլէրի գաշէթլէյէճէք ալէթ:

Κυσολαμπὶς-ίδος (ἡ) = *Πυγολαμπίς.* lucciola (*Λατ.* cicindela). կածուրիկ, փոսուռայ. աթէշ պէօճէյի, կէճէ պէօճէյի:

Κυσολέσχης-ου (ὁ) che tratta, discorre delle cose oscene. յայրատ՝ գարշ բաներու վրայ խօսող. միրտար՝ չիլթ նէսնէլէր հագգընտա սէօհպէթ էդէն:

Κυσὸς (ὁ) = *Κύσθος.*

Κύσσαρος καὶ

Κυσσὸς (ὁ) = *Κύσθος.*

Κύστη (ἡ) = *Κύστις.* 2. = *Κύσθος.*

Κύστιον (*τὸ*) alcachingi (pianta atta a medicare i mali di vescica). փամփուշտը հանդիպող ախտերը բժշկող տունկ մը. հալաֆաշտա զուհր էդէն մարազլարա շիֆա վէրէն պիր նէվ ֆիդան, գաքէնճ, գաքընէ, ֆինէր չիչէյի:

Κύστις-εως (ἡ) vescica (di orina o di bile). 2. sacco di cuojo. փամփուշտ (միզի կամ լեղւոյ). 2. մորթէ տոպրակ. հալաֆաշա (պէվլ եախօտ եօտ հագգընտա). 2. տէրիտէն թօրպա:

Κύτινος (ὁ) il primo, lo sbocciato fior di

melagranta. նռան առջի՝ նոր պտկած ծաղիկը. նուռին պտուկը կեղեւը։

Κυτὶς - ίδος (ἡ) cesta. կողով, խան, զամբիւղ. սեպեթ, կեֆիլ։

Κύτισος (ὁ) citiso (frutice). կինեսոբայի նման տունկ մը. կինեթիրօ ֆիդանընը մը- ներով փեր նեւ տաճօբը։

Κύτος - εος - ους (τὸ) cavità. խոռոչ. փոսուկ, ծակ։

Κύτταρον (τὸ) καὶ

Κύτταρος (ὁ) cavità. 2. (ὅθ.) volta, cupola. 3. alveare. 4. bozzolo. խոռոչ. 2. կամար, գմբէթ. 3. բճիճ, փեթակ. 4. շերամոյ խոզակ. փոսուկ, ծակ. 2. գմբէթ. 3. փեթակ. 4. շերամի բոժոժ։

Κυτώδης - εος (ὁ, ἡ) concavo. գոգաւոր. փոսուկ, ծակ։

Κυφαγωγὸς (ὁ, ἡ) che incurva spesso il capo all' ingiù nel camminare. պտըտե- լու ատեն յաճախ գլուխը վար ծռող. երթալու ատեն շատ գլուխը ծռող։

Κύφη (ἡ) = *Κύβη* (ὅθ. τὸ Γαλλ. chef, καὶ τὸ Γερμ. Kopf.)

Κυφὸς - ὴ - όν. curvato, gobbo. ծռած, սապատող. կորած, կամար։

Κῦφος - εος - ους (τὸ) = *Κύφωμα*. 2. = *Σκύφος*. 3. = *Κύφων*.

Κυφότης - ητος (ἡ) curvatura, convessità, l'essere gobbo, scrignuto. ծռութիւն, կորնթարդութիւն, սապատողն ըլլալը. կորութիւն, կամարաձեւ ըլլալը։

Κυφόω - ῶ. M. ώσω. curvare. ծռել. կորել. = *Κυρτόω*.

Κύφωμα (τὸ) gobba. սապատ (ողնի), կոր թիկանց. կորութիւն, կամար։

Κύφων - ωνος (ὁ) berlina, gogna (*Γαλλ.* carcan, pilori). չարագործներուն վիզը անցընելու անուր. պատուհասելու տեղ. խայտառակութեան տեղ, սիւն։

Κύφωσις - εως (ἡ) curvatura, incurvazione. ծռելը կամ ծռիլը. կորութիւն։

Κυψέλη (ἡ) alveare, bugno, arnia. 2. la parte interiore dell' orecchio, il buco di dentro dell' orecchio e il sudiciume ragunatovi, cerume. 3. vaso per misurare i prodotti. 4. arca, cassa. բճիճ, փեթակ. 2. ականջին ներսի դին՝ ներսի ծակը ու հոն ժողվուած աղտեղի հիւթը. 3. արմտիք չափելու աման. 4. արկղ, սնտուկ. փեթակ. 2. ականջին ներսը ու ծակին մէջ հաւաքուած աղտը. 3. հատիկ չափելու ամանը. 4. սնտուկ։

Κυψέλιον (τὸ) καὶ *Κυψελὶς - ίδος* (ἡ) ὑποκορ. τ. *Κυψέλη*.

Κυψελόβυστος (ὁ, ἡ) di cui le orecchia sono coperte, ripiene di cerume. ականջները զաղիր հիւթով գոցուած՝ լեցուած. ականջները աղտով գոցուած։

Κύψελος (ὁ) drepane (uccello simile alla rondine). ծիծառան նման թռչուն մը. ծիծառնակ. ծիծառի նման թռչուն մը։

Κύω. M. κύσω. = *Κυέω*.

Κύων - κυνὸς (ὁ) cane. 2. (ἡ) cagna. 3. pesce cane. 4. sirio, canicola. 5. membro virile, cazzo. 6. uomo sfacciato, svergognato. 7. filetto, freno della verga. շուն. 2. մատակ շուն. 3. շնաձուկն. 4. շնիկ աստղը. 5. վարոց, առնի անդամ. 6. անամօթ՝ աներես մարդ. 7. վարոցի՝ անթլփատութեան կապ. շուն. 2. էգ շուն. 3. շնաձուկ. 4. շնաստղ. 5. առնանդամ. 6. անամօթ մարդ. 7. վարոցի կապը.
8. = *Κύνδαλος*.

Κωβιὸς (ὁ) ghiozzo (pesce). քարթակ (ձուկ է). ձուկ մը։

Κώδων - ωνος (ὁ) campana (*Λατ.* tintinnabulum). 2. (*μτφρ.*) uomo ciarlone, cicalatore. 3. tromba. զանգակ. 2. շատախօս մարդ. 3. փող. չանգ. 2. շատախօս մարդ. 3. փող, շեփոր։

Κωδωνίζω. M. ίσω. suonare la campana o la tromba. զանգակ կամ փող զարնել. զանգ կամ փող զարնել։

Κωδωνοφορέω - ῶ. M. ήσω. portar la campana o la tromba. զանգակ կամ փող կրել. զանգ կամ փող տանիլ։

Κωδωνοφόρος (ὁ, ἡ) che porta delle campanelle. բոժոժներ կրող. զանգակներ տանող։

Κώθων - ωνος (ὁ) tazza, coppa. թաս, ըմպանակ, բաժակ. թաս, գաւաթ, բաժակ. 2. = *Κωβιός*. 3. = *Κωθωνισμός*.

Κωθωνίζω (καὶ μσ.) *- ίζομαι. M. ίσω - ομαι.* bere colla coppa, colla tazza. 2. ber di soperchio, intemperatamente. բաժակով թասով խմել. 2. անչափ չափէ դուրս խմել. բաժակով թաս մը խմել. 2. շատ խմել։

Κωθωνισμὸς (ὁ) ubbriachezza, l'azione di bere di soperchio. արբեցութիւն, չափէ դուրս խմելը. գինովութիւն, շատ խմել։

Κωκυτὸς (ὁ) gemito, lamentazione. հառաչանք, ողբ, կոծ. տխրութիւն, թնճութիւն։

Κωκύω. M. ύσω. lamentarsi, pianger gridando. ողբալ, կոծել, պոռալով լալ. ձայնով լալ, աղաղակելով լալ։

Κωλάριον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Κῶλον*.

Κωλεὸς (ὁ) καὶ

Κωλῆ (ἡ) la parte carnosa della coscia. ազդեր մսոտ կողմը. ազդրին մսոտ կողմը. 2. = *Ψωλή*. (ἐσφαλμ. εἰς τὸν Ἀρστφ.)

Κωλικεύομαι. M. εύσομαι. soffrir di colica. կծկտացաւութիւն քաշել, խիթ ունենալ. կծկտացաւ ունենալ, խիթ ունենալ։

Κωλικὸς - ὴ - όν. appartenente all' intestino colon. կողոն աղիքին՝ հաստաղիքին պատկանած. կօլօն աղիքին վերաբերեալ. (ὅθ.) *Κωλικὸν* (ἐνν. *νόσημα*). καὶ *Κωλικὴ* (ἐνν. *νόσος*). colica. խիթ, կծկտացաւութիւն. խիթ, կծկտացաւ.
Κωλικὸς (*συνεκδχ.*) colico, chi soffre di colica. կծկտացաւութիւն ունեցող. խիթ ունեցող։

Κῶλον (τὸ) membro del corpo. 2. colon, il più grosso e il più grasso degl' in-

testini. 3. membro d' un periodo. մարմնոյ անդամ. 2. կողմն, հատուածք, ազգերուն ամենէն աւելի հաստ ու ճարպոտը. 3. պարբերութեան անդամ. վէճուտուն ազասը. 2. քէօտէն պաղըրսագ, պաղըրսագլարըն էն գալընը վէ էն խալընը. 3. սէօզ տայիրէսինին հիսսէլէրի՝ ազալարը:

Κωλοτομέω-ῶ. Μ. ήσω. smembrare. անդամները կտրել. ազալարը քէսմէք:

Κώλυμα (τὸ) impedimento, ostacolo. արգելք. էնկէլ:

Κώλυσις-εως (ἡ) l' azione d'impedire. արգիլելը. էնկէլ օլմասը, մանի օլմագլըգ:

Κωλυτήριος (ὁ, ἡ) che ha la forza d'impedire. արգիլելու կարողութիւն ունեցող. մէնի էթմէյէ գուվվէթի գուտրէթի օլան:

Κωλυτὴς-οῦ (ὁ) colui che impedisce. արգիլող. մէնի էտէն:

Κωλυτὸς-ὴ-όν. impedito. 2. che si può impedire. արգելուած. 2. արգիլելը կարելի. մէնի օլմուշ. 2. մէնի օլունապիլիր:

Κωλύω. Μ. ύσω. impedire. արգիլել. էնկէլ օլմագ, մէնի էթմէք:

Κῶμα (τὸ) sonno profondo. խորին՝ խորունկ քուն. տէրին ույգու:

Κωμάζω. Μ. άσω. gozzovigliare, star in gozzoviglia (*Λατ.* comissor), far delle dissolutezze, festeggiare. զեղխիլ ի գինարբուս, շուայտիլ, ուտել խմել, անառակութիւններ ընել, անառակիլ, կատարել զհանդէս խաղուց, տօնախմբութիւն ընել. էյշ էշրէթ, զէվք սէֆա տագըմագ, էտէպսիզլիք էթմէք, օյուն զիյնէթլէրինի թէքիլ էթմէք:

Κωμαίνω. Μ. ανῶ. sonnecchiare. նիրհել. ույուքլամագ, ըմըզլանմագ:

Κώμαξ-ακος (ὁ) faceto. զուարճախօս, խնդալու բաներ ընող. լաթիֆէճի, շագաճը, մասխարա:

Κωμάρχης καὶ Κώμαρχος-ου (ὁ) il capo d' un borgo, villaggio. աւանի մը՝ արուարձանի մը՝ գեղի մը մեծ. քէօյ՝ վարօշ աղասը:

Κώμη (ἡ) borgo, sobborgo, villaggio, (*Λατ.* pagus), quartiere. աւան, արուարձան, գեղ, թաղ. քէօյ, վարօշ, մահալլէ:

Κωμηδὸν, ἐπίῤ. per villaggi, sobborghi. ըստ գիւղոց, ըստ աւանից. քէօյ քէօյ, վարօշ վարօշ, քէօյ պաշընա:

Κωμήτης-ου (ὁ) abitante d'un sobborgo, d' un quartiere. արուարձան մը՝ թաղ մը բնակող. վարօշլու, մահալլէլի:

Κωμητικὸς-ὴ-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-ικῶς. pertinente ad un villano, ad un abitante di quartiere. գիւղականի՝ թաղ մը բնակողի յատուկ. քէօյլիւյէ՝ մահալլէլիյէ տայիր:

Κωμήτωρ-ορος (ὁ) × ἀντὶ *Κωμήτης.*

Κωμικεύομαι. Μ. εύσομαι. agire, comportarsi, parlare da comico. կատակերգուի՝ դերասանի պէս վարուիլ կամ խօսիլ. թագլիտճի՝ մասգարալըգ կիպի տավրանմագ՝ սէօհպէթ էթմէք:

Κωμικὸς-ὴ-όν. comico, pertinente alla commedia. կատակերգական, կատակերգութեան պատկանած. թագլիտ օյունու՝ գօմէտիա օյունունա մէնսուպ. (*οὐσ.*) attore di commedia, commediante, comico, scrittor di commedie, commediajo. կատակերգակ խաղարկու, դերասան, կատակերգակ բանաստեղծ. թագլիտճի, մասգարալըգ, գօմէտիա մուէլլիֆի:

Κωμικῶς, ἐπίῤ. da comico. կատակերգակ խաղարկուի պէս. թագլիտճի՝ մասգարալըգ կիպի:

Κώμιον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Κώμη.*

Κωμογραμματεὺς-έως (ὁ) cancelliere d' un borgo. աւանի մը ատենադպիր. պիր վարօշուն տէֆտէրտարը:

Κωμόπολις-εως (ἡ) borgo grande, castello. գիւղաքաղաք. գասապա:

Κῶμος (ὁ) banchetto, gozzovigliata, truppa di gente festeggiante. կոչունք, ընդունելութիւն, խրախութիւնք, գինարբուք, խաղի մը հանդէսը կատարող մարդոց խումբը. զիյաֆէթ, էյշ էշրէթ, զէվք սէֆա, պիր օյուն զիյնէթինի թէքիլ էթմէյէ պիրիքէն խալգըն ճէմաաթը:

Κώμυς-υθος (ἡ) manata, covone, brancata, fascetto d' erba. 2. canneto (*Λατ.* arundinetum). խոտի որայ՝ խուրձ. 2. շամբ, խարձ. օթլուգ տէմէթի. 2. գամըշլըգ, նէյիստան:

Κωμῳδέω-ῶ. Μ. ήσω. far delle satire contro qualcuno, beffeggiare, coglionare qualcuno nella commedia, esser commediante. մէկի մը դէմ երգիծաբանութիւն շինել, կատակերգութեան մէջ մէկի մը վրայ ծիծաղիլ՝ խնդալ, կատակերգակ խաղարկու՝ դերասան ըլլալ. պիրինին հաքքընտա հէճվիյաթ էթմէք, գօմէտիա օյունունտա պիրինին մէզախ ալմագ՝ էղլէնճէ կիւլմէք, թագլիտճի մասգարալըգ օլմագ:

Κωμῴδημα (τὸ) detto mordace, satira. զկծեցուցիչ խօսք՝ զրուցուածք, երգիծաբանութիւն. տօգունագլը սէօզ, հէճվ, էզվէ:

Κωμῳδία-ας (ἡ) commedia. կատակերգութիւն. թագլիտ օյունու, գօմէտիա:

Κωμῳδιακος-ὴ-όν (καὶ ἐπίῤ.)-ακῶς, ἐπίῤ. καὶ

Κωμῳδικὸς-ὴ-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-ικῶς. di commedia, comico. կատակերգական, կատակերգութեան պատկանած. թագլիտ օյունունա՝ գօմէտիայա մէնսուպ:

Καμῳδιογράφος καὶ

Κωμῳδιοποιὸς (ὁ) = *Κωμῳδογράφος-ποιός.*

Κωμῳδογέλως-ωτος (ὁ) buffone, zanni, commediante, giullare. խեղկատակ, դերասան, կատակերգու, ծաղրածու. մասգարալըգ, թագլիտճի, մասխարա, գաշըգ:

Κωμῳδογράφος (ἡ) compositore, scrittore di commedie, poeta comico, commediajo. կատակերգակ բանաստեղծ, կատակերգութիւն շինող՝ յօրինող՝ գրող. թագլիտ օյունու՝ գօմէտիա եազան, գօմէտիա շաիրի:

Κωμῳδοδιδάσκαλος (ὁ) poeta comico, colui che instruisce gli attori di commedia. կատակերգակ բանաստեղծ, դերասանները կրթող՝ վարժող. գօմէտիա եազան շաիր, թագլիտճիլէրէ տէրս վէրէն, թէրպիյէ էտէն:

Κωμῳδοποιητὴς-οῦ (ὁ) = *Κωμῳδοποιός.*

Κωμῳδοποιΐα - *ας* (ἡ) composizione di commedie. կատակերգական քերթուած ներ յօրինելը. [illegible]

Κωμῳδοποιὸς (ὁ) poeta comico, commediajo. կատակերգակ բանաստեղծ. [illegible]

Κωμῳδὸς (ὁ) attore comico. դերասան, կատակերգութեան խաղը կատարող. [illegible]

Κωμῳδοτραγῳδία - *ας* (ἡ) dramma comico-tragico. կատակերգական ու ողբերգական գործողութիւն. [illegible]

Κωμῳδοτραγῳδὸς (ὁ) attore o poeta d'un dramma comico-tragico. կատակերգական ու ողբերգական գործողութիւն մը կատարող կամ յօրինող. [illegible]

Κώνειον (τὸ) cicuta. մոլախինդ. [illegible]

Κωνίζω. *Μ*. *ίσω*. impeciare, impegolare. ձիւթել. [illegible]

Κωνικὸς - *ὴ* - *όν*. (*καὶ ἐπίῤ*.) - *ικῶς*. կոնաձեան. [illegible]

Κωνίον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Κῶνος*.

Κωνὶς - *ίδος* (ἡ) borraccia, fiasca di cuojo che usano i viandanti. Ջրոյ Հաղաղակ, զոր ճամբորդները կը գործածեն. [illegible]

Κώνισις - *εως* (ἡ) impeciatura. ձիւթելը. [illegible]

Κωνοειδὴς - *έος* (ὁ, ἡ) conoide, che ha la forma d'un cono. կոնանման. [illegible] — *ειδῶς*, *ἐπίῤ*.

Κῶνος (ὁ) cono (corpo di cui la base è rotonda e la cima puntata). 2. la cima dell'elmo. 3. pece. 4. trottola. 5. pina, pinocchio. կոնոն (տակը կլոր ու վերի ծայրը բարակ եղող մարմին մը). 2. սաղաւարտին վերի ծայրը ճոթը. 3. ձիւթ, գաղի խէժ. 4. անիւ, որով տղայք կըխաղան. 5. կոնոն (սոճիին՝ փիճիին պտուղը). [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible]

Κωνοφορέω - *ῶ*. *Μ*. *ήσω*. *Εἰμὶ* —

Κωνοφόρος (ὁ, ἡ) che produce del pinocchio, della pina. կոնոն բուսցընող. [illegible]

Κωνωπεῖον (τὸ) καὶ

Κωνωπεὼν - *ῶνος* (ὁ) zanzariere, cortina. մժեղներէ ապահով ըլլալու համար մահիճներու բոլորտիքը դրուած առագաստ, վարագոյր. [illegible]

Κωνώπιον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Κώνωψ*.

Κωνωποειδὴς - *έος* (ὁ, ἡ) che ha la forma di zanzara. մժեղի ձեւով. [illegible]

Κώνωψ - *ωπος* (ὁ) zanzara, zenzara. մժեղ. [illegible]

Κωπεὺς - *έως* (ὁ) = *Κωπεών*.

Κωπεύω. *Μ*. *ευσω*. guernire la nave con de' remi. նաւը թիակներով յարդարել. [illegible]

Κωπεὼν - *ῶνος* (ὁ) legno adattato a costruir de' remi. Թիակ շինելու յարմար փայտ. [illegible]

Κώπη (ἡ) remo. 2. impugnatura, elso, manico della spada. (*Λατ*. capulus). Թի, թիակ. 2. Թրոյ դաստապանը՝ դաստակը՝ երախակալը. [illegible] 2. [illegible]

Κωπηλασία (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ

Κωπηλατέω - *ῶ*. *Μ*. *ήσω*. remigare, remare. Թի քաշել. [illegible]

Κωπηλάτης - *ου* (ὁ) rematore. Թիավար, թի քաշող. [illegible]

Κωπήλατος (ὁ, ἡ) mosso con de' remi. Թիակներով շարժուած. [illegible]

Κωπήρης - *εος* (ὁ, ἡ) (nave) guernita di remi. Թիակներով զարդարուած (նաւ). [illegible]

Κωπητὴρ καὶ *Κωπητὴς* (ὁ) il legno, sù cui sta attaccato lo scarmo. 2. scarmo, caviglia, sulla quale sta il remo. Թիակները կապելու սեպին խոթուած փայտը, նաւակին պրկունքը. 2. սեպ՝ որուն կըկապեն թիակները. [illegible] 2. [illegible]

Κωπίον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Κώπη*.

Κωρυκίδιον καὶ *Κωρύκιον* (τὸ) καὶ

Κωρυκὶς - *ίδος* (ἡ) ὑποκορ. τ. *Κώρυκος*. bozzoli, che si vedono nelle fronde degli alberi, dentro i quali si trovano nascosti degli animaletti. ծառերու տերեւներուն վրայ տեսնուած պատուցները, որոնց որ մէջը ճճիներ կըպահուըտին. [illegible]

Κώρυκος (ὁ) sacco di cuojo, bisaccia. մորթէ տոպրակ, բակեղէթ. [illegible]

Κωταλὶς - *ίδος* (ἡ) mestola. շերեփ. [illegible] = *Λάκτις*.

Κωτίλλω. *Μ*. *ιλῶ*. ciarlare, cicalare. 2. accarezzare, adulare. շատ խօսիլ, շաղակրատել. 2. շողոքորթել, շոյել. [illegible] 2. [illegible]

Κωτίλος - *η* - *ον*. ciarlone, cicalatore. 2. ingannatore. շատախօս, շատզրույց. 2. խաբեբայ. [illegible] 2. [illegible]

Κωφάω - *ῶ*. *Μ*. *ήσω*. assordare, render sordo, muto. 2. (*ἐν γέν*.) stordire, խլացընել, համր ընել. 2. ապշեցընել, շլացընել. [illegible] 2. [illegible] = *Κωφέω*.

Κωφεύω. *Μ*. *εύσω*, esser, restare sordo, muto. խուլ՝ համր ըլլալ՝ մնալ. [illegible]

Κωφέω - *ῶ*. *Μ*. *ήσω*. offendere, nuocere,

storpiare, smozzicare. ճխատել, ճխատ ընել, հաշմանդամ ընել, կրճատել. էնճիթ-մէք, քէօտիւր կէտիրմէք, օտօքօթլամագ։

Κωφίας - ου (ὁ) aspide. ասպիդ, խուլ օձ (պէշ օձ մըն է). սաղըր եըլան (ֆէնա գօյ դիր եըլան դըր)։

Κωφὸς - ὴ - όν. sordo, muto. 2. ottuso, debole. խուլ, համր. 2. բութ, դուլ, տկար. սաղըր, դիլսիզ. 2. գէօրիւն օլմայան, գէօր, գէօնդ, չօլաք, գուվվէթսիզ։

Κωφότης (ἡ) sordezza, mutolezza. 2. stupidezza, stordimento, sbalordimento. խլութիւն, համրութիւն. 2. ապշութիւն, ընդարմանալը. սաղըրլըգ, դիլսիզլիք. 2. սէրսէմլիք։

Κωφόω - ῶ. M. ώσω. assordare, render muto. 2. stordire, sbalordire. խլացընել, համր ընել. 2. ապշեցընել, ընդարմացընել. սաղըրլաթմագ, դիլսիզլէթմէք. 2. սէրսէմլէթմէք։

Κώφωμα (τὸ) = *Κωφότης*.

Κώφωσις - εως (ἡ) sordezza, mutolezza. 2. debolezza, ottusità. խլութիւն, համրութիւն. 2. տկարութիւն, բթութիւն. սաղըրլըգ, դիլսիզլիք. 2. գուվվէթսիզլիք, գէօրիւնմէզ օլմագլըգ։

Κωχεύω. M. εύσω. levare, alzare. վերցընել, վեր վերցընել. գալդըրմագ, եօգարը գալդըրմագ։

Λ.

Λ, λ, λάμβδα καὶ λάβδα (τὸ) (ἄκλ.) Lambda. Undecima lettera dell' alfabeto Greco. Si pronunzia come la lettera L Italiana. Լամդա։ Յունաց այբուբենից մետասաներորդ գիրն է։ Հայերէն Լ գրին պէս կ'արտասանուի։ Լամդա։ Եունանի ալ-ֆապէսինին օն պիրինճի հարֆի դըր։ Օսմանլըճա ل (լամ) հարֆի գիպի թէլաֆֆուզ օլունուր։ In senso numerico coll' accento di sopra (λ') significa trenta, trentesimo, e coll' accento al di sotto (͵λ) significa trenta mila. Համրանքի կողմանէ շեշտը վրան ըլլալու ատեն (λ') կը նշանակէ երեսուն կամ երեսուներորդ, ու տակը ըլլալու ատեն (͵λ) երեսուն հազար. Սայը թարաֆընտան էմալէթ էուզէրինտէ օլտուղունտա (λ') գըրգ եա գըրգընճը, վէ ալթընտա օլտուղունտա (͵λ) օթուզ պին (30,000)։

Λᾶας (ὁ καὶ σπν. ἡ) × ἀντὶ *Λίθος*.

Λαβάργυρος (ὁ, ἡ) uomo interessato. 2. mercenario. շահախնդիր մարդ, շահասէր. 2. վարձկան. չըգարըճը ադամ, ֆայտաճը ադամ, գարա ճանլը. 2. էճիր։

Λαβδακίζω. M. ίσω. = *Λαμβδακίζω*.

Λαβδοειδής - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma della lettera Λ. Λ գրին ձեւը եղող. Λ հարֆի գիպի օլան։

Λαβεῖν, ἀορ. β'. τῆς ἀπρμφ. τ. *Λαμβάνω*.

Λαβὴ (ἡ) = *Λῆψις*. 2. manico. 3. occasione, opportunità. 2. մեղեխ, կոթ, դաստակ. 3. առիթ, պատեհ. 2. սափ, գուլփ. 3. ֆըրսաթ, դիւշիւշ։

Λαβίδιον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Λαβίς*.

Λάβιον (τὸ) = *Λαβίδιον*. ὑποκορ. τοῦ

Λαβὶς - ίδος (ἡ) tanaglia, molle. 2. fibbia. ագցան, ունելիք. 2. ճարմանդ. գէրպէթին, մաշա. 2. թօգա. 3. = *Λαβή*.

Λαβραγόρας - ου (ὁ) ciarlone temerario, precipitoso nel parlare. յանդուգն՝ անխորհուրդ շաղակրատ, առանց մտածելու խօսող. գէօթիւրիւմլիւ՝ դիւշիւնմէյէրէք լաֆ սէօյլէյէն, պօշպօղազ էթմէյէրէք սէօզլէթ էտէն։

Λαβραγορέω - ῶ. M. ήσω. parlare precipitosamente, ciarlare temerariamente. առանց մտածելու խօսիլ, յանդգնաբար շաղակրատել. դիւշիւնմէյէրէք սէօզլէթ էթմէք, պօշպօղազ էթմէյէրէք լաֆ սէօյլէմէք։

Λαβραγόρης - ου (ὁ) = *Λαβραγόρας*.

Λαβράκιον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ

Λάβραξ - ακος (ὁ) lupo marino, labrace (pesce.) շատ կերող ձուկ մըն է. լէվրէք պալըղը։

Λαβρεύομαι. M. εύσομαι. = *Λαβραγορέω*.

Λαβρηγορέω - ῶ. M. ήσω. = *Λαβραγορέω*.

Λάβρος (ὁ, ἡ) violento, veemente, impetuoso. 2. vorace, ingordo. սաստիկ, ուժգին. 2. շատ կերող, որկրամոլ. զօր-լու, շիտտէթլի, հէմէնճէ. 2. չօգ եէյէն, օբուր։

Λαβρόσσυτος (ὁ, ἡ) che corre rapidamente. ուժով վազող. հէմէն գօշան. էտէն ...

Λαβροστομέω - ῶ. M. ήσω. = *Λαβραγορέω*.

Λαβροστομία - ας (ἡ) temerità, precipitazione nel parlare, parlare insolente, sfrenato. յանդգնաբար՝ առանց մտածելու խօսիլը. գէօթիւրիւմլիւգ էլէ՝ պօշպօղազ էթմէյէրէք սէօյլէմէ։

Λαβρόστομος (ὁ, ἡ) ciarlone, temerario nel parlare. շաղակրատ, շատախօս, առանց մտածելու խօսող. լաֆազան, պօշպօղազ էթմէյէրէք՝ դիւշիւնմէզ սէօյլէթ էտէն։

Λαβροσύνη (ἡ) καὶ

Λαβρότης - ητος (ἡ) impetuosità. 2. voracità. ուժգնութիւն, սաստկութիւն. 2. շատ ուտելը, որկրամոլութիւն. զօրլուլուգ, հէմէնճէ. 2. օբուրլուգ, չօգ եէմէ։

Λαβροφαγέω - ῶ. M. ήσω. mangiar avidamente. ագահ ուտել. աճ գէօզլիւլիւքլէ եէմէք։

Λαβρόω. M. ώσω. × ἀντὶ *Λαβροφαγέω*.

Λαβρώνιον (τὸ) καὶ

Λαβρώνιος (ὁ) ciotola. տեսակ մը մեծ բաժակ. պիր նէվ պէօյիւք գատէհ։

Λάβρως, ἐπίῤ. impetuosamente, precipitosamente. թափով, ուժգնակի, սաստիկ. հէմէն գօշա էլէ։

Λάβυζος (ὁ) sorta d' aromo. տեսակ մը համեմ. պիր նէվ պահար։

Λαβυρίνθειος (ὁ, ἡ) simile al labirinto. լաբիւրինթոսի նման. եանըլթըմա՝ մաղարա գիպի։

Λαβύρινθος (ὁ) laberinto. 2. imbarazzo. լաբիւրինթոս, բաւիղ. 2. անել դժուարութիւն, կնճիռ. եանըլթըմա, մաղարա. 2. գարըշըգ։

Λαβυρινθώδης - εος (ὁ, ἡ) = *Λαβυρίνθειος*.

Λαγάνιον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ

Λάγανον (τὸ) cialda, lasagna. Նաշիհ չի-նուած քաքար, դդմաճ. [illegible]

Λαγαρίζω. Μ. ίσω. raffinare. 2. rilassare, mollificare. 3. indebolire. բարակցընել. 2. մեղկացնել, կակուղցընել. 3. վատուժ-ցընել. [illegible]

Λαγαρὸς - ὰ - όν. molle, lasso. 2. sottile, tenue. 3. debole, gracile, magro. մեղկ, կակուղ. 2. բարակ, նուազ. 3. տկար, վատուժ, նիհար, աղաղուն. [illegible]

Λαγαρόω - ῶ. Μ. ώσω. = *Λαγαρίζω*.

Λαγγώδης - εος (ὁ, ἡ) καὶ

Λαγγὼν - ῶνος (ὁ) lento, languido. կամաց, թուլ. [illegible]

Λάγδην, ἐπίῤ. = *Λάξ*.

Λάγειος (ὁ, ἡ) = *Λαγῷος*.

Λαγέτης - ου (ὁ) capo, comandante del popolo. ժողովրդապետ, ժողովուրդին մե-ծը. [illegible]

Λαγήνιον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ

Λάγηνος (ἡ) brocca, orcio. կուժ, սա-փոր. [illegible]

Λαγιδεὺς - έως (ὁ) lepretta, leprettino. պզտիկ նապաստակ, նապաստակի ձագ. [illegible]

Λαγίδιον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ *Λαγώς*.

Λαγνεία (ἡ) libidine, lascivia. 2. coito, fotteria, atto venereo. 3. seme genitale, sperma. պագշոտութիւն, վաւաշո-տութիւն. 2. խառնք. 3. սերմ (կենդա-նեաց). [illegible]

Λάγνευμα (τὸ) fottitura, l'azione di fottere. 2. coito. խառնք. 2. մարմնական զուգաւորութիւն. [illegible]

Λαγνεύω. Μ. εύσω. far l'atto venereo. զուգուիլ. [illegible]

Λαγνικὸς - ἡ - όν. lascivo. վաւաշ, պագշոտ. [illegible]

Λάγνος - η - ον. libidinoso, lascivo. վա-ւաշ, պագշոտ, մարմնական ցանկութեանց իրքը զինքը տըւած. [illegible]

Λαγοθήρας - ου (ὁ) cacciatore delle lepri. նապաստակ որսացող. [illegible]

Λαγοθηράω - ῶ. Μ. άσω. far la caccia delle lepri. նապաստակ որսալ. [illegible]

Λαγοθηρέω - ῶ. Μ. ήσω. = τῷ προηγ.

Λαγοθήρης - ου (ὁ) = *Λαγοθήρας*.

Λαγοκτονέω - ῶ. Μ. ήσω. uccider delle lepri. նապաստակ մեռցընել. [illegible]

Λαγύνιον (τὸ) καὶ

Λαγυνὶς - ίδος (ἡ) = *Λαγήνιον*.

Λαγυνίων - ωνος (ὁ) parassito. 2. orcio di vino. պատառաքաղ. 2. գինիի սափոր. [illegible]

Λάγυνος (ἡ) μτνμ. ἀντὶ *Λάγηνος*.

Λαγχάνω. Μ. λήξομαι. ottenere per sorte, sortire. 2. ricevere, ottenere. 3. (τςτπρσ. ἢ κατὰ μτχ.) toccare a qualcuno. վիճակ-կաւ ստանալ, վիճակիլ, ըստ դիպաց բան մը ձեռք բերել. 2. ընդունիլ, ստանալ. 3. մէկի մը իյնալ գալ ելլել, հանդիպիլ. [illegible]

Λαγωβολεῖον (τὸ) = *Λαγοβόλον*.

Λαγωβολία (ἡ) l'azione di cacciare, di chiappare o di uccidere le lepri con un bastone. ցպով մը նապաստակ որսա-լը, բռնելը կամ մեռցընելը. [illegible]

Λαγωβόλον (τὸ) bastone che si lanciava alle lepri per ucciderle. ցուպ մը, զոր նապաստակներուն կը նետէին զա-նոնք մեռցընելու համար. [illegible]

Λαγωβόλος (ὁ, ἡ) colui che uccide le lepri colpendole con un bastone. նա-պաստակները ցպով մը զարնող ու մեռ-ցընող. [illegible]

Λαγωδάριον (τὸ) = *Λαγίδιον*.

Λαγωδίας - ου (ὁ) = *Ὠτός*.

Λαγώδιον (τὸ) = *Λαγίδιον*.

Λαγωθήρας - ου (ὁ) = *Λαγοθήρας*.

Λαγὼν - όνος (ἡ ἢ ὁ) cavità. 2. i fianchi (Λατ. ilia.) 3. ventre d'un vaso. խո-ռոչ. 2. կող, կուշտ, սնակուշտ. 3. ա-մանի մը փոր. [illegible]

Λαγῷος - α - ον. di lepre. նապաստակի յա-տուկ. [illegible]

Λαγώπους - οδος (ὁ, ἡ) che ha piedi simili a quelli di lepre. նապաստակի ոտ-քերուն նման ոտքեր ունեցող. [illegible] (ὄθ. οὐσ.) piede di lepre (erba.) տեսակ մը խոտ է. [illegible] 2. = *Λαγωδίας*.

Λαγώπυρον (τὸ) = *Λαγωπους*. (1)

Λαγὼς - ῶ (ὁ) lepre. նապաստակ. [illegible] 2. = *Λαγωδίας*. 3. lepre marina (pesce.) ծովային նապաստակ (ձուկ մըն է). [illegible]

Λαγωτροφεῖον (τὸ) luogo ove si nutriscono le lepri (Γαλλ. garenne.) նապաս-տակներ պահելու կերակրելու տեղ. [illegible]

Λαγωτροφέω - ῶ. Μ. ήσω. nutrire delle lepri. նապաստակ պահել. [illegible]

Λαγωφαγέω - ῶ. Μ. ήσω. mangiare della lepre, nutrirsi di lepre. նապաստակ ու-տել, նապաստակով կերակրուիլ. [illegible]

Λαγωφαγία (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Λαγωφθαλμία (ἡ) specie di malattia di occhi, quando la palpebra superiore non si può unire con l'inferiore. տեսակ մը աչքի ախտ, որով աչքին վերի թարթիչը չկրնար վարինին հասնիլ ու միանալ. [illegible]

[illegible]

Λαγώφθαλμος (ὁ, ἡ) che ha gli occhi di lepre. 2. colui che dorme con occhi aperti come la lepre. նապաստակի աչք ունեցող. 2. նապաստակի պէս աչքը բաց պառկող. [illegible]

Λαγωφόνος (ὁ, ἡ) uccisore di lepre. նապաստակ մեռուցընող. [illegible]

Λάζομαι καὶ Λάζυμαι (*πρτ. Ἐλαζόμην-ύμην καὶ πλέον οὔ.*) × *ἀντὶ Λαμβάνω.*

Λαθίπονος (ὁ, ἡ) dimentico di quanto ha sofferto, chi non si ricorda delle sue fatiche. 2. che cagiona un dolor occulto. քաշածը մոռցած, իր աշխատանքները միտք չբերող. 2. ծածուկ ցաւ պատճառող. [illegible]

Λαθίφθογγος (ὁ, ἡ) che lascia senza voce, che fa perdere la voce. անձայն ձգող, ձայնը կորսնցնել տըւող. [illegible]

Λαθιφροσύνη (ἡ) demenza, delirio. յիմարութիւն, խելութիւն, անմտութիւն. [illegible]

Λαθίφρων-ονος (ὁ, ἡ) demente, pazzo. յիմար, խեւ, բախուկ. [illegible]

Λᾶθος-εος (τὸ) *Δ. ἀντὶ Λῆθος, Λήθη.*

Λάθρα, ἐπίῤ. di nascosto, clandestinamente, occultamente. գաղտուկ. [illegible]

Λαθραῖος-α-ον. occulto, secreto, clandestino. ծածուկ, գաղտուկ. [illegible]

Λαθραίως, ἐπίῤ. = Λάθρα.

Λαθριμαῖος-α-ον. = Λαθραῖος. (*συνεκδχ.*) bastardo. պոռնկորդի. [illegible]

Λάθριος-α-ον. (*καὶ ἐπίῤ.*) *-ίως. = Λαθραῖος.*

Λαθρογαμία (ἡ) = *Κλεψιγαμία.*

Λαθροφαγέω-ῶ. Μ. ήσω. mangiar di nascosto. գաղտուկ ուտել. [illegible]

Λαθροφαγία (ἡ) *τὸ οὐσ. τ. προηγ.*

Λαθροφάγος (ὁ, ἡ) che mangia di nascosto. գաղտուկ ուտող. [illegible]

Λαθυρὶς-ίδος (ἡ) cotapuzza minor o barbabietola Egiziana (*Γαλλ.* mélochia). լաթիւրիս կամ եգիպտական ճակնդեղ. [illegible]

Λάθυρος (ὁ) cicerchia. ոսպն. [illegible]

Λαικὰς-άδος (ἡ) puttana, baldracca (*Λατ.* scrotum.) բոզ, պոռնիկ. [illegible]

Λαικαστὴρ-ῆρος καὶ

Λαικαστὴς-ου (ὁ) puttaniere, bordelliere, fornicatore (*Λατ.* scortator). բոզարած, պոռնկութիւն ընող. [illegible]

Λαικάτα-ας (ἡ) = *Ἐκκλησία.*

Λαϊκὸς-ὴ-όν. popolare, di popolo. 2. (*ἐκκλησ.*) laico, secolare. ժողովրդին պատկանած. 2. աշխարհական. [illegible] 2. [illegible]

Λαϊκόω-ῶ. Μ. ώσω. profanare. պղծել. [illegible]

Λαιλαπώδης-εος (ὁ, ἡ) procelloso, burrascoso. (*Γαλλ.* orageux). մրրկալից. [illegible]

Λαίλαψ-απος (ἡ) turbine, tempesta, procella. մրրիկ, փոթորիկ. [illegible]

Λαιμαργέω-ῶ. Μ. ήσω. esser ingordo. որկրամոլ ըլլալ. [illegible]

Λαιμαργία-ας (ἡ) ghiottoneria, ingordigia. որկրամոլութիւն. [illegible]

Λαίμαργος (ὁ, ἡ) ingordo, ghiottone. որկրամոլ. [illegible]

Λαιμάσσω. Μ. άξω. trangugiare. մոզգայլել, անյագ ուտել. [illegible]

Λαιμοπέδη (ἡ) collare di cane (*Λατ.* melium). շան վիզը անցընելու անուր. [illegible]

Λαιμὸς (ὁ) collo, gola. վիզ, որկոր. [illegible]

Λαιμότμητος (ὁ, ἡ) decollato. վիզը կտրուած. [illegible]

Λαιμοτομέω-ῶ. Μ. ήσω. decollare. վիզը կտրել. [illegible]

Λαιμότόμος (ὁ, ἡ) (*παροξ.*) colui che decolla. վիզը կտրող. [illegible] 2. (*προπαρ.*) = *Λαιμότμητος.*

Λαιμώσσω (*ττω*) *Μ. ώξω.* avere dolor di gola. վիզը ցաւիլ. [illegible] 2. = *Λαιμάσσω.*

Λαῖνα-ης (ἡ) = *Χλαῖνα.* (*ὅθ. Λατ.* Laena.)

Λαιὸς-ὰ-όν. sinistro (*Λατ.* laevus). ձախ. [illegible] = *Ἀριστερός.*

Λαιοτομέω-ῶ. Μ. ήσω. mietere. հնձել. [illegible]

Λαῖτμα (τὸ) voragine, baratro, abisso. յորձանուտ, անդունդք, խորք. [illegible]

Λαίφη (ἡ) *καὶ*

Λαῖφος-εος-ους (τὸ) veste, abito. 2. vela. լաթ, հագուստ. 2. առագաստ. [illegible] 2. [illegible]

Λαιψηρὸς-ὰ-όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) *-ηρῶς.* veloce, celere, ratto, snello. շուտ, արագ, շուտ շարժող, արագաշարժ. [illegible]

Λακατάρατος (ὁ, ἡ) = *Λαοκατάρατος.*

Λακεδὼν-όνος (ἡ) voce. 2. (*συνεκδχ.*) precetto. ձայն. 2. պատուէր. [illegible] 2. [illegible]

Λακερὸς-ὰ-όν. lacero. 2. (*ὅθ.*) inutile, che non serve a niente. 3. ciarlone. պատռտուած. 2. անպիտան. 3. շատախօսող, շաղակրատ. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Λακέω-ῶ. Μ. ήσω. = Ληκέω. (*ἢ ἐσφαλμ. ἀντὶ Λακίζω.*)

Λακιδόω-ῶ. Μ. ώσω. καὶ

Λακίζω. Μ. ίσω. lacerare, stracciare. պատռտել, կտրտել. [illegible]

Λακὶς-ίδος (ἡ) *καὶ*

Λάκισμα (τὸ) quarcio, stracciamento, straccio. պատառտուած, պատըռտելը, գրգլեակ. [illegible]

Λακιστὸς-ὴ-όν. stracciato, lacerato. պատռտուած. [illegible]

Λακκαῖος-α-ον. di cisterna. ջրոյ գբի յատուկ. [illegible]

Λακκόπλουτος (ὁ, ἡ) colui che ha trovato un tesoro infossato, molto ricco. գետնի տակը թաղած գանձ գտած, խիստ հարուստ. [illegible]

Λακκοποιός (ὁ) che fa delle fosse. փոսեր շինող. [illegible]

Λακκοπρωκτία (ἡ) l'avere un culo largo e ampio. լայն ոռ՝ երաստան ունենալը. [illegible]

Λακκόπρωκτος καὶ

Λακκόπυγος (ἡ) di cui il culo è largo, ampio. 2. cinedo, bardassa. լայն՝ ընդարձակ ոռ՝ յետոյք ունեցող. 2. իգացեալ մանուկ. [illegible] 2. [illegible]

Λάκκος (ὁ) fossa. 2. cisterna. 3. vasca. փոս. 2. ջրոյ գուբ. 3. ջրոյ աւազան. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Λακκοσχέας-ου (ὁ) di cui la coglia sempre è lassa, sospesa giù. ձուանաց պարկը միշտ թուլ՝ վար կախուած եղող. [illegible]

Λακκώδης-εος (ὁ, ἡ) simile alla fossa. փոսի նման. [illegible]

Λάκος (ὁ) strepito cagionato dallo stracciamento. ձայն մը պատռելէ ելած շառաչիւն՝ ձայն. [illegible]

Λακπατέω-ῶ. M. ήσω. calpestare. ոտքով կոխել. [illegible]

Λακπάτητος (ὁ, ἡ) calpestato. ոտքով կոխուած. [illegible]

Λακτίζω. M. ίσω. calcitrare, dar de' calci. աքացել, անկուշել. [illegible]

Λάκτις-ιος (ἡ) cucchiajo di legno. փայտէ դրդալ. [illegible]

Λάκτισμα (τὸ) calcio. աքացի, կիցք. [illegible]

Λακτισμός (ὁ) calcitrazione. աքացելը. [illegible]

Λακτιστής (ὁ) calcitrante. աքացող. [illegible]

Λακτιστικός-ή-όν. solito a calcitrare. 2. ricalcitrante, pertinace. աքացելու սորված. 2. անկուշող, կամապաշտ. [illegible] 2. [illegible]

Λακωνίζω. M. ίσω. imitare i Lacedemonj. 2. (*ἰδιαιτ.*) parlare o scrivere brevemente come i Lacedemonj, laconizzare. Լակեդեմոնացիներուն նմանել. 2. Լակեդեմոնացւոց պէս համառօտ խօսիլ կամ գրել. [illegible] 2. [illegible]

Λακωνισμός (ὁ) laconismo, maniera di parlare breve ed energico. լակոնական ոճ, լակոնաբանութիւն, կարճ ու ազդուութեամբ խօսելու կերպը. [illegible]

Λαλαγέω-ῶ. M. ήσω. far strepito, garrire, cicalare. շառաչել, կարկաչել, ճռուողել. [illegible]

Λαλαγή (ἡ) clamore, garrito. շառաչիւն, ճռինչ, ճռուողումն. [illegible]

Λαλάγημα (τὸ) ciò, che fa strepito, sonaglio, cembalo ecc. շառաչող բան, բոժոժ, զանգ եւ այլն. [illegible] 2. = *τῷ προηγ.*

Λαλαγήτης-ου (ὁ) = *Λάλαξ.*

Λαλάζω. M. άξω. = *Λαλαγέω.*

Λάλαξ-αγος (ὁ) = *Λάλος.* 2. = *Λαλαγή.*

Λαλέω-ῶ. M. ήσω. mandar fuori del suono, ciarlare, cicalare. 2. (*σπν. καὶ μτνμ.*) parlare, favellare. ձայն արձակել, շաղակրատել. 2. խօսիլ. [illegible] 2. [illegible]

Λάλη (ἡ) = *Λαλία.*

Λάλημα (τὸ) discorso, ciarla. խօսք, բաջաղանք. [illegible]

Λαλητής-οῦ (ὁ) ciarlone, cicalatore. շաղակրատ, շատղրոյց. [illegible]

Λαλητικός-ή-όν. che ha la facoltà di parlare. 2. loquace. խօսելու կարողութիւն ունեցող. 2. շաղակրատ. [illegible] 2. [illegible]

Λαλητός-ή-όν. dicibile, di cui si può parlare. 2. di cui s'è parlato. զրցուելու, վրան խօսք ընելը՝ ճառելը կարելի. 2. խօսուած. [illegible] 2. [illegible]

Λαλία (ἡ) linguaggio, favella, pronunzia. 2. fama. 3. loquacità. խօսելու եղանակ, խօսուած, լեզու, արտասանութիւն. 2. համբաւ. 3. շատախօսութիւն. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Λάλος (ὁ, ἡ) ciarlone, loquace, cicalatore. շատզրոյց, շատախօս, շաղակրատ. [illegible]

Λάμαχος (ὁ, ἡ) valoroso combattente. դող պատերազմող, մարտիկ, կտրիճութենով կռուող. [illegible]

Λαμβάνω. M. λήψομαι. prendere, pigliare. 2. ricevere, impadronirsi, ottenere. 3. sorprendere, prender sul fatto. 4. concepire. 5. credere, stimare, osservare. առնել, բռնել. 2. ընդունիլ, տէր ըլլալ, ստանալ. 3. վրայ գալ՝ հանելով գործելնինի բռնել. 4. յղանալ. 5. կարծել, քննել, դիտել. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible]

Λαμβδακίζω. M. ίσω. servirsi spesso della lettera *Λ* (lambda). *Λ* (Լամբտա) գիրը յաճախ գործածել. *Λ* ([illegible]) [illegible]

Λάμια (ἡ) mostro, che si credeva mangiar gli uomini e massime i fanciulli. 2. lamia (pesce). 3. ingordigia. Հրեշ մը, զոր կարծէին թէ մարդ ու մանուանդ տղաք կ'ուտէ. 2. մեծ ձուկ մըն է. 3. որկրամոլութիւն. [illegible]

տար, թէ խոստումը կէ խոստում լմնուէ- լուը եւր ճլյու օլունուր ըոը. 2. պէր նէկ պէտյէօ պուլէք. 3. պօլուլուկէրլէք։

Λαμιώδης - εος (ὁ, ἡ) mostruoso. Հրէշ- քի մը նման. մուհիշ՝ ուէուօրէ մէնդէոյ։

Λαμνα (ἡ) × *ἀντὶ Λάμια*. (2)

Λάμος (ὁ) voragine, baratro, buco. յոր- ձանուտ, անդունդք, վիհ, վիրապ, ծակ. կէրտապ, հուրնա, հավէյէ, տէլէք։

Λαμπαδαρχία (ἡ) la carica di chi dirige- va i lampadisti. ջահընթացները ուղղող կառավարող մարդուն պաշտօնը. չէրադ էլլէրինտէ ֆօլու էտէնլէրէ նէզարէթ ֆօյանըն ֆուլլանըն մանսուպու։

Λαμπαδεύω. *M.* *εύσω*. far delle lampade, torcie. ղամբարներ՝ ջահեր՝ կերոններ շի- նել. չէրադ մուլում էլլ մումլարը էտէրմէք. 2. (*μσ.*) = *Λαμπαδηφορέω*.

Λαμπαδηδρομία (ἡ) corso, in cui si ga- reggiava di arrivare prima degli altri al bersaglio colla torcia accesa in ma- no. ջահընթացութիւն, տեսակ մը ըն- թացք որուն մէջը կըջանային մէկզմէկէ- րէն առաջ վառած կերոն ձեռքերնին՝ դրուած նպատակին հասնելու. պէր նէկ ֆօլու, անտէ թէ էտէնլէր էլլ մումու էլլէ- րինտէ օպէրլէրինտէն էվվէլ ֆօնուլմուշ նի- շանա էէրիշմէք իչին էտէրլէր պուֆլար ըոը։

Λαμπαδηφορέω - ῶ. *M.* *ήσω*. portar una tor- cia, 2. correre lampana in mano. ղամ- բար կրել. 2. ջահ ձեռքը վազել. էլլ մումու պուլունմագ. 2. մուլում էլինտէ ֆօշմագ։

Λαμπαδηφορία (ἡ) l' azione di portare una lampada. 2. corso con delle faci accese. ղամբար մը կրելը. 2. վառած ջահերով վազելը. չէրադ պուլունմագ. 2. էանմըշ մումլարլա էլէ ֆօշու էյմէսի։

Λαμπαδηφόρος (ὁ, ἡ) lampadifero, chi porta una lampada. 2. colui che corre tenendo in mano una torcia accesa, lampadista. ջահակիր, ղամբար կրող. 2. վառած կերոն ձեռքը վազող, ջահընթաց. չէրադ պուլունան, մէշալէ պուլունան. 2. էան- մըշ էլլ մումու էլինտէ ֆօշան էտէն։

Λαμπαδίας - ου (ὁ) = *Λαμπαδηφόρος*. 2. (*οὐσ.*) sorta di meteora in forma di fiaccola. ջահի՝ ղամբարի ձեւով մետէօ- րայ. մէշալէ պէնզէյինտէ պէր նէվի աասարի էուլվիյէ։

Λαμπαδίζω. *M.* *ίσω*. = *Λαμπαδιοδρο- μέω*.

Λαμπαδικὸς - ὴ - όν. che si fà colle lam- pade, colle torcie. ղամպարներով՝ կե- րոններով եղող. չէրադլէր՝ էլլ մումլար իլէ օլան։

Λαμπαδιοδρομέω - ῶ. *M.* *ήσω*. correre colla fiaccola in mano. ջահ ձեռքը վազել. մէշալէ էլինտէ ֆօշմագ։

Λαμπάδιον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Λαμπάς*. 2. (*ἰατρ.*) tasta. փիլթայ, վիրաց պատրոյգ. եարէ ֆիթիլի։

Λαμπαδιστὴς - οῦ (ὁ) lampadista. ջահըն- թաց, վառած ջահ ձեռքը՝ դրուած նպա- տակին ուրիշներէն առաջ հասնելու հա- մար ընթացք ընող. էանմըշ մէշալէ էլին- տէ՝ ֆօնուլան նիշան էէրինէ օպէրլէրինտէն էվվէլ էէրիշմէք իչին ֆօշու էտէն։

Λαμπαδουχέω - ῶ. *M.* *ήσω*. tener una tor- cia. կերոն բռնել. էլլ մումու թութմագ։

Λαμπαδουχία (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Λαμπαδοῦχος (ὁ, ἡ) = *Λαμπαδηφόρος*. che tiene una lampana. ղամպար մը բռնող. չէրադ թութան։

Λαμπάζω. *M.* *άσω*. × *ἀντὶ Λάμπω*.

Λαμπὰς - άδος (ἡ) lampada, face, fiacco- la, torcia, fanale. կանթեղ, ղամպար, ջահ, կերոն, լապտեր. ֆանտիլ, մաշալա, էլլ մումու, ֆէնէր. 2. = *Λαμπαδηδρο- μία*. 3. = *Λαμπηδών*. 4. = *Λαμπαδίας* (2).

Λάμπη (ἡ) schiuma. 2. immondizia. փրփ- րուր. 2. աղտեղութիւն. քէօփիւք. 2. քիրլիլիք, նաճասէթ, մուրտարլըգ։

Λαμπηδὼν - όνος (ἡ) splendore, folgóre, raggio di luce. փայլիւն, ճաճանչ, լուսի նշոյլ. բարլագլըգ, ըլըգ չէօհլէսի, լէմէ։

Λαμπήνη (ἡ) cocchio coperto. վրան գոց կառք. ֆօլու։

Λαμπηρὸς - ὰ - όν. schiumante. փրփրոտ. քէօփիւքլիւ։

Λάμπουρος (ὁ, ἡ) che ha la coda ris- plendente. փայլուն պոչ ունեցող. ֆույ- րուղու բարլագ։

Λαμπρόβιος (ὁ, ἡ) che vive splendida- mente. փառքով ապրող, փառաւոր կեանք մը անցընող. պարլագ՝ ալթունլու՝ ֆաֆըր- իլէ էօմրյէն։

Λαμπρόζωνος (ὁ, ἡ) che ha una cintura splendida. պայծառ՝ փառաւոր գօտի մը ունեցող. բարլագ՝ կուշագ սահիպի պէր ֆուշագը օլան։

Λαμπρολογέω - ῶ. *M.* *ήσω*. parlar con splen- dore. շքեղաբար՝ փառաւորապէս՝ մեծ- վայելչաբար խօսիլ. ալայըշ իլէ սէօհպէթ էթմէք։

Λαμπρόπους - οδος (ὁ, ἡ) che ha i piedi splen- didamente ornati. շքեղազարդ՝ փառահեղ կերպով զարդարուած ոտքեր ունեցող. պարլագ՝ ֆաֆըր՝ ալայըշ իլէ փուշէյէն ա- յագլարը օլան։

Λαμπροπυρσόμορφος (ὁ, ἡ) di cui la fac- cia risplende, folgoreggia come la fa- ce. երեսը ջահի մը պէս փայլող՝ շողա- ցող. եիւզիւ մէշալէ ֆապի բարլայան՝ լէմէ չէօհլէ սալան։

Λαμπρὸς - ὰ - όν. brillante, splendido, rilucente. 2. (*ἐπὶ χρωμ.*) vivo, vivace. 3. (*ἐπὶ φων.*) vivo, sonoro. 4. illustre, splendido, celebre, rinomato, genero- so, liberale. փայլուն, շողշողուն. 2. կենդանի, շողշողուն (գոյն). 3. կենդա- նի, հնչող (ձայն). 4. երեւելի, շքեղ անուանի, առատաձեռն, ազնուաբարոյ. բարլագ, չէօհլէ սալան, չէֆաֆլը, ֆապ- դար. 2. բարլագ (րէնկ). 3. կիւր, կիւմ- րահ (սէտա). 4. նամտար, մէրդամէլի, ֆաֆ- րալը, ալիճէնապ, մէրդ, սէխավէթ։

Λαμπρότης - ητος (ὁ) splendore, folgóre. 2. celebrità, splendidezza. փայլիւն, շո- ղիւն, նշոյլ, պայծառութիւն. 2. հռչա- կաւորութիւն, շքեղութիւն. բարլագլըգ, չէօհլէ, չէֆաֆ. 2. նամտարլըգ, ալայըշ, ֆաֆըր։

Λαμπρότοξος (ὁ, ἡ) che ha un arco splen- dido. պայծառ աղեղ մը ունեցող. բար- լագ՝ ֆուլէն եայը։

Λαμπροφαὴς - έος (ὁ, ἡ) raggiante, folgoreggiante. լուսաճաճանչ, շողշողուն. շաէթ՝ չէօհչէ օռլան, չէֆաֆէլը:

Λαμπρόφθαλμος (ὁ, ἡ) che ha gli occhi rilucenti. փայլուն աչքեր ունեցող. ֆարլաք կէօզլիւ:

Λαμπροφορέω - ῶ. Μ. ήσω. vestirsi degli abiti splendidi, vestirsi a gala. շքեղ՝ պայծառ լաթեր հագնիլ, հագուիլ ձգուիլ. սէօսլիւ րուպալար կէյինմէք, էսլէօսէյի ֆախըրէ պուլունմաք:

Λαμπροφορία (ἡ) il vestirsi magnificamente, a gala. փառաւոր լաթեր հագուիլը. սալթանաթ րուպալարը սէօսլիւ րուպալար կէյինմէքլիք, էսլէօսէյի ֆախըրէ պուլունմաք:

Λαμπροφόρος (ὁ, ἡ) vestito magnificamente, splendidamente, a gala. փառաւոր լաթեր հագուած, հագուած ձգուած. սէօսլիւ րուպալար կէյինմիշ, էսլէօսէյի ֆախըրէ պուլունան, կէյինմիշ գուշանմըշ:

Λαμπροφωνέω - ῶ. Μ. ήσω. aver una voce splendida, bella, sonora. շքեղ՝ աղուոր՝ յստակ ձայն ունենալ. խօշավազ՝ կիւզէլ՝ կիւմրահ սէսլի օլմագ:

Λαμπροφωνία (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Λαμπρόφωνος (ὁ, ἡ) che ha una voce splendida, sonora, bella. շքեղ՝ հնչող՝ աղուոր ձայն ունեցող. խօշ՝ կիւմրահ՝ կիւզէլ սէսլի:

Λαμπρόψυχος (ὁ, ἡ) magnanimo, generoso. վեհանձն, ազնուամիտ. ալիճէնապլըգ, ալիհիմմէթ:

Λαμπρύνω. Μ. υνῶ. render lucido, illustrare. պայծառացընել, լուսաւորել. չէֆաֆէլլանտըրմագ, ֆարլաթմագ, մանէվիլէր էթմէք, բիլկիլէր էթմէք:

Λάμπρυσμα (τὸ) ornamento splendido. պայծառ՝ շքեղ զարդ. բազլէն՝ մանէվիլէր՝ զէրլէմէլէ տէզլէն:

Λαμπρῶς, ἐπίῤ. splendidamente, magnificamente. պայծառութեամբ, շքեղութեամբ, պայծառապէս. բազլընլըգ իլէ՝ չէֆաֆլըգ՝ տաբլըգ զալիմ իլէ:

Λαμπτὴρ - ῆρος (ὁ) face, fiaccola. ջահ, ղամբար. մէշալէ. 2. (ἐν γέν.) ciò che serve per dar luce. լոյս տալու յարմար բան. ըշըգ վէրէճէք շէյ:

Λαμπτηροκλέπτης - ου (ὁ) che ruba la lucerna o la fiaccola. կանթեղը կամ ղամբարը գողցող. գանտիլ եախօտ մէշալէյի չալան:

Λαμπτηρουχία (ἡ) = *Λαμπαδουχία.*

Λαμπτηροφόρος (ὁ, ἡ) che porta una fiaccola. ջահակիր, ղամպար կրող. մաշալաճը, մաշալա թաշըյան:

Λαμπυρίζω. Μ. ίσω. lucere, risplendere come la lucciola. կածոռիկի պէս փայլիլ. աթէշ պէօճէյի կիպի բարլամագ:

Λαμπυρὶς - ίδος (ἡ) lucciola (*Λατ.* cicindela). կածոռիկ. աթէշ պէօճէյի, էշլըգ պէօճէյի:

Λάμπω. Μ. λάμψω. rilucere, risplendere, brillare, folgoreggiare. փայլել, շողալ, ճաճանչ արձըկել. բարլամագ, չէօհչէլէնմէք, չէֆաֆլանմագ:

Λαμπώδης - εος (ὁ, ἡ) = *Λαμπηρός.*

Λαμυρία (ἡ) protervia, insolenza. յանդգնութիւն, խիստ համարձակութիւն. պէաշարէթ, գէթզէլիք, արսըզլըգ:

Λαμυρὸς - ὰ - όν. protervo, sfacciato, insolente. 2. terribile. յանդգուգն, աներես, խիստ համարձակ. 2. ահելի. պէաշարէթ, ուտանմազ, էտէպսիզ, գէթզէլ. 2. գորգունճ, գօրգիւլիւ. — *νρῶς, ἐπίῤ.*

Λάμψις - εως (ἡ) folgóre, splendore. փայլուն, պայծառութիւն. բարլայըշ, բարլագլըգ, չէֆաֆ:

Λανθανόντως, ἐπίῤ. secretamente, clandestinamente. գաղտուկ, ծածկաբար. կիզլիճէ, խաֆիյէ:

Λανθάνω. Μ. λήσομαι καὶ λήσω. non accorgersi, o non esser noto agli altri. 2. (μσ.) scordarsi, dimenticarsi, trascurare. չիմանալ կամ չիմացուիլ, ուրիշէ չգիտցուիլ՝ չճանչցուիլ. 2. մոռնալ, անհոգ ըլլալ, զանց առնել. ֆէրգ էթմէմէք, հալգըն օլմամագ եախօտ պէլլիւ օլմամագ, պէլլի օլմամագ, պունուլմամագ. 2. ունութմագ, ղաֆիլ օլմագ, գայդ էթմէմէք:

Λὰξ, ἐπίῤ. a tallone, con calcagno, calpestando. ոտքի կռնակով, կրնկամբ, ոտքով կոխելով. թէփմէ իլէ՝ էօքչէ իլէ, այագլար ալթընա ալըպ:

Λάξευσις - εως (ἡ) scultura di pietre. քար կոփելը. թաշ օյմագլըգ, թաշճըլըգ:

Λαξευτὴρ × *ἀντὶ Λαξευτής.*

Λαξευτήριον (τὸ) instrumento per tagliare e scolpire la pietra. քար կտրելու ու կոփելու գործիք. թաշ քէսմէ օյմայա մախսուս ալէթ:

Λαξευτὴς - οῦ (ὁ) scultor di pietre, scarpellino. քար կոփող, քարահատ. թաշ օյան իշլէյէն, թաշճը:

Λαξευτὸς - ὴ - όν. inciso, intagliato, scolpito di pietra. քարակոփ, քարէ քանդակուած. թաշտան գազմա՝ օյմա:

Λαξεύω. Μ. εύσω. scolpir le pietre. քար կոփել. թաշ օյմագ իշլէմէք:

Λαοβότειρα (ἡ) *θηλ. τοῦ*

Λαοβοτὴρ (ὁ) nutritore, capo, condottiere del popolo. ժողովրդեան սնուցիչը՝ գլուխը՝ կառավարը ուղղիչը. միլլէթին պէսլէյիճիսի՝ պաշը՝ իտարէճիսի՝ գըլաւուզու:

Λαοβότος (ὁ, ἡ) = *Λαοβοτήρ.*

Λαοδάμας - αντος (ὁ) domatore de' popoli. ժողովուրդները նուաճող՝ ձեռքին տակը առնող. գավմլէրի միլլէթլէրի զապթ էտէն՝ ալթընա ալան:

Λαόδικος (ὁ, ἡ) giudicato dal popolo. դատաստանը ժողովրդէն կտրուած. չէմաաթ միլլէթին հիւքիւմիւ՝ գաթ օլունմուշ:

Λαοδογματικὸς - ὴ - όν. concorde alla pubblica opinione, al parere del popolo. համաձայն ժողովուրդին կարծիքին համաձայն. գավմին միլլէթին ռէյինէ իւյղուն: — *ικῶς, ἐπίῤ.*

Λαοηγησία (ἡ) sovranità sul popolo. ժողովրդեան վրայ տիրելը. միլլէթին իւզէրինէ հիւքիւմ էթմէք պատիշահլըգ:

Λαοκατάρατος (ὁ, ἡ) esecrato, maledet-

to dal popolo. ժողովուրդէն անխծուած. ճէմաաթտան խալքտան լանէթլէնմիշ։

Λαοκρατέομαι - οῦμαι. Μ. ηθήσομαι. = Δημοκρατέομαι.

Λαοκρατία - ας (ἡ) = Δημοκρατία.

Λαομέδων - οντος (ὁ) sovrano del popolo. ժողովրդին իշխանը՝ պետը. ճէմաաթին հէքիմ էտէն՝ պատիշահ, ճէմաաթըն պաշը՝ պէյլէրպէյի՝ խանը։

Λαοξόος (ὁ, ἡ) scultore di pietre. քար կոփող. թաշ օյան, թաշ օյմաճըլըք։

Λαοπαθής - έος (ὁ, ἡ) sofferto in tutto il popolo. բոլոր ժողովրդէն քաշուած (աղէտ եւ այլն). ճէմ ճէմաաթտան՝ խալքտան չէքիլմիշ թէհլիքէ օլունմուշ (դէրտ, պէլա)։

Λαοπλάνος (ὁ, ἡ) ingannator del popolo. ժողովուրդը խաբող. խալքը ալդադան։

Λαοπόρος (ὁ, ἡ) (ponte) per cui passa il popolo. ուսկից որ ժողովուրդը կ'անցնի (կամուրջ). նէրէտէն քի ճէմաաթ՝ խալք կէչէր՝ կէչիտ եէրի (քէօփրիւ)։

Λαὸς (ὁ) popolo, moltitudine. ժողովուրդ, բազմութիւն. ճէմաաթ, խալք, չօքլուք, քալապալըք։

Λαοσεβὴς - έος (ὁ, ἡ) rispettato dal popolo. ժողովուրդէն յարգուած՝ պատուըուած. ճէմաաթտան իզզէթլէնմիշ՝ հիւրմէթլէնմիշ։

Λαοσόος (ὁ, ἡ) che solleva il popolo alla guerra. 2. *(μόνον εἰς τὸν Νον.) (σώζω.)* conservatore del popolo. ժողովուրդը կռուի՝ պատերազմի վերցընող՝ դրդող. 2. ժողովուրդը պահպանող. ճէմաաթը ճէնկէ պաշքալտըրըճը. 2. ճէմաաթը սաքլայան՝ քօրույան։

Λαοτέκτων - ονος (ὁ) = Λιθοξόος.

Λαότροφος (ὁ, ἡ) (παροξ.) che nutrisce il popolo. 2. *(προπαρ.)* nutrito dal popolo. ժողովուրդը սնուցանող՝ պահող. 2. ժողովուրդէ սնած՝ պահուած. ճէմաաթը պէսլէյէն՝ պաքըճը. 2. ճէմաաթտան պէսլէնմիշ՝ պաքըլմըշ։

Λαοτύπος (ὁ, ἡ) = Λιθοξόος.

Λαοφθόρος (ὁ, ἡ) pernicioso al popolo, che corrompe il popolo. ժողովուրդին վնասակար, ժողովուրդը աւրող՝ եղծանող. ճէմաաթա զարարլը, ճէմաաթը պօզան՝ պէրպատ էտէն։

Λαοφόνος (ὁ, ἡ) uccisore del popolo. ժողովուրդը սպաննող. խալքը էօլտիւրէն։

Λαοφόρος (ὁ, ἡ) (εὐχρηστότ. τὸ) Λεωφόρος.

Λάπαγμα (τὸ) escremento. յաւելուած, կղկղանք, ապաւառ. պօք, մուտարրաֆաթ։

Λαπαγμὸς (ὁ) = Λάπαξις.

Λαπάζω. Μ. άξω. vuotare. 2. lubricare. պարպել. 2. կակղել, դիւրել (փորը). պօշալթմաք. 2. գարնը եումուշաթմաք։

Λάπαθον (τὸ) lapazio, rombice (sorta di erba.) *(Γαλλ.* patience.) աւելուկ (խոտ մըն է). ալխան օթու։

Λάπαθος (ὁ) fossa. փոս. չուքուր։

Λαπακτικὸς - ὴ - όν. lassativo, lubricativo, emolliente. փորը մեղմող, կակղիչ (որովայնի). գարըն եումուշադան, մուլայիմլէք հալ էտէն։

Λάπαξις - εως (ἡ) evacuazione. Թորուածք կղկղանաց, փորը ելլելը. աքըլ էթմէք, գարնը չըքմասը։

Λαπάρα - ας (ἡ) = Λαγών.

Λαπαρὸς - ὰ - όν. vuoto. 2. molle, lubrico. պարապ. 2. կակուղ, դիւրըրոխայն, փորը դիւրաւ ելլող. պօշ. 2. եումուշագ, գարնը գօլայլըգ էլէ չըգան, միւլայիմ։ = *Λαγαρός.*

Λαπάσσω. Μ. άξω. = Λαπάζω.

Λάπη (ἡ) moccia. 2. *(ἰατρ.)* pituita, flemma. խլինք. 2. պլղամ. սիւմիւք. 2. պալղամ։

Λάπτω. Μ. λάψω. bere leccando. լափել, լակել, լափլափ՝ լեզուաւ խմել. լաքլաք իչմէք, եալայարաք, դիլէ իլէ իչմէք. 2. *(ὀθ.)* assorbire, consumare. լափել, սպառել. էմմէք չէքմէք, թիւքէթ էթմէք։

Λαρινὸς - ὴ - όν. pingue, grasso. գէր, պարարտ. սէմիզ։

Λάριξ - ικος (ὁ καὶ ἡ) larice (albero.) կուենի. գարաչամ աղաճը։

Λαρκίδιον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ

Λάρκος (ὁ) sporta, corba. զամբիւղ, սարադան, որթ. չէնկէլ, քիւֆէ։

Λάρναξ - ακος (ἡ καὶ μτγν. ὁ) cassa, arca. սնտուկ, արկղ. սանտըգ։

Λάρος (ὁ) gabbiano (uccello). որոր (թռչուն մը). մարթըգուշ (պիր նէվ գուշ)։

Λαρὸς - ὰ - όν. gustoso, soave, piacevole. համով, անուշ, ախորժելի. լէզզէթլի, թաթլը, խօշ։

Λαρυγγιάω - ῶ. Μ. άσω. καὶ

Λαρυγγίζω. Μ. ίσω. gridar con tutta la voce, mandar fuori una voce gutturale, gridar dalla gorga. ունեցած ձայնովը պոռալ, հագագային ձայն հանել, կոկորդէն պոռալ. վար օլան սէս իլէ պաղըրմաք, պօղազտան սէս չըգարմաք։

Λαρυγγισμὸς (ὁ) voce, grido gutturale, dalla gorga. հագագային՝ կոկորդային ձայն պոռոց. պօղազտան չըգան սէս՝ հայգըրըշ։

Λαρυγγιστὴς - οῦ (ὁ) che grida dalla gorga. կոկորդէն ձայն հանող՝ պոռացող. պօղազտան սէս չըգարան՝ հայգըրան։

Λαρυγγοτομέω - ῶ. Μ. ήσω. tagliare la gorga, la gorgozza. կոկորդը՝ ըմպափողը կտրել. պօղազը՝ գըրթլաղը քէսմէք։

Λαρυγγοτομία (ἡ) tagliatura della gorga, della gorgozza. կոկորդը՝ ըմպափողը կտրելը. պօղազը կէսմէ։

Λάρυγξ - υγγος (ὁ) gorga, gorgozza. կոկորդ, ըմպափող. պօղազ, գըրթլաղ։

Λαρύζω. Μ. ύξω. καὶ

Λαρύνω. Μ. υνῶ. tubare. *(Γαλλ.* roucouler.) փողել, մնչել (տատրակաց). գուգու էթմէք, պօղազտան էօթմէք (գումրուներ)։

Λάσανον (τὸ) cántaro, orinale, pitale, zangola. կճիճ (կղկղանաց). հավրօզ։

Λασιόκνημος (ὁ, ἡ) che ha le gambe irsute. թաւամազ սրունքներ ունեցող. պաճագլարը թիւյլիւ։

Λάσιος - α - ον. peloso, irsuto, ispido. 2. fronzuto. 3. folto. թաւամազ, մազոտ. 2. տերեւոտ, տերեւախիտ. 3. թաւ, խիտ. թիւյլիւ, գըլլը. 2. եաբ րագլը. 3. սըգ։

Λαοιόστερνος (ὁ, ἡ) che ha il petto ispido. Թաւամազ կուրծք ունեցող. կէօղիւս-իւ-Պիւ-յիւ։

Λασιότριχος (ὁ, ἡ) che ha i capelli folti. Հոծ խիտ մազ ունեցող. սաչ գալըն։

Λασιόφρυς-υος (ὁ, ἡ) che ha sopracigli folti. խիտ՝ հոծ ընքուի ունեցող. գաշ գալըն, գաշլարը գալըն։

Λασκάζω. Μ. άσω. καὶ

Λάσκω. Μ. λακήσω. scoppiettare, strepitare, risuonare, gridare, latrare, gracchiare, parlar ad alta voce, profetizzare, vaticinare. Ճարճատել, փախթըռտող հանել, ղառաչել, հնչել, պոռալ, հաչել, կարկաչել, բարձր ձայնով խօսիլ, մարգարէանալ.

Λαταγεῖον (τὸ) bacile in cui si versa il resto del vino, գինիին մնացածը թափելու կոնք.

Λαταγέω-ῶ. Μ. ήσω. = *Κοτταβίζω.* risuonare, strepitare. Հնչել, ղառաչել.

Λαταγή-ῆς (ἡ) ⎫ il resto del vino che
Λάταξ-αγος (ἡ) ⎭ si versa con strepito in un bacile nel giuoco detto Cottabo (*Κότταβος.*) 2. specie di quadrupedo anfibio. գինիին մնացածը՝ զոր կոդդավոս (*Κότταβος.*) բռուած խաղին մէջ կոնքի մը մէջ ղառաչմամբ կը լեցուի. 2. տեսակ մը երկակենցաղ չորքոտանի.

Λατομεῖον (τὸ) cava di pietre (*Λατ.* lapidicina), cava di sassi. քարահանք.

Λατομέω-ῶ. Μ. ήσω. scavar delle pietre dalle cave, scolpir le pietre. քարահանքէ քար հանել, քար կոփել.

Λατόμημα (τὸ) rottame di pietre. (*Λατ.* caementum.) (*Γαλλ.* décombres ἢ moellon.) քարի կտորակք՝ բեկորք, կոփած քար.

Λατομητὸς (ὁ, ἡ) scolpito di pietre. քարակոփ.

Λατομία (ἡ) l'azione di tagliare, scavare o scolpir le pietre. քար կտրելը՝ հանելը կամ կոփելը. 2. = *Λατομεῖον.*

Λατομικὸς-ὴ-όν. pertinente alle cave di sassi. քարահանքներու պատկանած.

Λατόμος (ὁ, ἡ) colui che taglia pietre, scava i sassi dalle cave. 2. scultore di pietre. քար կտրող, քարահանքներէ քար հանող. 2. քար կոփող.

Λάτος (ὁ) sorta di pesce. տեսակ մը ձուկ.

Λατρεία (ἡ) lo stato del mercenario. 2. culto religioso, latria. վարձկան ըլլալը. 2. Աստուծոյ տրուած պաշտօն.

Λάτρευμα (τὸ) servizio, ministero, culto. սպասաւորութիւն, պաշտօն, երկրպագութիւն.

Λατρεὺς-έως (ὁ) ✕ ἀντὶ

Λατρευτὴς-οῦ (ὁ) = *Λάτρις.* adoratore, che rende un culto. պաշտող, երկրպագող.

Λατρευτικὸς-ὴ-όν. che concerne il culto. 2. pronto a render un culto, ad adorare. պաշտօնի՝ երկրպագութեան վերաբերեալ. 2. պաշտօն մատուցանելու՝ երկրպագելու պատրաստ.

Λατρεύω. Μ. εύσω. (*χ. πτ.*) esser servo, famulo. (*μὲ δοτ.*) servire, esser subordinato. 2. (*μὲ δοτ.* ἢ *αἰτ.*) adorare, render culto. ծառայ՝ պաշտօնեայ ըլլալ, ծառայել, սպասաւորել, հպատակ ըլլալ. 2. պաշտել, երկրպագել.

Λάτριος-α-ον. appartenente al ministro. պաշտօնեայի պատկանած.

Λάτρις-ιος (ὁ, ἡ) servo o soldato pagato, mercenario, schiavo. ամբոչէք առնող ծառայ կամ զինուոր, վարձկան, գերի.

Λάτρον (τὸ) salario, mercede. ռոճիկ, ամբոչէք, վճար, վարձ.

Λατύπη (ἡ) calcina fatta dalla rastiatura delle pietre (e massime di marmo), stucco. քարի (մանաւանդ մարմարիոնի) քերթածներէն՝ մանրուքներէն շինուած բուռ.

Λατύπος (ὁ, ἡ) = *Λατόμος* (*οὐσ.*) = *Λιθοξόος.*

Λαῦρα (ἡ) calle, rione, quartiere. 2. monisterio. փողոց, թաղ. 2. մենաստան.

Λαῦρος-α-ον. νλγ. ἀντὶ Λάβρος ἢ *Λευρός.*

Λάφυγμα (τὸ) *καὶ*

Λαφυγμὸς (ὁ) trangugiamento, voracità. մռզգայլելը, անյագ ուտելը, որկրամոլութիւն.

Λαφυραγωγέω-ῶ. Μ. ήσω. predare, saccheggiare. թալլել, կողոպտել.

Λαφυραγωγία (ἡ) saccheggiamento. թալլելը.

Λαφυραγωγὸς (ὁ) saccheggiatore. թալլող, կողոպտող.

Λάφυρον (τὸ) preda, bottino. աւար, կապուտ.

Λαφυροπωλεία (ἡ) vendita del bottino. թալլած բանը ծախելը.

Λαφυροπωλεῖον (*τὸ*) luogo ove si vende il bottino. *կապուտ՝ աւար ծախելու տեղ. եաղմա օլունան նէսնէլերի սաթըլտըգը մահալ:*

Λαφυροπωλέω-ῶ. M. *ήσω.* vender il bottino. *աւարը՝ կապուտը՝ թալլած բանը ծախել. եաղմա օլունան նէսնէյի սաթմագ, չէփէօր սաթմագ:*

Λαφυροπώλης-ου (*ὁ*) venditor del bottino. *աւար՝ կապուտ ծախող. եաղմա՝ չէփէօր սաթան:*

Λαφύσσω. M. *ύξω.* divorare, trangugiare, consumare. *անյագ ուտել, մռլգալիլ, լմնցընել, սպառել. եէյիփ պիթիրմէք, թէլէֆ էթմէք, էդթիքլէ՝ իւթիքամ էթմէք:*

Λαχαίνω. M. *ανῶ.* scavare. *պեղել, բրել. գազմագ:*

Λαχανάριον (*τὸ*) *ὑποκορ. τοῦ Λάχανον.*

Λαχανηλόγος (*ὁ, ἡ*) che raccoglie gli ortaggi. *բանջարները՝ խաւարտները ժողվող. զարզավաթ թօփլայան:*

Λαχανηρὸς-ὰ-όν. di ortaggio. *բանջարի՝ խաւարտի պատկանած. զարզավաթա տայիր:*

Λαχανιὰ (*ἡ*) luogo seminato di ortaggi. *խաւարտ ցանուած տեղ. սեպզէվաթ էքիլմիշ մահալ:*

Λαχανικὸς-ὴ-όν. = *Λαχανηρός.*

Λαχάνιον (*τὸ*) = *Λαχανάριον.*

Λάχανον (*τὸ*) ortaggio, erbaggio. (*Λατ.* olus, olera.) *բանջար, խոտեղէն, խաւարտ. սեպզէվաթ:*

Λαχανοπωλεῖον (*τὸ*) luogo, ove si vende l' erbaggio. *բանջար՝ խաւարտ ծախելու տեղ. սեպզէվաթ սաթըլըգ մահալ:*

Λαχανοπώλης-ου (*ὁ*) venditor di erbaggio. *խաւարտ՝ բանջար ծախող. սեպզէվաթճը:*

Λαχανοπωλία (*ἡ*) il mestiere di chi vende dell' ortaggio. *խաւարտ ծախողին պաշտօնը. սեպզէվաթճըլըգ:*

Λαχανοπώλιον (*τὸ*) = *Λαχανοπωλεῖον.*

Λάχεσις-εως (*ἡ*) fortuna, sorte. *բաղդ, վիճակ. իգպալ, թալէհ, գըսմէթ:*

Λαχμὸς (*ὁ*) lotto. *տեսակ մը բաղդով խաղարկութիւն, վիճակ. փիանգօ:*

Λάχνη (*ἡ*) lanugine. 2. pelo. *աղուամազ. 2. մազ, հեր. այվա թիւյիւ, թիւյճիւղ. 2. գըլ, թիւյ:*

Λάχνος (*ὁ*) = *Λάχνη.*

Λαχνόω-ῶ. M. *ώσω.* render (*καὶ πθ.*) divenir peloso. *մազոտ ընել կամ ըլլալ. թիւյլիւլէթմէք եախօտ թիւյլիւլէնմէք:*

Λάχος-εος-ους (*τὸ*) sorte. 2. porzione avuta alla sorte. *վիճակ. 2. վիճակաւ ելած մաս. գուրա, նասիպ. 2. նասիպ ալընան հիսսէ:*

Λαψάνη (*ἡ*) lapsana. *տեսակ մը խոտեղէն է. պիր նէվ օթլագ:*

Λαώδης-εος (*ὁ, ἡ*) popolare, di popolo. *ժողովրդական. ճէմաաթա մէնսուպ:*

Λέαινα (*ἡ*) leonessa. *մատակ առիւծ. տիշի արսլան:*

Λεαίνω. M. *ανῶ.* spianare, livellare. *հարթել. տիւզլէթմէք, տիւմտիւզ էթմէք, չըրփըլամագ:*

Λεβηρὶς-ίδος (*ἡ*) spoglia di serpente. *խորխ օձի. եըլան տէրիսի:*

Λέβης-ητος (*ὁ*) caldaja, laveggio. 2. bacile. *սան, կաթսայ, ջեռուցիչ պղնձի. 2. կոնք. գազան, թէնճէրէ. 2. լէյէն:*

Λεβήτιον (*τὸ*) *ὑποκορ. τ. Λέβης.* caldajuola. *կաթսայ, պզտիկ սան. թէնճէրէ, գազանճըք:*

Λεβίας-ου (*ὁ*) specie di pesce. *տեսակ մը ձուկ. պիր նէվ պալըգ:*

Λεγεὼν-ῶνος (*ὁ ἤ ἡ*) legione. *լեգէոն. ասկեր պէօլիւքիւ:*

Λέγνη (*ἡ*) *καὶ*

Λέγνον (*τὸ*) fimbria, frangia. *լաթերու ծայրաւէն, ծոպ. չիւճէֆ, սաչագ, էթրաֆ էթէյի:*

Λεγνώδης-εος (*ὁ, ἡ*) *καὶ*

Λεγνωτὸς-ὴ-όν. (*χιτών.*) frangiato, fimbriato. *ծոպաւոր, վերջաւոր. սաչագլը, չիւճէֆլի:*

Λέγω. M. *λέξω.* (*κυρ.*) metter a dormire, far giacere, sopire (*καὶ μσ. ὃ καὶ συνηθ.*) coricarsi, riposarsi. 2. raccogliere. 3. (*μσ.*) scegliere. 4. annoverar insieme. 5. esporre, narrare. 6. dire, parlare. *պառկեցընել, քնացընել, կամ պառկիլ, քնանալ, հանգչիլ. 2. ժողվել. 3. ընտրել. 4. համարել ի թիւ, միատեղ համրել. 5. բացայայտել, պատմել. 6. ըսել, խօսիլ. եաթըրմագ, ույութմագ, եախօտ եաթմագ, ույումագ, րահաթլանմագ. 2. թօփլամագ. 3. սէչմէք, էյիւթլէմէք. 4. սայըլըրքէն հեսապա գօյմագ, պիրլէ սայմագ, ղամմ էթմէք. 5. վագըֆ՝ նագըլ էթմէք. 6. տէմէք, սէօյլէմէք, լագըրտը՝ սէօհպէթ էթմէք:*

Ληλασία (*ἡ*) saccheggiamento, saccomanno. *թալլելը, կողոպտելը. եաղմալամագ, եաղմայա վուրմագ:*

Ληλατέω-ῶ. M. *ήσω.* saccheggiare. *թալլել, կողոպտել. եաղմայա վուրմագ, եաղմալամագ:*

Ληλάτης-ου (*ὁ*) saccheggiatore, predatore. *թալլող, կողոպտող. եաղմաճը, ղարէթճի:*

Λεία (*ἡ*) preda, bottino. *աւար, կապուտ, թալլուած բան. եաղմա, չէփէօր, թալան:*

Λείβηθρον (*τὸ*) acquidotto. 2. luogo adacquato, acquoso. *ջրմուղ. 2. ջրոտ տեղ. սու եօլու. 2. սուլագ եէր:*

Λείβω. M. *λείψω.* spandere, versare, far cadere a goccia a goccia, distillare. *թափել, հեղուլ, կաթեցընել. տէօքմէք, տէօքիւլմէք, տամլաթմագ.* = *Σπένδω.*

Λειεντερέω-ῶ. M. *ήσω.* soffrir di lienteria. *կերած կերակուրները առանց մարսելու վար իջնալ. եէմէքի սինդիրմէք, եէտիյի եէմէքլէր հազմ օլունմագսըն ագար կիթմէք:*

Λειεντερία (*ἡ*) lienteria (malattia). *տեսակ մը հիւանդութիւն՝ որով կերակուրները առանց մարսելու կը թօրին կ'երթան. եէմէքի սինդիրմէմէ (պիր նէվ խասթալըգ, անտա գի եէնիլէն թաամլար հազմ օլունմագսըզըն ագար կիտէրլէր):*

Λειεντεριώδης-εος (*ὁ, ἡ*) che soffre di lienteria. *կերած կերակուրները առանց մարսելու վար իջնող. եէմէքի սինդիրմէյէն, եէտիյի թաամլար հազմ օլունմագսըզըն ագար կիտէն:*

Λεῖκνον (*τὸ*) = *Λίκνον.*

Λείμαξ - ακος (ὁ) lumacone ignudo, lumaca. լորտնուկ. սէ-մ-էլէ- գէօնէ:

Λείμμα (τὸ) = *Λείψανον*.

Λειμόδωρον (τὸ) limodoro (erba.) խոտ մըն է, կոհկոերեւեկ. գէր նէվ օթը-ք:

Λειμὼν - ῶνος (ὁ) prato, prateria. 2. le parti vergognose delle donne. մարգ, մարգագետին. 2. կանանց ամօթոյքը. չայըր չէմէն, օթլագ. 2. ավրէթին ադէ եէրլէրի:

Λειμωνιὰς - άδος (ἡ) (*Νύμφη*.) abitante nei prati. մարգերը՝ դալար տեղերը բնակօղ. չայըրդա՝ չէմէնլիքլէրդէ օթուրան օլան՝ էֆսանէ էրէն:

Λειμωνιάτης - ου (ὁ) καὶ

Λειμωνιᾶτις - ιδος (ἡ) limoniate. ծաղրագին քար մըն է, (բստ, ոմանց) զմրուխտ. գէր նէվի դէհալը թաշ, (դաւըլարը չէմէն զիւմրիւտ) չէմրէթ:

Λειμώνιος - α - ον. di prato. մարգագետնի յատուկ. չայըրա չէմէնէ՝ չէմէնլիքլէրէ մէնսուպ. (ὀθ. ουσ. θηλ. καὶ οὐδ.) limonia (sorta di anemone.) ծաղիկ մըն է. նէման չիչէքինէ դէնզէր գէր նէվի չիչէքտիր:

Λειμωνὶς - ίδος (ἡ) = *Λειμωνιάς*.

Λειμωνοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) fiorido, verdeggiante. ծաղկոտ, դալար, կանաչագեղ, կանանչներով զարդարուած. չիչէքլի, եէշիլլէքլի, եէշիլ:

Λειοκυμονέω - ῶ. Μ. *ήσω.* *Εἰμὶ* —

Λειοκύμων - ονος (ὁ, ἡ) di cui le onde sono piane, che non si gonfiano. ալիքները հարթ եղօղ՝ չուռեցող. դալղալարը դիւզ օլան՝ քապարմայան:

Λειοποιέω - ῶ. Μ. *ήσω.* = *Λειόω*.

Λεῖος - α ἢ ος - ον. liscio, piano, lubrico. 2. dolce, lusinghiero. հարթ, մակաւասար, դուր, ողորկ, լպիրծ. 2. անուշ, փաղաքուշ, ողոք, յանկուցիչ, իրեն քաշօղ. դիւզ, դիւմդիւզ, ճեյրէհսըզ, գայկան. 2. թաթլը, խօշ, գօնիւլ, ավլայը չէքէն:

Λειότης - ητος (ἡ) lubricità. (*Λατ.* laevitas, laevor.) հարթութիւն, լպիրծ ըլլալը. դիւզլիւք, գայկանլըգ:

Λειόφυλλος (ὁ, ἡ) che ha le fronde liscie. դուր տերեւ ունեցօղ. դիւզ եափրաքլը ծայ էօլան:

Λειόω - ῶ. Μ. *ώσω.* lisciare, pianare. ողորկել, հարթել, դուրցընել. եէյրէհսըզլէ, դիւզլէ, դիւմդիւզ էթմէք:

Λειπανδρέω - ῶ. Μ. *ήσω.* aver mancanza d'uomini, esser privo d'uomini. մարդոց պակսութիւն ունենալ, մարդոցմէ զուրկ ըլլալ, մարդ չունենալ. ատամսըզ օլմագ, ատամլարդան մահրում օլմագ:

Λειπανδρία (ἡ) = *Λειψανδρία*.

Λειπανθρωπέω - ῶ. Μ. *ήσω.* = *Λειπανδρέω*.

Λειπανθρωπεία (ἡ) = *Λειπανδρία*.

Λειπογάλακτος (ὁ, ἡ) privo di latte. կաթ չունեցօղ. սիւտսիւզ:

Λειπόγαμος (ὁ, ἡ) che abbandonò la sposa o lo sposo. կնիկը կամ էրիկը թող տուած՝ ձգած. գարըսընը գօջասընը բըրագմըշ:

Λειποδρανέω - ῶ. Μ. *ήσω.* *Εἰμὶ* —

Λειποδρανὴς - έος (ὁ, ἡ) imbecille, languido. տկար, վատուժ, թուլցած. զայըֆ, դերմանսըզ, թաքաթսըզ:

Λειποθυμέω - ῶ. Μ. *ήσω.* svenirsi, venir meno. մարիլ, նուաղիլ, թալկանալ. բայըլմագ:

Λειποθυμία (ἡ) svenimento. մարիլը, թալկացումն. բայըլմագլըգ:

Λειποθυμικὸς - η - όν. (καὶ ἐπίῤ.) *- ικῶς.* soggetto allo svenimento, pronto a disvenire. մարօղ, մարելու պատրաստ, դիւրաւ մարօղ՝ թալկացօղ. բայըլմայա մեայիլ, քօլայ բայըլան:

Λειπόθυμος (ὁ, ἡ) svenuto, venuto meno. մարած, թալկացեալ. բայըլմըշ:

Λειποπάτωρ - ορος (ὁ, ἡ) che abbandona il suo padre. հայրը թող տուօղ՝ ձգօղ. պէպասընը թէրք էտէն:

Λειποσιτέω - ῶ. Μ. *ήσω.* aver mancanza di nutritura. սննդեան պակսութիւն ունենալ. եէյէճէյէ օլմագ, գըթլըգդան մահրում օլմագ:

Λειποστρατεία (ἡ) καὶ

Λειποστρατέω - ῶ. Μ. *ήσω.* = *Λειποτακτέω*.

Λειποστρατία - ας (ἡ) = *Λειποστρατεία*.

Λειποστράτιον (τὸ) il disertare d'un soldato. զինուորի մը դասալիք ըլլալը՝ ձգել փախչիլը. ասքէրին դէօվլէթին տուրուշը գաչմասը:

Λειποστράτιος καὶ

Λειποστρατιώτης - ου (ὁ) = *Λειποτάκτης*.

Λειποτακτέω - ῶ. Μ. *ήσω.* disertare, abbandonare il suo posto (trattandosi d'un soldato.) դասալիք լինել, դասէն ելլել փախչիլ (զինուորի համար). ֆիրար էթմէք, դէօվլէթին տուրուշը գաչմագ (ասքէր հագգընտա):

Λειποτάκτης - ου (ὁ) disertore. դասալիք, փախստական զինուոր. գաչգըն ասքէր:

Λειποταξία - ας (ἡ) il disertare, l'azione di disertare. դասալիք ըլլալը, դասէն ելլել փախչիլը (զինուորի մը). գաչգընլըգ, դէօվլէթին տուրուշը ֆիրարը (ասքէր հագգընտա):

Λείπουρος (ὁ, ἡ) codimozzo. պոչ չունեցօղ, ագտատ. գույրուգսուզ, չօլագ:

Λειποψυχέω - ῶ. Μ. *ήσω.* = *Λειποθυμέω*.

Λειποψυχία (ἡ) = *Λειποθυμία*.

Λειπόψυχος (ὁ, ἡ) = *Λειπόθυμος*.

Λείπω. Μ. *λείψω.* mancare. 2. lasciare, abbandonare. պակսիլ, բանի մը պակսութիւն ունենալ. 2. թող տալ, ձգել, լքել. էքսիք օլմագ, էքսիլմէք. 2. բըրագմագ, թէրք էթմէք:

Λείρινος - η - ον. gigliaceo, fatto di giglio. շուշանի նման, շուշանէ շինուած. զամպագ կիպի, զամպագտան եափըլմըշ:

Λειριοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) καὶ

Λειριόεις - εσσα - εν. simile al giglio, candido, fiorido, delicato come il giglio. շուշանի նման, շուշանի պէս ճերմակ՝ ծաղկաւէտ՝ փափուկ. զամպագա պենզէր, զամպագ կիպի պէյազ՝ չիչէքլի՝ նազիք:

Λείριον (τὸ) giglio. 2. narcisso. շուշան. 2. նարկիս. զամպագ. 2. նէրկիզ, չէշմէ կիւզէլ:

Λειτουργέω - ῶ. Μ. *ήσω.* esercitare un pubblico servizio. 2. (ἐκκλησ.) celebrar la messa. հասարակութեան պաշտօն մը

մատուցանել, Հասարակութեան սպասաւորել. 2. պատարագ մատուցանել. խալգա' հիզմեթ իւր իւզմէթ աամմէ. 2. գուդդաս էթմէք:

Λειτούργημα (*τὸ*) servizio, ministero pubblico. Հասարակութեան պաշտօն' սպասաւորութիւն. խալգա' հիզմեթ աամմեյէ' օլունան խըզմէթ' խըզմէթ:

Λειτουργησία (*ἡ*) *καὶ*

Λειτουργία (*ἡ*) servizio, ministero, uffizio, carica pubblica a prò della communità. 2. (*ἐκκλησ.*) messa. Հասարակութեան օգտին համար եղած սպաս' ծառայութիւն' պաշտօն. 2. պատարագ. խալգըն' հիզմեթին ֆայտէսի իչին իճրա օլունան իշ' իւզմէթ' գայէ' մանսապ. 2. գուդդաս, լիթուրգիա, ային:

Λειτουργικὸς - *ἡ* - *όν*. ministeriale. 2. che concerne il servizio divino, sacerdotale. պաշտօնէական, պաշտօնական. 2. աստուածային պաշտօնի պատկանած, քահանայական. իւզմէթիյէ մանսուպ. 2. նէզարէթ իւլհիյէյէ մութէալլիգ, գուդդասէ նէզարէթէ ճիրա իդենէ մանսուպ:

Λειτουργὸς (*ὁ*, *ἡ*) ministro, chi esercita un servizio pubblico. 2. (*ἐκκλησ.*) ministro della chiesa. պաշտօնեայ, սպասաւոր, Հասարակութեան պաշտօն' սպաս մատուցանօղ. 2. եկեղեցւոյ պաշտօնեայ. մէմուր, խալգա' հիզմեթ իւր իւզմէթ աամմեյէ. 2. մէլէաք իւզմէթլերինի կէօրէն, գուդդասէ նէզարէթէ ճիրա էտէն:

Λειχάζω. *Μ.* *άσω*. = *Λείχω*.

Λειχὴν - *ῆνος* (*ὁ*) volatica, serpigine, impetigine. 2. fegatella, lichene. որքին. 2. որքինոյ օգտակար խոտ մը, քարհին. թէմրէյի. 2. մէշէ օթու (թէմրէյէ ֆայտէլի իւր օթ օլուր դէտէր):

Λειχηνιάω - *ῶ*. *Μ.* *άσω*. aver la serpigine, la volatica. որքին ունենալ. թէմրէյլի օլմագ:

Λείχω. *Μ.* *λείξω*. leccare, lambire. լզել, լափել. եալամագ, լաֆ էթմէք:

Λειψανδρία (*ἡ*) mancanza d'uomini, depopulazione. մարդոց պակասութիւն, անմարդութիւն. ատամ էքսիքլիյի' դէնհալըք, ատէմսիզ օլմալըգ:

Λείψανον (*τὸ*) il resto, il restante, rimasuglio, avanzo, reliquie, rimaso. մնացորդ, մնացուած. գալըն, գալընդը, պագիյէ, մանդէ:

Λεῖψις - *εως* (*ἡ*) abbandonamento, abbandono. 2. mancanza, penuria. լքում, թող տալը. 2. պակասութիւն, չքաւորութիւն. թէրք, դըրագըլմագ. 2. նեղութիւն, էքսիքլիք, օլմամազլըգ, գըթլըգ:

Λειψυδρέω - *ῶ*. *Μ.* *ήσω*. aver mancanza d'acqua, soffrir penuria d'acqua. Ջրի պակասութիւն ունենալ՝ քաշել. սու գըթլըգ չէքմէք:

Λειψυδρία (*ἡ*) penuria d'acqua. Ջրի պակասութիւն. սու գըթլըգը:

Λείωμα (*τὸ*) l'azzurro (*Λατ.* lomentum.) կապուտակ ներկ. մավի, լաճիվէրտ պոյա:

Λείωσις - *εως* (*ἡ*) lisciamento, lustratura. ողորկում, յղկելը. ճիլալամագ, ճիլա:

Λεκανάριον (*τὸ*) *ὑποκορ.* *τοῦ*

Λεκάνη (*ἡ*) bacino. կոնք, տաշտ. լէյէն:

Λεκανίδιον (*τὸ*) *Λεκάνιον* (*τὸ*) *Λεκανὶς* - *ίδος* (*ἡ*) *Λεκανίσκη* (*ἡ*) *ὑποκορ.* *τ.* *Λεκάνη*.

Λεκιθοπώλης - *ου* (*ὁ*) *καὶ* *Λεκιθόπωλις* - *ιδος* (*ἡ*) chi vende delle uova o del legume. Հաւկիթ կամ ընդեղէնք ծախող. եումուրթա եախօտ պէզէլէ սաթան:

Λέκιθος (*ἡ*) tuorlo dell'uovo. 2. lente scortecciata. 3. pisello. Հաւկթի դեղնուցը. 2. կեղեւը եղած ոսպն. 3. ոլոռն. եումուրթա սարըսը. 2. գաբուղու չըգարըլմըշ մէրճիմէք. 3. պէզէլիա:

Λεκὶς - *ίδος* (*ἡ*) *καὶ* *Λεκίσκιον* (*τὸ*) *καὶ* *Λεκίσκος* (*ὁ*) *ὑποκορ.* *τοῦ*

Λέκος - *εος* - *ους* (*τὸ*) *καὶ* *Λεκὸς* (*ὁ*) piatto, tondino, scodella. ափսէ, պնակ. թապագ, չանագ:

Λεκτέος - *α* - *ον*. *θετ.* *τ.* *Λέγω*.

Λεκτικὸς - *ἡ* - *όν*. (*καὶ* *ἐπίῤ.*) - *ικῶς*. esprimente, espressivo. արտայայտիչ, մեկին. վազըհ էտիճի, մէալիյէ տէլալէթլի:

Λεκτὸς - *ἡ* - *όν*. dicibile o detto. ըսուելու կամ ըսուած. տէնիլէպիլիր եախօտ տէնիլմիշ:

Λέκτρον (*τὸ*) letto. 2. maritaggio, conjugio, letto matrimoniale (*Λατ.* lectus genialis). մահիճ, անկողին. 2. ամուսնութիւն, ըծակցութիւն, ամուսնական անկողին. տէօշէք, եաթագ. 2. նիքեահ, էվլէնմէ:

Λέμβος (*ὁ* *καὶ* *μτνμ.* *ἡ*) brigantina, fregata, barca. նաւակ. ֆըրգաթա, գայըգ:

Λέμμα (*τὸ*) scorza. 2. coperchio. կեղեւ. 2. ծածկոյթ. գաբուգ. 2. գափագ:

Λέμφος (*ὁ*) moccio. 2. stolidezza. խլինք. 2. խօթամտութիւն. սիւմիւք. 2. չըլկընլըգ, ահմագլըգ. (*ὡς* *ἐπίθ.*) moccioso. 2. stolto. խլինքոտ. 2. խօթամիտ. սիւմիւքլիւ. 2. չըլկըն, ահմագ, ապտալ:

Λεξείω (*Χ.* *Μ.*) aver brama di parlare. խօսել փափաքիլ, խօսելու ախորժակ ունենալ. սէօյլէմէք իսթէյի արզուլանմագ, սէօյլէմէք իսթէյէ իշթահլը օլմագ:

Λεξίδιον (*τὸ*) *ὑποκορ.* *τ.* *Λέξις*.

Λεξικογράφος (*ὁ*, *ἡ*) compositor d'un dizionario. բառգիրք յօրինող. լուղաթ քիթապը եազան, թէրթիպ էտէն:

Λεξικὸς - *ἡ* - *όν*. che appartiene o s'occupa o tratta sulle parole. բառերու պատկանած կամ բառերու պարապող կամ բառերու վրայ ճառող. լուղաթէ տայիր եախօտ լուղաթլերէ մէշղուլ օլան եախօտ լուղաթլեր հագգընտա պահս էտէն. (*ὅθ.* *οὐσ.* *ἀρσ.*) = *Λεξικογράφος*. (*οὐδ.*) *Λεξικὸν* (*τὸ*) dizionario, lessico. բառգիրք, բառարան. լուղաթ քիթապը, գամուս:

Λέξις - *εως* (*ἡ*) parola, dizione, vocabolo. բառ, ասութիւն. լուղաթ, լաֆըզ, քէլամ:

Λεόντειος - *α* *ἢ* *ος* - *ον*. *καὶ*

Λεόντεος - *α* - *ον*. di leone, leonino. առիւծային. արսլանի:

Λεοντῆ (*ἡ*) (*ἐνν.* *δορά*) la pelle di leone. առիւծու մորթ. արսլան տէրիսի:

Λεοντηδὸν, *ἐπίῤ.* da leone. առիւծի պէս. արսլան կիպի:

Λεοντιδεὺς - *έως* (*ὁ*) leoncello. պզտիկ առիւծ, առիւծի ձագ' կորիւն. արսլանճըգ, արսլան եավրուսու:

Λεοντικὴ (ἡ) carvi selvatico, cacalia. առիւծախոտ (բժշկական խոտ մըն է)․ պիր նէվ հէքիմլիյէ գայէր օթուտուր:

Λεόντιος - α - ον. = *Λεόντειος.*

Λεοντίσκος (ὁ) *ὑποκορ. τ. Λέων.*

Λεοντοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile al leone. առիւծի նման․ ասլանա պենզէր:

Λεοντόθυμος (ὁ, ἡ) che ha il cuor di leone, coraggioso. առիւծի սիրտ ունեցող, կտրիճ․ ասլան եիւրէքլի, եիկիթ, պէհատըր:

Λεοντοκέφαλος (ὁ, ἡ) che ha la testa di leone. առիւծի գլուխ ունեցող․ ասլան պաշլը:

Λεοντομάχης - ου (ὁ) che combatte co' leoni. առիւծներու հետ կռուող․ ասլանլար իլէ ճէնքլէշէն:

Λεοντοπέταλον (τὸ) καὶ

Λεοντοπόδιον (τὸ) leontopetalo, piede di leone (erba). բժշկական խոտ մըն է․ ասլան այաղը, (հէքիմլիյէ գայէր պիր նէվ օթուտուր):

Λεοντόπους - οδος (ὁ, ἡ) che ha i piedi simili a quelli di leone. առիւծի ոտքերու նման ոտքեր ունեցող․ ասլան այագլը, այագլարը ասլան այաղընա պենզէր:

Λεοντοπρόσωπος (ὁ, ἡ) che ha la faccia di leone. առիւծի դէմք ունեցող․ ասլան չեհրէլի՝ սուրաթլը:

Λεοντοτροφία (ἡ) nutrizione, nutritura di leone. առիւծ պահելը՝ սնուցանելը․ ասլան պէսլէմէսի՝ պեսլենմէսի:

Λεοντοῦχος (ὁ, ἡ) che ha de' leoni. առիւծներ ունեցող․ ասլանլարը օլան:

Λεοντόφόνος (ὁ, ἡ) (*παρόξ.*) uccisore di leoni. 2. (*προπαροξ.*) ucciso da un leone. առիւծ մեռցընող․ 2․ առիւծէ մեռած․ ասլան էօլտիւրէն․ 2․ ասլանտան էօլ-միւշ:

Λεοντοφυὴς - έος (ὁ, ἡ) nato da un leone. առիւծէ ծնած․ ասլանտան տօղմուշ:

Λεοντόψυχος (ὁ, ἡ) = *Λεοντόθυμος.*

Λεοντώδης - εος (ὁ, ἡ) = *Λεοντοειδής.*

Λεοντωδῶς, ἐπίῤ. = *Λεοντηδόν.*

Λεόπαρδος (ὁ) leopardo. ընձառիւծ․ գափլան (ճանավար):

Λέπαδνον (τὸ) coreggia, con cui il collo del cavallo si legava al timone del carro. փոկ՝ որով ձիուն վիզը կառքին քեղին կըկապէին․ աթըն պօյնունու արապանըն օգունա պաղլայաճագ գայըշ:

Λέπας - αδος (τὸ) monte pietroso e senza alberi. քարոտ ու առանց ծառի լեռ․ թաշլը՝ գայալը վէ աղաճսըզ տաղ:

Λεπαστὴ (ἡ) tinozza. փայտեղէն տաշտ․ գավթա:

Λεπιδοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma di squama. թեփի ձեւ ունեցող․ գապուղ պիչիմինտէ:

Λεπιδόω - ῶ. M. ώσω. render squamoso, coprir di squama. թեփաւորել ընել, թեփով ծածկել․ գապուղ իլէ տօլտուրմագ՝ գափլամագ, գապուգլու էթմէք:

Λεπιδωτὸς - ή - όν. scaglioso, squamoso. թեփաւոր․ գապուգլու․ (*οὐσ.*) reina, carpione di Nilo. Նեղոս գետը գտնուող մեծ ու թեփաւոր ձուկ մը․ Նիլ մոսղա-րէնտէ պուլունան իրի վէ գապուգլու պալըգ պալըղը:

Λεπίζω. M. ίσω. scagliare, scorticare. (ձկանց) թեփը հանել, քերթել, կեղեւը հանել․ (պալըգլարըն) գապուգլարընը չըգարմագ, սօյմագ, գապուգլարընը չըգարմագ, այըրթլամագ:

Λεπὶς - ίδος (ἡ) squama, scaglia. 2. scorza. թեփ (ձկանց)․ 2․ կեղեւ․ (պալըգ) գապուղու․ 2․ գապուգ:

Λέπισμα - ατος (τὸ) scorza. կեղեւ․ գապուգ:

Λέπορις - ιος (ὁ) *Αἰολ. ἀντὶ Λαγὼς* (*ὅθ. τὸ Λατ.* Lepus - oris).

Λέπος - εος - ους (τὸ) squama, scaglia. 2. scorza. թեփ․ 2․ կեղեւ․ գապուգ․ 2․ գապուգ:

Λέπρα - ας (ἡ) lebbra. բոր, բորոտութիւն․ ալաճա:

Λεπράω - ῶ. M. ήσω. esser o divenir lebbroso. բորոտիլ․ ալաճալանմագ:

Λεπριάω - ῶ. M. άσω. = *Λεπράω.*

Λεπρικὸς - ή - όν. di lebbra, che guarisce la lebbra. բորոտութեան պատկանած, բորոտութիւնը բժշկող՝ բուժողընող․ ալաճա գայէր, ալաճայը պէնզէթէն:

Λεπρὸς - ά - όν. lebbroso. բորոտ․ ալաճալը:

Λεπρόω - ῶ. M. ώσω. καὶ Λεπρύνω. M. υνῶ. render lebbroso. բորոտ ընել․ ալաճալը էթմէք:

Λεπρώδης - εος (ὁ, ἡ) simile alla lebbra. բորի նման․ ալաճայա պենզէր:

Λεπτηγορέω - ῶ. M. ήσω. = *Λεπτολογέω.*

Λεπτόγαιος (*γειος*) καὶ

Λεπτόγεως (ὁ, ἡ) che ha un terreno infecondo. անպտուղ երկիր՝ հող ունեցող․ թօփրաղը պերէքէթսիզ՝ չօրագ:

Λεπτογνώμων - ονος (ὁ, ἡ) di mente perspicace, che ha l' acume d' ingegno. սրամիտ, բարակ խելք ունեցող․ զեքի աքըլլը, շէյրէք:

Λεπτόγραμμος (ὁ, ἡ) scritto in caratteri sottili. բարակ գրերով գրուած․ ինճէ եազը իլէ եազըլմըշ:

Λεπτογράφος (ὁ, ἡ) (*παρόξ.*) chi scrive con caratteri sottili. բարակ՝ մանր գրերով գրող․ ինճէ եազը իլէ եազան․ 2․ (*προπαροξ.*) = *Λεπτόγραμμος.*

Λεπτοδέρματος (ὁ, ἡ) καὶ

Λεπτόδερμος (ὁ, ἡ) che ha la pelle sottile. բարակ մորթ ունեցող․ ինճէ տէրիլի:

Λεπτόθριξ - ότριχος (ὁ, ἡ) che ha i capelli fini. բարակ մազերով․ ինճէ սաչլը:

Λεπτοκάλαμος (ὁ, ἡ) che ha la canna sottile. բարակ եղէգ ունեցող․ ինճէ գամըշլը:

Λεπτοκάρυον (τὸ) nocciuola (frutto). կաղին (պտուղ)․ ֆընտըգ:

Λεπτολογέω-ῶ. M. ήσω. parlare o esaminare con sottigliezza. բարակ խօսիլ կամ քննել․ ինճէ սէօհպէթ եափմագ թէտքիգ էթմէք:

Λεπτολόγημα (τὸ) sofisma. խաբէական ճառաբանութիւն․ թէզվիր:

Λεπτολογία (ἡ) parlare, disputazione sottile. բարակ խօսիլը կամ վիճաբանելը, բարակ զրոյց կամ հակաճառութիւն․

ինճէ' տէրրին տէօհտէն իթմէք էախօր մըճա-տէլէ էթմէք, ինճէ' պիրլէնըր տէօլ տէօհ-տէն' մըղլաքէրէ:

Λεπτολογιστὴς-οῦ (ὁ) *καὶ*

Λεπτολόγος (ὁ, ἡ) sottile nel parlare, argomentator sottile. *բարակ խօսօղ, բարակութեամբ ճառարկութիւն ընող.* ինճէ տէօհտէն էտէն, ինճէ տէլիլլէր էտէն:

Λεπτομέρεια (ἡ) tenuità, sottilità di parti. *մանր մասեր ունենալը, մանրամասն ըլլալը.* ավֆաթ' ինճէ հիսսէլէրէ' փարչալարէ օլմասը:

Λεπτομερὴς-έος (ὁ, ἡ) composto di parti sottili. 2. esaminato esattamente, scrupolosamente. *մանրամասն, մանր մասեր ունեցող. 2. մանրամասն քննուած, Ճշդիւ քննուած.* ինճէ' ավֆաթ փարչալարէ օլան. 2. տըգգաթ' իթինաեըլէ' էտիլմիշ իլէ թէֆթիշ օլունմուշ:

Λεπτομερῶς, *ἐπίῤ.* sottilmente. 2. scrupolosamente. 3. a ritaglio. (*Γαλλ.* en détail.) *բարակութեամբ, բարակ մասե-րով. 2. Ճշդիւ, մանրամասն. 3. մաս առ մաս.* ինճէլիք իլէ. 2. տըգգաթ իլէ, իթինա իլէ, թէֆթիշ էտէրէք. 3. հիսսէ հիսսէ, փարչա փարչա:

Λεπτοποιέω-ῶ. Μ. ήσω. = *Λεπτύνω.*

Λεπτόπυγος (ὁ, ἡ) che ha le natiche tenui, magre. *բարակ՝ նիհար՝ չոր երա-նան ունեցող.* ինճէ' զայըֆ' գուրու գըչ-լարը օլան:

Λεπτόῤῥιζος (ὁ, ἡ) che ha le radici sottili, tenui. *բարակ արմատներ ունեցող.* ինճէ քէօքլիւ:

Λεπτόῤῥυτος (ὁ, ἡ) (acqua) che scorre parcamente, poco. *բարակ՝ քիչ վազող (ջուր).* ինճէ' ազ ագան (սու):

Λεπτὸς-ὴ-όν. sottile, fino, minuto, tenue. 2. gracile, magro. 3. poco, piccolo. 4. ingegnoso, sagace. 5. delicato, tenero. *բարակ, նուրբ. 2. նիհար, ա-զազուն. 3. քիչ, պզտիկ. 4. նրբամիտ. 5. փափուկ.* ինճէ, խուրդա. 2. զայըֆ, ձըլըզ, զաբըֆ. 3. ազ, քիւչիւք. 4. զէյ-րէք, ինճէ անլայըշ. 5. նազիք:

Λεπτόσαρκος (ὁ, ἡ) magro, gracile. *նի-հար, ազազուն.* զայըֆ, ձըլըզ:

Λεπτοσκελὴς-έος (ὁ, ἡ) che ha le gambe macilenti. *չոր սրունքներ ունեցող.* գու-րու պաճագլը, պաճագլարը ձըլըզ' գուրու-քէմիք զաղըլ:

Λεπτοσοφιστὴς-οῦ (ὁ) = *Λεπτολογιστής.*

Λεπτοσύνη (ἡ) = *Λεπτότης.*

Λεπτόσωμος (ὁ, ἡ) gracile. 2. delicato. *ազազուն. 2. փափուկ.* ձըլըզ, զայըֆ. 2. նազիք:

Λεπτότης (ἡ) sottilità. 2. macilenza. 3. delicatezza. 4. finezza, sottigliezza. *բարակութիւն. 2. նիհարութիւն, վտա-տութիւն. 3. փափկութիւն. 4. նրբա-միտութիւն.* ինճէլիք. 2. զայըֆլըգ. 3. նազիքլիք. 4. զէյրէքլիք, ինճէ անլայըշլըգ:

Λεπτοτομέω-ῶ. Μ. ήσω. sminuzzare. *կտրատել, մանր մանր կտրել.* դօղրամագ, ինճէ ինճէ քէսմէք:

Λεπτοτράχηλος (ὁ, ἡ) che ha il collo macilente, gracile. *նիհար՝ չոր վիզ ունե-ցող.* զայըֆ' գուրու պօյնու օլան:

Λεπτουργέω-ῶ. Μ. ήσω. lavorar sottilmente, far delle opere sottili. *բարակ գործել, բարակ գործքեր գործել.* ինճէ իշլէմէք, ինճէ իշ իշլէմէք:

Λεπτουργία (ἡ) finezza di lavoro. *բարակ գործ, գործքի մը բարակութիւն.* ինճէ իշ, իշ ինճէլիյի:

Λεπτουργὸς (ὁ, ἡ) lavoratore di cose sottili. *բարակ գործ գործօղ՝ բան բանօղ.* ինճէ իշ իշլէյէն:

Λεπτόφλοιος (ὁ, ἡ) che ha la corteccia sottile. *բարակ կեղեւ ունեցող.* ինճէ գաբուգլու:

Λεπτόφυλλος (ὁ, ἡ) che ha le foglie sottili. *բարակ տերեւ ունեցող.* ինճէ եա-փրագլը:

Λεπτοφωνία (ἡ) acutezza, sottilità, finezza di voce. *ձայնի բարակութիւն.* սէս ինճէլիյի:

Λεπτόφωνος (ὁ, ἡ) che ha la voce acuta, fina. *բարակ ձայն ունեցող.* ինճէ սէսլի:

Λεπτόω-ῶ. Μ. ώσω. = *Λεπτύνω.*

Λέπτυνσις-εως (ἡ) assottigliamento, attenuazione. *բարակցնելը, նուազումն.* ինճէլէթմէ, ազալթմա, էքսիլթմէ:

Λεπτύνω. Μ. υνῶ. assottigliare, attenuare. *բարակցնել, նրբացնել, տկարցը-նել, քիչցնել.* ինճէլթմէք, զայըֆլաթմագ, էքսիլթմէք, ազալթմագ:

Λεπτυσμὸς (ὁ) = *Λέπτυνσις.*

Λέπυρον (τὸ) = *Λέπος.* (2.)

Λέπω. Μ. λέψω. scorticare. *կեղեւը հա-նել.* սօյմագ, ալըրթլամագ, գաբուգունու չըգարմագ:

Λεσχάζω καὶ Λεσχαίνω. Μ. άσω. × *Λεσχηνεύω.*

Λέσχη (ἡ) conversazione, colloquio. 2. casino (*Γερμ.* Klubb). *կենակցութիւն, կենցաղակցութիւն, խօսակցութիւն. 2. խօսակցութեան տեղ՝ տուն.* մուսահէպէթ, սէօյլէշմէ, զօնուշմա. 2. զօնուշմագ' իչօ-րիւնմէք մահալ' էվ:

Λεσχηνεία (ἡ) conversazione. 2. loquacità. *կենցաղակցութիւն. 2. շատ խօսիլը, շաղակրատութիւն.* մուսահէպէթ, իչօրի-լի, սէօյլէշմէ. 2. չէնէսիզլիք:

Λεσχηνευτὴς-οῦ (ὁ) ciarlone. *շատախօս, շաղակրատ.* չէնէսիզ:

Λεσχηνεύω καὶ (*μσ.*) *-εύομαι. Μ. εύσω-ομαι.* conversare. 2. ciarlare. *խօսա-կցիլ, կենակցիլ. 2. շատ խօսիլ, շաղակրա-տել.* զօնուշմագ, սէօյլէշմէք, մուսահէպէթ էթմէք. 2. չէնէսիզլիք էթմէք, չէնէ օյնաթմագ:

Λευκάζω. Μ. άσω. = *Λευκαίνω.* 2. (*ἀμτβτ*). imbiancare, divenir bianco. *Ճերմկնալ.* պէյազլանմագ:

Λευκαίνω. Μ. ανῶ. imbiancare, render bianco. *Ճերմկցնել.* պէյազլաթմագ:

Λευκάκανθα (ἡ) biancospino (*Γαλλ.* aubépine.) spinalba, ranno, leucacanta. *սպի-տակափուշ, գձնիկ (Ճերմակ ու հոտաւէտ ծաղիկ ունեցող փշալից թուփ մը).* աք տիքէն, էաբը տիքէն (պէյազ վէ գօգուլու չիչէկլի օլան պիր նէվի տիքէնլի ագաճ):

Λευκάνθεμον (τὸ) leucantemo (sorta di camomilla). *Ճերմակ երիցուկ.* պէյազ փափաթիա:

Λευκανθὴς-έος (ὁ, ἡ) che ha il fior bianco. Ճերմակ ծաղիկ ունեցող. պէյազ չի- չէքլի:

Λευκανθίζω. Μ. ίσω. aver il fior bianco. 2. esser bianco. Ճերմակ ծաղիկ ունենալ. 2. Ճերմակ ըլլալ. չիչէքի պէյազ օլմագ. 2. պէյազ օլմագ:

Λεύκανσις-εως (ἡ) imbiancamento. Ճերմըկցընելը. պէյազլանտըրմագլըգ:

Λευκαντὴς-οῦ (ὁ) imbiancatore. 2. lavandajo. բուիչ, բռարար. 2. լուացարար, լաթ լուացող. աղարթըճը, պատտանճը. 2. չամաշըրճը:

Λευκάργιλλος (ἡ) argilla bianca. Ճերմակ կաւ. պէյազ կիլ:

Λευκὰς-άδος (ἡ) × *ἀντὶ Λευκή.*

Λευκασμὸς (ὁ) = *Λεύκανσις.*

Λευκαχάτης-ου (ὁ) leucacate, agata bianca. ակատ սպիտակ (ծանրագին քար մըն է). պէյազ պապագօրը (պիր նէվի պէհալը թաշ տըր):

Λευκερῴδιος (ὁ) garza, aghirone bianco (*Λατ.* ardea alba). Ճերմակ արագիլ. պէյազ պալըգճըլ (պիր նէվի գուշ տուր):

Λεύκη (ἡ) popolo bianco, gattero, gattice (albero) (*Λατ.* populus alba ἢ candida). 2. vitiligine, morfea bianca. կաղամախ (ծառ). 2. Ճերմակ ուրկութիւն. ագլը գավագ, ագ թօզ աղաճը. 2. պէյազ պէճէլ, ագ պէր (ալաճա տէնիլէր պիր մարազ տըր):

Λευκίσκος (ὁ) argentino (pesce) (*Γαλλ.* able). փոքր Ճերմակ ձուկ մը. կիւմիւշ պալըղը, գուրպը պէյազ պիր նէվի պալըգ:

Λευκοβαφὴς-έος (ὁ, ἡ) di color bianco. Ճերմակ գունով. պէյազ րէնկլի:

Λευκοβραχίων-ονος (ὁ, ἡ) che ha le braccia bianche. Ճերմակ թեւ ունեցող. պէյազ գօլլու:

Λευκογραφέω-ῶ. Μ. ήσω. dipingere di color bianco. Ճերմակ գունով նկարել. պէյազ պօյա իլէ թասվիր ալմագ՝ նագշ չէքմէք:

Λευκογραφὶς-ίδος (ἡ) gesso, terra bianca da scrivere. գաճ. տէպէշիր:

Λευκοδέρματος (ὁ, ἡ) di pelle bianca. Ճերմակ մորթով. պէյազ տէրիլի:

Λευκόδους-οντος (ὁ, ἡ) di denti bianchi. Ճերմակ ակռաներով. պէյազ տիշլի:

Λευκόθριξ-ότριχος (ὁ, ἡ) che ha i capelli bianchi. Ճերմակ մազերով. պէյազ սաչլը, ագ սաչլը:

Λευκοθώραξ-ακος (ὁ, ἡ) che ha la corazza bianca. Ճերմակ զրահ՝ լանջապանակ ունեցող. պէյազ ճէպէլի՝ չըրգլը:

Λευκόϊον (τὸ) leucojo, viola a ciocca (*Λατ.* viola alba). Ճերմակ մանուշակ. պէյազ մէնէքշէ, ֆըրէնկ պէնէֆշէսի:

Λευκοκέρατος (ὁ, ἡ) che ha le corna bianche. Ճերմակ կոտոշներով. պէյազ պօյնուզլու:

Λευκοκέφαλος (ὁ, ἡ) che ha la testa bianca. Ճերմակ գլուխ ունեցող. պէյազ պաշլը:

Λευκοκράμβη (ἡ) cavol fiore, cavoli fiori. ծաղկակաղամբ, ընդաւոր կաղամբ. գարնապիթ:

Λευκόκρεως (ὁ, ἡ) che ha una carnagione bianca. մարմնոյ գոյնը Ճերմակ եղող, Ճերմակ մարմին ունեցող. ախմար՝ պէյնէ թէնինին րէնկի պէյազ օլան, պէյազ թէնլի:

Λευκόμαλλος (ὁ, ἡ) che ha i capelli bianchi. Ճերմակ մազերով. պէյազ սաչլը:

Λευκοπάρειος καὶ Ἴων.

Λευκοπάρῃος (ὁ, ἡ) che ha le guancie bianche. Ճերմակ այտեր ունեցող. պէյազ եանագլը:

Λευκόπεπλος (ὁ, ἡ) che porta un velo bianco. Ճերմակ տեռ ունեցող. պէյազ թուլպէնտլի, եաշմագլը, պիւրիւնճիւքլիւ:

Λευκόπετρα-ας (ἡ) *καὶ*

Λευκόπετρον (τὸ) pietra bianca, nuda, senza musco, rupe. Ճերմակ՝ մերկ՝ առանց մամուռի քար, ժայռ. պէյազ՝ գուրու՝ եօսունսուզ թաշ, եալճըն գայա:

Λευκόπους-οδος (ὁ, ἡ) che ha i piedi bianchi. Ճերմակ ոտքերով. պէյազ այագլը:

Λευκόπρωκτος (ὁ, ἡ) che ha il culo bianco, di natiche bianche. 2. molle, timido. 3. bagascione, bardassa. Ճերմակ ոռ՝ երաստան ունեցող. 2. փափուկ. վախկոտ. 3. իգացեալ մանուկ. պէյազ կէօթլիւ, տիպի պիւ պէյազ. 2. նազիք, գօրգագ. 3. գուլամ:

Λευκόπτερος καὶ

Λευκοπτέρυξ-υγος (ὁ, ἡ) che ha le ale bianche. Ճերմակ թեւերով. պէյազ գանատլը:

Λευκόπυγος (ὁ, ἡ) = *Λευκόπρωκτος.*

Λευκόροδον καὶ Λευκόῤῥοδον (τὸ) rosa bianca. Ճերմակ վարդ. պէյազ կիւլ:

Λευκὸς-ὴ-όν. bianco. 2. risplendente, limpido, candido. 3. giocondo, piacevole. 4. molle, timido, vile. 5. chiaro, distinto. Ճերմակ, սպիտակ. 2. փայլուն, պայծառ, ջինջ, մաքուր. 3. զուարթ, բերկրալից. 4. փափուկ, վախկոտ. 5. պարզ, բացայայտ, մեկին. պէյազ, ագ. 2. գարլագ, պէրրագ. 3. շատ, ֆէրահ, խօշ. 4. նազիք, գօրգագ. 5. աշըգ, պէյան, աշիքեար:

Λευκόσαρκος (ὁ, ἡ) = *Λευκόκρεως καὶ* = *τῷ*

Λευκοσώματος (ὁ, ἡ) che ha il corpo bianco. Ճերմակ մարմին ունեցող. պէյազ թէնլի:

Λευκότης-ητος (ἡ) bianchezza ecc. Ճերմակութիւն եւ այլն. պէյազլըգ, ագլըգ վէ սայիրէ: (*ἴδε Λευκός*)

Λευκοτριχέω-ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —

Λευκότριχος (ὁ, ἡ) = *Λευκόθριξ.*

Λευκουρὸς (ὁ, ἡ) che ha la coda bianca. Ճերմակ պոչով. պէյազ գույրուգլու:

Λευκοφανὴς-έος (ὁ, ἡ) che pare bianco. Ճերմակ երեւցող. պէյազ կէօրիւնէն:

Λευκόφθαλμος (ὁ, ἡ) che ha gli occhi bianchi. Ճերմակ աչուըներով. պէյազ՝ ագ կէօզլիւ:

Λευκοφλεγματία (ἡ) leucoflemmazia (sorta d'idropisia). տեսակ մը ջրգողութիւն. էսթիսգայ պիր նէվի տիր, պիր ագ սու խասթալըգ:

Λευκόφλοιος (ὁ, ἡ) che ha la corteccia bianca. Ճերմակ կեղեւով. պէյազ գապուգլու:

Λευκοφορέω-ῶ. Μ. ήσω. vestirsi di bianco. Ճերմակ հագուիլ. պէյազ կիյինմէք:

Λευκοφόρος (ὁ, ἡ) vestito di bianco. Սպիտակ հագուած. [illegible]

Λεύκοφρυς - νος (ὁ, ἡ) che ha le sopracciglia bianche. Սպիտակ յօնքերով. [illegible]

Λευκόχροια (ἡ) color bianco. Սպիտակ գոյն. [illegible]

Λευκόχροος - ους (ὁ, ἡ) di color bianco. Սպիտակ գունով. [illegible]

Λευκόχρυσος (ὁ) (ἐνν. λίθος). leucocriso (giacinto di color d'oro con vene bianche). սպիտակոսկի (ոսկիի գունով ու սպիտակ երակներ ունեցող յակինթ քարը). [illegible]

Λευκόχρως - ωτος (ὁ, ἡ) = *Λευκόχροος*.

Λευκόω - ῶ. Μ. ώσω. imbiancare. Սպիտակցընել. [illegible]

Λεύκωμα (τὸ) ciò, che è tinto di color bianco. 2. tavola bianca, sulla quale si scrivevano i nomi de' magistrati (*Λατ.* Album.) 3. albume, il bianco dell'uovo, chiara. 4. il bianco dell' occhio, o albugine. Սպիտակի ներկուած իրք. 2. Սպիտակ տախտակ՝ որուն վրայ իշխանաւորներուն անունները կըգրէին. 3. Հաւկըթին Սպիտակը. 4. աչքին սպիտակութը՝ Սպիտակը կամ լուսն աչաց, այսինքն աչքին մէջ գոյացած Սպիտակ բիծ մը. [illegible]

Λευκωματίζω. Μ. ίσω. Εἰμὶ —

Λευκωματώδης - εος (ὁ, ἡ) chi soffre d' albugine. Լուսն աչաց ունեցող, աչքին մէջը Սպիտակ բիծ ունեցող. [illegible]

Λευκὼν - ῶνος (ὁ) bosco di popoli bianchi, di gatteri. կաղամախի անտառ. [illegible]

Λεύκωσις - εως (ἡ) imbiancatura. Սպիտակցընելը. [illegible] 2. (*ἰατρ.*) = *Λεύκωμα* (4).

Λεύσιμος - η - ον. degno d' esser lapidato. Քարկոծուելու արժանի. [illegible]

Λευσμὸς (ὁ) lapidazione. Քարկոծութիւն. [illegible]

Λεύσσω. Μ. λεύσω. vedere. 2. (*ἀμτβτ.*) risplendere. տեսնել. 2. փայլել. [illegible]

Λευστὴρ (ὁ) lapidatore. Քարկոծող. [illegible] 2. = *Λεύσιμος*.

Λευστὸς - ή - όν. = *Ὁρατός*. 2. = *Λεύσιμος*.

Λεύω. Μ. λεύσω. lapidare. Քարկոծել. [illegible]

Λεχαίνω. Μ. ανῶ. bramar il letto matrimoniale, il concubito. ամուսնական անկողնոյ ցանկալ. [illegible]

Λέχος - εος - ους (τὸ) letto. 2. concubito, letto matrimoniale. 3. (*συνεκδχ.*) consorte. մահիճ, անկողին. 2. խառնք, զուգաւորութիւն. 3. կենակից, ամուսին. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Λεχὼ - όος - οῦς (ἡ) donna di parto, femmina che s' è levata dal parto. Ծննդական, նորածին կին. [illegible]

Λεώβατος (ὁ, ἡ) = *Λεωφόρος* (ὁδός.)

Λεωλεθρία (ἡ) esterminio d' un popolo. Ժողովուրդի մը ջնջումը կործանումը. [illegible]

Λεωλογέω - ῶ. Μ. ήσω. far l' enumerazione del popolo, enumerare, contare il popolo. Ժողովուրդը համրել. [illegible]

Λέων - οντος (ὁ) leone. 2. sorta di foca. առիւծ. 2. տեսակ մը փոկ՝ ծովու որթ (մեծ ձուկ մըն է). [illegible]

Λεὼς - ὼ. Ἀττ. καὶ Ἰων. ἀντὶ Λαός.

Λεωφόρος (ἡ) (ἐνν. ὁδός.) strada maestra, strada reale. գլխաւոր Ճանապարհ, արքունի պողոտայ. [illegible]

Λήγω. Μ. λήξω. far cessare. 2. (*συνηθέστ.*) cessare, terminare, finire. դադրեցնել. 2. դադրիլ, լմըննալ, կատարել. [illegible]

Λήδανον (τὸ) ladano. ադանդանոյն, ղանդանոն. [illegible]

Λῆδον (τὸ) ✕ ἀντὶ *Λῆδος*. 2. = τῷ

Λῆδος (ὁ) imbrentina (frutice). աղանդանունի թուփը (վարդաձեւ Սպիտակ ծաղիկ ունեցող թուփ մըն է). [illegible]

Λῆδος - εος - ους (τὸ) veste sottile e leggiera. բարակ ու թեթեւ հագուստ. [illegible]

Ληθαργέω - ῶ. Μ. ήσω. dimenticarsi. մոռնալ. [illegible]

Ληθαργία (ἡ) letargo. քնափութիւն, թմբրացաւ (մոռացում ու խորին քուն բերող ախտ մը). [illegible]

Ληθαργίζω, Μ. ίσω. cader in letargia. քնափութեան՝ թմբրացաւի իյնալ. [illegible]

Ληθαργικὸς - ή - όν. soggetto alla letargia, letargico. քնափութեան՝ թմբրացաւի ընկնող, թմբրացաւ. [illegible]

Λήθαργος (ὁ, ἡ) scordevole. 2. lento, pigro. մոռացկոտ. 2. կամաց, ծոյլ. [illegible] 2. [illegible] (*οὐσ. ἀρσ.*) = *Ληθαργία*.

Λήθη (ἡ) obblio, dimenticanza. մոռացում. [illegible]

Ληθομέριμνος (ὁ, ἡ) colui, che si dimentica delle sue cure. Հոգը՝ մտմտուքը մոռցող. [illegible]

Λῆθος - εος - ους (τὸ) = *Λήθη*.

Λήθω. Μ. λήσω. ✕ ἀντὶ *Λανθάνω*.

Ληθώδης - εος (ὁ, ἡ) che fa scordare, dimenticare. մոռցընող. [illegible]

Ληϊάνειρα (ἡ) (*ἐπίθ. τ. Ἀφροδ.*) che si cattiva gli uomini. այրերը՝ երիկ մար-

գերը իրեն քաշօղ՝ գերի ընօղ. [illegible]

Ληϊὰς-άδος (ἡ) schiava. գերի կնիկ. [illegible]

Ληΐδιος-α-ον. schiavo, prigione. գերի. [illegible]

Ληΐζομαι. Μ. ἴσομαι. saccheggiare, predare. 2. acquistare, possedere (*Λατ.* nanciscor.) [illegible], կողոպտել. 2. վաստըկիլ, ստանալ. [illegible]

Ληϊνόμος (ὁ, ἡ) abitante de' campi. արտերը բնակօղ. [illegible]

Λήϊνον (τὸ) campo di biada. 2. (ἐν γεν.) biada. արմտեաց արտ. 2. արմտիք. [illegible]

Ληΐς-ΐδος (ἡ) preda, bottino. աւար, [illegible] բան. [illegible]. 2. (ἐπίθ.) ἀντὶ Ληϊάς.

Λήϊτος-η-ον. popolaresco, pubblico. ժողովրդական, հասարակաց. [illegible] (ὅθ. Λήϊτον ἐνν. δῶμα ἢ οἴκημα.) curia, palazzo del consiglio. դատաստանարան, ատեան, խորհրդարան. [illegible]

Ληϊτουργέω-ῶ. Μ. ήσω. = *Λειτουργέω.*

Ληϊτουργὸς (ὁ, ἡ) = *Λειτουργός.*

Ληκάζω. Μ. άσω. = *Λαικάζω.*

Ληκάω-ῶ. Μ. άσω. = *Λαικάζω.*

Λήκημα ἢ *Λήκισμα* (τὸ) = *Λαγνεία.*

Ληκτήριος-α-ον. circondato d'intorno. չորս դիէն պաշարուած՝ բոլորուած. [illegible]

Ληκύθειος-α-ον. di orcio, di utello. եղի սափորի պատկանած. [illegible] (ἐπὶ λόγ.) ampolloso. ճամարտակօղ, փքացեալ. [illegible]

Ληκυθίζω. Μ. ίσω. ornare, abbellire. 2. parlare con emfasi, ampollosità. զարդարել, պաճուճել. 2. ազդուութենով՝ ճամարտակելով խօսիլ. [illegible] 3. [illegible]

Ληκυθισμὸς (ὁ) canto a bassa voce, trillo. դաշն՝ ցած ձանով երգ, գեղգեղում. [illegible]

Ληκυθιστὴς-οῦ (ὁ) colui che canta a bassa voce, chi trilla. մեղմ՝ դաշն ձանով երգօղ, գեղգեղօղ. [illegible]

Ληκυθοποιὸς (ὁ) fabbricatore d'utelli. եղի սափոր շինօղ. [illegible]

Ληκυθοπώλης-ου (ὁ) venditor d'utelli. եղի սափոր ծախօղ. [illegible]

Λήκυθος (ἡ) utello, orcio, fiasco da olio. 2. ornamento del discorso (*Λατ.* pigmentum), ampollosità. 3. pomo d'Adamo. եղի սափոր՝ կամ սրուակ. 2. խօսքի զարդարանք, վայելչաբանութիւն, ճամարտակութիւն. 3. վզին մէջ տեղը դուրս ելած ոսկրը. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Λῆμα (τὸ) risoluzione, volontà. 2. coraggio, ardire. առաջադրութիւն, կամք. 2. համարձակութիւն, խրախոյս. [illegible]. 2. [illegible]

Λημάω-ῶ. Μ. ήσω. divenir lippo, aver la cispa negli occhi. ճըպռոտաչուի ըլլալ, աչքը ճըպռոտիլ. [illegible]

Λήμη (ἡ) cispa. բիժ. [illegible]

Λῆμμα (τὸ) ciò che fù ricevuto, presente, dono, entrata, spesa. 2. (*Λογικ.*) lemma, assunto, proposizione che serve per dimostrare alcun problema. 3. il soggetto, il tema, l'argomento, il titolo d'un epigramma o d'altro componimento. ընկալեալ իրք, պարգեւ, ընծայ, եկամուտ, ծախք. 2. առումն, առաջարկութիւն մը ցըցընելու յարմար նախադասութիւն. 3. վերտառութեան կամ ուրիշ քերթուածի մը առարկան՝ նիւթը՝ նախադրութիւնը՝ մակագիրը՝ խորագիրը. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ληναῖος-α-ον. di palmento. հնձանի պատկանած. [illegible]

Ληνοβατέω-ῶ. Μ. ήσω. pigiar le uve. հնձանահարել, խաղող կոխել. [illegible]

Ληνοβάτης-ου (ὁ, ἡ) pigiatore, colui che pigia le uve nel palmento. հնձանահար, հնձանը խաղող կոխօղ. [illegible]

Ληνὸς (ὁ) palmento, torchio di vino. 2. luogo, ove si mette il cocchiere per maneggiare il cocchio. հնձան, խաղող կոխելու գործիք. 2. կառքը ուղղելու համար կառավարին նստած տեղը. [illegible] 2. [illegible]

Λῆνος-εος-ους (τὸ) lana. ասր, գեղմն, բուրդ. [illegible]

Ληξιαρχικὸν-οῦ (τὸ) (ἐνν. βιβλίον ἢ γραμματεῖον) codice, in cui erano inscritti i nomi de' giovinetti usciti già di tutela, ed entrati nel possesso del loro patrimonio. մատեան՝ ուր որ կը նշանակէին արենքը հասած ու իր հայրենի ժառանգութեան տէր եղած պատանիներուն անունները. [illegible]

Ληξίαρχος (ὁ) (εἰς τὰς Ἀθ.) magistrato che inscriveva in un codice i nomi de' giovinetti usciti già di tutela, ed entrati nel possesso del loro patrimonio. արենքը հասած ու հայրենի ժառանգութեան տէր եղած պատանիներուն անունները մատենի մը մէջ նշանակօղ իշխանաւոր. [illegible]

րին եախնըրին աէ-րիէ-յէ գայա եանէն վէ-ռաւըր ։

Λῆξις - εως (ἡ) scelta o distribuzione alla sorte. 2. porzione toccata a sorte. 3. citazione, processo. (*Λατ.* dica.) վիճակաւ ընտրելը կամ բաշխելը ․ 2 ․ վիճակաւ ընկած եւած մաս՝ բաժին ․ 3 ․ ատեան կանչելը, փուրձիւ ․ գուրա իլէ աէյէ-ւէ-էէ եախօա գուրա՝ ռասըդ իլէ բէ-ւէ-ւէ էրիշէ-ւէ-ւէ ․ 2 ․ գուրայա ռասդ իլէ ւըէ-ան հիսսէ՝ գայ ․ 3 ․ մէհ-էմէյէ չաղըրմաղ, դավա ։

Λῆξις (*λήγω*) - *εως* (ἡ) cessamento, fine. դադրիլը, վախճան ․ ֆարիղ կէլմէ, նիհայէ, սօնղ ։

Ληπτὸς - ὴ - όν. preso o che si può prendere. բռնուած՝ առնուած կամ բռնուիլ՝ առնըւիլ կրցող ․ թութուլմուշ՝ ալընմըշ եախօա թութուլաբիլիր՝ ալընաբիլիր ։

Ληρέω - ῶ. Μ. ήσω. ciarlare, cicalare. շաղակրատել, շատախօսել ․ լաֆ աէ-րմէ-, լաֆազանլըք էթմէ- ։

Λήρημα (τὸ) fatto o detto sciocco, azione o discorso da balocco, da balordo. անմիտ՝ յիմարի գործք կամ խօսք ․ ահմագճա՝ ւըրըշճա՝ աէրպիյէ օլան հարէ-էթ եախօա աէօզլէր ։

Λήρησις - εως (ἡ) ciarla. շաղակրատութիւն ․ լաֆազանլըք ։

Ληρολόγος (ὁ, ἡ) ciarlone. շաղակրատ ․ լաֆազան ։

Λῆρος (ὁ) baloccheria, ciarla, bagatella, frivolezza. փուճ՝ բան՝ խօսք, բաջաղանք, մնոտիք, դօլ չէյ, լաֆ, աէ-րէ-լըք, մէ-ֆաւալ սէօզ ։

Ληρωδέω - ῶ. Μ. ήσω. = *Ληρέω.*

Ληρώδης - εος (ὁ, ἡ) balocco, ciarlone. անմիտ, խօթամիտ, շաղակրատ ․ չէլէ-էյ, ւըրըշ, աէօէօզ, լաֆազան ։

Ληρωδία - ας (ἡ) = *Λῆρος.*

Ληρωδῶς, ἐπίῤ. scioccamente. անմտութեամբ, խօթամտութեամբ ․ ահմագճա, չէլէ-էյճէ ։

Λησμοσύνη (ἡ) obblio. մոռնալը ․ ունութ-մագլըգ ։

Λήσμων - ονος (ὁ, ἡ) obblioso. մոռացկոտ ․ ունութգան ։

Ληστάρχης καὶ Λήσταρχος - ου (ὁ) capo degli assassini. աւազակներուն գլուխը ․ էշկիյալարըն պաշը ։

Ληστεία (ἡ) assassinio. աւազակութիւն ․ էշկիյալըգ ։

Ληστεύω. Μ. εύσω. assassinare. աւազակել, աւազակութիւն ընել, ճամբորդները մերկացընել ․ էշկիյալըգ էթմէ-, եօլ վուրմագ ։

Ληστὴς - οῦ (ὁ) assasino, ladrone. աւազակ, ելուզակ ․ էշկիյա, հայտուտ, խայտուտ ։

Ληστικὸς - ὴ - όν. di ladrone, d'assassino. աւազակի պատկանած ․ էշկիյայա՝ հայտուտ ազայնէ ։

Ληστικῶς, ἐπίῤ. da ladrone, da assassino. աւազակի պէս ․ էշկիյա գիպի ։

Ληστοδίωκτος (ὁ, ἡ) perseguitato da'ladroni. աւազակներէ հալածեալ՝ վաննեալ, որուն որ եռեւէն ելուզակները են ընկած ․ էշկիյալարըն գօվալամըշ ։

Ληστόκτονος (ὁ, ἡ) (*παροξ.*) uccisore di ladroni. 2. (*προπαροξ.*) ucciso da' ladroni. աւազակներբ մեռցընող ․ 2 ․ աւազակին մի մեռած ․ էշկիյալարը էօլտիւրէ-րէն ․ 2 ․ հայտուտ էօլտիւրիւլ ։

Λήταρχος (ὁ) pontefice. քահանայապետ ․ գահին էրլէր, էէլէ էէրլէր ։

Λήτειρα (ἡ) sacerdotessa. քահանայուհի ․ գարը գագուն ։

Λητὴρ - ῆρος (ὁ) sacerdote. քահանայ ․ գահին, էէլէ ։

Λητουργέω - ῶ. Λητουργὸς κτλ. ἀντὶ Λειτουργέω κτλ.

Ληχμὸς (ὁ) × *ἀντὶ Λῆξις* (*λήγω.*)

Ληψικέρματος καὶ

Ληψίμισθος (ὁ, ἡ) mercenario. վարձկան ․ կիւնտէլիւէի, էճիր ։

Λῆψις - εως (ἡ) l'azione di ricevere, di prendere, presa. 2. (*ἰατρ.*) il primo impeto della febbre. ընդունիլը, առնելը, բռնելը ․ 2 ․ տենդին բռնելը ․ գապուլ էթմէ, ալմա, թութմա ․ 2 ․ սըթմա թութմասը ․ 3 ․ (*λογικ.*) = *Λῆμμα.*

Λιάζω. Μ. άσω. piegare, chinare. 2. (*συνεκδχ.*) lasciar cadere, gettare, buttare. ծռել ․ 2 ․ ձգել, թողտալ, նետել ․ էյմէ- ․ 2 ․ պըրագմագ, աէ-լէ-րմէ-, ֆըրլաթմագ ․ (*συνήθ. πθ.*) allontanarsi, fuggire, scappare. 2. (*σπν.*) cadere. հեռանալ, փախչիլ, խոյս տալ ․ 2 ․ ինկնալ ․ եըրագլանմագ, գաչմագ, ազմէ- ․ 2 ․ աէ-շմէ- ։

Λίαν, ἐπίῤ. Ἐπιτ. = *Πάνυ.* assai, troppo (*Λατ.* nimis.) յոյժ, խիստ, կարի ․ դաշէ, էֆրատ ։

Λιανθὴς - έος (ὁ, ἡ) pieno di fiori. ծաղկաւէտ, ծաղկով լիք ․ չիչէ-էլէ աօլա, չէ-աէ-ֆէլի ։

Λιαρὸς - ὰ - όν. × *ἀντὶ Χλιαρός.* (*συνεκδχ.*) giocondo, piacevole, dolce. զուարթ, զուարճալի, անուշ ․ լաա, լաւ, խօշ, թաթլը ։

Λιβάδιον (τὸ) = *Λειμών.* prateria. մարգ, մարգագետին ․ չէմէնլիք, չայըր, չիմէնլիք ։

Λιβάζω. Μ. άσω. = *Λείβω.*

Λιβανίδιον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Λίβανος.*

Λιβανίζω. Μ. ίσω. olezzar come l'incenso. խնկի պէս անուշ հոտ բուրել ․ գունլուկ գօգու գօգմագ ։

Λιβανικὸς - ὴ - όν. appartenente all'incenso. խնկային, խնկի պատկանած ․ գուլունկ, գունլուկ աէյիր ։

Λιβάνινος - η - ον. fatto d'incenso. խնկէ շինուած ․ գունլուկտան եափըլմըշ ։

Λιβανοπώλης - ου (ὁ) venditor d'incenso. խունկ ծախող ․ գունլուկ սաթան ։

Λίβανος (ὁ καὶ σπν. ἡ) olibano (albero, che produce l'incenso). 2. incenso, olibano. լիբանոս, խունկ բերող ծառ ․ 2 ․ խունկ, կնդրուկ ․ աէնլիք հասիլ էտէն աղաճ ․ 2 ․ աէնլիք, գունլուկ ։

Λιβανοφόρος (ὁ, ἡ) che produce l'incenso. խունկ բերող ․ գունլուկ՝ աէնլիք հասիլ էտէն ։

Λιβανώδης - εος (ὁ, ἡ) simile all'incenso. խնկի նման ․ գունլուկա պէնզէր ։

Λιβανωτίζω. Μ. ίσω. incensare, profumar con incenso. խնկել, խնկարկել ․ գունլուկլամագ, աէնլիք թիւթսիւ վէրմէ ։

Λιβανωτὶς - ίδος (ἡ) rosmarino (erba o-

dorifera.) խնկունի, ռոզմարին, լիվանուտաս (անուշ հոտով խոտ մը)․ պէպերինէ, պալըգ օթու, գարա կէօնլիւք (թաթլը գօգուլու պիր նէվ օթուտ տըր)։

Λιβανωτοπωλέω - ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —

Λιβανωτοπώλης - ου (ὁ) = *Λιβανοπώλης.*

Λιβανωτὸς (ὁ *καὶ σπν.* ἡ) = *Λίβανος* (2).

Λιβὰς - άδος (ἡ) goccia, stilla. 2. fontana, sorgente. կաթիլ․ 2․ աղբիւր, աղբերակն․ տամլա․ 2․ չէշմէ, գայնագ։

Λιβυρνὶς - ίδος (ἡ) galera, feluca. ցռկանաւ, նաւակ (պատերազմական)․ չէքտիրմէ, ֆալուգա։

Λιγαίνω. Μ. ανῶ. cantar con voce sonora. բարձր՝ պայծառ՝ հնչող ձայնով մը երգել․ կիւմրահ սէսիլէ էրլէմէք՝ չաղըրմագ։

Λίγδος (ὁ) mortajo. 2. forma per fondervi del metallo. անկան, սանդ․ 2․ մետաղ թափելու կաղապար․ հավան․ 2․ մատէն տէօքմէկ գալըպը, տէրէճէ։

Λιγέως, ἐπίῤ. con voce sonora, melodiosa. հնչող՝ զօրաւոր՝ որոշ՝ ներդաշնակաւոր ձայնով․ կիւմրահ՝ ահէնկլի աչըգ էլէ։

Λιγνὺς - ύος (ἡ) fumo. 2. fiamma. 3. fuliggine. ծուխ․ 2․ բոց․ 3․ ձանձախաւրիթ․ թիւթիւն․ 2․ ալեվ․ 3․ գուրում։

Λιγνυώδης - εος (ὁ, ἡ) fuliginoso, fummoso. մրձոտ, ծխոտ․ գուրումլու, թիւթիւնլիւ։

Λιγυηχὴς - έος (ὁ, ἡ) che rende un suono chiaro, sonoro. 2. melodico. զօրաւոր՝ որոշ հնչող․ 2․ քաղցրանուագ, ներդաշնակաւոր․ կիւմրահ՝ պէրրահ սէսլի, էօթկիւն սէսլի, պիւլպիւլվարի․ 2․ ահէնկլի։

Λιγύμολπος (ὁ, ἡ) melodioso, chi canta con melodia. քաղցրանուագ, քաղցր՝ քաղցրանուագ հնչմամբ երգող․ ահէնկ էլէ էրլայան, ահէնկլի՝ խօշ աւազ էլէ նաղմէ չաղըրան։

Λιγυπνείων - ουσα καὶ

Λιγύπνοιος, ἀντὶ

Λιγύπνοος - ους (ὁ, ἡ) (ἄνεμος) che soffia dolcemente, fresco. անուշ փչող, զովարար․ թաթլը էսէն, սէրին։

Λιγυρὸς - ὰ - όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) *- υρῶς.* = *τῷ*

Λιγὺς - εῖα - ύ. acuto, chiaro, sonoro, melodioso, dolce, piacevole. սուր, զօրաւոր, որոշ, քաղցրանուագ, անուշ, զուարճալի․ ինճէ, գալընլը, պէրրահ, կիւմրահ, ահէնկլի, խօշ, թաթլը, խօշ․ (*ἐπὶ ἀνέμου*) = *Λιγύπνοος.*

Λιγυστικὸν (τὸ) levistico, ligustico. (*Γαλλ.* livèche ἢ hache de montagne.) արմատը սամիթի օգտակար՝ ու ուժ տուող տունկ մըն է, կապնդեղ․ սէվտա օթու (քէօքի մէրհէմ ֆայտալը լէ գուվվէթ վէրիճի պիր նէվ ֆիտան տըր)։

Λιγύφθογγος (ὁ, ἡ) = *Λιγύφωνος.*

Λιγυφωνέω - ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —

Λιγύφωνος (ὁ, ἡ) che ha una voce chiara, melodiosa. զօրաւոր՝ որոշ՝ ներդաշնակաւոր ձայն ունեցող․ կիւմրահ՝ խօշ՝ ահէնկլի՝ մագամլը սէտալը օլան։

Λίζω. Μ. λίξω. fischiare. 2. andar rasente, lambire. շչել․ 2․ քերել անցնիլ․ ըսլըգ չալմագ․ 2․ սըյըրըգ կէչմէք։

Λιθαγωγὸς (ὁ, ἡ) che serve a trasportare delle pietre. քար տանելու կրելու յարմար․ թաշ կէօթիւրմէյէ՝ թաշըմայա տայիր։

Λιθάζω. Μ. άσω. = *Λιθοβολῶ.* 2. = *Λιθοποιῶ.*

Λιθαργύρεος - α - ον. ✕ *ἀντὶ*

Λιθαργύρινος - η - ον. fatto di litargilio. քարմարգանկէ շինուած․ մարտէսէնկտէն էտիլմիշ։

Λιθάργυρος (ὁ ἢ ἡ) litargilio, litargirio. քարմարգանի (կապարէ ու արծաթի փրփուրէ խառն զանգուած մը)․ մարտէսէնկ։

Λιθαρίδιον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ

Λιθάριον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Λίθος.* sassolino, pietruzza. պզտիկ քար․ թաշճըգազ։

Λιθασμὸς (ὁ) lapidazione. քարկոծութիւն․ թաշլամագլըգ։

Λιθαστὴς - οῦ (ὁ) lapidatore. քարկոծող․ թաշլայան։

Λιθαστικὸς - ὴ - όν. che serve a lapidare. քարկոծելու յարմար․ թաշլամայա տայիր։

Λιθεία (ἡ) materiali di pietra per fabbricare. 2. (*Γρφ.*) pietre preziose. շէնք մը շինելու պէտք եղած քարի նիւթ՝ քարեր․ 2․ պատուական քարեր, գոհարներ․ պիր պինա գուրմայա էտէրլի էտէն թաշլար․ 2․ տէհալը թաշլար, ճէվահիրլէր։

Λίθειος καὶ

Λίθεος - α - ον. ✕ *ἀντὶ Λίθινος.*

Λιθιακὸς - ὴ - όν. appartenente alle pietre preziose. պատուական քարերու՝ գոհարներու պատկանած․ տէհալը թաշլարա՝ ճէվահիրէ մէնսուպ։

Λιθίασις - εως (ἡ) mal di calcolo, mal di renella. փամփուշտին մէջ քարեր խիճեր ըլլալը՝ բուսնիլը, քարագործ․ հալպ թաշլար պէյտա օլմաճ։

Λιθιάω - ῶ. Μ. άσω. patire il mal di calcolo. փամփուշտին մէջ քարեր՝ խճեր բուսնիլ․ հալպ թաշլար պէյտա օլմագ։

Λιθίζω. Μ. ίσω. esser simile alla pietra. քարի նման ըլլալ․ թաշա պէնզէր օլմագ։

Λίθινος - η - ον. di pietra. քարէ, քարեղէն․ թաշտան, թաշլը։

Λιθίνως, ἐπίῤ. come la pietra. քարի պէս․ թաշ կիպի։

Λιθοβολέω - ῶ. Μ. ήσω. lapidare. քարկոծել․ թաշլամագ։

Λιθοβολήσιμος (ὁ, ἡ) degno d' esser lapidato. քարկոծուելու արժանի․ թաշլանմայա մուսթահագ․ 2․ = *τῷ*

Λιθοβόλητος (ὁ, ἡ) lapidato. քարկոծուած․ թաշլանմըշ։

Λιθοβολία (ἡ) lapidazione. քարկոծութիւն․ թաշլամագլըգ։

Λιθόβολος (ὁ, ἡ) (*παροξ.*) lapidatore. 2. (*οὐσ.*) instrumento di guerra per gettare delle pietre, fonda. 3. (*προπαροξ.*) lapidato. քարկոծող, քար նետող․ 2․ քարընկէց, քար նետելու պատերազմական մեքենայ, պարսատիկ․ 3․ քարկոծեալ․ թաշլայան․ 2․ թաշ աթմաճագ ճէնկ տայիր պիր ալէթ, սափան․ 3․ թաշլանմըշ։

Λιθογλύπτης - ου (ὁ) scultore di pietre, scarpellino. քար կոփող, դրոշող, քանդակող․ թաշ օյան, թաշճը։

Λιθογλυφὴς - έος (ὁ, ἡ) scolpito sulla

pietra. քարի վրայ քանդակուած. Թուր. թաշ իւզէրինտէ օյուլմուշ։

Λιθόγλυφος (ὁ) (*παροξ.*) = *Λιθογλύπτης*. 2. (*προπαροξ.*) = *Λιθογλυφής*.

Λιθογνωμικὸς - ή - όν. che concerne l' arte di conoscere le pietre preziose. գոհարներր ճանաչելու արհեստին վերաբերեալ. Թուր. ճէվահիր թանըմագ սանաաթընա մահսուս. (*ὅθ.*) *Λιθογνωμικὸν* (*ἐνν. βιβλίον*) (*τὸ*) libro, che tratta delle pietre preziose. գոհարներու վրայ ճառող գիրք. Թուր. ճէվահիր հաքքընտա սէօզ էտէն քիթաբ։

Λιθογνώμων - ονος (ὁ, ἡ) colui che conosce le pietre preziose, lapidario. գոհարներր ճանչցող, պատուական քարերու գիտութիւն ունեցող. Թուր. ճէվահիրտէն անլայան, ճէվահիրճի։

Λιθόδενδρον (*τὸ*) corallo. բուստ. Թուր. մէրճան։

Λιθοδόμητος (ὁ, ἡ) fabbricato, costruito di pietra. քարէ շինուած. Թուր. թաշտան եափըլմըշ գարկիր։

Λιθοδόμος (ὁ, ἡ) muratore. պատ շինող, որմնադիր. Թուր. տուվարճը։

Λιθοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile alla pietra. քարի նման. Թուր. պէնզէր։

Λιθοεργὴς - έος καὶ

Λιθοεργὸς (ὁ, ἡ) che cangia, muta in pietra. քարի դարձնող. Թուր. չէվիրէն։

Λιθοκάρδιος (ὁ, ἡ) che ha un cuor di pietra, un cuor duro. քարասիրտ, քարէ սիրտ ունեցող, անգութ. Թուր. եիւրէքլի, եայըն, մէրհամէթսիզ։

Λιθοκέφαλος (ὁ, ἡ) che ha una testa dura. պինդ գլուխ ունեցող. Թուր. պաշը քաթը գաթը։

Λιθοκοπέω - ῶ. M. ήσω. tagliar le pietre, scarpellare. քար կտրել, կոփել. Թուր. թաշ քէսմէք, եոնմագ։

Λιθοκοπία - ας (ἡ) l' azione di tagliare, di scarpellare le pietre. քար կտրելը կոփելը. Թուր. թաշ քէսմէ եոնմա։

Λιθοκόπος (ὁ) scarpellino, tagliapietre. քարակոփ, քարահատ. Թուր. թաշճը, եօնճու։

Λιθολογέω - ῶ. M. ήσω. costruire un muro di sole pietre scelte. միայն ընտրուած քարերէ պատ շինել. Թուր. սէչմէ թաշլարտան տուվար եափմագ։

Λιθολόγημα (*τὸ*) muro costruito con delle pietre scelte, muro fatto di pura pietra scelta. միայն ընտրուած քարերէ շինուած պատ. Թուր. սէչմէ թաշլարտան եափըլմըշ տուվար։

Λιθολογία (ἡ) scelta di pietre per un edifizio. շինուածքի մը համար քարեր ընտրելը. Թուր. պիր պինա իչին թաշ սէչմէ։

Λιθολόγος (ὁ, ἡ) colui che sceglie le pietre proprie ad un edifizio, muratore. շինուածքի մը յարմար քարերը ընտրող՝ մէկ մը դնող, պատ շինող, որմնադիր. Թուր. պիր պինայա եարար թաշլարը սէչէն՝ պիր եէրէ գօյան, տուվարճը։

Λιθοξοεῖον (*τὸ*) bottega del tagliapietre, dello scarpellino. քարակոփի՝ քարահատի խանութ. Թուր. թաշճը տիւքեանը։

Λιθοξόος (ὁ) scarpellino, scultore. քարահատ, քարակոփ, քանդակագործ. Թուր. թաշճը, օյմաճը։

Λιθοποιέω - ῶ. M. ήσω. pietrificare. քարացընել. Թուր. թաշ քէսիլմէք։

Λιθοποιὸς (ὁ, ἡ) che pietrifica. քարացընող. Թուր. թաշ քէսէն։

Λίθος (ὁ καὶ ἡ) pietra, sasso. 2. pietra preziosa, gemma. 3. calcolo, renella. քար. 2. ակն, գոհար, պատուական քար. 3. փամփուշտի մէջ գոյացած քար՝ խիճ. Թուր. 2. ճէվահիր. 3. հայվանաթտա չէքըլմէ օլան թաշ, եէօլիէ թաշը։

Λιθόσπερμον (*τὸ*) litospermo, miglialsole (*Γαλλ.* grémil) քարասերմիկ (սերմը քարի պէս պինդ խոտ մը) Թուր. թոխումու թաշ կիպի սէրթ օլան օթ։

Λιθόστρωτος (ὁ, ἡ) lastricato. քարայատակ, սալայատակ, քարով յատակեալ. Թուր. թաշ տէօշէնմիշ, թաշ տէօշէմէ։

Λιθοτομέω - ῶ. M. ήσω. = *Λατομέω*.

Λιθοτομία (ἡ) = *Λατομία*. 2. (*συνεκδχ. καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλ. πλθ.*) = *Λατομεῖον*. 3. (*χειρουργ.*) litotomia, il tagliare o cavar la pietra, la renella, il calcolo. փամփուշտին մէջ գոյացած քարը հանելը, քարահատութիւն, քարահանութիւն. Թուր. մէսանէտէ թաշըն չըգարըլմասը, հայվանաթտա չէքըլմէ օլան թաշըն չըգարըլմասը։

Λιθοτόμος (ὁ, ἡ) scarpellino, taglia pietre. 2. (*χειρουργ.*) litotomista, norcino, colui che taglia e cava la pietra della vescica. քարահատ, քարահան, փամփուշտի մէջ գոյացած քարը կտրող ու հանող. Թուր. թաշճը՝ մէսանէտէ՝ հայվանաթտա չէքըլմէ օլան թաշը չըգարան։

Λιθότομος (ὁ, ἡ) intagliato, scolpito sulla pietra. քարի վրայ քանդակուած. Թուր. թաշ իւզէրինտէ օյուլմուշ։

Λιθουργέω - ῶ. M. ήσω. lavorar la pietra. քար գործել՝ բանիլ. Թուր. թաշ իշլէմէք. 2. = *Λιθοποιέω*.

Λιθουργὴς - έος (ὁ, ἡ) fatto di pietra. քարէ շինուած. Թուր. թաշտան եափըլմըշ. 2. = *Λιθοεργής*.

Λιθουργία (ἡ) il mestiere, l' arte del tagliapietre. քարահատին արհեստը, քար բանելը. Թուր. թաշճըլըգ։

Λιθούργιον (*τὸ*) bottega del tagliapietre. քար բանողի՝ քարահատի խանութ. Թուր. թաշճը տիւքեանը։

Λιθουργὸς (ὁ) lavorator di pietre, scarpellino, tagliapietre. քար բանող, քարակոփ. Թուր. թաշ իշլէյէն, թաշճը։

Λιθοφορέω - ῶ. M. ήσω. portar delle pietre. քար կրել. Թուր. թաշ թաշըմագ։

Λιθοφόρος (ὁ, ἡ) che porta delle pietre. քար կրող. Թուր. թաշ թաշըյան։

Λιθόψωκτος (ὁ, ἡ) lapidario. ակնագործ. Թուր. ճէվահիրճի։

Λιθόω - ῶ. M. ώσω. = *Λιθοποιέω*.

Λιθώδης - εος (ὁ, ἡ) simile alla pietra, pietroso. քարի նման, քարոտ. Թուր. թաշա պէնզէր, թաշլը։

Λίθωσις - εως (ἡ) pietrificazione. քարացընելը, քարի դարձընելը կամ դառնալը. Թուր. թաշ չէվիրմէ եահօտ տէօնմէ։

Λικμαίνω. M. ανῶ. = *Λικμάω*.

Λικμὰς - άδος (ἡ) vaglio, baglio (*Λατ.* ventilabrum.) մաղ. Թուր. էլէք։

Λικμάω - ῶ. M. ήσω. spagliare il grano

ventolando. ցորեն հոսել, ցորենը երնելով յարդը զատել. [illegible]

Λικμητήριον (τὸ) colo, vaglio. մաղ, խարբալ. [illegible]

Λικμητὴς-οῦ (ὁ) colui che spaglia il grano, che ventola. ցորեն հոսող. [illegible]

Λικμητὸς (ὁ) il tempo di spagliare, di ventolare il grano. ցորեն հոսելու ժամանակը. [illegible]

Λικμίζω. *M. ίσω.* ventolare, spagliare il grano. ցորեն հոսել. [illegible]

Λικμὸς (ὁ) = *Λικμητήριον.*

Λίκνον (τὸ) crivello, vaglio. 2. colo, in cui mettevano le primizie delle frutta da offrirsi agli Dei. 3. cuna, culla. խարբալ, մաղ. 2. չաստուածներու նուիրուելու պտղոց երեխայրիքը դնելու մաղ. 3. օրօրան. [illegible]

Λικνοστεφέω - ῶ. καὶ *Λικνοστεφὴς - έος* (ὁ, ἡ) = *Λικνοφορέω κτλ.*

Λικνοφορέω - ῶ. M. ήσω. Εἰμὶ —

Λικνοφόρος (ὁ, ἡ) chi porta sulla testa il sacro crivello nelle feste di Bacco. Բաքոս չաստուածին տօներուն մէջ գլխուն վրայ սուրբ մաղը կրող. [illegible]

Λικροὶ (οἱ) i rami delle corna di cervo. եղջերուին կոտոշներուն ոստերը. [illegible]

Λίκτης - ου (ὁ) che lecca, leccante. լիզող. [illegible]

Λιλαίομαι (X. M.) desiderare, bramare ardentemente. խիստ ցանկալ՝ փափաքիլ. [illegible]

Λιμαγχέω - ῶ. M. ήσω. = *Λιμοκτονέω.*

Λιμαγχικὸς - ὴ - όν. che muore di fame. քաղցէ՝ անօթութենէ մեռնող. [illegible]

Λιμαίνω. M. ανῶ. soffrir, sentir fame, aver fame. անօթենալ, անօթի ըլլալ, քաղցնուլ. [illegible]

Λιμενάρχης - ου (ὁ) comandante del porto. նաւահանգստին հրամանողը՝ վերակացուն. [illegible]

Λιμεναρχία (ἡ) la carica del comandante del porto. նաւահանգստի վերակացու ըլլալը՝ վերակացու ըլլալու պատիւը. [illegible]

Λιμενήρης - εος (ὁ, ἡ) che ha un buon porto. աղէկ նաւահանգիստ ունեցող. [illegible]

Λιμενίζω. M. ίσω. trovarsi nel porto. նաւահանգիստը գտնուիլ. [illegible]

Λιμένιον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Λιμήν.*

Λιμένιος - α - ον. che concerne o si trova nel porto. նաւահանգստի վերաբերեալ կամ նաւահանգստի մէջ գտնուող. [illegible]

Λιμενίσκιον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ

Λιμενίσκος (ὁ) = *Λιμένιον.*

Λιμενοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma di porto. նաւահանգստի ձեւով. [illegible]

Λιμενοποιΐα (ἡ) costruzione d'un porto. նաւահանգիստ մը շինելը. [illegible]

Λιμενορμίτης - ου (ὁ) che si trova o si trattiene nel porto. նաւահանգիստը գտնուող կամ կեցող. [illegible]

Λιμενοσκόπος (ὁ, ἡ) inspettore del porto. նաւահանգստի վերակացու՝ տեսուչ. [illegible]

Λιμενοφυλακία (ἡ) la carica del guardiano del porto. նաւահանգստի պահապանին պաշտօնատարութիւնը. [illegible]

Λιμενοφύλαξ - ακος (ὁ) guardiano, custode del porto. նաւահանգստի պահապան. [illegible]

Λιμὴν - ένος (ὁ) porto. 2. (μτφρ.) asilo, նաւահանգիստ. 2. ապաստանարան, ապաւինելու տեղ. [illegible]

Λιμηρὸς - ὰ - όν. affamato, famelico. անօթի, սովալլուկ. [illegible]

Λιμνάζω. M. άσω. esser stagnante, covare, stagnare. լճանալ, անշարժ մնալ (ջրի). [illegible]

Λιμναῖος - α - ον. stagnante, di stagno. լճացեալ, լճի պատկանած. [illegible]

Λιμνασία (ἡ) stagnamento. լճանալը, անշարժ մնալը (ջուրերուն). [illegible]

Λίμνη (ἡ) stagno, palude, acqua morta, lagume, marese, restagno. լիճ, ծովակ, մեռած ջուր, աղտիւր, ճահիճ. [illegible]

Λιμνήτης - ου (ὁ) καὶ *Λιμνῖτις - ιδος* (ἡ) = *Λιμναῖος.*

Λιμνίον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Λίμνη.*

Λιμνοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma di stagno. լճի ձեւով. [illegible]

Λιμνοθάλασσα - ης (ἡ) laguna, stagno pieno di acque marine (*Λατ.* aestuarium). ծովի ջուրէ ձեւացած լիճ, ծովակ, աղի ջուրի լիճ. [illegible]

Λιμνουργὸς (ὁ, ἡ) che si raggira ne' laghi, negli stagni, pescatore. լճերու վրայ պտըտող, ձկնորս. [illegible]

Λιμνοφυὴς - έος (ὁ, ἡ) nato ne' laghi, ne' paludi. լճի մէջ՝ ճախինը ծնած. [illegible]

Λιμνοχαρὴς (ὁ, ἡ) che si diletta di viver ne' laghi, ne' paludi. լճի՝ ճախինի մէջ կենալ՝ ապրիլ ուզող՝ ախորժող. [illegible]

Λιμνόω - ῶ M. ώσω. formar uno stagno, un lago. լիճ մը շինել. [illegible]

Λιμνώδης - εος (ὁ, ἡ) = *Λιμνοειδής.*

Λιμοδοξία - ας (ἡ) ambizione, broglio, bucheramento, desio d' onore. փառա-

սիրութիւն, փառք՝ պատիւ խնդրելը, փառախնդիր ըլլալը. հարքէթ, էհմիյէթ արամագ, էմէլ արզուսու:

Λιμοθνὴς - ῆτος (ὁ, ἡ) morto di fame. անօթութենէ մեռած. աճլըգտան էօլիւ:

Λιμοκίμβιξ - ικος (ὁ, ἡ) che si fà morir di fame per avarizia. ագահութենէն ինքը զինքը անօթի ձգող, անօթութենէ զինքը մեռցընող. թէմաքեարլըգընտան քէնտիսինի աճ պըրագան, աճլըգտան քէնտիսինի էօլտիւրէն:

Λιμοκόλαξ - ακος (ὁ, ἡ) parassito. պատառաբոյծ. հազըրա գօնագճը, թուֆէյլի:

Λιμοκτονέω - ῶ. M. ήσω. far morire o morir di fame. անօթութենէ մեռցընել կամ մեռնիլ. աճլըգտան էօլտիւրմէք եախօտ էօլմէք:

Λιμοκτονία (ἡ) morte cagionata di fame. 2. fame estrema. անօթութենէ պատճառած մահ. 2. յետին՝ չափէ դուրս քաղց. աճլըգտան էլէրի կէլմիշ էօլիւմ. 2. սօն տէրէճէ աճլըգ:

Λιμοκτόνος (ὁ, ἡ) che fà o si fà morir di fame. զինքը կամ ուրիշը անօթութենէ մեռցընող. քէնտիսինի եախօտ ախէրինի աճլըգտան էօլտիւրէն:

Λιμὸς (ὁ) fame. անօթութիւն, քաղց. աճլըգ:

Λιμοφόρος (ὁ, ἡ) che cagiona la fame. անօթութիւն՝ քաղց պատճառող. աճլըգ կէթիրէն:

Λιμπάνω. M. λείψω. σπν. ἀντὶ Λείπω.

Λιμώδης - εος (ὁ, ἡ) famelico. անօթութենէ մեռնող. աճլըգտան էօլէն:

Λιμώσσω (ττω). M. ώξω. cascar dalla fame, aver gran fame, morir di fame. խիստ անօթենալ, անօթութենէ չարչըրկիլ՝ տուայտիլ՝ մեռնիլ. քէք աճ օլմագ, աճլըգտան պայըլմագ՝ էօլմէք:

Λινάριον (τὸ) *ὑποκορ. τ. Λίνον.*

Λίνειος - α - ον καὶ Λίνεος - ους, έη - ῆ, εον - οῦν. fatto di lino. վշէ՝ կտաւէ շինուած, վշեայ. քէթէնտէն:

Λινεὺς - έως (ὁ) pescatore a rete. ուռկանով ձուկ բռնող. աղ իլէ պալըգ ավլայան:

Λινεύω. M. εύσω. pescare colla rete. ուռկանով՝ ցանցով ձուկ բռնել. աղ իլէ պալըգ թութմագ:

Λινίσκος (ὁ) = *Λινάριον.* spago, funicello. առասան. սիճիմ:

Λινόδεσμος (ὁ) corda di lino. վշէ չուան. քէթէնտէն եափըլը իփ:

Λινόδεσμος καὶ

Λινόδετος (ὁ, ἡ) legato con una corda di lino. վշեայ չուանով կապուած. քէթէնտէն իփ իլէ պաղլը:

Λινόδρυς - υος (ὁ) calamandrea (*Λατ.* trissago). լերդախոտ. քէմէրքէօ, պէլօթ-եաւերու:

Λινόζωστις - ιος (ἡ) mercorella (erba). բժշկական խոտ մըն է, կմշտրուկ. եապան ֆէսլէյէնի:

Λίνον (τὸ) lino. 2. corda o tela di lino. 3. rete. 4. ogni cosa fatta di lino. վուշ, կտաւ. 2. վշեայ չուան կամ լաթ. 3. ուռկան, ցանց. 4. վշէ շինուած ամէն բան. քէթէն. 2. քէթէնտէն իփ եախօտ պէզ. 3. աղ (պալըգ իչին). 4. քէթէնտէն եափըլմա հէր պիր նէսնէ:

Λινόπεπλος (ὁ, ἡ) vestito di lino. վշեղէն՝ կտաւեղէն հագուած. քէթէն կէյինմիշ, պօղազըն՝ եաղազը քէթէնտէն:

Λινοποιὸς (ὁ, ἡ) chi acconcia il lino. կտաւ՝ վուշ գործող՝ շինող. քէթէն իշլէյէն՝ եափան:

Λινοπόρος (ὁ, ἡ) che empie, gonfia le vele del vascello. նաւին առագաստները լեցընող՝ ուռեցընող. կէմինին էլքէնլէրինի թօլտուրան՝ շիշիրէն (*Αὔρα*):

Λινόπτερος καὶ Λινοπτέρυξ - υγος (ὁ, ἡ) che ha le ale di lino cioè le vele. կտաւէ թեւեր այսինքն առագաստ ունեցող. քէթէնտէն գանաթլարը եանի էլքէնլէրի օլան:

Λίνος (ὁ) specie di ode lugubre inventata dal poeta Lino. Լինոս բանաստեղծէն հնարուած կերպ մը ողբերգական տաղ. Լինօ շաիրտէն իճատ օլունմուշ պիր նէվ մաթէմլի ղազէլ:

Λινόσπερμον (τὸ) seme di lino. կտաւի ունդ. քէթէն թօխումու:

Λινοστολέω - ῶ. M. ήσω. vestirsi di lino, portar abiti di lino. վշեղէն հագուիլ, կտաւէ հագուստ ունենալ. քէթէնտէն րուպալար՝ էսվապլար կէյինմէք:

Λινοστολία (ἡ) *τὸ οὐσ. τ. προηγ.*

Λινόστολος (ὁ, ἡ) vestito di lino, che porta abiti di lino. կտաւեղէն հագուած, վշէ հագուստ ունեցող. քէթէնտէն րուպալար՝ էսվապլար կէյինմիշ:

Λινόστροφος (ὁ, ἡ) chi fila, torce il lino. (*παροξ.*) 2. fatto di lino filato. (*προπαροξ.*) կտաւ մանող՝ ոլորող. 2. մանած կտաւէ շինուած. քէթէն էյիրէն՝ պիւքէն. 2. էյիրիլմիշ քէթէնտէն եափըլը:

Λινοτόμος (ὁ, ἡ) che taglia la corda di lino. վշէ չուանը կտրող. քէթէնտէն եափըլը իփի քէսէն:

Λινουργεῖον (τὸ) bottega di drappi di lino. կտաւ գործելու խանութ, վշեղէնի կրպակ. քէթէն պէզի տօգուեան թէզկեահ, քէթէն պէզի թէզկեահը:

Λινουργέω - ῶ. M. ήσω. lavorar il lino. կտաւ գործել. քէթէն իշլէմէք:

Λινουργία (ἡ) l' azione di lavorare il lino. կտաւ գործելը. քէթէն իշլէմէսի:

Λινουργὸς (ὁ, ἡ) lavoratore del lino. կտաւ գործող. քէթէն իշլէյէն. (*οὐσ.*) fanello (sorta d' uccello). անուշ ձանով թռչուն մը. քէթէն գուշու:

Λινοχίτων - ωνος (ὁ, ἡ) vestito della tonica di lino. կտաւէ պատմուճան հագուած. քէթէնտէն գաֆթան կէյինմիշ:

Λινόω - ῶ. M. ώσω. legare colla corda di lino. վշեայ չուանով կապել. քէթէնտէն իփ իլէ պաղլամագ:

Λίνωσις - εως (ἡ) *τὸ οὐσ. τ. προηγ.*

Λίπα, ἐπίῤ. col grasso, colla sugna, ճարպով. եաղ իլէ:

Λιπάζω. M. άσω. καὶ

Λιπαίνω. M. ανῶ. ingrassare. պարարել, գիրցընել. սէմիզլէմէք, եաղլամագ:

Λιπαρέω - ῶ. M. ήσω. persistere, perseverare. 2. (*μὲ αἰτ.*) pregare instantemente. յարակայիլ, յարատեւել. 2. ա-

ուանց դադրելու աղաչել. [illegible]

Λιπαρὴς-έος (ὁ, ἡ) = *Λιπαρός.*

Λιπαρόθρονος (ὁ, ἡ) che ha un trono risplendente, brillante. փայլուն աթոռ ունեցող. [illegible]

Λιπαρόμματος (ὁ, ἡ) che ha gli occhi brillanti. փայլուն աչքերով. [illegible]

Λιπαρὸς-ὰ-όν. grasso, sugnoso. 2. unto. 3. brillante, splendido. 4. ricco. 5. bello. ճարպալից, պարարտ. 2. օծուած (եղով). 3. փայլուն. 4. հարուստ. 5. աղուոր. [illegible]

Λιπαρότης (ἡ) grassezza, splendidezza ecc. պարարտութիւն, փայլունութիւն եւ այլն. [illegible]

Λιπαρόχροος-ους καὶ *Λιπαρόχρως-ωτος* (ὁ, ἡ) che ha un color vivo, brillante, risplendente. փայլուն գոյն ունեցող. [illegible]

Λιπαρῶς, ἐπίῤ. con perseveranza, instantemente. յարատեւութեամբ, պնդագոյնս. [illegible]

Λιπάω-ῶ. Μ. . . . .; esser grasso. պարարտ եղող ըլլալ. [illegible]

Λιπερνὴς-έος (ὁ, ἡ) καὶ *Λιπερνὴς-ῆτος* (ὁ) καὶ

Λιπερνήτης-ου (ὁ) povero, mendico. աղքատ, մուրացկան. [illegible]

Λιπεσήνωρ-ορος (ὁ, ἡ) (*λείπω, ἀνήρ.*) femmina, che abbandonò il suo marito, adultera. էրիկը ձգած կնիկ, շնացեալ կին. [illegible]

Λιποβλέφαρος (ὁ, ἡ) privo di occhi, cieco. աչք չունեցող, կոյր. [illegible]

Λιπόγλωσσος (ὁ, ἡ) privo di lingua. լեզու չունեցող. [illegible]

Λιπόθριξ-τριχος (ὁ, ἡ) privo di capelli, calvo. մազ չունեցող, կնտակ. [illegible]

Λιπομήτωρ-ορος (ὁ, ἡ) che abbandonò la sua madre. 2. abbandonato dalla sua madre. մայրը թող տուած՝ ձըգած. 2. մօրմէն ձգուած. [illegible]

Λιπόπατρις-ιδος (ὁ, ἡ) che abbandonò la sua patria. հայրենիքը թող տըւած՝ ձըգած. [illegible]

Λίπος-εος-ους (τὸ) grasso, sugna, lardo. 2. grassezza. ճարպ. 2. պարարտութիւն, եղոտութիւն. [illegible]

Λιποσαρκέω-ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ ἢ Γίνομαι—

Λιποσαρκὴς-έος (ὁ, ἡ) καὶ *Λιπόσαρκος* (ὁ, ἡ) macilento, magro. ապագուն, վտիտ. [illegible]

Λιποτακτέω, καὶ *Λιποτάκτης-ου* (ὁ) = *Λειποτακτέω. κτλ.*

Λιποτριχὴς-έος καὶ *Λιπότριχος* (ὁ, ἡ) = *Λιπόθριξ.*

Λίπουρος (ὁ, ἡ) = *Λείπουρος.*

Λίπτω καὶ (μσ.) *Λίπτομαι. Μ. λίψω-ομαι.* desiderare, bramare. փափաքիլ, անձկալ. [illegible]

Λίσπος-η-ον. liscio, piano, lustrato. հարթ, մակաւասար, ողորկ. [illegible]

Λίσσομαι. Μ. λίσομαι. supplicare, pregare. աղաչել, մաղթել, աղերսել. [illegible]

Λισσὸς-ὴ-όν. × ἀντὶ *Λεῖος.* (ὅθ. τὸ *Γαλλ.* lisse.)

Λιστραίνω. Μ. ανῶ. καὶ

Λιστρεύω. Μ. εύσω. aprir delle fosse intorno alle radici degli alberi colla zappa. բրիչով ծառերուն արմատներուն բոլորտիքը փոս բանալ. [illegible]

Λίστριον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ

Λίστρον (τὸ) zappa, marrone, mazzeranga, vanga, badile. տափան, փայտատ, բրիչ, բահ. [illegible]

Λιστρόω-ῶ. Μ. ώσω. appianare, lisciare, lustrare. հարթել, մակաւասար ընել, յղկել, ողորկել. [illegible]

Λιτάζομαι. Μ. άσομαι. supplicare, pregare. աղերսել, պաղատիլ, մաղթել, աղաչել. [illegible]

Λιταίνω. Μ. ανῶ. = τῷ προηγ.

Λιτανεία (ἡ) preghiera, supplicazione, litanie. պաղատանք, մաղթանք, աղաչանք, աղերս. [illegible]

Λιτανευτικὸς-ὴ-όν. supplicatorio. աղերսական, մաղթողական. [illegible]

Λιτανεύω. Μ. εύσω. supplicare. աղերսել, պաղատիլ. [illegible]

Λίτανος-η-ον. supplice, supplichevole. աղերսարկու, պաղատագին. [illegible]

Λιτὴ (ἡ) supplicazione. աղերս, մաղթանք, պաղատանք. [illegible]

Λῖτον (τὸ) panno lino leggiero. թեթեւ կտաւ՝ լաթ. [illegible]

Λιτὸς-ὴ-όν. semplice. 2. frugale. պարզ, առանց զարդարանքի. 2. չափաւոր, սակաւապէտ. [illegible]

Λιτότης-ητος (ἡ) frugalità. չափաւորութիւն, սակաւապիտութիւն. [illegible]

Λιτουργέω καὶ *Λιτούργημα* (τὸ) = *Ῥαδιουργέω κτλ.*

Λιτουργὸς (ὁ, ἡ) malfattore. չարագործ. [illegible]

Λιτοφαγία (ἡ) frugalità ne' cibi. 2. cibo frugale. չափաւորութիւն (ի կերակուրս). 2. սակաւապէտ կերակուր. [illegible]

Λίτρα (ἡ) libbra (peso di dodici oncie, ossia dramme 96). 2. libra (segno celeste). լիտր (12 ունկի կամ 96 տրամ). 2. կշիռ (համաստեղութիւն մըն

է)․ ֆունթ, լիտրէ (12 օնգա եախօտ 96 տիրհէմ)․ 2․ միզան պուրճու ։

Λιτροσκόπος (ὁ, ἡ) banchiere. սեղանաւոր․ սառրաֆ ։

Λιχάζω. M. άσω. desiderare ardentemente. ստատիկ բաղձալ, խիստ փափաքել․ էֆրատ արզուլէմէք ։

Λιχανὸς (ὁ) indice (il secondo dito della mano)․ ցուցամատն․ շէհատէթ պարմաղը, սալլամա պարմաղը ։

Λιχὰς - άδος (ἡ) rupe. 2. lo spazio fra l'indice e 'l pollice, minor palmo. պարեխ․ 2․ քիլ․ գայա․ 2․ գարըշ (պաշ պարմաղըն ուճունտան սալլամա պարմաղըն ուճունատագի օլան մասաֆէյն) ։

Λιχμάζω. M. άσω. καὶ Λιχμαίνω. M. ανῶ, καὶ

Λιχμάω - ῶ καὶ (μσ. ὅ καὶ εὔχρηστότ.) Λιχμάομαι - ῶμαι. M. ήσω - ομαι. leccare. լզել․ եալամագ, եալարգէն ։

Λιχμήρης - εος (ὁ, ἡ) colui che colla lingua lecca le sue labbra, ghiottone. լեզուով պրկունքներն լզօղ, լեզուբոտող, որկրամոլ․ տիլի իլէ տուտագլարընը եալայան, եալանան, շէշ պօղազ, աչ կէօզլիւ ։

Λιχνεία (ἡ) golosità, ghiottornia. որկրամոլութիւն․ աչ կէօզլիւլիւք, շէշ պօղազլըգ ։

Λίχνευμα (τὸ) manicaretto (*Γαλλ.* friandise). համեմք, անուշեղէնք․ մէզէ ։

Λιχνεύω. M. εύσω. mangiar avidamente. անյագ ուտել․ արզու իլէ՝ աչ կէօզլիւլիւք իլէ եէմէք․ 2․ (*μσ.*) esser goloso, ghiottone. որկրամէտ՝ որկրամոլ ըլլալ․ շէշ պօղազ՝ աչ կէօզլիւ օլմագ ։

Λίχνος - η ἢ ος - ον. goloso, ghiottone, ingordo. որկրամոլ, որկրամէտ․ շէշ պօղազ, պօղազագէր․ — *Λίχνως, ἐπίῤ.*

Λιχνοφιλάργυρος (ὁ, ἡ) ghiottone e avaro. որկրամէտ ու ագահ․ շէշ պօղազ վէ թէմահքեար ։

Λὶψ - λιβὸς (ὁ) agherbino, affrico, libeccio, garbino. լիբս, ափրիկեան՝ արեւմըտեան հարաւ․ գարա եէլ, պաթը լօտօս ։

Λὶψ - λιβὸς (ἡ) desiderio, brama. բաղձանք, փափաք, ախորժակ․ արզու, հէվէս ։

Λιψουρία (ἡ) voglia, desiderio di pisciare. ջրվաթելու կամք՝ գրգիռ․ իշէմէյէ՝ թէզէվվիւլ էթմէյէ օլան հէվէս ։

Λόβιον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ

Λοβὸς (ὁ) siliqua, baccello. պատեան, պատիճ (ընդոց)․ գապուգ (գաբլանըն՝ ֆասուլեանըն վէ սայիրէ պունլարա պէնզէյէնլէրին) ։

Λογάδην, ἐπίῤ. a scelta. 2. in frotte. ընտրելով, զատելով․ 2․ գունդագունդ, խմբովին․ սէչէրէք․ 2․ պէօլիւք իլէ ։

Λογαοιδικὸς - ὴ - όν. che partecipa e della prosa e del verso. արձակ շարադրութենով ու ոտանաւորով խառն եղող․ քէլամ մանսուր վէ մէվզուն քարըշըգ օլան․ (*Μέτρον — τὸ ἀναπαιστικὸν τὸ Ἀρχιλόχιον. π. χ.* pauperiem sine dote quaero (Herm. Elem. metr. *σ.* 365. *κτ.*)

Λογαριάζω. M. άσω. νλγ. ἀντὶ Λογίζομαι.

Λογαριασμὸς (ὁ) *νλγ. ἀντὶ Λογισμός.*

Λογαριαστὴς - οῦ (ὁ) *νλγ. ἀντὶ Λογιστής.*

Λογάριον (τὸ) *ὑποκορ. τ. Λόγος.*

Λογὰς - άδος (ὁ, ἡ) scelto, eletto. ընտրուած․ սէչիլմիշ, այըրըլմըշ ։

Λογάω - ῶ. (*X. M.*) aver voglia di parlare (*Λατ.* dicturio). խօսելու կամք՝ ախորժակ ունենալ․ լաքըրտը էթմէյէ հէվէսի՝ իշտահը օլմագ ։

Λογεῖον (τὸ) pulpito. 2. (*Γρφ.*) razionale (uno degli ornamenti misteriosi del petto del sommo sacerdote dell'antica legge). ամբիոն․ 2․ տախտակ դատաստանաց (խորհրդական զարդերուն մէկը զոր հին օրէնքին քահանայապետը կուրծքին վրայ կըդներ)․ միմպէր, քիւրսի․ 2․ էսքի նամուս տէվրինտէ խախամ պաշըյըն կէօքսիւնէ կէյդիւրտիւքիւ զիյնէթլի պիր նէվ սէրրէ տէյէր ։

Λογεὺς - έως (ὁ) oratore. ատենաբան․ էհլի քէլամ, միւթէքէլլիմ ։

Λογία (ἡ) (*Γρφ.*) colletta pei poveri. աղքատներու համար ժողվուած ողորմութիւն․ ֆուգարալար իչին թօփլանան սատագա ։

Λογίατρος (ὁ) medico in parole e non in fatti. խօսքով միայն բժիշկ եւ ոչ գործքով, անունը բժիշկ եղած բայց ինքը բժշկութեան արհեստին գիտակ չեղող․ սէօզտէ հէքիմ, եախօ հէքիմ լաքին թէպապէթ իլմ էտվիյէյէ աշինա օլմայան ։

Λογίδιον (τὸ) *ὑποκορ. τ. Λόγος.*

Λογιεὺς - έως (ὁ) = *Λογεύς.*

Λογίζομαι. M. ίσομαι. contare, calcolare. 2. pensare, riflettere, considerare. 3. stimare, opinare. հաշուել, թուել․ 2․ մտածել, խորհիլ․ 3․ կարծել․ հէսապ էթմէք, սայմագ․ 2․ տիւշիւնմէք, թէֆէքքիւր՝ մուլահազա էթմէք․ 3․ գըյաս՝ զանն էթմէք ։

Λογικεύομαι. M. εύσομαι. (*νλγ.*) ragionare secondo le regole della logica, raziocinare. ըստ տրամաբանութեան կանոնաց դատել, տրամաբանել․ իլմի մանթըգ գանունլարը մուճիպինճէ գըյաս էթմէք՝ պուրհանլամագ ։

Λογικὸς - ὴ - όν. ragionevole. 2. che ha la loquela, che può parlare o pensare. 3. eloquente. 4. dotto, logico. 5. prosaico. բանական․ 2․ խօսիլ կամ մտածել՝ խօսկալ կրցօղ․ 3․ լեզուանի․ 4․ գիտուն, տրամաբան․ 5․ արձակ շարադրութեան յարմար․ նաթըգի․ 2․ սէօյլէյէպիլիր, մուլահազա էտէպիլիր․ 3․ տիլտար․ 4․ ալիմ, էհլի իլմ մանթըգ․ 5․ քէլամ մանսուրա մէնսուպ ։ *Λογικὴ* (ἡ) logica, l'arte di ragionare, di pensare, di disputare, dialettica. տրամաբանութիւն, ճառելու՝ խորհելու՝ վիճելու արհեստը․ իլմ մանթըգ, քէլամ՝ մուլահազա՝ մուզաքէրէ էթմէ իլմի ։ *Λογικὸν* (τὸ) la facoltà di raziocinare, di pensare, ragione. տրամաբանելու կարողութիւն, խորհողական կարողութիւն, բան․ գուվվէթի գըյասիյէ՝ թէսավվուրիյէ, էտրագ, ֆիքր, հուշ ։

Λογικῶς, ἐπίῤ. ragionevolmente, con ragione. 2. secondo le regole della logica. բանականութենով․ 2․ ըստ կանոնաց տրամաբանութեան․ էտրագ իլէ․ 2․ իլմ մանթըգ գանունլարը մուճիպինճէ ։

Λόγιμος - η - ον. memorabile, celebre, illustre. յիշատակաց արժանի, երեւելի,

նշանաւոր · Վէքիլ ըսհէօրէ, մէշհուր, մէմտուհ ։

Λόγιον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Λόγος*. (*συνήθ*.) oracolo. *պատգամ (աստուածային)* · այէթ, այէթի քէրիմէ ։

Λόγιος-*α*-*ον*. dotto, erudito. 2 memorabile. 3. prudente, logico. *գիտուն, հմուտ, բանիբուն, ներհուն, գիտնական* · 2 · *յիշատակաց արժանի* · 3 · *խոհեմ, տրամաբան* · ալիմ, օքումուշ, տանիշմէնտ · 2 · Վէքիլ ըսհէօրէ, սէօյլէնմէյէ լայըք · 3 · մանթըգլը, էհլի իլմ մանթըգ ։

Λογιότης (ἡ) eloquenza. *պերճաբանութիւն, ճոխաբանութիւն* · ֆէսահաթ, ֆասահաթ, պէլաղաթ ։

Λόγισμα (τὸ) conto. *հաշիւ, համար* · հէսապ ։

Λογισμὸς (ὁ) conto, calcolo. 2. ragionamento, riflessione. 3. intelligenza, giudizio, sillogismo. *հաշիւ, համար* · 2 · *տրամաբանութիւն մտաց, խոկումն* · 3 · *իմացութիւն, դատումն, հաւաքաբանութիւն* · հէսապ · 2 · ֆիքիր, ագըլ իլէ պիր նէսնէ գուրմագ, թէֆէքքիւր · 3 · անլայըշ, գավրայըշ, ագըլ ։

Λογιστεύω. *M*. *εύσω*. supputare, calcolare. *հաշուել* · հէսապ էթմէք ։

Λογιστήριον (τὸ) curia de' logisti ove s' osservavano i conti dello stato. 2. scuola ove s' impara l' aritmetica. 3. luogo ove si faceva la rivista, ed il pagamento de' soldati. 4. luogo, ove si disputava delle questioni filosofiche. *Տէրութեան հաշիւները նայելու համար ժողվուող մարդոց ատեանը* · 2 · *թուաբանութիւն սորվելու դպրոց* · 3 · *զօրքերը աչքէ անցընելու ու ամսըչէքները տալու տեղ* · 4 · *իմաստասիրական խնդիրներու վրայ վիճելու տեղ* · Տէվլէթին հէսապլարընը գօնթրօլ իչին ճէմ օլունտուգու տիվան · 2 · հէսապ էօյրէնիլէճէք մէքթէպ · 3 · ասքէրլէրի կէօզտէն կէչիրէճէք վէ այլըգլարընը վէրէճէք մահալ · 4 · իլմի հիքմէթէ տայիր մէսէլէլէրի հագգընտա մուպահասէ էտէճէք եէր ։

Λογιστὴς - *οῦ* (ὁ) calcolatore, maestro d' aritmetica. 2. Logista, revisore de' conti (*Γαλλ*. vérificateur, réviseur des comptes). 3. soprantendente delle finanze della città (*Λατ*. curator urbium). *հաշիւ ընող, թուաբանութիւն սորվեցընող* · 2 · *Լոգիստէս, հաշիւները աչքէ անցընող՝ քննող՝ նայող* · 3 · *քաղքին եկամուտներուն վերակացուն* · հէսապ էտէն, հէսապ ուսթատը · 2 · Լօճիսթա, հէսապլարը կէօզտէն կէչիրէն՝ թէֆթիշ էտէն՝ գօնթրօլ · 3 · շէհրին կէլիրինի՝ իտարէ էտէն մէմուր, էմանէթ նազըրը ։

Λογιστία (ἡ) il mestiere, la dignità del Logista. *Լոգիստէս անուանող իշխանաւորին գործքը՝ պատիւը* · Լօճիսթա ունվանը մէմուրիյէթի իլէ՝ իֆթիխարը՝ մէմուրիյէթ ։

Λογιστικὸς - *ή* - *όν*. che ha la facoltà di pensare, calcolare. *մտածելու՝ հաշուելու կարողութիւն ունեցող* · թէֆէքքիւր՝ մուլահազա՝ հէսապ էթմէյէ գուտրէթի օլան · *Λογιστικὴ* (ἡ) (*ἐνν*. *τέχνη*) l' aritmetica, l' abbaco. *թուաբանութիւն* · իլմի հէսապ ։ *Λογιστικὸν* (τὸ) = *Λογικόν*.

Λογίως, *ἐπίῤ*. da dotto, da erudito. *հմուտ՝ գիտուն մարդու մը պէս* · տանիշմէնտ՝ ալիմ կիպի ։

Λογογραφέω - *ῶ*. *M*. *ήσω*. comporre, scrivere in prosa. *արձակ շարադրութիւն գրել* · նէսիր թարզընտա իմլա էթմէք ։

Λογογραφία (ἡ) composizione in prosa. *արձակ շարադրութիւն* · նէսիր թարզընտա օլան իմլա՝ ինշա՝ թէլիֆ ։

Λογογραφικὸς - *ή* - *όν*. (*καὶ ἐπίῤ*.) - *ικῶς*. di prosa, prosaico. *արձակ բանի պատկանած* · նէսիր թարզընա մէնսուպ · *Λογογραφικὴ* (ἡ) (*ἐνν*. *τέχνη*). l' arte di scrivere in prosa, prosaismo. *արձակ բան գրելու արհեստը* · նէսիր թարզընտա ինշա էթմէ սանաթը ։

Λογογράφος (ὁ, ἡ) prosatore, dittator prosaico. 2. computista. *արձակաբան, արձակ շարադրութիւն ընող* · 2 · *համարակալ, հաշուարար* · նէսիր թարզընտա ինշա էտէն, նէսր իմլա էտէն · 2 · մուհասիպ ։

Λογόδειπνον (τὸ) conversazione di filologi, banchetto letterario (*Γαλλ*. banquet littéraire). *բանասիրաց ընկերութիւն՝ ժողով, գիտնոց դամարճակ՝ ակումբ* · օգումուշլարըն՝ ալիմլէրին՝ մուսահիպէթլէրի մէճլիսի ։

Λογοδηρία (ἡ) = *Λογομαχία*.

Λογοδιάῤῥοια (ἡ) profluvio di parole, garrulità. *յորդութիւն բանից, կուտակութիւն, շաղակրատութիւն* · լաֆ գօլայլըղը, պոշլաղը, գարաֆէլիք, լաֆազանլըգ ։

Λογοδιδάσκαλος (ὁ, ἡ) professore della rettorica. *ճարտասանութեան վարպետ* · իլմի պէյան խօճասը ։

Λογοειδὴς - *έος* (ὁ, ἡ) che rassomiglia alla prosa. 2. verisimle (*Γαλλ*. spécieux). *արձակ բանի՝ շարադրութեան նմանող* · 2 · *ճշմարտանման* · նէսր թարզընա՝ պէնզէյէն · 2 · թօղրուլուղա պէնզէր, մուհթէմէլ · — *ειδῶς*, *ἐπίῤ*.

Λογοθεσία (ἡ) liquidazione di conti. 2. composizione d' un discorso. *հաշիւները յատակելը* · 2 · *խօսք մը՝ զրոյց մը յօրինելը* · հէսապլարը թէսվիյէ էթմէ · 2 · սէօզ թէրթիպ էթմէ ։

Λογοθέσιον (τὸ) luogo ove si rende conto. *հաշիւ տալու տեղ* · հէսապ վէրէճէք մահալ · 2 · = *τῷ προηγ*.

Λογοθετέω - *ῶ*. *M*. *ήσω*. far render, domandar conto. *համար պահանջել* · հէսապ սորմագ ։

Λογοθέτης (*λόγος*, *τίθημι*) - *ου* (ὁ) colui che domanda conto, o revisore de' conti, computista, colui che liquida i conti. 2. (*ἰδιαιτ*. *εἰς τοὺς Βυζ*.) Cancelliere. *համար պահանջող, հաշիւները աչքէ անցընող, համարակալ, հաշիւները յատակող* · 2 · *ատենադպիր, արքունի դպիր* · հէսապ սորան, հէսապլարը կէօզտէն կէչիրէն, մուհասիպ, հէսապլարը թէսվիյէ էտէն · 2 · տիվան էֆէնտիսի ։

Λογοθεώρητος (ὁ, ἡ) intellettuale, astratto. *մտաւորական, վերացեալ* · ֆիքրի, մանէվի, ագըլ իլէ օլան ։

Λογοκλοπεία (ἡ) plagio. *բանագողութիւն, ուրիշին խօսքերը՝ ոճերը գողնալով իրեն սեփականելը.* [illegible]

Λογομανέω - ῶ. M. ήσω. aver gran trasporto alla letteratura. *գրագիտութեան՝ դպրութեան՝ բանասիրական հմտութեան խիստ բերմունք ունենալ.* [illegible]

Λογομαχέω - ῶ. M. ήσω. disputare. *հակաճառել, վիճաբանել.* [illegible]

Λογομαχία (ἡ) disputa, contesa di parole. *պայքար, բանակռիւ, հակաճառութիւն, վիճաբանութիւն.* [illegible]

Λογομάχος (ὁ, ἡ) disputatore, beccalite, litigioso. (*Γαλλ.* chicaneur). *հակաճառող, կագ սիրող, կռուասէր.* [illegible]

Λογόμιμος (ὁ) contraffacitore delle parole, della pronunzia, del parlare altrui. *ուրիշին խօսքերուն՝ արտասանութեան՝ խօսելուն եղանակին իրենինը նմանցընող.* [illegible]

Λογοποιέω - ῶ. M. ήσω. inventare e divulgare delle favole, delle false notizie. *առասպելներ՝ սուտումուտ լուրեր հնարել ու հրատարակել.* [illegible]

Λογοποίημα (τὸ) favola, narrazione finta. *առասպել, սուտ պատմութիւն.* [illegible]

Λογοποιητική (ἡ) (*ἐνν. τέχνη*). l' arte di inventar delle favole, de'racconti finti. *առասպելներ՝ սուտ պատմութիւններ հնարելու արհեստը.* [illegible]

Λογοποιΐα (ἡ) invenzione favolosa, menzogna. *առասպելական՝ սուտումուտ զրոյց, ստութիւն.* [illegible]

Λογοποιϊκὸς - ή - όν. appartenente all' inventore delle favole. *առասպելներ հնարողի պատկանած.* [illegible]

Λογοποιὸς (ὁ, ἡ) scrittore in prosa. 2. (*ἰδιαιτ.*) istorico. 3. inventore di menzogne, di favole, che sparge delle notizie false. *արձակ բան շարադրող. 2. պատմագիր. 3. սուտումուտ բաներ՝ առասպելներ շինող՝ հնարող, սուտ լուրեր հրատարակող.* [illegible]

Λογοπραγέω - ῶ. M. ήσω. domandar o tener conto. *համար պահանջել կամ նայիլ, հաշուել.* [illegible] 2. = *Λογοποιέω.*

Λογοπράτης καὶ

Λογοπώλης - οῦ (ὁ) avvocato, causidico. 2. (*ἐκκλησ.*) colui che ha venduto il Verbo di Dio, (Giuda). *փաստաբան, դատի ջատագով. 2. զԲանն Աստուած ծախող (Յուդա).* [illegible] 2. [illegible] (Յ[illegible]):

Λόγος (ὁ) parola. 2. discorso. 3. fama, riputazione. 4. dialogo, colloquio. 5. sentenza, proverbio. 6. favola, narrazione finta. 7. istoria. 8. prosa, favellare, sciolto. 9. conto, calcolo. 10. apologia. 11. libro de' conti. 12. ragione. 13. analogia. 14 raziocinazione, argomentazione, riflessione. 15. causa, argomento. 16. Verbo di Dio. *բառ. 2. խօսք, զրոյց, բան. 3. համբաւ, վարկում, յարգ. 4. խօսակցութիւն, համախօսութիւն. 5. վճռական խօսք, առակ. 6. առասպել, շինծու պատմութիւն. 7. պատմութիւն, անցած գացած բաներու յիշատակ. 8. արձակ բան, շարադրութիւն. 9. հաշիւ, համար. 10. ջատագովութիւն. 11. հաշուեգիր. 12. բան, միտք. 13. համեմատութիւն (ուսումնական). 14. տրամախոսութիւն, ձեռնարկութիւն, խոկումն. 15. պատճառ, փաստ. 16. Բանն Աստուած, Բանն Աստուծոյ.* [illegible]

Λογοτρόπος (ὁ) sillogismo condizionale. *թէական հաւաքաբանութիւն.* [illegible]

Λογόφιλος (ὁ, ἡ) amator delle ciarle, garrulo. *շաղակրատ, շատախօս.* [illegible]

Λογόω - ῶ. M. ώσω. (*θλγ.*) render ragionevole. *բանական ընել.* [illegible] (*μσ.*) divenir ragionevole. 2. diventar quasi simile al Verbo di Dio. *բանական ըլլալ. 2. գրեթէ Բանին Աստուծոյ նմանիլ.* [illegible]

Λογχαῖος - α - ον. di lancia. 2. armato d' asta. *նիզակի պատկանած. 2. նիզակաւոր.* [illegible]

Λόγχη (ἡ) la punta della lancia. 2. lancia, asta. *նիզակին ծոլթը՝ սայրը. 2. նիզակ, տէգ.* [illegible]

Λογχήρης - εος (ὁ, ἡ) armato di lancia. *նիզակաւոր, տիգաւոր.* [illegible]

Λογχίδιον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Λόγχη.*

Λογχίτης - ου (ὁ) καὶ *Λογχῖτις - ιδος* (ἡ) armato di lancia. 2. simile alla lancia. *տիգաւոր, նիզակաւոր. 2. տիգի՝ նիզակի նման.* [illegible]

Λογχοφόρος (ὁ, ἡ) che porta una lancia. *նիզակ կրող, նիզականկիր.* [illegible]

Λόγωσις - εως (ἡ) (*θλγ.*) l' essere quasi simile al Verbo di Dio. *գրեթէ Բանին Աստուծոյ նմանիլը.* [illegible]

օլմագըլըր, Քիւլամալլըգա պիրիլիր իդի օլ-մազ։

Λοιβεῖον (τὸ) vaso, che serviva alle libagioni. նուիրման՝ նախնեաց զոհերուն վրայ հեղանիւթներ թափելու յարմար աման. էսկի զամանտա գուրպանլար աստ-վածլարը իչման անիրին էտիլիրին ասալը-նիանիլեր դէօքմէք իչյուն գուլլանտըգլարը գապ։

Λοιβὴ (ἡ) libagione. նուիրումն (նախնեաց զոհերուն վրայ հեղանիւթներ թափելը). էսկի իչմանտա ասանուլան գուրպանլարըն էտիլիրին ասալը նիանիլեր դէօքմէսի։

Λοιγὸς (ὁ) rovina, pernizie, esterminio. կործանումն, կորուստ, եղծումն. խարապ, էլէլմ, գայպ։

Λοιδορέω-ῶ. Μ. ήσω ingiuriare, oltraggiare, diffamare. անիրաւել, նախատել, եպերել, անունը սևի մը ընել. սէնէմլէմէք, խօրլամագ էթմէք, պէտնամ էթմէք, խօրլամագ, էհանէթ էթմէք։

Λοιδόρημα (τὸ) ingiuria di parole, rampogna (*Λατ.* convicium). նախատինք, յանդիմանութիւն, չեխ. թաշէր, սէնէմ։

Λοιδόρησις-εως (ἡ) καὶ *Λοιδορησμὸς* (ὁ) ✕ ἀντὶ

Λοιδορία (ἡ) ingiuria, diffamazione, maldicenza, rampogna. նախատինք, թշնամանք, չեխ, անուն կոտրելը, չարախօսու-թիւն. սէնէմ, թաշէր, գայպէթ, ալար, ասգարըթ։

Λοίδορος (ὁ, ἡ) maldicente, diffamatore, ingiuriatore. չարախօս, անուն կոտրող, նախատիչ. գայպէթ սէօյլէյէն, աթ գըրան, սէնէմէթէրար։ — δόρως, ἐπίῤ.

Λοιμικὸς-ὴ-όν. pestilenziale, pestifero. մահաբեր, ժանտական. էօլիւմ կէթիրէն, պուլաշըգ, էօլիւմլիւ, վէպալը. — ικῶς, ἐπίῤ.

Λοιμὸς (ὁ) peste, contagio. ժանտախտ, տարափոխիկ ախտ. խասդալըգ, թաուն, պուլաշըգ խասդալըգ։

Λοιμοφόρος (ὁ, ἡ) mortifero, pestilenziale. մահաբեր, մահաբեր. էօլիւմ կէթիրէն, վէպալը։

Λοιμώδης-εος (ὁ, ἡ) contagioso, pestilenziale. տարափոխիկ, մահաբեր. պուլաշըգ (խասդալըգ), էօլիւմլիւ, վէպալը։

Λοιμώσσω (ττω). Μ. ώξω. aver la peste, esser appestato. ժանտախտ ունենալ, ժանտախտէ զարնուած ըլլալ. խասդալըգ օլմագ, խասդալըգ թաունա թութուլմուշ օլմագ։

Λοιπάζω. Μ. άσω. segnare nella lista il resto d' un debito. պարտքի մը համարած մասը տետրակը անցընել. պօրճտան պագըլըն գալան պօրճու դէֆթէրէ գայտ էթմէք. (πθ. ἢ μσ.) restar debitore di qualche somma, dover qualche residuo di debito (*Λατ.* reliquor.) տալիք մէկ մասը վճարելէն ետեւ համարած մասին պարտաւոր մնալ. պիր աչ փարէ պօրճու գալմագ, պօրճտանտան պիր հէսապըն վերիլմէսի ասանըլըր գալանըն պօրճլու օլմագ։

Λοιπὰς-άδος (ἡ) residuo di debiti (*Λατ.* reliquum). պարտքին համարածը, համարած պարտքը. պօրճտան գալան պօրճ։

Λοιπογραφέω-ῶ. Μ. ήσω. = *Λοιπάζω.*

Λοιπογραφία (ἡ) l' azione di scrivere nella lista il residuo d' un debito. պարտքի մը համարածը տետրակը անցընելը՝ գրելը. գալան պօրճու դէֆթէրէ կէչիր-մէսի։

Λοιπὸς-ὴ-όν. restante, rimanente. համարած. գալմըլ, պագի գալան։ *Λοιπὸν*, ἐπίῤ. del resto, (*Λατ.* ceterum, alioquin.) իսկ յաղագս այլոց, բայց սակայն, իսկ յետոյ. ամմա, լաքին, պագի, սօնրա։

Λόκκος (ὁ) calvo. կնտակ. գալ։

Λοξεύω. Μ. εύσω. = *Λοξόω.*

Λοξιὰς-άδος (ἡ) (ἐνν. γραμμή). l' eclittica. խաւարածիր, ծիր խաւարման. թութուլմա չէմպէրի։

Λοξοβάμων-ονος καὶ

Λοξοβάτης-ου (ὁ) che cammina di traverso, obbliquamente. խոտորնակի քալող. էկրի եիւրիւյէն։

Λοξοβλεπτέω (πέω)-ῶ. Μ. ήσω. travedere. այլ ընդ այլոյ տեսանել, թիւր նշմարել. չարբըգ կէօրմէք, էյրի պագըշ կէօրմէք։

Λοξὸς-ὴ-όν. obbliquo, traverso. խոտորնակ, շեղ. էյրի, էկրի, չափրազ. *Λοξὰ*, ἐπίῤ. = *Λοξῶς.*

Λοξότης (ἡ) obbliquità, sghembo. խոտորնակութիւն, թիւրութիւն. էյրիլիք, չափրազլըգ։

Λοξόω-ῶ. Μ. ώσω. render obbliquo, traverso, sghembo. խոտորնակ՝ թիւր՝ շեղ ընել. էյրիլէթմէք։

Λοξῶς, ἐπίῤ. di traverso, obbliquamente. խոտորնակի. էկրի, չափրազ։

Λόξωσις-εως (ἡ) τὸ οὐσ. τ. *Λοξόω.*

Λοπὰς-άδος (ἡ) piatto. պնակ. թապագ։

Λοπάω-ῶ. Μ. ήσω. (βτν.) mutar la scorza (parlandosi d' un albero). կեղեւը փոխել (ծառի համար). գապուգլարընը դէյիշդիրմէք (աղաճ հագգընտա)։

Λοπητὸς (ὁ) il tempo in cui si gonfiano le scorze degli alberi. ծառերուն կեղեւներուն ուռենալուն ատենը. աղաճ գապուգլարընըն շիշէճէկի վագըթ։

Λοπίζω. Μ. ίσω. scorzare (l' albero). լփկել, կեղեւել (ծառը). սօյմագ, գապուգունու չըգարմագ (աղաճըն)։

Λόπιμος-η-ον. che si può scorzare. կեղեւը ելլող. գապուգու սօյուլուր։

Λοπὸς (ὁ) = *Λέπος* (2).

Λορδαίνω. Μ. ανῶ. = *Λορδόω.*

Λορδὸς-ὴ-όν. incurvato verso l' anteriore. դէպ ի առջեւը ծռած. էօնէ դօղրու էյիլմիշ։

Λορδόω-ῶ. Μ. ώσω. incurvare verso l' anteriore. դէպ ի առջեւը ծռել. էօնէ դօղրու էյմէք. (μσ.) incurvarsi verso l' anteriore. դէպ ի առջեւ ծռիլ, մէջքը կոտրել. էօնէ դօղրու էյիլմէք, պէլինի գըրմագ։

Λόρδωμα (τὸ) καὶ

Λόρδωσις-εως (ἡ) curvatura verso l' anteriore. դէպ ի առջեւ ծռիլը, մէջքը կոտրելը. էօնէ դօղրու էյիլմէսի, պէլինի գըրմասը։

Λοῦσις - εως (ἡ) lavazione, lavamento. լուալը կամ լուացուիլը · եըգանմագ եախօտ եըգանըլմա։

Λούστης - ου (ὁ) che si lava spesso, accostumato a lavarsi spesso. սաեպ լուացօղ, յաճախ լուացուելու սովոր · սըգ սըգ եըգանան, չօգ չօգ եըգանմաղը սէվէն։

Λουτὴρ (ὁ) bagno, tinozza. լոգարան · համամ, գուռնա։

Λουτηρίδιον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ

Λουτήριον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Λουτήρ.*

Λουτηρίσκος (ὁ) = *Λουτηρίδιον.*

Λουτιαω - ῶ. Μ. άσω. desiderar di lavarsi. լուացուելու փափաքիլ · եըգանմայա հէվէսի` արզուսու օլմագ։

Λούτριον (τὸ) l'acqua in cui s'è lavato, il succidume del bagno. լուացած` գարշ ջուր, բաղնիքին աղտեղութիւնը · եըգանըլմըշ սու` քիր` քիրլի սու, համամըն քիրլիյի։

Λουτρὶς - ίδος (ἡ) il grembiale del bagnatore. բաղնիքը լուացողին գենջակը · համամդա եըգանանըն փէշթիմալը։

Λουτρὸν (τὸ) bagno. 2. l'acqua del bagno. բաղնիք · 2 · բաղնիքի ջուր · համամ · 2 · համամ սույու · 3 · = *Λοῦσις.*

Λουτροφορέω - ῶ. Μ. ήσω. *Εἰμὶ* —

Λουτροφόρος (ὁ, ἡ) colui, che porta dell'acqua al bagno. բաղնիքը ջուր կրող · համամա սու թաշըյան։

Λουτροχοέω - ῶ. Μ. ήσω. versar l'acqua per lavare. լուալու համար ջուր թափել · եըգամագ իչին սու դէօքմէք։

Λουτροχόος (ὁ, ἡ) garzone di bagno. բաղնիքի մանչ · թէլլագ։

Λουτρὼν - ῶνος (ὁ) bagno, lavacro. բաղնիք, լոգարան · համամ, եըգանաճագ եէր։

Λούω. Μ. λούσω. lavare. լուալ · եըգամագ։

Λοφάω - ῶ. Μ. ήσω. portar del pennacchio. փետրազարդ ցցունք կրել · օրդուճ թաղմագ։

Λοφεῖον (τὸ) scatola di pennacchi. 2. cassetta di specchio. փետրազարդ ցցունքները պահելու տուփ · 2 · հայլի դնելու պզտիկ արկղ · օրդուճ գութուսու · 2 · այնա չէքմէճէսի։

Λοφιὰ (ἡ) il collo degli animali insieme colla loro chioma. անասուններուն վիզը ու վզին մազերը · հայվանաթ պօյնու, վէ պօյնունդա պուլունան սաչլարը։ 2. = *Λόφος.*

Λοφοποιὸς (ὁ) che fa de'pennacchi. փետրազարդ ցցունքներ շինող · օրդուճճու։

Λόφος (ὁ) colle, monticello. 2. pennacchio. 3. treccia sulla cima della testa, ciocca. 4. crine (*Λατ.* juba). 5. collo. բլուր, պզտիկ լեռ · 2 · փետրազարդ ցցունք · 3 · գլխուն գագաթը եղած (հիւսած) մազեր · 4 · բաշ · 5 · վիզ · պայըրճըգ, թէփէճիկ, դաղճըգ · 2 · օրդուճ · 3 · պաշըն թէփէսինդէ օլան պիր թութամ (գօգիւլիւ) սաչ · 4 · եէլէ · 5 · պօյուն։

Λοφώδης - εος (ὁ, ἡ) pieno o simile ad un colle. բլրակներով լեցուն կամ բլրակներու նման · պայըրճըգլը` թէփէճիկլի եախօտ պայըրճըգա պէնզէր։

Λόφωσις - εως (ἡ) cresta d'uccelli. բրուկ թռչնոց · գուշ օրդուճու` իպիկի։

Λοφωτὸς - ἡ - όν. crestuto, crestoso. ցցունաւոր, բրուկաւոր · օրդուճլու, իպիկլի։

Λοχαγέτης - ου (ὁ) Δ. ἀντὶ *Λοχηγέτης.*

Λοχαγέω - ῶ. Μ. ήσω. condurre la coorte. գունդ մը զօրք առաջնորդել · պիր պէօլիւք ասքէր իլէրի իլէթմէք` գուլլանմագ։

Λοχαγὸς (ὁ) comandante d'una coorte di soldati. գունդ մը զօրքի հրամանատար իշխող · պիր պէօլիւք ասքէրի պաշյազըպաշըն` հիւքմ էդէն։

Λοχάζω. Μ. άσω. × ἀντὶ *Λοχάω.*

Λοχαῖος - α - ον. appartenente al parto. 2. florido, verdeggiante. ծննդեան պատկանած · 2 · ծաղկաւէտ, դալարագեղ · դօղուրմայա մահսուս · 2 · չիչէկլի դօլու, եէշիլ։

Λοχάω - ῶ. Μ. ήσω. imboscare, far dell'imboscata. դարան գործել · գուսու գուրմագ, գուսույա գիրմէք։

Λοχεία (ἡ) parto, puerperio. ծնանիլը · դօղուրմագլըգ։

Λοχεῖος - α - ον. che appartiene o serve o presiede al parto. ծնանելու պատկանող, օգնող վայր կեցող խնամածու եղող · դօղուրմայա մահսուս` եախօտ խըզմէթ` էդէն, վէյահօտ նազըր օլան` էօնդէ պուլունան։ *Λοχεῖα* (τὰ) lochi, purgazioni delle donne dopo il parto (*Γαλλ.* vidange). տղան ծնանելէն ետեւ մօրը արգանդին մէջ մնացած աւելորդ հիւթ · նիֆաս (համալէնի էիրադ էի- դիւրըն աթըլան գան պիր հայլ)։

Λόχευμα (τὸ) parto, creatura partorita. որդի, զաւակ, ծնունդ · էվլատ, դօղան չօճուգ։

Λοχεύτρια (ἡ) donna di parto. ծննդական, նորածին կնիկ · լօհուսա։

Λοχεύω. Μ. εύσω. partorire. ծնանիլ · դօղուրմագ · 2. = *Λοχάω.*

Λόχησις - εως (ἡ) imboscata. դարանակալութիւն · գուսույա գիրմէք։

Λοχίζω. Μ. ίσω. = *Λοχάω.*

Λοχισμὸς (ὁ) = *Λόχησις.*

Λόχμη (ἡ) bosco folto proprio per imboscata. դարան գործելու յարմար հոծ մորի · գուսույա գիրմէյէ` գուսու գուրմաղա եարայան սըգ օրման։

Λοχμόω - ῶ. Μ. ώσω. render folto in forma d'un bosco denso. հոծ մորիի պես խտացնել · սըգ օրման գիպի սըգլաշթըրմագ, սըգ օրմանա չէվիրմէք։

Λοχμώδης - εος (ὁ, ἡ) simile ad un bosco folto. հոծ մորիի նման · սըգ օրմանա պէնզէր։

Λόχος (ὁ) imboscata. 2. luogo adattato all'imboscata. 3. centuria. դարան · 2 · դարան գործելու յարմար տեղ · 3 · խումբ հարիւրոց, հարիւր զօրաց գունդ · գուսու · 2 · գուսու գուրմաղա եարայան մահալ · 3 · եիւզ ասքէր պէօլիւքի։

Λυγγαίνω ἢ *Λυγγάνω.* Μ. . . . singhiozzare. հեծկլտալ · հըչգըրմագ։

Λυγγώδης - εος (ὁ, ἡ) = *Λυγμώδης.*

Λύγδην, ἐπίῤ. con singhiozzi. հեծկլտանքով · հընչգըրարագ, հըչգըրըգ իլէ։

Λύγδος (*ὁ καὶ ἡ*) specie di marmo bianchissimo, alabastro. տեսակ մը խիստ սպիտակ մարմարին, ճերմակ կուճ. ղեր նեւէ եփրոն ղեյոււ մերմեր թոււէ:

Λύγη (*ἡ*) tenebra, oscurità. խաւար, մըթութիւն. գարանլըգ:

Λυγηρὸς - *ὰ* - *όν*. flessibile, pieghevole. դիւրաւ ծռող, դիւրաթեք. գօլայ էյիլէն:

Λυγίζω. *Μ*. *ίσω*. piegare, flettere. ծռել, թեքել, կորացընել. էյմէք:

Λυγισμὸς (*ὁ*) piegatura, flessione. 2. trillo. ծռելը, թեքելը. 2. ձայնը խաղցընելը՝ բարձր հանել ու իջեցընելը. էյմէ-լէք, էյմէ. 2. սէսինի օյնաթմա՝ թիթրէթմէ՝ էէ-ս-էլտէք էնտիրմէ:

Λυγιστικὸς - *ὴ* - *όν*. flessibile, pieghevole. դիւրաւ ծռող, դիւրաթեք. գօլայ էյիլէն:

Λυγιστὸς - *ὴ* - *όν*. piegato. ծռած, կոր. էյիլմիշ. 2. = *τῷ προηγ*.

Λύγκειος - *α* - *ον*. di lince, cerviero. քաւթարի պատկանած, քաւթարինեայ. վաշագա մունասիպ:

Λυγκούριον (*τὸ*) lincurio. լինգրիոն (տեսակ մը սաթ). ղեր նեւէ քեհրիպար:

Λυγμὸς (*ὁ*) singhiozzo. հեծկլտանք. ըգ-գըրըգ:

Λυγμώδης - *εος* (*ὁ*, *ἡ*) soggetto a singulti, chi singhiozza spesso. հեծկլտանքի ենթակայ, յաճախ հեծկլտող. ըգըգըրըգ մաղլուպ, սըգ սըգ ըգըգըրան:

Λὺγξ - *λυγγὸς* (*ἡ*) (*Λύζω*) = *Λυγμός*.

Λὺγξ - *λυγκὸς* (*ὁ*) lince, cerviere. քաւթարինէ, քաւթար. վաշագ:

Λυγόδεσμος (*ὁ*, *ἡ*) legato con vinco, con vimine. կնիւնով կապուած. սալ իլէ պաղլանմըշ:

Λυγοπλόκος (*ὁ*, *ἡ*) che fà delle intrecciature di vimine. կնիւնէ բաներ հիւսող, հիւսուածներ շինող. սալտան թիւրլիւ նէսնէլէր եօրէն:

Λύγος (*ἡ καὶ ὁ*) agnocasto (frutice). 2. verga, bacchetta. 3. vimine, vinco, vetrice. հաղնի (թուփ մըն է). 2. ցուպ, գաւազան. 3. կնիւն (ուսկից բաներ կը հիւսեն կամ կըկապեն). այը թօփաղը (ղեր նեւէ ագաճըտը). 2. չըպուգ. 3. սալ:

Λυγοτευχὴς - *έος* (*ὁ*, *ἡ*) fatto di vinco. կնիւնէ շինուած. սալտան եափըլմըշ:

Λυγόω - *ῶ*. *Μ*. *ώσω*. legare. կապել. պաղլամագ. 2. = *Λυγίζω*.

Λυγρὸς - *ὰ* - *όν*. miserabile. 2. pernicioso. խեղճ, ողորմելի. 2. վնասակար. ըէվլալը, ֆէնա. 2. զարարլը:

Λυγρῶς, *ἐπίῤ*. miserabilmente. 2. perniziosamente. խեղճութեամբ. 2. վնասուք, կորստեամբ. ֆէնալըգ իլէ. 2. զարար՝ եօլ իլէ:

Λύδιος - *α* - *ον*. Lidio, abitante di Lidia. Լիւդացի, Լիւդեայ բնակիչ. Լիտիա մեմլէքէթինտէ. *Λίθος Λυδία*. pietra di paragone. փորձաքար. մահէնք թաշը:

Λύζω. *Μ*. *λύξω*. singhiozzare. հեծկլտալ. ըգըգըրմագ:

Λύθρον (*τὸ*) sangue, che esce da una piaga (*Λατ*. cruor). 2. sanie, marcia. 3. sangue imbrattato di polvere. խոցէ մը վազող արուն. 2. շարաւ, թարախ. 3. փոշիով խառն արուն. եարէտէն ագան գան. 2. իրին. 3. թօզ իլէ մուլէվվէս գան. 4. = *Λῦμα*.

Λυθρόω - *ῶ*. *Μ*. *ώσω*. imbrattare con sangue e polvere. արունով ու փոշիով աղտեղել՝ շաղախել. գան իլէ վէ թօզ իլէ մուլէվվէս էթմէք՝ պուլաշտըրմագ:

Λυθρώδης - *εος* (*ὁ*, *ἡ*) imbrattato di sangue e di polvere. արունով ու փոշիով շաղախուած. գան վէ թօզ իլէ մուլէվվէս:

Λυκάβας - *αντος* (*ὁ*) anno. տարի. եըլ, սենէ:

Λύκαινα - *ης* (*ἡ*) lupa. մատակ գայլ. դիշի գուրդ:

Λυκαινόμορφος (*ὁ*, *ἡ*) che ha la forma d'una lupa. մատակ գայլի ձեւը ունեցող. դիշի գուրդ շէքլինտէ:

Λυκανθρωπία (*ἡ*) licantropia (malattia, che toglie di senno, e fà urlare l'infermo, il quale talvolta si dà a credere d'esser diventato lupo.) գայլութիւն (տեսակ մը հիւանդութիւն, որ հիւանդին խելքը վրայէն կ'առնէ, որով հիւանդը կը սկսի կաղկանձելու ու երբեմն ալ ինքը զինքը գայլի փոխուած կարծելու). գուդուրմա (ղեր նեւէ խասթալըք, քի խասթանըն աքլընը պաշընտան ալըր՝ անը պաղըրթըր վէ պազան խասթա քէնտի քէնտինի գուրդ օլմուշ դիյէ խայալ էտէր):

Λυκάνθρωπος (*ὁ*, *ἡ*) licantropo, chi soffre di licantropia. գայլութեան ախտը ունեցող, գայլացեալ. գուդուրմագ ալլէթինէ մուպթելա՝ գուդուրմուշ, գուրդ օլմուշ:

Λυκαυγὲς (*τὸ*) alba, aurora, albore. արշալոյս, այգ. լուսնալը, շաֆագ:

Λύκειος - *α* - *ον*. lupino, di lupo. գայլային. գուրդա մունասիպ: *Λύκειον* (*τὸ*) Liceo (uno de' ginnasj d'Atene). Ճեմարան, Լիւկէոն (Աթէնքը եղող ուսումնարաններուն մէկը). Լիւքէօ (Աթինադա օլան մէքթէպլէրտէն պիրի):

Λυκῆ (*ἡ*) la pelle di lupo. գայլի մորթ. գուրդ դէրիսի:

Λύκη (*ἡ*) = *Λυκαυγές*.

Λυκιδεὺς - *έως* (*ὁ*) lupicino, piccolo lupo. գայլի կորիւն, պզտիկ գայլ. գուրդ եավրուսու, քիւչիւք գուրդ:

Λύκιον (*τὸ*) licio (sorta di spina con foglie simili a quelle del busso). տոսախի տերեւներու նման տերեւներ ունեցող փուշ մը. չալըյը եափրագլարընա օլան ղեր նեւէ դիքէն:

Λυκοειδὴς - *έος* (*ὁ*, *ἡ*) simile al lupo. գայլի նման. գուրդա պէնզէր:

Λυκοθήρας - *ου* (*ὁ*) cacciatore de' lupi. գայլ որսացող. գուրդ ավճըսը:

Λυκοκτονέω - *ῶ*. *Μ*. *ήσω*. uccidere de' lupi. գայլ սպաննել. գուրդ էօլտիւրմէք:

Λυκοκτόνος (*ὁ*, *ἡ*) uccisore de' lupi. գայլ սպաննող. գուրդլարը էօլտիւրէն: (*οὐσ*.) *Λυκοκτόνον* (*τὸ*) = *Ἀκόνιτον*.

Λυκόκτονος (*ὁ*, *ἡ*) ucciso da un lupo. գայլէ մը սպաննուած. գուրդտան էօլմիւշ:

Λυκόμορφος (*ὁ*, *ἡ*) che ha la forma d'un lupo. գայլի կերպ՝ ձեւ ունեցող. գուրդ գըյաֆէթինտէ պուլունան:

Λυκοῤῥαίστης-ου (ὁ) × ἀντὶ *Λυκοκτόνος*.

Λύκος (ὁ) lupo. 2. luccio (pesce). 3. rampino. 4. sorta di ragno. 5. morso, sorta di freno asprissimo da mettere ai cavalli restii (*Λατ.* lupatus.) գայլ. 2. կռնկաձուկն. 3. ճանկ, երկըթէ խիղք. 4. տեսակ մը մամուկ. 5. կերպ մը ծանր սանձ պինդ գլուխ ձիերու դնելու համար. գուրդ. 2. թուրնա պալըղը. 3. չէնկէլ. 4. պիր նէվի էօրիւմճէք՝ անքէպութ. 5. պաշը սէրթ աթլարա թագըլան սէրթ պիր նօվ կէմ. 6. = *Μάνδαλος*.

Λυκόστομος (ὁ, ἡ) che ha la bocca simile a quella del lupo. գայլին բերնին նման բերան ունեցող. գուրդ աղըզլը գիպի աղըզլը օլան, գուրդ աղըզլը:

Λυκόφθαλμος (ὁ, ἡ) che ha gli occhi di lupo. գայլի աչք ունեցող. գուրդ կէօզլիւ. (οὐσ.) licoftalmo (sorta di gemma). գայլակն (գոհար մըն է). գէօզ տաշը (ճէվահիր տիր):

Λυκόφως-ωτος (τὸ) = *Λυκαυγές*.

Λυκόχροος-ους (ὁ, ἡ) che ha il color del lupo. գայլի գունով. գուրդ րէնկինտէ:

Λυκώδης-εος (ὁ, ἡ) = *Λυκοειδής*.

Λῦμα (τὸ) sucidume, sporcizia, sozzura. 2. uomo scellerato. աղտեղութիւն, աղտ. 2. չարագործ մարդ. քիրլիլիք, քիր. 2. պէտքէար քիմսէ:

Λυμαίνομαι. Μ. *ανοῦμαι*. nuocere, distruggere, corrompere. 2. diffamare, maltrattare. վնասել, կործանել, ապականել, աւրել. 2. անարգել, անպատուութիւն ընել, անարգանօք վարիլ. զարար քէթիր վէրմէք, խարապ՝ պէրպատ էթմէք, պօզմագ. 2. պէտնամ էթմէք, խօրլուգ էթմէք, խոր պագմագ:

Λυμαίνω. Μ. *ανῶ*. (νλγ.) ἀντὶ *Λυμαίνομαι*.

Λυμαντὴρ (ὁ) distruggitore, nocivo, corruttore. կործանող, վնասակար, եղծանող, ապականող. խարապ իտէն, զարարլը, պէրպատ իտէն, պօզան:

Λυμαντήριος (ὁ, ἡ) pernizioso, distruttivo. վնասակար, եղծիչ, ապականիչ. զարարլը, քէթէրլի, խարապ՝ պէրպատ իտիճի:

Λυμαντὴς-οῦ (ὁ) = *Λυμαντήρ*.

Λυμαντικὸς-ὴ-όν. = *Λυμαντήριος*.

Λυμεὼν-ῶνος (ὁ) distruggitore, corrompitore. կործանող, ապականող. խարապ՝ պէրպատ իտէն, պօզան:

Λύμη (ἡ) danno, nocumento. 2. perdita, pernicie. 3. oltraggio, maltrattamento. վնաս. 2. կորուստ. 3. թշնամանք. զայ, զարար. 2. գայպ. 3. ահանէթ, խօրլուգ. 4. = *Λῦμα*.

Λυμώδης-εος (ὁ, ἡ) pernizioso, nocivo. 2. immondo, sporco. վնասակար. 2. աղտեղի. զարարլը, քէթէրլի. 2. քիր, նաճիս:

Λυπαλγὴς-έος (ὁ, ἡ) afflitto, doloroso. ցաւագին, տխրագին. աճըքլը, մէյուս, տէրտլի-մէնտ:

Λυπέω-ῶ. Μ. ήσω. affliggere, attristare. 2. nuocere, molestare. վշտացընել, չարչըրկել, տրտմեցընել. 2. վնասել, նեղել. ինճիթմէք, ճէֆա վէրմէք, թասալանտըրմագ. 2. զարար վէրմէք, աճըտմագ, աճըթլըգ վէրմէք:

Λύπη (ἡ) afflizione, dolore, tristezza. 2. molestamento. վիշտ, նեղութիւն, ցաւ, տրտմութիւն. 2. նեղացընելը, տառապելը. տէրտ, թասա, ճէֆա, մէյուսլուգ. 2. աճըլըգ աճըթլըգ վէրմէք:

Λύπημα (τὸ) oggetto d'afflizione, di tristezza. անձկութեան՝ նեղութեան՝ տրտմութեան առարկայ. տէրտ՝ թասա՝ մէյուսլուգ մատտէսի:

Λυπηρὸς-ὰ-όν. molesto, che cagiona dell'afflizione, afflittivo, tristo. նեղիչ, տառապեցուցիչ, տրտմութիւն՝ վիշտ՝ ցաւ պատճառող. աճըլըգ՝ աճըթըլըգ՝ թասա վէրէն, մէյուսլուգ՝ աճը հալ իտէն:

Λυπηρῶς, ἐπίῤ. con dolore, afflizione, tristezza. ցաւով, անձկութենով, տրտմութենով. աճը՝ թասա՝ մէյուսլուգ իլէ:

Λυπητέον, θετ. τ. *Λυπέω*.

Λυπητήριον (τὸ) = *Λύπημα*.

Λυπητήριος-α-ον καὶ *Λυπητικὸς*-ὴ-όν. che reca afflizione. 2. soggetto all'afflizione, alla tristezza. նեղութիւն՝ վիշտ՝ անձկութիւն՝ տրտմութիւն պատճառող. 2. նեղութեան՝ վշտաց՝ տրտմութեան հպատակ. աճըլըգ՝ թասա՝ տէրտ հալ իտէն. 2. թասայա՝ տէրտէ՝ մէյուսլուգէ մապթէլա:

Λυπρόβιος (ὁ, ἡ) che mena una vita infelice. խեղճ կեանք մը անցընող. սէֆիլ պիր էօմիւր կէչիրէն:

Λυπρὸς-ὰ-όν. × ἀντὶ *Λυπηρός*. (ὄθ.) 2. (συνήθ. εἰς τὸ πεζ). sterile, infecondo, magro. 2. povero, egente, miserabile, infelice. անբեղմնաւոր, բերրի չեղող, նիհար, ազազուն. 2. աղքատ, կարօտ, խեղճ, ողորմելի. հասըլսըզ, պէրէքէթսիզ, զայիֆ, գուվվէթսիզ. 2. ֆագիր, սէֆիլ:

Λυπρότης (ἡ) sterilità, infecondità, magrezza. անբեղնաւոր ըլլալը, նիհարութիւն. հասըլսըզլըգ, պէրէքէթսիզլիք, զայիֆլըգ:

Λύρα-ας (ἡ) lira (strumento musicale). 2. lira (segno celeste). 3. (συνεκδχ.) versi lirici. քնար (նուագարան). 2. քնար (համաստեղութիւն). 3. քնարերգական տողեր. սանթուր. 2. պէրպութ (պուրճու պիր նէվի) 3. սանթուր իլէ չաղըրըլաճագ պէյթլէր:

Λυρίζω. Μ. *ίσω*. suonar la lira. քնար զարնել՝ չալել. սանթուր չալմագ:

Λυρικὸς-ὴ-όν. lirico, di lira. քնարի յատուկ. սանթուրա մէնսուպ: *Λυρικὴ* (ἡ) lirica. քնարերգութիւն, քնարի հետ երգուելու տաղերգութիւն. սանթուր իլէ չաղըրըլաճագ՝ օգունաճագ գասիտէ: *Λυρικὸς* (ὁ) (ἐνν. ποιητής.) poeta lirico. քնարերգակ բանաստեղծ. սանթուր իլէ չաղըրըլաճագ՝ օգունաճագ գասիտէլէր ինշա իտէն շաիր:

Λύριον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Λύρα*.

Λυριστὴς-οῦ (ὁ) suonator di lira. քնարահար, քնար չալող. սանթուր չալան:

Λυρογηθὴς-έος (ὁ, ἡ) che si diletta della lira. քնարէն հեշտութիւն՝ բերկրութիւն իմացող. սանթուրտան խօշլանան:

Λυροκτύπος (ὁ, ἡ) che suona come la lira. քնարի պէս հնչող. սանթուր մըսալի էօթէն. 2. = *Λυριστής.*

Λυροποιέω-ῶ. *M.* *ήσω.* far delle lire. քնար շինել. սանթուր եափմագ:

Λυροποιητικὸς-ἡ-όν. che concerne l' arte di far la lira. քնար շինելու արհեստին պատկանած. սանթուր եափմագ սէնաաթընա մէնսուպ:

Λυροποιϊκὸς-ἡ-όν. = *Λυροποιητικός.*

Λυροποιὸς (ὁ) fabbricatore di lira. քնար շինող. սանթուր եափան, դէրդուրիճի:

Λυρώδης-εος (ὁ, ἡ) simile alla lira. քնարի նման. սանթուրա մէնէնտ:

Λυρῳδία (ἡ) canto accompagnato colla lira. քնարով կանչուած երգ. սանթուր իլէ չալընըլան նաղմա:

Λυρῳδὸς (ὁ) che canta suonando la lira. քնար զարնելով երգ երգող. սանթուր չալարագ նաղմալար օգույան. = *Λυριστής.*

Λυσέρως-ωτος (ὁ) che libera qualcuno dall' amore. մէկը ցանկութենէ՝ (մարմնական) սէրէ խալըսող. դիրիլիքի աշգտան խելաս էտէն:

Λυσίγαμος (ὁ, ἡ) che discioglie il matrimonio. ամուսնութիւնը քակող. ադիլէ նիքեահը չէօզէն:

Λυσίζωνος (ὁ, ἡ) che scioglie la cintura. գօտին քակող, գօտելոյծ. գուշագընը չէօզէն. (ὅθ. κόρη.) donzella deflorata. կուսութիւնը կորսնցուցած աղջիկ. դիքիզլիյինի գայպ իթմիշ գըզ. (*στρατιώτης.*) soldato discinto, che ha avuto il suo congedo. զինուորութենէ ելած զօրական. աթէշլիքտէն չըգմըշ չէրի:

Λυσίθριξ-ίτριχος (ὁ, ἡ) che ha i capelli sciolti, scrinato. մազերը քակուած. աչըգ չէօզէգ, փաչընըգ:

Λυσίκακος (ὁ, ἡ) che libera da' mali. ի չարեաց փրկող՝ ազատող. քէօթիւլիւքտէն՝ գէնաըզթան խելաս էտէն:

Λυσίκομος (ὁ, ἡ) = *Λυσίθριξ.*

Λυσιμαχία (ἡ) καὶ *Λυσιμάχειον* (τὸ) lisimachia (erba). բժշկական խոտ մըն է. խավխուլմա (դիր նէվ օթիւգ):

Λυσίμαχος (ὁ, ἡ) che discioglie, fa cessare il combattimento. կռիւը դադրեցընող. գավկայը մայնա էթտիրէն:

Λυσιμελὴς-έος (ὁ, ἡ) che rilassa le membra. անդամները թուլցընող՝ ուժը կտրող. աղալարը կէվշէտէն՝ գուվվէթին դըրագան:

Λύσιμος (ὁ, ἡ) che si può sciogliere. լուծանելի, քակուելու. չէօզիւլէպիլիր:

Λυσίνομος (ὁ, ἡ) che viola le leggi, violatore delle leggi. օրէնքները լուծանող՝ ոտքի տակ առնող. գանունլարը՝ նօմօսլարը պօզան՝ նագզ էտէն՝ այագ ալթընա ալան:

Λύσιος-α ἢ ος-ον. che ha la forza di sciogliere o di liberare. քակելու կամ խալըսելու կարողութիւն ունեցող. չէօզմէյէ եախօտ խելաս էթմէյէ գուվվէթի օլան:

Λύσις-εως (ἡ) scoglimento. 2. soluzione d' una difficoltà. 3. redenzione, riscatto d' uno schiavo. 4. pagamento, liquidazione d' un debito. 5. assoluzione de' peccati. քակելը. 2. լուծումն տարակուսանաց. 3. գերի մը ստակով խալըսելը. 4. վճարումն պարտուց, պարտքը վճարել լմնցընելը. 5. մեղաց թողութիւն, արձակում. չէօզմէ. 2. մուշքիւլիւ հալլ էթմէ՝ չէօզմէ. 3. էսիրի փարա իլէ ազատ ալմա. 4. պօրճունու վէրմէ՝ թէմիզլէմէ. 5. կիւնահլար աֆվըլընը, մաղֆիրէթ:

Λυσισωματέω-ῶ. *M.* *ήσω.* *Λἰμὶ* —

Λυσισώματος (ὁ, ἡ) che ha il corpo snervato, languido. վատուժ՝ թուլցած մարմին ունեցող. գուվվէթսիզ՝ թագաթսըզ՝ կէվշէք թէնի օլան:

Λυσιτέλεια (ἡ) utilità, vantaggio. օգուտ, շահ. ֆայտա, մէնֆէաթ:

Λυσιτελέω-ῶ. *M.* *ήσω.* esser utile, giovare. օգտաւոր ըլլալ, օգտել. ֆայտէլի օլմագ, եարամագ:

Λυσιτελὴς-έος (ὁ, ἡ) utile, vantaggioso. օգտակար, շահաւէտ. ֆայտէլի, մէնֆաաթլը:

Λυσιτελῶς, καὶ *Λυσιτελούντως,* ἐπίῤ. utilmente, con vantaggio. օգտիւ, օգտակար ըլլալով. ֆայիտէ՝ մէնֆաաթ իլէ:

Λυσίφρων-ονος (ὁ, ἡ) che libera la mente da ogni cura. միտքը ամէն մտմտուքէ խալսող. ֆիքրինի հէր դիւր տիւշիւնճէտէն խելաս էտէն:

Λύσσα-ης (ἡ) rabbia. 2. furore. 3. litta (vermicello, che nasce sotto la lingua de' cani, e li fà arrabbiare). կատաղութիւն (շան). 2. մոլեգնութիւն. 3. շուներուն լեզուին տակը գոյացող պզտիկ որդ՝ որ զանոնք կը կատղեցընէ. գուդուզլուգ. 2. աշըգլըգ, եավուզլուգ. 3. քէօփէքլէրին տիլլէրին ալթընտա դիթէն դիր նէվ ագուրդ գուրտ, քի անլարը գուդուզլադըր:

Λυσσαίνω. *M.* *ανῶ.* = *Λυσσάω.*

Λυσσαλέος-α-ον. arrabbiato. կատղած (շուն). գուդուզլու:

Λυσσάω-ῶ. *M.* *ήσω.* arrabbiarsi. 2. infuriarsi. կատղիլ (շանց). 2. մոլեգնիլ. գուդուզլանմագ. 2. գուդուրմագ, աշըլանմագ:

Λυσσηδὸν, ἐπίῤ. arrabbiatamente, rabbiosamente. կատաղութենով. գուդուզլուգ իլէ:

Λυσσήρης-εος (ὁ, ἡ) καὶ *Λυσσητὴρ* (ὁ) καὶ *Λυσσητὴς* (ὁ) = *Λυσσαλέος.*

Λυσσητικὸς-ἡ-όν. rabbioso. կատղած (շուն). գուդուզլու, գուդուրմուշ (քէօփէք):

Λυσσόδηκτος (ὁ, ἡ) morso da un cane arrabbiato. կատղած շունէ մը խածուած. գուդուզլու քէօփէքտէն՝ քէլփէտէն ըսըրըլմըշ:

Λυσσομανέω-ῶ. *M.* *ήσω.* *Εἰμὶ* —

Λυσσομανὴς-έος (ὁ, ἡ) infuriato di rabbia. 2. frenetico. կատղած, մոլեգին. 2. խելացնոր, մոլաթափ. գուդուզլուգտան թութուլմուշ, գուդուրմուշ. 2. չըլդըն:

Λυσσόω-ῶ. *M.* *ώσω.* far arrabbiare, infuriare. կատղեցընել. գուդուզլանտըրմագ, գուդուրթմագ:

Λυσσώδης-εος (ὁ, ἡ) arrabbiato, furioso. կատղած, մոլեգին. գուդուզլու, գուդուրմուշ:

Λύσωμα (τὸ) καὶ *Λύσωσις-εως* (ἡ) le ciocche dei capelli della testa, scriminatura. գլխի մազերուն բաժանմունք-

ները՝ զատ զատ հիւսուածը. տուղում օլան տիւյիւմլէրին այըրըլըտըղընտան չէօզիւլմէսինէ:
Λύτειρα - ας (ἡ) × *θηλ. τ. Λυτήρ.*
Λυτέον θετ. τ. Λύω.
Λυτὴρ (ὁ) che slega, scioglie. 2. liberatore, salvatore. լուծանող, քակող. 2. փրկող, ազատող, խալըսող. չէօզէն. 2. գուրթարան, խէլաս էտէն:
Λυτήριος - α ἢ ος - ον. che ha la forza di liberare. փրկելու՝ խալըսելու ուժ ունեցող. գուրթարմաղա՝ խէլաս էթմէյէ գուվվէթի օլան:
Λυτικὸς - ἡ - όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) *- ικῶς.* che ha la facoltà di sciogliere. քակելու կարողութիւն ունեցող. չէօզմէյէ գուտրէթի օլան. (*ὅθ.*) *Λυτικοὶ* (οἱ) coloro, che avevano la facoltà di sciogliere ogni difficoltà. ամէն կերպ դժուարութիւնները քակելու կարողութիւն ունեցողներ. հէր պիր թիւրլիւ միւշքիւլիւ հալլ ու ֆէսխ էթմէյէ գուտրէթի օլանլար:
Λυτὸς - ἡ - όν. sciolto, slegato. 2. che si può sciogliere. քակուած. 2. քակուիլ կրցող. չէօզիւլմիւշ. 2. չէօզիւլէպիլիր:
Λύτρον (τὸ) prezzo del riscatto d'un prigioniere o schiavo, taglia (*Γαλλ.* rançon). փրկանք, բանտարգել մը կամ գերի մը խալըսելու համար վճարուած ստակ. տիւշմանըն էլինտէն չըգարմագ իչին եախօտ պիր էսիրի էսիրլիքտէն գուրթարմագ իչին էօտէնիլէն աքչէ:
Λυτρόω - ῶ. M. ώσω. lasciar libero. ազատ թողուլ, ազատ ընել. սալը վէրմէք, ազատ էթմէք. (*μσ.*) riscattare, redimere. ստկով փրկել. աքչէ իլէ գուրթարմագ՝ խէլաս էթմէք:
Λυτρὼν - ῶνος (ὁ) latrina. հաստրակ, արտաքնոց. այագ եօլու, քէնէֆ:
Λύτρωσις - εως (ἡ) riscatto, redenzione. ստկով փրկելը կամ փրկուիլը, ազատութիւն, փրկութիւն. աքչէ իլէ՝ պէտէլ իլէ գուրթարմագ եախօտ գուրթուլմագ, խէլաս, գուրթուլուշ:
Λυτρωτὴς - οῦ (ὁ) riscattatore. 2. (*ἐν γεν.*) redentore, liberatore. ստկով խալըսող. 2. փրկիչ, ազատիչ. պէտէլ իլէ գուրթարան. 2. գուրթարըճը, մուխալլիս:
Λύττα, Λυττάω κτλ. Ἀττ. ἀντὶ Λύσσα κτλ.
Λυχνάπτης - ου (ὁ) che accende la lucerna. կանթեղը վառող. գանտիլի եագան:
Λυχνάπτρια (ἡ) *θηλ. τ. προηγ.*
Λυχναψία (ἡ) l'accendere le lucerne. կանթեղները վառելը. գանտիլլէրի եագմագ. 2. = *Λυχνοκαΐα.*
Λυχνεῖον (τὸ) lucerniere. կանթեղակալ, կանթեղի աշտանակ. շիրաղ, գանտիլ:
Λυχνεὺς - έως (ὁ) lucerna. կանթեղ. գանտիլ. 2. = *Λυχνίτης* (*λίθος*).
Λυχνεύω. M. εύσω. far lume colla lucerna. կանթեղով լոյս տալ. գանտիլ իլէ ըշըգ վէրմէք:
Λυχνεὼν - ῶνος (ὁ) luogo, ove si conservano le lucerne. կանթեղները պահելու տեղ. գանտիլլէրի սագլայաճագ մահալ:
Λυχνία (ἡ) lucerniere, candelliere. կանթեղակալ, աշտանակ. գանտիլ, շիրաղ, շէմտան:
Λυχνιαῖος - α - ον. di lucerna. *կանթեղի վերաբերեալ. գանտիլէ մունասիպ:
Λυχνίας - ου (ὁ) (*ἐνν. λίθος.*) = *Λυχνίτης.*
Λυχνίδιον (τὸ) *ὑποκορ. τοῦ*
Λυχνικὸν (τὸ) il tempo, in cui s'accendono le lucerne. կանթեղները վառելու ժամանակ. գանտիլլէրի եագըլաճագ զէման:
Λύχνιον (τὸ) *ὑποκορ. τ. Λύχνος.* lucernuzza. պզտիկ կանթեղ. գանտիլճիք:
Λυχνὶς - ίδος (ἡ) licnide, rosa greca (sorta di fiore) կանթեղածաղիկ (փայլուն տերեւներով ծաղիկ մըն է). գանտիլ չիչէյի (եափրագլարը պարլագ պիր նէվի չիչէքտիր). 2. = *Λυχνίτης.*
Λυχνίσκος (ὁ) = *Λυχνίδιον.*
Λυχνίτης - ου (ὁ) *καὶ Λυχνῖτις - ιδος* (ἡ) appartenente alla lucerna. կանթեղի պատկանած. գանտիլէ մունասիպ. (*οὐσ.*) sorta di pietra preziosa trasparente. 2. licnitide (sorta di tassobarbasso bianco, delle foglie di cui anticamente si servivano per lucignolo alle lucerne). տեսակ մը թափանցիկ ծանրագին գոհար. 2. տեսակ մը ճերմակ փլոմիս, որուն տերեւները հին ատեն կանթեղի պատրոյգի տեղ կը գործածէին. պիր նէվի պարրագ վէ պահալը ճէվհէր. 2. պիր նէվի պէյազ տէվէտապանը, անըն քի եափրագլարընը էսկիտէն գանտիլ ֆիթիլի եէրինէ գուլլանըրլարտը. 3. = *Ἄνθραξ.*
Λυχνοκαΐα (ἡ) illuminazione. ճրագավառութիւն, ճրագալոյց. թէնվիր, գանտիլ շէնլիյի:
Λυχνοκαυτέω - ῶ. M. ήσω. far delle illuminazioni. ճրագալոյց՝ կանթեղավառութիւն ընել. թէնվիր՝ գանտիլ շէնլիյի էթմէք:
Λυχνοκαυτία (ἡ) = *Λυχνοκαΐα.*
Λυχνοποιέω - ῶ. M. ήσω. Εἰμὶ —
Λυχνοποιὸς (ὁ) fabbricatore di lucerne. կանթեղ շինող. գանտիլ եափան, գանտիլճի:
Λυχνοπώλης - ου (ὁ) venditor delle lucerne. կանթեղ ծախող. գանտիլ սաթան:
Λύχνος (ὁ) lucerna. կանթեղ. գանտիլ:
Λυχνοῦχος (ὁ) lucerniere. կանթեղակալ. շիրաղ, գանտիլ:
Λυχνοφόρος (ὁ, ἡ) che porta una lucerna avanti qualcheduno per fargli lume. լոյս տալու համար մէկի մը առջեւէ կանթեղ կրող. պիրինին էօնինտէն ըշըգ վէրմէք իչին գանտիլ թաշըյան:
Λύω. M. λύσω. sciogliere, slegare, snodare. 2. liberare, lasciar libero. 3. spiegare, sciogliere qualche difficoltà. 4. assolvere. 5. pagare. 6. rovinare. 7. abolire. 8. trasgredire. քակել, լուծանել (հանգոյցը). 2. ազատել, ազատ ձգել. 3. մեկնել, տարակոյս մը քակել. 4. արձակել (ի մեղաց), թողութիւն տալ. 5. վճարել (պարտքը). 6. կործանել, աւրել. 7. խափանել, ջնջել (օրէնքը). 8. անցնիլ, չպահել (օրէնքը). չէօզմէք (տիւյիւմիւ). 2. ազատ էթմէք, ազատ գօյվերմէք. 3. մանա վէրմէք, միւշքիւլիւ հալլ էթմէք. 4. (կիւնահլէրի) աֆվ էթմէք, մաղֆիրէթ վէրմէք. 5. էօտէմէք (պօրճու). 6. պօզմագ, եըգմագ. 7. պաթըլ էթմէք

(գանունու) · 8 · թութմամագ, ատգլամամագ (նօմօսու) :

Λωβάομαι - ῶμαι. Μ. ήσομαι. = *Λυμαίνομαι.*

Λωβάω - ῶ. Μ. ήσω. (σπντ.) ἀντὶ Λωβάομαι.

Λωβεύω. Μ. εύσω. = *Λωβάομαι.* oltraggiare, deridere. *նախատել, այպանել ·* ախթէմլէմէք, խօրլամագ, մըզաք էթմէք :

Λώβη (ἡ) oltraggio, insulto, disonore. 2. danno. 3. lebbra. *նախատինք, թշնամանք, անարգանք · 2 · վնաս · 3 · ուրկութիւն, գոդութիւն ·* ախթէմ, խօրլուգ · 2 · զարար · 3 · ճիւզամլըգ, միւթէնլիք (դէր նէվ ասյաղ) :

Λώβησις - εως (ἡ) maltrattamento insulto. *անարգութիւն, նախատինք ·* խօրլուգ, խօր պագըմ, աղըր :

Λωβήτειρα (ἡ) θηλ. τοῦ

Λωβητὴρ (ὁ) καὶ Λωβητὴς (ὁ) insultore, ingiuriatore. 2. malfattore, scellerato. *նախատիչ, թշնամանիչ · 2 · չարագործ, ապիրատ ·* ախթէմ+էար, խօրլուգ էդէն · 2 · պէդ+էար, էհլի ֆէսատ :

Λωβητὸς - ὴ - όν. oltraggiato, disonorato. *նախատուած, անարգուած ·* ախթէմլէնմիշ, խօրլանմըշ, դէփանմ օլմուշ :

Λωβήτωρ - ορος (ὁ) = *Λωβητήρ.*

Λωβὸς (ὁ) lebbroso. *ուրուկ, գոդի ·* ճուզամ, միւ+էն (ասյաղլու) :

Λωγάνιον (τὸ) giogaja, pagliolaja, la pelle pendente dal collo de' buoi (*Γαλλ.* fanon). *եզերուն վզին տակէն կախուած կակուղ մորթը ·* էօքիւզլէրին պօյնու ալթընդան սարգը էօլմիշ դէրի :

Λωΐων - ονος (ὁ, ἡ) (συγκρ. ἀνμλ. τ. Ἀγαθός) migliore. *բաւագոյն ·* պահա էյի :

Λῶμα (τὸ) orlo. *ժապաւէն զգեստուց ·* ճինէֆ (էթէգլէրինին) :

Λωμάτιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Λῶμα.

Λώπη - ης (ἡ) × ἀντὶ Λῶπος.

Λωποδυσία (ἡ) spogliamento, l'azione di spogliare i viandanti, di toglier a loro gli abiti. *մերկացընելը (աւազակներուն) ճամբորդները կողոպտելը՝ լաթերնին յափշտակելը ·* սօյմագլըգ, (Թիբրիդիկլէրին) էօլճուլարը սօյուփ րուպալարընը գափմալը :

Λωποδυτέω - ῶ. Μ. ήσω. spogliare, rubare gli abiti. *մերկացընել, լաթերը գողնալ ·* սօյմագ, րուպալարընը չալմագ :

Λωποδύτης - ου (ὁ) spogliatore, ladro d' abiti. *աւազակ, լաթի գող ·* սօյըճու, րուպա՝ էսպապ խըրսըզը :

Λῶπος - εος - ους (τὸ) vestimento, abito. *լաթ, հագուստ ·* էսպապ, րուպա :

Λῶρον (τὸ) καὶ Λῶρος (ὁ) (νλγ.) coreggia (*Λατ.* lorum). *փոկ ·* գայըշ :

Λῷστος - α - ον. (ὑπερθ, ἀνμλ. τ. Ἀγαθός) ottimo. *ամենալաւ, խիստ լաւ ·* էն էյի, էն ալա :

Λώταξ - ακος (ὁ) sonator di flauto (*Λατ.* tibicen). *սրնգահար, եղէգնափող փչող ·* նէյզըն, կէրէֆ չալըն :

Λωτίζω. Μ. ίσω. cogliere i fiori del loto. *ներքին՝ լուտաս ըսուած բոյսին ծաղիկները ժողվել ·* հինտէգուգու անըլըն ֆիտանըն չիչէքլէրինի թօփլամագ · (*μσ. τρπ.*) scegliere, prendere l' ottimo. (*բանի մը*) *էն աղէկը ընտրել՝ առնել ·* (պիր նէսնէնին) էն ալասընը սէչիփ՝ ալմագ :

Λώτινος - η - ον. fatto di loto. *ներքինէ շինուած ·* հինտէգուգուտան էափըլըլ :

Λώτισμα (τὸ) fiore. *ծաղիկ ·* չիչէք, չի+էֆէ : (*εὔχρησ. κυρ. τρπ.*)

Λωτὸς (ὁ) loto (pianta). 2. sorta di pianta d' Egitto. 3. uva d' India, fava Greca (arboscello in Africa). 4. loto bagolaro (pianta). (*Γαλλ.* Micocoulier). 5. piffero fatto dal legno del loto. *ներքին, լուտաս (տունկ) · 2 · Եգիպտոս գտնուող տունկ մը · 3 · Ափրիկէ գըտնուող պզտիկ ծառ մը · 4 · լուտաս (տունկ մը որուն որ պտուղը կ՚ուտուի) · 5 · ներքին տունկին փայտէն շինուած սրինգ ·* հինտէգուգու, դէվ (ֆիտան) · 2 · Մըսըրտա պուլունան պիր նէվ ֆիտան, Լօթօս, կիւլկիւլամի մըսըրի · 3 · Աֆրիգատա պուլունան պիր նէվ գիւչիւգ աղաճ, էշէլէմ · 4 · պէյտէ (պիր նէվ ֆիտան, անըն գի մէյվէսի էէնիր) · 5 · հինտէգուգու ֆիտանընըն օտունունտան էափըլմըշ տիւտիւգ՝ չըգըրթմա :

Λωτοφάγος (ὁ, ἡ) che si nutrisce del frutto della bagola, lotofago. *լուտասի պըտուղովը սնանող ·* Լօթօս անըլան ֆիտանըն մէյվէսի իլէ պէսլէնէն, պէյտէ ֆիտանըն մէյվէսինի էէյէն :

Λωφάω (έω) - ῶ. Μ. ήσω. riposare, respirare, acchetarsi. 2. cessare, desistere. *հանգչիլ, հանդարտիլ, կանգ առնել · 2 · դադրիլ ·* րահաթլանմագ, սօլուգ ալմագ, նէֆէս ալմագ · 2 · ֆարիղ կէլմէք, ֆէրաղաթ կէլմէք :

Λώφησις - εως (ἡ) riposo, respiro, quiete. *հանգիստ, կանգ ·* րահաթլըգ, նէֆէս ալմա :

Λῴων - ονος (ὁ, ἡ) = *Λωΐων.*

M.

Μ, μ, μῦ (τὸ), (ἄκλ.) Mi, Duodecima lettera dell' alfabeto Greco. Si pronunzia come M (Italiana). *Մի · Յունաց այբուբենից երկոտասաներորդ գիրն է · Հայոց* Մ *գրին պէս կ՚արտասանուի :* Մի · Եունանի լիսանընըն օն իքինճի հարֆը տըր : Օսմանլըճա մ հարֆ գիպի թէլաֆֆուզ օլունուր :

In senso numerico coll' accento di sopra (*μ΄*) significa quaranta o quarantesimo, e coll' accento al di sotto (*͵μ*) significa quaranta mila. *Համրանքի կողմանէ շեշտը վրան ըլլալու ատեն (μ΄) կընշանակէ քառասուն կամ քառասներորդ, ու տակը ըլլալու ատեն (͵μ) քառասուն հազար ·* Սայը թարաֆընտան իմալէ օլտուգտա (μ΄) կէօսթէրիր գըրգ եախօտ գըրգընճը, վէ աշաղըտա օլտուղունտա (͵μ) գըրգ պին (40,000) :

Μ'. (πρὸ φων.) ἀντὶ Με ἢ (σπν. καὶ ×) Μοι.

Μὰ. μόρ. particella affermativa o negativa di giuramento. *երդումի մէջ գոր-*

ծածուօղ ստորասական կամ բացասական մասնիկ մը. անդամեկոնդ գոլական մագդրիս ևախօ նաչէ գիս ամէ օգս: (*Κατομωτ.*) *Ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον.* Sì, con questo scettro. Այո՛, հրամերիս աս ար֊քունի գաւազանով. Պէ՛լէ, գա ամա ելէ: (*Ἀπομωτ.*) *Οὐ μὰ Δία.* No per Giove, no certamente. Ոչ եւ ոչ արաւցէ իսձ Աստուած, քաւ լիցի, ոչ անդր. Ալահ կէօստէրմէսին, խայր, մալ Ալլահ:

Μᾶ. Δ. καὶ Αἰολ. (*κατ᾽ ἀποκ.*) *ἀντὶ Μήτηρ ἢ Μῆτερ.*

Μαγαδεύω. Μ. εύσω καὶ Μαγαδίζω. Μ. ίσω. suonare l'instrumento musicale detto Magadi. Մագադիս բռուած նուա֊գարանը չալել զարնել. Մակադ անըլան նալիլը չալմագ:

Μαγάδιον (*τὸ*) *ὑποκορ. τ. Μαγάς.*

Μάγαδις - εως (*ἡ*) instrumento musicale, che aveva 20 corde (*Λατ.* pectis). 2. sorta di flauto avente un suono acuto, piffero. 20 լարով նուագարան մը. 2. բարակ՝ սուր ձայն ունեցող եղեգնափող մը. 20 թէլլի գիր նէվ չալը. 2. ինձէն սէդասը գիր նէվ նէյ, չըլըրթմա:

Μάγαρον (*τὸ*) = *Μέγαρον* (2).

Μαγὰς - άδος (*ἡ*) ponticello (il legnetto, dove stanno appoggiate le corde degli strumenti (*Γαλλ.* chevalet.) նուագա֊րաններուն լարերը վեր վերցնող պզտիկ ու երկընկէկ փայտ մը. չալըճըն թէլլէ֊րինի էօզարը գալտըրան թէղէր կէ աագաճ֊ճը գիր օդուն:

Μαγγάνα - ας (*ἡ*) *Δ.* botte, barile. տա֊կառ. ֆըչը, վարել:

Μαγγανεία (*ἡ*) incantesimo, prestigio. կախարդութիւն, ձեռնածութիւն. պէոյէա֊ճիլըգ, օֆֆազլըգ:

Μαγγάνευμα (*τὸ*) incantagione, ammaliamento, inganno. հմայք, պատրանք. պէոյէ, հիլէ:

Μαγγανευτὴς - οῦ (*ὁ*) mago, incantatore, prestigiatore. կիւս, դիւթ, մոգ, ձեռնա֊ծու. պէոյէճի, միւնէճիմ, օֆֆազ:

Μαγγανεύω. Μ. εύσω. ammaliare, incantare, prestigiare. կախարդել, հմայել, ձեռնածութիւն ընել. պէոյէ էթմէք, կէօզ պաղըճըլըգ օֆֆազլըգ էթմէք, պէոյէլէ֊մէք:

Μάγγανον (*τὸ*) malia, fatatura, veneficio. 2. inganno. 3. mangano, balestra. 4. saliscendo di legno, nottola. 5. mangano, l'asse del polispasto. կախար֊դանք, դեղատուութիւն. 2. պատրանք. 3. բաբան, բաղխոտր, մանգլոն. 4. զորա֊նակ. 5. մամուլք, բազմաճախարակին ա֊ռանցքը. պէոյէ. 2. հիլէ, ֆէնդ. 3. մէն֊ճենիք. 4. մանդալ. 5 մէնկէնէ, փօլէս֊ֆադօ (չէֆդէլէ մագարա) անըլան աղաճը մէլ դէնիլէ:

Μαγγανόω - ῶ. Μ. ώσω. = *Μαγγανεύω.*

Μαγδαλιὰ (*ἡ*) la midolla del pane, con cui dopo il pranzo si pulivano le mani. հացին խմորը՝ որով կերակուրէն ետքը ձեռուընին կը մաքրէին. էքմէյին խամուրու՝ նու էլէ դէ ճաճըմդան սօնրա էլլէրինի թէ֊միզլէրլէրդի:

Μαγεία (*ἡ*) magia. մոգութիւն. սէհիրպազ֊լըգ:

Μαγειρεῖον (*τὸ*) cucina. 2. laveggio. խո֊հանոց. 2. կաթսայ. մութֆագ, գազան. 2. թէնճէրէ:

Μαγείρευμα (*τὸ*) cibo cotto, pietanza. ե֊փած կերակուր. փիշմիշ թաամ՝ եէմէք:

Μαγειρεύω. Μ. εύσω. cucinare. խոհակե֊րել, կերակուր եփել. փիշիրմէք, աշճըլըգ էթմէք:

Μαγειρικὸς - ὴ - όν. di cucina o di cuciniere. խոհարանի կամ խոհակերի պատկա֊նած. մութֆագա աշճըյա դայիր.

Μαγειρικὴ (*ἡ*) (*ἐνν. τέχνη.*) l'arte di cucinare. խոհակերութիւն. աշճըլըգ, աշ֊ճըլըգ:

Μαγειρικῶς, ἐπίρ. da cuoco. խոհակերի պէս. աշճը գիպի:

Μαγείρισσα (*ἡ*) cuciniera. կերակուր եփող կնիկ. գարը աշճը, եէմէք փիշիրէն գատըն:

Μάγειρος (*ὁ*) cuoco, cuciniere. խոհակեր, կերակուր եփող. աշճը, աշչը, եէմէք փի֊շիրէն ադամ:

Μάγευμα - ατος (*τὸ*) operazione magica. մոգական գործողութիւն. պէոյէ, սէհիր, էֆսուն:

Μαγεὺς - έως (*ὁ*) colui che impasta, intride. 2. che asciuga. թրող, շաղող. 2. սրբելով չորցնող. եօղուրան. 2. սիլէն, սիլիճի գուրուդան:

Μαγευτὴς - οῦ (*ὁ*) mago, ammaliatore. մոգ, կախարդ. սահհար, պէոյէճի:

Μαγευτικὸς - ὴ - όν. = *Μαγικός.*

Μαγεύω. Μ. εύσω. esser mago, ammaliare, affatturare. մոգ՝ կախարդ ըլլալ, կախարդել, դիւթել. սահհար օլմագ, պէո֊յէլէմէք:

Μαγικὸς - ὴ - όν. magico. մոգական, կա֊խարդական. սահհարա՝ պէոյէճիյէ մը֊թէալլիգ:

Μαγὶς - ίδος (*ἡ*) = *Μάζα ἢ Μαγδαλιά.*

Μάγμα (*τὸ*) pasta. զանգուած, հայս, խմոր. համուր:

Μαγμὸς (*ὁ*) asciugamento. սրբելով չոր֊ցընելը. սիլէք գուրուդմագ:

Μάγνης - ητος (*ὁ*) καὶ *Μαγνήσιον - α ἢ ος - ον.* καὶ

Μαγνήτης - ου (*ὁ*) καὶ *Μαγνῆτις - ιδος* (*ἡ*) abitante di Magnesia. Մագնեսիոյ բնա֊կիչ. կէօյլիւ Հէօռ՝ Մանյէսա մըթէմէսսիլի. (*οὐσ. ἐνν. λίθος.*) calamita, magnete. մագնիս քար. միգնաթըս թաշը:

Μάγος (*ὁ*) (*Περσ.*) dottore, sacerdote, filosofo. 2. mago, stregone, malefico, ammaliatore. 3. impostore. վարդապետ, փիլիսոփայ, քահանայ, իմաստասէր. 2. մոգ, կախարդ, դեղատու. 3. խաբեբայ. միւտերրիս, մօլլա, էվ հէքիմլէր աշը, ֆէյլէսօֆ, պիրէհման. 2. սահհար, պէոյէճի. 3. թիւլքի:

Μάγος (*ὁ, ἡ*) = *Μαγευτικός.*

Μαγύδαρις - εως (*ἡ*) magudare (la radice o il seme del silfio.) սիղփիոս բռուած տունկին արմատը կամ սերմը. էնճիգան՝ մահրուլ֊ն ֆանճիլ քէօքի եահօդ թօխուսու:

Μαγῳδὴ καὶ *Μαγῳδία* (*ἡ*) rappresentazione scenica, in cui si trattava delle operazioni magiche. թատրոնական նը֊

կարադրութիւն, որուն մէջը մոգական գործողութեանց վրայ կըճառուէր. Ճնշբը մաղձերէ՝ ոտքէ ու չորէ տանձարելեր հաջւէնու մաւօանուեն օրդանարեփ։

Μαγῳδὸς (ὁ) buffone, commediante, che con degli abiti di femmina trattava delle operazioni magiche. կնկան հագուստներով մոգական գործողութեանց վրայ ճառող դերասան՝ խեղկատակ. ջենեէ ճղյաձեէէ էլէ չորէ տանձարելեր հաջւէնու մա-ծեառլեմէ էրեն Բոքլերտէ՝ մադարլլեր՝ մաւ-թարա։

Μαδαρὸς - ά - όν. pelato, calvo. մազ չունեցող, կնտակ. Բէայեկեղ, ճըլըըլ, տալ։

Μαδαρότης (ἡ) calvizie, calvezza. կընտութիւն, կունդ գլուխ ըլլալը. տալլըճ։

Μαδαρόω - ῶ. M. ώσω. pelare, render calvo. մազերը խլել, կունդ գլուխ ընել. Բէայեկե՝ ճըլըէմ էօլմէ, տալ էթմէ։

Μαδάω - ῶ. M. ήσω. restar calvo. կունդ գլուխ մնալ. տալլընմաք, տալ ճալմաք։

Μάδησις - εως (ἡ) pelatina, cadimento di capelli, calvizie. Հերաթափութիւն, կընտութիւն. սաչ դէօքիւլմէսի, տալլըճ։

Μαδίζω. M. ίσω = *Μαδαρόω*.

Μαδιστήριον (τὸ) mollette, tanagliatta, con cui si stirpano i peli. (*Λατ*. volsella.) մազ խլելու պզտիկ ունելիք մը. ճըմըզ, ճըմըզըըըը, ճէմաօըեօա։

Μαδὸς - ή - όν. = *Μαδαρός*.

Μάζα ἢ *Μᾶζα* - ης (ἡ) pasta. 2. polenta. խմոր, հայս, զանգուած. 2. փոխինդ. համուր. 2. ուն ալը։

Μαζάω - ῶ καὶ (*μσ*.) - αομαι. M. ήσω - ομαι. impastare, intridere. թրել, շաղել, խմոր շինել. էօղուրմաք, համուր էտմէք։

Μάζινος - η - ον. fatto di pasta. զանգուածէ՝ հայսէ խմորէ շինուած. համուրտան էտէլը. (ούσ. ἀρσ.) callaria (pesce della specie degli aselli) կաղղարիաս (ձկնային ձուկ մը). ճալլարիա (ձէբէտաթ պուլունան պէր նէվ պալըք)։

Μαζίον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Μαζός*. 2. = τῷ

Μαζίσκη (ἡ) ὑποκορ. τ. *Μάζα*.

Μαζοβόλιον καὶ *Μαζονόμιον* καὶ *Μαζόνομον* (τὸ) tondo per uso di pastume. խմորեղէնի ափսէ. համուր էլէ ճօյաճաք Բէճաք։

Μαζὸς (ὁ) poppa, mammella, tetta, ciocca, zinna. ստինք, ծիծ. մէմէ, պէմպիմ։

Μάθημα (τὸ) lezione. դաս, Հանգոր. տէրս. ἴδε καὶ *Μάθησις*. (εἰς τὸ πλθ.) *Μαθήματα* (τὰ) teoremi matematici. ուսումնական Հայեցողութիւնք. էլմ ըսյէնէ մէնասըպ ճուլլանըլըր։

Μαθηματικὸς - ή - όν. abile od avido d'imparare. 2. che concerne la matematica o perito nella matematica, matematico. սորվելու բաւական՝ կարող կամ փափաքող. 2. ուսումնականութեան պատկանած կամ տեղեակ, ուսումնական. էօյրէնմէկլէր էօսէօր էօյրէնմէկէ հէվէսլէ. 2. էլմ ըսյէնէ մէնասըպ էսէօր ալէմէ։ *Μαθηματικὴ* (ἡ) (ἐνν. τέχνη.) Matematica. ուսումնականութիւն, չափաբերութիւն. էլմ հէնտէսէ, էլմ ըսյէն։

Μαθηματικῶς, ἐπίρ. matematicamente. ուսումնականապէս, ըստ ուսումնականաց.

էլմ ըսյէնէ մէնասըպ Բորըզ էլէ, էհլէ էլմ ըսյէն մէսըլէ։

Μάθησις - εως (ἡ) erudizione, cognizione, dottrina. Հրահանգ, տեղեկութիւն, վարժութիւն, գիտութիւն, ուսումն, վարդապետութիւն. Բալիմ, էլմ, վուգուֆիյէթ, ֆէննիլ, էրֆան։ ἴδε καὶ *Μάθημα*.

Μαθητεία (ἡ) l'esser discepolo. աշկերտութիւն. շակիրտլիք։

Μαθητέον. θετ. τ. *Μανθάνω*. bisogna imparare (*Λατ*. discendum est). սորվելու է. էօյրէնմէլի։

Μαθητεύω. M. εύσω. (μὲ *δοτ*.) esser discepolo. 2. (μὲ αἰτ.) disciplinare, istruire. աշկերտ ըլլալ, աշակերտիլ. 2. աշակերտել. վարդապետել, սորվեցընել. շակիրտլիք էթմէք. 2. էօյրէթմէք, խօճալըք էթմէք։

Μαθητὴς - οῦ (ὁ) discepolo, scolare. աշկերտ, ուսանող. շակիրտ, Բէլմիզ։

Μαθητιάω - ῶ. M. άσω. aver desiderio d'imparare, d'esser discepolo. սորվելու աշկերտ ըլլալու բաղձալ. էօյրէնմէյէ՝ շակիրտ Բէլմիզ օլմայա արզուման օլմաք. 2. (μτγν.) ἀντὶ *Μαθητεύω*. (μὲ *δοτ*.)

Μαθητικὸς - ή - όν. che appartiene all' imparare. 2. pronto ad imparare. սորվելու պատկանած. 2. սորվելու պատրաստ. էօյրէնմէյէ մէնասըպ. 2. էօյրէնմէյէ հազըր։

Μαθητὸς - ή - όν. che si può imparare. ուսանելի, սորվըլիլ կրցող. էօյրէնիլէպիլիր։

Μαθήτρια (ἡ) θηλ. τ. *Μαθητής*.

Μαθητρὶς - ίδος (ἡ) = *Μαθήτρια*.

Μάθος - εος - ους (τὸ) Ἰων. ἀντὶ *Μάθησις* ἢ *Μάθημα*.

Μαῖα - ας (ἡ) avola, nonna. 2. levatrice. 3. bália. Հանի, մեծ մայր. 2. մանկաբարձ. 3. ստնտու. նինէ, պիւյիւք անա. 2. էպէ. 3. սիւտանա, տայա։

Μαιὰς - άδος (ἡ) ἀντὶ *Μαῖα*. 2. (ἐπιθετ.) ἀντὶ *Μαιευτικὴ* (τέχνη).

Μαιεία (ἡ) il mestiere della levatrice. մանկաբարձ ըլլալը. էպէլիք։

Μαίευμα (τὸ) parto, creatura partorita. ծնունդ, զաւակ. էվլատ, տօղան չօճուգ։ = *Λόχευμα*.

Μαίευσις - εως (ἡ) = *Μαιεία*.

Μαιευτικὸς - ή - όν. (καὶ ἐπίρ.) - ικῶς. pertinente alla levatrice. մանկաբարձի պատկանած. էպէյէ մէնասըպ։ *Μαιευτικὴ* (ἡ) (τέχνη) uffizio di levatrice, l'arte dell' ostetrice. մանկաբարձ ըլլալը, մանկաբարձի արհեստ. էպէլիք, էպէ օլմաքլըգ, էպէլիք սանաթը։

Μαιεύτρια (ἡ) levatrice, ostetrice. մանկաբարձ. էպէ։

Μαιεύω καὶ (*μσ*.) - εύομαι. M. εύσω. - ομαι. far da levatrice, assistere una donna partoriente. մանկաբարձ ըլլալ, ծննդական կնկան մը քով կենալ՝ օգնել, ծնցնել. էպէլիք էթմէք, տօղուրան գարըյա եարտըմ էթմէք, տօղուրթմաք։

Μαιμακτηριὼν - ῶνος (ὁ) il quinto mese degli Ateniesi (15 Decembre — 15 Gennaro.) Աթենացւոց Հինգերորդ ամիսը (15 Դեկտեմբեր — 15 Յունվար). Աթէ-

նօյեմպէրի պէշինճի այը (15 Հոկտեմպէր — 15 Նոյեմպէրէ) ։

Μαιμάκτης-ου (ὁ) furioso, turbolento. *զայրագին, բուռն, խռովայոյզ* · գէօքլի, քէսքին, օրթալըղը գարըշդըրան՝ ալթէօրթ էտէն (*ἐπίθ. τ. Διός*).

Μαιμάσσω. Μ. ἄξω. desiderar ardentemente. *խիստ բաղձալ, փափաքէն բռնկիլ, չափէ դուրս անձկալ* · իֆրաթ արզուլէմէք, էշերէրէնէ շըրփընըն կէլմէք, արզուտան թութուշմագ ։

Μαιμάω. Μ. ήσω. καὶ Μαιμώω ἢ Μαιμώομαι. (χ. Μ.) = Μαιμάσσω.

Μαινὶς-ίδος (ἡ) merluzzo. *ձուկ մը* · մէշէր պալըղը ։

Μαίνομαι. Μ. μανήσομαι ἢ μανοῦμαι. infuriarsi, esser trasportato dal desio di qualche cosa. *մոլեգնիլ, բանի մը բաղձանքէ՝ անձկութենէ բերիլ՝ բռնկիլ վառուիլ* · շըմարմագ, գուտուրմագ, պիր նէսնէ արզուսունտան էսնէ թութուլմագ՝ ալէվլէնմէք ։

Μαίομαι. Μ . . . ; ambire, desiderar ardentemente. *խիստ անձկալ* · իֆրաթ արզուլէմէք ։

Μαιόω καὶ (μσ.) Μαιόομαι-οῦμαι. Μ. ώσω. -ομαι. = Μαιεύω-ομαι.

Μαιωτικὸς-ή-όν. = Μαιευτικός.

Μαίωτρον (τὸ) la paga della levatrice. *մանկաբարձին վարձքը* · էպէնէնին հագգը ։

Μάκαιρα-ης (ἡ) *θηλ. τοῦ*

Μάκαρ-αρος (ὁ *καὶ σπν.* ἡ) beato, fortunato. *երանեալ, երանելի, երջանիկ* · մութլու, սաատէթլի, գութլու, ֆէրահնաք ։

Μακαρία (ἡ) (*κυρ.*) *θηλ. τ. Μακάριος.* (*οὐσ.*) = *Μακαρίτης.* luogo di beatitudine. *երջանկութեան տեղ* · մութլուլուգ մահալլի ։

Μακαρίζω. Μ. ίσω. beatificare, stimar felice, beato. *երանել, երջանիկ համարել* · մութլու կէօրմէք, գութլու՝ ֆէրահնաք գըյաս էթմէք ։

Μακάριος-α-ον. felice, beato. *երջանիկ, երանեալ* · մութլու, ֆէրահնաք · (*ὅθ.*) = *Μακαρίτης.*

Μακαριότης (ἡ) beatitudine. *երանութիւն, երջանկութիւն* · մութլուլուգ, ֆէրահնաքլըգ ։

Μακαρὶς-ίδος (ἡ) *ἀντὶ Μακαρία.*

Μακαριστὸς-ή-όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) *-ιστῶς.* degno di beatitudine. *երանելի՝ երջանիկ ըլլալու արժանի* · մութլու՝ ֆէրահնաք օլմայա շայէստէ ։

Μακαρίτης-ου (ὁ) *καὶ Μακαρῖτις-ιδος* (ἡ) (*κατ᾽ εὐφημ.*) defunto. *հանգուցեալ, վախճանեալ* · մէրհում, մէրհումէ ։

Μακαρίως, ἐπίῤ. beatamente, felicemente. *երանութեամբ, երջանկաբար* · մութլուլուգ՝ ֆէրահնաքլըգ իլէ ։

Μακαρτὸς-ή-όν. × *ἀντὶ Μακαριστός.*

Μακεδνὸς-ή-όν. lungo, alto. *երկան, բարձր* · ուզուն, իւքսէք, պոյլու, իւճէ ։

Μακελεῖον (τὸ) macello, beccheria. *սպանդանոց, մսավաճառի խանութ* · սալխանէ, գասապ տիւքեանը ։

Μακέλη, Ἰων. καὶ Μάκελλα-ης (ἡ) zappa, marrone (*Λατ.* ligo). *բրիչ, բահ, ակիր* · չիւ, քազմա, գազմա ։

Μάκελλον ἢ Μάκελον (τὸ) mercato, ove si vende il vitto. *շուկայ՝ ուր որ ուտելու բաներ կը ծախուին* · էքմէք ֆայտէնէ նէլէր սաթըլան չարշը · 2 · = *Περίφραγμα.*

Μακεστὴρ (ὁ) lungo, prolisso. *երկար, երկարախօս* · ուզուն, մուֆասսալ ։

Μακράδρομος (ὁ, ἡ) × *ἀντὶ Μακρόδρομος.*

Μακραίων-ωνος (ὁ, ἡ) longevo, diuturno. *երկարատեւ, շատ քշօղ* · ուզուն՝ չօգ սիւրէն ։

Μακρὰν, ἐπίῤ. lungi, lontano. *հեռի, ընդ երկար* · ուզագ, ուզուն ։

Μακραύχην-ενος (ὁ, ἡ) di lungo collo. *երկան վիզ ունեցող* · ուզուն պօյունլու ։

Μακρηγορέω-ῶ. Μ. ήσω. parlare lungamente. *երկար խօսիլ* · ուզուն սէօհպէթ էթմէք ։

Μακρηγορία (ἡ) discorso lungo. *երկարապատում բան՝ խօսք* · ուզուն՝ մուֆասսալ սէօհպէթ ։

Μακρηγόρος (ὁ, ἡ) chi parla lungamente. *երկար խօսօղ, երկարախօս* · ուզուն՝ մուֆասսալ սէօհպէթ էտէն ։

Μακρημερία (ἡ) giornata lunga, d'estate. *երկան օր, ամըռուան օր* · ուզուն կիւն, եազ կիւնի ։

Μακροβάμων-ονος (ὁ, ἡ) che cammina a passi giganteschi, lunghi. *երկար՝ մեկ-ղմեկէ խիստ հեռու քայլեր նետող* · պէօյիւք ատըմլար աթան ։

Μακρόβιος (ὁ, ἡ) longevo, che vive o dura per lungo tempo. *երկայնակեաց, երկարատեւ* · չօգ եաշամըշ էախօտ եաշայան, չօգ սիւրէն ։

Μακροβιότης (ἡ) vita longeva, il vivere per lungo tempo. *երկարատեւ կեանք, երկար ատեն ապրիլը* · ուզուն էօմիւր, չօգ եաշամագ ։

Μακροβίοτος (ὁ, ἡ) = *Μακρόβιος.*

Μακροβόλος (ὁ, ἡ) che getta per lungo spazio di terra. *հեռու նետող* · ուզագա աթան՝ ֆըրլադան ։

Μακρογένειος (ὁ, ἡ) che ha una barba lunga. *երկան մօրուք ունեցող* · ուզուն սագալլը ։

Μακρόγηρως (ὁ, ἡ) decrepito. *զառամեալ, խիստ ծեր* · փիր իխթիյար ։

Μακροδάκτυλος (ὁ, ἡ) che ha le dita lunghe. *երկան մատերով* · ուզուն պարմագլը ։

Μακροδρόμος (ὁ, ἡ) che corre per lungo cammino. *երկար ճամբայ վազող* · ուզուն էօլ գօշուպ կիտէն ։

Μακροζωΐα (ἡ) = *Μακροβιότης.*

Μακροημέρευσις-εως (ἡ) *τὸ οὐσ. τοῦ*

Μακροημερεύω. Μ. εύσω. Γίνομαι —

Μακροήμερος (ὁ, ἡ) = *Μακρόβιος.*

Μακρόθεν, ἐπίῤ. di lontano (eminus *Λατ.*) *հեռուանց* · ուզագտան ։

Μακρόθι, ἐπίῤ. lungi, al di lungi. *հեռու, ի բացեայ* · ուզագ, էյրագ ։

Μακρόθριξ-ότριχος (ὁ, ἡ) che ha i capelli lunghi. *երկան մազերով* · ուզուն սաչլը ։

Μακροθυμέω-ῶ. Μ. ήσω. tollerare, soffrire pazientemente. *համբերութեամբ քաշել* · սապր իլէ չէքմէք ։

Μακροθυμία (ἡ) tolleranza, longanimità.

երկայնմտութիւն, համբերութիւն. սապր, թէհամմիւլ:

Μακρόθυμος (ὁ, ἡ) paziente, tollerante. համբերող, երկայնամիտ. սապըրլը, թէհամմիւլլիւ:

Μακροθύμως, *ἐπίῤ.* con pazienza, pazientemente, con longanimità. երկայնմտութեամբ, համբերութենով. սապըրէ-գարար իլէ, թէհամմիւլ էտէրէք:

Μακροκαταληκτέω - ῶ. M. ήσω. Εἰμὶ —

Μακροκατάληκτος (ὁ, ἡ) che ha una desinenza lunga, che termina in una sillaba lunga. երկար վերջաւորութիւն ունեցող, երկար վանկով մը լմնցող. ուզուն պիր հէճէ իլէ պիթէն, հէճէսի ուզուն:

Μακρόκαυλος (ὁ, ἡ) che ha un fusto, torso lungo. երկան ցողունն՝ գոչան ունեցող. ուզուն սափլը՝ գօվանլը:

Μακρόκεντρος (ὁ, ἡ) che ha lo sprone lungo. երկան մտրակով. ուզուն մահմուզլու:

Μακρόκερκος (ὁ, ἡ) che ha una lunga coda. երկան պոչով. ուզուն գույրուգլու:

Μακροκέφαλος (ὁ, ἡ) che ha una lunga testa. երկան գլուխ մը ունեցող. ուզուն պաշլը:

Μακροκομέω - ῶ. M. ήσω. Εἰμὶ —

Μακρόκομος (ὁ, ἡ) che ha una lunga chioma. երկան մազերով. ուզուն սաչլը:

Μακρόκωλος (ὁ, ἡ) di cui le membra sono lunghe. երկան անդամներով. ուզուն ազալը:

Μακρόκωπος (ὁ, ἡ) che ha i remi lunghi. երկան թիակներով. ուզուն քիւրէքլէրի օլան:

Μακρολογέω - ῶ. M. ήσω. = Μακρηγορέω.

Μακρολογία (ἡ) = *Μακρηγορία.*

Μακρολόγος (ὁ, ἡ) = *Μακρηγόρος.*

Μακρονοσέω - ῶ. M. ήσω. patir una malattia cronica. երկարատեւ՝ տարիներով հիւանդութիւն մը քաշել. եըլլարճա՝ սէնէլէրճէ պիր խասթալըգ չէքմէք:

Μακρονοσία (ἡ) *τὸ οὐσ. τ. προηγ.*

Μακρόπεπλος (ὁ, ἡ) che ha il peplo, il velo lungo. երկան տեռ՝ քող ունեցող. ուզուն վէլէսալը՝ նիգապլը՝ եաշմագլը՝ տուվագլը:

Μακρόπνοος - ους (ὁ, ἡ) che ha una respirazione lunga. երկան շունչ առնող տուող, երկար տուրեւառ շնչոյ ունեցող. ուզուն նէֆէս ալըր վէրէն, սօլուղու ուզուն:

Μακροπορέω - ῶ. M. ήσω. far un lungo viaggio. երկան ճամբայ մը ընել. պիր ուզուն եօլճուլուգ էթմէք:

Μακροπορία (ἡ) lungo viaggio, lungo cammino. երկան ճամբայ. ուզուն եօլ:

Μακρόπους - οδος (ὁ, ἡ) che ha i piedi lunghi. երկան ոտքերով. ուզուն այագլը. 2. = *Μακροβάμων.*

Μακρόπτερος (ὁ, ἡ) che ha le ale lunghe. երկան թեւերով. ուզուն գանատլը:

Μακροπώγων - ονος (ὁ) = *Μακρογένειος.*

Μακροῤῥιζία (ἡ) *τὸ οὐσ. τοῦ*

Μακρόῤῥιζος (ὁ, ἡ) (*βτν.*) che ha una radice lunga. երկան արմատ ունեցող. ուզուն քէօքլիւ:

Μακρόῤῥις - ινος (ὁ, ἡ) che ha un naso lungo. երկան քիթ ունեցող. ուզուն պուրունլու:

Μάκρος - εος - ους (τὸ) = *Μῆκος.*

Μακρὸς - ὰ - όν. lungo. 2. diuturno. 3. alto, eccelso. 4. grande, molto. 5. prolisso, esteso. երկան. 2. երկարատեւ. 3. բարձր. 4. մեծ, շատ. 5. երկարաձիգ, ընդարձակ. ուզուն. 2. չօք սիւրէն. 3. եիւքսէք, եիւճէ. 4. պիւյիւք, չօք. 5. մուֆասսալ: — *ῶς, ἐπίῤ.*

Μακροσκελὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha le gambe lunghe. երկան սրունքներով. ուզուն պաճագլը:

Μακροσύλλαβος (ὁ, ἡ) composto di sillaba lunga. երկան վանկ ունեցող. ուզուն հէճէլի:

Μακρότης (ἡ) lunghezza. 2. diuturnità. երկարութիւն. 2. երկարատեւութիւն, ժամանակի երկարութիւն. ուզունլուգ. 2. գէօրէմի սիւրմէ, չօք վագիթ սիւրմէսի:

Μακρότομος (ὁ, ἡ) (*παροξ.*) chi non dirama profondamente, perfettamente. 2. (*προπαρ.*) non diramato profondamente. խորուկ՝ կատարեալ չյապաւող. 2. խորուկ՝ կատարեալ չբշտուած. տէրինտէն՝ թէքմիլէն պուդագլանմայան. 2. տէրինտէն՝ թէքմիլէն պուդագլանմամըշ:

Μακρότονος (ὁ, ἡ) troppo, molto teso. խիստ ձգտեալ. չօգ կէրիլմիշ:

Μακροτράχηλος (ὁ, ἡ) = *Μακραύχην.*

Μακρόφυλλος (ὁ, ἡ) che ha delle foglie lunghe. երկան տերեւներով. ուզուն եափրագլը:

Μακροφωνέω - ῶ. M. ήσω. gridar ad alta voce. բարձր ձայնով պոռալ. եիւքսէք սէսիլէ պաղըրմագ:

Μακρόφωνος ὁ, ἡ) che grida ad alta voce. բարձր ձայնով պոռացող. եիւքսէք սէսիլէ պաղըրան:

Μακρόχειλος (ὁ, ἡ) che ha le labbra grandi. մեծ պրկունքներով. պէօյիւք տուտագլը:

Μακρόχειρ - ειρος (ὁ, ἡ) che ha le mani lunghe. երկան ձեռք ունեցող. ուզուն էլլէրի օլան, էլի ուզուն:

Μακρόχηλος (ὁ, ἡ) che ha le unghie lunghe. երկան եղունգներով. ուզուն թըրնագլը:

Μακροχρονίζω. M. ίσω. Γίνομαι —

Μακροχρόνιος (ὁ, ἡ) longevo, che vive o dura per lungo tempo, diurturno. բազմամեայ, երկար ատեն ապրող կամ քշող՝ տեւող. չօք սէնէլի, չօքզամանքի, ուզուն վագիթ՝ չօք սէնէ եաշայան՝ եախօտ սիւրէն՝ տայանան՝ էպէտիմար պագըլան:

Μακροχρονιότης (ἡ) lunghezza di vita, vita lunga. բազմամեայ ըլլալը, երկարութիւն կենաց, երկար կեանք. չօք սէնէլի՝ չօքզամանքի օլմագ, էօմիւր ուզունլուղու, ուզուն էօմիւր:

Μακρόω - ῶ. M. ώσω. = Μακρύνω.

Μάκρυμμα (τὸ) (*Γρφ.*) oggetto d'abbominazione. գարշութեան՝ զզուելու առարկայ՝ նիւթ. թիքսինէճէք՝ իքրահ էտէճէք մատտէ:

Μάκρυνσις - εως (ἡ) allontanamento, allungamento. հեռընցընելը, երկընցընելը. ուզագլաշտըրմագ, ուզունլաթմագ:

Μακρύνω. Μ. υνῶ. allontanare, allungare. հեռացնել, երկընցնել. [illegible]

Μάκρων-ωνος (ὁ) = Μακροκέφαλος.

Μάκρωσις-εως (ἡ) = Μάκρυνσις.

Μακτὴρ (ὁ) = Μάκτης. 2. = Μάκτρα.

Μακτήριος (ὁ, ἡ) che serve ad impastare. շաղելու՝ թրելու պէտք եղող. [illegible] (ὅθ.) Μακτήρια (τὰ) gli strumenti di colui che impasta, intride. շաղողին՝ թրողին՝ խմոր չինողին գործիքը. [illegible]

Μάκτης-ου (ὁ) colui che impasta. թրօղ, շաղօղ, խմոր չինօղ. [illegible]

Μακτὸς-ἡ-όν. impastato, intriso. շաղուած, թրած. [illegible]

Μάκτρα (ἡ) madia. 2. mortajo. խմորի տաշտ. 2. անկան. [illegible]

Μάκτρον (τὸ) tovagliolo, sciugatojo, straccio per uso di forbirsi le mani. անձեռոցիկ, ձեռք սրբելու լաթի կտոր. [illegible]

Μάλα (τὸ συγκρ. Μᾶλλον καὶ τὸ ὑπερθ. Μάλιστα) ἐπίῤ. (Ἐπιτάσ.) = Λίαν. 2. (μετὰ τοῦ Δὴ (Ἦ) κτλ. καὶ εἰς τὰς ἀποκρ. Βεβαιωτ.) certamente, davvero (Λατ. sane, profecto). իրաւցնէ, ապաքէն, արդարեւ. [illegible]

Μαλάβαθρον (τὸ) malabatro, foglio indico. Մալաբաթրոս, շամբլութ, Հնդկային տերեւ. (Հնդկաստան բուսող տունկի մը տերեւ, ուսկից անուշահոտ իւղ մը կ'ելլայ). [illegible]

Μάλαγμα (τὸ) (ἰατρ.) cataplasma emolliente, malagma. Հասուցիչ՝ կակղիչ սպեղանի. [illegible]

Μαλαγματώδης-εος (ὁ, ἡ) emolliente come il malagma. Հասուցիչ սպեղանիի պէս կակղեցընօղ. [illegible]

Μαλακεύω. Μ. εύσω. mollificare. կակղեցընել. [illegible]

Μαλακία (ἡ) mollezza. 2. languore, indisposizione. 3. calma, bonaccia. կակղութիւն, թուլութիւն. 2. մհատութիւն, անառողջութիւն. 3. Հանդարտութիւն (ծովու). [illegible]

Μαλακίας-ου (ὁ) molle, effeminato. մեղկ, կնատ. [illegible]

Μαλακιάω-ῶ. Μ. άσω. languire, divenir molle, effeminato. թուլնալ, ուժէ ընկնալ, տկարնալ, մեղկանալ, կնկան դառնալ. [illegible]

Μαλακίζω. Μ ίσω. render molle, snervare. մեղկացընել, ուժէ ձգել. [illegible] (μσ.) languire. թուլնալ, տկարնալ. [illegible]

Μαλάκιον (τὸ) seppia. 2. sporta. սիպէ (ձուկ) 2. զամբիւղ. [illegible]

Μαλακόδερμος (ὁ, ἡ) che ha una pelle molle, tenera. կակուղ մորթ ունեցող. [illegible]

Μαλακόθριξ-ότριχος (ὁ, ἡ) che ha i capelli molli. կակուղ մազերով. [illegible]

Μαλακοποιέω-ῶ. Μ. ήσω. mollificare. կակղեցընել. [illegible]

Μαλακοποιὸς (ὁ, ἡ) mollificativo. կակղեցընօղ. [illegible]

Μαλακὸς-ἡ-όν. molle. 2. effeminato. 3. languido. 4. timido, vile. 5. delicato, tenero. 6. docile, mite, placido. 7. attrattivo, amoroso. կակուղ. 2. կնատ. 3. թուլցած, տկար, վատուժ. 4. վախկոտ. 5. փափուկ, գիրգ. 6. Հեզ, բարեհամբոյր, Հանդարտ. 7. յանկուցիչ, Հրապուրիչ, սափական. [illegible]

Μαλακόσαρκος (ὁ, ἡ) che ha la carne molle. կակուղ միս ունեցող. [illegible]

Μαλακότης (ἡ) mollezza. կակղութիւն, փափկութիւն, թուլութիւն. [illegible]

Μαλακόφλοιος (ὁ, ἡ) che ha la scorza molle. կակուղ կեղեւ ունեցող. [illegible]

Μαλακόφωνος (ὁ, ἡ) che ha una voce delicata, dolce. փափուկ՝ գիրգ՝ անուշ ձայն ունեցող. [illegible]

Μαλακόχειρ-ειρος (ὁ, ἡ) che ha la mano molle, leggiera. կակուղ՝ թեթեւ ձեռք ունեցող. [illegible]

Μαλακοψυχέω-ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —

Μαλακόψυχος (ὁ, ἡ) timido, molle. վախկոտ, թուլ. [illegible]

Μαλακτικὸς-ἡ-όν. emolliente. կակղեցուցիչ. [illegible]

Μαλακτὸς-ἡ-όν. mollificato o che si può render molle. կակղած կամ կակղիլ կրցող. [illegible]

Μαλακύνω. Μ. υνῶ. mollificare. կակղեցընել. [illegible]

Μαλακῶς τὸ ἐπίῤ. τοῦ = Μαλακός.

Μαλάσσω (ττω.) Μ. άξω. mollificare. 2. snervare. 3. addolcire, mitigare. կակղեցընել. 2. ուժէ ձգել, տկարցընել, թուլցընել. 3. մեղմել, Հանդարտեցընել. [illegible]

Μαλάχη (ἡ) malaca, malva. մոլոշ. [illegible]

Μαλερὸς-ὰ-όν. veemente, impetuoso. սաստիկ, ուժգին, բուռն. [illegible]

Μάλη (ἡ) = Μασχάλη (μόνον εἰς τὴν φρ.) Ὑπὸ μάλης. sotto l'ascella, di nascosto, celatamente. անութի տակէն, գաղտուկ. [illegible]

Μάλθα-ης (ἡ) malta, bitume composto di pece e di cera per calafatare le navi. Նաւերը կպրածիւթելու Համար զոր-

ծածկօղ գազի խեժէ ու մեղրամոմէ բաղադրուած կուպր · [illegible]

Μαλθακία (ἡ) = *Μαλακία*.

Μαλθακίζω. Μ. ίσω. = *Μαλακίζω.*

Μαλθακὸς - ὴ - όν = *Μαλακός.* (ὡς ἐπὶ τὸ πλ. τρπ.)

Μαλθακότης (ἡ) = *Μαλακότης.* (ὡς ἐπὶ τὸ πλ. τρπ.)

Μαλθακόφωνος, Μαλθακόω κτλ. = *Μαλακόφωνος, Μαλακόω κτλ.*

Μαλιναθάλλη - ης (ἡ) antalio, cipero da mangiarsi (sorta di pianta in Egitto). Եգիպտոսը բուսնօղ ու ուտելու պտուղ ունեցօղ մէկ տունկ մըն է · [illegible]

Μάλιον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Μαλλός*.

Μάλιστα, ἐπίῤ. (ὑπερθ. τ. *Μάλα*). estremamente, troppo, assai. 2. massimamente, principalmente (*Λατ.* potissimum). 3. di certo, veramente. կարի, յոյժ, խիստ · 2· գլխաւորաբար, յատկէս, մանաւանդ · 3· յիրաւի, ապաքէն · [illegible]

Μαλκάω (έω) - ῶ. Μ. ήσω. intirizzare di freddo. ցրտէն ընդարմանալ՝ փատի դառնալ · [illegible]

Μάλκη (ἡ) intirizzamento, torpore provenuto di freddo. ցրտէ առաջ եկած ընդարմացում · [illegible]

Μαλλόδετος (ὁ, ἡ) legato con una corda di lana. բուրդէ չուանով կապուած · [illegible]

Μᾶλλον, ἐπίῤ. (συγκρ. τ. *Μάλα*.) più, piuttosto. աւելի, առաւել եւս, մանաւանդ, քան · [illegible]

Μαλλὸς (ὁ) lana, vello. ասր, գեղմն, բուրդ · [illegible]

Μαλλοφόρος (ὁ, ἡ) che porta lana (*Λατ.* laniger). գեղմնաբարձ · [illegible]

Μαλλόω - ῶ. Μ. ώσω. coprir di lana. գեղմամբ լի ընել, բուրդով գոցել · [illegible]

Μάλλωσις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ. 2. = *Μαλλός*.

Μαλλωτὸς - ὴ - όν. velloso, lanoso. գեղմնաբարձ, բրդալից, ասրալից · [illegible]

Μάμμα ἢ Μάμμη - ης (ἡ) mamma (voce fanciullesca). 2. avola, nonna. 3. nutrice, bália. մայրիկ (բառ տղայոց) · 2· հանի, մեծ մայր · 3· ստնտու · [illegible]

Μὰν, Δ. καὶ × ἀντὶ *Μήν*. (Βεβαιωτ. Συλλογ. Ἐναντ. κτλ.)

Μάνδαλος (ὁ) saliscendo, nottola, catenaccio. փակ, լամբ, գործնակ, նիգ, աղխ · [illegible]

Μανδαλόω - ῶ. Μ. ώσω. chiudere colla nottola. գործնակով գոցել · [illegible]

Μανδαλωτὸς - ὴ - όν. chiuso, serrato colla nottola. գործնակով գոցուած · [illegible]

Μάνδρα - ας (ἡ) mandra, stalla di pecore, pecorile. 2. (ἐκκλησ.) monistero, convento. փարախ, ոչխարի հանգրուան · 2· վանք, մենաստան · [illegible]

Μανδραγόρας - ου (ὁ) mandragola (erba). մանրագոր (խոտ) · [illegible]

Μανδραγορίτης - ου (οἶνος) (vino) condito di mandragola. մանրագորով շինուած (գինի) · [illegible]

Μάνδρευμα (τὸ) pecorile, mandra. 2. (ἐκκλησ.) monastero. փարախ · 2· վանք · [illegible]

Μανδρεύω. Μ. εύσω. racchiudere in una mandra. փարախը ժողվել՝ գոցել · [illegible]

Μανδύας - ου (ὁ) καὶ *Μανδύη* καὶ *Μανδὺς - ύος* (ἡ) (Περσ.) = *Χλαμύς*. schiavina. խոշոր ու հաստ հագուստ մը՝ զոր շատ անգամ ճամբորդները վրանին կ'առնեն · [illegible]

Μανθάνω. Μ. μαθήσομαι. imparare (*Λατ.* disco). 2. cercar d'intendere, d'informarsi. (*Λατ.* sciscitor). 3. apprendere, intendere, capire, sapere. սորվիլ · 2· հասկընալու՝ իմանալու՝ գիտակ ըլլալու նայիլ · 3· ըմբռնել միտք, հասկընալ, իմանալ, գիտնալ · [illegible]

Μανία (ἡ) furore, insania, smania, pazzia. կատաղութիւն, մոլեգնութիւն, խելագարութիւն · [illegible]

Μανικὸς - ὴ - όν. furioso, maniaco. կատաղած, մոլի · [illegible] — ικῶς, ἐπίῤ.

Μανιουργέω - ῶ. Μ. ήσω. render furioso. կատղեցընել · [illegible]

Μανιώδης - εος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - ωδῶς. furioso, pazzo, fanatico. կատղած, մոլեգին, յիմար · [illegible]

Μάννα (τὸ ἢ ἡ) (Ἑβρ.) friscello, manna d'incenso. 2. (Γρφ.) manna. փոշիի պէս մանր՝ զուտ խունկ՝ կնդրուկ · 2· մանանայ (անապատը երկնքէն իջած կերակուրը) · [illegible] 2· (θηλ.) = *Μάμμη*.

Μανὸς - ὴ - όν. raro, rado. ցանցառ · [illegible]

Μανόσπορος (ὁ, ἡ) seminato raramente. ցանցառ ցանուած՝ սերմանուած · [illegible]

Μανόστημος (ὁ, ἡ) di cui la trama è rara. ցանցառ թեզան ունեցօղ · [illegible]

Μανότης (ἡ) rarità, rarezza. ցանցառութիւն · [illegible]

Μανόφυλλος (ὁ, ἡ) che ha le foglie rare. ցանցառ տերեւներով. [illegible]

Μανόω - ῶ. Μ. ώσω. rarificare, rarefare. անօսրել, ցանցառ ընել. [illegible]

Μαντεία (ἡ) divinazione, indovinamento, predizione, profezia. գուշակութիւն, կանխատացութիւն, գիւթութիւն, ըղձութիւն, մարգարէութիւն. [illegible]

Μαντεῖον (τὸ) oracolo. 2. tempio, in cui si dava l'oracolo. պատգամ (աստուածոց). 2. պատգամ տալու տաճար. [illegible]

Μαντεῖος - α - ον. che concerne gl'indovini. Հարցուկի՝ կանխատացի պատկանած, ըղձական. [illegible] (*οὐσ.*) = *Μάντις*.

Μάντευμα (τὸ) oracolo. պատգամ (աստուածոց). [illegible]

Μαντεύομαι. Μ. εύσομαι. indovinare, divinare, predire, vaticinare, dar gli oracoli, profetizzare. 2. consultare l'oracolo. առաջուցմէ գուրցել, ըղձալ, գուշակել, պատգամ տալ, մարգարէանալ. 2. պատգամ հարցընել. [illegible]

Μαντευτὴς - οῦ (ὁ) = *Μάντις*.

Μαντευτικὸς - ἡ - όν. = *Μαντεῖος* ἢ *Μαντικός*.

Μαντευτὸς - ἡ - όν. indovinato, vaticinato. գուշակեալ, կանխաձայնեալ. [illegible]

Μαντεύω. Μ. εύσω. (*μτγν. καὶ ἀδκμ.*) *ἀντὶ Μαντεύομαι*.

Μαντικὸς - ἡ - όν. che concerne gl'indovini o l'indovinamento. կիւսի՝ քաղդեայի՝ գուշակի՝ կամ ըղձութեան՝ գուշակութեան պատկանած. [illegible] *Μαντικὴ* (ἡ) l'arte d'indovinare, profezia. գուշակելու արհեստը, մարգարէութիւն. [illegible]

Μαντικῶς, ἐπίῤ. da indovino. կիւսի քաղդեայի՝ գուշակի պէս. [illegible]

Μαντιπολέω - ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —

Μαντιπόλος (ὁ, ἡ) = *τῷ*

Μάντις - εως (ὁ) indovino, profeta. 2. (ἡ) sorta di cavalletta verde. կիւս, իղձ, քաղդեայ, գուշակ, մարգարէ. 2. կանաչ մարախ մը. [illegible]

Μαντιχώρας - ου (ὁ) manticora (sorta di bestia mostruosa nelle Indie). Հնդկաստան գտնուող ահռելի գազան մը. [illegible]

Μαντοσύνη (ἡ) × *ἀντὶ Μαντικὴ* ἢ *Μαντεία*.

Μάραγδος (ὁ) × *ἀντὶ Σμάραγδος*.

Μάραγνα - ης (ἡ) frusta, sferza. խարազան. [illegible]

Μάραθον (τὸ) = *Μάραθρον*.

Μαραθρίτης - ου (ὁ) (*οἶνος*.) maratride, (vino) condito di finocchio. սամիթով շինուած (գինի). [illegible]

Μάραθρον (τὸ) finocchio. սամիթ. [illegible]

Μαραθὼν (*θρὼν*) *- ῶνος* (ὁ) luogo pieno di finocchi. սամիթով լի տեղ. [illegible]

Μαραίνω. Μ. ανῶ. render languido, consumare, infiacchire, appassare. թուլցընել, վատուժցընել, թօշնեցընել, ծիւրել, մաշել, խամրեցընել. [illegible] (*μσ.*) consumarsi, estinguersi, appassire. Հաշիլ, ծիւրիլ, մարիլ, թօշնիլ, խամրիլ. [illegible]

Μάρανσις - εως (ἡ) l'appassire, languore. թօշնիլը, խամրիլը, թուլնալը, լքում. [illegible]

Μαρασμὸς (ὁ) marasmo, mancamento di forze. պարտասութիւն, լքում, թօշնիլը, անցնիլը, ծիւրիլը (ինչպէս լերդացաւութեան ընկած մարդ մը). [illegible]

Μαραυγέω - ῶ. Μ. ήσω. abbagliarsi gli occhi dalla luce. աչքերը լուսէ խըտղիլ՝ մթագնիլ. [illegible]

Μαργαρίτης - ου (ὁ) *καὶ Μαργαρῖτις - ιδος* (ἡ) *καὶ*

Μάργαρον (τὸ) perla, margherita (*Λατ.* unio). մարգրիտ. [illegible]

Μάργαρος (ὁ *καὶ* ἡ) ostrica, che produce perle. մարգրիտ բերօղ ոստրէ. [illegible] 2. = *Μαργαρίτης*.

Μαργαρώδης - εος (ὁ, ἡ) simile alla perla. մարգրտի նման. [illegible]

Μαργάω-ῶ. Μ. ήσω. impazzire, folleggiare, smaniare. մոլեգնիլ, յիմարիլ, խենթնալ, խելառիլ. [illegible]

Μαργέλλιον (τὸ) = *Μάργαρον*.

Μαργήεις - εσσα - εν. καὶ Μάργης - ου (ὁ) = *Μάργος*.

Μάργος - η ἢ *ος - ον.* insano, folle, stolto, insolente, licenzioso, lussurioso. յիմար, խելագար, անմիտ, յանդուգն, անառակ, զեղխ. [illegible]

Μαργοσύνη (ἡ) *καὶ Μαργότης* (ἡ) insania, follia, stoltezza, insolenza, licenziosità. խելագարութիւն, անմտութիւն, յանդգնութիւն, անառակութիւն. [illegible]

Μαρίλη (ἡ) cenere calda, brace. տաք մոխիր դարձած կրակի կտորուանք. [illegible]

Μαρμαίρω. Μ. αρῶ. rilucere, risplendere, brillare. փայլիլ, շողշողալ, ճաճանչ արձըկել. [illegible]

Μαρμάρειος καὶ × *Μαρμάρεος - α - ον.* risplendente come il marmo, marmoreo. կճի պէս փայլուն, կճեայ. [illegible]

Μαρμαρίζω. Μ. ίσω. risplendere come il marmo. կճի պէս փայլիլ. [illegible]

Μαρμάρινος (ὁ, ἡ) fatto di marmo, marmoreo, marmorino. կճեայ, մարմարիոնեայ. [illegible]

Μαρμαρογλυφία (ἡ) scultura di marmi. մարմարիոն քանդակելը. [illegible]

Μαρμαροποιὸς (ὁ) lavoratore di marmo, marmorario. մարմարիոն՝ կճեայ բաներ գործօղ. [illegible]

Μάρμαρος (ὁ, ἡ) × *(ἐν γεν.) = Μαρμάρεος. (ὄθ. συνήθ.) Μάρμαρος λίθος.* marmo. կիճ, մարմարիոն. [illegible]

Μαρμαρόω - ῶ. Μ. ώσω. convertir in marmo. 3. *(Βυζ.)* incrostare. մարմարիոնի՝ կճի դարձընել. 2. կճով պատերը դրուագել. [illegible]

Μαρμαρύζω. Μ. ύσω καὶ Μαρμαρύσσω. Μ. ύξω. = Μαρμαίρω.

Μαρμάρωσις - εως (ἡ) τὸ ἐουσ. τ. Μαρμαρόω (2).

Μαρμαρωτὸς - ή - όν. incrostato. կճով դրուագեալ. [illegible]

Μάρον (τὸ) maro, majorana. մարեմ, կաքաւախոտ. [illegible]

Μάρπτω. Μ. μάρψω. prendere, rapire, arrivare, accostarsi. բռնել, յափշտակել, հասնիլ, մօտենալ. [illegible]

Μαρσίπιον (-πεον) καὶ Μαρσύπιον (τὸ) sacchetto. պզտիկ տոպրակ. [illegible]

Μάρσιπος καὶ Μάρσυπος (ὁ) sacco, borsa, saccoccia, tasca, valigia. տոպրակ, քսակ, գրպան, պայուսակ. [illegible]

Μάρτυρ - υρος (ὁ, ἡ) = Μάρτυς.

Μαρτυρέω - ῶ. Μ. ήσω. testificare, attestare, render testimonianza. վկայել, վկայութիւն տալ, վկայ ըլլալ. [illegible] *(ἐκκλησ. χ. πτ.)* divenir martire, soffrir il martirio. մարտիրոս ըլլալ, նահատակուիլ, մարտիրոս՝ նահատակ՝ վկայ Քրիստոսի ըլլալ. [illegible]

Μαρτύρημα - ατος (τὸ) (μαρτυρέω). Ταὐτὸν τῷ, Μαρτυρία.

Μαρτυρία (ἡ) testimonianza. վկայութիւն. [illegible]

Μαρτυρικὸς - ή - όν. pertinente al martirio. մարտիրոսական. [illegible]

Μαρτυρικῶς, ἐπίῤ. da martire. մարտիրոսի պէս. [illegible]

Μαρτύριον (τὸ) = Μαρτυρία ἢ Μαρτύρημα. (ἐκκλησ.) martirio. 2. tormento che si patisce nell' esser martirizzato. 3. tempio de' martiri. մարտիրոսութիւն, նահատակութիւն. 2. մարտիրոս ըլլալու տանն քաշուելու տանջանք. 3. վկայանոց, վկայարան, [illegible], նահատակաց տաճար. [illegible]

Μαρτύρομαι. Μ. υροῦμαι. portar in testimonio, citar testimonio, confermare siccome testimonio o per mezzo di testimonj. վկայ կանչել, վկայ բերել, իբր վկայ կամ վկաներու ձեռքով հաստատել. [illegible]

Μάρτυς - υρος (ὁ, ἡ) testimonio. 2. *(ἐκκλησ.)* martire. վկայ. 2. վկայ Քրիստոսի, նահատակ, մարտիրոս. [illegible]

Μασάομαι - ῶμαι. Μ. ήσομαι. masticare. ծամել. [illegible]

Μάσημα (τὸ) ciò che vien masticato. ծամուած իրը. [illegible]

Μάσθλη (ἡ) cuojo, pelle. խաղախ, մորթ. [illegible]

Μάσπετον (τὸ) foglia di silfio. Սիղփիոս բոյսի կամ տունկին տերեւը. [illegible]

Μάσσω. Μ. μάξω. toccare, palpare. 2. impastare, intridere. 3. asciugare. շօշափել. 2. շաղել, թրել. 3. չորցընել. սրբել. [illegible]

Μαστάζω. Μ. άσω. × *ἀντὶ Μασάομαι.*

Μάσταξ - ακος (ἡ) mascella. 2. il labbro superiore. 3. cibo, alimento, esca. ծամելիք, ծնօտ. 2. վերի պրկունքը, վերնագոյն շրթանց. 3. կերակուր, սնունդ, խայծ. [illegible]

Μασταρύζω. Μ. ύσω. biasciare. գժուարաւ ծամել, կամաց կամաց ծամել (ինչպէս ակռայ չունեցող ծերերը). [illegible]

Μαστεύω. Μ. εύσω. cercare, investigare. փնտռել, խուզել. [illegible]

Μαστὴρ - ῆρος (ὁ) inquisitore, ricercatore. փնտռօղ, որոնիչ, խուզիչ. [illegible]

Μαστιγόω - ῶ. Μ. ώσω. flagellare, frustare, sferzare. խարազանով զարնել, մտրակել. [illegible]

Μαστίγωσις - εως (ἡ) flagellazione. ճաղկումն, խարազանով ծեծելը՝ ճաղկիլը. [illegible]

Μαστίζω. Μ. ίσω. frustare, sferzare. ճաղկել. [illegible]

Μάστιξ - ιγος (ἡ) sferza, frusta. 2. flagelli, pena. խարազան. 2. պատուհաս, պատիժ. [illegible]

Μαστιχέλαιον (τὸ) olio di mastice. մաստաքէի եղ. [illegible]

Μαστίχη (ἡ) mastice. մաստաքէ, ձիւթ. [illegible]

Μαστίχινος - η - ον. masticino, di mastice. մաստաքեայ, ձիւթե. [illegible]

Μαστιχοφόρος (ὁ, ἡ) che produce il ma-

stico, մաղտաքէ բերող · սաքըզ հասըլ իտէն ։

Μαστοειδὴς-έος (ὁ, ἡ) che ha la forma di mammella. ծծի ձեւ ունեցող · մէմէ կիպիլինտէ ։

Μαστὸς (ὁ) mammella, zinna. 2. altura, colle. ծիծ · 2 · բլրակ, բլուր · մէմէ · 2 · թէփէճիկ, պայըրճըգ ։

Μαστροπεία (ἡ) ruffianesimo. կաւատութիւն · քէօշէկէլէնքլիք ։

Μαστροπεύω. Μ. εύσω. καὶ

Μαστροπέω-ῶ. Μ. ήσω. far il ruffiano, (*Λατ.* lenocinor) prostituire. կաւատութիւն ընել · քէօշէկէլէնքլիք էթմէք ։

Μαστρόπιον (τὸ) bordello, lupanare. պոռնկոց · պապաւալխանէ ։

Μαστροπὸς (ὁ) ruffiano. կաւատ · քէօշէկէլէնք (ἡ) = *Ματρύλλη*.

Μάστρυς-υος (ὁ) = *Ματρύλλη*.

Μασχάλη (ἡ) ascella. 2. (*ἐν γεν.*) cavità. անութ, անութ · 2 · խոռոչ · գօլթուգ ալթը, գօլթուգ · 2 · չուգուր, գօվուգ ։

Μασχαλίζω. Μ. ίσω. metter sotto l'ascelle. անութին տակը դնել · գօլթուգլարընըն ալթընա գօյմագ ։ (*ἰδιαιτ.*) tagliare le estremità delle membra d'un cadavero e metterle sotto l'ascelle d'esso per segno d'obbrobrio. մեռած մարմնոյ անդամներուն ծայրերը կտրել ու արհամարհանաց համար անութին տակը դնել · պիր լէշին ալալարընըն ուճլարընը գըրբըմագ, վէ օնլարը խօրլուգ իչուն գօլթուգլարընըն ալթընա գօյմագ ։

Μασχάλισμα (τὸ) (*κυρ. εἰς τὸ πληθ.*) le membra troncate d'un cadavero per segno di vituperio. անարգանաց համար մեռած մարմնոյ կրճատուած անդամները · խօրլուգ իչին պիր լէշին գըրբըլմըշ փարչալարը ։

Μασχαλιστὴρ (ὁ) coreggia larga per attaccare i cavalli al carro. 2. balteo, pendagli, budriere. ձիերը կառքին անցընելու լայն փոկ · 2 · կապարան սրոյ · աթլարը արապայա թագամագ էնլի գայըշ · 2 · գըլըճ պաղը ։

Ματάζω καὶ Ματαιάζω, Μ. άσω καὶ Ματαΐζω Μ. ΐσω. = *Ματάω.*

Ματαιολογέω-ῶ. Μ. ήσω. far de' discorsi inutili, cicalare, frastagliare. պարապ խօսքեր ընել, բաջաղել, բարբանջել · պօշ՝ թիրահաթ սէօզլէր սէօյլէմէք, լաֆ սէպրէթմէք ։

Ματαιολογία (ἡ) discorso vano, ciarla. պարապ խօսք, բաջաղանք, շաղփաղփութիւն · պիհուտէ սէօզ, լաֆ ։ (*τὸ οὐσ. τ. προηγ.*)

Ματαιολόγος (ὁ, ἡ) che fa de' discorsi vani, cicalone. պարապ խօսքեր զրուցող, շաղակրատ · պիհուտէ սէօզլէր սէօյլէյէն, լաֆազան ։

Ματαιοποιέω-ῶ. Μ. ήσω. καὶ

Ματαιοπονέω-ῶ. Μ. ήσω. travagliare in vano. փուճ տեղը աշխատիլ · պօշ եէրէ չալըշմագ ։

Ματαιοπονία (ἡ) fatica, travaglio inutile, vano. փուճ աշխատանք, զուր վաստակ · պօշ՝ պիհուտէ՝ պօշա կիտէն չալըշմա ։

Ματαιοπόνος (ὁ, ἡ) che travaglia indarno. անավաստակ, փուճ տեղը աշխատող · պօշ եէրէ չալըշան ։

Ματαιοπραγέω-ῶ. Μ. ήσω. = *Ματαιοπονέω.*

Ματαιοπραγία (ἡ) = *Ματαιοπονία.*

Μάταιος-α-ον. vano, inutile. 2. matto, sciocco. փուճ, պարապ · 2 · խենթ, անմիտ · պօշ, պիհուտէ · 2 · տէլի, չըլգըն, ախմագ · = *Ἀχρεῖος.*

Ματαιοσπουδέω-ῶ. Μ. ήσω. = *Ματαιοπονέω.*

Ματαιοσπουδία (ἡ) = *Κενοσπουδία.*

Ματαιόσπουδος (ὁ, ἡ) = *Κενόσπουδος.*

Ματαιοσύνη (ἡ) = *Ματαιότης.*

Ματαιοτεχνία (ἡ) arte inutile, vana. փուճ՝ անպիտան արհեստ · պօշ՝ պիհուտէ սանաթ ։

Ματαιότεχνος (ὁ, ἡ) occupato in un'arte vana. անպիտան արհեստի մը պարապած · պօշ՝ պիհուտէ պիր սանաթա մէշղուլ օլան ։

Ματαιότης (ἡ) vanità. ունայնութիւն · պօշլուգ, ֆանիլիք ։

Ματαιοφρονέω-ῶ. Μ. ήσω. pensar delle cose inutili, vane, vaneggiare (*Λατ.* desipio). փուճ բաներ մտածել, զառանցել, ցնորիլ, բանդագուշել · պիհուտէ նէսնէլէր տիւշիւնմէք, սայըգլամագ ։

Ματαιοφροσύνη (ἡ) vana sapienza, stoltezza, vaneggiamento. փուճ՝ անպիտան իմաստութիւն, անմտութիւն, զառանցանք · պօշ՝ թիրահաթ իշ, ահմագլըգ, մաթուհլըգ, սայըգլամա ։

Ματαιόφρων-ονος (ὁ, ἡ) che pensa delle cose inutili, vaneggiante, stolto. փուճ բաներ մտածող, զառանցեալ, անմիտ · թիրահաթ նէսնէլէր տիւշիւնէն, սայըգլայան, ահմագ ։

Ματαιόω-ῶ. Μ. ώσω. render vano. փուճ՝ պարապ ընել, փճացնել, ունայնացընել · պօշ՝ թիրահաթ՝ պիհուտէ էթմէք, պօշա չըգարմագ ։

Ματαίως, ἐπίῤ. in vano, indarno. փուճ՝ պարապ տեղ, ի զուր · պօշ եէրէ, նաֆիլէ ։

Ματάω-ῶ. Μ. ήσω. esser inerte, perder il tempo, indugiare. հեղգ՝ վատ ըլլալ, ժամանակ կորսնցընել, ուշանալ · թէմպէլ օլմագ, վագըթ գայպ էթմէք, կէճիքմէք ։

Μάτη (ἡ) colpa, stoltezza. յանցանք, անմտութիւն · գապահաթ, խաթա, ահմագլըգ ։

Μάτην, ἐπίῤ. = *Ματαίως.*

Μάτηρ-ματρὸς (ὁ) *Δ. ἀντὶ Μήτηρ.*

Ματία καὶ Ματίη (ἡ) = *Μάτη.*

Ματρύλη καὶ Ματρύλλη (ἡ) ruffiana. կաւատ կնիկ · քէօշէկէլէնք գարը, տէլլալէ ։

Ματτύα (ἡ) cibi delicati. խորտիկք, համադամ կերակուր · լէզիզ թահամլար ։

Μάττω. Μ. μάξω. Ἀττ. ἀντὶ Μάσσω.

Μαυλίζω. Μ. ίσω. = *Μαστροπεύω.*

Μάχαιρα-ας (ἡ) spada, storta, scimitarra, rasojo. 2. (*ἐν γεν.*) coltello. թուր, դաշնակ, ածելի · 2 · դանակ · գըլըճ, հանչէր, եաթաղան, ուստուրա · 2 · պըչագ ։

Μαχαιρίδιον (τὸ) *ὑποκορ. τοῦ*

Μαχαίριον (τὸ) *ὑποκορ. τοῦ*

Μαχαιρὶς-ίδος (ἡ) *ὑποκορ. τ. Μάχαιρα.*

coltello, rasojo. 2. (πλθ.) forbici. դանակ, ածելի. 2. մկրատ. պըչագ, ուսթուրա. 2. մաքաս:

Μαχαιρομαχέω-ῶ. M. ήσω. combattere colla scimitarra. դաշնակով կռուիլ. եաթաղան իլե ճենկլեշմեք:

Μαχαιροποιεῖον (τὸ) bottega ove si fabbricano le scimitarre. կրպակ ուր որ դաշնակ կըշինեն. եաթաղան եափըլըճըլըր դիւքքեանը:

Μαχαιροποιὸς (ὁ) fabbricatore di scimitarre, di storte. դաշնակ շինող. եաթաղան եափան:

Μαχαιροπωλεῖον (τὸ) bottega ove si vendono i coltelli, le scimitarre, le spade. խանութ՝ ուր որ դանակ՝ դաշնակ՝ թուր կը ծախուի. պըչագ՝ եաթաղան՝ գըլըճ սաթըլան դիւքքեանը:

Μαχαιροπώλης-ου (ὁ) venditor di spade, di coltelli, di storte. թուր՝ դանակ՝ դաշնակ ծախող. գըլըճճը, պըչագճը, եաթաղանճը:

Μαχαιροφορέω-ῶ. M. ήσω. portar una scimitarra. դաշնակ կրել. եաթաղան թաշըմաք:

Μαχαιροφορία (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Μαχαιροφόρος (ὁ, ἡ) che porta una scimitarra, spada, spadaccino. դաշնակ՝ թուր կրող. եաթաղան՝ գըլըճ թաշըյան:

Μαχαιρώνιον (τὸ) coltellino, ghiaggiuolo, gladiolo, pancacciuolo, spadacciuola. կնճիթծ, շուշմայ. զամպագ, զամպագ չիչէկը:

Μαχαιρωτὸς-ὴ-όν fatto in forma di scimitarra, di spada, di coltello. դաշնակի՝ թուրի՝ դանակի ձեւով շինուած. եաթաղան՝ գըլըճ պըչագ պիչիմինտէ:

Μαχάω-ῶ. M. ήσω aver voglia di combattere. կռուելու՝ պատերազմելու կամք ախորժակ ունենալ. ճենկէ էշթահը արզուսու օլմագ:

Μάχη (ἡ) combattimento, battaglia, zuffa. 2. campo di battaglia. կռիւ, մարտ, պատերազմ. 2. կռուի դաշտ, ասպարէզ. ճենկ, ուղուշ. 2. ճենկ մէյտանը:

Μαχήμων-ονος (ὁ, ἡ) bellicoso (Λατ. pugnax). պատերազմասէր, գոռ. ճենկճիւէր:

Μαχητὴς-οῦ (ὁ) combattente, guerriero. պատերազմող. ճենկճի:

Μαχητικὸς-ὴ-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-ικῶς. pertinente alla battaglia. 2. bellicoso, che ama d'azzuffarsi. պատերազմական. 2. պատերազմասէր, գոռ. ճենկէ տայիր, ուղուշմայը սէվէր. 2. ճենկճիւէր, ճենկ սէվէն:

Μαχητὸς-ὴ-όν. contro cui si può combattere. որուն դէմ կռուիլը կարելի է, մէկ տեղ պատերազմուիլ կրցող. օնը իլէ ճենկլէշիլէպիլիր:

Μάχιμος-η ἢ ος-ον. bellicoso, bellige-ro, guerriero. պատերազմող, պատերազմական, մարտիկ, գոռ. ճենկճիւէր, ճենկճի:

Μαχλὰς-άδος (ἡ) θηλ. τ. Μάχλος. donna impudica, lasciva, disonesta, puttana, meretrice. անպարկեշտ՝ պագշոտ՝ վավաշ կին, պոռնիկ, բոզ. եարամազ գարը, չենկէ, գահպէ, գահպէ:

Μαχλάω-ῶ. M. ήσω. bordellare, puttaneggiare. սրածել զըողս, ինքը զինքը պոռնկութեան տալ. պազարլըգ էտէմէք, գահպէլիք էթմէք:

Μάχλος (ὁ, ἡ) (κυρ. ἐπὶ γυναικός.) libidinoso, lascivo. վավաշոտ, պագշոտ, հեշտասէր, տռփոտ. շեհվէթլի, շէհվէթլու, զէւք եարամազ:

Μάχομαι. M. μαχήσομαι ἢ μαχέσομαι ἢ μαχοῦμαι. combattere, pugnare. 2. disputare, contrastare, contraddire. կռուիլ, մարտընչիլ, պատերազմիլ. 2. վիճաբանել, դէմ կենալ՝ զըուցել. ճենկ էթմէք, ուղուշմագ. 2. մունազաա էթմէք՝ մուխալէֆէթ էթմէք, գարշը գօյմագ՝ դէօյիւշմէք:

Μαχομένως, ἐπίῤ. (μτχ.) con ripugnanza. դէմ կենալով զըուցելով. գարշը գօյարագ՝ դէօյիւշէրէք:

Μὰψ, ἐπίῤ. in vano, inutilmente. 2. temerariamente, precipitosamente, incautamente. փուճ տեղը, ի զուր. 2. անմտաբար, անզգուշաբար. նաֆիլէ, պօշ եէրէ. 2. մուլահազասըզճա, գաֆիլէթ իլէ:

Μαψίδιος-η-ον. vano. փուճ. պօշ, պիհուտէ. — ιδίως, ἐπίῤ.

Μαψιλόγος (ὁ, ἡ) chi parla goffamente. անմտաբար խօսող. մուլահազասըզճա սէօզլէյէն քիմսէ:

Μέ, ἐγκλ. ἀντὶ Ἐμὲ, αἰτ. τ. Ἐγώ.

Μέγα, οὐδ. τ. Μέγας.

Μεγάδωρος (ὁ, ἡ) × ἀντὶ Μεγαλόδωρος.

Μεγαθαμβὴς-έος (ὁ, ἡ) pien di stupore, stupefatto estremamente. խիստ ափշած, ապշութեամբ լի. պէք զիյատէ պուզ, հէյրան օլմուշ, մաթ գալմըշ:

Μεγαθαρσὴς-έος (ὁ, ἡ) pien di coraggio, molto coraggioso. խիստ սրտոտ՝ վստահ. պէք եիւրէքլի:

Μέγαθος-εος-οῦς (τὸ) Ἰων. ἀντὶ Μέγεθος.

Μεγάθυμος (ὁ, ἡ) magnanimo. վեհանձն, մեծասիրտ. պիւյիւք եիւրէքլի, ալիճենապ:

Μεγαίρω. M. αρῶ. invidiare. նախանձել. գըսգանմագ:

Μεγαλαδικητικὸς-ὴ-όν. καὶ Μεγαλάδικος (ὁ, ἡ) che commette delle grandi ingiustizie. մեծ անիրաւութիւններ գործող. պիւյիւք նէհագսըզլըգլար իշլէյէն:

Μεγαλάρχης-ου (ὁ) investito d'una grande autorità. ձեռքը մեծ իշխանութիւն՝ տէրութիւն ունեցող. պիւյիւք հիւքիւմէթ սահիպի:

Μεγαλαυχέω-ῶ. καὶ (μσ. ὃ καὶ εὐχρηστότ.) -έομαι-οῦμαι. M. ήσω-ομαι. vantarsi. պարծենալ. էօյիւնմէք, պէօպիւրլէնմէք:

Μεγαλαυχὴς-έος καὶ *Μεγαλαύχητος* (ὁ, ἡ) = Μεγάλαυχος.

Μεγαλαυχία-ας (ἡ) jattanza, millanteria. պարծենկոտութիւն. էօյիւնմէ, պէօպիւրլիւք, պաֆրա:

Μεγάλαυχος (ὁ, ἡ) millantatore. պարծենկոտ. էօյիւնիճի, պաֆրաճը. (οὐσ. οὐδ.) = Μεγαλαυχία.

Μεγαλεῖος-α-ον. magnifico, maestoso. շքեղ, պայծառ, մեծվայելչական. ալա, դաշթաթլը, շէվքէթլի. Τὸ μεγαλεῖον, ἀντὶ Ἡ —

Μεγαλειότης (ἡ) maestà, grandezza. մեծ-

վայելչութիւն, մեծութիւն, վսեմութիւն. ճէլալէթ, ազամէթ, վէգար, ազամէթ։

Μεγαλείως, ἐπίῤ. maestosamente. մեծավայելչաբար, վսեմաբար. ճէլալէթ՝ վէգար իլէ։

Μεγαλεπήβολος ἀντὶ Μεγαλεπίβολος (ὁ, ἡ) colui che intraprende affari di gran momento. մեծ գործքերու ձեռք զարնող. դէօյլէ՝ աղըր մուամէլաթա էվ իշլէրէ՝ կիրիշէն։

Μεγαληγορέω - ῶ. Μ. ήσω. vantarsi, millantarsi, parlar con vanità, orgogliosamente. մեծաբանել, պարծենալ. պէօյիւք սէօյլէմէք, էօյիւնմէք, ֆարթ ֆուրթ էթմէք։

Μεγαληγορία (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Μεγαλήγορος (ὁ, ἡ) chi parla orgogliosamente, millantatore. մեծաբան, պարծենկոտ. պէօյիւք սէօյլէյէն, էօյիւնէն։ — ηγόρως, ἐπίῤ.

Μεγαλήνωρ - ορος (ὁ, ἡ) coraggioso, magnanimo. 2. arrogante, superbo. սրտոտ, քաջասիրտ, մեծասիրտ. 2. հպարտ, գոռոզ. իւրէքլի, ճէսարէթլի, ալճագէօնիւլ. 3. մաղրուր, քիպիրլի։

Μεγαλίζω. Μ. ίσω. = Μεγαλύνω. (πθ. ἢ μσ.) insuperbirsi. հպարտանալ. գուրուրլանմագ։

Μεγάλλιον (ἢ ὀρθοτ. Μεγαλεῖον) (τὸ) megaglio (unguento molto stimato dagli antichi.) մեգաղլիոն (հին ատեն խիստ պատուական իւղ՝ օծանելիք մը). էսքի զէմանլարտա չօգ գըյմէթլի իտի նէվի եաղ։

Μεγαλοβρεμέτης καὶ Μεγαλόβρομος - ου (ὁ, ἡ) che fà grande strepito. մեծ աղաղակ՝ փաթթռւոց հանող. պէօյիւք գըյամէթ՝ գոփարան։

Μεγαλογνωμέω (ἀντὶ Μεγαλογνωμονέω) - ῶ. Μ. ήσω. aver de' sentimenti grandi, superbi, esser magnanimo. մեծ՝ բարձր հանճար՝ դատումն ունենալ, բարձրասիրտ՝ մեծահոգի՝ վեհանձն ըլլալ. պէօյիւք՝ ֆիքիր սահիպի օլմագ, պէօյիւք իւսլիւպլու օլմագ։

Μεγαλογνωμοσύνη (ἡ) = Μεγαλοφροσύνη.

Μεγαλογνώμων - ονος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - γνωμόνως. = Μεγαλόφρων, Μεγαλόνους, Μεγαλόψυχος.

Μεγαλοδάπανος (ὁ, ἡ) che fà od esige spese grandi. մեծածախ, մեծ ծախք ընող կամ պահանջող. մասրաֆը չօգ, մասրաֆլը։

Μεγαλόδους - όδοντος (ὁ, ἡ) che ha i denti grandi. մեծ ակռաներ ունեցող. տիշլի։

Μεգαλοδωρία (ἡ) liberalità, generosità. առատաձեռնութիւն. էլ աչըքլըղը, ճէօմէրթլիք։

Μεγαλόδωρος (ὁ, ἡ) liberale, generoso. առատաձեռն, ձեռքը բաց. էլի աչըք, ճէօմէրտ։

Μεγαλοεργής - έος (ὁ, ἡ) = Μεγαλουργός.

Μεγαλόθυμος (ὁ, ἡ) magnanimo. մեծասիրտ, մեծահոգի, մեծախոհ. պէօյիւք իւսլիւպլու, ալճագէօնիւլլիւ։

Μεγαλόκαρπος (ὁ, ἡ) che produce de' frutti grandi. մեծ պտուղ բերող բուսոցնող. դէօյլէ՝ իրի եէմիշլէր վէրէն։

Μεγαλοκευθής - έος (ὁ, ἡ) spazioso. ընդարձակ, լայն. գէնիշ, էնլի։

Μεγαλοκέφαλος (ὁ, ἡ) che ha la testa grande. մեծ գլուխ ունեցող. իրի պաշլը։

Μεγαλοκίνδυνος (ὁ, ἡ) che si espone a grandi pericoli. մեծ վտանգներու ինքզինքը դնող. թէհլիքէլէրէ դէօյլէ պէօյիւք թէհլիքէլէրէ գօյան։

Μεγαλοκοίλιος (ὁ, ἡ) panciuto. մեծ փոր ունեցող. դէօյլէ գարընլը, իշկին։

Μεγαλοκόρυφος (ὁ, ἡ) che ha la cima grande. մեծ գագաթ ունեցող. իրի թէփէլի։

Μεγαλομάρτυς - υρος (ὁ, ἡ) (ἐκκλησ.) grande Martire di Cristo. Քրիստոսի մեծ մարտիրոսը. Հազրէթի Իսանըն պէօյիւք շէհիտի։

Μεγαλόμασθος (ὁ, ἡ) che ha le mammelle grandi. մեծ ծիծեր ունեցող. պէօյիւք մէմէլէրի օլան։

Μεγαλομήτηρ - μητρὸς (ἡ) avola, nonna. մեծ մայր, հանի. պէօյիւք անա, էպէ։

Μεγαλόμισθος (ὁ, ἡ) che riceve una paga, mercede grande. մեծ՝ շատ վարձք առնող. պէօյիւք՝ չօգ էճր՝ հագգ ալան։

Μεγαλόμματος (ὁ, ἡ) che ha gli occhi grandi. մեծաչուի. իրի կէօզլիւ։

Μεγαλόνοια (ἡ) sublimità d'ingegno, superbia. բարձր միտք՝ խելք ունենալը, բարձրամտութիւն, մեծամտութիւն. աքըլ էրքեանըն պիւլէնտլիկի, գուրուրլուգ։

Μεγαλόνοος - ους (ὁ, ἡ) dotato d' una mente, d' uno spirito sublime, magnanimo. բարձր միտք՝ հոգի ունեցող, բարձրամիտ, բարձրահոգի, մեծամիտ, մեծահոգի. աքըլ էրքեանը պիւլէնտ, ալճագէօնիւլլիւ։

Μεγαλόπλουτος (ὁ, ἡ) ricchissimo. խիստ հարուստ. չօգ զէնկին։

Μεγαλοπόλεμος (ὁ, ἡ) grande, celebre nella guerra. պատերազմի մէջ մեծ՝ երեւելի. ճէնկտէ պէօյիւք՝ մէշհուր։

Μεγαλόπολις - εως (ἡ) città grande, celebre. մեծ՝ երեւելի քաղաք. պէօյիւք՝ նամտար շէհիր։

Μεγαλοπόνηρος (ὁ, ἡ) che commette delle iniquità grandi, perverso. մեծ անօրէնութիւններ գործող, մեծչարն. պէօյիւք պատքարըլըգլար իշլէյէն, զալիմ պէտքար։

Μεγαλόπους - οδος (ὁ, ἡ) che ha i piedi grandi. մեծ ոտքեր ունեցող. իրի այագլը։

Μεγαλοπραγία (ἡ) = Μεγαλουργία.

Μεγαλοπράγμων - ονος (ὁ, ἡ) che intraprende degli affari grandi. մեծ գործքերու ձեռք զարնող. պէօյիւք մուամէլաթա կիրիշէն էվ իշլէրէ՝ էլ ուրան։

Μεγαλοπρέπεια (ἡ) magnificenza, maestà. մեծավայելչութիւն, վսեմութիւն. ճէլալէթ, վէգար, ազամէթ, շէվքէթ։

Μεγαλοπρεπής - έος (ὁ, ἡ) magnifico, maestoso. մեծավայելչական, վսեմ, վեհափառ. ճէլալէթլի, վէգարլը, շէվքէթլի։

Μεγαλοπρεπῶς, ἐπίῤ. magnificamente, maestosamente. մեծավայելչութեամբ, վեհափառութեամբ. ճէլալէթ՝ շէվքէթ՝ վէգար իլէ։

Μεγαλοῤῥημονέω - ῶ. Μ. ήσω. parlare con dell' arroganza, millantarsi. մեծ մեծ

խօսիլ, մեծաբանել, պարծենալ ․ պէօյիւք սէօյլէմէք, պէպէօրլէնմէք, էօյիւնմէք ։
Μεγαλοῤῥήμων - ονος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*) - *μόνως.* millantatore, arrogante. պարծենկոտ, հպարտ ․ պէպէօրլէնէն, էօյիւնէն, մաղրուր ։
Μεγαλόῤῥινος (ὁ, ἡ) che ha il naso grande. մեծ քիթ ունեցող ․ պէօյիւք՝ իրի պուռնլու ։
Μεγαλοσθενὴς - έος (ὁ, ἡ) molto robusto. խիստ ուժով ․ փէք գուվվէթլի ։
Μεγαλοσοφιστὴς - οῦ (ὁ) chiaro, celebre sofista. մեծ՝ երեւելի սոփեստես ․ մէշհուր՝ մէմուահ չէրթալի ։
Μεγαλόσπλαγχνος (ὁ, ἡ) che ha le viscere grandi. 2. iracondo. մեծ փորոտիք՝ ադիք ունեցող ․ 2 ․ սրդողկոտ, բարկասիրտ ․ պէօյիւք՝ իրի պաղըրսագլը ․ 2 ․ էօֆքէլի ։
Μεγαλόστομος (ὁ, ἡ) che ha la bocca grande. մեծ բերան ունեցող ․ իրի աղըզլը ։
Μεγαλοσώματος καὶ Μεγαλόσωμος (ὁ, ἡ) corpulento, corputo. մեծամարմին, յղփ ․ էօյիւքլի ։
Μεγαλότης (ἡ) = *Μέγεθος.*
Μεγαλότιμος (ὁ, ἡ) molto onorato. մեծապատիւ, խիստ յարգելի ․ չօգ պէք իզզէթլի, իթիպարլը, միւրիւվվէթլի, իքրամ էդիլէն ադամդըր ։ — *τίμως, ἐπίῤ.*
Μεγαλουργέω - ῶ. Μ. ήσω. far delle gesta grandi. մեծ գործքեր գործել ․ պէօյիւք իշլէր էօրմէք, ադիմ հարէքէթլէրտէ պուլունմագ ։
Μεγαλουργὴς - έος (ὁ, ἡ) = *Μεγαλουργός.*
Μεγαλουργία (ἡ) azione grande, gesta, impresa grande. մեծ գործք՝ արարք ․ պէօյիւք իշ, ադիմ հարէքէթ, ալօ մամլահաթ ։
Μεγαλουργὸς (ὁ, ἡ) che fà o intraprende degli affari grandi. մեծ գործքեր տեսնող կամ ձեռք զարնող ․ պէօյիւք իշլէր՝ ադիմ մամլահաթլար էօրէն եախօտ միւպաշիրէթ իտէն՝ իւ վուրան ։ *Τὸ μεγαλουργὸν, ἀντὶ Ἡ μεγαλουργία.*
Μεγαλόφθαλμος (ὁ, ἡ) = *Μεγαλόμματος.*
Μεγαλόφλεβος (ὁ, ἡ) che ha le vene grandi. մեծ երակներ ունեցող ․ իրի դամարլը ։
Μεγαλοφρονέω - ῶ. Μ. ήσω. aver de' sentimenti sublimi. 2. insuperbirsi, vanagloriarsi. բարձր միտք՝ գաղափար ունենալ ․ 2 ․ մեծամիտ ըլլալ, ամբարտաւանիլ ․ իւսթիւ՝ իւրդէքլէ՝ մէրամի ալլալը՝ քիքիրլի օլմագ, իւմիտ նէտէլէր սէլէմնէք ․ 2 ․ մաղրուրլանմագ, էօյիւնմէք, հօրօզլանմագ ։
Μεγαλοφροσύνη (ἡ) magnanimità, liberalità, generosità. 2. arroganza, superbia. վեհանձնութիւն, մեծասրտութիւն, ազնուամտութիւն, ազատականութիւն ․ 2 ․ գոռոզութիւն, հպարտութիւն ․ պէօյիւք իւսթիւ գալպիլի, ալիճէնապլըք, սէխավէթ ․ 2 ․ մաղրուրլուգ, հօրօզլուգ ։
Μεγαλόφρων - ονος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*) - *φρόνως.* che ha de' sentimenti sublimi, magnanimo, liberale. 2. superbo. բարձր գաղափար՝ խելք ունեցող, ազնուամիտ, ազատական ․ 2 ․ հպարտ, մեծամիտ ․ էրբապ՝ գաղի՝ մէրամի իւսթիւն՝ իքրի, սէ-
խավէթլի, ալիճէնապ ․ 2 ․ մաղրուր ․ *Τὸ μεγαλόφρον, ἀντὶ Ἡ μεγαλοφροσυνη.*
Μεγαλοφυὴς - έος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*) - *φυῶς.* magnanimo. վեհանձն, մեծահոգի ․ պէօյիւք իւրէքլի, ալիճէնապ ։
Μεγαλοφυΐα (ἡ) magnanimità. վեհանձնութիւն, մեծահոգութիւն ․ իւրէքլի պէօյիւքլիւկի, ալիճէնապլըք ։
Μεγαλοφωνία (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ
Μεγαλόφωνος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*) - *φώνως.* che ha una voce chiara. զօրաւոր ձայն ունեցող, մեծաձայն ․ պիւլէնտ սէսլի ։
Μεγαλοψυχέω - ῶ. Μ. ήσω. essere magnanimo. մեծահոգի՝ վեհանձն ըլլալ ․ պէօյիւք իւրէքլի՝ ալիճէնապ օլմագ ։
Μεγαλοψυχία (ὁ) magnanimità. վեհանձնութիւն, մեծահոգութիւն ․ իւրէքլի պէօյիւքլիւկի, ալիճէնապլըք ։
Μεγαλόψυχος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*) - *ψύχως.* magnanimo. վեհանձն, մեծահոգի ․ պէօյիւք իւրէքլի, ալիճէնապ ։
Μεγαλύνω. Μ. υνῶ. aggrandire, magnificare. մեծացընել, բարձր անել, գովել ․ պէօյիւթմէք, մէտհ էթմէք ։
Μεγαλώνυμος (ὁ, ἡ) nominato, celebre. մեծանուն, անուանի, երեւելի ․ նամտար, աթլը աննը, մէմտուահ, մէշհուր ։
Μεγάλως, ἐπίῤ. grandemente (*Λατ.* valde). մեծապէս, խիստ, յոյժ ․ իքրամ, չօք, չօգ պէք ։
Μεγαλωστὶ, ἐπίῤ. con magnificenza. 2. largamente. մեծվայելչութեամբ, ճոխաբար ․ 2 ․ լայնաբար ․ աղամէթ՝ դարաթ՝ վէֆէր իլէ ․ 2 ․ իէնիշլիք էնլիլիք իլէ ․ 3 ․ = *Μεγάλως.*
Μεγαλωσύνη (ἡ) (*Γρφ.*) grandezza, maestà. մեծութիւն, մեծվայելչութիւն ․ պէօյիւքլիւք, վէգար, ճէլալէթ ։
Μεγαλωφελὴς - έος (ὁ, ἡ) utilissimo. խիստ օգտակար ․ չօգ պէք ֆայտալը ։
Μεγαρίζω. Μ. ίσω. imitare i Megaresi. Մեգարացւոց նմանիլ ․ Մէկարալըլարա պէնզէմէք ։
Μέγαρον (τὸ) palazzo, tempio. 2. casa. 3. luoghi sotterranei, che si fabbricavano nella festa de' Tesmofori, e dove si lasciavano de' porcastri. պալատ, տաճար ․ 2 ․ տուն ․ 3 ․ Թեսմոփորեաց տօներուն ատեն շինուած գետնի տակ տեղեր՝ ուր որ խոզքոթակներ կը ձգէին ․ սարայ, հէյքէլ, մաբէտ ․ 2 ․ էվ ․ 3 ․ Թէսմօֆօրօ էօրթիւլէրինտէ եէր ալթընտա եափըլան մահալլէր, նէրէտէ քի տօնուզ եավրուլարը պըրագըրլար ։
Μέγας - μεγάλη - μέγα. grande. մեծ ․ պէօյիւք, ադիմ, ալօ ։
Μεγασθενὴς - έος (ὁ, ἡ) = *Μεγαλοσθενής.*
Μεγάτιμος (ὁ, ἡ) = *Μεγαλότιμος.*
Μεγάτολμος (ὁ, ἡ) molto ardito. խիստ սրտոտ՝ համարձակ՝ ժպիրհ ․ չօգ պէք եիւրէքլի՝ ճէսարէթլի ։
Μεγαυχὴς - έος (ὁ, ἡ) = *Μεγαλαυχής.*
Μεγάφρων - ονος (ὁ, ἡ) = *Μεγαλόφρων.*
Μέγεθος - εος - ους (τὸ) grandezza. մեծութիւն ․ պէօյիւքլիւք ․ (*τρπ.*) = *Μεγαλεῖον.*
Μεγεθύνω. Μ. υνῶ. = *Μεγαλύνω.*

Μεγιστᾶνες (οἱ) i primati, i magnati, gli ottimati. մեծամեծք, աւագանի, աւագորեար, Ճոխք. [illegible]

Μεγιστεύω. Μ. *εύσω.* esser massimo fra gli altri, prevalere. ուրիշներուն մէջը գերագոյնը ըլլալ, գերազանցել. [illegible]

Μέγιστος-η-ον. ὑπερθ. τ. *Μέγας.* massimo, grandissimo. ամենամեծ, գերագոյն. [illegible]

Μεδέων-οντος (ὁ) sovrastante, regnante, soprantendente. վրակեցու, տիրող, թագաւորող, վերատեսուչ. [illegible]

Μέδιμνος (ὁ καὶ Ἰων. ἡ). medimno (misura di sei moggi.) վեց գրիւ առնող չափ մը. [illegible]

Μέζεα (τὰ) = *Μήδεα.*

Μεθαιρέω-ῶ Μ. *ήσω.* chiappare, rapire. բռնել, յափշտակել. [illegible]

Μεθαρμόζω. Μ. *όσω.* aggiustare, acconciare altrimenti. ուրիշ կերպով մը յարմարել. [illegible]

Μεθέκτης-ου (ὁ) partecipe. բաժնորդ, հաղորդ. [illegible]

Μεθεκτικὸς-ὴ-όν. che si può render partecipe. բաժանորդ ըլլալ կրցող. [illegible]

Μεθεκτὸς-ὴ-όν. di cui si può render partecipe qualcheduno, comunicabile. որուն որ բաժանորդ ըլլալը կարելի է, հաղորդելի. [illegible]

Μέθεξις-εως (ἡ) participazione. բաժանորդութիւն, հաղորդակցութիւն. [illegible]

Μεθέπω. Μ. *έψω.* seguire. հետեւիլ. [illegible]

Μεθερμηνεύω. Μ. *εύσω.* tradurre. թարգմանել. [illegible]

Μέθεσις-εως (ἡ) abbandono, cessazione, ricusa, ritirata. լքումն, դադրիլը, հրաժարումն, մէկ դի քաշուիլը. [illegible]

Μεθετικῶς, ἐπίῤ. abbandonando, ricusando, trascuratamente. լքանելով, հրաժարելով, անհոգութեամբ. [illegible]

Μέθη (ἡ) ubbriachezza. գինովութիւն. [illegible]

Μεθήκω. Μ. *ήξω.* × ἀντὶ *Μετέρχομαι.*

Μεθηλικίωσις-εως (ἡ) passaggio d'una età in un' altra (come dall' infanzia all' adolescenza.) հասակէ մը արբունքէ մը ուրիշ արբնք մը անցնիլը (մնչեւ տղայութենէ պատանեկութեան). [illegible]

Μεθημερινὸς-ὴ-όν. καὶ *Μεθημέριος* (ὁ, ἡ) giornaliero, quotidiano. օրական, հանապազօրեայ. [illegible]

Μεθήμων-ονος (ὁ, ἡ) negligente. անհոգ, անփոյթ. [illegible]

Μεθιδρύω. Μ. *ύσω.* = *Μεθίστημι.*

Μεθίημι. Μ. *μεθήσω.* lasciare, abbandonare, deporre. թողել, լքանել, թող տալ. [illegible] (ἀμτβτ. ἢ ἐλλ. καὶ μσ.) cessare, ritirarsi, trascurare. դադրիլ, ետ կենալ, հոգ չտանիլ, զանց առնել. [illegible]

Μεθίπταμαι. Μ. *μεταπτήσομαι.* trasvolare. թռչիլ անցնիլ. [illegible]

Μεθίστημι. Μ. *μεταστήσω.* trasportare da un luogo all' altro, trasferire, rimuovere, sostituire, 2. esiliare. տեղէ մը ուրիշ տեղ մը տանիլ, փոխադրել, մէկ դի վերցնել, ուրիշին տեղը դնել, փոխանակել. 2. աքսորել. [illegible] 2. [illegible] (μσ.) cangiar sito, mutar parere, trapassare, partirsene via, morire. տեղը փոխել, միտքը փոխել, փոխադրիլ, անցանել յայնկոյս, չուել, մեռնիլ. [illegible]

Μεθὸ (ἀντὶ *Μεθ' ὅ*), ἐπίῤ. dappoichè (Λατ. postquam). յորմէ հետէ, յետ որոյ. [illegible]

Μεθοδεία (ἡ) (Γρφ.) καὶ *Μεθόδευμα* (τὸ) (νλγ.) = *Μέθοδος.* frode, insidia. նենգ, դարան. [illegible]

Μεθοδευτὴς-οῦ (ὁ) che opera con artifizio, con metodo. Ճարտարութեամբ ոՃով գործող. [illegible]

Μεθοδευτικὸς-ὴ-όν. artificioso, metodico. արհեստական, կարգաւոր. [illegible]

Μεθοδεύω. Μ. *εύσω.* operare, trattare metodicamente, artificiosamente. 2. macchinare, tramare contro qualcuno, tracciare. մեթոդով՝ Ճարտարութենով գործել՝ գործք մը տեսնել. 2. մեքենայել, դարան գործել, ետեւէն երթալ պատրաստել. [illegible] 2. [illegible]

Μεθοδικὸς-ὴ-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-ικῶς. che fà o che si fà con metodo, metodico. մեթոդով ոՃով գործող կամ գործըւած, կարգաւոր. [illegible]

Μέθοδος (ἡ) tracciamento. 2. (συνεκδχ.) metodo. հետազօտութիւն, հետամտութիւն, շաւղաց ետեւէն երթալը. 2. մեթոդ, ոՃ. [illegible] 2. [illegible]

Μεθόριος-α ἢ ος-ον. confinante. սահմանակից. [illegible] *Μεθορία* (ἡ) καὶ *Μεθόρια* (τὰ) confine, frontiera. սահմանագլուխ, սահմանք. [illegible]

Μεθορκόω-ῶ. Μ. *ώσω.* giurare di nuovo. նորէն երդնուլ. [illegible]

Μεθορμάομαι-ῶμαι. Μ. *ήσομαι.* lanciarsi addosso a qualcheduno. ետեւէն վրայ նետուիլ, մէկին ետեւը յարձակիլ. [illegible]

Μεθορμίζω. Μ. ίσω. trasportar la nave, (*καὶ ἐλλ. ἢ μσ.*) trasportarsi da un porto all' altro. *նաւահանգստէ մը ուրիշ նաւահանգիստ մը տանել տանիլ կամ ելել երթալ.* [illegible]

Μεθυπέρβατος (ὁ, ἡ) (λόγος) (discorso) con delle figure d' iperbato. *զարտուղութեան ձեւերով բաղադրուած (խօսք).* [illegible]

Μεθυπλὴξ - ῆγος (ὁ, ἡ) ubbriaco, avvinazzato, cotto. *գինով.* [illegible]

Μεθυποδέομαι - οῦμαι. Μ. ήσομαι. mutar gli stivali. *կօշիկները փոխել.* [illegible]

Μέθυσις-εως (ἡ) ubbriachezza, inebbriazione. *արբեցութիւն, գինովութիւն.* [illegible]

Μεθύσκω. Μ. μεθύσω. inebbriare. *գինովցընել.* [illegible]

Μέθυσμα (τὸ) bevanda imbriacante. *գինովցընող ըմպելիք.* [illegible]

Μέθυσος - η ἢ ος - ον. ebbrio, imbriaco, cotto. (*Λατ.* temulentus). *գինով, արբշիռ.* [illegible]

Μεθυστὴς - οῦ. Μεθυστὴρ - ῆρος (ὁ) = Μέθυσος.

Μεθυστικὸς - ὴ - όν. che ha la forza d' inebbriare, imbriacante. 2. vago del vino, che inclina all' imbriachezza. *գինովցընելու ուժ ունեցող, գինովցընող. 2. գինեսէր, գինովնալու միտող.* [illegible] 2. [illegible]

Μεθύστρια (ἡ) θηλ. τ. Μεθυστής.

Μεθυσφαλέω - ῶ. Μ. ήσω. vacillare per l' ubbriachezza. *գինովութենէն աստին անդին երերալ.* [illegible]

Μεθυσφαλὴς - έος (ὁ, ἡ) vacillante per l' ubbriachezza. *գինովութենէ աստին անդին երերող.* [illegible]

Μεθυχάρμων - ονος (ὁ, ἡ) vago del vino, amator del vino. *գինեսէր.* [illegible]

Μεθύω (παρτ. Ἐμέθουν καὶ πλέον οὔ) esser ebbrio, imbriacarsi. *գինով ըլլալ, գինովնալ.* [illegible]

Μειδάω - ῶ. Μ. ήσω. × *ἀντὶ Μειδιάω.*

Μείδημα καὶ Μειδίαμα (τὸ) sorriso. *ժպիտ.* [illegible]

Μειδιάσις - εως (ἡ) l' azione di sorridere. *ժպտում.* [illegible]

Μειδίασμα (τὸ) = Μειδίαμα.

Μειδιάω - ῶ. Μ. άσω. sorridere. *ժպտիլ.* [illegible]

Μειζόνως, ἐπίῤ. = Μᾶλλον. maggiormente. *եւս առաւել, մանաւանդ.* [illegible]

Μείζων - ονος (ὁ, ἡ) (συγκ. τ. Μέγας). maggiore. *մեծագոյն.* [illegible]

Μεῖζον (οὐδ.) ἐπίῤ. ἀντὶ Μειζόνως.

Μείλιγμα (τὸ) ciò che serve a placare, ad addolcire, vezzo, lusinga. *ողոքելու՝ անուշցնելու իրք՝ գգուանք, հրապոյրք.* [illegible]

Μειλικτὸς - ὴ - όν. placabile. *ողոքելի, դիւրաւ ամոքելի.* [illegible]

Μείλιον (τὸ) (ἅπαξ μόνον εἰς τὸ ἔν.) dono, presente per placare qualcheduno. *մէկը ողոքելու՝ ամոքելու՝ սիրտը հաճոյ ընելու համար տրուած պարգեւ.* [illegible]

Μειλίσσω. Μ. ίξω. addolcire, placare. *անուշցընել, ամոքել.* [illegible] (*μτνμ*) parlar con dolcezza, lusingare. *անուշութեամբ խօսիլ, յանկուցանել, հրապուրել.* [illegible]

Μειλιχία (ἡ) piacevolezza, dolcezza, placazione. *հաճոյականութիւն, անուշութիւն, հանդարտութիւն.* [illegible]

Μειλίχιος - α ἢ ος - ον. dolce. 2. obbligante, blando, affabile, placabile. *անուշ. 2. մարդասէր, քաղցրաբարոյ, ողոքելի.* [illegible] 2. [illegible]

— *χίως, ἐπίῤ.*

Μειλιχόγηρυς - υος (ὁ, ἡ) καὶ Μειλιχόφωνος (ὁ, ἡ) che ha la voce piacevole, bella, dolce. *անուշ՝ քաղցր ձայն ունեցող.* [illegible]

Μεῖον (τὸ) οὐδ. τ. Μείων. meno, minore. *փոքրագոյն, աւելի պզտիկ բիչ.* [illegible]

Μειονέκτημα (τὸ) disavvantaggio. *տղժ, յոռեգոյն վիճակ.* [illegible]

Μειόνως, ἐπίῤ. = Ἔλαττον.

Μειουρία (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ —

Μειουρίζω. Μ. ίσω. Εἰμὶ —

Μείουρος (ὁ, ἡ) codimozzo. *պոչը կտրած,* [illegible]

Μειόω - ῶ. Μ. ώσω. = Ἐλαττόω.

Μειρακεύομαι. Μ. εύσομαι. = Μειρακιεύομαι.

Μειρακίδιον (τὸ) ὑποκορ. τ Μειράκιον.

Μειρακιεύομαι. Μ. εύσομαι. comportarsi da giovinetto. *պատանեկի պէս վարուիլ.* [illegible]

Μειρακίζομαι. Μ. ίσομαι. = Μειρακιόομαι.

Μειράκιον (τὸ) ὑποκορ. τ. Μεῖραξ. giovinetto (*Λατ.* adolescentulus). *պատանեակ.* [illegible]

Μειρακιόομαι - οῦμαι. Μ. ώσομαι. entrar nell' adolescenza, diventare adolescente. *պատանեկութեան հասնիլ, պատանեակ ըլլալ.* [illegible]

Μειρακίσκη (ἡ) καὶ Μειρακίσκος (ὁ) ὑποκορ. τ. Μεῖραξ.

Μειρακιώδης - εος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - ωδῶς. puerile, giovenile. *մանկական, պատանեկի պատկանած.* [illegible]

Μεῖραξ - ακος (ἡ) giovanetta. *նորահաս աղջիկ.* [illegible]

Μείρομαι (*X. M.*) esser partecipe. 2. sortire, ricevere alla sorte. *հաղորդ՝ բաժնորդ լինել · 2 · վիճակել ·* իշթիրաք՝ հիսսէտար օլմաք · 2 · նասիպ օլմաք ։

Μείωμα (*τὸ*) mancanza. *պակասութիւն ·* էքսիքլիք ։

Μείων - ονος (*ὁ, ἡ*) (*συγκ. ἄνμλ. τ. Μικρός.*) minore, meno. *փոքրագոյն, սակաւագոյն ·* տահա քիւչիւք՝ տահա ազ ։

Μείωσις - εως (*ἡ*) diminuzione. *նուազում, պզտիկցընելը ·* էքսիլթմէ, ազալթմա ։

Μειωτικὸς - ἡ - όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) *- ικῶς.* diminuitivo. *նուազական, պզտիկցընող ·* էքսիլթէն, ազալթան ։

Μειωτὸς ἡ - όν. che può diminuire. *նուազիլ կրցող ·* էքսիլէպիլիր, ազալապիլիր ։

Μελαγκόρυφος (*ὁ, η*) che ha la cima nera. *սեւ գագաթ ունեցող ·* գարա թէփէլի, թէփէսի գարա՝ օլան ։ (*ὄθ. οὐσ. ἀρσ.*) beccafico (uccello). *թզուկերը կրծող սեւ գլխով թռչուն մը ·* ինճիր գուշու, գարա պաշ ։

Μελαγχαίτης - ου (*ὁ*) che ha una criniera nera. *սեւ բաշերով ·* օլան՝ գարա եէլէլի օլան ։

Μελαγχίτων - ωνος (*ὁ, ἡ*) vestito di nero, da duolo, a bruno. *սեւ հագուած, սգաւոր ·* օյանլար՝ գարալար կիյինմիշ, եասլը ։

Μελάγχλαινος (*ὁ, ἡ*) vestito d'un mantello nero. *սեւ վերարկու՝ թիկնոց հագուած ·* օլան ջիւպպէլի, օլան հարմանիլի ։

Μελαγχολάω - ῶ. M. ήσω. soffrir di malinconia. *սեւամաղձ՝ մելամաղձ ունենալ, սեւամաղձոտ լինել ·* գարա սէվտալը՝ խաֆէքանլըյը օլմաք, գարա սէվտալը՝ մէրաքլը օլմաք ։

Μελαγχολία (*ἡ*) malinconia, ipocondria. *սեւամաղձութիւն, ախտանդանոտութիւն ·* գարա սէվտա, խաֆէքանլըք, մէրաք ։

Μελαγχολικὸς - ἡ - όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) *- ικῶς.* malinconico. *սեւամաղձոտ, մելամաղձ ·* գարա սէվտալը, մէրաքլը ։

Μελαγχολόω - ῶ. M. ώσω render malinconico. *սեւամաղձոտ ընել, վրան մելամաղձ բերել ·* գարա սէվտալը էթմէք, իւզէրինէ մէրաք կէթիրմէք ։

Μελαγχολώδης - εος (*ὁ, ἡ*) malinconico. *սեւամաղձոտ ·* գարա սէվտալը ։

Μελαγχρὴς ἢ Μελαγχροὴς καὶ Μελαγχροιὴς - έος × *ἀντὶ* —

Μελάγχροος - ους (*ὁ, ἡ*) che è d'un color nero, fosco, bruno. *սեւ գունով, նսեմ ·* օլան րէնկլի, գարա ։

Μελάγχρως - ωτος καὶ Μελάγχρωτος (*ὁ, ἡ*) = *Μελάγχροος.*

Μέλαθρον (*τὸ*) cavalletti del tetto. *յարկակալ, մարդակ ·* մահիալամա, օլ տիրէքլէր՝ անլէրին քի եուզլէրինէ չաթը տիւնա օլմուշ տըր · (*κατ. ἔκτ.*) casa. *տուն ·* էվ ։

Μέλαινα - ης (*ἡ*) *θηλ. τ. Μέλας.*

Μελαίνω. M. ανῶ. annerare. *սեւցընել ·* գարալամաք, սիահլաթմաք ։

Μελαμβαφὴς - έος (*ὁ, ἡ*) tinto di color nero. *սեւ գունով ներկուած ·* օլան րէնկէ պօյանմըշ ։

Μελαμβόρειος (*εος*) *- ου* (*ὁ*) nord-ovest, vento maestro. *արեւմտեան հիւսիս ·* գարա եէլ ։

Μελάμπεπλος (*ὁ, ἡ*) coperto d'un velo nero. *սեւ քողով ծածկուած ·* օլան էօրթիւնմիւշ, օլան փէչէլի ։

Μελαμπόδιον (*τὸ*) melampodio, elleboro nero. *սեւ եղեբորոս ·* գարաճէ օթ, գարա պօյայնտաղ օթու ։

Μελάμπυγος (*ὁ, ἡ*) che ha le natiche nere. 2. forte, robusto. *սեւ երաստան ներ ունեցող · 2 · ուժով, կորովի ·* գարա՝ օլան գըչանաքլարը օլան, օլան կէօթիւլիւ · 2 · գուվվէթլի ։

Μελάμφυλλος (*ὁ, ἡ*) che ha le foglie nere. *սեւ տերեւներ ունեցող ·* օլան եափրագլը · (*οὐσ.*) *Μελάμφυλλον* (*τὸ*) = *Παιδέρως.*

Μέλαν - ανος (*τὸ*) *οὐδ. τ. Μέλας.* (*οὐσ.*) inchiostro. *սեւակ, մելան, թանաք ·* միւրէքքէպ, մարէքքէպ, միւրէքքէպ ։

Μελαναίετος (*ὁ*) aquila nera. *սեւ արծիւ ·* օլան գարաթաւուշ ։

Μελανειμονέω - ῶ. M. ήσω. vestirsi di nero, a bruno. *սեւ հագուիլ ·* օլանլար կիյինմէք ։

Μελανείμων - ονος (*ὁ, ἡ*) vestito di nero o bruno. *սեւազգեաց ·* օլանլար կիյինմիշ ։

Μελανέω - ῶ. M. ήσω. × *ἀντὶ Μελαίνομαι.*

Μελάνθεμον (*τὸ*) melantemo, camamilla nera. *սեւ երիցուկ ·* գարա պապատնէճ ։

Μελανθὴς - έος (*ὁ, ἡ*) che ha i fiori neri. *սեւ ծաղիկներով ·* օլան չիչէքլի ։

Μελάνθιον (*τὸ*) melantio, nigella, git (erba). *արջնդեղ, սեւ սոնիճ, սեւադընդիկ ·* չէօրէք օթու ։

Μελανίζω. M. ίσω. nereggiare. *սեւի մօտենալ, հարկանել ի սեւ ·* օլանա չալմաք ։

Μελάνιον (*τὸ*) viola nera. *սեւ մանուշակ ·* օլան մէնէքշէ ։

Μελανοδοχεῖον (*τὸ*) calamajo. *կաղամար ·* տիվիթ, հօքքա ։

Μελανοειδὴς - έος (*ὁ, ἡ*) nero d'aspetto. *երեւոյթը՝ տեսքը սեւ ·* օլան կէօրիւնէն, կէօրիւնիւշիւ գարա ։

Μελανόθριξ - ότριχος (*ὁ, ἡ*) che ha i capelli neri. *սեւ մազերով ·* օլան սաչլը ։

Μελανοκάρδιος (*ὁ, ἡ*) che ha il cuore, l'interno nero. 2. crudele, atroce. *սիրտը՝ ներսի դին սեւ եղող · 2 · անգութ ·* եիւրէյի՝ իչէրիսի օլան՝ գարա · 2 · խայըն ։

Μελανοκόμης καὶ Μελανόκομος - ου (*ὁ, ἡ*) che ha la chioma nera. *սեւ հեր՝ գէսք՝ մազ ունեցող ·* օյան սաչլը ։

Μελανόμαλλος (*ὁ, ἡ*) che ha la lana nera. *սեւ բուրդ՝ գեղմն ունեցող ·* օլան եունլու՝ եափաղըլը ։

Μελανόμματος (*ὁ, ἡ*) che ha gli occhi neri. *սեւաչուի ·* գարա կէօզլիւ, օլան չէշմ ։

Μελανόπτερος καὶ Μελανοπτέρυγος καὶ Μελανοπτέρυξ - υγος (*ὁ, ἡ*) che ha le ale nere. *սեւ թեւերով ·* օլան գանաթլը ։

Μελανόστερνος (*ὁ, ἡ*) che ha il petto nero. *սեւ կուրծքով ·* օլան կէօյիւսլիւ ։

Μελανόστολος (*ὁ, ἡ*) vestito di nero, a bruno. *սեւ հագուած ·* օլանլար՝ գարէլէր կիյինմիշ ։

Μελανότης - ητος (*ἡ*) nerezza. *սեւութիւն ·* օլանլըգ, գարալըգ ։

Μελάνουρος (*ὁ, ἡ*) che ha la coda nera. *սեւ պոչով ·* օլան գույրուգլու · (*ὄθ. οὐσ.*) melanuro (pesce, che ha delle mac-

chie nere sulla sua coda) 2. sorta di vipera velenosa. սեւաուռ (պոչին վրայ սեւ բծեր ունեցող ձուկ մը) . 2 . Թիւնաւոր իժ մը .

Μελανόφθαλμος (ὁ, ἡ) = *Μελανόμματος*.

Μελανοφορέω-ῶ. Μ. ήσω. vestirsi di nero. սեւ հագուիլ .

Μελανοφόρος (ὁ, ἡ) vestito di nero. սեւ հագուած .

Μελανόφυλλος (ὁ, ἡ) = *Μελάμφυλλος*.

Μελανοχροὴς-έος καὶ Μελανόχροος-ους καὶ Μελανόχρως-ωτος (ὁ, ἡ) = *Μελανόχροος*.

Μελανόω-ῶ. Μ. ώσω. = *Μελαίνω*.

Μέλανσις-εως (ἡ) anneramento. սեւցնելը .

Μελαντειχὴς-έος (ὁ, ἡ) di cui le mura son nere. սեւ պատերով .

Μελαντηρία (ἡ) melanteria. տեսակ մը արջասպ՝ որ կարծրանալու ատեն գորշ է, ու լուծուելու ատեն սեւ . *ἴδε Μκαὶ Χάλκανθος*.

Μελάνυδρος (ὁ, ἡ) (sorgente) di cui l'acqua si vede od è nera. Ջուրը սեւ երեւցող կամ եղող (աղբիւր) .

Μελάνωσις-εως (ἡ) = *Μέλανσις*.

Μέλας-ανος (ὁ) (*τὸ θηλ. Μέλαινα καὶ τὸ οὐδ. Μέλαν.*) nero, fosco, bruno. 2. profondo. սեւ, նսեմ. 2 . խորունկ . 2 . (*τὸ οὐδ. οὐσ.*) *Μέλαν*. inchiostro. մելան, սեւակ . *ἴδε καὶ Μελάνδρυον*.

Μελεαγρὶς-ίδος (ἡ) gallina di faraone (*Γαλλ.* piutade). փարաւոնի հաւ .

Μελεάζω. Μ. άσω. modulare. ձայնը նուագարանին եղանակաւորել .

Μελεδὼν-ῶνος (ἡ) = *Μελεδώνη*. 2. = *τῷ*

Μελεδωνεὺς-έως (ὁ) = *Μελεδωνός*.

Μελεδώνη (ἡ) cura, diligenza. փոյթ, խնամ, հոգ .

Μελεδωνὸς (ὁ) procuratore, soprantendente. հոգաբարձու, խնամակալ .

Μέλει ἢ Μέλεται. Μ. μελήσει, μελήσεται. calere, importare. փոյթ ունել, հոգալ .

Μέλεος-α-ον. vano. 2. infelice, miserabile. փուճ . 2 . խեղճ, ողորմելի . 2 .

Μελετάω-ῶ. Μ. ήσω. occuparsi con diligenza, aver cura, studiare, meditare, esercitarsi. փութալ ջանքով պարապիլ, հոգ տանիլ, պատրաստել, նայիլ, մտածել, վարժիլ, կրթիլ .

Μελέτη (ἡ) meditazione, cura, diligenza, studio, occupazione, esercizio. մտածելը, խնամ, փոյթ, հոգ, պատրաստութիւն, վարժութիւն .

Μελέτημα (τὸ) esercizio. կրթութիւն, վարժութիւն . *ταὐτὸν τῷ Μελέτη, Μέλημα*.

Μελετηρὸς-ὰ-όν. esercitativo o che ama l'esercizio. կրթական, վարժական կամ վարժութեան սիրող .

Μελετητέον, θετ. τ. Μελετάω.

Μελετητήριον (τὸ) luogo di studio o d'esercizio. ուսման կամ կրթութեան տեղ, վարժարան .

Μελετητικὸς-ὴ-όν. proprio all' esercizio. կրթութեան՝ վարժութեան յարմար .

Μελετητὸς-ὴ-όν. che si deve meditare, studiare. մտածուելու, պատրաստուելու, վարժուելու .

Μέλη (ἡ) sorta di bicchiere. տեսակ մը գաւաթ .

Μεληδὸν, ἐπίῤ. a membro a membro, a brano a brano, in pezzi. անդամ անդամ, կտոր կտոր .

Μέλημα (τὸ) oggetto di cui s'ha cura, e che si studia ed in cui s'esercita qualcheduno. ան բանը, որուն որ խնամ՝ հոգ կը տանինք՝ կը պարապինք՝ կը կրթուինք . 2 . = *τῷ*

Μέλησις-εως (ἡ) cura, diligenza. փոյթ, ջան, խնամ .

Μέλι-ιτος (ὁ) mele, մեղր . :

Μελία (ἡ) frassino (albero) (*Γαλλ.* frêne). 2. lancia fatta dal legno di frassino. հացի (ծառ մըն է) . 2 . հացի ծառին փայտէն շինուած տեգ . 3 . (*κατὰ τὸν Σκαρλ.*) larice (*Γαλλ.* mélèze). եղեւնոյ նման ծառ մը, կուենի .

Μελιβόας-ου (ὁ) che ha una voce dolce, bella. անուշ՝ աղուոր ձայնով .

Μελίγηρυς-υος (ὁ, ἡ) = *τῷ προηγ.*

Μελίγληνος (ὁ, ἡ) che ha gli occhi attrattivi, l'aspetto dolce. յանկուցիչ աչքեր ունեցող, աղուոր նայուածք ունեցող .

Μελίγλωσσος (ὁ, ἡ) che ha la lingua, il parlare dolce. անուշ լեզու՝ խօսուածք ունեցող .

Μελίεφθος (ὁ, ἡ) cotto con miele. մեղրով եփած .

Μελίζω. Μ. ίσω. smembrare, sbranare. 2. modulare. անդամ անդամ յօշել . 2 . ներդաշնակութեամբ երգել, ձայնը եղանակաւորել .

Μελιηδὴς-έος (ὁ, ἡ) dolce come il miele. մեղրի պէս անուշ. պալ կիպի թաթլը:
Μελίθρεπτος (ὁ, ἡ) nutrito di miele. մեղրով սնած. պալ իլէ պէսլէնմիշ:
Μελίκηρον (τὸ) favo di mele, fiale. խորիսխ մեղու. կէօմէճ, կէօմէճ պալը:
Μελικὸς-ὴ-όν. pertinente al canto. 2. melodico. երգի պատկանած. 2. ներդաշնակաւոր. նաղմայէ մէնսուպ. 2. ահէնքլի:
Μελίκρατος (ὁ, ἡ) mescolato con miele մեղրով խառնուած. պալ իլէ գարըշըգ. (οὐσ.) *Μελίκρατον* (τὸ) sorbetto. օշարակ. շէրպէթ:
Μελίλωτον (τὸ) καὶ *Μελίλωτος* (ὁ) meliloto, tribolo, soffiola, erba vetturina. անուշ հոտով ջուր ունեցող տեսակ մը առուոյտ, մեղրայնուտոս. էքլիլիւլ-մելիք (պիր նէվի թաթլը օտ-լը եօնճայա պէնզէր օթ-լու-գ):
Μελίπηκτον (τὸ) gelatina, conserva, composta. ըխտի, քաղցրաւենի. փէլթէ, րէչէլ, մուրապպա:
Μελίῤῥοος-ους καὶ *Μελίῤῥυτος* (ὁ, ἡ) che versa del miele. 2. dolce come il miele. մեղրածորան, մեղր վազեցնող. 2. մեղրի պէս անուշ. պալ աքըթան. 2. պալ կիպի թաթլը:
Μέλισμα (τὸ) cantilena o canto armonioso. ներդաշնակաւոր խաղ՝ երգ. ահէնքլի մանի, նաղմա:
Μελισμὸς (ὁ) modulazione. ձայնը եղանակելը. թէրէննիւմ, կէչի էտալէ էյլէմէք:
Μέλισσα (ἡ) ape, pecchia. մեղու. արը, նահըլ, զէմպուր:
Μελισσαῖος-α-ον. che concerne l' ape o fatto dalle api. մեղուի պատկանած կամ մեղուներէ շինուած. արըյա տայիր եահօտ արըլարտան եափըլըշ:
Μελίσσειος (ὁ, ἡ) = *Μελισσαῖος.*
Μελίσσιον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Μέλισσα.* 2. arnia, alveare. փեթակ, ըճիճ. արը գօվանը:
Μελισσοβότανον (τὸ) = *Μελίταινα.*
Μελισσοκόμος (ὁ, ἡ) = *Μελισσουργός.*
Μελισσονόμος (ὁ, ἡ) = *τῷ πρόηγ.*
Μελισσοπολέω. Μ. ήσω. *Εἰμὶ* —
Μελισσοπόλος ἢ *Μελισσοπόνος* (ὁ, ἡ) = *Μελισσοκόμος.*
Μελισσοῤῥύτος (ὁ, ἡ) che scola dalle api. մեղուներէ վազող. արըլարտան աքան:
Μελισσόος (ὁ, ἡ) conservatore delle api. մեղուները պահող՝ պահպանող. արըլարը սախլայան՝ կիւօզէտէն:
Μελισσοτροφεῖον (τὸ) = *Μελισσουργεῖον.*
Μελισσοτρόφος (ὁ, ἡ) che nutrisce le api. մեղուները սնուցանող. արըլարը պէսլէյէն:
Μελισσουργεῖον (τὸ) luogo dove stanno le arnie. փեթակներուն կեցած տեղը. արը գօվանլարընըն պուլունտուղու մահալ:
Μελισσουργέω-ῶ. Μ. ήσω. *Εἰμὶ* —
Μελισσουργὸς (ὁ, ἡ) nutritore, custode delle api. մեղուները սնուցանող, պահող. արըլարը պէսլէյէն, սախլայան:
Μελισσόφυλλον καὶ *Μελισσόχορτον* (τὸ) = *Μελίταινα.*
Μελισσὼν-ῶνος (ὁ) alveare. փեթակ, ըճիճ. արը գօվանը:
Μελισταγὴς-έος (ὁ, ἡ) = *Μελίῤῥυτος.*
Μελιστὴς-οῦ (ὁ) cantore. երգիչ, երգեցող. էրթայըճը, խանէնտէ, չէքտօր խանը:
Μελίταινα-ης (ἡ) melissa, appiastro, malicitola, citraggine, cedronella (erba notissima). պատրինջ (քաղցրաճաշոյթ խոտ մը). օղուլ օթու, մէլիսա, թուրունճայէ, թիթրէնճան, գօվան օթու:
Μελιτερπὴς-έος (ὁ, ἡ) giocondo, dolce come il miele. մեղրի պէս զուարթ՝ անուշ. պալ կիպի շէն թաթլը:
Μελιτίτης-ου (ὁ) vino condito con miele. 2. melitite (pietra preziosa). մեղրով խառնուած՝ կազմուած գինի. 2. մեղրածոր (պատուական քար մըն է). պալ իլէ գարըշըգ էտիլմիշ շարապ. 2. (պիր նէվի ճէվհէր) հաճէրի ասէլ:
Μελιτοπωλέω-ῶ. Μ. ήσω. vender del miele. մեղր ծախել. պալ սաթմագ:
Μελιτοπώλης-ου (ὁ) venditor di miele. մեղր ծախող. պալ սաթան, պալճը:
Μελιτοτροφέω-ῶ. Μ. ήσω. nutrire con miele. մեղրով սնուցանել. պալ իլէ պէսլէմէք:
Μελιτουργεῖον (τὸ) luogo ove si fà il miele, alveare մեղր գործելու տեղ, ըճիճ. պալ եափըլան մահալ, գօվան:
Μελιτουργέω-ῶ. Μ. ήσω. mellificare. մեղր գործել. պալ եափմագ:
Μελιτουργία (ἡ) l' azione di mellificare. մեղր գործելը. պալ եափմագ:
Μελιτουργὸς (ὁ, ἡ) che fà il miele, mellificante. մեղր գործող. պալ եափան:
Μελιτόχροος-ους (ὁ, ἡ) = *Μελόχροος.*
Μελιτόω-ῶ. Μ. ώσω. condire, ungere, coprire, mischiare con miele. մեղրով կազմել՝ օծել՝ ծածկել՝ խառնել. պալ իլէ եափմագ՝ եաղլամագ՝ էօրթմէք՝ գարըշտըրմագ՝ գարըշտըրմագ:
Μέλιττα (ἡ) Ἀττ. ἀντὶ *Μέλισσα.*
Μελιτώδης-εος (ὁ, ἡ) di miele. մեղրային. պալլը, պալլը մադդէլի:
Μέλιτωμα (τὸ) pastume condito di miele. մեղրով յարդարուած խմորեղէն. պալ իլէ եափըլմըշ աղըլմըշ համուր էլէ:
Μελίτωσις-εως (ἡ) τὸ οὐσ. τ. *Μελιτόω.*
Μελίφυλλον (τὸ) = *Μελισσόφυλλον.*
Μελίχροος-ους (ὁ, ἡ) che ha il color del miele. մեղրի գունով. պալ րէնկինտէ:
Μελιχρὸς-ὰ-όν. dolce come il miele. 2. fatto di miele. մեղրի պէս անուշ. 2. մեղրէ շինուած. պալ կիպի թաթլը. 2. պալտան եափըլմըշ:
Μελίχρως-ωτος (ὁ, ἡ) = *Μελίχροος.*
Μέλλημα (τὸ) καὶ *Μέλλησις* (ἡ) καὶ *Μελλησμὸς* (ὁ) dilazione, indugio. յապաղում, երկարութիւն, ուշանալը. կէճիքմէ, էյլէնմէ:
Μελλητὴς-οῦ (ὁ) indugiatore, lento. դանդաղկոտ, յապաղկոտ. աղըր թէմբէլ, կէճ հարէքէթլի, մէմէլ:
Μελλητιάω-ῶ. Μ. άσω. indugiare, esser indugiatore. յապաղել, դանդաղկոտ ըլլալ. կէճիքմէք, աղըր տավրանմագ, մէմէլէ էթմէք:
Μελλητικὸς-ὴ-όν. tardo, lento (Λατ. cunctabundus). դանդաղկոտ, կամացուկ. աղըր տավրանան՝ թէմբէլ, մէմէլ:

Μελλόγαμος (ὁ, ἡ) che sta per sposarsi. *կարգուելու մօտ*. էվլէնէճէք, էվլէնմէսի եագըն։

Μελλοθάνατος (ὁ, ἡ) che sta per morire, moribondo. *մեռնելու մօտ, հոգեվար*. էօլէճէք եագըն, էօլիւմլիւ, ճան չէքիշէն։

Μελλονύμφη (ἡ) *καὶ Μελλόνυμφιος* (ὁ) = *τῷ*

Μελλόνυμφος (ὁ, ἡ) che sta per sposarsi. *կարգուելը մօտ, քիչ ատենուան մէջ հարս կամ փեսայ ըլլալիք*. էվլէնէճէյի եագըն, ազ վագըթ զարֆընտա կէլին եախօտ կիւվէյի օլաճագ։

Μέλλω. Μ. μελλήσω. esser vicino a fare o ad essere, aver da fare, essere per essere, aver ad essere, prepararsi a. . 2. occorrere, dovere, far d'uopo, giovare, convenire. 3. indugiare, differire. *ընելու կամ ըլլալու մօտ ըլլալ, ընելու՝ ըլլալու ըլլալ, պատրաստիլ. 2. պէտք ըլլալ, պարտիլ, հարկ ըլլալ, վայելել, օգնել. 3. ուշանալ, ետ ձգել*. էթմէյէ՝ օլմայա եագըն օլմագ, էթէճէք՝ օլաճագ օլմագ, հազըրլանմագ. 2. լազըմ՝ վաճիպ օլմագ, եագըշմագ, եարամագ. 3. կէճիքմէք, թէէխիր էթմէք։

Μελογραφέω-ῶ. Μ. ήσω. comporre delle odi, delle cantilene. *տաղեր՝ խաղեր յօրինել՝ շարադրել*. ղազէլլէր՝ շարքըլէր թէրքիպլէր ինշա էթմէք։

Μελογραφία (ἡ) composizione di odi, di cantilene. *տաղ՝ խաղ շարադրելը՝ յօրինելը*. ղազէլ՝ մանի ինշա էթմէսի։

Μελογράφος (ὁ, ἡ) compositore di odi, di cantilene. *տաղեր՝ խաղեր շարադրող՝ յօրինող*. ղազէլլէր՝ թէրքիպլէր ինշա էտէն։

Μελοκοπέω-ῶ. Μ. ήσω. smembrare. *անդամ անդամ յօշել*. ազալարընը փարէ փարէ քէսմէք, հաքլամագ։

Μελοκόπησις-εως (ἡ) *καὶ Μελοκοπία* (ἡ) l'azione di smembrare. *անդամ անդամ յօշելը*. հաքլամա, ազալարը փարէ փարէ քէսմէ։

Μελοκόπος (ὁ, ἡ) che smembra. *անդամ անդամ յօշող*. ազալարը փարէ փարէ քէսէն, հաքլայըճը։

Μελοποιέω-ῶ. Μ. ήσω. comporre delle odi, de' canti lirici. *տաղեր՝ քնարերգական խաղեր յօրինել*. ղազէլլէր՝ պէրդաւթ իլէ օգունաճագ շարքըլէր ինշա էթմէք։

Μελοποιία (ἡ) composizione di odi o di canti lirici. *տաղեր՝ քնարերգական խաղեր յօրինելը*. ղազէլլէր՝ պէրդաւթ իլէ օգունաճագ շարքըլէր ինշա էթմէսի։

Μελοποιὸς (ὁ, ἡ) compositore di odi o di canti lirici, poeta lirico. *տաղեր՝ քնարերգական խաղեր յօրինող, քնարերգակ բանաստեղծ*. ղազէլլէր՝ պէրդաւթ սազընթար իլէ օգունաճագ շարքըլէր՝ մանիլէր ինշա էտէն շաիր։

Μέλος-εος-ους (τὸ) membro (*Λατ.* artus). 2. canto armonioso, melodia. *անդամ. 2. մեղեդի, քաղցրանուագ երգ*. ազա, էնտամ. 2. ահէնքլի նաղմէ, գաւխարլը մանի։

Μελοτυπέω-ῶ. Μ. ήσω. cantare. *երգել*. իրլամագ, նաղմէ օգումագ։

Μέλπω καὶ × *Μέλπομαι. Μ. μέλψω-ομαι.* cantare, celebrare con dei canti. *երգել, տաղերով գովել, հռչակել*. իրլամագ, նաղմալար իլէ շան՝ մէտհ էթմէք։

Μέλω. Μ. μελήσω. aver cura, usar diligenza, premura, interessarsi. *խնամել, հոգալ, փոյթ ունենալ*. գայղըրմագ, մուգայէթ օլմագ, թէգայյուտ էթմէք (*ἀπρσ.*) mi cale, m'importa. *հոգ է ինձ, փոյթ է ինձ*. պանա գայղը տըր, համիյէթ տըր։

Μελῳδέω-ῶ. Μ. ήσω. cantare melodiosamente, modulare. *ներդաշնակութեամբ երգել, եղանակաւորեալ ձայնիւ երգել*. ահէնք՝ գաիտէ՝ մագամ՝ վէզն իւզրէ իրլամագ, նաղմէլէր օգումագ։

Μελῴδημα (τὸ) canto melodioso. *քաղցրանուագ՝ ներդաշնակաւոր երգ*. ահէնքլի՝ մագամլը նաղմէ։

Μελῳδητὸς-ὴ-όν. che si canta o si può cantare melodiosamente. *ներդաշնակութեամբ երգուող կամ երգուիլ կրցող*. ահէնքլի իրլանան եախօտ իրլանըլըր պիլէն։

Μελῳδία (ἡ) melodia. *մեղեդի, քաղցրանուագ երգ, ներդաշնակութեամբ երգելը*. ահէնքլի նաղմէ, գաիտէ իլէ իրլամա, խօշ՝ թանզըլ մագամ իլէ նաղմալար օգումագ։

Μελῳδὸς (ὁ, ἡ) colui che canta melodiosamente. *ներդաշնակութեամբ երգող*. ահէնք իլէ իրլայան։

Μεμβράνα (ἡ) membrana. 2. pergamena. *թաղանթ, մաշկ. 2. մագաղաթ*. զար, եաֆքա տէրի. 2. թէրիշէ։

Μεμβρὰς-άδος (ἡ) acciuga, alice. *ճերմակ պզտիկ ձուկ մը*. խամսի՝ անչը պալըղը։

Μεμεληκότως, ἐπίῤ (*μτχ.*) *καὶ Μεμελημένως, ἐπίῤ.* (*μτχ.*) accuratamente, con diligenza. *փութով, խնամով, ջանքով*. տիքքաթ՝ թէգայյուտ իլէ, ճահտ իլէ։

Μεμερισμένως, ἐπίῤ. (*μτχ.*) separatamente, isolatamente. *զատ զատ, ուրոյն ուրոյն*. պաշքա պաշքա, այրը այրը, ճիհէթ ճիհէթ։

Μεμετρημένως, ἐπίῤ. (*μτχ.*) misuratamente. *չափով*. էօլչիւ իլէ։

Μεμηνιμένως, ἐπίῤ. (*μτχ.*) iratamente, collericamente. *ցասմամբ, զայրագին*. խըրըս՝ էօֆքէ իլէ։

Μεμηχανημένως, ἐπίῤ. (*μτχ.*) fraudolentemente, astutamente. *նենգաւ, նենգամտութեամբ*. ֆէնտ՝ հիլլէ իլէ։

Μεμιασμένως, ἐπίῤ. (*μτχ.*) sporcamente, sordidamente. *աղտեղութեամբ*. փիսլիք իլէ։

Μεμιγμένως, ἐπίῤ. (*μτχ.*) mescolatamente. *խառնիխուռն*. գարմագարըշ։

Μέμνων-ονος (ὁ) asino, somaro. 2. sorta d'uccellino che divora le cavallette. *էշ. 2. պզտիկ թռչուն մը, որ մարախ կ'ուտէ*. էշէք. 2. չէքիրկէ եէյէն պիր նէվ գուշճուղազ։

Μεμοιρασμένω, ἐπίῤ. (*μτχ.*) per sorte. *ըստ դիպաց, վիճակաւ*. գըսմէթ կէլէ, պախթ իլէ, իթթիֆագան։

Μεμονωμένως, ἐπίῤ. (*μτχ.*) uno ad uno,

isolatamente. *մէկիկ մէկիկ, ուրոյն ուրոյն, զատ զատ*. [illegible]

Μεμπτέος - α - ον. θετ. τ. Μέμφομαι.

Μεμπτὸς - ὴ - όν. riprensibile, biasimevole. *յանդիմանելի, չեխի արժանի*. [illegible]

Μέμφομαι. Μ. μέμψομαι. riprendere, rimproverare, biasimare. 2. accusare. *յանդիմանել, չեխել, պախարակել. 2. ամբաստանել*. [illegible]

Μεμψιβολέω - ῶ. Μ. ήσω. = *τῷ προηγ.*

Μεμψιμοιρέω - ῶ. Μ. ήσω. lamentarsi, borbottare. *քանքատել, տրտնջել, քրթմնջել*. [illegible]

Μεμψιμοιρία (ἡ) lamento, borbottamento. *քանքատ, տրտունջ, քրթմնջիւն*. [illegible]

Μεμψίμοιρος (ὁ, ἡ) querulo, che si lagna, lamentatore, fantastico, bisbetico. *քանքատօղ, տրտնջօղ, դժգոհ, դեգ*. [illegible]

Μέμψις - εως (ἡ) lamento, biasimo, riprensione, accusa. *տրտունջ, քանքատ, պարսաւ, նախատինք, ամբաստանութիւն*. [illegible]

Μέν, σύνθ. Συμπλ. καὶ (κατὰ σημασ.) Βεβαιωτ. particella affermativa, cui comunemente corrisponde la particella *Δέ*. (*Λατ.* quidem.) *ստորադասական մասնիկ մը՝ որուն որ ետեւէն առ հասարակ Δέ մասնիկը կը հետեւի* (*Ἀρμ. արդարեւ, ապաքէն*). [illegible] *Δέ* [illegible] (*Τουρκ.* [illegible]): *π. χ.* „*Σὺ μὲν ἀκούεις, οὐ συνίης δέ*“. „*Σὺ μὲν πλουτεῖς, ἐγὼ δὲ πένομαι*“. „in verità tu senti, ma non comprendi“. „tu sei ricco, ed io son povero“. (*Λατ.* „tu quidem sentis, non autem comprehendis“. „tu quidem dives es, ego autem pauper“). „*իրաւցընէ դու կը լսես, բայց չես իմանար*“. „*դու հարուստ ես, իսկ ես աղքատ*“. [illegible]

Μένανδρος (ὁ, ἡ) che intende intrepidamente il suo nemico. *առանց երկիւղի թշնամիին սպասօղ*. [illegible]

Μενεαίνω. Μ. ανῶ. bramar ardentemente. 2. esser irritato contro qualcuno. *սաստիկ բաղձալ, խիստ փափաքիլ. 2. մէկի մը դէմ սրդողած ըլլալ*. [illegible] 2. [illegible]

Μενέμαχος καὶ Μενεπτόλεμος (ὁ, ἡ) che sostiene intrepidamente il combattimento, intrepido, bravo guerriere. *առանց վախի կռուի դիմացօղ, աներկիւղ՝ քաջ պատերազմօղ*. [illegible]

Μενετὸς - ὴ - όν. che può restare, aspettare. *մնալ՝ սպասել կրցօղ*. [illegible]

Μενεφύλοπις - ιδος (ὁ, ἡ) καὶ Μενεχάρμης - ου (ὁ) καὶ Μενέχαρμος (ὁ, ἡ) = *Μενεπτόλεμος.*

Μενοινάω (έω) - ῶ. Μ. ήσω. aver in mente, pensare, desiderare. *միտք ունենալ, մտածել, փափաքիլ*. [illegible]

Μενοινὴ (ἡ) scopo, intento, desiderio. *վախճան, դիտաւորութիւն, բաղձանք*. [illegible]

Μένος - εος - ους (τὸ) forza, valore, collera, ira, brama, scopo, intento. *ուժ, բարկութիւն, բաղձանք, միտք, դիտաւորութիւն*. [illegible]

Μενοῦν καὶ Μενοῦνγε. μόρ. Βεβαιωτ. καὶ Ἐναντ. (κυρ. εἰς τὰς ἀποκρ.) particella affermativa ed avversativa. *ստորադասական ու ներհակական մասնիկ մըն է*. [illegible]

Μέντοι καὶ Μέντοιγε. μόρ. ἐναντ. καί (ὡς ἐπὶ τὸ πλ. εἰς τὰς ἀποκρ.) però, anzi, certamente. *բայց, սակայն, յաւէտ, մանաւանդ, արդարեւ, յիրաւի*. [illegible]

Μένω. Μ. μενῶ. star immobile. 2. restare, rimanere. 3. aspettare, intendere. 4. persistere. *անշարժ կենալ. 2. մնալ. 3. սպասել. 4. կալ մնալ, յարակայիլ*. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

Μεράρχης - ου (ὁ) comandante d' un distaccamento militare composto di 2048 persone. 2048 *անձէ բաղկացեալ զօրաց գունդի մը իշխօղ*. 2048 [illegible]

Μεραρχία (ἡ) distaccamento di 2048 soldati. 2048 *զօրաց գունդ*. 2048 [illegible] 2. *Τὸ ἀξίωμα τοῦ* = *Μεράρχου.*

Μεριδάρχης - ου (ὁ) comandante d' una porzione d'un terreno, o d' una parte dell' esercito. *երկրի մը կամ բանակի մը մէկ մասին հրամայօղ*. [illegible]

Μεριδαρχία (ἡ) la soprantendenza d'una porzione d'un terreno, d' una parte dell' esercito. *երկրի մը կամ բանակի մը մէկ մասին իշխելը*. [illegible]

Μερίζω. Μ. ίσω. dividere, separare. *բաժնել, զատել*. [illegible]

Μερικὸς - ὴ - όν. particolare. *մասնաւոր*. [illegible]

Μερικῶς, ἐπίῤ. particolarmente. *մասնաւորապէս*. [illegible]

Μέριμνα - ης (ἡ) cura, sollicitudine. *հոգ, մտմտուք*. [illegible]

Μεριμνάω - ῶ. Μ. ήσω. curarsi, esser inquieto, ricercare, pensare curiosamente. *հոգալ, մտմտալ, անհանգիստ ըլլալ, հետաքրքրութեամբ փնտռել՝ քննել՝ մտածել*. [illegible]

Μερίμνημα (τὸ) cura. *հոգ, մտմտուք*. [illegible] *ἴδε καὶ Μέλημα.*

Μεριμνητὴς - οῦ (ὁ) che si cura di qualche cosa, inquieto, osservator curio-

so. բան մը հոգ ընող, մտմտուք մը ու- նեցող, անհանգիստ, հետաքրքրութեամբ բան մը դիտող քննող. Փիքիրլի, փիքիր- լէնմէք, պիր նէսնէ հագգընտա տիւշիւն- մէք, քուրգուլու, էնտիշէ էտէն պիր նէսնէ նըպր՝ մերաքլը օլան.

Μεριμνητικὸς - ἡ - *όν*. atto ad osservare curiosamente. հետաքրքրութեամբ բան մը դիտելու՝ քննելու յարմար. էնտիշէ էտէն պիր նէսնէ նըպր՝ մերաքլը օլմայա մա- յիլ.

Μεριμνοτόκος (ὁ, ἡ) che accagiona delle cure, delle sollicitudini. հոգ՝ մտմտուք տալու ընող. ֆիքիրլէնտիրէն՝ գայղը վերիչի գաւսալ օլան.

Μερὶς - *ίδος* (ἡ) porzione. 2. partito, fazione. մաս, բաժին. 2. կողմ, աղանդ, հերձուած. փայ, հիսսէ. 2. թարաֆ, ֆըր- գա, մէզհէպ.

Μέρισμα (τὸ) porzione. մաս. փայ.

Μερισμὸς (ὁ) divisione, partizione. բա- ժանումն, բաշխումն. պէօլմէքլիք, թաագսիմ.

Μεριστὴς - *οῦ* (ὁ) distributore, divisore. բաշխող, բաժնող. թագսիմ էտէն, պէօլէն.

Μεριστικὸς - ἡ - *όν*. distributivo. բաժանա- րար, բաշխող. թագսիմ էտիճի.

Μερίτης - *ου* (ὁ) partecipe. բաժնորդ. հիսսէտար.

Μερμαίρω (Χ. Μ.) = *Μερμηρίζω*.

Μέρμερος (ὁ, ἡ) sollicito, pensoso, inquieto. հոգ ունեցող, մտմտուք ունեցող, անհան- գիստ. փիքիրլի, փիքիրլէնմիշ, տիւշիւնճէլի.

Μέρμηρα (ἡ) = *Μέριμνα*.

Μερμηρίζω. Μ. ίσω. curarsi di qualche cosa, ricercare sollecitamente, pensare, osservare. բան մը հոգ ընել, հոգալ, մտմտուքի մէջ ըլլալ, անձկու- թեամբ՝ հոգով բան մը փնտռել, մտա- ծել, քննել. փիքիր փիքիրլէնմէք, տիւ- շիւնճէլի օլմագ, էնտիշէ էտէն պիր շէյ արա- մագ՝ մուհագգագ էթմէք.

Μέρμιθος (ὁ) καὶ *Μέρμις* - *ιθος* (ἡ) = *Μήρινθος*.

Μέρος - *εος* *ους* (τὸ) parte, porzione. 2. fila, ordine. մաս, բաժին. 2. կարգ, դաս. փայ, հիսսէ. 2. սըրա, սաֆ.

Μέροψ - *οπος* (ὁ) = (ὡς ἐπὶ τὸ πλ. εἰς τὸ πλθ.) colui che ha la loquela, uomo. խօսիլ կրցող, մարդ. լաքըրտը էտէպիլէն, ատէմ, ինսան.

Μέσαβος (ὁ) la coreggia, con cui il timone dell' aratro è legato al giogo. փոկ՝ որով արօրին կոթը լծին կապուած է. օլ գայըշ՝ անը իլէ գի սապանըն օգու՝ սուլտան օգանըն պոյունտուրուղունա պաղլը տըր.

Μεσάζω. Μ. άσω. essere, trovarsi in mezzo. մէջ տեղը ըլլալ՝ գտնուիլ. օրթա- լըգտա օլմագ՝ պուլունմագ.

Μέσακτος (ὁ, ἡ) che si trova in mezzo di due rive. երկուց ափանց՝ եզերց մէջը գտնուող. իքի գըյը՝ գէնար օրթալըգընտա պուլունան.

Μεσαμέριος - α ἢ ος - ον. Δ. ἀντὶ *Μεσημέριος*.

Μεσάντιον (τὸ) subbio. սայլմն, սառրի. գիւրիւք, մէնէւ.

Μεσάραιον (τὸ) = *Μεσεντέριον*.

Μεσασμὸς (ὁ) ammezzamento. բաժանումն ընդ մէջ, միջերը, մէջ, կէս. պէօլմէքլիք, օրթալըգ, եարըմ, օրթա.

Μεσαύλιος καὶ *Μέσαυλος* (ὁ, ἡ) che si trova in mezzo d' un cortile, o fra due cortili. բակին մէջ տեղը կամ երկու բակի մէջ գտնուող. ավլունուն օրթալըգ- տա եախօտ իքի ավլու արասընտա պուլունան.

Μεσεγγυάω - ῶ. Μ. ήσω. sequestrare, staggire, depositare una cosa nelle mani d' un terzo. պատանդել (գրաւել), բան մը երրորդ անձի մը քով յանձնել. պի- րինին մալընը էմանէթ գօյմագ, պիրինին պիր նէսնէսինի տիւրտիւնճիւ էլլէրէ էմա- նէթէն պըրագմագ՝ թէսլիմ էթմէք.

Μεσεγγύη (ἡ) = *Μεσεγγύησις* καὶ

Μεσεγγύημα (τὸ) ciò che vien sequestrato, sequestro. պատանդի դրուած ինչք. էմանէթէ գօնուլան՝ էմանէթին ալը գօնու- լան մալ.

Μεσεγγύησις - *εως* (ἡ) sequestrazione, staggimento. (ընչից) պատանդումն, մէկին մէկ բանը ուրիշի մը քով յաւանդ ձգելը, պահելու յանձնելը. (մալ) էմանէթէ գօ- յումը՝ ալը գօնումը, պիրինին պիր նէսնէսինի տիւրտիւնճիւ էլինէ էմանէթէն պըրագըլմասը՝ թէս- լիմ էթմէ.

Μεσεγγυητὴς - *οῦ* (ὁ) καὶ

Μεσέγγυος (ὁ, ἡ) depositario, la terza persona, nelle mani di cui si trova la cosa sequestrata (Λατ. sequester). 2. (ἐν γεν.) mediatore. աւանդապահ, ան երրորդ անձը՝ որուն որ ձեռքը պատան- դեալ բանը կը գտնուի. 2. միջնորդ. է- մանէթտար, օլ իւչիւնճիւ ատամ՝ քի պիր նէսնէ էմանէթլէրին թէսլիմ օլունտուղու քըշի. 2. վասըթ.

Μεσεντέριον καὶ *Μεσέντερον* (τὸ) mesenterio (membrana intorno a' lombi, alla quale sono attaccati gl' intestini.) մեսենտր, միջընդերք (մէջքի բոլորտիքը գտնուող մաշկ մը, որուն որ կպած են փորոտիք). պէլին էթրաֆընտա պուլունան օլ իչ զար՝ անագի պաղըրսագլար էթէգըն- մէն թիլէր.

Μεσεύω. Μ. εύσω. trovarsi in mezzo, occupar la parte di mezzo, esser indifferente. մէջ տեղը գտնուիլ, միջին ըլլալ, անտարբեր ըլլալ. օրթատա պու- լունմագ, օրթա օլմագ, միւպէյյէն՝ վասաթ օլմագ.

Μεσηγὺ καὶ *Μεσηγὺς*, ἐπίῤ. in mezzo. 2. intanto, frattanto. (Λατ. interim, interea.) մէջ տեղը. 2. սա միջոցիս մէջ, յայսմ պահու. օրթատա. 2. պու արատա, պու հինտէ.

Μεσημβρία (ἡ) mezzogiorno, mezzodì, meriggio. կէսօր, միջօրէ. էօյլէ, էօյլէ վագթը. 2. (γεωγρφ.) il Mezzogiorno (quella plaga del mondo, che è opposta a Settentrione). հարաւակողմն (աշ- խարհքին ան գօտին, որ հիւսիսակողմանն դէմն է). գըպլէ, ճէնուպ, ճէնուպ. (տիւ- նեանըն շիմալէ գարշը օլան թարաֆը).

Μεσημβριάζω. Μ. άσω. καὶ

Μεσημβρίζω. Μ. ίσω. meriggiare. կէսօրը շքի տակ նստիլ կամ կենալ. էօյլէ վագ- թընտա կէօլկէտէ օթուրմագ եախօտ տուր- մագ. 2. (ἐπὶ ἡλίου.) = *Μεσουρανέω*.

Μεσημβρινὸς - ἡ - όν. meridionale, meriggiano. միջօրեայ, կէսօրուան. Էօյլէ վագ-թընտա օլան, էօյլէ վագթինէ տայիր. 2. (*γεωγρφ.*) il meridiano (circolo massimo nella sfera.) միջօրէական (կիսա-գունդին մեծագոյն բոլորակը). տայիրէսի նըսֆի նէհար։

Μεσημερινὸς - ἡ - όν. καὶ Μεσημέριος (ὁ, ἡ) ✕ *ἀντὶ Μεσημβρινός.*

Μέσης - ου (ὁ) greco-tramontana (nome di vento). կողկասին ու կեկիասին մէջ տեղէն փչող հով մը. եըլտըզ քօյրուզ։

Μεσιτεία (ἡ) mediazione, intercessione. միջնորդութիւն, բարեխօսութիւն. վասի-թըլըգ, շէֆաայէթ։

Μεσιτεύω. Μ. εύσω. intercedere, interporsi. բարեխօսել, միջնորդել. շէֆաայէթ էթմէգ, վասիթըլըգ էթմէգ, արայա կիրմէգ։

Μεσίτης - ου (ὁ) καὶ Μεσῖτις - ιδος (ἡ) mediatore, interceditore. 2. sensale. միջնորդ, բարեխօս. 2. վաճառարկու, վաճառելու միջնորդ. վասիթ, շէֆաայէթճի. 2. թելլալ։

Μεσοβασιλεία (ἡ) interregno. թագաւորի մը մահէն մինչեւ նոր թագաւորի մը ընտրութեան առեն անցած միջոց, միջոց պարապոյ թագաւորութեան. հիւքիւմէթ մէվքիֆինդէ (պիր փատիշահըն վէֆաթընտան էննէ պիր փատիշահ էայէթլէնինճէյէտէք կէչէն վագիթ)։

Μεσοβασιλεὺς - έως (ὁ, ἡ) vicerè in morte del rè (*Λατ.* interrex.) թագաւորի մը մահէն մինչեւ նոր թագաւորի մը ընտրութեան առեն իշխող փոխարքայ. պիր փատիշահ վէֆաթընտան էննէ պիր փատիշահ էայէթլէնինճէյէտէք հիւքիւմ էտէն գըրալ վէ-քիլի, վէզիր։

Μεσόγαιος - α ἢ ος - ον. καὶ Μεσόγειος (ὁ, ἡ) mediterraneo. միջերկրեայ, միջերկրական. գարա արասընտա պուլունան։

Μεσογονάτιον καὶ Μεσογόνιον (τὸ) internodio. եղեգան ու այլ նման բուսերուն մէկ ծնգէն մինչեւ մէկալ ծունգը եղած միջոց. պօղում։

Μεσόγραφος (ὁ, ἡ) scritto in mezzo. մէջ տեղը գրուած. օրթասընտա եազըլը։

Μεσοδάκτυλος (ὁ, ἡ) ch' è fra le dita. մատներուն մէջը եղող. բարմագլարըն արա-սընտա օլան՝ պուլունան։

Μεσοδερκής (ὁ, ἡ) che si vede in mezzo di... o che si vede per la metà. ուրիշ բաներու մէջը կամ կէսը երեւցող. պիր նէննէլէրին օրթասընտա՝ արասընտա եարըսը էօրիւնիւր՝ կէօրիւնէն։

Μεσόδμη (ἡ) trave traversale, sù cui s' appoggiano gli altri travi. խառտրնա-կի գրուած գերանը, որուն որ ուրիշ գե-րանները յեցեալ են. այէրրէ տէօշէմէ օլ տիրէք, անա թի ախըր տիրէքլէր եաս-լըլ տուրուր. 2. (*συνεκδχ.*) soffitta. ձե-ղուն. թավան. 3. (*ναυτ.*) = *Μεσοκοίλιον.*

Μεσόθεν, ἐπίῤ. dal mezzo. մէջէն, մէջ տեղէն. օրթասընտան։

Μεσόθι, ἐπίῤ. nel mezzo. մէջը, մէջ տե-ղը. օրթասընտա։

Μεσόκλαστος (ὁ, ἡ) rotto di mezzo. մէ-ջէն կոտրուած. օրթասընտան գըրըլմըշ։

Μεσόκοιλον (τὸ) (κυρ. εἰς τὸ πλθ.) il buco, dove entra l' albero della nave. նաւին կայմը խոթուած ծակը. կէմի տիրէյինին կիրտիյի տէլիկ։

Μεσοκόπος (ὁ, ἡ) di mediocre lunghezza, nè troppo lungo, nè troppo corto. երկայնութիւնը միջին, ոչ անչափ երկան, ոչ ալ անչափ կարճ եղող. օրթա՝ բոյլու ուզունլուգտա, նէ՝ օլ գատար ուզուն վէ նէ՝ օլ գատար գըսա։

Μεσοκύνιον (τὸ) garetto (*Λατ.* suffrago.) pasturale. (*Γαλλ.* paturon). հեծնելու անասուններուն ոտքին վարի կողմը՝ ուր որ ոտնակապ կը զարնեն. այագ պիլէկլէրի (պէննէ հայվանլարընըն այագլարընտա քէօսթէք վուրուլաճագ եէր)։

Μεσόκωλον (τὸ) mesocolon (quella parte del mesenterio, che è attaccata all' intestino detto colon.) միջընդերաց կողոն աղիքին հետ կցեալ մասը. Մէզանթէրիօ անըլան էթին բիրլէրի ֆօլօն տէնի չէօրէն անըլան պաղըրսագըն էթէկլէրի թէրաֆը։

Μεσολαβέω - ῶ. Μ. ήσω. serrar la strada, occupar la via, fermare, impedire, interrompere. ճամբան գոցել՝ գրաւել, կասեցնել, արգելուլ, ընդհատել, ընդ-միջել. եօլու գափամագ, եօլու թութմագ, ալըգօյմագ, գէսմէք։

Μεσολάβιον καὶ Μεσόλαβον (τὸ) mesolabio (instrumento per ritrovare il mezzo di checchesia). բանի մը մէջը գտնա-լու գործիք. պիր նէննէնին օրթասընը պու-լմագ ալէթի։

Μεσόλευκος (ὁ, ἡ) = *Διάλευκος.*

Μεσονύκτιον (τὸ) mezza-notte. կէս գի-շեր. եարը կէճէ։

Μεσονύκτιος (ὁ, ἡ) di mezza-notte. կէս գիշերուան. եարը կէճէյէ մախսուս։

Μεσοπονέω - ῶ. Μ. ήσω. trovarsi alla metà d' una opera. գործքի մը կէսը գըտ-նուիլ՝ կէսին հասած ըլլալ. պիր իշին եա-րըսընտա օլմագ, եարըսընա եէթիշմիշ օլմագ։

Μεσοπορέω - ῶ. Μ. ήσω. passar di mezzo, o trovarsi alla metà del viaggio. մէջ տեղէն անցնիլ, կամ ճամբուն կէսը գըտ-նուիլ՝ հասած ըլլալ. օրթատան կէչմէք, եօ-լուն եօլուն եարըսընտա պուլունմագ։

Μεσοποτάμιος - α - ον che si trova frà i fiumi. գետերու մէջ տեղը գտնուող. չայ-լարըն օրթասընտա պուլունան. (*ὅθ. οὐσ.*) *Μεσοποταμία (ἡ) (ἐνν. γῆ ἢ χώρα.)* Mesopotamia. Միջագետք. Տիյարբէքիր։

Μεσοπύγιον (τὸ) la fessura dell' ano. սրբանին ճեղքուածը. տիպ-թիքի-արասը. խա-ըըըը։

Μέσος - η - ον. che è nel mezzo, medio. 2. mezzano, mediocre. 3. neutro, indifferente. մէջ տեղը գտնուող, միջին. 2. միջակ, միջակային. 3. չէզոք, անտարբեր. օրթատա պուլունան. 2. օրթա, վասաթ. 3. պիթարաֆ, պիթարաֆ. (*τὸ οὐδ.*) *Μέσον (τὸ)* (*καὶ πλθ.*) *Μέσα (τὰ)* il mezzo, la metà, lo spazio frà due cose. կէս, կիսամասն, երկու բանին մէջը եղած մի-ջոցը. օրթա, եարը, իքի նէննէնին արասընտա օլան մէսաֆէ։

Μεσόστενος (ὁ, ἡ) che ha la cintura stretta. նեղ մէջքունեցող. ինճէ պէլլի։

Μεσοστή (*στύ*) *λιον καὶ Μεσόστη* (*στυ*) *λον* (*τὸ*) intercolunnio. երկու սեանց մէջ եղած միջոց. իքի դիրէք արասը, իքի դիրէք օրթասընդա պուլունան մաքէն։

Μεσοτείχιον (*τὸ*) lo spazio frà le mura della città e gli accampamenti. քաղքին պատերուն ու բանակին մէջ տեղը. շէհիրին տիվարլարընը իլէ օրտունուն արասընդա պուլունան մաքէն։

Μεσότης (*ἡ*) medietà. 2. indifferenza, neutralità. 3. mediocrità. 4. qualità. միջնութիւն, միջին ըլլալը. 2. անտարբերութիւն, չէզոքութիւն. 3. միջակութիւն, չափաւորութիւն. 4. հանգամանք. օրթա օլմաք, օրթադա պուլունմաք. 2. ֆարգսըզլըգ. 3. գարար, օրթանճալըգ, էվսաֆ. 4. գէյֆիյէթ։

Μεσότοιχον (*τὸ*) muro che tramezza, muro di mezzo. միջնորմ. պէօլմէ տիվար, օրթա տիվար։

Μεσοτομέω-ῶ. Μ. ήσω. tagliar per metà, di mezzo. կեսէն՝ մէջէն կտրել. եարըմընդան օրթասընդան գէսմէք։

Μεσότομος (*ὁ, ἡ*) tagliato per metà. կեսէն կտրուած, միջակտուր. օրթասընդան գէսիլմիշ։

Μεσουρανέω-ῶ. Μ. ήσω. trovarsi alla metà, in mezzo del cielo. երկնքին մէջ տեղը գտնուիլ. կէօյլէն օրթասընդա պուլունմաք։

Μεσουράνημα (*τὸ*) = *Μεσουράνεον καὶ*

Μεσουράνησις-εως (*ἡ*) il trovarsi del sole nel mezzo del cielo al meriggio. արեւուն կէսօրուան ատեն երկնքին մէջ տեղը գտնուիլը. կիւնէշին էօյլէ վագթընտէ կէօքլէրին օրթասընդա պուլունմասը. 2. = *Μεσημβρία.*

Μεσουράνιος (*ὁ, ἡ*) che stà nel mezzo del cielo. երկնքին մէջ տեղը կեցող. կէօքլէրին թա օրթասընդա տուրան. (*οὐσ. οὐδ.*) *Μεσουράνιον* (*τὸ*) il mezzo del cielo, lo zenit. երկնքին մէջ տեղը, զենիթ, կէտ գագաթան. կէօյլէն օրթա մահալլի, սէմթիր-րէէս։

Μεσούριον (*τὸ*) Ἰων. ἀντὶ *Μεθόριον.*

Μεσοφάλακρος (*ὁ, ἡ*) mezzo calvo. կէս կունտ գլուխ, կէս կնտակ. եարըմ դազ, պաշընըն պիր թարաֆը դազ։

Μεσόφρυον (*τὸ*) lo spazio frà le sopraciglia. ընքուիներուն մէջ տեղը՝ մէջի եղած միջոցը. գաշլարըն օրթասը՝ արասը։

Μεσόω-ῶ. Μ. ώσω. esser in mezzo, alla metà di... մէջ տեղը՝ բանի մը կէսը ըլլալ գտնուիլ. օրթադա՝ պիր նէսնէնին եարըսընդա պուլունմագ՝ օլմագ։

Μεσπίλη (*ἡ*) nespolo (albero.) զկեռենի. մուշմուլա աղաճը։

Μέσπιλον (*τὸ*) nespola. զկեռ. մուշմուլա։

Μεσσόθεν. Μέσσος κτλ. × *ἀντὶ Μεσόθεν, Μέσος. κτλ.*

Μεστὸς-ή-όν. pieno. լեցուն. դօլու։

Μεστότης (*ἡ*) pienezza. լիութիւն, լեցունութիւն. դօլուլուգ։

Μεστόω-ῶ. Μ. ώσω. empiere. 2. saziare. լեցընել. 2. կշտացընել. դօլդուրմագ. 2. դօյուրմագ։

Μέστωμα (*τὸ*) empimento, compimento. լրումն. դօլդուրմա, թէմամլըմա։

Μέστωσις-εως (*ἡ*) τὸ οὐσ. τ. *Μεστόω.* ἴδε καὶ *Μεστότης.*

Μέσφα, ἐπίῤ. × *ἀντὶ Μέχρις, Ἕως.*

Μέσως, ἐπίῤ. mediocremente. 2. nel mezzo. միջակաբնութեամբ, չափաւորապէս. 2. մէջ տեղը. օրթա դարէճէտէ, օրթա հալլի. 2. օրթադա։

Μετὰ, πρόθ. (col genitivo) con, insieme. (սեռական հոլովով) ընդ, ի միասին, մէկ տեղ. (աալէ իլէ) պիրլէ, պէրապէր, իլէ. (coll' accusativo) appresso, dopo. (հայցականով) ետքը, յետոյ, ետեւէն. (նասպ իլէ) սօնրա, արդընդան. (col dativo) dentro. (տրականով) մէջը. (հէլլայի իլէ) արասընդա, իչինդէ. 2. contra (*Λατ.* in, adversus). ընդդէմ. գարշը։

Μεταβαίνω. Μ. βήσομαι. passare, trasandare. անցանել. կէչմէք, աշմագ։

Μεταβάλλω. Μ. βαλῶ. mutare. 2. travolgere, rivoltare. փոխել. 2. մէկալ դին դարձնել, շրջել. դէյիշտիրմէք, թէպտիլ էթմէք. 2. դէվիրմէք, օպիր եանընը չէվիրմէք։

Μεταβάπτω. Μ. άψω. tinger d' un colore diverso. ուրիշ գունի մը ներկել. պաշգա պիր րէնկէ պօյամագ։

Μετάβασις-εως (*ἡ*) passaggio. անցումն. կէչիշ, կէչմէ։

Μεταβάτης-ου (*ὁ*) passeggiere. անցուոր. կէչէն, կէչիճի։

Μεταβατικὸς-ή-όν. (*καὶ ἐπίῤ.*)-*ικῶς.* transitivo. անցողական. մութէաատտի։

Μεταβιβάζω. Μ. άσω. far passare da un luogo all' altro, trasferire. տեղէ մը ուրիշ տեղ անցընել, փոխադրել. պիր երտէն պաշգա երէ կէչիրմէք՝ կէօթիւրմէք։

Μεταβλαστάνω. Μ. βλαστήσω. rigermogliare. նորէն ծլիլ, վերընձիւղել. թէքրար ֆիշէքլէնմէք։

Μεταβλέπω. Μ. βλέψω. fissar gli occhi sopra. աչուըները վրան նետել՝ տնկել. կէօզլէրինի իւզէրինէ աթմագ՝ դիքմէք։

Μετάβλημα (*τὸ*) *ἀντὶ Μεταβολή.*

Μεταβλητικὸς-ή-όν. (*καὶ ἐπίῤ.*)-*ικῶς.* che ha la forza di mutare. փոխելու ուժ ունեցող. դէյիշտիրմէյէ՝ թէպտիլ էթմէյէ գուվվէթի օլան։

Μεταβλητὸς-ή-όν. mutabile. փոփոխելի. թէպտիլի մումքին։

Μεταβοθρεύω. Μ. εύσω. traspiantare. տեղէ մը հանել՝ ուրիշ տեղ մը տնկել. պիր երտէն չըգարըպ պաշգա պիր երէ դիքմէք։

Μεταβολεὺς-έως (*ὁ*) trafficante. վաճառական. պազիրկեան, թիճճար։

Μεταβολὴ-ῆς (*ἡ*) mutazione, cangiamento. փոփոխութիւն. թէպտիլ. 2. (*ὅθ.*) traffico. տուրեւառ, առեւտուր, վաճառականութիւն. ալըշվէրիշ, թիճարէթ, պազիրկեանլըգ։

Μεταβολικὸς-ή-όν. mutabile. 2. (*κυρ.*) di traffico. փոփոխելի. 2. առեւտրական. թէպտիլի մումքին. 2. թիճարէթէ մէնսուպ։

Μετάβολος (*ὁ, ἡ*) = *Μεταβλητός.* 2. (*οὐσ.*) = *Μεταβολεύς.*

Μεταβουλεύομαι. Μ. εύσομαι. mutar parere, mutar consiglio, pentirsi. միտքը

[illegible]

Μεταβουλία (ἡ) mutazione di parere, di pensare, pentimento. [illegible]

Μετάβουλος (ὁ, ἡ) incostante nel suo pensare, credulo. [illegible]

Μεταγγίζω. M. ίσω. trasfondere. [illegible]

Μεταγειτνιὼν-ῶνος (ὁ) il secondo mese dell' anno degli Ateniesi (Agost.—Sett.) [illegible]

Μεταγενὴς-έος (ὁ, ἡ) nato appresso. [illegible] (ὅθ. τὸ συγκρ.) *Μεταγενέστερος-α-ον.* posteriore. [illegible]

Μεταγίγνομαι (γίνομαι). M. γενήσομαι. divenire o nascere appresso o diversamente. [illegible]

Μεταγιγνώσκω (γινώσκω). M. γνώσομαι. = *Μεταβουλεύομαι, Μετανοέω.*

Μεταγλωττιστὴς-οῦ (ὁ) interprete. [illegible]

Μετάγνοια (ἡ) καὶ *Μεταγνώμη* (ἡ) καὶ *Μετάγνωσις-εως* (ἡ) = *Μεταβουλία* καὶ *Μετάνοια.*

Μεταγραφεὺς-έως (ὁ) copista, colui che trascrive. [illegible]

Μεταγραφὴ-ῆς (ἡ) copia, l' azione di trascrivere. [illegible]

Μεταγραφικὸς-ὴ-όν. di copia, che appartiene al trascrivere. [illegible]

Μεταγράφω. M. άψω. trascrivere, copiare. 2. tradurre da una lingua in un' altra. 3. adulterare, alterare uno scritto. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Μετάγω. M. άξω. trasportare. 2. andar dietro, perseguitare. [illegible] 2. [illegible]

Μεταγωγὴ (ἡ) trasporto, trasportazione. [illegible]

Μεταγωγὸς (ὁ, ἡ) trasportatore. [illegible]

Μεταδειπνέω-ῶ. M. ήσω. cenare appresso. [illegible]

Μεταδέω. M. ήσω. sciogliere e legare altrove. [illegible]

Μεταδιαιτάω-ω. M. ήσω. mutare la regola di vivere. [illegible]

Μεταδιδάσκω. M. διδάξω. insegnar altrimenti. [illegible]

Μεταδίδωμι. M. δώσω. rendere partecipe di qualche cosa. [illegible]

Μεταδίωκτος (ὁ, ἡ) perseguitato. [illegible]

Μεταδιώκω. M. διώξω. perseguitare. 2. (χ. πτ.) ritornar indietro immediatamente a cavallo, arrivare subitamente. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Μεταδίωξις-εως (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Μεταδοκέω-ῶ. M. ήσω. mutar parere. [illegible] (συνήθ. τριτπρσ. μὲ δοτ.)

Μεταδοξάζω. M. άσω. mutar l'opinione. [illegible]

Μετάδοσις-εως (ἡ) comunicazione. 2. liberalità. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Μεταδοτικὸς-ὴ-όν. liberale, generoso. [illegible]

Μεταζεύγνυμι. M. ζεύξω. aggiogare diversamente. [illegible]

Μετάθεσις-εως (ἡ) trasposizione. 2. metatesi (figura rettorica). [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Μετάθετος (ὁ, ἡ) mutabile. [illegible]

Μεταθέω. M. θεύσομαι. correr indietro. [illegible]

Μεταιτέω-ῶ. M ήσω. mendicare. [illegible]

Μεταίτης-ου (ὁ) mendico. [illegible]

Μεταίχμιον (τὸ) lo spazio frà i due eserciti. [illegible]

Μετακαθίζω. M. ίσω. metter a sedere (καὶ ἀμτβτ. ἢ ἑλλ. Κάθημαι.) mettersi a sedere altrove. [illegible]

Μετακαλέω - ῶ. Μ. ήσω. chiamare altrove, indietro. ուրիշ տեղ կամ ետ կանչել. պաշգա պիր մահալէ եախօտ կէրի չաղըրմագ:

Μετακάρπιον (τὸ) polso, quella parte, dove la mano si congiugne al braccio, e dove si attacca la maniglia. ձեռքին բազկին հետ միաւորուած մասը, ուր որ ապարանջան կը դրուի. էլին գօլ իլէ պիրլէշտիկի մահալ նէրէսի քի պիլէզիկ թագըլըր. եւ պիլէզիկի:

Μετάκειμαι. Μ. κείσομαι. esser situato altrove o altrimenti. ուրիշ տեղ կամ ուրիշ կերպ զետեղուած ըլլալ. պաշգա եէրտէ եախօտ պաշգա թարզ եէրլէշմիշ՝ գօնմուշ օլմագ:

Μετακινέω - ῶ. Μ. ήσω. muover da un luogo all' altro. տեղէ տեղ շարժել. պիր եէրտէն պաշգա պիր եէրէ գըմըլտաթմագ, թէփրէթմէք:

Μετακίνημα (τὸ) καὶ Μετακίνησις - εως (ἡ) movimento da un luogo all' altro. տեղէ տեղ եղած շարժում. պիր մահալտէն պաշգա պիր մահալէ օլան հարէքէթ, թէփրէնմէ:

Μετακινητὸς - ὴ - όν. mobile, mutabile. շարժուն, փոփոխելի. մութէհարրիք, հարէքէթլու, թէպտիլաթա գապիլ, գարարսըզ:

Μετακλαίω. Μ. κλαύσω. pianger dopo. ետքը լալ. սօնրա աղլամագ:

Μετάκλησις - εως (ἡ) richiamo. ետ կանչելը. կէրիյէ չաղըրմա:

Μετάκλητος (ὁ, ἡ) richiamato. ետ կանչուած. կէրի չաղրըլմըշ:

Μετακομιδή (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ (ἴδε Μετακόμισις.

Μετακομίζω. Μ. ίσω. = Μεταφέρω.

Μετακόμισις - εως (ἡ) trasportazione. ուրիշ տեղ տանիլը. թաշըմագլըգ:

Μετακοσμέω - ῶ. Μ. ήσω. acconciare, accomodare altrimenti. ուրիշ կերպ զարդարել՝ յարդարել. պաշգա թարզ տօնաթմագ, տիւզէլթմէք:

Μετακτίζω. Μ. ίσω. fabbricare altrove o altrimenti. ուրիշ տեղ կամ ուրիշ կերպ կանգնել՝ կառուցանել. պաշգա եէրտէ եախօտ պաշգա թարզ գուրմագ՝ պինա էթմէք:

Μεταλαγχάνω. Μ. λήξομαι. = Μετέχω, Μεταλαμβάνω. 2. (ἐνεργ.) = Μεταδίδωμι.

Μεταλαμβάνω. Μ. λήψομαι. partecipare, comunicare. 2. ricevere una cosa in luogo d'un altra, lasciare l'uno e prender l'altro. 3. ricevere dopo, succedere. 4. interpretare. հաղորդիլ, բաժնորդ ըլլալ. 2. բանի մը տեղ ուրիշ բան մը առնել, մէկը ձգել մէկալը առնել. 3. ետեւէն առնել՝ ընդունիլ, յաջորդել. 4. մեկնել. իշթիրաք՝ հիսսէտար օլմագ. 2. պիր նէսնէ եէրինէ պաշգա պիր նէսնէ ալմագ՝ գապուլ էթմէք, պիրինի պըրագըպ օպիրինի ալմագ. 3. սօնրա՝ արդընտան ալմագ՝ գապուլ էթմէք, խալէֆ օլմագ, եէրինէ կէչմէք. 4. մանա վէրմէք:

Μεταληπτικὸς - ὴ - όν. che ha la facoltà di partecipare. 2. appartenente all metalipsi. հաղորդակցելու կարողութիւն ունեցող. 2. փոխառական, փոխառութեան ձեւին պատկանած. իշթիրաք՝ հիսսէտար օլմայա գաատիր օլան. 2. Մէթալիփսիս անըլան շէքլի իլմի պէլաղաթա մինսուպ:

Μεταληπτικῶς, ἐπίῤ. per metalipsi. ի ձեռն փոխառութեան. Մէթալիփսիս անըլան շէքլի իլմի պէլաղաթ իւզրէ:

Μετάληψις - εως (ἡ) partecipazione, comunione. 2. successione. 3. mutazione, cambiamento. 4. metalipsi (figura rettorica). հաղորդակցութիւն, բաժնորդութիւն. 2. յաջորդութիւն. 3. փոփոխութիւն, փոփոխում. 4. փոխառութիւն (ճարտասանական ձեւ մը). իշթիրագ, հիսսէտարլըգ. 2. խալէֆիյէթ. 3. թէպտիլաթ. 4. Մէթալիփսիս (շէքլի իլմի պէլաղաթ):

Μεταλλαγή (ἡ) permuta, cambiamento. փոփոխութիւն, փոփոխում. տէյիշ, մուպատէլէ:

Μεταλλακτὴρ (ὁ) che permuta, che cambia. փոխող, փոփոխող. տէյիշ իտէն, մուպատէլէ իտէն:

Μετάλλακτος (ὁ, ἡ) mutato. 2. mutabile. փոխուած. 2. փոփոխելի. տէյիշիլմիշ. 2. թէպտիլի մումքին:

Μετάλλαξις - εως (ἡ) = Μεταλλαγή.

Μεταλλάρχης - ου (ὁ) soprantendente delle miniere di metallo. հրահալելեաց հանքերու վերակացու. մատէն էմինլէրինին նազըրը:

Μεταλλάσσω (ττω) Μ. άξω. mutare, cambiare, cangiare. փոխել, փոփոխել. տէյիշմէք, թէպտիլ էթմէք, մուպատէլէ էթմէք:

Μεταλλάω - ῶ. Μ. ήσω. scrutinare, ricercare, interrogare. քննել, փնտռտել, հարցընել. թէֆթիշ էթմէք, էօյրէնմէք, սօրղու՝ սուալ էթմէք:

Μεταλλεία (ἡ) cavatura d' una miniera di metallo. մետաղի մը հանք բանալը. պիր մատէն եէրի գազըլմասը:

Μεταλλεῖον (τὸ) miniera di metallo. մետաղի հանք. մատէն եէրի:

Μεταλλεὺς - έως (ὁ) = Μεταλλευτής.

Μετάλλευσις - εως (ἡ) = Μεταλλεία.

Μεταλλευτὴς - οῦ (ὁ) metalliere. մետաղագործ, մետաղական. մատէնճի:

Μεταλλευτικὸς - ὴ - όν. che concerne l'arte di scavare miniere metalliche. մետաղի հանքեր բանալու արհեստին պատկանած. մատէն եէրլէրինի գազմագ սանաաթընա մինսուպ:

Μεταλλεύω. Μ. εύσω. scavar delle miniere metalliche. մետաղի հանքեր բրել՝ բանալ. մատէն եէրլէրի գազմագ. 2. = *Μεταλλάω.* 3. = *Μεταλλίζω.*

Μεταλλίζω. Μ. ίσω. condannare qualcuno al travaglio delle miniere metalliche. մետաղի հանքերը գործելու դատապարտել. մատէն եէրլէրինտէ չալըշսըն տէյու պիրինի հիւքմ էթմէք:

Μεταλλικὸς - ὴ - όν. metallico. մետաղեան, հրահալելեաց. մատէնի:

Μέταλλον (τὸ) metallo. հրահալելիք, մետաղ. մատէն, ֆիլիզ. 2. = *Μεταλλεῖον.*

Μεταλλουργεῖον (τὸ) luogo, ove si lavora il metallo. մետաղ գործելու տեղ. մատէն իշլէյէճէք մահալ:

Μεταλλουργέω - ῶ. Μ. ήσω. lavorare il metallo. *մետաղ գործել. մադէն իշլէմէք:*
Μεταλλουργία (ἡ) l'arte del metalliere. *մետաղագործի արհեստ. մադէնճիլիք:*
Μεταλλουργὸς (ὁ, ἡ) metalliere. *մետաղագործ. մադէնճի:*
Μεταλλόχρυσος (ὁ, ἡ) che contiene metallo d'oro. *ոսկիի մետաղ ունեցող. ալթուն մադէնի օլան, անդա քի ալթուն մադէնի պուլունուր:*
Μεταλλώδης - εος (ὁ, ἡ) simile al metallo. *մետաղի նման. մադէնէ պէնզէր:*
Μεταμάζιον (τὸ) lo spazio frà le due zinne. *երկու ծծերուն մէջ տեղը՝ մէջի եղած միջոցը. մէմէլէրին արասը, իքի պօշլուգլարըն օրթասընտա օլան մաքամ:*
Μεταμανθάνω. Μ. μαθήσομαι. imparar una cosa diversa dalla prima. *առաջինէն տարբեր բան մը սորվիլ. էվվէլքինտէն ղայրը պիր նէսնէ էօյրէնմէք:*
Μεταμέλει. Μ. μελήσει (τρτπρσ. μὲ δοτ.) = Μεταμέλομαι.
Μεταμέλεια (ἡ) pentimento. *զղջում, ապաշաւ. թէօպէ, փիշմանլըք, իսթիղֆար, նէտամէթ:*
Μεταμελητικὸς - ἡ - όν. pronto al pentimento. *զղջման պատրաստ. թէօվպէյէ հազըր:*
Μεταμέλομαι. Μ. μελήσομαι. pentirsi. *զղջալ, ապաշաւել. փիշման օլմագ, թէօվպէ էթմէք:*
Μετάμελος (ὁ, ἡ) penitente. *զղջացող. թէօպէքեար. (οὐσ. ἀρσ.) = Μεταμέλεια.*
Μεταμέλπομαι. Μ. μέλψομαι. cantare insieme. *միասին երգել. պիրլիքտէ նաղմալէր օգումագ, իրլամագ:*
Μεταμίγνυμι. Μ. μίξω. mescolar insieme. *միասին խառնել. պիրլէ գարըշտըրմագ:*
Μεταμίσγω. Μ. μίξω. = τῷ προηγ.
Μεταμορφόω - ῶ. Μ. ώσω. trasformare. *մէկի մը կերպարանքը փոխել, այլաձեւել, այլակերպել. շէքլինի թէպտիլ էթմէք:*
Μεταμόρφωσις - εως (ἡ) trasformazione, metamorfosi. *այլաձեւութիւն, այլակերպութիւն. թէպտիլի շէքլ:*
Μεταμόσχευσις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ
Μεταμοσχεύω. Μ. εύσω. traspiantare per via di propaggine. *տաշտաթաղ ընելով ուրիշ տեղեր տնկել. պատըրմա իտիք ախէր եէրլէրէ տիքմէք:*
Μεταμπέχω καὶ Μεταμφιάζω. Μ. άσω καὶ Μεταμφιέννυμι. Μ. αμφιέσω. = Μετενδύω.

Μεταναγινώσκω. Μ. αναγνώσομαι. × *ἀντὶ Μεταπείθω.*
Μετανάστασις - εως (ἡ) trasmigrazione, partenza dalla patria. *տեղափոխութիւն, չու, պանդխտութիւն. ինթիգալ, կէօչմէ, տիյարը ղուրպէթէ վարմա:*
Μετανάστατος (ὁ, ἡ) che trasmigra, trasmigrante. *չու ընող. կէօչ՝ ինթիգալ իտէն:*
Μεταναστεύω καὶ (μσ.) - εύομαι. Μ. εύσω- ομαι. trasmigrare, mutar paese, partirsi per un paese straniero. *չուել, երկիրը փոխել, պանդխտութեան երթալ. կէօչ էթմէք, եէր թէպտիլաթը էթմէք, գուրպէթ կիթմէք, տիյարը ղուրպէթէ վարմագ:*
Μετανάστης - ου (ὁ) = Μετανάστατος. pellegrino. *պանդուխտ. ղարիպ, գուրպէթէ վարան:*
Μετανθέω - ῶ. Μ. ήσω. mutar il fiore. *ծաղիկը փոխել. չիչէյինի թէպտիլ էթմէք:*
Μετανίστημι. Μ. μεταναστήσω. alzare e portar altrove, trasportare. *վերցնել ու ուրիշ տեղ մը տանիլ, տեղափոխել. գալտըրըփ պաշգա պիր մահալլէ կէօթիւրմէք, թաշըմագ (καὶ μσ.) = Μεταναστεύω.*
Μετανοέω - ῶ. Μ. ήσω. = Μεταγινώσκω. Μεταβουλεύομαι. pentirsi. *զղջալ. փիշման օլմագ:*
Μετανοητικὸς - ἡ - όν. pronto a pentirsi. *զղջալու պատրաստ. փիշման օլմայա՝ թէօվպէյէ կէլմէյէ հազըր:*
Μετάνοια (ἡ) pentimento. *զղջում, ապաշաւ. թէօպէ, փիշմանլըք, նէտամէթ:*
Μεταντλέω - ῶ. Μ ήσω. cavar dell' acqua e versarla in un' altro vaso. *ջուր հանել ու ուրիշ աման մը լեցնել. սու չէքիփ՝ ուշգա պիր գապա տօլտուրմագ:*
Μέταξα - ης (ἡ) (ξεν.) (νλγ.) seta. *մետաքս. իփէք:*
Μεταξὺ, ἐπίῤ. frà, trà, dentro. *ի մէջ, ընդ մէջ, մէջ. օրթասընտա, արասընտա:*
Μεταξυλογέω - ω. Μ. ήσω. far delle digressioni in un discorso, digredire. *խօսքի մը մէջ ուրիշ բան մը խօթել՝ պատմել, միջանկեալ բան մ'ալ պատմել, պատմութեան կարգէն խոտորիլ. պիր սէօզ արասընտա պաշգա պիր նէսնէ տախի վասֆ էթմէք, միւթէալլիգ օլմայան պիր հիքեայէթի կիրմէք:*
Μεταξυλογία (ἡ) digressione. *պատմութեան կարգէն խոտորելով ուրիշ բան մը պատմելը, պատմական զարտուղութիւն. պիր սէօզ արասընտա պիր նագլէյի սօգմագ՝ գաթմագ, միւթէալլիգ օլմայան պիր հիքեայէթի կիրմէք, թէզքեայէ:*
Μεταπαιδαγωγέω - ῶ. Μ. ήσω καὶ Μεταπαιδεύω. Μ. εύσω. erudire altrimenti. *ուրիշ կերպով մը մարզել՝ կրթել վարժել. ախէր թարզ թէրպիյէ էթմէք, ուսուլ էտէպ էօյրէթմէք:*
Μεταπαιφάσσομαι (Χ. Μ.) serpeggiare, lanciarsi in zigzag (come un fulmine). *գալարիլ, սողոսկիլ, օձապտոյտ նետուիլ (կայծակին պէս). իլտէրլէնմէք, էյլանքավի աթըլմագ (եըլտըրըմ կիպի):*
Μεταπαύομαι. Μ. παύσομαι. riposare vicendevolmente. *փոփոխակի հանգչիլ. նէօպէթ իլէ րահաթլանմագ՝ նէֆէս ալմագ:*
Μεταπείθω. Μ. πείσω. dissuadere. *մէկուն միտքը փոխել, տարահամոզել. ֆիքրինտէն տէօնտիւրմէք, տիւշիւնճէսինի ֆիքրինի չէվիրմէք, րէէյինտէն տէօնտիւրմէք:*
Μεταπειράομαι - ῶμαι. Μ. άσομαι. provar di nuovo, provar in diverso modo. *նորէն փորձել, ուրիշ կերպով փորձել. թէքրար թէճրիպէ էթմէք, ախէր տիւրլիւ իլէ իմթիհան էթմէք:*
Μετάπειστος (ὁ, ἡ) dissuaso. *տարահամոզուած, միտքէն դարձած. րէէյինտէն՝ թէտպիրինտէն տէօնմիւշ:*
Μεταπειστὸς - ἡ - όν. che si può dissua-

dere. մտքը փոխելը՝ տարահամոզելը կարելի · [illegible] ։

Μετάπεμπτος (ὁ, ἡ) chiamato, fatto venire (*Λατ.* accitus). կանչուած, մէկի մը ձեռքով բերուած · [illegible] ։

Μεταπέμπω. Μ. πέμψω. mandare, spedire dietro qualcheduno. մէկի մը ետեւէն խրկել · [illegible] · (*συνήθ. μσ.*) far venire, mandar a portare, a chiamare. բերել տալ, բերելու՝ կանչելու խրկել · [illegible] ։

Μετάπεμψις - εως (ἡ) *τὸ οὐσ. τ. προηγ.*

Μεταπηδάω - ῶ. Μ. ήσω saltar da un luogo all' altro. տեղէ տեղ ցատկել · [illegible] ։

Μεταπίνω. Μ πίομαι. bere dopo. ետքը խմել · [illegible] ։

Μεταπίπτω. Μ. πεσοῦμαι. cader altrove. 2. ricadere. 3. cader di speranza. 4. mutarsi. ուրիշ տեղ ընկնիլ · 2 · նորէն ընկնիլ · 3 · յոյսը կտրուիլ · 4 · փոխուիլ · [illegible] · 2 · [illegible] · 3 · [illegible] · 4 · [illegible] ։

Μετάπλασις - εως (ἡ) *καὶ Μεταπλασμὸς* (ὁ) trasformazione. 2. metaplasmo (figura grammatica). այլաձեւութիւն, կերպարանափոխութիւն 2 · փոխակերպութիւն (քերականական ձեւ մըն է) · [illegible] 2 · [illegible] ։

Μεταπλάσσω (ττω.) *Μ. πλάσω.* trasformare, trasfigurare. այլաձեւել, կերպարանափոխ առնել · այլակերպել · [illegible] ։

Μεταπλώ-ω. Μ. πλώσω. × *ἀντὶ Μεταπλέω.* navigare altrove. ուրիշ տեղ նաւարկել · [illegible] ։

Μεταπνέω. Μ. πνεύσω. respirar di nuovo, riavere il respiro. նորէն շունչ առնել, նորէն շունչը ձեռք բերել · [illegible] (*κυρ. καὶ μτφρ*)

Μεταπνοὴ - ῆς (ἡ) respirazione. շնչառութիւն · [illegible] · (*κυρ. καὶ μτφρ.*)

Μεταποιέω-ῶ. Μ. ήσω. cangiare, mutare, rifare altrimenti. փոխել, փոփոխել, նորէն ուրիշ կերպով մը շինել · [illegible] · (*μσ.*) appropriarsi, arrogarsi. իրեն սեպհականել՝ գրաւել · [illegible] ։

Μεταποίησις - εως (ἡ) mutazione, il far in diverso modo. փոփոխութիւն, ուրիշ կերպով շինելը · [illegible] ։

Μεταπορεύομαι. Μ. εύσομαι. andar indietro, seguire. 2. perseguitare. ետեւէն երթալ, հետեւիլ. 2 · ետեւէն ընկնալ, վանել · [illegible] · 2 · [illegible] ։

Μετάπρασις - εως (ἡ) incetta. մէկէն բան մը ծախու առնելը, ուրիշին աւելի սուղ գնով ծախելու համար · [illegible] ։

Μεταπράτης - ου (ὁ) rivenditore, incettatore. մէկէն բան մը գնող ուրիշին աւելի գնով ծախելու համար · [illegible] ։

Μεταπρέπω (Χ. Μ.) superare gli altri in qualche cosa. բանի մը մէջ ուրիշները անցնիլ՝ գերազանցել · [illegible] ։

Μεταπύργιον (τὸ) lo spazio frà le due torri. երկու աշտարակին մէջի միջոցը · [illegible] ։

Μεταπωλέω-ῶ. Μ. ήσω. incettare, rivendere. բան մը գնել, ու ուրիշին ծախել (աւելի գնով) · [illegible] ։

Μεταπωλητὴς - οῦ (ὁ) = *Μεταπράτης.*

Μεταρίθμιος (ὁ, ἡ) annoverato insieme. միասին համրուած · [illegible] ։

Μεταῤῥέω. Μ. ῥεύσω. scorrere altrove. ուրիշ տեղ վազել՝ հոսել · [illegible] ։

Μεταῤῥιπτέω - ῶ. Μ. ήσω. καὶ Μεταῤῥίπτω. Μ. ῥίψω. gettar altrove. ուրիշ դի նետել · [illegible] ։

Μεταῤῥυθμέω - ῶ. Μ. ήσω καὶ Μεταῤῥυθμίζω. Μ. ίσω. riformare. բանի մը կարգը փոխել, աղէկի դարձընել, բարեկարգել · [illegible] ։

Μεταῤῥύθμισις - εως (ἡ) riforma. բանի մը կարգը փոխելը աղէկի դարձընելը, բարեկարգութիւն · [illegible] ։

Μεταρσιολέσχης - ου (ὁ) che ciarla delle cose sublimi. բարձր բաներու վրայ շաղակրատող · [illegible] ։

Μετάρσιος (ὁ, ἡ) sublime, eccelso, alto, 2. arrogante, superbo. 3. inutile, vano. բարձր · 2 · բարձրամիտ, հպարտ · 3 · պարապ, փուճ · [illegible] ։

Μετασεύομαι (Χ. Μ.) seguire, accompagnare. հետեւիլ, ուղեկցիլ, ընկերել · [illegible] ։

Μετασκευάζω. Μ. άσω. costruire in un' altra maniera. ուրիշ կերպով մը շինել · [illegible] · (*μσ.*) trasportare le suppellettili. կարասիքը ուրիշ տեղ կրել, չուել · [illegible] ։

Μετασκευὴ (ἡ) = *Μεταποίησις, Μεταῤῥύθμισις.*

Μετασκηνόω - ῶ. Μ. ώσω. trasportare le tende, trasmigrare, cangiar dimora. վրանները ուրիշ տեղ տանիլ՝ կրել, բնակութիւնը փոխել · [illegible] ։

Μετασοβέω - ῶ. Μ. ήσω. = *Μεταδιώκω.*

Μετάστασις - εως (ἡ) mutazione. 2. allontanamento. 3. trasmigrazione. 4. trasposizione. 5. morte. 6. rivoluzione. փոփոխութիւն · 2 · հեռանալը · 3 · չուելը · 2 · տեղափոխութիւն, փոխադրու-

թիւն. 5. մահ. 6. աերութեան փոփոխութիւն. [illegible]

Μεταστέλλομαι. M. στελοῦμαι. = *Μεταπέμπομαι.*

Μεταστοιχεὶ, ἐπίῤ. per ordine, ordinamente. *կարգաւ.* [illegible]

Μεταστρατοπεδεύω. M. εύσω. trasportare l'esercito da un luogo all'altro. *բանակը տեղէ տեղ տանիլ, վերցընել.* [illegible]

Μεταστρέφω. M. στρέψω. rivolgere, rivoltare. 2. mutare, cangiare. *դարձընել, շրջել. 2. փոխել, այլայլել.* [illegible]

Μεταστροφὴ (ἡ) rivolgimento, cambiamento. *դառնալը, փոփոխում.* [illegible]

Μεταστύλιον (τὸ) galleria. *Ճեմելիք, սիւներով զարդարուած սրահ.* [illegible]

Μετασχηματίζω. M. ίσω. trasformare. *այլաձեւել, այլակերպել.* [illegible]

Μετασχημάτισις - εως (ἡ) καὶ

Μετασχηματισμὸς (ὁ) trasformazione. *այլաձեւութիւն, այլակերպութիւն.* [illegible]

Μετατάσσω (ττω.) M. τάξω. mutar l'ordine dell'esercito. *բանակին կարգը փոխել.* [illegible]

Μετατίθημι. M. μεταθήσω. metter altrove o altrimenti, trasporre, mutare. *ուրիշ տեղ կամ ուրիշ կերպ դնել, փոխադրել, փոխել.* [illegible]

Μετατρέπω. M. ψω. rivolgere, voltar all' altra parte, cangiare. *մեկալ դին դարձընել, շրջել, փոխել.* [illegible]

Μετατρέφω. M. θρέψω. nutrire frà o insieme cogli altri. *ուրիշներուն մէջը կամ ուրիշներուն հետ սնուցանել.* [illegible]

Μετατρέχω. M. δραμουμαι. correre indietro. 2. trascorrere. *ետեւէն վազել. 2. վազելով անցնիլ երթալ.* [illegible]

Μετατροπὴ (ἡ) cangiamento, mutazione. *փոփոխում, փոփոխութիւն.* [illegible]

Μετάτροπος (ὁ, ἡ) cangiato, mutato, rivoltato. *փոխուած, դարձած.* [illegible]

Μετατυπόω - ῶ. M. ώσω. trasformare. *ձեւը՝ տիպը փոխել, այլակերպել.* [illegible]

Μετατύπωσις - εως (ἡ) trasformazione. *ձեւը՝ տիպը փոխելը, այլաձեւութիւն.* [illegible]

Μεταυδάω - ῶ. M. ήσω. indirizzare il discorso a uno, volgersi a parlargli. *խօսքը մէկի մը դարձընելը, դառնալ մէկի մը խօսիլ.* [illegible]

Μεταύριον, ἐπίῤ. dopodomani, posdomani. *վաղը չէ մէկալ օր, ի միւսում աւուր.* [illegible]

Μεταυτίκα, ἐπίῤ. appresso, tosto. *ետքը, շուտով.* [illegible]

Μεταῦτις, ἐπίῤ. indi, dopo. *ետքը, յետոյ.* [illegible]

Μεταφέρω. M. μετοίσω. trasportare. 2. esprimere una cosa per metafora. *փոխադրել, տեղէ մը ուրիշ տեղ բերել. 2. բան մը փոխաբերութեամբ արտայայտել.* [illegible]

Μετάφημι. M. φήσω. = *Μεταυδάω.*

Μεταφορὰ (ἡ) trasporto. 2. (*ῥητ.*) metafora. *փոխադրութիւն, տեղէ տեղ տանիլը. 2. փոխաբերութիւն.* [illegible]

Μεταφορέω - ῶ. M. ήσω. = *Μεταφέρω.*

Μεταφόρητος (ὁ, ἡ) trasportabile. *փոխադրելի.* [illegible]

Μεταφορικὸς - ή - όν. metaforico. *փոխաբերական.* [illegible]

Μεταφορικῶς, ἐπίῤ. metaforicamente. *փոխաբերութեամբ, փոխաբերաբար.* [illegible]

Μεταφράζομαι. M. φράσομαι. riflettere dopo o assieme. *ետքէն կամ միասին մտածել.* [illegible]

Μεταφράζω. M. άσω. tradurre, interpretare. *թարգմանել, մեկնել.* [illegible]

Μετάφρασις - εως (ἡ) traduzione, interpretazione. *թարգմանութիւն, մեկնութիւն.* [illegible]

Μεταφραστὴς - οῦ (ὁ) traduttore, interprete. *թարգման, մեկնիչ.* [illegible]

Μεταφραστικὸς - ή - όν. che concerne la traduzione, interpretativo. *թարգմանական, մեկնական.* [illegible]

Μετάφρενον (τὸ) il mezzo della schiena. *թիկանց մէջ տեղը.* [illegible]

Μεταφυτεία (ἡ) traspiantamento. *տունկերը տեղէ տեղ տնկելը, փոխադրութիւն տնկոց.* [illegible]

Μεταφυτεύω. M. εύσω. traspiantare. *տունկերը տեղէ տեղ տնկել՝ փոխադրել.* [illegible]

Μεταφωνέω - ῶ. M. ήσω. = *Μεταυδάω.*

Μεταχειρίζω. καὶ (μέ.) - ίζομαι. M. ίσω - ομαι. adoperare, trattare. *գործածել, վարուիլ.* [illegible]

Μεταχείρισις - εως (ἡ) καὶ

Μεταχειρισμὸς (ὁ) adoperazione, trattamento. *գործածութիւն, վարուիլը.* [illegible]

Μεταχρηματίζω. M. ίσω. = *Μετονομάζω.*

Μετάχρονος (ὁ, ἡ) che si fà tardi, futuro. ուշ եղող, ապագայ. գեճ օլան, գեճիքմիշ։

Μεταχρώννυμι. Μ. *χρώσω.* tinger d' un color diverso. ուրիշ գունի ներկել. պաշգա րէնկէ պոյամագ։

Μεταχωρέω-ῶ. Μ. *ήσω.* ritirarsi, partirsi altrove. ուրիշ տեղ քաշուիլ՝ երթալ. պաշգա եէրէ չէքիլմէք՝ վարմագ։

Μετεγγράφω. Μ. *γράψω.* arrolare, registrare diversamente. ուրիշ կերպ ցուցակը գրել՝ արձանագրել. ախէր թարզ եազմագ, պաշգայընը թէֆթէրէ եազմագ։

Μέτειμι. Μ. *μετέσομαι.* essere, trovarsi in mezzo di... (*Λατ.* intersum). 2. (*τρτπρσ.*) aver parte, partecipare. մէջը ըլլալ՝ գտնուիլ. 2. մաս՝ բաժին ունենալ. իչինտէ՝ արասընտա օլմագ՝ պուլունմագ. 2. լազըմ՝ հիսսէտար օլմագ։

Μέτειμι. Μ. *μέτειμι.* = *Μετέρχομαι.*

Μετεκβαίνω. Μ. *βήσομαι.* uscir da un luogo ed entrar in un' altro. տեղէ մը ելլել ու ուրիշ տեղ մտնալ. պիր եէրտէն չըգըփ պաշգա պիր եէրէ գիրմէք։

Μετεκβιβάζω. Μ. *άσω.* sbarcar da una nave ed imbarcar in un' altra. նաւէ մը հանել ու ուրիշ նաւ մը դնել. պիր գէմիտէն չըգարըփ պաշգա պիր գէմիյէ գօյմագ։

Μετεκβολὴ (ἡ) = *Μεταβολή.*

Μετεκδύομαι. Μ. *δύσομαι.* mutar (spesso) gli abiti. (յաճախ) լաթերը փոխել. (սըգ սըգ) ռուպալարընը տէյիշտիրմէք։

Μετεμψυχόω-ῶ. Μ. *ώσω.* far passar l' anima da un corpo all' altro. հոգին մարմնէ մարմին անցընել. ճանը պէտէնտէն պէտէնէ գէչիրմէք։

Μετεμψύχωσις-εως (ἡ) metempsicosi, trasmigrazione delle anime da un corpo all' altro. հոգեփոխութիւն, հոգիներուն մարմնէ մարմին անցնիլը. ռուհլարըն՝ ճանլարըն պիր պէտէնտէն պաշգա պիր պէտէնէ գէչմէսի։

Μετενδύω. Μ. *δύσω.* vestire (*καὶ μσ.*) vestirsi un' altra veste. ուրիշ լաթ՝ հագուստ հագուեցընել կամ հագուիլ. պաշգա ռուպա գիյտիրմէք եախօտ գիյինմէք։

Μετεννέπω (Χ. Μ.) = *Μετάφημι.*

Μετέρχομαι. Μ. *μετελευσομαι.* partirsi, passare, andare da un luogo all' altro. 2. andar indietro, cacciare, perseguitare, andar cercando. չուել, անցնիլ, տեղէ մը ուրիշ տեղ երթալ. 2. ետեւէն երթալ, վանել, փնտռտել. պիր եէրտէն վարմագ, գէչմէք, պիր եէրտէն պիր եէրէ գիթմէք. 2. արգասընտան վարմագ, գօվալամագ, արամագ, արգասընտան թօլաշմագ։

Μετέχω. Μ. *μεθέξω.* partecipare, esser partecipe. բաժնորդ՝ մասնակից ըլլալ. իշթիրագ՝ հիսսէտար օլմագ։

Μετεωρία (ἡ) distrazione. զբաղում, միտքի խորհրդոց տարածուիլը. ագըլ տաղընըգլըղը։

Μετεωρίζω. Μ. *ίσω.* innalzare. վեր վերցընել. եուգարը գալտըրմագ, եիւքսէլթմէք։ (*μσ.*) esitare. 2. insuperbirsi. վարանիլ, կասկածանաց մէջ ըլլալ. 2. հպարտանալ. շիւփհէլէնմէք, տիւշիւնճէլի օլմագ. 2. մաղրուրլանմագ, գիպիրլէնմէք։

Μετεωρισμὸς (ὁ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Μετεωρολεσχέω-ῶ. Μ. *ήσω.* discorrere delle cose celesti, sublimi. երկնային՝ բարձր բաներու վրայ խօսիլ. սէմավի՝ եիւճէ նէսնէլէր հագգընտա սէօհպէթ էթմէք։

Μετεωρολόγος (ὁ, ἡ) che discorre delle cose celesti, sublimi, delle meteore. երկնային՝ բարձր բաներու՝ մետէորաներու վրայ խօսող. սէմավի՝ եիւճէ նէսնէլէր՝ ասարը ուլվիյէլէր հագգընտա սէօհպէթ էտէն։

Μετεωροποιέω-ῶ. Μ. *ήσω.* = *Μετεωρίζω.*

Μετεωροπόλος (ὁ, ἡ) che osserva le cose celesti. երկնային բաները դիտող՝ քննող. սէմավի նէսնէլէրի նազար՝ թէճէսսիւս էտէն։

Μετεωροπόρος (ὁ, ἡ) che cammina per l' aria. օդէն քալող. հավատան եիւրիւեէն։

Μετέωρος (ὁ, ἡ) alto, elevato, sublime, innalzato all' aria. 2. perplesso, esitante. 3. superbo. բարձր, վերամբարձ, վերցեալ՝ բարձրացեալ ընդ օդ. 2. վարանամիտ, երկբայ. 3. բարձրամիտ. հպարտ. եիւճէ, պուլէնտ, եուգարը, հավայա գալգմըշ՝ եուգարը գալըշ, հավալը. 2. շիւփհէլի, տիւշիւնճէլի. 3. մաղրուր, խօտպին։ (*ἰδιαιτ. δὲ καὶ συνήθ.*) *Μετέωρα* (τὰ) meteora. մետէորայ. ասարը ուլվիյէ։

Μετεωροσκοπέω-ῶ. Μ. *ήσω.* osservare le meteore. մետէորաները դիտել. ասարը ուլվիյէլէրի նազար էթմէք։

Μετεωροσκόπιον (τὸ) meteoroscopo, astrolabio. աստղադիտակ (աստղաբաշխական գործիք մը). ասթուրլապ (իլմի հէյէթէ մախսուս պիր ալէթ)։

Μετεωροφρονέω-ῶ. Μ. *ήσω.* = *Ὑψηλοφρονέω.*

Μετεώρως, ἐπίῤ. in alto. 2. in sospeso, esitando. բարձր, ի բարձունս. 2. վարանօք, կասկածելով. եիւճէտէ, պուլէնտտէ, եուգարըտա օլարագ. 2. շիւփհէ իլէ, տիւշիւնճէլի։

Μέτηλυς-υδος (ὁ, ἡ) avventizio, forestiere. եկ, դրսէն եկած, օտար, դրսեցի. տըշարըտան գէլմիշ, ղարիպ, էճնէպի, տըշարըլը։

Μετοικεσία (ἡ) = *Μετοίκησις* ἢ *Μετοικία.*

Μετοικέω-ῶ. Μ. *ήσω.* andar ad abitare altrove, mutar dimora. ուրիշ տեղ մը բնակելու երթալ, բնակարանը փոխել. պաշգա եէրէ վարմագ իգամէթ էթմէք իչին, մէսքէնը տէյիշտիրմէք։

Μετοίκησις-εως (ἡ) trasmigrazione, mutazione di dimora. չու, բնակութիւնը փոխելը. գէօչ, մէսքէն տէյիշտիրմէ։

Μετοικία (ἡ) abitazione fuori della patria. հայրենիքէն դուրս տեղ բնակիլը. վաթանտան թաշրա պիր մահալտէ իգամէթ էթմէ. 2. = *Μετοίκησις.*

Μετοικίζω. Μ. *ίσω.* trasportare gli abitanti d' un paese in un' altro. երկրի մը բնակիչները ուրիշ երկիր մը տանիլ. պիր էյալէթին էհալիսինի պաշգա պիր էյալէթէ գէօչիւրմէք։

Μετοικικὸς-ὴ-όν. καὶ

Μετοίκος (ὁ, ἡ) pertinente ad un fittajuolo. վարձուորի մը պատկանած. քիրաճըյա տայիր. (οὐσ.) *Μετοίκιον* (τὸ) il

fitto d'un abitazione. բնակութեան մը վարձ. [illegible]

Μετοικισμὸς (ὁ) trasportazione o trasmigrazione degli abitanti d'un paese in un altro. երկրի մը բնակիչները ուրիշ երկիր մը տանիլը կամ անոնց հոն չուելը. [illegible]

Μέτοικος (ὁ, ἡ) straniero stabilito in un paese forestiere, adventizio, pellegrino, fittajuolo, pigionale in paese altrui. օտար երկիր մը բնակող, եկ, պանդուխտ, դրսեցի, ուրիշին պատառը վարձուոր եղող. [illegible]

Μετονομάζω. *Μ*. *άσω*. mutar il nome, dar un altro nome. անունը փոխել, ուրիշ անուն տալ. [illegible]

Μετονομασία (ἡ) mutazione di nome. 2. metonomasia (figura grammatica.) անուն փոխելը. 2. անուանափոխութիւն (քերականական ձեւ մըն է). [illegible]

Μετόπιν, *ἐπίῤ*. = *Μετόπισθε*.

Μέτοπις-*ιδος* (ἡ) la pena d'un delitto. յանցանքի մը պատիժը. [illegible]

Μετόπισθε (*σθεν*), *ἐπίῤ*. di dietro. 2. dopo. ետեւէն. 2. ետքը. [illegible]

Μετόπωρον (τὸ) tempo brumale. ձմեռնային ժամանակ. [illegible]

Μετόρχιον (τὸ) lo spazio fra le due file d'alberi, viale. երկու կարգ չարուած ծառերուն մէջի միջոցը. [illegible]

Μετουσία (ἡ) participazione, comunicazione. բաժնորդութիւն, հաղորդակցութիւն. [illegible]

Μετουσιαστικὸς-*ὴ*-*όν*. che ha la forza di partecipare. բաժնորդ' հաղորդ ըլլալ կրցող. [illegible]

Μετοχετεύω. *Μ*. *εύσω*. condurre l'acqua altrove per via di canale. խողովակաւ ջուրը ուրիշ տեղ տանիլ. [illegible]

Μετοχὴ (ἡ) participazione. հաղորդակցութիւն, բաժնորդութիւն. [illegible] (*γρμτ*.) participio (parte del discorso.) ընդունելութիւն (մասն բանի). [illegible]

Μέτοχος (ὁ, ἡ) partecipe. բաժնորդ, մասնակից. [illegible]

Μετρέω-*ῶ*. *Μ*. *ήσω*. misurare. չափել. [illegible]

Μετρηδὸν, *ἐπίῤ*. misuratamente. չափով. [illegible]

Μέτρημα (τὸ) il vitto destinato a' soldati, pensione. զինուորներու կապուած կարգուած կերակուր' ռոճիկ, պարէն, ուտեստ զինուորաց. [illegible]

Μέτρησις-*εως* (ἡ) misurazione. չափելը. [illegible]

Μετρητὴς-*οῦ* (ὁ) misuratore. չափող. [illegible]

Μετρητικὸς-*ὴ*-*όν*. che serve a misurare. չափելու պէտք եղած. [illegible] — *ικῶς*, *ἐπίῤ*.

Μετρητὸς-*ὴ*-*όν*. misurabile. չափելի. [illegible]

Μετριάζω. *Μ*. *άσω*. moderare. չափաւորել. [illegible] (*ἀμτβτ*.) moderarsi, comportarsi moderatamente. ինքը զինքը չափաւորել, չափաւորապէս վարուիլ. [illegible]

Μετρικὸς-*ὴ*-*όν*. che concerne la misura. 2. metrico. չափելու պատկանած. 2. տաղաչափական, չափաբանական. [illegible] *Μετρικὴ* (ἡ) (*ἐνν*. *τέχνη*) arte metrica. տաղաչափութիւն. [illegible]

Μετρικῶς, *ἐπίῤ*. metricamente. տաղաչափութեամբ. [illegible]

Μετριολόγος (ὁ, ἡ) moderato nel suo parlare. չափաւորապէս խօսող. [illegible]

Μετριοποσία (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ

Μετριοποτέω-*ῶ*. *Μ*. *ήσω*. bere con moderazione. չափաւորապէս խմել. [illegible]

Μετριοπότης-*ου* (ὁ) che beve moderatamente, sobrio. չափաւորապէս խմող, պարկեշտ յըմպելիս. [illegible]

Μέτριος-*α*-*ον*. moderato, modesto, mediocre. չափաւոր, համեստ, միջակայքին. [illegible]

Μετριότης (ἡ) moderazione, modestia, mediocrità. չափաւորութիւն, համեստութիւն, միջասահմանութիւն. [illegible]

Μετριοφρονέω-*ῶ*. *Μ*. *ήσω*. comportarsi con modestia. համեստութեամբ վարուիլ. [illegible]

Μετριοφροσύνη (ἡ) modestia, moderazione. համեստութիւն, չափաւորութիւն. [illegible]

Μετρίως, *ἐπίῤ*. moderatamente, mediocremente, modestamente. չափաւորապէս, միջասահմանութեամբ, համեստութեամբ. [illegible]

Μέτρον (τὸ) misura. 2. metro, misura del verso. 3. modo, regola, ordine. չափ. 2. չափ (տաղաչափաց). 3. կանոն, պայման, կարգ. [illegible]

Μετρονόμος (ὁ) magistrato incaricato all' ispezione dell' equità delle misure. չափերուն ըման ըլլալուն փոյթ տանող նայող իշխանաւոր. [illegible]

Μετωνυμία (ἡ) mutazione di nome. 2. metonimia (figura rettorica.) անուն փոխելը. 2. փոխանունութիւն (ճարտասանական ձեւ մըն է). [illegible]

Μετωπίας-*ου* (ὁ) che ha gran fronte (*Λατ*. fronto). մեծ ճակատ ունեցող. [illegible]

Μετώπιος (ὁ, ἡ) di fronte. ճակատի պատ-

կանաճ · աննա մոգասսա · (οὐσ.) Μετώπιον (τὸ) metopio, ammoniaco. օշակ, օշախ · նշադր գաւշագը · 2 · = Μέτωπον.

Μετωπὶς - ίδος (ἡ) frontale. ապարօշ · ճաթգը, տէլլալտէ, գըլաղէթ:

Μέτωπον (τὸ) fronte. ճակատ · ալըն, ճէպհէ:

Μέχρι καὶ (πρὸ φων.) Μέχρις, ἐπίῤ. fino, infino, finchè. մինչեւ, մինչուկ, մինչ, մինչուկ որ · տէք, տագ, թագ, թագիմ, նէ գատար քի: = Ἄχρι.

Μὴ, μόρ. Ἀρνητ. (particella negativa). no, non. (բացասական մասնիկ մը) մի՛. (նաֆի պիր ախզ տըր) մա՛, մէ՛, եօ՛գ: π. χ. μὴ λέγῃ. non dire. մի՛ ըսեր · սէօյլէմէ:

Μηδαμινὸς - ὴ - όν. da niente, di verun prezzo. յոչինչ պիտանացու, փուճ, չընչին · իշէ եարամազ, շէյ տէյիլ, պօշ, պիպահաթ:

Μηδαμόθεν, ἐπίῤ. da veruna parte. հիչ մէկ կողմէն · հիչ պիր թարաֆտան:

Μηδαμόθι, ἐπίῤ. in veruna parte, in nessun luogo (Λατ. nusquam.) հիչ մէկ դի մը, հիչ մէկ տեղ մը · հիչ պիր եանտա, հիչ պիր եէրտէ:

Μηδαμὸς - ὴ - όν. = Μηδείς.

Μηδαμόσε, ἐπίῤ. (κινησ. τόπ.) in nessun luogo. հիչ մէկ տեղ մը · հիչ պիր եէրէ:

Μηδαμοῦ, ἐπίῤ. = Μηδαμόθι.

Μηδαμῶς, ἐπίῤ. in verun modo, in niun modo (Λατ. neutiquam.) ոչ իւիք, հիչ մէկ կերպով մը · հիչ պիր եօլ իլէ, հիչ պիր վէճհ իլէ:

Μηδὲ, ἐπίῤ. e non, nè anche (Λατ. neque, nec.) եւ ոչ իսկ · նէ՛ տէ:

Μηδεὶς - ενὸς, μηδεμία - μιᾶς, μηδὲν - μενός. nessuno, veruno. ոչ ոք, հիչ մէկը · հիչ քիմսէ:

Μηδέποτε, ἐπίῤ. mai, unquemai. (Λατ. nunquam.) ոչ երբեք · ասլա, հէ՛չ:

Μηδέπω, ἐπίῤ. non ancora (Λατ. nondum.) դեռ ոչ · տահա տէյիլ:

Μηδεπώποτε, ἐπίῤ. mai, in verun tempo. ոչ երբեք, հիչ մէկ ատեն մը · ասլա, հիչ պիր զամանտա:

Μηδέτερος - α - ον. nè l'uno nè l'altro (Λατ. neuter.) ոչ մէկը ոչ միւսը, երկուքէն հիչ մէկը · նէ՛ պիրի նէ՛ օպիրի, իքիսինտէն հիչ պիրի:

Μηδετέρωθεν, ἐπίῤ. nè dall' una nè dall' altra parte. ոչ մէկ դիէն, եւ ոչ միւսէն · նէ՛ պիր եանտան, նէ՛ օպիր եանտան:

Μηδετέρως, ἐπίῤ. nè all' uno, nè all' altro modo. ոչ այս եւ ոչ այն կերպով, երկու կերպին հիչ մէկովը · նէ՛ պու թարզ իլէ նէ՛ օպիր թարզ իլէ, իքի թարզըն՝ վէճհինտէն հիչ պիրիսի իլէ:

Μηδετέρωσε, ἐπίῤ. nè all' una nè all' altra parte. ոչ մէկ դին եւ ոչ միւսալ դին · նէ՛ պիր եանա նէ՛ օպիր եանա:

Μηδικὴ πόα. medica, erba medica, cedrangola, trifoglio. (Γαλλ. luzerne.) առուոյտ · եօֆէօթ, սէֆէօթ, ֆասֆասաթ, եօնճա: Μηδικὸν μῆλον. = Κίτρον.

Μηδόλως, ἐπίῤ. in nessun modo, affatto. հիչ մէկ կերպով մը, ամենեւին · հիչ պիր թարզ իլէ, պիլ ճիւմլէ, պիլ քիւլլիեա:

Μήδομαι. Μ. μήσομαι. pensare, meditare, operare. մտածել, գործել · տիւշիւնմէք, իշլէմէք, եափմագ · 2 · = Μεριμνῶ.

Μῆδος - εος - ους (τὸ) consiglio. 2. (πλθ.) le parti vergognose dell' uomo. խորհուրդ · 2 · երիկ մարդու առականքը · մուլահազա · 2 · էրքէն ալաթ եէրլէրի:

Μηκάζω. Μ. άσω. καὶ

Μηκάομαι - ῶμαι. Μ. ήσομαι. belare. մայել · մէլէմէք:

Μηκέτι, ἐπίῤ. non più. (Λατ. non amplius.) այլեւս ոչ, ալ չէ՛ · գայրը եօգ, պունտան պէօյլէ եօգ:

Μήκιστος - η - ον (ὑπερθ. τ. Μακρός.) lunghissimo. խիստ երկան · ղայէթ ուզուն · (τὸ οὐδ.) Μήκιστον καὶ Μήκιστα, ἐπίῤ. troppo lungamente, lunghissimamente. 2. finalmente. խիստ երկան ըլլալով · 2 · վերջապէս · ղայէթ ուզուն օլարագ · 2 · վէլ հասըլ, նիհայէթ:

Μηκόθεν, ἐπίῤ. = Μακρόθεν.

Μῆκος - εος - ους (τὸ) lunghezza, longitudine. երկայնութիւն · ուզունլուգ:

Μηκύνω. Μ. υνῶ. allungare. երկընցնել · ուզաթմագ:

Μήκων - ωνος (ἡ) papavero. մեկոն · խաշխաշ · 2 · = Κέγχρος. 3. = Μηκώνιον.

Μηκώνιον (τὸ) oppio. ափիոն · աֆիօն:

Μηλέα (ἡ) melo (albero.) խնձորենի · էլմա աղաճը:

Μήλη (ἡ) tenta. վիրաչափ · ճէրրահ միլի:

Μηλιαυθμὸς (ὁ) ovile, pecorile. փարախ, գաւիթ ոչխարաց · աղըլ, գօյուն եաթաղը:

Μηλοβατέω - ῶ. Μ. ήσω. (ἐπὶ προβ.) = Βατεύω.

Μηλοβοτέω - ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —

Μηλοβότης - ου (ὁ) pastore. խաշնարած, հովիւ · չօպան, րէյա:

Μηλόβοτος (ὁ, ἡ) ove si pascolano le pecore. ուր որ ոչխարները կ'արածուին · նէրտէ քի գօյունլար օթլանըրլար:

Μηλολόνθη (ἡ) ninfa, bacolino di rosa. ոսկեգոյն թեւերով վարդերու վրայ գըտնըւող որդ · չիւլ պէօճէյի, շէնա պէօճէյի:

Μῆλον (τὸ) mela, pomo. 2. il frutto di qualunque albero. 3. guancia, mascella, le zinne delle donzelle. 4. pecora. խնձոր · 2 · որ եւ իցէ ծառի պտուղ · 3 · այտ, աղջկանց ծիծերը · 4 · ոչխար · էլմա · 2 · հէր պիր նէվ աղաճըն մէյվէսի · 3 · եանագ, գըզլարըն մէմէլէրի՝ պէօյիւթանլէրի · 4 · գօյուն:

Μηλονομεὺς - εως (ὁ) καὶ

Μηλονόμης - ου (ὁ) καὶ

Μηλονόμος (ὁ) pastore di pecore. խաշնարած · գօյուն չօպանը:

Μηλοσσόος (ὁ, ἡ) conservatore delle pecore. ոչխարները պահպանող · գօյունլարը սագլայան՝ գօրուեան:

Μηλοσφαγέω - ῶ. Μ. ήσω. immolare delle pecore. ոչխարներ զենուլ՝ կտրել՝ մորթել (զոհի համար) · գօյունլարը գուրպան քէսմէք, պօղազլամագ:

Μηλοσφαγία (ἡ) immolazione delle pecore. ոչխարի զոհ՝ զենում · գօյուն գուրպանը:

Μηλοσφάγος (ὁ, ἡ) immolatore delle pe-

core. ոչխարները զենող կրող (զոհի համար)· գօյունլարը գուրպան քեսէն:

Μηλοφόρος (ὁ, ἡ) che produce o porta del pomo. խնձոր բուսցընող կամ կրող· էլմա հասըլ էտէն եա թաշըյան:

Μηλοφύλαξ - ακος (ὁ, ἡ) custode delle pecore. ոչխարներու պահապան· գօյուն պէքճիսի:

Μηλόω - ῶ. Μ. ώσω. tentar la piaga. խոցին մէջ վիրաչափը խոթել· եարայա միլ սօգմագ:

Μηλωτὴ (ἡ) pelle di pecore. ոչխարի մորթ· գօյուն տէրիսի, փէօսթէքի:

Μηλωτρὶς - ίδος (ἡ) = *Μήλη*. 2. stuzzicorecchi. ականջի քչփորիկ· հէլալ:

Μὴν (*μὲν*) *μόρ.* (*Βεβαιωτ.*) certamente, davvero (*Λατ.* sane, profecto.) ընդորդ որ, իրաւցընէ· ահէհա, վաքըա· (*Ἐνστατ.* ἢ *Ἐναντιωματ.*) però, tuttavia. բայց, այսու ամենայնիւ· լաքին, էյլէ օլսա տախի:

Μὴν - μηνὸς (ὁ) (*κυρ.*) = *Μήνη*. 2. mese. ամիս· այ· 3. (*πλθ.*) i mestrui. դաշտան, կընկանց ամսըչէքը· հայըզ, գարըլարըն այըզը:

Μήνη (ἡ) luna. լուսին· մահթապ:

Μηνιαῖος - α - ον. mensuale. ամսական· մահէ:

Μήνιγξ - ιγγος (ἡ) meninge (nome dato a quelle due membrane, che vestono il cerebro, l'una detta Piamadre, e l'altra Duramadre.) մզնիք ուղղոյն (ուղեղը պատող երկու մաշկ՝ որուն որ մէկը կ'ըսուի Գորովամայր ու մէկալն ալ Խստամայր)· զարը տէյին (տէյնին էթրաֆընը ալան օլէ+ զարլար անլարըն +ի պիրի բահէմիւլ վալիտէ վէ օպիրի խայնի-վալիտէ տէնիլիր):

Μήνιμα (τὸ) la causa, l'oggetto dell'ira. բարկութեան առիթը՝ նիւթը· խըրը՝ էօֆքէ սէպէպի՝ մատտէսի:

Μῆνις - ιος ἢ *ιδος* (ἡ) ira permanente, odio, nemistà. մնայուն բարկութիւն, ատելութիւն, թշնամութիւն· պիր տէվամ խըրը, խուսումէթ, ատավէթ, տիւշմէնլիք:

Μηνὶς - ίδος (ἡ) καὶ

Μηνίσκος (ὁ) *ὑποκορ. τ. Μήνη*. lunetta, mezza luna. լուսնեակ, կէս լուսին· այճըգ, մահթապճըգ, եարըմ այ· (*ἐν γεν.*) ogni qualunque corpo fatto in forma di lunetta o di mezza luna. լուսնեկի կամ կէս լուսնի ձեւով շինուած որ եւ իցէ մարմին· ուֆագ եախօտ եարըմ այ շէքլինտէ եափըլըլը հէր պիր նէսնէ:

Μήνυμα (τὸ) segno, indizio. նշան, նշանակ, ցոյց· նիշան, ալամէթ:

Μήνυσις - εως (ἡ) indicazione, annunzio. նշան տալը, ազդարարութիւն· նիշան՝ հապէր վէրմէսի:

Μηνυτὴρ × *ἀντὶ* ,

Μηνυτὴς - οῦ (ὁ) annunziatore. ազդարար պատգամաբեր· խապէրճի, խապէրտար:

Μηνύτωρ - ορος (ὁ) × *ἀντὶ Μηνυτής*.

Μηνύω. Μ. ύσω. annunziare, indicare զգացուցանել, ազդ առնել, ցուցընել· նշան տալ· խապէր վէրմէք, կէօստէրմէք, նիշան վէրմէք:

Μήπερ, ἐπίῤ. non ancora. դեռ ոչ· տահա տէյիլ:

Μήποθεν, ἐπίῤ. che non da qualche luogo.. (*Λατ.* necunde.) չըլլայ թէ տեղէ մը· օլմայա քի պիր եէրտէն:

Μήποτε, ἐπίῤ. che non in qualche tempo.. (*Λατ.* nequando). 2. mai (*Λατ.* nunquam.) չըլլայ թէ ատեն մը· 2· ոչ երբեք· օլմայա քի պիր վագթ· 2· ասլա, հիչ պիր վագթ:

Μήπου, ἐπίῤ. nè per caso, che non. 2. che non in qualche luogo. չըլլայ թէ· 2· չըլլայ թէ տեղ մը· օլմայա քի· 2· օլմայա քի պիր եէրտէ:

Μήπω, ἐπίῤ. non ancora. դեռ ոչ· տահա տէյիլ· 2· = *Μήποτε*. 3. = *Μήπου*.

Μήπως, ἐπίῤ. che non, nè per caso, che non in qualche modo. չըլլայ թէ, չըլլայ թէ կերպով մը· օլմայա քի, օլմայա քի պիր թարզ իլէ:

Μηρίζω. Μ. ίσω. battere alle coscie. ազդրներուն զարնել· պուտլարընա՝ պայըրլարընա ուրմագ:

Μηρίον (τὸ) *ὑποκορ. τ. Μηρὸς* (*ἐνίοτε δὲ καὶ ταὐτὸν τῷ Μηρός.*)

Μηρὸς (ὁ) coscia. ազդր, զիստ· պուտ, պայըր:

Μηρυκάζω. Μ. άσω. καὶ Μηρυκάομαι - ῶμαι Μ. ήσομαι καὶ Μηρυκίζω. Μ. ίσω. ruminare, rugumare, rimasticare. որոճալ· գէվշէ+, թէքրար չէյնէմէ+:

Μηρυκισμὸς (ὁ) ruminazione. որոճ, որոճումն· գէվշէ, թէքրար չէյնէմէ:

Μήρυμα (τὸ) filo. 2. gomitolo. 3. spira di serpe. ասղանի, դերձան· 2· կծիկ· 3· օձին գալարիլը· իփլիկ· 2· եումաք· 3· եըլանըն տէօրթ տէօրթ օլմասը՝ հալգալանմասը:

Μηρύω. Μ. ύσω. (*εὐχρηστότ. τὸ μσ.*) tirare. 2. stendere. 3. aggomitolare. 4. contessere. քաշել· 2· ձգտել· 3· կծիկ ընել· 4· մէկ տեղ հիւսել, անկանել· չէքմէք· 2· կէրմէք· 3· եումագ էթմէք· 4· պիրարայա էօրմէք, փօֆտումագ:

Μήτε. σύνδ. nè, neppure. ոչ, եւ ոչ· նէ՛, նէ՛ տէ:

Μήτειρα (ἡ) × *ἀντὶ*

Μήτηρ - τρὸς (ἡ) madre. մայր· վալիտէ, անա:

Μήτι; ἐπίῤ. (*Ἐρωτ.*) forse? մի՞րդեօք, մի՛թէ· աճապա:

Μητιάω - ῶ. Μ. άσω. = *Μήδομαι.*

Μῆτις - ιος (ἡ) consiglio, prudenza. խորհուրդ, խոհեմութիւն· մէսլէհաթ, թատպիր:

Μήτρα - ας (ἡ) matrice, utero. 2. la midolla dell' albero. արգանդ· 2· ծառին պտուղը՝ մէջը· րահմ· 2· աղաճըն էօզէ՝ իչի:

Μητράδελφος (ὁ) zio dal canto della madre, il fratello della madre (*Λατ.* avunculus.) քեռի, մօրը եղբայրը· տայը, անասընըն գարտաշը· (ἡ) zia, sorella della madre. մօրաքոյր· թէյզէ:

Μητρικὸς - ὴ - όν. materno. մայրական· անայա՝ վալիտէյէ մէնսուպ:

Μητρικῶς, ἐπίῤ. da madre, մօր պէս· անա՝ վալիտէ կիպի:

Μήτριος - α ἢ *ος - ον.* = *Μητρικός.*

Μητρόθεος (ἡ) (*ἐκκλησ.*) Madre di Dio. Աստուածամայր· Վալիտէթիւլլահ:

Μητροκτονέω - ῶ. Μ. ήσω. uccidere la pro-

pria madre. մայր մեռցընել, մայրասպան ըլլալ. անասընը էօլտիւրմէք:

Μητροκτονία (ἡ) matricidio. մայրասպանութիւն. անասընը էօլտիւրմէլիք:

Μητροκτόνος (ὁ, ἡ) (παροξ.) matricida. մայրասպան. անասընը էօլտիւրէն. (προπαροξ.) ucciso dalla propria madre. մօրմէն սպաննուած. անասընդան գէթիլէնմիշ գըզըլ օղլանլար:

Μητρομανία (ἡ) male che viene alla matrice. արգանդի հանդըպող ախտ մը. րահմէ դուշէն էօրէն պիր նէվ մարազ:

Μητρομιξία (ἡ) concubito colla propria madre. մօրը հետ չար գործ գործելը՝ մեկ տեղ պառկիլը. անասը իլէ օլան մուամէլէ:

Μητρόξενος (ὁ, ἡ) bastardo. պոռնկորդի. փիճ, մաքիւր, զիւբէրի զինա:

Μητροπάρθενος (ἡ) (ἐκκλησ.) Madre e Vergine (epiteto della B. M. V.) Մայր եւ կոյս (Աստուածածնայ մակդիր). Վալիտէ Պիքիր (Վալիտէթիւլլահըն սըֆաթը):

Μητροπάτωρ - ορος (ὁ) avo dal canto della madre, il padre della madre. մօրը հայրը. անասընըն պապասը:

Μητρόπολις - εως (ἡ) la capitale d' uno Stato, Metropoli. մայրաքաղաք. պաշ շէհիր, թախթգեահ, փայիթախթ:

Μητροπολίτης - ου (ὁ) nativo d' una Capitale. մայրաքաղաքացի. փայիթախթլը տօղմա. (Βυζ.) Metropolita, l' Arcivescovo d' una Metropoli. Մետրոպոլիտ, մայրաքաղաքի մը արքեպիսկոպոս. փայիթախթըն պիւյիւք փիսքօփօսը, Մէթրօփօլիթ:

Μητροφθόρος (ὁ, ἡ) = *Μητροκτόνος*.

Μητρόφονος (ὁ, ἡ) = *Μητροκτόνος*.

Μητρυιά (ἡ) matrigna. խորթ մայր, մօրու. էօյիւ անա:

Μητρῷος - α - ον. = *Μητρικός*.

Μήτρως - ωος (ὁ) zio dal canto della madre. 2. qualunque parente dal canto della madre. մօրը եղբայրը, քեռի. 2. մօրը կողմէն եղած ազգական. անասընըն գարտաշը, տայը. 2. վալիտէսինին թարաֆընտան օլան խըսըմ, անա սօյունտան օլան աքրապա:

Μηχανάομαι - ῶμαι. Μ. ἡσομαι. macchinare, tracciare, inventare, fabbricare. մեքենայել, նիւթել, դաւել, հնարել, կանգնել. տօլապ գուրմագ, ֆէնա գուլլանմագ՝ տիւշիւնմէք, իճատ էթմէք, գուրմագ, պինա էթմէք:

Μηχάνευσις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ

Μηχανεύομαι. Μ. εύσομαι. macchinare. մեքենայել, նիւթել. տօլապ գուրմագ, ֆէնա գուլլանմագ. = τ. προηγ.

Μηχανή (ἡ) macchina, instrumento. 2. invenzione, frode, astuzia, furberia, ordigno. մեքենայ, գործիք. 2. հնարք, դաւ, նենգ, ճարտարութիւն, խորամանկութիւն. մաքինէ, ալէթ. 2. իճատ, տօլապ, ֆէնդ, ֆէրէնկլիք:

Μηχάνημα (τὸ) macchinamento, ordigno, edifizio. մեքենայք, դաւ, շինուած. ֆէնդ, տօլապ, պինա, իմարէ:

Μηχάνησις - εως (ἡ) macchinazione. մեքենայելը, նիւթելը, դաւադրութիւն. տօլապ ֆէնդ գուրմագ:

Μηχανητής - οῦ (ὁ) macchinatore. մեքենայող, նիւթող, դաւադիր. ֆէնդ՝ տօլապ գուրան:

Μηχανητικός - ή - όν. perito, abile a macchinare. մեքենայելը՝ որոգայթ լարելը սորված, դաւադրութեան մէջ վարպետ, նիւթելու՝ դաւելու կրցող. տօլապ գուրմագա ուսթա, ֆէնտագեար, ֆէնդ իճատ էտիճի, տօլապ գուրուճու:

Μηχανικός - ή - όν. meccanico. մեքենաներ հնարող. մաքինէլէր իճատ էտէն: *Μηχανική* (ἡ) (ἐνν. τέχνη.) la meccanica. մեքենական գիտութիւն, մեքենաներ հնարելու արհեստը. իլմի մաքինէ, մաքինէլէր իճատ էթմէ սանաթը:

Μηχανοποιέω - ῶ. Μ. ἡσω. costruire delle macchine. մեքենաներ շինել. մաքինէլէր գուրմագ:

Μηχανοποιία (ἡ) costruzione di macchine. մեքենաներ շինելը. մաքինէլէր գուրմագ:

Μηχανοποιός (ὁ, ἡ) macchinista. մեքենագործ, մեքենագէտ. մաքինէլէր եափան, իճատ սահիպի:

Μηχανοῤῥαφέω - ῶ. Μ. ἡσω. macchinare, tracciare, insidiare. մեքենայել, նիւթել, ծուղակ լարել. տօլապ գուրմագ, ֆէնդ իճատ էթմէք, ֆըրսաթ գօլլամագ:

Μηχανοῤῥαφία (ἡ) macchinazione, tracciamento. դաւադրութիւն, ծուղակ լարելը. ֆէնդ՝ տօլապ գուրմագ:

Μηχανοῤῥάφος (ὁ, ἡ) macchinatore, insidiante. դաւադիր, դարանամուտ, ծուղակ լարող. տօլապ գուրան, խէյինճի, ֆըրսաթճը:

Μηχανουργός (ὁ, ἡ) = *Μηχανοποιός*.

Μῆχος - εος - ους (τὸ) = *Μηχανή*.

Μία - μιᾶς (ἡ) θηλ. τ. εἷς.

Μιαίνω. Μ. ανῶ. infettare, imbrattare, contaminare. պղծել, ապականել, մրոտել, թաթխել, շաղախել. թիւքիւրմէք, պուլաշտըրմագ, մուրտարլամագ, պուլաշըգ պուլաշ էթմէք:

Μιαιφονέω - ῶ. Μ. ἡσω. imbrattarsi d' un omicidio, commetter un omicidio. մարդու մը արիւնը թափել, արիւնով շաղախել, մարդ մը մեռցնել. մազլումուն գանընը տէօքմէք, գանը իլէ պուլաշըգ օլմագ, գանլը էլլի օլմագ, ատամ էօլտիւրմէք:

Μιαιφονία (ἡ) uccisione d' un innocente. անմեղ մը սպաննելը, անմեղի մը արիւնը մոռնալը՝ արիւնով թաթխուիլը. պիր մազլումու էօլտիւրմէ, պիր մազլումուն գանընը տէօքմէ՝ գանը իլէ պուլաշըգ օլմագ:

Μιαιφόνος (ὁ, ἡ) imbrattato d' un omicidio, omicida, uccisore d' un innocente. մեկի արիւնը մոռած՝ արիւնով շաղախուած, մարդասպան, անմեղ մարդ մը սպաննած. գաթիլ, ատամ էօլտիւրիճի, պիր մազլումու էօլտիւրմիւշ գանընը տէօքմիւշ գանը իլէ պուլաշըգ օլան:

Μίανσις - εως (ἡ) contaminazione, imbrattatura. պղծութիւն, ապականութիւն, շաղախում. թիւքիւ, մուրտարլըգ, նաբաքլըգ, պուլաշըգլըգ:

Μιαντός - ή - όν. contaminato, imbrattato.

պղծուած, շաղախուած, թաթխըուած. [illegible]

Μιαρος - ὰ - όν. imbrattato, contaminato. 2. impuro, osceno, abbominevole, sporco. 2. scellerato. թաթխըուած, շաղախուած. 2. պիղծ, յայրատ, զզուելի, գարշ. 3. ապիրատ, անօրէն. [illegible] — *αρῶς, ἐπίῤ.*

Μιαροφαγέω - ῶ. M. ήσω. mangiare de' cibi proibiti o impuri, cibarsi delle vivande vietate o impure. արգելըուած կամ պիղծ կերակուրներ ուտել. [illegible]

Μιαροφαγία (ἡ) il mangiare de' cibi vietati o impuri. արգելըուած կամ պիղծ կերակուրներ ուտելը. [illegible]

Μιαροφάγος (ὁ, ἡ) colui che si ciba delle vivande vietate o impure. արգելըուած կամ պիղծ կերակուրներ ուտող. [illegible]

Μίασμα (τὸ) contagio, miasma, infezione. 2. delitto. ժանտախտի յատուկ ապականու-թիւն, ապականիչ ախտ, ժահ. 2. յանցանք. [illegible]

Μιασμὸς (ὁ) = *Μίανσις.*

Μίγμα (τὸ) mistura. խառնուրդ, խառնուած իրք. [illegible] (*πλϑ.*) elettuario. ղանազան նիւթերէ բաղադրուած դեղ մը. [illegible]

Μίγνυμι. M. μίξω. mescolare. 2. unire. խառնել. 2. միաւորել. [illegible] (*μσ.*) conversare. 2. avvicinarsi. 3. aver commercio con una donna, giacere con. խօսակցիլ, կենակ-ցիլ. 2. մօտենալ. 3. գիտել զկին. [illegible]

Μικρέμπορος (ὁ, ἡ) mercantuzzo, fondaco. պզտիկ վաճառական, կրպակաւոր. [illegible]

Μικροβασιλεία (ἡ) piccolo regno. պզտիկ թագաւորութիւն՝ տէրութիւն. [illegible]

Μικροβασιλεὺς - έως (ὁ) piccolo rè, rè d' un piccolo regno. պզտիկ թագաւոր, պզտիկ տէրութեան մը արքայ. [illegible]

Μικρογένειος (ὁ, ἡ) barbucino. 2. che ha piccolo mento. քարց. 2. պզտիկ ղունչ ունեցող. [illegible]

Μικρογένυς - υος (ὁ, ἡ) che ha piccole mascelle. պզտիկ ծնօտներ ունեցող. [illegible]

Μικροδοσία (ἡ) piccolo dono, regalo di poco rilievo. փոքր ընծայ, պզտիկ պար-գեւ. [illegible]

Μικρόδουλος (ὁ, ἡ) piccolo servo. պզտիկ ծառայ. [illegible]

Μικροθυμέω - ῶ. M. ήσω. esser pusillanimo. վատասիրտ՝ փոքրամիտ ըլլալ. [illegible]

Μικροθυμία (ἡ) pusillanimità. վատասրտութիւն, վախկոտութիւն. [illegible]

Μικρόθυμος (ὁ, ἡ) pusillanimo. վատասիրտ, փոքրամիտ. [illegible]

Μικρόκαρπος (ὁ, ἡ) che produce delle frutta piccole. պզտիկ պտուղներ բերող՝ բուսցնող. [illegible]

Μικροκέφαλος (ὁ, ἡ) che ha la testa piccola. պզտիկ գլուխ ունեցող. [illegible]

Μικροκίνδυνος (ὁ, ἡ) che s'arrischia nelle imprese di poco rilievo. պզտիկ գործ-քերու մէջ ինքը զինքը վտանգի դնող. [illegible]

Μικροκοίλιος (ὁ, ἡ) che ha un piccolo ventre. պզտիկ փոր ունեցող. [illegible]

Μικρόκοσμος (ὁ) piccolo mondo. պզտիկ աշխարհ. [illegible]

Μικρολόγος (ὁ, ἡ) che sta attaccato alle minuzie, che osserva, esamina le cose con tutta la scrupolosità. (*Γαλλ.* minutieux). պզտիկ բաներու նայող, բան մը խիստ զգուշութեամբ քննող՝ խղճող. [illegible] — *λόγως, ἐπίῤ.*

Μικρόλυπος (ὁ, ἡ) che s'affligge per le minime cose. պզտիկ բաներու համար տրտմող՝ ցաւող. [illegible]

Μικρομερὴς - έος (ὁ, ἡ) composto di piccole parti. մանրամասն, պզտիկ մասերէ բաղադրուած. [illegible]

Μικρόμματος (ὁ, ἡ) che ha gli occhi piccoli. պզտիկ աչուի. [illegible]

Μικροποιέω - ῶ. M. ήσω. = *Μικρύνω.*

Μικροπολίτης - ου (ὁ) καὶ *Μικροπολῖτις - ιδος (ἡ)* cittadino d'una piccola città. պզտիկ քաղաքէ մը եղող. [illegible]

Μικροπόνηρος (ὁ, ἡ) che commette delle cattiverie piccole. պզտիկ գէշութիւններ ընող. [illegible]

Μικρόπους - οδος (ὁ, ἡ) che ha i piedi piccoli. պզտիկ ոտքեր ունեցող. [illegible]

Μικροπρέπεια (ἡ) viltà, bassezza d'animo, mancanza di generosità, di liberalità. ցածութիւն, անարգութիւն, ազ-նուաբարութեան պակասութիւն. [illegible]

Μικροπρεπὴς - έος (ὁ, ἡ) vile, sordido, privo di liberalità, basso. անարգ, ազ-նուաբարոյ՝ առատաձեռն չեղող, ցած. [illegible] — *επῶς, ἐπίῤ.*

Μικροπρόσωπος (ὁ, ἡ) che ha la faccia piccola. պզտիկ երես ունեցող. [illegible]

Μικρόῤῥις - ινος (ὁ, ἡ) che ha il naso piccolo. պզտիկ քիթ ունեցող. [illegible]

Μικρὸς - ὰ - όν. piccolo. 2. poco. պզտիկ. 2.

քիչ. ձնալլերք, ազաց. 2. տես. — ρῶς, ἐπίῤ.

Μικρόσιτος (ὁ, ἡ) che mangia poco. քիչ ուտող. աղ եէյէն։

Μικροσκελὴς - έος καὶ

Μικρόσκελος (ὁ, ἡ) che ha le gambe piccole. պզտիկ սրունքներ ունեցող. ազաց պացալը։

Μικρόσοφος (ὁ, ἡ) sciolo, saputello. խմաստակ. արիֆլը կէլինէն, չէրինալէ։

Μικρόστομος (ὁ, ἡ) che ha la bocca piccola. պզտիկ բերան ունեցող. ձնալլերք աղըզլը։

Μικρότης - ητος (ὁ) piccolezza. պզտիկութիւն. ձնալլերքլերք, ազաքլըգ։

Μικροτράπεζος (ὁ, ἡ) che ha una mensa frugale. սակաւապէտ սեղան ունեցող, (աղքատորէն ապրող). եէմէքլէ աազքաւըզ օլան (ֆըզը գեանէֆը կէլինէն)։

Μικρόφθαλμος (ὁ, ἡ) = *Μικρόμματος.*

Μικρόφρων - ονος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*) - *φρόνως.* pusillanimo. փոքրամիտ, վատասիրտ. եէւրէքսիզ, ճանըզ, ճէսարէթսիզ։

Μικρόφυλλος (ὁ, ἡ) che ha le foglie piccole. պզտիկ տերեւներ ունեցող. ազաց եափրագլը։

Μικρόφωνος (ὁ, ἡ) che ha una bassa, debole voce. ցած՝ տկար ձայն մը ունեցող. աշաղը՝ գուվվէթսիզ աւազը օլան։

Μικροχαρὴς - έος (ὁ, ἡ) colui che gode delle cose piccole, delle minuzie. պզտիկ բաներու վրայ զուարճացող. ազաց նէանէլէրտէն խօշլանան՝ էյլէնճէ դուդան։

Μικρόχωρος (ὁ, ἡ) che ha un terreno piccolo. պզտիկ երկիր մը ունեցող. ձնալլերք դիր եէրէ՝ մօլքը օլան։

Μικροψυχέω - ῶ. Μ. ήσω. essere pusillanimo. վատասիրտ ըլլալ. եէւրէքսիզ՝ ճանըզ գօրգաք օլմագ։

Μικροψυχία (ἡ) pusillanimità, viltà. վատասրտութիւն, վախկոտութիւն. եէւրէքսիզլիք, գօրգագլըգ։

Μικρόψυχος (ὁ, ἡ) pusillanimo, codardo, vile. վատասիրտ, վախկոտ. եէւրէքսիզ, գօրգագ։

Μικρύνω. Μ. υνῶ. render piccolo, poco, diminuire. պզտիկցընել, քիչցընել, նուազցընել. ազալթմագ, ձնալլթմագ, աղալթ- մագ, էքսիլթմէք։

Μικτὸς - ὴ - όν. misto, mescolato. խառն, խառնուած. գարըշըգ, գարըշմըշ։

Μιλιάζω. Μ. άσω. misurare per miglia. մղոնով չափել. միլ իլէ էօլչմէք։

Μίλιον (τὸ) miglio (spazio di 1000 passi). մղոն (1000 քայլի միջոց). միլ (1000 ադըմ մաղաֆէ)։

Μίλτειος - α - ον. = *Μίλτινος.*

Μίλτινος - η - ον. di minio. նօթէ. ձնալլեյանէ։

Μιλτοπάρῃος (ὁ, ἡ) che ha le guancie tinte di rubrica. այտերը սուրբով ներկուած. եանագլարը գըզըլ պօյա իլէ պօյանմըշ։

Μίλτος (ἡ) minio. նօթ. ձնալլեյան։ (*παῤ Ὁμήρῳ*) rubrica. սուրբ. գըզըլ պօյա։

Μιλτόω - ῶ. Μ. ώσω. miniare, tingere col minio. նօթով ներկել. ձնալլեյանլէմէք, ձնալլեյան իլէ պօյամագ։

Μιλτώδης - εος (ὁ, ἡ) simile al minio. նօթի նման. ձնալլեյանէ պէնզէր։

Μίλφαι (αἱ) *καὶ Μίλφωσις - εως* (ἡ) caduta dei peli delle palpebre. աչաց թարթիչներուն մազերուն ինկնալը. կէօզ գապագլարընըն գըլլարընըն տէօկիւլմէսի։

Μιμαίκυλον καὶ Μιμάκυλον (τὸ) corbezzola. մաթուզ. հօմա եէմիշի։

Μίμαρκυς ἢ Μίμαρκυς εως ἢ υος (ἡ) intingolo fatto di carne di lepre con savore (*Γαλλ.* civet). նապաստակի մսէ հանդերձանքով շինուած համեմ. թաւշան էթինտէն եափըլմըշ թէրպիյէլի թէրսիյէ։

Μιμέομαι - οῦμαι. Μ. ήσομαι. imitare qualcuno o qualche cosa. անձ մը կամ իրք մը ձեւացընել՝ նմանիլ, նմանորդ ըլլալ. պիր քիմսէնին եախօտ պիր նէսնէնին թագլիտինի էթմէք։

Μίμησις - εως (ἡ) imitazione. ինքը զինքը ուրիշի մը նմանցընելը, անձ մը կամ իրք մը ձեւացընելը. թագլիտ։

Μιμητὴς - οῦ (ὁ) imitatore. նմանող, նմանորդ. թագլիտճի, աղաճիրա։

Μιμητικὸς - ὴ - όν. imitativo, abile o solito ad imitare. նմանորդ ըլլալու կարող կամ սովոր. թագլիտ էտէպիլիր եախօտ էթմէյէ ալըշըգ։ — *ικῶς, ἐπίῤ.*

Μιμικὸς - ὴ - όν. mimico, pertinente ad un buffone. միմոսական, ղերասանական. թագլիտճիյէ մախսուս։

Μιμνήσκω Μ. μνήσω. ricordare. յուշ ածել, միտքը ձգել. հաթըրընա կէթիրմէք։ (*μσ.*) *Μιμνήσκομαι. Μ. μνησθήσομαι.* ricordarsi, sovvenirsi. յիշել, միտքը գալ՝ բերել. անմագ, հաթըրա կէլմէկ՝ կէթիր մէք, ֆիքր էթմէք։

Μιμολόγος (ὁ, ἡ) che imita le parole di qualcheduno. մէկուն խօսքերը կրկնելով նմանորդ եղող. պիրիսինին սէօզլէրինի թէքրարլէ թագլիտ էտէն։

Μῖμος (ὁ) mimo, buffone. 2. farsa (sorta di commedia). խեղկատակ, ղերասան. 2. տեսակ մը կատակերգութիւն. թագլիտճի, մասխարա. 2. պիր նէվի գօմետեա՝ թագլիտ օյունու։

Μιμὼ - όος - οῦς (ἡ) scimia. կապիկ. մայմուն։

Μὶν (*πάντοτε ἐγκλιτ.*) × *Ἰων. ἀντὶ Αὐτὸν - ὴν - όν. ἢ* (*σπν. καὶ μτγν.*) *Αὐτοὺς-ὰς-ὰ ἢ Ἑαυτὸν - ὴν - ό.* (*π. χ. Αὐτόν μιν πρηγῆσι δαμάσσας. Ὀδ. Δ.*)

Μινύθησις - εως (ἡ) diminuzione. նուազում, քչնալը. ազալմա, էքսիլմէ։

Μινύθω. Μ. μινυθήσω. diminuire, render piccolo. քիչցընել, պզտիկցընել. ազալթմագ, ձնալլթմագ։

Μίνυνθα, ἐπίῤ. poco, alquanto. 2. per poco tempo. քիչ, քիչ մը. 2. քիչ ատեն. ազ, պիր ազ. 2. ազ վագիթ։

Μινυρίζω. Μ. ίσω. borbottare, mormorare, piangere con un tuono dolente e dimesso. քրթմնջել, մրմնջել, ողբալի ու ցած ձայնով լալ, ողբալ. մըրըլտանմագ, ինլէմէք, աճըգլը ալչագ սէս իլէ աղլամագ։

Μινυρισμὸς (ὁ) borbottamento, susurrazione, canto o pianto in un tuono dimesso. մրմնջիւն, շշնջիւն, ցած ձայնով երգելը կամ լալը. մըրըլտանմա, աալչագ ս-

վայ տէյէրէ՝ ֆէրեատէն էրլամաբ եախօտ աղլէմէք, ինլէմէք:

Μινύρομαι. Μ. νροῦμαι. = *Μινυρίζω.*

Μινυρὸς -ὰ -όν. che canta o piange in un tuono lamentevole e dimesso. *ողբալի ու դաշն՝ ցած ձայնիւ երգօղ կամ լացօղ.* ամբէէլէ ձէ աղլար ալայ տէյէրէ՝ ֆէրեատէն էրլայան եախօտ աղլէյէն, ինլէյէն:

Μιξάνθρωπος (ὁ, ἡ) mezz' uomo. *կէս մարդ.* եարըմ ինսան:

Μιξέλλην -ηνος (ὁ) mezzo Greco. *կէս Յոյն, կէս Հելլէն.* եարըմ Ռումում, եարըմ Էլլէնօղ:

Μῖξις -εως (ἡ) mistura, mescolanza. 2. coito, concubito, commercio carnale. *խառնուրդ. 2. խառնք, զուգաւորութիւն.* գարըշըգլըգ, գարըշմա. 2. ճիմա, միւճամէաթ:

Μιξοβάρβαρος (ὁ, ἡ) mezzo barbaro. *կէս բարբարոս.* եարըմ եապանը:

Μισαγαθία (ἡ) τὸ ἀφηρ. τοῦ

Μισάγαθος (ὁ, ἡ) che odia il bene od i buoni. *աղէկութիւնը կամ աղէկները ատօղ.* էյլիյէ եախօտ էյիլէրէ խուսումէթ էտէն:

Μισαδελφία (ἡ) odio contro il proprio fratello. *եղբօր դէմ եղած ատելութիւն.* գարտաշընա օլան ատավէթ:

Μισάδελφος (ὁ, ἡ) che odia il proprio fratello. *եղբայրը ատօղ.* գարտաշընա խուսումէթ ատավէթ էտէն:

Μισανθρωπέω -ῶ. Μ. ήσω. odiare gli uomini. *մարդիկները ատել.* ինսանլարա խուսումէթ էթմէք:

Μισανθρωπία (ἡ) misantropia, odio contro gli uomini. *մարդատեցութիւն, մարդիկները ատելը.* հուշէյէթ, ինսանլարա օլան ատավէթ:

Μισάνθρωπος (ὁ, ἡ) misantropo, che odia gli uomini. *մարդատեաց, մարդիկները ատեցօղ.* հուշի, ինսանլարա խուսումէթ էտէն:

Μισαργυρία (ἡ) odio contro l'argento. *զարծաթ ատելը.* կիւմիւշէ խուսումէթ էթմէք՝ խօրլամաբ:

Μισάργυρος (ὁ, ἡ) che odia l' argento. *արծաթը ատեցօղ.* կիւմիւշի խօրլայան՝ խուսումէթ էտէն:

Μισέταιρος (ὁ, ἡ) che odia i suoi compagni. *ընկերները ատեցօղ.* արգատաշլարընա ատավէթ էտէն:

Μισέω -ῶ. Μ. ήσω. odiare. *ատել.* ատավէթ՝ խուսումէթ էթմէք:

Μισητεία (ἡ) impudicizia, lubricità. *ցանկասիրութիւն, վավաշոտութիւն.* նաֆսանիյէթ, շէհվէթ:

Μισητὴ (ἡ) prostituita. *բոզ, պոռնիկ.* գահպէ, ֆահիշէ: (*κυρ. θηλ. τ. Μισητός.*)

Μισητὴς -οῦ (ὁ) colui che odia. *ատեցօղ.* խուսումէթ՝ ատավէթ էտէն:

Μισητία (ἡ) = *Μισητεία.*

Μισητικὸς -ὴ -όν. (καὶ ἐπίῤ.) -ικῶς. dedito, inclinato all' odio. *ատելու հակամիտութիւն ունեցօղ.* խուսումէթէ՝ ատավէթէ մէյլլի:

Μισητὸς -ὴ -όν. odiato. 2. odiabile, odioso. *ատեցեալ. 2. ատելի.* խօրլանմըշ, խուսումէթ օլունմուշ. 2. ատավէթէ միւսթահագ, նաֆրէթլի:

Μισθαποδοσία (ἡ) pagamento d' un salario, d'uno stipendio, d'una mercede. *թոշակի մը՝ ռոճկի մը վճարում, վարձատրութիւն.* վէրկի՝ էօլէֆէ վէրմէք, հագգընը՝ էճրէթի էօտէմէք:

Μισθαποδότης -ου (ὁ) colui che paga la mercede, rimuneratore. *վարձատրօղ.* հագգը՝ էճրէթի՝ իվազը էօտէյէն:

Μισθαρνεύω. Μ. εύσω. καὶ *Μισθαρνέω -ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ* —

Μισθάρνης -ου (ὁ) καὶ *Μίσθαρνος (ὁ, ἡ)* mercenario. *վարձուոր, վարձկան, վարձքով բանեցօղ.* իշճի, կիւնտէլիքճի, էճր իլէ իշլէյէն:

Μίσθιος -α ἢ ος -ον. = *Μισθωτός.*

Μισθοδοσία (ἡ) pagamento della mercede, paga. *վարձատրութիւն, վճար.* հագգը՝ էճրէթի իվազը էօտէմէք, վէրկի:

Μισθοδοτέω -ῶ. Μ. ήσω. pagare la mercede. *վարձատրել, վարձքը վճարել.* հագգընը վէրմէք, էօտէմէք:

Μισθοδότης -ου (ὁ) colui che paga la mercede, chi dà la paga. *վարձատրօղ՝ վարձքը վճարօղ.* հագգընը վէրէն, էճրէթի իվազընը էօտէյէն:

Μισθόδωρος (ὁ, ἡ) = *τῷ προηγ.*

Μισθὸς (ὁ) paga, pagamento, mercede, salario, fitto. *վճար, վարձ, արխուր, ռոճիկ, վարձ (տեղւոյ).* էճր, իվազ, վէրկի, էօլէֆէ, քիրա:

Μισθοφορὰ (ἡ) stipendio, salario. *ռոճիկ, թոշակ.* էօլէֆէ:

Μισθοφορέω -ῶ. Μ. ήσω. lavorare dietro una mercede. *վարձքով բանիլ.* էճրէթ իլէ (կիւնտէլիք իլէ) իշլէմէք:

Μισθοφόρος (ὁ, ἡ) stipendiato (soldato). *ռոճիկ՝ թոշակ առնօղ (զինուոր).* էօլէֆէլի (ասքէր):

Μισθόω -ῶ. Μ. ώσω. dare dietro una mercede, dare in affitto. *վարձքով տալ, ի վարձու տալ.* էճր իլէ՝ իվազ իլէ վէրմէք, քիրայա վէրմէք,

Μίσθωμα (τὸ) fitto. *վարձ.* քիրա:

Μίσθωσις -εως (ἡ) affitto, l' azione d'affittare. *ի վարձու տալը.* քիրայա վէրմէք. 2. = *Μίσθωμα.*

Μισθωτεύω. Μ. εύσω. servire dietro una mercede. *վարձքով ծառայել.* էճր իլէ (կիւնտէլիք իլէ) իշլէմէք՝ խըզմէթ էթմէք:

Μισθωτὴς -οῦ (ὁ) καὶ

Μισθωτὸς -ὴ -όν. mercenario. 2. affittato. *վարձուոր. 2. ի վարձու տուեալ.* իշճի, էճր իլէ իշլէյէն. 2. քիրայա վէրիլմիշ:

Μισοβασιλεὺς -έως (ὁ) nemico del Rè. *թագաւորի թշնամի.* փատիշահ տիւշմէնի:

Μισόγαμος (ὁ, ἡ) che odia le nozze. *հարսնիքը՝ ամուսնութիւնը ատեցօղ.* տիւյիւնէ՝ նիքեահա խուսումէթ էտէն:

Μισογύναιος (ὁ, ἡ) che odia le donne. *կնիկները ատեցօղ.* ավրէթլէրէ խուսումէթ էտէն:

Μισόδημος (ὁ, ἡ) che odia il popolo. *ժողովուրդը ատեցօղ.* ճէմաաթա ատավէթլի օլան:

Μισόδικος (ὁ, ἡ) che odia i litigi. *դատերը՝ վէճերը ատեցօղ.* դավալարա՝ նիզալարա խուսումէթ էտէն:

Μισόθεος (ὁ, ἡ) nemico di Dio. աստուածատեաց, Աստուծոյ թշնամի. Ալլահա խասըմ էտէն, Մէվլա խասմը:

Μίσοινος (ὁ, ἡ) che odia il vino. գինին ատեցող. Շէրապ սէվմէյէն:

Μισόκακος (ὁ, ἡ) che odia il male o i cattivi. գէշութիւնը կամ գէշերը ատեցող. Ֆէնալըղը՝ քէմլիկի եախօտ ֆէնալարը՝ քէմլէրի սէվմէյէն:

Μισόκαλος (ὁ, ἡ) che odia il bene od i buoni. աղէկութիւնը կամ աղէկները ատեցող. Էյլիկի եախօտ էյիլէրի խասըմը էտէն:

Μισοκερδής-έος (ὁ, ἡ) che odia il lucro disonesto. անհամեստ շահը՝ վաստակը ատեցող. Հարամը՝ նամուսսուզ քեարը սէվմէյէն:

Μισόλεκτρος (ὁ, ἡ) = *Μισόγαμος*.

Μισολόγος (ὁ, ἡ) nemico delle belle lettere. 2. ignorante. բանասիրութեան թշնամի. 2. տգէտ. Մաարիֆճիլէր խասըմ. 2. ճահիլ:

Μισοξενία (ἡ) odio degli ospiti, dei forestieri. հիւրերը ատելը, օտարատեցութիւն. Մուսաֆիրլէրի խօրլամաք, էճնէպիլէրէ օլան ատավէթ:

Μισόξενος (ὁ, ἡ) colui che odia gli ospiti, i forestieri. հիւրատեաց, օտարատեաց. Մուսաֆիրլէրէ՝ էճնէպիլէրէ խասըմ էտէն:

Μισοπάρθενος (ὁ, ἡ) nemico delle vergini. կուսանաց թշնամի. Պաքիրէլէրին խասմը:

Μισοπάτωρ-ορος (ὁ, ἡ) che odia il proprio padre. հայրը ատեցող. Պապասընը խօրլայան՝ խասըմ էտէն:

Μισοπόλεμος (ὁ, ἡ) che odia la guerra. պատերազմը ատեցող. Ճէնկ սէվմէյէն:

Μισόπονος (ὁ, ἡ) che odia la fatica, il lavoro. աշխատանքը ատեցող, աշխատանքէ փախչող. Չալըշմայը սէվմէյէն, իշտէն գաչան:

Μισόπτωχος (ὁ, ἡ) nemico di povero. աղքատաց թշնամի. Ֆուգարա տուշմանը:

Μῖσος (τὸ) odio, avversione. ատելութիւն. Խուսումէթ, ատավէթ:

Μισόσοφος (ὁ, ἡ) nemico de' sapienti. գիտուններու թշնամի. Ալիմլէր տուշմանը:

Μισοστρατιώτης-ου (ὁ, ἡ) nemico de' soldati. զինուորներու թշնամի. Ասքէր խասմը:

Μισοτεκνία (ἡ) odio contro i propri figli. զաւկըները ատելը. Էվլատլարընա գարշը օլան խուսումէթ:

Μισότεκνος (ὁ, ἡ) che odia i propri figli. զաւկըները ատեցող. Էվլատլարընը խօրլայան՝ սէվմէյէն:

Μισοφιλολόγος (ὁ, ἡ) nemico della letteratura. բանասիրութեան թշնամի. Մաարիֆէվլիլէր տուշմանը:

Μισόφιλος (ὁ, ἡ) nemico dell' amicizia. բարեկամութեան թշնամի. Տօսթլուղա խասըմ:

Μισόχρηστος (ὁ, ἡ) = *Μισάγαθος*.

Μισοχριστιανός (ὁ, ἡ) nemico de' Cristiani. Քրիստոնէից թշնամի. Քրիստիանլար խասմը:

Μισόχριστος (ὁ, ἡ) nemico di Gesù Cristo. Քրիստոսի թշնամի. Հազրէթի Իսա տուշմանը:

Μισοψευδής-έος (ὁ, ἡ) che odia la menzogna. սուտը չսիրող՝ ատեցող. Եալանը սէվմէյէն:

Μίτος (ὁ) filo. թաղանի, դերձան. Իփլիք:

Μίτρα (ἡ) cintura, fascia, benda, mitra, turbante, diadema. գօտի, երիզ, միթր, ապարօշ, փաթթոց, թագ. Գուշագ, տէլպէնտ, գուշանտըրըլըր պաղը, տէսթար, արաքը, չէմպէր, պաղ:

Μιτρόδετος (ὁ, ἡ) cinto, legato d' una fascia, fasciato. երիզապինդ, փաթթոցով կապուած. Սարըլմըշ, սարգը իլէ պաղլանմըշ:

Μιτροφορέω-ῶ. Μ. ήσω. portar la mitra. ապարօշ՝ միթր կրել. Տէսթար պաղլամագ:

Μιτροφόρος (ὁ, ἡ) che porta una mitra. ապարօշ՝ միթր կրող. Տէսթար պաղլայան:

Μιτρόω-ῶ. Μ. ώσω. fasciare. երիզապնդել, երիզաւ փաթթել. Սարգը սարմագ:

Μίτυλος-η-ον. (ὅθ. τὸ *Λατ.* Mutilus.) senza corna, scornato. կոտոշ չունեցող. Պօյնուզսուզ:

Μνᾶ-ᾶς (ἡ) mina (peso di 130 dramme). 2. mina (moneta equivalente a 100 dramme). մնաս (130 տրամի ծանրութիւն). 2. մնաս (100 դրաքմայ արժող դրամ մը). Մինա (130 տիրհէմ աղըրլըղը). 2. Մինա (100 տիրհէմ տէյէր պիր աղճա):

Μναιαῖος ἢ *Μναῖος-α-ον.* che pesa o vale una mina. մնաս մը քաշող կամ արժող. Պիր մինա չէքէր եախօտ տէյէր:

Μνάομαι-ῶμαι. Μ. μνήσομαι. ricordarsi o ricordare. 2. brigare. 3. cercar in matrimonio. յիշել կամ յուշ առնել, միտքը գալ կամ ձգել. 2. հետամուտ լինել, բանի մը փութալ՝ ջանք ունենալ. 3. աղջիկտես ելլել, կարգուելու համար (աղջիկ) փնտռել. Ֆիքր էթմէք եախօտ ֆիքրէ կէթիրմէք. 2. պիր նէսնէ էնտիշէսինէ տիւշմէք, ճահտ էթմէք. 3. քըզ կէօրմէյէ կիտմէք, ավրէթ արամագ:

Μνάσιον (τὸ) specie di pianta gustosa in Egitto. Եգիպտոս բուսնող անուշ համ ունեցող տունկ մը. Խամղա լէղէն (Մըսըրտա պիթէն պիր նէվ լէղէն ֆիտանը):

Μνεία (ἡ) menzione. յիշելը, յիշատակութիւն. Անմագ, ֆիքր էթմէք, հաթըրա կէթիրմէք, զիքր:

Μνῆμα (τὸ) memoria, ricordo. 2. memoriale, ciò che eccita in noi la memoria di qualche cosa (*Γαλλ.* souvenir). 3. monumento. 4. sepolcro. յիշատակ, յիշատակութիւն. 2. յիշելի, բանի մը յիշատակը նորոգող իրք. 3. յիշատակարան. 4. գերեզման, շիրիմ. Հաթըրա կէթիրմէքլիք, անմագլըք. 2. խաթըրնիշան. 3. էսէր, ըմարէթ. 4. մէզար, գապր, մագպէրէ:

Μνημάτιον (τὸ) *ὑποκρ. τ. Μνῆμα.*

Μνημεῖον (τὸ) monumento. 2. sepolcro. 3. museo. յիշատակարան. 2. շիրիմ, գերեզման. 3. թանգարան, յիշատակաց արժանի բաներ պահելու տեղ. Էսէր, ըմարէթ. 2. մագպէրէ, մէզար. 3. զախիրէ

շահէտտէ նէվզուհուր նէանէլէր աաթըլույա-ճագ մահալ:

Μνήμη (ἡ) memoria. 2. rimembranza, menzione. 3. gabinetto. *յիշողութիւն. 2. յիշելը, յիշատակութիւն. 3. առքունի գահլիճ.* խաթըր, զիքր. 2. հաթըրը կէթիրմէք. 3. օտա, խալվէթխանէ:

Μνημόνειος (ὁ, ἡ) pertinente alla memoria. *յիշողութեան վերաբերեալ.* զիքրէ մութէալլիք:

Μνημόνευμα (τὸ) detto o fatto memorabile. *յիշատակաց արժանի խօսք կամ գործք.* զիքրէ շայէսթէ սէօզ եախօտ իշ. 2. = *Μνεία*.

Μνημονευτικὸς - ὴ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. dotato d' una memoria felice. *լաւ յիշողութիւն մը ունեցող.* գուվվէթի հաֆըզասը քեամիլ օլան:

Μνημονευτὸς - ὴ - όν. memorato. *յիշեալ.* անըլմըշ:

Μνημονεύω. Μ. εύσω. sovvenirsi, ricordarsi o ricordare. *յիշել կամ յուշ առնել, միտքը գալ կամ ձգել.* ֆիքր էթմէք, անմագ, հաթըրը կէթիրմէք եախօտ դուշիւրմէք, ֆիքրինէ դիւշիւրմէք:

Μνημονικὸς - ὴ - όν. = Μνημονευτικὸς καὶ Μνημόνιος (ὅθ.) *Μνημονικὸν* (τὸ) la memorativa, la facoltà della memoria. *յիշողութիւն, յիշողական զօրութիւն.* գուվվէթի հաֆըզա:

Μνημονικῶς, ἐπίῤ. = Μνημονευτικῶς.

Μνημοσύνη (ἡ) × *ἀντὶ Μνήμη.*

Μνημόσυνον (τὸ) memoriale, ciò che serve di memoria. *յիշելիք՝ բանի մը կամ մէկի մը յիշատակը նորոգելու իրք.* խաթըրնիշան:

Μνήμων - ονος (ὁ, ἡ) ricordevole. 2. che ha buona memoria. *յիշող. 2. աղէկ յիշողութիւն ունեցող.* անան, զիքր էդէն. 2. գուվվէթի հաֆըզասը ալա օլան:

Μνησιδωρέω - ῶ. Μ. ήσω. offerire de' doni in rimembranza di qualche favore ottenuto. *ի յիշատակ ընկալեալ շնորհաց ընծայ նուիրել.* կէօրդիւյիւ էյլիկէ՝ էդէնդէյէ դէրէճէ դէնայէն պէսխէշ սունմագ:

Μνησίθεος (ὁ, ἡ) che si ricorda sempre di Dio, pio. *միշտ զԱստուած միտք բերող, աստուածապաշտ, երկիւղած.* դայիմ Ալլահը ֆիքրէ կէթիրէն, սօֆու, Ալլահտան գօրգար:

Μνησικακέω - ῶ. Μ. ήσω. ricordarsi dell' ingiuria avuta. 2. conservare dell' animosità, portar odio, aver rancore. *ընկալեալ չարիքը յիշել. 2. քէն՝ ատելութիւն պահել.* կէօրդիւյիւ ֆէնալըղը ֆիքրինտէն չըգարմամագ. 2. քին թութմագ, ադավէթ սագլամագ:

Μνησικακητικὸς - ὴ - όν. vendicatore delle ingiurie avute. *ընկալեալ անիրաւութեանց վրէժը առնող.* քինքիւղար, կէօրդիւյիւ ֆէնալըգլարըն էօճիւնիւ ալան:

Μνησικακία (ἡ) rancore, animosità, risentimento. *ատելութիւն, պժգմնութիւն, քէն, ոխ.* խուսումէթ, ադավէթ, քին, էօճ:

Μνησίκακος (ὁ, ἡ) *(καὶ ἐπίῤ.) - κάκως.* che si ricorda della ingiuria avuta, che conserva del rancore, del risentimento contro qualcheduno. *ընկալեալ չարիքը յիշող, քէն՝ ոխ պահող.* կէօրդիւյիւ ֆէնալըղը անըթմայան, քինքիւղար, էօճ ալըճը:

Μνησίμαχος (ὁ, ἡ) che ama la guerra. *պատերազմասէր.* ճէնկ սէվէն:

Μνησίνοος (ὁ, ἡ) prudente. *խոհեմ, խոհական.* ուլուհավալը, հուշեար:

Μνῆσις - εως (ἡ) ricordanza, rimembranza. *յիշատակութիւն.* հաթըրա կէթիրմէլիք, զիքր:

Μνηστεία (ἡ) ricerca in matrimonio. *աղջիկ փնտռելը, աղջիկատես ելլելը, կնիկ բնտռելը.* գըզ կէօրմէյէ չըգմաղը, ավրէթ արամաղը. 2. = *Μνήστευσις.*

Μνήστειρα (ἡ) *θηλ. τ. Μνηστήρ.* pronuba, paraninfa. 2. colei che si cerca in matrimonio, sposa. *ութ, հարսնախօսութեան միջնորդ եղող կնիկ. 2. նշան տրուելու աղջիկ, հարս.* դիւն օլանը դիւ գըզը նիշանլանմայա սէպէպ օլան գարը, նիշանճը. 2. նիշան վէրիլէճէկ գըզ, կէլին:

Μνήστευμα (τὸ) = *Μνηστή.* 2. = *τῷ*

Μνήστευσις - εως (ἡ) = *Μνηστεία.* sposalizia. *հարսնախօսութիւն.* նամզէդլիք, նիշան վէրմէ, նիշանլամա (դիւ գըզ եախօտ դիւ օղլան):

Μνηστεύω. Μ. εύσω. cercar in matrimonio, divenir proco. 2. dare la caparra, promettere alcuna, fidanzare. 3. ammogliarsi. 4. conciliar le nozze, far da paraninfa, da pronuba. *աղջիկ փնտռել. 2. նշան տալ, մէկը իրեն կնիկ առնելու համար խօսք տալ. 3. կնիկ առնել. 4. հարսնախօսութեան՝ ամուսնութեան առիթ ըլլալ, մանչու մը աղջիկ գտնալ, կամ աղջկան մանչ մը.* գըզ կէօրմէյէ չըգմագ, գըզ արամագ. 2. նիշան վէրմէք, թէնդիմէն ավրէթ դէյէ ալմայա սէօզ վէրմէք. 3. ավրէթ ալմագ. 4. նիշանճըլըղը էթմէք, դիւ օղլանա դիւ գըզ եախօտ դիւ գըզա դիւ օղլան պուլմագ. 5. = *Μνάομαι* (2).

Μνηστὴ (ἡ) *θηλ. τ. Μνηστός.* promessa in matrimonio, fidanzata, disposata. *նշանուած աղջիկ, հարսնցու.* նիշանլը գըզ, կէլինլիք դօխթէր:

Μνηστὴρ (ὁ) proco, colui che domanda in moglie alcuna vergine. *աղջիկ մը իրեն կնիկ առնել ուզող, աղջկան մը տարփածու եղած.* դիւյիւնճիւ, դէթէ ալըճը:

Μνῆστις - ιος (ἡ) = *Μνεία, Μνήμη.*

Μνηστὸς - ὴ - όν. ricercato in matrimonio. 2. sposato. *մէկի մը՝ կարգուելու համար փնտռուած (աղջիկ կամ մանչ). 2. կարգըւած.* էվլէնմիշ իչին դիլէնիլէն արանըլմըշ՝ իստէնմիշ (գըզ եախօտ օղլան). 2. էվլէնմիշ:

Μνήστρια (ἡ) = *Μνήστειρα* (1)

Μνῆστρον (τὸ) caparra di matrimonio. *հարսնախօսութեան ատեն տրուած գրաւական (մատնին).* նիշանլը նիշանը իճրա օլունդուղդա վէրիլէն րէհին (էմանէթ):

Μνίον ἢ Μνῖον (τὸ) alga. *մամուռ, լոռ.* թէթանճիք, դէնիզ օթու:

Μνοΐτης - ου (ὁ) *(Κρητ.)* servo. *ծառայ.* խըզմէթքեար, ուշագ:

Μογερὸς - ὰ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ερῶς. labo-

rioso, penoso. աշխատալի, դժնդակ. չալըշմըլը, կէտի։

Μογέω-ῶ. Μ. ήσω. ✕ *ἀντὶ Πονέω, Μοχθέω.*

Μογιλάλος (ὁ, ἡ) balbettante, scilinguato. թոթով, թլուատ. քէքէմէ. 2. (*Γρφ.*) muto. համր. տիլսիզ, դիլսիզ։

Μόγις, ἐπίῤ. = *Μολις.*

Μόγος (ὁ) = *Μόχθος.*

Μογοστόκος (ὁ, ἡ) che assiste ai dolori di parto. ծննդեան երկանց ներկայ գտնուող՝ օգնող. դէրդէ չէքէն էվրէթլէ օլան՝ եարդըմ էդէն։

Μόδιος (ὁ) moggio (misura di 336 ocche). գրիւ, մոդ (336 հոխայի չափ). մուտ (336 օգգալըգ էօլչիւ)։

Μόθος (ὁ) combattimento. կռիւ, պատերազմ. դէօյիւշ, ճէնկ, ճէնկ։

Μόθων-ωνος (ὁ) servo nativo di casa (*Λατ.* verna). 2. petulante, insolente. ընդոծին, տունը ծնած ծառայ. 2. աստահակ, աներես. էվտէ էլիզէն դիւտը, էվտէ դօղմա դէօյլէ խըզմէթքեար. 2. թէկեապ, արսըզ։

Μοιμνάω-ῶ. Μ. άσω. καὶ

Μοιμύλλω. Μ. υλῶ. serrar le labbra, stringer la bocca, far il bocchino. 2. succiare. շրթունքները գոցել, բերանը սեղմել. 2. ծծել. դուտախլարընը՝ աղզընը գապայըք դիւզմէք. 2. էմմէք։

Μοῖρα (ἡ) parte, porzione. 2. officio, il conveniente. 3. destino, sorte, fortuna, fatalità. մասն, բաժին. 2. պարտք, պատշաճն, օրինաւոր՝ վայելուչ իրք. 3. բաղդ, ճակատագիր. փայ, հիսսէ. 2. պօրճ, եագըշըգ՝ եօլլու օլան նէսնէ. 3. թալէհ, իգպալ, պախթ, անն եազըսը, գըսմէթ, գադէր. 4. (*τγμ.*) distaccamento di truppe. չոկատ մը զօրք. պիր պէօլիւք ասքէր։

Μοιραγέτης-ου (ὁ) comandante d'un distaccamento di truppe. չոկատ մը զօրաց գլուխ՝ վարիչ. պիր պէօլիւք ասքէր պէյսպէյի՝ հէպիսիսիքի գումանտանը։

Μοιράζω. Μ. άσω. καὶ

Μοιράω-ῶ. Μ. άσω. dividere, distribuire. բաժնել, բաշխել. փայլաշմագ, փայ՝ թէվզի էթմէք։

Μοιρηγενὴς-έος (ὁ, ἡ) nato sotto un astro ben auguroso, fortunato. բարեբաստիկ աստղի մը տակ ծնած, բաղդաւոր. բախտլը պիր եըլտըզ՝ ալթընտա դօղմուշ, եըլտըզը՝ թալէհի աչըգ՝ իգպալլը։

Μοιρίδιος-α-ον. (καὶ ἐπίῤ.)-δίως. fatale. ճակատագրական. գադէր իլէ օլմուշ, գադէրի։

Μοιρογραφία (ἡ) descrizione delle parti. մասերու ստորագրութիւն. հիսսէլէրին վասֆը։

Μοιρολογέω-ῶ. Μ. ήσω. predire il destino. ճակատագիրը կանխամայնել՝ առաջուցմէ զրուցել. գադէրլէրի էվվէլճէն սէօյլէմէք՝ գիւնտէրին հալլէրինի վէրմէք։

Μοιρολόγος (ὁ, ἡ) che predice il destino, indovino. մէկու մը ճակատագիրը առաջուցմէ զրուցող, կխւս, իղձ. պիրինինին գադէրլէրի էվվէլճէն սէօյլէյէն՝ հալլէրինի վէրէն, ֆալճը։

Μοιρολόγχος (ὁ, ἡ) distributore. 2. partecipe. բաժանարար, բաշխող. 2. հաղորդակից, բաժնորդ. թէվզի էտիճի. 2. իշտիրաք, հիսսէտար։

Μοιρονόμος (ὁ, ἡ) che distribuisce a ciascuno il proprio destino. ամէնուն իր ճակատագիրը բաժնող՝ բաշխող. հէր քէսէ քէնտի գադէրինի թէվզի էտէն։

Μοιχάζω. Μ. άσω. = *Μοιχάω.*

Μοιχαλὶς-ίδος (ἡ) adultera. շնացեալ կին. ֆահիշէ։

Μοιχὰς-άδος (ἡ) = *Μοιχαλίς.*

Μοιχάω-ῶ. Μ. ήσω. = *Μοιχεύω.*

Μοιχεία (ἡ) adulterio. շնութիւն. զինա։

Μοιχευτὴρ καὶ -τὴς-οῦ (ὁ) = *Μοιχός.*

Μοιχεύω. Μ. εύσω. adulterare, commetter un adulterio. շնալ. զինա էթմէք։

Μοιχίδιος-α-ον. = *Μοιχικός (ἰδιαιτ.) Μοιχογέννητος.*

Μοιχικὸς-ὴ-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-ικῶς. adulterino. 2. inclinato all'adulterio. պոռնկութեան. 2. շնութեան հակամիտութիւն ունեցող. զինայի. 2. զինայա մէյլլի։

Μοιχογέννητος (ὁ, ἡ) adulterino, nato da un adulterio. պոռնկութեան (որդի՝ զաւակ). փիճ, զինատան թէվէլլիւտ օլմուշ (էվլատ), հէլալ զինա։

Μοιχὸς (ὁ) adultero. շնացող, շուն. զինաքեար

Μολγὸς (ὁ) sacco di cuojo. խաղախէ տոպրակ՝ պարկ. կէօսէլէն՝ տէրիտէն թօրպա։

Μολίβδαινα-ης (ἡ) = *Μολιβδίς.* 2. plumbaggine, piombaggine (una specie di metallo). 3. piombaggine (sorta d'erba). 2. կապարի բովերու մէջ գտնուած հանք մը. 3. արմատը ակռայի ցաւի օգտակար խոտ մը. 2. ովքֆլա. 3. քէօքի տիշ աղըրըսընա ֆայտալը պիր նէվ օթ։

Μολίβδεος-οῦς, έα-ῆ, εον-οῦν. = *Μολίβδινος.*

Μολιβδικὸς-ὴ-όν. καὶ

Μολίβδινος-η-ον. di piombo, piombino. կապարի, կապարային. գուրշունտան եափըլմըշ, գուրշունլու։

Μολιβδὶς-ίδος (ἡ) palla di piompo, piombata. կապարեայ գնդակ. գուրշունտան թօփ, եուվարլագ գուրշուն (նաւուն իէ աշ լարըն ալթընտա եափըլան եաթանտըրըլան ագըլտանտան տուրլուտանք)։

Μολιβδοειδὴς-έος (ὁ, ἡ) simile al piombo. կապարի նման. գուրշունա պէնզէր։

Μόλιβδος καὶ Μόλυβδος (ὁ) piombo. կապար. գուրշուն։

Μολιβδουργὸς (ὁ) colui che lavora il piombo. կապարագործ. գուրշունտան իշլէր իշլէյէն, գուրշունու եափըճը իշլէր էտէն։

Μολιβδόχροος-ους καὶ

Μολιβδόχρὼς-ωτος ἢ ῶτος (ὁ, ἡ) che ha il color di piombo, piombino. կապարի գունով, կապարային. գուրշուն րէնկինտէ, գուրշունի։

Μολιβδόω-ῶ. Μ. ώσω. coprir di piompo, impiombare. կապարու գոցել՝ կըպցընել կամ հաստատել. գուրշուն իլէ գափլամագ, գուրշունլամագ։

Μολιβουργὸς (ὁ) = *Μολιβδουργός.*

Μόλις, ἐπίῤ. appena, con difficoltà. հա-

զիւ , Ճոխով, գժուարաւ · կիւճ իլէ , կիւճլիւքլէ :

Μολόβριον (τὸ) porchetto di cinghiale (*Γαλλ.* marcassin). կնճի քարակ · եապան դօմուզունուն եավրուսու :

Μολοβρὶς - ίδος (ἡ) *θηλ. τοῦ*

Μολοβρὸς (ὁ) mangione, parassito. որկրամոլ , պատառաբոյծ · շէլ պօղազ , հաւըլը գօնագ :

Μολοσσὸς (ττὸς) - οῦ (ὁ) (*ἐνν. κύων*) mastino. (*Γαλλ.* dogue). գամփռ · սամսօն , չօմար քէօփէյի :

Μολπάζω. Μ. άσω. cantare. երգել · իրլամագ · *ἴδε Μέλπω.*

Μολπαστὴς - οῦ (ὁ) cantore. երգիչ · իրլայըճը, հանէնտէ :

Μολπάστρια (ἡ) *θηλ. τ. Μολπαστής.* cantatrice. գուսան · սազէնտէ, մուղաննիյէ :

Μολπὴ (ἡ) canto, canzone. 2. giuoco con delle canzoni. երգ , խաղ , ցուցք · 2 · երգերով եղած խաղ · նաղմէ, թիւրքիւ, մանի · 2 · թիւրքիւլիւ՝ նաղմէլը օյուն :

Μολπηστὴς - οῦ (ὁ) = *Μολπαστής.*

Μολπῆτις - ιδος (ἡ) × *ἀντὶ Μολπάστρια,*

Μόλυβδος, Μολύβδινος κτλ. καὶ Μόλυβος, Μολυβὶς κτλ. = *Μόλιβδος κτλ.*

Μόλυνσις - εως (ἡ) contaminazione, l' azione di sporcare. պղծելը , ապականելը · քիրլէնմէքլիք , մուրտարլանմագլըգ , պէրպատ էթմէքլիք · 2 · (*εἰς τὸν Ἀρστφ.*) la crudità della carne. մսի հմուութիւն · էթին չիյլիյի , չիյ գալմասը :

Μολύνω. Μ. υνῶ. sporcare, contaminare, imbrattare. աղտեղել, պղծել · քիրլէթմէք, նաճաս էթմէք, պէրպատ էթմէք, պուլաշտըր էթմէք :

Μόλυσμα (τὸ) lordura , sucidume. աղտ, ժանտութիւն · քիր , քիրլիք :

Μολυσμὸς (ὁ) = *Μόλυνσις καὶ Μολυσμός.*

Μομφὴ (ἡ) = *Μέμψις.*

Μοναγρία (ἡ) *καὶ Μονάγριον* (τὸ) *καὶ*

Μόναγρος (ὁ) solitudine, deserto. անբնակ վայր , անապատ · չէօլ , եալընըզլըգ :

Μονάδην, ἐπίῤ. solitariamente, isolatamente. միայնակ , առանձինն , միայն ընդ միայն · եալընըզճա , այրըճա , թէնհա պաշընա :

Μοναδικὸς - ὴ - όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) *- ικῶς.* singolare. եզական , միական · մուֆրէտ , պիրլիյէ մէնսուպ · 2 · = *Μοναστικός.*

Μοναδὸν, ἐπίῤ. = *Μονάδην.*

Μονάζω. Μ. άσω. menar una vita solitaria , viver da romito. առանձին կեանք մը վարել , անապատականի պէս ապրիլ · եալընըզ պիր էօմիւր սիւրմէք , ապտալ միսալի եաշամագ :

Μοναθλία (ἡ) = *Μονομαχία.*

Μονανδρέω - ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —

Μόνανδρος (ὁ, ἡ) che ha un solo marito. մէկ էրիկ մը ունեցող · պիր գօճասը օլան :

Μοναρχέω - ῶ. Μ. ήσω. regnar solo. միայնակ տիրել՝ թագաւորել · եալընըզ՝ քէնտի պաշընա հիւքմ էթմէք , թէքլէպ սիւրմէք · *Εἰμὶ —*

Μονάρχης - ου (ὁ) Monarca. միապետ , միահեծան թագաւոր · շահէնշահ , փատիշահ :

Μοναρχία (ἡ) monarchia. միապետութիւն, միահեծան թագաւորութիւն · շահէնշահլըգ , փատիշահլըգ :

Μοναρχικὸς - ὴ - όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) *- ικῶς.* monarchico. միապետական · շահէնշահի , ճիհանպանի :

Μόναρχος (ὁ, ἡ) = *Μονάρχης.*

Μονὰς - άδος (ἡ) l' unità. 2. asso. 3. monade, atomo. միակ թիւ, միութիւն · 2 · նարտի խաղին քուէին միակ թիւը · 3 · եզակ , միակ , հիւլէ (ամէն նիւթական գոյացութեանց պարզ սկիզբը) · պիրլիք , պիրիճիք · 2 · թավլա զարընըն էքի , զարըն պիր նօքթալը թէրաֆը · 3 · զէրրէ , ճէվհէր :

Μονασμὸς (ὁ) vita solitaria. առանձին կեանք , առանձնակեցութիւն · եալընըզլըգտա էօմիւր կէչիրմէք :

Μοναστὴρ (ὁ) × *ἀντὶ Μοναστής.*

Μοναστήριον (τὸ) monastero, convento. մենաստան , վանք · մանասդըր :

Μοναστὴς - οῦ (ὁ) che mena una vita solitaria, eremita, monaco. առանձին կեանք վարող , առանձնակեաց , միայնակեաց , անապատական , աբեղայ , կրօնաւոր · եալընըզլըգտա էօմիւր կէչիրէն , ապտալ , քէշիշ , րուհպան :

Μοναστικὸς - ὴ - όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) *- ικῶς.* concernente la vita solitaria , monacile. առանձին կենաց պատկանեալ , միանձնական · եալընըզլըգտա էօմիւր սիւրմէյէ մութէալլիք , քէշիշէ՝ րուհպանա մունասիպ :

Μονάστρια (ἡ) *θηλ. τ. Μοναστής.* monaca, religiosa. միանձնուհի , մայրապետ · քէշիշէ , գալօղրիա :

Μοναύλιον (τὸ) flauto d' un solo suono o che si suona solo. մէկ եղանակ մը ունեցող կամ միակ փչուող եղեգնափող · պիր գայտէլի եախօտ եալընըզ չալընան նէյ :

Μόναυλος (ὁ, ἡ) che solo suona il flauto. 2. che vive solo, celibe. եղեգնափողը միակ չալող · 2 · միակ ապրող , ամուրի · նէյի եալընըզ չալան · 2 · եալընըզ եաշայան , էրքէն :

Μοναχὴ (ἡ) *θηλ. τ. Μοναχός.* monaca. մայրապետ · քէշիշէ , գալօղրիա :

Μοναχικὸς - ὴ - όν. monastico , monacile. միանձնական , կրօնաւորական · քէշիշէ՝ րուհպանա տայիր :

Μοναχόθεν, ἐπίῤ. da un sol canto. միայնակ մէկ կողմէ · եալընըզ պիր թարաֆտան :

Μοναχὸς - ὴ - όν. solo. միայնակ · եալընըզ · (*ὅθ. ἐκκλησ.*) = *Μοναστής.* monaco , calogero. աբեղայ , կրօնաւոր · քէշիշ , րուհպան :

Μοναχοῦ, ἐπίῤ. in un sol luogo. միայնակ մէկ տեղ մը · եալընըզ պիր մահալտէ :

Μοναχῶς, ἐπίῤ. unicamente , solamente , in un solo modo. միայնակ , մի միայն , մէկ կերպով · եալընըզ , եալընըզ պիր վէճհ իլէ , պիր թարզ իլէ :

Μονὴ (ἡ) dimora , trattenimento , indugio. տեղ մը բնակիլը , դեգերիլը , յապաղանք · պիր մահալտէ սաքին օլմագ՝ օյալանմագ , կէճիքմէք , էյլէնմէ · 2. = (*μτγν.*) = *Μοναστήριον.*

Μονήλατος (ὁ, ἡ) massiccio, fatto d'un

sol pezzo. միապաղաղ, միատամնի պի-թէվի, եէքփարէ:

Μονήρης - εος (ὁ, ἡ) solitario, solo. առանձին եղող, միայնիկ, մինակ. եալընըզ:

Μονία (ἡ) solitudine. առանձնութիւն. եալընըզլըգ. 2. = *Μονή.*

Μόνιμος (ὁ, ἡ) stabile, costante, durevole. մնայուն, ամուր, դիմացկոտ. տայանըգլը, գավի, մուհքէմ. — *ίμως, ἐπίῤ.*

Μονιμότης (ἡ) stabilità, fermezza. մնայուն ըլլալը, հաստատութիւն. տայանըգլըլըգ, գավիլիք, մուհքէմլիք:

Μονοβάμων - ονος (ὁ, ἡ) che cammina solo. մինակ պտըտող՝ շրջող. եալընըզ կէզէն:

Μονογαμέω - ῶ. Μ. ήσω. ammogliarsi una sola volta. մինակ մէկ անգամ մը կնիկ առնել՝ կարգուիլ. եալընըզ պիր տէֆա ավրէթէ վարմագ՝ էվլէնմէք:

Μονογαμία (ἡ) τὸ ἀφηρ. τοῦ

Μονόγαμος (ὁ, ἡ) che si sposò una sola volta, monogamo. մինակ մէկ անգամ մը կարգուած, միակին. եալընըզ պիր տէֆա էվլէնմիշ:

Μονογενής - έος (ὁ, ἡ) unigenito. միածին. պապասընըն պիր տանէսի:

Μονόγλωσσος (ὁ, ἡ) che parla in una sola lingua. մէկ լեզուէ մը խօսող. պիր լիսանտան լաքըրտը էտէն:

Μονογνωμονέω - ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —

Μονογνώμων - ονος (ὁ, ἡ) che siegue l'unica sua opinione, fermo, ostinato nel suo parere. մինակ իր կարծեացը հետեւող, կարծեացը մէջ հաստատ՝ կամակոր. եալընըզ քէնտի տիւշիւնճէսինէ թապի օլան, տիւշիւնճէսինտէ գավի, ինատճը:

Μονόγονος (ὁ, ἡ) = *Μονογενής.*

Μονογράμματος (ὁ, ἡ) composto d'una sola lettera. մէկ տառէ բաղկացեալ. պիր եազըլը, պիր հարֆլը:

Μονόγραμμος (ὁ, ἡ) composto d'una sola linea. մէկ գծիւ մը բաղկացեալ. պիր չիզկիլի (ὅθ.) *Μονόγραμμον* (τὸ) monogramma. միատառութիւն, փակագիր. չէքրալը իսմ, րէմզ:

Μονοδάκτυλος (ὁ, ἡ) che ha un sol dito. մէկ մատ մը ունեցող. պիր պարմագլը:

Μονόδους - οντος (ὁ, ἡ) chi ha un sol dente. ակռայ մը ունեցող. եալընըզ պիր տիշի օլան:

Μονοειδής - έος (ὁ, ἡ) d'una sola forma. մէկ ձեւով, մինակ մէկ ձեւ մը ունեցող. եալընըզ պիր շէքլի օլան: — *ειδῶς, ἐπίῤ.*

Μονοθελῆται (οἱ) monoteliti (eretici che attribuivano a Cristo una sola volontà ed ἐνέργειαν). միակամեանք, միակամադաւանք (հերետիկոսք՝ որ կ'ընդունին թէ ի Քրիստոս մէկ կամք ու մէկ գործողութիւն կայ). Հազրէթի Իսատէ պիր իրատէթ վէ պիր ֆայլիյէթ վար տէր տէյէն րաֆըզիլէր:

Μονόθεν, ἐπίῤ. = *Μοναχόθεν.*

Μονόθυρος (ὁ, ἡ) che ha una sola porta. մէկ դուռ մը ունեցող. պիր գափուլու:

Μονοκέρατος (ὁ, ἡ) καὶ

Μονόκερως - ωτος (ὁ, ἡ) che ha un solo corno, unicornuto. մէկ կոտոշ մը ունեցող. պիր պօյնուզլու. (οὐσ.) liocorno. միեղջերու. կէրկէտան, քէրքէտան:

Μονοκέφαλος (ὁ, ἡ) che ha una sola testa. մէկ գլուխ մը ունեցող. պիր պաշլը:

Μονόκλαυτος (ὁ, ἡ) che piange solo. մինակ լացող. եալընըզ աղլայան:

Μονοκληρονόμος (ὁ, ἡ) unico erede. մի միայն ժառանգորդ. պիր թանէճիք միրասխօր:

Μονόκλινον (τὸ) cataletto, bara. ճաղ, դագաղ. թապութ:

Μονοκοιτέω - ῶ. Μ. ήσω. dormir solo. մինակ պառկիլ՝ քնանալ. եալընըզ եաթմագ՝ ույումագ:

Μονόκοιτος (ὁ, ἡ) che dorme solo. մինակ պառկող՝ քնացող. եալընըզ եաթան ույույան:

Μονοκρατορία (ἡ) = *Μοναρχία.*

Μονοκράτωρ - ορος (ὁ, ἡ) = *Μονάρχης.*

Μονόκροτος (ὁ, ἡ) (ναῦς) che si spinge con un solo remo. մէկ թիակաւ մը քաշուող. պիր քիւրէքլէ չէքիլէն:

Μονόκωλος (ὁ, ἡ) che ha un solo membro. մէկ անդամ մը ունեցող. պիր ազալը:

Μονόκωπος (ὁ, ἡ) che si serve d'un solo remo. մէկ թիակ մը գործածող. պիր քիւրէք գուլլանան:

Μονολήμματος (ὁ, ἡ) composto d'un sol assunto (sillogismo). մէկ առում մը ունեցող (հաւաքաբանութիւն). պիր թագտիմէլի:

Μονόμαζος (ὁ, ἡ) che ha una sola mammella. մէկ ծիծ մը ունեցող. պիր մէմէլի, պիր [illegible]:

Μονομαχέω - ῶ. Μ. ήσω. far un duello, duellare. մենամարտիլ. պիր ատէմ գարշը տէօյիւշմէք, էքի քիշի տէօյիւշմէք:

Μονομάχης - ου (ὁ) = *Μονομάχος.*

Μονομαχία (ἡ) duello. մենամարտութիւն. էքի ատէմ տէօյիւշիւ, [illegible]:

Μονομάχος (ὁ, ἡ) duellatore. մենամարտիկ. պիր ատէմ գարշը տէօյիւշէն, [illegible]. (οὐσ.) gladiatore. սուսերամարտ. մուպարիզ:

Μονομαχοτροφεῖον (τὸ) luogo ove si nudriscono i gladiatori. սուսերամարտները սնուցանելու համար կարգուած տեղ. մուպարիզլէրը պէսլէյէճէք մահալ:

Μονομερής - έος (ὁ, ἡ) composto d'una sola parte, semplice. մէկ մաս մը ունեցող, պարզ. պիր հիսսէլի, եալընըզգաթ, սատէ: — *μερῶς, ἐπίῤ.*

Μονομήτωρ - ορος (ὁ, ἡ) privo di madre. մայր չունեցող. անասը եօգ, վալիտէսիզ:

Μονόμματος (ὁ, ἡ) = *Μονόφθαλμος.*

Μόνον, ἐπίῤ. solamente. մինակ. եալընըզճա, եալընըզ:

Μονόπαις - αιδος (ὁ, ἡ) = *Μονότεκνος.* 2. = *Μονογενής.*

Μονοπάτιον (τὸ) (Βυζ.) stradella, dove non può camminare che uno solo. մէկ հոգիի մը անցնելու չափ փողոց. եալընըզ պիր ատամ կէչէճէք տար եօլագ:

Μονόπους - οδος (ὁ, ἡ) che ha un solo piede. մէկ ոտք ունեցող. պիր այագլը:

Μονοπραγματέω - ῶ. Μ. ήσω. occuparsi in un sol'affare. մէկ գործքի մը միայն

պարապիլ · եալընըզ պիր իշէ մէշղուլ օլմագ ։

Μονόπτερος (ὁ, ἡ) che ha una sola ala. մէկ թեւ մը ունեցող · պիր գանատլը (*κυρ. καὶ μτφρ.*) ։

Μονοπωλέω - ῶ. M. ήσω. far d' appaltatore. մենավաճառութիւն ընել · մուգաթաաճըլըգ էթմէք ։

Μονοπώλης - ου (ὁ) appaltatore, monopolista. մենավաճառ, կապալառու · մուգաթաաճը ։

Μονοπωλία (ἡ) *καὶ*

Μονοπώλιον (τὸ) monopolio, appalto. մենավաճառութիւն · մուգաթաա ։

Μόνορχις - εως ἢ ιδος (ὁ) che ha un solo testicolo. միամորձի, մէկ ձուանք մը ունեցող · պիր խայալը, պիր թաշագլը ։

Μόνος - η - ον. solo, unico. մինակ, մի միայն · եալընըզ, պիրիճիք ։

Μονόσιτος (ὁ, ἡ) che si ciba una sola volta al giorno. օրը ժամ մը հաց ուտող · կիւնտէ եալընըզ պիր տէֆա թաամ էտէն ։

Μονοσκελὴς - έος καὶ Μονόσκελος (ὁ, ἡ) = *Μονόπους.*

Μονόστιχος (ὁ, ἡ) composto d' un solo verso. մէկ տող ոտանաւորէ բաղադրուած · պիր սըրա պէյիթտէն իպարէթ ։

Μονόστομος (ὁ, ἡ) ad un solo taglio (coltello). մէկ բերնով (դանակ) · պիր աղըզլը (պըչագ) ։

Μονοσύλλαβος (ὁ, ἡ) monosillabo. միավանկ · պիր հէճէլի ։ — *άβως, ἐπίῤ.*

Μονότεκνος (ὁ, ἡ) che ha un solo figlio. մինակ մէկ զաւակ մը ունեցող · եալընըզ պիր էվլատը օլան ։

Μονοτοκέω - ῶ. M. ήσω. partorire uno solo in ciascuna volta. ամէն անգամին մէկ հատ մը ծնանիլ · հէր պիր տէֆաատա պիր թանէ դօղուրմագ ։

Μονοτοκία (ἡ) *τὸ οὐσ. τοῦ*

Μονοτόκος (ὁ, ἡ) che partorisce un solo in ciascuna volta. ամէն անգամին մէկ հատ մը ծնանող · հէր պիր տէֆաատա պիր թանէ դօղուրան ։

Μονοτονία (ἡ) monotonia. 2. pertinacia, pervicacia. նոյնաձայնութիւն, միակերպ արտասանութիւն · 2. կամապաշտութիւն, յամառութիւն · պիր քէրտէտէ օլան պէսթէ? 2. ինատճըլըգ ։

Μονότονος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*) *- τόνως.* monotono. նոյնաձայն, միակերպ արտասանութիւն ունեցող · պիր քէրտէտէ պիր էսասլը պէսթէ օլան · (*τρπ.*) pervicace, pertinace. յամառ, կամապաշտ · ինատճը, ծոռաննի ։

Μονοτράπεζος (ὁ, ἡ) che ha una tavola separata. զատ սեղան մը ունեցող · այրըճա պիր սօֆրասը օլան ։

Μονότροπος (ὁ, ἡ) uniforme. 2. sincero, semplice. 3. pertinace. միակերպ · 2. պարզ, անկեղծ · 3. յամառ · պիր էօսլուպտէ օլան · 2. սատէտիլ, սաֆտէրուն · 3. ինատճը ։

Μονοτροφέω - ῶ. M. ήσω. nutrire separatamente. զատ մնուցանել՝ մեծցընել · այրըճա պէսլէմէք՝ պէօյիւթմէք ։

Μονοτροφία (ἡ) *τὸ οὐσ. τ. προηγ.*

Μονοφαγέω - ῶ. M. ήσω. = *Μονοσιτέω.*

Μονοφαγία (ἡ) il mangiare una volta al giorno. օրը ժամ մը հաց ուտելը · կիւնտէ պիր տէֆա թաամ էթմէք ։

Μονοφάγος (ὁ, ἡ) = *Μονόσιτος.*

Μονόφαντος (ὁ, ἡ) che apparisce solo. մինակ երեւցող · եալընըզ կէօրիւնէն ։

Μονόφθαλμος (ὁ, ἡ) monocolo. միականի, մէկ աչք մը ունեցող · թէք կէօզլիւ ։

Μονόφθογγος (ὁ, ἡ) che ha un solo suono. մէկ հնչմունք մը ունեցող · պիր սէսլի, պիր նէվալը ։

Μονοφυὴς - έος (ὁ, ἡ) unico di natura. ի բնէ մէկ հատ մը եղող · ճինսինտէն պիր թանէ օլան ։

Μονόφυλλος (ὁ, ἡ) che ha una sola foglia. մէկ տերեւ մը ունեցող · պիր եափրագլը ։

Μονοφυσῖται - ῶν (οἱ) Monofisiti (eretici, che attribuivano a Cristo una sola natura). Քրիստոս մէկ բնութիւն մը ունի ըսող հերետիկոսները · Հազրէթի Իսայա եալընըզ պիր թապիաթ վար տէյէն րաֆըզիլէր ։

Μονόφωνος (ὁ, ἡ) = *Μονότονος ἢ Μονόφθογγος.*

Μονόχειρ - ειρος (ὁ, ἡ) che ha una sola mano. մէկ ձեռք մը ունեցող · պիր էլլի, էլի պիր թանէ օլան ։

Μονόχορδος (ὁ, ἡ) che ha una sola corda. մէկ լար մը ունեցող · պիր թէլլի · (*οὐσ. οὐδ.*) monocordo. միալար, միաղի (տեսակ մը նուագարան՝ որուն վրայ կընային երաժշտական համեմատութիւնները) · պիր նէվ սազ՝ անընլէ մուսիքիյէ էհլի էթիպպայը իշտէ մուզիքա? նիսպէթլէրի օլունուրլար ։

Μονόχροος - ους καὶ

Μονοχρώματος καὶ Μονόχρωμος καὶ

Μονόχρως - ωτος (ὁ, ἡ) d' un solo colore. մինակ մէկ գոյն ունեցող · եալընըզ պիր րէնկտէ օլան ։

Μονόω - ῶ. M. ώσω. lasciar solo, abbandonare. մինակ թողուլ, լքանել · եալընըզ պըրագմագ, թէրք էթմէք ։

Μονῳδέω - ῶ. M. ήσω. cantare solo. մինակ երգել · եալընըզ էօթմէք՝ նաղմալէր չաղըրմագ ։

Μονῳδία (ἡ) monodia, il cantare solo. միերգութիւն, մինակ երգելը · եալընըզ՝ քէնտի պաշընա էօթմէսի՝ նաղմալէր օգումասը ։

Μονῳδὸς (ὁ, ἡ) che canta solo. մինակ երգող · եալընըզ էօթէյան, քէնտի պաշընա նաղմալէր օգույան ։

Μόνως, ἐπίῤ. solamente. մինակ · եալընըզճա ։

Μόνωσις - εως (ἡ) isolazione, abbandono. առանձին՝ մինակ մնալը, լքում · եալընըզ՝ քէնտի պաշընա գալմասը, թէրք ։

Μονωτὸς - ἡ - όν. isolato. մինակ մնացած, առանձին · քէնտի պաշընա գալմըշ, եալընըզ ։

Μόρα (ἡ) battaglione di 512 soldati. 512 զինուորէ բաղկացեալ գունդ · 512 աթէր՝ նէֆէր պէօլիւքիւ ։

Μόργος (ὁ) carro da vettura per trasportare della paglia. յարդի կառք · սաման արապասը ։

Μορέα (ἡ) moro (albero). սեւ թթի ծառ. գարա դուդ աղաճը։

Μόριον (τὸ) particella. (*πλθ.*) le parti vergognose dell' uomo e della donna. մասնիկ. 2. ամօթոյք առն եւ կնոջ. ազա. 2. էրքէյին վէ աւրէթին ատապ եէր-լէրի։

Μορμολύκειον (τὸ) *καὶ*

Μορμολύκη (ἡ) larva, spettro, spaventacchio. ուրուական պատկեր, առաչօք տեսիլ, խրտուիլակ. գարագօնճօլօզ, հայալ, գօրգուլուգ։

Μορμολύττω καὶ (*μσ. ὅ καὶ εὐχρηστότ.*) *Μορμολύττομαι. Μ. ύξω - ομαι.* impaurare. վախցընել. գօրգութմագ։

Μορμυρίζω. Μ. ίσω. καὶ

Μορμύρω. Μ. υρῶ. mormorare, render un mormorio (parlandosi delle acque). խոխոջել, կարկաջել (ջուրց). չաղլամագ, չաղըլ չաղըլ ագմագ (սու հագգընտա)։

Μορμύσσομαι. Μ. ύξομαι. = *Μορμολύττομαι.*

Μορμὼ - όος - οῦς (ἡ) larva, fantasma, spauracchio, maschera spaventevole, befana. ուրուական տեսիլ, մղձաւանջ, խրտուիլակ, ահռելի պատկեր. գարագօնճօլօզ, ալըրդասդը, գօրգուլուգ, գօրգունչ սուրաթ, (դէվճէ)։

Μόρον (τὸ) mora (frutto). սեւ թութ. գարա դուդ։

Μόρος (ὁ) (*ὅθ. καὶ τὸ Λατ.* mors). mala sorte, ruina, esterminio, morte. դժբաղդութիւն, արկած, կործանում, ջնջում, մահ. ֆէլաքէթ, պէլա, խարապ, էճէլ, էօլիւմ։

Μοῤῥία ἢ Μόῤῥια ἢ Μοῤῥίνη ἢ Μουῤῥίνη ἢ Μυρίνη ἢ Μυῤῥίνη (ἡ) vaso fatto di pietra morra. յախճապակիի նման քարէ շինուած աման. ֆարֆուրէյէ եախօտ չինիյէ պէնզէր թաշդան եափըլըր գապ։

Μορτὸς (ὁ, ἡ) (*ὅθ. τ. Λατ.* mortuus) mortale, morto. մահկանացու, մեռած. էօլիւմէ մահքում, էօլիւ, էօլիւմլիւ։

Μορφάζω. Μ. άσω. far smorfie, contorsioni di volto. քիթը բերանը ծռել՝ ծռմռկել. աղզընը պուրնունու էյմէք։

Μορφασμὸς (ὁ) smorfia, contorsioni di volto. քիթը բերանը ծռմռտկելը. աղզընը պուրնունու էյմէսի, աղըզ պուրուն էյմէսի։

Μορφὴ (ἡ) forma, figura. 2. bellezza. 3. disegno. 4. smorfie. ձեւ. 2. աղուորութիւն. 3. գծագիր. 4. քիթ բերան ծռելը. պիչիմ, շէքիլ. 2. կիւզէլլիք, շիրինլիք. 3. րէսիմ. 4. աղըզ պուրուն էյմէսի։

Μορφοποιέω - ῶ. Μ. ήσω. = *Μορφόω.*

Μορφοσκοπέω - ῶ. Μ. ήσω. osservare la forma. ձեւը զննել. պիչիմինի թէֆթիշ էթմէք։

Μορφοσκόπος (ὁ, ἡ) colui che osserva la forma e ne fà delle pronosticazioni. (մէկի մը) ձեւը զննելով անոր վրայ գուշակութիւններ ընող. (պիրինին) պիչիմինի՝ ուզուվլէրինի թէֆթիշ էթէրէք՝ անըն հագգընտա րէմմալլըք էտէն։

Μορφόω - ῶ. Μ. ώσω. formare. ձեւացընել, կերպաւորել. շէքիլ վէրմէք, էնտամ քէսմէք։

Μόρφωμα (τὸ) forma, figura. պատկեր, տեսիլ. գալըպ, սուրաթ. 2. = *τῷ*

Μόρφωσις - εως (ἡ) formazione. յօրինուած, ձեւացընելը. շէքիլ վէրմէսի. 2. = *τῷ προηγ.*

Μορφωτὴρ (ὁ) formatore. կերպարանիչ, ձեւացընող. շէքիլ վէրէն։

Μόσσυν ἢ Μόσυν - υνος (ὁ) torre, fortezza di legno. փայտէ աշտարակ՝ բերդ. օդունդան գուլէ՝ հիսար՝ գալէ։

Μοσχάριον (τὸ) *ὑπκρ. τ. Μόσχος.*

Μοσχὰς - άδος (ἡ) vitella, giovenca. մատակ հորթ, երինջ. դիշի պուզաղը, դանա։

Μοσχεία (ἡ) il margottare. տաշտաթաղ ընելը. դալդըրմա էթմէսի։

Μόσχευμα (τὸ) margotta, barbatella. տաշտաթաղ. դալդըրմա։

Μοσχευματικὸς - ὴ - όν. proprio a margottare. տաշտաթաղ ընելու յարմար. դալդըրմա էթմէյէ ույղուն։

Μόσχευσις - εως (ἡ) l'azione di margottare. տաշտաթաղ ընելը. դալդըրմա էթմէսի։

Μοσχεύω. Μ. εύσω. margottare, propagginare. տաշտաթաղ ընել. դալդըրմա էթմէք։

Μοσχῆ (ἡ) *κατὰ κρ. ἀντὶ Μοσχέη* (*ἐνν. δορὰ*) pelle di vitello. հորթի մորթ. պուզաղը դէրիսի։

Μοσχηδὸν, ἐπίῤ. come un vitello. հորթի պէս. պուզաղը կիպի։

Μοσχίας - ου (ὁ) vitellino. 2. leprettino. պզտիկ հորթ. 2. պզտիկ նապաստակ. պուզաղըճըգ. 2. թավշանճըգ։

Μοσχίδιον (τὸ) *ὑποκρ. τοῦ*

Μοσχίον (τὸ) *ὑπκρ. Μόσχος.* rimessiticcio, rampollo, stollone. շառաւիղ, մատղաշ ոստ. շախ, թազէ ֆիլիզ՝ ֆիդան։

Μοσχοκαρύδιον (τὸ) (*ὑπκρ.*) *καὶ Μοσχοκάρυον* (τὸ) nocemoscada. մշկահոտ ընկոյզ Հնդկաց. Հինտիստան ճէվիզի։

Μοσχοποιέω - ῶ. Μ. ήσω. costruire un idolo di vitello. հորթէ դրոշեալ մը շինել. պիր պուզաղը գալըպը եափմագ։

Μόσχος (ὁ) rampollo, rimessa. 2. vitello o giovenca. 3. muschio. շառաւիղ, բարակ ոստ. 2. հորթ կամ երինջ. 3. մուշկ. շախ, թազէ ֆիլիզ՝ ֆիդան. 2. էրքէք եախօտ դիշի պուզաղը, դանա. 3. միսք։

Μοσχοτόμος (ὁ, ἡ) colui che taglia de' rampolli, e ne costruisce de' canestri. 2. macellaro di vitelli. բարակ ոստեր կտրող ու կողովներ՝ որթեր շինող. 2. հորթի մսագործ. ինճէ դալլար քէսէրէք՝ սէփէթ եափան. 2. պուզաղը գասաբը։

Μοσχοφάγος (ὁ, ἡ) che si nutrisce della carne de' vitelli. հորթի մսով սնանող. պուզաղը էթի իլէ պէսլէնէն։

Μοτάριον (τὸ) *ὑπκρ. τοῦ*

Μοτὸς (ὁ) faldella (*Γαλλ.* charpie). վրան մլհամ քսելու ու վիրաց խոթելու ծուատ. եարալարա մէլհէմ սիւրիւլիւպ գօնուլան թիֆթիք։

Μοτόω - ῶ. Μ. ώσω. mettere della faldella sulla piaga. խոցին վրայ (մլհամով)

ծուստ դնել. [illegible]

Μοῦνος-η-ον, Μουνοτόκος κτλ. × Ἰων. ἀντὶ Μόνος, Μονοτόκος κτλ.

Μουνυχιὼν-ῶνος (ὁ) Munichione (il decimo mese degli Ateniesi (Aprile-Maggio). Աթենացւոց տասներորդ ամիսը (Ապրիլ-Մայիս). [illegible]

Μοῦσα-ης (ἡ) Musa (Deità della poesia, della musica ecc.) Մուսայ (բանաստեղծութեան, երաժշտութեան ու ուրիշ այսպիսի բաներու չաստուածուհի). [illegible]

Μουσεῖος-α-ον. appartenente alle Muse, musicale. Մուսայից պատկանեալ, երաժըշտական. [illegible] (οὐσ.) Μουσεῖον (τὸ) Tempio delle Muse. 2. ginnasio delle belle lettere. 3. musaico. Մուսայից տաճար. 2. բանասիրութեան վարժարան, ազնուական դպրութեանց կրթարան. 3. Մուսիոն, մուսիոնեան նկար՝ գործ, (գոյն գոյն պզտիկ կիտուածոյ կտորները մէկզմէկու քով դնելով յօրինուած գործ). [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Μουσίζω. M. ίσω. cantare. երգել. [illegible]

Μουσικὸς-ὴ-όν. musicale. 2. perito nelle belle lettere, musico, poeta, cantore. երաժշտական. 2. բանասիրութեան՝ ազնուական դպրութեանց հմուտ, երաժիշտ, բանաստեղծ, երգիչ. [illegible] 2. [illegible] Μουσικὴ (ἡ) (ἐνν. τέχνη) la musica, le belle lettere. երաժշտութիւն, ազնուական դպրութիւնք. [illegible]

Μουσικῶς, ἐπίῤ. secondo le regole della musica. ըստ կանոնաց երաժշտութեան. [illegible]

Μούσμων-ονος (ὁ) musimone (pecora selvaggia.) վայրի ոչխար. [illegible]

Μουσόληπτος (ὁ, ἡ) inspirato dalle Muse. Մուսաներէն ազդեալ. [illegible]

Μουσομανέω-ῶ. M. ήσω. Εἰμὶ —

Μουσομανὴς-έος (ὁ, ἡ) innamorato alla musica od alla poesia. երաժշտութեան կամ բանաստեղծութեան խանդակաթ. [illegible] 2. = Μουσόληπτος.

Μουσομανία (ἡ) amore ardente della musica o della poesia. երաժշտութեան կամ բանաստեղծութեան եղած սաստիկ սէր. [illegible]

Μουσοποιέω-ῶ. M. ήσω. = Μελοποιέω.

Μουσοποιὸς (ὁ, ἡ) = Μελοποιός. poeta (lirico). (քնարերգակ) բանաստեղծ. [illegible]

Μουσουργὸς (ὁ, ἡ) cantore, musico. երգիչ, հագներգու, սաղմոսասաց, երաժիշտ. [illegible]

Μουσόφιλος (ὁ, ἡ) = Φιλόμουσος.

Μουσοχαρὴς-έος (ὁ, ἡ) che sente del piacere nelle belle lettere. ազնուական դպրութեանց մէջ զուարճութիւն մը իմացող. [illegible]

Μουσόω-ῶ. M. ώσω. comporre secondo le regole della musica, della poesia. 2. insegnare le belle lettere. երաժըշտութեան՝ բանաստեղծութեան կանոններուն յարմար ընել՝ շարադրել. 2. ազնուական գիտութիւնները սորվեցընել. [illegible] 2. [illegible]

Μοχθέω-ῶ. M. ήσω. travagliare, lavorare, soffrire. աշխատիլ, բանիլ, քաշել. [illegible]

Μοχθηρία (ἡ) malizia, perversità. գէշութիւն, չարութիւն, անզգամութիւն, ապիրատութիւն. [illegible]

Μοχθηρὸς-ὰ-όν. miserabile. 2. cattivo, maligno. ողորմելի, խեղճ. 2. չար, ապիրատ. [illegible] 2. [illegible] — ηρῶς, ἐπίῤ.

Μοχθίζω. M. ίσω. × ἀντὶ Μοχθέω.

Μόχθος (ὁ) travaglio, pena, lavoro, miseria, calamità. աշխատանք, տառապանք, վիշտ. [illegible]

Μοχλεύω. M. εύσω. alzare o trasportare colla lieva. ծողով վերցընել կամ տանիլ. [illegible]

Μοχλίον (τὸ) καὶ Μοχλὶς-ίδος (ἡ) καὶ Μοχλίσκος (ὁ) ὑποκορ. τοῦ

Μοχλὸς (ὁ) lieva, manovella. 2. catenaccio, chiavistello. ծող. 2. փականակ, նիգ. [illegible] 2. [illegible]

Μυάγρα (ἡ) trappola. մուկի ակնատ. [illegible]

Μύαξ-ακος (ὁ) mitilo (spezie di conchiglia). տեսակ մը խեցեմորթ. [illegible] 2. = Μύστρον.

Μυάω-ῶ. M. ήσω. mordersi le labbra o chiudere gli occhi. պրկունքները խածնել կամ աչուըները գոցել. [illegible]

Μυγαλέη-ῆ (ἡ) sorta di topo, che ha il muso allungato. (Γαλλ. musaraigne). երկան քթով տեսակ մը մուկ. [illegible]

Μυδαλέος-α-ον. καὶ

Μυδαλόεις-εσσα-εν. umido, bagnato. խոնաւ, թաց. [illegible]

Μυδάω-ῶ. M. ήσω. esser bagnato, inumidirsi. թրջիլ, խոնաւնալ. [illegible] (ὅθ.) 2. putrefarsi, puzzarsi d'umidità. խոնաւութենէ նեխիլ՝ փտիլ՝ հոտիլ. [illegible]

Μύδος (ὁ) umidità. 2. putredine, fracidume. խոնաւութիւն. 2. նեխ, ապա-

կանուլթիւն, հոռածուլթիւն. [illegible] 2. [illegible]:

Μυδροκτύπος (ὁ) fabbro. երկաթագործ. [illegible]:

Μύδρος (ὁ) pietra o ferro infocato. Հրաշէկ քար կամ երկաթ. [illegible]:

Μυδὼν - ῶνος (ὁ) il marciume della piaga. խղխայթ. [illegible]:

Μυέλινος - η - ον. fatto di cervello, di midollo. ուղեղէ շինուած. [illegible]:

Μυελὸς (ὁ) cervello, midollo. ուղեղ, ոսկրին մէջը. [illegible]:

Μυελόω - ῶ. Μ. ώσω. empire di midollo. ուղեղով լեցընել (ոսկրները). [illegible]:

Μυελώδης - εος (ὁ, ἡ) simile al midollo. ուղեղի նման. [illegible]:

Μυέω - ῶ. Μ. ήσω. iniziare. Հաւատքին գաղտնի խորհուրդները յայտնել, խորհրդածու ռնել. [illegible]:

Μυζάω (*Ἰων - έω*) *- ῶ. Μ. ήσω.* succhiare. ծծել. [illegible]:

Μύζουρις (ἡ) (*μυζάω, οὐρά.*) puttana (*Λατ.* fellatrix). բոզ, պոռնիկ. [illegible]:

Μύζω. Μ. μύσω. parlare di naso colle labbra chiuse, borbottare, brontolare (*Λατ.* mussito, musso). քթին տակէն գոց պրկունքներով խօսիլ, քրթմնջել, մռմռալ. [illegible]. 2. = *Μυζάω.*

Μύημα (τὸ) καὶ

Μύησις - εως (ἡ) iniziazione. խորհրդազգածութիւն, մէկի մը հաւատքին գաղտնի խորհուրդները սորվեցընելը. [illegible]:

Μυθάριον (τὸ) ὑποκ. τ. *Μῦθος.* favoletta. կարճ առասպել. [illegible]:

Μυθέομαι - οῦμαι. Μ. ήσομαι. dire, raccontare, riportare. ըսել, պատմել. [illegible]:

Μύθευμα (τὸ) favola. առասպել. [illegible]:

Μυθεύω. Μ. εύσω. = *Μυθέομαι.*

Μύθημα (τὸ) = *Μύθευμα.*

Μυθητὴς - οῦ (ὁ) susurrone. քսու, շոգմոգ, բանսարկու. [illegible],

Μυθίδιον (τὸ) = *Μυθάριον.*

Μυθίζω καὶ (*μσ.*) *- ίζομαι. Μ. ίσω - ομαι.* = *Μυθεύω.*

Μυθικὸς - ὴ - όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) *- ικῶς.* favoloso. առասպելական, առասպելեալ. [illegible]:

Μυθιστορία (ἡ) romanzo. շինծու պատմութիւն. [illegible]:

Μυθογραφέω - ῶ. Μ. ήσω. scrivere, comporre delle favole. առասպել գրել՝ շինել. [illegible]:

Μυθογραφία (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Μυθογράφος (ὁ, ἡ) autore di favole. առասպելաց հեղինակ, առասպել գրող. [illegible]:

Μυθολογέω - ῶ. Μ. ησω. dire, raccontare delle favole. առասպելներ զրուցել՝ պատմել. [illegible]:

Μυθολόγημα (τὸ) favola. առասպել. [illegible]:

Μυθολογία (ἡ) il raccontare delle favole. 2. mitologia, storia favolosa. առասպելներ պատմելը. 2. առասպելաբանութիւն, դիցաբանութիւն. [illegible]. 2. [illegible]:

Μυθολογικὸς-ὴ-όν. mitologico. առասպելաբանական, դիցաբանական. [illegible]:

Μυθολόγος (ὁ, ἡ) mitologista, mitologo. առասպելաբան, դիցաբան. [illegible]:

Μυθοπλαστέω - ῶ. Μ. ήσω. inventare delle favole. առասպելներ հնարել. [illegible]:

Μυθοπλάστης - ου (ὁ) inventore delle favole. առասպելներ հնարող. [illegible]:

Μυθοποιέω - ῶ. Μ. ήσω. = *Μυθοπλαστέω.*

Μυθοποιΐα (ἡ) composizione di favole. առասպելներ շինելը՝ յօրինելը. [illegible]:

Μυθοποιὸς (ὁ, ἡ) compositore di favole. առասպելներ շինող. [illegible]:

Μῦθος (ὁ) favola. 2. racconto, discorso. առասպել. 2. պատմութիւն, ճառ, զրոյց. [illegible]. 2. [illegible]:

Μυθοτόκος (ὁ, ἡ) = *Μυθοποιός.*

Μυθώδης - εος (ὁ, ἡ) favoloso. առասպելական, առասպելեալ. [illegible]:

Μυῖα (ἡ) mosca. ճանճ. [illegible]:

Μυιοκέφαλον (τὸ) tumoretto che si forma nella pupilla dell' occhio. աչքի բբին վրայ ելլող պզտիկ ուռեցք. [illegible]:

Μυιοσοβέω - ῶ. Μ. ήσω. cacciare le mosche. ճանճերը վռնտել. [illegible]:

Μυιοσόβη (ἡ) cacciamosche. ճանճվան. [illegible]:

Μυιοσόβης καὶ Μυιοσόβος (ὁ, ἡ) che caccia le mosche. ճանճերը վռնտող. [illegible]:

Μυκάομαι - ῶμαι. Μ. ήσομαι. mugghiare. 2. tuonare. բառաչել. 2. որոտալ, գոռալ. [illegible]. 2. [illegible]:

Μύκης-ητος (ὁ) fungo. 2. fungo cioè quel bottone che si genera alla sommità del lucignolo acceso. 3. ghianda, l'estremità del cazzo. սունկ. 2. պատրուգի քոս, վառած պատրուգին անկանման գունտը. 3. վարոցին գունտը՝ գլուխը. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]:

Μύκησις - εως (ἡ) mugghio. բառաչ, բառաչիւն. [illegible]:

Μυκητὴς - οῦ (ὁ) mugghiante. բառաչող. [illegible]:

Μῦκος (ὁ) (*ὅθ. τὸ Λατ.* mucus) moccio. խլինք. [illegible]:

Μυκτὴρ (ὁ) narici. 2. naso. 3. proboscide. *ռնգունք, քթին ծակերը. 2. քիթ. 3. փղի պատիճ, թաթառ.* պուրուն տէլիկի. 2. պուրուն. 3. ֆիլ հօրթումու. 4. = *Μυκτηρισμός.*

Μυκτηρίζω. M. ίσω. = *Μυχθίζω.*

Μυκτηρισμὸς (ὁ) derisione, motteggiamento. *ծաղրածութիւն, կատակ.* մէզաքէ ալմաղ, մէզաք էթմէք։

Μυκτηριστὴς - οῦ (ὁ) beffardo. *ծաղրածու.* մէզաք էտէն, մէզաքճը։

Μυλαῖος (ὁ, ἡ) mugnajo, di mulino. *աղորեաց.* տէյիրմէնէ տայիր։

Μυλακρὶς - ίδος (ὁ) (*λααs*) mola mugnaja. *երկանաքար.* տէյիրմէն թաշը։

Μύλαξ - ακος (ἡ) mola mugnaja. *երկանաքար.* տէյիրմէն թաշը։

Μυλεργάτης - ου (ὁ) servo di mulino. *աղորեաց ծառայ.* տէյիրմէն օղլանը։

Μύλη (ἡ) mola mugnaja. 2. la rotella del ginocchio. *երկանաքար. 2. ծունկի կլոր ոսկրը.* տէյիրմէն թաշը. 2. տիզ գափաղը. 3. = *Μυλόδους.*

Μυλήκορον (τὸ) la scopa del mulino. *աղորեաց աւել.* տէյիրմէն սիւփիւրկէսի։

Μυλίας - ου (ὁ) (*λίθος*) mola mugnaja. *երկանաքար.* տէյիրմէն թաշը։

Μυλίτης - ου (ὁ) (*λίθος*) = *Μυλίας.* 2. (*ὀδοὺς*) = *Μυλόδους.*

Μυλλαίνω. M. ανῶ. torcer il muso. *երես ընել, ունչ ընել.* սուրաթ էթմէք։

Μύλλος (ὁ) triglia. (*Γαλλ.* mulet). *կարմիր գլխով ձուկ մը.* թէքիր պալըղը։

Μύλλω. M. μυλῶ. macinare. 2. brontolare colle labbra chiuse. *աղալ. 2. գոց պրկունքներով մռմռալ.* էօյիւթմէք. 2. տօտագլարընը գափայըք մըրըլտամագ. 3. = *Βινέω.*

Μυλόδους - οντος (ὁ, ἡ) (*κυρ. εἰς τὸ πλθ.*) denti molari. *սեղանատամունք, երկու կողմի մեծ ակռաները.* աղը տիշլէրի։

Μυλοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile alla mola. *երկանաքարի նման.* տէյիրմէն թաշընա պէնզէր։

Μυλοεργὴς - έος (ὁ, ἡ) macinato. *աղացեալ.* էօյիւտիւլմիւշ։

Μυλόκλαστος (ὁ, ἡ) = *τῷ προηγ.*

Μυλοκόρος (ὁ, ἡ) che scopa la mola mugnaja. *երկանաքարը աւլող.* տէյիրմէն թաշընը սիւփիւրէն։

Μύλος (ὁ) = *Μύλη ἢ Μύλαξ.* 2. = *Μυλόδους.*

Μυλώδης - έος (ὁ, ἡ) = *Μυλαῖος, Μυλοειδής.*

Μυλὼν - ῶνος (ὁ) mulino. *աղորիք, ջաղացք.* տէյիրմէն։

Μυλώνιος (ὁ, ἡ) di mulino, mugnajo. *աղորեաց.* տէյիրմէնէ տայիր։

Μυλωρὸς (ὁ) mulinaro. *ջաղացպան.* տէյիրմէնճի։

Μύνη (ἡ) pretesto, scusa. *պատճառանք, պատրուակ.* մահանա, վէսիլէ։

Μύνομαι. M. μυνοῦμαι. scusarsi, fingere de' pretesti. *ինքը զինքը անմեղ հանել՝ արդարացընել, պատճառանքներ կցկցել.* քէնտինի սուչսուզ չըգարմագ, սուչսուզլուղունու կէօստէրմէք, մահանալար կէթիրմէք։

Μύξα - ης (ἡ) moccio. 2. lucignolo, stoppino. *խլինք. 2. պատրոյգ.* սիւմիւք. 2. մում ֆիթիլի։

Μυξώδης - εος (ὁ, ἡ) moccioso. *խլինքոտ.* սիւմիւքլիւ։

Μυοθήρας - ου (ὁ) che chiappa de' sorci. *մուկ բռնող.* սըչան թութան։

Μυοθηρέω - ῶ. M. ήσω. chiappare de' sorci. *մուկ բռնել.* սըչան թութմագ՝ ավլամագ։

Μυοκτόνος (ὁ, ἡ) che uccide i sorci. *մուկերը սպաննող.* սըչանլարը էօլտիւրէն։

Μυομαχία (ἡ) combattimento de' sorci. *մուկերու կռիւ.* սըչան տէօյիւշիւ, ֆարէլէր գավկասը։

Μυοπάρων - ωνος (ὁ) brigantino. *ցռկանաւ.* շէքթիրմէ։

Μυοφόνος (ὁ, ἡ) = *Μυοκτόνος.*

Μυόχοδον (τὸ) cacherello, sterco di sorci. *մկանց ծիրտ.* սըչան պօգու։

Μύραινα (ἡ) morena, lampreda (pesce). *մուռենես (ձուկ).* մօրինա պալըղը։

Μυράλειπτρον (τὸ) = *Μυροθήκη.*

Μυραλοιφέω - ῶ. M. ήσω. ungere con de' profumi. *անուշ իւղերով օծել.* կիւզէլ գօգուլու եաղլար իլէ եաղլամագ։

Μυραλοιφία (ἡ) *τὸ οὐσ. τ. προηγ.*

Μυρεψὸς (ὁ) profumiere. *իւղեփեաց, օծանելիք շինող.* միւրճի։

Μυριαγωγὸς (ὁ, ἡ) che può capire o trasportare 10,000 persone. *10,000 հոգի առնել կամ տանիլ կրցող.* 10,000 քիշի ալապիլիր եախօտ կէօթիւրէպիլիր։

Μυριάκις, ἐπίῤ. dieci mila volte. *տասը հազար անգամ.* օն պին քէրէ։

Μυριάρχης καὶ Μυρίαρχος (ὁ, ἡ) comandante di 10,000 persone. *տասը հազար հոգիի հրամանող.* օնպին նէֆէրէ պույուրան։

Μυριὰς - άδος (ἡ) il numero di dieci mila, dieci migliaja. *տասը հազար թիւ.* օն պին սայը։

Μυριετὴς - έος (ὁ, ἡ) di 10,000 anni. *տասը հազար տարուան.* օն պին եըլլըգ։

Μυρίζω. M. ίσω. ungere con de' profumi. *անուշ իւղերով օծել.* թաթլը գօգուլու եաղլար իլէ եաղլամագ։

Μυρίκη (ἡ) tamarisco, tamerigia (pianta). *մորշայ (տունկ).* ըլգըն աղաճը։

Μύριοι - αι - α. dieci mila. *տասը հազար.* օն պին (10,000)։

Μυριόκαρπος (ὁ, ἡ) che produce una infinità di frutti. *հազարաւոր պտուղներ բերող.* պինլէրճէ պին մէյվէլէր հասըլ էտէն։

Μυριόμορφος (ὁ, ἡ) che ha infinite forme. *հազարաւոր ձեւ ունեցող.* պինլէրճէ պին պիչիմ՝ շէքլի օլան։

Μυριόναυς - αος (ὁ, ἡ) composto di infinite navi. *հազարաւոր նաւերէ բաղկացեալ.* պինլէրճէ պին կէմիտէն իպարէթ։

Μυρίος - α - ον. infinito, innumerabile, immenso. *անհուն, անթիւ, անբաւ.* հատսըզ, հէսապսըզ, սայըսըզ, հուտուտսուզ։

Μυριοστομόριον (τὸ) la decima-millesima parte. *տասը հազարերորդ մասը.* օն պինինճի հիսսէսի։

Μυριοστὸς - ή - όν. decimo-millesimo. *տասը հազարերորդ.* օն պինինճի։

Μυριόφιλος (ὁ, ἡ) che tiene innumera-

bili amici. Հազարաւոր բարեկամ ունեցող. ալայլըլ դօսթլարը օլան:

Μυριόφυλλος (ὁ, ἡ) che ha innumerabili foglie. անթիւ տերեւներ ունեցող. Հէսապսըզ եափրագլարը օլան: (*οὐσ.*) *Μυριόφυλλον* (*τὸ*) millefoglie (erba). Հազարատերեւուկ (խոտ մըն է). ճիվան չիչէյի, Հէզարփարէ (պիր նէվ օթլուգ):

Μύρισμα (*τὸ*) unguento, profumo. անուշունք, օծանելիք. թաթլը գօգուլու եաղլար:

Μυρισμὸς (ὁ) l' azione di profumare, di ungere con de' profumi. անուշ եղերով օծելը. թաթլը գօգուլու եաղլարլէ եաղլամագլըգ:

Μυριστικὸς - ή - όν. odorifero, olezzante, fragrante. անուշահոտ. թաթլը գօգուլու, րահիհլի:

Μυρμηδὼν - ῶνος (ὁ) formicajo. մրջմանց կոյտ, մրջիւնոց. գարընճալըգ, գարընճալըգ:

Μυρμηκία (ἡ) trillo (*Γαλλ.* fredon.) գեղգեղումն, ձայնը խաղըրնելը. ալաթ թիթիրէթմէսի, ավազընը օյնաթմասը. 2. (*κυρ.*) mirmecio, formica, porro. մրջիւնոյն (կեռըոտ պզտիկ կե. մը). սիյէլ, նէմլէթ:

Μυρμηκιὰ (ἡ) = *Μυρμηδών.* formicajo. մրջմնաբոյն. գարընճէ եուվասը:

Μυρμηκίας - ου (ὁ) (*ἐνν. λίθος*) = *Μυρμηκίτης.*

Μυρμηκίασις - εως (ἡ) *καὶ*

Μυρμηκιασμὸς (ὁ) eruzione o pizzicore di formiche. մրջիւնոյն՝ մարմնոյ ելլելը կամ մրջիւններուն կեռալը. սիյէլ՝ նէմլէթ չըգմասը եախօտ սիյէլլէրին գըճըգմասը:

Μυρμηκιάω - ῶ. Μ. άσω. avere de' porri. մրջիւններ ունենալ. սիյէլլի՝ նէմլէթլի օլմագ:

Μυρμηκίζω. Μ. ίσω. sentire del pizzicore cagionato da' porri. մրջիւններէն մորթը կեռալ, մրջիւններուն կեռքը իմանալ. սիյէլլէրտէն տէրիսի գըճըգմագ, սիյէլլէրին գըճըլէնի տույմագ:

Μυρμηκίτης - ου (ὁ) mirmecia, mirmecite (pietra preziosa, sulla quale si vede rappresentata una formica). վրան մրջիւնի կերպարանք գտնուող ազնիւ քար. եաղէրինտէ գարընճա ռեսմը պուլունան պիր նէվ պէհալը թաշ:

Μυρμηκοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile alla formica. մրջման նման. գարընճէյէ պէնզէր:

Μυρμηκολέων-οντος (ὁ) (*Γρφ.*) mirmicoleone (sorta di leone nemico delle formiche). մրջմնառիւծ. մարմօք (գարընճէ խաւուգ պիր նէվ ասլան):

Μυρμηκώδης - εος (ὁ) pieno di formiche. մրջիւնով լի. գարընճէ իլէ տօլու. 2. = *Μυρμηκοειδής.*

Μύρμηξ - ηκος (ὁ) formica. մրջիւն. գարընճէ. 2. = *Μυρμηκολέων.*

Μυροβάλανος (ἡ) mirobalano (spezie di ghianda ottima per far unguenti.) տեսակ մը պտուղ՝ ուստի անուշ եղեր կը շինուի. պիր նէվ մէշէ փալամուտու՝ անտէն քի չըգարըլ գօգուլու եաղլար եափըլըր:

Μυροβαφὴς - έος (ὁ, ἡ) profumato. իւղաթոյր, անուշ եղերու մէջ խխմուած. թաթլը գօգուլու եաղլար իլէ պուլաշմըշ օլմուշ:

Μυροβρεχὴς - έος (ὁ, ἡ) bagnato di profumo. անուշ եղերով թրջած. գօգուլու եաղլար իլէ ըսլանմըշ:

Μυροθήκη (ἡ) scatola, vaso di unguento. օծանելեաց աման՝ տուփ. պէօք գութուսու, գօգուլու եաղլար գօյաճագ գապ:

Μύρον (*τὸ*) unguento, profumo. օծանելիք, անուշունք, անուշ քսուելու եղեր. գօգուլու՝ սիւրիւլէճէք եաղլար. 2. (*συνεκδχ.*) = *Μυροπωλεῖον.*

Μυρόπνοος - ους (ὁ, ἡ) chi esala un odore di profumo. անուշ եղի հոտ բուրող. գօգուլու եաղ րահիհէսի ալան:

Μυροποιὸς (ὁ) profumiere. անուշ եղեր շինող. գօգուլու եաղլար եափան, պէօքճի:

Μυροπόλος (ὁ, ἡ) = *τῷ προηγ.*

Μυροπωλεῖον (*τὸ*) bottega di profumiere. իւղավաճառի կրպակ. պէօքճի թիւքեանը:

Μυροπωλέω - ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —

Μυροπώλης - ου (ὁ) venditore di profumi, profumiere, unguentario. իւղավաճառ, անուշ եղեր ծախող. պէօքճի, գօգուլու եաղլար սաթան:

Μυροπώλιον (*τὸ*) = *Μυροπωλεῖον.*

Μυρόῤῥαντος (ὁ, ἡ) = *Μυροβρεχής.*

Μύρος ἢ *Μῦρος* (ὁ) il maschio della lampreda (pesce). մուռենեւս ձուկին արուն. մարմէն պալըղըն էրքէյի:

Μυροφόρος (ὁ, ἡ) che porta del profumo. անուշ իւղ բերող. գօգուլու եաղլար կէթիրէն:

Μυρόω-ῶ. Μ. ώσω. ungere con de' profumi. անուշ իւղերով օծել. գօգուլու եաղլար իլէ եաղլամագ:

Μύῤῥα (ἡ) mirra. զմուռս. մուրր, զմիրրա, մըրրա. 2. = *Μυῤῥίς.*

Μυῤῥίνη ἢ *Μυρσίνη* (ἡ) mirto. մուրտ, մրտենի. մէրսին աղաճը:

Μύῤῥινος - η - ον. fatto di mirra. զմուռսէ շինուած. մուրթէն՝ մըրրաթան եափըլը:

Μυῤῥινὼν - ῶνος (ὁ) luogo pieno di mirti, mirteto. մրտենի. մէրսինլիք, մէրսին աղաճընտան խալըրէթ մահալ:

Μυῤῥὶς - ίδος (ἡ) mirride (erba simile alla cicuta d' odore gratissimo). մոլախընդոյ նման անուշահոտ խոտ. շաթէրանա պէնզէր պիր նէվ գօգուլու օթլուգ:

Μυρσινέλαιον (*τὸ*) olio di mirto. մուրտի իւղ. մէրսին աղաճընտան չըգան եաղ:

Μυρσίνη (ἡ) = *Μιῤῥίνη.*

Μυρσίνινος - η - ον. fatto di mirto. մուրտէ շինուած. մէրսին աղաճընտան եափըլը:

Μυρσινοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile al mirto. մուրտի նման. մէրսին աղաճընա պէնզէր:

Μύρσος (ὁ) cofano. կողով. քիւֆէ:

Μυρτίδανον (*τὸ*) = *Μυρτίς.* 2. = *Μύρτος.*

Μυρτίνη (ἡ) = *Μυρσίνη.*

Μύρτινος - η - ον. = *Μυρσίνινος.*

Μυρτὶς - ίδος (ἡ) mirtillo. մրտենիի հատապտուղ. մէրսին աղաճընըն տանէսի՝ մէյվէսի:

Μύρτον (*τὸ*) = *Μυρτίς.* 2. (*ἀνατομ.*) = *Κλειτορίς.*

Μύρτος (ἡ) = *Μυρσίνη.*

Μύρω καὶ (*μσ. ὃ καὶ εὐχρηστότ.*) *Μύρομαι. Μ. μυροῦμαι.* piangere, lamentarsi. 2. scorrere, colare, stillare. լալ,

ողբալ · 2 · վազել, կաթել · աղլէմէք, ֆիղան էթմէք · 2 · ագմագ, դամլամագ ։
Μύρωμα (τὸ) = *Μύρον.*
Μύρωσις-εως (ἡ) = *Μυρισμός.*
Μῦς-μυὸς (ὁ) sorcio. մուկ · սըչան, ֆարէ · 2. = *Μυών.*
Μυσαρὸς-ὰ-όν. odioso, detestabile. ատելի, գարշելի · նէֆրէթլի, մէքրուհ, մէլուն ։
Μυσαχθὴς-έος (ὁ, ἡ) *καὶ Μυσαχνὸς-ὴ-όν.* = *Μυσαρός.*
Μῦσος ἢ Μύσος-εος-ους (τὸ) delitto, scelleraggine detestabile. գարշելի յանցանք՝ ապիրատութիւն · մէքրուհ՝ ճինայէթ, ֆազահաթ՝ խաթա ։
Μυσταγωγέω-ῶ. M. ήσω. iniziare. հաւատոյ խորհուրդները սորվեցընել, խորհրդապգած ընել · տինին սըր մադդէլէրինէ աշնահ էթմէք · 2. (*ἐκκλησ.*) celebrar la Messa. պատարագ մատուցել · գուտաս էթմէք ։
Μυσταγωγητὸς-ὴ-όν. iniziato. խորհրդապգած, հաւատքին խորհուրդները սորված · տինին սըր մադդէլէրինէ աշնահ ։
Μυσταγωγία (ἡ) iniziazione. 2. la celebrazione della santa Messa. խորհրդապգածութիւն, հաւատքին խորհուրդները սորվեցընելը · 2 · քահանայագործութիւն · տինին սըր մադդէլէրինի էօյրէթմէսի · 2 · գուտաս մըգադդէսի էթմէսի ։
Μυσταγωγὸς (ὁ) mistagogo, colui che inizia qualcheduno ne' misteri della religione. 2. celebrante, colui che celebra la santa Messa. խորհրդածու, հաւատքին խորհուրդները սորվեցընող · 2 · պատարագիչ (քահանայ) · տինին սըր մադդէլէրինի պիլդիրէն աշնահ էդէն, մէզհէպ խօճասը · 2 · գուտաս էդէն (փափազ) ։
Μυστηριακὸς-ὴ-όν. misterioso. խորհրդական, խորհրդաւոր · սըրրլը, մէ՛ալի, հիքմէթլի ։
Μυστήριον (τὸ) buco di sorci. մուկի ծակ · սըչան տէլիյի ։
Μυστήριον (τὸ) mistero. խորհուրդ (հաւատոյ) · սըր, սըրր (մէզհէպ հագգընտա) ։
Μυστηριώδης-εος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*)-*ωδῶς.* misterioso, mistico. խորհրդաւոր, խորհրդական · սըրրլը, մէ՛ալի ։
Μύστης-ου (ὁ) iniziato. խորհրդապգած եղած, հաւատքին խորհուրդներուն գիտակ · սըրտաշ, մէզհէպ սըրլարընա աշնահ · 2 · = *Μυσταγωγός.*
Μυστικὸς-ὴ-όν. (*καὶ ἐπίῤ.*)-*ικῶς.* mistico, segreto, arcano. խորհրդաւոր, խորհրդական, գաղտնի · սըրրլը, մէ՛ալի, կիզլի, խաֆի ։
Μυστοδόκος (ὁ, ἡ) che riceve gli iniziati. խորհրդապգած եղողները ընդունող · տին մադդէլէրինէ աշնահ օլանլարը գապուլ էդէն ։
Μύστρον (τὸ) misura di due cucchiaii. երկու դգալի չափ · իքի գաշըգ էօլչիւսիւ ։
Μυτακίζω. M. ίσω. fare un soverchio uso della lettera M. M գիրը չափէ դուրս գործածել · M հարֆը հատտընտան աշըրը գուլլանմագ ։
Μυττὸς-ὴ-όν. (*Λατ.* mutus) muto. համր · տիլսիզ, դիլսիզ ։
Μυχθίζω. M. ίσω. gemere, sospirare. 2. deridere, burlare. հեծել, հառաչել · 2 · ծիծաղել, այպանել · ինլէմէք, թէէսսիւֆ էթմէք · 2 · մըզագ էթմէք, էյլէնմէք ։
Μυχθισμὸς (ὁ) sospiro, gemito. 2. irrisione. հառաչանք, հեծեծանք · 2 · կատակ · թէէսսիւֆ, ինլէմէ · 2 · մըզագ ։
Μυχιαῖος καὶ Μύχιος-α-ον. intimo, nascosto, che sta al fondo. ներքին, ծածուկ, տակը՝ յատակը գտնուող · իչէրքի, իչ թարաֆլարդա օլան, խաֆի, տիպտէ՝ ալթըդա պուլունան ։
Μυχόθεν, ἐπίῤ. dal fondo, dall' interno. յատակէն, ներսի դիէն · ալթընտան, իչ թարաֆընտան ։
Μυχοῖ, ἐπίῤ. nel fondo. յատակը · ալթընտա ։
Μυχὸς (ὁ) luogo intimo, penetrale, fondo. ներքսակողմն, ներսի դին, յատակ · իչ թարաֆլէր, իչ իչէ էվլէր, ալթ, տիպ ։
Μύω. M. μύσω. serrare gli occhi o le labbra. աչուըները կամ պրկունքները գոցել · կէօզլէրինի եախօտ դուդագլարընը գափամագ ։
Μυώδης-εος (ὁ, ἡ) di sorcio. 2. muscoloso. մուկի պատկանած · 2 · մկանունքով լիք, մկանուտ · սըչանի, ֆարէյէ դայիր · 2 · ադալէլի, ֆէթէրլի, էթլի ։
Μυὼν-ῶνος (ὁ) muscolo. մկանունք, ճըկնմիս · սէյիրլի, գարա՛ էթլէր, ադալէթ, ֆէթէր, էթլի ։
Μυωνία καὶ Μυωξία (ἡ) = *Μυωπία.*
Μυωξὸς (ὁ) marmotta, ghiro. ալպեան մուկ (տեսակ մը մեծկակ մուկ), առնէտ · դէր նէվ դէօյլէմէզ սըչան, կէմ սըչանը ։
Μυωπία (ἡ) il non poter discernere se non gli oggetti vicini, il vizio del losco. կարճատեսութիւն, հաւկուրութիւն · եաւըշ եագընտա դուրան մադդէլէրի սէչէմէմէզլիք ։
Μυωπίζω. M. ίσω. spronare. մտրակել · մահմուզլամագ ։
Μύωψ-ωπος (ὁ) (*ἐπίθ.*) miope, losco. կարճատես, հաւկուր · կէօզի սէչմէզ, եագընտան կէօրէն ։ (*οὐσ.*) sprone. 2. dito auricolare. 3. tafano, vespa. մտրակ · 2 · ճկոյթ · 3 · գոռեխ, պիծակ · մահմուզ · 2 · սէրչէ փարմագ · 3 · ադ սինէյի, էշէք արըսը ։
Μωκάω-ῶ. καὶ (*μσ. ὅ καὶ εὐχρηστίτ.*)-*άομαι-ῶμαι. M. ήσω-ομαι.* dileggiare, schernire. (*Γαλλ.* se moquer). ծաղր ընել, այպանել · մըզագ էթմէք, էյլէնմէք ։
Μώκημα (τὸ) burla, derisione. ծաղր, կատակ · մըզագ ։
Μῶκος (ὁ) motteggio, scherno. կատակ, այպն · մըզագ, իսթիհզա ։
Μωκός (ὁ) motteggiatore, dileggiatore. կատակող, ծաղր ընող · մըզագ՝ իսթիհզա էդէն ։
Μῶλος-υος (ὁ, ἡ) stanco, languido, lento, pigro. յոգնած, թուլցած, ծոյլ · եօրղուն, հէլլամ օլմուշ, կէվշէք, թէմպէլ ։

Μωλύω. Μ. *ύσω.* stancare, lasciar languido, debilitare. յոգնեցընել, թուլցընել, անուժցընել. [illegible]

Μωλωπίζω. Μ. *ίσω.* coprire di lividura. ամէն դին հարուածի նշաններով՝ կապուտակութենով գոցել, հարուածով բոլոր կապուտակ ընել (մորթը). [illegible]

Μώλωψ-ωπος (ὁ) lividura. հարուածէ մորթին վրայ պատճառուած կապուտակութիւն. [illegible]

Μωμάομαι-ῶμαι. Μ. *ήσομαι.* = *Μέμφομαι.*

Μῶμος (ὁ) macchia. 2. disonore, infamia, biasimo. բիծ, արատ. 2. անարգանք, նախատինք. [illegible] 2. [illegible] 3. = *Μομφή.*

Μωραίνω. Μ. *ανῶ.* impazzire, folleggiare, comportarsi da sciocco. խենթենալ, խենանալ, մորոսնալ, փախուկնալ. [illegible]

Μωρία (ἡ) sciocchezza, stoltezza, pazzia. անմտութիւն, խենութիւն. [illegible]

Μωρόκακος (ὁ, ἡ) = *Μωροπόνηρος.*

Μωροκλέπτης (ὁ) ladro sciocco. անմիտ գող. [illegible]

Μωρολογέω-ῶ. Μ. *ήσω.* parlare, dire delle scioccherie. անմտաբար խօսիլ՝ զրուցել. [illegible]

Μωρολόγημα (τὸ) discorso da sciocco, scioccheria. անմտական՝ յիմարական զրոյց. [illegible]

Μωρολογία (ἡ) τὸ ἀφηρ. τοῦ

Μωρολόγος (ὁ, ἡ) chi parla da sciocco. անմտաբար խօսող. [illegible]

Μωροπόνηρος (ὁ, ἡ) = *Πονηρὸς καὶ* —

Μωρὸς-ὰ-όν. sciocco, stolto, pigro, pazzo. մորոս, անմիտ, ծոյլ, խենէ, փախուկ. [illegible] — *Ὥρῶς, ἐπίρ.*

Μωροσοφέω-ῶ. Μ. *ήσω.* *Εἰμὶ* —

Μωρόσοφος (ὁ, ἡ) saputello, sciolo. իմաստակ. [illegible]

Μωρότης (ἡ) = *Μωρία.*

Μωρόφρων-ονος (ὁ, ἡ) stolto. անմիտ. [illegible]

Μωρόω-ῶ. Μ. *ώσω.* render sciocco, pazzo. անմտացընել, խենցընել. [illegible]

Μώρωσις-εως (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Μῶσα-ας (ἡ) Δ. *ἀντὶ Μοῦσα.*

N.

N, ν. νῦ (τὸ) (ἄκλ.) N (ni). La decima terza lettera dell' alfabeto Greco. In senso numerico coll' accento di sopra (ν') significa cinquanta o cinquantesimo, e coll' accento di sotto (͵ν) cinquanta mila. Ն (Նի). Յունաց այբուբենից երեքտասաններորդ գիրն է: Համրանքի կողմանէ վրայի շեշտով (ν') յիսուն կամ յիսներորդ, ու տակի շեշտովը (͵ν) յիսուն հազար կընշանակէ. Ն (Նէ). [illegible] (50,000).

Νάβλα (ἡ) *καὶ* *Νάβλας-α* (ὁ) nablio (instrumento musicale). տաւիղ. [illegible]

Νάγμα (τὸ) muro di pietra. քարէ պատ. [illegible]

Ναετὴρ καὶ -έτης-ου (ὁ) abitante. բնակիչ. [illegible]

Ναί, ἐπίῤ. (*Καταφατ.* ἢ *Βεβαιωτ.*) certamente. (*Λατ.* nae). բոլորդ որ, արդարեւ. [illegible]

Ναΐδιον (τὸ) ὑποκρ. τ. *Ναός.*

Ναιετάω-ῶ. (Χ. Μ.) abitare. բնակիլ. [illegible]

Ναίω. Μ. (ἄχρ.) *νάσω.* *καὶ* (μσ.) *νάσομαι.* abitare, dimorare. բնակիլ, ազանել. [illegible]

Νάκη (ἡ) = *Νάκος.*

Νακοδέψης-ου (ὁ) = *Βυρσοδέψης.*

Νάκος-εος-ους (τὸ) pelle cruda senza concia. մորթ (ոչ հանդերձեալ). [illegible]

Νακοτιλτέω-ῶ. Μ. *ήσω.* togliere la lana alle pelli. մորթերուն գեղմը հանել. [illegible]

Νακτὸς-ἡ-όν. presso, condensato. կոխուած, խտացեալ. [illegible] (ὅθ. οὐς.) *Νακτὸν* (τὸ) feltro. թաղիք. [illegible]

Νᾶμα (τὸ) ruscello, fontana. առու, վտակ, աղբիւր. [illegible]

Ναμάτιον (τὸ) ὑποκορ. τ. *Νᾶμα.*

Νανίον (τὸ) ὑπκρ. τ. *Νάνος.* bambino. նորածին տղայ, մանկիկ. [illegible]

Νάννας-ου (ὁ) zio. հօրեղբայր կամ մօրեղբայր. [illegible]

Νάννη (ἡ) zia. մօրաքոյր կամ հօրաքոյր. [illegible]

Νάνος (ὁ) nano, pigmeo. գաճաճ, կարճահասակ. [illegible]

Ναοδομία (ἡ) la fabbrica d' un tempio. տաճար մը շինելը. [illegible]

Ναοποιέω-ῶ. Μ. *ήσω.* fabbricare un tempio. տաճար մը շինել. [illegible]

Ναοποιὸς (ὁ, ἡ) fabbricatore d' un tempio. տաճար մը կանգնող՝ շինող. [illegible]

Ναὸς (ὁ) tempio. տաճար. [illegible]

Ναοφύλαξ-ακος (ὁ, ἡ) custode del tempio. տաճարի պահապան. [illegible]

Νάπη (ἡ) *καὶ* *Νάπος-εος-ους* (τὸ) valle piena d' alberi. ծառերով լի ձոր. [illegible]

Νάρδινος-η-ον. nardino, di nardo. նարդոսեան, նարդոսէ. [illegible]

Νάρδος (ἡ) nardo, spigo (frutice). 2. olio di nardo. նարդոս (թուփ). 2. նարդոսի իւղ. [illegible] 2. [illegible]

Ναρθηκίζω. M. *ίσω.* attaccare le stecche a una frattura. (*Γαλλ.* eclisser). երկան բարակ փայտի կտորները կոտրած ոսկրի մը վրայ դնել կամ կապել. քրրէ օղլուն օթուն քորուշութմէ քըրընմէ ըէր +էփ+ էա–ըէրէնէ գօմաք եախօսը պաղլամաք։

Ναρθήκιον (*τὸ*) *ύποκορ.* τ. *Νάρθηξ.* (3).

Ναρθηκισμὸς (*ὁ*) *τὸ ούσ.* τ. *Ναρθηκίζω.*

Νάρθηξ - ηκος (*ὁ*) ferula (pianta). 2. bastone di ferula. 3. scatola da profumi. նարդես (բոյս). 2. նարդենէ շինուած ցուպ. 3. անուշ եղերու տուփ. նարթէս (պէր նէվ ֆիտան). 2. նարթէս լըսպաղըսը. 3. գօգուղըս եաղլըր՝ մաս գութուսու։

Ναρκάω - ῶ. M. *ήσω.* avere il torpore, intorpidire, torpere. ընդարմանալ, թմրիլ. ույուշմաք, +էշէլէնմէք (ալըշըր)։

Νάρκη (*ἡ*) torpore, torpedine. 2. torpiglia, torpedine (pesce). թմրութիւն, ընդարմացում. 2. թմրաձուկն, ներկես, շրթակ (ձուկ մըն է). ույուշմա, +էշէլէնմէ (ալըշըըն). 2. բաատ, բաաթէք (պէր նէվ պալըգ աըը)։

Νάρκημα (*τὸ*) καὶ

Νάρκησις - εως (*ἡ*) torpore, intirizzamento. թմրութիւն, ընդարմանալը, կարկամիլը. ույուշմագլըգ, +էշէլէնմէ+լէ+։

Νάρκισσος (*ὁ*) narcisso, tazzetta (fiore). նարգես (ծաղիկ). նէրկէզ, ըէըրէն գաաէհ (պէր նէվ չէչէ+)։

Ναρκίσσινος η-ον. di narcisso. նարգիսէ. նէրկիզըէն, ըէրրէն գաաէհէն։

Ναρκόω - ῶ. M. *ώσω.* render stupido, intirizzare. ընդարմացընել, թմրեցընել. ույուշտուրմաք, +էշէլէնթէ+։

Ναρκώδης - εος (*ὁ, ἡ*) intirizzato, stupido. ընդարմացեալ, թմրած. ույուշմուշ, +էշէլէնմէշ. 2. = *Ναρκωτικός.*

Νάρκωσις - εως (*ἡ*) = *Νάρκησις.*

Ναρκωτικὸς - ὴ - όν. che arreca del torpore, narcotico. թմրեցուցիչ, ընդարմացուցիչ. ույուշտուրան, +էշէլէթէն։

Νασμὸς (*ὁ*) = *Νᾶμα.*

Νάσσω. M. *νάξω.* premere, appianare, agguagliare, riempiere, condensare. stivare. կոխել, հարթել, լեփ լեցուն ընել, խտացընել. պասմաք, տէաըլէթմէ+, տօփ տօլու էթմէ+, գօյուլաթմաք, սըգլաթմաք, էաիշ էթմէ+։

Ναστὸς - ὴ - όν. presso, condensato, ripieno. կոխուած, խտացեալ, լեփ լեցուն. պասըլմըշ, սըգըլմըշ, տօփ տօլու։

Ναυαγέω - ῶ. M. *ήσω.* naufragare. նաւաբեկիլ, նաւակոծիլ. կէմի գարալանմաք։

Ναυαγία (*ἡ*) naufragio. նաւաբեկութիւն. կէմի գարալանմասը։

Ναυάγιον (*τὸ*) = *τῷ προηγ.*

Ναυαγὸς (*ὁ, ἡ*) naufragante. նաւաբեկ, նաւակոծ. կէմի գարալանմըշ։

Ναυαρχέω - ῶ. M. *ήσω.* esser ammiraglio. ծովակալեալ՝ ծովակալ ըլլալ. գափուտան փաշա օլմագ։

Ναυαρχία (*ἡ*) ammiragliato. ծովապետութիւն. գափուտան փաշալըգ։

Ναυαρχὶς - ίδος (*ἡ*) (*ένν. ναῦς.*) il vascello dell'ammiraglio. ծովակալին՝ ծովապետին նաւը. գափուտան փաշանըն կէմիսի։

Ναύαρχος (*ὁ*) ammiraglio. ծովապետ, ծովակալ. գափուտան փաշա։

Ναυβάτης - ου (*ὁ*) marinaro. 2. passeggiere. նաւաստի. 2. նաւով ճամբայ ընող. կէմիճի. 2. կէմի իլէ եօլճուլուգ էտէն։

Ναύδετον (*τὸ*) ormeggio, corda grossa da fermare la nave al porto. նաւը նաւահանգիստը անշարժ բռնելու համար (ցամաքը կապուած) հաստ չուան. գալըն։

Ναυκληρέω - ῶ. M. *ήσω.* essere padrone, proprietario d'un bastimento. նաւի մը տէր ըլլալ, նաւ մը ունենալ. պէր կէմի սահապը օլմաք, պէր կէմի օլմաք։

Ναυκληρία (*ἡ*) noleggio. նաւը վարձելը. կէմիյի նավլըն իլէ (+էրայա) վէրմէ։

Ναυκλήριον (*τὸ*) nave noleggiata da qualcheduno. մէկէ մը վարձքով բռնուած նաւ. պէրիսինին նավլըն իլէ թութուլմուշ կէմի։

Ναύκληρος (*ὁ*) padrone, proprietario d'un bastimento. նաւի մը տէր. պէր կէմի սահապը։

Ναυκρατέω - ῶ. M. *ήσω.* vincere alcuno nella battaglia navale. ծովու պատերազմի մէջ մէկը յաղթել. տէնիզ ճէնկինտէ պէրիսինի ալթ էթմէ+։

Ναυκράτης - ου (*ὁ, ἡ*) superiore in forze navali. ծովու մէջ ուրիշներէն աւելի զօրաւոր եղող. տէնիզտէ պաշգալարտան զիատէ գուվվէթլի՝ եատէն։ = *Δαλασσοκράτωρ.*

Ναυκρατία (*ἡ*) vittoria riportata in una battaglia navale. ծովու պատերազմի մը մէջ յաղթելը. տէնիզ ճէնկինտէ օլունան ֆէթհ-ֆէթիհ՝ էտիլէն ըթֆէր։

Ναυκράτωρ - ορος (*ὁ*) = *Ναυκράτης.*

Ναῦλον (*τὸ*) καὶ *Ναῦλος* (*ὁ*) nolo. նաւու վարձք. նավլըն։

Ναυλοχέω - ῶ. M. *ήσω.* esser approdato in un porto, ed insidiare la flotta nemica. նաւահանգիստ մը քաշուելով թըշնամին տորմղին ծուղակներ լարել. պէր լիմանտա չէքիլիպ տիւշմանըն տօնանմասընա թէ-զագ գուրմագ։

Ναυλοχία (*ἡ*) *τὸ ούσ.* τ. *προηγ.*

Ναυλόχιον (*τὸ*) καὶ

Ναύλοχος (*ὁ*) luogo adatto a' vascelli, porto, rada. նաւահանգիստ, նաւակայան. լիման։

Ναυλόω - ῶ. M. *ώσω.* dar in noleggio. նաւը ի վարձու տալ. կէմիյի նավլըն իլէ (+էրայա) վէրմէ+։

Ναυμαχέω - ῶ. M. *ήσω.* combattere per mare coi vascelli. ծովու վրայ նաւերով կռուիլ. տէնիզտէ կէմիլէր իլէ ճէնկլէշմէ+։

Ναυμάχης - ου (*ὁ*) = *Ναυμάχος.*

Ναυμαχία (*ἡ*) guerra navale. ծովային պատերազմ. տէնիզ ճէնկի։

Ναυμάχος (*ὁ, ἡ*) che combatte per mare coi vascelli. ծովու վրայ նաւերով կռուող. տէնիզտէ պաշկէրէրտէ կէմիլէր իլէ ճէնկլէշէն։

Ναυπηγέω - ῶ. M. *ήσω.* costruire de' vascelli. նաւեր շինել՝ կառուցանել. կէմի եափմագ՝ գուրմագ։

Ναυπηγησία (*ἡ*) καὶ *Ναυπηγία* (*ἡ*) co-

struzione di vascelli. նաւեր շինելը. կէմի եափմաղը՝ դօզըմաղը։

Ναυπήγιον (τὸ) cantiere. ծովու եզրը նաւ շինելու խառաչալու տեղ. հավուզ (կէմի եափմաք եէրի)։

Ναυπηγὸς (ὁ) costruttore di vascelli. նաւեր շինող՝ կառուցանող. կէմի եափան։

Ναῦς - νεὼς (ἡ) nave, vascello, bastimento. նաւ. կէմի, սէֆինէ, գալիօն։

Ναυσία καὶ *Ναυσίασις - εως* (ἡ) = *Ναυτία* κτλ.

Ναυσιβάτης · ου (ὁ) = *Ναυβάτης*.

Ναυσίπομπος (ὁ, ἡ) che manda, spinge la nave. նաւը խրկող՝ հրող. կէմիյի եօլլայան՝ իթէն՝ սիւրէն. 2. = *Ναυσιφόρητος*.

Ναυσίπορος (ὁ, ἡ) navigabile. նաւով անցնելու, երթըլլալու. կէմի իլէ կէչիլէպիլիր՝ կիտիլէպիլիր։

Ναυσιφόρητος (ὁ, ἡ) portato su un bastimento. նաւով մը բերուած. պիր կէմի իլէ կէթիրիլմիշ։

Ναύσταθμον (τὸ) καὶ

Ναύσταθμος (ὁ) rada. նաւակայան. լիման։

Ναυστολέω - ῶ. Μ. ήσω. trasportare colla nave, navigare, governare la nave. նաւով բերել՝ կրել, նաւել, նաւը կառավարել. կէմի իլէ կէթիրմէք, թաշըմաք, կէմի իլէ եօլճուլուք էթմէք, կէմիյի գուլլանմաք։

Ναυστόλημα καὶ *Ναυστολία* (ἡ) navigazione. նաւարկութիւն, նաւագնացութիւն. կէմի իլէ եօլճուլուք էթմէք։

Ναύτης - ου (ὁ) marinaro. նաւաստի. կէմիճի, կէմի թայֆասը։

Ναυτία (ἡ) nausea (cagionata dal mare). սատամոքին խառնուիլը, փսխելու մօտ ըլլալը (ինչպէս կ՚ըլլայ ծովով ճամբայ ընողներուն). պուլանթը գուսմանմաղը, միտէնին պուլանմասը (նաւդա էվ ջուհ իտէր կէմի իլէ եօլճուլուք էտէնլէրէ)։

Ναυτίασις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ

Ναυτιάω - ῶ. Μ. άσω. nauseare (dalla puzza del mare). սիրտը խառնուիլ, փսխելու մօտ ըլլալ (ծովի հոտէն). պուլանմաք գուսմանմաք (տէնիզ գօգուսունտան)։

Ναυτικὸς - ἡ - όν. nautico, navale, marittimo. նաւական, ծովային. կէմիյէ տայիր, տէրեայէ մէնսուպ։ *Ναυτικὴ* (ἡ) (ἐνν. τέχνη). la nautica. նաւարկութեան արհեստ. կէմիճիլիք։ *Ναυτικὸν* (τὸ) flotta, armata navale. նաւատորմիղ. կէմի դօնանմասը։

Ναυτικῶς, ἐπίῤ. da marinari. նաւաստեաց պէս. կէմիճիլէր կիպի։

Ναυτιλία (ἡ) navigazione. նաւարկութիւն. կէմի իլէ եօլճուլուք էթմէք։

Ναυτίλλομαι (παρτ. Ἐναυτιλλόμην.) navigare. նաւել. կէմի իլէ կիթմէք։

Ναυτίλος (ὁ) navigatore. նաւորդ, նաւաստի. կէմիճի։

Ναυτιώδης - εος (ὁ, ἡ) nauseoso. 2. nauseabondo. սիրտ խառնող. 2. սիրտը խառնուած, փսխելու մօտ. պուլանթը վերիճի. 2. պուլանթըյա ուղրամըշ, գուսմայա հազըր։

Ναυτολογέω - ῶ. Μ. ήσω. radunare de' marinari. նաւաստի ժողվել. կէմի թայֆասը թօփլամաք։

Νάφθα (τὸ) καὶ *Ναύθα - ης* (ἡ) καὶ *Ναύθας - α* (ὁ) nafta, petrolio. նաւթ, քարաձիւթ. նէֆթ եաղը։

Νάω. Μ. νάσω ἢ ναυσω. × ἀντὶ Ῥέω.

Νεὰ (ἡ) = *Νεατή*.

Νεάζω. Μ. άσω. esser o divenire o comportarsi da giovane. երիտասարդ ըլլալ կամ երիտասարդի պէս վարուիլ. կէնճ գալմագ՝ կէնճ իքէն օլմաք եախօտ կէնճ կիպի տավրանմաք։

Νεαλὴς - έος (ὁ, ἡ) robusto, vivace. 2. novello, che non è perito. ուժեղ, առոյգ. 2. թերավարժ, փորձեւկիրթ չեղող. գուվվէթլի, տէտիկ. 2. ամէլէ, թէյ. 3. = *Νεάλωτος*.

Νεάλωτος (ὁ, ἡ) nuovamente preso. նոր բռնուած. եէնի թութուլմուշ։

Νεανίας - ου (ὁ) = *Νέος*. giovine. 2. forte, robusto. երիտասարդ. 2. ուժով, կորովի. կէնճ. 2. գուվվէթլի։

Νεανιεία (ἡ) καὶ

Νεανίευμα (τὸ) portamento giovenile. երիտասարդական վարմունք. կէնճ գուլլարը հարէքէթ։

Νεανιεύομαι. Μ. εύσομαι καὶ *Νεανίζω. Μ.* ίσω. = *Νεάζω*.

Νεανικὸς ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. giovenile. երիտասարդական. ճահիլանէ, կէնճ մախսուս։

Νεανιόομαι - οῦμαι. Μ. ώσομαι. = *Νεανιεύομαι*.

Νεᾶνις - ιδος (ἡ) una giovane. երիտասարդուհի, մանկամարդ. կէնճ գըզ։

Νεανισκεύομαι. Μ. εύσομαι. = *Νεανιεύομαι*.

Νεανίσκος (ὁ) ὑπκρ. τ. *Νεανίας*.

Νεαρὸς - ά - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - αρῶς. nuovo, recente, fresco, tenero. նոր, նորոգ, թարմ, մատաղ. եէնի, թազէ, նազիք։

Νεατὴ καὶ *Νεατὶς - ίδος* (ἡ) (ἐνν. γῆ) maggese, novale (*Γαλλ.* jachère). անգործ թողուած արտ (ուրիշ տարի մը նորէն ցանելու համար). նէֆէս ալըսըն տիյէ հալի պըրագըլմըշ թարլա (պաշգա պիր սէնէ էքինլէմէք իչին պոշ պըրագըլըր)։

Νεάω - ῶ. Μ. άσω. rinnovare (il maggese). (անգործ թողուած արտը) նորոգել. թազէլէմէք, եէնիլէմէք (պօշ պըրագըլմըշ թարլայը)։

Νεβρίδιον (τὸ) ὑποκρ. τ. *Νεβρός*.

Νεβρὶς - ίδος (ἡ) pelle di cervo. եղջերուի մորթ. կէյիք դէրիսի։

Νεβρὸς (ὁ καὶ ἡ) cerbiatto. պզտիկ եղջերու. ախուպէքի, կէյիք եավրուսու։

Νεβρώδης - εος (ὁ, ἡ) simile al cerbiatto. պզտիկ եղջերուի նման. կէյիք եավրուսունա պէնզէր։

Νέηλυς - υδος (ὁ, ἡ) novizio, venuto novamente. համբակ, նոր եկած. ամէլէ, եէնի կէլմիշ։

Νεικέω - ῶ. Μ. έσω καὶ έσσω. disputare, contendere. վիճել, կռուել. մունազաա էթմէք։

Νεῖκος - εος - ους (τὸ) contesa, disputa, lite, guerra. պայքար, վէճ, կռիւ, պա–

տերազմ. մուհարեպէ, մուղաթէլէ, նիզա, փաւա, ճէնկ:

Νειὸς- ου (ἡ) = *Νεά.*

Νεκὰς - *άδος* (ἡ) mucchio di cadaveri. ընկած դիերու դէզ՝ կոյտ. լէշ եըղընը:

Νεκράγγελος (ὁ) l' angelo de' morti, մեռնողներուն հրեշտակը. էօլիւլերին մէլէքի:

Νεκραγωγέω - ῶ. *M.* ήσω. trasportare i morti. մեռելները տանիլ (թաղելու). էօլիւլերի թաշըմաք (կէօմմէք իչին):

Νεκραγωγὸς (ὁ, ἡ) che trasporta i morti. մեռելները կրող. էօլիւլերի թաշըյան:

Νεκρικὸς - ἡ - *όν.* simile, proprio a' morti. մեռելներու նման՝ յատուկ. էօլիւլերէ մէնէնտ՝ մախսուս:

Νεκρικῶς, *ἐπίῤ.* come un morto. մեռելի մը պէս. էօլիւ գիպի:

Νεκροβόρος (ὁ, ἡ) che divora i cadaveri de' morti. մեռելներուն դին ուտող. էօլիւլերին լէշինի եէյէն:

Νεκροθάπτης-*ου.* (ὁ) che seppellisce i morti, (*Λατ.* vespillo) beccamorti. մեռելները թաղող, մեռելաթաղ. էօլիւլերի կէօմէն, մէզարճը:

Νεκροθήκη (ἡ) sepolcro. գերեզման. մէզար:

Νεκροκόσμος (ὁ, ἡ) che prepara i defonti. մեռելները յարդարող. էօլիւլերի տիւզէն:

Νεκρολατρεία (ἡ) culto renduto ai defonti. մեռելներու տրուած պաշտօն. էօլիւլերէ օլունան թափընմը:

Νεκρομαντεία (ἡ) necromanzia. մեռելներուն վրայ կախարդական գործքեր ընելով գալիքը գիտնալու արհեստ. էօլիւլերին էուզերինտէ պիր թագըմ պիւյիւլէր եափըբ կէլէճէկլերի էյլէմէկլիւկտէն պիլմէ սանաթը:

Νεκροπέρνας-*ου* (ὁ) che vende i cadaveri de' defonti. մեռելներուն դին ծախող. էօլիւլերին լէշլերինի սաթան:

Νεκρὸς - *ὰ* ἢ *ος* - *ον.* morto, defonto. մեռած, մեռել. էօլիւ, էօլմիւշ, մէրհում: (*οὐσ.* *ἀρσ.*) cadavere. դի. լէշ:

Νεκροσυλία (ἡ) spogliazione de' defonti. մեռելները կողոպտելը. էօլիւլերին լէշլերինի սօյմասը՝ եաղմաղըլըգը չըլմասը:

Νεκρόσυλος (ὁ, ἡ) spogliatore de' morti. գերեզմանակրկիտ, մեռելներուն լաթերը գողցող՝ կողոպտող. էօլիւլերի սօյան, բասաղըճըլըգ չըլան:

Νεκροτάφος (ὁ, ἡ) = *Νεκροθάπτης.*

Νεκρότης (ἡ) lo stato d'un morto. մեռելութիւն, մեռած ըլլալը. էօլիւ օլմագլըգ:

Νεκροφαγέω - ῶ. *M.* ήσω. *Εἰμὶ* —

Νεκροφάγος (ὁ, ἡ) che si nutrisce de' cadaveri de' morti. մեռելներուն դին ուտող. էօլիւ լէշլերինի եէյէն:

Νεκροφορεῖον (τὸ) cataletto, bara. դագաղ. թապութ:

Νεκροφορέω - ῶ. *M.* ήσω. *Εἰμὶ* —

Νεκροφόρος (ὁ, ἡ) che trasporta i morti. մեռելները կրող. էօլիւլերի թաշըյան, (մուրթէշիր):

Νεκρόω - ῶ. *M.* ώσω. ammazzare, uccidere. 2. mortificare. մեռցընել, սպաննել. 2. մեռուցանել (կիրքերը). էօլտիւրմէք, էօլտիւրմէք. 2. քէօրի նէֆսի էօլտիւրմէք:

Νεκρώδης - *εος* (ὁ, ἡ) simile ad un morto. մեռելի նման. էօլիւյէ պէնզէր:

Νέκρωσις - *εως* (ἡ) τὸ οὐσ. τ. *Νεκρόω.*

Νέκταρ - *αρος* (τὸ) nettare, bevanda degli Dei. նեկտար, չաստուածներուն ըմպելիքը. նէքթար, իլահլարըն իչկիսի, խօշաֆ (եալկըզ փութփէրէսթլէր չէշմինճէ):

Νεκτάρεος - η ἢ α - *ον.* nettareo, dolce come il nettare. նեկտարեան, նեկտարի պէս անուշ. նէքթարէ՝ խօշաֆ գիպի թաթլը:

Νεκτάριον (τὸ) rigaligo (erba). նեկտարիոն (ծաղիկ մըն է). սիմճըմ, գարա գաֆէս (չիչէք):

Νεκταρώδης - *εος* (ὁ, ἡ) simile al nettare. նեկտարի նման. նէքթարէ՝ խօշաֆէ մէնէնտ:

Νεκύσιος (ὁ, ἡ) = *Νεκρικός.* (*οὐσ.*) *Νεκύσια* (τὰ) (*ἐνν.* *ἱερά.*) esequie, mortorio. մեռելոյթ, յուղարկաւորութեան հանդէս. մէյիթ, էօլիւ գալտըրմագ չէնէթի:

Νεμεσάω - ῶ καὶ (*μσ.* ἢ *αὐτπθ.*) - *άομαι* - *ῶμαι.* *M.* ήσω - *ομαι.* avere dell' indignazione contro qualcheduno, sdegnarsi, invidiare, non poter soffrire. մէկի մը բարկացած ըլլալ, սրդողիլ, նախանձիլ, քաշել չկրնալ. պիրինին իւզէրինէ խըրսլանմագ, գըզգանմագ, չէքէմէմէք:

Νεμεσητὸς - ἡ - *όν.* degno di riprensione, invidiato, odiato. յանդիմանելի, նախանձեալ, ատելի. թէքտիրէ մուսթահագ, գըսգանըլմըշ, նէֆրէթլի:

Νέμεσις - *εως* (ἡ) indignazione, che si sente vedendo prosperare i cattivi. 2. giusto rimprovero. 3. vendetta divina. դէշ մարդկեններուն գործոցը յաջողութեան վրայ սիրտը սխմըելը՝ բարկանալը՝ քաշել չկրնալը. 2. արդար յանդիմանութիւն. 3. աստուածային վրէժ. ֆէնա ատամլարըն իշլէրի րասթ կէլտիկինի կէօրտիւքտէ թէրսլէնմէք՝ թէրբիյէսիզ կէօրէ՝ չէքէմէմէք. 2. հագ թէքտիր. 3. Ալլահըն ինթիգամը:

Νέμω. *M.* *νεμῶ.* distribuire. 2. attribuire, assegnare. 3. pascere, (*καὶ μσ.*) pascersi, cibarsi. բաշխել. 2. ընծայել, վերագրել. 3. արծել, (*καὶ μσ.*) արծիլ, կերակրուիլ. պէօլմէք, տաղըթմագ. 2. վէրմէք, ասըֆ էթմէք, գայ էթմէք. 2. իսնատ էթմէք, օթլամագ. 3. օթլաթմագ, (*καὶ μσ.*) օթլանմագ, եէմէք:

Νέννα - *ης* (ἡ) *θηλ.* *τ.* *Νέννος.* = *Νάννη.*

Νέννος (ὁ) = *Νάννας.*

Νεοβλαστὴς - *έος* καὶ - *όβλαστος* (ὁ, ἡ) germogliato di recente, tenero. նորաբողբոջ, նոր ծլած, մատղաշ. եէնիճէ ֆիլիզլէնմիշ, թազէ:

Νεόγαμος (ὁ, ἡ) di recente sposato. նոր կարգուած, նոր փեսայ կամ նոր հարս. եէնիճէ էվլէնմիշ, եէնի կիւվէյի եա խօս եէնի կէլին:

Νεογενὴς - *έος* καὶ *Νεογέννητος* (ὁ, ἡ) poco fà nato. նորածին, նոր ծնած. եէնիճէ տօղմուշ:

Νεόγραπτος (*φος*) - *ον* (ὁ, ἡ) scritto di recente, poco fà dipinto. նոր գրուած կամ գծագրուած. եէնիճէ եազըլմըշ եա խօս չիզիլմիշ (թասվիր):

Νεοδίδακτος (ὁ, ἡ) di recente insegnato

o istruito. նոր սորվեցուցած կամ սորված. [illegible]

Νεοδρεπὴς - έος καὶ

Νεόδρεπτος καὶ Νεόδροπος (ὁ, ἡ) poco fà carpito (dall' albero). նոր կորզուած (ծառէն). [illegible]

Νεόζευκτος καὶ Νεοζυγὴς - έος καὶ Νεόζυγος (ὁ, ἡ) poco fà aggiogato o maritato. նոր լծի դրուած կամ կարգուած. [illegible]

Νεοῆλιξ - ικος (ὁ, ἡ) giovenile. երիտասարդական. [illegible]

Νεοθανὴς - έος (ὁ, ἡ) poco fà morto. նոր մեռած. [illegible]

Νεόθεν, *ἐπίῤ.* di nuovo. նորէն. [illegible]

Νεόθρεπτος (ὁ, ἡ) di recente cresciuto, tenero. նոր աճած, թարմ, մատղաշ. [illegible]

Νεόθυτος (ὁ, ἡ) poco fà sacrificato. նոր զոհուած. [illegible]

Νέοικος (ὁ, ἡ) nuovo cittadino, abitante. նոր քաղաքացի՝ բնակիչ. [illegible]

Νεοκατασκεύαστος καὶ Νεοκατάσκευος (ὁ, ἡ) poco fà costruito. նորաշէն, նոր շինուած. [illegible]

Νεόκοπος (πτος) (ὁ, ἡ) di recente tagliato. նոր կտրուած. [illegible]

Νεόκτητος (ὁ, ἡ) poco fà acquistato. նոր վաստըկուած՝ ձեռք բերուած. [illegible]

Νεόκτιστος (ὁ ἡ) poco fà edificato. նոր կանգնուած՝ շինուած. [illegible]

Νεόκτονος (ὁ, ἡ) di fresco ucciso. նոր սպաննուած. [illegible]

Νεολαία (ἡ) gioventù. մանկութ, երիտասարդներ. [illegible]

Νεόλεκτος (ὁ, ἡ) di fresco raccolto. նոր ժողվըւած. [illegible]

Νεόληπτος (ὁ, ἡ) di recente preso. նոր բռնուած. [illegible]

Νεολκέω, Νεολκία κτλ. = *Νεωλκέω κτλ.*

Νεόλυτος (ὁ, ἡ) poco fà sciolto. նոր քակուած. [illegible]

Νεομηνία (ἡ) il principio d'un mese, calende, neomenia. ամսագլուխ. [illegible]

Νεόνυμφος (ἡ) nuova sposa. նոր հարս. [illegible]

Νεοπαθὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha delle afflizioni, de' dolori freschi, recenti. նոր վիշտեր՝ ցաւեր ունեցող. [illegible]

Νεοπειθὴς - έος (ὁ, ἡ) *καὶ*

Νεόπειστος (ὁ, ἡ) poco fà persuaso, convertito. նոր համոզուած, կդարձած (մոլորութենէ). [illegible]

Νεοπένης - ητος (ὁ, ἡ) poco fà impoverito. նոր աղքատութեան ընկած. [illegible]

Νεοπενθὴς - έος (ὁ, ἡ) di cui il dolore, il lutto è recente. նոր ցաւի՝ սուգի մէջ ընկած. [illegible]

Νεόπλεκτος (ὁ, ἡ) novellamente intrecciato. նոր հիւսուած. [illegible]

Νεόπλουτος (ὁ, ἡ) novellamente arricchito. նոր հարստացած. [illegible]

Νεοπλυνὴς - έος (ὁ, ἡ) *καὶ Νεόπλυτος* (ὁ, ἡ) poco fà lavato. նոր լուացուած. [illegible]

Νεοποιέω - ῶ. Μ. ήσω. render nuovo, rinnovare. նոր ընել, նորոգել. [illegible]

Νεοποίητος (ὁ, ἡ) di recente fatto. նոր շինուած. [illegible]

Νεοπολίτης - ου (ὁ) nuovo cittadino. նոր քաղաքացւոց կարգը մտած. [illegible]

Νεόῤῥυτος (ὁ, ἡ) (*ῥύω.*) poco fà sguainato. նոր պատեանքէն՝ ամանէն ելած (թուր). [illegible]

Νέος - α - ον. giovine, nuovo, recente, fresco, tenero. նորահաս, նորատի, նոր, թարմ, մատղաշ. [illegible]

Νεοσκαφὴς - έος (ὁ, ἡ) poco fà scavato. նոր փորուած. [illegible]

Νεόσπορος (ὁ, ἡ) di recente seminato. նոր ցանուած. [illegible]

Νεοσσεία (ἡ) covazione. թխսել. [illegible]

Νεοσσεύω. Μ. εύσω. covare nel nido. թխսել. [illegible]

Νεοσσία (ἡ) nido. 2. arnia. բոյն. 2. փեթակ. [illegible]

Νεοσσοκομέω - ῶ. Μ. ήσω. alimentare, nudrire i polli. հաւկըթէ ելած կենդանիները սնուցանել՝ կերակրել. [illegible]

Νεοσσοποιέω - ῶ. Μ. ήσω. nidificare, far de' polli. բոյն շինել, ձագ հանել. [illegible]

Νεοσσὸς (ὁ) pollo d' uccelli. 2. tuorlo, rosso dell' uovo. թռչունի ձագ. 2. հաւկըթին դեղինը. [illegible]

Νεόστεπτος καὶ Νεοστεφὴς - έος (ὁ, ἡ) novellamente coronato. նոր պսակուած՝ պսակաւորուած. [illegible]

Νεοστράτευτος (ὁ, ἡ) soldato novello. նորամարտ զինուոր. [illegible]

Νεοσύλλεκτος (ὁ, ἡ) soldato reclutato. նորամուտ զինուոր, նոր զինուորութեան գրուած. [illegible]

Νεοσύστατος (ὁ, ἡ) novellamente stabilito. նոր հաստատուած՝ կարգուած. [illegible]

Νεότης (ἡ) giovinezza. երիտասարդութիւն. [illegible] 2. = *Νεολαία.*

Νεότμητος (ὁ, ἡ) = *Νεόκοπος.*

Νεότοκος (ὁ, ἡ) = *Νεογέννητος.*

Νεότομος (ὁ, ἡ) = *Νεότμητος.*

Νεοττεία, Νεοττεύω κτλ. = *Νεοσσεία κτλ.*

Νεουργέω, *Νεουργής*, *Νεουργός*. = *Νεοποιέω*, *Νεοποίητος*.

Νεοφανής-έος (ὁ, ἡ) la prima volta apparso. առջի անգամն՝ նոր երեւցած. իլք դէֆա՝ եէնի կէօրիւնմիւշ:

Νεόφαντος (ὁ, ἡ) = *Νεοφανής*.

Νεοφυτεῖον (τὸ) luogo piantato di nuovi alberi, semenzajo (*Γαλλ.* pépinière) նոր ծառեր՝ տունկեր տնկուած տեղ. եէնի աղաճլար՝ ֆիտանլար դիքիլմիշ մահալ, ֆիտանլըգ:

Νεόφυτος (ὁ, ἡ) novellamente piantato. 2. neofito, novellamente convertito alla religione Cristiana. նոր տնկուած. 2. նորադարձ՝ նորահաւատ քրիստոնեայ, նոր Քրիստոսի հաւատքին դարձած: հէնուզ դիքիլմիշ. 2. հէնուզ Քրիստիան դինինէ դէօնմիւշ:

Νεοφώτιστος (ὁ, ἡ) novellamente illuminato. նոր լուսաւորուած. հէնուզ մունէվվէր օլմուշ:

Νεοχάρακτος (ὁ, ἡ) poco fà scolpito, stampato. նոր քանդակուած՝ տպուած. հէնուզ օյուլմուշ՝ պասըլմըշ՝ տէֆթէրլէնմիշ:

Νεοχμὸς (ὁ, ἡ) = *Νέος*. — οχμῶς, ἐπίῤ.

Νεοχμόω-ῶ. *M.* ώσω. rinnovare. նորոգել. եէնիլէմէք:

Νεόχμωσις-εως (ἡ) = *Καινοτομία*.

Νεόχριστος (ὁ, ἡ) di fresco unto. նոր օծուած. հէնուզ եաղլանմըշ:

Νεόχυτος (ὁ, ἡ) di recente versato. նոր թափուած. հէնուզ դէօքիւլմիւշ:

Νεόω-ῶ. *M.* ώσω. = *Νεοποιῶ*. 2. = *Νεάω*.

Νέρθε ἢ *Νέρθεν*, ἐπίῤ. al disotto, abbasso. տակը, ներքեւը. ալթընտա, աշաղըտա:

Νέρτατος-η-ον. infimo. յետին, ստորին. էն աշաղը:

Νέρτερος-α-ον. inferiore. ստորնագոյն, խոնարհագոյն. փահա աշաղը:

Νεῦμα (τὸ) cenno. 2. assenso, consentimento. ակնարկութիւն. 2. հաւանութիւն. իշմար, իշարէթ. 2. ըիզա, գապուլլըգ:

Νευρὰ (ἡ) la corda dell'arco o d'un instrumento musicale. աղեղի կամ նուագարանի լար. եայ եախօտ չալգը թէլլէրի՝ թէլի. 2. = *Νεῦρον*.

Νευρένδετος (ὁ, ἡ) legato con delle corde. լարերով կապուած. թէլլէ պաղլը:

Νευρικὸς-ὴ-όν. che soffre il mal de' nervi. ջղաց հիւանդութիւն ունեցող. սինիր իլլէթինէ ուղրամըշ:

Νεύρινος-η-ον. fatto di nerbo, nerveo. ջղէ շինուած. սինիրտէն եափըլը:

Νευρόδετος (ὁ, ἡ) = *Νευρένδετος*.

Νευροειδὴς-έος (ὁ, ἡ) simile a nerbo. ջղի նման. սինիրէ պէնզէր:

Νευροκοπέω-ῶ. *M.* ήσω. tagliare i nervi, snervare. ջղերը կտրել, ուժը ծգել. սինիրլէրի քէսմէք, գուվվէթտէն տիւշիւրմէք:

Νεῦρον (τὸ) nervo. 2. forza, robustezza, vigore. ջիղ. 2. ուժ, կորովութիւն. սինիր, դամար. 2. դիւճլիւ, գուվվէթ. 3. = *Νευρά*.

Νευροπλεκὴς-έος (ὁ, ἡ) tessuto di corde. լարերով հիւսուած. թէլլէրտէն եօրիւլմիւշ:

Νευρόσπαστος (ὁ, ἡ) che si muove per via di corde tese. լարած աղիքներով շարժմունք ընող. չէքիլմիշ թէլլէր մարիֆէթի իլէ հարէքէթէ կէլէն: (ὄθ. οὐσ.) *Νευρόσπαστον* (τὸ) burattino (*Γαλλ.* marionnette). լարած աղիքներով շարժող պաճուճապատանք. չէքիլմիշ թէլլէր իլէ թէփրէնէն՝ օյունճագ գուգլա, եայլը:

Νευροτομέω-ῶ. *M.* ήσω. = *Νευροκοπέω*.

Νευροτόμος (ὁ, ἡ) che taglia i nervi, che snerva. ջլատող, ջիղերը կտրող. սինիրլէրի քէսէն:

Νευρότονος καὶ *Νευροτενὴς-έος* (ὁ, ἡ) teso con delle corde. աղիքներով լարուած. թէլլէր իլէ չէքիլմիշ:

Νευρόω-ῶ. *M.* ώσω. corroborare. ուժ տալ. գուվվէթ վէրմէք:

Νευρώδης-εος (ὁ, ἡ) nerboso. ջղուտ. սինիրլի:

Νεῦσις-εως (ἡ) accennamento. 2. inclinazione, consenso. ակնարկելը. 2. հակամիտութիւն, հաւանութիւն. իշմար՝ իշարէթ վէրմէք. 2. մէյիլլէնմէ, ըիզա:

Νευστάζω. *M.* άσω. far segno col capo. գլխով նշան տալ. պաշ իլէ իշարէթ էթմէք:

Νεύστης-ου (ὁ) nuotatore. լողացող. եիւզիճի:

Νεύω. *M.* εύσω. chinar la testa, far cenno, far segno col capo. 2. permettere, accordare գլուխը ծռել, գլխով նշան տալ. 2. հրաման տալ, շնորհել. պաշըը էյմէք, պաշը իլէ իշարէթ էթմէք. 2. իզին վէրմէք, գօյ վէրմէք, պըրագմագ:

Νεφέλη (ἡ) = *Νέφος*.

Νεφεληδὸν, ἐπίῤ. come le nuvole. ամպոց պէս. պուլութ կիպի:

Νεφέλιον (τὸ) ὑποκρ. τ. *Νεφέλη*.

Νεφελοειδὴς-έος (ὁ, ἡ) simile alla nuvola. ամպի նման. պուլութա պէնզէր:

Νεφελόω-ῶ. *M.* ώσω. coprire di nuvole. ամպերով գոցել. պուլութլար իլէ գափլամագ:

Νεφελώδης-εος (ὁ, ἡ) nuvoloso. ամպոտ. պուլութլու: = *Νεφελοειδής*.

Νεφελόβος (ὁ, ἡ) coperto di nuvole. ամպերով գոցուած. պուլութլար իլէ գափլանմըշ:

Νεφοειδὴς-έος (ὁ, ἡ) = *Νεφελοειδὴς* ἢ *Νεφελώδης*.

Νέφος-εος-ους (τὸ) nuvola. ամպ. պուլութ:

Νεφόω-ῶ. *M.* ώσω. coprir di nuvole, annuvolare, oscurare. ամպով գոցել, մթընցնել. պուլութ իլէ գափլամագ, գարարթմագ:

Νεφριτικὸς-ὴ-όν. nefritico. երիկամնամէտ, երիկամնամէտութեան ախտը ունկած. պէլ աղրըսը չէքմիշ:

Νεφρῖτις-ιδος (ἡ) (ἐνν. νόσος). nefritica, nefritide (malattia.) երիկամնամէտութիւն (ախտ մըն է). պէլ աղրըսը:

Νεφρὸς (ὁ) rene. երիկամունք. պէօպրէք:

Νεφώδης-εος (ὁ, ἡ) = *Νεφελώδης*.

Νέφωσις-εως (ἡ) l'annuvolare, denigrazione. թխպելը, ամպով գոցուիլը, մը-

թշնամեաց · պօսդօլըմըմ, պօսդօրդ էւէ կօճըլմըմ, կօրտօրմ։

Νέω. M. νεύσομαι. nuotare. լողալ · եիւզմէք։

Νέω. M. νήσω. accumulare, ammucchiare. կուտել, դիզել · իօքլամագ, եըղմագ։

Νέω. M. νήσω. filare. մանել · էյիրմէք, իփլիք էյիրմէք։

Νεωκόρος (ὁ καὶ ἡ) che ha la cura del tempio. տաճարը նայօղ՝ հոգ տանօղ · հեյքէլէ մուգայէթ օլան պագան։

Νεωλκέω - ῶ. M. ήσω. tirar la nave in terra. նաւը ցամաքը քաշել · կէմիյի գարայա չէքմէք։

Νεωλκὸς (ὁ, ἡ) colui che tira la nave in terra. նաւը ցամաքը քաշօղ · կէմիյի գարայա չէքէն։

Νεωποιέω - ῶ. M. ήσω. fabbricar un tempio. տաճար մը շինել · պիր հեյքէլ պինա էթմէք՝ եափմագ. 2. = *Ναυπηγῶ.*

Νεώριον (τὸ) arsenale. նաւարան · թէրսանէ։

Νεωστὶ, ἐπίῤ. novellamente, di fresco, di recente, poco fà. նոր, քիչ մը առաջ · հէնուզ, եէնի, պիր ազ էվվէլ, տէմին։

Νεωτερίζω. M. ίσω. innovare, introdurre delle novità, cangiar l'ordine stabilito. նորոգել, նոր բաներ խօթել, հաստատուած կարգը փոխել · եէնիլէմէք, եէնի շէյլէր սօքմագ, թէրթիպ օլունմուշ սըրայը խարխալը պօզմագ։

Νεωτερικὸς - ή - όν. giovenile. 2. moderno, recente. երիտասարդական · 2. նոր, արդի · կէնճ տայէր · 2. եէնի, շիմդիքի, եէնի բուլունմուշ։

Νεωτερισμὸς (ὁ) innovazione, cangiamento dell'ordine stabilito. նորոգութիւն, նոր բաներ մըտցընելը, հաստատուած կարգը փոխելը · եէնիլէմէքլիք, եէնի նէսնէլէր սօքմագլըգ, թէրթիպ օլունան նիզամը պօզմագլըգ։

Νεωτεριστὴς - οῦ (ὁ) innovatore, fazioso. նոր բաներ մոցնօղ, խռովարար · եէնի շէյլէր սօքան, ֆէսատճը։

Νεωτεροποιέω - ῶ. M. ήσω. = *Νεωτερίζω.*

Νεωτεροποιὸς (ὁ, ἡ) = *Νεωτεριστής.*

Νεώτερος - α - ον. συγκρ. τ. Νέος =

Νεωτέρως, ἐπίῤ. τ. προηγ.

Νεωφύλαξ - ακος (ὁ, ἡ) custode del tempio. տաճարի պահապան · հեյքէլ պէքճիսի։

Νὴ μόρ. ἢ ἐπίῤ. Κατομωτ. particella affermativa usata ne' giuramenti. երդումի մէջ գործածուելու ստորասական մասնիկ մը · եէմինլէրտէ գուլլանըլըր մագալէլէր պիր ատաթ տըր։

Νηδὺς - ύος (ἡ) ventre. 2. cavità. փոր · 2. խոռոչ · գարըն, պաթըն · 2. գօվուգ, չուգուր եէր։

Νηΐτης - ου (ὁ) καὶ Νηϊτικὸς - ή - όν. × *ἀντὶ Ναυτικός.*

Νηκερδὴς - έος (ὁ, ἡ) × *ἀντὶ Ἀκερδής.*

Νήκουστος (ὁ, ἡ) × *ἀντὶ Ἀνάκουστος.*

Νηλεὴς καὶ Νηλειὴς - έος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) — εῶς καὶ - ειῶς. × *ἀντὶ Ἀνηλεής.*

Νηλίπους - οδος (ὁ, ἡ) discalzo. ոտից աման չունեցօղ, բոպիկ · այագ գապուսուզ, եալըն այագ, այագը չըպլագ։

Νῆμα (τὸ) filo. դերձան, թել · իփլիք, թէլ։

Νηματουργία (ἡ) il filare. մանելը · իփլիք էյիրմէքլիք։

Νημέρτεια (ἡ) verità. ճշմարտութիւն · տօղրուլուգ։

Νημερτὴς - έος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - μερτῶς. vero. ճշմարիտ · տօղրու։

Νηνεμέω - ῶ. M. ήσω. esser sereno, tranquillo, senza vento. պարզ՝ հանդարտ՝ անհով ըլլալ · պէրրագ՝ աչըգ՝ ըսսըզ օլմագ։

Νηνεμία (ἡ) serenità, calma, bonaccia. պարզութիւն, հանդարտութիւն (ծովու) · պէրրագլըգ, աչըգլըգ (հավանըն), ըլըմանլըգ։

Νήνεμος (ὁ, ἡ) senza vento, tranquillo, sereno. անհով, հանդարտ, պարզ, բաց · րուզկեարսըզ, մուլայիմ, աչըգ, պէրրագ։

Νηοσόος καὶ Νηοσσόος (ὁ, ἡ) conservatore delle navi. նաւերը պահպանօղ՝ ազատօղ · կէմիլէրի սագլայան՝ գուրթարան։

Νηοῦχος (ὁ, ἡ) possessore d'una nave. նաւ մը ունեցօղ · կէմիսի օլան, կէմի սահիպի։

Νηοφόρος (ὁ, ἡ) che mena la nave. նաւը քշօղ · կէմիյի սիւրէն։

Νηπαθὴς - έος (ὁ, ἡ) = *Ἀπαθής.*

Νηπενθὴς - έος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - πενθῶς. esente d'afflizione, di tristezza. ցաւէ՝ տրտմութենէ ազատ · սըգընթըտան՝ գէտէրտէն խալիս՝ խէլաս։

Νηπιάζω καὶ (μσ.) - άζομαι. M. άσω - ομαι. essere o comportarsi da fanciullo, da balordo. տղայ՝ անմիտ ըլլալ կամ տղու՝ անմտի պէս վարուիլ · չօճուգ՝ շաշգըն օլմագ եախօտ անլէր կիպի տավրանմագ։

Νηπιεία (ἡ) infanzia. 2. balordaggine. տղայութիւն · 2. անմտութիւն · չօճուգլուգ · 2. շաշգընլըգ։

Νηπίειος - α - ον καὶ Ἰων.

Νηπίεος - η - ον. = *Νηπιώδης.*

Νηπιεύομαι. M. εύσομαι. = *Νηπιάζω.*

Νηπιοκτόνος (ὁ, ἡ) infanticida. տղայասպան · չօճուգ էօլտիւրէն։

Νηπιοπρεπὴς - έος (ὁ, ἡ) conveniente ad un fanciullo. տղու մը վայլօղ՝ պատշաճօղ · պիր չօճուղա եագըշըգ օլան՝ եագըշան։

Νήπιος - α ἢ ος - ον. fanciullo, infante. 2. balordo, sciocco. 3. inesperto. տղայ · 2. խօթամիտ, ապուշ, անմիտ · 3. անհմուտ, անփորձ · չօճուգ · 2. շաշգըն, ապտալ · 3. աճէմի, թօյ։

Νηπιότης (ἡ) infanzia. տղայութիւն · չօճուգլուգ։

Νηπιόφρων - ονος (ὁ, ἡ) balordo, sciocco. խօթամիտ, ապուշ, անմիտ · շաշգըն, ապտալ, աքըլսըզ։

Νηπιώδης - εος (ὁ, ἡ) proprio d'un fanciullo. տղու մը յատուկ · չօճուղա մախսուս։

Νηποινεὶ (νὶ), ἐπίῤ. impunemente. անպատիժ, առանց պատուհասի · ճէզասըզ, գաբահատսըզ։

Νήποινος (ὁ, ἡ) impunito. անպատիժ, անպատուհաս · հագգընտան կէլինմէմիշ, գաբահատսըզ գալմըշ։

Νήπτης - οὐ (ὁ) sobrio. *զգաստ, չափաւոր · այըգ, էհլը վուգուֆ, ուսլու:*

Νηπτικὸς - ὴ - όν. = *Νηφέλιος.* (*ὅθ. οὐσ. πλθ.*) *Νηπτικὰ* (*τὰ*) (*ἐκκλησ.*) opere ascetiche. *ճգնաւորական մատեաններ · էհլը րիեազէթին գիթապլարը:*

Νήριθμος (ὁ, ἡ) innumerabile. *անթիւ, անհամար · սայըսըզ, հէսապ կէլմէզ:*

Νήριον (*τὸ*) nerio, rododendro, oleandro. *ժանկավարդ* (*մշտադալար ծառ մը*) *· զագգում* (*հէր դէմ եէշիլ դուրան աղաճ*):

Νησιαῖος - α - ον. = *Νησιώτης.*

Νησιάζω. M. άσω. = *Νησίζω.*

Νησιάρχης - ου (ὁ) governatore d' una isola. *կղզիի մը սատրապն · ատէ ատա զապիթի, ատանըն հէր իշինէ բագան վալի:*

Νησίδιον (*τὸ*) *ὑπκρ τ. Νησίον.*

Νησίζω. M. ίσω. rassomigliare ad una isola. *կղզիի մը նմանիլ · ատէ ատայա պէնզէմէք:*

Νησίον (*τὸ*) *ὑπκρ. τ. Νῆσος.* isoletta. *պզտիկ կղզի · ատաճըգ:*

Νησίτης - ου (ὁ) = *Νησιαῖος.*

Νησιώτης - ου (ὁ) isolano. *կղզեցի · ատալը:*

Νησιωτικὸς - ή - όν. pertinente agli isolani. *կղզեցոց պատկանած · ատալըլարա մախսուս:*

Νησοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma d' una isola. *կղզիի ձեւով · ատա պէնզէրլի:*

Νησομαχία (ἡ) combattimento d' isole. *կղզիական պատերազմ · ատա ճէնկի, դէօյիւշիւ:*

Νῆσος (ἡ) isola. *կղզի · ատա:*

Νησοφύλαξ - ακος (ὁ) guardiano dell' isola. *կղզիի պահապան՝ դէտ՝ տեսուչ · ատա պէքճիսի՝ պէօքչիւսիւ:*

Νῆσσα - ης (ἡ) anitra. *բադ · էօրտէկ:*

Νηστεία (ἡ) digiuno. *ծոմապահք · օրուճ:*

Νηστευτὴς - οῦ (ὁ) = *Νῆστις.*

Νηστεύω. M. εύσω. digiunare. *ծոմ կենալ, ծոմապահել · օրուճ թութմագ՝ փերհիզ էթմէք:*

Νηστικὸς - ὴ - όν. che concerne il filare. 2. destro nel filare. *մանելու պատկանած · 2 · փութով՝ շուտով մանօղ · էյլիր էյրիմէյէ մախսուս էթէ · 2 · էյիրմէքտէ պէք չէվիք, չապուք էյիրէն:* *Νηστικὴ* (ἡ) l'arte di filare. *մանելու արհեստ · էյլիր էյիրմէք սանաթը:*

Νήστιμος (ὁ, ἡ) di digiuno. *ծոմապահից, ծոմ կենալու յատուկ · օրուճա տայիր:*

Νῆστις - ιος ἢ - εως καὶ - ιδος (ὁ, ἡ) digiuno. *ծոմապահ, ծոմ կեցող · օրուճ թութան:*

Νηστοποσία (ἡ) *τὸ οὐσ. τοῦ*

Νηστοποτέω - ῶ. M. ήσω. bevere digiuno. *ծոմ ըլլալով խմել · օրուճ օլարագ՝ տէր շէյ իչմէք օլարագ իչմէք:*

Νητὸς - ὴ - όν. (*νέω*). ammucchiato. *դիզուած · իւյիւլմիւշ ·* (*νήθω.*) filato. *մանած · էյիրիլմիշ:*

Νῆτρον (*τὸ*) fuso. *իլ կամ իլիկ · իլիկ* (*էյիրմէք իլիկի*):

Νῆττα - ης (ἡ) *Ἀττ. ἀντὶ Νῆσσα.*

Νηττάριον καὶ Νήττιον (*τὸ*) *ὑπκρ. τ. Νῆττα.*

Μηφαλέος - α - ον. = *Νηφάλιος.*

Νηφαλεότης (ἡ) = *Νηφαλιότης.*

Νηφάλιος - α ἢ ος - ον. sobrio. 2. attento, vigilante, prudente. *զգաստ, չափաւոր · 2 · մտադիր, զգոյշ, արթուն, խոհեմ · այըգ, ուսլու, էհլը վուգուֆ · 2 · ույանըգ, մուգայյէթլի, դիգգաթլը, հուշեար:*

Νηφαλιότης (ἡ) sobrietà. 2. vigilanza, prudenza. *զգաստութիւն, չափաւորութիւն · 2 · զգուշութիւն, խոհեմութիւն · այըգլըգ, ուսլուլուգ, էհլը վուգուֆ օլմագ · 2 · ույանըգլըգ, մուգայյէթլիլիք, դիգգաթլը օլմագ:*

Μηφαλισμὸς (ὁ) = *τῷ προηγ.*

Νηφαλίως, ἐπίῤ. sobriamente ecc. *զգաստութեամբ եւ այլն · այըգ օլարագ՝ ուսլու իլէ վէ սայրէ:*

Νηφαντικὸς - ὴ - όν. sobrio, che s' astiene dall' ubbriachezza. *զգաստ, արբեցութենէ ետ կեցող · այըգ, ուսլու, իչքիյէ թաքընան:*

Νηφάντως, ἐπίῤ. = *Νηφαλίως.*

Νήφω. M. νήψω. esser sobrio, astenersi dal vino. 2. esser attento, vigilante. *զգաստ ըլլալ, գինիէ զգուշանալ · 2 · մտադիր՝ արթուն՝ զգոյշ կենալ · այըգ օլմագ, շարապտան սագընմագ · 2 · ույանըգ մուգայյէթ օլմագ:*

Νηχεῖον (*τὸ*) vasca da nuotare. *լողալու աւազան · եիւզմէյէ հավուզ:*

Νήχομαι. M. νήξομαι. nuotare. *լողալ · եիւզմէք:*

Νῆψις - εως (ἡ) = *Νηφαλιότης.*

Νηκαῖος - α - ον. di vittoria. *յաղթութեան պատկանած · ղալէպէ ֆէթիհ-հաթը մէնսուպ:*

Νικατὴρ - ῆρος καὶ Νικάτωρ - ορος (ὁ) *Δ. ἀντὶ Νικητής.*

Νικάω - ῶ. M. ήσω. vincere, riportare la vittoria. 2. superare, prevalere. *յաղթել, յաղթութիւն ստանալ՝ ձեռք բերել · 2 · գերազանցել · եէնմէք, ղալէպէ գազանմագ · 2 · ուսթ էթմէք, ղալիպ օլմագ:*

Νίκη (ἡ) vittoria. *յաղթութիւն · նուսրէթ, ղալէպէ, ղալէպէ:*

Νίκημα (*τὸ*) la palma, il premio della vittoria. 2. avvantaggio, superiorità. *բրաբիոն · 2 · գերակայութիւն · ղալէպէ ըմտաղը · 2 · մահէրլիք, իսթիհսանլըգ:*

Νικητὴρ (ὁ) × *ἀντὶ Νικητής.*

Νικητήριος - α ἢ ος - ον. che concerne la vittoria, trionfale. *յաղթական, յաղթութեան պատկանած · նուսրէթէ տայիր, ղալէպէյէ:* (*οὐσ.*) *Νικητήριον* (*τὸ*) il premio della vittoria, palma. *յաղթանակ, բրաբիոն, մրցանակ · ղալէպէ իքրամիյէ, նուսրէթ հէտիյէսի:*

Νικητὴς - οῦ (ὁ) vincitore. *յաղթող · ֆէթիհ, մուզաֆֆէր:*

Νικητικὸς - ὴ - όν. vittorioso. *յաղթական, յաղթող · եէնէն, ղալիպ, ֆէթիհ:*

Νικήτρια (ἡ) *θηλ. τ. Νικητήρ.*

Νικηφορέω - ῶ. M. ήσω. riportare la vittoria, il trionfo. *տանիլ զյաղթանակն, յաղթութիւնը ձեռք բերել՝ յաղթել · ղալէպէ գազանմագ, եէնմէք:*

Νικηφορία (ἡ) *τὸ οὐσ. τ. προηγ.*

Νικηφόρος (ὁ, ἡ) che riportò la vittoria, trionfante. յաղթական. մանաւանդ նախ֊ դաշտեր, ճեռազինակ.

Νικομάχας - α. *Δ.* ἀντὶ *Νικομάχης* - ου (ὁ) che vince, supera ne' combattimenti. կռուեցու մէջ յաղթող. ճակատամարտի մէ֊ ջը՝ յաղթող եղող.

Νικοτελής-έος (ὁ, ἡ) che effettua la vittoria. յաղթութիւնը գլուխ տանող. նահատակ պարտ կացնող՝ յաղթել տուող.

Νίμμα (τὸ) acqua in cui si lavò qualcheduno le mani. մէջը ձեռք լուացած ջուր. ուրիշին ձեռաց լուացուած ջուր.

Νὶν (ἀντνμ. ἐγκλιτ. πάντοτε) ἀντὶ *Ἴν*, *αὐτόν*, *αὐτήν*, *αὐτό*.

Νιπτὴρ (ὁ) bacino da lavarsi le mani od i piedi. ձեռք կամ ոտք լուալու կոնք. ու ձեռքով ոտքը լուացուող.

Νίπτρον (τὸ) = *Νίμμα*.

Νίπτω. *Μ.* *νίψω.* lavare. լուալ. լուացք֊ նել.

Νίτρον (τὸ) nitro, salnitro. աղբորակ, շնչբորակ, բորակ. գետաղ.

Νιτρόω - ῶ. *Μ.* *ώσω.* lavare col nitro. բո֊ րակով լուալ. գետաղով լուացնել.

Νιτρώδης - εος (ὁ, ἡ) nitroso. բորակոտ. գետաղոտ.

Νιφὰς - άδος (ἡ) neve. 2. (*κυρ.*) stretta di neve, nevajo. 3. tempesta. ձիւն. 2. բուք, խիտ առ խիտ ընկող ձիւն. 3. փոթորիկ. ձիւն. 2. ձիւն, բուք. 3. փոթորիկ.

Νιφετὸς (ὁ) = τῷ προηγ.

Νιφετώδης - εος (ὁ, ἡ) nevicoso. ձիւնոտ. ձիւնով.

Νίφω. *Μ.* *νίψω.* nevicare. ձիւնել, ձիւն գալ. ձիւն տեղալ.

Νοερὸς - ὰ - όν. intellettuale, intelligibile. մտաւորական, իմացական. միտքով հասկցուող, միտքով իմացուելիք. 2. = *Νοήμων*.

Νοερότης (ἡ) intellettualità, immaterialità. մտաւոր ըլլալը, աննիւթականու֊ թիւն. մտքի ըլլալը՝ նիւթ չունենալը.

Νοερῶς, *ἐπίῤ.* colla mente. մտքով. մտքով.

Νοέω - ῶ. *Μ.* *ήσω.* intendere, concepire, comprendere, pensare. իմանալ, հաս֊ կընալ, խորհիլ, մտածել. մտքով հասկնալ, միտքով ըմբռնել, մտածել.

Νόημα (τὸ) pensiero, intenzione, nozione, sentimento. խորհուրդ, միտք, գա֊ ղափար, ճանաչումն. մտածում, միտք, դիտում, մտքի ըմբռնում, զգա֊ ցում.

Νοήμων - ονος (ὁ, ἡ) prudente. խոհեմ, խոհական. մտածող, խելացի, հան֊ ճարեղ.

Νόησις - εως (ἡ) intendimento, intelligenza. իմացութիւն, իմանալը. ըմբռն֊ ումն.

Νοητικὸς - ὴ - όν. intelligente. իմացական, մտաւոր, բանաւոր. իմացող, խելացի.

Νοητὸς - ὴ - όν (*καὶ ἐπίῤ.*) - ητῶς. intelligibile, comprensibile. իմանալի, դիւրիմաց. ըմբռնելի, մտքով հասկնալի, մտքով իմացուելի.

Νοθεία (ἡ) bastardigia. պոռնկորդի ըլլա֊ լը. շնութիւն.

Νόθειος - α ἡ ος - ον. di bastardo. պոռ֊ նկորդական, յաւելուածական.

Νόθευσις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ

Νοθεύω. *Μ.* *εύσω.* adulterare, falsificare. խարդախել, նենգել. շնանալ, կեղծել.

Νοθογέννητος (ὁ, ἡ) = τῷ

Νόθος - η ἡ ος - ον. bastardo, adulterino, falsato. պոռնկորդի, խարդախուած. կեղծ, շինծու. *νόθως*. *ἐπίῤ*.

Νομάδειος (ὁ, ἡ) = *Νομαδικός*.

Νομαδία (ἡ) turba di pastori. հովիւներու խումբ. հովիւներու բազմութիւն.

Νομαδιαῖος - α - ον. *καὶ* *Νομαδικὸς* - ὴ - όν. pastorale. հովուական. հովիւի.

Νομαδικῶς, *ἐπίῤ.* da pastore. հովուի պէս. հովիւի նման.

Νομαῖος - α - ον. appartenente alla gregge. հօտի պատկանած. հօտին վերաբերեալ.

Νομὰς - άδος (ὁ, ἡ) colui che pascola. արծող. օթևան (հովուական).

Νομεὺς - έως (ὁ) pastore. 2. distributore. հովիւ. 2. բաշխող, բաժանարար. հովիւ. 2. բաշխող.

Νομευτικὸς - ὴ - όν. pastorale. հովուական. հովիւին վերաբերեալ, հովիւի.

Νομεύω. *Μ.* *εύσω.* pascere, pascolare. արծել. արածել.

Νομὴ (ἡ) distribuzione. 2. pascolamento. 3. pascolo, pastura. 4. gregge. բաշ֊ խելը. 2. արծելը. 3. արօտ, մարգ. 4. հօտ. բաժնել, բաշխել. 2. արծել. 3. մարգ, արօտ. 4. հօտ (հովուական).

Νομίζω. *Μ.* *ίσω.* servirsi di... usare. 2. credere, pensare. 3. esser avvezzo, accostumare. գործածել, ի կիր առնուլ. 2. դատել, համարիլ, կարծել, մտածել. 3. սովորիլ, սովորութիւն ընել. գործածել. 2. կարծել, մտածել. 3. սովոր ըլլալ, սովորեցնել.

Νομικὸς - ὴ - όν. legale. 2. legista, giurisconsulto. օրինական. 2. օրինական, օ֊ րէնսգէտ, իրաւաբան. օրէնքի, օրէնքագէտ. 2. օրէնք գիտցող.

Νομικῶς, *ἐπίῤ.* legalmente. օրինաբար, ըստ օրինաց. օրէնքով.

Νόμιμος - η ἡ ος - ον. legittimo. 2. giusto. օրինաւոր. 2. արդար. օրէնքին յարմար. 2. արդար.

Νομιμότης (ἡ) legittimità. օրինաւորու֊ թիւն. օրէնքի համաձայն ըլլալը.

Νομίμως, *ἐπίῤ.* legittimamente. օրինօք, արդարացի. օրէնքի համեմատ.

Νόμιος - α ἡ ος - ον. pastorale. հովուա֊ կան. հովիւի.

Νόμισις - εως (ἡ) credenza, religione, opinione, parere. հաւատք, կարծիք. կրօնք, կարծիք.

Νόμισμα (τὸ) moneta, nomisma. 2. regolamento. մետաղ, դահեկան. 2. կանոնա֊ դրութիւն, կանոնք. դրամ. 2. կանոն, կարգ.

Νομισματικὸς-ὴ-όν. di moneta, numismatico. դահեկանի պատկանած. դրամի վերաբերեալ.

Νομισμάτιον (τὸ) ὑπηκϱ. τ. *Νόμισμα.*
Νομισματοπώλης - ου (ὁ) banchiere. սեղանաւոր · սարրաֆ ։
Νομισματοπωλικὸς - ἡ - όν. pertinente al banchiere. սեղանաւորի պատկանած · սարրաֆա տայիր · *Νομισματοπωλικὴ* (ἡ) (ἐνν. τέχνη.) professione del banchiere. սեղանաւորի արհեստ ։ սարրաֆլըգ ։
Νομιστεύω. M. εύσω. = *Νομίζω.*
Νομιστὶ, ἐπίϱ. = *Νομίμως.*
Νομογϱαφέω - ῶ. M. ήσω. scrivere delle leggi. օրէնք գրել · նօմօս՝ գանուն՝ եազմագ՝ թէթիպ էթմէք ։
Νομογϱαφία (ἡ) τὸ οὐσ. τ. πϱοηγ. = *Νομοθεσία.*
Νομογϱάφος (ὁ, ἡ) colui che scrive delle leggi. օրէնք գրող · գանուն՝ նօմօս թէթիպ էտէն ։ = *Νομοθέτης.*
Νομοδείκτης - ου (ὁ) giureconsulto. իրաւագէտ, օրէնսդէտ · էհլի շէր, էհլի ֆիգհ ։
Νομοδιδάκτης - ου καὶ
Νομοδιδάσκαλος - ου (ὁ) dottore della legge. օրէնսուսոյց, օրինաց վարդապետ · գանուն՝ նօմօս խօճասը ։
Νομοδίφας - ου (ὁ) indagatore delle leggi. օրէնքներըը քննող՝ հետազօտող · գանունլարը՝ նօմօսլարը թէֆթիշ՝ թէճէսսիւս էտէն ։
Νομοθεσία (ἡ) = *Νομοθέτησις.*
Νομοθετέω - ῶ. M. ήσω. stabilire, emanare delle leggi. օրէնքներ դնել՝ կարգել · գանունլար՝ նօմօսլար գօյմագ՝ թերթիպ էթմէք ։
Νομοθέτης - ου (ὁ) legislatore. օրէնսդիր · գանուն պաղլայըճը, վազը գանուն ։
Νομοθέτησις - εως (ἡ) legislazione. օրէնսդրութիւն · գանուն պաղլամասը, նօմօսլար թերթիպ էթմէսի ։
Νομοθετικὸς - ἡ - όν. legislativo. օրինադրական · գանուն պաղլամայա մահսուս ։
Νομομάθεια (ἡ) cognizione delle leggi. օրինաց գիտութիւն · գանունլարա աշնա՛ օլմասը ։
Νομομαθὴς - έος (ὁ, ἡ) giurisperito, giurisprudente, versato, istruito nelle leggi. օրէնսդէտ, իրաւագէտ. էհլի ֆիգհ, էհլի շէր, գանունլարա՝ նօմօսլարա աշնա ։
Νομὸς (ὁ) provincia. գաւառ · էյալէթ, վիլայէթ · 2 · = *Νομή.*
Νόμος (ὁ) legge. օրէնք · նօմօս, գանուն ։
Νομοφυλακεῖον (τὸ) tribunale, in cui si radunavano i Nomofilachi. օրինաց պահպանութեան փոյթ ունեցող իշխանաւորներուն մէկ տեղ ժողվուած ատեանը · նօմօսլարըն թութուլմասընա պագաշէրէթ էտէն մանսըպտարլարըն ճէմ օլտուգու մահալ ։
Νομοφυλακέω - ῶ. M. ήσω. osservare le leggi. օրէնքները պահել · գանունլարը՝ նօմօսլարը թութմագ, ռիայէթ էթմէք · 2 · *Εἰμὶ Νομοφύλαξ* =
Νομοφολακία (ἡ) la carica de' Nomofilachi. օրինաց պահպանութեան փոյթ ունեցող իշխանաւորներուն պատիւը՝ պաշտօնը · նօմօսլարըն ռիայէթինէ պագաշէրէթ էտէնլէրին մանսըպը ։
Νομοφυλάκιον (τὸ) = *Νομοφυλακεῖον.*
Νομοφύλαξ - ακος (ὁ) Nomofilaca, magistrato che sorvegliava all' osservanza delle leggi. օրինաց պահպանութեան փոյթ ունեցող իշխանաւոր · գանունլարըն ռիայէթինէ թութուլմասընա մուգայէթ օլան մանսըպտար ։
Νόος - ου (ὁ) Ἰων. καὶ ἀσυναιϱ. ἀντὶ *Νοῦς.*
Νοσάζομαι. M. άσομαι. ammalarsi spesso. յաճախ հիւանդանալ · սըգ սըգ խասթալանմագ ։
Νοσακεϱὸς - ὰ - όν. = *Νοσεϱός.* (1).
Νοσεϱὸς - ὰ - όν (καὶ ἐπίϱ.) - εϱῶς. ammalaticcio, valetudinario. 2. malsano. հիւանդոտ, ախտաժէտ · 2 · առողջութեան վնասակար, հիւանդութիւն բերող · հասթա մըզաճ, մարազլը · 2 · զարարլը, խասթալըգ հասըլ էտէն ։
Νοσέω - ῶ. M. ήσω. ammalarsi. հիւանդանալ · խասթալանմագ ։
Νοσηλεύω. M. εύσω. curare un malato. հիւանդ մը նայիլ՝ հոգալ · խասթա պագմագ ։
Νόσημα (τὸ) malattia. հիւանդութիւն · խասթալըգ ։
Νοσηματικὸς - ἡ - όν. = *Νοσεϱός.* (1).
Νοσημάτιον (τὸ) malattia leggiera, indisposizione. թեթեւ հիւանդութիւն, անհանգստութիւն, տկարութիւն · խաֆիֆ խասթալըգ, րահաթսըզլըգ, զայըֆլըգ, քէֆսիզլիք ։
Νοσηϱὸς - ὰ - όν. (καὶ ἐπίϱ.) - ηϱως. = *Νοσεϱός.*
Νοσοκομεῖον (τὸ) spedale. հիւանդանոց · հասթախանէ, խասթախանէ ։
Νοσοκομέω - ῶ. M. ήσω. curare un malato. հիւանդ մը նայիլ խնամել · խասթա պագմագ՝ գայըրմագ ։
Νοσοκόμησις - εως καὶ *Νοσοκομία* (ἡ) τὸ οὐσ. τὸ πϱοηγ.
Νοσοκόμος (ὁ, ἡ) curatore de' malati. հիւանդ նայող՝ խնամող · խասթա պագան՝ գայըրան ։
Νοσοποιὸς (ὁ, ἡ) che apporta della malattia. հիւանդարար, հիւանդութիւն բերող՝ պատճառող · խասթա էտէն, խասթալըգ կէթիրէն ։
Νόσος (ἡ) malattia, infermità, male. հիւանդութիւն, ախտ · խասթալըգ, իլլէթ, մարազ ։
Νοσσεύω. M. εύσω. = *Νεοσσεύω.*
Νοσσιὰ (ἡ) = *Νεοσσιά.*
Νοσσοποιέω - ῶ. M. ήσω. = *Νεοσσοποιέω.*
Νοστέω - ῶ. M. ήσω. ritornare (in patria.) դառնալ (հայրենիքը) · տէօնմէք (վաթանընա) ։
Νόστιμος (ὁ, ἡ) che deve ritornare (in patria). 2. gustoso, dolce. դառնալու, դառնալոց, ան որ դառնայ պիտի (հայրենիքը) · 2 · համով, անուշ · տէօնէճէք, ավտէթ էտէճէք (վաթանընա) · 2 · լէզզէթ, թաթլը ։
Νόστος (ὁ) ritorno (in patria). դարձ (ի հայրենիս) · (վաթանա) տէօնմէքլիք՝ ավտէթ ։
Νόσφι, ἐπίϱ. ἢ πϱόθ. separatamente, a parte, di nascosto. 2. (μὲ γεν.) senza, lungi da . . . զատ, որոշակի, ուրոյն, գաղտուկ · 2 · առանց, հեռի ի · այրը՛ճա, պաշգաճա, կիզլիճէ, խաֆիճէ · 2 · սըզ, պիլա, խարիճ, ուզագ (պէրէպէրինտէն խուսուս պէր նէսնէտէն) ։
Νοσφίζω. M. ίσω. separare. 2. allontanare. 3. levare, toglier di mezzo. 4. am-

mazzare. զարկել, բաժնել. 2. Հեռացընել. 3. մէջ տեղէն վերցընել, բառնալ ի միջոյ. 4. մեռցընել. այըրմագ. 2. ըրագլաշմագ. 3. օրթադան գալտըրմագ. 4. էօլտիւրմէք, վիւճուտտէն գալտըրմագ:

Νοσφισμος (ὁ) *τὸ οὐσ. τ. προηγ.*

Νοσώδης-εος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*) *-ωδῶς.* ammalaticcio. 2. malsano. հիւանդոտ. 2. առողջութեան վնասակար. խասթէ միզաճ. 2. սաղլըղա զէտէր կէթիրէն, չուրուք. = *Νοσερός.*

Νοτερὸς-ὰ-όν. καὶ Νοτηρὸς-ὰ-όν, umido. խոնաւ. նէմնագ:

Νοτιάω-ῶ. Μ. άσω. esser umido. խոնաւ ըլլալ. նէմնագ օլմագ:

Νοτίζω. Μ. ίσω. inumidire o inumidirsi. խոնաւցընել կամ խոնաւնալ. նէմլէթմէք եախօտ նէմլէնմէք:

Νότιος-α ἢ ος-ον. umido. 2. australe, meridionale. խոնաւ. 2. Հարաւային, միջօրէական. նէմնագ. 2. գըպլէ, ճէնուպի:

Νότος (ὁ) noto, vento australe, ostro, vento di mezzodì. Հարաւային Հողմ. նօթօս, քէշիշլէմէ, գըպլէտէն էսէն րուզկեար:

Νουθεσία (ἡ) = *Νουθέτησις.*

Νουθετέω-ῶ. Μ. ήσω. avvertire, ammonire. յիշեցընել, յորդորել, խրատել. խաբէր նասիհաթ էօյիւթ վէրմէք:

Νουθέτημα (τὸ) consiglio, avvertimento. խրատ, յորդորանք, ազդարարութիւն. էօյիւթ, նասիհաթ, հապէր:

Νουθέτησις-εως (ἡ) ammonizione, avvertimento. յորդորելը, խրատելը. նասիհաթ էօյիւթ վէրմէսի:

Νουθετητικὸς καὶ Νουθετικὸς-ὴ-όν. ammonitorio. յորդորական, խրատ տալու յատուկ. նասիհաթ էօյիւթլի մէնսուպ:

Νουμηνία (ἡ) *κατὰ κρ. ἀντὶ Νεομηνία.*

Νουμηνιάζω. Μ. άσω. festeggiare le neomenie, le calende. ամսուն առաջին օրերը տօնախմբել. այ պաշլաթըրգըէ հէր պիր այըն իլք կիւնիւնտէ էօրթիւ թութմագ՝ չէնլէնմէք:

Νουνέχεια (ἡ) prudenza. խոհեմութիւն. աքըլլըլըգ, հուշեարլըգ:

Νουνεχὴς-έος (ὁ, ἡ) prudente. խոհեմ, խոհական. աքըլլը, հուշեար:

Νουνεχόντως καὶ Νουνεχῶς, ἐπίῤ. prudentemente. խոհեմութեամբ. աքըլլա դատպիրիթ իլէ:

Νοῦς-νοῦ καὶ νόος (ὁ) mente, spirito, intelletto, sentimento. միտք, Հոգի, իմացութիւն, Հանճար. աքըլ, րուհ, դատպիր, ֆիքիր, իտրագ:

Νουσαλέος-α-ον. malato. Հիւանդ. խասթէ:

Νοῦσος (ἡ) *Ἰων. ἀντὶ Νόσος.*

Νύγδην, ἐπίῤ. pungendo. խայթելով. սօգարագ, տիւրթէրէք:

Νύγμα (τὸ) puntura. խայթուած. սօգուշ (տիքէնի պիր նէսնէ իլէ):

Νυγματώδης-εος (ὁ, ἡ) pungente. խայթող. սօգուճու:

Νυγμὴ (ἡ) *καὶ Νυγμὸς* (ὁ) = *Νύγμα καὶ Νύξις.*

Νυκταλωπάω-ῶ. Μ. ήσω. = *Νυκταλωπιάω.*

Νυκταλωπία καὶ Νυκταλωπίασις-εως (ἡ) vizio degli occhi, quando uno non vede di notte anche al lume. աչաց ախտ մը՝ որով մարդս գիշերանց ճրագով ալ չկրնար տեսնալ. պիր նէվ կէօզ մարազը՝ անա քի տիւշար օլան կէճէլէյին չըրաղ իլէ կէօրէմէզ:

Νυκταλωπιάω-ῶ. Μ. άσω. Εἰμὶ —

Νυκτάλωψ-ωπος (ὁ, ἡ) colui che non vede di notte anche con lume. գիշերանց ճրագով ալ տեսնել չկրցող. կէճէլէյին չըրաղ իլէ կէօրէմէյէն:

Νυκτεγερσία (ἡ) eccitazione, tumulto notturno. գիշերային խռովութիւն՝ աղմուկ. կէճէլէյին օլան վէլվէլէ՝ գալապալըգ:

Νυκτεγερτέω-ῶ. Μ. ήσω. svegliarsi di notte. գիշերանց արթըննալ. կէճէլէյին այըլմագ:

Νυκτέπαρχος (ὁ) capo d' una pattuglia. գիշերապահից գլուխ. գօլ աղասը (կէճէ չէքիրէն գօլլուգըն):

Νυκτερεία (ἡ) azione fatta di notte tempo. գիշերը եղած գործք. կէճէլէյին օլան իշ՝ ամէլ:

Νυκτερεύω. Μ. εύσω. vegliare durante la notte. բոլոր գիշերը արթուն կենալ. ուզագընմագ, կէճէ սապահա գատար օյանըգ դուրմագ:

Νυκτερήσιος καὶ Νυκτερίδιος (ὁ, ἡ) *καὶ Νυκτερινὸς-ὴ-όν.* notturno. գիշերային. կէճէլէյին օլան, լէյլի:

Νυκτερὶς-ίδος (ἡ) pipistrello, nottola. չղջիկան. կէճէ գուշու, եարասա:

Νυκτερόβιος (ὁ, ἡ) che si procura il vitto di notte. գիշերանց իր Հացը՝ պարէնը պատճառող. կէճէլէյին եէյէճէյինի՝ էքմէյինի պէճէրէն՝ գէյտա էտէն:

Νύκτερος (ὁ, ἡ) × *ἀντὶ Νυκτερινός.*

Νυκτεροφεγγὴς-έος (ὁ, ἡ) che risplende di notte. գիշերանց փայլող, գիշերափայլ. կէճէլէյին փարլայան:

Νυκτηγορέω-ῶ. Μ. ήσω. parlare, annunziare di notte. գիշերանց խօսել՝ ազդարարել՝ լուր տալ. կէճէլէյին սէօյլէմէք էթմէք՝ հապէր վէրմէք:

Νυκτηγορία (ἡ) radunanza od avviso notturno. գիշերային ժողովք կամ լուր. կէճէլէյին օլան ճէմիյէթ՝ մէճլիս եախօտ խօպէրլըն հապէր:

Νυκτηγρεσία καὶ Νυκτηγρετέω-ῶ. = *Νυκτεγερσία, Νυκτεγερτέω.*

Νυκτήγρετον (τὸ) lunaria (erba). մէկ տերեւ մը ունեցող խոտ մը. պիր եափրագլը պիր նէվ օթլագ, բէմբամ:

Νυκτίβιος (ὁ, ἡ) = *Νυκτερόβιος.*

Νυκτίγαμος (ὁ, ἡ) maritato di notte. գիշերանց կարգըւած. կէճէլէյին էվլէնմիշ:

Νυκτικόραξ-ακος (ὁ) corvo notturno, barbagianni, gufo. գիշերւան ագռաւ, բու. կէճէ գարղասը, պայղուշ:

Νυκτιλαμπὴς-έος (ὁ, ἡ) che brilla di notte. գիշերանց փայլող. կէճէլէյին փարըլ փարըլ փարլայան՝ էլդըրայան:

Νύκτιος-α-ον. notturno. գիշերային. կէճէլէյին օլան, լէյլի:

Νυκτιπάτης-ου (ὁ) che gira di notte. գիշերանց շրջող. կէճէլէյին կէզէն:

Νυκτίπλαγκτος καὶ Νυκτιπλανὴς-έος (ὁ, ἡ) = *τῷ προηγ.*

Νυκτιπλοέω - ῶ. M. ήσω. navigare di notte. *գիշերանց նաւել* · կէճէլէյին կէմի իլէ կիթմէք ։

Νυκτιπορέω - ῶ. καὶ Νυκτιπόρος = Νυκτοπορέω καὶ Νυκτοπόρος.

Νυκτιφαὴς καὶ Νυκτιφανὴς καὶ Νυκτίφαντος (ὁ, ἡ) che apparisce, riluce di notte. *գիշերանց երեւցող՝ փայլող* · կէճէլէյին կէօրիւնէն՝ փարլայան ։

Νυκτιφρούρητος (ὁ, ἡ) che fa la guardia notturna. *գիշերապահ, գիշերանց պահակերող* · կէճէլէյին նէօպէթ տութան, գարա գօլ ։

Νυκτόβιος (ὁ, ἡ) = Νυκτίβιος.

Νυκτογραφέω - ῶ. M. ήσω. scrivere di notte. *գիշերանց գրել* · կէճէլէյին եազմագ ։

Νυκτοθήρας - ου (ὁ) cacciatore notturno. *գիշերւան որսորդ* · կէճէ աւճըսը ։

Νυκτοκλέπτης - ου (ὁ) ladro notturno. *գիշերւան գող* · կէճէ խըրսըզը ։

Νυκτομαχέω - ῶ. M. ήσω. combattere di notte. *գիշերանց պատերազմիլ* · կէճէլէյին ճէնկ էթմէք ։

Νυκτομαχία (ἡ) combattimento notturno. *գիշերային պատերազմ* · կէճէ տէօյիւշիւ՝ ճէնկի ։

Νυκτοπορέω - ῶ. M. ήσω. camminare di notte. *գիշերանց պտըտիլ* · կէճէլէյին կէզինմէք ։

Νυκτοπόρος (ὁ, ἡ) che cammina di notte. *գիշերանց պտըտող* · կէճէլէյին կէզինէն ։

Νυκτουργὸς (ὁ, ἡ) che lavora di notte. *գիշերանց բան՝ գործ տեսնող՝ գործող՝ բանող* · կէճէլէյին իշ իշլէյէն ։

Νυκτοφυλακέω - ῶ. M. ήσω. fare la guardia notturna. *գիշերանց պահակերել՝ պահպանութիւն ընել* · կէճէլէյին գօլ դէվրէթմէք՝ նէօպէթ տութմագ ։

Νυκτοφυλάκησις - εως καὶ
Νυκτοφυλακία (ἡ) guardia notturna, pattuglia, ronda, sentinella. *գիշերային պահպանութիւն, գիշերանց պահակերելը, գիշերապահք* · գօլ, կէճէլէյին նէօպէթ տութմասը՝ դէվրիլէք իշի ; կէճէ նէօպէթճիլիյի ։

Νυκτοφύλαξ - ακος (ὁ, ἡ) guardiano notturno, ronda di notte sentinella. *գիշերապահ, գիշերը պահակերող՝ պահպանութիւն ընող, գիշերւան պահանորդ* · գօլ, կէճէլէյին նէօպէթ տութան, կէճէ նէօպէթճիսի ։

Νύκτωρ, ἐπίῤ. di notte. *գիշերանց* · կէճէլէյին ։

Νυμφαγωγέω - ῶ. M. ήσω. condurre la sposa alla casa dello sposo. *հարսը փեսային տունը բերել* · կէլինի կիւվէյինին էվինէ կէթիրմէք ։

Νυμφαγωγία (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Νυμφαγωγὸς (ὁ, ἡ) che conduce la sposa alla casa dello sposo, pronubo - ba, paraninfo - fa. *հարսը փեսային տունը բերող, առաջնորդ, հացերէց (հարսանեաց) կամ հարսնեւոր* · կէլինի կիւվէյինին էվինէ կէթիրէն, սաղտըճ, սաղտըճ եանըտա կէնճէ ։

Νυμφαία (ἡ) ninfea, nenufar (pianta). *հարսնամատն, կոկոռ, նոնոֆար* · նիլիւֆէր, էօյիւֆէր չիչէյի, կէօլ լալէսի ։

Νυμφαῖος - α - ον. ninfale, delle ninfe. *յաւերժահարսանց յատուկ* · փէրիլէրէ գուլլանըլան՝ մէնսուպ (οὐσ.) *Νυμφαῖον (τὸ)* tempio delle ninfe. *յաւերժահարսանց տաճար* · փէրիլէրին հէյքէլի ։

Νυμφεῖος - α - ον. = Νυμφαῖος ἢ Νυμφικὸς (οὐσ.) Νυμφεῖον (τὸ) = Νυμφαῖον ἢ Νυμφών.

Νύμφευμα (τὸ) maritaggio. *ամուսնութիւն* · նիքեահ, էվլէնմէ ։

Νύμφευσις - εως (ἡ) l' azione di sposare. *կարգելը, հարս ընելը* · էվլէնտիրմէ, կէլին էթմէ ։

Νυμφευτήριος - α - ον. nuziale. *հարսանեաց* · տիւյիւնէ մէնսուպ ։

Νυμφευτὴς - οῦ (ὁ) = Νυμφαγωγὸς ἢ 2. = Νυμφίος.

Νυμφεύτρια (ἡ) paraninfa, pronuba. *հարսնեւոր* · եէնկէ եահօտ սաղտըճ, արապաճը գատըն ։

Νυμφεύω. M. εύσω. sposare una figlia. *աղջիկ մը հարս ընել՝ կարգել* · գըզ կէլին էթմէք՝ էվլէնտիրմէք · (μσ.) ammogliarsi. *կնիկ առնել, կարգուիլ* · գարը ալմագ, էվլէնմէք ։

Νύμφη (ἡ) sposa. 2. nuora. 3. nubile. 4. fantoccio. 5. formica alata. 6. bottone di rosa. 7. l' estremità del vomero. 8. necidala, aurelia, crisalide. 9. Ninfa (spezie di Deità de' Gentili). *հարս* · 2. *նու* · 3. *հարսնացու աղջիկ* · 4. *տղայոց պաճուճապատանք* · 5. *թեւաւոր մրջիւն* · 6. *վարդի բոլոր՝ կոկոն* · 7. *խոփին ծայրը* · 8. *հարսնեակ, ոսկեակ (մաշկապատ միջատ՝ թիթեռը՝ ժամանակ)* · 9. *յաւերժահարսն (ըստ հեթանոսաց աղգ մը չաստուածուհի)* · արուսէ, կէլին · 2. կէլին · 3. պալիղ, էվլէնէճէք գըզ · 4. գուգլա · 5. գանաթլը գարընճա · 6. կիւլ ղօնճէսի · 7. սապան տէմիրինին ուճու · 8. պապամ, չիֆթլիգճըք (գօղալաղըտա գանատլը պէօճէք եահօտ թըրթըլ) · 9. Հիւրի - փէրի (բութփէրէսթլէր չէհակիմի պիր նէվի իլահէսի) ։

Νυμφιάω - ῶ. M. άσω. cadere in frenesia, divenir furioso. *խելացնորութեան ինկնալ, խելքը թռչիլ* · տիվանէ օլմագ, չըլդըրմագ ։

Νυμφικὸς - ή - όν. nuziale, conjugale. *հարսանեաց, ամուսնական* · տիւյիւնէ՝ նիքեահա մէնսուպ ։

Νυμφικῶς. ἐπίῤ. da sposo o da sposa. *փեսայի կամ հարսի պէս* · կիւվէյի եահօտ կէլին կիպի ։

Νυμφίος (ὁ) sposo. *փեսայ* · կիւվէյի ։

Νύμφιος (ὁ, ἡ) = Νυμφικός.

Νυμφογενὴς - έος (ὁ, ἡ) nato d'una Ninfa. *յաւերժահարսէ ծնած* · փէրիտէն տօղմուշ ։

Νυμφοκομέω - ῶ. M. ήσω. = Νυμφοστολέω.

Νυμφοκόμος (ὁ, ἡ) = Νυμφοστόλος.

Νυμφόληπτος (ὁ, ἡ) frenetico, fanatico. *խելացնոր, մոլեռանդ, մոլի* · չըլղըն, տիվանէ, գափափըրմուշ ։

Νυμφοληψία (ἡ) frenesia, furia. *խելացնորութիւն, կատաղութիւն* · չըլղընլըգ, գափափըրմըշլըգ ։

Νυμφοστολέω - ῶ. M. ήσω. ornare, fregiare la sposa, o condurla alla casa

dello sposo. Հարսը զարդարել կամ փեսային տունը տանիլ. կէլինի տօնաթմագ՝ օքսուլէմէք եախօտ կիւվէյինին էվինէ կէօթիւրմէք:

Νυμφόστολος (ὁ, ἡ) che adorna, fregia la sposa. Հարսը զարդարող՝ պաճուճող. կէլինի օքսուլէյէն՝ տօնադան. 2. = *Νυμφαγωγός.*

Νυμφὼν - ῶνος (ὁ) talamo. (Հարսանեաց) առագաստ. կէրտէք, ճիլվէկեահ:

Νῦν, ἐπίῤ. (*Χρν.*) ora, adesso, presentemente. Հիմայ, այժմ, Հիմաճուկ. շիմտի, շիմտիճիք:

Νὺν, μόρ. (*ἐγκλιτ.*) (*Συλλογ. Ἐμφαντ. ἢ Παραπληρωμ.*) (*κυρ. = Νῦν.*) adunque. ապանկ էն է, Հապա. եօյլէ իսէ:

Νὺξ - νυκτὸς (ἡ) notte. գիշեր. կէճէ, լէյլ:

Νύξις - εως (ἡ) punzione. խայթելը. տօգունմագ (տիկէն պիր նէսնէ իլէ):

Νύσσα - ης (ἡ) scopo, meta. Նպատակ, կոպար. նիշանկեահ, մէնզիլ, հատտ:

Νύσσω. Μ. νύξω. pungere. խայթել. տօգունմագ (տիկէն պիր նէսնէ իլէ):

Νύσταγμα (τὸ) καὶ

Νυσταγμὸς (ὁ) l'azione di dormicchiare, di sonnecchiare, sonno leggiero. Նիրհելը, մրափելը, մրափ. ըմըզլանմագ, ույուգլամա, խաֆիֆ ույգու:

Νυστάζω. Μ. άσω. sonnecchiare, dormicchiare. մրափել, բարեւտել. ույուգլամագ, ըմըզլանմագ:

Νυστακτὴς - οῦ (ὁ) colui che sonnecchia. մրափօղ. ույուգլայան:

Νυστακτικῶς, ἐπίῤ. sonnecchiando. մրափելով. ույուգլայարագ, ըմըզլանարագ:

Νυσταλέος - α - ον. dormiglione. քնէած, քնեայ. ույուգուճու, ույգու տէլիսի:

Νυχαυγὴς - έος (ὁ, ἡ) rilucente di notte. գիշերանց փայլօղ. կէճէլէյին փարլայան:

Νυχεία (ἡ) καὶ

Νύχευμα (τὸ) veglia. Հսկում, գիշերանց արթուն կենալը. կէճէլէյին օյանըգ տուրմագ. ἴδε καὶ *Νυκτερεία.*

Νυχεύω. Μ. εύσω. = Νυκτερεύω.

Νυχθήμερον (τὸ) lo spazio d'una notte, d' un giorno. մէկ գիշերուան ու օրուան միջոց (քսան ու չորս ժամ). պիր կէճէ վէ պիր կիւն միգտարը (24 սահաթ):

Νὼ ἢ Νῷ ἀντὶ Νῶϊ. ὀνμστ. καὶ αἰτ. δυϊκ. τ. Ἐγω.

Νωγαλεύω. Μ. εύσω. καὶ

Νωγαλίζω. Μ. ίσω. mangiare de' leccumi. անուշ՝ համով կերակուրներ ուտել. թաթլը՝ լէզզէթլի թաամլար եէմէք:

Νώγαλον (τὸ) (*κυρ. εἰς τὸ πλθ.*) cibi ghiotti, leccume, ghiottornia, leccornia, manicaretto (*Γαλλ.* friandise.) Համադամք, անուշ՝ համով կերակուրներ, Համեմք. թաթլը՝ լէզզէթլի թաամլար, մէզէ:

Νωδογέρων - οντος (ὁ) vecchio sdentato. ակռաները թափած ծեր. տիշսիզ իխտիյար:

Νωδὸς - ὴ - όν. sdentato. ակռաները թափած, ատամնատ. տիշլէրի տիւշմիւշ:

Νωθεία (ἡ) = *Νωθρότης.*

Νωθὴς - έος (ὁ, ἡ) lento, pigro. 2. stupido. դանդաղ, Հեղգ, ծոյլ. 2. ապուշ, թանձրամիտ. եավաշ, կէվշէք, թէմպէլ. 2. շաշգըն, գալըն գաֆալը, պէօն:

Νώθουρος (ὁ) impotente, inabile alla generazione. մարմնազեղծ. իքտիտարսըզ:

Νωθρεία (ἡ) = *Νωθρότης.*

Νωθρεύω καὶ (*μσ.*) *- εύομαι. Μ. εύσω - ομαι.* essere lento, pigro, դանդաղ՝ ծոյլ ըլլալ. եավաշ՝ կէվշէք թէմպէլ օլմագ:

Νωθροκάρδιος (ὁ, ἡ) (*Γρφ.*) stupido. ապուշ, թանձրամիտ. գալըն գաֆալը, պէօն:

Νωθρὸς - ὰ - όν. = Νωθής. — θρῶς, ἐπίῤ.

Νωθρότης (ἡ) lentezza, pigrizia, dappoccaggine. 2. stupidità. դանդաղութիւն, ծուլութիւն, Հեղգութիւն. 2. ապշութիւն, թանձրամտութիւն. եավաշլըգ, կէվշէկլիք, թէմպէլլիք. 2. պէօնլիք, գալըն գաֆալըլըգ:

Νῶϊ. ἀντνμ. δυϊκ (*ὀνμστ. καὶ αἰτ. τ. Ἐγώ*). noi due. մենք կամ մեզ երկուքնիս. պիզ իքիմիզ, եախօտ պիզի իքիմիզի:

Νῶϊν, γεν. καὶ δοτ. τ. Νῶϊ. di noi due, a noi due. մեր կամ մեզի երկուքներնուս, պիզիմ իքիմիզին եախօտ պիզէ իքիմիզէ:

Νωΐτερος - α - ον. appartenente a noi due, մեզ երկուքներնուս պատկանած. պիզ իքիմիզէ տայիր:

Νῶκαρ - αρος (τὸ) sonno profondo, torpore. խորին քուն, թմբրութիւն. տէրին ույգու, ույուշուգլուգ:

Νωλεμέως καὶ Νωλεμὲς, ἐπίῤ. assiduamente, incessantemente. անդադար, անպակաս. մուտամատէն, տուրմագսըզըն:

Νωμάω - ῶ. Μ. ήσω. muovere. 2. osservare con attenzione. շարժել. 2. ուշադրութեամբ քննել՝ նայել. թէփրէթմէք, սալլամագ. 2. տիգգաթ իլէ թէֆթիշ էթմէք՝ պագմագ. 3. = *Νέμω*

Νώνυμνος καὶ Νώνυμος (ὁ, ἡ) ✕ ἀντὶ *Ἀνώνυμος.*

Νώροψ ἢ Νώρωψ - οπος (ὁ, ἡ) che conviene all' uomo. 2. abbagliante. մարդու վայլօղ. 2. խտղեցուցիչ, աչք առնօղ. էնսանա եագըշըգ. 2. կէօզ ալըճը, գամաշտըրըճը:

Νωταγωγέω - ῶ. Μ. ήσω. portare sul dorso. կռնակը տանիլ՝ կրել. սըրթընտա կէօթիւրմէք՝ թաշըմագ:

Νωταγωγὸς (ὁ, ἡ) che porta sul dorso. կռնակը տանօղ՝ կրօղ. սըրթընտա կէօթիւրէն՝ թաշըյան:

Νωταῖος - α - ον. dorsale. թիկանց, ողին, կռնակը գտնուօղ. սըրթա տայիր, արգատա պուլունան:

Νωτιαῖος - α - ον. = Νωταῖος.

Νωτίζω. Μ. ίσω. voltare o far voltare le spalle, mettersi o mettere in fuga. 2. portare sul dorso. ետեւը դարձնել ու փախչիլ կամ փախցնել. 2. կռնակը տանիլ՝ կրել. սըրթըն չէվիրիփ գաչմագ եախօտ գաչըրմագ. 2. սըրթընտա կէօթիւրմէք՝ թաշըմագ:

Νώτισμα (τὸ) ciò che si porta sul dorso. կռնակը տարուած՝ կրուած իրք. սըրթտա կէօթիւրիւլէն՝ թաշընըլան նէսնէ:

Νωτοβατέω - ῶ. Μ. ήσω. montare sul dorso. կռնակը Հեծնալ. սըրթընա պինմէք:

Νωτοκοπέω - ῶ. Μ. ήσω. battere, bastonare a qualcuno il dorso. կռնակը ծեծել. արգասընը վուրմագ, արգասընը տէօյմէք։

Νῶτον (τὸ) (κυρ. μόνον εἰς τὸ πλθ.) ἀντὶ Νῶτος.

Νῶτος (ὁ) dorso. 2. superficie. կռնակ, թիկունք, ողն. 2. մակերեւոյթ. արգա, սըրթ. 2. եիւզ, իւսթ եիւզիւ, սաթհը։

Νωτοφορέω - ῶ. Μ. ήσω. portare sul dorso. կռնակը կրել. արգասընտա թաշըմագ։

Νωτοφορία (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Νωτοφόρος (ὁ, ἡ) che porta sul dorso. կռնակը կրող. արգասընտա թաշըյան։

Νωχέλεια (ἡ) pigrizia, dappocaggine, lentezza (*Γαλλ.* nonchalance.) ծուլութիւն, հեղգութիւն, դանդաղութիւն. թէմպէլլիք, աղըրլըգ, մըսմըլլըգ։

Νωχελεύομαι. Μ. εύσομαι. essere lento, pigro. դանդաղ՝ հեղգ՝ ծոյլ ըլլալ. կէվշէք՝ աղըր՝ թէմպէլ օլմագ։

Νωχελὴς - έος (ὁ, ἡ) lento, pigro (*Γαλλ.* nonchalant). դանդաղ, ծոյլ. աղըր, մըսմըլ, թէմպէլ։

Νωχελία (ἡ) × ἀντὶ Νωχέλεια.

Νωχελίζω. Μ. ίσω. = Νωχελεύομαι.

Ξ.

Ξ, ξ, ξῦ ἢ ξῖ (τὸ) (ἄκλ.) Xi. Decimaquarta lettera dell' alfabeto greco. In senso numerico coll' accento di sopra (ξ') significa 60, e coll' accento al di sotto (͵ξ) 60,000. Քեր. Յունաց այբուբենից չորեքտասաներորդ գիրն է։ Համարանքի կողմանէ վրայի շեշտովը (ξ') կը նշանակէ 60, ու տակը ըլլալու ատեն (͵ξ) կը նշանակէ 60,000. Թրք. Եունանի հէճէլէրինին օն տէօրտիւնճիւ հարֆը տըր։ Սայը թէրթիպինտէ իւսթիւնտէքի իմալէ իլէ (ξ') կէօսթէրիր 60, վէ աշաղընտա օլտուղտա (͵ξ) 60,000.

Ξαίνω. Μ. ξανῶ. cardare, pettinare. 2. battere. գզել, սանտրել (բրդեղէն). 2. զարնել, ծեծել. թարամագ (եիւն). 2. վուրմագ, տէօյմէք։

Ξανάω - ῶ. Μ. ήσω. stancarsi (dal cardare la lana). յոգնիլ (բուրդ գզելէն). եօրուլմագ (եիւն թարամագտան)։

Ξάνησις - εως (ἡ) stanchezza (cagionata dal cardare la lana) (բուրդ գզելէն) յոգնիլը. (եիւն թարամագտան) եօրուլմագ։

Ξανθίας - ου (ὁ) specie di tonno (pesce). տեսակ մը թռն ձուկ. պիր նէվ թօնին պալըղը։

Ξανθίζω. Μ. ίσω. render biondo. 2. biondeggiare. խարտեշցընել. 2. խարտեշանալ. գումրալլաթմագ. 2. գումրալլանմագ։

Ξανθικὸς (ὁ) il mese d' Aprile, presso i Macedoni. ըստ Մակեդոնացւոց Ապրիլ ամիսը. Փիլիպէ էհալիսինին՝ Նիսան այը։

Ξάνθιον (τὸ) bardana (erba.) մագարիկոն, տեսակ մը խոտ. փօտ ավրէնի օթու։

Ξάνθισμα (τὸ) color biondo. խարտեշ գոյն. գումրալ րէնկ։

Ξανθόγεως (ὁ, ἡ) di cui la terra è gialla. հողը դեղին եղող. թօբրաղը սարը։

Ξανθόθριξ - ότριχος (ὁ, ἡ) che ha i capelli biondi. խարտեշ մազ ունեցող. գումրալ սաչլը։

Ξανθοκάρηνος × ἀντὶ

Ξανθοκόμης - ου (ὁ) καὶ

Ξανθόκομος (ὁ, ἡ) che ha la chioma bionda. խարտեշ վարսերով. գումրալ զիւլիւֆլիւ. = *Ξανθόθριξ.*

Ξανθὸς - ὴ - όν. biondo, giallo. խարտեշ, դեղին. գումրալ, սարը։

Ξανθότης (ἡ) biondezza, giallore. խարտեշութիւն, դեղնութիւն. գումրալլըգ, սարըլըգ։

Ξανθοτριχέω - ῶ. Μ. ήσω. avere i capelli biondi. խարտեշ մազեր ունենալ. գումրալ սաչլը օլմագ։

Ξανθοχίτων - ωνος (ὁ, ἡ) che porta una tonaca di color biondo. խարտեշ գունով պատմուճան կրող ունեցող. գումրալ գաֆթանլը։

Ξανθόχροος - ους καὶ

Ξανθόχρως - ωτος (ὁ, ἡ) di color biondo, giallo. խարտեաշ՝ դեղին գունով. գումրալ՝ սարը րէնկլի։

Ξανθόω - ῶ. Μ. ώσω. = Ξανθίζω. (1)

Ξάνιον (τὸ) cardo, instrumento per cardare la lana. 2. pettine. բուրդ գզելու երկրթէ սանտր. 2. սանտր (գլխու համար). եիւն թարաղը. 2. սաչ թարաղը։

Ξάνσις - εως (ἡ) cardatura. բուրդ գզելը. եիւն թարամասը։

Ξάντης - ου (ὁ) cardatore. բուրդ գզող. եիւն թարայան։

Ξαντικὸς - ὴ - όν. proprio a cardare la lana. բուրդ գզելու յարմար. եիւն թարամաղա եարար. *Ξαντικὴ (ἡ) (ἐνν. τέχνη).* l' arte di cardare la lana. բուրդ գզելու արհեստը. եիւն թարամագ սանաթը։

Ξάσμα (τὸ) lana cardata. գզուած բուրդ. թարանմըշ եիւն։

Ξείνη, Ξεινηδόκος κτλ. Ἰων. ἀντὶ Ξένη (θηλ. τ. Ξένος), Ξενοδόκος κτλ.

Ξεναγέω - ῶ. Μ. ήσω. guidare, accogliere i forestieri nell' ospizio. 2. essere comandante delle truppe straniere, stipendiare. օտարները առաջնորդել՝ հիւրանոցը ընդունիլ. 2. օտար՝ թոշակաւոր զօրաց գնդերուն զօրապետ՝ գլուխ ըլլալ. էճնէպիլէրի գըլավուզլամագ՝ միսաֆիրխանէյէ ալմագ. 2. էճնէպի էօլէֆէլի ասքէր պէօլիւքլէրինէ սէրտար՝ պաշ օլմագ։

Ξενάγησις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Ξεναγία - ας (ἡ) la carica del comandante delle truppe straniere. 2. distaccamento, battaglione formato di soldati stranieri. օտար զօրաց գնդերուն վրայ հրամանողին պաշտօնը՝ իշխանութիւնը. 2. օտար զօրքերէ բաղկացեալ գունդ. էճնէպի ասքէր պէօլիւքլէրինէ էմիր էթմէնին մանսըպը՝ հիւքմիւ. 2. էճնէպի ասքէրտէն իպարէթ պէօլիւք։

Ξεναγὸς (ὁ) che guida, conduce all' ospizio gli stranieri. 2. comandante delle truppe straniere. օտարները առաջնորդող՝ հիւրանոց տանող. 2. օտար զօրաց գնդերուն իշխող՝ հրամանող. էճնէպիլէրի գըլավուզլայան՝ միսաֆիրխանէյէ գէօթիւրէն.

2. եճնեպի ատէշ պէօլէ-էլէրինէ պարայտա-րան՝ սէրտար օլան ։

Ξεναγωγέω - ῶ. M. ήσω. = *Ξεναγέω.*

Ξεναγωγὸς (ὁ, ἡ) = *Ξεναγός.*

Ξεναπάτης - ου (ὁ) ingannatore degli ospiti, degli stranieri. *հիւրերը՝ օտար-ներըխաբօղ.* միսաֆիրլէրի՝ եճնեպիլէրի ալ-տատան ։

Ξεναπατεία (ἡ) l'ingannare gli stranieri. *օտարները խաբելը.* եճնեպիլէրի ալտաթ-մաք ։

Ξεναρκὴς - έος (ὁ, ἡ) che ajuta, che soccorre, che protegge gli stranieri. *օտար-ներուն օգնող՝ պաշտպանող.* եճնեպիլէրէ եարտըմ՝ հիմայէթ էտէն ։

Ξενηλασία (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ

Ξενηλατέω - ῶ. M. ήσω. cacciare i forestieri. *օտարները վռնտել.* եճնեպիլէրի գօվմաք ։

Ξενία (ἡ) pellegrinaggio, lo stato d'uno straniere. 2. ospitalità. *օտարութիւն, օտարական ըլլալը. 2. օտարասիրութիւն.* եճնեպիլիք. 2. միսաֆիր ագմագլըգ, միհմանտարլըգ ։

Ξενίζω. M. ίσω. accogliere i forestieri, gli ospiti. 2. sorprendere per qualche cosa straordinaria. *օտարները՝ հիւրերը ընդունիլ. 2 օտար՝ անսովոր իրքով մը զարմացընել՝ ապշեցընել.* եճնեպիլէրի՝ միսաֆիրլէրի գապուլ էթմէք. 2. դարիպ՝ ատէթ-տէն խարիճ պիր նէսնէ իլէ հէյրան էթմէք՝ թաճիպտէնտէ պըրագմաք ։

Ξενικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. che concerne i forestieri, gli ospiti. *օտարաց՝ հիւրոց վերաբերեալ.* եճնեպիլէրէ՝ միսաֆիրլէրէ մէնսուպ ։

Ξένιος - α - ον. forestiero. 2. ospitale. *օտարական, օտարի պատկանած. 2. հիւրընկալ, օտարասէր.* եապանճը, եճնեպիյէ տայիր. 2. միսաֆիր գապուլ էտէն, միհման-տար. (οὐσ) *Ξένιον (τὸ) (ἐνν. δῶρον.)* regalo che si fà agli ospiti. *հիւրերուն տրուած ընծայ.* միսաֆիրլէրէ վէրիլէն հէ-տիյէ ։

Ξένισις - εως (ἡ) ospitalità. *հիւրընկալու-թիւն, օտարասիրութիւն.* միսաֆիր գա-պուլ էթմէքլիք, միհմանտարլըգ ։

Ξένισμα (τὸ) cosa straordinaria e sorprendente. *անսովոր՝ օտար ու խիստ զար-մացընող իրք.* ատէթտէն խարիճ՝ դարիպ վէ հայրանը ուղրատան՝ աճայիպ նէսնէ ։

Ξενισμὸς (ὁ) disturbo cagionato dalle cose straordinarie. *անսովոր բաներէ առաջ եկած խռովութիւն՝ շփոթ.* դարիպ՝ ատէթ-տէն խարիճ նէսնէլէրտէն դալիպ իտէն դալ-դալէ՝ ալթիւսթլիւք՝ գարըշըգլըգ. 2. = *Ξένισις.*

Ξενιτεία (ἡ) soggiorno in un paese forestiere, pellegrinaggio. *օտար երկիր մը բնակիլը, պանդխտութիւն.* տիյարը ախէր-տէ իգամէթ էթմէք, դարիպլիք, գուրպէթ ։

Ξενιτεύω καὶ (μσ.) - εύομαι. M. εύσω-ομαι. pellegrinare, *պանդխտանալ, հայրենիքէ դուրս տեղ բնակիլ.* գուրպէթտէ կէզմէք, վէթանտան թաշրա՝ տիյարը ախէրտէ իգամէթ էթմէք ։

Ξενοδοκεῖον, Ξενοδοκέω, Ξινοδόκος. = *Ξενοδοχεῖον κτλ.*

Ξενοδοχεῖον (τὸ) ospizio, spedale dei pellegrini. *հիւրանոց, օտարանոց.* միսա-ֆիրխանէ, դարիպխանէ ։

Ξενοδοχέω - ῶ. M. ήσω. accogliere, ricevere gli ospiti, i forestieri, esser ospitale. *հիւրերը՝ օտարները ընդունիլ՝ սիրով առնել, հիւրասէր ըլլալ.* միսաֆիր-լէրի՝ եճնեպիլէրի գապուլ էթմէք՝ մուհիպպանէ ալմաք, միհմանփէր օլմաք ։

Ξενοδοχία (ἡ) ospitalità. *հիւրընկալու-թիւն, օտարասիրութիւն.* միսաֆիր գա-պուլ էթմէ, գօնուգլուգ, միհմանտարլըգ ։

Ξενοδόχος (ὁ, ἡ) ospitale. *հիւրընկալ, օտարասէր.* միսաֆիր գապուլ իտէն, միհ-մանփէր ։

Ξενόεις - εσσα - εν. pieno di forestieri. *օ-տարականներով լեցուն.* եճնեպիլէրտէն ի-տարէթ ։

Ξενοθυτέω - ῶ. M. ήσω. immolare de' forestieri. *օտարականներ զոհել.* եճնեպի-լէրի գուրպան էթմէք ։

Ξενοκρατέομαι - οῦμαι. M. ηθήσομαι. essere sotto il dominio de' forestieri. *օտար տէրութեան՝ իշխանութեան տակ ըլլալ.* եճնեպի հէգէմաթը թահթը օլմաք ։

Ξενοκτονέω - ῶ. M. ήσω. ammazzare gli ospiti, i forestieri. *հիւրերը՝ օտարները մեռցընել.* միսաֆիրլէրի՝ եճնեպիլէրի էօլ-տիւրմէք ։

Ξενοκτονία (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Ξενοκτόνος (ὁ, ἡ) uccisore di forestieri, d' ospiti. *օտարները՝ հիւրերը մեռցը-նող.* եճնեպիլէրի՝ միսաֆիրլէրի էօլտիւրէն ։

Ξενολογέω - ῶ. M. ήσω. reclutare, assoldare de' forestieri. *օտարները զինուո-րութեան գրել՝ ժողվել.* եճնեպիլէրի ասա-քէր եազմագ՝ ասքէրլիյէ թօփլամագ ։

Ξενολογία (ἡ) recluta de' forestieri. *օտար-ները զինուորութեան ժողվելը.* եճնեպի-լէրի ասքէրլիյէ թօփլամասը՝ տէվշիրմէսի ։

Ξενολόγος (ὁ, ἡ) colui che recluta de' forestieri. *օտարները զինուորութեան ժողվող.* եճնեպիլէրի ասքէրլիյէ թօփլայան՝ տէվշիրէն ։

Ξενομανέω - ῶ. M. ήσω. essere appassionato pei costumi strani. *օտար սովորու-թիւնները խիստ սիրել, օտար սովորու-թեանց սիրովը բռնկիլ.* եճնեպի ատէթլէ-րի՝ էրքէանըյը դայէթ սէվմէք՝ թուտգուն մա-թուֆ օլմաք ։

Ξενοπαθέω - ῶ. M. ήσω. perturbarsi alla vista di qualche cosa straordinaria. *անսովոր բան մը տեսնալով խռովիլ.* դա-րիպ՝ ատէթտէն խարիճ պիր նէսնէ կէօրմէքտէ ալթիւսթ օլմաք ։

Ξενοπρεπὴς - έος (ὁ, ἡ) conveniente ai forestieri. *օտարականներու վայլած.* եճ-նեպիլէրէ եագըշան, դարիպլէրէ մունասիպ ։

Ξένος - η - ον. forestiere, straniero. 2. straordinario, strano. *օտար, օտարա-կան. 2. անսովոր, սովորութենէ դուրս եղող.* եճնեպի, դարիպ, պապանը. 3. ատէթ-տէն խարիճ, ատէթտէն թաշրա. (οὐσ.) ospite, cui si dà l' ospitalità. *հիւր, օտար.* միսաֆիր, միհման ։

Ξενόστασις - εως (ἡ) ospizio, albergo. *հիւ-րանոց, իջեւան, պանդոկ.* միսաֆիրխանէ, խան, գօնագ ։

Ξενότιμος (ὁ, ἡ) che onora gli stranieri. *օտարները պատուօղ՝ յարգօղ. էճնէպիլէրէ հիւրմէթ էտէն:*

Ξενοτροφέω-ῶ. *M.* ήσω. nutrire de' soldati stipendiati. *թոշակաւոր զինուորներ պահել՝ սնուցանել. էօլէֆէլի ասքէրլէր պաղլամագ՝ պէսլէմէք:*

Ξενοτροφία (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Ξενοτρόφος (ὁ, ἡ) che nutrisce, sostenta de' soldati stranieri, stipendiati. *օտար՝ թոշակաւոր զինուորներ պահօղ՝ սնուցանօղ. էճնէպի՝ էօլէֆէլի ասքէր պաղլայան՝ պէսլէյէն:*

Ξενοφονέω κτλ. = Ξενοκτονέω κτλ.

Ξενοφυὴς-έος (ὁ, ἡ) che ha una natura strana. *ուրիշ կերպ՝ օտար բնութիւն մը ունեցօղ. պաշքա սօյ՝ աճայիպ թապիաթլը:*

Ξενοφωνέω-ῶ. *M.* ήσω. servirsi in un discorso delle parole strane. *խօսքի զրոյցքի մէջ օտար բառեր գործածել. սէօհպէթտէ ղարիպ՝ էճնէպի լուղաթլէր գուլլանմագ:*

Ξενοφωνία (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Ξενόφωνος (ὁ, ἡ) che parla, pronunzia come forestiere. *օտարի՝ դրսեցիի պէս խօսօղ՝ արտասանօղ. էճնէպի՝ տըլըլը մ-ահլէ սէօհպէթ՝ թէլէֆֆուզ էտէն:*

Ξενόω-ῶ. *M.* ώσω. alienare. 2. (μσ.) albergare, accogliere i forestieri. *օտարացընել, ուրիշին ընել. 2. իջեւան տալ, հիւրերը՝ օտարները սիրով ընդունիլ. ա-խէրին էթմէք, պիրախընին էլինտէն ալըրըն էլինէ վէրմէք. 2. գօնագ էթմէք, մուսաֆիրլէրի՝ էճնէպիլէրի մէմնունիյէթլէ գապուլ էթմէք:*

Ξενὼν-ῶνος (ὁ) camera per gli ospiti. *հիւրոց խուց, հիւրերու սենեակ. մուսաֆիր օտասը.* ἢ = Ξενοδοχεῖον.

Ξένως, ἐπίῤ. da forestiere, straordinariamente. *օտարի՝ դրսեցիի պէս, սովորութենէ դուրս. էճնէպի կիպի, ատէթտէն խարիճ:*

Ξένωσις-εως (ἡ) alienazione. *օտարանալը, այլայլութիւն. քէնտի պաշքալաշտըրմա հալէ-տէն չըքմաք՝ թէպտիլ օլմաք, իսթիհալէ:*

Ξέσις-εως (ἡ) raschiatura, l'azione di scarpellare. *քերծելը, քերթելը, տաշելը, կոփելը (փայտ՝ քար եւ այլն). էօնմա, էօնմաքլըք (օդուն՝ թաշ վէ սայըր պու գ-իպի նէսնէլէր):*

Ξέσμα (τὸ) raschiatura, ciò che si leva piallando. *տաշեղ. թալաշ, գաշընթը:*

Ξεσμὸς (ὁ) = Ξέσις.

Ξεστὸς-ἡ-όν. raschiato, piallato. *տաշուած, յղկուած. էօնուլմուշ, ռէնտէլէն-միշ:*

Ξεστουργία (ἡ) l'arte di piallare, di raschiare, di scarpellare. *յղկելու՝ տաշելու՝ կոփելու արհեստ. ռէնտէլէմէք՝ էօն-մէք սանաթը:*

Ξέω. *M.* ξέσω. raschiare, piallare, scarpellare. *քերել, տաշել, յղկել, կոփել. ռէնտէլէմէք, էօնմէք:*

Ξηραίνω. *M.* ανῶ. disseccare. *չորցընել. գուրութմաք:*

Ξήρανσις-εως (ἡ) seccamento. *չորցընելը. գուրութմաքլըք:*

Ξηραντικὸς-ἡ-όν. seccativo, che ha la forza di seccare. *չորցընօղ. գուրութուճու:*

Ξηρασία (ἡ) aridità, secchezza. *չորութիւն. գուրաքլըք:*

Ξηρασμὸς (ὁ) = Ξήρανσις.

Ξήριον (τὸ) medicamento di polvere secca. *չոր փոշիով եղած դեղ. գուրու թօզ իլէ օլան իլաճ:*

Ξηροβατικὸς-ἡ-όν. che cammina in terra, terrestre. *ցամաքը պտըտօղ, ցամաքային. գարատա կէզէն, գարատաքի:*

Ξηροβιωτικὸς-ἡ-όν. che vive in terra. *ցամաքը ապրօղ, ցամաքային. գարատա եաշայան, գարատաքի:*

Ξηρόκαρπος (ὁ, ἡ) che produce delle frutta secche. *չոր պտուղներ բուսցնօղ՝ բերօղ. գուրու մէյվէլէր հասըլ էտէն:*

Ξηροκέφαλος (ὁ, ἡ) che ha la testa secca. *չոր գլուխ ունեցօղ. գուրու պաշլը:*

Ξηρονομικὸς-ἡ-όν. che si pascola, si ciba in terra. *ցամաքը արածուօղ՝ կերակրուօղ. գարատա օթլանան՝ եէմլէնէն՝ պէս-լէնէն:*

Ξηροποιέω-ῶ. *M.* ήσω. = Ξηραίνω.

Ξηροπόταμος (ὁ) = Χείμαῤῥος.

Ξηροπυρία (ἡ) bagno di stufa, scaldatojo. *քրտնարան, միայն քրտնելու՝ առանց ջուրի բաղնիք, տաքտուն. գուրու հէմամ, սուսուզ՝ եալընըզ թէրլէմէք իչին համամ:*

Ξηρὸς-ὰ-όν. secco, arido, 2. duro. 3. vuoto, vacante. *չոր, ցամաք. 2. պինդ. 3. դատարկ. գուրու. 2. սէրթ. 3. պօշ.*
Ξηρὰ (ἡ) (ἐλλ. τ. γῆ.) terra ferma, il continente. *ցամաք. գարա, պէրր:*

Ξηρόσαρκος (ὁ, ἡ) che ha la carne secca. *չոր միս ունեցօղ. գուրու էթլի, էթի գու-րու:*

Ξηρότης (ἡ) secchezza, aridità. *չորութիւն. գուրուլուգ:*

Ξηροτροφικὸς-ἡ-όν. = Ξηροβιωτικός.

Ξηροφαγέω-ῶ. *M.* ήσω. mangiare, cibarsi di pane asciutto. *աշտուճ հացով կերակրուիլ. գուրու էքմէք իլէ պէսլէնմէք, գուրու էքմէք եէմէք:*

Ξηροφαγία (ἡ) il nutrirsi, il cibarsi di pane asciutto. *աշտուճ հացով կերակրուիլը. գուրու էքմէք իլէ պէսլէնմէքլիք՝ կէ-չինմէք:*

Ξηρόφωνος (ὁ, ἡ) che ha la voce rauca. *կերկերաձայն. պօղուգ սէսլի:*

Ξήρωσις-εως (ἡ) = Ξήρανσις.

Ξιφείδιον (τὸ) = Ξιφίδιον.

Ξιφήρης-εος (ὁ, ἡ) che tiene la spada sguainata, che sta colla spada in mano. *մերկ սուրը ձեռքը բռնած, ձեռքը թուրով կեցօղ. չալ գըլըճ տուրան, էլի գըլըճտա:*

Ξιφηφορέω-ῶ. *M.* ήσω. portare una spada. *թուր կրել. գըլըճ թագընմագ:*

Ξιφηφορία (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Ξιφηφόρος (ὁ, ἡ) che porta una spada, armato d'una spada. *սուր կրօղ, սուսերաւոր. գըլըճ թագըյան, գըլըճլը:*

Ξιφίας-ου (ὁ) simile alla spada. *թուրի նման. գըլըճա պէնզէր.* (ὄθ. οὐσ.) pesce spada. 2. sorta di cometa, che ha la forma d'una spada. *թրաձուկն. 2. թրի ձեւով գիսաւոր աստղ մը. գըլըճ գույրուգ.*

2. գըլըճ դէմիրճինտէ դէր նէվ գայրագըլըճ-ըլըգ:

Ξιφίδιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Ξιφίον. spadetta. պզտիկ սուր · թէչէթ գըլըճ:

Ξιφίον (τὸ) ὑποκρ. τ. Ξίφος.

Ξίφιον (τὸ) gladiolo, spadacciuola. կընճիթն, շուշմայ · ոտատոս (ֆէրան):

Ξιφιστὴρ - ῆρος καὶ Ξιφιστὴς - οῦ (ὁ) budriere, pendagli. թուրը կախելու կապելու գօտի · գըլըճ գայըշը, գըլըճ պաղը:

Ξιφοδρέπανον (τὸ) spada curvata in forma di falce, sciabla. մանգաղի ձեւով ծռած թուր · Ենկիչարի ... գըլըճ, հանճէր:

Ξιφοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma d' una spada. թուրի՝ սուրի ձեւ ունեցող · գըլըճ դէմիրճինտէ:

Ξιφοθήκη (ἡ) guaina di spada. սուրի պատեան · գըլըճ գընը:

Ξιφοκτονέω - ῶ. M. ήσω. uccidere colla spada. թրով մեռցընել · գըլըճ իլէ էօլտիւրմէք:

Ξιφόκτόνος (ὁ, ἡ) (παροξ.) che uccide colla spada. թրով մեռցընող · գըլըճ իլէ էօլտիւրէն · (προπαροξ.) ucciso colla spada. սրով սպաննուած · գըլըճ իլէ վուրուլմուշ էօլտիւրիւլմիւշ:

Ξιφοποιὸς (ὁ) spadajo. սուսերագործ, թուր շինող · գըլըճճը:

Ξίφος - εος - ους (τὸ) spada, pugnale. սուր, թուր, դաշնակ · գըլըճ, հանճէր:

Ξιφουλκία (ἡ) l' azione di sguainare la spada. սուրը պատեններէն՝ ամանէն հանելը · գըլըճ սըյըրմասը՝ գընընտան չէքէք չըգարմասը:

Ξιφουλκὸς (ὁ, ἡ) che ha la spada sguainata. սուրը պատեններէն ամանէն քաշած՝ հանած · չալ գըլըճ, գըլըճը սըյըրմըշ:

Ξιφουργὸς (ὁ) = Ξιφοποιός.

Ξιφοφόρος (ὁ, ἡ) = Ξιφηφόρος.

Ξιφύδριον (τὸ) = Ξιφίδιον. 2. = Τελλίνη.

Ξόανον (τὸ) statua di legno o di pietra. փայտէ կամ քարէ արձան · օդունտան եահօտ դաշտան եօնմա սուրէթ:

Ξοανοποιΐα καὶ Ξοανουργία (ἡ) fabbricazione di statue di legno o di pietra. փայտէ կամ քարէ արձաններ շինելը · օդունտան եահօտ դաշտան օյմա սուրէթլէր եափմասը:

Ξοΐς - ΐδος (ἡ) scarpello. քար կոփելու երկաթէ գրիչ · դաշճը գալէմի:

Ξουθὸς - ἡ - όν. × ἀντὶ Ξανθός.

Ξυήλη (ἡ) pialla. փայտ յղկելու՝ հարթելու գործիք · ռէնտէ:

Ξυλαλόη (ἡ) legno d' aloè, agalloco. հալուէ ծառին փայտը · եօդ աղաճը:

Ξυλάριον (τὸ) ὑποκρ. τ. Ξύλον legnetto. պզտիկ փայտի մը կտոր · դէր ուֆագ օդուն դըրընթըսը:

Ξυλεία (ἡ) legname. տապաշ, փայտեղէնք · քէրէստէ, օդուն:

Ξυλεύομαι. M. εύσομαι. legnare, far legna, raccogliere legna. փայտ կտրել՝ ժողվել · օդուն քէսմէք՝ թօփլամագ՝ եըղմագ:

Ξυλεὺς - έως (ὁ, ἡ) καὶ Ξυλευτὴς - οῦ (ὁ) = Ξυλουργός.

Ξυληγέω - ῶ. M. ήσω. trasportare delle legna. փայտ կրել · օդուն թաշըմագ:

Ξυληγὸς (ὁ, ἡ) che porta delle legna. փայտ կրող · օդուն թաշըյան:

Ξυλήφιον (τὸ) = Ξυλάριον.

Ξυλίζομαι. M. ίσομαι. = Ξυλεύομαι.

Ξυλικὸς - ἡ - όν. di legno. փայտեղէն · օդունտան:

Ξύλινος - η - ον. fatto di legno. փայտակերտ, փայտէ շինուած · օդունտան եափըլը:

Ξυλισμὸς (ὁ) = Ξυλεία.

Ξυλίτης - ου (ὁ) simile al legno. փայտի նման · օդունա պէնզէր:

Ξυλογλύφος (ὁ, ἡ) = Ξυλουργός.

Ξυλογραφέω - ῶ. M. ήσω. scrivere sopra una tavola. տախտակի՝ պնակիտի մը վրայ գրել · թախթա եա-ղըթէ թախթայ եազմաք:

Ξυλοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile al legno. փայտի նման · օդունա պէնզէր:

Ξυλοθήκη (ἡ) legnaja. փայտ դնելու տեղ · օդունլուգ:

Ξυλοκανθήλια (τὰ) basto di legno. փայտէ համետ, կորդլին · սէմէր (օդունտան):

Ξυλοκέρατον καὶ Ξυλόκοκκον (τὸ) = Κεράτιον.

Ξυλοκοπέω - ῶ. M. ήσω. tagliar legna. 2. bastonare. փայտ կտրել · 2. ծեծել · օդուն քէսմէք · 2. դէօյմէք, դէօգմէք չէքմէք:

Ξυλοκοπία (ἡ) l' azione di tagliare delle legna. 2. bastonata. փայտ կտրելը · 2. ծեծ, գան · օդուն քէսմէսի · 2. դէօգմէք, դայագ:

Ξυλοκόπος (ὁ, ἡ) taglialegna. փայտահատ · օդուն եարըճը:

Ξυλολυχνοῦχος - ου (ὁ) candelliere di legno. փայտէ աշտանակ · օդունտան շամտան:

Ξύλον (τὸ) legno. 2. ceppo di legno. 3. albero. փայտ · 2. կոճեղք, գերաց · 3. ծառ · օդուն · 2. դօմրուգ · 3. աղաճ:

Ξυλόπους - οδος (ὁ, ἡ) che ha i piedi di legno. փայտէ ոտքերով · այագլարը օդունտան:

Ξυλοπώλης - ου (ὁ) venditore di legname. փայտ ծախող · օդուն սադըճը, օդունճու:

Ξυλοσπόγγιον (τὸ) καὶ

Ξυλόσπογγος (ὁ) spugna attaccata all' estremità d' un legno. փայտի մը ծայրը կապուած սպունգ · դէր օդուն ուճունա պաղլը սիւնկէր:

Ξυλόστεγος (ὁ, ἡ) che ha il tetto di legno. փայտեղէն յարկ ունեցող · դամը դաւանը օդունտան:

Ξυλοτόμος (ὁ, ἡ) taglialegna. փայտահատ · օդուն եարըճը:

Ξυλοτρώκτης - ου (ὁ) = Ξυλοφάγος.

Ξυλουργέω - ῶ. M. ήσω. lavorare il legno, essere legnajuolo, falegname. փայտեղէն գործել, հիւսն՝ տատաղձագործ ըլլալ · օդուն իշլէմէք, դիւլգէր՝ մարանկօզ օլմագ:

Ξυλουργία (ἡ) il mestiere del legnajuolo, del falegname. հիւսն՝ տատաղձագործ ըլլալը · դիւլգէրլիք, մարանկօզլուգ:

Ξυλουργικὸς - ἡ - όν. pertinente al legnajuolo. հիւսան պատկանած · դիւլգէրէ դայիր:

Ξυλουργὸς (ὁ, ἡ) legnajuolo, falegname. Հիւսն, տատաղձագործ. տիւլկեր, մարանկօզ:

Ξυλοφάγος (ὁ, ἡ) che rode il legno. փայտ կրծող. օտունը կէմիրէն:

Ξυλοφανὴς - έος (ὁ, ἡ) che pare come legno. փայտի պէս երեւցող. օտուն կիպի կէօրիւնէն:

Ξυλοφθόρος (ὁ, ἡ) che guasta il legno. փայտը ուտող՝ ապականող. օտունու տէրտար՝ խարապ էտէն:

Ξυλοφορέω - ῶ. M. ήσω. portare delle legna. փայտ կրել. օտուն թաշըմագ:

Ξυλοφορία (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Ξυλοφόρος (ὁ, ἡ) che porta delle legna. փայտ կրող. օտուն թաշըյան:

Ξυλόφρακτος (ὁ, ἡ) munito, circondato di legno. փայտով ամրացուցած՝ պատած չորս դին առնուած. օտուն իլէ մուհաքէմլէնմիշ՝ տէօրթ թարաֆը ալընմըշ:

Ξύλοχος (ὁ, ἡ) pieno di alberi. ծառերով լի. աղաճլար իլէ տօլու. (οὐσ.) macchione, denso bosco. թանձրախիտ մացառուտ, հոծ մորի. սըք չալըլըք, սըք օրմանլըք:

Ξυλόω - ῶ. M. ώσω. cangiare in legno. 2 edificare di legno. փայտի դարձնել. 2. փայտէ շինել. օտունա չէվիրմէք. 2. օտունտան եափմագ:

Ξυλώδης - εος (ὁ, ἡ) pieno di legno. փայտով լի. օտուն իլէ տօլու. 2. = Ξυλοειδής.

Ξύλωσις - εως (ἡ) legname d'una fabbrica. շէնքի մը տատաղձ՝ փայտ. պիր պինա քէրէսթէսի:

Ξυμβαίνω (καὶ ὅλα τὰ ἀπὸ τοῦ Ξυμ.) M. βήσομαι. Ἀττ. ἀντὶ Συμβαίνω κτλ.

Ξὺν, Ἀττ. ἀντὶ Σύν.

Ξυνῇ, ἐπίῤ. in comune. առ հասարակ. ալէլումում:

Ξυνὸς - ὴ - όν. ✕ ἀντὶ Κοινός.

Ξυράω (-έω) - ῶ. M. ήσω. radere. գերծուլ, սափրել. թըրաշ էթմէք:

Ξυράκης - εος (ὁ, ἡ) tagliente come il rasojo. ածելիի պէս սուր. ուստուրա կիպի քէսկին:

Ξυρήσιμος (ὁ, ἡ) che si deve radere. գերծուելու, սափրուելու. թըրաշ օլունաճագ, թըրաշլըք:

Ξύρησις - εως (ἡ) rasura. գերծումն, սափրելը. թըրաշ:

Ξυριάω - ῶ. M. άσω. aver voglia di radersi. սափրուիլ՝ գերծուիլ ուզել՝ ախորժել. թըրաշ օլմագ իսթէյէն՝ արզուլէյէն:

Ξύριον (τὸ) ὑποκρ. τ. Ξυρόν. rasojo. ածելի. ուստուրա:

Ξυρὶς - ίδος (ἡ) = Ξιφίον.

Ξυροδόκη (χη) καὶ

Ξυροθήκη (ἡ) scatola de' rasoji. ածելի դնելու տուփ. ուստուրա գութուսու:

Ξύρομαι. M. ξυροῦμαι. radersi, farsi la barba. գերծուիլ, սափրուիլ. թըրաշ օլմագ:

Ξυρὸν (τὸ) καὶ Ξυρὸς (ὁ) rasojo. ածելի. ուստուրա:

Ξυροφορέω - ῶ. M. ήσω. portare un rasojo. ածելի կրել. ուստուրա թաշըմագ:

Ξυῤῥάπτω (καὶ ὅλα τὰ ἀπὸ τοῦ Ξυῤ.) M. ῥαψω. Ἀττ. ἀντὶ Συῤῥάπτω.

Ξύσις - εως (ἡ) pizzicore. մարմաջ. քաշընթը:

Ξύσμα (τὸ) raschiatura. տաշեղ. թալաշ, քազընթը:

Ξυσμάτιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Ξύσμα.

Ξυσματώδης - εος (ὁ, ἡ) simile alla raschiatura. տաշեղի՝ քերթածի նման. թալաշա՝ քազընթըյա պէնզէր:

Ξυσμὸς (ὁ) = Ξύσις.

Ξυσταρχέω - ῶ. M. ήσω. Εἰμὶ —

Ξυστάρχης - ου (ὁ) = Γυμνασιάρχης.

Ξυστὴρ (ὁ) scarpello, raschiatojo. տաշելու գրիչ, քերիչ. տէմիր քալէմ, խէօնմայա տայիր ալէթ:

Ξυστήριον (τὸ) = τῷ προηγ.

Ξυστὴς - οῦ (ὁ) = Ξυστήρ.

Ξυστικὸς - ὴ - όν. che ha la forza di raschiare. տաշել՝ քերել կրցող. խէօնտէլիր:

Ξυστὶς - ίδος (ἡ) = Ξυστρίς.

Ξύστὶς - ίδος ἢ ιδος (ἡ) gonna sottile e lunga. բարակ ու երկան շրջազգեստ (կնիկներու). ինճէ վէ ուզուն ֆիստան:

Ξυστὸν (τὸ) dardo, giavellotto. նետ, սլաք. օք, հէրպէ. 2. = Ξυστός.

Ξυστὸς - ὴ - όν. raschiato. տաշուած, քերթուած. խէօնուլմուշ. (οὐσ.) Ξυστὸς (ἐνν. δρόμος.) portico, loggia, ove gli atleti s' esercitavano. սիւնապատ սրահ՝ կամարներով գաւիթ՝ ուր որ ըմբշամարտները կը կրթուէին. ժիմնաստիքլէրին թալիմ էթտիկլէրի տէհլիզ՝ տէրէքլի քօշք:

Ξυστοφόρος (ὁ, ἡ) armato d'un giavellotto. սլաքաւոր. հէրպէլի:

Ξύστρα - ας καὶ

Ξυστρὶς - ίδος (ἡ) streggia. ձիու քերոց. քաշաղը:

Ξυστρέφω (καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἀρχομένων ἀπὸ Ξυστρ). M. στρέψω. Ἀττ. ἀντὶ Συστρέφω.

Ξύστρον (τὸ) = Λίστρον. 2. = Ξύστρα.

Ξυστροποιὸς (ὁ) che fà delle stregghie. ձիու քերոցներ շինող. քաշաղըճը:

Ξυστρωτὸς - ὴ - όν. raschiato. 2. striata, scanalata (colonna). քերուած, տաշուած. 2. շերտաւոր, շերտաձեւ (սիւն). խէօնուլմուշ. 2. օյմալը, շօղուքլը, օյուք օյուք խէօնուլմուշ (տիրէք):

Ξύω. M. ξύσω. rasticare, grattare. քերթել, քերել. խէօնմէք. քազըմագ. = Ξέω.

O o

O, ο, ὀμικρὸν (τὸ) Omicron. La decima quinta lettera dell' alfabeto greco. Numericamente presa coll' accento di sopra (ό) significa settanta o settantesimo, e coll'accento al di sotto (ͺο) settanta mila. Օմիքրոն. Յունաց այբուբենից հնգետասաներորդ տառը: Համրանքի կողմանէ վրայի շեշտովը (ό) կը

նշանակէ եօթանասուն, կամ եօթանասներորդ, իսկ տակը ըլլալու ատեն (ο) եօթանասուն հազար. Օհեօն. Եօտանիշ.
Ա.յս թուրիկոյի ևս. ետևեց գր.

Ὁ, ἡ, τὸ, ἄρθρ. il, la, lo. (articolo prepositivo (ὁ) ai nomi mascolini, (ἡ) ai femmini e (τὸ) ai neutri. Նախադաս յօդեր՝ որոնցմէ (ὁ) արական անուանց, (ἡ) իգական անուանց ու (το) չէզոք անուանց վրայ կըդրուի.

Ὅ, οὐδ. τῆς ἀντνμ. Ὅς.

Ὀά, ἐπιφών. Σχετλ. oi! guai! եղուկ, աւաղ, ափսոս.

Ὄα - ας (ἡ) sorbo (albero). սին (ծառ).

Ὄα - ας (ἡ) = Οἴα.

Ὄαρ - αρος (ἡ) moglie, consorte, conjuge. կնիկ, լծակից, ամուսին.

Ὀαρίζω. Μ. ίσω. conversare, abboccarsi amorosamente. սիրով տարփանօք կենցաղել՝ խօսակցիլ.

Ὀάρισμα (τὸ) καὶ

Ὀαρισμὸς (ὁ) = Ὀαριστύς.

Ὀαριστὴς - οῦ (ὁ) conversante, compagno, famigliare. կենցաղակից, ընկեր, ընտանի.

Ὀαριστὺς - ύος (ἡ) conversazione, colloquio (amoroso). (սիրալիր տարփական) կենցաղավարութիւն՝ խօսակցութիւն.

Ὀβελιαῖος - α - ον. che ha la forma di spiedo. շամփուրի ձեւով.

Ὀβελίας - ου (ὁ) (Ἄρτος) pane abbrustolito sullo spiedo. շամփուրի վրայ կարմրած հաց.

Ὀβελίσκος (ὁ) piccolo spiedo. 2. lama di spada. 3. obelisco. պզտիկ շամփուր. 2. Թուրի շեղբ. 3. քարկոթող, բուրգն.

Ὀβελίτης - ου (ὁ) = Ὀβελίας.

Ὀβελὸς (ὁ) spiedo. 2. lineetta tirata al di sotto degli sbagli d' una opera per segno di correzione. շամփուր. 2. գրքի մը մէջ գոնուող սխալներուն տակը քաշուած պզտիկ գիծ մը, սրբագրուած ըլլալը ցուցընելու համար.

Ὀβολὸς (ὁ) obolo (sorta di moneta presso gli Ateniesi.) դանկ (տեսակ մը դրամ Աթենացւոց քով). Օղօլ, մանիր (Աթէնացւոց ...).

Ὀβολοστάτης - ου (ὁ) usurajo, banchiere. վաշխառու, սեղանաւոր.

Ὀβολοστατικὴ (ἡ) (ἐνν. τέχνη) la professione dell' usurajo. վաշխառութիւն.

Ὀβριμόθυμος (ὁ, ἡ) coraggioso, magnanimo. քաջասիրտ, սրտոտ.

Ὄβριμος - η ἢ ος - ον. forte, robusto. 2. impetuoso. 3. terribile. ուժով, կորովի. 2. ուժգին. 3. ահաւոր.

Ὀγδοαῖος - α - ον. d' otto giorni. 2. che si fà all' ottavo giorno. ութը օրուան. 2. ութերորդ օրը եղող.

Ὀγδοὰς - άδος (ἡ) numero ottonario. ութեակ թիւ.

Ὀγδοήκοντα (οἱ, αἱ, τὰ) (ἄκλ.) ottanta. ութսուն. (80)

Ὀγδοηκονταέτὴς - έος ἢ εος (ὁ, ἡ) ottuagenario. ութսնամեայ.

Ὀγδοηκοντάπηχυς - εως (ὁ, ἡ) di 80 braci. 80 կանգուն եղող. 80

Ὀγδοηκοντούτης - ου (ὁ) = Ὀγδοηκονταέτής.

Ὀγδοηκοσταῖος - α - ον. che si fà all' ottantesimo giorno. ութսուներորդ օրը եղող.

Ὀγδοηκοστὸς - ἡ - όν. ottantesimo. ութսուներորդ.

Ὄγδοος - η - ον. ottavo. ութերորդ.

Ὄγε - ἥγε - τόγε. ✕ ἀντὶ οὗτος - αὕτη - τοῦτο.

Ὀγκάομαι - ῶμαι. Μ. ήσομαι. ragghiare. զռնչել.

Ὀγκηθμὸς (ὁ) καὶ Ὄγκημα (τὸ) ragghio. զռնչիւն.

Ὀγκηρὸς - ὰ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ηρῶς. gonfio, tumido. ուռած. (κυρ. καὶ μτφρ.)

Ὄγκησις - εως (ἡ) = Ὀγκηθμός.

Ὀγκητὴς - οῦ (ὁ) che ragghia. զռնչացող.

Ὄγκινος - η - ον. curvo, curvato, ծռած, ծուռ, կոր, թեք. (οὐσ.) ἀντὶ Ὄγκος.

Ὄγκος (ὁ) tumore, gonfiamento. 2. mole, massa. 3. fasto, arroganza. ուռեցք, ուռոյց. 2. մեծութիւն, քանակ, կոյտ. 3. պերճութիւն, գոռոզութիւն.

Ὄγκος (ὁ) (συγγ. τ. Ἀγκών.) uncino, amo. ճանկ, կարթ.

Ὀγκόω - ῶ. Μ. ώσω. gonfiare. ուռեցընել.

Ὀγκώδης - εος (ὁ, ἡ) gonfio, tumido. 2. voluminoso. 3. superbo, pieno di se, arrogante. ուռեցած. 2. մեծաքանակ. 3. գոռոզ, հպարտ, փքացեալ.

Ὄγκωμα (τὸ) = Ὄγκος (κυρ. καὶ μτφρ.)

Ὄγκωσις - εως (ἡ) gonfiamento. ուռենալը.

Ὀγκωτὸς - ἡ - όν. gonfiato, tumido. ուռեցած.

Ὀγμεύω. Μ. εύσω. solcare. ակօս բանալ.

Ὄγμος (ὁ) solco. 2. fila, ordine, via. ա-

կօս. 2. կարգ, ճամբայ. եօլ... 2. ուրտ, եօլ:

Ὀδαγμὸς (ὁ) morso, morsicatura, pizzicore. խածնելը, խածուած, խայթ. ...
Ὀδάζω. Μ. άξω. = Ὀδαξάω.
Ὀδαῖος - α - ον. adatto, necessario pel viaggio. ճամբու յարմար՝ հարկաւոր. եօլա ... Ὀδαῖα (τὰ) viatico. ճամբու պաշար, նպարակ. եօլ ...
Ὀδὰξ, ἐπίῤ. coi denti. ակռաներով. ...
Ὀδαξάω (έω) - ῶ. Μ. ήσω. (αὐτπθ.) sentire del pizzicore, della morsura. մարմաջել, խայթիլ, խածուածի ցաւը իմանալ. ...
Ὀδαξησμὸς (ὁ) = Ὀδαγμός.
Ὀδάω - ῶ. Μ. ήσω. vendere. ծախել. ... (μσ.) comprare. ծախու առնել. ...
Ὅδε - ἥδε - τόδε. ἀντνμ. Δεικτ. = Οὗτος αὕτη, τοῦτο.
Ὁδεία (ἡ) viaggio. ճանապարհորդութիւն. եօլճուլուգ:
Ὁδεύσιμος (ὁ, ἡ) (τόπος). (luogo) adatto a far viaggio. ճամբայ ընելու յարմար (տեղ). եօլճուլուգ ... (մահալ):
Ὁδευτὴς - οῦ (ὁ) = Ὁδίτης.
Ὁδεύω. Μ. εύσω. viaggiare. ճանապարհորդել, ճամբայ ընել. եօլճուլուգ ...:
Ὁδηγέω - ῶ. Μ. ήσω. condurre, guidare. առաջնորդել, ճամբայ ցուցընել. ...
Ὁδηγητὴς - οῦ (ὁ) = Ὁδηγός.
Ὁδηγητικὸς - ή - όν. atto a guidare. առաջնորդական, առաջնորդելու յարմար. ...
Ὁδηγία (ἡ) guidamento. առաջնորդութիւն. ...
Ὁδηγὸς (ὁ, ἡ) guida, conduttore. առաջնորդ, ուղղեցոյց. ..., եօլ ...
Ὁδὶ - ἡδὶ - τοδὶ, Ἀττ. ἀντὶ Ὅδε κτλ.
Ὅδιος (ὁ, ἡ) = Ὁδαῖος.
Ὁδίτης - ου (ὁ) viaggiatore, viandante. ճամբորդ. եօլճու:
Ὁδοιπλανέω - ῶ. Μ. ησω. sviarsi dalla strada, smarrire la strada. ճամբէ ելլել, ճամբան կորսնցընել. ...
Ὁδοιπλανὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha smarrito la strada, sviato. ճամբան կորսնցուցած. ...
Ὁδοιπορέω - ῶ. Μ. ήσω. viaggiare, far viaggio. ճանապարհորդել, ճամբայ ընել. եօլճուլուգ ..., եօլ ...
Ὁδοιπορία (ἡ) viaggio. ճամբորդութիւն. եօլճուլուգ:
Ὁδοιπορικὸς - ή - όν. viatorio, da viaggio. ճամբու պատկանած. եօլա ... Ὁδοιπορικὸν (τὸ) (ἐνν. βιβλίον). itinerario, descrizione del viaggio. ճամբորդութեան պատմութիւն կամ ստորագրութիւն. ..., եօլճուլուգ ...

Ὁδοιπορικῶς, ἐπίῤ. da viaggiatore. ճամբորդի պէս. եօլճու ...
Ὁδοιπόριος (ὁ, ἡ) = Ὁδοιπορικός.
Ὁδοιπόρος (ὁ) viaggiatore. ճամբորդ. եօլճու:
Ὀδόμετρον (τὸ) instrumento per misurare il viaggio. ճամբան չափելու գործիք. եօլ ...
Ὀδοντάγρα - ας (ἡ) cavadenti (instrumento). ատամնախիլ, ակռայ հանելու գործիք. ...
Ὀδονταγωγὸς (ὁ, ἡ) cavadenti, colui che cava i denti. ատամնահան, ակռայ քաշող. ... (οὐσ.) Ὀδονταγωγὸν (τὸ) = τῷ προηγ.
Ὀδονταλγέω - ῶ. Μ. ήσω. aver male a' denti, aver dolore di denti. ակռայի ցաւ ունենալ, ակռան ցաւիլ. ...
Ὀδονταλγία (ἡ) dolor di dente. ակռայի ցաւ. ...
Ὀδοντίασις - εως (ἡ) = Ὀδοντοφυΐα.
Ὀδοντιάω - ῶ. Μ. άσω. = Ὀδοντοφυέω.
Ὀδοντικὸς - ή - όν. di dente, pertinente ai denti. ակռայի պատկանած. ...
Ὀδοντογλυφὶς - ίδος (ὁ, ἡ) stuzzicadenti, dentelliere. քչփորիկ. ...
Ὀδοντοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) dentato, che ha la forma di denti. ատամնաձեւ. ...
Ὀδοντομάχης - ου (ὁ) che combatte coi denti. ակռաներով ծեծկռուող. ...
Ὀδοντοφθόρος (ὁ, ἡ) che guasta i denti. ակռաները պապկանող՝ գէշցընող. ...
Ὀδοντοφόρος (ὁ, ἡ) dentato. ատամնաւոր, ակռայ ունեցող. ...
Ὀδοντοφυέω - ῶ. Μ. ήσω. far i denti. ակռայ հանել, ակռան ելլել՝ բուսնիլ. ...
Ὀδοντοφυὴς - έος (ὁ, ἡ) che fà i denti. ակռայ հանող, ակռան բուսնող. ...
Ὀδοντοφυΐα (ἡ) il mettere, lo spuntare de' denti. ակռաներուն ելլելը՝ բուսնիլը. ...
Ὀδοντόω - ῶ. Μ. ώσω. render dentato. ատամնաւոր ընել. ...
Ὀδοντωτὸς - ή - όν. dentato. ատամնաւոր, ակռայ ունեցող. ...
Ὁδοποιέω - ῶ. Μ. ήσω. aprire, preparare la strada. 2. regolare, assoggettare ad un metodo. ճամբայ բանալ՝ պատրաստել. 2. կարգել, կարգադրել, մեթոտոսի մը ընել. եօլ ... 2. ...
Ὁδοποίησις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.
Ὁδοποιητικὸς - ή - όν. che può aprire, preparare la strada ecc. ճամբայ բանալ՝ պատրաստել կրցող եւ այլն. եօլ ...
Ὁδοποιΐα (ἡ) il mestiere del costruttore delle strade. ճամբաները շինողին՝ յարդարողին պաշտօնը. ...
Ὁδοποιὸς (ὁ, ἡ) che apre, prepara la

strada. 2. costruttore, accomodatore delle strade. Ճանապարհ բացող՝ պատրաստող. 2. ճանապարհորդ. յարդարող.

Ὁδὸς (ἡ) strada, via, sentiero, cammino. 2. viaggio. Ճանապարհ, ճամբայ. 2. ճանապարհորդութիւն.

Ὀδὸς (ὁ) soglia. սեմն.

Ὁδοσκοπέω-ῶ. Μ. ήσω. osservare, esplorare le vie, assassinare. Ճանապարհները նայիլ՝ լրտեսել, աւազակել.

Ὁδοσκόπος (ὁ, ἡ) che osserva, esplora le vie, assassino. Ճանապարհները նայող՝ լրտեսող, աւազակ.

Ὁδοστατέω-ῶ. Μ. ήσω. fermare o fermarsi per la strada. Ճամբան կայնեցընել կամ կենալ.

Ὁδοστάτης-ου (ὁ) custode delle vie. Ճամբու պահապան.

Ὁδοστρωσία (ἡ) lastricato, lastricatura. սալայատակ, յատակումն, Ճամբան քարով յօրինելը.

Ὀδοὺς-όντος (ὁ) dente. ակռայ. (κυρ. καὶ μτφρ).

Ὁδοφυλακέω-ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —

Ὁδοφύλαξ-ακος (ὁ) custode delle vie. Ճամբու պահապան.

Ὁδόω-ῶ. Μ. ώσω. mostrare la strada, guidare, scortare. Ճամբայ ցուցընել, առաջնորդել.

Ὀδυνάω-ῶ. Μ. ήσω. cagionare del dolore, affliggere. ցաւ պատճառել, ցաւցընել.

Ὀδύνη (ἡ) dolore. ցաւ.

Ὀδυνηρὸς-ὰ-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-ηρῶς. penoso, affliggente. վշտալի, ցաւցընող.

Ὀδυνώδης-εος (ὁ, ἡ) = Ὀδυνηρός.

Ὄδυρμα (τὸ) καὶ Ὀδυρμὸς-οῦ (ὁ) lamento, pianto. կոծ, ողբ, լալ.

Ὀδύρομαι. Μ. νροῦμαι. piangere, lamentarsi. լալ, ողբալ, կոծել.

Ὀδυρτικὸς-ὴ-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-ικῶς. lamentatore, querulo. ողբացող, քանքատող.

Ὀδυρτὸς-ή-όν. lamentevole. ողբալի, ցաւագին.

Ὀδύσσομαι. Μ. ὀδύσομαι. (εὔχρ. μόνον ὁ ἀόρ. Ὠδυσάμην καὶ ὁ πρκ. Ὀδώδυσμαι.) mettersi in collera. բարկանալ, սրդողիլ.

Ὀδωδὴ (ἡ) odore. հոտ.

Ὀδὼν-όντος (ὁ) Ἰων. ἀντὶ Ὀδούς.

Ὁδωτὸς-ή-όν. = Ὁδεύσιμος.

Ὄζαινα-ης (ἡ) polisso, ozena (escrescenza carnosa che viene dentro il naso). պոլիպոդ (քթին ծակերուն մէջ մեծցած՝ ածան միս).

Ὄζη (ἡ) la puzza del fiato. շունչի գարշ հոտ.

Ὀζοθήκη (ἡ) chiavica. լուալիք.

Ὀζόλης-ου (ὁ) puzzolente. գարշահոտ, գէշ հոտող.

Ὄζος-ου (ὁ) nodo, ramo d'albero. ծառի ոստ.

Ὀζόστομος (ὁ, ἡ) cui puzza la bocca, il fiato. բերանը հոտող, գարշահոտ շունչ ունեցող.

Ὄζω. Μ. ὀζήσω καὶ ὀζέσω. avere buono o cattivo odore, olezzare o puzzare. աղէկ կամ գէշ հոտ ունենալ, աղէկ կամ գարշ հոտիլ.

Ὀζώδης-εος (ὁ, ἡ) puzzolente. գարշահոտ. 2. = τῷ

Ὀζωτὸς-ὴ-όν. nodoso, ramoso. ոստաւոր ըլլ.

Ὅθ' (κατ' ἀποκ. πρὸ φων. δασ.) ἀντὶ Ὅτι.

Ὅθεν, ἐπίῤ. donde 2. perciò, perlocchè. ուստի, ուսկից որ. 2. վասն որոյ, անոր համար.

Ὅθι, ἐπίῤ. ove. ուր որ.

Ὀθνεῖος-α-ον. straniero, forestiere. օտար, օտարական.

Ὀθνεότυμβος (ὁ, ἡ) seppellito in paese straniero. օտար աշխարհ թաղուած.

Ὄθομαι (παρτ. Ὠθόμην καὶ πλέον οὔ) aver cura, calere. հոգալ, խնամել.

Ὀθόνη (ἡ) pannilini, tela. 2. tovagliolo, salvietta. 3. vela. կտաւիք, Ճերմկեղէն, լաթ. 2. սեղանոյ անձեռոցք. 3. առագաստ.

Ὀθόνινος-η-ον. di tela, di panno lino. լաթէ.

Ὀθόνιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Ὀθόνη.

Ὀθονιοπώλης-ου (ὁ) venditore di panni lini, di tele. Ճերմկեղէն՝ լաթ ծախող.

Ὀθονοποιὸς (ὁ) facitore di panni lini, di tele (Λατ. lintearius). Ճերմկեղէն՝ լաթ շինող.

Ὀθονοσκεπὴς-έος (ὁ, ἡ) coperto di tela. լաթով ծածկուած.

Οἴ, ἐπιφών. ohimè! lassome! ափսոս ինծի, եղո՜կ.

Οἱ, ὀνομστ. πλθ. τ. ἄρθρ. Ὁ.

Οἵ, ὀνομστ. πλθ. τῆς ἀναφορ. ἀντνμ. Ὅς.

Οἷ, δοτ. τῆς προσωπ. ἀντνμ. Οὗ.

Οἷ, ἐπίῤ. τοπ. ove. ուր որ.

Οἴα ἢ Οἴα (ἡ) pelle di pecore. ոչխարի մորթ.

Οἷα, οὐδ. πλθ. τ. Οἷος.

Οἰαδὸν, ἐπίῤ. solamente. միմիայն.

Οἰακίζω. Μ. ίσω. diriggere, governare (la nave). ուղղել, կառավարել (նաւը).

Οἰακιστὴς-οῦ (ὁ) direttore della nave, piloto, timoniere. նաւը ուղղող, նաւուղիղ, ղեկավար. կէմիյի գուլլանան, րէյիզ, տիւմէնճի։

Οἰακονομέω-ῶ. M. ήσω. = Οἰακίζω.

Οἰακονόμος (ὁ, ἡ) timoniere. ղեկավար. տիւմէնճի։

Οἴαξ-ακος (ὁ) timone. ղեկ. տիւմէն. (κυρ. καὶ μτφρ.).

Οἴγνυμι καὶ

Οἴγω. M. οἴξω. × ἀντὶ Ἀνοίγω.

Οἶδα. M. εἴσομαι καὶ εἰδήσω. sapere, conoscere. գիտնալ, ճանչնալ. պիլմէք, թանըմագ։

Οἰδαίνω. M. οἰδήσω. gonfiare o gonfiarsi. ուռեցընել կամ ուռիլ. շիշիրմէք եախօտ շիշմէք (κυρ. καὶ μτφρ.).

Οἰδαλέος-α-ον. gonfio. ուռած. շիշմիշ, շիշկին։

Οἰδάω (έω)-ῶ. M. ήσω. gonfiarsi. ուռենալ. շիշմէք։

Οἴδημα (τὸ) tumore. ուռեցք. շիշ, եումրու։

Οἰδηματόεις-εσσα-εν καὶ Οἰδηματώδης-εος (ὁ, ἡ) gonfio. ուռեցած. գապարմըշ, շիշմիշ։

Οἴδησις-εως (ἡ) gonfiamento. ուռենալը, շիշմէ, գապարմա։

Οἶδος-εος (τὸ) = Οἴδημα.

Οἴειος-α-ον. pecorile, di pecora. ոչխարի. գոյունա տայիր՝ մախսուս։

Ὀϊζυος (ὁ, ἡ) καὶ

Ὀϊζυρὸς καὶ (Ἀττ.) Οἰζυρὸς-ὰ-όν. infelice, misero. խեղճ, ողորմելի. պէրիշան, սէֆիլ։

Ὀϊζὺς καὶ (Ἀττ.) Οἰζὺς-ύος (ἡ) miseria, calamità. խեղճութիւն, աղէտք, տառապանք. սէֆիլլիք, տէրտ, պէլա։

Ὀϊζύω. M. ύσω. soffrire delle miserie, provare delle disgrazie. խեղճութիւն վիշտ քաշել. տէրտ՝ սէֆիլլիք չէքմէք։

Οἴημα (τὸ) opinione, parere. կարծիք, միտք. ֆիքիր, զան. 2. = Οἴησις.

Οἰηματίας-ου (ὁ) presuntuoso. ինքնահաւան, մեծամիտ. քէնտիպէյէն, ֆօտուլ։

Οἴησις-εως (ἡ) presunzione, presuntuosità. յանձնապաստանութիւն, իրեն անձին հաւնիլը. քէնտիպէյէնլիք, մաղրուրլուգ, խօտպինլիք։

Οἰησίσοφος (ὁ, ἡ) καὶ Οἰησίφρων-ονος (ὁ, ἡ) sciolo. իմաստակ. ճահիլ, արիֆ կէչինէն. ἴδε καὶ Οἰηματίας.

Οἰητὴς-οῦ (ὁ) chi pensa, stima, crede. մտածող, կարծող. տիւշիւնէն, զանն՝ պէյան էտէն։

Οἴκαδε, ἐπίῤ. in casa. տունը. էվտէ։

Οἰκάριον (τὸ) = Οἰκίδιον.

Οἰκειοπραγέω-ῶ. M. ήσω. occuparsi ai proprj affari. իր գործքերուն նայիլ՝ պարապիլ. քէնտի իշինէ կիւճիւնէ պագմագ՝ մուգայէթ՝ մէշղուլ օլմագ։

Οἰκειοπραγία (ἡ) l'occuparsi ai propri affari. իր բանին գործքին պարապիլը. քէնտի իշինէ կիւճիւնէ մէշղուլ օլմա։

Οἰκεῖος-α-ον. domestico, famigliare. 2. amico, parente. 3. proprio, particolare. ընտանի, տանին. 2. բարեկամ, ազգական. 3. յատուկ, մասնաւոր. էվէ տայիր, էվտէքի. 2. տօսթ, աքրապա, խըսըմ. 3. տայիր, միւթէալլիք, մախսուս։

Οἰκειότης (ἡ) famigliarità. մտերմութիւն. եարանլըգ, ահպապ տօսթլուգ։

Οἰκειοφώνως, ἐπίῤ. in propria, paterna lingua. բուն իր՝ հայրենի բարբառովը՝ լեզուաւը. աթա քէնտի՝ պապասընըն տիլինտէ՝ լիսանընտա։

Οἰκειόω-ῶ. M. ώσω. render famigliare, conciliare. ընտանի ընել, մտերմացընել, հաշտեցընել. տօսթլաշտըրմագ, մուսահիպ էթմէք, պարըշտըրմագ. (μσ.) appropriarsi. իրեն սեփականել. քէնտիսինէ մախսուս՝ թախսիս էթմէք։

Οἰκείωμα (τὸ) mezzo di conciliare. հաշտեցընելու միջոց. պարըշտըրաճագ վէճհ՝ էօլ։

Οἰκείως, ἐπίῤ. famigliarmente, amichevolmente. մտերմաբար, բարեկամաբար. մուխլիսանէ, տօսթանէ։

Οἰκείωσις-εως (ἡ) famigliarità. 2. conciliazione. 3. appropriamento. մտերմութիւն, ընտանութիւն. 2. հաշտեցընելը, 3. իրեն սեփականելը. աքրապ տօսթլուգ, մուսահիպլիք. 2. պարըշտըրմագլըգ. 3. քէնտիսինէ մախսուս՝ թախսիս էթմէ։

Οἰκετεία (ἡ) famigliari, la servitù. ծառաները, սպասաւորք. հիզմէթքեարլար, ուշագլար։

Οἰκετεύω. M. εύσω. × ἀντὶ Οἰκῶ. 2. (συχνότ. μσ.) servire, essere famigliare. ծառայել, սպասաւոր ըլլալ. խիզմէթ էթմէք, ուշագ օլմագ։

Οἰκέτης-ου (ὁ) famigliare, servidore. ծառայ, սպասաւոր. ուշագ, խիզմէթքեար։

Οἰκετικὸς-ὴ-όν. servile. ծառայական. խիզմէթքեարա մէնսուպ։ Οἰκετικὸν (τὸ) la servitù, i famigliari. ծառաներ, սպասաւորք. խիզմէթքեարլար։

Οἰκέτις-ιδος (ἡ) θηλ. τ. Οἰκέτης. fantesca, serva. աղախին, նաժիշտ. հալայըգ, պէսլէմէ։

Οἰκεὺς-έως ἢ ῆος (ὁ) × ἀντὶ Οἰκέτης.

Οἰκέω-ῶ. M. ήσω. abitare. 2. amministrare, governare. բնակիլ. 2. վարել, ուղղել, կառավարել. սաքին օլմագ, էգամէթ էթմէք. 2. գուլլանմագ, չէքիփ չէվիրմէք, իտարէ էթմէք։

Οἴκημα (τὸ) abitazione, domicilio, camera. բնակարան, օթեւան, խուց. սաքին օլաճագ մահալ, մէսքէն, օտա։

Οἰκηματικὸς-ὴ-όν. che spetta ad una abitazione, domestico. բնակարանի պատկանած, տանին. մէսքէնէ՝ սաքինաթա՝ էվէ տայիր։

Οἰκημάτιον (τὸ) casuccia. պզտիկ տուն. էվճիք։

Οἰκήσιμος (ὁ, ἡ) abitabile. բնակելի. սաքին օլունապիլիր։

Οἴκησις-εως (ἡ) abitazione. բնակութիւն. սաքինաթ։

Οἰκητὴρ (ὁ) × ἀντὶ Οἰκητής.

Οἰκητήριον (τὸ) abituro. բնակարան. սաքին օլաճագ մահալ։

Οἰκητὴς-οῦ (ὁ) abitante. բնակիչ · սաքին օլան, մութէմէքքին :

Οἰκητὸς-ὴ-όν. abitato. բնակուած · սաքին օլունմուշ · 2 · = *Οἰκήσιμος.*

Οἰκήτωρ-ορος (ὁ) = *Οἰκητήρ.*

Οἰκία (ἡ) = *Οἶκος.* 2. (*συνεκδχ.*) famiglia. գերդաստան · էվ խալքը, ֆամիլեա :

Οἰκιακὸς-ὴ-όν. = *Οἰκεῖος.*

Οἰκίδιον (τὸ) *ὑπκρ. τ. Οἰκίον.* casetta. պզտիկ տուն · էվճիք :

Οἰκίζω. Μ. ίσω. = *Κατοικίζω.*

Οἰκίον (τὸ) *ὑπκρ. τ. Οἶκος.* (*συνήθ. εἰς τὸ πλθ.*) = *Οἰκία.*

Οἴκισις-εως (ἡ) = *Κατοίκισις.*

Οἰκίσκη (ἡ) *καὶ Οἰκίσκος* (ὁ) *ὑπκρ. τ. Οἶκος.* casuccia. պզտիկ տուն · էվճիք :

Οἰκισμὸς (ὁ) = *Κατοικισμός.*

Οἰκιστὴς-οῦ (ὁ) fondatore d'una città, d'una colonia. քաղաք մը՝ հաստուած մը ժողովուրդ շինող՝ հիմնող · պիր շէհիր՝ պիր պէօլիւք ճէմաաթ թէմէլին՝ քուրան քիշի :

Οἰκιστικὸς-ὴ-όν (*καὶ ἐπίῤ.*) *-ικῶς.* che concerne la fondazione d'un'abitazione, d'una città o d'una colonia. բնակարան մը՝ քաղաք մը՝ հաստուած մը ժողովուրդ յարդարելու՝ հիմնելու պատկանած · պիր մէսքէն՝ պիր շէհիր՝ պիր պէօլիւք ճէմաաթ թէմէլինէ մէնսուպ :

Οἰκόβιος (ὁ, ἡ) che vive sempre in casa. միշտ տան մէջ բնակող · դայիմ էվտէ էօթուր կէչիրէն՝ եաշայան :

Οἰκογενὴς-έος (ὁ, ἡ) (*κυρ. δοῦλος*) (servo) nativo di casa. ընդոծին, տանը մէջ ծնած (ծառայ) · էվտէ տօղմուշ՝ պէօյիւմիւշ (ուշագ) :

Οἰκοδέσποινα-ης (ἡ) la padrona della casa, madre di famiglia. տան խաթուն, տան տիկին · էվ գատընը :

Οἰκοδεσποτεία (ἡ) l'autorità del padrone di casa, del padre di casa, del padre di famiglia. տանուտէր՝ տան մեծ՝ հայր ըլլալը · աղալըգ, էվին պապասը՝ աղասը օլմագլըգ :

Οἰκοδεσποτέω-ῶ. Μ. ήσω. essere padrone di casa, padre di famiglia. տանուտէր՝ տան մեծ՝ հայր ըլլալ · էվ պապասը՝ աղասը օլմագ :

Οἰκοδεσπότης-ου (ὁ) padrone di casa, padre di famiglia. տանուտէր, տան մեծ՝ հայր · էվ աղասը՝ պապասը :

Οἰκοδεσποτικὸς-ὴ-όν. pertinente al padre di famiglia. տանը մեծին պատկանած · էվ աղասընա մէնսուպ :

Οἰκοδίαιτος (ὁ, ἡ) che vive, si nutrisce in casa. տանը մէջ ապրող՝ սնանող · էվտէ կէչինէն՝ պէսլէնէն :

Οἰκοδομέω-ῶ. Μ. ήσω. edificare (una casa). (տուն մը) շինել՝ կանգնել · (պիր էվ) եափմագ՝ գուրմագ՝ պինա էթմէք · 2 · (*μτφρ.*) edificare, dar buon esempio. ուրիշները շինել, բարի օրինակ տալ · էօրնէք վէրմէք :

Οἰκοδομὴ (ἡ) = *Οἰκοδόμησις καὶ*

Οἰκοδόμημα (τὸ) edifizio. շինուած, շէնք · եափը, պինա :

Οἰκοδόμησις-εως (ἡ) edificazione. 2. edificazione, buon esempio. շինութիւն, կառուցանելը · 2 · շինութիւն, բարի օրինակ · եափը, պինա էթմէ · 2 · էօրնէք :

Οἰκοδομητικὸς-ὴ-όν. che concerne l'edificazione. շինութեան պատկանած, կառուցանելու վերաբերեալ · եափըյա՝ պինայա մութէալլիք :

Οἰκοδομητὸς-ὴ-όν. edificato. 2. che si può edificare. շինուած, կառուցեալ · 2 · շինուելու կարելի · գուրուլմուշ, պինա օլմուշ · 2 · պինա օլունապիլիր, գուրուլապիլիր :

Οἰκοδομικὸς-ὴ-όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) *-ικῶς.* che concerne l'edificatore. 2. perito nell' edificare. (տուն մը) շինողի պատկանած · 2 · (տուն) շինելը սորված, (տան) շինութեան հմուտ · (պիր էվ) եափանա մութէալլիք · 2 · (էվ) եափմաղա ուսթա, պինայա աշինա · *Οἰκοδομικὴ* (ἡ) (*ἐνν. τέχνη*) l'architettura. ճարտարապետութիւն · միմարլըգ, գալֆալըգ :

Οἰκοδόμος (ὁ, ἡ) edificatore. (տուն մը) շինող, կառուցանող · (պիր էվ) եափան՝ պինա էդէն · (*οὐσ.*) architetto. ճարտարապետ · միմար, գալֆա :

Οἴκοθεν, ἐπίῤ. di casa, dalla casa. 2. da se stesso. տնէ · 2 · ինքիրմէ · էվտէն · 2 · քէնտիլիյինտէն :

Οἴκοθι × *ἀντὶ* —

Οἴκοι, ἐπίῤ. in casa. 2. in patria. տանը մէջ · 2 · ի հայրենիս · էվտէ · 2 · վէթանտա :

Οἰκοκερδὴς-έος (ὁ, ἡ) = *Οἰκωφελής.*

Οἰκονομέω-ῶ. Μ. ήσω. amministrare, dirigere una casa, essere economo. տուն մը կառավարել՝ տնտեսել · պիր էվ չէվիրմէք, պիր էվին իտարէսինէ մուգայէտ էթմէք, խանէտարլըգ էթմէք, վէքիլհարճ օլմագ :

Οἰκονομία (ἡ) amministrazione d'una casa, economia. տան կառավարութիւն, կոնոմոս ըլլալը, տնտեսութիւն · պիր էվ չէվիրմէսի, խանէտարլըգ, վէքիլհարճլըգ :

Οἰκονομικὸς-ὴ-όν. che appartiene all' amministrazione d'una casa. տան մը կառավարութեան՝ մատակարարութեան պատկանած · պիր էվ չէվիրմէյէ մութէալլիք, պիր էվ իտարէսինէ մէնսուպ : *Οἰκονομικὴ* (ἡ) l'economia, l'arte d'amministrare una casa. կոնոմոսութիւն, տուն մը կառավարելու արհեստ · էվ իտարէճիլիյի, խանէտարլըգ, պիր էվ չէվիրմէ սընաաթը :

Οἰκονομικῶς, ἐπίῤ. economicamente. ընտեսութեամբ · խանէտարլըգ իլէ :

Οἰκονόμος (ὁ, ἡ) economo, amministratore d'una casa, dispensatore. կոնոմոս, տնտես, տան վերակացու · էվ իտարէճիսի, խանէտար, վէքիլհարճ :

Οἰκοποιέω-ῶ. Μ. ήσω. fabbricare una casa. տուն մը շինել · պիր էվ եափմագ :

Οἰκοποιὸς (ὁ, ἡ) costruttore d'una casa. տուն մը շինող · պիր էվ եափան :

Οἶκος (ὁ) casa. 2. abitazione. 3. famiglia, stirpe. տուն · 2 · բնակարան · 3 · գերդաստան, տոհմ · էվ · 2 · մէսքէն, սուքնաթ · 3 · ֆամիլեա, էվ խալքը, սիւլալէ · 4 · = *Περιουσία.*

Οἰκόσιτος (ὁ, ἡ) che si nutrisce in casa propria. իր տանը մէջ սնանող · քէնտի էվինտէ պէսլէնէն՝ կէչինէն :

Οἰκοσόος (ὁ, ἡ) che salva la casa. տունը ազատող · էվի գուրթարան :

Οἰκοτραφὴς-έος (ὁ, ἡ) = *Οἰκόσιτος καὶ Οἰκογενής.*

Οἰκοτρίβης-ου (ὁ) = *Οἰκότριψ.*

Οἰκοτριβία (ἡ) lo stato d'un servo o d' uno schiavo nativo di casa. տանը մէջ ծնած ծառայ կամ գերի ըլլալը. եվդէ տօղմա՝ դէօյլէմէ ատլըգ՝ գուլ՝ քէօլէ օլմագ։

Οἰκοτριβικὸς-ή-όν. pertinente ad un servo o schiavo nativo di casa. տան մէջ ծնած ծառայի մը կամ գերիի մը պատկանած. եվդէ տօղմա՝ դէօյլէմէ գուլա՝ քէօլէյէ մահսուս։

Οἰκότριψ-ιβος (ὁ, ἡ) servo o schiavo nativo di casa (*Λατ.* verna.) ընդոծին, տան մէջ ծնած ծառայ կամ գերի. եվդէ տօղմա՝ ազմա՝ դէյլէմէ գուլ խըզմէթ քէօլէ։

Οἰκουμένη-ης (ἡ) (ἐνν. γῆ) l'universo. տիեզերք. քէայինաթ, ճիհան, ալէմ։

Οἰκουμενικὸς-ή-όν. ecumenico, universale. տիեզերական, ընդհանրական. ճիհանի, ամմի։

Οἰκουρέω-ῶ. Μ. *ήσω.* stare sempre in casa, star in ozio. միշտ տունը կենալ, պարապ պարապ կենալ. դայիմա եվդէ օդուրմագ, իշսիզ կէզմէյիպ պօշ օդուրմագ։

Οἰκουρία (ἡ) vita oziosa, infingardaggine. անգործ կեանք, դատարկութիւն, հեղգութիւն. իշսիզ պօշ եօմիւր, ախմագլըգ, թէմպէլլիք։

Οἰκουρικὸς-ή-όν. sedentario, domestico. նստողական (կեանք). օթուրուշ (եօմիւր), եվ իչինդէ մէքանըն օլան։

Οἰκούριος-α ή ος-ον. = *Οἰκουρικὸς* (*οὐσ.*) *Οἰκούρια* (τὰ) la paga che si da al custode di casa. տան պահապանի տրուած վճար. եվ դէքքիլինէ վէրիլէն վէրկի։

Οἰκουρὸς (ὁ, ἡ) che mena una vita sedentaria, chi vive sempre in casa. նըստողական կեանք մը անցընող, միշտ տան մէջ ապրող. օթուրուշ դէր եօմիւր կէչի-րէն, դայիմա եվդէ դուրան. 2. = *Οἰκοφύλαξ.*

Οἰκοφθορέω-ῶ. Μ. *ήσω.* rovinare la casa, dilapidare i suoi averi. տունը կործանել, ունեցածը չունեցածը վատնել. եվի խարապ էթմէք, եվինի օճաղընը աէօնտէրմէք, վարընը եօղունու խարճ էթմէք։

Οἰκοφθορία (ἡ) rovina d'una casa, dilapidazione degli averi. տան մը կործանումն, ընչից վատնումն. եվ խարապլըղը, մալ միւլք թէլէֆի, օճագ աէօնտէրմէ։

Οἰκοφθόρος (ὁ, ἡ) che ruina una casa, una famiglia. տուն մը՝ գերդաստան մը աւրող կործանող. դէր եվ խարապ էտէն, եվ էհլինի ատագէն օլան, դէր եվին օճաղընը աէօնտէրիճի։

Οἰκοφυλακέω-ῶ. Μ. *ήσω.* custodire la casa. տունը նայիլ՝ պահպանել. եվ դէքքիլիք էթմէք։

Οἰκοφύλαξ-ακος (ὁ, ἡ) custode della casa. տան պահապան. եվ դէքքիլի։

Οἰκτείρω. Μ. *οἰκτειρήσω.* aver pietà, compassione. կարեկցիլ, գթալ. աճըմագ, մէրհամէթ էթմէք։

Οἰκτίζω. Μ. *ίσω.* τῷ προηγ.

Οἰκτιρμὸς (ὁ) pietà, compassione. կարեկցութիւն, գութ. էսիրկէմէքլիք, րահմէթ, շէֆգաթ, մէրհամէթ։

Οἰκτίρμων-ονος (ὁ, ἡ) pietoso, misericordioso. գթած. մէրհամէթլի, րահմանի։

Οἰκτισμὸς (ὁ) = *Οἰκτρολογία.*

Οἶκτος (ὁ) pietà, misericordia. գութ, ողորմութիւն. մէրհամէթ, շէֆգաթ. 2. = *Οἰκτρολογία.*

Οἰκτρόβιος (ὁ, ἡ) che vive infelicemente. խեղճութենով ապրող. աճընաճագ էլէ եա-շայան։

Οἰκτρογόος (ὁ, ἡ) che piange dolorosamente. ցաւագին եղանակաւ մը լացող. աճըգլը դէր թարզ իլէ աղլայան՝ ճիզէն էդէն։

Οἰκτρολογία (ἡ) discorso commotivo. ի գութ շարժող՝ սիրտ վերցընող՝ շարժող խօսք՝ զրոյց. էսիրկէր թէսիրլի աէօզլէր։

Οἰκτρὸς-ά-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-ρῶς. deplorabile, miserabile. լալու արժանի, ցաւագին. աղլանաճագ, աճընաճագ։

Οἰκωφελὴς-έος (ὁ, ἡ) utile ad una casa, ad una famiglia. տան մը՝ գերդաստանի մը օգուտ բերող. դէր էվէ՝ դէր ֆամիլեայա ֆայտալը։

Οἰκωφελία (ἡ) l'occuparsi al bene della famiglia. գերդաստանի մը աղէկութեանը՝ օգտին նայիլը՝ պարապիլը. դէր ֆամիլեա-նըն էյիլիյինէ ֆայտասընա պագմագլըգ՝ մէշկուլ օլմագ։

Οἰκωφελῶς, *ἐπίῤ.* per il bene della famiglia. գերդաստանին օգտին համար. ֆամիլեա-նըն ֆայտասը՝ էմէլիյէսի իչին։

Οἶμαι, *Ἀττ.* (*κατὰ κρ.*) *ἀντὶ Οἴομαι.*

Οἰμάω-ῶ. Μ. *ήσω.* lanciarsi, scagliarsi. նետուիլ, վրան ինկնալ. ճումլամագ, էաղըրըր աթըլմագ։

Οἴμοι καὶ Οἴ μοι, *ἐπιφών.* oime! lassome! ափսոս ինծի. հայըֆ էաղըգ պանա։

Οἶμος (ὁ) strada, via, sentiero. 2. linea, fila. 3. canto, canzone. Ճանապարհ. 2. գիծ, շարք. 3. երգ, խաղ. եօլ, րահ. 2. չիզկի, սըրա. 3. նաղմէ, շարքը, մանի, թիւրքիւ։

Οἰμωγὴ (ἡ) καὶ *Οἴμωγμα* (τὸ) καὶ *Οἰμωγμὸς* (ὁ) gemito, lamentazione. հեծութիւն, ողբ, կոծ. աղլայըշ, ինլէյիշ, ճիզէն, ֆիղան։

Οἰμώζω. Μ. *ώξω καὶ* (*εὐχρηστότ.*)*-ώξομαι.* gemere, lamentarsi. հեծել, ողբալ, կոծել. ինլէմէք, ճիզէն՝ ֆիղան էթմէք։

Οἰμωκτεὶ (*κτὶ*), *ἐπίῤ.* con gemiti. հեծելով. ինլէյէրէք։

Οἰμωκτὸς-ή-όν. deplorabile. ողբալի, լալու արժանի. աղլանաճագ, դէօվիւլէճէք։

Οἰναγωγὸς (ὁ, ἡ) che trasporta del vino. գինի կրող. շէրապ թաշըյան։

Οἰναδοθήρας-ου (ὁ) cacciatore di palombi. վայրի աղաւնի որսացող. եապան գուշ. թահանը քէօկէրճինի ավլայան։

Οἰνανθάριον (τὸ) ὑποκρ. τοῦ

Οἰνάνθη (ἡ) il fiore della lambrusca. 2. filipendula (pianta). վայրի որթոյ ծաղիկ. 2. թելէ մը կախուածի պէս տեսակ մը բոյս. եապան ասմասընըն չիչէյի. 2. դէր թիւրլիւ էքին ատլը՝ պիր ձէղէ դէր ձէրգին գէվսի. 3. = *Οἰνάς.*

Οἰνάνθινος-η-ον. fatto di fiore di lambrusca. վայրի որթոյ ծաղկէն շինուած. եապան ասմասընըն չիչէյինտէն եափըլը։

Οἰνάρεος - α - ον. di pampano. որթատերեւէ. տամ էօքրաղընդան։
Οἰναρίζω. M. ίσω. spampanare. որթոյ տերեւներն կտրել՝ փրցնել. տամանըն եափրաքլարընը գօփարմագ։
Οἰνάριον (τὸ) ὑποκ. τ. Οἶνος. vinetto. թեթեւ գինի. հաֆիֆ շարապ։
Οἰναρὶς - ίδος (ἡ) tralcio, palmite, sermento. ուռ, բարունակ. տամ տալը։
Οἴναρον (τὸ) pampano. որթատերեւ. տամ տալը։
Οἰνὰς - άδος (ἡ) palombo (uccello). վայրի աղաւնի. եապան՝ թահթա կէօկէրճինի. 2. = Οἴνη, Οἴναρον.
Οἰναχθὴς - έος (ὁ, ἡ) = Οἰνοβαρής.
Οἰνέμπορος (ὁ, ἡ) mercante di vino. գինի վաճառական. շարապճը, շարապ պէզիրկեանը։
Οἰνεραστὴς - οῦ (ὁ) amatore del vino. գինեսէր, գինի սիրող. շարապ սէվէն, շարապ ճանլը։
Οἰνεύομαι. M. εύσομαι. bevere del vino. գինի խմել. շարապ իչմէք։
Οἴνη (ἡ) vigna. 2. vino. այգի. 2. գինի. պաղ, պաղլըք. 2. շէրապ։
Οἴνη (ἡ) (ὅϑ. τὸ Λατ. unio.) asso de' dadi. նարտ խաղին քուէներուն միակ թիւը. թավլա զառլարընըն եէքէ՝ եէք սայըը։
Οἰνηγία (ἡ) il trasportare del vino. գինի կրելը. շէրապ թաշըմասը։
Οἰνηρὸς - ὰ - όν. vinoso. գինիոտ. շէրապլը։ = Οἰνώδης.
Οἰνήρυσις - εως (ἡ) vaso in cui s' attigne del vino. գինի քաշելու աման. շարապ չէքէճէք գապ։
Οἰνίζω. M. ίσω. aver l' odore o il gusto di vino. գինիի հոտ կամ համ ունենալ. շարապ գօգմագ, շարապ տատընըտա՝ ըլըէթինտէ օլմագ. (μσ.) comprare del vino. գինի ծախու առնել. շարապ սաթըն ալմագ։
Οἴνινος - η - ον. fatto di vino. գինիէ շինուած. շէրապտան եափըլը։
Οἰνίσκος (ὁ) = Οἰνάριον.
Οἰνοβαρέω - ῶ. M. ήσω. Εἰμὶ —
Οἰνοβαρὴς - έος (ὁ, ἡ) tocco di vino, ubbriaco. գինին գլուխը զարկած, գինով. շէրապ պաշընա վուրմուշ, սէրխօշ։
Οἰνοβαφὴς - έος (ὁ, ἡ) immerso nel vino. գինիի մէջ խմմուած. շէրապ իչինտէ պատըրըլմըշ օլմուշ։
Οἰνοβρεχὴς - έος (ὁ, ἡ) = τῷ προηγ.
Οἰνογευστέω - ῶ. M. ήσω. assaggiare, gustare il vino. գինիին համը նայիլ. շէրապըն թատըմագ՝ թատըընա պագմագ։
Οἰνογεύστης - ου (ὁ) che assaggia il vino. գինիին համը նայող. շէրապըն թատընը պագան։
Οἰνοδόκος (ὁ, ἡ) che contiene del vino. գինի առնող՝ պարունակող. շէրապ ալան, անըն իչի իչինէ շէրապ գօնուլուր։
Οἰνοδοτέω - ῶ. M. ήσω. dare del vino. գինի տալ. շէրապ վէրմէք։
Οἰνοδότης - ου (ὁ) che da del vino. գինի տուող. շէրապ վէրէն։
Οἰνοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile al vino. գինիի նման. շէրապա պէնզէր։
Οἰνόεις - εσσα - εν. = Οἰνηρός.
Οἰνοηθέω - ῶ. M. ήσω. colare il vino. գինին քամել՝ մզել. շէրապը սիւզմէք։
Οἰνοηθητὴς - οῦ (ὁ) colui che cola il vino. գինին քամող՝ մզող. շէրապը սիւզէն։
Οἰνοθήκη (ἡ) cantina, celliere per conservarvi del vino. գինի պահելու մառան՝ կեղար. շարապ մահզէնի՝ պօտրումը։
Οἰνοκάπηλος (ὁ) = Οἰνοπώλης.
Οἰνόληπτος (ὁ, ἡ) = Οἰνοβαρής.
Οἰνολογέω - ῶ. M. ήσω. vendemmiare. 2. trattare del vino. այգին կթել. 2. գինիի վրայ ճառել. պաղ պօզմագ. 2. շէրապ հագգընտա սէօզ սէօյլէմէք։
Οἰνομανὴς - έος (ὁ, ἡ) appassionato del vino. գինեմոլ. շարապա տուշգուն, հաթթըն տըշէր շէրապը սէվէն։
Οἰνομανία (ἡ) amore appassionato del vino. գինեմոլութիւն. շարապ սէվմէք օլմագլըգ, հաթթըն տըշէր շէրապը սէվմէքլիք։
Οἰνόμελι - ιτος (τὸ) bevanda composta di vino e di mele. գինիէ ու մեղրէ շինուած խմելիք. շէրապտան վէ պալտան եափըլըր պիր իչկի։
Οἰνοπέδη καὶ Οἰνόπεδος (ὁ, ἡ) vigna. այգի. պաղ։
Οἰνοπληθὴς - έος (ὁ, ἡ) pieno di vino. գինիով լեցուն. շէրապտէն տօլու։
Οἰνόπληκτος καὶ Οἰνοπλὴξ - ῆγος (ὁ ἡ) = Οἰνόληπτος.
Οἰνοποιέω - ῶ. M. ήσω. fare del vino. գինի շինել. շէրապ եափմագ։
Οἰνοποιΐα (ἡ) confezione del vino. գինի շինելը. շէրապ եափմասը։
Οἰνοποιὸς (ὁ, ἡ) che fà del vino. գինի շինող. շարապ եափան։
Οἰνοπορος (ὁ, ἡ) = Οἰνοδότης.
Οἰνοποσία (ἡ) il bere del vino. գինի խմելը. շէրապ իչմէսի։
Οἰνοπόσιον (τὸ) = τῷ προηγ.
Οἰνοποτέω - ῶ. M. ήσω. bere del vino, imbriacarsi. գինի խմել, գինովնալ. շէրապ իչմէք, սէրխօշլանմագ։
Οἰνοπότης - ου (ὁ) che beve del vino, ubbriaco. գինի խմող, գինով. շէրապ իչէն, սէրխօշ։
Οἰνόπτης - ου (ὁ) inspettore sul vino. գինիի վերակացու. շէրապ նազըրը։
Οἰνοπωλέω - ῶ. M. ήσω. vender del vino. գինի ծախել. շէրապ սաթմագ։
Οἰνοπώλης - ου (ὁ) venditore del vino, bettoliere, tavernajo. գինի ծախող, կապելայապետ. շէրապ սաթան, մէյխանէճի։
Οἰνοπώλιον (τὸ) bettola, taverna. գինետուն, կապելիոն. մէյխանէ։
Οἶνος (ὁ) vino. գինի. շէրապ. 2. (συνεκδχ.) = τῷ προηγ.
Οἰνοτρόφος (ὁ, ἡ) che produce del vino. գինի բերող՝ գոյացնող. շէրապ յէթիշտիրէն՝ հասըլ էտէն։
Οἰνουργία (ἡ) = Οἰνοποιΐα.
Οἰνοφερὴς - έος (ὁ, ἡ) amatore del vino. գինի սիրող. շէրապ սէվէն։
Οἰνοφλυγέω - ῶ. M. ήσω. imbriacarsi. գինովնալ. սէրխօշլանմագ։
Οἰνοφλυγία (ἡ) imbriachezza. արբեցութիւն, գինովութիւն. սէրխօշլուգ։
Οἰνόφλυκτος καὶ Οἰνόφλυξ - υγος (ὁ, ἡ)

imbriaco. գինով, արբշիռ. տերեօլ, ղեւէրի։

Οἰνοφορεῖον (τὸ) botte o barile da vino. գինիի տակառ՝ կարաս. շարապ ֆըչըըը՝ վարօլը։

Οἰνοφορέω - ῶ. M. ήσω. portare, produrre del vino. գինի բերել. շարապ կէթիրմէք՝ հասըլ էթմէք։

Οἰνοφόριον (τὸ) = *Οἰνοφορεῖον.*

Οἰνοφόρος (ὁ, ἡ) che porta, produce del vino. գինի բերող. շէրապ կէթիրէն՝ հասըլ էտէն։

Οἰνοφύλαξ - ακος (ὁ, ἡ) custode del vino, bottigliere. գինիի պահապան, տակառապետ. շէրապ նաւըրը, շէրապճըր։

Οἰνόφυτος (ὁ, ἡ) (luogo) piantato di vigne. այգի տնկուած (տեղ). դաղ դէքիլմիշ (մահալ)։

Οἰνοχαρὴς - έος (ὁ, ἡ) amatore del vino. գինի սիրող. շէրապ սէվէն։

Οἰνοχοεία (ἡ) l' uffizio del coppiere. մատռուակութիւն. գադէհճիլիք, շէրապճըլըք։

Οἰνοχοέω - ῶ. M. ήσω. versar del vino nel bicchiere, esser mescitore. գաւաթը գինի լեցընել, մատռուակել. գադէհէ շէրապ դօլտուրմագ, գադէհճիլիք էթմէք։

Οἰνοχόη (ἡ) tazza in cui si versa il vino. գինի լեցընելու սկահ՝ ըմպանակ. շէրապ դօլտուրուլան թաս՝ գասէ՝ գադէհ։

Οἰνόχημα (τὸ) ciò che si versa nella tazza dal coppiere. մատռուակէն ըմպանակին մէջ լըցուած բըը. գադէհճիլէրտան թասա դօլտուրուլան նէսնէ։

Οἰνοχοΐα (ἡ) = *Οἰνοχοεία.*

Οἰνοχόος (ὁ, ἡ) mescitore, coppiere. մատռուակ. գադէհճի, շէրապճը։

Οἰνοχρὼς - ῶτος (ὁ, ἡ) che ha il color di vino. գինիի գոյն ունեցող. շէրապ րէնկինտէ, շէրապի։

Οἶνοψ - οπος (ὁ, ἡ) che ha la vista, il color di vino. գինիի երեւոյթ՝ գոյն ունեցող. շէրապ րէնկինտէ կէօրիւնէն՝ կէօրէնէն։

Οἰνόω - ῶ. M. ώσω. cangiare in vino. գինի դարձընել. շէրապա չէվիրմէք. 2. = *Μεθύσκω.*

Οἰνώδης - εος (ὁ, ἡ) vinoso, che ha il colore ed il gusto di vino. գինիի գոյն կամ համ ունեցող. շէրապ րէնկինտէ եա խօշ թատընտա օլան։

Οἰνὼν - ῶνος (ὁ) = *Οἰνοθήκη.*

Οἴνωσις - εως (ἡ) imbriachezza. գինովութիւն. սէրխօշլուգ։

Οἰνωτὸς - ἡ - όν. imbriaco. 2. fatto di vino. գինով. 2. գինիէ շինուած. սէրխօշ. 2. շէրապտան էտիլըր։

Οἰνώψ - ῶπος (ὁ, ἡ) = *Οἶνοψ.*

Οἰόθεν, ἐπίρ. d' una sola parte. միայն մէկ կողմէ մը. եալընըզ պիր թարաֆտան։

Οἰόθι, ἐπίρ. da parte, separatamente. զատ զատ, ուրոյն ուրոյն. այրը այրը, պաշգա։

Οἰόκερως - ωτος (ὁ, ἡ) che ha un solo corno, unicornuto. մէկ կոտոշ մը ունեցող. պիր պօյնուզլու։

Οἴομαι καὶ (κρ.) Οἶμαι. M. οἰήσομαι. credere, opinare, stimare. կարծել, թուիլ ունիլ. զըննէ՝ զաննէ էթմէք։

Οἱονανεὶ καὶ Οἱονεὶ, ἐπίρ. quasi, come se.. գուցէս, կարծես թէ, իբր այն թէ. սանքի, սանքիւմքի, կիօյա։

Οἰοπολέω - ῶ. M. ήσω. pascere delle pecore. ոչխար արծել. գօյուն կիւտմէք։

Οἰοπόλος (ὁ, ἡ) che vive solo, solitario. 2. pastore. միանակ ապրող, առանձնական. 2. հովիւ. եալընըզ եաշայան, եալընըզ դուրան. 3. չօպան։

Οἶος - η - ον. solo. միայն. եալընըզ։

Οἷος - α - ον. quale. որպիսի. նասըլ քի, նէ կիպի քի. 2. (πρὸς ἀπαρ.) capace. բաւական, կարող. գատիր, գաապիլիէթլի։ (τὸ οὐσ.) *Οἷον καὶ Οἷον περ (τε) καὶ πλθ. Οἷα καὶ Οἷάγε (τε, δὴ) ἐπίρ.* vale a dire, cioè. 2. in circa. 3. (μετὰ τοῦ οὐ) non solo. 4. troppo, molto. այսինքն, այս է. 2. իբր, իբրեւ. 3. չէ թէ միայն. 4. խիստ, կարի, յոյժ. եանի էա. 2. գադար, թախմինա, էտէրի. 3. դէյիլ եալընըզ. 4. զիյատէ, էֆրաթ։

Ὄϊος - α - ον. di pecora. ոչխարի պատկանած. գօյունա դայիր։

Οἰόω - ῶ. M. ώσω. = *Μονόω.*

Οἶς - οἰὸς ἢ ὄϊος (ἡ) pecora. ոչխար. գօյուն։

Οἰσόκαρπον (τὸ) il frutto del salcio. ուռենիի պտուղ. սէօյիւտ մէյվէսի։

Οἶσον (τὸ) fune, stramba, gomena. չուան, կեռեղէն, մալուխ. իփ, օխլամա, ճալամա, հալաթ։

Οἰσὸς (ὁ) selcio. ուռենի. սէօյիւտ աղաճը։

Οἰσοφάγος (ὁ) esofago (canale che va a terminarsi nell' orifizio superiore dello stomaco). որկոր (ստամոքի միջնուկ վերի բերանը երկնցող խողովակ). պօղազ (միտէնին էօտարքի աղըզընտաքէ եէրիւէն տէրիւէն օլան)։

Ὀϊστευμα (τὸ) saetta, lanciata, dardo, strale. ձգուած նետ, փքին. աթըլմըշ օք, թիր, տէմր։

Ὀϊστευτὴρ × ἀντὶ

Ὀϊστευτὴς - οῦ (ὁ) arciere. նետաձիգ, նետ նետող. օք աթան, թիրէնտազ։

Ὀϊστεύω. M. εύσω. lanciare delle freccie, saettare. նետ նետել. օք աթմագ, թիր էնտախթէն։

Ὀϊστοδόκη (ἡ) καὶ

Ὀϊστοθήκη (ἡ) faretra. կապարճ. թիրքէշ։

Οἰστὸς - ἡ - όν. sopportabile, tollerabile. քաշուելու, համբերելու, հանդուրժելի. չէքիլիր, թէհամմիւլ օլունըլըր։

Ὀϊστὸς καὶ (Ἀττ.) Οἰστὸς (ὁ καὶ ἡ) freccia, strale, dardo, saetta. նետ, փքին. օք, թիր, տէհմ։

Ὀϊστοφόρος (ὁ, ἡ) che porta delle freccie. նետ կրող. օք թաշըյան։

Οἰστράω (έω) - ῶ. M. ήσω. esser trasportato dall' estro, esser in furore. աշխուժէ բռնուիլ, մոլեգնիլ. եշիլէնմէք, էսիրմէք, գուտուրմագ։

Οἰστρηδὸν, ἐπίρ. con dell' estro, furiosamente. աշխուժով, մոլեգնաբար. էշէ՝ թէշէվվիշէր իլէ։

Οἰστρηλασία (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ

Οἰστρηλατέω - ῶ. M. ήσω. mettere in estro, in furore. աշխուժի ձգել, կատղե-

ցընել, մոլեգնութեան ձգել. էշքիլէնտիր-մէք, թէհէվվիւրէ ուղրաթմագ, գուտուրթ-մագ:

Οἰστρήλατος (ὁ, ἡ) trasportato dall'estro, infuriato. *աշխուժի ընկած, մոլեգին, կատղած.* էշքիլէնմիշ, թէհէվվիւրէ տիւշ-միւշ, գուտուրմուշ:

Οἴστρημα (τὸ) καὶ

Οἴστρησις - εως (ἡ) furore, frenesia. *կատաղութիւն, մոլեգնութիւն.* գուտուր-մուշլուգ, էօֆքէլիլիք, թէհէվվիւր:

Οἰστροβολέω - ῶ. M. ήσω. = *Οἰστρηλατέω.*

Οἰστρομανὴς - έος (ὁ, ἡ) infuriato. *կատղած, մոլեգին.* գուտուրմուշ, էօֆքէլի:

Οἶστρος (ὁ) tafano. 2. estro, trasporto di furia. *գոռեխ. 2. աշխոյժ, մոլեգնութիւն.* ադ սինէյի. 2. էշք, գուտուրմուշ-լուգ, թէհէվվիւր:

Οἰστροφόρος (ὁ, ἡ) che cagiona l'estro. *աշխոյժ պատճառօղ.* էշք քէթիրէն, էշք-լէնտիրէն:

Οἰστρώδης - εος (ὁ, ἡ) = *Οἰστρήλατος.*

Οἰσύα (ἡ) = *Οἰσός.* vinco. *տեսակ մը ուռի, որուն որ ոստերէն կողով ու ուրիշ ասոր նման բաներ կը շինեն.* պիր նէվի սէօյիւտ աղաճը, անըն քի տալլարընտան սէ-փէթ վէ սայիրէ պունուն կիպի նէսնէլէր եա-փարլար:

Οἰσύϊνος - η - ον. fatto di vimine. *ուռւոյ ոստերէն՝ կնիւնէ շինուած.* տալտան եա-փըլը:

Οἰσυοπλόκος (ὁ, ἡ) che costruisce de' canestri di vimine. *կնիւնէ կողովներ շինող.* տալտան քաֆէսլէր՝ սէփէթլէր եափան:

Οἰσυουργὸς (ὁ, ἡ) = *Οἰσυοπλόκος.*

Οἴσυπος (ὁ) la lordura, il sucidume della lana. 2. sterco delle pecore. *ասրի գեղման աղտեղութիւն՝ կեղտ. 2. ոչխարի քակոր.* եաղ քիրի՝ քիրլիլի. 2. գոյուն գըգըլըգը:

Οἶτος (ὁ) fortuna, destino. 2. miseria, calamità. 3. morte. *բաղդ, ճակատագիր. 2. խեղճութիւն, աղէտք. 3. մահ.* թալէհ, գատէր. 2. ագտէթ, ֆէլաքէթ, մուսիպէթ. 3. էօլիւմ, էօլմէք:

Οἰφάω (έω) - ῶ. M. ήσω. = *Βινέω.*

Οἰφόλης - ου (ὁ) καὶ *Οἰφώλης - ου* (ὁ) libidinoso, lussurioso. *վավաշ, պագշոտ, մարմնամոլ.* շէհվէթլի, հէվայի նէֆսէ քէն-տինի վէրմիշ, զէնի:

Οἴχομαι. M. οἰχήσομαι. andare, partirsene via, rendersi invisibile, morire. *երթալ, չուել, աներեւոյթ ըլլալ, մեռնիլ.* կիթմէք, կէօչ էթմէք, կէօրիւնմէզ օլ-մագ, էօլմէք:

Οἰωνίζομαι. M. ίσομαι. augurare, indovinare dal volo degli uccelli. *հաւահմայութիւն ընել, թռչուններուն թռչելէն նախագուշակել.* ֆալ աչմագ, գուշլարըն ուչմասընտան ֆալ չըգարմագ՝ կէլէճէյի հապէր վէրմէք:

Οἰωνικὸς - ἡ - όν. augurale. *հաւահմայական.* գուշլարըն ուչմասընտան ֆալ չըգարմայա մէնսուպ: *Οἰωνικὴ* (ἡ) (ἐνν. τέχνη) = *Οἰωνιστική.*

Οἰωνισμὸς (ὁ) augurio. *հաւահմայութիւն.* գուշլարըն ուչմասընտան ֆալ չըգարմասը՝ րէմ-մալլըգ իլմի:

Οἰωνιστὴρ × ἀντὶ *Οἰωνιστής.*

Οἰωνιστήριον (τὸ) luogo ove si prendono gli augurj. *հաւահմայութիւն ընելու յարմար տեղ.* գուշլարըն ուչուշունտան րէմմալլըգ էտէճէք մահալ. 2. = *Οἰωνός.*

Οἰωνιστήριος - α - ον. = *Οἰωνιστικός.*

Οἰωνιστὴς - οῦ (ὁ) = *Οἰωνοσκόπος.*

Οἰωνιστικὸς - ἡ - όν. augurale. *հաւահմայական.* գուշլարըն ուչուշունտան էտա օլու-նան ֆալճըլըղա մէթէալլիք: *Οἰωνιστικὴ* (ἡ) (ἐνν. τέχνη.) la professione degli auguri. *հաւահմայութեան արհեստ.* գուշ-լարըն ուչուշունտան կէլէճէյի քէշֆէտէն սէօյլէմէք սանաաթը:

Οἰωνόβρωτος (ὁ, ἡ) divorato dagli uccelli. *թռչուններէ կերուած՝ հատած.* գուշ-լարտան եէնմիշ՝ տիթմիշ:

Οἰωνοθέτης - ου (ὁ) = *Οἰωνοσκόπος.*

Οἰωνοκτόνος (ὁ, ἡ) che uccide gli uccelli. *թռչունները մեռցընող.* գուշլարը էօլ-տիւրէն:

Οἰωνομαντεία (ἡ) augurio. *հաւահմայութիւն.* գուշլարըն էթի իլէ օլան ֆալճըլըգ՝ րէմմալլըգ:

Οἰωνομαντικὸς - ἡ - όν. augurale. *հաւահմայական.* գուշլարըն էթի իլէ օլան ֆալ-ճըլըղա մէթէալլիք. *Οἰωνομαντικὴ* (ἡ) = *Οἰωνιστική.*

Οἰωνόμαντις - εως (ὁ, ἡ) augure. *հաւահմայ.* գուշլար էթի իլէ՝ մարիֆէթի իլէ ֆալ ագան:

Οἰωνοπόλησις - εως καὶ *Οἰωνοπολία* (ἡ) = *Οἰωνομαντεία.*

Οἰωνοπόλος (ὁ) = *Οἰωνοσκόπος.*

Οἰωνὸς (ὁ) uccello rapace. 2. presagio, augurio, auspizio. *յափշտակիչ թռչուն. 2. նշան (գալիքի՝ ըլլալիքի), գուշակութիւն.* գարթալ՝ եըրթըճը գուշ. 2. նիշան՝ տէլալէթ՝ ալամէթ (կէլէճէք եահօտ օլաճագ պիր նէսնէ հագգընտա), օղուր, ֆալ:

Οἰωνοσκοπεῖον (τὸ) = *Οἰωνιστήριον.*

Οἰωνοσκοπέω - ῶ. M. ήσω. osservare il volo degli uccelli, e pigliarne degli augurj. *թռչուններուն թռիչը զննելով գուշակութիւններ ընել.* գուշլարըն ուչ-մասընը նազար էտիպ՝ անտան ֆալ չըգարմագ՝ րէմմալ տէօքմէք:

Οἰωνοσκοπητικὸς - ἡ - όν. = *Οἰωνοσκοπικός.*

Οἰωνοσκοπία (ἡ) augurio, auspizio. *հաւահմայութիւն.* գուշլարըն ուչուշունա նազար էտիպ ֆալ չըգարմասը՝ րէմմալլըգ իլմի:

Οἰωνοσκοπικὸς - ἡ - όν. = *Οἰωνιστικός. Οἰωνοσκοπικὴ* (ἡ) = *Οἰωνιστική.*

Οἰωνοσκόπος (ὁ, ἡ) augure. *հաւահմայ.* գուշլարըն ուչուշունա նազար էտիպ րէմ-մալլըգ՝ ֆալճըլըգ էտէն:

Οἷος, ἐπίῤ. come, in qual maniera. *ինչպէս, որպէս.* նասըլ, նէ շէքիլ:

Ὀκέλλω. M. ελῶ. approdare. *ցամաքը մօտենալ.* գըյըյա եանաշմագ:

Ὀκλαδίας - ου (ὁ) seggiola che si ripiega (*Γαλλ.* chaise pliante). *բացուող ու գոցուող՝ ագուցիկ աթոռ.* աչըլըր գափանըր իսքէմլէ:

Ὀκλαδιάω-ῶ. Μ. άσω. piegare le ginocchia per mettersi a sedere. նստելու համար ծունկերը ծռել. օթուրմագ իչին տիզլերինի էյմէք՝ գըրմագ:

Ὀκλάζω. Μ. άσω. inginocchiarsi. 2. mancare, perder il coraggio. ծունկի վրայ գալ. 2. լքանիլ, ուժէ ընկնալ. տիզ չէօքմէք. 2. թագաթը թիւքէնմէք, ճէսարէթտէն տիւշմէք:

Ὄκλαξ, ἐπίῤ. = Ὀκλαστί.

Ὄκλασις-εως (ἡ) καὶ Ὄκλασμα (τὸ) genuflessione, inginocchiazione. ծնրադրութիւն. տիզ չէօքմէքլիք:

Ὀκλαστὶ, ἐπίῤ. inginocchioni. ծնրադրութեամբ. տիզ չէօքէրէք:

Ὀκναλέος-α-ον. X ἀντὶ Ὀκνηρός.

Ὀκνείω X ἀντὶ

Ὀκνέω-ῶ. Μ. ήσω. esser pigro. 2. temere, esitare. ծոյլ ըլլալ, հեղգալ. 2. վախնալ, վարանիլ. թէմպէլ օլմագ. 2. գօրգմագ, չէքինմէք:

Ὀκνηρὸς-ὰ-όν. pigro, infingardo. 2. timido. ծոյլ, հեղգ. 2. վախկոտ. թէմպէլ. 2. գօրգագ: — ηρῶς, ἐπίῤ.

Ὄκνος (ὁ) pigrizia, infingardaggine, dappocaggine. 2. timidità. ծուլութիւն, հեղգութիւն, անհոգութիւն. 2. վախկոտութիւն. թէմպէլլիք, պիգայտլըգ. 2. գօրգագլըգ. (ὄθ.) 3. tarabuso. (Γαλλ. butor). ապուշ ու հեղգ թռչուն մը. պալըթմար, մահի խօր (գուշ):

Ὀκνώδης-εος (ὁ, ἡ) = Ὀκνηρός.

Ὀκόθεν, Ὀκοῖος κτλ. Ἰων. ἀντὶ Ὁπόθεν κτλ.

Ὀκριάομαι-ῶμαι. Μ. ήσομαι. inasprirsi. դժնեանալ, վայրանալ. խաշինլանմագ, գապարմագ:

Ὀκρίβας-αντος (ὁ) pulpito. 2. quella parte del carro in cui si mette il cocchiere. 3. leggio di pittore (Γαλλ. chevalet). ամբիոն. 2. կառքը՝ կառավարին նստելու տեղը. 3. նկարչի յենարան՝ որուն որ վրայ նկարելի պաստառակը կը դրուի. մինպէր. 2. արապաճը արապաճըլըն օթուրաճաղը մահալ, թէրղէյէ. 2. թասվիրճի խաթէմլէրի՝ անըն իւզէրինէ թասվիրի ալըշտըրագ նէսնէ գօնսուլուր:

Ὀκριόεις-εσσα-εν. scabroso. խորտուբորտ, անհարթ. սարփ, էյրի պիւյրի:

Ὄκρις-ιος (ἡ) eminenza, sommità. բարձրաւանդակ, արտեւան. եիւքսէք մահալ, ուճ, թէփէ:

Ὀκτάβλωμος (ὁ, ἡ) d'otto bocconi. ութը պատառոցու. սէքիզ լօգմալըգ, սէքիզ լօգմա օլան:

Ὀκτάγλωσσος (ὁ, ἡ) scritto in otto lingue. ութը լեզուաւ գրուած. սէքիզ լիսանտան եազըլմըշ:

Ὀκτάδραχμος (ὁ, ἡ) che vale otto dramma. ութը դրաքմայ արժող. սէքիզ տըրախմի՝ 32 ղուրուշ տէյէն:

Ὀκτάεδρος (ὁ, ἡ) ottaedro, d'otto faccie. ութանիստ, ութդիմի. սէքիզ եանըլը՝ եիւզլիւ:

Ὀκταετηρὶς-ίδος (ἡ) spazio d' otto anni. ութը տարուան միջոց՝ ժամանակ. սէքիզ սէնէ մէսաֆէսի՝ մուտտէթի:

Ὀκταέτης-εος ἢ έος (ὁ, ἡ) d' otto anni. ութը տարուան. սէքիզ սէնէլիք, սէքիզ եաշընտա:

Ὀκταετία (ἡ) otto anni. ութը տարի. սէքիզ սէնէ:

Ὀκταήμερος (ὁ, ἡ) di otto giorni. ութը օրուան. սէքիզ կիւնլիւք:

Ὀκτάκις, ἐπίῤ. otto volte. ութը անգամ՝ սէքիզ տէֆա:

Ὀκτακισμύριοι-αι-α. ottanta mila. ութսուն հազար. սէքսէն պին (80,000):

Ὀκτακισχίλιοι-αι-α. otto mila. ութը հազար. սէքիզ պին (8000):

Ὀκτάκνημος (ὁ, ἡ) che ha otto raggi (ruota.) ութը ճաճանչ ունեցող (անիւ). սէքիզ քարմագլըլը (թէքէրլէք):

Ὀκτακόσιοι-αι-α. otto cento. ութը հարիւր. սէքիզ եիւզ (800):

Ὀκτάκωλος (ὁ, ἡ) che ha otto membra o parti. ութը անդամ՝ մաս ունեցող. սէքիզ ազալը՝ հիսսէլի:

Ὀκτάμετρος (ὁ, ἡ) composto di otto piedi metrici (verso). ութոտեան (ոտանաւոր). սէքիզ վէզինլի (պէյթ):

Ὀκταμηνιαῖος-α-ον. καὶ

Ὀκτάμηνος (ὁ, ἡ) d'otto mesi. ութը ամսուան. սէքիզ այլըգ:

Ὀκτάπεδος (ὁ, ἡ) Δ. ἀντὶ Ὀκτάπους.

Ὀκτάπηχυς-εος (ὁ, ἡ) di otto bracci. ութը կանգուն եղող. սէքիզ արշըն օլան:

Ὀκταπλάσιος-α-ον. καὶ

Ὀκταπλασίων-ονος (ὁ, ἡ) ottuplo. ութպատիկ. սէքիզ գաթ:

Ὀκταπλόος-οῦς (ὁ, ἡ) = τῷ προηγ.

Ὀκταπόδης-ου (ὁ) καὶ

Ὀκτάπους-οδος (ὁ, ἡ) che ha otto piedi. 2. lungo otto piedi. ութը ոտք ունեցող. 2. ութը ոտնաչափ երկան. սէքիզ այագլը. 2. սէքիզ այագ ուզուն:

Ὀκτάῤῥυμος καὶ Ὀκτάρυμος (ὁ, ἡ) (cocchio) che ha otto timoni. ութը քեղիքով (կառք). սէքիզ օգլու, սէքիզ թանէ օգու օլան (արապա):

Ὀκτὰς-άδος (ἡ) numero ottonario. ութեակ թիւ. սէքիզինճի սայը, սէքիզլիք:

Ὀκτάσημος (ὁ, ἡ) che ha otto segni, figure, che ha otto quantità. (parlandosi delle misure metriche). ութը նշան՝ ձեւ՝ որակութիւն ունեցող (ոտանաւորի չափու վրայ). սէքիզ նիշանլը՝ շէքիլլի՝ միգտարլը (պէյթ վէզնի հագգընտա):

Ὀκτάστυλος (ὁ, ἡ) che ha otto colonne. ութը սիւն ունեցող. սէքիզ տիրէքլի:

Ὀκταχῶς, ἐπίῤ. in otto maniere. ութը կերպով. սէքիզ թարզ՝ վէճհ իլէ:

Ὀκτήρης-εος (ὁ, ἡ) che ha otto ordini di remiganti. (galera.) ութը թի քաշելու կարգ ունեցող (ցռկանաւ). սէքիզ չէքտէ (չէքտիրմէ):

Ὀκτὼ (οἱ, αἱ, τὰ) (ἀριθμ. ἄκλ.) (8) otto. ութը. սէքիզ:

Ὀκτωδάκτυλος (ὁ, ἡ) che ha otto dita. ութը մատ ունեցող. սէքիզ պարմագլը:

Ὀκτωκαίδεκα (οἱ, αἱ, τὰ) (ἀριθμ. ἄκλ.) (18) diciotto. տասնը ութը. օն սէքիզ:

Ὀκτωκαιδεκάδραχμος (ὁ, ἡ) che vale 18 dramme. 18 դրաքմայ արժող. 18 տըրախմի տէյէն:

Ὀκτωκαιδεκαέτὴς - έος ἢ εος (ὁ, ἡ) di 18 anni. 18 տարուան. 18 եաշընտա։

Ὀκτωκαιδεκαταῖος - α - ον. di 18 giorni. 18 օրուան. 18 կիւնլիւք։

Ὀκτωκαιδέκατος - η - ον. decimo ottavo. ութեւտասներորդ. օն սեքիզինճի։

Ὀκτωμηνιαῖος, Ὀκτώμηνος κτλ. = Ὀκταμηνιαῖος κτλ.

Ὀκτώφορος (ὁ, ἡ) portato da otto persone. ութը հոգիէ կրուած. սեքիզ քիշիտէն թաշընըլմըշ։

Ὀκχέω - ῶ. Μ. ήσω. Δ. × ἀντὶ Ὀχέω.

Ὀκχὴ (ἡ) Δ. × ἀντὶ Ὀχή.

Ὅκως, ἐπίῤ. Ἰων. ἀντὶ Ὅπως.

Ὁλάργυρος (ὁ, ἡ) tutto d' argento. բոլոր արծըթէ. պիւթիւն կիւմիւշտէն։

Ὀλβία (ἡ) θηλ. τ. Ὄλβιος. (συνήθ.) = Μακαριότης.

Ὀλβΐζω. Μ. ίσω. = Μακαρίζω.

Ὀλβιοδαίμων - ονος (ὁ, ἡ) = Εὐδαίμων.

Ὀλβιόθυμος (ὁ, ἡ) fortunato. երջանիկ. պախթլը, մախթլը։

Ὀλβιόμοιρος (ὁ, ἡ) = Ὀλβιοδαίμων.

Ὀλβιόπλουτος (ὁ, ἡ) felice pelle sue ricchezze. հարստութեանը համար երջանիկ. զէնկինլիյի հէսէպիյլէ մախթլըլը։

Ὄλβιος - α ἢ ος - ον. felice, fortunato, beato, ricco. երանեալ, երջանիկ, հարուստ. մախթլըլը, պախթլը, զէնկին. (τὸ οὐδ.) Ὄλβια, ἐπίῤ. = Ὀλβίως.

Ὀλβιόφρουρος (ὁ, ἡ) che conserva, assicura la felicità. երջանկութիւնը պահպանող՝ ապահով ընող. մախթլըլըղը սագլայան՝ էմին էտէն։

Ὀλβίως, ἐπίῤ. felicemente, riccamente. երջանկութեամբ, հարստութեամբ. մախթլըլըգ՝ զէնկինլիք իլէ։

Ὀλβοδότης - ου (ὁ, ἡ) datore delle ricchezze. հարստութիւն տուող. զէնկինլիք վէրէն։

Ὄλβος (ὁ) felicità, ricchezze. երջանկութիւն, հարստութիւն. մախթլըլըգ, զէնկինլիք, մալ։

Ὀλβοφόρος (ὁ, ἡ) che apporta delle ricchezze. հարստութիւն բերող. զէնկինլիք՝ մալ կէթիրէն։

Ὀλέθριος - α - ον. pernicioso, mortifero. փտտակար, մահաբեր. զարարլը, էօլիւմ կէթիրէն, զայ էտէն։

Ὀλεθρίως, ἐπίῤ. perniciosamente. փտտաւոր, կորստեամբ. զարար՝ զայի իլէ։

Ὀλεθροποιὸς (ὁ, ἡ) che reca della pernizie, della ruina. փտտ՝ կորուստ բերող. զարար՝ զայի կէթիրէն, խարապը սէպէպ օլան։

Ὄλεθρος (ὁ) pernizie, ruina, distruzione, morte. փտտ, կորուստ, կործանում, մահ. զարար, զայի, զայ, խարապ, հէլաք, էօլիւմ։

Ὀλέκω (παρτ. Ὤλεκον καὶ πλέον οὔ) × ἀντὶ Ὄλλυμι.

Ὀλεσήνωρ - ορος (ὁ, ἡ) che distrugge uomini. մարդիկները ջնջող խորտակող. ինսանլարը պօզան՝ խարապ էտէն։

Ὀλεσίθηρ - ηρος (ὁ, ἡ) che distrugge le fiere. գազանները խորտակող. ճանավարլարը խարապ էտէն՝ գըրան։

Ὀλεσίοικος (ὁ, ἡ) distruggitore, esterminatore della casa, della famiglia. տան՝ գերդաստանի կործանիչ, տուն աւրող. էվ իւքան, օճագ սէօնտիւրէն, էվ պարգ խարապ էտէն։

Ὀλεσιτύραννος (ὁ, ἡ) esterminatore de' tiranni. բռնաւորները խորտակող. զալիմլէրի՝ ճէպպարլարը գըրան՝ խարապ էտէն։

Ὀλέτειρα (ἡ) θηλ. τοῦ

Ὀλετὴρ (ὁ) distruggitore, esterminatore. կործանող, աւրող, խորտակող. խարապ էտէն, իւքան, պէրպատ էտէն։

Ὀλίγαιμος (ὁ, ἡ) che ha poco sangue. քիչ արուն ունեցող. գանը ազ։

Ὀλιγάκις, ἐπίῤ. poche volte, raramente. քիչ անգամ, դուն ուրեք. ազ տէֆա, նատիր։

Ὀλιγάμπελος (ὁ, ἡ) che ha poche vigne. քիչ այգիներ ունեցող. ազ պաղլը, պաղլարը ազ։

Ὀλιγανδρέω - ῶ. Μ. ήσω. aver pochi uomini, mancare d' uomini. քիչ մարդ ունենալ. ազ ատէմլի օլմագ, ատէմ էքսիքլէյինէ կէլմէք։

Ὀλιγανδρία (ἡ) rarità, mancanza d' uomini. մարդոց քիչութիւն՝ պակսութիւն. ատէմ ազլըղը՝ էքսիքլիյի։

Ὀλίγανδρος (ὁ, ἡ) che tiene pochi uomini. քիչ մարդ ունեցող. ազ ատէմ օլան։

Ὀλιγανθρωπέω, Ὀλιγανθρωπία, Ὀλιγάνθρωπος. = Ὀλιγανδρέω κτλ.

Ὀλιγάρκεια (ἡ) frugalità, սակաւապիտութիւն, չափաւորութիւն. գանաաթքեարլըգ, չէրքէզլիք։

Ὀλιγαρκέω - ῶ. (καὶ συχνότ. τὸ μσ.) - έομαι - οῦμαι. Μ. ήσω - ομαι. contentarsi del poco, esser frugale. քիչով գոհ ըլլալ, սակաւապէտ՝ չափաւոր ըլլալ. ազա գանաաթ էթմէք, գանաաթքեար՝ միւթէտիլ օլմագ։

Ὀλιγαρκὴς - έος (ὁ, ἡ) che si contenta del poco, frugale. քիչով գոհ եղող, սակաւապէտ, չափաւոր. գանաաթքեար, միւթէտիլ։

Ὀλιγαρτία (ἡ) carestia, penuria di pane. հացի պակսութիւն, սով. էքմէք գըթլըղը։

Ὀλιγαρχέω. Μ. ήσω. governare. (καὶ μσ.) esser governato da pochi uomini. քիչ անձ կառավարել կամ քիչ անձէ՝ քիչ հոգիէ կառավարուիլ. ազ քիշի՝ ազ ատէմ գուլլանմագ՝ հիւքիւմ էթմէք՝ պօյսօրմագ՝ խիւքիւմէթ էթմէք իւսթիւ հիւքիւմ օլմագ, խարապ ազ օլմագ։

Ὀλιγάρχης - ου (ὁ) membro d' un governo oligarchico. սակաւապետական տէրութեան մը անդամ. ազ քիշիլէ պէլիւլէն գիւվէթին չիւմլէսինտէն։

Ὀλιγαρχία (ἡ) oligarchia, governo sostenuto nella persona di pochi magistrati. սակաւապետութիւն, քիչ հոգիէ կառավարութիւն. Օլիկարշիա, ազ քիշինին գուլլանըլան պաշկա օլան տէվլէթ, գուվվէթ տէվլէթ։

Ὀλιγαρχικὸς - ή - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. oligarchico. 2. che ama il regno oligarchico. սակաւապետական. 2. սակաւապետական տէրութիւնը սիրող. գուվվէթ տէվլէթինի. 2. գուվվէթ տէվլէթինի սէվէն։

Ὀλιγαχόθεν, ἐπίῤ. da poche parti. քիչ կողմէ. ազ թէրաֆտան:

Ὀλιγαχοῦ, ἐπίῤ. in poche parti. քիչ կողմերը. ազ թէրաֆլարտա:

Ὀλιγεκτέω-ῶ. Μ. ήσω. possedere poco. քիչ բան ունենալ. ազ նէսնէսի օլմագ, ազ մալ սահիպի օլմագ:

Ὀλιγήμερος (ὁ, ἡ) di pochi giorni. քիչ օրուան. ազ կիւնլիւք:

Ὀλιγηπελέω-ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —

Ὀλιγηπελὴς-έος (ὁ, ἡ) languido, debole, imbecille. տկար, վատուժ. գուվվէթսիզ, թագաթսըզ:

Ὀλίγιστος-η-ον. (ὑπερθ. τ. Ὀλίγος.) pochissimo. խիստ քիչ. փէք ազ, ղայէթ գալիլ. — ίστως, ἐπίῤ.

Ὀλιγόβιος (ὁ, ἡ) che vive poco tempo. քիչ ատեն ապրող. ազ վագթ եաշայան:

Ὀλιγόβουλος (ὁ, ἡ) (uomo) di poco consiglio խիստ խոհեմ չեղող, քիչ խոհեմութիւն՝ խոհականութիւն ունեցող. ազ թէտպիրլի, դաաքըլլը գալիլ օլան:

Ὀλιγογνώμων-ονος (ὁ, ἡ) = Ὀλίγωρος.

Ὀλιγογονία (ἡ) sterilità. ամլութիւն. գըսըրլըգ:

Ὀλιγόγονος (ὁ, ἡ) infecondo, sterile. անարգասաւոր, ամուլ. պէրէքէթսիզ, գըսըր:

Ὀλιγοδάπανος (ὁ, ἡ) che spende poco. քիչ ծախք ընող. ազ հարճ մասրաֆ էտէն:

Ὀλιγοδεὴς, Ὀλιγόδεια ἢ Ὀλιγοδεῖα. = Ὀλιγαρκής, Ὀλιγάρκεια.

Ὀλιγοδίαιτος (ὁ, ἡ) frugale. չափաւոր, քիչ բանով ապրող. գանաաթքեար, մութէտիլ, ազ իլէ կէչինէն:

Ὀλιγόδουλος (ὁ, ἡ) che ha pochi servi. քիչ ծառայ ունեցող. ազ ուշաղը օլան:

Ὀλιγοδρανέω-ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —

Ὀλιγοδρανὴς-έος (ὁ, ἡ) = Ὀλιγηπελής.

Ὀλιγοδρανία (ἡ) languore, debolezza. վհատութիւն, վատուժութիւն. թագաթսըզլըգ, գուվվէթսիզլիք:

Ὀλιγοδύναμος (ὁ, ἡ) che ha poca forza. քիչ ուժ ունեցող. գուվվէթի ազ:

Ὀλιγοεργὴς-έος (ὁ, ἡ) = Ὀλιγοδρανής.

Ὀλιγοέτης-εος (ὁ, ἡ) di pochi anni. քիչ տարուան. ազ եըլլըգ:

Ὀλιγοήμερος (ὁ, ἡ) = Ὀλιγήμερος.

Ὀλιγόθερμος (ὁ, ἡ) che ha poco calore. քիչ տաքութիւն ունեցող. ազ ըսըճագլը օլան:

Ὀλιγόθριξ-ότριχος (ὁ, ἡ) che ha pochi, rari capelli. քիչ՝ ցանցառ մազ ունեցող. ազ՝ սէյրէք սաչլը:

Ὀλιγοθυμέω-ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —

Ὀλιγόθυμος (ὁ, ἡ) pusillanimo. վատասիրտ, վախկոտ. եիւրէքսիզ, գօրգագ:

Ὀλιγόκαιρος (ὁ, ἡ) che ha poco tempo. քիչ ատեն ունեցող. ազ վագթը օլան:

Ὀλιγοκάλαμος (ὁ, ἡ) che ha poche canne. քիչ եղեգ ունեցող. ազ գամըշլը:

Ὀλιγόκαρπος (ὁ, ἡ) che produce pochi frutti. քիչ պտուղ բերող. ազ մէյվէ հասըլ էտէն:

Ὀλιγόκλαδος (ὁ, ἡ) che ha pochi rami. քիչ ոստ ունեցող. ազ դալլը:

Ὀλιγοκρατέομαι-οῦμαι. Μ. ήσομαι. = Ὀλιγαρχέομαι.

Ὀλιγολαλέω-ῶ. Μ. ήσω. parlare poco. քիչ խօսիլ. ազ սէօյլէմէք:

Ὀλιγόλογος (ὁ, ἡ) che parla poco. քիչ խօսող. ազ սէօյլէյէն:

Ὀλιγομαθὴς-έος (ὁ, ἡ) poco istruito, che conosce poche cose. քիչ սորված, քիչ բան գիտցող. ազ էօյրէնմիշ, ազ շէյ պիլէն: — μαθῶς, ἐπίῤ.

Ὀλιγομετρία (ἡ) mancanza de' metri del verso. ոտանաւորի չափերուն պակասութիւն. շիիրին պէյթ էքսիքլիյի:

Ὀλιγόμισθος (ὁ, ἡ) che riceve poca mercede. քիչ վարձք առնող. ազ էճր ալան:

Ὀλιγόμυθος (ὁ, ἡ) = Ὀλιγόλογος.

Ὀλιγόξυλος (ὁ, ἡ) che tiene poco legname. քիչ փայտ ունեցող. օտունու ազ օլան:

Ὀλιγοπαιδία (ἡ) l' avere pochi figli. քիչ զաւակ ունենալը. ազ էվլատը օլմագլըգ:

Ὀλιγόπαις-αιδος (ὁ, ἡ) che ha pochi figli. քիչ զաւակ ունեցող. ազ էվլատը օլան:

Ὀλιγόπιστος (ὁ, ἡ) che ha poca fede, incredulo. թերահաւատ. գալիլիման, իմանըտա գուսուրլու օլան:

Ὀλιγόπονος (ὁ, ἡ) che lavora poco. քիչ աշխատող. ազ իշլէյէն, ազ չալըշան:

Ὀλιγοποσία (ἡ) sobrietà. զգաստութիւն, չափաւորութիւն (խմելիքի մէջ). իթիտալ, օրուճ (իչկիտէ):

Ὀλιγοποτέω-ῶ. Μ. ήσω. bevere poco. քիչ խմել. ազ իչմէք:

Ὀλιγοπότης-ου (ὁ) che beve poco, sobrio. քիչ խմող, զգաստ (խմելիքի մէջ). ազ իչէն, մութէտիլ, օրունլը (իչկիտէ):

Ὀλιγοπράγμων-ονος (ὁ, ἡ) che ha pochi negozi. քիչ բան գործք ունեցող. իշի կիւճի ազ, մաալէմաթը չօգ օլմայան:

Ὀλιγόπυρος (ὁ, ἡ) che produce poco grano. քիչ ցորեն բերող՝ բուսցընող. ազ պուղտայ հասըլ էտէն:

Ὀλιγόῤῥιζος (ὁ, ἡ) che ha poche radici. քիչ արմատ ունեցող. ազ քէօքիւ օլան, քէօքիւ ազ:

Ὀλίγος-η-ον. poco. 2. piccolo. քիչ. 2. պզտիկ. ազ, գալիլ. 2. քիւչիւք, ուֆագ. (τὸ οὐσ.) Ὀλίγον, ἐπίῤ.

Ὀλιγόσαρκος (ὁ, ἡ) gracile. վտիտ, աղաղուն, չոր ոսկր մնացած. զայիֆ, զայղուն, գուրու քէմիք գալմըշ:

Ὀλιγοσθενὴς-έος (ὁ, ἡ) = Ὀλιγοδύναμος.

Ὀλιγοσιτέω-ῶ. Μ. ήσω. mangiar poco. քիչ ուտել. ազ եէմէք:

Ὀλιγοσιτία (ἡ) il mangiare poco. քիչ ուտելը. ազ եէմէսի:

Ὀλιγόσιτος (ὁ, ἡ) che mangia poco. քիչ ուտող. ազ եէյէն:

Ὀλιγόσπερμος (ὁ, ἡ) che ha poco seme. քիչ սերմ ունեցող. ազ թօհումլու, նութֆէսի գալիլ օլան:

Ὀλιγόστιχος (ὁ, ἡ) che contiene pochi versi. քիչ ոտանաւորի տող ունեցող. ազ պէյթլի:

Ὀλιγοστὸς-ὴ-όν. accompagnato da pochi. սակաւաթիւ, քիչուոր, քիչ մարդոց հետ եղող, քիչ անձերէ ընկերեալ. ազ քիշի իլէ պիրլէ օլան, պէրապէր ազ ատէմ օլան. 2. = Ὀλίγος ἢ Ὀλίγιστος.

Ὀλιγοσύλλαβος (ὁ, ἡ) composto di poche sillabe. քիչ վանկէ բաղադրուած. ազ հէճէտէն թէրքիպ օլունմուշ:

Ὀλιγοσύνδεσμος (ὁ, ἡ) che ha poche

congiunzioni, poco connesso. քիչ շաղկապ՝ կապակցութիւն ունեցող. աղ ալիֆլը բաղլամաղ գալիլ։

Ὀλιγοτεκνία καὶ Ὀλιγότεκνος (ὁ, ἡ) = Ὀλιγοπαιδία, Ὀλιγόπαις.

Ὀλιγότης (ἡ) pochezza. քիչութիւն, սակաւութիւն. ազլըգ, գալըլըգ։

Ὀλιγοτιμία (ἡ) poca stima. քիչ վարկ՝ յարգ. աղ իհթիպար։

Ὀλιγοτοκέω - ῶ. Μ. ἥσω. partorire di raro. քիչ զուն ուրեք ծնանիլ. սէյրէք՝ նատիր դօղուրմագ։

Ὀλιγοτοκία (ἡ) infecondità. աներդաւաւոր ըլլալը, ամլութիւն. դէրէքէթսիզլիք, գըսըրլըգ։

Ὀλιγοτόκος (ὁ, ἡ) che partorisce di raro, infecondo. քիչ զուն ուրեք ծնանող, աներդաւաւոր, ամուլ. սէյրէք դօղուրան, դէրէքէթսիզ, գըսըր։

Ὀλιγότριχος (ὁ, ἡ) = Ὀλιγόθριξ.

Ὀλιγότροφος (ὁ, ἡ) poco nutritivo. քիչ սնուցիչ, քիչ սնուցանող. աղ պէսլէյէն. 2. = Ὀλιγόσιτος.

Ὀλιγοϋπνέω - ῶ. Μ. ἥσω. dormire poco. քիչ քնանալ. աղ ույումագ։

Ὀλιγόϋπνος (ὁ, ἡ) che dorme poco. քիչ քնացող. աղ ույույան։

Ὀλιγοφαγία (ἡ) = Ὀλιγοσιτία.

Ὀλιγοφάγος (ὁ, ἡ) = Ὀλιγόσιτος.

Ὀλιγοφιλία (ἡ) mancanza d'amici. բարեկամի քչութիւն. դօսթ աղլըղը։

Ὀλιγοφόρος (ὁ, ἡ) che porta, produce poco. քիչ բերող՝ վերցընող՝ բուսցընող. աղ կէթիրէն՝ գալտըրան՝ հասըլ էտէն։

Ὀλιγόφρων - ονος (ὁ, ἡ) sciocco o pusillanimo. պակասամիտ կամ վատասիրտ. ահմագ եախօտ գօրգագ։

Ὀλιγόφυλλος (ὁ, ἡ) che ha poche frondi. քիչ տերեւ ունեցող. աղ եափրագլը։

Ὀλιγόχορδος (ὁ, ἡ) che ha poche corde. քիչ լար ունեցող. աղ թէլլի՝ թէլլի։

Ὀλιγοχρηματία (ἡ) scarsezza, rarità di moneta, povertà. սակի պակսութիւն, աղքատութիւն. փարա գըթլըղը, չըգըրդըգ, ֆագիրլըգ։

Ὀλιγοχρόνιος (ὁ, ἡ) che dura per poco tempo. քիչ ատեն քշող՝ տեւող. աղ վագթ սիւրէն, աղ վագթլըգ։

Ὀλιχοψυχέω - ῶ. Μ. ἥσω. = Μικροψυχέω.

Ὀλιγοψυχία (ἡ) = Μικροψυχία.

Ὀλιγόψυχος (ὁ, ἡ) = Μικρόψυχος.

Ὀλιγόω - ῶ. Μ. ώσω. diminuire. նուազեցընել, քիչցընել. ազալթմագ, էքսիլթմէք. 2. (ἀμτβτ.) venir meno, svenire. թալկանալ, նուաղիլ, մարիլ. պայըլմագ։

Ὀλιγωρέω - ῶ. Μ. ἥσω. avere poca cura, trascurare. քիչ փոյթ ունենալ, չհոգալ, զանց առնել. աղ դիգգաթը՝ թէգայյուտսըզ օլմագ, մուգայյէթ օլմամագ, հիմաթսըզ օլմագ։

Ὀλιγώρησις - εως καὶ

Ὀλιγωρία (ἡ) negligenza, trascuranza, disprezzo. անհոգութիւն, բանի տեղ չդնելը, քամահելը. գայտըսըզլըգ, վէրէմէզլիք, չէյ եէրինէ գօյմամագ, եօրըլմամագ։

Ὀλίγωρος (ὁ, ἡ) neghittoso, trascurante. անհոգ, անփոյթ. հիմաթսըզ, վէրէմէզ, գայտսըզ։

Ὀλιγώρως, ἐπίῤ. trascuratamente. անհոգութենով, զանցառութենով. հիմաթսըզլըգ՝ դիգգաթսըզ իլէ։

Ὀλιγωφελής - έος (ὁ, ἡ) poco utile, che giova poco. քիչ օգուտ ընող՝ բերող. աղ ֆայտէ կէթիրէն, եա ֆայտէլի օլմայան։

Ὀλίζων - ονος (ὁ, ἡ) × συγκρ. τ. Ὀλίγος. meno. սակաւագոյն. դահա աղ։

Ὁλικὸς - ὴ - όν. totale, universale. ընդհանուրական, ընդհանրական. էմում, ամմ։

Ὀλισθαίνω καὶ Ὀλισθάνω. Μ. Ὀλισθήσω. sdrucciolare. սայթաքել, սահիլ. գայմագ (այագ) գայըգ դայըլմագ. (κυρ. καὶ μτφρ).

Ὀλίσθημα (τὸ) sdrucciolo. սահիլը, լպրծիւն. գայմա, գայըգ դայըլմա։

Ὀλισθηρὸς - ὰ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ηρῶς. sdrucciolo, sdrucciolevole. լպրծուն, սահուն. գայգընճագ, գայգան։

Ὀλίσθησις - εως (ἡ) sdrucciolamento. սահիլը. գայմագլըգ։

Ὄλισθος (ὁ) sdrucciolo. լպրծուն տեղ, սահուն ճամբայ. պայըլըշագ եօլ, չամուր, նեաուր, չեքիլեէ։

Ὁλκαδικὸς - ὴ - όν. pertinente al vascello da trasporto. բեռ վերցընող նաւի պատկանած. եիւք կէմիսինէ մախսուս։

Ὁλκαῖος - α - ον. che si tira. քաշուող. չէքիլէն։

Ὁλκὰς - άδος (ἡ) bastimento da trasporto, da carico. բեռ վերցընող նաւ. եիւք կէմիսի։

Ὁλκεὺς - έως (ὁ) = Ἁλιεύς.

Ὁλκὴ (ἡ) l'azione di tirare, tirata. 2. tratto di bilancia. 3. peso. 4. dramma. (sorta di moneta). քաշելը, ձգտումն. 2. կշռաքին մէկ դի ծռիլը՝ հակիլը. 3. բեռ. 4. դրաքմայ (տեսակ մը դրամ). չէքմէ, չէքիշ. 2. թէրազինին պիր տարաֆա մէյլէթմէսի. 3. եիւք. 4. տիրհէմ (4 տըրամ սիկքէ պիր նէվ աղչէ)։

Ὅλκιμος (ὁ, ἡ) che si può tirare facilmente, elastico, duttile. դիւրաւ քաշուիլ կրցող, առաձգական, ծաւալական. քօլայ չէքիլիր, կէրիլիր կէվշէյէն, գօվմայագ գըվրըգ օլան։

Ὁλκὸς (ὁ) tirata. 2. solco. 3. la traccia d'una cosa strascinata. 4. slitta della nave. 5. acquidotto. քաշելը. 2. ակօս. 3. քաշուած բանի մը շաւիղը. 4. նաւու բալխիր. 5. ագուգայ. չէքմէ, չէքիշ. 2. էվլըգ. 3. սիւրիւքլէնէն նէսնէնին իզի եէրի. 4. կէմի գըզագը. 5. սու եօլու։

Ὁλκὸς - ὴ - όν. attrattivo. 2. lento. իրեն քաշող, ձգողական. 2. կամացուկ, դանդաղ. չէքէն, ճէզպ էտիճի. 2. եավաշ, եավաշ։

Ὄλλυμι. Μ. ὀλέσω. perdere, perire, ridurre alla perdizione, ammazzare. կորսնցընել, ի կորուստ տանիլ, մեռցընել. գայպ էթմէք, հելաքէ սիւրիւքլէմէք, էօլտիւրմէք. (μσ. αὐτπθ.) perire, morire. կորսուիլ, մեռնիլ. գայպ օլմագ, էօլմէք։

Ὀλμειὸς (ὁ) = Ὅλμος.

Ὀλμοκοπέω - ῶ. Μ. ἥσω. tritare nel mortajo. անկանի մէջ մանրել. հավանտա տէօքմէք։

Ὁλμοποιὸς (ὁ) fabbricatore di mortaji. անկան շինող. հավանճը։

Ὅλμος (ὁ) mortajo. 2. il tronco del corpo umano. 3. le cavità de' denti molari. անկան. 2. իրան, կոճղ մարմնոյ. 3. կողմնական ակռաներուն խոռոչները. հավան. 2. պէտէնին կէօվտէսի. 3. ազըզ տիշլէրինին ալթընտա օլան չուգուրլար։

Ὁλογράμματος (ὁ, ἡ) scritto intieramente. ամբողջ գրուած. պիթէվիլէն՝ պիթամէն եազըլը։

Ὁλογραφέω-ῶ. M. ήσω. scrivere intieramente. ամբողջ գրել. պիթէվիլէն՝ պիթամէն եազմագ։

Ὁλοδάκτυλος (ὁ, ἡ) tutto composto di dattili (verso). բոլորովին սանդղնական (ոտանաւորի տող). էլֆ հէճէսի ուզուն վէ էքի գըսա հէճէլէրի գըսա օլան ուզունլուգլարտան պիւտիւն պիրլէշմիշ օլան (պէյթ)։

Ὀλοεργὴς-έος καὶ

Ὀλοεργὸς (ὁ, ἡ) malfattore, pernizioso. չարագործ, վնասակար. պէտքար, զարարլը։

Ὁλοήμερος (ὁ, ἡ) che dura per tutta la giornata. բոլոր օրը քշող՝ տեւող. կիւնիւն սապահտան աքշամա (էննիհա սապահտան աքշամա տէք)։

Ὁλοθανὴς-έος (ὁ, ἡ) morto interamente. բոլորովին մեռած. պիթէվիլէն էօլմիւշ։

Ὀλόθρευσις-εως (ἡ) perdita, ruina, esterminio. կորուստ, ջնջում, կործանում. զայի, խարապ, էթմէք։

Ὀλοθρευτὴς-οῦ (ὁ) esterminatore. ջնջող, կործանող. խարապ էտէն, պէրպատ էտէն։

Ὀλοθρευτικὸς-ὴ-όν. che estermina, rovina. ջնջող, կործանող. պէրպատ՝ խարապ էտիճի։

Ὀλοθρεύω. M. εύσω. esterminare, ruinare, ridurre alla perdita. ջնջել, կործանել, ի կորուստ տանիլ. պէրպատ՝ խարապ էթմէք, զայի օլունմասընա սէպէպ էթմէք։

Ὁλοκάρπωσις-εως (ἡ) = Ὁλοκαύτωσις.

Ὁλόκαυστος (ὁ, ἡ) = Ὁλόκαυτος.

Ὁλοκαυστέω-ῶ. M. ήσω. = Ὁλοκαυτόω.

Ὁλόκαυτος (ὁ, ἡ) abbruciato tutto intero. ամբողջ՝ բոլորովին էրած. պիւսպիւթիւն՝ աթէշլէ եանմըշ. (οὐσ.) Ὁλόκαυτον καὶ Ὁλόκαυστον (τὸ) = Ὁλοκαύτωμα καὶ Ὁλοκαύτωσις.

Ὁλοκαυτόω-ῶ. M. ώσω. abbruciare intieramente (la vittima), offrire un olocausto. բոլորովին այրել (զոհը), ողջակէզ մը նուիրել. պիւսպիւթիւն՝ աթէշլէ եագմագ (գուրպանը), պիր գուրպան սունմագ (ամպէլի պիթէվիլէն օտ եագարագ)։

Ὁλοκαύτωμα (τὸ) olocausto, vittima abbruciata interamente (al fuoco. ողջակէզ, կրակի մէջ բոլորովին էրուող զոհ. ամպէլի պիւսպիւթիւն՝ աթէշլէ եանան գուրպան։

Ὁλοκαύτωσις-εως (ἡ) sacrificio d'una vittima abbruciata interamente nel fuoco. ողջակէզ մը նուիրելը. պիր գուրպան սունմասը (պիւսպիւթիւն օտը ամպէլի եագարագ)։

Ὁλοκληρία (ἡ) integrità. ամբողջութիւն. պիւթիւնլիւք։

Ὁλόκληρος (ὁ, ἡ) intiero. ամբողջ. պիւթիւն, թամամ, պիթէվի։

Ὁλοκλήρως, ἐπίῤ. interamente. ամբողջապէս. պիր թամամ, պիւսպիւթիւն։

Ὁλόκοπος (ὁ, ἡ) tutto tagliato. բոլորովին կտրուած. պիւսպիւթիւն քէսիլմիշ։

Ὁλόκυκλος (ὁ, ἡ) di cui il cerchio è intero. բոլորակը ամբողջ եղող. տայիրէսի պիթէվի՝ թամամ օլան։

Ὁλολαμπὴς-έος (ὁ, ἡ) tutto rilucente. բոլորովին փայլուն. պիւսպիւթիւն փարլագ՝ շէֆֆաֆլը։

Ὁλόλευκος (ὁ, ἡ) tutto bianco. բոլորովին ճերմակ. պիւսպիւթիւն պէյազ։

Ὁλόλιθος (ὁ, ἡ) tutto di pietra. բոլորովին քարէ շինուած. պիւսպիւթիւն թաշտան եափըլմը։

Ὀλολυγὴ (ἡ) urlo. կաղկանձիւն. ուլումա, ճըղլըգ, պաղըրը։

Ὀλόλυγμα (τὸ) = τῷ προηγ. strillo (delle donne). ճիչ (կանանց). պաղըրըշ (գարըլարըն)։

Ὀλολυγμὸς (ὁ) ululamento, lo strillare. կաղկանձելը, ճչելը. ուլումա, պաղըրմա։

Ὀλολυγὼν-όνος (ὁ) urlo, strillo. 2. il gracidare delle rane maschie. 3. allocco, ulula (uccello notturno.) կաղկանձիւն, ճիչ. 2. արու գորտերուն կռնչելը. 3. բուէճ. ուլումա, պաղըրըշ. 2. էրքէք գուրպաղաներին վըրագլամասը՝ պաղըրմասը. 3. պայգուշ, էօքիւ։

Ὀλολύζω. M. ύσω. urlare, strillare. կաղկանձել, ճչել. ուլումագ, պաղըրմագ։

Ὁλομελὴς-έος (ὁ, ἡ) che ha tutte le membra intere. ողջանդամ, ամէն անդամները ամբողջ եղող. հէր պիր ազասը պիթէվի՝ պիթամամ օլան։

Ὁλομελία (ἡ) integrità delle membra, delle parti. անդամոց՝ մասանց ամբողջութիւն. ազալարըն՝ էնտամլարըն պիթամամլըղը՝ պիւթիւնլիւյիւ։

Ὁλομερὴς-έος (ὁ, ἡ) che ha tutte le parti intere. ամէն մասերը ամբողջ եղող. հէր հիսսէսի պիթէվի՝ պիթամամ օլան։

Ὁλονύκτιος (ὁ, ἡ) che dura per tutta la notte. բոլոր գիշերը տեւող. կէճէ սապահա տէք։

Ὀλοὸς-ὴ-όν. pernicioso. վնասակար. զարարլը։

Ὁλόπτερος (ὁ, ἡ) che ha le ali intere. ամբողջ թեւեր ունեցող. գանատլարը պիթէվի՝ պիթամամ։

Ὁλόῤῥιζος (ὁ, ἡ) svelto con tutta la sua radice. բոլոր արմատովը խլուած. պիւսպիւթիւն քէօքիւ իլէ գօփարըլմըշ։

Ὀλὸς (ὁ) Ἀττ. ἀντὶ Θολὸς.

Ὅλος-η-ον. intiero, tutto. ամբողջ, բոլոր. պիթամամ, պիւթիւն։

Ὁλοσηρικὸς-ὴ-όν. tutto di seta. բոլոր մետաքսէ. սաֆի իփէքտէն։

Ὁλοσίδηρος (ὁ, ἡ) tutto di ferro. բոլոր երկաթէ. պիւսպիւթիւն տէմիրտէն։

Ὁλοσπαδὴς-έος καὶ Ὁλοσπὰς-άδος (ὁ, ἡ) tutto tirato fuori. բոլորովին դուրս քաշուած. պիւսպիւթիւն տըշարը չէքիլմիշ՝ չըգարըլմըշ։

Ὁλόστεος (ὁ, ἡ) tutto osseo. բոլոր ոսկր. պիւթիւն քէմիք. (οὐσ.) Ὁλόστεον (τὸ) olostio (erba.) բոլորովին կակուղ ու ճեր-

մակ արմատով խոտ մըն է. դէ—–դէ—թէ—Ն է—–Ն—–լ—ք՝ Կէ ֆէօֆէ— դէյ—ւ դէր Նէկ օՒ–լ—ք։

Ὀλόσφαλτος (ὁ, ἡ) tutto pieno di sbagli, di errori. բոլորը սխալ. դէ—–դէ—թէ—Ն է—Նլլըլ, ղըլթըրէՆ է—րէՒ։

Ὁλοσφυρήλατος καὶ Ὁλοσφύρητος (ὁ, ἡ) massiccio. ձուլ, միապաղաղ, կուռ. դէ–Թէկէ, էէֆֆ—րէ։

Ὁλόσφυρος (ὁ, ἡ) = Ὁλοσφύρητος.

Ὁλοσχέρεια (ἡ) integrità, totalità. ամբողջութիւն. դէ—Թէ—Նլէ—ք։

Ὁλοσχερὴς-έος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.)-ερῶς. = Ὁλόκληρος. totale, intero. ամբողջ. դէ–Թէ—Ն։

Ὁλόσχιστος (ὁ, ἡ) tutto stracciato. բոլորովին պատռած՝ խզուած. դէ—–դէ—թէ—Ն էըՒըմըլ։

Ὁλόσχοινος (ὁ, ἡ) giunco marino (Λατ. mariscus). տեսակ մը հասարը ու թանձր կնիւն. դէր Նէկ ֆ—լըՆ Կէ ֆօլ—Ն —–լ։

Ὁλοτελὴς-έος (ὁ, ἡ) intero, totale, perfetto. ամբողջ, կատարեալ. դէ–Թէ—Ն, Թէ–մ—մ, Թէֆֆէլ։ — τελῶς, ἐπίῤ.

Ὁλότης (ἡ) totalità, integrità. ամբողջութիւն. դէ–Թէ—Նլէ—ք։

Ὁλοτρόπως, ἐπίῤ. in ogni modo. ամէն կերպով, ամէն եղանակաւ. հէր դէր Թ—րլ էլէ, հէր դէր Կէ֊հ էլէ։

Ὀλοφλυκτὶς-ίδος καὶ

Ὀλοφυγδὼν-όνος (ὁ, ἡ) = Φλύκταινα.

Ὀλοφυρμὸς (ὁ) lamentazione, pianto, gemito. ողբ, կոծ, լալ, հեծութիւն. ֆէ–ղ—Ն, ֆէրէ—–, Թէլէ–է, —լլէ–է։

Ὀλοφύρομαι. Μ. νροῦμαι. lamentarsi, piangere, gemere. 2. aver compassione. կոծել, ողբալ, լալ, հեծել. 2. գթալ. ֆէղ—Ն՝ ֆէրէ—– էԹ–է֊, —լլէ–է֊, Թէլէ–է֊. 2. —ճըմ—ք, է—էրչէ–է֊, –էրհ—–էԹ էԹ–է֊։

Ὀλόφυρσις-εως (ἡ) = Ὀλοφυρμός.

Ὀλοφυρτικὸς-ὴ-όν. inclinato a lamenti, a pianti. կոծելու՝ լալու՝ ողբալու հակամիտութիւն ունեցող. —լլէ–էյէ՝ ֆէղ—Ն՝ ֆէրէ—– էԹ–էյէ –էյէլլէ։

Ὁλόφωνος (ὁ, ἡ) che grida con tutta la sua voce. կըցածին չափ պոռացող. վ—ր օլ—Ն —է—է էլէ դ—լըր—Ն։

Ὁλόφωτος (ὁ, ἡ) = Ὁλολαμπής.

Ὁλόχαλκος (ὁ, ἡ) tutto di rame. բոլոր պղնձէ. դէ—–դէ—թէ—Ն դ—ֆըր—–Ն։

Ὁλόχροος-ους (ὁ, ἡ) tutto d' un colore. բոլորը մէկ գունի վրայ. էէֆֆըէ֊։

Ὁλόχρυσος (ὁ, ἡ) tutto indorato. բոլորովին ոսկեզօծ. դէ—–դէ—թէ—Ն —լԹ—–Ն է—լդըլ օլ—–լ։

Ὁλόψυχος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.)-ψύχως. sincero. պարզամիտ. —–ֆ—էր—–Ն։

Ὁλόω-ῶ. Μ. ώσω. integrare. ամբողջացընել. Թէ–մ—մ էԹ–է֊, դէ–Թէ—Ն էԹ–է֊, Թէ–մ—մ լըմ—ք։

Ὄλπη καὶ Ὄλπις-ιδος (ἡ) orcio, utello, borraccia. սափոր (իւղոյ) հաղաղակ. (է—լ) Թէ—Թէ—է, մ—Թ—ր—։

Ὀλύμπια-ων (τὰ) giuochi olimpici, (giuochi, che si facevano ogni quattro anni in Olimpia in onor di Giove.) ողիմպիական խաղարկութիւնք (Ողիմպիա չորս տարին մէկ անգամ մը Արամազդ չաստուածին պատուին համար կատարուած խաղեր). Մէյ—Ն օյ—Ն—–՝ դէօյէ—լէ— (Օլէմ֊Թէ—–է դէօրդ —էՆէ—է դէր դէֆ— Որ֊Թէր Իլ—հըՆ էհՄէլ—մ էլ—Ն Լհր— օլ—Ն—Ն օյ—Ն—լէր)։

Ὀλυμπιακὸς-ὴ-όν. = Ὀλυμπικός.

Ὀλυμπίας-οῦ (ὁ) coro, vento ponente, maestro. արեւմտեան հիւսիս (հով). ֆ—ր— էէլ։

Ὀλυμπιὰς-άδος (ἡ) Olimpiade, spazio di quattro anni che serviva ai Greci a contare gli anni, il chè tirò la sua origine dalla prima Olimpiade, cioè dall' instituzione de' giuochi olimpici (776 anni avanti la nascita di Cristo). Ողիմպիադ, չորս տարուան միջոց՝ որով Յոյնք տարիները կըհամրէին, ու աս տարիները համրելուն եղանակը սկսած էր առաջին Ողիմպիադէն, այսինքն Ողիմպիական խաղարկութիւններուն հաստատուելէն (Քրիստոսի ծնանելէն 776 տարի առաջ). Օլէմ֊Թէ—–է, դէօր —էՆէ մէր—–է, —Նը էլէ ֆէ Ր—–մէր էըլլըրը —–յ—րըր էրէ, Կէ դ—– մէ—էլլ՝ էըլլըրը —–յմ—ք է——լէ— Օլէմ֊Թէ——— էհր— օլ—Ն—Ն մէյ—Ն օյ—Նլ—րըՆ ֆէ—լ—– օլմ—–ըՆ—Ն դ—լլըմըլ էրէ (է—Նէ Հ—լրէԹ Ի——ըՆ մէկլ—–ըՆէՆ 776 —էՆէ մ—ֆ—–—–էմ)։

Ὀλυμπιεῖον (τὸ) il tempio di Giove in Olimpia. Ողիմպիա գտնուող Արամազդին տաճարը. Ճէօլէ Իլ—հըՆ Օլէմ֊Թէ—–է դ——լ—Ն—Ն ֆ——Թ——Նէ—է։

Ὀλυμπικὸς-ὴ-όν. Olimpico. ողիմպիական. Օլէմ֊Թէ—–է էհր— օլ—Ն—Ն մէյ—Ն օյ—Նլ—րըՆ— մէՆ——–։

Ὀλυμπιονίκης-ου (ὁ) Olimpionico, vincitore nei giuochi Olimpici. Ողիմպիական խաղարկութեանց մէջ յաղթող գտնուած. Օլէմ֊Թէ—–է օլ—Ն մէյ—Ն օյ—Նլ—րըՆ—– ֆէ–Թէհ լըէ—Ն։

Ὄλυνθος (ὁ) fico immaturo (Λατ. grossus). չհասնող՝ չեղող թուզ. էէԹէլէմէյէՆ՝ օլմ—յ—Ն՝ խ—մ ֆ—լ—Ն էՆհէր։

Ὀλυνθοφορέω-ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —

Ὀλυνθοφόρος (ὁ, ἡ) che produce de' fichi immaturi. չհասնող՝ չեղող թուզեր բուսցընող. էէԹէլէմէյէՆ՝ օլմ—յ—Ն՝ խ—մ ֆ—լ—Ն Թէ–հէրլէր հ—–լ էրէՆ։

Ὄλυρα-ας (ἡ) scandella, orzo galatico. գաղատեան գարի. դէր —օյ —րֆ— ։

Ὅλως, ἐπίῤ. totalmente, interamente. 2. certamente. 3. in generale. գլխովին, բոլորովին. 2. ըլլալ որ, արդարեւ. 3. առ հասարակ. դէ—–դէ—թէ—Ն, Թէֆֆէլէ—Ն, Թէ–մ—մէՆ. 2. ——հէհ—Ն, վ—ֆէ—. 3. —լէ—–էէյէ, է–մ——Ն։

Ὅλωσις-εως (ἡ) perfezionamento, l' azione d' integrare. կատարելագործութիւն, ամբողջացընելը. Թէֆֆէլ Թէ–մ—մ էԹ–է–է։

Ὁμαδέω-ῶ. Μ. ήσω. strepitare. շառաչել, փաթթաստ ընել. լըմըԹ՝ ֆ—Թըր—ր էԹ–է֊։

Ὅμαδος (ὁ) turba, moltitudine. 2. tumulto. ամբոխ, խուռն բազմութիւն. 2. աղմուկ, աղաղակ. ֆ—լ—–դ—լըք, հ—լք. 2. լէմ—Թ—, հէՆէէ—–է, ԿէլԿէլէ։

Ὁμαίμιος (ὁ, ἡ) = Ὅμαιμος.

Ὅμαιμις-ιδος (ἡ) sorella. քոյր. ֆըլէ—ր֊ դ—լ։

Ὅμαιμος (ὁ, ἡ) consanguineo. արենակից · հէմճինս, խըսըմ · (οὐσ.) fratello, sorella. եղբայր, քոյր · գարտաշ, գըզգարտաշ ։

Ὁμαιμοσύνη (ἡ) consanguinità, parentela. 2. fraternità. արենակցութիւն, ազգականութիւն · 2 · եղբայրութիւն · հէմճինսլիք, աքրաբալըգ · 2 · գարտաշլըգ ։

Ὁμαιχμέω - ῶ. M. ήσω. militare, guerreggiare insieme. մէկտեղ կռուիլ, պատերազմակից ըլլալ, միատեղ պատերազմիլ · պիրլիքտէ ճէնկլէշմէք, պիրապիր տէօյիւշմէք, իթթիֆագ եօլտաշը օլմագ ։

Ὁμαιχμία (ἡ) confederazione, alleanza. նիզակակցութիւն, դաշնաւորութիւն (պատերազմական) · մուահէտէ, ահտ, ահտ, քէյման, ճէնկ՝ իթթիֆագ եօլտաշլըգը ։

Ὅμαιχμος (ὁ, ἡ) alleato, confederato, commilitone, compagno di guerra. նիզակակից, դաշնակից, զինուորակից, պատերազմակից · հէմ ահտ, ահտտաշ, ճէնկ՝ իթթիֆագ եօլտաշը ։

Ὁμακοεῖον καὶ Ὁμακόϊον (τὸ) auditorio comune, università. համալսարան · հէր ֆէննին վարըտ տէրս օգունուր մէտրէսէ ։

Ὁμάκοοι (οἱ) condiscepoli. դասակիցք, ուսումնակիցք, դպրոցակիցք, աշակերտակիցք · խօճատաշլըլէր, տէրս արգատաշլըլէրը ։

Ὁμαλία (ἡ) = Ὁμαλότης.

Ὁμαλίζω. M. ίσω. appianare, livellare. հարթել, շինկել, հաւասարել · տիւզլէմէք, պիր սըրայա էթմէք ։

Ὁμαλισμὸς (ὁ) l' azione d' appianare. հարթելը · տիւզլէմէք, պիր սըրայա կէթիրմէք ։

Ὁμαλιστὴρ (ὁ) che appiana. հարթող · տիւզլէյէն, պիր սըրայա կէթիրէն · (οὐσ.) = τῷ

Ὁμαλίστρα (ἡ) καὶ

Ὁμάλιστρον (τὸ) livella. հարթաչափ, հարթացոյց · թէրազի, սըրքէ ։

Ὁμαλὸς - ὴ - όν. piano. 2. ordinario. 3. uguale. 4. regolare. հարթ · 2 · հասարակ, սովորական · 3 · հաւասար · 4 · կանոնաւոր · տիւզ, պիր սըրատա օլան · 2 · օլա կէլէն, օրթա պայաղը · 3 · հէմվար, պէրապէր · 4 · գանունի, թէրթիպ իւզրէ օլան ։

Ὁμαλότης (ἡ) ugualità. 2. regolarità. հաւասարութիւն · 2 · կանոնաւորութիւն · պէրապէրլիք, տիւզլիւք · 2 · գանունլիւք, թէրթիպ իւզրէ օլմագլըգ ։

Ὁμαλόω - ῶ. M. ώσω καὶ Ὁμαλύνω. M. υνῶ. = Ὁμαλίζω.

Ὁμαλῶς, ἐπίῤ. ugualmente. 2. regolarmente. հաւասարաբար · 2 · ըստ կանոնի · տիւզլիւք իւզրէ · 2 · գանուն՝ թէրթիպ իւզրէ ։

Ὁμαρὴς - έος (ὁ, ἡ) congiunto, concorde, unanimo. միաւորուած, միաբան, զուգաձայն · ալըշմըշ, պիրլէշմիշ, մութթէֆիգ, եէքտիլ ։ (τὸ οὐδ.) Ὁμαρές, ἐπίῤ. ἀντὶ Ὁμοῦ.

Ὁμαρτέω - ῶ. M. ήσω. andar insieme, accompagnare. միատեղ երթալ, ուղեկցիլ · պիրապիր կէթմէք, եօլտաշլըգ էթմէք ։

Ὁμαρτῆ (τῇ), ἐπίῤ. insiemente, d'accordo. 2. in pari tempo. միատեղ, միաբան համաձայնութեամբ · 2 · նոյն տանը · պիրլիքտէ, պէօյլէ պիրլիքտէ իքէն · 2 · պիր այնը զամանտա ։

Ὁμαρτήδην, ἐπίῤ. = τῷ προηγ.

Ὁμὰς - άδος (ἡ) totalità. բոլորականութիւն, բովանդակութիւն, ամբողջութիւն · պիթիւնլիւք, ճէմիէն ։

Ὁμαυλία (ἡ) = Συναυλία.

Ὅμαυλος (ὁ, ἡ) coabitante. 2. consorte. 3. concorde. մէկտեղ բնակող · 2 · ամուսնակից, լծակից · 3 · զուգաձայն, խորհրդին մէկ · օտաշըգ, պիրապիր օթուրան օլան · 2 · էշ · 3 · պիրտիլ, ձէօնլիւլէրի պիր ։

Ὀμβρέω - ῶ. M. ήσω. piovere. անձրեւել · եաղմագ · (ἀμτβτ. καὶ μτβτ.)

Ὀμβρήρης - εος (ὁ, ἡ) καὶ

Ὀμβρηρὸς - ὰ - όν. piovoso. անձրեւոտ · եաղմուրլու ։

Ὀμβρίζω. M. ίσω. bagnare (colla pioggia). թրջել (անձրեւով) · ըսլաթմագ (եաղմուր իլէ) ։

Ὄμβριος (ὁ, ἡ) di pioggia. անձրեւի · եաղմուրա տայիր ։

Ὀμβροδόκος (ὁ, ἡ) che riceve l' acqua di pioggia. անձրեւի ջուրը առնող · եաղմուր սույունու ալան ։

Ὄμβρος (ὁ) pioggia. անձրեւ, թաթաւ · եաղմուր, մաթար ։

Ὀμβροτόκος (ὁ, ἡ) che cagiona della pioggia. անձրեւածին, անձրեւ բերող · եաղմուր հասըլ էտէն ։

Ὀμβροφόρος (ὁ, ἡ) che porta della pioggia. անձրեւաբեր, անձրեւ բերող · եաղմուր կէթիրէն ։

Ὀμβροχαρὴς - έος (ὁ, ἡ) che ama la pioggia. անձրեւ սիրող · եաղմուրտան հօշլանան ։

Ὀμβρώδης - εος (ὁ, ἡ) piovoso. անձրեւոտ · եաղմուրլու ։

Ὁμέστιος (ὁ, ἡ) coabitante. բնակակից · օտաշըգ ։

Ὁμευναῖος (ὁ, ἡ) = Ὅμευνος.

Ὁμευνέτης - ου (ὁ) καὶ Ὁμευνέτις - ιδος (ἡ) = τῷ

Ὅμευνος (ὁ, ἡ) che dorme insieme, marito, moglie. միատեղ պառկող, ամուսնակից, էրիկ կամ կին · պիրապիր եաթան, էշ, գօճա եախօտ գարը, զէվճէ ։

Ὁμέψιος (ὁ, ἡ) compagno di giuochi. խաղի՝ խաղարկութեանց ընկեր · օյուն եօլտաշը ։

Ὁμῆ, ἐπίῤ. × ἀντὶ Ὁμοῦ.

Ὁμηγυρίζω. M. ίσω. convocare, congregare. մէկ տեղ կանչել, ժողվել, հաւաքել · պիր եէրէ չաղըրմագ, թօփլամագ, պիրիքտիրմէք ։

Ὁμήγυρις - εως (ἡ) congregazione, assemblea. ժողովք · ճէմիէթ, մէճլիս, տիվան ։

Ὁμηλικία (ἡ) l' essere coetaneo, uguaglianza d' età. հասակակից ըլլալը · եաշտաշլըգ ։

Ὁμῆλιξ - ικος (ὁ, ἡ) coetaneo. հասակակից · եաշտաշ ։

Ὅμηλυς - υδος (ὁ, ἡ) compagno di viaggio. ճանապարհորդակից · եօլտաշ, եօլարգատաշը ։

Ὁμηρεία (ἡ) l' azione d' impegnare. գրաւտալը · րէհին վէրմէք ։

Ὁμήρευμα (τὸ) pegno, ostaggio. գրաւ, պատանդ · րէհին ։

Ὁμηρεύω. M. εύσω. impegnare, dare in ostaggio. գրաւ՝ պատանդ տալ · րէհին վէրմէք · 2 · = τῷ

῾Ομηρέω - ῶ. *M.* ήσω. incontrare. 2. esser d'accordo. հանդիպիլ, պատահիլ. 2. միաբան՝ զուգաձայն ըլլալ. [illegible] 2. [illegible]

῾Ομηρίζω. *M.* ίσω. imitare Omero. 2. cantare i versi d'Omero. Հոմերոսի նմանիլ. 2. Հոմերոսին ոտանաւորները երգել. [illegible] 2. [illegible]

῾Ομηριστὴς - οῦ (ὁ) imitatore d'Omero. Հոմերոսի նմանող. [illegible]

῞Ομηρον (τὸ) = ῞Ομηρος.

῞Ομηρος (ὁ, ἡ) concorde, consenziente. միաբան, զուգաձայն. [illegible] (ὄθ. οὐσ.) ostaggio, pegno, gaggio. պատանդ, գրաւ. [illegible]

῾Ομιλέω - ῶ. *M.* ήσω. parlare. 2. conversare, abboccarsi. 3. frequentare. խօսիլ. 2. կենակցիլ, խօսակցիլ. 3. յաճախել, ստէպ երթալ. [illegible] 7. [illegible] 3. [illegible]

῾Ομιληδὸν, ἐπίῤ. in folla. խուռն բազմութեամբ. [illegible]

῾Ομίλημα (τὸ) oggetto di conversazione, di colloquio. կենակցութեան՝ խօսակցութեան նիւթ. [illegible]

῾Ομιλητὴς - οῦ (ὁ) colui che conversa, s'abbocca con qualcheduno. 2. discepolo. Մէկի մը հետ կենակցող՝ խօսակցող. 2. աշկերտ. [illegible] 2. [illegible]

῾Ομιλητικὸς - ἡ - όν. affabile, trattabile. մարդասէր, քաղցրաբարոյ, քաղցրավար, բարեհամբոյր. [illegible]

῾Ομιλητὸς - ἡ - όν. con cui si può parlare, conversare, trattabile. Հետը խօսելի՝ տեսնուելի կրցող, քաղցրավար. [illegible]

῾Ομιλία (ἡ) radunanza. 2. discorso, omelia. 3. conversazione, colloquio. ժողով. 2. ճառ. 3. կենակցութիւն, խօսակցութիւն. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

῞Ομιλος - ου (ὁ) turba, moltitudine. 2. radunanza, assemblea. 3. strepito, tumulto. 4. mucchio. ամբոխ, բազմութիւն. 2. ժողով. 3. փախթըռաւոց, աղմուկ. 4. կոյտ. դէզ. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

᾽Ομιχέω - ῶ. *M.* ήσω. pisciare. ջրվաթել, միզել. [illegible]

᾽Ομίχλη (ἡ) nebbia. մէգ, մշուշ, շամանդաղ. [illegible]

᾽Ομιχλώδης - εος (ὁ, ἡ) nebbioso, caliginoso. միգամած, մշուշոտ. [illegible]

῞Ομιχμα (τὸ) orina, piscio. ջրվաթ, մէզ. [illegible]

῞Ομμα (τὸ) occhio. 2. spettacolo. աչք. 2. տեսարան, տեսիլ. [illegible] 2. [illegible]

᾽Ομματίδιον (τὸ) ὑποκρ. τοῦ

᾽Ομμάτιον (τὸ) ὑποκρ. τ. ῎Ομμα. occhietto, occhiolino. պզտիկ աչք. [illegible]

᾽Ομματογράφος (ὁ, ἡ) che serve a tingere gli occhi. աչք ծարրելու յարմար. [illegible]

᾽Ομματολαμπὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha gli occhi rilucenti. փայլուն աչքեր ունեցող. [illegible]

᾽Ομματοστερὴς - έος (ὁ, ἡ) privo degli occhi, cieco. աչք չունեցող, կոյր. [illegible]

᾽Ομματόω - ῶ. *M.* ώσω. aprire a qualcheduno gli occhi. Մէկին աչքերը բանալ. [illegible]

῎Ομνυμι καὶ (σπν.) ᾽Ομνύω. *M.* ὀμοῦμαι. giurare. երդնուլ. [illegible]

῾Ομόβιος (ὁ, ἡ) = Σύμβιος.

῾Ομοβλαστὴς - έος (ὁ, ἡ) che germoglia insieme. Մէկ տեղ ծլող. [illegible]

῾Ομοβουλέω - ῶ. *M.* ήσω. esser concorde, unanime. Համակամ՝ միաբան ըլլալ. [illegible]

῾Ομόβουλος (ὁ, ἡ) concorde, unanime. Համակամ, միաբան. [illegible]

῾Ομογάλακτος καὶ

῾Ομογάλαξ - ακτος (ὁ, ἡ) collattaneo. կաթնակից, դայեակորդի. [illegible]

῾Ομόγαμος (ὁ, ἡ) consorte. ընկեր, ամուսնակից. [illegible]

῾Ομογάστριος καὶ

῾Ομογάστωρ - ορος (ὁ, ἡ) fratello uterino. Համամայր եղբայր. [illegible]

῾Ομογένεια (ἡ) parentela. ազգականութիւն. [illegible]

῾Ομογενὴς - έος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - γενῶς. parente. 2. omogeneo, che è dell'istesso genere. ազգական. 2. նոյնասեռ, նոյն սեռէ եղող. [illegible] 2. [illegible]

῾Ομογλωσσέω - ῶ. *M.* ήσω. parlare nella medesima lingua. նոյն լեզուէ խօսիլ. [illegible]

῾Ομόγλωσσος (ὁ) che parla nella medesima lingua. Մէկ լեզուէ խօսող. [illegible]

῾Ομόγνιος (ὁ, ἡ) × ἀντὶ ῾Ομογόνιος.

῾Ομογνωμονέω - ῶ. *M.* ήσω. essere del medesimo sentimento, essere d'accordo. նոյն միտքը ունենալ, համամիտ՝ միաբան ըլլալ. [illegible]

῾Ομογνώμων - ονος (ὁ, ἡ) che è dell'istesso sentimento, concorde. Համամիտ, միաբան, միաբան. [illegible]

῾Ομόγονος (ὁ, ἡ) = ῾Ομογενής.

῾Ομόγραμμος (ὁ, ἡ) che ha le stesse lettere o linee. նոյն գիրերը կամ գիծերը ունեցող. [illegible]

῾Ομογραφέω - ῶ. *M.* ήσω. scrivere nell'istesso modo. նոյն եղանակաւ գրել. [illegible]

῾Ομόδελφιος (ὁ, ἡ) = ῾Ομογάστριος.

῾Ομοδέμνιος (ὁ, ἡ) = ῾Ομευνέτης.

῾Ομοδημέω - ῶ. *M.* ήσω. comportarsi secondo i costumi del popolo. 2. essere dall'istesso popolo. ժողովուրդին սո-

վորութեանցը յարմար վարուիլ. 2. նոյն ժողովրդենէ ըլլալ. ճէմաաթըն՝ հալքըն ատէթլէրի մուճիպինճէ տավրանմագ. 2. պիր այնի ճէմաաթտան օլմագ:

Ὁμόδημος (ὁ, ἡ) che è dell' istesso popolo. 2. che si comporta secondo i costumi del popolo. նոյն ժողովրդէ եղող. 2. ժողովրդեան սովորութեանցը յարմար վարուող. պիր այնի ճէմաաթտան օլան. 2. ճէմաաթըն ատէթլէրի իւզրէ տավրանան:

Ὁμοδίαιτος (ὁ, ἡ) che siegue l'istessa maniera di vivere. 2. coabitante. 3. commensale. նոյն եղանակաւ ապրող՝ կեանքը անցընող. 2. միատեղ բնակող. 3. սեղանակից. պիր այնի թարզտա՝ իւսուլտէ եաշայան՝ կէչինէն. 2. օտաշըգ. 3. հէմսօֆրա:

Ὁμόδιφρος (ὁ, ἡ) che siede nell' istesso cocchio in compagnia d' un altro. մէկի մը հետ մէկ կառքի մը մէջ նստող. պէրապէր իքի պիրլիքտէ պիր արապայա օթուրան:

Ὁμοδογματέω-ῶ. M. ήσω. essere della medesima sentenza, dell'istessa dottrina, seguire l'istesso sistema. նոյն կարծիքին՝ վարդապետութեան հետեւիլ, նոյն աղանդէն ըլլալ. պիր այնի գըյասա օլմագ, պիր այնի իլմ թէրթիպի՝ թէրթիպի արտը սըրա կիտմէք (ֆէյլէսօֆլէր հագգընտա):

Ὁμοδογματία (ἡ) = τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Ὁμοδοξέω-ῶ, M. ήσω. essere dell'istessa opinione. նոյն կարծիքը ունենալ. պիր այնի մէզհէպտէ օլմագ:

Ὁμοδοξία (ἡ) conformità d'opinioni. 2. gloria eguale. համախոհութիւն. 2. հաւասար փառք. մէզհէպ՝ ֆիքիր պիրլէշի, իթթիֆագ. 2. պիր այնի իզզէթ, իհթիշամը հէմվար:

Ὁμόδοξος (ὁ, ἡ) conforme d' opinione. 2. egualmente glorioso. համախոհ. 2. հաւասարապէս փառաւոր, հաւասար փառք ունեցող. պիր մէզհէպտէ՝ ֆիքիրտէ. 2. պիր այնի իզզէթտէ շանտա, իհթիշամը հէմվար իքի գիշիլէր:

Ὁμόδουλος (ὁ, ἡ) = Σύνδουλος.

Ὁμοδρομέω-ῶ. M. ήσω. correre insieme, concorrere. միատեղ վազել. պէրապէր գօշմագ:

Ὁμοδρομία (ἡ) concorso, concorrenza. միատեղ վազելը, համընթացութիւն. պէրապէր գօշմագլըգ:

Ὁμόδρομος (ὁ, ἡ) concorrente. միատեղ վազող. պէրապէր գօշան:

Ὁμοδύναμος (ὁ, η) che ha la medesima forza. համազօր. պիր գուվվէթլէ՝ գուտրէթլէ:

Ὁμόεδρος (ὁ, ἡ) = Σύνεδρος.

Ὁμοεθνὴς-έος καὶ

Ὁμόεθνος (ὁ, ἡ) connazionale. համազգի. տօյտաշ, պիր միլլէթտէն օլան:

Ὁμοείδεια (ἡ) conformazione, conformità. կերպարանակցութիւն. պիր պիչիմտէ, շէքիլտէ օլմագ:

Ὁμοειδὴς-έος (ὁ, ἡ) conforme, che è dell' istessa specie. կերպարանակից, նոյնատեսակ. պիր պիչիմտէ՝ շէքիլտէ օլան. — ειδῶς, ἐπίῤ.

Ὁμόζευκτος (ὁ, ἡ) congiunto insieme. միատեղ լծորդուած, միաւորուած. պէրապէր պաղլանմըշ պիրլէշմիշ:

Ὁμοζυγέω-ῶ. M. ήσω. essere sotto il medesimo giogo. նոյն լծին տակը ըլլալ. պիր այնի պօյունտուրուգ ալթընտա պուլունմագ:

Ὁμοζυγὴς-έος (ὁ, ἡ) = Ὁμόζυγος.

Ὁμοζυγία (ἡ) τὸ ἀφηρ. τοῦ

Ὁμόζυγος (ὁ, ἡ) che sta nello stesso giogo. նոյն լծին տակը եղող. պիր պօյունտուրուգ ալթընտա օլան. = Σύζυγος.

Ὁμόζωνος (ὁ, ἡ) che si trova sotto la medesima zona. նոյն (աստղաբաշխական) գօտիին տակը գտնուող. պիր այնի մընթագա չէվրէնտէ պուլունան:

Ὁμοήθης-εος (ὁ, ἡ) che ha i medesimi costumi. նոյն սովորութիւնները՝ բարքերը ունեցող. պիր ատէթլէրի՝ էրքեանլարը օլան:

Ὁμοθάλαμος (ὁ, ἡ) coabitante nella medesima camera. նոյն խցին մէջ բնակող. օտաշըգ, պիր օտատա պէրապէր օթուրան:

Ὁμόθεν, ἐπίῤ. dall' istessa parte. 2. d' appresso. նոյն կողմէն. 2. մօտէն. պիր այնի թարաֆտան. 2. եագընտան:

Ὁμόθηρος (ὁ, ἡ) compagno di caccia. միատեղ որսորդութիւն ընող. աւճը եօլտաշը, պիրլիքտէ աւ աւլայան:

Ὁμόθρησκος (ὁ, ἡ) che professa l' istessa religione, correligionario. նոյն հաւատքը դաւանող, համակրօն. տինտաշ:

Ὁμόθρονος (ὁ, ἡ) = Σύνθρονος.

Ὁμοθυμαδὸν, ἐπίῤ. unanimamente. միաբան համաձայնութեամբ. իթթիֆագ իլէ:

Ὁμοθυμέω-ῶ. M. ήσω. essere unanime. մէկ սիրտ՝ մէկ միտք ունենալ. յէքտիլ՝ յէքճիհէթ օլմագ:

Ὁμοθυμία (ἡ) unanimità. համախոհութիւն, մէկ սիրտ՝ մէկ միտք ունենալը. յէքտիլ՝ յէքճիհէթ օլմալը, իթթիֆագ:

Ὁμόθυμος (ὁ, ἡ) unanime. համախոհ, միաբան, միասիրտ. յէքտիլ, յէքճիհէթ, մութթէֆիգ:

Ὁμοιοβαρὴς-έος (ὁ, ἡ) eguale di peso. նոյն ծանրութիւնը ունեցող. պիր աղըրլըգտա օլան, տէնք կէլէն:

Ὁμοιόβιος καὶ Ὁμοιοβίοτος (ὁ, ἡ) che mena la medesima vita. նմանապէս կեանք վարող, միակերպ ապրող. պիր այնի թարզ իւզրէ էօմիւր կէչիրէն՝ կէչինէն:

Ὁμοιογενὴς-έος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) -γενῶς. omogeneo. նմանասեռն, նոյնասեռ. պիր այնի ճինստէն օլան:

Ὁμοιογραφέω-ῶ. M. ήσω. scrivere egualmente. նմանապէս գրել. պիր այնի թարզ իլէ եազմագ:

Ὁμοιοειδὴς-έος (ὁ, ἡ) = Ὁμοειδής.

Ὁμοιόκαρπος (ὁ, ἡ) che produce i medesimi frutti. նոյն պտուղները բերող՝ բուսցընող. պիր այնի մէյվէլէրի հասըլ էտէն:

Ὁμοιοκαταληκτέω-ῶ. M. ήσω. Εἰμὶ —

Ὁμοιοκατάληκτος (ὁ, ἡ) che ha la medesima desinenza. նոյն վերջաւորութիւնը ունեցող. պիր գաֆիյէլի՝ սէճիլի օլան:

Ὁμοιοκαταληξία (ἡ) similitudine di desinenza. նոյն վերջաւորութիւնը ունենալը.

պիր այնի ֆաալլէթլի օլմագ, ակն աայնըն-լըղը ։

Ὁμοιολογία (ἡ) il dire, il recitare le medesime cose. *նոյն բաները զրուցելը՝ ըսելը՝ ճառելը.* պիր այնի նէսնէլէրի աէօյլէմէքլիք՝ վազ իթմէքլիք ։

Ὁμοιομερὴς - έος (ὁ, ἡ) composto di parti simili. *նման մասերէ բաղադրուած.* պէնզէր հէսսէլէրտէն թէրքիպ օլունմուշ ։

Ὁμοιόμορφος (ὁ, ἡ) conforme. *կերպարանակից.* պիր պէնզէյիշտէ ։

Ὁμοιοπαθὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha gli stessi affetti, simile di natura. *նոյն կիրքերը ունեցող, նման բնութիւն ունեցող.* պիր այնի ալըշգանլը՝ քէօնլիւ օլան, թապիաթտէ աայնըն՝ պէնզէր. — *παθῶς, ἐπίῤ.*

Ὁμοιόπτωτος (ὁ, ἡ) (*γρμτ.*) (*καὶ ἐπίῤ.*) - *πτώτως.* che è del medesimo caso. *նոյնահոլով.* պիր այնի գալըպտէ՝ տէվիրտէ օլան (իսմ) ։

Ὅμοιος - α - ον. simile, eguale. *նման, հաւասար.* պէնզէր, աայնըն, հէմվար ։

Ὁμοιόσημος (ὁ, ἡ) che ha l'istesso significato. *նոյնանշան.* պիր այնի մաանէտա օլան ։

Ὁμοιόσχημος καὶ

Ὁμοιοσχήμων - ονος (ὁ, ἡ) conforme. *նոյն ձեւը ունեցող, կերպարանակից.* պիր շէքլտէ՝ պէնզէյիշտէ ։

Ὁμοιοταχὴς - έος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*) - *ταχῶς.* del pari veloce. *նմանապէս արագ՝ շուտ.* պիր այնի տէրէճէտէ չապուգ՝ չապըգ՝ չէվիք ։

Ὁμοιοτέλευτος (ὁ, ἡ) = *Ὁμοιοκατάληκτος.*

Ὁμοιότης (ἡ) rassomiglianza, uguaglianza. *նմանութիւն, հաւասարութիւն.* պէնզէրլիք, աայնըլըգ, պէրապէրլիք ։

Ὁμοιότονος (ὁ, ἡ) (*γραμτ.*) che ha lo stesso accento. *նոյն շեշտը ունեցող.* իմալէսի պիր ։

Ὁμοιοτροπία (ἡ) rassomiglianza di costumi. *սովորութեանց՝ բարուց նմանութիւն.* ատէթ էրքեան աայնըլըղը ։

Ὁμοιότροπος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*) - *τρόπως.* che ha gli stessi costumi, caratteri. *նոյն սովորութիւնները՝ բարքերը ունեցող.* պիր այնի ատէթլէրի էրքեանլըղը օլան ։

Ὁμοιούσιος (ὁ, ἡ) simile di sostanza, d'essenza. *գոյացութեան՝ էութեան մէջ նման.* վարլըգտա՝ զաթտա մէնէնտ՝ էմսալի. (*διαφέρει τοῦ Ὁμοούσιος*).

Ὁμοιοφωνία (ἡ) somiglianza di voce. *ձայնի նմանութիւն.* սէս՝ սէտա պէնզէրլիյի ։

Ὁμοιόφωνος (ὁ, ἡ) cha ha la voce simile con... *ուրիշի մը ձայնին նման ձայն ունեցող.* պիր ախէրին սէսինէ՝ սէտասընա պէնզէր սէսի՝ սէտասը օլան ։

Ὁμοιοχρώματος (ὁ, ἡ) che è del medesimo colore. *նոյն գոյնը ունեցող.* պիր րէնքտէ ։

Ὁμοιόω - ῶ. *M. ώσω.* render simile assimilare, uguagliare. *նմանցնել, նոյն՝ հաւասար ընել.* պէնզէթմէք, պիր՝ պէնզէր՝ աայնըն էթմէք ։

Ὁμοίωμα (τὸ) immagine, simulacro, rassomiglianza. *պատկեր, դրօշեալ, արձան, նմանութիւն.* սիֆաթ, թասվիր, էօնունմուշ սուրէթ ։

Ὁμοιωματικὸς - ἡ - όν. che significa similitudine. *նմանութիւն ցուցընող՝ նշանակող.* մուշապէհէթ կէօսթէրէն ։

Ὁμοίως, ἐπίῤ. similmente, egualmente, parimente. *նմանապէս.* քէզալիք, պունտան մաատա ։

Ὁμοίωσις - εώς (ἡ) similitudine. *նմանութիւն.* պէնզէրլիք, մուշապէհէթ ։

Ὁμοιωτικὸς - ἡ - όν. imitativo. *նմանողական.* մուշապիհ, մուշապէհէթ մէնսուպ, մուշապիհ. — *ικῶς, ἐπίῤ.*

Ὁμόκαπος (ὁ, ἡ) = *Ὁμοτράπεζος.*

Ὁμοκέλευθος (ὁ, ἡ) compagno di viaggio. *ճանապարհորդակից.* եոլտաշ, եոլ արգատաշը ։

Ὁμόκεντρος (ὁ, ἡ) concentrico. *համակեդրոն.* հէմմէրքէզ ։

Ὁμοκλαω (έω) - ῶ. *M. ήσω.* esortare, animare con delle grida o minaccie. *գոռալով կամ սպառնալով յորդորել՝ սիրտ տալ.* պաղըրմագ իլէ եախօտ եօրգ իլէ նասիհաթ՝ եիւրէք՝ ճէսարէթ վէրմէք ։

Ὁμοκλὴ (ἡ) grida, minaccie (per incoraggiare). 2. suono, strepito. *գոռթկոց, սպառնալիք (սիրտ տալու համար).* 2. *ձայն, աղաղակ.* հայգըրըշ, եօրգ (եիւրէք վէրմէք իչին). 2. սէս, շէմաթա ։

Ὁμοκληρία (ἡ) consorzio. *կցորդութիւն, բաժնորդութիւն.* ֆայտալըգ ։

Ὁμόκληρος (ὁ, ἡ) consorte, egualmente partecipe. 2. coerede. *վիճակակից, նոյն բաժինը առնող.* 2. *ժառանգակից.* հիսսէտար, ֆայտալը. 2. հէմմիրաս ։

Ὁμόκλησις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τ. *Ὁμοκλάω.*

Ὁμοκλήτειρα (ἡ) θηλ. τοῦ

Ὁμοκλητὴρ (ὁ) che anima con grida o minaccie. *գոռալով կամ սպառնալով սիրտ տուող.* պաղըրարագ եախօտ եօրգ իլէ եիւրէք՝ ճէսարէթ վէրէն ։

Ὁμόκλητος (ὁ, ἡ) chiamato, invitato insieme. 2. che ha lo stesso nome con... *մէկ տեղ կանչուած՝ հրաւիրուած.* 2. *ուրիշի մը հետ նոյն անունը ունեցող, անուանակից.* պիրլիքտէ չաղըրըլմըշ՝ տավէթ օլմուշ. 2. ատտաշ ։

Ὁμόκοιτος (ὁ, ἡ) conjuge, consorte. *ամուսնակից, ընկերակից.* էշ ։

Ὁμόλεκτρος (ὁ, ἡ) = *Ὁμόκοιτος.*

Ὁμολογέω-ῶ *M. ήσω.* confessare, professare, approvare, acconsentire, convenire, confermare, promettere. *խոստովանել, դաւանիլ, ընդունիլ, հաւնիլ, միաբանիլ, հաստատել, խոստանալ.* իգրար՝ գապուլ էթմէք, րըզա վէրմէք, պէյէնմէք, մութթէֆիգ օլմագ, մուգավէլէ էթմէք, աէօտ վէրմէք ։

Ὁμολόγημα (τὸ) oggetto di convenimento, d'approvazione, d'acconsentimento. *պայմանադրութեան՝ հաւանութեան առարկան.* րըզա՝ գապուլը մուահէտէ մատտէսի ։

Ὁμολόγησις - εως (ἡ) confessione, confermazione, convenzione, acconsentimento. *դաւանութիւն, խոստովանիլը, հաստատելը, հաւանութիւն.* իգրար, թաստիգ, իթթիֆագ ։

Ὁμολογητὴς-οῦ (ἡ) colui che professa, conferma, promette. *դաւանող՝ խոստովանող՝ հաստատող՝ խոստացող.* իգրար էտէն, թաստիգ էտէն, աէօտ վէրէն (*ἐκκλησ.*) Confessore. *խոստովանող վկայ.* Հաղըրէթի իսա-

նըն էօվ չէրէքի էլօն էօլէնճէ չէքմիշ, լօ-քին էօլմէմիշ Քրէօնիօն չէհիր, Մօօնէրէֆ :

Ὁμολογία (ἡ) confessione, professione. 2. consenso, convenzione, promessa. դաւանութիւն, խոստովանութիւն. 2. հաւանութիւն, միաբանութիւն, պայմանադրութիւն, խոստմունք. իգրար. 2. ըգլա, իթթիֆագ, մուահէտէ, փէյման, թէահհիւտ :

Ὁμόλογος (ὁ, ἡ) che consente, che è d' accordo. 2. proporzionato, analogo. հաւանող, միաբանող. 2. համեմատ. ըգըա՝ գայըլ օլան, մութթէֆիգ. 2. մունասիպէթլու. — λόγως, ἐπίῤ.

Ὁμόλοχος (ὁ, ἡ) (soldato) che è della medesima truppa. նոյն գնդէն եղող (զինուոր). պիր պէօլիւքտէն օլան (ասքէր) :

Ὁμομαθὴς - έος (ὁ, ἡ) che s' istruì insieme con ... միատեղ սորված՝ կրթուած. պիրլիքտէ էօյրէնմիշ՝ էլէմտէ թալիմ օլմուշ :

Ὁμομήτριος (ὁ, ἡ) = Ὁμογάστριος.

Ὁμόναος (ὁ, ἡ) adorato nel medesimo tempio. նոյն տաճարին մէջ պաշտուած՝ երկրպագուած. պիր այնի մէապէտխանէտէ թափընըլմըշ՝ ըպատէթ գըլընմըշ :

Ὁμόνεκρος (ὁ, ἡ) morto insieme. միատեղ մեռած. պիրլիքտէ էօլմիւշ :

Ὁμονοέω - ῶ. M. ήσω. esser concorde, unanime. համակամ՝ միաբան ըլլալ. եէքտիլ՝ եէքճիհէթ՝ մութթէֆիգ օլմագ :

Ὁμονοια (ἡ) concordia. համակամութիւն, միաբանութիւն. պիրլիք, իթթիֆագ, եէքտիլ եէքճիհէթ օլմագ :

Ὁμόνομος (ὁ, ἡ) che si pasce dell' istesso pascolo. 2. governato colle medesime leggi. նոյն արօտէն արածուած. 2. նոյն օրէնքներով կառավարուած. պիր այնի չայըրտան օթլանմըշ. 2. պիր այնի գանունլար իլէ գուլլանըլմըշ՝ իտարէ օլունմուշ :

Ὁμόνοος - ους (ὁ, ἡ) concorde. համակամ, միաբան. եէքտիլ, եէքճիհէթ, մութթէֆիգ. — νόως, ἐπίῤ.

Ὁμοουσία (ἡ) = Ὁμοουσιότης.

Ὁμοουσιαστὴς - οῦ (ὁ) omousiasta, che professa il domma della consustanzialità. համագոյադաւանք, համագոյութեան վարդապետութիւնը դաւանող. Թէօլիւտէ հէմճինսլիյի տին մատտէսի տէյա գապուլ էտէր էտէն :

Ὁμοούσιος (ὁ, ἡ) consustanziale. համագոյակից. հէմճինս :

Ὁμοουσιότης (ἡ) consustanzialità. համագոյութիւն. հէմճինսլիք :

Ὁμοπαθὴς - έος (ὁ, ἡ) = Ὁμοιοπαθής.

Ὁμόπαις - αιδος (ὁ, ἡ) gemello. երկուորեակ. էքիզ :

Ὁμοπάτριος καὶ
Ὁμόπατρος καὶ
Ὁμοπάτωρ - ορος (ὁ, ἡ) generato dall' istesso padre. մէկ հօրէ ծնած. պիր պապատան տօղուլմուշ օլմուշ :

Ὁμόπιστος (ὁ, ἡ) = Ὁμόθρησκος.

Ὁμοπλεκὴς - έος (ὁ, ἡ) intrecciato insieme. միատեղ հիւսուած. պիրպիրէ էօրիւլմիւշ :

Ὁμόπλεκτος (ὁ, ἡ) = τῷ προηγ.

Ὁμοπληθὴς - έος (ὁ, ἡ) uguale di numero. նոյն համրանքով՝ թուով եղող. պիր այնի սայըտա օլան :

Ὁμοπλοέω - ῶ. M. ήσω. navigare insieme. միատեղ նաւել. պիրլիքտէ կէմի էօլճէօլիւղիւ էթմէք :

Ὁμόπλοια (ἡ) il navigare insieme. միատեղ նաւելը. պիրլիքտէ կէմի էօլճէօլիւղիւ էթմէսի :

Ὁμόπλοκος (ὁ, ἡ) = Ὁμοπλεκής.

Ὁμόπλοος - ους (ὁ, ἡ) colui che naviga insieme. միատեղ նաւող. պիրլիքտէ կէմի էօլճէօլիւղիւ էտէն :

Ὁμόπολις - ιδος (ὁ, ἡ) concittadino. քաղաքակից. հէմշէհրի :

Ὁμοπραγέω - ῶ. M. ήσω. cooperare. գործակից ըլլալ. պիրպիրէ էշլէմէք, պիրլիքտէ պիր իշ կէօրմէք :

Ὁμοπράγμων - ονος (ὁ, ἡ) cooperante. գործակից. պիրլէ էշլէյէն, իշ արգատաշը :

Ὅμοργμα (τὸ) lordura. աղտ. քիր, փիսլիք :

Ὀμόργνυμι. M. ὀμόρξω. asciugare. սրբել, մաքրել, չորցնել. սիլմէք, թէմիզլէմէք, գուրութմագ :

Ὁμορέω - ῶ. M. ήσω. confinare, esser contiguo, vicino. սահմանակից՝ մօտ ըլլալ. գօնշու՝ եագըն օլմագ :

Ὁμόριος καὶ Ὅμορος (ὁ, ἡ) confinante, limitrofo, contiguo, vicino. սահմանակից, մերձակայ, մօտ. գօնշու, եագըն :

Ὁμορόφιος (ὁ, ἡ) coabitante. մէկ տեղ բնակող. պիրպիր սաքին օլան, օտաշը :

Ὁμόῤῥοος - ους (ὁ, ἡ) che scorre insieme, confluente. մէկ տեղ վազող՝ հոսող. պիրլէ ագան :

Ὁμὸς - ἡ - όν. = Ὅμοιος. medesimo, stesso. նոյն. պիր այնի, օլ :

Ὁμόσε, ἐπίῤ. all' istesso luogo, all' istessa parte. նոյն տեղը, նոյն կողմը. պիր այնի մահալէ՝ պիր այնի թարաֆէ :

Ὁμοσθενὴς - έος (ὁ, ἡ) = Ἰσοδύναμος.

Ὁμοσίπυος (ὁ, ἡ) = Ὁμόσιτος,

Ὁμοσιτέω - ῶ. M. ήσω. mangiare insieme, esser commensale. միատեղ ուտել, հացակից ըլլալ. պիրլէ եէմէք, հէմսօֆրա օլմագ :

Ὁμόσιτος (ὁ, ἡ) commensale. հացակից, սեղանակից. հէմսօֆրա :

Ὁμόσκευος (ὁ, ἡ) che si serve delle medesime armi. նոյն զէնքերը գործածող. պիր այնի սիլահլարը գուլլանան :

Ὁμοσκηνέω - ῶ. M. ήσω. abitare insieme in una tenda. մէկ վրանի մը մէջ միատեղ բնակիլ. պիր չադըրտա պիրլէ սաքին օլմագ :

Ὁμόσκηνος (ὁ, ἡ) abitante d' una medesima tenda. նոյն վրանը բնակող. պիր այնի չադըրտա սաքին օլան :

Ὁμοσκηνόω - ῶ. M. ώσω. = Ὁμοσκηνέω.

Ὁμόσπονδος (ὁ, ἡ) confederato, alleato. նիզակակից, դաշնակից. ահտըտաշ, ճէյմանտաշ :

Ὁμόσπορος (ὁ, ἡ) nato, generato dall' istesso seme, fratello o sorella. նոյն սերմէ ծնած՝ աշխարհք եկած, եղբայր կամ քոյր. պիր այնի նութֆէտէն վիւճուտա կէլմիշ, գարտաշ եա գըզգարտաշ :

Ὁμοστιχάω - ῶ. M. ήσω. accompagnare, andare insieme. ուղեկցիլ, միատեղ երթալ. էօլտաշլըգ էթմէք, պիրլէ եիւրիւմէք :

Ὁμοστιχέω - ῶ. M. ήσω. = τῷ προηγ.

Ὁμόστιχος καὶ Ὁμόστοιχος (ὁ, ἡ) che si trova nel medesimo ordine. 2. com-

pagno. նոյն կարգը գտնուօղ. 2. ընկեր. [illegible]

Ὁμόστολος (ὁ, ἡ) mandato, spedito insieme con un' altro. 2. che porta la medesima veste. ուրիշի մը հետ մէկ տեղ խրկուած. 2. նոյն լաթը հագուած. [illegible]

Ὁμόστοργος (ὁ, ἡ) che ama scambievolmente. փոփոխակի սիրօղ. [illegible]

Ὁμοσχήμων - ονος (ὁ, ἡ) = Ὁμοιόσχημος.

Ὁμοταγὴς - έος (ὁ, ἡ) che è dell'istesso ordine. նոյն դասէն եղօղ. [illegible]

Ὁμόταφος (ὁ, ἡ) sepolto insieme. մէկտեղ թաղուած. [illegible]

Ὁμοτελὴς - έος (ὁ, ἡ) che paga l' istessa contribuzione, l'istesso tributo. նոյն հարկը վճարօղ. [illegible]

Ὁμοτεχνέω - ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —

Ὁμότεχνος (ὁ, ἡ) che esercita l' istessa arte. նոյն արհեստը ունեցօղ. [illegible]

Ὁμοτικὸς - ή - όν. giurativo. երդմնական. [illegible]

Ὁμοτιμία (ἡ) uguaglianza negli onori. հաւասար պատիւ ունենալը. [illegible]

Ὁμότιμος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - τίμως. che gode gli stessi onori. նոյն պատիւները ունեցօղ. [illegible]

Ὁμότονος (ὁ, ἡ) che ha lo stesso tuono, monotono. նոյն եղանակը ունեցօղ, նոյնաձայն. [illegible] — τόνως, ἐπίῤ.

Ὁμοτράπεζος (ὁ, ἡ) commensale. սեղանակից. [illegible]

Ὁμοτραφὴς - έος (ὁ, ἡ) = Ὁμότροφος.

Ὁμοτροπέω - ῶ. Μ. ησω. aver gli stessi costumi. նոյն սովորութիւնները՝ բարքերը ունենալ. [illegible]

Ὁμοτροπία (ἡ) similitudine di costumi. նմանութիւն բարուց. [illegible]

Ὁμότροπος (ὁ, ἡ) = Ὁμοιότροπος.

Ὁμοτρόπως, ἐπίῤ. similmente, parimente. նմանապէս, նոյն եղանակաւ. [illegible]

Ὁμότροφος (ὁ, ἡ) nutrito, allevato insieme. մէկտեղ սնած՝ մեծցած. [illegible]

Ὁμοτυπία (ἡ) somiglianza di forma. կերպակցութիւն. [illegible]

Ὁμοῦ, ἐπίῤ. insieme. 2. in pari tempo. 3. egualmente, parimente. մէկտեղ. 2. նոյն ատենը. 3. նմանապէս. [illegible]

Ὁμόφθογγος (ὁ, ἡ) che ha lo stesso suono. նոյնահնչիւն. [illegible]

Ὁμοφρονέω - ῶ. Μ. ησω. aver gli stessi sentimenti, acconsentire. համախոհ ըլլալ, նոյն միտքը ունենալ. [illegible]

Ὁμοφροσύνη (ἡ) acconsentimento, concordia. համակամութիւն, համախոհութիւն. [illegible]

Ὁμόφρων - ονος (ὁ, ἡ) concorde, unanime. համախոհ, համակամ, միաբան. [illegible]

Ὁμοφυὴς - έος (ὁ, ἡ) che è della medesima natura. նոյն բնութիւնը ունեցօղ. [illegible]

Ὁμοφύλιος καὶ Ὁμόφυλος (ὁ, ἡ) che è dell' istessa tribù, dell' istesso genere. նոյն ցեղէ՝ սեռէ եղօղ. [illegible]

Ὁμοφωνέω - ῶ. Μ. ήσω. parlare nella medesima lingua. 2. avere l' istessa voce. 3. esser d' accordo. նոյն լեզուէ խօսիլ. 2. նոյն ձայնը ունենալ. 3. միաբան՝ զուգաձայն ըլլալ. [illegible]

Ὁμοφωνία (ἡ) = Συμφωνία.

Ὁμόφωνος (ὁ, ἡ) che parla nella medesima lingua. նոյն լեզուէ խօսօղ. [illegible] 2. = Σύμφωνος (κυρ. καὶ μτφρ.).

Ὁμοφώνως, ἐπίῤ. = Συμφώνως.

Ὁμοχροέω - ῶ. Μ. ήσω. essere dell'istesso colore. նոյն գունով ըլլալ. [illegible]

Ὁμοχρονέω - ῶ. Μ. ήσω. essere contemporaneo. ժամանակակից ըլլալ. [illegible]

Ὁμόχρονος (ὁ, ἡ) contemporaneo. ժամանակակից. [illegible]

Ὁμόχροος - ους (ὁ, ἡ) che è dell' istesso colore. նոյն գունով. [illegible]

Ὁμοχρώματος καὶ Ὁμόχρωμος καὶ Ὁμόχρωσωτος (ὁ, ἡ) = Ὁμόχροος.

Ὁμοψηφέω - ῶ. Μ. ήσω. essere dell'istessa sentenza. նոյն կարծիքը ունենալ. [illegible]

Ὁμόψηφος (ὁ, ἡ) concorde. համախոհ. [illegible]

Ὁμοψυχέω - ῶ. Μ. ήσω. = Ὁμονοέω.

Ὁμοψυχία (ἡ) = Ὁμόνοια.

Ὁμόψυχος (ὁ, ἡ) = Ὁμόνοος.

Ὁμοψύχως, ἐπίῤ. unanimamente. համախոհութեամբ, միաբան հաւանութեամբ. [illegible]

Ὀμόω - ῶ. Μ. ώσω. = Ὄμνυμι.

Ὁμόω - ῶ. Μ. ώσω. unire. միաւորել. [illegible]

Ὄμπνη (ἡ) nutritura, alimento. սնունդ. [illegible]

Ὀμφαῖος - α - ον. profetico, indovino. մարգարէական, գուշակողական. [illegible]

Ὀμφάκη (ἡ) agresto, il sugo dell' uva agra. ազոխի ջուր. [illegible]

Ὀμφακηρὸς - ά - όν καὶ Ὀμφακίας - ου (ὁ) agro, acido come l' agresto. ազոխի պէս թթու. [illegible]

Ὀμφακίζω. Μ. ίσω. aver il gusto dell' agresto. ազոխի համ ունենալ. [illegible]

թուրշուլուգ օլմագ. (*μσ.*) mangiare dell' agresto. ագռխ ուտել. գօրուգ եէմէք։

Ὀμφάκινος - η - ον. fatto di frutti immaturi. խակ պտուղներէ շինուած. օլմամըշ խամ մէյվէլէրտէն եափըլըշ։

Ὀμφάκιος (ὁ, ἡ) immaturo, agro come l' agresto. ագռխի պէս խակ՝ թթու. գօրուգ գիպի խամ՝ էքշի։

Ὀμφακὶς - ίδος (ἡ) la tazza della ghianda. պլուտին թասը՝ կլոր ամանը. մէշէ փալամուտունուն եուվարլագ էլ-քաբէսի։

Ὀμφακίτης - ου (ὁ) καὶ Ὀμφακῖτις - ιδος (ἡ) = *Ὀμφάκινος ἢ Ὀμφάκιος.*

Ὀμφακώδης - εος (ὁ, ἡ) = *Ὀμφακίας.*

Ὀμφάλιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Ὀμφαλὸς ἢ οὐδ. τοῦ

Ὀμφάλιος (ὁ, ἡ) ombelicato, ombelicale. պորտաձեւ, պորտական. գէօպէք պէնզէրինտէ, գէօպէքլի, գէօպէյէ տայիր։

Ὀμφαλόεις - εσσα - εν. = *Ὀμφάλιος.*

Ὀμφαλόκαρπος (ὁ, ἡ) che produce de' frutti simili all' ombelico. պորտաձեւ պտուղ բերող՝ բուսցընող. գէօպէք պէնզէրինտէ՝ գէօպէքլի մէյվէլէր հասըլ էտէն։

Ὀμφαλὸς (ὁ) ombelico. 2. il mezzo, il centro. պորտ. 2. մէջ տեղը, կեդրոն. գէօպէք. 2. օրթա, մէրքէզ։

Ὀμφαλοτομία (ἡ) tagliatura d' ombelico (degli infanti di fresco nati). պորտը կտրելը (նորածին տղայոց). գէօպէյինի քէսմէսի (եէնի տօղան չօճուգլարըն)։

Ὀμφαλοτόμος (ὁ, ἡ) che taglia l' ombelico agli infanti di recente nati. նոր ծնած տղոց պորտը կտրող. եէնի տօղան չօճուգլարըն գէօպէյինի քէսէն. (*ὄθ. οὐσ. θηλ.*) = *Μαῖα.*

Ὀμφαλώδης-εος (ὁ, ἡ) καὶ Ὀμφαλωτὸς-ὴ-όν. = *Ὀμφαλόεις.*

Ὄμφαξ - ακος (ὁ, ἡ) immaturo, agresto. խակ, թթու. խամ, էքշի. (*οὐσ. ἀρσ.*) agresto, uva immatura. ագռխ. գօրուգ։

Ὀμφὴ (ἡ) oracolo. աստուածային պատգամ. այէթի քէրիմէ. 2. = *Φήμη.* 3. = *Ὀσμή.*

Ὀμφητὴρ (ὁ) profeta, indovino, oracolista. մարգարէ, կխւս, պատգամախօս. փէյղամպէր, նէպի, րէմմալ, այէթի քէրիմէ վէրէն։

Ὁμωνυμέω - ῶ. M. ήσω. aver l' istesso nome. անուանակից ըլլալ. ատտաշ օլմագ։

Ὁμωνυμία (ἡ) identità di nome. 2. equivocazione. անուանակցութիւն. 2. համանունութիւն. ատտաշլըգ. 2. իքիմանալըգ։

Ὁμώνυμος (ὁ, ἡ) che ha l' istesso nome (*Λατ.* cognominis). 2. equivoco. անուանակից. 2. համանուն (բառ կամ խօսք). ատտաշ. 2. իքիմանա, մանալը (լաֆըզ եահօտ սէօզ)։ — *νύμως, ἐπίῤ.*

Ὁμῶς, ἐπίῤ. = *Ὁμοίως.*

Ὅμως, σύνδ. ἐναντιωματ. nonostante, nondimeno, però. այսու ամենայնիւ, բայց սակայն. էյլէ իսէ, էմմա, լաքին։

Ὂν - ὄντος (τὸ) οὐδ. τ. ὤν. μτχ. τ. Εἰμὶ. ente. էակ. վարլըգ։

Ὃν, αἰτ. τ. ἀναφρ. Ὅς.

Ὀνάγρινος - η - ον. simile ad onagro. վայրի իշու նման. եապան էշէյինէ պէնզէր։

Ὄναγρος (ὁ) onagro, asino selvatico. վայրի էշ, ցիռ. եապան էշէյի։

Ὄναρ - ὀνείρατος (τὸ) sogno. երազ. տիւշ, րուեա։

Ὀνάριον (τὸ) ὑπκρ. τ. Ὄνος. asinello. յաւանակ. սըփա։

Ὄνειαρ - ὀνείατος (τὸ) vantaggio, guadagno. 2. alimento. օգուտ, շահ. 2. սնունդ. ֆայտէ, գեար. 2. գըտա։

Ὀνειδίζω. M. ίσω. rimproverare, riprendere, rinfacciare, biasimare. յանդիմանել, նախատել, չեխել. եուզէ վուրմագ, գինամէթ էթմէք։

Ὀνείδισις - εως (ἡ) = *Ὀνειδισμός.*

Ὀνείδισμα (τὸ) rimprovero. յանդիմանութիւն, չեխ. մինէթ, այըպ։

Ὀνειδισμὸς (ὁ) rimprovero, invettiva. յանդիմանութիւն, նախատինք, չեխելը. մինէթ, այըպ, ազարլըգ վէրմէսի։

Ὀνειδιστὴς - οῦ (ὁ) rimproveratore. յանդիմանող. մինէթճիլէր, այըպլայան։

Ὀνειδιστικὸς - ὴ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. ingiurioso. թշնամանիչ, նախատական. մինէթճիլէր։

Ὄνειδος - εος - ους (τὸ) rimprovero. 2. obbrobrio, biasimo. յանդիմանութիւն. 2. նախատինք, անարգանք. մինէթ. 2. մէլամէթ, ռէզիլլիք։

Ὀνεῖον (τὸ) stalla d' asini. իշու ախոռ. էշէք ախըրը։

Ὄνειος (ὁ, ἡ) d' asino. իշային էշէյէ մախսուս։

Ὀνείρειος - α - ον καὶ

Ὀνειρήεις - εσσα - εν. pertinente al sogno, apparso nel sogno. երազի պատկանած, երազի մէջ երեւցած. տիւշէ մուհթէալիք, րուեատա կէօրիւնէն։

Ὀνειρογενὴς - έος (ὁ, ἡ) nato nel sogno. երազի մէջ ծնած. րուեատա տօղմուշ։

Ὀνειροδότης - ου (ὁ) καὶ Ὀνειροδότις - ιδος (ἡ) che apporta de' sogni. երազ պատճառող. տիւշ՝ րուեա կէթիրէն։

Ὀνειροκρίτης - ου (ὁ) interprete de' sogni. երազ մեկնող. տիւշլէրէ՝ րուեալարա մանա վէրէն։

Ὀνειροκριτικὸς - ὴ - όν. pertinente all' interpretazione de' sogni. երազ մեկնելու պատկանած. տիւշլէրէ՝ րուեալարա մանա վէրմէյէ մուհթէալիք։

Ὀνειρολογία (ἡ) discorso, trattato sui sogni. երազի վրայ եղած խօսք՝ ճառ. տիւշ՝ րուեա հագգընտա օլան սէօզ՝ մագալէ։

Ὀνειρόμαντις-εως (ὁ, ἡ) colui che indovina per mezzo de' sogni. երազի ձեռքով՝ երազները քննելով գուշակութիւն ընող. տիւշ՝ րուեա եէրի իլէ գէլէճէքլէրի պիլէն՝ ֆալճըլըգ էտէն։

Ὄνειρον (τὸ) = *Ὄνειρος.*

Ὀνειροπολέω - ῶ. M. ήσω. sognarsi. երազ տեսնալ. տիւշ՝ րուեա գէօրմէք (*κυρ. καὶ μτφρ.*).

Ὀνειροπόλησις - εως (ἡ) καὶ Ὀνειροπολία. il sognarsi, sogno. երազ տեսնալը, երազ. տիւշ գէօրմէսի, րուեա։

Ὀνειροπόλος (ὁ, ἡ) sognatore. երազ տեսնող. տիւշ գէօրէն. 2. = *Ὀνειροκρίτης ἢ Ὀνειρόμαντις.*

Ὄνειρος (ὁ) sogno. երազ, անուրջք. տիւշ, ռիւեա:

Ὀνειροσκόπος (ὁ, ἡ) = Ὀνειροκρίτης.

Ὀνειροφαντασία (ἡ) visione nel sogno. երազի մէջ տեսնուած տեսիլ. տիւշտէ՝ ռիւեատա կէօրիւնէն խայալ:

Ὀνειρόφαντος (ὁ, ἡ) apparso nel sogno. երազի մէջ տեսնուած. տիւշտէ՝ ռիւեատէ կէօրիւնմիւշ:

Ὀνειρόφρων - ονος (ὁ, ἡ) che conosce, che sa spiegare i sogni. երազագէտ, երազահան. տիւշ թապիր էտիճի:

Ὀνειρώδης - εος (ὁ, ἡ) simile ad un sogno. 2. che sogna spesso. երազի նման. 2 սատէպ երազող. ռիւեայա պենզէր. 2. չօք չօք տիւշ կէօրէն:

Ὀνείρωξις - εως (ἡ) polluzione notturna in sogno. երազափորձութիւն. իհթիլամ, տիւշ աղմագլըք:

Ὀνειρώσσω (ττω). M. ώξω. sognarsi. 2. cadere in polluzione notturna in sogno. երազել. 2. երազափորձ ըլլալ. տիւշ կէօրմէք. 2. իհթիլամ օլմագ, տիւշ աղմագ:

Ὀνεύω. M. εύσω. tornare l'argano, la burbera. անուորդ դարձընել. պօճուրղատ չէվիրմէք:

Ὀνηγὸς (ὁ) asinajo. իշպան, իշավար. էշէքճի:

Ὀνηλατέω - ῶ. M. ήσω. condurre degli asini, esser asinajo. էշ վարել, իշպան ըլլալ. էշէք սիւրմէք, էշէքճի օլմագ:

Ὀνηλάτης - ου (ὁ) asinajo. իշավար, իշպան. էշէքճի:

Ὀνησίδωρος (ὁ, ἡ) benefattore. բարերար. էյլիքճի, քէրէմքեար:

Ὀνήσιμος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - ίμως. utile. օգտակար. ֆայտալը, մէնֆէաթլը:

Ὄνησις-εως (ἡ) utilità, vantaggio. օգուտ, շահ. ֆայտէ, մէնֆէաթ, ասսը:

Ὀνησιφόρος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - φόρως. vantaggioso. օգուտ բերող, օգտակար. մէնֆէաթլը, ֆայտալը:

Ὀνητικὸς - ὴ - όν. = Ὠφελητικός.

Ὀνητὸς - ὴ - όν. = Ὀνήσιμος.

Ὀνήτωρ - ορος (ὁ) = Ὀνησίδωρος.

Ὄνθος (ὁ καὶ ἡ) sterco (d' animali). քակոր (անասնոց). կիւպրէ, թէզէք, պօք (հայվանաթըն):

Ὀνθύλευσις - εως (ἡ) condimento. համեմ, համդերձանք (կերակրոց). թահամ թէրպիյէսի:

Ὀνθυλεύω. M. εύσω. condire. համեմել, համդերձել (կերակուրները). թահամլամագ թէրպիյէ ուրմագ:

Ὀνίδιον (τὸ) = Ὀνάριον.

Ὀνικὸς - ὴ - όν. = Ὄνειος. 2. = Μυλικός.

Ὀνίνημι καὶ] (μσ.) Ὀνίναμαι. M. ὀνήσω - ομαι. giovare, soccorrere, esser utile. օգնել, օգտել, օգտակար ըլլալ. եարտըմ էթմէք, եարամագ, ֆայտէ էթմէք:

Ὀνὶς - ίδος (ἡ) sterco d' asino. իշու քակոր. էշէք պօքու՝ կիւպրէսի:

Ὀνίσκη (ἡ) θηλ. τοῦ

Ὀνίσκος (ὁ) ὑπκρ. τ. Ὄνος.

Ὀνοβατέω - ῶ. M. ήσω. accoppiare un asino con una cavalla. էշ մը մատակ ձիու մը հետ զուգել. էշէյի քըսրագ իլէ չիֆթլէշտիրմէք:

Ὀνοβάτης - ου (ὁ) καὶ Ὀνοβάτις - ιδος (ἡ) seduto sopra un asino. իշու վրայ նստած. էշէյէ պինմիշ:

Ὀνόβλιτον (τὸ) spinace. շոմին, ծմել. ըսպանագ:

Ὀνόγυρος (ὁ) onogiride. դարչահոտ տերեւով տունկ մը. խաքրալը ֆէնա գօգար պիր նէվ ֆիտան:

Ὀνοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma d'asino. իշու ձեւով. էշէք՝ սուրէթլի պիչիմինտէ օլան:

Ὀνόκλεια (ἡ) ancusa (erba). տեսակ մը խոտ. պիր նէվ օթլագ:

Ὀνοκόπος (ὁ, ἡ) = Μυλοκόπος.

Ὀνοκρόταλος (ὁ) onocrotalo, pellicano, agrotto (uccello). հաւալուսն (թռչուն մը). սագա գուշու:

Ὄνομα (τὸ) nome. 2. fama, riputazione. անուն. 2. համբաւ. իսմ, ատ. 2. շան:

Ὀνομάζω. M. άσω. nominare, appellare. անուանել, կոչել. ատ գօյմագ, ատ իլէ չաղըրմագ, թէսմիյէ էթմէք:

Ὀνομαθετέω - ῶ. M. ήσω. = Ὀνοματοθετέω.

Ὀνομαθέτης - ου (ὁ) = Ὀνοματοθέτης.

Ὄνομαι. M. ὀνόσομαι. rimproverare, riprendere, biasimare. յանդիմանել, նախատել. թագիր՝ սէթէմ էյլէմէք, սէթէմլէմէք:

Ὀνομαίνω. M. ανῶ. Ἰων. ἀντὶ Ὀνομάζω.

Ὀνομακλήδην, ἐπίῤ. = Ὀνομαστί.

Ὀνομακλήτωρ-ορος (ὁ) nomenclatore, suggeritore di nomi. անուանակոչ, մէկիկ մէկիկ զանազան անձանց անունները յիշող. (հագարտա կիւէն) ատէմլէրին իսիմլէրինի պիրէր պիրէր սայան՝ ֆիքիրտէ տուրաճան:

Ὀνομάκλυτος - ὴ ἢ ος - όν. rinomato, celebre. անուանի, հռչակաւոր. ատլը սանլը, նամտար:

Ὀνομασία (ἡ) denominazione. յարանուանութիւն, անուն դնելը. իսմ գօյմա, իսմ իլէ՝ ատ իլէ չաղըրմա, թէսմիյէ իթմէ:

Ὀνόμασις - εως (ἡ) = Ὀνομασία.

Ὀνομαστήρια (τὰ) festa che si celebrava nel giorno, in cui s' imponeva il nome all'infante. տղու մը անուանադրութեան օրը եղած տօն. պիր չօճուղա ատ գօնուլտուղու կիւն օլունան շիւնլիք:

Ὀνομαστὴς - οῦ (ὁ) nominatore. անուանող. ատ գօյան, թէսմիյէ էտէն:

Ὀνομαστὶ, ἐπίῤ. nominatamente. յականէ յանուանէ, անուանով. իսմ պէիսմ իլէ, ատը սանը իլէ:

Ὀνομαστικὸς - ὴ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. nominativo. անուանական. թէսմիյէ իթմէյէ մէնսուպ. Ὀνομαστικὴ (ἡ) (ἐνν. πτῶσις.) nominativo (caso). ուղղական հոլով. միւպթէտա:

Ὀνομαστὸς - ὴ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - στῶς. nominato. 2. celebre, rinomato. անուանեալ, անուանով կանչուած. 2. անուանի, հռչակաւոր. ատ իլէ չաղըրըլմըշ, թէսմիյէ օլունմուշ. 2. նամտար:

Ὀνομάτιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Ὄνομα.

Ὀνοματογραφέω - ῶ. M. ήσω. scrivere nel catalogo il nome di... մէկի մը անունը

ցանկը գրել. տէֆթէրինին իսմինի գօյմագ էթմէք՝ թէֆթէրէ եազմագ:

Ὀνοματογραφία (ἡ) catalogo de' nomi. ցանկ անուանց. իսիմ թէֆթէրի:

Ὀνοματογράφος (ὁ, ἡ) colui che scrive nel catalogo il nome di qualcheduno. մէկի մը անունը ցանկին մէջ գրող. տէֆթէրինին իսմինի գօյան՝ թէֆթէրէ եազան:

Ὀνοματοθεσία (ἡ) imposizione di nome. անուանադրութիւն. ատ գօյմա:

Ὀνοματοθέσια (τὰ) = Ὀνομαστήρια.

Ὀνοματοθετέω-ῶ. M. ήσω. dare, imporre il nome a.. մէկի մը կամ բանի մը անուն դնել. պիրիսինէ եախօտ պիր նէսնէյէ իսիմ ատ գօյմագ:

Ὀνοματοθέτης-ου (ὁ, ἡ) che dà, impone il nome. անուն դնող. իսիմ ատ գօյան:

Ὀνοματολόγος (ὁ, ἡ) = Ὀνομακλήτωρ.

Ὀνοματομάχος (ὁ, ἡ) che disputa sui nomi, sulle parole. ի վերայ անուան վիճօղ. ատ իսիմ լաֆըն հագգընտա մունագաշա էտէն:

Ὀνοματοποιέω-ῶ. M. ήσω. inventare, formare de' nomi. անուններ հնարել՝ շինել. լաֆլար պուլմագ՝ իճատ էթմէք:

Ὀνοματοποίησις-εως (ἡ) καὶ Ὀνοματοποιΐα (ἡ) onomatopea (figura rettorica). անուանաստեղծութիւն (ճարտասանական ձեւ մըն է). ատ՝ լաֆը պուլմա՝ իճատ էթմէ (էշեա իսիմլէրի տույէր մաթտէլերտէն պէրէ տիր):

Ὀνοματοποιὸς (ὁ, ἡ) che inventa, forma de' nomi. անուններ հնարօղ՝ շինօղ. ատ՝ լաֆը պուլան՝ իճատ էտէն:

Ὀνοματουργέω-ῶ. M. ήσω. = Ὀνοματοποιέω.

Ὀνοματουργὸς (ὁ, ἡ) = Ὀνοματοποιός.

Ὄνος (ὁ) asino. 2. asello (pesce). 3. porcellino, asello terrestre, centogambe (insetto). 4. sorta di cavalletta senza ale. 5. argano, burbera. 6. mola. էշ. 2. տեսակ մը ձուկ. 3. շատ ոտքով ճճի՝ միջատ մը. 4. առանց թեւի մարախ մը. 5. անուորդ. 6. երկանաքար. էշէք, մէրքէպ. 2. պագալա (պալըգ տըր). 3. գըրգ այագ (պիր նէվ պէօճէք). 4. գանատսըզ պիր նէվ չէքիրկէ. 5. պօճուրգատ. 6. տէյիրմէն թաշը. 7. = Μονὰς, Κύβος.

Ὄνοσις-εως (ἡ) biasimo, rimprovero. նախատինք, յանդիմանութիւն. այիպլէմ, ազար:

Ὀνοστάσιον (τὸ) stalla d' asini. իշու ախոռ. էշէք ախըրը:

Ὀνοστὸς-ὴ-όν. biasimevole, riprensibile. նախատանաց՝ յանդիմանութեան արժանի. այիպլէմէ՝ ազարա մուսթահագ:

Ὀνοτάζω. M. άσω. = Ὄνομαι.

Ὀνοτὸς-ὴ-όν. = Ὀνοστός.

Ὀνοφορβὸς (ὁ) asinajo. իշպան. էշէքճի:

Ὀνοχειλὲς-έος-οῦς (τὸ) καὶ Ὀνοχειλὶς-ίδος (ἡ) Ὀνόχειλον ἢ -χηλον (τὸ) labbro d'asino (erba). տեսակ մը խոտ. էշէք տուտաղը, եախօտ էշէք թըրնաղը (պիր նէվ օթլագ):

Ὄντως, ἐπίῤ. (μτχ.) realmente, veramente. իրապէս, իրաւցընէ. ճիտտի օլարագ, աճէպա, կէրչէ:

Ὄνυξ-υχος (ὁ) unghia. 2. onice (pietra preziosa). եղունգ. 2. եղնգնաքար (պատուական քար մըն է). թըրնագ. 2. օնիւքս, պալղամ իշի (պիր նէվ ճէվհէր):

Ὀνυχίζω. M. ίσω. tagliare le unghia. 2. sgraffiare. եղունգները կտրել. 2. եղունգով կեղեքել. թըրնագլարընը քէսմէք. 2. թըրմալամագ:

Ὀνύχινος-η-ον. fatto d'onice. եղնգնաքարէ շինուած. օնիւքսմանի թաշընտան էտիլմիշ:

Ὀνύχιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Ὄνυξ.

Ὀνυχιστὴρ (ὁ) la fessura delle unghie de' quadrupedi. չորքոտանեաց թաթերուն ճեղքուածը. տէօրթ այագլը հայվանաթ թըրնաղընըն եարըղը:

Ὀνυχιστήριον (τὸ) temperino o forbici per tagliare le unghia. եղունգ կտրելու գմելին կամ մկրատ. թըրնագ քէսէճէք գալէմ թըրաշ եախօտ մագաս:

Ὀνυχογραφέω-ῶ. M. ήσω. marcare, segnare colle unghie. եղունգով գծել՝ նշաններ՝ գծեր քաշել. թըրնագլա չըզմագ:

Ὀνυχοειδὴς-έος (ὁ, ἡ) simile all' unghia. եղունգի նման. թըրնագա պէնզէր:

Ὀνώδης-εος (ὁ, ἡ) = Ὀνοειδής.

Ὀξαλὶς-ίδος (ἡ) vino svanito, acido. 2. acetosa (erba). քացխած գինի. 2. թրթնջուկ (խոտ). սիրքէլէնմիշ շարապ. 2. գուզու գուլաղը (օթլագ):

Ὀξείδιον (τὸ) aceto. քացախ. սիրքէ:

Ὀξέλαιον (τὸ) condimento d' aceto e d' olio, savore. ձէթ ու քացախ, համդեմք. եաղ սիրքէ, թէրպիյէ:

Ὀξέως, ἐπίῤ. acutamente, velocemente, fortemente, vivamente. սուր՝ հատու ըլլալով, արագութեամբ, սաստկութեամբ. սիվրիլիք՝ քէսքինլիք իլէ, չէվիքլիք՝ չապուգլուգ իլէ, շիտտէթ՝ գուվվէթ իլէ:

Ὀξίζω. M. ίσω. avere il gusto d' aceto, inacetire. քացխի համ ունենալ, քացխիլ. սիրքէ թատընտա օլմագ, սիրքէլէնմէք:

Ὀξίνης-ου (ὁ) (οἶνος). (vino) svanito, acetato. աւրուած՝ քացխած (գինի). պօզուլմուշ՝ սիրքէլէնմիշ (շարապ):

Ὀξὶς-ίδος (ἡ) vaso da aceto, acetabolo. քացխի աման. սիրքէ գօյաճագ գապ:

Ὀξοπώλης-ου (ὁ) venditore d' aceto. քացախ ծախօղ. սիրքէճի:

Ὄξος-εος-ους (τὸ) aceto. քացախ. սիրքէ:

Ὀξύα (ἡ) orno (albero). ոռնի, վայրի հացի (ծառ մըն է). ագ աղաճ:

Ὀξυάκανθα-ης (ἡ) ossiacanta, marruca bianca, lazzeruolo salvatico (frutice). վայրի աւոճի (փշալից թուփ մըն է). եապանի ալըճ աղաճը (տիքէնլի պիր նէվ աղաճճըգ):

Ὀξυβάφιον καὶ Ὀξύβαφον (τὸ) acetabolo. քացախի աման. սիրքէլիք, սիրքէ գապը:

Ὀξυβελὴς-έος (ὁ, ἡ) che ha l' estremità acuta, puntaio. 2. che dardeggia velocemente. ծայրը սուր, սրածայր. 2. շուտով՝ արագութեամբ նետ նետող. աճընը սիվրի, սիվրի աճլը. 2. չէվիքլիք իլէ օգ աթան՝ թիր շէքէն:

Ὀξυβλεπτέω-ῶ. M. ήσω. Εἰμὶ —

Ὀξυβλέπτης-οῦ (ὁ) perspicace, che ha la vista acuta. սրատես, սրահայեաց,

աչքը սուր. [illegible]

Ὀξυβλεψία (ἡ) = Ὀξυδέρκεια.

Ὀξυβόας καὶ -βόης -ου (ὁ) che ha una voce acuta. սուր ձայն ունեցող. [illegible]

Ὀξύγαλα -ακτος (τὸ) giuncata, latte rappreso un poco acido, quasi acetoso. մածուն. [illegible]

Ὀξύγαρον (τὸ) savore. համեմերձանք. [illegible]

Ὀξυγένειος (ὁ, ἡ) che ha il mento acuto. սուր դունչ ունեցող. [illegible]

Ὀξύγλυκυς -εια -υ. agretto. թթուաշ. [illegible]

Ὀξυγραφέω -ῶ. M. ήσω. scrivere velocemente. շուտով արագութեամբ գրել. [illegible]

Ὀξυγράφος (ὁ, ἡ) chi scrive velocemente. շուտ գրող. [illegible]

Ὀξυγώνιος (ὁ, ἡ) acuziangolo, di cui gli angoli sono acuti. սրանկիւն. [illegible]

Ὀξυδέρκεια (ἡ) perspicacia. սրատեսութիւն. [illegible]

Ὀξυδερκέω -ῶ. M. ήσω. Εἰμὶ —

Ὀξυδερκὴς -έος (ὁ, ἡ) = Ὀξυβλέπτης.

Ὀξυδερκία (ἡ) = Ὀξυδέρκεια.

Ὀξυδερκῶς, ἐπίῤ. perspicacemente. սրատեսութեամբ. [illegible]

Ὀξυδόρκεια κτλ. = Ὀξυδέρκεια κτλ.

Ὀξυδρομέω -ῶ. M. ήσω. correre velocemente. արագ ընթանալ, շուտ վազել. [illegible]

Ὀξύδρομος (ὁ, ἡ) che corre velocemente. արագընթաց, շուտ վազող. [illegible]

Ὀξυήκοος (ὁ, ἡ) che ha l' udito acuto. սուր ականջ ունեցող. [illegible]

Ὀξυθάνατος (ὁ, ἡ) morto all' istante. շուտ մը մեռած. [illegible] 2. (ἐνεργ.) che fà morire all' istante. շուտ մը՝ անդէն մեռցընող. [illegible]

Ὀξύθηκτος (ὁ, ἡ) ben aguzzato. աղէկ սրուած. [illegible]

Ὀξυθυμέω -ῶ. M. ήσω. irritarsi prontamente. շուտով մը գրգռիլ՝ բարկանալ. [illegible]

Ὀξυθυμία (ἡ) escandescenza, prontezza a sdegnarsi. մէկէն ի մէկ՝ շուտով մը բռնկիլը՝ բարկանալը. [illegible]

Ὀξυθυμίας -ου (ὁ) = Ὀξύθυμος.

Ὀξύθυμος (ὁ, ἡ) escandescente, pronto a sdegnarsi. շուտով մը բռնկող՝ բարկացող. [illegible]

Ὀξυκάρδιος (ὁ, ἡ) = τῷ προηγ.

Ὀξυκέλευθος (ὁ, ἡ) = Ὀξύδρομος.

Ὀξυκέρατος καὶ

Ὀξύκερως -ωτος (ὁ, ἡ) che ha le corna puntate. սրածայր կոտոշներ ունեցող. [illegible]

Ὀξυκέφαλος (ὁ, ἡ) che ha la testa puntata. սուր գլուխ ունեցող. [illegible]

Ὀξυκίνητος (ὁ, ἡ) che si muove prontamente, pronto a mettersi in movimento. արաշարժ, շուտով մը շարժող. [illegible]

Ὀξύκρατον (τὸ) ossicrato, posca. քացախաջուր. [illegible]

Ὀξυλάβεια (ἡ) prontezza nell' intraprendere qualche cosa, attività. շուտով բանի մը ձեռք զարնելը, ժրութիւն. [illegible]

Ὀξυλαβέω -ῶ. M. ήσω. intraprendere prontamente, essere attivo. շուտով մը բանի մը ձեռք զարնել, գործունեայ՝ ժիր ըլլալ. [illegible]

Ὀξυλαβὴς -έος (ὁ, ἡ) che intraprende con prontezza, intraprendente, attivo. շուտով բանի մը ձեռքզարնող, ժիր, գործունեայ. [illegible]

Ὀξύλαβος (ὁ) = Πυράγρα.

Ὀξύλαλος (ὁ, ἡ) che parla rapidamente. շուտով՝ արագութեամբ խօսող. [illegible]

Ὀξυμαθὴς -έος (ὁ, ἡ) che impara rapidamente. շուտով սորվող. [illegible]

Ὀξύμελι -μέλιτος (τὸ) bevanda composta d' aceto e di mele. քացախէ ու մեղրէ շինուած խմելիք. [illegible]

Ὀξυμήνιτος (ὁ, ἡ) = Ὀξύθυμος.

Ὀξυμυρσίνη (ἡ) brusco, pugnitopo. մկնախայթ (թուփ). [illegible]

Ὀξύμωρον (τὸ) una specie di figura rettorica. խելագարութիւն (ճարտասանական ձեւ մի է). [illegible]

Ὀξύνω. M. υνῶ. aguzzare. 2. render agro, acido. սրել. 2. թթու ընել, թթուեցընել. [illegible] 2. [illegible]

Ὀξυόδους -οντος (ὁ, ἡ) che ha i denti puntati. սուր ակռայ ունեցող. [illegible]

Ὀξυπαθὴς -έος (ὁ, ἡ) sensibile, che s'offende facilmente. դիւրազգած, դիւրաւ բան մը սրտին դպչող. [illegible]

Ὀξύπεινος (ὁ, ἡ) famelico. սովալլուկ, խիստ անօթի. [illegible]

Ὀξύπους -οδος (ὁ, ἡ) che cammina rapidamente. արագոտն, շուտ քալող. [illegible]

Ὀξύῤῥινος καὶ

Ὀξύῤῥις -ινος (ὁ, ἡ) che ha il naso puntato. սուր քիթ ունեցող. [illegible]

Ὀξὺς -έος (εῖα -ύ) acuto, puntato, sottile, aguzzato, tagliante, penetrante, vivo, rapido, veloce, pronto, agro, acido. սուր, սրածայր, բարակ, սրած, հատու, ազդու, կենդանի, արագ, շուտ, թթու. [illegible]

Ὀξύστομος (ὁ, ἡ) che ha la bocca o il becco acuto. 2. aguzzato. սուր բերան կամ կտուց ունեցող. 2. սրած, հատու. [illegible] 2. [illegible]

Ὀξύτης (ἡ) acutezza, vivacità, attività, celerità, velocità, acidità. սրութիւն, ժրութիւն, արագութիւն, շուտութիւն, թթուութիւն. [illegible]

Ὀξύτομος (ὁ, ἡ) tagliente. հատու, սուր. [illegible]

Ὀξυτονέω-ῶ. M. ήσω. (γρμτ.) scrivere o pronunziare una parola coll' accento acuto. շեշտով բառ մը գրել կամ արտասանել. [illegible] (΄) [illegible]

Ὀξύφθογγος (ὁ, ἡ) = Ὀξύφωνος.

Ὀξύφυλλος (ὁ, ἡ) che ha le foglie puntate. սրածայր տերեւներ ունեցող. [illegible]

Ὀξύφωνος (ὁ, ἡ) che ha la voce acuta. սուր ձայն ունեցող. [illegible]

Ὀξύχειρ-ειρος (ὁ, ἡ) destro, attivo. ժիր, շուտով գործք մը տեսնօղ. [illegible]

Ὀξυχειρία (ἡ) destrezza di mano, attività. ձեռքի շուտութիւն, ժրութիւն. [illegible]

Ὀξυχολία (ἡ) = Ὀξυθυμία.

Ὀξύχολος (ὁ, ἡ) = Ὀξύθυμος.

Ὀξυωπέω-ῶ. M. ήσω. Εἰμὶ —

Ὀξυώπης-έος (ὁ, ἡ) Ὀξυωπίας-ου (ὁ) καὶ Ὀξύωπος (ὁ, ἡ) = Ὀξυδερκής.

Ὀξωτὸς-ὴ-όν. fatto con aceto. քացախով շինուած. [illegible]

Ὄον (τὸ) sorba (frutto.) սին (պտուղ). [illegible]

Ὀπαδέω-ῶ. M. ήσω. ✕ ἀντὶ Ἕπομαι.

Ὀπαδὸς (ὁ, ἡ) seguace. հետեւորդ, հետեւօղ. [illegible]

Ὀπάζω. M. άσω. dare, prestare qualcuno in compagnia, per compagno. մէկը ուրիշի մը ընկեր տալ, ուղեկից ըլլալու համար միասեղ գնել խրկել. [illegible] (μσ.) prendere qualcuno in compagnia. մէկը միասեղ ընկեր առնել. [illegible]

Ὀπαῖος-α-ον. che ha del buco, del forame. ծակ ունեցող. [illegible] (οὐσ. οὐδ.) Ὀπαῖον (τὸ) abbaino, finestra di tetto. երդ, տանեաց լուսամուտ պատուհան. [illegible]

Ὀπεύομαι. M. εύσομαι. vedere, osservare. տեսանել, նայիլ. [illegible]

Ὀπὴ (ἡ) buca, forame. ծակ. [illegible] (κυρ. = Ὀπαῖον).

Ὅπη ἢ Ὅπῃ, ἐπίρ. (Τοπ.) = Ὅπου. 2. (Τρπ.) = Ὅπως.

Ὁπηλίκος-η-ον. quanto grande. որչափ մեծ. [illegible]

Ὁπηνίκα, ἐπίρ. allorquando. երբոր. [illegible]

Ὀπίζομαι. M. ίσομαι. rispettare, aver riguardo. յարգել, մեծարել. [illegible]

Ὀπίζω. M. ίσω. far un' incisione alla corteccia d' un albero per coglierne il sugo. ծառի մը կեղեւը բանով մը կտրել՝ կղբել անոր հիւթը առնելու համար. [illegible]

Ὄπιον (τὸ) oppio (sugo estratto da' capi di papavero.) ափիոն (մեկոն տունկին գլխերէն՝ գնտերէն հանած հիւթ). [illegible]

Ὀπιπεύω. M. εύσω καὶ

Ὀπιπτεύω. M. εύσω. guardare con attenzione, osservare curiosamente. ուշադրութեամբ նայիլ, հետաքրքրութեամբ դիտել. [illegible]

Ὄπις-ιδος (ἡ) vendetta divina. 2. rispetto, riverenza, riguardo. աստուածային վրէժ. 2. մեծարանք, յարգանք. [illegible] 2. [illegible]

Ὄπισθε καὶ (πρὸ φων.) Ὄπισθεν, ἐπίρ. da dietro, dietro. 2. dopo. ետեւէն, ետեւը. 2. ետքը, յետ. [illegible] 2. [illegible]

Ὀπισθέναρ-αρος (τὸ) la parte della mano opposta alla palma, la parte di sopra della mano. ձեռքին վրան՝ վրայի կողմը. [illegible]

Ὀπίσθιος-α ἢ ος-ον. (καὶ ἐπίρ.)-σθίως. che si trova indietro. ետեւը գտնուող. [illegible]

Ὀπισθοβάμων-ονος (ὁ, ἡ) καὶ

Ὀπισθοβάτης-ου (ὁ) che cammina a ritroso, retrogrado. ետեւ ետեւ գացօղ, ընդ հակառակն քալօղ. [illegible]

Ὀπισθόβολος (ὁ, ἡ) gettato indietro. ետեւ նետուած. [illegible]

Ὀπισθόγραφος (ὁ, ἡ) scritto di dietro o indietro. ետեւէն՝ ետեւը գրուած. [illegible]

Ὀπισθόδετος (ὁ, ἡ) legato di dietro. ետեւէն կապուած. [illegible]

Ὀπισθοκόμης καὶ Ὀπισθόκομος (ὁ, ἡ) che ha de' capelli soltanto alla parte di dietro della testa. միայն գլխուն ետեւի դին մազ ունեցող. [illegible]

Ὀπισθοκύφωσις-εως (ἡ) curvatura del dorso, gobbo. թիկանց ծռութիւն, սապատ ուղին. [illegible]

Ὀπισθομήριον (τὸ) καὶ

Ὀπισθόμηρος (ὁ) la parte di dietro della coscia. ազդեր՝ զիստին ետեւի կողմը. [illegible]

Ὀπισθόπους-οδος (ὁ, ἡ) che va di dietro, che siegue. 2. che retrocede, retrogrado. ետեւէն գացօղ, հետեւօղ. 2. ետեւ ետեւ քալօղ, ընդ կրունկն քալօղ. [illegible] 2. [illegible]

Ὀπισθότονος (ὁ, ἡ) teso alla parte di dietro. ետեւի կողմը ձգտուած. [illegible]

Ὀπισθουρητικὸς-ὴ-όν. che piscia dalla parte da dietro. ետեւի կողմէն չիշխօղ. [illegible]

Ὀπισθοφάλακρος (ὁ, ἡ) calvo alla parte di dietro della testa. գլխուն ետեւի

կողմը կունոա՝ կնոակ. պաշտճն ենթան Թե֊րաքը պալ։

Ὀπισθοφανής - έος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.)-φανῶς. che si vede da dietro. ետեւէն երեւցող. արդընտան կէօրիւլէն։

Ὀπισθοφόρος (ὁ, ἡ) (παροξ.) che porta sul dorso. ետեւը կռնակը կրող. ենթաեւ֊տենտէ՝ աըրխընտա Թաշըյան. (προπαροξ.) portato sulle spalle, sul dorso d' uno. Մէկու մը կռնակը կրուած՝ բերուած. պէ֊րինին օմուզունտա՝ արխընտա Թաշընմըշ կէ֊Թիրիլմիշ։

Ὀπισθοφυλακέω - ῶ. Μ. ήσω. trovarsi nella retroguardia. վերջապահ գնդին մէջը գտնուիլ. օրտունուն Թա ենթաեւտէքի պէօ֊լիւյիւնտէ պուլունմագ։

Ὀπισθοφυλακία (ἡ) retroguardia. վերջա֊պահ գունդ, բանակին էն վերջի գունդը. աաքէրին արտը, օրտունուն էն ենթաեւտէքի պէօլիւյիւ։

Ὀπισθοφύλαξ - ακος (ὁ) retrogrado. վեր֊ջապահ գնդէն եղած զինուոր. օրտունուն էն արդաաքի պէօլիւյիւնտէն օլան աաքէր։

Ὀπισθόχειρ - ειρος (ὁ, ἡ) che ha le mani legate in dietro. ձեռուըները ետեւը կա֊պուած. էլլէրի արդընտա պաղլը։

Ὄπισμα (τὸ) sugo estratto coll' incisione della corteccia d' un albero, o d' una pianta. ծառի մը կամ տունկի մը կեղեւը ճեղքելէն ելած հիւթ. պիր աղաճ եախօտ պիր ֆիտան գապուզունու չըզըլըտա՝ անտէն չըքան եօղ։

Ὀπισμὸς (ὁ) incisione della corteccia d'un albero o d' una pianta per coglierne il sugo. ծառի մը կամ տունկի մը կեղեւը ճղքելը՝ անկից հիւթը ժողվելու համար. պիր աղաճ եախօտ պիր ֆիտան գապուզունու չըզըլմաքլըք՝ անտէն եօղէւնի Թօփլամագ իչուն։

Ὀπίσω, ἐπίῤ. dietro, indietro. ետեւը. արդընտա, եախօտ արդընտան։

Ὁπλάριον (τὸ) ὑποκρ. τ. Ὅπλος.

Ὁπλενδυτέω - ῶ. Μ. ήσω. vestirsi d' armi, armarsi. զէնք հագուիլ, զինել. սիլահ կէյինմէք՝ գուշանմագ, սիլահլանմագ։

Ὁπλέω - ῶ. Μ. ησω. = Ὁπλίζω.

Ὁπλὴ (ἡ) l'unghia de' quadrupedi. չորքոտանեաց Թաթ, սմբակ. տէօրտ այագլը հայվանըն Թըրնաղը։

Ὁπλήεις - εσσα - εν. armato. զինուած, զի֊նեալ. սիլահլը։

Ὁπλίζω. Μ. ίσω. armare, apprestare. զի֊նել, կազմել, պատրաստել. սիլահլանմագ, տօնանմագ, տիւզէլթմէք, գուշանմագ, հա֊զըրլամագ։

Ὅπλισις - εως (ἡ) armamento. զինելը, կազ֊մած, պատրաստուԹիւն. սիլահլանմա, գուշանմա, հազըրլանմա։

Ὅπλισμα (τὸ) armadura. պատերազմի պէտք եղած գործիք, զէնք. գուրալ, սիլահ։

Ὁπλισμὸς (ὁ) = Ὅπλισις.

Ὁπλιστής - οῦ (ὁ) armatore, colui che arma. զինող. սիլահլայան, գուշադան։

Ὁπλιταγωγὸς (ὁ, ἡ) (κυρ.) che trasporta de' soldati armati pesantemente. սպառազէն զօրք կրող (նաւ). ճէպէլի աաքէր Թաշըյան (կէմի)։

Ὁπλιτεία (ἡ) armatura pesante. սպառազինուԹիւն. ճէպէլիլիք։

Ὁπλιτεύω. Μ. εύσω. esser armato pesantemente. սպառազէն ըլլալ. ճէպէլի օլմագ։

Ὁπλίτης - ου (ὁ) soldato armato pesantemente, soldato di grave armatura. սպառազէն զինուոր. ճէպէլի աաքէր։

Ὁπλιτικὸς - ὴ - όν. che concerne i soldati pesantemente armati. սպառազէն զի֊նուորաց վերաբերեալ. ճէպէլի աաքէրէ մէնսուպ։

Ὁπλιτοδρομέω - ῶ. Μ. ήσω. correre armato. զէնքերով վազել. սիլահլը իլէ գօշ֊մագ։

Ὁπλιτοδρόμος (ὁ, ἡ) che corre armato. զէնքերով վազող. սիլահլը իլէ գօշան։

Ὁπλοδιδακτὴς - οῦ καὶ Ὁπλοδιδάσκαλος (ὁ) maestro d' armi. զէնք գործածել սորվեցնող. սիլահ Թալիմճիսի, սիլահ գուլ֊լանմագ Թարիգը էօյրէտէն։

Ὁπλοδοτέω - ῶ. Μ. ήσω. dare delle armi. զէնք տալ. սիլահ վէրմէք։

Ὁπλοθήκη (ἡ) armamentario, armeria. զինարան. ճէպխանէ։

Ὅπλομαι (χ. Μ.) × ἀντὶ Ὁπλίζω.

Ὁπλομανέω - ῶ. Μ. ήσω. essere appassionato per le armi. չափէ դուրս զէնք սի֊րել. հատտէն զիատէ սիլահ սէվմէք։

Ὁπλομανὴς - έος (ὁ, ἡ) appassionato delle armi. չափէ դուրս զէնք սիրող. հատտէն զիատէ սիլահ սէվէն, սիլահ տէլիսի։

Ὁπλομανία (ἡ) amore appassionato delle armi. զէնք ունենալու՝ կրելու համար ե֊ղած չափէ դուրս սէր. սիլահ էտինմէյէ եա֊խօտ Թաշըմայա օլան հատտէն զիատէ մուհապ֊պէԹ։

Ὁπλομαχέω - ῶ. Μ. ήσω. combattere colle armi. զէնքերով կռուիլ՝ պատերազմիլ. սիլահ իլէ տէօյիւշմէք՝ ճէնկլէշմէք։

Ὁπλομάχης - ου (ὁ) = Ὁπλομάχος.

Ὁπλομαχητικὸς - ὴ - όν. = Ὁπλομαχικός.

Ὁπλομαχία (ἡ) combattimento colle armi. 2. esercizio delle armi, scherma. զէն֊քով եղած կռիւ՝ պատերազմ. 2. զէնքի կրԹուԹիւն, սրախաղուԹիւն. սիլահ իլէ օլան տէօյիւշ՝ ճէնկ. 2. սիլահ Թալիմի, մա֊Թրագ օյունու։

Ὁπλομαχικὸς - ὴ - όν. che concerne il combattimento o l' esercizio delle armi. զէնքով եղած կռուի կամ զէնք գործա֊ծելու կրԹուԹեան պատկանած. սիլահ իլէ օլան տէօյիւշէ եախօտ սիլահ Թալիմինէ մէն֊սուպ։

Ὁπλομάχος (ὁ, ἡ) combattente colle armi. զէնքով կռուող. սիլահ իլէ տէօյիւ֊շէն։

Ὅπλον (τὸ) arma. զէնք. սիլահ. (ἐν. γεν.) = Σκεῦος.

Ὁπλοποιέω - ῶ. Μ. ήσω. costruire delle armi. զէնք շինել. սիլահ եափմագ։

Ὁπλοποιΐα (ἡ) il mestiere dell' armajuolo. զինագործուԹիւն. ճէպէճիլիք։

Ὁπλοποιὸς (ὁ, ἡ) armajuolo, armajo. զի֊նագործ. ճէպէճի։

Ὁπλοσκοπία (ἡ) rassegna, mostra, rivista. զօրքը աչքէ անցընելը, համար կամ հանդէս զօրաց. աաքէրի եօքլամա։

Ὁπλόσμιος - α - ον. armato. զինեալ. սիլահլը։

Ὁπλουργία (ἡ) = Ὁπλοποιΐα.

Ὁπλοφορέω-ῶ. Μ. ήσω. portare delle armi. զէնք կրել. տէրն թուրմեր։

Ὁπλοφόρος (ὁ, ἡ) che porta delle armi. զէնք կրող. տէրն թուրեր. 2. = Δορυφόρος.

Ὁπλοφυλάκιον (τὸ) = Ὁπλοθήκη.

Ὁπλοφύλαξ-ακος (ὁ, ἡ) custode delle armi, prefetto dell' armeria. զինապահ, զինարանի վերակացու. տէրն պէքճի, ճէպհանէ նազըրը։

Ὁπλοχαρὴς-έος (ὁ, ἡ) che ama le armi o la guerra. զէնք կամ պատերազմ սիրող. տէրն եախօտ ճէնկ սէվէն։

Ὀποβάλσαμον (τὸ) opobalsamo. պալասամ տունկին հիւթը. հաղպը քէլէ։

Ὀποδαπὸς-ή-όν. = Ποδαπός.

Ὀποειδὴς-έος (ὁ, ἡ) simile al sugo. հիւթոյ նման. էօզէ ասայ մայէ պէնզէր։

Ὁπόθεν, ἐπίῤ. donde, da qual luogo. ուստի, ուսկից. նէրէտէն։

Ὁπόθι, ἐπίῤ. × ἀντὶ Ὅπου.

Ὅποι, ἐπίῤ. ovunque. յո եւ, ուր որ. նէրէյէ կի։

Ὁποῖος-α-ον. = Οἷος.

Ὁποίως, ἐπίῤ. con quale maniera, con qual modo, qualmente. ան կերպով որ, որպէս. օլ թարզ էլէ կի, նէ շէքիլ։

Ὀποκάλπασον καὶ -κάρπασον (τὸ) opocarbaso (sugo velenoso della pianta detta Carpasum). Կարպասոն բուսած տունկին թունաւոր հիւթը. Քարփասօ անըլան ֆիտանըն զէհիրլի էօզէ։

Ὀποπάναξ-ακος (ὁ) oppopanaco. պանակս բուսած տունկին հիւթը կամ խէժը. ճավշիր։

Ὀπὸς (ὁ) il sugo degli alberi o delle piante. 2. laserpizio, sugo di silfio. ծառերուն կամ տունկերուն հիւթը. 2. սիղփիոս բուսած տունկին հիւթը. աղաճլարըն եախօտ ֆիտանլարըն սըլան էօզ սու. 2. գաւնիթ ֆիտանըն էօզէ, հըլթիթ։

Ὁποσάκις, ἐπίῤ. = Ὁσάκις.

Ὁποσάμηνος (ὁ, ἡ) di quanti mesi. քանի ամսուան. գաչ այլըգ։

Ὁποσαπλάσιος-α-ον. καὶ

Ὁποσαπλασίων-ονος (ὁ, ἡ) quante volte moltiplicato. քանի անգամ բազմապատկուած. գաչ գաթ։

Ὁποσάπους-οδος (ὁ, ἡ) di quanti piedi d' estensione. քանի ոտնաչափ. գաչ այագ կէնիշ վարթալըն։

Ὁποσαχῆ, ἐπίῤ. in quante parti, in quanti luoghi. 2. in quante maniere. քանի կողմ, քանի տեղ. 2. քանի կերպով. գաչ թարաֆտէ մահալտէ. 2. գաչ թիւրլիւ թարզ իլէ։

Ὁπόσος-η-ον. quanto. որչափ. նէ գատար։

Ὁποσταῖος-α-ον. in quanti giorni. քանի օրը. գաչ կիւնտէ։

Ὁπόστος-η-ον. in che numero, quanto (Λατ. quotus.) քանի. գաչ։

Ὁπόταν, ἐπίῤ. ἀντὶ Ὁπότε ἄν.

Ὁπότε, ἐπίῤ. allorquando. երբ որ. նէ զաման, հաչան կի։

Ὁπότερος-α-ον. quale di due. երկուքէն որը. իքիսինտէն հանկիսի։

Ὁποτέρωθε (θεν), ἐπίῤ. da quale delle due parti. երկու կողմէն որ կողմէն. իքի թարաֆըն հանկիսինտան։

Ὁποτέρωθι, ἐπίῤ. in quale delle due parti. երկու կողմն որ կողմը. իքի թարաֆըն հանկիսինտա։

Ὁποτέρως, ἐπίῤ. in quale delle due maniere. երկու եղանակէն՝ կերպէն որովը. իքի թարզըն հանկիսի իլէ։

Ὁποτέρωσε, ἐπίῤ. a quale delle due parti. երկու կողմէն որ կողմն (որական հոլով). իքի թարաֆըն հանկիսինա։

Ὅπου, ἐπίῤ. ove. 2. allorquando. ուր որ. 2. երբ որ. նէրտէ կի. 2. հաչան կի, նէ զաման։

Ὁππόθεν, Ὁππόθι κτλ. = Ὁπόταν, Ὁπόθι κτλ.

Ὀπταίνω. Μ. ανῶ. = Ὄσσομαι.

Ὀπτανεῖον (τὸ) cucina. խոհակերոց. աշխանէ, մութպախ։

Ὀπτανεὺς-έως (ὁ) cuciniere. խոհակեր. աշճը, աշչը։

Ὀπτανὸς-ή-όν. arrostito. խորոված. քէպապ օլմուշ։

Ὀπτασία (ἡ) visione. տեսիլ. վահը, րիւեա. 2. = Ὄψις.

Ὀπτάω-ῶ. Μ. ήσω. arrostire. խորովել. քէպապ էթմէք։

Ὀπτὴρ (ὁ) spione. լրտես. ճաշուս, կէօզճիւ, տէբէճի։

Ὀπτήρια (τὰ) (ἐνν. δῶρα) i presenti, che lo sposo fà alla sposa la prima volta che la vede. երեստեսք, փեսային առջին անգամ հարսը տեսնալու ատեն անոր տըւած ընծաները. էվլէնէն կէօրիւմլիւք, կիւվէյինին կէլինէ իլք տէֆա կէօրտիւյիւնտէ օնա վէրտիյի հէտիյէլէր։

Ὀπτήσιμος (ὁ, ἡ) da arrostire, che si deve arrostire. խորովելու. քէպապլըգ։

Ὄπτησις-εως (ἡ) arrostimento. խորովելը. քէպապ էթմէ։

Ὀπτητὸς-ή-όν. = Ὀπτός.

Ὀπτικὸς-ή-όν. ottico, visuale. տեսողական. նազարի, պասարի. Ὀπτικὴ (ἡ) (ἐνν. τέχνη). ottica, scienza che tratta della vista. տեսարանութիւն, տեսութեան գիտութիւն. իլմի նազարիյէ, պասարի։

Ὀπτὸς-ή-όν. arrostito. խորոված. քէպապ օլմուշ։

Ὀπυίω καὶ Ὀπύω. Μ. ύσω. esser ammogliato, aver moglie. 2. giacere, aver commercio con femmina. կանամբի ըլլալ, կնիկ ունենալ. 2. գիտել զկին. էվլէնմիշ օլմագ, զէվճէլի օլմագ. 2. ճիմա էթմէք։

Ὀπώδης-εος (ὁ, ἡ) sugoso. հիւթալից. էօզլիւ, սուլու։

Ὀπωπέω-ῶ. Μ. ήσω. × ἀντὶ Ὁράω.

Ὀπωπὴ (ἡ) × ἀντὶ Ὄψις.

Ὀπώρα-ας (ἡ) autunno. 2. frutti d' autunno. 3. età matura. աշուն. 2. աշնան պտուղները. 3. կատարեալ հասակ. կիւզ. 2. կիւզ օն մէյվէլէրի. 3. քէմալէ կէլմիշ եաշ։

Ὀπωριαῖος-α-ον. = Ὀπωρινός.

Ὀπωρίζω καὶ (μσ.) -ίζομαι. Μ. ίσω-ομαι. cogliere i frutti autunnali. աշնան պտուղները ժողվել. կիւզ օն մէյվէլէրինի թօփլամագ։

Ὀπωρικὸς - ἡ - όν. che concerne i frutti autunnali. աշնան պտուղներուն պատկանած. սօն պահար մէյվէլէրինէ տայիր ։

Ὀπώριμος (ὁ, ἡ) = Ὀπωρικός.

Ὀπωρινὸς - ἡ - όν. autunnale. աշնանային. կիւզ վագըթընա տայիր ։

Ὀπωρισμὸς (ὁ) raccolta de' frutti autunnali. աշնան պտուղները ժողվելը. սօն պահար մէյվէլէրինի թօփլամա ։

Ὀπωροθήκη (ἡ) magazzino de' frutti autunnali. աշնան պտուղները դնելու շտեմարան. սօն պահար մէյվէլէրինի գօյաճագ քիլէր՝ մաղազա ։

Ὀπωροκάπηλος (ὁ) = Ὀπωροπώλης.

Ὀπωρολόγος (ὁ, ἡ) che raccoglie de' frutti autunnali. աշնան պտուղներ ժողվող. սօն պահար մէյվէլէրի թօփլայան ։

Ὀπωροπώλης - ου (ὁ) venditore de' frutti autunnali, fruttajuolo. աշնան պտուղներ ծախող, պտղավաճառ. սօն պահար մէյվէլէրի սաթան, մանավ, եէմիշճի ։

Ὀπωροφορέω. - ῶ. M. ήσω. produrre de' frutti autunnali. աշնան պտուղներ բուսցընել. սօն պահար մէյվէլէրի հասըլ էթմէք ։

Ὀπωροφόρος (ὁ, ἡ) che produce de' frutti autunnali. աշնան պտուղներ բուսցընող. սօն պահար մէյվէլէրի հասըլ էտէն ։

Ὀπωροφυλάκιον (τὸ) = Ὀπωροθήκη.

Ὀπωροφύλαξ - ακος (ὁ) custode d' un orto, o d' una vigna. պարտիզի մը կամ այգիի մը պահապան. պօսթանճը, պաղճը, պօսթան պաղչէ եա խօտ պաղ պէքճիսի ։

Ὀπωρώνης - ου (ὁ) = Ὀπωροκάπηλος.

Ὅπως, ἐπίῤ. come, qualmente. 2. subito chè, tostochè. ինչպէս, որպէս. 2. նոյնհետայն, իսկ եւ իսկ. նասըլ, նիճէ. 2. կիպի, հէմէն ։

Ὅραμα (τὸ) spettacolo. տեսարան, տեսնուած իրք. թէմաշա, սէյրան. 2. (Γρφ.) = Ὀπτασία.

Ὅρασις - εως (ἡ) la vista. տեսութիւն. գուվվէթի պասարէ. 2. = Ὅραμα.

Ὁρατὴς - οῦ (ὁ) spettatore. հանդիսական, դիտող. սէյիրճի ։

Ὁρατικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. che ha la forza di vedere. 2. ottico. տեսութիւն՝ տեսողական կարողութիւն ունեցող. 2. տեսողական. գուվվէթի պասարէյի օլան. 2. գուվվէթի պասարէյէ մէնսուպ ։

Ὁρατὸς - ἡ - όν. visibile. երեւելի, տեսնուող. կէօրիւնէն ։

Ὁράω - ῶ. M. ὄψομαι. vedere, osservare. տեսնալ, նայիլ, դիտել. կէօրմէք, պագմագ, նազար էթմէք ։

Ὀργαίνω. M. ανῶ. mettere, far saltare in collera. սրդողցընել, բարկացընել. էօֆքէլէնտիրմէք, գըզդըրմագ ։

Ὀργανικὸς - ἡ - όν. organico, instrumentale. գործարանական, գործիքական կամ գործիական. ալաթի, ալաթ՝ էրղանուն իլէ օլան ։

Ὀργανικῶς, ἐπίῤ. organicamente, con instrumenti. գործիքապէս. ալաթ՝ էրղանուն իլէ ։

Ὀργάνιον (τὸ) ὑπκρ. τοῦ

Ὄργανον (τὸ) organo, instrumento. գործի, գործարան. ալաթ, էրղանուն ։

Ὀργανοπήκτωρ - ορος (ὁ) = Ὀργανοποιός.

Ὀργανοποιΐα (ἡ) costruzione d' instrumenti. գործիք շինելը. ալաթ եափմագ ։

Ὀργανοποιὸς (ὁ) fabbricatore di strumenti. գործիք շինող. ալաթ եափան ։

Ὀργανόω - ῶ. M. ώσω. organizzare. կազմակերպել, գործարանօք կազմել. հարաքէթ վէրմէք, շէքլէ՝ ուսուլա գօմագ, ընթիզամլաթմագ ։

Ὀργάνωσις - εως (ἡ) organizzazione. կազմակերպութիւն, գործիքական կազմութիւն. պիր ճէսէտէ հարաքէթ վէրմէ էյլէ՝ անը շէքլէ՝ ուսուլա գօյմա, ընթիզամլաթմա ։

Ὀργὰς - άδος (ἡ) (ἐνν. γῆ.) terra fertile. պտղաբեր երկիր՝ հող. պէրէքէթլի եէր, հասըլլը թօփրագ ։

Ὀργασμὸς (ὁ) orgasmo, movimento impetuoso degli umori del corpo. մարմնոյ կենդանական ոգեաց՝ հիւթոց ուժգին յուզիլը. թէնտէ պուլունան խըլթլարըն թուղեան իլէ աքընթը օլմասը ։

Ὀργάω - ῶ. M. ήσω. essere in orgasmo, in frega, aver prurito. տռփալ, բորբոքիլ ցանկութեամբ. շէհվէթ ... թուղեան էթմէք ։

Ὀργεὼν - ῶνος (ὁ) sacerdote degli idoli. քուրմ. փութ փափազը ։

Ὀργεώνη (ἡ) θηλ. τ. Ὀργεών.

Ὀργὴ (ἡ) collera, ira. 2. costume, propensione, affetto. բարկութիւն. 2. բարք, միտում, ախորժակ. խըշըմ, էօֆքէ. 2. թապիաթ, խույ, մէյլ, ալագա ։

Ὀργητὴς - οῦ (ὁ) collerico. բարկացող, սրդողկոտ. էօֆքէլի, խըշըմլը ։

Ὄργια (τὰ) le orgie, feste in onor di Bacco. սպանդարամետական պաշտամունք, խորհրդատօնք. Պաքոս փութունուն էթրաֆընտա օլան ղինանէթլէր ։

Ὀργιάζω. M. άσω. celebrare le orgie. ըսպանդարամետական պաշտամունքները կատարել. Պաքոս փութունուն էթրաֆընտա օլան ղինանէթլէրի թէքմիլ էթմէք ։

Ὀργιασμὸς (ὁ) celebrazione delle orgie. սպանդարամետական պաշտամանց հանդէսը կատարելը. Պաքոս փութունուն իճրաէթ ... էթրաֆընտա օլան ղինանէթլէրի թէքմիլ էթմէ ։

Ὀργιαστὴς - οῦ (ὁ) che celebra le orgie. սպանդարամետական պաշտօնները կատարող. Պաքոս փութունուն իճրաէթինէ օլան ղինանէթլէրի թէքմիլ էտէն ։

Ὀργιάω - ῶ. M. άσω. × ἀντὶ Ὀργάω.

Ὀργίζω. M. ίσω. irritare, mettere in collera. գրգռել, բարկացընել, զայրացընել. գըզդըրմագ, խըշըմ՝ էօֆքէյէ կէթիրմէք ։

Ὀργίλος - η - ον. (καὶ ἐπίῤ.) - ίλως. iracondo. բարկացող, սրդողկոտ. էօֆքէլի, խըշըմլը ։

Ὀργιλότης (ἡ) iracondia. սրտմտութիւն, ցասկոտութիւն. տարըլկընլըգ, խըշըմլը՝ էօֆքէլի օլմագ ։

Ὀργυιὰ (ἡ) misura di sei piedi. վեց ոտնաչափ, վեց ոտքի չափ. ալթը այագ, ալթը այագ մըգտարը ։

Ὀργυιαῖος - α - ον. lungo sei piedi. վեց ոտնաչափ երկան. ալթը այագ ուզուն ։

Ὀργυιόω - ῶ. M. ώσω. stendere le braccia. բազուկները տարածել. գօլլարընը եայմագ՝ աչմագ ։

Ὀρέγδην, ἐπίῤ. colle braccia stese. բազկատարած. գօլլարընը աչարագ՝ եայարագ:
Ὄρεγμα (τὸ) l' azione di stendere. 2. passo. տարածելը. 2. քայլ. եայմագլըգ. 2. ատըմ:
Ὀρέγω. M. ὀρέξω. stendere (la mano). 2. dare, presentare, offrire. տարածել, երկընցընել (ձեռքը). 2. մատուցանել, նուիրել. եայմագ, ուզաթմագ (էլինի). 2. վերմէք, սունմագ. (μσ.) desiderare, bramare. բաղձալ. փափագիլ. արզուլէնմէք:
Ὀρειάρχης - ου (ὁ) il capo de' montanari. լեռնցոց մեծը. տաղլըլարըն պաշը՝ պէյլէրի:
Ὀρείαυλος (ὁ, ἡ) che abita nelle montagne. լեռնաբնակ. տաղդա օթուրան, տաղլը:
Ὀρειβατέω - ῶ. M. ήσω. camminare, girare nelle montagne. լեռներն պտըտիլ. տաղլարդա կէզմէք:
Ὀρειβάτης - ου (ὁ) che cammina, gira nelle montagne. լեռներն պտըտող. տաղլարդա կէզէն:
Ὀρείγανον (τὸ) καὶ Ὀρείγανος (ὁ) = Ὀρίγανον.
Ὀρειγενὴς - έος (ὁ, ἡ) nato sulla montagna. լեռան վրայ ծնած, լեռնածին. տաղդա տօղմուշ:
Ὀρειδρόμος (ὁ, ἡ) che corre per le montagne. լեռներն վազող. տաղլարդա գօշան:
Ὀρειθαλὴς - έος (ὁ, ἡ) che verdeggia nelle montagne. լեռներն դալարող, կանանչցող. տաղլարդա եէշիլլէնէն:
Ὀρεικὸς - ὴ - όν. pertinente al mulo. ջորիի պատկանած. գաթըրա տայիր:
Ὀρεινομέω - ῶ. M. ήσω. pascersi sulle montagne. լեռներու վրայ արծիլ՝ ճարակուիլ. տաղլարդա օթլանմագ:
Ὀρεινόμος (ὁ, ἡ) che si pasce nelle montagne. լեռներն արծուող՝ ճարակուող. տաղլարդա օթլանան:
Ὀρεινὸς - ὴ - όν. montanaro. 2. montagnoso. լեռնցի. 2. լեռնոտ. տաղլը, տաղլըգ. 2. տաղ իլէ տօլու:
Ὀρειπλανὴς - έος (ὁ, ἡ) errante per le montagne. լեռներն աստին անդին թափառական պտըտող. տաղլարդա ավարէ՝ տէրպէտէր կէզէն:
Ὀρειπολέω - ῶ. M. ήσω. = Ὀρεοπολέω.
Ὀρείτης - ου (ὁ) montanaro. լեռնցի. տաղլը, տաղլըգ:
Ὀρειτύπος (ὁ, ἡ) taglialegna. փայտահատ. օտուն եարըճը՝ քէսիճի:
Ὀρειφοίτης - ου (ὁ) καὶ
Ὀρείφοιτος (ὁ, ἡ) che frequenta le montagne. ստէպ լեռ գացող. սըգ սըգ տաղլարա վարան՝ տաղա չըգան:
Ὀρείχαλκος (ὁ) oricalco, ottone. արոյր. բիրինճ (մատէն):
Ὀρεκτικὸς - ὴ - όν. che eccita l' appetito. ախորժակ բերող. իշթահ աչան:
Ὀρεκτὸς - ὴ - όν. che si può stendere. 2. bramabile. տարածուիլը՝ երկըննալը կարելի. 2. ախորժելի, ցանկալի. եայըլըր, ուզանըր. 2. արզուլանաճագ:
Ὄρεξις - εως (ἡ) appetito. ախորժակ. իշթահ:
Ὀρεοζεύκτης - ου (ὁ) mulattiere. ջորեպան. գաթըրճը:
Ὀρεοκομέω - ῶ. M. ήσω. Εἰμὶ —
Ὀρεοκόμος (ὁ) che ha la cura de' muli. ջորիներու նայող՝ խնամող. գաթըրլարա պագան՝ մուգայէթ օլան:
Ὀρεοπολέω - ῶ. M. ήσω. raggirare nelle montagne. լեռներն պտըտիլ. տաղլարդա կէզինմէք:
Ὀρεοπόλος (ὁ, ἡ) che raggira nelle montagne. լեռներն պտըտող. տաղլարդա կէզինէն:
Ὀρεοσέλινον (τὸ) = Πετροσέλινον.
Ὀρεσιβάτης κτλ. = Ὀρειβάτης κτλ.
Ὀρεσκεύω. M. εύσω. abitare nelle montagne. լեռներն բնակիլ. տաղլարդա սաքին օլմագ:
Ὀρέσκιος (ὁ, ἡ) che sta all' ombra d' una montagna. լեռան շուքը գտնուող. տաղըն կէօլկէսինտէ պուլունան:
Ὀρεσσιβάτης - ου (ὁ) κτλ. = Ὀρεσιβάτης κτλ.
Ὀρεὺς - έως (ὁ) mulo. ջորի. գաթըր:
Ὀρεύω. M. εύσω. = Ὠρεύω.
Ὀρεχθέω - ῶ. M. ήσω. ἀντὶ Ὀρέγομαι. 2. (χ. πτ.) = Πάλλομαι.
Ὀρεωζεύκτης κτλ. = Ὀρεοζεύκτης κτλ.
Ὀρεωπώλης - ου (ὁ) venditore di muli. ջորի ծախող. գաթըր սաթան:
Ὀρθαγγελέω - ῶ. M. ήσω. annunziare esattamente. ճշդիւ ազդ տանել. տիգգաթ իլէ պիլ հօշէ խապէր վէրմէք:
Ὀρθεύω. M. εύσω. × ἀντὶ Ὀρθόω.
Ὀρθιάδε (ζε), ἐπίῤ. sù, verso sù. վեր, դէպ ի վեր. եօգարը, եօգարը տօղրու:
Ὀρθιάζω. M. άσω. alzare la voce, parlare ad alta voce. ձայն բառնալ, բարձր ձայնով խօսիլ. սէսինի եիւքսէլթմէք, եիւքսէք սէս իլէ լագըրտը էթմէք:
Ὀρθίαξ - ακος (ὁ) la parte inferiore dell' albero della nave. կայմին վարի կողմը. կէմի սէրէնինին ալթը:
Ὀρθίασμα (τὸ) grido. պոռոց. հայգըրըշ:
Ὄρθιος - α ἢ ος - ον. = Ὀρθός.
Ὀρθοβατέω - ῶ. M. ήσω. camminare dritto. շիտակ քալել. տօղրու եիւրիւմէք:
Ὀρθοβόας - ου (ὁ) che grida fortemente. բարձր՝ ուժգին պոռացող. եիւքսէք պաղըրան, հայգըրան:
Ὀρθόβολος (ὁ, ἡ) lanciato drittamente. շիտակ նետուած. տօղրու աթըլմըշ՝ ֆըրլատըլմըշ:
Ὀρθοβουλία (ἡ) retto consiglio. ուղիղ խորհուրդ. տօղրու մէսլէհաթ:
Ὀρθόβουλος (ὁ, ἡ) di cui i consigli sono retti, prudente. ուղիղ խորհուրդներ ունեցող, խոհական. տօղրու մէսլէհաթլը՝ պասիրէթլի:
Ὀρθογνωμέω (γνωμονέω) - ῶ. M. ήσω. Εἰμὶ—
Ὀρθογνώμων - ονος (ὁ, ἡ) che giudica rettamente. ուղիղ դատող. տօղրու հիւքիւմ էտէն:
Ὀρθογραφέω - ῶ. M. ήσω. scrivere correttamente. ուղիղ՝ անսխալ գրել. իմլա իլէ եանլըշսըզ եազմագ:
Ὀρθογραφία (ἡ) ortografia, regola di bene scrivere. 2. ortografia, pianta innalzata d' una fabbrica. ուղղագրութիւն,

շիտակ՝ անսխալ գրելը. 2. շէնքի կառուցման գծագրութիւն. [illegible]

Ὀρθογώνιος καὶ -όγωνος (ὁ, ἡ) rettangolo. ուղղանկիւնի. [illegible]

Ὀρθοδίκης -ου (ὁ) che giudica rettamente. ուղղադատ. [illegible]

Ὀρθοδοξαστὴς -οῦ (ὁ) che pensa, opina rettamente. ուղիղ մտածող՝ կարծող՝ դատող. [illegible]

Ὀρθοδοξαστικῶς, ἐπίῤ. pensando, opinando rettamente. ուղիղ խորհելով՝ դատելով. [illegible]

Ὀρθοδοξέω -ῶ. M. ήσω. pensare rettamente. 2. essere ortodosso. ուղիղ խորհել. 2. ուղղափառ ըլլալ. [illegible]

Ὀρθοδοξία (ἡ) retto pensare, opinione sana. 2. ortodossia. ուղիղ մտածմունք՝ դատմունք. 2. ուղղափառութիւն. [illegible]

Ὀρθόδοξος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) -δόξως. che pensa rettamente. 2. ortodosso. ուղիղ մտածող՝ խորհող. 2. ուղղափառ. [illegible]

Ὀρθοδρομέω -ῶ. M. ήσω. andare, camminare per la dritta strada. ուղիղ ճամբէն գնալ՝ քալել. [illegible]

Ὀρθόδρομος (ὁ, ἡ) che cammina per la dritta strada. շիտակ ճամբէն քալող. [illegible]

Ὀρθόδωρον (τὸ) spitama, spanna, misura d'un palmo. թզաչափ. [illegible]

Ὀρθοέπεια (ἡ) parlare, stile corretto. ուղիղ՝ անսխալ ոճ՝ խօսելու կերպ. [illegible] = Ὀρθολογία.

Ὀρθοεπέω -ῶ. M. ήσω. parlare correttamente. շիտակ խօսիլ. [illegible]

Ὀρθοκάθεδρος (ὁ, ἡ) che sede dritto. շիտակ նստող. [illegible]

Ὀρθόκαυλος (ὁ, ἡ) (βτν.) che ha il fusto retto. շիտակ ցօղուն՝ ոճ ունեցող. [illegible]

Ὀρθόκερως -ωτος (ὁ, ἡ) che ha le corna dritte. շիտակ կոտոշներով. [illegible]

Ὀρθοκέφαλος (ὁ, ἡ) che ha la testa dritta. շիտակ գլուխ ունեցող. [illegible]

Ὀρθόκραιρος (ὁ, ἡ) che tiene la testa o le corna dritte. գլուխը կամ կոտոշները շիտակ բռնող. [illegible]

Ὀρθοκρισία (ἡ) giusto, retto giudizio. արդար՝ ուղիղ դատաստան. [illegible]

Ὀρθολεκτέω καὶ Ὀρθολογέω -ῶ. M. ήσω. = Ὀρθοεπέω.

Ὀρθολογία (ἡ) ortologia. ուղղաբանութիւն. [illegible]

Ὀρθομαντεία (ἡ) vera, infallibile predizione. ճշմարիտ՝ անսխալ գուշակութիւն. [illegible]

Ὀρθόμαντις -εως (ὁ, ἡ) vero profeta. ճշմարիտ մարգարէ՝ տեսանող. [illegible]

Ὀρθονόμος (ὁ, ἡ) che distribuisce con equità. արդարութեամբ բաշխող. [illegible]

Ὀρθόνοος -ους (ὁ, ἡ) che ha lo spirito, il cuore retto. ուղիղ միտք՝ սիրտ ունեցող. [illegible]

Ὀρθοπεριπατητικὸς -ὴ -όν. che cammina dritto. շիտակ քալող. [illegible]

Ὀρθοπλὴξ -ῆγος (ὁ, ἡ) (ἵππος) (cavallo) che s' impenna. ետեւի երկու ոտքին վրայ կեցող (ձի). [illegible]

Ὀρθοπλοέω -ῶ. M. ήσω. navigare direttamente o felicemente. շիփ շիտակ կամ յաջողաբար նաւել. [illegible]

Ὀρθόπλοος -ους (ὁ, ἡ) che naviga direttamente o felicemente. շիփ շիտակ կամ յաջողաբար՝ երջանկաբար նաւող. [illegible]

Ὀρθόπνοια (ἡ) ortopnia, sorta di malattia, che impedisce il respiro se non si stà dritto. տեսակ մը հիւանդութիւն, որով մարդս չկրնար շունչ առնել տալ թէ որ շիտակ չկենայ. [illegible]

Ὀρθόπνοος -ου (ὁ, ἡ) che non può respirare se non stando dritto. մինակ շիտակ կենալու ատենը շունչ առնել տալ կրցող. [illegible]

Ὀρθοποδέω -ῶ. M. ήσω. camminare dritto. շիտակ քալել. [illegible]

Ὀρθόπους -οδος (ὁ, ἡ) che sta dritto sui piedi. ոտքի վրայ շիտակ կեցող. [illegible]

Ὀρθοπραγέω -ῶ. M. ήσω. operare rettamente. ուղղութեամբ գործել. [illegible]

Ὀρθοπρόσωπος (ὁ, ἡ) che ha il volto eretto. դէմքը շիտակ բռնող. [illegible]

Ὀρθόπρυμνος (ὁ, ἡ) (nave) che ha la poppa elevata. ետեւի կողմը (խելքը) բարձր ելած (նաւ). [illegible]

Ὀρθὸς -ὴ -όν. eretto, retto, dritto, equo, giusto, vero. կանգնած, շիտակ, ուղիղ, արդար, ճշմարիտ. [illegible]

Ὀρθοστάδην, ἐπίῤ. in piedi. ոտքի վրայ, կանգուն կենալով. [illegible]

Ὀρθοσταδίας -ου (ὁ) καὶ

Ὀρθοστάδιον (τὸ) καὶ

Ὀρθοστάδιος (ὁ) tonaca corta e senza cintura. կարճ ու մէջքէն կապ չունեցող պատմուճան. [illegible]

Ὀρθοσταδὸν, ἐπίῤ. = Ὀρθοστάδην.

Ὀρθοστάτης-ου (ὁ) che si tiene dritto. շիտակ կեցող. տօղրու տուրան :

Ὀρθοτενής-έος (ὁ, ἡ) teso direttamente. շիտակ լարուած՝ ձգտուած. տօղրու կէրիլմիշ :

Ὀρθότης (ἡ) rettitudine, giustizia, equità. ուղղութիւն, արդարութիւն. տօղրուլուգ, ադալէթ :

Ὀρθοτίτθιος καὶ Ὀρθότιτθος (ἡ) di cui le mammelle non sono pendenti, stanno dritte. ծիծերը կախ չեղող, ծիծերը շիտակ կեցող. մէմէլէրի՝ տիւշկիւնլէրի ասըլ օլմայան, ուճլարը դիք՝ տօղրու տուրան :

Ὀρθοτομέω-ῶ. M. ήσω. tagliare in linea retta. շիտակ կտրել. տօղրու քէսմէք :

Ὀρθοτομία (ἡ) tagliatura in linea retta. շիտակ կտրելը. տօղրու քէսմէքլիք :

Ὀρθότομος (ὁ, ἡ) (παροξ.) che taglia in linea retta. շիտակ կտրող. տօղրու քէսէն. (προπαροξ.) tagliato in linea retta. շիտակ կտրուած. տօղրու քէսիլմիշ :

Ὀρθοτονέω-ῶ. M. ήσω. accentare correttamente. շիտակ՝ անսխալ շեշտել. տօղրու՝ եանլըշսըզ իմալէ աւրմագ, իրապ էթմէք :

Ὀρθοτόνησις-εως (ἡ) l'accentare correttamente. շիտակ շեշտելը. լաֆըզլարըն իմալէսինի տօղրու՝ եէրինտէ աւրմասը :

Ὀρθότονος (ὁ, ἡ) accentato correttamente. շիտակ շեշտուած. իմալէսի եէրինտէ աւրուլմուշ :

Ὀρθοτριχέω-ῶ. M. ήσω. arricciarsi. քըստմիլ, մազերը ցնկուիլ՝ կանգնիլ՝ դիզանալ. էօրփէրմէք, թիւյլէրի գալգմագ :

Ὀρθοτριχία (ἡ) arricciamento. քստմիլը, մազերը ցնկուիլը. էօրփէրմէ, թիւյլէրի գալգմա :

Ὀρθοτριχιάω-ῶ. M. άσω. = Ὀρθοτριχέω.

Ὀρθόφρων-ονος (ὁ, ἡ) che ha de' sentimenti retti. շիտակ՝ ուղիղ խորհուրդներ՝ դատմունքներ ունեցող. տօղրու միւլահազալը՝ գըյասլը :

Ὀρθοφυέω-ῶ. M. ήσω. crescere a drittura. շիտակ մեծնալ՝ բուսնիլ. տօղրու պէօյլէմէք՝ պիթմէք :

Ὀρθοφυής-έος (ὁ, ἡ) che cresce in altezza, a drittura. շիտակ մեծցող՝ բուսնող. տօղրու պէօյլէյէն՝ պիթէն :

Ὀρθοφυΐα (ἡ) il crescere a drittura. շիտակ մեծնալը՝ բուսնիլը. տօղրու պէօյլէմէսի՝ պիթմէսի :

Ὀρθοχαίτης-ου (ὁ) che ha il crine eretto. ցնկուած՝ կանգնուած բաշ ունեցող. եէլէսի դիքիլմիշ՝ գապարմըշ :

Ὀρθόω-ῶ. M. ώσω. raddrizzare, ergere. շտկել, կանգնել. տօղրուլթմագ, դիքմէք :

Ὀρθρεύω. M. εύσω. alzarsi o fare qualche cosa di buon mattino. կանուխ ելլալ կամ գործք մը ընել. էրքէն գալգմագ եախօտ պիր իշ կէօրմէք :

Ὀρθρινὸς-ὴ-όν. = Ὄρθριος (τὸ οὐδ.) Ὀρθρινὸν (τὸ) = Ὄρθρος.

Ὄρθριος-α ἢ ος-ον. dell'alba, antelucano. արշալուսեան, այգանալէն առաջ եղող. սապահլըյըն էրքէն՝ շաֆագ սէօքմէտէն օլան :

Ὀρθροβόας (ὁ) che grida di buon mattino. առաւօտուն կանուխ պոռացող. սապահլըյըն էրքէն պաղըրան :

Ὀρθρολάλος (ὁ, ἡ) che garrisce di buon mattino. առաւօտուն կանուխ կարկաչող՝ ճռուողող. սապահլըյըն էրքէն շէվքլէնէյէն :

Ὄρθρος (ὁ) alba, aurora (Λατ. diluculum). արշալոյս, այգ. շէն սապահ :

Ὀρθῶς, ἐπίῤ. direttamente, rettamente, giustamente. ուղղութեամբ, արդարութեամբ. տօղրուլուգ իլէ, հագգ էուզրէ :

Ὄρθωσις-εως (ἡ) raddrizzamento, erezione. ուղղելը, կանգնելը. տօղրուլթմա, դիքմէ, դիք տուրղուրմա :

Ὀρίγανον (τὸ) καὶ Ὀρίγανος (ἡ) origano (pianta). զուխրակ (տունկ). կէվէյէ օթու եախօտ գաթըրէն :

Ὀριγνάομαι-ῶμαι. M. ήσομαι. × ἀντὶ Ὀρέγομαι.

Ὁρίζω. M. ίσω. limitare, terminare. 2. definire. 3. stabilire, fissare. 4. separare. սահման որոշել, սահմանաւորել. 2. սահմանել, սահման տալ. 3. հաստատել, կարգել. 4. զատել. ուճըր քէսմէք՝ գօյմագ. 2. թարիֆ էթմէք (պիր շէյին նէ օլտուղունու). 3. թէրթիպ գարար գըլմագ. 4. այըրմագ : Ὁρίζων (ἐνν. κύκλος) (μτχ.) orizzonte. հորիզոն, եզերք. աֆագ :

Ὁρικὸς-ὴ-όν. (καὶ ἐπίῤ.) -ικῶς. definitivo. սահմանիչ, որոշիչ. գաթի, գարար գօյան :

Ὀρίνω. M. ινῶ. muovere, eccitare. շարժել, ոյժ վերցընել, գրգռել. թէփրէթմէք, այագլանտըրմագ, թահրիք էթմէք :

Ὄριον (τὸ) ὑποκ. τ. Ὄρος. monticello. պզտիկ լեռ. թաղճըգ :

Ὅριον (τὸ) limite, termine. սահման, կոպար. ուճըր, սընօր :

Ὅριος (ὁ, ἡ) terminale. կոպարական, սահմանի. ուճըրի, սընօրա տայիր :

Ὅρισμα (τὸ) limite. 2. proposito, determinazione. սահման. 2. առաջադրութիւն, դիտաւորութիւն. սընօր. 2. նիյէթ, մագսատ :

Ὁρισμὸς (ὁ) definizione. 2. (Βυζ.) ordine. սահման. 2. հրաման. թարիֆ, ֆասլ. 2. էմր :

Ὁριστὴς-οῦ (ὁ) che limita. 2. che da la definizione delle cose. սահման՝ կոպար դնող. 2. ամէն բանին սահմանը տուող. սընօր քէսէն. 2. հէր պիր նէսնէյի թարիֆ՝ ֆասլ էտէն :

Ὁριστικὸς-ὴ-όν. definitivo. որոշիչ, սահմանիչ. գաթի. (ὄθ.) Ὁριστικὴ (ἡ) (ἐνν. ἔγκλισις) modo indicativo. սահմանական եղանակ. թարիֆ (ֆիիլին իլք ֆասլը) :

Ὁρκαπάτης-ου (ὁ) che inganna con giuramento. 2. spergiuro. երդմունքով խաբող. 2. սուտ երդում ընող. եէմին իլէ ալդադան. 2. անդ պօզան, խիլաֆ եէմին էտէն :

Ὁρκίζω. M. ίσω. far giurare. երդմնցնել. եէմին էթթիրմէք :

Ὅρκιος-α ἢ ος-ον. per cui si giura, che si cita per testimonio in conferma del giuramento. որուն համար որ երդում կ'ընեն, երդումը հաստատելու համար վկայ կանչուած. հագգընտա եէմին օլան՝ անդ իչիլէն, եէմինէ մէթանէթ վէրմէք իչիւն շահիտ տէյէ չաղըրըլան :

Ὁρκισμὸς (ὁ) il giurare od il far giurare.

երդում ընելը կամ ընել տալը · եէմին էթմէ, անտ իչմէ, եախօտ իչիրմէ:

Ὁρκιστὴς-οῦ (ὁ) che fà giurare. երդմնեցընող · եէմին էթտիրէն:

Ὅρκος (ὁ) giuramento. երդում · եէմին, անտ:

Ὁρκοσφάλτης-ου (ὁ) = Ὁρκαπάτης.

Ὁρκόω-ῶ. Μ. ώσω. = Ὁρκίζω.

Ὄρκυνος καὶ

Ὄρκυς-υνος (ὁ) orcino, tonno (pesce grande). դոն (մեծ ձուկ մը) · թօննօ (պիր ճինս իրի պալըգ):

Ὅρκωμα (τὸ) giuramento. երդում · եէմին:

Ὁρκωμοσία (ἡ) giuramento. երդում · անտ, եէմին:

Ὁρκωμοτέω-ῶ. Μ. ήσω. giurare. երդնուլ · եէմին էթմէք:

Ὁρκωμότης-ου (ὁ) obbligato per giuramento. երդում ըրած, երդումով կապուած · եէմինլի:

Ὁρκωμοτικὸς-ὴ-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-ικῶς. giurativo. երդմնական · եէմինէ՝ անտա մէնսուպ:

Ὁρκώμοτος (ὁ, ἡ) = Ὅρκιος.

Ὁρκωτὴς-οῦ (ὁ) che fà giurare. երդմնեցընող · եէմին էթտիրէն, անտ իչիրէն:

Ὁρκωτὸς-ὴ-όν. giurato. երդմնցած · եէմին օլմուշ, եէմինլի:

Ὁρμαθίζω. Μ. ίσω. connettere in forma di catena. շղթայաձեւ մէկզմէկու անցընել՝ շարակցել · զինճիր մէսէլի պիրպիրինէ կէչիրմէք՝ իլիշտիրմէք՝ տիզմէք:

Ὁρμαθὸς (ὁ) ordine, fila, serie, concatenazione. կարգ, դաս, կապակցութիւն, շարակցութիւն · սըրա, տիզի, սիլսիլէլիք:

Ὁρμαίνω. Μ. ανῶ. mettere in movimento, eccitare. շարժմունքի դնել, գրգռել · հարաքէթէ գօյմագ, թէհրիք էթմէք · (συνήθ.) pensare, desiderare, bramare. մտածել, փափաքիլ, բաղձալ · տիւշիւնմէք, արզու էթմէք, հասրէթ չէքմէք:

Ὁρμάω-ῶ. Μ. ήσω. metter in movimento, eccitare. շարժմունքի դնել, գրգռել · հարաքէթէ գօյմագ, թէհրիք էթմէք · (συνήθ. ἀμτβτ. ἢ ἐλλ. ἢ μσ.) lanciarsi, precipitarsi. 2. desiderare. նետուիլ · 2 · փափագել, բաղձալ · աթըլմագ, ֆըրլամագ · 2 · արզու էթմէք:

Ὁρμέω-ῶ Μ. ήσω. approdare. ցամաքին մօտենալ · գըյըյա եանաշմագ:

Ὁρμὴ (ἡ) movimento impetuoso. 2. appetito, passione. 2. instinto, impulsione. ուժգին՝ բուռն շարժմունք · 2 · բերմունք, իղձ, կիրք · 3 · բնական ազդում՝ մղում · հիտտէթլի հարաքէթ · 2 · մէյլ, հավէս, արզու, նէֆս · 3 · թապիաթտան օլան իլգա՝ հէվէս՝ թէրղիպ:

Ὁρμηδὸν, ἐπίῤ. impetuosamente. ուժգնակի · հիւճում՝ իլէ իլէ:

Ὅρμημα (τὸ) oggetto, verso cui viene trasportata l' anima. 2. impeto, sforzo. տարակայ՝ առ որ բերի հոգին · 2 · թափ, ճիգն · ճանըն մէյլէթտիյի՝ մէյլէթթիկի նէսնէ · 2 · հիւճում, հիճում, ճէհտ:

Ὁρμητήριον (τὸ) stimolo, sprone. խթան, գրգիռ, մտրակ · թէշվիք, մահմուզ, մահմուզ:

Ὁρμητικὸς-ὴ-όν. impetuoso. ուժգին, բուռն · հիտտէթլի, հըզլը:

Ὁρμητικῶς, ἐπίῤ. = Ὁρμηδόν.

Ὁρμιά (ἡ) amo. կարթ · օլթա:

Ὁρμιεύω. Μ. εύσω inamare. կարթով որսալ (ձուկ) · օլթա իլէ պալըգ ավլամագ:

Ὁρμίζω. Μ. ίσω. approdare, portare la nave nel porto. նաւը ցամաքը մօտեցընել, նաւահանգիստը տանիլ · կէմիյի գըյըյա եանաշտըրմագ՝ լիմանա կէթիրմէք:

Ὅρμινον (τὸ) schiarea, salvia salvatica (erba) (Γαλλ. orvale). վայրի խոտ մըն է · եապանի տէլ օթու:

Ὁρμινώδης-εος (ὁ, ἡ) simile alla schiarea. որմինոս ըսուած տունկին նման · եապանի տէլ օթունա պէնզէր:

Ὅρμισις-εως (ἡ) abbordo, l' azione d' approdare. ցամաք մօտենալը · գըյըյա եանաշմագ:

Ὁρμίσκος (ὁ) ὑπκρ. τ. Ὅρμος.

Ὅρμος (ὁ) collana. 2. porto, rada. քղայ, մանեակ · 2 · նաւահանգիստ, նաւակայան · կէրտանլըգ · 3 · լիման:

Ὀρνεάζομαι. Μ. άσομαι. uccellare. 2. innalzare la testa verso il cielo. թռչուն բռնել · 2 · գլուխը դէպ ի երկինքը վերցընել · գուշ թութմագ · 2 · պաշըն կէօյէ թօղրու գալտըրմագ:

Ὀρνεοθηρευτικὸς-ὴ-όν. = Ὀρνιθοθηρευτικός.

Ὀρνεόμορφος (ὁ, ἡ) che ha la forma d'un uccello. թռչունի ձեւով · գուշ պիչիմինտէ:

Ὄρνεον (τὸ) = Ὄρνις.

Ὀρνεοπωλεῖον (τὸ) luogo ove si vendono gli uccelli. թռչուն ծախելու տեղ · գուշ սաթըլաճագ մահալ:

Ὀρνεοπώλης-ου (ὁ) che vende uccelli. թռչուն ծախող · գուշ սաթըճը:

Ὀρνεοσκοπέω-ῶ. Μ. ήσω. = Οἰωνοσκοπέω.

Ὀρνεοσκοπία (ἡ) = Οἰωνοσκοπία.

Ὀρνεοσκόπος (ὁ, ἡ) = Οἰωνοσκόπος.

Ὀρνεοτρόφος (ὁ, ἡ) = Ὀρνιθοτρόφος.

Ὀρνεώδης-εος (ὁ, ἡ) simile ad un uccello. թռչունի նման · գուշա պէնզէր:

Ὀρνιθαγρευτὴς-οῦ (ὁ) = Ὀρνιθοθήρας.

Ὀρνιθάριον (τὸ) ὑπκρ. τ. Ὀρνίθιον.

Ὀρνιθεῖον (τὸ) = Ὀρνιθών.

Ὀρνίθειος-α-ον. pertinente agli uccelli. թռչնոց պատկանած · գուշլարա տայիր:

Ὀρνιθευτὴς-οῦ ((ὁ) = Ὀρνιθοθήρας.

Ὀρνιθεύω. Μ. εύσω. uccellare. թռչուն բռնել · գուշ ավլամագ՝ թութմագ:

Ὀρνιθιακὸς-ὴ-όν. = Ὀρνίθειος.

Ὀρνιθίας-ου (ὁ) (ἄνεμος) vento in cui gli uccelli cominciano a fuggire a' soggiorni caldi. թռչունները տաք տեղեր փախցընող հով · գուշ քէշիտի, գուշլարը սըճագ մահալլէրէ գաչըրան րուզկեար:

Ὀρνιθικὸς-ὴ-όν. = Ὀρνίθειος.

Ὀρνίθιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Ὄρνις. uccelletto. թռչնիկ · գուշճէղազ:

Ὀρνιθοβοσκεῖον (τὸ) uccelliera. թռչնարան · գուշլուգ, գուշ պէսլէյաճագ մահալ:

Ὀρνιθοβόσκος (ὁ) = Ὀρνιθοκόμος.

Ὀρνιθόγαλον (τὸ) ornitogalo (pianta). թռչնկաթ (տունկ մըն է) · լէղանի թայր (պիր նէվ չիչէք):

Ὀρνιθογενὴς - έος (ὁ, ἡ) = *Ὀρνιθόγονος.*

Ὀρνιθογνεύμων - ονος (ὁ, ἡ) che conosce gli uccelli. *Թռչունները ճանաչող. գուշլարը թանըյան, գուշլարն անլայան։*

Ὀρνιθόγονος (ὁ, ἡ) nato da un uccello. *Թռչունէ ծնած. գուշտան տօղմուշ։*

Ὀρνιθοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma d' un uccello. *Թռչունի ձեւով. գուշ շէքլինտէ։*

Ὀρνιθοθήρα (ἡ) uccellatura, caccia degli uccelli. *Թռչնորսութիւն. գուշ աւը։*

Ὀρνιθοθήρας-ου (ὁ) uccellatore. *Հաւորս, թռչնորս. գուշչու։*

Ὀρνιθοθηράω-ῶ. M. άσω. uccellare. *Թռչուն բռնել. գուշ աւլամագ։*

Ὀρνιθοθηρευτικὸς - ὴ - όν. che concerne l' uccellatura. *Թռչնորսութեան պատկանած. գուշ աւընա մախսուս. Ὀρνιθοθηρευτικὴ* (ἡ) (*ἐνν. τέχνη*) l' arte d' uccellare. *Թռչուն բռնելու արհեստը, թռչնորսութիւն. գուշ աւլամագ սանաթը, գուշչուլուգ։*

Ὀρνιθοθηρία (ἡ) = *Ὀρνιθοθήρα.*

Ὀρνιθοκάπηλος (ὁ) = *Ὀρνεοπώλης.*

Ὀρνιθοκομεῖον (τὸ) = *Ὀρνιθοτροφεῖον.*

Ὀρνιθοκόμος (ὁ, ἡ) = *Ὀρνιθοτρόφος.*

Ὀρνιθοκρίτης - ου (ὁ) = *Οἰωνομάντις.*

Ὀρνιθολόγος (ὁ, ἡ) ornitologo, che tratta, discorre degli uccelli. *Թռչնաբան, թռչնոց վրայ ճառող. գուշլարըն հաքքընտա սէօհպէթ խըլմագ էտէն։*

Ὀρνιθομανέω - ῶ. M. ήσω. amare appassionatamente gli uccelli. *Թռչունները չափէ դուրս սիրել. հաթտէն աշըրը գուշլարը սէվմէք։*

Ὀρνιθομανία (ἡ) amore appassionato degli uccelli. *Թռչուններու եղած անչափ մոլեգին սէր. գուշլարա օլան էֆրաթ՝ հաթտէն աշըրը մուհապպէթ։*

Ὀρνιθομανὴς - έος (ὁ, ἡ) che ama appassionatamente gli uccelli. *Թռչունները չափէ դուրս սիրող. գուշլարը հաթտէն աշըրը սէվէն։*

Ὀρνιθόμορφος (ὁ, ἡ) = *Ὀρνεόμορφος.*

Ὀρνιθοπέδη (ἡ) rete per chiappare gli uccelli. *Թռչուն բռնելու վարմ. գուշ թօրպա՝ աղը։*

Ὀρνιθοπώλης - ου (ὁ) venditore d' uccelli. *Թռչուն ծախող. գուշ սաթան։*

Ὀρνιθοσκοπέω καὶ Ὀρνιθοσκόπος. = *Οἰωνοσκοπέω κτλ.*

Ὀρνιθοτροφεῖον (τὸ) uccelliera. *Թռչնարան. գուշլուգ, գուշ պէսլէյէճէք մահալ։*

Ὀρνιθοτροφέω - ῶ. M. ήσω. nutrire degli uccelli. *Թռչուն պահել՝ կերակրել. գուշ սագլամագ՝ պէսլէմէք։*

Ὀρνιθοτρόφος (ὁ, ἡ) che nutrisce degli uccelli. *Թռչուն պահող՝ կերակրող. գուշ սագլայան՝ պէսլէյէն։*

Ὀρνιθοφάγος (ὁ, ἡ) che mangia gli uccelli. *Թռչունները ուտող. գուշլարը եէյէն։*

Ὀρνιθόω-ῶ. M. ώσω. cangiare in uccello. *Թռչունի դարձընել՝ փոխել. գուշա չէվիրմէք՝ գուշա թէպտիլ էթմէք։*

Ὀρνιθώδης - εος (ὁ, ἡ) = *Ὀρνιθοειδής.*

Ὀρνιθὼν - ῶνος (ὁ) uccelliera. *Թռչնարան. գուշլուգ, գուշ պէսլէյէճէք մահալ։*

Ὄρνις - ιθος (ὁ καὶ ἡ) uccello. 2. gallo o gallina. *Թռչուն. 2. աքաղաղ, աքլոր կամ հաւ. գուշ. 2. խօրօզ եախօտ թավուգ. 3.* = *Οἰωνός* (2).

Ὄρνυμι. M. ορσω. mettere in movimento, eccitare, sollevare. 2. cagionare. *շարժմունքի դնել, գրգռել, դրդել, ոտք վերցընել. 2. պատճառել. հարաքէթէ գօմագ, թէթրէթմէք, թահրիք էթմէք, այագլանտըրմագ. 2. համլ էթմէք, պիր շէյին օլմասընա սէպէպ օլմագ։*

Ὀρνύφιον (τὸ) = *Ὀρνίθιον.*

Ὀροβάγχη (ἡ) orobanche, succiamele (erba). *խոտ մըն է. օրօպէնշ (պիր նէվ օթլագ)։*

Ὀρόβακχος (ὁ) = *Κύτισος.*

Ὀροβίας (ὁ) simile all' orobo. *քիասամ ըսուած ունդի նման. քէշէնէյէ պէնզէր։*

Ὀρόβινος - η - ον. fatto d' orobo. *քիասամէ շինուած. քէշէնէտէն եափըլը։*

Ὀροβίτης καὶ

Ὀροβοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) = *Ὀροβίας.*

Ὄροβος (ὁ) orobo, ervo, lero, moco salvatico (specie di legume). *քիասամ (տեսակ մը ունդ). քէշէնէ, պուրչագ (պիր նէվ թէրէքէ)։*

Ὀροβοφαγέω - ῶ. M. ήσω. mangiare dell' orobo. *քիասամ ուտել. քէշէնէ եէմէք։*

Ὀροβώδης - εος (ὁ, ἡ) = *Ὀροβοειδής.*

Ὁροθεσία (ἡ) *καὶ*

Ὁροθέσιον (τὸ) fissazione de' confini. *սահման՝ կոպար դնելը կարգելը. սընօր գօյմա՝ թէսպիթ. 2.* = *Ὅριον.*

Ὁροθετέω - ῶ. M. ήσω. fissare de' limiti, definire. *սահման՝ կոպար դնել. սընօր գօյմագ։*

Ὁροθέτης - ου (ὁ) che fissa de' limiti. *սահման դնող. սընօր թէսպիթ գօյան։*

Ὀροθύνω. M. υνῶ. = *Ὄρνυμι.*

Ὀρόκτυπος (ὁ, ἡ) che risuona nelle montagne. *լեռները հնչող. տաղլարտա էօթէն։*

Ὀροπέδιον (τὸ) pianura sulla sommità d' una montagna (*Γαλλ.* plateau). *լեռան վրայ եղող հարթ տեղ. տաղ թէփէսինտէ օլան տիւզ եէր։*

Ὀρὸς (ὁ) siere. *կաթի կամ արեան շիճուկ. փէյնիր սույու, շէրվաթա։*

Ὄρος - εος - ους (τὸ) monte, montagna. *լեռ. տաղ։*

Ὅρος (ὁ) limite, confine, termine. 2. mira, scopo. 3. definizione. *սահման, կոպար. 2. նպատակ. 3. սահման, բանի մը ինչ ըլլալը բացայայտելը. սընօր, հուտուտ. 2. նիշանկեահ, մուրատ, էնճամ. 3. թարիֆ, ֆասըլ, պիր շէյին նէ օլտուղունու թային էթմէք։*

Ὄρουσις - εως (ἡ) impeto. *թափ, բռնութիւն. հիւճիւմ, խըզ։*

Ὀρούω. M. ὀρούσω. = *Ὄρνυμαι.*

Ὀροφὴ (ἡ) tetto. 2. soffitta, solajo, pavimento. *յարկ. 2. ձեղուն տախտակամած, վերնայարկ. տամ. 2. թավան իչի, տէօշէմէ։*

Ὀροφίας - ου (ὁ) che vive sui tetti. *յարկաց վրայ ապրող. տամլարըն իւզէրինտէ եաշայան։*

Ὄροφος (ὁ) = Ὀροφή.
Ὀροφόω - ῶ. Μ. ώσω. coprire di tetto o di soffitta. յարկով ծեղունով գոցել. [illegible]
Ὀρόφωμα (τὸ) soffitta. ծեղուն. [illegible]
Ὀρόφωσις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τ. Ὀροφόω.
Ὀροφωτὸς - ἡ - όν. coperto di tetto o di soffitta. յարկով կամ ծեղունով գոցուած. [illegible]
Ὄρπηξ - ηκος (ὁ) rampollo, rimessa. շառաւիղ, ծառին բնոյն տակը բուսած բարակ ոստ. [illegible]
Ὀῤῥοποσία (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ
Ὀῤῥοποτέω - ῶ. Μ. ήσω. bevere del siero. կաթի շիճուկ խմել. [illegible]
Ὀῤῥοπύγιον (τὸ) coda. պոչ. [illegible] 2. = Ὄῤῥος.
Ὀῤῥὸς (ὁ) = Ὀρὸς.
Ὄῤῥος (ὁ) groppone. գաւակ. [illegible]
Ὀῤῥόω - ῶ Μ. ώσω. convertere in siero. շիճուկի դարձընել, կտրել (կաթը). [illegible]
Ὀῤῥωδέω - ῶ. Μ. ήσω. tremare. դողալ, զարհուրիլ, վախնալ. [illegible]
Ὀῤῥώδης - έος (ὁ, ἡ) timido. վախկոտ. [illegible] — ῥωδέως, ἐπίῤ.
Ὀῤῥώδης - εος (ὁ, ἡ) sieroso. շիճկային, կտրած (կաթ՝ կամ արուն). [illegible]
Ὀῤῥωδία (ἡ) paura, timore. վախ, ահ, երկիւղ. [illegible]
Ὀρσινεφὴς - έος (ὁ, ἡ) che spinge le nuvole. ամպերը հրող՝ քշող. [illegible]
Ὀρσιπετὴς - έος (ὁ, ἡ) = Ἀερσιπέτης.
Ὀρσίπους - οδος (ὁ, ἡ) = Ταχύπους.
Ὀρσολοπεύω. Μ. εύσω καὶ
Ὀρσολοπέω - ῶ. Μ. ήσω. eccitare, perturbare. գրգռել, խռովել. [illegible]
Ὀρσόλοπος (ὁ, ἡ) che arriccia i capelli, tremendo. (մազերը) մազերը դիզացընող՝ ահեղ, քստմնափուշ, ահռելի. [illegible]
Ὀρσὸς (ὁ) = Ὄρπηξ.
Ὀρταλίζω. Μ. ίσω. cominciare a stendere le ali per volare, svolazzare. թռչելու համար թեւերը բանալու սկսիլ, թեւածել. [illegible]
Ὀρταλὶς - ίδος (ἡ) καὶ
Ὀρταλιχεὺς - εως καὶ
Ὀρτάλιχος (ὁ) = Νεοσσός.
Ὀρτύγιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Ὄρτυξ.
Ὀρτυγοθήρας - ου (ὁ) cacciatore di quaglie. լորամարգի որսացող. [illegible]
Ὀρτυγοκόπος (ὁ, ἡ) che colpisce le quaglie, e le uccide. լորամարգիները զարնող ու մեռցընող. [illegible]
Ὀρτυγομήτρα (ἡ) re delle quaglie, francolino (Γαλλ. râle). լորամարգիի չափ թռչուն մը, լորամարգիի մայր՝ թագաւոր. [illegible]
Ὀρτυγοπώλης - ου (ὁ) che vende quaglie. լորամարգի ծախող. [illegible]
Ὀρτυγοτροφεῖον (τὸ) luogo ove si nutriscono le quaglie. լորամարգիները կերակրուելու տեղը. [illegible]
Ὀρτυγοτροφέω - ῶ. Μ. ήσω. nutrire delle quaglie. լորամարգի պահել. [illegible]
Ὀρτυγοτρόφος (ὁ, ἡ) che nutrisce delle quaglie. լորամարգի պահող. [illegible]
Ὄρτυξ - υγος (ὁ) quaglia. 2. ortica. լոր, լորամարգի. 2. եղինճ. [illegible] 2. [illegible]
Ὀρυγὴ (ἡ) = Ὄρυξις.
Ὄρυγμα (τὸ) scavo, fossa, mina. փոս, ականն. [illegible]
Ὄρυγξ - υγγος (ὁ) = Ὄρυξ.
Ὄρυζα - ης (ἡ) riso (spezie di biada nota). բրինձ, բրինձ. [illegible]
Ὀρυκτὴρ - ῆρος καὶ
Ὀρύκτης - ου (ὁ) scavatore della terra. 2. zappa, vomero. հող բրող. 2. բրիչ, ակիր, խոփ. [illegible] 2. [illegible] 3. = Ὄρυξ. (2.)
Ὀρυκτὸς - ἡ - όν. scavato. բրած, պեղած. [illegible] (ἰδιαιτ.) fossile. հանքային. [illegible] (ὅθ. πλθ. οὐδ.) Ὀρυκτὰ (τὰ) fossile (corpi sotterranei come sono il mercurio, il solfo e simili). բրածոյք (գետնի տակ գտնուող մարմիններ՝ ինչպես են սնդիկ՝ ծծումբ եւ այլն). [illegible]
Ὄρυξ - υγος (ὁ) zappa, marrone. 2. mazza di ferro. 3. orca (pesce). բրիչ, ակիր. 2. քար կոտրելու երկաթէ մուրճ. 3. որկայ (ձուկ). [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]
Ὄρυξις - εως (ἡ) l'azione di scavare. բրելը, պեղելը. [illegible]
Ὀρύσσω (ττω). Μ. ύξω. scavare, aprire della fossa, minare. բրել, պեղել, ական հատանել. [illegible]
Ὀρυχὴ (ἡ) = Ὄρυξις.
Ὀρύχω. Μ. ύξω. = Ὀρύσσω.
Ὀρφανεύω. Μ. εύσω. aver la cura, essere tutore degli orfani, de' pupilli. որբ հոգալ՝ նայել, որբոց խնամակալու ըլլալ. [illegible]
Ὀρφανία (ἡ) orfanità. որբութիւն. [illegible]
Ὀρφανίζω. Μ. ίσω. lasciare, rendere orfano. որբ ձգել. [illegible]
Ὀρφανικὸς - ἡ - όν. pupillare. որբոց պատականած. [illegible]
Ὀρφανιστὴς - οῦ (ὁ) tutore de' pupilli. որբոց խնամակալու. [illegible]
Ὀρφανὸς - ἡ - όν. orfano, pupillo. որբ. [illegible]
Ὀρφανοτροφεῖον (τὸ) orfanotrofio, luogo ove si nudriscono gli orfani. որբանոց.

եօքսիւզլիւգտէ, եօքսիւզլերին պէսլէնտիկլէրի մահալ:

Ὀρφανοτροφέω-ῶ. *M.* ήσω. nutrire degli orfani. որբ պահել՝ կերակրել · եօքսիւզ սաքլամաք՝ պէսլէմէք:

Ὀρφανοτρόφος (ὁ, ἡ) nutritore de' pupilli. որբ պահօղ՝ կերակրօղ · եօքսիւզ սաքլայան՝ պէսլէյէն:

Ὀρφανοφύλαξ-ακος (ὁ, ἡ) tutore di pupilli. որբոց խնամակալու · եօքսիւզ վասիսի:

Ὄρφνη (ἡ) tenebre, oscurità. խաւար, մթութիւն · գարանլըք, գարանլըգլըգ:

Ὄρφνινος-η-ον. oscuro (colore). մուգ (գոյն) · գօյու (րէնկ):

Ὄρφνιος (ὁ, ἡ) = Ὀρφνός.

Ὀρφνὶς-ίδος (ἡ) abito bruno. սեւ լաթ, զգեստ · սիյահ րուպա, գարա եափաղ:

Ὀρφνὸς-ὴ-όν. nero, oscuro, tenebroso. սեւ, խաւար, մթին · սիյահ, գարա, գարանլըք:

Ὀρφνώδης-εος (ὁ, ἡ) nero. սեւ · սիյահ:

Ὀρφὸς-ὴ-όν. × ἀντὶ Ὀρφανός. privo. զուրկ · մահրում:

Ὀρφόω-ῶ. *M.* ώσω. = Ὀρφανίζω. privare. զրկել · մահրում էթմէք:

Ὄρχαμος (ὁ) principe, capo. պետ, մեծ, գլուխ · պէյ, պաշ, պիշվայէ:

Ὀρχὰς-άδος (η) uliva grossa. մեծ ձիթապտուղ · իրի՝ եշէք զէյթինի:

Ὀρχέομαι-οῦμαι. *M.* ήσομαι. ballare, danzare. կաքաւել, պարել · րագս էթմէք, հօրա թէփմէք:

Ὀρχηδὸν, ἐπίῤ. per testa, per uomo. մարդու գլուխ, ամէն մէկին · ադամ պաշընա:

Ὀρχηθμὸς (ὁ) = Ὄρχησις.

Ὄρχημα (τὸ) ballo, danza. կաքաւ, պար · րագս, հօրա:

Ὄρχησις-εως (ἡ) l'azione di ballare. կաքաւելը, պարելը · րագս էթմէք, հօրա թէփմէք:

Ὀρχηστὴς-οῦ (ὁ) ballerino. պարագլուխ, պար քաշել սորվեցընօղ · րագս էօյրէտէն, հօրա պաշը:

Ὀρχηστικὸς-ὴ-όν. che concerne il ballo. կաքաւելու՝ պարելու յատուկ · րագսա՝ հօրայա տայիր · Ὀρχηστικὴ (ἡ) (ἐνν. τέχνη) l'arte di danzare. կաքաւելու՝ պարելու արհեստը · րագս էթմէ՝ հօրա թէփմէ սանաաթը: — ικῶς, ἐπίῤ.

Ὀρχηστοδιδάσκαλος (ὁ) ballerino. պարել սորվեցընօղ վարպետ · հօրա ուստասը, րագս խօճասը:

Ὀρχήστρα (ἡ) orchestra, luogo da ballare. կաքաւելու՝ պարելու տեղ · հօրա թէփէճէք՝ րագս էտէճէք մահալ:

Ὀρχήστρια (ἡ) θηλ. τ. Ὀρχηστής.

Ὀρχηστρὶς-ίδος (ἡ) = τῷ προηγ.

Ὀρχίδιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Ὄρχις.

Ὀρχιπεδάω-ῶ. *M.* ήσω. prendere, chiappare uno dai testicoli. մէկը ձուանքներէն բռնել · պիրինինի թաշագլարընտան թութմագ:

Ὀρχιπέδη (ἡ) impotenza, inabilità alla generazione. մարմնազեղծութիւն · օճագ · էնդամլըգ:

Ὀρχίπεδον (τὸ) (κυρ. εἰς τὸ πλθ.) borsa, coglia. ձուանաց պարկ · խայէլէրին թօրպասը:

Ὄρχις-εως (ὁ) testicolo, coglione. ձուանք · խայա, թաշագ:

Ὀρχὶς-ίδος (ὁ, ἡ) = Ὀρχάς.

Ὄρχος (ὁ) viale d' alberi (Γαλλ. allée). երկու քովը ծառեր տնկուած ճամբայ · էքի եանը աղաճլը եօլ:

Ὀρχοτομέω-ῶ. *M.* ήσω. tagliare i coglioni, castrare, render eunuco. ձուանքները կտրել, կոտել, ներքինի ընել · խայալարընը քէսմէք, հատըմ էթմէք:

Ὀρχοτομία (ἡ) il tagliare i coglioni, castratura. ձուանքները կտրելը, կոտելը, մալելը · խայալարընը քէսմէք, խադըմ էթմէք, էնէմէք:

Ὅς-ἥ-ὅ. Ἀντνμ. Ἀναφορ. il quale, la quale, che. որն որ, որ · օ քի, քի:

Ὅς-ἥ-ὅν. × ἀντὶ Ἑός.

Ὁσάκι καὶ Ὁσάκις, ἐπίῤ. ogni qualvolta (Λατ. quotiescunque). ամէն անգամ որ · հէր հանկը տէֆա քի:

Ὁσαπλάσιος-α-ον. καὶ

Ὁσαπλασίων-ονος (ὁ, ἡ) quante volte moltiplicato. քանի պատիկ · գաչ գաթ:

Ὁσάπους-ποδος (ὁ, ἡ) di quanti piedi d' estensione. քանի ոտնաչափ երկան · գաչ այագ ուզուն:

Ὁσαχῆ, ἐπίῤ. in quante maniere. քանի եղանակաւ՝ կերպով · գաչ թարզ՝ եօլ իլէ:

Ὁσαχοῦ, ἐπίῤ. dovunque, in ogni dove. ուր որ · նէրտէ քի:

Ὁσαχῶς, ἐπίῤ. = Ὁσαχῆ.

Ὁσέτειος ἢ-έτιος (ὁ, ἡ) che si fà ogni anno, annuale. ամէն տարի եղօղ, տարեկան · հէր եըլ օլան, եըլլըգ:

Ὅσιος-α-ον. santo. 2. giusto, lecito. սուրբ · 2 · իրաւացի, արդար, օրինաւոր · ազիզ · 2 · հագ, շէրի, էդինլի: (οὐσ.) Ὁσία (ἡ) mortorio, ossequio. մեռելոյթ, յուղարկաւորութիւն · մէյիթ, ճէնազէ:

Ὁσιότης (ἡ) santità. 2. giustizia. սրբութիւն · 2 · արդարութիւն · ազիզլիք · 2 · ադալէթ:

Ὁσιουργέω-ῶ. *M.* ήσω. = Ἱερουργῶ.

Ὁσιουργὸς (ὁ, ἡ) = Ἱερουργός.

Ὁσιόω-ῶ. *M.* ώσω. santificare. սրբել, սուրբ ընել · ազիզ՝ ֆէ էթմէք:

Ὁσίως, ἐπίῤ. santamente. 2. giustamente. սրբութեամբ · 2 · արդարութեամբ · ազիզլանէ · 3 · հագգ իլէ:

Ὁσίωσις-εως (ἡ) santificazione. սրբելը, սուրբ ընելը · ազիզ գաբուլ էյլէմէք:

Ὀσμάομαι-ῶμαι. *M.* ήσομαι. odorare. հոտոտալ · գօգլամագ:

Ὀσμὴ (ἡ) odore. հոտ · գօգու:

Ὀσμήρης-εος (ὁ, ἡ) = Ὀσμώδης.

Ὀσμητὸς-ὴ-όν. odorabile. հոտոտալու · գօգլանաճագ:

Ὀσμύλη (ἡ) ozena, sorta di polipo (pesce). տեսակ մը պողիպոդ (ձուկ) · պիր նէվ ըխտաբօթ պալըղը:

Ὀσμώδης-εος (ὁ, ἡ) odorifero. հոտով, հոտ ունեցող · գօգուլու:

Ὅσος - η - ον. quanto. 2. quanto grande. որքան. 2. որչափ մեծ. նէ գատար. 2. նէ գատար պիւյիւք: (οὐσ.) Ὅσον καὶ (πλθ.)

Ὅσα, ἐπίῤ. quanto. որչափ. նէ գատար:

Ὀσπριοθήκη (ἡ) magazzino di legumi. ընդեղէնի շտեմարան. պագլա անպարը:

Ὄσπριον (τὸ) legume. ընդեղէնք, ունդք. պագլա, պակլէ:

Ὀσπριοπώλης - ου (ὁ) venditore di legumi. ընդեղէն ծախող. պագլա սատըճը, պակլէճի:

Ὀσπριοφαγέω - ῶ. M. ήσω. mangiare de' legumi. ընդեղէն ուտել. պագլա պակլէ եէմէք:

Ὀσπριώδης - εος (ὁ, ἡ) simile al legume. ունդի նման. պագլայա պէնզէր:

Ὄσσα - ης (ἡ) voce, suono. 2. fama. 3. oracolo. ձայն, հնչիւն. 2. համբաւ. 3. պատգամ (աստուածոց). սէս, ասվաթ. 2. նամ. 3. ալհամ քէհանէթ:

Ὄσσε (τὼ) gli occhi. աչք. կէօզլէր:

Ὀσσεύομαι. M. εύσομαι. predire, indovinare. նախագուշակել. էվվէլճէտէն պիլմէք, քէհանէթ իլէ հապէր վէրմէք:

Ὄσσομαι. M. ὄψομαι. vedere, osservare. տեսանել, դիտել. կէօրմէք, նազար էթմէք. 2. = τῷ προηγ.

Ὀστάγρα - ας (ἡ) tanaglia per cavare gli ossi spezzati. կոտրատած ոսկրները հանելու աքցան. գըրըլմըշ քէմիքլէրի չըգարմագ քէլպէթին:

Ὀστάριον (τὸ) ὑπκρ. τ. Ὀστέον.

Ὀστέϊνος - η - ον. fatto d' osso. ոսկրէ շինուած. քէմիքտէն եափըլմըշ:

Ὀστεοκόπος (ὁ, ἡ) = Ὀστοκόπος.

Ὀστεολογία (ἡ) osteologia, trattato sulle ossa. ոսկրաբանութիւն. քէմիք հագգընտա օլան պիլկի:

Ὀστεολόγος (ὁ, ἡ) osteologo, che tratta delle ossa. ոսկրաբան. քէմիք հագգընտա պիլկի էրպապը:

Ὀστέον - οῦν (τὸ) osso. 2. nocciolo. ոսկր. 2. կորիզ. քէմիք. 2. չէքիրտէք (մէյվէ չէքիրտէկի):

Ὀστεουλκὸς (ὁ) = Ὀστάγρα.

Ὀστεώδης - εος (ὁ, ἡ) = Ὀστώδης.

Ὄστινος - η - ον. = Ὀστέϊνος.

Ὅστις - ἥτις, ὅ, τι ἢ ὅ τι. chiunque. որ որ, ով ել, որ միանգամ, ով որ. հէր հէր:

Ὄστλιγξ - ιγγος (ἡ) riccio, crespa. 2. scintilla, fiamma tremante, vampa ondeggiante. խոպոպիք, գանգուր մազ. 2. կայծ, ցոլացող բոց. գըվըրճըգ, գըվըլճըմ. 2. գըվըլճըմ, էլթըշան. մէվճլէնէն ալէվ:

Ὀστοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma d' un osso. ոսկրի ձեւով. քէմիք պիչիմինտէ:

Ὀστοθήκη (ἡ) cassa da mettere le ossa d' un morto. մեռելի մը ոսկրները դնելու սնտուկ. էօլիւ քէմիքլէրինի գօյաճագ սանտըգ:

Ὀστοκατάκτης καὶ

Ὀστοκλάστης - ου (ὁ) che spezza le ossa. ոսկրները կոտրտող. քէմիքլէրի գըրըճըյան:

Ὀστοκόπος (ὁ, ἡ) che rompe le ossa. ոսկրները կոտրող. քէմիքլէրի գըրան:

Ὀστολογέω - ῶ. M. ήσω. raccogliere le ossa. ոսկրները ժողվել. քէմիքլէրի թօփլամագ:

Ὀστολόγος (ὁ, ἡ) che raccoglie le ossa. ոսկրները ժողվող. քէմիքլէրի թօփլայան:

Ὀστοφαγέω - ῶ. M. ήσω. rodere le ossa. ոսկոր կրծել. քէմիքլէրի կէմիրմէք:

Ὀστοφυὴς - έος (ὁ, ἡ) osseo di natura. ի բնէ ոսկրեղէն եղող. թապիաթըն քէմիքլի:

Ὀστρακεὺς - έως (ὁ) = Κεραμεύς.

Ὀστρακίας - ου (ὁ) = Ὀστρακίτης.

Ὀστρακίζω. M. ίσω. esiliare, bandire coll' ostracismo. խեցեկայս վճռով աքսորել. Օսթրագիզմօ անըլան իւսուլ իլէ նէֆի էթմէք, սիւրմէք:

Ὀστράκινος - η - ον. fatto di terra (Λατ. fictilis). 2. testaceo. կաւէ շինուած, խեցեղէն. 2. խեցապատեան. թօփրագտան եափըլմա, չէօմլէքտէն. 2. գապուգլու:

Ὀστράκιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Ὄστρακον.

Ὀστρακισμὸς (ὁ) ostracismo (sorta d'esilio presso gli Ateniesi, in cui si scriveva sopra i cocci il nome di chi dovevasi essere esiliato). խեցեկայս վճիռ (բստ Աթենացւոց եր տեսակ մը աքսորանք, ու այսպէս կը կոչուէր ինչու որ աքսորուելու մարդուն անունը խեցեաց կտորներու վրայ կը գրուէր). Աթինալըլարըն արէսի պիր նէվ սիւրկիւն, պէօյլէ տէնիլիր իտի զիրա սիւրկիւնէ կիտէճէք քիմսէնին իսմի չէօմլէկ գըրըգլարընա եազըլըր իտի:

Ὀστρακίτης - ου (ὁ) simile ad una conchiglia. ծովային խեցիի նման. տէնիզ պէօճէկլէրինին գապուգլարընա պէնզէր. — Λίθος. ostracite. ոստրէանման քոհար մը. սատէֆէ պէնզէր պիր նէվ թաշ:

Ὀστρακόδερμος (ὁ, ἡ) coperto di conca, testaceo. վրան խեցիով գոցուած, խեցապատեան. իւսթիւ գապուգլու. (ὄθ.)

Ὀστρακόδερμα (τὰ) le conche, le conchiglie. խեցեմորթք. տէնիզտէ պուլունան գապուգլու պէօճէկլէր:

Ὄστρακον (τὸ) conca, il guscio delle conchiglie, nicchio. 2. vaso di terra cotta, conca, tegola. 3. coccio (su cui si scriveva il nome di colui, che doveva esser esiliato). խեցի, խեցեմորթներու պատեանք. 2. պտուկ, կղմինտր. 3. խեցեաց կտոր, աքսորուելու անձին անունը վրան գրելու խեցի. պէօճէկ գապուղու. 2. չանագ չէօմլէք, քիրէմիթ. 3. նէֆի օլունաճագ քիմսէնին իսմի եազըլաճագ չէօմլէք գըրըղը. 4. (συνεκδχ.) = Ὄστρεον.

Ὀστρακοποιὸς (ὁ) = Κεράμευς.

Ὀστρακοφορία (ἡ) votazione, ballottazione coi cocci. խեցեաց կտորներով եղած վիճակաձութիւն. չէօմլէք գըրըգլարը իլէ օլան գուրա:

Ὀστρακόω - ῶ. M. ώσω. render duro come la conca. խեցիի պէս պնդացնել. պէօճէք գապուղու կիպի քաթըլաշտըրմագ:

Ὀστρακώδης - εος (ὁ, ἡ) simile alla con-

ca. խեցիի նման. պեօմէ+ փաղաղանման ձկնեայ։

Ὄστρειον (τὸ) ostro (colore di porpora). ծիրանի (ներկ մը). կերմէր, ետէրեեթ. 2. = τῷ.

Ὄστρεον (τὸ) ostrica. ոստրէ. ըստրիտեա։

Ὀστρεώδης-εος (ὁ, ἡ) simile all' ostrica. ոստրէի նման. ըստրիտեայա պենզէր։

Ὀστρίτης-ου (ὁ) perla. մարգրիտ. ինճի։

Ὀστώδης-εος (ὁ, ἡ) ossoso, osseo. ոսկրոտ, ոսկրեղէն. կեմիկլի, կեմիկտէն։

Ὀσφραίνομαι. Μ. ὀσφρήσομαι. odorare, fiutare. հոտոտալ. գօգլամագ։

Ὄσφρανσις-εως (ἡ) fiuto, odoramento. հոտոտելը. գօգլամա։

Ὀσφραντής-οῦ (ὁ) fiutante. հոտոտացող, հոտառու. գօգլայան, գօգու ալան։

Ὀσφραντικὸς-ή-όν. odorativo. հոտոտողական. գօգու ալմայա' գօգլամայա մախսուս.

Ὀσφραντικὸν (τὸ) l' odorato. հոտառութիւն. չէմմ, գօգու ալմա։

Ὀσφραντὸς-ή-όν. odorabile. հոտոտելու. գօգլանամագ։

Ὀσφρασία (ἡ) Γρφ. ἀντὶ Ὄσφρανσις.

Ὄσφρησις-εως (ἡ) odorato. հոտառութիւն. չէմմ, գօգու ալմա։

Ὀσφρητικὸς-ή-όν. che ha la facoltà dell' odorato. հոտառութեան ունեցող, հոտառու. չէմմի, գօգու ալան։

Ὀσφυαλγέω-ῶ. Μ. ήσω. avere mal di lombo. մէջքը ցաւիլ. պէլի աղրըմագ։

Ὀσφυαλγὴς-έος (ὁ, ἡ) che ha mal di lombo. մէջքը ցաւող. պէլի աղրըյան։

Ὀσφυαλγία (ἡ) mal di lombo. մէջքի ցաւ. պէլ աղրըսը։

Ὀσφὺς-ύος (ἡ) lombo. մէջք. պէլ։

Ὄσχη (ἡ) καὶ (ἴδε καὶ Ὄσχος.)

Ὄσχεον (τὸ) coglia, borsa. ձուանաց պարկ. խայեալէրին թօրպասը։

Ὄσχος (ὁ) tralcio carico di uve. վազի խաղողով լեցուն բարունակ. խաւըս իւ-զիւմ իլէ տօլու տալը։

Ὀσχοφορέω-ῶ. Μ. ήσω. tener in mano un tralcio carico di uve. խաղողով լեցուն բարունակ մը ձեռքը բռնել. խաւըս իւզիւմիւն խավրէն պիր տալ տալը էլինտէ թութմագ։

Ὀσχοφόρος (ὁ, ἡ) che tiene in mano un tralcio carico di uve. խաղողով լեցուն բարունակ մը ձեռքը բռնող. իւզիւմիւն խավրէն պիր տալ տալը էլինտէ թութան։

Ὅταν, ἐπίῤ. quando. երբոր. նէ զաման, հաչան։

Ὅτε, ἐπίῤ. quando. յորժամ. հաչան։

Ὁτὲ, ἐπίῤ. ἀντὶ Ποτέ.

Ὅτι, σύνδ. che (Λατ. quod). եթէ, թէ. քի։

Ὀτλεύω. Μ. εύσω. καὶ

Ὀτλέω-ῶ. Μ. ήσω. soffrire delle pene. վիշտ նեղութիւն քաշել. մէջգաթ' պէլա չէքմէք։

Ὄτλος (ὁ) pena, travaglio, miseria. վիշտ, նեղութիւն, աշխատանք, խեղճութիւն. պէլա, մէշագ, էզիյէթ, զահմէթ, ֆագիրլիք։

Ὀτοβέω-ῶ. Μ. ήσω. strepitare. շառաչել, փաթթաւոր ընել. շամաթա գօփարմագ էթմէք։

Ὄτοβος (ὁ) strepito, tumulto. շառաչիւն, աղմուկ. շամաթա, գուլուլու։

Ὀτοτοῖ καὶ Ὀτοττοῖ, ἐπιφών. oimè! եղուկ ինձ, ափսոս. հայըֆ' եազըգ պանա։

Ὀτοτύζω. Μ. ύξω. piangere, lamentarsi. լալ, կոծել. աղլամագ, ֆիղան' ֆիրեատ էթմէք։

Ὅτου Ἀττ. ἀντὶ Οὗτινος; (καὶ ἐρωτιματ.) di chi? որոյն. քիմին։

Ὀτραλέος-α-ον. = Ὀτρηρός. (καὶ ἐπίῤ.)-λέως.

Ὀτρηρὸς-ά-όν. pronto, attivo. պատրաստ, ժիր, գործունեայ. հազըր, չալըշգան, չե-վիք։

Ὀτρυντὴρ X ἀντὶ

Ὀτρυντὴς-οῦ (ὁ) colui che eccita, sollecita. գրգռող, որ վերցնող, գրգռող. թահրիք էտէն, աճելէ էտիճի։

Ὀτρυντικὸς-ή-όν. eccitativo. գրգռիչ. թահրիք էտիճի։

Ὀτρύνω. Μ. υνῶ. eccitare, sollevare. գրգռել, գրգել. թահրիք էթմէք։

Ὄττα, Ὀττοβέω κτλ. Ἀττ. ἀντὶ Ὄσσα, Ὀτοβέω κτλ.

Ὅτῳ, Ἀττ. ἀντὶ Ὧ τινι.

Οὐ καὶ (πρὸ φων. ψιλμ.) Οὐκ (δασ. δὲ) Οὐχ, ἐπίῤ. non, no. ոչ, չէ. եօգ, տէյիլ։

Οὗ. γεν. τ. Ὅς. (συχν.) ἐπίῤ. = Ποῦ ἢ Ὅπου. 2. = Ὅτε.

Οὐὰ, ἐπιφών. deh! ah! (Λατ. vah!) վա՜հ, ո՛հ, ո՜վ. ամմա՛ն, պիր՛, հէ՜յ։

Οὐαὶ, ἐπιφών. oime! ափսոս. հայըֆ։

Οὐδαμᾶ καὶ Οὐδαμὰ = Οὐδαμῇ.

Οὐδαμῇ, ἐπίῤ. = Οὐδαμοῦ. 2. = Οὐδαμῶς.

Οὐδαμινὸς-ή-όν. da niente, che non vale niente. չնչին, անպիտան. իչէ եարա-մազ, պէշ պարա։

Οὐδαμόθεν, ἐπίῤ. da veruna parte. ոչ մէկ կողմէ մը. հիչ պիր թարաֆտան։

Οὐδαμόθι, ἐπίῤ. = Οὐδαμοῦ.

Οὐδαμὸς-ή-όν. = Οὐδείς.

Οὐδαμόσε, ἐπίῤ. in verun luogo. ոչ մէկ տեղ մը. հիչ պիր եէրէ։

Οὐδαμοῦ, ἐπίῤ. in veruna parte. ոչ մէկ կողմ մը. հիչ պիր թարաֆտա. 2. = τῷ.

Οὐδαμῶς, ἐπίῤ. in verun modo, mai. ոչ մէկ կերպով մը, բնաւ. հիչ պիր թարզ իլէ, ասլա։

Οὐδὲ, ἐπίῤ. nè, nemmeno, neppure. ոչ, եւ ոչ. նէ', նէ' տէ։

Οὐδεὶς-ενός. = Μηδείς. nessuno. ոչ ոք. հիչ քիմսէ։

Οὐδὲν (οὐδ. τ. Οὐδείς.) niente, nulla. ոչ-ինչ. հիչ պիր շէյ։

Οὐδένεια καὶ

Οὐδενία (ἡ) nullità. ոչնչութիւն. հիչլիք։

Οὐδενόω-ῶ. Μ. ώσω. annientare, annichilare. ոչնչացնել. հիչ էթմէք։

Οὐδέπη, ἐπίῤ. = Οὐδαμῶς.

Οὐδέποτε, ἐπίῤ. mai, unquemai. բնաւ, ոչ երբեք. ասլա, հիչ պիր վագիթ։

Οὐδέπω, ἐπίῤ. non ancora. դեռ ոչ. տահա տէյիլ։

Οὐδεπώποτε, ἐπίῤ. mai ancora. դեռ բնաւ. տահա ասլա։

Οὐδέτερος-α-ον. nè l' uno nè l' altro, neutro. ոչ մէկը ոչ միւսը, չէզոք. նէ պիրի նէ' օպիրի։ — έρως, ἐπίῤ.

Οὐδετέρωθεν, ἐπίῤ. nè dall' una nè dall' altra parte. ոչ մէկ կողմէն, ոչ միւս կողմէն, երկու կողմն ալ ոչ. նէ պիր թարաֆտան, նէ' օպիր թարաֆտան, իքի թարաֆտան հիչ պիրինտէն։

Οὐδετέρωσε, ἐπίῤ. nè all' una nè all' al-

tra parte. ո՛չ մի կողմն, ո՛չ միկալ կողմն. երկու կողմերէն մէկն ալ չէ։
Οὐδοπότερος - α - ον. = Οὐδέτερος.
Οὐδοπωσοῦν καὶ Οὐδοπωστιοῦν, ἐπίῤ. = Παντάπασιν.
Οὐδὸς (ὁ) soglia. սեամ. եմիք։
Οὐδοτιοῦν, ἐπίῤ. = Οὐδοπωστιοῦν.
Οὖθαρ - οὔθατος (τὸ) mammella, poppa. ծիծ. մէմէ, պէզին։
Οὐθατόεις - εσσα - εν. che ha gran mammelle. 2. fertile. մեծ ծիծեր ունեցող. 2. պտղաբեր. մեմելերի պէյիւք, պէրէքէթլու. 2. պէյլէլի, պէտէրի։
Οὐθεὶς - ενὸς. = Οὐδείς.
Οὐθένεια καὶ Οὐθέτερος - α - ον. = Οὐδένεια κτλ.
Οὔ θην, ἐπίῤ. non certamente. արդարեւ ո՛չ. պէլքի սա չէ։
Οὐκ (πρὸ φων. ψιλ.) ἀντὶ Οὐ.
Οὐκέτι, ἐπίῤ. non più. այլ ո՛չ, այլ չէ. արթըք տէյիլ, պունտան պէօյլէ՛ պաշքա տէյիլ, տէյիլ։
Οὔκουν, ἐπίῤ. dunque no, non certamente. ապա ո՛չ, արդարեւ ո՛չ. պէօյլէ տէյիլ, պէլքի տէյիլ։
Οὐκοῦν, ἐπίῤ. dunque. ասանկ էն է. պէօյլէ իսէ։
Οὔκω κτλ. Ἰων. ἀντὶ Οὔπω κτλ.
Οὐλαμὸς (ὁ) battaglione di cavalieri. ձիաւոր զօրաց գունդ. ախըր ալայ հէյէթ։
Οὐλὰς - άδος (ἡ) = Πήρα.
Οὐλὴ (ἡ) cicatrice. սպի. եարա նիշանը, պէրէ։
Οὔλιος - α - ον. pernicioso, mortifero. 2. salutifero, salvatore. վնասակար, մահաբեր. 2. առողջարար, փրկիչ, ազատիչ. զարարլը, էօլտիւրիւճի. 2. սաղլըղ, շիֆա վերիջի։
Οὐλόθριξ - ότριχος (ὁ, ἡ) che ha i capelli increspati. գանգրահեր, գանգուր մազերով. քըվըրճըք սաչլը։
Οὐλοκάρηνος (ὁ, ἡ) = Οὐλόθριξ.
Οὐλόκερως - ωτος (ὁ, ἡ) che ha le corna curve. ծուռ կոտոշներով. էյրի պոյնուզլու։
Οὐλοκίκιννα (τὰ) riccio, capelli increspati. խոպոպիք, գանգուր մազ. ճըմըճըմ, քըվըրճըք սաչ։
Οὐλοκομάω - ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —
Οὐλοκόμης καὶ Οὐλόκομος (ὁ, ἡ) = Οὐλόθριξ.
Οὐλόκρανος (ὁ, ἡ) = Οὐλοκάρηνος.
Οὖλον (τὸ) gengiva. լինդր. տիշ էթի։
Οὐλοποίησις - εως (ἡ) increspatura di capelli. մազերը գանգրելը. սաչլարը քըվըրմաք։
Οὖλος - η - ον. Ἰων. ἀντὶ Ὅλος. intiero. 2. pernicioso, forte, robusto. 3. increspato, riccio. ամբողջ. 2. վնասակար, ուժով, կորովի. 3. գանգուր. պիւթիւն. 2. զարարլը, գուվվէթլի. 3. քըվըրճըք։
Οὖλος (ὁ) covone. որայ. թաղամ, տէմէթ։
Οὐλότης (ἡ) increspatura de' capelli. մազերուն գանգուր ըլլալը. սաչլարըն քըվըրճըքլըղը։
Οὐλοτριχέω - ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —
Οὐλότριχος (ὁ, ἡ) = Οὐλόθριξ.

Οὐλόφυλλος (ὁ, ἡ) che ha le foglie aggrinzate. խորշոմած տերեւ ունեցող. պուրուշուք եափրաքլը։
Οὐλόω - ῶ. Μ. ώσω. cicatrizzare. վէրքը բժշկել՝ գոցել. եարայը իյիլեշտիրմէք՝ գափամաք։
Οὔμενουν ἢ Οὐμενοῦν, ἐπίῤ. non, no certamente. արդարեւ ո՛չ. ասլա տէյիլ, վալլահ եօգ։
Οὐμὴν, ἐπίῤ. non solo.., ma neppure. չէ թէ միայն..., այլ եւ ո՛չ իսկ. տէյիլ եալընըզ..., եալըն տէ՛ տէ։
Οὖν, σύνδ. dunque. 2. certamente. 3. almeno. ասանկ էն է. 2. իրաւցընէ. 3. գոնէ. էօյլէ իսէ. 2. ասլա. 3. հիչ տէյիլ իսէ։
Οὕνεκα καὶ Οὕνεκεν. poichè, perchè. ինչու որ, քանզի. նիչին քի, չիւնքի։
Οὔνομα κτλ. Ἰων. ✕ ἀντὶ Ὄνομα. κτλ.
Οὔπη, ἐπίῤ. = Οὐδαμῶς ἢ Οὐδαμοῦ.
Οὔποθι, ἐπίῤ. = Οὐδαμόθι.
Οὔποκα καὶ Οὔποτε, ἐπίῤ. = Ποτέ.
Οὔπω, ἐπίῤ. non ancora. դեռ ո՛չ. տահա տէյիլ։
Οὐπώποτε, ἐπίῤ. = Οὐδεπώποτε.
Οὔπως, ἐπίῤ. = Παντάπασι. 2. = Οὔποτε.
Οὐρὰ (ἡ) coda. 2. cazzo. 3. retroguardia. 4. la poppa della nave. պոչ. 2. վարոց, կլեր. 3. վերջապահ գունդ. 4. նաւին ետեւի կողմը. գույրուգ. 2. չէթիւ. 3. օրտունուն էնտախընտա պուլունան պէօլիւք. 4. կէմինին գըչը։
Οὐραγέω - ῶ. Μ. ήσω. stare alla retroguardia. 2. essere l'ultimo. վերջապահ գընդին մէջ գտնուիլ. 2. վերջին՝ յետին ըլլալ. աախըրըն արդընտա օլմագ. 2. սօն գալմագ օլմագ։
Οὐραγία (ἡ) retroguardia, վերջապահ գունդ. աախըրըն արդը, սօն պէօլիւք։
Οὐραγὸς (ὁ) condottiere della retroguardia. վերջապահ գնդին զօրագլուխը. օրտունուն էն սօն պէօլիւքիւնիւն սէրտարը։
Οὐραῖος - α - ον. che sta alla coda. 2. ultimo, estremo. պոչը գտնուող. 2. վերջին, յետին. գույրուգտա պուլունան պուլունան. 2. սօնգ, սօնունճու օլան։
Οὐράνη (ἡ) = Οὐροδοχεῖον ἢ Οὐρήθρα.
Οὐρανίδης - ου (ὁ) abitante del cielo. երկինքը բնակող. կէօյլէրտէ օթուրան։
Οὐρανίζομαι. Μ. ίσομαι. arrivare fin al cielo. մինչեւ երկինքը հասնիլ. կէօյլէրէ տէյին ուլաշմագ։
Οὐράνιος - α ἢ ος - ον. celeste. երկնային. սէմավի, կէօյլէրին։
Οὐρανίσκος (ὁ) palato. քիմք. տամագ։
Οὐρανίων - ωνος (ὁ) = Οὐρανίδης ἢ Οὐράνιος.
Οὐρανοβατέω - ῶ. Μ. ήσω. camminare nel cielo. երկինքը պտըտիլ. կէօյլէրտէ կէզմէք։
Οὐρανογνώμων - ονος (ὁ, ἡ) perito nella cognizione delle cose celesti. երկնային բաներու վերաբերեալ գիտութեան հմուտ. սէմավի նէսնէլէրին իլմինէ ալիմ։
Οὐρανογραφία (ἡ) descrizione del cielo. ստորագրութիւն երկնից. սէմա ճէմքի։
Οὐρανοδρομέω - ῶ. Μ. ήσω. correre pel cielo. երկինքը վազել. կէօյլէրտէ գօշմագ։

Οὐρανοδρόμος (ὁ, ἡ) che corre pel cielo. երկինքը վազօղ· կէօյլէրտէ գօշան։

Οὐρανοειδὴς-έος (ὁ, ἡ) che ha la forma del cielo. երկնքի ձեւով· աէմա պիչիմինտէ։

Οὐρανόθεν, ἐπίῤ. dal cielo. երկնքէն· կէօյլէրտէն։

Οὐρανόθι, ἐπίῤ. nel cielo. երկինքը· աէմատէ։

Οὐρανομήκης-εος (ὁ, ἡ) altissimo, che tocca il cielo. երկնաբերձ, խիստ բարձր, երկնքին դպչօղ· պէօյլէնտ, կէօյէ տօգունան։

Οὐρανοπετὴς-έος (ὁ, ἡ) caduto dal cielo. երկնքէն ինկած· կէօյտէն տիւշմիւշ։

Οὐρανοποιΐα (ἡ) la creazione del cielo. երկնքին ստեղծումը· կէօյիւն խալգօլունմասը։

Οὐρανόπολις-εως (ἡ) città celeste. երկնային քաղաք· աէմանի շէհիր։

Οὐρανοπολίτης-ου (ὁ) cittadino, abitante del cielo. երկնաքաղաքացի· կէօք շէհիրլիսի, էհալիսի, կէօյլիւ։

Οὐρανὸς (ὁ) cielo. երկինք· կէօք, աէմա, ասըման, ֆէլէք։

Οὐρανόσε, ἐπίῤ. al cielo. երկինքը· կէօյէ։

Οὐρανοσκόπος (ὁ, ἡ) che osserva il cielo. երկինքը դիտօղ· կէօյէ նազար էտէն։ (ὀθ. οὐσ.) callionimo, uranoscopo (specie di pesce, che ha gli occhi nella parte supriore della testa). տեսակ մը ձուկ՝ որուն որ աչքերը գլխուն վրայի կողմը՝ գաղաթը են· կէօզլէրի պաշընըն էօսթ թարաֆընտա՝ պուլունան պիր նէվի պալըգ։

Οὐρανοῦχος (ὁ, ἡ) = Οὐρανίδης.

Οὐρανοφάντωρ-ορος (ὁ, ἡ) di cui lo splendore arriva fino al cielo. պայծառութիւնը մինչեւ երկինքը հասնօղ· ըշըղը կէօյլէրէտէք էրիշէն։

Οὐρανοφοίτης-ου (ὁ) καὶ

Οὐρανόφοιτος (ὁ, ἡ) che raggira nel cielo. երկինքը պտըտօղ՝ թափառօղ· կէօյտէ կէզինէն՝ տօլաշան։

Οὐρανοφόρος (ὁ, ἡ) che sostiene il cielo. երկինքը բռնօղ՝ վերցընօղ· կէօյիւ թութան՝ գալտըրան։

Οὐρανόφρων-ονος (ὁ, ἡ) che pensa alle cose celesti, pio. երկնային բաներ մտածօղ, բարեպաշտ· աէմայի նէնէլէր տիւշիւնիւր էտէն, տինտար։

Οὐρανοφύτευτος καὶ Οὐρανόφυτος (ὁ, ἡ) di cui l'origine è celeste. սկիզբը՝ ծագումը երկինքէ եղօղ· ասլը աէմայի։

Οὐρανοχρώματος (ὁ, ἡ) ceruleo, azzurro. երկնագոյն, կապուտակ· կէօք մավիէսի, լաճիվէրտ։

Οὐρειβάτης κτλ. = Ὀρειβάτης κτλ.

Οὐρέω-ῶ. Μ. ήσω. orinare, pisciare. Չիշամթել, միզել· աաա տէօքմէք, իշէմէք, Բէտէվիլիւլ էթմէք։

Οὐρήθρα-ας (ἡ) uretra, il canale della verga. միզանոց, վարոցին խողովակը· չիշէր գամըշը, սիտիք եօլու։

Οὔρημα (τὸ) orina. Չիշամթ, միզ· սիտիք։

Οὐρηρὸς-ὰ-όν. pertinente, adatto all' orina. Չիշամթի յատուկ՝ յարմար· սիտիկէ պիլիւէ տայիր մախսուս։

Οὐρησείω (Χ. Μ.) = Οὐρητιάω.

Οὔρησις-εως (ἡ) l'azione d'orinare. Չիշամթելը· աաա տէօքմէ, Բէտէվիլիւլ էթմէ։

Οὐρητὴρ (ὁ) uretere, quei due canali lunghi, pei quali l'orina passa dalle reni alla vescica. միզանցք· պէօպրէքտէն սիտիք քէսէսինէ կիտէն կանալ։

Οὐρητιάω-ῶ. Μ. άσω. aver voglia d'orinare (Λατ. micturio). Չիշամթել ուզել· Բէտէվիլիւլ էթմէյէ էտէյի օլմագ։

Οὐρητικὸς-ὴ-όν. diuretico. միզեցուցիչ, Չիշամթել տուօղ· Բէտէվիլիւլ էթթիրէն. մէտիլէթի։

Οὐρητρὶς-ίδος (ἡ) = Οὐροδοχεῖον.

Οὐρίαχος (ὁ) il ferro che è all' estremità dell' asta. նիզակին ծոծը եղած երկաթ· մըզրագըն գույրուգունտա օլան տէմիր։

Οὐρίζω. Μ. ίσω. portare la nave con vento favorevole. յաջողակ հովով նաւը տանիլ· էյիւէ րիւզկեարը իլէ կէմիյի կէօթիւրմէք։

Οὔρινον (τὸ) (ἐνν. ᾠόν.) = Ὑπηνέμιον.

Οὐριοδρομέω-ῶ. Μ. ήσω. navigare con un vento favorevole. յաջողակ հովով նաւել· էյիւէ րիւզկեարը իլէ կիթմէք (կէմիլէ)։

Οὔριος-α ἢ ος-ον. favorevole. յաջողակ· րաստ կէլէն, էյիւէ· (ἄνεμος).

Οὐροδοχεῖον (τό) orinale. կճիճ, միզարան· չանագ, օրդէք գապը։

Οὐροδόχη (ἡ) καὶ Οὐροδόχιον (τὸ) = τῷ προηγ.

Οὐροδόχος (ὁ, ἡ) che riceve l'orina. Չիշամթը առնօղ՝ ընդունօղ՝ պարունակօղ· սիտիք ալան՝ գապուլ էտէն։

Οὖρον (τὸ) orina, piscia. Չիշամթ, միզ· սիտիկ, չիշ։

Οὖρον (τὸ) Χ ἀντὶ Ὅρος.

Οὖρος (ὁ) vento favorevole. յաջողակ հով· էյիւէ րիւզկեար։

Οὖρος (ὁ) inspettore, guardiano. վերատեսուչ, դետ, պահապան· նազըր, կէօզճիւ, պէքճի։

Οὐροτομέω-ῶ. Μ. ήσω. tagliare la coda. պոչը կտրել· գույրուգունու քէսմէք։

Οὖς-ὠτὸς (τὸ) orecchio. ականջ· գուլագ։

Οὖς. αἰτ. πληθ. τ. Ἀνοφορ. Ὅς.

Οὐσία (ἡ) sostanza, essenza. գոյացութիւն, էութիւն· զաթ, վիւճուտ· 2· (μτφρ.) avere, bene, fortuna. ինչք, ստացուած· մալ, միւլք։

Οὐσιαρχία (ἡ) la causa primaria della sostanza. գոյացութեան առաջին պատճառը· վիւճուտըն զաթըն աէվվէլ սէպէպի։

Οὐσίδιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Οὐσία (2.)

Οὐσιοποιὸς (ὁ, ἡ) (θλγ.) il creatore della sostanza degli esseri. էակներուն գոյացութիւնը ստեղծօղ· զաթլարըն վիւճուտըն խալըգ էտէն։

Οὐσιόω-ῶ. Μ. ώσω. dare la sostanza o l'essenza. գոյացութիւն կամ էութիւն տալ· զաթ վիւճուտ վէրմէք։

Οὐσιώδης-εος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.)-ωδῶς. che ha la sostanza o l'essenza. գոյացութիւն կամ էութիւն ունեցօղ· վիւճուտ զաթը օլան։

Οὐσίωσις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τ. Οὐσιόω.
Οὐτάζω. Μ. άσω. καὶ
Οὐτάω - ῶ. Μ. ήσω. colpire, ferire. [illegible]
Οὔτε, ἐπίῤ. nè, neppure. [illegible]
Οὔτησις - εως (ἡ) colpo, ferita. [illegible]
Οὐτιδανὸς - ή - όν. = Οὐδαμινός.
Οὔτιπον, ἐπίῤ. forse. [illegible]
Οὔτιπω, ἐπίῤ. = Οὔπω.
Οὔτις - οὔτινος. = Οὐδείς.
Οὔτοι, ἐπίῤ. non, mai. [illegible]
Οὗτος - αὕτη - τοῦτο. questo, questa (Λατ. hic, haec, hoc). [illegible]
Οὕτω καὶ (πρὸ φων.) Οὕτως, ἐπίῤ. così, talmente. [illegible]
Οὐχὶ, ἐπίῤ. = Οὐ.
Ὀφείδιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Ὄφις.
Ὀφειλέσιον (τὸ) = Ὀφείλημα.
Ὀφειλέτης - ου (ὁ) debitore. պարտաւոր. [illegible]
Ὀφείλημα (τὸ) debito. պարտ. [illegible]
Ὀφειλόντως, ἐπίῤ, debitamente, decentemente. [illegible]
Ὀφείλω. Μ. Ὀφειλήσω. dovere (Λατ. debeo.) պարտիլ, պարտք ըլլալ. [illegible]
Ὀφέλλιμος (ὁ, ἡ) × ἀντὶ Ὠφέλιμος.
Ὀφέλλω, Μ. ελῶ. accrescere, aumentare, accumulare, giovare. [illegible] 2. = Ὀφείλω.
Ὄφελμα (τὸ) aumento, vantaggio. [illegible] 2. = Ὄφελτρον.
Ὄφελον, ἐπίῤ. il ciel volesse! Dio voglia! [illegible]
Ὄφελος - εος - ους (τὸ) utilità, vantaggio, profitto. օգուտ, շահ. [illegible]
Ὄφελτρον (τὸ) scopa. աւել. [illegible]
Ὀφθαλμία (ἡ) ottalmia (malattia degli occhi.) [illegible] (աչաց ախտ մը). [illegible]
Ὀφθαλμίας - ου (ὁ) che ha gli occhi grandi o perspicaci. [illegible] (ὀφθ. οὐσ.) sorta d'aquila. [illegible]
Ὀφθαλμιάω - ῶ. Μ. άσω. aver male d'occhi, soffrire l'ottalmia. 2. invidiare. [illegible] 2. [illegible]
Ὀφθαλμίδιον (τὸ) occhiolino. պզտիկ աչք. [illegible]
Ὀφθαλμίζομαι. Μ. ίσομαι. = Ὀφθαλμιάω. (1).
Ὀφθαλμικὸς - ή - όν. che concerne gli occhi. աչաց պատկանեալ. [illegible]
Ὀφθαλμοβολέω - ῶ. Μ. ήσω. gettar gli occhi, lo sguardo sopra... [illegible]
Ὀφθαλμὸς (ὁ) occhio. աչք. [illegible]
Ὀφθαλμοφανὴς - έος (ὁ, ἡ) visibile, apparente, evidente. երեւելի, բացայայտ. [illegible] — φανῶς, ἐπίῤ.
Ὀφθαλμώδης - εος (ὁ, ἡ) che ha la forma di occhio. [illegible]
Ὀφθαλμώρυχος (ὁ, ἡ) che cava gli occhi. [illegible]
Ὀφιακὸς - ή - όν. serpentino, di serpe. օձային. [illegible]
Ὀφίασις - εως (ἡ) = Ἀλωπεκία.
Ὀφίδιον (τὸ) serpentello. պզտիկ օձ. [illegible]
Ὀφιοβόλος (ὁ, ἡ) che colpisce, ammazza i serpenti. օձերը զարնող, սպաննող. [illegible]
Ὀφιοβόρος (ὁ, ἡ) = Ὀφιοφάγος.
Ὀφιογενὴς - έος (ὁ, ἡ) nato da un serpente. օձէ ծնեալ. [illegible]
Ὀφιόδηκτος (ὁ, ἡ) morso da un serpente. օձէ խածուած. [illegible]
Ὀφιοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma d'un serpente. օձի ձեւով. [illegible]
Ὀφιόεις - εσσα - εν. = Ὀφιακός. 2. = Ὀφιοειδής. 3. pieno di serpenti. օձերով լեցուն. [illegible]
Ὀφιοκτόνος (ὁ, ἡ) che uccide i serpenti. օձերը սպաննող. [illegible]
Ὀφιομάχης - ου (ὁ) καὶ
Ὀφιόμαχος (ὁ, ἡ) che combatte coi serpenti. օձերու հետ կռուող. [illegible]
Ὀφιόνεος - α - ον. = Ὀφιοειδής.
Ὀφιοπρόσωπος (ὁ, ἡ) che ha la faccia serpentina. օձի դէմք ունեցող. [illegible]
Ὀφιοσκόροδον καὶ Ὀφιόσκορδον (τὸ) aglio selvatico. վայրի սխտոր. [illegible]
Ὀφιοσταφυλὴ (ἡ) καὶ
Ὀφιοστάφυλον (τὸ) vitalba, clematide, brionia (pianta). (Γαλλ. couleuvrée). տունկ մըն է. [illegible]
Ὀφίουρος (ὁ, ἡ) che ha la coda d'un serpente. օձի պոչ ունեցող. [illegible]
Ὀφιοῦχος (ὁ) serpentario (costellazione). օձակալ (համաստեղութիւն). [illegible]
Ὀφιοφάγος (ὁ, ἡ) che mangia i serpenti. օձ ուտող. [illegible]
Ὄφις - εως (ὁ) serpente, serpe. օձ. [illegible] 2. = Ὀφίασις.
Ὀφίτης - ου (ὁ) καὶ Ὀφῖτις - ιδος (ἡ) simile ad un serpente. օձի նման. [illegible] (οὐσ.) ofite, serpentina (pietra preziosa). օձաքար (պատուական քար մըն է). [illegible]
Ὀφιώδης - εος (ὁ, ἡ) = Ὀφιοειδὴς ἢ Ὀφιόεις.
Ὄφλημα (τὸ) = Ὀφείλημα.
Ὄφλησις - εως (ἡ) = Ὀφείλημα.

Ὀφλητὴς-οῦ (ὁ) × Ὀφειλέτης.
Ὀφλισκάνω. ἀντὶ —
Ὄφλω. Μ. Ὀφλήσω. = Ὀφείλω. esser multato. պարտ տուգանաց հատուցանելոյ պարտական լինել․ ճէրիմէլէնմէք, ճէրիմէ վէրմէյէ մէճպուր օլմագ։
Ὄφρα, σύνδ. affinchè, perchè. 2. finchè. զի, որ, որպէս զի․ 2․ մինչեւ, մինչ ի․ նէօյ-լէ քի, քի․ 2․ թաքի, տաք, տէք։
Ὀφρυάζω. Μ. άσω. accigliarsi. ընդունիւ-րը իջեցանել, երեսը մռմռել․ գաշլարը չաթ-մագ։
Ὀφρυάω-ῶ. Μ. άσω. essere pieno di colli o colline. բլուրներով լեցուն լինել․ դա-ղըլը թէփէլի օլմագ, աքաք դաղլըգ եալա-յըլը օլմագ։
Ὀφρυόεις-εσσα-εν. situato sopra un colle. բլրակի մը վրայ զետեղուած․ դաղըն վէրէ դաշտրտեալ, էօնպէրլի։
Ὀφρυόομαι-οῦμαι. Μ. ώσομαι. = Ὀφρυάζω.
Ὀφρὺς-ύος (ἡ) sopracciglio. 2. superbia, arroganza. 3. colle, collina. 4. cima. ընդունք․ 2․ հպարտութիւն, գոռոզութիւն․ 3․ բլուր, բլրակ․ 4․ արտեւան, գագաթ․ գաշ․ 2․ մաղրուրլըգ․ 3․ թէփէճիք, դաղըճըգ․ 4․ թէփէ։
Ὀφρύωμα (τὸ) = Ὀφρύς.
Ὄχα, ἐπίῤ. particolarmente. մանաւանդ, յատկապէս․ խուսուսա։
Ὀχάνη (ἡ) καὶ
Ὄχανον (τὸ) il manico dello scudo. վահանի կոթ․ գալքանըն սափը։
Ὀχεία (ἡ) monta, coprimento. խառնումն (անասնոց)․ չէքմէլէմէ։
Ὀχεῖον (τὸ) stallone (Λατ. admissarius). copritore. մատակախառն․ այգըր․ ἴδε καὶ Ὀχευτής.
Ὀχεταγωγέω, Ὀχεταγωγία, Ὀχειταγωγός. = Ὀχετηγέω.
Ὀχετεία (ἡ) il portare, il condurre l'acqua da un luogo all' altro per via d'un canale. խողովակով ջուրը տեղէ մը ու-րիշ տեղ մը տանիլը․ օլուգ իլէ սույու պիր եէրտէն պիր եէրէ կէօթիւրմէք․ 2 = τῷ
Ὀχέτευμα (τὸ) l'acqua, che passa da un canale. խողովակէ անցնող ջուր․ օլուգ-տան կէչէն սու։
Ὀχετεύω. Μ. εύσω. καὶ
Ὀχετηγέω-ῶ. Μ. ήσω. condurre l'acqua da un luogo all' altro per via d' un canale. ջուրը տեղէ մը ուրիշ տեղ տանիլ խողովակով․ սույու օլուգ իլէ պիր եէր-տէն պիր եէրէ կէօթիւրմէք։
Ὀχετηγία (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.
Ὀχετηγὸς (ὁ, ἡ) che conduce l' acqua con de' canali. 2. ortolano. ջուրը խողովա-կով տանող․ 2․ պարտիզպան․ սույու օլուգ իլէ կէօթիւրէն՝ չէմէրէն․ 2․ պաղչըվան, պօսթանճը։
Ὀχέτιον (τὸ) ὑποκρ. τοῦ
Ὀχετὸς (ὁ) canale, acquidotto. խողովակ, ջրուղի․ օլուգ, սու եօլու։
Ὄχευμα (τὸ) = Ὀχεία.
Ὀχεὺς-έως (ὁ) tutto ciò che serve a legare o attaccare qualche cosa. բան մը կապելու՝ կցելու յարմար իրք․ պիր շէյ պաղլամայա իլիշտիրմէյէ եարայըր նէսնէ․ 2․ = Μάνδαλος. Κλεῖθρον.

Ὀχευτὴς-οῦ (ὁ) (ἵππος, ταῦρος κτλ.) (stallone, toro ecc.) che si conservano per montare le femmine degli animali. մատակախառնեալու հետ զուգելու համար պահուող (ձի, ցուլ եւ այլն)․ դիշի հայվանլար իլէ չէքիշտիրմէք իչին պէսլէնէն (այգըր, պողա վէ սաիրէ)։
Ὀχευτικὸς-ή-όν. lascivo. վավաշ, պագշոտ․ շէհվէթլի, շէհ։
Ὀχεύω. Μ. εύσω. montare, coprire. զուգել (անասնոց)․ չէքիշտիրմէք։
Ὀχέω-ῶ. Μ. ήσω. portare, sostenere. 2. soffrire, tollerare. տանիլ, կրել, վեր-ցընել․ 2․ քաշել (նեղութիւն)․ կէօթիւրմէք, թաշըմագ, գալդըրմագ․ 2․ չէքմէք (սապր-էթմէք)։
Ὀχὴ (ἡ) alimento. 2. tana. սնունդ, կե-րակուր․ 2․ որջ․ գութ․ 2․ հայվանըն ինի։
Ὄχημα (τὸ) carro da vettura. բեռ կրե-լու սայլ․ եիւք արապասը։
Ὀχημάτιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Ὄχημα.
Ὄχησις-εως (ἡ) trasporto, trasportazione. տանիլը, կրելը․ թաշըմա, կէօթիւրմէ։
Ὀχθέω-ῶ. Μ. ήσω. sdegnarsi, aggravarsi. բարկանալ, սրդողիլ, դժուարը գալ․ էօֆքէլէնմէք, եիւքլէնմէք, կիւճիւնէ կիտմէք։
Ὄχθη (ἡ) ripa di fiume. գետափն․ չայ քե-նարը։
Ὀχθηρὸς-ὰ-όν. = Ὀχθώδης.
Ὀχθίζω. Μ. ίσω. = Ὀχθέω.
Ὄχθος (ὁ) colle, altura. 2. ripa di fiume. բլուր, կատար․ 2․ գետափն․ թէփէ-ճիք, դաղըճըգ․ 2․ չայ քէնարը։
Ὀχθώδης-εος (ὁ, ἡ) erto. 2. che ha de' colli. զառ ի վեր, դժուարաւ ելլելու․ 2․ բլրոտ․ եօգուշ, սարփ․ 2․ դաղըլըգ, թէփէճիքլի եալաքլը։
Ὀχλαγωγέω-ῶ. Μ. ήσω. radunare, sollevare il popolo. ժողովուրդը ժողվել, ուր վերցընել․ խալքը թօփլամագ, այաղա գալդըրմագ։
Ὀχλαγωγία (ἡ) radunanza, sollevazione del popolo. ժողովուրդը ժողվելը՝ ուր վերցընելը․ խալքը թօփլամասը՝ թահրիք էթմէսի։
Ὀχλαγωγὸς (ὁ, ἡ) che raduna, solleva il popolo. ժողովուրդը ժողվող՝ ուր վեր-ցընող․ խալքը թօփլայան՝ այաքլանտըրան․ = Δημαγωγός.
Ὀχλέω-ῶ. Μ. ήσω. = Ὀχλίζω. agitare, scompigliare, molestare, inquietare. շարժել, տակնուվրայ ընել, խռովել, նեղել, անհանգիստ ընել․ օյնաթմագ, ալթ-իւսթ էթմէք, րահաթսըզ էթմէք։
Ὄχλημα (τὸ) molestia. նեղութիւն․ սըք-լեթ։
Ὀχληρία (ἡ) incomodo. անհանգստու-թիւն․ րահաթսըզլըգ․ = τῷ προηγ.
Ὀχληρὸς-ὰ-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-ηρῶς. molesto, importuno. ձանձրացուցիչ, նեղիչ․ սըքլեթ վէրէն։
Ὄχλησις-εως (ἡ) importunità, il molestare. նեղելը, ձանձրացընելը․ սըքլեթ վէր-մէք։
Ὀχλίζω. Μ. ίσω. smuovere. շարժել (դը-ժուարաւ)․ թէփրէթմէք, (կիւճ իլէ) գըմըլ-տաթմագ։
Ὀχλικὸς-ή-όν. proprio alla plebe, ple

bejo. ռամկական · խալքա դայիր, ալչաք ճէմաաթա մախսուսդուր ։

Ὀχλοκοπέω - ῶ. M. ήσω. proccurare a cattivarsi il favore del popolo. ժողովրդին աչքը մտնալու ջանալ՝ սիրելի ըլլալու փութալ · խալքըն կէօնլիւնէ կիրմէյէ՝ խալքա քէնտիսինի սէվտիրմէյէ գայրէթ էթմէք ։

Ὀχλοκοπία (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ. = Δημοκοπία.

Ὀχλοκόπος (ὁ, ἡ) = Δημοκόπος.

Ὀχλοκρατέομαι - οῦμαι. M. ηθήσομαι. essere governato dalla plebe. ռամկէն՝ ցած ժողովրդէն կառավարուիլ · պայաղը ճէմաաթ հիւքիւմ ալթընտա պուլունմաք ։

Ὀχλοκρατία (ἡ) oclocrazia, il dominio della plebe. ռամկապետութիւն · պայաղը ճէմաաթ հիւքիւմաթը ։

Ὀχλολοίδορος (ὁ, ἡ) ingiuriatore della plebe. ռամիկ ժողովուրդը նախատող · խալքը աթէշլէյէն՝ խօրլայան ։

Ὀχλοποιέω - ῶ. M. ήσω. sollevare la plebe. ռամիկ ժողովուրդը ոտք վերցընել · խալքը թահրիք էթմէք ։

Ὄχλος (ὁ) plebe, volgo. 2. tumulto. 3. molestia. 4. folla. ռամիկ, ցած ժողովուրդ · 2 · աղմուկ · 3 · նեղութիւն, ձանձրութիւն · 4 · ամբոխ · պայաղը ճէմաաթ, խալք · 2 · գիւրիւլթիւ · 3 · զահմէթ · 4 · գալապալըգ ։

Ὀχλοτερπὴς - έος (ὁ, ἡ) che piace alla plebe. ռամիկ ժողովրդին հաճոյ եղող · խալքա՝ պայաղը ճէմաաթա խօշ՝ մագպուլ ։

Ὀχλώδης - εος (ὁ, ἡ) turbolento, tumultuoso. աղմկալից, խռովալից · ալթիւսթիւ, գարմագարըշըգ, գիւրիւլթիւլիւ ։

Ὀχμάζω. M. άσω. tenere, ritenere. բռնել, զուսպ ունել · թութմագ, զապթ էթմէք ։

Ὀχμὴ (ἡ) = Ὀχάνη.

Ὄχμος (ὁ) torre, fortezza. աշտարակ, բերդ · գուլէ, հիսար ։

Ὄχος - εος - ους (τὸ) καὶ

Ὄχος (ὁ) = Ὄχημα.

Ὀχὸς - ή - ον. che tiene, che ritiene. բռնող, ունող · թութան ։

Ὀχυροποιέω - ῶ. καὶ (μσ.) - έομαι - οῦμαι. M. ήσω - ομαι. fortificare. ամրացընել, պնդել · մէթին գիլմէք ։

Ὀχυρὸς - ὰ - όν. forte. 2. sicuro, fortificato. ուժով · 2 · ապահով, ամրացեալ, պատսպարեալ · գուվվէթլի · 2 · էմին, մէթին գիլինմիշ, գօրունմուշ ։

Ὀχυρότης (ἡ) sicurtà. ապահովութիւն, պատսպարութիւն · էմնիյէթ, մէթանէթ ։

Ὀχυρόω - ῶ. M. ώσω. fortificare. ամրացընել, պատսպարել · մէթանէթ վէրմէք, գօրումագ ։

Ὀχύρωμα (τὸ) fortezza, castello. բերդ, ամրոց · գալէ, հիսար ։

Ὀχύρωσις - εως (ἡ) fortificazione. ամրացընելը, պատսպարութիւն · մէթանէթ էթմէ ։

Ὀχυρωτικὸς - ὴ - όν. che serve a fortificare. պատսպարելու յարմար · մէթանէթէ դայիր ։

Ὄψ - ὀπὸς (ἡ) voce, discorso. ձայն, խօսք · սէս, սէօհպէթ ։

Ὄψ - ὀπὸς (ἡ) occhio, sguardo. աչք, նայուած, հայեցուած · կէօզ, պագըշ · = Ὄψις.

Ὀψαμάτης - ου (ὁ) che miete tardi. ուշ հնձող · գէճ էքին պիչէն ։

Ὀψανθὴς - έος (ὁ, ἡ) = Ὀψιανθής.

Ὀψάομαι - ῶμαι. M. ήσομαι. mangiare il companatico. թացան ուտել · գաթըգլանմագ, գաթըգ եէմէք ։

Ὀψαρίδιον (τὸ) ὑποκρ. τοῦ

Ὀψάριον (τὸ) ὑποκρ. τ. Ὄψον.

Ὀψαρτυσία (ἡ) l'arte di condire le vivande. կերակուրները համեմելու արհեստը · թահամլարը թերպիյէ ամագ սէնաաթը ։

Ὀψαρτυτικὸς - ὴ - όν. pertinente al cuoco. խոհակերի պատկանած · աշճըյա դայիր ։

Ὀψαρτυτικὴ (ἡ) l'arte di cucinare. խոհակերութիւն · աշճըլըգ ։

Ὀψαρτύω. M. ύσω. condire le vivande, cucinare. կերակուր համեմել՝ եփել · թահամ թերպիյէ վէրմէք՝ փիշիրմէք ։

Ὀψέ, ἐπίρ. tardi. ուշ · գէճ ։

Ὀψείω (X. M.) desiderare, bramare di vedere. տեսնալու փափաքիլ · կէօրմէք արզուլէմէք ։

Ὀψημέρα (ἡ) crepuscolo, il tempo verso la sera. վերջալոյս, իրիկուան ատեն · մէլէա, աքշամ ուսդիւ ։

Ὀψία (ἡ) (ἐνν. ὥρα.) sera. իրիկուն · աքշամ ։

Ὀψιανθὴς - έος (ὁ, ἡ) che fiorisce tardi. ուշ ծաղկող · գէճ չիչէքլէնէն ։

Ὀψιβλαστέω - ῶ. M. ήσω. germogliare tardi. ուշ ծլիլ · գէճ ֆիլիզլէնմէք ։

Ὀψιβλαστὴς - έος καὶ

Ὀψίβλαστος (ὁ, ἡ) che germoglia tardi. ուշ ծլող · գէճ ֆիլիզլէնէն ։

Ὀψίγαμος (ὁ, ἡ) che si sposa tardi. ուշ կարգուող · գէճ էվլէնէն ։

Ὀψιγενὴς - έος (ὁ, ἡ) καὶ

Ὀψίγονος (ὁ, ἡ) nato tardi. ուշ ծնած · գէճ դօղմուշ ։

Ὀψίζω. M. ίσω. fare una cosa tardi, ritardare. բան մը ուշ ընել, յապաղել · պիր շէյի գէճ էթմէք, գէճիքմէք ։

Ὀψικαρπέω - ῶ. M. ήσω. fruttare tardi. ուշ պտղաբերել · գէճ մէյվէ վէրմէք՝ հասըլ էթմէք ։

Ὀψικαρπία (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ.

Ὀψίκαρπος (ὁ, ἡ) che produce tardi i frutti. ուշ պտղաբերող · գէճ մէյվէ հասըլ էտէն ։

Ὀψικέλευθος (ὁ, ἡ) che cammina lentamente, chi viene tardi. կամաց քալող, ուշ եկող · եավաշ եիւրիւյէն, գէճ կէլէն ։

Ὀψιμάθεια (ἡ) istruzione acquistata in una età avanzata. տարիքը անցնելէն ետքը ձեռքբերուած գիտութիւն · եաշ մէրթէպէսինէ կէչտիքտէն սօնրա թահսիլ օլունան իլմ ։

Ὀψιμαθέω-ῶ. M. ήσω. imparare, ammaestrarsi in una età avanzata. տարիքը առնելէն ետքը սորվիլ՝ վարժիլ · եաշ մէրթէպէսինէ կէչտիքտէն սօնրա էօյրէնմէք՝ իլմ թահսիլ էթմէք ։

Ὀψιμαθὴς - έος (ὁ, ἡ) istruito, ammaestrato tardi. 2. sciolo. ուշ սորված՝ կրթուած · 2 · իմաստակ · գէճ էօյրէնմիշ՝ իլմ թահսիլ էթմիշ · 2 · չիրքին, արիֆ կէչինէն ։

Ὀψιμαθία (ἡ) = Ὀψιμάθεια.

Ὄψιμος (ὁ, ἡ) × ἀντὶ Ὄψιος.

Ὄψιος-α-ον. tardo. 2. che si fà di sera. տարաժամ, անապան. 2. երեկոյեան, երեկոյեան. կէճ. 2. աքշամ էօսթիւ օլան։

Ὀψιότης (ἡ) tardanza. անապանութիւն, տարաժամութիւն. կէճլիք, կէճ գալմագ։

Ὀψίπλουτος (ὁ, ἡ) tardi arricchito. ուշ հարուստ եղած. կէճ զէնկին էօլմիշ։

Ὄψις-εως (ἡ) vista. 2. (πλθ.) occhio. տեսութիւն. 2. աչք. կէօրմէ բագըշ. 2. կէօզ, կէօզլէր. 3. = Ὀπτασία.

Ὀψισμὸς (ὁ) ritardo, tardanza. յապաղումն, անապանութիւն. կէճլիք, կէճ գալմա գալմա։

Ὀψισπορέω-ῶ. Μ. ἤσω. seminare tardi. ուշ ցանել (սերմ). կէճ էքմէք (թօխում)։

Ὀψίσπορος (ὁ, ἡ) seminato tardi. ուշ ցանուած. կէճ էքիլմիշ։

Ὀψίτεκνος (ὁ, ἡ) = Ὀψίγονος.

Ὀψιτέλεστος (ὁ, ἡ) eseguito, compiuto tardi. ուշ կատարուած. կէճ թէքմիլ օլմուշ։

Ὀψίτερον, ἐπίρ. più tardi. աւելի ուշ. դահա կէճ։

Ὀψίτομος (ὁ, ἡ) che si deve tagliare tardi. ուշ կտրուելու. կէճ քէսիլէճէք։

Ὀψιφανὴς-έος (ὁ, ἡ) che apparisce tardi, la sera. ուշ՝ երեկոյեան դէմ երեւցող. կէճ՝ աքշամ էօսթիւ կէօրիւնէն։

Ὀψιφόρος (ὁ, ἡ) che produce tardi. ուշ բուսցընող (պտուղ եւ այլն). կէճ հասըլ էտէն։

Ὀψίφυγος (ὁ, ἡ) che fugge tardi. ուշ փախչող. կէճ գաչան։

Ὀψοδαίδαλος (ὁ, ἡ) colui che sa ben cucinare, bravo cuoco. աղէկ կերակուրներ եփել գիտցող, աղէկ խոհակեր. էյի եէմէք փիշիրմէսինի պիլէն, սէօզիւ աշճը։

Ὀψολογία (ἡ) trattato sull' arte di cucinare. խոհակերութեան վրայ եղած ճառ. աշճըլըք իլմի իւզէրինէ եազըլմըշ քիթապ։

Ὀψολόγος (ὁ, ἡ) che tratta sull' arte di cucinare. կերակուր եփելու վրայ ճառող. աշճըլըք իլմի իւզէրինէ եազան։

Ὀψομανὴς-έος (ὁ, ἡ) che ama appassionatamente i cibi ghiotti. անուշ համով կերակուրները չափէ դուրս սիրող. լէզզէթլի եէմէքլէրի հատտըն զիյատէ սէվէն։

Ὀψομανία (ἡ) amore appassionato de' cibi ghiotti. համով կերակուրներու եղած չափէ դուրս սէր. լէզզէթլի եէմէքլէրի հատտըն զիյատէ մուհապպէթ։

Ὄψον (τὸ) vivanda, cibo (condito). 2. cibo fatto di pesci. 3. companatico. 4. manicaretto. կերակուր (համեմեալ). 2. ձկի կերակուր. 3. թացան. 4. ախորժաշարժ ուտելիք. եէմէք, եէմէք (թէրպիյէլի). 2. պալըգ եէմէյի. 3. գաթըգ. 4. մէզէ։

Ὀψονομέω-ῶ. Μ. ἤσω. Εἰμὶ —

Ὀψονόμος (ὁ) magistrato incaricato alla tariffa e qualità de' commestibili. ուտելիքներուն գնոյն ու որպիսութեանը նայող իշխանաւոր. եէյէճէք նէսնէլէրին ֆիաթը իլէ նէ' կիպի օլտուղունա պագան մէմուր, զապիթա աղասը։

Ὀψοποιέω-ῶ. Μ. ἤσω. condire i cibi. կերակուրները համեմել. եէմէքլէրի թէրպիյէ էթմէք։

Ὀψοποίημα (τὸ) cibo condito. համեմեալ կերակուր. թէրպիյէլի եէմէք։

Ὀψοποιΐα (ἡ) = Ὀψαρτυσία.

Ὀψοποιὸς (ὁ, ἡ) cuoco. խոհակեր. աշճը։

Ὀψοπόνος (ὁ, ἡ) = Ὀψοποιός.

Ὀψοπωλεῖον (τὸ) mercato di commestibili. ուտելիքի վաճառանոց. եէմէկ փազար. նէսնէլէր սաթըլան եէր՝ չարշը։

Ὀψοπώλης-ου (ὁ) venditore di commestibili. ուտելիք ծախող. եէմէկ փազար նէսնէլէր սաթան։

Ὀψοπώλιον (τὸ) = Ὀψοπωλεῖον.

Ὀψοφαγέω-ῶ. Μ. ἤσω. mangiare de' cibi ghiotti. 2. essere goloso. համով կերակուրներ ուտել. 2. որկրամոլ ըլլալ. լէզզէթ եէմէքլէր եէմէք. 2. պօղազ օլմագ։

Ὀψοφαγία (ἡ) golosità, ghiottoneria. որկրամոլութիւն. պօղազլըգ։

Ὀψοφάγος (ὁ, ἡ) che mangia de' cibi squisiti, ghiottone. 2. goloso. համով կերակուրներ ուտող. 2. որկրամոլ. լէզզէթլի եէմէք եէյէն. 2. պօղազ։

Ὀψοφιλία (ἡ) = Ὀψοφαγία.

Ὀψοφόρος (ὁ, ἡ) che serve a portare, o porta de' cibi. կերակուր տանելու յարմար կամ կերակուր բերող. եէմէք կէօթիւրմէյէ եարայան եախօտ եէմէք կէթիրէն։

Ὀψὼν-ῶνος (ὁ) sporta da mettervi de' commestibili. ուտելիք գնելու յարմար զամբիղ. ալըպ եէյէճէք նէսնէլէր գօյաճագ զէմպիլ։

Ὀψωνέω-ῶ. Μ. ἤσω. comprare de' commestibili. ուտելիք գնել. եէյէճէք նէսնէլէր սաթըն ալմագ։

Ὀψώνης-ου (ὁ) che compra de' commestibili, spenditore. ուտելիք գնող, կոնոմոս. եէյէճէք նէսնէլէր սաթըն ալան, վէքիլխարճ։

Ὀψωνία (ἡ) compra de' commestibili. ուտելիք գնելը. եէյէճէք նէսնէլէր սաթըն ալմագ։

Ὀψωνιάζω. Μ. άσω. dare ai soldati la pensione, lo stipendio, il vitto. զինուորներուն ռոճիկը՝ կերակուրը տալ. ասքէրլէրին թայինինի՝ եէմէյինի վէրմէք։

Ὀψωνιασμὸς (ὁ) τὸ συσ. τ. προηγ.

Ὀψώνιον (τὸ) pensione, stipendio. ռոճիկ, թոշակ. թային, էօլէֆէ. 2. = Ὀψωνία.

Ὀψωνισμὸς (ὁ) = Ὀψωνιασμός.

Π.

Π, π, πῖ (τὸ) (ἄκλ.) Pi. La decimasesta lettera dell' alfabeto Greco. Numericamente presa coll' accento di sopra (π') significa ottanta od ottantesimo, e coll' accento di sotto (͵π) ottanta mila. Փի. Յունաց այբուբենից

վեշտասաներորդ գիրն է ։ Համրանքի կողմանէ ոլորակը վրան ըլլալու ատեն (π΄) կը նշանակէ ութսուն կամ ութսներորդ, ու տակը ըլլալու ատեն (͵π) ութսուն հազար. Ֆի. Եունանի հէճէսինին օն ալթընճը հարֆը դըր ։ Սայը թէրթիպինտէ էշերինտէ իսէ էլէ (π΄) կէօստէրիր սէքսէն եախօտ սէքսէնինճի, վէ շէյլինտէ օլտուղտա իսէ (͵π) սէքսէն պին (80,000).

Πᾶ Δ. ἀντὶ Πῆ.

Παγὰ - ᾶς (ἡ) Δ. ἀντὶ Πηγή.

Παγγέλοιος (ὁ, ἡ) molto ridicolo. խիստ ծաղրական՝ ծիծաղական. գայէթ կիւլիւնէճէք ։

Παγγενετὴρ (ὁ) καὶ Παγγενέτης - ου (ὁ) καὶ

Παγγενέτωρ - ορος (ὁ) genitore, padre di tutti. ամենուն ծնօղը՝ հայրը. հէփսինին աթասը՝ պապասը ։

Παγγενὴς - έος (ὁ, ἡ) che è di tutti i generi. ամէն սեռէ եղօղ. հէր ճինստէն օլան ։

Πάγγεος καὶ

Πάγγεως (ὁ, ἡ) Ἀττ. ἀντὶ Πάγγεος. che occupa tutta la terra. բոլոր երկիրը գրաւօղ. պիւթիւն եէրի՝ թօփրաղը դութմուշ ։

Παγγλύκερος - ὰ ἢ ος - ον. dolcissimo. խիստ անուշ. գայէթ թաթլը ։

Παγγλωσσία (ἡ) loquacità. շատախօսութիւն, շաղակրատութիւն. լաֆազանլըգ ։

Πάγγυμνος (ὁ, ἡ) tutto nudo. բոլորովին մերկ. պիւսպիւթիւն չըպլագ ։

Παγγυναικὶ, ἐπίῤ. con tutte le donne insieme. ամէն կիներով միասին. հէփ գադընլար իլէ պիրլիքտէ ։

Παγγώνιος - α - ον. da per tutto angolare. ամէն կողմը անկիւնաւոր. հէր եանը քէօշելի ։

Παγερὸς - ὰ - όν. agghiacciato. սառած. տօնմուշ ։

Παγετὸς (ὁ) ghiaccio. սառ. պուզ ։

Παγετώδης - εος (ὁ, ἡ) freddo o duro come il ghiaccio. սառի պէս պաղ կամ պինդ. պուզ կիպի սօղուգ եախօտ գատը ։

Πάγη (ἡ) laccio. 2. inganno, frode. լար, խեղդ. 2. նենգ, դաւ. թուզագ. 2. ֆէնտ, հիլէ ։

Παγιδεύω. Μ. εύσω. allacciare. լարը ձըգել, թակարդել. թուզագ պիւլիւրմէք. (κυρ. καὶ μτφρ.)

Πάγιος - α - ον. fisso, fermo, stabile. կայուն, հաստատուն, հաստատ. պէր գարար, գաւի, պայանտըլը. — *ίως, ἐπίῤ.*

Παγιότης (ἡ) solidità, fermezza. ամրութիւն, պնդութիւն. գաւիլիք ։

Παγιόω - ῶ. Μ. ώσω. render fermo, stabile. հաստատ՝ հաստատուն ընել. գաւիլէշտիրմէք ։

Παγὶς - ίδος (ἡ) laccio. լար, նենգեալ շուան. թուզագ. (κυρ. καὶ μτφρ.)

Παγκαὴς - έος (ὁ, ἡ) che abbrucia tutto. ամէնը երօղ. հէփսինի եագան ։

Πάγκακος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ) - κάκως. pessimo. ամենաչար. քէօ ֆէնա, գայէթ քէմ ։

Παγκαλὴς (λλὴς) - έος (ὁ, ἡ) καὶ

Πάγκαλος - η ἢ ος - ον. ottimo, bellissimo. ամենալաւ, խիստ աղուոր. գայէթ ալա, գայէթ կիւզէլ ։

Παγκάρπιος - α - ον. καὶ

Πάγκαρπος (ὁ, ἡ) che produce ogni sorta di frutto. ամէն տեսակ պտուղը բերօղ. հէր ճինս մէյվէյի հասըլ էտէն ։

Παγκατάρατος (ὁ, ἡ) esecrabilissimo. խիստ անիծապարտ. գայէթ մէլուն ։

Παγκευθὴς - έος (ὁ, ἡ) totalmente nascosto. 2. che nasconde tutto. բոլորովին պահուած. 2. ամէնքը պահօղ. պիւսպիւթիւն կիզլէնմիշ. 2. հէփսինի կիզլէյէն ։

Πάγκλαυστος καὶ Πάγκλαυτος (ὁ, ἡ) che piange sempre. միշտ լացօղ. տայիմ աղլէյէն ։

Παγκληρία (ἡ) tutta l' eredità. բոլոր ժառանգութիւն. պիւթիւն միրաս ։

Πάγκληρος (ὁ, ἡ) cui spetta tutta l'eredità, unico erede. բոլոր ժառանգութեան տէր, մէկ հատիկ ժառանգորդ. պիւթիւն միրասըն սահիպի, պիր տանէճիք միրասխօր ։

Πάγκοινος (ὁ, ἡ) comune a tutti. ամենուն հասարակ. ումումիյէ ։

Παγκόσμιος (ὁ, ἡ) universale. ընդհանրական. ումում ։

Παγκρατὴς-έος (ὁ, ἡ) × ἀντὶ Παντοκράτωρ.

Παγκρατησία (ἡ) = Παντοκρατορία.

Παγκρατιάζω. Μ. άσω. vincere in tutti i combattimenti. ամէն կռուի մէջ յաղթել. հէր տէօյիւշտէ եէնմէք ։

Παγκράτιον (τὸ) esercizio consistente nella lotta e nel pugillato. զօտեմարտութենով՝ կռփամարտութենով եղած կրթութիւն. կիւրէշ վէ եումրուգ տէօյիւշիւ իլէ օլան թալիմ. 2. = *Σκίλλα.*

Πάγκρεας - ατος (τὸ) pancreas (glandula situata alla parte posteriore dello stomaco). պանկրէաս (ստամոքին ետեւի կողմը գտնուած մսան մը). միտէնին արդ թարաֆընտա պուլունան էթ ։

Παγκρότως, ἐπίῤ. con grande strepito. մեծ շառաչմամբ. չօգ շէմաթա իլէ ։

Παγκτήμων - ονος (ὁ, ἡ) che possiede tutto. ամէն բան ստացօղ. հէր շէյ էտինէն ։

Πάγξενος (ὁ, ἡ) che accoglie tutti i forestieri. ամէն օտարները ընդունօղ. հէր էճնէպիլէրի գապուլ էտէն ։

Παγόλυτος (ὁ, ἡ) liquefatto. հալած. էրիմիշ ։

Παγοπληξία (ἡ) intirizzamento. սառիլը (ցուրտէն). տօնմա, օտուն գէսիլմէ (սօղուգտան) ։

Πάγος - εος - ους (τὸ) = τῷ

Πάγος (ὁ) rupe, colle. 2. ghiaccio. 3. sale (marino). ժայռ, բլուր. 2. սառ. 3. աղ (ծովու). գայա, դայըր, թէփէճիք. 2. պուզ. 3. (տէնիզ) թուզու. 4. = *Περιτόναιον.*

Πάγουρος (ὁ) paguro, granciporro. ծովը գտնուօղ տեսակ մը խեչափառ. գավըրտա ։

Παγόω - ῶ. Μ. ώσω. agghiacciare. սառեցնել. տօնտուրմագ ։

Παγχάλεπος (ὁ, ἡ) estremamente difficile. խիստ դժուար. գայէթ մուշքիւլ չէթին ։

Πάγχαλκος (ὁ, ἡ) tutto di rame. բոլորը պղինձէ. պիւթիւն պագըրտան ։

Πάγχρηστος (ὁ, ἡ) utile a tutto. ամենաբանի օգտակար. հէր շէյէ ֆայտէլի՝ օլան։

Πάγχριστος (ὁ, ἡ) unto tutto intiero. բոլորովին օծուած. պիւտիւնիւն եաղլանմըշ։

Παγχρύσεος καὶ

Πάγχρυσος (ὁ, ἡ) tutto d'oro. բոլորը ոսկիէ. պիւթիւն ալթընտան։

Πάγχυ, ἐπίῤ. = *Πάνυ*.

Παγώδης - εος (ὁ, ἡ) glaciale. սառնապատ. պուզլու, տօնղուն։

Παθαίνω (παρτ. ἐπάθαινον καὶ πλέον οὔ). muovere, eccitare la passione. կիրքը ոտք վերցնել՝ գրգռել. նէֆսինի թէհրիք էթմէք՝ այաքլանտըրմաք՝ թահրիք էթմէք։

Πάθη (ἡ) — *Πάθησις* ἤ *Πάθημα*.

Πάθημα (τὸ) tutto ciò che si soffre, sofferenza, afflizione, calamità. քաշուած կիր, վիշտ, տառապանք, աղէտք. չէքիլէն նէսնէ, տէրտ, պէլա, ֆէլաքէթ։

Πάθησις - εως (ἡ) sofferenza. քաշելը (վիշտ). թէհամմիւլ, (տէրտ՝ պէլա) չէքմէ։

Παθητικὸς - ἡ - όν. passibile, suscettibile a patire, passivo. 2. patetico, capace a commuovere il cuore. կրական, կրելու հպատակ, կրաւորական. 2. կիրքերը շարժող, ազդու. չէքմէյէ մաղլիւպ, մէճհուլ. 2. էթքիլի թէհրիքէտէն, նէֆսանիյէ թահրիք էտէն, թէսիրլի։

Παθητικῶς, ἐπίῤ. passivamente. 2. pateticamente. կրաւորաբար. 2. կիրքերը շարժելով, ազդուութեամբ. չէքմէյէ մաղլիւպ՝ մէճհուլ օլարագ. 2. նէֆսանիյէ թահրիք էտէրէք, թէսիրլի օլարագ։

Παθητὸς - ἡ - όν. passibile, suscettibile di passione. կրական, կրելու հպատակ. չէքմէյէ մաղլիւպ։

Παθικὸς - ἡ - όν. = *Πασχητιῶν*, *Κίναιδος*.

Παθογνωμονικὸν καὶ *Παθογνωμικὸν* (τὸ) (ἐνν. σημεῖον.) patognomonico, sintomo. ախտացոյց նշան. խասթալըղը պիլտիրէն ալամէթ։

Παθοκράτεια ἤ *Παθοκρατορία* (ἡ) dominio sulle proprie passioni, continenza. իր կիրքերուն վրայ իշխելը՝ զսպելը, ժուժկալութիւն. քէնտի նէֆսանիյէթինէ հիւքմ էթմէ, թէրքի նէֆս, զապթ։

Παθολογέω - ῶ. Μ. ήσω. trattare delle malattie. հիւանդութեանց վրայ ճառել. խասթալըգլար հագգընտա պահս էթմէք։

Παθολογία (ἡ) patologia, trattato sulle passioni. ախտաբանութիւն, հիւանդութեանց վրայ եղած ճառ. խասթալըգլար հագգընտա սէօզ պահս։

Παθολογικὸς - ἡ - όν. patologico. ախտաբանական. խասթալըգլար հագգընտագի պահսէ տայիր. (ὅθ.) *Παθολογικὴ* (ἡ) (ἐνν. ἐπιστήμη.) patologica (una parte della medicina, che insegna a conoscere e distinguere le malattie.) բժշկականութեան այն մասը՝ որ կը սորվեցընէ հիւանդութիւնները ճանչնալ ու մէկզմէկէ զանազանել. թըպ ֆէննինին պիր գըսմը կի խասթալըգլարը թանըմագ վէ պիրպիրինտէն ֆէրք էթմէյի էօյրէթիր։

Παθοποιΐα (ἡ) eccitamento delle passioni. կիրք շարժելը. նէֆսանիյէթի թահրիքնէթմէ։

Παθοποιὸς (ὁ, ἡ) che eccita le passioni. կիրք շարժիչ. նէֆսանիյէթի թահրիք էտէն։

Πάθος (τὸ) passione. 2. sofferenza, afflizione. 3. malattia. կիրք. 2. վիշտ, տառապանք. 3. հիւանդութիւն, ախտ. նէֆս, շէհվէթ. 2. պէլա, տէրտ, ֆէլաքէթ. 3. խասթալըք, իլլէթ։

Παιὰν - άνος (ὁ) peana (inno in onor d'Apollo). Պէյան, (Ապողոն չաստուածին պատուին համար կանչուած երգ). Փէան (Աբօլլօ քաւթառն իհթրամընա տուզուլմուշ նաղմա)։

Παιανίζω. Μ. ίσω. cantare un inno in onore di... մէկի մը պատուին երգ մը կանչել. պիրինինին իհթրամընա պիր նաղմա օգումագ։

Παιανισμὸς (ὁ) il cantare un inno in onore di... մէկի մը պատուին համար երգ մը կանչելը. պիրինինին իհթրամընա պիր նաղմա օգումագ։

Παιανιστὴς - οῦ (ὁ) cantore di qualche inno in onore di... մէկին պատուին համար երգ մը երգող. պիրինինին իհթրամընա պիր նաղմա օգույան։

Παιανογράφος (ὁ, ἡ) compositore di peane. պէյան գրող՝ շարադրող. Աբօլլօ քաւթառն իզզէթինէ նաղմալէր եազան քիշի։

Παῖγμα (τὸ) giuoco. խաղ. օյուն։

Παιγμὸς (ὁ) = *Παῖγμα*.

Παίγνιον (τὸ) giuoco, crepunde, trastullo. 2. ridicolo. խաղ, տղոց խաղալիկ, զբօսանք. 2. ծիծաղելու իրք. օյուն, չօճուգ օյունճաղը, էյլէնճէ. 2. կիւլիւնէճէք նէսնէ։

Παίγνιος (ὁ, ἡ) giuocoso, ridicolo, di trastullo. խաղալիքի պատկանած, ծաղրական, զուարճալի. օյունճաղա տայիր, կիւլիւնճէք, մասխարա, էյլէնճէլի։

Παιγνιώδης - εος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - ωδῶς. = τῷ προηγ.

Παιδαγωγεῖον (τὸ) collegio, scuola ove s' istruiscono i ragazzi. վարժատուն, տղոց կրթութեան դպրոց. մէքթէպ, չօճուգ թէրպիյէ էտիլէճէք մէքթէպ։

Παιδαγωγέω - ῶ. Μ. ήσω. istruire i ragazzi. տղաքները կրթել. չօճուգլարը թէրպիյէ էթմէք։

Παιδαγωγία (ἡ) pedagogia, istruzione, educazione de' ragazzi. մանկածութիւն, տղաք դաստիարակելը՝ կրթելը. չօճուգ թէրպիյէ՝ թէրպիյէ էթմէ, խօճալըք։

Παιδαγωγικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. pedagogico, concernente l'educazione de' ragazzi. դաստիարակի սեպհական. լալայ՝ հոճալէրէ տայիր, չօճուգ թէրպիյէ էթմէ խուսուսունա մէնսուպ։

Παιδαγωγὸς (ὁ, ἡ) pedagogo, istruttore, precettore de' ragazzi. մանկածու, տղաքները դաստիարակող կրթող. լալա, հոճալար, խօճա։

Παιδάριον (τὸ) ὑπκρ. τ. *Παιδίον*. fanciullino. մանկիկ. չօճուգճուղ։

Παιδαριώδης - εος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - ωδῶς. puerile, fanciullesco. մանկական, տղայական. չօճուգա մախսուս, ճահիլճէ։

Παιδεία (ἡ) educazione, istruzione, disciplina. 2. gastigo. կրթութիւն, դաստիարակութիւն, հրահանգ. 2. պատիժ.

[illegible] 2. [illegible]

Παίδειος (ὁ, ἡ) = *Παιδικός*.

Παιδεραστέω - *ῶ*. *M*. *ήσω*. amare appassionatamente i giovanotti. պատանեակներն՝ մանչերը տարփմամբ մոլեգնաբար սիրել. [illegible]

Παιδεραστὴς - *οῦ* (ὁ) che ama appassionatamente i giovanotti, pederasta, sodomito. պատանեակներն՝ մանչերը տարփմամբ սիրող. [illegible]

Παιδέρως - *ωτος* (ὁ) cerfoglio (erba). 2. vermiglione. աղատրեղ, խոտ մըն է. 2. կարմիրներկ մըն է, դոճ. [illegible] 2. [illegible]

Παίδευμα (τὸ) disciplina, istruzione. Հրահանգ, վարժ. [illegible]

Παίδευσις - *εως* (ἡ) educazione, instruzione, erudizione. դաստիարակութիւն, կրթութիւն, վարժութիւն. [illegible]

Παιδευτήριον (τὸ) scuola. դպրոց, վարժատուն. [illegible] 2. = *Κολαστήριον*.

Παιδευτὴς - *οῦ* (ὁ) istruttore, maestro. 2. gastigatore. մարզիչ, կրթիչ, վարժապետ. 2. պատժող. [illegible] 2. [illegible]

Παιδευτικὸς - *ὴ* - *όν*. (καὶ ἐπίῤ.) - *ικῶς*. instruttivo. կրթական, հրահանգի՝ դաստիարակութեան յատուկ. [illegible]

Παιδευτὸς - *ὴ* - *όν*. instruito, erudito. վարժած, կրթած, հմուտ. [illegible]

Παιδεύω. *M*. *εύσω*. istruire, educare, ammaestrare. 2. gastigare. վարժել, կրթել, դաստիարակել, սորվեցընել. 2. պատժել. [illegible] 2. [illegible] (πθ. μτχ. πρκμ.) *Παιπεδευμένος* - *η* - *ον*. erudito. հմուտ, վարժ, բանիբուն. [illegible]

Παιδιὰ (ἡ) giuoco, trastullo. խաղ, զբօսանք. [illegible]

Παιδία (ἡ) infanzia, puerizia. մանկութիւն, տղայութիւն. [illegible]

Παιδικὸς - *ὴ* - *όν*. puerile, fanciullesco. մանկական, տղայական. [illegible]

Παιδικῶς, ἐπίῤ. puerilmente, da fanciullo. տղայաբար, մանկաբար. [illegible]

Παιδιόθεν, ἐπίῤ. dall' infanzia, dall' età fanciullesca. տղայութենէ, մանկութենէ. [illegible]

Παιδίον (τὸ) ὑπκρ. τ. *Παῖς*. infante. տըղայ. [illegible]

Παιδισκεῖον (τὸ) bordello. բոզանոց. [illegible]

Παιδίσκη (ἡ) donzella. 2. fantesca, serva giovane. 3. puttana. աղջիկ. 2. նորահաս աղախին՝ նաժիշտ. 3. բոզ. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Παιδίσκος (ὁ καὶ ἡ) fanciullino, donzelletta. մանկիկ, մատղաշ աղջիկ. [illegible]

Παιδιώδης - *εος* (ὁ, ἡ) puerile. 2. dedito a' giuochi, a' trastulli. մանկական. 2. խաղի՝ զբօսանքի ինքը զինքը տուած. [illegible] 2. [illegible]

Παιδοβόρος (ὁ, ἡ) che divora gli infanti. տղաքները սպառող՝ լափցընող. [illegible]

Παιδογονία (ἡ) procreazione de' figli. որդեծնութիւն. [illegible]

Παιδογόνιος (ὁ, ἡ) concernente la procreazione de' figli. որդեծնութեան պատկանած. [illegible] *Παιδογόνια* (τὰ) (ἐνν. ἱερά) festa per la nascita d'un figlio. տօն մը ծննդեան համար եղած տօն՝ հանդէս. [illegible]

Παιδογόνος (ὁ, ἡ) che procrea de' figli. մանկածին. [illegible]

Παιδόθεν, ἐπίῤ. = *Παιδιόθεν*.

Παιδοκομέω - *ῶ*. *M*. *ήσω*. aver cura degli infanti. տղաքները խնամել՝ հոգալ. [illegible]

Παιδοκόμος (ὁ, ἡ) che ha la cura degli infanti. տղաքները հոգացող՝ խնամող. [illegible]

Παιδοκτονέω - *ῶ*. *M*. *ήσω*. uccidere degli infanti. տղայ սպաննել՝ մեռցընել. [illegible]

Παιδοκτονία (ἡ) infanticidio. տղայասպանութիւն. [illegible]

Παιδοκτόνος (ὁ, ἡ) infanticida. տղայասպան. [illegible]

Παιδολέτειρα (ἡ) θηλ. τ. *Παιδολετήρ*. = *Παιδοκτόνος*.

Παιδολέτις - *ιδος* καὶ *Παιδολέτρια* (ἡ) καὶ *Παιδολέτωρ* - *ορος* (ὁ) = *Παιδολέτειρα* καὶ *Παιδολετήρ*.

Παιδολογία (ἡ) scelta de' fanciulli. տղայ ընտրելը. [illegible]

Παιδομαθὴς - *έος* (ὁ, ἡ) ammaestrato nell' infanzia. տղայութեան ատենը սորված. [illegible]

Παιδομαθία (ἡ) istruzione, disciplina acquistata nell' età fanciullesca. տղայութեան ատեն ձեռք բերուած վարժութիւն՝ հմտութիւն. [illegible]

Παιδομανὴς - *έος* (ὁ, ἡ) = *Παιδεραστής*.

Παιδομανία (ἡ) amore appassionato per i giovani, sodomia. մանկամոլութիւն. [illegible]

Παιδονομέω - *ῶ*. *M*. *ήσω*. sorvegliare all' educazione de' fanciulli. տղոց կրթութիւնը դիտել՝ փոյթ ունենալ. [illegible]

Παιδονομία (ἡ) inspezione sull' educazione de' ragazzi. տղոց կրթութեան վերակացութիւն. [illegible]

Παιδονόμος (ὁ, ἡ) che sorveglia all' educazione de' ragazzi. տղոց կրթութեան վերակացու՝ տեսուչ եղող. [illegible]

Παιδοπίπης - *ου* (ὁ) = *Παιδεραστής*.

Παιδοποιέω - ῶ. Μ. ήσω. procreare de' figli. զաւակագործել. չօճուգ դօղուրմագ. (*μσ.*) adottare. որդեգրել. էվլատ ալմագ, օղուլլուղա գապուլ էթմէք:

Παιδοποίησις - εως (ἡ) καὶ

Παιδοποιΐα (ἡ) procreazione di figli. 2. adozione. զաւակագործութիւն. 2. որդեգրութիւն. չօճուգ դօղուրմագ. 2. օղուլլուղա գապուլ էթմէք:

Παιδοποιὸς (ὁ, ἡ) che procrea de' figli. զաւակագործող. չօճուգ դօղուրան:

Παιδοσπορέω - ῶ. Μ. ήσω. procreare de' figli, generare. զաւակագործել, տղայ ծնանիլ. չօճուգ դօղուրմագ՝ թէվլիտ էթմէք:

Παιδοσπόρος (ὁ, ἡ) = Παιδογόνος.

Παιδοσύνη (ἡ) = Παιδεία.

Παιδοτόκος (ἡ) puerpera, donna di parto. ծննդական կին. լօհուսա:

Παιδοτριβεῖον (τὸ) ginnasio de' fanciulli. տղոց վարժարան՝ կրթարան. չօճուգ մէքթէպի:

Παιδοτριβέω - ῶ. Μ. ήσω. esercitare i ragazzi. տղաքներըն կրթել. չօճուգլարը թալիմ թէրպիյէ էթմէք:

Παιδοτρίβης - ου (ὁ) esercitatore de' ragazzi. 2. precettore, maestro. տղաքը կրթօղ. 2. վարժապետ, վարժիչ. չօճուգլարը թալիմ թէրպիյէ էտէն. 2. խօճա, մուալլիմ:

Παιδοτριβία (ἡ) il mestiere dell' esercitatore de' ragazzi, del precettore. տղաքը կրթելը, վարժապետութիւն. չօճուգլարը թալիմ թէրպիյէ էթմէքլիք, խօճալըգ:

Παιδοτριβικὸς-ἡ-όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. che appartiene all' esercitatore de' ragazzi, al precettore. տղաքը կրթողին վարժապետին պատկանեալ. չօճուգլարը թալիմ թէրպիյէ էտէնին խօճայա մէնսուպ:

Παιδότριψ - ιβος (ὁ) = Παιδοτρίβης.

Παιδοτροφέω - ῶ. Μ. ήσω. allevare de' ragazzi. տղաք մեծցընել պահել. չօճուգ պէսլէյիփ պույուտմագ, թէրպիյէ էթմէք:

Παιδοτροφία (ἡ) allevamento, educazione de' ragazzi. տղայ մեծցընելը՝ դաստիարակելը. չօճուգ պէսլէյիփ պույուտմագլըգ, թէրպիյէ:

Παιδοτρόφος (ὁ, ἡ) allevatore, educatore de' ragazzi. տղայ մեծցնող՝ պահող՝ դաստիարակող. չօճուգ պէսլէյէն՝ պույուտան՝ թէրպիյէ էտէն:

Παιδουργέω, Παιδουργία (ἡ) = Παιδοποιέω, Παιδοποιΐα.

Παιδοφθορέω - ῶ. Μ. ήσω. = Παιδοκτονέω.

Παιδοφθορία (ἡ) = Παιδοκτονία.

Παιδοφθόρος (ὁ, ἡ) = Παιδοκτόνος.

Παιδοφιλέω, Παιδοφίλης, Παιδόφιλος. ✕ *ἀντὶ Παιδεραστέω κτλ.*

Παιδοφονέω, Παιδοφονία, Παιδοφόνος. = Παιδοκτονέω κτλ.

Παιδοφορέω - ῶ. Μ. ήσω. portare, condurre un ragazzo. տղայ մը կրել, տանիլ. չօճուգ թաշըմագ՝ կէօթիւրմէք:

Παιδοφόρος (ὁ, ἡ) che porta un infante. տղայ մը կրօղ. պէպէ չօճուգ թաշըյան:

Παιδόω - ῶ. Μ. ώσω. ingravidare. յղացընել. համիլէ էթմէք. *Παιδοῦσα (ἡ)* gravida. յղի. համիլէ:

Παίδωσις - εως (ἡ) = Παιδοποιΐα.

Παίζω. Μ. παίξομαι ἢ παιξοῦμαι. giuocare. 2. scherzare, schernire. 3. suonare un instrumento. խաղալ. 2. ընդ խաղ առնել, զծաղու գալ, կատակել. 3. նուագարան մը զարնել. օյնամագ. 2. շագալաշմագ, շագա էթմէք, էթիւհզա էթմէք. 3. չալկը չալմագ:

Παίκτης - ου (ὁ) giuocatore. խաղցօղ. օյունճու:

Παικτικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. giocoso, faceto, scherzante. զուարճախօս, ծաղրածու. լաթիֆէճի, շագաճը:

Παικτὸς-ἡ-όν. ridicolo, giochevole. ծաղրական, խնտալու. կիւլիւնէճէք, մազհարա:

Παιπαλάω - ῶ. Μ. ήσω. essere scaltro, astuto. խորամանկ՝ նենգամիտ ըլլալ. ֆէրզանէ՝ գուռնազ օլմագ:

Παιπάλη (ἡ) fior di farina. 2. uomo astuto, scaltro. նաշիհ. 2. խորամանկ չարամենգ մարդ. ինճէ ուն. 2. ֆէլէգէն հիլէպազ կիշի:

Παιπάλημα (τὸ) = τῷ προηγ.

Παιπαλόεις - εσσα εν. aspro, scabroso, pietroso. խորտուբորտ, դժուար, քարուտ. սարփ, կէչիլմէզ, թաշլը, պուլլը:

Παίπαλος (ὁ, ἡ) = τῷ προηγ.

Παιπαλώδης - εος (ὁ, ἡ) astuto, malizioso. նենգամիտ, չարամիտ. ֆէրզանէ, ֆէնդպազ:

Παῖς-παιδὸς (ὁ, ἡ) infante, ragazzo, fanciullo, donzella. 2. figlio o figlia. 3. schiavo, servo, schiava, fantesca. տղայ, մանուկ, մանչ, աղջիկ. 2. ուստր կամ դուստր. 3. գերի, ծառայ, աղախին. նաժիշտ. չօճուգ, օղլան, գըզ, թէթիմէր. 2. էվլատ, օղուլ, գըզ. 3. էսիր, ուշագ, հալայըգ:

Παιστικὸς - ἡ - όν. = Παικτικός.

Παιφάσσω (παρτ. Ἐπαίφασσον καὶ πλέον οὔ) correre quà e là, agitarsi. աստին անդին վազել, յուզել, տակնուվրայ ըլլալ. էօթէ պէրի գօշմագ, ալթիւսթ օլմագ:

Παίω. Μ. παιήσω. battere. 2. slanciarsi, scagliarsi. 3. fottere. զարնել. 2. նետուիլ. 3. զխտել զկին. վուրմագ. 2. աթըլմագ, ֆըրլանմագ. 3. ճիմա էթմէք:

Παιὼν - ῶνος (ὁ) medico. բժիշկ. հէքիմ. 2. = *Παιάν.*

Παιώνειος (ὁ, ἡ) = Παιώνιος.

Παιωνία (ἡ) (ἐνν. βοτάνη) peonia (erba). մատուտակ, բժշկական խոտ մըն է. այը կիւլիւ, կիւլայէ:

Παιωνίζω. Μ. ίσω. = Παιανίζω.

Παιωνικὸς - ἡ - όν. καὶ

Παιώνιος α-ον. medico. 2. medicinale. բժիշկ. 2. բժշկական. հէքիմ. 2. հէքիմլիկէ մէնսուպ:

Παιωνὶς - ίδος (ἡ) = Παιωνία.

Παιωνισμὸς (ὁ) = Παιανισμός.

Πακτὰ, Πακτὶς κτλ. Δ. ἀντὶ Πηκτὴ, Πηκτίς.

Πακτόω - ῶ. Μ. ώσω. serrare. 2. turare. 3. legare. գոցել. 2. խցել. 3. կապել. գափամագ. 2. թըգամագ. 3. պաղլամագ:

Πάκτωσις - εως (ἡ) legamento. 2. serra-

mento. 3. turamento. կապելը. 2. գոցելը. 3. խնուլը. պաղլամա. 2. գափամա. 3. թըգամա։

Παλάθη (ἡ) fichi ben pressati, stivati in una cesta. կողովի մը մէջ աղէկ կոխուած թուզ. պիր սէփէթ իչինէ՝ էօթէք օլունմուշ էյի պասըլմըշ ինճիր։

Πάλαι, ἐπίῤ. con tempo, anticamente. երբեմն, առենօք. էսքի զէմանդէ, վագթիլէ։

Παλαιγενὴς - έος (ὁ, ἡ) antico, vecchio. հին, ծեր. էսքի, իխթիյար։

Παλαιγονία (ἡ) antichità. հնութիւն. էսքիլիք։

Παλαίγονος (ὁ, ἡ) = *Παλαιογενής*.

Παλαιετὴς - έος (ὁ, ἡ) di molti anni, antico. շատ տարուան, հին. չօք եըլլըք, էսքի։

Παλαιογενὴς - έος (ὁ, ἡ) = *Παλαιγενής*.

Παλαιόγονος (ὁ, ἡ) = *Παλαίγονος*.

Παλαιολογέω - ῶ. Μ. ήσω. trattare delle antichità. հին բաներու վրայ ճառել. էսքի նէսնէլէր՝ իչիւն իչէօյլէր հաքքընտա խըթապ էթմէք։

Παλαιομήτωρ - ορος (ἡ) madre antica, prima. հին՝ առաջին մայր, նախամայր. էսքի՝ իլք անա։

Παλαιόπλουτος (ὁ, ἡ) ricco da molto tempo. շատ առենէ հարուստ. չօք վագթըլըք զէնկին։

Παλαιόῤῥιζος (ὁ, ἡ) radicato da molto tempo. շատ առենէ արմատ ձգած. չօք վագթըտան պէրի քէօքլէնմիշ։

Παλαιὸς - ὰ - όν. antico, vecchio. հին, ծեր. էսքի, իխթիյար։

Παλαιότης (ἡ) antichità. հնութիւն, հին առեն. էսքիլիք, էսքի զէման։

Παλαιότοκος (ὁ, ἡ) = *Παλαιγενής*.

Παλαιότροπος (ὁ, ἡ) che siegue i costumi antichi. հին սովորութեանց ետեւէ գնացող. էսքի ատէթ էուզրէ՝ էսքի զէման խալքընըն կիտիշինէ կէօրէ տավրանան։

Παλαιοφανὴς - έος (ὁ, ἡ) che sembra antico, vecchio. հին՝ ծեր երեւցող. էսքի՝ իխթիյար կէօրինէն։

Παλαιόω - ῶ. Μ. ώσω. render antico, vecchio, abolire. հնացընել, ջնջել, խափանել. էսքիթմէք, պօզմագ պաթըրմագ։

Πάλαισμα (τὸ) lotta. ըմբշամարտութիւն. կիւրէշ։

Παλαιστάω - ῶ. Μ. ήσω. = *Παλαίω*.

Παλαιστέω - ῶ. Μ. ήσω. misurare con palma. թզաւ չափել. գարըշլամագ։

Παλαιστὴ (ἡ) palmo, spanna. թիզ. գարըշ։

Παλαιστὴς - οῦ (ὁ) lottatore, atleta. գօտեմարտ, ըմբշամարտ. փէհլիվան։

Παλαιστιαῖος - α - ον. d' un palmo. թզաչափ. պիր գարըշ։

Παλαιστικὸς - ή - όν. pertinente alla lotta. ըմբշամարտութեան պատկանեալ. կիւրէշէ տայիր։

Παλαιστὶς - ίδος (ἡ) = *Παλαιστή*.

Παλαίστρα (ἡ) palestra, luogo ove si lotta. ըմբշամարտութեան ասպարէզ. կիւրէշ մէյտանը։

Παλαιστρικὸς - ὴ - όν. = *Παλαιστικὸς* (*καὶ ἐπίῤ. - ικῶς*).

Παλαιστρίτης - ου (ὁ) palestrita, atleta. ըմբշամարտ. փէհլիվան։

Παλαιστροφύλαξ - ακος (ὁ) il direttore della lotta. ըմբշամարտութեան ուղղիչ՝ վերակացու. կիւրէշ նուզըրը՝ մէմուրէ։

Παλαίφατος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*) - *φάτως.* detto anticamente. հին առեններըը զրուցուած. էսքի զէմանլարտա սէօյլէնմիշ։

Παλαίω. Μ. αίσω. lottare. ըմբշամարտել. կիւրէշմէք (*κυρ. καὶ μτφρ.*)

Παλαίωμα (τὸ) *καὶ*

Παλαίωσις - εως (ἡ) antichità, vetustà. հնութիւն. էսքիլիք։

Παλαμάομαι - ῶμαι. Μ. ήσομαι. fare, operare colla propria mano. 2. inventare, macchinare. իր ձեռօքը ընել՝ շինել՝ գործել. 2. հնարել, նիւթել. քէնտի էլի իլէ էթմէք, եափմագ. 2. իճատ էթմէք, գուրմագ։

Παλάμη (ἡ) la palma della mano. 2. mano. 3. arte, industria, furberia, intrigo. ափ. 2. ձեռք. 3. արուեստ, ճարպ, հնարք. աւուճ. 2. էլ. 3. սանաաթ, հիլէ, ֆէնտ, տօլապ։

Παλαμναῖος - α - ον. suicida. անձնասպան. քէնտի քէնտինի էօլտիւրէն։

Παλάσσω. Μ. άξω. muovere. 2. mescolare. 3. lordare, imbrattare. 4. bagnare. 5. tirare alla sorte. շարժել. 2. խառնել. 3. պղծել, ճմռել, աղտեղել. 4. թրջել. 5. վիճակաւ հանել. թէփրէթմէք. 2. գարըշտըրմագ. 3. քիրլէթմէք, մուրտառլամագ, պուլաշտըրմագ. 4. ըսլաթմագ. 5. գուրա աթմագ, քիւրայա չըգարմագ։

Παλαστέω - ῶ. Παλαστὴ (ἡ) *Ἀττ. ἀντὶ Παλαιστέω κτλ.*

Παλαχὴ (ἡ) = *Πάλος.* 2. = *Κλῆρος.* 3. = *Ἀρχή.*

Πάλευμα (τὸ) = *Δέλεαρ.*

Παλευτὴς - οῦ (ὁ) (*ἐνν. ὄρνις*) canterella, richiamo (*Γαλλ.* appeau), (uccello, al canto di cui vengono altri uccelli ancora della medesima specie). երգեցիկ թռչուն՝ որուն որ ձայնը նոյն տեսակ թռչուններըը լսելուն պէս կուգան). չաղըրթգան գուշ։

Παλεύω. Μ. ευσω. chiappare gli uccelli, uccellare. 2. ingannare, sedurre. թռչուններըը բռնել. 2. խաբել, մոլորեցընել. գուշ թութմագ. 2. ալտաթմագ, այարթմագ։

Πάλη (ἡ) lotta. ըմբշամարտութիւն. կիւրէշ։

Πάλη ἢ Παλὴ (ἡ) = *Παιπάλη.* 2. sabbia, polvere. փոշի, աւազ. թօզ, գում։

Πάλημα (τὸ) = *Παιπάλη.*

Πάλι, ἐπίῤ. = *Πάλιν.*

Παλιγγενεσία (ἡ) rigenerazione. 2. battesimo. վերածնութիւն. 2. մկրտութիւն. պէթէրտէն տօղմագլըք. 2. վաֆթիզ, թաքտիր։

Παλιγγενὴς - έος (ὁ, ἡ) rigenerato. 2. battezzato. վերածնեալ. 2. մկրտեալ. պէթէրտէն տօղմուշ. 2. վաֆթիզ օլմուշ։

Παλίγγλωσσος (ὁ, ἡ) che dice il contrario. 2. bugiardo. հակառակը զրուցող. 2. ստախօս. աքսինի սէօյլէյէն՝ տէյէն. 2. եալանճը։

Παλίγγνωστος (ὁ, ἡ) riconosciuto. նորէն ճանչցուած. պէթէրտէն պիլինմիշ։

Παλιγκάπιλος (ὁ, ἡ) rivenditore. փերէ-զակ · մաղազաճի:

Παλίγκλαστος (ὁ, ἡ) rifratto, riflesso. բեկեալ, անդրադարձեալ, ցոլացեալ · աքս օլունմուշ:

Παλιγκοταίνω καὶ Παλιγκοτάω (έω) - ῶ. *M.* ήσω. inasprir di nuovo. նորէն գայրանալ (ախտը)· Թէքրար ազմագ, եէնի Թէփմէք (իլլէթ):

Παλιγκότησις - εως καὶ

Παλιγκοτία (ἡ) l'inasprire di nuovo (del male). նորէն գայրանալը (ախտին) · Թէքրար ազմասը՝ եէնի Թէփմէսի (իլլէթին):

Παλίγκοτος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*) - *κότως*. che rinnova l'antico odio, vendicativo. 2. che inasperisce. ատելութիւնը նորոգող, ոխակալ, քինաւոր · 2. նորէն գայրացող (ախտ) · ատավէթինի Թէքրարլայան՝ եէնիլէյէն, քինճի-ղար · 2 · Թէքրար ազան, եէնի Թէփէն (իլլէթ):

Παλίγκτιστος (ὁ, ἡ) rifabbricato, riedificato. նորէն շինուած · Թէքրար եափըլմըշ՝ դէնա օլմուշ:

Παλίγκυρτος (ὁ) = *Κύρτος*.

Παλικαμπὴς - έος (ὁ, ἡ) curvato indietro. ետեւը ծռած · արդըա դօղրու էյիլմիշ:

Παλιλλογέω - ῶ. M. ήσω. ripetere, replicare. նորէն ըսել, կրկնել · Թէքրար դէմէք, Թէքրարլամագ:

Παλιλλογία (ἡ) replica, ripetizione delle medesime parole. կրկնութիւն, նոյն խօսքերը կրկնելը · Թէքրարլամա, օլ սէօզլէրի Թէքրար սէօյլէմէ:

Παλίλλογος (ὁ, ἡ) ridetto, ripetuto. 2. scelto di nuovo. նորէն ըսուած, կըրկնուած · 2. նորէն ընտրուած · Թէքրար դէնիլմիշ, Թէքրարլանմըշ · 2 · Թէքրար եայէ-Թլէնմիշ՝ սէչիլմիշ:

Παλίλλυτος (ὁ, ἡ) slegato, sciolto di nuovo. նորէն քակուած · Թէքրար չէօզիւլմիւշ:

Παλίμβαμος (ὁ, ἡ) che va e viene, che va e ritorna. գացող եկող, գացող ու ետ դարձող · կիտէն կէլէն, կիտէր կէրի դէօնէն:

Παλίμβιος (ὁ, ἡ) risorto, risuscitato. յարութիւն առած · դիրիլմիշ:

Παλιμβλαστὴς-έος καὶ Παλίμβλαστος (ὁ, ἡ) rigermogliato. վերընձիւղեալ, նորէն ծլած · Թէքրար ֆիլիզլէնմիշ:

Παλιμβολία (ἡ) incostanza, volubilità. անհաստատութիւն, յողդողդութիւն · պիգարարլըգ, դէյիշիգլիք:

Παλίμβολος (ὁ, ἡ) incostante, volubile. անհաստատ, յողդողդ · պիգարար, պիր ֆիքիրդէ դուրմայան: — *βόλως, ἐπίῤ.*

Παλιμβουλία (ἡ) = *Παλιμβολία*.

Παλιμμήκης - εος (ὁ, ἡ) altrettanto lungo. 2. assai lungo. նոյնչափ երկան · 2 · խիստ երկան · պիր այնը ուզունլուգդա, օլ գատար ուզուն · 2 · չօք ուզուն:

Παλίμπαις - παιδος (ὁ, ἡ) rimbambito, ritornato all'infanzia. նորէն տղայ եղած, տղայութեան դարձած · Թէքրար չօճուգ օլմուշ, չօճուգլանմըշ:

Παλίμπαλτος (ὁ, ἡ) lanciato di nuovo. նորէն նետուած · Թէքրարտան ֆըրլադըլմըշ՝ աթըլմըշ:

Παλίμπεπτος (ὁ, ἡ) ricotto. նորէն եփուած, կրկնեփ · Թէքրար փիշմիշ:

Παλιμπετὴς - έος (ὁ, ἡ) retrogrado, caduto in dietro. յետադարձ, յետախաղաց, ետեւը ընկած · կէրիյէ դէօնէն՝ կէ-դէն, կէրիյէ՝ արդ Թէրաֆընա դիւշմիւշ:

Παλιμπηγὴς - έος καὶ Παλίμπηγος (ὁ, ἡ) attaccato di nuovo. նորէն կցուած · Թէքրար պիրլէշմիշ՝ պիթիշմիշ:

Παλίμπηξις - εως (ἡ) risarcimento, ristoro. կարկտելը, նորոգելը · թամիրլամա, մէրամէթ էթմէ:

Παλίμπισσα - ης (ἡ) pece ricotta. նորէն եփուած ձիւթ · Թէքրար փիշմիշ՝ գայնամըշ զաֆթրան:

Παλίμπλοος - ους (ὁ, ἡ) che naviga in dietro. ետեւ նաւող · կէրիյէ կէմի իլէ կիտէն:

Παλίμπλυτος (ὁ, ἡ) rilavato. նորէն լըւացուած · Թէքրար եըգանմըշ:

Παλιμπνοία καὶ

Παλίμπνοιη (ἡ) vento contrario. հակառակ հով · զըդդ՝ ֆարթը րուզկեար:

Παλιμπόρευτος καὶ

Παλίμπορος (ὁ, ἡ) retrogrado, che cammina indietro. յետախաղաց, ետեւ քալող · կէրիյէ կիտէն՝ եիւրիւյէն:

Παλίμπους - οδος (ὁ, ἡ) retrogrado. 2. incostante. յետախաղաց, ետեւ քալող · 2 · անհաստատ · կէրիյէ կիտէն՝ եիւրիւյէն · 2 · պի ֆարար:

Παλίμπρατος (ὁ, ἡ) rivenduto. 2. più volte venduto. նորէն ծախուած · 2. շատ անգամ ծախուած · Թէքրար սաթըլմըշ · 2 · չօք դէֆա սաթըլմըշ:

Παλιμπροδοσία καὶ

Παλιμπρόδοσις - εως (ἡ) tradimento scambievole. փոխադարձ մատնութիւն, մէկ-զմէկ մատնելը · մուշարէքէթ իւզրէ օլան դամազլըգ, պիրիպիրինի դամազլամա:

Παλιμπροδότης - ου (ὁ) che tradisce ambe le parti. երկու կողմն ալ մատնող · իքի թարաֆը տա դամազլայան:

Παλίμπρυμνος (ὁ, ἡ) retrogrado. յետախաղաց, ետեւ քալող · կէրիյէ եիւրիւյէն՝ կիտէն:

Παλιμπυγηδὸν, *ἐπίῤ.* indietro. ետեւը, դէպ ի ետեւ · կէրիյէ դօղրու, արդըա:

Παλίμπωλος (ὁ, ἡ) = *Παλιγκάπηλος*.

Παλίμφημος (ὁ, ἡ) contraddicente. ընդդիմախօս · ֆարզը սէօյլէյէն · ἢ = *Δύσφημος*.

Παλίμφρων - ονος (ὁ, ἡ) che cangia opinione, incostante. միտքը՝ կարծիքը փոխող, յողդողդ · ֆիքրինի՝ չիւհմիւնիւ դէյիշդիրէն, պիր ֆիքիրդէ դուրմայան:

Παλιμφυὴς - έος (ὁ, ἡ) rigermogliato. 2. rinato. 3. risorto. նորէն ծլած · 2 · նորէն ծնած · 3 · յարութիւն առած · Թէքրար ֆիլիզլէնմիշ · 2 · Թէքրար դօղմուշ · 3 · դիրիլմիշ:

Παλίμψυχος (ὁ, ἡ) rianimato, risorto. նորէն հոգի առած, յարութիւն առած · Թէքրար ճան ալմըշ, դիրիլմիշ:

Πάλιν, *ἐπίῤ.* dietro, in dietro. 2. di nuovo. ետեւը, դէպ ի ետեւ · 2 · նորէն, վերստին · արդըա, էնսէյէ դօղրու, կէրի · 2 · եէնիտէն, Թէքրարտան:

Παλινάγγελος (ὁ, ἡ) messaggiere, che porta la risposta ricevuta al suo padrone. առած պատասխանը տիրոջը բերող դեսպան· ալընան ճէվապը էֆէնտիսինէ կէթիրէն էլչի։

Παλιναίρετος (ὁ, ἡ) creato, dichiarato di nuovo (magistrato). նորէն կարգուած՝ գրուած՝ ընտրուած (իշխանաւոր)· իքինճի տէֆա՝ եէնիտէն սէչիլմիշ (մէմուր)։

Παλιναυτόμολος (ὁ, ἡ) disertore, che ritorna alla parte, da cui disertò. իր փախած կողմը նորէն դարձող դասալիք զինուոր· գաչտըգը թարաֆա եինէ տէօնէն ասքէր։

Παλινδικέω-ῶ. *M.* ἠσω. rinnovare la lite, la causa. դատը՝ վէճը նորոգել· տավայը եէնիլէմէք։

Παλινδικία (ἡ) rinnovazione della lite, della causa. դատին՝ վէճին նորոգութիւն· տավայը եէնիլէմէ։

Παλίνδικος (ὁ, ἡ) giudicato di nuovo. նորէն դատուած, դատը նորոգուած· իքինճի տէֆա մուհաքէմէ օլունմուշ։

Παλινδρομέω-ῶ. *M.* ἠσω. correre in dietro, retrocedere. դէպ ի ետեւ վազել, յետս կոյս ընթանալ· կէրիյէ գօշմաք։

Παλινδρομία (ἡ) retrocessione, retrogradazione. դէպ ի ետեւ վազելը, յետադարձութիւն· կէրիյէ գօշմա։

Παλινδρομικός-ἡ-όν. = τῷ

Παλίνδρομος (ὁ, ἡ) retrogrado. յետադարձ, դէպ ի ետեւ վազող· կէրիյէ գօշան։

Παλινζωΐα (ἡ) ritorno alla vita, risurrezione. նորէն կեանքը ստանալը, յարութիւն· իքինճի հայաթա տէօնմէ, տիրիլմէ։

Παλίνζωος (ὁ, ἡ) risorto, redivivo. յարութիւն առած, վերակենդանացեալ· տիրիլմիշ, իքինճի հայաթա տէօնմիշ։

Παλινίδρυσις-εως (ἡ) ristabilimento. նորէն զետեղելը՝ հաստատելը· իքինճի տէֆա եէրլէշտիրմէ։

Παλινοδία (ἡ) ritorno. դարձ· տէօնմէ։

Παλινόρμητος (ὁ, ἡ) retrogrado, che retrocede con impeto. յետադարձ, դէպ ի ետեւ ուժգին վազող՝ դարձող· կէրիյէ զօրլա գօշարագ տէօնէն։

Παλίνορσος (ὁ, ἡ) = τῷ προηγ.

Παλινοστέω-ῶ. *M.* ἠσω. tornare in dietro, ritornare. ետ դառնալ· կէրի տէօնմէք, տէօնմէք։

Παλινόστιμος (ὁ, ἡ) che deve ritornare. ետ դառնալու· կէրի տէօնէճէք։

Παλίνοστος (ὁ, ἡ) che ritorna. ետ դարձող· կէրի տէօնէն։

Παλινπροδοσία (ἡ) = *Παλιμπροδοσία.*

Παλίνσκιος (ὁ, ἡ) coperto d' un' ombra densa, tenebroso. թանձր ստուերաւ՝ շքով ծածկուած, մութ· գալըն կէօլկէ իլէ էօրթիւլմիւշ, գարանլըգ։

Παλίνστρεπτος (ὁ, ἡ) tornato in dietro. ետ դարձած· կէրի տէօնմիւշ։

Παλίντονος (ὁ, ἡ) teso in dietro. դէպ ի ետեւ լարած՝ ձգած· կէրիյէ կէրիլմիշ։

Παλιντράπελος (ὁ, ἡ) = *Παλίντροπος.*

Παλιντριβής-έος καὶ

Παλίντριψ-ιβος (ὁ, ἡ) bastonato di nuovo. 2. malizioso, malvaggio. նորէն ծեծ կերած· 2. չարանենգ, դէշ, ապիրատ· իքինճի տէֆա տայագ եէմիշ· 2. ֆէնա, գէօթիւ։

Παλιντροπάομαι-ῶμαι. *M.* ἠσομαι. tornare in dietro. ետ դառնալ· կէրի տէօնմէք։

Παλιντροπία (ἡ) ritorno. 2. incostanza. դարձ· 2. անհաստատութիւն, յողդողդութիւն· տէօնմէ· 2. տէ քարարսըզլըգ։

Παλίντροπος (ὁ, ἡ) che ritorna. 2. incostante. ետ դարձող· 2. անհաստատ· կէրի տէօնէն· 2. տէ քարարսըզ։

Παλιντυπής-έος (ὁ, ἡ) ripercosso. անդրադարձեալ, ետ հրուած· կէրի իթիլմիշ։

Παλινῳδέω-ῶ. *M.* ἠσω. cantare di nuovo. 2. ritrattarsi. նորէն երգել· 2. իր խօսքը ետ առնել· իքինճի տէֆա եըրլամագ· 2. սէօզիւնտէն կէրի տէօնմէք։

Παλινῳδία (ἡ) il cantare lo stesso canto in suono contrario. 2. ritrattamento. նոյն երգը հակառակ եղանակաւ մը երգելը· 2. իր խօսքը ետ առնելը· պիր աէնի թիւրքիւյի ավրը սէսլէ եըրլամա· 2. սէօզիւնտէն կէրի տէօնմէ։

Παλίνωρος (ὁ, ἡ) che ritorna all' istessa ora. նոյն ժամը ետ դարձող· պիր աէնի սաաթտէ կէրի տէօնէն։

Παλίουρος (ὁ) paliuro, spina di Cristo, (arboscello spinoso). փշոտ թուփ մըն է· տիքէնլի պիր նէվի աղաճճըգ։

Παλιῤῥοέω-ῶ. *M.* ἠσω. rifluire. վեր ու վար հոսիլ՝ վազել· աշաղը եուգարը ագմագ։

Παλιῤῥοθία (ἡ) = *Παλίῤῥοια.*

Παλιῤῥόθιος-α ἢ ος-ον. καὶ

Παλίῤῥοθος (ὁ, ἡ) × ἀντὶ *Παλίῤῥοος.*

Παλίῤῥοια (ἡ) flusso e riflusso del mare, marea. մակընթացութիւն ծովու· տէնիզին մէտ ու ճէզիրի։

Παλίῤῥοος-ους (ὁ, ἡ) soggetto ad un flusso e riflusso. 2. instabile, incostante. մակընթացութեան հպատակ, պակասող ու աւելցող (ծով)· 2. անհաստատ, յողդողդ· մէտտ ու ճէզիրէ (թապի)· 2. տէքարարսըզ։

Παλίῤῥοπος (ὁ, ἡ) che s'inchina alla parte di dietro. դէպ ի ետեւ ծռող· կէրիյէ էյիլէն։

Παλίῤῥυτος (ὁ, ἡ) = *Παλίῤῥοος.*

Παλίσκιος (ὁ, ἡ) = *Παλίνσκιος.*

Παλισσυτέω-ῶ. *M.* ἠσω. retrocedere con impeto. ուժով ետ դառնալ· զոր իլէ կէրի տէօնմէք։

Παλίσσυτος (ὁ, ἡ) = *Παλινόρμητος, Παλιντυπής.*

Παλίστρεπτος (ὁ, ἡ) = *Παλίνστρεπτος. Παλίῤῥοος.*

Παλίωξις-εως (ἡ) ritorno de' fuggitivi contro i loro perseguitanti. փախստականներուն՝ զիրենք հալածողներուն դէմ դառնալը· գաչգընլարըն՝ թաագիբ էտէնլէրինէ գարշը տէօնմէլէրի։

Πάλλα (ἡ) = *Σφαῖρα.*

Παλλακεία (ἡ) concubinato. հարճութիւն· օդալըգ օլմագ, գարըլըգ։

Παλλακεύομαι. *M.* εύσομι. avere una con-

cubina. 2. (μὲ δοτ.) essere concubina. հարճ ունենալ. 2. հարճ լինել. օտալըգը օյնաշմագ օլմագ. 2. օտալըգ գատըն օլմագ:

Παλλακὴ (ἡ) concubina. հարճ. օտալըգ, օյնաշմա:

Παλλακία (ἡ) = *Παλλακεία*.

Παλλάκινος (ὁ) figlio d'una concubina. հարճորդի. օտալըգտան՝ գատընտան տօղմա էվլատ:

Παλλάκιον (τὸ) ὑποκρ. τοῦ

Παλλακὶς - *ίδος* (ἡ) = *Παλλακή*.

Παλλάκισμα (τὸ) = *Παλλακεία*.

Παλλακὸς (ὁ) concubino, drudo. սեղեխ, հոմանի. աշըգ, օյնաշ, մաշուգա:

Πάλλαξ - *ακος* (ὁ, ἡ) giovine, adolescente, donzella. երիտասարդ, մանկամարդ. կէնճ էկիտ, կէնճ գըզ:

Πάλλευκος (ὁ, ἡ) tutto bianco. գլխովին ճերմակ. պիւտիւնիւն պէյազ:

Πάλλω. *Μ.* *αλῶ.* vibrare. 2. scuotere, smuovere, agitare. ճօճել. 2. ցնցել, շարժել, յուզել. աշլամագ. 2. սարսմագ, ախըթմագ, չալգալամագ. (ἀμτβτ. ἢ πθ.) tremare, palpitare. դողալ, տրոփել. թիթրէմէք, չըրբընմագ:

Πάλμα (τὸ) = *Παλμός*.

Παλματίας - *ου* (ὁ) (σεισμός) che fà tremare, che crolla. ցնցող, դողացընող. սարսան, աշլայան, թիթրէթէն:

Παλματικὸς - *ὴ* - *όν*. = *Παλμικός*.

Πάλμη (ἡ) targa (*Λατ.* parma). տեսակ մը վահան. պիր նէվ գալգան:

Παλμικὸς - *ὴ* - *όν*. che concerne la palpitazione, la vibrazione. դողալու՝ բաբախելու պատկանած. թիթրէմէյէ՝ չըրբընմայա մուխթալիգ:

Παλμὸς (ὁ) palpitazione, vibrazione. բաբախիւն (սրտի), դողալը, ճօճիւն. չըրբընմա (էտրէյին), թիթրէմէ, սարսըլմա:

Παλμώδης - *εος* (ὁ, ἡ) palpitante, tremante. բաբախող, դողացող. չըրբընան, թիթրէյէն:

Πάλος (ὁ) scossa, agitazione. 2. sorte. ցնցիւն, յուզելը. 2. վիճակ. չալգանմա, սարսմա. 2. գուրա:

Παλτὸν (τὸ) zagaglia, saetta. մականն, նետ. ճիրիտ, օգ, թիր:

Παλτὸς - *ὴ* - *όν*. lanciato. նետուած. աթըլմըշ, ֆըրլատըլմըշ:

Παλύνω. *Μ.* *υνῶ.* spruzzare della farina o polvere. 2. umettare, inumidire. ալեւր կամ փոշի ցանել. 2. թրջել, թացմել. ուն եախօտ թօզ սէրփմէք. 2. ըսլաթմագ:

Παμβασιλεία (ἡ) sovranità assoluta, impero dell' universo. գերագոյն իշխանութիւն՝ թագաւորութիւն, բոլոր աշխարհքին տիրելը. հէրքէսին էթմէլիւ, ալէմին հէքիմ էթմէք:

Παμβασιλεὺς - *έως* (ὁ) sovrano dell' universo, monarca assoluto. բոլոր աշխարհքի իշխան՝ թագաւոր, գերագոյն միապետ. ալէմին հէքիմ իտէն փատիշահ, չահ էթթիլու:

Παμβλαβὴς - *έος* (ὁ, ἡ) perniciosissimo. խիստ վնասակար. պէք զարարլը:

Παμβόητος (ὁ, ἡ) famosissimo, molto rinomato. խիստ հռչակաւոր՝ անուանի. պէք նամտար՝ մէշհուր:

Παμβόρος (ὁ, ἡ) che divora tutto. բոլորը կերող՝ հատցընող. հէփսինի եէյիճի պիթիրիճի թիւքէթիճի:

Παμβότανος (ὁ, ἡ) pieno d' ogni sorta d'erbe. ամէն տեսակ խոտով լեցուն. հէր պիր թիւրլիւ օթլագտան տօլու:

Παμβότος (ὁ, ἡ) che nutrisce tutto il mondo. բոլոր աշխարհքը կերակրող. ալէմի պէսլէյէն:

Πάμβουλος (ὁ, ἡ) prudentissimo. խիստ խոհեմ՝ խոհական. պէք մուտրիգ:

Παμμάκαρ - *αρος* (ὁ, ἡ) beatissimo. գերերջանիկ. պէք մուպարէք:

Παμμάταιος (ὁ, ἡ) vanissimo, inutilissimo. խիստ փուճ, անպիտան. պէք պօշ պէհուտէ:

Παμμαχὶ, *ἐπίῤ.* = *Παμμάχως*.

Παμμάχιον (τὸ) lotta in cui s' eseguisce ogni specie di combattimento. ըմբշամարտութիւն՝ ուր որ կռուելուն ամէն տեսակը կը կատարուի. փէհլիվանլըգ հէր պիր թիւրլիւ ճէնկ օլուր:

Πάμμαχος (ὁ, ἡ) atleta, guerriero abile ad ogni specie di combattimento. ամէն կերպով եղանակաւ կռուիլ կրցող ըմբշամարտ՝ պատերազմող. հէր պիր թիւրլիւ փէհլիվանլըգ ճէնկ էտէն:

Παμμάχως, *ἐπίῤ.* con ogni specie di combattimento. ամէն կերպ կռուելու՝ պատերազմելու եղանակաւ. փէհլիվանլըգ ճէնկի հէր պիր թիւրլիւ իլէ:

Πάμμεγας-γάλη-μεγα. grandissimo. խիստ մեծ. պէք պիւյիւք:

Παμμεγέθης - *εος* (ὁ, ἡ) troppo grande, alto, vasto. խիստ մեծ՝ բարձր՝ լայն ընդարձակ. պէք պիւյիւք՝ եիւքսէք՝ էնլի:

Παμμέλας - *αινα* - *αν*. tutto nero. բոլորովին սեւ. զիփ գարա:

Παμμελὴς - *έος* (ὁ, ἡ) armoniosissimo. խիստ ներդաշնակաւոր. պէք ահէնկլի:

Πάμμεστος (ὁ, ἡ) ripieno. լեփ լեցուն. տօփ տօլու, տիգլէմէ:

Παμμήκης - *εος* (ὁ, ἡ) lunghissimo. խիստ երկան. պէք ուզուն:

Παμμήτειρα (ἡ) καὶ

Παμμήτωρ - *ορος* (ἡ) madre universale. ընդհանուր մայր, ամենուն մայրը. ամէնին անասը, [illegible]:

Παμμήχανος (ὁ, ἡ) che si serve d'ogni sorta di macchinamento. ամէն տեսակ ճամբան՝ հնարքը՝ մեքենան գործածող. հէր պիր թիւրլիւ [illegible] գուլլանան:

Παμμίαρος (ὁ, ἡ) impurissimo. ամենապիղծ. պէք նէճիս:

Παμμιγὴς - *έος* (ὁ, ἡ) tutto mescolato. խառն ի խուռն. գարմագարըշ:

Πάμμικρος (ὁ, ἡ) piccolissimo. խիստ պզտիկ. պէք քիւչիւք:

Πάμμικτος (ὁ, ἡ) = *Παμμιγής*.

Πάμμορφος (ὁ, ἡ) di varie forme. զանազան ձեւերով, այլեւայլ ձեւեր ունեցող. թիւրլիւ թիւրլիւ շէքիլլէրտէ պօլունմուշ, [illegible]:

Παμμυσαρὸς - *ὰ* - *όν*. odiato da tutti. ամենուն ատելի. հէր քէսէ նէֆրէթլի:

Παμπαιδὶ, *ἐπίῤ.* con tutti i suoi figli. ա–

մէն զաւկընէրովը · դէ-նէ-ն էվլատլարը էմէ։
Παμπάλαιος (ὁ, ἡ) antichissimo. խիստ հին · չօքէն էսքի։
Πάμπαν, ἐπίῤ. intieramente, totalmente. ամբողջապէս, բոլորովին · դէփէդէն, թէմամիյլէ, դէպ պիրտէն։
Πάμπανυ καὶ
Παμπήδην, ἐπίῤ. = Πάμπαν.
Πάμπλειστος (ὁ, ἡ) = Παμπληθής.
Παμπληθὴς - ἐος (ὁ, ἡ) inesausto, innumerabile, moltissimo. անզրաւ, անթիւ, խիստ շատ · դիւկէնմէզ, սայըսըզ, փէք չօք։
Παμπληθία (ἡ) moltitudine innumerabile. անթիւ բազմութիւն · հէսապսըզ չօքլուգ։
Παμπλούσιος (ὁ, ἡ) ricchissimo. խիստ հարուստ · չօքէն զէնկին։
Παμποίκιλος (ὁ, ἡ) variopinto, dipinto di vari colori. գոյնզգոյն, զանազան գունէրով · րէնկ-րէնկ, թիւրլիւ-թիւրլիւ րէնկլէ նագըշլանմըշ։
Πάμπολις - ιος (ὁ, ἡ) che si trova in ogni città. ամէն քաղաք գտնուող · հէր շէհիրտէ պուլունան։
Πάμπολυς - παμπόλλη - πάμπολυ. moltissimo. խիստ շատ · փէք չօք։
Παμπόνηρος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.)-ήρως. scelleratissimo, perversissimo. խիստ չար՝ ապիրատ · փէք ֆէնա, չօքէն պէտպախթ։
Πάμποτε, ἐπίῤ. sempre, eternamente. միշտ, ի յաւիտեանս · տայիմ, էպէտիյէտէք։
Παμπρώτιστος καὶ
Πάμπρωτος - η - ον. il primo frà di tutti. ամենէն առաջինը · հէփսինտէն իլքի։
Πάμπνος (ὁ, ἡ) assai marcioso. խիստ թարախոտ · չօքէն իրինլի։
Παμφάγος (ὁ, ἡ) che mangia, divora tutto. ամէն բան ուտող, սպառող · հէր շէյի եէյիճի թիւքէթիճի։
Παμφαὴς - ἐος (ὁ, ἡ) rilucentissimo. խիստ պայծառ՝ փայլուն · չօքէն փարլագ՝ շէֆֆաֆլը։ — φαῶς, ἐπίῤ.
Παμφάρμακος (ὁ, ἡ) estremamente velenoso. խիստ թունաւոր · չօքէն զէհիրլի։
Παμφεγγὴς - ἐος (ὁ, ἡ) = Παμφαής.
Πάμφθογγος (ὁ, ἡ) che manda ogni voce, ogni suono. ամէն կերպ ձայն՝ հնչիւնք հանող · հէր դիւրլիւ սէսի սէտաը չըգարան։
Πάμφιλος (ὁ, ἡ) amico di tutti, da tutti amato. ամենուն բարեկամ, ամենէն սիրուած · հէր քէս իլէ տօստ, հէր քէստէն սէվիլմիշ։
Παμφόβερος (ὁ, ἡ) terribilissimo. խիստ ահեղի · փէք գօրգունճ, չօքէն գօրգունճլու։
Παμφόρος (ὁ, ἡ) che produce tutto. ամէն բան բուսցընող · հէր շէյի հասըլ էտէն։
Παμφυλία (ἡ) unione di diverse tribù. զանազան ցեղերու միութիւն · դիւր թիւրլիւ գապիլէլէրին պիրլիյի։
Πάμφυλος (ὁ, ἡ) composto d'ogni sorte di tribù. ամէն տեսակ ցեղէ բաղկացեալ · հէր գապիլէլէրտէն էմիրքէպ։
Παμφύρδην, ἐπίῤ. confusamente. խառնափնդոր · գարմագարըշըգ։
Πάμφυρτος (ὁ, ἡ) = Παμμιγής. confuso. շփոթ, խառնիխուռն · գարըշըգ, գարմագարըշըգ։
Πάμφωνος (ὁ, ἡ) che manda ogni voce, ogni suono. ամէն տեսակ ձայն՝ հնչիւն հանող · հէր դիւրլիւ սէսի սէտաը չըգարան։
Πάμφωτος (ὁ, ἡ) = Ὁλόφωτος.
Παμψηφεὶ, ἐπίῤ. con tutti i suffragi, unanimamente, a pieni voti. ամէն վիճակաւ, միաբան հաւանութեամբ · հէփ գուրա իլէ, իթթիֆագլա, պիթթէքրար բիրլիքլէ։
Πάμψυχος (ὁ, ἡ) tutto animato, tutto anima. բոլորովին հոգեւոր՝ հոգեղէն եղած, գլխովին հոգի կարած · դէփէդէն ճան գէսիլմիշ, րուհ օլմուշ։
Πᾶν - παντὸς (τὸ) οὐδ. τ. Πᾶς.
Πάναβρος (ὁ, ἡ) delicatissimo. խիստ փափուկ · չօքէն նազիք։
Πανάγαθος (ὁ, ἡ) ottimo. խիստ լաւ · չօքէն էյի, աըլա։
Πανάγαστος (ὁ, ἡ) lodevolissimo. խիստ գովելի · չօքէն մէտհէ շայանտըր։
Παναγὴς - ἐος (ὁ, ἡ) = Πανάγιος, Πάναγνος.
Πανάγιος-α-ον. santissimo. ամենասուրբ · չօքէն մուգէտտէս։ Παναγία (ἡ) (ἐκκλησ.) la Santissima Vergine. Աստուածածին · Մերեմ Անա։
Παναγιστία (ἡ) santità perfetta. կատարեալ սրբութիւն · թէմամ գուտսիյէթ։
Πάναγνος (ὁ, ἡ) castissimo, purissimo. ամենամաքուր · չօքէն փաք։
Πανάγριος (ὁ, ἡ) fierissimo. խիստ վայրագ · չօքէն եապանի, եըրթըճը։
Πάναγρος (ὁ, ἡ) che caccia ogni sorta d'animale. ամէն տեսակ կենդանի որսացող · հէր թիւրլիւ հայվանը աւլայան։
Πανάγρυπνος (ὁ, ἡ) vigilantissimo. խիստ արթուն · չօքէն օյանըգ։
Παναθέμιτος καὶ
Πανάθεσμος (ὁ, ἡ) scelleratissimo. խիստ անօրէն · չօքէն պիտամամ։
Πανάθλιος - α - ον. miserabilissimo. խիստ ողորմելի՝ խեղճ · չօքէն պէրպէրիշան՝ սէֆիլ։
Πάναιθος - η - ον. luminosissimo, splendidissimo. խիստ լուսաւոր՝ պայծառ · չօքէն նուրլու՝ շէֆֆաֆլը։
Παναισχὴς - ἐος καὶ
Πάναισχρος (ὁ, ἡ) turpissimo. խիստ գարշելի՝ չարիք · չօքէն մուրտար՝ ֆէնա։
Παναίτιος (ὁ, ἡ) la causa, l'autore di tutti. 2. colpevole del tutto. ամենուն պատճառը՝ հաստիչը · 2 · բոլոր յանցանքին տէրը · հէփսինին սէպէպի՝ եարատըճը · 2 · դէփէդէն գապահաթլը։
Πανάκαρπης - ἐος καὶ
Πανάκαρπος (ὁ, ἡ) infruttuosissimo. խիստ անպտուղ՝ անբեր · չօքէն պիրէքէթսիզ, փէք հասըլսըզ։
Πανάκεια (ἡ) rimedio che guarisce ogni male. ամէն ախտ բժշկող դեղ · հէր իլլէթի դէտավի էտէն մալհէմ · 2 · = Πάνακες.
Πανάκειος (ὁ, ἡ) = Πανάκης.
Πανάκη (ἡ) = Πανάκεια.
Πανάκης - εος ἢ ἔος (ὁ, ἡ) che guarisce ogni male. ամէն ախտ բժշկող · հէր իլլէ-

թե շէֆա վէրէն։ *Πάνακες* (τὸ) panace (erba). տեսակ մը խոտ. դէնէօա (դէր նէվ օթու)։

Παναληθὴς - έος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - ηθῶς. verissimo. ամենաճշմարիտ. ղայէթ սահիհ։

Παναλκὴς - έος (ὁ, ἡ) fortissimo, potentissimo. խիստ ուժով, ամենակարող. ղայէթ գուվվէթլի, հէմէ գատըր։

Πανάμωμος (ὁ, ἡ) irreprensibilissimo, incolpevolissimo. խիստ անմեղ. ղայէթ մասում։

Πανάνθρωπος (ὁ, ἡ) pertinente a tutti gli uomini. ամէն մարդու պատկանած. հէր ադէմէ մախսուս։

Πανάνυτος (ὁ, ἡ) che effettua tutto. 2. eseguito, effettuato completamente. ամէն բան գլուխ տանող. 2. գլխովին կատարուած՝ գլուխ ելած. հէր շէյի բիթիրիր էդէն՝ պաշա չըգարան. 2. բիթիրիլէն դիւզիւն՝ պաշա չըգմըշ։

Πανάξιος (ὁ, ἡ) degnissimo. խիստ արժանի. ղայէթ շայէսթէ՝ լայըգ։

Παναοίδιμος (ὁ, ἡ) celeberrimo. խիստ հռչակաւոր. ղայէթ շան օլմուշ՝ նամ վէրմիշ։

Πανάπαλος (ὁ, ἡ) mollissimo, tenerissimo. խիստ փափուկ. ղայէթ նազիք։

Παναπειθὴς - έος (ὁ, ἡ) mai credibile. բնաւ չհաւատալու. ասլա ինանըլմայաճագ։

Πανάπιστος (ὁ, ἡ) incredibilissimo. խիստ չհաւատալու. ղայէթ ինանըլմայաճագ։

Πανάποινος (ὁ, ἡ) libero d' ogni pena. ամէն կերպ պատիժէ ազատ. հէր ճէզադէն խալի։

Πανάποτμος (ὁ, ἡ) = *Πανάθλιος.*

Πανάπυστος (ὁ, ἡ) mai sentito, totalmente inaudito. բնաւ չլսուած. ասլա իշիդիլմէմիշ։

Πανάργυρος (ὁ, ἡ) tutto d' argento. բոլոր արծաթէ. դիւփիւն կիւմիւշդէն։

Πανάρετος (ὁ, ἡ) virtuosissimo. խիստ առաքինի. ղայէթ ֆազիլէթլի։

Πανάρκετος - η ἢ ος - ον. καὶ

Παναρκὴς - έος (ὁ, ἡ) sufficiente a tutti. ամէնուն բաւական. հէրքէսինէ քիֆի՝ եէթիշիր։

Παναρμόνιος - α ἢ ος - ον. armoniosissimo. խիստ ներդաշնակաւոր. ղայէթ ահէնքլի։

Πανάῤῥητος (ὁ, ἡ) ineffabilissimo. բնաւ չլսուելու. ասլա թէօյլէնիլէմէյէճէք, ասլա վասֆէ կէլմէզ։

Παναρχαῖος - α - ον. = *Παμπάλαιος.*

Πάναρχος (ὁ, ἡ) = *Παντοκράτωρ.*

Πανασεβὴς - έος (ὁ, ἡ) estremamente empio. խիստ ամբարիշտ. ղայէթ քիաֆիր՝ իմանսըզ։

Πανασθενὴς - έος (ὁ, ἡ) debolissimo. խիստ տկար՝ վատուժ. ղայէթ զայիֆ՝ գուվվէթսիզ։

Πανασιτία (ἡ) fame generale, carestia assoluta. հանրական քաղց, ընդհանուր սով. ումումի աճլըգ, ամմէյէ օլան գըթլըգ։

Πανάστερος (ὁ, ἡ) pieno di stelle. աստղներով լի. եըլտըզլարլա տօլու։

Πανατρεκὴς - έος (ὁ, ἡ) = *Παναληθής.*

Πανατρεκέως καὶ *- τρεκῶς*, ἐπίῤ. = *Παναληθῶς.*

Πανάϋπνος (ὁ, ἡ) che sta sempre in veglia. միշտ արթուն կեցող. դայիմ ույանըգ դուրան։

Παναφανὴς - έος (ὁ, ἡ) totalmente invisibile. գլխովին աներեւոյթ. դիւպէտիւն կէօրիւնմէզ՝ կէօզդէն ղայիպ։

Πανάφυκτος (ὁ, ἡ) assolutamente inevitabile. բնաւ չփախչուելու՝ չխալըսուելու. ասլա գուրթուլմազ՝ խէլաս օլունմազ։

Πανάφυλλος (ὁ, ἡ) privo totalmente di foglie. բոլորովին տերեւաթափ՝ տերեւ չունեցող. ասլա եափրաղը օլմայան։

Παναώριος (ὁ, ἡ) immaturissimo, molto intempestivo. խիստ տարաժամ, ժամէ դուրս, խակ. ղայէթ վագթսըզ, խամ։

Πανδαίδαλος (ὁ, ἡ) artificiosissimo. խիստ արհեստական, մեծ արհեստիւ շինուած. ղայէթ սանաթլը։

Πανδαισία (ἡ) convito sontuoso. փառաւոր՝ մեծածախ կոչունք. թանթանալը՝ մասրաֆլը զիաֆէթ։

Πανδακέτης - ου (ὁ) che morde tutti. զամէնքը խածնող. հէրքէսի ըսըրան։

Πανδάκρυτος (ὁ, ἡ) molto deplorabile. խիստ լալու արժանի. ղայէթ աղլանաճագ։

Πανδαματὴρ καὶ

Πανδαμάτωρ - ορος (ὁ) che doma, vince tutti. ամէնքը նուաճող՝ զսպող՝ յաղթող. հէրքէսի զապթ՝ ալթ էդէն։

Πάνδειλος (ὁ, ἡ) timidissimo. խիստ վախկոտ. ղայէթ գօրգագ։

Πάνδεινος (ὁ, ἡ) orribilissimo, gravissimo. խիստ սոսկալի՝ ծանր. ղայէթ գօրգունճագ, փէք աղըր։

Πανδέκτης - ου (ὁ) che contiene tutto. ամէնքը պարունակող. հէրքէսի ալան՝ իհաթա էդէն։ (οὐσ.) *Πανδέκται* (οἱ) Pandette, i codici delle leggi pubblicate da Giustiniano. Յուստինիանոսին հրատարակած օրինաց գիրքերը. Ժուսթինիանօսուն էնշա էթթիկի դուսթուրուլ գանունամէլէր՝ քիթաբլար։

Πανδέκτωρ - ορος (ὁ) = *Πανδέκτης.*

Πανδερκὴς - έος (ὁ, ἡ) che vede tutto. ամէն բան տեսնող. հէր շէյի կէօրէն։

Πανδεχὴς - έος (ὁ, ἡ) = *Πανδέκτης.*

Πάνδηλος (ὁ, ἡ) assai manifesto, evidentissimo. խիստ յայտնի, բացայայտ. ղայէթ աշիքեար՝ դիւզ, մէյդան։

Πανδημεὶ, ἐπίῤ. con tutto il popolo. բոլոր ժողովրդով. ճէմ ճէմաթ իլէ։

Πανδημία (ἡ) radunanza di tutto il popolo. բոլոր ժողովուրդին մէկ տեղ գալը՝ ժողվուիլը. ճէմ ճէմաաթըն դէրլէնմէսի՝ ճիւմլէսի։

Πάνδημος (ὁ, ἡ) pertinente a tutto il popolo, universale, generale. բոլոր ժողովուրդին պատկանած, ընդհանրական. դիւպիւն ճէմաաթա դայիր, ամմ։

Πάνδικος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - δίκως. giustissimo. խիստ արդար. ղայէթ ադիլ։

Πανδοκεῖον (τὸ) albergo, osteria. իջեւան, պանդոկ. խան, գօնագ։

Πανδοκεὺς - έως (ὁ) ostiere. պանդոկապետ. գօնագճը, խանճը։

Πανδόκευσις - εως (ἡ) = *Πανδοκία.*

Πανδοκεύω. Μ. *εύσω.* dar alloggio, albergare tutti. ամէնուն իջեւան տալ՝ ընդու-

ցանել. հէփսինէ գօնագ վէրմէք՝ գօնաղու֊լաղը։

Πανδοκία (ἡ) il mestiere dell' albergatore, dell' ostiere. պանդոկապետ ըլլալը. խանճըլըգ, գօնագճըլըգ. 2. = τῷ

Πανδόκιον (τὸ) = *Πανδοκεῖον*.

Πάνδοκος (ὁ, ἡ) = *Πανδέκτωρ*. 2. = *Πανδοκεύς*.

Πανδοξία (ἡ) somma gloria. գերագոյն փառք. աղէմ էհիմիյէթ։

Πάνδοξος (ὁ, ἡ) celeberrimo, gloriosissimo. խիստ անուանի՝ հռչակաւոր՝ երեւելի՝ փառաւոր. ղայէթ մէշհուր՝ նամտար, էհիմիյէթլի։

Πάνδουλος (ὁ, ἡ) servo di tutti. ամենուն ծառայ. հէփսինին ուշաղը։

Πανδοῦρα - ας καὶ

Πανδουρὶς - ίδος (ἡ) mandola (una sorte di cetra). տեսակ մը կիթառ. մանտօլա (պիր նէվի սազ)։

Πανδουρίζω. *Μ*. ίσω. suonare la mandola. Պանդուրոս բսուած նուագարանը զարնել. մանտօլա չալմագ։

Πανδουριστὴς - οῦ (ὁ) suonatore di mandola. Պանդուրոս բսուած նուագարանը զարնող. մանտօլա չալան։

Πάνδουρος (ὁ) = τῷ προηγ.

Πανδοχεῖον, *Πανδοχεὺς*, *Πανδοχεύω*, *Πανδόχος*. = *Πανδοκεῖον* κτλ.

Πανδύναμος (ὁ, ἡ) onnipotente. ամենակարող. հէր գատիր։

Πάνδωρος (ὁ, ἡ) che dona tutto. ամեն բան պարգեւող՝ ընծայող. հէր շէյ վէրէն էդէն։

Πανδώτειρα (ἡ) θηλ. τοῦ

Πανδώτης - ου καὶ

Πανδώτωρ - ορος (ὁ) = *Πάνδωρος*.

Πανεθνεὶ (θνὶ) ἐπίῤ. con tutta la nazione. ազգովին. պիթիւն միլլէթ իլէ։

Πανεῖα (τὰ) (ἐνν. δείματα). timori panici. յանկարծահաս ու փուճ երկիւղ. նաֆիլէ վէ պիհուտէ գօրգու։

Πανειδὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha ogni forma. ամեն ձեւը ունեցող. հէր պիր դիւրլիւ շէքլի օլան։

Πανελεύθερος (ὁ, ἡ) totalmente libero. գլխովին ազատ. պիւսպիւթիւն ազատ։

Πανέντιμος (ὁ, ἡ) onoratissimo. խիստ պատուելի, գերամեծար. ղայէթ բաղըշլը՝ իզզէթլի։

Πανέξοχος (ὁ, ἡ) eccelentissimo, prestantissimo. խիստ ընտիր՝ գերազանց. ֆէգ ալա, չօգ մէշհուր։

Πανεπήρατος (ὁ, ἡ) amabilissimo. խիստ սիրելի. ղայէթ սէվիմլի։

Πανεπίκλοπος (ὁ, ἡ) assai furbo, molto astuto. խիստ նենգամիտ, չարաճճի. ղայէթ ֆէնդպազ՝ ֆէլէքաճ։

Πανεπίσκοπος (ὁ, ἡ) inspettore del tutto. ամեն բանի վերատեսուչ՝ վերադիտող. հէր շէյէ նազըր էդէն՝ միւֆէթթիշ օլան։

Πανεπιστήμων - ονος (ὁ, ἡ) che sa, conosce tutte le cose. ամեն բան գիտցող՝ ճանչցող. հէր շէյի պիլէն, թանըյան։

Πανεπίφρων - ονος (ὁ, ἡ) prudentissimo. շատ խոհեմ. ղայէթ միւլահազալը։

Πανεπόπτης - ου (ὁ) = *Παντεπόπτης*.

Πανεπόψιος (ὁ, η) × ἀντὶ *Πανεπόπτης*.

Πανέρημος (ὁ, ἡ) totalmente deserto. բոլորովին աւերակ՝ անապատ դարձած. պիւսպիւթիւն վէրան՝ խարապ օլմուշ, չէօլ տէօնմիւշ։

Πανέσπερος (ὁ, ἡ) che dura per tutta la sera. բոլոր իրիկունը քշող. պիթիւն աքշամ աքշամլըգ դէվամ էդէն։

Πανέστιος (ὁ, ἡ) con tutta la famiglia. բոլոր տնով՝ գերդաստանով. պիթիւն էվ իլէ՝ ֆամիլիա իլէ։

Πανέσχατος (ὁ, ἡ) ultimo frà di tutti. ամենէն վերջինը. հէփսինտէն սօնքուսու։

Πάνετες, ἐπίῤ. durante l' anno, per tutto l' anno. բոլոր տարին, մինչեւ տարին լմննալը. սէնէլէրճէ, սէնէն պիթինճէյէ տէյին։

Πανετήτυμος (ὁ, ἡ) = *Παναληθής*.

Πανευδαίμων - ονος (ὁ, ἡ) felicissimo, fortunatissimo. գերերջանիկ, խիստ բարեբաղդ. ղայէթ մասուտ՝ թալիհլի։

Πανευέφοδος (ὁ, ἡ) d' un accesso facilissimo. որուն որ խիստ դիւրաւ կը մօտենալ՝ կը մօտեցուի. օնա գօլայ գօլայ եագլաշըլըր, գիրիլիր։

Πανεύκηλος (ὁ, ἡ) estremamente tranquillo. խիստ հանդարտ. ղայէթ րահաթ, միւսթէրիհ։

Πανευτελὴς - έος (ὁ, ἡ) assai abbietto, vile, vanissimo. խիստ նուաստ՝ փուճ՝ անպիտան՝ չնչին. ղայէթ ալչագ՝ պիհուտէ՝ դէրէքսիզ։

Πανεύφημος (ὁ, ἡ) lodevolissimo. խիստ գովելի. ղայէթ մէտհէ շայէստէ։

Πάνεφθος (ὁ, ἡ) ben cotto. աղէկ եփուած. էյի փիշմիշ։

Πανεχθὴς - έος (ὁ, ἡ) odioso a tutti. ամենուն ատելի. հէր քէսէ նաֆրէթլի։

Πανηγεμὼν - όνος (ὁ) sommo, supremo principe. գերագոյն իշխան՝ պետ. պիւյիւք աղա, պաշ հիւքիւմտար։

Πανηγυριαρχέω - ῶ. *Μ*. ήσω. Εἰμὶ —

Πανηγυριάρχης - ου (ὁ) che presiede alla feste, alle fiere. հանդէսներու տօնավաճառներու վրակեցու. շէնլիկ՝ պայրամ եէրի, պազար պէկի։

Πανηγυρίζω. *Μ*. ίσω. celebrare le feste, festeggiare. 2. encomiare. տօնախմբել, կատարել զհանդէս խաղուց. 2. ներբողել. շէնլիկ էթմէկ. 2. մէդհ էթմէկ։

Πανηγυρικὸς - ή - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. solenne, festivo, 2. panegirico, encomiastico. հանդիսաւոր, շքեղ. 2. ներբողական. շէնլիկլի, տանթանալը, պայրամ. 2. մէդհէ դայիր։

Πανήγυρις - εως (ἡ) adunanza, tresca, festa, fiera, pompa, festino, convito universale. ժողով, հանդէս, տօնավաճառ, հարկիք, խնճոյք, ընդհանուր կոչունք. միճլիս, ճէմիյէթ, շէնլիկ, տանթանա, պայրամ, պազար, զիաֆէթ։

Πανηγυρισμὸς (ὁ) celebrazione d' una festa. հանդէս մը կատարելը. շէնլիկ էթմէք, պայրամ էթմէք։

Πανηγυριστὴς - οῦ (ὁ) festeggiante. 2. panegirista. հանդէս կատարող. 2. ներբողաբան. շէնլիկ էդէն. 2. մէդհէ մէդհ էդէն, մէթհէտ էդիճի։

Πανήλιος (ὁ, ἡ) illuminato dal sole, serenissimo. արեւէն պայծառացած ա-

ուած, խիստ պարզ՝ պայծառ. կիւնէշլի պէնէկլէր օլմազ, ղայէթ աչըք՝ պէրրաք ։

Πανημερεύω. Μ. εύσω. passare tutta la giornata. բոլոր օրը անցընել. պիւթիւն կիւնիւ կէչիրմէք ։

Πανημέριος - α - ον. καὶ

Πανήμερος (ὁ, ἡ) che dura per tutta la giornata. բոլոր օրը քշող. պիւթիւն կիւն՝ կիւնէշին ախշամընատէք տուրան ։

Πανήμερος (ὁ, ἡ) mansuetissimo. խիստ հեզ. ղայէթ մուլայիմ ։

Πανθαύμαστος (ὁ, ἡ) ammirabilissimo. խիստ զարմանալի. ղայէթ թաաճճիւպ օլունաճագ ։

Πάνθειον (τὸ) = Πάνθεον.

Πάνθειος (ὁ, ἡ) commune a tutti gli Dei. 2. divinissimo. ամէն չաստուածոց հասարակ, ամէն չաստուածոց յատուկ. 2. բոլորովին աստուածային. հէփ ալլահլարա ալէալէլէյէ տայիր. 2. ղայէթ իլահանէ՝ ձէլալէլի ։

Πανθελγὴς - έυς (ὁ, ἡ) che s'attira tutti. ամէնքը իրեն քաշող՝ յանկուցանող. հէփսինի քէնտինէ չէքէն՝ ճէզպ էտէն ։

Πανθελκτὴρ (ὁ) = τῷ προηγ.

Πάνθεον (τὸ) (ἐνν. ἱερόν.) Panteone, il tempio di tutte le divinità. ամէն դից՝ չաստուածոց տաճարը. հէր քիւթին հէյքէլի ։

Πάνθηρ - ηρος (ὁ) pantera (animale.) յովազ (կենդանի մը). բարս (պիր ճինս ճանավար) ։

Πάνθηρος (ὁ, ἡ) cacciatore d'ogni specie d'animali. ամէն տեսակ կենդանի որսացող. հէր ճինս հայվանաթ ավլայան ։

Πανθοινεὶ, ἐπίῤ. in un convito solenne, sontuoso. փառաւոր կոչունքի մը մէջ. տանթանալը տուէմ պիր ղէաֆէթտէ ։

Πανθοινέω - ῶ. Μ. ήσω. far un banchetto solenne, sontuoso. փառաւոր կոչունք մը ընել. տանթանալը պիր ղէաֆէթ վէրմէք ։

Πανθοινὶ, ἐπίῤ. = Πανθοινεί.

Πανθοινία (ἡ) banchetto solenne, sontuoso. մեծապատրաստ կոչունք, փառաւոր կոչունք. տանթանալը ղէաֆէթ ։

Πάνθοινος (ὁ, ἡ) (τράπεζα.) (tavola) ben guernita, splendida. աղէկ զարդարուած, փառաւոր (սեղան). էյի տօնանմըշ, տանթանալը, տուէմ (սօֆրա) ։

Πανθυμαδὸν, ἐπίῤ. di tutto cuore. ի բոլոր սրտէ. տէրունի տիլտէն ։

Πανίερος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - ιέρως. santissimo. ամենասուրբ. ղայէթ մուքատտէս ։

Πανικὸν (τὸ) (δεῖμα) terrore panico. յանկարծահաս՝ ունայն երկիւղ. ղաֆիլ պէտպէտ քօրքու ։

Πανιλαδὸν, ἐπίῤ. = Πανστρατιᾷ.

Πανίλαος καὶ Πανίλαρος (ὁ, ἡ) assai giocondo, allegrissimo. խիստ զուարթ՝ ուրախ. ղայէթ շադ՝ մէմնուն ։

Πανίμερος (ὁ, ἡ) assai desiderabile. խիստ փափաքելի՝ ցանկալի. ղայէթ արզու օլունաճագ ։

Πανλώβητος (ὁ, ἡ) disonestissimo, turpissimo. խիստ անամօթ՝ գարշ. ղայէթ նամուսսուզ՝ մուրտար ։

Πάννυχα, ἐπίῤ. per tutta la notte. բոլոր գիշերը. պիւթիւն կէճէտէ ։

Παννυχίζω. Μ. ίσω. vegliare per tutta la notte. բոլոր գիշերը արթուն կենալ. պիւթիւն կէճէ՝ սապահատէք օյանըք տուրմագ ։

Παννύχιος - α ἢ ος - ον. che veglia o dura per tutta la notte. բոլոր գիշերը արթուն կեցող կամ տեւող. պիւթիւն կէճէ՝ սապահատէք օյանըք տուրան եախօտ տայանան ։

Παννυχισμὸς (ὁ) pernottamento, il vegliare o durare per tutta la notte. բոլոր գիշերը արթուն կենալը կամ տեւելը. սապահլամա, կէճէ պիւթիւն օյանըք տուրմա՝ եախօտ տայանմա ։

Παννυχιστὴς - οῦ (ὁ) che veglia per tutta la notte. բոլոր գիշերը արթուն կեցող. սապահլայան, պիւթիւն կէճէ օյանըք տուրան ։

Πάννυχος (ὁ, ἡ) = Παννύχιος.

Πανόδυρτος (ὁ, ἡ) molto lagrimevole, assai lamentevole. խիստ արտասուելի՝ ողբալի. ղայէթ աղլանըլաճագ՝ ֆիղան օլունաճագ ։

Πανοικεὶ (κὶ) καὶ

Πανοικεσίᾳ καὶ Πανοικίᾳ, ἐπίῤ. con tutta la famiglia. բոլոր տնով՝ գերդաստանով. պիւթիւն էվ իլէ, ֆամիլեա իլէ, էվլիճէ ։

Πανομιλεὶ, ἐπίῤ. in folla. խմբովին. ալայ իլէ ։

Πανόμματος (ὁ, ἡ) pieno d'occhi. աչքերով լեցուն. կէօզլէրտէն իպարէթ ։

Πανόμοιος (ὁ, ἡ) similissimo. խիստ նման. ղայէթ պէնզէր. — *ομοίως, ἐπίῤ.*

Πανοπλία (ἡ) armatura grave. ծանր զէնք, սպառազինութիւն. աղըր քուռուր՝ սիլահ, թիւֆէնկլիք ։

Πανοπλίτης - ου (ὁ) armato gravemente, pesantemente. ծանր զէնքեր հագուած զինուոր, սպառազէն. աղըր քուռուր՝ սիլահ իլէ տօնանմըշ ասքէր, թիւֆէնկլի ։

Πάνοπλος (ὁ, ἡ) armato pesantemente. ծանր զէնքեր հագուած, սպառազէն. թիւֆէնկլի, աղըր սիլահ իլէ տօնանմըշ, թիւֆէնկլի ։

Πανόπτης - ου (ὁ) che vede tutto. ամէն բան տեսնող. հէր շէյ կէօրէն ։

Πάνοπτος (ὁ, ἡ) veduto da tutti. ամէնէն տեսնուած. հէր քէստէն կէօրիւլմիւշ ։

Πανόρατος (ὁ, ἡ) = τῷ προηγ.

Πανορμεὶ (μὶ), ἐπίῤ. con tutto l'impeto. բոլոր ուժով՝ բռնութեամբ. զոր օլան իլէ՝ հիւճիւմ՝ համլէ իլէ ։

Πάνορμος (ὁ, ἡ) dove si può approdare sempre (porto). միշտ մօտենալը՝ մտնալը կարելի (նաւահանգիստ). հէր վագըթ եանաշմասը՝ կիրիլմէսի մումքին (լիման) ։

Πανὸς (ὁ) (ὅθ. τὸ Λατ. panis.) pane. հաց, պան. էքմէք, նան ։

Πανόσμιος - α - ον. assai fragrante. խիստ անուշահոտ. ղայէթ թաթլը քօքուլու ։

Πανοσπρία (ἡ) mistura d'ogni specie di legumi. ամէն տեսակ ընդեղէններու խառնուրդ. հէր ճինս պագլէճէթին պիրպիրինէ քարըշմասը ։

Πανουργεύομαι. Μ. εύσομαι. καὶ

Πανουργέω - ῶ. Μ. ήσω. comportarsi astutamente, esser scaltro. չարամտութեամբ վարուիլ, նենգամիտ ըլլալ. ֆէնտպազլըք իլէ տավրանմագ, ֆիրղանտ օլմագ ։

Πανούργημα (τὸ) scelleraggine, frode. եղեռն, նենգ, դաւ. [illegible]

Πανουργία (ἡ) furberia, astuzia, malizia. խորամանկութիւն, նենգամտութիւն, չարամտութիւն, նենգութիւն, չարութիւն. [illegible]

Πανουργικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. proprio d'un furbo, d'un astuto. նենգամիտ՝ չարամիտ՝ խորամանկ մարդու յատուկ. [illegible]

Πανοῦργος (ὁ, ἡ) furbo, astuto, scaltro, malizioso. նենգամիտ, չարանենգ, չար, նենգաւոր, խորամանկ. [illegible] — *ούργως, ἐπίῤ.*

Πανσέληνον (τὸ) plenilunio. լրացեալ լուսին. [illegible]

Πάνσεμνος (ὁ, ἡ) molto reverendo, venerabilissimo. վերապատուելի, գերամեծար. [illegible]

Πάνσεπτος (ὁ, ἡ) rispettabilissimo. խիստ մեծարու՝ յարգոյ, գերյարգելի. [illegible]

Πανσθενεὶ, ἐπίῤ. con tutta la forza. բոլոր ունեցած ուժովը. [illegible]

Πανσθενὴς - έος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - σθενῶς. fortissimo, robustissimo. խիստ ուժով՝ կորովի. [illegible]

Πάνσμικρος (ὁ, ἡ) piccolissimo. խիստ պզտիկ. [illegible]

Πάνσοφος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ) - σόφως. sapientissimo. ամենիմաստ. [illegible]

Πάνσπερμος (ὁ, ἡ) misto d'ogni genere di semenze. ամէն տեսակ սերմէ խառնուած. [illegible]

Πανστρατεὶ (τὶ) μτγν. ἀντὶ —

Πανστρατιᾷ, ἐπίῤ. con tutto l'esercito. բոլոր բանակաւ. [illegible]

Πάνσχημος καὶ

Πανσχήμων - ονος (ὁ, ἡ) che ha o prende ogni forma. ամէն ձեւ ունեցող կամ առնող. [illegible]

Πανσώμως, ἐπίῤ. con tutto il corpo. բոլոր մարմնով. [illegible]

Πανσωστικὸς - ἡ - όν. che salva tutti. ամէնքը խալըսող. [illegible]

Παντάλας - αινα - αν. = *Πανάθλιος*.

Παντάναξ - ακτος (ὁ) (ἐκκλησ.) ἀντὶ *Παμβασιλεύς*.

Παντάπασι (σιν) ἐπίῤ. affatto, totalmente. գլխովին, ամենեւին, բոլորովին. [illegible]

Πανταρκὴς - έος (ὁ, ἡ) sufficiente a tutti. ամէնուն բաւական. [illegible]

Παντάρχης - ου (ὁ) = *Παντοκράτωρ*.

Πανταρχία (ἡ) = *Ποντοκρατορία*.

Πάνταρχος (ὁ, ἡ) = *Παντάρχης*.

Πανταυγὴς - έος (ὁ, ἡ) che vede o illumina tutti. զամէնքը տեսնող կամ լուսաւորող. [illegible]

Πανταχῇ, ἐπίῤ. = *Πανταχοῦ*. 2. = *Πανταχῶς*.

Πανταχόθεν, ἐπίῤ. da per tutto. ամէն դիաց. [illegible]

Παρταχοῖ, ἐπίῤ. = τῷ

Πανταχόσε, ἐπίῤ. a tutte le parti. ամէն դի, ամէն կողմ. [illegible]

Πανταχοῦ, ἐπίῤ. in ogni dove. ամէն տեղ, ամէն դի. [illegible]

Πανταχῶς, ἐπίῤ. in ogni modo. ամէն կերպիւ՝ եղանակաւ. [illegible]

Παντέλεια (ἡ) somma perfezione. գերագոյն կատարելութիւն. [illegible]

Παντέλειος (ὁ, ἡ) = *Παντελής*.

Παντελείως καὶ *Παντελέως*, ἐπίῤ. = *Παντελῶς*.

Παντελὴς - έος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - τελῶς. perfettissimo. ամէն կերպիւ կատարեալ, վերջին աստիճանի կատարեալ. [illegible]

Παντεξούσιος (ὁ, ἡ) che domina tutto. ամէնուն իշխող. [illegible]

Παντεπίθυμος (ὁ, ἡ) che desidera tutto. ամէն բան փափաքող. [illegible]

Παντεπίσκοπος (ὁ, ἡ) = *Πανεπίσκοπος*.

Παντεπόπτης - ου (ὁ) che vede tutto. ամէն բան տեսնող. [illegible]

Παντερπὴς - έος (ὁ, ἡ) che diletta tutti. ամէնքը զուարճացընող. [illegible]

Παντευχία (ἡ) = *Πανοπλία*.

Παντέφορος (ὁ, ἡ) = *Παντεπόπτης*.

Παντεχνήμων (ὁ) che conosce ogni arte. ամէն արհեստը գիտցող. [illegible]

Πάντεχνος (ὁ, ἡ) che serve ad ogni arte. ամէն արհեստի յարմար. [illegible] 2. = τῷ προηγ.

Πάντη, ἐπίῤ. in ogni dove. 2. sempre. 3. in ogni maniera, onninamente. ամէն տեղ. 2. միշտ. 3. ամէն կերպիւ՝ եղանակաւ. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Πάντιμος (ὁ, ἡ) onorato da tutti. ամենէն պատիւ գտած՝ յարգուած. [illegible]

Παντογόνος (ὁ, ἡ) che genera, produce tutto. զամէնքը ծնանող՝ արտադրող. [illegible]

Παντοδαπὸς - ἡ - όν. d'ogni specie, d'ogni sorta. ամէն տեսակէ, ամէն սեռէ. [illegible]

Παντοδαπῶς, ἐπίῤ. in ogni maniera, onninamente. ամէն եղանակաւ, ամէն ճամբով. [illegible]

Παντοδίδακτος (ὁ, ἡ) che ha imparato tutto. ամէն բան սորված. [illegible]

Παντοδύναμος (ὁ, ἡ) onnipotente. ամենակարող. [illegible]

Παντοθαλὴς - έος (ὁ, ἡ) = *Ἀειθαλής*.

Πάντοθεν (θε), ἐπίῤ. = *Πανταχόθεν*.

Πάντοθι, ἐπίῤ. = *Πάντη*.

Παντοῖος - α - ον. d'ogni sorte, vario. ամէն տեսակէ, զանազան, պէսպէս. [illegible]

Παντοιότροπος (ὁ, ἡ) = *Παντοδαπός*.

Παντοιοτρόπως, ἐπίῤ. in ogni modo, af-

fatto, onninamente. այլ եւ այլ եղանակաւ, ամէն կերպով. հէր պիր վէճհ իլէ, հէր եօլ իլէ:

Παντοίως, *ἐπίῤ.* = *τῷ προηγ.*

Παντοκρατὴς - οῦ (ὁ) = *Παντοκράτωρ.*

Παντοκρατορία (ἡ) onnipotenza. ամենակալութիւն, ամենակարողութիւն. հէմէ գատիր օլմագ:

Παντοκρατορικὸς - ὴ - όν. proprio all' onnipotente. ամենակարողի յատուկ. հէմէ գատիրա մախսուս: — *ικῶς*, *ἐπίῤ.*

Παντοκράτωρ - ορος (ὁ, ἡ) Onnipotente. ամենակալ, ամենակարող. հէմէ գատիր:

Παντολετὴρ καὶ

Παντολέτωρ - ορος (ὁ, ἡ) che distrugge, stermina tutto. ամէնքը ջնջող՝ խորտակող. ճէմիսինի խարապ՝ թէլէֆ էտէն:

Παντολμία (ἡ) baldanza estrema. յետին յանդգնութիւն. սօն տէրէճէ քիւսթախլըգ, պէքէրլիլըգ:

Πάντολμος (ὁ, ἡ) estremamente audace. խիստ ժպիրհ, չափէ դուրս համարձակ. էֆրաթ քիւսթախ, պէքէրլի:

Παντομιγὴς - έος (ὁ, ἡ) = *Παμμιγής.*

Παντόμιμος (ὁ, ἡ) che imita tutto. ամէն բանի նմանութիւնը ընող. հէր շէյին թագլիտինի էտէն. (*οὐσ.*) Pantomimo (attore di commedia, che coi suoi gesti rappresenta una cosa senza parlare). մնջկատակ (շարժուածքներով առանց խօսելու բան մը ձեւացընող դերասան). հարէքէթ իլէ ալը ուէ ըշարէթլէրիլէ պիր նէսնէ թագլիտ էտէն մասխարա:

Παντομισὴς - έος (ὁ, ἡ) odiato da tutti. ամենուն ատելի. հէր քէսէ նէֆրէթլի:

Παντόμορφος (ὁ, ἡ) = *Πάμμορφος.*

Παντόμωρος (ὁ, ἡ) estremamente stolto, folle. խիստ ապուշ՝ մորոս՝ խենթ. էֆրաթ շաշգըն՝ տէլի:

Παντονίκης - ου (ὁ) che vince in tutto. ամէն բանի մէջ յաղթող. հէր շէյտէ ֆաթիհ:

Παντοπαθὴς - έος (ὁ, ἡ) che soffre tutto. ամէն բան քաշող՝ կրող. հէր շէյէ շէքէն՝ թէհամմիւլ էտէն:

Παντοποιὸς (ὁ, ἡ) che può far tutto. ամէն բան ընել կրցող. հէր շէյ էտէպիլիր:

Παντοπόρος (ὁ, ἡ) = *Παμμήχανος.*

Παντόπτης - ου (ὁ) = *Πανόπτης.*

Παντοπωλεῖον (τὸ) mercato ove si vende ogni cosa. վաճառանոց՝ շուկայ, ուր որ ամէն բան կը ծախուի. չարշը՝ պէզար՝ անտէ քի հէր պիր շէյ սաթըլըր:

Παντοπωλέω - ῶ. Μ. ήσω, Εἰμὶ —

Παντοπώλης - ου (ὁ) che vende ogni sorta di merci. ամէն տեսակ վաճառ ծախող. հէր պիր թիւրլիւ մալ սաթան. (*κοιν.*) incettatore, pizzicagnuolo. փերեզակ, նպարավաճառ. պագգալ, չէրչի, աթթար, պագգալ:

Παντοπώλιον (τὸ) = *Παντοπωλεῖον.*

Παντορέκτης - ου (ὁ) = *Παντοποιός.* 2. = *Παντεπίθυμος.*

Πάντοσε, *ἐπίῤ.* = *Πάντη.*

Παντόσεμνος (ὁ, ἡ) = *Πάνσεμνος.*

Παντόσοφος (ὁ, ἡ) = *Πάνσοφος.*

Παντόσυνος (ὁ, ἡ) = *Παντοῖος.*

Πάντοτε, *ἐπίῤ.* sempre. միշտ. տայիմ, տայիմա:

Παντοτελὴς - έος (ὁ, ἡ) = *Παντελής.*

Παντοτεχνὴς - έος (ὁ, ἡ) = *Πάντεχνος.*

Παντοτόκος (ὁ, ἡ) = *Παντογόνος.*

Παντότολμος (ὁ, ἡ) = *Πάντολμος.*

Παντοτρόφος (ὁ, ἡ) = *Παντρόφος.*

Παντουργὸς (ὁ, ἡ) = *Παντοποιός.* 2. (*συνήθ. οὐσ.*) creatore dell' universo. տիեզերքը ստեղծող. ալէմի խալգ էտէն:

Παντοφάγος (ὁ, ἡ) = *Παμφάγος.*

Παντόφοβος (ὁ, ἡ) che teme tutto. ամէն բանէ վախցող. հէր շէյտէն գօրգան:

Παντοφόρος (ὁ, ἡ) = *Παμφόρος.*

Παντοφυὴς - έος (ὁ, ἡ) = *Παντογόνος*, *Παντοφόρος.*

Παντόχροος - ους (ὁ, ἡ) dipinto d' ogni colore. ամէն տեսակ գունով ներկուած. հէր բօյա իլէ բօյանմըշ, հէր րէնկտէն էլվանլը:

Πάντρητος (ὁ, ἡ) da per tutto bucato, perforato. ամէն դին ծակ, ծակոտկէն. հէր եանը տէլիք, տէլիքտէն էլէքլի:

Πάντρομος (ὁ, ἡ) assai timido, vile. խիստ վախկոտ. ղայէթ գօրգագ:

Πάντροφος (ὁ, ἡ) (*παροξ.*) che nutrisce tutti. ամէնքը կերակրող՝ սնուցանող. հէփսինի էտէրէն՝ պէսլէյէն. 2. (*προπαροξ.*) = *Παντοφάγος.*

Πάντως, *ἐπίῤ.* affatto, senza altro, certamente, assolutamente. ամենեւին, անշուշտ, ըղորդ, իրաւցընէ, իսպառ. պիւսպիւթիւն, պիլ ճիւմլէ, շիւբհէսիզ, սահիհան, վագըա, էլպէթթէ, լապտէր:

Πάνυ, *ἐπίῤ.* troppo, assai. խիստ, յոյժ, կարի, շատ. չէօք, փէք, էֆրաթ, ղայէթ:

Πάνυγρος (ὁ, ἡ) tutto bagnato. բոլորովին թրջած. պիւսպիւթիւն ըսլանմըշ:

Πανυπείροχος (ὁ, ἡ) = *Πανέξοχος.*

Πανυπέρφρων - ονος (ὁ, ἡ) molto arrogante. խիստ մեծամիտ՝ ամբարտաւան. ղայէթ մաղրուր՝ քիպիրլի:

Πανυστάτιος - α - ον. καὶ

Πανύστατος - η - ον. l' ultimo di tutti. ամենէն վերջինը՝ յետինը. հէփսինտէն սօնկրաքի:

Πανώδυνος (ὁ, ἡ) che apporta un estremo dolore. սաստիկ ցաւ պատճառող. քէտէրլի աճը հալ էտէն:

Πανωλεθρία (ἡ) esterminio generale. հանրական ջնջում՝ խորտակում. խարապը ամմ, իհլաքի ումում:

Πανώλεθρος (ὁ, ἡ) perduto, distrutto intieramente. գլխովին կորսուած՝ ջնջուած՝ խորտակուած. պիւսպիւթիւն ղայպ՝ խարապ օլմուշ:

Πανώλεια (ἡ) = *Πανωλεθρία.* perdita totale. հանրական կորուստ. իհլաքի ղայպ:

Πανώλης - εος (ὁ, ἡ) perduto intieramente. 2. perniciosissimo. գլխովին կորսուած. 2. խիստ վնասակար. պիւսպիւթիւն ղայպ օլմուշ. 2. էֆրաթ զարարլը:

Πανωλία (ἡ) = *Πανώλεια.*

Πανωνία (ἡ) compra o vendita d' ogni sorta di merci. ամէն տեսակ վաճառ գնելը կամ ծախելը. հէր ճինս մաթահըն ալըմը էյ սաթըլմասը:

Πάνωρος (ὁ, ἡ) che si fà ogni ora. ամէն ժամ եղող. հէր սաաթ օլան:

Πὰξ, *ἐπιφών.* zitto! basta! (*Λατ.* pax!)

լռութիւն, լո՛ւռ կեցէք, հերիք է. [illegible]

Παπαὶ, ἐπιφών. pape! ohime! բա՛բէ, ափսոս. [illegible]

Παππάζω. M. άσω. carezzare il padre chiamandolo pappa. Հայրիկ կանչելով հօրը քծնիլ. [illegible]

Πάππας - α (ὁ) pappa (parola de' bambini appena balbettanti). 2. Papa, il sommo Pontefice Romano. Հայրիկ (նոր խօսելու սկսօղ տղոց բառը). 2. Պապ, Հռովմայ Քահանայապետ. [illegible] 2. [illegible]

Παππεπίπαππος (ὁ) l' avo dell' avolo. պապին պապը. [illegible]

Παππίζω. M. ίσω. = *Παππάζω.*

Παππικὸς - ἡ - όν. = *Παππῷος.*

Παπποκτόνος (ὁ, ἡ) uccisore del suo avolo. իր պապը մեռցնօղ. [illegible]

Πάππος (ὁ) avo, avolo. 2. la lanuggine delle guancie. պապ. 2. աղուամազ այտից. [illegible] 2. [illegible]

Παπποφόνος (ὁ, ἡ) = *Παπποκτόνος.*

Παππῷος - α - ον. dell' avo (*Λατ.* avitus.) պապին եղած՝ կամ վերաբերած. [illegible]

Παπταίνω. M. ανῶ. guardare intorno per vedere o trovare qualcuno. Մէկը տեսնալու կամ գտնալու համար չորս դին նայել. [illegible]

Παπύρινος - η - ον. fatto di papiro. պապիրէ շինուած. [illegible]

Πάπυρος (ὁ) papiro (pianta d' Egitto, della corteccia di cui gli antichi si servivano in vece di carta). պրտու, պապիր (Եգիպտոսը բուսնօղ տեսակ մը տունկ, որուն որ կեղեւը հին ատենները թուղթի տեղ կը գործածէին). [illegible] (*ἴδε καὶ Βύβλος.*)

Παπυρώδης - εος (ὁ, ἡ) simile al papiro. պապիրի նման. [illegible]

Παρὰ, πρόθ. (μὲ γενϳ.) da, dal, dai, dagli. 2. in presenza. 3. al di sopra, oltre. ի, յ (բացառական հոլովի զօրութիւն ունի). 2. յանդիման, առաջի. 3. ի վեր քան, արտաքոյ քան. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] (*μὲ δοτ.*) presso, in, nel. քովը, առ, ի, յ (ներգոյական հոլովի զօրութիւն ունի). [illegible] (*μὲ αἰτ.*) presso, verso. 2. oltre, fuori di, al di là. 3. durante, 4. eccetto, tranne. 5. contro. 6. per (*Λατ.* ob, propter). քովը, դէպ ի. 2. արտաքոյ քան, գեր ի վերոյ քան. 3. մինչեւ. 4. բաց ի. 5. ընդդէմ. 6. վասն, յաղագս, համար. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible] 6. [illegible]

Παραβαίνω. M. βήσομαι. trasgredire, prevaricare. 2. stare appresso. զանցանել, անցանել զ..., չպահել (պատուիրանք մը). 2. քովը կենալ. [illegible] 2. [illegible]

Παραβάλλω. M. βαλῶ. gettare, mettere appresso. 2. accostare, avvicinare, appoggiare. 3. consegnare. 4. compromettersi. 5. comparare, confrontare. քովը նետել՝ դնել. 2. մօտեցընել, կռթնցնել. 3. յանձնել. 4. զինքը վտանգի դնել. 5. բաղդատել. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible]

Παραβάπτισμα (τὸ) battesimo falso. սուտ մկրտութիւն. [illegible]

Παραβαπτιστὴς - οῦ (ὁ) che battezza falsamente. սուտ մկրտութիւն ընօղ. [illegible]

Παραβάπτω. M. βάψω. tingere insieme. մէկ տեղ ներկել. [illegible]

Παράβασις - εως (ἡ) trasgressione, prevaricazione. պատուիրանազանցութիւն, օրինազանցութիւն. [illegible]

Παραβάτης - ου (ὁ) violatore, trasgressore, prevaricatore. օրինազանց, պատուիրանազանց. [illegible]

Παραβατὸς - ἡ - όν. che si può prevaricare, violabile. չպահուելու, լուծանելի (օրէնք). [illegible]

Παραβιάζομαι. M. άσομαι. fare una cosa per violenza. բան մը բռնի ընել. [illegible]

Παραβιάομαι - ῶμαι. M. άσομαι. = *τῷ προηγ.*

Παραβιασμὸς (ὁ) violenza. բռնադատութիւն. [illegible]

Παραβιβάζω. M. άσω. sviare. 2. togliere. Ճամբէ դուրս հանել, խոտորեցընել. 2. վերցնել. [illegible] 2. [illegible] = *Παραβαίνω.*

Παραβλάπτω. M. βλαψω. nuocere da vicino. մօտէն վնասել. [illegible]

Παραβλαστάνω. M. βλαστήσω. germogliare appresso. քովը ծլիլ. [illegible]

Παραβλάστη (ἡ) καὶ

Παραβλάστημα (τὸ) rampollo, pollone d' un albero ծառի մը շառաւիղ՝ բունին վրայ բուսնօղ բարակ ոստ. [illegible]

Παραβλάστησις - εως (ἡ) il germogliare appresso. քովը ծլիլը. [illegible]

Παραβλαστητικὸς καὶ Παραβλαστικὸς-ἡ-όν. che manda sopra dei rampolli. շառաւիղներ արձըկօղ (ծառ). [illegible]

Παράβλεμμα (τὸ) stralunamento. աչքը բանալով դարձնելը. [illegible]

Παραβλέπω. M. βλέψω. stralunare. 2. trascurare, disprezzare. աչըները բանալով դարձընել. 2. զանց առնել, անար-

գէլ . կէօղևէրէնի աւէօ չէվիրմէ . 2 . էհ-մալ էթմէ, համանըղ օլմաք, խօրլամաք ։

Παράβλεψις - εως (ἡ) trascuraggine, disprezzo. զանցառութիւն, անարգելը . էհմալ էթմէ, խօրլամաք . ἴδε καὶ *Παράβλεμμα*

Παραβλήδην, ἐπίῤ. in comparazione, a proporzione, relativamente. բաղդատելով, նայելով . բագաստէն, նազարէն, պէ-նայէն ։

Παράβλημα (τὸ) ciò che si getta innanzi, alimento. առջեւը նետուող իրը, սնունդ, ուտելիք . էօնիւնէ աթըլան նէնէ, եամ, եէյէճէք . 2 . = *Παράῤῥυμα*.

Παραβλητικὸς - ἡ - όν. comparativo. բաղդատական . թէշպիհի ։ — *ικῶς*, ἐπίῤ.

Παραβλητὸς - ἡ - όν. καὶ

Παράβλητος (ὁ, ἡ) comparato. 2. comparabile. բաղդատուած . 2 . բաղդատելի . բագաստըր օլունմուշ . 2 . բագաստըր օլունապիլիր ։

Παραβλύζω. *M*. ύσω. scaturire, scorrere, colare siccome da una scaturigine. աղբիւրի պէս մը պէս բղխել վազել հոսել . աագ կէօզէնէրէն ձայնըղըն կիպի ֆըշ-գըրմաք աքմաք ։

Παραβλὼψ - ῶπος (ὁ, ἡ) stralunato. շեղ . շաշը ։

Παραβοάω - ῶ. *M*. ήσομαι. gridare fortemente. բարձր ձայնով պոռալ . եիւքսէք աւազ իլէ հայգըրմաք ։

Παραβοήθεια (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ

Παραβοηθέω - ῶ. *M*. ήσω. soccorrere da vicino, correre a soccorso sul punto del periglio. մօտէն օգնել, վերահասու վտանգի ատենը օգնութեան վազել . եագընտան եարտըմ էթմէ, թէհլիքէ արասընտա եարտըմա քօշմաք ։

Παραβοήθημα (τὸ) soccorso apportato sul punto del periglio. վերահաս վտանգի ատեն տրուած օգնութիւն . թէհլիքէ արասընտա աւանըլան եարտըմ ։

Παραβολάδην, ἐπίῤ. = *Παραβλήδην*.

Παραβολὴ (ἡ) comparazione, confronto. 2. parabola, allegoria. 3. (ἀριθμτ.) divisione. բաղդատութիւն . 2 . առակ, նմանաբանութիւն, այլաբանութիւն . 3 . բաժանում (թուաբանական) . թէշպիհ, բագաստըր . 2 . մէսէլ, մէնգըպէ, թէմսիլ, մէ-ճազ . 3 . թագսիմ (իլմի հէսապ) ։

Παραβολικῶς, ἐπίῤ. comparativamente. բաղդատելով . բագաստըր թէշպիհ էտէրէք ։

Παραβόλιον, μτγν. ἀντὶ

Παράβολον (τὸ) = *Παρακαταθήκη*.

Παράβολος (ὁ, ἡ) audace, temerario. 2. inopinato, inaspettato. 3. messo a parte, trascurato. յանդուգն, ինքը զինքը ամէն բանի նետող, ամէն վտանգի դիմող . 2 . անկարծ, անակնկալ . 3 . մէկ դի դրուած, չհոգացուած . ճէսարէթլի, կէօզիւ փէք, պէքէրշա, հէր պէր թէհլիքէյէ աթըլըր . 2 . նա-գէհ, պիլմէմէզ . 3 . պէր եանա գօյուլմուշ, էհմալ օլունմուշ ։

Παραβόλως, ἐπίῤ. temerariamente. 2. inopinatamente. յանդգնութեամբ . 2 . յանկարծակի . ճէսարէթլէ իլէ, պէքէրշա . 2 . անսըզըն, նագէհ ։

Παραβομβέω - ῶ. *M*. ήσω. risuonare parimente. նմանապէս հնչել . պէր աւնի էօթմէ ։

Παράβοῤῥος (ὁ, ἡ) percosso a traverso dal vento boreale. կողմնակի քամէն զարնուող բաղխող . աչըգ էք էանընտան փօյրաղ րիւզկեարը էտարուլմուշ եարալը ։

Παραβουλεύομαι. *M*. εύσομαι. risolvere, deliberare malamente. գէշ որոշել առաջարկել գատել . ֆէնա ֆիքիր էթմէ գարար վէրմէ նիյէթ քօյմաք ։

Παραβραβεύω. *M*. εύσω. giudicare qualcuno ingiustamente indegno del premio della lotta. ըմբշամարտութեան յաղթանակին մէկը անիրաւ տեղը անարժան դատել . կիւրէշտէ էննէնէ լէրիլէն պարաքը իւճրէթի պէրէպիլէ հագգը իւրէ նալայըք էյլէմէ ։

Παραβραχὺ, ἐπίῤ. quasi, poco mancò. իբր, գրեթէ, քիչ մնաց որ . հէմէն, աղ գալըր քի ։

Παράβυσμα (τὸ) ciò che s'imbottisce, imbottitura. խոթելով լեցուած բան . թըգըլմըշ տօլտուրուլան նէնէ ։

Παράβυστος (ὁ, ἡ) ficcato, fatto entrare per forza, intruso. Ճորով խոթուած մխուած . զօր իլէ սօգուլմուշ թըգըլմըշ ։

Παραβύω. *M*. υσω. ficcare, far entrare per forza, intrudere, imbottire. Ճորով խոթել մխել լեցնել . զօր իլէ սօգմաք թըգըլմաք տօլտուրմաք ։

Παραβώμιος (ὁ, ἡ) che sta presso l'altare. խորանին քով կեցող . մէհրապըն եանընտա տուրան ։

Παραγγελία (ἡ) commissione. 2. ambizione. յանձնարարութիւն, պատուէր . 2 . իշխանասիրութիւն . ըսմարլը, էմիր . 2 . մանսըպ հէրէսի, հավէսի ։

Παραγγέλλω. *M*. ελῶ. dar commissione, ordinare, ingiugnere. 2. avvisare, annunziare. 3. ambire, brigarsi. յանձնել, հրաման տալ, պատուիրել, ապսպրել . 2 . ազդ առնել, լուր տալ, իմացընել, զգացընել . 3 . հետամուտ լինել (իշխանութեան), մեծութեան ետեւէ ըլլալ . ըսմարլամաք, ըսմարլամագ էթմէ, էմիր էթմէ, պուսսուրմաք . 2 . հապէր վէրմէ, իլան էթմէ . 3 . մանսըպ հէվէսիլէ պէրիշան օլմաք, հաւէսլէ էթմէ ։

Παράγγελμα (τὸ) avvertimento. 2. ordine, precetto. ազդարարութիւն, ծանօթութիւն . 2 . հրաման, պատուէր . իլանէյէթ, հապէր . 2 . էմիր, պույրուլտու, թէմպիհ ։

Παραγγελματικὸς - ἡ - όν. precettivo. պատուիրանական . էմիր պէմպիհէ տայիր ։

Παραγγελματικῶς, ἐπίῤ. imperiosamente. հրամայելով, տիրաբար . հիւքմ իլէ, էմիր էտէրէք ։

Παράγγελσις - εως (ἡ) ordine, precetto. 2. avvertimento. պատուէր, հրաման . 2 . ազդարարութիւն, ծանուցում . էմիր, թէմպիհ . 2 . հապէր, իլանէյէթ ։

Παραγγελτικὸς - ἡ - όν. precettivo, esortativo. պատուիրանական, յորդորական . էմիր էտիճի, էտարէ' սէյլէյէն էօյլէ վէրիճի ։

Παραγένησις - εως (ἡ) venuta, presenza. գալուստ, ներկայութիւն . կէլիշ, հազըրլըգ պուլունմա ։

Παραγεύω. *M*. εύσω. far gustare (poco a

poco). (քիչ քիչ) ճաշակել տալ. (ողոր ողոր) խմցնել։

Παραγηράω-ῶ. *M.* *ασω.* vaneggiare per la vecchiaja. ծերութեանն ափեղցփեղ խօսիլ, զառանցել. խելքը ծերութեան պատճառաւ ուրիշ կողմը գնալ։

Παραγίγνομαι (*γίνομαι*). *M.* *γενήσομαι.* arrivare, intervenire in qualche cosa. 2. assistere, soccorrere. Հասնիլ, բանի մը առաջիկայ ներկայ գտնուիլ. 2. օգնել. պաշտպանել, օգնութեան հասնիլ. 2. օգնութիւն ընել։

Παραγιγνώσκω (*γινώσκω*). *M.* *γνώσομαι.* giudicare contro l' equità. արդարութեան դէմ դատել. անիրաւ դատաստան ընել։

Παραγκαλίζομαι. *M.* *ίσομαι.* abbracciare. Թեւերուն մէջ առնել, գրկել. գրկախառնուիլ։

Παραγκάλισμα (*τὸ*) ciò che s' abbraccia. գրկուած բան. գրկախառնութիւն։

Παραγκωνίζω (*καὶ μσ. ὃ καὶ εὐχρηστότ.*) -*ίζομαι.* *M.* *ίσω-ομαι.* spingere col gomito, allontanare, ributtare. արմկովը հրել, հեռացնել, ի բաց մղել, մերժել. մէկդի ընել, արտաքսել, վանել։

Παραγλύφω. *M.* *γλύψω.* cangiare una scultura. քանդակը փոխել. ուրիշ կերպարանք տալ։

Παραγναθίδιον (*τὸ*) asta della briglia (*Γαλλ.* les branches.) սանձին անցած երկու կողմերը. սանձին երկաթէ կողմերը։

Παραγναθὶς-ίδος (*ἡ*) guanciale. սաղաւարտին այտերը գոցող ականջները. երեսը պաշտպանող թիթեղները։

Παραγνάμπτω. *M.* *γνάμψω.* curvare alla parte opposta. ներհակ կողմը ծռել. շրջել։

Παραγονάτιον (*τὸ*) internodio. եղեգան երկու ծնգաց մէջ եղած միջոցը. հանգոյց։

Παραγοράζω. *M* *άσω.* = *Παροψωνέω.*

Παράγραμμα (*τὸ*) ciò che si scrive contro la regola. կանոնէ դուրս գրուած բան. կանոնին դէմ գրուած բան։

Παραγραφὴ (*ἡ*) postilla. 2. prescrizione. բացատրութիւն լուսանցքի. 2. նախագրութիւն (ժամանակ անցնելով բան մը ստանալու իրաւունք). Հաշիւ, ծանօթ. 2. վաղեմութեան իրաւունք։

Παραγραφικὸς-ἡ-όν. prescrittibile. նախագրելի. վաղեմութեամբ կորսուելու։

Παράγραφος (*ἡ*) (*ἐνν. γραμμή.*) paragrafo. յօդուած, հատուած. գլուխ։

Παραγράφω. *M.* *γράψω.* scrivere appresso. 2. postillare. 3. prescrivere. քովը գրել. 2. լուսանցքը բացատրութիւն մը դնել. 3. նախագրել, նախագրութեան իրաւունքովը ստանալ. կանխել. 2. Հաշիւ ընել. 3. վաղեմութեան իրաւունքով ստանալ։

Παράγυμνος (*ὁ, ἡ*) quasi nudo. գրեթէ մերկ. կիսամերկ։

Παραγυμνόω-ῶ. *M.* *ώσω.* nudare avanti. 2. manifestare առջեւը մերկացնել. 2. յայտնել. առջեւէն մերկացնել. 2. յայտ ընել։

Παράγω. *M.* *ἄξω.* produrre. արտադրել. հառաջ բերել։

Παραγωγὴ (*ἡ*) produzione. արտադրութիւն. հանում։

Παραγωγιάζω. *M.* *άσω.* esigere il pedaggio. անցնելու համար տրուելու բաժը պահանջել. մաքս առնել, կամ մաքսը պահել։

Παραγώγιον (*τὸ*) pedaggio. բաժ անցից. մաքս, կամ մաքս։

Παραγωγὸς (*ὁ, ἡ*) produttivo. արտադրական. հառաջ բերող։

Παράγωγος (*ὁ, ἡ*) (*καὶ ἐπίῤ.*) -*γώγως.* derivativo. ածանցական. ծագող։

Παραδακρύω. *M.* *ύσω.* piangere accanto. քովը լալ. մէկուն քովը լալ։

Παραδαρθάνω. *M.* *δαρθήσομαι.* dormire accanto. քովը քնանալ. մէկուն քովը պառկիլ։

Παράδειγμα (*τὸ*) esempio, modello. օրինակ, տարացոյց. օրինակ, տիպ։

Παραδειγματίζω. *M.* *ίσω.* gastigare qualcuno pubblicamente. ամենուն առջին մէկը պատժել. մէկուն յանցանքը (ուրիշին ալ խրատ ըլլալու) հրապարակել։

Παραδειγματικῶς, *ἐπίῤ.* con degli esempi. օրինակներով. օրինակ ըլլալով։

Παραδειγματισμὸς (*ὁ*) ignominia, gastigo pubblico. ամենուն առջին եղած նախատինք պատիժ. մէկուն յանցանքը (ուրիշին ալ խրատ ըլլալու) հրապարակելով պատժելը։

Παραδειγματώδης-εος (*ὁ, ἡ*) esemplare, esemplativo. օրինակական. օրինակելի։

Παραδείκνυμι καὶ Παραδεικνύω. *M.* *δείξω.* manifestare, palesare. 2. comparare. յայտնել, յայտնի ցուցնել. 2. բաղդատել. ցոյց տալ, նմանցնել. 2. համեմատել։

Παραδειπνέω-ῶ. *M.* *ήσω.* = *Παρασιτέω.*

Παραδείπνια (*τὰ*) pospasto, manicaretto. կերակուրին ընթրելուն մօտ կերուած անուշ բաները կամ պտուղները. աղանդեր։

Παράδεισος (*ὁ*) giardino. 2. parco. 3. Paradiso. պարտէզ. 2. երէոց կայան. 3. Արքայութիւն. պարտէզ. 2. որսատեղի. 3. դրախտ։

Παραδέχομαι. *M.* *δέξομαι.* ricevere, accettare. ընդունիլ. ընդունիլ ընել։

Παραδέω. *M.* *δήσω.* legare accanto. քովը կապել. քովը կապել։

Παραδηλόω-ῶ. *M.* *ώσω.* far conoscere, far sapere, dare ad intendere. ծանուցանել, զեկուցանել, հասկըցընել. իմաց տալ։

Παραδήλωσις-εως (*ἡ*) esposizione. բացատրութիւն. մեկնութիւն։

Παραδιαζεύγνυμι, *M.* *ζεύξω.* separare malamente. գէշ զատել. գէշ զատել։

Παραδιάζευξις-εως (*ἡ*) disgiunzione, separazione viziosa. գէշ յօդի բաժանում, անջատում, գէշ կերպով մը զատելը. գէշ զատում։

Παραδιαιτάομαι-ῶμαι. *M.* *ήσομαι.* vivere insieme con … միատեղ ապրիլ. մէկու մը հետ ապրիլ։

Παραδιακονέω-ῶ. *M.* *ήσω.* servire presso

qualcuno. 2. servire malamente. մէկին քովը ծառայել. 2. գէշ ծառայել. [illegible]

Παραδιαστέλλω. Μ. στελῶ. separare, disunire (fuori del solito). (արտաքսութեան գէմ եղանակաւ մը) զատել՝ տրոհել. (— [illegible])

Παραδιαστολή (ἡ) disgiunzione (fatta fuori del solito). (արտաքսութեան գէմ եղանակաւ եղած) բաժանումն՝ անջատումն. [illegible]

Παραδιατριβή (ἡ) occupazione inutile. անօգուտ զբաղումն՝ գործք. [illegible]

Παραδίδωμι. Μ. δώσω. consegnare. 2. tradire. յանձնել, աւանդել. 2. մատնել. [illegible]

Παραδιηγέομαι - οῦμαι. Μ. ἥσομαι. raccontare di passaggio. հարեւանցի պատմել. [illegible]

Παραδιήγημα (τὸ) καὶ

Παραδιήγησις - εως (ἡ) racconto fatto di passaggio, narrazione superficiale. հարեւանցի եղած պատմութիւն. [illegible]

Παραδιοικέω - ῶ. Μ. ήσω. governare, amministrare malamente. գէշ կառավարել. [illegible]

Παραδιόρθωμα (τὸ) ciò ch' è mal corretto. աղէկ չուղղուած բան. [illegible]

Παραδιόρθωσις - εως (ἡ) correzione cattiva, viziosa. աղէկ չուղղելը, թերի, յոռի ուղղութիւն. [illegible]

Παραδιώκω. Μ. διώξομαι. perseguitare da vicino. մօտէն վռնտել՝ ետեւէն վազել. [illegible]

Παραδοκέω - ῶ. Μ. δόξω. giudicare falsamente. սխալ դատել՝ համարել. [illegible]

Παραδολεσχέω - ῶ. Μ. ήσω. ciarlare fuor del proposito. անտեղաբար շաղակրատել. [illegible]

Παραδοξάζω. Μ. άσω. = *Μεγαλύνω, Θαυμαστόω.* 2. = *Παραδοκέω.*

Παραδοξία (ἡ) ammirazione cagionata da una cosa straordinaria. անսովոր բանէ մը պատճառեալ զարմացմունք. [illegible]

Παραδοξολογέω - ῶ. Μ. ήσω. raccontare delle cose strane, mirabili. անսովոր՝ զարմանալի բաներ պատմել. [illegible]

Παραδοξολογία (ἡ) narrazione strana, mirabile. անսովոր՝ զարմանալի պատմութիւն. [illegible]

Παραδοξολόγος (ὁ, ἡ) che racconta delle cose strane, mirabili. անսովոր՝ զարմանալի բաներ պատմող. [illegible]

Παραδοξοποιέω - ῶ. Μ. ήσω. far delle cose strane, mirabili. անսովոր՝ զարմանալի բաներ ընել. [illegible]

Παραδοξοποιός (ὁ, ἡ) che fa delle cose strane, mirabili. անսովոր՝ զարմանալի բաներ ընող. [illegible]

Παράδοξος (ὁ, ἡ) strano, paradosso, ammirabile, incredibile. անսովոր, բաքանչելի, զարմանալի, չհաւատալու. [illegible] — *δόξως, ἐπίῤ.*

Παραδόσιμος (ὁ, ἡ) trasmesso per tradizione. աւանդութենէ մնացած. [illegible]

Παράδοσις - εως (ἡ) consegna. 2. tradizione. յանձնելը. 2. աւանդութիւն. [illegible]

Παραδοτὸς - ἡ - όν. ἤ

Παράδοτος (ὁ, ἡ) che si può consegnare o trasmettere per tradizione. յանձնուելու կամ աւանդուելու կրցող. [illegible]

Παραδοχή (ἡ) ammissione. 2. acconsentimento. ընդունելը. 2. հաւնիլը, հաւանութիւն. [illegible]

Παραδρομάδην, ἐπίῤ. di passaggio, superficialmente. հարեւանցի. [illegible]

Παραδρομή (ἡ) inavvertenza, svista, il toccare di passaggio una cosa. անզգուշութիւն, անհոգութիւն, հարեւանցիկ առնելը. [illegible]

Παραδυναστεύω. Μ. εύσω. regnare insieme con un' altro. մէկու մը հետ մէկ տեղ տիրել. [illegible]

Παραδύνω καὶ Παραδύομαι. Μ. δύσομαι. insinuarsi. սպրդիլ, սողոսկիլ. [illegible]

Παράδυσις - εως (ἡ) insinuazione, l'insinuarsi. սպրդիլը, սողոսկիլը. [illegible]

Παράδω. Μ. άσω. cantare appresso. քովը երգել. [illegible]

Παραζάω - ῶ. Μ. ζήσομαι. vivere insieme. 2. menare una vita cattiva. միատեղ ապրիլ. 2. գէշ կեանք մը անցընել. [illegible]

Παραζεύγνυμι. Μ. ζεύξω. congiungere. յօդել, լծորդել. [illegible]

Παραζηλόω - ῶ. Μ. ώσω. eccitare l'emulazione. ջանքի բերել, հետամտութեան ձգել, նախանձը գրգռել. [illegible]

Παραζήλωσις - εως (ἡ) emulazione. հետամտութիւն. [illegible]

Παραζητέω - ῶ. Μ. ήσω. cercare, esaminare oltre modo. չափէ դուրս քննել՝ քններ. [illegible]

Παραζώνη (ἡ) budriere, pendagli. սրոյ կապարան՝ գօտի. [illegible]

Παραζώννυμι. Μ. ζώσω. cingere di pendagli. մէջքը թուրի գօտի կապել. [illegible]

Παραζωστρίς - ίδος (ἡ) stiletto, daga.

դաշնակ, շեշտ, սլաք · [illegible] :

Παραθαλασσίδιος καὶ

Παραθαλάσσιος (ττιος) - α - ον. che sta al mare, marittimo. ծովու մօտ եղող, ծովային · տէնիզէ եաքըն օլան, եալըտա օլան ։

Παραθάλπω. Μ. θάλψω, scaldare. տաքցընել · ըսըթմաք, քըզտըրմաք ։

Παραθαῤῥύνω (θαρσύνω). Μ. υνῶ. incoraggiare, animare. քաջալերել, սիրտ տալ · եիւրէք՝ ճէսարէթ վէրմէք ։

Παραθεάομαι - ῶμαι. Μ. άσομαι. confrontare. բաղդատել · պէրապէր էթմէք ։

Παραθέλγω. Μ. θέλξω. attirarsi. իրեն քաշել՝ յանկուցանել · քէնտիսինէ չէքմէք՝ ճէլպ էթմէք ։

Παράθεμα (τὸ) = Παράθεσις.

Παραθεμιστεύω. Μ. εύσω. agire contro le leggi. օրինաց դէմ գործել · գանունլարա մուղայիր հարէքէթ էթմէք ։

Παραθερμαίνω. Μ. ανῶ. scaldare assai. խիստ տաքցընել · զիյատէ քըզտըրմաք ։

Παράθερμος (ὁ, ἡ) molto riscaldato. խիստ տաքցած · զիյատէ քըզմըշ՝ ըսընմըշ ։

Παράθεσις - εως (ἡ) comparazione. 2. le vivande esposte sulla tavola. 3. deposizione. 4. citazione. բաղդատութիւն · 2 · սեղանը դրուած կերակուրներ · 3 · աւանդ դնելը · 4 · յիշատակութիւն, վկայութիւն մատենագրաց · թէշպիհ, պէրապէր · 2 · սօֆրայա գօնուլան եէմէքլէր · 3 · էմանէթ գօյմաք · 4 · զիքր էթմէք, շէհատէթի մուսաննիֆ ։

Παραθετικὸς - ὴ - όν. comparativo. բաղդատական · իսմի թէֆզիլ ։

Παραθέω. Μ. θεύσομαι. correre accanto. 2. percorrere, scorrere. քովը վազել · 2 · վազել անցնիլ · եանընտա գօշմագ · 2 · գօշարագ կէչմէք ։

Παραθεωρέω - ῶ. Μ. ήσω. osservare da vicino. 2. comparare. 3. trascurare. մօտէն դիտել · 2 · բաղդատել · 3 · անտես զանց առնել · եագընտան նազար էթմէք · 2 · պէրապէր էթմէք · 3 · տիգգաթ էթմէմէք, իհմալ էթմէք ։

Παραθήγω. Μ. θήξω. = Παρακονάω. 2. *= Παραθαῤῥύνω.*

Παραθήκη (ἡ) deposito. աւանդ · էմանէթ ։

Παραθιγγάνω. Μ. θίξω, toccare leggiermente, di passaggio, lambire. (*Γαλλ.* effleurer). հարեւանցիկ առնել, քերել անցնիլ · եանաշըգըր՝ տօգունմագ՝ կէչմէք, [illegible] կէչմէք ։

Παραθρασύνω. Μ. υνῶ. rendere troppo audace. խիստ ժպիրհ ընել · զիյատէ ճիւրէթլէնտիրմէք, [illegible] էթմէք ։

Παράθραυσμα (τὸ) pezzo, frammento. կտոր, բեկոր · [illegible] ։

Παραθραύω. Μ. θραύσω. rompere, spezzare. կոտրել, կոտրատել · [illegible] ։

Παραθριγκίζω Μ. ίσω. seperare con de' bastioni. պատնէշ կանգնել, պատնէշով զատել · մէթէրիզ գուրմագ, մէթէրիզ իլէ այըրմագ ։

Παραιβασία, Παραίβασις κτλ. ἀντὶ Παράβασις κτλ.

Παραιθύσσω. Μ. ύξω. infiammare, eccitare. բռնկցընել, գրգռել · ալեւլենտիրմէք, թահրիք էթմէք ։

Παραίνεσις - εως (ἡ) esortazione, avvertimento. խրատ, յորդորակ · նասիհաթ, էօյիւտ ։

Παραινετὴρ × ἀντὶ

Παραινέτης - ου (ὁ) esortatore, che avverte. խրատող, յորդորող · էօյիւտ՝ նասիհաթ վէրէն ։

Παραινετικὸς - ὴ - όν. (καὶ ἐπίῤ) - ικῶς. esortativo, ammonitorio. խրատական, յորդորական · նասիհաթ՝ էօյիւտ վէրիճի ։

Παραινέω - ῶ. Μ. αινέσω. esortare, ammonire. խրատել, յորդորել · էօյիւտ՝ նասիհաթ վէրմէք ։

Παραινίσσομαι (ττομαι). Μ. αἰνίξομαι. esprimere enigmaticamente. առեղծուածով բան մը արտայայտել · րէմզ իլէ [illegible] ։

Παραίρεσις - εως (ἡ) l'azione di togliere. վերցընելը, առնելը · գալտըրմա, ալմա ։

Παραιρέω - ῶ. Μ. ήσω. togliere. առնել, վերցընել · ալմագ, գալտըրմագ ։

Παραίρημα (τὸ) ciò che si toglie. վերցուած իրք · գալտըրըլան նէսնէ ։

Παραισθάνομαι. Μ. αισθήσομαι. comprendere. 2. sentire falsamente. մտքով բռնել · 2 · սխալ զգալ · ֆէհմ իլէ [illegible] · 2 · եանլըշ տույմագ ։

Παραιτέομαι - οῦμαι. Μ. ήσομαι. domandare, supplicare. 2. rinunziare. 3. fare scuse, scusarsi. խնդրել, աղաչել, մաղթել · 2 · հրաժարիլ · 3 · թողութիւն խնդրել, ինքը զինքը արդարացընել · տիլէմէք, եալվարմագ, նիազ էթմէք · 2 · ֆարիղ օլմագ, [illegible] · 3 · էօզիւր տիլէմէք, քէնտիսինի [illegible] ։

Παραίτησις - εως (ἡ) rinunzia, scusa. հրաժարում, ջատագովութիւն անձին · [illegible], էօզիւր տիլէմէ ։

Παραιτητὴς - οῦ (ὁ) intercessore, mediatore. միջնորդ, բարեխօս · շէֆաաթճի ։

Παραιτητικὸς - ὴ - όν. deprecativo. մաղթողական, աղերսական · րիճայա նիյազա մէնսուպ ։

Παραιτία (ἡ) secondaria causa. երկրորդական պատճառ · իքինճի սէպէպ ։

Παραίτιος - α ἢ ος - ον. che è in parte la causa, partecipe, concausa. բուն մասին պատճառ եղող, հաղորդակից, պատճառակից · պիր պարչա սէպէպ օլան, հիսսէտար, հէմսէպէպ ։

Παραιωρέω - ῶ. Μ. ήσω. appendere accanto. քովը կախել · եանընտա ասմագ ։

Παραιώρησις - εως (ἡ) l' azione d' appendere accanto. քովը կախելը · եանընտա ասմագլըգ ։

Παρακαθέζομαι. Μ. εδοῦμαι. = Συγκάθημαι.

Παρακαθεκτικὸς - ὴ - όν. tenace, che ha la forza di ritenere. բռնող, կասեցընող · թութան, ալը գօյան ։

Παρακαθεύδω. Μ. ευθήσω. = Παρακοιμάομαι.

Παρακάθημαι. Μ. καθεσθήσομαι. sedere accanto. քովը նստիլ · եանընտա օթուրմագ ։

Παρακαθίζω. Μ. ίσω. mettere o mettersi

a sedere accanto. քովը նստեցընել կամ նստիլ. եանընտա օթուրթմագ եախօտ օթուրմագ:

Παρακαθίημι. *M.* *καθήσω.* lasciare appeso, lasciar cadere. կախած ձգել, իյնալու ձգել, թող տալ. ասըլը պըրագմագ, պըրագըպ տիւշիւրմէք:

Παρακαθίστημι. *M.* *στήσω.* mettere, porre accanto. քովը դնել. եանընա գօմագ:

Παρακαίριος καὶ

Παράκαιρος (ὁ, ἡ) intempestivo. 2. eccessivo. տարաժամ. 2. անչափ, չափազանց. վագըթսըզ. 2. օրանսըզ, իֆրաթ:

Παρακαίρως, *ἐπίῤ.* intempestivamente, fuor di proposito. 2. eccessivamente. ատենէ դուրս, տարադէպ. 2. չափէ դուրս. վագթընտան տըշարը, վագըթսըզ, նամիւնասիպ. 2. իֆրաթ, օրանսըզճա:

Παρακαίω. *M.* *καύσω.* ardere intieramente. բոլորովին էրել. պիւթիւնիւն եագմագ:

Παρακαλέω - *ῶ.* *M.* *καλέσω.* pregare. 2. invitare. 3 confortare. աղաչել. 2. Հրաւիրել. 3. մխիթարել. եալվարմագ. 2. տավէթ էթմէք. 3. թէսէլլի վէրմէք:

Παρακαλπάζω. *M.* *άσω.* tenere il cavallo dalla briglia. ձիուն սանձը բռնել. աթըն տիզկինինի թութմագ:

Παρακάλυμμα (τὸ) velo. 2. pretesto. քող. 2. պատճառանք, պատրուակ. էօրթիւ. 2. պահանա, վէսիլէ:

Παρακαλύπτω. *M.* *ύψω.* velare. սքօղել, ծածկել. էօրթմէք:

Παρακάμπτω. *M.* *κάμψω.* sfuggire, evitare. փախչել, խորշել. գաչմագ, սագընմագ, ճէքինմէք:

Παρακανθίζω. *M.* *ίσω.* avere delle spine in ogni lato. ամէն կողմը փուշ ունենալ. հէր եանը թիքէնլի օլմագ:

Παρακαταβαίνω. *M.* *βήσομαι.* scendere da ... տեղէ մը իջնալ. պիր եէրտէն էնմէք:

Παρακαταβάλλω. *M.* *βαλῶ.* depositare. 2. buttare, lasciare cadere աւանդ դնել. 2. նետել, իյնալու թող տալ. էմանէթ գօմագ. 2. ֆըրլաթմագ, պըրագըպ տիւշիւրմէք:

Παρακαταθήκη (ἡ) deposito. աւանդ. էմանէթ:

Παρακαταθνήσκω. *M.* *θανοῦμαι.* morire accanto. քովը մեռնիլ. եանընտա էօլմէք:

Παρακατακλίνω. *M.* *ινῶ.* mettere a sedere o coricare accanto. քովը նստեցընել կամ պառկեցընել. եանընտա օթուրթմագ եախօտ եաթըրմագ:

Παρακαταλέγομαι. *M.* *λέξομαι.* coricarsi, dormire accanto. քովը պառկիլ՝ քնանալ. եանընտա եաթմագ՝ ույումագ:

Παρακαταλείπω. *M.* *λείψω.* lasciare in dietro. ետեւ ձգել. կէրիյէ պըրագմագ:

Παρακαταπήγνυμι. *M.* *πήξω.* ficcare accanto. քովը խոթել՝ մխել. եանընա սօգմագ:

Παρακαταρτύομαι. *M.* *ύσομαι.* comporre. բաղադրել. թէրթիպ էթմէք:

Παρακατάστασις (ἡ) deposito. աւանդ. էմանէթ:

Παρακατάσχεσις - *εως* (ἡ) ritenzione. բռնելը, կասեցընելը. թութմա, ալը գօմա:

Παρακατατίθημι. *M.* *καταθήσω.* depositare. աւանդ ձգել. էմանէթ պըրագմագ:

Παρακαταχράομαι - *ῶμαι.* *M.* *χρήσομαι.* abusarsi. չարաչար գործածել, գէշի գործածել. ֆէնայա գուլլանմագ:

Παρακάτειμι. *M.* *κάτειμι.* scendere più abbasso. աւելի վար իջնալ. տահա աշաղը էնմէք:

Παρακατέχω. *M.* *καθέξω.* ritenere. կասեցընել, բռնել կենալ. ալը գօմագ:

Παρακατορύσσω (ττω.) *M.* *ορύξω.* scavare accanto. քովը բրել՝ փորել. եանընտա գազմագ՝ չուգուր աչմագ:

Παρακαττύω. *M.* *ύσω.* preparare. պատրաստել. հազըրլամագ:

Παράκειμαι. *M.* *κείσομαι.* essere situato accanto, essere vicino. քովը զետեղած՝ մօտ ըլլալ. եանընտա գօնուլմուշ՝ եէրլէշմիշ՝ եագըն օլմագ:

Παρακελεύομαι. *M.* *εύσομαι.* esortare. 2. incoraggiare, ordinare, ingiugnere. յորդորել. 2. սիրտ տալ, հրամայել, ապսպրել. էօյիւթ վէրմէք. 2. ճէսարէթ վէրմէք, պույուրմագ, ըսմարլամագ:

Παρακέλευσις - *εως* (ἡ) esortazione, incoraggiamento. յորդորակ, քաջալերութիւն. էօյիւթ, ճէսարէթ վէրմէ:

Παρακέλευσμα (τὸ) mezzo per incoraggiare. քաջալերութեան միջոց. ճէսարէթ վէրմէք իչին գուլլանըլան եօլ՝ վէճհ:

Παρακελευσματικὸς - *ὴ* - *όν.* (*καὶ ἐπίῤ.*) - *ικῶς.* = *Παρακελευστικός.*

Παρακελευσμὸς (ὁ) = *Παρακέλευσις.*

Παρακελευστὴς - *οῦ* (ὁ) che esorta, incoraggiante. յորդորող, քաջալերող. էօյիւթ՝ ճէսարէթ վէրէն:

Παρακελευστικὸς - *ὴ* - *όν.* (*καὶ ἐπίῤ.*) - *ικῶς.* esortativo, incoraggiante. յորդորական, քաջալերող. էօյիւթ վէրիճի՝ ճէսարէթ վէրիճի:

Παρακελητίζω. *M.* *ίσω.* correre a cavallo d' appresso. ձիով քովէն վազել. աթ իլէ եանընտան գօշմագ:

Παρακενόω - *ῶ.* *M.* *ώσω.* vuotare intieramente. բոլորովին պարպել. պիւթիւնիւն պօշալթմագ:

Παρακεντέω - *ῶ.* *M.* *ήσω.* pungere, pertugiare dal lato. քովէն խոթել՝ ծակել. եանընտան սօգմագ՝ տէլմէք:

Παρακέντησις - *εως* (ἡ) paracentesi (*Γαλλ.* ponction). շիճկահանութիւն (ջրգողի մը փորը ծակելը՝ մէջի ժողվուած ջուրը դուրս հանելու համար). իսթիսգայի ուղրայան քիմսէնին գարընընը տէլիպ՝ անտա պիրիքէն սույու չըգարմագ իչին:

Παρακεντητήριον (τὸ) trocarre. շիճկահան. իսթիսգալըլըն գարընընը տէլէճէք ալէթ:

Παρακερδαίνω. *M.* *κερδανῶ ἢ κερδήσομαι.* guadagnare ingiustamente. անիրաւաբար շահիլ. նէհագ եէրէ գազանմագ:

Παρακινδύνευσις - *εως* (ἡ) l' esporsi a pericoli, arrischiamento. ինքը զինքը վտանգի մէջ դնելը. քէնտինի թէհլիքէյէ գօման:

Παρακινδυνευτικὸς - *ὴ* - *όν.* (*καὶ ἐπίῤ.*) - *ικῶς.* che s'azzarda, che s'espone a'

pericoli. ինքը զինքը վտանգի մէջ դնող. [illegible]

Παρακινδυνεύω. *M.* *εύσω.* azzardare, arrischiarsi, esporsi a' pericoli. ինքը զինքը վտանգի մէջ նետել. [illegible]

Παρακίνδυνος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*) *-ύνως.* pericoloso, azzardoso. վտանգաւոր. [illegible]

Παρακινέω-ῶ. *M.* *ήσω.* muovere. 2. scuotere. 3. incitare. շարժել. 2. ցնցել. 3. գրգռել. [illegible] (*πθ.* *ἀμτβτ.*) essere fuori di se, essere folle. փախցընել, խենթանալ. [illegible]

Παρακινητικὸς-ὴ-όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) *-ικῶς.* mentecatto. մոլաթափ. [illegible]

Παρακλαίω. *M.* *κλαύσω.* piangere senza motivo. առանց պատճառի լալ. [illegible]

Παρακλείω. *M.* *κλείσω.* escludere. դուրս ընել ու գոցել. [illegible]

Παρακλέπτω. *M.* *κλέψω.* rubare di soppiatto. կամացուկ մը՝ չուտով մը գողնալ. [illegible]

Παράκλησις-εως (ἡ) preghiera. 2. conforto. աղաչանք, մաղթանք. 2. մխիթարութիւն. [illegible] 2. [illegible]

Παρακλητικὸς-ὴ-όν. esortativo. 2. consolatorio. յորդորական. 2. մխիթարական. [illegible] 2. [illegible]

Παράκλητος (ὁ, ἡ) difensore, ajutante, consolatore, avvocato. պաշտպանող, օգնող, մխիթարող, փաստաբան. [illegible] (*οὐσ.*) (*Γρφ.*) Paraclito, lo Spirito Santo. Մխիթարիչ, Հոգին սուրբ. [illegible]

Παρακλήτωρ-ορος (ὁ, ἡ) che esorta, conforta, intercede. յորդորող, մխիթարող, բարեխօսող. [illegible]

Παρακλίνω. *M.* *κλινῶ.* metter a sedere o a coricare accanto. քովը նստեցընել կամ պառկեցընել. [illegible]

Παρακλίτης-ου (ὁ) che siede a tavola presso di... սեղանը մէկին քովը նստող. [illegible]

Παρακμάζω. *M.* *άσω.* perdere il suo vigore, la sua vivacità. առուգութիւնը՝ կենդանութիւնը կորսնցընել. [illegible]

Παράκμασις-εως (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Παρακμαστικὸς-ὴ-όν. che cominciò a perdere il suo vigore. առուգութիւնը կորսնցնելու սկսած. [illegible]

Παρακμὴ (ἡ) decadenza, perdita del vigore. ինկնալը, առուգութիւնը կորսնցընելը. [illegible]

Παρακνήμιον (τὸ) l' osso esteriore della gamba. ոլոք, սրունքին դուրսի ոսկրը. [illegible]

Παρακνίζω. *M.* *ίσω.* pizzicare. 2. eccitare, irritare. կամըթել. 2. գրգռել, գրգռել. [illegible] 2. [illegible]

Παρακοὴ (ἡ) disobbedienza. անհնազանդութիւն. [illegible]

Παρακοιμάομαι-ῶμαι. *M.* *ήσομαι.* dormire insieme. մէկ տեղ քնանալ. [illegible]

Παρακοίμημα (τὸ) *καὶ*

Παρακοίμησις-εως (ἡ) il dormire allato insieme. քովը մէկ տեղ քնանալը. [illegible]

Παρακοιμητὴς-οῦ (ὁ) che dorme accanto insieme. 2. sentinella. քովը մէկտեղ քնացող. 2. գիշերապահ. [illegible] 2. [illegible]

Παρακοιμίζω. *M.* *ίσω.* mettere a dormire, a coricare insieme. մէկտեղ քնացընել՝ պառկեցընել. [illegible]

Παρακοιμιστὴς-οῦ (ὁ) colui che mette a dormire, a coricare allato, ruffiano. քովը քնացընող, պառկեցընող, կաւատ. [illegible]

Παρακοιτέω-ῶ. *M.* *ήσω.* = *Παρακοιμάομαι.*

Παρακοίτης-ου (ὁ) marito. էրիկ. [illegible]

Παράκοιτις-ιος (ἡ) moglie. կնիկ. [illegible]

Παράκοιτος (ὁ, ἡ) = *Παρακοίτης-άκοιτις.*

Παρακολλάω-ῶ. *M.* *ήσω.* incollare insieme. մէկ տեղ սոսնձել. [illegible]

Παρακόλλημα (τὸ) ciò che s' incolla insieme. մէկ տեղ սոսնձով կցուած իրք. [illegible]

Παρακόλλησις-εως (ἡ) τὸ οὐσ. το. *Παρακολλάω.* incollamento. սոսնձելը. [illegible]

Παρακολλητικὸς-ὴ-όν. proprio ad incollare, glutinoso. սոսնձելու յարմար, սոսընձային. [illegible]

Παρακολουθέω-ῶ. *M.* *ήσω.* accompagnare d' appresso. 2. comprendere. 3. esser d' accordo, acconsentire. քովէն երթալ՝ ուղեկցիլ. 2. մտքով ըմբռնել, իմանալ. 3. միաբան՝ միահաւան ըլլալ. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Παρακολούθημα (τὸ) conseguenza, sequela. Հետեւութիւն. [illegible]

Παρακολούθησις-εως (ἡ) seguitamento. Հետեւողութիւն. [illegible]

Παρακολουθητικὸς-ὴ-όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) *-ικῶς.* consecutivo. Հետեւորդ. [illegible]

Παρακομιδὴ (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ

Παρακομίζω. *M.* *ίσω.* portare, trasportare, passare d' appresso. քովէն բերել՝ կրել՝ անցընել. [illegible]

Παρακομιστὴς-οῦ (ὁ) che trasporta d' avanti. առջեւէն կրող. [illegible]

Παράκομος (ὁ, ἡ) capelluto. մազոտ. [illegible]

Παρακονάω-ῶ. *M.* *ήσω.* aguzzare. սրել. [illegible] (*κυρ.* *καὶ* *μτφρ.*)

Παρακοντίζω. *M.* *ίσω.* dardeggiare contro ... *մէկին նետ նետել.* [illegible]

Παρακοπὴ (ἡ) delirio, follia. *խելութիւն, խենթութիւն.* [illegible]

Παράκοπος (ὁ, ἡ) folle, mentecatto. *խեւ, մոլաթափ.* [illegible]

Παρακόπτω. *M.* *όψω.* coniare della moneta falsa. 2. falsificare, ingannare. 3. divenire folle, impazzire. *սուտ սատակ կոխել. 2. խարդախել, խաբել. 3. խենթենալ.* [illegible]

Παρακορέω-ῶ. *M.* *ήσω.* pulire scopando. *աւլել մաքրել.* [illegible]

Παράκοσμος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*)-*κόσμως.* indecente. *անվայել.* [illegible]

Παράκουσμα (τὸ) falsa dottrina, cosa malamente intesa. *սխալ վարդապետութիւն, աղէկ չհասկցուած բան.* [illegible]

Παρακούω. *M.* *ακούσομαι.* sentire male. 2. ascoltare secretamente, origliare. 3. disubbidire. *գէշ լսել, աղէկ չիմանալ. 2. գաղտուկ մտիկ ընել. 3. չհնազանդիլ, չանսալ.* [illegible]

Παρακρατέω-ῶ. *M.* *ήσω.* ritenere presso. *քովը բռնել՝ կեցընել.* [illegible]

Παρακρεμάννυμι. *M.* *κρεμάσω.* appendere accanto. *քովը կախել.* [illegible]

Παράκρημνος (ὁ, ἡ) dirupato, discosceso, trabocchevole. *գահավէժ, սեպացեալ, գառ (տեղեր).* [illegible]

Παρακρίνω. *M.* *κρινῶ.* avvicinare due cose insieme per confrontare. 2. comparare, confrontare. *երկու բանը մէկզմէկու քով բերել բաղդատելու համար. 2. բաղդատել.* [illegible]

Παρακροάομαι-ῶμαι. *M.* *άσομαι.* = *Παρακούω.*

Παρακρόασις-εως (ἡ) disubbidienza. *անհնազանդութիւն.* [illegible]

Παρακροατὴς-οῦ (ὁ) disubbidiente. 2. colui che dà una cattiva interpretazione a quel che ha sentito. *անհնազանդ. 2. լսած բանին գէշ մեկնութիւն տուող.* [illegible]

Παρακροκίζω. *M.* *ίσω.* avere qualche somiglianza col colore del zafferano. *քիչ մը քրքումի գունին նմանիլ.* [illegible]

Παρακροτέω-ῶ. *M.* *ήσω.* incoraggiare con degli applausi. 2. applaudire con rumore. *ծափ զարնելով սիրտ տալ. 2. փաթռտոցով ծափ զարնել.* [illegible]

Παράκρουσις-εως (ἡ) spinta. 2. inganno, frode, supplantazione. *հրել. 2. դաւ, նենգ.* [illegible] 3. = *Παρακοπή.*

Παρακρουστικὸς-ὴ-όν. (*καὶ ἐπίῤ.*)-*ικῶς.* atto ad ingannare. 2. che apporta del delirio, dell'alienazione di mente. *խաբելու յարմար. 2. ուշաբարձութիւն՝ խելութիւն բերող՝ պատճառող.* [illegible]

Παράκρουστος (ὁ, ἡ) alienato di mente, folle. *բախուկ, խեւ.* [illegible]

Παρακρούω καὶ (*μσ.*)-*κρούομαι.* *M.* *κρούσω-ομαι.* spingere, sospingere. 2. ingannare, supplantare. 3. alienare la mente, far cadere in delirio. *հրել. 2. խաբել. 3. խենթեցընել.* [illegible]

Παρακταῖος-α-ον. = *Παράκτιος.*

Παρακτάομαι-ῶμαι. *M.* *ήσομαι.* acquistare, possedere inoltre. *առջինէն զատ՝ ուրիշ բան մ'ալ վաստըկիլ, ստանալ.* [illegible]

Παράκτιος-α-ον. marittimo. *ծովափնեայ.* [illegible]

Παρακύπτω. *M.* *κύψω.* guardare d'appresso abbassando la testa. 2. affaciarsi per la finestra per vedere qualche cosa. 3. dar un'occhiata. *գլուխը ծռելով քովէն նայիլ. 2. պատուհանէն գլուխը հանել բանի մը նայելու համար՝ կարկառիլ. 3. հարեւանցի նայել, նայիլ անցնիլ.* [illegible]

Παράκυψις-εως (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Παράκωφος (ὁ, ἡ) alquanto sordo, sordastro. *քիչ մը խուլ, ծանրալուր.* [illegible]

Παρακωχὴ (ἡ) = *Παροχή.*

Παραλαλέω-ῶ. *M.* *ήσω.* delirare, vaneggiare. *զառանցել, բաջաղել, ափեղցփեղ խօսիլ.* [illegible]

Παραλαμβάνω. *M.* *λήψομαι.* ricevere da qualcheduno. *մէկէն ընդունիլ՝ առնել.* [illegible]

Παραλάμπω. *M.* *λάμψω.* risplendere d'appresso. *քովէն փայլիլ.* [illegible]

Παράλαμψις-εως (ἡ) macchia lucida, che si forma nell'iride dell'occhio. *աչքի ծիածանին վրայ գոյացող փայլուն բիծ.* [illegible]

Παραλανθάνω. *M.* *λήσω.* nascondersi presso. *քովը պահուըտիլ.* [illegible]

Παραλέγω. *M.* *λέξω.* (*σπν. ἐνεργ.*) = *Παραλαλῶ.* 2. (*συνηθ. μσ.*) = *Παρατίλλω.* 2. costeggiare. 2. dormire insieme, congiungersi. *ցամաքին մօտ նաւարկել. 2. մէկ տեղ պառկիլ՝ քնանալ, զուգիլ.* [illegible]

Παραλειπτικὸς-ὴ-όν. solito a tralasciare,

ad omettere. սակս զանց առնող՝ թող տուող. Վազ կէչէյի՝ պիր եանա պըրագըմա-ղը՝ պըրագըճ կէչէյի ագըլլը, եհմալճը։

Παραλείπω. M. λείψω. omettere, tralasciare. զանց առնել, թող տալ. պըրագըբ կէչէր, եհմալ էտէր։

Παράλειψις - εως (ἡ) omissione, tralasciamento. զանցառութիւն, թողուլ անցնիլը. եհմալճըլըգ, պըրագըբ կէչմէ։

Παραλήγω. M. λήξω. essere il penultimo. վերջընթեր ըլլալ. սօն եաքընը օլմագ։

Παραληπτὸς - ὴ - όν. che si può o si deve ricevere. ընդունելի. գապուլ օլունապիլիր՝ եախօտ օլունմալը։

Παραλήπτωρ - ορος (ὁ) che riceve, ricevitore. ընդունող. գապուլ էտէն։

Παραληρέω - ῶ. M. ήσω. = Παραλαλῶ.

Παραλήρησις - εως (ἡ) delirio. զառանցանք, խելայեղութիւն. սայըգլամա, տէլիլիք։

Παράληψις - εως (ἡ) ricevimento. ընդունելը. գապուլ էթմէ։

Παράλιμνος (ὁ, ἡ) che si trova accanto d'una palude. ճախճի քով գտնուող. պաթագ՝ չամուրլու կէօլ եանընտա պուլունան։

Παράλιος - α - ον. marittimo. ծովափնեայ. տէնիզ գըյըսընտա պուլունան։

Παραλίσκομαι. M. ἁλώσομαι. essere sorpreso sul fatto. բան մը ընելու ատենը բռնուիլ՝ ձեռք իյնալ. պիր շէյ էթտիյի անտէ թութուլմագ՝ էլէ կէչմէք։

Παραλιώτης - ου (ὁ) che abita nelle coste del mare. ծովու եզերները բնակող. տէնիզ գըյըսընտա սաքին օլան։

Παραλλαγὴ (ἡ) = Παράλλαξις.

Παράλλαγμα (τὸ) = Παράλλαξις.

Παράλλακτος (ὁ, ἡ) mutato, mutabile. փոխուած, փոփոխելի. տէյիշիլմիշ, թէպտիլ օլունուր, թէպտիլլիթ գապիլ։

Παραλλὰξ, ἐπίῤ. alternativamente. փոխ փոխ, փոխանակաւ. նէօպէթ իլէ, սըրա սըրա։

Παράλλαξις - εως (ἡ) differenza, cangiamento, variazione. տարբերութիւն, փոփոխութիւն, փոխանակութիւն. ֆարգ, տէյիշիքլիք, թէպտիլաթ։

Παραλλάσσω (ττω.) M. άξω. alternare, mutare, variare. 2. differire. փոխանակել, փոխել, փոփոխել. 2. զանազանիլ, տարբերիլ. նէօպէթ իլէ՝ սըրա սըրա տէյիշմէք, թէպտիլ էթմէք. 2. ֆէրգլի օլմագ։

Παραλληλία (ἡ) τὸ οὐσ. τ. Παράλληλος.

Παραλληλίζω. M. ίσω. mettere in parallello. հաւասար հեռաւորութեամբ զետեղել՝ դնել. մուազի գօյմագ, արասը պիր օլչիւ եուգարը տէյիշմէ՝ էպէտիյէն էշիթ։

Παραλληλισμὸς (ὁ) parallelismo. 2. confronto. զուգահեռականութիւն. 2. բաղդատութիւն. մուազիլիք. 2. մուգայէսէ, թէշպիհ։

Παραλληλόγραμμον (τὸ) parallelogrammo. զուգահեռագիծ. տէօրթ եանը մուազի շէքլ, գարշը գարշըյա պիր պիրինէ մուսավի օլան։

Παράλληλος (ὁ, ἡ) paralello. զուգահեռական. մուազի, արասը պիր։

Παραλλήλως, ἐπίῤ. in paralello. զուգահեռականութեամբ. մուազի օլարագ։

Παραλογία (ἡ) inganno, pretesto. խաբէութիւն, պատճառանք. թէլպիսլիք, պահանա։

Παραλογίζομαι. M. ίσομαι. supputare male. 2. ragionare falsamente, ingannare con de' paralogismi. սխալ հաշուել. 2. սխալ տրամաբանել, սխալ տրամաբանութենով խաբել. եանլըշ հէսապ էթմէք. 2. եանլըշ գըյաս՝ տէլիլլէր էթմէք, թէշվիշ իլէ ալտաթմագ։

Παραλογισμὸς (ὁ) supputazione erronea. 2. falso ragionamento, paralogismo. սխալ հաշիւ. 2. թիւր՝ սխալ տրամաբանութիւն. եանլըշ հէսապ. 2. եանլըշ գըյաս՝ տէլիլ։

Παραλογιστὴς - οῦ (ὁ) che inganna con de' paralogismi. թիւր տրամաբանութիւններով խաբող. եանլըշ գըյասլը տէլիլլէր իլէ ալտատան։

Παραλογιστικὸς - η - όν. = Σοφιστικός.

Παραλογιστὸς - ὴ - όν. facile ad esser ingannato con de' paralogismi. թիւր ձեռնարկութիւններով դիւրաւ խաբուող. եանլըշ գըյասլը տէլիլլէր իլէ գօլայ ալտանան։

Παράλογος (ὁ, ἡ) contrario alla ragione, assurdo, inopinato, straordinario. բանականութեան՝ մտքի դէմ, անտեղի, անակընկալ, անսովոր. էգըլէ՝ ագըլ խըլաֆ, մունասեպէթսիզ, ումուլմազ, ատէթտէն խարիճ. — *λόγως, ἐπίῤ.*

Πάραλος (ὁ, ἡ) = Παράλιος.

Παραλούω. M. ούσω. lavare appresso. քովը լուալ. եանընտա եըգամագ։

Παραλυγίζω. M. ίσω. = Παραστρέφω.

Παραλυπέω - ῶ. M. ήσω. affliggere, molestare. վշտացնել, նեղել, տաղտկացնել. ճէֆա վէրմէք, ուքէնտիրմէ գօյմագ։

Παράλυσις - εως (ἡ) allentamento. 2. paralisia. թուլնալը. 2. անդամալուծութիւն. կէվշէմէ. 2. գէօթիւրիւմլիւք, ֆէլճ։

Παραλυτικὸς - ὴ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. paralitico. անդամալոյծ. գէօթիւրիւմ, մէֆլուճ։

Παράλυτος (ὁ, ἡ) sciolto. 2. paralitico. քակուած. 2. անդամալոյծ. չէօզիւլմիւշ. 2. գէօթիւրիւմ։

Παραλυτρόω - ῶ καὶ (μσ.) - λυτρόομαι - οῦμαι. M. ώσω - ομαι. redimere insieme. մէկտեղ փրկել (փրկանօք). պիրլիքտէ գուրթարմագ (պէհա իլէ)։

Παραλύω. M. λύσω. sciogliere. 2. allentare. 3. cagionare della paralisia. 4. liberare. քակել. 2. թուլցընել. 3. անդամալոյծ ընել. 4. փրկել, խալըսել. չէօզմէք. 2. կէվշէթմէք. 3. գէօթիւրիւմ պըրագմագ. 4. գուրթարմագ, խէլաս էթմէք։

Παραμαρτάνω. M. αμαρτήσομαι. fallire. վրիպել. եանըլմագ, պօշա չըգմագ։

Παραμαρτυρία (ἡ) = Παραγραφή.

Παραμεθίημι. M. μεθήσω. lasciare a parte. մէկ դի ձգել. պիր եանա պըրագմագ։

Παραμείβω καὶ (μσ.) - αμείβομαι. M. αμείψω - ομαι. = Παραλλάττω.

Παραμελέω - ῶ. M. ήσω. trascurare interamente. գլխովին զանց առնել՝ չհոգալ.

[illegible] իհմալ էթմէք՝ վազիֆէսինի օլ-մագ:

Παραμένω. *M.* *μενῶ.* restare presso. 2. perseverare, durare, insistere. քովը մնալ. 2. յարատեւել, տեւել, կալ մնալ, դիմանալ. եանընտա գալմագ. 2. տէվամ էթմէք, տայանմագ:

Παράμεσος (ὁ, ἡ) che sta presso il mezzo. միջինին քովը եղող. օրթադաքինին եանընտա օլան:

Παραμετρέω-ῶ. *M.* *ήσω.* misurare colla medesima misura. 2. comparare. 3. ricompensare. 4. misurare ingiustamente. նոյն չափով չափել. 2. բաղդատել. 3. փոխարինել. 4. անիրաւաբար չափել. պիր էօլչիւ իլէ էօլչմէք. 2. թէշպիհ էթմէք. 3. մուգապէլէսինի վէրմէք. 4. հիլլէ իլէ էօլչմէք:

Παραμήκης-εος (ὁ, ἡ) bislungo. երկայնաձեւ, երկայնաձիգ. ուզունճա:

Παραμήρια (τὰ) le parti interiori delle coscie. ազդեր՝ զստին ներսի կողմը. պուտագլարըն՝ ույլուղուն իչ՝ թարաֆը:

Παραμηρίδια (τὰ) cosciale. երկըթէ անդրավարտիք. ույլուգլարը գափայան տէմիրտէն էօրկիւլիւ թօն:

Παραμίγνυμι (*μιγνύω.*) *M.* *μίξω.* mescolare insieme. մէկ տեղ խառնել. պէրապէր գարըշտըրմագ:

Παραμικρὸν, *ἐπίῤ.* quasi, poco manca. գրեթէ, իբր. հէմէն:

Παράμιλλος (ὁ, ἡ) emulo. նախանձորդ, հետամուտ. էօնէճի, րագիպ, խասըմ:

Παραμιμνήσκομαι. *M.* *μνήσομαι.* ricordarsi, far menzione di passaggio. հարեւանցի յիշել. եատընէ գէօյլէ անմագ:

Παραμὶξ, *ἐπίῤ.* mescolatamente. խառն, խառնելով. գարըշըգ, գարըշտըրարագ:

Παραμίσγω. = *Παραμίγνυμι.*

Παραμονὴ (ἡ) residenza continua presso qualcuno. 2. perseveranza. մէկուն քովը միշտ մնալը. 2. յարատեւութիւն. պիրիսինին եանընտա տաիմ գալմասը. 2. տէվամիյէթ:

Παραμόνιμος καὶ
Παράμονος (ὁ, ἡ) assiduo, perseverante. յարակայ, յարատեւ. տէվամլը, սապըթգադէմ. — *μόνως*, *ἐπίῤ.*

Παράμουσος (ὁ, ἡ) dissonante. անհամաձայն, տարաձայն. պիահէնկ:

Παραμυθέομαι-οῦμαι. *M.* *ήσομαι.* confortare. 2. consigliare. մխիթարել. 2. խրատել, յորդորել. թէսէլլի էթմէք. 2. էօյիւտ՝ նասիհաթ վէրմէք:

Παραμυθητὴς-οῦ (ὁ) consolatore. մխիթարիչ. թէսէլլի էտէն:

Παραμυθητικὸς-ἡ-όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) -*ικῶς.* consolativo. մխիթարական. թէսէլլիյէ տայիր:

Παραμυθία (ἡ) consolazione. 2. esortazione. մխիթարութիւն. 2. յորդոր. թէսէլլի. 2. էօյիւտ, նասիհաթ:

Παραμυθικὸς-ἡ-όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) -*ικῶς.* = *Παραμυθητικός.*

Παραμύθιον (τὸ) ciò che consola, esorta o eccita. մխիթարող՝ յորդորող կամ դրդող իրք. թէսէլլի էտէն՝ էօյիւտ՝ նասիհաթ վէրէն՝ թահրիք էտէն նէսնէ:

Παραναγιγνώσκω (*γινώσκω*). *M.* *γνώσομαι.* collazionare. 2. leggere male. երկու գիրք կարդալով մէկզմէկու հետ բաղդատել. 2. գէշ կարդալ. իքի քիթապը պիրլէ օգույարագ՝ րաստար էթմէք. 2. ֆէնա օգումագ:

Παρανάγνωσις-εως (ἡ) collazione. բաղդատութիւն գրոց. իքի քիթապը պիրպիրի իլէ թէթգիգ էթմէ:

Παραναδύομαι. *M.* *δύσομαι.* sortir fuori ad un tratto. մէկէն ի մէկ դուրս ելել. անսըզըն տըշարը ուղրամագ՝ չըգմագ:

Παραναλίσκω. *M.* *αναλώσω.* spendere inutilmente. պարապ տեղը վատնել՝ ծախք ընել. պօշ եէրէ խարճ՝ մասրաֆ էթմէք:

Παρανάλωμα (τὸ) spesa inutile. անօգուտ՝ փուճ ծախք. պօշ՝ պիհուտէ խարճ՝ մասրաֆ:

Παρανατέλλω. *M.* *τελῶ.* sorgere, spuntare d'accanto. քովէն ելել՝ ծագել. եանընտան չըգմագ՝ տօղմագ:

Παρανέομαι × *ἀντὶ* *Παρανίσσομαι.*

Παρανευρίζω. *M.* *ίσω.* allentare le corde. լարերը թուլցընել. քիրիշլէրի կէվշէթմէք:

Παρανέχω. *M.* *ἕξω.* innalzare, elevare d' appresso. քովէն բարձրացնել՝ վեր վերցընել. եանընտան եուգարը գալտըրմագ:

Παρανέω. *M.* *νεύσομαι ἢ νευσοῦμαι.* = *Παρανήχομαι.*

Παρανέω. *M.* *νήσω καὶ Ἰων.*

Παρανηέω (*νηνέω*). *M.* *ήσω.* ammassare appresso. քովը կուտել. եանընտա եըղմագ:

Παρανήτη (ἡ) la penultima cioè la sesta corda della lira. քնարին վերջընթեր՝ այս է վեցերորդ լարը. սանթուրան սօն էօթէսի օլան եանի ալթընճը քիրիշի:

Παρανήχομαι. *M.* *νήξομαι.* nuotare d' appresso. քովէն լողալ. եանընտան եիւզմէք:

Παρανθέω-ῶ. *M.* *ήσω.* sfiorire, perdere i suoi fiori. ծաղիկները ընկնալ. չիչէքլէրի տէօքիւլմէք:

Παρανικάω-ῶ. *M.* *ήσω.* superare. յաղթել, վրայ ելել. ֆէթհ էթմէք, ալթ էթմէք:

Παρανίσχω. = *Παρανέχω.*

Παρανοέω-ῶ. *M.* *ήσω.* intendere male. 2. essere demente, folle. գէշ՝ սխալ հասկընալ. 2. խելայեղ՝ ուշաթափ ըլլալ. ֆէնա՝ եանլըշ անլամագ. 2. տիվանէ՝ շաշգըն օլմագ:

Παράνοια (ἡ) demenza. խեւութիւն, խենթութիւն. շաշգընլըգ, տիվանէլիք:

Παρανοίγνυμι καὶ Παρανοίγω. *M.* *οἴξω.* aprire poco a poco. քիչ քիչ բանալ. ազար ազար աչմագ:

Παρανομέω-ῶ. *M.* *ήσω.* agire contro le leggi. օրինաց դէմ գործել. գանունլարա մուխալիֆ հարէքէթ էթմէք:

Παρανόμημα (τὸ) azione contro le leggi, delitto. անօրէնութիւն, յանցանք. պինամուսլուգ, սուչ:

Παρανομία (ἡ) trasgressione, delitto, misfatto. օրինազանցութիւն, անօրէնութիւն, յանցանք. գանունա մուխալիֆ հարէքէթ էթմէք, պինամուսլուգ, խաթա:

Παράνομος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*) -*νόμως.* contrario alle leggi, ingiusto, illecito, delinquente. օրինաց հակառակ, անարդար,

անիրաւ, օրէնքէ արգելուած, անօրէն. գանանա ըլլալ, նէհօթէ, պէնամուս, հարամ, նօմօսլըղտան խառիճ օլանմալ, պէտքէսիզ։

Παραννυκτερεύω. Μ. εύσω. pernottare presso. Մէկի մը քովը գիշերը բոլոր անցընել. պիրիսինին եանընտա սապահլամագ։

Παρανύμφιος (ὁ) paraninfo. փեսային բարեկամը, Հարսանեաց ատեն փեսային Հետը պտըտող. սաղտըճ, սաղտըճ։

Παράνυμφος (ἡ) paraninfa. Հարսինքոյր. կէլինի կիւվէյսինին եէնկէ կէլինին, եէնկէ։

Παρανύσσω. Μ. νύξω. piccare, stimolare d' appresso. քովէն խոթել՝ խայթել. եանընտան սօգմագ։

Παράξενος (ὁ, ἡ) strano, straordinario. անսովոր, օտար. ադէթտէն խարիճ, ղարիպ մաղրուպ։

Παραξέω. Μ. ξέσω. rastiare leggiermente. քովէն՝ քիչ մը քերել. եանընտան՝ թէնիւրընտան՝ պիր աղ եօնմագ։

Παράξηρος (ὁ, ἡ) alquanto secco. քիչ մը չոր. պիր աղ գուրու։

Παραξιφίδιον (τὸ) ὑποκρ. τοῦ

Παραξιφὶς - ίδος (ἡ) stiletto. չեչու, սլաք. եող օլուգլու չէկ։

Παραξόνιον (τὸ) il ferro che si mette alla punta dell' asse, perchè non ne esca fuori la ruota. սայլի սռնին Ճօթը խոթուած երկաթ՝ անիւը չելլալու Համար. պէնկիլին աղանան ասգաալըն տեմիրը՝ թէգէրլէք անտէն չըգմամագ իչին։

Παραξύω. Μ. ξύσω. radere d' appresso, passare molto da vicino. քովէն քերել՝ քերծուիլ, խիստ մօտէն անցնիլ. եանընտան սըյըրմագ, սըյըրէք կէչմէք։

Παράπαγος (ὁ, ἡ) catenaccio. փականակ, սողնակ. սիւրկիւ։

Παραπαιδαγωγέω - ῶ. Μ. ήσω. educare, emendare, ammigliorare pian piano. կամաց կամաց կրթել՝ ուղղել՝ աղէկի դարձընել՝ Ճամբայ բերել. եավաշ եավաշ թէրպիյէ՝ եօլա կէթիրմէ՝ եօլա գօյմագ։

Παράπαιστος (ὁ, ἡ) = Παράφρων.

Παραπαίω. Μ. παίσω. vaneggiare. բանդագուշել, զառանցել. սայըգլամագ, աղըլը կիտէնին պաշըրը չէրմէք. = *Παραφρονῶ.*

Παράπαν, ἐπίῤ. intieramente, generalmente, per lo più. գլխովին, առ Հասարակ, յաւէտ. պիւթիւնիւյլէ, պիլճիւմլէ, պիւթիւնլէյին։

Παραπατάω - ῶ. Μ. ήσω. gabbare, ingannare. խաբել. ալտաթմագ։

Παραπείθω. Μ. πείσω. sedurre. մոլորեցնել. եօլտան չըգարմագ, այարթմագ։

Παραπειράω - ῶ. καὶ (μσ.) - πειράομαι - ῶμαι. Μ. άσω - ομαι. tentare, provare leggiermente. թեթեւաբար փորձել. խաֆիֆճէ թէճրիպէ էթմէք։

Παραπέμπω. Μ. πέμψω. mandare a qualcuno o accanto o d'avanti. մէկի մը խրկել, քովէն կամ առջեւէն խրկել. պիրինին եօլլամագ, եանընտան եախօտ էօնիւնտէն եօլլամագ. 2. = *Παρατρέχω.* 3. (μσ.) allontanare da se. իրմէն Հեռացընել. քէնտիսինտէն ուզագլաշտըրմագ։

Παραπετάννυμι. Μ. πετάσω. distendere avanti. առջեւը փռել՝ տարածել. էօնիւնէ եայմագ՝ սէրմէք՝ աչմագ։

Παραπέτασμα (τὸ) cortina. 2. velo. վարագոյր. 2. քօղ. փէրտէ. 2. եաշմագ։

Παραπέτομαι. Μ. πτήσομαι. = Παρίπταμαι.

Παράπηγμα (τὸ) Parapegma, tavola di metallo, sulla quale gli antichi scolpivano brevemente le leggi, le osservazioni astronomiche, istoriche ecc. in forma di calendario. Մետաղէ տախտակ՝ որուն որ վրայ Հին ատենուան մարդիկները՝ իբր թէ տոմարի մը պէս, կարճ ի կարճոյ օրէնքները՝ աստղաբաշխական՝ պատմական եւ այլ գիտողութիւնները կը քանդակէին. մատէնտէն եափըլմըշ պիր թախթա՝ անըն իւզէրինէ էսքի զամանտա՝ թագվիմ կիպի՝ գըսաճա գանունլարը, մունէճճիմլիք, թարիխ վէ սաիրէ թէֆթիշլէրինի գազըյըրլարմըշ։

Παραπήγνυμι. Μ. πήξω. affiggere un cartello, una tavola. տախտակ մը՝ ազդագիր մը կախել. թախթա՝ իլան ասմագ (գագմագ)։

Παραπηδάω - ῶ. Μ. ήσω. saltare al di là. Մէկալ դին ցատկել. եօթէ եանա աթլամագ։

Παραπιέζω. Μ. έσω. comprimere, opprimere. Ճմլել, Հարստահարել, նեղը դնել. սըգմագ, զուլմ էթմէք, սըգըշտըրմագ, սըգընթը վէրմէք։

Παραπίεσμα (τὸ) καὶ

Παραπιεσμὸς (ὁ) oppressione. նեղը դնելը, Հարստահարութիւն. սըգընթը, զուլմ, սըգըշտըրմա։

Παραπικραίνω. Μ. ανῶ. irritare. գրգռել. գըզըշտըրմագ։

Παραπικρασμὸς (ὁ) irritazione. գրգռելը. գըզըշտըրմա, թահրիք։

Παραπίμπρημι. Μ. πρήσω. abbruciare, ardere insieme. Մէկ տեղ վառել՝ երել. պիրլիքտէ եագմագ։

Παραπίπτω. Μ. πεσοῦμαι. cadere da parte. 2. cadere sopra, incontrare. Մէկ դի ինկնալ. 2. վրան ինկնալ, Հանդիպիլ. պիր եանա տիւշմէք. 2. եիւզէրինէ տիւշմէք, գարշըլաշմագ, րասթ կէլմէք. 3. (τρπ.) = *Συμπίπτω.*

Παραπλάγιος (ὁ, ἡ) un poco obbliquo. քիչ մը խոտորնակ. պիր աղ եամրըճա։

Παραπλάσσω (ττω.) Μ. πλάσω. attaccare accanto. 2. trasformare, falsificare. քովը կցել՝ կպցնել. 2. այլանձեւել, խարդախել. եանընտա պիթիշտիրմէք՝ եափըշտըրմագ. 2. չէքլինի թէպտիլ էթմէք, գալփ էթմէք։

Παράπλαστος (ὁ, ἡ) falsificato. խարդախեալ. գալփ։

Παραπλέκω. Μ. πλέξω. intrecciare. Մէկ տեղ Հիւսել. պիրլիքտէ էօրմէք։

Παραπλευρίδιος καὶ

Παράπλευρος (ὁ, ἡ) laterale. կողմնական. եանտա օլան, եանընտաքի։

Παραπλέω. Μ. πλεύσομαι. costeggiare. ցամաքի մօտ նաւարկել. գըյը ուզրը կիթմէք (կիթ էյլէ)։

Παραπληγία (ἡ) = Παραπληξία.

Παράπληκτος καὶ

Παραπλὴξ - ῆγος (ὁ, ἡ) colpito nei fianchi. 2. demente, folle. կողերուն զարնուած.

2. խելայեղ, խեւ. Եանլարըն վարաւս-մաւ. 2. ՇԱՇքն, դէվանէ։

Παραπληξία (ἡ) paraplessia. 2. demenza. Թեթեւ կաթուած կամ անդամալուծութիւն. 2. խելայեղութիւն. Հաֆիֆ դամլա, Հէքաավէն պիր դարաֆ թաթամաշմաք. 2. դիվանէլիք։

Παραπληρόω-ῶ. Μ. ώσω. riempiere. ադեկ լեցընել. դօլ դօլտուրմաք։

Παραπλήρωμα (τὸ) ciò che si aggiunge per riempiere il vuoto. պարապ մասը լեցընելու համար յաւելուած իրք. պօշ գալան եէրի դօլտուրմաք իչին արթըրըլան նէսնէ։

Παραπληρωματικὸς-ἡ-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-ικῶς. espletivo. լցուցիչ. դօլտուրան։

Παραπλήσιος-α ἢ ος-ον. consimile. Համանման. մէնէնտ, պէնզէր։ — ίως, ἐπίῤ.

Παραπλήσσω. Μ. πλήξω. battere, suonare male. գէշ զարնել՝ չալել. ֆենա վուրմագ՝ չալմագ։

Παραπλοκὴ (ἡ) = *Παρεισαγωγή.*

Παράπλοος-ους (ὁ) il costeggiare. ցամաքին մօտ նաւարկելը. գըյը պօյու վարմագ (կէմի իլէ)։

Παραπνέω. Μ. πνεύσω. soffiare d'accanto. 2. avere l'odore simile a... քովէն փչել. 2. ուրիշ բանի մը նման հոտիլ. եանընտան էսմէք՝ եէլէ. 2. ահէր պիր նէսնէ գօգուսու գօգմագ։

Παραπνοὴ (ἡ) soffio dal canto di... քովէն փչելը. եանընտան եէլէ։

Παραποδίζω. Μ. ίσω. = *Παρεμποδίζω.*

Παραποδισμὸς (ὁ) impedimento. խոչընդոտ, արգելք. էնկէլ։

Παραποδύομαι. Μ. ύσομαι. spogliarsi insiememente. մեկտեղ մերկանալ. պէրապէր սօյունմագ։

Παραποιέω-ῶ. Μ. ήσω. contraffare, falsare. խարդախել, նենգել. գալփ էթմէք, գալփաղանլըգ թէլլիէլէ էթմէք։

Παραποίημα (τὸ) cosa contraffatta, falsificata. խարդախեալ իրք. գալփ նէսնէ։

Παραποίησις-εως (ἡ) contraffazione, falsificazione. խարդախելը. գալփաղանլըգ։

Παραπολαύω. Μ. αύσω. profittare o danneggiarsi per caso. դիպուածով մը օգուտ կամ վնաս տեսնալ. գազարա պիր ֆայտէ եախօտ պիր զարար կէօրմէք։

Παραπολὺ, ἐπίῤ. troppo, assai. խիստ, յոյժ. էֆրաթ, չօգ։

Παραπομπὴ (ἡ) convojo. 2. postilla o rimando (Γαλλ. renvoi). ուղեկցութիւն. 2. լուսանցից ծանօթութիւն՝ հեղինակի մը մէջ վկայութիւն մը գտնալու համար. եօլտաշլըգ. 2. պիր մուէլլիֆին պիր մէթին դասըմ էէլէ իչին գիթաբըն գէնարընտա հաշիյէ։

Παραπομπὸς (ὁ, ἡ) che convoja. ուղեկից. եօլտաշ։

Παραπορεύομαι. Μ. εύσομαι. passare avanti. առաջ անցնիլ. էօնէ կէչմէք. 2. = *Παρακολουθῶ.*

Παραποτάμιος-α-ον. che si trova sulla ripa d'un fiume. գետի քով գտնուող. չայ գէնարընտա պուլունան։

Παραπράσσω (ττω.) Μ. πράξω. fare, agire fuor di proposito. յանդէպս անել գործել. մունասէպէթսիզ էթմէք՝ էյլէմէք։

Παραπρεσβεία (ἡ) ambasciata abusata. գէշ գործածուած դեսպանութիւն. ֆէնա գուլլանըլմըշ էլչիլիք։

Παραπρεσβεύω. Μ. εύσω. abusarsi della sua ambasciata. դեսպանութիւնը գէշ գործածել. էլչիլիկինի ֆէնայէ գուլլանմաք։

Παράπρισμα (τὸ) segatura. 2. soprosso. սղոցածք. 2. ձիուն ոտքին ոսկրը խախտելէն գոյացած ուռեցք. դէսթէրէ թօզու. 2. աթըն այաղընըն գէմիկի օյնամագտան հասըլ օլան շիշ։

Παραπρίω. Μ. πρίσω. segare pian piano. կամաց կամաց սղոցել՝ սղոցով կտրել. թէսթէրէ իլէ եավաշ եավաշ գէսմէք։

Παράπταισμα (τὸ) errore, sbaglio. սխալ, վրիպակ. եանլըշ, խաթա։

Παραπταίω. Μ. πταίσω. fallire, errare. վրիպել, սխալել. եանըլմաք, խաթա էթմէք։

Παράπτομαι. Μ. ἄψομαι. toccare di passaggio. հարեւանցի դպչիլ. կէչէրկէն դօգունմագ։

Παράπτωμα (τὸ) errore, sbaglio, delitto. սխալ, վրիպակ, յանցանք. եանլըշ, գապահաթ։

Παράπτωσις-εως (ἡ) fallo, errore. 2. sviamento. վրիպելը. 2. ճամբան կորսնցընելը. եանըլմա. 2. եօլու շաշըրմա։

Παραπύλη (ἡ) porta piccola al fianco d'un' altra grande, sportello. մեծ դրան մը քով եղած պզտիկ դուռ. պիր պէօյիւք գափունուն եանընտա գալան գիւչիւք գափու։

Παραπύλιον (τὸ) καὶ

Παραπυλὶς-ίδος (ἡ) ὑποκ. τ. *Παραπύλη.*

Παραρθρέω-ῶ. Μ. ήσω. dislogare alquanto un' osso dal suo luogo. ոսկր քիչ մը տեղէն խախտել. գէմիկի պիր ազ եէրինտէն օյնաթմագ։

Παράρθρημα (τὸ) καὶ

Παράρθρησις-εως (ἡ) lussazione leggiera. ոսկրներուն քիչ մը տեղէն խախտիլը. հաֆիֆ գէմիկլէրին պիր ազ եէրլէրինտէն օյնամասը։

Παραριθμέω-ῶ. Μ. ήσω. annoverare, contare assieme. միասնեղ համրել, արկանել ի թիւ՝ ի համար. պէրապէր սայմագ, սայըլը՝ հէսապա գաթմագ։

Παραριπτέω-ῶ. καὶ *Παραρίπτω.* = *Παραῤῥίπτω.*

Παραρπάζω. Μ. άσω ἢ άξω. rapire. յափշտակել. գափմագ։

Παράῤῥαμμα (τὸ) tutto ciò che vien unito all'orlo d'una veste, frangia. լաթի՝ զգեստի մը քովերուն կարուած իրք, ծոպ. եագա գէնարընտա դիքիլէն նէսնէ, սաչագ։

Παραῤῥάπτω. Μ. ῥάψω. cucire una cosa all'orlo d'una veste. զգեստի մը՝ լաթի մը սպառուածներուն քովերուն բան մը կարել. եագայըն՝ բաղդանըն գէնարընտա պիր շէյ դիքմէք։

Παραῤῥέω. Μ. ῥεύσομαι. scorrere via, passare scorrendo. վազել երթալ, հոսելով անցնիլ. ագըբ կիթմէք, ագըբ կէչմէք։

Παραῤῥήγνυμι. Μ. ῥήξω. lacerare, fendere. պատռել, ճեղքել. եըրթմագ, եարմագ. (ἔτι καὶ ἀμτβτ.)

Παραῤῥητὸς-ἡ-όν. che si può placare colle parole, flessibile. 2. cui s'indi-

rizzano le nostre preci. խօսքի եկօղ, դիւրադարձ. 2. որուն որ մեր աղաչանքները կ'ուղերձենք. [illegible]

Παραῤῥιγόω-ῶ. Μ. ώσω. intirizzarsi di freddo presso di... քովը ցրտէն պաղիլ. [illegible]

Παραῤῥιπτέω-ῶ καὶ

Παραῤῥίπτω. Μ. ῥίψω. rigettare. անդին նետել. [illegible]

Παράῤῥυμα (τὸ) pavesata, impagliatura. պատսպարութեան համար նաւուն երկու քովը քաշուած լաթէ պատուար. [illegible]

Παραρτάω (έω)-ῶ. Μ. ήσω. appendere accanto. քովը կախել. [illegible]

Παράρτημα (τὸ) ciò che s'appende accanto. 2. appendice. քովը կախուած իրք. 2. գրոց յաւելուած. [illegible]

Παραρτίζομαι. Μ. ίσομαι. = Παρασκευάζομαι.

Παραρτύω. Μ. ύσω. = Παρασκευάζω. 2. condire. համեմել, համդերձել. [illegible]

Παρασαλεύω. Μ. εύσω. scuotere leggiermente. կամացուկ մը ցնցել՝ շարժել. [illegible]

Παρασαρόω-ῶ. Μ. ώσω. scopare. աւլել. [illegible]

Παράσειον (τὸ) fiamma, banderuola. կայմին ծայրը գտնուած երկան բարակ դրօշակ. [illegible]

Παρασείω. Μ. σείσω. agitare, vibrare, muovere da due lati. երկու կողմէն շարժել՝ տարուբերել. [illegible]

Παρασημαίνω καὶ (μσ.)-αίνομαι. Μ. ανῶ-ανοῦμαι. mettere una falsa marca, un falso sigillo. 2. annotare. սուտ նշան՝ կնիք դնել. 2. ծանօթութիւններ ընել. [illegible]

Παρασημειόω-ῶ. Μ. ώσω. fare delle annotazioni. ծանօթութիւններ ընել. [illegible]

Παρασημείωσις-εως (ἡ) annotazione. ծանօթագրութիւն. [illegible]

Παράσημον (τὸ) marca, insegna. նշան, նշանակ. [illegible]

Παράσημος (ὁ, ἡ) rimarchevole, distinto. նշանաւոր, երեւելի. [illegible] — σήμως, ἐπίῤ.

Παρασιτέω-ῶ. Μ. ήσω. essere commensale. 2. essere parassito. սեղանակից ըլլալ. 2. պատառաբոյծ ըլլալ. [illegible]

Παρασιτία (ἡ) il mestiere del parassito. պատառաբոյծ ըլլալը. [illegible]

Παρασιτικός-ή-όν. parassitico. պատառաբուծի պատկանած. [illegible]

Παράσιτος (ὁ, ἡ) commensale. 2. parassito. 3. ajutante (Γαλλ. adjudant). սեղանակից. 2. պատառաբոյծ. 3. օգնական. իշխանաւորի մը օգնիչ. [illegible]

Παρασιωπάω-ῶ. Μ. ήσω. passare sotto silenzio. լռութեամբ անցնիլ. [illegible]

Παρασιώπησις-εως (ἡ) il passare sotto silenzio. 2. reticenza (figura rettorica). լռութեամբ անցնիլը. 2. լռութիւն (ճարտասանական ձեւ մը). [illegible]

Παρασκαίρω. Μ. σκαρῶ. = Παρασκιρτῶ.

Παρασκέπασμα (τὸ) = Παρακάλυμμα.

Παρασκέπω. Μ. σκεπάσω. = Παρακαλύπτω.

Παρασκευάζω. Μ. άσω. preparare, disporre. պատրաստել, կազմել. [illegible]

Παρασκευάσις-εως (ἡ) = Παρασκευή.

Παρασκεύασμα (τὸ) preparativo. նախապատրաստութիւն. [illegible]

Παρασκευαστὴς-οῦ (ὁ) preparante, che dispone. նախապատրաստող, կազմող. [illegible]

Παρασκευαστικὸς-ή-όν. preparativo, atto a disporre. կազմիչ, նախապատրաստիչ. [illegible]

Παρασκευὴ (ἡ) preparazione. 2. (ἐκκλησ.) venerdì. նախապատրաստութիւն, կազմութիւն. 2. ուրբաթ օրը. [illegible]

Παρασκηνάω-ῶ. Μ. ήσω. = Παρασκηνόω.

Παρασκηνόω-ῶ. Μ. ώσω. avere la tenda appresso. վրանը քովը ըլլալ, քովի վրանին մէջ բնակիլ. [illegible]

Παρασκήπτω. Μ. σκήψω. cadere accanto. քովը իյնալ. [illegible]

Παρασκιρτάω-ῶ. Μ. ήσω. saltare accanto. քովը ցատկել. [illegible]

Παρασκώπτω. Μ. σκώψω. scherzare. զծաղու գալ, կատակ ընել. [illegible]

Παρασοβέω-ῶ. Μ. ήσω. passare d'avanti con aria superba. գոռոզութենով՝ հպարտութենով մը առջեւէն անցնիլ. [illegible]

Παρασοφίζομαι. Μ. ίσομαι. ingannare con de' sofismi. 2. far pompa di scienza. սուտ ճենարկութիւններով խաբել. 2. գիտութիւն ծախել, ինքը զինքը գիտուն ցուցընելու փութալ. [illegible]

Παρασπάω-ῶ. Μ. σπάσω. distaccare, strappare. փրցնել, կորզել. [illegible]

Παρασπείρω. Μ. σπερῶ. seminare quà e là o in mezzo. աստին անդին կամ մէջը ցանել (սերմ). [illegible]

Παρασπίζω. Μ. ίσω. combattere al fianco di qualcuno, essere compagno d'armi. մէկուն քովը կենալով պատերազմիլ, զինակից ըլլալ. [illegible]

Παρασπιστὴς-οῦ (ὁ) compagno d' armi. *զինակից · սիլահ արգատաշը :*

Παρασπονδέω-ῶ. M. ήσω. violare un trattato, un' alleanza. *դաշնակցութիւն մը՝ նիզակակցութիւն մը չպահել՝ ոտքի տակ առնել · գավլը գարարը՝ մուահէտէյի պօզմագ՝ այաղ ալթընա ալմագ :*

Παρασπόνδημα (τὸ) καὶ

Παρασπόνδησις-εως (ἡ) violazione d'un trattato, d' una alleanza. *դաշնակցութիւնը՝ նիզակակցութիւն մը աւրելը՝ ոտքի տակ առնելը · ահտ ու մուահէտէյի թանըմամա՝ այաղ ալթընա ալմա :*

Παρασπονδητὴς-οῦ (ὁ) violatore d' un contratto, d' una alleanza. *դաշնակցութիւնը չպահօղ՝ աւրօղ · ահտ ու մուահէտէյի թանըմայան՝ պօզան :*

Παράσπονδος (ὁ, ἡ) contrario alle condizioni d' un trattato, d' una alleanza. *դաշնակցութեան թէութիւններու հակառակ · ահտ ու մուահէտէ շարթլարընա մուղայիր · — σπόνδως, ἐπίῤ.*

Παραστάζω. M. στάξω. distillare sopra. *վրան կաթեցընել · իւզէրինէ տամլաթմագ :*

Παραστὰς-άδος (ἡ) stipita (*Λατ.* postis). *դրանդիք, կողմնական սեամք · սօյա :*

Παράστασις-εως (ἡ) rappresentazione. 2. allontanamento, esilio. 3. fortitudine, presenza di spirito. *երեւցընելը, առաջ բերելը · 2 · հեռացընելը, քշելը, աքսորանք · 3 · քաջութիւն, վեհանձնութիւն · օրթայա կէթիրմէ, արզ էթմէ · 2 · իւզագլաշթըրմա, սիւրմէ, նէֆի · 3 · եիկիթլիք, եիւրէքլիլիք :*

Παραστατέω-ῶ. M. ήσω. stare accanto. 2. assistere, soccorrere. *քովը կենալ · 2 · օգնել · եանընտա տուրմագ · 2 · եարտըմ էթմէք :*

Παραστάτης-ου (ὁ) assistente, che sta accanto. 2. ajutante, cooperante, socio. *քովը կեցօղ · 2 · օգնիչ, գործակից, ընկեր · եանընտա տուրան · 2 · եարտըմճը, արգատաշ, եօլտաշ ·* (*οὐσ.*) = *Παραστάς.* 2. = *Ἐπιδιδυμίς.* le vene de' testicoli. 2. testicoli. *ձուանաց երակները · 2 · ձուանք · խայէլէրին տամարլարը · 2 · խայէ :*

Παραστατικὸς-ὴ-όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) *-ικῶς.* forte, animoso, costante. *քաջ, սրտոտ, վստահ, հաստատ · եիկիթ, եիւրէքլի, պէր գարար, սէպաթլը, ճանլը :*

Παραστάτις-ιδος (ἡ) *θηλ. τ. Παραστάτης.*

Παρασταυρόω-ῶ. M. ώσω. ficcare de' pali accanto. *քովը ցիցեր խոթել · եանընա գազըգլար սօգմագ :*

Παραστέλλω. M. στελῶ. ritenere, arrestare. *բռնել, զսպել, կեցընել · ալը գօյմագ, զապթ էթմէք, տուրտուրմագ :*

Παράστημα (τὸ) = *Παράστασις* (3.) coraggio. 2. documento. *քաջալերութիւն, սիրտ · 2 · վարդապետութիւն, հրահանգք · ճէսարէթ, եիւրէք · 2 · թալիմ, էտէպ :*

Παραστίζω. M. ίσω. marcare con de' punti accanto. *քովը կէտեր դնել՝ կէտերով նշանակել · եանընա նօգթալար գօյմագ՝ նօգթա իլէ իշար էթմէք :*

Παραστιχίδιον (τὸ) *ὑποκρ. τοῦ*

Παραστιχὶς-ίδος (ἡ) l' indice d' un libro. *գրքի մը ցանկ · ֆիհրիսթ :*

Παραστορέννυμι καὶ Παραστόρνυμι. M. στορέσω. stendere per terra. *գետնի վրայ երկնցընել՝ փռել · եէրէ ուզաթմագ՝ սէրմէք :*

Παράστραβος (ὁ, ἡ) alquanto guercio. *քիչ մը շիլ · պիր ազ շաշը :*

Παραστρατεύομαι. M. εύσομαι. seguire l' esercito. *բանակին ետեւէն երթալ · օրտունուն արգասընտան կիթմէք :*

Παραστρατηγέω-ῶ. M. ήσω. = *Συστρατηγῶ.*

Παραστρατοπεδεύω καὶ (*μσ.*) *-εύομαι. M. εύσω-ομαι.* accamparsi accanto o innanzi a ... *քովը կամ դիմացը բանակիլ · եանընտա եախօտ գարշըսընտա օրտու գուրմագ :*

Παραστρέφω. M. στρέψω. torcere. 2. pervertire, depravare, distornare. *թեքել, կորացընել · 2 · գէշցընել · խոտորցընել, մոլորեցընել · պիւքմէք, տէօնտիւրմէք · 2 · պօզմագ, պէրպատ էթմէք, ֆէնալաշթըրմագ, այարթմագ :*

Παραστρόγγυλος (ὁ, ἡ) quasi rotondo. *կլորի պէս · եուվարլագ կիպի :*

Παραστρώννυμι. M. στρώσω. = *Παραστορέννυμι.*

Παραστύφω. M. στύψω. esser alquanto acido, acre. *քիչ մը թթու ըլլալ · էքշիմթըրագ օլմագ :*

Παρασυγγραφέω-ῶ. M. ήσω. violare un contratto. *դաշնագրութիւնը աւրել՝ չպահել · գավլը՝ շարթը թութմամագ՝ պօզմագ :*

Παρασυγγραφὴ (ἡ) violazione d'un contratto. *դաշնագրութիւնը չպահելը՝ աւրելը · գավլը՝ շարթը պօզմա՝ թութմամա :*

Παρασυλλέγω. M. λέξω. raccogliere insieme. *մէկ տեղ ժողվել · պիրարայա թօփլամագ :*

Παρασυμβάλλω. M. βαλῶ. comparare. *բաղդատել · գըյաս էթմէք :*

Παρασύμβαμα (τὸ) καὶ

Παρασύμπτωμα (τὸ) accidente, disgrazia cagionata per la causa d' un' altra. *մէկ արկածի մը պատճառաւ եկած ուրիշ արկած մը · պիր պէլա հասէպիյլէ իւզէրէ կէլէն տիկէր պիր պէլա :*

Παρασυνάγω M. άξω. far delle radunanze proibite dalle leggi, de' conciliaboli. *օրէնքէ արգելուած ժողովքներ ընել · գանունլարա մուղայիր ճէմիյէթլէր գուրմագ, գանունլարտան խարիճ օլմագ մէճլիսլէր էթմէք :*

Παρασυναγωγὴ (ἡ) radunanza proibita dalle leggi, conciliabolo. *օրէնքէ արգելուած ժողովք · գանունլարտան խարիճ օլմագ մէճլիս՝ ճէմիյէթ :*

Παρασύναξις-εως (ἡ) = *τῷ προηγ.*

Παρασυνάπτω. M. άψω. aggiungere sopra. *վրան աւելցընել · իւզէրինէ արթըրմագ :*

Παρασύνεσις-εως (ἡ) sentimento malinteso, disunione (*Γαλλ.* mésintelligence). *սխալ իմացմունք, անմիաբանութիւն, գժտութիւն · ֆէնա անլաշըլմագ, էյի ֆէհմ էթմէտէն իլէրի կէլէն ղավղա, նիզա, իթթիֆագսըզլըգ :*

Παρασύνθεσις-εως (ἡ) derivazione d'una parola da un' altra composta. *բառի մը*

ուրիշ բաղադրեալ բառէ ածանցիլը. պէս լուգերթն պոլսի պէս թերթիկ օնում լուդերթն եւերէ կելքեր։

Παρασύνθετος (ἡ) (ἐνν. λέξις.) parola composta o derivata d' un' altra pure composta. բաղադրեալ բառէ մը ածանցած կամ բաղադրուած բառ. թերթիկ պէս լուգերթն եւերէ կեցել խոսօր թերթիկ օնում պէս լուգեր։

Παρασυρίζω. M. *ίσω.* suonar la zampogna accanto. քովը սրինգ չալել. խանցեւ տալու պատատ փոլել լուլում։

Παρασύρω. M. *συρῶ.* strascinare insieme. մէկ տեղ քաշել. պերապեր պէսրե քանկեւա։

Παρασφαλὴς - *έος* (ὁ, ἡ) che sdrucciola. սահող. գայան։

Παρασφάλλω. M. *αλῶ.* far cadere, sviare. ձգել, ընկենուլ, ճամբէն հանել. պելա-չեւորմա, խօլմանա լոպըրթում, խօլմանդան ուքարում։

Παρασφηνόω - *ῶ.* M. *ώσω.* turare i lati. քովերը խնուլ. խանլարընը թըքարում։

Παρασφίγγω. M. *σφίγξω.* stringere fortemente. ուժով սխմել. ուգէ՛ գուվլերթ եւե ուքարում։

Παρασφραγίζω. M. *ίσω.* falsificare il sigillo. կնիքը խարդախել. մոհիւր ռայաուրում, գալպ մոհիւր եափում։

Παρασχεδιάζω. M. *άσω.* = *Παραποιῶ.*

Παρασχεδὸν, *ἐπίῤ.* d' appresso. 2. poco fà, ultimamente. 3. tosto. քովէն. 2. քիչ մը առաջ. 3. շուտով, վաղվաղակի. խանընդան. 2. պէր աս եւէլեւ, պեմին. 3. պեր ադալ։

Παρασχηματίζω. M. *ίσω.* sfigurare. 2. dare un' altra forma. ձեւը՛ կերպարանքը գեշցնել. 2. ուրիշ ձեւի դնել. շեքլինի պոզմաք. 2. պաշգա շեքլե գոյմաք։

Παρασχίζω. M. *ίσω.* fender dal lato. քովէն պատռել՝ ճեղքել. խանընդան եըրթմաք՝ եարմաք։

Παρασχὶς - *ίδος* (ἡ) scheggione, piuolo. շերտ, ճեղքած փայտի կտոր, երիթ. օդուն եարմասը, չիւի։

Παρασχολέω - *ῶ.* M. *ήσω.* occuparsi a delle cose inutili. փուճ բաներու պատառ-ղել՝ պարապիլ. թիւրքլիւ նեսնելերե մեշ-խուլ օլմաք։

Παράταξις - *εως* (ἡ) schieramento. զօրքին ճակատիլը՝ կարգիլը՝ շարուիլը. աաքերին պեւ-չէուլմէք՝ ուրալանմասը, աաֆ աաֆ գուրուլ-մասը։

Παρατάσσω (ττω). M. *άξω.* schierare. 2. (μσ.) opporsi. զօրքը կարգել. 2. դէմ դնել. ասքերէ պեւղմէ, ասֆ ասֆ գոյմաք. 2. գըրշը դուրմաք։

Παρατατικὸς - *ὴ* - *όν.* (καὶ ἐπίῤ.) - *ικῶς.* che prolunga, distende. երկարող, երկըն-ցընող, ուզադան; (γρμτ.) tempo imperfetto. անկատար ժամանակ. պէքեմիլ (զաման)։

Παρατείνω, M. *τενῶ.* distendere. 2. prolungare, allungare. 3. tormentare. եր-կընցնել. 2. ուշացնել, յապաղել. 3. չարչրկել. ուզաթմաք. 2. կեճիքտիրմէք. 3. եւէյէթ վերմէք։

Παρατειχίζω. M. *ίσω.* alzare un muro accanto. քովէն պատ մը հանել. խանընդան պէս դիվար չեքմէք։

Παρατείχισμα (τὸ) muro alzato accanto. քովէն ելած պատ. խանընդան չեքմէլ դի-վար։

Παρατεκταίνω καὶ (μσ.) - *αίνομαι.* M. *ανῶ* - *οῦμαι.* edificare accanto od in altra maniera. 2. mutare. քովը կամ ուրիշ կերպ շէնք մը շինել. 2. փոխել. խանընդա խա-խօր տիւրլիւ պինայէ պինա գուրմաք. 2. թեպ-դիլ էթմէք։

Παρατελευταῖος - *α* - *ον.* penultimo. վերջ-ընթեր. սօն խադդը։

Παρατέλευτος (ὁ, ἡ) = *τῷ προηγ.*

Παρατελωνέω - *ῶ.* *καὶ* (μσ.) - *έομαι* - *οῦμαι.* M. *ήσω* - *ομαι.* agire contro i dritti doganali. մաքսի իրաւանց դէմ բան գործել. կիօմրիւքէ մէնսուպ խուգուգլարա մուղայիր հարէքէթ էթմէք։

Παρατέμνω. M. *τεμῶ.* tagliare di più. աւե-լի կտրել. չէօգ քեսմէք։

Παρατηρέω - *ῶ.* M. *ήσω.* osservare. պա-հել, պահպանել, դիտել, նայիլ. ագլամաք, պագմաք, նազար էթմէք։

Παρατήρημα (τὸ) *καὶ*

Παρατήρησις - *εως* (ἡ) osservazione. պա-հելը, դիտողութիւն, զննողութիւն, ծա-նօթութիւն. աագլամա, պագմա, նազար, շերհ։

Παρατηρητὴς - *οῦ* (ὁ) osservatore. պա-հող, դիտող. աագլայան, պագան, նազար էդէն։

Παρατηρητικὸς - *ὴ* - *όν.* attento osservatore. ուշադրութեամբ պահող՝ դիտող. դիգ-գաթ իլէ աագլայան՝ պագան՝ նազար էդէն։

Παρατίθημι. M. *θήσω.* mettere accanto. 2. aggiungere. 3. offrire, accordare. 4. proporre, presentare. 5. comparare. 6. raccomandare. քովը դնել. 2. յարել, յաւելուլ. 3. մատուցանել, շնորհել. 4. առաջարկել, առջեւը բերել. 5. բաղդա-տել. 6. յանձնել. խանընա գոյմաք. 2. արթըրմաք. 3. սունմաք, իհսա էթմէք. 4. թեքլիֆ էթմէք, էօնիւնէ գոյմաք. 5. թեշպիհ էթմէք. 6. ըսմարլամաք։

Παρατίλλω. M. *τιλῶ.* spelare. մազ խլել. թիւյ՝ չեքէրմէք՝ գօփարմաք։

Παρατιλμὸς (ὁ) *καὶ*

Παράτιλσις - *εως* (ἡ) spelamento. մազ խլելը. թիւյ՝ չեքմէսի՝ գօփարմասը։

Παράτιλτος (ὁ, ἡ) spelato. մազերը խլ-լուած, մաշած. թիւյլերի՝ չեքիլմիշ չե-գուրիլմիշ գօփարըլմըշ։

Παράτολμος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*) - *τόλμως.* troppo audace, temerario. խիստ ժպիրհ. պայաք գեօզլիւ, պիհէյէի։

Παράτονος (ὁ, ἡ) molto teso. խիստ լա-րուած՝ ձգտուած. պայաք կէրիլմիշ։

Παρατόξευσις - *εως* (ἡ) *τὸ οὐσ. τοῦ*

Παρατοξεύω. M. *εύσω.* lanciare in vano, lanciare male il dardo. նետը փուճ տեղ՝ գէշ նետել. օգու պօշ՝ ֆէնա աթմաք։

Παράτοπος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*) - *τόπως.* = *Ἄτοπος.*

Παρατραγῳδέω - *ῶ.* M. *ήσω.* esagerare oltremodo. չափէ դուրս դիզաբանել. հատ-տէն աշըրը օպարթմաք։

Παρατράγῳδος (ὁ, ἡ) esagerato oltremo-

do. չափէ դուրս դիզպանեալ. հանդերձ ուրեր օֆովրդոմանու։

Παρατρέπω. *M.* *τρέψω.* far tornare. 2. frastornare, distornare, sedurre. դարձընել. 2. միւրեն դարձընել, մոլորեցընել. չեվիրմէք, դէօնտէրմէք. 2. ֆէրբէնք չեվմէք, այարթմագ։

Παρατρέφω. *M.* *θρέψω.* nutrire inutilmente. փուճ տեղը սնուցանել. պօշ պէրէ պեսլէմէք։

Παρατρέχω. *M.* *θρέξομαι* ἢ *δραμοῦμαι.* passare correndo. վազելով անցնիլ. գօշարագ կէչմէք. 2. = *Παραβλέπω.* 3. = *Παρέρχομαι.*

Παρατρέω. *M.* *τρέσω.* fuggire spaventato. սոսկալով փախչիլ. գորգուպ գաչմագ։

Παρατριβή (ἡ) = *Παράτριψις.*

Παρατρίβω. *M.* *τρίψω.* strofinare, fregare due cose insieme, logorare. երկու բաներ մեկզմեկու քսել՝ շփել՝ կերցընել, մաշել. իքի շէյի պիրպիրինէ սիւրմէք՝ օվմագ՝ աշընտըրմագ։

Παράτριψις-*εως* (ἡ) collisione, strofinamento, fregamento, logoranza. քսելը, շփելը, մեկզմեկու քսելով կերցնելը, մաշելը. սիւրմէ, օվմա, աշընտըրմա։

Παρατροπή (ἡ) traviamento. 2. digressione. ճամբէն ելլելը. 2. պատմական զարտուղութիւն. եօլտան չըգմագ. 2. լաքըրտա պիր հիքեայէյի գարըշտըրմագ, թեզաղյան։

Παράτροπος (ὁ, ἡ) traviato, sviato. ճամբէ ելած. եօլտան չըգմըշ, ազըտմըշ։

Παρατρυγάω-*ῶ.* *M.* *ήσω.* = *Ὀμφακίζομαι.*

Παρατρύζω, *M.* *ύξω.* mormorare accanto. քովը մրմռալ. եանընտա մըրըլտամագ։

Παρατρώγω. *M.* *τρώξομαι.* rodere, mangiare di ... բանէ մը կրծել, ուտել. պիր շէյտէն գէմիրմէք՝ եէմէք։

Παρατυγχάνω. *M.* *τεύξομαι.* essere presente, intervenire. ներկայ՝ մէջը գտնուիլ. հազըր՝ իչինտէ պուլունմագ։

Παρατυπόω-*ῶ.* *M.* *ώσω.* mal formare, imitare imperfettamente. գէշ տիպ՝ ձեւ տալ, կատարեալ չնմանցընել. ֆէնա բիչիմ վէրմէք, թամամ պէնզէթէմէմէք։

Παρατύπωσις-*εως* (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Παραυγάζω. *M.* *άσω.* mostrare, rappresentare. 2. illuminare, illustrare a traverso. ցուցընել, յանդիման առնել, առաջ բերել. 2. քովէն լուսաւորել՝ պայծառացընել. կէօստէրմէք, հազըր էթմէք. 2. եանընտան իշըգլանտըրմագ։

Παραυδάω-*ῶ.* *M.* *ήσω.* = *Παραμυθέομαι.*

Παραυλέω-*ῶ.* *M.* *ήσω.* suonare il flauto appresso. 2. suonare male il flauto. քովը եղեգնափող չալել. 2. եղեգնափողը գէշ չալել. եանընտա նէյ չալմագ. 2. ֆէնա նէյ չալմագ։

Παραυλίζω καὶ (μσ.) -*ίζομαι.* *M.* *ίσω*-*ομαι.* abitare presso. քովը բնակիլ. եանընտա օթուրմագ։

Παραύλιον (τὸ) = *Προαύλιον.*

Πάραυλος (ὁ, ἡ) vicino al cortile. բակին մօտ. ավլույա եագըն։

Πάραυλος (ὁ, ἡ) che non accorda col suono del flauto. 2. dissonante. եղեգնափողին ձայնին ներդաշնակաւոր չեղող. 2. տարբաժան. նէյին աւազընա ուեմայան. 2. ուեմաթսըզ։

Παραυξάνω καὶ *Παραύξω.* *M.* *αὐξήσω.* accrescere. aumentare. աճեցընել, մեծցընել. արթըրմագ, պէօյիւթմէք։

Παραύξησις-*εως* (ἡ) aumento, accrescimento. աճում. արթըմա։

Παραύστηρος (ὁ, ἡ) rigorosissimo. չափ խիստ. պէք սէրթ։

Παραυτὰ, ἐπίῤ. subitochè, immediatamente. գլուխ ընդ, անընդմիջապար. հէմէն, տէրհալ։

Παραυτίκα, ἐπίῤ. = τῷ προηγ.

Παραυτόθεν, ἐπίῤ. = *Αὐτόθεν.*

Παραυτόθι, ἐπίῤ. = *Αὐτόθι.*

Παραυχενίζω. *M.* *ίσω.* chinare in parte il collo. վիզը մէկ դի ծռել. պօյնունու պիր եանա էյմէք։

Παραυχένιος-*α* ἢ *ος*-*ον.* che appende dal collo. վզէն կախուած. պօյնունտան ասըլը։

Παραφαίνω. *M.* *φανῶ.* mostrare da vicino o di passaggio. մօտիկէն կամ հարեւանցի ցուցընել. եագընտան եահօտ կէչէրկէն կէօսթէրմէք։

Παραφαίρεσις-*εως* (ἡ) = *Ἀφαίρεσις.*

Παραφαιρέω-*ῶ.* *M.* *ήσω.* = *Ὑφαιροῦμαι.*

Παράφασις-*εως* (ἡ) esortazione, consolazione. յորդոր, մխիթարութիւն. նասիհաթ, թեսէլլի։

Παραφάσσω. *M.* *αφάσω.* toccare al lato. քովը շօշափել. եան թարաֆընը էլլէմէք։

Παραφέρω. *M.* *παροίσω.* portare appresso, esporre, presentare. քովը բերել, առջեւը դնել, մատուցանել. եանընա՝ հուզուրունա կէթիրմէք, սունմագ. 2. = *Ὑπερβαίνω.* 3. = *Παρατρέχω.* 4. = *Παρατρέπω.* 5. = *Παραφρονῶ.*

Παράφημι. *M.* *φήσω.* esortare. խրատել. նասիհաթ վէրմէք։

Παραφθάνω. *M.* *φθάσω.* prevenire. առաջ գալ հասնիլ. էվվէլ կէլմէք՝ եէթիշմէք։

Παραφθέγγομαι. *M.* *φθέγξομαι.* parlare fuor di proposito. անտեղապար՝ տարադէպ խօսիլ. նաշինասիպ պիր խապէրտէ պուլունմագ, պէհուտէ սէօյլէմէք։

Παράφθεγμα (τὸ) discorso fuor di proposito. անտեղի՝ տարադէպ զրոյց. նաշինասիպ՝ պէհուտէ սէօզ։

Παραφίημι. *M.* *αφήσω.* lasciare a parte. մէկ դի ձգել. պիր եանա պըրագմագ։

Παραφίμωσις-*εως* (ἡ) parafimosi (sorta di malattia). ախտ մըն է անթլփատու թեան. պիր նէվի խասթալըգ։

Παραφορὰ (ἡ) alienazione di mente. ուշաբարձութիւն. դելիլիք, թաթլընմագ։

Παραφορέω-*ῶ.* *M.* *ήσω.* = *Παραφέρω.*

Παράφορος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) -*φόρως.* che si porta quà e là vacillante, che barcolla. 2. che ha la mente alienata, delirante. աստին անդին տատանելով. 2. ուշաբարձ, խենթեցած. էօթէ պէրի սալլանան. 2. դելիլէնմիշ թաթըլմըշ, ըսսըզ։

Παραφορτίζομαι. *M.* *ίσομαι.* caricare di più. աւելի եւս բեռնաւորել. ֆազլա եիւքլէմէք։

Παράφραγμα (τὸ) palizzata. ցցէ պատնէշ. գազըգլը հիսար։

Παραφράζω. *M.* *ασω.* parafrasare, spiegare più estesamente. յարասել, աւելի երկար՝ ճոխագոյն կերպով արտայայտել՝ մեկնաբանել. լարհ՝ ԲԷՖՍԻՐ ԷԹՄԷՔ:

Παράφρασις - εως (ἡ) parafrasi, spiegazione più estesa. յարասութիւն, մեկնաբանութիւն, ճոխագոյն արտայայտութիւն. լարհ, ԲԷՖՍԻՐ:

Παραφράσσω. *M.* *άξω.* fortificare da ogni lato. ամէն կողմէն պատսպարել. հէր եանդան մէթանէթ էթմէք:

Παραφραστὴς - οῦ (ὁ) parafraste, che spiega più estesamente. յարասող, մեկնաբան. լարհ՝ ԲԷՖՍԻՐ էտիճի:

Παραφρίζω. *M.* *ίσω.* spumare da' lati. քովերէն փրփրալ. եանլարընտան քեօփիւրմէք:

Παραφρονέω - ῶ. *M.* *ήσω.* delirare, alienarsi la mente. խելագարել. չըլդըրմաք, տէլիլէնմէք:

Παραφρόνησις - εως (ἡ) delirio, demenza. խելայեղութիւն, խենթութիւն. չըլկընլըք, տէլիլիք:

Παραφροσύνη (ἡ) delirio. խելայեղութիւն. չըլկընլըք:

Παραφρουρέω - ῶ. *M.* *ήσω.* fare la guardia presso. քովը պահակերել. եանընտա գարավօլլուգ՝ նէօպէթճիլիք էթմէք:

Παράφρων - ονος (ὁ, ἡ) demente, pazzo. խելայեղ, խենթ. տէլիանէ, չըլկըն:

Παραφυὰς - άδος (ἡ) rampollo che spunta al tronco dell' albero. ծառին բունը բուսնող շառաւիղ. աղաճըն քէօթիւյիւնտէ պիթէն չուպուգ:

Παραφυλακὴ (ἡ) l' azione di spiare, d' osservare, spiagione. լրտեսելը, նայելը. կէօզլէմէք, պագմագ:

Παραφυλάσσω (ττω). *M.* *άξω.* osservare, spiare. 2. esser cauto, guardarsi. նայիլ, դիտել, լրտեսել. 2. զգոյշ կենալ. պագմագ, կէօզլէմէք. 2. օյանըգ՝ էհթիյաթ իւզրէ պուլունմագ, սագընմագ:

Παραφυσάω - ῶ. *M.* *ήσω.* soffiare di traverso. քովէն փչել. եանընտան էուֆլէմէք:

Παράφυσις - εως (ἡ) tutto ciò che cresce inutilmente. փուճ՝ տեղը բուսած իրք. պօշ եէրէ պիթէն նէսնէ:

Παραφυτεύω. *M.* *εύσω.* piantare appresso. քովը տնկել. եանընա տիքմէք:

Παραφύω. *M.* *φύσω.* germogliare, spuntare inutilmente. պարապ տեղը ծլիլ՝ բուսնիլ. պօշ եէրէ ֆիլիզլէնմէք՝ պիթմէք:

Παραφωνέω - ῶ. *M.* *ήσω.* gridare accanto. 2. parlare all' orecchio. քովը պոռալ. 2. ականջին խօսիլ. եանընտա պաղըրմագ. 2. գուլաղընա սէօյլէմէք:

Παραφώνησις - εως (ἡ) acclamazione. մէկտեղ պոռալը. պիրլիքտէ պաղըրմագ:

Παραφωνία (ἡ) discordanza di voci, dissonanza. տարաձայնութիւն. պիտահէնկլիք:

Παράφωνος (ὁ, ἡ) discorde, dissonante. տարաձայն. պիտահէնկ:

Παραφωτισμὸς (ὁ) luce debole o falsa. սուտ կամ տկար լոյս. եալան եախօտ զայիֆ գարանլըգ պըգ:

Παραχαλάω - ῶ. *M.* *άσω.* rallentare. թուլցընել. կէվշէթմէք:

Παραχάραγμα (τὸ) falsa moneta. խարդախուած ստակ. գալբ ագչէ:

Παραχαράκτης - ου (ὁ) falsario di moneta. դրամները խարդախող. գալբճըլըն, գալբ աքչէ պասան:

Παραχαράσσω (ττω). *M.* *άξω.* coniare della moneta falsa. սուտ դրամներ կոխել. գալբ աքչէ պասմագ:

Παραχειμάζω. *M.* *άσω.* invernare, passare l' inverno in... ձմեռը տեղ մը անցընել. գըշը պիր եէրտէ կէչիրմէք:

Παραχειμασία (ἡ) il passare l' inverno in... ձմեռը տեղ մը անցընելը. գըշը պիր եէրտէ մահալլէ կէչիրմէք:

Παραχέω. *M.* *χευσω.* versare sopra. 2. bagnare, innaffiare. վրան թափել. 2. թրջել, ջրել. եուգարըտան տէօքմէք. 2. ըսլաթմագ, սուլամագ:

Παραχλιαίνω. *M.* *ανῶ.* riscaldare alquanto. քիչ մը տաքցընել. ազ ըսըթմագ, ըլըճագլաթմագ:

Παραχναύω. *M.* *αύσω.* = *Παρατρώγω.*

Παραχορδίζω. *M.* *ίσω.* discordare. տարաձայն ըլլալ. պիտահէնկ օլմագ:

Παράχορδος (ὁ, ἡ) dissonante, discordante. տարաձայն. պիտահէնկ:

Παραχράομαι - ῶμαι. *M.* *χρήσομαι.* abusare. 2. disprezzare. գէշ գործածել. 2. անարգել. ֆէնայա գուլլանմագ. 2. խօրլամագ:

Παραχρῆμα, *ἐπίῤ.* all' istante, tosto. փութով, անդէն. տէր ագապ, անտէր:

Παράχρησις - εως (ἡ) abuso. չարաչար կիրառութիւն. ֆէնայա գուլլանմագ:

Παράχροος - ους καὶ

Παράχρωμος (ὁ, ἡ) mal tinto, mal colorito. գէշ ներկուած. ֆէնա պօյալանմըշ:

Παραχρώννυμι. *M.* *χρώσω.* tingere con de' colori falsi. սուտ գէշ ներկով ներկել. եալան պօյա իլէ պօյամագ:

Παράχρωσις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Παράχυσις - εως (ἡ) effusione. հեղում, հոսում. տէօքիւլմէ, տէօքմէ:

Παραχύτης - ου (ὁ) garzone di bagno. բաղնիքի մանչ՝ սպասաւոր. թէլլագ:

Παράχωμα (τὸ) mucchio di terra. հողի կոյտ. թօփրագ եըղընը:

Παραχωρέω - ῶ. *M.* *ησω.* cedere, concedere, accordare. տեղի տալ, շնորհել. վազ կէչմէք, իհսան էթմէք:

Παραχώρημα (τὸ) ciò che si cede ad un altro. ուրիշին շնորհուած իրք. պաշգասընա իհսան օլունան նէսնէ:

Παραχώρησις - εως (ἡ) l' azione di cedere. տեղի տալը, շնորհելը. վազ կէչմէ, իհսան:

Παραχωρητικὸς - ή - όν. che cede facilmente. դիւրաւ մէկ դի կեցող՝ շնորհող. գօլայլըգ իլէ վազ կէչէն, իհսան էտէն:

Παραχώριος (ὁ, ἡ) vicino. մօտ. եագըն:

Παραψαλίζω. *M.* *ίσω.* tagliare con frode. նենգաւ կտրել. հիլէ իլէ քէսմէք:

Παραψαλιστὴς - οῦ (ὁ) che taglia con frode. նենգաւ կտրող. հիլէ իլէ քէսէն:

Παραψάλλω. *M.* *ψαλῶ.* toccare leggiermente una corda. (նուագարանին) լարին կամաց մը դպչիլ. (չալգըընըն) թէլինէ եավաշճա տօգունմագ:

Παράψαυσις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ

Παραψαύω. M. αύσω. toccare leggiermente, lambire. կամացուկ մը դպչիլ, քերել անցնիլ. [illegible]

Παραψήχω. M. ψήξω. strofinare leggiermente. կամաց շփել. [illegible]

Παραψυχὴ (ἡ) = Ἀναψυχή.

Παραψύχω καὶ (μσ.) - ψύχομαι. M. ψύξω - ομαι. = Ἀναψύχω. Παρηγορῶ.

Παρδαλέη - λῆ (ἡ) la pelle di pardo o leopardo. ընձի կամ ընձառիւծի մորթ. [illegible]

Παρδάλειος - α - ον. καὶ

Παρδάλεος - α - ον. di pardo o di leopardo. ընձի կամ ընձառիւծի յատուկ. [illegible]

Παρδαλιδεὺς - έως (ὁ) piccolo pardo o leopardo. պզտիկ ինձ կամ ընձառիւծ. [illegible]

Πάρδαλις - εως (ἡ) pardo o leopardo. ինձ կամ ընձառիւծ. [illegible]

Παρδαλώδης - εος (ὁ, ἡ) simile al pardo o leopardo. ընձի կամ ընձառիւծի նման. [illegible]

Παρδαλωτὸς - ἡ - όν. biscolore, brizzolato, macchioso. խայտաբղէտ, պիսակոտ. [illegible]

Πάρδος (ὁ) pardo, il maschio della pantera. ինձ, յովազին արուն. [illegible]

Παρεάω - ῶ. M. άσω. lasciare a parte. մէկ դի ձգել. [illegible]

Παρεγγίζω. M. ίσω. avvicinarsi un poco. քիչ մը մօտենալ. [illegible]

Παρέγγραπτος καὶ Παρέγγραφος (ὁ, ἡ) falsamente inscritto, che non è ingenuo, falsificato. սխալ գրուած, անհարազատ, խարդախեալ. [illegible]

Παρεγγράφω. M. γράψω. ascrivere, inscrivere falsamente, con frode. սխալ՝ նենգաւ գրել՝ մակագրել. [illegible]

Παρεγγυάω - ῶ. καὶ (μσ.) - άομαι - ῶμαι. M. ήσω - ομαι. rimettere da mano in mano, raccomandare. 2. esortare. 3. comandare. ձեռքէ ձեռք տալ՝ յանձնել. 2. յորդորել. 3. իշխել, հրամայել. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Παρεγγύησις - εως (ἡ) il passar parola (*Γαλλ.* passe-parole). բանակին մէջ խորհուրդ մը բերնէ բերան տարածնիլը. [illegible]

Πάρεγγυς, ἐπίῤ. assai vicino. խիստ մօտը. [illegible]

Παρεγκάθημαι. M. καθεσθήσομαι. sedere accanto. քովը նստիլ. [illegible]

Παρέγκειμαι. M. κείσομαι. essere posto frà. մէջը դրուած ըլլալ. [illegible]

Παρεγκελευομαι. M. εύσομαι. esortare, animare. յորդորել, սիրտ տալ. [illegible]

Παρεγκεφαλὶς - ίδος (ἡ) cerebello. ուղեղին ետեւի կողմը. [illegible]

Παρεγκλίνω. M. κλινῶ. inchinarsi un poco. քիչ մը ծռիլ. [illegible]

Παρέγκλισις - εως (ἡ) l'inchinarsi un poco. քիչ մը ծռիլը. [illegible]

Παρεγκρανὶς - ίδος (ἡ) = Παρεγκεφαλίς.

Παρεγχειρέω - ῶ. M. ήσω. intrapprendere ciò che un altro già ha intrapreso. 2. cercare di dimostrare con delle false argomentazioni. ուրիշին արդէն ձեռք զարկած գործքին ձեռք զարնել. 2. սուտ ձեռնարկութիւններով բան մը ցուցընել ուզել. [illegible] 2. [illegible]

Παρεγχείρησις - εως (ἡ) falsa argomentazione. թիւր՝ սխալ ձեռնարկութիւն. [illegible]

Παρεγχέω. M. χεύσω. versare accanto. քովը թափել. [illegible]

Παρεδρευτικὸς - ἡ - όν. assiduo, costante. հանապազորդ, մնայուն, հաստատ. [illegible]

Παρεδρεύω. M. εύσω. = Παρακάθημαι. 2. essere assiduo, costante. մնայուն՝ հաստատ ըլլալ. [illegible]

Παρεδρία (ἡ) il sedere appresso. 2. assiduità. 3. la carica dell' assessore. քովը նստելը. 2. հանապազորդութիւն, անյողդողդութիւն. 3. դատողակցի պաշտօնը, դատաւորի օգնական եղողին իշխանութիւնը. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Πάρεδρος (ὁ) assessore. 2. assistente, compagno. դատաւորի օգնիչ, դատողակից. 2. ձեռնտու, օգնական, ընկեր. [illegible] 2. [illegible]

Παρέζομαι. M. εδοῦμαι. = Παρακάθημαι.

Παρειὰ (ἡ) guancia. այտ. [illegible]

Παρείας - ου (ὁ) = Παρώας.

Παρείκω. M. είξω. cedere, accordare, permettere. տեղի տալ, զիջանել, թոյլ տալ. [illegible]

Παρειμένως, ἐπίῤ. trascuratamente. անհոգութեամբ, զանցառութեամբ. [illegible]

Πάρειμι. M. ἔσομαι. essere presente, assistere a.., intervenire, trovarsi a... giungere, soccorrere. ներկայ գտնուիլ, առաջիկայ գտնուիլ, մէջը ըլլալ՝ գտնուիլ, հասնիլ, օգնել. [illegible]

Πάρειμι. M. ειμι. passare da qualche luogo o d'avanti. տեղէ մը կամ առջեւէն անցնիլ. [illegible]

Παρείργω. M. είρξω. allontanare, impedire. հեռացընել, արգիլել. [illegible]

Παρείρω (X. M.) inserire, porre dentro. մէջը խոթել՝ դնել. [illegible]

Παρεισάγω. M. άξω. introdurre (di na-

scosto). մուծանել, ներս խոթել (գաղտուկ)․ օգրուգ, [illegible]

Παρείσακτος (ὁ, ἡ) introdotto furtivamente, intruso. գաղտուկ մտած, ներս խոթուած․ [illegible]

Παρεισβάλλω. *M.* *βαλῶ.* mettere gettare dentro furtivamente. 2. introdursi furtivamente, insinuarsi. գաղտուկ մէջը դնել՝ նետել․ 2․ գաղտուկ ներս մտնալ, սպրդիլ․ [illegible] 2․ [illegible]

Παρεισγραφή (ἡ) falsa inscrizione. սուտ՝ սխալ մակագրութիւն․ [illegible]

Παρεισδέχομαι. *M.* *δέξομαι.* ricevere furtivamente. գաղտուկ ընդունիլ․ [illegible]

Παρεισδύομαι. *M.* *δύσομαι.* insinuarsi. սպրդիլ, սողոսկիլ․ [illegible]

Παρείσδυσις - εως (ἡ) l'insinuarsi, entrata furtiva. սպրդիլը, գաղտուկ մուտ․ [illegible]

Παρείσειμι. *M.* *ειμι.* = *Παρεισέρχομαι.*

Παρεισέρχομαι. *M.* *ελεύσομαι.* = *Παρεισδύομαι.*

Παρεισκομίζω. *M.* *ίσω.* introdurre furtivamente. գաղտուկ ներս մտցընել՝ խոթել․ [illegible]

Παρεισοδεύω. *M.* *εύσω.* entrare di nascosto o dietro qualcuno. գաղտուկ կամ մէկուն ետեւէն մտնալ․ [illegible]

Παρεισπέμπω. *M.* *πέμψω.* mandare di nascosto. գաղտուկ խրկել․ [illegible]

Παρεισπίπτω. *M.* *πεσοῦμαι.* insinuarsi. 2. lanciarsi, gettarsi sopra all' improvviso. սպրդիլ, սողոսկիլ․ 2․ մէկէն ի մէկ վրան նետուիլ․ [illegible] 2․ [illegible]

Παρεισπορεύομαι. *M.* *εύσομαι.* = *Παρεισέρχομαι.*

Παρεισπράσσω (ττω). *M.* *πράξω.* esigere delle contribuzioni ingiuste. անիրաւ հարկ՝ բաժ պահանջել․ [illegible]

Παρεισρέω. *M.* *ρεύσομαι.* scorrere dentro furtivamente. գաղտուկ ներս վազել՝ հոսել․ [illegible] 2․ = *Παρεισδύομαι.*

Παρεισφέρω. *M.* *εισοίσω.* = *Παρεισάγω.*

Παρὲκ (καὶ πρὸ φων.) *Παρὲξ*, ἐπίρ. ἢ πρόθ. oltre, inoltre, fuori di... բաց ի, անդր քան, արտաքոյ քան․ [illegible] = *Χωρίς*, *Ἐκτός.*

Παρεκβαίνω. *M.* *βήσομαι.* oltrepassare, sortire andare fuori, al di là. զանցանել, անցնիլ երթալ, դուրս ելլել, երթալ․ [illegible]

Παρεκβάλλω. *M.* *βαλῶ.* mettere fuori, togliere da un luogo e collocare altrove. դուրս դնել, տեղէ մը վերցընել ուրիշ տեղ մը դնել․ [illegible]

Παρέκβασις - εως (ἡ) sviamento. 2. digressione. ճամբէ ելլելը․ 2․ պատմական զաղտուղութիւն․ [illegible] 2․ [illegible]

Παρεκβατικὸς - ὴ - όν. (καὶ ἐπίρ.) *- ικῶς.* digressivo. պատմութեան ընթացքէն դուրս ելած՝ ուրիշ բան մը պատմելու սկսած․ [illegible]

Παρεκβολαὶ (αἱ) raccolta. ժողովածոյ գիրք․ [illegible]

Παρεκδέχομαι. *M.* *δέξομαι.* prendere una cosa in vece d'un' altra. մէկ բանի մը տեղ ուրիշ բան առնուլ․ [illegible]

Παρεκδύνω (δύομαι.) *M.* *δύσω - ομαι.* sutterfugere. խուսափել, գաղտուկ փախչիլ․ [illegible]

Παρεκθέω. *M.* *θεύσομαι.* = *Παρεκτρέχω.*

Παρεκκλίνω. *M.* *κλινῶ.* rimuovere, allontanare o rimuoversi, allontanarsi alquanto. քիչ մը անդին ընել՝ հեռացընել կամ մէկ դի կենալ՝ հեռանալ․ [illegible]

Παρεκλείπω. *M.* *λείψω.* lasciare a parte. 2. mancare. մէկ դի ձգել․ 2․ ներկայ չգտնուիլ, պակսիլ․ [illegible] 2․ [illegible]

Παρεκπίπτω. *M.* *πεσοῦμαι.* sortire di nascosto. գաղտուկ ելլել․ [illegible] = *Παρεκδύνω.*

Παρεκστροφή (ἡ) rivolta alla rovescia, rovesciamento. գլխիվայր դարձընելը․ [illegible]

Παρέκταμα (τὸ) = *Παρέκτασις.*

Παρέκτασις - εως (ἡ) estensione, allungamento. երկարութիւն, երկընալը․ [illegible]

Παρεκτείνω. *M.* *τενῶ.* allungare, prolungare. երկընցընել․ [illegible]

Παρεκτελέω - ῶ. *M.* *έσω.* eseguire contro la volontà di... մէկուն կամացը դէմ՝ (գործ մը) կատարել․ [illegible]

Παρεκτικὸς - ὴ - όν. pronto a dare, ad accordare. տալու՝ շնորհելու պատրաստ․ [illegible]

Παρέκτοπος (ὁ, ἡ) sviato. ճամբէն ելած․ [illegible]

Παρεκτὸς, ἐπίρ. oltre, eccetto, tranne. բաց ի․ [illegible]

Παρεκτρέπω. *M.* *τρέψω.* distorre, distornare. խոտորեցընել, մոլորեցընել․ [illegible]

Παρεκτρέχω. *M.* *δραμοῦμαι.* correre al di là. վազել անցնիլ․ [illegible]

Παρεκτροπή (ἡ) sviamento. ճամբէ ելլելը, խոտորիլը․ [illegible]

Παρεκφαίνομαι. *M.* *φανήσομαι.* apparire accanto. քովը երեւնալ․ [illegible]

Παρεκφέρω. *M.* *εξοίσω.* portare al di là, mettere al di fuori. դուրս տանիլ, հեռու դնել․ [illegible]

Παρεκχέω. *M.* *χεύσω.* versare fuori o accanto. դուրս կամ քովը թափել․ [illegible]

Παρέκχυσις-εως (ἡ) inondazione. հեղեղումն. թաշմա, թօշմա, տէլ ։

Παρελαύνω. M. ελάσω. oltrepassare, passare d'avanti. անցնիլ երթալ, առջեւէն անցնիլ. կէչէբ կէթմէք, աշմագ, էօ-նէնտէն կէչմէք ։

Παρέλευσις-εως (ἡ) passaggio, il passare (d'avanti). անցք, անցնիլը (առջեւէն). կէչիտ, կէչմէքլիք (էօնէնտէն) ։

Παρέλκυσις-εως (ἡ) prolungamento, indugio. երկնցընելը, ուշացընելը, յապաղումն. ուզաթմա, կէճիքտիրմէ, էհմալ, թէէխիւր ։

Παρελκυστὴς-οῦ (ὁ) che prolunga, indugiatore. երկնցընօղ, յապաղիչ. ուզադան, էհմալճը ։

Παρελκύω. μτγν. ἀντὶ —

Παρέλκω. M. ἕλξω. tirare d'accanto. 2. prolungare, rimettere, temporeggiare, differire. քովէն քաշել. 2. երկնցընել, յապաղել. եանընտան չէքմէք. 2. ուզաթմաք, կէճիքտիրմէք, թէէխիւր էթմէք ։

Παρέλλειψις-εως (ἡ) omissione. զանցառութիւն. պըրաքմա կէչմէ, կէչէ գալմա ։

Παρεμβαίνω. M. βήσομαι. entrare dentro, in mezzo. ներս՝ մէջը մտնալ. իչէրի՝ արասընա կիրմէք ։

Παρεμβάλλω. M. βαλῶ. mettere frà, interporre, introdurre, inserire. 2. ordinare, schierare nel campo di guerra. մէջ դնել, մուծանել, ներս խոթել. 2. կարգել զասել յապարեզ մարտի. արասընա գօյմագ, սօգուշտուրմագ, կիրտիրմէք. 2. ճէնկ մէյտանընտա սըրալամագ՝ սաֆ սաֆ գօյմագ ։

Παρέμβασις-εως (ἡ) = *Παρένθεσις*.

Παρεμβατικῶς, ἐπίρ. per parentesi. փակագծիւ. լաքըրտը արասընտա պիր ճիւմլէ սօգուշտուրարագ (ս՛րք էսք էօյլէ այ ճէմալ ըտէլ աչրը օլմալը) ։

Παρεμβολὴ (ἡ) interposizione. 2. ordine di battaglia. 3. esercito. մէջը դնելը, միջադրութիւն. 2. Ճակատ կարգ զօրաց. 3. բանակ. արասընտա գօյմագլըգ. 2. սաֆ սըրասը, ճէնկ տիզիսի. 3. օրտու ։

Παρεμβολικὸς-ἡ-όν. che si fà nel campo di guerra. մարտի՝ կռուի ասպարեզը եղօղ. ճէնկ մէյտանընտա օլան ։

Παρεμβύω. M. βύσω. ficcare dentro. մէջը խոթել. իչէրի սօգմագ՝ թըգմագ ։

Παρεμμανὴς-έος (ὁ, ἡ) quasi furioso. մոլեգնի՝ կատաղածի նման. տելիեէ պէնզէր ։

Παρεμπίνω. M. πίομαι. bevere troppo, trincare. չափէ դուրս խմել. չօգ իչմէք ։

Παρεμπίπλημι. M. εμπλήσω. riempiere. լեփլեցուն ընել. տօլու էթմէք ։

Παρεμπίπρημι. M. εμπρήσω. abbruciare da' lati. քովերէն վառել. եանլարընտան եագմագ ։

Παρεμπίπτω. M. πεσοῦμαι. cadere dentro, entrare in mezzo, intervenire. մէջը ինկնալ, մէջը մտնալ, մէջը գտնուիլ. իչէրի տիւշմէք, օրթաեա կիրմէք, իչինտէ պուլունմագ ։

Παρεμπλέκω. M. πλέξω. intrecciare. մէկ-տեղ հիւսել. պիրպիրինէ էօրմէք ։

Παρεμπλοκὴ (ἡ) intrecciamento. մէկտեղ հիւսելը. պիրպիրինէ էօրմէք ։

Παρεμποδίζω. M. ίσω. impedire. արգելք ըլլալ. էնկէլ օլմագ ։

Παρεμπολάω-ῶ. M. ήσω. fare del traffico ingiusto. անիրաւ առեւտուր ընել. նէ-հագգ ալըշվէրիշ էթմէք, հարամ եէմէք ։

Παρεμπόρευμα (τὸ) lucro accessorio. յաւելուածոյ շահ. ֆազլա գէար ։

Παρεμπορεύομαι. M. εύσομαι. fare un traffico fuori della propria professione. իր արհեստէն դուրս առեւտուր մը ընել. գէնտի սանաաթընտան տըշարը պիր ալըշվէրիշ էթմէք ։

Παρέμπτωσις-εως (ἡ) il cadere dentro. մէջը ինկնալը. արասընա իչինէ տիւշմէք ։

Παρεμφαίνω. M. φανῶ. mostrare, rappresentare da vicino o alquanto. 2. rassomigliare un poco. մօտէն կամ քիչ մը ցուցընել՝ առջեւ բերել. 2. քիչ մը նմանիլ. եագընտան եահօտ պիր աղ կէօսթէրմէք՝ հուզուրէ կէթիրմէք. 2. պիր աղ պէնզէմէք, լըմաք ։

Παρέμφασις-εως (ἡ) rappresentazione. երեւցընելը. կէօսթէրմէք, աղը ։

Παρεμφερὴς-έος (ὁ, ἡ) alquanto simile. քիչ մը նման. պիր աղ պէնզէր ։

Παρεμφέρω. M. ενοίσω. avere qualche rassomiglianza con... քիչ մը նմանել. պիր աղ պէնզէմէք, անտըրմագ ։

Παρεμφύομαι. M. φύσομαι. crescere, germogliare appresso. քովը բուսնիլ՝ ծլիլ. եանընտա պիթմէք՝ ֆիլիզլէնմէք ։

Παρενδείκνυμι. M. δείξω. mostrare da vicino. 2. far mostra di... մօտէն ցուցընել. 2. ցոյց ընել. եագընտան կէօսթէրմէք. 2. կէօսթէրիշ էթմէք ։

Παρενδιάω-ῶ. M. άσω. = *Διατρίβω*.

Παρενδίδωμι. M. δώσω. rimettere, usare dell'indulgenza. ներել. աֆվ էթմէք ։

Παρενδύνω (δύομαι.) M. δύσομαι. = *Παρεισδύομαι*.

Παρενείρω. (X. M.) intrecciare. 2. introdurre, inserire. մէկ տեղ հիւսել. 2. ներս խոթել մտցնել, մուծանել. պիրպիր էօրմէք. 2. իչէրի սօգմագ կիրտիրմէք ։

Παρένθεσις-εως (ἡ) interposizione. 2. parentesi. միջադրութիւն. 2. փակագիծ. օրթաեա գօյմա. 2. լաքըրտը արասընտա պուլունան պիր ճիւմլէ օլուպ՝ իչինտէ օլմասա պիլէ ըստընաքըր մէաղս ալթէրիլմէզ, մաանասը պիր էօյլէ իկէ օլ պիրի աչըգլանմըշ գօնուլան պանէքէն ( ), իշարէթի ։

Παρένθετος (ὁ, ἡ) interposto. միջադրական, միջարկեալ. արասընտա գօյուլմուշ ։

Παρενθήκη (ἡ) = *Παρένθεσις*.

Παρενθυμέομαι-οῦμαι. M. ήσομαι. trascurare. զանց առնել, փոյթ չունենալ. էհմալ էթմէք, մուզայէքէ օլմամագ ։

Παρενθύμησις-εως (ἡ) trascuratezza. զանցառութիւն, անհոգութիւն. պիգայտլըգ, մուզայէքէսիզլիք ։

Παρενιαυτοφόρος (ὁ, ἡ) che produce il frutto ogni due anni. երկու տարին մէկ անգամ մը պտուղ բերօղ. իկի սէնէտէ պիր տէֆա մէյվէ հասըլ էտէն ։

Παρενοχλέω-ῶ. M. ήσω. incomodare, molestare. անհանգիստ ընել, նեղել. րահաթսըզ էթմէք, սըգմագ, սըգընթը վէրմէք ։

Παρενόχλησις-εως (ἡ) importunità, mo-

lestia. նեղութիւն, ձանձրութիւն. սըգունի, սըզընթը։

Παρενράπτω. M. ῥάψω. cucire appresso. քովը կարել. եանընա տիքմէք։

Παρενσάλευσις - εως (ἡ) scossa, concussione. ցնցում. սարսում, պիլթի։

Παρενσαλεύω. M. εύσω. scuotere, concussare. ցնցել. պիլթիք, սարսմաք։

Παρενσπείρω. M σπερῶ. seminare quà e là. աստին անդին ցանել. էօթէ պերէ էքմէք։

Παρένταξις - εως (ἡ) = *Παρένθεσις.*

Παρεντάσσω (ττω.) M. τάξω. mettere con ordine in mezzo. կարգաւ մէջը դնել. սըրա իլէ իչինէ գօյմաք։

Παρεντίθημι. M. θήσω. interporre, inserire. մէջը դնել. արաեընա իչինէ գօյմաք։

Παρεντρώγω. M. τρώξομαι. mangiare come un manicaretto. համեմի տեղ ուտել. չերեզ կիպի եէրինէ եէմէք։

Παρέξ (πρὸ συμφ.) ἀντὶ *Παρέκ.*

Παρεξάγω. M. ἄξω. distornare, sedurre. 2. far avanzare l' esercito contro il nemico. խոտորեցընել, մոլորեցընել. 2. բանակը թշնամին դէմ քշել. ազդըրմաք, եօլտան չըգարմաք. 2. օրտույու տիւշմենէ գարշը եիւրիւթմէք։

Παρεξαγωγή (ἡ) il marciare dell' esercito contro il nemico. բանակին՝ թշնամին դէմ երթալը՝ խաղալը. օրտունուն՝ տիւշմենէ գարշը եիւրիւմէսի։

Παρεξαίρω. M. αρῶ. innalzare vicino a… բանի մը մօտ բարձրացընել. պիր շէյի եագըն եիւքսելթմէք՝ հէմէն օլ գըտար եիւքսէկ չըգարմաք։

Παρεξαλλάσσω (ττω). M. ἄξω. cangiare, mutare intieramente. բոլորովին փոխել. պիւթիւնիւն տէյիշտիրմէք՝ պիաշգա էթմէք։

Παρεξαμείβω. M. αμείψω. = *Παρεξέρχομαι.*

Παρέξειμι. M. ειμι. = *Παρεξέρχομαι.*

Παρεξελαύνω. M. ελάσω. avanzare, passare al di là (a cavallo). 2. lanciarsi sul nemico. (ձիով) առաջ երթալ, անցնիլ երթալ. 2. թշնամին վրայ նետուիլ. (աթ իլէ) իլերի կիտմէք, կեչիփ կիթմէք. 2. տիւշմենին իւզերինէ աթըլմաք։

Παρεξελέγχω. M. ελέγξω. convincere uno con de' soffismi. խաբէական ձեռնարկութիւններով ըմբերանել. պիլկիլէր իլէ պիրինի սըգըշտըրմաք՝ թութ սըգըշտըրմաք։

Παρεξέρχομαι. M. ελεύσομαι. oltrepassare, andare al di là. զանցանել, անցնիլ երթալ. աշմաք, կեչիփ կիթմէք։

Παρεξετάζω. M. άσω. confrontare. բաղդատել. գըյաս էթմէք։

Παρεξέτασις - εως (ἡ) confronto, comparazione. բաղդատութիւն. գըյաս, պէնզէթիշ։

Παρεξευρίσκω. M. ρίσω. inventare inoltre. հնարել եւս. դահա իճատ էթմէք։

Παρεξηγέομαι - οῦμαι. M. ήσομαι. interpretare malamente. գէշ մեկնել. ֆէնա մանա վերմէք։

Παρεξήγησις - εως (ἡ) falsa interpretazione. սխալ մեկնութիւն. եանլըշ մանա։

Παρεξῆς, ἐπίῤ. = *Ἑξῆς.*

Παρεξίημι. M. εξήσω. lasciar passare, trascurare. թող տալ, զանց առնել. գօյ վերմէք, եթմէք, մահրում էթմէք։

Πάρεξις - εως (ἡ) esibizione, presentazione. տուչութիւն, մատուցանելը. սունմա, բէլէք, արզ։

Παρεξίστημι. M. εκστήσω. rimuovere dal suo luogo. 2. peggiorare. տեղէն ետ ընել հեռացընել. 2. աւելի գէշցընել. եէրինտէն եօթէյէ էթմէք՝ ուզագլաշմագ. 2. դահա ֆէնալաշ պէթէր էթմէք։

Παρέξοδος (ἡ) uscio nascosto. 2. preparazione di viaggio. գաղտուկ ելլալու դուռ. 2. ճամբու պատրաստութիւն. կիզլի չըգաճագ գափու. 2. եօլ թետարիքի։

Παρεξωθέω - ῶ. M. ωθήσω. spingere in una parte. մէկ դի հրել. պիր եանա իթմէք։

Παρεπιγραφή (ἡ) annotazione al margine, postilla. բացատրութիւն լուսանցքը. շարհ, հաշիյէ։

Παρεπιγράφω. M. γράψω. postillare, fare delle annotazioni al margine. լուսանցքը ծանօթութիւններ ընել. հաշիյէ էթմէք։

Παρεπιδείκνυμαι. M. δείξομαι. far mostra di … ցոյց ընել. կէօստէրիշ էթմէք։

Παρεπιδημέω - ῶ. M. ήσω. essere viaggiatore. ճամբորդ ըլլալ. եօլճու օլմաք։

Παρεπιδημία (ἡ) pellegrinaggio. պանդխտութիւն. գարիպլիք։

Παρεπίδημος (ὁ, ἡ) forestiere, passaggiere, viaggiatore. օտար, պանդուխտ, անցւոր, ճամբորդ. եապանճը, գարիպ, կեչիճի կեչէճէ, եօլճու։

Παρεπινοέω - ῶ. M. ήσω. inventare inoltre. հնարել եւս. դահա իճատ էթմէք։

Παρεπιπνέω. M. πνεύσω. soffiare leggiermente. կամաց փչել. եավաշ իւֆիւրմէք։

Παρεπισκοπέω - ῶ. M. ήσω. osservare di passaggio. հարեւանցի զննել՝ դիտել՝ քննել. եասդասըզջա նազար՝ թէֆթիշ էթմէք։

Παρεπιστρέφω. M. στρέψω. voltare un poco. քիչ մը դարձընել. պիր ազ չէվիրմէք։

Παρεπιστροφή (ἡ) il voltarsi alquanto. քիչ մը դառնալը. պիր ազ դէօնմէ։

Παρεπιφέρω. M. εποίσω. portare, produrre inoltre. եւս յառաջ անել՝ արտադրել. դահա կեթիրմէք՝ հասըլ էթմէք։

Παρεπιψαύω. M. ψαύσω. toccare leggiermente, lambire. կամացուկ մը վրայէն շօշափել՝ քերել անցնիլ. եավաշճա իւստիւնտէն սըվազլայարագ կեչմէք։

Παρέπομαι. M. ἕψομαι. seguire. հետեւիլ. արդը սըրա կիտմէք։

Παρεργολαβέω - ῶ. M. ησω. intraprendere un altro affare ancora. ուրիշ գործքի մ' ալ ձեռք զարնել. պիր պիր մուգավելէ դահա կիրիշմէք։

Πάρεργον (τὸ) opera, occupazione fuor di proposito. տարադէպ գործք՝ իրողութիւն. մունասէպէթսիզ իշ՝ մաշղալա։

Πάρεργος (ὁ, ἡ) che si fà fuor di proposito, superficiale. տարադէպ, դժպատեհ, հարեւանցի. մունասէպէթսիզ, եասդասըզ։

Παρέργως, ἐπίῤ. di passaggio, superficialmente. հարեւանցի. եասդասըզջա։

Παρερεθίζω. M. *ίσω.* irritare. գրգռել. [illegible]

Πάρερμα (*τὸ*) appoggio, sostegno. մոյթ, նեցուկ. [illegible]

Παρερμηνεία (*ἡ*) erronea interpretazione. սխալ մեկնութիւն. [illegible]

Παρερμηνευτὴς - οῦ (*ὁ*) che interpreta falsamente. 2. eretico. սխալ թիւր մեկնութիւն տուող. 2. Հերետիկոս. [illegible]

Παρερμηνεύω. M. *εύσω.* interpretare falsamente. սխալ մեկնել. [illegible]

Παρερπύζω. M. *ερπύσω καὶ*

Παρέρπω. M. *έρψω.* insinuarsi. սպրդիլ, սողոսկիլ. [illegible]

Παρέρχομαι. M. *ελεύσομαι.* passare. 2. passare avanti. 3. presentarsi. անցնիլ. 2. առաջեւ անցնիլ. 3. մատչիլ. [illegible]

Παρεσθίω. M. *παρέδομαι.* mangiare, rodere furtivamente. գաղտուկ ուտել՝ կրծել. [illegible]

Πάρεσις - εως (*ἡ*) languore. թուլութիւն, վհատութիւն. [illegible]

Παρέστιος (*ὁ, ἡ*) = *Ἐφέστιος.*

Παρέσχατος (*ὁ, ἡ*) = *Παρατελευταῖος.*

Παρετάζω. M. *άσω.* = *Παρεξετάζω.*

Πάρετος (*ὁ, ἡ*) languido, rilasso. թուլցած, վհատ. [illegible]

Παρευδοκιμέω - ῶ. M. *ήσω.* prevalere in fama. աւելի համբաւաւոր ըլլալ, ուրիշէ մը աւելի համբաւ ունենալ. [illegible]

Παρευημερέω - ῶ. M. *ήσω.* superare gli altri in felicità. երջանկութեան մէջ ուրիշները գերազանցել. [illegible]

Παρευθύνω. M. *υνῶ.* sviare qualcuno. մէկը ճամբէն հանել. [illegible]

Παρευθὺς καὶ - ευθὺ, *ἐπίῤ.* tosto, incontanente. շուտով, վաղվաղակի. [illegible]

Παρευκηλέω - ῶ. M. *ήσω.* ammansare adulando. շողոքորթելով անուշ զրուցելով մեղմել՝ ամոքել՝ հանդարտել. [illegible]

Παρευλαβέομαι - οῦμαι. M. *ήσομαι.* guardarsi. զգուշանալ. [illegible]

Παρευνάζομαι. M. *άσομαι.* dormire accanto. քովը քնանալ. [illegible]

Παρευνέτης - ου (*ὁ*) *καὶ*

Παρευνέτις - ιδος (*ἡ*) = *τῷ*

Πάρευνος (*ὁ, ἡ*) consorte, conjuge. ամուսին, ծնակից. [illegible]

Παρεύρεσις - εως (*ἡ*) *καὶ*

Παρεύρημα (*τὸ*) cavillo, tergiversazione, arzigogolo. սուտ ու մուտ՝ չինծու փաստ՝ գիւտ, մտացածին խաբէական հնարք. [illegible]

Παρευρίσκω. M. *ευρήσω.* trovare per caso. 2. controvare. դիպուածով մը գտնել. 2. կեղծել, հնարել, յօդել, կցկցել. [illegible]

Παρευτρεπίζω. M. *ίσω.* apprestare, preparare. պատրաստել. [illegible]

Παρεφάλλομαι. M. *αλοῦμαι.* saltare, scagliarsi sopra. վրան ցատկել՝ նետուիլ. [illegible]

Παρεφάπτομαι. M. *άψομαι.* toccare leggiermente, lambire. կամացուկ մը դպչիլ, քերել անցնիլ. [illegible]

Παρεφεδρεύω. M. *εύσω.* far la guardia appresso. քովը պահապանութիւն ընել. [illegible]

Παρέχω. M. *έξω.* dare, accordare, presentare. 2. rendere. տալ, շնորհել, մատուցանել. 2. ընել, գործել. [illegible]

Παρηβάω - ῶ. M. *ήσω.* = *Παρακμάζω.*

Πάρηβος (*ὁ, ἡ*) = *Παρῆλιξ.*

Παρηγορέω - ῶ. M. *ήσω.* consolare. մխիթարել. [illegible] 2. = *Παραινῶ.* 3. = *Παραμυθέομαι.*

Παρηγορητικὸς - ὴ - όν. = *Παρηγορικός.*

Παρηγορία (*ἡ*) consolazione, conforto. մխիթարութիւն. [illegible]

Παρηγορικὸς - ὴ - όν. consolativo. մխիթարիչ, մխիթարական. [illegible]

Παρηγορικῶς, *ἐπίῤ.* consolatamente. մխիթարութեամբ. [illegible]

Παρήγορος (*ὁ, ἡ*) consolatore. մխիթարող. [illegible]

Παρηδύνω. M. *υνῶ.* render dolce, condire. անուշցընել, համեմել. [illegible]

Παρηθέω - ῶ. M. *ήσω.* colare. քամել. [illegible]

Παρήκοος (*ὁ, ἡ*) disubbidiente, contumace. անհնազանդ, յամառ. [illegible]

Παρήκω. M. *ήξω.* = *Προέρχομαι ἢ Παρέρχομαι.* 2. = *Προσήκω.*

Παρῆλιξ - ικος (*ἡ*) avanzato in età. տարիքը առած. [illegible]

Παρήλιος (*ὁ*) parelio. արեւանմանութիւն, ամպերուն վրան տպաւորուած արեւուն պատկերը. [illegible]

Πάρημαι ✕ *ἀντὶ Παρακάθημαι.*

Παρημερεύω. M. *εύσω.* passare tutta la giornata presso. բոլոր օրը քովը անցընել. [illegible]

Παρήμερος (*ὁ, ἡ*) che si fà ogni due giorni. երկու օրը անգամ մը եղող. [illegible] 2. = *Ἐφήμερος.*

Παρηορία (*ἡ*) la coreggia, con cui s' attaccava al cocchio il rilasso. սապատանիկ ձին կառքին կապելու փոկ. [illegible] 2. = *Μωρία.*

Παρηόριος - α - ον. καὶ
Παρήορος (ὁ, ἡ) (ἵππος) rilasso. *առասպա-տանիկ ձի. եէտէկ ադի. 2. =* *Παράδοξος ἢ Ἀνάρμοστος.* 3. = *Παράφρων.*
Παρηχέω - ῶ. Μ. ἠσω. rendere il medesimo suono. *նոյն հնչմունքը հանել. պիր այնի սէդայը չըգարմագ։*
Παρήχημα (τὸ) καὶ
Παρήχησις - εως (ἡ) somiglianza di suono, consonanza. *հնչման նմանութիւն. սէդա պենզէյիշլիկի։*
Παρθενεία (ἡ) verginità. *կուսութիւն. գըզլըգ։*
Παρθενεῖα (τὰ) lo stato della verginità 2. versi cantati dalle vergini. *կուսութեան վիճակը. 2. կուսանքներէ երգուած տաղ. գըզլըգ հալի, գըզգարդըն. 2. գըզլարըն օգուդուգլարը նաղմէլէր՝ գըզիլէր։*
Παρθένειος (ὁ, ἡ) = *Παρθενικὸς* ἢ *Παρθένιος.*
Παρθένευμα (τὸ) = *Παρθενών.*
Παρθένευσις - εως (ἡ) = *Παρθενεία.*
Παρθενεύω. Μ. εύσω. essere, vivere vergine. *կոյս ըլլալ, կուսութեան մէջ ապրիլ. գըզ օլմագ, գըզլըգդա եաշամագ։*
Παρθενεὼν - ῶνος (ὁ) = *Παρθενών.*
Παρθενία (ἡ) = *Παρθενεία.*
Παρθενικὸς - ὴ - όν. verginale. *կուսական. գըզլըգ։*
Παρθένιον (τὸ) parietaria (erba). *կուսինչ (խոտ). եափըշգան։*
Παρθένιος - α ἢ *ος - ον.* = *Παρθενικός.*
Παρθενὶς - ίδος (ἡ) artemisia (erba di S. Giovanni). *բժշկական խոտ մըն է. մէր օդու։*
Παρθενογενὴς - έος (ὁ, ἡ) nato d'una vergine. *կուսածին. գըզդան դօղմուշ։*
Παρθενοκομία (ἡ) educazione delle vergini. *կուսանաց կրթութիւն՝ դաստիարակութիւն. գըզլարը բէսլէմէքլիք։*
Παρθενοκτονία (ἡ) uccisione d'una vergine. *կոյս մը մեռցնելը. գըզ էօլտիւրմէ։*
Παρθενοκτόνος (ὁ, ἡ) uccisore d'una vergine. *կոյս մեռցնող. գըզ էօլտիւրէն։*
Παρθενομήτωρ - ορος (ἡ) (ἐκκλ.) Vergine e Madre, la Santissima Vergine. (*Λατ.* Virgomater). *Մայր եւ կոյս, Աստուածածին. Պիքր ու Վալիտէ, Վալիտէի աալլահ։*
Παρθενοπίπης - ου (ὁ) puttaniere. *ըզգամոլ. չէնէքէր, չէնէտօպի։*
Παρθένος (ἡ) vergine. *կոյս. գըզ, քըզ օղլըն քըզ* (εἰς. τοὺς ἐκκλησ. συγγ.) *Παρθένος* (ὁ) Partenio, giovine non ammogliato. *աչխարհիք չմտած երիտասարդ. դիւնեայա կէլմէմիշ դէլի գանլը։*
Παρθενοτροφέω - ῶ. Μ. ἠσω. allevare delle vergini. *կուսանքներ պահել՝ մեծցնել. գըզլարը պաշլէմէք՝ պէօյիւթմէք։*
Παρθενοτροφία (ἡ) allevamento, educazione delle vergini. *կուսանքներ պահելը՝ մեծցնելը. գըզլարը պէսլէմէք՝ պէօյիւթմէ։*
Παρθενὼν - ῶνος (ὁ) monastero delle vergini. *կուսանաց վանք. գըզլարըն մանասթըրը։*
Παρθενωπὸς (ὁ, ἡ) che ha l'aria d'una vergine. *կուսանի դէմք ունեցող. գըզ չէհրէլի՝ գըզ կիպի։*
Παριαύω. Μ. αύσω. dormire presso. *քովը քնանալ. եանընդա ույումագ։*
Παριδρύω. Μ. ύσω. collocare accanto. *քովը զետեղել. եանընդա եէրլէշտիրմէք։*
Παρίζω. Μ. ίσω. metter a sedere o mettersi a sedere accanto. *քովը նստեցընել կամ նստիլ. եանընդա օթուրթմագ եախօդ օթուրմագ։*
Παρίημι. Μ. παρήσω. lasciar passare o entrare. 2. omettere, trascurare. 3. rallentare, snervare. 4. permettere. *անցնելու կամ մտնալու թող տալ. 2. զանց առնել. 3. թուլցընել, վհատցընել. 4. թոյլ տալ, հրաման տալ. կէչմէյէ եախօդ կիրմէյէ պըրագմագ. 2. եհմալ էթմէք, մաարիֆէ օլմամագ. 3. կէվշէթմէք, դիւշիւրմէք. 4. գօյ վէրմէք, իզն վէրմէք։*
Παριππάζομαι. Μ. άσομαι καὶ
Παριππεύω. Μ. εύσω. passare da vicino o d'avanti a cavallo. *ձիով մօտէն կամ առջեւէն անցնիլ. աթ իլէ եագընդան եա-խօդ էօնիւնտէն կէչմէք։*
Πάριππος (ὁ, ἡ) che corre al fianco d'un cavallo. 2. che accompagna qualcuno a cavallo. *ձիուն քովէն վազող. 2. ձիով մէկին քովէն գացող. աթըն եանընդան գօշան. 2. աթ իլէ պիրինին եանընդան կիտէն։*
Παρίπταμαι. Μ. παραπτήσομαι. passare d'avanti volando, trasvolare. *առջեւէն թռչելով անցնիլ. էօնիւնտէն ուչարագ կէչմէք։*
Παρίσθμιον (τὸ) (κυρ. εἰς τὸ πλθ.) gavigne, le glandule delle fauci. *կոկորդին մաններըը. պէզէ դօղուզ, դօղուզըն դամարլարըն կէլէնգի՝ իլ եմիշ։*
Πάρισος (ὁ, ἡ) quasi simile. *իբր նման. պէնզէր կիպի, անդըրան։*
Παρισόω - ῶ. Μ. ώσω. uguagliare, render uguale, simile, assimilare. *հաւասարել, նմանցընել. պէրապէր՝ պիր էթմէք, պէնզէթմէք։*
Παριστάνω. μτγν. καὶ Γρφ. ἀντὶ —
Παρίστημι. Μ. παραστήσω. mettere accanto. 2. comparare, confrontare. 3. rappresentare. 4. persuadere. 5. assistere. 6. soccorrere. *քովը դնել. 2. բաղդատել. 3. առաջ բերել, յանդիման առնել. 4. համոզել. 5. քովը կենալ. 6. օգնել. եանընդա գօյմագ. 2. գըյաս էթմէք. 3. օրթայա՝ հուզուրա կէթիրմէք. 4. գանէաթ էթմէք. 5. եանընդա դուրմագ. 6. եարտըմ էթմէք։*
Παριστορέω - ῶ. Μ. ἠσω. raccontare di passaggio. 2. raccontare una cosa in vece d'un'altra. *հարեւանցի պատմել. 2. բանի մը տեղ ուրիշ բան մը պատմել. գաթը-նագէօյլէ նագլ էթմէք. 2. պիր շէյ եէրինէ պաշգա պիր շէյ նագլ էթմէք։*
Παρισχναίνω. Μ. ανῶ. emaciare, rendere assai macilento. *խիստ նիհարցընել. չօգ զայըֆլաթմագ՝ զաղֆլանդըրմագ։*

Παρίσχω. Μ. παρασχήσω. = *Παρέχω.*
Παρίσωμα (τὸ) = *Παρίσωσις.*
Παρίσως, ἐπίῤ. quasi, incirca. իբր, իբր թէ, մօտիկ. հէմէն, օ գատարլարը։
Παρίσωσις - εως (ἡ) eguaglianza. հաւասարութիւն. պէրապէրլիք։
Παριτὸς - ὴ - όν. donde si può passare. անցնուելու. կէչիլիր։
Παριχνεύω. Μ. εύσω. camminare sulle traccie di . . . tracciare. հետեւիլ, հետոց եւեւէն երթալ. իզլէմէք, իզի ուզրա կիթմէք։
Παρὸ (ἀντὶ Παρ᾽ ὅ) σύνδ. perciò, per lo chè. 2. se non. վասն որոյ, անոր համար. 2. եթէ ոչ. պունուն իչին, պու սեպեպտէն. 2. էյլէ տէյիլ։
Παροδεία (ἡ) passaggio. անցնիլը. կէչմէ, կէչիշ, կէչմէքլիք։
Παρόδευσις - εως (ἡ) = *τῷ προηγ.*
Παροδεύω. Μ. εύσω. passare, andare al di là. անցնիլ, անդին երթալ. կէչմէք, աշմագ, էօպիւրիւ կիթմէք։
Παροδικὸς - ὴ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. atto a passare. անցնելու յարմար. կէչմէյէ գապիլ։
Παρόδιος (ὁ, ἡ) vicino alla via, alla strada. ճամբու մօտ. եօլա եագըն։
Παροδίτης - ου (ὁ) καὶ Παροδῖτις - ιδος (ἡ) = *Ὁδοιπόρος.*
Πάροδος (ἡ) passaggio. 2. venuta, entrata. անցք, անցումն. 2. գալուստ, մուտ. կէչիտ, կէչմէ. 2. կէլմէ, կիրմէ։
Παροίγνυμι καὶ Παροίγω. Μ. οἴξω. aprire un poco. քիչ մը բանալ. պիր ազ աչմագ։
Παροιδαίνω καὶ Παροιδίσκομαι. Μ. οιδήσω. gonfiarsi alquanto. քիչ մը ուռենալ. պիր ազ շիշմէք։
Πάροιθε (θεν) d'avanti. 2. prima (*Λατ.* antea). առջեւէն. 2. առաջուցմէ. էօնիւնտէն. 2. էվվէլտէն, մուգատտէմ։
Παροικέω - ῶ. Μ. ήσω. abitare accanto. 2. essere pellegrino, forestiere. քովը բնակիլ. 2. պանդուխտ օտարական ըլլալ. եանընտա օթուրմագ. 2. ղարիպ եապանճը օլմագ։
Παροικία (ἡ) l'abitare per qualche tempo in un luogo, pellegrinaggio. քիչ մը ատեն տեղ մը բնակիլը, պանդխտութիւն. պիր ազ վագիթ պիր եէրտէ օթուրմա օլմագ, ղարիպլիք։
Παροικίζω. Μ. ίσω. assegnare un'abitazione presso . . . քովը բնակել տալ, բնակելու տեղ տալ. եանընտա օթուրմա օլմագ եօնեթ աչմագ. մէմլէքէթ միրաթ։
Παροικοδομέω - ῶ. Μ. ήσω. edificare appresso. քովը տուն շինել. եանընտա պինա եափմագ։
Παροικοδόμημα (τὸ) edifizio innalzato appresso di . . . քովը եղած շէնք. եանընտա եափըլմըշ պինա։
Πάροικος (ὁ, ἡ) che abita presso di . . . 2. pellegrino, forestiere. քովը բնակող. 2. օտար, գրսեցի, պանդուխտ. եանընտա օթուրան. 2. ղարիպ, եապանճը, թաշրալը։
Παροιμία (ἡ) proverbio. առակ. մէսէլ. = *Παραβολή.*
Παροιμιάζω καὶ (μσ.) Παροιμιάζομαι. Μ. άσομαι. rendere proverbio. առակ ընել. մէսէլ էթմէք. *(μσ.)* parlare proverbialmente. առակօք խօսիլ. մէսէլ իլէ սէօզ սէօյլէմէք։
Παροιμιακὸς - ὴ - όν. proverbiale. առակական. մէսէլէ տայիր։ — *ιακῶς, ἐπίῤ.*
Παροιμιογράφος (ὁ, ἡ) scrittore di proverbi. առակներ գրող. մէսէլլէր եազան։
Παροίμιον (τὸ) = *Παροιμία.*
Παροιμιώδης - εος (ὁ, ἡ) = *Παροιμιακός.*
Παροινέω - ῶ. Μ. ήσω. fare o dire delle cose indecenti per l'ubbriachezza. գինովութենէ անվայել բաներ ընել կամ զրուցել. սարխօշլուգտան նապէճա իշլէր էթմէք եախօտ սէօյլէմէք. 2. *(ἐν γεν.)* = *Ὑβρίζω.*
Παροίνημα (τὸ) azione o discorso avuto luogo nel tempo dell'ubbriachezza. գինովութեան ատեն պատահած գործ կամ խօսք. սարխօշլուգ զամանընտա զուհուր էտէն իշ եախօտ սէօզ։
Παροινία (ἡ) petulanza, insolenza proveniente dall'ubbriachezza. գինովութենէ առաջ եկած ժպրհութիւն՝ անպատկառութիւն. սարխօշլուգտան կէլէն կէնէ ալչագլըգ՝ ուտանմազլըգ. 2. *(ἐν γεν.)* = *Ὕβρις.*
Παροινικὸς - ὴ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς = *τῷ*
Παροίνιος (ὁ, ἡ) che si fa o si dice nella ubbriachezza. գինովութեան ատեն եղող կամ ըսուող. սարխօշլուգտա օլան եախօտ սէօյլէնիլէն. 2. = *τῷ*
Πάροινος (ὁ, ἡ) imbriacone. գինեմոլ. իչկիճի, սարխօշ. 2. *(ἐν γεν.)* = *Ὑβριστής.*
Παροινοχοέω - ῶ. Μ. ήσω. esser coppiere presso qualcuno. մէկի մը քով մատռուակ ըլլալ. պիրինին եանընտա շարապճը օլմագ։
Παροίνως, ἐπίῤ. da imbriacone. արբեցողի պէս. իչկիճի կիպի։
Παροιστράω - ῶ. Μ. ήσω. = *Οἰστράω.*
Παροίτατος - η - ον. ὑπερθ. καὶ
Παροίτερος - α - ον. συγκρτ. τ. Πάρος. che sta più avanti, anteriore. 2. più antico. աւելի առաջ կեցող. 2. աւելի հին. դահա էօնտէ տուրան. 3. դահա էսքի։
Παροιχνεύω. Μ. εύσω. καὶ
Παροιχνέω - ῶ. Μ ήσω. Ἰων. ἀντὶ —
Παροίχομαι. Μ. οιχήσομαι. andare al di là, trapassare. անդին երթալ, անցնիլ. էօթէյէ կիթմէք, աշմագ, կէչմէք. = *Παρέρχομαι.*
Παροκωχὴ (ἡ) tregua, armistizio. զինադադար. միւթարէքէ։
Παρολιγωρέω - ῶ. Μ. ήσω. = *Παραμελέω.*
Παρολισθαίνω (σθέω·) Μ. ολισθήσω. sdrucciolarsi e cadere. 2. insinuarsi. սահիլ ու ընկնիլ. 2. սողոսկիլ. քայըփ տիւշմէք. 2. էյլէ սոքուլմագ։
Παρολίσθησις - εως (ἡ) = *Παρείσδυσις.*
Παρολκὴ (ἡ) indugio, ritardo. ուշացընել, յապաղանք. կէճիքտիրմէ, էյլէնմէ, էյլէնմէ։
Παρομοιάζω. Μ. άσω. essere quasi simile, avere qualche somiglianza. նմանի պէս ըլլալ, քիչ մը նմանութիւն ունենալ. պէնզէր կիպի օլմագ, անտըրմագ։
Παρόμοιος (ὁ, ἡ) quasi simile. նմանի պէս, իբր նման. պէնզէր կիպի, անտըրան։

Παρομοιόω - ῶ. M. ώσω. assimilare. նմանեցընել. պէնզէթմէք:

Παρομοίως, ἐπίῤ. similmente. նմանապէս. քէզալիք:

Παρομολογέω - ῶ. M. ήσω. confessare, accordarsi. խոստովանիլ, միաբանիլ. իգրար էթմէք, պիր օլմագ, իթթիֆագ էթմէք:

Παρομολογία (ἡ) confessione, accordamento. խոստովանութիւն, միաբանութիւն, համախոհութիւն. իգրար, իթթիֆագ:

Παρονομασία (ἡ) paronomasia, bisticcio (figura rettorica.) յարանուն, կամ կատակ ի յարանունանց (Ճարտասանական ձեւ մըն է). լագըրտի իսթիրէնէ օյնամագ, թէճնիս (պիր նէվ իլմ պէտի՛ սանաթ շէքլի տիր):

Παροξίζω. M. ίσω. essere un poco acido. քիչ մը թթու ըլլալ. էքշիմթըրագ օլմագ:

Παροξυντὴς - οῦ (ὁ) irritatore. գրգռիչ. գըզըշտըրան, թահրիք էտէն:

Παροξυντικος - ὴ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. irritativo. գրգռելու յարմար. գըզըշտըրըճը, թահրիք էտիճի:

Παροξύνω. M. υνῶ. irritare. գրգռել. գըզըշտըրմագ, թահրիք էթմէք. 2. = *Παροξυτονέω.*

Πάροξυς - εος (ὁ, ἡ) = Ὀξύθυμος.

Παροξυσμὸς (ὁ) irritazione. 2. l'inasprire d'una malattia. 3. parosismo. գրգռիլը. 2. սաստիկ զայրանալը. 3. անեղին կանոնաւոր ընթացքով բռնելը. թահրիք օլմա, գըզմա. 2. իլլէթին ազմասը. 3. ...

Παροξυτονέω - ῶ. M. ήσω. mettere l'accento nella penultima sillaba. վերջընթեր վանկին վրայ ոլորակը դնել. սօն էօնտէքի հէճէյէ էմալէյի գօյմագ:

Παροξύτονος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - τόνως. che ha l'accento sulla penultima sillaba. ոլորակը վերջընթեր վանկին վրայ եղող. էմալէսի սօն էօնտէքի հէճէսինտէ օլան:

Παροπτάω - ῶ. M. ήσω. arrostire poco. քիչ խորովել. ազ քէպապ էթմէք՝ գըզարթմագ:

Παρόραμα (τὸ) svista. չտեսնալով եղած սխալ. կէօրմէյէրէք օլմուշ եանլըշ:

Παρόρασις - εως (ἡ) trascuratezza, disprezzo. զանցառութիւն, անարգանք. իհմալ, ...:

Παρορατικὸς - ὴ - όν. negligente. անհոգ. ...:

Παροράω - ῶ. M. παρόψομαι. guardare di passaggio, trascurare. անցնելու առնել, հարեւանցի նայիլ, զանց առնել. ...:

Παροργίζω. M. ίσω. irritare. զայրացընել, գրգռել. գըզըշտըրմագ, ...:

Παρόργισμα (τὸ) καὶ

Παροργισμὸς (ὁ) irritazione. գրգռիլը, զայրանալը. գըզմա:

Παρόρειος (ὁ, ἡ) vicino ad un monte. լեռան մօտ. տաղա եագըն:

Παρορίζω. M. ίσω. eccedere i suoi limiti. իր սահմաններըն անցնիլ. ...:

Παρορίστὴς - οῦ (ὁ) che eccede i sui limiti. իր սահմաններըն անցնող. ...:

Παρορκέω - ῶ. M. ήσω. spergiurare. սուտ երդում ընել. եալան եէմին անտ իչմէք:

Παρορμάω - ῶ. M. ήσω. irritare. գրգռել. գըզըշտըրմագ, թահրիք էթմէք:

Παρορμέω - ῶ. M. ήσω. approdare appresso. մօտը գալ, քովը մօտենալ (Նաւը ցամաքը իջնալու ատեն). եանընա կէլմէք՝ եագլաշմագ, (կէմի գըյըյա եանաշընտա):

Παρόρμημα (τὸ) incitamento. գրգիռ. թէշվիգ, թահրիք:

Παρόρμησις - εως (ἡ) irritazione. գրգռութիւն. գըզըշտըրմա, թահրիք էթմէ:

Παρορμητικὸς - ὴ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. irritativo, incitativo. գրգռիչ. թահրիք էտէն, գըզըշտըրան:

Πάρορνις - ιθος (ὁ, ἡ) sinistro, infausto, malauguroso. անյաջող, աղէտալի, չարագուշակ. ...:

Παρορύσσω (ττω). M. ορύξω. scavare appresso. քովը բրել. եանընտա գազմագ:

Παρορχέομαι - οῦμαι. M. ήσομαι. ballare senza ordine. առանց կարգի կաքաւել. ...:

Πάρος, ἐπίῤ. ἢ πρόθ. d'avanti. առջեւէն. էօնիւնտէն:

Παροτρυντικὸς - ὴ - όν. = Παρορμητικός.

Παροτρύνω. M. υνῶ. = Παρορμάω.

Παρουλὶς - ίδος (ἡ) parulide, infiammazione delle gengive. լնդեր ուռուցութիւն՝ տապ. ...:

Παρουσία (ἡ) presenza. ներկայութիւն, առաջակայութիւն. ...:

Παροχέτευσις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ

Παροχετεύω. M. εύσω. voltare il corso dell'acqua, condurla per un altro canale. ջուրին ընթացքը դարձընել, ուրիշ խողովակէ մը տանիլ. ...:

Παροχεύω. M. εύσω. = Μοιχεύω, Βατεύω.

Παροχέω - ῶ. M. ήσω. trasportare a carro. կառքով տանիլ. ...: (μσ.) essere assiso accanto di qualcuno nel medesimo carro. նոյն կառքին մէջ մէկին քովը նստիլ. ...:

Παροχὴ (ἡ) donazione, dono, presente, salario. տալը, պարգեւ, ընծայ, նուէր, ռոճիկ. ...:

Παροχλέω - ῶ. M. ήσω. = Παρενοχλέω.

Πάροχος (ὁ) assiso nel medesimo carro presso di qualcuno, paraninfo. 2. datore, donatore. նոյն կառքին մէջ մէկու մը քովը նստած, փեսային բարեկամը. 2. տուօղ, ընծայօղ. ... 2. ... 3. (κατ' ἔξοχ.) sindaco. սինդիկոս, համարատու. ...:

Παροψάομαι - ῶμαι. M. ήσομαι. mangiare del pane con del companatico. թացանով հաց ուտել. ...:

Παρόψημα (τὸ) companatico. թացան. ...: ἢ = τῷ

Παροψὶς - ίδος (ἡ) pospasto, manicaretto. *կերակուրին վրայ ուտելու համով իրք.* [illegible]

Παροψωνέω - ῶ. M. ήσω. comprare di nascosto delle buone vivande. *աղէկ կերակուրներ գաղտուկ գնել.* [illegible]

Παροψώνημα (τὸ) cibo squisito. *համով կերակուր.* [illegible]

Παῤῥησία (ἡ) franchezza, libertà di parlare. *համարձակութիւն (խօսելու մէջ).* [illegible] (*ἐν γεν.*) coraggio. *աներկիւղութիւն, քաջութիւն.* [illegible]

Παῤῥησιάζομαι. M. άσομαι. parlare francamente. *համարձակ խօսիլ.* [illegible]

Παῤῥησιαστὴς - οῦ (ὁ) καὶ

Παῤῥησιαστικὸς-ή-όν. franco nel parlare. *համարձակ խօսող.* [illegible]

Παῤῥησιαστικῶς, ἐπίῤ. francamente. *համարձակութեամբ.* [illegible]

Παῤῥησιώδης - εος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - ωδῶς. = *Παῤῥησιαστικός.*

Παρυγραίνω. M ανῶ. inumidirsi. *խոնաւնալ.* [illegible]

Πάρυγρος (ὁ, ἡ) umido. *խոնաւ.* [illegible]

Παρυδάτιος (ὁ, ἡ) acquatico. *ջրային, ջրական.* [illegible]

Πάρυδρος (ὁ, ἡ) = *Πάρυγρος.*

Παρυπαντάω - ῶ. M. ήσω. = *Συναντῶ.*

Παρυπάτη (ἡ) la sesta corda della lira. *քնարին վեցերորդ աղիքը.* [illegible]

Παρυπόστασις - εως (ἡ) sostanza incompleta. *անկատար գոյացութիւն.* [illegible]

Παρυποψύχω. M. ψύξω. raffreddare un poco, rinfrescare. *քիչ մը ցրտացընել, զովացընել.* [illegible]

Παρυφαίνω. M. ανῶ. contessere, tessere in mezzo o accanto. *միատեղ մէջը կամ քովը անկանել.* [illegible]

Παρύφασμα (τὸ) καὶ

Παρυφὴ (ἡ) frangia, orlo. *ծոպ, ժապաւէն.* [illegible]

Παρυφὴς - έος (ὁ, ἡ) frangiato. *ծոպաւոր.* [illegible]

Παρυφίστημι. M. παρυποστήσω. dare la sostanza. *գոյացութիւն տալ, գոյացուցանել.* [illegible] (*συνήθ. μσ.*) sussistere insieme. *միատեղ ենթակայանալ՝ գոլ.* [illegible]

Πάρυφος (ὁ, ἡ) = *Παρυφής.*

Παρφέρομαι κτλ. × *ἀντὶ Παραφέρομαι κτλ.*

Παρώας - ου (ὁ) serpente che ha il color del rame. *պղնձի գունով տեսակ մը օձ.* [illegible]

Παρῳδέω - ῶ. M. ήσω. fare delle parodie. 2. cantare di passaggio. *բանաստեղծի մը ոտանաւորները քիչ մը փոխելով նոր ոտանաւորներ շինել. 2. Հարեւանցի եր-գել.* [illegible] 2. [illegible]

Παρῳδὴ καὶ Παρῳδία (ἡ) parodia. *բանաստեղծի մը ոտանաւորները քիչ մը փոխելով շինուած քերթուած.* [illegible]

Παρῳδικὸς - ή - όν. che concerne la parodia. *Պարոդիա ըսուած քերթութեան պատկանած.* [illegible]

Παρωθέω - ῶ (καὶ μσ.) - έομαι - οῦμαι. M. ωθήσω καὶ ώσω - ομαι. spingere, cacciare. 2. rifiutare. *Հրել, վռնտել. 2. մերժել.* [illegible] 2. [illegible]

Παρώμαλος (ὁ, ἡ) quasi eguale. *իբր հաւասար.* [illegible]

Παρωμὶς - ίδος (ἡ) spallino. *ուսանոց, թիկնոց.* [illegible]

Πάρων - ωνος ἢ ῶνος (ὁ) brigantino. *ցռականաւ.* [illegible]

Παρωνύμησις - εως καὶ

Παρωνυμία (ἡ) derivazione. *ածանցում.* [illegible] 2. = *Παρονομασία.* 3. = *Παρωνύμιον.*

Παρωνυμιάζω. M. άσω. far derivare un nome da un altro nome. *անուն մը ուրիշ անունէ մը ածանցել.* [illegible]

Παρωνύμιος καὶ

Παρώνυμος (ὁ, ἡ) che deriva da un nome. *անունէ մը ածանցող.* [illegible] *Παρωνύμιον καὶ Παρώνυμον (τὸ)* soprannome, cognome. *մականուն.* [illegible]

Παρωνυμόω - ῶ. M. ώσω. = *Παρωνυμιάζω.*

Παρωνύμως, ἐπίῤ. per derivazione. *ածանցմամբ.* [illegible]

Παρωνυχία καὶ

Παρωνυχὶς - ίδος (ἡ) panereccio. *եղունգներու տակը բուսնող խաղաւարտ.* [illegible]

Παρῳὸς (ὁ, ἡ) bajo. *շառատ.* [illegible]

Παρώπιον (τὸ) καὶ

Παρωπὶς - ίδος (ἡ) porocchi. *ձիու աչապանակ.* [illegible]

Παρώρεια (ἡ) falda della montagna. *զառ ի վայր՝ ստորոտ լերին.* [illegible]

Παρωρείτης - ου (ὁ) che abita nelle falde delle montagne. *լեռներու քովերը բնակող.* [illegible]

Πάρωρος (ὁ, ἡ) intempestivo. *տարադէպ.* [illegible]

Παρωροφὶς - ίδος (ἡ) = *Γεῖσον.*

Παρώτιον (τὸ) orecchino. *գինդ, օղ.* [illegible]

Παρωτὶς - ίδος (ἡ) parotide, orecchioni. *ականջներու տակ գոյացող խոյլ.* [illegible]

Πάρωχρος (ὁ, ἡ) suppallido, pallidetto. *քիչ դեղնած.* [illegible]

Πᾶς (πᾶσα, πᾶν) - παντὸς. tutto, intiero. 2. ogni, ognuno. *ամենայն, բոլոր. 2. ամենայն որ, իւրաքանչիւր.* [illegible] 2. [illegible]

հէր փէ։ (οὐδ.) Τὸ πᾶν. l'universo. տիեզերք · ճիհան, ալէմ ։

Πασπάλη (ἡ) fior di farina. նաշիհ · ինճէ ալեւ ։

Πασσακίζω. Μ. ίσω. = Πασσαλεύω.

Πασσάκιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Πάσσαξ. paletto. պզտիկ ցից · գազըգճըգ ։

Πασσαλεύω. Μ. εύσω. impalare. ցցի զարնել · գազըգլամագ ։

Πασσάλιον (τὸ) καὶ

Πασσαλίσκος (ὁ) ὑπκρ. τ. Πάσσαλος.

Πάσσαλος (ὁ) cavicchia, piuolo. սեպ · չիւի · 2 · = Πάσσαξ.

Πασσαλόω - ῶ. Μ. ώσω. ficcare de' pali. ցից խոթել՝ զարնել · գազըգ չագմագ ։

Πάσσαξ - ακος (ὁ) palo, piuolo. ցից · գազըգ · 2 · = Πάσσαλος.

Πασσυδεὶ (δὶ) ἐπίῤ. con tutto l'esercito, in tutto. բոլոր բանակաւ, ամբողջ, մէկէն · պէթիւն օրտու իլէ, պիթիւնլէ ։

Πάσσω. Μ. πάσω. spargere, spruzzare. ցանել · սէրփմէք, սաչմագ ։

Παστὰς - άδος (ἡ) talamo. 2. portico. առագաստ հարսանեաց · 2 · դաւիթ, սրահ · ճիւվէնիհ, կէրտէք · 2 · ավլու, հայաթ, տէհլիզ ։

Παστος - ἡ - όν. spruzzato. ցանած · սաչըլմըշ, սէրփիլմիշ · (οὐσ.) Παστὸς (ἐνν. θάλαμος). talamo. առագաստ հարսանեաց · ճիւվէնիհ, կէրտէք ։

Πάσχα (τὸ) (ἄκλ.) (Ἑβρ.) Pasqua. Պասեք, Զատիկ · խաչըրուրլուգ պայրամը, Փասգալյա ։

Πασχάζω. Μ. άσω. celebrare la Pasqua. տօնել զԶատիկ · Փասգալյա էօրթիւմագ ։

Πασχάλιος (ὁ, ἡ) pasquale. զատկական · Փասգալյայա պայիր ։

Πασχητιασμὸς (ὁ) cupidità, amore proprio d'un bagascione. իգացեալ մանկան ունեցած տռփանքը՝ ցանկութիւնը · գուլամլըգ չէհէվէթի ։

Πασχητιάω - ῶ. Μ. άσω. esser acceso d'amore proprio ad un bagascione, desiderare lo stato di bardassa. իգացեալ մանուկ ըլլալու տռփալ · գուլամլըգ սէվտա կէլմէք, գուլամլըգ չէհէվէթի իլէ թութուլմագ ։ (μτχ.) πασχητιῶν. cinedo, bardassa. իգացեալ մանուկ · գուլամ ։

Πάσχω. Μ. πείσομαι. soffrire, patire. կրել, քաշել · չէքմէք, թէհամմիւլ էթմէք ։

Παταγέω - ῶ. Μ. ήσω. fare del rumore, dello strepito. շառաչել, փաթթռտոց հանել · շամաթա գոփարմագ էթմէք ։

Παταγὴ (ἡ) = Πάταγος.

Πατάγημα (τὸ) ciarla. շաղակրատութիւն · լաքըրտըլըգ · 2 · = Πάταγος.

Παταγητικὸς - ἡ - όν. rumoroso, strepitoso. շառաչող, փաթթռտոց հանող · շամաթալը, գոփարըճը ։

Πάταγος (ὁ) rumore, strepito, fracasso. աղաղակ, շառաչիւն, փաթթռտոց · չաղըրըշ, գոփարմա ։

Πατάνη (ἡ) tegame, piatto. տափարակ պտուկ՝ պնակ, սկուտեղ · թաւա չանագլը՝ թեփսի ։

Πάτανον (τὸ) = Πατάνη.

Πατάνιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Πάτανον.

Πατάσσω. Μ. ἄξω. battere. զարնել · վուրմագ · 2 · (ἀμτβτ.) = Πάλλομαι.

Πατέομαι. Μ. πάσομαι. mangiare, gustare. ուտել, ճաշակել · եէմէք, թատմագ ։

Πατερίζω. Μ. ίσω. chiamare il suo padre. Հայրը կանչել · պապասընը չաղըրմագ ։

Πατέριον (τὸ) ὑπκρ. (χαϊδευτ.) τ. Πατήρ.

Πατέω - ῶ. Μ. ήσω. calcare, calpestare, pigiare. ոտքով կոխել · չիյնէմէք, պասմագ · (ἀμτβτ.) camminare. պտըտիլ, քալել · կէզմէք, եէրիւմէք ։

Πάτημα (τὸ) ciò che si calpesta. ոտքով կոխուած իրք · չիյնէնմիշ նէսնէ ։

Πατὴρ, έρος - τρὸς (ὁ) padre. Հայր · պապա, պէտէր ։

Πατητήριον (τὸ) palmento. Հնձան · իւզիւմ պասըլան մահալ ։

Πατητὴς - οῦ (ὁ) calpestatore. 2. pigiatore. ոտքով կոխող · 2 · Հնձանահար · չիյնէյիճի, պասըճը · 2 · իւզիւմ պասըճը ։

Πατητὸς - ἡ - όν. che si può calcare. ոտքով կոխուելու · չիյնէնիլիր, պասըլըր ։

Πάτος (ὁ) strada battuta. 2. traccia, orma. վարուն արահետ, բանուկ՝ վարուն ճամբայ · 2 · հետք, շաւիղ · իզ, եօլ · 2 · իզ ։

Πάτρα (ἡ) = Πατρίς. 2. = Πατριά.

Πατραδέλφη (ἡ) zia, la sorella del padre. Հօրաքոյր · հալա ։

Πατράδελφος (ὁ) zio, il fratello del padre. Հօրեղբայր · ամուճա ։

Πατραλοίας καὶ Πατραλῴας - ου ἢ - α (ὁ) che bastona suo padre. Հայրը ծեծող · պապասընը տէօյէն · 2 · = Πατροκτόνος.

Πάτρηθε (θεν), ἐπίῤ. dalla patria. 2. dalla famiglia. Հայրենիքէն · 2 · գերդաստանէն · վիլայէթտէն · 2 · ֆամիլյատան ։

Πατριὰ (ἡ) discendenza da un medesimo padre, famiglia. 2. tribù. Մէկ հօրմէ առաջ եկած սերունդ, գերդաստան · 2 · ցեղ · օճագ, ֆամիլյա, պիր պապա · 2 · գապիլէ ։

Πατριάζω. Μ. άσω. imitare suo padre. Հօրը ըլլալ · պապասընա պէնզէմէք ։

Πατριαρχεῖον (τὸ) patriarcato. պատրիարքարան · փաթրիքհանէ ։

Πατριάρχης - ου (ὁ) patriarca. նահապետ, Պատրիարք · ճէտ՝ եօյ պիւյիւք պապա, փաթրիք ։

Πατριαρχία (ἡ) la carica del Patriarca. Պատրիարքի իշխանութիւն · փաթրիքլիք մանսըպը ։

Πατριαρχικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. patriarcale. պատրիարքական · փաթրիքէ ախթ ։

Πατρίδιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Πατήρ.

Πατρικὸς - ἡ - όν. paterno. Հայրենի · պէտէրի ։

Πατρικότης (ἡ) paternità. Հայրութիւն · պէտէրլիք, պապալըգ ։

Πατρικῶς, ἐπίῤ. da padre. Հօր պէս · պէտէր կիպի ։

Πάτριος - α ἢ ος - ον. = Πατρικός.

Πατρὶς - ίδος (ἡ) patria. Հայրենիք · վաթան ։

Πατρίως, ἐπίῤ. secondo il costume degli antenati. ըստ սովորութեան նախնեաց · ատալարըն ատէթի իւզրէ ։

Πατριώτης - ου (ὁ) compatriota, patriotto.

Հայրենակից, Հայրենասէր · հէմշէհրի, վաթանը սէվիճի:

Πατριωτικὸς-ὴ-όν. patriottico. Հայրենասիրական · վաթանը սէվիճիյէ մէնսուպ:

Πατρογενὴς-έος (ὁ, ἡ) = Πατρῷος.

Πατρόθεν, ἐπίῤ. per padre. Հօրմէ · փէտէրտէն:

Πατροκασιγνήτη (ἡ) θηλ. τοῦ

Πατροκασίγνητος (ὁ) × ἀντὶ Πατράδελφος.

Πατροκίνητος (ὁ, ἡ) mosso dal padre. ի հօրէ շարժեալ, հայրաշարժ · փէտէրտէն թէհրիքլի:

Πατροκτονέω-ῶ. M. ήσω. uccidere il proprio padre. Հայրը մեռցընել · պապասընը էօլտիւրմէք:

Πατροκτονία (ἡ) patricidio. Հայրասպանութիւն · պապասընը էօլտիւրմէքլիք:

Πατρόκτόνος (ὁ, ἡ) (παροξ.) patricida, parricida. Հայրասպան · պապասընը էօլտիւրէն · 2 · *(προπαροξ.)* ucciso dal proprio padre. Հօրմէն սպանուած · պապասընտան էօլմիւշ:

Πατρομήτωρ-ορος (ὁ) il padre della madre, avo materno. Մօրը Հայրը, մօրը կողմէն պապ · անասընըն պապասը, անա թարաֆընտան տէտէ:

Πατρονομέομαι-οῦμαι. M. ήσομαι. essere governato dalle leggi paterne. Հայրենի օրէնքներէ կառավարուիլ՝ ուղղիլ · [illegible] փէտէրլէրի հիւքմի ուսուլիւնտէ օլմաք:

Πατρονομία (ἡ) governo paterno. Հայրենի տէրութիւն · հիւքմի փէտէրի:

Πατρονομικὸς-ὴ-όν· (καὶ ἐπίῤ.) -ικῶς. che concerne il governo paterno. Հայրենի տէրութեան պատկանած · հիւքմի փէտէրիյէ մէնսուպ:

Πατρονόμος (ὁ, ἡ) che governa da padre. Հօր պէս կառավարող · փէտէր կիպի հիւքմ էտէն:

Πατροπαράδοτος (ὁ, ἡ) trasmesso dal suo padre o dagli antenati. Հօրմէն կամ նախնիքներէն աւանդեալ · պապասընտան եախօտ ատալարընտան [illegible]:

Πατροπάτωρ-ορος (ὁ) avo paterno, il padre del padre. պապ (Հօրը կողմէն), Հօրը Հայրը · տէտէ, տէտէ, պապասընըն պապասը:

Πατρότης (ἡ) paternità. Հայրութիւն · փէտէրլիք:

Πατροτύπτης-οῦ (ὁ) = Πατραλοίας.

Πατροῦχος (ὁ, ἡ) unico erede del patrimonio. Հայրենի ստացուածոց մի միայն ժառանգորդ · պապա մալընըն պիր թանէճի միրասխօրու:

Πατροφονεὺς-έως (ὁ) καὶ Πατροφόνος (ὁ, ἡ) = Πατροκτόνος.

Πατρυιὸς καὶ Πατρυὸς (ὁ) = Πατρωός.

Πατρώζω. M. ώσω. = Πατριάζω.

Πατρωνυμέω-ῶ. M. ήσω. tirare il suo nome da quello del padre. Հօրը անունէն իր անունը ածանցել · փէտէրինին իսմինտէն քէնտիսինինքինի չըքարմաք:

Πατρωνυμία (ἡ) denominazione tirata dal proprio padre. Հօրը անունէն առաջ եկած յարանունութիւն · փէտէրինին իսմինտէն [illegible] իսմ:

Πατρωνυμικὸς-ὴ-όν. patronimico. Հայրանունական · փէտէրինին իսմինտէն քէնտիսինինքինի չըքարմաք իսիմլէրինէ մէնսուպ · — *ικῶς, ἐπίῤ.*

Πατρῷος-α ἢ ος-ον. = Πάτριος.

Πατρωὸς (ὁ) patrigno. Հօրու, խորթ Հայր · էօյէ պապա:

Πάτρως-πάτρωος καὶ πάτρω (ὁ) zio paterno. Հօրեղբայր · ամուճա:

Πατταλεύω καὶ Πάτταλος κτλ. Ἀττ. ἀντὶ Πασσαλεύω κτλ.

Παῦλα (ἡ) = Παῦσις.

Παυράκις, ἐπίῤ. di rado, poche volte. Դուն ուրեք, քիչ անգամ · նատիր, սէյրէք, ազ տէֆա:

Παῦρος-α-ον. piccolo, poco. պզտիկ, քիչ · քիւչիւք, ազ:

Παυσάνεμος (ὁ, ἡ) che fà cessare i venti. Հովերը դադրեցընող · րուզկեարլարը տուրտուրան:

Παυσικάπη (ἡ) musoliera, cavezzone. Ցուկի բագ՝ կարթ · հայվանաթըն աղզընը [illegible], պուրունալըգ:

Παῦσις-εως (ἡ) pausa, cessazione, riposo. Դուլ, դադար, դադրիլը, Հանգիստ, կանգ · թէրք, ֆէրահաթ, նէթիճէ, րահաթլըգ, տինլէնմէ:

Παυστὴρ (ὁ) che fà cessare. դադրեցընող · նէթիճէ էտէն:

Παυστήριος (ὁ, ἡ) καὶ

Παυστικὸς-ὴ-όν. che ha la forza di far cessare. դադրեցուցիչ · ֆէրահաթ էթտիրէճէքլէր:

Παύω. M. παύσω. far cessare, mettere fine. 2· mitigare. դադրեցընել, լմընցընել, վերջ դնել · 2 · մեղմել · ֆէրահաթ էթտիրմէք, նէթիճէ էթմէք · 2 · մուլայիմլաթմաք, թէսքին էթմէք · *(μσ. ἢ πθ. ἢ ἀμβτ.)* cessare, riposare. դադրիլ, կանգ առնել, Հանգչիլ · ֆէրահաթ կէլմէք, վազ կէչմէք, րահաթլանմաք, տինմէք:

Παφλάζω. M. άσω. bollire. եռալ · գայնամաք:

Πάφλασμα (τὸ) bollimento. եռալը · գայնամա:

Πάχνη (ἡ) brina. եղեամն · գըրաղը:

Παχνίζω. M. ίσω. (κυρ. τρτπρσ.) cadere della brina. եղեամն գալ · գըրաղը տիւշմէք, գըրաղը էնմէք:

Παχνόω-ῶ. M. ώσω. coprire di brina. եղեամնով գոցել · գըրաղը իլէ գափլամաք · *(ἐν γεν.)* agghiacciare. սառեցընել · տօնտուրմաք:

Παχνώδης-εος (ὁ, ἡ) simile alla brina. 2. brinoso. եղեամնի նման · 2 · եղեամնապատ · գըրաղա պէնզէր · 2 · գըրաղլը:

Πάχος-εος-ους (τὸ) grossezza, grassezza. Հաստութիւն, թանձրութիւն, գիրութիւն · գալընլըգ, գապալըգ, սէմիզլիք:

Παχυδάκτυλος (ὁ, ἡ) che ha le dita grosse. Հաստը մատերով · գալըն պարմագլը:

Παχύδενδρος (ὁ, ἡ) pieno d' alberi fronzuti. տերեւոտ ծառերով լի · սըգ եափրագլը աղաճլար իլէ տօլու:

Παχύδερμος (ὁ, ἡ) che ha la pelle grossa. Հաստը մորթով · գալըն տէրիլի:

Παχύθριξ-ύτριχος (ὁ, ἡ) capelluto. խիտ մազերով · սըգ սաչլը:

Παχύκνημος (ὁ, ἡ) che ha le gambe

grosse. Հաստ սրունքներով. [illegible]

Παχυλῶς, ἐπίῤ. grossolanamente. բըռտութեամբ. [illegible]

Παχυμέρεια (ἡ) grossezza. Հաստութիւն, բրտութիւն. [illegible]

Παχυμερὴς - έος (ὁ, ἡ) grosso, grossolano. Հաստ, բիրտ. [illegible]

Παχυμερῶς, ἐπίῤ. = Παχυλῶς.

Παχυνευρέω - ῶ. Μ. ησω. avere i nervi grossi. Հաստ ջիղեր ունենալ. [illegible]

Παχύνοος - ους (ὁ, ἡ) stupido, grossolano. ապուշ, թանձրամիտ. [illegible]

Πάχυνσις - εως (ἡ) ingrossamento. Հաստընալը. [illegible]

Παχυντικὸς - ἡ - όν ingrossativo. Հաստընող, ստուարացընող. [illegible]

Παχύνω. Μ. υνῶ. ingrossare, ingrassare. Հաստ ընել, ստուարացընել, գիրցընել. [illegible]

Παχύπους - οδος (ὁ, ἡ) che ha i piedi grossi. Հաստ ոտքերով. [illegible]

Παχύῤῥιν - ινος (ὁ, ἡ) che ha il naso grosso, nasuto. Հաստ՝ մեծ քիթ ունեցող. [illegible]

Παχὺς - έος (εῖα - ύ.) grosso, grasso. Հաստ, գէր, պարարտ. [illegible]

Παχυσκελὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha le gambe grosse. Հաստ սրունքներով. [illegible]

Παχυστομέω - ῶ. Μ. ήσω. parlare grossolanamente. գեղջկօրէն խօսիլ. [illegible]

Παχυστομία (ἡ) pronunzia grossolana. Հաստ՝ թանձր արտասանութիւն. [illegible]

Παχύστομος (ὁ, ἡ) che parla grossolanamente. գեղջկօրէն խօսող. [illegible]

Παχύτης (ἡ) grassezza, grossezza. գիրութիւն, պարարտութիւն, Հաստութիւն. [illegible]

Παχυτράχηλος (ὁ, ἡ) che ha il collo grosso. Հաստ վիզ ունեցող. [illegible]

Παχύτριχος (ὁ, ἡ) = Παχύθριξ.

Παχύφλοιος (ὁ, ἡ) che ha la corteccia grossa. Հաստ կեղեւ ունեցող. [illegible]

Παχύφρων - ονος (ὁ, ἡ) = Παχύνοος.

Παχύφυλλος (ὁ, ἡ) che ha le foglie grosse. Հաստ տերեւներով. [illegible]

Παχύχειλος (ὁ, ἡ) che ha le labbra grosse. Հաստ պրկունքներով. [illegible]

Παχύχυλος καὶ

Παχύχυμος (ὁ, ἡ) che ha un sugo grasso. պարարտ Հիւթ ունեցող. [illegible]

Πεδανὸς - ἡ - όν. basso. ցած. [illegible]

Πεδάω - ῶ. Μ. ήσω. inceppare, aggratigliare (Γαλλ. garrotter), impastojare. կոճղի դնել, շղթայով կապել, ոտնակապ դնել. [illegible]

Πεδεινὸς - ἡ - όν. = Πεδινός.

Πεδέχω κτλ. Αἰολ. ἀντὶ Μετέχω κτλ.

Πέδη (ἡ) piedica, ceppo, tagliuola, pastoja. ծողակ (ոտից), կոճղ, ոտնակապ (ձիու). [illegible]

Πεδητὴς - οῦ (ὁ) che inceppa. կոճղի դնող. [illegible]

Πεδήτης - ου (ὁ) legato in ceppi. կոճղի դրուած. [illegible]

Πεδιαῖος - α - ον. che abita nelle pianure. Հարթ տեղեր՝ դաշտերը բնակող. [illegible]

Πεδιὰς - άδος (ἡ) pianura, campo. Հարթ տեղ, դաշտ. [illegible]

Πεδιάσιμος καὶ

Πεδιάσιος (ὁ, ἡ) = Πεδιαῖος.

Πεδιεὺς - έως (ὁ) = τῷ προηγ.

Πεδιήρης - εος (ὁ, ἡ) pieno di pianure. դաշտերով լի. [illegible]

Πέδιλον (τὸ) scarpa, stivali. ոտից աման, կօշիկ. [illegible] 2. = Πέδη.

Πεδινὸς - ἡ - όν. piano. Հարթ. [illegible] 2. = Πεδιαῖος.

Πέδιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Πέδη.

Πεδίον (τὸ) = Πεδιάς. 2. la parte superiore del piede. ոտքին վրայի կողմը՝ վրան. [illegible]

Πεδιονόμος (ὁ, ἡ) che abita nelle pianure. դաշտերը բնակող. [illegible]

Πεδιοπλόκτυπος (ὁ, ἡ) che fà risuonare la pianura per lo strepito delle armi. զէնքերուն ձայնէն դաշտը Հնչեցընող. [illegible]

Πεδόεις - εσσα - εν. = Πεδανός.

Πεδόθεν, ἐπίῤ. di terra, da basso. գետնէն, ցածէն. [illegible]

Πέδοι καὶ Πεδοῖ, ἐπίῤ. sulla terra. գետնի վրայ. [illegible]

Πέδον (τὸ) suolo, terra. գետին, երկիր. [illegible]

Πέδονδε, ἐπίῤ. per terra, sulla terra. ընդ երկիր, գետինը. [illegible]

Πεδόσε, ἐπίῤ. = Πέδονδε.

Πεδοστιβὴς - έος (ὁ, ἡ) disteso per terra. գետին փռուած. [illegible] 2. = Πεζός.

Πεδοτρεφὴς - έος (ὁ, ἡ) che nutrisce la terra. Հողը սնուցանող. [illegible]

Πεδοτριβὴς - έος (ὁ, ἡ) = Πεδοστιβής (2.)

Πέδων - ωνος (ὁ) schiavo cattivo, che spesso viene inceppato. ստէպ կոճղի դրուող գէշ գերի. [illegible]

Πέζα - ης (ἡ) la pianta del piede. 2. piede. 3. frangia, orlo. 4. spiaggia. 5. stradella. ոտից գարշապար. 2. ոտք. 3. ծոպ, ժապաւէն. 4. ծովեզր. 5. նեղ ճամբայ, զառէճ անձուկ. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible]

Πεζακοντιστὴς - οῦ (ὁ) fantaccino che lancia de' dardi. նետ նետող Հետեւակ. [illegible]

Πέζαρχος (ὁ) il comandante della fanteria. Հետեւակ զօրաց գլուխ. [illegible]

Πεζευτικὸς - ἡ - όν. che può camminare a piedi. ոտքով քալել կրցող. եայա՝ այաք իլէ եիւրիւյիւճիլէր։

Πεζεύω. Μ. εύσω. camminare a piedi, andar pedestre. 2. viaggiare per terra. ոտքով քալել, հետիոտս գնալ. 2. ցամաքէ ճամբայ ընել. այաղ իլէ եիւրիւմէք, եայա կիթմէք. 2. գարատան եօլճուլուգ էթմէք։

Πεζῇ, ἐπίῤ. a piedi, per terra. ոտքով, ցամաքէն. այաղ իլէ, գարատան։

Πεζικὸς - ἡ - όν. che concerne la fanteria, pedestre. հետեւակաց պատկանեալ, հետիոտս. եայա ասքէրինէ տայիր, եայա. (*οὐδ.*) *Πεζικὸν (τὸ)* la fanteria. հետեւակք. եայա ասքէրի։

Πεζὶς - ίδος (ἡ) = *Πέζα.*

Πεζίτης - ου (ὁ) pedone. հետեւակ զինուոր. եայա ասքէր։

Πεζοβατέω - ῶ. Μ. ήσω. = *Πεζοπορέω.*

Πεζογραφέω - ῶ. Μ. ήσω. prosare, scrivere in prosa. արձակ բանիւ գրել, արձակ շարագրել. նէսր եազմագ, քէլամը մանսուր իւզրէ ինշա էթմէք։

Πεζογράφος (ὁ, ἡ) prosatore. արձակաբան, արձակ շարագրող. նէսր եազան, քէլամը մանսուր իւզրէ ինշա էտէն։

Πεζοθηρία (ἡ) caccia degli animali terrestri. ցամաքը գտնուող կենդանեաց որս. գարատա պուլունան հայվանաթ ավը։

Πεζολεκτέω - ῶ. Μ. ήσω. = *Πεζολογέω.*

Πεζολέκτης - ου (ὁ) = *Πεζολόγος.*

Πεζολογέω - ῶ. Μ. ήσω. parlare o scrivere in prosa. արձակ բանիւ խօսիլ կամ գրել. նէսր իւզրէ քէլամ էթմէք եախօտ եազմագ։

Πεζολογία (ἡ) il parlare o scrivere in prosa. արձակ բանիւ խօսիլը կամ գրելը. նէսր իւզրէ քէլամ էթմէք եախօտ եազմագ։

Πεζολογικῶς, ἐπίῤ. in prosa. արձակ բանիւ. նէսր՝ քէլամը մանսուր իւզրէ։

Πεζολόγος (ὁ, ἡ) che parla in prosa. արձակ բանիւ խօսող. նէսր իւզրէ քէլամ էտէն. = *Πεζογράφος.*

Πεζομαχέω - ῶ. Μ. ήσω. combattere a piedi o per terra. հետիոտ կամ ցամաքը կռուիլ. եայա եախօտ գարատա ճէնկ էթմէք։

Πεζομάχης - ου (ὁ) = *Πεζομάχος.*

Πεζομαχία (ἡ) battaglia pedestre o terrestre. հետիոտ կամ ցամաքը եղած պատերազմ. եայա եախօտ գարատա օլան ճէնկ։

Πεζομάχος (ὁ, ἡ) combattente pedone. հետիոտ կռուող. եայա ճէնքլէշէն։

Πεζονομικὸς - ἡ - όν. abile a pascere degli animali. կենդանիներ արծել գիտցող՝ կըրցող. հայվանաթ օթլաթըճըլէր։

Πεζονόμος (ὁ, ἡ) che si pasce in terra. ցամաքը կերակրուող. գարատա կէզինէն։

Πεζοπορέω - ῶ. Μ. ήσω. camminare a piedi. հետիոտ՝ ոտքով քալել. եայա եիւրիւմէք։

Πεζοπόρος (ὁ, ἡ) che cammina a piedi. հետիոտ, ոտքով քալող. եայա, այաղ իլէ եիւրիւյէն։

Πεζὸς - ἡ - όν. pedone. հետեւակ. եայա. (*μτνμ.*) *Πεζὸς (ὁ)* (*ἐνν. λόγος.*) prosa. արձակ բան. նէսր, քէլամը մանսուր. (*ὅθ. συνεκδχ.*) *Πεζοὶ (οἱ)* i prosatori. արձակաբանք, արձակ շարագրողներ. նէսր իւզրէ՝ քէլամը մանսուր իւզրէ ինշա էտէն. *Πεζῶς, ἐπίῤ.*

Πειθανάγκη (ἡ) ubbidienza forzata. Ճորով բռնի եղած հնազանդութիւն. ճէպր իլէ օլան իթաաթ։

Πειθάνωρ - ορος (ὁ, ἡ) ubbidiente, docile. հնազանդ, դիւրանսաց. իթաաթլը, մուլայիմ։

Πειθαρχέω - ῶ. Μ. ήσω. ubbidire (a' superiori). հնազանդիլ (մեծերուն). իթաաթ էթմէք (պիւյիւքլէրէ)։

Πειθάρχησις - εως καὶ

Πειθαρχία (ἡ) ubbidienza (a' superiori). հնազանդութիւն (մեծերուն). իթաաթ, մութիւլիւք (պիւյիւքլէրէ)։

Πειθαρχικὸς - ἡ - όν. pronto ad ubbidire (a' superiori). (մեծերուն) հնազանդելու պատրաստ. (պիւյիւքլէրէ) իթաաթ էթմէյէ հազըր։

Πείθαρχος (ὁ, ἡ) ubbidiente (a' superiori). հնազանդ (մեծերուն). մութիւ, իթաաթ էտէն (պիւյիւքլէրէ)։

Πειθήμων - ονος (ὁ, ἡ) = *Εὐπειθής.* 2. *Εὔπειστος.*

Πείθω. Μ. πείσω. persuadere. համոզել. իգնաթ էթմէք, գանտըրմագ. (*μσ. ἢ πθ.*) persuadersi, credere, ubbidire. համոզիլ, հաւատալ, հնազանդիլ. իգնա օլմագ, գանմագ, ինանմագ, մութիւ օլմագ։

Πειθὼ - όος - οῦς (ἡ) persuasione. 2. obbedienza. համոզումը. 2. հնազանդութիւն. իգնա օլմա, գանմա. 2. մութիւլիւք, իթաաթ։

Πείκω. Μ. πέξω. pettinare, carminare, scardassare. 2. tondere, tosare. սանտրել, գզել (բուրդ). 2. խուզել. (եիւն) թարամագ. 2. գըրգմագ։

Πεῖνα - ης (ἡ) fame. անօթութիւն, քաղց. աճլըգ։

Πειναλέος - α - ον. καὶ

Πεινατικὸς - ἡ - όν. = *Πεινητικός.*

Πεινάω (έω) - ῶ. Μ. ήσω καὶ άσω. aver fame, essere affamato. անօթենալ, անօթի ըլլալ. աճըգմագ, աճ օլմագ։

Πείνη (ἡ) Ἰων. ἀντὶ Πεῖνα.

Πεινητικὸς - ἡ - όν. famelico, affamato. 2. che eccita l'appetito. անօթի. 2. անօթեցընող, անօթութիւն պատճառող. աճ. 2. աճըգտըրան, աճլըգ կէթիրէն։

Πεῖρα - ας (ἡ) prova, esperienza. 2. sforzo. 3. tentazione. 4. impresa. փորձ, փորձառութիւն. 2. ճիգն 3. փորձութիւն. 4. բան գործք. թէճրիպէ, իմթիհան. 2. գայրէթ, ճահտ. 3. իղվա. 4. մասլահաթ, իշ կիւճ։

Πειρὰ (ἡ) la punta della spada. թուրին ծայրը՝ ճոթը. գըլըճըն պուրնու՝ ուճու։

Πειράζω. Μ. άσω. provare, tentare. փորձել. թէճրիպէ՝ իմթիհան էթմէք։

Πειραίνω. Μ. ανῶ. × *ἀντὶ Περαίνω.*

Πείραμα (τὸ) tentativo. փորձ, ճիգն. թէճրիպէ, ճահտ։

Πείρασις - εως (ἡ) καὶ

Πειρασμὸς (ὁ) tentazione. փորձութիւն. իղվա։

Πειραστικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. atto a tentare. փորձելու յարմար. թէճրիպէ էթմէյէ՝ իղվա վէրմէյէ տայիր։

Πειρατεία (ἡ) pirateria. ծովու աւազակութիւն · գուրսանլըգ ։

Πειρατεύω. Μ. εύσω. esercitare la pirateria. ծովու աւազակութիւն ընել · գուրսանլըգ էթմէք ։

Πειρατὴρ (ὁ) × *ἀντὶ Πειρατής.*

Πειρατήριον (τὸ) tentativo, prova. 2. asilo de' corsari. փորձ, ճիգն · 2· ծովու աւազակներուն ապաստանարանը · թէճրիպէ, էմթիհան, ճէհտ · 2· գուրսանլարըն սըղընաճագ մահալլը ։

Πειρατὴς - οῦ (ὁ) pirata, corsaro. աւազակ ծովու, հէն · գուրսան ։

Πειρατικὸς - ὴ - όν. di corsaro. աւազակի յատուկ · գուրսանա մախսուս · — *ικῶς, ἐπίῤ.*

Πειράω - ῶ. (*καὶ μσ. ὅ καὶ εὐχρηστότ.*) *Πειράομαι - ῶμαι. Μ. άσω - ομαι.* provare, sperimentare, tentare. փորձել, փորձ փորձել · թէճրիպէ՝ էմթիհան էթմէք ։

Πείρη (ἡ) *Ἰων. ἀντὶ Πεῖρα.*

Πείρινθος μτγν. ἀντὶ —

Πείρινς - ινθος (ἡ) canestro di vimine. կնիւնէ կողով · սազդան օրէքլի՝ քիւֆէ ։

Πείρω. Μ. περῶ. trafiggere. 2. passare. ծակելով մէկ դիէն մէկալ դին անցնիլ · 2· անցնիլ · տէլիփ օթէյէ եանա կէչմէք, ազէլայըպ կէչմէք · 2· կէչմէք ։

Πεῖσα - ης (ἡ) ubbidienza, persuasione. հնազանդութիւն, համոզում · իթաաթ, իգնայ ։

Πεισάδικος (ὁ, ἡ) che persuade i giudici. դատաւորները համոզող · հաքիմլէրի գանդըրան ։

Πεῖσις - εως (ἡ) = *Πειθώ.*

Πεῖσις - εως (ἡ) = *Πάθος.*

Πεῖσμα (τὸ) persuasione, fiducia. 2. ormeggio. համոզում, վստահութիւն · 2· նաւը ցամաքը կապելու մալուխ · իգնաաթ, կիւվէնմէքլիք, էմնիյէթ · 2· կէմիյի գարայա պաղլայաճագ հալաթ ։

Πεισμονὴ (ἡ) persuasione. համոզում · իգնայ ։

Πειστήριος - α - ον. καὶ

Πειστικὸς - ὴ - όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) *- ικῶς.* persuasivo. համոզիչ · իգնաա էտիճի, գանդըրըճը ։

Πέκος - εος - ους (τὸ) = *Πόκος.*

Πεκτέω - ῶ. Μ. ήσω. = *Πείκω.*

Πεκτὸς - ὴ - όν. scardassato. 2. tosato. սանտրուած, գզուած · 2· խուզուած · թարանմըշ · 2· գըրգըլմըշ ։

Πελάγειος - α - ον. = *Πελάγιος.*

Πελαγίζω. Μ. ίσω. rassomigliare al mare. 2. navigare in alto mare. ծովու նմանիլ · 2· խոր ծովը նաւարկել · տէնիզէ տէօնմէք՝ պէնզէմէք · 2· էնկինտէ կէմի իլէ կիթմէք ։

Πελάγιος - α ἢ ος - ον. marino. 2. colui che si trova o naviga in alto mare. ծովային · 2· խոր ծովը գտնուող կամ նաւարկող · տէրիայի, տէնիզլի · 2· էնկինտէ պուլունան եախօտ կէմի իլէ կիտէն ։

Πελαγισμὸς (ὁ) = *Ναυτία.*

Πελαγίτης - ου (ὁ) *καὶ Πελαγῖτις - ιδος* (ἡ) × *ἀντὶ Πελάγιος.*

Πελαγοδρομέω - ῶ. Μ. ήσω. correrere in alto mare. խոր ծովը վազել · էնկինտէ գօշմագ ։

Πελαγοδρόμος (ὁ, ἡ) che corre in alto mare. խոր ծովը վազող · էնկինտէ գօշան ։

Πέλαγος - εος - ους (τὸ) pelago, alto mare. պելագոս, խորք ծովու · էնկին, տէօրթ եանը աչըգ տէրիա ։

Πελαγόω - ῶ. Μ. ώσω. inondare. ողողել, հեղեղել · սու պասմագ, պօղմագ ։

Πελάζω. Μ. άσω. avvicinare, accostare. մօտեցընել · եագլաշտըրմագ ։

Πέλανος (ὁ) focaccia fatta di fior di farina. 2. umore, sugo condensato. նաշիհէ պլակինդի · 2· թանձրացեալ հիւթ · օզիւ ունունտան եափըլը փօղաչա · 2· կէթլէշմիշ՝ գաթըլաշմըշ իւսարէ ։

Πελαργιδεὺς - έως (ὁ) cicognino. արագլի ձագ · լէյլէք եավրուսու ։

Πελαργικὸς - ὴ - όν. proprio alle cicogne. արագիլներու յատուկ · լէյլէկլէրէ մախսուս ։

Πελαργὸς (ὁ) cicogna (uccello). արագիլ (թռչուն) · լէյլէկ (գուշ) ։

Πελαργώδης - εος (ὁ, ἡ) simile alla cicogna. արագլի նման · լէյլէկէ պէնզէր ։

Πέλας, ἐπίῤ. vicino, presso. մօտ, քովը · եագըն, եանընտա ։

Πελάστης - ου (ὁ) = *Πελάτης.*

Πελατεία (ἡ) clientela. հովանաւորութիւն · հիմայէթ ։

Πελάτης - ου (ὁ) vicino. 2. servo, mercenario. 3. cliente. մօտ · 2· ծառայ, վարձկան · 3· հովանաւոր, պաշտպանաւոր · եագըն · 2· իւճրէթլի, իշչի · 3· չիրագ, եհլի չիրագ, չէրագ, էթպա ։

Πέλεθος - εος - ους (τὸ) merda. ապաւառ, քաք · պօք ։

Πέλεθρον (τὸ) × *ἀντὶ Πλέθρον.*

Πέλεια - ας (ἡ) *καὶ*

Πελειὰς - άδος (ἡ) colombella, palombo. վայրի աղաւնի · եապանի կէօկէրճին, թահթա կէօվէրճինի ։

Πελεκὰν - ᾶνος (ὁ) picchio. 2. folaga. փայտփոր (թռչուն) · 2· փարփար (ջրային թռչուն մը) · աղաճ գագան (գուշ) · 2· սուգա եախօտ անկըթ գուշու (պիր նէվ սու կէչէր գուշ) ։

Πελεκάω - ῶ. Μ. ήσω. tagliare colla scure, asciare. կացինով կտրել, տաշել · պալթա իլէ քէսմէք, եօնմագ ։

Πελέκημα (τὸ) scheggia, coppone. տաշեղ, փայտի չիւղ · եօնգա, թալաշ ։

Πελέκησις - εως (ἡ) l'azione di tagliare colla scure. կացինով կտրելը · պալթա իլէ քէսմէ ։

Πελεκητὴς - οῦ (ὁ) colui che taglia colla scure. կացինով կտրող · պալթա իլէ քէսէն ։

Πελεκητὸς - ὴ - όν. tagliato o che si può tagliare colla scure, asciato. կացինով կտրուած, տաշուած կամ կտրուիլ կրցող · պալթա իլէ քէսիլմիշ եօնտուլմուշ եախօտ քէսիլէպիլիր ։

Πελεκίζω. Μ. ίσω. tagliare colla scure, asciare. կացինով կտրել՝ տաշել · պալթա իլէ քէսմէք, եօնմագ ։

Πελεκῖνος (ὁ) fava di lupo, sena bastarda (erba). տեսակ մը վայրի անձալ · պիր նէվ եապանի սինամէքի · 2· = *Πελεκάν.*

Πέλεκκον (τὸ) il manico della scure. կացնի կոթ. պալթա սաբը:

Πελεκοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma di scure. կացնի ձեւով. պալթա պիչիմինտէ:

Πελεκύδιον (τὸ) ὑπκρ. τοῦ

Πέλεκυς - εως ἢ υος (ὁ) scure, ascia. կացին, տապար. պալթա:

Πελεκύστερον (τὸ) = *Πέλεκκον.*

Πελεκυφόρος (ὁ, ἡ) che porta una scure. տապարակիր, կացին կրող. պալթալը:

Πελεμίζω. M. ίξω. muovere, scuotere. շարժել, ցնցել. սալլամագ, օյնաթմագ, սարսըմագ:

Πελιδνὸς - ὴ - όν. livido, piombino. կապարագոյն. գուրշունի, պօզարմըշ:

Πελιδνότης (ἡ) lividura. կապուտակութիւն, կապարագոյն ըլլալը. գուրշունիլիք, պօզարմըշլըգ:

Πελιδνόω - ῶ. M. ώσω. render livido, piombino. կապարագոյն ընել. գուրշունի էթմէք:

Πελίδνωμα (τὸ) lividore. մարմնի մէջ մեռած արիւն, մորթոյ կապուտակութիւն. տէրինին ալթընտա էօլիւ գան, պէրէ:

Πελίδνωσις - εως (ἡ) = *Πελιδνότης.*

Πελίκη (ἡ) = *Πέλιξ.*

Πέλιξ - ικος (ἡ) = *Πέλλα.*

Πελιὸς - ὰ - όν. = *Πελιδνός.*

Πελιότης (ἡ) = *Πελιδνότης.*

Πελιόω - ῶ. M. ώσω. = *Πελιδνόω.*

Πελίχνη (ἡ) = *Πελίκη.*

Πελίωμα (τὸ) = *Πελίδνωμα.*

Πελίωσις - εως (ἡ) = *Πελίδνωσις.*

Πέλλα - ης (ἡ) secchio dove si mugne il latte. 2. tinozza. կաթ կթելու դոյլ. 2. տաշտ. լոգարան. սիւթ սաղըլաճագ գօվա. 2. գազան, օթուռթուռման իչին գապ:

Πελλαντὴρ (ὁ) chi mugne il latte nel secchio. կաթը դոյլի մէջ կթող. սիւթիւ գօվայա սաղան:

Πελλαστὴ (ἡ) = *Πέλυτρον.*

Πελλητὴρ (ὁ) = *Πελλαντήρ.*

Πέλλος - η - ον ἢ Πελλὸς - ὴ - όν. = *Πελιός.*

Πέλλωμα (τὸ) = *Πελίωμα.*

Πέλμα (τὸ) la pianta del piede. 2. suolo delle scarpe. գարշապար. 2. հողաթափի ներքան, հաստը կաշի. թապան. 2. քէօսէլէ:

Πελματώδης - εος (ὁ, ἡ) simile alla pianta del piede. գարշապարի նման. թապանա պէնզէր:

Πέλομαι, ἴδε *Πέλω.*

Πελτάζω. M. άσω. tenere una rotella. վահան բռնել. գալգան թութմագ (էլլէրինտէ):

Πελτάριον (τὸ) ὑπκρ. τ. *Πέλτη.*

Πελταστὴς - οῦ (ὁ) armato di rotella. վահանաւոր. գալգանլը:

Πελταστικὸς - ὴ - όν. che concerne la rotella. վահանի յատուկ. գալգանա տայիր:

Πελταφόρος (ὁ, ἡ) = *Πελτοφόρος.*

Πέλτη (ἡ) rotella, targa. տեսակ մը թեթեւ վահան. պիր նեւ խաֆիֆ գալգան. 2. = *Παλτόν.*

Πελτοφόρος (ὁ, ἡ) = *Πελταστής.*

Πέλυντρον (τὸ) = *Πέλυτρον.*

Πέλυξ - υκος (ἡ) = *Πέλιξ.* 2. = *Πέλεκυς.*

Πέλυτρον (τὸ) coreggia con cui i corrieri si legano i piedi. փոկ որով թղթաբերները ոտքերնին կը կապեն. թաթարլարըն այագլարընը պաղլատըգլարը գայըշ:

Πέλω (μσ.) *Πέλομαι* (X. M.) essere, divenire. ըլլալ, գոլ. օլմագ, վար օլմագ:

Πέλωρ (τὸ) (ἄκλ.) mostro. հրէշ. տէվ, աճայիպ նէսնէ:

Πελώριος - α ἢ ος - ον. = *Τερατώδης.*

Πέλωρον (τὸ) = *Πέλωρ.*

Πέλωρος - α ἢ ος - ον. = *Πελώριος.*

Πέμμα (τὸ) pastume. խմորեղէն. խամուր էշի:

Πεμμάτιον (τὸ) ὑπκρ. τ. *Πέμμα.*

Πεμματουργὸς (ὁ, ἡ) pasticciere. քաղցրագործ. պէօրէքճի:

Πεμπαδάρχης καὶ

Πεμπάδαρχος (ὁ, ἡ) comandante di cinque soldati. հինգ զինուորի հրամանող. պէշ նէֆէրէ՝ ասքէրէ գումանտան:

Πεμπάζω καὶ (μσ.) *- άζομαι. M. άσω - ομαι.* contare a cinque a cinque. հինգ հինգ համրել. պէշէր պէշէր սայմագ:

Πεμπὰς - άδος (ἡ) = *Πεντάς.*

Πέμπελος (ὁ) decrepito. զառամեալ, խիստ ծեր. չօգ իխթիյար:

Πεμπταῖος - α - ον. di cinque giorni. հինգ օրուան. պէշ կիւնլիւք:

Πεμπτάμερος (ὁ, ἡ) *Δ. ἀντὶ Πενθήμερος.*

Πεμπτὰς - άδος (ἡ) = *Πεντάς.*

Πεμπτημόριον (τὸ) la quinta parte. հինգերորդ մասը. պէշինճի հիսսէսի:

Πεμπτὸς - ὴ - όν. mandato, spedito. առաքուած, խրկուած. կէօնտէրիլմիշ, եօլլանմըշ:

Πέμπτος - η - ον. quinto. հինգերորդ. պէշինճի:

Πέμπω. M. πέμψω. mandare, spedire. խրկել, առաքել. եօլլամագ, իրսալ էթմէք:

Πεμπώβολον (τὸ) spiedo a cinque punte. հինգ ճօթով սայրով շամփուր. պէշ աղըզլը շիշ:

Πεμφιγώδης καὶ Πεμφιδώδης - εος (ὁ, ἡ) = *Φλυκταινώδης.*

Πέμφιξ - ιγος καὶ

Πεμφὶς - ίδος (ἡ) soffio. 2. goccia. 3. raggio. 4. bolla d' acqua. 5. pustula. փչելը, շունչ. 2. կաթիլ. 3. ճաճանչ. 4. պղպջակ. 5. պալար. էսմէ. 2. դամլա. 3. շէօհլէ. 4. սու գապարճըղը. 5. սիվիլճէ:

Πεμφρηδὼν - όνος (ὁ) = *Τενθρηδών.*

Πέμψις - εως (ἡ) spedizione, mandata. խրկելը, առաքում. եօլլամա, կէօնտէրմէ, իրսալ:

Πενέστης - ου (ὁ) servo. ծառայ. խըզմէթքեար:

Πενεστικὸς - ὴ - όν. servile. ծառայական. խըզմէթքեարա մէնսուպ:

Πένης - ητος (ὁ) povero, indigente. աղքատ, կարօտ. ֆուգարա, մուհթաճ:

Πενητεύω. M. εύσω. essere povero. աղքատ ըլլալ. ֆուգարա օլմագ:

Πενητοκόμος (ὁ, ἡ) che ha la cura de' poveri. աղքատներու հոգացող. ֆուգարալարը գայըրան:

Πενθαλέος - α - ον. deplorabile, lamentevole. ողբալու, լալու արժանի. աղլանէճէք:

Πενθερὰ (ἡ) suocera. զոքանչ, կեսուր. գայնանա։

Πενθερὸς (ὁ) suocero. սկեսրայր, աներ. գայնաթա։

Πενθεροκτόνος καὶ

Πενθεροφθόρος (ὁ, ἡ) che uccide il suocero o la suocera. աները կամ զոքանչը մեռցընող. գայնաթասընը եախօտ գայնանասընը եօլտիւրէն։

Πενθέω - ῶ. Μ. ήσω. piangere, essere in lutto. լալ, սգալ. աղլամագ, եասը օլմագ։

Πένθημα (τὸ) lutto. սուգ. եաս։

Πενθήμερος (ὁ, ἡ) di cinque giorni. հինգ օրուան. պէշ կիւնլիւք։

Πενθημιπόδιον (τὸ) estensione di due piedi e mezzo. երկուք ու կէս ոտնաչափ. էկի պուչուգ այագ եօլչիւսիւ։

Πενθήμων - ονος καὶ

Πενθήρης - εος (ὁ, ἡ) luttuoso, lugubre. սգաւոր. եասլը։

Πενθηρὸς - ὰ - όν. = *Πένθιμος.*

Πενθητὴρ (ὁ) piangente. լացող. աղլայան։

Πενθητήριος - α - ον. καὶ

Πενθητικὸς - ὴ - όν. lugubre. սգալից, թաղծալի. եասլը։

Πενθητικῶς, ἐπίῤ. luttuosamente. սգով. եաս իլէ։

Πενθικὸς - ὴ - όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) *- ικῶς.* = *Πενθητικός.*

Πένθιμος - η ἢ ος - ον. lugubre, luttoso. սգաւոր, սգալի. եասլը, մաթէմտէքլիւ։

Πένθος - εος - ους (τὸ) lutto. սուգ. եաս։

Πενία Ἰων. Πενίη (ἡ) povertà. աղքատութիւն. ֆագիրլիք։

Πενιχρὸς - ὰ - όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) = *Πτωχός.*

Πενιχρότης (ἡ) indigenza. կարօտութիւն. մուհթաճլըգ։

Πένομαι (*παρτ. ἐπενόμην καὶ πλέον οὔ.*) esser povero. 2. lavorare, travagliare. 3. fare. աղքատ ըլլալ. 2. աշխատիլ. 3. գործել, ընել. ֆագիր օլմագ. 2. իշլէմէք. 3. էյլէմէք, եափմագ։

Πεντάβιβλος (ὁ, ἡ) composto di cinque libri. հինգ գրքէ բաղկացեալ. պէշ քիթապտան պիրլէշ. *Πεντάβιβλος* (ἡ) = *Πεντάτευχος.*

Πεντάγραμμος (ὁ, ἡ) composto di cinque linee. հինգ գծէ բաղադրուած. պէշ չիզկիտէն եափըլմըշ։

Πεντάγωνος (ὁ, ἡ) pentagono, composto di cinque angoli. հնգանկիւնի. պէշ քէօշէլի։

Πενταδάκτυλος (ὁ, ἡ) che ha cinque dita. 2. lungo cinque dita. հինգ մատ ունեցող. 2. հինգ մատնաչափ. պէշ պարմագլը. 2. պէշ պարմագ ուզունու։

Πενταδάρχης καὶ Πεντάδαρχος - ου (ὁ) = *Πεμπαδάρχης.*

Πενταδεκαέτης - έος ἢ εος (ὁ, ἡ) = *Πεντεκαιδεκαέτης.*

Πεντάδιον (τὸ) = *Πεντάς.*

Πεντάδραχμος (ὁ, ἡ) che vale cinque dramme. հինգ դրամի արժող. պէշ տըրահմի տէյէր։

Πεντάδωρος (ὁ, ἡ) lungo cinque palmi. հինգ թզաչափ. պէշ գարըշ ուզունու։

Πενταετηρία (ἡ) = *Πενταετηρίς.*

Πενταετηρικὸς - ὴ - όν. che si fà ogni cinque anni. հինգ տարին մէկ անգամ մը եղող. պէշ սէնէտէ պիր տէֆա օլան։

Πενταετηρὶς - ίδος (ἡ) cinquennio. հնգամեայ ժամանակ. պէշ եըլ միգտարը։

Πενταέτης - έος ἢ εος (ὁ, ἡ) di cinque anni. հինգ տարուան. պէշ եըլլըգ։

Πένταθλον (τὸ) esercizio di cinque sorte di giuochi, de' pugni, della piastrella, della lotta, della corsa e del ballo. կրթութիւն հինգ խաղուց՝ այսինքն կռփամարտութեան՝ սահինի՝ ըմբշամարտութեան՝ ընթացից ու կաքաւի. պէշ օյուն թալիմի եանի եումրուգ՝ գայտըրմա՝ կիւրէշ՝ գօշու վէ րագս։

Πεντακέφαλος (ὁ, ἡ) che ha cinque teste. հինգ գլուխ ունեցող. պէշ պաշլը։

Πεντάκις, ἐπίῤ. cinque volte. հինգ անգամ. պէշ տէֆա։

Πεντακισμύριοι - αι - α. cinquanta mila. յիսուն հազար. էլլի պին (50,000)։

Πεντακισχίλιοι - αι - α. cinque mila. հինգ հազար. պէշ պին (5,000)։

Πεντακοσιάρχης - ου (ὁ) comandante di 500 soldati. հինգ հարիւր զինուորի հրամայող. պէշ եիւզ աասքէրէ պաշպուղ։

Πεντακοσίαρχος (ὁ) = *τῷ προηγ.*

Πεντακόσιοι - αι - α. cinque cento. հինգ հարիւր. պէշ եիւզ (500)։

Πεντακοσιοστὸς - ὴ - όν. cinque-centesimo. հինգհարիւրերորդ. պէշեիւզիւնճիւ։

Πεντακοσιοστὺς - ύος (ἡ) cinque-centinaja. հինգ հարիւրակ. պէշ եիւզլիւք։

Πεντάλιθος (ὁ, ἡ) composto di cinque pietre. հինգ քարէ բաղկացեալ. պէշ թաշտան եափըլմըշ։

Πενταμερὴς - έος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*) *- μερῶς.* diviso in cinque parti. հինգ մասի բաժնուած. պէշ հիսսէյէ պէօլիւնմիւշ։

Πεντάμετρος (ὁ) (*ἐνν. στίχος.*) pentametro (verso composto di cinque piedi.) հնգոտնեան ոտանաւոր. պէշ վէզինլի պէյիթ։

Πεντάμηνος (ὁ, ἡ) di cinque mesi. հինգ ամսուան. պէշ այլըգ։

Πεντάμοιρος (ὁ, ἡ) composto di cinque porzioni. հինգ մասէ բաղադրուած. պէշ հիսսէտէն եափըլմըշ։

Πενταπάλαιστος (ὁ, ἡ) esteso cinque palmi. հինգ թզաչափ եղող. պէշ գարըշ օլան։

Πενταπετὲς - έος - οῦς (τὸ) = *Πεντάφυλλον.*

Πεντάπηχυς - εος (ὁ, ἡ) lungo o alto cinque bracci. հինգ կանգուն երկան կամ բարձր. պէշ արշըն ուզուն եախօտ եիւքսէք։

Πενταπλασιάζω. Μ. άσω. quintuplicare. հնգապատկել. պէշ գաթ էթմէք։

Πενταπλάσιος - α - ον. καὶ

Πενταπλασίων - ονος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*) *- ίως.* quintuplo. հնգապատիկ. պէշ գաթ

Πενταπλόος - οῦς, όη - ῆ, όον - οῦν. = *Πενταπλάσιος.*

Πεντάπολις - εως (ἡ) provincia continente cinque città. հինգ քաղաք ունեցող գաւառ. պէշ շէհիրլի էյալէթ։

Πεντάπους - οδος (ὁ, ἡ) lungo cinque

piedi. Հինգ ոտնաչափ երկան · պէշ այագ ուզունլուղու ։

Πενταρχία (ἡ) quinquevirato, pentarchia, governo di cinque persone. Հինգ հոգիէ կառավարուած տէրութիւն · պէշլէր, պէշ քիշիտէն հիւքիւմ օլունմագ տէվլէթ ։

Πεντὰς - άδος (ἡ) cinquina. Հնգեակ · պէշլիք, պէշ ։

Πενταστίθαμος (ὁ, ἡ) lungo cinque palmi. Հինգ թզաչափ երկան · պէշ գարըշ ուզունլուղու ։

Πενταστάδιος (ὁ, ἡ) lungo cinque stadj. Հինգ վտաւան երկան · պէշ օք մէնզիլի ուզունլուղու ։

Πεντάστομος (ὁ, ἡ) che ha cinque imboccature. Հինգ բերան ունեցող · պէշ աղըզլը ։

Πεντάσχημος (ὁ, ἡ) che ha cinque figure. Հինգ ձեւ ունեցող · պէշ շէքիլլի՝ պէշ չէշիտլի ։

Πεντάτευχος (ἡ) pentateuco. Մովսէսին հինգ գիրքը, Հնգամատեան · Մուսէօնին պէշ քիթապը ։

Πεντάφυλλος (ὁ, ἡ) che ha cinque foglie. Հինգ տերեւ ունեցող · պէշ եափրագլը · (οὐσ.) *Πεντάφυλλον* (τὸ) pentafilo, cinque foglio. Հնգատերեւեան (խոտ մը) · պէշ պարմագ (պիր նէվ օթլագ) ։

Πεντάφωνος (ὁ, ἡ) che rende cinque suoni. Հինգ հնչմունք ունեցող · պէշ սէտալը ։

Πενταχῆ, ἐπίῤ. in cinque luoghi. 2. in cinque maniere. Հինգ տեղ · 2. Հինգ կերպով · պէշ մահալտէ · 2 · պէշ թարզ իլէ ։

Πενταχιλιοστὸς - ὴ - όν. cinquemillesimo. Հնգհազարերորդ · պէշ պինինճի ։

Πεντάχορδος (ὁ, ἡ) che ha cinque corde. Հինգ աղիք կամ լար ունեցող · պէշ քիրիշլի · (οὐσ.) *Πεντάχορδον* (τὸ) pentacordo (istrumento musicale). Հնգաղի (նուագարան մըն է) · պէշ թէլլի պիր նէվ սազ ։

Πενταχοῦ, ἐπίῤ. in cinque luoghi. Հինգ տեղ · պէշ եէրտէ ։

Πενταχῶς, ἐπίῤ. = *Πενταχῆ*.

Πέντε (οἱ, αἱ, τὰ) (ἄκλ.) ἀριθμ. (5.) cinque. Հինգ · պէշ, փէնճ ։

Πεντεκαίδεκα (οἱ, αἱ, τὰ) (ἄκλ.) ἀριθμ. (15.) quindici. տասնուհինգ · օն պէշ ։

Πεντεκαιδεκαέτὴς - έος ἢ εος (ὁ, ἡ) di quindici anni. տասնուհինգ տարուան · օն պէշ եաշլըգ ։

Πεντεκαιδεκαταῖος - α - ον. di quindici giorni. տասնուհինգ օրուան · օն պէշ կիւնլիւք ։

Πεντεκαιδέκατος - η - ον. decimo quinto. Հնգետասաներորդ · օն պէշինճի ։

Πεντεκαιδεχήμερος (ὁ, ἡ) di 15 giorni. տասնուհինգ օրուան · օն պէշ կիւնլիւք ։

Πεντεκαιείκοσι (οἱ, αἱ, τὰ) (ακλ.) ἀριθμ. (25.) venticinque. քսանուհինգ · եիրմի պէշ ։

Πεντεκαιεικοσιοστὸς - ὴ - όν. vigesimo quinto. քսաներորդ հինգերորդ · եիրմի պէշինճի ։

Πεντεκαιτεσσαρακονθήμερος (ὁ, ἡ) di 45 giorni. 45 օրուան · 45 կիւնլիւք ։

Πεντεσύριγγος (ὁ, ἡ) che ha cinque buchi. Հինգ ծակով · պէշ տէլիքլի ։

Πεντετηρὶς - ίδος (ἡ) = *Πενταετηρίς*.

Πεντέτης - εος (ὁ, ἡ) = *Πενταέτης*.

Πεντηκονθήμερος (ὁ, ἡ) di 50 giorni. 50 օրուան · 50 կիւնլիւք ։

Πεντήκοντα (οἱ, αἱ, τὰ) (ἄκλ.) ἀριθμ. (50) cinquanta. Յիսուն · էլլի ։

Πεντηκοντάδραχμος (ὁ, ἡ) che vale 50 dramme. 50 դրաքմայ արժող · 50 տըրահմի տէյէն ։

Πεντηκονταετηρὶς - ίδος (ἡ) spazio di cinquanta anni. Յիսուն տարուան միջոց · էլլի եըլ միգտարը ։

Πεντηκονταέτὴς - έος ἢ εος (ὁ, ἡ) di 50 anni, quinquagenario. 50 տարուան, յիսնամեայ · 50 սէնէլիք, 50 եաշընտա ։

Πεντηκονταετία (ἡ) cinquanta anni. Յիսուն տարի · էլլի սէնէ ։

Πεντηκονταήμερος (ὁ, ἡ) = *Πεντηκονθήμερος*.

Πεντηκοντακέφαλος (ὁ, ἡ) che ha cinquanta teste. Յիսուն գլուխ ունեցող · էլլի պաշլը ։

Πεντηκοντάπηχυς - εος (ὁ, ἡ) di cinquanta bracci. Յիսուն կանգուն · էլլի արշըն ։

Πεντηκόνταρχος (ὁ, ἡ) comandante di 50 soldati. 50 զինուորի հրամայող · էլլի ասքէրէ գօմանտան ։

Πεντηκοντὰς - άδος (ἡ) cinquantina. Յիսնեակ · էլլիլիք, էլլի ։

Πεντηκοντατάλαντος (ὁ, ἡ) che vale 50 talenti. 50 տաղանդ՝ քանքար արժող · էլլի ատանա գընթարը ագճէ տէյէրինտէ ։

Πεντηκοντατέσσαρες - ων (οἱ, αἱ, τὰ) cinquanta quattro. Յիսուն ու չորս · էլլի տէօրտ (54) ։

Πεντηκοντήρης - εος (ἡ) = *Πεντηκόντορος*.

Πεντηκοντόπαις - αιδος (ὁ, ἡ) che ha cinquanta figli. Յիսուն զաւակ ունեցող · էլլի էվլատը օլան ։

Πεντηκόντορος (ἡ) galera a 50 remi. 50 թիակով ցռկանաւ · էլլի քիւրէքլի չէքտիրմէ ։

Πεντηκοντούτης - ου (ὁ) καὶ *Πεντηκοντοῦτις - ιδος* (ἡ) = *Πεντηκονταέτης*. quinquagenario. Յիսնամեայ · էլլի եաշընտա ։

Πεντηκοσταῖος - α - ον. che si fà in 50 giorni. Յիսուն օրը եղող · էլլի կիւնտէ օլան ։

Πεντηκοστὸς - ὴ - όν. cinquantesimo. Յիսներորդ · էլլինճի · *Πεντηκοστὴ* (ἡ) (ἐνν. ἡμέρα.) le Pentecoste. Պենտեկոստէ, Հոգեգալուստ · գամէր պայրամը, փէնտէգօսթ ։

Πεντηκοστὺς - ύος (ἡ) = *Πεντηκοντάς*.

Πεντήρης - εος (ὁ, ἡ) quinquereme. Հնգկարգեան ցռկանաւ · պէշ շէֆտէ չէքտիրմէ ։

Πεντόβορον (τὸ) καὶ

Πεντόβορος (ἡ) peonia (erba.) Մատուտակ, բժշկական խոտ մըն է · այը գիւլիւ, շագայըգ (պիր նէվ օթլագ) ։

Πεντώβολος (ὁ, ἡ) che vale cinque oboli. Հինգ դանկ արժող · պէշ մանկըր տէյէն ։

Πεντώνυχος (ὁ, ἡ) che ha cinque unghie. Հինգ եղունգ ունեցող · պէշ թըրնագլը ։

Πεντώροφος (ὁ, ἡ) (οἶκος.) (casa) a cinque piani. Հինգ դստիկոնով (տուն)· պէշ գաթ (էվ)։

Πέξις - εως (ἡ) l' azione di tondere. խուզելը· գըրգմա։

Πέος - εος - ους (τὸ) cazzo, membro virile. վարոց, կլիր· չէգէր։

Πεπαίνω. Μ. ανῶ. mollificare, maturare. 2. mitigare. կակուղցընել, հասցընել. 2. ցածցընել, մեղմել· եումուշաթմագ, եէթիշտիրմէք· 2. թեսքին էթմէք, եադըրմէք։

Πέπανος (ὁ, ἡ) ἢ *Πεπανὸς - ἡ - όν.* = *Πέπων.*

Πέπανσις - εως (ἡ) maturazione. Հասունութիւն· օլկունլուգ։

Πεπαντικὸς - ἡ - όν. maturativo. Հասունցընող, հասցընող· եէթիշտիրէն, օլկուրան։

Πεπασμὸς (ὁ) = *Πέπανσις.*

Πεπαστικὸς - ἡ - όν. = *Πεπαντικός.*

Πέπειρος (ὁ, ἡ) maturo. Հասուն, հասած. եէթիշմիշ, օլկուն։

Πέπερι - εως ἢ *ιος* (τὸ) pepe. պղպեղ· պիպէր։

Πεπερίζω. Μ. ίσω. avere il gusto o l'odore del pepe. պղպեղի համ կամ հոտ ունենալ· պիպէր թատընտա եախօտ գօգուսունտա օլմագ։

Πεπερίτης - ου (ὁ) καὶ *Πεπιρῖτις - ιδος* (ἡ) simile al pepe. պղպեղի նման. պիպէրէ պէնզէր։

Πέπλιον (τὸ) porcellana selvatica (erba). վայրի փրփրեմ· եապան սէմիզ օթու։

Πέπλος (ὁ) peplo, sopravveste da donna. տեռ, քօղ, կնկան կրկնոց, եաշմագ, թուլթագ, թէսլ, լըր, չէնէ պէնիշ։

Πέπλωμα (τὸ) = τῷ προηγ.

Πέπνυμαι. ✕ πθ. πρκ. (ἀντὶ ἐνστ.) τ. *Πνέω* ἢ τ. *Πινύσκω.* essere prudente, sensato. խոհեմ խոհական ըլլալ· պաշըրըթլը աքըլլը օլմագ։

Πεποίθησις - εως (ἡ) persuasione. Համոզում. ինանմա, գանմա եախօտ գանտըրմա։

Πεποιθία (ἡ) = τῷ προηγ.

Πεπτήριος - α - ον. = *Πεπτικός.*

Πεπτικὸς - ἡ - όν. digestivo. մարսողական· սինտիրիճի, հազմ։

Πεπτὸς - ἡ - όν. digestibile. դիւրաւ մարսելու. հօզմէտիլիր, հազմի գօլայ։

Πέπτω. Μ. πέψω. cuocere, maturare. 2. digerire. եփել, հասցընել. 2. մարսել. փիշիրմէք, եէթիշտիրմէք. 2. հազմ էթմէք, սինտիրմէք։

Πέπων - ονος (ὁ, ἡ) cotto al sole, maturo. 2. molle. 3. codardo, infingardo. արեւուն եփուած, հասուն. 2. կակուղ. 3. վատ, ծոյլ, հեղգ. կիւնէշտէ փիշմիշ, օլկուն, եէթիշմիշ. 2. եումուշագ. 3. թէմպէլ. (καὶ εἰς τὴν κλητ.) amabile. սիրելի. սէվիլէճէք. (οὐσ.) *Πέπων* (ἐνν. σίκυος.) mellone, popone. սեխ· գավուն։

Πὲρ. (μόρ. ἐγκλ.) quantunque. 2. troppo. թէպէտեւ. 2. խիստ, յոյժ. հէր նէ գատար. 2. փէքչօգ, զիյատէ։

Πέρα, ἐπίῤ. al di là, oltre. 2. oltre misura, oltre modo. Հեռագոյնս, անդր քան, անդին, մեկալ, յայնկոյս. 2. չափէ դուրս. աշըրը, էօթէ, օթէր թարաֆտա 2. հատտէն աշըրը, փէգչօգ։

Πέραθεν, ἐπίῤ. dalla parte dirimpetto. դիմացի դիէն. գարշը թարաֆտան։

Περαίας - ου (ὁ) muggine (pesce.) գլխան ձուկ. գէֆալ պալըղը։

Περαίνω. Μ. ανῶ. finire, terminare. 2. concludere. 3. fottere. լմնցընել, կատարել. 2. եզրակացընել. 3. գիշել (գկին). պիթիրմէք, թէքմիլ էթմէք. 2. սէօզ պաղլամագ՝ պիթիրմէք՝ նէթիճէ գօյմագ. 3. սիքմէք։

Περαῖος - α - ον. ulteriore. անդրադոյն, մեկալ դին եղող. էօթէքի օլան, էօթէտէքի, մաթէաքիր։

Περαιόω - ῶ. Μ. ώσω. far passare, portare al di là. անդին կողմ անցընել՝ տանիլ. էօթէյէ աշըրմագ՝ գէօթիւրմէք։

Περαίωσις - εως (ἡ) tragetto. անդին կողմ անցնիլը. էօթէյէ աշմա՝ գէչմէ։

Πέραν, ἐπίῤ. = *Πέρα.* alla parte di rimpetto. դիմացի դին. գարշը թարաֆտա, գարշուսը։

Περαντικὸς - ἡ - όν. effettore. 2. conchiudente. կատարող, գլուխ հանող. 2. եզրակացընող. թէքմիլ պիթիրմիշ էտէն. 2. սէօզ պաղլայան, նէթիճէ վերէն։

Πέρας - ατος (τὸ) fine, termine. վախճան, եզր, սահման. սօնու, հատտ, նէթիճէ։

Περάσιμος (ὁ, ἡ) passabile, per cui si può passare. անցնելու. կէչիլիր։

Πέρασις - εως (ἡ) passaggio. անցնիլը, անցք. կէչիշ, կէչիտ։

Περάτης - ου (ὁ) passeggiere. անցաւոր, ճամբորդ. կէչէն, եօլճու։

Πέρατος - η - ον. ulteriore. անդին դին՝ աւելի անդին եղող. էօթէտէքի, մաթէաքիր։

Περατὸς - ἡ - όν. = *Περάσιμος.*

Περατόω - ῶ. Μ. ώσω. finire. լմնցընել. պիթիրմէք։

Περάτωσις - εως (ἡ) terminazione. աւարտում, լմնցնելը. պիթիրմէ, թէքմիլ էթմէ։

Περάω - ῶ. Μ. άσω. passare o far passare, traversare. 2. traportare per vendere. 3. vendere. անցնիլ կամ անցընել, մեկալ դին անցնիլ. 2. ծախելու տանիլ. 3. ծախել. կէչմէք եախօտ կէչիրմէք, աշմագ. 2. սաթմայա կէօթիւրմէք. 3. սաթմագ։

Περγαμηνὴ (ἡ) pergamena, cartapecora. մագաղաթ. թէրշէ։

Πέργαμον (τὸ) καὶ *Πέργαμος* (ἡ) = *Πύργος.*

Πέρδησις - εως (ἡ) l' azione di scoreggiare, di tirar peti. տրտուելը. օսուրմա։

Περδικιδεὺς - έως (ὁ) perniciotto. կաքաւու ձագ. գէգլիգ եավրուսու։

Περδίκειος (ὁ, ἡ) καὶ

Περδικικὸς - ἡ - όν. pertinente alla pernice. կաքաւու յարմար. գէգլիգէ տայիր։

Περδίκιον (τὸ) ὑπκρ. τ. *Πέρδιξ.* perniciotto. 2. parietaria. կաքաւու ձագ. 2. կուլինճ (խոտ). գէգլիգ եավրուսու. 2. եափըշգան (օթու)։

Περδικοθήρας - ου (ὁ) cacciatore di pernici. կաքաւ որսացող. գէգլիգ աւճըսը։

Περδικοτρόφος (ὁ, ἡ) che nutrisce delle

perdici. կաքաւներ պաճօղ՝ կերակրօղ. ժեռլեր աամալղան՝ պեռեկլեն ։
Πέρδιξ-ικος (ὁ, ἡ) perdice (uccello). կաքաւ (թռչուն). քեքլիք (գուշ) ։
Πέρδω καὶ (*μσ. ὅ καὶ ευχρυστότ.*) *Πέρδομαι. Μ. παρδήσομαι.* scoreggiare, tirar peti. տըռռալ. օսուրմագ, պօրթ չըգըրմագ ։
Περητήριον (*τὸ*) foratojo. գչիր, շաղափ. պուրղու ։
Περὶ, πρόθ. intorno, di, del, verso, circa. բոլորտիք, շուրջ, զ.. (պարառականն կամ պատմականն), յաղագս, դէպ ի, ի-բրեւ, մօտ. եթրաֆընտա, խագգընտա, խօթիսըրէ, խաղընդա, պերիսինե դօղրու, խագըն, հէմէն ։
Περιάγαμαι. Μ, αγαθήσομαι. ammirare eccessivamente. շատ գովս զարմանալ. էհըմին թանինգ գալմագ ։
Περιαγαπάζω. Μ. άσω. καὶ
Περιαγαπάω-ῶ. Μ. ήσω. amare troppo. խիստ սիրել. չօգ սէվմէք ։
Περιαγγέλλω. Μ. ελῶ. annunziare da per tutto. ամէն դի զգացընել լուրը տալ. հէր եանա հապէր վէրմէք ։
Περιαγείρω. Μ. αγερῶ. radunare intorno. բոլորտիք ժողվել. եթրաֆընտա թօփլամագ պիրիքտիրմէք ։
Περιαγὴ (*ἡ*) sinuosità. խոտորում, կորու-թիւն. էյրիլիք, դօլաշըգլըգ ։
Περιαγὴς-έος (ὁ, ἡ) sinuoso. ծոցաւոր, բազմաթեք. դօլաշըգ, էյրի պիւյրիւ ։
Περιαγκωνίζω. Μ. ίσω. legare le braccia. թեւերը կապել. գօլլարընը պաղլամագ ։
Περιαγνίζω. Μ. ίσω. purificare tutto intorno. չորս դին մաքրել. դէօրթ եթրաֆընը թէմիզլէմէք ։
Περιάγνυμι. Μ. άξω. rompere incurvando. ծռելով կոտրել. էյէք գըրմագ ։
Περιαγοραῖος-α-ον. che gira di piazza in piazza ciarlando. շաղակրատութիւն ընելով շուկայէ շուկայ պըտըտօղ. չարշըլարը գէզէրէք չէնէլէն չենէյ էմ-ճէն ։
Περιάγχω. Μ. άγξω. strangolare. խեղդել. պօղմագ ։
Περιάγω. Μ. άξω. portare intorno. բոլորտիք տանիլ. եթրաֆընտա խաչօք եթրաֆընտան գէօթիւրմէք ։
Περιαγωγεὺς-έως (ὁ) = *Περιαγωγός.*
Περιαγωγὴ (ἡ) giro, rotazione. շրջան, հոլովոյթ. դէվիր, եթրաֆընտա դէօնմէ ։
Περιαγωγὸς (ὁ, ἡ) che fà girare intorno. բոլորտիք պըտըտցնօղ՝ դարձընօղ. եթրաֆընը գէզդիրէն դօլաշդըրան չէվիրէն ։
Περιάδω. Μ. ᾄσομαι. celebrare da per tutto. ամէն դի հռչակել՝ քարոզել. հէր եանա չաղ էթմէք ։
Περιαθρέω-ῶ. Μ. ήσω. guardare intorno. բոլորտիք նայել. եթրաֆընա պագմագ ։
Περιάθρησις-εως (ἡ) il guardare intorno. 2. circonspezione. բոլորտիք նայի-լը. 2. շրջահայեցութիւն, զգուշութիւն. եթրաֆընա պագմալըգ. 2. էհթիյաթ, գէօզ աչըգլըգ ։
Περιαίρεσις-εως (ἡ) toglimento. վերցընե-լը. գալտըրմալըգ ։
Περιαιρετὸς-ὴ-όν. che si può togliere. վերցուելու. գալդըրըլըմազ ։
Περιαιρέω-ῶ. Μ. ήσω. togliere. վերցնել, առնել. գալդըրմագ, ալմագ ։
Περιακολουθέω-ῶ. Μ. ήσω. = *Παρακολουθῶ.*
Περιακοντίζω. Μ. ίσω. dardeggiare d'ogni lato. ամէն դիաց նետ նետել. հէր եանտան օք աթմագ բիր չէքմէք ։
Περίακτος (ὁ, ἡ) girante, che rotola. դարձօղ, մանաւոր. դէօնէն, դէվր օլան ։
Περιαλγέω-ῶ. Μ. ήσω. affliggersi estremamente. խիստ ցաւիլ՝ ցաւ իմանալ. չօգ ագըն անը դուեմագ ։
Περιαλγὴς-έος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*) *-αλγῶς.* afflitto estremamente. խիստ ցաւած՝ ցաւ իմացած. չօգ անըլը ազը դույ-մուշ ։
Περιαλείφω. Μ. αλείψω. ungere d'intorno. բոլորտիք օծել. եթրաֆընը եաղլամագ ։
Περίαλλος (ὁ, ἡ) che eccede gli altri, superiore. ուրիշները գերազանցօղ, վեր-նագոյն. ահէրլէրինէ չեչէն էսէն, դահա պէօյիւք. (*τὸ πλθ. οὐδ.*) *Περίαλλα, ἐπίῤ.* soprattutto. ամէն բանէ աւելի, յաւէտ. հէր շէյտէն զիադէ, խուսուսա ։
Περιαλουργὴς-έος καὶ
Περιαλουργὸς (ὁ, ἡ) tutto tinto di color di porpora. բոլորը ծիրանաներկ. պէօ-յիւթիւն ալ՝ գըրմըզը պօյանմըշ ։
Περίαμμα (*τὸ*) = *Περίαπτον.*
Περιαμπέχω καὶ Περιαμπίσχω. Μ. αμφέξω. vestire, coprire d'intorno. բոլորտիք հագուեցընել՝ ծածկել. եթրաֆընը գիյինտիրմէք՝ էօրթմէք ։
Περιαμύνω. Μ. υνῶ. difendere qualcuno standogli attorno. մէկին բոլորտիք կե-նալով անիկայ պաշտպանել. պիրինին եթ-րաֆընտա դուրարագ օնը գօրումագ ։
Περιαμύσσω (*ττω.*) *Μ. ύξω.* lacerare d'ogni lato. ամէն դիաց պատռտել. հէր թա-րաֆտան գոփարմագ ։
Περιαμφιέννυμι. Μ. έσω. = *Περιαμπέχω.*
Περιάμφοδος (ὁ, ἡ) circondato da strade. չորս դին ճամբայ. դէօրթ թարաֆը եօլ ։
Περιανθέω-ῶ. Μ. ήσω. fiorire intorno. բոլորտիք ծաղկիլ. եթրաֆընտա չիչէքլէն-մէք ։
Περιανθίζω. Μ. ίσω. ornare intorno di fiori. բոլորտիք ծաղիկներով զարդարել. եթրաֆընը չիչէքլէր իլէ դօնաթմագ ։
Περιανίσταμαι. Μ. στήσομαι. sorgere d'intorno. բոլորտիքէն ելլել. եթրաֆընտան գալգմագ՝ դուրմագ ։
Περιαντλέω-ῶ. Μ. ήσω. spandere intorno. բոլորտիք թափել. եթրաֆընա դէօք-մէք ։
Περίαπτος (ὁ, ἡ) attaccato intorno. բո-լորտիքէն անցուած՝ կապուած՝ կախուած. եթրաֆընտա թագըլմըշ պաղլանմըշ ասըլմըշ ։
Περίαπτον (*τὸ*) amuleto. վիզը կախուած յուռութութիւնք. համայիլ, նուսխա ։
Περιάπτω. Μ. άψω. attaccare, appendere intorno. բոլորտիքը անցընել՝ կապել՝ կախել. եթրաֆընա գէչիրմէք՝ պաղլամագ՝ աս-մագ ։
Περιάργυρος (ὁ, ἡ) argentato intorno. արծաթապատ. գիւմիւշ գափլը ։

Περιαργυρόω - ῶ. Μ. *ώσω.* inargentare. *արծաթով պատել.* կիւմիւշ իլէ գաբլամագ:

Περιαρμόζω. Μ. *όσω.* attaccare, adattare intorno. *բոլորտիքը կպցընել՝ յարմարցընել.* էթրաֆընա պիթիշթիրմէք՝ ույտուրմագ:

Περιαρόω - ῶ. Μ. *ώσω.* arare intorno. *բոլորտիքը հերկել.* էթրաֆընը չիֆթ սիւրմէք:

Περιαρτάω - ῶ. Μ. *ήσω.* appendere intorno. *բոլորտիքը կախել.* էթրաֆընա ասմագ:

Περιαστράπτω. Μ. *άψω.* brillare, risplendere intorno. *բոլորտիքը փայլել՝ շողալ.* էթրաֆընը բարլամագ՝ խալմաղլամագ՝ չէօլէ ալմագ:

Περιασχολέω - ῶ. Μ. *ήσω.* essere molto occupato. *խիստ բանի գործքի ընկած ըլլալ.* դայէթ իլէ իշլէ կիւչլիւ գուլլու օլմագ:

Περιαυγάζω. Μ. *άσω.* risplendere intorno. *բոլորտիքը փայլել.* էթրաֆընը բարլամագ:

Περιαύγεια (ἡ) splendore d'ogn' intorno. *բոլորտիքը տարածուած պայծառութիւն՝ փայլիւն.* էթրաֆընա խայըլմըշ ըշըգ՝ չէօլէ:

Περιαυγέω - ῶ. Μ. *ήσω.* = *Περιαυγάζω.*

Περιαυγὴ (ἡ) = *Περιαύγεια.*

Περιαυγὴς - έος (ὁ, ἡ) che risplende d'ogni lato. *ամէն դիհաց փայլող.* հէր խանըտան բարլայան:

Περίαυγος (ὁ, ἡ) = *τ. προηγ.*

Περιανθαδίζομαι. Μ. *ίσομαι.* comportarsi con troppa baldanza. *շատ յանդգնութենով վարուիլ.* էքսիք սէվդալըգլը գըլըգլանմագ:

Περιαυτολογέω - ῶ. Μ. *ήσω.* parlare sempre di se, vantarsi da per tutto. *միշտ իրեն վրայ խօսիլ, ամէն տեղ պարծիլ.* դայիմա քէնտի հագգընտա սէօյլէմէք, հէր եէրտէ քէնտինի մէտհ էթմէք:

Περιαυτολογία (ἡ) il parlare sempre di se, millanteria. *միշտ իրեն վրայ խօսիլը, պարծենկոտութիւն.* դայիմա քէնտի հագգընտա սէօյլէմէք, քէնտինի մէտհ էթմէք:

Περιαυτοχένιον (τὸ) che si mette intorno al collo. *վզի անցընելու.* պօյունա կէչիրիլէճէք:

Περιβάδην, ἐπίῤ. a cavalcioni. (*Γαλλ.* à califourchon). *հեծնելով, բաց սրունքներով.* աթա պինէր կիպի, այագլարը աչըգ:

Περιβαίνω. Μ. *βήσομαι.* andare, stare intorno. 2. stare a cavalcioni, cavalciare. *բոլորտիքը երթալ՝ կենալ.* 2. *բանի մը վրայ հեծնալ, բաց սրունքներով վրան կենալ.* էթրաֆընա կիթմէք՝ տուրմագ. 2. պինմէք, այագլարը աչըգ պինմէք:

Περιβάλλω. Μ. *αλῶ.* mettere intorno. 2. vestire. 3. circondare, cingere. *բոլորտիքը դնել.* 2. *հագուեցընել.* 3. *պատել, պաշարել.* էթրաֆընա գօյմագ. 2. կիյտիրմէք. 3. չէվիրմէք, սարմագ:

Περίβασις - εως (ἡ) l'azione di stare a cavalcioni, d'andare o stare intorno. *բաց սրունքներով կենալը, բոլորտիքը կենալը կամ երթալը.* այագլարը աչըգ տուրմա, էթրաֆընտա տուրմա եախօտ կիթմէ:

Περιβιβρώσκω. Μ. *βρώσομαι.* rodere d'intorno. *քովերը կրծել.* էթրաֆընտան քէմիրմէք:

Περιβλαστάνω. Μ. *βλαστήσω.* germogliare intorno. *բոլորտիքը ծլիլ.* էթրաֆընտա ֆիլիզլէնմէք:

Περίβλεπτος (ὁ, ἡ) illustre, ammirabile. *երեւելի, անուանի, զարմանալի.* նամտար, մէշհուր, թաաճճիւպէ շայէստէ:

Περιβλέπω. Μ. *βλέψω.* guardare intorno. 2. ammirare. *բոլորտիքը նայիլ.* 2. *զարմանալ.* էթրաֆընա պագմագ. 2. թաաճճիւպ էթմէք:

Περίβλεψις - εως (ἡ) ammirazione. *զարմացում.* թաաճճիւպ, մէթհէտմէյէ օլմագլըգ:

Περίβλημα (τὸ) veste, abito. *հագուստ, լաթ, արկանելիք.* էսվապ, ռուպա:

Περίβλητος (ὁ, ἡ) cinto, vestito all'intorno. *բոլորտիքը պատած՝ հագուած.* էթրաֆը սարըլմըշ՝ կիյինմիշ գուշանմըշ:

Περιβλύζω. Μ. *ύσω.* καὶ

Περιβλύω. Μ. *ύσω.* sgorgare, scaturire all' intorno. *բոլորտիքը վազել՝ հոսել՝ թափուիլ՝ բղխել.* էթրաֆընա ագմագ՝ դէօքիւլմէք, էթրաֆընտա գայնամագ:

Περιβοάω - ῶ. Μ. *ήσω - ομαι.* gridare intorno. 2. divulgare, pubblicare, decantare. *բոլորտիքը պոռալ.* 2. *հռչակել, հրատարակել.* էթրաֆընա պաղըրմագ՝ հայգըրմագ. 2. շան վէրմէք:

Περιβόητος (ὁ, ἡ) famoso, rinomato. *անուանի, հռչակաւոր.* նամտար, մէշհուր, շան օլմուշ: — *ήτως, ἐπίῤ.*

Περιβοθρόω - ῶ. Μ. *ώσω.* aprire intorno una fossa. *բոլորտիքը փոս բանալ.* էթրաֆընա չուգուր ազմագ:

Περιβόλαιον (τὸ) vestimento. *հագուստ.* էսվապ:

Περιβολὴ (ἡ) il vestirsi, vestimento. 2. circuito. 3. abbracciamento. *հագուիլը, զգեստ.* 2. *շրջան, շրջապատ.* 3. *գրկելը.* կիյինմէ, էսվապ. 2. տէվր, տայիրէ. 3. գուճագլամա:

Περίβολος (ὁ) steccata, lizza, muraglia. *պատնիշափակ, որմ.* չարդագ, պէտէն, տըվար:

Περιβομβέω - ῶ. Μ. *ήσω.* ronzare intorno. *բոլորտիքը բզզել.* էթրաֆընա վըզըլտամագ:

Περιβόσκω. Μ. *βοσκήσω.* pascersi, abitare intorno. *բոլորտիքը ճարակուիլ՝ բնակիլ.* էթրաֆընտա օթլանմագ՝ էվտիմիշ օթուրմագ:

Περίβουνος (ὁ, ἡ) circondato da' monti. *լեռներէ պատած.* տաղլարտան չէվրիլմիշ, տէօրթ խանէ տաղ:

Περιβραχιόνιον (τὸ) braccialetto. *ապարանջան.* պիլէզիկ:

Περιβρέμω (καὶ μσ.) - βρέμομαι (Χ. Μ.) καὶ

Περιβρομέω - ῶ. Μ. *ήσω.* fremere intorno. *բոլորտիքը գոչել՝ շառաչել.* էթրաֆընտա կիւրլէմէք, կիւմպիւրտէմէք:

Περιβρύχιος (ὁ, ἡ) che freme intorno. *բոլորտիքը գոչող՝ շառաչող.* էթրաֆընտա կիւմպիւրտէյէն:

Περίβρωτος (ὁ, ἡ) mangiato d'intorno. *քովերէն կերուած.* էթրաֆընտան յէնմիշ:

Περιβύω. Μ. *βύσω.* turare d'intorno. *քովերէն խնուլ՝ խցել.* էթրաֆընտան թըգամագ:

Περιβώμιος (ὁ, ἡ) che sta intorno all' altare. *խորանին բոլորտիքը կեցող*. մէհրապըն էթրաֆընտա տուրան։

Περιγανόω-ῶ. Μ. ώσω. rallegrare estremamente. *խիստ ուրախացընել*. իֆրաթ մէսրուր էթմէք։

Περίγειος (ὁ, ἡ) che sta vicino o intorno alla terra. *երկրին մօտ կամ բոլորտիքը եղող*. երէ եագըն եահօտ քիւրրէյի չէվիրէն էթրաֆընտա օլան։ (*ὅθ. οὐδ.*) *Περίγειον* (*τὸ*) (*ἐνν. διάστημα*). perigeo. *մոլորակներուն երկրային գնտոյս էն մօտ գտնուած դիրքը*. սէյյարէլէրին քիւրրէյի չէվիրէն էն եագըն պուլունտուգլարը մէվգի։

Περιγενητικὸς-ὴ-όν. che ha la forza di vincere. *յաղթելու զօրութիւն ունեցող*. ֆէթհ էթմէյէ գուվվէթլի օլան։

Περιγηθὴς-έος (ὁ, ἡ) troppo allegro. *խիստ զուարթ*. զիյատէ շատ։

Περιγίγνομαι (*γίνομαι*). *Μ. γενήσομαι.* eccedere, restare di più. 2. risultare. 3. sopravvivere, scappare, liberarsi. 4. superare, vincere. *աւելնալ, աւելի մնալ. 2. ծագել, առաջ գալ. 3. ողջ մնալ, խուսափել, ապրիլ. 4. վրայ ելլել, յաղթել*. արթմագ, զիյատէ գալմագ. 2. իլէրի կէլմէք, հասըլ օլմագ. 3. սաղ գալմագ, եաշամագ, գուրթուլմագ. 4. ղալէպէ չըգմագ, եէնմէք։

Περίγλυκυς-εος (*εῖα-υ*). dolcissimo. *խիստ անոյշ*. զիյատէ թաթլը։

Περιγλύφω. Μ. γλύψω. scolpire d' intorno. *քովերէն կոփել՝ քանդակել*. էթրաֆընտան գազմագ՝ գաբարթմա իշ իշլէմէք։

Περίγλωσσος (ὁ, ἡ) eloquente. *լեզուանի*. տիլլի։

Περιγνάμπτω. Μ. γνάμψω. = *Περικάμπτω.*

Περίγραμμα (*τὸ*) termine, limite. *եզր, սահման*. հուտուտ, ուճը. = *Περιφέρεια.*

Περίγραπτος (ὁ, ἡ) circonscritto. *պարագրեալ*. թային օլունմուշ, հուտուտլանմըշ։

Περιγραφὴ (ἡ) circonscrizione, descrizione, disegno. *պարագրութիւն, շրջաբանութիւն, նկարագրութիւն, գծագիր*. իֆատէյի մէրամ, վասֆի մէրամ, րէսիմ. 2. = *Περιορισμός.*

Περιγράφω. Μ. γράψω. circonscrivere, descrivere. 2. disegnare. 3. limitare. *պարագրել, շրջաբանել, նկարագրել. 2. գծագրել. 3. սահման՝ կոպար դնել*. իֆատէյի՝ վասֆի մէրամ էթմէք. 2. րէսմ ալմագ. 3. թային էթմէք։

Περιγυρόω-ῶ. Μ. ώσω. rivolgere intorno. *շրջապատել*. էթրաֆընը սարմագ։

Περιδαίδαλος (ὁ, ἡ) molto artificioso. *խիստ արհեստիւ շինուած*. զիյատէ սանաթլը։

Περιδάκρυτος (ὁ, ἡ) molto lagrimevole. *խիստ արտասուելի*. զիյատէ ազլանաճագ։

Περιδεὴς-έος (ὁ, ἡ) spaventato, sbigottito. *խիստ վախցած, զարհուրած*. զիյատէ գօրգմուշ՝ իւրքմիւշ։

Περιδείδω. Μ. δείσω ἢ δείσομαι. spaventarsi, sbigottire. *զարհուրիլ, սարսափիլ*. իւրքմէք, զիյատէ գօրգմագ։

Περίδειπνον (*τὸ*) cena funebre che si fà dopo i funerali. *մեռելի յուղարկաւորութենէ ետեւ եղած սգաւոր ընթրիք*. մէյյիթին՝ տէֆնէտիլմէսինտէն սօնրա օլան եէմէք ճէմաաթը։

Περιδέξιος (ὁ, ἡ) = *Ἀμφιδέξιος.*

Περιδεξιότης (ἡ) destrezza. *արագաշարժութիւն, յաջողակութիւն*. չէվիքլիք։

Περιδέραιος (ὁ, ἡ) che si mette intorno al collo. *վզի անցընելու*. պօյնունա թագընը՝ կէրտանլըք։ (*ὅθ. οὐσ.*) *Περιδέραιον* (*τὸ*) collana. *մանեակ*. կէրտանլըք։

Περιδερὶς-ίδος (ἡ) = *Περιδέραιον.*

Περιδεσμεύω. Μ. εύσω καὶ

Περιδεσμέω-ῶ. Μ. ήσω. legare d' intorno. *չորս դիէն կապել*. տէօրթ եանտան պաղլամագ։

Περίδεσμος (ὁ) tutto ciò che si lega intorno. *բոլորտիքը կապուած իրք*. էթրաֆընա պաղլը նէսնէ։

Περίδετος (ὁ, ἡ) legato d' intorno. *չորս դիէն կապուած*. տէօրթ թարաֆընտան պաղլը։

Περιδέω. Μ. δήσω. legare intorno. *բոլորտիքը կապել*. էթրաֆընա պաղլամագ։

Περίδηλος (ὁ, ἡ) molto chiaro. *խիստ յայտնի*. ֆէք աշիքեար, մէյտանտա։

Περιδίδωμι. Μ. δώσω. (*μσ.*) scommettere. *մէկի մը հետ գրաւ բռնել*. պահս թութմագ։

Περιδιείρω (Χ. Μ.) cucire intorno. *բոլորտիքը կարել*. էթրաֆընա տիքմէք։

Περιδινέω-ῶ. Μ. ήσω. rotolare, voltolare. *գլորել, հոլովել*. եուվարլամագ։

Περιδινὴς-έος (ὁ, ἡ) che rotola. *գլորող, մանուածիկ*. եուվարլանան։

Περιδίνησις-εως (ἡ) rotolazione, giro. *շրջաբերութիւն, պտոյտք*. տէվր, եուվարլանմա։

Περίδινος (ὁ, ἡ) = *Πειρατής.*

Περιδιώκω. Μ. ώξω. cacciare d' ogni parte. *ամէն դիաց վռնտել*. հէր եանտան գօվալամագ։

Περίδοσις-εως (ἡ) scommessa. *գրաւ*. պահս։

Περιδουπέω-ῶ. Μ. ήσω risuonare intorno. *բոլորտիքը հնչել*. էթրաֆընտա էօթմէք։

Περίδραξις-εως (ἡ) pugnello. *բուռն մի*. պիր ավուճ։

Περιδράσσομαι (*ττομαι*). *Μ. άξομαι.* impugnare. *բռնել, բուռն հարկանել*. ավուճլամագ։

Περιδρομὰς-άδος (ἡ) cantoniera. (*Γαλλ.* coureuse). *փողոցները պտըտող պոռնիկ*. սօգագլարը տօլաշան գահպէ՝ ֆահիշէ։

Περιδρομὴ (ἡ) corso periodico, giro circolare. *պարբերական ընթացք, շրջաբերութիւն*. տէվրի տէվվարէ։

Περίδρομος (ὁ, ἡ) che corre interno. 2. circolare, tondo. *բոլորտիքը վազող. 2. պարբերական, բոլորակ*. էթրաֆընտա գօշան. 2. տայիրէվի, եուվարլագ։

Περίδρομος (ὁ) galleria, luogo di passeggio. *ճեմելիք, պտըտելու տեղ*. տէհլիզ, օթուրա վարաճագ եէր. 2. = *Περιδρομή.*

Περιδρύπτω. Μ. δρύψω. lacerare d' intorno. *բոլորտիքէն պատռել՝ պատռտել*. էթրաֆընտան եըրթմագ։

Περιδύω. Μ. ύσω. spogliare. 2. privare. *մերկացընել. 2. զրկել*. սօյմագ. 2. մահրում էթմէք։

Περιδύω. Μ. δύσω. vestire, coprire. *Հագուեցընել, ծածկել · կիյտիրմէք, էօրթմէք:*

Περιεδρεύω. Μ. εύσω. = Περικάθημαι.

Περιέζομαι. Μ. εδοῦμαι. sedere intorno. *բոլորտիքը նստիլ · էթրաֆընտա օթուրմագ:*

Περιειλέω-ῶ. Μ. ήσω. inviluppare. *փաթթել · սարմագ:*

Περιείλημα (τὸ) inviluppo. *փաթոյթ, պատեան · սարգը:*

Περίειμι. Μ. έσομαι. essere superiore, superare, sorpassare. 2. sopravvivere. 3. risultare. *վրայ ելլել, յաղթել, զանցանել · 2 · ողջ մնալ · 3 · ծագել, առաջ գալ · իլերու օլմագ, եէնմէք, աշմագ · 2 · սաղ գալմագ · 3 · հասըլ՝ մէյտանա օլմագ:*

Περίειμι. Μ. ειμι. andare intorno, girare, far il giro. *բոլորտիքը երթալ, պտոյտքիլ, շրջան առնուլ · էթրաֆընտա կէզմէք, տէօնմէք, տէվր օլմագ, տօլաշմագ:*

Περιείργνυμι καὶ

Περιείργω. Μ. είρξω. serrare d'intorno. *բոլորտիքը գոցել՝ պատել · էթրաֆընը գափամագ՝ սարմագ:*

Περιείρω. Μ. ερῶ. attaccare intorno. *բոլորտիքը կցել, կպցնել · էթրաֆընա պիթիշտիրմէք՝ թագմագ:*

Περιεκτικὸς-ὴ-όν. che contiene, capace, che comprende, collettivo. 2. generale, universale. *պարունակող, բովանդակող, հաւաքական · 2 · ընդհանուր · իշթիմալ՝ իհաթա էտէն, ճամի · 2 · ումումի, ամմ · — ικῶς, ἐπίῤ.*

Περιελαύνω. Μ. ελάσω. girare a carro od a cavallo. *կառքով կամ ձիով բոլորտիքը պըտըտիլ · արապա եախօտ աթ իլէ տօլաշմագ:*

Περιέλευσις-εως (ἡ) il girare intorno. *բոլորտիքը պտըտիլը, շրջագայութիւն · էթրաֆընտա կէզինթի՝ տօլաշմագլըգ:*

Περιελίσσω. Μ. ίξω. piegare, inviluppare intorno. *բոլորտիքը ծռել՝ փաթթել · էթրաֆընա էյմէք՝ սարմագ:*

Περιελκυσμὸς (ὁ) il tirare quà e là. *ասդին անդին քաշելը · էօթէ պէրի չէքմէ:*

Περιέλκω. Μ. έλξω. καὶ (συχνότ.) - ελκύσω. tirare quà e là. *ասդին անդին քաշել · էօթէ պէրի չէքմէք:*

Περιέννυμι. Μ. έσω. = Ἀμφιέννυμι.

Περιέπω. Μ. έψω καὶ (μσ.) - έψομαι. seguire, accompagnare qualcuno per difenderlo. 2. trattare bene. *մէկը պաշտպանելու համար ետեւէն երթալ՝ ուղեկցիլ · 2 · աղէկ նայիլ, յարգել · պիրինի գօրումագ իչին արգա սըրա կէզմէք՝ էօլտաշլըգ էթմէք · 2 · էյի պագմագ, հիւրմէթ էթմէք, իքրամ էթմէք:*

Περιεργάζομαι. Μ. άσομαι. osservare curiosamente. *հետաքրքրութեամբ նայիլ՝ դիտել · գարագուշլուգ իլէ պագմագ, նազար էթմէք:*

Περιεργεια (ἡ) curiosità. 2. affettazione. *հետաքրքրութիւն · 2 · արուեստակութիւն · գարագուշլուգ · 2 · մասաննալըգ, իֆրաթ էօզէնմէ:*

Περιεργία (ἡ) = Περιεργεία.

Περίεργος (ὁ, ἡ) curioso. 2. affettato, ricercato. *հետաքրքիր · 2 · արուեստախնդիր, տարապայման · գարագուշու · 2 · մասաննա:*

Περιέργως, ἐπίῤ. curiosamente. 2. con affettazione. *հետաքրքրութեամբ · 2 · արուեստախնդիր՝ տարապայման ըլլալով · գարագուշլուգ իլէ · 2 · մասաննա օլարագ:*

Περιερέσσω. (ττω) Μ. ερέσω. remigare a destra o a sinistra. *աջ կամ ձախ կողմը թին քաշել · սաղ եա սօլ թարաֆա քիւրէք չէքմէք:*

Περίερκτος (ὁ, ἡ) inserrato d'intorno. *քովերէն գոցուած · էթրաֆընտան գափանմըշ:*

Περιέρπω. Μ. έρψω. serpeggiare intorno. *բոլորտիքը սողալ · էթրաֆընտա սողընմագ, էմէքլէնմէք:*

Περιέρχομαι. Μ. ελεύσομαι. andare quà e là, girare intorno. *ասդին անդին երթալ, բոլորտիքը պըտըտիլ · էօթէ պէրի կիթմէք, էթրաֆընտա տօլաշմագ:*

Περιεσθίω. Μ. έδομαι. mangiare, rodere d'intorno. *բոլորտիքէն ուտել՝ կրծել · էթրաֆընտան էյէմէք՝ քէմիրմէք:*

Περιεστικὸς-ὴ-όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. che fà sperare della salute, salutare. *ողջանալու՝ առողջութեան յոյս տուող, առողջարար · սաղլըգ իւմիտի վէրէն, շիֆա:*

Περιέχω. Μ. έξω. contenere, comprendere. *պարունակել, պարփակել, բովանդակել · իհաթա՝ իշթիմալ էթմէք:*

Περιζάω-ῶ. Μ. ζήσομαι. = Ἐπιζῶ.

Περιζεύγνυμι. Μ. ζεύξω. cingere intorno. *բոլորտիքը պատել՝ կցել · էթրաֆընը սարմագ՝ պիթիշտիրմէք:*

Περιζέω-ῶ. Μ. ζέσω. = Περιβλύζω.

Περίζωμα (τὸ) ciò che serve di cintura, perizoma. *փաթթելու բան, պատատ, սփածանելի, առիգած · սարաճագ նէսնէ, սարգը, քէշտէմալ:*

Περιζώννυμι. Μ. ζώσω. cingere. *գօտեւորել, պատել · գուշաթմագ:*

Περίζωσις-εως (ἡ) il cingere. *գօտեւորելը, պատելը · գուշաթմա:*

Περιζώστρα-ας (ἡ) cingolo, cintura. *գօտի · գուշագ:*

Περιηγέομαι-οῦμαι. Μ. ήσομαι. condurre intorno. *բոլորտիքը տանիլ · էթրաֆընտա կէօթիւրմէք:*

Περιήγησις-εως (ἡ) viaggio da luogo in luogo. 2. contorno. *տեղէ տեղ ճամբայ ընելը · 2 · շրջագիծ ձեւոց՝ պատկերաց · պիր մահալտէն պաշգա մահալէ եօլճուլուգ էթմէ · 2 · րէսիմլէրին էթրաֆընտագի նահըյէ:*

Περιηγητὴς-οῦ (ὁ) che conduce intorno. *բոլորտիքը տանող · էթրաֆընտա կէօթիւրէն:*

Περιηγητικὸς-ὴ-όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. atto a condurre intorno, a far girare. *բոլորտիքը տանելու՝ պըտըտցընելու յարմար · էթրաֆընտա կէօթիւրմէյէ՝ կէզտիրմէյէ տայիր: (οὐσ. θηλ. ἢ οὐδ. πλθ.) = Ὁδοιπορικόν.*

Περιηθέω-ῶ. Μ. ήσω. passare a colatojo. *քամոցէն անցընել · քէվկիրտէն՝ սիւզկէչտէն կէչիրմէք:*

Περιήκης-εος (ὁ, ἡ) molto acuto. *խիստ սուր · կայէթ քէսքին:*

Περιήκω. Μ. ήξω. arrivare a... toccare.

հասնիլ, ինկնալ, հանդիպիլ (կարգը եւ այլն)· եթիշմէք, տէ-լմէք, կէլմէք (սըրա)։
Περιήλυσις - εως (ἡ) = *Περιέλευσις.*
Περιηχέω - ῶ. *M.* *ήσω.* risuonare intorno. բոլորտիքը հնչել· էթրաֆընտա էօթմէք։
Περιήχημα (τὸ) strepito. շառաչիւն· շամաթա։
Περιθάλπω. *M.* *άλψω.* riscaldare bene. աղէկ տաքցնել· էյի ըսըթմաք։
Περιθαμβὴς - έος (ὁ, ἡ) attonito, stupefatto. ապշած, բաց բերան մնացած· շաշ- մըշ, մաթ գալմըշ, հէյրան օլմուշ։
Περιθαρσὴς - έος (ὁ, ἡ) pieno di coraggio. լի վստահութեամբ, քաջասիրտ· ճէսարէթլի։
Περιθαρσύνω. *M.* *υνῶ.* incoraggiare. քաջալերել· ճէսարէթ վէրմէք։
Περίθειος (ὁ, ἡ) tutto divino. բոլորովին աստուածեղէն· պիւսպիւթիւն իլահի' էլան։
Περιθειόω - ῶ. *M.* *ώσω.* profumare del zolfo. ծծմբով ծխել· քիւքիւրթ թիւթիւ- սիւ վէրմէք։
Περιθείωσις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.
Περίθεμα (τὸ) ciò che si mette intorno, corona ecc. բոլորտիքը դրուելու իրք, պսակ եւ այլն· էթրաֆընա գօնուլաճագ նէսնէ, թաճ վէ սայրէ։
Περίθερμος (ὁ, ἡ) estremamente caldo. խիստ տաք· չոյէթ սըճագ։
Περίθεσις - εως (ἡ) l'azione di mettere intorno. բոլորտիքը դնելը· էթրաֆընա գօ- մագլըգ։
Περίθετος (ὁ, ἡ) che si può mettere o messo intorno. բոլորտիքը դրուելու կամ դրուած· էթրաֆընա գօնուլաճագ եահօտ գօնուլմուշ· *Περιθετὴ* (ἐνν. κόμη.) capelli morti o posticci, parucca. կեղծամ· էյրէթի սաչ։
Περιθέω. *M.* *θεύσομαι.* correre intorno. բոլորտիքը վազել· էթրաֆընտա գօշմագ։
Περιθήκη (ἡ) = *Περίθεμα.*
Περίθλασις - εως (ἡ) contusione. մարմնոյ ճմլում· էզիլմէգլիք (բէրէրէ)։
Περιθρασύνω. *M.* *υνῶ.* = *Περιθαρσυνω.*
Περιθραύω. *M.* *θραύσω.* rompere del tutto. բոլորովին կոտրել· պիւսպիւթիւն գըրմագ։
Περιθρηνέω - ῶ. *M.* *ήσω.* risuonare intorno con delle lamentazioni. ողբերով կոծերով բոլորտիքը հնչեցնել· ֆիղան ա- ֆիրէտար իլէ դէօրթ եօնտէ էօթտիւրմէք։
Περιθριγκόω - ῶ. *M.* *ώσω.* attorniare di siepe. ցանկով պատել՝ չորս դին առնել· չիթ իլէ սարմագ, պաղը իլէ դէօրթ եանընը ալմագ։
Περιθρομβόω - ῶ. *M.* *ώσω.* convertire in grumo. մակարդել, մակարդի դարձնել· գաթըլաշթըրմագ, պէթ մայասընա չէվիրմէք։
Περιθρόνιος - α - ον. che sta intorno al trono. աթոռին բոլորտիքը եղող· թախթըն էթրաֆընտա օլան։
Περιθρυλλέω - ῶ. *M.* *ήσω.* divulgare da per tutto, decantare. ամէն տեղ հրատարակել· հէր եանա չաւ էթմէք։
Περιθρύλλητος (ὁ, ἡ) divulgato da per tutto, decantato. ամէն դի հրապարակուած· հէր եանա չաւ օլմուշ։
Περίθυμος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - *θύμως.* acceso d'ira, troppo irritato. խիստ սրդողած բարկացած· չոյէթ էօֆքէլէնմիշ՝ իսրըրմըշ։
Περιθύω. *M.* *θύσω.* immolare intorno. բոլորտիքը զոհել· էթրաֆընտա գուրպան քէսմէք։
Περιθωρακίδιον (τὸ) sajone che si mette sulla corazza. զրահի վրայէն հագուելու տառատոկ· զըրհ էւզէրինտէն կէյիլէճէկ մինթան։
Περιιδρόω - ῶ. *M.* *ώσω.* essere immerso nel sudore. քրտինքի թաթխուիլ· թէրէ պաթմագ։
Περιίδρωσις - εως (ἡ) sudore abbondante. առատ շատ քրտինք· պօլ չօգ թէր։
Περιίζω καὶ (μσ.) - ίζομαι. *M.* *ιζήσω.* = *Περικάθημαι.*
Περιιππεύω. *M.* *εύσω.* girare intorno a cavallo. ձիով բոլորտիքը պտըտիլ· աթ իլէ էթրաֆընը տօլաշմագ։
Περιίπταμαι. *M.* *περιπτήσομαι.* volare intorno. բոլորտիքը թռչիլ· էթրաֆընտա ուչմագ։
Περιίστημι. *M.* *στήσω.* collocare intorno. 2. ridurre. բոլորտիքը դնել՝ զետեղել· 2. ածել, տանիլ, ձգել· էթրաֆընա գօմագ՝ եէրլէշտիրմէք՝ դիւշմէք· 2. կէթիրմէք, կէ- թիրմէք՝ դիւշիւր էթմէք· (μσ.) evitare, scansare. խորշիլ, մէկ դի կենալ· սաքընմագ, պիր եանա չէքիլմէք։
Περικαὴς - έος (ὁ, ἡ) ardente, infiammato. վառօղ, երօղ, հրաշէկ· եագըճը, գըզգըն։ — *καῶς, ἐπίῤ.*
Περικαθαίρω. *M.* *αρῶ.* purgare, nettare intorno. բոլորտիքը մաքրել· էթրաֆընը թէմիզլէմէք։
Περικαθάπτω. *M.* *άψω.* attaccare intorno. բոլորտիքը կցել՝ յարմարել· էթրաֆընա պիթիշտիրմէք՝ ույտուրմագ։
Περικαθαρίζω. *M.* *ίσω.* = *Περικαθαίρω.*
Περικάθαρμα (τὸ) = *Κάθαρμα.*
Περικαθέζομαι καὶ
Περικάθημα (τὸ) assedio. պաշարում· մուհասարէ։
Περικάθημαι. *M.* *εδοῦμαι.* sedere intorno. բոլորտիքը նստիլ· էթրաֆընա օթուրմագ։
Περικαθίζω. *M.* *ίσω.* mettere a sedere intorno. բոլորտիքը նստեցընել· էթրա- ֆընա օթուրթմագ։
Περικάθισις - εως (ἡ) = *Περικάθημα.*
Περικαίω. *M.* *καύσω.* bruciare intorno. քովերը երել· էթրաֆընը եագմագ։
Περικακέω - ῶ. *M.* *ήσω.* essere al colmo delle disgrazie. թշուառութեանց մէջ ընկղմած ըլլալ· սէֆալէթէ ֆէլաքէթ իչինտէ պօղուլմագ, չօգ օլմագ։
Περίκακος (ὁ, ἡ) estremamente disgraziato. խիստ խեղճ՝ ողորմելի· չոյէթ սէ- ֆիլ՝ պիչարէ։
Περικαλινδέω - ῶ. *M.* *ήσω.* = *Περικυλινδέω.*
Περικαλίνδησις - εως (ἡ) = *Περικυλίνδησις.*
Περικαλλὴς - έος (ὁ, ἡ) bellissimo. խիստ գեղեցիկ· պէք կիւզէլ, չոյէթ չէլէպի։ — *λέως, ἐπίῤ.*

Περικάλυμμα (τὸ) velo. ծածկոյթ՝ քօղ. էօրթիւ։

Περικαλύπτω. Μ· ὕψω. coprire intorno. բոլորտիքը գոցել՝ ծածկել. էթրաֆընը գափամագ՝ էօրթմէք։

Περικαλυφὴ (ἡ) *καὶ*

Περικάλυψις-εως (ἡ) copertura, coprimento. ծածկելը, ծածկոյթ. էօրթմէքլիք, էօրթիւ։

Περικαμπὴ (ἡ) = *Περίκαμψις.*

Περικάμπτω. Μ. κάμψω. girare intorno. բոլորտիքը պտըտիլ կամ պտըտցնել. էթրաֆընդա տօլաշմագ՝ կէզմէք խախօդ տօլաշտըրմագ։

Περίκαμψις-εως (ἡ) l'azione di girare intorno, evoluzione circolare. բոլորտիքը պտըտիլը, պարբերական շրջան. էթրաֆընդա տօլաշմագ, դէվրի դէվրիյէ։

Περικάρδιον (τὸ) membrana che cuopre il cuore, pericardio. սրտապիրանք, սիրտը ծածկող մաշկ. եիւրեյին եաղերինի աստրմըլ ինճէ զար՝ դէրի։

Περικάρπιον (τὸ) pericarpo, siliqua, baccello. 2. braccialetto, maniglia. սերմանն պարուտակ, կեղեւ, պատեան, պատիճ. 2. ապարանջան. թօխում զաբը, գապուգ. 2. պիլէզիկ։

Περικαταβάλλω. Μ. αλῶ. gettare intorno. բոլորտիքը նետել. էթրաֆընա աթմագ։

Περικατάγνυμι. Μ. ἄξω. rompere d'intorno. քովերէն կոտրել. էթրաֆընդան գըրմագ։

Περικατακλάω-ῶ. Μ. κλάσω. rompere interamente. ամբողջովին կոտրել. պիւսպիւթիւն գըրմագ։

Περικαταλαμβάνω. Μ. λήψομαι. sorprendere qualcuno d'ogni lato. մէկը ամէն դիհաց կոխել՝ բռնել. պիրինին հէր թարաֆտան պասգըն թութմագ։

Περικαταλείπω. Μ. λείψω. lasciare in parte, abbandonare. մէկ դի ձգել, լքել. պիր եանա պըրագմագ, թէրք էթմէք։

Περικατάληπτος (ὁ, ἡ) preso d'ogni lato. ամէն դիհաց բռնուած. հէր թարաֆտան թութուլմուշ։

Περικαταπίπτω. Μ. πεσοῦμαι. cadere intorno. բոլորտիքը ինկնալ. էթրաֆընա տիւշմէք։

Περικαταῤῥέω. Μ. ῥεήσομαι. cascare in ruina d'ogni lato. ամէն դիհաց կործանիլ, ինկնալ. հէր թարաֆտան էնգազ օլարագ տիւշմէք։

Περικαταῤῥήγνυμι. Μ. ῥήξω. lacerare d'ogni lato. ամէն դիհաց պատառոտել. հէր թարաֆտան փարչալամագ՝ եըրթմագ։

Περικαταστρέφω. Μ. στρέψω. sconvolgere dalle fondamenta. Հիմէն տակնուվրայ ընել. թէմէլինտէն ալթիւսթ էթմէք։

Περικατατίθημι. Μ. καταθήσω. collocare intorno. բոլորտիքը զետեղել՝ դնել. էթրաֆընա եէրլէշտիրմէք՝ գօյմագ։

Περικαταχέω. Μ. χεύσω. versare intorno. բոլորտիքը թափել. էթրաֆընա տէօքմէք։

Περικατέχω. Μ. καθέξω. tenere d'ogni lato. ամէն դիհաց բռնել. հէր թարաֆտան թութմագ։

Περίκαυσις-εως (ἡ) abbruciamento d'ogni lato. ամէն դիհաց երելը. հէր թարաֆտան եանմագ։

Περίκαυστος (ὁ, ἡ) abbruciato da ogni parte. ամէն կողմէն երած. հէր թարաֆտան եանմըշ։

Περίκειμαι. Μ. κείσομαι. essere situato intorno, essere circonvicino. բոլորտիքը զետեղած գտնուած ըլլալ, շրջակայ ըլլալ. էթրաֆընդա գօնշուլուգ պուլունմագ։

Περικείρω. Μ. κερῶ. tondere, tosare d'intorno. բոլորտիքէն գերծուլ. էթրաֆընդան գըրգմագ։

Περικεντέω-ῶ. Μ. ἤσω. pungere d'ogni lato. ամէն դիհաց խայթել. հէր թարաֆտան սօգմագ։

Περικεφαλαία (ἡ) elmo, caschetto. սաղաւարտ. (տըմիր) թօլղա, միղֆէր։

Περικεφάλαιος (ὁ, ἡ) che sta intorno al capo. գլխուն բոլորտիքը եղող. պաշըն էթրաֆընտա օլան։ (οὐσ.) *Περικεφάλαιον* (τὸ) = *Περικεφαλαία.*

Περίκηπος (ὁ) circondato d'un giardino. բոլորտիքը պարտէզ. էթրաֆը պաղչէ։

Περικινέω-ῶ. Μ. ἤσω. muovere d'ogni lato. ամէն դիհաց շարժել. հէր թարաֆտան սալլամագ՝ գըմըլտաթմագ։

Περικίων-ονος (ὁ, ἡ) circondato di colonne. սիւնապատ. տիրէքլէր իլէ չէվրիլմիշ. (οὐσ.) = *Περιστύλιον.*

Περικλαίω. Μ. κλαύσομαι ἢ κλαυσοῦμαι. piangere intorno ad un morto. մեռելի մը բոլորտիքը կենալով լալ. պիր էօլիւ էթրաֆընդա պաղըրարագ աղլամագ։

Περίκλασις-εως (ἡ) disuguaglianza di superficie, tortuosità. խորտուբորտութիւն, ծուռումուռ ըլլալը. տիւզկիւնսիւզլիւք, էյրի պիւզրիւլիւք։

Περικλάω-ῶ. Μ. κλάσω. rompere piegando intorno. 2. girare. բոլորտիքը դարձնելով կոտրել. 2. դարձնել. էթրաֆընա չէվիրէրէք գըրմագ. 2. էյմէք, չէվիրմէք։

Περικλεὴς-έος (ὁ, ἡ) = *Περίφημος.*

Περικλεΐζω. Μ. ίσω. lodare in ogni dove. ամէն տեղ գովել. հէր եէրտէ մէտհ էթմէք։

Περίκλεισμα (τὸ) luogo circondato di mura. բոլորտիքը պատ քաշուած տեղ. էթրաֆընա տիվար չէքիլմիշ մահալ։

Περίκλειστος (ὁ, ἡ) serrato da ogni parte. ամէն դիէն գոցուած. հէր թարաֆտան գափանմըշ։

Περικλείω. Μ. κλείσω. serrare da tutte le parti. ամէն դիհաց գոցել. հէր թարաֆտան գափամագ։

Περικλινὴς-έος (ὁ, ἡ) convesso. կորընթարդ. գէմէրլի, գամպուրլու։

Περικλύδην, ἐπίῤ. lavando, bagnando d'ogni lato. ամէն դիհաց լուալով՝ թըրջելով. հէր թարաֆտան եըգայարագ՝ ըսլադարագ։

Περικλύζω. Μ. ύσω. lavare, bagnare d'ogni lato. ամէն դիհաց լուալ՝ թրջել. հէր թարաֆտան եըգամագ՝ ըսլաթմագ։

Περικλύμενον (τὸ) caprifoglio, madreselva. մորեմայր, այծխոտերեւ. գէչի եափրաղը (պիր նէվ չիչէք)։

Περίκλυσις-εως (ἡ) = *Περικλυσμός.*

Περικλυσμος (ὁ) il bagnare d'ogni lato. ամէն դիհաց թրջելը · հէր եանտան ըսլաթմաք ։

Περίκλυστος (ὁ, ἡ) bagnato d'intorno dal mare, circondato dal mare. չորս դին ծովէն թրջուած, չորս դին ծով · էթրաֆը տէնիզտէն ըսլանմըշ, տէօրթ եանը տէնիզ ։

Περικλυτὸς - *ἡ* - *όν*. = *Περικλεής*.

Περικλώθω. *M*. *κλώσω*. filare. մանել · էյիրմէք ։

Περικνημίς - *ῖδος* (ἡ) gambiera. սռնապան · թօզլուգ ։

Περικνίζω. *M*. *ίσω*. pizzicare d'ogni lato. ամէն դիէն կսմթել · հէր եանտան չիմտիքլէմէք ։

Περικολλάω - *ῶ*. *M*. *ήσω*. incollare intorno. բոլորտիքը սոսնձով կպցընել · էթրաֆընը թութգալ իլէ եափըշտըրմաք ։

Περικομίζω. *M*. *ίσω*. portare intorno. բոլորտիքը տանիլ · էթրաֆընը կէզտիրմէք ։

Περίκομμα (τὸ) fricassea, piccatiglio. մանր ծեծուած մսէ շինուած կերակուր · գըյմա ։

Περίκομος (ὁ, ἡ) comato, capelluto. 2. fronzuto. մազոտ · 2 · տերեւոտ · սաչլը · 2 · եափրաքլը ։

Περικομπέω - *ῶ*. *M*. *ήσω*. vantarsi da pertutto. ամէն տեղ պարծիլ · հէր եէրտէ էօյիւնմէք՝ պէօպիւրլէնմէք ։

Περίκομψος (ὁ, ἡ) assai elegante. խիստ վայելուչ՝ գեղեցիկ · զիյատէ լաթիֆ՝ կիւզէլ ։

Περικοπὴ (ἡ) troncamento, mutilazione. 2. corredo, attiraglio. կրճատում · 2 · կազմած, կահ · գըրփմա, քէսմէ · 2 · թագըմ ։

Περίκοπος (ὁ, ἡ) molto stancato, affaticato. շատ յոգնած · փէք եօրուլմուշ ։

Περικόπτης - *ου* (ὁ) = *Ληστής*.

Περικόπτω. *M*. *κόψω*. troncare, mutilare. կրճատել, քովէն կտրել · գըրփմաք, էթրաֆընտան քէսմէք · 2 · = *Λεηλατέω*, *Ληστεύω*.

Περικορέω - *ῶ*. *M*. *ήσω*. scopare d'intorno. բոլորտիքը աւլել · էթրաֆընը սիւբիւրմէք ։

Περικόρημα (τὸ) = *Περίψημα*.

Περικοσμέω - *ῶ*. *M*. *ήσω*. ornare diligentemente. փութով խնամով զարդարել · իթինայ իլէ պէզէմէք՝ սիւսլէմէք ։

Περικόσμιος - *α* *ἢ* *ος* - *ον*. che circonda il mondo. աշխարհքը պատող՝ չորս դին առնող · տիւնեայը չեվրելեյէն՝ սարան ։

Περίκουρος (ὁ, ἡ) raso d'intorno. բոլորտիքը գերծած · էթրաֆը թըրաշ օլմուշ ։

Περικράζω. *M*. *άξω*. gridare intorno. բոլորտիքը պոռալ · էթրաֆընտա պաղըրմաք ։

Περικράνιος - *α* - *ον*. che è intorno al cranio. գլխու սկաւառակին բոլորտիքը եղող · գաֆանըն էթրաֆընտա օլան ։ (*οὐσ*. (*θηλ*.) *Περικρανία* (ἡ) pericraneo, membrana che avvolge il cranio. գագաթամաշկ, գլխոյ սկաւառակը պատող մաշկ · գաֆանըն էթրաֆընը սարան զար՝ տէրի ։

Περίκρανος (ὁ, ἡ) = *Περικεφάλαιος* (*οὐσ*. *οὐδ*.) = *Περικεφάλαιον*.

Περικρατέω - *ῶ*. *M*. *ήσω*. superare, vincere. վրայ ելլել, յաղթել · իւսթ օլմաք, եէնմէք ։

Περικρεμάννυμι. *M*. *κρεμάσω*. appendere intorno. բոլորտիքը կախել · էթրաֆընա ասմաք ։

Περικρεμὴς - *έος* (ὁ, ἡ) appeso d'intorno. բոլորտիքէն կախուած · էթրաֆընտան ասըլմըշ ։

Περίκρημνος (ὁ, ἡ) precipitoso da pertutto. ամէն դին գահավէժ՝ սեպացեալ · հէր եանը ուչուրումլու ։

Περικροτέω - *ῶ*. *M*. *ήσω*. strepitare intorno. բոլորտիքը շառաչել · էթրաֆընտա շամաթա էթմէք ։

Περικρούω. *M*. *κρούσω*. battere intorno. բոլորտիքը զարնել · էթրաֆընա վուրմաք ։

Περικρύπτω. *M*. *κρύψω*. nascondere, coprire da tutte le parti. ամէն դիհաց պահել՝ ծածկել · հէր եանտան սագլամաք՝ գափամաք ։

Περικτυπέω - *ῶ*. *M*. *ήσω*. = *Περικροτέω*.

Περικυκλεύω. *M*. *εύσω*. circolare. պարբերիլ, պարագայիլ · տօլաշմաք, տէօնմէք, տէվր էթմէք ։

Περικυκλέω - *ῶ*. *M*. *ήσω*. = *Περικυκλόω*.

Περικύκλησις - *εως* (ἡ) circolazione. պարբերութիւն, պարագայութիւն · տօլաշմա, տէօնմէ, տէվր ։

Περικυκλόω - *ῶ*. *M*. *ώσω*. (*ἰδιατ*. *μσ*.) cingere, circondare. պատել, չորս դին առնել · սարմաք, չեվրելեմէք ։

Περικύκλωσις - *εως* (ἡ) circondamento. պատելը, պատիլը, չորս դին առնելը, շրջապատութիւն · սարմա, չեվրելեմէ, չեվրելենմէ ։

Περικυλινδέω - *ῶ*. *M*. *ήσω*. = *Περικυλίω*.

Περικυλίνδησις *καὶ*

Περικύλισις - *εως* (ἡ) l'azione di rotolare intorno. բոլորտիքը գլորելը · էթրաֆընտա եուվարլանմա ։

Περικυλίω. *M*. *ίσω*. rotolare intorno. բոլորտիքը գլորել · էթրաֆընտա եուվարլանմաք ։

Περικυμαίνω. *M*. *ανῶ*. ondeggiare intorno. բոլորտիքը ծփիլ · էթրաֆընտա չալգանմաք՝ տալղալանմաք ։

Περίκυρτος (ὁ, ἡ) curvato da tutti i lati. ամէն դիէն ծռած · հէր եանտան էյիլմիշ ։

Περικυρτόω - *ῶ*. *M*. *ώσω*. incurvare da tutti i lati. ամէն դիհաց ծռել · հէր եանտան էյմէք ։

Περικωνίζω. *M*. *ίσω*. impeciare d'intorno. բոլորտիքը ձիւթով օծել · զէֆթ էթրաֆընը գաթրանլամաք ։

Περιλαλέω - *ῶ*. *M*. *ήσω*. parlare quà e là, cicalare. աստին անդին խօսիլ, շաղակրատել · էօթէ պէրի լագըրտը էթմէք, լաֆազանլըգ էթմէք ։

Περιλάλητος (ὁ, ἡ) = *Περίφημος*, *Περιθρύλλητος*.

Περιλαμβάνω. *M*. *λήψομαι*. comprendere, contenere. բովանդակել, պարունակել · իհաթա՝ իշթիմալ էթմէք ։

Περιλαμπὴς - *έος* (ὁ, ἡ) troppo risplendente. խիստ փայլուն · զիյատէ փարլագ ։

Περίλαμπρος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ*.) - *λάμπρως*. magnifico, splendido. շքեղ, պայծառ · մուհթէշէմ, պարլագ ։

Περιλάμπω. *M*. *λάμψω*. risplendere da ogni lato. ամէն դիհաց փայլիլ · հէր եանտան փարլամաք ։

Περίλαμψις - *εως* (ἡ) = *Περιαύγεια*.

Περιλέγω. *M*. *λέξω*. parlare con delle circonlocuzioni. շրջաբանութեամբ խօսիլ · իֆատէյի թէլմիհ իլէ սէօյլէմէք ։

Περίλειμμα (τὸ) il resto, rimasuglio. Մնացուած · պաքի գալան, արթան նէսնէ ։

Περιλείπω. M. λείψω. lasciare in parte. Մէկ դի ձգել · պիր եանա պըրագմագ · (πθ.) restare, rimanere di resto. Մնալ, մնացորդ ըլլալ · պաքի գալմագ, արթանլըգդան օլմագ ։

Περιλείχω. M. λείξω. leccare intorno. բոլորտիքը լզել · էթրաֆընը եալամագ ։

Περίλεξις - εως (ἡ) circonlocuzione. 2. loquacità. շրջաբանութիւն · 2· շաղակրատութիւն · իֆադէի քէլամ · 2· լաֆազանլըգ ։

Περιλεπίζω. M. ίσω καὶ

Περιλέπω. M. λέψω. scorticare. կեղեւը՝ մորթը հանել · դէրիսինի սօյմագ, եիւզմէք ։

Περιλεσχήνευτος (ὁ, ἡ) = *Περιλάλητος.*

Περιλευκαίνω. M. ανῶ. imbiancare intorno. բոլորտիքը ճերմըկցընել · էթրաֆընը աղարթմագ՝ պէյազլաթմագ ։

Περίλευκος (ὁ, ἡ) tutto bianco. բոլորովին ճերմակ · պիւսպիւթիւն պէյազ ։

Περίλημμα (τὸ) tutto ciò che è contenuto, compreso. բովանդակուած՝ պարունակուած իրք · իհաթա՝ իշթիմալ օլունան նէսնէ ։

Περιληπτικὸς - ὴ - όν. (καὶ ἐπίῤ.)-ικῶς. collettivo. Հաւաքական · ճամի, իշթիմալի ։

Περιληπτὸς - ὴ - όν. che si può contenere. 2. comprensibile. պարունակելու, բովանդակուելու · 2· իմանալի, հասկընալու, բովանդակելի · իհաթա՝ իշթիմալ օլունաբիլիր · 2· աքըլա սըղար, անլաշըլաբիլիր ։ — *ληπτῶς, ἐπίῤ.*

Περίληψις - εως (ἡ) compreso, comprendimento. 2. comprensione. բովանդակութիւն, պարունակում · 2· իմանալը, հասկընալը · իհաթա, իշթիմալ · 2· անլամա, ֆիքր իլէ շամիլ իթմէ ։

Περιλιπὴς - έος (ὁ, ἡ) = *Περίλοιπος.*

Περιλιχμάω - ῶ καὶ (μσ.) - άομαι - ῶμαι. M. ήσω - ομαι. = *Περιλείχω.*

Περιλιχνεύω. M. εύσω. trangugiare. անյագ ուտել, մռզգայլել · իֆրաթ եէմէք, թըգըմագ ։

Περίλοιπος (ὁ, ἡ) restante, rimanente. Մնացող · գալան, պաքի ։

Περιλούω. M. λούσω. lavare ogni lato. ամէն դին լուալ · հէր եանընը եըգամագ ։

Περιλυμαίνομαι. M. ανοῦμαι. maltrattare, manomettere. գէշ նայիլ, թշնամանել, վնասել · խօր պագմագ, պէտ մուամէլէ էթմէք, ինճիթմէք ։

Περιλυπία (ἡ) afflizione grande. Մեծ ցաւ՝ վիշտ · պէօյիւք ղամ՝ դէրդ ։

Περίλυπος (ὁ, ἡ) grandemente afflitto. տառապանքով՝ ցաւով լի · դէրդէմէնտ, ղայէթ մահզուն ։

Περιμάδαρος (ὁ, ἡ) tutto calvo. բոլորովին կունդ գլուխ · պիւսպիւթիւն դազ ։

Περιμαθὴς - έος (ὁ, ἡ) = *Πολυμαθής.*

Περιμαίνομαι. M. μανοῦμαι. desiderare avidamente. 2. andare quà e là per il furore. չափէ դուրս փափաքիլ · 2· մոլեգնութենէն աստին անդին երթալ · իֆրաթ արզուլէմէք · 2· ճըլգընլըգընդան՝ դափարմալըղընդան էօթէ պէրի կէզմէք ։

Περιμανὴς - έος (ὁ, ἡ) estremamente furioso. խիստ կատղած, մոլեգին · ղայէթ գուդուրմուշ, ճըլգըն ։ — *μανῶς, ἐπίῤ.*

Περιμαρμαίρω. M. αρῶ. raggiare intorno. բոլորտիքը նշոյլ արձըկել · էթրաֆընա շէօլէ սալմագ ։

Περιμάσσω (ττω). M. άξω. = *Περικαθαίρω.*

Περιμάχητος (ὁ, ἡ) di cui si contende. 2. desiderabile. վրան վէճ՝ կռիւ՝ կագ եղող · 2· փափաքելի · հագգընդա գավկա նիզա օլան · 2· արզուլանաճագ ։

Περιμάχομαι. M. μαχέσομαι ἢ μαχήσομαι. combattere intorno a qualcuno per difenderlo. Մէկը մը բոլորտիքը կռուիլ՝ անիկայ պաշտպանելու համար · պիրինին էթրաֆընդա ճէնկլէշմէք՝ անը գօրումագ իչին ։

Περιμένω. M. μενῶ. = *Προσμένω.*

Περίμεστος (ὁ, ἡ) ripieno. լեփ լեցուն · դոփ դօլու, տոլմէ ։

Περιμετρέω - ῶ. M. ήσω. misurare tutt'intorno. բոլորտիքը բոլոր չափել · էթրաֆընը պիւթիւն էօլչմէք ։

Περίμετρον (τὸ) = *Περίμετρος* (ἡ)

Περίμετρος (ὁ, ἡ) = *Ὑπέρμετρος.* 2· = *Περιφερής.* (*οὐσ. θηλ.*) *Περίμετρος* (ἡ) (*ἐνν. γραμμή.*) perimetro, circonferenza. պարաչափ, շրջապատ · չէվրէ, դայրէ ։

Περιμήκετος καὶ

Περιμήκης - εος (ὁ, ἡ) = *Ὑπερμήκης.*

Περίμητρος (ὁ, ἡ) midolloso. ուղղալից (ծառ) · էօզլիւ (աղաճ) ։

Περιμηχανάομαι - ῶμαι. M. ήσομαι. macchinare intorno. բոլորտիքը ծուղակ լարել · էթրաֆընդա դուզագ գուրմագ՝ ֆէնդ գուլլանմագ ։

Περιμυκάομαι-ῶμαι. M. ήσομαι. muggire intorno. բոլորտիքը բառաչել · էթրաֆընդա պէօյիւրմէք ։

Περίναιος (ὁ) = *Περίνεον.*

Περινενοημένως, ἐπίῤ. prudentemente. խոհեմութեամբ · ֆէրասէթ իլէ ։

Περίνεον (τὸ) perineo, lo spazio ch' è fra l'ano e le parti vergognose. սրբանին ու առականաց միջոցը · պէօղիւն իլէ ութ եէրլէրինին արասը ։

Περίνεος (ὁ) cazzo, membro virile. կլիր, առնի անդամ · զէքէր · 2 · = *Περίνεον.*

Περινεύω. M. εύσω. chinare il capo quà e là. աստին անդին գլուխը ծռել · էօթէ պէրի պաշընը էյմէք ։

Περινέφελος (ὁ, ἡ) circondato di nuvole, nuvoloso. ամպերէ պատած, ամպոտ · պուլութլարդան չէվրիլմիշ, պուլութլու ։

Περινέω. M. νεύσομαι. nuotare intorno. բոլորտիքը լողալ · էթրաֆընդա եիւզմէք ։

Περινέω. M. ήσω. = *Περινηέω.*

Περίνεως (ὁ, ἡ) passeggiere. Նաւու ճամբորդ · կէմի եօլճուսու ։

Περινηέω. M. ήσω. ammucchiare intorno. բոլորտիքը դիզել · էթրաֆընը եըղմագ ։

Περινήχομαι. M. νήξομαι. nuotare intorno. բոլորտիքը լողալ · էթրաֆընդա եիւզմէք ։

Περινοέω - ῶ. M. ήσω. comprendere colla mente. միտք հասցընել, իմանալ · ֆիքր իլէ շամիլ էթմէք, անլամագ ։

Περινόησις - εως (ἡ) = *Περίνοια.*

Περινοητικὸς - ὴ - όν. intelligente. իմացական, միտաւոր, հանճարեղ. [illegible]

Περίνοια (ἡ) intelligenza. իմացութիւն, միտք ըմբռնելը. [illegible]

Περίνοος - ους (ὁ, ἡ) prudente, ingegnoso. խոհեմ, խելք ունեցող. [illegible]

Περινοστέω - ῶ. M. ήσω. girare quà e là, errare. աստին անդին պտըտիլ, թափառիլ. [illegible]

Περινοτίζω. M. ίσω. inumidare intorno. բոլորտիքը խոնաւցընել. [illegible]

Πέριξ, ἐπίῤ. intorno. բոլորտիքը. [illegible]

Περιξέω. M. ξέσω. rastiare d'intorno. բոլորտիքը քերծուլ՝ քերել. [illegible]

Περιξηραίνω. M. ανῶ. disseccare totalmente. բոլորովին չորցընել. [illegible]

Περίξηρος (ὁ, ἡ) disseccato d'ogni lato. ամէն դին չորցած. [illegible]

Περιξυράω (έω) - ῶ. M. ήσω. radere intorno. բոլորը ածիլել. [illegible]

Περιξύω. M. ξύσω. rastiare intorno. բոլորը գերծուլ. [illegible]

Περιοδεία (ἡ) giro, circuito. պտոյտ, շրջան. [illegible]

Περιόδευσις - εως (ἡ) = Περιοδεία.

Περιοδευτὴς - οῦ (ὁ) che gira da luogo in luogo. տեղէ տեղ պտըտող. [illegible]

Περιοδεύω. M. εύσω. girare. 2. circonvenire, gabbare. շրջիլ, պտըտիլ. 2. խաբել. [illegible]

Περιοδία (ἡ) = Περιοδεία.

Περιοδίζω. M. ίσω. ritornare periodicamente. պարբերական կարգաւ դառնալ. [illegible]

Περιοδικὸς - ὴ - όν. periodico. պարբերական. [illegible]

Περιοδικῶς, ἐπίῤ. periodicamente. պարբերութեամբ, շրջաբերական կարգաւ. [illegible]

Περίοδος (ἡ) periodo. պարբերութիւն, կարգ, շրջան. [illegible]

Περιοικέω - ῶ. M. ήσω. abitare intorno. բոլորը բնակիլ. [illegible]

Περιοικία (ἡ) distretto. (*Γαλλ.* banlieue). յաւելեալ սահման, երկիր, գաւառ. [illegible]

Περιοίκιον (τὸ) il contorno della casa. տանն բոլորտիքը. [illegible]

Περιοικὶς - ίδος (ἡ) città situata intorno ad un' altra. ուրիշ քաղաքի մը բոլորտիքը գտնուած քաղաք. [illegible]

Περιοικοδομέω - ῶ. M. ήσω. edificare intorno. բոլորտիքը շինել (շէնք). [illegible]

Περίοικος (ὁ, ἡ) che abita intorno, circonvicino. բոլորը բնակող, շրջակայ. [illegible]

Περιολισθαίνω (άνω). M. ολισθήσω. cadere sdrucciolando. սահիլ ու ինկնալ. [illegible]

Περιολίσθησις - εως (ἡ) sdrucciolamento e caduta. սահիլը ու ինկնալը. [illegible]

Περιολκὴ (ἡ) il tirare quà e là. 2. diversione. աստին անդին քաշելը. 2. խոտորցընել, խափանում (կռուի մէջ). [illegible]

Περιονυχίζω. M. ίσω. tagliare le unghia. եղունգները կտրել. [illegible]

Περιοπάζω. M. άσω. perseguitare. ետեւէն ինկնալ. [illegible]

Περίοπτος (ὁ, ἡ) che si vede da per tutto. 2. rimarchevole, illustre. ամէն դիաց երեւցող. 3. երեւելի, նշանաւոր. [illegible] — *όπτως, ἐπίῤ.*

Περιόρασις - εως (ἡ) circonspezione. շրջահայեցութիւն, զգուշութիւն. [illegible]

Περιοράω - ῶ. M. όψομαι. guardare intorno. 2. trascurare. բոլորտիքը նայիլ. 2. զանց առնել, անտես առնել. [illegible]

Περιοργὴς - έος (ὁ, ἡ) molto irritato. խիստ զայրացած. [illegible]

Περιοργίζομαι. M. οργισθήσομαι. irritarsi estremamente. խիստ զայրանալ. [illegible]

Περιοργῶς, ἐπίῤ. τ. Περιοργής.

Περιόρθριον (τὸ) καὶ

Περίορθρον (τὸ) alba, aurora. (*Λατ.* diluculum). առշալոյս. [illegible]

Περιορίζω. M. ίσω. limitare. սահմանել, կոպար դնել. [illegible]

Περιόρισις - εως (ἡ) = Περιορισμός.

Περιορισμὸς (ὁ) limitazione. սահմանելը, սահմանադրութիւն, կոպար դնելը. [illegible]

Περιόριστος (ὁ, ἡ) limitato. սահմանաւոր. [illegible]

Περιορμέω - ῶ. M. ήσω. essere approdato intorno. բոլորտիքը մօտենալ (նաւը). [illegible]

Περιορύσσω (ττω). M. ορύξω. scavare, aprire delle fosse intorno. բոլորտիքը փոս բանալ. [illegible]

Περιορχέομαι οῦμαι. M. ήσομαι. danzare intorno. բոլորտիքը կաքաւել՝ պարել. [illegible]

Περίοσμος (ὁ, ἡ) fragrante. անուշահոտ. [illegible]

Περιόστεον (τὸ) periostio. ոսկրամիզ. [illegible]

Περιόστεος (ὁ, ἡ) che è intorno alle ossa. ոսկրներուն բոլորտիքը եղող. [illegible]

Περιουσία (ἡ) fortuna, beni, averi. 2. abbondanza. ինչք, գոյք, ստացուածք,

2. առատութիւն. մալ, բօլլուգ, վարլըգ. 2. ղանիմէթ, պօլլուգ:

Περιουσιάζω. Μ. άσω. abbondare di... յորդանալ, լեցուն ըլլալ. պօլլօ՝ ղանի օլմագ:

Περιουσιασμὸς (ὁ) possessione di beni, di fortuna, abbondanza. ինչք՝ ստացուած՝ հարստութիւն ունենալը, առատութիւն. մալտարլըգ, բօլլուգ սահիպի օլմագ, ղանիմէթ:

Περιούσιος (ὁ, ἡ) ricco, abbondante. 2. scelto. հարուստ, առատ. 2. ընտրուած. մալտար, զէնկին, պօլ, ղանի. 2. էյիթլէնմիշ:

Περιόφθαλμος (ὁ, ἡ) che è intorno all' occhio. աչաց բոլորտիքը եղող. կէօզիւն էթրաֆընտա օլան:

Περιοχέω-ῶ. Μ. ήσω. trasportare sopra un carro. սայլով տանիլ. արապա իլէ կէօթիւրմէք:

Περιοχὴ (ἡ) circuito. 2. inviluppo. շրջապատ. 2. փաթեթ. տայրէ, տօլայը. 2. սարղը. 3. = *Περίοδος.*

Περίοχος (ὁ, ἡ) circondato. չորս դին պատած, շրջապատեալ. էթրաֆը ալընմըշ, չէվրիլէնմիշ:

Περιπαθέω-ῶ. Μ. ήσω. preoccuparsi di passione, appassionarsi. ախտանալ կրիւք, ներսի դին կիրքով բռնկիլ՝ խռովիլ. մուպթելա օլմագ, իչէրիսի նէֆսանի ալթէաթ օլմագ՝ տօլմագ:

Περιπαθὴς-έος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*) *-παθῶς.* appassionato. կիրքով մը ներսի դին բռնկած՝ լեցուած, ախտացեալ. մուպթելա, իչէրիսի պիր նէֆսանի թութուլմուշ՝ տօլմուշ, ալթէաթ օլմուշ:

Περιπάσσω (ττω). Μ. πάσω. spruzzare intorno. բոլորտիքը ցանել. էթրաֆընա սէրփմէք:

Περιπατέω-ῶ. Μ. ήσω. passeggiare, camminare. ճեմել, պտըտիլ. կէզինմէք, օլթա վարմագ, կէզմէք:

Περιπάτησις-εως (ἡ) passeggiata. ճեմք, ճեմելը. օլթա, կէզինմէ:

Περιπατητὴς-οῦ (ὁ) passeggiante. ճեմօղ. օլթա վարան, կէզինէն:

Περιπατητικὸς-ὴ-όν. peripatetico, (filosofo) della setta di Aristotile. ճեմական, Արիստոտելեան (իմաստասէր). Արիսթոթէլ թէրաֆըլը (ֆէյլէսօֆ), Արիսթոթէլ շագիրտի:

Περιπατητικῶς, ἐπίῤ. peripateticamente, da peripatetico. ճեմականի պէս. Արիսթոթէլ թէլքինի մուճիպինճէ:

Περίπατος (ὁ) passeggiata. 2. passeggio, luogo da passeggiare. 3. disputazione filosofica che si faceva passeggiando. 4. la setta o la scuola d' Aristotile. ճեմք. 2. ճեմելիք. 3. ճեմելով եղած իմաստասիրական վիճաբանութիւն. 4. Արիստոտելին դպրոցը կամ աղանդը. օլթա, կէզինմէ. 2. կէզինմէճէք եէր. 3. կէզինմէյէրէ օլան իլմի հէքիմլէ մինասապ մուճատէլէ. 4. Արիսթոթէլին մէզհէպի եախօտ ֆըրգասը:

Περιπεδινὸς-ὴ-όν. circondato di pianure. չորս դին դաշտ՝ հարթ տեղ. տէօրթ եանը օվա՝ տիւզ եէր:

Περιπέζιος-α-ον. (*καὶ ἐπίῤ.*) *-ίως.* basso. ցած. ալչագ:

Περιπείρω. Μ. ερῶ. perforare, trafiggere. ծակել, մէկալ դին անցընել. տէլմէք, սափլամագ:

Περιπέλομαι (Χ. Μ.) circolare. շրջաբերիլ, հոլովիլ. տէվր օլմագ. 2. = *Περίειμι.*

Περίπεμπτος (ὁ, ἡ) spedito dapertutto. ամէն դի խրկուած. հէր եանա իրսալ օլունմուշ:

Περιπέμπω. Μ. πέμψω. mandare da pertutto. ամէն դի խրկել. հէր եանա իրսալ էթմէք:

Περιπέπτω καὶ Περιπέσσω. Μ. πέψω. coprire. 2. nascondere. 3. ingannare. ծածկել. 2. պահել, թաքուցանել. 3. խաբել. գափամագ, էօրթմէք. 2. կիզլէմէք. 3. ալտաթմագ:

Περιπετάννυμι. Μ. πετάσω. stendere intorno. բոլորտիքը փռել՝ սփռել. էթրաֆընա սէրմէք՝ եայմագ:

Περιπέτασμα (τὸ) velo, cortina. ծածկոյթ՝ քօղ, վարագոյր. էօրթիւ, փէրտէ. 2. = *Ἀλληγορία.*

Περιπεταστὸς-ὴ-όν. steso intorno. բոլորտիքը տարածուած. էթրաֆընա եայըլմըշ:

Περιπέτεια (ἡ) peripezia, avventura improvvisa. անակընկալ արկած. ղաֆիլ սէրկիւզէշտ:

Περιπετὴς-έος (ὁ, ἡ) caduto intorno. բոլորտիքը ընկած. էթրաֆընա տիւշմիւշ:

Περιπέτομαι. Μ. πτήσομαι. = *Περιίπταμαι.*

Περίπετρος (ὁ, ἡ) circondato di pietre. չորս դին քար. տէօրթ եանը թաշ:

Περιπευκὴς-έος (ὁ, ἡ) molto amaro. խիստ լեղի. փէք աճը:

Περιπηγὴς-έος (ὁ, ἡ) congelato d' intorno. քովերը սառած՝ թանձրացած. էթրաֆը տօնմուշ՝ գօյուլաշմըշ:

Περίπηγμα (τὸ) palizzata. ցցէ պատնէշ. շարամփօլ:

Περιπηδάω-ῶ. Μ. ήσω. saltare intorno. բոլորտիքը ցատկել. էթրաֆընտա սըչրամագ:

Περίπηξις-εως (ἡ) congelazione. թանձրանալը. գօյուլաշմա, գաթըլաշմա:

Περιπηχύνομαι. Μ. υνοῦμαι. abbracciare. գրկել. գուճագլամագ:

Περίπικρος (ὁ, ἡ) molto amaro. խիստ լեղի. ղայէթ աճը:

Περιπίμπλημι. Μ. περιπλήσω. riempiere. լեփ լեցուն ընել. տօփ տօլու էթմէք:

Περιπίμπρημι. Μ. περιπρήσω. abbruciare d' intorno. բոլորտիքը էրել. էթրաֆընը եագմագ:

Περιπίπτω. Μ. πεσοῦμαι. cadere intorno o sopra, cadere in... բոլորտիքը կամ վրան իյնալ, անկանիլ ի... էթրաֆընա եախօտ իւզէրինէ տիւշմէք, տիւշար՝ կիրիֆթար օլմագ:

Περιπλανάω-ῶ. Μ. ήσω. far errare quà e là. աստին անդին պտըտցընել. էօթէ պէրի կէզտիրմէք. (*μσ. ἢ πθ.*) errare quà e là, andar a zonzo. աստին անդին թափառել, տատանել. էօթէ պէրի ավարէ կէզմէք, տօլաշըգ պուլմագ:

Περιπλανὴς-έος (ὁ, ἡ) errante, vagabondo. *թափառական, տատանողական.* ավարէ կէզէն :

Περιπλάνησις-εως (ἡ) l' errare quà e là. *թափառումը, տատանումը.* ավարէ կէզմէք :

Περιπλάσσω. (ττω.) *M. πλάσω.* stuccare d' intorno. *բոլորտիքը ծեփել.* էթրաֆընը սըվամագ :

Περίπλαστος (ὁ, ἡ) stuccato d' intorno. *բոլորտիքը ծեփուած.* էթրաֆը սըվանմըշ :

Περιπλέγδην, ἐπίῤ. abbracciando. *գրկելով.* գուճագլայարագ :

Περιπλεκὴς-έος (ὁ, ἡ) *καὶ Περίπλεκτος* (ὁ, ἡ) intrecciato. *մէկզմեկ հիւսուած.* պիրպիրինէ էօրիւլմիւշ :

Περιπλέκω. M. πλέξω. intrecciare. *մէկզմեկ հիւսել.* պիրլէշթիրէ էօրմէք :

Περίπλεξις-εως (ἡ) intrecciamento. 2. abbracciamento. *մէկզմեկ հիւսելը. 2. գրկելը.* պիրլէշթիրէ էօրմէսի. 2. գուճագլամա :

Περίπλεος (ὁ, ἡ) ripieno. *լեփ լեցուն.* տօփ տօլու, տօլմուշ :

Περιπλευμονία, Περιπλευμονιάω, Περιπλευμονικός. Ἀττ. ἀντὶ Περιπνευμονία κτλ.

Περιπλευρίζω. M. ίσω. abbracciare. *գրկել.* գուճագլամագ :

Περίπλευρος (ὁ, ἡ) laterale. *կողմնական.* եանտէքիլէրէն :

Περιπλέω. M. πλεύσομαι ἢ πλευσοῦμαι. navigare intorno. 2. incrocciare (*Γαλλ.* croiser). *բոլորտիքը նաւել. 2. նաւով երթալ գալ՝ ճեմք ընել.* կէմի իլէ էթրաֆընը տօլաշմագ. 2. կէմի իլէ օթէ վարմագ՝ էօթէ պէրի կէլմէք :

Περιπληθὴς-έος (ὁ, ἡ) ripieno. *լեփ լեցուն.* տօփ տօլու :

Περιπλήθω. M. πλήσω. riempiere. *լեփ լեցուն ընել.* տօլմուշ տօլտուրմագ :

Περιπλίγδην ἢ Περιπλὶξ, ἐπίῤ. = *Περιβάδην.*

Περιπλίσσομαι. M. ίξομαι. prendere fra le ginocchia, aprire le ginocchia. *սրունքներուն մէջը առնել, սրունքները բանալ.* պաճագլարընըն արասընա ալմագ, պաճագլարընը աչմագ :

Περιπλοκὴ (ἡ) abbracciamento. 2. intrecciamento. 3. coito. *գրկելը. 2. հիւսուիլը, հիւսք. 3. շաղաշարութիւն, խառնք.* գուճագլամա. 2. էօրիւլմէ, էօրկիւ. 3. ճիմաա :

Περίπλοκος (ὁ, ἡ) intrecciato, inviluppato. *հիւսուած, փաթթըւած.* էօրիւլմիւշ, սարըլմըշ :

Περίπλοος-ους (ὁ) periplo, navigazione intorno. *բոլորտիքը նաւելը, շրջանաւութիւն.* էթրաֆընտան կէմի իլէ տօլաշմագ. 2. = *Περιτόναιον.*

Περίπλυμα (τὸ) lisciva. *մոխրաջուր.* քիւլ սույու :

Περιπλύνω. M. πλυνῶ. lavare bene. *աղէկ լուալ.* էյի եըգամագ :

Περίπλυσις-εως (ἡ) l' azione di lavare bene. *աղէկ լուալը.* էյի եըգամասը :

Περιπνευμονία (ἡ) peripneumonia, infiammazione de' polmoni, polmonea. *թոքատապութիւն, թոքոց սաստիկ տաքութիւն.* զաթիւր րիյէթի, ագ ճիյէր իլթիհապը :

Περιπνευμονιάω-ῶ. M. άσω. essere attaccato di peripneumonia. *թոքատապութեան հանդիպիլ.* զաթիւր-րիյէթէ ուղրամագ :

Περιπνευμονικὸς-ὴ-όν. peripneumonico. *թոքատապ.* զաթիւր-րիյէլի :

Περιπνέω. M. πνεύσω-ομαι. soffiare intorno. *բոլորտիքը փչել.* էթրաֆընա իւֆլէմէք :

Περιπνιγὴς-έος (ὁ, ἡ) soffogato. *խեղդըւած.* պօղուլմուշ :

Περιπνίγω. M. πνίξω. soffogare. *խեղդել.* պօղմագ :

Περιπνοὴ καὶ Περίπνοια (ἡ) soffio d' intorno. *բոլորտիքէն փչելը.* էթրաֆընտան էսմէսի՝ իւֆլէմէսի :

Περίπνοος-ους (ὁ, ἡ) che soffia d' intorno. *բոլորտիքէն փչող.* էթրաֆընտան էսէն :

Περιπόθητος (ὁ, ἡ) molto desiderabile, amabile, carissimo. *խիստ փափաքելի՝ սիրելի.* չօյէթ արզուլէնէճէք՝ սէվիլէճէք, էֆրաթ մուհապպէթլի :

Περιποιέω-ῶ. M. ήσω. salvare, conservare. 2. apportare. *ազատել, պահել. 2. բերել, պատճառել.* գուրթարմագ, սագլամագ. 2. հասըլ էթմէք, կէթիրմէք. (*μσ.*) *Περιποιοῦμαι.* procurarsi, appropriarsi. *իրեն ճարել, սեփականել.* էտինմէք, քէնտինէ ալմագ :

Περιποίησις-εως (ἡ) conservazione. 2. appropriamento. *պահպանելը. 2. իրեն սեփականելը.* սագլամասը, գօրումասը. 2. քէնտինէ ալմասը, մալ էթմէսի :

Περιποίκιλος (ὁ, ἡ) tutto biscolore, macchioso. *բոլորովին պիսակոտ՝ գունագոյն.* պէթոն ալաճա :

Περιπολάρχης καὶ Περιπόλαρχος (ὁ) il capo della pattuglia. *գիշերապահից գլուխը.* գօլ աղասը :

Περιπολεύω. M. εύσω. καὶ

Περιπολέω-ῶ. M. ήσω. girare intorno. 2. fare la ronda. *բոլորտիքը պտըտիլ. 2. գիշերը քաղքին չորս դին պտըտիլ.* էթրաֆընտա տօլաշմագ. 2. գօլ կէզմէք :

Περιπόλησις-εως (ἡ) il fare la pattuglia. *գիշերը քաղքին չորս դին պտըտիլը.* գօլ կէզմէսի :

Περιπολίζω. M. ίσω. girare le città. *քաղքըները պտըտիլ.* շէհիրլէրի տօլաշմագ :

Περιπόλιος (ὁ, ἡ) che si trova intorno alla città. *քաղքին բոլորտիքը գտնուող.* շէհրին էթրաֆընտա պուլունան. (*οὐσ.*) *Περιπόλιον* (τὸ) chiusa, veletta. *պատուար, դիտանոց.* տէրպէնտ, գարագօլխանէ :

Περίπολις-ιος (ὁ, ἡ) che gira per le città. *քաղքէ քաղաք պտըտող.* շէհիրտէն շէհիրէ կէզէն :

Περιπολλοῦ, ἐπίῤ. troppo, assai. *յոյժ, խիստ.* չօք, զիյատէ, էֆրաթ :

Περίπολος (ὁ, ἡ) che fà la ronda. *գիշերը քաղքին չորս դին պտըտող (պահպանելու համար).* գօլ կէզէն. *Περίπολος* (ἡ) ronda, pattuglia. *գիշերապահք.* գօլ :

Περιπόνηρος (ὁ, ἡ) assai malvaggio.

խիստ չար՝ ապիրատ. ղայէթ ֆէնա, պէտ-թէր:

Περιπορεύομαι. Μ. *εὔσομαι.* girare intorno. բոլորտիքը պտըտիլ՝ շրջել. էթրաֆընը տօլաշմագ՝ կէզմէք:

Περιπόρφυρος (ἡ) toga senatoria, protesta. սինկղիտոսական պատմուճան. թէլլի գաֆթանը:

Περιποτάμιος - α - ον. che si trova intorno al fiume. գետին բոլորտիքը գտնուող. չայ էթրաֆընտա պուլունան:

Περίπου, ἐπίῤ. circa, incirca. իբր, չափ. գատար, հէման, եագըն:

Περιπρωκτιάω - ῶ. Μ. *άσω.* = *Σαυλοπρωκτιάω.*

Περίπτερος (ὁ, ἡ) che vola intorno. բոլորտիքը թռչող. էթրաֆընտա ուչան. 2. = *Περίστυλος.*

Περίπτισμα (τὸ) = *Πτίσμα.*

Περιπτίσσω. Μ. *πτίσω.* scorzare. կեղեւել. սօյմագ:

Περιπτύσσω. Μ. *πτύξω.* inviluppare. փաթթել. սարմագ. (μσ.) abbracciare. գրկել. գուճագլամագ:

Περιπτυχὴς - έος (ὁ, ἡ) inviluppato. փաթթած. սարըլմըշ:

Περίπτωμα (τὸ) caso, accidente, disagio. դէպք, արկած, աղէտ. վագըաթ, ֆէլաքէթ, ուղուրսըզլըգ:

Περίπτωσις - εως (ἡ) caso. 2. occasione, opportunità. դիպուած. 2. պատեհ. վագըաթ. 2. ֆըրսաթ, [illegible]:

Περιπτωτικὸς - ὴ - όν. casuale. դիպուածական. արըզանէ, վագայի:

Περιπτωτικῶς, ἐπίῤ. per caso. դիպուածով մը. գազարա:

Περίπυστος (ὁ, ἡ) = *Περίφημος.*

Περιπωμάζω. Μ. *άσω.* καὶ

Περιπωματίζω. Μ. *ίσω.* turare da tutte le parti. ամէն դիաց գոցել՝ խնուլ. հէր եանտան գափամագ:

Περιῤῥαίνω. Μ. *ῥανῶ.* aspergere intorno. բոլորտիքը սրսկել. էթրաֆա սէրփմէք:

Περίῤῥανσις - εως (ἡ) aspersione. սրսկում. սէրփմէ:

Περιῤῥαντήριον (τὸ) aspersorio. 2. vaso pieno d' acqua benedetta, d' acqua lustrale. մշտիկ. 2. քաւութեան (օրհնեալ) ջրով լեցուն աման. մէրէշ. 2. մայի մուպարէք իլէ տօլու գապ:

Περιῤῥαντίζω. Μ. *ίσω.* = *Περιῤῥαίνω.*

Περιῤῥάπτω. Μ. *ῥάψω.* cucire intorno. բոլորտիքը կարել. էթրաֆընը տիքմէք:

Περιῤῥέω. Μ. *ῥεύσω ἢ ῥυήσομαι.* scorrere intorno. 2. ondeggiare intorno. բոլորտիքը թափել. 2. բոլորտիքը ծփիլ (ալեաց). էթրաֆընը ագմագ. 2. էթրաֆընտա տալղալանմագ:

Περιῤῥήγνυμι (*ῥηγνύω*). Μ. *ῥήξω.* rompere, spezzare d' intorno. 2. lacerare, stracciare. բոլորտիքէն կտրել՝ կտրըտել. 2. պատռել, պատռտել. էթրաֆընտան գըրմագ՝ գոբարմագ. 2. եըրթմագ:

Περιῤῥήσσω. Μ. *ῥήξω.* = τῷ προηγ.

Περιῤῥογχάζω. Μ. *άσω.* deridere. այպանել, կատակել. մէզաֆ էթմէք:

Περιῤῥοὴ καὶ *Περίῤῥοια* (ἡ) lo scorrere intorno. բոլորտիքը վազելը՝ հոսելը. էթրաֆընտա ագմասը:

Περίῤῥοος - ους (ὁ, ἡ) che scorre intorno. բոլորտիքը վազող՝ հոսող. էթրաֆընտա ագան. 2. = *Περίῤῥυτος.*

Περιῤῥυὴς - έος (ὁ, ἡ) = *Περίῤῥυτος.*

Περιῤῥύπτω. Μ. *ῥύψω.* nettare d' ogni lato. ամէն դին մաքրել. հէր եանընը թէմիզլէմէք:

Περίῤῥυτος (ὁ, ἡ) bagnato d' ogni lato, circondato dal mare. ամէն դիէն թրջուած, չորս դին ծով. տէօրթ էթրաֆը գումլու, տէօրթ եանը տէնիզ:

Περιῤῥὼξ - ῶγος (ὁ, ἡ) discosceso d' ogni lato. ամէն դին ապառաժուտ՝ դար տեղեր. հէր եանը ուչուրումլու:

Περισαίνω. Μ. *σανῶ.* accarezzare muovendo la coda. պոչը երերցնելով շողոմել՝ քծնիլ՝ քսուիլ. գույրուղունու սալլայարագ օխշամագ՝ [illegible]՝ եալթագլանմագ:

Περισαλπίζω Μ. *ίσω.* suonare la tromba intorno. բոլորտիքը փող հարնել. էթրաֆընտա պօրու չալմագ:

Περίσαξις - εως (ἡ) ammucchiamento intorno a... բոլորտիքը կուտելը. էթրաֆընա եըղմասը:

Περισαρκίζω. Μ. *ίσω.* (χειρουρ.) fare una incisione circolare alla piaga. խոցին բոլորտիքը կտրել՝ հանել. եարանըն էթրաֆըն քէսիփ չըգարմագ:

Περισαρκισμὸς (ὁ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Περίσαρκος (ὁ, ἡ) carnoso. մսոտ. էթլի:

Περισαρκόω - ῶ. Μ. *ώσω.* rendere carnoso. մսոտցընել. էթլէնտիրմէք:

Περισάρκωσις - εως (ἡ) carnosità. մսոտութիւն. էթլիլիք:

Περισάρωμα (τὸ) spazzatura. աւելածք, աւլուք. չէօփլէօք, սիւփիւրնթիւ:

Περισάττω. Μ. *σάξω.* ammucchiare intorno. բոլորտիքը կուտել. էթրաֆընա եըղմագ:

Περισείω. Μ. *σείσω.* scuotere d' ogni lato. ամէն դիաց ցնցել՝ երերցնել. հէր եանտան սարսմագ՝ սիլքմէք:

Περίσεμνος (ὁ, ἡ) molto rispettato, grave. շատ յարգելի, ծանրաբարոյ. ղայէթ րաղպէթլի՝ վէգարլը:

Περίσεπτος (ὁ, ἡ) rispettabilissimo. գերյարգոյ. ղայէթ րիայէթլու:

Περίσημος (ὁ, ἡ) = *Περίφημος.*

Περισήπω. Μ. *σήψω.* putrefare intieramente. գլխովին փտեցնել՝ նեխեցնել. պիւթիւն պիւթիւն չիւրիւթմէք:

Περισίδηρος (ὁ, ἡ) coperto di ferro. երկաթէ պատած. տէմիր գափլը:

Περισκαίρω. Μ. *σκαρῶ.* saltare intorno. բոլորտիքը ցաթկել. էթրաֆընտա սըչրամագ:

Περισκάπτω. Μ. *σκάψω.* scavare intorno. բոլորտիքը բրել. էթրաֆընը գազմագ:

Περισκαρίζω. Μ. *ίσω.* = *Περισκαίρω.*

Περισκελὴς - έος (ὁ, ἡ) assai duro, difficile. խիստ ամուր՝ դժուար. բէք սէրթ՝ գաւի՝ չէթին:

Περισκελὴς - έος (ὁ, ἡ) che attornia le gambe. սրունքներուն բոլորտիքը եղող. պաճագլարը էթրաֆընտա օլան. (ὅθ. οὐσ. πλθ.) *Περισκελῆ* (τὰ) calzoni, cosciale. վարտիք, անդրավարտիք, տօն, տիզլիք, շալվար:

Περισκέλιον (τὸ) καὶ
Περισκελὶς-ίδος (ἡ) = Περισκελῆ.
Περισκελῶς, ἐπίῤ. difficilmente. դժուարութեամբ. [illegible]
Περισκεπάζω. M. άσω. coprire d'intorno. բոլորտիքը ծածկել. [illegible]
Περισκεπὴς-έος (ὁ, ἡ) coperto d'intorno. քովերը գոց. [illegible]
Περισκέπτομαι. M. σκέψομαι. guardare intorno. 2. considerare, osservare con attenzione. բոլորտիքը նայիլ. 2. ուշադրութենով մտածել՝ դիտել. [illegible]
Περίσκεπτος (ὁ, ἡ) circonspetto, attento, prudente. 2. che si può vedere d'ogni lato, alto. շրջահայեաց, զգուշաւոր, խոհական. 2. ամէն դիաց տեսանօղ, բարձր. [illegible]
Περισκέπω. = Περισκεπάζω.
Περίσκεψις-εως (ἡ) circonspezione, attenzione, prudenza. շրջահայեցութիւն, զգուշութիւն, խոհեմութիւն. [illegible]
Περισκήνιον (τὸ) = Σκῆνος.
Περισκήπτω. M. σκήψω. appoggiare d'ogni lato. ամէն դիաց կռթնցնել՝ մղիթգնել. [illegible]
Περισκιάζω. M. άσω. adombrare d'ogni lato. ամէն դին շուք ընել. [illegible]
Περισκιασμὸς (ὁ) τὸ ουσ. τ. προηγ.
Περίσκιος (ὁ, ἡ) adombrato d'ogni lato. ամէն դին շուք. [illegible] *Περίσκιοι (οἱ) (γεωγρ.)* Perisci, gli abitanti della zona fredda. ցուրտ գօտւոյ բնակիչները. [illegible]
Περίσκληρος (ὁ, ἡ) troppo duro. խիստ կարծր՝ պինդ. [illegible]
Περισκοπέω-ῶ. M. ήσω. guardar intorno. բոլորտիքը նայիլ. [illegible]
Περισμαραγέω-ῶ. M. ήσω. strepitare intorno. բոլորտիքը շառաչել. [illegible]
Περισμάω-ῶ. M. σμήσω καὶ
Περισμήχω. M. σμήξω. nettare fregando. շփելով մաքրել. [illegible]
Περισμύχω. M. σμύξω. ardere di nascosto. 2. consumare. գաղտուկ երել. 2. մաշել, հիւծել. [illegible]
Περισοβέω-ῶ. M. ήσω. andar, girare intorno. 2. far girare intorno. բոլորտիքը երթալ՝ շրջիլ. 2. բոլորտիքը շրջեցնել՝ պտըտցընել. [illegible]
Περισπαίρω. M. σπαρῶ. palpitare. տրոփել, դողդըղալ. [illegible]
Περισπασμὸς (ὁ) distrazione. 2. diversione. զբաղում. 2. խոտորեցընելը (կռուի մէջ). [illegible]
Περισπάω-ῶ, M. άσω. tirare quà e là. 2. distrarre. 3. accentare con circonflesso. աստին անդին քաշել. 2. զբաղեցընել. 3. պարոյկով շեշտել. [illegible] 3. (῀) [illegible]
Περισπείρω. M. ερῶ. spargere quà e là. աստին անդին ցանել. [illegible]
Περισπερχὴς-έος (ὁ, ἡ) molto urgente. խիստ ստիպօղ՝ հարկեցուցիչ. [illegible]
Περισπέρχω. (X. M.) mettere in un movimento veloce, pressare. անճապարել տալ, ստիպել, հարկեցընել. [illegible]
Περισπεύδω. M. σπεύσω. perseguitare, sollecitare d'ogni parte. ամէն դիաց վանել՝ ստիպել տագնապել. [illegible]
Περισπούδαστος (ὁ, ἡ) bramabile, ricercato. փափաքելի, փնտռուած. [illegible]
Περισπουδάστως, ἐπίῤ. a gran premura. փութով մեծաւ, շատ հոգողութեամբ. [illegible]
Περίσπουδος (ὁ, ἡ) che ama le cose serie. 2. premuroso. ծանր՝ լուրջ բաները սիրօղ. 2. փութաջան. [illegible]
Περισπωμένη (ἡ) l'accento circonflesso. պարոյկ, ոլորակ. (῀) [illegible]
— *μένως, ἐπίῤ.*
Περισσάκις, ἐπίῤ. καὶ
Περισσαχῶς, ἐπίῤ. in numero impari. կոճատ թուով. [illegible]
Περισσεία (ἡ) abbondanza, superfluità. առատութիւն, աւելորդութիւն. [illegible]
Περίσσευμα (τὸ) = Περίττωμα.
Περισσεύω. M. εύσω. abbondare, essere superfluo, avanzare. առատ ըլլալ, աւելնալ. [illegible]
Περισσοδάκτυλος (ὁ, ἡ) cui avanza un dito, che ha un dito di più. մէկ մատ մը աւելի ունեցօղ. [illegible]
Περισσοέπεια (ἡ) = Περισσολογία.
Περισσοεπέω-ῶ. M. ήσω. = Περισσολογέω.
Περισσοεπὴς-έος (ὁ, ἡ) = Περισσολόγος.
Περισσολογέω-ῶ. M. ήσω. dire delle cose superflue, inutili. աւելի՝ անպէտ բաներ զրուցել. [illegible]
Περισσολογία (ἡ) discorso inutile, superfluità di parole. անպէտ խօսք, աւելորդ զրոյց. [illegible]
Περισσολόγος (ὁ, ἡ) che fà de' discorsi superflui, inutili. աւելորդ՝ անպէտ զրոյցներ ընօղ. [illegible]
Περισσομελὴς-έος (ὁ, ἡ) che ha delle membra superflue. աւելորդ անդամներ ունեցօղ. [illegible]
Περισσόμυθος (ὁ, ἡ) = Περισσολόγος.
Περισσόνοος-ους (ὁ, ἡ) dotato d'un ingegno eccellente. գերզգօն, նրբամիտ. [illegible]
Περισσόπους-οδος (ὁ, ἡ) che ha un pie-

de di più. աւելորդ մէկ ոտք մը ունեցող. [illegible]

Περισσὸς-ὴ-όν. superfluo, che avanza, inutile. 2. abbondante, copioso. 3. eminente, eccellente. 4. molto, grande. 5. smisurato. 6. impari. աւելորդ, աւելի, աւելցող, անպէտ. 2. առատ. 3. գերագոյն, ընտիր. 4. շատ, մեծ. 5. անչափ. 6. կոճատ. [illegible]

Περισσοσύλλαβος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.)-άβως. che ha o che avanza una sillaba di più. մէկ վանկ աւելցող. [illegible]

Περισσότερος-α-ον. συγκρ. τ. Περισσός.

Περισσοτέρως, ἐπίῤ. molto più. յաւէտ, շատ աւելի. [illegible]

Περισσότης (ἡ) superfluità. աւելորդութիւն. [illegible]

Περισσωματικὸς-ὴ-όν. = Περιττωματικός.

Περισσῶς, ἐπίῤ. eccessivamente, estremamente, troppo, assai. 2. abbondantemente. չափէ դուրս, խիստ, յոյժ. 2. առատութեամբ. [illegible]

Περίσσωσις-εως (ἡ) = Περισσεία.

Περισταδὸν, ἐπίῤ. stando intorno. բոլորտիքը կենալով. [illegible]

Περιστάζω. Μ. άξω. distillare intorno. բոլորտիքը կաթել. [illegible]

Περίστασις-εως (ἡ) circostanza. 2. turba circonfusa, adunanza tumultuosa. 3. evento, caso. 4. condizione, disposizione. 5. suppellettile. պարագայ. 2. բոլորտիքը ժողվուած խումբ՝ ակումբ, խուռն բազմութիւն. 3. արկած, դիպուած. 4. վիճակ, հանգամանք, տրամադրութիւն. 5. կարասիք. [illegible]

Περιστατέω-ῶ. Μ. ήσω. stare intorno. բոլորտիքը կենալ. [illegible]

Περιστατικὸς-ὴ-όν. (-ικως, ἐπίῤ.) concernente le circostanze. 2. attivo. պարագաներուն վերաբերեալ. 2. գործունեայ. [illegible]

Περίστατος (ὁ, ἡ) circondato intorno di gente, di turba. չորս դին մարդիկ ժողվուած. [illegible]

Περισταυρόω-ῶ. Μ. ώσω. circondare di pali. ցցով պատել. [illegible]

Περισταύρωμα (τὸ) palizzata, vallo, lizza. ցցէ պատնէշ. [illegible]

Περιστέγω. Μ. στέξω. coprire da tutti i lati. ամէն դիաց ծածկել. [illegible]

Περιστέλλω. Μ. στελῶ. coprire d'intorno. 2. inviluppare. 3. ornare, abbellire. 4. vestire. բոլորտիքը գոցել. 2. փաթթել. 3. զարդարել. 4. հագուեցընել. [illegible] = *Περιέρπω.*

Περιστενάζω. Μ. άξω. καὶ

Περιστεναχίζω. Μ. ίσω. gemere intorno. բոլորտիքը հեծել՝ ողբալ՝ հառաչել. [illegible]

Περιστένω. (Χ. Μ.) = Περιστενάζω.

Περίστεπτος (ὁ, ἡ) cinto intorno. բոլորտիքը պատած՝ դրուած. [illegible] = *Περιστεφής.*

Περιστερὰ-ᾶς (ἡ) colomba. աղաւնի. [illegible]

Περιστερεὼν-ῶνος (ὁ, ἡ) colombaja. 2. verbena (erba.) աղաւնոց. 2. աղաւնիճ (խոտ մըն է). [illegible]

Περιστεριδεὺς-έως (ὁ) piccione. աղաւնոյ ձագ. [illegible]

Περιστερίδιον (τὸ) ὑπκρ. τοῦ

Περιστέριον (τὸ) ὑπκρ. τ. Περιστερά.

Περιστέρνιος (ὁ, ἡ) che è intorno al petto. կուրծքին բոլորտիքը եղող. [illegible]

Περιστεροειδὴς-έος (ὁ, ἡ) colombino. աղաւնոյ յատուկ. [illegible]

Περιστερὸς (ὁ) colombo. արու աղաւնի. [illegible]

Περιστεροτροφεῖον (τὸ) colombaja. աղաւնոց. [illegible]

Περιστερώδης-εος (ὁ, ἡ) = Περιστεροειδής.

Περιστερὼν-ῶνος (ὁ) = Περιστερεών.

Περιστεφανόω-ῶ. Μ. ώσω. cingere di corona. 2. circondare. պսակ դնել. 2. պատել. [illegible]

Περιστεφὴς-έος (ὁ, ἡ) coronato. 2. circondato. պսակուած. 2. պատեալ. [illegible]

Περιστέφω. Μ. στέψω. = Περιστεφανόω.

Περιστήθιος (ὁ, ἡ) ch' è intorno al petto. կուրծքին բոլորտիքը եղող. [illegible] (*οὐσ.*) *Περιστήθιον (τὸ)* pettorale. լանջանոց. [illegible]

Περιστίζω. Μ. ίσω. punteggiare. կէտադրել. [illegible]

Περίστικτος (ὁ, ἡ) punteggiato, macchioso. կէտանիշ, պիսակ պիսակ. [illegible]

Περιστίλβω. Μ. στίλψω. brillare intorno. բոլորտիքը փայլիլ՝ շողշողել. [illegible]

Περιστοιχίζω. καὶ (μσ.)-ίζομαι. Μ. ίσω-ομαι. circondare, attorniare. պատել, պաշարել. [illegible]

Περιστολὴ (ἡ) vestimento, abito. հագուստ, լաթ. [illegible]

Περιστόμιος (ὁ, ἡ) ch' è intorno alla bocca. բերնին բոլորտիքը եղող. [illegible] *Περιστόμιον (τὸ)* orlo, labbra. ափն, պրկունք. [illegible]

Περίστομος (ὁ, ἡ) tagliente d'ogni lato. ամէն դին կտրող՝ հատու. [illegible]

Περίστοον (τὸ) = Περίστυλον.

Περιστρατοπεδεύω (μσ.)-εύομαι. Μ. εύσω-ομαι. assediare. պաշարել. [illegible]

Περιστρέφω. Μ. στρέψω. attorniare, vol-

tolare. դարձընել, հոլովել. չէվիրմէք, եուվարլամագ, տէվիր էթմէք։

Περιστροφὴ (ἡ) rivoltamento. 2. conversazione. պտոյտ, պարագայութիւն. 2. կենակցութիւն. տէվիր, եուվարլանմա. 2. մուսահապէթ, գօնուշմա։

Περίστροφος (ὁ, ἡ) che si può voltolare. հոլովելու, դառնալու. եուվարլանըմագ՝ տէօնէպիլիր. (οὐσ. ἀρσ.) il fune della rete da caccia. վարմի չուան. իփ, (գուշ) աղընըն իփի։

Περίστρωμα (τὸ) tutto ciò che si stende per terra, tappeto ecc. գետին փռուած իրք, օթոց և այլն. եէրէ սէրիլէն նէսնէ, խալը կիպի շայլէր. 2. (μτνμ.) trincea. պատուարափակ խրամ. մէթէրիզ, չարփըշէլէն։

Περιστρώννυμι. Μ. στρώσω. distendere per terra. գետին փռել. եէրէ սէրմէք։

Περίστυλον (τὸ) galleria, portico. ճեմելիք, սիւնապատ սրահ. օրթա եէր տիրէքլէր տէվրէսինտէ կէզինիլէճէք մահալ, թէհլիզ։

Περίστυλος (ὁ, ἡ) attorniato di colonne. սիւներով պատած. տէօրթ եանը տիրէք։

Περιστύφω. Μ. στύψω. raggrinzare molto. խիստ կծկել՝ զալարել կնճռել. գայէթ պիւզիւք՝ պուրուշտուրմագ։

Περίστῳον (τὸ) = *Περίστοον.*

Περισυλάω - ῶ. Μ. ήσω. spogliare interamente. զկողմն մերկացընել. պիւթիւն սօյմագ։

Περίσυρμα (τὸ) irrisione. կատակ. մասխարա, էյլէնճէ։

Περισυρμὸς (ὁ) τὸ οὐσ. τοῦ

Περισύρω. Μ. συρῶ. tirare quà e là. 2. saccheggiare. ասդին անդին քաշել. 2. թալել. էօթէ պէրի չէքմէք. 2. եաղմալամագ. 3. = *Διασύρω.*

Περισφαλὴς - έος (ὁ, ἡ) molto sdrucciolevole. խիստ լպրծուն. գայէթ գայկըն։

Περισφάλλω. Μ. αλῶ. far sdrucciolare. սահեցընել. գայտըրմագ։

Περισφηκόω - ῶ. Μ. ώσω. stringere d'intorno (colle cavicchie). բոլորեքեան սեղմել (երիթներով). էթրաֆընտան սըգըշտըրմագ (չիվիլէր իլէ)։

Περισφηνόω - ῶ. Μ. ώσω. turare d'intorno. բոլորը խցել. էթրաֆընը թըգամագ։

Περισφίγγω. Μ. σφίγξω. stringere d'intorno. բոլորեքեան սեղմել. էթրաֆընտան սըգմագ։

Περισφύριον καὶ - υρον (τὸ) cordoncello di scarpe. ոտքի ամանի լար. գունտուրա պաղը։

Περίσχετος (ὁ, ἡ) circondato. պատեալ. գուշաթըլմըշ, տօլանմըշ։

Περισχιδὴς - έος (ὁ, ἡ) feso d'intorno. բոլորեքեան ճեղքուած. էթրաֆընտան եարըլմըշ։

Περισχίζω. Μ. ίσω. fendere d'intorno. բոլորեքեան՝ բոլորեքեան ճեղքել. էթրաֆընտան եարմագ։

Περισχοινίζω. Μ. ίσω. attorniare di fune. չուանով չորս դին առնել. իփ իլէ աթրաֆընը տօլաշտըրմագ՝ գուշաթմագ։

Περισώζω. Μ. ώσω. salvare. ազատել, խալսել. գուրթարմագ, խէլաս էթմէք։

Περισωρεύω. Μ. εύσω. ammucchiare intorno. բոլորտիքը կուտել. էթրաֆընտա եըղմագ։

Περίτασις - εως (ἡ) tensione forzata. ուժգին ձգտումն. գուվվէթ՝ չէքմէ կէրիլմէ։

Περιταφρεύω. Μ. εύσω. vallare intorno, trincerare, fare delle circonvallazioni. բոլորտիքը փոս բանալ. էթրաֆընտա հէնտէք ազմագ։

Περιτείνω. Μ. τενῶ. tendere fortemente. ուժով ձգտել. գուվվէթլէ կէրմէք։

Περιτειχίζω. Μ. ίσω. attorniare di muraglie. չորս դին պատ քաշել. տէօրթ եանը տուվար չէվիրմէք։

Περιτείχισις - εως (ἡ) attorniamento di muraglie. չորս դին պատ քաշելը. տէօրթ եանը տուվար չէվիրմէ։

Περιτείχισμα (τὸ) luogo attorniato di muraglie. չորս դին պատ քաշուած տեղ. տէօրթ եանը տուվար չէվիրիլմիշ մահալ։

Περιτειχισμὸς (ὁ) = *Περιτείχισις.*

Περιτέλλω (μσ.) *- έλλομαι.* (Χ. Μ.) fare il suo giro. շրջանը ընել. տէվրինի էթմէք։

Περιτέμνω. Μ. εμῶ. circoncidere. թլփատել. սիւննէթ էթմէք։

Περιτενὴς - έος (ὁ, ἡ) molto teso. շատ ձգտեալ. չօք կէրիլմիշ։

Περιτεχνάομαι - ῶμαι. Μ. ήσομαι. macchinare in varj modi. զանազան կերպով նիւթել՝ մեքենայել. թիւրլիւ թիւրլիւ գուրմագ։

Περιτέχνησις - εως (ἡ) macchinazione. դաւաճանութիւն. հիլէ գուրմագ։

Περίτηγμα (τὸ) scoria. հրահալելեաց կղկղանք. մատէն պօգու։

Περιτήκω. Μ. τήξω. liquefare, disciorre intieramente. բոլորովին հալել՝ լուծանել. պիւթիւն էրիթմէք՝ չէօզմէք։

Περιτίθημι. Μ. περιθήσω. mettere intorno. 2. vestire. 3. circondare. բոլորտիքը դնել. 2. հագուեցընել. 3. պատել. էթրաֆընտա գօյմագ. 2. կիյտիրմէք. 3. չէվիրմէք, տօլամագ։

Περιτίλλω. Μ. τιλῶ. spelare intorno. բոլորուն մազերը խլել. էթրաֆընտան գըլլարընը գօբարմագ։

Περιτιμάω - ῶ. Μ. ήσω. onorare, rispettare molto. շատ պատուել՝ յարգել. չօք իզզէթ հիւրմէթ էթմէք։

Περιτιτραίνω καὶ Περιτιτράω - ῶ. Μ. ήσω. pertugiare d'intorno. բոլորեքեան ծակել. էթրաֆընտան տէլմէք։

Περίτμημα (τὸ) pezzo, fetta. կտոր, հատուած. փարչա, տիլիմ։

Περιτομεὺς - έως (ὁ) chi fà la circoncisione. 2. instrumento che serve alla circoncisione. 2. coltello da calzolajo. թլփատող. 2. թլփատելու յարմար գործիք. 3. կօշկակարի կտրոց. սիւննէթճի. 2. սիւննէթ էթմէյէ մախսուս ալէթ. 3. գունտուրաճը գըզըլըգը։

Περιτομὴ (ἡ) circoncisione. թլփատութիւն. սիւննէթ։

Περίτομος (ὁ, ἡ) precipitoso d'ogni lato. 2. circonciso. ամէն դին դահավէժ՝ դար տեղուանք. 2. թլփատած. հէր եանը օչուրում. 2. սիւննէթլի։

Περιτόναιος - α - ον. teso intorno. բոլորտիքը ձգտեալ. էթրաֆընտա կէրիլմիշ. (οὐσ.) *Περιτόναιον* (τὸ) peritoneo, membrana che avvolge tutte le viscera del basso

ventre. որովայնամաշկ, փորին վարի կողմը եղած աղիքները փաթթող բարակ մորթ. պաթընըն ալթըլը Բորթաքընտա պաղըրսագլարը թօրպայան ինճէ տէրի:

Περιτόνειος (-νιος)-ου (ὁ, ἡ) = Περιτόναιος.

Περίτονος (ὁ, ἡ) teso intorno. բոլորտիքը ձգտեալ. էթրաֆընտա կէրիլմիշ. (*οὐσ. οὐδ. πλθ.*) tolda (*Γαλλ.* tillac). տախտակամած նաւուն. կէվէրթէ:

Περιτοξεύω. Μ. εύσω. dardeggiare d'ogni lato. ամէն դիհաց նետ նետել. հէր եանտան օք աթմագ:

Περιτορεύω καὶ

Περιτορνεύω. Μ. εύσω. torniare. ճախարակել. չարքտա էյլէմէք:

Περιτρανὴς - έος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ) - ανῶς. καὶ

Περίτρανος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - άνως. troppo chiaro, evidente. խիստ յայտնի, բացայայտ. ջէք պէլլի, այան աշիքեար, մէյտանտա:

Περιτραχήλιος (ὁ, ἡ) che si mette intorno al collo. վզին բոլորտիքը դրուող. պօյնուն էթրաֆընա գօնաճաք. *Περιτραχήλιον (τὸ)* collana. մանեակ. կէրտանլըգ:

Περιτρέμω (Χ. Μ.) tremare tutto. գլխէն մինչուկ ոտքը դողալ. պաշտան աշաղադէք թիթրէմէք:

Περιτρέπω. Μ. τρέψω. rivoltare, rovesciare. դարձընել, շրջել. չէվիրմէք, տէօնտէրմէք:

Περιτρέχω. Μ. δραμοῦμαι. percorrere, scorrere, passare correndo. անցնիլ երթալ, պտըտիլ անցնիլ. կէչիփ կիթմէք, կէզիփ կէչմէք, տօլաշըփ կիթմէք:

Περίτρητος (ὁ, ἡ) pertugiato intorno. բոլորտիքը ծակ. էթրաֆը տէլիք:

Περιτρίβω. Μ. τρίψω. tritare, usare, logorare bene. աղէկ լեսուլ՝ մաշել. էյի ուֆաքլաթմաք՝ աշընտըրմաք:

Περίτριμμα (τὸ) uomo versato, perito. փորձեւկիրթ՝ հմուտ մարդ. ամմա՝ ալէմտէ գիրմիշ, պէր նէսնէտէ եօքլամըշ ատամ, ճէզլին գէչէ:

Περίτρομος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - τρόμως. tutto tremante. գլխէն մինչուկ ոտքը դողացող. պաշտան աշաղադէք թիթրէյէն:

Περιτροπάω (έω) - ῶ. (Χ. Μ.) circolare. հոլովիլ, շրջիլ. տէվիր օլմաք, տէօնմէք:

Περιτροπὴ (ἡ) circolazione, circuizione. շրջապտտութիւն, շրջապատ. տէվիր, տէօնիւմ, տօլամ:

Περίτροπος (ὁ, ἡ) circuito, rivoltato. շրջապատեալ. տէվիր օլունմուշ. (*οὐσ.*) *Περίτροπος (ὁ)* vertigine, capogirlo. գլխու դառնալը. պաշ տէօնմէսի, պէյին տօլանմասը:

Περιτροχάζω. Μ. άσω. = Περιτρέχω.

Περιτρόχαλος (ὁ, ἡ) = Περίτροχος.

Περιτροχὰς - άδος (ἡ) cantoniera. անարգ բոզ. աշշագ գահպէ, պայագը բօգպա:

Περίτροχος (ὁ, ἡ) che corre intorno. 2. rotondo. բոլորտիքը վազող. 2. կլոր. էթրաֆընտա գօշան. 2. եուվարլագ:

Περιτρώγω. Μ. τρώξομαι. rodere d'intorno. քովերէն կրծել. էթրաֆընտան գէմիրմէք:

Περιττεύω. Περιττὸς κτλ. Ἀττ. ἀντὶ Περισσεύω κτλ.

Περίττωμα (τὸ) escremento. ապաւառ, կղկղանք. պօք:

Περιττωματικὸς - ἡ - όν. escrementoso. ապաւառ ունեցող. պօքլու:

Περιτυγχάνω. Μ. τεύξομαι. incontrare, capitare. հանդիպիլ. րաստ կէլմէք, ուղրամաք:

Περιτύμβιος (ὁ, ἡ) ch' è intorno alla tomba. գերեզմանին բոլորտիքը եղող. մէզարըն էթրաֆընտա օլան:

Περιτυμπανίζω. Μ. ίσω. battere il tamburo intorno. քովերը՝ բոլորտիքը թմբուկ զարնել. էթրաֆընտա տավուլ չալմաք՝ վուրմաք:

Περιυβρίζω. Μ. ίσω. maltrattare. խստիւ վարիլ, քամահել. խօր պագմագ, պէք ֆենա մուամէլէ էթմէք:

Περιυφαίνω. Μ. ανῶ. tessere intorno. բոլորտիքը ոստայնանկել. էթրաֆընա տօքումագ:

Περιφαίνομαι. Μ. φανοῦμαι. essere veduto, apparire d'ogni lato. ամէն դիհաց երեւնալ. հէր եանտան կէօզիւքմէք:

Περιφάνεια (ἡ) apparenza. 2. celebrità. երեւոյթ. 2. հռչակաւորութիւն. կէօստէրիշ. 2. նամտարլըգ:

Περιφανὴς - έος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - φανῶς. visibile d'ogni lato. 2. rimarchevole. ամէն դիհաց տեսնուող. 2. երեւելի, նշանաւոր. հէր եանտան կէօզիւքէն. 2. ատլը սանլը, նամտար:

Περιφέγγεια (ἡ) splendore circonfuso. շրջափիւռ պայծառութիւն. էթրաֆընա եայըլմըշ շէֆագ:

Περιφεγγὴς - έος (ὁ, ἡ) circondato di splendore. չորս դին պայծառ. տէօրթ եանը շէֆագլը:

Περιφείδομαι. Μ. φείσομαι. risparmiare. խնայել. գըյմամագ:

Περιφέρεια (ἡ) circonferenza. շրջաբերութիւն, շրջապատ. տայրէ, չէվրէ, տէվիր:

Περιφερὴς - έος (ὁ, ἡ) orbicolare, rotondo. պարբերական, շրջաբերական, կլոր. տայրէլի, տէվիրլի, եուվարլագ. — *φερῶς, ἐπίῤ.*

Περιφέρω. Μ. περιοίσω. portare intorno, trasportare. բոլորտիքը տանիլ, կրել. էթրաֆընա կէօթիւրմէք՝ թաշըմագ. (*μσ. ἢ ἀμτβτ.*) girare intorno. բոլորտիքը շրջիլ՝ պտըտիլ. էթրաֆընտա կէզմէք՝ տօլաշմագ:

Περιφεύγω. Μ. φεύξομαι. scappare, sfuggire. խուսափել, զգուշանալ. սաքընմաք, գաչընմագ:

Περίφημος (ὁ, ἡ) rinomato, famoso. հռչակաւոր, համբաւաւոր, անուանի. նամտար, մէշհուր, մէտհուր:

Περιφθείρομαι. Μ. φθαρήσομαι. corrompersi, consumarsi. ապականիլ, աւրուիլ, եղծանիլ, սպառիլ. պէրպատ օլմագ, պօզուլմագ, թիւքէնմէք օլմագ:

Περιφιλέω - ῶ. Μ. ήσω. amare molto. շատ սիրել. չօք սէվմէք:

Περιφίλητος (ὁ, ἡ) amatissimo. շատ սիրելի. չօք սէվկիլի:

Περιφλεγὴς - έος (ὁ, ἡ) ardentissimo. խիստ երող. ջէք եագըճը. — *εγῶς, ἐπίῤ.*

Περιφλέγω. Μ. φλέξω. ardere d' ogni par-

te. ամէն դիհաց եռել. հէր թարաֆտան գայնամագ։

Περιφλοΐζω. Μ. ΐσω. scorzare. կեղեւել. գապուգլարընը չըգարմագ՝ սօյմագ։

Περιφλύω. Μ. φλύσω. = Περιφλέγω.

Περιφοβέομαι - οῦμαι. Μ. ήσομαι. sbigottire, spaventarsi. զարհուրիլ, սարսափիլ, ահուիլ. գորգմագ, փէք գօրգմագ։

Περίφοβος (ὁ, ἡ) spaventato. զարհուրեալ, խիստ վախցած. փէք գօրգմուշ. — *φόβως, ἐπίῤ.*

Περιφοιτάω - ῶ. Μ. ήσω. andare quà e là, girare. աս դին ան դին երթալ, պտըտիլ. էօթէ պէրի կիթմէք, կէզինմէք։

Περίφοιτος (ὁ, ἡ) vagabondo. թափառական, աստանդական. աւարէ կէզէն։

Περιφορὰ (ἡ) giro, circuito. 2. agitazione, perturbazione. շրջան, շրջապատ, պարագայութիւն. 2. յուզմունք, խռովութիւն. դէվր, դայրէ, դօլայ, դէօնմէ. 2. ալթիւսթիւլիւք, թէլաշ։

Περιφορέω - ῶ. Μ. ήσω. = Περιφέρω.

Περιφόρητος (ὁ, ἡ) portatile, portativo. 2. commune, triviale. կրելու. 2. հասարակ, ամէնուն գիտցածը. թաշընաբիլիր. 2. ալելադէ, պայաղը, հէր քէսին պիլտիյի։

Περίφορτος (ὁ, ἡ) troppo caricato. խիստ բեռնաւորեալ. զիյատէ եիւքլիւ։

Περίφραγμα (τὸ) recinto, siepe. ցանկապատ, ցանկ. գաբալը եէր, դուվար, չիթ։

Περιφραγμὸς (ὁ) = *Περίφραξις.*

Περιφραδὴς - έος (ὁ, ἡ) assai prudente. շատ խոհեմ. չօք ֆիքիրլիլի. — *αδέως, ἐπίῤ.*

Περιφράζομαι. Μ. άσομαι. esaminare, considerare con attenzione. ուշադրութեամբ քննել՝ մտածել. դիքգաթլը թէֆէքքիւր էթմէք՝ մուլահազա էթմէք։

Περιφράζω. Μ. άσω. perifrasare, usare delle circonlocuzioni. շրջաբանել. իֆատէ քէլամ էթմէք։

Περίφρακτος (ὁ, ἡ) cinto di siepe. ցանկապատ, բոլորտիքը ցանկ. էթրաֆը դուվար, չիթլի։

Περίφραξις - εως (ἡ) = *Περίφραγμα.*

Περίφρασις - εως (ἡ) perifrasi, circonlocuzione. շրջաբանութիւն. իֆատէյի քէլամ։

Περιφράσσω (ττω.) *Μ. φράξω.* attorniare, cingere di siepe, di recinto. ցանկով գոցել, ցանկապատ ընել. էթրաֆընա դուվար՝ չիթ չէքմէք։

Περιφραστικὸς - ὴ - όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) *- ικῶς.* perifrastico. շրջաբերական. իֆատէյի քէլամա դայիր։

Περιφρίσσω (ττω.) *Μ. ίξω.* inorridire. սոսկալ. փէք գօրգմագ՝ այըն դիքէն օլմագ։

Περιφρονέω - ῶ. Μ. ήσω. disprezzare. անարգել. խօրլամագ, իհանէթ էթմէք։

Περιφρόνησις - εως (ἡ) dispreggio. անարգանք. խօրլուգ, իհանէթ։

Περιφρουρεύω. Μ. εύσω. καὶ

Περιφρουρέω - ῶ. Μ. ήσω. custodire stando intorno. բոլորտիքը կենալով պահպանել. էթրաֆընդա դուրուպ գօրումագ։

Περιφρύγω. Μ. φρύξω. friggere bene. աղէկ խորովել. էյի գավուրմագ։

Περίφρων - ονος (ὁ, ἡ) molto prudente. շատ խոհեմ. ղայէթ աքըլլըյըրէք՝ դուշիւնիւրլիւ։

Περιφυὴς - έος (ὁ, ἡ) che spunta, cresce intorno. քովը ծլող՝ բուսնող. էթրաֆընդա ֆիլիզլէնէն՝ պիթէն։

Περιφυλάσσω (ττω.) *Μ. άξω.* custodire d' ogni lato. ամէն դիհաց պահել՝ պահպանել. հէր թարաֆտան սագլամագ՝ քէօզէթմէք՝ գօրումագ։

Περιφύρω. Μ. υρῶ. mescolare, confondere. խառնել, շփոթել. գարըշդըրմագ։

Περιφυσάω - ῶ. Μ. ήσω. soffiare d' ogni lato. ամէն դիհաց փչել. հէր թարաֆտան իւֆլէմէք։

Περιφύσητος (ὁ, ἡ) soffiato d' ogn' intorno. ամէն դիհէն փչուած. հէր թարաֆտան իւֆլէնմիշ։

Περίφυσις - εως (ἡ) il crescere intorno. բոլորտիքը բուսնիլը. էթրաֆընդա պիթմէսի։

Περιφυτεύω. Μ. εύσω. piantare intorno. բոլորտիքը տնկել. էթրաֆընա դիքմէք։

Περίφυτος (ὁ, ἡ) piantato intorno. բոլորտիքը տնկուած. էթրաֆընդա դիքիլմիշ։

Περιφύω. Μ. φύσω. far germogliare intorno. բոլորտիքը ծիլ արձըկել տալ. էթրաֆընդա ֆիլիզլէնտիրմէք. (*μσ.*) nascere, spuntare, crescere, germogliare intorno. 2. abbracciare. բոլորտիքը ծնանիլ՝ բուսնիլ՝ ծլիլ. 2. գրկել. էթրաֆընդա դօղմագ՝ պիթմէք՝ ֆիլիզլէնմէք. 2. գուճագլամագ։

Περιφωνέω - ῶ. Μ. ήσω. risuonare intorno. բոլորտիքը հնչեցընել. էթրաֆը էօթտիւրմէք։

Περίφωρος (ὁ, ἡ) sorpreso sul fatto. ընելու ատենը ձեռք ընկած՝ բռնուած. էթտիյի զամանը էլէ դիւշմիւշ՝ կէչմիշ, դութուլմուշ։

Περιφωτίζω. Μ. ίσω. illuminare d'ogn' intorno. բոլորտիքը լուսաւորել. էթրաֆընը ըշըգլանտըրմագ՝ մունէվվէր էթմէք։

Περιχαίνω. Μ. χανοῦμαι. stare colla bocca aperta. 2. divorare, trangugiare. բերանը բաց կենալ. 2. ուտել, լափցնել, սպառել. աղըզ աչըգ դուրմագ. 2. եէյիփ պիթիրմէք, թիւքէթ էթմէք։

Περιχαίρω. Μ. χαιρήσω ἢ χαρήσομαι. rallegrarsi grandemente. շատ ուրախանալ. ղայէթ շատ օլմագ, չօք սէվինմէք։

Περίχαλκος (ὁ, ἡ) coperto di rame. պղնձով պատած. պագըր գաբլը։

Περιχαλκόω - ῶ. Μ. ώσω. coprire di rame. պղնձով գոցել. պագըր գաբլամագ։

Περιχαρακόω - ῶ. Μ. ώσω. vallare, trincerare. պատնէշ շինել. մէթէրիզ գուրմագ, շարամփօլ գուրմագ։

Περιχαράκωμα (τὸ) vallo, palizzata. պատուար. շարամփօլ, պէդէն։

Περιχαράσσω (ττω.) *Μ. άξω.* incidere intorno. բոլորտիքը փորագրել՝ քանդակել. էթրաֆընդա գազըմագ՝ օյմագ (դէմիր գալէմ իլէ)։

Περιχάρεια (ἡ) gioja eccessiva, immoderata. անչափ՝ անկարգ ուրախութիւն. իֆրաթ՝ օրանսըզ սէվինճ։

Περιχαρὴς - έος (ὁ) pieno di gioja. խիստ

ուրախ · [illegible] — χαρῶς, ἐπίῤ.

Περιχάσκω (Χ. Μ.) = Περιχαίνω.

Περιχειρίδιον (τὸ) καὶ Περιχείριον (τὸ) braccialetto. ապարանջան · [illegible]

Περιχείριος καὶ

Περίχειρος (ὁ, ἡ) che è intorno alle mani. ձեռաց բոլորտիքը եղող · [illegible] (οὐσ.) Περίχειρον (τὸ) = Περιχείριον.

Περιχέω. Μ. χεύσω. spandere, versare intorno. բոլորտիքը թափել · [illegible]

Περίχολος (ὁ, ἡ) bilioso. 2. iracondo. մաղձոտ · 2 · ցասկոտ, սրդողկոտ · [illegible]

Περιχορεύω. Μ. ευσω. danzare intorno. բոլորտիքը պարել · [illegible]

Περιχρήματος (ὁ, ἡ) ricchissimo. խիստ հարուստ · [illegible]

Περίχριστος (ὁ, ἡ) unto d'ogn' intorno. չորս դին օծուած · [illegible]

Περιχρίω. Μ. χρίσω. ungere d'ogni intorno. չորս դին օծել · [illegible]

Περίχρυσος (ὁ, ἡ) indorato intorno. բոլորտիքը ոսկեզօծ · [illegible]

Περιχρυσόω - ῶ. Μ. ώσω. indorare intorno. բոլորտիքը ոսկեզօծ ընել · [illegible]

Περίχυμα (τὸ) lisciva. մոխրաջուր · [illegible]

Περίχυσις - εως (ἡ) l'azione di spandere intorno. չորս դին թափելը · [illegible]

Περιχωρέω - ῶ. Μ. ήσω. circuire. 2. ritornare dopo un corso periodico. պարագայել, շրջաբերել · 2 · պարբերական ընթացքէ մը ետքը դառնալ · [illegible]

Περιχώρησις - εως (ἡ) successione alternativa, ritorno dopo un corso periodico. փոփոխակի յաջորդութիւն, պարբերական ընթացք · [illegible]

Περίχωρος (ὁ, ἡ) circonvicino, limitrofo. մերձակայ, սահմանակից · [illegible]

Περιψαύω. Μ. αύσω. toccare intorno. բոլորեքուն դպչիլ · [illegible]

Περιψάω - ῶ. Μ. ψήσω. nettare, asciugare intorno. բոլորտիքը մաքրել՝ սրբել · [illegible]

Περίψημα (τὸ) lordura, sucidume. աղտեղութիւն, մրոտութիւն · [illegible]

Περίψηφος (ὁ, ἡ) calcolatore. հաշուաբար · [illegible]

Περιψήχω. Μ. ψήξω. fregare d'ogni lato. ամէն դին շփել · [illegible]

Περιψιλόω - ῶ. Μ. ώσω. nudare, spogliare. մերկացընել, հանուեցընել · [illegible]

Περιψοφέω - ῶ. Μ. ήσω. strepitare intorno. բոլորտիքը շառաչել · [illegible]

Περίψυκτος (ὁ, ἡ) refrigerato. զովացեալ · [illegible]

Περίψυξις - εως (ἡ) raffreddamento. 2. raffreddore. ցրտութիւն · 2 · հարբուխ · [illegible]

Περίψυχρος (ὁ, ἡ) molto freddo. խիստ ցուրտ · [illegible]

Περιψύχω. Μ. ψύξω. raffreddare. 2. refrigerare. մրսեցընել, ցրտացնել · 2 · զովացընել, սիրտը բանալ · [illegible]

Περιῳδέω - ῶ. Μ. ήσω. incantare. կախարդել · [illegible]

Περιωδυνέω - ῶ. Μ. ήσω. sentire de' dolori acuti. սաստիկ ցաւ խմանալ · [illegible]

Περιώδυνος (ὁ, ἡ) che sente o cagiona de' dolori acuti. սաստիկ ցաւ խմացող կամ պատճառող · [illegible] — ύνως, ἐπίῤ.

Περιωθέω - ῶ. Μ. ωθήσω ἢ ώσω. tormentare, vessare. չարչրկել, խուել, նեղութիւն տալ · [illegible]

Περιωθίζω. Μ. ίσω. = Περιωθέω.

Περιώμιος (ὁ, ἡ) che è intorno alle spalle. ուսոց բոլորտիքը եղող · [illegible] (οὐσ.) Περιώμιον (τὸ) mantelletta, rocchetto (Λατ. supparum). ուսանոց · [illegible]

Περιωμὶς - ίδος (ἡ) = τῷ προηγ.

Περιώνυμος (ὁ, ἡ) = Περίφημος.

Περιωπὴ (ἡ) = Περίσκεψις. 2. luogo elevato. բարձր տեղ · [illegible]

Περιωπίζομαι. Μ. ίσω καὶ Περιωπέω. guardar intorno. 2. spiare. բոլորտիքը նայիլ · 2 · լրտեսել · [illegible]

Περιώσιος (ὁ, ἡ) eccessivo. անչափ, խիստ · [illegible] (πάντοτε εἰς τὸ οὐδ. καὶ ἐπίῤῥηματικῶς.)

Πέρκα - ης (ἡ) = Πέρκη.

Περκάζω. Μ. άσω. annerarsi, cominciare a maturarsi, a farsi vajo. սեւնալ, հասունննալու սկսիլ, խայծիլ · [illegible]

Περκαίνω. Μ. ανῶ. annerare. սեւցընել · [illegible]

Πέρκη (ἡ) pesce persico. խայծոտ ձուկ մը · [illegible]

Περκίδιον (τὸ) ὑποκρ. τοῦ

Περκὶς - ίδος (ἡ) = Πέρκη.

Περκνὸς - ή - όν. = Πέρκος. (οὐσ. ἀρσ.) = Πέρκη.

Περκνόω - ῶ. Μ. ώσω. = Περκαίνω.

Πέρκνωμα (τὸ) macchia nera, vajezza. սեւ բիծ, խայծ · [illegible]

Πέρκος - η - ον. macchiato di nero, vajo, vajato. սեւ բծաւոր, խայծոտ · [illegible]

Πέρνημι ✕ ἀντὶ Περάω.

Περονάω - ῶ. Μ. ήσω. affibbiare. 2. pertugiare. կոճկել · 2 · ծակել · [illegible] · 2 · [illegible]

Περόνη (ἡ) fibbia. 2. spilla. 3. forchetta. 4. peroneo. կոճակ. 2. գնդասեղ. 3. պատառաքաղ. 4. ոլոք. [illegible]. 2. [illegible]. 3. Չաթալ. 4. Ինճիք, [illegible]:

Περόνιον (τὸ) ὑπκρ. τ. *Περόνη*.

Περπερεία (ἡ) temerità, millanteria. յանդգնութիւն, պարծենկոտութիւն. [illegible]:

Περπερεύομαι. *M.* εύσομαι. esser temerario, millantarsi, far il bello. ժպիրհ՝ պարծենկոտ ըլլալ, պարծիլ, անձնացոյց ըլլալ. [illegible]:

Περπερία (ἡ) = *Περπερεία*.

Πέρπερος (ὁ, ἡ) (ὅθ. τὸ *Λατ.* perperam). temerario, vanaglorioso, millantatore. ժպիրհ, սնափառ, պարծենկոտ. [illegible]:

Περσία καὶ *Περσέα* (ἡ) persea (albero d'Egitto). Եգիպտոս բուսնող ծառ մը. Մըսըրտա պիթէն պիր նէվ աղաճ:

Περσικὴ (ἡ) (ἐνν. *Μηλέα*.) persico. (*Γαλλ.* pêcher). դեղձենի. Շէֆթալի աղաճը. *Περσικὸν* (τὸ) (ἐνν. *μῆλον*.) persica. դեղձ. Շէֆթալի:

Πέρσις - εως (ἡ) devastazione. քաղաք մը թալլելը՝ կործանելը. [illegible]:

Περσοδιώκτης - ου (ὁ) che perseguita i Persiani. Պարսիկները վանող. Աճէմլէրի գօվալայան:

Περσοκτόνος (ὁ, ἡ) che uccide i Persiani. Պարսիկները սպաննող. Աճէմլէրի էօլտիւրէն:

Περσονομέομαι - οῦμαι. *M.* ηθήσομαι. esser governato dalle leggi Persiane. Պարսկաստանի օրէնքներով կառավարուիլ. [illegible]:

Πέρυσι, ἐπίῤ. l'anno decorso. Հերու. Պըլտըր:

Περυσίας - ου (ὁ) καὶ (κυρ. οἶνος).

Περυσινὸς - ὴ - όν. dell'anno passato. Հերուան, անցած տարուան. Պըլտըրքի, Կէչէն եըլքը:

Πέσημα (τὸ) × ἀντὶ *Πτῶσις*.

Πεσσεία (ἡ) giuoco di dama, le dame. 2. giuoco degli scacchi. ադիւսակախաղ. 2. սատրնջոյ խաղ. Տամա օյունու. 2. Սաթրանճ օյունու:

Πεσσειάω - ῶ. (*X. M.*) = *Πεσσεύω*.

Πεσσευτήριον (τὸ) scacchiere. սատրնջոյ տախտակ. Սաթրանճ օյնայաճագ թախթա:

Πεσσευτὴς - οῦ (ὁ) chi giuoca alle dame o agli scacchi. ադիւսակախաղ կամ սատրնջիկ խաղցող. [illegible]:

Πεσσεύω. *M.* εύσω. giuocare alle dame o agli scacchi. ադիւսակախաղ կամ սատրնջիկ խաղալ. [illegible]:

Πεσσὸν (τὸ) = *Πεσσευτήριον*.

Πεσσὸς (ὁ) dame o scacchi. 2. pietra in forma cubica. ադիւսակի կամ սատրնջոյ քարերը կամ արձանները. 2. խորանարդեան քար. [illegible]. 2. [illegible]. (ἰατρ.) pessario. դեղի թաթխուած փիլթայ. [illegible]:

Πέτακνον (τὸ) = *Πέταχνον*.

Πετάλειον (τὸ) × ἀντὶ *Πέταλον*.

Πεταλίζω. *M.* ίσω. esiliare con de' suffragi di foglie. տերեւէ քուէներով աքսորել՝ քշել. [illegible]:

Πεταλισμὸς (ὁ) sentenza data con de' suffragi di foglie, petalismo. տերեւէ քուէներով տրուած վճիռ. [illegible]:

Πέταλον (τὸ) foglia. 2. lama di metallo. տերեւ. 2. մետաղէ թերթ. Եափրագ. 2. [illegible]:

Πέταλος - η - ον. largo, ampio. 2. abbastanza grande. լայն, ընդարձակ. 2. բաւականին մեծ. Էնլի, Եայգըն. 2. [illegible]:

Πεταλόω - ῶ. *M.* ώσω. cangiare in foglia. 2. coprire con delle lame di metallo. տերեւի դարձնել. 2. մետաղի թերթերով ծածկել. Եափրագա չէվիրմէք. 2. [illegible]:

Πεταλώδης - εος (ὁ, ἡ) simile alla foglia. տերեւի նման. Եափրագա պէնզէր:

Πεταλωτὸς - ὴ - όν. coperto di lame di metallo. մետաղի թերթերով ծածկուած. [illegible]. 2. = *Πεταλώδης*.

Πετάννυμι. *M.* πετάσω. spiegare, distendere. բանալ (ծալլած բանը), փռել. Աչմագ ([illegible]), Եայմագ, Սէրմէք:

Πετασίτης - ου (ὁ) petasite, erba da tignosi. բժշկական տունկ մըն է. Պիր նէվ ֆիտան:

Πέτασμα (τὸ) spiegamento, distensione. բանալը, փռելը. Աչմա, Սէրմէ, Եայմա. = *Περιπέτασμα* ἢ *Παραπέτασμα*.

Πέτασος (ὁ) parasole, ombrello. 2. fiore o foglia in forma d'ombrello, ombrella. Հովանոց. 2. Հովանոցի ձեւով ծաղիկ կամ տերեւ, Հովանոց բուսոց. [illegible]. 2. [illegible]:

Πετασὼν - ῶνος (ὁ) presciutto. (*Λατ.* petaso). խոզի ապուխտ. Տօմուզ բաստըրմասը:

Πεταυρίζω. *M.* ίσω. danzare sulla corda. չուանի վրայ ցատկել. Իփ իւզէրինտէ օյնամագ:

Πεταυριστὴς - οῦ (ὁ) funambolo. լարախաղաց. Իփ ճամպազը:

Πέταυρον (τὸ) stanga, sulla quale dormono le galline. 2. fune, sulla quale saltano i funamboli. 3. petauro, pertica. թառ, փառ՝ որուն որ վրայ հաւերը կը քնանան. 2. չուան՝ որուն որ վրայ լարախաղացները կը ցատկեն. 3. ձող (խաղի). [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]:

Πέταχνον (τὸ) tazza. թաս, սկահ. Թաս, [illegible]:

Πεταχνόομαι - ῶμαι. *M.* ωθήσομαι. stendere le ale. թեւերը բանալ՝ տարածել. Գանատլարընը աչմագ՝ եայմագ:

Πετεινὸς - ὴ - όν. volatile. *թռչող, թռչիլ կրցող. ուչան, ուչապիլիր.* (*οὐσ.*) *Πετεινὰ* (*τὰ*) i volatili. *թռչունք, թեւաւորք. գուշլար, գանաթլը հայվանլար:*

Πέτηλον (*τὸ*) *Ἰων. ἀντὶ Πέταλον.*

Πέτηλος (*ὁ, ἡ*) *Ἰων. ἀντὶ Πέταλος.*

Πετηνὸς - ὴ - όν. = *Πετεινός.*

Πέτομαι. Μ. πτήσομαι. volare. *թռչիլ. ուչմագ:*

Πέτρα - ας (*ἡ*) pietra, sasso. 2. rupe. *քար, վէմ. 2. ժայռ, պարեխ. թաշ. 2. գայա:*

Πετραῖος - α - ον. di pietra, di sasso. 2. che si trova fra i sassi. *քարէ. 2. քարերու մէջ գտնուող. թաշտան. 2. թաշ արալարընտա պուլունան:*

Πετρέλαιον (*τὸ*) petrolio. *քարաձիւթ. նէֆթ եաղը:*

Πέτρη (*ἡ*) *Ἰων. ἀντὶ Πέτρα.*

Πετρηδὸν, ἐπίῤ. come la pietra. *քարի պէս. թաշ գիպի:*

Πετρήεις - εσσα - εν. Ἰων. ἀντὶ Πετρώδης.

Πετρίδιον (*τὸ*) sassolino, pietruzza. *պզտիկ քար. թաշճըղազ:*

Πέτρινος - η - ον. di pietra. *քարէ. թաշտան:*

Πετροβατέω - ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —

Πετροβάτης - ου (*ὁ*) che cammina, sale sulle pietre, sulle rupi. *քարերու՝ պարեխներու վրայ պտըտող՝ ելլող. թաշլար՝ գայալար էուզէրինտէ գէզէն՝ չըգան:*

Πετρόβλητος (*ὁ, ἡ*) colpito di pietra. *քարով զարնուած. թաշ իլէ վուրուլմուշ:*

Πετροβολέω - ῶ. Μ. ήσω. gettare delle pietre, lapidare. *քար նետել, քարկոծել. թաշ աթմագ, թաշլամագ:*

Πετροβολία (*ἡ*) = *Λιθοβολία.*

Πετροβολισμὸς (*ὁ*) il gettare delle pietre. *քար նետելը. թաշ աթմասը.* = *Πετροβολία.*

Πετροβολιστὴς - οῦ (*ὁ*) che getta delle pietre. *քար նետող. թաշ աթան:*

Πετροβόλος (*ὁ, ἡ*) che lancia delle pietre. *քար նետող. թաշ ֆըրլադան.* (*οὐσ.*) catapulta. *բաղլիստր, քար նետելու գործիք. շէմպէրէք, մանճընէք (թաշ ֆըրլադաճագ ալէթ):*

Πετροποιΐα (*ἡ*) costruzione di pietre. *քարէ շինելը. թաշտան եափմագ՝ գուրմագ:*

Πετρορῥιφὴς - έος (*ὁ, ἡ*) precipitato dalla cima d'una roccia. *պարեխի մը գագաթէն վար ինկած. պիր գայա թէփէսինտէն աշաղը թէփէրլէնմիշ:*

Πέτρος (*ὁ καὶ ἡ*) sasso. *վէմ. թաշ:*

Πετροσέλινον (*τὸ*) petrosellino, petrosemolo. *կարուսն. մաղդանօս:*

Πετροτόμος (*ὁ, ἡ*) taglia-pietre. *քարահատ. թաշ քէսէն:*

Πετροφυὴς - έος (*ὁ, ἡ*) che spunta sulle pietre. *քարերու վրայ բուսնող. թաշլարըն էուզէրինտէ պիթէն:*

Πετρόω - ῶ. Μ. ώσω. pietrificare. *քարացընել, քար կտրել. թաշա չէվիրմէք. 2.* = *Λιθοβολῶ.*

Πετρώδης - εος (*ὁ, ἡ*) simile alla pietra. 2. pietroso. *քարի նման. 2. քարով լի. թաշա պէնզէր. 2. թաշլը:*

Πέτρωμα (*τὸ*) lapidazione. *քարկոծելը կամ քարկոծուիլը. թաշլամա եախօտ թաշլանմա:*

Πετρὼν - ῶνος (*ὁ*) luogo pieno di pietre. *քարոտ տեղ. թաշլըգ, թաշլը եէր:*

Πεττεία, Πεττεύω κτλ. Ἀττ. ἀντὶ Πεσσεία, Πεσσεύω κτλ.

Πευθὴν - ῆνος (*ὁ*) colui che fà delle interrogazioni, spia, messo. *հարցմունքներ ընող, լրտես, մէկին գաղտնի բանը իմանալու համար մէկին մէկալին հարցընող. սօրգու՝ սէօյլէ էտէն, գէօզճիւ, մուհպիր:*

Πευκέδανον (*τὸ*) *καὶ Πευκέδανος* (*ὁ*) peucedano, finocchio marino. *ծովային սամիթ (քնաբեր ու լեղի տունկ մը). տէնիզ րէզէնէսի (պիր նէվ այթօ քէմիրէն վէ աճը օթլագ):*

Πευκεδανὸς - ὴ - όν. amaro. *լեղի. աճը:*

Πεύκη (*ἡ*) larice, picea, zampino, pino. *մայր, փիճի. չըրա, չամ:*

Πεύκινος - η - ον. di pino. *փիճիի. չամա տայիր:*

Πεῦσις - εως (*ἡ*) domanda, interrogazione. 2. novella, fama. *հարցմունք. 2. նոր լուր, համբաւ. սօրգու, սուալ. 2. հավատիս, չավ:*

Πευστὴρ (*ὁ*) = *Πευθήν.*

Πευστικὸς - ὴ - όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) *- ικῶς.* interrogativo. *հարցական. իսթիֆհամի:*

Πευστὸς - ὴ - όν. che s'imparò o che si può imparare interrogando. *հարցընելով սորվուած կամ սորվելու կրցող. սօրարագ էօյրէնիլմիշ եախօտ էօյրէնիլէպիլիր:*

Πεφασμένως, ἐπίῤ. apertamente, manifestamente. *յայտնապէս. այան աշիքեար:*

Πέψις - εως (*ἡ*) cozione. 2. digestione. *եփուիլը. 2. մարսում. փիշմէ. 2. հազմ, սինտիրմէ:*

Πεώδης - εος (*ὁ, ἡ*) ben fornito di membro virile. *մեծ կլիր՝ վարոց ունեցող. իրի չէքէրլի:*

Πῆ; ἐπίῤ. dove? in qual parte? *ո՞ր, յո՞ր կողմ. նէ՞րէտէ, նէ՞ եանա:*

Πὴ καὶ (*ἐγκλτ.*) *Πη;* (*μόρ.*) come? in qual maniera? *ի՞նչպէս, զի՞արդ. նա՞սըլ, նէ՞ թարզ իլէ. 2.* = *Ποῖ.*

Πηγάζω. Μ. άσω. scaturire. *բղխել, վազել. ֆըշքըրմագ, աքմագ:*

Πηγαῖος - α - ον. di fontana. *աղբերային. փընարտան չըգան:*

Πηγανέλαιον (*τὸ*) olio di ruta. *փեգենայի եղ. սէտէֆ օթունուն եաղը:*

Πήγανον (*τὸ*) ruta. *փեգենայ. սէտէֆ օթու:*

Πηγανώδης - εος (*ὁ, ἡ*) simile alla ruta. *փեգենայի նման. սէտէֆ օթունա պէնզէր:*

Πηγὰς - άδος (*ἡ*) ghiaccio. 2. roccia. *սառ. 2. պարեխ. պուզ. 2. գայա:*

Πηγὴ (*ἡ*) fonte, fontana, scaturigine. 2. causa, origine. *աղբիւր, աղբերակն. 2. պատճառ, սկիզբն. փընար, չէշմէ, գայնագ. 2. սէպէպ, պաշլանկըճ:*

Πηγίδιον (*τὸ*) *ὑπκρ. τοῦ*

Πηγίον (*τὸ*) *ὑπκρ. τ. Πηγή.* fontanella. *աղբերակ. չէշմէճիք:*

Πῆγμα (*τὸ*) tavolato. *տախտակամած. թախթա տէօշէմէ:*

Πηγματώδης - εος (*ὁ, ἡ*) condensato. *թանձր, խտացեալ. գաթը, սըգը:*

Πήγνυμι. Μ. *πήξω.* ficcare. 2. condensare, congelare. 3. attaccare, incastonare, inserire. խոթել. 2. խտացընել, թանձրացընել. 3. կցել, յեռուլ, մէկ-զմէկու անցընել. սօգմագ. 2. սըգըշդըր-մագ, գօյուլաշդըրմագ, գաթըլաշդըրմագ. 3. պէ-թիշդիրմէք, եափըշդըրմագ, պիրպիրինէ եէրլէշդիրմէք.

Πηγὸς - ἡ - όν. compatto, inserto, incastonato. 2. grasso. մէկզմէկու կցած՝ կպած, յեռած. 2. պարարտ, գէր. պի-րիպիրինէ եէրլէշ՝ պիթիշիք. 2. սէմիզ.

Πηδάλιον (τὸ) timone. ղեկ. դիւմէն.

Πηδαλιουχέω - ῶ. Μ. *ήσω.* tenere il timone. ղեկ բռնել. դիւմէն թութմագ.

Πηδαλιοῦχος (ὁ) piloto, timoniere. ղե-կավար. դիւմէնճի, ռէյիզ.

Πηδαλιωτὸς - ἡ - όν. che ha il timone. ղեկ ունեցող. դիւմէնլի.

Πηδάω - ῶ. Μ. *ήσω.* saltare. ցատկել. սըչրամագ.

Πήδημα (τὸ) καὶ

Πήδησις - εως (ἡ) salto. ցատկելը. սըչ-րամա.

Πηδητὴς-οῦ (ὁ) saltatore. ցատկող. սըչ-րայան.

Πηδητικὸς - ἡ - όν. accostumato a saltare. ցատկելու սովոր. սըչրամաղա ալըշըգ.

Πηδητικῶς, ἐπίῤ. a salto. ցատկելով. սը-չրայարագ.

Πηδὸν (τὸ) la parte piana del remo, pala. թիակին լայն կողմը. գիւրէյին էնլի թարաֆը, գիւրէգ գալաղը. 2. = *Πηδάλιον.*

Πηκτὴ (ἡ) ἴδε *Πηκτός.*

Πηκτικὸς - ἡ - όν. che ha la forza di condensare, di congelare. խտացընել՝ թանձրացընել կրցող. սըգըշդըրաճագ, գօյուլաշդըրաճագ, գաթըլաշդըրաճագ.

Πηκτὶς - ίδος (ἡ) coagulo, presame. 2. lira (instrumento). խախաց, կաթի մա-կարդ. 2. քնար. սազ մայասը. 2. աան-թարը, պէյնիր. 3. = *Μάγαδις.*

Πηκτὸς - ή - όν. ficcato. 2. incastonato, inserto. 3. congelato, condensato. խո-թուած. 2. մէկզմէկու անցած՝ կպած՝ յեռած. 3. խտացեալ, թանձրացած. սօգուլմուշ. 2. պիրպիրինէ եէրլէշ՝ պիթիշիք՝ եափըշըգ. 3. դօնըգ. (ὅθ. οὐσ. θηλ.) *Πηκτή.* formaggio fresco. թարմ պանիր. դազէ պէյնիր.

Πηλαῖος - α - ον. di loto. կաւէ. չամուրտան, չամուրտան.

Πηλαμὺς - ύδος (ἡ) palamita (pesce). գոն ձուկին մէկ տեսակը. բալամուտ պալըղը.

Πήληξ - ηκος (ἡ) = *Περικεφαλαία.*

Πηλίκος - η - ον. quanto grande? quanto? di quanti anni? որչափ մեծ, որքան, քանի՞ տարուան. նէ՞ գատար պիւյիւք, նէ՞ գատար, գաչ եաշընտա.

Πηλικότης (ἡ) quantità. որքանութիւն. միգտար, գատար.

Πήλινος - η - ον. fatto d'argilla, di loto. կաւէ շինուած, կաւեղէն. չամուրտան եափըլմըշ.

Πηλόγονος (ὁ, ἡ) nato di loto. կաւէ՝ տիղմէ ծնած. չամուրտան դօղմուշ.

Πηλοδομέω - ῶ. Μ. *ήσω.* costruire di loto. կաւէ շինել. չամուրտան եափմագ.

Πηλόδομος (ὁ, ἡ) (παροξ.) che costruisce di loto. կաւէ շինող. չամուրտան եափան. *(προπαροξ.)* fatto di loto. կաւէ շինուած. չամուրտան եափըլմըշ.

Πηλοπλάθος (ὁ) = *Πηλουργός.*

Πηλόπλαστος (ὁ, ἡ) fatto, costruito di loto. կաւէ շինուած. չամուրտան եափըլմըշ.

Πηλοποιέω - ῶ. Μ. *ήσω.* fare, costruire una cosa di loto. կաւէ բան մը շինել. չամուրտան պիր շէյ եափմագ.

Πηλοποιητικὸς καὶ Πηλοποιϊκὸς - ἡ - όν. che concerne il pentolajo. կաւագործի բրուտ պատկանած. չէօմլէքճիյէ տայիր.

Πηλοποιὸς (ὁ) pentolajo. կաւագործ, բրուտ. չէօմլէքճի.

Πηλὸς (ὁ) loto, argilla, creta. կաւ, տիղմ. չամուր, պալչըգ, պալ.

Πηλουργία (ἡ) il mestiere del pentolajo. կաւագործութիւն. չէօմլէքճիլիք.

Πηλουργὸς (ὁ) pentolajo. կաւագործ, բրուտ. չէօմլէքճի.

Πηλοφορέω - ῶ. Μ. *ήσω.* portare del loto. տիղմ կրել. չամուր դաշըմագ.

Πηλοφόρος (ὁ, ἡ) che porta del loto, manovale. կաւ՝ տիղմ կրող, որմնադրի օգնիչ. չամուր դաշըյան, իրղաթճի.

Πηλόω - ῶ. Μ. *ώσω.* impiastrare di loto. կաւով՝ տղմով ծեփել. չամուր իլէ սը-վամագ.

Πηλώδης - εος (ὁ, ἡ) lotoso, fangoso. տղմոտ. չամուրլու.

Πήλωσις - εως (ἡ) l'azione d'impiastrare di loto. տղմով ծեփելը. չամուր իլէ սը-վամա.

Πῆμα (τὸ) danno, perdita. վնաս, կորուստ. զարար, գայըպ.

Πημαίνω. Μ. *ανῶ.* nuocere. 2. trasgredire. վնասել. 2. անցնիլ, չպահել (օ-րէնքները). զարար վէրմէք. 2. աաշմագ, դութմամագ (գանունլարը).

Πημαντὸς - ἡ - όν. offeso, danneggiato. վնասեալ. ինճինմիշ, զարար կէօրմիւշ.

Πημονὴ (ἡ) = *Πῆμα.*

Πημοσύνη (ἡ) = *τῷ πρoηγ.*

Πήνη (ἡ) = *Πῆνος.*

Πηνίζω. καὶ (μσ.) - ίζομαι. Μ. *ίσω - ομαι.* avvolgere il filo sul fuso. 2. tessere. դերձանը՝ թելը իլիկին վրայ փաթթել. 2. ոստայնանկել. էքլէյի իւսդիւնէ սարմագ. 2. դօգումագ.

Πηνίκα, ἐπίῤ. quando? երբ. նէ՞ վագըթ.

Πηνίκη (ἡ) perrucca, capelli posticci. կեղծամ. էյրէթի սաչ.

Πηνικίζω. Μ. *ίσω.* gabbare, ingannare. խաբել. ալտաթմագ.

Πηνίκισμα (τὸ) = *Ἀπάτη.*

Πηνίον (τὸ) fuso. 2. trama. իլիկ. 2. թե-զան. էքլէ. 2. արգաճ.

Πήνισμα (τὸ) filo avvolto sul fuso. իլիկի վրայ փաթթըւած թել՝ մանած. էքլէյին իւզէրինէ սարըլմըշ իփլիք.

Πῆνος - εος - ους (τὸ) = *Πήνισμα.*

Πῆξις - εως (ἡ) congelazione. սառում, թանձրանալը. տօնմա, գաթըլաշմա.

Πηὸς (ὁ) affine. խնամի. հըսըմ.

Πηοσύνη (ἡ) affinità. խնամութիւն. հը-սըմլըգ.

Πήρα-ας (ἡ) bisaccia, sacco. բակեղէթ, պարկ · հէյպէ, թօրպա ։
Πηρίδιον (τὸ) ὑπκρ. τ. *Πήρα.*
Πηρὶν-ῖνος (ὁ) καὶ
Πηρὶς-ῖνος (ἡ) = *Ὄσχεον.*
Πηρόδετος (ὁ) cordone di bisaccie. բակեղէթի լար · հէյպէ իփի ։
Πηρομελὴς-έος (ὁ, ἡ) storpio. հաշմանդամ · սաքաթ ։
Πηρὸς-ὰ-όν. storpio. հաշմ · սաքաթ ։
Πηρότης (ἡ) storpiatura. հաշմութիւն · սաքաթլըք ։
Πηροφόρος (ὁ, ἡ) che porta un sacco. պարկ կրող · թօրպա թաշըյան ։
Πηρόω-ῶ. Μ. ώσω. storpiare. հաշմ ընել · սաքաթլամագ ։
Πήρωμα (τὸ) la parte storpiata del corpo. մարմնոյն հաշմ մասը՝ կողմը · վիճուտին սաքաթ թէրաֆը ։
Πήρωσις-εως (ἡ) storpiamento. հաշմութիւն · սաքաթլըք ։
Πήσσω (ττω). Μ. πήξω. μτγν. ἀντι Πήγνυμι.
Πηχυαῖος-α-ον. lungo un cubito. կանգուն մը երկան · պիր արշըն ուզունը ։
Πῆχυς-εως (ὁ) braccio, cubito. կանգուն · արշըն, էնտազէ ։
Πιάζω. Μ. άσω ἢ άξω. Δ. ἀντὶ Πιέζω. (συνεκδχ.) prendere fortemente. ուժով բռնել · զօր թութմագ ։
Πιαίνω. Μ. ανῶ. ingrassare. գիրցընել · սէմիզլէթմէք ։
Πιαντήριος-α-ον. = *Πιαντικός.*
Πιαντικὸς-ὴ-όν. che ha la forza d' ingrassare, nutritivo. գիրցընող, պարարտացընող, սննդարար · սէմիզլէթիճի, պէսլէյիճի ։
Πῖαρ (τὸ) (ἄκλ.) il grasso. 2. fior di latte. պարարտութիւն, պարարտ մասը · 2 · սեր · եաղ, սէմիզլիք · 2 · գայմագ ։
Πιαρὸς-ὰ-όν. = *Πίων.*
Πίασμα (τὸ) il grasso. ճարպ, պարարտութիւն · իչ եաղը ։
Πιασμὸς (ὁ) ingrassamento. պարարում, գիրնալը · սէմիզլէնմէ ։
Πιαστήριον καὶ Πιατήριον (τὸ) = *Πιεστήριον.*
Πιδακόεις-εσσα-εν καὶ
Πιδακώδης-εος (ὁ, ἡ) pieno di fontane. աղբիւրներով լեցուն · փընարլար իլէ տօլու ։
Πῖδαξ-ακος (ὁ) scaturigine, fontana. աղբերակն, աղբիւր · գայնագ, փընար, չէշմէ ։
Πιέζω. Μ. έσω. stringere, premere, comprimere. 2. molestare, opprimere. սեղմել, սխմել, կոխել, ճմլել · 2 · նեղել, հարստահարել · սըգմագ, պասմագ, էզմէք · 2 · սըգընթըլամագ, էզիյէթ վէրմէք ։
Πίεσις-εως (ἡ) stringimento ecc. սխմելը եւ այլն · սըգմագլըք վէ սայիրէ ։
Πίεσμα (τὸ) sugo estratto, colatura. ելած հիւթ, քամած, մզած նիւթ · չըգան եաղ, սըզըլընթը · 2 · = *Πίεσις.*
Πιεστὴρ (ὁ) καὶ
Πιεστήριον (τὸ) torchio, strettojo. մամուլ · մէնկէնէ, ճէնտէրէ ։
Πιεστὸς-ὴ-όν. premuto. սխմուած · սըգըլմըշ ։

Πίεστρον (τὸ) = *Πιεστήριον.*
Πιθάκνη (ἡ) bariletta, barlotta. չնգուկ · չօթարա ։
Πιθάκνιον (τὸ) ὑπκρ. τ. *Πιθάκνη.*
Πιθανεύομαι. Μ. εύσομαι καὶ
Πιθανολογέω-ῶ. Μ. ήσω. dire delle cose probabili. հաւանական բաներ զրուցել · ինանըլըր՝ մուհթէմէլ նէսնէլէր սէօյլէմէք, իլզամ էտիճի սէօհպէթ էթմէք ։
Πιθανολογία (ἡ) discorso probabile. հաւանական զրոյց · ինանըլըր՝ մուհթէմէլ սէօհպէթ ։
Πιθανολόγος (ὁ, ἡ) che parla delle cose probabili. հաւանական բաներու վրայ խօսող · ինանըլըր՝ մուհթէմէլ նէսնէլէր հագգընտա գէլամ էտէն ։
Πιθανὸς-ὴ-όν. probabile. 2. persuasivo. հաւանական · 2 · համոզիչ · ինանըլըր, մագուլ, մուհթէմէլ, մագպուլ · 2 · մուգնիր, իգնա էտիճի ։
Πιθανότης (ἡ) probabilità. հաւանականութիւն · իհթիմալ, մագպուլիյէթ ։
Πιθανόω-ῶ. Μ. ώσω. rendere probabile. հաւանական ընել · մուհթէմէլ էթմէք ։
Πιθανῶς, ἐπίρ. probabilmente. հաւանականաբար · մագպուլ իլէ, իհթիմալ օլարագ ։
Πιθάριον (τὸ) ὑπκρ. τ. *Πίθος.* botticino. (*Λατ.* doliolum). տակառակ · վարօլ ։
Πιθαύλης-ου (ὁ) suonatore di cornamusa. տիկնոր փչող · թուլում չալան՝ էֆլէյէն ։
Πιθεὼν-ῶνος (ὁ) celliere. գինիի շտեմարան · շարապ մաղազասը, պօտրում ։
Πιθήκειος-α-ον. proprio alla scimia. կապկի յատուկ · մայմունա մախսուս ։
Πιθηκιδεὺς-έως (ὁ) scimiotto. կապկի լակոտ · մայմուն եաւրուսու ։
Πιθηκίζω. Μ. ίσω. imitare la scimia. կապկի նմանիլ · մայմունա պէնզէմէք ։
Πιθηκισμὸς (ὁ) buffonato, zannata (*Γαλλ.* singerie). կապկութիւն ընելը, խեղկատակութիւն · մայմունլանմա, մասխարալըգ ։
Πιθηκοειδὴς-έος (ὁ, ἡ) scimiatico. կապկի նման · մայմունա պէնզէր ։
Πιθηκόμορφος (ὁ, ἡ) che ha la forma di scimia. կապկի ձեւով · մայմուն պիչիմինտէ ։
Πίθηκος (ὁ) scimia. կապիկ · մայմուն ։
Πιθηκοφαγέω-ῶ. Μ. ήσω. cibarsi della carne di scimie. կապկի միս ուտել · մայմուն էթի եէմէք ։
Πιθηκώδης-εος (ὁ, ἡ) simile alla scimia. կապկի նման · մայմունա պէնզէր ։
Πίθηξ-ηκος (ὁ, ἡ) σπν. ἀντὶ *Πίθηκος.*
Πιθίσκος (ὁ) ὑπκρ. τ. *Πίθος.*
Πιθίτης (ὁ) καὶ *Πιθῖτις-ιδος* (ἡ) che ha la forma d'una botte. տակառի ձեւով · ֆըչը պիչիմինտէ ։
Πιθοκοίτης-ου (ὁ) che dorme dentro una botte. տակառի մէջ պառկող՝ քնացող · ֆըչը իչինտէ եաթան՝ տայանան ։
Πίθος (ὁ) botte. տակառ · ֆըչը ։
Πιθώδης-εος (ὁ, ἡ) = *Πιθίτης.*
Πιθὼν-ῶνος (ὁ) = *Πιθεών.*
Πίθων-ωνος (ὁ) = *Πίθηκος.*
Πικέριον (τὸ) butirro. 2. crema. կոգի · 2 · սեր · թէրէ եաղը · 2 · գայմագ ։

Πικραίνω. Μ. ανῶ. rendere amaro. 2. affliggere, molestare. լեղիացընել, դառնացընել. 2. ցաւցընել, նեղացընել. [illegible] (*συνεκδχ.*) esacerbare. զայրացընել. [illegible]

Πικραντικὸς - ή - όν. che ha la facoltà d'esacerbare. զայրացընող, դառնացընող. [illegible]

Πικρία (ἡ) amarezza. 2. rancore. լեղութիւն, դառնութիւն. 2. ոխ, հեռ. [illegible]. 2. [illegible]

Πικρίδιος - α - ον. alquanto amaro, rancido. լեղիկեկ, քիչ մը լեղի. [illegible]

Πικρίζω. Μ. ίσω. essere amaretto, rancido. լեղիկեկ ըլլալ. [illegible]

Πικρὶς - ίδος (ὁ, ἡ) cicoria selvaggia. վայրի լեղի եղերդ. [illegible]

Πικρόγλωσσος (ὁ, ἡ) che ha una lingua pungente, maldicente. խայթող լեզու ունեցող, չարախօս. [illegible]

Πικρόκαρπος (ὁ, ἡ) che produce de' frutti amari. լեղի պտուղներ բերող. [illegible]

Πικρὸς - ὰ - όν. amaro. 2. acerbo. լեղի, դառն. 2. դժնդակ, դաժան. [illegible]. 2. [illegible]

Πικρότης (ἡ) amarezza. լեղութիւն, դառնութիւն. [illegible] (*κυρ. καὶ μτφρ.*)

Πικρόω - ῶ. Μ. ώσω. rendere amaro. լեղի ընել, դառնացընել. [illegible] (*κυρ. καὶ μτφρ.*)

Πικρῶς, ἐπίῤ. amaramente. դառնութեամբ. [illegible] (*κυρ. καὶ μτφρ.*)

Πιλάριον (τὸ) ὑπκρ. τ. Πῖλος.

Πιλέω - ῶ. Μ. ήσω. stipare la lana, feltrare. 2. condensare. բուրդը խտացընել, թաղիք գործել. 2. խտացընել, թանձրացընել. [illegible]. 2. [illegible]

Πίλημα (τὸ) lana condensata, feltro. թաղիք. [illegible]

Πίλησις-εως (ἡ) l'azione di feltrare. թաղիք գործելը. [illegible]

Πιλητὴς - οῦ (ὁ) colui che feltra. թաղիք գործող. [illegible]

Πιλητικὸς - ή - όν. pertinente a feltrare. թաղիք գործելու պատկանած. [illegible]

Πιλητὸς - ή - όν. feltrato. թաղիքի պէս թանձրացեալ. [illegible]

Πιλίδιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Πιλίον.

Πίλινος - η - ον. fatto di feltro. թաղիքէ շինուած. [illegible]

Πιλίον (τὸ) ὑπκρ. τ. Πῖλος. foggia, berretta (di feltro). խոյր, արտախուրակ (թաղիքէ). [illegible]

Πιλίσκος (ὁ) = Πιλίον.

Πίλναμαι (παρτ. Επιλνάμην.) avvicinarsi. մօտենալ. [illegible]

Πιλνάω - ῶ. (Χ. Μ.) avvicinare. մօտեցընել. [illegible]

Πιλοποιέω - ῶ. Μ. ήσω. fare del feltro o delle berrette, de' cappelli. թաղիք կամ խոյր՝ արտախուրակ շինել. [illegible]

Πιλοποιΐα (ἡ) l'arte di far del feltro, delle berrette, de' cappelli. թաղիք կամ խոյր շինելու արհեստը. [illegible]

Πιλοποιὸς (ὁ) che fà del feltro, cappellajo. թաղիք շինող, խոյրարար. [illegible]

Πῖλος (ὁ) feltro. 2. berretta, cappello. թաղիք. 2. արտախուրակ, խոյր. [illegible]. 2. [illegible]

Πιλοφορέω - ῶ. Μ. ήσω. portare una berretta in testa. գլուխը արտախուրակ կրել. [illegible]

Πιλοφόρος (ὁ, ἡ) che porta alla testa una berretta. գլուխը արտախուրակ կրող. [illegible]

Πιλόω - ῶ. Μ. ώσω. = Πιλέω.

Πιλώδης - εος (ὁ, ἡ) simile al feltro. թաղիքի նման. [illegible]

Πίλωσις - εως (ἡ) = Πίλησις.

Πιλωτὸς - ή - όν. = Πιλητός.

Πιμελὴ (ἡ) grasso, grassezza. ճարպ, պարարտութիւն. [illegible]

Πιμελὴς - έος (ὁ, ἡ) grasso. գէր, պարարտ. [illegible]

Πιμπλάνω καὶ Πιμπλάω - ῶ. Χ καὶ

Πιμπλέω καὶ

Πίμπλημι. Μ. πλήσω. empiere. լեցընել. [illegible] (*κυρ. καὶ μτφρ.*)

Πιμπράω - ῶ Χ καὶ

Πίμπρημι. Μ. πρήσω. abbruciare, ardere. 2. gonfiare. վառել, էրել. 2. ուռեցընել. [illegible]. 2. [illegible]

Πινακίδιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Πινακὶς ἢ τοῦ

Πινάκιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Πίναξ. tavoletta, scodella, catino. պզտիկ տախտակ՝ պնակիտ, պզտիկ սկուտեղ, պուտուկ. [illegible]

Πινακὶς - ίδος (ἡ) tavoletta da scrivere. (*Λατ.* pugillares). վրան գիր գրելու տախտակ, պնակիտ. [illegible]

Πινακίσκιον (τὸ) ὑπκρ. τοῦ

Πινακίσκος (ὁ) ὑπκρ. τ. Πίναξ.

Πινακογραφέω - ῶ. Μ. ήσω. scrivere o dipingere sopra una tavoletta. պնակիտի վրայ գրել կամ գծագրել. [illegible]

Πινακογραφία (ἡ) disegno della tavola geografica. աշխարհագրական աղիւսակաց գծագրութիւն. [illegible] (*συνεκδχ.*) carta geografica. աշխարհացոյց. [illegible]

Πίναξ - ακος (ὁ) tavola. 2. tavoletta da scrivere o da dipingere. 3. tavola de' libri, indice. տախտակ. 2. գրելու կամ գծագրելու տախտակ, պնակ. 3. գրքի ցանկ. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]

Πιναρὸς - ὰ - όν. sporco. աղտեղի. [illegible]

Πιναρόω - ῶ. Μ. ώσω. sporcare. աղտեղել. [illegible]

Πίννα ἢ Πίννη - ης (ἡ) pinna, penna marina (sorta di conchiglia). պինայ (տե-

տակ մը ծովու խեցի)․ փինեղ (պիր նէվ տէնիզտէն չըգար գապուգլու պէօճէկ)։
Πιννοτήρης-ου (ὁ) pinnotera (piccolo gambero, che si trova dentro la pinna). պինաապահ (պինայ խեցիին մէջ գտնուող պզտիկ խեչափառ)․ փինեղ պէօճէյի (փինեղին իչինտէ պուլունան ուֆագ պիր լէնկէճ)։
Πιννοφύλαξ-ακος (ὁ) = *Πιννοτήρης.*
Πιννώδης-εος (ὁ, ἡ) simile alla pinna. պինայի նման․ փինեղէ պէնզէր։
Πῖνον (τὸ) birra. գարեջուր․ արփա սույու։
Πίνος (ὁ) lordura. մրոտութիւն, աղտ․ փիսլիք, մուրտարլըգ, քիր։
Πινόω-ῶ. Μ. ώσω. sporcare. աղտեղել, մրոտել․ փիսլէմէք, մուրտարլամագ։
Πινὺς-ύος καὶ
Πίνυσις-ιος (ἡ) prudenza. խոհեմութիւն․ դիրայէթ, հուշեարլըգ։
Πινύσκω ἢ Πινύσσω. Μ. πινύσω. ammonire, dare de' buoni consigli. խրատել, բարի խրատներ տալ․ էօյիւտլէմէք, էյի նասիհաթլար վէրմէք։
Πινυτὴ ἢ Πινυτὴς-ῆτος (ἡ) sapienza, prudenza. իմաստութիւն, խոհեմութիւն․ իլիմտարլըգ, հուշեարլըգ։
Πινυτὸς-ὴ-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-υτῶς. sensato, prudente. հանճարեղ, խոհեմ․ ագըլլըյէր, դիրայէթլի։
Πινύω. Μ. ύσω. = Πινύσκω.
Πίνω. Μ. πίομαι ἢ πιοῦμαι. bevere. խմել․ իչմէք։
Πινώδης-εος (ὁ, ἡ) = *Πιναρός.*
Πινωδία (ἡ) sporcizia. մրոտութիւն, աղտեղութիւն․ փիսլիք, մուրտարլըգ։
Πῖον (τὸ) grasso. 2. crema. 3. burro. պարարտ իւղ․ 2․ սեր․ 3․ կոգի․ եաղլը նէսնէ․ 2․ գայմագ․ 3․ թէրէ եաղը։
Πιότης (ἡ) grassezza. պարարտութիւն․ եաղլըլըգ, սէմիզլիք։
Πίπερι (τὸ) = *Πέπερι.*
Πιπερὶς-ίδος (ἡ) l'albero che produce il pepe. պղպեղի ծառ․ պիպէր աղաճը։
Πιπίσκω. Μ. πίσω. dare a bere. խմցընել․ իչիրմէք։
Πιπλάω-ῶ καὶ Πίπλημι × *ἀντὶ Πίμπλημι.*
Πιππίζω. Μ. ίσω. pigolare. ճռուողել․ ճիվիլ ճիվիլ էօթմէք։
Πίππος (ὁ) pulcino. 2. piccione. թռչնոց ձագ․ 2․ աղաւնեակ․ գուշ եավրուսու․ 2․ կէօկէրճին եավրուսու։
Πίπρα (ἡ) = *Πιπώ.*
Πιπράσκω. Μ. περάσω. vendere. ծախել․ սաթմագ։
Πιπράω-ῶ καὶ Πίπρημι καὶ
Πιπρήσκω Ἰων. ἀντὶ Πιπράσκω.
Πίπτω. Μ. πεσοῦμαι. cadere. 2. morire. ինկնալ․ 2․ մեռնիլ․ տիւշմէք․ 2․ էօլմէք։
Πιπὼ-όος-οῦς (ἡ) sorta d'uccello. տեսակ մը թռչուն․ պիր նէվ գուշ։
Πίσον (τὸ) ἢ
Πίσος καὶ Πίσσος (ὁ) pisello. ոլոռն․ պէզէլյա։
Πίσσα-ης (ἡ) pece. ձիւթ․ գաթրան։
Πισσαλιφὴς-έος (ὁ, ἡ) impeciato. ձիւթով ծեփուած․ գաթրանլանմըշ։
Πισσάσφαλτος (ἡ) pissasfalto. կուպրով խառնըւած ձիւթ․ զիֆթ իլէ գարըշըգ գաթրան։
Πισσέλαιον (τὸ) olio di pece. ձիւթի եղ․ գաթրան եաղը․ = *τῷ προηγ.*
Πισσήεις-εσσα-εν καὶ
Πισσήρης-εος (ὁ, ἡ) *καὶ*
Πισσηρὸς-ὰ-όν. = Πίσσινος ἢ Πισσώδης.
Πισσίζω. Μ. ίσω. essere simile alla pece. ձիւթի նմանիլ․ գաթրանա պէնզէմէք։
Πισσινος-η-ον. fatto di pece. ձիւթէ շինուած․ գաթրանտան եափըլը։
Πισσοειδὴς-έος (ὁ, ἡ) simile alla pece. ձիւթի նման․ գաթրանէ պէնզէր։
Πισσόκηρος (ὁ) pissocero, pegola (una specie di cera colla quale le api incrostano al di dentro delle loro arnie). ակն մոմ (տեսակ մը մեղրամոմ, որով մեղուները փեթակին ներսի դին կըծեփեն)․ քիրադօզու, փիրէտօզու (պիր նէվ գուլ մօմու՝ անը իլէ արըլար գօվանըն եախօտ սէփէթին իչ թարաֆընը սըվարլար)։
Πισσοκώνητος (ὁ, ἡ) impeciato. ձիւթով օծուած․ գաթրանլանմըշ։
Πισσοκωνία (ἡ) impeciatura. ձիւթով օծելը․ գաթրանլամա։
Πίσσος (ὁ) = *Πίσος.*
Πισσοτρόφος (ὁ, ἡ) che produce della pece. ձիւթ բերող․ գաթրան հասըլ էտէն։
Πισσουργὸς (ὁ) che cuoce della pece. ձիւթ եփող․ գաթրան գայնադան։
Πισσόω-ῶ. Μ. ώσω. impeciare. ձիւթով օծել․ գաթրանլամագ։
Πισσώδης-εος (ὁ, ἡ) pieno di pece. 2. simile alla pece. ձիւթով լեցուն․ 2․ ձիւթի նման․ գաթրան իլէ տօլու․ 2․ գաթրանէ պէնզէր։
Πίσσωσις-εως (ἡ) impeciatura. ձիւթով օծելը․ գաթրանլամա։
Πισσωτὴς-οῦ (ὁ) impeciatore. ձիւթով օծող․ գաթրանլայան։
Πισσωτὸς-ὴ-όν. impeciato. ձիւթով օծեալ․ գաթրանլանմըշ։
Πιστάκη (ἡ) pistacchio (albero). դամասկեան փստղենի․ շամ ֆըստըղը աղաճը։
Πιστάκιον (τὸ) pistacchio. դամասկեան փստուղ․ շամ ֆըստըղը։
Πιστευτικὸς-ὴ-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-ικῶς. credulo. դիւրահաւատ․ թէզ ինանըր։
Πιστευτὸς-ὴ-όν. creduto, consegnato. հաւատացուած, յանձնըւած․ ինանըլմըշ, թէսլիմ օլունմուշ։
Πιστεύω. Μ. εύσω. credere, prestare fede. 2. confidare. 3. consegnare, affidare. հաւատալ, հաւատս ընծայել․ 2․ վստահիլ, ապաւինիլ․ 3․ յանձնել, հաւատալ․ ինանմագ, ինամ էթմէք․ 2․ կիւվէնմէք, էմնիյէթ էթմէք․ 3․ թէսլիմ էթմէք, ինանմագ։
Πιστὴρ (ὁ) = *Ποτιστήρ.*
Πιστήριον (τὸ) = *Ποτιστήριον.*
Πιστικὸς-ὴ-όν. persuasivo. 2. fedele. համոզիչ․ 2․ հաւատարիմ․ իգնա էտիճի․ 2․ ինամտար, սադըգ։
Πιστικὸς-ὴ-όν. liquido, potabile. հեղուկ, խմելու․ սուլու, իչիլիր։
Πίστις-εως (ἡ) fede, credenza. 2. sicurezza, confidenza. 3. credito, autorità. 4. giuramento, promessa. հաւատք․ 2․ ապահովութիւն, վստահութիւն կամ հաւատարմութիւն․ 3․ համարում, յարգ․ 4․ երդում, խոստում․ տին, իման․ 2․ էմնիյէթ, էմնիյէթ եախօտ ինամտարլըգ․ 3․ իթիպար․ 4․ եէմին, ահտ, իգրար։

Πιστοποιέω-ῶ. M. *ήσω.* attestare. վկայել. շահատէթլիք վէրմէք:

Πιστοποίησις-εως (ἡ) attestazione. վկայութիւն. շահատէթ:

Πιστοποιὸς (ὁ, ἡ) attestatore. վկայող. շահատէթլիք վէրէն:

Πιστὸς-ὴ-όν. fedele. 2. credibile, probabile. հաւատարիմ. 2. հաւատալու, հաւանական. էմանէթքար, սատըգ. 2. ինանըլըր, մուհթէմէլ. (*ἐκκλησ.*) *Πιστοὶ* (οἱ) i fedeli, i Cristiani. հաւատացեալք, Քրիստոնեայք. Հազրէթի Իսայա ինանանլար, Քրիսթիանլըր:

Πιστὸς-ὴ-όν. potabile. խմելու. իչիլէճէք:

Πιστότης (ἡ) fedeltà. հաւատարմութիւն. էմանէթքարլըգ, սատագաթ:

Πιστόω-ῶ. M. *ώσω.* dimandare a qualcuno pegno, sicurtà della sua fede, far promettere la sua fede. մեկեն գրաւական ուզել՝ խօսք առնել. պիրինէրտէն րէհին իստէմէք՝ սէօզ ալմագ. 2. = *Πιστοποιέω.*

Πίστωμα (τὸ) prova, testimonianza, conferma. փորձ, վկայութիւն, հաստատութիւն. թէճրիպէ, շահատէթ, թասդիքլիք:

Πιστῶς, ἐπίῤ. fedelmente. հաւատարմութեամբ. էմանէթքարլըգ՝ սատագաթ իլէ:

Πίστωσις-εως (ἡ) confermazione, attestazione. հաստատութիւն, վկայութիւն. թասդիքլիք, շահատէթ:

Πιστωτικὸς-η-όν. confermativo. հաստատողական. մուգավվի:

Πισύγγιον (τὸ) la bottega del ciabattiere. Հին հողաթափներ կարկատողի կրպակ. էսքիճի թիւքեանը:

Πίσυγγος (ἴσ. ὀρθότ. *Πίσσυγγος*)-ου (ὁ) ciabattino. Հին հողաթափներ կարկատող. էսքիճի:

Πίσυνος (ὁ, ἡ) che si confida, confidente. վստահացեալ, ապաւինեալ. կիւվէնմիշ, սըղընմըշ:

Πιτνάω-ῶ καὶ Πίτνημι × *ἀντὶ Πετάννυμι.*

Πιτνέω-ῶ. × *ἀντὶ Πίπτω.*

Πίττα-ης (ἡ) *Ἀττ. αντί Πίσσα.*

Πιττάκιον (τὸ) empiastro. 2. indice, tavola d'un libro. սպեղանի. 2. գրքի ցանկ. եագը. 2. ֆիհրիսթ:

Πιττάσφαλτος, Πιττουργός κτλ. Ἀττ. ἀντὶ Πισσάσφαλτος, Πισσουργός κτλ.

Πιτυΐς-ΐδος (ἡ) picea, zampino. 2. pinocchio. մախր. 2. կոնոն. չամ աղաճը. 2. չամ ֆըստըղը:

Πιτυλεύω. M. *εύσω.* far del rumore battendo le mani o i piedi. ձեռքերը կամ ոտքերը զարնելով փաթթուոց ընել. էլլէրինի եախօտ այագլարընը վուրարագ շամաթա էթմէք:

Πιτυλίζω. M. *ίσω.* = *τῷ προηγ.*

Πιτύλισμα (τὸ) = *Πίτυλος.*

Πίτυλος (ὁ) strepito, romore (dell' acqua agitata dai remi) scricchiolata. շառաչիւն, շաչիւն, կարկաչիւն (որ թիակները ջուրը խոթելու հանելու ատեն կ'ըլլայ), ճկահիւն. շամաթա, գաթըրտը, շարըլտամա (քիւրէքլէրտէն չալգանըլան սույուն), չաթըրտը:

Πιτυοτρόφος (ὁ, ἡ) che produce della picea. մարխ ծառը բուսցընող. չամ աղաճը հասըլ էտէն:

Πιτύρινος-η-ον καὶ

Πιτύριος-α-ον. fatto di crusca. (ալիւրի) թեփէ շինուած. (ուն) քէփէքինտէն եափըլը:

Πίτυρον (τὸ) crusca (della farina). 2. forfora. թեփ (ալիւրի). 2. գլխու թեփ. ուն քէփէյի. 2. պաշ քէփէյի, պաշ քիրի:

Πιτυρώδης-εος (ἡ) simile alla crusca. թեփի նման. քէփէյէ պէնզէր:

Πίτυς-υος (ἡ) pino. փիճի. չամ աղաճը:

Πιτυώδης-εος (ὁ, ἡ) simile o pieno di pini. փիճիի նման կամ փիճիով լեցուն. չամա պէնզէր եախօտ չամ իլէ տօլու:

Πιτυὼν-ῶνος (ὁ) pineto. փիճիի անտառ. չամլըգ:

Πιφαύσκω (X. M.) manifestare, narrare, dire. յայտնել, պատմել, զրուցել. պէյան թէպլիղ էթմէք, նագըլ վագ էթմէք, սէօյլէմէք:

Πίων-ονος (ὁ, ἡ) grasso. 2. fertile. 3. abbondante, ricco. գէր, պարարտ. 2. բեղմնաւոր, արգասաւոր. 3. առատ, հարուստ. եաղլը, սէմիզ. 2. հասըլլը, պէրէքէթլի. 3. պօլ, զէնկին, չէշիթլի: (*οὐσ. οὐδ.*) *Πίον* (τὸ) = *Πίαρ.*

Πλαγὰ-ᾶς (ἡ) *Δ. ἀντὶ Πληγή.*

Πλάγγος (ὁ) una specie d' aquila. տեսակ մը արծիւ. պիր նօյ գարթալ գուշու:

Πλαγγὼν-όνος (ὁ) fantoccio, burattino (di cera ecc.). պաճուճապատանք (մեղրամոմէ ու ուրիշ ատոր նման բաներէ). գուգլա, պալ մօմունտան վէ սայըր պունա պէնզէր նէսնէլէրտէն եափըլը օյունճագլար:

Πλαγιάζω. M. *άσω.* collocare obbliquamente. 2. obbliquare. խոտորնակ դնել. 2. խոտորնակ երթալ. էյրի՝ այքըրը գօմագ. 2. էյրի կիթմէք, այքըրընա վարմագ:

Πλάγιος-α ἢ ος-ον. obbliquo, traverso. խոտորնակ, շեղ. էյրի, եանտէյի, այքըրը:

Πλαγιότης (ἡ) obbliquità. խոտորնակութիւն. էյրիլիք, այքըրըլըգ:

Πλαγιοφύλαξ-ακος (ὁ) colui che custodisce i fianchi dell' armata. բանակին քովերը պահպանող. օրտունուն եանլարընը գօրույան:

Πλαγιόω-ῶ. M. *ώσω.* = *Πλαγιάζω.*

Πλαγίως, ἐπίῤ. obbliquamente, a traverso. խոտորնակի, առ ի շեղ. էյրի, եանտէյի, այքըրընա:

Πλαγκτὴρ (ὁ) vagabondo. թափառական. ավարա կէզէն:

Πλαγκτὸς-ὴ-όν. vagabondo. 2. incerto, instabile. 3. stolto. թափառական, տատանողական. 2. անյայտ, անհաստատ. 3. յիմար, մոլոր. ավարէ կէզէն. 2. տէյիշքէն, պիգարար. 3. տէլի:

Πλαγκτοσύνη (ἡ) = *Πλάνη.*

Πλαδαρὸς-ὰ-όν. molto umido, acquoso. 2. floscio, lasso, molle. շատ խոնաւ, ջրոտ. 2. կթուցեալ, թուլցած, մեղկ. փէք նէմ, սուլու. 2. տէրմանսըզ, կէվշէկ, եումուշագ:

Πλαδαρότης (ἡ) floscezza. թուլութիւն, մեղկութիւն. կէվշէքլիք:

Πλαδάρωμα (τὸ) = *Πλάδος.*

Πλαδάω ῶ. *Μ.* *ήσω.* essere troppo umido, cominciare a putrefarsi. *խիստ խոնաւ ըլլալ, փտտելու սկսիլ.* ղայէթ նէմ օլմագ, չիւրիւմէյէ պաշլամագ։

Πλάδος - εος - ους (τὸ) umidità superflua. 2. floscezza. *աւելորդ խոնաւութիւն. 2. թուլութիւն.* զիատէ նէմլիք. 2. կէվշէքլիք։

Πλάζω. *Μ.* *πλάγξω.* = *ἀντὶ Πλανάω.*

Πλαθάνη (ἡ) *καὶ*

Πλάθανον (τὸ) *καὶ*

Πλάθανος (ὁ) tavola rotonda, sulla quale si fanno i pastumi, padella. *կլոր սեղան որուն վրայ խմորեղէն կը բացուի, տապակ.* ուզէրինտէ խամուր էչէ աչըլաճագ եուվարլագ թախթա, թէփսի, թավա։

Πλαίσιον (τὸ) tutto ciò chè è in forma di mattone, quadrello. *աղիւսի ձեւով եղած իրք, երկան քառակուսի.* թուղլա պիչիմինտէ հէր պիր նէսնէ, տողրու տէօրտ քէօշէ։

Πλακερὸς - ὰ - όν. largo, ampio. *լայն, ընդարձակ.* էնլի, եայգըն։

Πλακίτης - ου (ὁ) *καὶ Πλακῖτις - ιδος* (ἡ) = *Πλακώδης.*

Πλακουντάριον (τὸ) *ὑπκρ. τ. Πλακούντιον.*

Πλακούντιον (τὸ) *ὑπκρ. τ. Πλακοῦς.*

Πλακουντοποιὸς (ὁ, ἡ) pasticciere. *քաքարագործ, պղակինդի շինող.* պէօրէքճի, պօղաչաճը։

Πλακουντώδης - εος (ὁ, ἡ) che ha la forma di focaccia. *պղակինդիի ձեւով.* պօղաչա պիչիմինտէ։

Πλακοῦς - οῦντος (ὁ) pizza, focaccia, torta. *շօթ, պղակինդի, կարկանդակ.* պիտէ, պօղաչա, պէօրէք։

Πλακώδης - εος (ὁ, ἡ) piatto, piano. 2 incrostato. *հարթ, մակերեւոյթը չիտակ. 2. կճով դրուագեալ.* տիւզ, եասսը պիր եիւզլիւ. 2. մէրմէր գաբլը։

Πλακωτὴς - οῦ (ὁ) colui che incrosta. *կճեայ տախտակներով դրուագող.* մէրմէր գաբլայան։

Πλακωτὸς - ὴ - όν. incrostato. *կճեայ տախտակներով դրուագեալ.* մէրմէր գաբլանմըշ։

Πλανάω - ῶ. *Μ.* *ήσω.* traviare, ingannare. *ճամբէ հանել, մոլորեցընել, խաբել.* եօլտան չըգարմագ, ազտըրմագ, ալտաթմագ. (πθ.) sviarsi, traviarsi, errare quà e là, sbagliarsi. *ճամբէ ելլալ, մոլորիլ, թափառիլ, սխալիլ.* եօլտան չըգմագ, ազմագ, աւարէ կէզմէք, տօլաշըգ օլմագ, եանըլմագ։

Πλάνη (ἡ) traviamento. 2. inganno, errore. *ճամբէ ելլալը, մոլորիլը. 2. խաբէութիւն, սխալանք, վրիպակ.* եօլտան չըգմա, ազմա. 2. [illegible], ղալաթ, եանըլմա։

Πλάνημα (τὸ) errore. *սխալանք, վրիպակ.* եանըլմա, ղալաթ։

Πλάνης - ητος ἢ ῆτος (ὁ) errante. *թափառական.* էօթէ պէրի կէզէն, տօլաշըգ փարան։

Πλάνησις - εως (ἡ) smarrimento di strada, sviamento. *ճամբան կորսնցընելը, մոլորիլը.* եօլու գայպ էթմէ, ազմա. = *Πλάνη.*

Πλανήτης - ου (ὁ) = *Πλανής.* *Πλανῆται* (οἱ) (*ἐνν. ἀστέρες.*) i pianeti. *մոլորակք.* սէյյարէ։

Πλανητὸς - ὴ - όν. errante, vagabondo. 2. indotto in errore. *թափառական. 2. սխալած.* աւարէ կէզէն. 2. եանըլմըշ։

Πλανόδιος-α-ον. deviato. *ճամբան կորսնցուցած, մոլորած.* եօլու շաշըրմըշ, ազմըշ։

Πλάνος (ὁ, ἡ) vagabondo. *թափառական.* աւարէ կէզէն. (*οὐσ.*) ingannatore, impostore. *խաբեբայ.* հիլէքեար, ալտատըճը. 2. = *Πλάνη.*

Πλανύττω. *Μ.* *ύξω.* = *Πλανάομαι.*

Πλὰξ - ακὸς (ἡ) tavola piana (di pietra). 2. pianura. *հարթ՝ տափարակ քար. 2. հարթ տեղ.* եասսը թաշ, եասսը տիւզ մէրմէր. 2. տիւզ եէր, օվա։

Πλάσις - εως (ἡ) formazione. *շինելը, կաղմութիւն.* եափմա, գուրմա։

Πλάσμα (τὸ) creatura. 2. finzione, invenzione. 3. trilli. *ստեղծուած, արարած. 2. հնարք, գիւտ. 3. գեղգեղում.* մախլուգ. 2. իճատ, պուլուշ. 3. նաղմէ։

Πλασματώδης - εος (ὁ, ἡ) fittizio. *կեղծ, շինծու.* եափմա, օյտուրմա։

Πλάσσω (ττω). *Μ.* *πλάσω.* formare. 2. creare. 3. inventare, immaginare, simulare. *շինել, գործել. 2. ստեղծել. 3. հնարել, երեւակայել, կեղծել.* եափմագ, չէքիւբ գօյմագ. 2. եարատմագ, խալգ էթմէք. 3. իճատ էթմէք, գըյաս էթմէք, խայալլանմագ, թէճահիւլ էթմէք։

Πλάστης - ου (ὁ) creatore. *հաստիչ, արարիչ.* խալիգ։

Πλάστιγξ - ιγγος (ἡ) il piatto della bilancia, lance. *կշեռքին աչքը՝ տափարակ պնակը.* թէրազի կէօզի։

Πλαστικὴ (ἡ) (*ἐνν. τέχνη*). la plastica. *կաւագործութիւն.* չէօմլէքճիլիք։

Πλαστογραφέω - ῶ. *Μ.* *ήσω.* contraffare una scrittura. *ձեռագրի նմանցընել, խարդախել.* էլ եազըսընը օյդուրմագ, հիլէ էթմէք։

Πλαστογραφία (ἡ) contraffazione di scrittura. 2. scritto falso, contraffatto. *ձեռագրի նմանցընելը, խարդախելը. 2. կեղծ գրուած.* էլ եազըսընը օյդուրմագլըգ, հիլէ էթմէքլիք. 2. գալփ եազը։

Πλαστογράφος (ὁ, ἡ) falsario, contraffattore di scritture. *գիր խարդախող, ձեռագրի նմանցընող.* գալփ եազը եազան, էլ եազըսընը օյդուրան։

Πλαστοκόμης - ου (ὁ) che porta della parrucca. *կեղծամ կրող.* էյրէթի սաչլը։

Πλαστολάλος (ὁ, ἡ) = *Πλαστολόγος.*

Πλαστολογέω - ῶ. *Μ.* *ήσω.* mentire, dir delle cose false. *ստել, սուտ բաներ զրուցել.* եալան սէօյլէմէք, օյդուրմագ։

Πλαστολόγος (ὁ, ἡ) bugiardo. *ստախօս.* եալան՝ եափմա նէսնէլէր սէօյլէյէն, եալանճը։

Πλαστὸς - ὴ - όν. formato. 2. finto, falso. *շինուած, գործած. 2. կեղծ, սուտ.* եափըլմըշ. 2. եափմա, օյդուրմա, եալան։

Πλαστουργέω - ῶ. *Μ.* *ήσω.* contraffare. *յարմարցընել, խարդախել.* օյդուրմագ, գալփ էթմէք։

Πλαστουργὸς (ὁ) contraffattore. *յարմարցընող.* օյդուրան, գալփ եափան. 2. = *Πλάστης.*

Πλαστῶς, *ἐπίῤ.* fintamente, simulatamente, falsamente. *կեղծելով, կեղծ՝ սուտ ըլլալով.* թէճահիւլ եօլուլէ, օյդուրմա՝ գալփ օլարագ։

Πλαταγέω-ῶ. Μ. ήσω. scoppiettare. *չառաչել. չաթլամա՝ քաթըրտը էթմէք, չաթըրտամագ:*

Πλαταγὴ (ἡ) castagnetta. *փայտէ բամբիռ. օյունճագ չալփարա. (= Κρόταλον.)* 2. = *τῷ*

Πλατάγημα (τὸ) strepito, scoppio. *չառաչիւն. չաթլամա, չաթըրտը:*

Πλαταγὼν-ῶνος (ὁ) = Πλαταγή (2).

Πλαταμὼν-ῶνος (ὁ) pianura lungo la riva. *ծովու եզրը եղող հարթ տեղ. տէնիզ քէնարընտա օլան տիւզ եէր:*

Πλατάνιος-α-ον. di platano. *սօսէ. չընար աղաճընտան:*

Πλάτανος (ἡ) platano. *սօսի (ծառ). չընար աղաճը:*

Πλατανώδης-εος (ὁ, ἡ) simile o pieno di platani. *սօսիի նման կամ սօսիով լեցուն. չընարա պէնզէր, եախօտ չընար իլէ տօլու:*

Πλατανὼν-ῶνος (ὁ) bosco di platani. *սօսիի անտառ. չընարլըգ:*

Πλάταξ-ακος (ὁ) pesce-corvo. *ագռաւաձուկ. գարղա պալըղը:*

Πλατεῖα (ἡ) ἴδε Πλατύς.

Πλατειάζω. Μ. άσω. parlare colla bocca aperta. *բաց բերնով խօսիլ. եայըգ աղըզ իլէ լաքըրտը էթմէք:*

Πλατειασμὸς (ὁ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Πλατεῖον (τὸ) tavoletta larga. *լայն տախտակի կտոր. էնլի թախթա փարչասը:*

Πλατέως, ἐπίῤ. largamente. 2. abbondantemente. *լայնութեամբ, ընդարձակ. 2. առատութեամբ. էնլիլիք իլէ. 2. պօլլուգ իլէ:*

Πλάτη (ἡ) la parte piana del remo, pala. 2. remo. *թիակին լայն կողմը. 2. թիակ. քիւրէյին էնլի եէրի՝ փալասը. 2. քիւրէք:*

Πλάτιγξ-ιγγος (ἡ) = Πλάτυγξ.

Πλατίον (τὸ) ὑποκρ. τ. Πλάτη.

Πλάτος-εος-ους (τὸ) larghezza. *լայնութիւն. էնլիլիք:*

Πλατόω-ῶ. Μ. ώσω. = Πλατύνω.

Πλάττω. Μ. πλάσω. = Πλάσσω.

Πλατυγάστωρ-ορος (ὁ, ἡ) che ha la pancia larga. *լայն փորով. էնլի գարընլը:*

Πλατυγίζω. Μ. ίσω. batter l' acqua colla pala. 2. millantarsi. *թիակին լայն դիմովը ջուրին զարնել. 2. պարծիլ. քիւրէյին փալասը իլէ սույա չարփմագ. 2. էօյիւնմէք:*

Πλατύγλωσσος (ὁ, ἡ) che ha la lingua larga. *լայն լեզուով. էնլի տիլլի:*

Πλάτυγξ-υγγος (ἡ) = Πλάτη (1).

Πλατύκαρπος (ὁ, ἡ) che produce de' frutti ampj, larghi. *լայն՝ հարթ պտուղներ բուսցնող. էնլի՝ եասը մէյվէլէր հասըլ էտէն:*

Πλατύκερκος (ὁ, ἡ) che ha la coda larga. *լայն պոչով. էնլի՝ եասը գույրուգլու:*

Πλατυκέφαλος (ὁ, ἡ) che ha la testa larga. *լայն գլխով. էնլի՝ եասը պաշլը:*

Πλατύνω. Μ. υνῶ. allargare, dilatare, estendere. *լայնցնել, փռել, տարածել. էնլիլէթմէք, եայմագ, սէրմէք, եասըլթմագ:*

Πλατύνωτος (ὁ, ἡ) che ha il dorso largo. *լայն կռնակ ունեցող. սըրթը՝ արգասը էնլի՝ եասը:*

Πλατύπους-οδος (ὁ, ἡ) che ha i piedi larghi. *լայն ոտքերով. էնլի այագլը:*

Πλατυπρόσωπος (ὁ, ἡ) che ha la faccia larga. *լայն դէմք՝ երես ունեցող. էնլի՝ եասը եիւզլիւ:*

Πλατύπυγος (ὁ, ἡ) che ha le natiche larghe. *լայն երաստան՝ ոռ ունեցող. էնլի՝ եասը տիւպլիւ՝ գէօթլիւ:*

Πλατύῤῥυμος (ὁ, ἡ) che ha delle vie, calli larghe. *լայն ճամբաներ՝ փողոցներ ունեցող. էնլի եօլլարը՝ սօգագլարը օլան:*

Πλατὺς-εῖα-ύ. largo, spazioso, ampio, vasto. *լայն, ընդարձակ. էնլի, գէնիշ:*

Πλάτυσμα (τὸ) tutto ciò che è largo, spazioso. *լայն՝ ընդարձակ իրք. էնլի՝ եասը նէսնէ:*

Πλατυσμὸς (ὁ) dilatazione, estensione. *ընդարձակութիւն, լայնութիւն. գէնիշլիք, էնլիլիք:*

Πλατυστομέω-ῶ. Μ. ήσω. = Πλατειάζω.

Πλατύστομος (ὁ, ἡ) che ha una bocca larga. *լայն բերան ունեցող. էնլի աղըզլը:*

Πλατύτης (ἡ) larghezza, spaziosità. *լայնութիւն, ընդարձակութիւն. էնլիլիք, գէնիշլիք:*

Πλατύφυλλος (ὁ, ἡ) che ha le foglie larghe. *լայն տերեւներով. էնլի եափրագլը:*

Πλατυώνυξ-υχος καὶ

Πλατυώνυχος (ὁ, ἡ) che ha le unghie larghe. *լայն եղունգներով. էնլի թըրնագլը:*

Πλέγδην, ἐπίῤ. intrecciando. *հիւսելով. էօրէրէք, էօրմէք իլէ:*

Πλέγμα (τὸ) tutto ciò ch' è intrecciato, tessuto, treccia, canestro ecc. *հիւսուած իրք, կողով եւ այլն. էօրիւլմիւշ նէսնէ, էօրկիւ, սէփէթ վէ սայիրէ:*

Πλεγματεύω. Μ. εύσω. intrecciare. *մէկ տեղ հիւսել. պիրպիրինէ էօրմէք:*

Πλεγμάτιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Πλέγμα.

Πλεθριαῖος-α-ον. d' un jugero. *մէկ լծվարի չափ. պիր տէօնիւմլիւք:*

Πλέθρον (τὸ) jugero (misura di 240 piedi di lunghezza, e di 120 piedi di larghezza). *լծվար, օրավար (240 ոտնաչափ երկան ու 120 ոտնաչափ լայն չափ). տէօնիւմ (240 այագ ուզունլուղու վէ 120 այագ էնի օլան պիր նէվի էօլչիւ):*

Πλειὰς-άδος (ἡ) pliade (costellazione). *բոյլք, բազմաստեղք (համաստեղութիւնը). իւլքէր եըլտըզը:*

Πλειονομοιρέω-ῶ. Μ. ήσω. aver più parte. *աւելի մաս ունենալ. զիյատէ հիսսէսի օլմագ:*

Πλειονότης (ἡ) la maggior parte. *աւելի մասը՝ կողմը. զիյատէսի, չօղու:*

Πλειόνως, ἐπίῤ. più. *աւելի. զիյատէ:*

Πλειότης (ἡ) = Πλειονότης.

Πλειστάκις ἢ -στακι, ἐπίῤ. più volte. *շատ անգամ. չօգ տէֆա:*

Πλεισταχόθεν, ἐπίῤ. da più parti. *շատ կողմերէ. չօգ թարաֆտան:*

Πλειστηριάζω (καὶ μσ.)-άζομαι. Μ. άσω-ομαι. aumentare il prezzo di qualche cosa messa all' incanto. *աճուրդը դրուած բանի մը գինը աւելցնել. մէզատտա պէհա արթըրմագ:*

Πλειστηριασμὸς (ὁ) offerta di prezzo mag-

giore all' incanto. *աճուրդը գին աւել-ցընելը* · [illegible]

Πλειστηρίζομαι. *Μ.* *ίσομαι.* vantarsi· *պարծիլ* · [illegible] · 2 · = *Πλειστηριάζομαι.*

Πλειστοβολέω - ῶ. *Μ.* *ήσω.* vincere qualcuno nel giuoco del girlo. *մանաւորկ քուէի խաղին մէջ մէկը յաղթել* · [illegible]

Πλειστοβολίνδα, *ἐπίῤ.* (*ώς ὄνομα.*) giuoco del girlo. *մանաւորկ* (*քուէի խաղ*) · [illegible]

Πλειστοβόλος (*ὁ*, *ἡ*) colui che vince qualcuno nel giuoco del girlo. *մանաւորկ քուէի խաղին մէջ յաղթող* · [illegible]

Πλειστοδυναμέω - ῶ. *Μ.* *ήσω.* avere maggiori forze, prevalere. *աւելի ոյժ ունենալ, աւելի զօրաւոր ըլլալ* · [illegible]

Πλεῖστος - η - ον. assaissimo, massimo (*Λατ.* plurimus). *բազմագոյն*, *յոլովագոյն*, *գերագոյն* · [illegible]

Πλειστοτόκος (*ὁ*, *ἡ*) fecondissimo. *խիստ բեղմնաւոր*, *բազմածնունդ* · [illegible]

Πλειστοφόρος (*ὁ*, *ἡ*) fertilissimo. *խիստ պտղաբեր*, *արգասաւոր* · [illegible]

Πλείων - ονος (*ὁ*, *ἡ*) (*συγκρ.* *τ.* *Πολύς*). più. *աւելի* · [illegible]

Πλειὼν - ῶνος (*ὁ*) anno. *տարի* · [illegible]

Πλέκος - εος - ους (*τὸ*) = *Πλέγμα.* canestro. *կողով* · [illegible]

Πλεκτάνη (*ἡ*) intrecciatura. 2. branche di polipi. *հիւսուած* · 2 · *պողիպոդի թաթերը* · [illegible] · 2 · [illegible]

Πλεκτὸς - ὴ - όν. intrecciato, tessuto. *հիւսուած* · [illegible] (*οὐσ.*) *Πλεκτὴ* (*ἡ*) = *Πλεκτάνη* (1).

Πλέκω. *Μ.* *πλέξω.* trecciare, tessere. *հիւսել* · [illegible]

Πλέξις - εως (*ἡ*) intrecciamento. *հիւսելը* · [illegible]

Πλέον, *ἐπίῤ.* più. *աւելի* · [illegible]

Πλεονάζω. *Μ.* *άσω.* avanzare, esser superfluo. 2. oltrepassare i limiti della moderazione, abusarsi, far un soverchio uso. *աւելնալ*, *աւելորդ ըլլալ* · 2 · *չափէ դուրս ելլել*, *գէշի՝ չարաչար գործածել* · [illegible] · 2 · [illegible]

Πλεονάκις, *ἐπίῤ.* spesso, sovente. *ստէպ ստէպ*, *յաճախագոյնս* · [illegible]

Πλεονασμὸς (*ὁ*) superfluità, abbondanza. 2. pleonasmo (figura grammatica). *աւելորդութիւն*, *առատութիւն* · 2 · *աւելորդաբանութիւն* (*քերականական ձեւ մըն է*) · [illegible] · 2 · [illegible]

Πλεοναστικὸς - ὴ - όν. superfluo. *աւելորդ* · [illegible]

Πλεοναχῶς, *ἐπίῤ.* in più maniere. *շատ կերպով* · [illegible]

Πλεονεκτέω - ῶ. *Μ.* *ήσω.* avere di più, esser superiore, prevalere, superare. 2. cercar d' acquistare più di quello che conviene, essere avaro. *աւելի ունենալ*, *գերազանցել*, *վրայ ելլել* · 2 · *վայլածէն աւելի՝ չափէ դուրս փաստըկելու նայիլ*, *ագահ ըլլալ* · [illegible] · 2 · [illegible]

Πλεονέκτημα (*τὸ*) prerogativa, privilegio. *արտօնութիւն*, *առանձնաշնորհութիւն* · [illegible]

Πλεονέκτης - ου (*ὁ*) avido, avaro, usurpatore. *անյագ*, *ագահ*, *զրաւիչ* · [illegible]

Πλεονεκτικὸς - ὴ - όν. proprio ad un avaro. *ագահի յատուկ* · [illegible] · — *ικῶς*, *ἐπίῤ.*

Πλεονεξία (*ἡ*) avidità, avarizia. 2. prerogativa. *անյագութիւն*, *ագահութիւն* · 2 · *արտօնութիւն* · [illegible] · 2 · [illegible]

Πλεόνως, *ἐπίῤ.* = *Πλειόνως.*

Πλέος - α καὶ α - ον. *Πλήρης.*

Πλευμονία, *Πλεύμων* *κτλ.* = *Πνευμονία*, *Πνεύμων* *κτλ.*

Πλευρὰ - ᾶς (*ἡ*) fianco, lato. *կող*, *կուշտ*, *քով*, *կողմն* · [illegible]

Πλευρίτης - ου (*ὁ*) laterale. *կողմնական* · [illegible]

Πλευριτικὸς - ὴ - όν. pleuritico. *կշտացաւութեան ընկած* · [illegible]

Πλευρῖτις - ιδος (*ἡ*) (*ἐνν.* *νόσος*). pleuritide, pleurisia, dolor di fianco. *կշտացաւութիւն* · [illegible]

Πλευρόθεν, *ἐπίῤ.* dal fianco, d' un lato. *քովէն* · [illegible]

Πλευρὸν (*τὸ*) *σπντρ.* *ἀντὶ* *Πλευρά.*

Πλεύσιμος - η - ον. navigabile. *նաւարկելի* · [illegible]

Πλεῦσις - εως (*ἡ*) navigazione. *նաւարկութիւն* · [illegible]

Πλευστικὸς - ὴ - όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) *- ικῶς.* = *Πλεύσιμος.*

Πλέω. *Μ.* *πλεύσομαι.* *Ἀττ.* *πλευσοῦμαι.* navigare. *նաւել*, *նաւարկել* · [illegible]

Πλέων - ονος (*ὁ*, *ἡ*) *Ἀττ.* *ἀντὶ* *Πλείων.* (*συγκτ.* *τ.* *Πολύς*).

Πλέων - ουσα - ον. *μτχ.* *τ.* *Πλέω.*

Πλέως - ω (*ὁ*, *ἡ*) *Ἀττ.* *ἀντὶ* *Πλέος.*

Πλήγανον (*τὸ*) bastone. *գաւազան* · [illegible]

Πληγὴ (*ἡ*) ferita, piaga. 2. colpo. *խոց*, *վէրք* · 2 · *հարուած* · [illegible] · 2 · [illegible]

Πλῆγμα (*τὸ*) = *Πληγή.*

Πληγμὸς (*ὁ*) = *Ἀποπληξία.*

Πλῆθος - εος - ους (*τὸ*) moltitudine. *բազմութիւն*, *ամբոխ* · [illegible]

Πληθρίον (*τὸ*) timone d' un battello. 2. remo grande, che serve di timone a' battelli. *նաւակի ղեկ* · 2 · *մեծ թի՝ որ ղեկի տեղ կըգործածեն նաւակները* · [illegible] · 2 · [illegible]

Πληθυντικὸς - ὴ - όν. che può moltiplicare, aumentare. 2. plurale (numero).

բազմապատկել՝ աւելցընել կրցող. 2. յոքնակի (թիւ). չօղալդըճը, արթըրըճը. 2. չօգ (շօյը)։
Πληθυντικῶς, *ἐπίῤ.* pluralmente. յոքնակի թուով. չօգ իլէ։
Πληθύνω. *M.* *υνῶ*. moltiplicare, aumentare. բազմապատկել, աւելցընել. չօղալթմագ, արթըրմագ։
Πληθὺς - ύος (ἡ) *Ἰων.* *ἀντὶ* *Πλῆθος*. popolo. ժողովուրդ. գալապալըգ։
Πληθυσμὸς (ὁ) aumento, moltiplicamento, abbondanza. աւելնալը, բազմապատկելը, առատութիւն. արթմա, չօղալմա, պօլլուգ, զէնկինլիք։
Πληθύω (καὶ μσ.) - *ύομαι*. *M.* *ύσω - ομαι*. abbondare. լեցուն առատ ըլլալ. պօլ պօլ օլմագ։
Πλήθω (*παρτ.* *ἔπληθον* καὶ *πρκ.* *ἀντὶ* *ἐνστ.* *Πέπληθα* καὶ *πλέον* οὐ.) esser pieno, esser colmo. լեցուն ըլլալ. տօլու օլմագ։
Πληθώρα - ας (ἡ) pienezza. 2. pletora, abbondanza di umori e di sangue. լիութիւն. 2. հիւթոց ու արեան առատութիւն. տօլկունլուգ. 2. խըլթ վէ գան պոլլուղու։
Πληθωρέω - ῶ. καὶ *Πληθωρέομαι - οῦμαι*. *M.* *ήσομαι*. = *Πλήθω*.
Πληθώρη (ἡ) *Ἰων.* *ἀντὶ* *Πληθώρα*.
Πληθωρικὸς - ἡ - όν. pletorico. հիւթերը ու արեանը առատացած՝ շատցած. խըլթլարը վէ գանը չօղալմըշ արթմըշ։
Πλήκτης - ου (ὁ) che batte. 2. pungente, maldicente. զարնող. 2. խօթող լեզուով, չարախօս. վուրան. 2. տօգունան, գաթըղըն տէօղրուճու։
Πληκτίζομαι. *M.* *ίσομαι*. rissare, esser alle mani. 2. battersi il petto. կռուիլ, ծեծկըւիլ. 2. ծեծուիլ, կուրծքը զարնել. գավկալաշմագ, տէօյիւշմէք, էլլէշմէք, էլէշմէք. 2. տէօյիւնմէք, կէօգսիւնէ վուրմագ։
Πληκτικὸς - ἡ - όν. (καὶ *ἐπίῤ.*) - *ικῶς*. piccante, pungente. խայթող. տօգունագան։
Πληκτὸς - ἡ - όν. battuto, colpito. զարնըւած. վուրուլմուշ։
Πλῆκτρον (τὸ) frusta. 2. sprone. 3. sprone di gallo. 4. plettro, archetto. խարազան. 2. մտրակ. 3. աքլորի կոլու. 4. կնդնդոց. գամչը. 2. մահմուզ. 3. խօրօզ մահմուզու. 4. չէկմէնէ, սազ թէլի, մըզրապ։
Πλήκτωρ - ορος (ὁ) × *ἀντὶ* *Πλήκτης*.
Πλημμέλεια (ἡ) difetto, errore, mancanza, peccato. պակասութիւն, սխալանք, յանցանք, մեղք. գուսուր, յանլըշ, գապահաթ, խաթա։
Πλημμελέω - ῶ. *M.* *ήσω*. peccare, mancare. մեղանչել, սխալել. խաթա էթմէք, էքսիկլիք էթմէք։
Πλημμέλημα (τὸ) peccato, delitto. մեղք, յանցանք. կիւնահ, խաթա, գապահաթ։
Πλημμελὴς - έος (ὁ, ἡ) riprensibile, colpabile. 2. inconveniente, smoderato. յանդիմանելի, յանցաւոր. 2. անվայել, անպատեհ, չափէ դուրս. եագըշըգսըզ, հատտընտան տըշարը. 2. գապահաթլը. 2. չափսըզ. ― *ελῶς*, *ἐπίῤ.*

Πλημμέλησις - εως (ἡ) il commettere un peccato, un delitto. մեղք՝ յանցանք գործելը. խաթա՝ գապահաթ իշլէմէք։
Πλήμμυρα (ἡ) inondazione del mare. ծովուն աւելնալը՝ հեղեղելը. տէնիզին թաշմասը։
Πλημμυρέω - ῶ. *M.* *ήσω*. traboccare. յորդել. թաշմագ։
Πλημμυρὶς - ίδος (ἡ) = *Πλήμμυρα*.
Πλημμύρω. *M.* *υρῶ*. = *Πλημμυρέω*.
Πλήμνη (ἡ) la buca ch' è al mezzo delle ruota. անուին մէջ տեղը եղող ծակը. թէքէրլէկին օրթասընտագի տէլիկ։
Πλήμυρα (καὶ τὰ ἀπ' αὐτοῦ,) ἴδε *Πλήμμυρα*.
Πλὴν, *ἐπίῤ.* ἢ *πρόθ.* eccetto. 2. ma, però. բաց ի, զատ. 2. բայց, սակայն. մատա, պաշգա. 2. ամմա, լաքին։
Πλὴξ - ηγὸς (ὁ) = *Βουπλήξ*.
Πλῆξις - εως (ἡ) battitura, percossa. զարկուած, հարուած. վուրուշ, տարպէ։
Πλήρης - εος (ὁ, ἡ) pieno, colmo. 2. completo. լեցուն. 2. կատարեալ. տօլու. 2. թէմամ, թէքմիլ։
Πληρότης (ἡ) pienezza. լիութիւն. տօլկունլուգ։
Πληροφορέω - ῶ. *M.* *ήσω*. persuadere, convincere. համոզել, ըմբռնել. գանտըրմագ, իլզամ էթմէք. (συνήθ. εὔχρησ. τὸ μσ. ἢ πθ.) esser persuaso, informarsi, sapere di certo. համոզուած ըլլալ, տեղեկանալ, ստոյգ գիտնալ. գանդըրմըշ օլմագ, ուղուն օլմագ, խապէրտար օլմագ, էօյրէնմէք, սահիհ պիլմէք։
Πληροφορία (ἡ) convincimento. համոզումն. իլզամ, գանաաթ։
Πληρόω - ῶ. *M.* *ώσω*. empiere. 2. saziare. 3. supplire. 4. pagare. 5. effettuare. լեցընել. 2. կշտացընել. 3. պակասը լեցընել. 4. վճարել. 5. ի գործ դնել. տօլտուրմագ. 2. տօյուրմագ. 3. էքսիկինի տօլտուրմագ. 4. էօտէմէք. 5. եէրինէ կէթիրմէք։
Πλήρωμα (τὸ) l' equipaggio d' una nave. 2. il contingente. նաւաստիք. 2. մաս, բաժին. կէմի խալգը. 2. փայ, հիսսէ. 3. = *τῷ*.
Πλήρωσις - εως (ἡ) l' azione d' empiere. 2. pienezza. 3. compimento. 4. pagamento. լեցընելը. 2. լիութիւն. 3. կատարումն, լրումն. 4. վճարումն. տօլտուրմա. 2. տօլկունլուգ. 3. թէքմիլլիք, թէմամլըգ. 4. էօտէմէ։
Πληρωτὴς - οῦ (ὁ) che empisce. 2. colui che effettua, adempisce. լեցընող. 2. կատարող, լրացընող. տօլտուրան. 2. թէմամլայան, թէքմիլ էտէն։
Πληρωτικὸς - ἡ - όν. proprio ad empiere, effettuare. լեցընելու՝ կատարելու յատուկ. տօլտուրմայա՝ թէմամլամայա մախսուս։
Πλησία ἴδε *Πλησίος*.
Πλησιάζω. *M.* *άσω*. avvicinarsi. մօտենալ, մերձենալ. եագլաշմագ։
Πλησίαλος (ὁ, ἡ) = *Παραθαλάσσιος*.
Πλησιασμὸς (ὁ) avvicinamento. 2. coito, commercio carnale. մերձենալը. 2. մարմնեղէն մերձաւորութիւն, խառնակ. եագլաշմա. 2. մուպաշէրէթ։

Πλησιαστὴς - οῦ (ὁ) vicino. մերձաւոր. եագընտա օլան։

Πλησιόθεος (ὁ, ἡ) che s' avvicina a Dio, prossimo a Dio. Աստուծոյ մերձաւոր. Ալլահա եագըն։

Πλησίοικος (ὁ, ἡ) che abita vicino. մօտերը բնակող. եագըն պիր մահալլէ աատէն օլան։

Πλησίον, ἐπίῤ. vicino, appresso. մօտ, մերձ, քովը. եագընտա, եանընտա։

Πλησίος - α - ον. vicino, prossimo. մօտ, մերձ, քովը եղող. եագըն, եանընտա պուլունան. *Πλησία*, ἐπίῤ. = *Πλησίον*.

Πλησιόχωρος (ὁ, ἡ) contiguo, finitimo. մերձաւոր, կից, սահմանակից. պիթիշիք, սընըրտաշ։

Πλησίστιος (ὁ, ἡ) che empie, gonfia le vele. առագաստները լեցնող՝ ուռեցնող. եելքէնլէրի տօլտուրան՝ շիշիրէն։

Πλησιφαὴς - έος (ὁ, ἡ) pieno di lume, luminosissimo. լուսով լեցուն, խիստ լուսաւոր. նուրլա տօլու, չօք նուրլու։

Πλησίφωτος (ὁ, ἡ) = *Πλησιφαής*.

Πλῆσμα (τὸ) ciò che serve ad empiere. լեցնելու յարմար. տօլտուրմաղա տայիր նէսնէ։

Πλήσμη (ἡ) = *Πλήμμυρα*.

Πλήσμιος - α ἢ ος - ον. che empie, sazia, sazievole. լեցնող, կշտացնող. տօլտուրան, տօյուրան։ — ίως, ἐπίῤ.

Πλησμονὴ (ἡ) sazietà. 2. abbondanza. կշտութիւն, յագուրդ. 2. առատութիւն. տօգլուգ. 2. պոլլուգ, պօլլուգ։

Πλήσσω (ττω.) Μ. πλήξω. battere, percuotere, colpire, ferire. զարնել, հարկանել, խոցել. վուրմագ, չարփմագ, եարալամագ։

Πλίγμα (τὸ) passo. 2. salto. քայլ. 2. ցատկելը. ատըմ. 2. սըչրայըշ. 3. = *Πλιχάς*.

Πλινθεία (ἡ) costruzione di mattoni. աղիւս շինելը. քէրպիչ եափմագ։

Πλινθεῖον (τὸ) luogo ove si fanno i mattoni. աղիւս շինելու տեղ. քէրպիչ եափըլան մահալ։

Πλίνθευσις - εως (ἡ) l' azione di fare de' mattoni. աղիւս շինելը. քէրպիչ եափմագ։

Πλινθευτὴς - οῦ (ὁ) mattoniero. աղիւսագործ. քէրպիչճի։

Πλινθεύω. Μ. εύσω. fare de' mattoni. 2. ammattonare. աղիւս շինել. 2. աղիւսով յատակել. քէրպիչ եափմագ. 2. քէրպիչ իլէ տէօշէմէք։

Πλινθηδὸν, ἐπίῤ. in forma di mattone. աղիւսի ձեւով. քէրպիչ պիչիմինտէ։

Πλινθιακὸς - ὴ - όν. pertinente al mattone. աղիւսի յարմար. քէրպիչէ տայիր։

Πλίνθινος - η - ον. di mattone. աղիւսէ. քէրպիչտէն։

Πλινθίον (τὸ) tutto ciò che ha la forma d' un mattone, quadrato come il mattone. աղիւսի ձեւ ունեցող իրը, աղիւսի պէս քառակուսի. քէրպիչ պիչիմինտէ օլան պիր նէսնէ, քէրպիչ կիպի տէօրթ քէօշէլի օլան շէյ։

Πλινθὶς - ίδος (ἡ) ὑπκρ. τ. *Πλίνθος*.

Πλινθοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma di mattone. աղիւսի ձեւով. քէրպիչ պիչիմինտէ։

Πλινθοποιία (ἡ) = *Πλινθεία*.

Πλίνθος (ἡ) mattone. աղիւս. քէրպիչ. (μτνμ.) verga d' oro, d' argento. (*Γαλλ.* lingot). արծաթոյ ոսկւոյ ձոյլ. քիւլչէ։

Πλινθουλκὸς (ὁ, ἡ) = *Πλινθουργός*.

Πλινθουργέω - ῶ. Μ. ήσω. fare, costruire de' mattoni. աղիւս շինել. քէրպիչ եափմագ։

Πλινθουργία (ἡ) il mestiere del mattoniero. աղիւսագործութիւն. քէրպիչճիլիք։

Πλινθουργὸς (ὁ, ἡ) mattoniero. աղիւսագործ. քէրպիչճի։

Πλινθοφορέω - ῶ. Μ. ήσω. portare de' mattoni. աղիւս կրել. քէրպիչ թաշըմագ։

Πλινθόω - ῶ. Μ. ώσω. costruire di mattoni. 2. ammattonare. աղիւսէ շինել. 2. աղիւսով յատակել. քէրպիչտէն եափմագ. 2. քէրպիչ իլէ տէօշէմէք։

Πλινθωτὸς - ὴ - όν. quadrato come il mattone. աղիւսի պէս քառակուսի. քէրպիչ կիպի տէօրթ քէօշէլի։

Πλίξις - εως (ἡ) passo. քայլ. ատըմ։

Πλίσσω καὶ (μσ.) *Πλίσσομαι*. Μ. πλίξομαι. camminare a gran passo. մեծ քայլերով քալել, մեծ քայլ առնել. իրի ատըմ աթմագ, իրի ատըմ իլէ եիւրիւմէք։

Πλιχὰς - άδος (ἡ) quella parte del corpo, ch' è frà l' anguinaja e la coscia. աճուկին ու ազդեր մէջ տեղը. գասըգ իլէ պուտ արասը։

Πλοιάριον (τὸ) ὑπκρ. τ. *Πλοῖον*. navicella. նաւակ. քիւչիւք կէմի։

Πλοΐζομαι. Μ. ίσομαι. = *Πλωΐζομαι*.

Πλοῖον (τὸ) bastimento, nave. նաւ. կէմի, կէմի։

Πλοκαμὶς - ῖδος (ἡ) treccia di capelli. մազի հիւսք, հիւսած մազ. սաչ էօրկիւսիւ, էօրիւլմիւշ սաչ։

Πλόκαμος (ὁ) capelli trecciati, treccia di capelli. 2. fune. 3. branche di polpo. հիւսուած մազ, մազի հիւսք. 2. չուան. 3. պոլիպոդի թաթերը. էօրիւլմիւշ սաչ, սաչ էօրկիւսիւ. 2. իփ. 3. ահթաբօտըն այագլարը։

Πλοκαμώδης - εος (ὁ, ἡ) increspato, trecciato. գանգուր, հիւսուած. գըվըրճըգ, էօրիւլմիւշ։

Πλόκανον (τὸ) = *Πλέγμα*.

Πλοκὰς - άδος (ἡ) = *Πλοκαμίς*.

Πλοκεὺς - έως (ὁ) intrecciatore. (մազ) հիւսող. (սաչ) էօրիճի։

Πλοκὴ (ἡ) intrecciamento, treccia. 2. intrighi. 3. sofisma. հիւսելը, հիւսուած (մազերու). 2. դաւ, նենգ. 3. խաբէական ձեռնարկութիւն. էօրմէ, էօրկիւ (սաչ հէօրիւքիւ). 2. ֆէնա. 3. հիլէ։

Πλοκίζω. Μ. ίσω. = *Πλέκω*.

Πλόκιμος (ὁ, ἡ) che si può trecciare. հիւսելու. էօրիւլիւր։

Πλόκιον (τὸ) ὑπκρ. τ. *Πλόκος*.

Πλόκος (ὁ) = *Πλόκαμος*.

Πλομίζω καὶ *Πλόμος* = *Φλομίζω* καὶ *Φλόμος*.

Πλόος - οῦς (ὁ) navigazione. նաւարկութիւն. կէմի էօյրէնմէսի։

Πλουθυγίεια (ἡ) ricchezza e sanità. Հարըստութիւն ու առողջութիւն. զէնկինլիք վէ սաղլըգ։

Πλουσιάζω. M. *άσω.* = *Πλουτίζω.*

Πλουσιακὸς - ή - όν. proprio ad un ricco. Հարուստի յատուկ. զէնկինէ մախսուս։

Πλουσιάω - ῶ. M. *άσω.* = *Πλουτῶ.*

Πλουσιόδωρος (ὁ, ἡ) liberale, generoso. առատաձեռն. էլի աչըգ, ճէօմէրթ։

Πλούσιος - α - ον. ricco, opulente. Հարուստ. զէնկին, վարլըգլը, մալտար։

Πλουσίως, ἐπίῤ. riccamente. Հարստութեամբ. զէնկինլիք իլէ։

Πλούταξ - ακος (ὁ) riccone. շատ հարուստ. փէք զէնկին։

Πλουτέω - ῶ. M. *ήσω.* essere ricco. Հարուստ ըլլալ. զէնկին օլմագ։

Πλουτίζω. M. *ίσω.* arricchire. Հարստացընել. զէնկինլէշտիրմէք։

Πλουτίνδην, ἐπίῤ. scegliendo i più ricchi. աւելի հարուստները ընտրելով. էն զէնկինլէրի սէչէրէք։

Πλουτισμὸς (ὁ) arricchimento. Հարստացընելը կամ հարստանալը. զէնկինլէշտիրմէ եախօտ զէնկինլէնմէ։

Πλουτοδοτέω - ῶ. M. *ήσω.* dare delle ricchezze. Հարստութիւն տալ. զէնկինլիք՝ մալ վէրմէք։

Πλουτοδοτὴρ × *ἀντὶ* —

Πλουτοδότης - ου (ὁ) datore delle ricchezze. Հարստութիւն տուող. զէնկինլիք՝ մալ վէրէն։

Πλουτοκρατέω - ῶ. M. *ήσω.* dominare per le ricchezze. Հարստութեններովը տիրել. զէնկինլիյի իլէ հիւքիւմ սիւրմէք։

Πλουτοκρατία (ἡ) dominio de' ricchi. Հարուստներու տէրութիւն՝ իշխանութիւն. զէնկինլէր հիւքիւմէթի։

Πλουτοποιὸς (ὁ, ἡ) che raduna delle ricchezze. 2. lucrativo. Հարստութիւն ժողվող. 2. շահաւէտ, վաստակ բերող. մալ պիրիքտիրէն. 2. գազանճլը, քեարլը։

Πλοῦτος (ὁ) ricchezze, opulenza. Հարըստութիւն. զէնկինլիք, մալտարլըգ, մալ։

Πλουτοφόρος (ὁ, ἡ) = *Πλουτοδότης.*

Πλόχανον (τὸ) = *Πλόκανον.*

Πλοχμὸς (ὁ) × *ἀντὶ Πλόκαμος.*

Πλύμα (τὸ) lavatura. լուացուք. իւլիւտէ պիր նէսնէ եըգանմըշ նէսնէ։

Πλυνεὺς - έως (ὁ) = *Πλυντήρ.*

Πλυνὸς (ὁ) lavatojo. լուացարան. եըգայաճագ եէր։

Πλυντὴρ (ὁ) lavandajo. լուացող. եըգայան, չամաշըրճը։

Πλύντης - ου (ὁ) = *Πλυντήρ.*

Πλύντρια (ἡ) θηλ. τ. *Πλυντήρ.* lavandaja. կաթ լուացող կնիկ. չամաշըրճը գարը։

Πλυντρὶς - ίδος (ἡ) = *Πλύντρια.* (*Γῆ*) argilla. կաւ. քիլ։

Πλύντρον (τὸ) ciò che si paga per lavatura. լուացքի վճար. եըգաթմագ փարասը։

Πλύνω M. *υνῶ.* lavare. 2. biasimare, rimproverare. լուալ. 2. նախատել, չախել. եըգամագ. 2. այըպլամագ, թէքտիր էթմէք։

Πλύσιμος (ὁ, ἡ) che si può lavare. լուացուիլ կրցող. եըգանըլաբիլիր։

Πλύσις - εως (ἡ) lavatura. լուացք. եըգամա, եըգանմա։

Πλυσμὸς (ὁ) = *τῷ προηγ.*

Πλύτης - ου (ὁ) = *Πλύντης.*

Πλυτὸς - ή - όν. lavato. լուացուած. եըգանմըշ։

Πλωὰς - άδος (ἡ) che nuota. լողացող. եիւզէն։

Πλωΐζω καὶ - ΐζομαι. M. *ίσω - ομαι.* = *Πλέω.*

Πλώϊμος (ὁ, ἡ) = *Πλεύσιμος.*

Πλώσιμος (ὁ, ἡ) × *ἀντὶ Πλώϊμος.*

Πλωτὴρ (ὁ) navigatore. նաւաստի. կէմիճի։

Πλώτης - ου (ὁ) × *Ἰων. ἀντὶ Πλωτήρ.*

Πλωτικὸς - ή - όν. nautico. նաւարկութեան պատկանած. կէմիճիլիյէ տայիր։

Πλωτὸς - ή - όν. navigabile. 2. che nuota. նաւարկելի. 2. լողացող. կէմի իլէ կէչիլէպիլիր. 2. եիւզէն։

Πλώτωρ - ορος (ὁ) = *Πλωτήρ.*

Πλώω. M. *ώσω.* = *Πλέω.*

Πνείω × *ἀντὶ Πνέω.*

Πνεῦμα (τὸ) soffio, respiro. 2. vento. 3. spirito. փչում, փչելը. շունչ. 2. հով. 3. հոգի. նէֆէս, սօլուգ, նէֆէս. 2. րուզկեար. 3. րուհ։

Πνευματίας - ου (ὁ) (*ἰατρ.*) che ha la respirazione frequente e forte. ստէպ ստէպ ու ձանով շունչ առնող տուող. սըգ սըգ վէ պէս իլէ նէֆէս ալըպ վէրէն։

Πνευματίζω. M. *ίσω.* soffiare. փչել. իւֆլէմէք։

Πνευματικὸς - ή - όν. spirituale. հոգեղէն. րուհանի. 2. = *Πνευματίας.*

Πνευματικῶς, ἐπίῤ. spiritualmente. հոգեպէս. րուհանիյէ։

Πνευμάτιον (τὸ) ὑποκρ. τ. *Πνεῦμα.* venticello. թեթեւ քամի. րուզկեարճըգ։

Πνευματοκήλη (ἡ) ernia ventosa, pneumatocele. փքէ գոյացած փոշտանկութիւն. եէլտէն զուհուր էտէն դէպէլիք։

Πνευματοκίνητος (ὁ, ἡ) mosso, inspirato dallo Spirito Santo. Հոգին սուրբէն շարժեալ՝ ազդեալ. Րուհուլգուտիւսըն թէշվիգի՝ իլէ տէվրէտիլմիշ օլմուշ։

Πνευματοκλήτωρ - ορος (ὁ) che invoca gli spiriti. դեւերը՝ ոգիները կանչող (օգնութեան). ճինլէրի չաղըրան (եարտըմ)։

Πνευματόμφαλος (ὁ, ἡ) che ha l' ombelico gonfiato dal flato. փքէ պորտը ուռեցած. եէլտէն կէօպէյի շիշմիշ։

Πνευματοποιέω - ῶ. M. *ήσω.* eccitare del vento. հով հանել. րուզկեար չըգարմագ։

Πνευματοφορέομαι - οῦμαι. M. *ηθήσομαι.* agitarsi dal vento. 2. esser inspirato dallo Spirito Santo. Հովէն յուզիլ՝ տարուբերիլ, հողմավար լինել. 2. Հոգին Սուրբէն ազդում ընդունիլ. րուզկեարտան սալլանմագ՝ կէտիբ կէլմէք. 2. Րուհուլ Գուտտիւստէն վահի՝ ալմագ։

Πνευματοφόρος (ὁ, ἡ) agitato, portato via dal vento. 2. inspirato dallo Spirito Santo. Հովէն տարուբերած, հողմավար. 2. Հոգին Սուրբէն ազդեալ. րուզկեարտան սալլանմըշ. 2. Րուհուլ Գուտտիւստէն վահի՝ ալմըշ։

Πνευματόω - ῶ. M. *ώσω.* empiere di vento, cagionare de' flati. Հովով լեցընել, փուք՝ փքախտութիւն պատճառել. րուզկեար իլէ տօլտուրմագ, եէլ հասըլ էթմէք։

Πνευματώδης - εος (ὁ, ἡ) pieno di vento, ventoso. 2. flatuoso. *հողմոտ. 2. փքոտ.* րուզկեարլը. 2. եէլլի։

Πνευμάτωσις - εως (ἡ) pneumatosi, gonfiamento dello stomaco da' flati. *ստամոքին փքերէն ուռենալը.* միտէնին եէլլէրտէն գապարմասը։

Πνευματωτικὸς - ὴ - όν. flatuoso. *փքոտ.* եէլլի։

Πνευμονία (ἡ) polmonea, peripneumonia. *թոքախտութիւն.* ագ ճիյէր մարազը։

Πνευμονίας - ου (ὁ) *καὶ*

Πνευμονικὸς - ὴ - όν. polmonare. 2. attaccato di polmonea. *թոքային. 2. թոքախտութեան ընկած.* ագ ճիյէրէ տայիր. 2. ագ ճիյէր մարազընա ուղրամըշ։

Πνευμονὶς - ίδος (ἡ) = *Πνευμονία.*

Πνεύμων - ονος (ὁ) polmone. *թոք.* ագ ճիյէր։

Πνεῦσις - εως (ἡ) soffio. *շնչելը, փչելը.* իւֆլէմէ։

Πνεύστης - ου (ὁ) anelante. *հեւացող.* սօլույան։

Πνευστιάω - ῶ. Μ. άσω. anelare, ansare. *հեւալ.* սօլումագ։

Πνευστικὸς - ὴ - όν. = *Πνευματωτικός.*

Πνέω. Μ. πνεύσω ἢ - ομαι ἢ - οῦμαι. soffiare. 2. respirare. *փչել. 2. շունչ առնել տալ.* իւֆլէմէք. 2. նէֆէս ալըբ վէրմէք, սօլուգ սալմագ։

Πνιγαλίων - ωνος (ὁ) incubo, pesarolo. *մղձաւանջ.* աղըր պասդը։

Πνιγέα (ἡ) stufa. *քրտնարան, տաք բաղնիք.* համամ հալվէթի, սըճագ համամ։

Πνιγεὺς - έως (ὁ) fornello di cucina *կերակուր եփելու թոնիր.* եէմէք փիշիրէճէք ֆուրունճուգ՝ թանտըր։

Πνιγηρὸς - ὰ - όν. soffocante. *խեղդօղ.* պօղան։

Πνίγμα (τὸ) *καὶ Πνιγμονὴ* (ἡ) *καὶ*

Πνιγμὸς (ὁ) soffocamento, strangolamento. *խեղդելը.* պօղմա։

Πνῖγος - εος - ους (τὸ) calore soffocante, eccessivo. *խեղդօղ՝ սաստիկ տաք.* պօղուլմագ կէթիրէն՝ էֆրաթ սըճագ։

Πνίγω. Μ. πνίξω ἢ πνίξομαι ἢ - οῦμαι. soffocare, strangolare, affogare. *խեղդել.* պօղմագ։

Πνιγώδης - εος (ὁ, ἡ) = *Πνιγηρός.*

Πνικτὸς - ὴ - όν. soffocato. *խեղդուած.* պօղուլմուշ։

Πνὶξ - πνιγὸς (ὁ) = *Πνιγμός.*

Πνίξις - εως (ἡ) soffocazione. *խեղդելը.* պօղմա։

Πνοὴ (ἡ) soffio, vento. 2. respiro. 3. esalazione d'odore. 4. fumo, vapore. *շունչ, հով. 2. շնչառութիւն. 3. հոտ բուրելը, արտաշնչութիւն. 4. ծուխ, շոգի.* սօլուգ, րուզկեար. 2. սօլուգ ալմա. 3. գօգու ալմա, թէնէֆֆիւս. 4. թիւթիւն, պուղու։

Πνοιὴ (ἡ) *'Ιων. ἀντὶ Πνοή.*

Πνόος - οῦς (ἡ) × *'Ιων. ἀντὶ Πνοή.*

Πνὺξ - υκὸς (ἡ) luogo esposto al vento in Atene dove si teneva l' assemblea del popolo. *Աթէնքը հովի դէմ տեղ մը՝ ուր որ ժողովուրդը ժողովք կ'ընէր.* Աթինատա րուզկեարլը պիր մահալ՝ նէրտէ քի ճէմաաթ միճլիս գուրար իտի։

Πνυτὸς - ὴ - όν. = *Πινυτός.*

Πόα - ας (ἡ) erba, gramigna. *խոտ, սեզ.* օթ, չիմէն։

Ποάζω. Μ. άσω. sarchiare. *պարապ խոտերը փրցնել՝ հանել.* այըրթլամագ, պօշ օթլարը գօփարմագ՝ չըգարմագ։

Ποάριον (τὸ) erbetta. *բարակ խոտ.* օթճըղազ։

Ποασμὸς (ὁ) sarchiatura. *քաղահան.* այըրթլամա։

Ποάστρον (τὸ) sarchio. *խոտ հանելու քերոց.* օթ չըգարաճագ չափա՝ թիլքիթի։

Ποδάγρα (ἡ) piedica, trappola, laccio. 2. podagra. *ծուղակ, թակարդ, լար. 2. ոտնացաւութիւն.* տուզագ, քէմէնտ. 2. նիգրիս։

Ποδαγράω - ῶ. Μ. ήσω. soffrire di podagra. *ոտնացաւութիւն ունենալ.* նիգրիսլի օլմագ։

Ποδαγρικὸς - ὴ - όν. καὶ

Ποδαγρὸς (ὁ, ἡ) podagrico, podagroso. *ոտնացաւ, պոտագրոս.* նիգրիսլի։

Ποδαλγέω - ῶ. Μ. ήσω. = *Ποδαγράω.*

Ποδαλγὴς - έος (ὁ, ἡ) = *Ποδαγρός.*

Ποδαλγία (ἡ) = *Ποδάγρα.*

Ποδαλγικὸς - ὴ - όν. = *Ποδαγρικός.*

Ποδανιπτὴρ (ὁ) bacino da lavar i piedi. *ոտք լուալու կոնք.* այագ լէհէնի։

Ποδανίπτρα (ἡ) = *Ποδανιπτήρ.*

Ποδάνιπτρον (τὸ) acqua in cui si lavano i piedi. *ոտք լուանալու ջուր.* այագ եըգայաճագ սու։

Ποδαπὸς - ὴ - όν; di qual paese? di che sorta? *ո՞ր երկրէ, ո՞ր տեսակէ.* հանկի եէրտէն, հանկի միլլէթէթտէն, հանկի սօյտան՝ ճինստէն։

Ποδαργία (ἡ) *'Αττ. ἀντὶ Ποδαλγία.*

Πόδαργος (ὁ, ἡ) che ha i piedi bianchi. 2. veloce, rapido. *Ճերմակ ոտքերով. 2. արագոտն, սրընթաց.* պէյազ՝ ագ այագլը. 2. այագը չապուգ, եէյնի։

Ποδαρίζω. Μ. ίσω. = *Πυδαρίζω.*

Ποδάριον (τὸ) *ὑποκ. τ. Ποῦς.* piedino. *պզտիկ ոտք.* այագճըղազ։

Ποδάρκης - έος ἢ εος (ὁ, ἡ) veloce, rapido. *արագոտն, սրընթաց.* եէյնի, եէլքէն։

Ποδεῖον (τὸ) pedule, scappino. *դուրպայի կամ հողաթափի՝ կօշկի ոտք.* չօրապ եամաղ ճիզմէ այագը։

Ποδεὼν - ῶνος (ὁ) il collo d'un otre. 2. orza. 3. promontorio. *տկին վիզը. 2. առագաստին Ճոթը կապուած չուան. 3. հրուանդան.* թուլումուն պօղազը. 2. օրսա, եէլքէնին ուճունտագի իփ. 3. պուռուն, պէլ։

Ποδηγεσία (ἡ) guidamento. *առաջնորդութիւն.* գըլավուզլուգ։

Ποδηγετέω - ῶ. Μ. ήσω. = *Ποδηγέω.*

Ποδηγέτης - ου (ὁ) = *Ποδηγός.*

Ποδηγέω - ῶ. Μ. ήσω. guidare. *առաջնորդել.* գըլավուզլամագ։

Ποδηγία (ἡ) = *'Οδηγία.*

Ποδηγὸς (ὁ, ἡ) guida, scorta. *առաջնորդ ուղեցոյց.* գըլավուզ։

Ποδηνεκὴς - έος (ὁ, ἡ) che arriva fin' ai

piedi. [illegible]

Ποδήνεμος (ὁ, ἡ) veloce come il vento. [illegible]

Ποδήρης - εος (ὁ, ἡ) che scende, arriva fin' ai piedi. [illegible]

Ποδιαῖος - α - ον. lungo un piede. [illegible]

Ποδίζω. *Μ*. ίσω. impastojare. 2. misurare col piede. (*Γαλλ.* arpenter). [illegible] 2. [illegible]

Ποδίκροτος (ὁ, ἡ) che fà dello strepito co' piedi. [illegible]

Πόδιον (τὸ) = *Ποδεῖον*. 2. ὑποκρ. τ. *Ποῦς*.

Ποδίσκος (ὁ) ὑποκρ. τ. *Ποῦς*.

Ποδισμὸς (ὁ) l'azione di misurare col piede. [illegible]

Ποδιστὴρ (ὁ) che s'intrica a' piedi. 2. pajuolo a piedi. [illegible] 2. [illegible]

Ποδίστρα (ἡ) piedica. [illegible]

Ποδοκάκη ἢ -κάκκη (ἡ) ceppo. [illegible]

Ποδοκρουστία (ἡ) battimento di piedi. [illegible]

Ποδονιπτὴρ ἢ - νίπτρα ἢ - νίπτρον. = *Ποδανιπτήρ* κτλ.

Ποδοστράβη (ἡ) = *Ποδοκάκη* ἢ *Ποδίστρα*.

Ποδόστροφον (τὸ) = *Ποδοστράβη*.

Ποδόψηστρον (τὸ) stoja per nettarsi gli stivali. [illegible]

Ποδόω - ῶ. *Μ*. ώσω. stender le vele tirando le orze. [illegible]

Ποδώκεια (ἡ) velocità di piedi. [illegible]

Ποδώκης - εος (ὁ, ἡ) veloce a' piedi, rapido. [illegible]

Ποδωκία (ἡ) = *Ποδώκεια*.

Ποηλογέω - ῶ. *Μ*. ήσω. cogliere dell' erba. [illegible]

Ποηφαγέω - ῶ. *Μ*. ήσω. cibarsi di erbe. [illegible]

Ποηφαγία (ἡ) il cibarsi di erbe. [illegible]

Ποηφάγος (ὁ, ἡ) che si ciba di erbe. [illegible]

Ποηφόρος (ὁ, ἡ) che produce dell' erba. [illegible]

Ποθεινὸς - ὴ - όν. bramabile, desiderabile. [illegible] — εινῶς, ἐπίῤ.

Πόθεν; ἐπίῤ. donde? come? [illegible]

Ποθέσπερος (ὁ, ἡ) *Δ*. ἀντὶ *Προσέσπερος*.

Τὰ Ποθέσπερα, ἐπίῤ. verso la sera. [illegible]

Ποθέω - ῶ. *Μ*. ήσω. desiderare, bramare. [illegible]

Πόθη (ἡ) × ἀντὶ *Πόθος*.

Πόθημα (τὸ) oggetto di desiderio, di brama. [illegible] 2. = *Πόθος*.

Πόθησις - εως (ἡ) l'azione di desiderare. [illegible] ἴδε καὶ *Πόθος*.

Ποθητὸς - ὴ - όν. desiderato, bramabile. [illegible]

Πόθι; ἐπίῤ. dove? in qual parte? [illegible]

Ποθόβλητος (ὁ, ἡ) innamorato. [illegible]

Πόθοδος, *Ποθοράω*. κτλ. *Δ*. ἀντὶ *Πρόσοδος* κτλ.

Πόθος (ὁ) brama, desiderio, amore. 2. rammarico. (*Γαλλ.* regret). 3. aquilegia (pianta). (*Γαλλ.* amolie). [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ποῖ; ἐπίῤ. dove? in qual parte? [illegible]

Ποιέω - ῶ. *Μ*. ήσω. fare. [illegible]

Ποίη (ἡ) Ἰων. ἀντὶ *Πόα*. 2. θηλ. τ. *Ποῖος*.

Ποιήεις - εσσα - εν. erboso. [illegible]

Ποίημα (τὸ) opera. 2. poema. [illegible] 2. [illegible]

Ποιηματικὸς - ὴ - όν. = *Ποιητικός*. (2).

Ποιημάτιον (τὸ) piccolo poema, poemetto. [illegible]

Ποιηρὸς - ὰ - όν. = *Ποιήεις*.

Ποίησις - εως (ἡ) operazione, costruzione. 2. poesia. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ποιητὴς - οῦ (ὁ) fattore. 2. poeta. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ποιητικὸς - ὴ - όν. efficiente. 2. poetico. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Ποιητικῶς, ἐπίῤ. poeticamente. [illegible]

Ποιητὸς - ὴ - όν. fatto. 2. fittizio. 3. adottivo. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ποιήτρια (ἡ) poetessa. [illegible]

Ποιηφαγέω - ῶ. *Μ*. ήσω. = *Ποηφαγέω*.

Ποιηφάγος (ὁ, ἡ) = *Ποηφάγος*.

Ποικιλανθὴς - έος (ὁ, ἡ) variato di diversi fiori o colori, vajato. [illegible]

Ποικιλεὺς - έως (ὁ) = *Ποικιλτής.*

Ποικιλία (ἡ) brizzolatura. պիսակոտութիւն. ալաճալըք, պէնէքլիլիք:

Ποικιλὶς - ίδος (ἡ) cardellino (uccello). խայտխտ (թռչուն). սագա գուշու:

Ποικίλλω. Μ. ιλῶ. indanajare, variare. պիսակացընել, գունաւորել, զանազան գոյներով զարդարել. ալաճալանտըրմագ, րէնկեարէնկ էթմէք:

Ποίκιλμα (τὸ) ricamo. նկարակերտ՝ ասղնէնկար գործ. քէրքէֆ իշի:

Ποικιλόβοτρυς (ὁ, ἡ) di cui le uve sono vaje. խաղողները սեւցած՝ խայծած. իւզիւմլէրի ալաճալանմըշ:

Ποικιλόβουλος (ὁ, ἡ) scaltro, fino. խորամանկ. ֆէրզանէ:

Ποικιλόγραμμος (ὁ, ἡ) macchioso, vajo. պիսակոտ, խայտաբղէտ. ալաճալը, պէնէքլի:

Ποικιλόδερμος καὶ

Ποικιλοδέρμων - ονος (ὁ, ἡ) di cui la pelle è punzecchiata, indanajata. պիսակոտ մորթ ունեցող. տէրիսի պէնէքլի՝ ալաճալը օլան:

Ποικιλόδωρος (ὁ, ἡ) che fà diversi presenti, doni. զանազան ընծաներ տուող. կիւնակիւն հէտիյէլէր վէրէն:

Ποικιλόθρονος (ὁ, ἡ) assiso sopra un trono variato di diversi colori. զանազան գոյներով զարդարուած աթոռի մը վրայ նստած. րէնկեարէնկ պիր թախթ իւզէրինէ օթուրմուշ:

Ποικιλομήτης - ου (ὁ) *καὶ*

Ποικιλόμητις - ιος (ὁ, ἡ) = *Ποικιλόβουλος.*

Ποικιλομηχάνητος (ὁ, ἡ) che sà inventare varj artifizi, scaltro. զանազան հնարքներ հնարել կրցող, խորամանկ. թիւրլիւ ֆէնլէր՝ [illegible], ֆէրզանէ:

Ποικιλομορφία (ἡ) varietà di forma. այլեւայլ ձեւ ունենալը. կիւնակիւն թիւրլիւ տէ թիւրլիւ շէքիլլէրի մալիք օլմագ:

Ποικιλόμορφος (ὁ, ἡ) di varie forme, variforme. այլեւայլ ձեւերով, բազմաձեւ. կիւնակիւն շէքիլլէրի մալիք. 2. = *Ποικιλόχροος.*

Ποικιλόνωτος (ὁ, ἡ) di cui il dorso è vajato, macchioso. կռնակը պիսակոտ. արգասը ալաճալը, պէնէքլի:

Ποικιλοπράγμων - ονος (ὁ, ἡ) che intraprende diversi affari. զանազան գործքերու ձեռք զարնող. կիւնակիւն մուամէլէլէրէ էլ վուրան:

Ποικιλόπτερος (ὁ, ἡ) che ha le ale macchiate. պիսակոտ թեւեր ունեցող. գանատլարը պէնէքլի:

Ποικίλος - η - ον. variato, macchioso, vajato, punzecchiato, indanajato. 2. vario, diverso. 3. scaltro, astuto. պիսակոտ, գոյնզգոյն, խայտաբղէտ. 2. այլեւայլ, զանազան. 3. խորամանկ. ալաճա, պէնէքլի, րէնկեարէնկ. 2. կիւնակիւն, թիւրլիւ տէ թիւրլիւ. 3. ֆէրզանէ, ուստա:

Ποικιλόστερνος (ὁ, ἡ) che ha il petto macchioso. կուրծքը պիսակոտ. կէօկսիւ պէնէքլի. 2. = *Ποικιλόφρων.*

Ποικιλόστικτος (ὁ, ἡ) punzecchiato, macchiato. պիսակոտ, կէտանիշ. պէնէքլի:

Ποικιλόστολος (ὁ, ἡ) che porta un abito ricamato. բանած զգեստ հագուած. [illegible]:

Ποικιλοτέχνης - ου (ὁ) che conosce od inventa diverse arti. զանազան արհեստներ գիտցող կամ հնարող. կիւնակիւն սանաթլար պիլէն եախօտ իճատ էտէն:

Ποικιλόφρων - ονος (ὁ, ἡ) = *Ποικιλόβουλος.*

Ποικιλόφωνος (ὁ, ἡ) che tramanda varj suoni. զանազան հնչմունքներ հանող. կիւնակիւն սէսլէր չըգարան:

Ποικιλόχροος - ους (ὁ, ἡ) variato di diversi colori, vario-pinto. գոյնզգոյն, երփներանգ. րէնկեարէնկ:

Ποικιλόχρωμος καὶ

Ποικιλόχρως - ωτος (ὁ, ἡ) = *Ποικιλόχροος.*

Ποικιλτὴς - οῦ (ὁ) ricamatore. նկարակերտ ասղնէգործ. քէրքէֆ իշլէյէն:

Ποικιλτικὸς - ὴ - όν. che concerne il ricamo. նկարակերտ գործի պատկանած. քէրքէֆ իշինէ մախսուս:

Ποικιλτὸς - ὴ - όν. ricamato. բանած, ասղնէգործ. իշլէնմիշ, նագըշլը:

Ποικίλτρια (ἡ) *θηλ. τ. Ποικιλτής.*

Ποικιλῳδὸς (ὁ, ἡ) che canta diverse canzoni. զանազան տաղեր երգող. կիւնակիւն նաղմէլէր օգույան:

Ποικίλως, ἐπίῤ. in varie maniere. 2. astutamente. զանազան կերպերով. 2. խորամանկութեամբ. կիւնակիւն վէճհ իլէ. 2. ֆէրզանէլիքլէ իլէ:

Ποιμαίνω. Μ. ανῶ. pascere, pascolare. արծել. օթլաթմագ:

Ποιμανεύω καὶ (μσ.) - εύομαι. Μ. εύσωομαι. = *Ποιμαίνω.*

Ποιμαντὴρ (ὁ) × *ἀντὶ Ποιμήν.*

Ποιμαντικὸς - ὴ - όν. pastorale. հովուական. չօպանի:

Ποιμάντωρ - ορος (ὁ) = *Ποιμαντήρ.*

Ποιμάνωρ - ορος (ὁ) pastore d' uomini, sovrano. մարդոց հովիւ, պետ. ինսան չօպանը, շահ:

Ποιμενίδης - ου (ὁ) figlio d' un pastore. հովուի տղայ. չօպան էվլատը:

Ποιμενικὸς - ὴ - όν. pastorale. հովուական. չօպանի:

Ποιμένιος - α - ον. = *Ποιμενικός.*

Ποιμὴν - ένος (ὁ) pastore. հովիւ. չօպան. (*κυρ. καὶ μτφρ*).

Ποιμναῖος - α - ον. pastorale. հովուական. չօպանի:

Ποίμνη (ἡ) gregge (di pecore). (ոչխարի) հօտ. (գօյուն) սիւրիւսիւ:

Ποίμνηθεν, ἐπίῤ. dalla gregge. հօտէն. սիւրիւտէն:

Ποίμνιον (τὸ) = *Ποίμνη.*

Ποιμνίτης - ου (ὁ) *καὶ Ποιμνῖτις - ιδος* (ἡ) = *Ποιμναῖος.*

Ποινὰ (ἡ) *Δ. ἀντὶ Ποινή.*

Ποιναῖος - α - ον. penale. 2. punitivo. պատժական. 2. պատժողական, պատժօղ. ճէզայա մէնսուպ. 2. հաքքընտան կէլէն:

Ποινάω - ῶ. Μ. άσω ἢ ήσω. punire. պատժել. ճէզալանտըրմագ, հաքքընտան կէլմէք:

Ποινὴ (ἡ) pena, ammenda, multa. պատիժ, տուգանք. ճէզա, ճէրիմէ:

Ποινηλασία (ἡ) punizione. պատժելը. հաքքընտան կէլմէ:

Ποινηλατέω-ῶ. Μ. ήσω. perseguitare un colpevole per punirlo. յանցաւորի մը ետեւէն վազել՝ պատժելու համար. պիր գապահաթլըյըն էնսէսինտէն գօշմագ՝ անըն հաքքընտան կէլմէք իչին:

Ποινήλατος (ὁ, ἡ) perseguito per esser punito. պատժելու համար ետեւէն վազուած՝ ընկղուած. հաքքընտան կէլմէք իչին էնսէսինտէն գօշուլմուշ՝ տէփշիրիլմիշ՝ գօվալանմըշ:

Ποινήτειρα (ἡ) *θηλ. τοῦ*

Ποινητὴρ (ὁ) punitore. պատժող. ճէզալէյէն, հաքքընտան կէլէն:

Ποίνιμος-η ἢ ος-ον. punitivo. 2. penale. 3. degno di pena. պատժող. 2. պատժական. 3. պատժոյ արժանի. հաքքընտան կէլէն. 2. ճէզայէ միւթէալլիգ. 3. ճէզայէ միւսթահագ:

Ποιολογέω-ῶ. Μ. ήσω. cogliere dell' erba. խոտ ժողվել. օթ թօփլամագ:

Ποιολόγος (ὁ, ἡ) che coglie dell' erba. խոտ ժողվող. օթ թօփլայան:

Ποιονόμος (ὁ, ἡ) che si pasce d' erba. խոտով կերակրուող. օթ իլէ կէչինէն՝ պէսլէնէն:

Ποῖος-α-ον; ἀντνμ. chi? quale? ո՞վ, ո՞ր. քի՞մ, հա՞նկը:

Ποιὸς-ὰ-όν. tale, di tale qualità. այնպիսի, անանկ. էօյլէ, օ շէքիլ:

Ποιότης (ἡ) qualità. որպիսութիւն, որակութիւն. քէյֆիյէթ:

Ποιόω-ῶ. Μ. ώσω. qualificare. որակացընել. պիր քէյֆիյէթէ գօյմագ:

Ποιπνύω. Μ. ύσω. servire, operare con diligenza. փութով ծառայել՝ գործել. գայրէթ իլէ խըզմէթ էթմէք՝ իշլէմէք:

Ποίφυγμα (τὸ) soffio, respiro forte. ուժով՝ ձանով շունչ. գուվվէթլի՝ սէսլի սօլուգ՝ նէֆէս:

Ποίφυξις-εως (ἡ) *τὸ οὐσ. τοῦ*

Ποιφύσσω. Μ. ύξω. respirare fortemente. ուժով՝ ձանով շունչ առնել. գուվվէթլի՝ սէս իլէ նէֆէս՝ սօլուգ ալմագ:

Ποιώδης-εος (ὁ, ἡ) erboso. խոտով լի. օթլուգ իլէ տօլու:

Ποιωτικὸς-ὴ-όν. qualificante. 2. qualificato. որակացուցիչ. 2. որակացեալ. պիր քէյֆիյէթէ գօյան. 2. պիր քէյֆիյէթէ գօնուլմուշ:

Πίκα; ἐπίῤ. Δ. ἀντὶ Πότε.

Ποκάζω. Μ. άσω. = Ποκίζω.

Ποκάριον (τὸ) *ὑπκρ. τ. Πόκος.*

Ποκὰς-άδος (ἡ) capellatura. մազ, հերք. սաչ:

Ποκίζω. Μ. ίσω. tosare, tondere. խուզել, գեղմ կտրել. քըրքմագ (գօյունլարը):

Ποκοειδὴς-έος (ὁ, ἡ) simile al tosone. գեղմի նման. եափաղըյա պէնզէր:

Πόκος (ὁ) tosone. գեղմն. եափաղը:

Πολεμάρχειος (ὁ, ἡ) che concerne il generale, il capo della guerra. զօրագլխի պատկանած. սէրտարա միւթէալլիգ:

Πολεμαρχέω-ῶ. Μ. ήσω. dirigere la guerra, sovrastare all' esercito, essere generale. պատերազմը կառավարել՝ ուղղել, բանակին վրակեցու ըլլալ, զօրագլուխ ըլլալ. ճէնկի գուլլանմագ, օրտույա նազըր էթմէք, սէրտար օլմագ:

Πολεμάρχης-ου (ὁ) = *Πολέμαρχος.*

Πολεμαρχία (ἡ) la carica del generale. զօրագլխին պաշտօնը. սէրտարլըգ:

Πολέμαρχος (ὁ) generale d' armata, capo della guerra. զօրագլուխ, զօրապետ. սէրտար, սէրասքէր:

Πολεμέω-ῶ. Μ. ήσω. combattere, guerreggiare. կռուիլ, պատերազմիլ. ճէնքլէշմէք:

Πολεμησείω (Χ. Μ.) aver voglia di combattere. կռուելու՝ պատերազմելու փափաք ունենալ. ճէնքլէշմէյէ հէվէսի օլմագ:

Πολεμητήριον (τὸ) luogo adattato per combattere. պատերազմելու յարմար տեղ. ճէնքլէշմէյէ միւնասիպ մահալ:

Πολεμήτωρ-ορος (ὁ) × *ἀντὶ Πολεμιστής.*

Πολεμίζω. Μ. ίσω ἢ ίξω. = Πολεμέω.

Πολεμικὸς-ὴ-όν guerresco. 2. bellicoso. 3. nemico. պատերազմական. 2. աղէկ պատերազմող. 3. թշնամական. ճէնկի միւնասիպ. 2. ճէնկիավէր. 3. տիւշմէնի:

Πολεμικῶς, ἐπίῤ. da guerriero. պատերազմողի պէս. ճէնկճի գիպի:

Πολέμιος-α ἢ ος-ον. ostile, nemico. թշնամական. տիւշմէնի, խասըմ: — *ίως, ἐπίῤ.*

Πολεμιστὴρ (ὁ) × *ἀντὶ Πολεμιστής.*

Πολεμιστήριος-α-ον. guerresco. 2. bellicoso, combattente. պատերազմական. 2. պատերազմող, մարտիկ. ճէնկի. 2. ճէնկիավէր, ճէնկճի:

Πολεμιστὴς-οῦ (ὁ) combattente. պատերազմող. ճէնկճի:

Πολεμίστρια (ἡ) *θηλ. τ. Πολεμιστήρ.*

Πολεμοκέλαδος (ὁ, ἡ) che ama la guerra. պատերազմասէր. ճէնկ սէվէն:

Πολεμόνδε, ἐπίῤ. alla guerra. ի պատերազմ. ճէնկէ:

Πολεμοποιέω-ῶ. Μ. ήσω. eccitare la guerra. 2. render nemico. պատերազմ հանել. 2. թշնամի ընել. ճէնկ չըգարմագ, գավկայա սէպէպ օլմագ. 2. տիւշմէն՝ խասըմ էթմէք:

Πολεμοποιὸς (ὁ, ἡ) che suscita la guerra. պատերազմ հանող՝ յարուցանող. ճէնկ չըգարան, տէօյիւշէ սէպէպ օլան:

Πόλεμος (ὁ) guerra, battaglia, combattimento. պատերազմ, մարտ, կռիւ. ճէնկ, գավկա:

Πολεμοτροφέω-ῶ. Μ. ήσω. fomentare la guerra. կռիւը տաքցընել. ճէնկի գըզըշտըրմագ:

Πολεμόω-ῶ. Μ. ώσω. eccitare qualcuno alla guerra, render nemico. մէկը կռուի՝ պատերազմի գրգռել, թշնամի ընել. պիրինի ճէնկէ գըշգըրթմագ, տիւշմէն էթմէք:

Πολεμώνιον (τὸ) polemonio, valeriana (erba). բժշկական խոտ մըն է. քէտի օթու:

Πολεύω. Μ. εύσω καὶ

Πολέω-ῶ. Μ. ήσω. voltare, tornare. 2. frequentare. դարձընել. 2. յաճախել. չէվիրմէք, տէօնտիւրմէք. 2. սըգ սըգ վարմագ:

Πόλησις-εως (ἡ) rivolta. դարձընելը. տէօնտիւրմէ:

Πολιαίνομαι. Μ. *ανθήσομαι.* incanutirsi. ճերմըկնալ (մազ, մօրուք եւ այլն)· աղարմագ (սաչ, սագալ, վէ սայրը)։

Πολιανομέω-ῶ. Μ. *ήσω.* governare una città. քաղաք մը կառավարել· պիր շէհիրէ նազըր օլմագ՝ պագմագ, իտարէ էթմէք։

Πολιανόμος (ὁ, ἡ) governatore d'una città. քաղքի կառավար՝ ոստիկան· շէհիր աղասը՝ վալիսի։

Πολιαρχέω-ῶ. Μ. *ήσω.* essere il capo, presidente della città. քաղքի վրակեցու՝ գլուխ ըլլալ· շէհիր աղասը՝ նազըրը օլմագ։

Πολίαρχος (ὁ, ἡ) il capo, il presidente della città. քաղքին մեծը՝ վրակեցուն· շէհիր պէյլէրպէյի՝ աղասը։

Πολίδιον (τὸ) *ὑποκρ.* τ. *Πόλις.* cittadella. պզտիկ քաղաք, աւան· շէհիրճիք, գասապա։

Πολιεὺς-έως (ὁ) protettore della città. քաղքի պաշտպան· շէհիրի գորույան՝ մուհաֆազա էտէն։

Πολίζω. Μ. *ίσω.* fondare una città. քաղաք մը հիմնել՝ շինել· պիր շէհր պինա էթմէք՝ գուրմագ։

Πολιήτωρ-ορος (ὁ) × *ἀντὶ Πολίτης.*

Πόλινδε, ἐπίῤ. alla città. քաղաքը (տրական)· շէհիրէ։

Πολιόθριξ-ότριχος (ὁ, ἡ) che ha i capelli bianchi. ճերմակ մազերով· աք սաչլը։

Πόλιον (τὸ) polio, canutola (erba). ծանր հոտով խոտ մը· աղըր գօգուլու պիր օթլագ։

Πολιορκέω-ῶ. Μ. *ήσω.* assediare. պաշարել· մուհասարէյէ ալմագ։

Πολιορκητὴς-οῦ (ὁ) assediatore. պաշարող· մուհասարէյէ ալան։

Πολιορκητικὸς-ὴ-όν. che concerne l'assedio. պաշարման յատուկ· մուհասարէյէ տայիր։

Πολιορκία (ἡ) assedio. պաշարում· մուհասարէ։

Πολιὸς-ὰ-όν. canuto. 2. bianco. ալեւոր· 2· ճերմակ· աք սաչլը· 2· պէյազ։

Πολιότης (ἡ) canutezza. ալիք, ալեւորութիւն· սաչ աքլըղը։

Πολιότριχος (ὁ, ἡ) = *Πολιόθριξ.*

Πολιοῦχος (ὁ, ἡ) protettore della città. քաղքի պաշտպան· շէհրի մուհաֆըզը էտէն։

Πολιοφυλακέω-ῶ. Μ. *ήσω.* custodire la città. քաղաքը պաշտպանել՝ պահպանել· շէհրի մուհաֆազա էթմէք՝ գօրումագ։

Πολιόχρως-ωτος (ὁ, ἡ) bianco. ճերմակ· պէյազ, աք։

Πολιόω-ῶ. Μ. *ώσω.* render bianco, canuto. ճերմակցընել· պէյազլաթմագ, աք էթմէք։

Πολίπορθος (ὁ, ἡ) saccheggiatore delle città, conquistatore. քաղաքները թալլող, աշխարհասասան· շէհիրլէրի եաղմալայան՝ զապթ էտէն։

Πόλις-εως (ἡ) città. քաղաք· շէհր։

Πόλισμα (τὸ) castello. աւան· գասապա։

Πολισμὸς (ὁ) fondazione d'una città. քաղքի շինութիւն· շէհրին պինա օլմասը։

Πολισσόος (ὁ, ἡ) salvatore della città. քաղաքը խալըսօղ· շէհիրի գուրթարան։

Πολισσοῦχος (ὁ, ἡ) × *ἀντὶ Πολιοῦχος.*

Πολιστὴς-οῦ (ὁ) fondatore d'una città. քաղաք մը շինող՝ հիմնող· պիր շէհր պինա էտէն։

Πολιτάρχης-ου (ὁ) presidente della città, il capo de' cittadini. քաղքի կառավար, քաղաքացւոց գլուխ· շէհիր վալիսի, շէհիրլիլէրին պէյի։

Πολίταρχος (ὁ) = *Πολιτάρχης.*

Πολιτεία (ἡ) stato, la costituzione della città, polizia. 2. i dritti della cittadinanza. տէրութիւն, քաղքի սահմանադրութիւն, վարչութիւն· 2· քաղաքականութեան իրաւունք· տէվլէթ, շէհրին գանունու՝ թէրթիպի· 2· շէհիրլիլիք հաքքը։

Πολίτευμα (τὸ) = *Πολιτεία.*

Πολιτευτὴς-οῦ (ὁ) magistrato, amministratore della città, uomo di stato, funzionario. իշխանաւոր, քաղքի ոստիկան, կառավարիչ, տէրութեան մարդ· մանսըպտար, շէհիր վալիսի, տէվլէթ ատամը։

Πολιτεύω. Μ. *εύσω.* (*ἀμτβτ.* ἢ *μσ.*) vivere, comportarsi da cittadino. 2. (*ἐν. γεν.*) comportarsi (*Λατ.* se gerere), vivere, governare se stesso. քաղաքացւոյ պէս ապրիլ՝ վարուիլ· 2· վարուիլ, քաղաքավարիլ, ապրիլ, զինքը կառավարել· շէհիրլի կիպի եաշամագ՝ վարընմագ· 2· տավրանմագ, վարընմագ, եաշամագ, կէչինմէք, քէնտի քէնտինի գուլլանմագ, իտարէ էթմէք։

Πολίτης-ου (ὁ) cittadino. քաղաքացի· շէհիրլի։

Πολιτίζω. Μ. *ίσω.* maneggiare gli affari dello stato. տէրութեան գործքերու խառնուիլ՝ վարել՝ մատակարարել· տէվլէթ մասլահաթլարընը գարըշմագ՝ իտարէ էթմէք։

Πολιτικὸς-ὴ-όν. civile. 2. politico, versato nella politica, uomo di stato, uomo civile, garbato. քաղաքական· 2· քաղաքավար, աշխարհավար, բարեմարդիկ· շէհիրէ տայիր· 2· փօլիթիգաճը, տէվլէթ ատամը, էրքէանլը քիմսէ։ *Πολιτικὴ* (ἡ) la politica. քաղաքավարութիւն, աշխարհավարութիւն· փօլիթիգաճըլըք։

Πολιτικῶς, ἐπίῤ. civilmente, da cittadino. քաղաքականութեամբ, քաղաքացիի պէս· շէհիրլի կիպի։

Πολῖτις-ιδος (ἡ) *θηλ.* τ. *Πολίτης.*

Πολιτισμὸς (ὁ) amministrazione della città. քաղքի կառավարութիւն· շէհիր վալիլիյի՝ փօլիթիգաճըլըյը։

Πολιτογραφέω-ῶ. Μ. *ήσω.* ascrivere al numero de' cittadini. քաղաքացւոց թիւը դնել՝ անցընել· շէհիրլիլէրին սայըսընա կէչիրմէք՝ սայմագ։

Πολιτογραφία (ἡ) l'azione d'ascrivere al numero de' cittadini. քաղաքացւոց թիւը անցընելը· շէհիրլիլէրին սայըսընա կէչիրմէքլիք՝ սայըլմասընա գօյմագլըգ։

Πολιτοφθόρος (ὁ, ἡ) pernicioso alla città. քաղքին վնասակար· շէհիրէ զարարլը։

Πολιτοφυλακέω-ῶ. Μ. *ήσω.* custodire i cittadini, esser guardiano della città. քաղաքացիները պաշտպանել, քաղքի պահապան ըլլալ· շէհիրլիլէրի մուհաֆազա էթմէք, շէհրին պէքճիսի՝ գօրուճուսու օլմագ։

Πολιτοφύλαξ-ακος (ὁ) guardiano della

città. քաղքի պաշտպան. չէհիր գօրուճուսու՝ պէքճիսի։

Πολίχνιον (τὸ) cittadella, castello. պզտիկ քաղաք, աւան, չէն. չէհիրճիք, գասապա։

Πολιώδης-εος (ὁ, ἡ) che incomincia ad incanutire. ճերմըկնալու սկսող. աղարմայա պաշլայան։

Πολίωσις-εως (ἡ) incanutimento. ճերմըկնալը (մազերու՝ մօրուքի). սաչ՝ սագալ աղարմասը։

Πολλά, πλθ. οὐδ. τ. Πολύς.

Πολλάκις, ἐπίῤ. sovente, spesso. յաճախ, տաեպ. չօք չօք, չօք՝ գաչըր գէրէ։

Πολλαπλασιάζω. Μ. άσω. moltiplicare. բազմապատկել. դարպ էթմէք, չօղալթմագ։

Πολλαπλασίασις-εως (ἡ) καὶ

Πολλαπλασιασμὸς (ὁ) moltiplicazione. բազմապատկութիւն. դարպ, չօղալթմա։

Πολλαπλασιόνως, ἐπίῤ = Πολλαπλασίως.

Πολλαπλάσιος-α ἢ ος-ον. moltiplicato, moltiplice. բազմապատիկ. դարպ օլմուշ, չօղալմըշ։

Πολλαπλασιόω-ῶ. Μ. ώσω. = Πολλαπλασιάζω.

Πολλαπλασίων-ονος (ὁ, ἡ) = *Πολλαπλάσιος.*

Πολλαπλασίως, ἐπίῤ. moltiplicatamente. բազմապատիկ, բազմօրինակ. դարպ օլունմագ իւզրէ, գաչըր վէճհ իւզրէ։

Πολλαπλασίωσις-εως (ἡ) = *Πολλαπλασίασις.*

Πολλαπλόος-οῦς, όη-ῆ, όον-οῦν. = Πολλαπλάσιος.

Πολλαχῇ, ἐπίῤ. in molti luoghi. 2. in molte maniere. շատ տեղ. 2. շատ կերպիւ. չօք եէրտէ. 2. գաչըր թիւրլիւ իւզրէ։

Πολλαχόθεν, ἐπίῤ. da molte parti. շատ կողմէ. չօք թարաֆտան։

Πολλαχόθι, ἐπίῤ. = Πολλαχοῦ.

Πολλαχόσε, ἐπίῤ. a molte parti. շատ կողմերը. չօք թարաֆլարա։

Πολλαχοῦ, ἐπίῤ. in molte parti. շատ կողմերը. չօք թարաֆլարտա։

Πολλαχῶς, ἐπίῤ. in molte maniere. շատ կերպերով. չօք թիւրլիւ իլէ։

Πολλὸς-ἡ-όν. Ἰων. × ἀντὶ Πολύς.

Πολλοστημόριον (τὸ) la minima parte d'un tutto. բոլորի մը են պզտիկ մասը. պիր պիւթիւնիւն էն քիւչիւք հիսսէսի։

Πολλοστὸς-ἡ-όν. uno de'molti, minimo. շատերէն մէկը, ամէնէն պզտիկ. չօքլարտան պիրի, էն քիւչիւք. — οστῶς, ἐπίῤ.

Πόλος (ὁ) polo. 2. orbita. 3. perno (Γαλλ. pivot). բեւեռ (առանցքը երկու ճոլթը). 2. մոլորակին ըշջանակին շաւիղը. 3. առանցք. գութպ. 2. տէւրի ախյարընըն եօլու. 3. միլ, տինկիլ։

Πολτάριον (τὸ) ὑπκρ. τοῦ

Πολτίον (τὸ) ὑπκρ. τ. Πόλτος.

Πολτοποιέω-ῶ. Μ. ήσω. far della polenta. փոխինդ շինել. ուն աշը եափմագ։

Πόλτος (ὁ) polenta, farinata. փոխինդ, խաւիծ. ուն աշը, գույմագ։

Πολὺ, οὐδ. τ. Πολύς.

Πολυαγάπητος (ὁ, ἡ) carissimo. շատ սիրելի. դայէթ սէվկիլի։

Πολυάδελφος (ὁ, ἡ) che ha molti fratelli. շատ եղբայրներ ունեցող. չօք գարտաշլը։

Πολύαθλος (ὁ, ἡ) vincitore di molti combattimenti. շատ կռիւներու մէջ յաղթող գտնուած. չօք տէօյիւշլէրտէ ալթ էթմիշ գալիպ օլմուշ։

Πολυαίματος (ὁ, ἡ) pieno di sangue. արիւնով լի. գան իլէ տօլու։

Πολυαιμέω-ῶ. Μ. ήσω. avere molto sangue. շատ արիւն ունենալ. գանը չօք օլմագ։

Πολύαιμος καὶ

Πολυαίμων-ονος (ὁ, ἡ) = *Πολυαίματος.*

Πολυάκανθος (ὁ, ἡ) pieno di spine. փուշով լի. տիքէն իլէ տօլու։

Πολυαλγὴς-έος (ὁ, ἡ) molestissimo, che apporta estremo dolore. շատ նեղութիւն տուող, սաստիկ ցաւցնող. չօք գըյընթը վէրէն, էշէտտ աճըյան։

Πολυαλθὴς-έος (ὁ, ἡ) che guarisce molte malattie. շատ հիւանդութիւններ բուժող. չօք խասթալըգլարը եէշիլ էտէն։

Πολυάλφιτος (ὁ, ἡ) che ha molta farina. շատ ալիւր ունեցող. ունու չօք։

Πολύαμμος (ὁ, ἡ) assai arenoso. շատ աւազոտ. չօք գումլու։

Πολυάμπελος (ὁ, ἡ) pieno di vigne. այգիներով լեցուն. պաղլար իլէ տօլու։

Πολυαναγνωσία (ἡ) gran letteratura. շատ գրականութիւն. չօք օգումուշլուգ։

Πολυανδρέω-ῶ καὶ (μσ.) -έομαι-οῦμαι. essere pieno di uomini, esser popolato. բազմամարդ ըլլալ, մարդով լեցուն ըլլալ. ատէմ իլէ տօլու օլմագ, ատէմլէրին էհալիսի չօք օլմագ։

Πολυάνδριον (τὸ) cimiterio. գերեզմաննոց. մէզարլըգ։

Πολύανδρος (ὁ, ἡ) pieno di uomini, popolato. մարդով լեցուն, մարդաշատ. ատէմլէրին էհալիսի չօք. (γυνή) donna che ebbe molti mariti. շատ էրիկ ունեցած կնիկ. չօք գօճայա վարմըշ գարը։

Πολυάνθεμος καὶ *Πολυανθὴς-έος* καὶ

Πολύανθος (ὁ, ἡ) pieno di fiori. ծաղկով լեցուն. չիչէկլէ տօլու (κυρ. καὶ μτφρ.).

Πολυάνθραξ-ακος (ὁ, ἡ) pieno di carboni. ածուխով լեցուն. քէօմիւր իլէ տօլու։

Πολυανθρωπία (ἡ) gran popolazione. մարդոց բազմութիւն՝ շատութիւն. ահալի չօքլուղու, չէնլիք։

Πολυάνθρωπος (ὁ, ἡ) popolato. մարդաշատ. չէն։

Πολυάργυρος (ὁ, ἡ) pieno d'argento. 2. ricco. արծաթով լեցուն. 2. հարուստ. կիւմիւշ իլէ տօլու. 2. զէնկին։

Πολυάριθμος (ὁ, ἡ) numeroso. բազմաթիւ. չօք սայըլը։

Πολυαρκὴς-έος (ὁ, ἡ) sufficientissimo. 2. che dura lungo tempo. բաւականապէս. 2. երկար ատեն տեւող. զիեատէսի իլէ քէֆի. 2. ուզուն վագիթ սիւրէն։ — αρκῶς, ἐπίῤ.

Πολυάρματος (ὁ, ἡ) che ha molti carri. շատ կառքեր ունեցող. արապալը չօք։

Πολυαρμόνιος (ὁ, ἡ) armoniosissimo. շատ ներդաշնակաւոր. ըսյէն ահէնկլի։

Πολύαρνος (ὁ, ἡ) che ha molti agnelli. շատ գառներ ունեցող. չօք գուզուլու։

Πολυάρουρος (ὁ, ἡ) che ha molti campi. շատ անդաստաններ՝ արտեր ունեցող. չօք թարլալարը օլան։

Πολυαρχία (ἡ) poliarchia, dominio di molti. բազմապետութիւն. չօգլար, ՚չօք գիմսէնէր հիւքիւմաթը։

Πολύαρχον (τὸ) = *Πολυαρχία*.

Πολύαστρος (ὁ, ἡ) pieno di stelle. աստղերով լեցուն. եըլտըզլարը չօգարթը։

Πολυάσχολος (ὁ, ἡ) occupato in molti affari. շատ գործքերու պատաղած. չօք մաշղուլիյեթի մէշղուլ օլմուշ։

Πολυαυξὴς-έος (ὁ, ἡ) che cresce molto. շատ աճող. ըսյէն արթան՝ պիւյիւն՝ պիւյիւյէն։

Πολυαχθὴς-έος (ὁ, ἡ) molestissimo. շատ նեղութիւն տուող. չօք աջըլըն վէրէն։

Πολυάχυρος (ὁ, ἡ) pieno di paglia. յարդով լեցուն. սաման իլէ տօլու։

Πολύβατος (ὁ, ἡ) molto frequentato, battuto. շատ յաճախուած՝ վարուն. ըսյէն իւլէք՝ կէչիլն։

Πολυβαφὴς-έος (ὁ, ἡ) tinto più volte. բազմաներկ, շատ անգամ ներկուած. չօք դէֆա պօյանմըշ։

Πολύβιβλος (ὁ, ἡ) pieno di libri. գրքերով լեցուն. քիթապլար իլէ տօլու։

Πολυβλαβὴς-έος (ὁ, ἡ) molto nocevole. շատ վնասակար. ըսյէն զարարլը։

Πολυβλαστὴς-έος (ὁ, ἡ) che germoglia molto. շատ ծիլ արձըկող. չօք ֆիլիզ վէրէն։

Πολυβόλος (ὁ, ἡ) che lancia molti dardi. շատ նետեր նետող. չօք օխլար աթան։

Πολυβόρος (ὁ, ἡ) assai vorace. խիստ շատ կերող, լափող, սպառող. ըսյէն չօք եէյէն, պիւթիւրէն, թիւքէթ էդէն։

Πολυβότανος (ὁ, ἡ) pieno d'erbe. խոտով լեցուն. օթ իլէ տօլու, օթլուգարըն եըլտըզլը։

Πολύβοτρυς-υος (ὁ, ἡ) pieno di grappoli. ողկոյզներով լեցուն. էօզիւմ սալգըմլարը իլէ տօլու։

Πολύβουλος (ὁ, ἡ) assai prudente. շատ խոհեմ. ըսյէն դաւրանըշլը հօշիար։

Πολύβροχος (ὁ, ἡ) molto bagnato. շատ թրջած. չօք ըսլանմըշ։

Πολύβωμος (ὁ, ἡ) che ha molti altari. շատ խորաններ ունեցող. չօք միհրապլը։

Πολυγάλακτος (ὁ, ἡ) pieno di latte. կաթով լեցուն. սիւթ իլէ տօլու։

Πολυγαμέω-ῶ. *M.* ἥσω. contrarre molti matrimonj. շատ անգամ կարգուիլ. չօք դէֆա էվլէնմէք։

Πολυγαμία (ἡ) poligamia, moltiplicità di matrimonj. բազմակնութիւն, վրայէ վրա կարգուիլը. չօք դէֆա՝ էաւր էաւր էվլէնմէք, նիքեահ։

Πολύγαμος (ὁ, ἡ) poligamo, colui che ha od ebbe molte donne, o colei che ha od ebbe molti mariti. շատ կնիկ կամ շատ էրիկ ունեցող կամ ունեցած. չօք գարըլը եախօտ չօք գօճալը օլան եախօտ օլմուշ։

Πολυγενὴς-έος (ὁ, ἡ) molto fecondo. 2. di molte specie, di diversi generi. շատ բեղմնաւոր. 2. բազմատեսակ, բազմազգի. չօք հուրլու. 2. չօք ճինսլերին՝ նէվիդէն օլան։

Πολυγηρία (ἡ) decrepitezza. զառամութիւն, խոր ծերութիւն. բէք իխթիյարլըք։

Πολύγηρως-ω (ὁ, ἡ) decrepito, vegliardo. զառամեալ, խիստ ծեր. բէք իխթիյար, քօճամըշ։

Πολύγλευκος (ὁ, ἡ) che rende molto mosto. շատ քաղցու հանող՝ տուող. չօք շըրա շըրալարը վէրէն։

Πολύγλωσσος (ττος) (ὁ, ἡ) versato od scritto in molte lingue, poliglotto. շատ լեզուներու հմուտ կամ շատ լեզուէ գրուած, բազմալեզուեան. չօք լիսան պիլիր, եախօտ չօք լիսանլարդա եազըլմըշ։

Πολυγνώμων-ονος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) -*γνωμόνως*. molto prudente, molto sensato, assai erudito. 2. volubile, incostante. շատ խոհեմ, գիտուն, հմուտ. 2. յողդողդ, փոփոխ. ըսյէն դաւրանըշլը, չօք ալիմ. 2. դէօնէք։

Πολύγνωτος (ὁ, ἡ) assai conosciuto, rinomatissimo. շատ ծանօթ, խիստ երեւելի. ըսյէն պիլինիր, մէշհուր, մեթհուր, ըսյէն մէնգուր՝ մէմդուհ։

Πολυγόνατος (ὁ, ἡ) che ha molti nodi. շատ ծունր՝ ծնկամէջ ունեցող. չօք պօղումլու։ *Πολυγόνατον* (τὸ) sigillo di Salomone (erba). խոտ մըն է. մուհրի Սիւլէյմանի (դիր նէվ օթլուգ)։

Πολυγονέω-ῶ. *M.* ἥσω. esser fecondo. բեղմնաւոր՝ բազմածնունդ ըլլալ. հուրլու չօք տօղուրան օլմագ, չօք տօղուրմագ։

Πολυγονία (ἡ) fecondità. բեղմնաւորութիւն, բազմածնունդ ըլլալը. չօք տօղուրմագլըգ։

Πολύγονος (ὁ, ἡ) fecondo, moltiparo. բազմածնունդ. չօք տօղուրան. (οὐσ.) *Πολύγονον* (τὸ) poligono, centonodi (pianta). բազմայօդ տունկ մը. չօք պօղումլու դիր ֆիդան։

Πολυγράμματος (ὁ, ἡ) molto letterato. շատ գիտուն. չօք օգումուշ ալիմ, մուալլիմ։

Πολύγραμμος (ὁ, ἡ) composto di molte linee. շատ գիծերէ բաղադրուած. չօք չիզգիլերդէն եափըլմըշ։

Πολυγράφος (ὁ, ἡ) che scrive molte cose, poligrafo. շատ բան գրող, յաճախապատում. չօք շէյ եազան, չօք մադդէլեր հաքքընդա քիթապ եազան։

Πολυγύμναστος (ὁ, ἡ) molto od in molte cose esercitato. շատ կամ շատ բաներու մէջ կրթուած. չօք եախօտ չօք նէսնէլէրդէ թալիմ թէրպիյէ օլմուշ։

Πολυγύναιος καὶ *Πολυγύνης*-ου ἡ-αικος (ὁ) che ha molte donne. շատ կնիկ ունեցող. չօք գարըլը։

Πολυγώνιος (ὁ, ἡ) che ha molti angoli. բազմանկիւն. չօք քէօշէլի։

Πολύγωνος (ὁ, ἡ) = *Πολυγώνιος*. (οὐσ.) *Πολύγωνον* (τὸ) poligono (figura che ha molti angoli). բազմանկիւն (շատ անկիւն ունեցող ձեւ). չօք քէօշէլի (շէքիլ)։

Πολυδάκρυος καὶ

Πολύδακρυς-υος καὶ

Πολυδάκρυτος (ὁ, ἡ) molto lagrimevole.

խիստ լալու արժանի . լայըգը աղլանմադա .
— ύτως, ἐπίῤ.
Πολυδάπανος (ὁ, ἡ) molto spendioso. բազմածախս . չօգ մասրաֆլը :
Πολυδέγμων-*ονος* (ὁ, ἡ) che contiene molte cose, ampio. շատ բան առնող, ընդարձակ . չօգ շէյ ալան, կէնիշ :
Πολυδεής-*έος* (ὁ, ἡ) assai bisognoso. շատ կարօտ, խիստ չքաւոր . չօգ էհթիյաճ, ֆագիր ֆուգարա :
Πολυδέκτης-*ου* (ὁ, ἡ) = *Πολυδέγμων*.
Πολύδενδρος (ὁ, ἡ) pieno di alberi. ծառերով լեցուն . աղաճլարը չօղալըգ :
Πολυδερκής-*έος* (ὁ, ἡ) molto perspicace. շատ սրատես . կէօզլէ չօգ գէսկին :
Πολύδημος καὶ
Πολυδημώδης-*εος* (ὁ, ἡ) = *Πολυάνθρωπος*.
Πολυδικέω-*ῶ*. *Μ*. ἤσω. far molti litigi. շատ վէճեր ընել . չօգ դավա նիզա էթմէք :
Πολύδικος (ὁ, ἡ) molto litigioso. շատ վէճ սիրող . չօգ նիզաճը, նիզաջը լայըգը աշգին :
Πολυδινής-*έος* καὶ *Πολύδινος* (ὁ, ἡ) che ha molti gorghi, vortici. շատ յորձանուտներ պտոյտներ ունեցող . չօգ անաֆօրլու կիրդապլը :
Πολυδίψιος (ὁ, ἡ) molto assetato, sitibondo. շատ ծարաւած . լայըգը սուսամըշ :
Πολύδιψος (ὁ, ἡ) = *τῷ προηγ*.
Πολύδοξος (ὁ, ἡ) celeberrimo, illustrissimo, gloriosissimo. խիստ հռչակաւոր փառաւոր . լայըգը նամտար՝ էհթիշամլը :
Πολυδουλεία (ἡ) gran numero di servi. ծառաներու բազմութիւն . խըզմէթքեարը չօգլուղու :
Πολύδουλος (ὁ, ἡ) che ha molti servi. շատ ծառայ ունեցող . չօգ խըզմէթքեարլարը օլան :
Πολύδροσος (ὁ, ἡ) coperto di rugiada. ցօղով դողուած . չիյ իլէ գափանմըշ էօրթիւլմիւշ :
Πολυδύναμος (ὁ, ἡ) assai potente. շատ հզօր կարող . լայըգը գուվվէթլի գուտրէթլի :
Πολυδωρία (ἡ) liberalità. առատաձեռնութիւն . ճէօմէրթլիք :
Πολύδωρος (ὁ, ἡ) che dà molti doni, liberale. շատ ընծայ տուող, առատաձեռն . չօգ հէտիյէ վէրէն, ճէօմէրտ :
Πολύεδρος (ὁ, ἡ) poliedro, che ha molti lati. բազմանիստ, շատ կող ունեցող . չօգ եանլը, եիւզլիւ :
Πολυεθνής-*έος* (ὁ, ἡ) abitato da molte nazioni. շատ ազգերէ բնակուած . չօգ միլլէթլէրտէն օթուրուլմուշ :
Πολυειδήμων-*ονος* (ὁ, ἡ) molto erudito. շատ գիտուն . չօգ ալիմ, լայըգը ֆիւնունլու :
Πολυειδής-*έος* (ὁ, ἡ) di molte sorti. բազմատեսակ . չօգ թիւրլիւ :
Πολυειδῶς, ἐπίῤ. in molte, varie maniere. շատ՝ զանազան կերպերով . չօգ թիւրլիւ եօլլար իլէ :
Πολυέλαιος (ὁ, ἡ) che produce molto olio. շատ ձէթ բերող . չօգ զէյթին եաղը հասըլ էտէն :
Πολυέλεος (ὁ, ἡ) assai misericordioso, pietoso. բազմագութ . լայըգը մէրհամէթլի :
Πολυελκής-*έος* (ὁ, ἡ) coperto di piaghe. խոցով դոցուած . եարա պէրէ, եարալարը եարալը :
Πολυέξοδος (ὁ, ἡ) μτγν. ἀντὶ *Πολυδάπανος*.
Πολυεπαίνετος καὶ *Πολυέπαινος* (ὁ, ἡ) degno di gran lode. շատ գովելի . չօգ մէթհէ լայըգ :
Πολυεπής-*έος* (ὁ, ἡ) = *Πολυλόγος*.
Πολυέραστος (ὁ, ἡ) amabilissimo. խիստ սիրելի . լայըգը սէվիմլի :
Πολυεργής-*έος* (ὁ, ἡ) καὶ
Πολύεργος (ὁ, ἡ) molto laborioso. շատ աշխատասէր . լայըգը չալըշգան :
Πολυέταιρος (ὁ, ἡ) che ha molti compagni, amici. շատ ընկեր՝ բարեկամ ունեցող . արգատաշը՝ դօսթու չօգ :
Πολυετής-*έος* (ὁ, ἡ) di molti anni, antico, vecchio. շատ տարուան, հին, ծեր . չօգ էսքի, եաշլը, իխթիյար :
Πολύευκτος (ὁ, ἡ) molto desiderabile. շատ փափաքելի . լայըգը արզուլանաճագ :
Πολύεννος (ὁ, ἡ) = *Πολύγαμος*.
Πολύεφθος καὶ *Πολυέψητος* (ὁ, ἡ) ben cotto. աղէկ եփուած . էյի փիշմիշ :
Πολύζαλος (ὁ, ἡ) assai procelloso. շատ մրրկոտ . լայըգը ֆուրթունալը :
Πολύζηλος (ὁ, ἡ) molto invidiato. շատ նախանձելի . չօգ գըսգանըլմըշ :
Πολύζωος (ὁ, ἡ) che vive lungo tempo. երկար ատեն ապրող . ուզուն վագթ եաշայան :
Πολυηγόρος (ὁ, ἡ) = *Πολυλόγος*.
Πολυήκοος (ὁ, ἡ) che ha udito molte cose, perito, erudito. շատ բան լսած, հմուտ . չօգ շէյ իշիթմիշ, գավուլ ալիմ, ալիմ :
Πολυήμερος (ὁ, ἡ) di molti giorni. շատ օրուան . չօգ կիւնլիւք :
Πολυηχής-*έος* καὶ
Πολυήχητος (ὁ, ἡ) molto sonoro. շատ հնչող, բարձրաբարբառ . լայըգը էօթէն, պիւլէնտ սէսլի :
Πολύηχος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.)-ήχως. = *Πολυηχής*.
Πολυθαρσής-*έος* (ὁ, ἡ) pieno di coraggio. շատ սրտոտ, քաջասիրտ . չօգ ճէսարէթլի :
Πολυθεάμων-*ονος* (ὁ, ἡ) che ha visto molte cose. շատ բան տեսած . չօգ շէյ կէօրմիւշ :
Πολυθέατος (ὁ, ἡ) veduto da molti. շատերէն տեսնուած . չօգլարտան կէօրիւլմիւշ . 2. = *Ἀξιοθέατος*.
Πολυθεΐα (ἡ) politeismo. բազմաստուածութիւն . չօգ Ալլահլարա թափընմագ :
Πολύθεος (ὁ, ἡ) politeista, che adora molte Deità. բազմաստուած, շատ աստուածներու երկրպագող . չօգ Ալլահլարա թափան : — θέως, ἐπίῤ.
Πολυθεότης (ἡ) pluralità degli Dei. Աստուածներու շատութիւն . Ալլահլարըն չօգլուղու :
Πολύθερμος (ὁ, ἡ) assai caldo. շատ տաք . չօգ սըճագ :
Πολύθεστος (ὁ, ἡ) = *Πολυπόθητος*.
Πολυθηρία (ἡ) gran quantità di fiere, di belve. երէոց շատութիւն . եաբանի հայվանլարըն չօգլուղու :
Πολύθηρος (ὁ, ἡ) pieno di fiere, di bel-

ve. երէով լեցուն․ եապանի հայվանաթ-տան խալըրըն ։

Πολύθραυστος (ὁ, ἡ) rotto in mille pezzi. կտոր կտոր եղած․ փարչա փարչա օլմուշ ։

Πολυθρέμματος καὶ

Πολυθρέμμων-ονος (ὁ, ἡ) ricco in greggie, in bestiami. շատ հօտեր (ոչխարի եւ այլն) ունեցող․ չօք (գօյուն վէ սայիրէ) սահիպլէրի՝ զանկին օլան ։

Πολυθρήνητος (ὁ, ἡ) = *Πολύδακρυς.*

Πολύθρηνος (ὁ, ἡ) assai luttuoso. շատ ողբալի․ ղայէթ աղլանաճագ ։

Πολύθριξ-ύτριχος (ὁ, ἡ) peloso. մազոտ․ թիւյլիւ ։

Πολυθρύλλητος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*) *-ήτως.* assai divolgato, celeberrimo, decantato. շատ հրատարակուած, գերահռչակ․ ղայէթ ֆաշ օլմուշ, այան օլմուշ, ամմէյէ մալիւմ ։

Πολύθυρος (ὁ, ἡ) che ha molte porte. շատ դուռ ունեցող․ չօք գափուլու ։

Πολυθύσανος (ὁ, ἡ) che ha molte frangie. շատ ծոպեր ունեցող․ չօք սաչագլը ։

Πολύθυτος (ὁ, ἡ) ove si fanno molti sacrifizi. ուր շատ զոհեր կ'ըլլան․ նէրէտէ քի չօք գուրպանլար գէսիլիր ։

Πολυϊδρεία ἢ-ρία (ἡ) cognizione di molte cose. շատ բան գիտնալը․ չօք շէյ պիլմէքլիք ։

Πολύϊδρις-ιος (ὁ, ἡ) che conosce molte cose, molto erudito. շատ բան գիտցող, շատ հմուտ․ չօք շէյ պիլէն, չօք նէսնէյէ աքեահ, մահարէթլի ։

Πολύϊππος (ὁ, ἡ) che ha molti cavalli. շատ ձիեր ունեցող․ չօք աթը օլան ։

Πολυϊστόρητος καὶ

Πολυΐστωρ-ορος (ὁ, ἡ) = *Πολυειδήμων.*

Πολυΐχθυος (ὁ, ἡ) × *ἀντὶ*

Πολύϊχθυς-υος (ὁ, ἡ) pieno di pesci. ձուկով լեցուն․ պալըգ իլէ տօլու ։

Πολυκαγκὴς-έος (ὁ, ἡ) estremamente arido, secco. խիստ չոր․ փէք գուրու ։

Πολυκάματος (ὁ, ἡ) molto faticoso. շատ աշխատանքով եղող․ չօք զահմէթլի ։

Πολυκαμπὴς-έος καὶ

Πολύκαμπτος (ὁ, ἡ) molto tortuoso. շատ ծուռումուռ․ ղայէթ էյրի պիւյրիւ, էնիշլի յօքուշլու ։

Πολύκαπνος (ὁ, ἡ) pien di fumo. ծխով լեցուն․ թիւթիւնտէն խալըրըն ։

Πολυκάρηνος (ὁ, ἡ) = *Πολυκέφαλος.*

Πολυκαρπέω-ῶ. M. ήσω. produrre molti frutti. շատ պտուղ բերել․ չօք մէյվէ հասըլ էթմէք ։

Πολυκαρπία (ἡ) abbondanza di frutti. պտղոց առատութիւն․ մէյվէ պօլլուղու ։

Πολύκαρπος (ὁ, ἡ) che produce molti frutti, fruttuoso. շատ պտուղ բերող, պտղաբեր․ չօք մէյվէ հասըլ էտէն, հասըլլը ։

Πολυκέλαδος (ὁ, ἡ) assai strepitoso. շատ շառաչիւն հանող․ չօք շամաթալը ։

Πολύκενος (ὁ, ἡ) molto vuoto. շատ պարապ․ չօք պօշ ։

Πολυκέρδεια (ἡ) grand' astuzia. շատ խորամանկութիւն․ չօք ֆէնդպազլըգ ։

Πολυκερδὴς-έος (ὁ, ἡ) assai lucroso. 2. molto scaltro, astuto. շատ շահ բերող․ 2․ շատ խորամանկ․ չօք քեարլը․ 2․ չօք ֆէնդպազ ։

Πολυκέρως-ω καὶ ωτος (ὁ, ἡ) che ha molte corna. շատ կոտոշ ունեցող․ չօք պօյնուզլու ։

Πολυκέφαλος (ὁ, ἡ) che ha molte teste. շատ գլուխ ունեցող․ չօք պաշլը ։

Πολυκηδὴς-έος (ὁ, ἡ) che cagiona o che si trova in grand'afflizione, tristizia, cura. շատ տրտմութիւն՝ մտմտուք պատճառող կամ ըմպացող․ չօք թասա՝ տէրտ չէքթիրէն եախօտ չէքէն ։

Πολυκίνδυνος (ὁ, ἡ) pericolosissimo. խիստ վտանգաւոր․ ղայէթ թէհլիքէլի ։

Πολυκίνητος (ὁ, ἡ) che si muove facilmente. դիւրաւ շարժող․ գօլայլըգ՝ օյնար իլէ հարէքէթէ կէլէն՝ թէփրէնէն ։

Πολύκλαγγος (ὁ, ἡ) che rende varj suoni. զանազան հնչմունքներ հանող․ թիւրլիւ սէսլէր չըգարան ։

Πολύκλαδος (ὁ, ἡ) che ha molti rami. շատ ոստ ունեցող․ դալը չօք, դալլը ։

Πολύκλαυστος καὶ Πολύκλαυτος (ὁ, ἡ) assai lagrimevole. խիստ ողբալի, լալու արժանի․ ղայէթ աղլանաճագ ։

Πολυκλεὴς-έος (ὁ, ἡ) = *Περικλεής.*

Πολύκλειστος (ὁ, ἡ) ben serrato. աղէկ կղպուած՝ գոցուած․ էյի քիլիտլէնմիշ, գափանմըշ ։

Πολύκλειτος (ὁ, ἡ) *καὶ*

Πολυκλήεις-εσσα-εν. × *ἀντὶ Πολυκλεής.*

Πολύκληρος (ὁ, ἡ) ricco, opulento. հարուստ․ մալտար, զէնկին ։

Πολύκλινος (ὁ, ἡ) che contiene molti letti. շատ անկողիններ առնող՝ ունեցող․ չօք տէօշէք ալան, չօք տէօշէքլի ։

Πολύκλυστος (ὁ, ἡ) molto agitato dalle onde. բազմածուփ, ալիքներէ շատ յուզուած․ տալղալարտան չօք ալթիւսթ օլմուշ ։

Πολύκλωνος (ὁ, ἡ) ramoso. ոստալից․ դալլը պուդագլը ։

Πολύκμητος (ὁ, ἡ) che costa molto travaglio. շատ աշխատանքով եղող․ չօք զահմէթ իլէ օլան ։

Πολύκνημος (ὁ, ἡ) che ha molte colline. շատ բլրակներ ունեցող․ չօք պայըրլարը՝ թէփէճիքլէրի օլան ։

Πολυκοίλιος (ὁ, ἡ) panciuto. մեծ փոր ունեցող․ շիշքօ, իրի գարընլը ։

Πολύκοινος (ὁ, ἡ) commune a molti, divolgato. շատերուն հասարակ, հրատարակուած․ չօքլարա մուշտէրէք օլան, ֆաշ օլմուշ ։

Πολύκολπος (ὁ, ἡ) sinuoso. ծոցալից․ դօլաշըգ ։

Πολυκόλυμβος (ὁ, ἡ) che nuota spesso. ստէպ լողացող․ սըք եիւզէն ։

Πολύκομος (ὁ, ἡ) capelluto. մազոտ․ սաչլը ։

Πολύκομπος (ὁ, ἡ) che si vanta molto. շատ պարծենկոտ․ չօք էօյիւնէն ։

Πολύκρανος (ὁ, ἡ) = *Πολυκέφαλος.*

Πολυκρατὴς-έος (ὁ, ἡ) assai potente. շատ զօրաւոր․ չօք գուվվէթլի՝ գուդրէթլի ։

Πολύκρημνος (ὁ, ἡ) pien di precipizi. շատ դար տեղեր ունեցող․ չօք ուչուրումլու ։

Πολύκριθος (ὁ, ἡ) che produce molto orzo. շատ գարի բերող․ չօք արփա հասըլ էտէն ։

Πολυκρόταλος (ὁ, ἡ) che fà molto romore. *շատ շառաչող.* չօք շամաթա էտէն:

Πολύκροτος (ὁ, ἡ) che fà molto strepito. 2. che risuona da grandi applausi. *շատ փաթթըռտող ընող. 2. շատ ծափահարութենէ հնչող.* չօք շամաթալը. 2. չօք էլ չըրփմաքլարընտան էօթէն:

Πολυκτημοσύνη (ἡ) possessione di molti beni, ricchezza. *շատ ստացուածք ունենալը, հարստութիւն.* մալտարլըք, զէնկինլիք:

Πολυκτήμων - ονος (ὁ, ἡ) dovizioso, ricco. *ընչաւէտ, հարուստ.* մալտար, զէնկին:

Πολύκτηνος (ὁ, ἡ) che ha molte greggie, gran bestiame. *շատ հօտեր՝ անդեաններ ունեցող.* չօք գօյուն սիւրիւլէրի՝ տավարլարը օլան:

Πολυκτησία (ἡ) = *Πολυκτημοσύνη.*

Πολυκτόνος (ὁ, ἡ) che uccide molti. *շատերը մեռցընող.* չօքլարը էօլտիւրէն:

Πολυκύματος (ὁ, ἡ) καὶ *Πολυκύμων - ονος* (ὁ, ἡ) fluttuoso. *բազմածուփ, ալէտատ.* տալղալանմըշ, ֆըրթընալը:

Πολύκωλος (ὁ, ἡ) composto di molte membra. *շատ անդամներէ բաղկացեալ.* չօք ազալարտան իպարէթ:

Πολύκωπος (ὁ, ἡ) che ha molti remi. *շատ թիակներ ունեցող.* չօք քիւրէքլի:

Πολυλαμπὴς - έος (ὁ, ἡ) assai risplendente. *շատ փայլուն.* չօք փարլագ:

Πολύλαος (ὁ, ἡ) molto popolato. *խիստ մարդաշատ.* զիյատէ չէն:

Πολυλίμενος (ὁ, ἡ) che ha molti porti. *շատ նաւահանգիստներ ունեցող.* չօք լիմանլարը օլան:

Πολύλλιστος - ος ἢ η - ον. = *Πολυπόθητος.*

Πολυλογέω - ῶ. Μ. ήσω. parlare molto. *շատ խօսիլ.* չօք լաքըրտը էթմէք:

Πολυλογία (ἡ) loquacità, ciarle, moltiloquio. *շաղակրատութիւն, շատ խօսիլը.* լաքաղանլըք, չօք սէօյլէմէ:

Πολύλόγος (ὁ, ἡ) (*παροξ.*) che parla molto, cicalatore. *շաղակրատ, շատ խօսող.* լաքաղան, չօք սէօյլէյէն. 2. (*προπαροξ.*) che richiede lunghi discorsi. *շատ խօսքով եղող.* չօք սէօզ իլէ օլան, չօք սէօհպէթլի մուհապպէ. — *λόγως, ἐπίῤ.*

Πολυμάθεια (ἡ) erudizione. *գիտնականութիւն.* օքումուշլուգ:

Πολυμαθὴς - έος (ὁ, ἡ) erudito. *գիտնական.* օքումուշ, ֆազըլլէմ. — *μαθῶς, ἐπίῤ.*

Πολυμαθία (ἡ) = *Πολυμάθεια.*

Πολυμάντευτος (ὁ, ἡ) celebre pei suoi oracoli. *պատուածայրն պատգամներուն՝ գուշակութիւններուն համար հռչակաւոր.* այէթի քէրէմէլէրի իլէ նամտար:

Πολυμάχητος (ὁ, ἡ) = *Περιμάχητος.*

Πολυμεθὴς - έος (ὁ, ἡ) imbriacone. *արբեցող, շատ գինով.* չօք սէրխօշ, [illegible]:

Πολυμελὴς - έος (ὁ, ἡ) composto di molte membra. 2. armoniosissimo. *շատ անդամներէ բաղկացեալ. 2. խիստ ներդաշնակաւոր.* չօք ազալը. 2. զիյատէ ահէնկլի. — *μελῶς, ἐπίῤ.*

Πολυμέρεια (ἡ) moltiplicità di parti. *շատ մասունքներ, մասանց շատութիւն.* չօք հիսսէլիլիք, փարչա չօքլուղու:

Πολυμερὴς - έος (ὁ, ἡ) composto di molte parti. *շատ մասերէ բաղկացեալ.* չօք հիսսէլի, փարչալը չօք:

Πολυμέριμνος (ὁ, ἡ) che ha molte cure. *շատ մտմտուք ունեցող.* տիւշիւնճէլի չօք:

Πολυμερῶς, ἐπίῤ. in molte maniere. *շատ կերպով.* չօք թարզ իլէ:

Πολυμετάβλητος καὶ *Πολυμετάβολος* (ὁ, ἡ) assai mutabile. *խիստ փոփոխելի.* զիյատէ թէպտիլի մուտթէրի:

Πολυμήκετος (ὁ, ἡ) × *ἀντὶ*

Πολυμήκης - εος (ὁ, ἡ) assai lungo. *խիստ երկան.* պէք ուզուն:

Πολυμήτης-ου (ὁ) καὶ *Πολύμητις-ιος* (ὁ, ἡ) = *Πολύβουλος.*

Πολυμηχανία (ἡ) industria, sagacità. *վարպետութիւն, խորագիտութիւն.* ուստալըք, ֆէրասէթ:

Πολυμήχανος (ὁ, ἡ) industrioso, sagace. *ճարտար, հնարիմաց.* ուսթա, ալըք քէօլ, ֆէրասէթլի:

Πολυμιγὴς - έος (ὁ, ἡ) mescolato di molte cose. *շատ բաներով խառնըւած.* չօք նէվիլէր իլէ գարըշմըշ:

Πολύμικτος (ὁ, ἡ) = *Πολυμιγής.*

Πολύμισθος (ὁ, ἡ) che riceve gran paga. *շատ վճար առնող.* չօք էճր ալան:

Πολύμιτος (ὁ, ἡ) broccato. *ճամկաւոր, ոսկեճամուկ, մետաքսահուռն.* րէնքլիւ թէլլէր իլէ տօքունմուշ, ալաճալը:

Πολυμνήμων - ονος (ὁ, ἡ) che si ricorda di molte cose. *շատ բան յիշող.* չօք շէյ հաթըրընտա քէթիրէն՝ ադամ:

Πολυμνήστευτος (ἡ) da molti ricercata in matrimonio. *շատերէ ուզուած՝ փնտռուած (աղջիկ).* չօքլարտան՝ իսթէնմիշ՝ արանմըշ (գըզ):

Πολύμνιος (ὁ, ἡ) pien d' alga. *մամռուռով լեցուն.* եօսունտան՝ [illegible]:

Πολύμορφος (ὁ, ἡ) di molte forme, moltiforme. *շատ ձեւով.* չօք շէքիլլի, չօք չէշիթլի. — *μόρφως, ἐπίῤ.*

Πολύμουσος (ὁ ἡ) assai letterato. *շատ գիտուն.* զիյատէ օքումուշ:

Πολύμοχθος (ὁ, ἡ) molto penoso, laborioso. *խիստ աշխատանքով եղող.* չօք զահմէթլի:

Πολυμύελος (ὁ, ἡ) pien di midollo. *ուղեղով լեցուն.* [illegible]:

Πολύμυθος (ὁ, ἡ) = *Πολύλόγος.*

Πολύναος (ὁ, ἡ) che ha molti tempj. *շատ տաճարներ ունեցող.* չօք մէապէտխանէլէրի օլան:

Πολύνευρον (τὸ) piantaggine (erba). *ճղախոտ.* սինիրլի օթ:

Πολυνέφελος (ὁ, ἡ) coperto di nuvole. *ամպերով գոցուած.* պուլութլարտան գափանմըշ:

Πολυνηνέμιος - α - ον. assai tranquillo, docile. *խիստ հանդարտ՝ հեզ.* զիյատէ մուլայիմ՝ հալիմ:

Πολυνίκης - ου (ὁ, ἡ) che vinse spesso. *շատ անգամ յաղթող գտնըւած.* չօք տէֆա ֆէթհ օլմուշ:

Πολυνιφὴς - έος καὶ

Πολύνιφος (ὁ, ἡ) pien di neve. ձիւնով լեցուն. գարտան իպարէթ:

Πολύνοια (ἡ) gran sagacità, somma prudenza. շատ ճարտարմտութիւն, մեծ խոհեմութիւն. ագըլ ֆիրասէթ, չօք հուշեարլըգ:

Πολύνομος (ὁ, ἡ) ben nudrito. աղէկ սընուած. էյի պէսլէնմիշ:

Πολύνοος-ους (ὁ, ἡ) molto prudente, assai sagace. շատ խոհեմ, խիստ ճարտարամիտ. չօք տուշունճէլի՝ ֆիրասէթլի, փէք արիֆ:

Πολυνοσος (ὁ, ἡ) malsano, valetudinario. վատառողջ. ղայէթ խաստա:

Πολύνως, ἐπίῤ. (κατὰ κρ. ἀντὶ *Πολυνόως*). con grande prudenza. շատ խոհեմութեամբ. չօք մուլահազա իլէ:

Πολύξεινος ἢ *ύξενος* (ὁ, ἡ) molto ospitale. շատ հիւրասէր՝ օտարասէր. մուսաֆիրլէրէ՝ էճնէպիլէրէ չօք մուհապպէթ իլէ գապուլ էտէն:

Πολυοδία (ἡ) lunghi viaggi. երկան ճամբորդութիւններ. ուզուն եօլճուլուգլար:

Πολυόδους-όδοντος (ὁ, ἡ) che ha molti denti. շատ ակռաներ ունեցող. չօք տիշլի:

Πολύοζος (ὁ, ἡ) che ha molti nodi, lussuriante. ոստալից, ուռճացեալ. պօլ պուդագլը:

Πολυοινία (ἡ) abbondanza di vino. գինիի առատութիւն. շարապ պօլլուղու:

Πολύοινος (ὁ, ἡ) che produce molto vino. 2. imbriacone, շատ գինի բերող. 2. արբշիռ. չօք շարապ հասըլ էտէն. 2. ճիանիան, պէքրի:

Πολυόλβιος × ἀντὶ

Πολύολβος (ὁ, ἡ) molto felice, ricchissimo. շատ երջանիկ, խիստ հարուստ. չօք մութլու, ղայէթ զէնկին:

Πολυομβρία (ἡ) abbondanza di pioggie. անձրեւի առատութիւն. եաղմուր պօլլուղու:

Πολυόμματος (ὁ, ἡ) che ha molti occhi. շատ աչուի. չօք կէօզլիւ:

Πολυόνειρος (ὁ, ἡ) che sogna spesso. շատ երազ տեսնող. չօք տիւշ կէօրէն:

Πολύοπος (ὁ, ἡ) pien di buchi. ծակով լեցուն. տէլիք իլէ տօլու:

Πολυόρνιθος καὶ

Πολύορνις-ιθος (ὁ, ἡ) pien d'uccelli. թռչունով լեցուն, քուշլարտան իպարէթ:

Πολύοσμος (ὁ, ἡ) che spande molt' odore. շատ հոտ արձըկող. չօք գօգու սալան:

Πολυόστεος (ὁ, ἡ) assai ossoso. շատ ոսկրոտ. չօք քէմիքլի:

Πολυόφθαλμος (ὁ, ἡ) = *Πολυόμματος*.

Πολυοχλέω-ῶ. καὶ (συνήθ. μσ. ἢ πθ.) -*οχλέομαι-οῦμαι.* Μ. ήσω-ομαι. esser popoloso, esser pieno di gente. բազմամարդ ըլլալ, մարդով լեցուն ըլլալ. չէն օլմագ, խալքտան իպարէթ օլմագ:

Πολυοχλία (ἡ) popolazione. բազմամարդութիւն. չէնլիք, ինսան չօքլուղու:

Πολύοχλος (ὁ, ἡ) popolato. բազմամարդ, մարդաշատ. չէն:

Πολύοψος (ὁ, ἡ) pieno di companatico. թացանով լեցուն. գաթըգը տօլու:

Πολυπάθεια (ἡ) sofferenza di molte cose. շատ բան քաշելը. չօք շէյ չէքմէքլիք:

Πολυπαθὴς-έος (ὁ, ἡ) che soffri o soffre molte cose. շատ բան քաշած կամ քաշօղ. չօք շէյ չէքմիշ եախօտ չէքէն:

Πολυπαιδία (ἡ) gran numero di figli o servi. որդոց կամ ծառայից շատութիւն. էվլատ եախօտ ուշագ չօքլուղու:

Πολύπαις-αιδος (ὁ, ἡ) che ha molti figli o servi. շատ զաւակ կամ ծառայ ունեցող. չօք էվլատլը, չօք ուշագլը:

Πολυπάταγος (ὁ, ἡ) molto strepitoso. շատ շառաչօղ. չօք շամաթալը:

Πολυπάτητος (ὁ, ἡ) molto calcato, battuto, frequentato. շատ կոխուած, խիստ կոխուած, խիստ յաճախեալ, վարուն. չօք չիյնէնմիշ, կէլիւկէչ, իշլէք:

Πολύπατρις-ιδος (ὁ, ἡ) che ha molte patrie. շատ հայրենիք ունեցող. չօք վաթանլը:

Πολυπειρία (ἡ) grand' esperienza. շատ հմտութիւն. չօք վագուֆիյէթ:

Πολύπειρος (ὁ, ἡ) assai esperto. շատ հմուտ, փորձ եւ կիրթ. չօք վագըֆ, մէլէքէլի:

Πολυπενθὴς-έος καὶ

Πολυπένθιμος (ὁ, ἡ) assai afflitto. շատ ցաւագին. ղայէթ աճըլը՝ տէրտլի:

Πολύπικρος (ὁ, ἡ) assai amaro. շատ լեղի. ղայէթ աճը: — *πίκρως*, ἐπίῤ.

Πολύπιστος (ὁ, ἡ) fedelissimo. խիստ հաւատարիմ. ղայէթ սադըգ:

Πολύπλαγκτος (ὁ, ἡ) καὶ

Πολυπλανὴς-έος καὶ

Πολυπλάνητος (ὁ, ἡ) ch'erra quà e là, vagabondo. աստին անդին պտըտող, թափառական. եօլէ տէրէ տօլաշան, ավարէ կէզէն:

Πολύπλανος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) -*πλανῶς.* = *Πολυπλανής*.

Πολυπλασιάζω, *Πολυπλασιασμός* κτλ. = *Πολλαπλασιάζω*, *Πολλαπλασιασμὸς* κτλ.

Πολύπλεθρος (ὁ, ἡ) di molti jugeri. շատ լծվարնոց. չօք տէօնիւմլիւք:

Πολύπλεκτος (ὁ, ἡ) = *Πολύπλοκος*.

Πολύπλευρος (ὁ, ἡ) = *Πολύεδρος*.

Πολυπλήθεια (ἡ) abbondanza. առատութիւն. պօլլուգ, ղանիմէթ:

Πολυπληθέω-ῶ. Μ. ήσω. essere numerosissimo. 2. crescersi il numero. շատուոր ըլլալ. 2. թիւը շատնալ. չօքլուգ օլմագ. 2. սայըսը արթմագ:

Πολυπληθὴς-έος (ὁ, ἡ) numeroso. բազմաթիւ, շատուոր. սայըսը չօք:

Πολυπληθία (ἡ) = *Πολυπλήθεια*.

Πολυπλοκία (ἡ) astuzia. խորամանկութիւն. ֆէնտպազլըգ:

Πολύπλοκος (ὁ, ἡ) implicato. 2. astuto. փաթթըւած. 2. խորամանկ. սարըլմըշ. 2. ֆէնտպազ: — *πλόκως*, ἐπίῤ.

Πολύπνοος-ους (ὁ, ἡ) che soffia con violenza. 2. che esala molt' odore. սաստիկ փչող. 2. շատ հոտ արձըկող. քէսքին էսէն. 2. չօք գօգու սալան:

Πολυπόδης-ου (ὁ) = *Πολύπους*.

Πολυποδία (ἡ) molti piedi. շատ ոտքեր. չօք այագլը:

Πολυπόδιον (τὸ) ὑπκρ. τ. *Πολύπους*. 2.

polipodio (pianta). *տունկ մին է.* ուղբոտուկ ձեղ, դեւղոնքերի (գիտուն).

Πολυποδώδης - εος (ὁ, ἡ) simile al polpo. *պողիպողի նման.* ըհթոտէօտո դէնըէր.

Πολυπόθητος (ὁ, ἡ) molto desiderato. *շատ փափաքուած.* չօք արզուլէնմիշ.

Πολυποίκιλος (ὁ, ἡ) vajato, vario, di molte sorti. *գունագոյն, բազմատեսակ.* ալաճա, կէօնէկեօն.

Πολύποινος (ὁ, ἡ) che impone molte pene. *շատ պատիժ դնող.* չօք ճէզալը ճէզայէն.

Πολύπολις - ιος (ὁ, ἡ) che contiene molte città. *շատ քաղաքներ բովանդակօղ ունեցող.* չօք շէհիրլի.

Πολύπονος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - *πόνως.* assai faticoso. *շատ աշխատանքով եղող.* չօք զահմէթլի.

Πολυπόρευτος (ὁ, ἡ) molto frequentato. *խիստ յաճախուած՝ վարուն.* իշլէք, կէչէկէլ.

Πολυποσία (ἡ) eccesso nel bevere. *չափէ դուրս խմելը.* օրթանըզ իչմէք.

Πολυπόταμος (ὁ, ἡ) che ha molti fiumi. *շատ գետեր ունեցող.* ըրմաքլը չօք.

Πολυποτέω - ῶ. Μ. ἥσω. bere molto, trincare. *շատ խմել.* չօք իչմէք.

Πολυπότης - ου (ὁ, ἡ) gran bevitore. *շատ խմող.* իչկիճի, չօք իչէն.

Πολυπότις - ιδος (ἡ) *θηλ. τ. προηγ.*

Πολύποτος (ὁ, ἡ) = *Πολυπότης.*

Πολύπους - οδος (ὁ, ἡ) che ha molti piedi. *շատ ոտք ունեցող.* չօք այագլը. (*οὐσ.*) polpo (pesce). 2. polipo, ozena (ulcera che viene alle narici). *պողիպող (ձուկ).* 2. *պողիպող (քթի ծակերուն հանդըպած մէկ կեղ մը).* ըհթոտօթի. 2. պուրունտա դէլիքլէրինտէ գէյրա օլան եարա.

Πολυπραγματέω - ῶ. Μ. ἥσω. occuparsi in molte cose. *շատ բանի պատապիլ.* չօք իշէ միլիւուլ օլմագ.

Πολυπράγματος (ὁ, ἡ) = *Πολυπράγμων.*

Πολυπραγμονεύω. Μ. εύσω. καὶ

Πολυπραγμονέω - ῶ. Μ. ἥσω. occuparsi in molte cose, ingerirsi in tutto, esser curioso. *շատ բանի պատապիլ, ամէն բանի մէջ մտնալ, հետաքրքրիր ըլլալ.* չօք իշէ մէշղուլ օլմագ, հէր իշէ կիրմէք, մէրագլը օլմագ.

Πολυπραγμοσύνη (ἡ) faccenderia, affannoneria, curiosità. *ամէն բանի մէջ մտնալը, հետաքրքրութիւն.* հէր իշէ կիրմէք, մէրագլըլըգ.

Πολυπράγμων - ονος (ὁ, ἡ) affannone, faccendiere, curioso. *ամէն բանի մէջ մտնող, հետաքրքրիր.* հէր իշէ կիրիճի, իշկիւզար, մէրագլը.

Πολυπρηγμονέω - ῶ. Μ. ἥσω. Ἰων. ἀντὶ Πολυπραγμονέω.

Πολυπρόβατος (ὁ, ἡ) che ha molte pecore. *շատ ոչխարներ ունեցող.* չօք գոյունլու օլան.

Πολύπροικος (ὁ, ἡ) ch' ebbe una buona dote. *աղէկ օժիտ մը ունեցած.* էյի ճէհիզլի, այի ճէհիզ ալմըշ.

Πολυπρόσωπος (ὁ, ἡ) che ha molte forme, moltiforme. *շատ ձեւ ունեցող, բազմատեսակ.* չօք շէքիլլի, կէօնէկեօն.

Πολύπτερος (ὁ, ἡ) che ha molte piume. *շատ փետուր ունեցող.* չօք թիւյլի.

Πολύπτωτον (τὸ) poliptoto (figura rettorica). *յոգնահոլովութիւն (ճարտասանական ձեւ մը).* պիր քէլիմէնին թէքրարլանմասը, իւթքիւրիւնիւն (պիր սէօզ տէֆէլէրիւ թէքրարը).

Πολύπυλος (ὁ, ἡ) che ha molte porte. *շատ դուռ ունեցող.* չօք գաբուլու.

Πολύπυργος (ὁ, ἡ) che ha molte torri. *շատ աշտարակներ ունեցող.* չօք գուլէլի.

Πολυῤῥαγὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha molte fessure. 2. che schizza da molte fessure. *շատ ծակեր ունեցող.* 2. *շատ ծակերէ դուրս ցայտող.* չօք դէլիքլի. 2. չօք դէլիքլէրտէն դըշարը ֆըշգըրան.

Πολύῤῥαπτος καὶ

Πολυῤῥαφὴς - έος (ὁ, ἡ) rappezzato, tacconato. *կարկտած, կարկտուն.* եամալը.

Πολυῤῥημονέω - ῶ. Μ. ἥσω. parlare molto. *շատ խօսիլ.* չօք լաքըրտը էթմէք.

Πολυῤῥήμων - ονος (ὁ, ἡ) loquace, eloquente. *շատ խօսող, լեզուանի.* չօք սէօյլէյէն, դիլլի.

Πολύῤῥιζος (ὁ, ἡ) che ha molte radici. *շատ արմատ ունեցող.* չօք քէօքլիւ.

Πολύῤῥοδος (ὁ, ἡ) pieno di rose. *վարդով լեցուն.* կիւլլէն տօլու.

Πολύῤῥοος - ους (ὁ, ἡ) che scorre in abbondanza. *առատահոս, յորդութեամբ վազող.* պօլ աքան.

Πολύῤῥυτος (ὁ, ἡ) = *Πολύῤῥοος.*

Πολὺς - πολλὴ - πολὺ (ἡ *γεν.* *Πολλοῦ, ῆς, οῦ*). molto, troppo. 2. abbondante. 3. forte. *շատ, բազում.* 2. *առատ.* 3. *ուժով.* չօք, վաֆիր. 2. պօլ, պօլ. 3. գուվվէթլի. (τὸ *οὐδ.*) *Πολὺ, Πολλὰ, ἐπίῤ.* troppo, assai. *յոյժ.* չօք, զիյատէ.

Πολύσαθρος (ὁ, ἡ) assai guasto, putrefatto. *խիստ ապականուած՝ աւրուած.* չիւրիւք պօզուլմուշ.

Πολυσαρκία (ἡ) corpulenza, carnosità. *մսոտ ըլլալը, գիրութիւն.* էթլիլիք, սէմիզլիք.

Πολύσαρκος (ὁ, ἡ) corpulento, carnoso. *մսոտ, գէր.* էթլի, սէմիզ.

Πολυσέβαστος (ὁ, ἡ) molto rispettabile. *շատ յարգելի.* չօք հիւրմէթլի.

Πολύσεμνος (ὁ, ἡ) *καὶ*

Πολύσεπτος (ὁ, ἡ) = *Πολυσέβαστος.*

Πολυσήμαντος (ὁ, ἡ) che ha molti significati. *նշանակութիւն ունեցող.* չօք մանալը.

Πολυσιτία (ἡ) abbondanza di frumento, di viveri. *ցորենի՝ ուտելիքի առատութիւն.* պօղտայ՝ էրզագ պօլլուղու.

Πολύσιτος (ὁ, ἡ) pieno di frumento. 2. che mangia molto, mangione. *ցորենով լեցուն.* 2. *շատ կերող.* պօղտայ իլէ տօլու. 2. չօք էյէն.

Πολύσκαλμος (ὁ, ἡ) che ha molti remi. *շատ թիակներ ունեցող.* չօք քիւրէքլի.

Πολύσκεπτος (ὁ, ἡ) che si vede d'ogni

lato. ամէն դիաց տեմնըւող. հէր եանտան կէօրիւլէն :

Πολύσκιος (ὁ, ἡ) che fà molt' ombra. շատ շուք ընող. չօք կէօլկէ էտէն :

Πολυσκώμμων - ονος (ὁ, ἡ) gran motteggiatore. շատ ծաղրածու. չօք շագաճը :

Πολύσπαστον (τὸ) polispasto, taglia. (*Γαλλ.* moufle.) բազմաճախարակ (գործի). չէքմէճէ մաքարա :

Πολύσπειρος (ὁ, ἡ) tortuoso. ծուռ ու մուռ. էյրի պիւյրիւ :

Πολυσπερμία (ἡ) abbondanza di seme. սերման առատութիւն. թօհումուն պօլլուղու :

Πολύσπερμος (ὁ, ἡ) abbondante di seme. շատ սերմ ունեցող. թօհումու պօլ :

Πολύσπορος (ὁ, ἡ) che produce molto seme. շատ սերմ բերող. չօք թօհում հասըլ էտէն :

Πολυσταγὴς - έος (ὁ, ἡ) che distilla in abbondanza. առատ կաթող. պօլ՝ տէօքիւլէրէք թամլայան :

Πολυσταγῶς καὶ

Πολυσταχτὶ, ἐπίῤ. colando in abbondanza. առատ կաթելով. պօլ պօլ թամլայարագ :

Πολυστάφυλος (ὁ, ἡ) che ha molte uve. շատ խաղող ունեցող. չօք իւզիւմլիւ :

Πολύσταχυς - υος (ὁ, ἡ) che produce molte spighe. շատ հասկ բերող. չօք պաշագ հասըլ էտէն :

Πολυστεγὴς - έος καὶ

Πολύστεγος (ὁ, ἡ) che ha molti pavimenti, piani. շատ յատակ՝ դստիկոն ունեցող. չօք տէօշէմէլի՝ գաթլը :

Πολυστέλεχος (ὁ, ἡ) che ha molti tronchi. շատ բուն ունեցող (ծառ). չօք քէօթիւքլիւ (աղաճ) :

Πολυστένακτος (ὁ, ἡ) colmo di gemiti, di sospiri. ողբալից, հեծեծելի. թէէսսիւֆտէն՝ ֆիղանտէն եափըլմըշ :

Πολύστεπτος (ὁ, ἡ) più volte coronato. շատ անգամ պսակուած. չօք տէֆա թաճլանմըշ :

Πολυστέφανος (ὁ, ἡ) *καὶ*

Πολυστεφὴς - έος (ὁ, ἡ) = *Πολύστεπτος.*

Πολύστικτος (ὁ, ἡ) marcato di molte macchie, macchioso. շատ բծերու նշան ունեցող, պխակոտ. չօք պէնէքլի :

Πολυστιχία (ἡ) moltitudine di versi. (ոտանաւորի) տողի շատութիւն. պէյթ չօքլուղու :

Πολύστιχος (ὁ, ἡ) composto di molti versi o linee. շատ տողերէ կամ գծերէ բաղկացեալ. չօք պէյթլէրտէն՝ եա խօտ չիզկիլէրտէն եափըլմըշ :

Πολύστοιχος (ὁ, ἡ) = *τῷ προηγ.*

Πολύστολος (ὁ, ἡ) che ha una grande flotta. մեծ նաւատորմիղ մը ունեցող. պէօյիւք պիր կէմի տօնանմասը օլան :

Πολύστομος (ὁ, ἡ) che ha molte bocche, o imboccature. 2. cicalatore. շատ բերան ունեցող. 2. շաղակրատ. չօք աղըզլը. 2. լաֆազան :

Πολύστονος (ὁ, ἡ) degno di molti sospiri. շատ հառաչանաց արժանի. չօք թէէսսիւֆէ լայըգ :

Πολύστρεπτος καὶ

Πολυστρεφὴς - έος καὶ

Πολύστροφος (ὁ, ἡ) volubile. դիւրաւ դարձող, յողդողդ. պի գարար, թէպտիլաթա մայիլ :

Πολύστυλος (ὁ, ἡ) che ha molte colonne. շատ սիւներ ունեցող. չօք թաշ տիրէյի օլան :

Πολυσύλλαβος (ὁ, ἡ) polisillabo, composto di molte sillabe. բազմավանկ. չօք հէճէլէրտէն եափըլմըշ :

Πολυσύνδετος (ὁ, ἡ) ben congiunto. աղէկ կապակցեալ. այի էյի պաղլանմըշ. (*οὐδ.*) *Πολυσύνδετον* (τὸ) polisindeto (figura rettorica). բազմայօդութիւն (ճարտասանական ձեւ մի է). պիր քէլամտէ չօք աթֆ վաւլարընը գուլլանմագ (շէքլի պիր քէլամ) :

Πολυσφράγιστος (ὁ, ἡ) ben sigillato. աղէկ կնքուած. էյի մէօհիւրլէնմիշ :

Πολύσχημος καὶ (ἐπίῤ.) - σχήμως.

Πολυσχήμων - ονος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*) *- ημόνως.* che ha molte forme, moltiforme. շատ ձեւ ունեցող. չօք պիչիմլի՝ քըվամլը՝ շէքիլլի :

Πολυσχιδὴς - έος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*) *- ιδῶς.* fesso in molte parti. կտոր կտոր ճեղքուած՝ պատռուած. փարչա փարչա եարըլմըշ՝ եըրթըլմըշ :

Πολυτάρακτος (ὁ, ἡ) messo in grande scompiglio. տակնուվրայ եղած. ալթիւսթ օլմուշ :

Πολυτάραχος (ὁ, ἡ) assai turbolento. շատ խռովարար. ղայէթ վէլվէլէճի :

Πολυτεκνέω - ῶ. Μ. ήσω. avere molti figli. շատ զաւակ ունենալ. չօք էվլատը օլմագ :

Πολυτεκνία (ἡ) gran numero di figli. զաւկի շատութիւն. էվլատ չօքլուղու :

Πολύτεκνος (ὁ, ἡ) che ha molti figli. շատ զաւակ ունեցող. էվլատը չօք :

Πολυτέλεια (ἡ) sontuosità. 2. lusso. շքեղութիւն, փառաւորութիւն. 3. զեղխութիւն. թաֆրա. 2. մասրաֆճըլըք :

Πολυτελὴς - έος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*) *- τελῶς.* sontuoso, magnifico, spendioso. մեծածախ, հոյակապ. չօք մասրաֆլը, թաֆրալը :

Πολύτεχνος (ὁ, ἡ) buon artefice. աղէկ արհեստաւոր. էյի սանաթքեար :

Πολυτίμητος (ὁ, ἡ) *καὶ*

Πολύτιμος (ὁ, ἡ) preziosissimo. խիստ թանկագին, ծանրագին. ղայէթ պահալը :

Πολύτλας - αντος (ὁ) *καὶ*

Πολυτλήμων - ονος (ὁ, ἡ) che ha sofferto molte cose. շատ բան քաշած. չօք շէյ չէքմիշ :

Πολύτλητος (ὁ, ἡ) = *Πολύτλας.*

Πολύτμητος (ὁ, ἡ) tagliato in più pezzi. կտոր կտոր կտրուած. փարչա փարչա քէսիլմիշ :

Πολυτοκέω - ῶ. Μ. ήσω. partorire molto. շատ ծնանիլ. չօք տօղուրմագ :

Πολυτοκία (ἡ) fecondità. շատ ծնանիլը. չօք տօղուրմագլըգ :

Πολυτόκος (ὁ, ἡ) che partorisce molti, fecondo, moltiparo. շատ ծնանող, բազմածնունդ. չօք տօղուրան :

Πολυτροφὴς - έος (ὁ, ἡ) che nutrisce molti, fertile. շատերը սնուցանող, արգասաւոր. չօքլարը պէսլէյէն, հասըլլը :

Πολυτρεπτος (ὁ, ἡ) che si volge facilmente. *դիւրաւ դարձող*. ֆօլայ դէօնէն ։

Πολύτρητος (ὁ, ἡ) pieno di buchi. *ծակոտկէն*. տէլիքտէլիք էդմիշ ։

Πολύτριπτος (ὁ, ἡ) molto usato, logorato. *շատ մաշուած*. չօք իշլէնմիշ, աշընմըշ ։

Πολύτριχος (ὁ, ἡ) peloso. *մազոտ*. թիւյլիւ)․ (οὐσ.) *Πολύτριχον* (τὸ) politrico, capelvenere. *ծամխոտ* (*շատ տերեւով խոտ մի է*)․ ժէղիլար, պալտըրըգ օտու, (չօք էօվրէօքիւր դիր օթի)։

Πολυτροπία (ἡ) varietà. *պէսպիսութիւն*. թիւրլիւ, չօք թիւրլիւլիւք ։

Πολύτροπος (ὁ, ἡ) vario. 2. astuto, furbo, sagace. *պէսպէս, զանազան*. 2. *խորամանկ, հնարիմաց*. թիւրլիւ դիւ թիւրլիւ, կէօնէկէօն. 2. ֆէրդան, արիֆ ։

Πολυτρόπως, ἐπίῤ. in più maniere. *շատ կերպով*. չօք թարզ իլէ ։

Πολύτρόφος (ὁ, ἡ) (*παροξ.*) molto nutritivo. *շատ սննդարար*. չօք պէսլէյիճի. (*προπαροξ.*) ben nutrito. *աղէկ սնած*. էյի պէսլէնմիշ ։

Πολυτρόχαλος (ὁ, ἡ) che corre con agilità. *արագութեամբ վազող*. թէզ ֆօշան ։

Πολυτρώκτης-ου (ὁ) che mangia molto. *շատ կերող*. չօք եէյէն ։

Πολύτυρος (ὁ, ἡ) pien di formaggio. *պանիրով լեցուն*. բէյնիրտէն էդմիշ ։

Πολυυδρία (ἡ) abbondanza d' acqua. *ջուրի առատութիւն*. սու պօլլուղու ։

Πολύυδρος (ὁ, ἡ) che abbonda d' acqua. *առատ ջուր ունեցող*. սույու պօլ ։

Πολυύμνητος (ὁ, ἡ) assai lodato. *շատ գովուած*. չօք մէտհ օլունմուշ ։

Πολύυπνος (ὁ, ἡ) che dorme molto. 2. che cagiona un profondo sonno. *շատ քնացող*. 2. *խորին քուն բերող՝ պատճառող*. չօք ույուեան. 2. դէրին ույգու կէթիրէն ։

Πολυφαγέω-ῶ. Μ. ἥσω. mangiare molto. *շատ ուտել*. չօք եէմէք ։

Πολυφαγία (ἡ) ghiottoneria. *շատակերութիւն*. չօք եէմէքլիք, աճ կէօզլիւլիւք ։

Πολυφάγος (ὁ, ἡ) ghiottone. *շատ կերող*. չօք եէյէն ։

Πολυφάρμακος (ὁ, ἡ) che conosce molti rimedj. 2. composto di molti rimedii. *շատ դեղ ճանչցող*. 2. *շատ դեղերէ բաղադրուած*. չօք իլաճլար պիլիճի. 2. չօք իլաճլարտան թէրքիպ օլմուշ ։

Πολύφατος (ὁ, ἡ) = *Περίφημος, Πολυθρύλλητος.*

Πολυφεγγὴς-έος (ὁ, ἡ) molto brillante. *շատ փայլուն*. չօք բարլագ ։

Πολυφειδὴς-έος (ὁ, ἡ) molto risparmiatore. *շատ խնայող*. չօք հասիսար, թուտուճի ։

Πολύφημος (ὁ, ἡ) rinomatissimo, celeberrimo. *շատ անուանի, խիստ հռչակաւոր*. չօք նամտար, ղայէթ շան օլմուշ ։

Πολύφθογγος (ὁ, ἡ) che rende molti suoni. *շատ հնչմունք հանող*. չօք սէս չըգարան ։

Πολυφθόρος (ὁ, ἡ) perniciosissimo. *խիստ վնասակար*. ղայէթ զարարլը ։

Πολυφιλία (ἡ) moltitudine d'amici. *բարեկամի շատութիւն*. տօսթ չօքլուղու ։

Πολύφιλος (ὁ, ἡ) che ha molti amici. *շատ բարեկամ ունեցող*. չօք տօսթու օլան, տօսթու չօք. — *φίλως*, ἐπίῤ.

Πολύφλογος (ὁ, ἡ) molto infiammato. *շատ բոնկած*. ղայէթ թութուշմուշ ։

Πολύφλοιος (ὁ, ἡ) che ha molta corteccia. *շատ կեղեւ ունեցող*. չօք ֆապուգլու ։

Πολύφονος (ὁ, ἡ) che uccide molti. *շատերը սպաննող*. չօքլարը էօլտիւրէն ։

Πολυφορέω-ῶ. Μ. ἥσω. fruttare molto. *շատ պտղաբերել*. չօք միյվէ հասըլ էթմէք ։

Πολυφορία (ἡ) fruttuosità. *արգասաւորութիւն*. պէրէքէթ, հասըլլըգ ։

Πολυφόρος (ὁ, ἡ) fertile, fecondo. *պտղաբեր, արգասաւոր*. չօք հասըլլը, պէրէքէթլի ։

Πολύφορτος (ὁ, ἡ) che porta gran peso, molto carico. *շատ բեռ վերցընող*. չօք եիւք ֆալտըրան ։

Πολυφραδὴς-έος (ὁ, ἡ) assai prudente. 2. eloquente. *շատ խոհեմ*. 2. *լեզուանի*. չօք մալահազալը. 2. տիլտաղ ։

Πολύφραστος (ὁ, ἡ) detto di più volte, di cui s' è parlato molto. 2. rinomato. *շատ անգամ զուրցըւած, շատ խօսուած*. 2. *անուանի*. չօք դէֆա սէօյլէնմիշ, չօք սէօյլէնմիշ. 2. նամտար ։

Πολυφρόντιστος (ὁ, ἡ) assai prudente. 2. fatto con grande cura, diligenza. *շատ խոհեմ*. 2. *շատ փութով խնամով շինուած*. ղայէթ մալահազալը. 2. չօք թէֆայյուտ իլէ եափըլմըշ ։

Πολυφροσύνη (ἡ) somma prudenza. *շատ խոհեմութիւն*. չօք դաքիքէթ՝ հաշիյարլըգ ։

Πολύφρων-ονος (ὁ, ἡ) molto prudente, sensato. *շատ խոհեմ՝ խելացի*. չօք դաքիքէթլի՝ մալահազալը ։

Πολύφυλλος (ὁ, ἡ) pieno di foglie. *տերեւով լեցուն*. եափրագտան էդմիշ ։

Πολύφυλος (ὁ, ἡ) diviso in molte tribù. *շատ ցեղերու բաժնըւած*. չօք ֆապիլէթիւ թիգիլ օլունմուշ ։

Πολύφωνος (ὁ, ἡ) che rende molti suoni. 2. cicalone. *շատ հնչմունք հանող*. 2. *շատ խօսող*. չօք սէս չըգարան. 2. լաֆազան ։

Πολύφωτος (ὁ, ἡ) lucidissimo. *խիստ լուսաւոր*. ղայէթ ըշըգլը, շէֆաֆլը ։

Πολύχαλκος (ὁ, ἡ) che ha o che produce molto rame. *շատ պղինձ ունեցող կամ բերող*. չօք դաքըր օլան՝ եախօտ հասըլ էտէն ։

Πολυχαρὴς-έος (ὁ, ἡ) colmo di gioja, d' allegria. *խնդալից*. շադ, մէսրուր, շատումանլը ։

Πολύχειρ-ειρος (ὁ, ἡ) che ha molte mani. *շատ ձեռք ունեցող*. չօք էլլի ։

Πολυχειρία (ἡ) moltitudine di mani. 2. moltitudine di lavoranti. *ձեռաց շատութիւն*. 2. *գործաւորներու շատութիւն*. էլ չօքլուղու. 2. իշճի չօքլուղու ։

Πολύχειρος (ὁ, ἡ) = *Πολύχειρ.*

Πολυχευμων-ονος (ὁ, ἡ) = *Πολύῤῥυτος.*

Πολυχίτων-ωνος (ὁ, ἡ) vestito di molte tonache. *շատ պատմուճաններ հագուած*. չօք ֆաֆթանլար կէյինմիշ ։

Πολυχοέω-ῶ. Μ. ἥσω. esser fecondo,

fertile. արգասաւոր լինել · պէրէքէթլիւ հասըլլը օլմագ ։

Πολυχοΐα (ἡ) fertilità. արգասաւորութիւն · պէրէքէթ, հասըլաթ ։

Πολύχοος-ους (ὁ, ἡ) fertile. 2. abbondante. արգասաւոր · 2 · առատ · պէրէքէթլիւ · 2 · պօլ ։

Πολυχορδία (ἡ) gran numero di corde. աղեաց՝ լարի շատութիւն · քիրիշ՝ թէլ չօքլուղու ։

Πολύχορδος (ὁ, ἡ) che ha molte corde. բազմաղի · չօք քիրիշլի ։

Πολύχορτος (ὁ, ἡ) pieno d'erba. խոտով լեցուն · օթլու չայըրլը ։

Πολυχρηματέω-ῶ. M. ήσω. avere molti quattrini, esser ricco. շատ ստակ ունենալ, հարուստ լինել · չօք աքչէսի օլմագ, զէնկին՝ վարլըգլը օլմագ ։

Πολυχρηματία (ἡ) ricchezza. հարստութիւն · զէնկինլիք ։

Πολυχρηματίας-ου (ὁ) *καὶ*

Πολυχρήματος (ὁ, ἡ) danaroso, ricco. շատ ստակ ունեցող, հարուստ · փարալը, զէնկին ։

Πολυχρημοσύνη (ἡ) = *Πολυχρηματία*.

Πολυχρήμων-ονος (ὁ, ἡ) = *Πολυχρήματος*.

Πολύχρηστος (ὁ, ἡ) utilissimo. խիստ օգտակար · ղայէթ ֆայտէլի ։

Πολύχροια (ἡ) varietà di colori. շատ գոյն ունենալը, գոյնագոյն լինելը · ալաճալըգ, րէնկեարէնկլիք ։

Πολυχρονίζω. M. ίσω. durare molto tempo. շատ ատեն քշել · չօք զէման տուրմագ ։

Πολυχρόνιος (ὁ, ἡ) che dura o che durò lungo tempo. 2. antico. շատ ատեն քշօղ կամ քշած · 2 · հին · չօք վագթ տուրան եախօտ տուրմուշ · 2 · էսկի ։

Πολυχρονιότης (ἡ) diuturnità. ժամանակի երկարութիւն · ուզունլուգ զէման ։

Πολυχρονίως, *ἐπίῤ.* diuturnamente. երկար ատեն · չօք զէման ։

Πολύχροος-ους (ὁ, ἡ) che ha molti colori, vario, vajato. բազմագոյն, գոյնզգոյն · րէնկեարէնկ, ալաճա ։

Πολύχρυσος (ὁ, ἡ) che ha molto oro. շատ ոսկի ունեցող · չօք ալթունլու ։

Πολυχρώματος καὶ Πολύχρωμος (ὁ, ἡ) tinto di molti colori. շատ գոյներու ներկուած · չօք րէնկլերէ պօյանմըշ ։

Πολύχρως-ωτος (ὁ, ἡ) = *Πολύχροος*.

Πολύχυλος καὶ

Πολύχυμος (ὁ, ἡ) che ha molto sugo, sugoso. շատ հիւթ ունեցող · էօզլիւ ։

Πολύχυτος (ὁ, ἡ) sparso, versato in molte parti o in abbondanza. շատ դի կամ առատութեամբ թափուած · չօք թարաֆա եախօտ պօլլուղլը իլէ տէօքիւլմիւշ ։

Πολύχωρος (ὁ, ἡ) molto spazioso. շատ ընդարձակ · չօք մէյտանլը՝ կէնիշ ։

Πολύχωστος (ὁ, ἡ) coperto d'un gran mucchio di terra. մեծ կոյտ մը հողով գոցուած · պիր իրի եըղըն թօփրագ իլէ էօրթիւլմիւշ ։

Πολυψάμαθος καὶ Πολύψαμμος (ὁ, ἡ) molto sabbioso. շատ աւազոտ · չօք գումլու ։

Πολύψεκτος (ὁ, ἡ) molto biasimato. շատ նախատուած · չօք այըպլանմըշ ։

Πολυψηφία (ἡ) moltitudine di suffragi. քուէից շատութիւն · գուրա չօքլուղու ։

Πολύψηφος (ὁ, ἡ) che ha molti suffragi. շատ քուէ ունեցող · չօք գուրալը ։

Πολύψοφος (ὁ, ἡ) molto strepitoso. շատ շառաչօղ · չօք շամաթալը ։

Πολυώδυνος (ὁ, ἡ) colmo d'afflizione, di dolore, di disgrazia. ցաւի՝ նեղութեան մէջ ընկած · աճը՝ տէրտ իլէ տօլմուշ՝ դարտ օլմուշ ։

Πολυωνυμέω-ῶ. M. ήσω. avere molti nomi. շատ անուն ունենալ · չօք իսմի օլմագ ։

Πολυωνυμία (ἡ) moltitudine di nomi. անուան շատութիւն · իսիմ չօքլուղու ։

Πολυώνυμος (ὁ, ἡ) che ha molti nomi. շատ անուն ունեցող · չօք իսիմլի ։ — *ύμως, ἐπίῤ.*

Πολυώνυχος (ὁ, ἡ) che ha molte unghie. շատ եղունգ ունեցող · չօք թըրնագլը ։

Πολυωπὴς-έος καὶ Πολυωπὸς (ὁ, ἡ) × *ἀντὶ Πολυόμματος.* 2. = *τῷ*

Πολύωπος (ὁ, ἡ) che ha molti buchi. շատ ծակ ունեցող · չօք տէլիքլի ։

Πολυωρέω-ῶ. M. ήσω. avere, prendere molta cura di... շատ խնամել՝ հոգալ · չօք գայըրմագ՝ թէքայյուտ էթմէք ։

Πολυωρητικὸς-ὴ-όν. che prende molta cura. շատ հոգացող · չօք գայըրան ։

Πολυωρία (ἡ) gran cura, gran riguardo. մեծ հոգ, շատ փոյթ · չօք գայըր, պիւյիւք թէքայյուտ՝ հաճաթ ։

Πολύωρος (ὁ, ἡ) antico. հին · էսկի ։

Πολυώροφος (ὁ, ἡ) che ha molti solai, pavimenti. շատ վերնայարկ՝ տախտակամած ունեցող · չօք թավանլը՝ տէօշէմէլի ։

Πολύωτος (ὁ, ἡ) che ha molte orecchia. շատ ականջ ունեցող · չօք գուլագլը ։

Πολυωφελὴς-έος (ὁ, ἡ) utilissimo. խիստ օգտակար · ղայէթ ֆայտէլի ։ — *ελῶς, ἐπίῤ.*

Πολυὼψ-ῶπος (ὁ, ἡ) = *Πολυωπὴς ἢ Πολύωπος.*

Πόμα (τὸ) bevanda. խմելիք · իչքի ։

Πομπαῖος-α-ον. colui che conduce. տանօղ · կէօթիւրէն ։

Πομπεία (ἡ) pompa. 2. ingiuria, derisione. հանդէս · 2 · նախատինք, ծաղր · ալայ, թանթանա · 2 · սէօվմէ, մէզագ ։

Πομπεὺς-έως (ὁ) = *Πομπός*.

Πόμπευσις-εως (ἡ) pomposità. հանդէս, շքեղութիւն · փարլագ, ալայ ։

Πομπευτὴρ (ὁ) = *Πομπευτής*.

Πομπευτήριος (ὁ, ἡ) proprio alla pompa. հանդիսի յարմար · ալայա մախսուս ։

Πομπευτὴς-οῦ (ὁ) direttore della pompa. 2. conduttore. հանդէսը կառավարող · 2 · տանօղ, առաջնորդ · ալայ պաշը · 2 · կէօթիւրէն, քըլաւուզ ։

Πομπεύω. M. εύσω. condurre, mandare, trasportare. 2. accompagnare una pompa. 3. camminare con fasto, pompeggiare. 4. ingiuriare. տանել, խրկել, կրել · 2 · հանդիսին հետ մէկ տեղ երթալ · 3 · գոռոզութեամբ քալել, պարծենալ · 4 · նախատել · կէօթիւրմէք, էրսալ էթմէք, թաշըմագ · 2 · ալայ իլէ պէրապէր կիթմէք · 3 · թաֆրա իլէ եիւրիւմէք, պէօպիւր էթմէք · 4 · այըպլէմէք ։

Πομπὴ - ῆς (ἡ) missione, inspirazione. 2. scorta, corteggio. 3. processione. 4. pompa. 5. fasto, mostra. (*Γαλλ.* parade). առաքումն, առաքելութիւն, ազդումն (աստուածային) . 2. առաջնորդութիւն, ուղեկցութիւն . 3. թափոր . 4. հանդէս . 5. պերճութիւն, ցոյց . [illegible] . 2 . [illegible] . 3 . [illegible] . 4 . [illegible] . 5 . [illegible] :

Πομπικὸς - ή - όν. pomposo. հանդիսաւոր . [illegible] . — *ικῶς*, *ἐπίῤ.*

Πόμπιμος - η ἢ ος - ον. che si può mandare. 2. mandato, spedito. խրկուելու . 2. խրկըւած . [illegible] . 2 . [illegible] :

Πόμπιος - α - ον. = *Πομπικός.*

Πομπὸς (ὁ, ἡ) conduttore, guida. 2. compagno di viaggio. 3. inviato. առաջնորդ . 2 . ուղեկից . 3 . պատուիրակ, դեսպան . [illegible] . 2 . [illegible] . 3 . [illegible] :

Πομποστολέω - ῶ. M. ήσω. condurre la flotta. նաւատորմիղը տանիլ . [illegible] :

Πομφολυγέω - ῶ. M. ήσω. far delle bolle. պղպջակ հանել . [illegible] :

Πομφολυγηρὸς - ὰ - όν. = *Πομφολυγώδης.*

Πομφολυγίζω. M. ίσω. = *Πομφολυγέω.*

Πομφολυγόω - ῶ. M. ώσω. convertire in bolle. պղպջակի դարձընել . [illegible] :

Πομφολυγώδης - εος (ὁ, ἡ) pien di bolle. պղպջակով լեցուն . [illegible] :

Πομφολυγωτὸς - ὴ - όν. fatto in forma di bolla. պղպջակի ձեւով շինուած . [illegible] :

Πομφολύζω. M. ύξω. bollire, far delle bolle. եռալ, պղպջակ հանել . [illegible] :

Πομφόλυξ - υγος (ἡ) bolla. պղպջակ . [illegible] :

Πομφὸς (ὁ) pustula, bolla, cosso. պալար . [illegible] :

Πονέω - ῶ. M. ήσω ἢ έσω. affaticarsi, travagliare, stancarsi. 2. sentir del dolore, dolersi, soffrire. աշխատիլ, յոգնիլ . 2 . ցաւ իմանալ, ցաւիլ, քաշել . [illegible] . 2 . [illegible] :

Πόνημα (τὸ) travaglio. 2. opera, libro. աշխատանք . 2 . գործ, գիրք . [illegible] . 2 . [illegible] :

Πονημάτιον (τὸ) opuscolo. [illegible]թիւն, գրքոյկ . [illegible] :

Πονήρευμα (τὸ) misfatto, scelleraggine. ոճիր, եղեռն, ապիրատութիւն . [illegible] :

Πονηρεύω καὶ (μσ.) - εύομαι. M. εύσω - ομαι. essere scellerato, malizioso, far del male. ապիրատ՝ չար ըլլալ՝ գործել . [illegible] :

Πονηρία (ἡ) scelleraggine, perversità. ապիրատութիւն, չարութիւն . [illegible] :

Πονηροδιδάσκαλος (ὁ, ἡ) maestro di perversità, cattivo precettore. չարութեան վարպետ, դէշ ուսուցիչ . [illegible] :

Πονηροκάρδιος (ὁ, ἡ) che ha un cuor maligno. չարասիրտ . [illegible] :

Πονηροκρατέομαι - οῦμαι. M. ηθήσομαι. essere governato, trovarsi sotto il dominio de' cattivi. դէշ մարդիկներուն կառավարութեան տակը ըլլալ . [illegible] :

Πονηροκρατία (ἡ) dominio de' cattivi, de' perversi. չար՝ դէշ մարդոց իշխանութիւն՝ տէրութիւն . [illegible] :

Πονηρολογία (ἡ) maldicenza. 2. cattivo discorso. չարախօսութիւն . 2 . չար խօսք . [illegible] . 2 . [illegible] :

Πονηρόπολις - εως (ἡ) città de' cattivi. դէշ մարդոց քաղաք . [illegible] :

Πονηρὸς - ὰ - όν. cattivo, perverso, scellerato. 2. infelice, miserabile. դէշ, չար, ապիրատ . 2 . խեղճ, ողորմելի . [illegible] . 2 . [illegible] . — *ηρῶς καὶ - ήρως*, *ἐπίῤ.*

Πονηρόφιλος (ὁ, ἡ) amico de' cattivi. դէշ մարդոց բարեկամ . [illegible] :

Πόνησις - εως (ἡ) travaglio. աշխատութիւն . [illegible] :

Πονητικὸς - ὴ - όν. laborioso. աշխատասէր [illegible] :

Πονικὸς - ή - όν. = *Πονητικός.*

Πόνος (ὁ) travaglio, lavoro, stanchezza. 2. dolore, afflizione. աշխատանք, յոգնութիւն . 2 . ցաւ, վիշտ . [illegible] . 2 . [illegible] :

Ποντίζω. M. ίσω. × *ἀντὶ Καταποντίζω.*

Ποντικὸς - ή - όν. marino. ծովային . [illegible] :

Πόντιος - α ἢ ος - ον. del mare, marittimo. ծովու, ծովային . [illegible] :

Ποντοβαφὴς - έος καὶ

Ποντόβροχος (ὁ, ἡ) immerso nel mare. ծովը ընկղմած . [illegible] :

Ποντογένεια (ἡ) *θηλ. τοῦ*

Ποντογενὴς - έος (ὁ, ἡ) nato dal mare. ծովէն ծնած . [illegible] :

Ποντόγονος (ὁ, ἡ) = *Ποντογενής.*

Ποντόθεν, ἐπίῤ. dal mare. ծովէն . [illegible] :

Ποντοθήρης - ου (ὁ) pescatore. ձկնորս . [illegible] :

Ποντοκράτωρ - ορος (ὁ) = *Ποντομέδων.*

Ποντομέδουσα - ης (ἡ) *θηλ. τοῦ*

Ποντομέδων - οντος (ὁ) re del mare. ծովու թագաւոր . [illegible] :

Ποντοπλάνητος (ὁ, ἡ) che va errando nel mare. ծովու մէջ կամ վրայ անդին ասդին պտըտող . [illegible] :

Ποντόπλανος (ὁ, ἡ) = *Ποντοπλάνητος.*

Ποντοπορεύω. M. εύσω. καὶ

Ποντοπορέω - ῶ. M. ήσω. viaggiare per mare. ծովու ճամբորդութիւն ընել . [illegible] :

Ποντοπόρος (ὁ, ἡ) che viaggia per mare. ծովու ճամբորդութիւն ընող . [illegible] :

Πόντος (ὁ) mare. ծով . [illegible] . (*ἰδιαιτ.*) Ponto eusino, il Mar nero.

Պոնտոս, սեւ ծով. Գարա տէնիզ, պահրի պանթըս։

Ποντοφάρυγξ-υγγος (ἡ) καὶ

Ποντοχάρυβδις-εως (ἡ) gorgo, voragine. անդունդք, յորձանուտք, պտոյտք. կէրտապ, անաֆօր։

Ποντόω-ῶ. Μ. ώσω. mutare, convertire in mare. ծովի դարձընել. տէնիզէ չէվիրմէք։

Ποοφάγος (ὁ, ἡ) = *Ποηφάγος.*

Πόπανον (τὸ) = *Πέμμα.* focaccia. պլակինդի. պօղաչա։

Πόπαξ, ἐπιφών. = *Πόποι.*

Πόποι, ἐπιφών. oh! ohi! ով, ոհ, ահ. հէյ, վահ։

Ποππύζω. Μ. ύσω. sibilare, fischiare (per chiamare qualcuno). սուլել (մէկը կանչելու համար). ըսլըգ չալմագ (պիրիսինի չաղըրմագ իչին)։

Πόππυσμα (τὸ) καὶ

Ποππυσμὸς (ὁ) fischio, sibilo. սուլելը, շչիւն. ըսլըգ։

Πορδὴ (ἡ) peto, coreggia. փուք (որովայնի). օսուրուգ, պօրթ։

Πόρδων-ωνος (ὁ) lordo. փնթի, աղտեղի. գիրլի, գիր։

Πορεία (ἡ) partenza, passaggio, viaggio. 2. strada. 3. regola di vivere, condotta. չու, անցնիլը, ճամբորդութիւն. 2. ճամբայ. 3. վարք. կիտիշ, կէչիշ, եօլճուլուգ. 2. եօլ. 3. վարըշ, խալւամագ թարզը։

Πορεῖον (τὸ) vettovaglia. պաշար, ճամբու պարէն. եօլ աղարգըթ զէխիրէսի։

Πόρευμα (τὸ) viaggio. ճամբորդութիւն. եօլճուլուգ։

Πορεύομαι. Μ. εύσομαι. ἴδε *Πορεύω.*

Πορεὺς-έως (ὁ) = *Πορθμεύς.*

Πορεύσιμος (ὁ, ἡ) per cui si può passare. անցնելու. կէչիլէպիլիր։

Πορευτικὸς-ὴ-όν. che può camminare. քալել կրցող. եիւրիւյէպիլիր։

Πορευτὸς-ὴ-όν. = *Πορεύσιμος.*

Πορεύω. Μ. εύσω. far passare, mandare, condurre. անցընել, խրկել, տանիլ. կէչիրմէք, եօլլամագ, կէօթիւրմէք. (μσ.) *Πορεύομαι. Μ. εύσομαι.* partire, camminare, andare. չուել, երթալ, քալել. կէօչ էթմէք, կիտմէք, եիւրիւմէք։

Πορθέω-ῶ. Μ. ήσω. saccheggiare. 2. rovinare. թալլել. 2. կործանել. եաղմալամագ. 2. խարապ էթմէք։

Πόρθημα (τὸ) bottino. թալլած իրք, աւար. եաղմա օլունմուշ նէսնէ, չէփէար. 2. = τῷ

Πόρθησις-εως (ἡ) saccheggiamento. 2. devastazione. թալլելը. 2. կործանում (քաղքի). եաղմալամա. 2. (շէհիր) եըգըլմա, խարապլըգ։

Πορθητὴς-οῦ (ὁ) saccheggiatore. 2. devastatore. թալլող. 2. կործանող, աւրող (քաղաք մը). եաղմաճը. 2. խարապ էտիճի, եըգըճը (շէհիրլէրի)։

Πορθήτωρ-ορος (ὁ) × ἀντὶ *Πορθητής.*

Πορθμεία (ἡ) il mestiere del barcajuolo. նաւակավարութիւն. գայըգճըլըգ։

Πορθμεῖον (τὸ) tragetto. 2. barca. անցք. 2. նաւակ. կէչիտ. 2. գայըգ։

Πορθμεὺς-έως καὶ

Πορθμευτὴς-οῦ (ὁ) barcarolo. (*Λατ.* Portitor). նաւակավար. գայըգճը։

Πορθμευτικὸς-ὴ-όν. che concerne il barcarolo. նաւակավարի յատուկ. գայըգճըյա տայիր։

Πορθμεύω. Μ. εύσω. far passare o passare, varcare, valicare un fiume con una barca. նաւակով մը գետէ մը անցընել կամ անցնիլ. պիր գայըգ իլէ ըրմաղը կէչիրմէք եահօտ կէչմէք։

Πορθμίδιον (τὸ) ὑποκρ. τ. *Πορθμεῖον.*

Πορθμίον (τὸ) = *Πορθμεῖον.*

Πορθμὶς-ίδος (ἡ) ὑποκρ. τ. *Πορθμεῖον.*

Πορθμὸς (ὁ) tragetto. 2. stretto di mare. անցք. 2. ծովու նեղուց. կէչիտ. 2. տէնիզ պօղազը։

Πορίζω. Μ. ίσω. procurare, trovare. հնարել, գտնել, ճարել. պէճէրմէք, պուլմագ, թէտարիք էթմէք։

Πόριμος (ὁ, ἡ) per cui si può passare. 2. che può trovare de' mezzi, abile, destro. անցնելու. 2. միջոցներ գտնել կրցող, յաջողակ. կէչիլէպիլիր. 2. եօլ պուլապիլիր, էլիշուր, կէրէկ։

Πόριον (τὸ) zatta, chiatta (*Γαλλ.* radeau, ponton). լաստ կամ տափարակ նաւակ. սալ եահօտ չըրպագ։

Πόρισμα (τὸ) corollario. 2. guadagno, lucro. հետեւանք կամ յաւելուած (հայեցողութեան մը). 2. շահ. նէթիճէ, հաշիյէ. 2. գէար։

Πορισμὸς (ὁ) l'azione di trovare, di procurare. 2. guadagno. գտնելը, ճարելը. 2. շահ, վաստակ. պուլմա, թէտարիք էթմէ. 2. գէար, գազանճ։

Ποριστὴς-οῦ (ὁ) che fornisce, procura, acquista. 2. finanziere, questore. ճարող, հայթայթող, վաստակող. 2. ելմտանեւթուսի, շահապ, գանձապետ. թէտարիք էտէն, պէյտալի էտէն, գազանան, գազնատար. 2. մալիյէ նազըրը, խազինէտար։

Ποριστικὸς-ὴ-όν. che trova de' mezzi, abile a procurarsi qualche cosa. միջոցներ գտնող, բան մը ճարել կրցող. եօլ պուլան, պիր նէսնէ պէճէրէպիլէն պէտարիք էտէպիլէն։

Ποριστὸς-ὴ-όν. che si può acquistare. վաստըկուելը՝ շահիլը կարելի. գազանըլապիլիր։

Πορκεὺς-έως (ὁ) pescatore. ձկնորս. պալըգճը։

Πόρκος (ὁ) nassa. ձուկի կողով. պալըգ սէփէթի։

Πορνεία (ἡ) fornicazione, prostituzione. պոռնկութիւն. զինա։

Πορνεῖον (τὸ) postribolo. պոռնկոց. պաղալըխանէ։

Πορνεύω. Μ. εύσω, prostituire. պոռնկել տալ. ըրզըյ էթմէք. (πθ.) prostituirsi, fornicare. պոռնկիլ. գէնտինի ըրզըյ էթմէք, զինա էթմէք։

Πόρνη (ἡ) prostituita, puttana. պոռնիկ, բոզ. գահպէ, գահպէլէ, օրուսպու։

Πορνίδιον (τὸ) ὑποκρ. τ. *Πόρνη.* puttanella. պզտիկ պոռնիկ. կէնճ գահպէ։

Πορνικὸς-ὴ-όν. puttanesco. պոռնկական. գահպէլիյէ մահսուս։

Πορνοβοσκεῖον (τὸ) = *Πορνεῖον.*

Πορνοβοσκέω - *ῶ*. *Μ*. *ήσω*. conservare delle puttane, puttaneggiare. բոզարած լինել, բոզ պահել. ֆահշէ կէ‑դմէ, գէօղէ‑լէնլիք էթմէ։

Πορνοβοσκία (*ἡ*) ruffianesimo. բոզաւաղութիւն. գէօղէլէնլիք։

Πορνοβοσκὸς (*ὁ καὶ ἡ*) ruffiano, puttaniere. բոզարած, բոզաւաղ. ֆահշէ կէ‑դէն, ֆահշէճի, գէօղէլէնլ։

Πορνογέννητος (*ὁ*, *ἡ*) nato d' una puttana, bastardo. պոռնկէ ծնած, պոռնկորդի. փիճ, տօլ, փիճ։

Πορνοκόπος (*ὁ*, *ἡ*) ruffiano. բոզաւաղ. գէօղէլէնլ։

Πορνομανὴς - *έος* (*ὁ*, *ἡ*) che ama appassionatamente le puttane. բոզերու պոռնկիներու սիրեն մոլի եղած. բօսթան ֆահշէ ալէմի տիւշիւն։

Πόρνος (*ὁ*) ruffiano. 2. bagascione. բոզաւաղ. 2. իգացեալ տղայ. գէօղէլէնլ. 2. գէուլ։

Πορνότριψ - *ιβος* (*ὁ*) = *Πορνοκόπος*.

Πορνοφίλας - *α*. *Δ*. *ἀντὶ*

Πορνόφιλος (*ὁ*) amatore delle puttane. բոզերը սիրող. ֆահշէ սէվէր, բօսթան ալէմի։

Ποροποιέω - *ῶ*. *Μ*. *ήσω*. aprire, fare una strada, un passaggio. Ճամբայ անցնելու տեղ բանալ. եօլ կէչէր կէչիթ էթմէ։

Πόρος (*ὁ*) passaggio, tragetto. 2. ponte. 3. guado, vado. 4. poro del corpo. 5. espediente, mezzo. 6. guadagno, acquisto, utilità, vantaggio. 7. finanze. անցք. 2. կամուրջ. 3. հուն. 4. վտարք (մարմնոյ). 5. միջոց, հնարք. 6. վաստակ, շահ, օգուտ. 7. եկամուտ (արքունի). կէչիտ. 2. գէօփրիւ. 3. սու կէչիտ. 4. տէրի. 5. եօլ, չարէ. 6. գազանճ, ֆայտէ. 7. (տէվլէթ) կէլիրի։

Πόρπαξ - *ακος* (*ὁ*) il manico dello scudo. 2. testiera. վահանին կոթը. 2. ձիու գլխոց. գալգանըն սափը. 2. պաշլըգ։

Πορπάω - *ῶ*. *Μ*. *άσω ἢ ήσω*. affibbiare. Ճարմանդել. թօգալամագ։

Πόρπη (*ἡ*) fibbia. Ճարմանդ. թօգա։

Πόῤῥω, *ἐπίῤ*. lungi, lontano. հեռու. ուզագ, էրագ։

Πόῤῥωθεν, *ἐπίῤ*. di lontano. հեռուանց. էրագտան։

Πόῤῥωθι, *ἐπίῤ*. lontano, lungi. հեռու. էրագտա, ուզագտա։

Ποῤῥωτάτος - *η* - *ον*. ch' è assai lontano. խիստ հեռու. չօգ էրագ։ — *τάτω*, *ἐπίῤ*.

Ποῤῥώτερος - *α* - *ον*. più lontano. աւելի հեռու. դահա ուզագ։ — *τέρω*, *ἐπίῤ*.

Πορσαίνω. *Μ*. *ανῶ*. = *Πορσύνω*.

Πόρσιον (*τὸ*) = *Ποῤῥωτέρω*.

Πόρσιστα, *ἐπίῤ*. = *Ποῤῥωτάτω*.

Πορσύνω. *Μ*. *υνῶ*. dare. 2. preparare. տալ. 2. պատրաստել. վէրմէ. 2. թէտարիք էթմէ։

Πόρταξ - *ακος* (*ὁ καὶ ἡ*) = *τῷ*

Πόρτις - *ιος* (*ὁ*, *ἡ*) vitella o vitello. երինջ կամ որթ. դանա եաւրուսու։

Πορφύρα (*ἡ*) porpora, murice (conchiglia marina). 2. porpora, scarlatto. ծովու ծիրանի, կոնքիղոս. 2. ծիրանի կերպաս, ծիրանի. էրկուան պէօճէյի. 2. էրկուան։

Πορφυράνθεμος καὶ

Πορφυρανθὴς - *έος* (*ὁ*, *ἡ*) che ha de' fiori di color di porpora. ծիրանագոյն ծաղիկ ունեցող. չիչէկլէրի էրկուան րէնկինտէ օլան։

Πορφύρειον ἢ Πορφυρεῖον (*τὸ*) luogo ove si lavora la porpora. ծիրանի շինելու գործելու տեղ. էրկուան էտիլտիկի եէր։

Πορφύρειος - *α* - *ον*. *καὶ*

Πορφύρεος - *οῦς*. *έα* - *ᾶ*, *εον* - *οῦν*. porporino, di porpora, purpureo. ծիրանագոյն. էրկուան րէնկինտէ, գօյու գըրմըզը էօլան։

Πορφυρεὺς - *έως καὶ*

Πορφυρευτὴς - *οῦ* (*ὁ*) pescatore delle murici. ծովու կոնքեղու որսացող. էրկուան պէօճէյի ավլայան։

Πορφυρεύω καὶ (*μσ*.) - *εύομαι*. *Μ*. *εύσω* - *ομαι*. pescare la murice. 2. tingere di porpora. ծովու ծիրանի որսալ. 2. ծիրանիի ներկել. էրկուան պէօճէյի ավլամագ. 2. գօյու գըրմըզըյա՛ պոյամագ։

Πορφυρέω - *ῶ*. *Μ*. *ήσω*. = *τῷ προηγ*.

Πορφυρίζω. *Μ*. *ίσω*. esser quasi simile al color di porpora, rassomigliare un poco al color di porpora. ծիրանի գոյնի մօտ ըլլալ. գօյու գըրմըզըյա՛ պէնզէմէք։

Πορφύριον (*τὸ*) *ὑποκ*. *τ*. *Πορφύρα*.

Πορφυρὶς - *ίδος* (*ἡ*) veste di color di porpora. 2. sorta d' uccello. ծիրանագոյն լաթ. 2. տեսակ մը թռչուն. գօյու գըրմըզը էրկուան րէնկինտէ՛ ավ ըսթուու. 2. պիր նէվի գուշ։

Πορφυρίτης - *ου* (*ὁ*) *καὶ Πορφυρῖτις* - *ιδος* (*ἡ*) simile alla porpora. ծիրանիի նման. էրկուանըն պէնզէրի. — *λίθος*. porfido. պորփիւրեան կէճ. պօսմագի մէրմէր։

Πορφυρίων - *ωνος* (*ὁ*) porfirione (uccello che ha il becco e i piedi rossi). սախակ (կարմիր կտուց ու ոտք ունեցող թռչուն մը). գըրմըզը կագաղ ու ագախ պիր նէվի գուշ։

Πορφυρόβαπτος (*ὁ*, *ἡ*) = *Πορφυροβαφής*.

Πορφυροβαφεῖον (*τὸ*) bottega del tintore di porpora. ծիրանի ներկողի կրպակ. էրկուան պօյաճընըն տիւքքէնը։

Πορφυροβαφὴς - *έος* (*ὁ*, *ἡ*) tinto di porpora, purpureo. ծիրանիի ներկուած. գօյու գըրմըզըյա պօյանմըշ, ալ։

Πορφυροβάφος (*ὁ*, *ἡ*) tintore di porpora. ծիրանի ներկող. էրկուան պօյաճը։

Πορφυροειδὴς - *έος* (*ὁ*, *ἡ*) (*καὶ ἐπίῤ*.) - *ειδῶς*. simile alla porpora. ծիրանիի նման. էրկուանա պէնզէր։

Πορφυρόεις - *εσσα* - *εν*. X *ἀντὶ Πορφύρεος*.

Πορφυρόζωνος (*ὁ*, *ἡ*) che ha la cintura di porpora. ծիրանիէ գօտի ունեցող. էրկուանտան գուշագ օլան։

Πορφυροπώλης - *ου* (*ὁ*) *καὶ Πορφυρόπωλις* - *ιδος* (*ἡ*) venditore di porpora. ծիրանի ծախող. էրկուան սաթըճը։

Πορφυρόω - *ῶ*. *Μ*. *ώσω*. tingere di porpo-

ra. ծիրանիի ներկել. քըյա ֆըրմըզըյա՝ ալա պօյամագ։

Πορφύρω. Μ. *νρῶ.* rassomigliare al color di porpora, arrossire, annerare. ծիրանիի նմանիլ, կարմրնալ, մըգնալ, մըթննալ. էօքիզէնի րէնկինէ պէնզէմէք, քըյա ֆըրմըզըյա՝ ալա պէնզէմէք, գարարմագ։

Πορφυρώδης - *εος* (ὁ, ἡ) = *Πορφυροειδής.*

Ποσάκις; ἐπίῤ. quante volte? քանի՞ անգամ. գաչ գէրէ։

Ποσαπλάσιος; α; ον; καὶ

Ποσαπλασίων - *ωνος*; (ὁ, ἡ) quante volte duplicato? (Λατ. quotuplex?) քանի՞ պատիկ. գաչ գաթ։

Ποσαπλῶς; ἐπίῤ. in quante maniere? քանի՞ կերպով. գաչ թուրլիւ. 2. = *Ποσάκις.*

Ποσάπους - *οδος* (ὁ, ἡ) di quanti piedi? քանի՞ ոտնաչափ. գաչ այագ։

Ποσαχῆ; ἐπίῤ. in quanti luoghi? քանի՞ տեղ. գաչ եէրտէ։

Ποσαχῶς; ἐπίῤ. in quante maniere? քանի՞ եղանակաւ. գաչ թուրլիւ։

Πόσε; ἐπίῤ. dove? յո՞. նէ՞րէյէ։

Ποσειδεωνὶς ἢ *Ποσειδωνὶς* - *ίδος* (ἡ) alcione. աղկիոն, ծկնկուլ. պալըգճըլ, գարաբաթագ։

Πόσθη (ἡ) la pelle della ghianda. 2. cazzo, membro virile. վարուցին գլխոյն մորթը. 2. վարոց, կլէր. չէքէր պաշընըն տէրիսի. 2. չէքէր։

Ποσθία (ἡ) porro che nasce sulle palpebre. աչկից թարթիչներու վրայ գոյացօղ ուռեցք, կարիճ. կէօզ գաբագլարընըն էւզէրինտէ պիթէն չիպան։

Πόσθιον (τὸ) ὑποκρ. τ. *Πόσθη.* piccolo cazzo, cece. պզտիկ վարոց, ճուճ. չէքէրճիք։

Πόσθων - *ωνος* καὶ *Ποσθωνεὺς* - *έως* (ὁ) che ha un gran cazzo, ben fornito di membro virile. մեծ վարոց ունեցօղ. պէօյիւք չէքէրլի։

Πόσιμος - η ἢ ος - ον. = *Πότιμος.*

Πόσις - *ιος* (ὁ) (ὅθ. τὸ Ἰταλ.) sposo. փեսայ. կիւվէյ։

Πόσις - *εως* (ἡ) pozione. խմելը. իչմէքլիք։

Ποσὸς - ἡ - *όν.* tanto, alquanto. այնչափ, քիչ մը. պու գատար, պիր ազ։

Πόσος; η; ον; quanto? որչափ. նէ՞ գատար։

Ποσότης (ἡ) quantità. որքանութիւն, քանակութիւն. միգտար, գատար։

Ποσόω - ῶ. Μ. *ώσω.* fissare, determinare la quantità. որքան ըլլալը որոշել, քանակութեանը սահմանն դնել. միգտարընը գարար գօյմագ, նէ՛ գատար օլաճաղընը պէլլի էթմէք։

Πόσσος; η; ον; ✕ ἀντὶ *Πόσος.*

Ποσταῖος; α; ον; in quanti giorni? քանի՞ օրուան մէջ. գաչ կիւնտէ։

Ποστημόριος; α; ον; quale parte d'un tutto? մէկ բոլորին ո՞ր կամ քանի՞երորդ մասը. պիր պիթիւնիւն հանկի եախօտ գաչընճը՞ հիսսէսի։

Πόστος; η; ον; quale? (Λατ. quotus?) քանի՞երորդ. գաչընճը՞։

Ποσῶς, ἐπίῤ. alquanto. քիչ մը. պիր ազ։

Ποτάγω. κτλ. Δ. ἀντὶ *Προσάγω.* κτλ.

Ποταινὶ, ἐπίῤ. di recente, poco fà. քիչ մը առաջ, նոր. պիր ազ էվվէլ, հէնիւզ, տէմին։

Ποταίνιος - α - ον. = *Πρόσφατος.*

Ποταμηδὸν, ἐπίῤ. come un fiume. գետի մը պէս. չայ գիպի։

Ποτάμιον (τὸ) (ὑποκρ. τ. *Ποταμός.* fiumicello. պզտիկ գետ. քիւչիւք չայ։

Ποτάμιος - α ἢ ος - ον. di fiume. գետի յատուկ. չայա մախսուս։

Ποταμίσκος (ὁ) ὑποκρ. τ. *Ποταμός.*

Ποταμογείτων - *ονος* (ὁ, ἡ) vicino al fiume. գետի մօտ. չայա եագըն։

Ποταμόνδε, ἐπίῤ. al fiume. գետը. չայա։

Ποταμόῤῥυτος (ὁ, ἡ) che scorre come un fiume o in fiume. գետի պէս կամ գետը վազօղ. չայ գիպի եախօտ չայա ագան։

Ποταμὸς (ὁ) fiume. գետ. չայ։

Ποταμοφόρητος (ὁ, ἡ) portato dal fiume. գետէն տարուած. չայըն կէօթիւրտիւկիւ։

Ποτάομαι - ῶμαι. Μ. *ήσομαι.* = *Ἵπταμαι.*

Ποταπὸς; ἡ; ὀν; (καὶ ἐπίῤ.) - *απῶς.* = *Ποδαπός.*

Πότε; ἐπίῤ. quando? երբ. նէ՞ զէման։

Ποτὲ ἢ (ἐγκλ.) *Ποτε*, ἐπίῤ. qualche volta, una volta (Λατ. aliquando), ora. երբեմն, ատեն մը, անգամ մը, արդ. պազը տէֆա, պիր տէֆա, վագթիլէ, շիմտի։

Πότερος; α; ον; quale de' due? (Λατ. uter). երկուքէն ո՞րը. իքիսինտէն հա՞նկիսի։

Ποτέρωθεν; ἐπίῤ. da quale delle due parti? երկու կողմին ո՛ր կողմէն. իքի թարաֆըն հա՞նկիսընտան։

Ποτέρωθι; ἐπίῤ. in quale delle due parti? երկու կողմէն ո՞րը. իքի թարաֆըն հա՞նկիսընտա։

Ποτέρως; ἐπίῤ. in quale delle due maniere? երկու եղանակին որո՞վը. իքի թուրլիւն հա՞նկիսի իլէ։

Ποτέρωσε; ἐπίῤ. a quale delle due parti? երկու կողմէն որի՞ն. իքի թարաֆըն հա՞նկիսինա։

Ποτὴ (ἡ) ✕ ἀντὶ *Πτῆσις.*

Πότημα (τὸ) = *Πόμα.*

Ποτηνὸς - ἡ - *όν.* = *Πτηνός.*

Ποτὴρ (ὁ) ✕ ἀντὶ *Πότης.* (οὐσ.) = *Ποτήριον.*

Ποτηρίδιον (τὸ) ὑποκρ. τοῦ

Ποτήριον (τὸ) bicchiere. գաւաթ. գատէհ։

Ποτηριοφόρος (ὁ, ἡ) che porta un bicchiere. գաւաթ կրօղ. գատէհ թաշըյան։

Ποτηροθήκη (ἡ) buffetto, credenza. սեղանի գլուց, գաւաթները դնելու պահարան. սաֆրա տօլապը, գատէհ գօյաճագ տօլապ։

Πότης - ου (ὁ) bevitore. խմօղ. իչէն։

Ποτητὸς - ἡ - *όν.* volatile. թեւաւոր, թըռչիլ կրօղ. գանատլը, ուչաբիլիր։

Ποτὶ, πρόθ. Δ. ἀντὶ *Πρός.*

Ποτιάπτω κτλ. Δ. ἀντὶ *Προσάπτω* κτλ.

Ποτίζω. Μ. *ίσω.* dar a bere. 2. innaffiare. խմցընել. 2. ջրել. իչիրմէք. 2. սուլամագ։

Ποτικὸς - ἡ - *όν.* bevitore. խմօղ. իչէն, չաքըշ։ — *ικῶς*, ἐπίῤ.

Πότιμος - η - ον. bevibile. խմելու. իչիլէճէք։

Πότισις - εως (ἡ) = *Ποτισμός*.
Πότισμα (τὸ) bevanda. խմելիք. էչիլէ. 2. = τῷ
Ποτισμὸς (ὁ) innaffiamento. 2. l' azione di dar a bere. ջրելը. 2. խմցընելը. սուլամա. 2. էչիրմէ։
Ποτιστὴς - οῦ (ὁ) irrigatore, colui che innaffia. ջրօղ, ոռոգանող. սուլայան։
Ποτίστρα (ἡ) abbeveratojo. անասուններուն ջուր խմելու աւազանը, ջրարբ կենդանեաց. հայվանլարըն սուլանդըգը հավուզը։
Πότμος (ὁ) mala sorte, fato. 2. perdizione, morte. աղէտալի դիպուած, արկած. 2. կորուստ, մահ. պէլա, մուսիպէթ. 2. ֆայպ, էօլիւմ։
Πότνα × ἀντὶ
Πότνια × θηλ. τ. (ἀχρ.) *Πότνιος*. venerabile, augusta. 2. signora. յարգելի, արժանափառ. 2. տիրուհի. րէայէթլէ, րաղպէթլէ. 2. խաթըն։
Ποτνίασις - εως (ἡ) καὶ
Ποτνιασμὸς (ὁ) l' azione d' implorare, supplicazione. աղաչելը, մաղթելը, աղերսանք. նիյազ, րիճա, եալվարմա։
Ποτνιάω-ῶ καὶ (μσ.) *- άομαι - ῶμαι*. M. *άσω -άσομαι*. implorare, supplicare. օգնութեան կանչել, աղերսել. եարտըմա չաղըրմագ, րիճա նիյազ էթմէք։
Ποτὸν (τὸ) bevanda. խմելիք. իչիլէճէկ նէսնէ, իչկի. 2. = *Πόσις*. 3. = *Πότος*.
Ποτὸς - ή - όν. = *Πότιμος*.
Πότος - ου (ὁ) convito. կոչունք. ղիաֆէթ։
Ποῦ; ἐπίῤ. dove? ո՞ւր. նէրէտէ։
Ποῦ ἤ (ἐγκλ.) *Πον*. in qualche luogo. 2. quasi, incirca. քանի մը տեղ. 2. գրեթէ, իբր, իբրեւ. պիր եէրտէ. 2. հէման, եագըն, գըրըպ։
Ποῦς - ποδὸς (ὁ) piede. ոտք. այագ։
Ποώδης - εος (ὁ, ἡ) erboso. խոտով լեցուն. օթ իլէ տօլու։
Πρᾶγμα (τὸ) cosa, affare, occupazione, negozio, travaglio. բան, գործ, իրողութիւն, աշխատութիւն. շէյ, իշ, մասլահաթ, մէշղուլիյէթ, չալըշմա։
Πραγματεία (ἡ) occupazione. 2. negoziazione, traffico. գործառնութիւն, իրողութիւն. 2. առեւտուր, վաճառականութիւն. մէշղուլիյէթ, մասլահաթ. 2. ալըշվերիշ, թիճարէթ։
Πραγματεύομαι. M. *εύσομαι*. occuparsi a qualche cosa. 2. negoziare, trafficare. 3. trattare, comporre. բանի մը պարապիլ. 2. առեւտուր վաճառականութիւն ընել. 3. ճառել, շարադրել. պիր շէյէ մէշղուլ օլմագ. 2. ալըշվերիշ թիճարէթ էթմէք. 3. պիր նէսնէ հաքքընտա խըթապ էթմէք, եազմագ։
Πραγματευτὴς - οῦ (ὁ) negoziante. վաճառական. պազըրկեան, թիճճար։
Πραγματευτικὸς - ή - όν. che concerne il traffico. 2. trafficante. վաճառականութեան պատկանած. 2. վաճառական. թիճարէթէ մութէալլիգ. 2. թիճճար։
Πραγματικὸς - ή - όν. reale. 2. pratico. իրական. 2. հմուտ, փորձ եւ կիրթ. ասըլ, թահգիգի. 2. վագըֆ, իշ պիլիր, մահիր։
— *ικῶς*, ἐπίῤ.
Πραγμάτιον (τὸ) ὑπκρ. τ. *Πρᾶγμα*. piccola cosa, piccol' affare. պզտիկ գործ, պզտիկ բան. ուֆագ նէսնէ, ուֆագ իշ, խըրտա մասլահաթ։
Πραγματογραφέω - ῶ. M. *ήσω*. trattare una cosa con tutte le sue circostanze, circostanziare. ամէն պարագաներովը բանի մը վրայ ճառել. պիր իշի թէֆսիլաթըյլէ եազմագ։
Πραγματοκοπέω - ῶ. M. *ήσω*. impicciarsi, ingerirsi in ogni cosa. ամէն բանի մէջ մտնալ. հէր շէյէ գարըշմագ, գարըշըգլըգ էթմէք։
Πραγματολογέω - ῶ. M. *ήσω*. dire, raccontare delle cose, fare de' discorsi circostanziati. բաներ ըսել պատմել, մանր պարագաներով զրոյց ընել. գըսսա հիքեայէ սէօյլէմէք, ինճէ ինճէ սէօհպէթ էթմէք։
Πραγματομαθὴς - έος (ὁ, ἡ) esperto, versato negli affari. հմուտ, բան գիտցող, բանիբուն. վագըֆ, իշ պիլիր, մասլահաթ պիլիճի։
Πραγματώδης - εος (ὁ, ἡ) faticoso, laborioso. աշխատալի, դժար. զահմէթլի, չէթին։
Πραέως, ἐπίῤ. = *Πράως*.
Πρακτὴρ (ὁ) × ἀντὶ *Πράκτης*.
Πράκτης - ου (ὁ) che agisce. 2. negoziante. 3. esattore. գործօղ. 2. վաճառական. 3. հարկահան. իշլէյէն. 2. թիճճար, պազըրկեան. 3. թահսիլտար։
Πρακτικὸς - ή - όν. attivo, efficace. 2. pratico. ազդու, ներգործական. 2. գործնական. թէսիրլի, իշլէր. 2. ալիմ, մահիր։
Πρακτικῶς, ἐπίῤ. efficacemente, attivamente. գործնական ազդու կերպով. պէթիրլի պիր սուրէթտէ։
Πρακτορεία (ἡ) agenzia. գործակալութիւն, հոգաբարձութիւն. մասլահաթկիւզարլըգ, վէքիլլիգ։
Πρακτὸς - ή - όν. fatto, operato. գործուած. իշլէնմիշ, եափըլմըշ։
Πράκτωρ - ορος (ὁ) esecutore. 2. esattore. 3. agente. գործ մը կատարօղ. 2. հարկահան. 3. գործակալ, հոգաբարձու. իշլէյէն. 2. թահսիլտար. 3. մասլահաթկիւզար, վէքիլ։
Πράμνειος (ὁ) (οἶνος) vino brusco. կծու տափակ գինի. աճը պաղաճըլ շարապ։
Πράμνιος (ὁ) = *Πράμνειος*.
Πράμος (ὁ) = *Πρόμος*.
Πραξικοπέω - ῶ. M. *ήσω*. concertare. նիւթել, մեքենայել. թէրթիպ էթմէք, ֆէսատ գուրմագ։
Πράξιμος - η ἢ *ος - ον*. che si può esigere, esigibile. պահանջելի. թալէպ օլունապիլիր։
Πρᾶξις - εως (ἡ) azione, atto. 2. affare, negozio. 3. inganno concertato, intrighi. 4. esazione. գործողութիւն, գործ. 2. բան, իրողութիւն. 3. դաւ, խարդախութիւն, նենգ. 4. հարկ պահանջելը. ամէլ. 2. իշ, մասլահաթ. 3. հիլէ, դէկ, ֆէսատ. 4. խարաճ թահսիլ։
Πραόνως, ἐπίῤ. con docilità, mansuetamente. անուշութեամբ, հեզութեամբ. մուլայիմլիգլէ, եումուշագլըգ իլէ։
Πρᾶος - εῖα - ον. = *Πραΰς*.

Πραότης (ἡ) docilità, mansuetudine. անուշութիւն, հեզութիւն. [illegible]

Πραπίδες (αἱ) diaframma, corata. ստոծանի. [illegible] (ὅθ. μτφρ.) mente, prudenza, sagacità. հանճար, խոհեմութիւն. [illegible]

Πρασιά (ἡ) quaderno d'un giardino, d'un orto. պարտիզի մը քառակուսի ածու՝ տախտակ. [illegible]

Πράσιμος (ὁ, ἡ) vendibile. ծախու. [illegible]

Πράσινος (ὁ, ἡ) prassino, porraceo, verde. պրասագոյն, կանաչ. [illegible]

Πράσιον (τὸ) marrobbio, prassio (erba). 2. verderame (Γαλλ. vert-de-gris). խոտ մըն է. 2. ժանգառ. [illegible] 2. [illegible]

Πράσιος (ὁ, ἡ) = *Πράσινος*.

Πρᾶσις-εως (ἡ) vendita. ծախելը. [illegible]

Πρασίτης-ου (ὁ) καὶ *Πρασῖτις*-ιδος (ἡ) simile al porro. պրասի նման. [illegible]

Πρασοειδὴς-έος (ὁ, ἡ) simile al porro, porraceo. պրասի նման, պրասագոյն. [illegible]

Πράσον (τὸ) porro (pianta). պրաս. [illegible]

Πρασοφαγέω-ῶ. Μ. ήσω. mangiare del porro. պրաս ուտել. [illegible]

Πρασοφάγος (ὁ, ἡ) che mangia del porro. պրաս կերող. [illegible]

Πρασόχροος-ους (ὁ, ἡ) che ha il color del porro, porraceo. պրասագոյն. [illegible]

Πράσσω (ττω). Μ. πράξω. fare, agire, operare. 2. esigere. ընել, գործել. 2. պահանջել. [illegible]

Πρασώδης-εος (ὁ, ἡ) = *Πρασοειδής*.

Πρατὴρ (ὁ) = *Πράτης*.

Πρατήριον (τὸ) mercato. վաճառանոց. [illegible]

Πρατήριος-α-ον. vendibile. ծախու. [illegible]

Πράτης-ου (ὁ) venditore. ծախող. [illegible]

Πρατὸς-ὴ-όν. venduto. ծախուած. [illegible] 2. = *Πράσιμος*.

Πράτρια (ἡ) θηλ. τ. *Πράτης*.

Πραΰγελως-ωτος (ὁ, ἡ) che ride con dolcezza, con piacevolezza. անուշութեամբ մը ծիծաղող. [illegible]

Πραϋθυμέω-ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —

Πραΰθυμος (ὁ, ἡ) di bell' umore, mansueto. զուարթաբարոյ, հեզ. [illegible]

Πραϋμενὴς-έος (ὁ, ἡ) = *Πραΰθυμος* (-μενῶς, ἐπίῤ.)

Πραΰνοος-ους (ὁ, ἡ) = *Πραΰθυμος*.

Πραΰνσις-εως (ἡ) mitigazione, addolcimento. մեղմութիւն, անուշութիւն. [illegible]

Πραϋντικὸς-ὴ-όν. proprio a mitigare. մեղմող. [illegible]

Πραΰνω. Μ. ὕνῶ. mitigare, calmare. մեղմել, ցածցընել. [illegible]

Πραΰς-έος (εῖα-ύ). docile, mansueto, dolce. հանդարտ, հեզ, անուշ. [illegible]

Πραΰτης (ἡ) = *Πραότης*.

Πραΰτροπος (ὁ, ἡ) di bell' umore, mansueto. զուարթաբարոյ, հեզ. [illegible]

Πράων, ἐπίῤ. con docilità, mansuetamente. անուշութեամբ, հեզութեամբ, հանդարտութեամբ. [illegible]

Πρεμνίζω. Μ. ίσω. sradicare, svellere il tronco d'un albero. ծառի մը բունը արմատէն խլել. [illegible]

Πρέμνιον (τὸ) ὑπκρ. τοῦ

Πρέμνον (τὸ) il tronco d' un albero. ծառի բուն. [illegible]

Πρεμνώδης-εος (ὁ, ἡ) simile ad un tronco. ծառի բունի նման. [illegible]

Πρεπόντως, ἐπίῤ. (μτχ.) convenevolmente. վայլչածին պէս. [illegible]

Πρέπω. Μ. (σπντ.) πρέψω. essere rimarcabile, distinto, eccellere. 2. convenire, esser decente. ընտիր՝ երեւելի ըլլալ, գերազանցել. 2. վայլել. [illegible]

Πρεπώδης-εος (ὁ, ἡ) conveniente, decente. վայելուչ, պատշաճ. [illegible]

Πρέσβα-ης (ἡ) θηλ. τ. *Πρέσβυς*.

Πρεσβεία (ἡ) legazione, ambasciata, deputazione. 2. preghiera, intercessione. դեսպանութիւն. 2. աղաչանք, միջնորդութիւն. [illegible] 3. = *Πρεσβεῖον*.

Πρεσβεῖον (τὸ) onore, rispetto che si dà a' maggiori d'età, dritto di primogenitura, d'anzianità. տարիքով մեծ եղողներու տրուած յարգ՝ պատիւ, անդրանկութեան՝ երիցութեան իրաւունք. [illegible]

Πρεσβειόω-ῶ. Μ. ώσω. rispettare. յարգել. [illegible]

Πρέσβευσις-εως (ἡ) deputazione, delegazione. դեսպան կարգելը. [illegible] = *Πρεσβεία*.

Πρεσβεύτειρα (ἡ) θηλ. τοῦ

Πρεσβευτὴς-οῦ (ὁ) deputato, inviato. 2. interceditore. պատուիրակ, դեսպանութեան խրկուած. 2. միջնորդ. [illegible] 2. [illegible]

Πρεσβευτικὸς-ὴ-όν. che concerne la legazione. դեսպանութեան յատուկ. [illegible]

Πρεσβεύω. Μ. εύσω. esser maggiore d'età. 2. rispettare. 3. esser deputato, legato, esser mandato in qualità d' un ambasciadore. տարիքով մեծ ըլլալ. 2. յարգել, մեծարել. 3. դեսպան՝ պատուիրակ ըլլալ, հրեշտակութեան խրկուիլ. [illegible]

[illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Πρέσβις - ιδος (ἡ) ambasciatrice. 2. interceditrice. 3. vecchierella. դեսպանուհի. 2. բարեխօս՝ միջնորդ կնիկ. 3. պառաւ, խաթուն. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Πρεσβυγένεια (ἡ) primogenitura, anzianità. անդրանկութիւն, երիցութիւն. [illegible]

Πρεσβυγενὴς - έος (ὁ, ἡ) anziano, maggiore d' età. երիցագոյն, տարիքով մեծ. [illegible]

Πρέσβυς - εως καὶ υος (υα - υ). vecchio, vegliardo. 2. persona rispettabile. 3. senatore. 4. ambasciatore. 5. interceditore. ծեր. 2. յարգելի անձ. 3. սինկղիտիկոս. 4. դեսպան. 5. միջնորդ. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] 5. [illegible]

Πρεσβυτέριον (τὸ) l' assemblea de' vecchi, senato. 2. presbiterio, luogo destinato per li preti. ծերակոյտ. 2. ժամատուն, քահանայից սահմանեալ տեղ. [illegible] 2. [illegible]

Πρεσβύτερος - α - ον. (συγκρ. τ. *Πρέσβυς.*) anziano, più vecchio. երիցագոյն, աւելի ծեր. [illegible] (ἐκκλησ.) prete. երէց, քահանայ. [illegible]

Πρεσβυτέρως, ἐπίῤ. più. աւելի. [illegible]

Πρεσβύτης - ου (ὁ) vecchio. 2. presbita, colui che può discernere solamente gli oggetti lontani. ծեր, երէց. 2. հեռատես, միայն հեռատես, միայն հեռու բաները տեսնօղ. [illegible] 2. [illegible]

Πρεσβυτικὸς - ὴ - όν. senile, proprio a' vecchj. ծերոց յատուկ. [illegible]

Πρεσβυτικῶς, ἐπίῤ. da vecchio. ծերի մը պէս. [illegible]

Πρεσβῦτις - ιδος (ἡ) θηλ. τ. *Πρεσβύτης.*

Πρευμενὴς - έος (ὁ, ἡ) × ἀντὶ *Πραϋμενής.*

Πρῆγμα (τὸ) Ἰων. ἀντὶ *Πρᾶγμα.*

Πρήθω. Μ. *πρήσω.* × ἀντὶ *Πίμπρημι.* 2. gonfiare. 3. soffiare. ուռեցընել. 3. փըչել. [illegible] 2. [illegible]

Πρημαίνω. Μ. *ανῶ.* × ἀντὶ *Πρήθω.*

Πρηνηδὸν, ἐπίῤ. prostrandosi a terra. երեսի վրայ գետին ինկնալով. [illegible]

Πρηνὴς - έος - οῦς (ὁ, ἡ) prostrato, chino. գետնատարած, ծռած. [illegible]

Πρηνίζω. Μ. *ίσω.* precipitare. գահավէժ նետել, գլորել. [illegible]

Πρηνισμὸς (ὁ) precipitazione. գահավիժում. [illegible]

Πρῆσμα (τὸ) tumore. ուռեցք. [illegible]

Πρησμὸς (ὁ) = *Πρᾶσις καὶ Πρῆσμα.*

Πρηστὴρ (ὁ) fulmine, prestere. 2. dipsa (sorta di serpe). կայծակ, պրեստէր. 2. ծարաւ, խարամանի (տեսակ մը օձ). [illegible] 2. [illegible]

Πρηστικὸς - ὴ - όν. ardente, abbruciante. վառօղ, երօղ. [illegible]

Πρηΰγελως - ωτος κτλ. Ἰων. ἀντὶ *Πραΰγελως* κτλ.

Πρηὼν - ῶνος ἢ όνος (ὁ) cima d' una montagna. լեռան գագաթ. [illegible]

Πρίαμαι. ἄχρ. θεματ. (ὅθ. εὔχρησ. μόνον ὁ ἀόρ. Ἐπριάμην.) comprare. գնել. [illegible]

Πριαπισμὸς (ὁ) priapismo. վարոցին տեսակ մը ախտը. [illegible]

Πρίαπος (ὁ) cazzo, membro virile. վարոց. [illegible]

Πριαπώδης - εος (ὁ, ἡ) ben fornito di membro virile. (*Λατ.* mutoniatus). մեծ վարոց ունեցօղ. [illegible]

Πρὶν, ἐπίῤ. prima, avanti. նախ, առաջ. [illegible]

Πρινίδιον (τὸ) ὑπκρ. τ. *Πρῖνος.*

Πρίνινος - η - ον. di leccio. սղոցիէ. [illegible]

Πρῖνος (ἡ) elce, leccio. սղոցի. [illegible]

Πρινώδης - εος (ὁ, ἡ) simile al leccio. սղոցիի նման. [illegible]

Πρινὼν - ῶνος (ὁ) bosco d' elce. սղոցիի անտառ. [illegible]

Πριόνιον (τὸ) ὑπκρ. τ. *Πρίων.*

Πριονοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - ειδῶς. che ha la forma d' una sega. սղոցի ձեւով. [illegible]

Πριονώδης - εος (ὁ, ἡ) = *Πριονοειδὴς καὶ*

Πριονωτὸς - ὴ - όν. fatto in forma di sega, dentato. սղոցի ձեւով, ատամնաւոր. [illegible]

Πρίσις - εως (ἡ) segamento. սղոցում. [illegible]

Πρίσμα (τὸ) segatura. 2. prisma (figura geometrica). սղոցածք. 2. հատուածակողմն. [illegible] 2. [illegible]

Πρισμάτιον (τὸ) ὑπκρ. τ. *Πρίσμα.*

Πρισμὸς (ὁ) = *Πρίσις.*

Πριστὴρ (ὁ) segatore. 2. sega. սղոցօղ. 2. սղոց. [illegible] 2. [illegible]

Πριστηροειδὴς - έος (ὁ, ἡ) = *Πριονοειδής.*

Πρίστης - ου (ὁ) = *Πριστήρ.* 2. = *Πρίστις.*

Πρίστις - εως (ἡ) pistrice (pesce monstruoso di mare). ծովու հրէշ մը, մեծ կէտ մը. [illegible]

Πριστὸς - ὴ - όν. segato. 2. che si può segare. սղոցուած. 2. սղոցելու. [illegible] 2. [illegible]

Πρίω. Μ. *πρίσω.* segare. 2. fremere i denti, ringhiare. սղոցել. 2. ակռաները կրճտել. [illegible] 2. [illegible]

Πρίων - ονος (ὁ) sega. սղոց. [illegible]

Πρὸ, *πρόθ.* avanti. 2. prima. առջեւը. 2. առաջ, նախ. [illegible] 2. [illegible]

Προαγγελία (ἡ) = *Προάγγελσις ἢ Προάγγελμα.*

Προαγγέλλω. M. *ελῶ.* predire, prenunziare. առաջուցմէ զրուցել, նախագուշակել· էվվէլինտէն սէօյլէմէք, հապէր վէրմէք, իլհամ էթմէք։

Προάγγελμα (τὸ) ciò che fù predetto. առաջուցընէ զրուցըլած իրք· իլհամ օլունմուշ նէսնէ։

Προάγγελος (ὁ, ἡ) colui che predice, presagisce. կանխաձայնօղ, նախագուշակօղ· իլհամ էտէն, նէսնէլէրէն հապէրին էվվէլտէն վէրէն, թէզքէր էտէն։

Προάγγελσις - εως (ἡ) predizione. նախագուշակութիւն· իլհամ, էվվէլտէն հապէր վէրմէ։

Προάγνευσις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ

Προαγνεύω. M. *εύσω.* purificare avanti. առաջուցմէ սրբել՝ մաքրել· էվվէլինտէն բաքլամագ՝ փաքլէմէք էթմէք։

Προαγοράζω. M. *άσω.* comprare prima. առաջ գնել· էվվէլ սաթըն ալմագ։

Προαγόρευμα (τὸ) oracolo. պատգամ (աստուածային)· այէթի քէրիմէ։

Προαγόρευσις - εως (ἡ) predizione. կանխասացութիւն· էվվէլինտէն հապէր վէրմէ։

Προαγορεύω. M. *εύσω.* predire, pronosticare. նախագուշակել, առաջուցմէ զրուցել· իլհամ էթմէք, էվվէլինտէն հապէր վէրմէք, թէզքէր էթմէք։

Προαγὸς (ὁ) condottiere. առաջնորդ· քըլավուզ։

Προαγρυπνέω - ῶ. M. *ήσω.* vegliare prima. առաջուցմէ հսկել· էվվէլինտէն օյանըգ պուլունմագ։

Προάγω. M. *άξω.* portare avanti, presentare. 2. condurre. 3. produrre. 4. eccitare. 5. prostituire. 6. avanzarsi, procedere. առաջ բերել, մատուցանել· 2· առաջնորդել· 3· արտադրել· 4· գրգռել· 5· պոռնկել տալ· 6· առաջ երթալ, յառաջել· էօնէ կէթիրմէք, սունմագ· 2· քըլավուզլուգ էթմէք· 3· հասըլ էթմէք· 4· թահրիք էթմէք· 5· բըզըգ էթմէք· 6· իլէրի վարմագ, իլէրլէմէք։

Προαγωγεία (ἡ) ruffianesimo. բոզաւագութիւն· ջէօզէվէնքլիք։

Προαγωγεῖον (τὸ) postribolo. պոռնկոց· պօզագխանէ։

Προαγωγεύω. M. *εύσω.* prostituire, far il ruffiano. պոռնկել տալ, բոզաւագութիւն ընել· բըզըգ էթմէք, ջէօզէվէնքլիք էթմէք։

Προαγωγὴ (ἡ) avanzamento, progresso. առաջ երթալը, յառաջադիմութիւն· իլէրլէմէ։

Προαγωγία (ἡ) = Προαγωγεία ἢ Προαγωγή.

Προαγωγικὸς - ὴ - όν. proprio al ruffianesimo. բոզաւագութեան յատուկ· ջէօզէվէնքլիյէ մախսուս։

Προαγωγὸς (ὁ, ἡ) ruffiano. բոզաւագ· ջէօզէվէնք։

Προαγὼν - ῶνος (ὁ) preludio d' un combattimento. կռուի մը սկիզբը· ջէնկին պաշլանկըջը։

Προαγωνίζομαι. M. *ίσομαι.* combattere prima o avanti. առաջ կամ առջեւը կռուիլ· էվվէլ եահօտ էօնինտէ ջէնկլէշմէք։

Προαγωνιστὴς - οῦ (ὁ) = Πρόμαχος.

Προάδω. M. *άσομαι.* cantare prima, far il preludio. առաջ երգել, նախերգանքը կարդալ· էվվէլտէն էրլամագ, փէշրէվ օգումագ։

Προαθρέω - ῶ. M. *ήσω.* osservare prima. առաջուցմէ դիտել· էվվէլ նազար էթմէք։

Προαθροίζω. M. *οίσω.* raccogliere, radunare prima. առաջ ժողվել՝ հաւաքել· էվվէլ թօփլամագ, ջէմէթմէք։

Προαιδέομαι - οῦμαι. M. *αιδέσομαι.* rispettare più degli altri. ուրիշներէն աւելի յարգել՝ մեծարել· պաշգալարընտան զիատէ րիայէթ էթմէք։

Προαίρεσις - εως (ἡ) proposito, risoluzione, piano, progetto. առաջադրութիւն, խորհուրդք, մտածութիւն· նիյէթ, թէտպիր, մասլահաթ, ֆիքիր։

Προαιρετικὸς - ὴ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. che si determina, si risolve a qualche cosa. բան մը որոշօղ՝ առաջադրօղ· պիր նէսնէյի գարար վէրէն՝ նիյէթ գօյան։

Προαιρετὸς - ὴ - όν. preferito. 2. arbitrario. նախադասեալ, ընտրեալ· 2· կամայական· մագպուլ թութուլմուշ, գարար գըլընմըշ· 2· իխթիյարի։

Προαιρέω - ῶ. M. *ήσω.* metter fuori. դուրս դնել· տըշարը գօյմագ· (μσ.) preferire, risolvere. նախադասել, ընտրել, միտքը որոշել, առաջադրել· մագպուլ թութմագ, գարար գըլմագ, նիյէթ գօյմագ։

Προαίρω. M. *αρῶ.* partire prima. առաջուցմէ երթալ· էվվէլ կիթմէք՝ եօլա չըգմագ։

Προαισθάνομαι. M. *αισθήσομαι.* presentire. առաջուցմէ իմանալ՝ զգալ· էվվէլտէն դույմագ։

Προαίσθησις - εως (ἡ) presentimento. առաջուցմէ իմանալը՝ զգալը· էվվէլտէն դույմըգլըգ։

Προαιώνιος (ὁ, ἡ) che esiste prima de' secoli, eterno. որ է նախ քան զժամանակս, յաւիտենական, յաւիտենական· էզէլի, էպէտի։

Προακμάζω. M. *άσω.* entrare nell' adolescenza. պատանեկութեան հասնիլ՝ մտնալ· օղլանլըգ չաղընա էրիշմէք՝ կիրմէք։

Προακούω. M. *ούσω.* presentire. առաջուցմէ իմանալ· էվվէլտէն դույմագ։

Προακτικὸς - ὴ - όν. progressivo. յառաջադէմ, յառաջխաղաց· իլէրլէյէն։

Προαλείφω. M. *είψω.* ungere prima. առաջ օծել, քսել· էվվէլ եաղլամագ, սիւրմէք։

Προαλίζω. M. *ίσω.* = *Προαθροίζω.*

Προαλίσκομαι. M. *αλώσομαι.* esser preso prima. առաջ բռնուիլ· էվվէլ թութուլմագ։

Προαλλοιόω - ῶ. M. *ώσω.* cangiare prima. առաջուցմէ փոխել· էվվէլտէն դէյիշթիրմէք։

Προάλλομαι. M. *αλοῦμαι.* saltare avanti. առջեւը ցատկել· էօնինէ սըչրամագ։

Προαμαρτάνω. M. *αμαρτήσομαι.* peccare prima. առաջ մեղանչել· էվվէլտէն խաթա իշլէմէք։

Προαμείβω (μσ.) - αμείβομαι. M. *αμείψω - ομαι.* cangiare o rispondere prima. ա-

առաջ փոխել կամ պատասխանել. էվվէլ տէյիշտիրմէք քարշը մուգաբէլէ էթմէք։

Προαμύνομαι. *M.* *αμυνοῦμαι.* vendicarsi prima. առաջ վրէժ առնել. էվվէլտէն էօճ ալմաք։

Προαναβαίνω. *M.* *βήσομαι.* salire prima. առաջ ելլել. էվվէլ չըքմաք։

Προαναβάλλομαι. *M.* *βαλοῦμαι.* far un preludio. նախերգանք ընել. փէշրէվ օքումաք։

Προαναβλέπω. *M.* *έψω.* vedere prima. առաջ տեսնալ. էվվէլ կէօրմէք։

Προαναγινώσκω. *M.* *γνώσομαι.* leggere prima. առաջ կարդալ. էվվէլ օքումաք։

Προανάγω. *M.* *άξω.* partire dal porto prima degli altri. ուրիշներէն առաջ նաւահանգիստէն ելլել երթալ. պաշգալարտան էվվէլ լիմանտան չըգըբ կիթմէք։

Προαναθρέω-ῶ. *M.* *ήσω.* = *Προαθρέω.*

Προαναθρώσκω. *M.* *θοροῦμαι.* lanciarsi sopra il primo. ամենէն առաջ վրան ցատքել՝ նետուիլ. հէփսինտէն էվվէլ իւզէրինէ սըչրամաք՝ աթըլմաք։

Προαναιρέω-ῶ. *M.* *ήσω.* uccidere prima. առաջ մեռցընել՝ սպաննել. էվվէլ էօլտիւրմէք։

Προαναισιμόω-ῶ. *M.* *ώσω.* = *Προαναλίσκω.*

Προανακράζω. *M.* *κεκράξομαι.* gridare prima. առաջ պոռալ. էվվէլ պաղըրմաք։

Προανακρίνω. *M.* *κρινῶ.* esaminare prima. առաջ քննել. էվվէլ թէֆթիշ էթմէք՝ թէֆթիշ էթմէք։

Προανάκρουσις-εως (ἡ) preludio. նախերգանք. փէշրէվ։

Προανακρούω. *M.* *κρούσω.* respingere prima. 2. far il preludio. առաջուցմէ հրել. 2. նախերգանք ընել. էվվէլ իթմէք. 2. փէշրէվ էթմէք։

Προαναλίσκω. *M.* *αλώσω.* consumare, sprecare prima. առաջ վատնել. էվվէլտէն խարճ թէլէֆ էթմէք։

Προανάλωμα (τὸ) spesa che precede l'impresa dell' opera. գործը մը չսկսելէն առաջ եղած ծախք. պիր իշէ պաշլամատան էվվէլ օլան մասրաֆ։

Προαναμέλπω. *M.* *μέλψω.* cantare prima. առաջուցմէ երգել. էվվէլտէն էրլամաք՝ օքումաք։

Προαναπηδάω-ῶ. *M.* *ήσω.* = *Προαναθρώσκω.*

Προαναπνέω. *M.* *πνεύσω.* respirare prima. առաջ շունչ առնել. էվվէլ նէֆէս ալմաք։

Προαναρπάζω. *M.* *άσω.* rapire prima. առաջ յափշտակել. էվվէլ գափմաք։

Προαναστέλλω. *M.* *στελῶ.* ritenere prima. առաջ կասեցընել՝ նուաճել. էվվէլ ալը գօյմաք՝ զապթ էթմէք։

Προανατέλλω. *M.* *τελῶ.* sorger, spuntare prima. առաջ ցաթիլ. էվվէլ դօղմաք՝ չըքմաք։

Προαναφωνέω-ῶ. *M.* *ήσω.* predire. կանխաձայնել. էվվէլտէն խապէր վէրմէք, քէշֆ էթմէք։

Προαναφώνησις-εως (ἡ) predizione. կանխաձայնութիւն. էվվէլտէն հապէր վէրմէ, քէշիֆ։

Προαναχωρέω-ῶ. *M.* *ήσω.* partire prima. առաջուցմէ երթալ. էվվէլ գալգմաք։

Προαναχώρησις-εως (ἡ) partenza prima di... առաջուց շուելը՝ երթալը. էվվէլ գալգմասը՝ կիթմէսի։

Προανέχω. *M.* *έξω.* alzare, elevare prima. առաջ վեր վերցընել. էվվէլ եուգարը գալտըրմաք։

Προανθέω-ῶ. *M.* *ήσω.* fiorire prima. առաջ ծաղկել. էվվէլ չիչէքլէնմէք։

Προανίσχω. = *Προανέχω.*

Προανύτω (*ανύω*). *M.* *ανύσω.* terminare prima. առաջ լմնցընել. էվվէլ պիթիրմէք։

Προαπαγγέλλω. *M.* *ελῶ.* annunziare prima. առաջուցմէ լուր տալ՝ իմացընել. էվվէլտէն հապէր վէրմէք՝ պիլտիրմէք։

Προαπαγορεύω. *M.* *εύσω* ἢ (*ανμλ.*) *ερῶ.* ricusare, rinunziare prima. առաջուցմէ մերժել. էվվէլտէն րէտտ էթմէք (*αμτβτ.*) = *Προαπαυδάω.*

Προαπαλλάσσω (*ττω*). *M.* *άξω.* riscattare prima. առաջուց խալըսել (ազատել). էվվէլ գուրթարմաք (ազատ էթմէք)։

Προαπαντάω-ῶ. *M.* *ήσομαι.* incontrare prima. առաջ հանդիպիլ, դիմաւորել. էվվէլ գարշըլամաք, րասթ կէլմէք։

Προαπάντησις-εως (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Προαπαυδάω-ῶ. *M.* *ήσω.* stancarsi prima. առաջուց յոգնիլ. էվվէլտէն եօրուլմաք՝ պիթափ տիւշմէք։

Προάπειμι. *M.* *ειμι.* = *Προαπέρχομαι.*

Προαπέρχομαι. *M.* *ελεύσομαι.* partire prima. 2. morire prima. առաջ շուել՝ երթալ. 2. առաջ մեռնիլ. էվվէլ ավտէթ. 2. էվվէլ էօլմէք։

Προάπλωσις-εως (ἡ) spiegazione preliminare. նախընթաց բացայայտութիւն՝ պարզաբանութիւն. պէյանը մուգատտէմ։

Προαποδείκνυμι. *M.* *δείξω.* dimostrare prima. առաջ ցուցընել (փաստերով). էվվէլ իսպաթ էթմէք՝ պուրհան էթմէք։

Προαπόδειξις-εως (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Προαποδίδωμι. *M.* *δώσω.* rendere prima. առաջ ընել՝ գործել. էվվէլ էթմէք՝ իշլէմէք։

Προαποθνήσκω. *M.* *θανοῦμαι.* morire prima. առաջ մեռնիլ. էվվէլ էօլմէք։

Προαποικίζω. *M.* *ίσω.* mandare prima una colonia. առաջուց հաստուած մը ժողովուրդ խրկել. էվվէլտէն պիր պէօլիւք ախալի կէօնտէրմէք։

Προαποκαλύπτω. *M.* *ύψω.* scoprire prima. առաջ յայտնել, երեւան հանել. էվվէլ պէյան էթմէք, օրթայա չըգարմաք։

Προαποκάμνω. *M.* *καμοῦμαι.* = *Προαπαυδῶ.*

Προαποκόπτω. *M.* *κόψω.* troncare la parte anteriore. առջեւի մասը կտրել. էօն թարաֆընը քէսմէք։

Προαποκτείνω. *M.* *κτενῶ.* uccidere prima. առաջ սպաննել. էվվէլ էօլտիւրմէք։

Προαπολαύω. *M.* *λαύσομαι.* godere prima. առաջ վայելել. էվվէլ ֆայտալանմաք։

Προαπόλλυμι. *M.* *ολέσω.* ridurre alla perdizione prima di... առաջ կորստեան մատնել. էվվէլ ֆէլաքէթէ տիւչար էթմէք։

Προαποπίπτω. *Μ.* *πεσοῦμαι.* cadere prima. առաջ ինկնալ. [illegible]

Προαπόπτωτος (ὁ, ἡ) caduto prima. առաջ ինկած. [illegible]

Προαπορέω-ῶ (*μσ.*) *-έομαι-οῦμαι.* *Μ.* *ήσω-ομαι.* esitare prima. առաջուց վարանիլ. [illegible]

Προαποσβέννυμι. *Μ.* *σβέσω.* spegnere prima. առաջ մարել. [illegible]

Προαποστέλλω. *Μ.* *στελῶ.* mandare, inviare avanti. առաջուց կամ առջեւէն խրկել. [illegible]

Προαποτέμνω. *Μ.* *τεμῶ.* = *Προαποκόπτω.*

Προαποτίκτω. *Μ.* *τέξομαι.* partorire prima. առաջ ծնանիլ. [illegible]

Προαποφαίνω. *Μ.* *φανῶ.* dichiarare prima. առաջ յայտնել. [illegible] (*μσ.*) dire avanti la sua opinione. առաջ իր կարծիքը զրուցել. [illegible]

Προαπόφημι. *Μ.* *φήσω.* negare prima. առաջ ուրանալ. [illegible]

Προαποφθέγγομαι. *Μ.* *φθέγξομαι.* predire, profetizzare. կանխաձայնել, մարգարէանալ. [illegible]

Προαποχωρέω-ῶ. *Μ.* *ήσω.* partire prima, ritirarsi. առաջ չուել՝ ետ քաշուիլ. [illegible]

Προαριθμέω-ῶ. *Μ.* *ήσω.* numerare prima. առաջ համրել. [illegible]

Προαριστάω-ῶ. *Μ.* *ήσω.* pranzare prima. ճաշը առաջ ընել. [illegible]

Προαροτριάω-ῶ. *Μ.* *άσω.* arare prima. առաջ հերկել. [illegible]

Προαρπαγή (ἡ) l'azione di rapire prima. առաջ յափշտակելը. [illegible]

Προαρπάζω. *Μ.* *άσω* ἢ *άξω.* rapire prima. առաջ յափշտակել. [illegible]

Προαῤῥαβωνίζω. *Μ.* *ίσω.* caparrare. գրաւտալ. [illegible]

Προάρχομαι. *Μ.* *άρξομαι.* cominciare prima. առաջ սկսիլ. [illegible]

Προασκέω-ῶ. *Μ.* *ήσω.* esercitare prima, preparare. առաջուց կրթել, պատրաստել. [illegible]

Προάσμα (τὸ) preludio. նախերգանք. [illegible]

Προασπίζω. *Μ.* *ίσω.* tener lo scudo avanti... difendere. վահանը առջեւը բռնել, պաշտպանել. [illegible]

Προασπιστὴρ × *ἀντὶ* —

Προασπιστὴς-οῦ (ὁ) = *Πρόμαχος.*

Προάστειον (τὸ) sobborgo. արուարձան, քաղքի բացատ. [illegible]

Προάστειος (ὁ, ἡ) che abita nel sobborgo. արուարձան մը բնակող. [illegible]

Προαυδάω-ῶ. *Μ.* *ήσω.* × *ἀντὶ* *Προλέγω.*

Προαυλέω-ῶ. *Μ.* *ήσω.* far un preludio (col flauto). (եղէգնափողով) նախերգանք մը ընել. [illegible]

Προαύλημα (τὸ) preludio. նախերգանք. [illegible]

Προαυλίζομαι. *Μ.* *ίσομαι.* alloggiare avanti. առջեւը ագանել՝ բնակիլ. [illegible]

Προαύλιον (τὸ) anticorte. նախագաւիթ. [illegible]

Προαύλιον (τὸ) = *Προαύλημα.*

Προαυξάνω. *Μ.* *αυξήσω.* aumentare, accrescere prima. առաջ աւելցընել՝ աճեցընել՝ մեծցընել. [illegible]

Προαυξὴς-έος (ὁ, ἡ) che cresce prima del tempo. ատենէն առաջ մեծցող. [illegible]

Προαύξησις-εως (ἡ) crescimento intempestivo. տարաժամ աճում. [illegible]

Προαφαιρέω-ῶ. *Μ.* *ήσω.* togliere prima. առաջ վերցընել. [illegible]

Προαφανίζω. *Μ.* *ίσω.* distruggere, rovinare prima. առաջ աւրել՝ կործանել. [illegible]

Προαφηγέομαι-οῦμαι. *Μ.* *ήσομαι.* raccontare prima. առաջ պատմել. [illegible]

Προαφικνέομαι. *Μ.* *αφίξομαι.* venire, arrivare prima. առաջ գալ՝ հասնիլ. [illegible]

Προαφίστημι. *Μ.* *αποστήσω.* eccitare una ribellione. ապստամբութիւն մը հանել. [illegible] (*μσ.*) separarsi, allontanarsi prima. առաջ զատուիլ՝ հեռանալ. [illegible]

Προβάδην, *ἐπίῤ.* avanzando. առաջ երթալով. [illegible]

Προβαδίζω. *Μ.* *ίσομαι* ἢ *βαδιοῦμαι.* precedere, andar innanzi. առջեւէն երթալ. [illegible]

Προβαίνω. *Μ.* *βήσομαι.* avanzare, procedere. 2. superare, eccedere. առաջ երթալ, յառաջել. 2. վրայ ելլել, անցնիլ. [illegible] 2. [illegible]

Προβάλλω. *Μ.* *βαλῶ.* gettare innanzi. 2. proporre. 3. esporre, offrire, presentare. առջեւը նետել. 2. առաջարկել. 3. առջեւը դնել, մատուցանել. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Προβαπτίζω. *Μ.* *ίσω.* battezzare prima. առաջ մկրտել. [illegible]

Προβασανίζω. *Μ.* *ίσω.* tormentare, provare prima. առաջ տանջել՝ փորձել. [illegible]

Προβασιλεύω. *Μ.* *εύσω.* regnare prima. առաջ թագաւորել. [illegible]

Πρόβασις-εως (ἡ) progresso. յառաջադիմութիւն, զարգացում. [illegible]

Προβασκάνιον (τὸ) amuleto. յուռութութունք. [illegible]

Προβατεία (ἡ) nutrimento di greggie. ոչխարի հօտեր պահելը. [illegible]

Προβάτειος-α-ον. di pecora. ոչխարի. [illegible]

Προβατεὺς-έως (ὁ) = *Προβατευτής.*

Προβατεύσιμος (ὁ, ἡ) che serve alle pecore. ոչխարներու պիտանացու՝ յարմար

եղող. գօյունլարը էսրարը՝ գօյունլարը մը-նասիպ։

Προβάτευσις-εως (ἡ) = *Προβατεία.*

Προβατευτὴς-οῦ (ὁ) pastore di pecore. ոչխարներու հովիւ, խաշնարած. գօյուն չօպանը։

Προβατευτικὸς-ὴ-όν. pastorale. հովուական. չօպանա պայեր։

Προβατεύω. M. εύσω. pascere delle pecore. ոչխար արծել. գօյուն կիւթմէք։

Προβατικὸς-ὴ-όν. di pecora. ոչխարի. գօյունա պայեր։

Προβάτιον (τὸ) *ὑπκρ. τ. Πρόβατον.* pecorella. պզտիկ ոչխար. գօյունճուգ։

Προβατοβοσκός (ὁ) pastore di pecore, pecorajo. խաշնարած. գօյուն չօպանը։

Προβατοκάπηλος (ὁ, ἡ) mercante di pecore. ոչխարի վաճառական. ճէլէպ, գօյուն պազըրկեանը։

Πρόβατον (τὸ) pecora. ոչխար. գօյուն։

Προβατοπώλης-ου (ὁ) venditore di pecore. ոչխար ծախող. գօյուն սաթան։

Προβατόσχημος (ὁ, ἡ) che ha la forma d'una pecora. ոչխարի ձեւով. գօյուն պէչիմինտէ։

Προβατοτρόφος (ὁ, ἡ) che nutrisce delle pecore. ոչխար պահող. գօյուն սաքլայան։

Προβατώδης-εος (ὁ, ἡ) simile alla pecora. ոչխարի նման. գօյունա պէնզէր։

Προβεβουλευμένως, ἐπίῤ. prudentemente. խոհեմութեամբ. պաշըրէթ մէլահազա իլէ։

Πρόβημα (τὸ) progresso. յառաջադիմութիւն. իլերիլէմէ։

Προβιάζομαι. M. άσομαι. far violenza prima. առաջ բռնութիւն ընել. էվվէլ զօր՝ ճէպր էթմէք։

Προβιβάζω. M. άσω. far avanzare, promuovere. առաջ տանիլ, հրել. իլերի կէօթիւրմէք, իլերի սիւրմէք։

Προβίβασις-εως (ἡ) καὶ

Προβιβασμὸς (ὁ) promozione. առաջ տանիլը՝ հրելը. իլերի կէօթիւրմէսի՝ սիւրմէսի։

Προβιβρώσκω. M. βρώσομαι. mangiare prima. առաջ ուտել. էվվէլ եէմէք։

Προβιότης (ἡ) la vita trascorsa. անցեալ կեանք. կէչմիշ էօմիւր։

Προβλαστάνω. M. βλαστήσω. germogliare avanti tempo. առտնէ առաջ ծլիլ. պէվագթ ֆիլիզլէնմէք։

Προβλάστημα (τὸ) germe intempestivo. տարաժամ բուսած ծիլ. պէվագթ պիթմիշ ֆիլիզ։

Προβλεπτικὸς-ὴ-όν. che prevede il futuro. գալիքը առաջուցմէ տեսնող. կէլէճէյի մուգատտէմ կէօրէն։

Προβλέπω. M. βλέψω. prevedere. առաջուց տեսնել. էվվէլտէն կէօրմէք, մուգատտէմ սէզմէք։

Πρόβλημα (τὸ) problema, questione. 2. tutto ciò che si mette avanti per difesa. 3. barriera, steccato. 4. scoglio. առաջարկութիւն, խնդիր. 2. պաշտպանութեան համար առջեւ դրուած իրք. 3. պատնշափակ. 4. ծովու վրայ ժայռ. թէքլիֆ, մասպէթ, սուալ. 2. գօրունմագ իչին էօնիւնէ գօնուլան նէսնէ. 3. չարպաֆօլ, մէթերիզ. 4. տէրիա իչինտէ օլան գայա։

Προβληματικὸς-ὴ-όν. problematico. առաջարկական. սուալ օլունան, թէքլիֆ օլունան։

Προβληματώδης-εος (ὁ, ἡ) controverso, problematico. վիճեալ, առաջարկեալ. մուճատէլէլի, գավկալը։

Προβλὴς-ῆτος (ὁ καὶ ἡ) × *ἀντὶ Πρόβολος.*

Προβλητικὸς-ὴ-όν. produttivo. արտադրական. հասըլ էտէն։

Πρόβλητος (ὁ, ἡ) gettato avanti (*Λατ.* projectus). առջեւը նետուած. էօնիւնէ աթըլմըշ։

Προβοηθέω-ῶ. M. ήσω. soccorrere prima. առաջ օգնել. էվվէլ էմտատ էթմէք։

Προβόλαιος (ὁ, ἡ) che si propone, si mette avanti. առջեւը դրուած. էօնիւնէ գօնուլմուշ. *Προβόλαιον* (τὸ) = *Πρόβλημα.*

Προβολεὺς-έως (ὁ) produttore. արտադրող. հասըլ էտէն։

Προβολὴ (ἡ) l'azione di metter avanti per difesa. 2. opposizione, resistenza. 3. barriera. 4. germogliamento. պաշտպանութեան համար առջեւը դնելը. 2. ընդդիմակացութիւն, դէմ դնելը. 3. բանակին չարելով առաջ երթալը. 4. ծլիլը. գօրումագ իչին էօնիւնէ պիր շէյ գօմագ. 2. գարշը տուրմագլըգ. 3. ասքէրին տիզիլիք իլերի եիւրիւմէսի. 4. ֆիլիզլէնմէ. 5. = *Πρόβλημα.*

Προβόλιον (τὸ) spiedo da caccia. որսորդաց շամփուր. հարպա։

Πρόβολος (ὁ, ἡ) elevato. վեր բարձրացուած, վեր ելած. եօգարը գալգմըշ, գալգմըշ. (ὅθ. οὐσ.) scoglio elevato alla superficie del mare. ծովուն երեսը բարձրացած ժայռ. տէրիա եիւզիւնտէ եօգարը գալգմըշ գայա. 2. = *Προβόλιον.*

Προβοσκὶς-ίδος (ἡ) proboscide. փղի պատիճ՝ թաթառ. ֆիլ հօրթումու։

Προβούλευμα (τὸ) ordinanza del senato, deliberazione senatoria. (*Λατ.* senatusconsultum). ծերակուտի հրաման՝ կանոնադրութիւն. էրգանը տիվան թէրթիպի։

Προβουλεύω. M. εύσω. progettare, deliberare prima. առաջուց խորհիլ՝ որոշել. մուգատտէմ թէրթիպ միթալաա գարար էթմէք։

Προβουλὴ (ἡ) premeditazione. առաջուց մտածելը. մուգատտէմ տիւշիւնմէքլիք։

Πρόβουλος (ὁ, ἡ) consigliere. խորհրդական. միւշավիրէճի։

Προβρέχω. M. βρέξω. bagnare prima. առաջ թրջել. էվվէլ ըսլաթմագ։

Προβύω. M. βύσω. tirar fuori il lucignolo della lanterna. կանթեղին պատրոյգը դուրս քաշել. գանտիլին ֆիթիլինի տըշարը չէքմէք։

Προβώμιος (ὁ, ἡ) che si trova avanti all' altare. խորանին առջեւը եղող. միհրապըն էօնիւնտէ պուլունան։

Προγάμεια (τὰ) (*ἐνν.* δῶρα). regali, che si fanno prima delle nozze. հարսնիքէն առաջ տրուած ընծաներ. տիւյիւնտէն էվվէլ վէրիլէն հէտիէլէր, պըշգ։

Προγαμιαῖος-α-ον. che si fà prima del matrimonio. ամուսնութենէ առաջ եղող. նիքեահտան էվվէլ օլան։

Προγαστρίδιον (τὸ) zinale, grembiale. գոգնոց · [illegible]

Προγάστωρ-ορος (ὁ, ἡ) panciuto. մեծ փոր ունեցող · [illegible]

Προγένειος (ὁ, ἡ) barbone. երկան մօրուք ունող · [illegible]

Προγενέστατος-η-ον. ὑπερθ. καὶ

Προγενέστερος-α-ον. (συγκρ. τ. *Προγενής.*) anziano, maggiore d'età. երիցագոյն, տարիքով մեծ · [illegible]

Προγεννάω-ῶ. Μ. ἥσω. generare prima. առաջ ծնանիլ · [illegible]

Προγεννήτειρα (ἡ) θηλ. τοῦ

Προγεννητὴρ καὶ

Προγεννήτωρ-ορος (ὁ) antenato. նախածնող, նախահայր · [illegible]

Πρόγευμα (τὸ) colazione. նախաճաշիկ · [illegible]

Προγευματίζω. Μ. ίσω. = *Προγεύω.*

Προγεύστης-ου (ὁ) assaggiatore. ճաշակող · [illegible]

Προγεύω. Μ. γεύσω. dare ad assaggiare. ճաշակը՝ համը նայել տալ · [illegible] (μσ.) assaggiare prima. առաջ ճաշակը նայիլ · [illegible]

Προγηράσκω. Μ. γηράσομαι. invecchiarsi prima del tempo. ատենէ առաջ ծերանալ · [illegible]

Πρόγηρος (ὁ, ἡ) invecchiato prima del tempo. ատենէ առաջ ծերացած · [illegible]

Προγίγνομαι (γίνομαι.) Μ. γενήσομαι. nascere, essere prima. առաջ ծնանիլ՝ ըլլալ · [illegible]

Προγιγνώσκω (γινώσκω). Μ. γνώσομαι. preconoscere. 2. preferire. առաջուց ճանչնալ · 2. նախադասել, առաջ սեպել ու ընտրել · [illegible]

Προγλωσσὶς (ττὶς)-ίδος (ἡ) l'estremità della lingua. լեզուին ծայրը · [illegible]

Πρόγλωσσος (ὁ, ἡ) ciarlone. շաղակրատ, շատախօսող · [illegible]

Πρόγνωσις-εως (ἡ) pronosticazione, prescienza. նախագուշակութիւն, յառաջգիտութիւն · [illegible]

Προγνώστης-ου (ὁ) presciente, che prevede l'avvenire. յառաջածանօթ, գալիքը առաջուցմէ տեսնող՝ գիտցող · [illegible]

Προγνωστικὸς-ὴ-όν. presciente, pronosticatore. առաջուցմէ ճանչցող՝ գիտցող · [illegible] (οὐδ.) *Προγνωστικὸν* (τὸ) (ἐνν. σημεῖον). pronostico. կանխագուշակ նշան · [illegible]

Προγόνη (ἡ) θηλ. τ. *Πρόγονος.* figliastra (*Λατ.* privigna). ուրջու, խորթ աղջիկ · [illegible]

Προγονικὸς-ὴ-όν. degli antenati. (*Λατ.* avitus). նախահարց · [illegible]

Πρόγονος (ὁ, ἡ) antenato. 2. figliastro o figliastra. նախահայր, նախածնող · 2 · ուրջու, խորթ մանչ կամ աղջիկ · [illegible] 2 · [illegible]

Πρόγραμμα (τὸ) cartello affisso, manifesto, programma. կախուած գիր, յայտարարութեան թուղթ · [illegible]

Προγραφὴ (ἡ) cartello di proscrizione affisso. աքսորանաց յայտարարութեան թուղթը · [illegible]

Προγράφω. Μ. γράψω. scrivere prima. 2. proscrivere. առաջ գրել · 2 · աքսորել · [illegible] 2 · [illegible]

Προγυμνάζω. Μ. άσω. esercitare prima. առաջուց կրթել · [illegible]

Προγυμνασία (ἡ) esercizio preparativo. բանի մը առաջուց եղած կրթութիւն, նախապատրաստութիւն · [illegible]

Προγύμνασμα (τὸ) = *Προγυμνασία.*

Προγυμναστὴς-οῦ (ὁ) esercitatore. կրթիչ · [illegible]

Προδανείζω. Μ. είσω. imprestare prima. առաջ փոխ տալ · [illegible]

Προδαπανάω-ῶ. Μ. ήσω. = *Προαναλίσκω.*

Προδείκνυμι (δεικνύω). Μ. δείξω. mostrare prima. 2. presentare, portar avanti. առաջ ցուցընել · 2. մատուցանել, առաջ բերել · [illegible] 2 · [illegible]

Προδειπνέω-ῶ. Μ. ήσω. cenare prima. առաջ ընթրել · [illegible]

Πρόδειπνος (ὁ, ἡ) che precede la cena. ընթրիքէն առաջ եղող · [illegible]

Προδέομαι. Μ. δεήσομαι. aver bisogno prima. առաջ պէտք ունենալ · [illegible]

Προδεσμέω-ῶ. Μ. ήσω. legare prima. առաջ կապել · [illegible]

Προδέχομαι. Μ. δέξομαι. ricevere prima. առաջ ընդունիլ · [illegible]

Πρόδηλος (ὁ, ἡ) evidente. բացայայտ · [illegible] — δήλως, ἐπίῤ.

Προδηλόω-ῶ. Μ. ώσω. manifestare prima. առաջուց յայտնել · [illegible]

Προδήλωσις-εως (ἡ) manifestazione antecedente. առաջուց յայտնելը · [illegible]

Προδιαβαίνω. Μ. βήσομαι. passare prima. առաջուց անցնիլ · [illegible]

Προδιαβάλλω. Μ. αλῶ. calunniare prima. առաջ զրպարտել · [illegible]

Προδιαγιγνώσκω. Μ. γνώσομαι. esaminare, discernere prima. առաջուց քննել՝ որոշել · [illegible]

Προδιάγνωσις-εως (ἡ) esame, riflessione fatta prima. առաջուց եղած քննութիւն՝ մտածութիւն · [illegible]

Προδιαγράφω. Μ. άψω. designare prima. առաջ գծագրել · [illegible]

Προδιαγωγὴ (ἡ) acquidotto. ջրմուղ, ագուգայ · [illegible]

Προδιαίτησις-εως (ἡ) preparazione con una dieta. կերակուրներէն ժուժկալելով եղած պատրաստութիւն. փէհրիզ թութուլարագ օլան հազըրլըգ:

Προδιαλαμβάνω. *M.* *λήψομαι.* concepire, comprendere, giudicare prima. առաջուց մտքով ըմբռնել՝ դատել. էվվէլէրտէն ֆիքր իլէ շամլ էթմէք՝ գըյաս էթմէք՝ ֆէրգ էթմէք:

Προδιαλέγομαι. *M.* *λέξομαι.* abboccarsi prima. առաջ խօսակցիլ. էվվէլ սէօյլէշմէք:

Προδιαλύω. *M.* *λύσω.* disciogliere prima. առաջ քակել. էվվէլ չէօզմէք:

Προδιανοέομαι-οῦμαι. *M.* *ήσομαι.* pensare prima. առաջուց մտածել. էվվէլ տիւշիւնմէք. = *Προβλέπω.*

Προδιανυκτερεύω. *M.* *εύσω.* vegliare tutta la notte precedente, fare le vigilie. առջի գիշերը բոլոր արթուն կենալ, հսկում ընել. իլք կէճէյի սապահատէգ օյանըգ պուլունմագ:

Προδιαπέμπω. *M.* *πέμψω.* mandare prima. առաջուց խրկել. էվվէլ եօլլամագ:

Προδιασαφέω-ῶ. *M.* *ήσω.* spiegare prima. առաջուց պարզել՝ բացայայտել. էվվէլէրտէն բէյան էթմէք:

Προδιαστέλλομαι. *M.* *στελοῦμαι.* informare prima. առաջուց իմացընել. էվվէլէրտէն անլաթմագ՝ պիլտիրմէք:

Προδιατάσσω (ττω.) *M.* *τάξω.* ordinare prima. առաջուց կարգադրել. էվվէլ նիզամ գօյմագ:

Προδιατίθημι. *M.* *θήσω.* disporre prima. առաջուց կարգաւորել՝ զետեղել. էվվէլտէն տիւզմէք՝ եէրլէշտիրմէք:

Προδιαττάω-ῶ. *M.* *ήσω.* crivellare prima. առաջ մաղել. էվվէլ գալպուրլամագ:

Προδιαχρίω. *M.* *ίσω.* ungere prima. առաջուց օծել. էվվէլ եաղլամագ:

Προδιαχωρέω-ῶ. *M.* *ήσω.* ritirarsi prima. պէտ առաջ ետ քաշուիլ. իլք էվվէլ կէրի չէքիլմէք:

Προδιδάσκω. *M.* *διδάξω.* insegnare prima. առաջ սորվեցընել. էվվէլ էօյրէթմէք:

Προδίδωμι. *M.* *δώσω.* tradire. 2. dare anticipatamente. մատնել, ձեռք տալ. 2. կանխիկ տալ. խայնլըգ էթմէք, էլէ վէրմէք. 2. փէշին վէրմէք:

Προδιέξειμι. *M.* *ειμι.* *καὶ*

Προδιεξέρχομαι. *M.* *ελεύσομαι.* passare prima. պէտ առաջ անցնիլ. իպթիտա կէչմէք:

Προδιεξοδεύω. *M.* *εύσω.* = *Προδιεξέρχομαι.*

Προδιερευνάω-ῶ. *M.* *ήσω.* ricercare prima. առաջ փնտռել՝ քննել. էվվէլ արաշտըրմագ՝ թէֆթիշ էթմէք:

Προδιέρχομαι. *M.* *ελεύσομαι.* passare, traversare prima. 2. raccontare prima. առաջ անցնիլ. 2. առաջ պատմել. իպթիտա կէչմէք. 2. էվվէլ նագլ էթմէք:

Προδιευκρινέω-ῶ. *M.* *ήσω.* discernere prima. առաջուց որոշել՝ զանազանել. էվվէլ ֆէրգ էթմէք:

Προδιηγέομαι-οῦμαι. *M.* *ήσομαι.* raccontare prima. առաջ պատմել. էվվէլ նագլ էթմէք:

Προδιήγησις-εως (ἡ) preambolo d'una narrazione. պատմութեան մը նախերգանքը. պիր նագլիյէնին տիպաճէսի:

Προδιΐστημι. *M.* *διαστήσω.* separare prima. առաջ զատել. էվվէլ այըրմագ:

Προδικάζω. *M.* *άσω.* giudicare prima. առաջ դատել. էվվէլ շէրիաթ քէսմէք:

Προδικασία (ἡ) giudizio preliminare. նախընթաց դատաստան. շէրիաթի մուգատտէմ:

Προδικέω-ῶ. *M.* *ήσω.* essere avvocato, tutore. փաստաբան՝ պաշտպան ըլլալ. վէքիլլիք դավա՝ հիմայէթճի օլմագ:

Προδικία (ἡ) tutela, avvocaria. պաշտպանութիւն, փաստաբանութիւն. հիմայէթ, դավա վէքիլլիյի:

Πρόδικος (ὁ) avvocato, tutore, arbitro. փաստաբան, պաշտպան, միջնորդ դատաւոր. վէքիլի դավա, հիմայէթճի, գատը:

Προδιοικέω-ῶ. *M.* *ήσω.* disporre, dirigere prima. առաջուց կարգադրել՝ կարգաւորել. էվվէլ նիզամ վէրմէք՝ սըրայա գօմագ:

Προδιομολογέω-ῶ. *M.* *ήσω.* convenire prima. առաջ միաբանիլ. էվվէլ իթթիֆագ էթմէք:

Προδιορθόω-ῶ. *M.* *ώσω.* correggere, emendare prima. առաջ ուղղել, շտկել. էվվէլ իսլահ էթմէք, տիւզէլթմէք:

Προδιορίζω. *M.* *ίσω.* determinare prima. առաջ սահմանել. էվվէլ սընըր՝ գարար քէսմէք՝ գօմագ:

Προδιώκω. *M.* *διώξομαι.* perseguitare il nemico. թշնամին հալածել՝ վանել. տիւշմանը գօվալամագ:

Προδοκεῖ. *M.* *δόξει.* pare a proposito, conviene. պատշաճ է, կը վայլէ. մունասիպ տիր, եագըշըր:

Προδοκὴ (ἡ) luogo stretto proprio a tenere un' imboscata. դարան գործելու՝ ծուղակ լարելու յարմար նեղ տեղ. պուսու գուրմայա մունասիպ եէր մահալ:

Πρόδομος (ὁ) cortile. գաւիթ. ավլու:

Προδοσία (ἡ) tradimento. մատնութիւն. խայինլիք:

Προδότης-ου (ὁ) traditore. մատնիչ. խայըն, խայինը:

Προδοτικὸς-ὴ-όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) *-ικῶς.* proprio d'un traditore. մատնիչի յատուկ. խայինճէ թավըր:

Προδότις-ιδος (ἡ) *θηλ.* *τ.* *Προδότης.*

Πρόδοτος (ὁ, ἡ) tradito. մատնուած. խայընլընմըշ:

Προδρομὴ (ἡ) incursione. արշաւան (թշնամեաց), ասպատակութիւն. չէթէ, աքըն:

Πρόδρομος (ὁ, ἡ) che corre avanti, precursore, corriere. առջեւէ վազող, յառաջընթաց, թղթատար. էօնտէն կիտէն, գօշան, ուլագ, սայը. (*στρατ.*) che volteggia a cavallo, velite (*Γαλλ.* voltigeur). ձիով ման առնող, թեթեւազէն զինուոր. աթ իլէ հարպ էտէն, խաֆիֆ սիպահի ասքէր:

Προδωμάτιον (τὸ) anticamera. դահլիճ. հալվէթխանէ:

Προεγείρω. *Μ.* *ερῶ.* svegliare, incitare prima. առաջ արթնցընել, գրգռել. էվվէլ օյանտըրմագ՝ թահրիք էթմէք:

Προέγκειμαι. *Μ.* *κείσομαι.* trovarsi prima dentro... առաջ մէջը գտնուիլ. էվվէլ իչինտէ պուլունմագ:

Προεδρεία (ἡ) = *Προεδρία.*

Προεδρεύω. *Μ.* *εύσω.* presiedere. վերաբազմիլ, գլուխը նստել, գահագլուխ ըլլալ. պաշդա օթուրմագ, ռէիսէր օլմագ:

Προεδρία (ἡ) presidenza. նախագահութիւն. պաշդա օթուրմագլըգ, թագդիմ:

Πρόεδρος (ὁ) presidente. նախագահ, գահագլուխ. պաշդա օթուրան, ռէիսէր:

Προεθίζω. *Μ.* *ίσω.* accostumare, avvezzare prima. առաջուցմէ կրթել՝ սորվեցընել. էվվէլտէն թէրպիյէ էթմէք՝ ալըշտըրմագ:

Προεικάζω. *Μ.* *άσω.* conghietturare. կարծիք ընել. թահմին էթմէք:

Πρόειμι. *Μ.* *έσομαι.* preesistere. առաջուցմէ ըլլալ՝ գոլ. էվվէլտէն վար օլմագ:

Πρόειμι. *Μ.* *ειμι.* = *Προέρχομαι.*

Προείργω. *Μ.* *είρξω.* impedire stando avanti, ritenere. առջեւը կենալով արգելել, կասեցընել. էօնինտէ տուրուպ մէն օլմագ՝ ալը գօյմագ:

Προειρηνεύω. *Μ.* *εύσω.* pacificare prima. առաջ խաղաղել. էվվէլ պարըշ էթմէք:

Προεισάγω. *Μ.* *άξω.* introdurre prima. առաջ մտցնել. էվվէլ կիրտիրմէք:

Προεισαγωγή (ἡ) introduzione. ներածութիւն, կանխաբանութիւն. կիրիշ, մուգատտիմէ:

Προεισβάλλω. *Μ.* *βαλῶ.* assalire prima. 2. gettar dentro per il primo. առաջ յարձակիլ. 2. առաջ մէջը նետել. իլք հիւճում էթմէք. 2. իլք իչէրի աթմագ:

Προεισβολή (ἡ) primo assalto. առաջին յարձակում. իլք հիւճում:

Προεισέρχομαι. *Μ.* *εισελεύσομαι.* entrare prima. առաջ մտնալ. էվվէլ կիրմէք:

Προεισόδιον (τὸ) vestibolo. 2. preludio. վայրագաւիթ. 2. նախերգանք. հայաթ, ավլու. 2. տիպաճէ:

Προεισπέμπω. *Μ.* *πέμψω.* introdurre con gran pompa. մեծ հանդիսութեամբ ներս մտցնել. ալէմ ալայը իլէ իչէրի սօգմագ:

Προεισπίπτω. *Μ.* *πεσοῦμαι.* cader il primo dentro o sopra, lanciarsi il primo. առաջ մէջը կամ վրան նետուիլ. էվվէլա իչէրի եախօտ իւսթիւնէ աթըլմագ:

Προεισφέρω. *Μ.* *εισοίσω.* portar dentro il primo. պինտ առաջ ներս տանիլ. էվվէլա իչէրի կէթիւրմէք:

Προεκβάλλω. *Μ.* *αλῶ.* gettar fuori prima. առաջ դուրս նետել. էվվէլ տըշարը աթմագ:

Προεκβιβάζω. *Μ.* *άσω.* cavare fuori prima. առաջ դուրս հանել. էվվէլ տըշարը չըգարմագ:

Προεκδίδωμι. *Μ.* *δώσω.* pubblicare prima. առաջ հրատարակել՝ տարածել. էվվէլ իլան՝ թէպլիյան էթմէք, տաղըթմագ:

Προέκδοσις - *εως* (ἡ) edizione precedente. նախընթաց տպագրութիւն (գրքին հրատարակութիւնը). էվվէլքի՝ մաթպուա օլան պասմա:

Προεκδρομή (ἡ) scorreria, incursione. ասպատակութիւն, արշաւան. չէթէ, հիւճում:

Προέκθεσις - *εως* (ἡ) esposizione preliminare. նախընթաց բացայայտութիւն՝ պարզաբանութիւն. թէֆսիրի մուգատտիմ:

Προεκθέω. *Μ.* *θεύσομαι.* = *Προεκτρέχω.*

Προεκθρώσκω. *Μ.* *θοροῦμαι.* = *Προεκπηδάω.*

Προέκκειμαι. *Μ.* *κείσομαι.* essere esposto avanti. առջեւը դրուած ըլլալ՝ կենալ. էօնինտէ՝ հազըրլանմըշ գօնուլմուշ օլմագ:

Προεκλέγω. *Μ.* *έξω.* scegliere, raccogliere prima. առաջ զատել՝ ընտրել՝ ժողվել. էվվէլ այըրթլէմէք՝ թօփլամագ:

Προεκλείπω. *Μ.* *είψω.* abbandonare prima. առաջ թողուլ՝ լքել. էվվէլ թէրք էթմէք:

Προεκμανθάνω. *Μ.* *μαθήσομαι.* imparare bene prima. առաջ աղէկ սորվիլ. էվվէլ էյի էօյրէնմէք:

Προεκπέμπω. *Μ.* *πέμψω.* mandar fuori prima. առաջ դուրս խրկել. էվվէլ տըշարը եօլլամագ:

Προεκπηδάω - *ῶ.* *Μ.* *ήσω.* saltar fuori prima. առաջ դուրս ցատկել. էվվէլ տըշարը ֆըրլամագ:

Προεκπίπτω. *Μ.* *πεσοῦμαι.* cader fuori prima. 2. divolgarsi prima. առաջ դուրս ինկնալ. 2. առաջ հրատարակուիլ. էվվէլ տըշարը տիւշմէք. 2. էվվէլ ֆաշ օլմագ:

Προεκπλέω. *Μ.* *εύσομαι.* sortire il primo dal porto. պինտ առաջ նաւահանգստէն ելլել. էվվէլա լիմանտան չըգմագ:

Προεκτήκω. *Μ.* *τήξω.* consumare prima. առաջ սպառել՝ ծիւրել. էվվէլ թիւքէթ էթմէք՝ տըքէնտիրմէք, էրիթմէք:

Προεκτίθημι. *Μ.* *εκθήσω.* esporre in primo luogo. նախ եւ առաջ արտայայտել՝ բացայայտել. իլք էվվէլա թէպլիյան՝ թէֆսիր էթմէք:

Προεκτίκτω. *Μ.* *τέξομαι.* partorire prima. առաջ ծնանել. էվվէլ տօղուրմագ:

Προεκτρέχω. *Μ.* *δραμοῦμαι.* sortir fuori correndo prima degli altri. ուրիշներէն առաջ վազելով դուրս ելլել. ախէրլէրինտէն էվվէլ գօշուպ տըշարը չըգմագ:

Προεκφέρω. *Μ.* *εξοίσω.* portar fuori prima. առաջ դուրս տանիլ. էվվէլ տըշարը կէօթիւրմէք:

Προεκφεύγω. *Μ.* *φεύξομαι* ἢ *οῦμαι.* scappare prima. առաջ փախչիլ երթալ. էվվէլ գաչմագ:

Προεκφοβέω - *ῶ.* *Μ.* *ήσω.* spaventare prima. առաջ զարհուրեցընել՝ խիստ վախցընել. էվվէլ գորգութմագ:

Προεκφόβησις - *εως* (ἡ) terrore precedente. նախընթաց սարսափում. էվվէլ գորգու վէրէն գորգութմա:

Προεκχέω. *Μ.* *χεύσω.* versar fuori prima. առաջ դուրս թափել. էվվէլ տըշարը տէօքմէք:

Προέλασις - *εως* (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ

Προελαύνω. *Μ.* *ελάσω.* avanzare a cavallo. ձիով անցնիլ երթալ. աթ իլէ կէչիփ կիթմէք:

Προελευθερόω - *ῶ*. *Μ*. *ώσω*. liberare prima. առաջ խալսել · էվվէլ գուրթարմագ :

Προέλευσις - *εως* (*ἡ*) progresso, avanzamento. 2. processione, pompa. յառաջադիմութիւն, առաջ երթալը · 2 · հանդէս · իլէրլէմէ, իլէրի վարմա · 2 · ալայ :

Προελκύω καὶ Προέλκω. *Μ*. *ύσω*. tirar avanti. առաջ քաշել · իլէրի չէքմէք :

Προελπίζω. *Μ*. *ίσω*. sperare prima. առաջ յուսալ · էվվէլ ումիտ էթմէք :

Προεμβαίνω. *Μ*. *βήσομαι*. entrare prima. առաջ մտնալ · էվվէլ կիրմէք :

Προεμβάλλω. *Μ*. *βαλῶ*. gettare, mettere o gettarsi dentro per il primo. ամէնէն առաջ մէջը նետել՝ դնել կամ նետուիլ · իլք էվվէլ իչինէ աթմագ՝ գօյմագ եախօտ աթըլմագ :

Προεμβάτης - *ου* (*ὁ*) che s' imbarca il primo. ամէնէն առաջ նաւ մտնող · իլք էվվէլ կէմիյէ կիրէն :

Προεμβιβάζω. *Μ*. *άσω*. imbarcare il primo. ամէնէն առաջ նաւ մտնալ · իլք էվվէլ կէմիյէ կիրմէք :

Προέμβολον (*τὸ*) la punta della prora d' un vascello, sprone. նաւի մը գլխուն ճոթը՝ ծայրը՝ քիթը · կէմինին պուրնունուն ուճու, կէմինին մահմուզու :

Προεμπίπλημι. *Μ*. *πλήσω*. empire prima. առաջ լեցընել · էվվէլ թօլտուրմագ :

Προεμπίπτω. *Μ*. *πεσοῦμαι*. cader dentro prima. առաջ մէջը իյնալ · էվվէլ իչինէ տիւշմէք :

Προεμπλήθω. (*Χ*. *Μ*.) esser pieno d' avanti. առաջուց լեցուն ըլլալ · էվվէլտէն տօլու օլմագ :

Προεμπνέω. *Μ*. *πνεύσομαι*. inspirare prima. առաջ ազդում տալ · էվվէլ [illegible] էթմէք :

Προεμφαίνω. *Μ*. *φανῶ*. mostrare prima. առաջուց ցուցընել · էվվէլ կէօսթէրմէք :

Προεμφανίζομαι. *Μ*. *ίσομαι*. comparire il primo. ամէնէն առաջ երեւնալ · իլք էվվէլ կէօրիւնմէք :

Προενδείκνυμι. *Μ*. *δείξω*. dimostrare prima. առաջ ցուցընել · էվվէլ կէօսթէրմէք :

Προενεργέω - *ῶ*. *Μ*. *ήσω*. agire, operare prima. առաջ գործել · էվվէլ էթմէք՝ իշլէմէք :

Προενθυμέομαι - *οῦμαι*. *Μ*. *ήσομαι*. riflettere prima. առաջ մտածել · էվվէլ մուլահազա էթմէք :

Προεννοέω - *ῶ*. *Μ*. *ήσω*. = *Προενθυμέομαι*.

Προενοικέω - *ῶ*. *Μ*. *ήσω*. abitare prima. առաջ բնակիլ · էվվէլ սաքին օլմագ՝ էօթուրմագ :

Προεντυγχάνω. *Μ*. *τεύξομαι*. incontrare, abboccarsi prima. առաջ դիմաւորել՝ խօսակցել · էվվէլ գարշըլամագ՝ գօնուշմագ՝ սէօյլէշմէք :

Προεξαγγέλλω. *Μ*. *ελῶ*. annunziare prima. առաջուց լուր տալ · էվվէլտէն հապէր վէրմէք :

Προεξάγω. *Μ*. *άξω*. portar fuori prima. առաջ դուրս բերել · էվվէլ տըշարը չըգարմագ · (*ἐλλ*. *ἢ μσ*.) marciare il primo contro il nemico. թշնամիին վրայ առաջ արշաւան ընել՝ քալել՝ խաղալ · տիւշմանա գարշը էվվէլ իլէրիլէմէք՝ եիւրիւմէք :

Προεξαμαρτάνω. *Μ*. *αμαρτήσομαι*. peccare prima. առաջ մեղանչել · էվվէլ կիւնահ էթմէք :

Προεξανθέω - *ῶ*. *Μ*. *ήσω*. fiorire, spuntare prima. առաջ ծաղկիլ՝ ցաթիլ բուսնիլ · էվվէլ չիչէքլէնմէք, պիթմէք :

Προεξάνθημα (*τὸ*) germe. ծիլ · ֆիլիզ :

Προεξανίσταμαι. *Μ*. *αναστήσομαι*. alzarsi prima. առաջ ելլել · էվվէլ գալգմագ :

Προεξάρχω. *Μ*. *άρξω*. cominciare prima. առաջ սկսիլ · էվվէլ պաշլամագ :

Προεξέδρα (*ἡ*) balconata. պատշգամբ · շահնիշին :

Προέξειμι. *Μ*. *ειμι*. = *Προεξέρχομαι*.

Προεξελαύνω. *Μ*. *ελάσω*. montare sul cavallo, sulla nave prima. առաջ ձի՝ նաւ ելլել · էվվէլ աթա՝ կէմիյէ պինմէք :

Προεξεργάζομαι. *Μ*. *άσομαι*. effettuare prima. առաջ գլուխ հանել · էվվէլ իճրա էթմէք՝ պիթիրմէք՝ գոլայլամագ :

Προεξέρχομαι. *Μ*. *ελεύσομαι*. sortire prima. առաջ ելլել · էվվէլ չըգմագ :

Προεξετάζω. *Μ*. *άσω*. esaminare prima. առաջ քննել · էվվէլ թէֆթիշ էթմէք :

Προεξίσταμαι. *Μ*. *προεκστήσομαι*. sortir fuori, partire prima. առաջ կամ առջեւէն դուրս ելլել՝ չուել · էվվէլ եախօտ էօնտէն տըշարը չըգմագ՝ եօլա չըգմագ :

Προεξοδεύω. *Μ*. *εύσω*. incamminarsi prima. առաջ ճամբայ ելլել · էվվէլ եօլա չըգմագ :

Προεξορμάω - *ῶ*. *Μ*. *ήσω*. far sortire, cavar fuori prima. առաջ դուրս հանել · էվվէլ տըշարը չըգարմագ :

Προεορτάζω. *Μ*. *άσω*. festeggiar prima. առաջուց տօնել · էվվէլ շէնլիք էթմէք՝ պայրամ պայրամլամագ :

Προεόρτιος (*ὁ*, *ἡ*) che precede la festa. տօնէ առաջ եղող · պայրամտան էվվէլ օլան :

Προεπαγγέλλω. *Μ*. *ελῶ*. annunziare prima. առաջուց լուրը տալ · էվվէլտէն խապէր վէրմէք :

Προεπαινέω - *ῶ*. *Μ*. *ήσω*. lodare avanti. առջեւը գովել · եիւզիւնէ մէթհ էթմէք :

Προεπιβάλλω. *Μ*. *αλῶ*. gettar avanti sopra... առաջ վրան նետել · էվվէլ իւզէրինէ աթմագ :

Προεπιβουλεύω. *Μ*. *εύσω*. concertare prima. առաջ նիւթել · էվվէլ թէրթիպ էթմէք՝ գուրմագ :

Προεπιβουλή (*ἡ*) insidia preparata. պատրաստուած դարան՝ ծուղակ · թէրթիպ օլունմուշ՝ գուրուլմուշ թուզագ :

Προεπιλογίζομαι. *Μ*. *ίσομαι*. contare, calcolare prima. առաջուց համրել՝ հաշուել · էվվէլտէն սայմագ՝ հէսապ էթմէք :

Προεπινοέω - *ῶ*. *Μ*. *ήσω*. inventare prima. առաջ հնարել · էվվէլ իճատ էթմէք :

Προεπιπλήσσω (*ττω*.) *Μ*. *πλήξω*. rimproverare prima. առաջ յանդիմանել · էվվէլ թէքտիր էթմէք :

Προεπίσταμαι. *Μ*. *επιστήσομαι*. sapere avanti. առաջուց գիտնալ · էվվէլտէն պիլմէք :

Προεπιχειρέω - *ῶ*. *Μ*. *ήσω*. intraprendere prima. 2. attaccare qualcuno il primo. առաջ բանի մը ձեռք զարնել · 2 · առաջ

մէկի մը վրայ յարձակիլ․ էվվէլ պիր իշէ մուդաշէրէթ էթմէք՝ էվ վուրմագ․ 2․ էվվէլ պիրիսինին ուշէրինէ էնտիշէսիզ էթմէք։

Προεργάζομαι. M. *άσομαι.* operare, lavorare prima. առաջուց գործել՝ բանիլ․ էվվէլ իշլէմէք։

Προερεθίζω. M. *ίσω.* eccitare prima. առաջ գրգռել․ էվվէլ թահրիք էթմէք։

Προερευνάω - ῶ. M. *ήσω.* cercare prima. առաջ փնտռել․ էվվէլ արամագ։

Προέρχομαι. M. *ελεύσομαι.* avanzarsi, andar avanti, progredire. առաջ երթալ, յառաջել․ իլէրիլէմէք, իլէրի վարմագ։

Προερωτάω - ῶ. M. *ήσω.* interrogare prima. առաջ հարցընել․ էվվէլ սօրմագ՝ սուալ էթմէք։

Προεσθίω. M. *προέδομαι.* mangiare prima. առաջ ուտել․ էվվէլ եէմէք։

Πρόεσις - εως (ἡ) sprecamento. վատնելը․ իսրաֆ էթմէքլիք։

Προέτειος (ὁ, ἡ) dell'anno scorso. Հերուան, անցած տարուան․ գեչէն եըլքի։

Προετοιμάζω M. *άσω.* preparare. նախապատրաստել․ թէտարիք էթմէք։

Προετοίμασις - εως (ἡ) preparazione. նախապատրաստութիւն․ թէտարիք։

Προετοιμαστὴς - οῦ (ὁ) preparatore. նախապատրաստող․ թէտարիք էտէն։

Προευαγγελίζομαι. M. *ίσομαι.* dare prima una felice nuova. առաջուց աւետել․ էվվէլճէ մուժտէ վէրմէք։

Προευεργετέω - ῶ. M. *ήσω.* beneficare prima. առաջուց բարեգործութիւն ընել․ էվվէլճէ խայր էթմէք՝ եահ էյի իշլէմէք, նիմէթլէնտիրմէք էթմէք։

Προευκρινέω - ῶ. M. *ήσω.* ben discernere prima. առաջուց աղէկ զանազանել՝ որոշել․ էվվէլճէ էյի այըրտ էթմէք՝ ֆէրգ էթմէք։

Προευτρεπίζω. M. *ίσω.* ben disporre prima. առաջուց աղէկ յարդարել․ էվվէլճէ էյի դիւզմէք։

Προεύχομαι. M. *εύξομαι.* pregare per qualcuno. մէկի մը համար աղօթել․ պիրիսինին հագգընտա տուա էթմէք։

Προεφοδιάζω. M. *άσω.* preparare la vettovaglia. ճամբու պաշարը պատրաստել․ եօլ թէտարիքինի կէօրմէք։

Προεφορμάω - ῶ. M. *ήσω.* lanciarsi prima. առաջ նետուիլ․ էվվէլ աթըլմագ։

Προεχὴς - έος (ὁ, ἡ) elevato, prominente, che sporge in fuori. վեր ելած՝ բարձրացած, դուրս ելած՝ ցցուած․ եօգարը գալգմըշ՝ էնտիշէլի, տըշարը չըգմըշ, տիկ-միշ։

Προέχω. M. *έξω.* tenere una cosa avanti. 2. avere una cosa prima d'un altro. 3. (*ἀμτβτ.*) esser elevato, prominente, sporgere in fuori, eccedere. բան մը առջեւը բռնել․ 2․ բան մը ուրիշէ մը առաջ ունենալ․ 3․ բարձր՝ գերակայ՝ դուրս ցցուած ըլլալ, գերազանցել․ իլէրիտէ պիր շէյ թութմագ․ 2․ պիր պաշգասընտան էվվէլ պիր շէյի օլմագ․ 3․ եիւքսէք՝ իւսթիւն օլմագ, տըշարը չըգմըշ՝ տիկիլ օլմագ։

Προέψω. M. *εψήσω.* cuocere prima. առաջուց եփել․ էվվէլ փիշիրմէք։

Προζητέω - ῶ. M. *ήσω.* cercare prima. առաջուց փնտռել․ էվվէլ արամագ։

Προηγεμὼν - όνος (ὁ) guida, condottiere. առաջնորդ․ գըլավուզ։

Προηγέομαι - οῦμαι. M. *ήσομαι.* guidare. առաջնորդել․ գըլավուզլուգ էթմէք․ 2․ (*συνεκδχ.*) superare. գերազանցել․ իւսթ օլմագ։

Προηγέτης (ὁ) *καὶ Προηγέτις - ιδος* (ἡ) = *Προηγητής.*

Προήγησις - εως (ἡ) progresso. առաջ երթալը․ իլէրի վարմագ։

Προηγητὴρ καὶ

Προηγητὴς - οῦ (ὁ) = *Προηγεμών.*

Προηγορέω - ῶ. M. *ήσω.* essere avvocato. փաստաբան ըլլալ․ վէքիլլիք տավա օլմագ։

Προήγορος (ὁ) avvocato. փաստաբան․ վէքիլի տավա։

Προηγουμένως, *ἐπίρ.* (*κτλ.*) antecedentemente. 2. principalmente. առաջուց․ 2․ գլխաւորաբար․ էվվէլլէրտէն, մուգատտէմա․ 2․ պաշլըճա, պաշլըջա։

Προήδομαι. M. *ηθήσομαι.* dilettarsi prima. առաջ բերկրիլ, հեշտանալ․ էվվէլ հազ էթմէք՝ կէֆլէնմէք։

Προήκης - εος (ὁ, ἡ) acuto d'avanti. առջեւը սուր․ էօնիւ սիվրի։

Προήκω. M. *ήξω.* avanzarsi. առաջ երթալ․ իլէրիլէմէք։

Προηλιάζω. M. *άσω.* esporre prima al sole. առաջ արեւի դնել․ էվվէլ կիւնէշէ գօյմագ։

Προῆμαρ, *ἐπίρ.* per tutta la giornata. բոլոր օրը․ պիւթիւն կիւն, աքշամատէք։

Προήσθησις - εως (ἡ) diletto antecedente. նախընթաց զուարճութիւն․ էվվէլ գազանըլան հազ՝ կէֆ։

Προθέλυμνα, *ἐπίρ.* dal fondo. հիմէն․ թէմէլինտէն․ = *Πρόῤῥιζα.*

Προθέλυμνος (ὁ, ἡ) = *Πρόῤῥιζος.*

Πρόθεμα (τὸ) manifesto, cartello. յայտարարութեան թուղթ․ պէյաննամէ։

Προθεραπεύω. M. *εύσω.* curare prima. 2. preparare. առաջուց դարմանել․ 2․ պատրաստել․ էվվէլճէ թիմար էթմէք՝ գայըրմագ․ 2․ թէտարիք էթմէք։

Προθερμαίνω, M. *ανῶ.* riscaldare prima. առաջ տաքցնել․ էվվէլ ըսըթմագ։

Πρόθεσις - εως (ἡ) proposizione, esposizione. առաջադրութիւն, արտայայտութիւն․ թէքլիֆ, թէֆսիր․ (*γρμτ.*) preposizione. նախադրութիւն․ հարֆ (իսմ օնիւնտէ)։

Προθέσμιος - α - ον. prefisso, determinato d'avanti. առաջուց սահմանուած․ էվվէլճէ գարարլաշմըշ՝ գօնուլմուշ․ *Προθεσμία* (ἡ) (*μετὰ καὶ χωρὶς τοῦ Ἡμέρα*) tempo prefisso, aggiornamento. ժամանակաւէտ, որոշեալ ատեն․ վատէ, մէհլէթ։

Προθεσπίζω. M. *ίσω.* = *Προφητεύω.*

Προθετικὸς - ὴ - όν. proprio alla preposizione. նախադրութեան յատուկ․ հարֆա տայիր (իսմ օնիւնտէ)։

Προθέω. M. *θεύσομαι,* = *Προτρέχω.*

Προθεωρέω - ῶ. M. *ήσω.* contemplare prima. առաջուց մտածել․ էվվէլ տիւշիւնմէք։

Προθήκη (ἡ) proposta. 2. insegna delle

botteghe. առաջարկեալ նիւթ. 2. կըրպակներու նշանակ. Թէքլիֆ. 2. դէքքեանլարըն էյալէթնդէ պուլուր ֆօնտամենթ ւէրա դէլալէթ։

Προθησαυρίζω. M. ίσω. accumulare prima de' tesori. առաջուց գանձել. էվվէլ խազնէ դէրէքէթէրմէք։

Προθνήσκω. M. θανοῦμαι. morire prima. առաջ մեռնիլ. էվվէլ էօլմէք։

Πρόθυμα (τὸ) libamento avanti il sacrificio. զոհէն առաջ եղած նուէր. գուրպանտան էվվէլ օլան թէշքէշ։

Προθυμέομαι - οῦμαι. M. ήσομαι. essere pieno d'ardore, di premura, esser disposto a far qualche cosa. եռանդով լեցուն ըլլալ, փութաջան ըլլալ, բան մը ընելու պատրաստ ըլլալ. աշքը հէվէսլի օլմագ, իխտամ օլմագ, պիր նէսնէ էթմէյէ հազըր օլմագ։

Προθυμία (ἡ) prontezza, ardore, premura. պատրաստութիւն, եռանդն, փոյթ, ջան. հազըրլըգ, աշք, հէվէս, իխտամ։

Πρόθυμος (ὁ, ἡ) pronto, disposto, pien d'ardore, premuroso. պատրաստ, եռանդոտ, փութաջան. հազըր, աշքլը, հէվէսլի, գայրէթլի։ — *θύμως, ἐπίῤ.*

Πρόθυρον (τὸ) antiporta, vestibolo. նախադուռն, վայրադաւիթ. էվ գափուսու, աւանլըգ։

Προθύω. M. θύσω. sacrificare prima o in favore. առաջուց կամ մէկի մը համար զոհ մատուցանել. էվվէլ եախօտ պիրինի իչին գուրպան գէսմէք։

Προθωράκιον (τὸ) scudo. վահան. գալգան։

Προϊάπτω. M. ἰάψω. mandare prima. առաջ խրկել. էվվէլ եօլլամագ։

Προΐημι. M. προήσω. mandare prima. 2. gettar lontano. 3. abbandonare. 4. permettere. առաջ խրկել. 2. հեռու նետել. 3. լքել. 4. թողլ հրաման տալ. էվվէլ եօլլամագ. 2. ուզագա աթմագ. 3. թէրք էթմէք. 4. գօյ վէրմէք. (*μσ.*) sprecare. 2. trascurare. 3. ricusare. վատնել. 2. զանց առնել. 3. մերժել. ասրաֆ թէլէֆ էթմէք. 2. դէգայը օլմագ, թէգասիւլ էթմէք. 3. ռէդ էթմէք։

Προῖκα, ἐπίῤ. gratuitamente, gratis. ձրի. ձրիաբար, մուֆթ։

Προικίδιον (τὸ) ὑπκρ. τ. *Προίξ.*

Προικίζω. M. ίσω. dotare. օժիտ տալ. ճէհէզ վէրմէք։

Προικιμαῖος - α - ον. gratuito. ձրիական. ձրիաբար։

Προίκιος (ὁ, ἡ) = Προικιμαῖος.

Προικὸς, ἐπίῤ. = Προῖκα.

Προικοφορέω - ῶ. M. ήσω. dotare, dare della dote. օժտել, օժիտ տալ. ճէհէզ վէրմէք։

Προικοφόρος (ὁ, ἡ) che da o riceve la dote. օժիտ տուող կամ առնող. ճէհէզ վէրէն եախօտ ալան։

Προΐκτης - ου (ὁ) mendico. մուրացկան. դիլէնճի։

Προικῷος - α - ον. dotale. օժտական. ճէհէզէ մախսուս։

Προΐμος (ὁ, ἡ) = Πρώϊμος.

Προὶξ καὶ Προὶξ - οικὸς (ἡ) dono, regalo. 2. dote. պարգեւ, ընծայ. 2. օժիտ. պէշքէշ, հէտիյէ. 2. ճէհէզ։

Προϊππεύω. M. εύσω. montare il primo a cavallo. ամենէն առաջ ձի հեծնալ. հէփսինտէն էվվէլ աթա պինմէք։

Προΐσσομαι. M. ἴξομαι. mendicare. մուրալ. դիլէնմէք։

Προΐστημι. M. προστήσω. mettere avanti. 2. stabilire un sovrastante. առջեւը դնել. 2. վրակեցու մը դնել՝ կարգել. էօնիւնէ գօյմագ. 2. պիր նազըր՝ մուդավիր նասպ էթմէք. (*μσ. αὐτπθ.*) sovrastare, difendere. վրակեցու ըլլալ, վրայ կենալ, պաշտպանել. մուդավիր՝ նազըր օլմագ, խամի պուլունմագ, գօրումագ։

Προϊστορέω - ῶ. M. ήσω. raccontare prima. առաջ պատմել. էվվէլ նագլ էթմէք։

Προΐστωρ - ορος (ὁ, ἡ) che sa d'avanti. առաջուց գիտցող. էվվէլտէն պիլէն։

Προΐσχω. = Προέχω.

Πρόκα, ἐπίῤ. subito. շուտով. թէզ, չապուգ։

Προκαθαίρω. M. αρῶ. purgare prima. առաջ մաքրել. էվվէլ մուդարէքլէմէք, թէմիզլէմէք։

Προκαθάρσιον (τὸ) καὶ

Προκάθαρσις - εως (ἡ) purificazione, preparazione religiosa. կրօնական մաքրութիւն՝ պատրաստութիւն. դինի՝ մէշհէպի մէնասիպ հազըրլըգ՝ թէմիզլիք։

Προκαθέζομαι. M. εδοῦμαι. = Προκάθημαι.

Προκαθεύδω. M. ευδήσω. dormire prima o avanti. առաջ կամ առջեւը քնանալ. էվվէլ եախօտ էօնիւնտէ ույումագ։

Προκαθηγέομαι - οῦμαι. M. ήσομαι. andare d'avanti, precedere come guida. առաջնորդի պէս առջեւէն երթալ. գըլավուզ գիպի էօնտէն կիթմէք։

Προκαθηγητὴρ ἢ - τὴς (ὁ) = Προηγεμών.

Προκάθημαι (X. M.) sedere prima o avanti. 2. presiedere. առաջ կամ առջեւը նստել. 2. վերակացմել, գահագլուխ ըլլալ. էվվէլ եախօտ էօնիւնտէ օթուրմագ. 2. պաշքա օթուրմագ, րէիսլիք օլմագ։

Προκαθίζω. M. ίσω. metter a sedere prima. առաջ նստեցնել. էվվէլ օթուրթմագ. (*ἀμτβτ. ἢ μσ.*) = *Προκάθημαι.*

Προκαθίημι. M. καθήσω. deporre, gettar abbasso prima. առաջ ձգել, վար նետել. էվվէլ պըրագմագ, աշաղը աթմագ։

Προκαθίστημι. M. προκαταστήσω. porre, collocare avanti. առջեւը դնել. էօնիւնէ գօյմագ։

Προκαίω. M. καύσω. ardere prima. առաջ էրել. էվվէլ եագմագ։

Προκακόω - ῶ. M. ώσω. maltrattare prima. առաջ նեղել՝ գէշ վարուիլ. էվվէլ ինճիթմէք՝ էօր մուամէլէ էթմէք։

Προκαλέω - ῶ. M. καλέσω. provocare, sfidare. գրգռել, ասպարէզ կարդալ. գըզըշդըրմագ, մէյտան օգումագ։

Προκάλυμμα (τὸ) copertura. 2. pretesto. ծածկոյթ. 2. պատճառանք. էօրթիւ. 2. պահանա։

Προκαλύπτω. M. ύψω. coprire. ծածկել. էօրթմէք։

Προκάλυψις-εως (ἡ) l' azione di coprire. ծածկելը. [illegible]

Προκάμνω. Μ. καμοῦμαι. affaticarsi prima. 2. soffrire prima. առաջ աշխատիլ. 2. առաջ քաշել կրել (հիւանդութիւն). [illegible]

Προκαταβαίνω. Μ. βήσομαι. discendere prima. առաջ իջնալ. [illegible]

Προκαταβάλλω. Μ βαλῶ. mettere o gettare prima abbasso. 2. pagare anticipatamente. առաջ վար դնել կամ նետել. 2. կանխիկ վճարել. [illegible]

Προκατάβλημα (τὸ) pagamento anticipato. կանխիկ վճար. [illegible]

Προκαταβολὴ (ἡ) = *Προκατάβλημα.*

Προκαταγγέλλω. Μ. ελῶ. annunziare prima. առաջուց իմացընել. [illegible]

Προκατάγγελσις-εως (ἡ) *τὸ οὐσ. τ. προηγ.*

Προκαταγιγνώσκω. Μ. γνώσομαι. condannare prima. առաջուց դատապարտել. [illegible]

Προκατάγνωσις-εως (ἡ) condanna fatta prima d' aver giudicato. դատաստանէ առաջ եղած դատապարտութիւն. [illegible]

Προκατάγω. Μ. ἄξω. fare scendere prima. առաջ իջեցընել. [illegible] (*μσ. ἢ πθ.*) arrivare al porto prima degli altri. ուրիշներէ առաջ նաւահանգիստը հասնիլ. [illegible]

Προκαταγωγὴ (ἡ) l' arrivare al porto prima degli altri. ուրիշներէ առաջ նաւահանգիստ հասնիլը. [illegible]

Προκαταδικάζω. Μ. άσω. condannare prima. առաջ դատապարտել. [illegible]

Προκαταδύνω. = *Προκαταδύομαι.*

Προκαταδύω. Μ ύσω. sommergere ἢ (*μσ.*) immergersi prima. առաջ ընկղմել կամ ընկղմիլ. [illegible]

Προκαταθήγω. Μ. θήξω. ben aguzzare. աղէկ սրել. [illegible]

Προκατάκειμαι. Μ. κείσομαι. essere sdrajato avanti. առջեւը պառկած ըլլալ. [illegible]

Προκατακλίνω. Μ. κλινῶ. metter a sedere prima degli altri (nella tavola). ամենէն առաջ նստեցընել (սեղանը). [illegible]

Προκατακλύζω. Μ. ύσω. inondare prima. առաջ հեղեղել. [illegible]

Προκατακρίνω. Μ. κρινῶ. = *Προκαταγιγνώσκω.*

Προκαταλαμβάνω. Μ. λήψομαι. preoccupare. նախագրաւել, նախապաշարել. [illegible]

Προκαταλέγω. Μ. λέξω. numerare, contare prima. առաջ համրել. [illegible]

Προκαταλήγω. Μ. λήξω. cessare prima. առաջ դադրիլ. [illegible]

Προκατάληψις-εως (ἡ) preoccupazione, prevenzione. նախապաշարումն. [illegible]

Προκαταλύω. Μ. λύσω. terminare, compire prima. առաջ կատարել լմնցնել. [illegible]

Προκαταμανθάνω. Μ. μαθήσομαι. imparar bene prima. առաջ աղէկ սորվիլ. [illegible]

Προκαταμαντεύομαι. Μ. εύσομαι. = *Προμαντεύομαι.*

Προκατανοέω-ῶ. Μ. ήσω. apprender prima. առաջուց հասկընալ. [illegible]

Προκαταπίνω. Μ. πίομαι. trincare, trangugiare prima. առաջ խմել կլլել լմնցընել. [illegible]

Προκαταπίπτω Μ. πεσοῦμαι. cadere prima. առաջ իյնալ. [illegible]

Προκαταπλέω. Μ. πλεύσομαι. = *Προκατάγομαι.*

Προκαταπλήσσω. (ττω.) Μ. πλήσω spaventare, stupefare prima. առաջ զարհուրեցընել ափշեցընել. [illegible]

Προκαταρκτικὸς-ὴ-όν. primitivo, primario. նախնական. [illegible]

Προκάταρξις-εως (ἡ) principio, origine. սկիզբ. [illegible]

Προκαταρτίζω. Μ. ίσω. disporre prima. առաջուց յարդարել կարգաւորել. [illegible]

Προκατάρχω. Μ. άρξω. precedere. 2. preesistere. առջեւէ երթալ. 2. առաջուց գոլ. [illegible]

Προκατασκευάζω. Μ. άσω. preparare, disporre d' avanti. առաջուց պատրաստել յարդարել. [illegible]

Προκατασκευὴ (ἡ) preparazione. պատրաստութիւն. [illegible]

Προκατασκιῤῥόω-ῶ. Μ. ώσω. indurarsi troppo. խիստ կարծրընալ. [illegible]

Προκατάστασις-εως (ἡ) il preambolo d'una narrazione. պատմութեան մը յառաջաբանը. [illegible]

Προκαταστέλλω. Μ. στελῶ. calmare, mitigare prima. առաջուց մեղմել իջեցընել. [illegible]

Προκαταστρέφω. Μ. στρέψω. morire prima. առաջ մեռնիլ. [illegible]

Προκαταστροφὴ (ἡ) morte immatura. տարաժամ մահ. [illegible]

Προκατατίθημι. Μ. καταθήσω. depositare prima. առաջ աւանդ դնել. [illegible]

Προκαταύλησις-εως (ἡ) prova d' un flauto nuovo. նոր եղեգնափողի մը փորձը. [illegible]

Προκαταφεύγω. Μ. φεύξω. rifuggire prima. առաջ ապաւինել. [illegible]

Προκαταχράομαι-ῶμαι. Μ. χρήσομαι. abusarsi prima. առաջ գէշի գործածել. [illegible]

Προκαταχρίω. Μ. ίσω. ungere prima. առաջ օծել. [illegible]

Προκατεργάζομαι. *Μ.* *άσομαι.* compire prima. առաջ լմնցընել. էվվէլ պիթիրմէք։

Προκατέρχομαι. *Μ.* *ελεύσομαι.* discendere, arrivare, ritornare prima. 2. precedere. առաջ իջնալ՝ հասնիլ՝ դառնալ. 2. առջեւէ երթալ. էվվէլ ինմէք՝ էրիշմէք՝ տէօնմէք. 2. էօնտէն կիթմէք։

Προκατεύχομαι. *Μ.* *εύξομαι.* pregare prima. առաջ աղօթել. էվվէլ տուա էթմէք։

Προκατέχω. *Μ.* *έξω.* preoccupare. նախագրաւել. էվվէլ զապթ էթմէք՝ պասմագ։

Προκατηγορέω-ῶ. *Μ.* *ήσω.* accusare prima. առաջ ամբաստանել. էվվէլ շէքեա էթմէք։

Προκατηγορία (ἡ) accusa precedente. նախընթաց ամբաստանութիւն. մուգատտէմ օլան շէքեա։

Προκατηχέω-ῶ. *Μ.* *ήσω.* insegnare prima. առաջ սորվեցընել. էվվէլ էօյրէթմէք։

Προκατήχησις-εως (ἡ) primi elementi, rudimenti. նախակրթութիւնք. շէրուա, եա էվվէլ էօյրէնիլէճէք տէրսլէր։

Πρόκειμαι. *Μ.* *κείσομαι.* essere posto avanti. 2. essere esposto, proposto. առջեւը դրուած ըլլալ. 2. դուրս դրուած, առաջարկուած՝ առաջադրուած ըլլալ. էօնիւնէ գօնուլմուշ օլմագ. 2. մէյտանա գօնուլմուշ՝ թէքլիֆ օլունմուշ օլմագ։

Προκέλευθος (ὁ, ἡ) precursore. առջեւէ գացող, կարապետ. քըլաւուզ. էօնտէն վարան։

Προκελεύω. *Μ.* *εύσω.* ordinare prima. առաջ հրամայել. էվվէլ պույուրմագ։

Προκενόω-ῶ. *Μ.* *ώσω.* vuotare prima. առաջ պարպել. էվվէլ պօշալթմագ։

Προκέντημα (τὸ) = *Προχάραγμα.*

Προκηρυκεύομαι. *Μ.* *εύσομαι.* promulgare. հրատարակել. լաֆ իլան էթմէք։

Προκηρύσσω (ττω.) *Μ.* *ύξω.* pubblicare, divulgare prima. առաջուց հրատարակել. էվվէլտէն իլան՝ լաֆ էթմէք։

Προκινδυνεύω. *Μ.* *εύσω.* esporsi al pericolo, arrischiarsi prima o in favore di... առաջ կամ մէկի մը համար ինքը զինքը վտանգի մէջ դնել. էվվէլ եախօտ պիրիսի իչին թէհլիքէյէ քէնտիսինի պիրագմագ։

Προκινέω-ῶ. *Μ.* *ήσω.* promuovere. առաջ տանիլ, յառաջացընել. իլէրիլէթմէք։

Προκλαίω. *Μ.* *κλαύσομαι.* piangere prima. առաջ լալ. էվվէլ աղլամագ՝ ճէօքմէն էթմէք։

Προκληδονίζομαι. *Μ.* *ίσομαι.* indovinare. գուշակել, հմայել. էվվէլտէն պիլմէք, ֆալ պագմագ։

Πρόκλησις-εως (ἡ) provocazione. 2. sfidamento. գրգիռ. 2. կռուի հրաւէր, ասպարէզ կարդալը. թահրիք, մէյտան օգումա. 2. ճէնկ տաւէթի, մէյտան օգումա։

Προκλητικὸς-ὴ-όν. provocativo. գրգռիչ. թահրիք էտիճի։

Πρόκλητος (ὁ, ἡ) provocato. գրգռեալ. թահրիք օլմուշ։

Προκλίνω. *Μ.* *ινῶ.* inchinare, chinare alla parte d'avanti. դէպ ի առջեւ ծռել. էօնէ տօղրու էյմէք։

Προκλύω. *Μ.* *κλύσομαι.* ascoltare prima. առաջ լսել. էվվէլ իշիթմէք։

Προκνήμιον (τὸ) l'osso esteriore della gamba, fibula, peroneo. սրունքին դուրսի ոսկրը. պաճագըն տըշարը տէքի քէմիկ։

Προκνημὶς-ῖδος (ἡ) gambiera. սռնապան. թօզլուգ։

Προκοίλιος (ὁ, ἡ) = *Προγάστωρ.*

Πρόκοιλος (ὁ, ἡ) = *Προκοίλιος.*

Προκοιμάομαι-ῶμαι. *Μ.* *ήσομαι.* dormire, morire prima. առաջ քնանալ՝ մեռնիլ. էվվէլ ույումագ՝ էօլմէք։

Προκοιτέω-ῶ. *Μ.* *ήσω.* vegliare alla porta. դրան առջեւը հսկել. գափուտանըն էօնիւնտէ օյանըգ պէքլէմէք՝ պէքլէմէք։

Προκοιτία (ἡ) guardia, sentinella avanti la porta. դրան առջեւ եղած պահպանութիւն. գափու էօնիւնտէ օլան նէօպէթ պէքճիլիք։

Προκοίτιον (τὸ) = *Προκοιτών.*

Πρόκοιτος (ὁ, ἡ) guardia di porta, sentinella. դրան պահապան, դիտապան. գափու պէքճիսի, նէօպէթճի։

Προκοιτὼν-ῶνος (ὁ) anticamera. դահլիճ. համլէթխանէ, թէհլիզ։

Προκολάζω. *Μ.* *άσω.* punire prima. առաջ պատժել. էվվէլ ճէզալանտըրմագ։

Προκολακεύω. *Μ.* *εύσω.* adulare prima. առաջ շողոմել. էվվէլ գալթագլըգ էթմէք՝ գօլտալամագ։

Προκόλπιον (τὸ) l'imboccatura d'un golfo. ծովու խորշի մը բերանը. քէօրֆէզին աղզը։

Προκομιδὴ (ἡ) esibizione. առեան հանելը՝ հանդիսացընելը. մէյտանա չըգարմագ։

Προκομίζω. *Μ.* *ίσω.* presentare, esibire. մատուցանել, առաջ բերել, հանդիսացընել. հազըր էթմէք, օրթայա կէթիրմէք։

Προκόμιον (τὸ) cernecchio. ցցունք, խոպոպիք. չէրչէֆ, քէքիլ։

Προκοπὴ (ἡ) progresso. յառաջադիմութիւն. իլէրիլէմէ։

Προκόπτω. *Μ.* *κόψω.* progredire, avanzarsi. առաջ երթալ, յառաջանալ, նկըրտիլ. իլէրի կիթմէք, իլէրիլէմէք։

Προκοσμέω-ῶ. *Μ.* *ήσω.* ornare prima. առաջուց զարդարել. էվվէլտէն տօնաթմագ՝ պէզէմէք։

Προκόσμημα (τὸ) tutto ciò che si mette avanti per ornamento. զարդարանքի համար առջեւը դրուած իրք. զինէթ իչին էօնիւնէ գօնուլան նէսնէ։

Προκόσμιος (ὁ, ἡ) che precede la creazione del mondo. աշխարհքիս ստեղծուելէն առաջ եղող. տիւնեանըն եարաթըլմասընտան էվվէլ օլան։

Προκρατέω-ῶ. *Μ.* *ήσω.* occupare, dominare prima. առաջուց գրաւել, իշխել, տիրել. էվվէլ զապթ էթմէք՝ հիւքմ էթմէք։

Πρόκριμα (τὸ) pregiudizio. նախադատութիւն. օնյարգը։

Προκρίνω. *Μ.* *κρινῶ.* preferire. նախադասել. մուգատտէմ թութմագ։

Πρόκρισις-εως (ἡ) preferenza. նախամեծարութիւն. մուգատտէմ թութուլմագ։

Προκριτέος-α-ον. preferibile. նախադասելի. մուգատտէմ թութուլաճագ։

Πρόκριτος (ὁ, ἡ) preferito. նախամեծար սեպուած. մուգատտէմ թութուլմուշ:

Προκρούω. M. ούσω. fottere prima. 2. battere per allungare. առաջ գխոել (զկին). 2. երկնցնելու համար զարնել. էվվէլ ճիմա էթմէք. 2. ուզաթմագ իչին վուրմագ, տէօյմէք. 3. = *Προανακρούω.*

Προκτάομαι-ῶμαι. M. ήσομαι. acquistare prima. առաջ վաստըկիլ՝ ստանալ. էվվէլ գազանմագ՝ էտինմէք:

Προκτίζω. M. ίσω. fabbricare prima. առաջ շինել՝ կառուցանել. էվվէլ գուրմագ՝ եափը էթմէք:

Προκυβερνάω-ῶ. M. ήσω. governare, dirigere, indirizzare la nave verso la parte d' avanti. Նաւը դէպ ի առջևի կողմը ուղղել. կէմիյի էօն թարաֆա տօղրու-տօղրուլթմագ՝ սէվք էթմէք:

Προκυλινδέομαι-οῦμαι. M. ήσομαι. prostrarsi a' piedi. ոտքը ինկնալ. այաղլարընա գափանմագ:

Προκύλισις-εως (ἡ) prostrazione a' piedi di qualcuno. մէկին ոտքը ինկնալը. պիրինին այաղլարընա գափանմա:

Προκυμαία καὶ -υμία (ἡ) καὶ

Προκύμαιον καὶ Προκυμάτιον (τὸ) molo. ալիքներու դէմ դնելու համար թումբ՝ ամբարտակ. տալղալարա գարշը գուրմագ իչին եափըլըր տըլ պէնտ:

Προκυνέω-ῶ. M. ήσω. abbajare prima d' aver trovata la cacciagione. որսը չգտած հաչել. ավը պուլմատան հավլամագ:

Προκύπτω. M. κύψω. chinare la testa verso la parte d' avanti, affacciarsi. գլուխը դէպ ի առջև ծռել, կարկառել. պաշընը էօնէ տօղրու էյմէք, պաշընը ուզաթմագ:

Προκυρόω-ῶ. M. ώσω. sancire prima. առաջուց հաստատել՝ վաւերացընել. էվվէլտէն պաղլամագ՝ թասդիգ էթմէք (գանունլարը):

Προκώμιον (τὸ) preludio. Նախերգանք. փիշրէվ:

Προλαβή (ἡ) impugnatura della spada. սրոյ երախակալ. գըլըճ գապզէսի:

Προλαλέω-ῶ. M. ήσω. parlare, dire prima. առաջ խօսիլ՝ զրուցել. էվվէլ սէօյլէմէք՝ տէմէք:

Πρόλαλος (ὁ, ἡ) = *Πρόλεσχος.*

Προλαμβάνω. M. λήψομαι. prendere prima. 2. prevenire, preoccupare. առաջ առնել. 2. նախապրուել. էվվէլ ալմագ. 2. էվվէլ պասմագ՝ էրիշիփ ալմագ:

Προλέγω. M. λέξω. predire. առաջուց ըսել. քէչին սէօյլէմէք:

Προλείπω. M. λείψω. lasciare, abbandonare prima. առաջ թողուլ՝ լքել. էվվէլ պըրագմագ՝ թէրք էթմէք:

Προλεσχηνεύω (-ομαι.) M. εύσω-ομαι. abboccarsi prima. առաջուց խօսակցիլ. էվվէլտէն սէօյլէշմէք:

Πρόλεσχος (ὁ, ἡ) ciarlone. շաղակրատ. լաֆազան:

Πρόλημμα (τὸ) prerogativa, privilegio, avvantaggio. արտօնութիւն, առանձնաշնորհութիւն, օգուտ. ավանթէժ, իմթիյազ, ֆայտէ:

Πρόληψις-εως (ἡ) prevenzione. 2. nozioni, idee innate. նախապաշարում (մտաց). 2. ընդաբոյս ըմբռնմունք՝ իդէայք. էօնճէտէն ֆիքիր. 2. զաթի ֆիքիրլէր:

Προλιμοκτονέω-ῶ. M. ήσω. far prima morire di fame. առաջ անօթութենէ մեռցընել. էվվէլ աճլըքտան էօլտիւրմէք:

Πρόλοβος (ὁ) il gozzo degli uccelli. թռչնոց խածի. գուշլարըն գուրսաղը:

Προλογίζω. M. ίσω. recitare il preambolo. յառաջաբանը կարդալ. մուգատտիմէյի՝ տիպաճէյի օգումագ:

Πρόλογος (ὁ) preambolo, prefazione. կանխաբան, յառաջաբանութիւն. մուգատտիմէ, տիպաճէ:

Προλοχίζω. M. ίσω. preoccupare con delle insidie. դարանով առջևը առնել. փուսու՝ քէսիւն իլէ էօնիւնիւ ալմագ:

Προλυμαίνομαι. M. ανοῦμαι. corrompere prima. առաջուց աւրել՝ ապականել. էվվէլտէն պօզմագ՝ պիրպատ էթմէք:

Προμαλακτήριον (τὸ) quella parte del bagno, dove si ferma un poco per sudare prima d' esser lavato. բաղնիքին այն կողմը՝ ուր որ լուացուելէն առաջ քիչ մը կըկենան քրտնելու համար. համամըն օլ թէրաֆը, անտէ քի եըգանմագտան էվվէլ պիր ազ տուրուրլար թէրլէմէք իչին, գէօպէք թաշը:

Προμαλακύνω. M. υνῶ. καὶ

Προμαλάσσω. M. άξω. ammollire prima. առաջ կակղեցընել. էվվէլ եումուշաթմագ:

Πρόμαλος (ἡ) tamarindo (frutice). թուփ մըն է. տէմիր հինտի (պիր նէվ աղաճըգ):

Προμάμμη (ἡ) bisavola. Հանույ մայրը. պէօյիւք անանըն վալիտէսի:

Προμανθάνω. M. μαθήσομαι. imparare prima. առաջ սորվիլ. էվվէլ էօյրէնմէք:

Προμαντεία (ἡ) predizione, profezia. Նախագուշակութիւն, մարգարէութիւն. էվվէլտէն պիլիք սէօյլէմէ, նէպիվվէթ:

Προμαντεύομαι. M. εύσομαι. predire, profetizzare. 2. consultare prima degli altri l' oracolo. գուշակել, մարգարէանալ, կանխաձայնել. 2. ամենէն առաջ աստուածոց պատգամը հարցընել. քէչին սէօյլէմէք, րէմմալլըգ՝ նէպիվվէթ էթմէք. 2. ախէրլէրինտէն էվվէլ այէթի քէրէմէթի սուալ էթմէք:

Πρόμαντις-εως (ὁ, ἡ) presago, indovino. Նախագուշակ, գուշակ. ֆալճը, րէմմալ:

Προμαρτύρομαι. M. υροῦμαι. attestare prima. առաջ վկայել. էվվէլ շէհատէթլիք վէրմէք:

Προμαχέω-ῶ. M. ήσω. combattere prima o in favore. առաջ կամ մէկի մը համար կռուիլ՝ պատերազմիլ. էվվէլ եախօտ պիրիսի իչին ճէնքլէշմէք:

Προμαχεὼν-ῶνος (ὁ) = *Προμαχών.*

Προμάχομαι. M. μαχέσομαι ἢ μαχοῦμαι. = *Προμαχέω.* propugnare. պաշտպանել. հիմայէթ էթմէք:

Πρόμαχος (ὁ, ἡ) propugnatore, difensore. պաշտպան. հիմայէթճի, գօրույան:

Προμαχὼν-ῶνος (ὁ) bastione, difesa. պատնէշ, մարտկոց. հիսար, մէթէրիզ, թապիա:

Προμεθύω (μεθύσκομαι). M. μεθυσθήσο-

μαι. imbriacarsi prima. առաջնուց գինովնալ. Էվվէլտէն սէրխօշլանմագ։

Προμελετάω-ῶ. M. ήσω. premeditare. առաջնուց մտածել. Էվվէլտէն մուլահազա էթմէք։

Προμελέτησις-εως (ἡ) premeditazione. առաջնուց մտածելը. Էվվէլտէն թէֆէքքիւր էթմէ։

Προμετρέω-ῶ. M. ήσω. misurare prima. առաջ չափել. Էվվէլ էօլչմէք։

Προμετρητὴς-οῦ (ὁ) colui che misura prima. յառաջ չափող. Էվվէլ էօլչէն։

Προμετρητὸς-ὴ-όν. misurato prima. առաջ չափուած. Էվվէլ էօլչիւլմիւշ։

Προμετωπίδιον (τὸ) frontale. ապարօշ, ճակտի պահպանակ. փիշանի պէնտի, ալընլըգ։

Προμετωπὶς-ίδος (ἡ) = Προμετωπίδιον.

Προμήθεια (ἡ) provvisione, precauzione. նախահոգութիւն, նախազգուշութիւն. Էվվէլտէն օլան իհթիեադ, իհթիյաթ։

Προμηθέομαι-οῦμαι. M. ήσομαι. provvedere, procurare prima. առաջնուց հոգալ՝ պատրաստել. Էվվէլտէն գայղըրմագ՝ թէտարիք էթմէ։

Προμηθεύομαι. M. εύσομαι.=Προμηθέομαι.

Προμηθευτικὸς-ὴ-όν. provido. նախատես, առաջնուց հոգացող. Էվվէլտէն կէօրիճի գայղըլու։ — *ικῶς, ἐπίῤ.*

Προμηθὴς-έος (ὁ, ἡ) provido, circonspetto. յառաջատես, զգուշաւոր. Էվվէլտէն կէօրիճի գայղըլու, մուգայէթ, իհթիյաթլը։

Προμηθία (ἡ) = Προμήθεια.

Προμηθικὸς-ὴ-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-ικῶς. = Προμηθευτικός.

Προμήκης-εος (ὁ, ἡ) bislungo. երկայնաձիգ. ուզունճա։

Προμηνύω. M. ύσω. preannunziare. առաջնուց իմացնել. Էվվէլտէն հապէր վէրմէ։

Προμήτωρ-ορος (ἡ) avola, la prima madre. հանի, նախամայր. պիւյիւք անա, իլք վալիտէ։

Προμίγνυμι. M. μίξω. mescolare prima. առաջ խառնել. Էվվէլ գարըշտըրմագ։

Προμιμνήσκω. M. προμνήσω. ricordare prima. առաջնուց միտք ձգել՝ յուշ առնել. իփթիտա հաթըրա կէթիրմէ՝ տիւշիւնմէք։

Προμνάομαι-ῶμαι. M. μνήσομαι. esser pronubo, esser mezzano di matrimonio. ամուսնութեան առիթ՝ միջնորդ ըլլալ. նիքեահ ճանճըլըգ օլմագ։

Προμνηστεύομαι. M. εύσομαι. = Προμνάομαι.

Προμνήστρια (ἡ) θηλ. τ. Προμνήστωρ. pronuba. ամուսնութեան առիթ եղող կնիկ. նիքեահ ճանճըլըգ օլան գարըը։

Προμνηστρὶς-ίδος (ἡ) = Προμνήστρια.

Προμνήστωρ-ορος (ὁ) pronubo. ամուսնութեան առիթ. նիքեահ ճանճըլըգ։

Πρόμοιρος (ὁ, ἡ) morto d'una morte immatura. տարաժամ մահուամբ մեռած. Էճէլի իլէ էօլմիշ, վագիթսիզ վէֆաթ էթմիշ։

Προμολὴ (ἡ) vestibolo. վայրագաւիթ. տահլիզ, հայաթ։

Πρόμος (ὁ) capo, condottiere, primo. գլուխ, առաջնորդ, առաջին. պաշ, քըլավուզ, իլք։

Προμοσχεύω. M. εύσω. propagginare. տաշտաթաղ ընել. փալթըրմա էթմէ։

Προμοχθέω-ῶ. M. ήσω. affaticarsi prima. առաջ աշխատել. Էվվէլ չալըշմագ։

Προμύθιον (τὸ) il senso morale, la moralità d'una favola. առասպելի մը բարոյական իմաստը. պիր մասալտան իլէրի կէլէն էտէպ ու էրքեանէ տայիր նասիհաթ։

Προμυκτὴρ (ὁ) l'estremità della proboscide. փղի պատրճին ծոթը. ֆիլ հօրթումունուն ուճու։

Προμύσσω (ττω). M. μύξω. = Προβύω.

Πρόναος (ὁ, ἡ) situato avanti il tempio. տաճարին առջեւը եղող. հէյքէլին էօնիւնտէ պուլունան։ *Πρόναον (τὸ)* il cortile del tempio. տաճարին գաւիթը՝ սրահը. հէյքէլ ավլուսու։

Προναυμαχέω-ῶ. M. ήσω. far una battaglia navale in favore di... մէկի մը պաշտպանութեանը համար ծովու պատերազմ ընել. պիրինի գօրումագ՝ իչին էթմէ իչին տէրիատէ ճէնկլէշմէ։

Προνέμω. M. νεμῶ. distribuire prima. առաջ բաշխել. Էվվէլ թէվզի էթմէ (*μσ.*) avanzarsi pascendo. արածուելով առաջ երթալ. օթլայարագ իլէրի վարմագ։

Προνεύω. M. εύσω. chinarsi verso la parte d'avanti. դէպ ի առջեւ ծռիլ. էօնէ տօղրու էյիլմէ։

Προνήχομαι. M. νήξομαι. nuotare prima. առաջ լողալ. Էվվէլ եիւզմէ։

Προνικάω-ῶ. M. ήσω. vincere prima. առաջ յաղթել. Էվվէլ եէնմէ։

Προνοέω-ῶ. M. ήσω. presentire, prevedere. 2. provvedere. առաջնուց իմանալ՝ տեսնալ. 2. նախախնամել, առաջնուց հոգալ. Էվվէլտէն անլամագ՝ կէօրմէ. 2. Էվվէլտէն գայղըրմագ՝ իհթիյաթ էթմէ։

Προνοητὴς-οῦ (ὁ) provido. նախախնամող, նախատես. Էվվէլտէն գայղըրան՝ իհթիյաթ իտէն, էհլի իհթիեադ, էհլի տիւրիւտէթ։

Προνοητικὸς-ὴ-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-ικῶς. che ha la facoltà di prevedere o provvedere. առաջնուց իմանալու՝ տեսնալու կամ նախախնամելու կարողութիւն ունեցող. Էվվէլտէն անլամայա՝ կէօրմէյէ եախօտ գայղըրմայա՝ իհթիեադ էթմէյէ գատիրիք օլան։

Πρόνοια (ἡ) provvidenza. 2. prevedimento. նախախնամութիւն. 2. առաջնուց տեսնալը՝ իմանալը. գատէր, իհթիյաթ (էէղաանի). 2. Էվվէլտէն կէօրմէքլիք՝ անլամաքլըգ, տիւրիւտէթ։

Προνομαία (ἡ) = Προβοσκίς.

Προνόμευμα (τὸ) bottino. թալած իրք, աւար. յաղմա, չէփէլ։

Προνομευτὴς-οῦ (ὁ) saccheggiatore. թալլող. յաղմաճը։

Προνομεύω. M. εύσω. saccheggiare, abbottinare. թալլել. յաղմալամագ։

Προνομὴ (ἡ) saccheggiamento. թալլելը. յաղմալամա. 2. = *Προνομαία.*

Προυνομία (ἡ) = Προνόμιον (2).

Προνόμιον (τὸ) preludio. 2. prerogativa, privilegio. նախերգանք. 2. արտօնութիւն. փէշրէվ. 2. իմթիյազ։

Προνομοθετέω-ῶ. M. ήσω. sancire delle leggi prima di... առաջ օրէնք հաստատել՝ դնել. Էվվէլ գանուն գօյմագ, թէրթիպ էթմէ։

Πρόνοος-ους (ὁ, ἡ) provido, prudente.

առաջուց հոգացող՝ մտածող, խոհական. Եւլեւտեն գոյերտն, դեւլետնեն, Եհլէ պեւ-րեւէնէ։

Προνοσέω - ῶ. Μ. ήσω. ammalarsi prima. առաջ հիւանդանալ. Եւվւել խասթալընմագ։

Προνωπὴς - έος (ὁ, ἡ) chinato verso la parte d'avanti. 2. inclinato, pronto. դէպ ի առջեւը ծռած. 2. հակամէտ, պատրաստ. Էօնէ դօղրու Էյիմիլ. 2. մէյիլլի, հազըր։

Προνώπιος (ὁ, ἡ) che si presenta alla vista, che si trova fuori. աչքի երեւցող, դուրսը եղող. կէօզէ կէօրինէն, դըշարըդա օլան։

Προὶξ - οκὸς (ὁ καὶ ἡ) cerbiatto o piccolo daino. պզտիկ եղջերու կամ այծեամն. ահու-յաւրուսը, կէյիկ եավրուսու։

Προξενέω - ῶ. Μ. ήσω. cagionare, conciliare una cosa, esser agente, mezzano. պատճառել, միաբանել, հաշտեցընել, միջնորդ՝ գործակալ ըլլալ. սէպէպ օլմագ, ուզլաշդըրմագ, պիրլէշդիրմէք, պէզիրկեանլըգ օլմագ։

Προξένησις - εως (ἡ) conciliamento, combinamento, il mestiere del mezzano, senseria. յարդարելը, շինելը, հաշտեցընելը, մէջ մտնալը, միջնորդ ըլլալը. ուլաշդըրմագլըգ, ուզլաշդըրմագլըգ, արայա կիրմէկլիկ, միւնատիլըգ, պէզիրկեանլըգ։

Προξενητὴς - οῦ (ὁ) interceditore, mezzano, sensale. բարեխօս, միջնորդ. շէֆաաթճը, միւնատի, պէզիրկեան։

Προξενήτρια (ἡ) θηλ. τ. Προξενητής. pronuba, mezzana d'un matrimonio. ամուսնութեան մը առիթ եղող կնիկ. նիքեահ միւնատիսի օլան գադըն։

Προξενία (ἡ) la carica del residente, agenzia. դրան գործակալի իշխանութիւն, գործակալութիւն. գափու քեհեալըգը, գափու քեթխուտալըգը, մաղլահաթկիւզարլըգ։

Πρόξενος (ὁ, ἡ) ch' è la causa di qualche cosa. բանի մը պատճառ եղող. պիր նէսնէյէ սէպէպ օլան (*οὐσ.*) agente, console, residente. 2. mezzano, sensale. գործակալ, հիւպատոս, դրան գործունեայ. 2. միջնորդ. մաղլահաթկիւզար, գօնսօլօս, գափու քեհեասը. 2. միւնատի, պէզիրկեան։

Προόδευσις - εως (ἡ) progresso. յառաջադիմութիւն. իլերլէմէ։

Προοδεύω. Μ. εύσω. progredire. առաջ երթալ. իլերլէմէք։

Προοδηγὸς (ὁ) guida, conduttore. առաջնորդ. քլավուզ։

Προοδοιπορέω - ῶ. Μ. ήσω. viaggiare d'avanti. առջեւէ ճամբայ ընել. էօնտէն եօլ կիտմէք՝ եէլթէնմէք։

Προοδοιπόρος (ὁ, ἡ) precursore. կարապետ, առջեւէ քալող. եօլ կէօսդէրիճի, քլավուզ։

Προοδοποιέω-ῶ. Μ. ήσω. preparare, aprire la strada. ճամբայ պատրաստել՝ բանալ. եօլ հազըրլամագ՝ աչմագ։

Πρόοδος (ὁ, ἡ) = Πρόδρομος.

Πρόοδος (ἡ) progresso. յառաջադիմութիւն. իլերլէմէ։

Προοικέω - ῶ. Μ. ήσω. abitare prima. առաջ բնակիլ. Եւվւել օթուրմագ։

Προοικοδομέω - ῶ. Μ. ήσω. edificare prima o avanti. առաջ կամ առջեւը շինել (տուն) Եւվւել եահօտ Էօրւընտէն պինա եափմագ։

Προοικονομέω - ῶ. Μ. ήσω. regolare, disporre prima. առաջ կարգաւորել՝ տնօրինել. Եւվւելտէն նիզամլամագ՝ եէրլէշդիրմէք։

Προοικονομία (ἡ) disposizione, preparazione. պատրաստութիւն. թէրթիպ, թէտարիք։

Προοιμιάζομαι. Μ. άσομαι. cantare il preludio. նախերգանքը կարդալ՝ երգել. թէրննում օգումագ. 2. (*ἐν γεν.*) dar principio (*Γαλλ.* débuter). սկսիլ, ձեռք զարնել. պաշլամագ, էլ վուրմագ։

Προοιμιακὸς - ὴ - όν. che concerne il proemio, il preambolo, il preludio. յառաջաբանութեան՝ նախերգանքի պատկանած. մուգատտէմէյէ՝ թէրէննիմէ մահսուս։

Προοίμιον (τὸ) preludio. 2. proemio, preambolo. նախերգանք. 2. յառաջաբան. թէրէննիմ. 2. մուգատտէմէ. (*ἐν γεν.*) principio (*Γαλλ.* début). սկիզբ. պաշլանկըճ։

Προοίχομαι. Μ. οιχήσομαι. precedere. առջեւէ երթալ. իլերիտէն կիտմէք։

Προόλλυμι. Μ. ολέσω. perdere prima. առաջ կորսնցնել. Եւվւել գայպ էթմէք։

Προομαλίζω. Μ. ίσω. καὶ

Προομαλύνω. Μ. υνῶ. appianare prima. առաջ հարթել. Եւվւել դիւզլէմէք։

Προόμνυμι. Μ. ομόσω ἢ ομοῦμαι. giurare avanti. առջեւը երդուըննալ. էօնինտէ անտ իչմէք՝ եէմին էթմէք։

Προομολογέω - ῶ. Μ. ήσω. promettere, convenire prima. առաջ խոստանալ, միաբանիլ. Եւվւել սէօզ վէրմէք, պիրլէշմէք։

Προονειδίζω. Μ. ίσω. ingiurare prima. առաջ նախատել. Եւվւել սէօվմէք։

Προονομάζω. Μ. άσω. nominare prima. առաջ անուանել. Եւվւելտէն ատ վէրմէք՝ չաղըրմագ։

Προόπτης - ου (ὁ) = Προμηθής.

Πρόοπτος (ὁ, ἡ) previsto, manifesto. առաջուց տեսնուած, յայտնի. Եւվւելտէն կէօրիւնմիւշ, աչըգ, մէյտանտա։

Προορατικὸς - ὴ - όν. che ha la facoltà di prevedere. գալիքը առաջուց տեսնալու կարողութիւն ունեցող. իլէրիսինի էվվէլտէն կէօրմէյէ գատիր օլան։

Προορατὸς - ὴ - όν. che si può prevedere. առաջուց տեսնուիլ կրցող. Եւվւելտէն կէօրիւլէպիլիր։

Προοράω - ῶ. Μ. προόψομαι. prevedere. առաջուց տեսնալ. Եւվւելտէն կէօրմէք։

Προορθρίζω. Μ. ίσω. alzarsi prima dello spuntar del giorno. լուսնալէն առաջ ելլալ. կիւն դօղմատան՝ գալգմագ։

Προορίζω. Μ. ίσω. determinare prima. առաջուց սահմանել՝ որոշել. Եւվւելտէն գարար վէրմէք՝ գայտ էթմէք։

Προορισμὸς (ὁ) predestinazione. նախասահմանութիւն. թագտիր, Եւվւելտէն թէյին գայտ էթմէ։

Προορύσσω (ττω). Μ. ύξω. scavare prima. առաջ փորել. Եւվւել գազմագ։

Προορχέομαι - οῦμαι. Μ. ήσομαι. ballare prima. առաջ պարել. Եւվւել հօրօպլէմէք։

Προοφείλω. Μ. οφειλήσω. esser debitore

d' avanti. առաջուց պարապ ունենալ. էվվէլտէն պօշ օլմագ:

Προοχεύω. *M.* *εύσω.* montare prima. առաջ զուգել. էվվէլ չէքմէլէմէք:

Προοχὴ (*ἡ*) colle. բլուր. թէփէճիք, պայըրճըք:

Πρόοψις-εως (*ἡ*) prevedimento. յառաջատեսութիւն. էվվէլտէն կէօրմէքլիք:

Προπαγὴς-έος (*ὁ, ἡ*) prominente, che sporge in fuori. ցցուած, դուրս ելած. տըշարը չըքմըշ:

Προπαιδεία (*ἡ*) istruzione preliminare, rudimento. նախակրթութիւն. թալիմ՝ թէէտտիպի մուգատտէմ:

Προπαίδευμα (*τὸ*) = *τῷ προηγ.*

Προπαιδεύω. *M.* *εύσω.* istruire prima. առաջուց վարժել՝ կրթել. էվվէլտէն թալիմ՝ թէէտտիպ էթմէք:

Πρόπαις-αιδος (*ὁ*) ragazzo di cinque anni, d'un lustro. 2. ruffiano. Հինգ տարուան տղայ. 2. կաւատ. պէշ եաշընտա չօճուգ. 2. քէօշէվէնկ:

Πρόπαλαι, ἐπίῤ. da molto tempo (*Λατ.* jam pridem). շատ առեն է. չօգ զէմանտան պէրի:

Προπάλαιος (*ὁ, ἡ*) antichissimo. շատ հին. զիյատէ էսքի:

Πρόπαππος (*ὁ*) bisavolo. պապին հայրը. տէտէնին պապասը:

Προπαραγγέλλω. *M.* *ελῶ.* preannunziare, promettere d'avanti. առաջուց իմացընել, առաջուց խօսք տալ. էվվէլտէն հապէր՝ սէօզ վէրմէք:

Προπαραλήγω. *M.* *λήξω.* essere antepenultimo. վերջընթերին նախընթաց ըլլալ. սօն էսասըն օլանտան իքի էվվէլ օլմագ:

Προπαρασκευάζω. *M.* *άσω.* preparare d' avanti. առաջուց պատրաստել. էվվէլտէն հազըրլամագ:

Προπαρασκευαστικὸς-ὴ-όν. (*καὶ ἐπίῤ.*)-*ικῶς.* preparatorio. պատրաստական. թէտարիքլի տայիր:

Προπαρασκευὴ (*ἡ*) preparazione. նախապատրաստութիւն. թէտարիք:

Προπαρατάσσω (*ττω*). *M.* *άξω.* schierare avanti. առջեւը զօրքը կարգել. էօնիւնէ ասքէրի տիզմէք:

Προπάροιθε (*θεν*), *ἐπίῤ.* d'avanti. 2. innanzi, in presenza. առաջուց. 2. առջեւը, դիմացը. էօնտէն. 2. էօնիւնտէ, հուզուրունտա:

Προπαροξύνω. *M.* *υνῶ καὶ*

Προπαροξυτονέω-ῶ. *M.* *ήσω.* mettere un acuto accento sull' antepenultima sillaba. վերջընթերին նախընթաց վանկին վրայ շեշտ դնել. սօն էսասըն օլանտան էվվէլ օլան հէճէյէ իմալէ գօյմագ:

Προπαροξύτονος (*ὁ, ἡ*) (*καὶ ἐπίῤ.*) -*τόνως.* che ha l'accento sull'antepenultima sillaba. շեշտը վերջընթերի նախընթաց վանկին վրայ եղող. իմալէսի սօն էսասըն օլանտան էվվէլ օլան հէճէնին իւզէրինտէ օլան:

Πρόπας-πασα-παν. tutt'intiero. ամբողջ. գլխովին. պիւթիւն, թէմամ:

Προπάσχω. *M.* *πείσομαι.* soffrire prima. առաջ կրել՝ քաշել. էվվէլ չէքմէք:

Προπατορικὸς-ὴ-όν. che concerne gli antenati. նախահարց պատկանեալ. էճտատա մէնսուպ:

Προπάτωρ-ορος (*ὁ*) avo, antenato. պապ, նախահայր. տէտէ, էճտատ, ճէտտ:

Προπαύω. *M.* *παύσω.* far cessare prima. առաջ դադրեցընել. էվվէլ ֆէրահաթ էթտիրմէք:

Πρόπειρα (*ἡ*) prova antecedente. նախընթաց փորձ. էվվէլ օլան թէճրիպէ:

Προπειράω-ῶ (*μσ.*) -*άομαι-ῶμαι.* *M.* *άσωομαι.* provare, esperimentare prima. առաջ փորձել. էվվէլ տէնէմէք՝ թէճրիպէ էթմէք:

Προπέμπω. *M.* *πέμψω.* mandare, inviare avanti. 2. accompagnare, dar corteggio, corteggiare. առջեւէն խրկել՝ առաքել. 2. ուղեկցիլ, ընթացակից ըլլալ. իլէրիտէն եօլլամագ՝ կէօնտէրմէք. 2. եօլտաշլըգ էթմէք, պիրլիկ վարմագ:

Προπερισπασμὸς (*ὁ*) *τὸ οὐσ. τοῦ*

Προπερισπάω-ῶ. *M.* *ήσω.* mettere l'accento circonflesso sulla penultima sillaba. վերջընթեր վանկի վրա պարոյկ դնել. սօն էսասըն հէճէնին էվվէլինէ (῀) գօշ թուրլ իմալէյի գօյմագ:

Προπέρυσι (*σιν*), *ἐπίῤ.* due anni prima. երկու տարի առաջ. իքի սէնէ էվվէլ:

Προπερύσινος (*ὁ, ἡ*) che fù due anni prima. երկու տարի առաջ եղող. իքի սէնէ մուգատտէմ օլան:

Προπετάννυμι. *M.* *πετάσω.* estendere, spiegare avanti. առջեւը փռել՝ տարածել. էօնիւնտէ եայմագ՝ սէրմէք:

Προπέτασμα (*τὸ*) = *Παραπέτασμα.*

Προπέτεια (*ἡ*) precipitazione, temerità. վաղվաղկոտութիւն, առանց մտածելու բան մը գործելը, յանդգնութիւն. աճէլէ, միւլահազասըզլըք, ճէսարէթլիք:

Προπετεύομαι. *M.* *εύσομαι.* portarsi con precipitazione, con temerità. անխոհեմութեամբ՝ յանդգնութեամբ վարուիլ. միւլահազասըզլըգ՝ ճէսարէթլէ իլէ տավրանմագ:

Προπετὴς-έος (*ὁ, ἡ*) prominente, sporto. 2. portato, inclinato. 3. precipitoso, temerario. դուրս ցցուած. 2. հակամէտ. 3. անխոհեմ, յանդուգն, վաղվաղկոտ. տըշարը թիւրմիւշ. 2. մէյիլլի. 3. միւլահազասըզ, ճէսուր: — *πετῶς, ἐπίῤ.*

Προπηδάω-ῶ. *M.* *ήσω.* saltare avanti. առջեւ ցատկել. էօնէ աթլամագ՝ սըչրամագ:

Προπηλακίζω. *M.* *ίσω.* insultare. նախատել, թշնամանել. թէհգիր էթմէք, գաքըրմագ:

Προπηλάκισις-εως (*ἡ*) *καὶ*

Προπηλακισμὸς (*ὁ*) insulto. նախատինք, թշնամանք. թէհգիր, գաքըր:

Προπήχιον (*τὸ*) il grand' osso del cubito, ulna. բազուկին մեծ ոսկրը, բազկոսկր. գօլուն պիւյիւք քէմիյի:

Προπίνω. *M.* *πίομαι.* bere prima d'un altro. մէկէ մը առաջ խմել. պիրիսինտէն էվվէլ իչմէք:

Προπιπράσκω. *M.* *άσω.* vendere prima. առաջ ծախել. էվվէլ սաթմագ:

Προπίπτω. *M.* *πεσοῦμαι.* cadere o inclinarsi verso la parte d'avanti. դէպ ի առջեւ ինկնալ կամ հակիլ. էօնէ տօղրու տիւշմէք եախօտ մէյիլլէնմէք՝ էյիլմէք:

Πρόπλασμα (τὸ) modello. գաղափար · գալըպ, եօրնէք։
Προπλέω. M. *πλεύσομαι.* navigare d'avanti. առջեւէն նաւել · էօնտէն կէմի իլէ կիթմէք։
Πρόπλοος-ους (ὁ, ἡ) che naviga d'avanti. առջեւէ նաւող · էօնտէն կէմի իլէ կիտէն։
Προπλύνω. M. *υνῶ.* lavare prima. առաջ լուալ · էվվէլ եըգամագ։
Προποδηγέτης-ου (ὁ) καὶ
Προποδηγὸς (ὁ, ἡ) guida. առաջնորդ · գըլավուզ։
Προποδίζω. M. *ίσω.* progredire. առաջ երթալ · իլերլէմէք։
Προποδισμὸς (ὁ) progresso. յառաջադիմութիւն · իլերլէմէ։
Προποδῶν, ἐπίῤ. avanti i piedi. 2. ora, in questo instante. ոտից առջեւը · 2 · հիմա, ու վայրկենիս մէջ · այագլարըն էօնինտէ · 2 · շիմտի, շու տագիգատէ։
Προποιέω-ῶ. M. *ήσω.* preparare. պատրաստել · հազըր էթմէք։
Προπολεμέω-ῶ. M. *ήσω.* combattere in favore, propugnare. մէկի մը համար կռուիլ, պաշտպանել · պիրինի իչին ճէնկլէշմէք, գօրումագ, մուհաֆազա էթմէք։
Προπολεμητήριον (τὸ) = *Προμαχών.*
Προπολεύω. M. *εύσω* καὶ
Προπολέω-ῶ. M. *ήσω.* ministrare. սպասաւորել · խըզմէթ էթմէք։
Πρόπολις-εως (ἡ) la parte anteriore della città presso la porta. քաղաքին դրան քովերը եղած կողմը · շէհրին գափուսունա եագընլարընտա օլան թարաֆ · 2 · (μτνμ.) propoli, pegola. ականամոմ · կէրէտօլու, քիրէթօլու։
Πρόπολος (ὁ, ἡ) servidore, ministro. ծառայ, պաշտօնեայ · ուշագ, խըզմէթքեար։
Πρόπομα (τὸ) bevanda che si prende prima del pranzo per aguzzare l'appetito. ճաշէ առաջ ախորժակ բանալու համար խմուած իրք · թաամտան էվվէլ իշթահ աչմագ իչին իչիլէն նէսնէ։
Προπομπεία (ἡ) la dignità di procedere avanti una pompa. հանդէսի մը առջեւէ երթալու պատիւը · ալայ էօնինտէն կիթմէ շէրէֆի, ալայ պաշըլըղը։
Προπομπεύω. M. *εύσω.* procedere avanti una pompa. հանդէսի մը առջեւէ երթալ · ալայ էօնինտէն եիւրիւմէք։
Προπομπὴ (ἡ) processione, l'accompagnare una pompa. թափօր, հանդէսի հետ մէկ տեղ երթալը, հանդիսաւորութիւն · թափուր, ալայ իլէ կիթմէք։
Προπομπὸς (ὁ, ἡ) che procede o accompagna una pompa. 2. corteggiatore. հանդէսի մը առջեւէն կամ քովէն մէկ տեղ գնացող · 2 · ընկերակից (պատուի համար) · ալայ պաշը, էօնտէ ալայ իլէ կիտէն · 2 · եօլտաշ, պիրլիք վարան (հիւրմէթ իչին)։
Προπορεία (ἡ) procedimento. 2. vanguardia. առջեւէ երթալը · 2 · առաջապահ գունդ · իլերիտէն՝ էօնտէն կիթմէք · 2 · ասքէր էօնի։
Προπορεύομαι. M. *εύσομαι.* procedere. առջեւէ երթալ · էօնտէն կիթմէք։
Πρόποσις-εως (ἡ) l'azione di bere prima degli altri. ուրիշներէն առաջ խմելը · ախէրլէրինտէն էվվէլ իչմէք։
Προποτίζω. M. *ίσω.* dar a bere prima. առաջ խմցընել · էվվէլ իչիրմէք։
Πρόπους-οδος (ὁ, ἡ) che ha grandi piedi. մեծ ոտք ունեցող · իրի այագլը։ (οὐσ πλθ.) *Πρόποδες* (οἱ) piedi anteriori. առջեւի ոտքերը · էօն այագլարը։
Προπράσσω (ττω). M. *άξω.* fare, operare prima. առաջ գործել · էվվէլ իշլէմէք։
Προπρατὴρ καὶ *Προπράτης-ου* καὶ *Προπράτωρ-ορος* (ὁ) = *Προπώλης.*
Πρόπρυμνα, ἐπίῤ. sommergendosi colla prora. 2. interamente. գլխովը ընկղմելով (նաւ մը) · 2 · գլխովին, բոլորովին · պաշը իլէ պաթարագ (կէմի) · 2 · պիւ թիւմիլէ, պիթիւն։
Προπτύω. M. *πτύσω.* sputare avanti. առջեւը թքնել · էօնինէ թիւքիւրմէք։
Πρόπτωσις-εως (ἡ) = *Προπέτεια.*
Πρόπτωτος (ὁ, ἡ) = *Προπετής.*
Προπύλαιος (ὁ, ἡ) che si trova avanti la porta. դրան առջեւ գտնուող · գափու էօնինտէ պուլունան։ *Προπύλαιον* (τὸ) antiporta. նախադուռն · տէհլիզ, տահանլըգ։
Προπυλὶς-ίδος (ἡ) καὶ *Πρόπυλον* (τὸ) = *Προπύλαιον.*
Προπυνθάνομαι. M. *πεύσομαι.* informarsi prima. առաջուց իմանալ՝ սորվիլ · էվվէլտէն անլամագ՝ վագըֆ օլմագ։
Προπύργιον (τὸ) = *Προμαχών.*
Προπωλέω-ῶ. M. *ήσω.* essere rigattiere, rivenditore. փերեզակ ըլլալ · մադրապազ օլմագ։
Προπώλης-ου (ὁ) rivenditore. փերեզակ · մադրապազ, չէրչի։
Προῤῥέω. M. *ῥυήσομαι.* scorrere. վազել, հոսել · աքմագ։
Πρόῤῥημα (τὸ) καὶ
Πρόῤῥησις-εως (ἡ) predizione. կանխասացութիւն · էվվէլճէն սէօյլէմէ, կէլէճէք հապէր վերմէ։
Προῤῥητικὸς-ὴ-όν. profetico. մարգարէական · նէպիյէ մէնսուպ, նէպէվվի։
Πρόῤῥητος (ὁ, ἡ) predetto. առաջուց ըսուած · կէլէճէն սէօյլէնմիշ։
Πρόῤῥιζα, ἐπίῤ. radicalmente. արմատաքի · քէօքտէն։
Πρόῤῥιζος (ὁ, ἡ) sradicato. արմատէն խլած · քէօքիւնտէն գօփարըլմըշ (οὐδ.) *Πρόῤῥιζον* καὶ
Προῤῥίπτω. M. *ῥίψω.* gettare fuori o avanti. դուրս կամ առջեւը նետել · տըշարը եա էօնինէ աթմագ։
Πρὸς, πρόθ. (col genitivo) verso. 2. per, in favore. 3. da, come. 4. avanti. դէպ ի · 2 · յաղագս, վասն, համար · 3 · պէս · 4 · առջեւը · թօղրու · 2 · իչին, հէսապինէ, հագգընտա · 3 · կիպի, տայի · 4 · էօնինտէ · (col dativo). presso. 2. oltre. քովը · 2 · ի բաց, զատ · եանընտա · 2 · մաատա · (coll' accusativo.) a, da. 2. per. 3. contro. 4. secondo. 5. incirca. 6. a comparazione. ի, առ ի, ց · 2 · համար, վասն, առ · 3 · ընդդէմ · 4 · ըստ · 5 · իբրեւ · 6 · առ,

բաղդատութեամբ. հէրայն էէրէնէ գուլլանըլըր, էր. 2. էլէն, հէր-էպէյէլէ. 3. գարշը. 4. կէօրէ. 5. հէման, ըրտար. 6. պագարագ, եանընտա, պինայէն, նազարէն:

Προσάββατον (τὸ) la vigiglia del Sabbato. Շաբաթ օրուան նախընթաց օրը՝ նախատօնակը. Ճումա էրթէսինէ արէֆէսի (Եահուտիլէրին թարէֆաթը էուլրէ):

Προσαγανακτέω-ῶ. *M.* ήσω. adirarsi vieppiù. աւելի սրդողիլ. չէօգ տարըլմագ:

Προσαγάομαι-ῶμαι ἢ *Προσάγαμαι.* *M.* αγάσομαι. meravigliarsi vieppiù. աւելի զարմանալ. չէօգ թէաճէպ էթմէք:

Προσαγγελία (ἡ) annunzio. պատգամ. խապէր:

Προσαγγέλλω. *M.* ελῶ. annunziare. ազդարանել, իմացընել. հապէր վէրմէք, անլաթմագ, պիլտիրմէք. (ὅθ.) denunziare. ամբաստանել. խամազլամագ, չէքիշ էթմէք:

Προσαγγελτὴς-οῦ (ὁ) delatore. ամբաստան, քսու. չէքիճի, խամազ:

Προσαγελάζω. *M.* άσω. aggreggiare. հօտին հետ առնել. սիւրիւյէ գաթմագ:

Προσαγκαλίζομαι. *M.* ίσομαι. prendere nelle braccia, abbracciare. թեւերուն մէջը առնել, գրկել. գօլլարընըն արասընա ալմագ, գուճագլամագ:

Προσαγόρευμα (τὸ) complimento. յարգական զրոյց, յարգանք. էլլէթ, թէքէլլիւֆլիւ սէլամ:

Προσαγόρευσις-εως (ἡ) salutazione. բարեւելը. սէլամլամա:

Προσαγορευτικὸς-ὴ-όν. che appartiene alla salutazione. բարեւ տալու յատուկ. սէլամլամայա տայիր:

Προσαγορεύω. *M.* εύσω. salutare. բարեւ տալ. սէլամ վէրմէք:

Προσαγρυπνέω-ῶ. *M.* ήσω. vegliare, passar la notte occupandosi in qualche cosa. բանի մը պատաղելով հսկել՝ գիշերը անցընել. պիր իշէ մէշղուլ օլարագ օյանըգ տուրմագ՝ սապահլամագ:

Προσάγω. *M.* άξω. avvicinare. 2. presentare, offrire. 3. introdurre. մօտեցընել. 2. մատուցանել. 3. մուծանել. եագլաշտըրմագ. 2. սունմագ. 3. կիրտիրմէք. (ἀμτβ. ἢ ἐλλ.) accostarsi. 2. approdare. մօտենալ. 2. ցամաքը մօտենալ. եագլաշմագ. 2. գըյըյա եանաշմագ:

Προσαγωγεὺς-έως (ὁ) introduttore, mezzano. մուծանօղ, միջնորդ. կիրտիրէն, ժանճը, (թէլլալլըգ):

Προσαγωγὴ (ἡ) udienza, accesso. ունկնդրութիւն, մուտ. գապուլմա, եանաշմա:

Προσαγωγὸς (ὁ, ἡ) attrattivo, seducente. իրեն քաշօղ, յանկուցիչ, հրապուրիչ. քէնտիսինէ չէքէն, ճէլպ էտէն, ճէլպի:

Προσᾴδω. *M.* ᾴσω. cantare insieme, accompagnare il canto. միատեղ երգել. պիրապիր էրլամագ՝ օգումագ:

Προσαθροίζω. *M.* οίσω. ammucchiare ancora. ալ աւելի կուտել՝ դիզել. տահա էըղմագ, գաթմագ:

Προσαιθρίζω. *M.* ίσω. tramandare verso il cielo. դէպ ի երկինքը խրկել. կէօյէ տօղրու եօլլամագ՝ աթմագ:

Προσαίνω. *M.* ανῶ. carezzare d'avanti. առաջուց շողոմել. էվվէլտէն եալթագլանմագ:

Προσαιρέομαι-οῦμαι. *M.* ήσομαι. eleggere per sè. իրեն համար ընտրել. քէնտիսի իչին սէչմէք՝ էայիրլէմէք:

Προσαιτέω-ῶ. *M.* ήσω. domandare di più, chiedere ancora. 2. mendicare. ալ աւելի ուզել, խնդրել. 2. մուրալ. տահա իսթէմէք՝ տիլէմէք. 2. տիլէնմէք:

Προσαίτης-ου (ὁ) mendico. մուրացկան. տիլէնճի:

Προσαιτιάομαι-ῶμαι. *M.* άσομαι. accusare inoltre. դարձեալ ամբաստանել. տահա խամազլամագ՝ չէքիշ էթմէք:

Προσακονάω-ῶ. *M.* ήσω. aguzzare di più. աւելի սրել. տահա չէօգ պիլէմէք:

Προσακοντίζομαι. *M.* ίσομαι. dardeggiare contro. մէկի մը դէմ նետ նետել. պիրինէ գարշը օգ աթմագ:

Προσακούω. *M.* ούσω. ascoltare con attenzione. ուշադրութեամբ մտիկ ընել. տիգգաթ իլէ տինլէմէք:

Προσαλείφω. *M.* αλείψω. ungere sopra. վրան օծել, քսել. եուգարըտան եաղլամագ, սիւրմէք:

Προσάλλομαι. *M.* αλοῦμαι. saltare sù. վեր ցատկել. եուգարը սըչրամագ:

Προσαλπιστὸς-ὴ-όν. annunziato a suono della tromba. փողի ձայնով լուրը տըրուած. պօրու սէսի իլէ իլան օլունմուշ:

Προσαμύνω. *M.* υνῶ. correre in soccorso. օգնութեան վազել. եարտըմա գօշմագ:

Προσαμφιέννυμι. *M.* ιέσω. vestire inoltre. ուրիշ լաթ ալ հագուեցընել. տահա կիյտիրմէք:

Προσαναβαίνω. *M.* βήσομαι. ascendere sopra. 2. inondare. վեր ելլել. 2. հեղեղել. եուգարը գալգմագ. 2. սու թաշմագ:

Προσανάβασις-εως (ἡ) ascendimento. 2. inondazione. վեր ելլելը. 2. հեղեղում. եուգարը չըգմա. 2. սու թաշմա:

Προσαναγκάζω. *M.* άσω. costringere vieppiù. աւելի բռնադատել. չէօգ զօր՝ ճէպր էթմէք:

Προσαναγράφω. *M.* άψω. aggiungere una cosa in uno scritto. գրուած բանի մը ուրիշ բան մը աւելցընել. եազըլը պիր նէսնէյէ ախէր պիր նէսնէ տախի գաթմագ:

Προσαναιρέω-ῶ. *M.* ήσω. uccidere di più. ալ աւելի սպաննել. տահա էօլտիւրմէք:

Προσανακαλύπτω. *M.* ψω. scoprire vieppiù. աւելի երեւան հանել. տահա չէօգ մէյտանա չըգարմագ:

Προσανάκειμαι. *M.* κείσομαι. essere totalmente dedito, dedicato. ինքը զինքը բոլորովին (բանի մը) տուած ըլլալ. քէնտիսինի պիւթիւն պիւթիւն (պիր նէսնէյէ) վէրմիշ օլմագ:

Προσανακλαίω. *M.* κλαύσομαι. piangere insieme. միատեղ լալ. պիրլիքտէ աղլամագ:

Προσανακλίνομαι. *M.* κλινοῦμαι. esser posto, situato, assiso presso di . . . քովը կենալ՝ կայնիլ՝ նստիլ. եանընտա տուրմագ՝ օթուրմագ:

Προσανακουφίζω. *M.* ίσω. alleggerire vieppiù. աւելի թեթեւցընել. տահա չէօգ խաֆիֆլէթմէք:

Προσαναλαμβάνω. M. *λήψομαι.* prendere inoltre. աւ նորէն առնել. պահա եէնի- դէն ալմագ ։

Προσαναλέγομαι. M. *λέξομαι.* raccontare di più. աւ աւելի պատմել. դահա զիադէ վաֆ էթմէք ։

Προσαναλίσκω. M. *αλώσω.* spendere inoltre. աւ աւելի ծախք ընել. դահա զիադէ խարճ էթմէք ։

Προσαναλογίζομαι. M. *ίσομαι.* riflettere inoltre. աւ աւելի մտածել. դահա զիադէ մուլահազա էթմէք ։

Προσαναμιμνήσκω. M. *αναμνήσω.* ricordarsi inoltre. աւ աւելի յիշել միտքը գալ. դահա զիադէ ֆիքր էթմէք՝ հաթըրա կէթիրմէք ։

Προσανανεόω - ῶ. M. *ώσω.* rinnovare. նորոգել. եէնիլէմէք ։

Προσαναπειράομαι - ῶμαι. M. *άσομαι.* provare di nuovo. նորէն փորձել. թէքրար թէճրիպէ էթմէք ։

Προσαναπίπτω. M. *πεσοῦμαι.* = *Προσανακλίνομαι.*

Προσαναπλάσσω (ττω). M. *άσω.* aggiungere delle finzioni. առասպելներ աւելցընել. մասալլար արթըրմագ ։

Προσαναπληρόω-ῶ. M. *ώσω.* supplire. պակասը լեցընել. էքսիկի թամամլամագ ։

Προσανάπτω. M. *ψω.* = *Προσάπτω.*

Προσαναῤῥιπίζω. M. *ίσω.* eccitare vieppiù. աւելի գրգռել. զիադէ թահրիք էթմէք ։

Προσανατείνομαι. M. *τενοῦμαι.* minacciare a qualcuno. մէկի մը սպառնալ. պիրինէ խօրֆ էթմէք, թէհտիտ էթմէք ։

Προσανατέλλω. M. *τελῶ.* levarsi, alzarsi, sorgere. վեր ելլել. խալգմագ դօղմագ ։

Προσανατίθημι. M. *αναθήσω.* commettere, rimettere a . . . մէկի մը յանձնել՝ աւանդ առնել. պիրինէ թէսլիմ էթմէք ։

Προσανατρέπω. M. *ψω.* rovesciare vieppiù. աւելի շրջել՝ դարձընել. զիադէ աէվիրմէք՝ թէրս չէվիրմէք ։

Προσαναφέρω. M. *ανοίσω.* riferire, rapportare a . . . մէկի մը իմացընել՝ զգացընել. պիրինէ հապէր վէրմէք՝ անլաթմագ ։

Προσαναφωνέω - ῶ. M. *ήσω.* = *Προσφωνέω.*

Προσαναχρώννυμι. M. *χρώσω.* dare il colore d'un oggetto. բանի մը գոյնը տալ. պիր նէսնէնին րէնկինի վէրմէք . (*μσ.*) prender il colore di... բանի մը գոյնը առնել. պիր նէսնէնին րէնկինի ալմագ ։

Προσάνειμι. M. *ειμι.* montare, ascendere sopra. վրան հեծնալ՝ ելլել. խաւէրինէ պինմէք՝ չըգմագ ։

Προσανέρομαι. M. *ερήσομαι.* ridomandare. նորէն հարցընել. թէքրար սօրմագ ։

Προσανέχω. M. *έξω.* appoggiarsi sopra. 2. applicarsi, occuparsi a ... վրան կըռթնիլ. 2. բանի մը պատրաստիլ՝ պարապիլ. խաւէրինէ դայանմագ . 2. պիր իշէ մէշղուլ օլմագ ։

Προσαντέχω. M. *ανθέξω.* resistere a . . . մէկի մը դէմ դնել. պիրինէ գարշը գօյմագ ։

Προσαντιλαμβάνομαι. M. *λήψομαι.* tenersi scambievolmente. փոփոխակի իրար բռնել. պիրպիրլէրինի թութմագ ։

Προσαντιπεραίαν, ἐπίῤ. di rimpetto. դիմացը . գարշըսընտա ։

Προσαντλέω - ῶ. M. *ήσω.* attingere. (ջուր) քաշել. (սու) չէքմէք ։

Προσαξιόω - ῶ. M. *ώσω.* pretendere di più. աւելի պահանջել. դահա թալապ էթմէք

Προσαπαγγέλλω. M. *ελῶ.* annunziare. աղդարարել, իմացընել. հապէր վէրմէք, պիլտիրմէք ։

Προσαναπαιτέω - ῶ. M. *ήσω.* esigere inoltre. աւ աւելի պահանջել. դահա զիադէ թալապ էթմէք ։

Προσαπαντάω - ῶ. M. *ήσω.* incontrare. դիմացը ելլել, հանդիպիլ, դիմաւորել. գարշըլամագ, գարշըլամագ ։

Προσάπαξ, ἐπίῤ. per una sola volta. միանգամ մէկ անգամի մը համար. խալընըզ պիր տէֆա իչին ։

Προσαπατάω - ῶ. M. *ήσω.* ingannare di nuovo. նորէն խաբել. թէքրար ալտաթմագ ։

Προσαπειλέω - ῶ. M. *ήσω.* minacciare di più. աւելի սպառնալ. զիադէ խօրֆ էթմէք՝ թէհտիտ էթմէք ։

Προσαπεκδύομαι. M. *δύσομαι.* spogliarsi di . . . հանուիլ. սօյունմագ ։

Προσαπέρχομαι. M. *ελεύσομαι.* partire assieme cogli altri in compagnia. ուրիշներուն հետ ելլել երթալ. աքրանլարը իլէ ճիգըմագ ։

Προσαποβάλλω. M. *αλῶ.* perdere di più. աւելի կորսնցընել. զիադէ գայպ էթմէք ։

Προσαποβλέπω. M. *βλέψω.* rivolgere lo sguardo verso. . . աչքը մէկի մը դարձընել. կէօզլէրինի պիրինէ չէվիրմէք ։

Προσαπογράφω. M. *άψω.* denunziare. ամբաստանել. չէքիշ էթմէք, խապէրլէմէք ։

Προσαποδίδωμι. M. *δώσω.* aggiungere. աւելցընել. արթըրմագ, գաթմագ ։

Προσαποδύομαι. M. *δύσομαι.* = *Προσαπεκδύομαι.*

Προσαποθλίβω. M. *θλίψω.* stringere in . . . տեղ մը սխմել. պիր եէրէ սըգըշտըրմագ ։

Προσαποθνήσκω. M. *θανοῦμαι.* morire con degli altri. ուրիշներու հետ մեռնիլ. աքրանլար իլէ վէֆաթ էթմէք ։

Προσαποκρίνομαι. M. *κρινοῦμαι.* rispondere di più. աւելի պատասխան տալ. զիադէ ճէվապ վէրմէք ։

Προσαποκτείνω. M. *ενῶ.* uccidere con . . . մէկտեղ սպաննել. պիրլիքտէ էօլտիւրմէք ։

Προσαπολείπω. M. *λείψω.* abbandonare. լքանել, թող տալ. թէրք էթմէք ։

Προσαπόλλυμι. M. *ολέσω.* perdere insieme. մէկտեղ կորսնցնել. պիրլիքտէ գայպ էթմէք ։

Προσαποστέλλω. M. *ελῶ.* mandare verso o insieme. դէպ ի տեղ մը կամ միատեղ խրկել. պիր եէրէ դօղրու եախօտ պիրլիկտէ կէօնտէրմէք ։

Προσαποστερέω - ῶ. M. *ήσω.* privare ancora di . . . ուրիշ բանէ մ'ալ զրկել. աէրէր պիր նէսնէտէն դախի մահրում պըրագմագ՝ խալ էթմէք ։

Προσαποστρέφω. M. *ψω.* voltare in dietro. ետեւի դին դարձընել. կէրիյէ տէօնտէրմէք ։

Προσαποσφάζω (σφάττω). M. *άξω.* scan-

nare ancora. *ալ աւելի մորթել.* պահա պօղազլամագ:

Προσάπτω. M. άψω. attaccare, adattare. 2. attribuire, imputare. *կպցնել, յարմարել. 2. վրան գրել, համարիլ, վերագրել, սեպել.* իլիշտիրմէք, ույտուրմագ. 2. ույմագ, վերմէք, իւզերինէ գօմագ. (*μσ.*) toccare leggiermente. *կամացուկ մը դպչիլ.* ահէստէ տօգունմագ:

Προσαπωθέω-ῶ. M. ήσω. respignere vieppiù. *աւելի հրել.* զիատէ իթմէք:

Προσαράσσω. M. αράξω. urtare contro. *ընդդիմահարել.* չարփըշմագ, չարփմագ:

Προσάρδω. M. άρσω. innaffiare. *ջրել.* սուլամագ:

Προσαρκέω-ῶ. M. έσω. soccorrere. *օգնել.* եարտըմ էթմէք:

Προσαρκτικὸς-ὴ-όν καὶ

Προσάρκτιος (ὁ, ἡ) settentrionale. *հիւսիսային.* շիմալի:

Προσαρμόζω. M. όσω. adattare, accomodare. *յարմարցնել.* ույտուրմագ:

Προσαρπάζω. M. άσω. rapire inoltre. *եւս յափշտակել.* պահա գափմագ:

Προσαρτάω-ῶ. M. ήσω. appendere, attaccare a... *տեղ մը կախել.* պիր եէրէ թագմագ՝ ասմագ. (*μσ.*) dipendere. *կախիլ.* ասըլմագ:

Προσάρτημα (τὸ) appendice. *յաւելուած.* զէյլ, ւէթիգա, միւլհագա:

Προσάρτησις-εως (ἡ) = τῷ προηγ.

Προσατιμόω-ῶ. M. ώσω. diffamare inoltre. *դարձեալ անունը կոտրել, անարգել.* տէֆա ղէտանամ էթմէք, էհանէթ էթմէք:

Προσαυαίνω. M. ανῶ. seccare sopra... *վրան չորցնել.* իւզէրինտէ գուրութմագ:

Προσαυγάζω. M. άσω. risplendere. *փայլիլ.* փարլամագ:

Προσαύγασις-εως (ἡ) καὶ

Προσαυγὴ (ἡ) splendore. *փայլիւն.* շէֆագ, փարլայըշ:

Προσαυλέω-ῶ. M. ήσω. accompagnare un canto col flauto. *երգի մը յարմար եղեգնափողը փչել.* պիր թուրքիւյէ նայ իլէ ույուն իլէ աճէնք էթմէք:

Προσαυλίζομαι. M. ίσομαι. abitare insieme. *մէկ տեղ բնակիլ.* պիրապիր սաքին օլմագ:

Προσαυξάνω. M. αυξήσω. aumentare vieppiù. *նորէն աւելցնել, աճեցնել.* պահա զիատէ արթըրմագ, պէօյիւթմէք:

Προσαύξησις-εως (ἡ) aumento. *աճում, աւելնալը.* արթմագլըգ, թէզայիւտ:

Προσαύξω. M αυξήσω. = Προσαυξάνω.

Προσαφαιρέω-ῶ. M. ήσω. togliere di più. *աւելի վերցնել.* զիատէ գալտըրմագ:

Προσαφὴ (ἡ) tocco. *շօշափում.* լէմս էթմէ, էլլէմէ:

Προσαφικνέομαι. M. αφίξομαι. arrivare a... *հասանել ի...* պիրիսինէ եէթիշմէք:

Προσαφοδεύω. M. εύσω. cacare sopra o vicino. *վրան կամ քովը քաքնել.* իւզէրինէ եախօտ եանընա սըչմագ:

Προσβαίνω. M. βήσομαι. montare. 2. avvicinarsi. *վրան ելլել. 2. մօտենալ.* իւստիւնէ չըգմագ. 2. եագլաշմագ:

Προσβάλλω. M. αλῶ. gettare o gettarsi sopra. 2. attaccare, assalire. *վրան նետել կամ նետուիլ. 2. յարձակիլ, վրան վազել.* իւզէրինէ աթմագ եախօտ աթըլմագ. 2. հիւճում էթմէք, հիւճում էթմէք:

Πρόσβασις-εως (ἡ) accesso. *մօտենալը.* եագլաշմա:

Προσβατὸς-ὴ-όν. accessibile. *մօտենալու.* եագլաշըլմագ գօլայ:

Προσβιάζομαι. M. άσομαι. costringere, forzare. *բռնադատել.* զօր՝ ճէպր էթմէք:

Προσβιβάζω. M. άσω. avvicinare. *մօտեցնել.* եագլաշտըրմագ:

Προσβλέπω. M. βλέψω. fissare gli occhi sopra. *աչուըները վրան տնկել.* կէօզլէրինի իւզէրինէ տիքմէք:

Προσβλητὸς-ὴ-όν. gettato sopra. 2. che si può attaccare. *վրան նետուած. 2. վրան յարձակուելու՝ վազելու.* իւզէրինէ աթըլմըշ. 2. իւզէրինէ հիւճում՝ հիւճում օլունապիլիր:

Προσβοηθέω-ῶ. M. ήσω. correre in soccorso. *օգնութեան վազել.* եարտըմա գօշմագ:

Προσβολὴ (ἡ) attacco. 2. impeto. *ձեռք ձեռքի գալը, վրայ վազելը. 2. բռնութիւն.* հիւճում, հիւճում. 2. զօր, հէճէմ:

Προσβόρειος καὶ Προσβόρεος καὶ Πρόσβορος καὶ Πρόσβοῤῥος (ὁ, ἡ) rivolto verso il nord. *հիւսիսի դարձած.* շիմալէ տէօնմիւշ:

Προσβρέχω. M. έξω. bagnare vieppiù. *աւելի թրջել.* պահա զիատէ ըսլաթմագ:

Πρόσγειος (ὁ, ἡ) vicino alla terra. *գետնի մօտ.* եէրէ եագըն:

Προσγελάω-ῶ. M. άσομαι. sorridere. *ժպտել, քթին տակէն ծիծաղիլ.* կիւլիւմսէմէք:

Προσγενὴς-έος (ὁ, ἡ) parente. *ազգական.* խըսըմ:

Προσγίγνομαι (γίνομαι). M. γενήσομαι. aggiungersi, unirsi a... *յարիլ, միանալ.* գաթըլմագ, պիրլէշմէք:

Προσγραφὴ (ἡ) proscritto. *յետագիր, գրի մը բան մը աւելցնելը.* պիր եազըյա գաղըտա արթըրըլան շէյ. *ἴδε καὶ Ἐγγραφή, Καταγραφή.*

Προσγράφω. M. ψω. ascrivere, aggiungere qualche cosa in qualche scritto. *թուղ դնել՝ անցնել՝ գրել, գրի մը բան մը աւելցնել.* սայըյա գօմագ՝ կէչիրմէք՝ եազմագ, պիր եազըյա գաղըտա պիր շէյ արթըրմագ:

Προσδαπανάω-ῶ. M. ήσω. spendere di più. *աւելի ծախք ընել.* զիատէ խարճ էթմէք:

Προσδεὴς-έος (ὁ, ἡ) bisognoso, mancante. *պէտք ունեցող, պակաս.* էհթիյաճը օլան, գուսուր:

Προσδεῖ. M. δεήσει. bisogna, occorre di più. *աւելի պէտք է.* պահա էհթիյաճ վար:

Προσδείκνυμι. M. δείξω. mostrare inoltre. *ցուցանել եւս.* պահա կէօսթէրմէք:

Προσδεκτὸς-ὴ-όν. accetto, grato. *ընդունելի, հաճոյ.* մագպուլ, մագպուլ:

Πρόσδεξις-εως (ἡ) ammissione. *ընդունիլը.* գապուլ էթմէ:

Προσδέομαι. M. δεήσομαι. aver bisogno di più. 2. pregare instantemente. *աւելի պէտք ունենալ. 2. թախանձել, խիստ*

աղաչել. զիյատէ իհթիյաճը օլմագ. 2. զիյատէ րիճա էթմէք, իպրամ էթմէք։

Προσδεσμεύω. Μ. εύσω καὶ

Προσδεσμέω-ῶ. Μ. ήσω. legare a... բանի մը կապել. պիր շէյէ պաղլամագ։

Πρόσδετος (ὁ, ἡ) legato a... բանի մը կապուած. պիր շէյէ պաղլը։

Προσδέχομαι. Μ. δέξομαι. ricevere, accettare. 2. aspettare. ընդունիլ. 2. սպասել. գապուլ էթմէք. 2. պէքլէմէք։

Προσδέω. Μ. δήσω. legare a... բանի մը կապել. պիր շէյէ պաղլամագ։

Προσδιαβάλλω. Μ. αλῶ. calunniare inoltre. անկից ի զատ զրպարտել. օնտան մաատա՝ տախի իֆթիրա էթմէք։

Προσδιαιρέομαι - οῦμαι. Μ. ήσομαι. suddividere. մակաբաժանել. ֆուրուը ֆուրուլար էթմէք։

Προσδιαλέγομαι. Μ. έξομαι. abboccarsi con uno մէկի մը հետ խօսակցիլ. պիրիսի իլէ սէօյլէշմէք՝ մուսահէպէթ էթմէք։

Προσδιάλεξις - εως (ἡ) conversazione, abboccamento. կենցաղավարութիւն, խօսակցութիւն. մուսահէպէթ, գօնուշմա, սէօյլէշմէ։

Προσδιανοέομαι - οῦμαι. Μ. ήσομαι. pensare inoltre. խորհիլ եւս. տահա տիւշիւնմէք։

Προσδιαπορέω - ῶ. Μ. ήσω. dubitare inoltre. կասկածիլ եւս. տախի շիւփհէլէնմէք։

Προσδιαστέλλομαι. Μ. στελοῦμαι. accettare nominatamente, stipulare espressamente. անուանովը ընդունիլ, որոշակի դաշն ընել. իսմի րէսմի իլէ գապուլ էթմէք, գաթի էշարէ գավլ էթմէք։

Προσδιαστολὴ (ἡ) restrizione. սեղմում, կոպարաւորելը. գայտ, թախսիս։

Προσδιαστρέφω. Μ. έψω. depravare vieppiù. աւելի թիւրել՝ աւրել. տահա զիյատէ պօզմագ՝ պէրպատ էթմէք։

Προσδιαταράσσω (ττω). Μ. άξω. perturbare vieppiù. աւելի շփոթել. տահա զիյատէ գարըշտըրմագ, ալթիւսթ էթմէք։

Προσδιατριβὴ (ἡ) lunga dimora, lungo trattenimento in un luogo o con qualche persona. երկար ատեն մէկ տեղ մը կամ մէկի մը հետ կենալը՝ վարուիլը. ուզուն վագիթ պիր մահալտէ եախօտ պիրիսի իլէ էյլէնմէսի՝ տուրմասը, էյլէնմէսի։

Προσδιατρίβω. Μ. ίψω. dimorare, trattenersi per lungo tempo in un luogo o con qualche persona. մէկ տեղ մը կամ մէկի մը հետ երկար ատեն բնակիլ՝ կենալ՝ վարուիլ. ուզուն վագթի պիր մահալտէ եախօտ պիրիսի իլէ էյլէնմէք՝ տուրմագ։

Προσδίδωμι. Μ. δώσω. comunicare. հաղորդել, բաժնորդ ընել. հիսսէ էթմէք։

Προσδιέρχομαι. Μ. ελεύσομαι. = τῷ

Προσδιηγέομαι - οῦμαι. Μ. ήσομαι. raccontare inoltre. պատմել եւս. տախի նագլ՝ րիվայէթ էթմէք։

Προσδικάζω. Μ. άσω. aggiudicare. վճռատալ. շէրան թէմլիք էթմէք։

Προσδιορίζω. Μ. ίσω. determinare. որոշել, սահմանել. թային էթմէք, գարար գօմագ։

Προσδιορισμὸς (ὁ) determinazione, restrizione. սահմանելը, որոշելը, կոպարաւորելը, սեղմում. թային էթմէ, գարար գօյմա, գայտ, թախսիս։

Προσδοκάω - ῶ. Μ. ήσω. sperare, aspettare a... բանի մը յուսալ՝ սպասել. պիր շէյէ ումիտ էթմէք՝ պէքլէմէք։

Προσδοκέω - ῶ. Μ. δόξω. sembrare inoltre. թուիլ՝ համարիլ եւս. տախի կէօրիւնմէք՝ կիւման էթմէք։

Προσδόκημα (τὸ) l' oggetto della speranza. յուսացեալ իրք. ումուլան նէսնէ։

Προσδόκητος (ὁ, ἡ) che s' aspetta. սպասուող. պէքլէնիլէն։

Προσδοκία (ἡ) aspettazione, speranza. սպասելը, յոյս, ակնկալութիւն. պէքլէմէ, ումիտ։

Πρόσδομα (τὸ) giunta (*Λατ.* mantissa). չափէ աւելի տրուածը, թաթաղուն չափ. թարթըլտըգտան զիյատէ վէրիլէն նէսնէ, ֆազլա։

Προσδοχὴ (ἡ) = Πρόσδεξις.

Προσεάω-ῶ. Μ. εάσω. lasciare, permettere a... մէկի մը թող տալ. պիրիսինէ պըրագմագ՝ գօյ վէրմէք։

Προσεγγίζω. Μ. ίσω. avvicinarsi a... մէկի մը մօտենալ. պիրիսինէ եագլաշմագ։

Προσεγγράφω. Μ. γράψω. ascrivere. թիւը անցընել՝ գրել. սայըյա կէչիրմէք՝ եազմագ։

Πρόσεγγυς, ἐπίῤ. incirca. իբրեւ, մօտ. հէմէն, գատար, եագըն։

Προσεγκαλέω - ῶ. Μ. έσω. accusare inoltre. ամբաստանել եւս. տախի շէքվա էթմէք։

Προσέγκειμαι. Μ. κείσομαι. applicarsi in... պարապել, պատաղիլ. մէշղուլ օլմագ։

Προσεγκελεύομαι. Μ. εύσομαι. esortare, animare vieppiù. աւելի յորդորել՝ քաջալերել. տահա զիյատէ նասիհաթ՝ էօյիւթ ճէսարէթ վէրմէք։

Προσεδαφίζω. Μ. ίσω. atterrare. գետին զարնել. եէրէ չարփմագ։

Προσέδρεια (ἡ) assedio. 2. assiduità. պաշարում. 2. համապազորդութիւն. մուհասէրէ. 2. մուլազէմէթ։

Προσεδρευτικὸς - ή - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. assiduo. համապազորդ. մուլազիմ, մուտավիմ։

Προσεδρεύω. Μ. εύσω. assediare. 2. esser assiduo. 3. esser assessore. պաշարել. 2. համապազորդ ըլլալ. 3. դատողակից ըլլալ. մուհասէրէ էթմէք. 2. մուլազիմ օլմագ. 3. մուավին օլմագ։

Προσεδρία (ἡ) = Προσέδρεια.

Πρόσεδρος (ὁ, ἡ) assiduo. համապազորդ. մուլազիմ, մուտավըմ. (*οὐσ.*) = *Πάρεδρος.*

Προσεθίζω. Μ. ίσω. accostumare a... բանի մը սովեցընել. պիր շէյէ ալըշտըրմագ։

Προσεικάζω. Μ. άσω. assimilare. 2. congetturare. նմանցընել. 2. կարծիք ընել. պէնզէթմէք. 2. թախմին էթմէք։

Πρόσειλος (ὁ, ἡ) = Προσήλιος.

Πρόσειμι. Μ. έσομαι. esser unito insieme, trovarsi insieme. մէկտեղ միաւորուած ըլլալ, մէկտեղ գտնուիլ. պիրարատա պիրլէշմէք, պիրարատա պուլունմագ։

Πρόσειμι. Μ· ειμι. = Προσέρχομαι.

Προσείρω. Μ. έρσω. attaccare a... բանի մը կապել՝ կցընել. պիր շէյէ պաղլամագ՝ պիթիշտիրմէք։

Προσεισάγω. *M.* *ἄξω.* introdurre inoltre. մուծանել եւս · տահա օթէմագ՝ իչէրիյէ կէթիրմէք ։

Προσσείω. *M.* *σείσω.* scuotere d' avanti. առջեւէն երերցընել · էօնիւնտէն սալլամագ ։

Προσεκβαίνω. *M.* *βήσομαι.* saltare dalla sua nave a quella del nemico. իր նաւէն թշնամիին նաւը ցատկել · քէնտի կէմիսինտէն տիւշմէն կէմիսինէ սըչրամագ ։

Προσεκβάλλω. *M.* *αλῶ.* prolungare, allungare. երկնցընել · ուզաթմագ ։

Προσεκβοάω - ῶ. *M.* *ήσω.* gridare insieme. միատեղ պոռալ · պիրլիքտէ հայգըրմագ ։

Προσεκλέγω. *M.* *λέξω.* scegliere inoltre. ընտրել եւս · տահա սէչմէք ։

Προσεκπηδάω - ῶ. *M.* *ήσω.* lanciarsi verso. դէպ ի վրան ցատկել · իւզէրինէ տօղրու սըչրամագ ։

Προσεκπυρόω - ῶ. *M.* *ώσω.* infiammare vieppiù. աւելի բռնկցնել · տահա զիատէ թութուշտուրմագ ։

Προσεκτικὸς - ὴ - όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) - *ικῶς.* attento. մտադիր, միտ դնօղ · մուգայյէթ, տիգգաթ էտէն ։

Προσεκτίλλω. *M.* *τιλῶ.* spelare insieme. մէկտեղ մազերը խլել · պէրապէր գըլլարը գօփարմագ ։

Προσεκτυφλόω - ῶ. *M.* *ώσω.* acciecare interamente. բոլորովին կուրացընել · պիւթիւն պիւթիւն քէօրլէթմէք ։

Προσεκχέω. *M.* *χεύσω.* versar inoltre fuori. դուրս ալ թափել · տըշարը տախի տէօքմէք ։

Προσελασία (*ἡ*) *καὶ*

Προσέλασις - εως (*ἡ*) attacco di cavalleria o di vascelli da guerra. ձիաւոր զօրաց կամ պատերազմի նաւերու յարձակիլը՝ վրայ վազելը · աթլը ասքէրլէրի եա խօտ ճէնկ կէմիլէրինին հիւճումու՝ ախըն էթմէսի ։

Προσελαύνω. *M.* *ελάσω.* lanciarsi a cavallo contro. 2. avvicinarsi. ձիով մէկի մը վրայ յարձակիլ՝ վազել՝ նետուիլ · 2 · մօտենալ · աթ իլէ պիրինին իւզէրինէ աթըլմագ՝ սալմագ · 2 · եագլաշմագ ։

Προσέλευσις - εως (*ἡ*) avvicinamento. մերձենալը · եագլաշմա ։

Προσεληναῖος - α ἢ ος - ον. = *Προσέληνος.*

Προσέληνος (*ὁ, ἡ*) che esiste prima della luna. լուսինէն առաջ եղօղ · մահթապտան էվվէլ վար օլան ։

Προσελκύω καὶ Προσέλκω. *M.* *ελκύσω.* attirarsi. (իրեն) քաշել · (քէնտիսինէ) չէքմէք ։

Προσελώδης - εος (*ὁ, ἡ*) quasi paludoso. ճախնայինի պէս, իբր ճախնային · պաթագ կիպի, հէմէն պաթագլը՝ պաթագլըգլը կիպի ։

Προσεμβαίνω, *M.* *βήσομαι.* camminare, marciare sopra. վրան քալել · իւզէրինտէ եիւրիւմէք ։

Προσεμβάλλω. *M.* *αλῶ.* gettare o gettarsi dentro insieme. միատեղ մէջը նետել կամ նետուիլ · պէրապէր իչինէ աթմագ եա խօտ աթըլմագ ։

Προσεμπίπτω. *M.* *πεσοῦμαι.* cadere dentro o sopra. մէջը կամ վրան իյնալ · իչինէ եա խօտ իւզէրինէ տիւշմէք ։

Προσεμπυρόω - ῶ. *M.* *ώσω.* infiammare vieppiù. աւելի բռնկցնել · տահա զիատէ թութուշտուրմագ ։

Προσεμφερὴς - έος (*ὁ, ἡ*) = *Παρόμοιος.* (*καὶ ἐπίῤ.* - *ερῶς*).

Προσεμφέρω. *M.* *οίσω.* = *Προσεμφορέω.* 2. (*μσ.*) esser quasi simile. իբր նման ըլլալ · պէնզէր կիպի օլմագ, անտըրմագ ։

Προσεμφορέω - ῶ. *M.* *ήσω.* portare dentro insieme. միատեղ ներս տանիլ · պէրապէր իչէրի կէօթիւրմէք ։

Προσέναγχος, *ἐπίῤ.* testè (*Λατ.* nuper). քիչ մը առաջ · պիր ազ էվվէլ, հէնիւզ ։

Προσενδείκνυμι. *M.* *δείξω.* dimostrare evidentemente. յայտնի ցուցընել · էչ աչիքեար կէօստէրմէք ։

Προσενεχυράζω. *M.* *άσω.* prendere da qualcuno del pegno. մէկէ մը գրաւ առնել · պիրինտէն ռէհին ալմագ ։

Προσεννοέω - ῶ. *M.* *ήσω.* pensare inoltre. անկից ի զատ մտածել · օնտան մաատա տիւշիւնմէք ։

Προσενόω - ῶ. *M.* *ώσω.* unire insieme. մէկտեղ միաւորել · պէրապէր պիրլէշտիրմէք ։

Προσεντείνω. *M.* *τενῶ.* tendere vieppiù. աւելի ձգտել · տահա զիատէ կէրմէք ։

Προσεντέλλω. *M.* *τελοῦμαι.* ingiugnere inoltre. անկից ի զատ ապսպրել · օնտան մաատա ըսմարլամագ ։

Προσεντυγχάνω. *M.* *τεύξομαι.* abboccarsi con qualcuno. մէկի մը հետ խօսակցիլ · պիրի իլէ սէօյլէշմէք ։

Προσεξαιρέω - ῶ. *M.* *ρήσω.* eccettuare inoltre. անկից ի զատ դուրս հանել · օնտան մաատա տըշարը չըգարմագ · (*μσ.*) scegliere inoltre. ընտրել եւս · տահա սէչմէք ։

Προσεξαμαρτάνω. *M.* *αμαρτήσομαι.* peccare di nuovo. նորէն մեղանչել · թէքրար խաթա՝ կիւնահ էթմէք ։

Προσεξαπατάω - ῶ. *M.* *ήσω.* ingannare inoltre. վերստին խաբել · թէքրար ալտաթմագ ։

Προσεξαποστέλλω. *M.* *ελῶ.* inviare insieme. միատեղ խրկել · պէրապէր իրսալ էթմէք ։

Προσεξάπτω. *M.* *άψω.* irritare vieppiù. աւելի գրգռել · տահա զիատէ թահրիք էթմէք՝ գըզտըրմագ ։

Προσεξελαύνω. *M.* *ελάσω.* assaltare sopra. վրան վազել՝ յարձակիլ · իւզէրինէ սալմագ՝ հիւճում էթմէք ։

Προσεξεργάζομαι. *M.* *άσομαι.* effettuare, compire insieme. մէկտեղ գործ մը կատարել · պիրլիքտէ պիր իշ պիթիրմէք ։

Προσεξέρχομαι. *M.* *ελεύσομαι.* sortire per andar da qualcuno. մէկի մը երթալու համար ելլել · պիրինին քիթմէք իչին չըգմագ ։

Προσεξετάζω. *M.* *άσω.* esaminare inoltre. անկից ի զատ քննել · օնտան մաատա թէֆթիշ էթմէք ։

Προσεξεύρεσις - εως (*ἡ*) nuova invenzione. նոր հնարք · եէնի իճատ ։

Προσεξευρίσκω. *M.* *ευρήσω.* inventare una cosa nuova. նոր բան մը հնարել · եէնի պիր շէյ իճատ էթմէք ։

Προσεξηγέομαι - οῦμαι. *M.* *ήσομαι.* raccon-

tare inoltre. անկից ի զատ պատմել · ֆազլէ նագըլ էթմէք ։

Πρόσεξις - εως (ἡ) attenzione. մտադրութիւն · դիգգաթ ։

Προσέοικα (*πρκ. ἀντὶ ἐνστ. τ. Προσεΐκω.*) = *Παρεμφέρω.* (2).

Προσεπαινέω - ῶ. Μ. ήσω. lodare inoltre. գովել եւս · ֆազլէ էօյմէք ։

Προσεπανέρομαι. Μ. ερήσομαι. ridomandare. նորէն հարցընել · թէքրար սուալ էթմէք ։

Προσεπαπειλέω - ῶ. Μ. ήσω. minacciare inoltre. սպառնալ եւս · ֆազլէ գօրգ էթմէք՝ թէհտիտ էթմէք ։

Προσεπεμβαίνω. Μ. βήσομαι. insultare vieppiù. աւելի թշնամանել · զիեատէ գագըրմագ՝ աթըշլընմագ ։

Προσεπεξεργάζομαι. Μ. άσομαι. ripulire di nuovo una opera. նորէն գործք մը ողորկել՝ վերջի զարդարանքը տալ · պիր իշի թէքրար սիլմէք՝ ճիլալամագ ։

Προσεπεξεργασία (ἡ) ripulimento, lustro nuovo. կրկին ողորկումն · թէքրար սիլմէ՝ ճիլալամա ։

Προσεπερωτάω - ῶ. Μ. ήσω. ridomandare. նորէն հարցընել · թէքրար սուալ էթմէք ։

Προσεπεύχομαι. Μ. εύξομαι. augurare inoltre. անկից ի զատ՝ նորէն բարեմաղթութիւն ընել · բունտան մաադա՝ թէքրար տուաարէթլէմէք ։

Προσεπιβάλλω. Μ. βαλῶ. aggiungere. աւելցընել · արթըրմագ ։

Προσεπιβλέπω. Μ. έψω. osservare inoltre. աւելի դիտել՝ զննել · զիեատէ նազար էթմէք ։

Προσεπιγίγνομαι. Μ. γενήσομαι. avvenire, accadere inoltre. անկից ի զատ պատահիլ՝ հանդիպիլ · բունտան մաադա վուգու օլմագ՝ զուհուր էթմէք ։

Προσεπιγράφω. Μ. γράψω. aggiungere una soprascrizione. մակագրութիւն մը աւելցընել · ձայր էնվան արթըրմագ ։

Προσεπιδίδωμι. Μ. δώσω. dare di più. աւելի տալ · զիեատէ վէրմէք ։

Προσεπιδοξάζω. Μ. άσω. ammettere l' opinione di qualcuno. մէկին կարծիքը ընդունիլ · պիրինինի ֆիքրինի գապուլ էթմէք ։

Προσεπιζητέω - ῶ. Μ. ήσω. cercare di più. աւելի փնտռել · զիեատէ արամագ ։

Προσεπικοσμέω - ῶ. Μ. ήσω. ornare vieppiù. աւելի զարդարել · զիեատէ տօնաթմագ՝ պէզէմէք ։

Προσεπικτάομαι - ῶμαι. Μ. κτήσομαι. possedere inoltre. նորէն ստանալ, նորէն ստացուածներ ունենալ · թէքրար էտինմէք, էշեա մալ էտինմէք ։

Προσεπιλαμβάνω. Μ. λήψομαι. prendere di più. աւելի առնել · զիեատէ ալմագ · (*μσ.*) soccorrere. օգնել · իմտատ էթմէք ։

Προσεπιλέγω. Μ. λέξω. dire inoltre. անկից ի զատ՝ դարձեալ ըսել · բունտան մաադա՝ թէքրար տէմէք ։

Προσεπινοέω - ῶ. Μ. ήσω. = *Προσεφευρίσκω.*

Προσεπιπλήσσω (*ττω.*) *Μ. πλήξω.* rimproverare inoltre. անկից ի զատ յանդիմանել · բունտան մաադա թաքպիր՝ աթապ էթմէք ։

Προσεπιρρώννυμι. Μ. ῥώσω. corroborare vieppiù. աւելի ուժովցընել · զիեատէ գուվվէթլէնտիրմէք ։

Προσεπίσταμαι. Μ. επιστήσομαι. sapere inoltre. անկից ի զատ գիտնալ · բունտան մաադա պիլմէք ։

Προσεπιστέλλω. Μ. στελῶ. ingiugnere inoltre. նորէն դարձեալ պատուիրել · թէքրար ըսմարլամագ ։

Προσεπισφραγίζομαι. Μ. ίσομαι. confermare col suo sigillo. իր կնիքովը հաստատել · քէնտի մէօհրիւ իլէ թաստիգ էթմէք ։

Προσεπισωρεύω. Μ. εύσω. ammassare vieppiù. աւելի կուտել · դահա զիեատէ եըղմագ ։

Προσεπιτάσσω (*ττω.*) *Μ. άξω.* ordinare inoltre. անկից ի զատ հրամայել · բունտան մաադա ըսմարլամագ՝ էմր էթմէք ։

Προσεπιτέρπομαι. Μ. τέρψομαι. dilettarsi vieppiù. աւելի զուարճանալ՝ բերկրիլ · դահա զիեատէ աէֆ էթմէք՝ զէվք դույմագ՝ էյլէնմէք ։

Προσεπιτυγχάνω. Μ. τεύξομαι. ottenere inoltre. աւելի ստանալ՝ ձեռք բերել · դահա էլինէ՝ իլէ կէչիրմէք ։

Προσεπιφέρω. Μ. εποίσω. aggiungere. աւելցընել · արթըրմագ ։

Προσεπιφοιτάω - ῶ. Μ. ήσω. frequentare. յաճախել · չօգ կէլմէք ։

Προσεπιφύομαι. Μ. ύσομαι. soprannascere. վրան ծնանել · իւզէրինէ պիթմէք ։

Προσεπιφωνέω - ῶ. Μ. ήσω. esclamare. բարձրանչել · ֆէրեատ էթմէք ։

Προσεπιχειρέω - ῶ. Μ. ήσω. intraprendere inoltre. անկից ի զատ ձեռք զարնել՝ բանի մը սկսիլ · բունտան մաադա պաշլամագ՝ էլ վուրմագ ։

Προσεπιχέω. Μ. εύσω. versare di più di sopra. վերէն աւլեցընել · իւսթիւնտէն ֆազլա դօքմագ ։

Προσεργάζομαι. Μ. άσομαι. acquistare, guadagnare di più. վաստըկիլ՝ շահիլ եւս · դահա գազանմագ ։

Προσερείδω. Μ. ερείσω. appoggiare sopra. վրան կռթնցնել · իւզէրինէ դայամագ ։

Προσερεύγομαι. Μ. ερεύξομαι. ruttare in faccia. երեսը ձգռտալ · իւզիւնէ գէյիրմէք · (*κυρ. καὶ μτφρ*).

Προσέρομαι. Μ. ερήσομαι. = *Προσερωτάω.*

Προσερπύζω. Μ. ύσω. καὶ

Προσέρπω. Μ. έρψω. avvicinarsi serpeggiando. սողալով մօտենալ · սիւրիւնէրէք եագլաշմագ ։

Προσέρχομαι. Μ. ελεύσομαι. venire o andare da qualcuno, avvicinarsi. 2. far un commercio carnale. 3. andare a pregare, a supplicare. մէկի մը գալ կամ երթալ, մօտենալ · 2 · գիտել (զկին), մէկ տեղ պառկիլ · 3 · աղօթելու՝ աղաչելու երթալ · պիրինինէ կէլմէք եախօտ կիթմէք, եագլաշմագ · 2 · պիլմէք · 3 · տուաա՝ րիճա էթմէյէ կիտմէք ։

Προσερωτάω - ῶ. Μ. ήσω. interrogare inoltre. անկից ի զատ՝ դարձեալ հարցընել · բունտան մաադա՝ թէքրար սուալ էթմէք ։

Προσεσθίω. Μ. έδομαι. mangiare insieme. մէկտեղ ուտել · պիրապէր եէմէք ։

Προσεσπέριος καὶ Προσέσπερος (ὁ, ἡ) occidentale. 2. della sera. արեւմտեան · 2 · երիկուան, երեկոյեան · մաղրիպի · 2 · աքշամքի ։

Προσεταιρίζω. Μ. *ίσω.* associarsi con qualcuno. մէկի մը հետ ընկեր ըլլալ. պիրիսի իլէ արգատաշ րէֆիգ օլմագ ։

Προσεταιριστὸς (ὁ, ἡ) preso per compagno, socio. ընկերութեան առնուած, ընկեր. արգատաշ դէյի ալընմըշ, էօրթագ, րէֆիգ ։

Προσέτι, ἐπίῤ. inoltre, ancora, di più. անկէց ի զատ, ալ, եւ եւս. օնտան մաադա, դահի, դահա ։

Προσευκτήριον (τὸ) oratorio. աղօթարան. նէմազկեահ. 2. = *Προσευχή.*

Προσευκτικὸς-ἡ-όν. che ama a far orazione. աղօթասէր. դուա սէվէն ։

Προσευνάζω. Μ. *άσω.* sdrajarsi appresso. քովը պառկիլ. եանընտա եաթմագ ։

Πρόσευξις-εως (ἡ) = *Προσευχή.*

Προσευρίσκω. Μ. *ευρήσω.* trovare inoltre. գտնել եւս. դահի պուլմագ ։

Προσευχή (ἡ) orazione, preghiera. աղօթք, աղաչանք. դուա, րիճա ։

Προσεύχομαι. Μ. *εὔξομαι.* pregare, orare. աղօթել, աղաչել. դուա էթմէք, րիճա էթմէք ։

Προσεφευρίσκω. Μ. *ευρήσω.* = *Προσευρίσκω.*

Προσέχεια (ἡ) contiguità. մերձաւոր կից ըլլալը. պիթիշիքլիք. 2. = *Προσοχή.*

Προσεχὴς-έος (ὁ, ἡ) contiguo. 2. attento. մերձաւոր, կից. 2. մտադիր. պիթիշիք. 2. դիգգաթլը, մուգայէթ ։

Προσεχόντως, ἐπίῤ. attentamente. մտադրութեամբ. դիգգաթ իլէ ։

Προσέχω. Μ. *ἕξω.* attendere. 2. approdare, abbordare. միտ դնել, ուշադրութիւն ընել. 2. ցամաք մօտենալ. դիգգաթ էթմէք, մուգայէթ օլմագ. 2. գըյըյա եանաշմագ ։

Προσεχῶς, ἐπίῤ. d' appresso. քովէն. եանընտան. 2. = *Προσεχόντως.*

Προσέψω. Μ. *ήσω.* cuocere insieme. մէկտեղ եփել. պիրապիր փիշիրմէք ։

Προσζημιόω-ῶ. Μ. *ώσω.* punire inoltre. անկէց ի զատ պատժել. օնտան մաադա ճէզալանտըրմագ ։

Πρόσηβος (ὁ, ἡ) adolescente. պատանի. օղլան ։

Προσηγορέω-ῶ. Μ. *ήσω.* = *Προσαγορεύω.*

Προσηγορία (ἡ) = *Προσαγόρευσις.* 2. appellazione, nomenclatura. յորջորջում. թէսմիյէ ։

Προσηγορικὸς-ἡ-όν. (καὶ ἐπίῤ.) *-ικῶς.* appellativo. հասարակ (անուն). թէսմիյէյէ դայիր, ումումիլէ ատ օլան (իսմ) ։

Προσήγορος (ὁ, ἡ) che saluta. 2. proprio, analogo. բարեւող. 2. յատուկ, համեմատ. սէլամ վէրէն. 2. մախսուս, մունասիպ ։

Προσήδομαι. Μ. *ησθήσομαι.* dilettarsi di... բանէ մը հեշտութիւն խմանալ զուարճանալ. պիր նէսնէտէն խօշլանմագ, էյլէնմէք ։

Προσηκόντως, ἐπίῤ. (μτχ.) convenientemente. վայելչին պէս. մունասիպինճէ, եագըշըգլը սուրէթտէ ։

Προσήκω. Μ. *ήξω.* arrivare, venire a... հասնիլ, գալ. եէթիշմէք, կէլմէք. 2. (συνηθ. μτνμ. καὶ τρτπρσ.) appartenere, convenire. պատկանիլ, վայլել. աիտ օլմագ, մունասիպ օլմագ, եագըշմագ ։

Προσηλιάζω. Μ. *άσω.* esporre al sole. արեւուն դնել. կիւնէշէ գօյմագ ։

Προσήλιος (ὁ, ἡ) esposto al sole. արեւու դրուած. կիւնէշէ գօնուլմուշ ։

Προσηλόω-ῶ. Μ. *ώσω.* inchiodare. 2. crocifiggere. գամել. 2. խաչ հանել. մըխլամագ. 2. չարմըխա կէրմէք, հաչ ուզէրմագ ։

Προσήλυτος (ὁ, ἡ) forestiere, straniero. օտար, եկ, դրսեցի. եապանճը, դաշրալը. (εἰς τὴν Π. Γρφ.) proselito, gentile convertito e fattosi Giudeo. եկ, Հրէայ եղած հեթանոս. եահուտի օլմուշ պուտփէրէսթ ։

Προσήλωσις-εως (ἡ) inchiodamento. գամելը. մըխլամա ։

Προσημαίνω. Μ. *ανῶ.* presagire. նախագուշակել. տէլալէթ էթմէք ։

Προσημειόω-ῶ. Μ. *ώσω.* = *Προσημαίνω.*

Προσήμερος (ὁ, ἡ) che dura un sol giorno. միակ մէկ օր մը քշող. եալընըզ պիր կիւն սիւրէն ։

Προσήνεια (ἡ) docilità, benignità. անուշութիւն, հեզութիւն, աղէկ ընութիւն ունենալը. մուլայիմլիք, հալիմլիք, թաթլըլըգ ։

Προσήνεμος (ὁ, ἡ) esposto al vento. հովի դրուած. ռուզկեարա գօնուլմուշ ։

Προσηνὴς-έος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) *-ηνῶς.* docile, benigno. 2. giocondo. 3. adatto. հանդարտ, հեզ, անուշ ընութիւն ունեցող. 2. խնդումերես. 3. յարմար. մուլայիմ, հալիմ, ալա թապիաթլը. 2. շէն, շագրագ. 3. ույղուն, մունասիպ ։

Προσηχέω-ῶ. Μ. *ήσω.* = *Παραβομβέω.*

Προσηχὴς-έος (ὁ, ἡ) risonante. հնչող. էօթէն ։

Προσθάλπω. Μ. *θάλψω.* applicare de' fomenti, fomentare. դեղով տաքել, տաքցողական դեղեր գործածել. եարէսինին աճըսընը եաթըշտըրաճագ նէսնէլէր գօյմագ ։

Πρόσθεμα (τὸ) aggiunta. 2. cataplasma o fomento. յաւելուած. 2. սպեղանի կամ տաքցողական դեղ. թէրագգը, իլավէ. 2. մէլհէմ եախօտ սըճագ մուշամպա ։

Πρόσθεν (θε) *ἐπίῤ.* innanzi, in presenza. 2. prima, avanti. առջեւը. 2. առաջ, նախ. էօնիւնտէ, հուզուրունտա. 2. էվվէլ, մուգատտէմ ։

Πρόσθεσις-εως (ἡ) aggiunta, addizione. յաւելուած. արթըրմագլըգ, իլավէ ։

Πρόσθετὸς-ἡ ἢ ος-ὸν ἢ ον. aggiunto. 2. posticcio. վրան աւելցած. 2. եարքէն դրուած, արհեստական. իւզէրինէ արթըրըլմըշ. 2. էյրէթի ։

Προσθέω. Μ. *θεύσομαι.* correre a... մէկի մը վազել. պիրինէ գօշմագ ։

Προσθήκη (ἡ) aggiunta, aumento. 2. particella. յաւելուած. 2. մասնիկ. արթմա, իլավէ. 2. էտաթ ։

Πρόσθημα (τὸ) = *Πρόσθεμα.*

Προσθιγγάνω. Μ. *θίξομαι.* toccare. դպչիլ. տօգունմագ ։

Προσθίδιος × *ἀντὶ*

Πρόσθιος-α ἢ ος-ον. anteriore. առջեւի կողմը եղող. էօնտէքի ։

Προσιζάνω καὶ *Προσίζω.* Μ. *ιζήσω.* met-

tersi a sedere accanto o sopra. քովը կամ վրան նստիլ. եանընտա եախօտ եուգարըսընտա օթուրմագ:

Προσίημι. *M.* *προσήσω.* mandare a... մէկի մը խրկել. բիրինէ եօլլամագ. (*συνήθ. μσ.*) ammettere, ricevere, permettere. ընդունիլ, թող տալ. գապուլ էթմէք, ուղուրլամագ, գօյ վէրմէք:

Προσικνέομαι - οῦμαι. *M.* *ἵξομαι.* andare da... arrivare. մէկի մը երթալ՝ հասնիլ. բիրինէ գէլմէք՝ եէթիշմէք:

Προσίκτωρ - ορος (ὁ) supplicante. աղերսարկու, մէկի մը աղաչող. բիրինէ նիազ ռէճա էտէն:

Προσίστημι. *M.* *στήσω.* mettere, (*καὶ μσ.*) stare accanto. 2. soccorrere, assistere. քովը դնել կամ կենալ. 2. օգնել. եանընտա գօյմագ եախօտ տուրմագ. 2. եարտըմ էթմէք:

Προσιστορέω - ῶ. *M.* *ήσω.* fare delle nuove interrogazioni. 2. raccontare inoltre. նորէն հարցընել. 2. անկից ի զատ պատմել. տէքրար սուալ էթմէք. 2. տահա հիքեա էթմէք:

Προσιτὸς - ὴ - όν. accessibile. մօտենալու. եանընտա եագլաշըլմագ մումքին:

Προσκαθέζομαι. *M.* *εδοῦμαι.* = *Προσκάθημαι.*

Προσκαθηλόω - ῶ. *M.* *ώσω.* = *Προσηλόω.*

Προσκάθημαι (X. *M.*) sedere accanto. 2. assediare. քովը նստիլ. 2. պաշարել. եանընտա օթուրմագ. 2. մուհասարա էթմէք:

Προσκαθίζω. *M.* *ίσω.* mettere o mettersi a sedere appresso. քովը նստեցընել կամ նստել. եանընտա օթուրթմագ եախօտ օթուրմագ:

Προσκαθίστημι. *M.* *στήσω.* stabilire, collocare appresso. քովը հաստատել՝ զետեղել. եանընտա թէրթիպ էթմէք՝ եէրլէշթիրմէք:

Πρόσκαιρος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*) *- καίρως.* temporaneo, passeggiero. ժամանակաւոր, անցաւոր. վագըթլը, կէչիճի:

Προσκαλέω - ῶ. *M.* *έσω.* provocare, appellare, invitare. դրդռել՝ ասպարէզ կարդալ, հրաւիրել. գըշգըրթմագ, թահրիք էթմէք, տիվան օգումագ, տավէթ էթմէք. 2. (*μσ.*) denunziare, accusare. ամբաստանել. շէքվա էթմէք:

Προσκαρτερέω - ῶ. *M.* *ήσω.* perseverare. յարատեւել. տէվամ էթմէք:

Προσκαρτέρησις - εως (ἡ) perseverranza. յարատեւութիւն. տէվամ, տայանըգլըգ:

Προσκαταβαίνω. *M.* *βήσομαι.* discendere poco a poco. կամաց կամաց իջնալ. ահէսթէ ահէսթէ ինմէք:

Προσκατάβλημα (τὸ) pagamento per supplire a quel che manca. պակասը լեցընելու համար տրուած վճար. էքսիկլէրինի եէրինի թօլտուրմագ իչին վէրիլէն աքչէ:

Προσκαταβολὴ (ἡ) = τῷ προηγ.

Προσκαταγελάω - ῶ. *M.* *άσω.* farsi beffe di..., coglionare. մէկի մը վրայ ծիծաղիլ. բիրինին մէզագ էթմէք:

Προσκαταγιγνώσκω (*γινώσκω.*) *M.* *γνώσομαι.* aggiudicare. վճռաւ տալ. շէրան թէմլիք էթմէք:

Προσκατακλύζω. *M.* *ύσω.* sommergere in... ընկղմել ի... տալտըրմագ, ղարգ էթմէք:

Προσκαταλαλέω - ῶ. *M.* *ήσω.* importunare con delle ciarle. շատախօսութեամբ գլխու ցաւ տալ. լաֆազանլըգ իլէ պաշ աղըրըսը վէրմէք:

Προσκαταλλάσσω (*ττω.*) *M.* *λάξω.* riconciliare. նորէն հաշտեցընել. թէքրար պարըշթըրմագ:

Προσκατανέμω. *M.* *νεμῶ.* distribuire inoltre. անկից ի զատ բաշխել. օնտան մաատա թէվզի էթմէք:

Προσκατανοέω - ῶ. *M.* *ήσω.* pensare inoltre. անկից ի զատ մտածել. օնտան մաատա մուլահազա էթմէք:

Προσκατασκευάζω. *M.* *άσω.* costruire, preparare inoltre. անկից ի զատ շինել՝ կազմել՝ պատրաստել. օնտան մաատա եափմագ՝ գուրմագ՝ թէտարիք էթմէք:

Προσκατατίθημι. *M.* *καταθήσω.* pagare inoltre. անկից ի զատ վճարել. օնտան մաատա էօտէմէք:

Προσκαταφεύγω. *M.* *φεύξω.* rifuggire presso qualcuno. մէկի մը ապաւինիլ. բիրինին եանընա սըղընմագ:

Προσκαταχράομαι - ῶμαι. *M.* *χρήσομαι.* uccidere inoltre. անկից ի զատ սպաննել. օնտան մաատա էօլտիւրմէք:

Προσκατεσθίω. *M.* *έδομαι.* mangiare insieme. մէկտեղ ուտել. պէրապէր եէմէք:

Προσκατέχω. *M.* *καθέξω.* ritenere appresso. քովը կեցընել՝ արգիլել. եանընտա ալըգօյմագ:

Πρόσκειμαι. *M.* *κείσομαι.* essere situato, collocato appresso. 2. applicarsi, occuparsi in... 3. opprimere, pressare. քովը կեցած՝ զետեղած ըլլալ. 2. բանի մը պատաղիլ՝ պարապիլ. 3. նեղել, ստիպել. եանընտա տուրմագ՝ եէրլէշմիշ օլմագ. 2. պիր իշէ մէշղուլ օլմագ. 3. սըգմագ, սըգըշթըրմագ:

Προσκειμένως, ἐπίῤ assiduamente. հանապազ, յարատեւութեամբ. տէվամիլէ իւզրէ, տայանըգլըգ՝ իթթիրատիլ իլէ:

Προσκέπτομαι. *M.* *σκέψομαι.* considerare, riflettere prima. առաջուց մտածել. էվվէլտէն մուլահազա էթմէք:

Προσκεφάλαιον (τὸ) guanciale, capezzale. (երեսի՝ գլխոյ) բարձ. (եիւզ՝ պաշ) եասթըղը:

Προσκηδὴς - έος (ὁ, ἡ) affine. խնամի. խըսըմ:

Προσκήνιον (τὸ) proscenio, luogo avanti la scena dove si mostravano gli attori. թատրոնին առջի դին՝ ուր որ դերասանները կը հանդիսանան. թէմաշախանէնին էօն թարաֆը՝ անտա քի մասգարալըգլար հօյլուրտա կէօրիւնիւրլէր:

Προσκήπτω. *M.* *σκήψω.* = *Προλέγω.*

Προσκηρυκεύομαι. *M.* *εύσομαι.* mandare un araldo a... մէկի մը դեսպան մը խրկել. բիրինէ պիր էլչի իրսալ էթմէք:

Προσκίασμα (τὸ) parasole. հովանեակ. սայվան:

Προσκιρτάω - ῶ. *M.* *ήσω.* saltare per allegria, esultare avanti. առջեւը խնտու-

մէն ցամքէլ՝ կայսուել. [illegible]

Προσκλαίω. Μ. κλαύσομαι. lamentarsi a.. մէկի մը կոծել՝ ողբալ. [illegible]

Πρόσκλησις - εως (ἡ) citazione. ատեան կանչելը. [illegible]

Προσκλίνω. Μ. κλινῶ. inclinare verso... Հակամիտել. [illegible]

Πρόσκλισις - εως (ἡ) inclinazione, propensione. Հակամիտութիւն, միտումն. [illegible]

Προσκλύζω. Μ. ύσω. bagnare, battere colle onde. ալիքներով թրջել՝ զարնել. [illegible]

Προσκνυζάομαι - ῶμαι. Μ. ήσομαι. gagnolare appresso. քովը կաղկանձելով քսուըսմիլ (շունը). [illegible]

Προσκοιμίζομαι. Μ. ίσομαι. dormire sopra... վրան քնանալ. [illegible]

Προσκολλάω - ῶ. Μ. ήσω. incollare. սոսընձել. [illegible] 2. (ὅθ.) attaccare. կպցնել. [illegible]

Προσκόλλησις - εως (ἡ) incollamento, attaccamento. սոսնձելը, կպցնելը. [illegible]

Προσκομιδή - ῆς (ἡ) trasportazione, trasporto. տանիլը, կրելը. [illegible]

Προσκομίζω. Μ. ίσω. trasportare, offrire. տանիլ, մատուցանել. [illegible]

Πρόσκομμα (τὸ) impedimento, imciampo. 2. scandalo. արգելք, խոչընդոտ. 2. գայթակղութիւն. [illegible]

Προσκοπέω - ῶ. Μ. ήσω. osservare, esaminare d' avanti. առաջուց դիտել՝ քննել. [illegible]

Προσκόπησις - εως (ἡ) osservazione fatta d' avanti. առաջուց քննելը՝ դիտելը. [illegible]

Προσκόπιον (τὸ) visiera. երեսաց պահպանակ. [illegible]

Πρόσκοπος (ὁ, ἡ) spione. լրտես. [illegible]

Προσκόπτω. Μ. ψω. urtare contro, inciampare. 2. offendere. դէմը զարնուիլ, ի դիմի հարկանիլ, գթել. 2. նեղել, բարկացընել. [illegible] 2. [illegible]

Προσκορέννυμι. Μ. κορέσω. saziare ben bene. աղէկ մը կշտացընել. [illegible]

Προσκορής - έος (ὁ, ἡ) sazievole. 2. ben satollo. կշտացընող, յափրեցուցիչ, ձանձրացուցիչ. 2. աղէկ կշտացած. [illegible] 2. [illegible]

Πρόσκορος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - κόρως. = *Προσκορής.*

Προσκοσμέω - ῶ. Μ. ήσω. ornare vieppiù. աւելի զարդարել. [illegible]

Προσκρίνω. Μ. ινῶ. = *Προσδικάζω.*

Πρόσκρουμα (τὸ) inciampo, intoppo. խոչընդոտ. [illegible] = *Πρόσκομμα.*

Πρόσκρουσις - εως (ἡ) intoppamento, urto. գայթ, զարնուիլը. [illegible]

Πρόσκρουσμα (τὸ) = *Πρόσκρουμα.*

Προσκρουσμὸς (ὁ) = *Πρόσκρουσις.*

Προσκρουστικὸς - ή - όν. sensibile. (*Γαλλ.* susceptible). դիւրաւ գժգմող՝ սրդողող. [illegible]

Προσκρούω. Μ. κρούσω. inciampare, intoppare, urtare. 2. inimicarsi, offendersi. գթել, զարնուիլ. 2. թշնամի ըլլալ, մէկի մը հետ աւրուիլ, սրդողիլ. [illegible] 2. [illegible]

Προσκτάομαι - ῶμαι. Μ. κτήσομαι. acquistare in oltre. անկից ի զատ ստանալ. [illegible]

Πρόσκτησις - εως (ἡ) accrescimento di possessioni. ստացուածին աւելնալը՝ շատնալը. [illegible]

Πρόσκτητος (ὁ, ἡ) acquistato. ստացեալ. [illegible]

Προσκτίζω. Μ. ίσω. costruire inoltre. գարձեալ կանգնել. [illegible]

Προσκυμαίνω. Μ. ανῶ. = *Προσκλύζω.*

Προσκυνέω - ῶ. Μ. ήσω. adorare. 2. salutare con rispetto, inchinarsi a uno. երկրպագել. 2. յարգանօք բարեւ տալ, գլուխ ծռելով ողջունել. [illegible] 2. [illegible]

Προσκύνημα (τὸ) oggetto d' adorazione. երկրպագուած իրք. [illegible] 2. = τῷ

Προσκύνησις - εως (ἡ) adorazione. 2. inchino, saluto rispettoso. երկրպագութիւն. 2. յարգանաց ողջոյն, գլուխ ծռելով տրուած բարեւ. [illegible] 2. [illegible]

Προσκυνητὴς - οῦ (ὁ) adoratore. երկրպագու. [illegible]

Προσκυνητὸς - ή - όν. adorato. 2. adorabile. երկրպագուած. 2. երկրպագելի. [illegible] 2. [illegible]

Προσκύπτω. Μ. ύψω. inchinarsi verso. ծռիլ դէպ ի. [illegible]

Προσκυρόω - ῶ. Μ. ώσω. ratificare. 2. aggiudicare. վաւերացընել. 2. վճռաւ տալ. [illegible] 2. [illegible]

Προσκύρωσις - εως (ἡ) ratificazione. 2. aggiudicazione. վաւերացընելը. 2. վճռաւ տալը. [illegible] 2. [illegible]

Πρόσκωπος (ὁ, ἡ) rematore. թիավար. [illegible]

Προσλαλέω - ῶ. Μ. ήσω. parlare a qualcheduno. (*Λατ.* alloquor). qualcuno. մէկի մը դառնալ՝ խօսիլ. [illegible]

Προσλαμβάνω. Μ. λήψομαι. ricevere, prendere inoltre. 2. prender insieme. 3. prendere a se, ricevere. անկից ի զատ ընդունիլ՝ առնել. 2. միասին առնել. 3. իրեն առնել, ընդունիլ. [illegible] 2. [illegible] 2. [illegible]

Προσλάμπω. Μ. λάμψω. raggiare, spargere de' lampi sopra. վրան ճառագայթ արձըկել՝ փայլել. էօւերինի շէօհլէ աուբծաք՝ էալմըրմաք ։

Προσλέγω. Μ. λέξω. dire inoltre. անկից ի զատ զրուցել. օնդան մաղա աէօյլէմէք. (*μσ.*) parlare a qualcheduno (*Λατ.* alloquor). մէկի մը զրուցել. պիրինինէ աէօյլէմէք ։

Πρόσλημμα (*τὸ*) ciò che s' assume di fuori. դրսէ առնուած իրք. դըշարըդան ալընան նէսնէ ։

Πρόσληψις-εως (*ἡ*) l' azione di prender con se. 2. assunzione, la minore del sillogismo. իրեն հետ առնելը. 2. առաջն, հաւաքաբանութեան փոքրագոյնը. պէրապէր ալմաք. 2. մուգատէմայի բիւգրիմէ ։

Προσλιπαίνω. Μ. ανῶ. ingrassare vieppiù. աւելի պարարտցընել. դահա զիադէ սէմիզլէթմէք ։

Προσλιπαρέω-ῶ. Μ. ήσω. esser assiduo in qualche cosa. 2. instare. բանի մը մէջ հանապազորդել. 2. թախանձել. պիր իշ իչինտէ մուդավիմ՝ պիր դարար օլմաք. 2. դաւրմա էուլմակ՝ նէօլ էթմէք, իսրար էթմէք ։

Προσλιπάρησις-εως (*ἡ*) assiduità. 2. instanza. հանապազորդութիւն. 2. թախանձանք. մուդավէմէթ, իւթիդամէթ. 2. իսրար, իլհահ ։

Προσλογίζομαι. Μ. ίσομαι. passare nel conto, contare insieme. հաշուի անցընել, մէկտեղ հաշուել. հէսապա գէչիրմէք, պէրապէր հէսապ էթմէք ։

Προσλυμαίνομαι. Μ. ανοῦμαι. cagionare la perdita di..., ridurre alla perdizione. կորստեանը պատճառ ըլլալ, ի կորուստ տանել. ֆայտէսը աէաէլ օլմաք, ֆայտէսը աէոէթմէք ։

Προσλυσσάω-ῶ. Μ. ήσω. arrabbiare contro. մէկու մը դէմ կատղիլ. պիրինէ գարշը գուդուրմաք ։

Προσμανθάνω. Μ. μαθήσομαι. imparare inoltre. անկից ի զատ սորվիլ. օնդան մաադա էօյրէնմէք ։

Προσμαρτυρέω-ῶ. Μ. ήσω. attestare. վկայ ըլլալ, վկայել. շահիտ օլմաք, շահատէթ էթմէք ։

Προσμαρτύρομαι. Μ. οῦμαι. citare in testimonianza. վկայ կանչել. շահիտ թութմաք ։

Προσμάσσω. Μ. μάξω. attaccare. կպցնել. պիթիշտիրմէք, եափըշտըրմաք ։

Προσμάχομαι. Μ. μαχέ (*χή*) σομαι. oppugnare, attaccare. մարտ դնել, յարձակել. հիւճում թութմաք, եուրիւյիւշ էթմէք ։

Προσμειδιάω-ῶ. Μ. άσω. sorridere a... մէկի մը ժպտիլ. պիրինէ կիւլիւմսէմէք ։

Προσμένω. Μ. μενῶ. restare appresso, trattenersi. 2. aspettare, attendere. 3. perseverare. քովը մնալ, դեգերիլ. 2. սպասել, մնալ. 3. յարատեւել. եանընտա գալմաք, էյլէնմէք. 2. պէքլէմէք. 3. տէվամ էթմէք, իսպաթ էթմէք ։

Προσμετρέω-ῶ. Μ. ήσω. misurare di più. աւելի չափել. զիադէ էօլչմէք ։

Προσμηχανάομαι-ῶμαι. Μ. ήσομαι. macchinare, concertare. մեքենայել, նիւթել. գուրմաք, բիր թէրթիպ էթմէք ։

Προσμηχανεύω. Μ. εύσω. = τ. προηγ.

Προσμίγνυμι. Μ. μίξω. mescolare, unire con. 2. attaccare. մէկտեղ խառնել՝ միաւորել. 2. կպցնել. պէրապէր գարըշտըրմաք՝ պիր էթմէք. 2. պիթիշտիրմէք. (*ἐλλ.* ἢ *μσ.*) avvicinarsi. 2. venire alle mani. մօտենալ. 2. կռուիլ, ձեռք ձեռքի գալ. եագլաշմաք. 2. դէօյիւշմէք, էլլէշմէք ։

Προσμιξία (*ἡ*) καί

Πρόσμιξις-εως (*ἡ*) mescolanza. 2. mischia, baruffa. խառնուիլը. 2. կռիւ, կագ. գարըշըգլըգ. 2. գավկա, դէօյիւշ ։

Προσμονή (*ἡ*) dimora. 2. assiduità. մէկ տեղ կենալը՝ դեգերիլը. 2. հանապազորդութիւն. էյլէնմէ, պիր եէրտէ դուրմա. 2. մուդավէմէթ, պէրդարարլըգ, իսպաթ ։

Προσμυθεύω. Μ. εύσω. aggiungere una favola ad un discorso. զրոյցի մը առասպել մը աւելցընել. աէօհպէթէ պիր մասալ գաթմաք ։

Προσμυθοποιέω-ῶ. Μ. ήσω. = τ. προηγ.

Προσναυπηγέω-ῶ. Μ. ήσω. costruire una nuova flotta. նոր նաւատորմիղ մը շինել. եէնի պիր ճէմի դօնանմասը գուրմաք՝ եափմաք ։

Προσνέμω. Μ. νεμῶ. attribuire, assegnare. մէկի մը տալ՝ վերագրել, սեպել. պիրինէ վերմէք՝ վերմէք ։

Πρόσνευσις-εως (*ἡ*) assenso. հաւանութիւն. րըզա ։

Προσνεύω. Μ. νεύσω. far cenno a qualcheduno, acconsentire. մէկու մը ակնարկել, հաւանիլ. պիրինէ իշարէթ էթմէք, գապուլ օլմաք ։

Προσνήχομαι. Μ. νήξομαι. nuotare verso... դէպ ի մէկ տեղ մը լողալ. պիր եէրէ դօղրու եիւզմէք. 2. = Προσκλύζω.

Προσνοέω-ῶ. Μ. ήσω. considerare, pensare a qualche cosa. բան մը մտածել. պիր նէսնէ մուլահազա էթմէք՝ դիւշիւնմէք ։

Προσογκής-έος (*ὁ, ἡ*) assai voluminoso. մեծ զանգուած ունեցող, մեծաքանակ. իրի, պէօյիւք ։

Προσοδεύω. Μ. εύσω. dare (καὶ μσ.) prendere la rendita, il frutto. եկամուտը պտուղը տալ կամ առնել. կէլիրինի մահսուլիւնիւ վէրմէք եահօտ ալմաք ։

Προσοδικός-ἡ-όν. lucrativo. շահ բերող. քեարլը, ֆայտալը ։

Προσόδιος (*ὁ, ἡ*) che concerne le supplicazioni che si facevano nelle feste solenni. հանդիսաւոր տօներու մէջ եղած աղաչանքներու պատկանած. պայրամ էորթլերտէ օլան տուալարա դաալլըգ ։

Πρόσοδος (*ἡ*) arrivo. 2. attacco, assalto. 3. supplicazione che si fà nelle feste solenni. 4. rendita, entrata. հասնիլը. 2. յարձակիլը. 3. հանդիսաւոր տօներու մէջ եղած աղերսանք՝ աղաչանք. 4. եկամուտ. էրիշմէ. 2. հիւճում, աալտըրըշ. 3. պայրամ էորթլերտէ օլան տուա. 4. կէլիր, իրատ ։

Προσόζω. Μ. οζήσω καὶ οζέσω. traman-

dare dell' odore. *հոտ բուրել. գօգու սալմագ :*

Προσοικειόω - ῶ. Μ. ώσω. appropriare. *սեփականել. թախսիս էթմէք, մախսուս էդինմէք :*

Προσοικέω - ῶ. Μ. ήσω. abitare appresso. *քովը բնակիլ. եանընտա սաքին օլմագ :*

Προσοικίζω. Μ. ίσω. far abitare, collocare appresso. *քովը բնակեցընել՝ զետեղել. եանընա գօմագ՝ եէրլէշտիրմէք :*

Προσοικοδομέω - ῶ. Μ. ήσω. ingrandire un edificio. *շէնք մը մեծցընել. պիր պինայը պիւյիւթմէք :*

Πρόσοικος (ὁ, ἡ) prossimo, contiguo. *մերձաւոր, կից. եագըն, պիթիշիք, շաթըգ :*

Προσοίχομαι. Μ. οιχήσομαι. avvicinarsi. *մօտենալ. եագլաշմագ :*

Προσοκέλλω. Μ. οκελῶ. spingere contro. *դէմը հրել. գարշըլըղընա իթմէք :*

Προσομιλέω - ῶ. Μ. ήσω. abboccarsi, conversare con qualcuno. 2. occuparsi in... *մէկի մը հետ խօսակցիլ՝ կենցաղավարել. 2. բանի մը պարապիլ. պիրինին իլէ տէօյիւշմէք, մուսահիպէթ էթմէք. 2. պիր իշէ մէշկուլ օլմագ :*

Προσομιλητικὸς - ὴ - όν. trattabile. *քաղցրավար. գօնուշմասը գօլայ :*

Προσομιλία (ἡ) conversazione, colloquio. *կենցաղավարութիւն, խօսակցութիւն. մուսահիպէթ, գօնուշմա :*

Προσόμοιος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - οίως. quasi simile. *իբր նման. պէնզէր կիպի :*

Προσομολογέω - ῶ. Μ. ήσω. confessare, consentire. *խոստովանիլ, հաւանել. իգրար էթմէք, րազը օլմագ :*

Προσομολογία (ἡ) assenso. *հաւանութիւն. րըզա, գայըլլըգ :*

Προσονομάζω. Μ. άσω. = Ἐπονομάζω.

Προσονομασία (ἡ) = Ἐπονομασία.

Προσοράω - ῶ. Μ. προσόψομαι. guardare in faccia. *երեսը նայիլ. եիւզիւնէ պագմագ :*

Προσορίζω. Μ. ίσω. limitare, determinare. *սահման՝ կոպար դնել. սինօր գօմագ :*

Προσορμάω - ῶ. Μ. ήσω. lanciarsi con impeto sopra. *ուժով վրան նետուիլ. հիւճիւմ իլէ իւզէրինէ աթըլմագ :*

Προσορμέω - ῶ. Μ. ήσω. essere approdato appresso. *ցամաքը՝ քովը մօտենալ (նաւով). կէմի իլէ գըյըյա՝ եանընա եանաշմագ :*

Προσορμίζω. Μ. ίσω. portare la nave nel porto. *նաւը նաւահանգիստ տանիլ. կէմիյի լիմանա կէօթիւրմէք :*

Προσόρμισις - εως (ἡ) l' approdare, abbordo. *ցամաքը մօտենալը. գըյըյա եանաշմագլըգ :*

Πρόσορμος (ὁ) luogo d' approdare, darsena, rada. *նաւու մօտենալու տեղ, նաւահանգստին ներսի դին, նաւակայան. եանաշաճագ մահալ, իսքէլէնին իչէրիսի :*

Προσουδίζω. Μ. ίσω. atterrare. *գետին զարնել. եէրէ չարբմագ :*

Προσουρέω - ῶ. Μ. ήσω. scompisciare. *վրան ջրվաթել. իւզէրինէ իշէմէք :*

Προσούριος (ὁ, ἡ) = Οὔριος.

Προσουσία (ἡ) = Συνουσία.

Προσοφείλω. Μ. οφειλήσω. rimanere inoltre debitore. *ուրիշ պարտք ալ ունենալ. դահա պօրճլու գալմագ, պաշգա պօրճու տախի օլմագ :*

Προσοφλισκάνω καὶ (Προσόφλω.) Μ. οφλήσω. = Προσοφείλω.

Προσοχὴ (ἡ) attenzione. 2. osservanza. *մտադրութիւն, ուշադրութիւն. 2 պահպանութիւն. տիգգաթ, իհթիյաթ. 2. սագըլմա, թութմա :*

Προσοχυρόω - ῶ. Μ. ώσω. fortificare viepiù. *աւելի ամրացնել. դահա շիտտէ մէթին էթմէք :*

Προσόψημα (τὸ) companatico. *թացան. գաթըգ :*

Πρόσοψις - εως (ἡ) aspetto, aria, viso. *կերպարանք, դէմք. սիֆաթ, չէհրէ :*

Προσπάθεια (ἡ) trasporto, inclinazione, affezione. *բերումն, հակամիտութիւն. մէյլ, եէլթէնմէ :*

Προσπαθέω - ῶ. Μ. ήσω. aver trasporto, essere inclinato, affezionarsi. *բերիլ, հակամիտութիւն ունենալ. մէյիլլէնմէք, եէլթէնմէք :*

Προσπαθὴς - έος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - αθῶς. inclinato, trasportato, affezionato. *հակամէտ. մէյիլլի, եէլթէնէն, թուլէղ :*

Προσπαίζω. Μ. παίξομαι. giocare con. *մէկտեղ խաղալ. օյնաշմագ :*

Πρόσπαιος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - παίως. recente, improvviso. *նոր, անկարծ. եէնի, ափանսըզ, ղաֆիլ :*

Προσπαλαίω. Μ. αίσω. lottare con. *մէկտեղ կռուիլ՝ ծեծկուիլ. պէրապէր տէօյիւշմէք, կիւրէշմէք :*

Προσπαραγράφω. Μ. ψω. ascrivere al numero di... *թիւը՝ համարը անցընել՝ գրել. սայըսընա կիրմէք՝ գայտ էթմէք :*

Προσπαρακαλέω - ῶ. Μ. έσω. esortare inoltre. *յորդորել եւս. դահի էօյլէ՝ եիւրէք վէրմէք :*

Προσπαρασκευάζω. Μ. άσω. preparare con. *մէկտեղ պատրաստել. պէրապէր թէտարիք էթմէք :*

Προσπαρατίθημι. Μ. θήσω. aggiungere ancora. *ուրիշ ալ աւելցընել. դահա արթըրմագ :*

Προσπασσαλεύω. Μ. εύσω. καὶ

Προσπασσαλόω - ῶ. Μ. ώσω. attaccare con de' pali. *ցիցերով կցել՝ կպցնել. գազըգլար իլէ պիթիշթիրմէք :*

Προσπάσσω. Μ. άσω. spruzzare sopra. *վրան ցանել. իւզէրինէ էքմէք՝ սէրփմէք՝ սաչմագ :*

Προσπέμπω. Μ. πέμψω. mandare a... *մէկի մը խրկել. պիրիսինէ կէօնտէրմէք՝ իրսալ էթմէք :*

Προσπεποιημένως, ἐπίῤ. fintamente. *կեղծեօք. սիւրէթի մուահիլէ իլէ :*

Προσπεριβάλλω. Μ. βαλῶ. attorniare. *պատել. տէօրթ թարաֆընը սարմագ :*

Προσπεριγίγνομαι. Μ. γενήσομαι. risultare. *մնալ, առաջ գալ, ծագիլ. գալմագ, հասըլ օլմագ, իլէրի կէլմէք, սատըր էթմէք :*

Προσπεριλαμβάνω. Μ. λήψομαι. abbracciare insieme. *միատեղ գրկել. պէրապէր գուճագլամագ :*

Προσπέταμαι καὶ

Προσπέτομαι. Μ. πτήσομαι. volare verso. *թռչիլ դէպ ի. պիր եէրէ դօղրու ուչմագ :*

Προσπήγνυμι. *Μ.* *πήξω.* inchiodare sopra. վրան զամել. իւզէրինէ մըխլամագ:

Προσπηδάω-ῶ. *Μ.* *ήσω.* saltare sopra o verso. ցատկել վրան կամ դէպ ի... իւզէրինէ եախօտ պիր եէրէ դօղրու սըչրամագ:

Προσπιπράσκω. *Μ.* *πράσω.* vendere insieme. մէկտեղ ծախել. պէրապէր սաթմագ:

Προσπίπτω. *Μ.* *πεσοῦμαι.* cadere sopra o avanti. 2. prostrarsi a' piedi. 3. accadere, avvenire. վրան կամ առջեւը ինկնալ. 2. ոտքը ինկնալ. 3. հանդիպիլ, պատահիլ. իւզէրինէ եախօտ էօնիւնէ տիւշմէք. 2. այաղըն գափանմագ. 3. վուգու պուլմագ:

Προσπλάσσω (ττω.) *Μ.* *πλάσω.* attaccare, impiastrare. 2. aggiungere delle finzioni in un discorso. կպցնել, մածուցանել. 2. զրոյցի մը չինծու բաներ աւելցընել. եափըշդըրմագ, պիթիշդիրմէք. 2. պիր սէօզիւնէ օյտուրմա նէսնէլէր գաթմագ:

Προσπλέκω. *Μ.* *πλέξω.* intrecciare. մէկտեղ հիւսել. պէրապէր էօրմէք:

Προσπλέω. *Μ.* *πλεύσω.* navigare verso. դէպ ի տեղ մը նաւել. պիր եէրէ դօղրու կէմի իլէ կիթմէք:

Προσπληρόω-ῶ. *Μ.* *ώσω.* supplire. պակասը լեցընել. էքսիկի դօլտուրմագ:

Προσπλωτὸς-ή-όν. navicabile. նաւարկելու. կէմի իլէր:

Πρόσπνευμα (τὸ) καὶ

Πρόσπνευσις-εως (ἡ) il soffiare sopra. 2. aspirazione. վրան փչելը. 2. հազագային հնչիւն. իւզէրինէ իւֆիւրմէ. 2. գալըն սօլուգ սէսի:

Προσπνέω. *Μ.* *πνεύσω.* soffiare sopra o verso. փչել վրան կամ դէպ ի... իւզէրինէ եախօտ պիր եէրէ դօղրու իւֆիւրմէք:

Προσποιέω-ῶ. *Μ.* *ήσω.* appropriare. սեփականել. պէնիմ էթմէք. (*μσ.*) appropriarsi. 2. fingere, simulare. իրեն սեփականել. 2. կեղծել. գէնտի գէնտինի էթմէք, գէնտիսինէ մալ էթմէք. 2. եալան էթմէք:

Προσποίημα (τὸ) ciò che s' appropria, ciò che si simula, si finge, finzione. սեփականեալ իրք. 2. կեղծեալ իրք. պէնիմսէնմիշ նէսնէ. 2. եափմա օյտուրմա նէսնէ:

Προσποίησις-εως (ἡ) appropriamento. 2. simulazione, finzione. սեփականելը. 2. կեղծելը, կեղծաւորութիւն. գէնտինինի մալ էթմէք, պէնիմսէմէ. 2. եալան էթմէք, միւրայիլիք:

Προσποιητικὸς-ή-όν. simulatore. կեղծող. եալանճը:

Προσποιητὸς-ή-όν. (καὶ ἐπίῤ.) -ητῶς. finto, simulato. կեղծեալ. օյտուրմա, եալան օլմուշ:

Προσπολεμέω-ῶ. *Μ.* *ήσω.* combattere con. մէկտեղ պատերազմիլ. պէրապէր ճէնկ էթմէք:

Προσπολεμόω-ῶ. *Μ.* *ώσω.* suscitare di nuovo de' nemici contro qualcuno. մէկի մը դէմ նորէն թշնամիներ հանել՝ վերցընել. պիրինին գարշը եէնիտէն տիւշմանլար գալտըրմագ:

Πρόσπολος (ὁ, ἡ) servidore. ծառայ. խըզմէթքեար:

Προσπορεύομαι. *Μ.* *εύσομαι.* andar verso, avvicinarsi. դէպ ի տեղ մը երթալ, մօտենալ. պիր եէրէ դօղրու կիթմէք, եագլաշմագ:

Προσπορίζω. *Μ.* *ίσω.* fornire, procacciare inoltre. անկից ի զատ՝ նորէն կազմել՝ ճարել. օնտան մաադա՝ եէնիտէն հազըրլամագ:

Πρόσπταισμα (τὸ) inciampo, intoppo. խոչընդոտ, գայթագղութիւն. էնկէլ, այագ չարփմա:

Προσπταίω. *Μ.* *πταίσω.* inciampare, intoppare. 2. errare. 3. offendere, dar motivo di dispiacere. գթել, ոտքը զարնել. 2. սխալիլ. 3. սիրտը սխմել, սրտոյցընել. այաղըն չարփմագ. 2. եանըլմագ. 3. իւզիւլմէք, գալպ գըրմագ:

Προσπτύσσω. *Μ.* *πτύξω.* piegare sopra, attaccare. վրան ծալել, կպցնել. իւզէրինէ գաթլամագ, եափըշդըրմագ. (ὡς ἐπὶ τ. πλ. μσ.) abbracciare. 2. salutare. 3. rispettare. գրկել. 2. բարեւել. 3. յարգել. գուճագլամագ. 2. սէլամ վէրմէք. 3. հիւրմէթ էթմէք:

Προσπτύω. *Μ.* *ύσω.* sputare in faccia. 2. disprezzare. երեսը թքնել. 2. անարգել, արհամարհել. եիւզիւնէ թիւքիւրմէք. 2. խոր կէօրմէք:

Πρόσπτωσις-εως (ἡ) lo scagliarsi sopra, impeto. 2. caso, evento. վրան նետուիլը, թափ. 2. դիպուած. իւզէրինէ աթըլմագ, հիւճում. 2. վագա:

Προσπυνθάνομαι. *Μ.* *πεύσομαι.* interrogare per sapere. սորվելու համար հարցընել. պիլմէք իչին սօրմագ:

Προσράπτω. *Μ.* *ράψω.* cucire sopra o insieme. վրան կամ մէկտեղ կարել. իւզէրինէ եախօտ պէրապէր տիքմէք:

Προσρέω. *Μ.* *ρεύσω* ἢ *ρυήσομαι.* colare sopra. վրան հոսել՝ վազել. իւզէրինէ աքմագ:

Προσρήγνυμι. *Μ.* *ρήξω.* rompere percuotendo sopra. վրան զարնելով կոտրել. իւզէրինէ չարփըփ գըրմագ:

Πρόσρημα (τὸ) saluto. բարեւ. սէլամ:

Πρόσρησις-εως (ἡ) salutazione. բարեւելը. սէլամլամա:

Πρόσριζος (ὁ, ἡ) = *Πρόῤῥιζος.*

Προσρίπτω. *Μ.* *ρίψω.* gettare a... մէկի մը նետել. պիրինէ աթմագ:

Προσσαίνω. *Μ.* *ανῶ.* carezzare, adulare. գգուել, շողոմել. օխշամագ, գոլթուգլամագ:

Προσσημαίνω. *Μ.* *ανῶ.* significare inoltre. ուրիշ բան մ'ալ նշանակել. պաշգա պիր շէյ տախի իշարէթ էթմէք:

Προσσημαντικὸς-ή-όν. che significa inoltre. անկից ի զատ բան մ'ալ նշանակող. պաշգա պիր նէսնէ տախի իշարէթ էտէն:

Προσσημασία (ἡ) significato aggiunto. աւելցած նշանակութիւն. իւզէրինէ գաթըլմըշ մաանա:

Προσσιαλίζω (σιελίζω). *Μ.* *ίσω.* = *Προσπτύω.*

Προσσταυρόω-ῶ. *Μ.* *ώσω.* attorniare di palizzate. ցցէ պատնէշներով պատել. գազըգ թապեաներլէ չէվիրմէք:

Προσσωρεύω. M. *εύσω.* ammucchiare sopra. վրան կուտել. ետքերն եղնէ։
Προσταγὴ (ἡ) *καὶ*
Πρόσταγμα (τὸ) comando, ordine. հրաման, պատուէր. ետ, պատգամք, ռեժ.
Προστακτικὸς - ἡ - όν. imperativo. հրամայական. ետէ, ետ (ճեմել)։ — *ικῶς, ἐπίῤ.*
Πρόσταξις - εως (ἡ) = *Προσταγή.*
Προσταράσσω (ττω). M. *άξω.* scompigliare inoltre. շփոթել խռովել եւս.
Προστὰς - άδος (ἡ) portico. 2. prostituita. վայրապարութ. 2. պոռնիկ, բոզ.
Προστασία (ἡ) dignità, autorità. 2. protezione, patrocinio. 3. collusione. արժանապատուութիւն, պերճութիւն, իշխանութիւն. 2. հովանաւորութիւն, պաշտպանութիւն. 3. մեկն մի միաս մի տալու համար միաբանիլը խօսք ընելը.
Πρόστασις-εως (ἡ) principato, eccellenza. իշխանութիւն, գերազանցութիւն.
Προστάσσω (ττω). M. *τάξω.* ordinare, comandare, imporre. հրամայել, պատուիրել.
Προστατεία (ἡ) = *Προστασία.*
Προστατεύω. M. *εύσω.* *καὶ*
Προστατέω - ῶ. M. *ήσω.* esser prefetto, presidente. 2. proteggere, difendere. վրայ կենալ, վերակացու ըլլալ. 2. պաշտպանել. 3. = *Προΐσταμαι.*
Προστατήριος - α - ον. tutelare. պաշտպան, պահպանողական.
Προστάτης - ου (ὁ) protettore, difensore. 2. prefetto, presidente. պաշտպան, պահապան. 2. վերակացու.
Προστατικῶς, ἐπίῤ. con dignità, magnificenza. շքեղութեամբ, պերճութեամբ.
Προστάτις - ιδος (ἡ) *θηλ. τ. Προστάτης.*
Προστάττω. M. *τάξω.* *Ἀττ. ἀντὶ Προστάσσω.*
Προστέγιον (τὸ) *καὶ*
Προστέγισμα (τὸ) grondatojo. տանեաց ծորակ.
Προστειχίζω. M. *ίσω.* attorniare d' un' altra muraglia. բոլորտիքը ուրիշ պարիսպ մ'ալ քաշել.
Προστελειόω - ῶ. M. *ώσω.* perfezionare. կատարելագործել.
Προστελέω - ῶ. M. *έσω.* pagare di più. աւելի վճարել.
Προστέλλω. M. *στελῶ.* mandare avanti. 2. coprire d' avanti. առջեւէ խրկել. 2. առջեւը ծածկել.
Προστερνίδιος (ὁ, ἡ) che cuopre il petto. կուրծքը ծածկող. (*οὐσ.*) *Προστερνίδιον* (τὸ) pettorale. կուրծքնոց.
Προστηθίδιος (ὁ, ἡ) = *Προστερνίδιος.*
Προστήκω. M. *τήξω.* liquefare e versar sopra. հալել ու վրան թափել. 2. = *Προσκολλῶ.*
Προστίθημι. M. *προσθήσω.* mettere accanto. 2. aggiungere. 3. unire. քովը դնել. 2. աւելցընել. 3. միաւորել.
Προστιμάω - ῶ. M. *ήσω.* imporre un' ammenda. տուգանք մը վճարել տալ.
Προστίμημα (τὸ) ammenda, multa. տուգանք.
Πρόστιμον (τὸ) = *Προστίμημα.*
Προστόμιον (τὸ) = *Στόμιον.*
Πρόστομος (ὁ, ἡ) acuto, puntato. սուր.
Προστοχαστικὸς - ἡ - όν. = *Προμηθής, Προβλεπτικός.*
Προστρατοπεδεύω. M. *εύσω.* accamparsi innanzi a . . . առջեւը բանակիլ.
Προστρέπω. M. *ψω.* supplicare. աղաչել, մաղթել.
Προστρέχω. M. *δραμοῦμαι.* correre verso, accorrere. 2. ricorrere. դէպ ի տեղ մը վազել. 2. ապաւինիլ.
Προστρίβω. M. *τρίψω.* fregare sopra. վրան շփել. (*συνηθ. μσ. συνεκδχ.*) imprimere sopra. վրան տպել. 2. (*ὅθ.*) attaccare. կպցնել.
Πρόστριμμα (τὸ) macchia. 2. sventura. բիծ. 2. աղէտ.
Προστρόπαιος (ὁ, ἡ) supplicante. աղերսարկու.
Προστροπὴ (ἡ) supplicazione. 2. piacolo. աղաչանք. 2. մեղք (քաւութեան).
Πρόστροπος (ὁ, ἡ) supplicante. աղերսարկու.
Προστυγχάνω. M. *τεύξομαι.* incontrarsi. հանդիպիլ.
Πρόστυλον (τὸ) portico. սիւնազարդ գաւիթ.
Πρόστυπος (ὁ, ἡ) impresso, attaccato sopra. 2. di mezzo o di basso rilievo. վրան տպուած կպած. 2. կիսելունդն կամ խորաքանդակ.
Προστυπόω - ῶ. M. *ώσω.* imprimere sopra. վրան տպել.
Προστύπωσις - εως (ἡ) impressione fatta sopra . . . վրան տպելը կոխելը.
Προστυχὴς - έος (ὁ, ἡ) casuale, fortuito. 2. versato. դիպուածոյ, դիպուածական. 2. հմուտ, վարժած.
Προσυβρίζω. M. *ίσω.* ingiuriare vieppiù.

աւելի նախատել՝ թշնամանել. [illegible]

Προσυγγίγνομαι (*γίνομαι*). *Μ.* *γενήσομαι.* abboccarsi prima. առաջ խօսակցիլ. [illegible]

Προσυγχέω. *Μ.* *χεύσω.* confondere prima. առաջ շփոթել՝ խառնել. [illegible]

Προσυλλέγω. *Μ.* *λέξω.* raccogliere prima. առաջ ժողվել. [illegible]

Προσύμβολον (*τὸ*) segno antecedente. առաջուց տեսնուած նշան. [illegible]

Προσυμμίγνυμι. *Μ.* *μίξω.* mescolare prima. առաջ խառնել. [illegible]

Προσυναθροίζω. *Μ.* *οίσω.* radunare prima. առաջուց ժողվել. [illegible]

Προσυνάπτω. *Μ.* *άψω.* congiungere prima. առաջ լծորդել՝ միաւորել. [illegible]

Προσυνίστημι. *Μ.* *συστήσω.* stabilire prima. առաջ հաստատել. [illegible]

Προσυνοικέω - ῶ. *Μ.* *ήσω.* coabitare prima. առաջ միասին բնակիլ. [illegible]

Προσυντελέω - ῶ. *Μ.* *τελέσω.* effettuare prima. առաջ կատարել. [illegible]

Προσυντίθεμαι. *Μ.* *συνθήσομαι.* pattuire prima. առաջ դաշն ընել՝ խօսք կապել. [illegible]

Προσυπακούω. *Μ.* *ακούσομαι.* sottintendere. զօրութեամբ իմանալ. [illegible]

Προσυπαντάω - ῶ. *Μ.* *ήσω.* andare ad incontrare. դիմաւորելու երթալ. [illegible]

Προσυπογράφω. *Μ.* *ψω.* sottoscrivere prima. առաջ ստորագրել. [illegible]

Προσυποδείκνυμι. *Μ.* *δείξω.* mostrare chiaramente. բացայայտ ցուցընել. [illegible]

Προσυπολαμβάνω. *Μ.* *λήψομαι.* credere, supporre inoltre. անկից ի զատ կարծել՝ ենթադրել. [illegible]

Προσυπομιμνήσκω. *Μ.* *υπομνήσω.* ricordare inoltre. անկից ի զատ միտք ձգել՝ յուշ ածել. [illegible]

Προσυποπτεύω. *Μ.* *εύσω.* sospettare inoltre. անկից ի զատ կասկածիլ. [illegible]

Προσυποτάσσω (*ττω*). *Μ.* *τάξω.* sottomettere inoltre. անկից ի զատ հպատակ ընել՝ հնազանդեցընել. [illegible]

Προσυποτίθεμαι. *Μ.* *υποθήσω.* supporre insieme. միասին ենթադրել. [illegible]

Προσυρίζω (*συρίττω*). *Μ.* *συρίξω.* fischiare prima. առաջ սուլել. [illegible]

Προσυφαίνω. *Μ.* *ανῶ.* tessere insieme, contessere. միասին ստայնանկել. [illegible]

Προσυφίσταμαι. *Μ.* *προσυποστήσομαι.* essere, trovarsi accanto. քովը ըլլալ՝ գտնուիլ. [illegible]

Προσυψόω - ῶ. *Μ.* *ώσω.* elevare vieppiù. աւելի բարձրացընել. [illegible]

Προσφάγημα καὶ

Προσφάγιον (*τὸ*) = *Προσόψημα.*

Προσφάζω (*σφάττω*). *Μ.* *σφάξω.* scannare, sacrificare prima. առաջ մորթել՝ զոհել. [illegible]

Προσφαίνομαι. *Μ.* *φανήσομαι.* apparire. երեւնալ. [illegible]

Πρόσφατος (*ὁ, ἡ*) (*καὶ ἐπίῤ.*) - *φάτως.* poco fà ucciso. 2. recente, fresco. նոր մեռած. 2. նոր, քիչ մը առաջ եղած, թարմ. [illegible]

Προσφέρω. *Μ.* *οίσω.* offrire, presentare. մատուցանել. [illegible]

Προσφεύγω. *Μ.* *φεύξω.* rifuggire. ապաստանիլ. [illegible]

Πρόσφημι. *Μ.* *φήσω.* parlare a... մէկի մը զրուցել. [illegible]

Προσφθέγγομαι. *Μ.* *φθέγξομαι.* = *Προσφωνῶ*, *Προσαγορεύω.*

Προσφθεγκτήριος (*ὁ, ἡ*) appartenente al saluto. բարեւի պատկանած. [illegible]

Προσφθεγκτήρια (*τὰ*) presenti che fà lo sposo alla sposa la prima volta che la vede. այլի երեստեսքին փեսային հարսին տրուած ընծայները. [illegible]

Προσφθεγκτικὸς - ὴ - όν. cortese, garbato. քաղաքավար, մարդավար. [illegible] 2. = *Προσφθεγκτήριος.*

Πρόσφθεγκτὸς - ὴ ἢ ος - όν ἢ ον. cui s' indirizza il discorso. որուն որ կը խօսուի՝ կը զրուցուի. [illegible]

Πρόσφθεγμα (*τὸ*) saluto. բարեւ. [illegible]

Πρόσφθεγξις - εως (*ἡ*) salutazione. բարեւելը. [illegible]

Προσφίλεια (*ἡ*) amicizia. բարեկամութիւն. [illegible]

Προσφιλὴς - έος (*ὁ, ἡ*) amato, caro. սիրելի. [illegible] — *φιλῶς, ἐπίῤ.*

Προσφιλονεικέω - ῶ. *Μ.* *ήσω.* disputare vieppiù. աւելի վիճաբանել. [illegible]

Προσφιλοσοφέω-ῶ. *Μ.* *ήσω.* filosofare di... o con qualcuno. բանի մը վրայ կամ մէկի մը հետ իմաստասիրել. [illegible]

Προσφοιτάω - ῶ. *Μ.* *ήσω.* frequentare. յաճախել. [illegible]

Προσφορὰ (*ἡ*) offerta. 2. nutritura. նուէր. 2. սնունդ. [illegible]

Προσφόρημα (*τὸ*) alimento. սնունդ. [illegible]

Πρόσφορος (*ὁ, ἡ*) conveniente, atto, competente. 2. utile. յարմար, պատշաճ. 2. օգտակար. [illegible] — *φόρως, ἐπίῤ.*

Προσφυγὴ (*ἡ*) rifugio. ապաւէն, ապաստան. [illegible]

Πρόσφυγος (ὁ, ἡ) = *Πρόσφυξ.*

Προσφυὴς-έος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*)-*φυῶς.* unito. 2. adattato, proprio. 3. innato. միաւորած. 2. յարմար. 3. բնածին, բնդաբոյս. պիրլէշմիշ. 2. ույղուն. 3. զաթի:

Πρόσφυξ-υγος (ὁ, ἡ) rifuggente. փախըստական, ապաստան. սըղընան, պիրիսինին օճաղընա տիւշէն:

Προσφύω. M. φύσω. far nascere, spuntare insieme. 2. attaccare, adattare, accomodare. մէկտեղ ծնցնել՝ բուսցընել. 2. յարմարել, կպցնել, կըպել. պէրապէր դօղուրմագ, պիթիրմէք. 2. պիթիշտիրմէք, ույդուրմագ, չաթմագ:

Προσφωνέω-ῶ. M. ήσω. gridare a qualcuno. 2. dedicare. մէկի մը պոռալ. 2. ձօնել. պիրինէ չաղըրմագ. 2. թագտիմ էթմէք. 3. = *Προσηγορέω, Προσλαλῶ.*

Προσφώνημα (τὸ) parola o discorso indirizzato a qualcuno. մէկի մը եղած խօսք կամ զրոյց. պիրինէ օլան սէօզ եա խի-թապ սէօհպէթ:

Προσφώνησις-εως (ἡ) l'azione di parlare a qualcheduno (*Γαλλ.* allocution). 2. dedicazione. մէկի մը խօսիլը. 2. ձօնելը. պիրինէ սէօյլէմէքլիք. 2. իհտա, թագտիմ:

Προσχαίνω. M. χανοῦμαι. guardare o ascoltare colla bocca aperta. բաց բերնով նայիլ կամ մտիկ ընել. աղըզ աչըգ պագմագ եա խօտ տինլէմէք:

Προσχαρίζομαι. M. ίσομαι. parlare, dire in favore di... մէկի մը շնորհք մը ընելու համար խօսիլ՝ զրուցել. պիրինին հաթըրը իչին սէօյլէմէք, տէմէք:

Προσχέω. M. χεύσω. versare sopra. վրան թափել. իւզէրինէ տէօքմէք:

Πρόσχημα (τὸ) pretesto. 2. ornamento, dignità. պատճառանք. 2. զարդ, շքեղութիւն. պահանա, վէսիլէ. 2. տիւզէն, ազամէթ:

Προσχίζω. M. ίσω. fendere d'avanti o prima. առջեւէն կամ առաջ ճեղքել՝ պատռել. էօնինտէն եախօտ էվվէլ եարմագ՝ էյիրմագ:

Πρόσχορδος (ὁ, ἡ) accordante, accordato. համաձայն, ներդաշնակաւոր. ահէնքլի, ույդուն:

Προσχράομαι-ῶμαι. M. ήσομαι. servirsi di... usare. գործածել. գուլլանմագ:

Προσχρῄζω. M. χρήσω. aver bisogno inoltre di... անկից ի զատ ուրիշ բանի մ'ալ պէտք ունենալ. օնտան մաատա պաշգա պիր նէսնէյէ տախի իհթիյաճը օլմագ:

Προσχρησις-εως (ἡ) uso. գործածութիւն. գուլլանմա:

Προσχρίω. M. χρίσω. ungere sopra. վրան օծել. իւզէրինէ եաղլամագ:

Πρόσχυσις-εως (ἡ) effusione. հոսում. աքմա:

Πρόσχωμα (τὸ) ammasso di sabbia o di fango, che portano i fiumi. գետերուն բերած աւազէն կամ տիղմէն եղած կոյտ. չայլարըն կէթիրտիյի գում եախօտ չամուր եըղընը:

Προσχώννυμι. M. χώσω. ammassare della terra. հող կուտել. թօփրագ եըղմագ:

Προσχωρέω-ῶ. M. ήσω. avvicinarsi. 2. passare al partito di... մօտենալ. 2. մէկուն կողմը անցնիլ. եագլաշմագ. 2. պիրինին թարաֆընա կէչմէք:

Πρόσχωρος (ὁ, ἡ) vicino, limitrofo. մօտ, սահմանակից. եագըն, սընօրտաշ:

Πρόσχωσις-εως (ἡ) alluvione. (*Γαλλ.* atterrissement). գետի մը հողի կոյտերով լեցուիլը. չայըն թօփրագ եըղընթըլարը իլէ տօլմասը:

Προσψαύω. M. ψαύσω. toccare leggiermente, lambire. կամացուկ մը դպչիլ, քերել անցնիլ. ահէսթէ տօգունմագ, սըյըրմագ:

Προσψιθυρίζω. M. ίσω. susurrare alle orecchia. ականջին հծծել. գուլագընա ֆըսըլտամագ:

Πρόσω, ἐπίῤ. avanti. 2. al di là. առջեւը. 2. յայն կոյս. էօնինտէ. 2. էօթէտէ, աշըրը:

Προσώδης-εος (ὁ, ἡ) puzzolente. գարշահոտ. ֆէնա գօգուլու:

Προσῳδία (ἡ) prosodia. առոգանութիւն. արուզ:

Προσῳδιακὸς-ὴ-όν καὶ

Προσῳδικὸς-ὴ-όν. prosodiaco, di prosodia. առոգանութեան պատկանած. արուզէ մըթէալլիգ:

Προσῳδὸς (ὁ, ἡ) concordante. 2. conforme, analogo. համաձայն, ներդաշնակաւոր. 2. յարմար, համեմատ. ահէնքլի, ույդուն. 2. մուվաֆըգ, ույղուն:

Πρόσωθεν, ἐπίῤ. di lontano. հեռուանց. ուզագտան:

Προσωθέω-ῶ. M. ήσω. spingere verso. հրել դէպ ի. պիր եէրէ տօղրու իթմէք:

Προσωνυμία (ἡ) = *Ἐπωνυμία.*

Προσωπεῖον (τὸ) maschera. դիմակ. մասգարա, սուրէթ. 2. = *Πρόσχημα* (1)

Προσωπίδιον (τὸ) *ὑποκρ. τ. Προσώπιον.*

Προσωπικὸς-ή-όν. personale. անձնական. շախսի:

Προσώπιον (τὸ) *ὑποκρ. τοῦ*

Προσωπὶς-ίδος (ἡ) *ὑποκρ. τ. Πρόσωπον.*

Πρόσωπον (τὸ) viso, faccia, aspetto, volto. 2. apparenza. 3. persona. 4. frontispizio. դէմք, երես. 2. երեւոյթ, դրսի դին. 3. դէմ, անձն. 4. ճակատ (շէնքի, գրքի). սըֆաթ, չէհրէ, եիւզ, սուրաթ. 2. կէօրիւնիշ, տըշարըսը. 3. շախս, նէֆս. 4. (պինա՝ քիթապ) պաշը՝ եիւզիւ՝ ալնը, ունվան. 4. = *Προσωπεῖον.* 5. = *Πρόσχημα.*

Προσωποποιέω-ῶ. M. ήσω. fare della prosopopeja. դիմառնութիւն շինել. ճանսըզ շէյլէրէ սէօյլէթմէք:

Προσωποποιΐα (ἡ) prosopopeja (figura rettorica). դիմառնութիւն (ճարտասանական ձեւ մըն է). ճանսըզ շէյլէրի սէօյլէթմէ գաիտէսի (շէքլի իլմ պէյան):

Προσωποποιὸς (ὁ, ἡ) che fà delle maschere. դիմակներ շինող. մասգարա՝ սուրէթ եափան:

Προσωφελέω-ῶ. M. ήσω. esser utile inoltre. 2. ajutare, soccorrere. անկից ի զատ՝ դարձեալ օգտակար ըլլալ. 2. օգնել. օնտան մաատա՝ թէքրար ֆայտէլի օլմագ. 2. եարտըմ էթմէք:

Προσωφέλημα (τὸ) *καὶ*

Προσωφέλησις - εως (ἡ) ajuto, soccorso. 2. utilità. օգնութիւն. 2. օգուտ. եարտըմ. 2. ֆայտէ։

Πρόταγμα (τὸ) vanguardia. յառաջապահ զօրք. ասքէր էօնի, էօն թապուր։

Προτακτικὸς - ἡ - όν. prepositivo. նախադաս. էօնէ գօնուլան։

Πρόταχτος (ὁ, ἡ) preordinato. առաջուց կարգեալ՝ սահմանեալ. էվվելտէն թէրթիպ օլունմուշ, գարար վէրիլմիշ։

Πρόταξις - εως (ἡ) la fronte dell' armata, vanguardia. զօրաց ճակատը, յառաջապահ զօրք. ճէպհէ, ասքէր էօնի։

Πρότασις - εως (ἡ) proposizione. առաջարկութիւն. թէքլիֆ. 2. = *Λῆμμα.*

Προτάσσω (ττω). *Μ. τάξω.* porre, collocare alla prima fila. 2. preordinare. առջի կարգը դնել՝ զետեղել. 2. առաջուց կարգել՝ սահմանել. իլք սըրայա գօյմագ՝ եէրլէշտիրմէք. 2. էվվելտէն թէրթիպ էթմէք՝ գարար վէրմէք։

Προτείνω. Μ. τενῶ. stendere avanti. 2. presentare, offrire. 3. proporre. առջեւը փռել. 2. առջեւը բերել, մատուցանել. 3. առաջարկել. էօնիւնէ սէրմէք. 2. հուզուրա կէթիրմէք, սունմագ. 3. թէքլիֆ էթմէք։

Προτειχίζω. Μ. ίσω. fortificare con bastioni. պատուարներով ամրցընել. մէթէրիզլէր իլէ մէթանէթ վէրմէք։

Προτείχισμα (τὸ) bastione. (*Γαλλ.* rempart). պատուար, մարտկոց. մէթէրիզ, հիսար։

Προτέλειος (ὁ, ἡ) che si fà avanti la celebrazione delle nozze. հարսնիքի հանդէսը կատարելէն առաջ եղօղ. տիւյիւն տիւննէթինի թէքմիլ էթմէքտէն էվվէլ օլան։

Προτελειόω - ῶ. Μ. ώσω. iniziare prima. առաջ խորհրդապգած ընել. էվվէլ մէզհէպ սըրլարընա ալիշգ էթմէք։

Προτελευτάω - ῶ. Μ. ήσω. morire prima. առաջ մեռնիլ. էվվէլ էօլմէք։

Προτελέω - ῶ. Μ. τελέσω. pagare prima, anticipatamente. առաջ՝ կանխիկ վճարել. էվվէլ՝ փէշին էօտէմէք. 2. = *Προτελειόω.*

Προτεμένισμα (τὸ) il portico d' un tempio. տաճարի մը վայրապաւիթը. հէյքէլ տէհլիզի՝ հայաթը։

Προτενὴς - έος (ὁ, ἡ) proteso. ձգտեալ. իլէրիլիշ։

Προτεραία (ἡ) (ἐνν. ἡμέρα) vigiglia. նախատօնակ. արիֆէ։

Προτερεύω. Μ. εύσω. καὶ

Προτερέω - ῶ. Μ. ήσω. essere il primo, occupare il primo posto, prevalere. առաջին ըլլալ, գահագլուխ ըլլալ, գերազանցել. իլք՝ պաշ՝ սէրվէր օլմագ, զալիպ օլմագ։

Προτέρημα (τὸ) prerogativa, primato, superiorità. (*Γαλλ.* avantage). առանձնաշնորհութիւն, գերակայութիւն. իմթիյազ, ֆազըլէթ, սէրվէրլիք, իսթիսնալըգ։

Προτέρησις - εως (ἡ) preeminenza. գերազանցութիւն, գերակայութիւն. իմթիյազ, իթթիլա։

Πρότερος - α - ον. anteriore. յառաջագոյն, նախնագոյն, առջեւի դին եղօղ. տահա էվվէլ՝ էօն՝ իլէրի օլան. (τὸ οὐδ.) *Πρότερον, ἐπίῤ.* prima. նախ, առաջ. էվվէլ, մուգատտէմ։

Προτέρω, ἐπίῤ. più avanti, al di là. աւելի առաջ, անդր քան. տահա իլէրի։

Προτέρως, ἐπίῤ. alla prima maniera. առաջին եղանակաւ. իլք թարզ ուզրէ։

Προτίθημι. Μ. προθήσω. mettere avanti. 2. proporre, esporre. 3. anteporre, preferire. 4. pubblicare. առջեւը դնել. 2. առաջարկել, արտայայտել. 3. նախադասել. 4. հրատարակել. էօնիւնէ գօյմագ. 2. թէքլիֆ էթմէք, թէֆսիր էթմէք. 3. մուգատտէմ թութմագ. 4. իլան էթմէք. (μσ.) proporsi. առաջադրել. նիյէթ գօյմագ։

Προτίκτω. Μ. τέξομαι. partorire prima. առաջ ծնանիլ. էվվէլ տօղուրմագ։

Προτίλλω. Μ. τιλῶ. spelare prima. առաջ մազերը խլել. էվվէլ գըլլարը գօբարմագ։

Προτιμάω - ῶ. Μ. ήσω. stimare più, preferire. աւելի յարգել, նախադասել. զիատէ իթիպար էթմէք, մուգատտէմ թութմագ։

Προτίμησις - εως (ἡ) preferenza. նախապատուութիւն, նախամեծարութիւն. մուգատտէմ թութմագ։

Προτιμία (ἡ) preeminenza. գերակայութիւն. իմթիյազ, ֆազըլ։

Προτίμιον (τὸ) caparra. գրաւ. փէյ։

Πρότιμος (ὁ, ἡ) preferibile. նախամեծարելի, աւելի յարգանաց արժանի. մուգատտէմ թութուլաճագ, տահա զիատէ իթիպար օլունաճագ։

Προτολμάω - ῶ. Μ. ήσω. osare il primo. պինտ առաջ համարձակել. իլք էվվէլ ճէսարէթ էթմէք։

Προτομὴ (ἡ) busto. իրան, լանջք. կէօվտէ։

Πρότονον (τὸ) καὶ

Πρότονος (ὁ) sarte (*Γαλλ.* haubans). առագաստին՝ առագաստակայմին կապուած չուաններըը. սէրէն տիրէյինէ պաղլը եէլքէն իփլէրի, բէօնէ փէզի։

Προτοῦ (ἀντὶ *Πρὸ τοῦ*), *ἐπίῤ.* prima, avanti. նախ, առաջ. էվվէլ, իփթիտա։

Προτρέπω. Μ. τρέψω. eccitare, provocare, indurre, esortare. գրգռել, գրգռել, յորդորել. գըշգըրթմագ, թահրիք էթմէք, էօյիւթլէմէք. (μσ.) fuggire a gran fretta. խուճապաւ փախչել. աճելէ իլէ գաչմագ։

Προτρέχω. Μ. δραμοῦμαι. correre d' avanti. առջեւէ վազել. էօնտէն գօշմագ։

Πρότριτα, ἐπίῤ. tre giorni prima. երեք օր առաջ. իւչ կիւն էվվէլ։

Προτροπάδην, ἐπίῤ. a gran fretta. խուճապաւ, շտապաւ. աճելէ իլէ, էվէլէյէրէք։

Προτροπὴ (ἡ) esortazione, eccitazione. յորդոր, գրգիռ. էօյիւթլէմէ, թահրիք էթմէ։

Προτρώγω. Μ. τρώξω. mangiare prima. առաջ ուտել. էվվէլ եէմէք։

Προτυγχάνω. Μ. τεύξομαι. essere, esistere prima. առաջ ըլլալ՝ գոլ. էվվէլ օլմագ՝ վար օլմագ։

Πρότυπος (ὁ, ἡ) formato prima. առաջ շինուած՝ ձեւաւորուած. էվվէլ եափըլմըշ՝ շէքիլլէնմիշ. (οὐσ.) *Πρότυπον* (τὸ) modello, originale. նախատիպ, գաղապար. էօրնէք, գալըպ, ասըլ։

Προτυπόω - ῶ. Μ. ώσω. formare prima, abbozzare. առաջ շինել՝ ձեւացընել,

գաղափարը շինել. Էվվէլ էօրնէք՝ գօր-մէք՝ շէքիլլէնտիրմէք, թասավվուր էթմէք:

Προτύπτω. M. τύψω. battere prima. առաջ զարնել. Էվվէլ վուրմագ. *(συνήθ. ἐλλ.) = Προκύπτω, Προβαίνω.*

Προτύπωμα (τὸ) = Πρότυπον.

Προϋπάγω. M ἄξω. condurre prima. առաջ տանիլ. Էվվէլ կէօթիւրմէք. *(ἀμτβ.)* partire prima. առաջ չուել՝ երթալ. Էվվէլ կիթմէք՝ ավլանմագ:

Προϋπαντάω - ῶ. M. αντήσομαι. incontrare il primo. դիմաց առաջ դիմաւորել. իլք Էվվէլ գարշըլամագ:

Προϋπαντιάζω (αντιάω - ῶ). M. άσω. = τ. προηγ.

Προϋπαρξις - εως (ἡ) preesistenza. նախագոյութիւն. Էվվէլտէն վար օլմագլըք:

Προϋπαρχὴ (ἡ) beneficenza preveniente. առաջուց եղած բարեգործութիւն. Էվվէլ էթիլէն օլան նիմէթ:

Προϋπάρχω. M. ἄρξω. preesistere. 2. cominciare il primo, dar principio. առաջ գոլ. 2. սկիզբ առաջ սկսիլ. Էվվէլտէն վար օլմագ. 2. իլք Էվվէլ պաշլամագ:

Προϋπεργάζομαι. M. άσομαι. operare, agire prima di nascosto. առաջուց գաղտուկ գործել. Էվվէլտէն կիզլիճէ իշլէմէք՝ գօրմագ:

Προϋπισχνέομαι - οῦμαι. M. ὑποσχήσομαι. promettere prima. առաջ խոստանալ. Էվվէլ սէօզ վէրմէք:

Προϋπογράφω. M. ψω. disegnare. գծագրել, ստուերագրել. րէսմ ալմագ:

Προϋπόκειμαι. M. κείσομαι. preesistere. առաջ գոլ. Էվվէլտէն վար օլմագ:

Προϋπολαμβάνω. M. λήψομαι. credere, stimare prima, conghietturare. առաջ կարծել, կարծիք ընել. Էվվէլտէն զէյլա էթմէք, թախմին էթմէք:

Προϋπομιμνήσκω. M. ὑπομνήσω. ricordare prima. առաջ միտքը ձգել. Էվվէլ խաթըրա դըշըրմագ՝ խաթըր էթմէք:

Προϋποπτεύω. M. εύσω. sospettare prima. առաջ կասկածել. Էվվէլ շիւփհէլէնմէք:

Προϋποτίθημι. M. ὑποθήσω. presupporre. առաջուց ենթադրել. մուգատտէմ ֆարզ էթմէք:

Προὐργιαίτατος - η - ον. ὑπερθ. καὶ

Προὐργιαίτερος - α - ον. συγκρ. τ. Προὔργου. migliore, più utile. լաւագոյն, աւելի օգտակար. դահա այի, դահա ֆայտալը:

Προὔργου, ἐπίρ. utilmente, a proposito. օգտիւ, ըստ պատշաճի, յարմարապէս. ֆայտէ իլէ, մունասիպ իւզրէ:

Προϋφαρπάζω. M. άσω. rapire di nascosto prima. առաջ գաղտուկ յափշտակել. Էվվէլ կիզլիճէ գափմագ:

Προϋφίστημι. M. ὑποστήσω. far esistere prima. առաջ գոյացընել. Էվվէլ վուճուտա գօյմագ՝ վար էթմէք. *(μσ.)* preesistere. առաջ գոյանալ. Էվվէլ վար օլմագ:

Προφαίνω. M. φανῶ. brillare, risplendere avanti. 2. mostrare *(καὶ μσ.)* apparire avanti o di lontano. 3. presagire. առաջեւը փայլել. 2. առջեւը կամ հեռուանց ցուցընել կամ երեւնալ. 3. նախագուշակել. էօնիւնտէ փարլամագ. 2. էօնիւնտէ եա ուզագտան կէօստէրմէք, կէօրիւնմէք. 3. ընտէն խապէր վէրմէք:

Προφάνεια (ἡ) evidenza. բացերեւութիւն, բացայայտութիւն. աչըգլըգ, վուզուհ:

Προφανὴς - έος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίρ.) - φανῶς. evidente, chiaro. բացայայտ, յայտնի. այան աշիքեար, պէլլի, մէյտանտա, աչըգ:

Πρόφαντος (ὁ, ἡ) predetto, presagito. նախագուշակեալ. պէսլէմիշ օլան, էվվէլտէն հապէր վէրիլմիշ. *(ουσ.) Πρόφαντον (τὸ) = Χρησμός, Προφητεία.*

Προφάντωρ (ὁ) = Προφήτης.

Προφασίζομαι. M. ίσομαι. scusarsi, fingere de' pretesti. իւրը զինքը արդարացընել, պատճառանքներ շինել. պէհանէլէր պուլմագ, աֆսանէլէր սօյլէմէք, մազէրէթ անլաթմագ:

Πρόφασις - εως (ἡ) pretesto. պատճառանք. մահանա, պէհանէ:

Προφασιστικὸς - ἡ - όν. che serve di pretesto. պատճառանքի տեղ ծառայող. պահանա եէրինէ կէչէն, պահանա օլան:

Προφερὴς - έος (ὁ, ἡ) avanzato in età. տարեոր. եաշլը:

Προφέρω. M. προοίσω. portar avanti, presentare. 2. proferire, pronunziare. 3. rinfacciare. առջեւը բերել, մատուցանել. 2. արտաբերել, արտասանել. 3. երեսը զարնել. էօնիւնէ կէթիրմէք, թագտիմ էթմէք. 2. թէլէֆֆուզ էթմէք. 3. եիւզինէ վուրմագ: *(ἐλλ. ἢ ἀμτβ.)* occupare il primo posto, superare. գահագլուխ ըլլալ, գերազանցել, վրա ելլել. իլէրի օլմագ, կէչմէք:

Προφητεία (ἡ) profezia, predizione. 2. interpretazione della sacra scrittura. մարգարէութիւն, գուշակութիւն. 2. սուրբ գրոց մեկնութիւն. փէյղամպէրլիք, նէպիլիք. 2. աղիզ թէվրաթ մանէա վէրմէք:

Προφητεύω. M. εύσω. profetizzare. 2. interpretare le sacre scritture. մարգարէանալ, գուշակել. 2. սուրբ գրոց մեկնութիւն տալ. փէյղամպէրլիք էթմէք. 2. Աղիզ Թէվրաթա մանէա վէրմէք:

Προφήτης - ου (ὁ) profeta. մարգարէ. փէյղամպէր, նէպի:

Προφητίζω. M. ίσω. = Προφητεύω.

Προφητικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίρ.) - ικῶς. profetico. մարգարէական. նէպիվարի:

Προφῆτις - ιδος (ἡ) θηλ. τ. Προφήτης. profetessa. մարգարէուհի. նէպիյէ, փէյղամպէրէ:

Προφητοκτόνος (ὁ, ἡ) uccisore de' profeti. մարգարէները սպաննող. փէյղամպէրլէրի էօլտիւրէն:

Προφητόφθεγκτος (ὁ, ἡ) predetto da' profeti. մարգարէներէ գուշակեալ. մուգատտէմ փէյղամպէրլէրտէն հապէր վէրիլմիշ:

Προφθάνω. M. φθάσω. prevenire, arrivare prima. կանխել, առաջ հասնիլ. Էվվէլ եէթիշմէք, էօնիւնէ կէչմէք:

Προφθασία καὶ

Πρόφθασις - εως (ἡ) preoccupazione. կանխելը, առաջ հասնիլը. Էվվէլ կէլմէ, եէթիշմէ:

Προφοιβάζω. M. άσω. purificare prima.

առաջ սրբագործել. էվվէլ մուգատտէս տագտիս էթմէք. 2. = *Προφητεύω.*

Προφορὰ (ἡ) pronunzia. արտասանութիւն. թէլէֆֆուզ։

Προφορέομαι - οῦμαι. M. ήσομαι. correre quà e là. աստին անդին վազել. էօթէ պէրի գօշմագ։

Προφορικὸς - ὴ - όν. pronunziativo. արտասանական. թէլէֆֆուզէ տայիր։

Πρόφραγμα (τὸ) recinto. 2. bastione. ցանկապատ. 2. մարտկոց. էթրաֆընը թախթա փէրտէ՝ պարը չէվրիլմիշ մահալ. 2. մէթէրիզ։

Προφράζω. M. άσω. predire, preannunziare. առաջուց զրուցել, նախագուշակել. էվվէլտէն սէօյլէմէք՝ հապէր վէրմէք։

Προφράσσω (φράττω). M. φράξω. fortificare con un recinto, con un bastione. ցանկապատով պատուարով մը ամրացընել. պարը՝ մէթէրիզ իլէ մէթանէթ վէրմէք։

Προφρόνως, ἐπίῤ. = Προθύμως.

Πρόφρων - ονος (ὁ, ἡ) = Πρόθυμος.

Προφυλακὴ (ἡ) vanguardia. 2. precauzione. յառաջապահ զօրք. 2. զգուշութիւն. ասքէր էօնու. 2. իհթիյաթ, իհթիրազ։

Προφυλακτικὸς - ὴ - όν. preservativo. պահպանողական. հըֆզ էտիճի։

Προφύλαξ - ακος (ὁ) soldato collocato nella vanguardia. առաջապահ գնդին մէջ գտնուող զօրական. օրտունուն իլէրի թարաֆընդա պուլունան ասքէր։

Προφυλάσσω (ττω). M. άξω. far la guardia avanti, vegliare alla difesa di... 2. prendere delle precauzioni. առջեւը պահպանութիւն ընել՝ պահակերել, մէկը պաշտպանելու համար հսկել. 2. զգուշութիւն ընել, զգուշանալ. էօնիւնտէ պէքչիլիք էթմէք, գօրումագ, պիրինի մուհաֆազա իչին օյանըգ պուլունմագ. 2. իհթիյաթ էթմէք, սագընմագ։

Προφυτεύω. M. εύσω. piantare prima. առաջ տնկել. էվվէլ տիքմէք։

Προφύω. M. φύσω. produrre prima. առաջ արտադրել. էվվէլ հասըլ էթմէք. (μσ. ἀμτβτ.) = *Προϋπάρχω.*

Προφωνέω - ῶ. M. ήσω. avvertire prima. առաջուց զգացընել՝ իմացընել. էվվէլտէն տույուրմագ՝ իլամ էթմէք։

Προχάραγμα (τὸ) abbozzo. գծագիր, ստուերագրութիւն. րէսմ, թասլագ։

Προχαράσσω (ττω). M. άξω. abbozzare. նախագիծ՝ գաղափար շինել. րէսմինի՝ թասլաղընը չըքարմագ։

Προχαρίομαι. M. ίσομαι. gratificare prima. առաջուց շնորհք ընել. էվվէլ էյլիք՝ քէրէմ էթմէք։

Προχειλὴς - έος (ὁ, ἡ) = Πρόχειλος.

Προχειλίδιον (τὸ) *καὶ*

Πρόχειλον (τὸ) la prominente parte del labbro. պրկունքի դուրս ելած մասը. տուտաղըն տըշարը չըքմըշ թարաֆը։

Πόρχειλος (ὁ, ἡ) che ha grandi, grosse labbra. մեծ՝ հաստ պրկունքներ ունեցող. տուտագլարը՝ իրի գալըն տուտագլը։

Προχειρίζομαι. M. ίσομαι. prendere in mano. 2. esporre. ձեռքը բռնել. 2. արտայայտել. էլինէ թութմագ. 2. հազըրէ գօմագ։

Πρόχειρος (ὁ, ἡ) pronto, facile a prendersi. պատրաստ, առձեռն. հազըր, էլ ալթընտա օլան, ալմասը՝ թասարըֆը գօլայ. (οὐσ.)

Πρόχειρον (τὸ) (ἐνν. βυβλίον.) manuale. ձեռնասուն գիրք, գրքոյկ. քիթապճըգ, թաշընաճագ քիթապ։

Προχειροτονέω - ῶ. M. ήσω. creare, scegliere prima. առաջ կարգել՝ ընտրել. էվվէլ նասպ էթմէք՝ ինթիխապ էթմէք։

Προχείρως, ἐπίῤ. prontamente, facilmente. պատրաստ ըլլալով, դիւրութեամբ. հազըր օլարագ, գօլայլըգ՝ սուհուլէթ իլէ։

Προχέω. M. χεύσω. versare prima o fuori o avanti. առաջ կամ դուրս կամ առջեւը թափել. իլէրի՝ եախօտ տըշարը՝ եախօտ էօնիւնէ տէօքմէք։

Πρόχθες, ἐπίῤ. l'altro jeri. մեկալն օր. օվիր կիւն։

Προχθεσινὸς - ὴ - όν. dell'altro jeri. մեկալ օրուան. օվիր կիւնքի։

Πρόχνυ, ἐπίῤ. inginocchioni. 2. dal fondo, radicalmente. ծունկի վրայ. 2. հիմէն, արմատէն. տիզ չէօքէրէք, տիզ իւզէրինտէ. 2. թէմէլինտէն, քէօքիւնտէն։

Προχοὴ (ἡ) imboccatura d'un fiume. գետի մը բերան. չայ աղզը։

Προχόη (ἡ) = Προχοος.

Προχοΐδιον (τὸ) *ὑπκρ. τοῦ*

Προχοῒς - ΐδος (ἡ) *ὑπκρ. τ. Πρόχοος.* orinale, pisciatojo. միզանոց, կճիճ. հաւրօղ, օտուրագ գապը։

Πρόχοος - ους (ἡ) cocoma. ջուր լեցընելու աման. իպրիգ։

Προχορεύω. M. εύσω. ballare avanti. առջեւը պարել. էօնիւնտէ խօրա թէփմէք։

Προχρίω. M. χρίσω. ungere prima. առաջ օծել. էվվէլ եաղլամագ։

Προχρονέω - ῶ. M. ήσω. Εἰμὶ —

Πρόχρονος (ὁ, ἡ) antico. 2. prematuro. հին. 2. տարաժամ. էսքի. 2. վագըթսըզ։

Πρόχυμα (τὸ) ciò che si versa prima. առաջ թափուած իրք. էվվէլ տէօքիւլէն նէսնէ։

Πρόχυσις - εως (ἡ) terra d'alluvione. գետէ մը կուտուած հող. չայտան կէթիրիլմիշ՝ իւյուշմիւշ թօփրագ։

Προχύτης - ου (ὁ) = Πρόχοος.

Πρόχωμα (τὸ) argine, diga. թումբ. պէնտ, պէնտ։

Προχωρέω - ῶ. M. ήσω. avanzarsi, progredire. 2. riuscire. առաջ երթալ, յառաջանալ. 2. յաջողել. իլէրլէմէք, իլէրի վարմագ. 2. րաստ կէլմէք (իշէ)։

Προχώρησις - εως (ἡ) avanzamento, progresso. 2. riuscita. առաջ երթալը, յառաջադիմութիւն. 2. յաջողակ ելք. իլէրլէմէ. 2. րաստ կէլմէ (իշէ), թէրագգի պայր։

Προψηφίζω. M. ίσω. decretare prima. առաջ վճռել. էվվէլ օճիլ քէսմէք՝ հիւքմ էթմէք։

Προῳδὸς (ἡ) preludio. նախերգանք. փէշրէվ։

Προωθέω - ῶ. M. ωθήσω καὶ ώσω. spingere fuori. դուրս հրել. տըշարը իթմէք։

Προωνύμιον (τὸ) prenome. նախանուն. ատըլ իսմ։

Προώριος × καὶ

Πρόωρος (ὁ, ἡ) prematuro. կանխահաս,

կանուխ, տարաժամ. վագըթդան էվվէլ օլան, պիվագըթ:

Πρύμνα (ἡ) la poppa della nave. նաւու խելք՝ ետեւի կողմը. կէմի գըչը:

Πρυμναῖος - α - ον. che si trova nella poppa della nave. նաւուն ետեւի կողմը գտնուող. կէմինին գըչընտա պուլունան:

Πρύμνη (ἡ) *Ἰων. ἀντὶ Πρύμνα.*

Πρύμνηθεν, ἐπίῤ. dalla poppa. նաւուն ետեւի կողմէն. կէմինին գըչընտան:

Πρυμνήσιος - α - ον. = *Πρυμναῖος.*

Πρυμνητὴς - οῦ (ὁ) timoniere, piloto. ղեկավար, նաւուղիղ. տիւմէնճի, ռէյիզ:

Πρυμνητικὸς - ἡ - όν. = *Πρυμναῖος.*

Πρυμνὸς - ἡ - όν. che sta all' estremità. ծայրը գտնըւող. ուճտա պուլունան:

Πρυμνώρεια (ἡ) = *Ὑπώρεια.*

Πρυτανεία (ἡ) presidenza. նախագահութիւն. րիասէթ, սէրվէրլիք:

Πρυτανεῖον (τὸ) tribunale. ատեան. տիվան, մէհքէմէ:

Πρυτανεὺς - έως (ὁ) = *Πρύτανις.*

Πρυτανεύω. Μ. εύσω. governare, amministrare. կառավարել, ուղղել. իտարէ էթմէք, հիւքիւմ էթմէք, չէքիփ չէվիրմէք:

Πρυτανικὸς - ἡ - όν. appartenente ad un presidente. ստիկանի պատկանած. սէրվէրէ մութէալլիք:

Πρύτανις - εως (ὁ) amministratore, governatore, presidente. կառավար, մատակարար, գահագլուխ, ստիկան. հիւքիւմտար, սէրվէր, ռէյիզ:

Πρώην, ἐπίῤ. = *Πρόχθες.*

Πρωθήβης καὶ Πρώθηβος - ου (ὁ, ἡ) adolescente. պատանի. օղլան:

Πρωΐ, ἐπίῤ. a buon' ora, di buon mattino, per tempissimo. կանուխ, առաւօտանց կանուխ. էրքէն, սապահ էրքէն:

Πρωΐα (ἡ) *θηλ. τ. Πρώϊος.*

Πρωϊαίτατος - η - ον. ὑπερθ. καὶ

Πρωϊαίτερος - α - ον. συγκρ. τ. Πρώϊος. (τὸ οὐδ.) *Πρωϊαίτερον - αίτατα, ἐπίῤ.* più o molto a buon' ora. աւելի կամ շատ կանուխ. տահա՝ եախօտ չօք էրքէն:

Πρωϊανθὴς - έος (ὁ, ἡ) che fiorisce prematuramente. ժամանակէ առաջ ծաղկող. վագըթդան էվվէլ չիչէքլէնէն:

Πρωϊβλαστέω - ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —

Πρωϊβλαστὴς - έος (ὁ, ἡ) che germoglia prematuramente. տարաժամ ծլող. պիվագըթ ֆիլիզլէնէն:

Πρωΐθεν, ἐπίῤ. dalla mattina. առաւօտուընէ. սապահտան:

Πρωϊκαρπέω - ῶ. Μ. ήσω. fruttare prematuramente. ժամանակէ առաջ պտուղ բերել. վագըթդան էվվէլ մէյվէ հասըլ էթմէք:

Πρωΐκαρπος (ὁ, ἡ) che fruttua prematuramente. ատենէ առաջ պտուղ բերող. պիվագըթ մէյվէ հասըլ էտէն:

Πρώϊμος (ὁ, ἡ) prematuro, intempestivo. ժամանակէ առաջ եղող, տարաժամ. պիվագըթ:

Πρωϊνὸς - ἡ - όν. mattutino. առաւօտեան. սապահքի:

Πρώϊος - α - ον. = *Πρωϊνὸς καὶ Πρώϊμος.*

Πρωϊσπορέω - ῶ. Μ. ήσω. seminare prima del tempo. ատենէ առաջ ցանել. վագըթդան էվվէլ էքմէք:

Πρωΐτερον, ἐπίῤ. = *Πρωϊαίτερον.*

Πρωκτὸς (ὁ) culo. երաստան. կէօթ, տիւպիւր:

Πρωκτοτηρέω - ῶ. Μ. ήσω. osservare il culo. երաստանը նայիլ՝ դիտել. տիւպիւրիւնիւ սէյր էթմէք:

Πρὼν - ωνὸς ἢ ῶνος (ὁ) = *Πρηών.*

Πρῷρα - ας (ἡ) prora. նաւուն առջի դին. կէմինին պուրնը:

Πρώραθεν, ἐπίῤ. dalla prora. նաւուն առջի դիէն. կէմինին պուրնընտան:

Πρωράτης - ου (ὁ) piloto. նաւուղիղ. կէմի ռէյիզի:

Πρωρεὺς - έως (ὁ) = *τ. προηγ.*

Πρωτάγγελος (ὁ, ἡ) che annunzia il primo. առջի պատգամաբեր. իլք հապէրճի:

Πρωταγωνιστέω - ῶ. Μ. ήσω. superare, eccelle in qualunque combattimento. որ եւ իցէ կռուի մէջ յաղթել՝ վրայ ելլել՝ գերազանցել. հէր պիր ճէնկտէ տէօյիւշտէ իւսթ օլմագ՝ ղալիպ օլմագ,

Πρωταγωνιστὴς - οῦ (ὁ) superiore, eccellente in qualunque combattimento. ամէն կերպ կռուի մէջ գերակայ՝ վրայ ելլող. հէր պիր ճէնկտէ տէօյիւշտէ իւսթ օլան՝ ղալիպ:

Πρώταθλος (ὁ, ἡ) primo atleta. առջի ըմբշամարտ. իլք փէհլիվան. = *Πρωτομάρτυς.*

Πρωτάρχης - ου (ὁ) generalissimo. սպարապետ. սէրասքէր:

Πρώταρχος (ὁ) = *τ. προηγ.*

Πρωτεῖον(τὸ) (*ὡς ἐπὶ τὸ πλ. εἰς τὸ πλθ.*) la palma della vittoria. 2. primato, preeminenza. յաղթութեան բրաբիոն. 2. առաջին գահ, գերակայութիւն. նիշանէի զաֆէր՝ էլվանը. 2. սատր, րիասէթ:

Πρωτεύω. Μ. εύσω. tener il primato, eccellere. գահագլուխ ըլլալ, գերազանցել. սէրվէր օլմագ, պաշքալարտան մէհիր օլմագ:

Πρώτιστος - η - ον. il primo di tutti. ամենէն առջինը. հէփսինտէն իլքի:

Πρωτοβαθρέω - ῶ. Μ. ήσω. dare a uno il primo posto. առաջին գահը մէկի մը տալ. պիրինէ պաշ՝ քէօշէյի օթուրթմագ:

Πρωτόβαθρος (ὁ, ἡ) presidente. գահագլուխ. սէրվէր, պաշտա օթուրան:

Πρωτοβόλος (ὁ, ἡ) (puledro di cavallo) che muta i primi suoi denti. առջի ակռաները փոխող (ձիու մտրուկ). իլք տիշլէրինի տէյիշտիրէն (թայ):

Πρωτόβολος (ὁ, ἡ) colpito prima. առաջ զարնըւած. էվվէլ վուրուլմուշ:

Πρωτόγαμος (ὁ, ἡ) la prima volta sposato. առջի անգամ կարգըւած. իլք տէֆա էվլէնմիշ:

Πρωτογενὴς - έος (ὁ, ἡ) primogenito. անդրանիկ. իլք տօղմուշ (էվլատ):

Πρωτογέννημα (τὸ) primizie. երեխայրիք. թուրֆանտա, նէվպավէ:

Πρωτογέννητος (ὁ, ἡ) = *Πρωτογενής.*

Πρωτόγονος (ὁ, ἡ) = *Πρωτότοκος.*

Πρωτόθρονος (ὁ, ἡ) presidente. գահագլուխ. սէրվէր, պաշտա օթուրան:

Πρωτόκλητος (ὁ, ἡ) chiamato prima. առաջ կանչուած. էվվէլ չաղրըլմըշ:

Πρωτοκλισία (ἡ) presidenza. նախագահութիւն · պաշտա օթուրմա, թագտիմ:

Πρωτόκουρος (ὁ, ἡ) tosato la prima volta. առաջին անգամ խուզուած՝ մազերը կըտրուած · իլք տէֆա սաչը գէսիլմիշ գըրգըլմըշ:

Πρωτόκτιστος (ὁ, ἡ) creato prima degli altri. ուրիշներէ առաջ ստեղծուած, նախաստեղծ · պաշգալարընտան էվվէլ եարադըլմըշ:

Πρωτοκτόνος (ὁ, ἡ) il primo uccisore. առաջին մեռցընող · իլք էօլտիւրէն:

Πρωτόκτονος (ὁ, ἡ) ucciso il primo. առաջ սպաննուած · էվվէլ էօլտիւրիւլմիւշ:

Πρωτόλειον (τὸ) primizie (d' un bottino). երեխայրիք (աւարի) · ղանիմէթտէն (չէքիլէն), իլք չըգէնլար:

Πρωτολογέω - ῶ. M. ήσω. dire, parlare prima. առաջ զրուցել՝ խօսել · էվվէլ սէօյլէմէք՝ սէօհպէթ էթմէք:

Πρωτομάρτυρ (- μάρτυς) - υρος (ὁ) protomartire. նախավկայ, առաջին մարտիրոս · իլք շէհիտ:

Πρωτόμαχος (ὁ, ἡ) campione. ախոյեան · ղազի, իլք էվվէլ ճէնկէ աթըլան:

Πρωτονύμφευτος καὶ Πρωτόνυμφος (ὁ, ἡ) = *Πρωτόγαμος.*

Πρωτοπαγὴς - έος (ὁ, ἡ) costruito la prima volta. առաջին անգամ շինուած · իլք տէֆա եափըլմըշ:

Πρωτόπειρος (ὁ, ἡ) novizio. նորակիրթ · աճէմի:

Πρωτόπλαστος (ὁ, ἡ) creato il primo. նախաստեղծ · իլք եարադըլմըշ:

Πρωτόπλοος - ους (ὁ, ἡ) che naviga la prima volta. առաջին անգամ նաւող · իլք տէֆա կէմի իլէ կիտէն:

Πρωτοπορεία ἢ - ρία (ἡ) la dignità di camminare d' avanti, onore di passo. 2. vanguardia. առջեւէ քալելու պատիւը · 2 · առաջապահ զօրք · էօնտէն եիւրիւմէք փայէսի · 2 · ասքէր էօնճիւ:

Πρῶτος-η-ον. primo. առաջին · իլք, էվվէլքի · (οὐδ.) *Πρῶτον*, *Πρῶτα*, *ἐπίῤ.* la prima volta, avanti, prima, primieramente. առաջին անգամ, առաջ, նախ, ամենէն առաջ · իլք տէֆա, էվվէլ, իպթիտա, էվվէլա:

Πρωτόσπορος (ὁ, ἡ) (*παροξ.*) che ha seminato il primo. ամենէն առաջ ցանած · իլք էվվէլ էքիլէն · (*προπαροξ.*) seminato il primo. ամենէն առաջ ցանուած · իլք էվվէլ էքիլմիշ:

Πρωτοστάσιον (τὸ) il primo posto. առաջին գահ · սատր, թագտիմ:

Πρωτοστατέω - ῶ. M. ήσω. stare al primo posto. գահագլուխ ըլլալ · սէրվէր օլմագ, պաշտա պուլունմագ:

Πρωτοστάτης - ου (ὁ) presidente. գահագլուխ, գլուխը կեցող · սէրվէր, պաշտա պուլունան:

Πρωτόσφακτος (ὁ, ἡ) scannato il primo. ամենէն առաջ մորթուած · իլք իպթիտա պողազլանմըշ:

Πρωτοτοκεῖα (τὰ) diritto di primogenitura. անդրանկութեան իրաւունք · պէօյիւքլիւք՝ պէքեարիյէթ հագգը:

Πρωτοτοκέω - ῶ. M. ήσω. partorire la prima volta. առաջին անգամ ծնանել · իլք տէֆա տօղուրմագ:

Πρωτοτόκος (ὁ, ἡ) (*παροξ.*) che partori per la prima volta. առաջին անգամ ծնած · իլք տէֆա տօղուրմուշ · (*προπαροξ.*) primogenito. անդրանիկ · իլք տօղմուշ (էվլատ):

Πρωτότυπος (ὁ, ἡ) originale, primitivo. բուն, նախնական · ասըլ, ասլի · (οὐσ.) *Πρωτότυπον* (τὸ) prototipo, originale. նախատիպ, նախագաղափար · ասըլ էօրնէք, ասըլ նուսխա:

Πρωτοτύπως, ἐπίῤ. secondo l' originale. նախատիպին պէս · ասըլ էօրնէյի կիպի:

Πρωτοΰπνιον (τὸ) il primo sonno. առաջին քուն, առաջին մրափ · իլք ույգու:

Πρωτουργὸς (ὁ, ἡ) che opera il primo. ամենէն առաջ գործող · իլք իպթիտա իշլէյէն:

Πρωτοφορέω - ῶ. M. ήσω. portare il primo. ամենէն առաջ կրել · իլք էվվէլ թաշըմագ:

Πρωτοφυὴς - έος καὶ

Πρωτόφυτος (ὁ, ἡ) germogliato, nato il primo. ամենէն առաջ ծլած՝ ծնած · իլք էվվէլ ֆիլիզլէնմիշ՝ տօղմուշ:

Πρωτόχνοος - ους (ὁ, ἡ) che ha ancora la prima lanugine. աղուամազը դեռ նոր բուսած · եիւզիւնտէ տահա եէնի պըյըգլար պիթմիշ:

Πρώτως, ἐπίῤ. primieramente. ամենէն առաջ · իլք իպթիտա:

Πταῖσμα (τὸ) intoppo, inciampo. 2. mancanza, colpa. 3. infortunio. գայթ, ոտքը զարնելը · 2 · պակասութիւն, յանցանք · 3 · աղէտ, վիշտ · իլիշիք · այագը չարփմա · 2 · գուսուր, խաթա · 3 · պէլա, մուսիպէթ:

Πταισμάτιον (τὸ) *ὑποκρ. τ. Πταῖσμα.*

Πταίω. M. πταίσω. inciampare. 2. errare, sbagliare, fallire. գթել, ոտքը զարնել · 2 · սխալիլ, վրիպիլ · իլիշմէք, այագընը տօգունմագ՝ չարփմագ · 2 · եանըլմագ, խաթա էթմէք:

Πτὰξ - ακὸς (ὁ καὶ ἡ) timido. վախկոտ · գօրգագ:

Πταρμικὸς - ὴ - όν. che eccita lo starnuto. փռնգացընող · աքսըրթըճը:

Πταρμὸς (ὁ) starnuto. փռնգալը · աքսըրմա:

Πτάρνυμαι. M. πταρήσομαι. starnutire. փռնգալ · աքսըրմագ:

Πταρτικὸς - ὴ - όν. starnutente. փռնգացող · աքսըրան · 2 · = *Πταρμικός.*

Πτελέα (ἡ) olmo (albero). կնձնի, պտեղն (ծառ) · գարա աղաճ:

Πτελέϊνος - η - ον. d' olmo. կնձնիէ · գարա աղաճտան:

Πτελεώδης - εος (ὁ, ἡ) simile all' olmo. կնձնիի նման · գարա աղաճա պէնզէր:

Πτελεὼν-ῶνος (ὁ) olmeti. կնձնեաց անտառ · գարա աղաճ օրմանը:

Πτέρινος - η - ον. fatto di piume, piumato. թեպուրով, փետրալից · թիւյլիւ, գուլէմլի · 2 · = *Πτερωτός.*

Πτέρις - ιδος (ἡ) felce (erba). պտեր (խոտ մի է) · ֆէրթարոս, ղէթարէլ, էքրէլթի (օթու):

Πτέρνα - ης (ἡ) tallone, calcagno. կրունկ · թօփուգ, էօքճէ:

Πτερνίζω. M. ίσω. calcitrare. 2. soppiantare, dar il gambetto. 3. ingannare.

պարզել. 2. ոտքով գթել տալ. 3. խաբել. Սէքմէք. 2. Չալմէ եէմէք, Ալտաթմաք. 3. Ալտաթմաք:

Πτερνίον (τὸ) ὑποκρ. τ. *Πτέρνα*.

Πτερνισμὸς (ὁ) calcio. 2. l' azione di soppiantare. 3. inganno. պարզելը. 2. ոտքով գթեցընելը. 3. խաբէութիւն. Սէքմէ. 2. Չէլմէ, Ալտաթմա. 3. Ալտաթմա, Սէկմէլիք:

Πτερνιστὴρ ✕ ἀντὶ —

Πτερνιστὴς - οῦ (ὁ) calcitrante. 2. chi dà il gambetto. 3. ingannatore. պարզող. 2. ոտքով գթեցընող. 3. խաբեբայ. Սէքէն. 2. Չէլէն, Ալտաթան. 3. Սէկէն, Ալտաթըճը:

Πτερνοβάτης - ου (ὁ) chi cammina sui calcagni. կրունկի վրայ քալող. Էօքչէ էլէ եէրիյէն:

Πτερνοκοπέω - ῶ. Μ. ήσω. battere coi talloni contro la terra. կրնկով գետինը զարնել. Թօփուգլարընը եէրէ Վուրմագ:

Πτερνοτρώκτης - ου καὶ

Πτερνοφάγος (ὁ) che mangia del presciutto. խոզի ապուխտ կերող. Դօմուզ Փասդրման եէյէն:

Πτερὸν (τὸ) piuma, penna. 2. ala. 3. uccello. 4. sorte, augurio. 5. remo o vela. Թեւ, փետուր. 2. Թեւ. 3. Թռչուն. 4. բաղդ, հաւահմայք. 5. Թի, առագաստ. Թիւյ, Գանատ. 2. Գանատ. 3. Գուշ. 4. Բախտ, Ֆալ. 5. Քիւրէք, Եէլքէն:

Πτεροποίκιλος (ὁ, ἡ) che ha le penne biscolori. գոյնզգոյն Թեւերներ ունեցող. Րէնկլիրէնկ Թիւյլէրի օլան:

Πτερόπους - οδος (ὁ, ἡ) che ha i piedi alati. Թեւաւոր ոտքեր ունեցող. Այագլարը Գանատլը:

Πτερορροέω καὶ *Πτερορρυέω* - ῶ. Μ. ήσω. perder le piume, mudare. Թեւերնուրներ Թափել, Թեւուր փոխել. Թիւյլէրի Դէօքիւլմէք, Թիւյ Դէյիշդիրմէք:

Πτερορρύησις - εως (ἡ) muda. փետրափոխութիւն. Դիւյ Դէյիշմէսի:

Πτεροφόρος (ὁ, ἡ) alato. Թեւաւոր. Գանատլը:

Πτεροφυέω - ῶ. Μ. ήσω. far piume, alare. Թեւուր հանել, Թեւաւորիլ. Թիւյ Չըգարմագ, Թիւյլէնմէք, Գանատլանմագ:

Πτεροφυὴς - έος (ὁ, ἡ) alato. Թեւաւոր. Գանատլը:

Πτεροφύησις - εως καὶ

Πτεροφυΐα (ἡ) lo spuntare delle ali, delle penne. Թեւերու՝ Թեւուրներու բուսնիլը. Գանատլարըն՝ Թիւյլէրին պիթմէսի:

Πτερόφυτος (ὁ, ἡ) = *Πτεροφυής*.

Πτερόω - ῶ. Μ. ώσω. fornire di ali, render alato. 2. far vela. Թեւաւորել. 2. առագաստ բանալ. Գանատլանտըրմագ, Գանատ Վէրմէք. 2. Եէլքէն աչմագ:

Πτερυγίζω. Μ. ίσω. svolazzare. 2. nettare le piume col becco. Թեւածել, Թեւերը զարնել. 2. կտուցով Թեւուրներ մաքրել. Գանատլարընը Վուրմագ՝ Չըրփմագ. 2. Գագայը իլէ Թիւյլէրինի Թէմիզլէմէք, Դիզլէմէք:

Πτερύγιον (τὸ) ὑποκρ. τ. *πτέρυξ*. 2. frangia, lembo. 3. pinacolo. 4. pinna di pesci (*Γαλλ.* nageoire). վերջք, քղանցք. 2. կատար, արանեան սանձարի. 3. ձկանց Թեւերը, լողարան. Սաչագ, Էթէք. 2. Չէփէ, Քէնար. 3. Պալըգլարըն Գանատը, Եիւզկէճ:

Πτερυγοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile alle ali. Թեւի նման. Գանատա Պէնզէր:

Πτερυγοφόρος (ὁ, ἡ) alato. Թեւաւոր. Գանատլը:

Πτερυγόω - ῶ. Μ. ώσω. render alato. Թեւաւորել. Գանատ Վէրմէք:

Πτερυγώδης - εος (ὁ, ἡ) = *Πτερυγοειδής*.

Πτερυγωτὸς - ή όν. alato. Թեւաւոր. Գանատլը:

Πτέρυξ - υγος (ἡ) ala. 2. penna, piuma. Թեւ. 2. Թեւուր. Գանատ. 2. Թիւյ. 3. = *Πτερύγιον*. 4. = *Οἰωνός*.

Πτέρυξις - εως (ἡ) svolazzamento. Թեւերը զարնելը. Գանատլարընը Վուրմա՝ Չըրփմա:

Πτέρυσμα (τὸ) = τ. *προηγ*.

Πτερύσσομαι. Μ. ύξομαι. svolazzare. Թեւածել, Թեւերը զարնել. Գանատլարընը Վուրմագ՝ Չըրփմագ:

Πτέρωμα (τὸ) le piume. Թեւուրք. Թիւյլէր:

Πτέρωσις - εως (ἡ) = τ. *προηγ*.

Πτερωτὴς - οῦ (ὁ) chi dà delle ali. Թեւտուող. Գանատ Վէրէն:

Πτερωτὸς - ή - όν. alato. Թեւաւոր. Գանատլը:

Πτηνὸς - ή - όν. volatile. Թռչական, Թռչող. Ուչան. (*συνήθ. πλ.*) *Πτηνὰ* (*τὰ*) i volatili. Թեւաւորք, Թռչունք. Գանատլը Հայվանլար, Գուշլար:

Πτῆσις - εως (ἡ) volo. Թռչիլը. Ուչմա:

Πτήσσω. Μ. *πτήξω*. sbigottire, spaventarsi. պակչիլ, սարսափել. Գօրգմագ, Դիթրէմէք:

Πτητικὸς - ή - όν. (καὶ ἐπίρ.) - ικῶς. volatile. Թռչական. Ուչան:

Πτίλον (τὸ) piuma. 2. ala. 3. pennacchio. Թեւուր. 2. Թեւ. 3. Թեւուրով զարդը. Թիւյ. 2. Գանատ. 3. Սօրգուճ:

Πτίλος - η ἢ ος - ον. che ha perduto le ciglia. աչաց Թարթիչները Թափած. Քիրփիքլէրի Դէօքիւլմիւշ:

Πτίλωσις - εως (ἡ) muda. փետրափոխութիւն, Թեւուր փոխելը. Թիւյ Դէյիշդիրմէ. 2. = *Πτέρωσις*. 3. (*ἰατρ.*) ptilosi, caduta delle ciglia. աչաց Թարթիչներու մազերուն Թափիլը. Քիրփիքլէրին Դէօքիւլմէսի:

Πτιλωτὸς - ή - όν. coperto di piume. Թեւուրով զգեցած. Թիւյ իլէ Օրթիւլմիւշ. 2. = *Πτερωτός*.

Πτισάνη (ἡ) farro. 2. tisana, orzata. մաքուր՝ կեղեւը եկած գարի. 2. մաքուր գարիէ շինուած խմելիք. Գաբուգսուզ Արփա. 2. Արփա Շուրուպու:

Πτίσμα (τὸ) = τῷ *προηγ*. (1).

Πτισμὸς (ὁ) pestamento. 2. scortecciamento. ծեծում. 2. կեղեւում. Դէօյմէ, Դէօյմէ. 2. Գաբուգունու Սօյմա:

Πτίσσω. Μ. *πτίσω*. pestare (nel mortajo). 2. scorticare. ծեծել, մանրել (անկանի մէջ). 2. կեղեւը հանել. Դէօյմէք (Հավանում). 2. Գաբուգունու Չըգարմագ:

Πτοέω - ῶ. Μ. ήσω. spaventare. վախցընել, պակուցանել. Գօրգութմագ, Դիթրէթմէք. (*συνήθ. μσ. ἢ πθ.*) sbigottire,

spaventarsi. 2. esser sorpreso, impadronito, trasportato di qualche passione. սարսափիլ. 2. կիրք մը տակն ու վրայ ըլլալ՝ տիրուիլ՝ զարնուիլ՝ յափշտակուիլ. ետրքմէք. 2. պիր նեֆսանին ալթինտա օլմագ՝ պաղլանմագ՝ գափըլմագ՝ եէլթնմէք։

Πτόησις - εως (ἡ) terrore, spavento. 2. passione sfrenata. սոսկումն, սարսափումն. 2. բուռն՝ անսանձ կիրք. եարգըլանթը. 2. չէթթեթլը նեֆս՝ ահվա։

Πτοία (ἡ) terrore, spavento. 2. trasporto d'amore. սոսկումն, սարսափումն. 2. ցանկութիւն՝ տռփանաց բռնութիւն. եարգըլանթը. 2. չէհվէթ ալէվի, աշգ չէթթեթի։

Πτοιαλέος - α - ον. sorpreso di timore. 2. trasportato d'amore. սարսափուած, ահաբեկ. 2. ցանկութենէ բորբոքուած՝ յափշտակուած. եարգըմըշ. 2. աշգ չէհվէթ ադէշլէնտիկին թութուլմուշ։

Πτοιάω (- έω) - ῶ. ✕ ἀντὶ *Πτοέω.*

Πτόλεμος (ὁ) καὶ τὰ ἀπ' αὐτοῦ. ✕ ἀντὶ *Πόλεμος* κτλ.

Πτόλις - ιος (ἡ) καὶ τὰ ἀπ' αὐτοῦ. ✕ ἀντὶ *Πόλις* κτλ.

Πτόρθος (ὁ) ramo, rampollo. ոստ, շառաւիղ. տալ, չըվ։

Πτοώδης - εος (ὁ, ἡ) timido. վախկոտ. գօրգագ։

Πτυαλίζω. Μ. ίσω. sputare spesso. սաստիկ թքնել. սըգ սըգ թիւքիւրմէք։

Πτύαλον (τὸ) = *Ζύαλον.*

Πτυάριον (τὸ) ὑποκρ. τ. *Πτύον.*

Πτύγμα (τὸ) piumacciuolo (*Γαλλ.* compresse). արուն առնելէն ետքը ճեղքուածին վրայ դրուած բամբակ. գան ալտըգտան սօնրա տիլինմիշ եարանըն գօնուլան գամփրէս։

Πτυκτὸς - ὴ - όν. piegato. ծալլուած. տիւրիւլիւ։

Πτὺξ - πτυχὸς (ἡ) piegatura. ծալք, ծալլուած. տիւրիւմ։

Πτύξις - εως (ἡ) piegamento. ծալլուած. տիւրմէ։

Πτύον (τὸ) pala, badile. թի, հեծանոց. քիւրէք։

Πτύρμα (τὸ) καὶ

Πτυρμὸς (ὁ) terrore. սոսկումն. եարգըլանթը։

Πτυρτικὸς - ὴ - όν. timido. վախկոտ. գօրգագ։

Πτύρω. Μ. υρῶ. spaventare. խիստ վախցնել, պակուցանել. եարգըթմագ։

Πτύσις - εως (ἡ) lo sputare. թքնելը. թիւքիւրմէ։

Πτύσμα (τὸ) sputacchio. թուք. թիւքիւրիւք։

Πτύσσω. Μ. πτύξω. piegare. ծալլել, վրայէ վրայ ծռել, խփել. տիւրմէք, էքի գաթ էթմէք։

Πτυχὴ (ἡ) piegatura. ծալք. տիւրիւմ։

Πτύω. Μ. πτύσω. sputare. թքնել. թիւքիւրմէք։

Πτῶμα (τὸ) caduta. 2. cadavere. անկումն. 2. դի. տիւշմէ. 2. լէշ. 3. = *Πταῖσμα,* (2).

Πτωματίζω. Μ. ίσω. far cadere. ձգել, ընկենուլ. տիւշիւրմէք։

Πτὼξ - ωκὸς (ὁ καὶ ἡ) timido. վախկոտ. գօրգագ. (οὐσ.) lepre. նապաստակ. թաւշան։

Πτώσιμος - η - ον. cadevole. ընկօղ. տիւշէն։

Πτῶσις - εως (ἡ) caduta. 2. rovina. անկումն. 2. կործանումն. տիւշմէ. 2. խարապ, եըգըմ. (γραμτ.) caso. հոլով. տէվրի իսմ։

Πτωσκάζω. Μ. άσω. ✕ = *τῶ*

Πτώσσω. Μ. πτώξω. = *Πτήσσω.* 2. mendicare. մուրալ. տիլէնմէք։

Πτωτικὸς - ὴ - όν. (γραμτ.) che concerne i casi, declinabile. հոլովմերուն պատկանած, հոլովելի. թասրիֆի, էսմա օլունապիլիր։

Πτωτὸς - ὴ - όν. = *Πτώσιμος.*

Πτωχαλαζὼν - όνος (ὁ, ἡ) povero e arrogante. աղքատ ու հպարտ. ֆագիր քիպիրլի (հէմ գէլ հէմ ֆօդուլ)։

Πτωχεία (ἡ) povertà, mendicità. աղքատութիւն, մուրացկանութիւն. ֆագիրլիք, տիլէնճիլիք։

Πτωχεῖον (τὸ) = *Πτωχοτροφεῖον.*

Πτωχεύω. Μ. εύσω. mendicare. մուրալ. տիլէնմէք։

Πτωχίζω. Μ. ίσω. render povero, impoverire. աղքատացընել. ֆագիրլէթմէք։

Πτωχικὸς - ὴ - όν. di mendico, di povero. մուրացկանի՝ աղքատի յատուկ. տիլէնճիյէ՝ ֆագիրլէրէ տայիր։

Πτοχοδοχεῖον (τὸ) = *Πτωχεῖον.*

Πτωχὸς - ὴ - όν. povero, mendico. աղքատ, մուրացկան. ֆագիր, տիլէնճի։

Πτωχοτροφεῖον (τὸ) spedale di poveri. աղքատանոց. ֆագիրխանէ։

Πτωχοτροφέω - ῶ. Μ. ήσω. nutrire de' poveri. աղքատ պահել. ֆագիրլէրի պէսլէմէք՝ պագմագ։

Πτωχοτροφία (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Πτωχοτρόφος (ὁ, ἡ) che nutrisce de' poveri. աղքատներ պահօղ՝ կերակրօղ. ֆագիրլէրի պէսլէյէն՝ պագըճը։

Πυανεψιὼν - ῶνος (ὁ) il quarto mese degli Ateniesi. (15 Ottob.—15. Novemb.) Աթենացւոց չորրորդ ամիսը (15 Հոկտ. — 15 Նոյեմբ.) Աթինալըլարըն տէօրտիւնճիւ այը (15 Թէշրինի էվվէլ — 15 Թէշրինի սանի)։

Πυάνιος - α - ον. di fava. բակլայէ. գուգլալըգ։

Πύανον (τὸ) καὶ

Πύανος (ὁ) fava. բակլայ. գուգլա։

Πῦαρ - ατος (τὸ) = *Πῦος.* 2. gaglio, presame. մակարդ. մայա։

Πυγαῖος - α - ον. di culo, delle natiche. երաստանաց. քըչին՝ գալչալար տայիր. 2. (ὀθ.) bagascione. իգացեալ մանուկ. գանլը։

Πυγὴ (ἡ) culo, natiche. երաստան, յետոյք. քըչ, տիպ, օթուրագ, գալչա։

Πυγηδὸν, ἐπίρ. culo in culo. երաստան առ երաստան. քըչ քըչէ։

Πυγίδιον (τὸ) ὑποκρ. τ. *Πυγή.*

Πυγίζω. Μ. ίσω. soddomitare. (*Λατ.* paedico). 2. batter a qualcuno il culo. արուագէտ պառկիլ, արուագէտ ըլլալ. 2. երաստանին զարնել. լիվաթա էթմէք, ղուլամփարէ օլմագ. 2. քըչինէ վուրմագ։

Πύγισμα (τὸ) soddomia. արուագիտու-

թիւն, արուի հետ պառկիլը. Լէվաթա, գուլամպարէլէք ։
Πυγιστὴς - οῦ (ὁ) soddomito. արուագէտ. գուլամպարէ ։
Πυγμαῖος - α - ον. pigmeo, nano. գաճաճ, կարճահասակ. ճիւճէ ։
Πυγμαχέω - ῶ. *Μ.* ήσω. combattere a colpo di pugni. կռփամարտել. եումրուգ իլէ տէօյիւշմէք ։
Πυγμαχία (ἡ) pugillato. կռփամարտութիւն. եումրուգ տէօյիւշմէ ։
Πυγμάχος (ὁ, ἡ) pugile (Ἀγγλ. Boxeur). կռփամարտիկ. եումրուգ իլէ տէօյիւշէն ։
Πυγμὴ (ἡ) pugno. կռուփ. եումրուգ. 2. = *Πυγμαχία*.
Πυγολαμπὰς - άδος καὶ
Πυγολαμπὶς - ίδος (ἡ) lucciola (*Λατ.* cicindela). կայծոռիկ. աթէշ պէօճէյի ։
Πυγὼν - όνος (ἡ) misura di 18 dita. 18 մատնաչափ. 18 պարմագ եօլչիւսիւ. 2. = *Πῆχυς*.
Πυγωνιαῖος - α - ον. lungo 18 dita. 18 մատնաչափ երկան. 18 պարմագ ուզուն ։
Πυδαρίζω. *Μ.* ίσω. calcitrare. աքացել. թեփմէք ։
Πυέλιον (τὸ) ὑποκ. *Πύελος*.
Πυελὶς - ίδος (ἡ) castone. մատանիի ակնակալիճ. թաշ եվի ։
Πύελος (ἡ) bacino, mastello. կոնք, տաշտ. լէյէն, թէքնէ ։
Πυελώδης - εος (ὁ, ἡ) concavo. գոգաւոր. չուգուր, գօվուգ ։
Πυετία (ἡ) = *Πυτία*.
Πυέω - ῶ. *Μ.* ήσω. suppurare. շարաւնալ, խղխայթիլ. իրինլէնմէք ։
Πύη καὶ
Πύησις - εως (ἡ) suppurazione. խղխայթում. իրինլէնմէ ։
Πυθεδὼν - όνος (ἡ) putredine. նեխութիւն. փտութիւն. չիւրիւմէ ։
Πυθεῖον (τὸ) oracolo. պատգամ (շատուածոց). այեթի քէրիմէ ։
Πυθμενόθεν, ἐπίῤ. dal fondo. յատակէն. տիպինտէն ։
Πυθμὴν - ένος (ὁ) fondo. 2. radice. 3. ceppo. 4. stipite (*Γαλλ.* souche). յատակ. 2. արմատ. 3. արմն, կոճղ. 4. ազգատոհմի արմ, արմատ. տիպ. 2. քէօք. 3. աղաճ քիւթիւյիւ. 4. ճինս, սօյ, օճագ ։
Πυθόληπτος (ὁ, ἡ) inspirato d' Apollo. Ապողոնէ ազդեալ. Աբօլլօնտան վահյի օլմուշ ։
Πυθόχρηστος (ὁ, ἡ) approvato dall'oracolo d' Apollo. Ապողոնի պատգամէն հաստատուած. Աբօլլօնուն այեթի քէրիմէսինտէն թասդիգ օլունմուշ ։
Πύθω. *Μ.* πύσω. putrefare. նեխել, փտեցնել. չիւրիւթմէք ։
Πύθων - ονος (ὁ) il dragone ucciso d' Apollo. 2. pitone. Ապողոնին սպաննած վիշապը. 2. հարցուկ, պիւթոնն, որովայնակոց. Աբօլլօնուն էօլտիւրտիւյի էժտէր. 2. ֆալճը, պիւթոնի ։
Πύκα, ἐπίῤ. × ἀντὶ *Πυκνά*.
Πυκάζω. *Μ.* άσω. condensare. 2. coprire. 3. fortificare. 4. ornare. խտացընել. 2. ծածկել. 3. ամրցընել. 4. զարդարել. սըգըլաշտըրմագ, գալընլաշտըրմագ. 2. էօրթմէք. 3. մըգթաներ գըլմագ. 4. տօնաթմագ ։
Πυκιμήδης - έος ή εος (ὁ, ἡ) = *Πυκινόφρων*.
Πυκινὸς - ὴ - όν. Ἰων. × ἀντὶ *Πυκνός*. (οὐδ.) *Πυκινὸν*, *Πυκινὰ*, ἐπίῤ. = *Πυκινῶς*.
Πυκινόφρων - ονος (ὁ, ἡ) sensato. խելացի. ագըլլը ։
Πυκινῶς, ἐπίῤ. = *Πυκνῶς*.
Πυκνὰ, ἐπίῤ. = *Πυκνῶς*.
Πυκνάκις, ἐπίῤ. sovente, spesso. յաճախ. սըգ, չօգ տէֆա ։
Πυκνόβλαστος (ὁ, ἡ) che manda fuori de' germi densi. հոծ ծիլ արձըկօղ. սըգ ֆիլիզ վէրէն ։
Πυκνόθριξ - ότριχος (ὁ, ἡ) che ha i capelli densi. հոծ մազ ունեցող. սըգ սաչլը ։
Πυκνόκαρπος (ὁ, ἡ) pieno di frutti պտղով լեցուն. մէյվէ իլէ տօլու ։
Πυκνοκίνδυνος (ὁ, ἡ) che s' espone spesso a de' pericoli. յաճախ ինքը զինքը վտանգի դնող. սըգ սըգ քէնտի քէնտինի թեհլիքէյէ գօյան ։
Πυκνόκομος (ὁ, ἡ) che ha una capellatura folta. հոծ մազերով. սըգ սաչլը ։
Πυκνόπορος (ὁ, ἡ) poroso. ծակոտկէն. տէլիքլի ։
Πυκνόῤῥιζος (ὁ, ἡ) che ha delle radici folte. հոծ արմատ ունեցող. սըգ քէօքլիւ ։
Πυκνὸς - ὴ - όν. folto, denso, spesso. 2. duro. 3. prudente. խիտ, հոծ. 2. պինդ. 3. խոհեմ. սըգ. 2. գաթը. 3. ֆիքիրլի ։
Πυκνοσπορέω - ῶ. *Μ.* ήσω. seminare foltamente. հոծ ցանել սերմանել. սըգ էքմէք (թօխում) ։
Πυκνόσπορος (ὁ, ἡ) seminato foltamente. հոծ ցանուած. սըգ էքիլմիշ ։
Πυκνόστικτος (ὁ, ἡ) macchioso. պիսակոտ. պէնէքլի ։
Πυκνόστυλος (ὁ, ἡ) che ha molte colonne. շատ սիւներ ունեցող. չօգ տիրէքլի ։
Πυκνότης (ἡ) densità. 2. prudenza. խտութիւն, հոծութիւն. 2. խոհեմութիւն. սըգլըգ. 2. ագըլլըլըգ ։
Πυκνόφυλλος (ὁ, ἡ) fronzuto. տերևախիտ. սըգ եափրագլը ։
Πυκνόω - ῶ. *Μ.* ώσω. densare. խտացընել. սըգլաշտըրմագ ։
Πύκνωμα (τὸ) = *Πυκνότης*.
Πυκνῶς, ἐπίῤ. foltamente. 2. spesso, sovente. խտութեամբ. 2. սակայ, յաճախ. սըգ օլարագ. 2. սըգ սըգ, չօգ տէֆա ։
Πύκνωσις - εως (ἡ) condensazione. խտացընելը. սըգլաշտըրմա ։
Πυκνωτικὸς - ὴ - όν. atto a condensare. խտացընելու յարմար. սըգլաշտըրմաղա եարար ։
Πύκτευσις - εως (ἡ) = *Πυγμαχία*.
Πυκτευτὴς - οῦ (ὁ) = *Πύκτης*.
Πυκτεύω. *Μ.* εύσω. combattere a colpo di pugni. կռուփով կռուիլ. եումրուգ իլէ տէօյիւշմէք՝ սավաշմագ ։
Πύκτης - ου (ὁ) pugile. կռփամարտիկ. եումրուգ իլէ տէօյիւշէն ։
Πυκτικὸς - ὴ - όν. che concerne il pugillato. կռփամարտութեան պատկանած. եումրուգ տէօյիւշմէսինէ տայիր ։

Πυκτομαχέω - ῶ. Μ. ήσω. = *Πυκτεύω.*
Πυκτοσύνη (ἡ) = *Πυγμαχια.*
Πυλαία (ἡ) (ἐνν. σύνοδος.) assemblea degli Amfittioni in Termopila. Ամփիկտիոններուն Թերմոպիլիդա ըրած ժողովը. Ամֆիքթիօնլարըն Թերմօփիլարտէ գուրդուգլարը ճէմիյէթ մէճլիսի.
Πυλαιαστὴς - οῦ (ὁ) minchione, pippione, ciarlatano, ingannatore. ապուշ, դերասան, խաբեբայ. ահմագ, մասխարա, ալտատըճը.
Πύλαιος - α - ον. che sta avanti la porta. դրան առջին կեցող. գաբուտան էօնիւնտէ տուրան.
Πυλαϊστὴς - οῦ (ὁ) = *Πυλαιαστής.*
Πυλαΐτης - ου (ὁ) καὶ Πυλαΐτις ἢ Πυλαΐτις - ιδος (ἡ) portinaro. դռնապան. գաբուճը.
Πυλαωρὸς (ὁ, ἡ) = *Πυλωρός.*
Πύλη (ἡ) porta. 2. battitojo. դուռ. 2. դրան փեղկ. գաբու, գափը. 2. գաբու գանատը. 3. (ὄθ.) stretta (*Γαλλ.* défilé). կիրճ. տէրպէնտ.
Πυληδόκος (ὁ, ἡ) = *Πυλωρός.*
Πυλὶς - ίδος (ἡ) ὑποκρ. τ. Πύλη. sportello. պզտիկ դուռ. քիւչիւք գաբու.
Πυλουρὸς (ὁ, ἡ) *Πυλωρός.*
Πυλοῦχος (ὁ, ἡ) che sostiene le porte. դռները բռնող. գաբուլարը թութան.
Πυλόω - ῶ. Μ. ώσω. mettere delle porte. դուռ դնել. գաբու գօյմագ՝ տագմագ.
Πυλὼν - ῶνος (ὁ) portone. 2. portico մեծ դուռ. 2. վայրադաւիթ. պիւյիւք գաբու. 2. տէհլիզ, հայաթ.
Πυλωρέω - ῶ. Μ. ήσω. esser portinaro. դռնապան ըլլալ. գաբուճու օլմագ.
Πυλώριον (τὸ) la cella del portinaro. դռնապանին խուցը. գաբուճունուն օտասը.
Πυλωρὸς (ὁ, ἡ) portiere, portinaro. 2. piloro (l' orificio inferiore dello stomaco, per cui gli alimenti digeriti passano nelle budella) դռնապան. 2. փիլորոս (ստամոքսաց տակի ծակը՝ ուսկից որ մարսած կերակուրները աղիքներու կ'անցնին). գաբուճու. 2. միտէնին ալթ թարաֆընտա պուլունան տելիկ՝ անտէն կի հազմ օլան թահամլէր պիւյիւք պաղըրսագլարա կիտէրլէր.
Πύματος - η - ον. ultimo. յետին, վերջին. սօնղրաքի.
Πύνδαξ - ακος (ὁ) = *Πυθμήν.*
Πυνθάνομαι. Μ. πεύσομαι. interrogare dimandare. 2. imparare, informarsi, apprendere, sapere. հարցընել. 2. սորվիլ, իմանալ, հասկընալ, գիտնալ. սօրմագ, սուալ էթմէք. 2. էօյրէնմէք, անլամագ, աչըգ օլմագ, պիլմէք.
Πὺξ, ἐπίῤ. col pugno. բռնցի. եումրուգ իլէ.
Πυξίνεος - α - ον. καὶ
Πύξινος - η - ον. fatto di bussolo. տօսախէ շինուած. շիմշիրտէն.
Πυξίον (τὸ) tavoletta da scrivere fatta di bossolo. տօսախէ շինուած գրելու պնակիտ. շիմշիրտէն եափըլը եազը եազմագ թախթա.
Πυξὶς - ίδος (ἡ) scatola, bossolo. տուփ. գութու.

Πυξοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile al bossolo. տօսախի նման. շիմշիրէ պէնզէր.
Πύξος (ἡ) bossolo, bosso. տօսախ. շիմշիր.
Πυξώδης - εος (ὁ, ἡ) = *Πυξοειδής.*
Πυόειδὴς - έος (ὁ, ἡ) marcioso. շարաւոտ. իրինլի.
Πῦον (τὸ) marcia. շարաւ. իրին.
Πυοποιέω - ῶ. Μ. ήσω. far suppurare. շարաւեցընել. իրինլէթմէք.
Πυοποιὸς (ὁ, ἡ) suppurativo. շարաւեցընող, բանեցընող. իրինլէտէն, իշլէտիճի.
Πυόῤῥοια (ἡ) effusione di marcia. շարաւ վազելը. իրին ագմասը.
Πῦος καὶ Πύος (ὁ) il primo latte, che viene alle donne di parto. (*Λατ.* colastrum). ծննդական՝ նորածին կնիկներու եկած առաջին կաթը. լօհուսալարա կէլէն իլք սիւտ. 2. = *Πῦον.*
Πυουλκὸς (ὁ, ἡ) che estrae la marcia. շարաւը դուրս քաշող. իրինի տըշարը չէքէն.
Πυόω - ῶ. Μ. ώσω. = *Πυοποιέω.*
Πυπάζω. Μ. άσω. = *Πυππάζω.*
Πύπαξ. = *Πύππαξ.*
Πυππάζω. Μ. άσω. gridare per meraviglia. զարմանալով պոռալ. թաաճճիւպ իլէ հայգըրմագ.
Πύππαξ, ἐπίῤ. ἢ ἐπιφών. bravo, capperi! բարէ, վա՜շ վա՜շ. աֆէրին, հէ՜յ, աճայիպ.
Πῦρ - πυρὸς (τὸ) fuoco. 2. febbre. կրակ. 2. տենդ. աթէշ, նար. 2. սըթմա.
Πυρὰ (ἡ) rogo, pira (*Γαλλ.* bûcher). խարոյկ. աթէշլիք.
Πυράγρα (ἡ) molle. ունելիք. մաշա.
Πυραιθὴς - έος (ὁ, ἡ) ardente. վառող. եագըճը.
Πυράκανθα - ης (ἡ) licio (*Γαλλ.* buisson ardent). տօսախական փուշ. շիմշիր օթու.
Πυρακτέω - ῶ. Μ. ήσω. καὶ
Πυρακτόω - ῶ. Μ. ώσω. voltare, girare sul fuoco per arrossare. 2. infiammare, abbruciare. կրակին վրա դարձընել կարմըրցընելու համար. 2. բռնկցընել, վառել. աթէշին իւստիւնտէ չէվիրմէք (գըզարթմագ իչին). 2. թութուշտուրմագ, եագմագ.
Πυραλὶς - ίδος (ἡ) pettirosso, spinturnice (uccello). կարմիր կուրծքով թռչուն մը. կէօքսիւ գըրմըզը տըր պիր գուշ.
Πυράμη (ἡ) falce. մանգաղ. թըրփան.
Πυραμητὸς (ὁ) messe. հունձք. տիւշիւմ.
Πυραμιδικὸς - ὴ - όν. piramidale. բրգանման. տէփէլի պաշ տիւշիւմլիւ.
Πυραμικὸς - ὴ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. = *Πυραμιδικός.*
Πυραμὶς - ίδος (ἡ) piramide. 2. focaccia. բուրգ. 2. պլակինդի. տէփէլի պաշ, պուրճ. 2. պօղաչա.
Πυραμοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma d' una piramide. բրգաձեւ. տէփէլի պաշ տիւշիւմլիւ.
Πυραμοῦς - οῦντος (ὁ) = *Πλακοῦς.*
Πυραυγὴς - έος (ὁ, ἡ) brillante come il fuoco. կրակի պէս փայլուն. աթէշ կիպի փարլագ.
Πύραυνον (τὸ) focolare. կրակարան, վառարան. մանղալ.

Πυραύστης - *ου* (ὁ) pirale, farfalla, che svolazza intorno il lume e finalmente vi si brucia. տեսակ մը թիթեռան որ ճրագին քովերը կը թռչի ու վերջապէս կ'երի. ֆէրվանէ, պօճէքնէյի' քի չերաղ- նըն էթրաֆընտա տօլաշտըգտան սօնրա եանար.

Πυρβόλος (ὁ, ἡ) che getta del fuoco, della fiamma. կրակ' բոց նետող. աթէշ ալէվ ֆըրլադան' ադան.

Πυργηδὸν, *ἐπίῤ*. in forma di torre. աշտարակի ձեւով. գուլէ դիպինտէ.

Πυργηρέω - *ῶ*. *M*. *ήσω*. tener chiuso (*καὶ πθ*.) esser chiuso dentro una torre. աշտարակի մը մէջ գոցել կամ գոցուիլ. պիր գուլէ իչինտէ գափաթմագ եախօտ գա- փանմագ.

Πυργίδιον (τὸ) ὑπκρ. τ. *Πυργίον*.

Πυργίον (τὸ) ὑπκρ. τ. *Πύργος*. torricella. պզտիկ աշտարակ. գուլէճիք.

Πυργισκάριον (τὸ) ὑπκρ. τ. *Πυργίσκιον*.

Πυργίσκιον (τὸ) ὑπκρ. τ. *Πυργίσκος*.

Πυργίσκος (ὁ) ὑπκρ. τ. *Πύργος*.

Πυργίτης - *ου* (ὁ) che fà il suo nido nelle torri. աշտարակներու մէջ բոյն դնող. գուլէլէր իչինտէ եուվա եափան.

Πυργοειδὴς - *έος* (ὁ, ἡ) che ha la forma d'una torre. աշտարակի ձեւով. գուլէ դիպինտէ.

Πυργομαχέω - *ῶ*. *M*. *ήσω*. combattere da una torre. աշտարակէ մը պատերազմիլ. գուլէտէն ճէնքլէշմէք.

Πυργοποιέω - *ῶ*. *M*. *ήσω*. costruire una torre. աշտարակ մը շինել. պիր գուլէ եափմագ.

Πυργοποιΐα (ἡ) costruzione d'una torre. աշտարակ մը շինելը. գուլէ եափմասը.

Πύργος (ὁ) torre. 2. castello. 3. rifugio, asilo. 4. battaglione quadrato. 5. bossolo da giocare a' dadi. (*Λατ*. fritillus.) (*Γαλλ*. cornet.) աշտարակ. 2. դղեակ, ամրոց. 3. ապաստանարան. 4. քառակուսի զօրաց գունդ. 5. նարտ խաղալու տուփ. գուլէ. 2. գալէ, հիսար. 3. սըղընաճագ մահալ. 4. տէօրթ քէօշէ ասքէր թապուրու. 5. թավլա օյնամագտա (զարլարը իչինէ գօյուպ ադմագ իչին) գուլլանըլան գութու' զարֆ.

Πυργοφύλαξ - *ακος* (ὁ) guardiano d'una torre. աշտարակի պահապան. գուլէ պէքճիսի.

Πυργόω - *ῶ*. *M*. *ώσω*. fortificare di torri. 2. ergere in forma d'una torre. աշտարակներով ամրցընել. 2. աշտարակի ձեւով կանգնել. գուլէլէր իլէ թահքիմ էթմէք. 2. գուլէ դիպինտէ եիւքսէլթմէք' դիքմէք.

Πυργώδης - *εος* (ὁ, ἡ) = *Πυργοειδής*.

Πύργωμα (τὸ) torre. աշտարակ. գուլէ.

Πύργωσις - *εως* (ἡ) fortificazione con delle torri. աշտարակներով ամրցընելը. գուլէլէր իլէ թահքիմ էթմէ.

Πυργωτὸς - *ή* - *όν*. fortificato di torri. 2. fatto in forma di torre. աշտարակներով ամրցած. 2. աշտարակի ձեւով շինուած. գուլէլէր իլէ թահքիմ էթմիշ. 2. գուլէ դիպինտէ եափըլմըշ.

Πύρδαλον καὶ *Πύρδανον* (τὸ) = *Πυρεῖον*.

Πύρεθρον (τὸ) piretro, pilatro, perforata (erba). խոտ մըն է. հէքիրքարհա (պիր նէվ օթտուր).

Πυρεῖον (τὸ) cammino, focolare. 2. fucile, battifuoco. վառարան, կրակարան. 2. զպյլախազ. օճագ, մանղալ. 2. չագմագ թաշը.

Πυρεκβόλος (ὁ, ἡ) che getta del fuoco, delle scintille, scintillante. կրակ' կայծ արձըկող. աթէշ գըվըլճըմ ադան.

Πυρεκτικὸς - *ή* - *όν*. febbrile. ջերմական. սըթմայա մուհթաճ.

Πύρεξις - *εως* (ἡ) accessione della febbre. ջերմին բռնելը. սըթմանըն թութմասը.

Πυρέσσω (*ττω*.) *M* *έξω*. febbricitare. տենդ' ջերմ ունենալ. սըթմա օլմագ.

Πυρεταίνω. *M*. *ανῶ*. καὶ *Πυρετιάω* - *ῶ*. *M*. *άσω* = *Πυρέσσω*.

Πυρέτιον (τὸ) ὑπκρ. τοῦ

Πυρετὸς (ὁ) febbre. ջերմ, տենդ. սըթմա.

Πυρετώδης - *εος* (ὁ, ἡ) febbrile. ջերմնական. սըթմայա մուհթաճ.

Πυρεὺς - *έως* (ὁ) incendiario. կրակ ձգող. եանկըն պըրագան, գունդագճը. 2. = *Πυρεῖον*.

Πυρευτὴς - *οῦ* (ὁ) pescatore a fuoco. կրակով ձուկ բռնող. աթէշ իլէ պալըգ (աթէշ պալըղը) աւլայան.

Πυρεύω. *M*. *εύσω*. far fuoco. 2. incendiare. կրակ վառել. 2. այրել. աթէշ եագմագ. 2. եագմագ.

Πυρὴν - *ῆνος* (ὁ) coccola, nocciolo. 2. specie di gemma preziosa. 3. spina di pesce. հատապտուղ, կորիզ. 2. պատուական գոհար մը. 3. ձկի փուշ. հապպէ, չէքիրտէք. 2. պիր նէվ պէհալը ճէվհէր. 3. պալըգ քըլչըգը.

Πυρηνοειδὴς - *έος* (ὁ, ἡ) che ha la forma di coccola. հատապտուղի ձեւով. հապպէ' դանէ դիպինտէ.

Πυρηνώδης - *εος* (ὁ, ἡ) nocciolulo. կորիզաւոր. չէքիրտէքլի. 2. = *Πυρηνοειδής*.

Πυρηφόρος (ὁ, ἡ) × ἀντὶ *Πυροφόρος*.

Πυρία (ἡ) stufa, sudatojo. քրտնարան, քրտնելու բաղնիք. թէր համամը.

Πυρίαμα (τὸ) καὶ

Πυρίασις - *εως* (ἡ) fomentazione (nel sudatojo.) քրտինք բերելը (քրտնարանը). թէրլէթմէ (թէր համամընտա).

Πυριατήριον (τὸ) stufa, scaldatojo, sudatojo. քրտնարան, տաքցուն. թէր համամը, ըսըճագ օտա.

Πυριατὸς - *ή* - *όν*. riscaldato. տաքցած. ըսընմըշ.

Πυριάω - *ῶ*. *M*. *άσω*. riscaldare. 2. far sudare in un sudatojo. տաքցընել. 2. քրտնարանի մէջ քրտնցընել. ըսըթմագ. 2. թէր համամընտա թէրլէթմէք.

Πυρίβιος (ὁ, ἡ) che vive nel fuoco. կրակի մէջ ապրող. աթէշտէ եաշայան.

Πυρίβρωτος (ὁ, ἡ) divorato dal fuoco. կրակէն սպառուած. աթէշտէն թիւքէնմիշ օլան.

Πυριγενέτης - *ου* (ὁ) × ἀντὶ —

Πυριγενὴς - *έος* (ὁ, ἡ) nato dal fuoco o nel fuoco. կրակէ կամ կրակի մէջ ծնած. աթէշտէն եախօտ աթէշ իչինտէ տօղմուշ.

Πυρίγληνος (ὁ, ἡ) che ha le pupille scintillanti. կայծ ցանող շղուն բիբեր ու-

նեցող. կէօզլէրինին տէպէսինէրի գըվըլճըմ տալան՝ եալդըրայան:
Πυρίγονος (ὁ, ἡ) = *Πυριγενής*.
Πυρίεφθος (ὁ, ἡ) cotto al fuoco. կրակի վրայ եփուած. աթէշտէ փիշմիշ:
Πυριθαλπὴς-έος (ὁ, ἡ) riscaldato al fuoco. կրակի վրայ տաքցած. աթէշտէ ըսըն-մըշ:
Πυρίκαυστος καὶ Πυρίκαυτος (ὁ, ἡ) abbruciato al fuoco. կրակի մէջ էրած. աթէշտէ եանմըշ:
Πυριλαμπὴς-έος (ὁ, ἡ) brillante, rilucente come il fuoco. կրակի պէս փայլուն՝ շողուն. աթէշ կիպի փարլայան՝ եալդըրայան:
Πυριλαμπὶς-ίδος (ἡ) = *Λαμπυρίς*.
Πυρίληπτος (ὁ, ἡ) focoso, infocato. կրակ դարձած, հրաշէկ. աթէշ քէսիլմիշ, գըզգըն:
Πυρίμαχος (ὁ, ἡ) fervente guerriero. եռանդոտ՝ սաստիկ պատերազմող. գըզգըն՝ քավկայի ճէնկճի:
Πυρίμορφος (ὁ, ἡ) che ha la forma di fuoco, focoso. կրակի տեսք ունեցող, կրակոտ. աթէշ խորուսլու, աթէշլի:
Πυρίνη (ἡ) = *Πυρήν*.
Πύρινος-η-ον. di fuoco, focoso. կրակէ, կրակոտ. աթէշտէն, աթէշլի. (τὸ υ βραχύ.)
Πύρινος-η-ον. di grano. ցորենէ. պուղտայտան. (τὸ υ μακρ.)
Πυρίον (τὸ) = *Πυρεῖον*. 2. turibolo. բուրվառ. պուխուրտան:
Πυριπνείων-ουσα-ον. καὶ
Πυρίπνευστος (ὁ, ἡ) *καὶ*
Πυριπνέων-ουσα-ον. × *ἀντὶ*
Πυρίπνοος-ους (ὁ, ἡ) che schizza del fuoco, scintillante. կրակ ցանող, կայծ ցայտող. աթէշ՝ գըվըլճըմ սաչըճըսը. (*κυρ. καὶ μτφρ.*)
Πυρίσπαρτος καὶ Πυρίσπορος (ὁ, ἡ) che sparge del fuoco. կրակ ցանող. աթէշ սէրփէն:
Πυρίτης-ου (ὁ) di grano. ցորենէ. պուղտայտան. (τὸ υ μακρ).
Πυρίτης-ου (ὁ) *καὶ Πυρῖτις-ιδος* (ἡ) focoso, di fuoco. կրակոտ, կրակէ. աթէշլի, աթէշլի, չագմագ. (*οὐσ. ἐνν. λίθος*.) fucile, battifuoco, pietra focaja. 2. marcassita (minerale). դայլախազ. 2. հանքային նիւթ մըն է. չագմագ դաշը. 2. մարգաշիթա դաշը. (τὸ υ βραχύ).
Πυριφλεγὴς-έος (ὁ, ἡ) che brucia come il fuoco. կրակի պէս էրող. աթէշ կիպի եագան:
Πυρίφλεκτος (ὁ, ἡ) abbruciato dal fuoco. կրակէ էրած՝ վառուած. աթէշտէն եանմըշ:
Πυρίχρως-ωτος (ὁ, ἡ) che ha il color del fuoco. կրակի գունով. աթէշ րէնկինտէ:
Πυρκαεὺς-έως (ὁ) incendiatore. կրակ ընող, հրդեհարկու. եանկըն չըգարան, գունդագճը:
Πυρκαϊὰ-ᾶς (ἡ) incendio. 2. pira, rogo (*Γαλλ.* bûcher). կրակ, հրդեհ. 2. փայտակոյտ (էրելու համար), խարոյկ. եանկըն. 2. աթէշլիկ տան:
Πυρναῖος-α-ον. maturo. հասուն. էէթիշմիշ, օլմուշ:
Πύρνος (ὁ) × *ἀντὶ Πύρινος*. (*ὅθ. ἐνν. ἄρτος*). boccone di pane, tozzo di pane. հացի պատառ. էքմէք լօքմասը՝ տիլիմի:
Πυρόβιος (ὁ, ἡ) = *Πυρίβιος*.
Πυροβόλος (ὁ, ἡ) che getta, lancia del fuoco. կրակ նետող. աթէշ աթան:
Πυροειδὴς-έος (ὁ, ἡ) simile al grano. ցորենի նման. պուղտայա պէնզէր. (τὸ υ μακρ.)
Πυροειδὴς-έος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*) *-ειδῶς*. simile al fuoco. կրակի նման. աթէշէ պէնզէր. (τὸ υ βραχύ).
Πυρόεις-εσσα-εν. = *Πυρώδης*.
Πυροκαπηλεύω. M. ευσω. esser mercante di frumento. ցորենի վաճառական ըլլալ. պուղտայ պազըրկեանը օլմագ:
Πυρολαβὶς-ίδος (ἡ) = *Πυράγρα*.
Πυρολαμπὶς-ίδος (ἡ) = *Πυριλαμπίς*.
Πυρολόγος (ὁ, ἡ) che raccoglie del frumento. ցորեն ժողվող. պուղտայ թօփլայան:
Πυρομαντεία (*-μαντία*) (ἡ) piromanzia, indovinazione fatta per mezzo del fuoco. հրահմայութիւն, կրակով եղած կախարդութիւն. աթէշ իլէ օլան ֆալճըլըգ՝ րէմմալլըգ:
Πυρόμαντις-εως (ὁ, ἡ) piromanta, indovinatore per mezzo del fuoco. հրահմայ, կրակով կախարդութիւն ընող. աթէշ իլէ ֆալճըլըգ՝ րէմմալլըգ էտէն:
Πυρομετρέω-ῶ. M. ήσω. misurare il frumento. ցորեն չափել. պուղտայ էօլչմէք:
Πυρομέτρης-ου (ὁ) misuratore del frumento. ցորեն չափող. պուղտայ էօլչէն:
Πυροπωλεῖον (τὸ) luogo ove si vende il grano. ցորենի վաճառանոց. պուղտայ սաթըլաճագ մահալ:
Πυροπωλέω-ῶ. M. ήσω. vender del grano. ցորեն ծախել. պուղտայ սաթմագ:
Πυροπώλης-ου (ὁ) venditore di grano. ցորեն ծախող. պուղտայ սաթան:
Πυρὸς (ὁ) frumento, grano. ցորեն. պուղտայ:
Πυροφεγγὴς-έος (ὁ, ἡ) che risplende, brilla come il fuoco. կրակի պէս փայլուն՝ շողուն. աթէշ գիպի փարլար:
Πυροφόρος (ὁ, ἡ) (τὸ υ βραχύ.) = *Πυρφόρος*.
Πυροφόρος (ὁ, ἡ) (τὸ υ μακρ.) che produce del frumento. ցորեն բուսցընող. պուղտայ հասըլ էտէն:
Πυρόχρως-ωτος (ὁ, ἡ) = *Πυρίχρως*.
Πυρόω-ῶ. M. ώσω. infocare, abbruciare, accendere. 2. provare nel fuoco, nel crogiuolo. կրակ դարձընել, էրել, վառել. 2. կրակի՝ հալոցի մէջ փորձել. աթէշլէ գըզդըրմագ, եագմագ, թութուշտուրմագ. 2. աթէշտէ փօթադա թէճրիպէ էթմէք:
Πυρπολέω-ῶ. M. ήσω. accendere, fare fuoco. 2. incendiare. կրակ վառել. 2. էրել, հրդեհել. աթէշ եագմագ. 2. եագմագ, իհրագ իլէ թէլէֆ էթմէք:
Πυρπόλησις-εως (ἡ) incendio. կրակ, հրդեհ. եանկըն, իհրագ:
Πυρπόλος (ὁ, ἡ) incendiario. հրդեհարկու. եանկըն պըրագան, գունդագճը:
Πυῤῥάζω. M. άσω. esser rosso, rubro, rubicondo. կարմիր՝ շէկ ըլլալ. գըզըլ՝ գըրմըզը օլմագ:
Πυῤῥαλλὶς-ίδος (ἡ) = *Πυραλίς*.
Πυῤῥιάω-ῶ. M. άσω. καὶ

Πυῤῥίζω. M. *ίσω.* = *Πυῤῥάζω.*
Πυῤῥίχιος (ὁ) pirrichio (piede metrico composto di due brevisillabe). ամփոփ (երկու սուղ վանկէ բաղկացեալ տաղաչափական ոտք)․ էջէ ձշտա ձևերեն երկու մեկ կրկնա կենդանի ։
Πυῤῥόθριξ - ότριχος (ὁ, ἡ) che ha i capelli rubicondi. շէկ մազերով․ ձըշշը ապաէ, ապա մըա ապաէ ։
Πυῤῥὸς - ὰ - όν. rubro, rubicondo. (դեղնագոյն) կարմիր, շէկ․ ձըշշը, ապա մըա ։
Πυῤῥότριχος (ὁ, ἡ) = *Πυῤῥόθριξ.*
Πυῤῥόω - ῶ. M. *ώσω.* render rubro. շէկ ընել․ ձըշշը եթմեք, ապամըաշ ։
Πυῤῥώδης - εος (ὁ, ἡ) rosseggiante. կարմրի զարնող․ ձըր ։
Πυρσαίνω. M. *ανῶ.* render rubro. շիկակարմիր ընել․ ձըշշը եթմեք ։
Πυρσεία (ἡ) segnale dato con una fiaccola accesa. ջահով տրուած նշան․ ։
Πυρσεύω. M. *εύσω.* dar un segno colla fiaccola. 2. abbruciare. ջահով նշան տալ․ 2․ այրել․ ։ 2․ ։
Πυρσὸς (ὁ) fiaccola, face. ջահ․ ։
Πυρσοφόρος (ὁ, ἡ) che porta una fiaccola. ջահակիր․ ։
Πυρφόρος (ὁ, ἡ) che porta del fuoco. կրակ կրող․ ։
Πυρώδης - εος (ὁ, ἡ) = *Πυροειδής.*
Πυρωπὸς (ὁ, ἡ) che ha la faccia, l'aspetto rosso come il fuoco. կրակի պէս երեսը տեսքը կարմիր․ ։ (*οὐσ. ἐνν. λίθος.*) piropo, carbonchio. կարկեհան (պատուական քար մըն է)․ ։
Πύρωσις - εως (ἡ) abbruciamento, infiammazione, cociore. այրելը, բռնկիլը, վառիլը․ ։
Πυρωτικὸς - ὴ - όν. caustico. այրող․ ։
Πύσμα (τὸ) domanda, questione. Հարցմունք, խնդիր․ ։
Πυσματικὸς - ὴ - όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) *- ικῶς.* interrogativo. Հարցական․ ։
Πυστιάομαι - ῶμαι. = *Πυνθάνομαι.*
Πύστις - εως (ἡ) domanda, interrogazione. 2. fama. Հարցմունք․ 2․ համբաւ․ ։ 2․ ։
Πυτία (ἡ) coagulo. կաթի մակարդ, խառնուրդ․ ։
Πυτιάζω. M. *άσω.* coagulare. մակարդել․ ։
Πυτίζω. M. *ίσω.* sputare spesso. 2. schizzare colla bocca. յաճախ թքնել․ 2․ բերնով ցայտել․ ։ 2․ ։
Πυτίνη (ἡ) damigiana. վրան կնիւն հիւսուած ապակի․ ։
Πυτινοπλόκος (ὁ, ἡ) che fà delle damigiane. ապակիի վրայ կնիւն հիւսող․ ։
Πυώδης - εος (ὁ, ἡ) marcioso. շարաւոտ․ ։
Πύωσις - εως (ἡ) suppurazione. շարաւնալը, խոլխայթիլը․ ։
Πῶ ; ἐπίῤ. Δ. ἀντὶ Ποῦ ;

Πω, μόῤ. (*ἐγκλ. ἤ ἐπίῤ.*) ancora. դեռ, տակաւին․ ։
Πώγων - ωνος (ὁ) barba. մօրուք․ ։
Πωγωνίας - ου (ὁ) barbato. մօրուքաւոր․ ։
Πωγωνιάτης - ου (ὁ) *καὶ Πωγωνιᾶτις - ιδος* (ἡ) = *Πωγωνοφόρος.*
Πωγώνιον (τὸ) *ὑποκ. τ. Πώγων.* barbetta. պզտիկ մօրուք․ ։
Πωγωνίτης - ου (ὁ) *καὶ Πωγωνῖτις - ιδος* (ἡ) = *Πωγωνιάτης.*
Πωγωνοφόρος (ὁ, ἡ) barbato. մօրուքաւոր․ ։
Πωλάριον (τὸ) *ὑποκ. τ. Πωλίον.*
Πωλεία (ἡ) la cura d'allevare de' puledri. (ձիու) մտրուկ պահելը մեծցնելը․ ։
Πωλευτὴς - οῦ (ὁ) che ha la cura de' puledri. (ձիու) մտրուկ պահող նայող․ ։
Πωλεύω. M. *εύσω.* conservare, esercitare de' puledri. (ձիու) մտրուկ պահել կրթել․ ։
Πωλέω - ῶ. M. *ήσω.* vendere. ծախել․ ։
Πώλημα (τὸ) merce. վաճառք․ ։
Πώλησις - εως (ἡ) vendita. ծախելը․ ։
Πωλητήριον (τὸ) mercato. վաճառանոց, շուկայ․ ։
Πωλητὴς - οῦ (ὁ) venditore. ծախող․ ։
Πωλικὸς - ὴ - όν. di puledro. (ձիու) մտրուկի յարմար․ ։
Πωλίον (τὸ) *ὑποκ. τ. Πῶλος.* puledrino. պզտիկ մտրուկ (ձիու)․ ։
Πωλοδαμαστὴς - οῦ (ὁ) = *Πωλοδάμνης.*
Πωλοδαμνέω - ῶ. M. *ήσω.* esercitare de' puledri. (ձիու) մտրուկ կրթել․ ։
Πωλοδάμνης - ου (ὁ) esercitatore de' puledri. (ձիու) մտրուկ կրթող․ ։
Πωλοκόμος (ὁ, ἡ) che ha la cura de' puledri. (ձիու) մտրուկ պահող նայող․ ։
Πῶλος (ὁ *καὶ* ἡ) puledro. մտրուկ (ձիու եւ այլն)․ ։
Πωλοτρόφος (ὁ, ἡ) che nudrisce de' puledri. (ձիու) մտրուկ սնուցանող․ ։
Πῶμα (τὸ) × *ἀντὶ Πόμα.*
Πῶμα (τὸ) coperchio. խուփ, կափարիչ․ ։
Πωμάζω. M. *άσω.* coperchiare. խփել․ ։
Πωμαστήριον (τὸ) coperchio. խուփ․ ։
Πωμάτιον (τὸ) *ὑποκ. τ. Πῶμα.*
Πώποτε, ἐπίῤ. mai, giammai. 2. mai, fin' ad ora (*Λατ.* unquam). ոչ երբեք․ 2․ երբեք, երբեմն, մինչեւ հիմայ․ ։ 2․ ։
Πῶρος (ὁ) tufo (specie di pietra bianca e piena di pori). 2. callo. ճերմակ ու ծակոտկէն քար մը․ 2․ մարմնոյ կոշտ․

[illegible] 2. [illegible]

Πωρόω-ῶ. Μ. ώσω. indurare (come il callo). (*մարմնոյ կոշտի պէս*) *կարծրացընել.* (*[illegible]*) [illegible]

Πωρώδης-εος (ὁ, ἡ) calloso. *փապարած.* [illegible]

Πώρωσις-εως (ἡ) durezza. *խստութիւն, կարծրութիւն.* [illegible]

Πῶς; ἐπίῤ. come? in qual maniera? *ինչպէս, ինչ եղանակաւ.* [illegible]

Πως, ἐγκλιτ. in qualche modo, in qualche maniera. *կերպիւ մը, եղանակաւ մը.* [illegible]

Πωτάομαι-ῶμαι. Μ. ήσομαι. volare, scagliarsi. *թռչիլ, նետուիլ.* [illegible]

Πῶϋ-εος (τὸ) gregge. *ոչխարի հօտ.* [illegible]

Πώϋγξ καὶ Πώϋξ-υγος (ἡ) folaga. *ջրային թռչուն մը.* [illegible]

Ρ.

Ρ, ρ, ρῶ (τὸ) ἄκλ. Ro. La decima settima lettera dell' alfabeto greco. In senso numerico coll' accento di sopra (ρ́) significa cento o centesimo, e coll' accento di sotto (͵ρ) cento mila. Ռօ. *Յունաց այբուբենից տասնուեօթներորդ գիրն է: Համրանքի կողմանէ վրայի շեշտովը (ρ́) կը նշանակէ հարիւր կամ հարիւրերորդ, ու տակը ըլլալու ատեն (͵ρ) հարիւր հազար.* [illegible] (͵ρ) [illegible] (100,000).

Ῥὰ. μόρ. ἐγκλ. ἀντὶ Ἄρα.

Ῥᾶ (τὸ) (ἄκλ.) rabarbaro. *խաշնդեղ.* [illegible]

Ῥαβάσσω (ττω.) Μ. άξω. correre quà e là, strepitare. *աստին անդին վազել, փաթըռտոց ընել.* [illegible]

Ῥαβδεύω. Μ. εύσω. pescare colla verga. *ցպով ձուկ որսալ.* [illegible] 2. = *Ῥαβδίζω.*

Ῥαβδίζω. Μ. ίσω. battere con una bacchetta. *ցպով զարնել.* [illegible]

Ῥάβδινος-η-ον. fatto di verghe. *ցպէ շինուած.* [illegible]

Ῥαβδίον (τὸ) ὑπκρ. τ. Ῥάβδος. bacchettino. *պզտիկ ցուպ.* [illegible]

Ῥαβδοειδὴς-έος (ὁ, ἡ) simile alla bacchetta. *ցպի նման.* [illegible]

Ῥαβδομαντεία (ἡ) indovinazione fatta per mezzo delle bacchette. *ցպով եղած դիւթութիւն՝ ըղձութիւն.* [illegible]

Ῥαβδομαχία (ἡ) combattimento colle zagaglie. *մականով կռուիլը.* [illegible]

Ῥαβδονόμος (ὁ) = Ῥαβδοῦχος.

Ῥάβδος (ἡ) verga, bastone, bacchetta. 2. verga da pescare. 3. caduceo, scettro. 4. stria. *ցուպ, գաւազան. 2. ձուկ բռնելու ցուպ. 3. գաւազան (պատուոյ, իշխանութեան). 4. սեանց շերտ.* [illegible]

Ῥαβδουχέω-ῶ. Μ. ήσω. tener un bastone, esser littore. *ցուպ բռնել՝ ունենալ, նուիրակ ըլլալ.* [illegible]

Ῥαβδουχία (ἡ) la carica del littore. *նուիրակութիւն.* [illegible]

Ῥαβδοῦχος (ὁ, ἡ) littore. *նուիրակ, ձեռքը իշխանութեան գաւազան մը կրող տէրութեան պաշտօնեայ.* [illegible]

Ῥαβδοφορέω-ῶ. Μ. ήσω. portare una bacchetta. *գաւազան կրել.* [illegible]

Ῥαβδοφόρος (ὁ, ἡ) che porta una bacchetta. *ցուպ կրող.* [illegible] = *Ῥαβδοῦχος.*

Ῥάβδωσις-εως (ἡ) scanalatura. *խողովակի ձեւով բանալը՝ փապարելը.* [illegible]

Ῥαβδωτὸς-ὴ-ον. fatto di verghe. 2. scanalato, vergato, striato. *ցպէ շինուած. 2. խողովակաձեւ, գաւազանաձեւ, շերտաւոր.* [illegible] 3. [illegible]

Ῥαγὰς-άδος (ἡ) fessura. *ճեղքուած.* [illegible]

Ῥαγδαῖος-α-ον. impetuoso. *ուժգին, բուռն, սաստիկ.* [illegible] — *αίως, ἐπίῤ.*

Ῥάγδην, ἐπίῤ. impetuosamente. *ուժգնակի, ուժով.* [illegible]

Ῥαγὴ (ἡ) = Ῥῆγμα.

Ῥαγίζω. Μ. ίσω. cogliere de' granelli d' uva, mangiare l' uva grano a grano. *խաղողի հատեր փրցընել, խաղողը հատ հատ ուտել.* [illegible]

Ῥαγίον (τὸ) ὑπκρ. τ. Ῥάξ.

Ῥαγολογέω-ῶ. Μ. ήσω. raccogliere degli acini. *խաղողի հատ ժողվել.* [illegible]

Ῥαγολόγος (ὁ, ἡ) che raccoglie degli acini. *խաղողի հատ ժողվող.* [illegible]

Ῥαγόω-ῶ. Μ. ώσω. = Ῥακόω καὶ Ῥήγνυμι.

Ῥάδαμνος (ὁ) germe. *ծիլ.* [illegible]

Ῥαδινὸς-ὴ-όν. tenero, molle. 2. agile, movibile. *փափուկ, կակուղ. 2. շարժուն, դիւրաւ շարժող.* [illegible] 2. [illegible]

Ῥάδιξ-ικος (ἡ) ramo. *ոստ.* [illegible]

Ῥᾴδιος-α ἢ ος-ον. facile. 2. accomodato. 3. inconsiderato. *դիւրին. 2. յարմար. 3. անխոհեմ.* [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Ῥᾳδιουργέω-ῶ. Μ. ήσω. esser pronto a commetter un delitto, a far del male. 2. occuparsi a delle cose inutili, facili.

3. agire senza scrupolo, trascuratamente. յանցանք մը գործելու՝ գէշութիւն ընելու պատրաստ ըլլալ. 2. պարապ՝ դիւրին բաներու պատաղիլ. 3. առանց խղճմտանքի՝ զանցառութեամբ գործել. գապահամ էյլէմէյէ՝ քէմլիք էնմէյէ հազըր օլմաք. 2. պօշ՝ գօլայ նէսնէլէրէ մէշղուլ օլմաք. 3. պիլա վիճտան՝ իհմալլըգ իլէ էյլէմէք՝ էթմէք:

ʽΡᾳδιούργημα (τὸ) scelleraggine, astuzia. ապիրատութիւն, նենգամտութիւն. քէմլիք, ֆէնտպազլըգ:

ʽΡᾳδιουργία (ἡ) = Κακουργία, Πανουργία.

ʽΡᾳδιουργὸς-ὴ-όν. furbo, astuto. 2. scellerato, malfattore. 3. negligente. չարամիտ. 2. չար, գէշ, ապիրատ, չարագործ. 3. անհոգ. ֆէնտպազ, ֆէրղանէ. 2. պէտքէար. 3. վազէֆէսիզ, պէքեար:

ʽΡᾳδίως, ἐπίῤ. facilmente. 2. trascuratamente, sconsideratamente. 3. senza scrupolo. դիւրաւ. 2. անհոգութեամբ, անխոհեմութեամբ. 3. առանց խղճմտանաց. գօլայլըգ իլէ. 2. պէքեայտլըգ իլէ, մուլահազասըզճա. 3. պիլա վիճտան:

ʽΡάζω. Μ. ῥάξω. = ʽΡύζω.

ʽΡαθάμιγξ-ιγγος (ἡ) × ἀντὶ ʽΡανίς.

ʽΡαθυμέω-ῶ. Μ. ήσω. trascurare, esser pigro. չհոգալ, ծոյլ ըլլալ. գայտ էթմէմէք, թէմպէլ օլմաք:

ʽΡαθυμία (ἡ) trascuranza, pigrizia. անհոգութիւն, ծուլութիւն. պէքեայտլըգ, թէմպէլլիք:

ʽΡᾴθυμος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.)-θύμως. negligente, pigro, infingardo. անհոգ, ծոյլ. պէքեայտ, թէմպէլ:

ʽΡαΐα (ἡ) sanità. առողջութիւն. սաղլըգ:

ʽΡαιβοειδὴς-έος (ὁ, ἡ) curvo. ծուռ. էյրի:

ʽΡαιβὸς-ὴ-όν. varo, strambo, sbilenco. 2. curvo. ծուռ սրունք ունեցող. 2. ծուռ. էյրի պացագլը. 2. էյրի:

ʽΡαιβόω-ῶ. Μ. ώσω. storcere. ծռել, թեքել. էյմէք, պիւքմէք, պուրմագ:

ʽΡαΐζω. Μ. ΐσω. migliorarsi. վրայ գալ (հիւանդութենէ), կազդուրիլ. խաթէ կէլմէք, պիրազ էյլէշմէք:

ʽΡαίνω. Μ. ῥανῶ. spargere, spruzzare. թափել, ցանել. սէրփմէք, սէրփմէք:

ʽΡαιστὴρ (ὁ) martello. մուրճ. չէքիճ:

ʽΡαίστης-ου (ὁ) distruttore. աւրող, կործանող. պօզան, խարապ էտէն. (οὐσ.) = ʽΡαιστήρ.

ʽΡαιστὸς-ὴ-όν. distrutto. քանդեալ, աւրուած. պօզուլմուշ, խարապ օլմուշ:

ʽΡαίω. Μ. ῥαίσω. guastare, rovinare, distruggere. աւրել, կործանել, քանդել. պօզմագ, պէրպատ էթմէք, խարապ էթմէք:

ʽΡακενδύτης-ου (ὁ) vestito di cenci, d'abiti stracciati. պատառոտած լաթեր հագուած. փարչալանմըշ էսվապլար կիյինմիշ:

ʽΡάκιον (τὸ) ὑποκρ. τ. ʽΡάκος. cencio. քուրջ, ցնցոտի. փաչավրա, էսկի պէզ էսվապ:

ʽΡακοδυτέω-ῶ. Μ. ήσω. esser vestito di cenci. գրգլեակ՝ պատառոտած լաթեր հագուիլ. էսկի պէզ էսվապլար կիյինմէք:

ʽΡακοδύτης-ου (ὁ) καὶ

ʽΡακόδυτος (ὁ, ἡ) = ʽΡακενδύτης.

ʽΡάκος-εος-ους (τὸ) cencio. քուրջ, ցնցոտի. փաչավրա, էսկի պէզ էսվապ:

ʽΡακοφορέω-ῶ. Μ. ήσω. = ʽΡακοδυτέω.

ʽΡακόω-ῶ. Μ. ώσω. lacerare. պատառոտել. փարչալամագ:

ʽΡακτήριος-α-ον. strepitoso. փաթթռտոց հանող. շամաթալը:

ʽΡακτὸς-ὴ-όν. scosceso, precipitoso. գահավէժ, դար տեղերով լիք. ուչուրումլու:

ʽΡακώδης-εος (ὁ, ἡ) stracciato. պատըռտած. փարչալանմըշ:

ʽΡάκωμα (τὸ) = ʽΡάκιον.

ʽΡάκωσις-εως (ἡ) ruga. խորշոմութիւն, կնճիռ. պուրուշուգ:

ʽΡάμα (καὶ ὄχι ʽΡάμμα) (τὸ) = ʽΡάσμα.

ʽΡάμμα (τὸ) cucitura. 2. filo. կարան. 2. դերձան. տիքիշ. 2. իփլիք:

ʽΡάμνος (ἡ) arbusto, macchia (Γαλλ. brande). թուփ, մացառ. ազաճլըգ, չալը:

ʽΡαμφὴ (ἡ) spada. թուր. գըլըճ:

ʽΡαμφηστὴς-οῦ (ὁ) ragana, dragone marino. վիշապաձուկ. շէյթան պալըղը:

ʽΡαμφὶς-ίδος (ἡ) uncino. ճանկ. չէնկէլ, գանճա:

ʽΡάμφος-εος-ους (τὸ) becco. կտուց. կակա, գուշ պուռնու:

ʽΡανὶς-ίδος (ἡ) goccia. կաթիլ. տամլա:

ʽΡαντὴρ (ὁ) innaffiatore. ջրող. սուլայան:

ʽΡαντίζω. Μ. ίσω. innaffiare. ջրել. սուլամագ:

ʽΡάντισμα (τὸ) καὶ

ʽΡαντισμὸς (ὁ) innaffiamento. ջրելը. սուլամա:

ʽΡάντιστρον (τὸ) innaffiatojo, aspersorio. ցնցուղ, մշտիկ. սուլայաճագ գապ, մէրէշ:

ʽΡὰξ (ἡ) acino, granello d'uva. խաղողի հատ. իւզիւմ տանէսի:

ʽΡάξις-εως (ἡ) conflitto, attacco di battaglia. ձեռք ձեռքի գալը, բաղխումն պատերազմի. էլլէշմէ, տէօյիւշ, չարփըշմա:

ʽΡᾷον, καὶ ʽΡᾳόνως, ἐπίῤ. più facilmente. աւելի դիւրութեամբ. տահա գօլայլըգ ասանլըգ իլէ:

ʽΡαπίζω. Μ. ίσω. bastonare. 2. schiaffeggiare, dare uno scappellotto. ծեծել. ցպով զարնել. 2. ապտակ տալ, ապտակել. տէօյմէք, քէօթէք վուրմագ. 2. թօգաթ չարփմագ, սիլլէ վուրմագ:

ʽΡαπὶς ἢ ʽΡάπις-ιδος (ἡ) bacchetta. գաւազան, ցուպ. չուպուգ, տէյէնէք:

ʽΡάπισμα (τὸ) bastonata. 2. schiaffo, scappellotto. գան, ծեծ. 2. ապտակ. քէօթէք. 2. թօգաթ, սիլլէ:

ʽΡαπισμὸς (ὁ) l'azione di bastonare o di dare degli schiaffi. ծեծելը կամ ապտակ զարնելը. տէօյմէ, քէօթէք վուրմա, խուսուս թօգաթ՝ սիլլէ չարփմա:

ʽΡάπτης-ου (ὁ) sarto. դերձակ. թէրզի:

ʽΡαπτικὸς-ὴ-όν. che concerne il sarto. դերձակի յատուկ. թէրզիյէ մախսուս:

ʽΡαπτὸς-ὴ-όν. cucito. կարուած. տիքիլմիշ:

ʽΡάπτρια (ἡ) θηλ. τ. ʽΡάπτης.

ʽΡάπτω. Μ. ψω. cucire. կարել. տիքմէք:

ʽΡάσμα (τὸ) = ʽΡάντισμα.

ʽΡάσσω. Μ. ῥάξω. rompere, fracassare. 2.

percuotere. կոտրել, կոտրատել. 2. զարնել, բաղխել. [illegible]. 2. [illegible] :

Ῥᾷστα, ἐπίῤ. facilissimamente. խիստ դիւրութեամբ. [illegible] :

Ῥᾷστος-η-ον. (ὑπερθ. ἀνμλ. τ. Ῥᾴδιος). facilissimo. խիստ դիւրին. [illegible] :

Ῥᾳστωνεύω. Μ. εύσω καὶ Ῥᾳστωνέω-ῶ. Μ. ήσω. = Ῥαθυμέω.

Ῥᾳστώνη (ἡ) facilità. 2. riposo. դիւրութիւն. 2. հանգիստ, դադար. [illegible]. 2. [illegible]. ἴδε καὶ Ῥαθυμία.

Ῥαφανέλαιον (τὸ) olio estratto dal seme di rafano. բողկի սերման իւղ. [illegible] :

Ῥαφάνη (ἡ) = Ῥαφανίς.

Ῥαφανίδιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Ῥαφανίς.

Ῥαφανιδόω-ῶ. Μ. ώσω. gastigare un adultero ficcandogli nel culo un rafano. որբանին ծակէն բողկ մը խոթելով շնացեալը պատժել. [illegible] :

Ῥαφανιδώδης-εος (ὁ, ἡ) simile al rafano. բողկի նման. [illegible] :

Ῥαφανίδωσις-εως (ἡ) τὸ οὐσ. τ. Ῥαφανιδόω.

Ῥαφανὶς-ίδος (ἡ) rafano. բողկ. [illegible] :

Ῥάφανος (ἡ) = Ῥαφανίς.

Ῥαφανώδης-εος (ὁ, ἡ) simile al rafano. բողկի նման. [illegible] :

Ῥαφεῖον (τὸ) bottega di sartore. դերձակի կրպակ. [illegible] :

Ῥαφεὺς-έως (ὁ) = Ῥάπτης.

Ῥαφὴ (ἡ) cucitura. կարան. [illegible] :

Ῥαφιδεὺς-έως καὶ

Ῥαφιδευτὴς-οῦ (ὁ) ricamatore. ասղնէգործ. [illegible] :

Ῥαφιδεύω. Μ. εύσω. ricamare. ասեղով բանիլ. [illegible] :

Ῥαφιδοθήκη (ἡ) agorajo. ասղանոց. [illegible] :

Ῥαφὶς-ίδος (ἡ) ago. ասեղ. [illegible] :

Ῥαχία (ἡ) spiaggia pietrosa. 2. il fracasso delle onde, che si spezzano nella spiaggia. 3. riflusso. քարոտ ծովեզր. 2. ծովու քովերը բաղխող կոտրտուող ալիքներուն շառաչիւնը. 3. տեղատուութիւն. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible] :

Ῥαχιαῖος-α-ον. dorsale. կռնըկի. [illegible] :

Ῥαχίζω. Μ. ίσω. fendere, recidere il dorso. 2. scannare. կռնակը ճեղքել. 2. մորթել. [illegible]. 2. [illegible] :

Ῥάχις-εως (ἡ) spina dorsale, dorso, schiena. ողնայար, կռնակ. [illegible] :

Ῥαχιστὴρ καί

Ῥαχιστὴς-οῦ (ὁ) scannatore. 2. malfattore. մորթող. 2. չարագործ. [illegible]. 2. [illegible] :

Ῥαχίτης-ου (ὁ) καὶ Ῥαχῖτις-ιδος (ἡ) dorsale. կռնըկի. [illegible] :

Ῥάχος (ἡ) verga spinosa. 2. siepe. փշոտ ցուպ. 2. ցանկ. [illegible]. 2. [illegible] :

Ῥάψις-εως (ἡ) cucitura. կարելը. [illegible] :

Ῥαψῳδέω-ῶ. Μ. ήσω. recitare i versi di qualche poeta. 2. ciarlare. բանաստեղծի մը ոտանաւորները բերնուց՝ ձանով զրուցել. 2. շատ զրուցել. [illegible]. 2. [illegible] :

Ῥαψῴδημα (τὸ) finzione. կեղծիք, շինծու բան. [illegible] :

Ῥαψῳδία (ἡ) rapsodia, frammenti de' versi d'Omero. հանգներգութիւն, կամ գաւազաներգութիւն, Հոմերոսին ժողովածոյ ոտանաւորները. [illegible] :

Ῥαψῳδικὸς-ὴ-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-ικῶς. da rapsodo. հագներգուի պէս. [illegible] :

Ῥαψῳδὸς (ὁ) rapsodo, colui che recita alcuni pezzi de' poemi d'Omero. հագներգու, Հոմերոսին քերթուածներէն քանի մը կտոր բերնուց կարդացող՝ ըսող. [illegible] :

Ῥᾴων-ονος (ὁ, ἡ) συγκρ. ἀνμλ. τ. Ῥᾴδιος. più facile. աւելի դիւրին. [illegible] :

Ῥέα, ἐπίῤ. = Ῥαδίως.

Ῥεγεὺς-έως καὶ Ῥεγιστὴρ καὶ Ῥεγιστὴς-ου (ὁ) tintore. ներկող. [illegible] :

Ῥέγκος-εος-ους (τὸ) russo. խորդալը. [illegible] :

Ῥέγκω καὶ (μσ.) Ῥέγκομαι. Μ. ῥέγξω-ομαι. russare. խորդալ. [illegible] :

Ῥέγξις-εως (ἡ) = Ῥέγκος.

Ῥέγος-εος-ους (τὸ) = Ῥῆγος.

Ῥέγχος-εος-ους (τὸ) = Ῥέγκος.

Ῥέγχω. Μ. ῥέγξω. russare. խորդալ. [illegible] :

Ῥέζω. Μ. ῥέξω. fare, operare, agire (temerariamente). ընել, գործել (յանդգնութեամբ). [illegible] ([illegible]) :

Ῥέθος-εος-ους (τὸ) qualunque membro del corpo. 2. faccia. 3. guancie. մարմնոյ որ և իցէ անդամը. 2. երես. 3. այտ. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible] :

Ῥεῖα, ἐπίῤ. = Ῥέα.

Ῥεῖθρον (τὸ) fiume, torrente. գետ, հեղեղ. [illegible] :

Ῥεμβάζομαι. Μ. άσομαι. esser distratto. միտքը տարտղնիլ՝ զբաղիլ. [illegible] :

Ῥεμβὸς-ὴ-όν. vagabondo. 2. distratto. ասդին անդին պտըտող. 2. միտքը տարտղնած՝ զբաղած. [illegible]. 3. [illegible] :

Ῥέμβος (ὁ) distrazione. զբաղումն, մտքի տարտղնիլը. [illegible] :

Ῥέμβω (Χ. Μ.) girare. դարձընել. [illegible]. (συνήθ. μσ. ἢ πθ.) = Ῥεμβάζομαι.

Ῥέπω. Μ. ῥέψω. inclinarsi. միտել, հակիլ. [illegible] :

Ῥεῦμα (τὸ) torrente. 2. reuma. հեղեղ. 2. հարբուխ. սէլ. 2. նէզլէ:

Ῥευματίζομαι. Μ. ίσομαι. inondare. 2. esser attaccato di reuma. հեղեղել. 2. հարբուխ ունենալ. թաշմագ. 2. նէզլէ օլմագ:

Ῥευματικὸς - ἡ - όν. reumatico. հարբուխ ունեցող. նէզլէլի:

Ῥευμάτιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Ῥεῦμα. ruscello. վտակ, առու. չայ:

Ῥευματισμὸς (ὁ) reumatismo. հարբուխ միատեղ եղող ախտ մը, հոսողութիւն. ինճայի գըզլըգ:

Ῥεῦσις - εως (ἡ) effusione. հոսում. աքընդը:

Ῥευστικὸς - ἡ - όν. καὶ

Ῥευστὸς - ἡ - όν. fluido. հեղանիւթ. աագան, աքար:

Ῥέω. Μ. ῥεύσομαι ἢ ῥυήσομαι. scorrere. 2. cadere. հոսել, վազել. 2. ինկնալ, թօթափիլ. աքմագ. 2. տիւշմէք, տէօքիւլմէք:

Ῥέω - ῶ. Μ. ῥήσω. (ἀχρ.) dire, parlare. ըսել, խօսել. տէմէք, սէօյլէմէք:

Ῥῆγμα (τὸ) frattura, fessura. կոտրուած երբ, ճեղք. գըրըլմըշ նէսնէ, եարըգ:

Ῥηγματώδης - εος (ὁ, ἡ) fracassato. կոտրտուած. փարչալանմըշ:

Ῥηγμὶν ἢ Ῥηγμὶς - ῖνος (ἡ) spiaggia pietrosa. քարոտ ծովեզր. թաշլը տէնիզ գըյըսը:

Ῥήγνυμι. Μ. ῥήξω. rompere, spezzare, fendere. 2. scoppiare. կոտրել, կոտրտել, ճեղքել. 2. ճայթել, պայթել. գըրմագ, գօփարմագ, եարմագ. 2. չաթլամագ, չաթլամագ:

Ῥῆγος-εος-ους (τὸ) veste tinta. ներկուած լաթ. պօյանմըշ եափագ:

Ῥῆδιος. Ἰων. ἀντὶ Ῥάδιος.

Ῥήκτης - ου (ὁ) che fende. ճեղքող. եարան:

Ῥῆμα (τὸ) detto, parola, verbo. ըսուած, խօսք, բան, բայ. տէյիշ, սէօզ, քէլամ, ֆիիլ:

Ῥηματικὸς - ἡ - όν. verbale. բայի յատուկ. ֆիիլէ տայիր:

Ῥὴν - ῥηνὸς (ἡ) pecora. ոչխար. գօյուն:

Ῥῆξις - εως (ἡ) l'azione di fendere, di rompere. ճեղքելը, կոտրելը. եարմա, գըրմա:

Ῥῆον (τὸ) = Ῥᾶ.

Ῥῆσις - εως (ἡ) detto, discourso, sentenza. ասացուած, խօսք, զրոյց, վճռական խօսք. տէյիշ, քէլամ, սէօզ, սէօհպէթ, մաքալէթ:

Ῥήσσω. Μ. ῥήξω. = Ῥήγνυμι.

Ῥητίνη (ἡ) resina, ragia. ռետին, ստճույ խէժ. չամ սագըզը, րէչինա:

Ῥητινίτης - ου (ὁ) (οἶνος.) vino di ragia. ռետինի գինի. րէչինա շարապը:

Ῥητινώδης - εος (ὁ, ἡ) simile o pieno di ragia. ռետինի նման կամ ռետինով լեցուն. չամ սագըզընա պէնզէր, եահօտ չամ սագըզընտան տօլուլը:

Ῥητὸν (τὸ) = Ῥῆσις.

Ῥητορεία (ἡ) la professione dell'oratore. ատենաբանութիւն. մէթէքէլլիմ օլմագ, նէսէյրիքիլիք:

Ῥητορεύω. Μ. εύσω. aringare. ատենաբանել. թէքէլլիմ էթմէք:

Ῥητορικὸς - ἡ - όν. oratorio, rettorio. ատենաբանական, ճարտասանական. քէլամ էթմաղա թէքէլլիմէ մէնսուպ: Ῥητορικὴ (ἡ) (ἐνν. τέχνη) arte oratoria, rettorica. ատենաբանութիւն, ճարտասանութիւն. իլմ քէլամ, իլմ էթմաղէթ:

Ῥητορικῶς, ἐπίῤ. da oratore, rettoricamente. ատենաբանի ճարտասանի պէս. էհլի քէլամ կիպի:

Ῥητὸς - ἡ - όν. detto, fissato, determinato. 2. dicibile. 3. rinomato. ըսուած, որոշուած, սահմանուած. 2. ըսելու. 3. անուանի. տէնիլմիշ, սէօյլէնմիշ, գարարլաշմըշ, գալըփլանմըշ, թային էթմիշ. 2. տէնիլէպիլիր. 3. նամտար, սէօյլէնմիշ:

Ῥήτρα (ἡ) convenzione, trattato. 2. oracolo. դաշն. 2. պատգամ (չաստուածոց). շարթ. 2. այէթ քէլէմ. 3. = Ῥητορεία.

Ῥήτωρ - ορος (ὁ) oratore, rettorico. ատենաբան, հռետոր, ճարտասան. էհլի քէլամ, մաթէքէլլիմ, խաթիպ:

Ῥητῶς, ἐπίῤ. espressamente, formalmente. որոշակի, յայտնապէս. աչըգ էտէրէք, աչըգտան:

Ῥιγέω - ῶ. Μ. ήσω. inorridire, tremare. սոսկալ, դողալ. եարըմագ, թիթրէմէք: ἴδε Ῥιγόω.

Ῥιγηλὸς (ὁ, ἡ) orribile. սոսկալի. եարգըն:

Ῥῖγος καὶ Ῥίγος - εος - ους (τὸ) rigore del freddo. 2. orrore. ցրտոյ սաստութ, դառնութիւն. 2. սոսկում. սօղուգուն չէտինլիքի. 2. եարգընլըգ:

Ῥιγόω - ῶ. Μ. ώσω. infrigidire. մրսիլ. ըշիմէք. = Ῥιγέω.

Ῥίζα - ης (ἡ) radice. արմատ. քէօք:

Ῥιζηδὸν, ἐπίῤ. in forma di radice. արմատի ձեւով. քէօք դիպիյինտէ:

Ῥίζηθεν, ἐπίῤ. radicalmente. արմատէն. քէօքինտէն:

Ῥιζικὸς - ἡ - όν. radicale. արմատական. քէօքէ տայիր:

Ῥιζόθεν, ἐπίῤ. = Ῥίζηθεν.

Ῥιζολογέω - ῶ. Μ. ήσω. cogliere delle radici. արմատներ փրցընել ժողվել. քէօքլէր գօփարմագ, թօփլամագ:

Ῥιζοπώλης - ου (ὁ) venditore delle radici. արմատներ ծախող. քէօքլէր սաթան:

Ῥιζοτομέω - ῶ. Μ. ήσω. tagliare radici. արմատներ կտրել. քէօքլէր քէսմէք:

Ῥιζοτόμος (ὁ, ἡ) che taglia delle radici, erbolajo. արմատներ կտրող, բժշկական խոտեր ժողվող. քէօքլէր քէսէն, հէքիմլիյէ տայիր օթլար թօփլայան:

Ῥιζοῦχος (ὁ, ἡ) radicato. արմատ ունեցող. քէօքլի:

Ῥιζοφαγέω - ῶ. Μ. ώσω. mangiare delle radici. արմատներ ուտել. քէօքլէր եէմէք:

Ῥιζοφάγος (ὁ, ἡ) che mangia delle radici. արմատներ կերող. քէօքլէր եէյէն:

Ῥιζοφυέω - ῶ. Μ. ήσω. radicare. արմատանալ. քէօքլէնմէք:

Ῥιζόω - ῶ. Μ. ώσω. far radicare. արմատացընել. քէօքլէնտիրմէք: (ἀμτβτ. ἢ πθ. ἢ μσ.) radicare. արմատանալ. քէօքլէնմէք:

Ῥιζώδης - εος (ὁ, ἡ) simile alla radice. արմատի նման. քէօքէ պէնզէր:

Ῥίζωμα (τὸ) tutto ciò ch' è radicato. 2. radice. արմատացեալ իրք. 2. արմատ. քէօքլէնմիշ նէսնէ. 2. քէօք:
Ῥιζωρυχέω - ῶ. Μ. ήσω. scavare per trovare la radice. արմատը գտնալու համար բրել. քէօքիւնիւ պուլմագ իչին գազմագ:
Ῥίζωσις - εως (ἡ) radicazione. արմատանալը. քէօքլէնմէ:
Ῥικνόομαι - οῦμαι. Μ. ωθήσομαι. aggrinzare, increspare. 2. incurvarsi. խորշոմիլ. 2. ծռիլ. պուրուշմագ. 2. էյիլմէք:
Ῥικνὸς - ὴ - όν. aggrinzato. 2. curvo. խորշոմած. 2. ծուռ. պուրուշուգ. 2. էյրի:
Ῥικνότης (ἡ) curvatura. ծռութիւն. էյրիլիք:
Ῥικνώδης - εος (ὁ, ἡ) aggrinzato, rugoso. կնճռոտ, խորշոմած. պուրուշուգ:
Ῥίμμα (τὸ) getto. նետուած. աթըլը:
Ῥίμφα, ἐπίῤ. rapidamente. արագութենով. թէզճէ, տէզ աճէլ:
Ῥὶν - ῥινός (ἡ) μτγν. ἀντὶ Ῥίς.
Ῥινάριον (τὸ) ὑπκρ. τ. Ῥίς. nasetto. պզտիկ քիթ. քիւչիւք պուրուն:
Ῥινάω - ῶ. Μ. ήσω. deridere. ունչս առնել, ծիծաղել. մէզախ էթմէք. 2. = Ῥινίζω.
Ῥινεγχυτέω - ῶ. Μ. ήσω. distillare nel naso. քթին մէջը կաթեցընել. պուրունտան իչինէ տամլաթմագ:
Ῥινεγχύτης - ου (ὁ) instrumento chirurgico per distillare nel naso qualche liquido. Հեղանիւթ մը քթին մէջ կաթեցընելու յարմար վիրաբուժական գործի. պուրունտան իչինէ սուլար վէր նէսնէ տամլաթմայա մախսուս ճէրրահ ալէթի:
Ῥινέω - ῶ Μ. ήσω. limare. խարտել. էյէլէմէք:
Ῥίνη (ἡ) lima. 2. lima, squatina (sorta di pesce). խարտոց. 2. խարտոցաձուկ. էյէ, տէօրփիւ. 2. [illegible] պիր նէվ պալըգ, էյէ պալըղը:
Ῥινηλασία (ἡ) ricerca coll' odorato. հոտով քննելը. քօքու իլէ արամագ:
Ῥινηλατέω - ῶ. Μ. ήσω. ricercare coll' odorato, col fiuto. հոտով քննել. քօքու իլէ արամագ:
Ῥινηλάτης - ου (ὁ) che ricerea coll' odorato. հոտով քննող. քօքու իլէ արայան:
Ῥίνημα (τὸ) limatura. խարտածք. էյէնթի:
Ῥινίζω. Μ. ίσω. = Ῥινέω.
Ῥινίον (τὸ) ὑπκρ. τ. Ῥίνη καὶ Ῥίς.
Ῥίνισμα (τὸ) = Ῥίνημα.
Ῥινόβόλος (ὁ, ἡ) (παροξ.) che getta dal naso. քթէն նետող. պուրունտան ֆըրլադան (προπαροξ.) gettato dal naso. քթէն նետուած. պուրունտան աթըլմըշ:
Ῥινόκερως - ωτος καὶ ω (ὁ) rinoceronte, porta-corno. ռնգեղջիւր. կէրկէտան:
Ῥινοκοπέω - ῶ. Μ. ήσω. troncare a uno il naso. մէկուն քիթը կտրել. պիրինին պուրունունու քէսմէք:
Ῥινόμακτρον (τὸ) fazzoletto da naso. քիթ սրբելու թաշկինակ. պուրուն սիլէճէք եաղլըգ:
Ῥινὸς (ὁ καὶ ἡ) pelle. մորթ. տէրի:
Ῥινόσιμος (ὁ, ἡ) camoscio. տափակաքիթ. եասսը պուրունլու:
Ῥινότμητος (ὁ, ἡ) che ha il naso troncato. քիթը կտրած. պուրունու քէսիք:
Ῥινοτομέω - ῶ. Μ. ήσω. = Ῥινοκοπέω.
Ῥινοῦχος (ὁ) fogna, chiavica. լուալիք, լուալեաց ական. սու եօլու, կէրիզ, լաղըմ:
Ῥίον (τὸ) promontorio. հրուանդան. տաղ պուրունու:
Ῥιπὴ (ἡ) impeto, getto. թափ, բռնութիւն, նետուած. համլէ, իթը, աթըլ. 2. = Ῥιπίς.
Ῥιπίδιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Ῥιπίς.
Ῥιπίζω. Μ. ίσω. ventilare. 2. soffiare. 3. infiammare. հովթփել. 2. փչել. 3. բռընկցընել. ելփազլամագ, գըզըշթըրմագ. 2. իւֆլէմէք. 3. թութուշթուրմագ:
Ῥιπὶς - ῖδος καὶ ίδος (ἡ) soffietto, ventola. փուքք, հովահար. քէօրիւք, յէլփազէ:
Ῥίπισμα (τὸ) = τῷ προηγ.
Ῥῖπος (ὁ) καὶ Ῥῖπος - εος - ους (τὸ) stoja. սփրիթ. հասըր:
Ῥιπτάζω. Μ. άσω. gettare quà e là. աստին անդին նետել. էօթէ պէրի աթմագ. (πθ.) cadere quà e là. աստին անդին իյնալ. էօթէ պէրի տիւշմէք:
Ῥιπτασμὸς (ὁ) l' azione di gettare o cadere quà e là. աստին անդին նետելը կամ իյնալը. էօթէ պէրի աթմասը եախօտ տիւշմէսի:
Ῥιπτὸς - ὴ - όν. gettato. 2. che si può gettare. նետուած. 2. նետուելու. աթըլմըշ. 2. աթըլըր:
Ῥίπτω. Μ. ῥίψω. gettare. նետել. աթմագ, ֆըրլաթմագ:
Ῥὶς - ῥινὸς (ἡ) naso. 2. odorato, fiuto. քիթ. 2. հոտոտելիք. պուրուն. 2. շէմմ. (πλθ.) le narici. ռնգունք, քթի ծակեր. պուրուն տէլիքլէրի:
Ῥίσκος (ὁ) valigia. պայուսակ. ճանթա:
Ῥιφὴ (ἡ) = Ῥίψις.
Ῥὶψ - ῥιπος (ἡ) vinco, vimine. կնիւն. սող. 2. = Ῥῖπος.
Ῥιψαύχην - ενος (ὁ, ἡ) = Ὑψαύχην.
Ῥίψις - εως (ἡ) getto. նետուած. աթըլ:
Ῥιψοκινδυνεύω. Μ. εύσω. precipitarsi nel pericolo, pericolarsi, arrischiarsi. վտանգի նետուիլ, վտանգիլ. մախաթարայա՝ թէհլիքէյէ աթըլմագ՝ կիրմէք:
Ῥιψοκίνδυνος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - ύνως. che si precipita nel pericolo, temerario. վտանգի նետուող, յանդուգն. թէհլիքէյէ աթըլան, քիւսթախ:
Ῥιψοφθαλμία (ἡ) occhiata amorosa, cupidigia. ռուփական նայուած, ցանկութիւն. աշըգ պագըշ, շէհվէթ, մէյիլ:
Ῥοὰ (ἡ) Δ. ἀντὶ Ῥοή.
Ῥόα (ἡ) = Ῥοιά.
Ῥοὰς - άδος (ἡ) l' intristir dell' uva (Γαλλ. coulure). խաղողի հատերուն ողկոյզէն իյնալը. իւզիւմ տանէլէրինին սալգըմտան տիւշիւփ տէօքիւլմէսի:
Ῥογκιάω - ῶ. Μ. άσω. = Ῥέγχω.
Ῥόγκος (ὁ) = Ῥέγκος.
Ῥόγχος (ὁ) = Ῥόγκος.
Ῥοδάκινον (τὸ) (νλγ.) pesca, persica. դեղձ. շէֆթալի:
Ῥοδάνη (ἡ) filo. դերձան. իփլիք:

Ῥόδαξ-ακος (ὁ) ὑποκρ. τ. Ῥόδον. rosetta. պզտիկ վարդ · կիւլճիւք :

Ῥόδειος καὶ Ῥόδεος-α-ον. di rosa, simile alla rosa. վարդէ, վարդի նման · կիւլտէն, կիւլէ պենզէր, կիւլկիւլի :

Ῥοδῆ (ἡ) rosario (pianta). վարդենի · կիւլ, կիւլ ֆիտանը :

Ῥοδίζω. M. ίσω. aver il colore o l'odore di rosa. 2. tingere di color rosaceo. վարդի գոյն կամ հոտ ունենալ · 2 · վարդի գունով ներկել · կիւլ րէնկի եախօտ գօգուսու օլմագ · 2 · կիւլ րէնկինէ պօյամագ :

Ῥόδινος-η-ον. di rosa. վարդէ · կիւլտէն :

Ῥόδιος-α-ον. = Ῥόδινος καὶ Ῥόδειος. (οὐσ.) Ῥοδία (ἡ) (ἐνν. σταφυλή). sorta d'uva di color rosaceo. տեսակ մը վարդագոյն խաղող · բօզ հէկէօր (կիւլ րէնկինտէ պիր նէվ իւզիւմ) :

Ῥοδίτης-ου (ὁ) (οἶνος) vino condito di rosa. վարդի գինի · կիւլ շարապը :

Ῥοδοδάκτυλος (ὁ, ἡ) che ha le dita di color rosaceo. վարդագոյն մատուըներ ունեցող · կիւլկիւլի պարմագլը :

Ῥοδοδάφνη (ἡ) oleandro, rododendro, nerio. մշտադալար տունկ մը, վարդասարդ · զագգըմ (ֆիտան) :

Ῥοδόδενδρον (τὸ) = Ῥοδοδάφνη.

Ῥοδοειδής-έος (ὁ, ἡ) simile alla rosa. վարդի նման · կիւլէ պենզէր :

Ῥοδόεις-εσσα-εν. = Ῥόδινος.

Ῥοδόμελι-ιτος (τὸ) mele rosato. վարդով համեմեալ մեղր · կիւլ բահէկէսի օլան պալ :

Ῥόδον (τὸ) rosa. 2. conno. վարդ · 2 · իգական անդամք · կիւլ, վէրտ · 2 · ֆէրճ :

Ῥοδόπνοος-ους (ὁ, ἡ) che esala un odore di rosa. վարդի հոտ բուրող · կիւլ գօգուսու վէրէն :

Ῥοδόσταγμα καὶ Ῥοδόστακτον (τὸ) sciroppo di rosa. վարդի շարապ · կիւլ շուրուպու :

Ῥοδοστεφής-έος (ὁ, ἡ) coronato di rose. վարդով պսակուած · կիւլ իլէ թաճլանմըշ :

Ῥοδοφόρος (ὁ, ἡ) che porta della rosa. վարդ բերող · կիւլ կէթիրէն :

Ῥοδόχροος-ους (ὁ, ἡ) rosaceo. վարդագոյն · կիւլկիւլի :

Ῥοδὼν-ῶνος (ὁ) roseto. վարդաստան · կիւլլիւք, կիւլիսթան :

Ῥοδωνιὰ (ἡ) rosajo. 2. conno. 3. membro virile. վարդենի · 2. իգական անդամք · 3 · առականք · կիւլ ֆիտանը, կիւլ պէրախը · 2 · ֆէրճ · 3 · զէքէր :

Ῥοδῶπις-ιδος (ἡ) θηλ. τοῦ

Ῥοδωπὸς-ὴ-όν. che ha l'aria di color rosaceo. վարդագոյն տեսք ունեցող · կիւլ րէնկինտէ կիւլկիւլի սիֆաթլը :

Ῥοδωτὸς-ὴ-όν. rosato. վարդէ շինուած · կիւլտէն եափըլմըշ :

Ῥοὴ (ἡ) = Ῥύσις. 2. = Ῥεῖθρον.

Ῥοθέω-ῶ. M. ήσω. = Ῥοχθέω.

Ῥόθιος-α-ον. impetuoso. ուժգին, բուռն · հէճէմլի, իւզլու : (οὐσ.) Ῥόθιον (τὸ) l'impeto, lo strepito delle onde. ալիքներուն բռնութիւնը՝ շառաչիւնը · տալղալարըն իւզլու՝ շամաթասը : — ίως, ἐπίρ.

Ῥόθος (ὁ) lo strepito delle onde, de' remi. 2. tumulto. ալեաց՝ թիակաց շաչիւնը · 2 · փաթրուսոց, աղաղակ · տալղա՝ քիւրէք թախրդըսը · 2 · շամաթա :

Ῥοιὰ (ἡ) melagrano o melagrana. նռնենի կամ նուռ · նար աղաճը եախօտ նար :

Ῥοιβδέω-ῶ. M. ήσω. = Ῥοιζέω. = Ῥοφέω.

Ῥοιζέω-ῶ. M. ήσω. fischiare. շչել, սուլել · ֆըսլամագ, ըսլըգ չալմագ :

Ῥοῖζος (ὁ καὶ ἡ) sibilo, fischio. շշիւն · ըսլըգ :

Ῥοιζώδης-εος (ὁ, ἡ) sibilante, fischiante. շչող, սուլիչ · ֆըսլայան, ըսլըգ օտան չըգարան :

Ῥοικὸς-ὴ-όν. curvo. ծուռ · էյրի :

Ῥοϊκὸς-ὴ-όν. = Ῥευστὸς.

Ῥοΐσκος (ὁ) ὑποκρ. τ. Ῥόα ἢ Ῥοιά.

Ῥομβέω-ῶ. M. ήσω. voltolare. գլորել · եուվարլամագ :

Ῥομβοειδὴς-έος (ὁ, ἡ) romboidale, che ha la forma di rombo. տարանկիւնային · պագլավա պիչիմինտէ :

Ῥόμβος (ὁ) trottola, paleo, fattore. 2. rombo (Γαλλ. losange). (figura geometrica ◊). 3. rombo (pesce). (Γαλλ. turbot). կոռ, խաղալու անիւ · 2 · տարանկիւն (երկրաչափական ձեւ մըն է ◊) · 3 · վահանաձուկ · տօպաճ, ֆըրըլտագ · 2 · պագլավա պիչիմի (իլմ հէնտէսէյէ տայիր պիր շէքլ ◊) · 3 · գալգան պալըղը · 4 · = Τόρνος.

Ῥομβώδης-εος (ὁ, ἡ) = Ῥομβοειδής.

Ῥομβωτὸς-ὴ-όν. = τῷ προηγ.

Ῥομφαία (ἡ) spada. թուր, սուսեր · գըլըճ :

Ῥόος (ὁ) (ἀσυναιρ.) ἀντὶ Ῥοῦς.

Ῥοπαλίζω. M. ίσω. battere con una clava. լախտով՝ բիրով զարնել · թօփուզ՝ թօփլամագ՝ ճօմագ՝ չիրչէվէ իլէ վուրմագ :

Ῥοπαλικὸς-ὴ-όν. che ha la forma d'una clava. բիրի՝ լախտի ձեւով · թօփուզ՝ շէքլինտէ պիչիմինտէ :

Ῥοπαλισμὸς (ὁ) mazzata. լախտի զարկուած · թօփուզ՝ ճօմագ իլէ վուրմագլըգ :

Ῥοπαλοειδὴς-έος (ὁ, ἡ) che ha la forma d'una clava. լախտի ձեւով · ճօմագ պիչիմինտէ :

Ῥόπαλον (τὸ) clava, mazza, scotola. 2. il membro virile. լախտ, բիր, տոփիչ · 2 · վարոց · ճօմագ, թօփուզ, թօփլամագ · 2 · զէքէր · 3 · Ῥόπτρον.

Ῥοπὴ (ἡ) propensione, inclinazione, impulsione. միտում, հակում, մղում · էյիլիմլիք, մէյլ, տէվրիլմէ :

Ῥόπτρον (τὸ) martello della porta, battitore della porta (Γαλλ. heurtoir). դրան մուրճ, դրան տոփիչ · գափը թօգմագը · 2 · = Ῥόπαλον.

Ῥοῦς (ὁ) flusso, corrente. հոսում, հոսանք, յորձանք · աքըմ, աքար սու, աքընթը :

Ῥοῦς-ῥοῦ καὶ ῥοὸς (ὁ) sommaco. աղտոր · սումագ :

Ῥοφάω (-έω)-ῶ. M. ήσομαι. assorbire, inghiottire. (Γαλλ. humer). քաշել, կլլել · սօրմագ, եութմագ, ճէք էթմէք :

Ῥόφημα (τὸ) cibo liquido. ջրով կերակուր · սուլու եէմէք :

Ῥόφησις-εως (ἡ) assorbimento. կլլելը · եութմա, ճէք էթմէ :

Ῥοφητὸς-ή-όν. che si può assorbire. կլլուելկրցող · եութուլուր, ճէք օլունուր :

Ῥοχθέω - ῶ. Μ. ήσω. mormorare. 2. strepitare. խոխոջել. 2. շառաչել. չաղլամագ. 2. շամաթա էթմէք։

Ῥοχθίζω. Μ. ίσω. = Ῥοχθέω.

Ῥόχθος (ὁ) mormorio. 2. strepito. խոխոջիւն. 2. շառաչիւն. չաղլայըշ. 2. շամաթա։

Ῥοώδης - εος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - δῶς. fluido. 2. che scorre rapidamente. հեղուկ. 2. արագութեամբ վազող, արագահոս. աքըճը, աքար. 2. աքընթըլը, բոլ բոլ աքան։

Ῥύαξ - ακος (ὁ) ruscello. 2. torrente. առու, վտակ. 2. հեղեղ. ըրմաքճըք. 2. սէլ։

Ῥυὰς - άδος (ὁ, ἡ, τὸ) che scorre, fluido. վազող, հեղուկ. աքան, աքըճը։

Ῥυγχίον (τὸ) ὑποκ. τ. Ῥύγχος.

Ῥύγχος - εος - ους (τὸ) ceffo, griffo, muso. 2. becco, rostro. ցռուկ. 2. կտուց. հայվանըն պուռնու. 2. գագա։

Ῥύδην, ἐπίῤ. scorrendo. 2. abbondantemente. հոսելով. 2. առատութեամբ. աքարաք. 2. պօլլուքիլէ, պօլ։

Ῥύζω (Χ. Μ.) urlare come il cane. շան պէս մռլտալ՝ կաղկանձել. քէօփէք կիպի մըռըլտամաք՝ ուլումաք։

Ῥυθμίζω. Μ. ίσω. regolare secondo il ritmo, metter in misura. 2. scandire. 3. disporre, aggiustare. ըստ չափոյ կարգել, կանոնաւորել. 2. ոտանաւորի ոտքերը չափել. 3. կարգադրել, յարդարել, շտկել. ուսուլէյա գօյմագ, ուսուլլամագ, էօլչիւ՝ իլէ պաղլը թութմագ. 2. շիիրին հէճէլէրինի էօլչմէք՝ էօլչմէք. 3. տիւզէլթմէք, ույտուրմագ։

Ῥυθμικὸς - η - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. ritmico, regolare. չափով եղած, կանոնաւոր. ուսուլլու, տիւզկիւն, էօլչիւլի։

Ῥυθμοποιΐα (ἡ) modulazione. եղանակում, եղանակաւորելը, ներդաշնակաւորութիւն. գայտէլէմէ, էզկիլէ գօմա։

Ῥυθμοποιὸς (ὁ, ἡ) modulatore. եղանակաւորող, ներդաշնակութիւն ընող. գայտէ՝ էզկի էտէն։

Ῥυθμὸς (ὁ) ritmo, tempo, cadenza, misura, rima. չափ, եղանակ, վերջաւորութիւն, կանոն. ուսուլ, վէզն, գաֆիյէ, էօլչիւ, նիզամ, գանուն։

Ῥυκάνη (ἡ) pialla. յղկիչ. ռէնտէ։

Ῥυκανίζω. Μ. ίσω. piallare. յղկել. ռէնտէլէմէք։

Ῥῦμα (τὸ) tiro, tratta, getto. քաշելը, նետուած. չէքմէ, չէքիշ, աթըշ. 2. = Ῥῦσις.

Ῥύμβος (ὁ) Ἀττ. ἀντὶ Ῥόμβος.

Ῥυμβὼν - όνος (ἡ) rotolazione. գլորելը, պտոյտքելը. եուվարլանմա, չէվիրիշ։

Ῥύμη (ἡ) impetuosità. 2. calle, quartiere. ուժգնութիւն, թափ, բռնութիւն. 2. փողոց, թաղ. համլէ, էշէ, հիտտէթ. 2. սօգագ, մահալլէ։

Ῥυμηδὸν, ἐπίῤ. impetuosamente. ուժգնակի, թափով. էշէ իլէ։

Ῥύμμα (τὸ) immondezza. աղտեղութիւն, աղբեւ. քիրլիք, չէօր չէօփ։

Ῥυμὸς (ὁ) il timone del carro. կառաց քեղիք. արապա օգու. 2. = Ῥύμη. 3. = Ὁλκός. 4. = Ῥυτήρ.

Ῥυμοτομέω - ῶ. Μ. ήσω. dividere la città in quartieri. քաղաքը թաղերու բաժնել. շէհիրի մահալլէլէրէ պէօլմէք։

Ῥυμουλκέω - ῶ. Μ. ήσω. rimorchiare. (նաւը) չուանով քաշել. կէմի չէքմէք, կէմիյի աւմաք (եէտէքէ)։

Ῥύομαι. Μ. ῥύσομαι. tirare, ritenere. 2. salvare, riscattare. 3. proteggere, difendere. քաշել, կեցընել. 2. խալըսել, ազատել, փրկել. 3. պաշտպանել. չէքմէք, ալը գօյմագ. 2. խէլաս էթմէք, գուրթարմագ. 3. հիմայէթ էթմէք։

Ῥυπαίνω. Μ. ανῶ. lordare. 2. diffamare. աղտեղել, մրոտել. 2. անունը կոտրել՝ աւրել. քիրլէթմէք. 2. ատ գըրմագ՝ պօզմագ, պէտնամ էթմէք։

Ῥυπαρία (ἡ) lordura, sporcizia. 2. spilorceria. մրոտութիւն, աղտեղութիւն. 2. ռշտութիւն, կարկամութիւն. քիրլիք. 2. նէքէսլիք։

Ῥυπαρὸς - ὰ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - αρῶς. lordo, sporco. 2. spilorcio. աղտեղի, գարշ, փնթի. 2. կծծի, կարկամ. քիր, մուրտառ, փիսլի. 2. նէքէս, թամահքեար։

Ῥυπαρότης (ἡ) = Ῥυπαρία.

Ῥυπάω - ῶ (Χ. Μ.) esser lordo, sporco. փնթի՝ աղտեղի ըլլալ. քիր՝ փիսլի օլմագ։

Ῥυπόεις - εσσα - εν. = Ῥυπαρός.

Ῥύπος (ὁ) lordura. աղտ, մրոտութիւն. փիս, քիրլիք։ ἴδε καὶ Ῥυπαρία.

Ῥυπόω - ῶ. Μ. ώσω. lordare, sporcare. աղտեղել, մրոտել. փիսլէթմէք, քիրլէթմէք։

Ῥυπτὴρ (ὁ) cavamacchie. (Γαλλ. dégraisseur). կեղտահան. լէքէ չըգարան։

Ῥυπτικὸς - ὴ - όν. proprio a cavare le macchie. արատ՝ բիծ հանելու յարմար. լէքէ չըգարմայա ույղուն։

Ῥύπτω. Μ. ῥύψω. cavare le macchie, nettare, pulire. բիծերը հանել, մաքրել. լէքէլէրինի չըգարմագ, թէմիզլէմէք։

Ῥυπώδης - εος (ὁ, ἡ) lordo, sporco. աղտոտ, փնթի. փիսլի, քիր։

Ῥυσιάζω. Μ. άσω. prendere, tenere per pegno. 2. svellere. գրաւի տեղ առնել. 2. փրցնել. րէհին տէյի ալմագ՝ ալը գօյմագ. 2. գօփարմագ։

Ῥυσίδιφρος (ὁ, ἡ) che dirige il carro. կառքը ուղղող. արապայը գուլլանան։

Ῥύσιος - α ἢ ος - ον. salvatore. difensore. փրկիչ, պաշտպան. գուրթարան, խէլաս՝ հիմայէթ էտէն։ (οὐδ.) Ῥύσιον (τὸ) rappresaglia. 2. bottino. փոխարէն գրաւեալ իրք. 2. թալլըւած իրք. էվվէլքի ալընան նէսնէ. 2. չէքէար։

Ῥύσις - εως (ἡ) = Ῥεῦσις.

Ῥῦσις-εως (ἡ) salvezza, liberazione. փրկութիւն, խալըսելը, խալըսիլը. խէլաս, գուրթուլուշ։

Ῥυσὸς - ὴ - όν. increspato, rugoso. խորշոմած, կնճռոտ. պուռուշուգ։

Ῥυσότης (ἡ) increspatura, ruga. խորշոմութիւն. պուռուշուգլուգ։

Ῥυσόω - ῶ. Μ. ώσω. increspare. խորշոմել. կնճռել. պուռուշթուրմագ։

Ῥυσσὸς κτλ. = Ῥυσός κτλ.

ʽΡύσταγμα (τὸ) il tirare con violenza. 2. violenza fatta ad una donna. բռնի քաշելը. 2. Կնկան եղած բռնաղբօսութիւն. զոր էւէ չէ+մէ-է. 2. չէննէյէ զոր՝ մէ-ր էն-մէ+լէ+:

ʽΡυστάζω. Μ. άξω. tirare per violenza. 2. forzare una femmina. Ճորով քաշել. 2. Կնիկ մը բռնաբարել, լլկել. զոր էւէ չէ+մէ+. 2. չէննէյէ՝ տէլէհլէնէ զոր՝ մէ-ր էնմէ+, պօղմ-ք (ք-լ):

ʽΡύστης-ου (ὁ) salvatore. փրկիչ. գ-ռ-ր-նլ-ռ-ծ, մ-խ-լլ-:

ʽΡυταγωγεὺς-έως (ὁ) bridone (sorta di filetto). տեսակ մը պախուրց. պէր նէվ տէլյէն՝ յէմ:

ʽΡυτὴ (ἡ) ruta. փեղենայ. սէտէֆ օթ-ւ:

ʽΡυτὴρ (ὁ) che tira. 2. briglia. քաշօղ. 2. սանձ. չէ+էն. 2. յէմ, տէլյէն:

ʽΡυτιδόω-ῶ. Μ. ώσω. raggrinzare, render rugoso. խորշոմել, կնճռել. պ-ռ-ր-ռ-լ-մ-ք:

ʽΡυτιδώδης-εος (ὁ, ἡ) rugoso. կնճռոտ. պ-ռ-ր-ռ-լ-մ-ք:

ʽΡυτίδωμα (τὸ) pelle rugosa. կնճռոտ մորթ. պ-ռ-ր-ռ-լ-մ-ք տէրի:

ʽΡυτὶς-ίδος (ἡ) ruga, grinza. կնճիռն. պ-ռ-ր-ռ-լ-մ-ք:

ʽΡυτὸς-ὴ-όν. (τὸ υ βρχ.) × ἀντὶ ʽΡευστός.

ʽΡυτὸς-ὴ-όν. (τὸ υ μακρ.) tirato. քաշուած. չէ+էլմիշ:

ʽΡύτρον (τὸ) = Λύτρον.

ʽΡύτωρ-ορος (ὁ) = ʽΡυτήρ.

ʽΡωβικὸς-ὴ-όν. = ʽΡωπικός.

ʽΡωγαλέος-η-ον. feso, stracciato. ճեղքուած, պատռտուած. եարըլմըշ, եըրթըլմըշ:

ʽΡωγὰς-άδος (ὁ, ἡ) feso, lacero. ճեղքուած, պատըռռուած. եարըլմըշ, եըրթըլմըշ: (οὐσ. ἐνν. γῆ ἢ πέτρα). fossa. 2. grotta. 3. rupe, roccia. փոս. 2. քարայր. 3. ժայռ. չուք-ռ-ր. 2. մ-ղ-ր-. 3. գ-յ-:

ʽΡωγὴ (ἡ) fessura. ճեղքուած. եարըգ:

ʽΡωγμὴ (ἡ) καὶ

ʽΡωγμὸς (ὁ) = ʽΡωγὴ καὶ ʽΡωχμός.

ʽΡώθων-ωνος (ὁ) (κυρ. εἰς τὸ πλθ.) le narici. քթին ծակերը. պ-ռ-ր-ռ-ն տէլէ+լէրի:

ʽΡωμαλέος-α-ον. robusto. կորովի, քաջ. գ-ռ-վվէթլի, տէնճ:

ʽΡωμαλεότης (ἡ) vigore, robustezza. կորովութիւն. գ-ռ-վվէթ, տէնճլէ+:

ʽΡωμαλεόω-ῶ. Μ. ώσω. rendere robusto. կորովի ուժով ընել, ուժովցնել. գ-ռ-վվէթլէնտիրմէ+, տէնճ էնմէ+:

ʽΡωμαλέως, ἐπίρ. robustamente. կորովութեամբ. գ-վվէթ, տէնճլէ+ էլէ:

ʽΡώμη (ἡ) forza, vigore, robustezza, fortezza. ուժ, կորովութիւն, քաջութիւն. գ-վվէթ, տէնճլէ+, էէթլէ+:

ʽΡώννυμι καὶ ʽΡωννύω. Μ. ῥώσω. corroborare, rinforzare. ուժովցնել, կազդուրել. գ-վվէթլէնտիրմէ+: (συνήθ. μσ. ἢ πθ.) esser robusto, sano, star bene. ուժով ողջ ըլլալ, աղէկ ըլլալ. գ-վվէթլէ տէնճ սաղ էյի օլմ-ք:

ʽΡὼξ-ῥωγὸς (ὁ καὶ ἡ) fessura. 2. corridore. ճեղքուած. 2. նեղ ու երկան ճեմելու տեղ. եարըգ. 2. էնճէ ուզուն յէրէնէ+ էօլ, մ-րէ. 3. = ʽΡάξ.

ʽΡώομαι. Μ. ῥώσομαι. aver fretta, far prescia. աճապարել. աճէլէ էթմէ+, էլէ+մէ+:

ʽΡωπὰς-άδος (ἡ) = ʽΡώψ.

ʽΡωπήϊον (τὸ) macchia, luogo pieno di virgulti. մացառք, թփուտք. թէ+էնլէ+, չ-ւլ-լ-+:

ʽΡωπικὸς-ὴ-όν. di poco valore, ordinario. չնչին, անարգ. տըրըլմը, պ-յ-լ-:

ʽΡωπογραφία (ἡ) = Τοπογραφία.

ʽΡωποπερπερήθρα (ἡ) ciarleria, ciancia. (Γαλλ. caquet, commérage). շաղակրատութիւն, փուճ խօսք. լաֆ-ռ-ն-լ-+, լաֆ:

ʽΡωποπωλέω-ῶ. Μ. ήσω. esser rigattiere, ferravecchio. Հին բաներ ծախել, փերեզակ ըլլալ. էսքի չէյլէր սաթմ-ք, էսքիճի պօզմ-ճ ս-ք-ր օլմ-ք:

ʽΡωποπώλης-ου (ὁ) rigattiere, ferravecchio, chincagliere. Հին բաներ ծախօղ, փերեզակ. էսքիճի, էսքիճի, պօզմ-ճ, ս-ք-ր:

ʽΡῶπος (ὁ) merci di poco valore, chincaglia, merceria. աժան գինով վաճառներ. ուճուզ մ-լ-ր, էսքիճիլիք:

ʽΡῶσις-εως (ἡ) sanità. 2. robustezza. առողջութիւն. 2. կորովութիւն. սաղլըգ. 2. տէնճլէ+, գ-վվէթ:

ʽΡώσταξ-ακος (ὁ) appoggio. մոյթ. տէ-յ-ք:

ʽΡωστὴρ (ὁ) corroborante. կազդուրօղ. գ-վվէթլէնտիրիճի:

ʽΡωστήριος-α-ον καὶ

ʽΡωστικὸς-ὴ-όν. corroborativo. կազդուրիչ, ուժ տուօղ. գ-վվէթ վէրիճի:

ʽΡωτακισμὸς (ὁ) uso frequente della lettera Ρ (ró). Ρ (ռօ) գիրը խիստ շատ գործածելը. Ρ (րօ) հարֆը չօք գուլլանմ-ք:

ʽΡωχμὴ (ἡ) καὶ

ʽΡωχμὸς (ὁ) × ἀντὶ ʽΡωγμός. 2. = ʽΡυτίς.

ʽΡὼψ-ῥωπὸς (ἡ) (εὔχρ. μονον εἰς τὸ πλθ.) virgulti. մացառք, թուփք. չալը չըրփը:

Σσ

Σ, σ, ς. σῖγμα ἢ σίγμα (τὸ) (κλιτ. καὶ ἄκλ.) Sigma. La decima ottava lettera dell'alfabeto greco. In senso numerico coll'accento di sopra (σ') significa dugento o ducentesimo, e coll'accento al di sotto (͵σ) dugento mila. Սիգմա: Յունաց այբուբենից ութուտասներորդ գիրն է: Համրանքի կողմանէ վրայի շեշտովը (σ') երկու հարիւր կամ երկու հարիւրերորդ, ու տակը ըլլալու ատեն (͵σ) երկու հարիւր հազար: Սիգմա: Եունանի էլիֆպէսինին օն սէքիզինճի հարֆը տըր: Այս հարֆին էրգամ իթիպարիլէ ուստինտէ էլան վուրկուսիյլէ (σ') իքի եիւզ եա իքի եիւզիւնճի, վէ ալթընտա օլան վուրկուսիյլէ (͵σ) իքի եիւզ պին (200,000):

Σ', *κατ' ἀποστροφ. ἀντὶ Σὲ, Σά.*
Σὰ (*τὸ α βραχ.*) *πλθ. οὐδ. καὶ*
Σὰ (*τὸ α μακρ.*) *δυϊκ. θηλ. τ. Σός.*
Σαβακὸς - ὴ - όν. fragile. 2. molle. դիւրաբեկ, փխրուն. 2. կակուղ, փափուկ.
Σάβανον (*τὸ*) tela grossa per asciugarsi sortendo dal bagno. բաղնիքէ ելլալու ատեն վրան չորցնելու հաստը լաթ.
Σαββατίζω. Μ. ίσω. celebrare il giorno di sabbato, riposare. շաբաթանալ, շաբաթ օրը տօնել, հանգչիլ.
Σαββατικὸς - ὴ - όν. che concerne il sabbato. շաբաթական, շաբաթ օրուան պատկանած.
Σαββατισμὸς (*ὁ*) celebrazione del giorno di sabbato. շաբաթ օրը պահելը՝ տօնելը.
Σάββατον (*τὸ*) sabbato. 2. settimana. շաբաթ. 2. եօթնեակ.
Σαγάπηνον (*τὸ*) sagapeno, gomma serafica. բժշկական խժային հիւթ մըն է.
Σάγαρις - εως (*ἡ*) scure, mannaja. կացին, սակր.
Σαγὴ ἢ Σάγη (*ἡ*) gualdrappa, bardatura, attrezzo di cavallo ecc. 2. bagaglio. ծածկոյթ (ձիուն եւ այլն). սար. 2. աղխք (զինուորաց).
Σαγηνεία (*ἡ*) pesca colla scorticaria, colla sagena. ուռկանով ձուկ բռնելը.
Σαγηνεὺς - έως καὶ
Σαγηνευτὴρ ✕ *ἀντὶ*
Σαγηνευτὴς - οῦ (*ὁ*) pescatore alla sagena. ուռկանով ձուկ բռնող.
Σαγηνεύω. Μ. εύσω. pescare colla sagena. ուռկանով ձուկ բռնել.
Σαγήνη (*ἡ*) sagena, scorticaria, rete. (*Γαλλ.* reine). ուռկան, ցանց.
Σαγηφορέω - ῶ. Μ. ήσω. portare un sajone. սառատոյկ հագուիլ.
Σάγμα (*τὸ*) sella, basto. 2. soma. թամբ, համետ, կորդին. 2. բեռ.
Σάγος (*ὁ*) sajo, sajone. սառատոյկ.
Σαθέριον (*τὸ*) lontra. ջրշուն.
Σάθη (*ἡ*) membro virile, cazzo. վարոց.
Σαθρὸς - ὰ - όν. fragile. 2. marcito. 3. debole, fiacco. 4. corruttibile. դիւրաբեկ, կոտրելոտ. 2. փտած. 3. տկար, թոյլ, վատուժ. 4. ապականացու, աւրելոտ.
Σαθρότης (*ἡ*) fragilità ecc. դիւրաբեկութիւն եւ այլն.
Σαθρόω - ῶ. Μ. ώσω. putrefare. փտեցնել.
Σαθρῶς, ἐπίῤ. con fiacchezza ecc. վատութեամբ եւ այլն.
Σάθων - ωνος (*ὁ*) = *Πόσθων.*
Σαινίδωρος (*ὁ, ἡ*) che si cattiva la grazia di qualcuno con de' regali. ընծաներով մէկին սիրտը շահող.
Σαίνουρος (*ὁ, ἡ*) che carezza muovendo la coda. պոչը երերցնելով շողոմող.
Σαίνω. Μ. σανῶ. carezzare muovendo la coda. պոչը երերցնելով շողոմել. 2. (*μτφρ.*) = *Ταράττω.*
Σαίρω. Μ. σαρῶ. scopare. 2. aprire la bocca e mostrar i denti. աւլել. 2. բերանը բանալ ու ակռաները ցուցնել.
Σάκανδρος (*ὁ*) conno. իգական անդամ.
Σακεσφόρος (*ὁ, ἡ*) = *Ἀσπιδοφόρος.* 2. = *Πωγωνοφόρος.*
Σακκελίζω. Μ. ίσω. = *Σακκίζω.*
Σακκέλισμα (*τὸ*) colatura. քամուածք.
Σακκελιστήριον (*τὸ*) colatojo. քամոց.
Σακκεύω. Μ. εύσω καὶ Σακκέω - ῶ. Μ. ήσω. colare. քամել.
Σακκίζω. Μ. ίσω. = *Σακκεύω.*
Σάκκινος - η - ον. di sacco. քուրձէ.
Σακκίον (*τὸ*) *ὑπκρ. τ. Σάκκος.*
Σακκοπήρα (*ἡ*) bisaccia. բակեղէթ.
Σάκκος (*ὁ*) cilicio. 2. sacco. 3. colatojo, staccio. խարազն. 2. քուրձ, պարկ. 3. քամոց, մաղ.
Σακκοφορέω - ῶ. Μ. ήσω. portare un sacco. 2. vestirsi di cilicio. քուրձ կրել. 2. խարազն հագուիլ.
Σακκοφόρος (*ὁ, ἡ*) che porta un sacco. 2. vestito di cilicio. քուրձ կրող. 2. խարազն հագուած.
Σάκος (*ὁ*) = *Σάκκος.*
Σάκος - εος - ους (*τὸ*) scudo. վահան.
Σάκτας - ου (*ὁ*) *καὶ Σακτὴρ* (*ὁ*) = *Σάκκος.*
Σακτὸς - ὴ - όν. accumulato. մթերուած.
Σάκχαρ - αρος καὶ
Σάκχαρι (*ἄκλ.*) *καὶ*
Σάκχαρον (*τὸ*) zucchero. շաքար.
Σακχυφάντης - ου (*ὁ*) tessitore di sacchi. քուրձ հիւսող.
Σαλαγέω - ῶ. Μ. ήσω. romoreggiare. 2. scuotere. 3. turbare, scompigliare. շառաչել. 2. ցնցել, շարժել. 3. խռովել.

չփոթել. չաշմա էթմէք. 2. ադըշմաք, աւլաշմաք. 3. ալթ իւսթ էթմէք։

Σαλάγη (ἡ) strepito, scompiglio. չառաչիւն, փաթթութց, աղմուկ. չաշմա, ֆուգըրը, հէնկամէ։

Σαλαΐζω. *Μ*. *ίσω*. lamentarsi. կոծել, ողբալ. ֆիղան՝ ֆիղեար էթմէք։

Σαλαϊσμὸς (ὁ) lamentazione. կոծ, ողբ. ֆիղան, ֆիղեար։

Σαλάκων-ωνος (ὁ) orgoglioso, arrogante, ostentatore. հպարտ, գոռոզ. մաղրուր, խօդպին, ճալըմլը։

Σαλακωνεία (ἡ) ostentazione, fasto. գոռոզութիւն. թաաղզում, ճալըմ։

Σαλακωνεύω. *Μ*. *εύσω*. ostentare. փքանալ, գոռոզանալ. թաաղզումք, ճալըմ էթմէք։

Σαλακωνία (ἡ) = *Σαλακωνεία*.

Σαλακωνίζω. *Μ*. *ίσω*. = *Σαλακωνεύω*.

Σαλαμάνδρα (ἡ) salamandra. սաղամանդր (կենդանի). աղէշէն, սէմէնտէր։

Σαλάμβη (ἡ) abbaino. երդ, տանեաց լուսամուտ. պաճա։

Σαλάσσω (ττω.) *Μ*. *άξω*. scuotere. ցնցել, երերցընել. ադըշմաք, աւլաշմաք. 2. = *Σάττω*.

Σάλευμα (τὸ) salto. ցաթկելը. սըչրամա։

Σαλευτὸς-ὴ-όν. crollante. երերող. աւլաշան։

Σαλεύω. *Μ*. *εύσω*. agitare, scuotere. ցնցել, երերցընել. ադըշմաք, աւլաշմաք. (*ἀμτβ*. *ἢ ἐλλ*.) esser agitato dalle onde, ondeggiare. ալիքներէ յուզուիլ, ծփուիլ, տատանիլ. տալղալարտան չալքանմաք, դալղալանմաք։

Σάλος (ὁ) ondeggiamento, moto del vascello (*Γαλλ*. roulis), ondata (*Γαλλ*. houlle). ծփումն, ալիքներուն յուզուիլը. տալղալանմա, չալքընթը։

Σαλπιγκτὴς-οῦ (ὁ) trombettiere. փողար. պօրուզան։

Σάλπιγξ-ιγγος (ἡ) tromba, trombetta. փող, գալարափող. պօրու, թիւրամպեթա։

Σαλπίζω. *Μ*. *ίγξω ἢ ίσω*. suonare la tromba. փող փչել. պօրու չալմաք։

Σαλπικτὴς-οῦ (ὁ) = *Σαλπιγκτής*.

Σάλπισμα (τὸ) il suono della tromba. փողի ձայն. պօրու սէսի։

Σαλπιστὴς-οῦ (ὁ) = *Σαλπιγκτής*.

Σαλπιστικὸς-ὴ-όν. di tromba. փողի յատուկ. պօրույա տայիր։

Σαμάρδακος (ὁ) ciarlatano, impostore. գերասան, խաբեբայ. ալտաճը, թէլպիս։

Σαμβύκη (ἡ) sambuca, arpa (instrumento musicale.) քնար, տաւիղ. ճանկ, հարփա։

Σαμβύκης-ου (ὁ) = *Σαμβυκιστής*.

Σαμβυκίζω. *Μ*. *ίσω*. suonare la sambuca, l' arpa. քնար՝ տաւիղ զարնել. ճանկ՝ հարփա չալմաք։

Σαμβυκιστὴς-οῦ (ὁ) suonatore di sambuca, d' arpa. քնար՝ տաւիղ զարնող. ճանկ՝ հարփա չալան։

Σάμος (ἡ) duna. աւազակոյտ. գում թէփէսի։

Σαμψυχίζω. *Μ*. *ίσω*. aver l' odore di sambuco. թանթրուենիի հոտ ունենալ. մէրճիմէք գօգուսու օլմաք։

Σαμψύχινος-η-ον. fatto di sambuco. թանթրուենիէ. մէրճիմէքտէն։

Σάμψυχον (τὸ) sambuco o maggiorana, amaraco. թանթրուենի, կամ մարեմ. մէրճիմէք էաղաճը գէգլիք օթու, մէրճան գէօշք, մանճուրանա։

Σανδάλιον (τὸ) καὶ

Σανδαλίσκος (ὁ) ὑπκρ. τοῦ

Σάνδαλον (τὸ) sandalo, pantofola. սանդալ, փատէ ոտքերով հողաթափ. օդուն այագգապը։

Σανδαράκη (ἡ) sandaraca, risgallo. 2. sandracca. (gomma di cui si forma la vernice.) սանդարակ, կարմիր զառիկ. 2. գիհւոյ մաղտաքէ (ուսկից որ վեռնիճ կըշինեն). սանտարաք, գըրմըզը զըրնըխ. 2. արըճ զամգը, ռուգան զամգը։

Σανδαρακίζω. *Μ*. *ίσω*. aver il colore di risgallo. կարմիր զառիկի գոյն ունենալ. գըրմըզը զըրնըխ րէնկինտէ օլմաք։

Σανδαράκινος-η-ον. di risgallo. կարմիր զառիկէ. գըրմըզը զըրնըխտան։

Σανδαράχη κτλ. = *Σανδαράκη* κτλ.

Σάνδυξ-υκος (ἡ) sandice, cerussa o biacca rossa, minio. կարմիր սպիտակագեղ, նօթ. գըրմըզը իւսթիւպէ, իւլէկէն։

Σανίδιον (τὸ) ὑπκρ. τ. *Σανίς*.

Σανιδόω-ῶ. *Μ*. *ώσω*. intavolare, incrostare di tavole. տախտակով զրուագել, տախտակամած ընել. թախթա դէօշէմէք։

Σανίδωμα (τὸ) tavolato. տախտակամած. թախթա դէօշէմէ։

Σανιδωτὸς-ὴ-όν. intavolato. տախտակով զրուագեալ. թախթա դէօշէնմիշ։

Σανὶς-ίδος (ἡ) tavola. տախտակ. թախթա. 2. = *Σανίδωμα*. 3. = *Πίναξ*.

Σαντόνιον (τὸ) santonico, erba giulia. լեղի խոտ մըն է. պիր նէվ օթ օլմաք։

Σαπέρδης-ου (ὁ) saperda, aringa. սապերտ (աղած ձուկ մըն է). րինկա պալըղը։

Σαπέρδιον (τὸ) ὑπκρ. τ. *Σαπέρδης*.

Σαπρία (ἡ) = *Σαπρότης*.

Σαπρίας-ου (ὁ) (*κυρ*. *οἶνος*.) vino vecchio. հին գինի. էսքի շարապ։

Σαπρίζω. *Μ*. *ίσω*. aver muffa. բորբոսի հոտ ունենալ. կիւֆ գօգմաք։

Σαπρὸς-ὰ-όν. putrefatto, tarlato, muffato. 2. vecchio, stantio. փտտած, որդնոտ, բորբոսած. 2. հին, քարթու. չիւրիւմիւշ, գուրթլանմըշ, կիւֆլէնմիշ. 2. էսքի, պայաթ։

Σαπρόστομος (ὁ, ἡ) che ha la bocca puzzolente. գարշահոտ բերան ունեցող. աղզը գօգան։

Σαπρότης (ἡ) putredine, muffa. փտտածութիւն, բորբոս. չիւրիւմիւշլիւք, կիւֆ։

Σαπρύνω. *Μ*. *υνῶ*. putrefare, render muffato. փտտեցնել, բորբոսեցնել. չիւրիւթմէք, կիւֆլէնտիրմէք։

Σάπφειρος (ἡ) (*Ἑβρ*.) zaffiro (pietra preziosa). շափիւղայ, սափիրայ (պատուական քար մըն է). կէօք էլմասը, զաֆիր։

Σάπων-ώνος (ὁ) (*Κελτ*. *ἢ Γερμ*.) sapone. օճառ. սապօն։

Σαράβαλλα καὶ Σαράβαρα καὶ Σαράπαρα

(τὰ) brache larghe. *լայն վարտիք.* [illegible]

Σαργάνη (ἡ) sporta. 2. stramba. *զամբիւղ. 2. կեռմեղէն.* [illegible]

Σαργὸς (ὁ) sargo (pesce.) *ձուկ մըն է.* [illegible]

Σαρδίνη (ἡ) *καὶ*

Σαρδῖνος (ὁ) sardella, sardina. *թեփակ (ձուկ).* [illegible]

Σάρδιος (ὁ) *καὶ Σάρδιον* (τὸ) sarda. (Γαλλ. cornaline). *սրդիոն գոհար մըն է.* [illegible]

Σαρδόνιος - α - ον. (*κυρ. γέλως*). riso forzato, riso sardonico. *բռնի ծիծաղ, սարդոնիկեան՝ հեգնական ծիծաղ.* [illegible]

Σαρδόνυξ - υχος (ὁ) sardonico (pietra preziosa). *եղնգնաքար (պատուական գոհար մըն է).* [illegible]

Σάρισσα - ης (ἡ) asta lunga. *երկայն նիզակ.* [illegible]

Σαρκάζω. Μ. άσω. mostrare i denti come il cane. 2. deridere, motteggiare. *շան պէս ակռաները ցուցնել. 2. վրան ծիծաղիլ, երգիծանել.* [illegible]

Σαρκασμὸς (ὁ) sarcasmo, derisione amara. *երգիծանութիւն, դժնդակ հեգնութիւն.* [illegible]

Σαρκίδιον (τὸ) *ὑπκρ. τ. Σαρκίον.*

Σαρκίζω. Μ. ίσω. svellere la carne, scarnare. *միսը փրցնել.* [illegible]

Σαρκικὸς - ὴ - όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) *- ικῶς.* carnale. *մարմնաւոր.* [illegible]

Σάρκινος - η - ον. di carne. 2. corpulento. *մսէ. 2. յղր.* [illegible]

Σαρκίον (τὸ) *ὑπκρ. τ. Σάρξ.*

Σαρκοβορέω - ῶ. Μ. ήσω. cibarsi di carne. *միս ուտել.* [illegible]

Σαρκοβόρος (ὁ, ἡ) che si ciba di carne, carnivoro. *միս ուտող, մսակեր.* [illegible]

Σαρκοβρὼς - ῶτος (ὁ, ἡ) ✕ *ἀντὶ Σαρκοβόρος.*

Σαρκοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile alla carne. *մսի նման.* [illegible]

Σαρκόθλασις - εως (ἡ) contusione. *ճմլում.* [illegible]

Σαρκοκήλη (ἡ) sarcocele, ernia carnosa. *փոշտանկութեան մէկ տեսակն է.* [illegible]

Σαρκοκόλλα - ης (ἡ) sarcocolla (sorta di gomma). *տեսակ մը խէժ.* [illegible]

Σαρκόλατρις - ιδος (ὁ, ἡ) adoratore della carne. *մարմնապաշտ.* [illegible]

Σαρκοποιέω - ῶ. Μ. ήσω. convertire in carne. *մսի մարմնոյ փոխել.* [illegible]

Σαρκοφαγέω - ῶ. Μ. ήσω. cibarsi di carne. *միս ուտել.* [illegible]

Σαρκοφαγία (ἡ) il cibarsi di carne. *միս ուտելը.* [illegible]

Σαρκοφάγος (ὁ, ἡ) carnivoro, sarcofago. *մսակեր.* [illegible]

Σαρκοφορέω - ῶ. Μ. ήσω. esser investito di carne. *մարմին հագուած ըլլալ.* [illegible]

Σαρκοφόρος (ὁ, ἡ) incarnato. *մարմին առած.* [illegible]

Σαρκόω - ῶ. Μ. ώσω. render carnoso, incarnare. *մսոտ ընել, միս բուսցընել.* [illegible] (*πθ.*) incarnarsi. *մարմնանալ.* [illegible]

Σαρκώδης - εος (ὁ, ἡ) carnoso. *մսոտ.* [illegible]

Σάρκωμα (τὸ) sarcoma, gozzo. *մսի ուռեցք, ուռ.* [illegible]

Σάρκωσις - εως (ἡ) crescimento di carne. 2. incarnazione. *միս գալը, մսոտնալը. 2. մարմնանալը, մարդեղութիւն.* [illegible] 2. [illegible] 3. = *Σάρκωμα.*

Σαρκωτικὸς - ὴ - όν. sarcotico, incarnativo. *միս բերող՝ բուսցընող.* [illegible]

Σαρμὸς (ὁ) mucchio di terra o di polvere. *հողի կամ փոշիի կոյտ.* [illegible]

Σάρξ - σαρκὸς (ἡ) carne. 2. corpo. *միս. 2. մարմին.* [illegible] 2. [illegible]

Σάρος (ὁ) = *Σάρωθρον.*

Σαρόω - ῶ. Μ. ώσω. scopare, spazzare. *աւլել.* [illegible]

Σαρπίον (τὸ) *ὑπκρ. τοῦ*

Σάρπος (ὁ) casa di legno. *տախտակաշէն տուն.* [illegible]

Σάρωθρον (τὸ) scopa. *աւել.* [illegible]

Σάρωμα (τὸ) mondiglia, spazzatura. *աւլուք.* [illegible]

Σάρων - ωνος (ὁ) conno, potta. *իգական անդամ.* [illegible]

Σάρωσις - εως (ἡ) lo scopare, spazzamento. *աւլելը.* [illegible]

Σατραπεία (ἡ) satrapia, Bassato. *սատրապութիւն, կուսակալութիւն, նախարարութիւն.* [illegible]

Σατραπεύω. Μ. εύσω. governare una provincia, esser satrapo. *գաւառ մը կառավարել, սատրապ՝ նախարար ըլլալ.* [illegible]

Σατράπης - ου (ὁ) satrapo, Bassà, governatore d' una provincia. *սատրապ, նախարար, կուսակալ.* [illegible]

Σατραπικὸς - ὴ - όν. satrapico, proprio d' un governatore di provincia. *սատրապի՝ նախարարի պատկանած.* [illegible]

Σάττω. Μ. σάξω. caricare. 2. empir bene, rinfarciare, turare. 3. preparare. *բեռնաւորել. 2. աղէկ լեցընել, խցկել, խնուլ. 3. պատրաստել.* [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Σατυρίας - ου (ὁ) *καὶ*

Σατυρίασις - εως (ἡ) *καὶ*

Σατυριασμὸς (ὁ) satiriasi, priapismo. *տեսակ մը վարուցին ախտ.* [illegible]

Σατυρίδιον (τὸ) *ὑπκρ. τ. Σάτυρος.*

Σατυρίζω. Μ. ίσω. satireggiare. *երգիծաբանել.* [illegible]

Σατυρικὸς - ὴ - όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) *- ικῶς.* satiresco. 2. satirico. [illegible]

Σατύριον (*τὸ*) satirio (pianta). [illegible]

Σατυρισμὸς - (ὁ) = *Σατυριασμός.*

Σατυριστὴς - οῦ (*ὁ*) satirico. [illegible]

Σατυρογράφος (*ὁ*) compositore di satire. [illegible]

Σάτυρος (*ὁ*) satiro. 2. uomo lascivo. [illegible] (*πλθ.*) satira. [illegible]

Σαυκρὸς - ὰ - όν. = *Σαῦλος.*

Σαυλόομαι - οῦμαι. M. ώσομαι. far delle smorfie, far il lezioso. [illegible]

Σαυλοπρωκτιάω - ῶ. M. άσω. camminare muovendo il culo. [illegible]

Σαῦλος - η - ον. molle, delicato, effeminato. [illegible] — *λῶς, ἐπίῤ.*

Σαύλωμα (*τὸ*) smorfie, lezio [illegible]

Σαυνίον (*τὸ*) zagaglia. [illegible]

Σαύρα (*ἡ*) lucertola. 2. lucerta di mare. 3. cece, il membro de' fanciulli. [illegible]

Σαυρίδιον (*τὸ*) nasturzio. [illegible]

Σαυσαρισμὸς (*ὁ*) imbarazzo della lingua. [illegible]

Σαυτοῦ, Σαυτῆς κτλ. κατ' ἀφαίρ. ἀντὶ Σεαυτοῦ κτλ.

Σάφα καὶ Σαφέως, ἐπίῤ. = *Σαφῶς.*

Σαφήγορος (*ὁ, ἡ*) che parla esplicitamente. [illegible]

Σαφήνεια (*ἡ*) chiarezza dello stile, parlare chiaro. [illegible]

Σαφηνέως, ἐπίῤ. = *Σαφηνῶς.*

Σαφηνὴς - έος (*ὁ, ἡ*) = *Σαφής.*

Σαφηνίζω. M. ίσω. schiarire, spiegare, esprimere. [illegible]

Σαφηνισμὸς (*ὁ*) dichiarazione, schiarimento. [illegible]

Σαφηνιστικὸς - ὴ - όν. esplicativo. [illegible]

Σαφηνῶς, ἐπίῤ. = *Σαφῶς.*

Σαφὴς - έος (*ὁ, ἡ*) chiaro, manifesto, certo. [illegible]

Σαφήτωρ - ορος (*ὁ*) interprete. [illegible]

Σαφῶς, ἐπίῤ. chiaramente, certamente. [illegible]

Σβέννυμι καὶ Σβεννύω. M. σβέσω. smorzare, spegnere, estinguere. [illegible]

Σβέσις - εως (*ἡ*) estinzione. [illegible]

Σβεστὴρ (*ὁ*) estinguitore. [illegible]

Σβεστήριος - α - ον. estintivo. [illegible]

Σβεστὴς - οῦ (*ὁ*) = *Σβεστήρ.*

Σβεστικὸς - ὴ - όν. = *Σβεστήριος.*

Σὲ, αἰτ. ἑν. τ. πρωτοτ. ἀντνμ. Σύ.

Σεαυτοῦ καὶ Σαυτοῦ - ῆς - ῆ. κτλ. di te stesso. [illegible]

Σεβάζομαι. M. άσομαι. = *Σέβομαι.*

Σέβας (*τὸ*) (*ἄκλ.*) rispetto. [illegible]

Σεβάσμιος - α ἢ ος - ον. rispettabile. [illegible] — *ίως, ἐπίῤ.*

Σεβασμιότης (*ἡ*) reverenza, santità, maestà. [illegible]

Σεβασμὸς (*ὁ*) venerazione. [illegible]

Σεβαστικὸς - ὴ - όν. = *Σεβάσμιος.*

Σεβαστὸς - ὴ - όν. venerabile. [illegible]

Σεβένιον καὶ Σεβέννιον (*τὸ*) l'involucro del dattero. [illegible]

Σεβίζω (*μσ.*) *- ίζομαι. M. ίσω - ομαι.* = *Σέβω.*

Σέβω καὶ (*μσ.*) *Σέβομαι* (*X. M.*) rispettare, venerare. 2. adorare. [illegible]

Σειρὰ (*ἡ*) catena. 2. fune. 3. linea, fila, serie. [illegible]

Σειράζω. M. άσω. disseccare. [illegible]

Σειραῖος - α - ον. tirato con un fune. [illegible]

Σειρὰς - άδος (*ἡ*) = *Σειρά.*

Σειρασφόρος καὶ Σειραφόρος (*ὁ*) (*ἵππος*) cavallo a mano, rilasso. [illegible]

Σειρὴν - ῆνος (*ἡ*) sirena. [illegible]

Σειριάω - ῶ. M. άσω. brillare, risplendere. [illegible]

Σείρινος - η - ον. = *Θερινός.*

Σειριόεις - εσσα - εν. caldo come il sirio. [illegible]

Σείριος (ὁ) sirio, canicola. շնիկ աստղ. Քէօփէք եըլտըզը։
Σειρομάστης - ου (ὁ) spiedo. շամփուր. շիշ։
Σειρὸς (ὁ) = *Σιρός*.
Σειρὸς - ἀ - όν. = *Σείρινος*.
Σεῖσις - εως (ἡ) scossa, agitazione. ցնցելը, երերցընելը. սարսըմա, սալլամա։
Σεισμὸς (ὁ) = *Σεῖσις*. terremoto. գետնաշարժ. զէրզէլէ։
Σειστὴς - οῦ (ὁ) che crolla, scuote. ցնցող, երերցընող. սարսան, սալլայան։
Σειστὸς - ἡ - όν. crollante. երերուն, ցնցեալ. սալլանան, սարսըլան. (οὐσ.) *Σειστὸν* (τὸ) vermiglia lucida, canutiglia, granone ռսկի կամ արծաթի թրթռուն թել. Թըրթըր (ալթըն եա կիւմիւշ)։
Σεῖστρον (τὸ) sistro. ծնծղայի նման նուագարան մը. չալկը դէնէն դիր նէվ չալկը։
Σείω. M. *σείσω*. muovere, crollare. շարժել, երերցընել. սալլամագ, սարսմագ։
Σέλας - αος (τὸ) splendore, fiamma. փայլուն, բոց. շավգ, ալեվ։
Σέλασμα (τὸ) *καὶ*
Σελασμὸς (ὁ) splendore. պայծառութիւն. շէֆաաթ, բարլագլըգ։
Σελασφόρος (ὁ, ἡ) splendido. պայծառ. շէֆֆաֆլը, փարլագ։
Σελάχιον (τὸ) *ὑποκ.* τοῦ
Σέλαχος - εος - ους (τὸ) (*κυρ.* εἰς τὸ πλθ.) specie di pesci cartilaginosi. տեսակ մը աճառուտ ձուկեր. դիր նէվ գըգըրդագլը պալըգլար։
Σελαχώδης - εος (ὁ, ἡ) cartilaginoso. աճառուտ. գըգըրդագլը։
Σελάω (X. M.) brillare. փայլել, շողալ. փարլամագ։
Σεληναῖος - α - ον. lunare. լուսնական. գամէրի։
Σελήνη (ἡ) luna. 2. focaccia tonda. լուսին. 2. կլոր պլակինդի. այ, գամէր, մահ. 2. եաղլը չէօրէք պօղաչա։
Σεληνιάζω καὶ (παθ.) *Σεληνιάζομαι*. M. *άσω - ομαι*. esser lunatico. լուսնոտ ըլլալ. թութարըգլը եաղալը օլմագ։
Σεληνιακὸς - ἡ - όν. lunare. 2. lunatico. լուսնական. 2. լուսնոտ. գամէրի. 2. թութարըգլը, եաղալը։
Σεληνιασμὸς (ὁ) epilessia. լուսնոտութիւն. թութարըգ, եաղալըլըգ։
Σεληνιάω - ῶ. M. *άσω*. = *Σεληνιάζω*.
Σελήνιον (τὸ) lunetta. 2. amuleto. լուսնեակ. 2. յուռութքուլունք. մահչիգ. 2. համայլ, նուսխա։
Σεληνὶς - ίδος (ἡ) *καὶ*
Σεληνίσκος (ὁ) *ὑποκ. τ.* *Σελήνη*.
Σεληνίτης - ου (ὁ) *καὶ* *Σεληνῖτις - ιδος* (ἡ) lunare. լուսնական. գամէրի։
Σεληνόβλητος (ὁ, ἡ) = *Σεληνιακός*. (2).
Σεληνοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma di luna. լուսնի ձեւով. մահչիգ դէկլի։
Σεληνόφως - ωτος (τὸ) il chiarore della luna. լուսնի լոյս. մահթապ զիյասը։
Σελίνινος - η - ον. fatto d' appio. նեխուրէ. գէրէվիզլի։
Σελινοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile all' appio. նեխուրի նման. գէրէվիզէ պէնզէր։
Σέλινον (τὸ) appio. նեխուր. գէրէվիզ։

Σελὶς - ίδος (ἡ) pagina. 2. margine. էջ. 2. լուսանցք. սահիֆէ. 2. հաշիյէ։
Σέλμα (τὸ) banco de' remiganti. 2. nave. թիավարաց նստարան. 2. նաւ. քիւրէք չէքէնլէրին օթուրաճագ դախթասը. 2. կէմի, սէֆինէ։
Σεμίδαλις - εως (ἡ) fior di farina. նաշիհ. սէմիզ ունու։
Σεμιδαλίτης - ου (ὁ) (*κυρ.* ἄρτος.) pane fatto di fior di farina. նաշիհէ շինուած հաց. սէմիզ ունունտան եափըլմըշ էքմէք։
Σεμνεῖον (τὸ) luogo sacro, santuario, tempio. 2. monastero. սուրբ տեղ, տաճար. 2. մենաստան, վանք. ալլահ մազպահ խանէսի, հէյքէլ. 2. մանասթըր։
Σεμνηγορέω, *Σεμνηγορία*, *Σεμνηγόρος* (ὁ, ἡ) = *Σεμνολογέω* κτλ.
Σεμνολογέω - ῶ. *καὶ* (μσ.) *- έομαι - οῦμαι*. M. *ήσω - ομαι*. parlare con gravità. ծանրութեամբ մը խօսիլ. աղըրլըգ՝ իլէ սէօզ էթմէք։
Σεμνολογία (ἡ) gravità di discorrere, ostentazione. ծանրութեամբ մը խօսիլը, պարծենկոտութիւն. աղըրլըգ իլէ լաքըրտը էթմէ, պէօպիւրլէնմէ։
Σεμνολόγος (ὁ, ἡ) (*καὶ* ἐπίῤ.) *- λόγως*. che parla con gravità, millantatore. ծանրութեամբ խօսող, պարծենկոտ. աղըրլըգ իլէ սէօզլէյէն, էօյիւնէն։
Σεμνομυθέω - ῶ. M. *ήσω*. = *Σεμνολογέω*.
Σεμνομυθία (ἡ) = *Σεμνολογία*.
Σεμνοποιέω - ῶ. M. *ήσω*. = *Σεμνόω*.
Σεμνοπρέπεια (ἡ) dignità, maestà. շքեղութիւն, տեսք, վեհափառութիւն. աղըրլըգ, գէօսթէրիշ, հէյպէթ, վէգար։
Σεμνοπρεπὴς - έος (ὁ, ἡ) (*καὶ* ἐπίῤ.) *- πρεπῶς*. maestoso. վեհափառ. հէյպէթլի, աղըրլըգլը, վէգարլը։
Σεμνοπρόσωπος (ὁ, ἡ) che ha un' aria grave, serio. երեսը կախած, ծանր մէկ տեսք մը ունեցող, ծանրաբարոյ. սուրաթը ասըք, աղըր աղըրլըգլը, աղըր կէօրիւնիւշլիւ. աղըր։
Σεμνὸς - ἡ - όν. serio, grave. 2. rispettabile, venerabile. 3. maestoso. ծանր. լուրջ. 2. յարգելի. 3. փառաւոր. աղըր, 2. բալըգլը, վէգարլը. 3. մէրաթիպլի։ — *νῶς*, *ἐπίῤ*.
Σεμνότης (ἡ) gravità, serietà. 2. riverenza. 3. maestà. ծանրութիւն. 2. յարգութիւն. 3. վեհափառութիւն. աղըրլըգ. 2. իհթիրամ, բալըգլըլըգ. 3. հէյպէթ։
Σεμνόω - ῶ. M. *ώσω*. adornare, glorificare. զարդարել, փառաւորել. դօնաթմագ, իւլիւֆլէնտիրմէք։
Σεμνύνω. M. *υνῶ*. = *Σεμνόω*. (συνήθ. μσ.) insuperbirsi. հպարտանալ. պէօպիւրլէնմէք։
Σεπτήριος - α - ον. *καὶ*
Σεπτικὸς - ἡ - όν. rispettabile, divino. յարգելի, աստուածային. իհթիրամլը, իլահի։
Σεπτὸς - ἡ - όν. = *Σεβαστός*.
Σερίφη (ἡ) = *Σέριφος*.
Σερίφιον καὶ Σέριφον (τὸ) assenzio marino. ծովային օշինդր. տէնիզ փէլինի։
Σέριφος (ἡ) = *Σέριφον*. 2. = τφ
Σέρφος (ὁ) moscherino. մժղուկ. սիվրի սինէք։

Σέσελι-εως (τὸ) καὶ
Σέσελις-εως (ἡ) seseli (erba). խոտ մըն է. պէր նէլ օթըու։
Σεσελίτης-ου καὶ
Σέσελος (ὁ) lumacone ignudo. լերկ խղունջ. ...
Σεσοφρονισμένως, ἐπίῤ. (μτχ.) prudentemente. խոհեմութեամբ. ...
Σευτλὶς-ίδος (ἡ) ὑπκρ. τοῦ
Σεῦτλον (τὸ) bietola. ճակնդեղ. ...
Σεύω. Μ.... spingere. 2. scuotere, muovere. 3. eccitare. 4. cacciare, mettere in fuga. Հրել. 2. ցնցել, շարժել. 3. գրգռել. 4. վռնտել, փախցընել. ...
Σήθω. Μ. σήσω. crivellare. մաղել. ...
Σηκίτης-ου (ὁ) agnello lattante. կաթ կերող գառն. ...
Σηκὸς (ὁ) mandra. 2. stalla. 3. nido. 4. piccolo tempio, cappella. 5. nicchia (*Λατ.* loculamentum). փարախ. 2. ախոռ. 3. բոյն. 4. պզտիկ տաճար, մատուռ. 5. արձանաց կայան, արձանատեղ. ...
Σηκόω-ῶ. Μ. ώσω. bilanciare. կշռել. ...
Σήκωμα (τὸ) contrappeso. 2. ricompensa. Հակաքարշ. 2. տրիտուր, փոխարէն. ...
Σῆμα (τὸ) segno. 2. prodigio. 3. avello, monumento. նշան. 2. սքանչելիք. 3. գերեզման, դամբան. ...
Σημαία (ἡ) stendardo, bandiera. դրօշ, դրօշակ. ...
Σημαίνω. Μ. ανῶ. dar il segnale, segnare, indicare. 2. ordinare. 3. significare. նշան տալ, նշանել, ցուցընել. 2. հրամայել. 3. նշանակել. ... (*μσ.*) congetturare, dedurre. կարծիքով գիտնալ, մակաբերել. ...
Σημαιοφόρος (ὁ, ἡ) alfiere. դրօշակակիր. ...
Σήμανσις-εως (ἡ) indicazione, significazione. ցուցընելը, նշանակելը. ...
Σημαντὴρ (ὁ) = Σημάντωρ.
Σημαντήριον (τὸ) punzone, sigillo. դրոշմ (դրամոց), կնիք. ...
Σημαντικὸς-ὴ-όν. significativo. նշանական, նշանակիչ. ...
Σημαντικῶς, ἐπίῤ. espressamente. յայտնապար. ...
Σήμαντρον (τὸ) = Σημαντήριον.
Σημάντωρ-ορος (ὁ) chi dà il segnale, chi ordina, comandante, conduttore, capo. նշան տըւող, հրամանող, առաջնորդ, գլուխ. ...
Σημασία (ἡ) annunzio dato per un segnale. 2. significazione, significato. նշանով մը տրուած պատգամ՝ լուր. 2. նշանակութիւն, իմաստ. ...
Σημειογράφος (ὁ, ἡ) tachigrafo, chi si serve di certi segni invece di lettere. արագագիր, տառերու տեղ քանի մը նշաններ գործածող. ...
Σημεῖον (τὸ) segno, segnale. 2. sigillo. 3. prodigio. 4. punto. նշան, նշանակ. 2. կնիք. 3. սքանչելիք. 4. կէտ. ...
Σημειόω-ῶ. Μ. ώσω. segnare, marcare, notare. նշանել, նշանակել, նշան դնել. ...
Σημείωσις-εως (ἡ) nota, annotazione, postilla. ծանօթութիւն, բացատրութիւն. ...
Σημειωτὸς-ὴ-όν. rimarcabile. նշանաւոր, երեւելի. ...
Σήμερον, ἐπίῤ. oggi. այսօր. ...
Σημύδα (ἡ) betulla (albero.) ճերմակ ծառ մըն է. ...
Σηπεδὼν-όνος (ἡ) putredine. 2. ulcera marcita. նեխութիւն. 2. խոցայթ, շարաւոտ փտած կեղ. ...
Σηπία (ἡ) seppia (pesce). սիպէ ձուկ. ...
Σηπιὰς-άδος (ἡ) = Σηπίον.
Σηπιδάριον (τὸ) ὑπκρ. τοῦ
Σηπίδιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Σηπία. ἢ τοῦ
Σηπίον (τὸ) l'osso della seppia. սիպէ ձուկին ոսկրը. ...
Σηποποιὸς (ὁ, ἡ) che cagiona della putredine, putrefattivo. փտեցընող. ...
Σηπτήριος-α-ον. καὶ
Σηπτικὸς-ὴ-όν. = Σηποποιός.
Σηπτὸς-ὴ-όν. putrefatto, putrido. փըտած. ...
Σήπω. Μ. σήψω. putrefare. փտեցընել, նեխել. ...
Σηραγγόω-ῶ. Μ. ώσω. scavare, perforare in forma di grotta. քարայրի ձեւով բրել, ծակել. ...
Σηραγγώδης-εος (ὁ, ἡ) cavernoso. քարայրով լեցուն, խոռոչ ունեցող. ...
Σήραγξ-αγγος (ἡ) caverna, grotta, antro. այր, քարայր, խոռոչ. ...
Σηρικὸν (τὸ) (νῆμα). seta. մետաքս. ...
Σὴς-σεὸς καὶ σητὸς (ὁ) tignuola, tarma. ցեց, ուտիճ. ...
Σησαμαῖος-α-ον. fatto di sesamo. շուշմայէ շինուած. ...
Σησάμη (ἡ) sisamo, giuggiolena (pianta). շուշմայ, կնճիթ (տունկ). ...
Σησάμινος-η-ον. di sisamo. շուշմայէ. ...
Σησαμίτης-ου (ὁ) (ἄρτος). pane fatto di sisamo. շուշմայէ հաց. ...

Σησαμοειδὴς-έος (ὁ, ἡ) simile al sisamo. շուշմայի նման. սուսամա պէնզէր ։
Σήσαμον (τὸ) seme di sisamo. շուշմայի սերմ. սուսամ թօխումու ։
Σήσαμος (ὁ) = Σήσαμον.
Σησαμοῦς-οῦντος (ὁ) (ἐνν. πλακοῦς.) focaccia fatta di sisamo. շուշմայէ շինուած պլակինդի. սուսամտան եափըլը պօղաչա ։
Σῆσις-εως (ἡ) l'azione di crivellare. մաղելը. էլէմէքլիք, գալպուրլամա ։
Σηστὸς-ή-όν. crivellato. մաղած. էլէնմիշ ։
Σῆστρον (τὸ) crivello, vaglio. մաղ. էլէք, գալպուր ։
Σητάνειος-α-ον. καὶ
Σητάνιος (ὁ, ἡ) crivellato. 2. d'un anno (Λατ. hornus). մաղած. 2. մէկ տարուան. էլէնմիշ. 2. պիր եըլլըք ։
Σητόβρωτος καὶ
Σητόκοπος (ὁ, ἡ) roso, tagliato di tignuola. ցեցէ կրծած՝ կտրուած. կիւվէտէն քէսիլմիշ ։
Σήψ-σηπὸς (ὁ καὶ ἡ) sepe (specie di serpe). տեսակ մը օձ. պիր նէվ եըլան ։
Σῆψις-εως (ἡ) putredine. նեխութիւն. չիւրիւմէքլիք, չիւրիւմէ ։
Σθεναρὸς-ὰ-όν. forte, robusto. ուժով, կորովի. գուվվէթլի ։
Σθένος-εος-ους (τὸ) forza, vigore, potenza. ուժ, կարողութիւն, զօրութիւն. գուվվէթ, գուտրէթ, իքթիտար ։
Σθένω (παρτ. ἔσθενον καὶ πλέον οὔ.) aver forza, potere. ուժ, զօրութիւն ունենալ. գուվվէթի գուտրէթի օլմագ ։
Σιαγόνιον (τὸ) ὑποκ. τ. Σιαγών.
Σιαγὼν-όνος (ὁ) mascella. 2. guancia. ծնօտ. 2. այտ. չէնէ. 2. եանագ ։
Σιαλίζω. Μ. ίσω. salivare. լորձունք կաթեցնել. սալեալար ագըթմագ ։
Σίαλον (τὸ) saliva, bava. լորձունք. սալեա ։
Σιαλοχοέω-ῶ. Μ. ήσω. = Σιαλίζω.
Σιαλόω-ῶ. Μ. ώσω. ingrassare. գիրցնել. սէմիզլէթմէք ։
Σιαλώδης-εος (ὁ, ἡ) pieno di saliva. 2. grasso. լորձունքով լեցուն. 2. գէր. սալեալը. 2. սէմիզ ։
Σῖγα, ἐπίῤ. in silenzio. լռութեամբ. սուս ։
Σιγάζω. Μ. άσω. far tacere, imporre silenzio. լուռ ընել. սուս էթմէք ։
Σιγαλέος-α-ον. taciturno. լուռ, անձայն. սուս, սէսսիզ ։
Σιγαλόεις-εσσα-εν. molle, tenero. 2. brillante. կակուղ, փափուկ. 2. փայլուն. եումուշագ, նազիք. 2. փարլագ ։
Σιγαλὸς-ή-όν. Δ. ἀντὶ Σιγηλός.
Σιγάω-ῶ. Μ. ήσομαι. tacere. լռել. սուս օլմագ ։
Σιγὴ (ἡ) silenzio. լռութիւն. սուսգունլուգ ։
Σιγηλὸς-ή-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-ηλῶς. καὶ
Σιγηρὸς-ὰ-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-ηρῶς. silenzioso. լուռ. սուս ։
Σιγητικὸς-ὴ-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-ικῶς. taciturno. լռակեաց. սուս տուրան ։
Σίγλος (ὁ) ἴδε Σίκλος.
Σιγμὸς (ὁ) fischio. շչիւն. ըսլըգ ։

Σιγύνη (ἡ) καὶ Σιγύνης-ου (ὁ) καὶ
Σίγυνον (τὸ) καὶ Σίγυνος (ὁ) spiedo da caccia (Λατ. venabulum). որսի շամփուր. հարպէ ։
Σιδηρεία (ἡ) l'azione di lavorar il ferro. երկաթ գործելը. տէմիր իշլէմէք ։
Σιδηρεῖον (τὸ) bottega di fabbro, fucina. դարբնի՝ երկաթագործի կրպակ. չիլինկիր՝ տէմիրճի տիւքքեանը ։
Σιδήρειος-α-ον. καὶ
Σιδήρεος-οῦς, έα-ᾶ, εον-οῦν. ferreo. երկաթէ. տէմիրտէն ։
Σιδηρεὺς-έως (ὁ) = Σιδηρουργός.
Σιδηρεύω. Μ. εύσω. lavorar il ferro. երկաթ գործել. տէմիր իշլէմէք ։
Σιδηρίζω. Μ. ίσω. esser simile al ferro. երկաթի նմանիլ. տէմիրէ պէնզէմէք ։
Σιδήριον (τὸ) ferramento. երկաթէ գործիք. տէմիր ալէթ ։
Σιδηρίτης-ου (ὁ) καὶ Σιδηρῖτις-ιδος (ἡ) ferreo. երկաթի. տէմիրտէն. (λίθος.) calamita. մագնիս. մըգնաթըս թաշը ։
Σιδηροβόρος (ὁ, ἡ) = Σηδηροβρώς.
Σιδηροβριθὴς-έος (ὁ, ἡ) pesante come il ferro. երկաթի պէս ծանր. տէմիր կիպի աղըր ։
Σιδηροβρὼς-ῶτος (ὁ, ἡ) che morde il ferro. երկաթ կրծօղ. տէմիր քէմիրէն ։
Σιδηροδάκτυλος (ὁ, ἡ) che ha le dita di ferro. երկաթէ մատեր ունեցող. տէմիրտէն փարմագլարը օլան ։
Σιδηροδέσμιος καὶ Σιδηρόδεσμος (ὁ, ἡ) = Σιδηρόδετος.
Σιδηροδετέω-ῶ. Μ. ήσω. metter in ferri, incatenare, inferrare. երկաթ զարնել, շղթաներով կապել. տէմիր վուրմագ, զինճիրէ գօշմագ ։
Σιδηρόδετος (ὁ, ἡ) legato di ferro inferrato, incatenato. երկաթով կապուած, շղթայակապ. տէմիր իլէ պաղլը, զինճիրլէնմիշ ։
Σίδηρον (τὸ) = Σίδηρος.
Σιδηρόπλοκος (ὁ, ἡ) tessuto di ferro. երկաթով հիւսուած. տէմիր իլէ էօրիւլմիւշ ։
Σιδηρόπτερος καὶ
Σιδηροπτέρυξ-υγος (ὁ, ἡ) che ha le ale di ferro. երկաթէ թեւեր ունեցող. տէմիրտէն գանատլարը օլան ։
Σιδηροπώλης-ου (ὁ) venditore di ferro. երկաթ ծախօղ. տէմիր սաթան ։
Σίδηρος (ὁ) ferro. 2. arme. 3. instrumento di ferro, ferramento, spada. երկաթ. 2. զէնք. 3. երկաթէ գործիք, թուր. տէմիր. 2. սիլահ. 3. տէմիր ալէթ, գըլըճ ։
Σιδηροτέκτων-ονος (ὁ) = Σιδηρουργός.
Σιδηρότευκτος (ὁ, ἡ) fatto di ferro. երկաթէ շինուած. տէմիրտէն եափըլմըշ ։
Σιδηροτόκος (ὁ, ἡ) che produce del ferro. երկաթ բուսցընօղ. տէմիր հասըլ էտէն ։
Σιδηροτομέω-ῶ. Μ. ήσω. tagliare col ferro. երկաթով կտրել. տէմիր իլէ քէսմէք ։
Σιδηρουργεῖον (τὸ) bottega del fabbro, fucina. դարբնի՝ երկաթագործի կրպակ. չիլինկիր՝ տէմիրճի տիւքքեանը ։
Σιδηρουργία (ἡ) arte fabbrile, l'arte del

ferrajo. դարբնութիւն, երկաթագործութիւն. [illegible]

Σιδηρουργὸς (ὁ) fabbro, ferrajo. դարբին, երկաթագործ. [illegible]

Σιδηροῦς - ᾶ - οῦν. κατὰ κρ. ἐκ τοῦ *Σιδήρεος.*

Σιδηροφορέω - ῶ. καὶ (μσ.) *- έομαι - οῦμαι. M. ήσω - ομαι.* esser armato, portare armi. զէնք կրել, զինեալ ըլլալ. [illegible]

Σιδηροφόρος (ὁ, ἡ) armato. զինեալ. [illegible] 2. = *Σιδηροτόκος.*

Σιδηρόφρων - ονος (ὁ, ἡ) che ha il cuor ferreo, duro. երկաթէ՝ խիստ սիրտ ունեցող. [illegible]

Σιδηρόω - ῶ. M. ώσω. ferrare. երկաթով պատել. [illegible]

Σιδήρωμα (τὸ) ferramento. երկաթէ գործիք. [illegible]

Σιδηρωρυχεῖον (τὸ) miniera di ferro. երկաթի հանք. [illegible]

Σίδιον (τὸ) la corteccia della melagrana. նռան կեղեւ. [illegible]

Σίζω. M. σίξω ἢ σίσω. sibilare, fischiare. շչել. [illegible]

Σίκερα (Ἑβρ.) (τὸ) sidro, siccera, birra, acquavite. խնձորի ու տանձի հիւթէ հանուած ըմպելի, գարեջուր, օղի. [illegible]

Σικίννη καὶ

Σίκιννις - ιδος (ἡ) danza satirica. այծամարդ շատտուածներու կաքաւ. [illegible]

Σίκλος (ὁ) (Ἑβρ.) siclo. սիկղ. [illegible]

Σικύα (ἡ) zucca. 2. ventosa, coppetta. դդում. 2. արունի սրուակ. [illegible] 2. [illegible]

Σικυάζω. M. άσω. ventosare, attaccar le ventose. սրուակաւ արուն առնել. [illegible]

Σικύδιον (τὸ) ὑπκρ. τ. *Σίκυς.*

Σικυηδὸν, ἐπίρ. in forma di zucca. դդումի ձեւով. [illegible]

Σίκυον (τὸ) seme di zucca, di cocomero. դդումի՝ վարունգի սերմ. [illegible]

Σικυὸς καὶ

Σίκυς - υος (ὁ) cocomero. վարունգ. [illegible]

Σικυὼν - ῶνος (ὁ) orto di cocomeri. վարունգի պարտէզ. [illegible]

Σικυώνη καὶ *Σικυωνία* (ἡ) = *Σικύα.*

Σικχαίνω. M. ανῶ. schifare, fastidiare. տաղտկալ, ձանձրանալ. [illegible]

Σικχαντὸς - ὴ - όν. nojoso, schifoso. տաղտկալի, ձանձրութիւն բերող. [illegible]

Σικχασία (ἡ) schifo, noja, fastidio, disgusto. տաղտկութիւն, ձանձրութիւն. [illegible]

Σικχὸς - ὴ - όν. fastidioso, bisbetico. դըժխեմ. [illegible]

Σίλιγνις - εως (ἡ) segala, siligine. հաճար. [illegible]

Σιλιγνίτης - ου (ὁ) (κυρ. ἄρτος.) pane di segala. հաճարէ հաց. [illegible]

Σιλλογραφία (ἡ) composizione di versi satirici. երգիծաբանական ոտանաւորներ շարադրելը. [illegible]

Σιλλογράφος (ὁ, ἡ) compositore di versi satirici. երգիծաբանական ոտանաւորներ շարադրող. [illegible]

Σίλλος (ὁ) versi satirici. երգիծաբանական ոտանաւոր. [illegible]

Σίλουρος (ὁ) storione, siluro (pesce). սիղուրոս (ձուկ). [illegible]

Σίλφη (ἡ) tignuola, tarlo. ցեց, փայտի որդ. [illegible]

Σίλφιον (τὸ) silfio (pianta). սիղփիոս (կերակուրի համեմունք ըլլալու ու դեղի յարմար տունկ մը). [illegible]

Σιλφιοφόρος (ὁ, ἡ) che produce il silfio. սիղփիոս տունկը բուսցընող. [illegible]

Σίμβλος (ὁ) alveare, arnia. փեթակ. [illegible]

Σιμὸς - ὴ - όν. camoscio, simo. 2. repente, che ha pendio. տափակաքիթ. 2. զառ ի վայր ունեցող, [illegible] 2. [illegible]

Σιμότης (ἡ) simità. քթի տափակութիւն. [illegible]

Σιμόω - ῶ. M. ώσω. schiacciare, curvare verso sù. տափարակ ընել, ճզմել, դէպ ի վեր ծռել. [illegible]

Σιναμωρέω - ῶ. M. ήσω. danneggiare, nuocere. 2. lussureggiare. վնասել. 2. անառակիլ, պագշոտիլ. [illegible] 2. [illegible]

Σινάμωρος (ὁ, ἡ) danneggiatore 2. lussurioso. վնասակար. 2. պագշոտ, վաւաշ. [illegible] 2. [illegible]

Σιναπέλαιον (τὸ) olio di senapa. մանանեխոյ իւղ. [illegible]

Σίναπι - εως (τὸ) senapa. մանանեխ. [illegible]

Σινάπινος - η - ον. di senapa. մանանեխէ. [illegible]

Σινάπιον (τὸ) ὑπκρ. τ. *Σίναπι.*

Σιναρὸς - ὰ - όν. = *Βλαβερός.*

Σινδόνιον (τὸ) καὶ

Σινδονίσκη (ἡ) ὑπκρ. τ. *Σινδών.*

Σινδονίτης - ου (ὁ) καὶ *Σινδονῖτις - ιδος* (ἡ) = τῷ

Σινδονοφόρος (ὁ, ἡ) vestito di pannolino sottile. բարակ կտաւ հագուած. [illegible]

Σινδὼν - όνος (ἡ) pannolino sottile, mossolina. բարակ կտաւ, պաստառուն. [illegible]

Σίνηπι (πυ) - εως ἢ υος (τὸ) καὶ *Σίνηπυς - υος* (ἡ) = *Σίναπι.*

Σινίον (τὸ) crivello. մաղ. [illegible]

Σίνομαι. M. σινοῦμαι. danneggiare, nuocere, offendere. վնասել. [illegible]

Σίνος καὶ *Σῖνος - εος - ους* (τὸ) danno, pregiudizio. վնաս. [illegible]

Σινόω-ῶ. Μ. ώσω. = *Σίνομαι.*
Σινωπὶς-ίδος (ἡ) rubrica, sinopia. [illegible]
Σῖξις-εως (ἡ) = *Σιγμός.*
Σίον (τὸ) sio, gorgolestro. (*Γαλλ.* berle). ջրոտ տեղուանք բուսնող խոտ մը · [illegible]
Σιπύα καὶ Συπύη (ἡ) sacco. քուրձ, պարկ · [illegible]
Σίραιον (τὸ) vino cotto, sapa. մաճ, քաղցու · [illegible]
Σισάριον (τὸ) ornamento di donna. 2. collana. կնկան զարդ · 2. մանեակ · [illegible] · 2 · [illegible]
Σίσαρον (τὸ) appio. նեխուր · [illegible]
Σισύμβριον καὶ Σίσυμβρον (τὸ) sisimbro (erba). կծու համով խոտ մը · [illegible]
Σισύρα (ἡ) veste fatta di pelle pecorina. ոչխարի մորթէ հագուստ · [illegible]
Σισύρνα (ἡ) = *Σισύρα.*
Σισυρνοφόρος καὶ
Σισυροφόρος (ὁ, ἡ) vestito di pelle pecorina. ոչխարի մորթ հագուած · [illegible]
Σιταγωγέω-ῶ. Μ. ήσω. trasportare del grano. ցորեն կրել · [illegible]
Σιταγωγία (ἡ) trasportazione di grano. ցորեն կրելը · [illegible]
Σιταγωγὸς (ὁ, ἡ) che trasporta del grano. ցորեն կրող · [illegible]
Σιτάριον (τὸ) *ὑποκρ. τ. Σῖτος.*
Σιταρκέω-ῶ. Μ. ήσω. fornire di viveri, di foraggio. պաշարը՝ համբարը հոգալ · [illegible]
Σιταρκία (ἡ) provvisione di viveri, di foraggio. պաշար՝ համբար ճարելը՝ հոգալը · [illegible]
Σιταρχέω-ῶ. Μ. ήσω. presiedere all' amministrazione de' viveri. պաշարի՝ համբարի մատակարարութեան վրակեցու ըլլալ · [illegible]
Σιτάρχης-ου (ὁ) che presiede all' amministrazione de' viveri. պաշարի՝ համբարի մատակարարութեան վրակեցու · [illegible]
Σιταρχία (ἡ) la carica di colui che presiede all' amministrazione de' viveri. պաշարի մատակարարութեան վրակեցու եղողի իշխանութիւն · [illegible]
Σίταρχος (ὁ) = *Σιτάρχης.*
Σιτεία (ἡ) nutritura, pascolo, foraggio. սնունդ, ճարակ · [illegible]
Σιτευτὸς-ή-όν. nutrito, grasso. սնած, գէր · [illegible]
Σιτεύω. Μ. εύσω. nutrire, ingrassare. սնուցանել, գիրցընել · [illegible]
Σιτέω-ῶ. Μ. ήσω. nutrire. սնուցանել · [illegible] · (*συνήθ. μσ. ἢ πθ.*) mangiare. ուտել · [illegible]
Σιτηγέω-ῶ. Μ. ήσω. = *Σιταγωγέω.*
Σιτηγὸς (ὁ, ἡ) = *Σιταγωγός.*
Σιτηρεσιάζω. Μ. άσω. pagare la pensione. ռոճիկը վճարել · [illegible]
Σιτηρέσιον (τὸ) pensione. ռոճիկ, թոշակ · [illegible]

Σίτησις-εως (ἡ) nutritura. սնանիլը · [illegible]
Σιτίζω. Μ. ίσω. nutrire. սնուցանել · [illegible]
Σιτικὸς-ή-όν. di grano. ցորենէ · [illegible]
Σιτίον (τὸ) alimento. սնունդ · [illegible]
Σίτισις-εως (ἡ) καὶ
Σιτισμὸς (ὁ) nutritura. սնուցանելը կամ սնանիլը · [illegible]
Σιτιστὸς-ή-όν. = *Σιτευτός.*
Σιτοβόλειον (λιον) καὶ Σιτόβολον (τὸ) καὶ
Σιτοβολὼν-ῶνος (ὁ) granajo. համբարանոց · [illegible]
Σιτοδεία (ἡ) mancanza di viveri, carestia. պաշարի պակասութիւն, սով · [illegible]
Σιτοδόκη (ἡ) = *Σιτοδοχεῖον.*
Σιτοδοσία (ἡ) distribuzione di frumento. ցորեն բաշխելը · [illegible]
Σιτοδοτέω-ῶ. Μ. ήσω. distribuire del frumento. ցորեն բաշխել · [illegible]
Σιτοδότης-ου (ὁ) distributore di frumento. ցորեն բաշխող · [illegible]
Σιτοδοχεῖον (τὸ) = *Σιτοβόλειον.*
Σιτολογέω-ῶ. Μ. ήσω. raccogliere del grano. ցորեն ժողվել · [illegible]
Σιτολογία (ἡ) raccolta di grano. ցորեն ժողվելը · [illegible]
Σιτολόγος (ὁ, ἡ) chi raccoglie del grano. ցորեն ժողվող · [illegible]
Σιτομετρέω-ῶ. Μ. ήσω. distribuire del grano con una certa misura. չափով մը ցորեն բաշխել · [illegible]
Σιτομέτρης-ου (ὁ) colui che distribuisce del grano con una certa misura. չափով մը ցորեն բաշխող · [illegible]
Σιτομετρία (ἡ) misurazione e distribuzione di grano. ցորեն չափելը ու բաշխելը · [illegible]
Σιτομέτριον καὶ Σιτόμετρον (τὸ) quantità di grano che si dava a soldati. 2. pensione. զինուորներու տրուած չափ մը ցորեն · 2. ռոճիկ · [illegible] · 2 · [illegible]
Σιτονόμος (ὁ, ἡ) che distribuisce i viveri. համբարը բաշխող · [illegible]
Σιτοποιέω-ῶ. Μ. ήσω. far del pane. հաց շինել · [illegible]
Σιτοποιΐα (ἡ) = *Ἀρτοποιΐα.*
Σιτοποιὸς (ὁ, ἡ) = *Ἀρτοποιός.*
Σιτοπομπεία (ἡ) trasportazione di frumento. ցորեն կրելը · [illegible]
Σιτοπομπὸς (ὁ, ἡ) che manda o trasporta del frumento. ցորեն խրկող՝ կամ կրող · [illegible]
Σιτοπράτης-ου (ὁ) = *Σιτοπώλης.*
Σιτοπωλεῖον (τὸ) luogo ove si vende del frumento. ցորեն ծախելու տեղ · [illegible]
Σιτοπωλέω-ῶ. Μ. ήσω. vendere del grano. ցորեն ծախել · [illegible]
Σιτοπώλης-ου (ὁ) venditore di frumento. ցորեն ծախող · [illegible]

Σῖτος (ὁ) grano, frumento. 2. pane. 3. fraggio, viveri, vettovaglia, annona, granaglia. 4. nutritura, alimento. *ցորեն. 2. հաց. 3. պաշար, համբար. 4. սնունդ.* [illegible]

Σιτοφάγος (ὁ, ἡ) che si ciba del pane. *հաց կերող.* [illegible]

Σιτοφόρος (ὁ, ἡ) che produce o trasporta del grano. *ցորեն բուսցընող կամ կրող.* [illegible]

Σιτοφυλακεῖον (τὸ) granajo. *համբարանոց.* [illegible]

Σιτοφυλακέω - ῶ. M. ήσω. esser custode del frumento. *ցորենի պահապան ըլլալ.* [illegible]

Σιτοφυλάκιον (τὸ) = *Σιτοφυλακεῖον.*

Σιτοφύλαξ - ακος (ὁ) custode del frumento. *ցորենի պահապան.* [illegible]

Σιτόχροος - ους (ὁ, ἡ) che ha il color del grano. *ցորենի գունով.* [illegible]

Σιττάκη (ἡ) *καὶ*

Σιττακὸς (ὁ) = *Ψιττακός.*

Σιτὼν - ῶνος (ὁ) = *Σιτοβολών.*

Σιτωνέω - ῶ. M. ήσω. comprare del grano. *ցորեն գնել.* [illegible]

Σιτώνης-ου (ὁ) mercante di frumento. *ցորենի վաճառական.* [illegible]

Σιφλὸς - ὴ - όν. vuoto. 2. vorace, mangione. 3. languido, debole. 4. storpio. 5. brutto. 6. ridicolo. *պարապ. 2. որկրամոլ. 3. վատուժ, տկար. 4. հաշմ. 5. տգեղ. 6. ծիծաղելու.* [illegible]

Σιφνεὺς-έως (ὁ) talpa. *խլուրդ.* [illegible]

Σιφνὸς - ὴ - όν. = *Σιφλός.*

Σίφων - ωνος (ὁ) sifone, tubo, tromba. *սիփոն, խողովակ, ջրհան.* [illegible]

Σιωπάω - ῶ. M. ήσομαι. tacere. *լռել.* [illegible]

Σιωπὴ (ἡ) silenzio. *լռութիւն.* [illegible]

Σιωπηλὸς - ὴ - όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) *- ηλῶς.* taciturno. *լուռ.* [illegible]

Σιωπηρὸς - ὰ - όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) *- ηρῶς.* = *τῷ προηγ.*

Σκάζω. M. σκάσω. zoppicare. *կաղ գնալ, կաղալ.* [illegible]

Σκαιόθεν, ἐπίῤ. dalla parte sinistra. *ձախ դիէն.* [illegible]

Σκαιὸς - ὰ - όν. manco, sinistro. 2. malauguroso. 3. stupido, goffo. *ձախ. 2. անաջող, չարագուշակ. 3. ապուշ, բիրտ.* [illegible]

Σκαιότης (ἡ) goffaggine. *բրտութիւն, ապշութիւն.* [illegible]

Σκαίρω. M. αρῶ. saltare. *ցատկել.* [illegible] = *Σκαρίζω.*

Σκαιῶς, ἐπίῤ. goffamente. *բրտութեամբ, ապշութեամբ.* [illegible]

Σκαλεία (ἡ) sarchiatura. *քաղհան.* [illegible]

Σκάλευθρον (τὸ) sarchio. *խոտ հանելու քերոց.* [illegible]

Σκαλεὺς - έως (ὁ) sarchiatore. *պարապ խոտերը հանող.* [illegible]

Σκάλευσις - εως (ἡ) = *Σκαλεία.*

Σκαλευτὴς - οῦ (ὁ) = *Σκαλεύς.*

Σκαλεύω. M. εύσω. sarchiare. *փուճ խոտերը հանել՝ փրցընել.* [illegible]

Σκαληνὸς - ὴ - όν. obbliquo, ineguale. *խոտորնակ, շեղ, անհաւասար.* [illegible] (*συνήθ.*) *Τρίγωνον σκαληνὸν* (τὸ) scaleno (triangolo di cui i fianchi sono ineguali). *անհաւասար կողմերով եռանկիւն.* [illegible]

Σκαληνόω - ῶ. M. ώσω. render obbliquo. *շեղել, խոտորնակ ընել.* [illegible]

Σκαλιδεύω. M. εύσω. καὶ

Σκαλίζω. M. ίσω. sarchiare. *քաղհան ընել.* [illegible]

Σκάλισις - εως (ἡ) *καὶ Σκαλισμὸς* (ὁ) = *Σκάλευσις.*

Σκάλλω. M. σκαλῶ. zappare. *ճանկով բրել.* [illegible]

Σκαλμὸς (ὁ) scarmo. *թի կապելու սեպ.* [illegible]

Σκάλοψ-οπος (ὁ) talpa. *խլուրդ.* [illegible]

Σκαμβὸς - ὴ - όν. storto, strambo. *ծուռ ոտնուռ, ծուռ սրունքներով.* [illegible]

Σκάμμα (τὸ) fossa. *փոս.* [illegible]

Σκαμμωνία ἢ Σκαμωνία (ἡ) scamonea (pianta). *սկամոնի (տունկ).* [illegible]

Σκαμμώνιον καὶ Σκαμώνιον (τὸ) = *τ. προηγ.*

Σκανδάλα ἢ Σκανδάλη (ἡ) *καὶ*

Σκανδάληθρον (τὸ) trappola. *ականատ.* [illegible]

Σκανδαλίζω. M. ίσω. (*Γρφ.*) scandalizzare. *գայթակղեցընել, գայթակղութիւն տալ.* [illegible]

Σκάνδαλον (τὸ) = *Σκανδάλη.* 2. (*μτφρ.*) scandalo. *գայթակղութիւն.* [illegible]

Σκάνδιξ - ικος (ὁ) cerfoglio. *վայրի կաղամբ.* [illegible]

Σκαπανεὺς - έως (ὁ) = *Σκαφεύς.*

Σκαπάνη (ἡ) zappa. *բրելու ճանկ.* [illegible]

Σκαπτὴρ (ὁ) = *Σκαφεύς.*

Σκαπτὸς - ὴ - όν. scavato. *բրուած.* [illegible]

Σκάπτω. M. άψω. scavare. *բրել, պեղել.* [illegible]

Σκαρδαμυγμὸς (ὁ) il batter degli occhi. *աչքը քթթելը.* [illegible]

Σκαρδαμυκτέω - ῶ. M. ήσω. = *Σκαρδαμύσσω.*

Σκαρδαμυκτὴς - οῦ (ὁ) chi batte spesso gli occhi. *աչքերը ստէպ բացող գոցող.* [illegible]

Σκαρδαμυκτὶ, ἐπίῤ. in un batter d'occhio. *ի քթթել ական, ակնթարթի մէջ.* [illegible]

Σκαρδαμύσσω (*ττω*). *M. ύξω.* batter spes-

so gli occhi. ատէպ աչուրներր բանալ գոցել. ուէ ուէ խեօււէրէնէ ունէ գոգու֊մագ ։
Σκαρθμὸς (ὁ) scambietto. ցամ թկըրտելը. ոււըրդայէ դոդրմաղը ։
Σκαρίζω. *Μ.* *ίσω.* scambiettare. ոստոստել, ցամ թկըրտել. ոււըրդայէ դոդրմագ ։
Σκαρίτης - ου (ὁ) scarite (pietra preziosa che ha il color del pesce scaro). սակրոս ձուկին գունովը գոհար մը. ըսգարօ պալըղը րէնկինտէ պիր նէվ մէվձէր ։
Σκαριφάομαι - *ῶμαι*. *Μ.* *ήσομαι.* scalpire, graffiare, scavare. ցետել, պեղել. թըռնագլամագ, էշէմէք ։
Σκαρίφευμα καὶ *Σκαρίφημα* (τὸ) καὶ
Σκαριφισμὸς καὶ *Σκάριφος* (ὁ) abbozzo. գաղափար, ստուերագրութիւն. րէսմ, թասլագ ։
Σκάρος (ὁ) scaro (pesce). սակրոս (ձուկ). ըսգարօ պալըղը ։
Σκασμὸς (ὁ) zoppicamento. կաղալը, կաղ գնալը. աղսամա ։
Σκαφεία (ἡ) scavamento. պեղելը, բրելը. գազմագլըգ ։
Σκαφεῖον (τὸ) zappa. բրելու ճանկ. չափա ։
Σκαφεὺς - έως (ὁ) zappatore, scavatore. բրօղ, պեղօղ. գազըճը, չափաճըյը ։
Σκαφευτὴς - οῦ (ὁ) = τ. *προηγ.*
Σκαφεύω. *Μ.* *εύσω.* = *Σκάπτω.*
Σκαφὴ (ἡ) = *Σκαφεία.*
Σκάφη (ἡ) scafa, paliscalmo, burchio, schifo, barca. 2. tinozza, truogolo, pila. կուր, նաւակ, մակոյկ. 2. տաշտ, լոգարան. սանդալ, գայըգճըգ. 2. թէքնէ ։
Σκαφίδιον (τὸ) ὑποκ. τοῦ
Σκάφιον (τὸ) ὑποκ. τ. *Σκαφίς.* 2. orinale, piscatojo. կճիճ, ջրվամ թի աման. հավըզօղ, սիդիք գապը ։
Σκαφὶς - ίδος (ἡ) ὑποκ. τ. *Σκάφη.* 2. = *Σκάφιον.*
Σκαφοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma di schifo. կուրի ձեւով. սանդալ պիչիմինտէ ։
Σκάφος - εος - ους (τὸ) ogni cosa concava. 2. il concavo del vascello, carena. 3. il concavo dell' orecchio. գոգաւոր իրը. 2. նաւու գոգը. 3. ականջի գոգը. գօվուգ նէսնէ. 2. կէմինին թէքնէսի. 3. գուլաղըն չուգուրու գօվուղու ։
Σκεδάννυμι. *Μ.* *σκεδάσω.* dissipare. տարտղնել, ցրուել. դաղըթմագ ։
Σκέδασις - εως (ἡ) καὶ
Σκεδασμὸς (ὁ) dissipamento, dispersione. ցրումն, տարտղնելը. դաղըլմա, թարումար էթմէ ։
Σκεδαστικὸς - ἡ - όν. dissipatore. ցրուիչ, տարտղնօղ. դաղըթըճը ։
Σκεδαστὸς - ἡ - όν. disperso, dissipato. ցրուած, տարտղնած. դաղըլմըշ, թարումար օլմուշ ։
Σκεθρὸς - ά - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ρῶς. esatto, accurato. զգուշաւոր, ճիշդ. իհթիյաթլը, մագպուլ ։
Σκειρὸς (ὁ) = *Σκῖρος* ἢ *Σκίῤῥος.*
Σκελέα (ἡ) = *Περισκελίς.*
Σκελετεύω. *Μ.* *εύσω.* disseccare. չորցընել, ցամքեցընել. գուրութմագ ։
Σκελετὸς - ἡ - όν. disseccato. չորցած. գուրումուշ ։ (οὐσ. ἀρσ. καὶ οὐδ.) scheletro, carcame. կմախք. իսկելէթ գուրումուշ էօլիւ ։
Σκελετώδης - εος (ὁ, ἡ) simile ad uno scheletro. կմախքի նման. էօլիւ իսկելէթէ պէնզէր ։
Σκελίζω. *Μ.* *ίσω.* camminare a gran passo. մեծ քայլ առնել, շուտ քալել. էրէ ադըմ ադմագ, չապուգ եիւրիւմէք. 2. = *Ὑποσκελίζω.*
Σκελὶς - ίδος (ἡ) coscia di castrato o di porco scannato. մորթուած խոյի կամ խոզի ազդր. գէսիլմիշ գօյունուն խանզըր պուտու ։
Σκελλίζω. *Μ.* *ίσω.* *Εἰμὶ* —
Σκελλὸς - ἡ - όν. = *Ῥαιβός.*
Σκέλλω. *Μ.* *ελῶ.* disseccare, indurare, emaciare, render magro. չորցընել, պնդացնել, ծիւրել. գուրութմագ, գաթըլաշթըրմագ, զայըֆլաթմագ ։
Σκέλος - εος - ους (τὸ) l' osso della gamba, tibia, fucile. 2. gamba. 3. piede. ոլոք, սրունքին ոսկրը. 2. սրունք. 3. ոտք. պաճագըն իլիյի, բինչի. 2. պաճագ. 3. այագ ։
Σκέμμα (τὸ) consiglio, progetto. խորհուրդ, մտածում նիւթ. մաշվէրէթ, թէտպիր ։
Σκενδύλη (ἡ) = *Σχενδύλη.*
Σκεπάζω. *Μ.* *άσω.* cuoprire. 2. proteggere. ծածկել, գոցել. 2. պաշտպանել. գափամագ, էօրթմէք. 2. հիմայէթ էթմէք, գօրումագ, խըֆզ էթմէք ։
Σκέπανον (τὸ) × ἀντὶ *Σκέπασμα.*
Σκεπαρνίζω. *Μ.* *ίσω.* asciare. տապարով տաշել. պալթա իլէ եօնմագ ։
Σκέπαρνον (τὸ) asce. տապար. պալթա ։
Σκέπασμα (τὸ) coperchio, coperta. կափարիչ, խուփ, ծածկոյթ. գափագ, էօրթիւ ։
Σκεπαστήριος - α - ον. καὶ
Σκεπαστικὸς - ἡ - όν. adatto a coprire. գոցելու՝ ծածկելու յարմար. գափամայա՝ էօրթմէյէ եարար ։
Σκεπαστὸς - ἡ - όν. coperto. գոցուած, ծածկըւած. էօրթիւլմիւշ, գափանմըշ ։
Σκέπαστρον (τὸ) = *Σκέπασμα.*
Σκεπάω - ῶ. × ἀντὶ *Σκεπάζω.*
Σκέπη (ἡ) coperchio, coperta. 2. protezione, difesa. կափարիչ, խուփ, ծածկոյթ. 2. պաշտպանութիւն. գափագ, էօրթիւ. 2. հիմայէթ ։
Σκεπτικὸς - ἡ - όν. chi pensa, osserva, rifletta. մտածող. թէֆէքքիւր էտէն, տիւշիւնէն. (οὐσ.) *Σκεπτικοὶ* (οἱ) Scettici, filosofi che dubitavano d' ogni cosa. Սկեպտիկեանք, ամէն բանի վրայ երկբայօղ փիլիսոփայք. հէր նէսնէ հագգընտա շիւպհէլէնէն ֆէյլէսօֆլէր ։
Σκέπτομαι. *Μ.* *σκέψομαι.* considerare, riflettere, pensare, esaminare. մտածել, խոկալ, քննել. տիւշիւնմէք, թէֆէքքիւր՝ մուլահազա՝ թէֆթիշ էթմէք ։
Σκερβολέω - ῶ καὶ *Σκερβόλλω.* *Μ.* *ήσω.* insultare. թշնամանել. սէօվմէք, գաքըմագ ։
Σκευαγωγέω - ῶ. *Μ.* *ήσω.* imballare e trasportare gli utensili. կահը կարասիքը կապոց ընել ու կրել. էշեալարը՝ թաքըմլարը դենկ յափըպ նագլ էթմէք ։

Σκευαγωγὸς (ὁ, ἡ) chi trasporta gli utensili. կահը կարասիքը կրող. [illegible]

Σκευάζω. *M.* ἀσω. vestire, armare. 2. disporre, accomodare. 3. preparare. հագուեցընել, զինել. 2. յարդարել, շինել. 3. պատրաստել. [illegible]

Σκευάριον (τὸ) ὑπκρ. τ. *Σκεῦος*.

Σκευασία (ἡ) preparazione, preparativo. պատրաստութիւն. [illegible] 2. = *Σκευή*.

Σκεύασμα (τὸ) preparativo. 2. confezione, composizione d'un medicamento. պատրաստութիւն. 2. դեղի մը բաղադրութիւն. [illegible]

Σκευαστὸς - ἡ - όν. preparato, aggiustato. պատրաստուած, յարդարուած. [illegible]

Σκευὴ (ἡ) arnese, bagaglio. 2. armatura. 3. vestimento. 4. addobbo. աղխ, կազմած. 2. պատերազմի անօթք. 3. հագուստ. 4. կահ, կարասիք. [illegible]

Σκευηφορέω καὶ *Σκευηφόρος*. = *Σκευοφορέω*, *Σκευοφόρος*.

Σκευοθήκη (ἡ) armadio degli arnesi. աղխերու կահերու դզրոց. [illegible]

Σκευοποιέω - ῶ καὶ (μσ.) - έομαι - οῦμαι. *M.* ήσω - ομαι. = *Σκευάζω*. 2. = *Σκευωρέομαι* (3).

Σκευοποίημα (τὸ) abito, decorazione di teatro. 2. inganno, frode. թատրոնի հագուստ. 2. դաւ, նենգ. [illegible]

Σκευοποιία (ἡ) = *Σκευουργία*.

Σκευοποιὸς (ὁ) fabbricatore d'utensili, di arnesi. կահ՝ աղխ շինող. [illegible]

Σκευοπώλης - ου (ὁ) venditore d'utensili, di arnesi. կահ՝ աղխ ծախող. [illegible]

Σκεῦος - εος - ους (τὸ) vasi, utensili, arnesi, corredo, attrezzo, bagaglio. 2. maschera. ամաններ, կահք, կարասիք, աղխք, կազմած. 2. դիմակ. [illegible]

Σκευουργία (ἡ) fabbrica d'utensili, d'arnesi, di maschere. կահ՝ աղխ՝ դիմակ շինելը. [illegible]

Σκευουργὸς (ὁ) = *Σκευοποιός*.

Σκευοφορεῖον (τὸ) manovella, lieva. (բեռնակրի) ձող. [illegible]

Σκευοφορέω - ῶ. *M.* ήσω. trasportare de' vasi, degli utensili. ամաններ՝ կահեր կրել. [illegible]

Σκευοφορία (ἡ) trasportazione d'utensili. կահ՝ կարասիք կրելը. [illegible]

Σκευοφόρος (ὁ, ἡ) che porta gli utensili, gli arnesi. կահերը՝ աղխերը կրող. [illegible] (οὐσ.) saccardo, galuppo (*Γαλλ.* goujat), (*Λατ.* lixa). զօրաց բեռները կրող, զօրաց ծառայ. [illegible]

Σκευοφυλάκιον (τὸ) = *Σκευοθήκη*.

Σκευοφύλαξ - ακος (ὁ) custode degli arnesi, degli utensili. կարասեաց՝ աղխից պահապան. [illegible]

Σκευόω - ῶ. *M.* ώσω. = *Σκευάζω*.

Σκευωρέομαι - οῦμαι. *M.* ήσομαι. custodire gli arnesi. 2. esaminare curiosamente, ricercare, scrutinare. 3. macchinare, concertare, insidiare. կահերը՝ աղխերը պահել. 2. հետաքրքրութեամբ՝ ճշդիւ քննել՝ քննել. 3. նիւթել, մեքենայել, ծուղակ լարել. [illegible]

Σκευωρία (ἡ) ricerca, occupazione profonda, curiosità. 2. malizia, astuzia, insidia. փընտռտելը, բանի մը խիստ պատապիլը, հետաքրքրութիւն. 2. նենգաւորութիւն, ծուղակ, դարանակալութիւն. [illegible]

Σκευωρὸς - οῦ (ὁ) = *Σκευοφύλαξ*.

Σκέψις - εως (ἡ) considerazione, meditazione, ricerca. մտածութիւն, խոկումն, քննին. [illegible]

Σκηνάω (έω) - ῶ. *M.* ήσω. = *Σκηνόω*.

Σκηνὴ (ἡ) tenda, padiglione. 2. tugurio, capanna. 3. scena. վրան, խորան. 2. տաղաւար, հիւղ. 3. տեսարան, տեսիլ, տեսլեան տեղ. [illegible] (ὀθ.) teatro. թատրոն. [illegible]

Σκήνημα (τὸ) = *Σκήνωμα*.

Σκηνήτης - ου (ὁ) che abita ne' padiglioni. վրաններու տակ բնակող. [illegible] 2. = *Σκηνικός*.

Σκηνίδιον (τὸ) ὑπκρ. τ. *Σκήνη*.

Σκηνικὸς - ἡ - όν. scenico, teatrale. 2. attore di commedia. թատերական. 2. դերասան. [illegible] — ικῶς, ἐπίρ.

Σκηνοβατέω - ῶ. *M.* ήσω. montare sulla scena. 2. esporre, rappresentare sulla scena. տեսլեան տեղը ելլել. 2. տեսարանին վրան դնել՝ ցուցընել. [illegible]

Σκηνογραφέω - ῶ. *M.* ήσω. far una scenografia, dipingere in prospettiva. տեսլագրութիւն մը շինել, երեւոյթ մը նկարել. [illegible]

Σκηνογραφία (ἡ) scenografia, prospettiva. 2. illusione. տեսլագրութիւն, նմանահանութիւն. 2. պատրանք, խաբէութիւն. [illegible]

Σκηνογράφος (ὁ, ἡ) scenografo, prospettivista. տեսլագիր, նմանահան. [illegible]

Σκηνοπηγέω - ῶ. *M.* ήσω. costruire una capanna, un padiglione. հիւղ՝ վրան շինել. [illegible]

Σκηνοπηγία (ἡ) costruzione di padiglioni, di capanne. 2. scenopeja. *վրան՝ հիւղ շինելը ։ 2. տաղաւարահարք.* չատըր՝ չերքի գուրմագ. 2. գամըշ պայրամը ։
Σκηνοποιέω-ῶ. Μ. ήσω. = *Σκηνοπηγέω.*
Σκηνοποιΐα (ἡ) = *Σκηνοπηγία.*
Σκηνοποιὸς (ὁ) costruttore di padiglioni, di capanne. *վրան՝ հիւղ կանգնող՝ շինող.* չատըր՝ չերքի գուրան ։
Σκηνοῤῥάφος (ὁ, ἡ) colui che cucisce delle tende. *վրան կարող.* չատըր տիքէն ։
Σκῆνος-εος-ους (τὸ) = *Σκηνή.*
Σκηνοφύλαξ-ακος (ὁ) custode, guardiano di padiglione. *վրանի պահապան.* չատըր պէքճիսի ։
Σκηνόω-ῶ. Μ. ώσω. alzare una tenda. 2. alloggiare, abitare. *վրան մը կանգնել. 2. ագանիլ. բնակիլ.* չատըր գուրմագ. 2. գօնմագ, սաքին օլմագ ։
Σκήνωμα (τὸ) tenda. 2. abitazione. *վրան. 2. բնակութիւն.* չատըր. 2. մեսքէն ։
Σκήνωσις-εως (ἡ) abitazione. *բնակիլը.* իգամէթ էթմէ, սաքին օլմա ։
Σκηπτὸς (ὁ) fulmine che si scaglia con impeto sulla terra. 2. turbine. *ուժով երկիր ընկող կայծակ. 2. հովու փոթորիկ.* իւզէ եէրէ տիւշէն եըլտըրըմ. 2. գասըրղա ։
Σκηπτοῦχος (ὁ, ἡ) = *Σκηπτροφόρος.*
Σκῆπτρον (τὸ) scettro. *արքունի գաւազան.* ասա ։
Σκηπτροφορέω-ῶ. Μ. ήσω. tenere lo scettro, regnare. *արքունի գաւազան բռնել, թագաւորել.* ասա թութմագ, տէվլէթ սիւրմէք ։
Σκηπτροφόρος (ὁ, ἡ) che tiene lo scettro, rè. *արքունի գաւազան բռնող, թագաւոր.* ասա թութան, փատիշահ ։
Σκήπτω. Μ. σκήψω. appoggiarsi. 2. gettare o cadere con impeto. *կռթնիլ. 2. ուժով նետել կամ նետուիլ.* տայանմագ, եասլանմագ. 2. իւզէ աթմագ եախօտ աթըլմագ. (μσ.) fingere, scusarsi, trovare de' pretesti. *կեղծել, ինքը զինքը արդար հանել, պատճառանք գտնալ.* իլլէթ էթմէ, քէնտինի տօղրու չըքարմագ, մահանա՝ վէսիլէ պուլմագ ։
Σκήπων-ωνος (ὁ) bastone. *ցուպ.* տէյնէք ։
Σκηρίπτω. Μ. ίψω. = *Σκήπτω.*
Σκῆψις-εως (ἡ) pretesto. *պատճառանք.* մահանա, վէսիլէ ։
Σκιὰ (ἡ) ombra, rezzo. *շուք.* կէօլկէ, սայէ ։
Σκιαγραφέω-ῶ. Μ. ήσω. adombrare, abbozzare, disegnare. *ստուերագրել.* թասլաղընը ալմագ, իլք րէսմինի չըքարմագ ։
Σκιαγράφημα (τὸ) disegno, abbozzo. *ստուերագիր.* թասլագ, իլք րէսմ ։
Σκιαγραφία (ἡ) adombrazione. *ստուերագրութիւն.* իլք րէսմինի՝ թասլաղընը ալմագլըգ ։
Σκιαγράφος (ὁ) adombratore. *ստուերագրող, գծագրող.* իլք րէսմինի ալան ։
Σκιάδειον (τὸ) = *Σκιάδιον.*
Σκιαδηφόρος (ὁ, ἡ) ombrellifero. *հովանոցակիր (տունկ).* սայվանլը (ֆիտան) ։
Σκιάδιον (τὸ) parasole, ombrello. *հովանոց.* սայվան ։

Σκιάζω. Μ. άσω. adombrare, far ombra, ombreggiare. *շուք ընել.* կէօլկէ էթմէ ։
Σκιαμαχέω-ῶ. Μ. ήσω. combattere in ombra o coll'ombra. *շուքը կամ շքով կռուիլ.* կէօլկէտէ եախօտ կէօլկէ իլէ տէօյիւշմէ ։
Σκιαμαχία (ἡ) combattimento contro la propria ombra. *շքովը կռուիլը.* կէօլկէսի իլէ տէօյիւշմէսի ։
Σκιὰς-άδος (ἡ) padiglione. 2. capanna. 3. ombrella delle piante. *վրան. 2. հիւղ. 3. տունկերու հովանոց.* չատըր. 2. չէրքի. 3. ֆիտան սայվանը ։
Σκίασμα (τὸ) ombracolo, frascato. *շքոտ տեղ.* կէօլկէլի եէր, օքէքէր մահալ ։
Σκιασμὸς (ὁ) ombramento. *շուք ընելը.* կէօլկէ էթմէսի ։
Σκιατραφέω-ῶ. Μ. ήσω. allevare od allevarsi sempre nell'ombra. 2. menare una vita molle. *միշտ շքի մէջ մեծցընել կամ մեծնալ. 2. փափկութեամբ ապրիլ.* տայիմ կէօլկէտէ պէսլէմէք եախօտ պէսլէնմէք. 2. նազիքեանէ եաշամագ ։
Σκιατραφὴς-έος (ὁ, ἡ) allevato all'ombra. 2. molle. *շքի մէջ մեծցած. 2. փափկասուն.* կէօլկէտէ պէսլէնմիշ. 2. նազիք էօմիւր սիւրէն ։
Σκιατροφέω καὶ Σκιατροφίας. = *Σκιατραφέω, Σκιατραφής.*
Σκιαυγέω-ῶ. Μ. ήσω. vedere gli oggetti come adombrati, essere mezzo cieco. *ընդ աղօտ տեսանել, շքոտ տեսնել, կէս կոյր ըլլալ.* կէօլկէլի՝ գարանլըգ կէօրմէ, եարը քէօր օլմագ ։
Σκιερὸς-ὰ-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-ρῶς. ombroso, opaco. *շքոտ.* կէօլկէլի, սայալը ։
Σκίλλα-ης (ἡ) scilla. *մկնսոխ.* ագ սօղանը ։
Σκιλλώδης-εος (ὁ, ἡ) simile alla squilla. *մկնսոխի նման.* ագ սօղանընա պէնզէր ։
Σκίμπους-οδος (ὁ) sedia a bracciuoli (*Γαλλ.* fauteuil). *բազկաւոր աթոռ.* գօլթուգլու իսքեմլէ. *ἴδε καὶ Ὀκλαδίας.*
Σκινδάλαμος (ὁ) scheggia. *փայտի շիւղ.* չէօփ ։
Σκιόεις-εσσα-εν. = *Σικιρός.*
Σκιολογέω-ῶ. Μ. ήσω. parlare dell'ombra cioè bagatelle. *շքի վրայ այսինքն փուճ բաներու վրայ խօսք ընել.* կէօլկէ եանի պօշ նէսնէլէր հաքքընտա սէօհպէթ էթմէ ։
Σκίουρος (ὁ) scojattolo. (*Λατ.* sciurus). *սկիւռ կենդանին.* սընճաբ, թիյին ։
Σκιύφως-ωτος (τὸ) crepuscolo. *վերջալոյս, իրիկուան լոյսը.* շէֆագ, աքշամ ըշըղը ։
Σκίπων-ωνος (ὁ) = *Σκήπων.*
Σκιραφευτὴς-οῦ (ὁ) = *Κυβευτής.*
Σκιραφεύω. Μ. εύσω. = *Κυβεύω.*
Σκίραφος (ὁ) bossolo (*Γαλλ.* cornet). *նարտի քուէները դնելու տուփ.* զառ գութուսու ։
Σκῖρος καὶ Σκίρος (ὁ) corpo duro. 2. pezzo di marmo. 3. gesso. *պինդ մարմին. 2. մարմարիոնի կտոր. 3. գաճ.* սէրթ ճիսիմ. 2. մէրմէր փարչասը. 3. ալչը ։
Σκίῤῥος (ὁ) = *Σκῖρος.* 2. (*ἰατρ.*) callo. *մարմնոյ կոշտ.* նասըր ։
Σκιῤῥώδης-εος (ὁ, ἡ) duro come il callo.

մարմնոյ կողմի պէս պինդ․ նասըր կէպի օլըր։
Σκιρτάω-ῶ. M. ήσω. saltare, saltellare. ցատկել, ցատկռտել․ սըչրամագ, օյնամագ։
Σκίρτημα (τὸ) salto. ցատկումը․ սըչրայըշ։
Σκίρτησις-εως (ἡ) saltazione. ցատկելը․ սըչրամագլըգ։
Σκιρτητὴς-οῦ (ὁ) saltatore. ցատկող․ սըչրայան։
Σκίφος-εος (τὸ) spada. 2. palma. թուր․ 2․ արմաւենւոյ ոստեւ․ գըլըճ․ 2․ խուրմա աղաճըն դալը։
Σκιώδης-εος (ὁ, ἡ) ombroso. շուքոտ․ կէօլկէլի։ — ωδῶς, ἐπίῤ.
Σκιωτὸς-ἡ-όν. oscuro. նսեմ, մութ․ գարանլըգ, գօյու։
Σκληραγωγέω-ῶ. M. ήσω. trattare, educare con durezza. խստութեամբ վարուիլ՝ կրթել․ սէրթ դավրանմագ, թէրպիյէ էթմէք պէրմէք։
Σκληραγωγία (ἡ) educazione rigorosa. խիստ կրթութիւն․ սէրթ թէրպիյէ։
Σκληραύχην-ενος (ὁ, ἡ) che ha la cervice dura, ostinato. խստապարանոց, յամառ․ սէրթ պօյունլու, ինատճը։
Σκληρόβιος καὶ Σκληροβίοτος (ὁ, ἡ) = *Σκληροδίαιτος.*
Σκληρόγεως (ὁ, ἡ) che ha la terra dura. պինդ հող ունեցող․ սէրթ թօփրագլը։
Σκληρόδερμος (ὁ, ἡ) che ha la pelle dura. պինդ մորթ ունեցող․ սէրթ տէրիլի։
Σκληροδίαιτος (ὁ, ἡ) che mena una vita austera. խստակրօն կեանք անցընող․ սէրթ ըէօմր գէչիրէն։
Σκληροκάρδιος (ὁ, ἡ) che ha il cuor duro. խստասիրտ․ սէրթ եիւրէքլի։
Σκληροκέφαλος (ὁ, ἡ) che ha la testa dura. պինդ գլուխ ունեցող․ սէրթ պաշլը։
Σκληρόω-ῶ. M. ώσω. indurare. խստացընել․ գէթլէշտիրմէք։
Σκληροποιὸς (ὁ, ἡ) che indura. խստացընող․ գէթլէշտիրէն։
Σκληρὸς-ὰ-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-ηρῶς. duro. 2. rigido, rigoroso. 3. crudele. 4. pertinace. պինդ, կարծր․ 2․ խիստ․ 3․ անգութ․ 4․ յամառ․ գէթ․ 2․ սէրթ․ 3․ գըյըն, գաթը․ 4․ ինատճը, մուաննիտ։
Σκληρόστομος (ὁ, ἡ) che ha la bocca dura. կարծրբերան, խիստ բերնով․ սէրթ աղըզլը, կէմ ալմազ (աթ)։
Σκληρότης (ἡ) durezza. 2. crudeltà. խստութիւն․ 2․ անգթութիւն․ գէթլիք, սէրթլիք․ 2․ մէրհամէթսիզլիք։
Σκληροτραχηλέω-ῶ. M. ήσω. Εἰμὶ —
Σκληροτράχηλος (ὁ, ἡ) che ha il collo duro, ostinato. խստապարանոց, յամառ․ սէրթ պօյունլու, ինատճը։
Σκληρόψυχος (ὁ, ἡ) di duro animo, crudele. խստասիրտ, անգութ․ սէրթ եիւրէքլի, մէրհամէթսիզ։
Σκληρόω-ῶ. M. ώσω. = *Σκληρύνω.*
Σκληρυντικὸς-ἡ-όν. che ha la forza d'indurare. խստացընել կրցող․ սէրթլէշտիրմէկէ գատիր, գէթլէշտիրիճի։
Σκληρύνω. M. υνῶ. indurare. խստացընել․ գէթլէշտիրմէք։
Σκνιφὸς-ἡ-όν. oscuro. 2. che ha la vista debole. 3. avaro. նսեմ, մթնկեկ․ 2․ տկար տեսութիւն ունեցող․ 3․ ագահ․ գարա․ 2․ կէօզի զայըֆ, տէրմէնտէ գուվվէթի եօգ․ 3․ խըսիս։
Σκνὶψ-ιπὸς ἢ ιφὸς (ὁ) tarlo, zenzara, gorgoglione, tonchio. 2. avaro. փայտի որդ, մուն, մժեղ, երեւիլ․ 2․ ագահ․ աղաճ գուրդու, սինէկ, պիթ, պուրչագ պէօճէյի․ 2․ խըսիս։
Σκολιάζω. M. άσω. esser tortuoso. ծուռ ու մուռ ըլլալ․ էյրի պիւյրիւ օլմագ։
Σκολιαίνω. M. ανῶ. = *Σκολιόω.*
Σκολιοδρομέω-ῶ. M. ήσω. andare obbliquamente. խոտորնակի երթալ․ էդրի գիդմէք։
Σκολιοδρόμος (ὁ, ἡ) vagabondo, errante. թափառական․ էյրի եօլա կիտէն, սէրսէրի։
Σκολιοπόρος (ὁ, ἡ) = *τ. προηγ.*
Σκολιὸς-ὰ-όν. tortuoso, obbliquo. 2. difficile. 3. furbo. ծուռ ու մուռ, շեղ․ 2․ դժուար․ 3․ խորամանկ․ էյրի պիւյրիւ, էդրի․ 2․ չէթին․ 3․ հիլէքեար։ — ιῶς, ἐπίῤ.
Σκολιότης (ἡ) tortuosità ecc. ծռութիւն, խոտորնակութիւն եւ այլն․ էյրիլիք, էդրիլիք վէ սաիրէ։
Σκολιόω-ῶ. M. ώσω. render tortuoso, obbliquo. ծուռ ու մուռ ընել, թեքել․ էյրի պիւյրիւ էթմէք, էյմէք։
Σκολίωμα (τὸ) tortuosità. ծռութիւն․ էյրիլիք։
Σκόλλυς-υος (ὁ) treccia di capelli che si lascia nella cima della testa. գլխուն գագաթը ձգուած մազի հիւսուած․ պաշըն թէփէսինտէ պըրագըլան պիր թութամ էօրիւլմիւ սաչ։
Σκολόπαξ-ακος (ὁ) beccaccia. երկան կտուցով թռչուն մը․ չուլլուք գուշու, չալըգուշ։
Σκολόπενδρα-ας (ἡ) scolopendra (insetto). 2. citracca, fillitide (erba). թունաւոր ժժմակ մը․ 2․ եղջերուալեզու (խոտ մը)․ գըրգ այագ (պէօճէք)․ 2․ ըգէօլէքէն օթու (պիր նէվի օթլագ)։
Σκολοπένδριον (τὸ) = *Σκολόπενδρα (2).*
Σκολοπία (ἡ) = *Σκολόπενδρα.*
Σκολοπίζω. M. ίσω. impalare. ցցի զարնել․ գազըգլամագ։
Σκόλοψ-οπος (ὁ) palo. ցից․ գազըգ։
Σκομβρὶς-ίδος (ἡ) ὕπκρ. τοῦ
Σκόμβρος (ὁ) scombro (pesce). ձկան ձուկ մըն է․ ուսգումրու պալըգը։
Σκοπάρχης καὶ Σκόπαρχος (ὁ) comandante della vanguardia. առաջապահ գնդին զօրապլուխը․ էօն քարաքօլ սէրտարը։
Σκόπελος (ὁ) roccia, rupe, scoglio. 2. promontorio. պարեխ, ժայռ․ 2․ հրուանդան․ գայա․ 2․ պուռուն։
Σκοπεύω. M. εύσω. καὶ
Σκοπέω-ῶ καὶ (μσ.)-έομαι-οῦμαι. M. σκέψομαι. mirare, osservare. 2. contemplare, esaminare. նայիլ, դիտել․ 2․ մտածել, քննել․ պագմագ, նազար էթմէք․ 2․ մուլահազա էթմէք, թէֆթիշ էթմէք։
Σκοπὴ (ἡ) = *Σκοπιά.* 2. = *τῷ*
Σκόπησις-εως (ἡ) osservazione, contem-

plazione. դիտողութիւն, մտածութիւն. Նազար, մուլահազա:

Σκοπιὰ (ἡ) luogo elevato. 2. torre. բարձր տեղ. 2. աշտարակ. Եիւքսէք մահալ. 2. Գուլէ:

Σκόπιμος (ὁ, ἡ) che serve di scopo. Նպատակ եղօղ. Նիշանկեահ՝ նեթիճէ օլան:

Σκοπὸς (ὁ) mira, bersaglio. 2. scopo, fine. 3. sentinella, guardiano. Նշան, նպատակ. 2. վախճան. 3. պահանորդ. Նիշանկեահ. 2. Նեթիճէ, ուճ. 3. Նէօպեթճի, պէքճի:

Σκορακίζω. M. ίσω. rigettare con disprezzo. արհամարհելով մը մերժել. Խօրլայարագ՝ իհանէթ իլէ րէտտ էթմէք:

Σκορακισμὸς (ὁ) rigetto con disprezzo. անարգելով մը մերժելը. Խօրլայարագ՝ իհանէթ իլէ րէտտ էթմէսի:

Σκορδάλμη (ἡ) savore. խստորուտք. Թէրաթօր:

Σκόρδον (τὸ) κατὰ συγκ. ἀντὶ Σκόροδον.

Σκορδύλη (ἡ) = Κορδύλη.

Σκορόδιον (τὸ) ὑποκρ. τοῦ

Σκόροδον (τὸ) aglio. խստոր. Սարըմսագ:

Σκοροδοπώλης - ου (ὁ) venditore d' aglio. խստոր ծախօղ. Սարըմսագճը:

Σκοροδοφάγος (ὁ, ἡ) che mangia dell' aglio. խստոր ուտօղ. Սարըմսագ եէյէն:

Σκοροδοφόρος (ὁ, ἡ) che produce dell' aglio. խստոր բուսուցանօղ. Սարըմսագ հասըլ էտէն:

Σκορπίζω. M. ίσω. = Σκεδάννυμι.

Σκορπιοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile ad uno scorpione. կարիճի նման. Ագրէպէ պէնզէր:

Σκορπίος (ὁ) scorpione. 2. scorpena (pesce). 3. scorpione (costellazione). կարիճ. 2. ծովու կարիճ, փոր. 3. կարիճ համաստեղութիւնը. Ագրէպ. 2. Ըսքօրփիթ պալըղը. 3. Ագրէպ պուրճու:

Σκορπιόω - ῶ. M. ώσω. irritare. գրգռել. Գըզտըրմագ, գըշգըրթմագ:

Σκορπισμὸς (ὁ) dissipazione. տարտղնելը. Թար ու մար էթմէսի, տաղըթմագլըգ:

Σκοταῖος - α - ον. che fà, opera di notte. գիշերանց գործօղ. Կէճէլէյին էտէն՝ իշլէյէն:

Σκοτασμὸς (ὁ) oscuramento. մթութիւն. Գարանլըգ, զուլմէթ:

Σκοτεινὸς-ή-όν. tenebroso, oscuro. մութ, խաւար, մթին. Գարանլըգ, գարա: — *εινῶς, ἐπίῤ.*

Σκοτεινότης (ἡ) oscurità. մթութիւն, մութ ըլլալը. Գարանլըգ օլմասը, զուլմէթ:

Σκοτέω - ῶ. M. ήσω. = Σκοτόω.

Σκοτία (ἡ) tenebre. մթութիւն, խաւար. Գարանլըգ, զուլմէթ:

Σκοτίζω. M. ίσω. oscurare. մթնցնել. Գարարթմագ:

Σκότιος - α ἢ ος - ον. tenebroso, oscuro. մթին, խաւար. Գարանլըգ, գարա:

Σκοτισμὸς (ὁ) oscuramento. 2. vertigine. մթննալը. 2. գլխուն դառնալը. Գարարմա, զուլմէթէ կիրմէ. 2. Պաշ տէօնմէսի, ագըլը տօլանմասը:

Σκοτοδινέω - ῶ. M. ήσω. = Σκοτοδινιάω.

Σκοτοδινία καὶ

Σκοτοδινίασις - εως (ἡ) vertigine. գլխուն պտըտիլը՝ դառնալը. Պաշ տէօնմէսի:

Σκοτοδινιάω - ῶ. M. άσω. soffrire di vertigine, di capogiro. գլուխը դառնալ՝ պտըտիլ. Պաշը տէօնմէք:

Σκοτοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) tenebroso. մթին. Գարանլըգ, գարա:

Σκοτόεις - εσσα - εν. = τ. προηγ.

Σκοτομήνιος (ὁ, ἡ) privo di luna. լուսին չունեցօղ. Մահթապսըզ:

Σκότος - ου (ὁ) καὶ Σκότος - εος - ους (τὸ) tenebre. խաւար, մթութիւն. Գարանլըգ, զուլմէթ:

Σκοτόω - ῶ. M. ώσω. = Σκοτίζω.

Σκοτώδης - εος (ὁ, ἡ) = Σκοτοειδής.

Σκότωμα (τὸ) capogiro, vertigine. գլխու դառնալը. Պաշ տէօնմէսի:

Σκότωσις - εως (ἡ) oscuramento. մթննալը. Գարարմասը. 2. = *Σκότωμα.*

Σκυβαλίζω. M. ίσω. rigettare con disprezzo, vilipendere, dispregiare. հերքել, անարգել, խոտել, բանի տեղ չդնել. Րէտտ էթմէք, խօրլամագ, շէյ եէրինէ գօյմամագ:

Σκυβαλικὸς-ή-όν. vile, dispregevole. անարգ. Խօրլանաճագ, իհանէթէ մուսթահագ:

Σκυβαλισμὸς (ὁ) rigetto con disprezzo. անարգելով մերժելը. Իհանէթ իլէ րէտտ էթմէսի:

Σκύβαλον (τὸ) ciò che si rigetta. 2. sporcizia, lordura, spazzatura. 2. cencio. հերքեալ իրք. 2. աղտ, աղբ, աւլուք. 3. քուրջ. Րէտտ օլունան նէսնէ. 2. Կիր, կիրլիք, սիբրինթի. 3. Փաչաւրա:

Σκυβαλώδης - εος (ὁ, ἡ) = Σκυβαλικός.

Σκύζα - ης (ἡ) calore, frega (*Λατ.* catulitio). տռփանք, զուգաւորելու տենչ. Շէհվէթ՝ մուճամաաթա արզուսու, աթէշի:

Σκυζάω - ῶ. M. ήσω. andar in frega, esser in calore (*Λατ.* catulio). տռփիլ, զուգաւորելու ցանկութեամբ բռնկիլ. Շէհվէթ՝ մուճամաաթա աթէշի իլէ թութուշմագ:

Σκυθρὸς - ὰ - όν. = Σκυθρωπός.

Σκυθρωπάζω. M. άσω. avere un' aria severa, trista, esser mesto. երեսը կախած ըլլալ, տրտում՝ տխուր ըլլալ. Սուրաթըն ասմագ, մէյուս՝ գասավէթլի օլմագ:

Σκυθρωπέω - ῶ. M. ήσω. = τ. προηγ.

Σκυθρωπὸς - ὴ ἢ - ος - ον. mesto, malinconico, d'una aria severa. տրտում, տխուր, խոժոռադէմ, երեսը կախած. Մէյուս, գասավէթլի, չէհրէլի, սուրաթըն ասըգ: — *ωπῶς, ἐπίῤ.*

Σκυθρωπότης (ἡ) aria severa, malinconia, tristezza. երեսը կախելը, խոժոռադիմութիւն, տրտմութիւն. Սուրաթըն ասմագլըգ, չէհրէ, մէյուսիյէթ:

Σκυλάκειος - α - ον. di cagnolino. սկունդի՝ պզտիկ շան պատկանած. Գիւչիւգ գէօփէյէ՝ էնիկէ տայիր:

Σκυλακηδὸν, ἐπίῤ. da cagnolino. սկունդի պէս. Գիւչիւգ գէօփէգ կիպի:

Σκυλάκιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Σκύλαξ.

Σκυλακώδης - εος (ὁ, ἡ) simile ad un cagnolino. սկունդի նման. Գիւչիւգ գէօփէյէ պէնզէր:

Σκύλαξ - ακος (ὁ καὶ ἡ) cagnolino. սկունդ, պզտի շուն, շան լակոտ. Գէօփէկճիկ, էնիկ:

Σκυλεία (ἡ) = *Σκύλευσις*.

Σκύλευμα (τὸ) bottino. աւար, թալլած իրք. չէփէօր:

Σκύλευσις-εως (ἡ) spogliamento. թալլելը, աւարառութիւն. եաղմալամա, սօյմա:

Σκυλευτὴς-οῦ (ὁ) spogliatore. թալլօղ, մերկացընօղ. եաղմաճը, սօյղունճու:

Σκυλεύω. M. εύσω. spogliare, predare. 2. rapire. հանւեցընել, թալլել. 2. յափշտակել. սօյմագ, եաղմալամագ. 2. գափմագ:

Σκύλλω. M. υλῶ. toglier, levare la pelle. 2. lacerare. 3. molestare. մորթը հանել. 2. պատռել. 3. նեղել. տէրիսինի սօյմագ՝ չըգարմագ՝ եօլմագ. 2. եըրթմագ. 3. էզիյէթ վէրմէք:

Σκυλοδεψέω-ῶ. M. ήσω. conciare le pelli. խաղախ շինել. սէփիլէմէք, տիպաղ էթմէք:

Σκυλοδέψης καὶ Σκυλοδεψὸς-οῦ (ὁ) = *Σκυτοδέψης*.

Σκῦλον καὶ Σκύλον (τὸ) spoglia, bottino, preda. 2. pelle d' animali. կապուտ, աւար. 2. կենդանիի մորթ. չէփէօր, եաղմա. 2. հայվան փօսթէքի:

Σκυμναγωγέω-ῶ. M. ήσω. καὶ

Σκυμνεύω. M. εύσω. allevare i suoi polli. կորիւնները մեծցընել. եավրուլարընը պէսլէմէք:

Σκυμνίον (τὸ) *ὑπκρ. τοῦ*

Σκύμνος (ὁ καὶ ἡ) il piccolo d' ogni quadrupedo e propriamente di leone. ամէն չորքոտանեաց ու մանաւանդ առիւծի կորիւն. հէր պիր տէօրթ այագլը հայվանըն վէ ալէլ խուսուսա ասլանըն եավրուսու:

Σκυρώδης-εος (ὁ, ἡ) petroso. քարոտ. թաշլը:

Σκυρωτὸς-ὴ-όν. lastrico. քարայատակ, սալայատակ. թաշ տէօշէնմիշ:

Σκυτάλη (ἡ) sferza di nervo di bove. 2. clava, mazza. 3. manovella. 4. scittalo (sorta di corrispondenza segreta). կովի ջիղէ խարազան, ջայլոտ. 2. լախտ, բիր. 3. ձող. 4. գլանագիր (կերպ մը գաղտնի թղթակցութեան). գըրպաճ. 2. չօմագ, չօմ, թօփուզ. 3. ուրգէ. 4. պիր նէվ կիզլի մէքթուպլաշմա վէճհի, մէքթուպլաշմա:

Σκυταληφορέω-ῶ. M. ήσω. Εἰμὶ —

Σκυταληφόρος (ὁ, ἡ) che porta una clava, una mazza. լախտ՝ բիր կրօղ. չօմագ՝ թօփուզ թաշըյան:

Σκυταλίας-ου (ὁ) lungo come una mazza. բիրի պէս երկան. թօփուզ գատար ուզուն:

Σκυτάλιον (τὸ) *ὑπκρ. τ. Σκύταλον.*

Σκυταλὶς-ίδος (ἡ) *ὑπκρ. τ. Σκυτάλη.*

Σκύταλον (τὸ) = *Σκυτάλη*.

Σκυταλόω-ῶ. M. ώσω. dar un colpo di mazza. 2. sferzare. բիրով բակուղով զարնել. 2. խարազանել. թօփուզ՝ իլէ վուրմագ. 2. գամչըլամագ, գըրպաճլամագ:

Σκυτεῖον (τὸ) bottega di calzolajo. կարուակի կրպակ. փապուճճու տիւքեանը:

Σκυτεὺς-έως (ὁ) calzolajo. կարուակ, կօշկակար. փապուճճու:

Σκυτεύω. M. εύσω. esser calzolaro. կարուակ ըլլալ. փապուճճու օլմագ:

Σκυτικὸς-η-όν. che concerne il calzolaro. կօշկակարի պատկանած. փապուճճուլարա տայիր:

Σκύτινος-η-ον. fatto di cuojo. խաղախէ շինուած. կէօնտէն՝ սախթիյանտան եափըլը:

Σκυτοδεψέω-ῶ. M. ήσω. conciare le pelli. խաղախ շինել՝ գործել. սէփիլէմէք, տիպաղ էթմէք:

Σκυτοδέψης-ου (ὁ) conciatore di pelli. խաղախորդ. թապագ, սէփիլէյիճի:

Σκυτοδεψὸς (ὁ) = *τ. προηγ.*

Σκυτοῤῥάφος (ὁ) = *Σκυτεύς*.

Σκῦτος-εος-ους (τὸ) cuojo, pelle. խաղախ, մորթ. կէօն, սախթիյան, տէրի:

Σκυτοτομέω-ῶ M. ήσω. tagliare il cuojo, esser calzolaro. խաղախ կտրել, կարուակ ըլլալ. կէօն՝ սահթիյան քէսմէք, փապուճճու օլմագ:

Σκυτοτομία (ἡ) il mestiere del calzolajo. կարուակութիւն, կօշկակարութիւն. փապուճճուլուգ:

Σκυτοτομικὸς-ὴ-όν. che concerne il calzolajo. կօշկակարի պատկանած. փապուճճուլարա տայիր:

Σκυτοτόμιον (τὸ) = *Σκυτεῖον*.

Σκυτοτόμος (ὁ, ἡ) calzolajo. կարուակ կօշկակար. փապուճճու:

Σκυτόω-ῶ. M. ώσω. coprire di cuojo. խաղախով պատել. կէօն՝ սահթիյան գափլամագ:

Σκυτώδης-εος (ὁ, ἡ) simile al cuojo. խաղախի նման. կէօնէ՝ սահթիյանա պէնզէր:

Σκύφος (ὁ) *καὶ Σκύφος-εος-ους* (τὸ) tazza di legno, tinozza. փայտէ ըմպանակ. օդունտան սու իչէճէք գապ, չանագ:

Σκωληκιάω-ῶ. M. άσω. invermire, esser pieno di vermi. որդնոտիլ, որդով լեցուն ըլլալ. գուրթլանմագ, գուրդ իլէ տօլմագ:

Σκωλήκιον (τὸ) *ὑπκρ. τ. Σκώληξ.* vermicello. պզտիկ որդ. քիւչիւք գուրդ՝ պէօճէք:

Σκωληκόβρωτος (ὁ, ἡ) roso da' vermi. որդերէ կրծուած. գուրդլարըն՝ պէօճէքլէրին քէմիրիլմիշ:

Σκωληκοειδὴς-έος (ὁ, ἡ) che ha la forma d'un verme. որդան ձեւով. գուրդ՝ պէօճէք պիչիմինտէ:

Σκωληκόω-ῶ. M. ώσω. infestare di vermi. որդնոտել. գուրդլաթմագ:

Σκωληκώδης-εος (ὁ, ἡ) pieno di vermi. որդնոտ. գուրդլանմըշ. 2. = *Σκωληκοειδής*.

Σκώληξ-ηκος (ὁ) verme. որդ. գուրդ, պէօճէք:

Σκῶλος (ὁ) = *Σκόλοψ*.

Σκῶμμα (τὸ) motteggio. կատակ, զուարճաբանութիւն. մէզախ, խօրաթա, շագա:

Σκώπτης-ου (ὁ) motteggiatore, derisore. ծաղրածու. խօրաթաճը, մէզախճը, շագաճը:

Σκωπτικὸς-ὴ-όν. motteggioso. զուարճաբանութեամբ ըսուած, ծաղրասէր. խօրաթալը, շագաճը:

Σκώπτω. M. σκώψω καὶ σκώψομαι. motteggiare, scherzare. ընդ խաղ ընել՝ ըսել, ծաղր ընել. շագա էթմէք, խօրաթա էթմէք, շագալանմագ:

Σκὼρ· σκατὸς (τὸ) merda. քաք · պօք :

Σκωρία (ἡ) scoria. հրահալելեաց կղկղանք · մադէն պօգու :

Σκῶψις - εως (ἡ) motteggiamento. ծաղրածութիւն · խօրաթա՝ շագա էթմէք :

Σμαράγδειος - α - ον. = *Σμαράγδινος.*

Σμαραγδίζω. Μ. ίσω. rassomigliare lo smeraldo. զմրուխտի նմանիլ · զիւմիւրիւտէ պէնզէմէք :

Σμαράγδινος - η - ον. smeraldino. զմրխտագոյն · զիւմիւրիւտի :

Σμαράγδιον (τὸ) *ὑπκρ. τοῦ*

Σμάραγδος (ὁ καὶ ἡ) smeraldo (pietra preziosa). զմրուխտ (պատուական գոհար մըն է) · զիւմիւրրիւտ, զիւմիւրիւտ (պիր նէվ նադիրէ ճէվհէր տիր) :

Σμαραγέω - ῶ. Μ. ήσω. risuonare, rimbombare. հնչել · էօթմէք, կիւմպիւրտէմէք :

Σμαραγὴ (ἡ) rimbombo. հնչիւն, շառաչիւն · էօթմէ, կիւրիւլթիւ :

Σμάρὶς - ίδος ἢ ιδος (ἡ) smaride, girolo (pesce di mare). ծովու ձուկ մըն է · ըսմարիտա պալըղը :

Σμάω. Μ. σμήσω. pulire, astergere. մաքրել · թէմիզլէմէք :

Σμερδαλέος - α - ον. καὶ

Σμερδνὸς - ὴ - όν. orribile. սարսափելի, ահռելի · քօրգունճ, քօրգուլու :

Σμῆγμα (τὸ) ogni materia astersiva, sapone. մաքրելու յարմար ամէն տեսակ նիւթ, աճառ · թէմիզլէմէյէ եարար հէր պիր մատտէ, սապօն :

Σμηκτὸς - ὴ - όν. asterso. մաքրուած · թէմիզլէնմիշ :

Σμηνίον (τὸ) *ὑπκρ. τοῦ*

Σμῆνος - εος - ους (τὸ) sciame. մեղուաց պար · արը օղուլու, օղուլ · 2 · = *Κυψέλη.*

Σμῆξις - εως (ἡ) strofinamento. շփելը · օվալամա :

Σμήχω. Μ. σμήξω. strofinare, detergere, purgare. շփել, մաքրել, սրբել · օվմաք, սիլմէք, թէմիզլէմէք :

Σμικρογνώμων - ονος (ὁ, ἡ) = *Μικρόψυχος.*

Σμικρος, κτλ. Ἀττ. αντὶ Μικρὸς κτλ.

Σμῖλαξ - ακος (ἡ) tasso (albero). 2. smilace, edera spinosa, rovo cervino. (frutice), դեղձ (ծառ) · 2 · բաղեղի նման տերեւներ ունեցող թուփ մը · փօրսուք աղաճը · 2 · ֆիլաշըղ ֆիտանը :

Σμιλεύω. Μ. εύσω. scarpellare. կոփել, քանդակել · գալէմ իլէ իշլէմէք, օյմալամաք :

Σμίλη (ἡ) scarpello (*Γαλλ.* ciseau). քանդակողաց գրիչ · օյմաճը գալէմի :

Σμιλίον (τὸ) *ὑπκρ. τ. Σμίλη.*

Σμινύδιον (τὸ) *ὑπκρ. τοῦ*

Σμινύη (ἡ) sarchio, marrone. քերոց, բրիչ · չափա, գազմա :

Σμυγερὸς - ὰ - όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) *- ρῶς.* disgraziato, infelice. խեղճ, դժբաղդ · պէտպախթ, թալէհսիզ :

Σμυρίζω. Μ. ίσω. smerigliare. զմիրխ քարին փոշիովը յղկել · զըմփարալամաք :

Σμύρις - ιδος (ἡ) smeriglio (pietra). զմիրխ (քար մըն է) · զըմփարա թաշը :

Σμυρίτης - ου (ὁ) (*κυρ. λίθος*) = *Σμύρις.*

Σμύρνα - ης (ἡ) = *Μύῤῥα.*

Σμυρνιάζω. Μ. άσω. καὶ

Σμυρνίζω. Μ. ίσω. mirrare. զմռսել · միւռ իլէ պուհուրլամաք՝ պուխուրլամաք :

Σμύρνινος - η - ον. fatto di mirra. զմռսէ շինուած · միւռտէն եափըլը :

Σμυρνοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile alla mirra. զմիւռսի նման · միւռէ պէնզէր :

Σμυρνοφόρος (ὁ, ἡ) che produce la mirra. զմուռս բերող · միւռ հասըլ էտէն :

Σμύχω. Μ. σμύξω. ardere a lento fuoco, consumare. քիչ՝ անբոց կրակով էրել, մաշել, ծիւրել · աղ՝ ալէվսիզ աթէշ իլէ եագմաք, թիւքէթմէք, էրիթմէք :

Σμῶδιξ - ιγγος (ἡ) lividura. զարնուածէ պատճառուած՝ ուռեցած կապուտակութիւն · մօրարթը, պէրէ :

Σμώχω. Μ. σμώξω. = *Σμήχω.*

Σοβαρεύομαι. Μ. εύσομαι. portarsi con fasto, con arroganza. պարծողութեամբ՝ գոռոզութեամբ վարուիլ · չալըմ՝ ֆաֆրա իլէ տավրանմաք :

Σοβαρὸς - ὰ - όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) *- αρῶς.* fastoso, arrogante, altiero. պերճ, գոռոզ, հպարտ · չալըմլը, ֆաֆրալը, մաղրուր :

Σοβέω - ῶ. Μ. ήσω. cacciare, mettere in fuga. 2. muovere. վանել, փախցընել · 2 · շարժել · գօվմաք, գաչըրմաք · 2 · սալլամաք · (*ἀμτβτ. ἢ ἐλλ.*) camminare con fasto, con arroganza. պարծենկոտութեամբ՝ գոռոզութեամբ պտըտիլ · չալըմ՝ ֆաֆրա իլէ եիւրիւմէք :

Σόβη (ἡ) la coda del cavallo. ձիու պոչ · աթ գույրուղու :

Σόγκος καὶ Σόγχος. (ὁ) cicerbita, grispignolo (erba). սոնքոն (խոտ մըն է) · ղէքէլէ՛րի եէհուտիյէ (պիր նէվ օթտուր) :

Σολοικία (ἡ) = *Σολοικισμός.*

Σολοικίζω. Μ. ίσω. fare de' solecismi. քերականական սխալներ ընել · իլմի սարֆա գարշը զալաթ՝ աղլաթա էթմէք :

Σολοικισμὸς (ὁ) solecismo. քերականական սխալմունք · աղլաթա, իլմի սարֆա գարշը զալաթ :

Σολοικιστὴς - οῦ (ὁ) che fà de' solecismi. քերականական սխալմունքներ ընող · աղլաթա էտէն :

Σομφὸς - ὴ - όν. vuoto, spugnoso. պարապ, սպունգի պէս ծակոտկէն · պօշ, սիւնկէր կիպի տէլիքլի :

Σοροεργὸς καὶ

Σοροπηγὸς (ὁ) fabbricatore di bara. դագաղ շինող · թապուտճու :

Σορὸς (ὁ) bara, feretro. դագաղ · թապութ :

Σὸς - ὴ - όν. tuo, tua. քուկին · սէնին :

Σοῦς - οῦ (ὁ) sbalzo (*Γαλλ.* élan). վեր ցաթկելը · եօգարը սըչրամա :

Σοφία (ἡ) sapienza, saggiezza. իմաստութիւն · աքըլլըլըք, իլիմտարլըք :

Σοφίζω. Μ. ίσω. render sapiente, saggio. իմաստուն ընել · իլիմտար՝ աքըլլը էթմէք · (*συνήθ. μσ.*) sofisticare. 2. inventare. խաբէական ձեռնարկութիւններ ընել, խարդախել · 2 · հնարել · թէզվիր գուլլանմաք, թէտպիրլէ էթմէք · 2 · իճատ՝ քէշֆ էթմէք :

Σόφισμα (τὸ) sofisma. խաբէական ձեռնարկութիւն. Թէզվիր ։
Σοφισματικὸς - ή - όν. = Σοφιστικός.
Σοφιστεία (ἡ) sofisticheria. իմաստակութիւն. Նէրթէլէք ։
Σοφιστεύω. Μ. εύσω. sofisticare. խաբէական ձեռնարկութիւններ ընել. Թէզվիրլէր գուրմագ ։
Σοφιστήριον (τὸ) scuola di sofista, d'oratore. իմաստակի՝ ատենաբանի դպրոց. Նէրթէլէ՝ մէթէլէր մէդրէսէ ։
Σοφιστὴς - οῦ (ὁ) rettorico. 2. sofista, ingannatore, impostore. Ճարտասան. 2. իմաստակ, սոփեստես, խաբեբայ. էհլի էլմ. 2. Նէրթէլէ, արէֆէթ իէլիէն, Թէզվիր ։
Σοφιστικὸς - ή - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. sofistico. իմաստակական. Նէրթէլէ մէնսուպ ։
Σοφὸς - ή - όν. saggio, sapiente. իմաստուն, խելացի. էմլէր, ագըլլը ։
Σοφῶς, ἐπίῤ. sapientemente. իմաստութեամբ. էմլէրլը էլէ ։
Σπάδιξ - ικος (ἡ) ramo di palma. արմաւենիի ոստ. խուրմա տալը ։
Σπαδονίζω. Μ. ίσω. = Σπαράττω. stirare. քաշկռտել. չէքիշտիրմէք ։
Σπάδων - ωνος καὶ οντος (ὁ) eunuco. կրտսած. խատըմ ։
Σπαθάω - ῶ. Μ. ήσω. sprecare. վատնել. ալթ՝ էտրաֆ էթմէք, Թէլէֆ էթմէք ։
Σπάθη (ἡ) spatola. 2. spola. 3. spada. 4. spalla. 5. stregghia. դեղագործաց գործիք մը. 2. կկոց. 3. թուր. 4. թիկունք. 5. ձիու քերոց. մալգա. 2. մէքիք. 3. գըլըճ. 4. արգա, օմուզ. 5. գաշալը ։
Σπάθιον (τὸ) ὑποκ. τ. Σπάθη.
Σπαθὶς - ίδος (ἡ) ὑποκ. τ. Σπάθη.
Σπαίρω (παρτ. Ἤσπαιρον.) scambiettare. ցաթկոտել. օյնամագ ։
Σπανανδρία (ἡ) = Λειψανδρία.
Σπανιάκις, ἐπίῤ. = Σπανίως.
Σπανίζω καὶ (μσ.) - ίζομαι. Μ. ίσω - ομαι. essere raro. 2. mancare. սակաւ ըլլալ. 2. պակասութիւն ունենալ, պակսիլ. աղ օլմագ. 2. էքսիլմէք, էքսիք օլմագ ։
Σπάνιος - α - ον. raro. սակաւ, քիչ. նատիր, ազ ։
Σπανιότης (ἡ) rarità. սակաւութիւն, քչութիւն. նատիրլիք, ազլըգ ։
Σπάνις - εως (ἡ) = Σπανιότης.
Σπανίως, ἐπίῤ. raramente, di raro. քիչ անգամ, քիչ անգամ. ազ քերրէ, ազ տէֆա ։
Σπανοκαρπία (ἡ) rarità di frutti. պտղոց քչութիւն. մէյվէ ազլըղը ։
Σπανοπώγων - ωνος (ὁ) barbucino. քարց. քէօսէ ։
Σπανὸς - ή - όν. = Σπάνιος.
Σπανοσιτία (ἡ) carestia di frumento. ցորենոյ պակասութիւն. պուղտայ գըթլըղը ։
Σπανότεκνος (ὁ, ἡ) che ha pochi figli. քիչ զաւակ ունեցող. ազ էվլատլը օլան ։
Σπανόφυλλος (ὁ, ἡ) che ha poche foglie. քիչ տերեւ ունեցող. ազ եափրագլը ։
Σπάνυδρος (ὁ, ἡ) che ha poca acqua. քիչ ջուր ունեցող. ազ սույու օլան ։
Σπάραγμα (τὸ) straccio. պատառուած կտոր. փարչա. 2. = τῷ

Σπαραγμὸς (ὁ) stracciamento. պատառումը. փարչալամա ։
Σπάραξις - εως (ἡ) = Σπαραγμός.
Σπαράσσω (ττω.) Μ. άξω. stirare, stracciare, lacerare. քաշել քաշկռտել, պատռտել, կեղեքել. չէքմէք չէքիշտիրմէք, փարչալամագ ։
Σπαργανάω - ῶ. Μ. ήσω καὶ
Σπαργανίζω. Μ. ίσω. = Σπαργανόω.
Σπαργάνιον (τὸ) ὑποκ. τ. Σπάργανον. 2. sparganio (erba). խոտ մըն է. պիր նէվ օթ ։
Σπάργανον (τὸ) fasce. խանձարուրք. գունտագ ։
Σπαργανόω - ῶ. Μ. ώσω. fasciare. խանձարրով պատել. գունտագլամագ ։
Σπαργάνωμα (τὸ) = Σπάργανον.
Σπαργάνωσις - εως (ἡ) l'azione di fasciare. խանձարրով պատելը. գունտագլամագ ։
Σπαργάω - ῶ. Μ. ήσω. gonfiarsi (le mammelle), aver bisogno di sfogo. (ծիծեր) ուռենալ, պարպուելու ուզել (հիւթեր). (մէմէլէրի) շիշմէք՝ գապարմագ, պօշանմագ իսթէմէք, պօշանմագ օլմագ (էւլիլէր). 2. = Ὀργάω.
Σπαργὴ (ἡ) gonfiamento delle mammelle. ծծերուն ուռենալը. մէմէլէրին շիշմէսի՝ գապարմասը. 2. = Ὀργασμός.
Σπάρος (ὁ) sorta di pesce del mare. տեսակ մը ծովու ձուկ. պիր նէվ տէնիզ պալըղը ։
Σπάρτη (ἡ) stramba. կեմեղէն. օթլամա իփ ։
Σπαρτὸς - ή - όν. seminato. ցանուած. էքիլմիշ ։
Σπάρτος (ἡ) sorta di giunco. տեսակ մը կնիւն. պիր նէվ սազ. 2. = Σπάρτη.
Σπάσις - εως (ἡ) tratto. ձգելը, քաշելը. չէքմէ ։
Σπάσμα (τὸ) straccio, squarcio. պատառուած կտոր. փարչա. 2. = τῷ
Σπασμὸς (ὁ) convulsion, spasimo. ջղաց ձգտիլը. սինիր չէքիլմէսի, Թիթրէմէ. 2. = Σπάσις.
Σπαταλάω - ῶ. Μ. ήσω. scialacquare, sprecare. վատնել, շռայլել. էտրաֆ էթմէք, պատըրմագ օլմագ ։
Σπατάλη (ἡ) scialacquo. շռայլութիւն. էտրաֆ, պատըրմագլըք ։
Σπατάλιον (τὸ) braccialetto. ապարանջան. պիլէզիկ ։
Σπαταλὸς - ή - όν. prodigo, scialacquatore. վատնող, շռայլ. միւսրիֆ, պատըրմագ ։
Σπατίλη (ἡ) escremento liquido. լոյծ կղկղանք. իշհալ օլան նէճասէթ ։
Σπάω - ῶ. Μ. σπάσω. tirare. 2. strappare, stracciare. 3. sradicare. 4. prendere. քաշել. 2. պատռտել. 3. արմատէն խլել. 4. բռնել. չէքմէք. 2. փարչալամագ, եըրթմագ. 3. քէօքիւնտէն գոփարմագ. 4. թութմագ ։
Σπεῖρα ἢ Σπείρα - ας (ἡ) linea spirale, elica. 2. gomena. 3. coorte. պարուրաձեւ գիծ, ոլորապտիկ. 2. մալուխ. 3. հետեւակ զօրաց գունդ. խաթթը մալթուֆ, էլմայի Թարզընտա մալթ. 2. հալաթ. 3. պիր պէօլիւք ասքէր ։

Σπείραμα (τὸ) spira di serpe. օձի ոլորտ. իլանըն հալգալանմասը։

Σπειράω - ῶ. Μ. ήσω. formare una spira, mettere in forma spirale. օձի պէս պարուրաձեւ ընել. իլան գիպի հալգալանդըրմագ։

Σπειρηδὸν, ἐπίῤ. spiralmente. ոլորտաձեւ. [illegible]։

Σπειροειδὴς - έος (ὁ, ἡ) spirale. ոլորտապտոյտ, օձի պէս պարուրաձեւ. իլան գիպի հալգալանմըշ։

Σπεῖρον (τὸ) fascia, veste (lacera). փաթեթ, լաթ (պատռտած). պէզ, էսվապ (յըրթըգ)։

Σπειρόω - ῶ. Μ. ώσω. = *Σπειράω.* 2. = *Σπαργανόω.*

Σπείρω. Μ. σπερῶ. seminare. ցանել, սերմանել. թօխում էքմէք. = *Τεκνοποιῶ.*

Σπένδω. Μ. σπείσω. far delle libagioni. 2. sacrificare. (չաստուածներուն) նուէրներ ընել (այսինքն անոնց պատուին համար եղած զոհերուն վրայ հեղանիւթներ թափել). 2. զոհել. Իլահլարա սունուլան գուրպանլարըն իւզէրինէ շարապ նէվիլէր դէօքմէք. 2. գուրպան սունմագ, ֆէտա էթմէք։

Σπέρχδην, ἐπίῤ. impetuosamente. թափով, ուժգնակի. հէմէն՝ խըզ իլէ։

Σπέρμα (τὸ) semenza, seme, sperma. 2. figlio, posteri. սերմ. 2. զաւակ, սերունդ. թօխում, էքիլէճէք տանէ, նութֆէ, մէնի. 2. էվլատ, սօյ։

Σπερμαίνω. Μ. ανῶ. = *Σπείρω.*

Σπερματίζω. Μ. ίσω andar in semenza. սերմնանալ. թօխումա կէլմէք։

Σπερματικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) *- ικῶς.* spermatico. սերմնական. նութֆէյէ տայիր։

Σπερματὶς - ίδος (ἡ) (φλέψ.) vena spermatica. սերմնական երակ. նութֆէ դամարը։

Σπερματισμὸς (ὁ) emissione, ejaculazione di seme. սերմնահեղութիւն. նութֆէ դէօքմէսի։

Σπερματολογέω - ῶ. Μ. ήσω. = *Σπερμολογέω.*

Σπερματολόγος (ὁ, ἡ) = *Σπερμολόγος.*

Σπερματόω - ῶ. Μ. ώσω. seminare. սերմանել. թօխում էքմէք։

Σπερματώδης - εος (ὁ, ἡ) seminale. սերմնական. թօխումլու։

Σπερμάτωσις - εως (ἡ) seminamento. սերմանելը. թօխում էքմէ։

Σπερμοβολέω - ῶ. Μ. ήσω. sparger il seme. սերմ հեղուլ՝ ցանել. թօխում՝ նութֆէ դէօքմէք՝ սաչմագ։

Σπερμογονέω - ῶ. Μ. ήσω. produrre della semenza. սերմ բուսցընել. թօխում հասըլ էթմէք։

Σπερμογόνος (ὁ, ἡ) che produce della semenza. սերմ բուսցընող. թօխում հասըլ էտէն։

Σπερμολογέω - ῶ. Μ. ήσω. raccogliere della semente. 2. cicalare. հունտ ժողվել. 2. շաղակրատել. թօխում թօփլամագ. 2. լաֆ սէօյլէմէք, լաֆազանլըգ էթմէք։

Σπερμολογία (ἡ) cicaleria. շաղակրատութիւն. լաֆազանլըգ։

Σπερμολόγος (ὁ, ἡ) che raccoglie del seme. 2. cicalone. հունտ ժողվող. 2. շաղակրատ. թօխում թօփլայան. 2. լաֆազան։

Σπερμοφόρος (ὁ, ἡ) che porta, produce del seme. հունտ բերող՝ բուսցընող. թօխում գէթիրէն՝ հասըլ էտէն։

Σπερμοφυὴς-έος (ὁ, ἡ) che nasce, spunta dalla semenza. հունտէ ծնանող՝ բուսող. թօխումտան դօղան՝ չըգան։

Σπερχνὸς - ἡ - όν. rapido, veloce, impetuoso. շուտ, արագ, ուժգին. թէզ, չապուգ, խըզլը, հիտտէթլի։

Σπέρχω. Μ. σπέρξω. pressare, sollecitare. ստիպել, ճեպել, տագնապել. զօր պըրագմագ, իլհահ էթմէք, էվէլլէնտիրմէք. (ἀμτβ. ἢ πθ.) far prescia, incitarsi. աճապարել, գրգռիլ. աճելէ էթմէք, թահրիք օլմագ։

Σπεύδω. Μ. σπεύσω. sollecitare, affrettarsi, accelerare. աճապարել, ճեպել. աճելէ էթմէք, էվէլլէմէք. ἴδε καὶ *Σπουδάζω.*

Σπευστικὸς - ἡ - όν. sollecito, frettoloso. խուճապող, շուտ. էվէլլէյէն, աճելէճի։

Σπήλαιον (τὸ) grotta, spelonca. այր, քարայր, անձաւ. մաղարա, ին, քէհֆ։

Σπηλαιώδης - εος (ὁ, ἡ) che ha la forma di spelonca. քարայրի ձեւով. մաղարա շէքլինտէ։

Σπηλυγγώδης - εος (ὁ, ἡ) = τ. προηγ.

Σπῆλυγξ - υγγος (ἡ) = *Σπήλαιον.*

Σπιδὴς - έος (ὁ, ἡ) vasto, ampio. լայն, ընդարձակ. էնլի, կէնիշ։

Σπιδόεις - εσσα - εν. = *Σπιδής.*

Σπίζα - ης (ἡ) = *Σπίνος.*

Σπίζω. Μ. σπίσω. = *Πιππίζω.*

Σπιθαμὴ (ἡ) palmo, spanna. թիզ. գարըշ։

Σπιθαμιαῖος - α - ον. lungo un palmo. թիզ մը երկան. պիր գարըշ ուզունլուգ։

Σπιλὰς - άδος (ἡ) scoglio, roccia. ժայռ. պարեխ. գայա։

Σπῖλος (ὁ) macchia. բիծ. լէքէ։

Σπιλόω - ῶ. Μ. ώσω. macchiare. արատել, բիծ ընել. լէքէ էթմէք։

Σπιλωτὸς - ἡ - όν. macchiato. բծոտ. լէքէլի։

Σπινθὴρ - ῆρος (ὁ) scintilla. կայծ. գըվըլճըմ։

Σπινθηρακίζω καὶ

Σπινθηροβολέω - ῶ. Μ. ήσω. scintillare. կայծ արձըկել. գըվըլճըմ աթմագ։

Σπινθηροβόλος (ὁ, ἡ) scintillante. կայծ արձըկող. գըվըլճըմ աթան։

Σπινθηρόπομπος (ὁ, ἡ) = τ. προηγ.

Σπίνος (ὁ) fringuello, pincione (uccello). թռչուն մըն է. իսպինօզ գուշու։

Σπλαγχνεύω καὶ (μσ.) - εύομαι. Μ. εύσω - ομαι. indovinare osservando le viscera delle vittime. զոհերուն փորոտիքը զննելով գուշակել՝ գիւթել. գուրպանլարըն պաղըրսագլարընը թէֆթիշ իլէ ֆալ պագմագ՝ ըէմմալլըգ էթմէք։

Σπλαγχνικὸς - η - όν. che concerne le viscere. փորոտեաց պատկանեալ. պաղըրսագլարա տայիր։

Σπλάγχνον (τὸ) viscere. 2. misericordia. փորոտիք. 2. գթութիւն. պաղըրսագլար. 2. մէրհամէթ։

Σπλαγχνοσκόπος (ὁ) aruspice, che osserva le interiora delle vittime. զոհերուն փորոտիքը զննող, ընդերահմայ. [illegible]

Σπλαγχνοτόμος (ὁ, ἡ) che taglia in pezzi le interiora delle vittime. զոհերուն փորոտիքը կտրտող. [illegible]

Σπλαγχνοφάγος (ὁ, ἡ) che si ciba delle interiora. փորոտիք ուտող. [illegible]

Σπλεκόω-ῶ. M. ώσω. fottersi, goder carnalmente. զուգուիլ, շաղաշարիլ. [illegible]

Σπλὴν-ηνὸς (ὁ) milza. փայծաղն. [illegible] 2. = *Σπλήνιον.*

Σπληνιάω-ῶ. M. άσω. καὶ

Σπληνίζομαι. M. ίσομαι. essere splenico, aver male di milza. փայծաղի ցաւ ունենալ. [illegible]

Σπληνικὸς-ὴ-όν. splenico. փայծաղնացաւ. [illegible]

Σπλήνιον (τὸ) splenio (erba). 2. pezzetta di panno lino impiastricciata, piumacciuolo. փայծեղան օգտակար խոտ մը. 2. վրան մլհամ քսուած կտաւի կտոր. [illegible] 2. [illegible]

Σπληνίτης-ου (ὁ) *καὶ Σπληνῖτις-ιδος* (ἡ) della milza. փայծեղի յատուկ. [illegible]

Σπληνώδης-εος (ὁ, ἡ) = *Σπληνικός.*

Σπογγάριον (τὸ) *ὑποκρ. τ. Σπογγίον.*

Σπογγεὺς-έως (ὁ) chi cerca della spugna. սամթնուկ փնտռող. [illegible]

Σπογγίζω. M. ίσω. asciugare con una spugna. սպունգով մաքրել՝ սրբել. [illegible]

Σπογγίον (τὸ) *ὑποκρ. τ. Σπόγγος.*

Σπόγγισμα (τὸ) lordura che si raccoglie colla spugna. սպունգով ժողվըւած աղտ. [illegible]

Σπογγιστικὸς-ὴ-όν. che serve ad asciugare. սրբելու յարմար. [illegible]

Σπογγολογέω-ῶ. M. ήσω. raccogliere delle spugne. սպունգ ժողվել. [illegible]

Σπόγγος (ὁ) spugna. սպունգ, սամթնուկ. [illegible]

Σπογγώδης-εος (ὁ, ἡ) spugnoso. սպընգային. [illegible]

Σποδέω-ῶ. M. ήσω. = *Σποδόω.*

Σποδίζω. M. ίσω. coprire di cenere, cuocere colla cenere. մոխիրով ծածկել՝ եփել. [illegible]

Σπόδιον (τὸ) cenere. 2. spodio. մոխիր. 2. երած մետաղներուն մնացորդը. [illegible] 2. [illegible]

Σποδιὸς-ὰ-όν. cenerino. մոխրագոյն, գորշ. [illegible]

Σποδίτης-ου (ὁ) (*ἄρτος.*) pane succenericcio. նկան, մոխրոյ մէջ եփած հաց. [illegible]

Σποδιώδης-εος (ὁ, ἡ) *καὶ*

Σποδοειδὴς-έος (ὁ, ἡ) simile alla cenere. 2. ceneroso. մոխրոյ նման. 2. մոխրոտ. [illegible] 2. [illegible]

Σποδὸς (ἡ) cenere (calda). 2. polvere. (տաք) մոխիր. 2. փոշի. [illegible] 2. [illegible] 3. = *Σπόδιον.*

Σποδόω-ῶ. M. ώσω. ridurre in cenere, incenerire. 2. coprire di cenere, incenerare. 3. spolverare. 4. battere, percuotere. մոխիր դարձընել. 2. մոխրով գոցել, մոխրել. 2. փոշին առնել, մաքրել. 4. զարնել. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible]

Σποδώδης-εος (ὁ, ἡ) = *Σποδοειδής.*

Σπονδαρχία (ἡ) presidenza alle libagioni. չաստուածներուն՝ զոհերուն վրայ հեղանիւթներ թափելով եղած նուէրին վրակեցու ըլլալը. [illegible]

Σπονδειακὸς-ὴ-όν. spondaico. համբուրական (տաղաչափական ոտք). [illegible]

Σπονδεῖον (τὸ) vaso di libagione. զոհերուն վրայ հեղանիւթ թափելու աման. [illegible]

Σπονδεῖος-α-ον. pertinente alle libagioni. զոհերուն վրայ հեղանիւթներ թափելու պատկանած. [illegible]

Σπονδεῖος (ὁ) (*μετὰ καὶ χωρὶς τ. ποῦς*). spondeo (piede metrico composto di due sillabe lunghe). համբոյր (երկու երկան վանկէ բաղկացեալ տաղաչափական ոտք). [illegible]

Σπονδὴ (ἡ) libamento. նուէր (այսինքն զոհերուն վրայ թափուած հեղանիւթ). [illegible] 2. = *Συνθήκη.*

Σπονδοφόρος (ὁ, ἡ) chi porta i necessarj alla libagione. զոհերուն վրայ հեղանիւթներ թափելու հարկաւոր եղած բաները կրող. [illegible]

Σπονδύλη (ἡ) *ἴδε Σφονδύλη.*

Σπονδύλιον (τὸ) *ὑποκρ. τοῦ*

Σπόνδυλος (ὁ) vertebra. 2. fusajolo. ողն, միջնողին ողները. 2. իլիկին լխեռը. [illegible] 2. [illegible] 3. = *Ψῆφος.*

Σπορὰ (ἡ) semenza. 2. seminazione. հունտ. 2. ցանելու ատեն. [illegible] 2. [illegible] 3. = *Σπέρμα.*

Σποράδην, ἐπίῤ. quà e là. ասդին անդին. [illegible]

Σποραδικὸς-ὴ-όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) *-ικῶς.* disperso quà e là. ասդին անդին ցրուած՝ տարտըղնած. [illegible]

Σποράς-άδος (ὁ, ἡ) sparso. ցրուեալ. [illegible]

Σπορεὺς-έως (ὁ) seminatore. ցանող. [illegible]

Σπορευτὸς-ὴ-όν. seminato. ցանուած. [illegible]

Σπορητὸς - ἡ - όν. = *Σπορευτός.*

Σπόριμος - η - ον. proprio ad esser seminato. ցանուելու յարմար. էգինէ աւյ-յըն։

Σπορολογέω - ῶ. Μ. ήσω. raccogliere la semente. Հունտը ժողվել. թօխում թօփլամագ։

Σπόρος (ὁ) = *Σπέρμα.*

Σπουδάζω. Μ. άσω. καὶ άσομαι. applicarsi a... studiarsi, fare con molta premura, serietà, procurare, accelerare. պատաղիլ, պարապիլ, ջանքով ծանրութեամբ ընել, փութալ, աճապարել. մէշղուլ օլմագ, ճալըշմագ, աղըրլըգ իլէ էյլէմէք, էգտամ նամազ էթմէք, էլէթլէմէք։

Σπουδαιολογέω - ῶ. Μ. ήσω. parlare seriosamente o di cose serie. ծանրութենով կամ ծանր բաներու վրայ խօսիլ. աղըրլըգ իլէ եախօտ աղըր նէսնէլէր հագգընտա սէօզլէմէք։

Σπουδαῖος - α - ον. importante, interessante. 2. attivo, premuroso, diligente, serio, buono. Հարկաւոր, պիտանացու. 2. ժիր, գործունեայ, փութաջան, մտադիր, ծանր, աղէկ. մուհիմ, էհէմմիյէթլի. 2. ճալըշգան, էգտամլը, մուճդեհիդ, աղըր, էյի։ — *αίως, ἐπίῤ.*

Σπουδαιότης (ἡ) attività. ժրութիւն, ներգործականութիւն. ճալըշգանլըգ, էգտամ։

Σπουδαρχέω - ῶ. Μ. ήσω. far broglio, fare ogni sforzo per occupare qualche posto. աւագութեան Հետամուտ ըլլալ, իշխանութիւն մը ձեռք բերելու Համար խիստ աշխատիլ. պիւյիւքլիւյէ Հառըսլը չէլմէք, մանսըպ եօլունտա իլէն պէքլէ կիւճ ալըշմագ։

Σπουδάρχης - ου (ὁ) candidato, colui che ambisce la magistratura. իշխանութեան Հետամուտ. մանսըպա՝ պիւյիւքլիւյէ թալիպ՝ Հավէս էտէն։

Σπουδαρχία (ἡ) ambizione, broglio. Փառասիրութիւն, իշխանութեան Հետամուտ ըլլալը. մանսըպ Հառըսլըգ, թալէպ։

Σπούδασμα (τὸ) cosa fatta o che si fà con gran diligenza, con molta cura. շատ ջանքով եղած կամ եղող գործք. չօգ էգտամ իլէ օլմուշ եախօտ օլան իշ նէսնէ։

Σπουδαστὴς - οῦ (ὁ) partigiano, fautore. կուսակից, Համախոհ, թեր եղող. թարաֆտար, թութիճ։

Σπουδαστικὸς - ἡ - όν. attivo, diligente. ժիր, ջանք ունեցող. ճալըշգան։

Σπουδὴ (ἡ) fretta, prescia. 2. diligenza, attività, premura, studio. 3. gravità, serietà. 4. broglio. շտապ, ճեպ, տագնապ. 2. փոյթ, ջանք, ժրութիւն. 3. ծանրութիւն. 4. իշխանութեան Հետամտութիւն. աճէլէ. 2. ճալըշմա, էգտամ, ճահտ. 3. աղըրլըգ. 4. Հառըսլըգ, մանսըպ Հէվէսի։

Σπυράθιον (τὸ) καὶ

Σπύραθος (ὁ καὶ ἡ) pecorina, sterco di capra. սպուռ, ոչխարի՝ այծի քակոր. գօյունի՝ քէչի պօգու։

Σπυρίδιον (τὸ) ὑπκρ. τοῦ

Σπυρὶς - ίδος (ἡ) sporta, canestro. զամբիւղ, կողով, որթ. զէմպիլ, սէպէթ, գէֆէ։

Στάγδην, ἐπίῤ. a goccia a goccia. կաթիլ կաթիլ. տամլա տամլա։

Στάγμα (τὸ) stilla. կայլակ, կաթիլ. տամլա, ճիզգէ, զէրրէ։

Σταγὼν - όνος (ἡ) goccia. կաթիլ. տամլա։

Σταδαῖος - α - ον. ritto, stante. կանգուն, ոտքի վրայ կեցող. այագտա տուրան։

Στάδην, ἐπίῤ. stando in piedi. ոտքի վրայ կենալով. այագտա տուրարագ։

Σταδιαῖος - α - ον. lungo uno stadio. ասպարէզի մը երկան. պիր մէյտան (կէյ) ուզունլուգու, պիր եվ ուզունլուգու։

Σταδιεὺς - έως (ὁ) = *Σταδιοδρόμος.*

Σταδιεύω. Μ. εύσω. correre nello stadio. ասպարէզի մէջ վազել. մէյտանտա՝ կիւրէշտէ գօշմագ։

Σταδιοδρομέω - ῶ. Μ. ήσω. correre a gara nello stadio. ասպարէզի մէջ մրցմամբ վազել՝ վազք ընել. մէյտանտա՝ կիւրէշտէ եարըշ էթմէք՝ գօշու թութմագ։

Σταδιοδρόμος - ου (ὁ) chi corre a gara nello stadio. ասպարէզի մէջ վազք ընող. մէյտանտա՝ կիւրէշտէ եարըշ էտէն, գօշու թութան։

Στάδιον (τὸ) stadio (l' ottava parte d' un miglio). 2. stadio, luogo di corsa. ասպարէզ (մղոնին ութերորդ մասը). 2. ասպարէզ, վազքի տեղ. պիր մէյլին սէքիզտէ պիրի (600 այագլըգ եախօտ 125 ատըմլըգ մէսաֆէ) պիր եվ ուզունլուգու. 2. մէյտան, գօշու եէրի, կիւրէշ։

Στάδιος - α - ον. ritto. 2. fermo. կանգուն, ոտքի վրայ կեցող. 2. Հաստատ. այագտա տուրան. 2. սապիթ։

Στάζω. Μ. στάξω. distillare, gocciolare. կաթեցնել կամ կաթիլ. տամլաթմագ եախօտ տամլամագ։

Σταθερὸς - ὰ - όν. stabile, fermo. կայուն, Հաստատ. տուրան, սապիթ, տայանան։

Σταθερότης (ἡ) fermezza, costanza. Հաստատութիւն. սապիթլիք, պիր գարարլըգ։

Σταθμάω - ῶ. καὶ (μσ.) - άομαι - ῶμαι. Μ. ήσω - ομαι. livellare. 2. pesare, librare, bilanciare. 3. conghietturare. Հարթաչափել. 2. կշռել. 3. կարծիք ընել. չէրաքիլէմէք. 2. թարթմագ. 3. թահմին էթմէք։

Σταθμεύω. Μ. εύσω. albergare, alloggiare. ագանիլ, օթեւանիլ. գօնագ էթմէք, գօնմագ։

Στάθμη (ἡ) livella, traguardo, archipenzolo. (*Λατ.* amussis.) (*Γαλλ.* niveau.) Հարթաչափ, տրամադէտ, կարակն. չէրէզ, թէրազի, թէրազու։

Στάθμησις - εως (ἡ) l' azione di livellare o di bilanciare. Հարթաչափելը կամ կշռելը. չէրաքիլէմէք եախօտ թարթմագ։

Σταθμητὸς - ἡ - όν. livellato. 2. bilanciato. Հարթաչափուած. 2. կշռուած. չէրաքիլէնմիշ. 2. թարթըլմըշ։

Σταθμίδιον (τὸ) ὑπκρ. τοῦ

Σταθμίον (τὸ) ὑπκρ. τ. Σταθμός.

Σταθμιστὴς - οῦ (ὁ) chi livella, bilancia. Հարթաչափող, կշռող. չէրաքիլէյէն, թարթան։

Σταθμοδότης - ου (ὁ) quartiermastro. վանական, իջեւանի տեր՝ վրակեցու. գօնագճը, խան սահիպի նուզուլճի։

Σταθμὸς (ὁ) stazione, albergo.(*Γαλλ.* couchée). 2. stalla. 3. una giornata del cammino. 4. bilancia 5. peso. բնակարան, իջեւան. 2. ախոռ. 3. մէկ օրուան ճամբայ. 4. կշիռ. 5. ծանրութիւն. մէքեան, գօնագ, հան. 2. ախըր. 3. պիր կիւնլիւք եօլ, մէնզիլ. 4. թէրազի, գանթար. 5. աղըրլըգ, թարթը. 6. = *Σταθμών.*

Σταθμόω-ῶ. M ώσω. albergare (*μσ.*) alloggiare. իջեւան տալ կամ ընել, պանել. գօնագ վէրմէք եախօտ էթմէք, գօնաթտուրմագ եախօտ գօնմագ.

Σταθμὼν-ῶνος (ὁ) imposta di porta. դրան փեղկ. գափու գանատը.

Σταὶς-αιτὸς (*τὸ*) = *Στέαρ.* (2).

Στακτὴ (ἡ) *Z. Στακτός.*

Στακτὸς-ὴ-όν. gocciolante. կաթող. դամլայան. (*ἰδιαιτ. οὐσ.*) *Στακτὴ* (ἡ) statte, olio che suda il cinnamomo e la mirra. կինամոմի ու զմուռսի իւղ. թարչին վէ մըրր եաղը.

Στάλαγμα (*τὸ*) goccia. կաթիլ. դամլա.

Σταλαγμὸς (ὁ) distillazione. կաթելը. դամլամասը. 2. = *Σταγών.*

Σταλάζω. M. άξω. = *Στάζω.*

Σταλακτικὸς-ὴ-όν. gocciolante. կաթող. դամլայան.

Σταλακτὸς-ὴ-όν. = *Στακτός.*

Σταλάσσω (*ττω.*) *M. άξω. καὶ*

Σταλάω × ἀντὶ Σταλάζω.

Σταλὶς-ίδος (ἡ) i bastoni della rete da caccia. որսի վարմին ցուպերը. աւ աղըններն տայագլարը՝ ճըրըգլերի.

Σταλτικὸς-ὴ-όν. restrittivo. սխմող. սըգան. *ἴδε καὶ Στυπτικός.*

Σταμνάριον (*τὸ*) *ὑποκρ. τοῦ*

Σταμνίον (*τὸ*) *καὶ Σταμνίσκος* (ὁ) *ὑποκρ. τοῦ*

Στάμνος (ὁ) brocca. սափոր, կուժ. թէսթի.

Στάξις-εως (ἡ) gocciolamento (del sangue dalle narici). (քթէն արուն) կաթիլը. (պուռնտան թէւքէւլէրինէն գան) դամլամասը.

Στασιάζω. M. άσω. ribellarsi, sollevarsi, dissentire. ապստամբիլ, ոտք ելլել, անմիաբան ըլլալ. ասի օլմագ, պաշ գալտըրմագ, ֆըրգա օլմագ.

Στασιάρχης καὶ Στασίαρχος-ου (ὁ) autore di ribellione, di fazione. խռովութեան՝ ապստամբութեան հեղինակ. վէլվէլէ՝ ասիլէր պաշթարը.

Στασιασμὸς (ὁ) sedizione, fazione, ribellione. խռովութիւն, ապստամբութիւն. ղալաղալը, ասիլիք, ֆէսատ.

Στασιαστὴς-οῦ (ὁ) fazioso, ribello. խռովարար, ապստամբ. վէլվէլէճի, ասի, ղօրղա.

Στασιαστικὸς-ὴ-όν. (*καὶ ἐπίρ.*)-*ικῶς.* sedizioso. ապստամբութիւն հանող. ղօրղա, ասիլիք շըգարան.

Στάσιμος-η ἢ ος-ον. stabile, fermo, costante. 2. quieto, posato. 3. lento. հաստատուն, կայուն, մնայուն. 2. հանդարտ. 3. թոյլ, ուշ շարժող. գայիմ, դայանըգլը, պիր գարար. 2. մուլայիմ, ագըլլը. 3. կէվշէք, մըսմըս.

Στάσις-εως (ἡ) posizione. 2. sedizione, fazione. 3. inerzia, immobilità. դրութիւն. 2. ապստամբութիւն, երկպառակութիւն. 3. անգործութիւն, անշարժութիւն. մէվզի, դուրուշ. 2. ղալաղալը, ղօղալըք, ասիլիք, ֆըրգա. 3. թօբալագլըգ, թէմբէլլիք. (*ῥτρ*) stato della questione. պայման խնդրոյ. սօրկու, սէվալ օլունան մատտէ.

Στασιώδης-εος (ὁ, ἡ) = *Στασιαστικός.*

Στασιωτικὸς-ὴ-όν. (*καὶ ἐπίρ.*)-*ικῶς.* fazioso, sedizioso. ապստամբութիւն հանող. ասիլիք շըգարան.

Στατὴρ-ῆρος (ὁ) stadera. կշռորդ. գանթար. 2. (*ἰδιαιτ.*) statere. սատեր. դէօրթ դըրամլըք ագչա.

Στατίζω. M. ίσω. fermare, ritenere. կասեցընել, կեցընել. ալը գօյմագ, դուրդուրմագ.

Στατικὸς-ὴ-όν. (*καὶ ἐπίρ.*)-*ικῶς.* che ha la forza di ritenere, di fermare. կասեցընելու ուժ ունեցող. դուրդուրմաղա՝ ալը գօյմաղա գուվվէթի օլան. 2. = *Σταλτικός.* 3. (*μτνμ.*) che appartiene a pesare. կշռելու պատկանած. թարթմաղա մըթէալլիք. (*ὅθ.*) *Στατικὴ* (ἡ) (*ἐνν. ἐπιστήμη.*) ta statica. կշռաբանութիւն. մուվազէնէթի էշեամ իլմի.

Στατὸς-ὴ-όν. stante. կեցող. դուրան.

Σταυροειδὴς-έος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίρ.*)-*ειδῶς.* che ha la forma di croce. խաչաձեւ. հաչ շէքլինտէ.

Σταυρὸς (ὁ) palo. 2. croce. ցից. 2. խաչ. գազըգ. 2. հաչ, չէլիփա.

Σταυροφόρος (ὁ, ἡ) che porta una croce. խաչակիր. հաչ թաշըյան.

Σταυρόω-ῶ. M. ώσω. crocifiggere. 2. far una palizzata. խաչ հանել. 2. ցցէ պատնէշ կանգնել. հաչա չէքմէք. 2. շարամփօլ էթմէք.

Σταύρωμα (*τὸ*) palizzata. ցցէ պատնէշ. շարամփօլ.

Σταυρώσιμος (ὁ, ἡ) che appartiene alla croce. խաչի պատկանած. հաչա մըթէալլիք.

Σταύρωσις-εως (ἡ) crocifissione. խաչ հանելը կամ ելլելը. հաչա չէքմէսի եախօտ չէքիլմէսի.

Σταυρωτὴρ-ῆρος καὶ

Σταυρωτὴς-οῦ (ὁ) crocifissore. խաչ հանող. հաչա չէքէն.

Σταφίδιον (*τὸ*) *ὑποκρ. τ. Σταφίς.*

Σταφίδιος (ὁ, ἡ) *καὶ*

Σταφιδίτης-ου (ὁ) *καὶ Σταφιδῖτις-ιδος* (ἡ) fatto d' uva passa. չամիչէ շինուած. գուրու ըւզիւմտէն եափըլը.

Σταφιδόω-ῶ. M. ώσω. disseccare le uve al sole. խաղողը արեւուն չորցընել. ըւզիւմի կիւնէշտէ գուրութմագ.

Σταφὶς-ίδος (ἡ) uva passa. չամիչ, չորցած խաղող. գուրու ըւզիւմ.

Σταφυλὴ (ἡ) uva. խաղող. ըւզիւմ.

Σταφύλη (ἡ) il piombo dell' archipenzolo. կարակին կապարէ գնտակը. դէրէյիր թէրազիլէրինին եուվարլագ գուրշունու.

Σταφυλίζω. M. ίσω. livellare. հարթաչափել. դէրէճէլէմէք.

Σταφύλινος-η-ον. d' uva. խաղողէ. ըւզիւմտէն.

Σταφυλῖνος (ὁ καὶ ἡ) pastinaca. գազար · քէշիր, ճէշէր :

Σταφύλιον (τὸ) ὑπκρ. τ. *Σταφυλίς.*

Σταφυλὶς-ίδος (ἡ) *Σταφύλη.* 2. = *Σταφίς.*

Σταφυλοφόρος (ὁ, ἡ) che produce dell' uva. խաղող բերող · ուզիւմ հասըլ էտէն :

Σταφύλωμα (τὸ) stafiloma (tumore in forma d' acino che viene sulle pupille degli occhi). աչաց բբերուն վրայ գոյացող խաղողի ձեւով ուռոյց · կէօզ պէպէքլէրինին ուզէրինտէ հասըլ օլան ուզիւմ պիչիմինտէ շիշ :

Σταχυοβολέω-ῶ. Μ. ἥσω. spigare. հասկ արձակել · պաշաք թութմաք :

Σταχυολογέω-ῶ. Μ. ἥσω. spigolare. հասկ քաղել՝ ժողվել · պաշաք տէվշիրմէք :

Σταχυολογία (ἡ) spigolatura. հասկաքաղութիւն · պաշաք տէվշիրմէ :

Σταχυολόγος (ὁ, ἡ) spigolatore. հասկ ժողվող · պաշաք տէվշիրէն :

Σταχυόομαι-οῦμαι. Μ. ἥσομαι. spigare. հասկանալ, հասկ արձակել · պաշաք թութմաք :

Σταχυοστέφανος (ὁ, ἡ) coronato di spighe. հասկերով պսակուած · պաշաքլարիլէ թաճլանմըշ :

Σταχυοφόρος (ὁ, ἡ) che porta delle spighe. հասկ բերող՝ բուսցնող · պաշաք կէթիրէն՝ հասըլ էտէն :

Στάχυς-υος (ὁ) spiga. 2. spiga della vergine (costellazione). հասկ · 2 · կուսի համաստեղութիւնը · պաշաք · 2 · սիւմպիւլէ պուրճու :

Σταχυώδης-εος (ὁ, ἡ) spigoso. հասկալից · պաշաքլը, սիւմպիւլէլի :

Στέαρ-αρτος (τὸ) sevo. 2. fermento. ճարպ · 2 · խմոր · իչ եաղը · 2 · մայա :

Στεατόω-ῶ. Μ. ώσω. ingrassare. գիրցընել · սէմիզլէթմէք :

Στεγάζω. Μ. άσω. coprire di tetto. յարկաւ գոցել · տամ իլէ էօրթմէք :

Στεγανὸς-ὴ-όν. coperto di tetto. 2. coperto, denso, nascosto. յարկաւ գոցուած · 2 · ծածկուած, հոծ, ծածուկ, գաղտնի · տամ իլէ փափանմըշ · 2 · էօրթիւլիւ, սըք, կիզլի : — *γανῶς, ἐπίῤ.*

Στέγασις-εως (ἡ) l' azione di coprire con un tetto. յարկաւ գոցելը · տամ իլէ էօրթմէսի, չաթը ալմաս :

Στέγασμα (τὸ) tetto. յարկ · տամ, օտա :

Στεγαστὴς-οῦ (ὁ) chi copre con un tetto. յարկաւ գոցող · տամ իլէ էօրթէն, չաթը ալան :

Στεγαστὸς-ὴ-όν. coperto di tetto. յարկաւ գոցուած · տամ իլէ էօրթիւլմիւշ :

Στέγη (ἡ) tetto. 2. casa. յարկ · 2 · տուն · տամ, օտա · 2 · էվ :

Στεγνὸς-ὴ-όν ben coperto, denso. աղէկ գոցուած · հոծ · էյի փափանմըշ, սըք · 2 · (*συνεκδχ.*) secco. չոր · գուրու :

Στεγνότης (ἡ) densità. 2. siccità. հոծութիւն · 2 · չորութիւն · սըքլըք · 2 · գուրուլուգ :

Στεγνόω-ῶ. Μ. ώσω. ben coprire. 2. condensare. աղէկ գոցել · 2 · խտացընել · էյի փափամաք · 2 · սըքլաշտըրմաք, գաթըլաշթըրմաք :

Στέγος-εος-ους (τὸ) = *Στέγη.* (*κατ' εὐφημ.*) bordello. պոռնկոց · պաթաքխանա :

Στέγω. Μ. στέξω. coprire. 2. proteggere. 3. tener in segreto. 4. sostenere, sopportare. ծածկել · 2 · պաշտպանել · 3 · գաղտուկ բռնել · 4 · քաշել, դիմանալ · փափամաք, էօրթմէք · 2 · հիմայէթ էթմէք, գօրումաք · 3 · կիզլի թութմաք · 4 · չէքմէք, տայանմաք :

Στείβω. Μ. στείψω. calcare, calpestare. ոտքով կոխել · չիյնէմէք, պասմաք :

Στεινὸς-ὴ-όν. κτλ. Ἰων. ἀντὶ Στενός. κτλ.

Στείνω. Μ. στενῶ. render angusto, stretto, angustiare. նեղցընել, նեղել · տարալթմաք, սըքմաք :

Στεῖρα (ἡ) la carena della nave. նաւու գոգ՝ յատակ · կէմի ամպարը՝ թէքնէսի :

Στεῖρα (ἡ) (*θηλ. τ. ἀχρ. Στεῖρος.*) sterile. ամուլ · քըսըր :

Στεῖρος-α ἢ ος-ον. = *Στερεός.* (*ὅθ.*) sterile. ամուլ · քըսըր :

Στείρωσις-εως (ἡ) sterilità. ամլութիւն · քըսըրլըք :

Στείχω. Μ. στείξω. andare. երթալ · կիթմէք :

Στελγὶς κτλ. = *Στλεγγίς. κτλ*

Στελειόω-ῶ. Μ. ώσω. = *Στελεόω.*

Στελεὸν (τὸ) καὶ

Στελεὸς (ὁ) il manico della scure. կացինին կոթը · պալթա սափը :

Στελεόω-ῶ. Μ. ώσω. attaccare, mettere un manico alla scure. կացինի կոթ մը անցընել · պալթայա սափ գօմաք՝ սօգմաք :

Στελεχιαῖος-α-ον. simile al tronco d' un albero. ծառի բունին՝ կոճղին նման · աղաճ քիւթիւյիւնէ պէնզէր :

Στέλεχος-εος-ους (τὸ) tronco dell' albero, ceppo. ծառի բուն՝ կոճղ · աղաճ անաը՝ քիւթիւյիւ :

Στέλλω. Μ. ελῶ. mandare, spedire, inviare. 2. arrestare, ritenere. 3. equipaggiare, guernire. խրկել, առաքել · 2 · կասեցընել, կեցընել · 3 · (նաւ մը) նպարել, պատրաստել, յարդարել, կազմել · եօլլամաք, իրսալ էթմէք, կէօնտէրմէք · 2 · ալը գօմաք, զապթ էթմէք · 3 · թէտարիք էթմէք՝ հազըրլամաք, տօնաթմաք, տիւզէթմէք (կէմի) :

Στέμμα (τὸ) corona. պսակ, թագ · թաճ :

Στεμματίας-ου (ὁ) coronata. պսակաւոր · թաճլը :

Στεμμάτιον (τὸ) ὑπκρ. τ. *Στέμμα.*

Στεμματιόω-ῶ. Μ. ώσω. coronare. պսակել, թագ դնել · թաճլամաք :

Στεμφυλίτης-ου (ὁ) καὶ *Στεμφυλῖτις-ιδος* (ἡ) (*κυρ. οἶνος.*) vino fatto di vinaccia. խաղողի կոխանծքէ շինուած գինի · ճիպրէ շարապը :

Στέμφυλον (τὸ) (*κυρ. εἰς τὸ πλθ.*) vinaccia. խաղողի կոխանծք · ճիպրէ :

Στέναγμα (τὸ) καὶ

Στεναγμὸς (ὁ) sospiro, gemito. հառաչանք, հեծութիւն · ախուզար, ինլէյիշ :

Στενάζω. Μ. άξω. = *Στένω.*

Στενακτικὸς-ὴ-όν. sospiroso. (*Λατ.* gemebundus). յաճախ հառաչող · ախ ախ ինլէյիշ՝ ախուզար էտէն :

Στεναύχην-ενος (ὁ, ἡ) che ha il collo stretto. նեղ վիզ ունեցող · տար պօյունլու :

Στενολεσχέω-ῶ. Μ. ήσω. = *Λεπτολογῶ.*
Στενολέσχης-ου (ὁ) = *Λεπτολόγος.*
Στενολεσχία (ἡ) = *Λεπτολογία.*
Στενολογέω-ῶ. Μ. ήσω = *Στενολεσχέω.*
Στενολόγος (ὁ, ἡ) = *Στενολέσχης.*
Στενόπορθμος (ὁ, ἡ) che ha uno stretto angusto. նեղ նեղուց ունեցող. [illegible]
Στενόπορος (ὁ, ἡ) che ha il passaggio stretto. նեղ անցք ունեցող. [illegible]
Στενόῤῥινος (ὁ, ἡ) che ha il naso tenue, sottile. բարակ քիթ ունեցող. [illegible]
Στενὸς-ὴ-όν. stretto. նեղ. [illegible] (*συνεκδχ.*) tenue, sottile, piccolo. բարակ, մանր, պզտիկ. [illegible] (*εἰς τὸ οὐδ.*) *Στενὰ (ἐνν. χωρία).* stretta, passaggio stretto. կիրճ, նեղ տեղ՝ անցք. [illegible]
Στενότης (ἡ) strettezza. նեղութիւն. [illegible] (*κυρ. καὶ μτνμ*).
Στενοτράχηλος (ὁ, ἡ) che ha il collo stretto. նեղ վիզ ունեցող. [illegible]
Στενόφυλλος (ὁ, ἡ) che ha le foglie strette. նեղ տերեւներ ունեցող. [illegible]
Στενόφωνος (ὁ, ἡ) che ha la voce debole. տկար ձայն ունեցող. [illegible]
Στενοχωρέω-ῶ. καὶ (πθ.)-έομαι-οῦμαι. Μ. ήσω-ηθήσομαι. venir stretto, trovarsi alle strette. նեղը գտնուիլ, նեղը մնալ. [illegible] (*κυρ. καὶ μτνμ.*).
Στενοχωρὴς-έος (ὁ, ἡ) = *Στενόχωρος.*
Στενοχωρία (ἡ) luogo stretto, strettezza. 2. angoscio, sollecitudine. նեղ տեղ, նեղութիւն. 2. անձկութիւն, տագնապ, հոգ. [illegible] 2. [illegible]
Στενόχωρος (ὁ, ἡ) ristretto, che si trova in un luogo angusto. նեղ տեղ մը գտնուող, նեղը մնած. [illegible]
Στενόω-ῶ. Μ. ώσω. render angusto, stretto, restringere. 2. angosciare, angustiare. նեղ ընել, նեղցընել, սխմել. 2. նեղել, նեղութիւն տալ. [illegible] 2. [illegible]
Στένω. (παρτ. Ἔστενον καὶ πλέον οὔ.) gemere, sospirare. 2. deplorare, piangere. հեծել, հառաչել. 2. ողբալ, լալ. [illegible] 2. [illegible]
Στένωμα (τὸ) passaggio stretto. նեղ անցք, կիրճ. [illegible]
Στενωπὸς-ὴ-όν. = *Στενός. (οὐσ. ἐνν. ὁδός.)* viottola, chiassetto. նեղ փողոց. [illegible]
Στενῶς, ἐπίῤ. strettamente. նեղ. [illegible]
Στένωσις-εως (ἡ) restringimento. սխմելը, նեղելը. [illegible]
Στεπτήριος (ὁ, ἡ) che serve all' incoronazione. թագ դնելու յարմար. [illegible]
Στεπτὸς-ὴ-όν. coronato. պսակուած. [illegible]
Στέργηθρον καὶ Στέργημα (τὸ) = *Θέλγητρον.* 2. = *Στοργή.*
Στέργω. Μ. στέρξω. amare con tenerezza, affezionarsi. 2 sostenere, tollerare, contentarsi, consentire. կաթոգին սիրով սիրել, սէր կապել. 2. դիմանալ, քաշել, գոհ ըլլալ, հաւնիլ. [illegible] 2. [illegible]
Στερεογνώμων-ονος (ὁ, ἡ) fermo nelle sue risoluzioni, ostinato. առաջադրութիւններուն մէջ հաստատ, յամառ. [illegible]
Στερεοκάρδιος (ὁ, ἡ) che ha il cuor duro. խստասիրտ, [illegible]
Στερεομετρέω-ῶ. Μ. ήσω. misurare i corpi solidi. հաստատ մարմինները չափել. [illegible]
Στερεομέτρης-ου (ὁ) stereometra, chi misura i corpi solidi. հաստատ մարմինները չափող. [illegible]
Στερεομετρία (ἡ) stereometria, misura de' corpi solidi. հաստատաչափութիւն, հաստատ մարմինները չափելը. [illegible]
Στερεομετρικὸς-ὴ-όν. stereometrico. հաստատաչափական. [illegible]
Στερεοποιέω-ῶ. Μ. ήσω. consolidare. պնդացընել. [illegible]
Στερεὸς-ὰ-όν. solido, fermo, duro. հաստատ, պինդ, կարծր, խիստ. [illegible]
Στερεότης (ἡ) solidità, durezza, fermezza. հաստատութիւն, պնդութիւն, կարծրութիւն. [illegible]
Στερεόφρων-ονος (ὁ, ἡ) = *Στερεογνώμων.*
Στερεόω-ῶ. Μ. ώσω. consolidare. պնդացընել. [illegible]
Στερέω-ῶ. Μ. ήσω. privare. զրկել. [illegible]
Στερέωμα (τὸ) tutto ciò ch' è fermo, solido. 2. fondamento, appoggio, firmamento. հաստատ՝ ամուր իրք. 2. հիմն, մոյթ, հաստատութիւն (երկնից). [illegible] 2. [illegible]
Στερεῶς, ἐπίῤ. solidamente, fermamente. հաստատութեամբ, ամրութեամբ. [illegible]
Στερέωσις-εως (ἡ) consolidazione. պնդացընելը. [illegible]
Στέρησις-εως (ἡ) privazione. զրկում. [illegible]
Στερητικὸς-ὴ-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-ικῶς. privativo. զրկողական. [illegible]
Στερίζω. Μ. ίσω. καὶ Στερίσκω. Μ. στερήσω. = *Στερέω.*
Στεριφοποιέω-ῶ. Μ. ήσω. = *Στερεοποιέω.*
Στέριφος-η-ον. = *Στερεός.* 2. = *Στεῖρος.*
Στερκτικὸς-ὴ-όν. portato d' amore, di tenerezza. 2. che si contenta di qualunque cosa, chi contenta. խանդակաթ, խանդաղակաթ. 2. ամէն բանէ հաճոյ ե-

ղօղ, հաւնօղ, գոհ. [illegible]. 2. [illegible]:

Στερκτὸς - ὴ - όν. amabile. սիրելի. [illegible]:

Στερνίον (τὸ) ὑποκρ. τ. Στέρνον.

Στερνοκοπέομαι (κτυπέομαι) - οῦμαι. Μ. ήσομαι. = Στερνοτυπέομαι

Στέρνον (τὸ) petto. 2. mente. կուրծք. 2. միտք. [illegible]. 2. [illegible]:

Στερνοτυπέομαι - οῦμαι. Μ. ήσομαι. battersi, percuotersi il petto. կուրծքը զարնել. [illegible]:

Στερνοτυπὴς - έος (ὁ, ἡ) chi si batte il petto. կուրծքը զարնօղ. [illegible]:

Στερνοτυπία (ἡ) il percuotersi il petto. կուրծքը զարնելը. [illegible]:

Στέρξις - εως (ἡ) tenerezza. 2. condiscendenza, consentimento. խանդակաթ սէր. 2. հաւանութիւն. [illegible]. 2. [illegible]:

Στέρομαι. Μ. στερήσομαι. privarsi. զրկել. [illegible]:

Στεροπὴ (ἡ) = Ἀστορεπή.

Στεῤῥοποιέω - ῶ. Μ. ήσω. = Στερεοποιέω.

Στεῤῥὸς - ὰ ἢ ὸς - όν. κτλ. Ἀττ. ἀντὶ Στερεὸς κτλ.

Στέρφος - εος - ους (τὸ) cuojo, pelle. խաղախ, մորթ. [illegible]:

Στερφόω - ῶ. Μ. ώσω. foderare di pelle. մորթ անցընել. [illegible]:

Στερφωτὴρ (ὁ) coperto di pelle. մորթով պատած. [illegible]:

Στεφάνη (ἡ) cornice. 2. elmo. 3. orlo. 4. corona d'unghia. շրջանակ. 2. սաղաւարտ. 3. բերան (գաւաթի մը). 4. ձիուն սմբակին կցուածը. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. 4. [illegible]. 5. = Στέφανος.

Στεφανηδὸν, ἐπίῤ. in forma di corona. պսակի ձեւով. [illegible]:

Στεφανηπλοκέω - ῶ. Μ. ήσω. tessere delle corone. պսակ հիւսել. [illegible]:

Στεφανηπλόκος (ὁ, ἡ) tessitore di corone. պսակ հիւսօղ. [illegible]:

Στεφανηφόρος (ὁ, ἡ) coronato. պսակուած, պսակ ունեցօղ. [illegible]:

Στεφανιαῖος - α - ον. coronale. պսակի պատկանած. [illegible]:

Στεφάνιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Στέφανος.

Στεφανὶς - ίδος (ἡ) = Στέφανος.

Στεφανίτης - ου (ὁ) καὶ Στεφανῖτις - ιδος (ἡ) coronato. 2. vincitore. պսակուած. 2. յաղթօղ. [illegible]. 2. [illegible]:

Στεφανοπλοκέω, - πλόκος = Στεφανηπλοκέω, - πλόκος.

Στεφανοποιὸς (ὁ, ἡ) chi fa delle corone. պսակ շինօղ. [illegible]:

Στεφανοπώλης - ου (ὁ) venditore di corone. պսակ ծախօղ. [illegible]:

Στεφανοπωλήτρια καὶ Στεφανοπῶλις - ιδος (ἡ) θηλ. τ. Στεφανοπώλης.

Στέφανος (ὁ) corona, ghirlanda. 2. cerchio, circolo. պսակ, թագ. 2. շրջանակ, բոլորակ. [illegible]. 2. [illegible]:

Στεφανοφορέω - ῶ. Μ. ήσω. portar una corona, esser coronato. թագ ունենալ, պսակուած ըլլալ. [illegible]:

Στεφανοφόρος (ὁ, ἡ) = Στεφανηφόρος.

Στεφανόω - ῶ Μ. ώσω. coronare. պսակել. [illegible]:

Στεφάνωμα (τὸ) corona. պսակ. [illegible]:

Στεφάνωσις - εως (ἡ) incoronazione. պսակելը. [illegible]:

Στεφανωτὴς - οῦ (ὁ) colui che incorona. թագ կապօղ. [illegible]:

Στεφανωτικὸς - ὴ - όν. adatto a far corone. թագ ընելու յարմար. [illegible]:

Στεφηφορέω - φόρος. = Στεφανοφορέω, - φόρος.

Στέφος - εος - ους (τὸ) × ἀντὶ Στέμμα.

Στέφω. Μ. στέψω. incoronare. պսակել, թագ կապել. [illegible]:

Στέψις - εως (ἡ) incoronazione. թագ կապելը. [illegible]:

Στηθίδιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Στῆθος.

Στηθικὸς - ὴ - όν. pettorale. կրծոց, լանջական. [illegible]:

Στηθοδέσμη καὶ Στηθοδεσμὶς (ἡ) καὶ

Στηθοδέσμιον καὶ Στηθόδεσμον (τὸ) καὶ

Στηθόδεσμος (ὁ) pettorale. լանջանոց. [illegible]:

Στῆθος - εος - ους (τὸ) petto. կուրծք, լանջ. [illegible]:

Στήλη (ἡ) colonna. 2. ceppo, colonna innalzata. 3. scoglio. սիւն. 2. կոթող, կանգնեալ սիւն. 3. ժայռ. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]:

Στηλήτης - ου (ὁ) καὶ Στηλῖτις - ιδος (ἡ) = Στηλίτης, - ῖτις.

Στηλίδιον (τὸ) καὶ

Στηλὶς - ίδος (ἡ) ὑποκρ. τ. Στήλη.

Στηλίτευμα (τὸ) καὶ

Στηλίτευσις - εως (ἡ) l'azione di inscrivere sopra un ceppo il nome e il delitto di qualcheduno. Մէկի մը անունը ու յանցանքը կոթողի մը վրայ գրելը. [illegible]:

Στηλιτεύω. Μ. εύσω. inscrivere sopra un ceppo il nome e il delitto di qualcuno. Մէկին անունը ու յանցանքը կոթողի մը վրայ գրել. [illegible]:

Στηλίτης - ου (ο) καὶ Στηλῖτις - ιδος (ἡ) di colonna. 2. inscritto sopra un ceppo. 3. che abita sopra una colonna. սեան պատկանած. 2. կոթողի վրայ գրուած. 3. սեան վրայ բնակօղ. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]:

Στηλογραφέω - ῶ. Μ. ήσω. scrivere sopra una colonna. սեան վրայ գրել. [illegible]:

Στηλοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma di colonna. սեան ձեւով. [illegible]:

Στηλοκοπέω - ῶ. Μ. ήσω. intagliare, scolpire sopra una colonna. սեան վրայ

[illegible]

Στηλόω - ῶ. Μ. ώσω. innalzare, elevare una colonna o in forma di colonna. սիւն մը կամ սեան պէս կանգնել. [illegible]

Στῆμα (τὸ) = Στήμων.

Στημονητικὸς - ὴ - όν. che appartiene allo stame. կտաւի հենքի պատկանած. [illegible]

Στημονίζομαι. Μ. ίσομαι. ordire. հինել. [illegible]

Στημονικὸς - ὴ - όν = Στημονητικός.

Στημόνιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Στήμων.

Στήμων - ονος (ὁ) stame, ordito. կտաւուն հենքը. [illegible]

Στήριγμα (τὸ) appoggio, sostegno. մոյթ, նեցուկ, յենարան. [illegible]

Στηριγμὸς (ὁ) l'azione di appoggiarsi. 2. fermezza. կռթնիլը. 2. հաստատութիւն. [illegible]

Στῆριγξ - ιγγος (ἡ) = Στήριγμα.

Στηρίζω. Μ. ίξω. appoggiare. 2. confermare. կռթնցնել, յենուլ. 2. հաստատել. [illegible]

Στία (ἡ) sassolino. պզտիկ քար. [illegible]

Στιβάδιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Στιβάς.

Στιβαδοκοιτέω - ῶ. Μ. ήσω. dormire sù un letto fatto d'erbe, sù un strame. խոտերով շինուած անկողնի վրայ պառկիլ՝ քնանալ. [illegible]

Στιβάζω καὶ (μσ.) - άζομαι. Μ. άσω - ομαι calcare, calpestare, stivare. կոխել, դիզել. [illegible]

Στιβαρὸς - ὰ - όν. (καὶ ἐπίρ.) - αρῶς. stivato, spesso, denso. կոխուած, դիզուած, հոծ. [illegible]

Στιβὰς - άδος (ἡ) letto fatto d'erbe, strame. խոտերէ շինուած անկողին. [illegible]

Στιβεύω. Μ. εύσω καὶ Στιβέω - ῶ. Μ. ήσω. = Στείβω.

Στίβη (ἡ) brina. եղեամն. [illegible]

Στίβι (τὸ) (ἄκλ.) stibio, antimonio. ծարիր, անդիմոն, յունաքար. [illegible]

Στίβος (ὁ) strada battuta. 2. vestigia. վարուն ճամբայ. 2. հետք, շաւիղ. [illegible]

Στίγμα (τὸ) segno, bolla, marca, cauterio. նշան, դրոշմ, կնիք, խարան. [illegible]

Στιγματίας - ου (ὁ) marcato, bollato. նշան՝ դրոշմ՝ կնիք ունեցող. [illegible]

Στιγματίζω. Μ. ίσω. = Στίζω 2. (*συνεκδχ.*) diffamare (*Γαλλ.* flètrir). վատահամբաւ ընել. [illegible]

Στιγμὴ (ἡ) punto. 2. momento, istante. կէտ. 2. վայրկեան. [illegible]

Στιγμιαῖος - α - ον. instantaneo, momentaneo. վայրկենական. [illegible]

Στίζω. Μ. στίξω. marcare col ferro infuocato, bollare. 2. punteggiare. խարել, տաք երկաթով դրոշմել, նշան զարնել. 2. կէտ դնել. [illegible] 3. = *Στιγματίζω.*

Στικτὸς - ὴ - όν. puntato. կէտանիշ. [illegible]

Στίλβη (ἡ) splendore, lustro. 2. specchio. 3. lampana. պայծառութիւն, փայլիւն, ողորկում. 2. հայլի. 3. կանթեղ, ղամպար. [illegible]

Στιλβηδὼν - όνος (η) lustro. փայլիւն, փաղփաղիւն, ողորկում. [illegible]

Στιλβὸς - ὴ - όν. = Στιλπνός.

Στιλβόω - ῶ. Μ. ώσω. lustrare. փայլեցընել, ողորկել. [illegible]

Στίλβω. Μ. στίλψω. risplendere, brillare. փայլիլ, շողալ. [illegible]

Στίλβωσις - εως (ἡ) lustratura. փայլեցընելը, ողորկելը. [illegible]

Στιλβωτὴς - οῦ (ὁ) lustratore. փայլեցընող. [illegible]

Στιλπνὸς - ὴ - όν. brillante, rilucente, lustrato. փայլուն, շողուն, ողորկ. [illegible]

Στιλπνότης (ἡ) splendore. պայծառութիւն. [illegible]

Στίμμι - εως (τὸ) antimonio. յունաքար, ծարիր. [illegible]

Στιμμίζω. Μ. ίσω. tingere gli occhj con dell'antimonio. աչքը ծարիր քսել. [illegible]

Στίξις - εως (ἡ) l'azione di bollare, di marcare, di punteggiare. դրոշմելը, նշան զարնելը, կէտ դնելը. [illegible]

Στιπτὸς - ὴ - όν. calpestato, stivato, denso. կոխուած, հոծ. [illegible]

Στῖφος - εος - ους (τὸ) squadra. գունդ, խումբ. [illegible]

Στιφρὸς - ὰ - όν. denso, stivato. հոծ, խիտ. [illegible]

Στιφρόω - ῶ. Μ. ώσω. condensare. խտացընել. [illegible]

Στιχηδὸν, ἐπίρ. in fila. 2. in versi. կարգաւ, ըստ կարգի. 2. ոտանաւոր չափմամբ. [illegible]

Στιχήρης - εος (ὁ, ἡ) καὶ

Στιχηρὸς - ὰ - όν. (καὶ ἐπίρ.) - ηρῶς. scritto in versi. ոտանաւոր չափմամբ գրուած. [illegible]

Στιχίδιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Στίχος.

Στιχογράφος (ὁ, ἡ) = Στιχουργός.

Στιχολογέω - ῶ. Μ ήσω. recitar versi. ոտանաւոր զրուցել՝ կարդալ. [illegible]

Στιχολογία (ἡ) recitazione di versi. ոտանաւոր զրուցելը՝ կարդալը. [illegible]

Στιχομυθέω - ῶ. Μ. ήσω. rispondere in versi. ոտանաւորով պատասխանել. [illegible]

Στιχομυθία (ἡ) dialogo in versi. ոտանաւորով եղած խօսակցութիւն. [illegible]

Στιχοποιία (ἡ) = *Στιχουργία.*
Στιχοποιὸς (ὁ, ἡ) = *Στιχουργός.*
Στίχος (ὁ) fila, linea. 2. verso. շար, կարգ. 2. տող (ոտանաւորի). սըրա. 2. պէյիթ, նազմ:
Στιχουργέω-ῶ. Μ. ήσω. comporre de' versi. ոտանաւոր շինել. պէյիթ եազմագ՝ ինշա էթմէք:
Στιχουργία (ἡ) versificazione. ոտանաւոր շինելը՝ յօրինելը. նազմ էյլէմէք:
Στιχουργὸς (ὁ, ἡ) versificatore. ոտանաւոր շինող՝ յօրինող. շաիր՝ պէյիթ ինշա էտիճի:
Στλεγγίζω. Μ. ίσω. stregghiare. քերոցաւ քերել. գաշաղըլամագ:
Στλεγγίον (τὸ) ὑποκρ. τοῦ
Στλεγγὶς-ίδος (ἡ) stregghia. քերոց. գաշաղը:
Στλέγγιστρον (τὸ) καὶ
Στλέγγος-εος-ους (τὸ) = *Στλεγγίς.*
Στοὰ (ἡ) portico, galleria. 2. magazzino, celliere. սիւնազարդ գաւիթ. 2. շտեմարան. թաշ տիրէքլէր իլէ տիւզէյլէն հայաթ, տէհլիզ. 2. մաղազէն, մաղազա, պօտրում:
Στοβέω-ῶ. Μ. ήσω. oltraggiare. նախատել, թշնամանել. ահանէթ էթմէք, խօրլամագ:
Στοιβάζω. Μ. άσω. stivare, stipare. դիզել, խտացընել. խաթըֆ էթմէք, սըգըշթըրմագ:
Στοιβασμὸς (ὁ) stivamento. հոծ դիզելը. խաթիֆ էթմէ, սըգըշթըրմա:
Στοιβὴ (ἡ) poterio spinoso (erba). լայն տերեւով խոտ մը. էնլի եափրագլը պիր օթլագ. 2. = *Στιβάς.*
Στοιχάριον (τὸ) ὑποκρ. τ. *Στοῖχος.*
Στοιχειακὸς-ὴ-όν. (καὶ ἐπίῤ.) -ακῶς. = *Στοιχειώδης.*
Στοιχεῖον (τὸ) elemento. 2. gli elementi, i principi di qualche scienza. 3. le lettere dell' alfabeto. տարր. 2. գիտութեան մը սկիզբները՝ հիմերը. 3. այբուբենք. էօնսուր. 2. պիր իլմին պաշլանկըճըլարը՝ թէմէլլէրի. 3. հուրուֆի հէճէնին էսաշլարը:
Στοιχειόω-ῶ. Μ. ώσω. insegnare gli elementi di qualche scienza. գիտութեան մը սկզբունքները սորվեցընել. պիր իլմին պաշլանկըճըլարընը՝ թէմէլլէրինի էօյրէթմէք:
Στοιχειώδης-εος (ὁ, ἡ) elementare. տարրական. ասլիյէ: — ωδῶς, ἐπίῤ.
Στοιχείωμα (τὸ) rudimento. նախակրթութիւն. չիրագ:
Στοιχειωματικὸς-ὴ-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-ικῶς. = *Στοιχειώδης.*
Στοιχέω-ῶ. Μ. ήσω. andar in fila. 2. seguire. կարգաւ երթալ. 2. հետեւիլ. սըրա իլէ կիթմէք. 2. արտը սըրա կիտմէք:
Στοιχηδὸν, ἐπίῤ. in fila. կարգաւ. սըրա իլէ:
Στοίχημα (τὸ) pegno, scommessa. գրաւ. ռէհին, պահս:
Στοῖχος (ὁ) fila, ordine. շար, կարգ. սըրա, նիզամ:
Στολάρχης-ου (ὁ) = *Στόλαρχος.*
Στολαρχία (ἡ) ammiragliato. ծովակալութիւն. գափուտան փաշալըգ:
Στόλαρχος (ὁ) ammiraglio. ծովապետ. գափուտան փաշա:
Στολὴ (ἡ) stola, vestimento. 2. armatura. զգեստ, պատմուճան, հագուստ. 2. զէնք. լիպաս, ռուպա. 2. սիլահ, գուռաւա. 3. = *Στόλος.*
Στολιδωτὸς-ὴ-όν. fatto con delle pieghe, pieno di piegature. խորշ՝ պատռուած ծալք ունեցող. գըրմալը, ֆըրդալալը, գօթլու:
Στολίζω. Μ. ίσω. vestire, allestire, equipaggiare, guernire. հագուեցընել, կազմել, յարդարել (նաւը). կիյտիրմէք, հազըրլամագ, տօնաթմէք (կէմիյի):
Στόλιον (τὸ) ὑποκρ. τοῦ
Στολὶς-ίδος (ἡ) piega degli abiti. լաթի խորշ, ծալք. գըրմա, ֆըրդալա, գօթ. (κυρ. ὑποκρ. τ. *Στολή.*)
Στόλισμα (τὸ) vestimento. հագուստ. էսվապ, ռուպա:
Στολισμὸς (ὁ) vestitura. հագուիլը կամ հագուեցընելը. կիյմէ եախօտ կիյտիրմէ:
Στολιστὴς-οῦ (ὁ) guardaroba (ufficiale). հանդերձապետ. գաֆթան աղասը:
Στόλος (ὁ) flotta. 2. convoglio. 3. partenza, viaggio. նաւատորմիղ. 2. նաւուց ուղեկցութիւն. 3. չու, ճամբորդութիւն. կէմի տօնանմասը. 2. պիր գաչ կէմիլէրին պիրլիքտէ եօլ էթմէսի. 3. կէօչ, եօլճուլուգ. 4. = *Στολή.*
Στόμα (τὸ) bocca. 2. buca. 3. la fronte dell' esercito. բերան. 2. ծակ. 3. բանակին ճակատը. աղըզ, ֆէմ, տէհան. 2. տէլիք. 3. օրտունուն անընը, չէրիէրի ալայը:
Στομακάκη (ἡ) scorbuto. ախտ մի է. աղըզ չիւրիւկլիւկի:
Στομαλγὴς-έος (ὁ, ἡ) che ha dolor di bocca. 2. cicalone. բերանը ցաւող. 2. շաղակրատ, շատախօս. աղըզը աղրըյան. 2. լաֆազան:
Στοματικὸς-ὴ-όν. della bocca. 2. che ha mal di bocca. բերնի պատկանած. 2. բերնի ցաւ ունեցող. աղըզա տայիր. 2. աղըզը աղրըյան:
Στομαχικὸς-ὴ-όν. (καὶ ἐπίῤ.) -ικῶς. stomacale. ստամոքի յարմար. միտէյէ եարար:
Στόμαχος (ὁ) stomaco. ստամոք, խախացոց. միտէ:
Στομίας-ου (ὁ) che ha grande o dura bocca. մեծ կամ խիստ բերան ունեցող. իրի եախօտ սէրթ աղըզլը:
Στόμιον (τὸ) ὑποκρ. τ. *Στόμα* (ἰδιαιτ.) orifizio. բերան (անշունչ բաներու). աղըզ (ճանլը շէյլէրին):
Στομὶς-ίδος (ἡ) = *Στόμιον.*
Στομόω-ῶ. Μ. ώσω. chiudere a qualcuno la bocca. 2. aprire un orifizio. 3. temperare il ferro. մէկուն բերանը գոցել. 2. բերան բանալ. 3. մխել զերկաթ, երկաթի ջուր տալ. պիրիսինին աղըզընը գափամագ. 2. աղըզ աչմագ. 3. տէմիրէ սու վէրմէք:
Στομφάζω. Μ. άσω. = *Στομφολογέω.*
Στομφασμὸς (ὁ) ampollosità. ճամարտակութիւն. օֆուրթմագլըգ:
Στομφαστικὸς-ὴ-όν. ampolloso. ճամարտակող. օֆուրթգան, պէօպիւր գաղըրթան:
Στομφολογέω-ῶ. Μ. ήσω. parlare con ampollosità. ճամարտակել. պէօպիւր գաղըրթմագ, օֆուրթմագ:

Στόμφος (ὁ, ἡ) ampolloso. *ճամարտակող*. օֆուրթուն, պէօյլէ գապարտան։

Στόμωμα (τὸ) taglio. 2. acciajo. *սայր*. 2. *պողպատ*. գըլըճըն. 2. չէլիք. 3. = *Στόμα*.

Στόμωσις - εως (ἡ) tempra. *երկաթի ջուր տալը*. դէմիրէ սու վէրմէսի։

Στομωτὴρ × *ἀντὶ*

Στομωτὴς - οῦ (ὁ) chi dà la tempra al ferro. *երկաթի ջուր տըւօղ*. դէմիրէ սու վէրէն։

Στόνος (ὁ) = *Στεναγμός*.

Στόνυξ - υχος (ὁ) la punta, il taglio delle unghie. *ըղունգներուն սուր ծայրը*. թըրնագլարըն քէսքին ուճու։

Στοργὴ (ἡ) tenerezza, affezione. *խանդաղակաթ սէր, կաթոգին սէր*. սէվգիւլի մուհապպէթ։

Στορέννυμι. *M*. *στορέσω*. distendere per terra. 2. umiliare, mitigare. *գետին փռել*. 2. *խոնարհեցընել, իջեցընել*. *մեղմել*. եէրէ սէրմէք. 2. ալչագլաթմագ, էնտիրմէք, եավաշլաթմագ։

Στοχάζομαι. *M*. *άσομαι*. prendere la mira, osservare, mirare. 2. conghietturare. *նպատակը դիտել, դիտել, զննել*. 2. *կարծիք ընել*. նիշան ալմագ, նազար էթմէք, դագմագ. 2. թահմին էթմէք։

Στόχασις - εως (ἡ) καὶ *Στοχασμὸς* (ὁ) il mirare, l' osservare, il prender la mira. 2. conghiettura. *դիտելը, զննելը, նպատակը դիտելը*. 2. *կշռադատութեամբ կարծիք*. նազար էթմէ, դագմա, նիշան ալմա. 2. թահմին։

Στοχαστικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. che osserva con attenzione. *ուշադրութեամբ դիտող*. դիքգաթ իլէ նազար էդէն։

Στόχος (ὁ) = *Στοῖχος*. 2. = *Σκοπός*.

Στραβίζω. *M*. *ίσω*. esser guercio. *շիլ ըլլալ*. շաշը օլմագ։

Στραβὸς - ἡ - όν. guercio. *շիլ*. շաշը։

Στραγγάλη (ἡ) laccio. *խեղդ, լար*. իփլիք։

Στραγγαλίζω. *M*. *ίσω*. strangolare. *խեղդել*. պօղմագ։

Στραγγαλὶς - ίδος (ἡ) = *Στραγγάλη*.

Στραγγαλισμὸς (ὁ) strangolazione. *խեղդելը*. պօղմագլըգ։

Στραγγαλόω - ῶ. *M*. *ώσω*. strangolare. *խեղդդել*. պօղմագ։

Στραγγεία (ἡ) dimora, tardanza, indugio. *ուշանալը, յապաղանք*. կէճիքմէ, էյլէնմէ։

Στράγγευμα (τὸ) = τ. προηγ.

Στραγγεύω. *M*. *εύσω*. = *Στρέφω* καὶ (συνεκδχ.) = *Στραγγίζω*. (συνήθ. μσ.) indugiare, ritardare. *ուշանալ, յապաղել*. կէճիքմէք, էյլէնմէք։

Στραγγίζω. *M*. *ίσω*. colare, scolare. *քամել, կաթեցընել*. սիւզմէք, դամլաթմագ։

Στραγγουρία (ἡ) stranguria, ritenzione d' orina. *դժուարամիզութեան տեսակ մը՝ որով մէզը կաթիլ կաթիլ կը վազէ*. պէօլ նէֆսի սըգըշմա, եանի թէ պէվլ դամլա դամլա աքար։

Στραγγουρικὸς - ἡ - όν. strangurico, stranguriato, che soffre di ritenzione d'orina. *դժուարամէզ*. սիդիք թութուլմասընա՝ դամլամասընա մուպթէլա։

Στρὰγξ - *στραγγὸς* (ἡ) goccia. *կաթիլ*. դամլա, գաթրէ։

Στραταρχέω - ῶ. *M*. *ήσω*. esser generale. *զօրապետ ըլլալ*. սէրտար օլմագ։

Στρατάρχης - ου (ὁ) generale, comandante dell' armata. *զօրավարութ, զօրապետ*. սէրտար, սէրասքէր։

Στραταρχία (ἡ) generalato. *զօրավարութիւն*. սէրասքէրլիք։

Στράταρχος (ὁ) = *Στρατάρχης*.

Στρατεία (ἡ) spedizione militare. 2. esercito, campagna. *արշաւանք, գործ պատերազմի, շահատակութիւն*. 2. *բանակ*. սէֆէր, ղազա. 2. օրտու։

Στράτευμα (τὸ) esercito. *բանակ*. օրտու։

Στρατευματικὸς - ἡ - όν. militare. *զինուորական*. ճէնկի, սէֆէրի։

Στρατευσείω (X. M.) aver voglia di fare una spedizione. *արշաւանք մը ընելու բաղձանք ունենալ*. սէֆէր էթմէյէ իսթէյէ՝ արզուլու օլմագ։

Στρατεύσιμος (ὁ, ἡ) ch' è in istato di portare le armi. *զէնք կրելու բաւական*. սիլահ թաշըյաճագ դատըր։

Στράτευσις - εως (ἡ) spedizione militare. *արշաւանք, գործ պատերազմի*. սէֆէր, ղազա։

Στρατεύω. *M*. *εύσω*. intraprendere una spedizione militare, marciare contro. *արշաւանք ընել, վրան յարձակիլ*. սէֆէր գալտըրմագ, իւզէրինէ հիւճիւմ էթմէք։

Στρατηγεῖον (τὸ) la tenda del generale. (*Γαλλ*. le quartier - général). *զօրավարին վրանը*. սէրասքէրին չադըրը։

Στρατηγέτης - ου (ὁ) καὶ — *γέτις* - ιδος (ἡ) = *Στρατηγός*.

Στρατηγέω - ῶ. *M*. *ήσω*. comandare, condurre l' armata. 2. vincere con degli stratagemmi. *բանակին՝ զօրքին վրայ կենալ՝ առաջնորդել*. 2. *զինուորական դաւերով յաղթել*. օրտույա՝ ասքէրէ պաշլամագ, գըլավուզլուգ էթմէք. 2. մուհարէպէ հիլէսի իլէ ֆէթհ էթմէք՝ եէնմէք։

Στρατήγημα (τὸ) operazione militare. 2. stratagemma, astuzia militare. *պատերազմական արարք*. 2. *զինուորական դաւ*. ճէնկի՝ սէֆէրէ մէնսուպ ամէլ. 2. մուհարէպէ հիլէսի, հիլէյի հարպ։

Στρατηγία (ἡ) generalato. *զօրավարութիւն*. սէրասքէրլիք։

Στρατηγιάω - ῶ. *M*. *άσω*. aspirare al generalato. *զօրավարութեան բաղձալ*. սէրասքէրլիյէ հասրէթ չէքմէք։

Στρατηγικὸς - ἡ - όν. concernente il generale. 2. versato nell' arte di comandare l' armata. *զօրավարի պատկանած*. 2. *զօրավարութեան արհեստին հմուտ*. սէրասքէրէ մէնսուպ. 2. սէրտարլըգ իլմինէ ալիմ։

Στρατηγικῶς, *ἐπίῤ*. da generale. *զօրավարի պէս*. սէրասքէր կիպի։

Στρατήγιον (τὸ) = *Στρατηγεῖον*.

Στρατηγὸς (ὁ) generale. *զօրավար*. սէրտար, սէրասքէր։

Στρατηλασία (ἡ) = *Στρατεία*.

Στρατηλατέω - ῶ. *M*. *ήσω*. condurre un'armata. *բանակը՝ զօրքը առաջնորդել*. օր-

փատիշահ՝ ասքերի գումանտանլըղընա՝ կեօնտէր-մէք. 2. = Στρατεύω.

Στρατηλάτης - ου (ὁ) = Στρατηγός.

Στρατηλατικὸς - ὴ - όν. = Στρατηγικός.

Στρατιὰ (ἡ) esercito in campo, truppe di guerra. ասպարէզը գտնուօղ բանակ, գունդք պատերազմի. մէյտանտա պուլու-նան օրտու, ճէնկ թագըմլարը, ասքեր պէօ-լիւքլերի:

Στρατιάρχης καὶ Στρατίαρχος (ὁ) = Στρατάρχης.

Στράτιος - α - ον. militare. զինուորական, պատերազմական. ասքերի, սէֆէրի:

Στρατιώτης - ου (ὁ) soldato. (Λατ. miles). զինուոր, զօրական. ասքեր, օճաքլը, նէֆէր, նէֆէրաթ:

Στρατιωτικὸς - ὴ - όν. militare. զինուորական, պատերազմական. ասքերի, ճէնկի. (οὐδ.) Στρατιωτικὸν (τὸ) la soldatesca. զօրք, զօրական. ասքերիյէ:

Στρατιωτικῶς, ἐπίῤ. militarmente. զինուորապէս. ճէնկճի՝ նէֆէր գիպի:

Στρατοκήρυξ - υκος (ὁ) araldo. բանակի դեսպան. օրտու էլչիսի:

Στρατολογέω - ῶ. M. ήσω. reclutare. զօրք ժողովել. ասքեր դէվշիրմէք:

Στρατολογία (ἡ) recluta. զօրք ժողովելը. ասքեր դէվշիրմէսի:

Στρατολόγος (ὁ, ἡ) chi fà reclute. զօրք ժողովօղ. ասքեր դէվշիրէն:

Στρατοπεδάρχης - ου (ὁ) generale in campo, prefetto degli accampamenti ասպարէզի վրակեցու, բանակներու ստիկան. ճէնկ մէյտանընտա հիւքիւմ էտէն, օրտու պէյլէրի:

Στρατοπεδαρχία (ἡ) la dignità del generale in campo, del prefetto degli accampamenti. ասպարէզի վրակեցուի՝ բանակներու ստիկանի իշխանութիւն. մէյտան պաշըլըղը՝ օրտու պէյլէրի օլմագլըղը:

Στρατοπεδεία (ἡ) = Στρατοπέδευσις καὶ

Στρατοπέδευμα (τὸ) accampamento, esercito accampato. շարուած բանակ. գարարլանմըշ՝ գօնմուշ՝ եէրլէշմիշ օրտու:

Στρατοπέδευσις - εως (ἡ) accampamento. բանակումն. օրտու գոնմա, գօնագ:

Στρατοπεδεύω. M. εύσω. (μσ.) - εύομαι-εύσομαι. accamparsi. բանակիլ. օրտու գոնմաք:

Στρατόπεδον (τὸ) campo di guerra. պատերազմի ասպարէզ. ճէնկ մէյտանը. 2. = Στρατοπέδευμα.

Στρατὸς (ὁ) esercito. բանակ. օրտու:

Στρέβλη (ἡ) = Στρεβλωτήριον.

Στρεβλὸς - ὴ - όν. storto, curvo. 2. guercio. 3. perverso, scaltro. ծուռումուռ, թիւրաթեք. 2. շիլ. 3. թիւր, ապիրատ, գեշ, չարանենգ. էյրի պիւյրիւ, չարփըգ. 2. շաշը. 3. պօզուգ, պէտթէպիր, հիլէպազ:

Στρεβλότης (ἡ) tortuosità. 2. perversità. խոտորնակութիւն, ծռութիւն. 2. թիւրութիւն, գեշութիւն. էյրիլիք, չարփըգլըգ. 2. քէմլիք, պէտթէպիրլիք:

Στρεβλόω - ῶ. M. ώσω. torcere, storcere. 2. tormentare, torturare. 3. pervertire, depravare. գալարել, թեքել. 2. տանջել. 3. թիւրել, աւրել, գեշցընել. պիւքմէք, պուրմագ, էյմէք. 2. իշքէնճէ վէրմէք, իշքէնճէյէ գօյմագ. 3. պօզմագ, պէտթէր էթմէք, ֆէնալաթմագ:

Στρέβλωσις - εως (ἡ) tortura. տանջանք. իշքէնճէ:

Στρεβλωτὴρ (ὁ) = Στρεβλωτής.

Στρεβλωτήριον (τὸ) tortura, eculeo. տանջարան, գելոց, գելարան. իշքէնճէ ալէթի, թօմրուգ:

Στρεβλωτὴς - οῦ (ὁ) che mette nella tortura տանջող. իշքէնճէ վէրէն:

Στρέμμα (τὸ) osso lussato. խախտած ոսկր. պէրթիլմիշ քէմիք:

Στρεπτὸς - ὴ - όν. attorto. 2. che si può torcere facilmente, voltabile, flessibile. 3. volubile. ոլորուած, ծռած. 2. դիւրաւ ծռուող, դիւրաթեք. 3. փոփոխամիտ. պիւքիւլմիւշ, պուրուլմուշ. 2. գօլայ պէօնէն՝ պիւքիւլէն. 3. պի գարար, պիր ֆիքիրտէ տուրմայան:

Στρέφω. M. στρέψω. tornare, voltare, girare, torcere. դարձընել, շրջել, թեքել, ծռել, գալարել. չէվիրմէք, տէօնտիւրմէք, պիւքմէք, պուրմագ:

Στρέψις - εως (ἡ) l'azione di volgere, di storcere. դարձընելը, գալարելը. չէվիրմէ, պիւքմէ, պուրմա:

Στρεψοδικέω - ῶ. M. ήσω. cavillare, litigar con rigiri. (Γαλλ. chicaner). խաբէական ձեռնարկութիւններով վիճել. թէզվիր իլէ նիզալաշմագ՝ տավալաշմագ:

Στρηνὴς - έος (ὁ, ἡ) acuto (parlandosi di voce). սուր (ձայն). ինճէ՝ քեսքին (սէս). Στρηνὲς, ἐπίῤ.

Στρῆνος - εος - ους (τὸ) orgasmo, cupidigia, perversità di costumi. տռփանք, ցանկութիւն, թիւրութիւն բարուց. շէհվէթ, նէֆս ազղընլըղը, թապիաթ պօզուգլուղու:

Στρὶγξ - ιγγὸς (ἡ) strige (uccello notturno). 2. stria di colonna. գիշերային թռչուն մին է. 2. սիւներու շերտ. պիր նէվի գուշ. 2. թաշ տիրէքլէրին օյուքլարը:

Στρίφνος (ὁ) carne nervosa. ջղոտ միս. սինիրլի էթ:

Στριφνὸς - ὴ - όν. = Στιφρός.

Στρόβιλος (ὁ) turbine. 2. pinocchio. մրրիկ. 2. կոնոն. գայ. 2. չամ ֆըստըղը:

Στρόβος (ὁ) = Δίνη. 2. = Στρόφος. 3. = Στρόμβος.

Στρογγυλαίνω. M. ανῶ. = Στρογγυλόω.

Στρογγυλίζω. M. ίσω. καὶ

Στρογγύλλω. M. υλῶ. = Στρογγυλόω.

Στρογγυλοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - ειδῶς. = Στρογγύλος.

Στρογγύλος - η - ον. rotondo. կլոր. եուվարլագ: — ύλως, ἐπίῤ.

Στρογγυλότης (ἡ) rotondità. կլորութիւն. եուվարլագլըգ:

Στρογγυλόω - ῶ. M. ώσω. rotondare. կլորցընել. եուվարլաթմագ:

Στρογγύλωμα (τὸ) corpo rotondo. կլոր մարմին. եուվարլագ ճիսիմ:

Στρογγύλωσις - εως (ἡ) l'azione di rotondare. կլորցընելը. եուվարլաթմա:

Στρόμβος (ὁ) ogni corpo conico. 2. trottola, paleo. 3. turbine. որ եւ իցէ կոնաձեւ մարմին. 2. տորովլիկ, պտուտակ. 3. մրրիկ. հէր պիր սիվրի պիչիմինտէ ճիսիմ. 2. թօփաճ, ֆըրըլտագ. 3. գայ:

Στρομβόω-ῶ. Μ. ώσω. voltolare. գարձըւնել. չեվիրմէք։

Στρουθάριον (τὸ) ὑποκ. τοῦ

Στρουθίον (τὸ) passere (uccello). 2. radietta, erba lanaria, saponaja. ճնճղուկ, ծիտ. 2. օճառ, սապոնվնին (բոյս մի է). սերչէ գուշու. 2. չօղան, չեօյեն։

Στρουθίων-ωνος (ὁ) καὶ

Στρουθοκάμηλος (ὁ καὶ ἡ) struzzo. Ջայլամն. տէվէ գուշու։

Στρουθὸς (ὁ καὶ ἡ) = Στρουθίον.

Στροφάλιγξ-ιγγος (ἡ) X ἀντὶ Στροφή. 2. = *Στροφεύς.*

Στροφαλίζω. Μ. ίσω. X ἀντὶ Στρέφω.

Στροφὰς-άδος (ἡ) che gira, girante, che si voltola. գարձող, մանասուկ. տէօնէն, տօլանան։

Στροφεῖον (τὸ) argano, burbera. 2. una parte del teatro. անուորդ. 2. Թատրոնին մէկ կողմը. պօճարդըրմա. 2. Թեմաշալըգին պիր Թէրաֆը։

Στροφεὺς-έως (ὁ) cardine, arpione. ծըխնիք. րէղէ. ἴδε καὶ *Στρόφιγξ.*

Στροφέω-ῶ. Μ. ήσω. = Στρέφω.

Στροφὴ (ἡ) gira, volta. 3. strofe (canto che cantava il coro tornando verso gli spettatori). 3. raggiro, frode. դարձ, շրջան, պտոյտ. 2. ան երգը զոր Թատրոնի մէջ հանդիսականաց դին դառնալով պարը կ'երգէր. 3. Հնարք, դաւ. տէօնմէ, տէվիր, տօլաշմա. 2. Թեմաշաճըլարին սէյիրճիլէր Թէրաֆըն տէօնէրէք օգուշ-տուղու նաղմա. 3. ֆէնդ, հիլէ։

Στρόφιγξ-ιγγος (ὁ ἢ ἡ) vertebra. մինչոդին ողները. օմուրղա կէմիյի. 2. = *Στροφεύς.*

Στρόφιον (τὸ) turbante. 2. cingolo. փաԹԹոց. 2. գօտի. սարըք, շալմա, սարըգ. 2. գուշագ։

Στρόφις-ιος (ὁ) (Κωμ.) scaltro. խորամանկ. ֆէնդպազ։

Στρόφος (ὁ) corda. 2. colica. չուան. 2. խիԹ, փորոտեաց ցաւ. իփ. 2. սանճը, գօլանճ էլլէմի։

Στρυφνὸς-ἡ-όν. = Στυφός. duro, acre. խիստ, բարկ, տտիպ. գէթ, սէրթ, գէքրէ, էքի։

Στρυφνότης (ἡ) acrimonia. տտպութիւն, կծուութիւն. գէրէլէք, սարթլըգ, էքիլիք։

Στρύχνος (ὁ) solatro, morella. շնխաղող. իթ իւզիւմիւ, Թիլքի իւզիւմիւ։

Στρῶμα (τὸ) ciò che si stende per terra. 2. materassa. 3. sostegno d'un ponte (*Λατ.* sublica). գետին փռուած իրք. 2. անկողին. 3. կամրջին մոյԹերը. էրէ սէրիլմիշ նէսնէ. 2. տէօշէք, ձամրղսպ. 3. քէօփրիւն տէսթէքլէրի։ (*πλθ.*) opera che tratta di varie materie. զանազան նիւԹերու վրայ ճառող մատեան. կիօնէ կիօնէ մատտելէր հագգընտա էլիմշ քիթապ։

Στρωματεὺς-έως (ὁ) = Στρῶμα. 2. = *τῷ*

Στρωματόδεσμον (τὸ) καὶ -δεσμος (ὁ) sacco di pelle o di tela, in cui si mettevano i materassi. կաշիէ կամ լաԹէ քուրձ, որուն որ մէջ անկողինները կը դնէին. տէրիտէն եախօտ պէզտէն հօրսար, անըն իչինէ տէօշէքլէրի գօյարլար էտի։

Στρωμνὴ (ἡ) letto. անկողին. տէօշէք։

Στρώννυμι καὶ Στρωννύω. Μ. στρώσω. stendere per terra, spiegare. գետինը փռել, տարածել. էրէ էօյմէք, սէրմէք։

Στρωτὸς-ἡ-όν. disteso per terra. գետին փռուած. էրէ սէրիլմիշ էօյմըշ։

Στυγερὸς-ὰ-όν. odioso. 2. orribile. ատելի. 2. սարսափելի. նաֆէրէթլի. 2. գօրգուլու։

Στυγερῶς, ἐπίῤ. orribilmente. սարսափելի կերպով. գօրգուլու գօրգունճ պիր Թարզ իլէ։

Στυγέω-ῶ. Μ. ήσω. odiare, inorridirsi, aver in orrore. ատել, սարսափիլ, պակ-չիլ, զարշիլ. տարսլէմէ էտմէք, իքրահ էտմէք, նէֆրէթ էթմէք։

Στυγητὸς-ἡ-όν. odioso. ատելի. նաֆէրէթլի։

Στυγνάζω. Μ. ασω. esser tristo, far il grugno, far viso arcigno. տրտում ըլլալ, երեսը կախել, խոժոռահայեաց խոժոռադէմ ըլլալ. մէյուս տուրմագ, սուրաթը ասմագ, չէհրէ էթմէք։

Στυγνὸς-ἡ-όν. tristo, malinconico. 2. orribile, fiero. տխուր, տրտում. 2. ահեղի, դժնդակ. մէյուս, մէլուլ. 2. գօրգուլու, հէյպէթլի, գաբա։

Στυγνότης (ἡ) tristezza. 2. fierezza. տրտմութիւն. 2. դժնդակութիւն, ահեղի ըլլալը. մէյուսլուգ. 2. հէյպէթլիլիք, գաբալըգ։

Στυγνόω-ῶ. Μ. ώσω. render tristo, attristare. տրտմեցնել. մէյուս գըլմագ։

Στύγος-εος-ους (τὸ) odio. 2. tristezza, afflizione. ատելութիւն. 2. տրտմութիւն, ցաւ. տարսլըգ, գասավէթ. 2. մէյուսլուգ, գասավէթ, աճը։

Στυλὶς-ίδος (ἡ) καὶ Στυλίσκος (ὁ) ὑποκρ. τ. Στύλος.

Στυλοβάτης-ου (ὁ) piedestallo. սեան խարիսխ. տիրէքին այագը պասամագը։

Στυλοειδὴς-έος (ὁ, ἡ) che ha la forma d'una colonna. սեան ձեւով. Թաշ տիրէք պէնզէր։

Στῦλος καὶ Στύλος (ὁ) colonna. 2. sostegno. 3. stile, stiletto. սիւն. 2. մոյԹ, նեցուկ. 3. գրիչ (երկաԹի եւ այլն). Թաշ տիրէք. 2. տէսթէք, դայագ. 2. գալէմ (տէմիրտէն վէ սայրէ պու կիպի մատտէլէր-տէն)։

Στυλόω-ῶ. Μ. ώσω. appoggiare con delle colonne. սիւներով յենուլ` կռթնցնել. Թաշ տիրէքլէր իլէ տէսթէքլէմէք, տիրէքլէմէք` դայամագ։

Στῦμα (τὸ) prurito di libidine. (*Λατ.* tentigo). ցանկութեան մարմաղ` լուցկիք. շէհվէթ գաշընթըսը։

Στὺξ-υγὸς (ἡ) freddo eccessivo. սաստիկ ցուրտ. գէթ սօղուգ։

Στυπεῖον (τὸ) stoppa. խծուծ. գալըքդըլը։

Στύπειος-α-ον. = Στύπινος.

Στύπη (ἡ) = Στυπεῖον.

Στύπινος-η-ον. fatto di stoppa. խծուծէ շինուած. գալըքդըլըտան էտիլմիշ։

Στύπος-εος-ους (τὸ) stipite, tronco. 2. mazza. ծառոյ բուն, արմ. 2. բիր, բակուղ. աղաճ գէօվտէսի. 2. չէրիփէ, ճօմագ։

Στυππεῖον, Στύππινος κτλ. = Στυπεῖον κτλ.

Στυπτηρία (ἡ) (ἐνν. γῆ) allume. պաղլեղ. շապ։

Στυπτήριος - α - ον. καὶ
Στυπτικὸς - ή - όν. stitico, astringente. պնդացընող (որովայնի) . գապըզ էտէն :
Στύραξ-ακος (ὁ) la punta dell' asta. 2. picca, lancia. 3. storace (albero). 4. storace (gomma odorifera). նիզակի ծոլթը . 2 . նիզակ, տէգ . 3 . ստորաքսի ծառ . 4 . ստորաքս (անուշահոտ խէժ մը) . մըզրաղըն ուճու . 2 . մըզրագ . 3 . գարա գիւնլիւք աղաճը . 3 . գիւնլիւք մէյէսի, գարա գիւնլիւք :
Στῦσις - εως (ἡ) prurito di libidine. (*Λατ.* tentigo). ցանկութեան մարմնոյ . շէհվէթ ադէշի :
Στυτικὸς - ή - όν. che cagiona il prurito di libidine. ցանկութեան մարմնոյ պատճառող . շէհվէթ ադէշինի ույանտըրըճը :
Στυφελίζω. M. ίσω. spingere, scuotere. 2. maltrattare, sgridare. հրել, ցնցել . 2 . անարգել, չարխել . իթմէք, սիլքմէք . 2 . խօր դութմագ, ազարլամագ :
Στυφὸς - ή - όν. condensato. 2. acerbo. 3. astringente. խիտ, խտացեալ . 2 . ստատիկ, դաժան . 3 . պնդացընող (որովայնի) . գօյու, սըգը, գադը . 2 . սէրթ, քէսքին, քէքրէ . 3 . գապըզ էտէն . *ἴδε καὶ Στρυφνός.*
Στυφότης (ἡ) acerbezza, densità. տտպութիւն, խտութիւն . քէքրէլիք, սըգըլըգ :
Στύφω. M. στύψω. restringere, raggricchiare. 2. (*ἀμτβτ.*) esser acido, acerbo. կծկել, սխմել . 2 . կծու, տտիպ ըլլալ . դիւզմէք, սըգըմագ . 2 . քէքրէ՝ իթի օլմագ :
Στύψις - εως (ἡ) raggricchiamento, restringimento. կծկելը, սխմելը . դիւզմէսի, սըգըմասը :
Στύω. M. στύσω. cagionare il prurito di libidine. ցանկութեան մարմնոյ պատճառել . շէհվէթ ադէշինի ույանտըրմագ . (*συνήθ. μσ.*) aver il prurito di libidine. (*Λατ.* tentigine laboro). ցանկութեան մարմնոյ ունենալ . շէհվէթի ույանտըրմագ, իսթէրիքլի գուլլանմագ :
Στωμυλεύω. M. εύσω καὶ Στωμυλέω - ῶ. M. ήσω. = *Στωμύλλω.*
Στωμυλία (ἡ) eloquenza. 2. loquacità. լեզուանիութիւն . 2 . շաղակրատութիւն . դիլլիլիք . 2 . չէնէպազլըգ :
Στωμύλλω καὶ (μσ.) - ύλλομαι. M. υλῶ - οῦμαι. parlare con eleganza o prestezza. 2. ciarlare, cicalare. պերճաբար կամ արագութեամբ խօսել . 2 . շաղակրատել . չիթաքէթի խօսմագ, չապուգ չապուգ լաֆ սէօյլէմէք . 2 . չէնէպազլըգ էթմէք, չօգ սէօյլէմէք :
Στωμύλος (ὁ, ἡ) eloquente. 2. loquace. պերճաբան, լեզուանի . 2 . շաղակրատ . դիլլի, դիլլի . 2 . չէնէպազ :
Σὺ - σοῦ (ἀντνμ. προ.) tu. դուն . սէն :
Συάγρειος καὶ
Συάγριος (ὁ, ἡ) cinghialino. վարազային . եապան դօմուզունուն գայիր :
Σύαγρος (ὁ, ἡ) cacciatore di cinghiali. վարազ որսացող . եապան դօմուզու աւլայան . (*οὐσ.*) cinghiale. (*Λατ.* aper). վարազ . եապան դօմուզու :
Συβήνη ἢ Συβίνη (ἡ) fodero fatto della pelle di porco. խոզի մորթէ շինուած պատեանք . դօմուզ դէրիսինտէն եափըլըմըշ գըլըֆ :
Συβόσιον (τὸ) porcile. խոզանոց . դօմուզ խանէ :
Συβώτης - ου (ὁ) porcajo. խոզարած . դօմուզ չօպանը :
Συγγάλακτος (ὁ, ἡ) = *Ὁμογάλακτος.*
Σύγγαμος (ὁ, ἡ) conjuge, consorte. ընկեր, ամուսնակից . էշ :
Συγγελάω - ῶ. M. άσομαι. ridere insieme. միատեղ խնդալ ծիծաղիլ . պիրլիքտէ կիւլմէք :
Συγγένεια (ἡ) parentela. ազգականութիւն . խըսըմլըգ :
Συγγενὴς - έος (ὁ, ἡ) parente. ազգական . խըսըմ :
Συγγένησις - εως (ἡ) = *Συνουσία.*
Συγγενικὸς - ή - όν. (καὶ ἐπίρ.) - ικῶς. parentesco, di parente. ազգակցական, ազգականի յատուկ . խըսըմա դայիր՝ մախսուս :
Συγγεννάω - ῶ. M. ήσω. generare insieme. միատեղ ծնանիլ . պիրլիքտէ թէվլիտ էթմէք :
Συγγεννήτωρ - ορος (ὁ) il commun padre. հասարակաց՝ ամենուն հայրը . խալգըն պապասը :
Συγγηράσκω (γηράω - ῶ). M. γηράσομαι. invecchiarsi insieme. միատեղ ծերանալ . պիրլիքտէ իխթիյարլանմագ,
Συγγίγνομαι (γίνομαι). M. γενήσομαι. essere, trovarsi insieme. 2. abboccarsi. 3. aver commercio carnale con.... մէկ տեղ ըլլալ, գտնուիլ . 2 . խօսակցիլ . 3 . զուգիլ . պիրլիքտէ օլմագ, պուլունմագ . 2 . մուքավէլէ էթմէք . 3 . մուճամաա էթմէք, չիֆթլէշմէք :
Συγγιγνώσκω (γινώσκω). M. γνώσομαι. convenire, consentire. 2. perdonare. միաբանիլ, համախոհ ըլլալ . 2 . թողութիւն տալ, թողուլ . իթթիֆագ էթմէք, ուզլաշմագ, էյի ֆիքիր օլմագ . 2 . աֆվ էթմէք :
Συγγνώμη (ἡ) perdono, rimessione. թողութիւն . աֆվ, մաղֆիրէթ :
Συγγνωμονέω - ῶ. M. ήσω. perdonare. թողութիւն տալ, ներել . աֆվ էթմէք :
Συγγνωμονικὸς - ή - όν. (καὶ ἐπίρ.) - ικῶς. pronto a perdonare. 2. veniale. ներելու պատրաստ . 2 . ներելի . աֆվ էթմէյէ հազըր . 2 . աֆվ օլունաճագ :
Συγγνωμοσύνη (ἡ) indulgenza, condiscendenza. ներողամտութիւն . չէքթամը, մէրհամէթլիլիք :
Συγγνώμων - ονος (ὁ, ἡ) concorde. 2. indulgente, clemente. համախոհ, համամիտ . 2 . ներողամիտ, գթած . էյի ֆիքիրլի, իթթիֆագլը . 2 . աֆվ էտէն, մէրհամէթլի, մէրհամէթլի :
Σύγγνωσις - εως (ἡ) = *Συνείδησις.*
Συγγνωστὸς - ή - όν. perdonabile. ներելի . աֆվ օլունաճագ, մաղֆիրէթէ լայըգ :
Σύγγονος (ὁ, ἡ) nato insieme. մէկ տեղ ծնած . պիրլիքտէ դօղմուշ . (*οὐσ.*) fratello o sorella. եղբայր կամ քոյր . գարտաշ եախօտ գըզգարտաշ :
Σύγγραμμα (τὸ) opera, scritto, libro. գործ, գրուած, գիրք . քիթապ :
Συγγραμμάτιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Σύγγραμμα.

opuscolo. պիտառութիւն, գրքոյկ · քի-թապճըգ :

Συγγραφεὺς - έως (ὁ) autore, scrittore. հեղինակ, մատենագիր · մուէլլիֆ :

Συγγραφὴ (ἡ) composizione d' una opera. 2. opera, trattato. 3. contratto. գիրք մը շարադրելը · 2 · գիրք, գործ · 3 · պայմանագիր, դաշնագիր · պիր քիթապ ինշա էթ-մէք · 2 · քիթապ · 3 · գավլ թէմէսսիւք :

Συγγραφικὸς - ὴ - όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) *- ικῶς.* concernente il contratto. պայմանագրի պատկանած · գավլ թէմէսսիւքինէ տայիր :

Συγγράφω. M. ψω. comporre, scrivere un' opera. գիրք մը շարադրել՝ գրել · պիր քիթապ ինշա էթմէք՝ եազմագ · (*μσ.*) far una convenzione scritta, contrattare in iscritto. պայմանագրով խօսք ընել, գրով դաշնակցութիւն ընել · եազը իլէ՝ թէմէսսիւք իլէ գավիլլէշմէք՝ սէօզ էթմէք :

Συγγυμνάζω. M. άσω. esercitare insieme. մէկտեղ կրթել · պէրապէր թալիմ՝ թէր-պիյէ էթմէք :

Συγγυμναστὴς - οῦ (ὁ) che s'esercita insieme. մէկտեղ կրթուող · թալիմ արգա-տաշը :

Συγκάθεδρος (ὁ, ἡ) = *Σύνεδρος.*

Συγκαθέζομαι. M. ἑδοῦμαι. = *Συγκάθημαι.*

Συγκαθέλκω. M. ἕλξω καὶ ελκύσω. strascinare insieme. մէկտեղ քաշել · պէրապէր սիւրիւքլէմէք :

Συγκαθεύδω. M. ευδήσω. = *Συγκοιμῶμαι.*

Συγκάθημαι (*X. M.*) sedere insieme. միատեղ նստիլ · պէրապէր օթուրմագ :

Συγκαθίζω. M. ίσω. collocare insieme. միատեղ զետեղել · պէրապէր եէրլէշտիր-մէք · (*μσ. ἢ ἀμτβτ.*) = *Συγκάθημαι.*

Συγκαθίημι. M. καθήσω. far discendere insieme. մէկտեղ իջեցընել · պէրապէր էնտիրմէք · (*μσ. ἢ ἐλλ.*) abbassarsi, nascondersi. 2. sottomettersi, cedere. ցած-նալ, պահուիլ · 2 · հպատակիլ, տեղի տալ · սաքլանմագ, կիզլէնմէք · 2 · թապի օլ-մագ, եէր վէրմէք :

Σύγκαιρος (ὁ, ἡ) opportuno. պատեհ, դի-պուոր · մունասիպ, վագթընդա :

Συγκαίω. M. καύσω. abbruciare insieme. մէկտեղ էրել · պէրապէր եագմագ :

Συγκακοπαθέω - ῶ. M. ησω. soffrire le medesime afflizioni insieme. նոյն վիշ-տերը՝ ցաւերը միատեղ քաշել · օյ տէրտ-լէրի՝ ագրըլարը պէրապէր չէքմէք :

Συγκακουργέω - ῶ. M. ήσω. esser complice d'un delitto, d'un misfatto. միատեղ յանցանք մը՝ չարագործութիւն մը ընել · պիրլիքտէ պիր գապահաթ՝ քէպիրէ իշլէմէք :

Συγκαλέω - ῶ. M. έσω. convocare. մէկտեղ կանչել, ժողվել · պիր եէրէ չաղըրմագ, թօփլամագ :

Συγκαλύπτω. M. ψω. coprire bene. աղէկ գոցել · էյի գափամագ :

Συγκάμνω. M. καμοῦμαι. lavorare insieme. մէկտեղ աշխատիլ · պէրապէր չալըշ-մագ :

Συγκαταβαίνω. M. βήσομαι. discendere insieme. 2. condiscendere. մէկտեղ իջնալ · 2 · զիջանել, միտել, յարմարիլ · պէրապէր էնմէք · 2 · թէնէզզիւլ էթմէք, ույմագ :

Συγκαταβάλλω. M. αλῶ. pagare insieme. մէկտեղ վճարել · պէրապէր էօտէմէք :

Συγκατάβασις - εως (ἡ) condiscendenza. զիջում, ներողամտութիւն · թէնէզզիւլ, շէֆգաթ :

Συγκαταβατικὸς-ὴ-όν. (*καὶ ἐπίῤ.*)*-ικῶς.* condiscendente. զիջանող, ներողամիտ · թէ-նէզզիւլ էտէն, շէֆգաթլը :

Συγκαταγιγνώσκω (*γινώσκω*). *M. γνώσομαι.* condannare insieme. միատեղ դատա-պարտել · պէրապէր գաթլ մէհքիւմ քը-մագ :

Συγκαταδικάζω. M. άσω. = *τ. προηγ.*

Συγκαταζάω - ῶ. M. ζήσομαι ἢ βιώσομαι. vivere insieme. մէկտեղ ապրիլ · պէրա-պէր եաշամագ :

Συγκαταζεύγνυμι. M. ζεύξω. congiungere. լծորդել · չիֆթլէշտիրմէք :

Συγκαταθάπτω. M. θάψω. seppellire insieme. մէկտեղ թաղել · պէրապէր կէօմ-մէք :

Συγκατάθεσις - εως (ἡ) consentimento, accordo, assenso, approvazione. համա-խոհութիւն, հաւանութիւն, միաբանու-թիւն, հաճութիւն · իթթիֆագ, ռըզա, գա-պուլլուք :

Συγκαταθετικὸς-ὴ-όν. approvativo. հաւա-նողական · ռըզա վէրէն, գայիլ օլան :

Συγκαταθνήσκω. M. θανοῦμαι. morire insieme. միատեղ մեռնիլ · պէրապէր էօլմէք :

Συγκαταίθω (*X. M.*) = *Συγκατακαίω.*

Συγκαταίνεσις - εως (ἡ) = *Συναίνεσις.*

Συγκαταινέω - ῶ. M. ήσω. = *Συναινῶ.*

Συγκάταινος (ὁ, ἡ) consenziente, concorde. հաւանութիւն տուող, համախոհ · ռըզա վէրէն, եէքքէօնիւլ :

Συγκατακαίω. M. καύσω. abbruciare insieme. միատեղ էրել · պէրապէր եագմագ :

Συγκατακοιμάω - ῶ. M. ήσω. metter a dormire insieme. միատեղ քնացնել · պէ-րապէր ույութմագ : (*μσ.*) dormire insieme. (*Λατ.* concumbo). մէկտեղ պառ-կիլ՝ քնանալ · պէրապէր եաթմագ՝ ույու-մագ :

Συγκατακτείνω. M. κτενῶ. uccidere insieme. մէկտեղ սպաննել · պէրապէր էօլտիւր-մէք :

Συγκαταλέγω. M. λέξω. annoverare insieme, inserire insieme nello stesso catalogo. մէկտեղ համրել, մէկ ցանկի՝ տետրակի մը միատեղ անցընել · պէրա-պէր սայմագ, պիր տէֆթէրէ պէրապէր կէչիր-մէք՝ գօյմագ :

Συγκαταλλάσσω (*ττω*). *M. αλλάξω.* conciliare insieme. մէկտեղ հաշտեցընել · պէրապէր պարըշտըրմագ :

Συγκαταμίγνυμι. M. μίξω. mescolare insieme. մէկտեղ խառնել · պէրապէր գա-րըշտըրմագ :

Συγκατάνευσις - εως (ἡ) = *Συγκατάθεσις.*

Συγκατανεύω. M. εύσω. acconsentire, convenire. միաբանիլ, հաւանութիւն տալ · իթթիֆագ էթմէք, գայիլ օլմագ :

Συγκαταπίπτω. M. πεσοῦμαι. cadere insieme. մէկտեղ ինկնալ · պէրապէր տիւշ-մէք :

Συγκαταπράσσω (*ττω*). *M. άξω.* cooperare. գործակցիլ · պիր իշէ եարտըմ էթմէք :

Συγκαταριθμέω-ῶ. M. ήσω. annoverare insieme. միասեղ համրել. [illegible]

Συγκατασκεδάζω (σκεδάννυμι). M. σκεδάσω. versare, vuotare insieme. միասեղ թափել՝ պարպել. [illegible]

Συγκατασπείρω. M. σπερῶ. seminare insieme. միասեղ ցանել. [illegible]

Συγκατατάσσω (ττω). M. τάξω. collocare, disporre insieme. միասեղ դնել՝ կարգել. [illegible]

Συγκατατήκομαι. M. τήξομαι. consumarsi insieme. միասեղ սպառիլ՝ ծիւրիլ. [illegible]

Συγκατατίθημι. M. θήσω. deporre assieme. 2. (μσ.) acconsentire, assentire. միասեղ ձգել. 2. հաւանիլ, միաբանիլ. [illegible]

Συγκαταψηφίζομαι. M. ίσομαι. condannare insieme. միասեղ դատապարտել. [illegible]

Συγκάτειμι. M. ειμι καὶ

Συγκατέρχομαι. M. ελεύσομαι. ritornar insieme. միասեղ դառնալ. [illegible]

Συγκατεσθίω. M. έδομαι. mangiare insieme. միասեղ ուտել. [illegible]

Συγκατέχω. M. καθέξω. contenere insieme. միասեղ բովանդակել՝ պարունակել. [illegible]

Συγκατοικέω-ῶ. M. ήσω. coabitare. միասեղ բնակիլ. [illegible]

Συγκαττύω. M. ύσω. cucir insieme. միասեղ կարել. [illegible]

Σύγκαυσις-εως (ἡ) combustione. Այրիլ. [illegible]

Σύγκειμαι. M. κείσομαι. esser posto, collocato insieme. 2. esser composto. 3. convenire, comporsi, consentire. միասեղ դրուած ըլլալ. 2. բաղկանալ, բաղադրիլ. 3. միաբանիլ, հաւանիլ. [illegible]

Συγκεκραμένως, ἐπίῤ. (μτχ.) con temperanza. չափաւորութեամբ. [illegible]

Συγκεράννυμι. M. κεράσω. mescolare insieme. 2. temperare. 3. contrarre (amicizia). միասեղ խառնել. 2. չափաւորել, բարեխառն ընել. 3. ստանալ, ձեռք բերել (բարեկամութիւն). [illegible]

Συγκερασμὸς (ὁ) temperatura. բարեխառնելը, չափաւորելը. [illegible]

Συγκεραστὸς-ή-όν. temperato. բարեխառնեալ. [illegible]

Συγκεφαλαιόω-ῶ. M. ώσω. sommare, ricapitolare. (Γαλλ. résumer). գումարել, կարճ ի կարճոյ վերագլխել. [illegible]

Συγκεφαλαίωσις-εως (ἡ) ricapitolazione, somma. (Γαλλ. le résumé). վերագլխութիւն, գումար. [illegible]

Συγκεχυμένως, ἐπίῤ. confusamente. խառնիխուռն. [illegible]

Συγκηδεστὴς-οῦ (ὁ) cognato. քենայր. [illegible]

Συγκινδυνεύω. M. εύσω. azzardare, arrischiarsi insieme. միասեղ վտանգի մըտնալ. [illegible]

Συγκινέω-ῶ. M. ήσω. muovere insieme. 2. commuovere. միասեղ շարժել. 2. ի գութ շարժել, սիրտը շարժել. [illegible]

Συγκίνημα (τὸ) καὶ

Συγκίνησις-εως (ἡ) commozione. սիրտը շարժիլը՝ եռալը. [illegible]

Συγκιρνάω-ῶ (-κίρνημι) == *Συγκεράννυμι.*

Συγκλαίω. M. κλαύσομαι. compiangere. միասեղ լալ, ողբակից ըլլալ. [illegible]

Συγκλείω. M. είσω. serrare insieme o da tutti i lati. 2. opprimere. միասեղ կամ ամէն դիաց գոցել. 2. նեղը դնել, նեղել. [illegible]

Συγκληρονομέω-ῶ. M. ήσω. esser coerede. ժառանգակից ըլլալ. [illegible]

Συγκληρονόμος (ὁ, ἡ) coerede. ժառանգակից. [illegible]

Σύγκληρος (ὁ, ἡ) partecipe, consorto. վիճակակից, կցորդ, հաղորդակից. [illegible]

Συγκληρόω-ῶ. M. ώσω. render consorte, partecipe, socio. վիճակակից՝ կցորդ՝ ընկերակից ընել. [illegible]

Συγκλήρωσις-εως (ἡ) consorzio. վիճակակցութիւն. [illegible]

Συγκλητικὸς-ὴ-όν. senatorio. սինկղիտիկոսական. [illegible] (οὐσ.) senatore. սինկղիտիկոս, պատրիկ. [illegible]

Σύγκλητος (ἡ) (ἐνν. βουλή.) senato. սինկղիտոս, ծերակոյտ. [illegible]

Συγκλίνω. M. ινῶ. metter a sedere insieme. միասեղ նստեցընել. [illegible]

Συγκλίτης-ου (ὁ) commensale. սեղանակից. [illegible]

Συγκλύζω. M. ύσω. inondare ad un tratto o da tutte le parti. միկէն ի միկ կամ ամէն դիաց հեղեղել. [illegible]

Συγκλυσμὸς (ὁ) inondazione. հեղեղում. [illegible]

Συγκλώθω. M. κλώσω. filare insieme. միասեղ մանել. [illegible]

Συγκοιμάομαι-ῶμαι. M. ηθήσομαι. dormire insieme. միասեղ քնանալ. [illegible]

Συγκοίμημα (τὸ) καὶ

Συγκοίμησις-εως (ἡ) concubito. խառնք, միասեղ պառկիլը, զուգաւորութիւն. [illegible]

Σύγκοινος (ὁ, ἡ) comune a molti. շատերուն հասարակ. [illegible]

Συγκοινωνέω-ῶ. M. ήσω. partecipare. հաղորդակցել. [illegible]

Συγκοινωνὸς (ὁ, ἡ) partecipe. Հաղորդակից. [illegible]

Συγκοίτιον (τὸ) la mercede che si dà alla meretrice. կապէնք. [illegible]

Σύγκοιτις-ιδος (ἡ) concubina. Հարճ. [illegible]

Σύγκοιτος (ὁ, ἡ) che dorme nell' istesso letto. Մէկ անկողնի մէջ պառկող՝ քնացող. [illegible] ἴδε καὶ *Σύνευνος*.

Συγκολλάω-ῶ. *M.* ἥσω. incollare, attaccare insieme. Մէկտեղ սոսնձել՝ կպցնել. [illegible]

Συγκομιδὴ (ἡ) raccolta. 2. funerale. Ժողվելը. 2. յուղարկաւորութիւն. [illegible]

Συγκομίζω. *M.* ίσω. portar insieme. 2. raccogliere. 3. far il funerale. Մէկտեղ տանիլ. 2. ժողվել. 3. յուղարկաւորութիւն ընել. [illegible]

Συγκομιστὸς-ἡ-όν. portato, raccolto di quà di là. Աս դին ան դին բերուած՝ ժողվուած. [illegible]

Συγκοπὴ (ἡ) svenimento. 2. sincope. Մարիլը, նուաղում. 2. կրճատում բառից. [illegible]

Σύγκοπος (ὁ, ἡ) svenuto, venuto meno. Մարած. [illegible]

Συγκοπτικὸς-ἡ-όν. che cagiona dello svenimento. Մարելիք բերող. [illegible]

Σύγκοπτος (ὁ, ἡ) troncato. կրճատեալ. [illegible]

Συγκόπτω. *M.* κόψω. troncare, tagliare. 2. bastonare. 3. snervare. կրճատել, կտրել. 2. զարնել, ծեծել. 3. ուժը կոտրել, թուլցնել. [illegible]

Συγκορυφόω-ῶ. *M.* ώσω. = *Συγκεφαλαιόω*.

Σύγκρασις-εως (ἡ) mescolanza, temperatura. Խառնելը, չափաւորելը, բարեխառնութիւն. [illegible]

Σύγκριμα (τὸ) tutto ciò che è concreto. Թանձրացեալ ինչ. [illegible]

Συγκριματικὸς-ἡ-όν. concreto. Թանձրացեալ. [illegible]

Συγκρίνω. *M.* ινῶ. comparare, confrontare. 2. interpretare. Բաղդատել. 2. մեկնել. [illegible]

Σύγκρισις-εως (ἡ) comparazione, confronto. 2. concrezione. 3. interpretazione. Բաղդատութիւն. 2. թանձրացում. 3. մեկնութիւն. [illegible]

Συγκριτικὸς-ἡ-όν. (καὶ ἐπίῤ.) -ικῶς. comparativo. Բաղդատական. [illegible]

Σύγκριτος (ὁ, ἡ) comparabile. Բաղդատելի. [illegible]

Συγκροτέω-ῶ. *M.* ήσω. applaudire. 2. comporre, unire. 3. radunare. 4. esercitare. Ծափ զարնել. 2. բաղկացընել, յարդարել, յօրինել, միաւորել. 3. ժողվել. 4. կրթել. [illegible]

Συγκρότημα (τὸ) assemblea. Ժողով. [illegible] 2. = *Σκευωρία* (2).

Συγκρότησις-εως (ἡ) radunanza, unione. 2. esercizio. Հաւաքում, միութիւն. 2. կրթութիւն. [illegible]

Σύγκρουσις-εως (ἡ) collisione. 2. conflitto, attacco di guerra. 3. dissensione. Երկու մարմնոյ մէկզմէկու զարնելը, բախում. 2. բաղխումն պատերազմի, ձեռք ձեռքի գալը. 3. անմիաբանութիւն, երկպառակութիւն. [illegible]

Συγκρουσμὸς (ὁ) = τ. προηγ.

Συγκρούω. *M.* κρούσω. collidere. 2. irritare. Մէկզմէկու բաղխել. 2. գրգռել, դրդել. [illegible]

Συγκτάομαι-ῶμαι. *M.* κτήσομαι. acquistare insieme. Միատեղ ստանալ. [illegible]

Συγκτήτωρ-ορος (ὁ) corrispondente. Գործակատար, միատեղ ստացող. [illegible]

Συγκυβεύω. *M.* εύσω. giuocare a' dadi con qualcheduno. Մէկի մը հետ քուէի խաղ խաղալ. [illegible]

Συγκυλινδέω-ῶ. *M.* ήσω. καὶ

Συγκυλίω. *M.* ίσω. voltolare insieme. Մէկտեղ գարձընել՝ գլորցընել. [illegible]

Συγκυνηγέτης-ου (ὁ) καὶ

Συγκυνηγὸς (ὁ, ἡ) compagno di caccia. Որսի ընկեր. [illegible]

Συγκύπτω. *M.* κύψω. conspirare. Համաձայնիլ ըլլալ, խօսքը մէկ ընել. [illegible]

Σύγκωλος (ὁ, ἡ) = *Στιφρός*.

Συγχαίρω. *M.* χαρήσω-ομαι. congratulare. Խնդակից ըլլալ. [illegible]

Συγχαρητικὸς-ἡ-όν. congratulatore. Ուրախակցութեան պատկանող. [illegible]

Συγχειμάζω. *M.* άσω. invernare insieme. Մէկտեղ ձմեռը անցընել. [illegible]

Συγχέω. *M.* χεύσω. mischiare insieme, confondere. Մէկտեղ խառնել, շփոթել. [illegible]

Συγχορδία (ἡ) concordia, concerto. Համաձայնութիւն, ներդաշնակութիւն. [illegible]

Σύγχορδος (ὁ, ἡ) concorde, accordante. Համաձայն, ներդաշնակաւոր. [illegible]

Συγχορευτὴς-οῦ (ὁ) *Συγχορεύτρια* (ἡ) compagno di ballo. Մէկտեղ պար քաշող. [illegible]

Συγχορεύω. *M.* εύσω. ballare insieme. Միատեղ պարել. [illegible]

Συγχράομαι-ῶμαι. *M.* χρήσομαι. usar insieme. 2. aver relazione con qualcuno, conversare. Միատեղ գործածել. 2. Հաղորդակցութիւն ունենալ, կենակցիլ. [illegible]

Σύγχρησις-εως (ἡ) relazione, conversazione. Հաղորդակցութիւն, կենակցութիւն. ալաքա, գօնուշմա:

Συγχρονέω. Μ. ήσω. esser contemporaneo. ժամանակակից ըլլալ. պիր տէվիրտէ օլմագ:

Συγχρονισμὸς (ὁ) sincronismo. ժամանակակցութիւն. պիր տէվիրտէ օլմաւը:

Σύγχρονος (ὁ, ἡ) contemporaneo. ժամանակակից. պիր տէվիրտէ օլան:

Σύγχυσις-εως (ἡ) confusione. շփոթութիւն. գարըշըգլըգ, գարմագարշըգ:

Συγχωρέω-ῶ. Μ. ήσω. approvare, acconsentire, accordare. 2. perdonare, rimettere. ընդունիլ, հաւանութիւն տալ, շնորհել. 2. թողուլ, թողութիւն տալ. գապուլ էթմէք, րըզա վէրմէք, իհսան էթմէք. 2. աֆ էթմէք, մաղֆիրէթ վէրմէք:

Συγχώρησις-εως (ἡ) concessione. 2. perdono, rimessione. շնորհում. 2. թողութիւն. իհսան. 2. աֆ, մաղֆիրէթ:

Συγχωρητικὸς-ὴ-όν. = *Συγκαταβατικός*.

Σύδην, ἐπίῤ. impetuosamente. ուժով. շիտտէթլէ:

Συζάω-ῶ. Μ. ήσω ἢ βιώσομαι. convivere. միասին ապրիլ. պիրլիքտէ եաշամագ:

Συζεύγνυμι. Μ. ζεύξω. congiungere. ընդդել, զուգել. պիրլէշթիրմէք, չիֆթլէշթիրմէք:

Σύζευξις-εως (ἡ) congiunzione. ընդդութիւն, զուգութիւն. չիֆթլէշմէ, պիրլէշմէ:

Συζητέω-ῶ. Μ. ήσω. discutere, disputare. մանր քննել, վիճել. ինձէ իինձէլէմէք էթմէք, մուպահասէ մունազարա էթմէք:

Συζήτησις-εως (ἡ) discussione. քննութիւն, հարցափորձ. թէֆթիշ, թէտգիգ, մուպահասէ:

Συζητητὴς-οῦ (ὁ) chi fà delle discussioni. քննիչ, խուզարկու. թէֆթիշճի:

Συζυγία (ἡ) congiunzione, unione conjugale. 2. conjugazione. ընկերութիւն. 2. ընդդութիւն, զուգութիւն. պիրլէք, չիֆթլէշմէ. 2. թասրիֆ:

Σύζυγος (ὁ, ἡ) congiunto, unito, compagno, consorte, conjuge. զուգաւոր, միաւորեալ, ընկեր, ընկերակից, ամուսնակից. չիֆթլէշմիշ, պիրլէշմիշ, արգատաշ, էշ:

Συκαλὶς-ίδος (ἡ) beccafico. թուզ կերող թռչուն մը. ինճիր գուշու:

Συκαμινέα (ἡ) moro, gelso. թթենի. թութ աղաճը:

Συκάμινον (τὸ) gelsa, mora. թութ. թութ:

Συκάμινος (ἡ) = *Συκαμινέα*.

Συκαμινώδης-εος (ὁ, ἡ) simile alla gelsa. թթի նման. թութա պէնզէր:

Συκὰς-άδος (ἡ) fico novello (albero). նոր թզենի. եէնի կէնճ ինճիր աղաճը:

Συκέα καὶ Ἰων. *Συκέη*-ῆ (ὁ) fico (albero). թզենի. ինճիր աղաճը:

Συκηγορία (ἡ) = *Συκοφαντία*.

Συκίδιον (τὸ) ὑποκρ. τ. *Συκῆ* ἢ *Σῦκον*.

Σύκινος-η-ον. di fico. 2. molle, debole. թզէ. 2. կակուղ, վատուժ. ինճիրտէն. 2. եումուշագ, գուվվէթսիզ:

Συκὶς-ίδος (ἡ) = *Συκάς*.

Συκολογέω-ῶ. Μ. ήσω. cogliere de' fichi. թուզ փրցնել ժողվել. ինճիր գօփարմագ տէվշիրմէք:

Συκολόγος (ὁ, ἡ) chi coglie de' fichi. թուզ փրցնող. ինճիր գօփարան:

Συκομορέα (ἡ) sicomoro (albero). ժանտաթզենի. եապան ինճիրի:

Συκόμορον (τὸ) sicomoro (frutto). ժանտաթուզ. եապան ինճիրի:

Συκόμορος (ἡ) = *Συκομορέα*.

Σῦκον (τὸ) fico (frutto). 2. fico, cresta, tattera. 3. conno, fregna. թուզ. 2. թզանման ուռեցք մը. 3. իգական անդամ. ինճիր. 2. շիշ, եումրու. 3. ամ, ֆէրճ:

Συκοτράγος καὶ *Συκοτρώκτης*-ου (ὁ) che mangia fichi. թուզ կերող. ինճիր եէյէն:

Συκοφαντέω-ῶ. Μ. ήσω. calunniare. զրպարտել. իֆթիրա էթմէք:

Συκοφάντημα (τὸ) calunnia. զրպարտութիւն. իֆթիրա:

Συκοφάντης-ου (ὁ) sicofante, calunniatore. քսու, զրպարտիչ. խաֆիֆ, չըգըթ, իֆթիրաճը:

Συκοφαντία (ἡ) calunnia. զրպարտութիւն. իֆթիրա:

Συκοφαντικὸς-ὴ-όν. (καὶ ἐπίῤ.) -ικῶς. calunnioso. զրպարտութեան պատկանած, զրպարտութեամբ լի. իֆթիրայա տայիր, իֆթիրալը:

Συκοφάντρια (ἡ) θηλ. τ. *Συκοφάντης*.

Συκοφαντώδης-εος (ὁ, ἡ) = *Συκοφαντικός*.

Συκοφορέω-ῶ. Μ. ήσω. produrre de' fichi. թուզ բերել. ինճիր հասըլ էթմէք:

Σύκωμα (τὸ) = *Σῦκον* (2).

Συκὼν-ῶνος (ὁ) ficheto. թզենիք. ինճիրլիք:

Συλάω-ῶ. Μ. ήσω. predare, rapire. թալլել, յափշտակել. եաղմալամագ, գափմագ:

Σύλη (ἡ) preda, spoglio, bottino. աւար, թալլուած իրք. եաղմա, չափուլ:

Σύλημα (τὸ) bottino. աւար. չափուլ:

Σύλησις-εως (ἡ) predamento. թալլելը. եաղմալամա:

Συλήτειρα (ἡ) θηλ. τοῦ

Συλητὴρ (ὁ) × ἀντὶ —

Συλήτης-ου (ὁ) predatore. թալլող. եաղմաճը:

Συλήτωρ-ορος (ὁ) × ἀντὶ *Συλήτης*.

Συλλαβὴ (ἡ) sillaba. վանկ, փաղառութիւն. հէճէ:

Συλλαβίζω. Μ. ίσω. sillabare. վանկել. հէճէլէմէք:

Συλλαβικὸς-ὴ-όν. sillabico. վանկի, փաղառութեան. հէճէյէ տայիր: — ικῶς, ἐπίῤ.

Συλλαγχάνω. Μ. λήξομαι. ottener a sorte, sortire insieme. միասին վիճակիլ. պիրլիքտէ նասիպ օլմագ:

Συλλαλέω-ῶ. Μ. ήσω. abboccarsi. խօսակցիլ. մուքալէմէ էթմէք:

Συλλαμβάνω. Μ. λήψομαι. prendere fortemente. 2. prender insieme. 3. comprendere, percepire. 4. concepire. ուժով բռնել. 2. միասին առնել. 3. ըմբռնել, իմանալ. 4. յղանալ. գուվվէթլէ թութմագ. 2. պիրլիքտէ ալմագ. 3. ֆէհմ էթմէք, աննամագ էթմէք. 4. կեպէ օլմագ:

Συλλατρεύω. Μ. εύσω. adorare insieme. միասին պաշտել. պիրլիքտէ թափմագ, ըպատէթ էթմէք:

Συλλέγω. Μ. *λέξω.* raccogliere, radunare. Ժողովել, գումարել. Թօփլամագ, ճէմ էթմէք, պիրիքթիրմէք։

Συλλειτουργὸς (ὁ, ἡ) che esercita le medesime funzioni. պաշտօնակից. պիր իշ-վարըտէ օլան, մանսըպտաշ։

Σύλλεκτος (ὁ, ἡ) raccolto, radunato. Ժողովուած, գումարուած. Թօփլանմըշ, պիրիք-միշ։

Σύλλεκτρος (ὁ, ἡ) = *Ὁμόλεκτρος.*

Σύλλεξις - εως (ἡ) riunione, collezione. Հաւաքումն. ճէմ էթմէ, պիրիքթիրմէ, Թօփլամա։

Συλλήβδην, ἐπίῤ. = *Συλληπτικῶς.*

Συλληπτικὸς - ἡ - όν. collettivo. Հաւաքական. ճէմի։

Συλληπτικῶς, ἐπίῤ. in breve, in ristretto, succintamente. կարճօրէն, համառօտիւ. գըսաճա, մուխթասարճա։

Συλλήπτωρ - ορος (ὁ) assistente. օգնիչ. եարտըմճը։

Σύλληψις - εως (ἡ) comprensione. 2. concezione. 3. assistenza. ըմբռնումն, միաբանով բովանդակելը. 2. յղութիւն. 3. օգնութիւն. գէլք էլէ դութմագ էթմէք, անլամագ. 2. Համիլէ գալմագ. 3. եարտըմ։

Συλλογεὺς - έως (ὁ) collettore, esattore. Հաւաքիչ (բաժերը). Վէրկիլէրի Թօփլայան։

Συλλογὴ (ἡ) collezione, riunione. Հաւաքումն. Թօփլամա, ճէմ էթմէ։

Συλλογίζομαι. Μ. *ίσομαι.* calcolare insieme. 2. far un sillogismo, sillogizzare. միկամեղ Հաշուել. 2. Հաւաքաբանութիւն ընել. պիրաշտէր Հէսապլամագ. 2. տէլիլ էթմէք։

Συλλογισμὸς (ὁ) sillogismo. Հաւաքաբանութիւն. տէլիլ։

Συλλογιστικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - *ικῶς.* sillogistico. Հաւաքաբանական. տէլիլլէ միննայ։

Σύλλογος (ὁ) = *Σύλλεξις.*

Συλλούω. Μ. *ούσω.* lavare insieme. մէկտեղ լուալ. պիրաշտէր եըգամագ։

Συλλυπέομαι - οῦμαι. Μ. *ήσομαι.* condolersi. ցաւակցիլ. տէրտլէշմէք։

Συμβαίνω. Μ. *βήσομαι.* camminare, andare insieme. 2. convenire, esser d'accordo. 3. avvenire, accadere. մէկտեղ քալել, երթալ. 2. միաբանիլ, դաշնակցիլ. 3. Համդիպիլ. պիրաշտէր եիւրիւմէք՝ կիթմէք. 2. իթթիֆագ էթմէք, ահլէշմէք. 3. րասթ կէլմէք, վագի էթմէք։

Συμβάλλω. Μ. *βαλῶ.* gettar insieme. 2. unire. 3. contribuire, servire. 4. conghietturare. 5. comparare, confrontare. 6. esser d'accordo. մէկտեղ նետել. 2. միաւորել. 3. Համդամակել, օգնել. 4. կարծիք ընել. 5. բաղդատել. 6. միաբանիլ. պիրաշտէր աթմագ. 2. պիրլէշտիրմէք. 3. խըզմէթ էթմէք, եարտըմ. 4. Թահմին էթմէք. 5. գըյաս էթմէք. 6. իթթիֆագ էթմէք։

Σύμβαμα (τὸ) evento, caso. դիպուած. վագըա։

Συμβασιλεύω. Μ. *ευσω.* regnare insieme. մէկտեղ Թագաւորել. պիրլիքթէ տէվլէթ սիւրմէք։

Σύμβασις - εως (ἡ) riconciliazione, pace. Հաշտութիւն, խաղաղութիւն. պարըշ, սուլհ։

Συμβαστάζω. Μ. *άσω.* portare insieme. միասին կրել. պիրաշտէր Թաշըմագ։

Συμβιβάζω. Μ. *άσω.* riconciliare. 2. accomodare, adattare. 3. conghietturare. Հաշտեցընել. 2. յարմարել, շինել. 3. կարծիք ընել. պարըշտըրմագ. 2. ույտուրմագ. 3. Թահմին էթմէք։

Συμβίβασις - εως (ἡ) καὶ

Συμβιβασμὸς (ὁ) riconciliazione. Հաշտութիւն. պարըշ։

Σύμβιος (ὁ, ἡ) chi vive insieme, consorte. մէկտեղ ապրող, կենակից, ընկերակից. պիրաշտէր եաշայան, էշ։

Συμβιοτεύω. Μ. *εύσω.* καὶ

Συμβιόω - ῶ. Μ. *ώσομαι.* convivere. մէկտեղ ապրիլ. պիրլէ եաշամագ։

Συμβίωσις - εως (ἡ) convivio, il vivere insieme. կենակցութիւն. պիրլէ եաշամագլըգ։

Συμβιωτὴς - οῦ (ὁ) = *Σύμβιος* (Λατ. contubernalis).

Σύμβλησις - εως (ἡ) commessura, giuntura. 2. comparazione. 3. arpione. յեղումն, յօդ, կցորդութիւն. 2. բաղդատութիւն. 3. ծղխնիք. շաթմա, էկլէմէ, աթգ. 2. Թէշպիհ. 3. ըէզէ։

Συμβλητὸς - ἡ - όν. comparabile. բաղդատելի. Թէշպիհ օլունապիլիր։

Συμβοηθέω - ῶ. Μ. *ήσω.* soccorrere, correre a soccorso. օգնել, օգնութեան վազել. եարտըմ էթմէք, եարտըմա գօշմագ։

Συμβοηθὸς (ὁ, ἡ) che corre a soccorso, ausiliare. օգնութեան վազող, օգնիչ. եարտըմա գօշան, եարտըմճը։

Συμβόλαιον (τὸ) contratto. պայմանագիր, դաշնագրութիւն. գավլ շարթ նամէ։

Συμβολὴ (ἡ) giuntura, commessura. 2. attacco. յօդաւորութիւն, կցորդութիւն. 2. ձեռք ձեռքի դալը, կռիւ. շաթմա, պիրլէշմէ, աթգ. 2. էլլէշմէ, տէօյիւշ. (συνήθ.) scotto, quota. Համդամակ, վճար ճաշու. արթըգընը, հէրքէսին էլէ օլան Թահսիսաթըն հէր քէսէ տիւշէն հիսսէ. 4. = *Σύμβλησις* (3).

Συμβολικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - *ικῶς.* simbolico, allegorico. նշանակական, այլաբանական. նիշանէթլի, միթէլլիք, մէճազի։

Σύμβολον (τὸ) presagio. 2. simbolo. 3. patto. 4. caparra. նշան (ապագային). 2. Համդանակ. 3. դաշն. 4. գրաւական. տէլալէթ, ալամէթ. 2. արքէմէ. 3. շարթ, գավլ. 4. փէյ։

Σύμβολος (ὁ, ἡ) che s' incontra con qualcuno. մէկի մը դիմաց ելլող. պիրինին գարշըսընա չըգան։

Συμβούλευμα (τὸ) consiglio dato. տուեալ խորհուրդ. վէրիլմիշ էօյիւթ, վէրիլէն նասիհաթ։

Συμβουλευτὴς - οῦ (ὁ) consigliere. խորհրդական. մուշավիրէ։

Συμβουλευτικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - *ικῶς.* proprio a consigliare. խորհուրդ տալու յարմար. նասիհաթ վէրմէյէ տայիր։

Συμβουλεύω. Μ. *εύσω.* consigliare. խորհուրդ տալ. նասիհաթ վէրմէք. (μσ.) consultare, consigliarsi. խորհուրդ ընել,

խորհուրդ հարցանել. մուշավերէ էթմէք, դանըշմագ։

Συμβουλὴ καὶ Συμβουλία (ἡ) consiglio. 2. consulta. խորհուրդ. 2. խորհրդակցութիւն. նասիհաթ, էօյիւտ. 2. մուշավերէ։

Συμβούλιον (τὸ) il consiglio, assemblea. խորհրդակիցք, ժողով. մուշավերէ, դիվան, մէճլիս։

Σύμβουλος (ὁ, ἡ) consigliere. խորհրդական. մուշավերէճի։

Συμμαθητὴς - οῦ (ὁ) condiscepolo. դասակից, ուսումնակից. խօճադաշ։

Συμμανθάνω. Μ. μαθήσομαι. imparare insieme. միատեղ սորվիլ. պիրապէր էօյրէնմէք։

Συμμάρτυρ - υρος (ὁ, ἡ) compagno di testimonianza. վկայակից. պիրապէր շէհատէթլիք վէրէն։

Συμμαρτυρέω - ῶ. Μ. ήσω. attestare insieme. միատեղ վկայել. պիրապէր շէհատէթլիք վէրմէք։

Συμμαχέω - ῶ. Μ. ήσω. far alleanza, esser alleato. դաշնակցիլ, նիզակակից ըլլալ. ահտլաշմագ, մուաթթէֆիք օլմագ։

Συμμαχία (ἡ) alleanza, confederazione. նիզակակցութիւն. մուահէտէ, ահտ։

Συμμαχικὸς - ὴ - όν. che concerne l'alleanza. նիզակակցութեան պատկանած. մուահէտէյէ՝ ահտա տայիր։ — *ικῶς, ἐπίῤ.*

Συμμάχομαι. Μ. μαχοῦμαι. combattere con uno contro qualcun' altro, ajutare qualcuno nella guerra. մէկի մը հետ ուրիշի մը դէմ կռուիլ, կռուի մէջ օգնել. պիրինի իլէ պաշգասընա գարշը տէօյիւշմէք, վէ. լէշգէ եարտըմ էթմէք։

Σύμμαχος (ὁ, ἡ) commilitone, compagno di guerra, confederato, alleato. պատերազմակից, նիզակակից. ճէնկ արգատաշը, ահտտաշ, մուաթթէֆիք։

Συμμένω. Μ. μενῶ. durare. տեւել. դայիմ օլմագ, սիւրմէք։

Συμμερίζω. Μ. ίσω. partecipare. մասնակից ըլլալ, հաղորդակցիլ. հիսսէտար օլմագ։

Συμμεταδίδωμι. Μ. μεταδώσω. comunicare. մասնակից ընել. հիսսէտար էթմէք։

Συμμετέχω. Μ. μεθέξω. partecipare. հաղորդակցիլ. հիսսէտար օլմագ։

Συμμέτοχος (ὁ, ἡ) partecipe. հաղորդակից, մասնակից. հիսսէտար։

Συμμετρέω - ῶ. Μ. ήσω. misurare coll' istessa misura. մէկ չափով չափել. պիր էօլչիւ իլէ էօլչմէք, նիսպէթլէմէք։

Συμμετρία (ἡ) simmetria, proporzione. չափակցութիւն, համեմատութիւն. պիր նիսպէթտէ օլմագ, օրթանլըգ, մունասէպէթ։

Σύμμετρος (ὁ, ἡ) che è della medesima misura, proporzionato. համաչափ, համեմատ. պիր նիսպէթտէ, մունասէպէթլի։ — *μέτρως, ἐπίῤ.*

Συμμηνία (ἡ) interlunio. լուսնին չերեւած միջոցը. հուլալլը գամէր։

Σύμμιγα καὶ Συμμίγδην, ἐπίῤ. = *Συμμίκτως.*

Συμμιγὴς - έος (ὁ, ἡ) = *Σύμμικτος.*

Σύμμιγμα (τὸ) mescuglio, mistura. խառնուրդ. գարըշըգ նէսնէ, գարըշըգլըգ։

Συμμίγνυμι. Μ. μίξω. commischiare. մէկտեղ խառնել. պիրապէր գարըշտըրմագ. (*μσ. ἢ πθ.*) congiungersi, unirsi, conversare, abboccarsi, venir alle mani, azzuffarsi. զուգիլ, միաւորիլ, կենակցիլ, խօսակցիլ, ձեռք ձեռքի գալ, կռուիլ. չէքիլէշմէք, օւլաշմագ, պիրլէշմէք, մուսահէպէթ էթմէք, տէօյիւշմէք, էլլէշմէք։

Σύμμικτος (ὁ, ἡ) commischiato. խառնափնդոր. գարմագարըշ, գարըշըգ։

Συμμίκτως, ἐπίῤ. mescolatamente. խառնիխուռն. գարըշըգլըգ իլէ, գարմագարըշ։

Σύμμιξις - εως (ἡ) mescolanza, mistura. խառնուիլը, խառնուրդ. գարըշմագ, գարըշըգլըգ. *κτλ.* (*ἴδε τὸ ῥῆμα*).

Συμμορία (ἡ) società, compagnia. ընկերութիւն, ընկերակցութիւն. էօրթագլըգ, շիրքէթլիք, մուշարէքէթ։

Σύμμορος (ὁ, ἡ) = *Συντελής.*

Σύμμορφος (ὁ, ἡ) conforme. կերպարանակից, նմանակից. մուվաֆըգ, պէնզէր։

Συμμορφόω - ῶ. Μ. ώσω. conformare. կերպարանակից ընել, նմանցընել. մուվաֆըգ էթմէք, պէնզէթմէք։

Συμπαγὴς - έος (ὁ, ἡ) compatto. հոծ, կուռ. սըգը, պէք, գօյու։

Συμπάθεια (ἡ) simpatia, compassione. համակրութիւն, կարեկցութիւն. մուվաֆագաթ, էսիրկէմէքլիք, բահմէթ, տէրտտաշլըգ։

Συμπαθέω - ῶ. Μ. ήσω. compatire. կարեկցիլ. տէրտտաշ օլմագ, էսիրկէմէք։

Συμπαθὴς - έος (ὁ, ἡ) colui che compatisce, compassionante. կարեկից, ցաւակից. տէրտտաշ։ — *παθῶς, ἐπίῤ.*

Συμπαθητικὸς - ὴ - όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) *- ικῶς.* compassionante, misericordioso. կարեկից, գթած. տէրտտաշ, մէրհամէթլի։

Συμπαίζω. Μ. παίξομαι. giuocar insieme. միատեղ խաղալ. պիրլէ օյնամագ։

Συμπαίκτης - ου (ὁ) *καὶ*

Συμπαίκτωρ - ορος (ὁ) compagno di giuoco. միատեղ խաղացող. պիրլէ օյնայան, օյուն օրթաղը։

Συμπαλαίω. Μ. αίσω. lottare insieme. միատեղ ծեծկռուիլ. պիրլէ դուլաշմագ։

Συμπανηγυρίζω. Μ. ίσω. festeggiare insieme. միատեղ տօնել՝ հանդէս ընել. պիրլէ էօրթա՝ շիննէթ էթմէք։

Συμπαραβάλλω. Μ. αλῶ. comparare insieme. միատեղ բաղդատել. պիրապէր թէշպիհ էթմէք։

Συμπαραλαμβάνω. Μ. λήψομαι. prender insieme. միատեղ առնել. պիրապէր ալմագ։

Συμπαρασκευάζω. Μ. άσω. preparare insieme. միատեղ պատրաստել. պիրապէր թէտարիք էթմէք։

Συμπαρατάσσομαι (*τάττομαι*). *Μ. τάξομαι.* schierarsi insieme. միատեղ ճակատիլ, պատերազմի կարգիլ. պիրապէր տիզիլմէք՝ ճէնկէ վարմագ։

Συμπάρειμι. Μ. έσομαι. trovarsi presente con qualcuno nel medesimo tempo. մէկ ատենի մէջ մէկի մը հետ ներկայ գտնուիլ. պիր վագըթտա պիրի իլէ հազըր պուլունմագ։

Συμπάρειμι. Μ. ειμι. passare insieme. միատեղ անցնիլ. պիրապէր կէչմէք։

Συμπαρέπομαι. M. *ἕψομαι.* seguire qualcuno da vicino. քովէն երթալ · եանը սըրա վարմաք :

Συμπαρίσταμαι. M. *στήσομαι.* assistere. օգնել · եարտըմ սունմաք :

Συμπάροικος (ὁ, ἡ) coabitatore. բնակակից · պիրլէ օթուրան օլան :

Σύμπας - αντος (*- πασα, - παν.*) tutto insieme ամէնքը միասին · հէփսի պէրապէր :

Συμπάσχω. M. *πείσομαι.* compatire. կարեկցիլ · տէրտտաշ օլմաք, եուրէկլէնմէք :

Συμπατριώτης - ου (ὁ) compatriota. հայրենակից · հէմշէհրի :

Συμπέμπω. M. *πέμψω.* mandare insieme. միասին խրկել · պէրապէր եօլլամաք :

Συμπενθέω - ῶ. M. *ήσω.* compatire. ցաւակից ըլլալ · տէրտտաշ օլմաք :

Συμπεραίνω. M. *ανῶ.* terminar insieme. 2. conchiudere. միասին լմնցընել՝ կատարել · 2 · եզրակացութիւն հանել · պէրապէր պիթիրմէք՝ թէքմիլ էթմէք · 2 · նէթիճէ չըգարմաք :

Συμπέρασμα (τὸ) conchiusione. եզրակացութիւն · նէթիճէ :

Συμπερασματικὸς - ὴ - όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) *- ικῶς.* conchiudente. եզրակացուցիչ · նէթիճէ չըգարան :

Συμπερασμὸς (ὁ) conchiusione. եզրակացութիւն, հետեւութիւն · նէթիճէ, սօն :

Συμπερίειμι. M. *ειμι.* *καὶ*

Συμπεριέρχομαι. M. *ελεύσομαι.* girar intorno assieme. միասին բոլորտիքը պտըտիլ · պէրապէր էթրաֆընը տօլաշմաք :

Συμπεριέχω. M. *ἕξω.* comprendere insieme. միասին պարունակել · պէրապէր իհաթա էթմէք :

Συμπεριθέω. M. *θεύσομαι.* = *Συμπεριτρέχω.*

Συμπεριλαμβάνω. M. *λήψομαι.* comprendere insieme. միասին բովանդակել · պիրլէ իշթիմալ էթմէք :

Συμπεριοδεύω. M. *εύσω.* = *Συμπεριέρχομαι.*

Συμπεριπατέω - ῶ. M. *ήσω.* passeggiare assieme. միասին ժուռ գալ · պէրապէր կէզինմէք :

Συμπεριτρέχω. M. *δραμοῦμαι.* correre intorno assieme. միասին բոլորտիքը վազել · պիրլիքտէ էթրաֆընտա գօշմաք :

Συμπεριφέρω. M. *περιοίσω.* portar insieme intorno. միասին բոլորտիքը տանիլ · պիրլիքտէ էթրաֆընտա կէօթիւրմէք · (*συνήθ. πθ. ἢ μσ.*) girare intorno assieme. 2. conformarsi alla volontà di... condiscendere. միասին բոլորտիքը պտըտիլ · 2 · մէկի մը կամացը յարմարիլ, զիջանիլ · պիրլիքտէ էթրաֆընը տօլաշմաք · 2 · պիրինին րաղպէթինէ ույմաք, թէնէզզիւլ էթմէք :

Συμπεριφορὰ (ἡ) condiscendenza, compiacenza. ներողամտութիւն, զիջանիլը · շէֆգաթ, թէնէզզիւլ :

Συμπέτομαι. M. *πτήσομαι.* volare insieme. միասին թռչիլ · պէրապէր ուչմաք :

Σύμπηκτος (ὁ, ἡ) compatto. հոծ, կուռ · սըգը, գօյու, գաթը :

Συμπιέζω. M. *έσω.* comprimere. ճմլել, ճզմել · սըգմաք, պասմաք, էզմէք :

Συμπίεσις - εως (ἡ) compressione. ճմլում, ճզմում · սըգմա, պասմա, էզմէ :

Συμπιεσμὸς (ὁ) = *τ. προηγ.*

Συμπίνω. M. *πίομαι.* bevere insieme. միասին խմել · պէրապէր իչմէք :

Συμπιπράσκω. M. *περάσω.* vendere insieme. միասին ծախել · պէրապէր սաթմաք :

Συμπίπτω. M. *πεσοῦμαι.* cader assieme, coincidere. 2. succedere, accadere. միասին իյնալ · 2 · հանդիպիլ, պատահիլ · պէրապէր տիւշմէք · 2 · զուհուր էթմէք, վագը օլմաք :

Συμπλανάομαι - ῶμαι. M. *ήσομαι.* errare insieme. միասին թափառիլ · պիրլիքտէ ավարէ կէզմէք :

Συμπλεκὴς - έος (ὁ, ἡ) intrecciato. մէկտեղ հիւսուած · պէրապէր էօրիւլմիւշ :

Σύμπλεκτος - η - ον. = *τ. προηγ.*

Συμπλέκω. M. *πλέξω.* intrecciare. մէկտեղ հիւսել · պէրապէր էօրմէք · (*συνήθ. μσ.*) venir alle mani. 2. congiungersi, far l'atto venereo. ձեռք ձեռքի գալ · 2 · զուգիլ, շաղաշարիլ · էլլէշմէք · 2 · ճիմա էթմէք :

Σύμπλεξις - εως (ἡ) complicazione. յարակցութիւն, զուգաւորութիւն · պիրլէշմէ, ուլաշմա :

Συμπλέω. M. *πλεύσομαι.* navigare insieme. միասին նաւել · պէրապէր կէմի իլէ կիթմէք :

Συμπλήρης - εος (ὁ, ἡ) ripieno. թաթաղուն, լի լեցուն · տօփ տօլու :

Συμπληρόω - ῶ. M. *ώσω.* riempiere. զեղուլ, առատ լեցընել · տօփ տօլու էթմէք, էյի տօլտուրմաք · (*μτνμ.*) = *Ἐκπληρῶ.*

Συμπλήρωμα (τὸ) compimento. կատարում, լրում · թէքմիլլէյիշ, թէմամլըգ :

Συμπλήρωσις - εως (ἡ) l'azione di riempiere, di compire. զեղում, կատարում · տօլտուրմա, թէքմիլ էթմէ :

Συμπληρωτικὸς - ὴ - όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) *- ικῶς.* completivo. աւարտիչ · թէքմիլ էտէն :

Συμπλοκὴ (ἡ) conflitto, attacco di battaglia. 2. complicazione, connessione. 3. coito. ձեռք ձեռքի գալը, բաղխումն պատերազմի · 2 · կցորդութիւն, յօդաւորութիւն · 3 · մերձաւորութիւն, խառնք · էլլէշմէ, տէօյիւշ · 2 · ուլաշմա, ալաքա · 3 · ճիմա :

Σύμπλοος - ους (ὁ, ἡ) chi naviga insieme. միասին նաւարկող · պէրապէր կէմի եօլճուլուղու էտէն :

Συμπνέω. M. *εύσω.* conspirare. համաշունչ ըլլալ, խոսք ընել · ահտ ու փէյման էթմէք, սէօզ պիրլիյի էթմէք :

Σύμπνοια (ἡ) conspirazione. միաբանութիւն, խոսքը մէկ ընելը · մուահէտէ, սէօզ պիրլիյի, ահտ ու փէյման :

Σύμπνοος - ους (ὁ, ἡ) conspiratore. համաշունչ, խոսք ընող · մութթէֆիք, սէօզ պիրլիյի էտէն :

Συμπολεμέω - ῶ. M. *ήσω.* combattere insieme. միասին պատերազմիլ · պէրապէր ճէնկլէշմէք :

Συμπολεμίζω. M. *ίσω.* = *τ. προηγ.*

Συμπολιορκέω - ῶ. M. *ήσω.* assediare insieme. միասին պաշարել · պէրապէր մուհասէրէյէ ալմաք :

Συμπολιτεία (ἡ) unione di più città o stati, stati uniti. շատ քաղաքներու կամ տէրութիւններու միաւորութիւն, միացեալ նահանգք․ չօգ շէհիրլէր եախօտ տէվլէթլէր պիրլէշի ։

Συμπολιτεύω. M. *εύσω.* governare assieme lo stato. տէրութիւնը միասեղ կառավարել․ տէվլէթի պիրլէքտէ գուլլանմագ՝ չէվիրմէք ։

Συμπολίτης - ου (ὁ) concittadino. քաղաքակից․ հէմշէհրի ։

Συμπορεύομαι. M. *εύσομαι.* andare assieme. միասեղ երթալ․ պիրապէր կիթմէք ։

Συμπορισμὸς (ὁ) provvisione di cose procurate da più parti. շատ տեղերէ բան մը ճարելը․ չօգ եէրտէն պիր նէսնէ պէճէրմէք ։

Συμποσία (ἡ) = *Σύμποσις.*

Συμποσιάζω. M. *άσω.* convivare, mangiare e bere assieme, esser commensale. միասեղ ուտել ու խմել, սեղանակից ըլլալ․ պիրապէր եէյիփ իչմէք, հէմսօֆրա օլմագ ։

Συμποσιακὸς - ἡ - όν. convivale. խրախճանական․ զիեաֆէթէ տայիր ։

Συμποσιάρχης - ου καὶ *Συμποσίαρχος* (ὁ) il capo, il presidente d' un banchetto. կոչունքի մը վերակացու՝ մեծ․ զիեաֆէթ նազըրը՝ պէյիւյիւ ։

Συμποσιαστὴς - οῦ (ὁ) commensale. սեղանակից․ հէմսօֆրա ։

Συμπόσιον (τὸ) banchetto, convito, pasto. կոչունք, հարկիք․ զիեաֆէթ, ճէմիյէթ ։

Σύμποσις - εως (ἡ) l'azione di bere insieme. միասեղ խմելը․ պիրապէր իչմէք․ 2․ = *Συμπόσιον.*

Συμπότης - ου (ὁ) conviva. կոչնական․ հէմսօֆրա ։

Συμπραγματεύομαι. M. *εύσομαι.* occuparsi insieme in qualche cosa. մէկի մը հետ բանի մը պարապիլ․ պիրինի իլէ պիր նէսնէյէ մէշղուլ օլմագ ։

Συμπράκτωρ - ορος (ὁ) cooperante. գործակից․ իշ եարտըմճըսը ։

Σύμπραξις - εως (ἡ) cooperazione. գործակցութիւն․ եարտըմ ։

Συμπράσσω (ττω.) M. *άξω.* cooperare. գործակցիլ․ եարտըմ էթմէք, պիրլէ չալըշմագ ։

Συμπρεσβευτὴς - οῦ (ὁ) compagno d' ambasciata. դեսպանութեան ընկեր․ էլչի արգատաշը ։

Συμπρεσβεύω. M. *εύσω.* esser compagno d' ambasciata. դեսպանութեան ընկեր ըլլալ․ էլչի արգատաշը օլմագ ։

Σύμπρεσβυς - εως (ὁ) = *Συμπρεσβευτής.*

Συμπρόσειμι. M. *έσομαι.* esser presente assieme. միասեղ առաջիկայ գտնուիլ․ պիրապէր հազըր պուլունմագ ։

Συμπροσέχω. M. *έξω.* attendere insieme. միասեղ միտ դնել․ պիրապէր դիգգաթ էթմէք ։

Συμπροφητεύω. M. *εύσω.* profetizzare insieme. միասեղ մարգարէանալ․ պիրլիգտէ նէպիլիք էթմէք ։

Συμπτύσσω. M. *πτύξω.* piegare strettamente. սեղմելով ծալել․ սըգը գաթլամագ ։

Σύμπτωμα (τὸ) accidente, caso. 2. sintomo. դիպուած․ 2․ հիւանդութեան նշան․ վագըա, գազա․ 2․ խասթալըգ նիշանը ։

Συμπτωματικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. sintomatico. 2. fortuito. հիւանդութեան նշանի պատկանած․ 2․ դիպուածական․ խասթալըգ ալամէթինէ տայիր․ 2․ դէսատիւֆի ։

Σύμπτωσις - εως (ἡ) coincidenza. 2. conflitto, attacco di battaglia. հանդիպումը․ 2․ ձեռք ձեռքի գալը, կռիւ․ բաշ պաշա կէլմէ, տէօքիւշ․ 2․ էլլէշմէ, տէօյիւշ ։

Συμπυκνόω - ῶ. M. *ώσω.* condensare. խտացընել․ սըգլաշտըրմագ, գօյուլաշմագ ։

Συμφέρον. οὐδ. τ. μτχ. τ. *Συμφέρω.* (συνήθ. ὡς οὐσ.) interesse. շահ, օգուտ․ մէնֆաաթ, ֆայտա ։

Συμφέρω. M. *συνοίσω.* portar insieme. 2. sopportar insieme. 3. radunare, ammassare. միասեղ տանիլ․ 2․ միասեղ կրել․ 3․ ժողվել, դիզել․ պիրապէր կէթիրմէք․ 2․ պիրապէր չէքմէք․ 3․ թօփլամագ, եըղմագ․ (τρτπρσ.) esser utile, giovare. 2. convenire. 3. consentire. օգտակար ըլլալ, օգտել․ 2․ վայլել․ 3․ միաբանիլ, հաւանութիւն տալ․ ֆայտալը օլմագ, եարամագ․ 2․ եագըշմագ, մունասիպ օլմագ․ 3․ իթթիֆագ էթմէք, րազը կէլմէք ։

Συμφεύγω. M. *φεύξομαι.* fuggire insieme. միասեղ փախչիլ․ պիրապէր գաչմագ ։

Σύμφημι. M. *φήσω.* convenire, consentire. միաբանիլ, հաւանութիւն տալ․ րազը կէլմէք, գաբուլ օլմագ ։

Συμφθέγγομαι. M. *φθέγξομαι.* = *Συμφωνῶ.*

Συμφιλέω - ῶ. M. *ήσω.* amarsi vicendevolmente. փոխադարձ սիրուիլ․ սէվիշմէք ։

Συμφιλοσοφέω - ῶ. M. *ήσω.* disputare con qualcuno delle questioni filosofiche. մէկի մը հետ իմաստասիրական խնդիրներու վրայ վիճել․ պիրինի իլէ իլմի հիքմէթէ տայիր մէսէլէլէր հագգընտա մուպահասէ էթմէք ։

Συμφοιτάω - ῶ. M. *ήσω.* esser condiscepolo. դասակից ըլլալ․ խօճադաշ օլմագ ։

Συμφοιτητὴς - οῦ (ὁ) condiscepolo. ընկերակից, ուսումնակից․ խօճադաշ ։

Συμφορὰ (ἡ) ammassamento. 2. avvenimento. 3. disgrazia, calamità. դիզելը․ 2․ դիպուած․ 3․ արկած, աղէտք․ եըղմա, պիրիքտիրմէ․ 2․ վագըա․ 3․ պէլա, ֆէլաքէթ ։

Συμφορέω - ῶ. M. *ήσω.* ammassare, ammucchiare. դիզել, կուտել․ եըղմագ, պիրիքտիրմէք ։

Συμφόρημα (τὸ) mucchio. դէզ, կոյտ․ եըղըն ։

Σύμφορος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - φόρως. utile, vantaggioso. 2. adattato, convenevole. օգտակար․ 2․ յարմար, պատկանած․ ֆայտալը, մէնֆաաթլը․ 2․ ույղուն, մունասիպ ։

Συμφράζομαι. M. *φράσομαι.* consigliarsi, meditare. խորհուրդ հարցընել, մտածել․ դանըշմագ, մուլահազա էթմէք ։

Συμφράσσω (ττω.) M. *άξω.* cingere, serrare d' intorno. բոլորտիքը պատել՝ գոցել․ էթրաֆընը չէվիրմէք՝ գափամագ ։

Συμφρονέω - ῶ. M. *ησω.* esser d' accordo, conspirare. 2. conghietturare. միաբան՝ համաձայն ըլլալ․ 2․ կարծիք ընել․ մու-

րէֆիք՝ եէքտիլ եէքֆիքր օլմագ. 2. թահմին էթմէք:

Συμφρόνησις-*εως* (ἡ) consenso, accordo. հաւանութիւն, համակամութիւն. իթթիֆագ, եէքտիլ եէքֆիքր օլմագ:

Συμφροσύνη (ἡ) = τ. *προηγ*.

Σύμφρων-*ονος* (ὁ, ἡ) consenziente, concorde. համակամ, համաշունչ. մուաֆիգ, եէքտիլ, եէքֆիքր:

Συμφυὴς-*έος* (ὁ, ἡ) connaturale, innato. համաբնական, բնդաբոյս. ճիպլի, խալգի, մատէրզատ: — *φυῶς*, *ἐπίῤ*.

Συμφυλέτης-*ου* (ὁ) ch' è dell' istessa tribù. նոյն ցեղէ եղօղ. պիր գապիլէտէն օլան. 2. (*ἐπμ*.) connazionale. համազգի. պիր միլլէթտէն օլան:

Σύμφυλος (ὁ, ἡ) ch' è dell' istessa tribù. նոյն ցեղէ եղօղ. պիր գապիլէտէն:

Συμφύρδην, *ἐπίῤ*. mescolatamente. խառն ի խուռն. գարմագարըշըգ:

Συμφυρμὸς (ὁ) mescolanza. խառնուիլը. գարըշըգլըգ:

Συμφυρτος (ὁ, ἡ) mescolato. խառնափնդոր. գարմագարըշըգ:

Συμφύρω. *M*. *φύρσω*. mescolare. խառնել. գարըշտըրմագ:

Σύμφυτος (ὁ, ἡ) innato, naturale. բնդաբոյս, բնական. խալգի, ճիպիլլի, մատէրզատ:

Συμφύω. *M*. *φύσω*. incorporare, unire. մէկ ընել, միաւորել. պիր էթմէք, պիրլէշտիրմէք, գավուշտուրմագ. (*μσ*.) nascere insieme, essere connaturale. 2. unirsi, congiungersi. միասին ծնանիլ, բնական ըլլալ. 2. միաւորիլ, զուգիլ. պիրլէ տօղմագ, խալգի՝ ճիպլի օլմագ. 2. պիրլէշմէք, գավուշմագ:

Συμφωνέω-*ῶ*. *M*. *ήσω*. consonare. 2. esser d' accordo. համաձայնիլ. 2. համաշունչ՝ միաբան ըլլալ. ահէնկ էթմէք. 2. մուաֆիգ՝ եէքտիլ օլմագ:

Συμφώνησις-*εως* (ἡ) consonanza. 2. concordia. համաձայնութիւն, ներդաշնակութիւն. 2. միաբանութիւն. ահէնկ. 2. իթթիֆագ, պիրլիք:

Συμφωνία (ἡ) = *Συμφώνησις*. concerto. ներդաշնակութիւն. ահէնկ:

Σύμφωνος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ*.)-*φώνως*. concorde. 2. consonante. համակամ, միաբան. 2. բաղաձայն. մուաֆիգ, եէքտիլ. 2. սէսլի:

Συμψηφίζω. *M*. *ίσω*. calcolare insieme. միասեղ հաշուել. պիրլէ հէսապ էթմէք:

Σύμψηφος (ὁ, ἡ) che dà l' istesso suffragio, concorde. նոյն քուէն տըւօղ, համակամ. պիր այնի գարարա վէրէն, մուաֆիգ:

Συμψυχέω, *Συμψυχία*, *Σύμψυχος*. = *Ὁμοψυχέω κτλ*.

Σὺν καὶ Ἀττ. *Ξὺν*. *προθ*. con, insieme. հետ, միասեղ, ընդ. պիրլէ, պիրապէր, իլէ:

Συναγγέλλω. *M*. *ελῶ*. annunziare assieme. միասեղ իմացընել՝ պատգամ տալ. պիրապէր խապէր վէրմէք:

Συναγορεύω. *M*. *εύσω*. difender la causa di... esser l' avvocato di... մէկուն դատը պաշտպանել, փաստաբան ըլլալ. պիրինին տավասընը կէօրմէք, վէքիլի տավա օլմագ:

Συνάγχη (ἡ) squinanzia, angina. փողացաւ. հըննագ:

Συνάγω. *M*. *ἄξω*. congregare, raccogliere. 2. unire. 3. accogliere. 4. conchiudere. հաւաքել, ժողվել. 2. միաւորել. 3. սիրով ընդունիլ. 4. եզրակացութիւն հանել. պիրիքտիրմէք, ճէմ էթմէք, թօփլամագ. 2. պիր էթմէք. 3. միսաֆիրլիյէ գապուլ էթմէք. 4. նէթիճէ չըգարմագ:

Συναγωγὴ (ἡ) radunanza, congregazione, assemblea. 2. conchiusione. ժողովք. 2. եզրակացութիւն. ճէմիյէթ, տիվան, տէրնէք, ճէմլի. 2. նէթիճէ:

Συναγώγιον (τὸ) scotto, quota. հանգանակ. րէֆենէ:

Συναγωνίζομαι. *M*. *ίσομαι*. combattere insieme, ajutare, soccorrere. միասեղ կռուել, օգնել. պիրապէր տէօյիւշմէք, եարտըմ էթմէք:

Συναγώνισμα (τὸ) concorso. օգնութիւն. եարտըմ:

Συναγωνιστὴς-*οῦ* (ὁ) = *Σύμμαχος*.

Συνάδελφος (ὁ, ἡ) confratello. եղբայրակից. եօլտաշ:

Συναδικέω-*ῶ*. *M*. *ήσω*. esser complice d'un' ingiustizia. անիրաւութեան մը կցորդ ըլլալ. պիր նէհագլըգտա շէրիք օլմագ:

Συνᾴδω. *M*. *ᾴσομαι*. cantar assieme. միասեղ երգել. 2. = *Συμφωνῶ* (2).

Συναθροίζω. *M*. *οίσω*. ammassare. կուտել. եըղմագ:

Συνάθροισις-*εως* (ἡ) = *Συναθροισμός*.

Συνάθροισμα (τὸ) mucchio. դէզ, կոյտ. եըղըն:

Συναθροισμὸς (ὁ) accumulazione. դիզելը. եըղմա, պիրիքտիրմէ:

Συναίνεσις-*εως* (ἡ) assenso, approvazione. հաւանութիւն, հաճութիւն. րըզա, գայըլլըգ:

Συναινέτης-*ου* (ὁ) partigiano. կուսակից, համախոհ. թարաֆտար, թարաֆ:

Συναινέω-*ῶ*. *M*. *αινέσω*. acconsentire, approvare. հաւանիլ, ընդունիլ. րըզա վէրմէք, գայըլ օլմագ, գապուլլանմագ:

Σύναινος (ὁ, ἡ) = *Σύμφωνος* (2).

Συναίρεσις-*εως* (ἡ) (*Γρμτ*.) contrazione, riduzione di due sillabe in una sineresi. երկու վանկը մէկ ընելը. իքի հէճէյի պիր հէճէ էթմէք:

Συναιρέω-*ῶ*. *M*. *ήσω*. prender assieme. 2. restringere, abbreviare. միասեղ բռնել. 2. սեղմել, կարճել. պիրապէր ալմագ. 2. ուֆալթմագ, գըսալթմագ:

Συναίρω. *M*. *αρῶ*. elevare assieme. 2. soccorrere, ajutare. միասեղ վերցընել. 2. օգնել. պիրապէր գալտըրմագ. 2. եարտըմ էթմէք:

Συναισθάνομαι. *M*. *αισθήσομαι*. sentire assieme. միասեղ զգալ. պիրապէր տույմագ:

Συναίσθησις-*εως* (ἡ) sentimento interiore. ներքին զգայութիւն. հիսսի տէրունի:

Συναιτιάομαι-*ῶμαι*. *M*. *άσομαι*. accusare insieme. միասեղ ամբաստանել. պիրլիկտէ շիքեաեէթ էթմէք՝ խասըմլանմագ:

100 *

Συναίτιος (ὁ, ἡ) complice. մեղսակից · հէմսուչ, հէմփա ։

Σύναιχμος (ὁ, ἡ) = *Σύμμαχος.*

Συνακμάζω. *M.* *άσω.* fiorire nell' età insieme. 2. infiammarsi assieme. միատեղ ծլել՝ ծաղկիլ (տարիքի մէջ) · 2 · միատեղ բռնկիլ · պէրապէր չիչէքլէնմէք՝ կէնճլիք պուլունմա էրմէք · 2 · պէրապէր թութուշմաք ։

Συνακολουθέω - ῶ. *M.* *ήσω.* accompagnare, seguire. ընկերել, հետևիլ · էօլտաշլըգ էթմէք, պէրապէր կիթմէք ։

Συνακόλουθος (ὁ, ἡ) accompagnatore. ընկերակից · էօլտաշ ։

Συνακούω. *M.* *ακούσομαι.* udire assieme. միատեղ լսել · պէրապէր իշիթմէք ։

Συνακτήριον (τὸ) luogo di radunanza. ժողովրդեան տեղ · թօփլանաճագ մահալ ։

Συνακτικὸς - ὴ - όν. collettivo. հաւաքական · ճէմի ։

Συναλαλάζω. *M.* *άσω.* gridare assieme. միատեղ աղաղակել · պէրապէր հայգըրմաք ։

Συναλγέω - ῶ. *M.* *ήσω.* condolersi. ցաւակցիլ · տէրտտաշ օլմաք ։

Συναλλαγὴ (ἡ) commercio, conversazione, convenzione, contrattamento. 2. conciliazione. տուրևառութիւն, կենակցութիւն, սակարկութիւն, դաշնակցութիւն · 2 · հաշտութիւն · ալըշվէրիշ, գօնուշմա, գավիլլեշմէ · 2 · պարըշ ։

Συνάλλαγμα (τὸ) cambio. դրամափոխութիւն · գօլէյգա ։

Συναλλαγματικὸς - ὴ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. commerciale. առևտրական · ալըշվէրիշէ տայիր ։

Συναλλακτὴς - οῦ (ὁ) conciliatore. 2. contrattante. հաշտեցընող · 2 · դաշնադիր · պարըշդըրըճը · 2 · գավիլ էտէն ։

Συναλλακτικὸς - ὴ - όν. conciliatorio. հաշտական · պարըշդըրմայա մէնսուպ ։ ἴδε καὶ *Συναλλαγματικός.*

Συνάλλαξις - εως (ἡ) = *Συναλλαγή.*

Συναλλάσσω (ττω). *M.* *άξω.* far un cambio. 2. conciliare. փոխադարձ ընել · 2 · հաշտեցընել · թէպտիլ էթմէք · 2 · պարըշդըրմաք · (ἐλλ. ἢ μσ. καὶ πθ.) contrattare, aver commercio con qualcuno, negoziare. դաշնադրութիւն ընել, տուրևառ ընել, ծախել գնել · գավիլլեշմէք, պազարլաշմաք, ալըշվէրիշ էթմէք, ալըր սաթմաք ։

Συναλοιφὴ (ἡ) riduzione di due vocali in una. երկու ձայնաւորի միաւորիլը՝ մէկ ըլլալը · իքի սավթլիի պիր էթմէսի ։

Συναμαρτάνω. *M.* *ήσομαι.* peccare con qualcuno. մէկու մը հետ մեղանչել · պիրինի իլէ խաթա իշլէմէք ։

Σύναμμα (τὸ) nodo. կապ · պաղ ։

Συναμύνω. *M.* *υνῶ.* = *Συμβοηθῶ.*

Συναμφότερος - α - ον. (κυρ. εἰς τὸ πλθ.) tutti e due insieme. երկուքն ալ միատեղ · իքիսի տէ պէրապէրտէ ։

Συνάμφω (ἀνάρθ.) tutti e due insieme. երկուքն ալ մէկտեղ · իքիսի տէ պէրապէր ։

Συναναβαίνω. *M.* *βήσομαι.* salire assieme. միատեղ ելլել · պէրապէր չըգմաք ։

Συναναγινώσκω. *M* *γνώσομαι.* leggere assieme. միատեղ կարդալ · պէրապէր օգումաք ։

Συνανάγω. *M.* *άξω.* portare sopra assieme. միատեղ վեր առնել տանիլ · պէրապէր եուգարը ալըփ կէօթիւրմէք ։

Συναναλαμβάνω. *M.* *λήψομαι.* ricevere insieme. միատեղ ընդունիլ · պէրապէր գապուլ էթմէք ։

Συναναλίσκω. *M.* *αλώσω.* spender insieme. միատեղ վատնել · պէրապէր խարճ էթմէք, սարֆ էթմէք ։

Συναναμιμνήσκω. *M.* *αναμνήσω.* ricordare in pari tempo. նոյն ատենուան մէջ միտքը ձգել · պիր այնի վագիթտէ խաթըր էթ-տիրմէք՝ ֆիքրինէ կէթիրմէք ։

Συναναπαύομαι. *M.* *παύσομαι.* riposare insieme. միատեղ հանգչիլ · պէրապէր ֆէրահաթ էթմէք՝ նէֆէս ալմաք, տինլէնմէք ։

Συναναπληρόω - ῶ. *M.* *ώσω.* riempiere, compire insieme. միատեղ լեցընել՝ կատարել · պէրապէր թօլտուրմաք՝ թիմամ էթմէք ։

Συναναπράσσω (ττω). *M.* *πράξω.* esigere insieme. միատեղ պահանջել · պէրապէր թալէպ էթմէք ։

Συνάναρχος (ὁ, ἡ) coeterno. յաւիտենակից · հէմ էզէլ ։

Συναναστρέφω. *M.* *ψω.* tornar insieme. միատեղ դառնալ · պէրապէր տէօնմէք · (μσ.) conversare. կենակցիլ, կենցաղիլ · գօնուշմաք ։

Συναναστροφὴ (ἡ) conversazione. կենակցութիւն, կենցաղավարութիւն · գօնուշմա, մուսահէպէթ ։

Συνανατέλλομαι. *M.* *τελοῦμαι.* sorger, spuntare insieme. միատեղ ծագիլ · պէրապէր տօղմաք՝ չըգմաք ։

Συνανατρέφω. *M.* *θρέψω.* allevare insieme. միատեղ սնուցանել՝ մեծցընել · պէրապէր պէսլէմէք՝ պէյութմէք ։

Συναναχορεύω. *M.* *εύσω.* danzare insieme. միատեղ պարել · պէրապէր խօրա թեփմէք ։

Συναναχωρέω - ῶ. *M.* *ήσω.* partire insieme. միատեղ չուել · պէրապէր կէօչ էթմէք՝ այրըլմաք ։

Συνάνειμι. *M.* *ειμι.* καὶ

Συνανέρχομαι. *M.* *ελεύσομαι.* ascendere assieme. միատեղ վեր ելլել · պէրապէր եուգարը չըգմաք ։

Συνανθέω - ῶ. *M.* *ήσω.* fiorire assieme. միատեղ ծաղկիլ · պէրապէր չիչէքլէնմէք ։

Συνανθρωπεύω καὶ (συχντρ.) - *εύομαι.* *M.* *εύσω - ομαι.* vivere frà gli uomini. մարդոց մէջ կեալ՝ ապրիլ · ինսանլար իլէ եաշամաք՝ կէչինմէք ։

Συνανθρωπέω - ῶ. *M.* *ήσω* καὶ

Συνανθρωπίζω. *M.* *ίσω.* = *Συνανθρωπεύω.*

Συνανίστημι. *M.* *αναστήσω.* levare, alzare insieme. միատեղ վերցընել · պէրապէր գալտըրմաք ։

Συνανοίγνυμι (- οίγω). *M.* *ανοίξω.* aprire insieme. միատեղ բանալ · պէրապէր աչմաք ։

Συναντάω (- έω) - ῶ. *M.* *ήσω.* incontrare. հանդիպիլ · րասթ կէլմէք ։

Συνάντημα (τὸ) incontro, avvenimento. դիպուած, դէպք · վագըա, թէսատիւֆ ։

Συνάντησις - εως (ἡ) scontro. հանդիպիլն · րասթ կէլմէք ։

Συναντιλαμβάνομαι. M. λήψομαι. ajutare, soccorrere. օգնել · եարտըմ էթմէք ։

Συναντίληψις - εως (ἡ) soccorso, assistenza. օգնութիւն · եարտըմ ։

Σύναξις - εως (ἡ) radunanza, assemblea. ժողով, գումար · մէճլիս, դէրնէք, ճէմահէթ ։

Συναπάγω. M. ἄξω. trasportar assieme. ուրիշ տեղ մը միասին տանիլ · պաշքա պիր մահալա պէրապէր կէօթիւրմէք ։

Συναπαντάω - ῶ. M. ήσω καὶ

Συναπαντίζω. M. ίσω. = Συναντάω.

Συναπαρτίζω. M. ίσω. perfezionare insieme. միասին կատարելագործել · պէրապէր թէքմիլ էթմէք ։

Συνάπας - ασα - αν. = Σύμπας.

Συνάπειμι. M. έσομαι. esser assente nel medesimo tempo. Նոյն ատենուան մէջ հեռու տեղ ըլլալ · պիր այնը վագըթտէ պէրապէր պուլունմամագ ։

Συνάπειμι. M. ειμι. = Συναπέρχομαι.

Συναπελαύνω. M. ελάσω. cacciare assieme. միասին վռնտել · պէրապէր գօվմագ ։

Συναπέρχομαι. M. ελεύσομαι. partire insieme. միասին չուել · պէրապէր կէօչ էթմէք՝ սավուլմագ ։

Συναποβαίνω. M. βήσομαι. sbarcarsi assieme. միասին նաւէ ցամաք իջնալ · պիրլիքտէ կէմիտէն գարայա ինմէք՝ չըգմագ ։

Συναποβάλλω. M. βαλῶ. perdere o gettare assieme. միասին կորսնցընել կամ նետել · պէրապէր գայպ էթմէք՝ եախօտ աթմագ ։

Συναποδημέω - ῶ. M. ήσω. pellegrinare assieme. միասին պանդխտանալ · պէրապէր գուրպէթտէ կէզմէք ։

Συναπόδημος (ὁ, ἡ) compagno nel pellegrinaggio. պանդխտակից · գարիպտաշ, գուրպէթ արգադաշը ։

Συναποθνήσκω. M. θανοῦμαι. morire insieme. միասին մեռնիլ · պէրապէր էօլմէք ։

Συναποκινδυνεύω. M. εύσω. pericolare insieme. միասին վտանգի մէջ նետուիլ · պիրլիքտէ թէհլիքէյէ կիրմէք ։

Συναποκρίνομαι. M. κρινοῦμαι. risponder assieme. միասին պատասխանել · պէրապէր ճէվապ վէրմէք ։

Συναποκτείνω (κτίννυμι). M. κτενῶ. uccidere insieme. միասին սպաննել · պէրապէր էօլտիւրմէք ։

Συναπολογέομαι - οῦμαι. M. ήσομαι. difender assieme. միասին պաշտպանել · պէրապէր հիմայէթ էթմէք ։

Συναποσβέννυμι. M. σβέσω. spegnere insieme. միասին մարել · պէրապէր սէօնտիւրմէք ։

Συναποστάτης - ου (ὁ) compagno d'una ribellione. ապստամբութեան կցորդ · ֆիթնէ արգադաշը, պիրլէ ասիլիք էդէն ։

Συναποστέλλω. M. ελῶ. mandar insieme. միասին խրկել · պէրապէր կէօնտէրմէք ։

Συναποφαίνω. M. φανῶ. mostrare insieme. միասին ցուցընել · պէրապէր կէօսդէրմէք ։

Συναπτικὸς - ἡ - όν. che ha la forza d'attaccare. կցընելու ուժ ունեցող · պիրլէշտիրմէյէ գուվվէթի օլան ։

Συναπτὸς - ἡ - όν. attaccato, unito. կպած, միաւորած · պիթիշմիշ, ուլանմըշ ։

Συνάπτω. M. ἄψω. attaccare, unire insieme. 2. contrarre. միասին կցել՝ միաւորել · 2 · ստանալ, պատկանել · պիթիշտիրմէք, ուլաշդըրմագ, պիրլէշդիրմէք · 2 · էդինմէք, էլէ կէթիրմէք, գազանմագ ։

Συναρέσκω. M. αρέσω. approvare. հաճիլ, ընդունիլ · գայիլ օլմագ, գապուլլանմագ ։

Συναρθρόω - ῶ. M. ώσω. articolare. յօդել · մէֆսուլլէմէք ։

Συνάρθρωσις - εως (ἡ) articolazione. յօդաւորութիւն · մէֆսուլլէնմէ ։

Συναριθμέω - ῶ. M. ήσω. annoverare insieme. միասին թուել · պէրապէր սայմագ ։

Συνάριθμος (ὁ, ἡ) annoverato assieme. միասին համրուած · պէրապէր սայըլմըշ ։

Συναριστάω - ῶ. M. ήσω. pranzare insieme. միասին ճաշ ընել · պէրապէր էօյլէն թաամը էթմէք ։

Συναρμογὴ (ἡ) connessione. բաղադանութիւն · աթֆ, աքթ ։

Συναρμόζω. M. όσω. connettere, attaccare insieme, adattare. բաղադանել, կապակցել, յարմարել · պիթիշտիրմէք, չաթմագ, ույդուրմագ ։

Σύναρμος (ὁ, ἡ) connesso, adatto. բաղադանեալ, յարմար · չաթըլմըշ, պիթիշմիշ, ույղուն ։

Συναρμόττω. M. όσω. = Συναρμόζω.

Συναρπαγὴ (ἡ) il rapire assieme. միասին յափշտակելը · պէրապէր գափմագ ։

Συναρπάζω. M. άσω. rapire assieme. միասին յափշտակել · պէրապէր գափմագ ։

Συναρτάω - ῶ. M. ήσω. appender assieme. միասին կախել · պէրապէր ասմագ ։ (*συνεκδχ.*) connettere. բաղադանել · պիթիշտիրմէք, չաթմագ ։

Συνάρτησις - εως (ἡ) connessione. բաղադանութիւն · աթֆ, աքթ ։

Συναρτίζω. M. ίσω. = Συναπαρτίζω.

Συναρχία (ἡ) radunanza de' magistrati. ատենակալներուն՝ իշխանաւորներուն ժողովը · հաքիմլէր՝ ուլուլար մէճլիսի ։

Σύναρχος (ὁ) collega. պաշտօնակից, իշխանակից · հէմմանսըպ, շէրիք ։

Συνάρχω. M. ἄρξω. comandare, dominare insieme, միասին իշխել՝ տիրել · պէրապէր պույուրմագ՝ հիւքիւմ սիւրմէք ։

Συνασκέω - ῶ. M. ήσω. esercitar insieme. միասին կրթել · պէրապէր թալիմ էթթիրմէք ։

Συνασπάζομαι. M. άσομαι. salutare assieme. միասին բարեւել · պէրապէր սէլամլամագ ։

Συνασπιδόω - ῶ. M. ώσω καὶ

Συνασπίζω. M. ίσω. prender lo scudo vicino a quello d'un altro. վահանը ուրիշին վահանին մօտ բռնել · գալգանըլը գալգանընա յագըն թութմագ · (*ἐν γεν.*) = *Συμπολεμῶ.*

Συνασπιστὴς - οῦ (ὁ) = *Σύμμαχος.*

Συνασχολέω - ῶ. M. ήσω. occuparsi insieme. միասին պարապիլ · պէրապէր մէշղուլ օլմագ ։

Συνατιμάζω. M. άσω. disonorare assieme.

միասին անարգել. պէրապէր խօրլամագ, էհանէթ էթմէք։

Συνατυχέω - ῶ. Μ. ήσω. esser compagno d' un infortunio. Թշուառութեան մը կցորդ ըլլալ. ֆէլաքէթէ էշագ օլմագ։

Συναυλία (ἡ) concerto. Ներդաշնակութիւն. ահէնկ. 2. = *Συναυλισμός.*

Συναυλίζομαι. Μ. ίσομαι. coabitare. միասին բնակիլ. պէրապէր օթուրմագ օլմագ։

Συναυλισμὸς (ὁ) coabitazione. միասին բնակիլը. պիրլիկ օթուրմագ օլմագ։

Σύναυλος (ὁ, ἡ) che fà concerto. 2. coabitatore. Ներդաշնակաւոր. 2. բնակակից. ահէնկլի. 2. պիրլէ օթուրան։

Συναφαιρέω - ῶ. Μ. ήσω. toglier assieme. միասին վերցնել. պէրապէր գալդըրմագ։

Συνάφεια (ἡ) connessione. բաղադանութիւն. ալագա, ագդ, պաղլամա։

Συναφὴ (ἡ) = τ. προηγ.

Συναφὴς - έος (ὁ, ἡ) connesso. բաղադանեալ. ալագալը, պիթիշիկ, պաղլը։

Σύναψις - εως (ἡ) contatto, connessione. 2. il venir alle mani, attacco. շօշափում, բաղադանութիւն. 2. ձեռք ձեռքի գալը. թօգունմա, պաղլամա, ալագա. 2. տէօկիւշ, պաղլաշ։

Συνδακρύω. Μ. δακρύσω. pianger assieme, compiangere. միասին լալ. պէրապէր աղլաշմագ։

Συνδαπανάω - ῶ. Μ. ήσω. spender assieme. միասին ծախք ընել. պէրապէր մասրաֆ էթմէք։

Συνδειπνέω - ῶ. Μ. ήσω. cenare insieme. միասին ընթրիք ընել. պիրլիկտէ աքշամ թաամը էթմէք։

Συνδείπνιον καὶ Σύνδειπνον (τὸ) convivio, convito. կոչունք. զիաֆէթ։

Σύνδειπνος (ὁ, ἡ) commensale, conviva. Հացակից, կոչնական. հէմսօֆրա։

Σύνδενδρος (ὁ, ἡ) pieno d' alberi. ծառերով լի. աղաճ իլէ տօլու։

Σύνδεσις - εως (ἡ) connessione. կապակցութիւն. ալագա, ագդ։

Συνδεσμεύω. Μ. εύσω. legare assieme, connettere. միասին կապել, շաղկապել. պէրապէր պաղլամագ, պիթիշտիրմէք, ուլաշտըրմագ։

Σύνδεσμος (ὁ) vincolo, legame. 2. congiunzione. կապ, յօդ. 2. շաղկապ. պաղ, ագդ. 2. ալագա։

Συνδετικὸς - ἡ - όν. copulativo. շաղկապելի, բաղհիւսական. պիրլէշտիրիճի, վասլ։

Συνδέω. Μ. δήσω. collegare. կապակցել, միաւորել. պիրլէ պաղլամագ։

Συνδιαβάλλω. Μ. βαλῶ. calunniare assieme. միասին զրպարտել. պէրապէր էֆթիրա էթմէք։

Συνδιάγω. Μ. άξω. convivere. միասին ապրիլ կեալ. պիրլէ եաշամագ՝ գէչինմէք։

Συνδιαιτάομαι - ῶμαι. Μ. ήσομαι. coabitare, convivere. միասին բնակիլ՝ ապրիլ. պէրապէր օթուրմագ օլմագ՝ գէչինմէք։

Συνδιαίτησις - εως (ἡ) coabitazione. միասին բնակիլը. պիրլէ գէչինմէ՝ օթուրմա օլմա։

Συνδιαιτητὴς - οῦ (ὁ) coabitatore. բնակակից. պիրլէ օթուրան։

Συνδιαλέγομαι. Μ. λέξομαι. abboccarsi. խօսակցիլ. տէօյլէշմէք, գօնուշմագ։

Συνδιαλλαγὴ (ἡ) riconciliazione. Հաշտութիւն. պարըշ։

Συνδιαλλάσσω (ττω). Μ. άξω. riconciliare. Հաշտեցընել. պարըշդըրմագ։

Συνδιανέμω. Μ. νεμῶ. distribuire assieme. միասին բաշխել. պիրլէ թէվզի էթմէք։

Συνδιαρκέω - ῶ. Μ. ήσω. durar insieme. միասին տեւել. պէրապէր տէվամ էթմէք՝ տայանմագ։

Συνδιατελέω - ῶ. Μ. τελέσω. terminar assieme. միասին լմնցնել՝ կատարել. պիրլէ թէքմիլ էթմէք։

Συνδιατρίβω. Μ. ψω. conversare. կենակցիլ, մէկի մը հետ վարուիլ. գօնուշմագ, պիրլէ գէչինմէք։

Συνδιαφέρω. Μ. συνδιοίσω. sostener assieme. միասին դիմանալ. պէրապէր տայանմագ։

Συνδιαφθείρω. Μ. φθερῶ. corrompere insieme. միասին աւրել. պիրլէ պէրպատ էթմէք՝ պօզմագ։

Συνδιδάσκω. Μ. δάξω. insegnare insieme. միասին սորվեցընել. պէրապէր էօյրէթմէք։

Συνδίδωμι. Μ. συνδώσω. dar assieme, radunare. միասին տալ, ժողվել, գումարել. պիրլէ վէրմէք, պիրիքտիրմէք, թօփլամագ։

Συνδιέξειμι. Μ. ειμι καὶ

Συνδιεξέρχομαι. Μ. ελεύσομαι. raccontare o leggere assieme. միասին պատմել կամ կարդալ. պէրապէր հիքեաէ էթմէք եահօտ օգումագ։

Συνδιημερεύω. Μ. εύσω. passare la giornata assieme. մէկի մը հետ օրը անցընել՝ իրիկուն ընել. պիրինին իլէ կիւնիւ կէչիրմէք՝ ախշամլամագ։

Συνδικάζω. Μ. άσω. giudicare insieme. միասին դատել. պէրապէր հիւքիւմ էթմէք։

Συνδικαστὴς - οῦ (ὁ) chi giudica assieme. միասին դատող. պիրլէ հիւքիւմ էթէն։

Συνδικέω - ῶ. Μ. ήσω. difender la causa di qualcuno. մէկուն դատը տեսնել՝ պաշտպանել. պիրինինին տավասընը կէօրմէք՝ ահմէք։

Σύνδικος (ὁ) avvocato. փաստաբան. վէքիլ, տավա վէքիլի։

Συνδιοικέω - ῶ. Μ. ησω. reggere assieme. միասին ուղղել՝ կառավարել. պէրապէր գուլլանմագ՝ իտարէ էթմէք, էմր էթմէք։

Συνδιώκω. Μ. διώξω. cacciare, perseguitare assieme. միասին վռնտել՝ վանել. պիրլէ գովմագ՝ գովալամագ։

Συνδοκέω - ῶ. Μ. δόξω. consentire. Հաւանութիւն տալ, Հաճիլ. գապուլ օլմագ, րազը վէրմէք։

Συνδοξάζω. Μ. άσω. glorificare, onorare insieme. միասին փառաւորել՝ պատուել. պէրապէր էօրիւլէնտիրմէք՝ էհէմմիյէթլէնտիրմէք։

Συνδουλεύω. Μ. εύσω. esser conservo. ծառայակից ըլլալ. գուլ արգատաշը օլմագ։

Σύνδουλος (ὁ, ἡ) conservo. ծառայակից. գուլ արգատաշ։

Συνδρομὴ (ἡ) concorso, concorrenza. ընթացակցութիւն. պիրլէ աքըշըլմագ՝ գօշմագ։

Σύνδρομος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*) - *δρόμως*. concorrente. *զուգընթաց, ընթացակից.* [illegible]

Συνδυάζω. *M.* *άσω*. congiungere, accoppiare. *զուգել, լծորդել.* [illegible]

Συνδυασμὸς (ὁ) accoppiamento. 2. collusione. *խառնք, զուգիլը. 2. գաղտնի միաբանութիւն (մէկուն վնաս մը ընելու համար).* [illegible] . 2 . [illegible]

Σύνδυο (οἱ, αἱ, τὰ) (*ἄκλ.*) due insieme. *երկուքը միատեղ.* [illegible]

Σύνεγγυς, *ἐπίῤ.* vicino, presso. *մօտը, քով.* [illegible]

Συνεδρεία (ἡ) = *Συνεδρία*.

Συνεδρεύω. *M.* *εύσω*. seder assieme, esser membro, d'un' assemblea, d'un consesso, esser collega. *միատեղ նստիլ, ժողովքի մը անդամ ըլլալ, իշխանակից ըլլալ.* [illegible]

Συνεδρία (ἡ) consesso, assemblea. *ժողովք, գումար.* [illegible]

Συνεδριάζω. *M.* *άσω*. = *Συνεδρεύω*.

Συνέδριον (τὸ) assemblea, consiglio, consesso. *ժողովք, խորհրդարան.* [illegible]

Σύνεδρος (ὁ, ἡ) membro d' un consesso, collega. *խորհրդակից, ժողովքի մը անդամ, իշխանակից.* [illegible]

Συνεθίζω. *M.* *ίσω*. accostumare. *սովորեցընել.* [illegible]

Συνεθισμὸς (ὁ) consuetudine. *սովորութիւն, ունակութիւն.* [illegible]

Συνείδησις - *εως* (ἡ) coscienza. *խիղճ մտաց.* [illegible]

Σύνειμι. *M.* *ἔσομαι*. esser assieme, aver delle relazioni con ... 2. aver commercio carnale con ... *միատեղ ըլլալ, մէկի մը հետ առնչութիւն ունենալ. 2. զուգիլ, շաղաշարիլ.* [illegible] . 2 . [illegible]

Σύνειμι. *M.* *εἶμι*. = *Συνέρχομαι*.

Συνείργω. *M.* *είρξω*. serrare, legare, stringere con... *բանով մը գոցել՝ կապել՝ սեղմել.* [illegible]

Συνειρμὸς (ὁ) = *Συνάφεια*.

Συνείρω. *M.* *έρσω*. connettere, collegare. 2. continuare. *կապակցել, շաղկապել. 2. շարունակել, տեւել.* [illegible] . 2. [illegible]

Συνεισάγω. *M.* *άξω*. introdurre assieme. *միատեղ ներս խոթել.* [illegible]

Συνεισβάλλω. *M.* *βαλῶ*. avventarsi, assalire in pari tempo. *մի եւ նոյն ատենը յարձակիլ.* [illegible]

Συνείσειμι. *M.* *εἶμι καὶ*

Συνεισέρχομαι. *M.* *ελεύσομαι*. entrare insieme. *միատեղ մտնալ.* [illegible]

Συνεισφέρω. *M.* *εισοίσω*. contribuire. *հանգանակել.* [illegible]

Συνεισφορὰ (ἡ) contribuzione. *հանգանակելը, ձեռնտուութիւն (ի ծախս).* [illegible]

Συνεκδέχομαι. *M.* *δέξομαι*. ricevere assieme. *միատեղ ընդունիլ.* [illegible]

Συνέκδημος (ὁ, ἡ) compagno di pellegrinaggio. *պանդխտութեան ընկեր.* [illegible]

Συνεκδοχὴ (ἡ) sineddoche. (figura rettorica). *խելամտութիւն (ճարտասանական ձեւ մըն է).* [illegible]

Συνεκδύομαι. *M.* *δύσομαι*. spogliarsi assieme. *միատեղ մերկանալ՝ հանուիլ.* [illegible]

Συνεκθνήσκω. *M.* *θανοῦμαι*. morire assieme. *միատեղ մեռնիլ.* [illegible]

Συνεκλέγω. *M.* *λέξω*. scegliere insieme. *միատեղ ընտրել.* [illegible]

Συνεκπλέω. *M.* *πλεύσομαι*. partir dal porto insieme. *միատեղ նաւահանգստէն ելլել.* [illegible]

Συνεκπνέω. *M.* *πνεύσω*. esalare, morire assieme. *միատեղ արտաշնչել, հոգին փչել.* [illegible]

Συνεκπονέω - *ῶ*. *M.* *ήσω*. cooperare, lavorare assieme. *միատեղ գործել, գործակից ըլլալ, միատեղ աշխատել.* [illegible]

Συνεκπορεύομαι. *M.* *εύσομαι*. sortir fuori insieme. *միատեղ դուրս ելլել.* [illegible]

Συνεκτάσσω (*ττω*). *M.* *τάξω*. schierare assieme. *միատեղ զօրքը շարել՝ կարգել.* [illegible]

Συνεκτελέω - *ῶ*. *M.* *τελέσω*. eseguire insieme. *միատեղ գլուխ տանիլ՝ կատարել.* [illegible]

Συνεκτικὸς - *ἡ* - *όν*. che contiene in se, capace. *բովանդակօղ, պարունակօղ.* [illegible]

Συνεκτικῶς, *ἐπίῤ.* sommariamente. *կարճ ի կարճոյ, ամէնքը մէկէն համառօտելով.* [illegible]

Συνεκτρέχω. *M.* *δραμοῦμαι*. concorrere, soccorrere. *ընթացակցիլ, օգնել.* [illegible]

Συνεκχέω. *M.* *χεύσω*. versar fuori assieme. *միատեղ դուրս թափել.* [illegible]

Συνελαύνω. *M.* *ελάσω καὶ Ἀττ.* *ελῶ*. restringere, dare la stretta. *սեղմել, նեղը ձգել.* [illegible]

Συνέλευσις - *εως* (ἡ) assemblea, congresso. *ժողովք, գումար.* [illegible]

Συνελπίζω. *M.* *ίσω*. sperare del pari. *նմանապէս յուսալ.* [illegible]

Συνεμβαίνω. *M.* *βήσομαι*. entrare assieme. *միատեղ մտնալ.* [illegible]

Συνεμβολὴ (ἡ) impeto fatto nell' istesso tempo. *նոյն ատենուան մէջ եղած թափ՝ յարձակում.* [illegible]

Συνεμπίπτω. *M.* *πεσοῦμαι*. coincidere, ac-

cadere nel medesimo tempo. *միասին լինկնալ, մէկ ատենուան մէջ պատահիլ.* պէրապէր տիւշմէք, պիր վագիթտէ վուգու պուլմագ։

Συνεμπλέκω. M. *πλέξω.* intrecciare. *միասին հիւսել.* պիրպիրինէ էօրմէք։

Συνεμφαίνω. M. *φανῶ.* mostrare insieme o nell'istesso tempo, alludere. *միասին կամ նոյն ատենուան մէջ ցուցնել. ակնարկել, նշմարեցուցանել.* պէրապէր կէօսթէրմէք, պիր վագիթտէ կէօսթէրմէք, իշարէթ թէլմիհ էթմէք։

Συνέμφασις - εως (ἡ) allusione. *ակնարկութիւն (բանից կամ գրուածոց).* իշարէթ, թէլմիհ, ռէմզ, քինայէ։

Συνενόω - ῶ. M. *ώσω.* unire assieme, connettere. *միաւորել, բաղադրել.* պէրապէր պիրլէշտիրմէք, ուլաշտըրմագ։

Συνεξαμαρτάνω M. *αμαρτήσομαι.* errare, peccare insieme. *միասին սխալել մեղանչել.* պէրապէր խաթա կիւնահ իշլէմէք։

Συνεξανίστημι. M. *αναστήσω.* alzare, levare nell' istesso tempo, assieme. *նոյն ատենը միասին վերցնել.* պիր վագիթ վագիթտէ պէրապէր գալտըրմագ։

Συνέξειμι. M. *ειμι.* = *Συνεξέρχομαι.*

Συνεξεμέω - ῶ. M. *εμέσω.* vomitar insieme. *միասին փսխել.* պէրապէր գուսմագ։

Συνεξέρχομαι. M. *ελεύσομαι.* sortir fuori assieme. *միասին դուրս ելլել.* պէրապէր տըշարը չըգմագ։

Συνεξισόω - ῶ. M. *ώσω.* uguagliare. *հաւասարել.* պիր հիզայէ գօյմագ։

Συνεξομοιόω - ῶ. M. *ώσω.* assimilare perfettamente. *կատարելապէս նմանցընել.* թէմամիլէ պէնզէթմէք։

Συνεορτάζω. M. *άσω.* festeggiare insieme. *միասին տօնել.* պէրապէր պայրամ էթմէք, էօրթիւ գուրթմագ։

Συνεπᾴδω. M. *ᾄσομαι.* cantar assieme. *միասին երգել.* պէրապէր չաղըրմագ, էրլամագ։

Συνεπαινέω - ῶ. M. *αινέσω.* = *Συναινῶ.*

Συνέπαινος (ὁ, ἡ) = *Σύναινος.*

Συνεπαιτιάομαι - ῶμαι. M. *άσομαι.* accusare assieme. *միասին ամբաստանել.* պէրապէր շիքեայէթ էթմէք, խըսմաղլամագ։

Συνεπακολουθέω - ῶ. M. *ήσω.* seguire assieme. *միասին հետեւիլ.* պէրապէր էնգըպինտէն կիթմէք։

Συνεπανίστημι. M. *αναστήσω.* sollevare assieme. *միասին ոտք վերցընել ապստամբութեան հանել.* պէրապէր այագլանտըրմագ, պիրլիք գալտըրմագ։

Συνέπεια (ἡ) conseguenza, serie, connessione, concatenazione d'un discorso. *խօսքի մը հետեւողութիւն կապակցութիւն բաղադրութիւն.* պիր սէօզիւն արդ արդա կէլմէսի պաղը, ռապթը։

Συνεπεμβαίνω. M. *βήσομαι.* = *Ἐπεμβαίνω.*

Συνεπευφημέω - ῶ. M. *ήσω.* acclamare assieme. *բարձր ձայնով գովելով միասին ընդունիլ.* աֆէրին էլէր օգույարագ պէրապէր գապուլ էթմէք։

Συνεπηχέω - ῶ. M. *ήσω.* suonare assieme. *միասին հնչել.* պէրապէր չալմագ։

Συνεπιγράφω. M. *γράψω.* ascrivere, attribuire insieme. *միասին վերագրել ընծայել սեպել.* պէրապէր նիսպէթ ասֆ էթմէք (պէրապէր)։

Συνεπιθρηνέω - ῶ. M. *ήσω.* lamentarsi assieme. *միասին կոծել ողբալ.* պէրապէր ֆիղան ֆիղան էթմէք։

Συνεπιθυμέω - ῶ. M. *ήσω.* desiderare assieme. *միասին փափաքել.* պէրապէր արզու էթմէք։

Συνεπιθυμητὴς - οῦ (ὁ) competitore. *խընդրողակից, նախանձաւոր.* ռագիպ, հասուտ։

Συνεπικρίνω. M. *κρινῶ.* giudicar assieme. *միասին դատել.* պէրապէր հիւքիւմ էթմէք։

Συνεπικροτέω - ῶ. M. *ήσω.* applaudire assieme. *միասին ծափ զարնել.* պէրապէր էլ չըրփմագ, ալգըշլամագ։

Συνεπικυρόω - ῶ. M. *ώσω.* ratificare assieme. *միասին վաւերցընել հաստատել.* պէրապէր մուգարրէր գըլմագ, թասդիգ էթմէք։

Συνεπιμελέομαι - οῦμαι. M. *ήσομαι.* aver cura, curare assieme. *միասին հոգալ խնամել.* պիրպիրինէ պագմագ։

Συνεπινοέω - ῶ. M. *ήσω.* inventare, immaginare insieme. *միասին մտքով գտնալ երեւակայել.* պէրապէր ֆիքր իլէ պուլմագ, խայալ էթմէք։

Συνεπίσκοπος (ὁ) coadjutore del vescovo. *եպիսկոպոսի օգնիչ աջակից.* պիսգոպոսուն եարտըմճըսը։

Συνεπισπεύδω. M. *εύσω.* affrettare o affrettarsi assieme. *միասին արտորցընել կամ արտորալ.* պիրպիրինէ աճէլէ էթտիրմէք եահօդ աճէլէ էթմէք։

Συνεπίσταμαι. M. *επιστήσομαι.* saper insieme. *միասին գիտնալ.* պիրպիրինէ պիլմէք։

Συνεπιστρέφω. M. *στρέψω.* volgere o ritornare insieme. *միասին դարձընել կամ դառնալ.* պիրպիրինէ չէվիրմէք, պէրապէր տէօնմէք։

Συνεπιταχύνω. M. *υνῶ.* = *Συνεπισπεύδω.*

Συνεπιτείνω. M. *τενῶ.* aumentare insieme. *միասին աւելցընել.* պէրապէր արթըրմագ։

Συνεπιφέρω. M. *συνεποίσω.* portare, arrecare assieme. *միասին բերել ածել.* պիրպիրինէ կէթիրմէք, կէօթիւրմէք։

Συνεπιφορτίζω. M. *ίσω.* caricare assieme. *միասին բեռնաւորել.* պէրապէր եիւքլէթմէք։

Συνεπιχειρέω - ῶ. M. *ήσω.* assalire assieme. *միասին յարձակիլ.* պէրապէր հիւճում էթմէք։

Συνέπομαι. M. *έψομαι.* seguire di dietro. *ետեւէն երթալ հետեւիլ.* էնգըպինտէն կիթմէք, արդը սըրա կիթմէք։

Συνεπτυγμένως, ἐπίῤ. succintamente. *համառօտիւ.* մուխթասարճա։

Συνερανίζω. M. *ίσω.* radunare. 2. contribuire. *ժողվել, գումարել.* 2. *հանգանակել.* թօփլամագ, պիրիկտիրմէք. 2. իմտատ էթմէք (պարա իլէ)։

Συνεραστὴς - οῦ (ὁ) rivale. *նախանձաւոր (սիրոյ).* ռագիպ, մուհապպէթտէ հասուտ։

Συνεράω - ῶ. M. *ερασθήσομαι.* amare assieme, esser rivale. *միասին սիրել, սիրոյ նախանձաւոր ըլլալ.* պէրապէր սէվմէք, ռագիպ օլմագ։

Συνεργάζομαι. M. άσομαι. travagliare, lavorare insieme. միասին աշխատիլ՝ գործել. բիլէ չալըշմագ՝ իշլէմէք։ (*ἐν γέν.*) = *Ἐξεργάζομαι.*

Συνεργαστὴς - οῦ καὶ

Συνεργάτης - ου (ὁ) cooperante. գործակից. բիլէ չալըշան, եարտըմճը։

Συνεργέω - ῶ. M. ήσω. cooperare. միասին գործել. բիլէ իշլէմէք։

Συνεργία (ἡ) cooperazione. գործակցութիւն. բիլէ իշլէմէ, եարտըմ։

Συνεργὸς (ὁ, ἡ) cooperatore. գործակից. իշ եարտըմճըսը։

Συνερέσσω. M. ερέσω. remigare assieme. միասին թի քաշել. բիրլիքտէ քիւրէք չէքմէք։

Συνερίζω. M. ίσω. litigare assieme. միասին կագել. բիլէ նիզալաշմագ։

Σύνερξις - εως (ἡ) congiunzione, accoppiamento. զուգութիւն, լծորդութիւն. չիֆթլէշմէ, ուլաշմա։

Συνέρχομαι. M. ελεύσομαι. radunarsi, riunirsi insieme. 2. acconsentire. 3. avvenire. 4. congiungersi, accoppiarsi. միասին ժողվըւիլ՝ գումարիլ. 2. հաւանիլ. 3. հանդիպիլ. 4. զուգիլ. պիրիքմէք, թոփլանմագ, ճէմ օլմագ. 2. ռիզա վէրմէք, գապիլ օլմագ. 3. ռաստ կէլմէք, վուգու էթմէք. 4. չիֆթլէշմէք, ճիմա էթմէք։

Συνερωτάω - ῶ. M. ήσω. dimandare, interrogare assieme. միասին հարցընել. բիր արատա սորմագ։

Συνεσθίω. M. έδομαι. mangiar assieme. միասին ուտել. բիր արատա եէմէք։

Σύνεσις - εως (ἡ) intelligenza, prudenza, sapienza. 2. coscienza. իմացութիւն, միտք, խոհեմութիւն, իմաստութիւն. 2. խիղճ մտաց. անլայըշ, տիրայէթ, աքըլլըլըգ. 2. վիճտանի լազիմէ։

Συνεσταλμένως, ἐπίῤ. parcamente. ճշդիւ, խնայելով. իգթիսատ իլէ, գալիլէն։

Συνεστηκότως, ἐπίῤ costantemente. հաստատութեամբ, յարակայութեամբ. պէր գարար, գավիյէ։

Συνέστιος (ὁ, ἡ) coabitante. 2. commensale. ընակակից. 2. սեղանակից. բիլէ սաքին օլան. 2. հէմսօֆրա։

Συνεστραμμένως, ἐπίῤ. con un parlare breve ed energico. կարճ ու ազդու կերպով մը խօսելով. մուխթասար վէ թէսիրլի պիր վէճհ իլէ սէօյլէյէրէք։

Συνέταιρος (ὁ) compagno. ընկերակից. արգատաշ, եարան։

Συνετὸς - ὴ - όν. prudente, intelligente. խոհական, ուշիմ, խելացի. տիրայէթլի, զէհինլի, աքըլլը։

Συνετῶς, ἐπίῤ. prudentemente. խոհականութեամբ. տիրայէթ իլէ։

Συνευδαιμονέω - ῶ. M. ήσω. partecipare della felicità. երջանկութեան կցորդ ըլլալ. մութլուլուղա իշթիրաք օլմագ։

Συνευδοκέω - ῶ. M. ήσω. comprovare. հաճել, հաւանիլ. ռիզա՝ գապիլ օլմագ։

Συνευνέτης-ου (ὁ) *καὶ Συνευνέτις-ιδος* (ἡ) *καὶ Σύνευνος* (ὁ, ἡ) chi dorme nell'istesso letto, consorte. նոյն անկողնի մէջ պառկող, ամուսնակից. պիր դէօշէքտէ եաթան, էշ։

Συνευρίσκω. M. ευρήσω. trovar assieme. միասին գտնել. բիր արատա պուլմագ։

Συνευφραίνομαι. M. ευφρανθήσομαι. rallegrarsi assieme. միասին ուրախանալ, ուրախակից ըլլալ. բիլէ սէվինմէք, բիր արատա շատ օլմագ։

Συνεύχομαι. M. εύξομαι. pregar assieme. միասին աղաչել. բիր արատա նիյազ էթմէք։

Συνευωχέω - ῶ. M. ήσω. banchettare assieme. միասին կոչունք ընել. բիրլիքտէ զիեաֆէթ էթմէք։

Συνέφηβος (ὁ, ἡ) coetaneo in pubertà. պատանեկութեան մէջ հասակակից. բուլուղաթտէ եաշտաշ։

Συνεφίσταμαι. M. επιστήσομαι. sollevarsi insieme contro. միասին դէմ ելլել՝ ապստամբել. բիրլիքտէ գարշը գալգմագ՝ այագլանմագ։

Συνέχεια (ἡ) continuazione, assiduità. հանապազորդութիւն, շարունակութիւն. մուլազէմէթ, գատիմլիք, տէվամիյէթ։

Συνεχὴς - έος (ὁ, ἡ) continuo, assiduo, perpetuo. 2. coerente. 3. frequente. հանապազորդ, շարունակ, յարատեւ. 2. յարակից, յանկաւոր. 3. յաճախ, ստէպ. մուտավիմ, մուլազիմ. 2. պիթիշիք, չաթըգ. 3. սըգ։

Συνέχω. M. συνέξω. tenere assieme. 2. contenere, racchiudere. 3. opprimere,, affliggere. միասին բռնել. 2. պարունակել, բովանդակել, փակել յինքեան. 3. նեղել, չարչրկել. բիլէ թութմագ. 2. իհաթա՝ իշթիմալ՝ գափաղ էթմէք. 3. սըգմագ, սըգընթըլամագ, էզիյէթ վէրմէք։

Συνεχῶς, ἐπίῤ. continuamente. 2. frequentemente. հանապազ, անդադար. 2. յաճախ. պէր տէվամ, գատիմ, տայիմ. 2. սըգճա։

Σύνηβος (ὁ, ἡ) = *Συνέφηβος.*

Συνηγορέω - ῶ. M. ήσω. difendere la causa di qualcuno, avvocare. մէկուն դատը պաշտպանել՝ քշել. բիրիսինին տավասընը կէօրմէք՝ միւտաֆէէ՝ հիմայէթ էթմէք։

Συνηγόρημα (τὸ) *καὶ*

Συνηγορία (ἡ) avvocaria, patrocinio. փաստաբանութիւն, պաշտպանութիւն. տավա վէքիլլիյի, հիմայէթ։

Συνήγορος (ὁ, ἡ) avvocato. փաստաբան. վէքիլի տավա։

Συνήδομαι. M. ησθήσομαι. = *Συγχαίρω.*

Συνηδύνω. M. υνῶ. dilettare assieme. միասին զուարճացընել. բիլէ շատ էթմէք՝ խօշնուտ գըլմագ։

Συνήθεια (ἡ) consuetudine. 2 famigliarità. սովորութիւն, ունակութիւն. 2. ընտանութիւն. ատէթ. 2. ուլֆէթ, թէքլիֆսիզլիք։

Συνήθης - εος (ὁ, ἡ) consueto. 2. famigliare, accostumato, domestico. սովորական, սովոր. 2. ընտանի, սորված, տնեցի. ատէթ օլմուշ, ալը կէլէն. 2. ուլֆէթ, թէքլիֆսիզ։

Συνήθως, ἐπίῤ. secondo il costume. 2. ordinariamente, per lo più. ըստ սովորութեան. 2. հասարակաբար, իբր ի բազում. ատէթ իւզրէ. 2. ալէլէքսէր, էքսէրի։

Συνηκω. M. ήξω. = *Συνέρχομαι.*

Συνηλικιώτης-ου (ὁ) *καὶ Συνηλικιῶτις-ιδος* (ἡ) = *τῷ*

Συνήλικος καὶ Συνῆλιξ-ικος (ὁ, ἡ) coetaneo. Հասակակից. եաշըտաշ։

Σύνηλυς-υδος (ὁ, ἡ) venuto assieme. միատեղ եկած. պէրապէր կէլմիշ։

Συνημμένως, ἐπίῤ (*μτ.*) congiuntamente. զոյգ ընդ, միատեղ. պիլէ, ուլաշըգ իլէ, պէրապէր։

Συνηρεφὴς-έος (ὁ, ἡ) opaco, ombroso. շքոտ, ստուերամած, ծմակ. կէօլկէլի, գարանլըգ։

Συνηρημένως, ἐπίῤ. per sineresi. երկուվանկը մէկ ընելով. իքի հէճէյի պիր էտէրէք։

Σύνθακος (ὁ, ἡ) × *ἀντὶ Συγκάθεδρος.*

Συνθάπτω. M. θάψω. seppellire insieme. միատեղ թաղել. պէրապէր կէօմմէք։

Σύνθεμα (τὸ) = *Σύνθημα.*

Συνθερίζω. M. ίσω. mietere assieme. միատեղ հնձել. պէրապէր էքին պիչմէք։

Σύνθεσις-εως (ἡ) composizione. 2. sintesi. յօրինուած, շարադրութիւն. 2. բաղադրական ոճ. եազը, եազմա. 2. ուսուլի թէրքիպիյէ։

Συνθέτης-ου (ὁ) compositore. շարադրող, մատենագիր. մուսաննիֆ, եազը՝ եազան։

Συνθετικὸς-ὴ-όν. sintetico. բաղադրական (ոճ). թէրքիպիյէ (ուսուլ)։

Σύνθετος (ὁ, ἡ) composto. բաղադրեալ. թէրքիպ, հէյէթլէրտէն եափըլմըշ։ — *θέτως, ἐπίῤ.*

Συνθετὸς-ὴ-όν. = *Σύνθετος.* 2. suscettibile di composizione. բաղադրելի. թէրքիպ օլունմայա գապիլ։

Συνθέω. M. θεύσομαι. concorrere. միատեղ վազել. պիլէ գօշմագ։

Συνθήκη (ἡ) contratto, convenzione. պայմանագիր, դաշնագրութիւն. գավլ մուգավելէ, շարթ, ահտ ու փէյման։

Σύνθημα (τὸ) segno, segnale, contrassegno. 2. cifra. 3. convenzione. նշան, նշանակ, ցուցակ, կնիք. 2. խրթնագրութիւն. 3. դաշնագրութիւն. նիշան, ալամէթ, տէլալէթ, իշարէթ. 2. հուրուֆի մահսուսէ. 3. գավլ, շարթ։

Συνθηματικὸς-ὴ-όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) *-ικῶς.* scritto in cifra. նշանագրով գրուած. հուրուֆի մահսուսէ իլէ մուհառրէր։

Συνθηρευτὴς-οῦ (ὁ) *καὶ*

Σύνθηρος (ὁ, ἡ) compagno di caccia. որսի ընկեր. ավ արգատաշը։

Συνθλάω-ῶ. M. θλάσω. fracassare. կոտր կոտր ընել. գըրըգ գըրըգ էթմէք, քըրըգ տէօքմէք։

Συνθλίβω. M. θλίψω. comprimere. սեղմել, ճմլել. սըգմագ, էզմէք։

Σύνθλιψις-εως (ἡ) compressione. սեղմում, ճնշում. սըգմա, էզմէ։

Συνθνήσκω. M. θανοῦμαι. morire insieme. միատեղ մեռնիլ. պիլէ էօլմէք։

Σύνθοινος (ὁ, ἡ) = *Σύνδειπνος.*

Συνθρηνέω-ῶ. M. ήσω. lamentarsi assieme, compiangere. միատեղ կոծել՝ ողբալ, ողբակից ըլլալ. պէրապէր ֆիղան՝ ֆիղան էթմէք, աղլաշմագ։

Σύνθρονος (ὁ, ἡ) chi partecipa del medesimo trono, del medesimo regno. աթոռակից, թագաւորութեան կցորդ. հէմթախթ, հէմսէրիր, թախթը հիւքիւմէթտէ շէրիք։

Συνθύω. M. θύσω. sacrificare assieme. միատեղ զոհել. պիրլիքտէ գուրպան սունմագ։

Συνιερεὺς-έως (ὁ) compagno in sacerdozio. քահանայակից, քահանայութեան ընկեր. քէշիշ շէրիքի, քահանլըգտա արգատաշ։

Συνίημι. M. συνήσω. comprendere, intendere, sentire. 2. convenire, far un patto. մտքով ըմբռնել, հասկընալ, իմանալ. 2. միաբանիլ, դաշինք ընել. ֆիքր իլէ զապթ էթմէք, անլամագ, տույմագ. 2. ուզլաշմագ, գավլ՝ շարթ էթմէք։

Συνίστημι. M. συστήσω. costituire, stabilire. 2. unire, costruire, formare, creare. 3. raccomandare. 4. conciliare. սահմանել, հաստատել. 2. միաւորել, շինել, կարգել. 3. յանձնել. 4. հաշտեցընել. գարար վէրմէք, թէրթիպ էթմէք. 2. պիրլէշտիրմէք, եափմագ, թային՝ նասպ էթմէք. 3. թէսլիմ էթմէք. 4. պարըշտըրմագ։ (*μσ.*) esser composto. 2. associarsi. 3. cospirare. բաղադրուած ըլլալ. 2. ընկեր ըլլալ. 3. ապստամբութեան համար խօսքը մէկ ընել. մուրէքքէպ՝ հէյէթլէրտէն եափըլմըշ՝ թէրքիպ օլմագ. 2. եարան՝ շէրիք օլմագ. 3. ֆէսատ գուրմագ, ճիւլիւս հիւքիւմէթէ գարշը պիր էթմէք։

Συνίστωρ-ορος (ὁ, ἡ) conscio, testimonio. գիտակից, վկայ. հաբէրտար, շահիտ։

Σύνναος (ὁ, ἡ) adorato nel medesimo tempio. նոյն տաճարի մէջ պաշտըւած. պիր այնը հէյքէլտէ թափընըլմըշ։

Συννέμω. M. νεμῶ. pascere (*μσ.*) pascersi assieme. միատեղ արծել կամ արծիլ. պէրապէր օթլաթմագ եահօտ օթլանմագ։

Συννεύω. M. εύσω. inchinare assieme. 2. acconsentire. 3. cospirare. միատեղ ծռել. 2. միաբանիլ. 3. դաշնակից ըլլալ (վնաս մը ընելու համար). պէրապէր էյմէք. 2. իթթիֆագ էթմէք. 3. անտլաշմագ, էլ պիր գէօզ պիր էթմէք։

Συννέφεια (ἡ) nuvolato. ամպք, թուխպք ամպոց. պուլութլուգ, գարանլը պուլուտ էրըշը։

Συννεφέω-ῶ. M. ήσω. annuvolare. թխպել, ամպոտ ընել. պուլութլանմագ, պուլուտ իլէ գափլամագ։

Συννεφὴς-έος (ὁ, ἡ) nuvoloso. ամպոտ. պուլութլու։

Συννεφόω-ῶ. M. ώσω. = *Συννεφέω.*

Συννοέω-ῶ. M. ήσω. pensare, considerare frà se, meditare. 2. intendere. ինքնիրեն մտածել, խորհիլ, խոկալ. 2. իմանալ. քէնտի արասընտա տիւշիւնմէք՝ թէֆէքքիւր՝ մուլահազա էթմէք. 2. անլամագ։

Σύννοια (ἡ) riflessione. մտածութիւն. թէֆէքքիւր, մուլահազա։

Σύννομος (ὁ, ἡ) che si pasce assieme. 2. compagno, amico, consorte. միատեղ արածուող. 2. ընկեր, բարեկամ, լծակից. պիլէ օթլանան. 2. շէրիք, տօսթ, էշ։

Σύννοος-ους (ὁ, ἡ) pensieroso, cogitabondo. մտածու, շատ մտածող. չօք մուլահազա էտէն, տիւշիւնճէլի։

Συννοσέω - ῶ. M. ήσω. ammalarsi insieme. *միասին հիւանդանալ.* պէրապէր խասթէլէնմէք:

Συνοδεύω. M. εύσω. accompagnare. *ուղեկցիլ.* եօլտաշլըգ էթմէք:

Συνοδία (ἡ) accompagnamento. 2. carovana. *ուղեկցութիւն. 2. կարաւան.* եօլտաշլըգ. 2. քէրվան:

Συνοδικὸς - ἡ - όν. sinodico. *ուղեկցական, զուգընթացական (մոլորակ).* պէրապէր եօլ ալան (սեյյարէ):

Συνόδιον (τὸ) congiunzione della luna. *լուսնին արեւուն հետ միասին ճամբայ ընելը.* ըճթիմաան, գըրան, (գամէրին աֆիթապ իլէ պէրապէր եօլ ալմասը):

Συνοδίτης - ου (ὁ) compagno di viaggio. *ուղեկից.* եօլտաշ:

Συνοδοιπορέω - ῶ. M. ήσω. viaggiare insieme. *միասին ճամբորդութիւն ընել.* պէրապէր եօլճուլուգ էթմէք:

Συνοδοιπόρος (ὁ, ἡ) = Συνοδίτης.

Σύνοδος (ἡ) congresso, concilio, sinodo. *գումար, ժողովք, սիւնհոդոս.* ճէմիյէթ, մէճլիս, գոնսիլ:

Σύνοδος (ὁ, ἡ) = Συνοδίτης.

Συνοδύρομαι. M. οδυροῦμαι. = Συνθρηνῶ.

Σύνοιδα. M. συνείσομαι. esser conscio, consapevole. *գիտակից՝ գիտակ ըլլալ.* հապէրտար օլմագ. (*ὡς οὐσ.*) *Τὸ συνειδὸς = Συνείδησις.*

Συνοικειόω - ῶ. M. ώσω. famigliarizzare. *ընտանեցընել.* ալըշտըրմագ, թէքլիֆսիզլէթմէք:

Συνοικέσιον (τὸ) = Συνοίκησις.

Συνοικέτης - ου (ὁ) coabitante. *բնակակից.* պիլէ սաքին օլան:

Συνοικέω - ῶ. M. ήσω. coabitare. *միասին բնակիլ.* պիլէ սաքին օլմագ:

Συνοίκησις - εως (ἡ) coabitazione. 2. matrimonio, connubio. *բնակակցութիւն. 2. ամուսնութիւն.* պիլէ սաքին օլմասը. 2. նիքեահ, էվլիլիք:

Συνοικητὴρ - ῆρος καὶ Συνοικητὴς - οῦ καὶ Συνοικήτωρ - ορος (ὁ) = Σύνοικος.

Συνοικία (ἡ) = Συνοίκησις. 2. rione. 3. albergo *թաղ (քաղքի). 3. օթեւան, մէկտեղ բնակելու տեղ.* մահալլէ. 3. խան, գօնագ:

Συνοικίζω. M. ίσω. maritare. 2. popolarizzare la città. *կարգել, ամուսնացընել. 2. քաղաք մը մարդաշատ ընել.* էվլէնտիրմէք. 2. պիր շէհիրի շէնլէթմէք:

Συνοίκισις - εως (ἡ) καὶ
Συνοικισμὸς (ὁ) = Συνοίκησις.

Σύνοικος (ὁ, ἡ) coabitante. 2. consorte. *բնակակից. 2. ամուսնակից.* պիլէ իգամէթ էտէն. 2. էհլ:

Συνολκὴ (ἡ) restrinzione. *սխմելը, կծկելը.* ըսգըմա, պիւզիւլ:

Σύνολον, ἐπίῤ. tutt' assieme. *ամէնքը մէկէն.* հէփսի պիրտէն:

Συνολοφύρομαι. M. υροῦμαι. = Συνοδύρομαι.

Συνόλως, ἐπίῤ. = Σύνολον.

Συνομιλέω - ῶ. M. ήσω. abboccarsi. *խօսակցիլ.* սէօյլէշմէք, մուսահապէթ էթմէք:

Συνόμιλος (ὁ, ἡ) compagno di ricreazione, di conversazione. *խօսակից, կենակից, խօսակցութիւն ընող.* սէօյլէշէն, մուսահապէթ էտէն:

Συνόμνυμι (- ομνύω.) M. ομόσω ἢ ομοῦμαι. congiurare, conspirare. *երդմնակից ըլլալ. դաւակից ըլլալ.* անտլաշմագ, էլ պիր էթմէք, պիլէ ֆէսատ էթմէք:

Συνομολογέω - ῶ. M. ήσω. confessare assieme. 2. patteggiare. *միասին խոստովանել՝ դաւանել. 2. դաշինք ընել.* պիլէ իգրար էթմէք. 2. ահտլաշմագ:

Συνομολογία (ἡ) convenzione, patto. *դաշնադրութիւն, պայման.* ահտլաշմա, գավլ:

Συνόμορος (ὁ, ἡ) contiguo, confinante. *յարակից, սահմանակից.* պիթիշիք, սինօրտաշ:

Συνομώνυμος (ὁ, ἡ) = Συνώνυμος.

Συνονομάζω. M. άσω. nominare collo stesso nome. *նոյն անունով կանչել.* պիր այնը իսմ իլէ չաղըրմագ:

Σύνοπλος (ὁ, ἡ) compagno d' armi. *զինակից.* սիլահտաշ:

Συνοπτικὸς - ἡ - όν. perspicace. 2. di sottile ingegno. *սրատես. 2. սրամիտ.* կէօզիւ քէսկին. 2. ինճէ աքըլլը:

Συνοπτικῶς, ἐπίῤ. compendiosamente. *համառօտիւ, կարճօրէն.* մուխթասարճա:

Σύνοπτος (ὁ, ἡ) che si può vedere o intendere facilmente. *դիւրաւ տեսնուիլ կամ իմացուիլ կրցող.* գոլայ իլէ կէօրիւնէն եախօտ անլաշըլան:

Συνοράω - ῶ. M. ὄψομαι. vedere molte cose insieme. 2. intendere. *շատ բանը մէկէն տեսնալ. 2. իմանալ.* չօգ նէսնէլէրի պիրլիքտէ կէօրմէք. 2. անլամագ:

Συνοργίζομαι. M. ίσομαι. sdegnarsi insieme. *միասին բարկանալ.* պէրապէր եօֆքէլէնմէք:

Συνορέω - ῶ. M. ήσω. confinare, esser limitrofo. *սահմանակից ըլլալ.* սինօրտաշ օլմագ:

Συνορία (ἡ) contiguità. *յարակցութիւն, մերձակայութիւն.* պիթիշիքլիք:

Σύνορκος (ὁ, ἡ) congiurato. *երդմնակից.* անտտաշ, միւահէտ:

Σύνορος (ὁ, ἡ) contiguo, limitrofo, confinante. 2. simile. *յարակից, սահմանակից. 2. նման.* պիթիշիք, սինօրտաշ. 2. պէնզէր, միսիլ:

Συνουλόω - ῶ. M. ώσω. cicatrizzare. *սպիացընել, վէրքը չիտկել.* եարայը գափամագ՝ տիւզէլթմէք:

Συνουλωτικὸς - ἡ - όν. cicatrizzante. *սպիացընող, վէրքը չիտկող.* եարայը պիթիշտիրէն՝ տիւզէլտէն:

Συνουσία (ἡ) conversazione, colloquio, conferenza. 2. convivio. 3. commercio carnale, coito, concubito. *կենցաղավարութիւն, խօսակցութիւն. 2. կոչունք. 3. մարմնական զուգաւորութիւն, խառնք.* կէօրիւշմէ, գօնուշմա, սէօյլէշմէ, մուսահապէթ. 2. զիյաֆէթ. 3. ճիմա, միւճամէա:

Συνουσιάζω. M. άσω. conversare, trovarsi nell' istessa conversazione. 2. aver un commercio carnale. *կենցաղիլ, նոյն ընկերութեան մէջ գտնուիլ. 2. մարմնապէս զուգիլ, շաղաշարիլ.* գօնուշմագ, պիր այնը մէճլիստէ պուլունմագ. 2. ճիմա էթմէք, միւճամէա էթմէք, զիֆտլէշմէք:

Συνουσίασις - εως (ἡ) *καὶ*
Συνουσιασμὸς (ὁ) coito, concubito. *խառնիք, մարմնական զուգաւորութիւն*. ճիմա։
Συνουσιαστὴς - οῦ (ὁ) famigliare. 2. discepolo. *մտերիմ, ընտանի*. 2. *աշակերտ*. ահպապ, եարան, րեֆիք. 2. շագիրտ։
Συνοφρυόομαι - οῦμαι. *Μ*. *ώσομαι*. accigliarsi. *ընքուիները իջեցընել, երեսը մլմլել*. գաշլարընը չաթմագ, սուրաթ էթմէք։
Σύνοφρυς - υος (ὁ, ἡ) di ciglia congiunte o attaccate. 2. accigliato, chi fà il grugno. *հոծ ընքուիներով*. 2. *ընքուիները տնկած, երեսը կախած*. չաթըք գաշլը. 2. գաշլարընը չաթմըշ, սուրաթը՝ շեհրէ էտէն։
Συνοφρύωμα (τὸ) accigliamento. *ընքուիները տնկելը, երեսը կախելը, խոժոռելը*. գաշ չաթմա, սուրաթ էթմէ։
Συνοχὴ (ἡ) continuazione, unione. 2. ritenzione. 3. conflitto. *համապազորդութիւն, միաւորութիւն*. 2. *միատեղ բռնելը*. 3. *կռիւ*. ուլաշմա, գավուշմա, պիրլէշմէ. 2. ալը գօյմա, թութմա. 3. տէօյիւշ, էլլէշմէ։
Σύνοψις - εως (ἡ) l' azione di vedere molte cose assieme. 2. compendio. *շատ բան մէկէն տեսնալը*. 2. *համառօտութիւն*. չօգ նէսնէյի պիրտէն կէօրմէք. 2. իճմալ, իճմալ։
Συνταγὴ (ἡ) ricetta. 2. ordine, imposizione. *բժշկին կարգադրութիւնը*. 2. *հրաման, պատուէր*. հէքիմ թերթիպի, (րէչէթա). 2. էմր, թէմպիհ։
Σύνταγμα (τὸ) costituzione. 2. reggimento, corpo di truppe, colonella. 3. libro, sintagma. *կարգադրութիւն, սահմանադրութիւն*. 2. *գունդ զօրաց, զօրաց ժողովք*. 3. *գիրք, ճառ*. գանուն, գանունամէ, թերթիպ. 2. թապուր, ասքէր պէօլիւքի. 3. քիթապ, քէլամ. 4. = *Σύνταξις*. (2).
Συνταγματάρχης - ου (ὁ) comandante d'un reggimento, colonnello. *գնդի մը գլուխ, հազարապետ*. պէօլիւք պաշը, պին պաշը։
Συνταγματικὸς - ὴ - όν. metodico. *կանոնաւոր, մեթոտոսով*. ուսուլլու, եօլու եօլունճա։
Συντακτήριος (ὁ, ἡ) *καὶ*
Συντακτικὸς - ὴ - όν. compositore. 2. proprio di salutazione. *մատենագիր, շարագրող*. 2. *բարեւ տալու յարմար*. մուէլլիֆ. 2. սելամա տայիր։
Σύνταξις - εως (ἡ) regolamento. 2. contribuzione, sussidio, contingente. 3. tassa. 4. pensione, soldo. 5. opera, libro. 6. organizzazione politica, costituzione. 7. convenzione. 8. costruzione, sintassi. *կարգադրութիւն*. 2. *ձեռնտուութիւն, բաժ, մաս*. 3. *հարկ, սակ*. 4. *ռոճիկ, թոշակ*. 5. *գիրք*. 6. *օրէնսդրութիւն, քաղաքական սահմանադրութիւն*. 7. *պայմանադրութիւն, դաշնադրութիւն*. 8. *շարադրութիւն*. նիզամ՝ ուսուլ գօյմա. 2. իմտատ, վէրկի. 3. պաճ. 4. էօլէֆէ, թային՝ 5. քիթապ. 6. գանուն, հուգուգի թէտպիր. 7. շարթ, գավլ. 8. նահվ։
Συνταράσσω. (ττω.) *Μ*. *άξω*. scompigliare. *տակնուվրայ ընել*. ալթիւսթ էթմէք։
Σύντασις - εως (ἡ) distensione. 2. contenzione. *ձգտում*. 2. *վէճ*. կէրմէքլիք. 2. չէքիշմէ, նիզա։
Συντάσσω. (ττω.) *Μ*. *άξω*. disporre, regolare, ordinare, stabilire. 2. schierare. 3. comporre un libro. 4. costruire. *կարգել, կարգադրել, կանոնաւորել, հաստատել*. 2. *զօրքը ճակատել*. 3. *գիրք մը շինել*. 4. *շարադրել*. տիւզմէք, նիզամլամագ, ուսուլլամագ, թերթիպ էթմէք. 2. ասքէրի սաֆ սաֆ տիզմէք. 3. պիր քիթապ ինշա էթմէք. 4. նահվ էթմէք։
Συντείνω. *Μ*. *τενῶ*. sforzarsi, far ogni sforzo. *ճգնիլ, ոգւով չափ փութալ*. ճէհտ էթմէք, պիւթիւն գիւճիւ իգտամ էթմէք։
Συντέλεια (ἡ) contribuzione, taglia comune. 2. associazione. 3. fine, termine. *ձեռնտուութիւն, հասարակ բաժ՝ տուրք՝ սակ*. 2. *ընկերութիւն*. 3. *վախճան, կատարած*. իմտատ, ահալիտէն ալընան վէրկի՝ պաճ. 2. էօրթագլըգ. 3. նիհայէթ, սօն։
Συντέλεσμα (τὸ) taglia. *սակ, հարկ*. վէրկի, պաճ։
Συντελεστὴς - οῦ (ὁ) contribuente. *ձեռնտու, բաժ տըւող*. իմտատ էտէն, վէրկի վէրէն։
Συντελεστικὸς - ὴ - όν. = *Συντελικός*.
Συντελευτάω - ῶ. *Μ*. *ήσω*. morire assieme. *միատեղ մեռնիլ*. պիլէ էօլմէք։
Συντελέω - ῶ. *Μ*. *τελέσω*. terminare assieme. 2. contribuire. 2. esser membro d' una lega, esser associato a... *միատեղ լմնցընել*. 2. *բաժ՝ սակ տալ*. 3. *ընկերութեան մը անդամ ըլլալ, ընկերակից ըլլալ*. պէրապէր պիթիրմէք. 2. իմտատ էթմէք, վէրկի վէրմէք. 3. էօրթագ օլմագ։
Συντελὴς - οῦ (ὁ) tributario. 2. che tende allo stesso fine. *հարկատու*. 2. *նոյն վախճանին դիտող*. խարաճկիւզար, զիմմի. 2. պիր այնի նէթիճէյէ՝ սօնա էլթէնէն։
Συντελικὸς - ὴ - όν. proprio di contribuzione. 2. perfetto. *սակի՝ բաժի յատուկ*. 2. *կատարեալ*. վէրկիյէ տայիր. 2. թէքմիլ։
Συντέμνω. *Μ*. *τεμῶ*. abbreviare, scorciare, render conciso. *կարճել, համառօտել*. գըսալթմագ, մուխթասար էթմէք։
Σύντευξις - εως (ἡ) = *Συντυχία*.
Συντεχνίτης - ου (ὁ) *καὶ*
Σύντεχνος (ὁ, ἡ) compagno di mestiere, d' arte. *արհեստակից*. պիր սանաթ իշլէյէն, էսնաֆտան օլան։
Σύντηγμα (τὸ) = *Σύντηξις*.
Συντήκω. *Μ*. *τήξω*. intisichire, consumare. *վտտակրութեան ձգել, ծիւրել*. վէրէմէ օղրաթմագ, թէլէֆ էթմէք, արըգլաշտըրմագ։
Σύντηξις - εως (ἡ) marasmo, consunzione. *վտտակրութիւն, ծիւրական ախտ*. վէրէմ, թէլէֆ իտէն՝ էրիտէն իլլէթ։
Συντηρέω - ῶ. *Μ*. *ήσω*. conservare. 2. osservare. *պահպանել*. 2. *դիտել*. սագլամագ. 2. նազար էթմէք։
Συντήρησις - εως (ἡ) conservazione. 2. osservazione. *պահելը*. 2. *դիտողութիւն*. սագլամագ. 2. նազար։
Συντηρητικὸς - ὴ - όν. conservativo. *պահպանողական*. սագլայըճը։
Συντίθημι. *Μ*. *συνθήσω*. mettere assieme. 2. comporre. 3. consegnare. 4. (*μσ.*)

convenire. 5. promettere. միաւոր դնել. 2. բաղադրել. 3. յանձնել. 4. դաշնակցել. 5. խոստանալ. պէրապէր գօմագ. 2. Թէրթիպ էթմէք. 3. Թէսլիմ էթմէք. 4. ահտլաշմագ. 5. սէօզ վէրմէք:
Συντομία (ἡ) concisione, compendio. համառօտութիւն. մուխթասարլըգ:
Σύντομος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) -τόμως. conciso, breve, corte. կարճ, համառօտ. գըսա, մուխթասար:
Συντονία (ἡ) distensione. 2. sostenenza, permanenza. ձգտիլը. 2. տոկալը, դիմանալը. կէրիլմէ. 2. տայանմա, պէրգարարլըգ:
Σύντονος (ὁ, ἡ) continuo, sostenuto. հանապազորդ, միօրինակ տեւող՝ դիմացող. պէր գարար, պիր խալ իւզրէ տէվամ էտէն՝ տայանան: — *τόνως*, *ἐπίῤ.*
Συντράπεζος (ὁ, ἡ) commensale. սեղանակից. հէմսօֆրա:
Σύντρεις - *τρεις* - *τρια*. tutti e tre assieme. երեքն ալ մէկէն. իւչիւ պիրտէն:
Συντρέχω. *M.* *θρέξομαι ἢ δραμοῦμαι*. concorrere. միատեղ վազել, ընթացակից ըլլալ. պիլէ գօշմագ, պէրապէր եարտըմ էթմէք:
Συντρίβω. *M.* *τρίψω*. rompere, spezzare, fracassare, contritare. կոտրել, կոտրըտել, կտոր կտոր ընել, մանրել, փշրել. գըրմագ, փարչալամագ, ուֆալթմագ. (*Γρφ.*) contrirsi. զղջալ. փիշման օլմագ:
Σύντριμμα (τὸ) rotto, rottura. բեկոր. գըրըգ փարչա. 2. = *τῷ*
Σύντριψις - *εως* (ἡ) spezzamento. 2. contrizione. կոտրտելը. 2. զղջում. փարչալամա. 2. փիշմանլըգ:
Συντροφία (ἡ) compagnia. ընկերութիւն. եօլտաշլըգ:
Σύντροφος (ὁ, ἡ) compagno, socio. ընկեր. եօլտաշ, արգատաշ, շէրիք:
Συντυγχάνω. *M.* *τεύξομαι*. incontrare. 2. abboccarsi. դիմաւորել, հանդիպիլ. 2. խօսակցիլ. գարշըլամագ, րասդ կէլմէք. 2. կէօրիւշմէք:
Συντυχία (ἡ) incontro, caso. 2. abboccamento. հանդիպիլը, դիպուած. 2. խօսակցութիւն. րասդ կէլմէ, վագըա. 2. կէօրիւշմէ:
Συνυπακούω. *M.* *ούσω*. sottintendere. զօրութեամբ իմանալ. տէօլայըն կէլէյինտէն անլամագ:
Συνύπαρκτος (ὁ, ἡ) coesistente. համագոյ. պիլէ վար օլան:
Συνύπαρξις - *εως* (ἡ) coesistenza. համագոյութիւն. պիլէ վար օլմագ:
Συνυπάρχω. *M.* *άρξω*. coesistere. միատեղ գոյանալ. պէրապէր վար օլմագ:
Συνυπατεύω. *M.* *εύσω*. *Εἰμὶ* —
Συνύπατος (ὁ) collega in un consolato. հիւպատոսութեան ընկեր. գօնսօլօզ արգատաշը:
Συνυπηρετέω - *ῶ*. *M.* *ήσω*. servire insieme. միատեղ ծառայել. պէրապէր խըզմէթ էթմէք:
Συνυπουργέω - *ῶ*. *M.* *ήσω*. = *τ.* *προηγ.*
Συνυφαίνω. *M.* *ανῶ*. contessere. միատեղ հիւսել. պէրապէր էօրմէք:
Συνῳδὴ καὶ Συνῳδία (ἡ) concerto. ներդաշնակութիւն. ահէնկ:
Συνῳδὸς (ὁ, ἡ) = *Σύμφωνος*.
Συνωμοσία (ἡ) congiura (*Γαλλ.* complot). երդմնակցութիւն, դաւակցութիւն. անտլաշմա, ֆէսատ գուրմա, մուահէտէ:
Συνωμότης - *ου* (ὁ) congiurato. երդմնակից. անտլը, հէմփա:
Συνώμοτος (ὁ, ἡ) congiurato. երդմնակցեալ. անտլաշմըշ, մութթէֆիգ:
Συνωνυμία (ἡ) identità di significato. նոյնանշան ըլլալը. մէալլէ, պէր մանէտա օլմագ:
Συνώνυμος (ὁ, ἡ) sinonimo. նոյնանշան. էշմանալը, մէալ: — *νύμως*, *ἐπίῤ.*
Συνωρίζω. *M.* *ίσω*. = *Συζεύγνυμι*.
Συνωρὶς - *ίδος* (ἡ) un pajo di cavalli. երկու ձի, զոյգ մի՝ ամոլք ձիոց. իքի աթ, պիր չիֆթ աթ:
Συοφόρβιον (τὸ) porcile. խոզի գոմ. տօմուզ խանէ:
Συοφορβὸς (ὁ) porcajo. խոզարած. տօմուզ չօպանը:
Σύρβη (ἡ) = *Τύρβη*.
Συρίγγιον (τὸ) *ὑποκρ.* *τ.* *Σύριγξ*.
Σύριγμα (τὸ) *καὶ*
Συριγμὸς (ὁ) fischio, sibilo. շչիւն. ըսլըգ:
Σύριγξ - *ιγγος* (ἡ) zampogna. 2. cuniculo, mina. 3. catacomba. 4. corridore. 5. fistola. սրինգ. 2. ական. 3. գետնի տակ եղած գերեզման. 4. խուցերուն առջեւը երկան բարակ պտըտելու տեղ. 5. խըղխայթ. չօպան նէյի, գավալ, տիւտիւք, մըզգալ. 2. լաղըմ. 3. եէր ալթընտա մէզար. 4. էնճէ օտալարըն կէչինէճէք տէհլիզ. 5. ֆիսթիւլ:
Συρίζω. *M.* *ίξω*. sibilare, fischiare. 2. suonare la zampogna. սուլել, շչել. 2. սրինգ փչել. ըսլըգ չալմագ. 2. տիւտիւք՝ մըզգալ չալմագ:
Συρικτὴρ - *ῆρος* (ὁ) × *ἀντὶ*
Συρικτὴς - *οῦ* (ὁ) sibilante. 2. chi suona la zampogna. սուլիչ. 2. սրինգ փչող. ըսլըգ չալան. 2. տիւտիւք՝ մըզգալ չալան:
Σύρισμα (τὸ) = *Σύριγμα*.
Συρισμὸς (ὁ) = *Συριγμός*.
Συριστὴς - *οῦ* (ὁ) = *Συρικτής*.
Συρίττω. *M.* *ίξω*, - *ομαι*. *Ἀττ.* *ἀντὶ Συρίζω*.
Σύρμα (τὸ) veste lunga con istrascico. երկան փեշերով հանդերձ. ուզուն էթէքլի էնթարի. 2. = *Συρφετός*.
Συρμαία (ἡ) rafano. բողկ. թուրփ:
Συρμὸς (ὁ) impeto, tratto. թափ, ուժգնութիւն. հիւճիւմ, խըզ. 2. = *Ὁλκός*.
Συῤῥάπτω. *M.* *ῥάψω*. cucir assieme. միատեղ կարել. պէրապէր տիքմէք:
Συῤῥαφὴ (ἡ) l' azione di cucir assieme. 2. macchinazione. միատեղ կարելը. 2. դաւադրութիւն. պէրապէր տիքմէ. 2. ֆէնդ՝ տօլապ գուրմագ:
Σύῤῥευσις - *εως* (ἡ) = *Σύῤῥοια*.
Συῤῥέω. *M.* *ῥεύσομαι ἢ ῥυήσομαι*. scorrere assieme. 2. accorrere in folla. միատեղ հոսել. 2. խմբովին վազել. պէրապէր ագմագ. 2. ախըն իլէ գօշմագ:
Σύῤῥηγμα (τὸ) zuffa, urto. (*Γαλλ.* choc). ճեռք ճեռքի գալը, կռիւ, բախում. եըղըլըշմա, տէօյիւշ, չարփըշմա:
Συῤῥήγνυμι. *M.* *ῥήξω*. spezzare urtando. բախելով՝ զարնելով կոտրտել. չարփըբ փարչալամագ:

Σύῤῥηξις - εως (ἡ) = *Σύῤῥηγμα.*
Συῤῥίπτω. M. ῥίψω. gettar insieme. միատեղ նետել. պիրապիր աթմագ:
Συῤῥοὴ καὶ
Σύῤῥοια (ἡ) confluente. 2. affluenza. գետերուն միկզմիկու խառնուիլը. 2. յորդութիւն. մաւլթագա, միճմա. 2. պանիմիթ, պօլլըգ:
Σύῤῥοος - ους (ὁ, ἡ) confluente. միատեղ հոսող. պիրապիր ագան:
Σύρτης - ου (ὁ) fune con cui vien tirata qualche cosa, tirella. բան մը քաշող չուան. պիր նէսնէ չէքէն իփ:
Σύρτις - ιδος (ἡ) sirte. ծովու աւազակոյտ. գումսալ, գում իլէ եէթաքէլմիշ տէնիզտէ օլը եէրլէր:
Συρτὸς - ἡ - όν. tirato, menato assieme. 2. che si può tirare. քաշած, մէկտեղ տարուած. 2. քաշուիլ կրցող. չէքիլմիշ, պէրապէր կէօթիւրիւլմիւշ. 2. չէքիլէպիլիր:
Συρφετὸς (ὁ) mondiglia, scopatura, spazzatura. 2. canaglia, la feccia del popolo. աւլուք, աղբեւ. 2. խառնիճաղանճ ժողովուրդ, ամբոխ. սիւփիւրինթիւ, չէօփ. 2. գալապալըգ, այագ թագըմը, խալգ:
Σύρφος (ὁ) = *Σύρμα.*
Σύρω. M. συρῶ. tirare, strascinare, menare assieme. 2. scopare. քաշել, քսելով տանիլ. 2. աւլել. չէքմէք, սիւրիւքլէմէք. 2. սիւփիւրմէք:
Σῦς - συὸς (ὁ καὶ ἡ) (ὅθ. τὸ *Λατ.* sus). porco. խոզ. տօմուզ:
Συσκευάζω. M. άσω. affardellare. 2. preparare, allestire. կապոց ընել. 2. պատրաստել, կազմել. տէնքլէմէք, տօհձալամագ. 2. հազըր թէտարիք էթմէք. (*μσ.*) far bagaglio, far fagotto, prepararsi. կապոց ընել, ժողվուիլ, պատրաստուիլ. տօհձալանմագ, թօփլանմագ, տէվշիրիլմէք, հազըրլանմագ:
Συσκευασία (ἡ) preparativo. պատրաստութիւն. թէտարիք, հազըրլըգ:
Συσκευὴ (ἡ) illusione. պատիր, երեւոյթ. հէյալ:
Συσκηνάω (έω) - ῶ. *M. ήσω.* abitare nell' istesso padiglione. նոյն վրանին մէջ բնակիլ. պիր չատըրտա պէրապէր օլմագ:
Συσκήνιον (τὸ) = *Συσσίτιον.*
Σύσκηνος (ὁ, ἡ) ch' è del medesimo padiglione (*Λατ.* contubernalis). մէկ վրանէ եղող. պիր չատըրտան օլան:
Συσκιάζω. M. άσω. adombrare d' ogni lato. ամէն դիհաց շուք ընել. հէր թարաֆտան կէօլկէ էթմէք:
Σύσκιος (ὁ, ἡ) opaco, ombroso. շքոտ. կէօլկէլի:
Συσπεύδω. M. σπεύσομαι. affrettarsi assieme, soccorrere. միատեղ արտորալ, օգնել. պէրապէր էվէթլէմէք, եարտըմ էթմէք:
Συσπουδάζω. M. άσω. = *Συσπεύδω.*
Συσσείω. M. σείσω. concussare. շարժել, դղրդել. սիլքմէք, սարսմագ:
Σύσσημον (τὸ) segno, bollo, marco. նշանակ, դրոշմ. նիշան, տամղա:
Συσσιτέω - ῶ. M. ήσω. esser commensale, mangiare assieme. սեղանակից ըլլալ, միատեղ ուտել. հէմսաֆրա օլմագ, պիլէ եէմէք:
Συσσιτία (ἡ) convitto. սեղանակցութիւն, կենակցութիւն. հէմսօֆրալըգ, եօլտաշլըգ, օտաշլըգլըգ:
Συσσίτιον (τὸ) convivio. կոչունք. զիաֆէթ:
Σύσσιτος (ὁ, ἡ) commensale. հացակից, սեղանակից. հէմսօֆրա:
Συσσωρεύω. M. εύσω. accumulare. կուտել, դիզել. եըղմագ:
Συσταθμία (ἡ) equilibrio. հաւասարակշռութիւն. թէնկ:
Σύσταθμος (ὁ, ἡ) equilibrato. հաւասարակշիռ. թէնկ կիլէն, պիր թարթըտա:
Συσταλτικὸς - ἡ - όν. restrittivo. սեղմող. ըգտան:
Συστασιάζω. M. άσω. ribellare. ապստամբիլ. ասի օլմագ, պաշ գալդըրմագ, ճիալիտա օլմագ:
Σύστασις - εως (ἡ) costituzione, stabilimento. 2. composizione, concrezione. 3. principio. 4. sostanza, natura. 5. conflitto. 6. prova. 7. raccomandazione. կարգադրութիւն, կանոնադրութիւն. 2. բաղադրութիւն, հոծութիւն. 3. սկիզբ. 4. գոյացութիւն, բնութիւն. 5. կռիւ, բաղխումն (մարտի). 6. փորձ, ապացոյց. 7. յանձնարարութիւն. թէրթիպ. 2. թէրքիպ, գաթըլըգ. 3. պաշլանկըճ. 4. վարլըգ, թապիաթ. 5. տէօյիւշ, էլլէշմէ. 6. իսպաթ. 7. ըսմարլամա. 8. (*κατ' ἔκτ.*) confederazione. 9. (*ἐπὶ κακοῦ.*) congiura. 8. դաշնակցութիւն. 9. երդմնակցութիւն, դաւակցութիւն. 8. մուահէտէ. 9. ըթթիֆագ:
Συστασιώτης - ου (ὁ) ribelle, congiurato. ապստամբ, երդմնակից. պօզղուն, ասի, ճէլալի:
Συστατικὸς - ἡ - όν. costituente. 2. di raccomandazione. բաղկացուցիչ. 2. յանձնարարական. թէրքիպ էտէն. 2. ըսմարլամա մէքթուպ:
Συστέλλω. M. στελῶ. restringere, concentrare. 2. abbreviare una sillaba, cangiare una sillaba lunga in breve. սեղմել, կծկել, ամփոփել. 2. երկան վանկը կարճ ընել. ըսքմագ, տէրլէմէք. 2. պիր ուզուն հէճէյի գըսալթմագ:
Σύστημα (τὸ) composto, concrezione. 2. sistema. բաղադրութիւն, թանձրացեալ իրք. 2. դրութիւն (դիտութեան). թէրքիպ օլմուշ նէսնէ. 2. թէրթիպ, ուսուլ:
Συστηματικὸς - ἡ - όν. sistematico. դրութենական. թէրթիպլի, ուսուլլի:
Συστολὴ (ἡ) restrizione, coartazione. 2. sistole, abbreviazione d' una sillaba lunga in breve. սեղմում. 2. երկան վանկ մը կարճի փոխելը. ըսքմա, թօփլամա, պիւզմէ. 2. ուզուն պիր հէճէյի գըսալթմա:
Συστρατεύω καὶ (*μσ.*) - *εύομαι. M. εύσω - ομαι.* intraprendere una spedizione assieme, militare insieme. միատեղ արշաւանք ընել՝ զինուորիլ. պիլէ սէֆէր էթմէք՝ ճէնկէ վարմագ:
Συστρατηγέω - ῶ. M. ήσω. comandar l'armata assieme. մէկի մը հետ զօրքը կառավարել, իշխել. պիրլիքտէ ասքէրի պաշ-գումանտա հիւքիւմ էթմէք:
Συστράτηγος (ὁ) compagno in generalato. զօրավարի ընկեր. սէրասքէր արքատաշը:

Συστρατιώτης - ου (ὁ) commilitone. գինուորակից . [illegible]

Σύστρεμμα (τὸ) concrezione, globo, involucro. 2. tumore. Հոծ՝ խառնցեալ իրք, պատատ . 2 . ուռեցք . [illegible] . 2 . [illegible] . 3 . = *Σύνταγμα*.

Συστρέφω. Μ. *στρέψω*. concentrare, coartare, restringere, involgere. ամփոփել, սեղմել, կուտակել, ծրարել . [illegible]

Συστροφή (ἡ) involgimento, conglobazione. պատատումն, գնտաձեւ ամփոփումն . [illegible] . 2. = *Σύστρεμμα*.

Συσφίγγω. Μ. *σφίγξω*. restringere. ամփոփել, սեղմել . [illegible]

Συσχολαστής - οῦ (ὁ) condiscepolo. դասակից . [illegible]

Σῦφαρ (τὸ) (*ἄκλ.*) spoglia di serpe. 2. pellicola rugosa che viene alla superficie del latte. 3. (*συνεκδχ.*) decrepito. օձի խորխ . 2 . կաթին երեսը տեսանելով կնճռոտ թաղանթ . 3 . զառամեալ, խիստ ծեր . [illegible]

Συφόρβιον (τὸ) porcile. խոզարան . [illegible]

Συφορβὸς (ὁ) porcajo. խոզարած . [illegible]

Συχνάζω. Μ. *άσω*. fare spesso. 2. condensare. 3. (*ἀμτβτ.*) frequentare. յաճախ՝ ստէպ ընել . 2 . խտացընել . 3 . յաճախել . [illegible]

Συχνάκις, *ἐπίῤ*. spesso, frequentemente. յաճախակի . [illegible]

Συχνὸς - ἡ - όν. frequente, spesso. յաճախ, ստէպ . [illegible] . = *Συνεχής*. (*τὸ οὐδ.*) *Συχνὸν καὶ Συχνὰ*, *ἐπίῤ*. ἀντὶ —

Συχνῶς, *ἐπίῤ*. = *Συχνάκις*.

Συώδης - εος (ὁ, ἡ) porcino. խոզի . [illegible]

Σφαγεῖον (τὸ) vaso da ricevere il sangue della vittima. զոհին արիւնը ընդունելու աման . [illegible]

Σφαγεὺς - έως (ὁ) scannatore. մորթող . [illegible]

Σφαγὴ (ἡ) scannamento. 2. massacro, strage. 3. strozza. 4. vittima. զենումն . 2 . սպանումն, կոտորած . 3 . խոչափող, որկոր . 4 . զոհ . [illegible]

Σφαγιάζω (*μσ.*) - άζομαι. Μ. *άσω*. - άσομαι. scannare, immolare. մորթել, զենուլ, զոհել . [illegible]

Σφαγιασμὸς (ὁ) scannamento, immolazione. մորթելը, զոհելը . [illegible]

Σφάγιον (τὸ) vittima. զոհ . [illegible]

Σφαγὶς - ίδος (ἡ) secespita. զոհագործութեան սանին գործածուած դանակ . [illegible]

Σφαδάζω. Μ. *άσω*. batter coi piedi contro la terra, razzare. 2. palpitare. 3. desiderare ansiosamente. ոտքերովը գետին զարնել, զափր հատանել . 2 . բաբախել, տրոփել . 3 . կարօտիւ բաղձալ . [illegible]

Σφάζω. Μ. *σφάξω*. scannare. մորթել . [illegible]

Σφαῖρα (ἡ) sfera, globo, palla. գունտ, գնտակ . [illegible]

Σφαιρηδὸν, *ἐπίῤ*. in forma di palla. գնտակի ձեւով . [illegible]

Σφαιρίδιον (τὸ) *ὑπκρ.* τ. *Σφαιρίον*.

Σφαιρίζω. Μ. *ίσω*. giuocar alla palla. գնտակ խաղալ . [illegible]

Σφαιρικὸς - ἡ - όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) - *ικῶς*. sferico, tondo. գնտաձեւ, կլոր . [illegible]

Σφαιρίον (τὸ) *ὑπκρ.* τ. *Σφαῖρα*.

Σφαιροειδὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma di palla. գնտաձեւ . [illegible]

Σφαιροειδῶς, *ἐπίῤ*. = *Σφαιρηδόν*.

Σφαιροπαικτέω - ῶ. Μ. *ήσω*. = *Σφαιρίζω*.

Σφαιρόπαικτον (τὸ) giuoco di palla. գնտակի խաղ . [illegible]

Σφαιρόω - ῶ. Μ. *ώσω*. rotondare in forma di palla. գնտակի ձեւով կլորցընել . [illegible]

Σφαιρωτὸς - ἡ - όν. fatto in forma di palla. գնտաձեւ շինուած . [illegible]

Σφακελίζω. Μ. *ίσω*. soffrir di cancrena. խլրդենի ունենալ . [illegible]

Σφάκελος (ὁ) cancrena, carie. խլրդենի, ոսկրներուն փտութիւն . [illegible]

Σφάκος (ὁ) salvia (erba). սփակոս (խոտ մի է) . [illegible]

Σφακτὸς - ἡ - όν. scannato. մորթած . [illegible]

Σφαλερὸς - ὰ - όν. sdrucciolevole. 2. incostante, ingannatore, fallace, pericoloso. 3. soggetto a errare. սահուն . 2 . անհաստատ, խաբող, խաբեբայ, վտանգաւոր . 3 . սխալական . [illegible] — *ρῶς*, *ἐπίῤ*.

Σφάλλω. Μ. *αλῶ*. far sdrucciolare. 2. fallare. 2. soppiantare, ingannare. սահեցընել . 2 . սխալցընել . 3 . խաբել . [illegible]

Σφάλμα (τὸ) fallo, mancanza, errore. 2. disgrazia. սխալանք, վրիպակ . 2 . արկած, աղէտք . [illegible]

Σφαλμὸς (ὁ) ceppo. կոճղ . [illegible]

Σφαραγέω - ῶ. Μ. *ήσω*. romoreggiare. շառաչել, փաթթռտոց ընել . [illegible] . 2. (*μσ.*) = *Σπαργάω*.

Σφαραγίζω. Μ. *ίσω*. alzare, suscitare con dello strepito. շառաչմամբ վերցընել . [illegible]

Σφάραγος (ὁ) rumore, strepito, mormorio. շառաչիւն, խոխոջիւն . [illegible]

Σφάττω. Μ. *σφάξω*. Ἀττ. ἀντὶ *Σφάζω*.

Σφὲ Ἰων. ἀντὶ *Σφᾶς*.

Σφεδανὸς - ἡ - όν. impetuoso. թափով, ուժգին . [illegible]

Σφεῖς (*κατὰ κρ. ἐκ τ. ἀχρ. Σφέες.*) - *σφέων* - *ῶν. ἀντνμ. πλθ. τ. γ'. προσ. ἀντὶ Αὐτοὶ* - *αὶ* - *ὰ ἢ Ἑαυτῶν.*

Σφένδαμνος (*ἡ*) acero (albero). (*Γαλλ.* érable). ծառ մի է. աքճէաղաճ, տիշի ղօ- փաք աղաճը:

Σφενδονάω - *ῶ. M. ήσω.* frombolare. պար- սել. սափան աթմաք:

Σφενδόνη (*ἡ*) frombola. 2. castone. պար- սատիկ. 2. մատնիի ակնակապիճ. սա- փան. 2. Թաշ եվի:

Σφενδονήτης - *ου* (*ὁ*) frombolatore. պար- սաւոր. սափան աթան:

Σφενδονίζω. M. ίσω. = *Σφενδονάω.*

Σφενδονοειδὴς - *έος* (*ὁ, ἡ*) che ha la forma di fionda. պարսատկի ձեւով. սափան շէքլինտէ:

Σφετερίζω. (*μσ.*) - *ίζομαι. M. ίσω* - *ομαι.* usurpare, arrogarsi. ըռնի՝ անիրաւաբար իրեն սեփականել՝ վերագրել. զօր իլէ՝ նէհագ եէրէ ալմագ՝ քէնտիսինէ աղամաք, թէճավիւզ էթմէք:

Σφετερισμὸς (*ὁ*) usurpazione, concussione. ճորով՝ անիրաւաբար իրեն սեփականելը՝ առնելը, հարստահարութիւն. խըսըպտըր, թէճավիւզ, զուլում:

Σφετεριστὴς - *οῦ* (*ὁ*) usurpatore, concussionario. անիրաւաբար առնող՝ իրեն սեփականող, հարստահարող. ճէպպար, զա- լիմ:

Σφέτερος - *α* - *ον.* (*ἀντνμ. κτητ. γ'. προσ.*) loro. իրենց. քէնտիլէրինի:

Σφηκιὰ ἢ Σφηκία (*ἡ*) vespajo. (*Γαλλ.* guêpier). պիծակաց բնիճ. եէպան արըլարըն եօվասը:

Σφηκοειδὴς - *έος* (*ὁ, ἡ*) che ha la forma di vespa. պիծակի ձեւով. եէպան արըսը շէքլինտէ:

Σφηκόω - *ῶ. M. ώσω.* stringere il mezzo, legare fortemente, chiudere bene. մէջ- քէն սխմել, ամէկ կապել՝ գոցել. օրթա- սընը՝ պէլինի սըքմագ, էյի պաղլամագ՝ գափա- մագ:

Σφηκώδης - *εος* (*ὁ, ἡ*) = *Σφηκοειδής.*

Σφηκὼν - *ῶνος* (*ὁ*) = *Σφηκιά.*

Σφὴν - *ηνὸς* (*ὁ*) conio, caviglia. սեպ. չիվի:

Σφηνόω - *ῶ. M. ώσω.* fendere o attaccare con del conio. 2. serrar bene, turare. սեպով ճեղքել կամ կպցնել. 2. ամէկ գոցել, խնուլ. չիվի իլէ եարմագ եախօտ չիվիլէմէք. 2. էյի գափամագ, թըգամագ:

Σφήνωσις - *εως* (*ἡ*) turamento. խցում. թըգամա:

Σφὴξ - *ηκὸς* (*ὁ*) vespa. պիծակ. եէպան ա- րըսը:

Σφιγγίον (*τὸ*) maniglia. ապարանջան. պի- լէզիկ:

Σφίγγω. M. ξω. stringere. սխմել. սըքմագ:

Σφιγκτὴρ (*ὁ*) che stringe. սեղմող. սըքան. (*ἰδιαιτ. ἀνατομ.*) sfintere. սրբանին ճամ- բաները սխմող մկան մը. տիւպիւրէն քէ- չիտլէրինի սըքան քըլըմ:

Σφιγκτὸς - *ὴ* - *όν.* stretto. սխմուած. սը- գըլմըշ:

Σφὶγξ - *σφιγγὸς* (*ἡ*) sfinge (mostro favoloso). առասպելեալ հրէշ մը. եղօւնճա- լը (պիր նէվ եապմա՝ եալան մէխ):

Σφίγξις - *εως* (*ἡ*) restrizione. սխմելը. սըքմա:

Σφόδρα, ἐπίῤ. troppo, assai. 2. con veemenza, fortemente. խիստ, կարի, յոյժ. 2. ուժով, սաստիկ. չօք, զիատէ, ղայէթ, փէք. 2. զօրլամա, պէք իլէ:

Σφοδρὸς - *ὰ* - *όν.* (*καὶ ἐπίῤ.*) - *ῶς.* veemente, impetuoso, forte. ուժով, ուժգին, սաս- տիկ. պէքլի, զօրլու, թէզկին:

Σφοδρότης (*ἡ*) veemenza. սաստկութիւն, բռնութիւն. պէքլ, թէզկինլիք:

Σφονδύλειον (*τὸ*) sfondilio (pianta). (*Γαλλ.* berce). սփոնտիղիոն (տունկ մի է). էօ- քէնտիլ (պիր նէվ ֆիտան):

Σφονδύλιον (*τὸ*) *ὑπκρ. τ. Σφόνδυλος.* 2. = *Σφονδύλειον.*

Σφονδύλιος (*ὁ*) *καὶ*

Σφόνδυλος (*ὁ καὶ σπν. ἡ*) *Ἀττ. ἀντὶ Σπόνδυλος.*

Σφραγίδιον (*τὸ*) *ὑπκρ. τ. Σφραγίς.*

Σφραγιδοφυλάκιον (*τὸ*) astuccio da mettervi i sigilli. կնիք դնելու տուփ. մէօ- հիւր գօյաճագ գութու:

Σφραγιδοφύλαξ - *ακος* (*ὁ*) custode del sigillo, guardasigilli. կնիքները պահող, կնքապան. մէօհիւրտար:

Σφραγίζω. M. ίσω. sigillare. կնքել. մէօ- հիւրլէմէք:

Σφραγὶς - *ῖδος* (*ἡ*) sigillo. 2. marca, bolla. կնիք. 2. դրոշմ. մէօհիւր. 2. տամղա. (*κατ' ἔκτ.*) anello. մատնի. եիւզիւք:

Σφράγισμα (*τὸ*) bolla. դրոշմ (կնքոյն). մէօհիւր նիշանը՝ տամղասը:

Σφραγιστὴς - *οῦ* (*ὁ*) colui che sigilla. կըն- քող. մէօհիւրլէյէն, մէօհիւրտար:

Σφραγιστὸς - *ὴ* - *όν.* sigillato, bollato. կըն- քեալ. մէօհիւրլիւ:

Σφρηγίζω, Σφρηγίς. = *Σφραγίζω, Σφραγίς.*

Σφριγάω - *ῶ. M. ήσω.* = *Σπαργάω.*

Σφρῖγος - *εος* - *ους* (*τὸ*) = *Ὀργασμός, Σπαργή.*

Σφριγώδης - *εος* (*ὁ, ἡ*) vegeto, vigoroso. բարգաւաճ, առոյգ, կորովի. տինճ, տէ- ղէր, թէնտիւրիւսթ:

Σφύγμα (*τὸ*) *καὶ*

Σφυγμὸς (*ὁ*) polso. զարկ (շնչերակի). նապզ:

Σφύζω. M. σφύξω. palpitare. բաբախել, տրոփել. օյնամագ, թիթրէմէք:

Σφύξις - *εως* (*ἡ*) = *Σφυγμός.*

Σφῦρα ἢ Σφύρα - *ας* (*ἡ*) martello. մուրճ, ուռն. չէքիճ. 2. = *τῷ*

Σφύραινα - *ης* (*ἡ*) sfirena, luccio. կռնկա- ձուկն. թուրնա պալըղը:

Σφυρηλατέω - *ῶ. M. ήσω.* martellare. մըր- ճով զարնել. չէքիճլէմէք:

Σφυρηλάτησις - *εως* (*ἡ*) martellata. ուռն- ածութիւն, մրճով զարնելը. չէքիճլէմէ:

Σφυρήλατος (*ὁ, ἡ*) martellato, lavorato col martello. 2. solido, compatto. մըր- ճով ծեծուած, կռածոյ. 2. հաստատուն, կուռ. չէքիճլէնմիշ, չէքիճ իլէ. 2. սէրթ, փէք:

Σφύριον (*τὸ*) *ὑπκρ. τ. Σφῦρα.* martelletto. պզտիկ մուրճ. չէքիճճիք:

Σφυρὶς - *ίδος* (*ἡ*) *Ἀττ. ἀντὶ Σπυρίς.*

Σφυροκοπέω - *ῶ. M. ήσω.* martellare. մըր- ճով ծեծել. չէքիճ իլէ տէօկմէք:

Σφυροκοπία (*ἡ*) = *Σφυρηλάτησις.*

Σφυρόκοπος (*ὁ, ἡ*) = *Σφυρήλατος.*

Σφυρὸν (*τὸ*) tallone. 2. piede. 3. estre-

mità. կոճ. 2. ոտք. 3. ծայր, ճոթ. թօ-փութ. 2. այաք. 3. ալթ:

Σφυρωτὸς-ή-όν. martellato. մրճով ծե-ծուած. չէքիճլէնմիշ:

Σφωΐτερος-α-ον. (ἀντωνυμ. κτητ. β΄. προσ.) di voi due. ձեր երկուքին. սիզ իքինիզին:

Σχάζω. Μ. σχάσω. segnare, cavar sangue. 2. gettar abbasso, abbassare. արիւն առնել. 2. վար նետել, ցածցնել. գան ալմագ. 2. աշաղը աթմագ, ինդիրմէք:

Σχάσις-εως (ἡ) salasso. երակահատու-թիւն. գան ալմա:

Σχαστήριον (τὸ) lancetta. նշտրակ. նէշ-տէր:

Σχεδάριον (τὸ) libretto. գրքոյկ. քիթապ-ճըգ:

Σχέδην, ἐπίῤ. lentamente, a passo a passo, lemme lemme (Λατ. pedetentim). կամաց կամաց, յուշիկ, ոտք ոտք. եավաշ եավաշ, եափաշ եափաշ:

Σχεδία (ἡ) zatta (Γαλλ. radeau). լաստ. սալ:

Σχεδιάζω. Μ. άσω. fare o parlare precipitosamente. առանց պատրաստութեան՝ մտածելու ընել կամ խօսիլ. աճէլէ ըլէ դիւշիւնմէյիփ էթմէք եա խօսմաք. 2. = Ἐγγίζω.

Σχεδίασμα (τὸ) = Σχέδιον.

Σχεδιαστικῶς, ἐπίῤ. all' improvviso, precipitosamente. մէկէն ի մէկ, յանկարծ, առանց մտածելու. աճէլէ, անսըզըն, դիւշիւնմէյէրէք:

Σχέδιον (τὸ) abbozzo, piano. գծագիր, նախապատակ. թասլագ, բլան:

Σχέδιος-α ἢ ος-ον. che si fà da vicino. 2. improvviso. մօտէն եղող. 2. յանկարծ. եագընտան օլան. 2. անսըզըն:

Σχεδίως, ἐπίῤ. da vicino. 2. all'improvviso. մօտէն. 2. մէկէն ի մէկ, յանկարծ. եագընտան. 2. անսըզըն:

Σχεδὸν, ἐπίῤ. quasi. գրեթէ, իբրեւ. աղէպէ, հէմէն:

Σχέθω (Χ. Μ.) ottenere. ստանալ. էլտէ էթմէք:

Σχένδυλα-ης (ἡ) tanaglia (Λατ. forceps). ապցան. քէլպէթին:

Σχενδύλη (ἡ) = τ. προηγ.

Σχέσις-εως (ἡ) relazione, rapporto. յարաբերութիւն, առնչութիւն. մունասէպէթ օլմա, ալագա:

Σχετικὸς-ή-όν. relativo. առնչական, յարաբերական. մէնսուպ, մունասէպէթլի:

Σχετικῶς, ἐπίῤ. relativamente. յարաբերութեամբ, նայելով. նիսպէթէն, նազարան, նիսպէթէ:

Σχετλιάζω. Μ. άσω. lamentarsi, querelarsi. կոծել, գանգատել. ֆիղան՝ ֆիղան էթմէք, շիքայէթ էթմէք:

Σχετλιασμὸς (ὁ) lamentazione, querela. կոծ, գանգատ. ֆիղան, շիքայէթ:

Σχετλιαστικὸς-ή-όν. di lamentazione, di querela. ողբական, գանգատի. ֆիղանի՝ շիքայէթէ մէնսուպ:

Σχέτλιος-α-ον. audace, ardito, fermo nelle sue imprese, pertinace. 2. cattivo, scellerato. 3. infelice, miserabile. 4. ingiusto, orribile. 5. pernicioso. յանդուգն, ժպիրհ, յամառ, կամապաշտ. 2. չար, ամբարիշտ. 3. խեղճ, ողորմելի. 4. անիրաւ, զարհուրելի. 5. վնասակար. ժէսուր, դէզէնսիզ, ինատճը, քէնտի պաշընա. 2. ֆէնա, զալիմ. 3. զավալլը, մէրհամէթէ լայըգ. 4. հագսըզ, գորգունչ. 5. զարարլը:

— λίως, ἐπίῤ.

Σχῆμα (τὸ) forma, figura. 2. ornamento. կերպ, ձեւ. 2. զարդ. շէքիլ, սուրէթ. 2. զինէթ. 3. = Πλάσμα.

Σχηματίζω. Μ. ίσω. formare, figurare. 2. ornare. ձեւացնել, կերպաւորել. 2. զարդարել. շէքիլ վէրմէք, սուրէթլէնտիրմէք. 2. զինէթլէնտիրմէք, տօնաթմագ:

Σχημάτιον (τὸ) ὑποκ. τ. Σχῆμα.

Σχημάτισις-εως (ἡ) καὶ

Σχηματισμὸς (ὁ) formazione, figuramento. ձեւակերպութիւն. շէքիլլէնմէ:

Σχίδαξ-ακος (ὁ) καὶ

Σχίδη (ἡ) scheggia, verza, piuolo. փայտի շերտ, սեպ. օդուն եարըղը, եօնգա, չիվի:

Σχίδιον (τὸ) ὑποκ. τ. Σχίδη. 2. talea. անկելու համար երկու ծայրէն կտրուած մատղաշ ոստ, շառաւիղ. նէհալ, ֆիդան:

Σχίζα-ης (ἡ) scheggia. տաշեղ. եօնգա:

Σχιζόπους-οδος (ὁ, ἡ) che ha l'unghia divisa in due. թաթաշերձ, սմբակը երկուքի ճեղքուած. թըրնագը իքիյէ պէօլիւնմիւշ (հայվան):

Σχίζω. Μ. ίσω. fendere, discindere. ճեղքել. եարմագ:

Σχινέλαιον (τὸ) olio di lentisco. հերձիի իւղ. սագըզ աղաճընըն եաղը:

Σχίνινος-η-ον. di lentischio. հերձիէ. սագըզ աղաճընտան:

Σχῖνος (ἡ) lentischio. 2. scilla. հերձի. 2. մկնսոխ. սագըզ աղաճը. 2. տէնիզ սօղանը:

Σχινώδης-εος (ὁ, ἡ) simile al lentischio. հերձիի նման. սագըզ աղաճընա պէնզէր:

Σχίσις-εως (ἡ) fessura, scissura. ճեղքուած. եարըգ:

Σχίσμα (τὸ) fessura. 2. scisma. ճեղք. 2. հերձուած. եարըգ. 2. իֆթիրագ:

Σχισματικὸς-ή-όν. scismatico. հերձուածող. էհլի իֆթիրագ:

Σχισμὸς (ὁ) = Σχίσις ἢ Σχίσμα.

Σχοινιὰ (ἡ) = Σχοῖνος. 2. fune di giunco, stramba. կնիւնէ չուան, կեմեղէն. սազտան իփ, օրկան:

Σχοινίζω. Μ. ίσω. misurare colla corda, livellare (Γαλλ. arpenter). չուանով չափել, հարթաչափել. իփ իլէ էօլչմէք, տէրաճէլէմէք:

Σχοίνινος-η-ον. di giunco. կնիւնէ. սազտան:

Σχοινίον (τὸ) corda di giunco, stramba. կնիւնէ չուան, կեմեղէն. սազտան իփ, օրկան:

Σχοίνιος-α ἢ ος-ον. = Σχοίνινος.

Σχοινίτης-ου (ὁ) καὶ Σχοινῖτις-ιδος (ἡ) fatto di giunco. կնիւնէ շինուած. սազտան եափըլմըշ:

Σχοινοβατέω-ῶ. Μ. ήσω. camminare, danzare sulla corda. չուանի վրայ քալել՝ պարել. իփ իւզէրինտէ եիւրիւմէք՝ օյնամագ:

Σχοινοβάτης-ου (ὁ) ballerino da corda, funambolo. լարախաղաց. իփ ճամբազը:

Σχοινοβατία (ἡ) il mestiere del funambolo. լարախաղացին արհեստը. ճամբաղլըգը։

Σχοινόδετος (ὁ, ἡ) legato con del giunco. կնիւնով կապուած.

Σχοινοδρόμος (ὁ, ἡ) = Σχοινοβάτης.

Σχοινόπλεκτος (ὁ, ἡ) trecciato di giunco. կնիւնով հիւսուած.

Σχοῖνος (ὁ) giunco. 2. giuncheto. 3. fune (di giunco), stramba. կնիւն, պրտու. 2. կնիւնով լեցուն տեղ. 3. (կնիւնէ) չուան, կեռեղէն.

Σχοινοτενής - έος (ὁ, ἡ) teso come la fune. չուանի պէս լարուած. 2. (μτνμ.) = Μακρύς.

Σχολάζω. Μ. άσω. esser in ozio, vacare. 2. applicarsi, occuparsi, vacare a .... 3. frequentare la scuola di ... esser discepolo. դատարկ կենալ, անգործ կենալ, պարապ ըլլալ. 2. պարապիլ, պարապիլ. 3. մէկին դպրոցը յաճախել, աշկերտ ըլլալ.

Σχολαῖος - α - ον. ozioso, lento. դատարկ, դանդաղ, կամաց. — αίως, ἐπίῤ.

Σχολαρχέω - ῶ. Μ. ήσω. esser capo d' una scuola. դպրոցի մը գլուխ պետ ըլլալ.

Σχολάρχης - ου (ὁ) capo, direttore d' una scuola. դպրոցի մը պետ՝ վերակացու՝ մեծ.

Σχολαστήριον (τὸ) gabinetto di studii. ուսումնարան.

Σχολαστής - οῦ (ὁ) ozioso. դատարկ կեցող.

Σχολαστικός - ή - όν. ozioso. 2. scolastico. 3. diligente, studioso. դատարկ՝ պարապ կեցող. 2. դպրոցական. 3. ժիր, փութաջան. 3. (ἐπμ.) pedante, sciolo. իմաստակ.

Σχολεῖον (τὸ) scuola. դպրոց.

Σχολή (ἡ) ozio, riposo. 2. studio, applicazione. 3. indugio, dilazione. դատարկութիւն, հանգիստ. 2. ուսումնք, պարապմունք. 3. յապաղումն. 4. = Σχολεῖον. (δοτ.) Σχολῇ (ἑλλ. πρόθ.) pian piano, lemmi lemmi. 2. tardi. 3. a stento. կամաց կամաց. 2. ուշ. 3. հազիւ.

Σχολικός - ή - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. proprio delle scuole. դպրոցներուն յատուկ.

Σχολιογραφέω - ῶ. Μ. ήσω. scrivere, fare delle postille, degli scolii. ծանօթութիւններ՝ բացատրութիւններ գրել.

Σχολιογράφος (ὁ, ἡ) scrittore di scolii, di postille. ծանօթութիւններ՝ բացատրութիւններ գրող.

Σχόλιον (τὸ) scolio, postilla. ծանօթութիւն, բացատրութիւն, ծանօթագրութիւն.

Σώζω. Μ. σώσω. salvare, conversare. ազատել, խալըսել, պահել, պահպանել.

Σωλήν - ῆνος (ὁ) canale, acquidotto. 2. stria. խողովակ, ջրուղի. 2. սիւներուն շերտաձեւ փապարները. 3. (ὀθ.) solene, cappa lunga, canolicchio (sorta di conchiglia). խողովակաձեւ ծովային խեցի մըն է.

Σωληνάριον (τὸ) καὶ

Σωληνίσκος (ὁ) ὑπκρ. τ. Σωλήν.

Σῶμα (τὸ) corpo. 2. cadavere. 3. uomo. 4. volume, massa. մարմին. 2. դի. 3. մարդ. 4. զանգուած.

Σωμασκέω - ῶ. Μ. ήσω. esercitare il corpo. մարմինը կրթել.

Σωμασκία (ἡ) esercizio del corpo. մարմնոյ կրթութիւն.

Σωματεῖον (τὸ) = Σωμάτιον. 2. comunità, società. հասարակութիւն, ընկերութիւն.

Σωματεμπορέω - ῶ. Μ. ήσω. far il commercio degli schiavi. գերիներու վաճառականութիւն ընել.

Σωματεμπορία (ἡ) il commercio degli schiavi. գերի առնել ծախելը.

Σωματέμπορος (ὁ, ἡ) mercante di schiavi. գերի առնող ծախող.

Σωματικός - ή - όν. corporale. մարմնական. — ικῶς, ἐπίῤ.

Σωμάτιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Σῶμα. corpuscolo. մարմնիկ. 2. = Σωματεῖον. 3. libretto, piccolo volume. գրքոյկ, պզտիկ հատոր.

Σωματοκάπηλος (ὁ, ἡ) = Σωματέμπορος.

Σωματοποιέω - ῶ. Μ. ησω. riunire, ridurre in un corpo, incorporare. մէկ մարմին մը ընել.

Σωματότης (ἡ) corporeità. մարմնականութիւն.

Σωματοφυλάκιον (τὸ) cimiterio. գերեզման.

Σωματοφύλαξ - ακος (ὁ) guardia del corpo. թիկնապահ զօրք, անձնապահ գունդ.

Σωματόω - ῶ. Μ. ώσω. incorporare. մէկ մարմին՝ մէկ զանգուած ընել.

Σωματώδης - εος (ὁ, ἡ) corpulento. յղր.

Σωμάτωσις - εως (ἡ) incorporazione. մէկ զանգուած ընելը.

Σώρακος (ὁ) paniere, canestro. կողով, որթ.

Σωρεία (ἡ) = Σώρευμα ἢ Σώρευσις.

Σωρείτης - ου (ὁ) sorite, gradazione (sorta di sillogismo). համաբարդութիւն (հա-

ւաքարանութեան մէկ կերպն է) · [illegible]

Σώρευμα (*τὸ*) cumulo, mucchio. կոյտ, դէզ · [illegible]

Σώρευσις - εως (*ἡ*) accumulazione. կուտե-լը · [illegible]

Σωρευτὸς - η - όν. accumulato, ammucchiato. կուտուած, դիզուած · [illegible]

Σωρεύω. M. εύσω. ammucchiare, accumulare. դիզել, կուտել · [illegible]

Σωρηδὸν, ἐπίῤ. in folla. խմբովին · [illegible]

Σωρὸς (*ὁ*) mucchio, ammasso, bica. կոյտ, դէզ · [illegible]

Σῶς (*ὁ, ἡ*) sano, salvo. ողջ, առողջ · [illegible]

Σωσίβιος (*ὁ, ἡ*) conservatore della vita. կենաց պահպանող · [illegible]

Σωσίκοσμος (*ὁ, ἡ*) conservatore del mondo. աշխարհքը պահող՝ խալըսող · [illegible]

Σωσίπολις - ιδος (*ὁ, ἡ*) conservatore della città. քաղաքը պահող · [illegible]

Σωστικὸς - ἡ - όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) *- ικῶς.* conservatore. պահպանող · [illegible]

Σῶστρον (*τὸ*) l' onorario del medico. 2. riscatto, ciò che si offre per la salvazione di . . . բժշկին վարձք · 2 · փրկութեանը համար տրուածնուէր՝ վարձք, փրկանք · [illegible] · 2 · [illegible]

Σώτειρα (*ἡ*) *θηλ. τοῦ*

Σωτὴρ (*ὁ*) salvatore, liberatore. փրկիչ, ազատիչ · [illegible] · 2. = *Σωτήριος.*

Σωτηρία (*ἡ*) salvazione, liberazione. ազատութիւն, փրկութիւն · [illegible]

Σωτήριος (*ὁ, ἡ*) salutare. փրկարար, առողջարար · [illegible]

Σωτηριώδης - εος (*ὁ, ἡ*) = *τ. προηγ.*

Σωτηριωδῶς καὶ Σωτηρίως, ἐπίῤ. salutevolmente. փրկութեամբ, ազատելով · [illegible]

Σῶτρον (*τὸ*) il cerchio di legno d' una ruota, quarto d' una ruota (*Γαλλ.* jante). անուին փայտէ շրջանակը · [illegible]

Σωφρονέω - ῶ. M. ήσω. esser prudente, moderato, modesto, casto. խոհեմ՝ ըզգաստ՝ համեստ՝ ողջախոհ ըլլալ · [illegible]

Σωφρόνημα (*τὸ*) tratto di prudenza o di castità. խոհեմութեան կամ ողջախոհութեան գործ · [illegible]

Σωφρονητικὸς - ἡ - όν. = *Σωφρονικός.*

Σωφρονίζω. M. ίσω. render prudente, moderato, casto. խոհեմ՝ զգաստ՝ ողջախոհ ընել · [illegible] *ἴδε καὶ Νουθετῶ.*

Σωφρονικὸς - ἡ - όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) *- ικῶς.* di natura modesto, prudente, casto. ի բնէ համեստ՝ խոհեմ՝ ողջախոհ · [illegible]

Σωφρόνισις - εως (*ἡ*) *καὶ*

Σωφρονισμὸς (*ὁ*) ammonizione, emendazione. խրատելը, յորդորելը, ուղղելը · [illegible]

Σωφρονιστηρ (*ὁ*) × *ἀντὶ Σωφρονιστής.* *Σωφρονιστῆρες* (*ἐνν. ὀδόντες.*) denti di sapienza. չորս կողմնակալն ակռաները · [illegible]

Σωφρονιστήριον (*τὸ*) luogo e mezzo di emendazione. ուղղութեան տեղ կամ միջոց · [illegible]

Σωφρονιστὴς - οῦ (*ὁ*) moderatore, emendatore, monitore. չափաւորող, զգաստ ընող, ուղղիչ, խրատիչ · [illegible]

Σωφρονούντως, ἐπίῤ. (*μτχ.*) *ἀντὶ*

Σωφρόνως, ἐπίῤ. prudentemente, moderatamente, modestamente, castamente. խոհեմութեամբ, զգաստութեամբ, համեստութեամբ, ողջախոհութեամբ · [illegible]

Σωφροσύνη (*ἡ*) prudenza, modestia, moderazione, temperanza, castità. խոհեմութիւն, համեստութիւն, զգաստութիւն, չափաւորութիւն, ողջախոհութիւն · [illegible]

Σώφρων - ονος (*ὁ, ἡ*) prudente, modesto, moderato, sobrio, casto. խոհեմ, համեստ, զգաստ, ողջախոհ · [illegible]

Σώω. M. σώσω. × *ἀντὶ Σώζω.*

T.

T, τ. ταῦ (*τὸ*) (*ἄκλ.*) Tau. La decima nona lettera dell' alfabeto Greco. Numericamente presa coll' accento di sopra (*τ´*) significa trecento o trecentesimo, e coll' accento di sotto (*͵τ*) trecento mila. Տաւ · Յունաց այբուբենից տասնուիններորդ գիրն է ։ Համրանքի կողմանէ վրայի շեշտովը (*τ´*) կը նշանակէ երեք հարիւր կամ երեք հարիւրերորդ, ու տակը ըլլալու ատեն (*͵τ*) երեք հարիւր հազար · [illegible] (*τ´*) [illegible] (*͵τ*) [illegible] (300,000) ։

Τὰ (*τὸ α βραχύ*) *οὐδ. πλθ. τ. Ὁ.*

Τὰ (*τὸ α μακρ.*) *δυϊκ. θηλ. τ. Ὁ.*

Ταβαίτας - ου (*ὁ*) tazza di legno, tinozza. փայտէ ըմպանակ՝ գաւաթ · [illegible]

Τἀγαθὸν, Τἀγαθὰ, Ἀττ. κατὰ συνλφ. ἀντὶ Τὸ ἀγαθὸν, Τὰ ἀγαθά.

Ταγγὴ (*ἡ*) rancidume. ծթռում · [illegible]

Ταγγίζω. M. ίσω. divenire rancido. ծըթռիլ · [illegible]

Ταγγὸς - ἡ - όν. rancido. ծթռած · [illegible]

Τάγγω. = *Ταγγίζω.*

Ταγεία (ἡ) principato, satrapia. նախարարութիւն, սատրապութիւն. [illegible]

Ταγεύω. Μ. εύσω καὶ

Ταγέω - ῶ. Μ. ήσω. aver supremo comando, esser satrapo, comandare. նախարար՝ սատրապ ըլլալ, իշխել. [illegible]

Ταγὴ (ἡ) = *Τάξις.* 2. = *Σύνταξις.*

Ταγηνίζω. Μ. ίσω. friggere. տապկել. [illegible]

Τάγηνον (τὸ) = *Τήγανον.*

Τάγμα (τὸ) squadrone, battaglione, legione, truppa, coorte. 2. voto. գունդ, գումարտակ, լեգէոն (զօրաց). 2. Աստուծոյ եղած ուխտ կամ ուխտանուէր պատկեր. [illegible] 2. [illegible]

Ταγματαρχέω - ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —

Ταγματάρχης-ου (ὁ) capo, colonnello d'una legione, d'uno squadrone. լեգէոնի մը՝ գումարտակի մը գլուխ՝ պետ. [illegible]

Ταγματικὸς - ὴ - όν. legionario. լեգէոնական. [illegible]

Ταγὸς (ὁ) governatore, satrapo, il primo ministro dello stato. ոստիկան, սատրապ, տէրութեան մեծ պաշտօնեայն. [illegible]

Ταινία (ἡ) cordella, benda. 2. tenia. երիզ, լար, ժապաւէն. 2. փորոտեաց մէջ գոյացող երկան բարակ բոտոտ մը. [illegible] 2. [illegible]

Ταινιάζω. Μ. άσω καὶ

Ταινιόω - ῶ. Μ. ώσω. cinger d'una benda, abbendare. երիզով մը փաթթել. [illegible]

Τακερὸς - ὰ - όν. liquefatto, tenero, molle, macerato. հալած, փափուկ, կակուղ, թոյլ. [illegible] — *ερῶς, ἐπίῤ.*

Τακερόω-ῶ. Μ. ώσω. liquefare, macerare. հալեցընել, լմել, կակղել. [illegible]

Τακτικὸς - ὴ - όν. versato nell'arte militare, abile a disporre in ordine militare le truppe, chi sa la maniera di schierare l'esercito. 2. regolare. զինուորական արհեստին հմուտ, բանակը կարգելու ճամբան գիտցող. 2. կանոնաւոր. [illegible] 2. [illegible] *Τακτικὴ* (ἡ) (*ἐνν. τέχνη.*) la tattica, l'arte militare. զօրք կարգելու արհեստը, զինուորական արհեստ. [illegible]

Τακτικῶς, ἐπίῤ. regolarmente. կանոնաւոր. [illegible]

Τακτὸς - ὴ - όν. ordinato, determinato. կարգեալ, որոշեալ. [illegible]

Ταλαιπωρέω - ῶ. Μ. ήσω. esser miserabile, soffrir delle pene, de' travagli, de' disastri, travagliarsi. խեղճ ըլլալ, տառապանք՝ նեղութիւն՝ վիշտ քաշել, տառապիլ. [illegible]

Ταλαιπώρημα (τὸ) pena, disastro, fatica. տառապանք, վիշտ, նեղութիւն, աշխատանք. [illegible]

Ταλαιπωρία (ἡ) miseria, infortunio. խեղճութիւն, արկած. [illegible]

Ταλαίπωρος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*) - *πώρως.* miserabile, infelice. խեղճ, ողորմելի, թշուառ. [illegible]

Ταλακάρδιος (ὁ, ἡ) magnanimo. վեհանձն, քաջասիրտ. [illegible]

Ταλανίζω. Μ ίσω. deplorare. ողբալ, կարեկցիլ. [illegible]

Ταλαντεύω. Μ. εύσω. bilanciare, pesare. կշռել. [illegible] (*συνήθ. μσ. ἢ πθ.*) inclinarsi quà e là, barcollare. 2. esser incerto. այդին անդին ծռիլ՝ հակիլ, դանդաչել. 2. անհաստատ՝ անստոյգ ըլլալ. [illegible] 2. [illegible]

Ταλαντιαῖος - α - ον. che vale o pesa un talento. տաղանդ մը արժող կամ կշռող. [illegible]

Τάλαντον (τὸ) bilancia. 2. talento (peso di 125 libre). 3. talento (somma di 6,000 dramme). կշիռ. 2. քանքար (125 լիտր քաշող կշիռ մը). 3. տաղանդ (6,000 դրամ. արժող ստակ մը). [illegible] 2. [illegible] (125 [illegible]). 3. [illegible] (6,000 [illegible]).

Ταλαντόω - ῶ. Μ. ώσω. = *Ταλαντεύω.*

Ταλάντωσις - εως (ἡ) bilanciamento. 2. barcollamento. (*Γαλλ.* balancement). կշռելը. 2. դանդաչում, այդին անդին ծռիլը. [illegible] 2. [illegible]

Τάλαρος (ὁ) paniere, cofano. կթոց, կողով. [illegible]

Τάλας - αινα - αν. = *Τλήμων.*

Ταλασιουργέω - ῶ. Μ. ήσω. filar la lama. բուրդ՝ ասր մանել. [illegible]

Ταλασιουργία (ἡ) lanificio. ասրագործութիւն. [illegible]

Ταλασιουργικὸς - ὴ - όν. che concerne il lanificio. ասրագործութեան պատկանած. [illegible]

Ταλασιουργὸς (ὁ, ἡ) lanajuolo. ասրագործ. [illegible]

Τάλις - ιδος (ἡ) nubile. հարսնացու աղջիկ. [illegible]

Τἄλλα ἢ Τἄλλα ἀντὶ Τὰ ἄλλα.

Ταμάλιστα, ἐπίῤ. sopratutto, principalmente, per lo più. ամենէն աւելի, նամանաւանդ, իբր ի բազումս. [illegible]

Ταμεῖον (τὸ) *ἀντὶ Ταμιεῖον.*

Ταμία (ἡ) *θηλ. τ. Ταμίας.*

Ταμιακὸς - ὴ - όν. concernente il fisco. հասարակաց գանձի պատկանած. [illegible]

Ταμίας - ου (ὁ) amministratore, dispensatore, dispensiere. 2. tesoriere, questore. մատակարար, տնտես. 2. գանձապետ. [illegible] 2. [illegible]

Ταμιεία (ἡ) questura, tesoreria. գանձապետութիւն. [illegible]

Ταμιεῖον (*τὸ*) dispensa (*Λατ.* promptuarium). 2. fisco. համբար, շտեմարան. 2. արքունիք, հասարակաց գանձ. ամպար. 2. պէյթիւլմալ, միրի, պէյլիք։

Ταμίευμα (*τὸ*) *καὶ*

Ταμίευσις - *εως* (*ἡ*) amministrazione, dispensazione, parsimonia. մատակարարութիւն, խնայութիւն. իտարէ, էքօնօմի։

Ταμιευτήριον (*τὸ*) = *Ταμιεῖον*.

Ταμιευτικὸς - *ὴ* - *όν*. (*καὶ ἐπίῤ.*) - *ικῶς*. abile dispensatore. յարմար՝ հմուտ մատակարարութ. իտարէ էտիճի պու խուսուստա ուսթա՝ ատամ։

Ταμιεύω. *Μ.* *εύσω*. esser questore. 2. esser dispensiere. 3. amministrare, dirigere. 4. riservare. (*Λατ.* recondo). գանձապետ լինել. 2. մատակարար՝ տնտես լինել. 3. կառավարել, ուղղել, գարձնել. 4. մթերել, պահել. խազինէտար օլմագ. 2. գիլերճի՝ վէքիլխարճ օլ. մագ. 3. իտարէ էյլէմէք, գուլլանմագ, չեւիրմէք. 4. էտխար էյլէմէք, սագլամագ. 5. (*ὅϑ.*) distribuire, dispensare. մատակարարել, բաշխել. իտարէ էթմէք. 6. (*ἐνίοτε.*) confiscare. յարքունիս գրաւել. միրիյէ զապթ էթմէք։ (*μσ.*) risparmiare, sparagnare. խնայել (ի ծախս). էսիրկէմէք (մասրաֆը), հէնտէսէլէտ էթմէք։

Τάμνω. = *Τέμνω*.

Τὰν ἢ *Τᾶν* (*μόνον εἰς τὴν φρ.*) *Ὦ τὰν* ἢ *Ὦ τάν*. o amico. ով բարեկամ. էյ տօսթ։

Ταναὸς - *ὴ* ἢ *ὸς* - *όν*. lungo. 2. alto. 3. sottile. երկան. 2. բարձր. 3. բարակ. ուզուն. 2. եիւքսէք. 3. ինճէ։

Ταντάλεύω. *Μ.* *εύσω* *καὶ*

Ταντάλίζω. *Μ.* *ίσω*. barcollare. գանդաչել. սալլանմագ։

Τανύγληνος (*ὁ*, *ἡ*) che ha gli occhi grandi. մեծաչուի. իրի կէօզլիւ։

Τανύϑριξ - *ύτριχος* (*ὁ*, *ἡ*) che ha i capelli o peli lunghi. երկան մազերով. ուզուն սաչլը՝ գըլլը։

Τανῦν, *ἐπίῤ.* ora, al presente. հիմայ, հիմակուհ. շիմտի, շիմտիլիք։

Τανύπτερος καὶ Τανυπτέρυξ - *υγος καὶ*

Τανυπτέρυγος (*ὁ*, *ἡ*) che ha le ale grandi, spiegate. մեծ՝ պարզած թեւեր ունեցող. իրի՝ եայըք գանատլը։

Τανύφυλλος (*ὁ*, *ἡ*) che ha le foglie larghe. լայն տերեւներով. ենլի եափրագլը։

Τανύω. *Μ.* *ύσω*. stendere, spiegare. ձգտել, փռել, տարածել. չէքմէք, սէրմէք, եայմագ։

Ταξιαρχέω - *ῶ*. *Μ.* *ήσω*. *Εἰμὶ* —

Ταξιάρχης - *ου* (*ὁ*) = *Ταξίαρχος*.

Ταξιαρχία (*ἡ*) la carica del centurione. հարիւրապետութիւն. եիւզ պաշըլըգ։

Ταξίαρχος (*ὁ*) centurione. հարիւրապետ. եիւզ պաշը։

Τάξις - *εως* (*ἡ*) ordine, fila, serie. 2. rango, condizione, stato. 3. schiera. 4. esercito, centuria. 5. tassa. 6. corteggio, seguito. կարգ, շարք. 2. աստիճան, վիճակ. 3. ճակատ (զօրքի). 4. բանակ, հարիւր զօրաց խումբ. 5. հարկ. 6. ուղեկիցք, շքախումբ. սըրա, նիզամ. 2. պէրթէպէ, հալ. 3. սաֆ. 4. օրտու, եիւզ ասքէր. 5. վէրկի. 6. մայիյէթ, ալայ։ 5. վերգի, կէրիլ. 6. իւրուսթ, ըրաֆագաթ, մայիյէթ։

Ταπεινολογία (*ἡ*) *καὶ*

Ταπεινοῤῥημοσύνη (*ἡ*) stile, parlare basso. ստորին ոճ՝ խօսելու կերպ. ալչագ իֆատէ, ալչագ լաքըրտը էթմէք։

Ταπεινὸς - *ὴ* - *όν*. basso. 2. umile, sommesso. ցած. 2. խոնարհ. ալչագ. 2. ալչագ կէօնիւլլիւ, միւթէվազը։

Ταπεινότης (*ἡ*) bassezza. 2. umiltà, sommissione. ցածութիւն. 2. խոնարհութիւն. ալչագլըգ. 2. ալչագ կէօնիւլլիւլիւք, թէվազու, չուշուգլուգ։

Ταπεινοφρονέω - *ῶ*. *Μ.* *ήσω*. aver l'animo, i sentimenti umili, esser umile. խոնարհամիտ լինել. ալչագ կէօնիւլլիւ օլմագ։

Ταπεινοφροσύνη (*ἡ*) umiltà. խոնարհամտութիւն. ալչագ կէօնիւլլիւլիւք։

Ταπεινόφρων - *ονος* (*ὁ*, *ἡ*) umile. խոնարհամիտ. ալչագ կէօնիւլլիւ։

Ταπεινόω - *ῶ*. *Μ.* *ώσω*. abbassare, umiliare. ցածցնել, խոնարհեցնել. ալչալթմագ, էնտիրմէք։

Ταπεινῶς, *ἐπίῤ.* umilmente. խոնարհութեամբ. ալչագ կէօնիւլլիւլիւքլէ՝ թէվազու իլէ։

Ταπείνωσις - *εως* (*ἡ*) umiliazione. խոնարհութիւն. ալչագլըգ, թէվազու։

Τάπης - *ητος* (*ὁ*) tappeto. օթոց. խալը, սէճճատէ, քիլիմ։

Ταπὶς - *ίδος* (*ἡ*) = *τ.* *προηγ.*

Ταπολλὰ, *ἐπίῤ.* per lo più. երբ ի բազումս. աքսէրիյա, էքսէրի։

Ταπρῶτα, *ἐπίῤ.* sul principio. սկիզբը, առաջ. պաշլանկըճտա, իպթիտաճա, էվվէլլէրի։

Τάραγμα (*τὸ*) *καὶ*

Ταραγμὸς (*ὁ*) = *Τάραξις*.

Ταράκτης - *ου* (*ὁ*) turbatore. խռովարար. գարըշտըրըճը։

Ταρακτικὸς - *ὴ* - *όν*. turbolente, sedizioso. խռովիչ, խռովութիւն՝ ապստամբութիւն հանող. գարըշտըրըճը՝ ֆիթնէ չըգարան։

Ταρακτὸς - *ὴ* - *όν*. turbolente. խռովեալ, ալեկոծ. պուլանըգ, գարըշըգ։

Τάρανδος (*ὁ*) renna. չորքոտանի մը. պիր նէվի կէյիք ատը հայվան։

Ταραξίας - *ου* (*ὁ*) perturbatore, fazioso. խռովարար, ապստամբութիւն հանող. գարըշտըրըճը, ֆիթնէճի։

Τάραξις - *εως* (*ἡ*) turbolenza, scompiglio. խռովութիւն. գարըշըգլըգ։

Ταράσσω (*ττω*). *Μ.* *άξω*. scompigliare, perturbare, confondere. խռովել, տակնուվրայ ընել, շփոթել. գարըշտըրմագ, պուլանտըրմագ, աքըլը պաշտան ալմագ։

Ταραχὴ (*ἡ*) tumulto, scompiglio, turbolenza. աղմուկ, խռովութիւն. գարըշըգլըգ, պուլանըգլըգ։

Ταραχώδης - *εος* (*ὁ*, *ἡ*) (*καὶ ἐπίῤ.*) - *ωδῶς*. turbolento, tumultuoso. աղմկալից. գարըշըգ։

Ταρβαλέος - *α* - *ον*. terribile. ահռելի. գորգունչ։

Ταρβέω - *ῶ*. *Μ.* *ήσω*. temere, spaventarsi. վախնալ, սարսափիլ. գորգմագ, իւրքմէք։

Τάρβος - *εος* - *ους* (*τὸ*) timore, spavento. վախ, սարսափում. գորգու, իւրքէնթի։

Τάργανον (*τὸ*) = *Δευτερίας* ἢ *Στεμφυλίτης*.

Ταριχέμπορος (ὁ, ἡ) pizzicagnolo. (*Λατ.* salsamentarius). աղած բաներ ծախող. պագգալ, թուրշուճը:

Ταρίχευσις - *εως* (ἡ) insalatura. աղելը. թուրշուլամա:

Ταριχευτὴς - *οῦ* (ὁ) pizzicagnolo. աղած չինող. թուրշուճը, պագգալ:

Ταριχευτὸς - *η* - *όν*. insalato. աղած. թուրշուլանմըշ:

Ταριχεύω. *Μ*. *εύσω*. insalare. աղել. թուրշուլամագ:

Ταριχοπώλης - *ου* (ὁ) = *Ταριχέμπορος*.

Τάριχος (ὁ) *καὶ* *Τάριχος* - *εος* - *ους* (τὸ) salsume. աղածք. թուրշուլու նէսնէ (թուրշուլանմըշ էթ՝ պալըգ վէ սայրը):

Ταρσὸς (ὁ) cesta. 2. la parte piana del remo. 3. ala. 4. la pianta del piede. խան, որթ. 2. թիակին տափարակ ճոթը. 3. թեւ. 4. ոտքին տակը, գարշապար. սէպէթ. 2. քիւրէյին եասը՝ էնլի եանը. 3. գանատ. 4. այագ թապանը:

Ταρτάρειος - *α* - *ον*. tartareo, infernale. տարտարոսական, դժոխային. ճէհէննէմի:

Ταρταρίζω. *Μ*. *ίσω*. tremare di freddo, gricciolare. ցուրտէն դողդըղալ. սօղուգտան թիթրէմէք:

Τάρταρος (ὁ) tartaro. տարտարոս, դըժոխք. թամու, ճէհէննէմ:

Ταρταρόω - *ῶ*. *Μ*. *ώσω*. precipitare nel tartaro. տարտարոսը նետել՝ գլորցընել. ճէհէննէմէ ֆըրլաթմագ՝ թէքէրլէմէք:

Ταρφὺς - *έος* (ὁ, ἡ) denso. հոծ. սըգ:

Τάσις - *εως* (ἡ) tensione, tesa. ձգտում. չէքմէ, չէքիլմէ:

Τάσσω (ττω). *Μ*. *τάξω*. ordinare, disporre, collocare. 2. schierare. 3. assegnare, destinare. 4. tassare. 5. comandare, ordinare. կարգի դնել՝ շտկել, զետեղել, յարդարել. 2. զօրքը շարել. 3. կարգել, որոշել, սահմանել. 4. վրան հարկ ձգել. 5. հրամայել, պատուիրել. սըրալամագ, նիզամա գօմագ, տիզմէք, եէրլէշտիրմէք. 2. ասքէր գօշմագ՝ սաֆ սաֆ տիզմէք. 3. թային էթմէք, նասըպ էթմէք. 4. վէրկի պըրագմագ. 5. էմր էթմէք, պույուրմագ:

Ταταὶ, *ἐπιφών*. *Τχετλ*. = *Παπαί*.

Ταυρέα (έη) - *ῆ*, *έης* - *ῆς* (ἡ) pelle di toro. ցլու մորթ. պողա տէրիսի:

Ταύρειος - *α* *ἢ* *ος* - *ον*. del toro, taurino. ցլային. պողայա տայիր:

Ταύρεος - *α* - *ον*. = *τ*. *προηγ*.

Ταυρίδιον (τὸ) *ὑποκ*. *τ*. *Ταῦρος*. torello. զուարակ. պողաճըգ, տանա:

Ταυρικὸς - *ή* - *όν*. = *Ταύρειος*.

Ταυροειδὴς - *έος* (ὁ, ἡ) che ha la forma del toro. ցլաձեւ. պողա պիչիմինտէ:

Ταυροκέρως - *ωτος* (ὁ, ἡ) che ha le corna del toro. ցլու կոտոշներով. պողա պոյնուզլու:

Ταυροκέφαλος (ὁ, ἡ) che ha testa del toro. ցլու գլուխ ունեցող. պողա պաշլը:

Ταυροκτόνος (ὁ, ἡ) tauricida. ցլասպան. պողա էօլտիւրէն:

Ταυρόκτονος (ὁ, ἡ) ucciso da un toro. ցլէ մը սպաննըւած. պողատան էօլմիւշ:

Ταυρομέτωπος (ὁ, ἡ) che ha la fronte taurina. ցլային ճակատ ունեցող. պողա ալընլը:

Ταυροπρόσωπος (ὁ, ἡ) che ha la faccia d'un toro. ցլու դէմք ունեցող. պողա եիւզլիւ՝ սիֆաթլը:

Ταῦρος (ὁ) toro. 2. toro (segno celeste). 3. membro virile. 4. perineo, lo spazio frà l' ano e la coglia. ցուլ. 2. ցուլ համաստեղութիւն. 3. վարոց, առականք. 4. որքանին ու ձըւանաց պարկին մէջ տեղը. պողա. 2. պուրճու սէվր. 3. զէքէր. 4. չէօթ իլէ գաւըշըն արասը:

Ταυροσφαγέω - *ῶ*. *Μ*. *ήσω*. scannare un toro. ցուլ մը մորթել. պողա պօղազլամագ:

Ταυροσφάγος (ὁ, ἡ) = *Ταυρόκτονος*.

Ταυροφάγος (ὁ, ἡ) che mangia i tori. ցուլերը կերող. պողա եէյէն:

Ταυρόω - *ῶ*. *Μ*. *ώσω*. cangiare in toro, render furioso. ցլու դարձընել, կատղեցընել. պողայա չէվիրմէք, գուտուրթմագ:

Ταῦτα, *πλθ*. *οὐδ*. *τ*. *Οὗτος*.

Ταυτολογέω - *ῶ*. *Μ*. *ήσω*. ripetere, dire le medesime cose. նոյն բաները կրկնել՝ զրուցել. պիր այնը նէսնէլէրի թէքրարլամագ՝ սէօյլէմէք:

Ταυτολογία (ἡ) ripetizione delle medesime cose, tautologia. նոյնաբանութիւն. պիր այնը սէօզլէրի՝ լագըրտըլէրի թէքրարլամագ:

Ταυτολόγος (ὁ, ἡ) chi dice, ripete le medesime cose. նոյն բաները ըսող՝ կըրկնող. պիր այնը նէսնէլէրի սէօյլէյէն՝ թէքրարլայան:

Ταυτότης (ἡ) identità. նոյնութիւն. մուտապագաթ, պիրլիք:

Ταφεὺς - *έως* (ὁ) beccamorti. մեռելաթաղ. մէզարճը:

Ταφὴ (ἡ) sepoltura. թաղում. չէօմմէ, տէֆն էթմէ:

Τάφος (ὁ) sepolcro, tomba. գերեզման. մէզար:

Τάφρευμα (τὸ) = *Τάφρος*.

Ταφρεύω. *Μ*. *εύσω*. scavare, fare una fossa, trincerare. փոս բանալ, պատնէշ ածել. հէնտէք ազմագ, մէթէրիզ գազմագ:

Ταφροειδὴς - *έος* (ὁ, ἡ) simile ad una fossa. փոսի նման. հէնտէյէ մէնզէր:

Τάφρος (ἡ) fossa, trincea. փոս, խրամ, պատնէշ. հէնտէք, մէթէրիզ:

Ταφρώδης - *εος* (ὁ, ἡ) = *Ταφροειδής*.

Τάχα, *ἐπίῤ*. forse. թերեւս, գուցէ. պէլքի, օլա քի. 2. (*χρον*.) = *Ταχέως*.

Ταχέως, *ἐπίῤ*. velocemente, con celerità. արագ, շուտով. թէզ, չապուգ, սիւրաթ իլէ:

Ταχινὰ, *ἐπίῤ*. = *τ*. *προηγ*.

Ταχίνης - *ου* (ὁ) *καὶ*

Ταχινὸς - *ή* - *όν*. × *ἀντὶ* *Ταχύς*.

Ταχινῶς, *ἐπίῤ*. × *ἀντὶ* *Ταχέως*.

Τάχος - *εος* - *ους* (τὸ) = *Ταχυτής*.

Ταχὺ, *ἐπίῤ*. = *Ταχέως*.

Ταχυβάμων - *ονος* (ὁ, ἡ) *καὶ*

Ταχυβάτης - *ου* (ὁ) che cammina con celerità. շուտով քալող. չապուգ եիւրիւյէն:

Ταχύβουλος (ὁ, ἡ) precipitoso nelle sue risoluzioni. առանց մտածելու որոշող՝ առաջադրող. տիւշիւնմէտէն էթմիյէրէք գարար վէրէն:

Ταχύγλωσσος (ὁ, ἡ) chi parla con celerità.

արագութեամբ խօսօղ. սէօրսէթ իլէ սէօզ սէօյլէյէն.

Ταχυγραφέω-ῶ. M. ήσω. scrivere velocemente. արագ գրել. թիզ եազմագ.

Ταχυγράφος (ὁ, ἡ) chi scrive con celerità, tachigrafo. արագագիր. թիզ եազան, չապուգ եազըճը.

Ταχυδρομέω-ῶ. M. ήσω. correr velocemente. շուտով վազել. չապուգ գօշմագ, սէյիրթմէք.

Ταχυδρόμος (ὁ, ἡ) che corre velocemente, lacchè. արագ վազօղ, արագընթաց, սուրհանդակ. չապուգ գօշան, չաթըր, դադար.

Ταχυεργὴς-έος καὶ

Ταχύεργος (ὁ, ἡ) speditivo, destro. շուտով գործօղ, ճարպիկ. չէվիկ, իշպիլ.

Ταχυκίνητος (ὁ, ἡ) chi si muove velocemente. շուտով շարժօղ. սէօրսէթ իլէ թէբրէնէն.

Ταχυλόγος (ὁ, ἡ) chi parla con celerità. շուտով խօսօղ. սէօրսէթ իլէ սէօզ սէօյլէյէն.

Ταχυμαθὴς-έος (ὁ, ἡ) chi impara con prestezza. շուտով սորվօղ. թիզ էօյրէնէն.

Ταχύνω. M. υνῶ. accelerare. երագել, փութացընել. էլէթիլէնտիրմէք.

Ταχυπειθής-έος (ὁ, ἡ) credulo. դիւրաւհաւատացօղ. գօլայ ինանըր.

Ταχυπλοέω-ῶ. M. ήσω. navigare con celerità. արագ նաւել. թիզ եազմագ իլէ կիթմէք.

Ταχύπλοος-ους (ὁ, ἡ) chi naviga con celerità. շուտով արագ նաւօղ. թիզ կիտէն.

Ταχύπους-οδος (ὁ, ἡ) veloce al corso. արագոտն, արագ վազօղ. եէլտէն, եէլ կիթէն.

Ταχύπτερος (ὁ, ἡ) che vola rapidamente. արագ թռչօղ. թիզ ուչան.

Ταχὺς-έος (εῖα-ύ) veloce, rapido, celere. արագ, շուտ. թիզ, չէվիկ, չապուգ.

Ταχυσκελὴς-έος (ὁ, ἡ) = *Ταχύπους.*

Ταχύτης-ῆτος (ἡ) celerità, velocità. շուտութիւն, արագութիւն. թիզլիք, չապուգլուգ, սէօրսէթ.

Ταχύχειρ-ειρος (ὁ, ἡ) = *Ταχύεργος.*

Ταχυχειρία (ἡ) destrezza. արագութիւն (ի գործս), յաջողակութիւն. չէվիկլիք, էլ չապուգլուգու.

Ταὼν-ῶνος καὶ

Ταὼς-ὼ (ὁ) pavone. սիրամարգ. թավուզ գուշու.

Τε, μόρ. ἐγκλιτ. ἢ Σύνδ. e, ed. ու, եւ. ՙիլէ, տախի, դա.

Τέγγω. M. τέγξω. bagnare, inumidire, macerare. 2. muover a compassione. թրջել, խոնաւցընել, լքել. 2. ի գութ շարժել. ըսլաթմագ, նէմլէթմէք, եումուշաթմագ. 2. եիւրէք թիթրէթմէք, մէրհամէթէ կէթիրմէք.

Τεγκτὸς-ὴ-όν. bagnato. թրջած. ըսլանմըշ.

Τέγος-εος-ους (τὸ) tetto. 2. casa. 3. postribolo. յարկ. 2. տուն. 3. պոռնկոց. տամ. 2. էվ. 3. գահպէխանէ.

Τεθρήμερον (τὸ) lo spazio di quattro giorni. չորս օրուան ատեն միջոց. տէօրթ կիւնլիւք վագթ միգտարը.

Τέθριππον (τὸ) quadrige. չորս ձիով կառք. տէօրթ աթլը արապա.

Τεθρυλλημένως, ἐπίῤ. (μτχ.) notoriamente. հրապարակաւ, յայտնապէս. ալէնէն, աշիքեարէն.

Τεθρυμμένως, ἐπίῤ. (μτχ.) mollemente, effeminatamente. մեղկութեամբ, իգօրէն. կէվշէկլիկ, գարը կիպի.

Τεινεσμὸς (ὁ) tenesmo (sorta di male). սրբանի խիթ (ախտ մի է). զէհիր (պիր նէվի մարազ).

Τείνω. M. τενῶ. tendere, stendere, distendere. 2. *(ἀμτβτ.)* dirigersi verso... tendere. ձգտել, փռել, տարածել. 2. ուղղել, դիմել, ձգել, հայիլ. կէրմէք, եայմագ, սէրմէք. 2. դօղրուլմագ, ամալ էլմագ.

Τειχήρης-εος-ους (ὁ, ἡ) circondato di muraglie. 2. assediato. չորս դին պատ քաշուած. 2. պաշարուած. տէօրթ եանը տիվար չէքիլմիշ. 2. մուհասարա օլունմուշ.

Τειχίδιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Τειχίον.

Τειχίζω. M. ίσω. attorniare di mura, di bastione, di fortezze. չորս դին պատ քաշել՝ մարտկոց՝ բերդ շինել. էթրաֆընա տիվար չէքմէք, մէթէրիզ գուրմագ, գալէ եափմագ.

Τειχικὸς-ὴ-όν. murale. որմական. տիվարա տայիր.

Τειχίον (τὸ) ὑπκρ. τ. Τεῖχος. muro di casa. 2. casa. տան պատ. 2. տուն. էվ տիվարը. 2. էվ.

Τείχισις-εως (ἡ) = *Τειχισμός.*

Τείχισμα (τὸ) fortezza. ամրոց, բերդ. գալէ.

Τειχισμὸς (ὁ) costruzione di muraglie. պատուար շինելը. հիսար եափմասը.

Τειχομαχέω-ῶ. M. ήσω. attaccare, assalire o difendere le mura, le muraglie. պատուարներուն վրայ վազել՝ յարձակիլ կամ պաշտպանել. հիսարլարըն իւզէրինէ եիւրիւյիւշ էթմէք՝ սալտըրմագ եախօտ իմտատ էթմէք.

Τειχομαχία (ἡ) attacco, assalto o difesa delle muraglie. պատուարի մը վրայ յարձակիլը կամ պաշտպանելը. գալէ իւզէրինէ սալտըրմա եախօտ գալէյէ իմտատ էթմէ.

Τειχομάχος (ὁ, ἡ) colui che attacca o difende le muraglie della città. քաղքին պատերուն վրայ յարձակօղ կամ պաշտպանօղ. գալէ տիվարլարընը պասան եախօտ իմտատ էտէն.

Τειχοποιέω-ῶ. M. ήσω. fabbricare o ristorare le muraglie. ամրոցներ՝ բերդեր շինել կամ նորոգել. հիսարլար՝ գալէլէր եափմագ եախօտ մէրէմմէթ էթմէք.

Τειχοποιΐα (ἡ) costruzione o riparazione delle muraglie. ամրոցներ՝ բերդեր շինելը կամ նորոգելը. հիսարլար՝ գալէլէր եափմասը եախօտ մէրէմմէթ էթմէ.

Τεῖχος-εος-ους (τὸ) muro, muraglie, fortezza, castello. պատ, պատուար, ամրոց, բերդ. տիվար, հիսար, գալէ, գէլէ.

Τειχοφυλακέω-ῶ. M. ήσω. far la guardia delle muraglie. բերդերու պահնորդ ըլլալ. գալէ մուհաֆըզը օլմագ.

Τειχοφύλαξ-ακος (ὁ) guardia delle muraglie. բերդի՝ պատուարներու պահնորդ. գալէ մուհաֆըզը.

Τεκμαίρομαι. M. τεκμαροῦμαι. terminare, effettuare. 2. conghietturare, dedurre

per conghiettura. գլուխ հանել, կասաբել. 2. կարծիք ընել, կարծիքով գտնալ, մակաբերել. դուշ նէթիճէ, թէխմին էթմէք. 2. թահմին էթմէք, թահմին իլէ դութմաք, դահմ էթմէք։
Τέκμαρ (τὸ) (ἄκλ.) = *Τέρμα*. 2. segno, prodigio. նշան, հրաշք. ալամէթ, դէլիլ, հէքմէթ։
Τέκμαρσις-εως (ἡ) l'azione di dedurre per conghiettura. կշռադատելը, կարծիքով դատելը. թահմին իլէ դութմա, դահմ էթմէլիք։
Τεκμήριον (τὸ) certo segno, prova, contrassegno. ստոյգ՝ անսխալ նշան, ապացոյց. ամհէհ նիշան, ալամէթ, դէլիլ, էսէռ։
Τέκμωρ (τὸ) (ἄκλ.) = *Τέκμαρ*.
Τεκνίδιον (τὸ) ὑποκ. τοῦ
Τεκνίον (τὸ) ὑποκ. τ. *Τέκνον*. figliolino-a. որդեակ. օղլանճըք, էվլատճըք։
Τεκνογονέω-ῶ. Μ. ήσω. procrear figli, figliolare. որդի՝ զաւակ ծնանիլ. էվլատ դողուրմաք։
Τεκνογονία (ἡ) procreazione di figli. որդեծնութիւն. էվլատ դողուրմա։
Τεκνογόνος (ὁ, ἡ) che procrea figli. զաւակ ծնանող. էվլատ դողուրան։
Τεκνοκτονέω-ῶ. Μ. ήσω. uccidere i proprii figli. զաւկըները սպաննել. էվլատլարընը էօլտիւրմէք։
Τεκνοκτονία (ἡ) infanticidio, uccisione di proprii figli. որդեսպանութիւն. էվլատլարընը էօլտիւրմէքլիք։
Τεκνοκτόνος (ὁ, ἡ) infanticida, uccisore de' proprii figli. որդեսպան, զաւկըները սպաննող. էվլատլարընը էօլտիւրէն։
Τέκνον (τὸ) figlio o figlia. զաւակ, մանչ կամ աղջիկ. էվլատ, օղուլ եախօտ գըզ։
Τεκνοποιέω-ῶ. Μ. ήσω. procreare figli. զաւակ ծնանիլ. էվլատ դողուրմաք։
Τεκνοποιΐα (ἡ) procreazione di figli. որդեգործութիւն, որդեծնութիւն. էվլատ դողուրմա։
Τεκνοποιὸς (ὁ, ἡ) che procrea de' figli. զաւակ ծնանող. էվլատ դողուրան։
Τεκνοσφαγία (ἡ) = *Τεκνοκτονία*.
Τεκνοτρόφος (ὁ, ἡ) che nudrisce i proprii figli. զաւկըները սնուցանող. էվլատլարընը պէսլէյէն։
Τεκνουργέω, *Τεκνουργία*, *Τεκνουργός*. = *Τεκνοποιέω* κτλ.
Τεκνοφάγος (ὁ, ἡ) che divora i proprii figli. զաւկըները կերող. էվլատլարընը եէյէն։
Τεκνοφονέω, *Τεκνοφόνος*. = *Τεκνοκτονέω*, *Τεκνοκτόνος*.
Τεκνόω-ῶ. Μ. ώσω. procrear figli, figliolare. 2. adottare. զաւակ ծնանիլ, զաւակագործել. 2. որդեգիր՝ հոգեզաւակ ընել. էվլատ դողուրմաք. 2. էվլատլըղա ալմաք, ճան էվլատը էթմէք։
Τέκνωσις-εως (ἡ) procreazione di figli. 2. adozione. զաւակ ծնանիլը. 2. որդեգրութիւն. էվլատ դողուրմասը. 2. էվլատլըղա գապուլ էթմէք։
Τεκταίνομαι. Μ. ανοῦμαι. costruire, fabbricare. շինել, կանգնել. եափմաք, գուրմաք, պինա էթմէք։
Τεκτονεῖον (τὸ) fabbrica. շինուած, շէնք. պինա։
Τεκτονία καὶ -*νεία* (ἡ) il mestiere del falegname. հիւսնութիւն. տիւլկէրլիք։
Τεκτονικὸς-ὴ-όν. che concerne l'arte di marangone, di falegname. հիւսնութեան պատկանած. տիւլկէրլիքէ տայիր։ *Τεκτονική* (ἡ) (ἐνν. τέχνη.) l'arte del falegname. հիւսնութիւն. տիւլկէրլիք։
Τεκτονικῶς, ἐπίῤ. artificiosamente. արհեստիւ. սանաթլըք իլէ։
Τεκτοσύνη (ἡ) = *Τεκτονία*.
Τέκτων-ονος (ὁ) falegname, marangone, legnajuolo. 2. artefice, artigiano. հիւսն. 2. արհեստական, արհեստաւոր. տիւլկէր. 2. սանաթքեար։
Τελαμὼν-ῶνος (ὁ) budriere. 2. cordone. սրոյ կապարան. 2. լար, ժապաւէն. գըլըճ գուշաղը. 2. չէրիտ, գօրտօն։
Τελέθω (Χ. Μ.) × ἀντὶ *Τέλλω*.
Τελειοποιέω-ῶ. Μ. ήσω. perfezionare. կատարելագործել. թէքմիլ թէմամ էթմէք։
Τελειοποιὸς (ὁ, ἡ) che perfeziona. կատարելագործող. թէմամ թէքմիլ էտէն։
Τέλειος-α ἢ ος-ον. finale. 2. perfetto, intiero. վերջնական. 2. կատարեալ, ամբողջ. սօնղուսի. 2. թէքմիլ, թէմամ։
Τελειότης (ἡ) perfezione, integrità. կատարելութիւն, ամբողջութիւն. թէքմիլլիք, թէմամլըք։
Τελειόω-ῶ. Μ. ώσω. terminare, finire, perfezionare. լմնցընել, կատարել, կատարեալ գործել. թէքմիլ՝ թէմամ էթմէք, պիթիրմէք։
Τελείωμα (τὸ) (Γρφ.) ἀντὶ *Τελείωσις*.
Τελείως, ἐπίῤ. perfettamente, interamente. կատարելապէս, գլխովին. թէքմիլէն, թէմամէն։
Τελείωσις-εως (ἡ) terminazione, perfezione. լմնցնելը, կատարումն. թէքմիլլէյիշ, թէմամ օլմա։
Τελειωτὴς-οῦ (ὁ) perfezionatore. կատարեալ ընող. թէքմիլ թէմամ էտէն։
Τελειωτικὸς-ὴ-όν. perfezionativo. կատարելագործող. թէքմիլ էտիճի։
Τελέσιος (ὁ, ἡ) ultimo. վերջին. սօնղուսի։
Τελεσιουργέω-ῶ. Μ. ήσω. effettuare, terminare. 2. iniziare. կատարեալ ընել, կատարելագործել. 2. խորհրդադգած յանել. թէքմիլ՝ թէմամ էթմէք. 2. տին սըրլարընա ալիշգ էթմէք։
Τελεσιούργημα (τὸ) opera perfetta, compita. կատարեալ գործ. թէքմիլ իշ։
Τελεσιουργία (ἡ) perfezione. կատարելագործութիւն. թէմամլըք, թէքմիլլիյի։
Τελεσιουργικὸς-ὴ-όν. perfezionativo. կատարելագործող. թէքմիլ էտիճի։
Τελεσιουργὸς (ὁ, ἡ) perfezionante. կատարող, կատարեալ ընող. թէքմիլ թէմամ էտէն։
Τέλεσις-εως (ἡ) compimento. 2. iniziazione. կատարումն. 2. խորհրդադգածնութիւն. թէքմիլ էթմէ. 2. տին սըրլարընա ալիշգ էթմէ։
Τέλεσμα (τὸ) tributo. 2. talismano. հարկ. 2. յուռութ. վէրկի, խարաճ. 2. թըլըսըմ։
Τελεστήριον (τὸ) sacrario, luogo d'iniziazione. սուրբ տեղ, խորհրդադգածութեան

տեղ. մասնաւոր ենէր, որն արարողութեան պաշտօն կատարուած ժամուն։

Τελεστὴς - οῦ (ὁ) = *Τελειωτής*. 2. iniziatore. *խորհրդագրաւեալ ընծող*. որն արարողութեան պաշտօն ընծող կատարէ։

Τελεστικὸς - ὴ - όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) *- ικῶς.* mistico. *խորհրդական, խորհրդաւոր*. ծածուկ. 2. = *Τελεσιουργικός*.

Τελεστὸς - ὴ - όν. iniziato. *խորհրդագրաւեալ*. որն արարողութեան պաշտօն։

Τελεσφορέω - ῶ. Μ. ήσω. condurre alla fine, effettuare. 2. maturare. 3. giovare. (*Λατ.* prosum). *գլուխ տանիլ, լմնցընել*. 2. *հասունցընել*. 3. *օգտել, օգտակար ըլլալ*. որոնք լրացուցած, ինչպէս ընել. 2. հասունցնել (պտուղ). 3. օգտակար, նպաստ ընել։

Τελεσφόρησις - εως (ἡ) *καὶ*

Τελεσφορία (ἡ) l'azione d'effettuare. 2. fruttuazione. 3. utilità, profitto. 4. contribuzione, tributo. 5. sacrificio. 6. iniziazione. *գլուխ տանիլը, կատարելը*. 2. *պտղաբերելը*. 3. *օգուտ, շահ*. 4. *հարկ, սակ*. 5. *զոհ, պատարագ*. 6. *խորհրդագրաւեալութիւն*. որոնք լրացուցածը, ինչպէս ընելը. 2. պտղաբերութիւն. 3. օգուտ, շահ. 4. տուրք, հարկ. 5. զոհ. 6. որն արարողութեան պաշտօնը։

Τελεσφόρος (ὁ, ἡ) effettivo. 2. utile. 3. perfetto, compito. *գլուխ տանող, կատարող*. 2. *օգտակար*. 3. *կատարեալ*. ընող, որոնք լրացուցած. 2. օգտակար. 3. լման, կատարեալ։

Τελετάρχης - ου (ὁ) ceremoniere. *արարողապետ*. ծիսական պաշտօնեայ։

Τελεταρχία (ἡ) la carica del ceremoniere. *արարողապետութիւն*. այն պաշտօնը։

Τελετὴ (ἡ) ceremonia, rito. 2. sacrifizio. 3. iniziazione. 4. sacerdozio. 5. espiazione. *արարողութիւն, ծէս*. 2. *զոհ, պատարագ*. 3. *խորհրդագրաւեալութիւն*. 4. *քահանայութիւն*. 5. *քաւութիւն*. ծէս, ծիսակատարութիւն. 2. զոհ, պատարագ. 3. որն արարողութեան պաշտօն. 4. քահանայութիւն. 5. քաւութիւն, մաքրութիւն։ (*ὅθ.*) consacrazione. *նուիրելը, օծելը*. նուիրում։

Τελετουργέω - ῶ. Μ. ήσω. consacrare, dedicare, iniziare. *սրբագործել, օծել, խորհրդագրաւեալ տանիլ*. նուիրել, որն արարողութեան պաշտօն ընել։

Τελετουργία (ἡ) consacrazione, iniziazione. *օծելը, սրբագործելը, խորհրդագրաւեալութիւն*. նուիրում, որն արարողութեան պաշտօնը։

Τελευταῖον, ἐπίῤ. finalmente. *վերջապէս*. վերջապէս, ի վերջոյ։

Τελευταῖος - α - ον. ultimo. *վերջին, յետին*. վերջնական։

Τελευτάω - ῶ. Μ. ήσω. finire, terminare. *լմնցընել, կատարել*. լրացուցած վերջացնել. (*ἀμτβτ. ἢ ἑλλ.*) morire. *մեռնիլ*. մեռնիլ։

Τελευτὴ (ἡ) fine, termine. 2. morte. *վերջ, կատարած*. 2. *մահ*. վերջ, վերջանալ. 2. մահ։

Τελέω - ῶ. Μ. τελέσω. finire, terminare, effettuare. 2. celebrare. 3. pagare. 4. spendere. *լմնցընել, կատարել, գլուխ տանիլ*. 2. *տօնել, կատարել* (*հանդէս*). 3. *վճարել*. 4. *ծախք ընել*. լրացուցած, վերջացնել, ընել. 2. տօնել. 3. վճարել. 4. ծախսել։

Τελέως, ἐπίῤ. = *Τελείως*.

Τελέωσις - εως (ἡ) = *Τελείωσις*.

Τελήεις - εσσα - εν. = *Τέλειος*.

Τελικὸς - ὴ - όν. finale. *վերջնական*. վերջնական։

Τέλλη ἢ Τελλίνη (ἡ) tellina. *երկու բացուող ձուկ*. մի տեսակ խեցեմորթ։

Τέλλω. Μ. τελῶ × ἀντὶ Τελέω.

Τέλμα (τὸ) palude, pantano. 2. loto. *ճահիճ, մոր*. 2. *շաղախ, տիղմ*. ճահիճ. 2. տիղմ, ցեխ։

Τελμὶς - ῖνος (ὁ) loto. *տիղմ, շաղախ*. ցեխ, տիղմ։

Τέλος - εος - ους (τὸ) fine, termine. 2. imposta, tributo, dazio. 3. posto, carica, dignità. 4. legione, squadrone. *վերջ, վախճան, կատարած*. 2. *հարկ, բաժ, մաքս*. 3. *իշխանութիւն, պատիւ, աստիճան*. 4. *գունդ* (*զօրաց*). վերջ, կատարած. 2. հարկ, մաքս, տուրք. 3. պաշտօն, աստիճան. 4. զօրագունդ։

Τελωνάρχης - ου (ὁ) capo della dogana, capo daziere. *մաքսապետ*. մաքսատան պետ (*Γαλλ.* fermier général).

Τελωνεία (ἡ) il mestiere del daziere. *մաքսաւորութիւն*. մաքսաւորութիւն։

Τελωνεῖον (τὸ) dogana. *մաքսատուն*. մաքսատուն։

Τελωνέω - ῶ. Μ. ήσω. esser daziere. *մաքսաւոր ըլլալ*. մաքսաւոր ըլլալ։

Τελώνης - ου (ὁ) daziere, doganiere, pubblicano. *մաքսաւոր*. մաքսաւոր։

Τελωνία (ἡ) = *Τελωνεία*.

Τελωνικὸς - ὴ - όν. della dogana. *մաքսի կամ մաքսատանց վերաբերեալ*. մաքսատան։

Τελώνιον (τὸ) dazio, gabella. *մաքս*. մաքս. 2. = *Τελωνεῖον*.

Τεμαχίζω. Μ. ίσω. tagliar in pezzi. *կտոր կտոր ընել, կտրտել*. կտոր կտոր ընել։

Τεμάχιον (τὸ) ὑπκρ. τοῦ

Τέμαχος-εος-ους (τὸ) pezzo. *կտոր*. կտոր։

Τέμενος - εος - ους (τὸ) bosco sacro. 2. tempio. *սուրբ անտառ*. 2. *տաճար*. սուրբ անտառ. 2. տաճար։

Τέμνω. Μ. τεμῶ. tagliare. 2. fendere. *կտրել*. 2. *ճեղքել*. կտրել. 2. ճեղքել։

Τέναγος - εος - ους (τὸ) palude, pantano. *ճահիճ, աղտեղ*. ճահիճ, ցեխ։

Τένθης - ου (ὁ) goloso. *որկրամոլ*. շատակեր, որկրամոլ։

Τενθρηδὼν - όνος (ἡ) sorta di vespa. *տեսակ մը պիծակ*. մի տեսակ պիծակ։

Τένων - οντος (ὁ) tendine. *ջիղ, մկանաց ծայրը*. ջղերուն ծայրը։

Τεὸς - ὴ - όν. × ἀντὶ Σός.

Τέραμνος (ὁ, ἡ) *καὶ*

Τεράμων - ονος (ὁ, ἡ) molle, cocitojo, cottojo (legume). *կակուղ, դիւրեփ* (*ընդեղէն*). շուտ եփող (լոբի)։

Τέρας - ατος (*τὸ*) prodigio, portento, mostro. *Հրաշք, սքանչելիք, Հրէշ, զարմանալի իրք. հիքմէթ, մուճիզ, ղարիպ նէսնէ, աճայիպ:*

Τεράστιος - α - ον. mirabile, stupendo, portentoso, mostruoso. *զարմանալի, նորահրաշ, Հրաշալի. աճայիպ, աճէպլի: — τίως, ἐπίῤ.*

Τερατεύομαι. Μ. εύσομαι. fare o raccontare de' prodigii, de' portenti. *Հրաշքներ՝ զարմանալի իրքեր գործել՝ կամ պատմել. հիքմէթլէր՝ ղարիպ նէսնէլէր իշլէմէք եախօտ վաաֆ էթմէք:*

Τερατίας - ου (*ὁ*) = *Τερατουργός.*

Τερατικὸς - ὴ - όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) *- ικῶς.* = *Τεράστιος.*

Τερατογραφέω - ῶ. Μ. ήσω. scrivere delle cose mirabili. *զարմանալի իրքեր գրել. աճայիպ նէսնէլէր եազմագ:*

Τερατολογέω - ῶ. Μ. ήσω. raccontare de' fatti prodigiosi. *Հրաշալի՝ սքանչելի բաներ պատմել. աճայիպ նէսնէլէր վաաֆ էթմէք:*

Τερατολόγημα (*τὸ*) *καὶ*

Τερατολογία (*ἡ*) narrazione, racconto de fatti prodigiosi. *Հրաշալի իրաց պատմութիւն. աճայիպ նէսնէլէր վաաֆը:*

Τερατολόγος (*ὁ, ἡ*) colui che racconta de'fatti prodigiosi. *Հրաշալի իրքեր պատմող. աճայիպ նէսնէլէր վաաֆ էտէն:*

Τερατοποιέω, Τερατοποιΐα, Τερατοποιός. = *Τερατουργέω κτλ.*

Τερατοτοκέω - ῶ. Μ. ήσω. partorire un mostro. *Հրէշ մը ծնանել. մէօխ՝ ուճուպ դողուրմագ:*

Τερατοτόκος (*ὁ, ἡ*) che partorisce un mostro. *Հրէշ մը ծնանող. մէօխ՝ ուճուպ դօղուրան:*

Τερατουργέω - ῶ. Μ. ήσω. far de' prodigi. *Հրաշք գործել. հիքմէթ իշլէմէք:*

Τερατούργημα (*τὸ*) *καὶ*

Τερατουργία (*ἡ*) operazione di prodigi. il fare de' miracoli. *Հրաշք գործելը, հիքմէթ իշլէմէսի:*

Τερατουργὸς (*ὁ, ἡ*) chi fà de' prodigi, taumaturgo. *Հրաշք գործող. հիքմէթ իշլէյէն:*

Τερατώδης - εος (*ὁ, ἡ*) mostruoso, prodigioso. *Հրաշալի, զարմանալի. աճայիպ, աճէպլիտ: — ωδῶς, ἐπίῤ.*

Τερεβινθίνη (*ἡ*) (*ἐνν. ῥητίνη*). trementina. *բեւեկնոյ իւղ, ռետին. թէրէմէնթին:*

Τερέβινθος (*ἡ*) terebino (albero). *բեւեկնի. թէրէմէնթին աղաճը:*

Τερετίζω. Μ. ίσω. gorgheggiare, trillare. (*Γαλλ.* fredonner). *գեղգեղել. ուզուն օյնաթմագ, թիթիրէթմէք:*

Τερετισμὸς (*ὁ*) gorgheggiamento, trillo. *գեղգեղում. ուզուն օյնաթմա՝ թիթիրէթմէ:*

Τερηδὼν - όνος (*ἡ*) teredine. *փայտի որդ. աղաճ գուրդու. 2.* = *Σφάκελος.*

Τέρην - ενος (*τέρεινα, τέρεν*). tenero. *մատաղաշ, գողտրիկ. նազիք, ղէօրփէ, յէվրէք:*

Τερθρεύομαι. Μ. εύσομαι. = *Τερατεύομαι.*

Τέρθρον (*τὸ*) la sommità dell' antenna. *առագաստակալին ծայրը. ուրէնին ուճու:*

Τέρμα (*τὸ*) termine, fine, estremità. 2. scopo, bersaglio. *վերջ, վախճան, կատար. 2. նպատակ. սօն, նիհայէթ, ուճ. 2. հէտէֆ:*

Τερματίζω. Μ. ίσω. terminare. *կատարել. պիթիրմէք:*

Τέρμων - ονος (*ὁ*) × *ἀντὶ Τέρμα.*

Τερπνὸς - ὴ - όν. giocondo, dilettevole. *զուարթ, զուարճալի, Հեշտալի. շադ, սէֆալը, շէնլիքլի: — νῶς, ἐπίῤ.*

Τερπνότης (*ἡ*) giocondità. *զուարճութիւն. շադլըգ:*

Τέρπω. Μ. τέρψω. dilettare, rallegrare. *զուարճացընել, խնդացընել. շադլանդըրմագ, սէֆալանդըրմագ, մէսրուր էթմէք. (μσ.)* dilettarsi, gioire. *Հեշտանալ, զուարճանալ. շադլանմագ, սէֆալանմագ:*

Τερσαίνω. Μ. ανῶ. } disеccare. *չորցընել. գուրութմագ:*

Τέρσω (*παρτ. Ἔτερσον*). }

Τερψίνοος (*ὁ, ἡ*) che diletta l' anima. *Հոգեզուարճ. ճանը շադլանդըրան:*

Τέρψις - εως (*ἡ*) dilettazione, piacere. *զուարճութիւն, Հեշտութիւն. շադլըգ, սէֆա:*

Τέσσαρα, οὐδ. τ. Τέσσαρες.

Τεσσαρακαίδεκα, οὐδ. τ. Τεσσαρεσκαίδεκα.

Τεσσαρακαιδεκέτης - ου (*ὁ*) *- κέτις - ιδος* (*ἡ*) di quatordici anni. *տասնըչորս տարուան. օն տէօրթ եաշլը:*

Τεσσαρακονθήμερος (*ὁ, ἡ*) di quaranta giorni. *քառասուն օրուան. գըրգ կիւնլիւք:*

Τεσσαράκοντα (*οἱ, αἱ, τὰ*) *ἄκλ.* (*ἀριθμ.*) 40. quaranta. *քառասուն. գըրգ:*

Τεσσαρακονταέτὴς - εος ἢ έος - οῦς (*ὁ, ἡ*) quadragenario. *քառասնամեայ. գըրգ եաշընտա:*

Τεσσαρακοντάκις, ἐπίῤ. quaranta volte. *քառասուն անգամ. գըրգ տէֆա:*

Τεσσαρακοντὰς - άδος (*ἡ*) quarentina. *քառասնեակ. գըրգլըգ:*

Τεσσαρακοντούτης - ου (*ὁ*) = *Τεσσαρακονταέτης.*

Τεσσαρακοσταῖος - α - ον. che si fà in 40 giorni. *40 օրուան մէջ եղող. գըրգ կիւնտէ օլան:*

Τεσσαρακοστὸς - ὴ - όν. quarantesimo. *քառասներորդ. գըրգընճը: Τεσσαρακοστὴ* (*ἡ*) (*ἐν. ἡμέρα.*) quaresima. *քառասնորդական պահք, աղուհացք. պէօյիւք օրուճ:*

Τέσσαρες - ες - α (*ἡ γεν.*) *- σάρων.* (*ἀριθμ.*) 4. quattro. *չորս. տէօրթ, չար:*

Τεσσαρεσκαίδεκα (*οἱ, αἱ, τὰ*) (*ἀριθμ.*) 14. quattordici. *տասնուչորս. օն տէօրթ:*

Τεσσαρεσκαιδέκατος - η - ον. decimo-quarto. *չորեքտասաներորդ. օն տէօրտիւնճի:*

Τετανὸς - ὴ - όν. teso. 2. liscio, piano. *ձգտեալ. 2. Հարթ, շիտակ. կէրիլմիշ. 2. տիւզ, պիր սըրըդա:*

Τέτανος (*ὁ*) tetano, convulsione perpetua di tutto il corpo. *բոլանդակ մարմնոյ ջիղերուն միշտ գելած՝ ձգտուած մնալը. պիւթիւն վիւճիւտիւն սինիրլէրինին տարտըն չէքիլի գալմասը:*

Τεταραγμένως, ἐπίῤ. confusamente. *խառնիխուռն. գարմագարըշ:*

Τεταρταῖος - α - ον. che si fà in 4 giorni. *չորս օրուան մէջ եղող. տէօրտ կիւնտէ օլան. (ἰδιαιτ.) καὶ χωρὶς τοῦ πυρετός.)* febbre quartana. *քառօրեայ տենդ. տէօրթ կիւն աշըրը թութան սըթմա, սըթմայը ըսըդ:*

Τεταρτημόριον (*τὸ*) la quarta parte. չորրորդ մասն. դէօրդդէ-նճի հիսսէսի:

Τέταρτος - η - ον. quarto. չորրորդ. դէօրդիւնճիւ:

Τετράγλωσσος (*ὁ, ἡ*) chi parla o scritto in quattro lingue. չորս լեզուէ խօսօղ կամ գրուած. դէօրդ լիսանդէն սէօյլէյէն եախօտ դէօրդ լիսանդէն եազըլմըշ:

Τετραγράμματος (*ὁ, ἡ*) composto di quattro lettere. չորս գիրէ բաղկացեալ. դէօրդ հարֆդան իպարէթ (*καθῶς π. χ. τὸ ὄνομα Θεός.*)

Τετραγωνέω - ῶ. Μ. ήσω. aver quattro angoli. չորս անկիւն ունենալ. դէօրդ քէօշէլի օլմագ:

Τετραγωνίζω. Μ. ίσω. quadrare. քառակուսել. դէօրդ քէօշէլի էթմէք:

Τετραγωνισμὸς (*ὁ*) quadratura. քառակուսութիւն. դէօրդ քէօշէլիլիք:

Τετράγωνος (*ὁ, ἡ*) tetragono, quadrangolare, quadrato. քառանկիւնի. դէօրդ քէօշէլի:

Τετραδάκτυλος (*ὁ, ἡ*) che ha quattro dita. չորս մատն ունեցօղ. դէօրդ պարմագլը:

Τετραδεῖον ἢ Τετράδιον (*τὸ*) quaderno, foglio quadrato. տետրակ, չորս ծալըւած թերթ. դէֆդէր, դէօրդ գաթ օլմուշ քեաղըդ:

Τετραετηρία καὶ

Τετραετηρὶς - ίδος (*ἡ*) lo spazio di 4 anni, quadriennio. չորս տարուան միջոց. դէօրդ սէնէ միգտարը:

Τετραέτηρος (*ὁ, ἡ*) × *ἀντὶ*

Τετραέτης - εος ἢ έος - οῦς (*ὁ, ἡ*) di quattro anni. չորս տարուան. դէօրդ սէնէլիք:

Τετραήμερος (*ὁ, ἡ*) di quattro giorni. չորս օրուան. դէօրդ կիւնլիւք:

Τετράθυρος (*ὁ, ἡ*) che ha quattro porte. չորս դուռ ունեցօղ. դէօրդ գափուլու:

Τετρακέρατος καὶ

Τετράκερως - ω ἢ ωτος (*ὁ, ἡ*) che ha quattro corna. չորս կոտոշով. դէօրդ պօյնուզլու:

Τετρακέφαλος (*ὁ, ἡ*) che ha quattro teste. չորս գլուխ ունեցօղ. դէօրդ պաշլը:

Τετράκις, ἐπίῤ. quattro volte. չորս անգամ. դէօրդ դէֆա:

Τετρακισμύριοι - αι - α. quaranta mila. քառասուն հազար. գըրգ պին (40,000):

Τετρακισχίλιοι - αι - α. quattro mila. չորս հազար. դէօրդ պին (4,000):

Τετρακόσιοι - αι - α. quattro cento. չորս հարիւր. դէօրդ եիւզ (400):

Τετρακοσιοστὸς - ὴ - όν. quattro centesimo. չորս հարիւրերորդ. դէօրդ եիւզիւնճիւ:

Τετρακτὺς - ύος (*ἡ*) = *Τετράς.*

Τετράκυκλος (*ὁ, ἡ*) che ha quattro ruote. չորս անիւ ունեցօղ. դէօրդ թէքէրլէքլի:

Τετραμερὴς-έος (*ὁ, ἡ*) composto da o diviso in quattro parti. չորս մասէ բաղկացեալ կամ չորս մասի բաժանըւած. դէօրդ հիսսէդէն իպարէթ եախօտ դէօրդ հիսսէյէ պէօլիւնմիւշ: — *μερῶς, ἐπίῤ.*

Τετραμηνιαῖος - α - ον. di quattro mesi. չորս ամսըւան. դէօրդ այլըք:

Τετράμηνος (*ἡ*) *καὶ Τετράμηνον* (*τὸ*) lo spazio di quattro mesi, quadrimestre. չորս ամսըւան ատեն. դէօրդ այ միգտարը:

Τετραμοιρία (*η*) il quadruplo. քառապատիկը. դէօրդ գաթը:

Τετράμοιρος (*ὁ, ἡ*) = *Τετραμερής.*

Τετράμορφος (*ὁ, ἡ*) che ha quattro forme, quadriforme. չորս ձեւ՝ եղանակ ունեցօղ. դէօրդ պիչիմլի՝ շէքիլլի:

Τετράοδος (*ἡ*) quatrivio. քառուղի. դէօրդ եօլ աղզը:

Τετράπεδος (*ὁ, ἡ*) quadrato, quadrilatero. քառակուսի, քառակողմ. դէօրդ քէօշէլի՝ եանլը:

Τετραπηχυαῖος - α - ον. καὶ

Τετράπηχυς - εος (*ὁ, ἡ*) di quattro bracci. չորս կանգուն. դէօրդ արշըն:

Τετραπλασιάζω. Μ. άσω. quadruplicare. քառապատիկ ընել. դէօրդ գաթ էթմէք:

Τετραπλασιασμὸς (*ὁ*) quadruplicazione. քառապատկելը. դէօրդ գաթ էթմէք:

Τετραπλάσιος - α - ον. καὶ

Τετραπλασίων-ονος (*ὁ, ἡ*) quadruplo. քառապատիկ. դէօրդ գաթ: — *πλασίως, ἐπίῤ.*

Τετράπλευρος (*ὁ, ἡ*) quadrilatero. քառակողմ. դէօրդ եանլը:

Τετραπλῆ ἢ Τετραπλῆ, Τετραπλῶς, ἐπίῤ. = *Τετραπλασίως.*

Τετραποδηδὸν καὶ

Τετραποδητὶ, ἐπίῤ. come i quadrupedi. չորքոտանեաց պէս. դէօրդ այագլը հայվանլար գիպի:

Τετραποδίζω. Μ. ίσω. camminare con quattro piedi. չորս ոտքով քալել. դէօրդ այագ իլէ եիւրիւմէք:

Τετραποδιστὶ, ἐπίῤ. = *Τετραποδητί.*

Τετράποδος (*ὁ, ἡ*) = *Τετράπους.* 2. = *Τετράπεδος.*

Τετράπους - οδος (*ὁ, ἡ*) quadrupedo. չորքոտանի. դէօրդ այագլը:

Τετράπυλος (*ὁ, ἡ*) che ha quattro porte. չորս դուռ ունեցօղ. դէօրդ գափուլու:

Τετραρχέω - ῶ. Μ. ήσω. esser tetrarca. չորրորդապետ ըլլալ. պէյլէր պէյի օլմագ:

Τετράρχης - ου (*ὁ*) tetrarca. չորրորդապետ. պէյլէր պէյի, դէօրդիւնճիւ գըսմը պէյի օլան:

Τετραρχία (*ἡ*) tetrarchia. չորրորդապետութիւն. դէօրդիւնճիւ գըսմը պէյլիք՝ վէրիլիք:

Τετραρχικὸς - ὴ - όν. tetrarchico. չորրորդապետական. պէյլէր պէյինէ դայիր:

Τετρὰς - άδος (*ἡ*) quaternità. միաւորութիւն չորից. դէօրդլիւք:

Τετράστιχος (*ὁ, ἡ*) composto di quattro filo o versi. չորս շարքէ կամ տողէ բաղկացեալ. դէօրդ սըրադան եախօտ պէյիթդէն իպարէթ օլմուշ:

Τετραστοιχία (*ἡ*) quadernaro. քառատողեան ոտանաւոր. դէօրդ սըրալը նազըմ:

Τετράστοιχος (*ὁ, ἡ*) = *Τετράστιχος.*

Τετρασύλλαβος (*ὁ, ἡ*) composto di quattro sillabe, quadrisillabo. չորս վանկէ բաղկացեալ. դէօրդ հէճէդէն իպարէթ օլմուշ:

Τετράφυλος (*ὁ, ἡ*) diviso o composto di quattro tribù. չորս ցեղի բաժանուած կամ չորս ցեղէ բաղկացեալ. դէօրդ գապիլէյէ պէօլիւնմիւշ եախօտ դէօրդ գապիլէդէն իպարէթ օլմուշ:

Τετράχειρ - ειρος (*ὁ, ἡ*) che ha quattro mani. չորս ձեռք ունեցօղ. դէօրդ էլլի:

Τετραχῆ, ἐπίῤ. = *Τετραχῶς.*

Τετράχορδος (ὁ, ἡ) che ha quattro corde. չորս լար ունեցող. [illegible] (οὐσ.) *Τετράχορδον* (τὸ) tetracordo, instrumento a quattro corde. քառալարի, քառալար նուագարան. [illegible]

Τετραχῶς, ἐπίῤ. in quattro maniere. չորս կերպիւ. [illegible]

Τέτταρα, *Τετταράκοντα* κτλ. Ἀττ. ἀντὶ *Τέσσαρα*, *Τεσσαράκοντα* κτλ.

Τέττιξ - *ιγος* (ὁ) cicada. ճպուռն. [illegible]

Τευθὶς - *ίδος* (ἡ) lolligine, totano, calamajo (pesce di mare). կաղամար ձուկը, մելանաձուկն. [illegible]

Τευκτὴρ (ὁ) fabbricatore. շինող, կառուցանող. [illegible]

Τευκτικὸς - *ὴ* - *όν*. che può ottenere. ստանալ կրցող. [illegible]

Τεύκτωρ - *ορος* (ὁ) × ἀντὶ *Τευκτήρ*.

Τεῦξις - *εως* (ἡ) ottenimento. ստանալը. [illegible]

Τευχήεις - *εσσα* - *εν*. καὶ

Τευχήρης - *εος* (ὁ, ἡ) armato. զինուած, զէնք հագուած. [illegible]

Τευχηστὴρ καὶ

Τευχηστὴς - *οῦ* (ὁ) καὶ

Τευχήτης - *ου* καὶ

Τευχήτωρ - *ορος* (ὁ) armato, soldato. զինուոր. [illegible]

Τεῦχος - *εος* - *ους* (τὸ) vaso. 2. instrumento. 3. arma. 4. libro. աման. 2. գործիք. 3. զէնք. 4. գիրք. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. 4. [illegible]

Τεύχω. Μ. *τεύξω*. fare, apparecchiare, fabbricare. շինել, պատրաստել, կառուցանել. [illegible] (πθ.) esistere, essere. գոյանալ, ըլլալ. [illegible]

Τέφρα - *ας* (ἡ) cenere. մոխիր. [illegible]

Τεφραῖος - *α* - *ον*. = *Τεφρώδης*.

Τεφροειδὴς - *έος* (ὁ, ἡ) cenerino. մոխրագոյն, գորշ. [illegible]

Τεφρόω - *ῶ*. Μ. *ώσω*. ridurre in cenere, incenerire. մոխիր դարձընել. [illegible]

Τεφρώδης - *εος* (ὁ, ἡ) = *Τεφροειδής*.

Τεχνάζομαι. Μ. *άσομαι*. = *Τεχνάομαι* - *ῶμαι*.

Τέχνασμα (τὸ) artifizio. 2. dolo, macchinamento. արհեստ. 2. դաւ, նենգ. [illegible]. 2. [illegible]

Τεχναστὴς - *οῦ* (ὁ) = *Μηχανοῤῥάφος*.

Τεχνάω - *ῶ* καὶ (συχνότ. μσ.) - *άομαι* - *ῶμαι*. Μ. *ήσω* - *ομαι*. inventare, macchinare, usare degli artifizi. հնարել, մեքենայել, նիւթել, վարպետութիւններ գործածել. [illegible]

Τέχνη (ἡ) arte, professione, mestiere. 2. opera artificiosa. 3. dolo, frode. արհեստ, գործ. 2. արհեստիւ շինուած գործք. 3. նենգ, դաւ. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]

Τεχνηέντως, ἐπίῤ. artificiosamente. վարպետութեամբ. [illegible]

Τέχνημα (τὸ) opera artefatta. արհեստաւոր գործք. [illegible]. 2. = *Τέχνασμα*.

Τεχνητὸς - *ὴ* - *όν*. artificiale, artefatto. արհեստական. [illegible]

Τεχνικὸς - *ὴ* - *όν*. artificioso. 2. appartenente all' arte, tecnico. արհեստաւոր. 2. արհեստական. [illegible]. 2. [illegible]

Τεχνικῶς, ἐπίῤ. artificiosamente. արհեստիւ. [illegible]

Τεχνίον (τὸ) ὑπκρ. τ. *Τέχνη*.

Τεχνιτεία (ἡ) artificiosità. արհեստաւորութիւն. [illegible]

Τεχνίτης - *ου* (ὁ) καὶ *Τεχνῖτις* - *ιδος* (ἡ) artefice, artigiano. արհեստաւոր. [illegible]

Τεχνογραφικὸς - *ὴ* - *όν*. = τῷ

Τεχνογράφος (ὁ, ἡ) chi dà i precetti d'un' arte in iscritto. գրով արհեստի մը կանոններն տուող. [illegible]

Τεχνολογέω - *ῶ*. Μ. *ήσω*. trattare d'un' arte, darne i precetti, discutere secondo le regole d' un' arte, con sottigliezza. արհեստի մը վրայ ճառել, կանոնները տալ, արհեստի կանոններուն յարմար քննութիւն ընել, մանր քննել. [illegible]

Τεχνολογία (ἡ) trattato su un' arte, sui precetti d' un' arte, discorso artificioso, discussione fina. արուեստաբանութիւն, արհեստի մը կանոնները տալը, արհեստաւոր ճառ, մանր քննութիւն. [illegible]

Τεχνολόγος (ὁ, ἡ) chi tratta su un' arte, ne dà i precetti, che fà delle discussioni sottili. արուեստաբան, արհեստի մը կանոնները տուող, մանր քննող. [illegible]

Τεχνουργέω - *ῶ*. Μ. *ήσω*. fare, operare, lavorare con arte. արհեստիւ ընել, գործել, բանիլ. [illegible]

Τεχνούργημα (τὸ) opera artefatta. արհեստաւոր գործ. [illegible]. 2. = *Τέχνασμα*.

Τεχνουργία (ἡ) artificio. արհեստաւորութիւն. [illegible]. 2. = *Μηχανοῤῥαφία*.

Τέως, ἐπίῤ. finche, fino a tanto che. 2. frattanto, intanto. մինչեւ. 2. առ մի՛ջոցը, առ ատեններ, մինչ. [illegible]. 2. [illegible]

Τῆ, × τ. (ἀχρ.) *Τάω*. prendi (Γαλλ. tenez). առ, բռնէ. [illegible]

Τῆ, δοτ. θηλ. τ. Ὁ. 2. (ἐπίῤ.) quà e là. ասդին անդին. [illegible]

Τήβεννα - *ης* (ἡ) toga. հին ատենը հռովմայեցւոց երկայն պատմուճանը. [illegible]

Τηβέννειος (ὁ, ἡ) καὶ

Τηβεννικὸς - *ὴ* - *όν*. togale. հռովմայեցւոց

պատմուճանին յատուկ. Թօմալըյըրըն գաֆթանըն գիթէթալլէէ։

Τηβεννὶς-ίδος καὶ Τήβεννος (ἡ) = *Τήβεννα*.

Τηβεννοφόρος (ὁ, ἡ) togato. պատմուճանազգեաց. գաֆթանլը։

Τηγανίζω. Μ ίσω. friggere. տապկել. գավուրմագ։

Τηγάνιον (τὸ) ὑποκ. τ. *Τήγανον*.

Τηγανιστὸς-η-όν. fritto. տապկած. գավուրմա օլմուշ։

Τήγανον (τὸ) padella. տապակ. դավա։

Τῇδε, ἐπίῤ. qui. Հոս. պուրատա։

Τηδὶ, ἐπίῤ. Ἀττ. ἀντὶ Τῇδε.

Τήθη (ἡ) = *Τίτθη.* bália. 2. avola. դայեակ, ստնտու. 2. Հանի, մեծ մայր. սիւտ անա. 2. նինէ, պիւյիւք անա։

Τηθὶς-ίδος (ἡ) zia. Հօրաքոյր կամ մօրաքոյր. հալա եահօտ պիբայի։

Τηθὺς-ύος (ἡ) la terra. երկիր. եէրեիւզի։

Τηκτικὸς-ὴ-όν. che ha la proprietà di liquefare, consuntivo. Հալիչ, ծիւրիչ. էրիտէն, էրիտիճի էրիւն։

Τηκτὸς-ὴ-όν. liquativo. Հալելի, լուծական. էրիյէն։

Τήκω. Μ. τήξω. liquefare, disciogliere. 2. consumare, emaciare. Հալել, լուծանել. 2. Հալել, մաշել, ծիւրել. էրիթմէք. 2. էրիտմէք, զայիֆլանդըրմաք։

Τηλαυγέω-ῶ. Μ. ήσω. brillare di lontano. Հեռուանց փայլել. ուզաքտան փարլամաք։

Τηλαυγὴς-έος (ὁ, ἡ) che risplende di lontano. Հեռուանց փայլօղ. ուզաքտան փարլայան։

Τῆλε, ἐπίῤ. lungi, di lontano. Հեռու, Հեռուանց. ուզաքտա, ուզաքտան։

Τηλέβολος (ὁ, ἡ) che lancia o che si lancia di lontano. Հեռուանց նետօղ կամ նետուօղ. ուզաքտան աթան եախօտ աթըլան։

Τηλεθάω. (Χ. Μ.) × *ἀντὶ Θάλλω.*

Τηλεσκόπος (ὁ, ἡ) che vede o che si vede di lontano. Հեռուանց տեսօղ կամ երեւցօղ. ուզաքտան կէօրէն եախօտ կէօրիւնէն։

Τηλεφανὴς-έος καὶ

Τηλέφαντος (ὁ, ἡ) che si vede o si sente di lontano. Հեռուանց երեւցօղ կամ լսուօղ. ուզաքտան կէօրիւնէն եախօտ իշիտիլէն։

Τηλία (ἡ) il cerchio del crivello. 2. tavoliere. մաղին շրջանակը. 2. խաղի տախտակ, նարտ. էլէյին՝ չէմպէրի. 2. օյուն թախթասը, թավլը։

Τηλίκος-η-ον. tanto, di tanta età. այսչափ, այս տարիքը՝ Հասակը. պու գատար, պու եաշտա, պու չաղտա։

Τηλικόσδε-ήδε-όνδε. = *Τηλίκος* ἢ —

Τηλικοῦτος-αύτη-οῦτο καὶ (*Ἀττ.*) *-οῦτον.* tanto grande. այսչափ մեծ. պու գատար պիւյիւք։

Τήλινος-η-ον. fatto di fiengreco. Տերփ խոտէ շինուած. պօյ թօխումունտան եափըլմըշ։

Τῆλις-εως ἢ ιδος (ἡ) fiengreco. Տերփ (խոտ մի է). պօյ թօխումու (պիր նէվի օթ տուր)։

Τηλόθε (*-θεν*). *ἐπίῤ.* di lontano. Հեռուանց. ուզաքտան։

Τηλόθι, ἐπίῤ. = *Τηλοῦ.*

Τηλόσε, ἐπίῤ. lungi. Հեռու. ուզագա, ուզագտա։

Τηλοῦ, ἐπίῤ. = *Τῆλε.*

Τηλύγετος-η-ον. nato nella vecchiaja de' suoi genitori. 2. caro a' suoi genitori. ծերոցաց ծերութեան ատեն ծնած. 2. ծնողաց սիրելի. տօղուրանլարըն իխթիյարլըղընտա տօղմուշ. 2. տօղուրանլարըն սէվկիլիսի։

Τημέλεια (ἡ) diligenza, cura. փոյթ, ջանք, Հոգ. գայրէթ, իհթամ, տիգգաթ, գայղը, իհթիմամ։

Τημελέω-ῶ. Μ. ήσω. aver cura. Հոգալ. գայըրմագ։

Τημελὴς-έος (ὁ, ἡ) diligente, che ha la cura di... փութաջան, Հոգացօղ. գայըրէթլի, գայըրըճը։

Τήμερα-μερον. Ἀττ. ἀντὶ Σήμερον.

Τῆμος, ἐπίῤ. allora. ան ատենը. օլ վագթ, օլ զաման։

Τηνάλλως, ἐπίῤ. inutilmente, in vano. պարապ տեղը, փուճ. պօշ եէրէ, նաֆիլէ։

Τηνίκα, ἐπίῤ. allora. ան ատենը, յայնժամ, ի նմին պահու. օլ տէմ, օլ զաման։

Τηνικαῦτα, ἐπίῤ. allora. յայնժամ. օլ վագթ։

Τῆξις-εως (ἡ) discioglimento, consumazione. Հալելը, մաշելը, ծիւրելը. էրիմէ, էրիտմէ օլմա, զայիֆլըք։

Τηρέω-ῶ. Μ. ήσω. guardare, osservare, conservare. նայիլ, դիտել, պաՀել. պագմագ, նազար էթմէք, մուհաֆազա, սագլամագ։

Τήρησις-εως (ἡ) osservazione, conservazione. 2. carcere. դիտելը, պաՀելը. 2. պաՀեստ, բանտ. պագմա, նազար, մուհաֆազա. 2. Հապիս, զընտան։

Τηρητὴς-οῦ (ὁ) custode. պաՀապան. պէքճի։

Τηρὸς (ὁ) = τ. *προηγ.*

Τητάω-ῶ. Μ. ήσω. privare. զրկել. մահրում էթմէք։

Τῆτες, ἐπίῤ. in quest' anno. այս տարի. պու սէնէ։

Τί; ἢ (*ἐγκλιτ.*) *Τὶ καὶ Τι, οὐδ. τ. Τίς*; ἢ *Τίς*.

Τιάρα (ἡ) tiara, berretta (de' Persiani). (Պարսկաց) խոյր՝ արտախուրակ. (Ածէմ) թէլփէս։

Τιβὴν-ῆνος καὶ Τίβηνος-ου (ὁ) = *Λέβης.*

Τίγρις-ιος καὶ ιδος (ὁ *καὶ* ἡ) tigre. վագր. գափլան, գաբլան։

Τιθασεία, Τιθασεύω, Τιθασός. Ἀττ. ἀντὶ Τιθασσεία κτλ.

Τιθασσεία (ἡ) dimesticamento. ընտելացընելը, սորվեցընելը. եալըլդըրմա, ալըշդըրմա։

Τιθάσσευσις-εως (ἡ) = τ. *προηγ.*

Τιθασσευτὴρ × *ἀντὶ* —

Τιθασσευτὴς-οῦ (ὁ) colui che addimestica. ընտելացընօղ, սորվեցընօղ. եալըլդըրան, ալըշդըրան։

Τιθασσευτὸς-η-όν. addimesticato. ընտելացեալ, սորված. եալըլ, ալըշըգ։

Τιθασσεύω. Μ. εύσω. addimesticare. ընտելացընել, սորվեցընել. եալըլդընդըրմագ, ալըշդըրմագ։

Τιθασσὸς (ὁ, ἡ) ammansato, addimesticato. ընտել, սորված. եալըլ, ալըշըգ, մուլայիմ։

Τιθὴ (ἡ) = *Τίτθη.*

Τίθημι. Μ. θήσω. mettere, porre, collocare. 2. proporre. 3. dedicare. 4.

supporre. 5. giudicare, stimare. 6. assegnare, attribuire. 7. impegnare, depositare. 8. rendere. դնել, զետեղել. 2. առաջարկել. 3. նուիրել, ձօնել. 4. ենթադրել. 5. համարել, կարծել. 6. ընծայել, վերագրել. 7. գրաւ տալ, յանձն դնել. 8. ընել, գործել. քօյմագ, էէրլէշտիրմէք. 2. թէգլիֆ էթմէք. 3. թագտիր էթմէք. 4. գօյմագ, թասավուր. 5. գըյմաթ վերմէք. 6. հասրմագ, սայմագ, վերմէք. 7. րէհին վէրմէք, էմանէթ գօյմագ. 8. էթմէք:

Τιθηνέομαι - οῦμαι. Μ. ήσομαι. allattare, nudrire. կաթ տալ, սնուցանել. սէթ վէրմէք, պէսլէմէք:

Τιθήνη (ἡ) bália. դայեկ, սննտու. սէթ անա:

Τιθυμαλὶς - ίδος (ἡ) *καὶ*

Τιθύμαλλος καὶ Τιθύμαλος (ὁ) titimaglio. կաթ փայտըն տունկ մը. սէթլիքէն:

Τίκτω. Μ. τέξω ἢ τέξομαι. partorire. ծնանել. դօղուրմագ:

Τίλλω. Μ. τιλῶ. spelare. մազերը խլել, մազոտել. թիւյլէրի չըլարմագ:

Τίλμα (τὸ) = *Σπασμός.* 2. = τῶ

Τίλσις - εως (ἡ) lo spelare. մազերը խլելը. թիւյլէրի չըլարմա:

Τιλτὸς - ἡ - όν. spelato. մազոտած, մազերը խլած. թիւյլէրի չըլարըլմըշ:

Τιμαλφέω - ῶ. Μ. ήσω. × *ἀντὶ Τιμάω.*

Τιμαλφὴς - έος (ὁ, ἡ) prezioso. պատուական. նէֆիս, գըյմէթլի:

Τιμάω - ῶ. Μ. ήσω. onorare, rispettare, stimare. 2. valutare, estimare. 3. punire. պատուել, յարգել, մեծարել. 2. գին կարել. 3. պատժել. իզզէթլէմէք, րիայէթ էթմէք. 2. պէհա բէսմէք, տէյէրլէմէք. 3. ճէզալանտըրմագ:

Τιμὴ (ἡ) onore, rispetto. 2. prezzo, valore. 3. pena, ammenda. յարգ, պատիւ, մեծարանք. 2. գին, արժէք. 3. պատիժ, տոյժ. րիայէթ, իզզէթ, հիւրմէթ. 2. պէհա, տէյէր. 3. ճէզա, ճէրիմէ:

Τιμήεις - εσσα - εν. × *ἀντὶ Τίμιος.*

Τίμημα (τὸ) prezzo, valore. 2. ammenda. գին, արժէք. 2. տոյժ, տուգանք. պէհա, տէյէր, գըյմէթ. 2. ճէրիմէ. 3. = *Τίμησις.* (1).

Τιμήσιος (ὁ, ἡ) = *Τίμιος.*

Τίμησις (ἡ) censo. 2. sostanza, averi, entrate. 3. imposizione d'un' ammenda. գիմոս, կինսոս, հարկ. 2. ինչք, եկամուտ, հաս. 3. տոյժ մը ձգելը, տուգանք մը վճարելու պարտաւորելը. վէրկի, խաճ. 2. մալ, կէլիր, իրատ. 3. ճէրիմէ վէրտիրմէք:

Τιμητὴς - οῦ (ὁ) estimatore. 2. censore. գին կտրող. 2. համարակալ, քաղաքացւոց ընչից համարը՝ հաշիւը բռնող. պէհա քէսիճի. 2. էհլի շէհրին մալլարընըն տէֆթէրինի թութան:

Τιμητικὸς - ἡ - όν. censorio. համարակալի յատուկ. էհլի շէհրէ տայիր:

Τιμητὸς - ἡ - όν. onorato, onorevole. պատուելի, յարգելի. հիւրմէթլի, րիայէթլի:

Τίμιος - α ἢ ος - ον. onorando, rispettabile, prezioso. պատուական, յարգոյ, մեծարգի. էհլի իզզէթ, մուհթէրէմ, մուքէրրէմ:
— *μίως, ἐπίῤ.*

Τιμιότης (ἡ) onorevolezza, preziosità. պատուականութիւն, յարգ, ընտրականութիւն. հիւրմէթ, գըյմէթլիլիք:

Τιμωρέω - ῶ. Μ. ήσω. punire. 2. (μὲ δοτ.) ajutare, soccorrere. պատժել. 2. օգնել. ճէզալանտըրմագ. 2. եարտըմ էթմէք:

Τιμώρημα (τὸ) pena, supplizio. պատիժ, պատուհաս. ճէզա, ցիզա:

Τιμώρησις - εως (ἡ) punizione. պատժելը. ճէզալանտըրմա:

Τιμωρητὴρ καὶ - τὴς (ὁ) = *Τιμωρός.*

Τιμωρητικὸς - ἡ - όν. punitivo. պատժողական. ճէզալը:

Τιμωρία (ἡ) pena, supplizio. 2. soccorso. պատիժ, պատուհաս. 2. օգնութիւն. ճէզա. 2. եարտըմ, իմտատ:

Τιμωρὸς (ὁ, ἡ) punitore. 2. ajutante. պատժող. 2. օգնիչ. ճէզալանտըրըճը. 2. եարտըմճը:

Τίναγμα (τὸ) *καὶ*

Τιναγμὸς (ὁ) scossa, agitazione. ցնցում, շարժելը. սիլքմէ, սարսըմա:

Τινάσσω. Μ. άξω. scuotere, agitare. ցնցել, շարժել. սիլքմէք, սարսմագ, սալլամագ:

Τίνω. Μ. τίσω. pagare (*Λατ.* pendo). վճարել. էօտէմէք. (μσ.) punire, vendicarsi. պատժել, վրէժ առնուլ. ճէզալանտըրմագ, էօճ ալմագ:

Τίποτε; che dunque? (*Λατ.* quidnam?) perchè mai? հապա ինչ, ուրեմն ինչ, ինչու համար. էօյլէ իսէ նէ՞, նիչին, նէ՞ սէպէպտէն:

Τὶς (τὸ οὐδ. *Τὶ*) - *τινὸς. ἀντνμ. Ἀόριστ.* qualche, qualcuno (*Λατ.* quidam). մէկ, որ, մէկը, մը. պիրիսի, պիրի, պիր:

Τίς (τὸ οὐδ. *Τί*) - *τίνος*; *ἀντνμ. Ἐρωτμ.* chi? quale? ով, որը. քիմ, հանկի:

Τίσις - εως (ἡ) pagamento. 2. pena, vendetta. վճարում. 2. պատիժ, վրէժ. էօտէմէ. 2. ճէզա, էօճ:

Τιταίνω. Μ. ανῶ. × *ἀντὶ Τείνω.*

Τιταίνω. × *ἀντὶ Τίνω.*

Τίτανος (ἡ) calce. 2. gesso. կիր. 2. գաճ. քիրէճ. 2. ալչը:

Τιτανόω - ῶ. Μ. ώσω. incalcinare. բռել, կրով ծեփել. քիրէճլէմէք, սըվամագ:

Τιτανωτὸς - ἡ - όν. incalcinato. բռած, կրով ծեփուած. քիրէճլէնմիշ, սըվանմըշ:

Τιτθεία (ἡ) allattamento. կաթ տալը, դիեցընելը. սէթ վէրմէ, պէսլէմէ:

Τιτθεύω. Μ. εύσω. allattare, nutrire. կաթ տալ, դիեցընել, սնուցանել. սէթ վէրմէք, պէսլէմէք:

Τίτθη (ἡ) bália. կաթնատու. սէթ անա:

Τιτθὴ (ἡ) tetta, poppa. ծիծ. մէմէ:

Τιτθίον (τὸ) ὑποκρ. τ. *Τιτθή.* tettola. պզտիկ ծիծ. մէմէճիք:

Τιτθὸς (ὁ) mammella. ծիծ. մէմէ, պէմէն:

Τιτίζω. Μ. ίσω. garrire. կարկաչել, ճռուողել. չիվիլտէմէք:

Τιτραίνω καὶ Τιτράω. Μ. τρήσω. pertugiare. ծակել. տէլմէք:

Τιτρώσκω. Μ. τρώσω. ferire. խոցել, վիրաւորել. եարալամագ:

Τίτυρος (ὁ) caprone. 2. pastorello. մեծ նոխազ. 2. նորահաս՝ պատանի հովիւ. էրքէք էրքէճ. 2. կէնճ չօպան. 3. = *Σάτυρος.*
Τιτύσκομαι (*Χ. Μ.*) = *Τεύχω.* apparecchiare. պատրաստել. հազըրլամագ:
Τῖφος -εος -ους (*τὸ*) palude. ճախին. պաթագ:
Τίω. Μ. τίσω. × *ἀντὶ Τιμῶ.*
Τλάω, ἀχρ. θεμ. τ. Τέτληκα. Μ. τλήσω. sopportare. քաշել (վիշտ). չէքմէք (դէրտ):
Τλήθυμος (ὁ, ἡ) paziente, coraggioso. համբերող, քաջասիրտ. սապըրլը, եիւրէքլի:
Τλημοσύνη (ἡ) pazienza, costanza. 2. avversità, disgrazia. համբերութիւն, հաստատութիւն. 2. թշուառութիւն, խեղճութիւն. սապըրլըլըք, դէր գարարլըք. 2. ֆէլաքէթ, ֆագըրլիք:
Τλήμων -ονος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*) *-μόνως.* paziente, coraggioso. 2. misero, infelice. համբերող, քաջասիրտ. 2. խեղճ, ողորմելի. սապըրլը, թէհամմիւլլի. 2. պէտպախթ, մուսիպէթլի. (*ἐπὶ κακοῦ.*) audace. յանդուգն. ճէսուր, ճիւրէթլի:
Τλῆσις -εως (ἡ) tolleranza. 2. audacia. համբերութիւն. 2. յանդգնութիւն. սապըր, թէհամմիւլ. 2. ճէսարէթլըք, ճիւրէթ:
Τλητικὸς -ὴ -όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) *-ικῶς.* paziente. համբերող. սապըրլը:
Τλητὸς -ὴ -όν. soffribile. համբերելի. սապր օլունաճագ:
Τμήγω. Μ. τμήξω. × *ἀντὶ Τέμνω.*
Τμῆμα (*τὸ*) pezzo, frammento, parte, sezione. կտոր, մաս, հատուած. փարչա, փարէ, հիսսէ, ֆասըլ:
Τμῆσις -εως (ἡ) tagliatura, sezione, incisione, separazione. կտրելը, հատումն, բաժանումն. քէսմէ, այըրմա:
Τμητικὸς -ὴ -όν. incisivo. հատողական. քէսէն, քէսիճի:
Τμητὸς -ὴ -όν. tagliato. 2. che si può tagliare. կտրուած. 2. կտրուելի կրցող. քէսիլմիշ. 2. քէսիլէպիլիր:
Τὸ, οὐδ. τ. Ὁ.
Τοθεν, ἐπίῤ. di lì. անկից, անտի. օնտան, օրատան:
Τόθι, ἐπίῤ. lì. հոն, անդ. օնտա, օրատա:
Τοι, μόρ. ἐγκλ. καθὼς. π. χ. Καίτοι. Τοίνυν, Ἤτοι κτλ. (*ἴδε*).
Τοιγὰρ × *ἀντὶ* —
Τοιγαροῦν καὶ Τοιγάρτοι, σύνδ. adunque. ապա, ուրեմն, անանկ էն է. իմտի, էօյլէ իսէ:
Τοίνυν, σύνδ. dunque. ուրեմն. էօյլէ իսէ:
Τοῖος -α -ον. tale, siffatto. սանանկ, անանկ, այսպիսի, այնպիսի. պէօյլէ, պու թարզ, էօյլէ:
Τοιόσδε - τοιάδε - τοιόνδε. = *Τοῖος.*
Τοιοῦτος, τοιαύτη, τοιοῦτο (*Ἀττ.*) *τοιοῦτον.* tale (*Λατ.* hujus-ejusmodi.) սանանկ, անանկ. պէօյլէ, էօյլէ, օ թարզ:
Τοιουτοσὶ, τοιαυτηΐ, τοιουτοΐ ἢ τοιουτονὶ καὶ τοιουτὶ. Ἀττ. ἀντὶ Τοιοῦτος.
Τοιουτότροπος (ὁ, ἡ) tale (*Λατ.* hujusmodi). սանանկ. պէօյլէ:
Τοιουτοτρόπως, ἐπίῤ. talmente, così, in questa maniera. սանանկ, սա եղանակաւ. պէօյլէճէ, պու թարզ իւզրէ:
Τοίχιον (*τὸ*) *ὑπκρ. τοῦ*

Τοῖχος (ὁ) muro. 2. i fianchi d' una nave. պատ. 2. նաւին կողերը. տուվար. 2. կէմինին գապուրգալարը:
Τοιχωρυχέω -ῶ. Μ. ήσω. forare il muro. պատը ծակել. տուվարը տէլմէք:
Τοιχωρύχημα (*τὸ*) buco fatto nel muro. պատի ծակ. տուվար տէլիյի:
Τοιχωρυχία (ἡ) l' azione di forare il muro. պատը ծակելը. տուվարը տէլմէքլիք:
Τοιχωρύχος (ὁ) colui che pertugia i muri. 2. ladro. պատերը ծակող. 2. գող. տուվարլարը տէլէն. 2. խըրսըզ, օղրու:
Τοίως, ἐπίῤ. = *Οὕτω.*
Τοκὰς -άδος (ἡ) puerpera, o donna di parto. նորածին կին կամ ծննդական կին. լօհուսա, տօղուրմուշ խաթուն տօղուրաճագ գարը:
Τοκάω (*Χ. Μ.*) esser in pena di partorire, in doglie. երկնել. տօղուրաճագ օլմագ, տէրտէ չէքմէ պուլունմագ:
Τοκετὸς (ὁ) puerperio. ծննդեան ժամանակ. տօղուրաճագ վագթի:
Τοκεὺς -έως (ὁ) genitore. ծնող. աթա:
Τοκίζω. Μ. ίσω. dare in usura, prestare ad usura. վաշխով տալ. մաճէլէ իլէ վէրմէք, ֆայիզլէ վէրմէք:
Τοκισμὸς (ὁ) il prestare ad usura. վաշխով տալը. մաճէլէ իլէ վէրմէք, ֆայիզլէ վէրմէ:
Τοκιστὴς -οῦ (ὁ) usurajo. վաշխառու. մաճէլէճի, ֆայիզճի:
Τοκογλυφέω -ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —
Τοκογλύφος (ὁ) avido usurajo. անյագ վաշխառու. պախիլ թամահ:
Τόκος (ὁ) parto. 2. usura, interesse (*Λατ.* fœnus). ծնունդ, ծնելութիւն. 2. վաշխ, տոկոսիք. տօղուրմա, վէլատ. 2. մաճէլէ, րիպհ, ֆայիզ:
Τοκοφορέω -ῶ. Μ. ήσω. pagare l' interesse. վաշխը վճարել. ֆայիզը էօտէմէք:
Τόλμα (ἡ) audacia. յանդգնութիւն. ճէսարէթլըք, ճիւրէթ:
Τολμάω -ῶ. Μ. ήσω. ardire, osare. համարձակիլ, յանդգնիլ. ճէսարէթ էթմէք, ճիւրէթ՝ թէտարիք էթմէք:
Τόλμημα (*τὸ*) attentato, impresa ardita. ոճիր, յանդգնութենով եղած գործ. թէհէվվիւր իլէ իշլէնէն իշ, իթթիհամ, ֆիւսգ:
Τολμηρία (ἡ) baldanza, tracotanza. յանդգնութիւն, ժպրհութիւն. ճիւրէթ, թէհէվվիւր:
Τολμηρὸς -ὰ -όν. ardito, temerario. ժպիրհ, յանդուգն. ճէսուր, մութէհէվվիր:
Τολμηρῶς, ἐπίῤ. arditamente, audacemente. յանդգնաբար. պի փէրվա, պի թէքէլլիւֆ:
Τολμητὴς -οῦ (ὁ) = *Τολμηρός.*
Τολμητίας -ου (ὁ) = *Τολμηρός.*
Τολυπεύω. Μ. εύσω. aggomitolare. 2. tramare, concertare. կծկել, կծիկ ընել. 2. նիւթել, մեքենայել. եումագ էթմէք. 2. քէզին գուրմագ:
Τολύπη (ἡ) gomitolo. 2. matassa. 3. sorta di zucca rotonda. կծիկ. 2. կարժ. 3. արխոլլթ, կլոր դդում մը. եումագ. 2. չիլէ. 3. հէլվանը գապագը:
Τομάριον (*τὸ*) *ὑπκρ. τ. Τόμος.*

Τομεῖον (τὸ) forbici o coltello. մկրատ կամ կտրոց · [illegible]

Τομεὺς - έως (ὁ) segmento. Հատուած (երկրաչափական ձեւ մի է) · [illegible]

ΤοΤομεῖον.

-μή (ἡ) tagliatura, troncamento, taglio, sezione. կտրելը, Հատում, Հատուած · [illegible]

Τομίας - ου (ὁ) = Ἐκτομίας.

Τομὶς - ίδος (ἡ) forbici. մկրատ · [illegible]

Τομὸς - ή - όν. tagliente. Հատու, սուր · [illegible]

Τόμος (ὁ) = Τμῆμα. 2. tomo, volume. Հատոր · [illegible]

Τονθορύζω καὶ Τονθρύζω (ίζω.) Μ. ύσω. brontolare. քրթմնջել, մռմռալ · [illegible]

Τόνος (ὁ) vigore, empito, sforzo. 2. tuono. 3. accento. 4. corda tesa. ույժ, թափ, ստատկութիւն, ճիգն · 2 · երաժշտական ոլորակք, եղանակ · 3 · ոլորակ · 4 · լար · [illegible] 2 · [illegible] 3 · [illegible] 4 · [illegible] 5 · = *Τάσις.*

Τονοω - ῶ. Μ. ώσω. dar della forza, invigorire. 2 accentare. ուժ տալ, ուժովցընել · 2 · շեշտել · [illegible] 2 · [illegible]

Τονώδης - εος (ὁ, ἡ) che ha del tuono. եղանակ ունեցող · [illegible]

Τοξάζομαι. Μ. άσομαι. = Τοξεύω.

Τοξάριον (τὸ) ὑποκ. τ. Τόξον.

Τοξεία (ἡ) arte, professione d'arciere. նետաձգութիւն · [illegible]

Τόξευμα (τὸ) dardo, freccia. 2. tratta d'arco. 3. ferita cagionata dalla freccia, colpo di freccia. նետ, փքին · 2 · նետընկեց մի · 3 · նետի խոց · [illegible] 2 · [illegible] 3 · [illegible]

Τοξευτὴρ ✕ *ἀντὶ —*

Τοξευτής - οῦ (ὁ) arciere. աղեղնաւոր, նետաձիգ · [illegible]

Τοξευτὸς - ή - όν. colpito dal dardo. նետէ զարնուած · [illegible]

Τοξεύω. Μ. εύσω. frecciare, dardeggiare. նետ նետել · [illegible] (*ἐν γεν*). lanciare. նետել · [illegible]

Τοξήρης - εος (ὁ, ἡ) = Τοξοφόρος.

Τοξικὸς - ή - όν. dell'arco. աղեղան յատուկ · [illegible] · *Τοξικὴ (ἡ) (ἐνν. τέχνη).* professione d'arciere. նետ նետելու արհեստը · [illegible] · *Τοξικὸν (τὸ) (ἐνν. φάρμακον.)* tossico, veleno. թոյն · [illegible]

Τοξοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma d'arco. աղեղնաձեւ · [illegible]

Τόξον (τὸ) arco. 2. strale, freccia. 3. arcobaleno. 4. arcale, volta. աղեղն · 2 · նետ, փքին · 3 · ծիածան · 4 · կամար · [illegible] · 2 · [illegible] 3 · [illegible] 4 · [illegible]

Τοξοποιέω - ῶ. Μ. ήσω. fare degli archi. 2. inarcare. աղեղ շինել · 2 · աղեղնաձեւ ծռել · [illegible] 2 · [illegible]

Τοξοποιΐα (ἡ) costruzione d'archi. աղեղ շինելը · [illegible]

Τοξοποιὸς (ὁ, ἡ) fabbricatore d'archi. աղեղ շինող · [illegible]

Τοξότης - ου (ὁ) arciere. աղեղնաւոր, նետաձիգ · [illegible]

Τοξοφορέω - ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —

Τοξοφόρος (ὁ, ἡ) = Τοξότης.

Τοξόω - ῶ. Μ. ώσω. = Τοξεύω.

Τοπάζιον (τὸ) καὶ

Τοπάζιος (ὁ) (ἐνν. λίθος.) topazio (pietra preziosa). տպազիոն (պատուական քար մը) · [illegible]

Τοπάζω. Μ. άσω. collocare. 2. congetturare. զետեղել · 2 · կարծիք ընել · [illegible] 2 · [illegible]

Τοπᾶν, Τοπαράπαν, ἐπίῤ. totalmente. բոլորովին, գլխովին · [illegible]

Τοπάρχης - ου (ὁ) prefetto, governatore. տեղակալ, ոստիկան · [illegible]

Τοπαρχία (ἡ) prefettura, toparchia. տեղակալութիւն, ոստիկանութիւն · [illegible]

Τοπικὸς - ή - όν. locale. տեղական · [illegible]

Τοπικῶς, ἐπίῤ. localmente. տեղականապէս · [illegible]

Τοπογραφέω - ῶ. Μ. ήσω. descrivere un luogo. տեղ մը ստորագրել · [illegible]

Τοπογραφία (ἡ) topografia, descrizione d'un luogo. տեղագրութիւն, տեղ մը ստորագրելը · [illegible]

Τοπογράφος (ὁ, ἡ) descrittore d'un luogo. տեղի մը ստորագրութիւնը ընող · [illegible]

Τοποθεσία (ἡ) situazione. դիրք, դրութիւն · [illegible]

Τοποθετέω - ῶ Μ. ήσω. situare, collocare. զետեղել · [illegible]

Τόπος (ὁ) luogo, sito. 2. paese. տեղ, տեղի, դիրք · 2 · գաւառ · [illegible] 2 · [illegible]

Τοπρὶν, Τοπρόσθεν κτλ. ἀντὶ Τὸ πρὶν, Τὸ πρόσθεν κτλ.

Τορεία (ἡ) = Τόρευσις.

Τόρευμα (τὸ) intaglio. քանդակ · [illegible]

Τορεὺς - έως (ὁ) intagliatore. քանդակիչ · [illegible] (*οὐσ.*) cesello. քանդակելու գրիչ · [illegible]

Τόρευσις - εως (ἡ) intagliatura. փորագրութիւն, քանդակում · [illegible]

Τορευτὴς - οῦ (ὁ) = Τορεύς.

Τορευτὸς - ή - όν. intagliato, cesellato. քանդակուածոյ · [illegible]

Τορεύω. Μ. εύσω. cesellare, intagliare. քանդակել, փորագրել · [illegible] (*κυρ. δὲ*) pertugiare. ծակել · [illegible]

Τόρμος (ὁ) forame, buca. ծակ · [illegible]

Τορνεία (ἡ) l'azione di torniare. Ճախարակելը · [illegible]

Τόρνευμα (τὸ) opera fatta al tornio. Ճախարակեայ գործ · [illegible]

Τορνευτήριον (τὸ) tornio. Ճախարակ · [illegible]

Τορνευτὴς - *οῦ* (*ὁ*) torniajo. Ճախարակագործ. չըգրըգճը։
Τορνευτὸς - *ή* - *όν*. tornito. Ճախարակեալ. թօրնադան չըգմա։
Τορνεύω. *Μ*. *εύσω*. torniare. Ճախարակել. թօրնադան չըգարմագ։
Τόρνος (*ὁ*) tornio. Ճախարակ. չըգրըգ, թօրնա։
Τορνόω - *ῶ*. *Μ*. *ώσω*. tornire. Ճախարակել. թօրնադան չէգմէք։
Τόρος (*ὁ*) cesello. քանդակելու գրիչ. օյմաճը գալէմի։
Τορὸς - *ὰ* - *όν*. acuto. սուր. սիվրի։ — *ρῶς*, *ἐπίῤ*.
Τορύνη (*ἡ*) cucchiajo di legno, mestola. փայտէ դգալ, շերեփ. օդուն գաշըգ, քէփչէ։
Τοσάκις, *ἐπίῤ*. tante volte. անչափ անգամ. օ գադար դէֆա։
Τοσαυτάκις, *ἐπίῤ*. = *τ*. *προηγ*.
Τοσαυταπλάσιος - *α* - *ον*. *καὶ*
Τοσαυταπλασίων - *ονος* (*ὁ*, *ἡ*) tante volte moltiplicato. անչափ անգամ բազմապատկեալ. օլ գադար դէֆա գաթ օլունմուշ էնչէրինէ արթըրըլմըշ։
Τόσος - *η* - *ον*. tanto. անչափ, այնչափ. օ գադար, պու գադար։
Τοσόσδε, *ἥδε*, *όνδε*, *ἀντὶ Τόσος*.
Τοσοῦτος, *τοσαύτη*, *τοσοῦτο ἢ* - *οῦτον*. tanto. անչափ, այնչափ. օլ գադար, պու գադար։ (*οὐδ*.) *Τοσοῦτον*, *ἐπίῤ*. tanto, talmente. անչափ, այնանկ. օլ գադար, էօյլէճէ։
Τόσσος - *η* - *ον*. *Τοσσοῦτος* × *ἀντὶ Τόσος*, *Τοσοῦτος*.
Τότε, *ἐπίῤ*. *χρν*. allora. ան ատենը. օլ վագթ, օլ զէման։
Τοτὲ, *ἐπίῤ*. *ἀντὶ Ποτέ*.
Τοὔδαφος *Ἀττ*. *ἀντὶ Τὸ ἔδαφος*.
Τουλάχιστον. *Ἀττ*. *ἀντὶ Τὸ ἐλάχιστον*.
Τοὐμὸν. *Ἀττ*. *ἀντὶ Τὸ ἐμόν*.
Τοὔμπαλιν. *Ἀττ*. *ἀντὶ Τὸ ἔμπαλιν*.
Τοὐναντίον. *Ἀττ*. *ἀντὶ Τὸ ἐναντίον*.
Τοὔνομα. *Ἀττ*. *ἀντὶ Τὸ ὄνομα*.
Τουτάκι καὶ Τουτάκις, *ἐπίῤ*. × *ἀντὶ Τοσάκις*.
Τουτέστι, *Ἀττ*. *ἀντὶ Τοῦτ᾽ ἔστι*. cioè. այսինքն. եանի։
Τουτὶ, *Ἀττ*. *ἀντὶ* —
Τοῦτο, *οὐδ*. *τ*. *Οὗτος*.
Τουτονὶ, *Ἀττ*. *ἀντὶ Τοῦτον*.
Τοὖψον, *Ἀττ*. *ἀντὶ Τὸ ὄψον*.
Τόφρα, *ἐπίῤ*. allora. 2. finchè. յայնժամ, ան ատենը. 2. մինչ. օլ վագթ. 2. թա քի։
Τραγανὸς - *ὴ* - *όν*. cartilaginoso. աճառուտ. քըքըրդաքլը։ (*οὐσ*.) *Τραγανὸν* (*τὸ*) cartilagine. աճառ, գեղձ. քըքըրդաք, գըգըրդագ։
Τράγειος - *α* - *ον*. di becco, caprigno. Նոխազի. թէքէնին։
Τράγημα (*τὸ*) frutti dopo pasto. (*Λατ*. bellaria) manicaretto, pospasto. Ճաշէն ետքը կերուած պտուղներ. թաամդան սօնրա եէնիլէն մէյվէլէր, չէրէզ։
Τραγίζω. *Μ*. *ίσω*. sentir di becco. 2. entrare nell' età della pubertà. 3. cominciare ad esperimentar il fuoco dell' amore. Նոխազի գարշահոտութիւն ունենալ. 2. արբենքը մտնալ. 3. ցանկութեան բոցովը վառուելու սկսիլ. թէքէ գօգուսու օլմագ. 2. պիլուղ չաղընա կիրմէք. 3. շէհվէթ աթէշի իլէ թութուշմայա պաշլամագ։
Τραγικὸς - *ὴ* - *όν*. = *Τράγειος*. 2. tragico. եղերերգական. ամխի էնճամլը գօմէտիա օյունունա մէնսուպ։ (*οὐσ*.) tragico. եղերերգու, եղերերգակ բանաստեղծ. թըրաճէտիա մուէլլիֆի շաիրի։
Τραγικῶς, *ἐπίῤ*. tragicamente. եղերերգութեամբ. մաթէմլի իլէ։
Τράγινος - *η* - *ον*. = *Τράγειος*.
Τραγίσκος (*ὁ*) *ὑποκρ*. *τ*. *Τράγος*.
Τραγοειδὴς - *έος* (*ὁ*, *ἡ*) simile al becco. Նոխազի նման. թէքէյէ մէնզէր։
Τραγόκερως - *ω* (*ὁ*, *ἡ*) che ha le corna del becco. Նոխազի կոտոշ ունեցող. թէքէ պօյնուզլու։
Τραγοπώγων - *ωνος* (*ὁ*) che ha la barba da becco. Նոխազի մօրուք ունեցող. թէքէ սագալլը։ (*οὐσ*) scorzonera, sassefrica. արմատը ուտելի խոտ մը. աքօրշինա օթու։
Τράγος (*ὁ*) becco. (*Λατ*. hircus). 2. lezzo caprigno. 3. libidine. Նոխազ. 2. Նոխազի գարշահոտութիւն. 3. վավաշոտութիւն. թէքէ. 2. թէքէ գօգուսու. 3. շէհվէթ։
Τραγῳδέω - *ῶ*. *Μ*. *ήσω*. parlare, raccontare con enfasi, esagerare, far dell' ampollosità. 2. cantare ad alta voce. 3. deplorare. ազդուաբանութեամբ խօսիլ՝ պատմել, դիզաբանել. 2. բարձր ձայնով երգել. 3. ողբակցիլ, կարեկցիլ. թէէսիր իլէ սէօյլէմէք՝ լաֆ էթմէք, օֆուրթմագ. 2. եիւքսէք սէսլէ իրլամագ. 3. աղլամագ, ֆիղան էթմէք։
Τραγῳδία (*ἡ*) tragedia. Նոխազերգութիւն, եղերերգութիւն. ամխի էնճամլը գօմէտիա օյունու։
Τραγῳδικὸς - *ὴ* - *όν*. tragico. եղերերգական. ամխի էնճամլը գօմէտիա օյունունա մէնսուպ։
Τραγῳδιογράφος (*ὁ*) scrittore di tragedie. եղերերգակ բանաստեղծ. թըրաճէտիա մուէլլիֆի։
Τραγῳδοποιὸς (*ὁ*) tragedo. եղերերգու. թըրաճէտիա եազան, ամխի էնճամլը գօմէտիա օյնայան քիշի։
Τραγῳδὸς (*ὁ*) tragedo. եղերերգու, ողբերգակ. թըրաճէտիա մուէլլիֆի։
Τράμις - *εως* (*ἡ*) = *Περίνεον*.
Τρανὴς - *έος* (*ὁ*, *ἡ*) chiaro, manifesto. յայտնի, յայտակ. աչըգար, պէլլի, աչըգ, աշիքեար։
Τρανὸς - *ὴ* - *όν*. = *τ*. *προηγ*.
Τρανότης (*ἡ*) chiarezza. յայտնութիւն. աչըգլըգ, աշիքեարլըգ։
Τρανῶς, *ἐπίῤ*. chiaramente. յայտնութեամբ. էշքեարէ, աշիքեարլըգ իլէ։
Τράπεζα-*ης* (*ἡ*) tavola, banco. սեղան (կերակրոյ, լումայափոխի եւ այլն), սեղանատախտակ, տրապէզ. սօֆրա, թէզկեահ, փէշթահթա, պանգօ։
Τραπέζιον (*τὸ*) *ὑποκρ*. *τ*. *Τράπεζα*.
Τραπεζιτεύω. *Μ*. *εύσω*. *Εἰμὶ* —
Τραπεζίτης - *ου* (*ὁ*) banchiere. սեղանաւոր, լումայափոխ. սառաֆ։
Τραπεζιτικὸς - *ὴ* - *όν*. concernente il ban-

chiere. սեղանաւորի պատկանած. [illegible]:

Τραπεζοκόμος καὶ

Τραπεζοποιὸς (ὁ) che fornisce, prepara la tavola. սեղանը զարդարող՝ պատրաստող. [illegible]:

Τραπεζοφόρον (τὸ) credenza. (Γαλλ. buffet). կերակրոց պատուհան. [illegible]:

Τραπεζόω - ῶ. Μ. ώσω. mettere sulla tavola. սեղանին վրան դնել. [illegible]:

Τραπέζωμα (τὸ) tutto ciò che si mette sulla tavola. սեղանին վրա դրուած իրք. [illegible]:

Τραπέω - ῶ. Μ. ήσω. pigiare l'uva. խաղող կոխել, հնձան հարկանել. [illegible]:

Τραπητὴς - οῦ (ὁ) pigiatore d'uve. խաղող կոխող, հնձանահար. [illegible]:

Τραυλίζω. Μ. ίσω. balbettare. թոթովել. [illegible]:

Τραυλισμὸς (ὁ) balbuzie. թոթովութիւն. [illegible]:

Τραυλὸς - ὴ - όν. balbuziente, scilinguatello. թոթովախօս. [illegible]:

Τραυλότης (ἡ) balbuzie. թոթովութիւն. [illegible]:

Τραῦμα (τὸ) ferita. 2. strage. խոց, վէրք. 2. հարուած, կոտորած. [illegible]. 2. [illegible]:

Τραυματίας - ου (ὁ) ferito. վիրաւոր. [illegible]:

Τραυματίζω. Μ. ίσω. ferire. վիրաւորել, խոցել. [illegible]:

Τραυματικὸς - ὴ - όν. vulnerario. խոցերը բժշկելու յարմար. [illegible]:

Τραυμάτιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Τραῦμα.

Τραφερὸς - ὰ - όν. denso. 2. secco, arido. հոծ. 2. չոր, ցամաք. [illegible]. 2. [illegible]:

Τραχέως, ἐπίῤ. aspramente. սաստկաբար. [illegible]:

Τραχηλίζω. Μ. ίσω. stringere o tirare qualcuno pel collo, far voltare, torcere il collo. 2. scoprire. վիզը սեղմել կամ վզէն քաշել, վիզը դարձընել՝ դալարել. 2. յայտնել. [illegible]. 2. [illegible]:

Τραχηλισμὸς (ὁ) il torcere il collo di ... վիզը դարձընելը՝ դալարելը. [illegible]:

Τραχηλοκοπέω - ῶ. Μ. ήσω. decollare. վիզը կտրել. [illegible]:

Τράχηλος (ὁ) collo. վիզ. [illegible]:

Τραχυντικὸς - ὴ - όν. che ha la forza d'inasprire. սաստկացուցիչ, զայրացընող. [illegible]:

Τραχύνω. Μ. υνῶ. inasprire. սաստկացընել, զայրացընել. [illegible]:

Τραχὺς - έος (εῖα - ύ) scabroso. 2. aspro, duro. խորտուբորտ. 2. սաստիկ, խիստ. [illegible]. 2. [illegible]:

Τραχύστομος (ὁ, ἡ) che ha la pronunzia aspra, dura. հաստը՝ ամուր՝ խիստ՝ թանձր արտասանութիւն ունեցող. [illegible]:

Τραχύτης (ἡ) asprità, durezza. սաստկութիւն. [illegible]:

Τραχύφωνος (ὁ, ἡ) che ha la voce aspra, dura. հաստը՝ թանձր ձայն ունեցող. [illegible]:

Τραχὼν - ῶνος (ὁ) luogo scabroso. խորտուբորտ տեղ. [illegible]:

Τρεῖς (οἱ, αἱ) (οὐδ. τρία) ἀριθμ. (3). trè. երեք. [illegible]:

Τρέμω (παρτ. Ἔτρεμον καὶ πλέον οὔ) tremare. դողալ. [illegible]:

Τρεπτικὸς - ὴ - όν. mutabile. փոփոխելի. [illegible]:

Τρεπτὸς - ὴ - όν. mutato. 2. cangiabile. փոխուած. 2. փոխուիլ կրցող. [illegible]. 2. [illegible]:

Τρέπω. Μ. τρέψω. tornare, voltare. 2. perseguitare, metter in fuga. 3. cangiare, mutare. դարձընել. 2. ետեւէն ընկնալ, փախցընել. 3. փոխել, այլայլել. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]:

Τρέφω. Μ. θρέψω. nudrire, allevare, alimentare. սնուցանել, մեծցընել, պահել. [illegible]:

Τρέχω. Μ. θρέξομαι καὶ (εὐχρηστότ.) δραμοῦμαι. correre. վազել, ընթանալ. [illegible]:

Τρέω. Μ. τρέσω. ✕ ἀντὶ Τρέμω.

Τρῆμα (τὸ) buca. ծակ. [illegible]:

Τρηματιστὴς - οῦ (ὁ) giocatore a' dadi. քուէի խաղ խաղցող. [illegible]:

Τρήμη (ἡ) = Τρῆμα.

Τρηρὸς - ὰ - όν. timido. վախկոտ. [illegible]:

Τρήρων - ωνος (ὁ) = Τρηρός.

Τρητὸς - ὴ - όν. pertugiato. ծակուած. [illegible]:

Τρηχύνω, Τρηχὺς, Ἰων. ἀντὶ Τραχύνω, Τραχύς.

Τρία, οὐδ. τ. Τρεῖς.

Τριάζω. Μ. άσω. vincere trè volte. 2. triplicare. երեք անգամ յաղթել. 2. եռապատկել. [illegible]. 2. [illegible]:

Τρίαινα - ης (ἡ) tridente. եռաժանի, երեքարձէնք. [illegible]:

Τριαινόω - ῶ. Μ. ώσω. occare, erpicare. տափանել, ցաքանել. [illegible]:

Τριακὰς - άδος (ἡ) una trentina. երեսնեակ մը. [illegible]:

Τριακονθήμερος (ὁ, ἡ) di trenta giorni. երսուն օրուան. [illegible]:

Τριάκοντα (οἱ, αἱ, τὰ) (ἄκλ.) ἀριθμ. (30.) trenta. երսուն. [illegible]:

Τριακονταετηρὶς - ίδος (ἡ) spazio di trent' anni. երսուն տարուան ժամանակ. [illegible]:

Τριακονταέτης - έος ἢ εος (ὁ, ἡ) di trent' anni. երեսուն տարուան. [illegible]:

Τριακονταετία (ἡ) trent' anni. երսուն տարի. [illegible]:

Τριακοντάκις, ἐπίῤ. trenta volte. երսուն անգամ. [illegible]:

Τριακοντάμηνος (ὁ, ἡ) di trenta mesi. երեսուն ամսուան. օթուզ այլըք:

Τριακοντάπηχυς-εος (ὁ, ἡ) di trenta bracci. երեսուն կանգուն. օթուզ արշընլըք:

Τριακοντάπους-οδος (ὁ, ἡ) di trenta piedi. երեսուն ոտնաչափ. օթուզ այագլըք:

Τριακοντήρης-εος (ὁ, ἡ) (ναῦς). nave a trenta remi. երեսուն թիակով նաւ. օթուզ քիւրէքլի կէմի, օնտէրէ չէքտիրէ չէքտիրմէ:

Τριακόντορος (ὁ, ἡ) = τ. προηγ.

Τριακοντούτης-ου καὶ εος (ὁ) Ἀττ. ἀντὶ Τριακονταέτης.

Τριακόσιοι-αι-α. (ἀριθμ.) 300. trecento. երեք հարիւր. իւչ եիւզ:

Τριακοσταῖος-α-ον. che fà o che si fà in trenta giorni. երեսուն օրուան մէջ ընող կամ եղող. օթուզ կիւնտէ եափան եափըլան օլան:

Τριακοστὸς-ὴ-όν. trentesimo. երեսներորդ. օթուզունճու:

Τριάρμενος (ὁ, ἡ) (ναῦς.) nave a trè vele. երեք առագաստ ունեցող (նաւ). իւչ եէլքէնլի (կէմի):

Τριαρχία (ἡ) triunvirato. եռապետութիւն. իւչլէր հիւքիւմէթի:

Τριὰς-άδος (ἡ) ternario. 2. la ss. Trinità. երրեակ. 2. Ամենասուրբ Երրորդութիւն. իւչ, իւչլիւք. 2. Թէսլիս, աղիզ Իւչլիւք:

Τριβακὸς-ὴ-όν. usato, logorato. 2. furbo. մաշած. 2. խորամանկ. էսքիմիշ, աշընմըշ. 2. ֆէրղանէ:

Τριβὰς-άδος (ἡ) tribata. իգամոլ կին. չէնկի, ավրէթի ավէրէն ավրէթ:

Τριβὴ (ἡ) = *Τρίψις.* (μτφρ.) abitudine, uso. 2. occupazione. 3. indugio, ritardo. ունակութիւն, սովորութիւն. 2. բանգործ. 3. ուշանալը, յապաղանք. ատէթ, իւսուլ. 2. մէշղուլիյէթ. 3. կէճիքմէ, էյլէնմէ:

Τρίβολος (ὁ) tribolo (erba). 2. trebbia, coreggiato. 3. parole piccanti. տատասկ (խոտ մի է). 2. արմտիք ծեծելու գաւազան. 3. խոթօղ՝ խոցող խօսք. պիր նէվ տիքէնլի օթլուգ. 2. թէրէքէ տէօյէճէք սոպա. 3. տօքունաճը սէօզլէր:

Τρίβος (ἡ) strada battuta. վարուն ճամբայ. էզիլմիշ եօլ:

Τρίβω. M. ψω. fregare, tritare. 2. far un uso soverchio. 3. esercitare. 4. consumare, usare, logorare. շփել, լեսուլ. 2. շատ՝ չափէ դուրս գործածել. 3. կրթել. 4. հաշել, մաշել. օվմագ, ուֆալամագ. 2. չօք՝ զիեատէ քուլլանմագ. 3. թալիմ՝ թէրպիյէ էթմէք. 4. էսքիթմէք, աշընտըրմագ:

Τρίβων-ωνος (ὁ, ἡ) versato, esperto, furbo. կիրթ, վարժ, հմուտ, խորամանկ. ալըշգըն, ուստա, ֆէրղանէ. (οὐσ.) abito usato. մաշած լաթ. էսքիմիշ ռուպա:

Τριβώνιον (τὸ) ὑποκρ. τ. *Τρίβων.*

Τριγαμία (ἡ) terzo matrimonio. երրորդ անգամ կարգուիլը. իւչիւնճի նիքեահ:

Τρίγαμος (ὁ, ἡ) trè volte maritato. երեք անգամ կարգուած. իւչ տէֆա էվլէնմիշ:

Τριγερήνιος (ὁ, ἡ) καὶ

Τριγέρων-οντος (ὁ) attempato, decrepito. խիստ ծեր. փիր իխթիեար:

Τρίγλα ἢ Τρίγλη (ἡ) triglia, pesce cappone. կարմիր թեւերով ձուկ մը. պարպունիա, թէքիր պալըղը:

Τριγμὸς (ὁ) stridore. ճիչ. պաղըրըշ:

Τριγονία (ἡ) terza generazione. երրորդ սերունդ, ծննդեան երրորդ աստիճանը. իւչիւնճիւ թէպագա, իւչիւնճիւ սօյ:

Τριγράμματος (ὁ, ἡ) composto di trè lettere. երեք տառէ բաղկացեալ. իւչ հարֆտան իպարէթ:

Τριγωνίζω. M. ίσω. dar la forma triangolare. եռանկիւնի ձեւ ընել. իւչ քէօշէլի էթմէք:

Τριγωνικὸς-ὴ-όν. triangolare. եռանկիւնի. իւչ քէօշէլի:

Τριγωνοειδὴς-έος (ὁ, ἡ) di forma triangolare. եռանկիւնաձեւ. մուսէլլէս շէքլինտէ: — *ειδῶς, ἐπίῤ.*

Τρίγωνος (ὁ, ἡ) triangolare. եռանկիւնի. իւչ քէօշէլի. (οὐσ.) *Τρίγωνον* (τὸ) triangolo. 2. arpa. եռանկիւն. 2. սաղմոսարան, քնար. իւչ քէօշէ, մուսէլլէս. 2. քանուն, հարփա:

Τριδάκτυλος (ὁ, ἡ) che tiene trè dita. երեք մատ ունեցող. իւչ պարմագլը:

Τρίδραχμος (ὁ, ἡ) che vale o pesa trè dramme. երեք դրամայ արժող կամ կշռող. իւչ տիրհէմ տէյէր եախօտ չէքէն:

Τρίενος (ὁ, ἡ) = *Τριετής.*

Τριετηρικὸς-ὴ-όν. triennale. եռամեայ, երեք տարուան. իւչ եըլլըք:

Τριετηρὶς-ίδος (ἡ) triennio. եռամեայ ժամանակ. իւչ սէնէ միտտէթ:

Τριέτηρος καὶ

Τριέτης-έος ἢ εος (ὁ, ἡ) di trè anni. երեք տարուան. իւչ սէնէլիք:

Τριετία (ἡ) trè anni. երեք տարի. իւչ սէնէ:

Τρίζω. M. τρίξω. stridere. ճչել. չըղըրմագ, պաղըրմագ:

Τρίηκοντα, Τριηκόσιοι κτλ. Ἰων. ἀντὶ *Τριάκοντα κτλ.*

Τριημερίζω. M. ίσω. durare per trè giorni. երեք օր քշել. իւչ կիւն սիւրմէք:

Τριήμερος (ὁ, ἡ) di trè giorni. երեք օրուան. իւչ կիւնլիւք:

Τριηραρχέω-ῶ. M. ήσω. comandare, governare una galera. ցռկանաւի մը հրամանել՝ ղեկավարել՝ ուղղել. պիր չէքտիրմէյէ գօմանտարլամագ՝ գուլլանմագ՝ թէտպիր էթմէք:

Τριηράρχης-ου (ὁ) = *Τριήραρχος.*

Τριηραρχία (ἡ) governo, comando d' una galera. ցռկանաւ մը ուղղելը՝ ղեկավարելը՝ հրամայելը. պիր չէքտիրմէ գուլլանմասը՝ գօմանտարլամասը:

Τριήραρχος (ὁ) comandante d' una galera. ցռկանաւի մը հրամանօղ. պիր չէքտիրմէյէ գօմանտան:

Τριηρετεύω. M. εύσω. Εἰμὶ —

Τριηρέτης-ου (ὁ) rematore in una galera. ցռկանաւի մէջ թի քաշող. չէքտիրմէտէ քիւրէք չէքէն:

Τριήρης-εος (ἡ) (ἐνν. ναῦς.) trireme, galera. ցռկանաւ (երեք կարգ թիակներով). չէքտիրմէ (իւչ սըրա քիւրէքլի):

Τριηρικὸς-ὴ-όν. concernente la galera. ցռկանաւի պատկանած. չէքտիրմէյէ տայիր:

Τριηρίτης-ου (ὁ) = *Τριηρέτης.*

Τριηροποιὸς (ὁ) fabbricatore di triremi. *ցռկանաւ շինող. չէքտիրմէ եափան:*

Τριθάλασσος (ττος) - *ου* (ὁ, ἡ) circondato da trè mari. *երեք ծովէ պատած. իւչ դէնիզդէն չեվրիլմիշ:*

Τριθεῖται (οἱ) triteisti, settarj che ammettevano trè Dei. *երեքաստուածեանք, երեք Աստուած դնող աղանդաւորներ. իւչ Ալլահ գապուլ էտէն տինսիզլէր:*

Τρίκαρπος (ὁ, ἡ) che fruttifica trè volte all' anno. *տարին երեք անգամ պտղաբեր ող. սէնէտէ իւչ տէֆա մէյվէ վէրէն:*

Τρίκερως - *ω* ἢ *ωτος* (ὁ, ἡ) che ha trè corna. *երեք կոտոշ ունեցող. իւչ պօյնուզլու:*

Τρικέφαλος (ὁ, ἡ) che ha trè teste. *երեք գլուխ ունեցող. իւչ պաշլը:*

Τρίκληνος (ὁ, ἡ) che contiene trè letti o coltrici. *երեք անկողին կամ բազմոց ունեցող. իւչ տէօշէքլի սէտիրլի.* (*οὐσ.*) *Τρίκλινον* (*τὸ*) triclino, refettorio. *երեք բազմոցով սրահ, սեղանատուն. իւչ սէտիրլի օտա, եէմէքխանէ:*

Τρικόρυφος (ὁ, ἡ) che ha trè estremità. *երեք ծայր՝ գագաթ ունեցող. իւչ ուճլու՝ թէփէլի:*

Τρικυμία (ἡ) onda decumana. 2. tempesta. *մեծ՝ ահագին ալիք. 2. ալեկոծութիւն. էն՝ մէքէրէպ տալղա. 2. ֆուրթունա:*

Τριμελὴς-*έος* (ὁ, ἡ) composto di tre membra, trimembre. *երեք անդամէ բաղկացեալ. իւչ ազատան թէրքիպ օլունմուշ:*

Τριμέρεια (ἡ) divisione in trè parti. *երեք մասի բաժնուիլը. իւչ հիսսէյէ թագսիմ օլունմա:*

Τριμερὴς - *έος* (ὁ, ἡ) composto o diviso in trè parti. *երեք մասէ բաղկացեալ կամ երեք մասի բաժնուած. իւչ հիսսէտէն թէրքիպ օլունմուշ եախօտ իւչ հիսսէյէ թագսիմ օլունմուշ:* — *ρῶς*, *ἐπίῤ*.

Τρίμετρος (ὁ, ἡ) composto di trè misure, trimetro. *երեք չափէ բաղկացեալ, եռոտնեան. իւչ վէզնտէն իպարէթ:*

Τριμηνιαῖος - *α* - *ον*. di tre mesi. *երեք ամսուան. իւչ այլըգ:*

Τρίμηνος (ὁ, ἡ) = *τ. προηγ.* (*οὐσ.*) trimestre. *երեք ամսուան ժամանակ. իւչ այ միգտարը:*

Τρίμμα (*τὸ*) tutto ciò ch' è pestato. 2. savore, intingolo. *ճմլած իրք. 2. համադերձանք, համեմ. էզիլմիշ նէսնէ. 2. թէրպիյէ, թէրպիյէ. 3.* = *Τρίβων.*

Τριμμὸς (ὁ) = *Τρίψις*. 2. = *Τρίβος*.

Τριμοιρία (ἡ) triplice porzione, tre parti. *երեք մաս՝ բաժին. իւչ գաթ՝ հիսսէ:*

Τριμοιρίτης - *ου* (ὁ) che prende tre porzioni. *երեք բաժին առնող. իւչ գաթ՝ հիսսէ ալան:*

Τρίμοιρος (ὁ, ἡ) = *Τριμερής*.

Τρίμορφος (ὁ, ἡ) triforme. *երեք ձեւ ունեցող. իւչ դիւրլիւ՝ շէքիլլի:*

Τριοδέω - *ῶ*. *Μ.* *ήσω*. triplicare. *եռապատկել. իւչ տէֆա թէքրարլամագ:*

Τριοδία (ἡ) = *Τρίοδος*.

Τριοδίτης - *ου* (ὁ) *καὶ* *Τριοδῖτις* - *ιδος* (ἡ) posto nel trivio. *երեք ճամբու բերանը դրուած. իւչ եօլ աղզընտա գօնմուշ:*

Τρίοδος (ἡ) trivio. *երեք ճամբու բերան, եռուղիք. իւչ եօլ աղզը:*

Τριόδους - *οντος* (ὁ) tridente. *երեքժանի. չաթալ:*

Τριόρχης *καὶ* *Τρίορχος* (ὁ) che ha tre coglioni. 2. bozzago (spezie di sparviere). (*Γαλλ.* buse). *երեք ձըւանք ունեցող. 2. տեսակ մը որի. իւչ խայալը. 2. պիր նէվի ագպապա գուշու:*

Τριόφθαλμος (ὁ, ἡ) che ha tre occhi. *երեք աչուի. իւչ կէօզլիւ:*

Τρίπαις - *αιδος* (ὁ, ἡ) che ha tre figli. *երեք զաւակ ունեցող. իւչ էվլատը օլան:*

Τριπάλαιος (ὁ, ἡ) antichissimo. *շատ հին. չօգ էսքի:*

Τρίπαππος (ὁ, ἡ) trisavolo. *հաւպապ, պապուն պապը. տէտէնին տէտէսի:*

Τρίπατρος (ὁ, ἡ) che ha tre padri. *երեք հայր ունեցող. իւչ պապասը օլան:*

Τριπέτηλον (*τὸ*) = *Τρίφυλλον*.

Τρίπηχυς - *εος* (ὁ, ἡ) lungo tre cubiti. *երեք կանգուն երկան. իւչ արշըն ուզուն:*

Τριπλασιάζω. *Μ.* *άσω*. triplicare. *եռապատկել. իւչ գաթ էթմէք:*

Τριπλάσιος - *α* - *ον*. *καὶ*

Τριπλασίων - *ωνος* (ὁ, ἡ) triplice, triplicato. *եռապատիկ. իւչ գաթ:* — *σίως*, *ἐπίῤ*.

Τρίπλευρος (ὁ, ἡ) trilatero. *եռակողմեան. իւչ եանլը:*

Τριπλόος - *οῦς*, *όη* - *ῆ*, *όον* - *οῦν*. triplo, triplice. *եռապատիկ. իւչ գաթ. Τριπλῆ* *καὶ* *Τριπλῶς*, *ἐπίῤ*. triplicatamente. *երրակի, եռակի. իւչ գաթ էուրէ, իւչ թէրթիպլէ:*

Τριπόδιον (*τὸ*) *ὑπκρ.* *τ.* *Τρίπους*.

Τριποδίσκιον (*τὸ*) *ὑπκρ.* *τοῦ*

Τριποδίσκος (ὁ) = *Τριπόδιον*.

Τριπόθητος (ὁ, ἡ) vivamente desiderato. *խիստ փափաքուած. չօգ արզու էտիլմիշ:*

Τριπόλιον (*τὸ*) piombaggine (erba). *ակռայի ցաւի օգտակար խոտ մը. տիշ օթու:*

Τρίπους - *οδος* (ὁ, ἡ) che ha tre piedi. *երեք ոտք ունեցող. իւչ այագլը.* (*συνήθ.* *οὐδ.*) pajuolo a tre piedi. 2. scanno a tre piedi, treppiede. *երեք ոտքով կաթսայ՝ սան. 2. երեք ոտքով աթոռ, եռոտանի. իւչ այագլը գազան. 2. իւչ այագլը իսգէմլէ, սաճայագ:*

Τρίπρατος (ὁ, ἡ) trè volte venduto. *երեք անգամ ծախուած. իւչ տէֆա սաթըլմըշ:*

Τριπτὴρ (ὁ) torchio. 2. mortajo. *մամուլ. 2. սանդ, սանդ. մէնկէնէ. 2. հավան. 3.* = *τῷ*

Τριπτήριον (*τὸ*) pestello. *սանդխառնան. հավան էլի:*

Τρίπτης - *ου* (ὁ) garzone di bagno. *բաղնիքի սպասաւոր. թէլլագ:*

Τριπτὸς - *ὴ* - *όν*. trito, trebbiato. *փշրած, ծեծուած. ուֆագլանմըշ, էզիլմիշ:*

Τρίῤῥυθμος (ὁ, ἡ) = *Τρίμετρος*.

Τρὶς, *ἐπίῤ*. tre volte. *երեք անգամ. իւչ տէֆա:*

Τρισάγιος - *α* ἢ *ος* - *ον*. santissimo. *ամենասուրբ. էնգուտսի:*

Τρισάθλιος - *α* ἢ *ος* - *ον*. miserabilissimo.

ամենաթշուառ. ղայէթ շէվքսիզ պախթսըզ:

Τρισδείλαιος καὶ

Τρισδύστηνος (ὁ, ἡ) = *Τρισάθλιος.*

Τρισευδαίμων - ονος (ὁ, ἡ) felicissimo. երիցս երանեալ, գերերջանիկ. ղայէթ մութլու:

Τρισκαίδεκα (οἱ, αἱ, τὰ) *ἄκλ. ἀριθμ.* (13). tredici. տասնուերեք. օն իւչ:

Τρισκαιδεκαέτης - έος ἢ εος (ὁ, ἡ) di tredici anni. տասնուերեք տարուան. օն իւչ եաշընտա:

Τρισκαιδεκάμηνος (ὁ, ἡ) di tredici mesi. տասնուերեք ամսուան. օն իւչ այլըք:

Τρισκαιδέκατος - η - ον. decimoterzo. երեքտասաներորդ. օն իւչիւնճիւ:

Τρισκακοδαίμων - ονος (ὁ, ἡ) sfortunatissimo. շատ դժբաղդ, ամենաթշուառ. ղայէթ թալիհսիզ պախթսըզ:

Τρισκελὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha tre gambe. երեք սրունք ունեցող. իւչ պաճագլը:

Τρισμάκαρ - αρος (ὁ) *καὶ*

Τρισμακάριος (ὁ, ἡ) beatissimo. երիցս երանեալ, գերերջանիկ. ղայէթ մութլու:

Τρισμακάριστος (ὁ, ἡ) = *τ. προηγ.*

Τρισμέγιστος (ὁ, ἡ) grandissimo, decumano. խիստ մեծ, ահագին. չօք իրի, պիւյիւք, ղօճաման:

Τρισμύριοι - αι - α. trenta mila. երեսուն հազար. օթուզ պին (30,000):

Τρισόλβιος - α ἢ ος - ον. = *Τρισευδαίμων.*

Τρισπίθαμος (ὁ, ἡ) lungo tre palmi. երեք թզաչափ երկան. իւչ ղարըշ ուզուն:

Τρισσάκις, ἐπίῤ. tre volte. երեք անգամ. իւչ տէֆա:

Τρισσαχῇ, ἐπίῤ. in tre parti. երեք կողմ. իւչ թարաֆտա:

Τρισσόθεν, ἐπίῤ. da tre luoghi. երեք տեղէ. իւչ մահալտէն:

Τρισσὸς (ττὸς) *- ἡ - όν.* triplice. եռապատիկ. իւչ գաթլը, իւչ գաթ:

Τρισσύλλαβος (ὁ, ἡ) trisillabo. եռավանկ. իւչ հէճէլի: — *λάβως, ἐπίῤ.*

Τρίστιχος (ὁ, ἡ) composto di tre linee. երեք կծէ՝ շարքէ բաղկացեալ. իւչ սըրալը՝ սըրատան իպարէթ:

Τρίστομος (ὁ, ἡ) a tre tagli. երեք բերան՝ սայր ունեցող. իւչ աղըզլը:

Τρισύλλαβος (ὁ, ἡ) = *Τρισσύλλαβος.*

Τρισυπόστατος (ὁ, ἡ) (*θλγ.*) che ha tre ipostasi, tre persone. երեք ենթակայութիւն՝ անձ ունեցող. իւչ շախըսլը, իւչ ուգնումլու:

Τρισχίλιοι - αι - α. tre mila. երեք հազար. իւչ պին (3,000):

Τρίσχιστος (ὁ, ἡ) trifido. երեքի ճեղքուած. իւչէ պէօլիւնմիւշ՝ եարըլմըշ:

Τριταῖος - α - ον. che fà o che si fà in tre giorni. երեք օրը ընթոց կամ եղող. իւչ կիւնտէ եափըլան եախօտ օլան. (*κυρ. μετὰ καὶ ἄνευ τοῦ πυρετός*). febbre terzana. եռօրեայ տենդ. պիր կիւն արալը կէլէն սըթմա:

Τριτάλας - τάλαινα - τάλαν. = *Τρισάθλιος.*

Τριτεύω. Μ. εύσω. esser il terzo, occupar il terzo posto. երրորդ ըլլալ. երրորդ կարգը գտնուիլ. իւչիւնճիւ օլմագ, իւչիւնճիւ սըրատա պուլունմագ:

Τριτημόριον (τὸ) terzeria. երրորդ մասը. իւչիւնճիւ հիսսէսի:

Τρίτονος (ὁ, ἡ) che ha tre tuoni. երեք ոլորակ՝ եղանակ ունեցող. իւչ քէրտէլի՝ մագամլը:

Τριτοπατρεὺς - έως καὶ

Τριτοπάτωρ - ορος (ὁ) bisavolo. պապուն հայր. տէտէնին պապասը:

Τρίτος - η - ον. terzo. երրորդ. իւչիւնճիւ:

Τριτοστάτης - ου (ὁ) *καὶ Τριτοστάτις - ιδος* (ἡ) che si trova nel terzo posto. 2. prefetto. երրորդ կարգը՝ շարքը գտնուող, կարգաւ երրորդ. 2. ստրկան, վրակեցու. սըրատա իւչիւնճիւ. 2. վալի, միւտիւր:

Τριτόω - ῶ. Μ. ώσω. ridurre una cosa ad una terza parte. բանի մը երեք մասին մէկ մասը ձգել, երեքէն մէկի իջեցընել. պիր նէսնէնին իւչտէ պիրինի պըրագմագ, իւչ հիսսէտէն պիրէ ինտիրմէք:

Τριττὸς - ἡ - όν. Ἀττ. ἀντὶ Τρισσός.

Τριττὺς - ύος (ἡ) = *Τριάς* (1).

Τριφίλητος (ὁ, ἡ) carissimo շատ սիրելի. ղայէթ սէվկիլի:

Τριφορέω - ῶ. Μ. ήσω. fruttuare tre volte all' anno. տարին երեք անգամ պտղաբերել. սէնէտէ իւչ քէրրէ մէյվէ հասըլ էթմէք:

Τριφόρος (ὁ, ἡ) che fruttifica tre volte all' anno. տարին երեք անգամ պտղաբերող. սէնէտէ իւչ տէֆա մէյվէ հասըլ էտէն:

Τρίφυλλος (ὁ, ἡ) che ha tre foglie. երեք տերեւ ունեցող. իւչ եափրագլը: (*οὐσ.*) *Τρίφυλλον* (τὸ) trifoglio. առուոյտ. եօնճա:

Τρίφυλος (ὁ, ἡ) composto o diviso in tre tribù. երեք ցեղէ բաղկացեալ կամ իրեք ցեղի բաժնուած. իւչ գապիլէտէն իպարէթ եախօտ իւչ գապիլէյէ պէօլիւնմիւշ:

Τρίχα, ἐπίῤ. × *ἀντὶ Τριχῇ*

Τρίχαπτον (τὸ) veste fatta di tela sottile, di mosellina. բարակ կտաւէ շինուած հագուստ, զառնաւուխտ. թիւլպէնտ պէզինճէսինտէն եափըլմըշ էսվապ, ճէպպէ:

Τριχῇ, ἐπίῤ. in tre luoghi. 2. in tre maniere. իրեք տեղ. 2. երեք եղանակաւ. իւչ եէրտէ. 2. իւչ թարզ իլէ:

Τριχίας - ου (ὁ) = *Τριχωτός.* (*οὐσ.*) = *Τριχίς.*

Τριχίασις - εως (ἡ) trichiasi, malattia degli occhi cagionata dal crescimento de' cigli. արտեւանանց մեծնալէն առաջ եկած աչքի ցաւ. քիրփիքլէրին պիւյիւմէսինտէն կէլէն կէօզ աղրըսը:

Τριχίδιον (τὸ) *ὑπκρ. τ. Τριχίς.*

Τρίχινος - η - ον. fatto di peli. մազէ շինուած. գըլտան եափըլմըշ:

Τριχὶς - ίδος (ἡ) sardella. թեփակ (պզտիկ ձկնային ձուկ մի է). սարտէլա պալըղը:

Τριχόθεν, ἐπίῤ. da trè luoghi. իրեք տեղէ. իւչ թարաֆտան:

Τριχολάβιον (τὸ) *καὶ*

Τριχολαβὶς - ίδος (ἡ) mollette. (*Λατ.* volsella). մազխիլ. ճըմղըզ, ճիմտօգրաշ:

Τριχομανὲς - έος (τὸ) felce quercina, polipodio (erba). կաղնույ պտեր՝ պողիպոդ

(խոս մի է)․ աղբաւեւ ժեղ, պեաֆաբնենճ (պեր Նեկ օբեռել)։

Τρίχορδος (ὁ, ἡ) tricorde. եռաղի, երեքաղեան․ էաւ ԲեւԼէ՝ ժերէւԼէ։

Τριχοτομέω-ῶ. *M* ἤσω. tagliare i peli. մազերը կտրել․ Բեւալեբերնն՝ ֆըւլաբընը ժեռաժե։

Τριχοῦ, *ἐπίῤ.* in trè luoghi. երեք տեղ․ էաւ ԽեբաԷ։

Τριχόω-ῶ. *M.* ώσω. render peloso, capelluto. մազոտ ընել․ Բեւալե՝ աաւլւ էբժէ։

Τριχρώματος καὶ Τρίχρωμος (ὁ, ἡ) che ha tre colori. երեք գոյն ունեցող․ էաւ բեննլէ։

Τρίχρως-ωτος (ὁ, ἡ) = *τ. προηγ.*

Τριχώδης-εος (ὁ, ἡ) peloso. մազոտ․ Բեւալե։

Τρίχωμα (τὸ) capellatura. մազեր, հերք․ աալաւ, Բեւալեբ։

Τρίχωσις-εως (ἡ) crescimento di peli. մազերու մեծնալը․ Բեւալեբեն պեւյեռմեժ․ 2. = *Τρίχωμα.*

Τριχωτὸς-ἡ-όν. peloso, capelluto. մազոտ․ Բեւալե, աալւը։

Τρίψις-εως (ἡ) fregamento, tritamento. շփելը, լեռսելը, փշրելը․ օփմա, աաֆալբմա։

Τριώνυμος (ὁ, ἡ) che ha trè nomi. երեք անուն ունեցող․ էաւ էաժմլէ։

Τρομερὸς-ὰ-όν. pavido, timido. վախկոտ․ ֆօրբաժ։

Τρομέω (μσ.)-έομαι ✕ *ἀντὶ Τρέμω.*

Τρόμος (ὁ) tremore. դողալը, սարսափ․ ԲԲԲեժե, էաբժեաՆԲե։

Τρόπαιον καὶ (ἀρχ. *Ἀττ. καὶ Ἰων.*) *Τροπαῖον* (τὸ) trofeo. 2. vittoria. յաղթութեան նշան, կոթող յաղթութեան․ 2․ յաղթութիւն․ Նաաաբեբ Նելանը, ղաֆեր աւաժեբե․ 2․ ղաֆեր, եեՆաժ։

Τρόπαιος-α-ον. che mette in fuga, che fà fuggire. փախցընող, փախչելու սափալող․ ֆաւըբան, ֆերար եԲժեյե ժեճպաբ էաբեն։

Τροπαιοῦχος καὶ

Τροπαιοφόρος (ὁ, ἡ) che porta il trofeo. 2. vincitore. յաղթութեան նշանը կրող․ 2․ յաղթող․ Նաաաբեբ աւաժեբենէ Բաւլբյան․ 2․ մաաղաֆֆեր, ֆեԲեհ։

Τροπὴ (ἡ) ritorno. 2. fuga. 3. mutazione. 4. solstizio. դարձ․ 2․ փախուստ․ 3․ փոփոխութիւն․ 4․ արեւադարձ․ աւբեԲ, աբձաժ․ 2․ ֆերար․ 3․ ԲեպԲելաԲ․ 4․ ենֆըլաբ։

Τροπίας-ου (ὁ) (κυρ. *οἶνος.*) vin guasto. աւրուած՝ քացխած գինի․ պօղաժ՝ աեբժելեննել շարապ։

Τροπικὸς-ἡ-όν. metaforico. փոխաբերական․ ժեճաղէ։ (ἀστρον.) *Τροπικὰ* (ἐνν. *σημεῖα*). il tropico. արեւադարձ․ Նեֆըլաբ աայբեժ։

Τροπικῶς, *ἐπίῤ.* metaforicamente, figuratamente. փոխաբերութեամբ, այլաբանօրէն․ ժեճաղեն, պեր Լեճհէ էաԲեաբե, բեժղ եւէ։

Τρόπις-εως ἢ ιδος (ἡ) la carena della nave. նաւուն գոգը՝ յատակը․ լեժե աժպաբը Բեժենեժ։

Τροπολογέω-ῶ. *M.* ήσω. parlare figuratamente. փոխաբերութեամբ խօսիլ․ բեժղ եւէ աեօյլեժ։

Τροπολογία (ἡ) discorso figurato, stile figurato. փոխաբերական ոճով խօսք ոճ․ բեժղ եւէ օլան աեօհպեԲ՝ Լեճհ։

Τρόπος (ὁ) modo, maniera. 2. costume, indole. 3. tropo, allegoria. կերպ, եղանակ․ 2․ վարք, գնացք, բարք․ 3․ փոխաբերութիւն, այլաբանութիւն․ Բաբղ, Լեճհ, էաժաւ․ 2․ Բապաբ, էալաժաժ Բաբաւը․ 3․ բեժղ, էաԲեաբե։

Τροπόω-ῶ (μσ.)-όομαι-οῦμαι. *M.* ώσωομαι. metter in fuga. 2. attaccare il remo allo scarmo con della coreggia. փախցընել, ի փախուստ վարել․ 2․ Թիակը փոկով սեպին կապել․ ֆաւըբժաժ, ֆերար եԲժեբժեժ․ 2․ ժեաբեյե ֆայըլ եւէ աըբաաղաանա պաղլամաժ։

Τροπωτὴρ (ὁ) la coreggia, con cui il remo s'attacca allo scarmo. Թիակին փոկը՝ որով սեպին կը կապեն․ ժեաբեյե աըբաաղաանա պաղլայաճաժ ֆայըլ։

Τροφαλὶς-ίδος (ἡ) formaggio fresco, caciuola. Թարմ պանիր, պանրոյ մանճուակ․ Բաւէ ժեյնիր, շայըր ժեՆերե, ժեյնիր ժեւլեաժ։

Τροφεῖον (τὸ) la mercede della bália. դայեկին վարձը․ աեաաաՆա էաձբեԲե։

Τροφεὺς-έως (ὁ) ajo. դայեակ, տղոց դաստիարակ․ լալա, ժերլերաելբ։

Τροφὴ (ἡ) nutritura, alimento. 2. allevamento. սնունդ, պարուստ․ 2․ սնուցանելը, մեծցընելը․ ղաաԲ, լելենեճեժ, Նաաֆաժ, պեսլեժ, պեալեաԲեժ։

Τρόφημα (τὸ) *Ἰων. ἀντὶ Τροφή* (1).

Τροφίας-ου (ὁ) nutrito. սնած․ պեսլէ։

Τρόφιμος-η ἢ ος-ον. nutritivo. 2. nutritore 3. allievo (*Λατ.* alumnus). սնուցիչ, սնուցանելու յարմար․ 2․ սնուցանող․ 3․ սան․ պեսլեյեճե, պեսլեժեյե աայեաա․ 2․ պեսլեյեն, աաաեայան․ 3․ պեսլեժ, ժերլերաե։

Τρόφιος-α-ον. = *Τρόφιμος.*

Τροφὸς (ὁ, ἡ) che nutrisce, nutritore. սնուցիչ․ պեսլեյեն․ (*οὐσ. ἀρσ.*) = *Τροφεύς.*

Τροφώδης-εος (ὁ, ἡ) = *Θρεπτικός.*

Τροχάδην, *ἐπίῤ.* corrente, correndo. վազելով․ ֆօշարաժ։

Τροχάζω. *M.* άσω. correre. վազել․ աեյերԲեժ։

Τροχαϊκὸς-ἡ-όν. (καὶ *ἐπίῤ.*)-ικῶς. trocaico. մեծասար (ոտանաւոր)․ էժէ հեճեԼէ Լեճեէ ժեննաաղ։

Τροχαῖος-α-ον. che corre velocemente. արագ վազող, արագընթաց․ չաժաժ ֆօլան․ *Τροχαῖος* (ὁ) (ἐνν. *ποῦς*). trocheo (piede metrico di due sillabe una lunga e l'altra breve). մեծասար (մէկ երկան ու մէկ կարճ վանկէ բաղկացեալ տաղաչափական ոտք)․ պերե աաղան Լէ պերե ֆըաաա հեճեԼեն էպաբեԲ պեր ՆեԼէ Լեճէ։

Τροχαλεῖον (τὸ) globo, sfera. գունտ, գնտակ․ ժէաբէ, լեաւԼէ։

Τροχαλία (ἡ) carrucola. ճախարակ․ մաֆարա։

Τροχαλὸς-ἡ-όν. rotondo, circolare. 2. rapido, veloce. 3. curvato. կլոր, բոլորշի․ 2․ արագ, երագ, շուտ․ 3․ ծռած․

եուվարլագ, տայրէլի · 2 · չէվիք, չապըք, թէզ · 3 · եյիւկիւ:
Τροχαλῶς, ἐπίῤ. = *Τροχάδην.*
Τροχάω - ῶ. M. άσω. = *Τροχάζω.*
Τροχερὸς - ὰ - όν. rotondo. 2. veloce. *կլոր · 2 · արագ վազող ·* եուվարլագ · 2 · չէվիք, չէվիք:
Τροχηλάτης - ου (ὁ) = *'Αρματηλάτης.*
Τροχιὰ (ἡ) rotaja, orbita. 2. ruota. *անուոյ հետք · 2 · անիւ ·* թէքէրլէք իզի · 2 · թէքէրլէք:
Τροχῖλος ἢ - χίλος (ὁ) scricciolo, forasiepe. *ցանկերու մէջ բնակող պզտիկ թռչուն մը ·* չէրքի գուշու (գարը արալը-րընտա օտուն օլան պիր նէվ գուշճըք), հէտ գուշու:
Τρόχις - ιος (ὁ) = *Δρομεύς.*
Τροχίσκος (ὁ) ὑπκρ. τ. Τροχός. (ἰατρ.) pillola. *դեղահատ · հապ:*
Τροχοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) orbicolare, rotondo. *բոլորշի, կլոր ·* տայրէլի, եուվարլագ:
Τροχὸς (ὁ) ruota. 2. eculeo, cavalletto, ruota. *անիւ · 2 · անուաձեւ տանջանարան ·* թէքէրլէք, չարք · 2 · թէքէրլէք պիչիմինտէ պիր նէվ իշքէնճէ ալէթի:
Τρόχος (ὁ) = *Τρόχις.* 2. stadio. *ասպարէզ ·* մէյտան:
Τρυβλίον (τὸ) piatto, tondino. *պնակ ·* թապագ:
Τρυγάω - ῶ. M. ήσω. vendemmiare. *այգի կթել, այգեկութ ընել ·* պաղ պօզմագ:
Τρύγη (ἡ) vendemmia. *այգեկութք ·* պաղ պօզղունու:
Τρυγητὴρ (ὁ) × *ἀντὶ Τρυγητής.*
Τρυγητήριον (τὸ) strettojo delle uve. *խաղողոյ մամուլ ·* եաղէամ գասնագը ճէնքէնէ՝ ճէնտէրէ:
Τρυγητὴς - οῦ (ὁ) vendemmiatore. *այգի կթող ·* պաղ պօզան:
Τρυγητικὸς - ὴ - όν. vendemmiale. *այգի կթելու յարմար ·* պաղ պօզղունա եարար:
Τρυγητὸς (ὁ) vendemmia. 2. il tempo della vendemmia. *այգեկութք · 2 · այգի կթելու ատեն ·* պաղ պօզղունու · 2 · պաղ պօզմագ վագթը:
Τρυγηφάνιος (ὁ) (κυρ. οἶνος). = *Στεμφυλίτης.*
Τρυγίας - ου (ὁ) (οἶνος). vino feccioso. *մրրոտ գինի ·* տօրթունլու շարապ:
Τρυγόνιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Τρυγών. tortorella. *պզտիկ տատրակ ·* գումրուճուգ:
Τρυγῳδία (ἡ) = *Κωμῳδία.*
Τρυγὼν - όνος (ἡ) tortora. *տատրակ ·* գումրու:
Τρύζω. M. τρύξω. mormorare, gemere. *մնչել ·* մըրըլտամագ, էօթմէք (գումրու գուշու):
Τρῦμα (τὸ) καὶ
Τρύμη (ἡ) buca. *ծակ ·* տէլիք:
Τρὺξ - υγὸς (ἡ) feccia, fondaccio. 2. mosto. *մրուր, դիրտ · 2 · քաղցու ·* տօրթու, թիլֆ · 2 · շիրա:
Τρυπάνη (ἡ) = *Τρύπανον.*
Τρυπανίζω. M. ίσω. trapanare, trivellare. *շաղափով ծակել ·* մաթգապ իլէ տէլմէք:
Τρυπάνιον (τὸ) ὑπκρ. τοῦ
Τρύπανον (τὸ) succhiello, trivella, trapano. *գչիր, շաղափ ·* գարգըշու, մաթգապ:
Τρυπάω - ῶ. M. ήσω. succhiellare. *գչրով ծակել ·* գարգըշու իլէ տէլմէք · (*ἐπὶ ἀσελ. ἐνν.*) fottere. *գիսել (գկին) ·* ճամալա էթմէք:
Τρύπημα (τὸ) buca. *ծակ ·* տէլիք:
Τρύπησις - εως (ἡ) perforamento. *ծակելը ·* տէլմէ:
Τρυπητὴς - οῦ (ὁ) colui che perfora. *ծակող ·* տէլէն:
Τρυσμὸς (ὁ) mormorio. *մնչելը ·* մըրըլտամա, էօթմէ (գումրու գուշու):
Τρυτάνη (ἡ) stadera, bilancia (*Λατ.* trutina). *կշիռ ·* թէրազի:
Τρυφάω - ῶ. M. ήσω. viver nelle delizie, menar una vita molle, delicata. *հեշտութեամբ՝ գրգանաց մէջ ապրիլ, փափկութենով վարուիլ ·* զէվք՝ ու սէֆա իչինտէ եօգ... քէչիրմէք, ու սէֆա իլէ եաշամագ:
Τρυφερόβιος (ὁ, ἡ) che mena una vita molle, delicata. *փափկակեաց, գրգանաց մէջ ապրող ·* էհլի զէվք, ու սէֆա իչինտէ եօգ... ... :
Τρυφερὸς - ὰ - όν. tenero, delicato, molle, voluttuoso. *փափուկ, թոյլ, դիւրգ, փափկակեաց, կնատ ·* նազիք, քէվշէք, էհլի զէվք, էհլի հէվա:
Τρυφερότης (ἡ) delicatezza, mollezza. *փափկութիւն, գրգութիւն ·* նազիքլիք, քէվշէքլիք:
Τρυφερῶς, ἐπίῤ. mollemente. *փափկութեամբ, գրգանօք ·* նազիքլիք իլէ, քէվշէքլիք իլէ:
Τρυφὴ (ἡ) delizia, mollezza. 2. fasto, arroganza. *փափկութիւն, հեշտութիւն, գրգանք · 2 · պերճութիւն, ղոռոզութիւն ·* զէվք, սէֆա, քէվշէքլիք, նազիքլիք · 2 · թաշգըն, գուրուրլուգ:
Τρυφηλὸς - ὴ - όν. = *Τρυφερός.*
Τρυφηλότης (ἡ) = *Τρυφερότης.*
Τρύφημα (τὸ) delizie. *հեշտութիւն, գրգանք ·* զէվք սէֆա:
Τρυφητὴς - οῦ (ὁ) voluttuoso. *հեշտասէր ·* էհլի զէվք:
Τρυφητικὸς - ὴ - όν. = *τ. προηγ.*
Τρύφος - εος - ους (τὸ) tozzo di pane. *հացի պատառ՝ կտոր ·* էքմէք տիլիմի:
Τρῦχος - εος - ους (τὸ) veste usata, lacera, straccio. *մաշած՝ պատառոտած հագուստ, գրգլեակ ·* էսքիմիշ՝ բարչալանմըշ էսվապ:
Τρυχόω - ῶ. M. ώσω. καὶ
Τρύχω. M. τρύξω ἢ τρύσω. logorare, consumare. 2. molestare. *հաշել, մաշել, ծիւրել · 2 · նեղել, տագնապել ·* աշընտըրմագ, թիւքէթ էթմէք, աղըրլանտըրմագ · 2 · ըճըթմագ, ըճըթլըք վէրմէք:
Τρώγλη (ἡ) buca. *ծակ ·* տէլիք:
Τρωγλοδυτέω - ῶ. M. ήσω. vivere nelle buche. *ծակերու մէջ ապրիլ ·* տէլիքլէր իչինտէ եաշամագ:
Τρωγλοδύτης - ου (ὁ) che vive nelle buche. *ծակերու մէջ ապրող ·* տէլիքլէր իչինտէ եաշայան:
Τρωγλόδυτος (ὁ, ἡ) = *τ. προηγ.*
Τρώγω. M. τρώξομαι. mangiare, rodere. *ուտել, կրծել ·* եէմէք, քէմիրմէք:
Τρώκτης - ου (ὁ) mangione, ghiottone. 2. rapace, avido. *որկրամոլ · 2 · յափշտա-*

կող, անյապ. չէշ պօղաշ, աշ ջէօլլէ. 2. ալաբալըգ, թալմահ. (οὐσ.) trota (pesce noto). կարմրախայտ (ձուկ մի է). ալա պալըգը:

Τρῶμα (τὸ) *Ἰων. ἀντὶ Τραῦμα.*

Τρωματίζω. Μ. ίσω, Ἰων. ἀντὶ Τραυματίζω.

Τρὼξ-τρωγὸς (ὁ) = *Τρώκτης. (ἰδιατ.)* gorgoglione, tonchio. երեւիլ, մժիղայ, արմտեաց որդ. գուրդճուգ, պուլլէ պիթի:

Τρώξιμος (ὁ, ἡ) commestibile. ուտելու. եէնէճէք:

Τρῶξις-εως (ἡ) l'azione di mangiare, di rodere. ուտելը, կրծելը. եէմէ, քէմիրմէ:

Τρωπάω-ῶ. Μ. ήσω. × *ἀντὶ Τρέπω.*

Τρῶσις-εως (ἡ) ferita, ferimento. (*Λατ.* vulneratio). վէրք, խոց, խոցելը. եարա, եարալէմէ:

Τρωσμὸς (ὁ) *Ἰων. ἀντὶ Τρῶσις.*

Τρωτὸς-η-όν. suscettibile di ferita. վիրաւորուիլ կրցող. եարալանապիլիր:

Τὺ Δ. ἀντὶ Σύ.

Τυγχάνω. Μ. τεύξομαι. trovare o trovarsi, capitare, incontrare per caso. 2. ottenere lo scopo, riuscire, godere. 3. essere. 4. avvenire, accadere. գտնալ կամ գտնուիլ, հանդիպիլ, դիպուածով մը պատահիլ. 2. նպատակին հասնիլ, ստանալ, յաջողիլ, վայլել. 3. ըլլալ. 4. հանդիպիլ, պատահիլ. պուլմագ եախօտ պուլունմագ, ռասդ գէլմէք, գազարա բասդ կէլմէք. 2. հէտէֆինէ էրմէք, էտինմէք, բասդ կէթմէք, մուրատընա օլմագ. 3. օլմագ. 4. վուգու պուլմագ, զուհր էթմէք:

Τυκίζω. Μ. ίσω. scarpellare. քար կոփել. թաշ եօնմագ:

Τύκος (ὁ) scarpello. քար կոփելու գործ. թաշ եօնաճագ գալէմ:

Τύλη (ἡ) = *Τύλος. (ἰδιαιτ.)* gobba. 2. coltrice. 3. basto. սապատ ողին. 2. փետրալից անկողին. 3. համետ, կորդին. գօրգուն, գամպուր. 2. քուշ տէօշէք, շիլթէ. 3. սէմէր:

Τυλίσσω. Μ. ίξω. inviluppare, aggomitolare. 2. incurvare. փաթթել, կծիկ ընել. 2. ծռել. սարմագ, եումագլամագ. 2. էյմէք:

Τύλος (ὁ) callo. մարմնոյ կոշտ. նասըր:

Τυλόω-ῶ. Μ. ώσω. render calloso. բրտացընել, փապարցընել. նասըրլանմագ:

Τυλώδης-εος (ὁ, ἡ) calloso. բրտացեալ, փապարեալ. նասըրլը:

Τύλωσις-εως (ἡ) incallimento. մարմնոյ բրտանալը. նասըրլանմա:

Τυλωτὸς-ή-όν. calloso. բրտացեալ, փապարացեալ. նասըրլը:

Τυμβεῖος-α-ον. sepolcrale. գերեզմանական, դամբանական. մէզարի, մագպէրէ:

Τύμβευμα (τὸ) cadaver. դի. լէշ. 2. = *Τύμβος.*

Τυμβεύω. Μ εύσω. seppellire. թաղել. գէօմմէք, տէֆն էթմէք:

Τυμβίον (τὸ) *ὑπκρ. τοῦ*

Τύμβος (ὁ) tomba, sepolcro. դամբան, գերեզման. մէզար, մագպէրէ:

Τυμβωρυχέω-ῶ. Μ. ήσω. scavare i sepolcri. գերեզմանները բրել. մէզարլարը գազմագ:

Τυμβωρυχία (ἡ) *τὸ οὐσ. τ. προηγ.*

Τυμβώρυχος (ὁ, ἡ) scavatore de' sepolcri, spogliatore de' morti. գերեզմանները բրող, մեռելները հանուեցընող. մէզարլարը գազան, էօլիւլէրի սօյան:

Τυμπανίζω. Μ. ίσω. suonare il tamburo. 2. bastonare. թմբուկ զարնել. 2. ծեծել, գանել. տավուլ չալմագ. 2. տէօյմէք, գէօթէք չէքմէք:

Τυμπάνιον (τὸ) *ὑπκρ. τ. Τύμπανον.*

Τυμπανισμὸς (ὁ) il suonare il tamburo. 2. bastonata. թմբուկ զարնելը. 2. ծեծ. տավուլ չալմասը. 2. տայագ, գէօթէք:

Τυμπανιστὴς-οῦ (ὁ) tamburino. թմբկահար. տավուլճու:

Τύμπανον (τὸ) tamburo. 2. bastone, palo (pei malfattori). թմբուկ. 2. գաւազան, ցից (չարագործներու համար). թօմպուր, տիրեկլէք. 2. տէյնէք, գազըգ (գազըգա թուլուր էլին):

Τυμπανοφορέομαι-οῦμαι. Μ. ήσομαι. portare il tamburo. թմբուկ կրել. թօմպուր թաշըմագ:

Τύντλος (ὁ) loto. շաղախ. պալչըգ, չամուր: (*μτφρ.*) = *Τύρβη.*

Τυπὰς-άδος (ἡ) martello. մուրճ. չէքիճ:

Τυπετὸς (ὁ) il percuotersi il petto. (*Λατ.* planctus). կուրծքը զարնելը, ծեծուիլը. գէօգիւսինի վուրմա, տէօյիւնմէ:

Τυπὴ (ἡ) colpo, ferita. հարուած, խոց. վուրուշ, եարա:

Τυπικὸς-ή-όν. figurato, simbolico. նշանակական, այլաբանական. րէմզլի, մէճազի: — *ικῶς, ἐπίῤ.*

Τυπὶς-ίδος (ἡ) = *Τυπάς.*

Τύπος (ὁ) colpo. 2. marca, segno, stampa. 3. impronto. 4. vestigia. 5. immagine, effigie. 6. forma. 7. modello. 8. simbolo, allegoria. հարուած. 2. նշան, նշանակ, տիպ. 3. կնիք (դրամոյ). 4. հետք, շաւիղ. 5. պատկեր. 6. գաղափար. 7. օրինակ, նախատիպ, տիպար. 8. խորհրդաւոր նշան, այլաբանութիւն. վուրուշ. 2. նիշան, տամղա, պասմա. 3. սիքքէ. 4. իզ. 5. սիֆաթ, սուրէթ. 6. գալըպ. 7. էօրնէք, աալ. 8. ալամէթ, րէմզ, մէճազ:

Τυπόω-ῶ. Μ. ώσω. imprimere, improntare, marcare. 2. formare. տպել, կնքել, դրոշմել: 2. ձեւ տալ, կերպաւորել. պասմագ, սիքքէլէմէք, տամղալամագ. 2. շէքիլլէմէք:

Τύπτω. Μ. τύψω. battere. 2. bastonare. 3. ferire. զարնել. 2. ծեծել. 3. խոցել. վուրմագ. 2. տէօյմէք. 3. եարալամագ:

Τύπωμα (τὸ) impronta. կնիք. սիքքէ:

Τύπωσις-εως (ἡ) formazione. 2. l'azione d'imprimere, d'improntare. ձեւ տալը, կերպաւորելը. 2. տպելը, դրոշմելը. շէքիլլէմէ. 2. պասմա, սիքքէլէմէ:

Τυπωτὸς-ή-όν. formato. 2. impresso. կերպաւորեալ. 2. տպած. շէքիլլէնմիշ. 2. պասըլմըշ:

Τυραννεύω. Μ. εύσω. καὶ

Τυραννέω-ῶ. Μ. ήσω. tiranneggiare, esser tiranno. բռնանալ, բռնակալել, բռնաւոր ըլլալ. զուլմ էթմէք, զալիմանէ հիւքմ սիւրմէք, զալըմ օլմագ:

Τυραννιάω-ῶ. Μ. άσω. aspirare alla tiran-

nia. բռնակալութեան փափաքել. ճէպպարլըղը հավէսի ըլէմէք։
Τυραννίζω. *Μ. ίσω.* esser tiranno. բռնաւոր լինել. ճէպպար օլմաք։
Τυραννικὸς-ὴ-όν. tirannico. բռնաւորական, խժական. զուլմի, ճէպպարի։
Τυραννικῶς, *ἐπίῤ.* tirannicamente. բռնաւորաբար, խժդժաբար. զուլմէն։
Τυραννὶς-ίδος *(ἡ)* tirannide, tirannia. բռնակալութիւն, բռնաւորութիւն. զուլմ, թէղալլիւպ, ճէպպարլըգ։
Τυραννοκτονέω-ῶ. *Μ. ήσω.* uccidere un tiranno. բռնակալ մը սպաննել. պիր ճէպպար էօլտիւրմէք։
Τυραννοκτονία *(ἡ)* tirannicidio. բռնաւոր մը սպաննելը. զալըմ-գաթիլ էօլտիւրմէսի։
Τυραννοκτόνος *(ὁ, ἡ)* tirannicida. բռնաւոր մը սպաննող. զալըմ-գաթիլ էօլտիւրէն։
Τυραννοποιὸς *(ὁ, ἡ)* che rende tiranno. բռնաւոր ընող. ճէպպար էտէն։
Τύραννος *(ὁ, ἡ)* tiranno. բռնակալ, բռնաւոր. զալըմ-գաթիլ, ճէպպար։
Τυραννοφόνος *(ὁ, ἡ)* = *Τυραννοκτόνος.*
Τυραννόφρων-ονος, *(ὁ, ἡ)* che ha de' sentimenti tirannici. բռնաւորական հոգի ունի՝ միտք ունեցող. ճէպպար գալպլի՝ ֆիքիրլի։
Τυρβάζω. *Μ. άσω.* far del tumulto, tumultuare. խռովել, աղմկել, վրդովել. ղալղալա հէնկամէ էթմէք։
Τύρβη *(ἡ)* tumulto, scompiglio. աղմուկ, աղաղակ, խռովութիւն, շփոթութիւն. հէնկամէ, ղավղա, ղալղալա, գարղաշա։
Τυρεία *(ἡ)* = *Τύρευσις.*
Τύρευμα *(τὸ)* cascio. պանիր. փէյնիր։
Τύρευσις-εως *(ἡ)* coagulazione di latte, confezione di formaggio. կաթ մակարդելը, պանիր շինելը. սիւթ մայալանմասը, փէյնիր եափմասը։
Τυρεύω. *Μ. εύσω.* καὶ
Τυρέω-ῶ. *Μ. ήσω.* fare del formaggio. պանիր շինել. փէյնիր եափմաք։
Τυρίδιον *(τὸ)* ὑποκρ. τοῦ
Τυρίον *(τὸ)* ὑποκρ. τ. *Τυρός.*
Τυροκομεῖον *(τὸ)* cascina. պանրանոց. փէյնիրխանէ։
Τυροκομέω-ῶ. *Μ. ήσω.* far del formaggio. պանիր շինել. փէյնիր եափմաք։
Τυροποιέω-ῶ. *Μ. ήσω.* far del formaggio. պանիր շինել. փէյնիր եափմաք։
Τυροποιΐα *(ἡ)* = *Τυρεία.*
Τυροπωλέω-ῶ. *Μ. ήσω.* vender del formaggio. պանիր ծախել. փէյնիր սաթմաք։
Τυροπώλης-ου *(ὁ)* formaggiajo. պանիր ծախող. փէյնիրճի։
Τυρὸς *(ὁ)* formaggio, cascio. պանիր. փէյնիր։
Τυροφόρος *(ὁ, ἡ)* che contiene del formaggio. պանրոտ. փէյնիրլի։
Τυρόω-ῶ. *Μ. ώσω.* rappigliare del formaggio. 2. scompigliare. պանիր բռնել, մակարդել. 2. տակնուվրայ ընել. փէյնիր թութմաք. 2. ղալղալա էթմէք։
Τυρώδης-εος *(ὁ, ἡ)* simile al formaggio. պանրոյ նման. փէյնիրէ պէնզէր։
Τυρωτὸς-ὴ-όν. fatto di formaggio. պանրէ շինուած. փէյնիրտէն եափըլը։
Τυτθὸς-ὴ-όν. piccolo. պզտիկ. քիւչիւք, աղաք. (τὸ οὐδ.) *Τυτθὸν καὶ Τυτθὰ,* *ἐπίῤ.* un poco. քիչ մը. պիր ազ։
Τυφλίνη *(ἡ)* καὶ *Τυφλῖνος* *(ὁ)* cicigna (spezie di serpe). կոյր օձ մի է. քէօր եըլան։
Τυφλογενὴς-έος *(ὁ, ἡ)* nato cieco. կոյր ծնած. քէօր տօղմուշ։
Τυφλὸς-ὴ-όν. cieco, orbo. 2. oscuro, nascosto. 3. privo. կոյր. 2. մութ, գաղտնի. 3. զուրկ. քէօր, աման. 2. գարանլըք, կիզլի. 3. մահրում։
Τυφλότης *(ἡ)* cecità. կուրութիւն. քէօրլիւք, ամալըգ։
Τυφλόω-ῶ. *Μ. ώσω.* acciecare. կուրացընել. քէօրլէթմէք։
Τύφλωσις-εως *(ἡ)* acciecamento. կուրացընելը. քէօրլէթմէ. 2. = *Τυφλότης.*
Τυφλώττω *(Χ. Μ.)* esser cieco. կոյր ըլլալ. քէօր օլմաք։
Τυφομανὴς-έος *(ὁ, ἡ)* appassionato al fasto, alla vanità. փառամոլ, շքասէր. թաքըմ՝ թագըմ ալըշգընը, հաթըրը աշըգը զեւգիւ։
Τυφομανία *(η)* amore appassionato al fasto. փառամոլութիւն, պերճութեան՝ գոռոզութեան համար մոլիլը. զեւգ՝ թաքըմ աշգը։
Τῦφος *(ὁ)* fumo. 2. fasto, arroganza. 3. litargia, stupore. ծուխ. 2. պերճութիւն, գոռոզութիւն. 3. ընափութիւն, թմբրացաւ, թմրութիւն. թիւթիւն. 2. զեւգ, թաքըմ. 3. տէրին ույգու, աղըրլըգ։
Τυφόω-ῶ. *Μ. ώσω.* affumicare, soffocare nel fumo. ծխել, ծխի մէջ խեղդել. թիւթիւն վէրմէք, թիւթիւնիլէ բօղմաք. (πθ.) inspirare del fasto, vanagloriarsi. գոռոզնալ, սնապարծիլ. թաքըմ՝ թագըր սաթմաք, մաղրուրլանմաք։
Τύφω. *Μ. θύψω.* eccitar molto fumo. շատ ծուխ հանել. չօք թիւթիւն չըգարմաք, թիւթիւթմէք. (πθ.) fumare. 2. (μτφρ.) brucciare insensibilmente. ծխել. 2. կամաց կամաց երել. թիւթմէք. 2. եավաշ եագմաք։
Τυφώδης-εος *(ὁ, ἡ)* fastoso, vanaglorioso. պերճասէր, գոռոզ. թաքըմլը, զեւգլի։
Τυφῶν-ῶνος *(ὁ)* tifone, turbine. տայփուն, հողմ փոթորիկ. կիրտէ պատ, չէվրէնթի քայ։
Τύχα-ας *(ἡ)* *Δ. ἀντὶ Τύχη.*
Τύχαῖος-α-ον. fortuito. դիպուածական, պատահական. ռասթ, ռասթի, իթթիֆագի։
Τυχαίως, *ἐπίῤ.* fortuitamente. դիպուածով մը. ռասթկէլէ, գազարա։
Τύχη *(ἡ)* fortuna, sorte, fato, destino. 2. caso fortuito. 3. felicità. 4. calamità. բաղդ, ճակատագիր. 2. դիպուած. 3. բարեբաղդութիւն, յաջողուած. 4. արկած, ձախորդութիւն. թալէհ, էճէլ, ղադր, գադէր. 2. դէսթէ, զուհուրաթ. 3. սաադէթ, մուվաֆագըյէթ. 4. պէլա, մուսիբէթ։
Τυχηρὸς-ὰ-όν. = *Τύχαῖος.*

Τυχηρῶς, *ἐπίῤ.* = *Τυχαίως.*

Τυχικὸς - ὴ - όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) *- ικῶς.* fortunale, fortuito. *գիպուածական · տէսատիւֆի, իթթիֆաքիէ:*

Τυχὸν. (*οὐδ. τ. Τυχών.*) (*συνήθ. ὡς ἐπίῤ.*) forse. *գուցէ · պէլքի, օլա քի:*

Τυχόντως, *ἐπίῤ.* comunque succeda. *ինչոր ըլլայ նէ ըլլայ, ըստ դիպաց · նասըլ օլուրսա օլսուն, պախթ իլէ, կէլիշի կիւզէլ:*

Τύψις - εως (*ἡ*) colpo, battuta. *զարկուած, հարուած · վուրուշ, չարփըշ:*

Τὼ, *δυϊκ. τ.* *Ὁ.*

Τῷ, *δοτ. ἑν. τ.* *Ὁ καὶ Τὸ.*

Τῷ; ἢ (*ἐγκλιτ.*) *τῳ.* *Ἀττ. ἀντὶ Τίνι;*

Τὤγαλμα. × *Ἀττ. ἀντὶ Τὸ ἄγαλμα.*

Τωθάζω. *M. άσω.* deridere, beffarsi. *ծիծաղիլ, կատակել · մըզաք՝ էկլէնճէ էթմէք:*

Τωθασμὸς (*ὁ*) derisione, beffa. *ծաղր, կատակութիւն · էկլէնճէ, մըզաք:*

Τωθαστὴς - οῦ (*ὁ*) beffardo, irrisore. *ծիծաղող, կատակող · էկլէնճէ՝ մըզաք էտէն, մըզաքճը:*

Τωθαστὶ, *ἐπίῤ.* con derisione. *ծիծաղելով, կատակելով · էկլէնճէ՝ մըզաք իլէ:*

Τωθαστικὸς - ὴ - όν. schernevole, mordace. *այպանող, խոթող, զկծեցուցիչ · ինճիտիճի, տօքունուճու (տիլ իլէ) · — ικῶς, ἐπίῤ.*

Τὼς. *Δ. ἀντὶ Τοὺς ἢ Οὕς.*

Τὼς, *ἐπίῤ.* *Δ. ἀντὶ Οὕτως.*

Τωὐτὸ, *Τωὐτέου* *Ἰων. ἀντὶ Τὸ αὐτὸ, Τοῦ αὐτοῦ.*

Υ.

Υ, *υ*, *ὕψιλὸν* (*τὸ*) *ἄκλ.* Ipsilon. La ventesima lettera dell' alfabeto Greco. Numericamente presa coll' accento di sopra (*ύ*) significa cento o centesimo, e coll' accento di sotto (*͵υ*) quattro-cento-mila. *Իփսիլօն · Յունաց Այբուբենից քսաներորդ գիրն է · Համրանքի կողմանէ վրայի շեշտովը* (*ύ*) *կը նշանակէ հարիւր կամ հարիւրերորդ, ու տակը ըլլալու ատեն* (*͵υ*) *չորս հարիւր հազար · Իփսիլօն · Եունանի հուրուֆիւ հէճէնին եիրմինճի հարֆիտիր · Ամմա րագամ ... էօլուրսա իւստիւնտէ* (*ύ*) *իշարէթի օլուրսա եիւզ, ալթընտա* (*͵υ*) *տէօրթ եիւզ պին* (400,000):

Ὑάγχη (*ἡ*) squinanzia porcina. *խոզերու հանդըպող փողացաւ մը · տօմուզլարա կէլիր պիր նէվի հիւննաք:*

Ὑάδες (*αἱ*) Iadi (costellazione). *բոյլք* (*համաստեղութիւն*) *· էօթէլէրան պուրճու:*

Ὕαινα - ης (*ἡ*) porca. 2. iena (sorta di fiera). *մատակ խոզ · 2 · բորենի* (*գազան մը*) *· տիշի տօմուզ · 2 · զըրթլան* (*պիր նէվի ճանավար*):

Ὑακινθίζω. *M. ίσω.* rassomigliare al giacinto. *յակնթի նմանիլ · զիւմպիւլէ պէնզէմէք:*

Ὑακίνθινος - η - ον. che ha il color di giacinto. *յակնթի գունով · զիւմպիւլի, զիւմպիւլ րէնկինտէ:*

Ὑάκινθος (*ὁ καὶ ἡ*) giacinto (fiore). 2. giacinto (pietra preziosa). *յակինթ* (*ծաղիկ*) *· 2 · յակինթ* (*պատուական քար մը*) *· զիւմպիւլ · 2 · կէօք եագութ, սարը եագութ:*

Ὑακινθώδης - εος (*ὁ, ἡ*) simile al giacinto. *յակնթի նման · զիւմպիւլէ պէնզէր:*

Ὑαλέος - οῦς, έη - ῆ, έον - οῦν. fatto di vetro. *ապակիէ շինուած · ճամտան եափըլմը:*

Ὑαλίζω. *M. ίσω.* rassomigliare al vetro. *ապակիի նմանիլ · ճամա պէնզէմէք:*

Ὑάλινος - η - ον. vitreo. *ապակեղէն · ճամտան:*

Ὑαλοειδὴς - έος (*ὁ, ἡ*) lucido come il vetro. *ապակիի պէս փայլուն · ճամ կիպի փարլագ:*

Ὑαλόεις - εσσα - εν. = *Ὑάλινος.*

Ὕαλος (*ἡ*) vetro. 2. cristallo. *ապակի · 2 · ակն վանի, բիւրեղ · ճամ · 2 · պիլլիւր:*

Ὑαλοτέχνης - ου (*ὁ*) vetrajo. *ապակագործ · ճամճը, շիշէճի:*

Ὑαλουργεῖον (*τὸ*) vetraja. *ապակեաց գործարան · շիշէխանէ:*

Ὑαλουργὸς (*ὁ*) vetrajo. *ապակագործ · ճամճը:*

Ὑαλόχροος - ους (*ὁ, ἡ*) che ha il color del vetro. *ապակիի գունով · ճամ րէնկինտէ:*

Ὑαλόω - ῶ. *M. ώσω.* vetrificare. *ապակիի դարձընել · շիշէյէ՝ ճամա տէօնտիւրմէք:*

Ὑαλώδης - εος (*ὁ, ἡ*) = *Ὑαλοειδής.*

Ὑάλωμα (*τὸ*) occhio vajato. *ձիերու աչքից մէջ գոյացող ճերմակ բիծ մը · աթլարըն կէօզլէրինտէ հէյտա օլան պէյազ պէնէք:*

Ὑὰς - αδος (*ἡ*) *ἴδε Ὑάδες.*

Ὑβὸς - ὴ - όν. curvo. *ծուռ · էյրի:*

Ὕβος (*ὁ*) gobba. *սապատ ողին · գօրքիւնճ, գամպուր:*

Ὑβόω - ῶ. *M. ώσω.* curvare. *ծռել · էյմէք:*

Ὑβρίζω. *M. ίσω.* ingiuriare, insultare, maltrattare, oltraggiare, manomettere. 2. violare. *թշնամանել, նախատել, եպերել · 2 · լքել, բռնաբարել · աշաղըլամագ, պէտ մուամէլէ էթմէք, խօր թութմագ, խօրլամագ · 2 · ֆէսխ էթմէք, պօզմագ* (*գըզ*):

Ὕβρις - εως (*ἡ*) fasto, orgoglio, superbia. 2. ingiuria, insulto, oltraggio. 3. violazione. *գոռոզութիւն, հպարտութիւն · 2 · թշնամանք, նախատինք · 3 · բռնաբարութիւն · թագապպիւր, գուրուրլըգ · 2 · աշաղըլամագ, խօրլամագ, պէտ մուամէլէ · 3 · պօզմա* (*գըզ*):

Ὕβρισμα (*τὸ*) oltraggio, insulto. *նախատինք, թշնամանք · աշաղըլամագ, էհանէթ:*

Ὑβρισμὸς (*ὁ*) = *τ. προηγ.*

Ὑβριστὴρ × *ἀντὶ* —

Ὑβριστὴς - οῦ (*ὁ*) ingiuriatore, insultatore. 2. insolente, arrogante. *թշնամանող, նախատիչ · 2 · գոռոզ, հպարտ · աշաղըլայըճը, պէտ մուամէլէ էտէն · 2 · տէնտէլ, ֆօտուլ:*

Ὑβριστικὸς - ὴ - όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) *- ικῶς.* ingiurioso. *նախատական, թշնամանիչ · աշաղըլայըճը:*

Ὑβριστὸς - ὴ - όν. ingiuriato, oltraggiato. *նախատեալ, թշնամանեալ · աշաղըլանմըշ, պէտ մուամէլէ օլմուշ, խօր օլմուշ:*

Ὕβωμα (*τὸ*) = *Ὕβος.*

Ὑγεία (ἡ) κοιν. ἀντὶ τοῦ Ἀττ. Ὑγίεια.
Ὑγιάζω. Μ. άσω. sanare, guarire. առողջացընել, բուժացընել · սաղալթմաք, իյի-լէշթիրմէք:
Ὑγιαίνω. Μ. ανῶ. portarsi bene, esser sano, esser in buona salute. ապրիլ՝ ողջ ըլլալ · էյի՝ սաղ օլմաք · Ὑγίαινε (προσφών). portatevi bene, addio. ողջ եղիր, մնաս բարով · սաղ օլ, խօշճա գալ, Ալլահա ըսմար-լադըք:
Ὑγίανσις - εως (ἡ) guarigione. առողջացը-նելը կամ առողջանալը · սաղալթմա եախօտ սաղալմա:
Ὑγιαντὸς - ὴ - όν. sanabile. բժշկելի · իյի-լէշիր, սաղալըր:
Ὑγίασις - εως (ἡ) = Ὑγίανσις.
Ὑγιαστικὸς - ὴ - όν. sanativo. առողջացը-նող · սաղալթան:
Ὑγίεια (ἡ) salute, sanità. առողջութիւն · սաղլըգ:
Ὑγιεινὸς - ὴ - όν. sano. 2. salubre. ողջ · 2. առողջարար · սաղ · 2. շիֆա վէրէն: — ειν-ῶς, ἐπίῤ.
Ὑγιηρὸς - ὰ - όν. sano e salvo, ողջ ու ա-ռողջ · սաղ սելիմ: — ηρῶς, ἐπίῤ.
Ὑγιὴς - έος (ὁ, ἡ) sano. 2. vero, sincero. ողջ · 2. ճշմարիտ, անկեղծ, ստոյգ · սաղ · 2. դօղրու, սահիհ, սադագաթլը:
Ὑγιοποιέω - ῶ. Μ. ήσω. καὶ
Ὑγιόω - ῶ. Μ. ώσω. = Ὑγιάζω.
Ὑγιῶς, ἐπίῤ. sanamente. 2. sinceramente. առողջութեամբ · 2. անկեղծութեամբ · սաղլըգ իլէ · 2. սադագաթ իլէ:
Ὑγραίνω. Μ. ανῶ. inumidire, bagnare. խոնաւացընել, թրջել · նէմլէթմէք, ըսլաթ-մաք:
Ὕγρανσις - εως (ἡ) l'azione d'inumidire. խոնաւացընելը, թրջելը · նէմլէթմէ, ըսլաթմա:
Ὑγρασία (ἡ) umidità. խոնաւութիւն · նէմ-լիք:
Ὕγρασμα (τὸ) καὶ
Ὑγρηδὼν - όνος (ἡ) = Ὑγρασία.
Ὑγροβάτης - ου (ὁ) che cammina, vive nelle acque. ջրի մէջ պտըտող՝ ապրող · սու-դա գէզէն՝ եաշայան:
Ὑγρόβιος (ὁ, ἡ) che vive nelle acque. 2. pescatore. ջրի մէջ ապրող · 2. ձկնորս · սուդա եաշայան · 2. պալըգճը:
Ὑγρονόμος (ὁ, ἡ) = Ὑγρόβιος.
Ὑγρόπισσον (τὸ) catrame. ձիւթ, գազի-խէժ · գաթրան:
Ὑγροποιὸς (ὁ, ἡ) umettativo. խոնաւացը-նող · նէմլէթէն:
Ὑγροπόρος (ὁ, ἡ) = Ὑγροβάτης.
Ὑγρὸς - ὰ - όν. umido, bagnato, acquatico. 2. liquido. 3. tenero, molle. 4. flessibile. 5. mutabile. 6. docile, umano. խոնաւ, թրջած, ջրային · 2. հեղուկ · 3. փափուկ, կակուղ · 4. դիւրաւ ծռուող · 5. փոփոխական · 6. հեզ · նէմ, ըսլագ, սուլու · 2. սույու · 3. նազիկ, եումուշագ · 4. գօլայ էյիլիր · 5. [illegible] · 6. մու-լայիմ:
Ὑγρότης (ἡ) umidità, mollezza ecc. խո-նաւութիւն, կակղութիւն եւ այլն · նէմ-լիք, եումուշագլըգ վէ սայիրէ:
Ὑγροφόρος (ὁ, ἡ) = Ὑδροφόρος.
Ὑγροφυὴς-έος (ἡ) di natura umido. ի բնէ խոնաւ · թապիաթան նէմ:
Ὑγρῶς, ἐπίῤ. umidamente ecc. խոնաւու-թեամբ եւ այլն · նէմլի իլէ վէ սայիրէ:
Ὑδαλέος - α - ον. = Ὑδατώδης.
Ὑδαρὴς - έος (ὁ, ἡ) acquoso. ջրոտ · սու-լու:
Ὑδαρὸς - ὰ - όν. = Ὑδαρής.
Ὑδαταίνω καὶ (μσ.) - αίνομαι. esser acquoso. ջրոտ ըլլալ · սուլու օլմաք · (ἰατρ.) soffrire d'idropisia. ջրգողութիւն ունե-նալ · դամլա՝ խասթալըղը օլմաք:
Ὑδάτινος - η - ον. acquatile, acquoso. ջրային, ջրոտ · սույէ, սուլու:
Ὑδάτιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Ὕδωρ.
Ὑδατὶς - ίδος (ἡ) goccia. 2. vescica, puliga. կաթիլ · 2. պալար, խաղաւարտ · դամլա · 2. գապարճըգ, չիպան:
Ὑδατόεις - εσσα - εν. = Ὑδατώδης.
Ὑδατοποτέω - ῶ. Μ. ήσω. = Ὑδροποτέω.
Ὑδατοπότης - ου (ὁ) = Ὑδροπότης.
Ὑδατόω - ῶ. Μ. ώσω. convertire in acqua, render acquoso. ջրի դարձընել, ջրոտ ընել · սույա չէվիրմէք, սուլու՝ սույէ էթմէք:
Ὑδατώδης - εος (ὁ, ἡ) acquoso, acquatico. ջրոտ, ջրային · սուլու, սույէ:
Ὑδεραίνω καὶ Ὑδεράω - ῶ. καὶ
Ὑδεριάω - ῶ. Μ. άσω. dar nell' idropico. ջրգողիլ · դամլա օլմաք:
Ὑδερικὸς - ὴ - όν. idropico. ջրգող · իսթիս-գալը:
Ὕδερος (ὁ) = Ὕδρωψ.
Ὑδερόω - ῶ. (μσ. ἢ πθ.) - όομαι - οῦμαι. Μ. ώσω - ομαι. = Ὑδεραίνω.
Ὕδνον (τὸ) tartufo. գետնի տակ բուսնող խորտաբորտ սունկ մը · դօմալան էլմասը:
Ὕδρα (ἡ) = Ὕδρος.
Ὑδραγωγεῖον (τὸ) acquidotto. ջրմուղ, ջրի ճամբայ · սու եօլու:
Ὑδραγωγέω - ῶ. Μ. ήσω. condurre l'acqua. ջուր բերել · սու գէթիրմէք:
Ὑδραγώγιον (τὸ) = Ὑδραγωγεῖον.
Ὑδραγωγὸς (ὁ, ἡ) che conduce l'acqua. ջուր բերող · սու գէթիրէն · (οὐσ.) = Ὑ-δραγωγεῖον.
Ὑδραῖος - α - ον. acquatico. ջրային · սույէ:
Ὑδράλμη (ἡ) salamoja. աղջուր · թուզլու-սու, սալամուրա:
Ὑδράργυρος (ὁ) argento-vivo, mercurio. սնդիկ · ճիվա:
Ὑδραύλαξ - ακος (ἡ) canale d'acqua. ջրի խողովակ · սու գէմէրի՝ օլուղու:
Ὕδραυλις - εως (ἡ) καὶ
Ὕδραυλος (ὁ) instrumento, organo da acqua. ջրով նուագարան · սու իլէ չալը-նըր չալգը:
Ὑδρεία (ἡ) il provvedersi l'acqua. 2. innaffiamento. ջուր առնելը՝ ճարելը · 2. ջրելը · սու ալմաք՝ դէտարիք էթմէք · 2. սու-լամա:
Ὑδρεῖον (τὸ) idria, mezzina. սափոր · դէսթի, գանաթա:
Ὑδρέλαιον (τὸ) idreleo. ջրաձէթ · եաղլը սու:
Ὕδρευσις - εως (ἡ) innaffiamento, irrigazione. ջրելը · սուլամա:
Ὑδρεύω. Μ. εύσω. innaffiare. ջրել · սու-

լմագ. (συνηθ. μσ.) prender dell' acqua, provvedersi l' acqua. ջուր առնել, ջուր ճարել. սու ալմագ, սու տէտարիքլէմէք։

Ὑδρία (ἡ) idria, mezzina. սափոր, ջրի աման. թէսթի, գուգումա։

Ὑδρίον (τὸ) ὑπκρ. τ. Ὕδωρ. 2. = Ὑδρεῖον.

Ὑδρογάστωρ-ορος (ὁ, ἡ) = Ὑδρωπικός.

Ὑδροδοχεῖον (τὸ) ricettacolo d' acqua, vasca. ջրոյ ընդունարան, աւազան. սու մէքեանը, հավուզ։

Ὑορόεις-εσσα-εν. acquoso. ջրոտ. սուլու։

Ὑδροθήκη (ἡ) cisterna. ջրոյ ընդունարան. սարընճ։

Ὑδροθήρας-ου (ὁ) pescatore. ձկնորս. պալըգճը։

Ὑδροκέφαλος (ὁ) καὶ-κέφαλον (τὸ) idrocefalo. գլխոյ ջրգողութիւն. պաշ սուգագու։

Ὑδροκήλη (ἡ) idrocele, ernia acquosa. ջրալից փոշտանկութիւն. պէր նէվի սու ֆըթըգլըղը։

Ὑδρολόγιον (τὸ) oriuolo a acqua. ջրի ժամացոյց. սու սահաթը։

Ὑδρόμαντις-εως (ὁ, ἡ) idromante. ջրահմայ. սու րէմմալը։

Ὑδρόμελι-ιτος (τὸ) idromele, acqua melata. մեղրաջուր. պալ սույու, շէրպէթ, խօշաֆ։

Ὑδροπόρος (ὁ, ἡ) = Ὑγροπόρος.

Ὑδροποσία (ἡ) il bere dell' acqua. ջուր խմելը. սու իչմէսի։

Ὑδροποτέω-ῶ. M. ήσω. ber dell' acqua. ջուր խմել. սու իչմէք։

Ὑδροπότης-ου (ὁ) bevitor dell' acqua. ջուր խմող. սու իչէն։

Ὕδρος (ὁ) natrice (serpe d' acqua). ջրային օձ. սու եըլանը։

Ὑδροσκοπέω-ῶ. M. ήσω. cercare delle sorgenti d' acqua. ջրի աչքեր քննել. սու գայնագլարը արամագ։

Ὑδροστάσιον (τὸ) stagno. լիճ. կէօլ։

Ὑδροστάτης-ου (ὁ) livella. Հարթաչափ. թէրազի, ռուպէ։

Ὑδροτόκος (ὁ, ἡ) che produce dell' acqua. ջուր բերող. սու հասըլ էտէն։

Ὑδροφοβία (ἡ) idrofobia, male cagionato dal morso d' un cane arrabbiato. ջրավախութիւն, կատաղած շան խածնելէն առաջ եկած ախտ. սուտան գօրգմա, գուտուզ քէօփէյին ըսըրմասընտան կէլէն հասդալըգ։

Ὑδροφοβιάω-ῶ. M. άσω. soffrir d' idrofobia. ջրավախութեան ախտը ունենալ, ջրէ վախնալ. սուտան գօրգմագ՝ խասդալանմագ։

Ὑδροφόβος (ὁ, ἡ) idrofobo. ջրավախ. սուտան գօրգան։

Ὑδροφορέω-ῶ. M. ήσω. portare dell' acqua. ջուր կրել. սու թաշըմագ։

Ὑδροφόρησις-εως καὶ

Ὑδροφορία (ἡ) l' azione di portare dell' acqua. ջուր կրելը. սու թաշըմագլըգ։

Ὑδροφόρος (ὁ, ἡ) che porta dell' acqua. ջրկիր. սու թաշըյան, սագգա։

Ὑδροχόη (ἡ) canale d' acqua. ջրի խողովակ. սու գանալը՝ օլուգու։

Ὑδροχόος (ὁ, ἡ) che versa dell' acqua. ջուր թափող. սու տէօքէն։

Ὑδρόχυτος (ὁ, ἡ) bagnato d' acqua. ջրով թրջած. սու իլէ ըսլանմըշ։

Ὑδρώδης-εος (ὁ, ἡ) = Ὑδαρής.

Ὑδρωπιάω-ῶ. M. άσω. esser idropico, dar nell' idropico. ջրգողիլ. տալագ օլմագ։

Ὑδρωπικὸς-ὴ-όν. idropico. ջրգող. իսթիսգալը, տալագ օլմուշ։

Ὕδρωψ-ωπος (ὁ) idropisia. ջրգողութիւն. իսթիսգա, սու սըգագլըղը, տալագ։

Ὕδωρ-ὕδατος (τὸ) acqua. 2. pioggia. 3. liquido. 4. idropisia. ջուր. 2. անձրեւ. 3. Հեղանիւթ. 4. ջրգողութիւն. սու, այ. 2. եաղմուր. 3. մա, ագըր նէսնէ. 4. իսթիսգա։

Ὕειος-α-ον. porcino. խոզի. տօնուզէ տայիր։

Ὑελέος = Ὑαλέος.

Ὑελίζω, Ὑέλινος κτλ. Ὑαλίζω, Ὑάλινος κτλ.

Ὑετίζω. M. ίσω. piovere. անձրեւ գալ. եաղմուր եաղմագ։

Ὑέτιος-α-ον. piovoso. անձրեւոտ. եաղմուրլու։

Ὑετὸς (ὁ) pioggia. անձրեւ. եաղմուր։

Ὑετώδης-εος (ὁ, ἡ) piovoso. անձրեւոտ. եաղմուրլու։

Ὑηνέω-ῶ. M. ήσω. vivere da porco. խոզի պէս ապրիլ. տօնուզ գիպի եաշամագ։

Ὑηνία (ἡ) porcheria. աղտեղութիւն. մուրտարլըգ։

Ὑηνὸς-ὴ-όν. porcino. խոզեղէն. տօնուզէ, խընզըրի. (συνεκδχ.) sporco. աղտեղի. փիս։

Ὑθλέω-ῶ. M. ήσω. ciarlare. շաղակրատել. լաֆազանլըգ էթմէք։

Ὕθλημα (τὸ) καὶ

Ὕθλος (ὁ) ciarle. շաղակրատութիւն. լաֆազանլըգ։

Ὑϊδεὺς-έως (ὁ) = Ὑϊδοῦς.

Ὑϊδῆ (ἡ) la nepote. զաւկին աղջիկը, թոռ. օղլանընըն գըզը, թօրունը։

Ὑΐδιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Ὗς. 2. ὑπκρ. τ. Υἱός.

Ὑϊδοῦς (ὁ) nepote, il figlio del figlio. թոռ. օղլանընըն օղլու, թօրունու։

Ὑΐζω. M. ίσω. grugnare. խոզի պէս խանչել. տօնուզ գիպի խըրըլտամագ։

Ὑϊκὸς-ὴ-όν. porcino. խոզեղէն, խոզային. խընզըրի։

Ὕϊνος-η-ον. = Ὕειος.

Υἱοθεσία (ἡ) adozione. որդեգրութիւն. օղուլլուղա գապուլ էթմէք։

Υἱοθετέω-ῶ. M. ήσω. adottare. որդեգրել. օղուլլուղա գապուլ էթմէք, ճան էվլատը ալմագ։

Υἱόθετος (ὁ, ἡ) adottato, adottivo. որդեգիր. ճան էվլատը, օղուլլուղա գապուլ օլունմուշ։

Υἱοποιέομαι-οῦμαι. M. ήσομαι. = Υἱοθετέω.

Υἱοποίησις-εως (ἡ) = Υἱοθεσία.

Υἱοποίητος (ὁ, ἡ) = Υἱόθετος.

Υἱὸς-οῦ (ὁ) figlio. զաւակ, որդի. էվլատ։

Υἱότης (ἡ) figliuolanza, figliolaggio. որդիութիւն. էվլատլըգ։

Υἱόω-ῶ. M. ώσω. adottare. որդեգրել,

զաւակ ընել. էվլատլըղա գապուլ էթմէք, էվլատ էթմէք:
Ὑϊσμὸς (ὁ) grugnito. խանչիւն. խըրըլտը:
Υἱωνεὺς - έως (ὁ) = Υἱωνός.
Υἱωνὴ (ἡ) = Ὑϊδῆ.
Υἱωνὸς (ὁ) = Ὑϊδοῦς.
Υἵωσις - εως (ἡ) adozione. որդեգրութիւն. էվլատլըղա գապուլ էթմէք:
Ὕκελος - η - ον. sano. առողջ. սաղ:
Ὕλαγμα (τὸ) καὶ
Ὑλαγμὸς (ὁ) latrato. հաչիւն. հավլամըլը:
Ὑλαῖος - α - ον. silvestre. 2. materiale. անտառի. 2. նիւթական. օրմանի. 2. ճէվհէրի, մատտի:
Ὑλακὴ (ἡ) = Ὑλαγμός.
Ὑλακτέω - ῶ. M. ήσω. latrare, abbajare. հաչել. հավլամաք:
Ὑλακτικὸς - ὴ - όν. latrante. հաչող. հավլայան:
Ὑλάω - ῶ. (μσ.) - άομαι - ῶμαι. (X. M.) × ἀντὶ τ. Ὑλακτέω.
Ὕλη (ἡ) selva. 2. frutici, frasconi. 3. materiale. 4. materia. անտառ. 2. թուփք, խռիւ, յօռք. 3. նիւթ (պատրաստեալ). 4. նիւթ. օրման. 2. չալը չըրփը. 3. քերեսթէ. 4. մատտէ, ճէվհէր:
Ὕλημα (τὸ) frutici, frasconi. թուփք, խռիւ. չալը չըրփը:
Ὑληουργία, Ὑληουργός. × ἀντὶ Ὑλουργία, Ὑλουργός.
Ὑλητόμος (ὁ, ἡ) = Ὑλοτόμος.
Ὑλικὸς - ὴ - όν. materiale. նիւթական. մատտի, ճէվհէրի:
Ὑλόβιος (ὁ, ἡ) che vive nelle selve. անտառներու մէջ բնակող. օրմանլար արասընտա եաշայան:
Ὑλοδίαιτος (ὁ, ἡ) = τ. προηγ.
Ὑλοκοπέω - ῶ. M. ήσω. = Ὑλοτομέω.
Ὑλομανέω - ῶ. M. ήσω. lussuriare. ջոկանալ, ուռճանալ. պօլ պուտագլը օլմագ:
Ὑλομανὴς - έος (ὁ, ἡ) lussuriante. ջոկացեալ, ուռճացեալ. պօլ պուտագլը:
Ὑλομαχέω - ῶ. M. ήσω. combattere nelle selve. անտառներու մէջ կռուիլ. օրմանլարտա տէօյիւշմէք:
Ὑλοτομέω - ῶ. M. ήσω. tagliar del legname. փայտ կտրել. օտուն քէսմէք:
Ὑλοτόμος (ὁ, ἡ) taglialegna. 2. atto a tagliare del legno. փայտ կտրող. 2. փայտ կտրելու յարմար. օտուն քէսէն. 2. օտուն քէսմէյէ տայիր:
Ὑλουργία (ἡ) il mestiere del legnajuolo. հիւսնութիւն. տիւրկէրլիք:
Ὑλουργὸς (ὁ, ἡ) legnajuolo. հիւսն. տիւրկէր:
Ὑλοφόρος (ὁ, ἡ) chi porta del legname, saccardo, bagaglione. փայտակիր, զօրաց բեռնակիր. օտուն թաշըյան, կէօչէ:
Ὑλώδης - εος (ὁ, ἡ) selvoso. անտառով լի. օրմանլը:
Ὑλωρὸς (ὁ, ἡ) guardaboschi. անտառաց պահապան. գօրուճու:
Ὑμεδαπὸς - ὴ - όν. del vostro paese. (Λατ. vestras). ձեր քաղաքացին, ձեր երկրէն. սիզին հէմշէհրի, սիզին քէօյլիւ:
Ὑμεῖς - ὑμῶν. πλθ. τ. Σύ. voi. դուք. սիզ:
Ὑμέναιος (ὁ) carme nuziale. 2. nozze. հարսանեաց տաղ. 2. հարսնիք. տիւյիւնէ մութէալլիգ տէյիշ. 2. տիւյիւն:
Ὑμεναιόω - ῶ. M. ώσω. cantar il carme nuziale. 2. sposarsi. հարսանեաց տաղը երգել. 2. կարգուիլ. տիւյիւն տէյիշինի օգումագ. 2. էվլէնմէք:
Ὑμένιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Ὑμήν.
Ὑμενοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile alla membrana. թաղանթի նման. զար գիպի, ինճէ տէրիյէ պենզէր:
Ὑμενόπτερος (ὁ, ἡ) che ha le ali di membrana. մաշկէ թեւ ունեցող. ինճէ տէրիտէն գանատլարը օլան:
Ὑμενώδης - εος (ὁ, ἡ) = Ὑμενοειδής. membranoso. մաշկային. զարա՝ եուֆքա տէրիյէ պենզէր:
Ὑμέτερος - α - ον. vostro, vostra. ձեր. սիզին:
Ὑμὴν - ένος (ὁ) membrana, pellicola. թաղանթ, մաշկ, միզն. զար, եուֆքա տէրի:
Ὑμνείω × ἀντὶ —
Ὑμνέω - ῶ. M. ήσω. inneggiare, cantar degli inni, celebrare, encomiare. երգել, հռչակել, գովել. իլահիյելեր օգումագ, շան մէտհ էթմէք:
Ὑμνηπολέω - ῶ. M. ήσω. occuparsi alla composizione d' inni. երգեր՝ տաղեր յօրինելու պատրաստիլ. իլահիլեր ինշա էթմէյէ մէշղուլ օլմագ:
Ὑμνηπόλος (ὁ, ἡ) occupato alla composizione d' inni. երգեր՝ տաղեր յօրինելու պատրաստած. իլահիլեր ինշա էթմէյէ մէշղուլ օլմուշ:
Ὑμνήσιος (ὁ, ἡ) degno d'inni, di lode. երգոց՝ գովեստից արժանի. իլահիլերէ՝ մէտհէ շայէստէ:
Ὕμνησις - εως (ἡ) l' azione di celebrare con degli inni. օրհներգութիւն, երգերով հռչակելը. իլահիլեր իլէ շան էթմէք, իլահիլեր օգումագ:
Ὑμνητὴρ (ὁ) = Ὑμνητής.
Ὑμνητήριος (ὁ, ἡ) encomiastico. ներբողական. մէտհի:
Ὑμνητὴς - οῦ (ὁ) che canta degli inni, encomiaste. օրհներգու, գովիչ. իլահիլեր օգույան, մէտհ էտիճի:
Ὑμνητὸς - ὴ - όν. lodevole. գովելի. մէտհէ շայէստէ:
Ὑμνήτρια καὶ Ὑμνητρὶς - ίδος (ἡ) θηλ. τ. Ὑμνητήρ.
Ὑμνογράφος (ὁ, ἡ) scrittore d' inni. տաղեր գրող. իլահիլեր եազան:
Ὑμνοθετὴρ καὶ
Ὑμνοθέτης - ου (ὁ) compositore d' inni. տաղեր յօրինող՝ շարագրող. իլահիլեր ինշա էտէն:
Ὑμνολογέω - ῶ. M. ήσω. celebrare con degli inni, inneggiare. երգերով գովել, տաղեր երգել. իլահիլեր իլէ մէտհ էթմէք, իլահիլեր օգումագ:
Ὑμνολογία (ἡ) celebrazione, il cantare degli inni. երգերով գովելը, փառաբանութիւն. իլահիլեր իլէ մէտհ էթմէք, իլահիլեր օգումագ:
Ὑμνολόγος (ὁ, ἡ) encomiaste. գովաբանող. մէտհ էտիճի, իլահիլեր օգույուճու:
Ὑμνοποιὸς (ὁ, ἡ) = Ὑμνοθέτης.
Ὑμνοπολεύω. M. εύσω. καὶ

Ὑμνοπολέω-ῶ. Μ. ήσω. = Ὑμνηπολέω.
Ὕμνος (ὁ) inno. 2. lode, encomio. երգ, տաղ. 2. գովեստ. իլահի. 2. մէտհ:
Ὑμνῳδέω-ῶ. Μ. ήσω. cantar degli inni. տաղեր երգել. իլահիլեր օգումագ:
Ὑμνῳδία (ἡ) canto d'inni. օրհներգութիւն, տաղեր երգելը. իլահիլեր օգումասը:
Ὑμνῳδὸς (ὁ, ἡ) cantatore d'inni. տաղեր երգող, օրհներգու. իլահիլեր օգույան:
Ὕνις ἢ Ὕννις-εως (ἡ) vomero. խոփ. սապան դէմիրի:
Ὑοβοσκὸς (ὁ, ἡ) porcajo. խոզարած. տօմուզ չօպանը:
Ὑοβότης-ου (ὁ) = τ. προηγ.
Ὑοειδὴς-έος (ὁ, ἡ) porcino. խոզի. խընզիրի:
Ὑοπόλος (ὁ, ἡ) = Ὑοβοσκός.
Ὑοσκυαμάω-ῶ. Μ. ήσω. delirare, vaneggiare. զառանցել, բանդագուշել. սայըգլամագ:
Ὑοσκύαμος (ὁ) giusquiamo, fava porcina. (Λατ. alterum). խոզի բակլայ (թունաւոր խոտ մի է). պէյթէրան, պէնճ (պիր նէվ զէհիրլի օթ-տուր):
Ὑοφορβεῖον (τὸ) porcile. խոզանոց. տօնուզ-խանէ:
Ὑοφόρβιον (τὸ) gregge di porci. խոզի հօտ. տօնուզ սիւրիւսիւ:
Ὑοφορβὸς (ὁ) = Ὑοβοσκός.
Ὑπαγγέλλω. Μ. αγγελῶ. annunziare di nascosto. 2. tradire. գաղտուկ լուր տալ իմացընել. 2. մատնել. կիզլի խապէր վէրմէք. 2. խայընլամագ:
Ὑπάγγελτος (ὁ, ἡ) tradito. մատնըւած. խայընլանմըշ:
Ὑπαγκώνιον (τὸ) cuscino, origliere. կըռթնելու բարձ. (գօլթուգ) եաստըգը:
Ὑπαγόρευσις-εως (ἡ) il suggerire, dettatura. թելադրութիւն, զրուցելով գրել տալը. իլգա, տէօյլէյիբ եազտըրմասը:
Ὑπαγορεύω. Μ. εύσω. suggerire. թելադրել, զրուցելով գրել տալ. իլգա էթմէք, տէօյլէյիբ եազտըրմագ:
Ὑπάγω. Μ. άξω. sottomettere. 2. assoggettare. 3. accusare, convenire. 4. attirarsi, ingannare. 5. avanzarsi, andare, partire. տակը դնել. 2. հպատակ ընել, ընդ լծով արկանել. 3. ամբաստանել, դատաստան կանչել. 4. իրեն քաշել, յանկուցանել, խաբել. 5. առաջ երթալ, գնալ, չուել. ալթընա գօմագ. 2. մուտի էթմէք, թապի կէթիրմէք. 3. շէքվա էթմէք, մահքէմէյէ չաղըրմագ. 4. քէնտիսինէ չէքմէք, ճէլպ էթմէք, ալտաթմագ. 5. իլէրլէմէք, կիթմէք, սավուշմագ. 6. = Προάγω.
Ὑπαγωγεὺς-έως (ὁ) conca da fango. 2. ponticello. շաղախի տաշտ. 2. նուագարանի լարից նեցուկը. չամուր թէքնէսի. 2. չալկը թէլլէրինին էշէյի:
Ὑπαγωγὴ (ἡ) partenza, andata. 2. fuga. 3. inganno. չու, երթալը, 2. փախչիլը. 3. խաբէութիւն. սավուշմա, կիթմէ. 2. գաչմա. 3. ալտաթմա, թէլպիսլիք:
Ὑπᾴδω. Μ. ᾴσομαι. cantare dopo un altro. (Λατ. succino). մէկէ մը ետքը երգել. պիրիսինտէն սօնրա իրլամագ:
Ὕπαιθα, ἐπίῤ. obbliquamente. 2. avanti. խոտորնակ. 2. առջեւը. այրըրը, էյրի. 2. էօնինտէ:
Ὑπαιθριάζω. Μ. άσω. vivere a ciel sereno. վրան բաց տեղ մը կեանք վարել. իւսթիւ աչըգ պիր մահալտէ էօմիւր սիւրմէք:
Ὑπαίθριος καὶ
Ὕπαιθρος (ὁ, ἡ) che si trova a ciel sereno. 2. evidente. վրան բաց տեղ մը գտնըւող. 2. բացայայտ. իւսթիւ աչըգ պիր մահալտէ պուլունան. 3. էշքեարէ, մէյտանտա:
Ὑπαινίσσομαι (ττομαι). Μ. ίξομαι. dar a intendere alquanto oscuramente. ընդ աղօտ իմացընել, կերպով մը հասկցընել. պէր վէճհէ իշարէթ իլէ անլաթմագ, իշարէթ էթմէք:
Ὑπαίτιος (ὁ, ἡ) delinquente, complice. յանցաւոր, մեղսակից. գապահաթլը, խաթայա էշագ:
Ὑπακοὴ (ἡ) ubbidienza. հնազանդութիւն. թապիլիք, իթաաթ:
Ὑπακολουθέω-ῶ. Μ. ήσω. seguire d'appresso. քովէն միատեղ երթալ. եանընտան պիլէ վարմագ:
Ὑπάκουσις-εως (ἡ) = Ὑπακοή.
Ὑπακούω. Μ. ακούσομαι. ubbidire. 2. sottintendere. հնազանդիլ. 2. զօրութեամբ իմանալ. մուտի օլմագ, իթաաթ էթմէք. 2. տէօշիւն կէլիշինտէն անլամագ:
Ὑπαλείφω. Μ. αλείψω. ungere. օծել, քսել. եաղլամագ, ովուշտուրմագ:
Ὑπαλλαγὴ (ἡ) cangiamento, permuta. 2. ipallage. (figura grammatica). փոփոխութիւն. 2. փոխանունութիւն (քերականական ձեւ մի է). թէպտիլաթ, տէյիշ տօգուշ. 2. մուպատալա (շէքլի իլմի սարֆ):
Ὑπάλλαγμα (τὸ) ciò che vien permutato, pegno. փոփոխուած իրք, գրաւական. տէյիշ տօգուշ օլան նէսնէ, րէհին:
Ὑπαλλάσσω (ττω). Μ. αλλάξω. permutare, far cambio. փոփոխութիւն ընել. տէյիշ տօգուշ էթմէք:
Ὑπάλληλος (ὁ, ἡ) alternativo. փոփոխ. մուշարէքէթլի:
Ὑπαναγινώσκω. Μ. αναγνώσομαι. recitare. ձանով կարդալ. սէս իլէ օգումագ:
Ὑπαναλίσκω. Μ. αλώσω. consumare pian piano. կամաց կամաց սպառել. եավաշ եավաշ թիւքէթ էթմէք:
Ὑπαναστρέφω. Μ. στρέψω. far ritornare. ետ դարձընել. կէրի չէվիրմէք:
Ὕπανδρος (ἡ) maritata (donna). կարգըւած (կնիկ). էվլի (գարը):
Ὑπανεμόω-ῶ. Μ. ώσω. ventilare. հովթըփել. րուզկեարլանտըրմագ, սավուրմագ:
Ὑπανίστημι. Μ. αναστήσω. alzare (μσ.) alzarsi in piedi per rispetto, cedere il suo posto. պատուի համար ոտք վերցընել կամ ելլել, իր տեղը տալ. րիայէթէն այաղա գալգմագ եախօտ գալգմագ, եէրինի վէրմէք:
Ὑπανοίγω. Μ. οίξω. aprire di soppiatto. գաղտուկ բանալ. կիզլի աչմագ:
Ὑπαντάω (έω)-ῶ. Μ. ήσομαι. andare all'incontro, incontrare. 2. opporsi. դիմաւորելու երթալ, հանդիպիլ. 2. դէմ դնել. գարշըլամաղա կիթմէք, գարշըլամագ, րաստ կէլմէք. 2. գարշը գօմագ:

Ὑπάντησις-εως (ἡ) incontro. դիմաւորելը · գարշըլաշմա ։

Ὕπαντρος (ὁ, ἡ) fatto in forma di spelonca. քարանձաւի ձեւով շինուած · մաղարա պիչիմինտէ եափըլը ։

Ὑπάπειμι. Μ. ειμι· καί

Ὑπαπέρχομαι. Μ. ελεύσομαι. partire di nascosto. գաղտուկ չուել · կիզլի սավուշմագ ։

Ὑπαποκρύπτω. Μ. κρύψω. nascondere al di sotto. տակը պահել · ալթընտա կիզլէմէք ։

Ὕπαρ (τὸ) (ἄκλ.) visione vera. Ճշմարիտ տեսիլ · տօհէհ րիւյա՝ տէյր ։

Ὕπαργμα (τὸ) sostanza. գոյացութիւն · զաթ, վարլըգ ։

Ὑπάργυρος (ὁ, ἡ) che contiene dell'argento. արծաթ ունեցող · կիւմիւշլիւ · (ούσ.) Ὑπάργυρον (τὸ) cinnamomo. կինամոմոն · թարչին ։

Ὑπαρκτικὸς - ἡ - όν. sostantivo. գոյացական, գոյական · միւսթագիլ, զաթի ։

Ὑπαρκτὸς - ἡ - όν. esistente, sussistente. գոյաւոր · վար օլան, զաթը օլան ։

Ὕπαρξις - εως (ἡ) esistenza, sussistenza. 2. averi, beni, sostanze. գոյութիւն, գոյացութիւն · 2 · ինչք, գոյք · վարլըգ, մալ միւլք · 2 · մալ, միւլք ։

Ὑπαρχὴ (ἡ) principio, origine. սկիզբ · պիլկիլ, պաշլանկըճ, էսլ, աալ ։

Ὑπαρχία (ἡ) iparchia, la dignità del luogotenente, luogotenenza. տեղակալութիւն · վէքիլլիք, գայմագամլըգ, գալէֆալըգ ։

Ὕπαρχος (ὁ, ἡ) iparco, luogotenente. տեղակալ · վէքիլ, գայմագամ, գալֆա ։

Ὑπάρχω. Μ. άρξω. cominciare il primo. 2. esistere, sussistere. 3. esser presente. պինտ առաջ սկսիլ · 2 · գոյանալ, ենթակայանալ · 3 · առաջիկայ ըլլալ · իլք պաշլամագ · 2 · վար օլմագ, դուրմագ · 3 · հազըր պուլունմագ ։

Ὑπασπίδια, ἐπίρ. sotto lo scudo. վահանին տակը · գալգանըն ալթընտա ։

Ὑπασπίζω. Μ. ίσω. esser sotto lo scudo di qualcuno. 2. esser lo scudiere di qualcuno. մէկու մը վահանին տակը գտնուիլ · 2 · մէկու մը վահանակիրը՝ զինակիրը ըլլալ · պիրինին գալգանըն ալթընտա պուլունմագ · 2 · պիրինին սիլահտարը օլմագ ։

Ὑπασπιστὴρ × ἀντὶ —

Ὑπασπιστὴς - οῦ (ὁ) che porta uno scudo, scudiere. 2. difensore. վահան կրող, զինակիր · 2 · պաշտպան · գալգան թաշըյան, սիլահտար · 2 · հիմայէթճի, գօրույան, սախլայան ։

Ὑπατεία (ἡ) consolato. հիւպատոսութիւն, բդեշխութիւն · գօնսօլօսլուգ ։

Ὑπατεύω. Μ. εύσω. esser console. բդեշխ ըլլալ · գօնսօլօս օլմագ ։

Ὑπάτη (ἡ) = Ὕπατος.

Ὑπατικὸς - ἡ - όν καὶ

Ὑπάτιος - α - ον. consolare, di console. հիւպատոսական · գօնսօլօսա մախսուս ։

Ὕπατος - η - ον. sommo, supremo. գերագոյն, վեհագոյն · էն պիւյիւք, ալիւմ, էֆէնտի · (ούσ.) Ὕπατος (ἐνν. ἄρχων.) console. հիւպատոս, բդեշխ · գօնսօլօս · Ὑπάτη (ἐνν. χορδή). l'ultima corda d'un instrumento che ha il suono grave. նուագարանին հաստը ձայն ունեցող վերջին լարը · չալգըն գալըն սէսլի սօն թէլի ։

Ὑπαυγάζω. Μ. άσω. cominciar a schiarire. փայլել՝ լուսանալ սկսիլ · գարարմայա՝ աչըլմայա պաշլամագ ։

Ὑπαυχένιον (τὸ) capezzale. գլխոյ բարձ · պաշ եասդըղը ։

Ὑπέγγυος (ὁ, ἡ) responsabile. երաշխաւոր · քէֆիլ ։ — γύως, ἐπίρ.

Ὑπεγχέω. Μ. χεύσω. versare poco a poco. քիչ քիչ թափել · ազար ազար տէօքմէք ։

Ὑπείκω. Μ. είξω. ritirarsi. 2. cedere. 3. ubbidire. ետ քաշուիլ · 2 · տեղի տալ · 3 · հնազանդիլ · կէրի չէքիլմէք · 2 · եէր վէրմէք · 3 · մուտի օլմագ ։

Ὕπειμι. Μ. έσομαι. esser al di sotto. 2. nascondersi. տակը ըլլալ · 2 · պահուըտիլ · ալթընտա օլմագ · 2 · կիզլէնմէք ։

Ὑπείσειμι. Μ. ειμι. καὶ

Ὑπεισέρχομαι. Μ. ελεύσομαι. insinuarsi. սպրդիլ, սողոսկիլ · սօգուլմագ, կիրմէք, սօխուլմագ ։

Ὑπεκβαίνω. Μ. βήσομαι. uscire di sotto. տակէն ելլել · ալթընտան չըգմագ ։

Ὑπεκβάλλω. Μ. βαλῶ. cacciare, cavare fuori pian piano. կամաց կամաց դուրս վռնտել՝ հանել · եավաշ եավաշ դըշարը գօվմագ՝ չըգարմագ ։

Ὑπεκδιδράσκω. Μ. δράσομαι. sotterfuggere. խուսել, գաղտուկ փախչիլ · սագընմագ, կիզլի գաչմագ ։

Ὑπεκδύω. Μ. δύσω. spogliare di nascosto. գաղտուկ մերկացընել · կիզլի սօյմագ ։

Ὑπέκκαυμα (τὸ) incentivo. առիթ, գրգիռ · սեպեպ, թահրիք ։

Ὑπεκκομίζω. Μ. ίσω. portare fuori di soppiatto. գաղտուկ դուրս կրել · կիզլի դըշարը թաշըմագ ։

Ὑπεκπροφεύγω. Μ. φεύξομαι. scappare. Ճողոպրիլ, պրծիլ · գուրթուլմագ, խալաս օլմագ, սագընմագ ։

Ὑπεκρέω. Μ. ρυήσομαι. scorrere pian piano, poco a poco. կամաց կամաց՝ քիչ քիչ վազել · եավաշ եավաշ՝ ազար ազար ագմագ ։

Ὑπεκτίθημι. Μ. εκθήσω. trasportare in un luogo sicuro. ապահով տեղ մը կրել · էմին պիր մահալլէ թաշըմագ ։

Ὑπεκτρέχω. Μ. εκδραμοῦμαι. evitare. խորշել, խուսել · գաչընմագ, սագընմագ ։

Ὑπεκφέρω. Μ. εξοίσω. portare fuori, cavare pian piano. 2. temporeggiare. 3. sottrarre. կամաց կամաց դուրս տանիլ՝ հանել · 2 · ուշանալ, յապաղել · 3 · տակէն հանել, զատել · եավաշ եավաշ դըշարը կէթիրմէք, չըգարմագ · 2 · կէջիքմէք · 3 · ալթընտան չըգարմագ, այըրմագ ։

Ὑπεκφεύγω. Μ. φεύξομαι. scappare, evitare. խուսել, Ճողոպրիլ, պրծիլ · սագընմագ, գաչընմագ ։

Ὑπελαύνω. Μ. ελάσω ἢ ελῶ. passar vicino a cavallo. 2. spingere, menar avanti il cavallo od il cocchio. ձիով մօտէն անցնիլ · 2 · ձին կամ կառքը առաջ քշել ·

աբ իլէ խաֆընտան կէչմէք. 2. աբը խաֆօտ արապայը իլէրի սիւրմէք:

ʽΥπεμφαίνω. M. φανῶ. mostrare oscuramente. մթնեկ ցուցընել. գարանլըգ կէօստէրմէք. ἴδε καὶ ʽΥπαινίττομαι.

ʽΥπεναντίος (ὁ, ἡ) opposto, contrario, avversario, nemico. հակառակ, ընդդիմակաց, թշնամի. ղըզր, խասըմ, տիւշմէն: — τίως, ἐπίῤ.

ʽΥπεναντίωσις - εως (ἡ) contrarietà. ընդդիմութիւն. ղըզլըգ:

ʽΥπενδίδωμι. M. ενδώσω. cedere, ritirarsi poco a poco. քիչ քիչ տեղ տալ եւ քաշուիլ. ազար ազար էնէր կէրիմէք՝ կէրի չէքիլմէք:

ʽΥπένδυμα (τὸ) καὶ

ʽΥπενδύτης - ου (ὁ) camicia. շապիկ. կէօմլէք:

ʽΥπεννοέω - ῶ. M. ήσω. meditare frà se stesso. ինքիրեն մտածել. քէնտի քէնտինէ տիւշիւնմէք՝ ֆիքր էթմէք:

ʽΥπεξάγω. M. άξω. sottrarre. տակէն հանել, վերցընել, ազատել. ալթընտան չըգարմագ, գալտըրմագ, գուրթարմագ:

ʽΥπεξαγωγὴ (ἡ) sottrazione. բացբարձում, տակէն հանելը. ալթընտան չըգարմագ, գալտըրմագ:

ʽΥπεξαίρεσις - εως (ἡ) = τ. προηγ.

ʽΥπεξαιρέω - ῶ. M. ήσω. sottrare, toglier di nascosto. տակէն հանել, գաղտուկ վերցընել. ալթընտան չըգարմագ, կիզլի գալտըրմագ:

ʽΥπεξαναδύομαι. M. ύσομαι. sortir fuori all' improvviso. մէկէն ի մէկ դուրս ելլել. անսըզ չըգմագ, տըշարը օրլամագ:

ʽΥπεξανίσταμαι. M. αναστήσομαι. = ʽΥπανίσταμαι.

ʽΥπέξειμι. M. ειμι. = ʽΥπεξέρχομαι.

ʽΥπεξερύω. M. ύσω. sottrarre. տակէն քաշել հանել. ալթընտան չէքիփ չըգարմագ:

ʽΥπεξέρχομαι. M. ελεύσομαι. evadere, scappare. ճողոպրիլ, պրծիլ, խուսել. գաչմագ, գուրթուլմագ:

ʽΥπεξέχω (παρτ. ʽΥπεξέσχον καὶ πλέον οὔ.) sotterfugere. խուսափել. գաչընմագ:

ʽΥπεξηγητικὸς - ὴ - όν. esplicativo. մեկնական, մեկնողական. թէֆսիրի:

ʽΥπεξίσταμαι. M. στήσομαι. evitare, scansare. խորշել, խուսել. սագընմագ, գաչընմագ:

ʽΥπὲρ, πρόθ. (μετὰ γεν). sopra, sù, al di sopra. 2. per difesa, a favore. 3. per. 4. in vece. վրան, ի վեր քան. 2. պաշտպանելու համար, ի պաշտպանութիւն, առ. 3. վասն, համար. 4. տեղը, փոխանակ. իւսթիւնտէ, եուգարը. 2. գօրումագ իչին, հիմայէսինտէ. 3. իչին. 4. եէրինէ. (μετὰ αἰτ.) oltre, al di là, al di sopra. 2. più. ի վեր քան, գեր քան, անդր քան. 2. աւելի եւս. աշըրը, եօթէ, իլէրի. 2. զիատէ:

ʽΥπεράγαθος (ὁ, ἡ) buono all' eccesso, ottimo. չափէ դուրս աղէկ, ամենալաւ. հատտէն աշըրը այու, փէք էյի:

ʽΥπεραγαθότης (ἡ) bontà eccessiva. չափէ դուրս աղէկութիւն. էֆրատ էյիլիք:

ʽΥπεράγαν, ἐπίῤ. eccessivamente. չափէ դուրս. հատտէն աշըրը, էֆրատ:

ʽΥπεραγαπάω - ῶ. M. ήσω. amare eccessivamente. չափէ դուրս սիրել. հատտէն աշըրը սէվմէք:

ʽΥπεραγόντως, ἐπίῤ, (μτχ.) = ʽΥπερβαλλόντως.

ʽΥπεραγορεύω. M. εύσω. parlare in difesa di . . . մէկի մը պաշտպանութեանը համար խօսիլ. պիրինինէ հիմայէսինէ սէօզլէմէ՝ գալըմ էթմէք:

ʽΥπεράγω. M. άξω. superare, prevalere. յաղթել, գերազանցել. իւսթ օլմագ, ղալիպ օլմագ:

ʽΥπεραγωνίζομαι. M. ίσομαι. combattere in favore di . . . difendere. մէկը պաշտպանելու համար կռուիլ, պաշտպանել. հիմայէսինտէ տէօյիւշմէք, հիմայէթ էթմէք:

ʽΥπεραθλέω - ῶ. M. ήσω. lottare in difesa di . . . պաշտպանելու համար կռուիլ՝ ըմբշամարտիլ. հիմայէսինտէ կիւրէշմէք:

ʽΥπεραινετὸς - ὴ - όν. lodevolissimo. շատ գովելի. չօգ մէտհէ շայէստէ:

ʽΥπεραίρω. M. αρῶ. innalzare. վեր վերցընել. եուգարը գալտըրմագ. (ἐλλ.) eccellere, superare. յաղթել, գերազանցել. իւսթ օլմագ, ղալիպ օլմագ: (μσ.) insuperbirsi. հպարտանալ. մաղրուրլանմագ:

ʽΥπέραισχρος (ὁ, ἡ) turpissimo. խիստ գարշ, ամենազազիր. ղայէթ մուրտար, մէքրուհ:

ʽΥπεραιωρέω-ῶ. M. ήσω. appendere. կախել. ասմագ: (μσ. ἢ πθ.) stare in un luogo alto, restar sospeso. բարձր տեղ մը կենալ, վերամբարձ՝ կախած մնալ. եիւքսէք պիր մահալտէ տուրմագ, ասըլը գալմագ:

ʽΥπέρακμος (ὁ, ἡ) decaduto nell' età, che passò il vigore dell' età. տարիքը առած, առուգութիւնը անցած. եաշընը ալմըշ, կէնճլիք չաղընը կէչմիշ:

ʽΥπερακράτως, ἐπίῤ. con troppa intemperanza. չափէ դուրս անժուժկալութեամբ. էֆրատ օրանսըզլըգ՝ իմսագսըզլըգ իլէ:

ʽΥπερακριβὴς - οῦ (ὁ) all' eccesso accurato, scrupolosissimo. չափէ դուրս ճշդութիւն ընող, խիստ զգուշաւոր. էֆրատ թէտգիգ էտէն, ղայէթ մուտագայէթլի:

ʽΥπερακρίζω. M. ίσω. sormontare, sorpassare. վրայէն անցնիլ, անցնիլ երթալ. իւսթիւնտէն կէչմէք, աշմագ:

ʽΥπεραλγέω - ῶ. M. ήσω. dolersi grandemente. խիստ ցաւիլ. ղայէթ աղրըմագ:

ʽΥπεράλλομαι. M. αλοῦμαι. saltare al di là. մէկալ դին ցատկել. աշըրը սըչրամագ:

ʽΥπεραναίσχυντος (ὁ, ἡ) impudentissimo. շատ անամօթ. ղայէթ արսըզ՝ եուզսըզ:

ʽΥπερανέχω. M. έξω. = ʽΥπέρκειμαι.

ʽΥπεράνθρωπος (ὁ, ἡ) sovrumano. գերբնական, մարդկային բնութենէ վեր եղող. մախլուգ թապիաթընտան իւսթ օլան:

ʽΥπερανίσταμαι. M. αναστήσομαι. elevarsi al di sopra, eccellere. վրան ելլել, գերազանցել, գերակայ ըլլալ. իւսթիւնէ չըգմագ, իւսթ օլմագ, ղալէպէ էթմէք:

ʽΥπεράνω, ἐπίῤ. al di sopra. աւելի վեր, վրան. դահա եուգարը, աշըրը, իւսթիւնտէ:

ʽΥπεράνωθεν, ἐπίῤ. di sopra. վերէն, վրայէն. եուգարըտան, իւսթիւնտէն:

Ὑπεραποθνήσκω. *M.* *θανοῦμαι.* morire per... մէկի մը համար մեռնիլ. [illegible]

Ὑπεραποχρώντως, *ἐπίῤ.* più di quel che occorre, all' eccesso. պէտք եղածէն աւելի, չափէ դուրս. [illegible]

Ὑπεραρέσκω. *M.* *αρέσω.* piacere grandemente. շատ հաճոյ ըլլալ՝ հաճելի. [illegible]

Ὑπεράριθμος (ὁ, ἡ) soprannumerario. հաշուէն՝ թիւէն աւելի. [illegible]

Ὑπέραρσις - εως (ἡ) elevazione. 2. preeminenza. վեր վերցընելը. 2. գերակայութիւն. [illegible]

Ὑπερασθενὴς - έος (ὁ, ἡ) assai debole. խիստ տկար՝ վատուժ. [illegible]

Ὑπερασπάζομαι. *M.* *άσομαι.* abbracciare, salutare teneramente. գորովանօք գրկել՝ բարեւել. [illegible]

Ὑπερασπίζω. *M.* *ίσω.* tenere sotto lo scudo, coprire collo scudo. 2. difendere, proteggere. վահանին տակը բռնել, վահանով ծածկել. 2. պաշտպանել, թեւ ըլլալ. [illegible]

Ὑπερασπισμὸς (ὁ) difesa, protezione. պաշտպանութիւն, հովանաւորութիւն. [illegible]

Ὑπερασπιστὴρ ✕ ἀντὶ

Ὑπερασπιστὴς - οῦ (ὁ) difensore, protettore. պաշտպան. [illegible]

Ὑπερασπίστρια (ἡ) θηλ. τ. προηγ.

Ὑπεραστράπτω. *M.* *ψω.* folgoreggiare troppo. խիստ փայլատակել՝ շողալ. [illegible]

Ὑπεραυγάζω. *M.* *άσω.* brillare grandemente. շատ շողալ՝ փայլիլ. [illegible]

Ὑπεραυγὴς - έος (ὁ, ἡ) = Ὑπέρλαμπρος.

Ὑπεραυξάνω. *M.* *αυξήσω.* crescere oltre misura. չափէ դուրս մեծնալ՝ աճիլ. [illegible]

Ὑπεραύξησις - εως (ἡ) crescimento eccessivo. չափէ դուրս մեծնալը՝ աճիլը. [illegible]

Ὑπεραυχέω - ῶ. *M.* *ήσω.* millantarsi grandemente. խիստ պարծենալ. [illegible]

Ὑπεραυχὴς - έος καὶ

Ὑπέραυχος (ὁ, ἡ) gran millantatore. խիստ պարծենկոտ. [illegible]

Ὑπεραχθὴς - έος (ὁ, ἡ) troppo caricato. խիստ բեռնաւորեալ. [illegible]

Ὑπερβαίνω. *M.* *βήσομαι.* sormontare, sorpassare. 2. eccellere, prevalere, superare. վրայէն անցնիլ. 2. վրայ ելլել, գերազանցել, յաղթել. [illegible] 3. = Παραβαίνω.

Ὑπερβαλλόντως, *ἐπίῤ.* oltre misura, oltre modo. 2. eccellentemente. չափէ դուրս, յանչափս. 2. գերազանցապար. [illegible]

[illegible]

Ὑπερβάλλω. *M.* *βαλῶ.* gettare al di là. 2. superare, oltrapassare. 3. eccellere. 4. eccedere. մէկալ դին նետել. 2. յաղթել, անցնիլ. 3. գերազանցել. 4. չափը անցնիլ, տարապայման ըլլալ. [illegible]

Ὑπερβαρὴς - έος (ὁ, ἡ) troppo pesante. խիստ ծանր. [illegible]

Ὑπερβασία καὶ

Ὑπέρβασις-εως (ἡ) trasgressione. պատուիրանազանցութիւն. [illegible]

Ὑπερβατὸς - ὴ - όν. che si può sormontare. 2. eccedente. վրայէն անցնելի կրցող. 2. տարապայման, չափը անցնող. [illegible] — *βατῶς,* *ἐπίῤ.* **Ὑπερβατὸν** (τὸ) iperbato (figura rettorica). զարտուղութիւն (ճարտասանական ձեւ մը է). [illegible]

Ὑπερβιβάζω. *M.* *άσω.* trasportare. մէկալ դին՝ ուրիշ տեղ տանիլ. [illegible]

Ὑπερβολὴ (ἡ) eccesso, iperbola, esagerazione. չափազանցութիւն, գիզաբանութիւն. [illegible]

Ὑπερβολικὸς - ὴ - όν. iperbolico, esagerativo. չափազանցական, գիզաբան. [illegible]

Ὑπερβολικῶς, *ἐπίῤ.* iperbolicamente, con esagerazione. չափազանցութեամբ, գիզաբանութեամբ. [illegible]

Ὑπερβόρειος καὶ **Ὑπερβόρεος** (ὁ, ἡ) che si trova o abita al di là del settentrione. հիւսիսակողմէն անդին գտնըւող կամ բնակող. [illegible]

Ὑπερβρύω. *M.* *βρύσω.* abbondare all' eccesso. չափէ դուրս առատ ըլլալ. [illegible]

Ὑπεργάζομαι. *M.* *άσομαι.* lavorare di nascosto, concertare. 2. servire. գաղտուկ գործել, նիւթել. 2. ծառայել. [illegible]

Ὑπέργειος (ὁ, ἡ) che è sulla terra. երկրիս վրայ եղող. [illegible]

Ὑπεργεμίζω. *M.* *ίσω.* empiere all' eccesso. չափէ դուրս լեցնել. [illegible]

Ὑπεργέμω. (*X.* *M.*) esser ripieno. լեփ լեցուն ըլլալ. [illegible]

Ὑπέργηρος ἢ (ὀρθτρ. Ἀττ.) **Ὑπέργηρως** (ὁ, ἡ) decrepito. զառամեալ, խիստ ծեր. [illegible]

Ὑπερδεὴς - έος (ὁ, ἡ) che non teme niente, intrepido. բանէ մը չվախցող, աներկիւղ. [illegible]

Ὑπερδέξιος (ὁ, ἡ) (luogo) adatto a far qualche cosa. բան մը ընելու յարմար (տեղ). [illegible]

Ὑπερδικέω - ῶ. *M.* *ήσω.* difendere la cau-

sa di qualcuno. *մէկի մը դատը վարել, ջատագովել.* [illegible]

'Υπέρδικος (ὁ, ἡ) giustissimo. 2. avvocato. *կարի արդար. 2. փաստաբան.* [illegible]

'Υπερδισύλλαβος (ὁ, ἡ) che ha più di due sillabe. *երկու վանկէ աւելի եղող.* [illegible]

'Υπερδοκέω-ῶ (κυρ. τρτπρσ.) sembrare molto a proposito. *շատ պատշաճաւոր երեւալ.* [illegible]

'Υπερδοξάζω. Μ. άσω. rispettare troppo. *խիստ յարգել.* [illegible]

'Υπερέκεινα, ἐπίῤ. al di là. *անդր քան, մեկալ դին.* [illegible]

'Υπερεκπίπτω. Μ. πεσοῦμαι. superare, eccellere. *անցնիլ, գերազանցել.* [illegible]

'Υπερεκτείνω. Μ. τενῶ. tendere oltre modo. *չափէ դուրս ձգտել.* [illegible]

'Υπερεκχέω. Μ. χεύσω. empire a trabocco. *յորդել տալ, դուրս թափուելու չափ լեցնել.* [illegible]

Υπερέκχυσις-εως (ἡ) trabocco. *յորդութիւն.* [illegible]

'Υπερεμπίπλημι. Μ. εμπλήσω. empire oltre misura. *չափէ դուրս լեցնել.* [illegible] (μσ. ἢ πθ.) mangiare con avidità. *անյագ ուտել.* [illegible]

'Υπερένδοξος (ὁ, ἡ) gloriosissimo. *խիստ փառաւոր.* [illegible]

'Υπερεξηκοντέτης-εος (ὁ, ἡ) καὶ

'Υπερεξηκοντούτης-ου (ὁ) καὶ 'Υπερεξηκοντοῦτις-ιδος (ἡ) chi passò l'età di sessanta anni. *վաթսունէն տարիքը անցած.* [illegible]

'Υπερεπαινέω-ῶ. Μ. ήσω. lodare oltre misura. *չափէ դուրս գովել.* [illegible]

'Υπερεσθίω. Μ. έδομαι. mangiare più di quel che si deve. *պէտք է աւելի ուտել.* [illegible]

'Υπερευδαιμονέω-ῶ. Μ. ήσω. essere al colmo della felicità. *երջանկութեան ծայրը հասած ըլլալ, գերերջանիկ ըլլալ.* [illegible]

'Υπερευδοκέω καὶ

'Υπερευδοκιμέω-ῶ. Μ. ήσω. aver gran riputazione. *շատ վարկում՝ յարգ ունենալ.* [illegible]

'Υπερευκαιρέω-ῶ. Μ. ήσω. esser assai comodo. *շատ հանգստաւոր ըլլալ.* [illegible]

'Υπερευπρεπῶς, ἐπίῤ. decentissimamente. *շատ վայելչութեամբ.* [illegible]

'Υπερευφραίνω. Μ. φρανῶ. colmar di gioja. *շատ ուրախացնել.* [illegible]

'Υπερεύχομαι. Μ. εύξομαι. pregare per qualcuno. *մէկի մը համար աղօթել.* [illegible]

'Υπερεχόντως, ἐπίῤ. (μτχ.) soprattutto, principalmente. *ամենէն առաջ, ամենէն աւելի.* [illegible]

'Υπερέχω. Μ. ἕξω. tener al di sopra. 2. (ἀμτβτ. ἢ ἐλλ.) esser al di sopra, soprastare (Λατ. superemineo). 3. eccellere, superare, sorpassare, prevalere. *վեր բռնել. 2. վերը ըլլալ, վրան կենալ. 3. գերազանցել, վեր ելլել, անցնիլ, յաղթել.* [illegible]

'Υπέρζεσις-εως (ἡ) effervescenza eccessiva. *սաստիկ եռացում.* [illegible]

'Υπερζέω. Μ. ζέσω. bollire all'eccesso. *սաստիկ եռալ.* [illegible]

'Υπερηγορία (ἡ) apologia. *ջատագովութիւն.* [illegible]

'Υπερήδω. Μ. ήσω. dilettare (πθ. ἢ μσ.) dilettarsi all'eccesso. *խիստ զուարճացնել կամ զուարճանալ՝ հեշտանալ.* [illegible]

'Υπέρημαι (Χ. Μ.) = 'Υπερκάθημαι.

'Υπερημερία (ἡ) trascorso dell'aggiornamento fissato pel pagamento d'un debito. *պարտք մը վճարելու համար սահմանուած օրուան անցնիլը.* [illegible]

'Υπερήμερος (ὁ, ἡ) chi non paga il suo debito al giorno fissato. *սահմանուած օրը պարտքը չվճարող.* [illegible]

'Υπερήμισυς-εος (εια-υ) che eccede la metà. *կէսէն աւելի եղող.* [illegible]

'Υπερηφανεύομαι. Μ. εύσομαι καὶ

'Υπερηφανέω-ῶ. Μ. ήσω. insuperbirsi, ostentarsi, millantarsi. *հպարտանալ, գոռոզանալ, պարծենալ.* [illegible]

'Υπερηφανία (ἡ) superbia, orgoglio, arroganza. *հպարտութիւն, գոռոզութիւն.* [illegible]

'Υπερήφανος (ὁ, ἡ) superbo, arrogante. *հպարտ, գոռոզ.* [illegible]

'Υπερηφάνως, ἐπίῤ. superbamente, arrogantemente. *հպարտութեամբ.* [illegible]

'Υπερθαυμάζω. Μ. άσω. meravigliarsi grandemente. *խիստ զարմանալ.* [illegible]

'Υπερθε (θεν) al di sopra, di sopra. *վրան, վերը, վեր.* [illegible]

'Υπέρθεμα (τὸ) aumento del prezzo nell' incanto. *աճուրդը աւելցած գին.* [illegible]

'Υπερθεματίζω. Μ. ίσω. offerire maggior prezzo all' incanto. *աճուրդը բանի մը գինը աւելցնել.* [illegible]

'Υπερθεμάτισις-εως καὶ

'Υπερθεματισμός (ὁ) offerta all'incanto, l'accrescere il prezzo all'incanto. *աճուրդը գին տալը՝ աւելցնելը.* [illegible]

'Υπερθεματιστής-οῦ (ὁ) il maggior offe-

rente, colui che accresce il prezzo all' incanto. (*Γαλλ.* enchérisseur). (*Λατ.* licitator). անճուրդը գին աւելցընօղ․ մէզատ-տա պէհա արթըրան ։

῾Υπερθεραπεύω. Μ. εύσω. curare, coltivare all'eccesso. չափէ դուրս խնամել՝ դարմանել՝ յարգել․ էֆրաթ գայըրմագ՝ րիայէթ էթմէք ։

῾Υπερθερμαίνω. Μ. ανῶ. riscaldare troppo. սաստիկ տաքցընել․ էֆրաթ ըսըթմագ ։

῾Υπέρθερμος (ὁ, ἡ) troppo caldo. խիստ տաք․ ղայէթ սըճագ ։

῾Υπέρθεσις-εως (ἡ) eccedenza, trascendenza. 2. ritardo, dilazione. 3. grado superlativo, superlazione. գերազանցութիւն, անցնիլը․ 2․ յապաղանք, ուշանալը․ 3․ գերադրական ըլլալը․ աշմա, կէչմէ․ 2․ թէէխիր, կէճիքմէ․ 3․ էն իւքսէք օլմագ ։

῾Υπερθετικὸς - ἡ - όν. superlativo. գերադրական․ էն իւքսէք ։ — *ικῶς, ἐπίῤ.*

῾Υπερθέω. Μ. θεύσομαι. = *῾Υπερτρέχω.*

῾Υπερθνήσκω. Μ. θανοῦμαι. = *῾Υπεραποθνήσκω.*

῾Υπερθορυβέω - ῶ. Μ. ήσω. far gran rumore. շատ շառաչիւն՝ աղաղակ հանել․ չօք փաթըրտը՝ շամաթա էթմէք ։

῾Υπέρθυμος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.)-θύμως. pien di coraggio. 2. pieno di sè, arrogante. շատ քաջասիրտ․ 2․ գոռոզ, յանդուգն․ ղայէթ ճէսարէթլի․ 2․ մաղրուր ։

῾Υπερθύριον (τὸ) καὶ ῾Υπερθυρὶς - ίδος (ἡ) καὶ ῾Υπέρθυρον (τὸ) la soglia superiore della porta, l'architrave della porta. դրան վերի սեամը․ գափունուն իւսթ էշիկի ։

῾Υπέρικον (τὸ) iperico, erba di s. Giovanni. perforata. (*Γαλλ.* millepertuis.) պօպզակ (խոտ մի է)․ հէփէրիգօն, գուլը օթու ։

῾Υπερίπταμαι. Μ. ὑπερπτήσομαι. volare di sopra, travolare. վրայէն թռչիլ․ իւզէրինտէն ուչմագ ։

῾Υπερίσταμαι. Μ. ὑπερστήσομαι. proteggere. պաշտպանել․ հիմայէթ էթմէք ։

῾Υπέρισχος (ὁ, ἡ) troppo magro. շատ վտիտ․ ղայէթ զայըֆ ։

῾Υπερίσχυρος (ὁ, ἡ) fortissimo. շատ հզօր՝ զօրաւոր․ չօք գուվվէթլի ։

῾Υπερισχύω. Μ. ύσω. prevalere. աւելի զօրաւոր ըլլալ․ ղալէպ օլմագ ։

῾Υπέρκαιρος (ὁ, η) = *Παράκαιρος.*

῾Υπερκαλλὴς - έος καὶ

῾Υπέρκαλλος (ὁ, ἡ) bellissimo. շատ գեղեցիկ․ չօք կիւզէլ ։

῾Υπερκάμνω. Μ. καμοῦμαι. stancarsi troppo. խիստ յոգնիլ․ ղայէթ եօրուլմագ ։

῾Υπερκαταγέλαστος (ὁ, ἡ) troppo ridicolo. խիստ ծաղրական․ ղայէթ կիւլիւնէճէք ։

῾Υπερκατάληκτος (ὁ, ἡ) che ha alla fine una sillaba di più. վերջը վանկ մը աւելի ունեցօղ․ սօնունտա զիյատէ պիր հէճէսի օլան ։

῾Υπερκατηφὴς - έος (ὁ, ἡ) troppo tristo. շատ տրտում․ չօք ղամլը ։

῾Υπέρκειμαι. Μ. κείσομαι. esser posto al di sopra. 2. sorpassare, eccellere. վրան դրուած ըլլալ․ 2․ գերակայ ըլլալ, գերազանցել, վրայ ելլել․ իւզէրինտէ գօնուլմուշ օլմագ, էօթէսինտէ օլմագ․ 2․ աշմագ, էօթէ օլմագ ; ղալէպ օլմագ ։

῾Υπερκινδυνεύω. Μ. εύσω. esporsi ad un pericolo, arrischiarsi per qualcheduno. մէկի մը համար ինքը զինքը վտանգի մէջ դնել․ պիրինին իչին քէնտիսինի թէհլիքէյէ գօմագ ։

῾Υπερκολακεύω. Μ. εύσω. adulare troppo. շատ շողոմել՝ շողոքորթել․ ղայէթ թապասպուս՝ մուտահանէ էթմէք ։

῾Υπέρκομπος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - κόμπως. gran millantatore. շատ պարծենկոտ․ ղայէթ լաֆազան ։ = *῾Υπερήφανος.*

῾Υπερκορέννυμι καὶ (Ἰων.) - κορέω. Μ. κορέσω. saziare di... բանէ մը կշտացընել․ պիր նէսնէտէն դօյուրմագ ։

῾Υπερκορὴς - έος καὶ

῾Υπέρκορος (ὁ, ἡ) troppo satollo. շատ կուշտ․ ղայէթ դօյմուշ ։ — *κόρως, ἐπίῤ.*

῾Υπερκρατέω - ῶ. Μ. ήσω. prevalere. աւելի զօրաւոր ըլլալ․ ղալէպ օլմագ ։

῾Υπέρλαμπρος (ὁ, ἡ) splendidissimo. ամենապայծառ․ ղայէթ շէֆաֆլը ։

῾Υπερλάμπω. Μ. λάμψω. risplendere più. աւելի փայլիլ․ զիյատէ փարլամագ ։

῾Υπέρλεπτος (ὁ, ἡ) sottilissimo. խիստ բարակ․ ղայէթ ինճէ ։

῾Υπέρλευκος (ὁ, ἡ) bianchissimo. խիստ սպիտակ․ ղայէթ պէյազ ։

῾Υπερλίαν, ἐπίῤ. = *῾Υπεράγαν.*

῾Υπερμαχέω - ῶ. Μ. ήσω. combattere per un altro, propugnare. ուրիշի մը համար կռուիլ․ պիր ախէրի իչին ճէնկլէշմէք ․ = *῾Υπερασπίζομαι* (2).

῾Υπερμάχησις - εως (ἡ) propugnazione. պաշտպանութիւն․ հիմայէթ ։

῾Υπερμαχητικὸς - ἡ - όν. difensivo. պաշտպանողական․ հիմայէթճի ։

῾Υπερμάχομαι. Μ. μαχή (χέ) - σομαι. = *῾Υπερμαχῶ.*

῾Υπέρμαχος (ὁ, ἡ) propugnatore, difensore. վերամարտիկ, պաշտպանօղ․ հիմայէթճի, արգա, գօրույան ։

῾Υπερμεγέθης-εος (ὁ, ἡ) smisurato, troppo grande. տարապայման, խիստ մեծ․ էօլչիւսիւզ, պէք իրի, գօճաման ։

῾Υπέρμετρος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - μέτρως. smisurato, eccessivo. անչափ, տարապայման, չափէ դուրս․ էօլչիւսիւզ, էֆրաթ ։

῾Υπερμήκης - εος (ὁ, ἡ) troppo lungo. շատ երկան․ էֆրաթ ուզուն ։

῾Υπερνέφελος (ὁ, ἡ) ch' è al di sopra delle nuvole. ամպերէ վեր եղօղ․ պուլութլարտան եօգարը օլան ։

῾Υπερνεφέω - ῶ. Μ. ήσω. alzarsi al di sopra delle nuvole ամպերէն վեր ելլել․ պուլութլարտան եօգարը չըգմագ ։

῾Υπερνεφὴς - έος (ὁ, ἡ) = *῾Υπερνέφελος.*

῾Υπερνικάω - ῶ. Μ. ήσω. prevalere, superare. գերազանցել, յաղթել․ ղալէպ օլմագ, ալթ էթմէք ։

῾Υπερνότιος (ὁ, ἡ) ch' è al di là del mezzodì. հարաւէն անդին եղօղ․ գըպլէտէն էօթէ օլան ։

῾Υπέρξηρος (ὁ, ἡ) troppo secco. շատ չոր․ ղայէթ գուրու ։

῾Υπέρογκος (ὁ, ἡ) smisurato. շատ մեծ, տարապայման․ չօք իրի, էօլչիւսիւզ․ *Ἴδε καὶ ῾Υπέρμετρος, ῾Υπερήφανος.*

ʽΥπεροικέω - ῶ. Μ. ήσω. abitare al di là di . . . անդին դնել՝ անդին կողմը բնակիլ. կօթէ կանչէ՝ կօթէր տափն օլմագ ։

ʽΥπερομβρία (ἡ) squasso di pioggia, nembo. տարափ . տաղմնաք ։

῞Υπερον (τὸ) = ῞Υπερος.

ʽΥπέροξυς - εος (ὁ, ἡ) acutissimo. խիստ սուր . չօյէքի ինճէ ։

ʽΥπερόπτης - ου (ὁ) disprezzatore, arrogante. արհամարհող, հպարտ, գոռոզ. խօրլայան, մաղրուր ։

ʽΥπεροπτικὸς - ὴ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. solito a disprezzare. արհամարհելու սովոր . խօրլամայա՝ էհամէքի էթմէյէ ալըշըգ ։

ʽΥπέροπτος (ὁ, ἡ) = ʽΥπερόπτης.

ʽΥπερορατικὸς - ὴ - όν. = ʽΥπεροπτικός.

ʽΥπεροράω - ῶ. Μ. ὄψομαι. guardare di sopra. 2. disprezzare. վերէն նայիլ . 2 . արհամարհել. եօգարըդան պագմագ . 2 . խօրլամագ, էհամէքի էթմէք ։

ʽΥπερογίζομαι. Μ. ίσομαι. sdegnarsi grandemente. սաստիկ բարկանալ. չօգ գըզմագ ։

ʽΥπερορίζω. Μ. ίσω. esiliare. աքսորել . սիւրկիւն էթմէք ։

ʽΥπερόριος - α ἢ ος - ον. forestiere, straniero. 2. bandito. օտար, դրսէ եղող. 2 . քշուած . եապանճը, դըշարըդան օլան . 2 . սիւրկիւն օլմուշ, նէֆի ։

ʽΥπερορισμὸς (ὁ) esilio. աքսորանք . սիւրկիւն, նէֆի ։

ʽΥπεροῤῥωδέω - ῶ. Μ. ήσω. spaventarsi. զարհուրիլ. չէօգ գօրգմագ՝ գաչմագ ։

ʽΥπερος (ὁ) pestello. 2. saliscendo o martello di porta. անկանի կոթ . 2 . դռնափակ կամ դրան զարնելու գործիք . հավան էլի . 2 . չէնգէլ, սիւրկիւ գափու չալգըճը ։

ʽΥπερουράνιος (ὁ, ἡ) ch' è al di sopra del cielo. 2. celeste. երկնքէն վեր եղող. 2. երկնային . կէօքլէրին եուգարը օլան . 2 . կէօքլի ։

ʽΥπεροφρυόομαι - οῦμαι. Μ. ώσομαι. accigliarsi. ընքուիները վերցընել. գաշլարընը գալդըրմագ . 2 . = ʽΥπερηφανεύομαι.

ʽΥπέροφρυς - νος (ὁ, ἡ) accigliato. ընքուիները վերցուցած . գաշլարընը գալդըրմըշ . 2 . = ʽΥπερήφανος.

ʽΥπεροχέω - ῶ. Μ. ήσω. gonfiarsi. ուռենալ . գաբարմագ ։

ʽΥπεροχὴ (ἡ) superiorità, preeminenza, eccellenza. գերակայութիւն, գերազանցութիւն . էֆէնտիլիք, էթիքլի, ֆազլ ։

ʽΥπέροχος (ὁ, ἡ) preeminente, eccellente. գերակայ, գերազանց . ֆազըլլը, խաս, մէշհուր ։

ʽΥπεροψία (ἡ) disprezzo. արհամարհանք . խօրլամա, էհամէքի . 2 . = ʽΥπερηφανία.

ʽΥπερπαγὴς - έος (ὁ, ἡ) assai gelato. սաստիկ սառած . չօգ դօնմուշ ։

ʽΥπερπαχύνω. Μ. υνῶ. ingrassare troppo. շատ պարարտացընել. չօգ սեմիզլէթմէք ։

ʽΥπέρπαχυς - εος (εῖα - υ) troppo grasso. շատ գէր՝ պարարտ . չօյէք սեմիզ ։

ʽΥπερπερισσὸς - ὴ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ισσῶς. soprabbondante. շատ աւելորդ . չօյէք արթըգ, չօգ զիյատէ ։

ʽΥπερπετὴς - έος (ὁ, ἡ) che vola al di sopra, che travola. վրայէն թռչող . եուգարըտան ուչան ։

ʽΥπερπέτομαι. = ʽΥπερίπταμαι.

Υπερπηδάω - ῶ. Μ. ήσω. saltare di sopra. վրայէն ցատկել . եուգարըտան աշըրմագ . 2 . = Παραβαίνω.

ʽΥπερπιαίνω. Μ. ανῶ. = ʽΥπερπαχύνω.

ʽΥπέρπικρος (ὁ, ἡ) troppo amaro. խիստ լեղի . չօգ աճը ։

ʽΥπερπίμπλημι. Μ. ὑπερπλήσω. riempiere oltre misura. չափէն աւելի լեցընել. էօլչիւսիւնտէն զիատէ տօլտուրմագ ։

ʽΥπερπίπτω. Μ. πεσοῦμαι. cadere di sopra. 2. passare. վրայէն ինկնալ . 2 . անցնիլ . եուգարըտան տիւշմէք . 2 . կէչմէք ։

ʽΥπερπλεονάζω. Μ. άσω. soprabbondare. շատ առատ ըլլալ . չօգ պօլ չօգ օլմագ, թաշմագ ։

ʽΥπερπλέω - ῶ. Μ. πλεύσομαι ἢ πλευσοῦμαι. passare navigando. նաւելով անցնիլ. կէմի իլէ կէչմէք ալմագ՝ կէչմէք ։

ʽΥπέρπλεως - ω (ὁ, ἡ) ripieno, pienissimo. լեփ լեցուն . տօփ տօլու ։

ʽΥπερπληρόω - ῶ. Μ. ώσω. = ʽΥπερπίμπλημι.

ʽΥπερπλούσιος (ὁ, ἡ) = ʽΥπέρπλουτος.

ʽΥπερπλουτέω - ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —

ʽΥπέρπλουτος (ὁ, ἡ) ricchissimo. խիստ հարուստ . չէօգ զէնկին ։

ʽΥπερποθέω - ῶ. Μ. ήσω. desiderare, bramare vivamente. սաստիկ բաղձալ՝ փափաքիլ . չօգ արզուլէմէք ։

ʽΥπέρπολυς - πόλλη - πολυ. moltissimo. խիստ շատ . չէօգ չօգ ։

ʽΥπερπονέω - ῶ. Μ. ήσω. faticarsi troppo. խիստ աշխատիլ. չօգ չալըշմագ ։

ʽΥπέρπτωχος (ὁ, ἡ) poverissimo. խիստ աղքատ . չօյէք ֆագիր ։

ʽΥπέρπυκνος (ὁ, ἡ) densissimo. խիստ հոծ . չէօգ սըգ ։

ʽΥπερσαρκέω - ῶ. Μ. ήσω. divenir troppo carnoso. շատ մսոտ ըլլալ . չօգ էթլի օլմագ ։

ʽΥπέρσεμνος (ὁ, ἡ) rispettabilissimo. գերյարգոյ, շատ յարգելի . չօգ հիւրմէթլի . ἴδε καὶ ʽΥπερήφανος.

ʽΥπερσεμνύνομαι. Μ. υνοῦμαι. gloriarsi, vantarsi troppo. շատ մեծապարծիլ, պանծալ . չօգ պէօպիւրլէնմէք՝ պէօպիւր էթմէք ։

ʽΥπέρσκληρος (ὁ, ἡ) durissimo. շատ խիստ՝ պինդ . չէօգ գաթը ։

ʽΥπέρσοφος (ὁ, ἡ) sapientissimo. ամենիմաստ . հէքիմլէրին, չօյէք աքըլլը ։

ʽΥπερστίλβω. Μ. στίλψω. brillare, risplendere troppo. շատ փայլիլ. չօգ փարլամագ ։

ʽΥπερσυντελικὸς - ὴ - όν. più che perfetto. գերակատար . չօգ գէմալի (էմէ աորիստ ֆիիլ հիքեայէսի) ։

ʽΥπέρτατος - η - ον. supremo. գերագոյն . էնեիւչէ, ալայ ։

ʽΥπερτείνω. Μ. τενῶ. stendere assai. 2. sorpassare. շատ ձգտել . 2 . անցնիլ, գերազանցել. չօգ կէրմէք . 2 . կէչմէք, աշմագ ։

ʽΥπερτέλλω. Μ. τελῶ. spuntare verso sù, soprastare. վեր բուսնիլ, վրան ելլել . եուգարը պիթմէք, եուգարը չըգմագ ։

ʽΥπερτερέω - ῶ. Μ. ήσω. esser superiore, prevalere. վերնագոյն՝ վեհագոյն ըլլալ, գերազանցել. [illegible]

ʽΥπερτερία (ἡ) = ʽΥπεροχή.

ʽΥπέρτερος - α - ον. superiore, che prevale. վերնագոյն, վեհագոյն. [illegible]

ʽΥπερτίθημι. Μ. ὑπερθήσω. mettere, porre al di sopra. 2. preporre, preferire. վրան դնել. 2. նախադասել. [illegible]. 2. [illegible]. (ἐλλ. ἢ ἀμτβ.) sorpassare. անցնիլ, զանցանել. [illegible]. (μσ.) differire, rimettere. ետ ձգել, յապաղել. [illegible]

ʽΥπερτιμάω - ῶ. Μ. ήσω. onorare, rispettare grandemente. շատ պատուել՝ յարգել, [illegible]

ʽΥπερτίμιος καὶ (νλγ.) ʽΥπέρτιμος (ὁ, ἡ) preziosissimo. շատ պատուական՝ սուղ. [illegible]

ʽΥπέρτολμος (ὁ, ἡ) assai temerario. շատ ժպիրհ. [illegible]

ʽΥπερτρέχω. Μ. θρέξομαι ἢ δραμοῦμαι. passar correndo, trascorrere. վազելով անցնիլ. [illegible]. 2. = Παραβαίνω.

ʽΥπερτρισύλλαβος (ὁ, ἡ) composto di più di tre sillabe. իրեք վանկէ աւելի ունեցող. [illegible]

ʽΥπερυβρίζω. Μ. ίσω. ingiuriare oltre modo. չափէ դուրս թշնամանել, նախատել. [illegible]

ʽΥπερύψηλος (ὁ, ἡ) altissimo. խիստ բարձր. [illegible]

ʼΥπερυψόω - ῶ. Μ. ώσω. elevare al più alto grado. գերագոյն աստիճանը հանել, խիստ բարձրացընել. [illegible]

ʽΥπερφαὴς καὶ
ʽΥπερφανὴς - έος (ὁ, ἡ) = ʽΥπέρφατος.

ʽΥπέρφατος (ὁ, ἡ) = ʼΑνέκφραστος.

ʽΥπερφέρεια (ἡ) = ʽΥπεροχή. 2. = ʽΥπερηφανία.

ʽΥπερφέρω. Μ. ὑπεροίσω. portar sopra od oltre. 2. (ἀμτβτ. ἢ ἐλλ.) sorpassare, eccellere. վեր կամ անդին դին տանիլ. 2. անցնիլ. գերազանցել. [illegible]. 2. [illegible]

ʽΥπέρφευ, ἐπίῤ. = ʽΥπεράγαν.

ʽΥπερφεύγω. Μ. φεύξομαι. fuggire, scappare. փախչիլ, խուսել, պրծիլ. [illegible]

ʽΥπερφίαλος (ὁ, ἡ) soprabbondante. 2. smisurato. շատ յորդ՝ առատ. 2. տարապայման, անչափ. [illegible]. 2. [illegible]. 3. = ʽΥπερήφανος. (- φιάλως, ἐπίῤ.)

ʽΥπερφιλέω - ῶ. Μ. ήσω. = ʽΥπεραγαπῶ.

ʽΥπέρφιλος (ὁ) intimo amico. մտերիմ բարեկամ. [illegible]

ʽΥπερφοβέομαι - οῦμαι. Μ. ήσομαι. spaventarsi. զարհուրիլ, խիստ վախնալ. [illegible]

ʽΥπέρφοβος (ὁ, ἡ) troppo timido. շատ վախկոտ. [illegible]

ʽΥπερφρονέω - ῶ. Μ. ήσω. esser pieno di se, insuperbirsi. 2. disprezzare. 3. avere maggior cognizione che gli altri. գոռոզնալ, հպարտնալ. 2. արհամարհել. 3. ուրիշներէն աւելի գիտութիւն ունենալ. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]

ʽΥπερφρόνησις - εως (ἡ) orgoglio, superbia. 2. disprezzo. հպարտութիւն. 2. արհամարհանք. [illegible]. 2. [illegible]

ʽΥπέρφρων - ονος (ὁ, ἡ) altiero, superbo, pieno di se. գոռոզ, հպարտ. [illegible] : — φρόνως, ἐπίῤ.

ʽΥπερφυὴς - έος (ὁ, ἡ) soprannaturale. գերբնական. [illegible] : — φυῶς, ἐπίῤ.

ʽΥπερχαίρω. Μ. χαιρήσω ἢ χαρήσομαι. gioire sommamente. շատ ուրախանալ, զուարճանալ. [illegible]

ʽΥπερχαρὴς - έος (ὁ, ἡ) assai allegro, lieto. շատ ուրախ՝ զուարթ. [illegible]

ʽΥπερχειλὴς - έος καὶ
ʽΥπέρχειλος (ὁ, ἡ) traboccante. զեղուն, մինչուկ բերանը լեցուն. [illegible]

ʽΥπερχέω. Μ. χεύσω. versar di sopra o abbondantemente, inondare. վերէն կամ առատ լեցընել, յորդել. [illegible]

ʽΥπέρχομαι. Μ. ελεύσομαι. venire, entrare di sotto, insinuarsi. 2. ingannare. տակէն գալ՝ մտնալ, սպրդիլ, սողոսկիլ. 2. խաբել. [illegible]. 2. [illegible]

ʽΥπερχρονίζω. Μ. ίσω. tardare. ուշանալ. [illegible]

ʽΥπερχρόνιος (ὁ, ἡ) eterno. յաւիտենական. [illegible]

ʽΥπέρχυσις - εως (ἡ) inondazione. 2. soprabbondanza. ջուրց յորդութիւն, հեղեղ. 2. առատութիւն. [illegible]. 2. [illegible]

ʽΥπέρψυχρος (ὁ, ἡ) eccessivamente freddo. սաստիկ ցուրտ. [illegible]

ʽΥπερψύχω. Μ. ψύξω. raffreddare troppo. սաստիկ պաղեցընել. [illegible]

ʽΥπερῴα (ἡ) il palato. քիմք. [illegible]

ʽΥπερωδυνία (ἡ) eccessivo dolore. սաստիկ ցաւ. [illegible]

ʽΥπερωΐον (τὸ) = ʽΥπερῷον.

ʽΥπερωνέομαι - οῦμαι. Μ. ήσομαι. comprare a caro prezzo. սուղ ծախու առնել. [illegible]

ʽΥπερῷον (τὸ) il più alto, l'ultimo piano della casa. տան վերնագոյն դստիկոնը. [illegible]

ʽΥπερῷος - α - ον. che si trova nel più alto piano della casa. տան վերնագոյն դստիկոնը գտնուող. [illegible]

ʽΥπερωτάω - ῶ. Μ. ήσω. interrogare di nascosto. գաղտուկ հարցընել. [illegible]

Ὑπεσθίω. M. ὑπέδομαι. mangiar di nascosto. գաղտուկ ուտել. [illegible]

Ὑπεύθυνος (ὁ, ἡ) responsabile. երաշխաւոր. [illegible]

Ὑπέχω. M. ὑφέξω. mettere o prendere, tenere di sotto. 2. consegnare, lasciare, dare alla discrezione di... տակը դնել կամ տակէն բռնել. 2. յանձնել, ձեռքը ձգել. [illegible]

Ὑπήκοος (ὁ, ἡ) ubbidiente, sommesso. 2. suddito. հնազանդ, հլու. 2. հպատակ. [illegible]

Ὑπηνέμιος (ὁ, ἡ) pieno di vento, vuoto. 2. instabile, frivolo. հովով լեցուն, պարապ. 2. փոփոխ, անհիմն, փուճ. [illegible] — Ὠόν. uovo che non si può mettere in covatura. թուխս անյարմար հաւկիթ. [illegible]

Ὑπήνεμος (ὁ, ἡ) non esposto al vento. հովի չդրուած, հովի դէմ չեղող. [illegible]

Ὑπήνη (ἡ) barba. մօրուք. [illegible]

Ὑπηρεσία (ἡ) ministerio, officio, servizio. պաշտօն, սպասաւորութիւն, ծառայութիւն. [illegible]

Ὑπηρετέω-ῶ. M. ήσω. servire. ծառայել, պաշտել. [illegible]

Ὑπηρέτημα (τὸ) servizio. պաշտօն. [illegible]

Ὑπηρέτης-ου (ὁ) servo, fante, servidore. 2. sergente, littore. ծառայ, սպասաւոր. 2. պաշտօնեայ, նուիրակ, կալանաւորակալ. [illegible]

Ὑπηρέτησις-εως (ἡ) funzione. պաշտօնը կատարելը. [illegible]

Ὑπηρετικὸς-ὴ-όν. servile, proprio del servo. 2. ossequioso. ծառայական. 2. մեծարող, ծառայելու պատրաստ. [illegible]

Ὑπηρέτις-ιδος (ἡ) θηλ. τ. Ὑπηρέτης. fantesca. աղախին. [illegible]

Ὑπισχνέομαι-οῦμαι. M. ὑποσχήσομαι. promettere. խոստանալ, խօսք տալ. [illegible]

Ὕπισχνος (ὁ, ἡ) alquanto magro. քիչ մը վտիտ, աղաղուն. [illegible]

Ὑπίσχομαι, Ἰων. ἀντὶ Ὑπισχνέομαι.

Ὑπναλέος-α-ον. dormiglione. քնէած, քնեայ, քունի խենթ. [illegible]

Ὑπνηλὸς-ὴ-όν. = τ. προηγ.

Ὑπνητικὸς-ὴ-όν. = τ. προηγ.

Ὑπνίζω. M. ίσω. sopire. քնացընել. [illegible]

Ὕπνιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Ὕπνος.

Ὑπνοδοτὴρ (ὁ) × ἀντὶ —

Ὑπνοδότης-ου (ὁ) καὶ Ὑπνοδότις-ιδος (ἡ) che dà, cagiona il sonno, sonnifero. քուն տուող բերող. [illegible]

Ὑπνοδώτης-ου (ὁ) καὶ Ὑπνοδῶτις-ιδος (ἡ) = Ὑπνοδότης.

Ὑπνομαχέω-ῶ. M. ήσω. combattere contro il sonno. քունի հետ կռուիլ. [illegible]

Ὑπνοποιέω-ῶ. M. ήσω. cagionare del sonno. քուն բերել. [illegible]

Ὑπνοποιὸς (ὁ, ἡ) sonnifero. քուն բերող. [illegible]

Ὕπνος (ὁ) sonno. քուն. [illegible]

Ὑπνοφανὴς-έος (ὁ, ἡ) apparso nel sonno. քունի ատեն երեւցած. [illegible]

Ὑπνοφόβης-εος (ὁ, ἡ) che spaventa nel sonno. քունի մէջ վախցընող. [illegible]

Ὑπνοφόρος (ὁ, ἡ) sonnifero. քուն բերող. [illegible]

Ὑπνόω-ῶ. M. ώσω. sopire o dormire. քնացընել կամ քնանալ. [illegible]

Ὑπνώδης-εος (ὁ, ἡ) = Ὑπνηλός.

Ὑπνωδία (ἡ) sonnolenza. քնեութիւն. [illegible]

Ὑπνώσσω (ττω.) (Χ. Μ.) sonnecchiare. նիրհել, մրափել. [illegible]

Ὑπνωτικὸς-ὴ-όν. = Ὑπνητικός. 2. = Ὑπνοποιός. (καὶ ἐπίῤ.)-ικῶς.

Ὑπὸ, πρόθ. (μετὰ γεν.) sotto. 2. da, dai. 3. con, dietro. տակը. 2. ի, յ (բացառ.). 3. ընդ, միատեղ. [illegible] (μετὰ δοτ.) sotto. 2. da. 3. con, insieme. տակը. 2. ի, յ (բացառ.). 3. ընդ, միատեղ. [illegible] (μετὰ αἰτ.) sotto. 2. dietro. տակը. 2. ետեւը. [illegible] 2. [illegible] nella composizione significa sommissione, occultezza, diminuzione ecc. բաղադրութեան մէջ կը նշանակէ հնազանդութիւն, գաղտնի ըլլալը, նուազում եւ այլն. [illegible]

Ὑποβάθρα (ἡ) καὶ

Ὑπόβαθρον (τὸ) sostegno, base, fondamento. նեցուկ, մոյթ, հիմ. [illegible]

Ὑποβαίνω. M. βήσομαι. andare disotto. 2. discendere. 3. esser inferiore, minore. 4. diminuire. տակը կամ տակէն երթալ. 2. իջնալ. 3. վայրադոյն՝ստորին. աւելի պզտիկ ըլլալ. 4. նուազիլ, քիչնալ. [illegible]

Ὑποβάλλω. M. βαλῶ. sottomettere, assoggettare. 2. rassegnare. 3. rompere il parlare, interrompere uno che discorre. տակը դնել, հպատակ ընել. 2. յանձնել. 3. մէկուն խօսքը ընդհատել. [illegible]

Ὑπόβασις-εως (ἡ) discesa. իջնալը. [illegible]

Ὑποβαστάζω. M. άσω. sostenere. վերցը-

նել, վերամբառնալ, կրել. գալդըրմագ, թաշըմագ, թաշըմագ:

Ὑποβάτης-ου (ὁ) = Ὑπόβαθρον. sgabello, predella. առանց թևոյ ու յենակի աթոռ, պատուանդան. գօլթուգսուզ կը դայադըլ իսգեմլէ:

Ὑποβιβάζω. Μ. άσω. far discendere. իջեցնել. ինտիրմէք. (μτφρ.) diminuire. քիչցնել. էքսիլթմէք:

Ὑποβλαστάνω. Μ. βλαστήσω. germogliare di sotto. տակէն ծլիլ. ալթընտան ֆիլիզլենմէք:

Ὑπόβλεμμα (τὸ) sguardo traverso, minaccioso, fiero. ծուռ ծուռ նայիլը, սպառնալի աչուըլի նայուածք. էյրի էյրի պագմագ, էօրքիւթիւ՝ սէրթ պագըշ:

Ὑποβλεπτικὸς-ή-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-ικῶς. minacciante. սպառնալից, սպառնալին. թեհտիտլի, սէրթէմսի:

Ὑποβλέπω. Μ. βλέψομαι. guardare di nascosto, di sotto, di traverso, fieramente. գաղտուկ՝ տակէն՝ ծուռ՝ աչուըլի կերպով մը նայիլ. կիզլի՝ ալթընտան՝ էյրի՝ սէրթ պագմագ:

Ὑπόβλεψις-εως (ἡ) il guardare di sotto, di traverso. տակէն՝ շեղ նայիլը. ալթընտան՝ էյրի պագմաք. = Ὑπόβλεμμα.

Ὑπόβλημα (τὸ) tutto ciò che si mette di sotto. տակը՝ տակէն դրուած իրք. ալթը-նա՝ ալթընտան գօնուլան նէսնէ. ἴδε καὶ Ὑποβολή. (6.)

Ὑπόβλητος (ὁ, ἡ) supposto, finto. ենթադրեալ, անհարազատ, կեղծեալ. եապմա, սույսուզմա, գալփ: — βλήτως, ἐπίῤ.

Ὑποβολεὺς-έως (ὁ) suggeritore. (Γαλλ. souffleur). թելադրող. գուլաղա գօյան. ֆիսըլտը պըրագան:

Ὑποβολή (ἡ) l'azione di mettere di sotto. 2. frode. 3. interruzione del discorso, replica. 4. esortazione. 5. imboscata. 6. strame. տակը դնելը. 2. նենգ, դաւ. 3. խօսք ընդհատելը, պատասխան. 4. յորդորանք. 5. դարան, ծուղակ. 6. խշտիք (խոտ). ալթը գօմագ. 2. հիլէ. 3. սէօզ գըրըլմասը, ճէվապ. 4. էօյիւթ, նասիհաթ. 5. պէսիկ, թուզագ. 6. տէօշէք (օթլուգտան):

Ὑποβολιμαῖος-α-ον. supposto, finto. անհարազատ, կեղծ. գալփ, եապմա:

Ὑπόβολος (ὁ, ἡ) impegnato. գրաւի դրուած. րէհինէ գօնուլմուշ:

Ὑποβόρβορος (ὁ, ἡ) fangoso. տղմոտ, շաղախոտ. չամուրլու, պալչըգլը:

Ὑποβρέχω. Μ. βρέξω. bagnare leggiermente. քիչ մը թրջել. պիր ազ ըսլաթմագ:

Ὑπόβρυχα, ἐπίῤ. sotto l'acqua. ջուրին տակը. սույուն ալթընտա:

Ὑποβρύχιος-α-ον. sommerso. ընկղմած. պաթմըշ, պատրգ օլմուշ:

Ὑποβύθιος (ὁ, ἡ) = Ὑποβρύχιος.

Ὑπογαιος (ὁ, ἡ) = Ὑπόγειος.

Ὑπογαστρίζομαι. Μ. ίσομαι. empirsi il ventre, փորը լեցնել. գարնընը տօյուրմագ՝ թըգըմագ:

Ὑπογάστριον (τὸ) il basso ventre. ստորին որովայն. գարնըն ալթ՝ աշաղը թարաֆը, գասըգլար:

Ὑπογάστριος (ὁ, ἡ) ch' è al disotto del ventre. փորին վարի կողմը եղող. գարնըն ալթ՝ աշաղը թարաֆընտա օլան:

Ὑπόγειος (ὁ, ἡ) sotterraneo. ստորերկրեայ, գետնի տակ եղող. եէր ալթընտա օլան:

Ὑπογελάω-ῶ. Μ. γελάσομαι. sorridere. ժպտիլ. կիւլիւմսէմէք:

Ὑπογέμω (Χ. Μ.) esser quasi pieno. լեցուն պես ըլլալ. տօլու կիպի օլմագ:

Ὑπογενειάσκω. Μ. άσω. cominciar ad avere la barba, impelare. մօրուքը բուսնելու սկսիլ. սագալը պիթմէյէ պաշլամագ:

Ὑπόγεως (ὁ, ἡ) = Ὑπόγειος.

Ὑπογίγνομαι (γίνομαι). Μ. γενήσομαι. incontrare, presentarsi. 2. cadere nella mente di qualcuno, esser ricordato. հանդիպիլ, պատահիլ, դիմացը ելլել. 2. միկուն միտքը իյնալ, յիշուիլ. գարշըլաշմագ, րաստ կէլմէք, հազըր պուլունմագ. 2. պիրինին խաթըրընա տիւշմէք, անըլմագ:

Ὑπόγλαυκος (ὁ, ἡ) verdiccio. կանաչաւնման. եէշիլիմթըրագ:

Ὑπογλυκαίνω. Μ. ανῶ. addolcire alquanto. քիչ մը անուշցնել. պիր ազ թաթլըլաշթըրմագ:

Ὑπόγλυκυς-εος (ὁ, ἡ) dolcigno. անուշկեկ. թաթլըճա:

Ὑπογλώσσιον (τὸ) pipita, male sotto la lingua. լեզուին տակը եղող ուռեցք մը. տիլ ալթը, գապարգըճըգ:

Ὑπογλώσσιος (ὁ, ἡ) ch' è sotto la lingua. լեզուի տակ եղող. տիլ ալթընտա օլան:

Ὑπογλωσσὶς-ίδος (ἡ) = Ὑπογλώσσιον. la radice della lingua. լեզուին արմատը. տիլին քէօքիւ:

Ὑπογνάμπτω. Μ. γνάμψω. incurvare. 2. soggiogare. ծռել. 2. նուաճել. էյմէք. 2. պաշ էկմէք, պէօյուն էկմէք:

Ὑπογογγύζω. Μ. ύσω. borbottare. մռմռալ, քրթմնջել. մըրըլտանմագ, ֆըսըլտանմագ:

Ὑπογονάτιον (τὸ) cuscino che si mette sotto le ginocchia. ծունկի տակ դնելու բարձ. տիզ եասթըղը:

Ὑπόγραμμα (τὸ) tutto ciò ch'è sottoscritto. տակը գրուած իրք. ալթընա եազըլմըշ նէսնէ. 2. = Στίμμι.

Ὑπογραμματεία (ἡ) la carica del sottosegretario. քարտուղարի՝ նամակագրի փոխանորդութիւն. պաշ քեաթիպին եազըճըլըգ մէմուրիյէթի:

Ὑπογραμματεὺς-έως (ὁ) sotto-segretario. քարտուղարի՝ նամակագրի փոխանորդ. պաշ քեաթիպի եազըճըսը մուավինի:

Ὑπογραμματεύω. Μ. εύσω. essere sotto-segretario. նամակագրի փոխանորդ ըլլալ. եազըճը մուավինի օլմագ:

Ὑπόγραμμος (ὁ) modello, esemplare. օրինակ, յարացոյց. էօրնէկ:

Ὑπογραφεὺς-έως (ὁ) scrivano, copista (Λατ. amanuensis). դպիր, թղթագիր, պատճէնագիր. եազըճը, քեաթիպ, նաքըլ, մուհարրիր:

Ὑπογραφή (ἡ) sottoscrizione, firma. 2. disegno, abbozzo. 3. giuoco di parole, freddura (Γαλλ. calembour). ստորագրութիւն. 2. գծագրութիւն, գծագիր. 3. փոխակերպեալ անհեթեթ զրոյց. իմ.

ղը. 2. ըէսմ, Թասլամագ. 3. ըէնկ իլէ օլան՝ Թէնասիւպ փարլագ թէզհիպի:

ʽΥπογράφω. Μ. γράψω. sottoscrivere, firmare. 2. abbozzare. 3. imbellettare. ստորագրել. 2. գծագրել, գաղափարը առնել. 3. երեսը սնգուրել. իմզալամագ. 2. ըէսմինի՝ Թասլաղընը ալմագ. 3. եիւզլէրին ...լամագ:

ʽΥπόγυιος (ὁ, ἡ) ch' è sotto mano, pronto. ձեռքի տակ եղող, առձեռն, պատրաստ. էլտէ օլան, հազըր: — γυίως, ἐπίῤ.

ʽΥπόγυνος (ὁ, ἡ) = τ. προηγ.

ʽΥπόγυρος (ὁ, ἡ) alquanto curvo, curvetto. քիչ մը ծուռ, ծռլկեկ. էյրիճէ:

ʽΥπογυρόω-ῶ. Μ. ώσω. curvare un poco. քիչ մը ծռել. պիր ազ էյմէք:

ʽΥποδάκνω. Μ. δήξομαι. mordere leggiermente. կամաց մը խածնել. եավաշ ըսըրմագ:

ʽΥποδακρύω. Μ. ύσω. piangere, lagrimare un poco. քիչ մը լալ. պիր ազ աղլաշմագ:

ʽΥποδαμάζω (δαμάω-ῶ). Μ. άσω. soggiogare, sottomettere. նուաճել, ընդ լծով արկանել, հպատակ ընել. զապթ էթմէք՝ Թապի ֆէրման էթմէք:

ʽΥποδεὴς-έος (ὁ, ἡ) inferiore, minore. վայրագոյն, փոքրագոյն. աշաղը ալչագ՝ քիւչիւք, էքսիք:

ʽΥπόδειγμα (τὸ) esempio, modello, segno. օրինակ, յարացոյց, նշան. էօրնէկ, նիշան:

ʽΥποδείελος (ὁ, ἡ) che si fà verso sera. դէպ ի իրիկուն եղող. աքշամ եագըն օլան:

ʽΥποδείκνυμι. Μ. δείξω. mostrare alquanto. 2. insegnare. քիչ մը ցուցընել. 2. սորվեցընել. պիր ազ կէօսթէրմէք. 2. էօյրէթմէք:

ʽΥποδείκτης-ου (ὁ) maestro, precettore. ուսուցիչ. խօճա:

ʽΥποδεκτήριον (τὸ) ricettacolo. 2. asilo, rifugio. ընդունարան. 2. պատսպարան. մէքեան, եաթագ. 2. սըղընաճագ եէր, փէնահ:

ʽΥποδέκτης-ου (ὁ) ricevitore. ընդունող. գապուլ էտէն:

ʽΥποδεκτικὸς-ὴ-όν. ospitale. հիւրընկալ. միսաֆիր գապուլ էտէն:

ʽΥποδεξίη (ἡ) Ἰων. ἀντὶ ʽΥποδοχή.

ʽΥποδέξιος-α ἢ ος-ον. proprio a ricevere. ընդունելու յարմար. գապուլ էթմէյէ ուեղուն:

ʽΥπόδεξις-εως (ἡ) = ʽΥποδοχή.

ʽΥποδέομαι. Μ. δεήσομαι. pregare umilmente. խոնարհութեամբ աղաչել. Թէվազու իլէ ըճա էթմէք:

ʽΥποδέραιον (τὸ) collana. մանեակ. կէրտանլըգ:

ʽΥποδερὶς-ίδος (ἡ) la parte inferiore del collo. 2. collana. ուլն. 2. մանեակ. կէրտան. 2. կէրտանլըգ:

ʽΥποδέρω. Μ. δερῶ. scorticare. կեղեւել՝ մորթը հանել. (գապուգուտան) սօյմագ, սըյըրմագ:

ʽΥπόδεσμα (τὸ) pegno. գրաւական. ըէհին:

ʽΥποδεσμεύω. Μ. εύσω καὶ

ʽΥποδεσμέω-ῶ. Μ. ήσω. = ʽΥποδέω.

ʽΥποδέσμιος (ὁ, ἡ) impegnato. գրաւի դրուած. ըէհինէ գօնմուշ:

ʽΥποδεσμὶς-ίδος (ἡ) ὑποκρ. τοῦ

ʽΥπόδεσμος (ὁ) fascia. (Γαλλ. écharpe). մարմնոյ ցաւած անդամը կապելու փաթեթ, լաթ. վէճասըն ալթընտան ալտըղը պաղլամագ սարըգ՝ պէզ:

ʽΥποδέχομαι. Μ. δέξομαι. accogliere. 2. sostenere. 3. promettere. 4. approvare, acconsentire. 5. concepire. սիրով ընդունիլ. 2. դիմանալ, դէմ դնել. 3. խոստանալ. 4. ընդունիլ, հաւանիլ. 5. յղանալ. մուհապպէթլէ գապուլ էթմէք. 2. տայանմագ, գարշը գօմագ. 3. վաատ էթմէք. 4. գապուլլանմագ, ըազը օլմագ. 5. համիլէ օլմագ:

ʽΥποδέω. Μ. δήσω. legar di sotto. 2. impegnare. տակէն կապել. 2. գրաւի դնել. ալթընտան պաղլամագ. 2. ըէհինէ գօմագ. (κυρ. μσ.) calzarsi. ոտքի աման հագնիլ. այագ գաբը՝ գունտուրա կէյինմէք:

ʽΥπόδηλος (ὁ, ἡ) assai manifesto, sufficientemente chiaro. բաւականաբար յայտնի. եէթէրինճէ աչըգ՝ պէլլի, միտէյսէն:

ʽΥποδηλόω-ῶ. Μ. ώσω. dichiarare, manifestare a sufficienza, indicare. բաւականաբար յայտնել՝ ցուցընել. գէֆայէթ միգտարը պէյան էթմէք, կէօսթէրմէք:

ʽΥποδήλωσις-εως (ἡ) dichiarazione. յայտնելը. պէյան՝ թէպէյյիւն էթմէք:

ʽΥπόδημα (τὸ) calzamento, scarpa, stivale. ոտից աման, հողաթափ, կօշիկ. այագ գաբը, գունտուրա, չիզմէ, փապուճ, ճիզմէ:

ʽΥποδημάτιον (τὸ) ὑποκρ. τ. ʽΥπόδημα.

ʽΥποδηματοῤῥάφος (ὁ, ἡ) calzolajo. կօշկակար. գունտուրաճը, փապուճճու:

ʽΥπόδησις-εως (ἡ) = ʽΥπόδημα. 2. = ʽΥπόδεσμος.

ʽΥποδιαβάλλω. Μ. βαλῶ. calunniare di nascosto. գաղտուկ զրպարտել. կիզլի իֆթիրա էթմէք:

ʽΥποδιαίρεσις-εως (ἡ) suddivisione, մանրամասնութիւն. Թէֆրիգլէյի:

ʽΥποδιαιρέω-ῶ. Μ. ήσω. suddividere. մանրամասնել. ֆասըլ ֆասըլլար այըրմագ, Թէֆրիգլէյի էթմէք:

ʽΥποδιακονέω-ῶ. καὶ (μσ.)-έομαι-οῦμαι. Μ. ήσω-ομαι. Εἰμὶ —

ʽΥποδιάκονος (ὁ) suddiacono. կիսասարկաւագ. էքէնճի տէյագ, քիւչիւք շէմմաս:

ʽΥποδιαστολὴ (ἡ) virgola. ստորակէտ. ճէզմ, (,) դա թարզ նիշան տըր:

ʽΥποδιαφθείρω. Μ. φθερῶ. corrompere insensibilmente. կամաց կամաց ապականել՝ աւրել. եավաշ եավաշ պէրպատ՝ խարապ էթմէք:

ʽΥποδιδάσκαλος (ὁ) sottomaestro, ripetitore. վարժապետի փոխանորդ. գալֆա:

ʽΥποδιδράσκω. Μ. ὑποδράσομαι. sotterfugere, scappare. խուսափել, գաղտուկ փախչիլ. կիզլի գաչմագ, սըվըշմագ:

ʽΥποδίδωμι. Μ. ὑποδώσω. cedere. տեղի տալ. եէր վէրմէք:

ʽΥπόδικος (ὁ, ἡ) reo, delinquente, accusato. յանցաւոր, ամբաստանեալ. գապահաթլը, հագգընտա շիքեայէթ օլունմուշ:

ʽΥποδιοικητὴς-οῦ (ὁ) vice-governatore. քաղաքապետի՝ կառավարի փոխանորդ. վալի գայմագամը:

'Υπόδουλος (ὁ, ἡ) soggetto, ch' è sotto il potere altrui. *հպատակ, ուրիշին իշխանութեան տակը եղող.* [illegible] :

'Υποδοχεῖον (τὸ) ospizio. *հիւրանոց, օտարանոց.* [illegible] :

'Υποδοχεὺς - *έως* (ὁ) oste, ostiere. *վանատուր, պանդոկապետ.* [illegible] :

'Υποδοχὴ (ἡ) accoglienza. 2. ricettacolo. 3. asilo, rifugio. 4. approvazione. *սիրով ընդունիլը. 2. ընդունարան. 3. ապաստանարան. 4. ընդունիլը, հաւնիլը.* [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] :

'Υποδράω - *ῶ. Μ. δράσω.* = *'Υπουργῶ.*

'Υποδρήστειρα (ἡ) *θηλ. τοῦ*

'Υποδρηστὴρ (ὁ) × *ἀντὶ 'Υπηρέτης.*

'Υποδρομὴ (ἡ) asilo, rifugio, porto. *ապաստանարան, ապաւէն.* [illegible] :

'Υπόδρομος (ὁ) = *'Υποδρομή.*

'Υποδύνω ἢ (*συχνότ.*)

'Υποδύομαι. Μ. δύσομαι. sottentrare, insinuarsi. 2. incaricarsi. 3. vestirsi. *տակը մտնալ, սպրդիլ. 2. եռեւը առնել, վրան առնել. 3. հագուիլ.* [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] (*μτνμ.*) rifuggire. *ապաւինիլ.* [illegible] :

'Υπόδυσις - *εως* (ἡ) rifugio. *ապաստանարան.* [illegible] :

'Υποδύσκολος (ὁ, ἡ) difficiletto. *դժուարկեկ.* [illegible] :

'Υποδύτης - *ου* (ὁ) sottana. *ներքին պատմուճան.* [illegible] :

'Υποζακορεύω. Μ. εύσω. esser sotto-sagrestano. *աւանդապահի փոխանորդ ըլլալ.* [illegible] :

'Υποζάκορος (ὁ, ἡ) sotto-sagrestano. *երկրորդ աւանդապահ.* [illegible] :

'Υποζεύγνυμι. Μ. ζεύξω. soggiogare, sottomettere. *լծին տակը դնել, նուաճել.* [illegible] :

'Υπόζευξις - *εως* (ἡ) soggiogazione, soggezione. *լծի տակ դնելը, նուաճելը.* [illegible] :

'Υποζύγιος (ὁ, ἡ) messo sotto il giogo. *լծի դրուած.* [illegible] : (*οὐσ.*) *'Υποζύγιον* (*ἐνν. κτῆνος*). bestia da soma. *բեռ կրող անասուն.* [illegible] :

'Υποζυγόω - *ῶ. Μ. ώσω.* = *'Υποζεύγνυμι.*

'Υπόζωμα (τὸ) diafragma. 2. il banco de' remiganti. *ստոծանի. 2. թի քաշողներուն նստարանը.* [illegible] 2. [illegible] :

'Υποζώνιον (τὸ) sotto-cingolo. *կամար գօտի.* [illegible] ([illegible]) :

'Υποζώννυμι (*ζωννύω*). *Μ. ζώσω.* cingere. 2. (*μσ.*) succingere. 3. preparare, allestire. *փաթթել. 2. գօտիովը զգեստը վեր առնել. 3. պատրաստել.* [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] :

'Υπόζωσμα (τὸ) = *'Υπόζωμα.*

'Υπόθεμα (τὸ) base, fondamento. *հիմ.* [illegible] :

'Υποθερμαίνω. Μ. ανῶ. riscaldar alquanto, intiepidare. *քիչ մը տաքցընել, գաղջացընել.* [illegible] :

'Υπόθερμος (ὁ, ἡ) tiepido. *գաղջ.* [illegible] (*κυρ. καὶ μτφρ.*)

'Υπόθεσις - *εως* (ἡ) il metter di sotto. 2. fondamento. 3. argomento, proposta. 4. ipotesi, supposiziooe, condizione. *տակը դնելը. 2. հիմ. 3. առաջադիր նիւթ. 4. ենթադրութիւն.* [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] 4. [illegible] :

'Υποθετικὸς - *ή* - *όν.* (*καὶ ἐπίῤ.*) - *ικῶς.* ipotetico, condizionale. *ենթադրական.* [illegible] :

'Υπόθετος (ὁ, ἡ) supposto. *ենթադրեալ.* [illegible] (*κυρ.*) messo di sotto. *տակէն դրուած.* [illegible] (*οὐσ.*) *'Υπόθετον* (*ἐνν. φάρμακον.*) suppositorio. *սրբանի պատրոյգ* (*դեղ մի է*). [illegible] :

'Υποθέω. Μ. θεύσομαι. = *'Υποτρέχω.*

'Υποθεωρέω - *ῶ. Μ. ήσω.* osservare di sotto. *տակէն դիտել.* [illegible] :

'Υποθήγω. Μ. θήξω. aguzzare alquanto. *քիչ մը սրել.* [illegible] :

'Υποθήκη (ἡ) = *'Υπόθεμα.* 2. ipoteca, pegno, 3. precetto, ammonizione. 2. *գրաւական, գրաւ. 3. պատուէր, խրատ.* 2. [illegible] 3. [illegible] :

'Υποθηκιμαῖος - *α* - *ον.* impegnato, messo in ipoteca. *գրաւի դրուած.* [illegible] :

Υποθορυβέω - *ῶ. Μ. ήσω.* cominciare a tumultuare. *աղմկելու՝ վրդովելու սկսիլ.* [illegible] :

'Υποθρύπτομαι. Μ. θρύψομαι. darsi alle delizie. *ինքը զինքը փափկութեան՝ հեշտութեան տալ.* [illegible] :

'Υποθυμίαμα (τὸ) *καὶ*

'Υποθυμίασις - *εως* (ἡ) suffumigio, la fragranza de' profumi. *ծխում, ծխանելեաց անուշ հոտ.* [illegible] :

'Υποθυμιάω - *ῶ. Μ. άσω.* profumare, suffumicare. *ծխանելիք ծխել.* [illegible] :

'Υποικέω - *ῶ. Μ. ήσω.* abitare, esser nascosto sotto. *տակը բնակիլ՝ պահուիլ.* [illegible] :

'Υποικουρέω - *ῶ. Μ. ήσω.* nascondersi (in casa). 2. tramare, macchinare. *պահըւտիլ* (*տունը*). 2. *դարան գործել, մեքենայել.* [illegible] 2. [illegible] :

"Υποινος (ὁ, ἡ) pieno di vino. 2. mezzo ubbriaco, cotticcio. *գինիով լեցուն. 2. գինովկեկ.* [illegible] 2. [illegible] :

'Υποκαθαίρω. Μ. αρῶ. purgare, nettare di sotto o leggiermente. *տակէն կամ քիչ մաքրել.* [illegible] :

'Υποκάθαρσις - *εως* (ἡ) *τὸ οὐσ. τ. προηγ.*

Ὑποκαθέζομαι. *M.* εδοῦμαι. imboscare. դարան գործել. պուսուեա կիրմէք, պուսու՝ տուզաք գուրմաք:

Ὑποκαθεύδω. *M.* ευδήσω. dormire alquanto. քիչ մը քնանալ, մրափ մը առնել. ազ ուեուամաք, պիր ուեգու ալմաք:

Ὑποκάθημαι. (παρτ. Ὑπεκαθήμην.) sedere sotto. 2. star ozioso. 3. imboscare. տակը նստիլ. 2. դատարկ կենալ. 3. դարան գործել. ալթընտա օթուրմաք. 2. պօշ տուրմաք. 3. պուսու՝ տուզաք գուրմաք:

Ὑποκαθίημι. *M.* καθήσω. abbassare. իջեցընել. էնտիրմէք:

Ὑποκαθίστημι. *M.* καταστήσω. sostituire, surrogare. մէկին տեղը փոխանակել՝ անցընել. պիրինին եէրինէ գօյմաք՝ նաիպ էթմէք:

Ὑποκαίω. *M.* καύσω. ardere metter il fuoco di sotto. էրել, տակը կրակ դնել. եագմաք, ալթընա աթէշ գօյմաք:

Ὑποκαλύπτω. *M.* καλύψω. coprire di sotto. տակէն ծածկել. ալթընտան էօրթմէք:

Ὑποκάμνω. *M.* καμοῦμαι. stancarsi alquanto. քիչ մը յոգնիլ. պիր ազ եօրուլմաք:

Ὑποκάμπτω. *M.* κάμψω. curvare alquanto. քիչ մը ծռել. պիր ազ էյմէք. (ἀμτβτ.) ritornare di nuovo. նորէն դառնալ. թէքրար ավդէթ էթմէք, տէօնմէք:

Ὑποκάπηλος (ὁ, ἡ) incettatore, rivenditore. փերեզակ. մաթրապազ:

Ὑποκαπνίζω. *M.* ίσω. suffumicare di sotto. տակէն ծխել. ալթընտան թիւթիւթիւլէմէք:

Ὑποκάρδιος (ὁ, ἡ) nascosto nel cuore. սրտին մէջ պահուած. իչերէտէ կիզլի:

Ὑποκαταβαίνω. *M.* βήσομαι. discendere gradatamente. աստիճան աստիճան իջնալ. այագ այագ՝ տէրէճէ տէրէճէ էնմէք:

Ὑποκατάβασις - εως (ἡ) l'azione di discendere gradatamente. աստիճան աստիճան իջնալը. տէրէճէ տէրէճէ էնմէսի. (μτντ.) diminuzione. նուազում. էքսիլմէ:

Ὑποκατακλίνω. *M.* κλινῶ. far sedere all' ultimo posto. 2. cedere. վարի կարգը նստեցընել. 2. տեղի տալ, ետ քաշուիլ. աշաղը սըրայա օթուրթմաք. 2. եէր վէրմէք, կէրի չէքիլմէք:

Ὑποκατάκλισις - εως (ἡ) collocamento nell' ultimo posto. 2. sommissione, soggezione. վերջին՝ վարի կարգը դնելը՝ նստեցընելը. 2. հպատակութիւն, հլութիւն. սօն՝ աշաղը սըրայա գօյմագ՝ օթուրթմագ. 2. մութիւլուք, թապիլիք:

Ὑποκαταμένω. *M.* μενῶ. restare un poco indietro. քիչ մը ետեւ մնալ. պիր ազ կէրի գալմաք:

Ὑποκατασκευάζω. *M.* άσω. preparare di nascosto. գաղտուկ պատրաստել. կիզլի թէտարիք էթմէք:

Ὑποκατάστασις - εως (ἡ) sostituzione. փոխանակութիւն. պիրինին գօյմագ՝ նաիպ էթմէսի, օլմասը:

Ὑποκατάστατος (ὁ, ἡ) sostituito, surrogato. փոխանակուած. պիրինին կէչմիշ՝ նաիպ օլունմուշ:

Ὑποκάτω, ἐπίῤ. dissotto, sotto. տակը, ներքեւը. ալթընտա, աշաղըտա:

Ὑποκάτωθεν, ἐπίῤ. dal dissotto. տակէն. ալթընտան:

Ὑπόκαυμα (τὸ) ciò che serve per accender del fuoco. կրակ վառելու յարմար իրք. ալթէշ եագմայա օյկուն նէսնէ:

Ὑπόκαυσις - εως (ἡ) l'azione d'accendere, di mettere sotto del fuoco. վառելը, տակը կրակ դնելը. եագմագլըգ, ալթընա աթէշ գօյմագ. 2. = Ὑποκαύστρα.

Ὑποκαύστρα (ἡ) fornace di bagno. հնոց. գիւլխան:

Ὑπόκαυστρον (τὸ) stufa, fornello. ջերմանենակ, թոնիր. թանտուր, կէրմաղէ, թանտուր:

Ὑπόκειμαι. *M.* κείσομαι. soggiacere. տակը ըլլալ, տակը գտնուիլ. ալթընտա օլմագ՝ պուլունմագ. (ὡς οὐσ.) Ὑποκείμενον (τὸ) soggetto. ենթակայ. մատտէ, խուսուս, մաուզու:

Ὑπόκενος (ὁ, ἡ) vuoto, vano. պարապ, փուճ. պօշ:

Ὑποκενόω - ῶ. *M.* ώσω. vuotare, evacuare. պարպել (փորը). պօշալթմագ (գարընը):

Ὑποκεντέω - ῶ. *M.* ήσω. pungere, spronare dissotto. տակէն խայթել՝ մորակել. ալթընտան սօգմագ՝ մահմուզլամագ՝ մահմուզլամագ:

Ὑποκευθὴς - έος (ὁ, ἡ) nascosto dissotto. տակը պահուած. ալթընտա կիզլէնմիշ:

Ὑποκεύθω. *M.* κεύσω. nascondere dissotto. տակը պահել. ալթընտա կիզլէմէք:

Ὑποκεφάλαιον (τὸ) guanciale. գլխի՝ երեսի բարձ. պաշ եաստըղը:

Ὑποκηρύσσω (ττω.) *M.* ύξω. imporre del silenzio per un banditore. մունետիկի ձեռքով լռութիւն դնել՝ պատուիրել. թէլլալ եէտի իլէ սուգութ էթմէք, սիւգիւթ էմր էթմէք:

Ὑποκιθαρίζω. *M.* ίσω. accompagnare il canto colla cetra. կիթառով երգել. թամպուրա՝ գիթարա իլէ չաղըրմագ:

Ὑποκίνδυνος (ὁ, ἡ) esposto al pericolo, arrischiato. ինքը զինքը վտանգի մէջ դրած. քէնտիքենի թէհլիքէյէ գօյմուշ:

Ὑποκινέω - ῶ. *M.* ήσω. muovere dissotto, sommuovere. տակէն շարժել. ալթընտան օյնաթմագ՝ գալտըրմագ:

Ὑποκλάζω. *M.* άσω. inginocchiarsi alquanto. քիչ մը ծունկը ծռել. պիր ազ տիզլէնի չէօքմէք:

Ὑποκλάω - ῶ. *M.* κλάσω. rompere dissotto o leggiermente. տակէն կամ քիչ կոտրել. ալթընտան եահօտ ազ գըրմագ:

Ὑποκλέπτω. *M.* κλέψω. rubare dissotto. տակէն գողնալ. ալթընտան չալմագ. 2. = Ὑποκρύπτω.

Ὑποκλίνω. *M.* κλινῶ. abbassare, chinare. 2. sottomettere. ցածցընել, ծռել. 2. հպատակ ընել. ալչալթմագ, էյմէք. 2. թապի՝ մութի էթմէք:

Ὑποκλονέω - ῶ. *M.* ήσω. agitare dalle fondamenta. հիմէն շարժել. թէմէլլէրինտէն օյնաթմագ:

Ὑποκλύζω. *M.* κλύσω. purgare dissotto. տակէն մաքրել. տիպլէրինտէն թէմիզլէմէք:

Ὑποκνίζω. *M.* ίσω. solleticare, titillare. խտղտել. կըտըգլամագ:

Ὑποκοιλαίνω. *M.* ανῶ. render concavo, scavare dissotto. տակը գոգաւորել՝ պեղել. ալթընը գօվուգլամագ՝ չուգուրլաթմագ էշմէք:

Ὑποκοίλιον (τὸ) = Ὑπογάστριον.

ʽΥπόκοιλος (ὁ, ἡ) concavo di sotto. ստորը գոգաւոր. ալթըն գօվուգ :

ʽΥποκολπίδιος καὶ ʽΥποκόλπιος καὶ

ʽΥπόκολπος (ὁ, ἡ) che si trova nel seno. 2. amabile. 3. nascosto. գիրկը գտնը-ւող. 2. սիրելի. 3. ծածուկ. գուճագտա պուլունան. 2. սէվիմլի. 3. կիզլի :

ʽΥποκολυμβάω - ῶ. M. ήσω. nuotare sott' acqua, attuffarsi. ջրի տակէն լողալ. սույուն ալթընտան եիւզմէք՝ տալմագ :

ʽΥπόκομψος (ὁ, ἡ) elegante. վայելուչ. լաթիֆ, լաթաֆէթլի :

ʽΥπόκοπρος (ὁ, ἡ) mescolato collo sterco. աղբով խառնըւած. պօգլանմըշ, պօգ իլէ գարըշմըշ :

ʽΥποκορίζομαι. M. ίσομαι. parlare come gl' infanti, servirsi delle espressioni carezzanti, vezzeggiare, diminuire i termini. տղոց պէս խօսիլ, գգուող ասացուածներ գործածել, բառերը նուազեցընել. չօճուգ կիպի սէօհպէթ էթմէք, օգշայան լաթիֆ սէօզլէր գուլլանմագ, լագըրթըլարը թէնզիլ էթմէք :

ʽΥποκόρισμα (τὸ) espressione carezzante, vezzeggiativa. գգուող՝ փաղաքշական ասացուած. օգշայան՝ նազլը սէօզ, լաֆըզ :

ʽΥποκορισμὸς (ὁ) vezzeggiamento, diminuzione de' termini. բառերը փաղաքշելը՝ նուազեցընելը. թէնզիլի լաֆըզ :

ʽΥποκοριστικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. vezzeggiativo, diminutivo. փաղաքշական, նուազական (անուն). իսմ լաթիֆ՝ թէնզիլ :

ʽΥποκουφίζω. M. ίσω. alleggerire alquanto. քիչ մը թեթեւցընել. պիր ազ խաֆիֆլէթմէք :

ʽΥπόκουφος (ὁ, ἡ) alquanto leggiero. քիչ մը թեթեւ. խաֆիֆճէ :

ʽΥποκρατήριον (τὸ) la base del bicchiere. բաժակակալ, սկիհին տակը. գատէհին՝ ատալըղը ալթը :

ʽΥπόκρημνος (ὁ, ἡ) un poco precipitoso. քիչ մը գահավէժ՝ սեպացեալ. պիր ազ աչըգ-պօզուգ :

ʽΥποκρίνομαι. M. κρινοῦμαι. fingere, simulare. 2. rispondere. 3. interpretare. կեղծել, կեղծաւորել. 2. պատասխանել. 3. մեկնել. էյմաղ էթմէք, թէզվիր էթմէք. 2. ճէվապ վէրմէք. 3. մանէս վէրմէք :

ʽΥποκρισία ✕ ἀντὶ

ʽΥπόκρισις - εως (ἡ) risposta. 2. finzione, simulazione, ipocrisia. պատասխան. 2. կեղծելը, կեղծաւորութիւն. ճէվապ. 2. թէզվիր, մուրայիլիք :

ʽΥποκριτὴρ ✕ ἀντὶ

ʽΥποκριτὴς - οῦ (ὁ) attore del teatro. 2. ipocrita, simulatore. 3. interprete. դերասան. 2. կեղծաւոր. 3. մեկնիչ. մասգարա. 2. մուրայի, թէզվիրճի. 3. մանէս վէրէն :

ʽΥποκριτικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. che concerne l' attore del teatro. դերասանի պատկանած. մասգարալըղա մութէալլիգ :

ʽΥποκρούω. M. ούσω. battere di sotto o leggiermente. 2. far l' accordo di musica. 3. interrompere il discorso. տակէն կամ կամաց զարնել. 2. ներդաշնակութիւն ընել. 3. մէկուն խօսքը կտրել ընդհատել. ալթընտան եավաշ եավաշ վուրմագ. 2. ահէնկ էթմէք. 3. սէօզ գաթըլմագ, սէօհպէթին գէսմէք էթմէք :

ʽΥποκρύπτω. M. κρύψω. nascondere, celare. պահել, թաքուցանել. սագլամագ. կիզլէմէք. (μσ.) dissimulare. կեղծել. թէզվիր էթմէք :

ʽΥπόκρυψις - εως (ἡ) occultazione. պահելը. սագլամա :

ʽΥποκυμαίνω. M. ανῶ. ondeggiare. ծածանիլ. մէվճլէնմէք :

ʽΥπόκυρτος (ὁ, ἡ) curvetto. ծռկէկ. էյրիճէ :

ʽΥποκυρτόω - ῶ. M. ώσω. curvare alquanto. քիչ մը ծռել. պիր ազ էյմէք :

ʽΥποκώλιον (τὸ) la parte di dietro della coscia. ազդեր ետեւի դին. պույուտուն էնսէ թարաֆը :

ʽΥπόκωφος (ὁ, ἡ) sordastro. խլկէկ, դը-ժուարալուր. սաղըրճա, գուլաղը աղըր :

ʽΥπολαῒς - ΐδος (ἡ) capinera (Γαλλ. fauvette). սեւակատար (սեւ գագաթ ունե-ցող թռչուն մը). պաշլըգան գուշ (պաշը թէփէսի պիր նէվ գուշ) :

ʽΥπολαμβάνω. M. λήψομαι. caricarsi. 2. prendere di sotto, di soppiatto. 3. tener in dietro, soffermare. 4. ritenere, arrestare. 5. succedere. 6. interrompere il discorso. 7. opinare, stimare, operare. ետեւը կռնակը առնել. 2. տակէն՝ գաղտուկ ընել՝ գործել. 3. ետ բռնել, քիչ մը կեցընել. 4. զսպել, կասեցընել. 5. յաջորդել, անընդմիջաբար հանդըպիլ. 6. մէկին խօսքը կտրել՝ ընդհատել. 7. կարծել, յուսալ. սըրթլանմագ. 2. ալթըն-տան՝ կիզլի ալմագ. 3. կէրի թութմագ, պիր ազ տուրդուրմագ. 4. զապթ էթմէք, ալը գօմագ. 5. խալէֆ օլմագ, արէլ ֆէվգ ալահը էթմէք. 6. պիրինին սէօզիւնի գըրգըլմագ. 7. գըյաս զաննը էթմէք :

ʽΥπολαμπὴς - έος (ὁ, ἡ) alquanto brillante. քիչ մը փայլուն. գարլըգճա :

ʽΥπολάμπω. M. ψω. cominciar a brillare. փայլելու սկսիլ. գըրլամայա պաշլամագ :

ʽΥπόλαμψις - εως (ἡ) splendore debole, lento. քիչ փայլիւն. ազ գըրլըգըլըք :

ʽΥπολανθάνω. M. λήσω. occultarsi sotto. տակը պահըւտիլ. ալթընտա կիզլէնմէք :

ʽΥπολαπάζω. M. άσω. evacuare. պարպել (փորը). պօշալթմագ (գարընը) :

ʽΥπολέγω. M. λέξω. dettare. թելադրել, զուրցելով կրկնել տալ. սէօյլէյէք թէքրար-լաթմագ : = ʽΥπαγορεύω.

ʽΥπόλειμμα (τὸ) il resto, residuo. մնա-ցուած, մնացածը. պագի գալան նէսնէ, գուսուրաթ :

ʽΥπολείπω. M. λείψω. lasciare (πθ.) restare dietro, rimanere. 2. mancare. ետ ձգել կամ մնալ. 2. պակսիլ. կէրի պըրագմագ, էախօտ գալմագ. 2. էքսիլմէք :

ʽΥπόλευκος (ὁ, ἡ) bianchetto. ճերմըկկէկ. պէյազճա :

ʽΥπολήγω. M. λήξω. cessare, diminuire poco a poco. քիչ քիչ դադրիլ՝ պակսիլ. ազար ազար տուրմագ՝ էքսիլմէք :

ʽΥπόλημμα (τὸ) = Κύημα.

ʽΥποληπτικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. opi-

nabile. կարծողական· գըյասի, զանն էթմէյէ մէնասըպ։

Ὑπόληψις - εως (ἡ) opinione, parere. կարծիք, վարկ· գըյաս, զանն։

Ὑπολιμώδης - εος (ὁ, ἡ) alquanto affamato. քիչ մը անօթի· պիր ազ աճ։

Ὑπολιπαίνω. *M.* ανῶ. ingrassare poco a poco. քիչ քիչ գիրցընել· ազար ազար սէմիզլէթմէք։

Ὑπολίπαρος (ὁ, ἡ) alquanto grasso, fiacco, floscio. քիչ գէր՝ պարարտ, մեղկ, թոյլ· ազ սէմիզ, կէվշէք։

Ὑπολισθαίνω (άνω.) *M.* ολισθήσω. sdrucciolarsi poco a poco. քիչ քիչ սահիլ· ազար ազար գայմագ։

Ὑπολογίζομαι. *M.* ίσομαι. calcolare, supputare, far conto. հաշուել, համարիլ· հէսապ էթմէք, հէսապա գօյմագ. (κυρ. καὶ μτφρ).

Ὑπολογισμὸς (ὁ) conto. հաշիւ, համար· հէսապ (κυρ. καὶ μτφρ).

Ὑπόλογος (ὁ, ἡ) responsabile. երաշխաւոր· քէֆիլ։

Ὑπόλοιπος (ὁ, ἡ) rimanente. մնացող· պագի գալան։

Ὑπολοχαγὸς (ὁ) luogotenente. տեղակալ· վէքիլ, գայիմագամ։

Ὑπόλυσις - εως (ἡ) τὸ οὐσ. τοῦ

Ὑπολύω. *M.* ύσω. sciogliere, slegare. 2. scalzare. 3. snervare. 4. liberare. քակել· 2· ոտից ամանը հանել· 3· վատուժեցընել· 4· ազատել· չէօզմէք· 2· փապուճ այագ փալը չըգարմագ· 3· գուվվէթտէն տիւշիւրմէք· 4· գուրթարմագ։

Ὑπολωφάω - ῶ. *M.* ήσω. cessare poco a poco. քիչ քիչ դադրիլ· ազար ազար տուրմագ՝ ֆէրահաթ էթմէք։

Ὑπομάζιος (ὁ, ἡ) lattante. կաթ կերող· սիւթ էմէյէն։

Ὑπόμακρος (ὁ; ἡ) lunghetto. երկնկէկ· ուզունճա։

Ὑπομαλάσσω. *M.* άξω. mollificare poco a poco. քիչ քիչ կակղեցընել· ազար ազար եումուշաթմագ։

Ὑπομαραίνομαι. *M.* μαρανθήσομαι. appassire poco a poco. քիչ քիչ թոռմիլ· ազար ազար սօլմագ՝ գուրումագ։

Ὑπομάσθιος (ὁ, ἡ) = Ὑπομάζιος.

Ὑπόμαυρος (ὁ, ἡ) oscuro. մուգ, աղօտ· գարա, գօյու։

Ὕπομβρος (ὁ, ἡ) piovoso. անձրեւոտ· եաղմուրլու։

Ὑπομειδιάω - ῶ. *M.* άσω. sorridere. ժըպտիլ· կիւլիւմսէմէք։

Ὑπομείων - ονος (ὁ, ἡ) inferiore. վայրագոյն· ալչագ, էտնա։

Ὑπόμελας - ανος (αινα - αν). սեւկակ, քիչ մը սեւ· սիյահճա, գարաճա։

Ὑπομενετικὸς - ἡ - όν. paziente. համբերող· սապըրլը։

Ὑπομενητικὸς - ἡ - όν. = τ. προηγ.

Ὑπομενητὸς - ἡ - όν. tollerabile. համբերելու, քաշելու· սապր օլունուր, չէքիլիր։

Ὑπομένω. *M.* μενῶ. rimanere, restare, sostenere, perseverare. 2. soffrire, sopportare. մնալ, տոկալ, դիմանալ. 2· քաշել (վիշտ եւ այլն), համբերել· գալմագ, դայանմագ. 2· չէքմէք, սապր էթմէք, թէհամմիւլ էթմէք։

Ὑπομερίζω. *M.* ίσω. = Ὑποδιαιρῶ.

Ὑπομερισμὸς (ὁ) = Ὑποδιαίρεσις.

Ὑπομήκης - εος (ὁ, ἡ) lunghetto. երկընկէկ· ուզունճա։

Ὑπομήτριος (ὁ, ἡ) che sta ancora nell' utero della sua madre. դեռ մօրը արգանդին մէջ գտնըւող· փահա անասընըն գարնընտա պուլունան։

Ὑπομίγνυμι. *M.* μίξω. mescolare poco a poco. քիչ քիչ խառնել· ազար ազար գարըշտըրմագ, գաթմագ։

Ὑπομιμνήσκω. *M.* ὑπομνήσω. ricordare, suggerire. միտքը ձգել, յուշ առնել· ֆիքրինէ կէթիրմէք՝ իխթար էթմէք։

Ὑπόμισθος (ὁ, ἡ) = Μισθωτός.

Ὑπομνάομαι - ῶμαι. *M.* μνήσομαι. = Ὑπομιμνήσκομαι. 2. incitare la femmina all' adulterio. կին մը շնութեան գրգռել· ավրէթի զինաքեարլըղա թահրիք էթմէք։

Ὑπόμνημα (τὸ) comentario, giornale. յիշատակարան· թարիխ, թէֆսիր։

Ὑπομνηματίζω. *M.* ίσω. passare nel giornale. 2. comentare. յիշատակարանը անցընել. 2· մեկնութիւն տալ, բացայայտել· թարիխէ՝ թէֆսիրէ կէչիրմէք. 2· մանէա վէրմէք։

Ὑπομνημάτιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Ὑπόμνημα.

Ὑπομνηματισμὸς (ὁ) comentazione. մեկնութիւն, բացայայտութիւն· թէֆսիր, մանէա։

Ὑπομνηματιστὴς - οῦ (ὁ) comentatore. մեկնիչ, թարգման· թէֆսիրճի։

Ὑπομνηματογραφέω - ῶ. *M.* ήσω. Εἰμὶ —

Ὑπομνηματογράφος (ὁ, ἡ) scrittore di comentari. յիշատակարաններ գրող· թարիխ՝ թէֆսիր եազան։

Ὑπόμνησις - εως (ἡ) commemorazione. յիշատակութիւն· անըլմագլըգ, զիքր։

Ὑπομνηστεύομαι. *M.* εύσομαι. fidanzare. (աղջիկ) նշանել, խօսիլ առնել զկին· (գըզ) նիշանլամագ։

Ὑπόμνυμαι. *M.* ομοῦμαι. dimandare nel tribunale la dilazione del suo aggiornamento. ատեանի մէջ իրեն սահմանուած ատենին ուշանալը՝ եւ ձգուիլը խնդրել· մէհքէմէտէ վադէսինին մուսաադէ դիլէմէք։

Ὑπομονὴ (ἡ) pazienza. համբերութիւն· սապր, թէհամմիւլ։

Ὑπομονητικὸς, Ὑπομονητός. = Ὑπομενετικός, Ὑπομενητός.

Ὑπομόχλιον (τὸ) ipomoclio. լծակի մոյթ· ուրուն ալթընտագի տէսթէք։

Ὑπομύσαρος (ὁ, ἡ) alquanto fetido. քիչ մը հոտած· պիր ազ գօգմուշ։

Ὑπομύω. *M.* μύσω. sorchiudere. կէս գոցել· եարը գափամագ, եումմագ էթմէք։

Ὑπόμωρος (ὁ, ἡ) sciocchcherello. քիչ մը մորոս· շաշքընճա։

Ὑπονέμομαι. *M.* νεμοῦμαι. pascersi di sotto. 2. minare. 3. ingannare. տակէն կերակրուիլ· 2· ական հատանել· 3· խաբել· ալթընտան եէմէք· 2· լաղըմ ազմագ· 3· ալտաթմագ։

Ὑπονεύω. *M.* εύσω. far cenno, ammiccare. ակնարկել· իշմար՝ իշարէթ էթմէք։

῾Υπονέφελος (ὁ, ἡ) coperto di nuvole. ամպերով ծածկուած. պուլութլու իլէ գափ-լանմըշ:

῾Υπονέω. Μ. νεύσομαι ἢ νευσοῦμαι. nuotare sott'acqua. ջրի տակը լողալ. ալթընտան եիւզմէք, եիւզմէք:

῾Υπονήχομαι. Μ. νήξομαι. = τ. προηγ.

῾Υπονίζω (νίπτω). Μ. νίψω. lavarsi (i piedi). (ոտուըները) լուալ. (այաքլարընը) եըգա-մագ:

῾Υπονοέω-ῶ. Μ. ήσω. congetturare. 2. sospettare. կարծիք ընել. 2. երկբայիլ. թահմին էթմէք. 2. շիւփհէլէնմէք:

῾Υπονόημα (τὸ) congettura. 2. sospetto. կարծիք, կշռադատութիւն. 2. կասկած. թահմին. 2. շիւփհէ:

῾Υπονοητὴς-οῦ (ὁ) sospettoso. կասկածոտ. շիւփհէլի, իշքիլլի:

῾Υπονοθεύω. Μ. εύσω. falsare, corrompere di soppiatto. ծածուկ խարդախել՝ աւրել. կիզլի պոզուգ էթմէք՝ պօզմագ:

῾Υπόνοια (ἡ) sospetto. 2. allegoria. կասկած. 2. այլաբանութիւն. շիւպհէ, շիւփհէ. 2. մէճազ, իշարէթ:

῾Υπονομεύω. Μ. εύσω. minare. ական հատանել. լաղըմ աչմագ:

῾Υπονομὴ (ἡ) mina. ական. լաղըմ:

῾Υπόνομος (ὁ) = τ. προηγ.

῞Υπονος (ὁ) argano. անուորդ. պօճարգըր:

῾Υπόνοσος (ὁ, ἡ) ammalaticcio. հիւանդոտ. խասթէ միզաճ:

῾Υπονοστέω-ῶ. Μ. ήσω. ritornare indietro. ետ դառնալ. կէրի տէօնմէք:

῾Υπονόστημα (τὸ) ritorno. դարձ. աւդէթ:

῾Υπονοτίζω. Μ. ίσω. inumidire alquanto. քիչ մը խոնաւցընել. պիր աղ նէմլէթմէք:

῾Υπονυμφὶς-ίδος (ἡ) = Παράνυμφος.

῾Υπόξανθος (ὁ, ἡ) biondetto. խարտեաշի նման. գումրալճա, սարըշընըրագ:

῾Υποξηραίνω. Μ. ανῶ. disseccare alquanto. քիչ մը չորցընել. պիր աղ գուրութ-մագ:

῾Υπόξηρος (ὁ, ἡ) alquanto arido. քիչ մը չոր. գուրուճա:

῾Υπόξυλος (ὁ, ἡ) ch'è di legno dissotto. տակը փայտէ. ալթը օդունտան:

῾Υποξυς-εος (ὁ, ἡ) alquanto acuto. քիչ մը սուր. սիվրիճէ:

῾Υποπάσσω. Μ. πάσω. spruzzare, spargere dissotto. տակը ցանել՝ փռել. ալթը-նա էքմէք՝ սէրմէք:

῾Υπόπαχυς (ὁ, ἡ) grassetto. քիչ մը գէր. սէմիզճէ:

῾Υποπεινάω-ῶ. Μ. ήσω. cominciar ad affamarsi. անօթենալու սկսիլ. աճըգմայա պաշլամագ:

῾Υποπέλιδνος καὶ

῾Υποπέλιος (ὁ, ἡ) alquanto livido. քիչ մը կապուտակ, կապարագոյն. պիր աղ մօրարմըշ, գարաճա:

῾Υπόπεμπτος (ὁ, ἡ) spedito di nascosto. գաղտուկ խրկուած. կիզլի եօլլանմըշ:

῾Υποπέμπω. Μ. πέμψω. mandare di nascosto. գաղտուկ խրկել. կիզլի եօլլամագ:

῾Υποπεράτωσις-εως (ἡ) compimento, terminazione. կատարելը, աւարտում. թէքմիլ էթմէ, թէմամլըգ:

῾Υποπετάννυμι. Μ. πετάσω. stendere dissotto. տակը փռել. ալթընա եայմագ:

῾Υποπέτασμα (τὸ) tappeto. օթոց. խալը:

῾Υποπιθηκίζω. Μ. ίσω. imitare la scimia. կապկի նմանիլ. մայմունա պէնզէմէք:

῾Υπόπικρος (ὁ, ἡ) amaretto. լեղիկեկ. աճըմթըրագ:

῾Υποπίμπλημι. Μ. ὑποπλήσω. empiere abbastanza. բաւականաւար լեցընել. եէթէյէ տօլտուրմագ:

῾Υποπίμπρημι. Μ. ὑποπρήσω. = ῾Υποκαίω.

῾Υποπίνω. Μ. πίομαι. bevere alquanto. քիչ մը խմել. պիր աղ իչմէք:

῾Υποπίπτω. Μ. πεσοῦμαι. cadere sotto. 2. prostrarsi a' piedi. տակը ինկնալ. 2. ոտից ինկնալ. ալթընա տիւշմէք. 2. այաղընա գափանմագ. ἴδε καὶ ῾Υπόκειμαι.

῾Υποπλέκω. Μ. πλέξω. trecciare dissotto. տակէն հիւսել. ալթընտան էօրմէք:

῾Υποπληρόω-ῶ. Μ. ώσω. = ῾Υποπίμπλημι.

῾Υποπνέω. Μ. πνεύσομαι. soffiare di sotto. տակէն փչել. ալթընտան իւֆլէմէք:

῾Υποποδίζω. Μ. ίσω. retrocedere. ետ քալել՝ երթալ. կէրի կէրի եիւրիւմէք՝ կիթմէք:

῾Υποπόδιον (τὸ) predella. պատուանդան. պասամագ, իսքէմլէ:

῾Υποπόδιος (ὁ, ἡ) posto sotto i piedi. ոտից տակ դրուած. այագ ալթընա գօնուլ-մուշ:

῾Υπόποδος (ὁ, ἡ) = ῾Υποπόδιος. 2. = ῾Υπόπους.

῾Υποποιέω-ῶ. Μ. ήσω. metter dissotto. 2. eccitare pian piano. տակը դնել. 2. կամաց կամաց գրգռել՝ դրդել. ալթընա գօմագ. 2. աղըր աղըր թահրիք էթմէք. (συχνότ. μσ.) adulare, cattivarsi l'animo di qualcuno. շողոքորթել, մէկուն սիրտը ձեռք բերել՝ իրեն քաշել. թէպասպուս էթմէք, պիրինին գալպինի քէնտիսինէ ավլամագ՝ պէնտ էթմէք:

῾Υποπόλιος (ὁ, ἡ) di cui i capelli cominciano ad incanutire. մազերը ճերմըկնալու սկսող. սաչը աղարմայա պաշլայան:

῾Υποπομπὴ (ἡ) ordine. պատուէր. էմր, թէմպիհ:

῾Υποπορεύομαι. Μ. εύσομαι. = ῾Υπέρχομαι.

῾Υποπόρευσις-εως (ἡ) insinuazione. սպրդիլը. սօգուլմա, կիրիշ, սըզըշ:

῾Υποπόρφυρος (ὁ, ἡ) che inclina al color purpureo. ծիրանագունի մօտ. աղ քընկի եագըն, գըրմըզըմսը:

῾Υπόπους-οδος (ὁ, ἡ) che ha de' piedi dissotto. տակը ոտքեր ունեցող. ալթընտա այագլարը օլան:

῾Υπόπρωρος (ὁ, ἡ) che ha la prora bassa. առջեւի կողմը ցած եղող (նաւ). պաշը աշաղը (կէմի):

῾Υπόπτερος (ὁ, ἡ) alato. 2. veloce. թեւոր. 2. արագ. գանաթլը. 2. չապուկ, թէզ:

῾Υποπτεύω. Μ. εύσω. sospettare, dubitare. 2. congetturare. 3. spiare. երկբայիլ, կասկածել. 2. կշռադատել, կարծիք ընել. 3. լրտեսել. շիւփհէլէնմէք, իշքիլլէնմէք. 2. թահմին՝ պահա էթմէք. 3 կէօզլէմէք:

῾Υπόπτης (ὁ) sospettoso. կասկածոտ.

[illegible]։ (ἐπὶ ἵππου.) ombroso (cavallo). ստուերախրտ, շքէ վախցող (ձի)։ [illegible] (ատ)։

Ὕποπτος (ὁ, ἡ) sospetto, sospettoso. երկբայ, կասկածոտ։ [illegible]

Ὑπόπτως, ἐπίῤ. sospettosamente. կասկածով։ [illegible]

Ὑποπυῤῥίζω. Μ. ίσω. Εἰμὶ —

Ὑπόπυῤῥος (ὁ, ἡ) rossiccio. կարմրկեկ։ [illegible]

Ὑπόρθριος (ὁ, ἡ) mattutino. առաւօտեան։ [illegible]

Ὑποῤῥάπτω. Μ. ῥάψω. cucire dissotto. տակը կարել։ [illegible]

Ὑποῤῥέω. Μ. ῥυήσομαι. colare dissotto. 2. cadere pian piano. տակէն վազել։ 2. կամաց կամաց իյնալ։ [illegible]

Ὑπόῤῥιζος (ὁ, ἡ) ch' è sotto la radice. 2. che ha della radice, radicato. արմատին տակը եղող։ 2. արմատ ունեցող։ [illegible]

Ὑπόῤῥινος (ὁ, ἡ) ch' è sotto il naso. 2. che parla col naso. (Γαλλ. nasillard). քթին տակը եղող։ 2. քթին տակէն խօսող։ [illegible] (οὐσ.)

Ὑπόῤῥινα (τὰ) mustacchi. ընչացք, պեխեր։ [illegible]

Ὑποῤῥίπτω. Μ. ῥίψω. gettare al dissotto. 2. soggettare, sottomettere. տակը նետել։ 2. նուաճել, հպատակ ընել։ [illegible]

Ὑπόῤῥυσις - εως (ἡ) lo scorrere, il colare dissotto, deflusso. 2. canale sotterraneo. տակէն վազելը, վայթիւն։ 2. գետնի տակէն եղած խողովակ։ [illegible]

Ὑποῤῥωδέω - ῶ. Μ. ήσω. temere alquanto. քիչ մը վախնալ։ [illegible]

Ὑπορύσσω (ττω). Μ. ορύξω. = Ὑποσκάπτω.

Ὑπορχέομαι - οῦμαι. Μ. ήσομαι. ballare al suono d' un instrumento musicale. նուագարանի մը եղանակին յարմար պարել։ [illegible]

Ὑπόρχημα (τὸ) canto che regolava i passi de' ballerini. պար քաշողներուն կաքաւը կարգաւորող երգ մը։ [illegible]

Ὑποσαγὴς - έος (ὁ, ἡ) che porta basto. (Λατ. clitellarius). համետ ունեցող, բեռնկրող։ [illegible]

Ὑποσαλεύω. Μ. εύσω. agitare alquanto, smuovere. քիչ մը շարժել, խլրտեցընել։ [illegible]

Ὑπόσαπρος (ὁ, ἡ) alquanto marcito. քիչ մը փտած։ [illegible]

Ὑποσέληνος (ὁ, ἡ) sullunare. ենթալուսնեայ։ [illegible]

Ὑποσημαίνω. Μ. ανῶ. segnare dissotto, sottoscrivere. 2. indicare, mostrare in una maniera oscura. տակը նշան դնել, ստորագրել։ 2. մութ կերպով մը իմացընել՝ ցուցընել։ [illegible]

Ὑποσημειόω - ῶ καὶ (μσ. ὅ καὶ εὐχρηστότ.) - όομαι - οῦμαι. Μ. ώσω - ομαι. notare di sotto. տակը նշանակել։ [illegible]

Ὑποσημείωσις - εως (ἡ) annotazione. ծանօթաբանութիւն։ [illegible]

Ὑποσήπω. Μ. σήψω. cominciare a marcire. փտելու սկսիլ։ [illegible]

Ὑποσιγάω - ῶ. Μ. σιγήσομαι. tacere, non rispondere. լռել, չպատասխանել։ [illegible]

Ὑποσίδηρος (ὁ, ἡ) ch' è di ferro al dissotto. տակը երկաթէ եղող։ [illegible]

Ὑποσιωπάω - ῶ. Μ. ήσομαι. tacere. (Λατ. reticeo). լռել։ [illegible]

Ὑποσιώπησις - εως (ἡ) reticenza. լռութիւն։ [illegible]

Ὑποσκάπτω. Μ. σκάψω. minare. ական հատանել։ [illegible]

Ὑποσκαφὴ (ἡ) mina. ական։ [illegible]

Ὑποσκελίζω. Μ. ίσω. dar il gambetto soppiantare. 2. ingannare. ոտքովը ձգել։ 2. խաբել։ [illegible]

Ὑποσκέλισμα (τὸ) gambetto, caduta cagionata dal gambetto. 2. frode. ոտքը զարնելէն իյնալը։ 2. նենգ, դաւ։ [illegible]

Ὑποσκελισμὸς (ὁ) l' azione di dar il gambetto, di soppiantare. ոտքով ձգելը։ [illegible]

Ὑποσκέπτομαι. Μ. σκέψομαι. congetturare. կշռադատել, կարծիք ընել։ [illegible]

Ὑποσκιάζω. Μ. άσω. adombrare, oscurare. շուք ընել, մթնցընել։ [illegible]

Ὑποσκίασις - εως (ἡ) adombramento. շուք ընելը։ [illegible]

Ὑπόσκιος (ὁ, ἡ) adombrato. շքոտ։ [illegible]

Ὑπόσκληρος (ὁ, ἡ) duretto. կարծրկեկ։ [illegible]

Ὑποσκότεινος (ὁ, ἡ) oscuretto. մթնկեկ։ [illegible]

Ὕποσμος (ὁ, ἡ) che ha un po' d' odore. 2. che ha qualche sentore di... քիչ մը հոտ ունեցող։ 2. բանի մը քիչ մը լուր՝ ծանօթութիւն ունեցող։ [illegible]

Ὑποσμύχω. Μ. σμύξω. consumare con fuoco lento. քիչ՝ կամաց կրակով սպառել։ [illegible]

Ὑπόσοφος (ὁ, ἡ) sciolo. իմաստակ։ [illegible]

Ὑποσπάω - ῶ. Μ. σπάσω. tirare dissotto. տակէն քաշել։ [illegible]

Ὑποσπείρω. Μ. σπερῶ. seminare di nascosto. գաղտուկ ցանել (սերմ)։ [illegible]

Ὑποσπογγίζω. Μ. ίσω. asciugare leggier-

mente con una spugna. ապունգով քիչ մը սրբել. սիւնկեր իլէ ազը ալ սիլմէ։

Ὑπόσπονδος (ὁ, ἡ) che fà o che si fà dietro un patto. դաշինքով ընող կամ եղող. շըրթ՝ ահտ իլէ եափըլըն եախօտ օլան։

Ὑποστάζω. *Μ.* στάξω. distillare. կաթել կաթիլ վաթել. տամլա տամլա ագըթմագ։

Ὑποστάθμη (ἡ) feccia. 2. fondamento. մրուր. 2. հիմ. թօրթու. 2. թեմէլ։

Ὑπόστασις - εως (ἡ) = Ὑποστάθμη. 2. ipostasi, persona. 3. coraggio, fiducia. 4. beni, averi. 2. էնթակայութիւն. անձ. 3. խրախոյս, վստահութիւն. 4. ստացուածք, ինչք. 2. ագըմ, շախըս. 3. ճեսարէթ, կիւվէնճ, էմնիյէթ. 4. մալ, միւլք։

Ὑποστάτης - ου (ὁ) che ha prodotto la natura delle cose. ամէն բանին բնութեան հաստիչը՝ արարիչը. հէր պիր նէսնէնին թապիաթընը եարատան։

Ὑποστατικῶς, ἐπίῤ. coraggiosamente. 2. ipostaticamente. քաջութեամբ. 2. էնթակայաբար. ճեսարէթ իլէ. 2. շախսէն։

Ὑπόστατος (ὁ, ἡ) tollerabile. քաշելու, համբերելու. չէքիլիր, թահամմիւլ օլունուր։

Ὑπόστεγος (ὁ, ἡ) ch'è sotto il tetto. յարկին տակը եղող. տամ ալթընտա օլան։

Ὑποστέγω. *Μ.* στέξω. = Ὑποκρύπτω.

Ὑποστέλλω. *Μ.* στελῶ. tirar abbasso, abbassare. 2. diminuire. վար քաշել, ցածցընել, խիղճցընել. 2. պակսեցնել. աշաղը չէքմէք, ալչալթմագ, էնտիրմէք. 2. ազալթմագ։ (μσ.) raggrinzarsi pel timore. վախէն կծկիլ. գօրգուտան պիւզիւլմէք։

Ὑποστενάζω. *Μ.* ἀσω. gemere in segreto. գաղտուկ հեծել հառաչել. կիզլի ինլէմէք, թէէսսիւֆ էթմէք։

Ὑπόστενος (ὁ, ἡ) un poco stretto. քիչ մը նեղ. տարճա։

Ὑποστενῴ (*Χ.* *Μ.*) = Ὑποστενάζω.

Ὑπόστερνος (ὁ, ἡ) ch'è sotto il petto. կուրծքին տակը եղող. կէօքսիւն ալթընտա օլան։

Ὑπόστημα (τὸ) appoggio, sostegno. 2. corpo di guardia. նեցուկ, մոյթ. 2. պահակք կամ պահակ. տայանագ, տիրէք. 2. պէքճիլէր եախօտ նէօպէթխանէ. 3. = Ὑποστάθμη. 4. = Ὑπόστασις.

Ὑποστήριγμα (τὸ) = τ. προηγ. (1).

Ὑποστηρίζω. *Μ.* ἰσω. appoggiare. կռթընցընել, տակը նեցուկ՝ մոյթ դնել. տայանտըրմագ, տիրէք գօյմագ։

Ὑποστιγμὴ (ἡ) virgola. ստորակէտ. ճէզմ (պէշ թամամ (,) պիր նիշան տըր)։

Ὑποστίζω. *Μ.* ἰσω. virgolare, separare con delle virgole. ստորակէտերով բաժնել. ճէզմ իլէ այըրմագ։

Ὑποστίλβω. *Μ.* στίλψω. brillare alquanto. քիչ մը փայլիլ. պիր ազ փարլամագ։

Ὑποστολὴ (ἡ) abbassamento. 2. timidità. 3. fuga. խիղճցընելը, ցածցընելը. 2. վախկոտութիւն. 3. փախչիլը. էնտիրմէ, ալչալթմա. 2. գօրգագլըգ. 3. գաչմա, ֆիրար։

Ὑποστόμια (τὰ) morso di briglia. վարապան. կէմ։

Ὑποστορέννυμι καὶ **Ὑποστόρνυμι.** *Μ.* ὑποστορέσω. stendere al dissotto. տակը փռել. ալթընա սէրմէք։

Ὑποστρατηγέω - ῶ. *Μ.* ήσω. essere luogotenente-generale. զօրավարին տեղակալ ըլլալ. սէրասքէր վէքիլի օլմագ։

Ὑποστράτηγος (ὁ, ἡ) luogotenente-generale. զօրավարին տեղակալ. սէրասքէր վէքիլի։

Ὑποστρατοφύλαξ - ακος (ὁ) = τ. προηγ.

Ὑποστρέφω. *Μ.* στρέψω. far ritornare indietro. 2. mutar parere. ետ դարձընել. 2. միտքը փոխել. կէրի չէվիրմէք. 2. ֆիքրինի տէյիշտիրմէք։

Ὑποστρόγγυλος (ὁ, ἡ) tondetto, un poco rotondo. կլորկեկ. եուվարլագճա։

Ὑποστροφὴ (ἡ) ritorno. դարձ. աւտէթ, կէրի տէօնիւշ։

Ὑπόστρωμα (τὸ) ciò che si stende al dissotto. տակը փռուած իրք. ալթընա սէրիլէն նէսնէ։

Ὑποστρώννυμι. *Μ.* στρώσω. = Ὑποστορέννυμι.

Ὑπόστυλος (ὁ, ἡ) sostenuto sù delle colonne. սիւներու վրայ կեցած. թաշ տիրէքլէր իւզէրինտէ տուրան։

Ὑποστυλόω - ῶ. *Μ.* ώσω. appoggiare sù delle colonne. սիւներու վրայ կեցընել կռթնցընել. թաշ տիրէքլէր իւզէրինէ տայամագ։

Ὑποσυγχέω (συγχύνω.) *Μ.* χεύσω. mescolare alquanto. քիչ մը խառնել. պիր ազ գարըշտըրմագ։

Ὑποσύρω. *Μ.* συρῶ. tirare giù. վար քաշել. աշաղը չէքմէք. 2. = Δελεάζω.

Ὑπόσφαγμα (τὸ) il sangue della vittima. 2. l'inchiostro della seppia. զոհի արիւն. 2. սիպէ ձուկին թանաքը. գուրպան գանը. 2. միւրէքքէպ պալըղընըն միւրէքքէպի։

Ὑποσφάζω. *Μ.* άσω, scannare. մորթել. պօղազլամագ։

Ὑποσφάττω. *Μ.* σφάξω. Ἀττ. ἀντὶ Ὑποσφάζω.

Ὑποσφίγγω. *Μ.* σφίγξω. stringere, legare di sotto strettamente. տակէն սխմել՝ սեղմելով կապել. ալթընտան սըգմագ՝ սըգը պաղլամագ։

Ὑποσφραγίζω. *Μ.* ίσω. sigillare dissotto. տակը կնքել. ալթընը միւհիւրլէմէք։

Ὑπόσχεσις - εως (ἡ) promessa. խոստում. վաատ, էտէպ։

Ὑποσχετικὸς - ὴ - όν. chi promette facilmente. դիւրաւ խոստացող. գօլայճա վաատ էտէն։

Ὑποσχίζω. *Μ.* σχίσω. fendere dissotto. տակէն ճեղքել. ալթընտան եարմագ։

Ὑποσωρεύω. *Μ.* εύσω. accumulare poco a poco. քիչ քիչ կուտել. ազար ազար եըղմագ։

Ὑποταγὴ (ἡ) subordinazione, soggezione. ստորադասութիւն, հպատակութիւն. մահքումիյէթ, իթաաթ, թապիիյէթ։

Ὑποτακτικὸς - ὴ - όν. che ha la facoltà di sottomettere. հպատակ ընելու կարողութիւն ունեցող. թապի էթմէյէ գուտրէթի օլան։ (Γρμτ.) Ὑποτακτικὴ (ἡ) (ἐνν. ἔγκλισις.) (modo) soggiuntivo. ստորադասական (եղանակ). կիպի։

‛Υπόταξις-εως (ἡ) soggiogamento. նուաճելը, հպատակ ընելը. թապի էթմէք, հիւքմիւն ալթընա ալմագ:

‛Υποτάσσω (ττω.) Μ. τάξω. sottomettere, soggiogare, subordinare. նուաճել, հպատակ ընել, ստորակարգել. զապթ՝ թապի էթմէք, թէսխիր էթմէք, իթաաթ էթթիրմէք:

‛Υποταύριον (τὸ) = Περίνεον.

‛Υποταφρεύω. Μ. εύσω. = ‛Υποσκάπτω.

‛Υποτείνω. Μ. τενῶ. stendere dissotto. տակէն երկընցընել. ալթընտան ուզաթմագ: (ὅθ.) ‛Υποτείνουσα (ἡ) ipotenusa, linea opposta all'angolo retto in un triangolo. ներքնաձիգ, հակուղիղ, եռանկեան ուղիղ անկեան հակադրեալ գիծ. մուսէլլէսին տիգ զավիէսինի գարշըլըղըն չիզ- կի, էվթարը-զավիէթի-գայիմէ, չիզգիյի ավթար. (συνεκδχ.) promettere. 2. eccitare. խոստանալ. 2. դրդել, գրգռել. վաատ էթմէք. 2. թահրիք էթմէք:

‛Υποτειχίζω. Μ. ίσω. costruire un muro dissotto. տակը պատ մը շինել. ալթընա տիվար եափմագ:

‛Υποτελέω-ῶ. Μ. τελέσω. pagare (il tributo). վճարել (հարկ). էտա էթմէք (վէրկիյի):

‛Υποτελὴς-έος (ὁ, ἡ) tributario. հարկատու. խարաճկիւզար, ռէայա:

‛Υποτέμνω. Μ. τεμῶ. tagliare, troncare di sotto. 2. tagliar di mezzo, sorprendere. տակէն կտրել, կրճատել. 2. մէջ տեղէն կտրել, մէկէն կոխել, առջեւը առնել. ալթընտան քէսմէք գըրփմագ. 2. օրթասընտան քէսմէք, պասմագ, էօնիւնի ալմագ, էօնիւնիւ քէսթիրմէք:

‛Υποτηρέω-ῶ. Μ. ήσω. spiare. լրտեսել. կէօզլէմէք:

‛Υποτίθημι. Μ. ὑποθήσω. mettere, porre al dissotto, sottoporre. 2. metter per base, per fondamento. 3. supporre. 4. suggerire. 5. impegnare. 6. (μσ.) consigliare. տակը դնել. 2. հիման տեղ դնել. 3. ենթադրել. 4. թելադրել. 5. գրաւի դնել. 6. խրատել, յորդորել. ալթընա գօյմագ. 2. թէմէլ եէրինէ գօյմագ. 3. ֆարզ էթմէք. 4. ֆիքրինէ գօյմագ, իլգա էթմէք. 5. ռէհինէ գօյմագ. 6. էօյիւթ՝ նասիհաթ վէրմէք:

‛Υποτιμάω-ῶ. Μ. ήσω. valutare di meno. վար՝ պակաս գին կտրել. էքսիք տէյ- րէրմէք. (ἰδιατ. μσ.) arbitrare un'ammenda minore di quella che s'è imposta dal giudice. դատաւորին իրեն դրած՝ որոշած տուգանքէն քիչ տուգանք իրեն որոշել. հաքիմին թէնպիհինէ գօյտուղու ճէրիմէտէն էքսիք ճէրիմէյի գարար վէրմէք՝ թէքլիֆ:

‛Υποτίμησις-εως (ἡ) diminuzione d'una ammenda. 2. pretesto. տուգանքի մը քիչնալը. 2. պատճառանք. ճէրիմէնին էքսիլմէսի, էնմէսի. 2. պահանա:

‛Υποτίτθιος καὶ ‛Υπότιτθος (ὁ, ἡ) lattante. կաթ կերող. մէմէ էմէն:

‛Υποτομεὺς-έως (ὁ) coltello. 2. falce. դանակ. 2. մանգաղ. պըչագ, պըչգը. 2. թըրփան:

‛Υποτομὴ (ἡ) l'azione di tagliare dissotto. 2. privazione. տակէն կտրելը. 2. զրկում. ալթընտան քէսմէսի. 2. մահրումիյէթ:

‛Υποτοξεύω. Μ. εύσω. dardeggiare da basso all'alto. վարէն վեր նետ նետել. աշաղըտան եուգարը օգ աթմագ:

‛Υποτραυλίζω. Μ. ίσω. Εἰμὶ —

‛Υπότραυλος (ὁ, ἡ) un poco balbo, scilinguatello. քիչ մը թոթովախօս, ծանրախօս. պիր ազ փէլթէք:

‛Υποτραχήλιον (τὸ) la parte al dissotto del collo. 2. collarino della collana. (Γαλλ. gorgerin). վզին վարի կողմը. 2. սեան օձիք՝ վիզ. պօյնուն ալթը. 2. թաշ տիրէյին պօղազը՝ թաճքէսի:

‛Υπότραχυς-εος (ὁ, ἡ) un poco aspro, duro. քիչ մը խիստ. պիր ազ սէրթ:

‛Υποτρέπομαι. Μ. τραπήσομαι. ritornar indietro. ետ դառնալ. կէրի տէօնմէք:

‛Υποτρέφω. Μ. θρέψω. nudrire di nascosto. գաղտուկ սնուցանել. կիզլի պէսլէմէք:

‛Υποτρέχω. Μ. θρέξομαι ἢ δραμοῦμαι. correre di sotto. 2. insinuarsi. 3. arrestare colui che fugge, sorprendere per una traversa. 4. cattivarsi il favore di qualcuno. տակէն վազել. 2. սպրդիլ, սողոսկիլ. 3. փախչողը բռնել, կողմնակի ճամբէ մը վրայ հասնիլ. 4. մէկուն սիրտը ձեռք բերել, զինքը հաւնեցընել. ալթընտան գօշմագ. 2. կիրիշմէք, սոքուլմագ. 3. գաչանը թութմագ, թէսատիւֆ եօլտան եօնիւնի ալմագ՝ պասմագ. 4. պիրինին գալպինի էլէ ալմագ, քէնտինի պէյէնտիրմէք:

‛Υποτρίβω. Μ. τρίψω. logorare dissotto. տակէն մաշել. ալթընտան աշընտըրմագ:

‛Υποτροπὴ (ἡ) ritorno. 2. accesso d'una malattia. դարձ. 2. հիւանդութեան նորէն բռնելը. ավտէթ. 2. խասթալըք նէօպէթի:

‛Υποτροπιάζω. Μ. άσω. avere degli accessi. նորէն բռնել (հիւանդութիւն մը). նէօպէթի կէլմէք (խասթալըք հաքքընտա):

‛Υποτροπικὸς-ὴ-όν. che ha degli accessi (malattia). նորէն դարձող՝ բռնող (հիւանդութիւն). նէօպէթի իլէ կէլէն (խասթալըք):

‛Υπότροπος (ὁ, ἡ) che ritorna indietro. ետ դարձող. կէրի տէօնէն. 2. = τῷ προηγ.

‛Υπότροχος (ὁ, ἡ) che ha delle ruote di sotto. տակը անիւներ ունեցող. ալթընտա թէքէրլէքլէրի օլան:

‛Υπότρυγος (ὁ, ἡ) piena di feccia. մրրոտ, մրրով լի. թօրթա իլէ տօլու:

‛Υποτρύζω Μ. τρύξω. brontolare. քրթմնջել. ֆըսըլտամագ, մըրըլտանմագ:

‛Υποτρώγω. Μ. τρώξομαι. mangiare di nascosto, o poco oppure prima. գաղտուկ կամ քիչ կամ առաջ ուտել. կիզլի եախօտ ազ եախօտ էվվէլ եէմէք:

‛Υποτυγχάνω. Μ. τεύξομαι. rispondere con prontezza, replicare. (Γαλλ. répartir). 2. incontrare. շուտով պատասխանը տալ. 2. հանդըպիլ. հազըր ճէվապ վէրմէք. 2. րաստ կէլմէք:

‛Υποτυπόω-ῶ. Μ. ώσω. delineare, abbozzare, descrivere. գծագրել, նկարագրել. րէսմ ալմագ, վասֆ էթմէք:

‛Υποτύπτω. Μ. ψω. battere giù o dissotto. վար կամ տակէն զարնել. աշաղը եախօտ ալթընտան վուրմագ:

‛Υποτύπωσις-εως (ἡ) modello, esempla-

re. 2. abbozzo, disegno. 3. ipotiposi, descrizione (figura rettorica). յարացոյց, օրինակ. 2. գծագիր, գաղափար. 3. նկարագրութիւն (ճարտասանական ձեւ մի է). [illegible]:

ʽΥπότυφλος (ὁ, ἡ) losco. վատատես, հաւկուր. [illegible]:

ʽΥποτύφω. Μ. θύψω. abbruciare a lento fuoco. 2. eccitare, infiammare. քիչ՝ քիչ չուներցող կրակով երել. 2. գրգռել, բռնկցընել. [illegible]:

ʽΥπουδαῖος - α - ον. = ʽΥπόγειος.

ʽΥπουλος (ὁ, ἡ) (piaga) nascosta sotto la cicatrice, che non è intieramente guarita. 2. ipocrita, furbo. ալիքին տակէն բանօղ՝ աղէկ չըրընացած՝ ծածուկ (խոց). 2. կեղծաւոր, խորամանկ. [illegible]. — ούλως, ἐπίῤ.

ʽΥπουλότης (ἡ) ipocrisia, furberia. կեղծաւորութիւն, խորամանկութիւն. [illegible]:

ʽΥπουραῖος - α - ον. ch' è sotto la coda. պոչին տակը եղօղ. [illegible]:

ʽΥπουράνιος - α ἢ ος - ον. ch' è sotto il cielo. երկինքին տակը եղօղ. [illegible]:

ʽΥπουργέω - ῶ. Μ. ήσω. servire, ajutare. 2. accordare. ծառայել, օգնել. 2. շնորհել. [illegible]:

ʽΥπούργημα (τὸ) ministero, servizio. պաշտօն, սպաս. [illegible]:

ʽΥπούργησις - εως καὶ

ʽΥπουργία (ἡ) ministero. 2. officiosità, ossequio. պաշտօն. 2. բարեբարութիւն, մեծարանք. [illegible]:

ʽΥπουργικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. ministeriale. պաշտօնական. [illegible]:

ʽΥπουργὸς (ὁ, ἡ) ministro. պաշտօնեայ, գործակալ. [illegible]:

ʽΥπουρὶς - ίδος (ἡ) groppiera, posolina. բեռնակիր անասուններու գաւակին փոկը. [illegible]:

ʽΥποφαίνω. Μ. φανῶ. mostrare per metà. կէսէն ցուցընել. [illegible]:

ʽΥποφαύσκω. Μ. φαύσω. cominciare a brillare. փայլելու սկսիլ. [illegible]:

ʽΥποφέρω. Μ. ὑποίσω. sopportare, sostenere, soffrire, tollerare. դիմանալ, տոկալ, քաշել. [illegible]. 2. = Προφασίζομαι.

ʽΥποφεύγω. Μ. φεύξομαι. = ʽΥπεκφεύγω.

ʽΥποφητεύω. Μ. εύσω. interpretare gli oracoli. աստուածային պատգամները մեկնել. [illegible]:

ʽΥποφήτης - ου (ὁ) interprete degli oracoli, profeta, indovino. աստուածային պատգամաց մեկնիչ, մարգարէ, գուշակ. [illegible]:

ʽΥποφητικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. profetico. մարգարէական. [illegible]:

ʽΥποφήτωρ - ορος (ὁ) ✕ ἀντὶ ʽΥποφήτης.

ʽΥποφθάλμιος (ὁ, ἡ) posto al dissotto degli occhi. աչքի տակը եղօղ. [illegible]:

ʽΥποφθάνω. Μ. φθάσω, φθήσομαι. = Προφθάνω.

ʽΥποφθέγγομαι. Μ. φθέγξομαι. replicare. պատասխան տալ. [illegible] = ʽΥπολαμβάνω.

ʽΥποφθείρω. Μ. φθερῶ. corrompere (πθ.) corrompersi, consumarsi pian piano. քիչ քիչ աւրել կամ աւրուիլ՝ մաշիլ՝ ծիւրիլ. [illegible]:

ʽΥποφθόνως, ἐπίῤ. con qualche invidia. նախանձով մը. [illegible]:

ʽΥποφλέγω. Μ. φλέξω. ardere di sotto. տակէն երել. [illegible]:

ʽΥποφόνια (τὰ) ammenda che si paga per una uccisione, prezzo del sangue. մարդասպանութեան համար վճարուած տուգանք, արեան գին. [illegible]:

ʽΥποφορὰ (ἡ) obbiezione. 2. tributo, imposto. 3. mina. առարկութիւն. 2. հարկ. 3. ական. [illegible]:

ʽΥπόφορος (ὁ, ἡ) tributario. հարկատու. [illegible]:

ʽΥποφυγὴ (ἡ) sotterfugio. 2. rifugio. խոյս, գաղտուկ փախչիլը. 2. ապաստանարան. [illegible]:

ʽΥποφυσάω - ῶ. Μ. ήσω. soffiare di sotto. տակէն փչել. [illegible]:

ʽΥποφυτεύω. Μ. εύσω. piantare dissotto. տակէն տնկել. [illegible]:

ʽΥποφώνησις - εως (ἡ) incoraggiamento con delle grida. պոռալով պորթկալով սիրտ տալը. [illegible]:

ʽΥποχαίνω. Μ. χανοῦμαι. stare colla bocca aperta. բերանաբաց կենալ. [illegible]:

ʽΥποχαίρω. Μ. χαρήσομαι. rallegrarsi nel fondo del cuore, gioire frà sè. սրտին մէջ՝ ինքիրեն ուրախանալ. [illegible]:

ʽΥπόχαλκος (ὁ, ἡ) mischiato di rame. պղնձով խառն. [illegible]:

ʽΥποχαλκόω - ῶ. Μ. ώσω. mischiare di rame. պղնձով խառնել. [illegible]:

ʽΥποχαράσσω (ττω). Μ. άξω. scolpire al dissotto. տակը քանդակել. [illegible]:

ʽΥποχάσκω. = ʽΥποχαίνω.

ʽΥποχείριος - α ἢ ος - ον. = ʽΥπόδουλος, ʽΥπεξούσιος.

ʽΥποχέω. Μ. χεύσω. versare, spargere, spandere al dissotto. տակը թափել՝

ցանել՝ փռել. ալթընա դէօքմէք՝ սէրփմէք՝ սէրմէք։

Ὑποχὴ (ἡ) vangajuole. կլոր ձեւով ձկն ուռկան. սալմա աղը։

Ὑποχθόνιος καὶ Ὑπόχθων - ονος (ὁ, ἡ) ✕ ἀντὶ Ὑπόγειος.

Ὑποχίτων - ωνος (ὁ, ἡ) ch' è sotto la tonaca. պատմուճանին տակը եղող. գաֆթանըն ալթընտա օլան։ (οὐσ. ἀρσ.) sottabito, sottana o camicia. անթերի, տակի հագուստ մը կամ շապիկ. էնթարի, էսքէօր կէօմլէկ։

Ὑποχλιαίνω. Μ. ανῶ. riscaldare alquanto, intiepidare. քիչ մը տաքցընել, գաղջ ընել. պիր ազ ըսըթմագ, ըլըգ էթմէք։

Ὑπόχλωρος (ὁ, ἡ) verdiccio. կանաչկեկ. եէշիլճէ։

Ὑποχονδριακὸς - ὴ - όν. ipocondriaco, ipocondrico. ախոնդական. սէվտավը, մէրաքլը։

Ὑποχόνδριον (τὸ) καὶ Ὑποχόνδρια (τὰ) ipocondro. ախոնդանք. պէօյէր, թէհի կէպէհ։

Ὑποχόνδριος (ὁ, ἡ) ch' è sotto la cartilagine. աճառին՝ գեղձին տակը եղող. կըրըկըն ալթընտա օլան։

Ὑποχορηγέω - ῶ. Μ. ήσω. somministrare, fornire sotto mano. ձեռքի տակէ մատակարարել՝ հարկաւոր բաները ճարել՝ հոգալ. եւ ալթընտան ըսըւլ գըլմագ՝ եէտիրմէք լազըմ օլան նէսնէլէրի պէքլէրմէք՝ գօյրմագ։

Ὑποχορηγία (ἡ) somministrazione sotto mano, l' azione di fornire di nascosto. ձեռքի տակէ՝ գաղտուկ մատակարարելը՝ պէտք եղած բաները հոգալը՝ ճարելը. եւ ալթընտան՝ կիզլի ըսըւլ գըլմըգը՝ եէտիրմէ լազըմ օլան նէսնէլէրի գօյրմագը՝ պէքլէրմէքի։

Ὕποχος (ὁ, ἡ) soggetto, dipendente. 2. complice. հպատակ, մէկին իշխանութեան տակը եղող. 2. մեղսակից. թապի, մէթի, պիրինին հէքմի ալթընտա օլան. 2. հէմսուչ, հէմթիօմէթ։

Ὑπόχρεως. Ἀττ. ἀντὶ Ὑπόχρεος (ὁ, ἡ) debitore. 2. obbligato. պարտաւոր. 2. շնորհապարտ. պօրճլու. 2. մինէթտար, մէմնուն։

Ὑποχρίω. Μ. χρίσω. unger dissotto. տակը օծել. ալթընը եաղլամագ։ (μσ.) tinger gli occhi col nero di stibio. ծարիր քսել. կէօզէ սիւրմէ չէքմէք։

Ὑπόχρυσος (ὁ, ἡ) leggiermente dorato. 2. ricchissimo. քիչ մը ոսկիով օծուած. 2. շատ հարուստ. խաֆիֆճէ ալթըն իլէ եալտըզլանմըշ. 2. չօք զէնկին։

Ὑποχρωματίζω. Μ. ίσω. colorire di sotto. տակը ներկել. ալթընը պօյամագ։

Ὑπόχυμα (τὸ) albugine, suffusione. լուսոյն աչաց. կէօզ թօզանի, չիպան։

Ὑπόχυσις - εως (ἡ) l' azione di versare goccia a goccia. կաթիլ կաթիլ թափելը. դամլա դամլա դէօքմէք. 2. = Ὑπόχυμα.

Ὑπόχυτος (ὁ, ἡ) suffuso. 2. falsato. ցօղեալ, կաթիլ կաթիլ թափուած. 2. խարդախուած. սէրփիլմիշ, դամլա դամլա դէօքիւլմիւշ. 2. գալպ։

Ὑποχωρέω - ῶ. Μ. ήσω. cedere, ritirarsi. տեղի տալ, ետ քաշուիլ. եէր վէրմէք, կէրի չէքիլմէք։

Ὑποχώρησις - εως (ἡ) l' azione di cedere, di ritirarsi. տեղ տալը, ետ քաշուիլը. եէր վէրմէ, կէրի չէքիլմէ։

Ὑποψάλλω. Μ. ψαλῶ. toccare leggiermente le corde d' un instrumento musicale. նուագարանի լարերուն կամաց մը դպչիլ. պիր չալգը ալէթինին թէլլէրինէ եավաշճա դօգունմագ։

Ὑπόψαμμος (ὁ, ἡ) arenoso. աւազով լի. գումլը, գում իլէ դօլը։

Ὑπόψαρος (ὁ, ἡ) moscato. ճերմակ սեւախայտ. չիլ էնկիէ րէնկ, չիլ։

Ὑποψηφίζομαι. Μ. ίσομαι. supputare. հաշիւ ընել. հէսապ էթմէք։

Ὑποψήφιος (ὁ, ἡ) scelto segretamente. գաղտնի ընտրուած. կիզլի իսթիխապ օլունմուշ. 2. = Ὑπόψηφος.

Ὑποψήφισις - εως (ἡ) supputazione. հաշիւ. հէսապ։

Ὑποψηφιστὴς - οῦ (ὁ) calcolatore. հաշուառար. հէսապճը, հէսապ պիլիճի։

Ὑπόψηφος (ὁ, ἡ) candidato. իշխանութեան մը ընտրուելու՝ կարգուելու անձ. պիր մէնսապա իսթիխապ օլունմագը՝ նասպ օլունմաք իսթէյէն։

Ὑποψία (ἡ) sospetto. կասկած. շիւպհէ, էվհամ։

Ὑποψιαστικὸς - ὴ - όν. sospettoso. կասկածոտ. շիւպհէլի։

Ὑποψιθυρίζω. Μ. ίσω. brontolare. քրթմնջել. գըրըլտամագ, մըրըլտամագ։

Ὑπόψιος (ὁ, ἡ) sospettoso. կասկածոտ. շիւպհէլի։

Ὑπόψυχρος (ὁ, ἡ) fresco. զով. սէրին։

Ὑποψύχω. Μ. ψύξω. raffreddare alquanto, rinfrescare. զովացընել. սէրինլէթմէք։

Ὑπτιάζω. Μ. άσω. supinarsi, cader supino. 2. (μτφρ.) trascurare. կռնկի վրա ինկնալ, յորսայս անկանիլ. 2. զանց առնել, չհոգալ. արդի իւստիւնէ դիւշմէք. 2. իհմալ էթմէք։

Ὕπτιος - α - ον. supino. 2. basso. 3. trascurante. կռնկի վրա ընկած, յորսայս անկեալ. 2. ցած. 3. անհոգ, անփոյթ. արդի իւստիւ դիւշմիւշ. 2. ալչագ. 3. իհմալճը։

Ὑπωμαῖος - α ἢ ος - ον. ch' è sotto le spalle. ուսերուն տակը եղող. օմուզլարըն ալթընտա օլան։

Ὑπωπιάζω. Μ. άσω. battere a qualcuno la faccia, fare delle lividure. 2. mortificare. երեսին զարնել, զարնելով կապուտակ ընել. 2. մահացընել (մարմինը). եիւզիւնէ վուրմագ, մորարթմագ. 2. թէնի էօլդիւրմէք։

Ὑπωπιασμὸς (ὁ) mortificazione. ճնշումն մարմնոյ, կրից մեռելութիւն. թէնի էօլդիւրմէ։

Ὑπώπιον (τὸ) la parte di sotto degli occhi. աչաց տակը՝ վարի դին. կէօզլէրին ալթը՝ ալթ թարաֆը. 2. (συνήθ.) tumore, lividezza della faccia. երեսի ուռեցք, մորթոյ կապուտակութիւն. եիւզդէ շիշ, մօր էօլմէ։

Ὑπώρεια (ἡ) il piede d' una montagna, falda. լեռան ոտք՝ ստորոտ. դաղ էթէյի։

Ὑπωρόφιος-α ἤ ος-ον. ch' è sotto il tetto della casa. *տանը յարկին տակ եղօղ · տամ ալթընտա օլան ։*

Ὑπώροφος (ὁ, ἡ) = τ. προηγ.

Ὑπωρυχία (ἡ) mina. *ական · լաղըմ ։*

Ὕπωχρος (ὁ, ἡ) pallidetto. *դեղնկեկ · սարըճա ։*

Ὗς-ὑὸς (ὁ καὶ ἡ) porco, majale o scrofa. *խոզ (արու կամ մատակ) · տօնուզ, խընզըր (էրքէք եախօտ տիշի) ։*

Ὕσγινον (τὸ) isgino (sorta di pianta che serve a tingere la lana). *բուրդ ներկելու յարմար տունկ մը · եունու պօյամաղա եարայան չիչէք ։*

Ὕσις-εως (ἡ) caduta della pioggia. *անձրեւ գալը · եաղմուր եաղմասը ։*

Ὕσκλος καὶ Ὕσχλος (ὁ) fibbia della scarpa, dello stivale. *ոտքի ամանի՝ կօշկի ճարմանդ · այաք գապը՝ չիզմէ գօփչասը ։*

Ὕσμα (τὸ) pioggia. *անձրեւ · եաղմուր ։*

Ὑσμίνη (ἡ) conflitto. *կռիւ · տէօյիւշ ։*

Ὑσπέλεθος (ὁ) sterco di porco (*Λατ.* sucerda). *խոզի քակոր · տօնուզ պօքու ։*

Ὕσπληξ-ηγος (ἡ) sferza, flagello. *խարազան · գամչը · քըրպաճ ։*

Ὑσπολέω-ῶ. M. ήσω. pascere de' porci. *խոզ արածել · տօնուզ կիւտմէք ։*

Ὑσπόλος (ὁ) porcajo. *խոզարած · տօնուզ չօպանը ։*

Ὑσσὸς (ὁ) giavellotto. *գեղարդ, սլաք · հըրպէ ։*

Ὕσσωπος (ἡ) issopo (pianta). *զոպայ (տունկ մի է) · զուֆա չիչէքը ։*

Ὕστατος-η-ον. ultimo, estremo. *վերջին, յետին · սօնգըրաքի ։ (τὸ οὐδ.) Ὕστατον, καὶ Ὕστατα, ἐπίῤ.* finalmente. *վերջապէս · էնճամը, սօնունտա ։*

Ὑστέρα (ἡ) matrice (*Λατ.* uterus). *արգանդ · րահմ ։*

Ὑστεραῖος-α-ον. posteriore, seguente. 2. del giorno seguente. *եւտեւի, յետին. 2 · եւտեւի օրուան · սօնգըրաքի · 2 · էրթէսի կիւնկիւն ։ Ὑστεραία (ἡ) (μετὰ καὶ χωρὶς τ. ἡμέρα)* il giorno seguente, il giorno appresso. *եւտեւի օր, վաղիւն · էրթէսի կիւն ։*

Ὑστερεύω. M. εύσω καὶ

Ὑστερέω-ῶ. M. ήσω. esser posteriore, venire l' ultimo, restar indietro, mancare, privarsi. *յետին ըլլալ, ամէնէն ետքը գալ, ետ մնալ, պակսիլ, զրկիլ · սօնգըրաքի օլմագ, էն սօնգըրա կէլմէք, կէրի գալմագ, էքսիլմէք, մահրում օլմագ ։*

Ὑστέρημα (τὸ) mancanza, disavvantaggio. *պակսութիւն, վնաս, տոյժ · էքսիք, զարար, ճէզա ։*

Ὑστέρησις-εως (ἡ) il restare indietro. *ետ մնալը · կէրի գալմասը. 2 · = τ. προηγ.*

Ὑστερίζω. M. ίσω. = Ὑστερέω.

Ὑστερικὸς-ὴ-όν. della matrice, isterico. *արգանդի յատուկ · րահմէ մախսուս ։*

Ὑστεροβουλέω-ῶ. M. ήσω. pensare dopo il fatto. *բանը ըլլալէն ետքը մտածել · իշ պիթտիքտէն սօնգըրա տիւշիւնմէք ։*

Ὑστεροβουλία (ἡ) (το οὐσ. τ. προηγ).

Ὑστερόβουλος (ὁ, ἡ) chi riflette, pensa dopo il fatto. *բանը ըլլալէն ետքը մըտածօղ · իշ պիթտիքտէն սօնգըրա տիւշիւնէն ։*

Ὑστερογενὴς-έος (ὁ, ἡ) nato appresso. *ետքէն ծնած · սօնգըրա տօղմուշ ։*

Ὑστερογονία (ὁ, ἡ) posterità. *յետինք, յետագայք · էնսալ ։*

Ὑστερολογέω-ῶ. M. ήσω. parlare l'ultimo. *ամէնէն ետքը խօսիլ · էն սօնգըրա սէօզ սէօյլէմէք ։*

Ὑστερολόγος (ὁ, ἡ) colui che parla l' ultimo. *ամէնէն ետքը խօսօղ · հէփսինտէն սօնգըրա սէօզ սէօյլէյէն ։*

Ὕστερον, ἐπίῤ. καὶ Ὕστερον (τὸ) καὶ Ὕστερα (τὰ) = Ὕστερος.

Ὕστερος-α-ον. posteriore, inferiore, ultimo, seguente, prossimo. *յետին, ստորին, վերջին, հետեւեալ · սօնգըրաքի, էտնա, սօնունտաքի, արտընճա կէլէն, մաթիպ ։ (τὸ οὐσ.) Ὕστερον καὶ (πλθ.) Ὕστερα, ἐπίῤ. ἀντὶ Ὑστέρως.* dopo, più tardi. *ետքը, աւելի ուշ · սօնգըրա, սօնրա կէչ ։ (οὐσ.) Ὑστέρα (ἡ)* matrice. *արգանդ · րահմ · καὶ Ὕστερον καὶ (πλθ.) Ὕστερα.* secondina. *տղոց աղտ՝ ծին · մէշիմէթ, օղլան թօսաղը ։*

Ὑστέρω καὶ Ὑστέρως, ἐπίῤ. = Ὕστερον.

Ὕστριξ-ιχος (ὁ καὶ ἡ) istrice, porco spinoso. *ոզնի, կողնի · քէքրէ ։*

Ὑφαίνω. M. ανῶ. tessere, ordire, tramare. *ոստայնանկել, հինել, կկել · տօգումագ, տէրէն չէօզմէք · (ἐπὶ κακοῦ)* macchinare. *նիւթել, մեքենայել · թէտպիր էթմէք, գուրմագ ։*

Ὑφαίρεσις-εως (ἡ) sottrazione. *տակէն հանելը, բացբարձում · ալթընտան չըգարմա, գալտըրմա ։*

Ὑφαιρέτρια (ἡ) = Μαῖα.

Ὑφαιρέω-ῶ. M. αιρήσω. (ὡς ἐπὶ τὸ πλ. μσ.) prender di nascosto, sottrarre, diminuire. *գաղտուկ առնել, տակէն հանել, բառնալ, քիչցընել · կիզլի ալմագ, ալթընտան գալտըրմագ, չըգարմագ, էքսիլթմէք ։*

Ὑφάλμυρος (ὁ, ἡ) un poco salato. *քիչ մը աղոտ · պիր ազ թուզլուճա ։*

Ὕφαλος (ὁ, ἡ) ch'è sotto il mare. *ծովին տակը եղօղ · տէնիզ ալթընտա օլան ։*

Ὕφαμμος (ὁ, ἡ) = Ὑπόψαμμος.

Ὕφανσις-εως (ἡ) tessitura. *ոստայն, անկուած · տօգումաչ ։*

Ὑφάντης-ου (ὁ) tessitore. *ոստայնանկ · չուլհա ։*

Ὑφαντικὸς-ὴ-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-ικῶς. che concerne la tessitura. *ոստայնանկելու վերաբերեալ · տօգումաղա մութէալլիգ ։*

Ὑφαντὸς-ὴ-όν. tessuto. *ոստայնանկեալ · տօգունմուշ ։*

Ὑφάντρια (ἡ) θηλ. τ. Ὑφάντης.

Ὑφάπτω. M. άψω. metter del fuoco al dissotto. *տակը կրակ դնել · ալթընա աթէշ գօյմագ ։*

Ὑφαρπάζω. M. άσω. rapire, prendere di sotto o di soppiatto. *տակէն կամ գաղտուկ յափշտակել՝ առնել · ալթընտան խըրսըզ կիզլի գափմագ՝ ալմագ ։*

Ὑφάρπασις-εως (ἡ) il rapire dissotto. *տակէն յափշտակելը · ալթընտան գափմասը ։ ἴδε καὶ Ὑφαίρεσις.*

ʽΥφασία καὶ ῞Υφασις-εως (ἡ) = ῞Υφανσις.

῞Υφασμα (τὸ) tessuto, tela. 2. trama. անկուած, գործած, լաթ. 2. մեքենայ, դարան. տօգունմուշ նէսնէ, պէզ. 2. ֆէնտ, տօլապ, թուզագ:

ʽΥφεδρεύω. *M.* εύσω. imboscare. դարան գործել. քէմին գուրմագ, պուսույա կիրմէք:

ʽΥφεδρία (ἡ) posto inferiore. վայրագոյն տեղ՝ աստիճան. աշաղա ալչագ եէր՝ տէրէճէ:

ʽΥφεκτὸς-ή-όν. soffribile. քաշուելու, համբերելու. չէքիլիր, թէհամմիւլ օլունուր:

ʽΥφελκυσμὸς (ὁ) == ʽΥφαίρεσις.

ʽΥφέλκω. *M.* ἕλξω. sottrarre. տակէն քաշել՝ հանել. ալթընտան չէքմէք՝ չըգարմագ:

ʽΥφέν ἢ ʽΥφ ἕν, ἐπίῤ. assieme, in un tratto. միատեղ, մէկէն. պէրապէր, պիրտէն:
ʽΥφὲν (ἡ) (ἐνν. γραμμὴ) segno d'unione di due sillabe (‿). երկու վանկը միաւորելու նշան (‿). իքի հէճէյի պիրլէշտիրէճէք նիշանը (‿):

ʽΥφερπύζω. *M.* ύσω καὶ

ʽΥφέρπω. *M.* ἕρψω. serpeggiare di sotto. 2. insinuarsi. տակէն սողալ. 2. սպրդիլ, սողոսկիլ. ալթընտան սուրունմէք՝ իլէրլէմէք. 2. սօքուլմագ, կիրիշմէք:

῞Υφεσις-εως (ἡ) diminuzione. նուազութիւն, պակսիլը. էքսիլմէ:

ʽΥφέσπερα, ἐπίῤ. verso sera. իրիկուան դէմ. աքշամ իւսթիւ:

ʽΥφέστιος (ὁ, ἡ) che si trova in casa. տան մէջ գտնուող, տանին. էվտէ պուլունան:

ʽΥφὴ (ἡ) = ῞Υφανσις.

ʽΥφηγέομαι-οῦμαι. *M.* ἥσομαι. procedere, guidare. 2. consigliare, insegnare. առջեւ անցնիլ, առջեւէ երթալ, առաջնորդել. 2. խրատել, սորվեցնել. էօնէ կէչմէք, էօնտէն կիթմէք, գըլավուզլուգ էթմէք. 2. նասիհաթ էթմէք, էօյրէթմէք:

ʽΥφήγησις-εως (ἡ) guidamento, condotta. 2. consiglio, insegnamento. առաջնորդութիւն. 2. խրատ, սորվեցնելը. գըլավուզլուգ. 2. նասիհաթ, էօյրէթմէ:

ʽΥφηγητὴρ × ἀντὶ —

ʽΥφηγητὴς-οῦ (ὁ) guida. 2. consigliere, maestro, precettore. առաջնորդ. 2. խորհրդատու, վարպետ. գըլավուզ. 2. նասիհաթ վէրէն, խօճա:

ʽΥφηνίοχος (ὁ, ἡ) ajutante del cocchiere. կառավարին օգնիչը. արապաճըյըն եարտըմճըսը:

ʽΥφίημι. *M.* ὑφήσω. abbassare. 2. sottomettere, metter al dissotto. ցածցընել. 2. տակը դնել. ալչալթմագ. 2. ալթընա գօյմագ. (ὡς ἐπὶ τὸ πλ. μσ.) cedere, lasciare, abbandonare. 2. permettere, accordare. տեղի տալ, ձգել, թողուլ, լքել. 2. թող տալ, շնորհել. եէր վէրմէք, պըրագմագ, թէրք էթմէք. 2. գօյ վէրմէք, ինայէթ՝ իհսան էթմէք:

ʽΥφίστημι. *M.* ὑποστήσω. metter al dissotto. 2. produrre, far esistere. 3. (μσ.) proporre. 4. promettere. 5. sostituire. 6. tollerare, sostenere. 7. restar indietro, ritirarsi, cedere. 8. restare sotto. տակը դնել. 2. արտադրել, գոյացնել. 3. առաջադրել. 4. խոստանալ. 5. մէկին տեղը անցընել. 6. քաշել, դիմանալ. 7. ետեւ մնալ, քաշուիլ, տեղի տալ. 8. տակը մնալ. ալթընտա գալմագ. 2. հասըլ էթմէք. 3. թէքլիֆ էթմէք. 4. վաատ էթմէք. 5. եէրինէ գօյմագ. 6. չէքմէք, տայանմագ. 7. կէրի գալմագ, կէրի չէքիլմէք, եէր վէրմէք. 8. տիպինտէ ալթընտա գալմագ:

ʽΥφόρασις-εως (ἡ) = ʽΥποψία.

ʽΥφοράω-ῶ. (μσ.)-άομαι-ῶμαι. *M.* ὑπόψομαι. sospettare, diffidarsi. կասկածիլ, երկբայիլ. շիւփհէլէնմէք, իշկիլլէնմէք:

ʽΥφορβὸς (ὁ) = Συφορβός.

ʽΥφορμέω-ῶ. *M.* ήσω. star in agguato (parlandosi de' corsari). դարանակալ լինել, դարան գործել (ծովու հինէրու վրայ). պուսուտա տուրմագ, պուսույա կիրմէք (գօրսանլար հաքքընտա):

ʽΥφορμίζω. *M.* ίσω. condurre il vascello in un porto, in una rada. նաւը նաւահանգիստ բերել. կէմիյի լիմանա կէթիրմէք:

ʽΥφόρμισις-εως (ἡ) l'approdare, abbordo. 2. porto, cala, calanca, baja. ցամաք մօտենալը. 2. նաւահանգիստ, գոգ, պարոյր, խորշ. գըյըյա եանաշմագ. 2. լիման, քէօրֆէզ, տէնիզ գուլաղը:

῞Υφορμος (ὁ) = τ. προηγ. (2).

῞Υφος-εος-ους (τὸ) = ʽΥφή. 2. stile. ոճ գրութեան, շարադրելոյ եղանակ. թահրիրին վէճհի, ինշա իւսլուպու:

῞Υφυγρος (ὁ, ἡ) umidetto, un poco umido. խոնաւկէկ. նէմճէ:

῞Υφυδρος (ὁ, ἡ) ch' è sott' acqua. ջրի տակ եղող. սու ալթընտա օլան:

ʽΥψαγόρας-ου (ὁ) millantatore. պարծենկոտ. թաֆրալանան, էօյիւնէն:

ʽΥψαγορέω-ῶ. *M.* ήσω. = ʽΥψηγορέω.

ʽΥψαυχενέω-ῶ. *M.* ήσω. alzare la testa, insuperbirsi. գլուխը վերցնել, գոռոզանալ, հպարտանալ. պաշընը գալտըրմագ, ֆօդուլլանմագ:

ʽΥψαυχενίζω. *M.* ίσω. καὶ

ʽΥψαυχέω-ῶ. *M.* ήσω. = ʽΥψαυχενέω.

ʽΥψαύχην-ενος (ὁ, ἡ) che tiene la testa alzata, orgoglioso, superbo. բարձրապարանոց, գոռոզ, հպարտ. պաշընը եիւքսէք թութան, ֆօդուլ, մաղրուր:

ʽΥψηγορέω-ῶ. *M.* ήσω. millantarsi. պարծիլ. թաֆրալանմագ, էօյիւնմէք:

ʽΥψηγορία (ἡ) ostentazione. պարծիլը. էօյիւնմէ, թաֆրալանմա:

ʽΥψηγόρος (ὁ, ἡ) = ʽΥψαγόρας.

ʽΥψηλαύχην-ενος (ὁ, ἡ) = ʽΥψαύχην.

ʽΥψηλοβατέω-ῶ. *M.* ήσω. camminare alto. բարձրերը պտըտիլ. եիւքսէքտէ կէզմէք:

ʽΥψηλογνώμων-ονος (ὁ, ἡ) superbo. բարձրամիտ, հպարտ. ֆօդուլ, քիպիրլի:

ʽΥψηλολογέω-ῶ. (μσ.)-έομαι-οῦμαι. *M.* ήσω-ομαι. parlare con uno stile alto. 2. millantarsi. բարձր ոճով խօսիլ. 2. պարծիլ. թաքրիր իլէ՝ եիւճէ պիր վէճհ իւզրէ սէօհպէթ էթմէք. 2. էօյիւնմէք, թաֆրալանմագ:

ʽΥψηλολογία (ἡ) sublimità di stile. 2. ostentazione. ոճոյ բարձրութիւն՝ վսեմութիւն. 2. պարծենկոտութիւն. վէճհ ալիլիւ. 2. թաֆրալանմա, էօյիւնմէ:

ʽΥψηλολόγος (ὁ, ἡ) chi parla con enfasi. ազդուութեամբ խօսող. թէքէպպիւր իլէ սէօհպէթ էտէն. 2. = ʽΥψαγόρας.

ʽΥψηλόνοος-ους (ὁ, ἡ) = ʽΥψίνους ἢ ʽΥψηλόφρων.

Ὑψηλοπέτης - ου (ὁ, ἡ) che vola alto. բարձր թռչող. եիւքսէք ուչան:

Ὑψηλὸς - ὴ - όν. alto, eccelso, elevato. բարձր. իւճէ, պալա. (κυρ. καὶ μτφρ.)

Ὑψηλότης (ἡ) altezza, elevazione. բարձրութիւն. եիւքսէքլիք, պալալըք. (κυρ. καὶ μτφρ).

Ὑψηλοφρονέω - ῶ. M. ήσω. essere pieno di sè, esser superbo. բարձրամտիլ, հպարտ ըլլալ. ֆօդուլ՝ խօդպին օլմագ:

Ὑψηλοφροσύνη (ἡ) superbia, alterigia. բարձրամտութիւն, հպարտութիւն. ֆօդուլլուգ, խօդպինլիք:

Ὑψηλόφρων - ονος (ὁ, ἡ) superbo, arrogante. բարձրամիտ, հպարտ. ֆօդուլ, խօդպին:

Ὑψηλῶς, ἐπίῤ. alto, altamente. բարձր, բարձրութեամբ. պալա, եիւքսէք:

Ὕψι, ἐπίῤ. = Ὑψοῦ.

Ὑψιβάμων - ονος. καὶ

Ὑψίβατος (ὁ, ἡ) che cammina alto. բարձրերը պտըտող. եիւքսէքդէ կէզէն. 2. = Ὑψηλός.

Ὑψιβόας - ου (ὁ) che grida ad alta voce. բարձր ձայնով պոռացող. եիւքսէք սէսիլէ պաղըրան:

Ὑψιβρεμέτης - ου (ὁ) καὶ

Ὑψίβρομος (ὁ, ἡ) che tuona in alto. բարձրէն որոտացող. եիւքսէքդէն կիւրլէյէն:

Ὑψίδρομος (ὁ, ἡ) che corre in alto. բարձրէն ընթացող. պալադա գօշան:

Ὑψικάρηνος (ὁ, ἡ) che ha la sommità elevata. բարձր գագաթ ունեցող. եիւքսէք [illegible]՝ թէփէլի:

Ὑψικέραυνος (ὁ, ἡ) che fulmina dall' alto. բարձրէն կայծակ նետող. պալադան եըլդըրըմ ֆըրլադան:

Ὑψικράτης - ου (ὁ) che regna nel cielo. երկինքը տիրող. կէօքլէրդէ հիւքիւմ սիւրէն:

Ὑψικρεμὴς - έος (ὁ, ἡ) sospeso in alto. բարձրը կախուած. եիւքսէքդէ ասըլը:

Ὑψίκρημνος (ὁ, ἡ) precipitoso. գահավէժ, սեպացեալ. ուչուրումլու:

Ὑψίλοφος (ὁ, ἡ) elevato. բարձր. պալա, եիւքսէք:

Ὑψινεφὴς - έος (ὁ, ἡ) che abita nelle nuvole. ամպերու մէջ բնակող. պուլուտլարդա սաքին օլան:

Ὑψίνοος - ους (ὁ, ἡ) che ha lo spirito elevato, profondo. բարձր՝ խոր միտք ունեցող. իւճէ՝ դէրին զիհինլի՝ ֆիքիրլի:

Ὑψιπετὴς - έος (ὁ, ἡ) caduto dall' alto. բարձրէն ընկած. եիւքսէքդէն դիւշմիւշ:

Ὑψιπέτης - ου (ὁ) che vola in alto. բարձր թռչող. եիւքսէք ուչան:

Ὑψίπρυμνος (ὁ, ἡ) che ha la poppa elevata. բարձր գլուխ՝ խելք ունեցող (նաւ). եիւքսէք պաշլը (կէմի):

Ὑψίπυλος (ὁ, ἡ) che ha delle alte porte. բարձր դուռեր ունեցող. եիւքսէք գաբուլարը օլան:

Ὑψίπυργος (ὁ, ἡ) che ha delle alte torri. բարձր աշտարակներ ունեցող. եիւքսէք գուլէլէրի օլան:

Ὕψιστος - η - ον. (ὑπερθ. ἀνμλ. ἐκ τοῦ Ὕψι.) altissimo. 2. l' Altissimo, Iddio. ամենաբարձր, խիստ բարձր. 2. Բարձրեալն, Աստուած. ղայէթ եիւքսէք. 2. Հագ Թէալա:

Ὑψιτένων - οντος (ὁ, ἡ) = Ὑψαύχην.

Ὑψίτερος - α - ον. (συγκρ. ἀνμλ. ἐκ του Ὕψι). più alto. բարձրագոյն. դահա եիւքսէք:

Ὑψιφάεννος. καὶ

Ὑψιφαὴς - έος (ὁ, ἡ) che risplende dall' alto. բարձրէն փայլող. եիւքսէքդէն փարլայան:

Ὑψιφανὴς - έος (ὁ, ἡ) che si vede in alto. բարձրը երեւցող. եիւքսէքդէ կէօրիւնէն:

Ὑψίφρων - ονος (ὁ, ἡ) × ἀντὶ Ὑψηλόφρων.

Ὑψόθε καὶ Ὑψόθεν, ἐπίῤ. dall' alto. ի բարձունս, բարձրէն. եիւքսէքդէն:

Ὑψόθι, ἐπίῤ. = Ὑψοῦ.

Ὑψόπρυμνος (ὁ, ἡ) = Ὑψίπρυμνος.

Ὕψος - εος - ους (τὸ) altezza. 2. cielo. բարձրութիւն. 2. երկինք. եիւքսէքլիք. 2. կէօք:

Ὑψοῦ, ἐπίῤ. alto, in alto. բարձրը, ի բարձունս. եիւքսէքդէ, պալադա:

Ὑψόω - ῶ. M. ώσω. innalzare, elevare. 2. esaltare. բարձրացընել. 2. փառաւորել. եիւքսէլթմէք. 2. իհթիշամլամագ:

Ὕψωμα (τὸ) tutto ciò ch' è elevato, innalzato. 2. altura. բարձրացեալ իրք. 2. կատար, գագաթ. եիւքսէլմիշ նէսնէ. 2. թէփէ:

Ὕψωσις - εως (ἡ) innalzamento. 2. esaltazione. բարձրացընելը. 2. փառաւորելը. եիւքսէլթմէ. 2. իհթիշամլամա:

Ὕω. M. ὕσω. piovere. անձրեւել, անձրեւ գալ. եաղմագ, եաղմուր կէլմէք:

Ὑώδης - εος (ὁ, ἡ) simile al porco, sporco, stupido. խոզի նման, աղտեղի, ապուշ. դօնուզա պէնզէր, քիր, շաշգըն:

Ὑωδία (ἡ) porcheria, stupidità. գարշութիւն, ապշութիւն. քիրլիք, շաշգընլըգ:

Ὑῶν. γεν. πλθ. τ. Ὗς.

Φ

Φ, φ, φῖ (τὸ) ἄκλ. Fi. La vigesima prima lettera dell' alfabeto greco. In senso numerico coll' accento di sopra (φ') significa cinque cento o cinque centesimo, e coll' accento di sotto (͵φ) cinque cento mila. Փի. Յունաց այբուբենից քսաներորդ առաջներորդ գիրն է: Համրանքի կողմանէ վրայի շեշտովը (φ') կընշանակէ հինգ հարիւր կամ հինգ հարիւրերորդ, ու տակը ըլլալու ատեն (͵φ) հինգ հարիւր հազար. Փի. Եունանի հուրուֆիւլ հէճէսինին եիրմի պիրինճի հարֆը դըր: Այը Թարաֆընդան իշարէթի իմալէ իլէ (φ') կէօսդէրիր պէշ եիւզ եախօտ պէշ եիւզիւնճիւ, վէ շէյլինդէ օլտուղդա (͵φ) պէշ եիւզ պին (500,000):

Φᾶ. × Δ. ἀντὶ Ἔφη.

Φαβοκτόνος (ὁ, ἡ) καὶ

Φαβοτύπος (ὁ, ἡ) che uccide i palombi. վայրի աղաւնիները մեռցընող. եապանի կէօկէրճինլէրի էօլդիւրէն:

Φάγαινα - ης (ἡ) = Φαγέδαινα.

Φαγὰς καὶ Φαγᾶς - ᾶ (ὁ) = *Φαγός.*

Φαγέδαινα - ης (ἡ) fame insaziabile. 2. cangrena. անյագ քաղց · 2. խլրդենի · դօյմազ աճլըգ · 2. աքիլէ, խօրա ։

Φαγέσωρος (ὁ, ἡ) = *Φαγός.*

Φάγιλος (ὁ) agnello buono a mangiare. ուտելու յարմար՝ ուտելու գառն · եէնմէգէ էյի՝ եէնիլէճէք գուզու ։

Φαγὸς (ὁ) vorace, mangione. շատակեր · չօգ եէյէն ։

Φαέθω (Χ. Μ.) brillare. փայլիլ · փարլամագ ։

Φαεινὸς - ἡ - όν. brillante. 2. bello. փայլուն · 2. աղուոր · փարլագ · 2. կիւզէլ ։

Φαείνω × *ἀντὶ Φαίνω.*

Φαεσίμβροτος (ὁ, ἡ) che illumina gli uomini. մարդիկները լուսաւորող · ինսանլարը ֆէնէրլէր էդէն ։

Φαεσφορία καὶ Φαεσφόρος. × *ἀντὶ Φωτοφορία, Φωσφόρος.*

Φαίδιμος (ὁ, ἡ) bello. 2. illustre. աղուոր · 2. երեւելի · կիւզէլ · 2. մէշհուր ։

Φαιδρόνοος - ους (ὁ, ἡ) gajo, allegro. զուարթամիտ, խնդամիտ · շէն էֆքեարլը ։

Φαιδρὸς - ὰ - όν. brillante, splendido. 2. pulito. 3. gajo, lieto, giocondo. փայլուն, պայծառ · 2. մաքուր · 3. զուարթ · փարլագ · 2. թէմիզ · 3. շէն ։ — *ῶς, ἐπίῤ.*

Φαιδρότης (ἡ) splendore. 2. ilarità, giocondità. պայծառութիւն · 2. զուարթութիւն · փարլագլըգ · 2. շէնլիք ։

Φαιδρόω - ῶ. Μ. ώσω. = *Φαιδρύνω.*

Φαιδρυντὴς - οῦ (ὁ) che pulisce, che rende splendido, brillante. մաքրող, փայլեցնող · թէմիզլէյէն, փարլադան ։

Φαιδρύνω. Μ. υνῶ. render splendido, lucido, pulire. 2. rallegrare, render gajo, giocondo. փայլեցնել, պայծառացընել, մաքրել · 2. ուրախացընել, զուարճացընել · փարլաթմագ, թէմիզլէմէք · 2. շէն՝ մէսրուր էթմէք ։

Φαίδρυσμα (τὸ) ornamento. զարդ · դիւզէք, դիւզէն ։

Φαιδρωπὸς (ὁ, ἡ) che ha l'aria gioconda, il volto allegro. զուարթերես · կիւլէր էիւզլիւ ։

Φαινίνδα, ἐπίῤ. (*ὡς ὄνομα.*) giuoco di palla. գնդակի խաղ · թօփ օյունու ։

Φαινόλης - ου (ὁ) tabarro, gabbano (*Λατ.* penula). կրկնոց, թիկնոց · բինիշ, եափընճա, եաղմուրլուգ ։

Φαινολοθήκη (ἡ) guardaroba da tabarri. կրկնոց կախելու հանդերձանոց · բինիշ ասաճագ դօլաբ ։

Φαινοπροσωπέω - ῶ. Μ. ήσω. farsi vedere, mostrarsi. տեսնուիլ, զինքը ցուցնել · կէօրիւնմէք, քէնտիսինի կէօստէրմէք, օրթայա չըգմագ ։

Φαίνω. Μ. φανῶ. mostrare, far vedere, dichiarare. ցուցնել, երեւցնել, յայտնել · կէօստէրմէք, պէյան՝ թէպէյյուն էթմէք · 2. (*ἰδιατ.*) accusare, denunziare. 2. render splendido, brillante, illuminare. ամբաստանել · 2. փայլեցնել, լուսաւորել · շիքեայէթ էթմէք · 2. փարլաթմագ, ֆէնէրլէր էթմէք · (*μσ. αὐτπθ. ἢ ἀμτβτ.*) apparire, comparire. 2. brillare, risplendere. 3. essere, esistere. երեւնալ, տեսնուիլ · 2. փայլիլ · 3. ըլլալ, գոլ · կէօրիւնմէք · 2. փարլամագ · 3. օլմագ, վար օլմագ · (*μσ. ἢ πθ. ὡς ἐπὶ τὸ πλ. τρτπρσ.*) sembrare, parere. թուիլ, երեւիլ, կարծիլ · կէօրիւնմէք, գըյաս՝ զանն օլունմագ ։

Φαιὸς - ὰ - όν. bruno, oscuro. սեւկեկ, մոյգ, նսեմ, թուխ, աղօտ · գօյու, գարամթըրագ, էսմէր, գարա ։

Φαιουρὸς - ὰ - όν. che ha la coda bruna. սեւկեկ պոչ ունեցող · գարա գույրուգլու ։

Φαιοχίτων - ωνος (ὁ, ἡ) che si veste di bruno. սեւկեկ՝ թուխ հագուող · գարալար կիյինիճի ։

Φάκελλος καὶ Φάκελος (ὁ) fagotto, fascio. 2. plico. կապոց, տրցակ · 2. ծրար (նամակաց) · տէնկ, տէմէթ, պօհչա · 2. (մէքթուպ) տէսթէսի ։

Φακελόω - ῶ. Μ. ώσω. legar in fascio. կապոց՝ տրցակ ընել · տէմէթ էթմէք, տէսթէլէմէք ։

Φακῆ (ἡ) lente. ոսպն · մէրճիմէք ։

Φάκινος - η - ον. fatto di lente. ոսպէ շինուած · մէրճիմէքտէն եափըլը ։

Φακοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) lenticolare. ոսպնաձեւ · մէրճիմէք շէքլինտէ ։

Φακὸς (ὁ) = *Φακῆ.* lenticchia. 2. lentiggine. 3. boccia, fiala. ոսպն · 2. երեսի նիշ՝ պիսակ · 3. շուշայ, կլոր ապակի · մէրճիմէք · 2. պէնէք, չիլ · 3. շիշէ ։

Φακώδης - εος (ὁ, ἡ) = *Φακοειδής.* 2. lentigginoso. պիսակոտ · պէնէքլի ։

Φακωτὸς - ὴ - όν. = *Φακοειδής.*

Φαλαγγάρχης - ου (ὁ) comandante d'una falange. փաղանգի մը հրամանող · պէօլիւքի՝ ալայ պաշը ։

Φαλαγγηδὸν, ἐπίῤ. in forma di falange. փաղանգի ձեւով · ալայ՝ պէօլիւքի պիչիմինտէ ։

Φαλάγγιον (τὸ) *ὑπκρ. τ. Φάλαγξ.* (*ἰδιατ.*) falangio, tarantola. փաղանգ (թունաւոր սարդ մը) · օճա էօրիւմճէյի ։

Φαλαγγίτης - ου (ὁ) soldato d'una falange, falangiario, legionario. փաղանգի զօրք, լեգէոնական · պէօլիւք՝ ալայ ասքէրի ։

Φαλαγγιτικὸς - ὴ - όν. che appartiene alla falange. փաղանգի պատկանած · ալայա՝ պէօլիւյէ մէնսուպ ։

Φαλαγγομαχέω - ῶ. Μ. ήσω. combattere per falangi. փաղանգներով ճեճկըուիլ՝ կռուիլ · ալայ՝ պէօլիւք իլէ ճէնկլէշմէք՝ դէօյիւշմէք ։

Φάλαγξ - αγγος (ἡ) palanca, pezzo di legno lungo, curro. 2 falange, legione. 3. tarantola. երկան փայտի կտոր, սահնակ · 2. փաղանգ, լեգէոն · 3. փաղանգ (թունաւոր սարդ մը) · ուզուն օդուն փարչասը, գըզագ · 2. ալայ, պէօլիւք · 3. օճա էօրիւմճէյի ։

Φάλαινα - ης (ἡ) balena. 2. farfalla, pirale. բաղենայ · 2. ճրագին բոլորտիքը թռչող թիթեռն · պալինօզ, աթ պալըղը · 2. փէրվանէ ։

Φαλάκρα (ἡ) calvezza. կնդութիւն · դազլըգ ։

Φαλακράω καὶ Φαλακριάω - ῶ. Μ. άσω. esser calvo. կնտակ ըլլալ · դազ օլմագ ։

Φαλακροειδὴς-έος (ὁ, ἡ) simile ad un calvo. կնտակի նման · տազ գիպի ։
Φαλακρὸς-ὰ-όν. calvo. կնտակ · տազ ։
Φαλακρότης (ἡ) calvizie. կնդուլթիւն · տազլըգ ։
Φαλάκρωσις-εως (ἡ) calvezza. կնդուլթիւն · տազլըգ ։
Φαλαρὶς-ίδος (ἡ) falaride (uccello acquatico). ջրային թռչուն մը · պիր նէվ սու գուշու ։
Φάλαρον (τὸ) cimiero. կատար, ցցունք (սաղաւարտից) · սորղուճ ։
Φαλαρὸς-ὰ-όν, = *Φαληρός.*
Φάλη (ἡ) = *Φάλαινα.*
Φαληριάω-ῶ. Μ. άσω. biancheggiare. Ճերմըկնալ · պէյազլանմագ ։
Φαληρὸς-ὰ-όν. bianco. Ճերմակ · պէյազ ։
Φάλιος-α-ον. = *τ. προηγ.*
Φαλλὸς (ὁ) pezzo di legno il quale portavano i Baccanti. փայտի կտոր զոր Բագոսի չաստուածին Հանդէսը կատարողները ձեռքերնին կրտանէին · օդուն փարչասը, գէ Բագոսը փուճեան էօյնալարըն թագիմանար ըւլերին ի թագըլարըւըւ ։
Φαλὸς-ὴ-όν. = *Λαμπρός.*
Φάλος (ὁ) = *Φάλαρον.*
Φανάριον (τὸ) ὑπκρ. *Φανός.*
Φανεροποιέω-ῶ. Μ. ήσω notificare, manifestare. յայտնել, բացայայտել · պէյան՝ աշիքեար՝ իթտիյան էթմէք, էյհար էթմէք ։
Φανεροποίησις-εως καὶ
Φανεροποιΐα (ἡ) manifestazione. յայտնութիւն, յայտարարութիւն · իզհար ։
Φανερὸς-ὰ-όν. manifesto, chiaro, noto. 2. illustre. յայտնի, բացայայտ, ծանօթ · 2 · երեւելի · պէյան, աշիքեար, մալում, պելլի · 2 · մէշհուր, մէմտուհ ։
Φανερόω-ῶ. Μ. ώσω. manifestare, dichiarare, mostrare. յայտնել, ցուցնել · պէյան՝ իզհար էթմէք, կէօսթէրմէք ։
Φανερῶς, ἐπίῤ. manifestamente. յայտնաբար, յայտնի · աշիքեարէ, աշիքեարէ, ըսխրիէն, այան ։
Φανέρωσις-εως (ἡ) manifestazione. յայտնութիւն · ըզհար, ըսհիրլըք ։
Φανὴ (ἡ) torcia. ջահ · էլ մում, թօրճա ։
Φανηφόρος (ὁ, ἡ) che porta una torcia. ջահակիր · էլ մումու թուտըճան ։
Φανίον (τὸ) ὑπκρ. *τ. Φανός.*
Φανὸς-ὴ-όν. lucido, luminoso, chiaro. պայծառ, լոյս տուող, փայլուն · փարլագ, ժանիկլեր · (*οὐσ.*) fanale, lanterna լապտեր, կանթեղ · ֆէնէր, ֆանոս, գանտիլ ։
Φαντάζω. Μ. άσω. mostrare, rappresentare. ցուցնել, յանդիման տանել · կէօսթէրմէք, հազըր էթմէք · (*συνήθ. πθ. ἢ μσ.*) apparire. 2. immaginarsi, figurarsi երեւել · 2 · երեւակայել · կէօրիւնմէք · 2 · խեյալլանմագ, ֆիքր էթմէք ։
Φαντασία (ἡ) immaginazione, fantasia. 2. illusione. 3. ostentazione. երեւակայութիւն · 2 · պատիր երեւոյթ, ցնորք · 3 · ցոյց, պարծանք · խէյալլըք, մաքէ խայալլէ · 2 · խէյալ, սաքըմեհ վէհմիյէ · 3 · կէօսթէրիշ, թագլիմ, չալըմ ։
Φαντασιαστικὸς-ὴ-όν, = *Φανταστικός.*
Φαντασιόομαι-οῦμαι. Μ. ώσομαι. immaginarsi. երեւակայել · խայալլանմագ ։
Φαντασιώδης-εος (ὁ, ἡ) = *Φανταστικός.* (2).
Φάντασμα (τὸ) fantasma, larva, illusione, spettro. պատիր երեւոյթ, ցնորք, սուտ՝ անդոյ տեսիլ · խայալ, սաքըմէ վէհմիյէ ։
Φαντασμάτιον (τὸ) ὑπκρ. *τ. Φάντασμα.*
Φανταστικὸς-ὴ-όν. dotato dell' immaginativa. 2. fantastico. immaginario. երեւակայական կարողութիւն ունեցող · 2 · երեւակայական, մտացածին · գուվէ վէհմիյէ խայալէ օլան · 2 · խայալէ, վէհմի ։ — *ικῶς, ἐπίῤ.*
Φανταστὸς-ὴ-όν. immaginabile. երեւակայելի · խայալ օլունապիլիր, ֆիքր օլունապիլիր ։
Φάος-εος-ους (τὸ) = *Φῶς.* luce. 2. giorno. 3. gloria. 4. occhio. լոյս · 2 · օր · 3 · փառք · 4 · աչք · ըշըգ · 2 · կիւն · 3 · էհեմմիյէթ · 4 · կէօզ, տիտէ ։
Φαράγγιον (τὸ) ὑπκρ. *τοῦ*
Φάραγξ-αγγος (ἡ) valle. 2. voragine, baratro. 3. precipizio. ձոր · 2 · վիհ, վիրապ · 3 · զառ իվեր, զահավէժ, վախք · տէրէ · 2 · կիրտապ, չուքուր · 3 · աչուրում ։
Φαρέτρα-ας (ἡ) faretra, turcasso. կապարճ · թիրքեշ, թիրքաշ ։
Φαρέτριον (τὸ) ὑπκρ. *τ. Φαρέτρα.*
Φαρετροφόρος (ὁ, ἡ) chi porta la faretra. կապարճակիր · թիրքեշ կէօթիւրէն ։
Φαρκιδόω-ῶ. Μ. ώσω. increspare. խորշոմեցնել, կնճռել · պուրուշթուրմագ ։
Φαρκιδώδης-εος (ὁ, ἡ) rugoso. խորշոմեալ · պուրուշուգ ։
Φαρκὶς-ίδος (ἡ) ruga. կնճիռ · պուրուշուգ ։
Φαρμακεία (ἡ) farmacia. 2. medicamento. 3. magia. դեղագործութիւն · 2 · դեղ · 3 · մոգութիւն, դիւթութիւն · էճզաճըլըգ, իլաճ էթմէքլիք · 2 · իլաճ · 3 · պիւյիւճիւլիւք ։
Φαρμακεῖον (τὸ) spezieria. դեղավաճառի կրպակ · էճզաճը դիւքեանը ։
Φαρμάκευμα (τὸ) = *Φάρμακον.*
Φαρμακεὺς-έως (ὁ) speziale. 2. mago. դեղագործ · 2 · մոգ, կախարդ · էճզաճը · 2 · պիւյիւճիւ ։
Φαρμάκευσις-εως (ἡ) = *Φαρμακεία.*
Φαρμακευτὴς-οῦ (ὁ) = *Φαρμακεύς.*
Φαρμακευτικὸς-ὴ-όν. medicinale. բժշկական · թըպպի ։
Φαρμακεύτρια (ἡ) *θηλ. τ. Φαρμακευτής.*
Φαρμακεύω. Μ. εύσω. avvelenare. 2. preparare de' medicinali. 3. ammaliare. թունաւորել · 2 · դեղ շինել · 3 · կախարդել · զէհիրլէմէք · 2 · իլաճ էթմէք · 3 · պիւյիւլէմէք ։
Φαρμακία (ἡ) × *ἀντὶ Φαρμακεία.*
Φαρμάκιον (τὸ) ὑπκρ. *τ. Φάρμακον.*
Φαρμακὶς-ίδος (ἡ) strega, ammaliatrice. վհուկ, կախարդ կնիկ · ճատը գարը ։
Φαρμακίστρια (ἡ) = *Φαρμακεύτρια.*
Φαρμακίτης-ου (ὁ) *καὶ Φαρμακῖτις-ιδος.* fatto con de' medicinali. դեղերով շինուած · մաճունլարլէ էլէ կէթիլըր ։
Φάρμακον (τὸ) medicamento, rimedio. 2. veleno. դեղ · 2 · թոյն · իլաճ, մաճունճիւ · 2 · զէհիր ։

Φαρμακοποιέω - ῶ. Μ. ήσω. preparare de' medicinali. դեղ շինել. իլաճ եափմագ։

Φαρμακοποιΐα (ἡ) composizione, preparazione de medicinali. դեղագործութիւն. մաաճուններ եափմաղը, էճզաճըլըգ։

Φαρμακοποιὸς (ὁ, ἡ) speziale. դեղագործ. էճզաճը։

Φαρμακοποτέω - ῶ. Μ. ήσω. prender una medicina. դեղ խմել. իլաճ իչմէք։

Φαρμακοπωλέω - ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —

Φαρμακοπώλης - ου (ὁ) speziale, droghiere. դեղավաճառ. էճզաճը։

Φαρμακὸς (ὁ, ἡ) = Φαρμακεύς.

Φαρμακουργὸς (ὁ) = Φαρμακοποιός.

Φαρμακόω - ῶ. Μ. ώσω. = Φαρμάσσω, Φαρμακεύω.

Φαρμάκτὴς - οῦ ἢ ου (ὁ) = Φαρμακεύς.

Φαρμακτὸς - ὴ - όν. velenoso. թունաւոր. զեհիրլի։

Φαρμακώδης - εος (ὁ, ἡ) medicinale. 2. velenoso. դեղական, բժշկական. 2. թունաւոր. իլաճլը, թըպպի. 2. զեհիրլի։

Φαρμάσσω. Μ. άξω. = Φαρμακεύω.

Φάρος (ἡ καὶ ὁ) faro. փարոս, լապտեր վառելու նաւահանգստի աշտարակ. ֆէնէր, էլէմանլարդա ֆէնէր եագըլան գուլէ։

Φᾶρος καὶ Φάρος - εος - ους (τὸ) manto. վերարկու, լոդիկ. ֆէրաճէ, լար։

Φάρσος - εος - ους (τὸ) pezzo di tela. 2. quartiere, rione. լաթի կտոր. 2. թաղ. պէզ փարչասը. 2. մահալլէ։

Φαρυγγίζω. Μ. ίσω. = Λαρυγγίζω.

Φάρυγξ - υγγος (ἡ) gozzo. որկոր. պօղազ։

Φάσγανον (τὸ) spada, coltello. թուր, դանակ. գըլըճ, պըչագ։

Φάσηλος (ὁ) faguiolo. լուբիա. ֆասուլիա։

Φασιανὸς (ὁ) (ἐνν. ὄρνις.) fagiano (uccello). փասիան (թռչուն). սիւլիւն, Պէրէքէթ գուշու։

Φασίολος (ὁ) = Φάσηλος.

Φάσις - εως (ἡ) (φαίνω.) apparizione, fasi. 2. denunziazione. երեւոյթ, երեւնալը. 2. ամբաստանութիւն. կէօրիւնմէ, կէօզիւքմէ. 3. շիքեա։

Φάσις - εως (ἡ) (φημί) parola, detto, sentenza, proposizione. 2. affermazione. խօսք, ասացուած, վճռական զրոյց, նախադասութիւն. 2. ստորասութիւն. սէօզ, տէյիմ, կիւզէլ սէօզ, Պահիթմէ. 2. էդրար, Պարքէ։

Φάσκω (παρτ. Ἔφασκον.) = Φημί.

Φασκώλιον (τὸ) ὑπκρ. τοῦ

Φάσκωλον (τὸ) καὶ Φασκόλος (ὁ) valigia. պայուսակ. ճանթա։

Φάσμα (τὸ) fantasma, spettro. պատիր երեւոյթ, ցնորք. խայալ, սարըլըգ կէօրիւնիւշ։

Φάσσα - ης (ἡ) palombo. վայրի աղաւնի. Պահրա կէօկէրճինի։

Φασσοφόνος (ὁ, ἡ) uccisore de' palombi. վայրի աղաւնիները սպաննող. Պահրա կէօկէրճինլէրինի էօլտիւրէն։

Φατίζω. Μ. ίσω καὶ ίξω. dire. ըսել. սէօյլէմէք։

Φάτις - ιος καὶ εως (ἡ) fama. 2. detto. համբաւ. 2. զրոյց. նամ, շան. 2. սէօզ, լագըր։

Φάτνη (ἡ) presepio, stalla. մսուր, անասնոց կայարան, ախոռ. եէմլիք, ախըր, ըսթապլ։

Φατὸς - ὴ - όν. = Ῥητός.

Φατὸς - ὴ - όν. ucciso. սպաննուած. էօլտիւրիւլմիւշ, մագթուլ։

Φάττα - ης (ἡ) Ἀττ. ἀντὶ Φάσσα.

Φάττιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Φάττα.

Φαυλίζω. Μ. ίσω. avvilire, vilipendere. բանի տեղ չդնել, անարգել. չէյ եէրինէ գօյմամագ, խօրլամագ։

Φαύλισμα (τὸ) Γρφ. ἀντὶ —

Φαυλισμὸς (ὁ) disprezzo. անարգանք, արհամարհանք. խօրլամա, իհանէթ։

Φαυλόβιος (ὁ, ἡ) che mena una vita cattiva դէշ կեանք անցընող. ֆէնա եօմիւր կէչիրէն։

Φαῦλος - η - ον. vile, lasso, abbietto, cattivo. անարգ, ցած, չնչին, չար, դէշ. խօր, ալչագ, աշաղըլը, ֆէնա, գէմ։ — *φαύλως, ἐπίῤ.*

Φαυλότης (ἡ) viltà, bassezza, cattiveria. անարգութիւն, ցածութիւն, դէշութիւն. խօրլուգ, ալչագլըգ, ֆէնալըգ։

Φάψ - αβὸς (ἡ) = Φάσσα.

Φάω. Μ. πεφήσομαι. risplendere, apparire. փայլել, երեւնալ. գարլամագ, կէօրիւնմէք։

Φεγγίτης - ου (ὁ) (ἐνν. λίθος.) fengite, pietra bianca e trasparente. ճերմակ ու թափանցիկ քար մը. պէյազ վէ պէրրագ պիր նէվ թաշ։

Φεγγοβολέω - ῶ. Μ. ήσω. = Φέγγω.

Φέγγος - εος - ους (τὸ) splendore, lume. պայծառութիւն, լոյս. շէֆագ, լամպա, ըշըգ։

Φέγγω. (παρτ. Ἔφεγγον.) risplendere. փայլել, շողալ. գարլամագ, շէֆագլանմագ։

Φεγγώδης - εος (ὁ, ἡ) risplendente. պայծառ, լուսաւոր. գարլագ, լամբալը։

Φείδομαι. Μ. φείσομαι. risparmiare, sparagnare. խնայել, անխայել, ծախք չընելու նայիլ. էսիրկէմէք, հասարըֆ էթմէք։

Φειδομένως, ἐπίῤ. parcamente. խնայելով, ճշդիւ. էսիրկէյէրէք, խասիսանէ։

Φειδὸς - ὴ - όν. = Φειδωλός.

Φειδὼ - όος - οῦς (ἡ) parsimonia, parcità. խնայողութիւն, շատ ծախք չընելու նայիլը. էսիրկէմէ, խասիսլըգ։

Φειδωλὴ καὶ Φειδωλία (ἡ) = Φειδώ.

Φειδωλὸς - ὴ - όν. parco, risparmiatore. խնայող, ճիշտ. էսիրկէյէն, խասիս։

Φειδωλῶς, ἐπίῤ. = Φειδομένως.

Φείδων - ῶνος ἢ ωνος (ὁ) = Φειδωλός.

Φεισμοσύνη (ἡ) = Φειδώ.

Φελλεὺς - έως (ὁ) luogo petroso. քարոտ տեղ. թաշլը մահալ, թաշլըգ։

Φελλεὼν - ῶνος (ὁ) = τ. προηγ.

Φέλλινος - η - ον. fatto di sughero. խցկենիէ շինուած. մանթար աղաճընդան եափըլմըշ։

Φελλόδρυς - υος (ἡ) sorta di quercia. տեսակ մը կաղնի. պիր նէվ մէշէ։

Φελλὸς (ὁ) sughero. խցկենի. մանթար աղաճը։

Φενάκη (ἡ) perruca. կեղծամ. եալանճը սաչ։

Φενακίζω. Μ. ίσω. ingannare. խաբել. ալտաթմագ։

Φενάκισμα (τὸ) = τῷ

Φενακισμὸς (ὁ) inganno. խաբէութիւն. Պիլէպազլըգ։

Φενακιστὴς - οῦ (ὁ) ingannatore. խաբեբայ. Պիլէպազ, ալտաթըճը։

Φενακιστικὸς - ὴ - όν (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. fraudolente. խաբէական. ալտատըճը։

Φέναξ - ακος (ὁ) ingannatore, impostore. խաբեբայ, խարդախ. Թէլպիս, ալտատըճը։

Φεραυγὴς - έος (ὁ, ἡ) lucido. լուսաբեր, լուսաւոր. շէֆաֆլը։

Φέρβω (παρτ. Ἔφερβον). pascere, nutrire. արածել, սնուցանել. օթլաթմագ, պէսլէմէք։

Φέρε (κυρ.) β. προσ. τ. προστ. τ. Φέρω. (ὡς, ἐπίῤ. ἢ ἐπιφών.) sù, orsù. մղէ, հապա. հայտէ, տէ՛յնտէ։

Φερέγγυος (ὁ, ἡ) mallevadore degno di fede. 2. sicuro. հաւատարիմ երաշխաւոր. 2. ապահով. էմին՝ ինանըլըր քէֆիլ. 2. էմին։

Φερέκακος (ὁ, ἡ) che apporta de' mali, de' malanni. 2. che sopporta, soffre de' mali. չարութիւն՝ գեշութիւն բերող. 2. գեշութիւն՝ աղէտ քաշող. ֆէնալըգ կէթիրէն. 2. պէլա չէքէն։

Φερέκαρπος (ὁ, ἡ) × ἀντὶ Καρποφόρος.

Φερέοικος (ὁ, ἡ) che porta seco la casa. տունը միասին կրող. էվինի պէրապէր թաշըյան։

Φερέπονος (ὁ, ἡ) che soffre delle pene, de' travagli. վիշտ՝ տառապանք քաշող. տէրտ՝ ճէֆա չէքէն։

Φέρετρον (τὸ) = Φορεῖον.

Φέρμα (τὸ) feto. սաղմ. ալըգ։

Φερνὴ (ἡ) dote. օժիտ. ճէհէզ։

Φερνίον (τὸ) cesta. կողով, խան. սէփէթ։

Φερνοφόρος (ὁ, ἡ) che porta la dote. օժիտ բերող. ճէհէզ կէթիրէն։

Φέροικος (ὁ, ἡ) = Φερέοικος.

Φερτάζω. M. άσω. portare spesso. ստէպ բերել. չօգ կէթիրմէք։

Φέρτατος - η - ον. (ὑπερθ. ἀνμλ. τ. Ἀγαθός.) valorosissimo. 2. ottimo. խիստ զօրաւոր՝ ուժով. 2. ամենալաւ. ղայէթ գուվվէթլի. 2. էյէ ալա։

Φέρτερος - α - ον. (συγκρ. ἀνμλ. τ. Ἀγαθός.) più forte. 2. migliore. աւելի ուժով. 2. լաւագոյն. տահա գուվվէթլի. 2. տահա էյի։

Φερτὸς - ὴ - όν. portabile. 2. soffribile. կրելու. 2. համբերելու. թաշընըր. 2. չէքիլիր, թէհամմուլ օլունուր։

Φέρτρον (τὸ) = Φέρετρον.

Φέρω. M. οἴσω. portare, tenere, condurre. 2. sopportare, soffrire. 3. offrire. 4. presentare. 5. produrre, apportare. 6. ottenere. 7. portarsi, tendere, tirare a. 8. (μσ.) portarsi (bene o male). կրել, բռնել, բերել, տանիլ. 2. քաշել, համբերել. 3. մատուցանել. 4. առջեւը հանել. 5. բուսցընել, պատճառել. 6. ստանալ. 7. հայիլ, դիտել, նայիլ. 8. (աղէկ կամ գէշ) ըլլալ. թաշըմագ, թութմագ, կէթիրմէք, կէօթիւրմէք. 2. չէքմէք, թէհամմուլ էթմէք. 3. սունմագ. 4. հուզուրէ չըգարմագ. 5. հասըլ էթմէք. 6. էտինմէք. 7. մայիլ օլմագ, դագմագ, տօղրուլմագ. 8. (էյի եա խօտ գէնա) օլմագ, կէչինմէք։

Φερωνυμέομαι - οῦμαι. M. ήσομαι. contenere in sè la verità di quella cosa, di cui il nome porta in se. իրեն վրայի կրած անուան ճշմարտութիւնը յանձին բովանդակել. իւզէրինտէ թաշըտըղը իսմին հագգաթինի քէնտինտէ իշթիմալ էթմէք։

Φερωνυμία (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Φερώνυμος (ὁ, ἡ) che contiene in se la verità di quella cosa di cui porta in se il nome. իրեն վրայի կրած անուան ճշմարտութիւնը յանձին բովանդակող. իւզէրինտէ թաշըտըղը իսմին հագգաթինի քէնտինտէ իհաթա էտէն։

Φεῦ! ἐπίῤ. ἢ ἐπιφών. oh! oimè! ով, ո, այ, ափսոս. ա՜, էօ՜, հէ՜յ, հայը՜ֆ։

Φεύγω. M. φεύξομαι καὶ φευξοῦμαι. fuggire. 2. evitare. 3. esser bandito. 4. venir accusato, esser convenuto. փախչիլ. 2. խորշիլ, պրծիլ. 3. քշուիլ, աքսորուիլ. 4. ամբաստանուիլ, ատեան կանչուիլ. գաչմագ, ֆիրար էթմէք. 2. սագընմագ, գուրթուլմագ. 3. սիւրիւլմէք, նէֆի օլմագ. 4. հաքքընտա շիքեայէթ օլունմագ, մահքէմէյէ չաղըրըլմագ։

Φευκτιάω - ῶ. M. άσω. star per fuggire, attender la fuga. փախչելու նայիլ. գաչընմագ։

Φευκτὸς - ὴ - όν. evitabile, che si può fuggire. խորշելու, փախչելու. սագընըլաճագ, գաչընըլաճագ։

Φεύξιμος - η ἢ ος - ον. che si può evitare. փախչելու կարելի. գաչընըլաբիլիր։

Φεῦξις - εως (ἡ) = Φυγή.

Φέψαλος (ὁ) scintilla. կայծ. գըվըլճըմ։

Φῆ × ἀντὶ Φησί.

Φῆ × ἀντὶ Ἔφη.

Φηγὸς (ἡ) faggio (albero). փեկոն (ծառ). քիւրքէն աղաճը։

Φῆληξ - ηκος (ὁ) fico immaturo (Λατ. grossus). խակ թուզ. խամ էնճիր։

Φηλήτης - ου ἢ οῦ (ὁ) impostore, ladro. խաբեբայ, գող. Թէլպիս, ալտատըճը, խըրսըզ։

Φηλόω - ῶ. M. ώσω. ingannare. խաբել. ալտաթմագ։

Φήμη (ἡ) fama, riputazione, opinione. համբաւ, վարկում, համարում, վարկ. նամ, շան, շազ, իթիպար, դույու։

Φημί. M. φήσω. dire, affermare. զրուցել, ըսել, ստորասել. տէմէք, սէօյլէմէք, թասդիգ էթմէք։

Φημίζω. M. ίσω. divolgare. 2. nominare. հրատարակել. 2. անուանել. շայի էթմէք. 2. իսմ վէրմէք, թէսմիյէ էթմէք։

Φῆμις - ιος (ἡ) × ἀντὶ Φήμη.

Φήνη (ἡ) frosone (uccello). մեծ կտուցով թռչուն մը, հաւբեկիչ. ֆըրօղլան; ֆիլ օրփան (էրի եափալագ պիր գուշ)։

Φθάνω. M. φθήσομαι καὶ φθάσω. prevenire, anticipare, fare prima di... նախաժամանել, կանխել քան, առաջ ընել. էվվէլ եէթիշմէք, էօնէ կէչմէք, իլէրի էթմէք։

Φθάρμα (τὸ) corruttela, cosa corrotta. ապականուած՝ աւրուած իր. պօզուլմուշ՝ պէրպատ օլմուշ նէսնէ։

Φθαρτικὸς - ὴ - όν. corruttore. ապականիչ, աւրող. պէրպատ էտէն, պօզան։

Φθαρτὸς - ὴ - όν. corruttibile. ապականացու. պօզուլուր, պէրպատ օլուր։

Φθέγγομαι. M. φθέγξομαι. render un suono, gridare, risuonare, parlare, dire, proferire. 2. lodare. հնչում հանել, պոռալ, հնչել, խօսիլ, ըսել, արտաբերել.

2. [illegible]. 2. [illegible]:

Φθεγκτὸς - ὴ - όν. vocale, che rende suono. ձայնաւոր, հնչում հանող. [illegible]:

Φθέγμα (τὸ) suono, voce. հնչում, ձայն. [illegible]:

Φθεὶρ - φθειρὸς (ὁ) pidocchio. ոջիլ. [illegible]:

Φθειρίασις - εως (ἡ) la malattia de' pidocchi. ոջլոտութիւն. [illegible]:

Φθειριάω - ῶ. Μ. άσω. esser pidocchioso. ոջլոտիլ, ոջլոտ ըլլալ. [illegible]:

Φθειρίζομαι. Μ. ίσομαι. spidocchiarsi. քթուիլ, ոջլոտիլ. [illegible]:

Φθειρικὸς - ὴ - όν. di pidocchio. ոջլոյ պատկանած. [illegible]:

Φθειροκτονέω - ῶ. Μ. ήσω. uccidere i pidocchi. ոջիլները կոտրել մեռցընել. [illegible]:

Φθειροποιὸς (ὁ, ἡ) che produce de' pidocchi. ոջիլ պատճառող. [illegible]:

Φθειροφάγος (ὁ, ἡ) che mangia i pidocchi. ոջիլ ուտող. [illegible]:

Φθείρω. Μ. φθερῶ. corrompere, guastare. ապականել, աւրել, եղծանել. [illegible]:

Φθειρώδης - εος (ὁ, ἡ) pidocchioso. ոջլոտ. [illegible]:

Φθίνα - ης (ἡ) ruggine, robigine. արմըտեաց ժանգ, խուս. [illegible]:

Φθίνασμα (τὸ) = Φθίσις.

Φθινάω (έω) - ῶ. Μ. ήσω. soffrire o morire di tisica. թոքացաւ ըլլալ, կամ թոքախտէ մեռնիլ. [illegible]:

Φθινοπωρινὸς - ὴ - όν. autunnale. աշնանային. [illegible]:

Φθινόπωρον (τὸ) autunno. աշուն. [illegible]:

Φθίνω. Μ. φθίσω. (σπν.) ἀντὶ Φθίω. (συνήθ.) ἀντὶ Φθίομαι. consumarsi, languire. 2. finire. ծիւրել, հալիլ, մաշիլ. 2. հատնիլ, լմննալ, վերջանալ. [illegible]. 2. [illegible]:

Φθινώδης - εος (ὁ, ἡ) tisico. թոքացաւ, ծիւրական. [illegible]:

Φθισιάω - ῶ. Μ. άσω. soffrire di tisica, esser etico. թոքացաւ ըլլալ. [illegible]:

Φθισικὸς - ὴ - όν. tisico, etico. թոքացաւ, ծիւրական. [illegible]:

Φθίσις - εως (ἡ) tisica, marasmo, etica. թոքած, թոքախտութիւն, ծիւրական ախտ. [illegible]:

Φθίω. Μ. φθίσω. ✕ ἀντὶ Φθείρω. perire, perdere. կորսնցընել, եղծել. [illegible]. (ἑλλ. ἢ συχνότ. μσ.) corrompersi, perire, consumarsi, morire. աւրուիլ, կորսուիլ, ծիւրիլ, սպառիլ, մեռնիլ. [illegible]:

Φθογγάζομαι. Μ. άσομαι. = Φθέγγομαι.

Φθογγὴ (ἡ) καὶ

Φθόγγος (ὁ) suono, voce. հնչում, ձայն. [illegible]:

Φθόη (ἡ) = Φθίσις.

Φθονερία (ἡ) invidia. նախանձ. [illegible]:

Φθονερὸς - ὰ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ερῶς. invidioso. նախանձոտ. [illegible]:

Φθονέω - ῶ. Μ. ήσω. invidiare. նախանձիլ. [illegible]:

Φθόνος (ὁ) invidia. նախանձ, մախանք. [illegible]:

Φθορὰ (ἡ) corruzione, guasto. 2. stupro. 3. peste. ապականութիւն, եղծում. 2. կուսապղծութիւն. 3. ժանտախտ, մահ. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]:

Φθορεὺς - έως (ὁ) corruttore, guastatore. ապականող, աւրող, եղծող. [illegible]:

Φθορικὸς - ὴ - όν. = Φθαρτικός.

Φθόριος (ὁ, ἡ) = Φθορικός.

Φθοροποιέω - ῶ. Μ. ήσω. corrompere, sterminare. աւրել, եղծանել. [illegible]:

Φθοροποιὸς (ὁ, ἡ) pernicioso, sterminatore. եղծիչ, ապականիչ, աւրող. [illegible]:

Φθόρος (ὁ) = Φθορά.

Φθορώδης - εος (ὁ, ἡ) = Φθοροποιός.

Φιάλη (ἡ) guastada, fiala. սրուակ. [illegible]:

Φιάλιον (τὸ) καὶ Φιαλὶς - ίδος (ἡ) ὑποκρ. τ. Φιάλη.

Φιαλοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile alla guastada. սրուակի նման. [illegible]:

Φιαλώδης - εος (ὁ, ἡ) = τ. προηγ.

Φιαλωτὸς - ὴ - όν. che ha la forma della guastada. սրուակի ձեւով. [illegible]:

Φιδὸς - ὴ - όν. = Φειδωλός.

Φίλαβρος (ὁ, ἡ) delicato, molle. փափկասէր, գիրգ. [illegible]:

Φιλαγαθία (ἡ) benevolenza. բարեսիրութիւն. [illegible]:

Φιλάγαθος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - αγάθως. benevolo, benigno. բարեսէր. [illegible]:

Φιλαγραυλος (ὁ, ἡ) = Φίλαγρος.

Φιλαγρέτης - ου (ὁ) καὶ Φιλαγρέτις - ιδος (ἡ) amatore della caccia. որսորդութիւն սիրող. [illegible]:

Φίλαγρος (ὁ, ἡ) chi ama la campagna, la villa. գեղ՝ արտ սիրող. [illegible]:

Φιλάγρυπνος (ὁ, ἡ) che ama la veglia. արթուն կենալը սիրող. [illegible]:

Φιλαδελφία (ἡ) amore verso i fratelli, carità fraterna. եղբայրսիրութիւն, եղբարները սիրելը. [illegible]:

Φιλάδελφος (ὁ, ἡ) che ama i suoi fratelli. եղբայրասէր. [illegible]:

Φιλαθλητὴς - οῦ (ὁ) καὶ

Φίλαθλος (ὁ, ἡ) che ama la lotta. ըմբշամարտութիւնը սիրող. [illegible]:

Φιλαίματος (ὁ, ἡ) avido di sangue, sanguinario. արիւնասէր. [illegible]

Φίλαιμος καὶ Φιλαίμων-ονος (ὁ, ἡ) = *Φιλαίματος.*

Φιλαίτατος-η-ον. ὑπερθ. καὶ

Φιλαίτερος-α-ον. συγκρ. ἀνμν. τ. Φίλος.

Φιλαίτιος (ὁ, ἡ) querulo. գանգատաւոր, դժգոհ. շիքեայէթ էտէն, հօշնուտսուզ։

Φιλακόλουθος (ὁ, ἡ) chi siegue volontieri. կամաւ հետեւօղ. իստէյէրէք հօշնուտլուգ իլէ արդը սըրա կէլէն։

Φιλαλήθεια (ἡ) amore della verità. ճշմարտասիրութիւն, ճշմարտութեան սէր. դօղրուլուղու սէվմէքլիք։

Φιλαληθὴς-έος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*) *-ληθῶς.* amatore della verità. ճշմարտասէր. դօղրուլուգ սէվէն։

Φιλαλληλία (ἡ) mutuo amore. փոխփոխակի սէր. բիրբիրինի սէվմէքլիք՝ սէվիշ։

Φιλάλληλος (ὁ, ἡ) che s' amano reciprocamente. փոխփոխակի իրար սիրող. բիրբիրինի սէվէն։

Φιλαναγνώστης-ου (ὁ) amatore della lettura կարդալ սիրող. օգումայը սէվէն։

Φίλανδρος (ὁ, ἡ) che ama il suo marito o gli uomini. էրիկը կամ էրիկ մարդերը սիրող. գօճասընը եա խօտ էրքէքլէրի սէվէն։

Φιλανθὴς-έος (ὁ, ἡ) amatore de' fiori. ծաղիկ սիրող. չիչէք սէվէն։

Φιλανθρώπευμα (τὸ) tratto d' umanità, beneficio. մարդասիրութեան գործ, բարերարութիւն. հայըր, էյլիք, նիմէթ։

Φιλανθρωπεύομαι. Μ. εύσομαι. καὶ

Φιλανθρωπεύω. Μ. εύσω. esser umano, comportarsi con umanità. մարդասէր ըլլալ, մարդասիրութեամբ վարուիլ. իլթիֆաթլը օլմագ, ինայէթ՝ իլթիֆաթ իլէ դավրանմագ։

Φιλανθρωπία (ἡ) filantropia, umanità. մարդասիրութիւն, մարդավարութիւն. ինսան սէվմէքլիք, ինայէթ, իլթիֆաթ։

Φιλανθρωπικὸς-ὴ-όν. καὶ

Φιλανθρώπινος-η-ον. (*καὶ ἐπίῤ.*) *-ίνως.* concernente l' umanità. մարդասիրութեան պատկանած. իլթիֆաթէ մէնսուպ։

Φιλάνθρωπος (ὁ, ἡ) umano, benigno, benevolo. մարդասէր, մարդավար, բարեսէր. ինայէթլի, իլթիֆաթլը, խայըրխահ։

Φιλανθρώπως, ἐπίῤ. umanamente, con benevolenza. մարդասիրութեամբ, մարդավարութեամբ, բարեսիրութեամբ. ինայէթ՝ իլթիֆաթ՝ խայըրխահլըգ իլէ։

Φιλάνωρ-ορος (ὁ, ἡ) *Δ. ἀντὶ Φιλάνθρωπος.*

Φιλαργυρέω-ῶ. Μ. ήσω. esser avaro, amare il danaro. ագահ՝ արծաթասէր ըլլալ. թամահքեար՝ փարա ճանլը օլմագ։

Φιλαργυρία (ἡ) avarizia. ագահութիւն, արծաթսիրութիւն. թամահքեարլըգ, իմսագ, փարա ճանլըլըգ։

Φιλάργυρος (ὁ, ἡ) avaro. ագահ, արծաթասէր. թամահքեար, պախըլ, փարա ճանլը։

Φιλάρετος (ὁ, ἡ) amatore della virtù. առաքինասէր. ֆազիլէթ սէվէն։

Φιλαρχέω-ῶ. Μ. ήσω. amare di comandare, esser ambizioso, ambire. պատուասէր ըլլալ, իշխանութեան բաղձալ. հիւրմէթ մէրագլը օլմագ, հիւքիւմ՝ հիւքիւմաթ արզուլէմէք։

Φιλαρχία (ἡ) ambizione. պատուասիրութիւն, իշխանութեան սէր. մէրագ հիւրմէթ, հիւքիւմ՝ հիւքիւմաթ արզուսու։

Φιλαρχικὸς-ὴ-όν. = *τῷ*

Φίλαρχος (ὁ, ἡ) ambizioso. պատուասէր, իշխանասէր. թալիպի ճահ, հիւրմէթ մէրագը։

Φιλάσωτος (ὁ, ἡ) amatore de' dissoluti. անառակները՝ զեղխերը սիրող. էրէդիլլէրի սէվէն։

Φιλαυτέω-ῶ. Μ. ήσω. amare se stesso. ինքը զինքը սիրել. քէնտիքէնտինի սէվմէք։

Φιλαυτία (ἡ) amor proprio. անձնասիրութիւն. խօտպինլիք, քէնտիքէնտինի սէվմէքլիք։

Φίλαυτος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*) *-αύτως* chi ama se stesso, egoista. անձնասէր. խօտպին, քէնտիքէնտինի սէվէն։

Φιλέκδημος (ὁ, ἡ) che ama il viaggio. ճամբորդութիւն սիրող. եօլճուլուգ սէվէն։

Φιλελεήμων-ονος (ὁ, ἡ) misericordioso. գթած. մէրհամէթլի։

Φιλέλεος (ὁ, ἡ) = *τ. προηγ.*

Φιλελευθέριος (ὁ, ἡ) che ama la generosità. առատաձեռնութիւն սիրող. ալիճէնապլըղը՝ քէրէմլիլիյի սէվէն։

Φιλελεύθερος (ὁ, ἡ) amatore della libertà. ազատութիւն սիրող. ազատլըգ սէվէն։

Φιλένδοξος (ὁ, ἡ) = *Φιλόδοξος.*

Φιλεπιστήμων-ονος (ὁ, ἡ) amatore delle scienze. գիտութիւն սիրող. իլիմ սէվէն։

Φιλεραστὴς-οῦ (ὁ) amoroso. տարփաւոր. շէհվանի, աշըգ. *ἴδε καὶ Φίλερως.*

Φιλέραστος (ὁ, ἡ) = *Φιλεραστής.* 2. grato a' suoi amatori. զինքը սիրողներուն հաճոյ. քէնտիսինի սէվէնլէրէ մագպուլ։

Φιλεργέω-ῶ. Μ. ήσω. esser laborioso, attivo. աշխատասէր՝ փութաջան ըլլալ. չալըշգան՝ համարաթլը օլմագ։

Φιλεργία (ἡ) attività, amore del lavoro. աշխատասիրութիւն, ժրաջանութիւն. չալըշգանլըգ, համարաթլըգ։

Φιλεργὸς (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*) *-γῶς.* laborioso, attivo. աշխատասէր, ժրաջան. չալըշգան, համարաթլը։

Φιλέρημος (ὁ, ἡ) amatore della solitudine. առանձնութիւնը սիրող. եալընըզլըղը սէվէն։

Φίλερις-ιδος (ὁ, ἡ) amatore delle risse, rissoso. կռուասէր. գավղաճը, նիզաճը։

Φιλεριστέω-ῶ. Μ. ήσω. amare le risse. կռիւ սիրել. գավղա՝ նիզա սէվմէք։

Φιλεριστὴς-οῦ (ὁ) *καὶ Φιλεριστικὸς-ὴ-όν καὶ Φιλέριστος* (ὁ, ἡ) = *Φίλερις.*

Φίλερως-ωτος (ὁ, ἡ) dedito all' amore, amoroso. ինքը զինքը ցանկութեան տըւած, տարփաւոր. շէհվէթէ թուտգուն, աշըգ։

Φιλέταιρος (ὁ, ἡ) amatore de' suoi compagni. ընկերները սիրող. արքադաշլարընը սէվէն։

Φιλευλαβὴς-έος (ὁ, ἡ) religioso. պաշտօնասէր, բարեպաշտ. սալիհ, սօֆու։

Φιλέφηβος (ὁ, ἡ) amatore de' giovani. պատանիները՝ երիտասարդները սիրող. օղլանլարը՝ տէլի գանլըլարը սէվէն։

Φιλεχθὴς-έος καὶ

Φίλεχθρος (ὁ, ἡ) amatore dell' inimicizia. թշնամութիւն սիրող. տիւշմանլըգը սէվէն։

Φιλέω-ῶ. Μ. ήσω. amare. 2. trattar amichevolmente. 3. bacciare. 4. esser solito. սիրել. 2. սէր ցուցընել, սիրով վարուիլ. 3. պագնել. 4. սովոր ըլլալ. սէվմէք, մէվէտտէթ էթմէք. 2. մուհապպէթ իւզրէ, մուհապպէթլիւ տավրանմագ. 3. էօփմէք. 4. ալըշըգ օլմագ։

Φίλη, θηλ. τ. Φίλος. 2. amica, amata. սիրուհի, տարփածու. եարէ, սէվկիլի։

Φίληβος (ὁ, ἡ) = Φιλέφηβος.

Φιληδέω-ῶ. Μ. ήσω. amare, dilettarsi de' piaceri. ցանկասէր՝ հեշտասէր ըլլալ. շէհվէթլիւ էհլի ճէվգ օլմագ, շէհվէթլէրէ խօշլանմագ։

Φιληδής-έος (ὁ, ἡ) = Φιλήδονος.

Φιληδία (ἡ) = Φιληδονία.

Φιληδονέω-ῶ. Μ. ήσω. = Φιληδέω.

Φιληδονία (ἡ) amore de' piaceri, voluttà. հեշտասիրութիւն, ցանկութեան սէր. շէհվէթ արզուսու, էհլի ճէվգ օլմագ։

Φιλήδονος (ὁ, ἡ) voluttuoso, dedito a' piaceri. հեշտասէր, ցանկասէր. շէհվէթլի, հէվա փէրէսթ, էհլի ճէվգ։

Φιλήκοος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) -κόως. = Φιλομαθής.

Φίλημα (τὸ) baccio. համբոյր, պագ. էօփիւշ, պուսէ։

Φιλημάτιον (τὸ) ὑποκ. τ. προηγ.

Φιλημοσύνη (ἡ) = Φιλοφροσύνη.

Φίλημων-ονος (ἡ) = Φιλόφρων.

Φιλήσιος (ὁ, ἡ) = Φίλιος.

Φίλησις-εως (ἡ) dilezione. սիրելութիւն, սիրելը. սէվմէ, մէվէտտէթ։

Φιλήσυχος (ὁ, ἡ) amatore della pace. խաղաղասէր. րահաթլըգը պարըշը սէվէն։

Φιλητής-οῦ (ὁ) amatore. սիրող. սէվէն։

Φιλητικός-ή-όν. portato all' amore, pronto ad amare. ի սիրոյ գրաւեալ, սիրելու պատրաստ. մուհապպէթէ մայիլլի, սէվմէյէ հազըր։

Φιλητός-ή-όν. amato, diletto. 2. amabile. սիրուած. 2. սիրելի. սէվիլմիշ. 2. սէվիլիւր։

Φίλητρον (τὸ) = Φίλτρον.

Φιλία (ἡ) amicizia, amore. բարեկամութիւն, սէր. տօսթլուգ, մուհապպէթ։

Φιλίατρος (ὁ, ἡ) amatore dell' arte medica. բժշկականութիւն սիրող. հէքիմլիքի սէվէն։

Φιλικός-ή-όν. amichevole. բարեկամական. տօսթա մուվաֆըգ, հապիպանէ։

Φιλικῶς, ἐπίῤ. amichevolmente. բարեկամաբար, սիրով. տօսթանէ, մուհապպէթլէ։

Φίλιος-α ἢ ος-ον. = Φιλικός. 2. amabile. սիրելի. սէվիլիւր։

Φιλιόω-ῶ. Μ. ώσω. amicare, rendere amico, riconciliare. բարեկամացընել, հաշտեցընել. տօսթ էթմէք, պարըշտըրմագ։

Φίλιππος (ὁ, ἡ) amatore de' cavalli. 2. bellicoso. ձիերը սիրող. 2. պատերազմասէր. աթ սէվէն. 2. ճէնկճիվէր։

Φιλιστορέω-ῶ. Μ. ήσω. amare d' imparare, amare le istorie. սորվիլը սիրել, պատմութեանց սէր ունենալ. էօյրէնմէյի սէվմէք, թէվարիխլէրէ խօշլանմագ։

Φίλιστος-η-ον. ὑπερθ. τ. Φίλος. amabilissimo. շատ սիրելի. զիյատէ սէվիլիւր։

Φιλίστωρ-ορος (ὁ, ἡ) amatore delle istorie. պատմութիւնները սիրող. թէվարիխի սէվէն։

Φίλιχθυς-υος (ὁ, ἡ) chi ama i pesci. ձուկ սիրող. պալըգ սէվէն։

Φιλίως, ἐπίῤ. = Φιλικῶς.

Φιλίωσις-εως (ἡ) riconciliazione. հաշտութիւն. պարըշ։

Φιλιωτής-οῦ (ὁ) conciliatore. հաշտեցընող. պարըշտըրան։

Φιλοβασιλεύς-έως (ὁ) amatore de' rè. թագաւորները սիրող. գրալլարը սէվէն։

Φιλόβιβλος (ὁ, ἡ) amatore de' libri. գիրք սիրող. քիթապ սէվէն։

Φιλόβορος καὶ

Φιλόβρως-ωτος (ὁ, ἡ) mangione. շատակեր. չօք եէյէն։

Φιλόγαμος (ὁ, ἡ) che ama le nozze, il matrimonio. հարսնիք՝ ամուսնութիւնը սիրող. տիւյիւն՝ նիքեահ սէվէն։

Φιλογέλοιος (ὁ, ἡ) buffone, giocolare. ծաղրածու. մասխարա, չէնկիւլ։

Φιλόγελως-ωτος (ὁ, ἡ) chi ama di ridere. ծիծաղել սիրող. կիւլմէյի սէվէն։

Φιλογεώργος (ὁ, ἡ) amatore dell' agricoltura. երկրագործութիւնը սիրող. չիֆթճիլիյի սէվէն։

Φιλογονία (ἡ) amore verso i proprii figli. զաւակներու եղած սէր. էվլատլարա օլան մուհապպէթ, էվլատ մուհապպէթի։

Φιλόγονος (ὁ, ἡ) amatore de' proprii figli. զաւակները սիրող. էվլատլարընը սէվէն։

Φιλογράμματος (ὁ, ἡ) amico delle lettere, della lettura. գրականութիւն սիրող, ուսումնասէր. օգումագ-եազմագ սէվէն։

Φιλογραφέω-ῶ. Μ. ήσω. amare la pittura. նկարչութիւնը սիրել. թասվիրճիլիյի սէվմէք։

Φιλογρήγορος (ὁ, ἡ) = Φιλάγρυπνος.

Φιλογυμναστέω-ῶ. Μ. ήσω. amare l' esercizio. կրթութիւն՝ վարժութիւն սիրել. թալիմ սէվմէք։

Φιλογυμναστής-οῦ (ὁ) chi ama l' esercizio. կրթութիւն՝ վարժութիւն սիրող. թալիմ սէվէն։

Φιλογύμναστος (ὁ, ἡ) = τ. προηγ.

Φιλογύναιος καὶ

Φιλογύνης-ου καὶ αιος (ὁ) amatore, amico delle donne. իգասէր, կիները սիրող. գատընլարը սէվէն։

Φιλογυνία (ἡ) amore verso le donne. իգասիրութիւն, կնկան սէր. գատընա մուհապպէթ, գատընլարա օլան մուհապպէթ։

Φιλόγυνος (ὁ) = Φιλογύνης.

Φιλοδάκρυος καὶ

Φιλόδακρυς-υος (ὁ, ἡ) chi ama le lagrime, pronto a fiangolare. լալ սիրող, լալկան, լալու պատրաստ. աղլամայը սէվէն, աղլամայա հազըր։

Φιλόδειπνος (ὁ, ἡ) chi ama i pasti, i conviti. կոչունք սիրող. զիեաֆէթի սէվէն։

Φιλοδέσποινος (ὁ, ἡ) che ama il suo padrone. տէրը սիրող. աղասընը սէվէն։

Φιλοδημία (ἡ) popolarità, amore del popolo. ժողովրդեան եղած սէր. ճէմաաթա օլան մուհապպէթ։

Φιλόδημος (ὁ, ἡ) popolare, amico del popolo. *ժողովուրդը սիրող, ժողովրդին կողմէն եղող·* ճէմաաթը սէվէն, խալգըն տօսթու, ճէմաաթըն թէրաֆընտան օլան ։ — *δήμως, ἐπίῤ.*

Φιλοδημοτικὸς - ὴ - όν. = *τ. προηγ.*

Φιλοδίκαιος (ὁ, ἡ) amatore della giustizia. *արդարութիւնը սիրող·* ադալէթի սէվէն ։

Φιλοδικέω-ῶ. M. ήσω. amare le liti. *կագ՝ վէճ սիրել·* դավա՝ նիզա սէվմէք ։

Φιλοδικία (ἡ) l'amare le liti. *վէճ սիրելը·* դավա՝ նիզա սէվմէքլիք ։

Φιλόδικος (ὁ, ἡ) litigioso, chi ama le liti. (*Γαλλ.* chicaneur). *կագ՝ վէճ սիրող·* նիզա՝ դավա սէվէն ։

Φιλοδοξέω - ῶ. M. ήσω. amare la gloria, ambire. *փառք սիրել·* իհթիշամ սէվմէք ։

Φιλοδοξία (ἡ) amore della gloria, ambizione. *փառասիրութիւն·* իհթիշամ արզուսու ։

Φιλόδοξος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*) *- δόξως.* avido di gloria, ambizioso. *փառասէր·* իհթիշամ՝ իթիպար սէվէն ։

Φιλόδουλος (ὁ, ἡ) amatore de' servi. *ծառաները սիրող·* ուշագլարը՝ խըզմէթքեարլարը սէվէն ։

Φιλόδυρτος (ὁ, ἡ) lugubre, lamentatore. *սգաւոր, կոծող·* եասլը, ֆիղան էդէն ։

Φιλοδωρία (ἡ) generosità. *առատաձեռնութիւն·* ալիճէնաբլըք, ճէօմէրդլիք ։

Φιλόδωρος (ὁ, ἡ) liberale, generoso. *առատաձեռն·* ալիճէնապ, ճէօմէրդ ։ — *δώρως, ἐπίῤ.*

Φιλοεργὸς (ὁ, ἡ) × *ἀντὶ Φιλεργός.*

Φιλοζωέω-ῶ. M. ήσω. amare la vita. *կեանքը՝ ապրիլը սիրել·* էօմրիւ սէվմէք ։

Φιλοζωΐα (ἡ) amore della vita. *կենաց՝ ապրելու սէր·* էօմիւր՝ եաշամաք մուհապպէթի ։

Φιλόζωος (ὁ, ἡ) che ama la vita. 2. amatore degli animali. *կեանքը՝ ապրիլը սիրող· 2· անասունները սիրող·* էօմրիւ՝ եաշամայը սէվէն · 2 · հայվանաթ սէվէն ։

Φιλοθεάμων - ονος (ὁ, ἡ) chi desidera di vedere, curioso. *տեսնալ փափաքող, հետաքրքիր·* կէօրմէք արզուլէյէն, մէրաքլը ։

Φιλόθεος (ὁ, ἡ) che ama Iddio. 2. amato da Dio. *աստուածասէր· 2· Աստուծմէ սիրուած·* Ալլահը սէվէն · 2 · Ալլահտան սէվիլմիշ ։ — *θέως, ἐπίῤ.*

Φιλόθερμος (ὁ, ἡ) chi ama il caldo. *տաք սիրող·* սըճաղը սէվէն ։

Φιλόθηλυς - εος (ὁ, ἡ) chi ama le femmine. *իգասէր, էգերը սիրող·* դիշիլէրի՝ դիշիլէրի սէվէն ։

Φιλόθηρος (ὁ, ἡ) amante della caccia. *որսորդութիւն սիրող·* աւճըլըգը սէվէն ։

Φιλοθόρυβος (ὁ, ἡ) chi ama il tumulto, tumultuante. *խռովասէր, աղմուկ՝ աղաղակ սիրող·* շամաթա՝ վէլվէլէ՝ ալթիւսթիւ սէվէն ։

Φιλοθρηνὴς - έος (ὁ, ἡ) = *Φιλόδυρτος.*

Φιλόθρησκος (ὁ, ἡ) spigolista, graffiasanti, bacchettone. (*Γαλλ.* bigot). *կեղծաւոր բարեպաշտ·* սոֆուլուխ շաշկին, մօրայը ։

Φιλοθύτης - ου (ὁ) *καὶ Φιλόθυτος* (ὁ, ἡ) chi ama di sacrificare. *զոհել սիրող·* գուրպան գէսմայը սէվէն ։

Φιλοίκειος (ὁ, ἡ) chi ama i suoi domestici, affini. *ընտանիները՝ խնամիները սիրող·* էվիսլէրինի՝ խըսըմլարընը սէվէն ։

Φιλοικτίρμων - ονος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*) *- ιρμόνως.* = *Συμπαθής.*

Φιλοινία (ἡ) amore del vino. *գինեսիրութիւն·* շարապ սէվմէքլիք ։

Φίλοινος (ὁ, ἡ) amante del vino. *գինեսէր·* շարապ սէվէն, իչքիճի ։

Φιλοκαθάριος καὶ Φιλοκάθαρος (ὁ, ἡ) amante della pulizia. *մաքրութիւն սիրող·* թէմիզլիք սէվէն ։

Φιλόκαινος (ὁ, ἡ) amante delle novità. *նոր բաները սիրող·* եէնի շէյլէրի նէվէյլէրի սէվէն ։

Φιλόκακος (ὁ, ἡ) chi ama i cattivi o la cattiveria. *չարասէր·* ֆէնալարը եահօտ ֆէնալըղը սէվէն ։

Φιλοκαλέω - ῶ. M. ήσω. amare il bene o il bello. *աղէկութիւնը կամ աղուորութիւնը սիրել·* էյիլիյի եահօտ կիւզէլլիյի սէվմէք ։

Φιλοκαλία (ἡ) amore della bontà o bellezza. *աղէկութեան կամ աղուորութեան սէր·* էյիլիք եահօտ կիւզէլլիք մուհապպէթի ։

Φιλόκαλος (ὁ, ἡ) chi ama il bene o il bello. *աղէկութիւնը կամ աղուորութիւնը սիրող·* էյիլիյի եահօտ կիւզէլլիյի սէվէն ։ — *κάλως, ἐπίῤ.*

Φιλοκάματος (ὁ, ἡ) = *Φιλόπονος.*

Φιλοκέρδεια (ἡ) avidità del guadagno, avarizia. *շահասիրութիւն, ագահութիւն·* քեար արզուսու, թամաքեարլըք ։

Φιλοκερδέω - ῶ. M. ήσω. amare il lucro, il guadagno. *շահ՝ վաստակ սիրել·* գազանճ՝ քեար սէվմէք ։

Φιλοκερδὴς - έος (ὁ, ἡ) avido di guadagno, avaro. *շահասէր, ագահ·* քեար՝ գազանճ սէվէն, թամաքեար ։ — *κερδῶς, ἐπίῤ.*

Φιλοκηδεμονικὸς - ὴ - όν. καὶ

Φιλοκηδεμὼν - όνος (ὁ, ἡ) chi ama i suoi congiunti. *ազգականները սիրող·* խըսըմլարը սէվէն ։

Φιλόκηπος (ὁ, ἡ) chi ama gli orti. *պարտէզները սիրող·* պահչէլէրի՝ պօսթանլարը սէվէն ։

Φιλοκίνδυνος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*) *- δύνως.* temerario, ardito. *յանդուգն, ժպիրհ·* քիւսթախ, մէթհէվվիր ։

Φιλόκλαυτος (ὁ, ἡ) = *Φιλόδακρυς.*

Φιλόκοινος (ὁ, ἡ) chi ama, desidera il commun bene. *հասարակութեան աղէկութիւնը սիրող՝ ուզող·* խալգըն էյիլիյինի սէվէն՝ իսթէյէն ։

Φιλοκόλαξ - ακος (ὁ, ἡ) amante degli adulatori. *շողոմարարները սիրող·* իօշամէթճիլէրի՝ խալթաքճըլարը սէվէն ։

Φιλοκομπέω-ῶ. M. ησω. amare di vantarsi, amar il fasto. *պերճութիւն՝ գոռոզութիւն սիրել·* թագըմ՝ թաֆրա՝ շաշգըն սէվմէք ։

Φιλοκομπία (ἡ) ostentazione, vanità. *պարծողութիւն, սնափառութիւն, փառասիրութիւն·* թագըմ, թաֆրա, շաշգըն ։

Φιλόκομπος (ὁ, ἡ) fastoso, vanaglorioso. *փառասէր·* թագըմլը, թաֆրա սէվէն ։

Φιλοκοσμία (ἡ) amore, attaccamento agli ornamenti. զարդարութեան՝ հագուելու զրուելու սէր։ [illegible]

Φιλόκοσμος (ὁ, ἡ) chi ama gli ornamenti. 2. mondano, attaccato alle cose mondane. զարդարանք սիրող. 2. աշխարհասէր. [illegible]

Φιλοκρινέω - ῶ. *M.* ήσω. amare d'esaminare le cose. ամէն բան քննել սիրել. [illegible]

Φιλόκροτος (ὁ, ἡ) chi ama gli applausi. ծափահարութիւնները սիրող. [illegible]

Φιλοκτέανος (ὁ, ἡ) × ἀντὶ *Φιλοκτήματος* (ὁ, ἡ) = *Φιλοκτήμων*.

Φιλοκτημοσύνη (ἡ) desiderio di possessione, avarizia.ստացուածքի՝ ընչից սէր, ագահութիւն. [illegible]

Φιλοκτήμων - ονος (ὁ, ἡ) avido di possessioni, avaro. ընչից սէր ունեցող, ագահ. [illegible]

Φιλοκτησία (ἡ) = *Φιλοκτημοσύνη*.

Φιλοκυδὴς - έος (ὁ, ἡ) amatore della gloria. փառասէր. [illegible]

Φιλοκυνηγέτης-ου (ὁ) καὶ *Φιλοκύνηγος* (ὁ, ἡ) chi ama la caccia. որսորդութիւն սիրող. [illegible]

Φιλοκύων - κυνος (ὁ, ἡ) chi ama i cani. շուները սիրող. [illegible]

Φιλόκωμος (ὁ, ἡ) chi ama i festini, i pasti. հարկիք՝ կոչունք սիրող. [illegible]

Φιλόλαλος (ὁ, ἡ) loquace. շաղակրատ, շատախօսող. [illegible]

Φιλολογέω - ῶ. *M.* ήσω. amare la letteratura. գրականութիւնը սիրել. [illegible]

Φιλολογία (ἡ) filologia, letteratura. գրականութիւն, բանասիրութիւն. [illegible]

Φιλόλογος (ὁ, ἡ) filologo, amante della letteratura. գիտնական, բանասէր. [illegible] — λόγως, ἐπίῤ.

Φιλολοίδορος (ὁ, ἡ) chi ama d'ingiuriare. նախատել՝ թշնամանել սիրող. [illegible] — δόρως, ἐπίῤ.

Φιλόλουτρος (ὁ, ἡ) amante de'bagni. բաղնիք սիրող. [illegible]

Φιλόλυρος (ὁ, ἡ) amante della lira. քնար սիրող. [illegible]

Φιλομάθεια (ἡ) amore d'istruzione, d'erudizione, di studio. ուսումնասիրութիւն. [illegible]

Φιλομαθέω - ῶ. *M.* ήσω. amare d'istruirsi, darsi agli studi. ուսումնասէր ըլլալ, ուսմանց եռեւէ ընկնալ. [illegible]

Φιλομαθὴς - έος (ὁ, ἡ) chi ama d'istruirsi, studioso. ուսումնասէր. [illegible] — μαθῶς.

Φιλομαθία (ἡ) = *Φιλομάθεια*.

Φιλομαχέω - ῶ. *M.* ήσω. amare di combattere. պատերազմ սիրել. [illegible]

Φιλόμαχος (ὁ, ἡ) bellicoso. պատերազմասէր. [illegible]

Φιλομειφὴς - έος (ὁ, ἡ) = *Φιλαίτιος*.

Φιλομήλα - ας (ἡ) filomela, rosignuolo. սոխակ. [illegible]

Φιλόμηλος (ὁ, ἡ) chi ama i pomi. խնձոր սիրող. [illegible]

Φιλομήτωρ - ορος (ὁ, ἡ) chi ama sua madre. մայրը սիրող. [illegible]

Φιλόμολπος (ὁ, ἡ) amante del canto, de' versi. երգ՝ ոտանաւոր սիրող. [illegible]

Φιλομουσέω - ῶ. *M.* ήσω. amare le belle lettere, la letteratura, le belle arti. բանասէր՝ ուսումնասէր ըլլալ, ազատական արհեստները սիրել. [illegible]

Φιλομουσία (ἡ) amore, studio delle belle lettere. ուսումնասիրութիւն. [illegible]

Φιλόμουσος (ὁ, ἡ) amante delle belle lettere, dato allo studio delle belle arti. ուսումնասէր, ազատական արհեստներու զինքը տուած. [illegible]

Φιλόμοχθος (ὁ, ἡ) = *Φιλόπονος*.

Φιλομυθέω - ῶ. *M.* ήσω. amare le favole, la conversazione. առասպել՝ կենակցութիւն սիրել. [illegible]

Φιλομυθία (ἡ) amore delle favole, della conversazione. առասպելներու՝ կենակցութեան սէր. [illegible]

Φιλόμυθος (ὁ, ἡ) amante delle favole, della conversazione. առասպել՝ կենակցութիւն սիրող. [illegible]

Φιλονεικέω-ῶ. *M.* ήσω. disputare, questionare, emulare, gareggiare. վիճել, կագել, ջանալ, ճգնիլ. [illegible]

Φιλονεικία (ἡ) disputa, emulazione. վիճաբանութիւն, կագ, հետամտութիւն. [illegible]

Φιλόνεικος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - νείκως. disputatore, emulatore. վիճաբանող, հետամուտ. [illegible]

Φιλόνεος (ὁ, ἡ) amante de' giovani. երիտասարդները սիրող. [illegible]

Φιλονικέω - ῶ. *M.* ήσω. cercare, desiderar di vincere. յաղթելու ջանալ՝ ճգնիլ. [illegible]

Φιλοξενέω - ῶ. *M.* ήσω. amare i forestieri, gli ospiti. օտարները՝ հիւրերը սիրել. [illegible]

Φιλοξενία (ἡ) ospitalità. օտարասիրութիւն, հիւրընկալութիւն. [illegible]

Φιλόξενος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - ξένως. ospitale. օտարասէր, հիւրընկալ. [illegible]

Φιλοπαίγμων-ονος (ὁ, ἡ) amante de' giuochi. խաղ սիրող. [illegible]

Φιλοπαίκτης - ου (ὁ) = *Φιλοπαίγμων*.

Φιλόπαις - αιδος (ὁ, ἡ) chi ama i fanciulli. տղաք սիրող. [illegible]

Φιλοπαίσμων - ονος (ὁ, ἡ) καὶ *Φιλοπαίστης* - ου (ὁ) = *Φιλοπαίκτης*.

Φιλοπάρθενος (ὁ, ἡ) amante delle vergini. *կոյսերը սիրող.* գըզլարը սէվէն:

Φιλοπατορία (ἡ) amore verso il padre. *Հօրը ունեցած սէր.* պէպէյէ օլան մուհապպէթ:

Φιλοπατρία (ἡ) patriotismo. *Հայրենասիրութիւն.* վաթան մուհապպէթի:

Φιλόπατρις - ιδος (ὁ, ἡ) chi ama la sua patria, patriotto. *Հայրենասէր.* վաթանը սէվիճի:

Φιλοπάτωρ - ορος (ὁ, ἡ) chi ama il suo padre. *Հայրը սիրող.* պէպէսինի սէվէն:

Φιλοπευθής-έος (ὁ, ἡ) *καὶ Φιλοπεύστης-ου* (ὁ) curioso. *Հետաքրքիր.* գուրգուճու:

Φίλοπλος (ὁ, ἡ) chi ama le armi. *զէնք սիրող.* սիլահ սէվէն:

Φιλοπλούσιος καὶ Φιλόπλουτος (ὁ, ἡ) amante delle ricchezze. *Հարստութիւն սիրող.* զէնկինլիքի սէվէն:

Φιλοποιέω - ῶ. M. ήσω. amicare, render amico, conciliare. *բարեկամցընել, հաշտեցընել.* տօսթլաշտըրմագ, պարըշտըրմագ:

Φιλοποίησις - εως (ἡ) conciliazione. *Հաշտութիւն.* պարըշ:

Φιλοποιητής - οῦ (ὁ) amante de'poeti. *բանաստեղծները սիրող.* շաիրլէրը սէվէն:

Φιλοποίμνιος (ὁ, ἡ) che ama le gregge. *Հօտերը սիրող.* (գօյունը գուզուն) սիւրիւլէրինի սէվէն:

Φιλοποιός (ὁ, ἡ) che rende, concilia degli amici. *բարեկամցընող.* տօսթլաշտըրան:

Φιλοπόλεμος (ὁ, ἡ) amante della guerra, bellicoso. *պատերազմասէր, գոռ.* ճէնկ սէվէն, ճէնկէավէր:

Φιλόπολις - ιδος (ὁ, ἡ) = *Φιλόπατρις.*

Φιλοπολίτης - ου (ὁ) chi ama i suoi concittadini. *քաղաքակիցները սիրող.* հէմշէհրիլէրինի սէվէն:

Φιλοπονέω - ῶ. M. ήσω. amare il travaglio, esser laborioso. *աշխատասէր ըլլալ.* չալըշմագ սէվմէք, իշկիւզար՝ չալըշգան օլմագ:

Φιλοπόνηρος (ὁ, ἡ) amante de' scellerati. *ապիրատները սիրող.* քէօթիւլէրի սէվէն:

Φιλοπονία (ἡ) attività, amore del lavoro, del travaglio. *աշխատասիրութիւն, ժրաջանութիւն.* իշկիւզարլըգ, չալըշգանլըգ, համարաթլըգ:

Φιλόπονος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*) *- πόνως.* laborioso, attivo. *աշխատասէր, փութաջան.* իշկիւզար, չալըշգան, համարաթ:

Φιλόπορνος (ὁ, ἡ) amante delle puttana. *պոռնիկները՝ բոզերը սիրող.* գահփէլէրի սէվէն, գահփէպազ:

Φιλοποσία (ἡ) passione del vino. *գինեմոլութիւն.* իչկիճիլիք:

Φιλοποτέω - ῶ. M. ήσω. amare di bere, darsi alle beverie, alle gazzoviglie. *խմելու ետեւէ ինկնալ, զեղխիլ ի գինարբուս.* իչկիճիլիյէ տիւշմէք:

Φιλοπότης - ου (ὁ) avido di bere, gran bevitore. *արբշիռ, գինեմոլ.* իչկիճի, շարապճը:

Φιλοποτία (ἡ) = *Φιλοποσία.*

Φιλοπότις - ιδος (ἡ) *θηλ. τ. Φιλοπότης.*

Φιλοπραγματίας - ου (ὁ) = *Φιλοπράγμων.*

Φιλοπραγμονέω - ῶ. M. ήσω. esser curioso, ingerirsi in ogni affare. *Հետաքրքիր ըլլալ, ամէն գործքի մէջ մտնալ.* գուրգուճու օլմագ, հէր իշէ մուտախալէ կիրիշմէք:

Φιλοπραγμοσύνη (ἡ) curiosità, l'ingerirsi in affari altrui. *Հետաքրքրութիւն, ուրիշին բանին գործքին խառնուիլը.* գուրգուճուլուգ, աղէրին մուտախալէսինտէ գարըշմա:

Φιλοπράγμων - ονος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*)*-μόνως.* curioso, che ama d'ingerirsi in altrui affari. *Հետաքրքիր, ուրիշին գործքին խառնուող.* գուրգուճու, աղէրին մուտախալէսինա՝ իշինէ գարըշան՝ կիրիշէն:

Φιλόπρακτος (ὁ, ἡ) = *Φιλόπονος.*

Φιλοπρεπής-έος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*)*-πρεπῶς.* amante della decenza, che ha buon gusto. *վայլածը սիրող, վայելչութիւն սիրող, բանէ հասկցող.* լիաքաթի սէվէն, կիւզէլ՝ էյիյի էտէպլիյի անլայան:

Φιλοπροσηγορία (ἡ) affabilità. *քաղցրաբարութիւն.* մուլայէմէթ, հալիմլիք, թաթլըլըգ:

Φιλοπροσήγορος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*) *- γορως.* affabile. *քաղցրակենցաղ, անուշ բնութիւն ունեցող.* մաթպուղ, մուլայիմ, հալիմ:

Φιλοπρωτεία (ἡ) desiderio di occupare il primo posto. *Նախագահութեան փափաք.* պաշ թութմագ արզուսու:

Φιλοπρωτεύω. M. εύσω. desiderare il primato. *Նախագահութեան փափաքիլ.* պաշ թութմագ հէվէս էթմէք:

Φιλόπρωτος (ὁ, ἡ) chi ama il primato, la superiorità. *Նախագահութիւնը՝ գերակայութիւնը սիրող.* պաշ թութմագ սէվէն:

Φιλοργής - έος καὶ Φιλοργός (ὁ, ἡ) iracondo. *սրդողկոտ, դիւրաւ բարկացող.* էօֆքէլի, թիզ ճանլը:

Φίλορνις - ιθος (ὁ, ἡ) che ama gli uccelli. 2. amato dagli uccelli. *Թռչունները սիրող. 2. Թռչուններէն սիրուած.* գուշլարը սէվէն. 2. գուշլարտան սէվիլմիշ:

Φιλορχήμων-ονος (ὁ, ἡ) *καὶ Φιλορχηστής-οῦ* (ὁ) chi ama il ballo. *պարել սիրող.* խօրա՝ րաքս սէվէն:

Φίλος - η - ον. caro, amico, benevolo, grato. *սիրելի, բարեկամ, բարեսէր, բարերար, ընդունելի, բերկրալի.* սէվկիլի, տօսթ, հայըր, խայըրխահ, մագպուլ:

Φιλοσαρκέω - ῶ. M. ήσω. amare la carne, esser attaccato alle voluttà carnali. *մարմնասէր ըլլալ, մարմնոյ հեշտութեանց ետեւէ ինկնալ.* նէֆսէ թապի օլմագ, շէհվէթէ տիւշմէք:

Φιλόσκηπτρος (ὁ, ἡ) chi ama lo scettro. *արքունի գաւազանը սիրող.* ասա սէվէն:

Φιλοσκύλαξ - ακος (ὁ, ἡ) chi ama i cani. *շուները սիրող.* քէօփէքլէրի սէվէն:

Φιλοσκώμμων - ονος (ὁ, ἡ) *καὶ*

Φιλοσκώπτης - ου (ὁ) motteggiatore. *ծաղրասէր.* շագաճը, շէմաթաճը:

Φιλοσοφέω - ῶ. M. ήσω. amare la sapienza, applicarsi alla filosofia, filosofare. *իմաստութիւնը սիրել, փիլիսոփայութեան պարապիլ, իմաստասիրել.* իլիմ թահսիլինէ մէշղուլ օլմագ, ֆէլսէֆէ էթմէք:

Φιλοσόφημα (τὸ) questione, teorema filosofico. *իմաստասիրական խնդիր՝ հայեցո-*

[illegible]

Φιλοσοφία (ἡ) amore, studio del sapere, filosofia. *իմաստութեան սէր, իմաստասիրութիւն, փիլիսոփայութիւն.* [illegible]

Φιλόσοφος (ὁ, ἡ) amante della sapienza, filosofo, sapiente. *իմաստութիւն սիրող, իմաստասէր, փիլիսոփայ, գիտուն.* [illegible]

Φιλοσόφως, ἐπίῤ. da filosofo. *իմաստասիրի պէս.* [illegible]

Φιλόσπουδος (ὁ, ἡ) studioso, diligente. *փութաջան, ժրաջան.* [illegible]

Φιλοστάφυλος (ὁ, ἡ) che ama le uve. *խաղող սիրող.* [illegible]

Φιλοστοργέω - ῶ. M. ήσω. amare teneramente (i figli, i genitori, i fratelli). *խանդակաթ սիրով սիրել (զաւակները՝ ծնողքները՝ եղբայրները).* [illegible]

Φιλοστοργία (ἡ) tenerezza, amore tenero (filiale, paterno, fraterno). *խանդաղատանք, սէր (որդիական, հայրենի, եղբայրական).* [illegible]

Φιλόστοργος (ὁ, ἡ) tenero, chi ama con tenerezza, con amore (filiale, paterno, fraterno). *գորովագութ (որդիական՝ հայրենի՝ եղբայրական) սիրով սիրող.* [illegible] — *στόργως, ἐπίῤ.*

Φιλοστρατιώτης - ου (ὁ) amatore de' soldati. *զինուորները սիրող.* [illegible]

Φιλοσυγγενὴς - έος (ὁ, ἡ) che ama i suoi congiunti. *ազգականները սիրող.* [illegible]

Φιλοσύντομος (ὁ, ἡ) chi ama la brevità. *կարճութիւնը՝ համառօտութիւնը սիրող.* [illegible]

Φιλοσώματος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*) - *σωμάτως.* troppo attaccato al suo corpo, alle delizie corporali. *մարմնասէր, մարմնապաշտ.* [illegible]

Φιλοσώφρων - ονος (ὁ, ἡ) amante della prudenza, della castità. *խոհեմութիւն՝ ողջախոհութիւն սիրող.* [illegible]

Φιλοτεκνία (ἡ) amore verso i proprii figli. *զաւակներու ունեցած սէր.* [illegible]

Φιλότεκνος (ὁ, ἡ) chi ama i proprii figli. *որդեսէր.* [illegible]

Φιλοτεχνέω - ῶ. M. ήσω. amare le arti, occuparsi nelle arti. 2. trattare d' una arte. *արհեստները սիրել, արհեստներու պարապիլ. 2. արհեստի մը վրայ ճառել.* [illegible]

Φιλοτέχνημα (τὸ) opera fatta con arte. *արհեստիւ շինուած գործ.* [illegible]

Φιλοτεχνήμων - ονος (ὁ, ἡ) *καὶ Φιλοτέχνης - ου* (ὁ) = *Φιλότεχνος.*

Φιλοτεχνία (ἡ) amore, trasporto alle arti. 2. destrezza, finezza. *արհեստի սէր՝ բերմունք. 2. յաջողակութիւն, ճարտարմտութիւն, խորամանկութիւն.* [illegible]

Φιλότεχνος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*) - *τέχνως.* amante, trasportato alle arti. 2. destro, fino, furbo. *արհեստները սիրող. 2. յաջողակ, ճարտարամիտ, խորամանկ.* [illegible]

Φιλότης (ἡ) amicizia. *բարեկամութիւն.* [illegible]

Φιλοτιμέομαι - οῦμαι. M. ήσομαι. amare l' onore, ambire. 2. emulare, gareggiare. 3. ingegnarsi, interessarsi, donare largamente. 4. gloriarsi. *փառք սիրել, պատուասիրել, պատուասէր ըլլալ. 2. նախանձաւորիլ, հետամտիլ, ճգնիլ, փութալ, հոգալ. 3. առատաձեռնութեամբ շնորհել՝ պարգեւել. 4. պարծենալ.* [illegible]

Φιλοτιμία (ἡ) desiderio, passione, trasporto all' onore, ambizione. 2. generosità. 3. emulazione. *պատուասիրութիւն. 2. առատաձեռնութիւն. 3. հետամտութիւն.* [illegible]

Φιλότιμος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*) - *τίμως.* avido d' onore, ambizioso. 2. generoso, liberale. *պատուասէր. 2. առատաձեռն.* [illegible]

Φιλοτύραννος (ὁ, ἡ) amico de' tiranni. *բռնակալներու բարեկամ.* [illegible]

Φιλόφθονος (ὁ, ἡ) chi ama d' invidiare. *նախանձիլ սիրող.* [illegible]

Φιλοφιλία (ἡ) amore verso gli amici. *բարեկամի սէր.* [illegible]

Φιλόφιλος (ὁ, ἡ) chi ama i suoi amici. *բարեկամները սիրող.* [illegible]

Φιλοφρονέομαι - οῦμαι. M. ήσομαι. comportarsi, trattare amichevolmente, benignamente, accogliere. *բարեկամաբար՝ մարդասիրաբար վարուիլ նայիլ, ընդունիլ.* [illegible]

Φιλοφρόνημα (τὸ) complimento, tratto d' amicizia. *յարգանք, մեծարանաց՝ բարեկամութեան պաշտօն.* [illegible]

Φιλοφρόνησις - εως (ἡ) benevolenza, benignità, accoglienza. *բարեսիրութիւն, մարդասիրութիւն, մարդասէր ընդունելութիւն.* [illegible]

Φιλοφρονητικὸς - ή - όν. obbligante. *քաղցրավար, մարդասէր.* [illegible]

Φιλοφροσύνη (ἡ) benevolenza, benignità, affabilità. *բարեսիրութիւն, մարդասիրութիւն, քաղցրավարութիւն.* [illegible]

Φιλόφρων-ονος (ὁ, ἡ) benevolo, benigno, obbligante, amico. մարդասէր, բարեսէր, քաղցրաբար, բարեկամ. [illegible] : — *φρόνως, ἐπίῤ.*

Φίλοχλος (ὁ, ἡ) popolare, chi ama il volgo. ռամիկ ժողովուրդը սիրող. [illegible] :

Φιλοχρηματέω-ῶ. M. ήσω. amare il danaro, esser avaro. դրամ սիրել, ագահ ըլլալ. [illegible] :

Φιλοχρηματία (ἡ) amore del danaro, avarizia. դրամի՝ ստակի սէր, ագահութիւն. [illegible] :

Φιλοχρήματος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*) *-μάτως.* avido di moneta, avaro. դրամ՝ ստակ սիրող, ագահ. [illegible] :

Φιλοχρημονέω, Φιλοχρημοσύνη, Φιλοχρήμων. = *Φιλοχρηματέω κτλ.*

Φιλόχρηστος (ὁ, ἡ) amante della probità. բարեկրութիւնը՝ ազնուութիւնը սիրող. [illegible] :

Φιλοχρυσία (ἡ) amore dell'oro. ոսկիի սէր. [illegible] :

Φιλόχρυσος (ὁ, ἡ) avido dell'oro, avaro. ոսկի սիրող, ագահ. [illegible] :

Φιλοχωρέω-ῶ. M. ήσω. amare di restare in un luogo. տեղ մը միալ ուզել՝ փափաքիլ. [illegible] :

Φιλόχωρος (ὁ, ἡ) che ama di restare in un luogo. տեղ մը միալ ուզող՝ փափաքող. [illegible] :

Φιλοψευδὴς-έος (ὁ, ἡ) *καὶ Φιλοψεύστης-ου* (ὁ) chi ama la menzogna. սուտ սիրող. [illegible] :

Φιλοψία (ἡ) ghiottornia, leccornia. (*Γαλλ.* friandise). խորտկաց սէր. [illegible] :

Φίλοψος (ὁ, ἡ) leccardo, amante di buoni bocconi. (*Γαλλ.* friande). որկորեայ, խորտիկ սիրող. [illegible] :

Φιλοψυχέω-ῶ. M. ήσω. amare la vita. կեանք՝ ապրիլ սիրել. [illegible] :

Φιλοψυχία (ἡ) amore, attaccamento alla vita. կենաց՝ ապրելու սէր. [illegible] :

Φιλόψυχος (ὁ, ἡ) amante, attaccato alla vita. կեանք՝ ապրիլ սիրող. [illegible] :

Φιλόω-ῶ. M. ώσω. = *Φιλιόω.*

Φίλτατος-η-ον. ὑπερθ. καὶ

Φίλτερος-α-ον. συγκρ. τ. Φίλος.

Φίλτρον (τὸ) filtro, bevanda che induce ad amare 2. amore. սիրոյ դեղ, սէրը բորբոքող (կախարդական) խմելիք մը. 2. ցանկութիւն, սէր. [illegible] 2. [illegible] 3. (*ἐν γεν.*) = *Θέλγητρον.*

Φίλυβρις-ιος (ὁ, ἡ) *καὶ*

Φιλυβριστὴς-οῦ (ὁ) ingiurioso, oltraggioso. թշնամանիչ, նախատիչ. [illegible] :

Φιλύδρηλος καὶ Φίλυδρος (ὁ, ἡ) che ama l'acqua. ջուր սիրող. [illegible] :

Φιλυπήκοος (ὁ, ἡ) ubbidiente, docile. հնազանդ, հլու. [illegible] :

Φίλυπνος (ὁ, ἡ) amante del sonno, dormiglione. քուն սիրող, քնէած. [illegible] :

Φιλύρα-ας (ἡ) tiglio (albero). 2. stramba. տիլիայ (ծառ). 2. կեմեղէն. [illegible] 2. [illegible] :

Φιλύρινος (ὁ, ἡ) fatto di tiglio. տիլիայ ծառէն շինուած. [illegible] :

Φίλως, ἐπίῤ. da amico, amichevolmente. բարեկամաբար. [illegible] :

Φιμὸς (ὁ) capestro. 2. bossolo de' dadi. 3. musoliera. պախուրց. 2. քուէի տուփ. 3. ցուկակապ. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] :

Φιμόω-ῶ. M. ώσω. incapestrare. 2. (*συνεκδχ.*) stringere, legare. պախուրց դնել, անցընել. 2. սեղմել, կապել. [illegible] 2. [illegible] :

Φίμωσις-εως (ἡ) fimosi (male che avviene al prepuzio). անթլփատութեան խիստ ամփոփումը՝ չբացուիլը. [illegible] :

Φίμωτρον (τὸ) capestro. պախուրց. [illegible] :

Φιτρὸς (ὁ) tronco dell'albero. ծառի բուն՝ կոճղ. [illegible] :

Φῖτυς-υος (ὁ) genitore. ծնող. [illegible] :

Φιτύω. M. ύσω. × *ἀντὶ Φιτεύω.* 2. (*μτνμ.*) generare. ծնանիլ. [illegible] :

Φλάσις, Φλάσμα. Ἰων. ἀντὶ Θλάσις, Θλάσμα.

Φλαυρίζω, Φλαῦρος κτλ. Ἀττ. ἀντὶ Φαυλίζω, Φαῦλος κτλ.

Φλάω. M. φλάσω. Ἰων. ἀντὶ Θλάω.

Φλεβικὸς-ή-όν. concernente le vene. երակներու պատկանած. [illegible] :

Φλέβιον (τὸ) *ὑπκρ. τ. Φλέψ.*

Φλεβοτομέω-ῶ. M. ήσω. segnare, cavar sangue, far un salasso. երակ հատանել, արիւն առնել. [illegible] :

Φλεβοτομία (ἡ) flebotomia, salasso. երակահատութիւն, արիւն առնելը. [illegible] :

Φλεβοτόμος (ὁ, ἡ) colui che cava sangue. արիւն առնող. [illegible] (*ὅθ. οὐσ.*) *Φλεβότομον* (τὸ) (*ἐνν. σμιλίον.*) lancetta. նշդրակ. [illegible] :

Φλεβώδης-εος (ὁ, ἡ) pieno di vene. երակներով լեցուն. [illegible] :

Φλεγέθω καὶ (*μσ.*) *-έθομαι.* (*X, M.*) × *ἀντὶ Φλέγω.*

Φλέγμα (τὸ) infiammazione. 2. flemma, pituita. տաքութիւն, տապ (մարմնոյ). 2. մաղաս, պլղամ. [illegible] 2. [illegible] :

Φλεγμαίνω. M. ανῶ. infiammarsi. 2. gonfiarsi. տաքնալ, բորբոքիլ. 2. ուռենալ. [illegible] 2. [illegible] :

Φλέγμανσις-εως καὶ

Φλεγμασία (ἡ) = *Φλεγμονή.*

Φλεγματικὸς-ὴ-όν. flemmatico. մաղասոտ · պալղամլը:

Φλεγματώδης-εος (ὁ, ἡ) pituitoso. պլղամոտ · պալղամլը:

Φλεγμονὴ (ἡ) infiammazione. 2. flemmone, tumore. տաքութիւն, տապ (մարմնոյ). 2. պալար, ուռեցք. հէրարէթ, իլթիհապ. 2. գապարճըգ, շիշ:

Φλεγμονώδης-εος (ὁ, ἡ) accompagnato con infiammazione. տաքութենով տապով միասեղ եկող. իլթիհապ հէրարէթ իլէ կէլէն՝ պէրապէրճէ կէլէն:

Φλεγυρὸς-ὰ-όν. × ἀντὶ Φλογερός.

Φλέγω. M. φλέξω. ardere, infiammare. 2. illuminare, illustrare. երել, վառել, բռնկցընել. 2. լուսաւորել, պայծառացընել, համբաւել. եագմագ, թութուշտուրմագ, ալեվլենտիրմէք. 2. այտընլըգ էթմէք, ֆաշլաթմագ, նամտար էթմէք. (καὶ ἀμτβτ. οὐδ. αὐτπθ.):

Φλεδονεία (ἡ) = Φλυαρία.

Φλεδονεύω καὶ (μσ.) -εύομαι. M. εύσω-ομαι. = Φλυαρέω.

Φλεδὼν-ῶνος (ἡ) = Φλυαρία.

Φλέδων-ονος (ὁ, ἡ) = Φλύαρος.

Φλέξις-εως (ἡ) abbruciamento. վառելը կամ վառիլը. եագմա եախըշ եանմա:

Φλὲψ-φλεβὸς (ἡ) vena. երակ. տամար: (κυρ. καὶ μτνμ.)

Φλέω (X. M.) esser ripieno, traboccare. լեփ լեցուն ըլլալ, յորդել. տօլու տօլու օլմագ, թաշմագ:

Φληναφάω (έω)-ῶ. Φληναφία, Φλήναφος. = Φλυαρῶ, Φλυαρία, Φλύαρος.

Φληνάω (έω)-ῶ καὶ Φληνεύω. = Φληναφάω.

Φλῆνος-εος-ους (τὸ) = Φλυάρημα.

Φλιὰ (ἡ) stipite della porta. դրանդիք. գափու օյմասը:

Φλιδάω-ῶ. M. ήσω. putrefarsi. փտտիլ. չիւրիւմէք:

Φλόγεος-α-ον. × ἀντὶ —

Φλογερὸς-ὰ-όν. ardente, infiammante, fiammesco. վառօղ, բորբոքօղ, բռնկած, բոցոտ. եագան, թութուշտուրան, ալեվլենմիշ:

Φλογιάω-ῶ. M. άσω. divenir rosso, arrossare come la fiamma. բոցի պէս կարմրընալ. ալեւ կիպի գըզարմագ:

Φλογίζω. M. ίσω. = Φλέγω.

Φλόγισις-εως (ἡ) καὶ

Φλογισμὸς (ὁ) = Φλογμός.

Φλογιστὸς-ὴ-όν. infiammato, abbruciato. բռնկած, վառուած. ալեվլենմիշ, եանմըշ:

Φλογμὸς (ὁ) ardore, infiammazione. բորբոք, տապ. եանգը, հէրարէթ:

Φλογοειδὴς-έος (ὁ, ἡ) simile alla fiamma. բոցի նման. ալեվէ պէնզէր:

Φλογόεις-εσσα-εν. × ἀντὶ Φλογερός.

Φλογόω-ῶ. M. ώσω. = Φλέγω.

Φλογώδης-εος (ὁ, ἡ) infiammato. բռնկած. թութուշմուշ:

Φλόγωμα (τὸ) tutto ciò ch'è abbruciato nella fiamma. բոցը երուած իրք. ալեվտէ եանմըշ նէսնէ:

Φλόγωσις-εως (ἡ) imfiammazione. բռնկիլը, տաքութիւն. թութուշմա, գըզմա:

Φλοίαξ-ακος (ὁ) = Φλύαξ.

Φλοιάριον (τὸ) ὑπκρ. τ. Φλοιός.

Φλοΐζω. M. ίσω. scorticare. կեղեւը հանել. տէրիսինի գապուղունու սօյմագ:

Φλόϊνος (ὁ, ἡ) fatto di corteccia. կեղեւէ շինուած. գապուգտան եափըլը:

Φλοιὸς (ὁ) corteccia, buccia. կեղեւ, փեճեկ. գապուգ:

Φλοῖσβος (ὁ) mormorio. խոխոջիւն. շըրըլտամա (սույուն):

Φλοϊσμὸς (ὁ) scortecciamento. կեղեւելը. գապուղունու սօյմագլըգ:

Φλοιώδης-εος (ὁ, ἡ) simile alla corteccia. կեղեւի նման. գապուղա պէնզէր:

Φλομὶς-ίδος (ἡ) καὶ

Φλόμος (ὁ) tassobarbasso, verbasco (erba). փղոմոս (խոտ մի է). սըղըր գույրուղու (պիր նէվ օթլուգ):

Φλὸξ-φλογὸς (ἡ) fiamma. բոց. ալեվ:

Φλόος-οῦς, όου-οῦ (ὁ) = Φλοιός.

Φλύαξ-ακος (ὁ) ciarlone. շաղակրատ. լաֆազան:

Φλυαρέω-ῶ. M. ήσω. ciarlare, cicalare. շաղակրատել, շատ խօսիլ. լաֆազանլըգ էթմէք, չօգ սէօյլէմէք:

Φλυάρημα (τὸ) ciarla. բաջաղանք. լաֆ, պօշ սէօհպէթ:

Φλυαρία (ἡ) cicalamento, ciarleria. շաղակրատութիւն, շատախօսութիւն. լաֆազանլըգ:

Φλυαρολογία (ἡ) = Φλυαρία.

Φλυαρολόγος (ὁ, ἡ) = τῷ

Φλύαρος (ὁ, ἡ) ciarlone, cicalatore. շատախօս, շաղակրատ. լաֆազան, չօգ սէօյլէյէն. 2. (οὐσ. ἀρσ.) = Φλυαρία.

Φλυδάω-ῶ. M. ήσω. putrefarsi. փտտիլ. չիւրիւմէք:

Φλύδδω καὶ Φλύζω. = Φλύω.

Φλύκταινα-ης (ἡ) vescica, puliga, pustula. պալար, խաղաւարտ. գապարճըգ, չիպան:

Φλυκταινίδιον (τὸ) ὑπκρ. τ. Φλύκταινα.

Φλυκταινόομαι-οῦμαι. M. ωθήσομαι. far delle pustule. պալար հանել. չիպան՝ գապարճըգ չըգարմագ:

Φλυκταινώδης-εος (ὁ, ἡ) pien di pustole. պալարոտ. սիվիլճէլի, գապարճըգլը:

Φλυκταίνωσις-εως (ἡ) eruzione di pustule. պալար՝ խաղաւարտ ելլելը. գապարճըգ՝ չիպան չըգմասը՝ պէյտա օլմասը:

Φλυκτὶς-ίδος (ἡ) = Φλύκταινα.

Φλύω. M. ύσω. bollire, fervere, traboccare, scaturire. եռալ, յորդել, բղխել. գայնամագ, թաշմագ, ֆըշգըրմագ. 2. (μτνμ.) = Φλυαρῶ.

Φοβερίζω. M. ίσω. intimorire, spaventare. վախցընել. գօրգութմագ, իւրքիւթմէք:

Φοβερισμὸς (ὁ) l' azione d' intimorire, terrore. վախցընելը, ահ. իւրքիւթմէ, գօրգու:

Φοβερὸς-ὰ-όν. orribile, terribile, spaventevole. 2. timido. ահուելի, սարսափելի. 2. վախկոտ. գօրգունճ, խաթարնագ, գօրգուլու. 2. գօրգագ: — ρῶς, ἐπίρ.

Φοβερότης (ἡ) terrore, terribilità. ահ, սարսափ, ահաւորութիւն. իւրքիւնթիւ, գօրգունճլուգ, գօրգուլուլուգ:

Φοβέω-ῶ. M. ήσω καὶ πθ. ηθήσομαι καὶ

μσ. ἤσομαι. Intimorire. վախցընել. գօրքութմագ, իւրքիւթմէք. (συχνότ. πθ. ἢ μσ. αὐτπθ.) temere, aver paura. վախնալ, երկնչիլ. գօրգմագ, իւրքմէք:

Φόβη (ἡ) crine di cavallo o di leone. 2. chioma. ձիու կամ առիւծու բաշ. 2. մազ, վարսք. աթ՝ առլան եէլէսի. 2. սաչ:

Φόβημα (τὸ) = Φόβητρον.

Φοβητικὸς - ἡ - όν. terribile. 2. timido. ահռելի. 2. վախկոտ. գօրգունձ, սէհէմնագ. 2. գօրգագ, գօրքագ:

Φόβητρον (τὸ) spauracchio. խրտուիլակ. գօրգուլուգ:

Φοβόδιψος (ὁ, ἡ) = Ὑδροφόβος.

Φόβος (ὁ) timore, spavento, terrore. վախ, ահ, երկիւղ, սարսափ. գօրգու, իւրքիւնթիւ, հէյպէթ, տէհշէթ:

Φοιβάζω. Μ. άσω. = Φοιβάω. 2. inspirare. 2. profetizzare. ազդել. 3. մարգարէանալ. իլհամ էթմէք. 2. փէյղամպէր կիպի էվլիլէրտէն սէօյլէմէք:

Φοιβὰς-άδος (ἡ) profetessa. մարգարէուհի. նէպիյէ:

Φοιβαστὴρ καὶ Φοιβαστὴς - οῦ (ὁ) profeta. մարգարէ. նէպի:

Φοιβαστικὸς - ἡ - όν. profetico. մարգարէական. նէպիվիյէ:

Φοιβάω - ῶ. Μ. ήσω. pulire. մաքրել. թէմիզլէմէք:

Φοῖβος - η - ον. chiaro, puro, brillante. պայծառ, մաքուր, փայլուն. պարլագ, թէմիզ, շէֆֆաֆ:

Φοίνιγμα (τὸ) rossore. կարմրութիւն. գըզըլլըգ:

Φοινίκειος - α - ον. = Φοινίκινος.

Φοινίκεος - οῦς, έα - ῆ, εον - οῦν. = Φοινίκινος. 2. di color rosso. կարմիր գունով. գըրմըզը րէնկլի:

Φοινικίας - ου (ὁ) scirocco - levante, vento frà il levante e il mezzogiorno. արեւելեան ու հարաւային հովերուն մէջէն փչող հով մը. կէճ տօղուսուսու իլէ գըպլէ եէլէրի օրթասընտան էսէն րուզկեար, քէշիշլէմէ:

Φοινίκινος - η - ον. fatto di datteri o di palma. արմաւէ կամ արմաւենիայ տերեւէ շինուած. խուրմատան եախօտ խուրմա եափրաղընտան եափըլմըշ. 2. = Φοινίκεος (2).

Φοινίκιος - α - ον. = Φοινίκεος.

Φοινικὶς - ίδος (ἡ) porpora (veste). ծիրանի կերպաս. էթէկլիք, ալ չուխա:

Φοινικιστὴς - οῦ (ὁ) vestito di porpora, porporato. ծիրանազգեաց. էթէկլիք՝ ալ չուխա կիյմիշ:

Φοινικοβάλανος (ἡ) dattero. արմաւ. խուրմա:

Φοινικόεις - εσσα - εν. = Φοινίκεος.

Φοινικοπάρειος καὶ πάρηος (ὁ, ἡ) che ha le guancie rosse. կարմիր այտերով. գըրմըզը եանագլը:

Φοινικόπτερος (ὁ, ἡ) che ha le ali rosse. կարմիր թեւերով. գըրմըզը գանաթլը:

Φοινικοσκελὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha le gambe rosse. կարմիր սրունքներով. գըրմըզը պաճագլը:

Φοινίκουρος (ὁ) coda - rossa (uccello). կարմիր պոչով թռչուն մը. գըրմըզը գույրուգլու պիր նէվ գուշ:

Φοινικὼν - ῶνος (ὁ) palmeto. արմաւենիք. խուրմալըգ:

Φοῖνιξ ἢ Φοίνιξ - ικος (ὁ) fenice (uccello). 2. palmizio. 3. dattero. 4. color rosso. փիւնիկ (թռչուն). 2. արմաւենի. 3. արմաւ. 4. կարմիր գոյն. անգա գուշու. 2. խուրմա աղաճը. 3. խուրմա. 4. գըրմըզը րէնկ:

Φοινίσσω. Μ. ίξω. far rosso, arrubinare. կարմրցընել. գըզարթմագ:

Φοιτάζω. Μ. άσω. ✕ ἀντὶ Φοιτάω.

Φοιταλέος - α ἢ ος - ον. errante, vagabondo. 2. furioso. 3. periodico. թափառական, աստանդական. 2. մոլի, կատաղած. 3. պարբերական. ավարէ կէզէն, էօթէ պէրի թօլաշան. 2. չըլգըն, գուդուրմուշ. 3. դէվրի:

Φοιτὰς - άδος (ὁ, ἡ, τὸ) = Φοιταλέος.

Φοιτάω (- έω) - ῶ. Μ. ήσω. frequentare, andare e venire. յաճախել, երթալ գալ. սըգ սըգ վարմագ, կիթիբ կէլմէք:

Φοίτησις - εως (ἡ) frequentazione. յաճախելը. սըգ սըգ վարմա: (συνεκδχ.) = Σχολεῖον.

Φοιτητὴρ ✕ ἀντὶ —

Φοιτητὴς - οῦ (ὁ) chi frequenta, discepolo. յաճախող, աշկերտ. սըգ սըգ վարան, շակիրտ:

Φοίτισις - εως (ἡ) = Φοίτησις.

Φοῖτος (ὁ) vagamento. 2. furore. թափառում. 2. մոլեգնութիւն, կատաղութիւն. ավարէլիք. 2. չըլգընլըգ, գուդուրուգլուգ:

Φολιδώδης - εος (ὁ, ἡ) καὶ

Φολιδωτὸς - ἡ - όν. scaglioso. թեփոտ. գապուգլու:

Φολὶς - ίδος (ἡ) scaglia. թեփ (կենդանեաց). գապուգ (հայվանների):

Φολκὸς (ὁ) guercio. 2. strombo. շիլ. 2. ծուռ սրունքներով. շաշը. 2. էյրի պաճագլը:

Φόλλιξ - ικος (ἡ) = Φολίς.

Φονάω - ῶ. (Χ. Μ.) esser avido di sangue. արունի ծարաւիլ, արիւնախանձ ըլլալ. գանա սուսամագ:

Φόνευμα (τὸ) cadavero. դի. լէշ:

Φονεὺς - έως (ὁ) assassino, sicario. սպանող, սիկարեան. գաթիլ:

Φονευτὴς - οῦ (ὁ) = Φονεύς.

Φονεύω. Μ. εύσω. uccidere, ammazzare. սպաննել, մեռցընել. էօլտիւրմէք, գըյմագ:

Φονὴ (ἡ) = Φόνος.

Φονικὸς - ἡ - όν. che concerne l'omicidio, micidiale, mortifero. մարդասպանութեան պատկանած, մահաբեր, սպաննող. ատամ էօլտիւրմէյէ դայիր, էօլտիւրիւճի, գաթիլ:

Φονικῶς, ἐπίῤ. da assassino. սպաննողի պէս. գաթիլ գիպի:

Φόνιος - α ἢ ος - ον. = Φονικός.

Φόνος (ὁ) uccisione, strage, massacro. (Γαλλ. carnage). 2. degno di morte, assassino. 3. sangue d'un ucciso. սպանութիւն, կոտորած. 2. մահու արժանի, սպանող, սիկարեան. 3. մեռած՝ զարնուած մարմնոյ արուն. էօլտիւրմէ, գըրգըն, գան. 2. էօլիւմէ լայըգ, գաթիլ. 3. էօլտիւրիւլմիւշ վիւճուտուն ագան գան:

Φοξὸς - ἡ - όν. acuto. սուր. սիվրի:

Φοξότης (ἡ) acutezza. սրութիւն. սիվրիլիք:

Φορὰ (ἡ) trasportazione. 2. impeto. 3. fertilità. տանիլը · 2 · Թափ, ուժգնուԹիւն · 3 · բեղմնաւորուԹիւն, արգասաւորուԹիւն ·
3 ·

Φορὰς - άδος (ἡ) incinta, gravida. ծոցւոր, յղի ·

Φορβαῖος - α - ον. abbondante di pascolo. արօտով լից ·

Φορβὰς - άδος (ὁ, ἡ) pascente. արօտական, արածուող ·

Φορβεὰ καὶ

Φορβειὰ (ἡ) capestro. պախուրց ·

Φορβὴ (ἡ) pascolo, pastura, alimento. ճարակ, արօտ, մարգ, սնունդ ·

Φορεῖον (τὸ) lettiga, portantina. պատգարակ ·

Φορεὺς - έως (ὁ) portatore. կրող ·

Φορέω - ῶ. Μ. ήσω. = Φέρω.

Φορὴ (ἡ) = Φορά.

Φορηδὸν, ἐπίῤ. portando. կրելով ·

Φόρημα (τὸ) soma. բեռ ·

Φόρησις - εως (ἡ) portamento, trasportazione. կրելը ·

Φορητὸς - ή - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ητῶς. portato. 2. tollerabile. կրուած · 2 · համբերելու ·
2 ·

Φόριμος - η ἢ ος - ον. fertile, fecondo. 2. utile. բեղմնաւոր, արգասաւոր, բերրի · 2 · օգտակար ·
2 ·

Φορίνη (ἡ) pelle porcina. խոզի մորԹ ·

Φορμηδὸν, ἐπίῤ. in forma di treccia, di stoja. Հիւսուածի՝ փսիաթի ձեւով ·

Φορμιγκτὴς - οῦ (ὁ) = Φορμικτής.

Φόρμιγξ - ιγγος (ἡ) linto. քնար ·

Φορμίζω. Μ. ίσω. suonare il linto. քնար զարնել ·

Φορμικτὴς - οῦ (ὁ) suonatore di linto. քնար զարնող ·

Φορμίον (τὸ) ὑπκρ. τ. Φορμός. sportella. պզտիկ զամբիղ ·

Φορμὶς - ίδος (ἡ) = Φορμίσκος.

Φορμίσκιον (τὸ) ὑπκρ. τοῦ

Φορμίσκος (ὁ) ὑπκρ. τ. Φορμός.

Φορμοκοιτέω - ῶ. Μ. ήσω. dormire sopra una stoja. փսիաթի վրայ քնանալ ·

Φορμοραφὶς - ίδος (ἡ) ago di cucire le stoje. փսիաթ կարելու ասեղ ·

Φορμὸς (ὁ) canestro, paniere, sporta. 2. stoja. կողով, որԹ, խան, զամբիղ · 2 · փսիաթ ·
2 ·

Φοροθετέω - ῶ. Μ. ήσω. imporre un tributo, tassare. Հարկս Հարկանել ·

Φορολογέω - ῶ. Μ. ήσω. esigere il tributo. Հարկ պաՀանջել ժողվել ·

Φορολογία (ἡ) esazione del tributo. ՀարկաՀանուԹիւն ·

Φορολόγος (ὁ, ἡ) collettore, esattore. Հարկահան, Հարկապահանջ ·

Φορὸς (ὁ, ἡ) portante, latore. 2. fertile. տանող, կրող · 2 · բերրի, արգասաւոր ·
2 ·

Φόρος (ὁ) imposta, tributo. բաժ, սակ, Հարկ, գլխոս ·

Φορταγωγέω - ῶ. Μ. ήσω. portare del peso, del carico. բեռ կրել ·

Φορταγωγὸς (ὁ, ἡ) che porta del peso, facchino. բեռ կրող, բեռնակիր ·

Φορτηγέω - ῶ. Μ. ήσω. = Φορταγωγέω.

Φορτηγικὸς - ή - όν. proprio a portar del peso. բեռ կրելու յարմար ·

Φορτηγὸς (ὁ, ἡ) = Φορταγωγός.

Φορτίζω. Μ. ίσω. caricare. բեռնաւորել ·

Φορτικὸς - ή - όν. grave, pesante. ծանր · — ικῶς, ἐπίῤ.

Φορτίον (τὸ) ὑπκρ. τ. Φόρτος. carico. բեռ ·

Φορτοβαστάκτης - ου (ὁ) facchino. բեռնակիր ·

Φόρτος (ὁ) carico, peso. բեռ, ծանրուԹիւն ·

Φορτοφόρος (ὁ, ἡ) = Φορταγωγός.

Φορτόω - ῶ. Μ. ώσω. = Φορτίζω.

Φορυκτὸς - ή - όν. imbrattato. շաղախուած, Թաթխուած ·

Φορύνω. Μ. υνῶ. × καὶ

Φορύσσω. Μ. ύξω. imbrattare. շաղախել ·

Φοῦ (τὸ) (ἄκλ.) valeriana, fu (erba). խոտ մի է ·

Φράγμα (τὸ) siepe, fratta. 2. trincea. ցանկ, ցանկապատ · 2 · պատնէշ ·
2 ·

Φραγμὸς (ὁ) siepe, fratta. ցանկ ·

Φράγνυμι. Μ. φράξω. = Φράσσω.

Φραδάω - ῶ. Μ. άσω. esprimersi. միտքը յայտնել՝ արտայայտել ·

Φραδὴ (ἡ) consiglio. 2. prudenza. խորհուրդ · 2 · խոհեմուԹիւն ·
2 ·

Φραδὴς - έος (ὁ, ἡ) = Φράδμων.

Φραδμοσύνη (ἡ) prudenza. խոհեմուԹիւն ·

Φράδμων - ονος (ὁ, ἡ) prudente. խոհեմ, խոհական ·

Φράζω. Μ. φράσω. esprimere, dire, esporre, spiegare, interpretare. 2. insegnare, consigliare. 3. ordinare, ingiugnere. արտայայտել, ըսել, պարզել, բացատրել, մեկնել · 2 · սորվեցընել, խրատել · 3 · Հրամմել, ապսպրել ·
2 ·
3

Φρακτὴρ καὶ Φράκτης - ου (ὁ) = Φραγμός.

Φρακτὸς - ή - όν. trincierato, assiepato.

ցանկով պատած, պատնշափակ. չէթ չէ-
քիլմիշ, Պէրքիթլի:
Φράσις - εως (ἡ) frase, dicitura, espressione. ոճ, ասացուած. Իֆատէ, Թապիր, Լաֆզ:
Φράσσω. Μ. φράξω. assiepare. 2. fortificare. 3. trincerare. 4. serrare. ցանկ քաշել. 2. ամրացնել. 3. պատնէշ չինել. 4. գոցել. չէթ չէքմէք. 2. Թէահքիմ էթմէք. 3. Թէրրիս էթմէք. 4. Գափամագ:
Φραστὴρ (ὁ) interprete, spiegatore. Թեկնիչ, բացատրիչ. Թահրիր էթէն, Պէյանըյի:
Φράστης - ου (ὁ) = τ. προηγ.
Φραστικὸς - ἡ - όν. eloquente. լեզուանի. Թէլըղ:
Φρατορικὸς - ἡ - όν. = Φρατρικός.
Φρατόριος (ὁ, ἡ) = Φράτριος.
Φρατρία (ἡ) curia. 2. società, compagnia, partito. ատեան, դիւան. 2. ընկերութիւն, ընկերակցութիւն, կողմ. Թէվան. 2. Իթթիֆագ, Շէրքէթ, Թարաֆ:
Φρατριάζω. Μ. άσω. esser del medesimo partito, della medesima compagnia. նոյն կողմէ ընկերութեան ըլլալ. պիր այնի Թարաֆտան օլմագ, Իթթիֆագ օլմագ:
Φρατριακὸς - ἡ - όν. curiale. դիւանէ եղող, ատեանը գտնուող. Թէվանա, Թէվանտէ պուլունան:
Φρατριαστὴς - οῦ (ὁ) = Φράτωρ.
Φρατριαστικὸς καὶ Φρατριατικὸς - ἡ - όν. = Φρατριακός.
Φρατρικεὺς - έως (ὁ) = Φράτωρ.
Φρατρικὸς - ἡ - όν. = Φρατριακός.
Φράτριος - α ἢ ος - ον. = Φρατρικός.
Φράτωρ - ορος (ὁ) curiale. 2. confratello. 3. della medesima tribù. պալատական, դիւանը գտնուող. 2. եղբայրակից, ընկերակից. 3. նոյն ցեղէ եղող. սարայլը, Թէվանտա օլան. 2. Իխվան. 3. պիր այնի գապիլէտէն:
Φρέαρ - φρέατος (τὸ) pozzo. հոր, ջրհոր. գույու:
Φρεάτειος - α - ον. di pozzo. ջրհորի. գույու Թայիր:
Φρεατία (ἡ) cisterna. ջրի ընդունարան. սարընճ:
Φρεατίας - ου (ὁ) che ha la forma di pozzo. հորի ձեւով. գույու Թիպինտէ:
Φρεάτιον (τὸ) ὑποκ. τ. Φρέαρ.
Φρεατωρυχέω, Φρεατωρύχος. = Φρεωρυχέω, Φρεωρύχος.
Φρεναπατάω - ῶ. Μ. ήσω. ingannare, sedurre. խաբել, մոլորեցնել. ալտաթմագ, Թէջրիպէ չէքմէք:
Φρεναπάτης - ου (ὁ) seduttore. մոլորեցնող, խաբող. Իղլալ էտիճի, ալտաթըճը:
Φρενετίασις - εως (ἡ) καὶ Φρενετισμὸς (ὁ) = Φρενῖτις.
Φρενήρης - εος (ὁ, ἡ) prudente. խոհեմ. Թաատպիրլի, հագլլը:
Φρενιτιαῖος - α - ον. = Φρενιτικός.
Φρενιτίασις - εως (ἡ) = Φρενῖτις.
Φρενιτιάω - ῶ. Μ. άσω. delirare, aver un accesso di frenesia. խելագարիլ, մոլեգնիլ. Թէլիրմէք, չըլըրմագ:
Φρενιτίζω. Μ. ίσω. = τ. προηγ.
Φρενιτικὸς - ἡ - όν. frenetico, delirante. մոլեգին, խելագար. չըլղըն, Թէլի:
Φρενῖτις - ιδος (ἡ) (ἐνν. νόσος.) delirio, frenesia. խելագարութիւն, մոլեգնութիւն. չըլղընլըգ, Թէլիլիք:
Φρενοβλάβεια (ἡ) alienazione di mente, demenza. յիմարութիւն. Թէլիվանէլիք:
Φρενοβλαβὴς - έος (ὁ, ἡ) mentecatto, folle. խեւ, յիմար. Թէլիվանէ, ագըլտան զորոր Իսիզ:
Φρενοβλαβῶς, ἐπίῤ. follemente. յիմարի պէս. Թէլի Կիպի:
Φρενόθεν, ἐπίῤ. di cuore. սրտանց. Իշտէ Թէրտէն, Թէրունտէն Թէլիրէն:
Φρενοκλόπος (ὁ, ἡ) = Φρεναπάτης.
Φρενοληψία (ἡ) = Φρενοβλάβεια.
Φρενόμωρος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - μώρως. = Φρενοβλαβής.
Φρενοπληγὴς - έος καὶ Φρενόπληκτος καὶ Φρενοπλὴξ - ῆγος (ὁ, ἡ) = Φρενοβλαβής.
Φρενόω - ῶ. Μ. ώσω. rendere prudente, metter in buon senno, emendare. խոհեմ խոհական ընել, միտք խելք դնել, զգաստացնել. Թաատպիրլի Էթմէք, ագըլ Կօյմագ, Իսլահ Էթմէք:
Φρένωσις - εως (ἡ) l'azione di metter in buon senno, emendazione. խելք դնելը, զգաստացնելը. ագըլ Կօյմա, Իսլահ:
Φρεωρυκτέω - ῶ. Μ. ήσω. = Φρεωρυχέω.
Φρεωρύκτης - ου (ὁ) = Φρεωρύχος.
Φρεωρυχέω - ῶ. Μ. ήσω. scavare un pozzo. հոր բրել. գույու գազմագ:
Φρεωρύχος (ὁ, ἡ) scavatore de' pozzi. հոր բրող. գույուճու:
Φρὴν - φρενὸς (ἡ) mente, spirito, senno, prudenza. խելք, միտք, ոգի, հանճար, խոհեմութիւն. ագըլ, զիհին, Իտրագ, րուհ, Թաատպիր, հագըլլըգ:
Φρικάζω. Μ. άσω. arricciarsi, tremare, inorridire. քստմնիլ, դողալ, սոսկալ. Իօրքմէք, Թիթրէմէք, Իրբէրմէք:
Φρικαλέος - α - ον. terribile, orribile. սարսափելի. գօրգունչ, գորգունչ:
Φρίκια (τὰ) καὶ Φρικίαι (αἱ) orrore, terrore, arricciamento. սոսկում, սարսափում, քստմնում. Թէհշէթ, Լէրզէ, Իօրքմէ:
Φρικίασις - εως (ἡ) καὶ Φρικιασμὸς (ὁ) tremore, arricciamento. դող, քստմնում. Թիթրէմէ, Իօրքմէ:
Φρικιάω - ῶ. Μ. άσω. inorridire, arricciarsi. սոսկալ, քստմնիլ. Թիլ Իօրքմէք, Իրբէրմէք, Իօրքմէք:
Φρικτὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ῶς. orribile. սոսկալի, սարսափելի. գօրգունչ, Լէրզէն:
Φρικώδης - εος (ὁ, ἡ) orribile, terribile. սարսափելի, սոսկալի. մուհիշ, գօրգունչ:
Φρὶξ - ικὸς (ἡ) agitazione delle onde. ալեաց յուզիլը. տալղալարըն չալգալանմասը:
Φριξόθριξ - ότριχος (ὁ, ἡ) che ha i peli arricciati. մազերը դիզուած, քստմնած. գըլլարը Իօրքմիւշ:
Φριξὸς - ἡ - όν. arricciato. դիզած, քստմնած. Իօրքմիւշ:
Φρίσσω. Μ. φρίξω. arricciarsi. 2. inorridire. քստմնիլ, մազերը դիզանալ. 2. սոսկալ, սարսափիլ. Թիւյլէրի Թիքիլմէք, Իօրքմէք. 2. Իրբէրմէք, Թիլ Իօրքմէք:
Φρονέω - ῶ. Μ. ήσω. pensare, meditare,

giudicare, deliberare. 2. esser sensato, aver del senno. մտածել, խոկալ, խորհիլ, դատել, մտքով զանազանել, որոշել. 2. իմաստուն խելացի ըլլալ. տիւշիւնմէք, միւլահազա էթմէք, ֆիքր էթ! էյլէ ֆիքր! էթմէք, ուաքըլ թէլաշ էթմէք. 2. աքըլլը պաշընդա օլմագ:

Φρόνημα (τὸ) pensiero, intelligenza, sentimento. 2. arroganza, elevazione di spirito. մտածութիւն, խոկումն, խորհուրդ, միտք, դատումն. 2. յանդգնութիւն, մեծամտութիւն. միւլահազա, թէֆէքքիւր, տիւշիւնճէ, ֆիքր, ուգուլ, ֆէհմ. 2. գիպրլիլիք, ղուրուրլուգ:

Φρονηματίας - ου (ὁ) arrogante, pieno di se. յանդուգն, գոռոզ, հպարտ. գիպրլի, մաղրուր:

Φρονηματίζομαι. Μ. ίσομαι. esser arrogante, presumere. յանդգնիլ, բարձրամտիլ. գիպրլիլէնմէք, մաղրուրլանմագ:

Φρονηματισμὸς (ὁ) arroganza, presunzione. բարձրամտութիւն, յանդգնութիւն. գիպրլիլիք:

Φρονηματώδης - εος (ὁ, ἡ) = Φρονηματίας.

Φρόνησις - εως (ἡ) prudenza, senno. խոհեմութիւն, հանճար. հուշիարլըգ, աուգըլ:

Φρόνιμος (ὁ, ἡ) prudente, saggio. խոհեմ, խոհական, խելացի. հուշեար, աուգըլլը, աքըլլը,

Φρονίμως, ἐπίῤ. prudentemente, saggiamente. խոհեմութեամբ, խելացութեամբ. հուշեարլըգ աուգըլլը իլէ:

Φρόνις - εως (ἡ) X ἀντὶ Φρόνησις.

Φρονούντως, ἐπίῤ. (μτχ.) = Φρονίμως.

Φροντίζω. Μ. ίσω. pensare, meditare, curarsi, far caso, far conto. մտածել, հոգալ, հոգ տանիլ, մտմտալ. տիւշիւնմէք, միւլահազա էթմէք գայղը գաաքէթ էթմէք, հայլամագ:

Φροντὶς - ίδος (ἡ) pensiero, cura, sollecitudine. մտածելը, մտմտուք, հոգ. միւլահազա, տիւշիւնճէ, գայղը, թիմար, գաաքէթ:

Φρόντισμα (τὸ) l' oggetto delle cure, della sollecitudine. մտմտուքի հոգի առարկայ, հոգ. թիմար գաաքէթ օլունան նէսնէ, գայղը:

Φροντιστήριον (τὸ) scuola. 2. convento. դպրոց. 2. վանք, մենաստան. մէքթէպ. 2. մանասթըր:

Φροντιστὴς - οῦ (ὁ) curatore, curante, tutore. 2. monaco. 3. filosofo, idealista. հոգածու, խնամակալու. 2. միայնակեաց, վանքցի. 3. իմաստասէր, գաղափարական. գայղըճը, կէօզէթիճի. 2. քէշիշ, րահիպ. 3. ֆէյլէսօֆ, խուլեալ թէֆէքքիւրէ միւլահազայա տալմըշ, խայալի էֆքեար:

Φροντιστικὸς - ὴ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. pensieroso, sollecito, diligente, che ha la cura di . . . մտմտացող, հոգ ընող, փութաջան, հոգածող. տիւշիւնճէլի, գայղըլը, թէտպիրլի, գայղըճը, հայլայան:

Φροῦδος - η - ον. svanito, sparito. 2. vano. ոչինչ աներևոյթ եղած. 2. փուճ, անպիտան. հիչ միւլմէհիլ օլմուշ. 2. պօշ, պիհուտէ:

Φρουρὰ (ἡ) guardia, custodia. 2. guernigione. 3. corpo di guardia. պահպանութիւն, պաստպարութիւն. 2. պահակապանք, պարեկապան զօրք. 3. զօրաց պահակ. պէքճիլիք, հիմայէթ, գօրուճու. 2. գօրուճու, պէքճի, նէօպէթճիլէր. 3. նէօպէթխանէ, գիշլա:

Φρουραρχέω - ῶ. Μ. ήσω. Εἰμὶ —

Φρουράρχης καὶ Φρούραρχος (ὁ, ἡ) comandante della guernigione. պահակապանաց գլուխ, պահակի մեծ. նէօպէթճիլէր գօրուճուլար պէյի, գիշլա աղասը:

Φρουραρχία (ἡ) la carica del capo della guernigione. պահակի գլխուն իշխանութիւնը. գիշլա աղալըղը, նէօպէթ պէյլիյինին մանսըպը:

Φρουρέω - ῶ. Μ. ήσω. custodire, far la guardia, vegliare. պաստպարել, պահպանել, հսկել. գօրումագ, սագլամագ, պէքլէմէք, օյանըգ տուրմագ:

Φρούρησις - εως (ἡ) custodia, guardia. պահպանութիւն, պաստպարութիւն. գօրումա, սագլամա:

Φρουρητὸς - ὴ - όν. custodito. պահպանուած. գօրունմուշ, սագլանմըշ, խըֆզ օլունմուշ:

Φρουρικὸς - ὴ - όν. concernente la guardia. պահպանութեան պատկանած. պէքճիլիյէ գօրումայա տայիր:

Φρούριον (τὸ) fortezza, castello. ամրոց, դղեակ. գալէ, գիշլա:

Φρουρὸς (ὁ) custode, sentinella, guardiano. պահապան, դէտ, պահանորդ. պէքճի, գօրուճու, նէօպէթճի:

Φρύαγμα (τὸ) nitrito. 2. arroganza. վրնջիւն. 2. գոռոզութիւն. քիշնէմէ. 2. գիպրլիլիք, ղուրուր:

Φρυαγμὸς (ὁ) = τ. προηγ.

Φρυάσσω καὶ (εὐχρηστότ. μσ.) Φρυάσσομαι (ττομαι). Μ. άξω - ομαι. nitrire. 2. insuperbirsi. վրնջել, խխնջել. 2. գոռոզնալ, հպարտնալ. քիշնէմէք. 2. գիպրլիլէնմէք, ղուրուրլանմագ:

Φρυγανίζομαι. Μ. ίσομαι. radunare de' frasconi. խուիւ ժողվել. չալը չըրփը թօփլամագ:

Φρυγάνιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Φρύγανον.

Φρυγανισμὸς (ὁ) l' azione di radunare de' frasconi. խուիւ ժողվելը. չալը չըրփը տէվշիրմէ:

Φρυγανιστὴρ καὶ

Φρυγανιστης - οῦ. (ὁ) καὶ Φρυγανίστρια (ἡ) chi raccoglie de' frasconi. խուիւ ժողվող. չալը չըրփը տէվշիրէն:

Φρυγανίτης - ου (ὁ) καὶ

Φρυγανοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile a' frasconi. խուիւի նման. չալը չըրփըյա պէնզէր:

Φρύγανον (τὸ) frasconi. խուիւ, յօսպ. չալը չըրփը:

Φρυγανώδης - εος (ὁ, ἡ) = Φρυγανοειδής.

Φρύγετρον (τὸ) vaso che serve ad abbrustolire. խորովելու յարմար աման. գավուրմագ գապը:

Φρύγιλος (ὁ) fringuello, pincione (uccello). թռչուն մի է, սարեկիկ. իսքինօզ գուշու:

Φρύγιος - α - ον. (τὸ υ βραχ.) secco, arido. չոր. գուրու:

Φρυγμὸς (ὁ) frittura, l'azione d'abbru-

stolire. տապկելը, բոհրելը. թավա էթմէ, գավուրմա:

Φρύγω. M. φρύξω. abbrustolire, friggere. 2. ardere. բոհրել, տապկել. 2. էրել, վառել. գավուրմագ, թավա էթմէք. 2. եագմագ:

Φρυκτὸς - ἡ - όν. abbrustolito, fritto. բոհրած, տապկած. գավրուլմուշ, թավա օլմուշ. (*οὐσ. πλθ.*) fiaccola. ջահ. մաշալա. 2. = *Ψῆφος.*

Φρυκτωρέω - ῶ. M. ήσω. avvisare, annunziare di lontano con delle fiaccole. ջահերով հեռուանց իմացընել. մաշալալար իլէ ուզագդան պիլտիրմէք՝ հապէր վէրմէք:

Φρυκτωρία (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ. 2. face. ջահ. մաշալա:

Φρυκτώριον (τὸ) torre da cui si dà qualche avviso con delle fiaccole. ջահերով բան մը իմացընող աշտարակ. մաշալալար իլէ պիր նէսնէ հապէրի վէրէն գուլէ:

Φρυκτωρὸς (ὁ) colui che avvisa, annunzia qualche cosa con delle fiaccole. ջահերով բան մը իմացընող. մաշալալար իլէ պիր շէյ պիլտիրէն՝ պիր շէյ հապէրի վէրէն:

Φρύνη (ἡ) la femmina del rospo. էգ սեւ՝ թունաւոր գորտ. տիշի գարա՝ զեհիրլի գուրպաղա:

Φρυνοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile al rospo. թունաւոր գորտի նման. զեհիրլի գուրպաղայա պենզէր:

Φρῦνος (ὁ καὶ ἡ) rospo, botta. սեւ՝ թունաւոր գորտ. գարա՝ զեհիրլի գուրպաղա:

Φρύττω M. φρύξω. Ἀττ. ἀντὶ Φρύγω.

Φῦ, ἐπιφών. oibò! ôն անդր քաւ. հա՛յտէ, հա՛յդը:

Φύγαδε, ἐπίῤ. in fuga. ի փախուստ. ֆիրարէ, գաչմաղա:

Φυγαδεία (ἡ) fugamento, esilio. փախցընելը, քշելը, աքսորանք. գովուլմա, սիւրկիւն, նէֆի:

Φυγαδεῖον (τὸ) rifugio. ապաստանարան. սըղընաճագ մահալ, փէնահ:

Φυγαδευτήριον (τὸ) = τ. προηγ.

Φυγαδευτικὸς - ἡ - όν. fugatore, esiliatore. փախցընող, քշող. գովուճու, ֆիրար էթտիրէն, նէֆի էտէն:

Φυγαδεύω. M. εύσω. fugare, esiliare. փախցընել, քշել, աքսորել. գովմագ, նէֆի էթմէք:

Φυγαδικὸς - ἡ - όν. concernente gli esiliati. քշուածներու՝ հալածուածներու պատկանած. սիւրկիւնլէրէ՝ նէֆիլէրէ տայիր: — *ικῶς, ἐπίῤ.*

Φυγανθρωπεύω. M. εύσω. fuggire gli uomini. մարդոցմէ փախչիլ. ինսանլարտան գաչմագ:

Φυγανθρωπία (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ. misantropia. մարդատեցութիւն. հուզլէթ:

Φυγὰς - άδος (ὁ, ἡ) fuggiasco. 2. esiliato, bandito. փախստական. 2. քշուած, աքսորուած. գաչգըն. 2. սիւրկիւն, նէֆի:

Φύγεργος (ὁ, ἡ) che fugge la fatica. աշխատանքէ փախչող. չալըշմագտան գաչան:

Φυγὴ (ἡ) fuga. 2. esilio. փախուստ. 2. աքսորանք. գաչմա, ֆիրար. 2. նէֆի, սիւրկիւն:

Φυγοδικέω - ῶ. M. ήσω. fuggire il giudizio, non comparire al tribunale. դատաստանէ փախչիլ, ատեանը չերեւիլ. շէրիաթտան գաչմագ, մահքէմէյէ կէլմէմէք:

Φυγοδικία (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Φυγομαχέω - ῶ. M. ήσω. fuggire la guerra. պատերազմէ փախչիլ. ճէնկտէն գաչմագ:

Φυγομάχος (ὁ, ἡ) chi fugge la guerra. պատերազմէ փախչող. ճէնկտէն գաչան:

Φυγοπόνος (ὁ, ἡ) che fugge la fatica. աշխատանքէ փախչող. չալըշմագտան գաչան:

Φυὴ (ἡ) × ἀντὶ Φύσις.

Φύκη (ἡ) καὶ Φυκὴν - ῆνος καὶ Φύκης - ου (ὁ) καὶ

Φυκὶς - ίδος (ἡ) fice (sorta di pesce). մամուռի մէջ ապրող ձուկ մը. եօսուն իչինտէ եաշայան պիր նէվ պալըգ:

Φῦκος - εος - ους (τὸ) alga, musco. 2. belletto, liscio. մամուռ, լոռ. 2. սնգոյր. գէթանճի, տէնիզ օթու, եօսուն. 2. տիւզկիւն, պուլաշըգ (զէնէնլէրին եիւզլէրինի պոյատըգլարը պուլաշըգ պոյա):

Φυκόω - ῶ. M. ώσω. imbellettare. երեսը սնգուրել. եիւզինէ տիւզկիւն՝ պուլաշըգ սիւրմէք:

Φυκώδης - εος (ὁ, ἡ) simile al belletto. սնգուրի նման. պուլաշըգա պենզէր:

Φυλαδὸν, ἐπίῤ. per tribù. ըստ ցեղից. գապիլէ պիլէ:

Φυλάκειον (τὸ) corpo di guardia, guarnigione. զօրաց պահակ. նէօպէթխանէ, հիսար:

Φυλακὴ (ἡ) guardia, custodia. 2. veglia, 3. guardia, guernigione, sentinella. 4. prigione, carcere. պահպանութիւն, պաշտպանութիւն. 2. հսկում, արթուն կենալը. 3. պահապան, դէտ, պահակեր. 4. արգելան, բանտ. մուհաֆազա, գօրունմա, նէօպէթ. 2. ույանըգ տուրմա, մուհաֆազա. 3. նէօպէթճի, մուհաֆըզ, նէօպէթճի. 4. հապս, զընտան:

Φυλακικὸς - ἡ - όν. = Φιλακτικός.

Φυλακὶς - ίδος (ἡ) θηλ. τ. Φύλαξ.

Φυλακίτης - ου (ὁ) carceriere. բանտապետ. զընտանճը:

Φυλακτὴρ (ὁ) × ἀντὶ Φύλαξ.

Φυλακτήριος - α - ον. che serve da custodire, preservativo. պահպանելու՝ պաշտպանելու յարմար, պահպանողական. գօրումայա՝ սագլամայա տայիր, հըֆզ էտիճի. (*οὐσ.*) *Φυλακτήριον (τὸ)* difese, vedetta, fortezza. 2. amuleto. մարտկոց, պատուար, ամուրք, պահակ. 2. վիզը կախելու բժժանք. հիսար, մէթերիզ, նէօպէթխանէ. 2. պօյնունա ասըլաճագ համայիլ, նուսխա:

Φυλάκτης - ου (ὁ) = Φύλαξ.

Φυλακτικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. conservativo, che può custodire. 2. attento, cauto. պահպանողական, պահել կրցող. 2. զգոյշ. սագլայըճը, գօրույաճագ. 2. այըգ, տիքգաթլի սագընան:

Φύλαξ - ακος (ὁ καὶ σπαν. ἡ) guardiano, custode. պահապան, դէտ. մուհաֆըզ, նէօպէթճի:

Φυλάξιμος - η - ον. che si può custodire. պահուիլ կրցող. սագլանըլաճագ, գօրունուր:

Φύλαξις - εως (ἡ) custodia. պահպանութիւն. սագլամա, գօրունմա:

Φυλαρχέω - ῶ. M. ήσω. Εἰμὶ —

Φυλάρχης - ου (ὁ) capo d' una tribù, d'un

corpo di cavalleria. ցեղապետ, գունդ մը հեծելազօրի գլուխ· գապիլէ պաշը, պիր պէօլիւք սիւվարիլէր պէյլէյի :

Φυλαρχία (ἡ) la carica del capo d' una tribù. ցեղապետութիւն· գապիլէ պաշըլըգ՝ պէյլէյի օլմագլըգ :

Φύλαρχος (ὁ) = Φυλάρχης.

Φυλάσσω (ττω.) M. άξω. custodire, far la guardia, vegliare, difendere, proteggere. 2. osservare. պահպանել, պատսպարել, պահակերել, հսկել, արթուն կենալ, պաշտպանել. 2. պահել, բռնել. գօրումագ, սագլամագ, հըֆզ էթմէք, նէօպէթ պէքլէմէք, օյանըգ տուրմագ, հիմայէթ էթմէք. 2. սագլամագ, թութմագ. (μσ.) guardarsi, evitare (Λατ. caveo). զգուշանալ, խուսել. սագընմագ, գաչընմագ :

Φυλέτης - ου (ὁ) ch' è della medesima tribù. մէկ ցեղէ եղող. պիր գապիլէտէն օլան :

Φυλετικὸς - ὴ - όν. appartenente alle tribù. ցեղերու պատկանած. գապիլէլէրէ տայիր :

Φυλὴ (ἡ) tribù. 2. razza, classe, ordine, rango. 3. corpo di cavalleria. ցեղ. 2. զարմ, տոհմ, կարգ, աստիճան. 3. գունդ մը հեծելազօր. գապիլէ. 2. սօյ, ճինս, սըրա, տէրէճէ. 3. պիր պէօլիւք սիւվարիլէր :

Φυλία (ἡ) lentischio. հերձի. սագըզ ագաճը :

Φυλίον (τὸ) ὑπκρ. τ. Φυλή.

Φυλλάκανθος (ὁ, ἡ) che ha le foglia spinose. փշոտ տերեւ ունեցող. եափրագլարը տիքէնլի :

Φυλλάριον (τὸ) ὑπκρ. τ. Φύλλον.

Φυλλὰς-άδος (ἡ) mucchio di foglie, frondura. տերեւներու կոյտ. եափրագ եըղընը :

Φυλλιάω - ῶ. M. άσω. frondeggiare. տերեւնալ. եափրագլանմագ :

Φύλλινος - η - ον. fatto di foglie. տերեւներէ շինուած. եափրագլարտան եափըլը :

Φυλλῖτις - ιδος (ἡ) fillitide (erba). խոտ մի է. պիր նէվի օթու :

Φυλλοβολέω - ῶ. M. ήσω. spargere delle foglia. 2. perder le sue foglia. տերեւ ցանել, տերեւները ինկնալ. եափրագ սէրփմէք՝ սաչմագ. 2. եափրագլարը տէօքմէք :

Φυλλοβολία (ἡ) spargimento di foglie. 2. caduta delle foglie. տերեւ ցանելը. 2. տերեւները թափելը. եափրագ սէրփմէսի. 2. եափրագլարըն տէօքիւլմէսի :

Φιλλοβόλος (‹ , η) che sparge delle foglie. 2. di cui cadono le foglie, sfrondato. տերեւ ցանող. 2. տերեւները ինկնող, տերեւաթափ. եափրագ սաչան՝ սէրփէն. 2. եափրագլարը տէօշէն, եափրագլարը տէօքիւլմիւշ :

Φυλλοκοπέω - ῶ. M. ήσω. tagliare le foglie. տերեւները կտրել. եափրագլարընը քէսմէք :

Φυλλολογέω - ῶ. M. ήσω. raccogliere delle foglie. տերեւ ժողվել. եափրագ տէվշիրմէք :

Φύλλον (τὸ) foglia, fronde. տերեւ. եափրագ, վէրագ :

Φυλλοῤῥοέω - ῶ. M. ήσω. perder le sue foglie. տերեւները թափիլ. եափրագլարը տէօքիւլմէք :

Φυλλόῤῥοια (ἡ) caduta delle foglie. տերեւներուն թափիլը. եափրագլարըն տէօքիւլմէսի :

Φυλλόῤῥοος (ὁ, ἡ) di cui cadono le foglie. տերեւները թափող. եափրագլարը տէօքիւլէն :

Φυλλοστρὼς - ῶτος × ἀντὶ —

Φυλλόστρωτος (ὁ, ἡ) giuncato di foglie. տերեւ փռուած. եափրագ սէրիլմիշ :

Φυλλοτρὼξ - ῶγος (ὁ, ἡ) che rode le foglie. տերեւները կրծող. եափրագլարը քէմիրէն :

Φυλλοφορέω - ῶ. M. ήσω. portare delle foglie. տերեւ կրել. եափրագ թաշըմագ :

Φυλλοφόρος (ὁ, ἡ) che porta delle foglie. տերեւ կրող. եափրագ թաշըյան :

Φυλλοφυέω - ῶ. M. ήσω. frondeggiare. տերեւնալ. եափրագլանմագ :

Φυλλοχοέω, Φυλλοχόος. = Φυλλοῤῥοέω, Φυλοῤῥόος.

Φυλλόω - ῶ. M. ώσω. coprire di foglie. տերեւով գոցել. եափրագ իլէ էօրթմէք :

Φυλλώδης - εος (ὁ, ἡ) fronzuto. տերեւոտ. եափրագլը :

Φῦλον (τὸ) tribù, razza, nazione. 2. sesso. 3. moltitudine. ցեղ, զարմ, ազգ. 2. սեռ. 3. բազմութիւն, խումբ. գապիլէ, սօյ, միլլէթ. 2. ճինս. 3. չօգլուգ, ջէմա :

Φύμα καὶ Φῦμα (τὸ) tumore. ուռեցք. գապարճըգ, շիշ :

Φυμάτιον (τὸ) ὑπκρ. τ. προηγ.

Φυξάνωρ - ορος (ὁ, ἡ) che odia gli uomimini, misantropo. մարդիկ ատեցող. ադէմլէրէ խուսումէթ էտէն, հասուտ :

Φύξιμος (ὁ, ἡ) = Φεύξιμος.

Φύξις - εως (ἡ) × ἀντὶ Φεῦξις.

Φύραμα (τὸ) pasta. զանգուած, հայս, խմոր. համուր :

Φύρασις - εως (ἡ) impastamento. թրելը, շաղելը. եօղուրմա :

Φυρατὴς - οῦ ἢ ου (ὁ) colui che impasta. թրող, շաղող. եօղուրան :

Φυράω - ῶ. M. άσω. impastare. խմորել, շաղել, թրել. եօղուրմագ :

Φύρδην, ἐπίῤ. mescolatamente. խառն ի խուռն. գարմագարըշըգ :

Φυρμὸς (ὁ) mistione. խառնելը. գարըշտըրմա :

Φύρσις - εως (ἡ) = Φυρμός.

Φυρτὸς - ὴ - όν. mescolato. խառնըրուած. գարըշըգ :

Φύρω. M. φυρῶ. impastare. 2. mescolare. 3. imbrattare. թրել, շաղել, խմորել. 2. խառնել. 3. շաղախել, աղտեղել. եօղուրմագ. 2. գարըշտըրմագ. 3. պուլաշըգ էթմէք :

Φῦσα - ης (ἡ) soffio, fiato. 2. fasto. շունչ. 2. պարծողութիւն, գոռոզութիւն. սօլուգ. նէֆէս. 2. գուրուր, թագըլլանմա :

Φυσαλὶς (λλὶς) - ίδος (ἡ) bolla. 2. piva. պղպջակ. 2. տճկոր. սու գապարճըղը. 2. նայ, թուլում :

Φύσαλος (ὁ) rospo, botta. սեւ գորտ. գարա գուրպաղա :

Φυσάω (έω) - ῶ. M. ήσω. soffiare, spirare. 2. gonfiare. 3. insuperbirsi, ringalluzzarsi. շնչել, փչել. 2. ուռեցընել. 3. հպարտանալ, փքանալ. իւֆիւրմէք, էսմէք, սօլուգ ալմագ. 2. շիշիրմէք. 3. գուրուրլանմագ, խօրօզլանմագ :

Φύσημα (τὸ) soffio. 2. orgogllo. 3. colofonia, ragia. շունչ. 2. հպարտութիւն. 3. ռոճւոյ խէժ. սօլուգ, նէֆէս. 2. ղուրուր. 3. չամ սագըզը:

Φυσημάτιον (τὸ) ὑποκρ. τ. προηγ.

Φύσησις - εως (ἡ) soffiamento. փչելը. իւֆիւրմէ:

Φυσητὴρ (ὁ) mantice, soffietto. 2. fisetere (sorta di balena.) (Γαλλ. souffleur). փուքք. 2. բաղենայի նման կէտ մը. քէօրիւք. 2. պալէնայա պէնզէր պիր նէվի պալըգ:

Φυσητήριον (τὸ) soffietto. փուքք. քէօրիւք:

Φυσητὸς - ἡ - όν. soffiato. փչած. իւֆիւլէնմիշ:

Φυσιάω - ῶ. Μ. άσω. soffiare spesso. 2. anelare. 3. gonfiare. սաստիկ փչել. 2. հեւալ. 3. ուռեցընել. չօգ իւֆիւրմէք. 2. սօլումագ. 3. շիշիրմէք:

Φυσίγναθος (ὁ, ἡ) che gonfia le sue guancie. այտերը ուռեցընող. եանագլարընը շիշիրէն:

Φυσικὸς - ἡ - όν. naturale. 2. fisico. բնական. 2. բնաբան, փիլիսոփայեան. թապիի, ճիպիլլի. 2. էհլի իլմի հիքմէթ. **Φυσικὴ** (ἡ) (ἐνν. θεωρία) la fisica. բնաբանութիւն. իլմի հիքմէթ:

Φυσικῶς, ἐπίῤ. naturalmente. բնապէս, բնականաբար, յախտարակաց. թապիաթէն, ճիպիլլէթէն:

Φυσιογνωμονέω - ῶ. Μ. ήσω. esser fisonomo. խորագիմայ ըլլալ. էհլի իլմի կըյաֆէ օլմագ:

Φυσιογνωμονία (ἡ) fisonomia. խորագիմայութիւն. իլմի կըյաֆէ:

Φυσιογνωμονικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. concernente la fisonomia. խորագիմայութեան պատկանած. իլմի կըյաֆէյէ տայիր:

Φυσιογνωμοσύνη (ἡ) = Φυσιογνωμονία.

Φυσιογνώμων - ονος (ὁ, ἡ) fisonomo, fisonomista. խորագիմայ. էհլի իլմի կըյաֆէ:

Φυσιολογέω - ῶ. Μ. ήσω. trattare della natura, occuparsi allo studio della natura. բնութեան վրայ ճառել, բնախօսութեան պարապիլ. թապիաթ հագգընտա քէլամ էթմէք, իլմի հիքմէթիլէ մէշկուլ օլմագ:

Φυσιολογία (ἡ) trattato sulla natura, fisiologia. բնախօսութիւն, մարդակազմութիւն. իլմի հիքմէթ, թապիաթ հագգընտա քէլամ, իլմի մէտամ, իլմի էնտամ:

Φυσιολογικὸς - ἡ - όν. fisiologico. մարդակազմութեան պատկանած. իլմի մէտամէ՝ էնտամէ մութէալլիգ:

Φυσιολόγος (ὁ, ἡ) chi tratta della natura, esaminatore della natura. բնախօս, բնութեան քննիչ. թապիաթ հագգընտա քէլամ էտէն, չամ մութէֆէննին:

Φυσιόω - ῶ. Μ. ώσω. = Φυσιάω.

Φύσις - εως (ἡ) nascimento. 2. natura. 3. statura, figura, struttura. 4. carattere, genio. 5. sesso. 6. le parti naturali, pudende. ծնելութիւն, ծնունդ, ծագում. 2. բնութիւն. 3. մարմնոյ դիրք, կերպարան, կազմակերպութիւն. 4. բնաւորութիւն. 5. սեռ. 6. ծննդական անդամք. տօղուշ, տօղմա, մէվլուտ. 2. թապիաթ, չամթ. 3. պօյ, սուֆֆէթ. 4. մէշրէպ. 5. ճինս. 6. ավրէթ եէրլէրի:

Φυσίωσις - εως (ἡ) superbia. հպարտութիւն. ղուրուր, ֆօդուլլուգ:

Φύσκη (ἡ) vescica. փամփուշտ, ռուռուշտ. հավաճագ:

Φυσώδης - εος (ὁ, ἡ) ventoso, flatuoso. փքոտ. եէլլի:

Φυταλιὰ (ἡ) orto, giardino. պարտէզ. պօսթան, պահչէ:

Φυτάλιμος καὶ

Φυτάλμιος - α ἢ ος - ον. fecondo. բեղմնաւոր. պէրէքէթլի, հասըլլը:

Φυτὰς - άδος (ἡ) marza, piantone. շառաւիղ. ֆիտան, նիհալ:

Φυτεία (ἡ) vegetazione. 2. marza di fresco pianta. տնկականութիւն. 2. նոր տնկուած շառաւիղ. պիթմէ. 2. եէնի տիքիլմիշ նիհալ. 3. = Φύτευσις.

Φύτευμα (τὸ) tutto ciò ch' è piantato. տնկուած իրք. տիքիլմիշ նէսնէ:

Φυτεύσιμος (ὁ, ἡ) adatto alla piantazione. տնկելու յարմար. տիքմէյէ սալիհ:

Φύτευσις - εως (ἡ) piantazione. տնկում. տիքմէ, տիքիշ, ղարս էթմէ:

Φυτευτήριον (τὸ) marza, piantone. շառաւիղ (տնկելու). ֆիտան, նիհալ, ֆուլէմ. 2. = Φυτώριον.

Φυτευτὴς - οῦ (ὁ) piantatore. տնկող. տիքիճի, ղարս էտիճի:

Φυτευτικὸς - ἡ - όν. proprio alla piantazione. տնկելու յարմար. տիքմէյէ՝ ղարս էթմէյէ սալիհ:

Φυτευτὸς - ἡ - όν. piantato. տնկուած. տիքիլմիշ, ղարս օլունմուշ:

Φυτεύω. Μ. εύσω. piantare. 2. procreare. 3. macchinare. տնկել. 2. ծնանիլ. 3. նիւթել, մեքենայել. տիքմէք, ղարս էթմէք. 2. տօղուրմագ. 3. գուրմագ (տուզագ):

Φυτικὸς - ἡ - όν. vegetale. տնկական, բուսական. նէպաթի:

Φυτοκομέω - ῶ. Μ. ήσω. coltivare, aver cura delle piante. տունկերը նայիլ. ֆիտանլարը պագմագ՝ գայըրմագ:

Φυτοκόμος (ὁ, ἡ) giardiniere, ortolano. պարտիզպան, տնկարկ. պօսթանճը, պահչէվան:

Φυτὸν (τὸ) pianta. տունկ. ֆիտան, ղարս օլունմուշ նէսնէ:

Φυτοτρόφος (ὁ, ἡ) = Φυτοκόμος.

Φυτουργέω - ῶ. Μ. ήσω. = Φυτοκομέω.

Φυτούργημα (τὸ) καὶ

Φυτουργία (ἡ) coltivazione, cura delle piante. տունկերը նայիլը՝ հոգալը. ֆիտանլէրի պագմա՝ գայըրմա:

Φυτουργικὸς - ἡ - όν. appartenente al giardiniere. պարտիզպանի պատկանած. պահչէվանա տայիր:

Φυτούργιον (τὸ) = Φυτώριον.

Φυτουργὸς (ὁ, ἡ) = Φυτοκόμος.

Φυτοφόρος (ὁ, ἡ) che produce delle piante. տունկ բուսցընող. ֆիտան հասըլ էտէն:

Φυτὼν - ῶνος (ὁ) luogo piantato. տնկուած տեղ. տիքիլմիշ եէր:

Φυτώρειον ἢ **Φυτώριον** (τὸ) semenzajo. (Γαλλ. pépinière.) սերմանեաց պարտէզ, տնկանոց. ֆիտանլըգ:

Φύω. Μ. φύσω. produrre, generare. բուս-

ցընել, ծնանիլ. պիթիյօրմէք, հասըլ էթմէք, դօղուրմագ. (μσ. ἢ πθ.) germogliare, spuntare, prodursi, nascere. 2. essere, esistere. ծլիլ, ծագիլ, բուսնիլ, ծնանիլ. 2. ըլլալ, գոլ. ֆիլէվուճուտ, պիթմէք, հասըլ օլմագ, դօղմագ. 2. օլմագ, վար օլմագ:

Φώγω. Μ. φώξω. = *Φρύγω.*

Φώκη (ἡ) foca. փոկ, ծովու որթ. շէնք մահի (պէր նէվ պալըգ):

Φῶκος (ὁ) = *τ. προηγ.*

Φωλεὰ ἢ Φωλέα (ἡ) = *Φωλεός.*

Φωλειὸς (ὁ) × *ἀντὶ* —

Φωλεὸς (ὁ) tana, nido. որջ, բոյն. ին, եուվա: *ἴδε καὶ Σπήλαιον.*

Φωλεύω. Μ. εύσω. intanarsi. որջը մտնել՝ կենալ. ինինէ կիրմէք՝ գալմագ:

Φωλεώδης -εος (ὁ, ἡ) che ha la forma di caverna. խոռոչի ձեւով. մաղարա պիչիմինտէ:

Φωλέον (τὸ) *ὑπκρ. Φωλεός.*

Φωνασκέω -ῶ. (μσ.) -έομαι -οῦμαι. Μ. ήσω-ομαι. esercitare la sua voce, esercitarsi al canto. ձայնը վարժել, երգ սորվիլ. էրլամէկ՝ նաղմա, սէս մէշգի էթմէք:

Φωνασκία (ἡ) esercizio della voce, del canto. ձայնի վարժութիւն, երգ սորվիլը. սէս մէշգի:

Φωνασκὸς (ὁ) maestro di pronunzia, declamatore. արտասանութեան վարպետ՝ կրթիչ. թէլէֆֆուզ ուսթասը:

Φωνέω -ῶ. Μ. ήσω. mandar fuori della voce, gridare, parlare ad alta voce, chiamare. ձայնել, պոռալ, բարձր ձայնով խօսիլ, կանչել. սէս չըգարմագ, պաղըրմագ, եիւքսէք սէս իլէ սէօյլէմէք, չաղըրմագ:

Φωνὴ (ἡ) voce, suono, grido. 2. parola, discorso. 3. lingua, dialetto. ձայն, հնչում, պոռոց. 2. խօսք, զրոյց. 3. լեզու. սէս, սէտա, պաղըրըշ. 2. սէօզ, սէօհպէթ. 3. տիլ, լիսան:

Φωνήεις -εσσα -εν. vocale. ձայնաւոր. սէսլի, սէտալը, սատիթ:

Φώνημα (τὸ) voce. ձայն. սէս, սէտա:

Φώνησις -εως (ἡ) gridamento ecc. պոռալը եւ այլն. պաղըրմա վէ սաիրէ:

Φωνητήριος -α ἢ ος -ον. vocale. ձայնաւոր. սէտալը:

Φωνητικὸς -ή -όν. = *τ. προηγ.*

Φωνίον (τὸ) *ὑπκρ. τ. Φωνή.*

Φὼρ -φωρὸς (ὁ) ladro (*Λατ.* fur). գող. խըրսըզ, սարգը:

Φωρὰ -ᾶς (ἡ) furto. գողութիւն. խըրսըզլըգ:

Φώρασις -εως (ἡ) il sorprendere il ladro sul fatto. գողին վրայ հասնիլը՝ բռնելը. խըրսըզը պասմասը՝ թութմասը:

Φωρατὴς -οῦ (ὁ) colui che sorprende il ladro. գողին վրայ հասնող՝ բռնող. խըրսըզը պասան՝ թութան:

Φωράω -ῶ. Μ. άσω. sorprendere i ladri. գողերուն վրայ հասնիլ՝ բռնել. խըրսըզլարը պասմագ՝ թութմագ:

Φῶς -φωτὸς (τὸ) luce, lume. 2. face, lanterna. 3. occhio. 4. finestra. 5. gioja, conforto. լոյս. 2. ջահ, կանթեղ. 3. աչք. 4. պատուհան. 5. ուրախութիւն, մխիթարանք. ըշըգ, նուր. 2. մաշալա, գանտիլ. 3. կէօզ, տիտէ. 4. փէնճէրէ. 5. սէվինճ, շադլըգ, թէսէլլի:

Φῷς -φῳδὸς (ἡ) pustula, puliga. խաղալարտ, պալար. չիպան:

Φὼς -φωτὸς (ὁ) uomo. մարդ. ատէմ, ինսան:

Φώσσων -ωνος (ὁ) = *Φώσων.*

Φωστὴρ (ὁ) luminare. լուսաւոր (աստղ եւ այլն). ըշըգլը (նէճմ վէ սաիրէ):

Φωσφορέω -ῶ. Μ. ήσω. illuminare. լուսաւորել. նուրլանտըրմագ, ըշըգ վէրմէք:

Φωσφόρος (ὁ, ἡ) che apporta del lume, luminoso. լոյս բերող, լուսաւոր. ըշըգլը, ըշըգլը. (*οὐσ.*) lucifero. լուսաբեր, արուսեակ. սապահ եըլտըզը, չօլբան:

Φώσων -ωνος (ὁ) canavaccio. հաստ՝ խոշոր (առագաստի) կտաւ. եէլքէն պէզի, գալըն պէզ:

Φωταγωγέω -ῶ. Μ. ήσω. guidar qualcuno tenendo in mano una fiaccola. 2. illuminare. ձեռքը ջահ բռնելով մէկի մը առաջնորդել. 2. լուսաւորել. էլինտէ պիր մաշալա թութուպ պիրինէ գըլավուզլըգ էթմէք. 2. ըշըգլանտըրմագ, նուրլանտըրմագ:

Φωταγωγία (ἡ) illuminazione, illustrazione. լուսաւորութիւն. նուրլանտըրմա, այտընլըգ:

Φωταγωγὸς (ὁ, ἡ) che apporta del lume, della luce. լոյս բերող. ըշըգ նուր կէթիրէն. (*οὐσ. θηλ.*) finestra. պատուհան. փէնճէրէ:

Φωταύγεια (ἡ) splendore. պայծառութիւն. փարլագլըգ, ըշըլտըլըգ:

Φωταυγὴς -έος (ὁ, ἡ) risplendente. պայծառ, փայլուն. փարլագ, շէֆֆաֆլը:

Φώταυγος (ὁ, ἡ) = *τ. προηγ.*

Φωταψία (ἡ) illuminazione. ճրագալոյց. գանտիլ շէնլիկի:

Φωτεινὸς -ὴ -όν. luminoso, lucido. լուսաւոր, պայծառ. ըշըգլը, փարլագ, ըշըլտը:

Φωτίγγιον (τὸ) *ὑπκρ. τ. Φῶτιγξ.*

Φωτιγγιστὴς -οῦ (ὁ) suonatore di zufolo, di flauto. գեղջկական սրինգ՝ եղեգնափող փչող. տիւտիւք՝ գավալ կիւրէֆ չալան:

Φῶτιγξ -ιγγος (ἡ) flauto, zufolo, zampogna. եղեգնափող, գեղջկական սրինգ. տիւտիւք, գավալ, կիւրէֆ:

Φωτίζω. Μ. ίσω. illuminare, illustrare. լուսաւորել, պայծառացընել. ըշըգլանտըրմագ, նուրլանտըրմագ, ըօվշէնլէթմէք. (*θλγ.*) battezzare. մկրտել, կնքել. վաֆթիզ էթմէք:

Φώτισμα (τὸ) = *Φωτισμός.* 2. (*θλγ.*) battesimo. մկրտութիւն. վաֆթիզ:

Φωτισμὸς (ὁ) illuminazione, illustrazione. լուսաւորութիւն, պայծառացընելը. ըօվշէնլիք, ըշըգլանտըրմա, նուրլանտըրմա:

Φωτιστικὸς -ὴ -ον. (*καὶ ἐπίῤ.*) *-ικῶς.* illuminatore. լուսաւորիչ. մունէվվիր, նուրլանտըրան, ըօվշէնլէթէն:

Φωτοβολέω -ῶ. Μ. ήσω. risplendere. փայլիլ, շողալ. փարլամագ, խալտըրամագ:

Φωτοβόλημα (τὸ) splendore. փայլին, պայծառութիւն. շէֆֆաֆ, ըշըգ:

Φωτοβόλος (ὁ, ἡ) risplendente, brillante, փայլուն, շողուն. փարլագ, շէֆֆաֆլը:

Φωτοδότης -ου (ὁ) *καὶ Φωτοδοτις -ιδος*

(ἡ) datore della luce. լոյս տըւօղ, լուսատու. [illegible]

Φωτοειδὴς-έος (ὁ, ἡ) luminoso. լուսաւոր. [illegible]

Φωτολαμπὴς-έος (ὁ, ἡ) = Φωταυγής.

Φωτοφορέω-ῶ. Μ. ήσω. = Φωσφορέω.

Φωτοφόρος (ὁ, ἡ) = Φωσφόρος.

Φωτοχυσία (ἡ) abbondanza di lume. լուսոյ առատութիւն. [illegible]

Φωτωνυμία (ἡ) derivazione d' un nome dalla parola Φῶς, Φῶς բառէն՝ անուան մը ածանցումը. Φῶς [illegible]

X.

Χ, χ, χῖ (τὸ) ἄκλ. Chi. La ventesima seconda lettera dell' alfabeto Greco. Numericamente presa coll' accento di sopra (χ') significa sei cento o sei centesimo, e coll' accento al dissotto (͵χ) sei cento mila. Հի կամ Խի. Յունաց այբուբենից քսաներորդ երկրորդ գիրն է: Համրանքի կոչմանէ վրայի շեշտովը (χ') կը նշանակէ վեց հարիւր կամ վեց հարիւրերորդ, իսկ տակը ըլլալու ատեն (͵χ) վեց հարիւր հազար. [illegible] (600,000):

Χάζομαι. Μ. χάσομαι. ritirarsi. 2. temere. 3. esitare. ետ քաշուիլ. 2. վախնալ. 3. վարանիլ. [illegible]

Χαίνω. Μ. χανοῦμαι. aprire la bocca. stare con bocca aperta (Λατ. hio ἢ hisco). 2. fendersi. 3. aspettare con attenzione, con ansia. բերանը բանալ, բերանը բաց կենալ. 2. ճեղքուիլ. 3. ուշադրութեամբ կարօտիւ սպասել. [illegible]

Χαιρεκακέω-ῶ. Μ. ήσω. godere del male altrui. ուրիշին չարեացը վրայ ուրախանալ՝ խնդալ. [illegible]

Χαιρεκακία (ἡ) gioja che si prova del male altrui. ուրիշին չարեացը վրայ խնդումն՝ ուրախութիւն. [illegible]

Χαιρέκακος (ὁ, ἡ) chi gode del male altrui. ուրիշին չարեացը վրայ խնդացող՝ ուրախացող. [illegible]

Χαιρετίζω. Μ. ίσω. salutare. բարեւել. [illegible]

Χαιρετισμὸς (ὁ) saluto. բարեւ, ողջոյն. [illegible]

Χαίρω. Μ. χαρήσω καὶ χαρήσομαι. godere, gioire, rallegrarsi. 2. dilettarsi. 3. (μὲ μτχ.) esser solito. զուարճանալ, ուրախանալ, խնդալ. 2. բանէ մը հեշտութիւն՝ զուարճութիւն խմանալ, ախորժել. 3. սովոր ըլլալ, սովորիլ. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible] (τὸ προστ.) Χαῖρε καὶ (πλθ.) Χαίρετε καὶ (τὸ ἀπαρ.) Χαίρειν. (ἐνν. λέγω σοι)! vi saluto, Dio ti salvi, addio (Λατ. ave ἢ avete, vale ἢ valete). բարեւ, ողջոյն, ողջ լեր, մնաք բարով. [illegible]

Χαίτη (ἡ) crine del cavallo o del leone. 2. chioma. 3. fogliame. ձիու կամ առիւծու բաշ. 2. վարսք, մազ. 3. տերեւք. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Χαιτήεις-εσσα-εν. che ha una lunga criniera. 2. capelluto. 3. fronzuto. երկայն բաշ ունեցօղ. 2. մազոտ, վարսաւոր. 3. տերեւոտ. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]

Χαίτωμα (τὸ) = Χαίτη.

Χάλαζα-ης (ἡ) grandine. կարկուտ. [illegible]

Χαλαζαῖος-α-ον. simile alla grandine. կարկտի նման. [illegible]

Χαλαζάω-ῶ. Μ. ήσω. grandinare. կարկտել. [illegible]

Χαλάζιον (τὸ) grandine, tumore delle palpebre. աչաց թարթիչներու պզտիկ կարկտի ձեւով ուռեցք մը. [illegible]

Χαλαζίτης-ου (ὁ) καὶ Χαλαζῖτις-ιδος (ἡ) simile alla grandine. կարկտի նման. [illegible]

Χαλαζοβολέω-ῶ. Μ. ήσω. gettare della grandine. կարկուտ նետել. [illegible]

Χαλαζοβόλος (ὁ, ἡ) chi getta della grandine. կարկուտ նետօղ. [illegible]

Χαλαζόβολος (ὁ, ἡ) colpito dalla grandine. կարկտէ զարնուած. [illegible]

Χαλαζώδης-εος (ὁ, ἡ) grandinoso. կարկտալից. [illegible]

Χαλαίπους-οδος (ὁ, ἡ) zoppo. կաղ. [illegible]

Χαλαρὸς-ὰ-όν. lasso, lento, flacido. թուլ, մեղկ, անզօր. [illegible]

Χαλαρότης (ἡ) lassezza, flacidità. թուլութիւն, մեղկութիւն, անզօրութիւն. [illegible]

Χαλαρῶς, ἐπίρ. lassamente, lentamente. թուլութեամբ. [illegible]

Χάλασις-εως (ἡ) καὶ Χαλασμὸς (ὁ) rilassamento. թուլութիւն. [illegible]

Χαλαστικὸς-ὴ-όν. rilassante. թուլացնօղ. [illegible]

Χαλαστὸς-ὴ-όν. rilassato, rallentato. թուլ. [illegible] (οὐσ.) Χαλαστὸν (τὸ) catena. շղթայ. [illegible]

Χαλάω-ῶ. Μ. άσω. rallentare, rilassare, ammollare, aprire, dilatare, calare. թուլցընել, կակղցընել, բանալ, տարածել, իջեցընել. [illegible]

[illegible] (ἔτι καὶ ἀμτβτ.)

Χαλβάνη (ἡ) galbano. քաղբան, չարհոտ. [illegible]

Χαλεπαίνω. Μ. ανῶ. (*μσ.*) *Χαλεπαίνομαι.* sdegnarsi, irritarsi. սրդողիլ, բարկանալ. [illegible]

Χαλεπὸς - ἡ - όν. atroce, feroce, difficile, penoso, intrattabile, cattivo. վայրագ, դաժան, դժուար, աշխատալի, չվարուելու, չար՝ դէշ. [illegible] — *λεπῶς, ἐπίῤ.*

Χαλεπότης (ἡ) fierezza, difficoltà ecc. դաժանութիւն, դժուարութիւն եւ այլն. [illegible]

Χαλέπτω. Μ. έψω. danneggiare. վնասել. [illegible]

Χαλικώδης - εος (ὁ, ἡ) ghiajoso. խճոտ, փլթուրոտ. [illegible]

Χαλιναγωγέω - ῶ. Μ. ήσω. portare col freno. սանձով բերել. [illegible] (*μτφρ.*) raffrenare, reggere. սանձել, նուաճել, կառավարել. [illegible]

Χαλινοποιὸς (ὁ) fabbricatore de' freni. սանձ շինող. [illegible]

Χαλινὸς (ὁ) freno, briglia. սանձ, երասանակ. [illegible]

Χαλινουργὸς (ὁ) = *Χαλινοποιός.*

Χαλινοφάγος (ὁ, ἡ) che rode il freno. սանձը կրծող. [illegible]

Χαλινόω - ῶ. Μ. ώσω. infrenare, imbrigliare. սանձ դնել, սանձել. [illegible] (*μτφρ.*) raffrenare, domare. սանձել, նուաճել. [illegible]

Χαλίνωσις - εως (ἡ) imbrigliatura. սանձահարութիւն. [illegible]

Χάλιξ - ικος (ὁ καὶ ἡ) ghiaja, rottami di pietre, pietruzze. խիճ, փլթուր, քարի կտորուանք. [illegible]

Χάλις - ιος (ὁ) vino puro. զուտ՝ անապակ գինի. [illegible]

Χαλιφρονέω - ῶ. Μ. ήσω. essere stupido, demente. ապուշ՝ խելագար ըլլալ. [illegible]

Χαλιφροσύνη (ἡ) stupidità, demenza. ապշութիւն, անմտութիւն, խեւութիւն. [illegible]

Χαλίφρων - ονος (ὁ, ἡ) stupido, demente. ապուշ, խեւ, խելագար. [illegible]

Χαλκανθὲς - έος (τὸ) καὶ *Χαλκάνθη* (ἡ) καὶ

Χάλκανθον (τὸ) vitriuolo (*Λατ.* atramentum sutorium). արջասպ. [illegible]

Χαλκεία (ἡ) il mestiere del calderajo, del ramiere. պղնձագործի արհեստը. [illegible]

Χαλκεῖον (τὸ) bottega del ramiere. 2. vaso di rame. պղնձագործի կրպակ. 2. պղնձէ աման. [illegible] 2. [illegible]

Χάλκειος - α - ον. × ἀντὶ —

Χάλκεος - οῦς, έη - ῆ, εον - οῦν. di rame. 2. duro: պղնձէ. 2. կարծր. [illegible] 2. [illegible]

Χάλκευμα (τὸ) tutto ciò ch' è fatto di rame. պղնձէ շինուած ամէն բան. [illegible]

Χαλκεὺς - έως (ὁ) calderajo, ramiere. 2. orata (*Γαλλ.* dorade). պղնձագործ. 2. ոսկեդոյն ձուկ մը. [illegible] 2. [illegible]

Χαλκευτήριον (τὸ) = *Χαλκεῖον* (1).

Χαλκευτὴς - οῦ (ὁ) = *Χαλκεύς.*

Χαλκευτικὸς - ἡ - όν. pertinente al ramiere. պղնձագործի պատկանած. [illegible]

Χαλκεύω. Μ. εύσω. lavorare il rame. պղինձ գործել. [illegible]

Χαλκεὼν - ῶνος (ὁ) = *Χαλκουργεῖον.*

Χαλκιδῖτις - ιδος (ἡ) cantoniera. (*Λατ.* quadrantaria). արհամարհ՝ քիչ սակով զինքը մատնող պոռնիկ. [illegible]

Χαλκίον (τὸ) vaso o moneta di rame. պղնձէ աման կամ դրամ. [illegible]

Χαλκὶς - ίδος (ἡ) cheppia, laccia (pesce). 2. cicigna. աՀեկանի ձուկ. 2. կարճ ոտքով մողէզ. [illegible] 2. [illegible]

Χαλκίτης - ου (ὁ) καὶ *Χαλκῖτις - ιδος* (ἡ) simile al rame. պղնձի նման. [illegible]

Χαλκογένειος καὶ

Χαλκόγενυς - υος (ὁ, ἡ) che ha le mascelle, i denti di rame. պղնձէ ծնօտ՝ ակռայ ունեցող. [illegible]

Χαλκόδετος (ὁ, ἡ) attaccato con del rame. պղինձով կպած. [illegible]

Χαλκοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile al rame. պղնձի նման. [illegible]

Χαλκοθώραξ - ακος καὶ

Χαλκοθώρηξ - ηκος (ὁ, ἡ) che porta una corazza di rame. պղնձէ զրահ կրող. [illegible]

Χαλκόκρας - ατος (ὁ, ἡ) × ἀντὶ

Χαλκόκρατος (ὁ, ἡ) mischiato di rame. պղնձով խառնըուած. [illegible]

Χαλκολογέω - ῶ. Μ. ήσω. ammucchiare della moneta. դրամ կուտել՝ մթերել. [illegible]

Χαλκολόγος (ὁ) banchiere. սեղանաւոր. [illegible]

Χαλκόνωτος (ὁ, ἡ) che ha il dorso di rame. կռնակը պղնձէ եղող. [illegible]

Χαλκόπλευρος (ὁ, ἡ) che ha i fianchi di rame. պղնձէ կողեր ունեցող. [illegible]

Χαλκόπους - οδος (ὁ, ἡ) che ha i piedi di rame. պղնձէ ոտքեր ունեցող. [illegible]

Χαλκόπυλος (ὁ, ἡ) che ha le porte di rame. պղնձէ դուռեր ունեցող. [illegible]

Χαλκὸς (ὁ) rame. 2. ciò che s' è fatto di rame. 3. moneta di rame. պղինձ. 2. պղինձէ շինուած իրք. 3. պղնձէ ստակ.

պաքըր · 2· պաքըրտան եափըլըշ հէր պիր նէ-նէ · 3· պաքըր ռէնկի ։

Χαλκότευκτος (ὁ, ἡ) fatto di rame. պղնձէ շինուած · պաքըրտան եափըլմըշ ։

Χαλκοτόρευτος καὶ *Χαλκότορος* (ὁ, ἡ) fatto di rame. պղնձէ շինուած · պաքըրտան եափըլմըշ էշեանի ։

Χαλκοτυπεῖον (τὸ) = *Χαλκουργεῖον.*

Χαλκοτυπέω - ῶ. Μ. ήσω. = *Χαλκουργέω.*

Χαλκοτυπικὴ (ἡ) l'arte del ramiere. պղնձագործի արհեստը · պաքըրճըլըգ ։

Χαλκοτύπιον (τὸ) = *Χαλκοτυπεῖον.*

Χαλκοτύπος (ὁ, ἡ) = *Χαλκουργός.*

Χαλκουργεῖον (τὸ) = *Χαλκεῖον.*

Χαλκουργέω - ῶ. Μ. ήσω. lavorare il rame. պղնձ գործել · պաքըր իշլէմէք ։

Χαλκούργημα (τὸ) lavoro di rame. պղնձէ գործ · պաքըրտան եափըլը նէսնէ, պաքըր իշի ։

Χαλκουργία (ἡ) lavoro di rame. պղնձի գործելը · պաքըր իշլէմէսի ։

Χαλκουργικὸς - ή - όν. concernente il rame. պղնձագործի պատկանած · պաքըրճըլըա տայիր ։ *Χαλκουργικὴ* (ἡ) (ἐνν. τέχνη.) = *Χαλκοτυπική.*

Χαλκουργὸς (ὁ) ramiere. պղնձագործ · պաքըրճը ։

Χαλκοῦς - ῆ - οῦν. κατὰ κρ. ἐκ τοῦ Χάλκεος.

Χαλκόω - ῶ. Μ. ώσω. coprire di rame. պղնձով պատել · պաքըր գափլամագ ։

Χαλκώδης - εος (ὁ, ἡ) di rame. պղնձէ · պաքըրտան ։

Χάλκωμα (τὸ) = *Χαλκούργημα, Χάλκευμα.*

Χαλκωρυχεῖον (τὸ) miniera di rame. պղնձի հանք · պաքըր մատէնի ։

Χαλκωρυχέω - ῶ. Μ. ήσω. scavare una miniera di rame. պղնձի հանք բրել · պաքըր մատէնի գազմագ ։

Χαλκωρυχία (ἡ) καὶ *Χαλκωρύχιον* (τὸ) = *Χαλκωρυχεῖον.*

Χαλκωρύχος (ὁ, ἡ) colui che scava le miniere di rame. պղնձի հանք բրող · պաքըր մատէնի գազան ։

Χάλυψ - υβος (ὁ) acciajo. պողպատ · չէլիք ։

Χαμάθεν ἢ *Χαμᾶθεν, ἐπίῤ.* = *Χαμόθεν.*

Χαμαὶ, ἐπίῤ. a terra, per terra. գետին, յերկիր · եէրտէ, եէրէ ։

Χαμαιάκτη (ἡ) ebbio (pianta). տունկ մի է · պատան մըրվերի ։

Χαμαιβάμων - ονος (ὁ, ἡ) che cammina d' abbasso. ցածէն քալող · աշաղըտան եէրիւյէն ։

Χαμαιδάφνη (ἡ) laureola (pianta). տերեւաս (տունկ մը) · մաղերիօն, պէյնէպ (ֆիտան) ։

Χαμαίδρυς - υος (ἡ) calamandrea (erba). գարոշ, խոտ մի է · քէմէրտրէա, պէլտիրան (պիր նէվ օթլուգ) ։

Χαμαίζηλον (τὸ) viburno, brionia. բոշտակ, խոտ մի է · ֆաշէրա (պիր նէվ օթլուգ) ։

Χαμαίζηλος (ὁ, ἡ) basso. ցած · ալչագ ։

Χαμαικλινὴς - έος (ὁ, ἡ) prostrato, coricato per terra. գետին փռուած՝ տարածուած՝ պառկած · եէրէ գափանմըշ՝ եայըլմըշ եաթմըշ ։

Χαμακοιτέω-ῶ. Μ. ήσω. dormire per terra. գետնի վրա պառկիլ՝ քնանալ · թօփրագ եուզերինտէ եաթմագ՝ ույումագ ։

Χαμαικοίτης - ου (ὁ) chi dorme per terra. գետնի վրա պառկող՝ քնացող · եէր՝ թօփրագ եուզերինտէ եաթան՝ ույույան ։

Χαμαικοιτία καὶ *Χαμαίκοιτος.* = *Χαμευνία, Χαμεύνης.*

Χαμαικυπάρισσος (ἡ) santolina. նոճիի տերեւի նման տերեւներ ունեցող տունկ մը · սէրվի եափրագլարընա պէնզէր եափրագլարը օլան պիր նէվ ֆիտան ։

Χαμαιλέων - οντος (ὁ) camaleonte (animale). 2. camaleone, carlina (erba). գետնառիւծ · 2 · տերեւը փոփոխական տունկ մի է · պուքալեմուն (պիր նէվ հայվան) · 2 · գաթըրտիքէնի (պիր նէվ ֆիտան) ։

Χαμαίμηλον (τὸ) camamilla. երիցուկ · փափաթիա, պապունէճ ։

Χαμαιπέτεια (ἡ) = *Ταπεινότης.*

Χαμαιπετὴς - έος (ὁ, ἡ) caduto in terra. 2. basso, umile, vano. գետին ինկած · 2 · ցած, փուճ · եէրէ տիւշմիւշ · 2 · ալչագ, ալչագ, պօշ, պէտպահթ ։

Χαμαιπετῶς, ἐπίῤ. bassamente. ցածէն, ցածը · աշաղըտան, աշաղը ։

Χαμαιρεπὴς - έος (ὁ, ἡ) basso. ցած · ալչագ · = *Χαμαίζηλος.*

Χαμαιρεπῶς, ἐπίῤ. bassamente, abbasso. ցածէն · աշաղըտան ։

Χαμαιτύπη (ἡ) puttana. բոզ, պոռնիկ · գահպէ, ֆահիշէ ։

Χαμαιτυπὴς - έος (ὁ, ἡ) gettato per terra. գետնի վրա նետուած · եէրէ աթըլմըշ ։

Χαμαιτύπος (ὁ) bagascione. իգացեալմանուկ · գուլամ ։

Χαμερπὴς - έος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - ῶς. che serpeggia per terra. 2. abbietto. գետնի վրա սողացող, գետնաքարշ · 2 · ընկեցիկ, անարգ · թօփրագ եուզերինտէ սիւրիւնիւր · 2 · ալչագ, խօր ։

Χαμευνέω - ῶ. Μ. ήσω. coricarsi per terra. գետնի վրա պառկիլ · թօփրագ եուզերինտէ եաթմագ ։

Χαμεύνη (ἡ) letto giuncato d' erba, strame. խոտէ անկողին, խշտի · օթլուգտան տէօշէք ։

Χαμεύνης - ου (ὁ) che si corica per terra. գետնի վրա պառկող · եէր եուզերինտէ եաթան ։

Χαμευνία (ἡ) il coricarsi per terra. գետնի վրա պառկիլը · եէր եուզերինտէ եաթմագլըգ ։

Χαμηλὸς-ή-όν. basso, vile. ցած, անարգ · ալչագ, խօր ։

Χαμίτης - ου (ὁ) καὶ *Χαμῖτις - ιδος* (ἡ) basso. ցած · ալչագ ։

Χαμόθεν, ἐπίῤ. d'abbasso, di giù. վարէն, գետնէն · աշաղըտան, եէրտէն ։

Χαμουλκὸς (ὁ) civea, traino. դահուկ, բակխիր · գըզագ ։

Χανδάνω. Μ. χείσομαι. capire, contenere. պարունակել, բովանդակել · ալմագ, իհաթա էթմէք ։

Χανδὸν, ἐπίῤ. colla bocca aperta. բաց բերնով · աղըզ աչըգ ։

Χανδὸς - ὴ - όν. largo, ampio. բաց, լայն · աչըգ, էնլի ։

Χάνη ἢ *Χάννη* (ἡ) καί.

Χάννος (ὁ) lattola (pesce). մեծբերնով ձուկ մը · պիր նէվ պալըգ (...) ։

Χαος - εος - ους (τὸ) (ἀρχ. καὶ Χ) = *Χάσμα*. 2. Caos, confusione in tutte le cose. ամէն բանի խառնակութիւն. հէրճ մէրճ, ալթ իւսթ կիտնի։

Χαρὰ (ἡ) gioja, giubilo. ուրախութիւն, զուարճութիւն, բերկրութիւն. սէվինճ, շատլըգ, մէսրուրիյէթ։

Χάραγμα (τὸ) impronta, scultura. 2. denajo, moneta. կնիք, տիպ, քանդակ. 2. դրամ. սիքքէ, պասմա, օյմա. 2. ագչա, փարա։

Χαραγμὸς (ὁ) = *Χάραξις*. 2. = *Χάραγμα*.

Χαράδρα (ἡ) voragine, vortice, gorgo. 2. torrente. խորք, շրջանք. անդունդք. 2. հեղեղք, ուղխ. կիրտապ, վարթա, չէվիրէ. 2. սէլ։

Χαρακίζω. Μ. *ίσω*. cingere d'una palizzata. ցցէ պատնէշ քաշել. շարամփօլ չէքմէք։

Χαρακισμὸς (ὁ) palizzata. ցցէ պատնէշ. շարամփօլ։

Χαρακόω-ῶ. Μ. *ώσω*. trincerare. պատնէշ ածել. մէթէրիզ գազմագ։

Χαρακτὴρ (ὁ) = *Χάραγμα*. nota, segno, lineamento, carattere. նշան, կնիք, դրոշմ, դիմաց գծագրութիւն, գրութեան ոճ՝ եղանակ, գրուած. նիշան, դամղա, սըֆաթ, էտվար խուսուսիյէ, վէճհ։

Χαρακτηρίζω. Μ. *ίσω*. caratterizzare. կնիք զարնել, ճշգրտիւ նկարագրել. դամղալամագ, ուէլ թահգիգ վասֆ էթմէք։

Χαρακτήριον (τὸ) bulino. երկըթէ գրիչ. դէմիր գալէմ։

Χαρακτηριστικὸς - ἡ - όν. caratteristico. որոշիչ, կնքական. այըրդ էտէն, դամղալայան, դամղա վէրան։ — *ικῶς*, ἐπίῤ.

Χαράκτης - ου (ὁ) scultore. քանդակագործ. օյմաճը։

Χαρακτὸς - ἡ - όν. scolpito. քանդակուած. օյուլմուշ, օյմալանմըշ։

Χαράκωμα (τὸ) steccato, palancato. պատնիշափակ, պատնէշ քաշուած՝ շինուած տեղ. պէտէն, թալանգա, շարամփօլ։

Χαράκωσις-εως (ἡ) trinceramento. պատնէշ շինելը. մէթէրիզ գազմագը։

Χάραξ - ακος (ὁ καὶ ἡ) palizzata, trincea, steccata. ցցէ պատնէշ, պատնիշափակ. շարամփօլ, մէթէրիզ, պէտէն։

Χάραξις - εως (ἡ) intagliamento, lo scolpire. քանդակելը, դրոշմելը. օյմա, օյմալանմա։

Χαράσσω. Μ. *άξω*. scolpire, improntare. coniare. քանդակել, դրոշմել, կնքել. օյմագ, դամղալամագ, սիքքէլէմէք։

Χαρίεις - εσσα - εν. grazioso, elegante, lieto. շնորհքով, ըռընտիկ, սիրուն, վայելուչ, զուարթ. շիրին, լաթիֆ, դէլիքանլը, շադ։

Χαριεντίζομαι. Μ. *ίσομαι*. parlare con garbo, graziosamente. շնորհքով՝ վայելչաբար խօսիլ. դիլ հօշէ՝ լաթաֆէթ իլէ սէօյլէմէք։

Χαριέντισμα (τὸ) καὶ

Χαριεντισμὸς (ὁ) eleganza di parlare. վայելչաբար խօսիլը. լաթաֆէթ իլէ սէօհպէթ էթմէք։

Χαριεντότης (ἡ) urbanità, garbo, grazia. վայելչութիւն, ըռընտիկութիւն, սիրունութիւն. լաթաֆէթ, շիրինլիք, դէլիքանլըլըգ։

Χαριέντως, ἐπίῤ. garbatamente, graziosamente. վայելչաբար, շնորհքով. շիրինլիք՝ լաթաֆէթ իլէ, դէլիքանլըճա։

Χαρίζομαι. Μ. *ίσομαι*. gratificare, compiacere, condiscendere. շնորհք ընել, առատաձեռնել, հաճել, կամքը ընել, զիջանիլ. քէրէմ՝ իհսան էթմէք, խաթըրընը խօշ էթմէք, հօշնուտ էթմէք, թէնէզզիւլ էթմէք։

Χάριν, ἐπίῤ. per, in favore. (*Λατ*. gratia). համար, վասն, յաղագս. իչին, հէսապիյլէ։

Χάρις - ιτος (ἡ) grazia, garbo, eleganza, vaghezza. 2. favore, grazia, dono. 3. benefizio. 4 riconoscenza. վայելչութիւն, բարեշնորհութիւն, ըռընտիկութիւն, սիրունութիւն. 2. շնորհք, պարգեւ. 3. բարերարութիւն. 4. երախտագիտութիւն. լաթաֆէթ, շէօհրէթ, շիրինլիք. 2. խաթըր, լութֆ, քէրէմ. 3. նիմէթքեարլըգ. 4. էտայը շիւքրի նիմէթ։

Χάρισμα (τὸ) dono, presente, grazia. պարգեւ, շնորհք. հէտիյէ, քէրէմ։

Χαριστήριος - α - ον. che si fà per riconoscenza. երախտագիտութեան՝ շնորհակալութեան համար եղող. թէշէքքիւրէն օլան։

Χαριστικὸς - ἡ - όν. benefattore, generoso, obbligante. բարերար, առատաձեռն. նիմէթքեար, ալիճէնապ, միւրիւվվէթլի։

Χαριτία (ἡ) motteggio. ծաղր, զուարճախօսութիւն. շագա, լաթիֆէ։

Χαριτοβλέφαρος (ὁ, ἡ) che ha gli occhi graziosi, belli. սիրուն աչուի. շիրին կէօզլիւ։

Χαριτόβρυτος (ὁ, ἡ) pieno di grazia, graziosissimo. շատ սիրուն. չօք լաթիֆ։

Χαριτόφωνος (ὁ, ἡ) che ha una voce piacevole, dolce. անուշ ձայն ունեցող. թաթլը սէսլի։

Χαριτόω - ῶ. Μ. *ώσω*. colmare di grazia. շնորհքով լեցընել՝ լեցուն ընել. խայէթ լութֆ իլէ դօլդուրմագ։

Χάρμα (τὸ) gioja, giubilo. խնդում, զուարճութիւն. սէվինճ, շատլըգ։

Χάρμη (ἡ) guerra, zuffa. մարտ, պատերազմ. ճէնկ։

Χαρμονὴ (ἡ) giubilo, allegria. ուրախութիւն. մէսրուրիյէթ, շատլըգ։

Χαρμονικὸς-ἡ-όν. giocondo, lieto. զուարթ. շադ։

Χαρμοσύνη (ἡ) = *Χαρμονή*.

Χαρμόσυνος (ὁ, ἡ) piacevole, giocondo. զուարճալի, զուարթ. սէֆալը, շադ։

Χαροποιέω - ῶ. Μ. *ήσω*. rallegrare. ուրախացընել. սէվինդիրմէք, շադլանդըրմագ։

Χαροποιὸς (ὁ, ἡ) piacevole, che cagiona della gioja. բերկրալի, ուրախացընող. սէֆալը, շադլանդրան։

Χαροπὸς - ἡ - όν. che ha l'aria gioconda, lieto, bello. զուարթերես, խնդումերես, ուրախ, ազուոր. կիւլէր եիւզլիւ, շադ, կիւզէլ։

Χάρτης - ου (ὁ) carta. թուղթ. քեաղըթ. 2. (*συνεκδχ*.) = *Τετράδιον*.

Χαρτίδιον (τὸ) ὑποκρ. τοῦ

Χαρτίον (τὸ) ὑποκρ. τ. *Χάρτης*.

Χαρτογράφος (ὁ, ἡ) copista. պատճէնագիր. նասըխ, մուսթէնսիխ։

Χαρτοπράτης - ου (ὁ) *καὶ*
Χαρτοπώλης - ου (ὁ) venditore di carta. Թուղթ ծախող. Քաղըտ սաթան։
Χαρτὸς - ἡ - όν. degno di gioja, di giubilo. ուրախանալու արժանի. չող օյունալմագ։
Χαρτοφυλάκιον (τὸ) portafoglio. 2. archivio. գրապանակ. 2. դիւան. ճըղդան. 2. դէֆթէրխանէ։
Χαρτοφύλαξ - ακος (ὁ) árchivista. դիւանապետ. Հաֆըզըն գալեմ։
Χαρωπὸς καὶ Χάρωψ - ωπος (ὁ, ἡ) × ἀντὶ *Χαροπός.*
Χάσκω (πρτ. *Ἔχασκον καὶ πλέον οὔ.*) = *Χαίνω.*
Χάσμα (τὸ) voragine, baratro. վիհ, վիրապ, անդունդք. Կէրտապ, վարթա։
Χασμάομαι - ῶμαι. Μ. ἥσομαι. sbadigliare. յօրանջել. էսնէմէք։ ἴδε καὶ *Χαίνω.*
Χασματίας - ου (ὁ) *καὶ*
Χασματικὸς - ἡ - όν. che apre delle voragini. անդունդներ բացող. Կէրտապլար աչան։
Χάσμη καὶ Χάσμημα (τὸ) sbadiglio. յօրանջ. էսնէյիշ։
Χάσμησις - εως (ἡ) sbadigliamento. յօրանջելը. էսնէմէքլիք։
Χασμωδέω - ῶ. Μ. ἥσω. sbadigliare spesso. 2. far de' versi pieni d' iato. սաստկ յօրանջել. 2. երկձայնաւորներով լեցուն ոտանաւորներ շինել. սըք սըք էսնէմէք. 2. աւազիտէրի էսրէրի գէյթ պիր էյիթ։
Χασμώδης-εος (ὁ, ἡ) chi sbadiglia spesso. սաստկ յօրանջող. սըք սըք էսնէյէն։
Χασμωδία (ἡ) sbadiglio frequentato. 2. quel rompimento o quasi apertura, che succede nel parlare, quando concorrono più vocali, aprimento della bocca cagionata dagli iati. սաստկ յօրանջելը. 2. ետեւէ ետեւ հանդըպած ձայնաւորներէ բերնի բաց մնալը. սըք սըք էսնէմէ. 2. էնտէէ էնտէյէ գէլէն Կէլէն աւազիլէր Հէրէքէսինէ աղըզ աչըք գալ[illegible]։
Χατεύω καὶ Χατέω (Χ. Μ.) *καὶ*
Χατίζω. Μ. ἴσω. mancare, aver bisogno. 2. desiderare. պէտք ունենալ. 2. փափաքիլ. էքսիկ օլմագ. 2. արզու էյլէմէք։
Χαυλιόδους καὶ Χαυλιόδων - οντος (ὁ, ἡ) che ha i denti sporti in fuori. ակռաները բերնէն դուրս ցցուած. տիշլէրի աղըզընտան տըշարը չըգմըշ։
Χαύναξ - ακος (ὁ) pieno di se, orgoglioso. փքացեալ, Հպարտ. գուրուրլանմըշ, մաղրուր։
Χαῦνος - η ἢ ος - ον. molle, lasso, languido, vano, futile, pieno di se. կակուղ, Թուլ, անզօր, փուճ, Հպարտ. եումուշագ, Կէվշէք, գուվվէթսիզ, պօշ, քիպրլի։
Χαυνότης (ἡ) mollezza, lassezza ecc. կակղուԹիւն, Թուլութիւն եւ այլն. եումուշագլըգ, Կէվշէքլիք վէ սայրէ։
Χαυνόω - ῶ. Μ. ώσω. ammollare, rilassare, snervare. կակղեցընել, Թուլցընել, վատուժցընել. եումուշագլաթմագ, Կէվշէթմէք, գուվվէթսիզլէնտիրմէք։
Χαύνωμα (τὸ) terra molle. կակուղ Հող. եումուշագ թօփրագ։
Χαύνως, ἐπίῤ. mollemente, con lassezza. կակղուԹեամբ, Թուլութեամբ. եումուշագլըգլա, Կէվշէքլիք իլէ։
Χαύνωσις - εως (ἡ) mollezza, lassezza. կակղուԹիւն, Թուլութիւն. եումուշագլըգ, Կէվշէքլիք։
Χαυνωτικὸς - ἡ - όν. rilassante. Թուլացընող. Կէվշէտէն։
Χέδροπα (τὰ) *καὶ Χέδροποι* (οἱ) legumi. ընդեղէնք. պագլա։
Χεδροπώδης - εος (ὁ, ἡ) simile a' legumi. ընդեղինաց նման. պագլայա պէնզէր։
Χέζω. Μ. χεσοῦμαι. cacare. քաքնել. սըչմագ։
Χειά (ἡ) tana di serpe. օձի որջ. եըլան եուվասը։
Χειλάριον (τὸ) ὑποκρ. τ. *Χεῖλος.*
Χεῖλος-εος-ους (τὸ) labbro. 2. orlo, sponda, ripa. պրկունք. 2. եզր, ափն. տուտագ. 2. քէնար, քըյը։
Χειλὼν - ῶνος (ὁ) che ha le labbra grosse. մեծ Հաստ պրկունքներով. իրի տուտագլը։
Χεῖμα (τὸ) = *Χειμών.*
Χειμαδεύω. Μ. εύσω. καὶ Χειμαδίζω. Μ. ίσω. = *Χειμάζω.*
Χειμάδιος (ὁ, ἡ) = *Χειμερινός.*
Χειμάζω. Μ. άσω. invernare. 2. far una invernata. 3. eccitare la tempesta. ձմեռել, ձմեռը անցընել. 2. ձմեռ ընել. 3. մրրիկ Հանել. գըշլամագ. 2. գըշ էթմէք. 3. ֆուրթունա չըգարմագ։
Χειμάῤῥοος - ους καὶ
Χείμαῤῥος (ὁ) torrente. ուղխ. սէլ։
Χειμαῤῥώδης - εος (ὁ, ἡ) simile ad una torrente. ուղխի նման. սէլէ պէնզէր։
Χειμὰς - άδος (ἡ) = *Χειμερία.*
Χειμασία (ἡ) l'invernare. ձմերելը. գըշլամա։
Χείμαστρον (τὸ) abito d'inverno. ձմեռուան Հագուստ. գըշ ռուպասը։
Χειμερία (ἡ) invernata. ձմեռուան ժամանակ. գըշ վագթի։
Χειμερίζω. Μ. ίσω. invernare. ձմերել. գըշլամագ։
Χειμερινὸς - ἡ - όν. iberno, dell'inverno. ձմերային. գըշա մահսուս։
Χειμέριος - α ἢ ος - ον. = *Χειμερινός.*
Χειμέτλη (ἡ) = *Χείμετλον.*
Χειμετλιάω - ῶ. Μ. άσω. avere del pedignone. ձմռնակ ունենալ. այագլարընտա սօգուգ ըսըրմագ։
Χείμετλον (τὸ) pedignone. ձմռնակ. սօգուգ Կէօվէ, այագլարընտա սօգուգ ըսըրմասը։
Χειμοσπορέω - ῶ. Μ. ήσω. seminare d'inverno. ձմեռուան ատեն սերմանել. գըշ գուննի էքմէք։
Χειμὼν - ῶνος (ὁ) inverno. 2. tempesta. ձմեռ. 2. մրրիկ, փոԹորիկ. գըշ. 2. ֆուրթունա։
Χεὶρ - χειρὸς (ἡ) mano. 2. potere. ձեռք. 2. իշխանուԹիւն, զօրուԹիւն. էլ, էլի. 2. գուտրէթ։
Χειράγρα (ἡ) chiragra. ձեռնատուԹիւն, ձեռնացաւուԹիւն. ըլիյէթ, էլ աղրըսը։
Χειραγωγέω - ῶ. Μ. ήσω. guidare per mano. ձեռքէն բռնելով առաջնորդել. էլինտէն թութարագ գըլավուզլամագ։
Χειραγώγησις - εως καὶ

Χειραγωγία (ἡ) guidamento per mano. ձեռքէն բռնելով առաջնորդելը. էլինտէն թութուպ գըլավուզլամա։

Χειραγωγὸς (ὁ, ἡ) colui che guida per mano. ձեռքէն բռնելով առաջնորդող. էլինտէն թութուպ գըլավուզլայան։

Χειράμαξα-ης (ἡ) carro a mano. ձեռքի կառք. էլ արապասը։

Χειραπτάζω. M. άσω. toccare colla mano, maneggiare, palpare. ձեռքով դպչիլ. էլլէմէք, յօքլամաք։

Χειραψία (ἡ) maneggiamento. 2. lotta. ձեռքով դպչիլը. 2. ըմբշամարտութիւն. էլլէմէք, յօքլամալըք. 2. էլլէշմէ, կիւրէշ։

Χειριδωτὸς - ἡ - όν. che ha le maniche. թեզանիք ունեցող. եէնլի։

Χειρίζω. M. ίσω. operare colla propria mano, maneggiare. ձեռքովը գործել, ուղղել, կառավարել. էլէ իլէ իշլէմէք, գուլլանմաք, չէվիրմէք, իտարէ էթմէք։

Χείριος - α - ον. = *Ὑποχείριος.*

Χειρὶς-ίδος (ἡ) manica, guanto. թեզանիք, թաթպան. եէն, էլտիվէն։

Χείρισμα (τὸ) = τῷ

Χειρισμὸς (ὁ) maneggiamento, amministrazione. 2. operazione chirurgica. ուղղելը, մատակարարելը. 2. վիրաբուժական գործողութիւն. գուլլանմա, չէվիրմէ, իտարէ. 2. ճէրրահլըք իշլէմէսի։

Χειριστὴς-οῦ (ὁ) amministratore. մատակարար, վարիչ, գործակալ. գուլլանան, չէվիրէն, մէթէվէլլի։

Χείριστος-η-ον. ὑπερθ. τ. Κακός. pessimo. խիստ գէշ. փէք ֆէնա։

Χειρόβιος καὶ

Χειροβίωτος (ὁ, ἡ) che vive dal lavoro delle sue mani. ձեռագործներովը ապրող. էլինին էմէյի իլէ կէչինէն։

Χειροβολέω-ῶ. M. ήσω. gettare colla mano. ձեռքովը նետել. էլէ իլէ աթմաք։

Χειρόβολον (τὸ) manata, mazzo. խուրձ, տրցակ. տէմէթ, տէսթէ։

Χειρογάστωρ - ορος (ὁ, ἡ) = *Χειροβίωτος.*

Χειρογραφέω-ῶ. M. ήσω. scrivere colla propria mano, col proprio pugno, firmare di propria mano. ձեռքովը գրել՝ ստորագրել. էլէ իլէ եազմաք՝ իմզալամաք։

Χειρόγραφον (τὸ) chirografo, manoscritto. մուրհակ, ձեռագիր. թէմէսսուք, էլ եազըսը։

Χειρόδεικτος (ὁ, ἡ) additato, manifesto. մատով՝ ձեռքով ցուցուած, յայտնի. պարմաք՝ էլ իլէ կէօսթէրիլմիշ, պէլլի, աշիքեար։

Χειρόδετος (ὁ, ἡ) che ha le mani legate. ձեռուըները կապուած. էլլէրի պաղլը. 2. = *Χειριδωτός.*

Χειροήθεια (ἡ) τὸ ἀφηρ. τοῦ

Χειροήθης-εος (ὁ, ἡ) trattabile, mansueto. վարուելու, հեզ, անուշ ընութիւն ունեցող. եումուշագ, հալիմ, մուլայիմ։

Χειροθεσία (ἡ) imposizione delle mani. 2. uso. վրան ձեռք դնելը. 2. գործածութիւն. էլինի իւզէրինէ գօյմա. 2. գուլլանմա։

Χειροθετέω-ῶ. M. ήσω. imporre le mani, maneggiare. վրան ձեռք դնել, ձեռքով դպչիլ. էլինի իւզէրինէ գօյմաք, էլլէմէք։

Χειροθήκη (ἡ) = *Χειρίς.*

Χειροκοπέω-ῶ. M. ήσω. troncare la mano. ձեռքը կտրել. էլինի քէսմէք։

Χειροκρατία (ἡ) tirannia. բռնակալութիւն. ճէպպարլըք։

Χειροκτύπος (ὁ, ἡ) che fà strepito colle mani. ձեռքերովը շառաչմունք հանող. էլէ իլէ շամաթա էտէն։

Χειρολάβη καὶ

Χειρολαβὶς-ίδος (ἡ) manico. դաստակ, կոթ. սափ, գօլ։

Χειρολογέω-ῶ. M. ήσω. raccogliere colle mani. ձեռքովը ժողվել. էլէ իլէ տէվշիրմէք։

Χειρόμακτρον (τὸ) sciugatojo. անձեռոցիկ. էլ փէշկիրի։

Χειρομαντεία (ἡ) chiromanzia. ձեռնահմայութիւն. էլ ֆալը։

Χειρόμαντις-εως (ὁ, ἡ) chiromante. ձեռնահմայ. էհլի իլմ-ու-ֆալ։

Χειρομαχέω-ῶ. M. ησω. combattere colle mani. 2. procurarsi il vitto colla propria mano. ձեռքով ծեծկըռտիլ. 2. ձեռքով ապրուստը ճարել. էլ իլէ տէօյիւշմէք, էլլէշմէք. 2. էլէ իլէ կէչինէճէյինի գազանմաք։

Χειρομαχία (ἡ) τὸ οὐσ. τ. προηγ.

Χειρομάχος (ὁ, ἡ) chi combatte colle mani. ձեռքով ծեծկըռտող. էլլէշէն։

Χειρομύλη (ἡ) *καὶ Χειρόμυλον* (τὸ) *καὶ*

Χειρομύλων-ωνος (ὁ) molino a braccio. ձեռքի աղօրիք. էլ տէյիրմէնի։

Χειρόνιβον καὶ Χειρόνιπτρον (τὸ) = *Χέρνιψ.*

Χειρονομέω-ῶ. M. ήσω. gesteggiare. ձեռուըները շարժել. էլլէրի իլէ հարէքէթ էթմէք։

Χειρονομία (ἡ) gesticulazione. ձեռուըներու շարժուած (խօսելու ատեն). էլլէրի իլէ հարէքէթ էթմէ (սէօզ սէօյլէրքէն)։

Χειρονόμος (ὁ, ἡ) gesticulatore. ձեռնածու, ձեռուըները շարժող (խօսելու ատեն). էլլէրինի պէթէրէտէն, էլլէրի իլէ հարէքէթ էտէն (սէօզ սէօյլէրքէն)։

Χειρόνως, ἐπίῤ. τ. Χείρων.

Χειροπέδη (ἡ) manette. ձեռնակապ, դաստակապ. գէլէփչէ։

Χειρόπεδον (τὸ) = τ. προηγ.

Χειρόπλαστος (ὁ, ἡ) fatto colle mani. ձեռքով շինուած. էլ իլէ եափըլմըշ։

Χειροπληθὴς - έος (ὁ, ἡ) che empie la mano, grande. ձեռքը լեցընող, մեծ. էլի տօլտուրան, իրի։

Χειροποιέω-ῶ καὶ (μσ.) - έομαι - οῦμαι. M. ήσω - ομαι. fare colla propria mano. ձեռքովը շինել. էլէ իլէ եափմաք։

Χειροποίητος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*) *-ήτως.* fatto colle mani, artefatto. ձեռքով գործըուած, ձեռագործ. էլ իլէ իշլէնմիշ՝ եափըլմըշ, եափմա։

Χειροπόνητος (ὁ, ἡ) lavorato colle mani. ձեռքով գործըուած՝ բանուած. էլ իլէ իշլէնմիշ։

Χειροπονία (ἡ) lavoro di mano. ձեռքի գործ. էլ էմէյի՝ իշի։

Χειρότερος-α-ον. × *ἀντὶ Χείρων.*

Χειρότευκτος (ὁ, ἡ) = *Χειροποίητος.*

Χειροτεχνέω - ῶ. Μ. ήσω. esser artefice, manifattore. արհեստաւորական ըլլալ. էլի՛ սանաաթքեար օլմագ:

Χειροτέχνημα (τὸ) manifattura. արհեստակերտուած, գործ. (եւ ելէ էլլէնին) էլ, մանիֆաթթուրա:

Χειροτέχνης - ου (ὁ) artigiano, manifattore. արհեստաւոր, ձեռագործ. սանաաթքեար, էլճի:

Χειροτεχνία (ἡ) la professione, il mestiere dell'artigiano, del manifattore. անհատաւորի պաշտօն. սանաաթքեարլըգ, էլճիլիք:

Χειροτεχνικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. concernente il manifattore. արհեստաւորի պատկանած. էլճիյէ՛ սանաաթքեարա տաիր:

Χειρότεχνος (ὁ, ἡ) = *Χειροτέχνης.*

Χειροτονέω - ῶ. Μ. ήσω. dar il suo suffragio, creare. 2. ordinare. իր քուէն տալ, կարգել. 2. ձեռնադրել. փաբաալըգ վերմէք, նասպ էթմէք. 2. փափազ էթմէք:

Χειροτονητὸς - ἡ - όν. creato, eletto. 2. ordinato. կարգեալ, ընտրեալ. 2. ձեռնադրեալ. նասպ օլմուշ, էնթիխապ էտիլմիշ. 2. փափազ օլմուշ:

Χειροτονία (ἡ) elezione. 2. ordinazione. ընտրութիւն. 2. ձեռնադրութիւն. էնթիխապ. 2. փափազ էթմէ՛ օլմա:

Χειρουργέω - ῶ. Μ. ήσω. lavorare colla mano. 2. far una operazione chirurgica. ձեռքով գործել. 2. վիրաբուժական գործողութիւն մը ընել. եւ ելէ էլլէմէ. 2. ճէրահ յէրալը էթմէք:

Χειρούργημα (τὸ) = *Χειροτέχνημα.*

Χειρουργία (ἡ) chirurgia. վիրաբուժութիւն. ճէրահլըգ:

Χειρουργικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. chirurgico. վիրաբուժական. ճէրահա տաիր:

Χειρουργὸς (ὁ) chirurgo. վիրաբոյժ. ճէրահ. 2. = *Χειροτέχνης.*

Χειρόω - ῶ καὶ (μσ.)-όομαι-οῦμαι. Μ. ώσω-ομαι. sottomettere, soggiogare. ձեռքին իշխանութեան տակը առնել, նուաճել. էլինէ՛ հէթաէթինէ ալմագ ալմագ, զապթ էթմէք. 2. = *Χειρίζω.*

Χείρωμα (τὸ) tutto ciò che si fà, si commette colla mano. ձեռքով եղօղ՝ գործքող իրք. եւ ելէ օլան՝ էլլէնէն նէսնէ:

Χείρων-ονος (ὁ, ἡ) συγκρ. τ. Κακός. peggiore. չարագոյն, վատթարագոյն, պէթէր, տահա ֆէնա:

Χειρωνάκτης - ου καὶ Χειρῶναξ - ακτος (ὁ) = *Χειροτέχνης.*

Χειρωναξία (ἡ) = *Χειροτεχνία.*

Χείρωσις - εως (ἡ) soggiogamento. ձեռքին տակը առնելը, նուաճումը. էլինէ ալըշ ալմա, զապթ էթմէ, թէսխիր:

Χειρωτὸς - ἡ - όν. soggiogato. նուաճեալ. զապթ օլմուշ, մաղլուպ:

Χελιδονιδεὺς - έως (ὁ) rondinino. ծիծառան ձագ. գըրլանգըճ եավրուսու:

Χελιδονίζω. Μ. ίσω. imitare la rondine. 2. ciarlare. ծիծառան նմանիլ. 2. շաղակրատել. գըրլանգըճ գուշունա պէնզէթմէ. 2. չէնէպազլըգ էթմէք:

Χελιδόνιος - α ἢ ος - ον. della rondine. ծիծառանի յատուկ. գըրլանգըճ գուշունա մախսուս. *(οὐσ. οὐδ.)* celidonia. *(Γαλλ. éclaire).* ծիծառնախոտ. գըրլանգըճ օթու:

Χελιδὼν - όνος (ἡ) rondine (uccello). 2. rondola, rondine (pesce). ծիծառն. 2. ծիծառնաձուկ. գըրլանգըճ գուշու. 2. գըրլանգըճ պալըղը:

Χέλυδρος (ὁ) tartaruga acquatica. ջրի կրիայ. սու թօսպաղասը:

Χελύνη (ἡ) = *Χεῖλος.*

Χέλυνον (τὸ) = *Χελώνιον.*

Χέλυς - υος (ἡ) = *Χελώνη.* 2. *Χελώνιον.* 3. lira. 4. petto. 3. քնար. 4. կուրծք. 3. պէրպութ. 4. կէօքս:

Χελύσσω καὶ (μσ.) - ύσσομαι. Μ. ύσομαι καὶ

Χελύω. Μ. ύσω. spurgarsi. կուրծքէն հաղալ, խուխը մաքրել դուրս հանել. կէօյսիւնտէն էօքսիւրմէք, պալղամ թիւքիւրմէք:

Χελωνάριον (τὸ) ὑποκ. τ. Χελώνη.

Χελώνειον (τὸ) il guscio della tartaruga. կրիայի խեցին՝ պատեանը. թօսպաղա գապուղու:

Χελώνη (ἡ) tartaruga. 2. palvesata, testudine (macchina). կրիայ. 2. կրիայի՝ խեցիի ձեւով մեքենայ մը. թօսպաղա. 2. թօսպաղա գապաղընա պէնզէյէն պիր նէվի մաքինէ. 3. = *Χελώνειον.* 4. = *Χέλυς* (3).

Χελώνιον (τὸ) = *Χελώνειον.*

Χελωνὶς - ίδος (ἡ) lira. 2. scanno. քնար. 2. աթոռ. պէրպութ. 2. իսքէմլէ:

Χελωνοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha la forma di tartaruga. կրիայի ձեւով. թօսպաղա պէնզէյէն:

Χελωνοφάγος (ὁ, ἡ) che si ciba di tartaruga. կրիայ կերող. թօսպաղա եէյէն:

Χερμάδιον (τὸ) ὑποκ. τοῦ

Χερμὰς - άδος (ἡ) pietra da lanciare colla mano. ձեռքով նետելու քար, ռմբաքար. եւ ելէ աթըլաճագ թաշ:

Χερνὴς - ῆτος (ὁ) = *Χειροβίωτος.*

Χερνίβιον (τὸ) ὑποκ. τοῦ

Χέρνιβον (τὸ) bacile per lavarsi le mani, nappo. ձեռք լուալու կոնք. եւ լէյէնի:

Χερνίπτομαι. Μ. ίψομαι. lavarsi le mani. ձեռուընները լուալ. էլլէրինի եըգամագ:

Χέρνιψ - ιβος (ἡ) lavamento delle mani. 2. acqua da lavarsi le mani. 3. cena, sacrificio. ձեռուըններր լուալը. 2. ձեռք լուալու ջուր. 3. ընթրիք, զոհ. եւ էգտամագ. 2. էլ եըգայաճագ սու. 3. աքշամ թաամը, գուրպան:

Χερόνιπτρον (τὸ) = *Χειρόνιπτρον.*

Χεῤῥονησιάζω. Μ. άσω. καὶ

Χεῤῥονησίζω. Μ. ίσω. aver la figura di una penisola. ցամաքակղզիի ձեւ ունենալ. նիմ ճէզիրէ պէնզէմէյէ օլմագ:

Χεῤῥονήσιος - α - ον. simile ad una penisola. ցամաքակղզիի նման. նիմ ճէզիրէյէ պէնզէր:

Χεῤῥόνησος (ἡ) penisola. ցամաքակղզի. նիմ ճէզիրէ, պիր թարաֆը գարայա պիթիշիք տաղ:

Χερσαῖος - α ἢ ος - ον. terrestre. ցամաքային. գարայա տայիր:

Χερσεία (ἡ) luogo incolto. անդորձ տեղ. եւլեռնեվել՝ մերան ներ։

Χερσεύω. *M*. *εύσω*. esser incolto. անդորձ՝ կորդ ըլլալ. եւլեռնեվել՝ մերան օլմագ։

Χέρσινος - *η* - *ον*. = *Χερσαῖος*.

Χερσόβιος (ὁ, ἡ) che vive in terra. ցամաքը ապրող. գուրադա եաշայան, Եերադի։

Χερσόθεν, *ἐπίῤ*. dalla terra ferma. ցամաքէն. գուրադան։

Χερσόνησος κτλ. *Ἀττ*. *ἀντὶ Χεῤῥόνησος κτλ*.

Χέρσος (ὁ, ἡ) secco, incolto, deserto. չոր, ցամաք, անդորձ, կորդ, ամայի. գուրու, եւլեռնեվել, մերան, հարապ։ (*ὅθ*. *οὐσ*.) terra ferma, continente. ցամաք. գուրա։

Χερσόω - *ῶ*. *M*. *ώσω*. lasciar incolto. անդորձ՝ կորդ ձգել. եւլեռնեվել՝ մերան դըրագմագ։

Χερσώδης - *εος* (ὁ, ἡ) incolto. անդորձ, կորդ. եւլեռնեվել, մերան։

Χεσείω (*X*. *M*.) aver voglia di cacare. (*Λατ*. cacaturio). քաքնել ուզել, քաքնելու ըլլալ. աբդեսթ օլմագ, դաշրա չըգասը օլմագ։

Χεῦμα (τὸ) onda, fiume. 2. libagione. ալիք, գետ. 2. զոհերուն վրա թափուած հեղմունք. դալղա, չայ. 2. գուրպանլարըն իւզերինէ դէօքիւլէն շարապ նէսնէ. 2. = *Σπονδεῖον*.

Χέω. *M*. *χεύσω*. spandere, versare. 2. spargere, stendere. 3. liquefare. թափել, հեղուլ. 2. ցանել, փռել, տարածել. 3. հալեցընել. դէօքմէք, աագմագ. 2. սէրփմէք, եայմագ, սէրմէք. 3. էրիթմէք. (*μσ*. *ἢ πθ*.) scorrere. 2. liquefarsi. 3. abbracciare. 4. darsi, abbandonarsi. վազել, թափիլ. 2. հալիլ. 3. գրկել. Կ՝ ինքը զինքը տալ, բանի մը ինկնալ. աքմագ, դէօքիւլմէք. 2. էրիմէք. 3. գուչագլամագ. 4. քէնտիւնին մերմէք, Եուլմա օլմագ։

Χελευτὸς - *η* - *όν*. trecciato come la rete. վարմի՝ ցանցի պէս հիւսուած. աղ կիպի էօրիւլմիւշ։

Χελεύω. *M*. *εύσω*. trecciare (una rete). (ցանց) հիւսել. (աղ) էօրմէք։

Χηλὴ (ἡ) unghia degli animali. 2. zampe degli uccelli. 3. le forbici dell'astaco. անասնոց սմբակ, թաթ. 2. թռչնոց մագիլ. 3. ծովու խեցգետնի մկրատ. հայվանաթ թըրնաղը. 2. գուշ փէնչէսի. 3. ըստագօզ մագասը։

Χηλινὸς - *ή* - *όν*. = *Χηλευτός*.

Χήλιον (τὸ) *ὑπκρ*. *τ*. *Χηλὴ ἢ τοῦ*

Χηλὸς (ἡ) cassa, baule. արկղ, սնտուկ. սանտըգ։

Χηλωτὸς - *ή* - *όν*. = *Χηλευτός*.

Χήμη (ἡ) = *Χάσμη*. 2. sorta d'ostrica. տեսակ մը ոստրէ. ավքստրիտա (ըստըրիտիա- նըն պիր նէվի)։

Χὴν - *χηνὸς* (ὁ καὶ ἡ) oca. սագ. գազ։

Χηνιδεὺς - *έως* (ὁ) il piccolo dell'oca, papero. սագի ձագ. գազ եավրուսու։

Χηνίον (τὸ) *ὑπκρ*. *τ*. *Χήν*.

Χηνοβοδία (ἡ) = *Χηνοβοσκία*.

Χηνοβοσκεῖον (τὸ) luogo ove si nutriscono le oche. սագ պահելու տեղ. գազ պէսլէյէճէք մահալ, գազ քիւմէսի։

Χηνοβοσκία (ἡ) il nudrire delle oche. սագ պահելը. գազ պէսլէմէքլիք։

Χηνοβόσκιον (τὸ) = *Χηνοβοσκεῖον*.

Χηνοβοσκὸς (ὁ, ἡ) che nudrisce delle oche. սագ պահող. գազ պէսլէյէն։

Χηνοτροφεῖον (τὸ) = *Χηνοβοσκεῖον*.

Χηνοτρόφος (ὁ, ἡ) = *Χηνοβοσκός*.

Χηνυστράω - *ῶ*. *M*. *ήσω*. sbadigliare. յօրանջել. էսնէմէք։

Χηνύω. *M*. *ύσω*. gridare come l'oca. սագի պէս պոռալ. գազ կիպի պաղըրմագ։

Χηνώδης - *εος* (ὁ, ἡ) dell'oca. սագի յատուկ. գազա մախսուս։

Χήρα (ἡ) *θηλ*. *τ*. *Χῆρος*. vedova. այրի կին, որբեւայրի. տուլ գարը։

Χηραμὶς - *ίδος* (ἡ) sorta di conchiglia. տեսակ մը խեցեմորթ. պիր նէվի օսթրէքիւ պէօճէյի։

Χηραμὸς (ὁ) tana. մորի, որջ. ին, հայվան եաթաղը։

Χηραμὺς - *ύδος* (ἡ) = *Χηραμίς*.

Χηρεία (ἡ) vedovanza. այրիութիւն. տուլլուգ։

Χήρευσις - *εως* (ἡ) = *τῷ προηγ*.

Χηρεύω. *M*. *εύσω*. esser vedovo o vedova. 2. esser privo di... այրի ըլլալ. 2. բանէ մը զուրկ ըլլալ. տուլ օլմագ. 2. պիր նէսնէտէն մահրում օլմագ։

Χῆρος - *α* - *ον*. vedovo o vedova. 2. privo. այրի էրիկ կամ կնիկ մարդ. 2. զուրկ. տուլ էրքէք եախօտ գարը. 2. մահրում։

Χηροσύνη (ἡ) = *Χηρεία*.

Χηρόω - *ῶ*. *M*. *ώσω*. render vedovo o vedova. 2. privare. այրիացընել. 2. զրկել. տուլ պըրագմագ. 2. մահրում էթմէք։

Χήρωσις - *εως* (ἡ) = *Χηροσύνη*. 2. privazione. զրկում. մահրումիյէթ։

Χητεία (ἡ) *καὶ*

Χῆτις - *ιος ἢ εως* (ἡ) *καὶ*

Χῆτος - *εος* - *ους* (τὸ) mancanza, indigenza. չքաւորութիւն, կարօտութիւն. եօքսուլլուգ, իհթիյաճլըգ։

Χητοσύνη (ἡ) = *τ*. *προηγ*.

Χθαμαλὸς - *ή* - *όν*. = *Χαμηλός*.

Χθὲς, *ἐπίῤ*. ieri. երեկ. տիւն։

Χθεσινὸς-*ή*-*όν*. di ieri. երեկուան. տիւնքիւ։

Χθόνιος - *α ἢ ος* - *ον*. terrestre. 2. indigeno. 3. sotterraneo. երկրային. 2. երկրցի. 3. ստորերկրեայ. Եերադի. 2. եէրլի. 3. եէր ալթընտա օլան։

Χθονόπλαστος (ὁ, ἡ) formato, creato di terra. երկրէ՝ հողէ շինուած՝ ստեղծուած. եէրտէն՝ թօփրագտան եափըլմըշ եարադըլմըշ։

Χθὼν - *χθονὸς* (ἡ) terra. 2. inferno. երկիր, հող. 2. դժոխք. եէր, թօփրագ. 2. ճէհէննէմ։

Χιάζω. *M*. *άσω*. metter in forma della lettera X. (*Λατ*. decusso). X գրին ձեւովը զետեղել. X հարֆինին շէքլի պիչիմինտէ գօյմագ։

Χιλεύω. *M*. *εύσω*. nutrire, saziare. սնուցանել, կշտացընել. պէսլէմէք, դօյուրմագ։

Χιλιάγωνος (ὁ, ἡ) che ha mille angoli. հազար անկիւն ունեցող. պին քէօշէլի։

Χιλιάκις, *ἐπίῤ.* mille volte. հազար անգամ. պին քերէ։

Χιλιαρχέω-ῶ. *M.* *ήσω.* aver il comando di mille soldati. հազար զօրաց հրամանել. պին ասքէրէ գումանտա էթմէք։

Χιλιάρχης-ου (ὁ) = *Χιλίαρχος.*

Χιλιαρχία (ἡ) la carica del colonello. 2. colonella. հազարապետի իշխանութիւն. 2. հազար զօրաց գունդ. պին պաշըլըգ. 2. պին ասքէր պէօլիւքիւ։

Χιλίαρχος (ὁ) colonello. հազարապետ. պին պաշը։

Χιλιάς-άδος (ἡ) migliajo. հազար. պիր պին։

Χιλιαστὴς-οῦ (ὁ) (*ἐκκλησ.*) millenario (settario). հազարամեան աղանդաւոր. պիր նէվի էհլի պիտաթ։

Χιλιέτης-εος ἢ έος (ὁ, ἡ) di mille anni. հազար տարուան. պին եըլլըգ։

Χιλιετία (ἡ) durata di mille anni. հազար տարուան միջոց. պին սէնէ միգտարը։

Χίλιοι-αι-α. (*ἀριθμ.*) 1000. mille. հազար. պին, հէզար։

Χιλιόμβη (ἡ) sacrifizio di mille buoi. հազար եզանց զոհ. պին էօքիւզ գուրպանը։

Χιλιοπλάσιος-α-ον καὶ

Χιλιοπλασίων-ονος (ὁ, ἡ) mille volte moltiplicato. հազարապատիկ. պին գաթ։

Χιλιόπους-οδος (ὁ, ἡ) che ha mille piedi. հազար ոտք ունեցող. պին այագլը։

Χιλιοστὸς-ἡ-όν. millesimo. հազարերորդ. պինինճի։

Χιλιοστὺς-ύος (ἡ) = *Χιλιάς.*

Χιλὸς (ὁ) cibo, nutritura. կերակուր, սնունդ. եէմէք, գութ, եէմ։

Χιλόω-ῶ. *M.* *ώσω.* nutrire. սնուցանել. պէսլէմէք։

Χίμαιρα (ἡ) capra. 2. chimera. այծ. 2. քիմեռ, եղջերուայծ. քէչի. 2. չէմէ, եապան քէչիսի։

Χιμαιρὶς-ίδος (ἡ) = *Χίμαιρα.*

Χίμαρος (ὁ) becco. նոխազ. էրքէճ։

Χίμαρος (ὁ) = *Χείμαῤῥος.*

Χιόνεος-α-ον. bianco come la neve. ձեան պէս ճերմակ. գար կիպի պէյազ։

Χιονίζω. *M.* *ίσω.* nevigare. ձիւնել. գար եաղմագ։

Χιονικὸς-ἡ-όν καὶ

Χιόνινος-η-ον. = *Χιόνεος.*

Χιονοβλέφαρος (ὁ, ἡ) che ha le palpebre bianche come la neve. ձեան պէս ճերմակ աչից թարթիչ ունեցող. գար կիպի պէյազ կէօզ գափագլարը օլան։

Χιονόβλητος (ὁ, ἡ) coperto di neve. ձիւնով ծածկուած. գարտան էօրթիւլմիւշ։

Χιονοειδὴς-έος (ὁ, ἡ) simile alla neve. ձեան նման. գարա պէնզէր։

Χιονόεις-εσσα-εν. = *Χιόνεος.*

Χιονόχροος-ους (ὁ, ἡ) καὶ

Χιονόχρως-ωτος (ὁ, ἡ) bianco come la neve. ձեան պէս ճերմակ. գար կիպի պէյազ։

Χιονόω-ῶ. *M.* *ώσω.* coprire di neve. 2. imbianchire come la neve. ձիւնով ծածկել. 2. ձեան պէս ճերմկցնել. գար իլէ էօրթմէք. 2. գար կիպի պէյազլաթմագ։

Χιονώδης-εος (ὁ, ἡ) nevoso. ձիւնոտ. գարլը։

Χιτὼν-ῶνος (ὁ) tonaca. 2. veste. պատմուճան. 2. հագուստ, լաթ. գաֆթան. 2. էսվապ, րուպա։

Χιτωνάριον / *Χιτώνιον* (τὸ) ὑπκρ. τ. *Χιτών.*

Χιτωνίσκος (ὁ) = *Χιτώνιον.*

Χιὼν-όνος (ἡ) neve. ձիւն. գար։

Χλαῖνα-ης (ἡ) palandrana, abito d' inverno. լօդիկ, ձմեռուան հագուստ. գաբանիճէ, գըշ րուպասը։

Χλαίνιον (τὸ) ὑπκρ. τ. *Χλαῖνα.*

Χλαινόω-ῶ. *M.* *ώσω.* vestire d' una palandrana. լօդիկ հագցընել. գաբանիճէ կիյտիրմէք։

Χλαμύδιον (τὸ) ὑπκρ. τ. *Χλαμύς.*

Χλαμυδοποιὸς καὶ

Χλαμυδουργὸς (ὁ, ἡ) colui che fà delle casacche. քղամիդ՝ պատմուճան շինող. ֆէրաճէ՝ գաֆթան եափան։

Χλαμυδοφόρος (ὁ, ἡ) vestito d' una clamide. քղամիդ հագուած. ֆէրաճէ կիյինմիշ։

Χλαμυδόω-ῶ. *M.* *ώσω.* vestire d'una clamide. քղամիդ հագուցընել. ֆէրաճէ կիյտիրմէք։

Χλαμὺς-ύδος (ἡ) clamide, casacca. քղամիդ, պատմուճան. ֆէրաճէ, գաֆթան։

Χλανὶς-ίδος (ἡ) mantello di tela finissima. շատ բարակ բուրդէ թիկնոց. ղայեթ ինճէ եափաղ ֆէրաճէ՝ գաբանիճէ։

Χλανισκάριον καὶ *Χλανισκίδιον* (τὸ) ὑπκρ. τοῦ *Χλανίσκον* (τὸ) καὶ *Χλανίσκος* (ὁ) ὑπκρ. τ. *Χλανίς.*

Χλευάζω. *M.* *άσω.* deridere, motteggiare. կատակել, այպանել, ծաղր գալ. մասխարէ՝ էյլէմէք, ալայ էթմէք։

Χλευασία (ἡ) καὶ

Χλεύασμα (τὸ) καὶ

Χλευασμὸς (ὁ) derisione, burla, motteggio. կատակ, ծաղր. մասխարա, էյլէնճէ, ալայ։

Χλευαστὴς-οῦ (ὁ) beffardo, motteggiatore. կատակ ընող, ծաղրածու. մասխարաճը, էյլէնճէճի, ալայճը։

Χλεύη (ἡ) motteggio, derisione, beffa. կատակ, ծաղր. ալայ, մասխարա, էյլէնճէ։

Χλιαίνω. *M.* *ανῶ.* intiepidire. գաղջ ընել. ըլըգ էթմէք։

Χλιαρὸς-ά-όν. (καὶ *ἐπίῤ.*) -ῶς. tiepido. գաղջ. ըլըգ։

Χλιαρότης (ἡ) tiepidezza. գաղջութիւն. ըլըգլըգ։

Χλίασμα (τὸ) fomento. տաքողական դեղ. գըզդըրըճը իլաճ։

Χλιδαίνω. *M.* *ανῶ.* effeminare. կնկան գործընել, մեղկ ընել. գարը կիպի էթմէք, նազլը էթմէք։

Χλιδανὸς-ἡ-όν. (καὶ *ἐπίῤ.*)-ῶς. molle, effeminato. մեղկ, կնատ. նազլը, գարը կիպի։

Χλιδάω-ῶ. *M.* *ήσω.* esser effeminato, vivere nelle delizie. կնատ ըլլալ, հեշտութեան՝ գրգանաց մէջ ապրիլ. գարը կիպի գըլըգլը օլմագ, զէվգ իչինտէ եաշամագ։

Χλιδὴ (ἡ) lusso, delizie, mollezza. 2. ornamenti delicati. զեղխութիւն, հեշտութիւն, փափկութիւն. 2. բարակ զարդ,

փափկութեան զորդք․ [illegible] 2․ [illegible]

Χλῖδος ἢ *Χλίδος* (ὁ) erbaccie che si gettano fuori del campo. անդէն դուրս նետուած անպիտան խոտեր․ [illegible]

Χλιδὼν - ῶνος (ὁ) armilla. 2. collana. ապարանջան․ 2․ վզնոց․ [illegible]

Χλιερὸς - ά - όν. = *Χλιαρός.*

Χλίω (*Χ. Μ.*) vivere nelle delizie. փափկութեան գրգանաց մէջ ապրիլ․ [illegible]

Χλόα - ας (ἡ) *Δ. ἀντὶ Χλόη.*

Χλοάζω. Μ. άσω. verdeggiare. դալարիլ, կանանչնալ․ [illegible]

Χλοανθὴς - έος (ὁ, ἡ) = *Χλοερός.*

Χλόασμα (τὸ) verdura. դեղ դալար, կանանչ․ [illegible]

Χλοερὸς - ά - όν. × *καὶ ἀσυναιρ. ἀντὶ Χλωρός.*

Χλόη (ὁ) verdura, verdume. 2. erbaggio. դալարիք, կանաչ խոտ․ 2․ խաւարտ, դալարի․ [illegible] 2․ [illegible]

Χλοηρὸς - ά - όν. × *ἀντὶ Χλωρός.*

Χλοηφόρος (ὁ, ἡ) che produce della verdura. դալարիք կանանչ բուսցընող․ [illegible]

Χλόος - οῦς (ὁ) = *Χλοή.* 2. color verde. կանաչ գոյն․ [illegible]

Χλούνης - ου (ὁ) che si corica sulla verdura. 2. selvaggio. դալարուոյ կանանչի վրա պառկող․ 2․ վայրի․ [illegible] 2․ [illegible] (*ὡς οὐσ.*) cinghiale. վայրի խոզ, կինճ․ [illegible]

Χλοώδης - εος (ὁ, ἡ) verdeggiante. դալարագեղ․ [illegible]

Χλωράζω. Μ. άσω. = *Χλωροφαγέω.*

Χλωραίνω. Μ. ανῶ. render pallido. դեղնեցընել․ [illegible]

Χλωρεὺς - έως (ὁ) lucherino. 2. verdone. տարեխ (թռչուն մը)․ 2․ դեղին սապոնակ․ 2․ [illegible] 2․ [illegible]

Χλωρίασις - εως (ἡ) pallore. դեղնութիւն․ [illegible]

Χλωριάω - ῶ. Μ. άσω. impallidire. դեղնիլ․ [illegible]

Χλωρίζω. Μ. ίσω. esser di color pallido. դեղին գոյն ունենալ․ [illegible]

Χλωρίων - ωνος (ὁ) rigogolo. (*Γαλλ.* loriot). (դեղին դունով (թռչուն մը)․ [illegible]

Χλωρὸς - ά - όν. verde. 2. fresco. 3. tenero. 4. pallido. դալար, կանանչ․ 2․ թարմ․ 3․ փափուկ․ 4․ դեղին․ [illegible] 2․ [illegible] 3․ [illegible] 4․ [illegible]

Χλωρότης (ἡ) verdura. 2. freschezza. 3. pallore. կանանչութիւն․ 2․ թարմ ըլլալը․ 3․ դեղնութիւն․ [illegible] 2․ [illegible] 3․ [illegible]

Χλωροφαγέω - ῶ. Μ. ήσω. pascersi di verdura. կանաչ ուտել, կանաչ խոտերով արածիլ․ [illegible]

Χναύω. Μ. χναύσω. trangugiare. մոգ-դայլել․ [illegible]

Χνοάζω καὶ Χνοάω - ῶ. Μ. άσω. cominciar ad avere la lanuggine, impelare. մազերը աղուամազը բուսնիլ․ [illegible]

Χνόη (ἡ) la buca della ruota per dove entra l' asse. անուին ծակը ուսկից որ լծակը կ'անցնի․ [illegible]

Χνόος - οῦς (ὁ) lanuggine. 2. spuma. աղուամազ․ 2․ փրփուր․ [illegible] 2․ [illegible]

Χνοώδης - εος (ὁ, ἡ) lanuginoso. մրազարդ, բրդոտ․ [illegible]

Χοάνη (ἡ) crogiuolo. հալոց, բուլթակ․ [illegible]

Χοάνιον (τὸ) *ὑποκ. τ. Χόανον* (τὸ) *καὶ Χόανος* (ὁ) = *Χοάνη.*

Χοὴ (ἡ) libagione. զոհերուն վրա թափուած հեղանիւթ․ [illegible]

Χοϊκὸς - ή - όν. di terra. հողէ․ [illegible]

Χοῖνιξ - ικος (ἡ) misura di due staji. երկու քսեստ առնող չափ մը․ [illegible]

Χοιραδώδης - εος (ὁ, ἡ) scrofoloso, pieno di scrofola. խոյլ ունեցող, խոզոտ․ [illegible]

Χοιρὰς - άδος (ἡ) scoglio. 2. scrofola. ժայռ (ծովու)․ 2․ (վզի) խոյլ, խոզք․ [illegible] 2․ [illegible]

Χοίρειος-α-ον. porcino. խոզային․ [illegible]

Χοιρίδιον (τὸ) *ὑποκ. τ. Χοιρίον.*

Χοίρινος - η - ον. = *Χοίριος.*

Χοιρίον (τὸ) *ὑποκ. τ. Χοῖρος.*

Χοιρίσκος (ὁ) *ὑποκ. τ. Χοῖρος.*

Χοιροβοσκὸς (ὁ) porcajo. խոզարած․ [illegible]

Χοιροκομεῖον (τὸ) stalla da porci, porcile. խոզանոց․ [illegible]

Χοιροκτόνος (ὁ, ἡ) uccisore di porci. խոզ սպաննող․ [illegible]

Χοιρομάνδριον (τὸ) = *Χοιροκομεῖον.*

Χοιροπίθηκος (ὁ) babbuino. կնճիթը խոզի կնճիթի նման կապիկ մը․ [illegible]

Χοιροπώλης - ου (ὁ, ἡ) venditore di porci. խոզ ծախող․ [illegible]

Χοῖρος (ὁ) porco, majale. 2. conno, potta. խոզ․ 2․ իգական անդամ․ [illegible] 2․ [illegible]

Χοιροσπέλεθος (ὁ) sterco di porco. խոզի քակոր․ [illegible]

Χοιροσφαγεῖον (τὸ) macello di porci. խոզի սպանդանոց․ [illegible]

Χοιροσφάγος (ὁ, ἡ) macellajo di porci. խոզ մորթող․ [illegible]

Χοιροτροφεῖον (τὸ) = *Χοιροκομεῖον.*

Χολαγωγὸς (ὁ, ἡ) che fà cadere la bile. մաղձ քակող․ [illegible]

Χολαῖος - α - ον. bilioso. մաղձոտ․ [illegible]

Χολὰς-άδος (ἡ) (*κυρ. εἰς τὸ πλθ*). gli intestini. փորոտիք․ [illegible]

Χολάω - ῶ. (*Χ. Μ.*) mettersi in collera, sdegnarsi. բարկանալ, զայրանալ․ [illegible]

Χολέρα - ας (ἡ) colera morbus. մաղձին մէկէն ի մէկ դուրս թափուելէն առաջ եկած ախտ մը․ [illegible]

շարը ուղրամադընդան եւերի կելեն խասթէլէք, գօլէրա։

Χολερικὸς -ὴ -όν. bilioso, collerico. մաղձոտ, դիւրաւ բարկացող. սաֆրալը, գօլայ էօֆքէլէնէն։

Χολερώδης -εος (ὁ, ἡ) bilioso. մաղձոտ. սաֆրալը։

Χολὴ (ἡ) bile, fiele. 2. collera, ira. մաղձ, լեղի կամ մաղձի՝ լեղւոյ պարկ. 2. բարկութիւն. սաֆրա, էօտ խէսէօտ սաֆրա՝ էօտ գասէսի. 2. էօֆքէ։

Χοληγὸς (ὁ, ἡ) = *Χολαγωγός.*

Χολημεσία (ἡ) vomito di bile. մաղձ փսխելը. սաֆրա գուսմագլըգ։

Χοληματέω -ῶ. M. ήσω. vomitare della bile. մաղձ փսխել. սաֆրա գուսմագ։

Χολικὸς -ὴ -όν. = *Χολερικός.*

Χόλιξ -ικος (ἡ καὶ ὁ) (κυρ. εἰς τὸ πλ.) trippe. փորոտիք, քաղիրթ. իշկէմպէ։

Χολοβαφὴς -έος (ὁ, ἡ) tinto di fiele. լեղիով ներկուած. էօտ իլէ պօյանմըշ։

Χολοβάφινος -η -ον. καὶ Χολόβαφος (ὁ, ἡ) = *Χολοβαφής.*

Χολοειδὴς -έος (ὁ, ἡ) simile alla bile. մաղձի նման. սաֆրայա պէնզէր։

Χολοποιὸς (ὁ, ἡ) che cagiona della bile. մաղձ պատճառող. սաֆրա հասըլ էտէն։

Χόλος (ὁ) × *ἀντὶ Χολή.*

Χολόω -ῶ. M. ώσω. irritare, metter in collera. բարկացընել, սրդողցընել. էօֆքէլէնտիրմէք, խըշըմլանտըրմագ։

Χολώδης -εος (ὁ, ἡ) bilioso. 2. collerico, iracondo. մաղձոտ. 2. բարկացող, սրդողկոտ. սաֆրալը. 2. էօֆքէլի։

Χόνδρινος -η -ον. καὶ

Χονδρίτης -ου (ὁ) (κυρ. ἄρτος.) (pane) fatto di segala. հաճարէ շինուած (հաց). չավդարդան եափըլմըշ (էքմէք)։

Χόνδρος (ὁ) spelta, segala. 2. cartilagine. հացը սեւ եղող ցորեն մը, հաճար. 2. աճառ, գեղձ. խըլթըգ, չավդար. 2. կէյրէք, կէմիրտէք։

Χονδρώδης -εος (ὁ, ἡ) cartilaginoso. աճառուտ. կէյրէքլի։

Χόος -οὸς (ὁ) ἴδε *Χοῦς.*

Χοραύλης -ου (ὁ) chi dirige il coro a suono di flauto. եղեգնափողի ձանով պարը՝ կաքաւը ուղղող՝ շտկող. նէյ իլէ՝ կէրէքի սազը րագսը նիզամ ֆօյան։

Χορδάριον (τὸ) ὑποκρ. τ. *Χορδή.*

Χορδεύω. M. εύσω. fare della salsiccia. երշիկ շինել. սուճուգ էտմէք։

Χορδὴ (ἡ) intestino, budello. 2. corda d'instrumento. փորոտիք, աղիք. 2. նուագարանի լար՝ աղիք. պաղըրսագ. 2. սազըն թելի՝ քիրիշի։

Χορδολογέω -ῶ. M. ήσω. provare le corde d'un instrumento. նուագարանի մը լարերը փորձել. սազընըն թելլերինի տէնէմէք։

Χορδοποιέω -ῶ. M. ήσω. fare delle corde d'instrumento. նուագարանի լար շինել. սազը թելի էտմէք։

Χορδοποιὸς (ὁ, ἡ) chi fà delle corde d'instrumento. նուագարանի լար շինող. սազը թելի էտէն։

Χορδοπώλης -ου (ὁ) venditore di corde d'instrumento. նուագարանի լար ծախող. սազը թելի սաթան։

Χορδοτονία (ἡ) tensione delle corde d'un instrumento. նուագարանին աղիքները լարելը. սազընըն թելլերինի կէրմէ։

Χορδοτόνος (ὁ, ἡ) che tende le corde d'un instrumento. նուագարանին աղիքները լարող. սազընըն թելլերինի կէրէն. (οὐσ.) *Χορδοτόνον (τὸ)* bischero, la chiave per montare le corde d'un instrumento. նուագարանին աղիքները լարելու բանալիք, բոյթ. սազընըն քիրիշլերինի կէրէճէք քիլիտ, չիվի։

Χορδότονος (ὁ, ἡ) di cui le corde sono tese. աղիքները լարուած, լարերը ձգտուած. թելլերի կէրիլմիշ։

Χορεία (ἡ) danza. պար, կաքաւ. հօրա, րագս։

Χορεῖον (τὸ) sala da ballo. պար քաշելու սրահ. հօրա չէքէճէք օտա։

Χορεῖος -α -ον. che concerne la danza. կաքաւի պատկանած. րագսէ տայիր։

Χόρευμα (τὸ) salto, danza. ցատկելը, կաքաւ. օյունայըշ, րագս։

Χόρευσις -εως (ἡ) balleria, danza. կաքաւելը, պարելը. հօրա չէքմէ։

Χορευτὴς -οῦ (ὁ) ballerino. կաքաւող, պար քաշող. հօրա՝ րագս էտիճի։

Χορευτικὸς -ὴ -όν. concernente il ballo. կաքաւի պատկանած. րագսէ մուտէալլիգ։

Χορεύω. M. εύσω. danzare, ballare. կաքաւել, պարել. հօրա՝ րագս չէքմէք՝ էտմէք։

Χορηγεῖον (τὸ) sala da ballo. 2. scuola. 3. armario. կաքաւի սրահ. 2. դպրոց. 3. դզրոց. հօրա օտասը. 2. մէքթէպ. 3. տօլապ։

Χορηγέτης -ου (ὁ) = *Χορηγός.*

Χορηγέω -ῶ. M. ήσω. dirigere il ballo. 2. preparare di proprie spese un ballo. 3. donar largamente. 4. preparare. provvedere, procurare. կաքաւը՝ պարը ուղղել՝ շտկել. 2. իր ծախքովը պար մը պատրաստել. 3. առատաբար տալ. 4. պատրաստել, ճարել. րագսը նիզամ ֆօյմագ՝ ուղուրլամագ. 2. քէնտի մասրաֆի իլէ պիր հօրա՝ րագս հազըրլամագ. 3. ճէօմէրտանէ վէրմէք. 4. թէտարիք էթմէք, պէճէրմէք։

Χορήγημα (τὸ) fornito. հանդերձանք, կազմած. թագըմ, թէտարիք։

Χορηγία (ἡ) direzione, preparazione del ballo. 2. liberalità. 3. preparazione, provvisione. կաքաւը՝ պարը ուղղելը՝ շտկելը. 2. առատաձեռնութիւն. 3. պատրաստութիւն, հանդերձանք. հօրայը՝ րագսը նիզամ ֆօյմա՝ թէտարիք էթմէ. 2. ճէօմէրտլիք. 3. հազըրլըգ, թէտարիք, պէճէրմէ։

Χορήγιον (τὸ) = *Χορηγεῖον.*

Χορηγὸς (ὁ) direttore del ballo, corista. 2. provveditore, colui che fornisce. պարագլուխ, կաքաւը շտկող՝ կարգի դնող. 2. հանդերձօղ, ճարող, պատրաստող. էլ պաշը, խօրա պաշը, րագսը նիզամ ֆօյան. 2. պէճէրէն, թէտարիք էտէն։

Χορικὸς -ὴ -όν. appartenente al ballo. կաքաւի պատկանած. րագսէ տայիր։

Χόριον (*τὸ*) corion, seconda. *տղոց ծին, աղտ* · ...

Χοροδιδάσκαλος (*ὁ*, *ἡ*) maestro di ballo, ballerino. *կաքաւի վարպետ* · ...

Χοροειδὴς - έος (*ὁ*, *ἡ*) = *Ὑμενοειδής*. *Χιτὼν* — uvea. *խաղողեայ* (*աչաց երկրորդ թաղանթը*) · ...

Χορομανὴς - έος (*ὁ*, *ἡ*) appassionato per il ballo. *պար քաշելու սաստիկ սէր ունեցող* · ...

Χοροποιὸς (*ὁ*, *ἡ*) = *Χορηγός*.

Χορὸς (*ὁ*) coro. 2. danza, ballo. 3. ballata. *դաս, պար* · 2 · *կաքաւ, կայթ* · 3 · *կաքաւերգութիւն* · ...

Χορτάζω. *Μ.* *άσω.* saziare, nudrire (d'erba). (*խոտով*) *կշտացընել՝ սնուցանել* · ...

Χόρτασμα (*τὸ*) foraggio, vettovaglia di bestiame. *անասնոց պաշար՝ կերակուր* · ...

Χορτασμὸς (*ὁ*) sazietà. *կուշտ ըլլալը* · ...

Χορταστικὸς - ὴ - όν. sazievole. *կշտացընող* · ...

Χόρτινος - η - ον. d'erba. *խոտէ* · ...

Χορτόβολον (*τὸ*) *καὶ*

Χορτοβολὼν - ῶνος (*ὁ*) fienile. *մարագ, խոտնոց* · ...

Χορτολογέω - ῶ. *Μ.* *ήσω.* foraggiare, raccogliere dell' erba. *պաշար՝ խոտ ժողվել* (*անասնոց համար*) · ...

Χορτολογία (*ἡ*) foraggiamento. *դարմանածութիւն* (*անասնոց համար*) · ...

Χορτολόγος (*ὁ*, *ἡ*) foraggiere. *դարմանածու* (*անասնոց*) · ...

Χόρτος (*ὁ*) orto, giardino. 2. erba, pastura. *պարտէզ* · 2 · *խոտ, ճարակ* · ...

Χορτοφόρος (*ὁ*, *ἡ*) che porta dell' erba. *խոտ բերող* · ...

Χορτώδης - εος (*ὁ*, *ἡ*) erboso. *խոտով լեցուն* · ...

Χορῳδέω - ῶ. *Μ.* *ήσω.* cantare nel coro. *դասը երգել* · ...

Χορῳδία (*ἡ*) ballata. *կաքաւերգութիւն* · ...

Χοῦς - χοὸς (*ὁ*) terra. *հող* · ...

Χοῦς - χοὸς καὶ Ἀττ. χοῶς (*ὁ*) congio, misura di sei staji. *վեց քսեստ առնող չափ մը* · ...

Χραίνω. *Μ.* *χρανῶ.* avvicinare. 2. ungere. 3. imbrattare. *մօտեցընել* · 2 · *օծել* · 3 · *աղտեղել* · ...

Χραισμεῖν (*ἀπαρ. τ. ἀορ. β. τ. ἀχρ. Χραισμεύω.*) giovare. *օգնել, օգուտ ընել* · ...

Χραίσμησις - εως (*ἡ*) utilità, soccorso. *օգուտ, օգնութիւն* · ...

Χραντὸς - ὴ - όν. imbrattato. *աղտեղեալ, մրոտուած* · ...

Χράομαι - ῶμαι. *Μ.* *χρήσομαι.* usare, servirsi. *գործածել* · ...

Χραύω. *Μ.* *χραύσω.* × *ἀντὶ Ψαύω.*

Χράω - ῶ. *Μ.* *χρήσω.* dare in prestito, prestare. 2. render un oracolo, predire. *փոխ տալ* · 2 · *պատգամ տալ, գուշակել* · ...

Χρεία (*ἡ*) uso. 2. utililà. 3. soccorso. 4. bisogno, necessità. 5. sentenza, massima. 6. mestiere. 7. cria, spiegazione di qualche sentenza. *գործածութիւն* · 2 · *օգուտ* · 3 · *օգնութիւն* · 4 · *պէտք, հարկաւորութիւն* · 5 · *վճռական խօսք, առակ* · 6 · *պաշտօն* · 7 · *պէտք, խրխայ* · ...

Χρεῖος - α - ον. × *ἀντὶ Χρειώδης.*

Χρειόω - ῶ. *Μ.* *ώσω.* giovare. *օգուտ ընել* · ...

Χρειώδης - εος (*ὁ*, *ἡ*) (*καὶ ἐπίρ.*) *- ῶς.* utile, necessario. *օգտակար, հարկաւոր* · ...

Χρεμετίζω. *Μ.* *ίσω.* nitrire. *վրնջել* · ...

Χρεμέτισμα (*τὸ*) *καὶ*

Χρεμετισμὸς (*ὁ*) nitrito. *վրնջիւն* · ...

Χρεμίζω. *Μ.* *ίσω.* = *Χρεμετίζω.*

Χρέμμα (*τὸ*) sputacchio. *խուխ, թուք* · ...

Χρέμπτομαι. *Μ.* *χρέμψομαι.* spurgarsi, sputare. *պլղամ նետել, թքնել* · ...

Χρέμψις - εως (*ἡ*) spurgo. *խուխը մաքրելը, թքնելը* · ...

Χρέος - εος - ους (*τὸ*) debito, dovere, obbligo. 2. morte. 3. bisogno. *պարտք* · 2 · *մահ* · 3 · *պէտք* · ...

Χρεὼ - όος - οῦς (*ἡ*) × *ἀντὶ Χρεία.*

Χρεωκοπέω - ῶ. *Μ.* *ήσω.* fallire. *սնանկնալ* · ...

Χρεωκοπία (*ἡ*) fallimento. *սնանկութիւն* · ...

Χρεωκόπος (*ὁ*, *ἡ*) fallito. *սնանկ* · ...

Χρεωλυτέω. *Μ.* *ήσω.* pagare, liquidare i suoi debiti, sdebitarsi. *պարտքերը վճարել* · ...

Χρεών. (*οὐδ. τ. μτχ. τ. Χρή*) *ὡς οὐσ. ἐνάρθ.* obbligo, dovere. 2. morte, destino. *պարտք* · 2 · *մահ, ճակատագիր* · ...

Χρέως - χρέω (*τὸ*) *Ἀττ. ἀντὶ Χρέος.*

Χρεωστέω - ῶ. *Μ.* *ήσω.* dovere, esser debitore. *պարտել, պարտք ունենալ, պարտաւոր ըլլալ* · ...

Χρεώστης - ου (*ὁ*) debitore. *պարտաւոր* · ...

Χρεωστικῶς, ἐπίρ. debitamente, dovutamente. *ինչպես որ պէտք է՝ արժան է* · ...

Χρεωφειλέτης - ου (*ὁ*) debitore. *պարտաւոր* · ...

Χρεωφείλημα (*τὸ*) debito. *պարտք* · ...

Χρὴ (*παρτ. Ἐχρῆν καὶ Χρῆν*). bisogna,

fà d'uopo, è necessario, conviene. Հարկ է, պէտք է, կը վայլէ, պատշաճ է. լուզում վար, էհթիյաճ վար, եաքըշըր, լեազըմ դըր, ճայիզ դըր։

Χρήζω (*παρτ.* *Ἔχρηζον καὶ πλέον οὔ.*) aver bisogno. 2. desiderare. պէտք ունենալ. 2. փափաքիլ. էհթիյաճը օլմագ. 2. արզու էթմէք։

Χρηΐζω. Μ. ΐσω. × *Ἰων. ἀντὶ Χρήζω.*

Χρῆμα (*τὸ*) negozio, affare, cosa. 2. beni, possessioni, danaro, moneta. գործք, իրողութիւն, բան. 2. ինչք, ստացուած, դրամ, ստակ. մալ ու միւլք, էվ, էշեա, փարա, ագչէ. 2. մալ, մըլքիյէթ, արզաք, աքչէ։

Χρηματίας - ου (*ὁ*) danaroso, ricco. շատ ստակ ունեցող, հարուստ. զէնկին, զենկին։

Χρηματίζω. Μ. ίσω. trattar, maneggiare un affare. 2. nominarsi. 3. dar udienza. 4. (*μσ.*) abboccarsi. 5. guadagnare, radunare del danajo, arricchirsi. գործք մը տեսնալ. 2. անուանիլ. 3. մտիկ ընել, անկաճ դնել. 4. խօսակցիլ. 5. վաստըկիլ, ստակ ունել, հարստանալ. պիր իշ պիր մուամելէ կեօրմէք. 2. ադլանմագ. 3. դինլէմէք, դուտմագ, գուլագ վերմէք. 4. գոնուշմագ, միւզաքերէ էթմէք. 5. գազանմագ, փարա թօփլամագ, զէնկինլէշմէք. (*πθ.*) prender oracolo, (աստուածային) պատգամ առնել. ալլահ դարաֆընտան խաբէր ալմագ։

Χρηματικὸς - ὴ - όν. pecuniario. ստակով եղող. աքչէ իլէ օլան։ — *ικῶς, ἐπίρ.*

Χρημάτισις - εως (*ἡ*) *καὶ*

Χρηματισμὸς (*ὁ*) maneggio d'affari. 2. oracolo. 3. guadagno, lucro. գործք տեսնալը. 2. աստուածային պատգամ. 3. վաստակ, շահ. պիր մուամելէ կեօրմէք. 2. ալլահ դարաֆըն. 3. քեար, գազանճ։

Χρηματιστήριον (*τὸ*) borsa ove si radunano i mercanti. 2. uditorio, sala d'udienza. վաճառականներու ժողովարան. 2. (դատ մը) լսելու սրահ. տիւճճարլարըն իճթիմահ էթտիքլէրի մահալ. 2. դավալարը դինլէդիքլէրի օդա. 3. = *Χρηστήριον.*

Χρηματιστὴς - οῦ (*ὁ*) negoziante. վաճառական. տիւճճար. 2. = *Χρηματίας.*

Χρηματιστικὸς - ὴ - όν. che concerne il negoziante. 2. chi sa la maniera di guadagnare, perito nella negoziazione. վաճառականի պատկանած. 2. վաստըկելու ճամբան գիտցող, վաճառականութեան հմուտ. տիւճճարա տայիր. 2. գազանմագ եօլունու պիլէն, տիճարէթտէ մահիր։

Χρηματοποιὸς (*ὁ, ἡ*) lucroso. շահաւէտ, շահ բերող. գազանճլը։

Χρηματοφυλάκιον (*τὸ*) tesoro. գանձ. խազինէ, հազնէ։

Χρήμη (*ἡ*) × *Ἰων. ἀντὶ Χρεία.* 2. desiderio. բաղձանք. արզու։

Χρησιμεύω. Μ. εύσω. occorrere, esser utile, giovare. պէտք ըլլալ, օգտել. էհթիյաճ օլմագ, եարամագ։

Χρήσιμος - η ἢ ος - ον. utile. օգտակար. ֆայտալը, եարար։ — *ίμως, ἐπίρ.*

Χρῆσις - εως (*ἡ*) uso. 2. utilità. 3. testo. 4. oracolo. գործածութիւն, կիրառութիւն. 2. օգուտ. 3. բնաբան, բնագիր. 4. աստուածային պատգամ. գուլլանմա. 2. ֆայտա. 3. մէթն. 4. ալլահ դարաֆըն։

Χρησμηγορέω - ῶ. Μ. ήσω. = *Χρησμῳδέω.*

Χρησμογόρος (*ὁ, ἡ*) = *Χρησμολόγος.*

Χρησμοδοτέω - ῶ. Μ. ήσω. render oracolo. աստուածային պատգամ տալ. ալլահ դարաֆըն վերմէք։

Χρησμοδότημα (*τὸ*) oracolo. աստուածային պատգամ. ալլահ դարաֆըն։

Χρησμοδότης - ου (*ὁ*) colui che rende oracoli. աստուածային պատգամ տուող. ալլահ դարաֆըն վերէն։

Χρησμολέσχης - ου (*ὁ*) = *Χρησμολόγος.*

Χρησμολογέω - ῶ. Μ. ήσω. render oracolo, predire. աստուածային պատգամ տալ, գուշակել. ալլահ դարաֆըն վերմէք, իլէրին դէլէճէք խաբէր վերմէք։

Χρησμολογία (*ἡ*) predizione. կանխաձայնութիւն. իլերին խաբէրի։

Χρησμολογικὸς - ὴ - όν. che concerne la divinazione. գուշակութեան պատկանած. իլէրիտէն դէլէճէք խաբէր վերմէյէ մուդաալլըգ։

Χρησμολόγιον (*τὸ*) predizione, profezia. կանխաձայնութիւն, մարգարէութիւն. իլէրին խաբէրի, նէպիլլիք։

Χρησμολόγος (*ὁ, ἡ*) chi rende oracolo, profeta, indovino. աստուածային պատգամ տուող, մարգարէ, գուշակ. ալլահ դարաֆըն վերէն, նէպի, իլէրին խաբէր վերիճի։

Χρησμολύτης - ου (*ὁ*) interprete degli oracoli. աստուածային պատգամներըը մեկնող. ալլահ դարաֆընտան թէֆսիր էտէն։

Χρησμοποιὸς (*ὁ, ἡ*) chi mette in versi gli oracoli. աստուածային պատգամները ստանաւորի կարգ դնող՝ ստանաւոր չափմամբ շարադրող. ալլահ դարաֆընտան նազմ էտէն կիշի։

Χρησμὸς (*ὁ*) oracolo, risposta divina. աստուածային պատգամ. ալլահ դարաֆըն։

Χρησμοσύνη (*ἡ*) indigenza, penuria. 2. desiderio. չքաւորութիւն, պակսութիւն. 2. բաղձանք. եօգսուլլուգ, դըթլըգ. 2. արզու։

Χρησμοφόρος (*ὁ, ἡ*) interprete degli oracoli. աստուածային պատգամներու մեկնիչ. ալլահ դարաֆըն թէֆսիր էտէն։

Χρησμοφύλαξ - ακος (*ὁ*) chi conserva gli oracoli. աստուածային պատգամները պահող. ալլահ դարաֆընտան մուհաֆըզը։

Χρησμῳδέω - ῶ. Μ. ήσω. render oracoli. աստուածային պատգամ տալ. ալլահ դարաֆըն վերմէք։

Χρησμῴδημα (*τὸ*) oracalo. աստուածային պատգամ. ալլահ դարաֆըն։

Χρησμῳδικὸς - ὴ - όν. (*καὶ ἐπίρ.*) *- ικῶς.* che concerne gli oracoli. աստուածային պատգամներու վերաբերեալ. ալլահ դարաֆընտան ալագատար։

Χρησμῳδὸς (*ὁ, ἡ*) chi rende oracoli, profeta. աստուածային պատգամ տուող, մարգարէ. ալլահ դարաֆըն վերէն, նէպի։

Χρηστηριάζω. Μ. άσω. = *Χρησμοδοτῶ.* (*συνήθ. μσ.*) consultar l'oracolo. պատգամ հարցնել. ալլահ դարաֆըն սորմագ։

Χρηστήριον (*τὸ*) luogo in cui si rendono gli oracoli, santuario. 2. oracolo. 3. vittima immolata per consultar l'ora-

colo. աստուածային պատգամ տալու տեղ, դաբիրայ, սրբազան տեղ. 2. աստուածային պատգամ. 3. պատգամ հարցընելու համար գենուած գիշ. Ալլահըն քելիմէսի վէրիլէն մահալ, մուգատտէս մահալ. 2. Ալլահըն քելիմէսի. 3. Ալլահըն քելիմէսի սորմագ իչին գէսիլէն գուրպան:

Χρηστήριος-α ἢ ος-ον. che concerne gli oracoli. աստուածային պատգամներու վերաբերեալ. Ալլահըն քելիմէլէրի տայիրլէ.

Χρήστης-ου (ὁ) creditore. 2. profeta. պարտատեր. 2. մարգարէ. Ալաճագլը, Ալաճագլը. 2. Նէպի:

Χρηστικὸς-ὴ-όν. (καὶ ἐπίῤ.)-ικῶς. utile. 2. che sà maneggiare le cose. օգտակար. 2. բանը գիտցող, գործքը աղէկ տեսնող. Ֆայտէլի. 2. իշինի պիլէն, մուամէլէսինի էյի գուլլանան:

Χρηστοήθεια (ἡ) probità di costumi, onestà. բարեկրութիւն, համեստութիւն. Տօղրուլուգ, էտէպ:

Χρηστοήθης-εος (ὁ, ἡ) probo, onesto բարեկրօն, համեստ. Էտէպլի, էհլի Հէ-գար:

Χρηστοκαρπία (ἡ) buona qualità di frutti. պտղոյ աղէկութիւն. Եմիշի էյիլիյի:

Χρηστόκαρπος (ὁ, ἡ) che produce buoni frutti. աղէկ պտուղ բուսցընող. Էյի եմիշ հասըլ էտէն:

Χρηστολογέω-ῶ. Μ. ἤσω. parlare onestamente. համեստութեամբ խօսիլ. Էտէպ իլէ գօնուշմագ էյլէմէք:

Χρηστολογία (ἡ) discorso onesto, dolce. համեստ անուշ խօսք՝ զրոյցք. Էտէպլի՝ թաթլը լագըրդը:

Χρηστολόγος (ὁ, ἡ) chi parla onestamente, dolcemente. համեստութեամբ՝ անուշութեամբ խօսող. Էտէպ՝ էրքանը թաթլը սէօզլէր իլէ գօնուշան էտէն:

Χρηστομάθεια (ἡ) studio di cose buone ed utili. աղէկ ու օգտակար ուսմունք. Էյի վէ ֆայտէլի նէսնէլէր օգումագ. (*πλθ.*) raccolta di alcuni pezzi i più scelti degli autori. Հեղինակներուն ամենէն ընտիր մասերուն ժողովածու հաւաքումը, քաղուածոյք. Միւէլլիֆլէրին էն սէչմէլէրինտէն պիր գաչ պարչա:

Χρηστομαθὴς-έος (ὁ, ἡ) che imparò o desidera d'imparare delle cose utili. օգտակար բաներ սորված կամ սորվիլ փափաքող. Ֆայտէլի նէսնէլէր էօյրէնմիշ եա էօյրէնմէյէ արզու էտէն:

Χρηστὸς-ὴ-όν. usuale, utile. 2. buono, probo, onesto. 3. dolce, soave. 4. semplice, innocente. գործածական, օգտակար. 2. աղէկ, բարեկրօն, համեստ. 3. անուշ, քաղցր, ախորժելի. 4. պարզամիտ, անմեղ. Գուլլանըլան, Ֆայտէլի. 2. Էյի, Տօղրու, Էտէպլի. 3. Թաթլը, Լէզզէթլի. 4. Սաֆտէրուն, Սուչսուզ: — *ῶς, ἐπίῤ.*

Χρηστότης (ἡ) utilità, probità ecc. օգտակարութիւն, բարեկրօնութիւն եւ այլն. Ֆայտէլի օլմագ, Տօղրուլուգ վէ սայիրէ:

Χρηστουργία (ἡ) beneficenza. բարեգործութիւն. Նիմէթլէնտիրմէ:

Χρηστοφιλία (ἡ) amore del buono o de' buoni. աղէկութիւնը կամ աղէկները սիրելը. Էյիլիյի եա էյիլէրի սէվմէ:

Χρηστόφιλος (ὁ, ἡ) amico de' buoni. աղէկներու՝ բարիներու բարեկամ. Էյիլէրին տօսթու:

Χρῖμα (τὸ) × *ἀντὶ Χρίσμα.*

Χρίμπτω. Μ. χρίμψω. avvicinare, sbattere, urtare. մօտեցընել, բաբախել, զարնել. Եագլաշտըրմագ, տօգունտուրմագ, չարպմագ:

Χρίσις-εως (ἡ) unzione. օծում. Եաղլամա, Մէսհ:

Χρίσμα (τὸ) unguento. օծանելիք, օծելու իւղ. Սիւրիւլէճէք եաղ. 2.= *τ. πρόσγ.*

Χριστήριον (τὸ) = *Χρίσμα.* 2. vaso, alberello da unguento. օծանելիք՝ քսուելու իւղ դնելու աման. Սիւրիւլէճէք գօգուլու եաղ գապը:

Χρίστης-ου (ὁ) imbiancatore. բռիչ. Պատանաճը:

Χριστιανικὸς-ὴ-όν. proprio a' Cristiani. Քրիստոնէից յատուկ. Քրիստիանլարա Խասս օլան:

Χριστιανὸς (ὁ) Cristiano. Քրիստոնեայ. Խասս, Քրիստիան:

Χριστομάχος (ὁ, ἡ) nemico di Cristo. Քրիստոսի թշնամի. Մէսիհէ տիւշման:

Χριστὸς-ὴ-όν. unto. օծուած. Եաղլանմըշ, Մէսհ օլունմուշ. (*οὐσ.*) *Χριστός.* Cristo, Messia. Քրիստոս, Մեսիա. Հազրէթի Իսա, Եա Մէսիհ:

Χρίω. Μ. χρίσω. ungere, unguentare. օծել, իւղ քսել. Եաղլամագ, Մէսհ էթմէք: = *Ἀλείφω.*

Χρόα (ἡ) superficie. 2. pelle. 3. colore. մակերեւոյթ. 2. մորթ. 3. գոյն. Եիւզ, Եիւզ. 2. Տէրի. 3. Րէնք:

Χροιὰ καὶ Χροιὴ (ἡ) = *Χρόα.*

Χροΐζω. Μ. ἴσω. καὶ

Χροιΐζω. Μ. ἴσω. colorare. ներկել. Պօյամագ:

Χρόμις-ιος (ὁ) ombrina (*Γαλλ.* maigre). համով ձուկ մի է. Լէզիզ պիր պալըգ:

Χρονία (ἡ) = *Χρονιότης.*

Χρονίζω καὶ (μσ.)-ίζομαι. Μ. ίσω-ομαι. durare lungo tempo, ritardare. շատ ատեն քշել, ուշանալ, յապաղել. Չօգ վագըթ սիւրմէք, կէճիքմէք, էյլէնմէք:

Χρονικὸς-ὴ-όν. che appartiene al tempo o a' tempi. ժամանակական. Զէմանի. *Χρονικὰ (ἐνν. βιβλία) καὶ Χρονικαὶ (ἐνν. βίβλοι ἢ ἱστορίαι.)* la cronica, annale. ժամանակագրութիւն, քրոնիկոն, տարեգրութիւն. Թարիխ, սալնամէ օլունուր:

Χρονικῶς, ἐπίῤ. secondo l' ordine de' tempi. ատեններուն՝ ատենաններուն համեմատ՝ շրջաններուն յարմար. Զէմանլարըն սըրասը իլէ:

Χρόνιος-α ἢ ος-ον. che dura lungo tempo, diuturno. 2. tempestivo, opportuno. 3. lento, tardo. շատ ատեն քշող, երկարատեւ. 2. դիպող, դիպուկ. 3. կամաց, դանդաղկոտ. Չօգ վագըթ սիւրէն. 2. Մուվաֆըգ, Եաքըշըգ. 3. Եավաշ, Աղըր, Ուզուն սիւրէնլէր:

Χρονιότης (ἡ) diuturnità. 2. dilazione. ատենի երկարութիւն. 2. ուշանալը, յա-

պալաւոք․ [illegible] 2․ [illegible]

Χρονισμὸς (ὁ) dilazione, ritardo. յապաղումն, ուշանալը․ [illegible]

Χρονιστὸς - ἡ - όν. tardo. ուշ․ [illegible]

Χρονίως, *ἐπίῤ.* dopo lungo tempo. երկար ատենէ ետքը․ [illegible]

Χρονογραφία (ἡ) descrizione de' tempi. ժամանակագրութիւն․ [illegible]

Χρονογράφος (ὁ) cronista, annalista. տարեգիր, ժամանակագիր․ [illegible]

Χρονολογία (ἡ) cronologia. ժամանակաբանութիւն․ [illegible]

Χρονολογικὸς - ἡ - όν. (*καὶ ἐπίῤ.*) *- ικῶς.* cronologico. ժամանակաբանութեան․ [illegible]

Χρονολόγος (ὁ) cronologo. ժամանակաբան․ [illegible]

Χρόνος (ὁ) tempo, durata, spazio di tempo. 2. anno. 3. diuturnità, ritardo. ժամանակ, ատեն, տեւողութիւն․ 2․ տարի․ 3․ ժամանակի երկարութիւն, յապաղումն․ [illegible] 2․ [illegible] 3․ [illegible]

Χρονοτριβέω - ῶ. Μ. ήσω perder il tempo, ritardare, temporizzare. մաշել ժամը, ուշանալ․ [illegible]

Χρονουλκέω - ῶ. Μ. ήσω. differire. ուշացնել․ [illegible]

Χρυσαγωγὸς (ὁ, ἡ) che porta dell' oro. ոսկի կրող․ [illegible]

Χρυσαλὶς - ίδος (ἡ) crisalide, aurelia, ninfa. հարսնեակ, բոժոժին մէջ գոցուած որդ․ [illegible]

Χρύσαμμος (ἡ) arena mischiata d' oro. ոսկիով խառն փոշի․ [illegible]

Χρυσαμοιβὸς - οῦ (ὁ) banchiere. սեղանաւոր․ [illegible]

Χρυσανθέμιον καὶ

Χρυσάνθεμον (τὸ) calta, calendula (pianta.) ոսկեծաղիկ (տունկ մը)․ [illegible]

Χρυσανθὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha de' fiori d' oro. ոսկի ծաղիկ ունեցող․ [illegible]

Χρύσασπις - ιδος (ὁ, ἡ) chi porta uno scudo d' oro. ոսկիէ վահան կրող․ [illegible]

Χρυσαυγὴς - έος (ὁ, ἡ) brillante come l' oro. ոսկիի պէս փայլող․ [illegible]

Χρυσαυγίζω. Μ. ίσω. brillare come l' oro. ոսկիի պէս փայլիլ․ [illegible]

Χρυσεῖον (τὸ) miniera d' oro. ոսկիի հանք․ [illegible]

Χρυσένδετος (ὁ, ἡ) legato, attaccato con dell' oro. ոսկիով կապուած՝ կպած․ [illegible]

Χρυσεόκαρπος (ὁ, ἡ) × *ἀντὶ Χρυσόκαρπος.*

Χρυσεοκόμης - ου (ὁ) *κτλ.* × *ἀντὶ Χρυσοκόμης κτλ.*

Χρύσεος - οῦς, εη - ῆ, εον - οῦν. d' oro, aureo. ոսկեղէն․ [illegible] (*οὐσ. ἀρσ.*) moneta d' oro. ոսկի դրամ․ [illegible]

Χρυσεοφεγγὴς - έος (ὁ, ἡ) *κτλ.* × *ἀντὶ Χρυσοφεγγὴς κτλ.*

Χρυσεραστὴς - οῦ (ὁ) amante dell' oro, avaro. ոսկի սիրող, ագահ․ [illegible]

Χρυσεργὸς (ὁ, ἡ) orefice. ոսկերիչ․ [illegible]

Χρυσήλατος (ὁ, ἡ) fatto d' oro massiccio. ձոյլ ոսկի, միապաղաղ ոսկիէ շինուած․ [illegible]

Χρυσήλεκτρον (τὸ) sorta d' ambra che ha il color d' oro. ոսկիի գոյն ունեցող սաթ․ [illegible]

Χρυσήρης - εος (ὁ, ἡ) aureo, fatto d' oro. ոսկիէ շինուած․ [illegible]

Χρυσίζω. Μ. ίσω. rassomigliare l' oro. ոսկիի նմանիլ․ [illegible]

Χρυσίον (τὸ) oro. ոսկի․ [illegible]

Χρυσίτης - ου (ὁ) *καὶ Χρυσῖτις - ιδος* (ἡ) simile all' oro. ոսկիի նման․ [illegible] (*οὐσ. ἐνν. λίθος*) paragone. փորձաքար․ [illegible]

Χρυσοβαφὴς - έος (ὁ, ἡ) dorato. ոսկեզօծ․ [illegible]

Χρυσόγαιος (*γειος*) *καὶ*

Χρυσόγεως (ὁ, ἡ) di cui la terra contiene dell' oro. ոսկիով հող ունեցող․ [illegible]

Χρυσογνώμων - ονος (ὁ, ἡ) chi prova l'oro. ոսկի փորձող․ [illegible]

Χρυσόγονος (ὁ, ἡ) nato d' oro. ոսկիէ ծնած․ [illegible]

Χρυσογράμματος καὶ

Χρυσόγραμμος καὶ

Χρυσογραφὴς - έος (ὁ, ἡ) scritto con delle lettere d' oro. ոսկի գրերով գրուած․ [illegible]

Χρυσοδακτύλιος (ὁ, ἡ) chi porta un anello d' oro. ոսկիէ մատնի կրող․ [illegible]

Χρυσόδετος (ὁ, ἡ) legato con dell' oro. ոսկիով կապուած․ [illegible]

Χρυσοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile all' oro. ոսկիի նման․ [illegible]

Χρυσοεψητεῖον (τὸ) = *Χρυσοχοεῖον.*

Χρυσόζυγος (ὁ, ἡ) che porta un giogo d' oro. ոսկիէ լուծ կրող․ [illegible]

Χρυσόζωνος (ὁ, ἡ) che porta una cintura d' oro. ոսկիէ գօտի կրող․ [illegible]

Χρυσοθήρας - ου (ὁ) chi va alla ricerca dell' oro. ոսկի փնտռող․ [illegible]

Χρυσόθριξ - ότριχος (ὁ, ἡ) che ha i capelli d' oro. ոսկի մազ ունեցող․ [illegible]

Χρυσόθρονος (ὁ, ἡ) assiso sopra un trono d' oro. ոսկիէ աթոռի վրայ նստած․ [illegible]

Χρυσοθώραξ - ακος (ὁ, ἡ) chi porta una corazza d' oro. ոսկիէ զրահ ունեցող․ [illegible]

Χρυσόκαρπος (ὁ, ἡ) che produce de' frut-

ti dorati. ոսկեզօծ պտուղներ բուսցընող. ալթունլու մէյվելեր հասըլ էդէն։

Χρυσοκέρας - ατος καὶ

Χρυσόκερως - ω καὶ ωτος (ὁ, ἡ) che ha le corna d'oro. ոսկի կոտոշ ունեցող. ալթըն պոյնուզլու։

Χρυσοκέφαλος (ὁ, ἡ) che ha la testa d'oro. ոսկի գլուխ ունեցող. ալթընտան պաշը օլան։

Χρυσόκολλα - ης (ἡ) crisocolla, borrace. ոսկեբորակ. պորագ, ալթըն լեհիմի։

Χρυσοκόλλητος καὶ

Χρυσόκολλος (ὁ, ἡ) saldato d'oro. ոսկիով կպած. ալթըն իլէ եափըշմըշ։

Χρυσοκομάω - ῶ. M. ήσω. avere la chioma di color d'oro. ոսկեգոյն մազ ունենալ. ալթըն րէնկինտէ սաչը օլմագ։

Χρυσοκόμη (ἡ) crisocomo (pianta). ոսկեվարս (տունկ մի է). եափրագլարը ալթըն րէնկինտէ պիր նէվ ֆիտան։

Χρυσοκόμης - ου (ὁ) *καὶ*

Χρυσόκομος (ὁ, ἡ) che ha la chioma d'oro, bionda. ոսկիէ՝ խարտեաշ մազ ունեցող. ալթըն՝ գումրալ՝ սարը սաչլը։

Χρυσολαβὴς - έος (ὁ, ἡ) che ha l'impugnatura d'oro. ոսկիէ դաստակ ունեցող. ալթըն սափլը՝ գապզալը։

Χρυσολαμπὴς - έος (ὁ, ἡ) risplendente come l'oro. ոսկիի պէս փայլուն. ալթըն գիպի փարլագ։

Χρυσόλιθος (ὁ) crisolito (pietra preziosa). ոսկեքար, ոսկեակ (պատուական քար մի է). շէպէրճէտ (պիր նէվ նատիրէ ճէվհէր)։

Χρυσόλινον (τὸ) filo d'oro. ոսկի թել. սըրմա։

Χρυσολογέω - ῶ. M. ήσω. radunare dell'oro. ոսկի ժողվել. ալթըն թօփլամագ։

Χρυσολόγος (ὁ, ἡ) chi raduna dell'oro. ոսկի ժողվող. ալթըն թօփլայան. 2. = *Χρυσοῤῥήμων.*

Χρυσολύρης - ου (ὁ) che ha una lira d'oro. ոսկիէ քնար ունեցող. ալթըն պէրպաթլը։

Χρυσόμαλλος (ὁ, ἡ) che ha la lana di color d'oro. ոսկեգոյն գեղմ ունեցող. ալթըն րէնկինտէ եափաղը օլան։

Χρυσομανὴς - έος (ὁ, ἡ) appassionato per l'oro. ոսկիի խենդ, ոսկին չափէ դուրս սիրող. ալթըն աշըգը, ալթըն ճանլը։

Χρυσόμορφος (ὁ, ἡ) che ha l'apparenza d'oro. ոսկիի տեսք ունեցող. ալթըն կէօրիւնիւշլիւ։

Χρυσόνημον (τὸ) = *Χρυσόλινον.*

Χρυσοπέδιλος (ὁ, ἡ) che ha le scarpe d'oro. ոսկիէ ոտից աման ունեցող. ալթընտան գունտուրաները օլան։

Χρυσοποίκιλος (ποίκιλτος) (ὁ, ἡ) che ha le macchie d'oro. ոսկի պիսակներ ունեցող. ալթըն պէնէքլի։

Χρυσοποιὸς (ὁ) = *Χρυσουργός.* 2. (*νλγ.*) chimico. քիմիագործ. քիմեաճը։

Χρυσόπους - οδος (ὁ, ἡ) che ha i piedi d'oro. ոսկիէ ոտք ունեցող. ալթըն այագլը։

Χρυσόπρασος (ὁ) crisopazzo (pietra preziosa). քրիսոպրասոս (պատուական քար մի է). պիր նէվ նատիրէ ճէվահիր։

Χρυσόπτερος καὶ

Χρυσοπτέρυγος (ὁ, ἡ) che ha le ale d'oro. ոսկի թեւ ունեցող. ալթըն գանատլը։

Χρυσόροφος (ὁ, ἡ) che ha la soffitta d'oro. ոսկի առաստաղ ունեցող. թավանը ալթընտան։

Χρυσοῤῥήμων - ονος (ὁ, ἡ) crisologo, che ha un linguaggio aureo. ոսկիաբան. լաթաֆէթ ու ֆէսահաթ իլէ գէլամ էտէն. *ἴδε καὶ Χρυσόστομος.*

Χρυσορύκτης - ου (ὁ) scavatore d'una miniera d'oro. ոսկիի հանք բրող. ալթըն մատէնի գազան։

Χρυσὸς (ὁ) oro. 2. moneta d'oro. ոսկի. 2. ոսկիէ ստակ. ալթըն, շէր. 2. ալթըն աքչա։

Χρυσόστεγος (ὁ, ἡ) che ha il tetto d'oro. ոսկիէ յարկ ունեցող. տամը ալթընտան օլան։

Χρυσοστέφανος (ὁ, ἡ) che porta una corona d'oro. ոսկիէ թագ կրող. ալթըն թաճ թաշըյան։

Χρυսόστομος (ὁ, ἡ) crisostomo, che ha la bocca d'oro, crisologo, eloquentissimo. ոսկեբերան, ոսկիաբան, խիստ պերճաբան. ալթըն աղըզլը, լաթաֆէթ ու պէլաղաթ իլէ սէօզ էտէն, ֆասահէթլի գէլամ։

Χρυσοτέκτων - ονος (ὁ) orefice. ոսկերիչ. գույումճու։

Χρυσότευκτος (ὁ, ἡ) fabbricato d'oro. ոսկիէ շինուած. ալթընտան եափըլմըշ։

Χρυσότοξος (ὁ, ἡ) che porta un arco d'oro. ոսկիէ աղեղ կրող. ալթըն եայ թաշըյան։

Χρυσοτόρευτος (ὁ, ἡ) scolpito d'oro. ոսկի քանդակ եղած. ալթըն օյմալը։

Χρυσότυπος (ὁ, ἡ) = *Χρυσήλατος.*

Χρυσουργέω - ῶ. M. ήσω. lavorar d'oro. ոսկի գործել՝ բանիլ. ալթըն իշլէմէք։

Χρυσουργὸς (ὁ) orefice. ոսկերիչ. գույումճու։

Χρυσοῦς - ῆ - οῦν. κατὰ κρ. ἐκ τοῦ Χρύσεος.

Χρυσοΰφαντος καὶ

Χρυσοϋφὴς - έος (ὁ, ἡ) tessuto d'oro. ոսկիով հիւսուած՝ բանուած. ալթըն իլէ էօրիւլմիւշ՝ տօգունմուշ։

Χρυσοφανὴς - έος (ὁ, ἡ) simile all'oro. ոսկիի նման. ալթընա պէնզէր։

Χρυσοφεγγὴς - έος (ὁ, ἡ) risplendente come l'oro. ոսկիի պէս փայլուն. ալթըն գիպի փարլագ։

Χρυσοφορέω - ῶ. M. ήσω. portare degli abiti adornati con dell'oro. ոսկիազարդ լաթեր հագուիլ. ալթըն իլէ զինէթլէնմիշ րուպալար կէյմէք։

Χρυσοφόρος (ὁ, ἡ) chi porta degli abiti adornati con dell'oro. 2. che produce dell'oro. ոսկիազարդ լաթեր հագուած. 2. ոսկի բերող. ալթընտան զինէթլէնմիշ րուպալար կէյէնիչ. 2. ալթըն հասըլ էտէն։

Χρύσοφρυς - υος (ὁ, ἡ) che ha le sopraciglia d'oro. ոսկի ընքուիներ ունեցող. ալթըն գաշլը. (*οὐσ.*) orata. ոսկեգոյն ձուկ մը. տէնիզ պալըղը։

Χρυσοφύλαξ - ακος (ὁ) tesoriere. գանձապետ. խազինէտար։

Χρυσοχαίτης-ου (ὁ) che ha il crine d'oro. ոսկի բաշ ունեցող · ալթըն եէլէլի ։

Χρυσοχάλινος (ὁ, ἡ) che ha il freno d'oro. ոսկիէ սանձ ունեցող · ալթըն կէմլի ։

Χρυσοχίτων-ονος (ὁ, ἡ) che porta una tonaca d'oro. ոսկիէ պատմուճան հագուած · ալթըն ֆիստան կէյինմիշ ։

Χρυσοχόας-ου (ὁ) = *Χρυσοχόος.*

Χρυσοχοεῖον (τὸ) bottega d'orefice. ոսկերչի կրպակ · գույումճու տիւքեանը ։

Χρυσοχοέω-ῶ. M. ήσω. fonder dell'oro. ոսկի թափել · ալթըն տէօքմէք ։

Χρυσοχοϊκὸς-ὴ-όν. concernente l'orefice. ոսկերչի պատկանեալ · գույումճույա մէնսուպ · *Χρυσοχοϊκὴ* (ἡ) (ἐνν. τέχνη). oreficeria. ոսկերչութիւն · գույումճուլուգ ։

Χρυσοχόος (ὁ) orefice. ոսկերիչ · գույումճու ։

Χρυσόχροος (ὁ, ἡ) che ha il color d'oro. ոսկեգոյն · ալթըն րէնկլինտէ ։

Χρυσόω-ῶ. M. ώσω. indorare. ոսկեզօծ ընել · եալտըզլամագ ։

Χρύσωμα (τὸ) oreria. ոսկեղէն ամաններ · ալթըն գապլար, ալթըն թագըմը ։

Χρυσωνέω-ῶ. M ήσω. comprare dell'oro o con oro. ոսկի գնել կամ ոսկիով գնել · ալթըն սաթըն ալմագ եախօտ ալթըն իլէ սաթըն ալմագ ։

Χρυσωρυχεῖον (τὸ) miniera d'oro. ոսկիի հանք · ալթըն մատէնի ։

Χρυσωρυχέω-ῶ. M. ήσω. scavare la miniera d'oro. ոսկիի հանք բրել · ալթըն մատէնի գազմագ ։

Χρυσωρύχιον (τὸ) = *Χρυσωρυχεῖον.*

Χρυσωρύχος (ὁ, ἡ) scavatore della miniera d'oro. ոսկիի հանք բրող · ալթըն մատէնի գազան ։

Χρύσωσις-εως (ἡ) indoramento. ոսկեզօծութիւն · ալթըն եալտըզ ։

Χρυσωτὴς-οῦ (ὁ) indoratore. ոսկւով օծող · եալտըզճը ։

Χρυσωτὸς-ὴ-όν. indorato. ոսկեզօծ · եալտըզլը ։

Χρώζω. M. χρώσω. toccare. 2. imbrattare. 3. colorare. դպչիլ · 2 · աղտեղել, մրոտել, 3 · ներկել · տօգունմագ · 2 · պուլաշըգ էթմէք · 3 · պօյամագ ։

Χρῶμα (τὸ) colore. 2. croma (nella musica), croche. գոյն, ներկ · 2 · կորճ (երաժշտութեան մէջ) · րէնկ, պօյա · 2 · իւչ մուսիքիտէ պիր նէվ աղէնք ։

Χρωματίζω. M. ίσω. colorare. ներկել · պօյամագ ։

Χρωματισμὸς (ὁ) colorazione. ներկելը · պօյամա, րէնկ վէրմէ ։

Χρωματοποιία (ἡ) preparazione di colori. ներկ շինելը · պօյա եափմագը ։

Χρωματοπώλης-ου (ὁ) venditore di colori. ներկ ծախող · պօյա սաթըճը ։

Χρώννυμι. M. χρώσω. colorire, tingere. գունաւորել, ներկել · րէնկ վէրմէք, պօյամագ ։

Χρὼς-χρωτὸς καὶ χροὸς (ὁ) superficie. 2. pelle. 3. colore. 4. corpo, carne. մակերեւոյթ · 2 · մորթ · 3 · գոյն, ներկ · 4 · մարմին, միս · եիւզ, եիւզը · 2 · տէրի · 3 · րէնկ, պօյա · 4 · թէն, էթ ։

Χρῶσις-εως (ἡ) = *Χρωματισμός.*

Χρωστὴρ-ῆρος (ὁ) tintore. ներկիչ · պօյաճը ։

Χρωστίζω. M. ίσω. = *Χρώζω.*

Χυδαΐζω. M. ΐσω. esser privato, volgare, plebeo. ռամկական՝ սոսկական ըլլալ · պայաղը խալքտէն օլմագ ։

Χυδαϊκῶς, ἐπίῤ. = *Χυδαϊστί.*

Χυδαῖος-α ἢ ος-ον. abbondante. 2. plebeo, triviale, volgare. առատ · 2 · ռամկական, սոսկական, հասարակական · պօլ · 2 · պայաղը ճէմաաթէ մէնսուպ, ալչագ, պայաղը, ալչագ ։

Χυδαιότης (ἡ) volgarità, viltà. ռամկականութիւն, անարգութիւն · պայաղըլըգ, խօրլուգ ։

Χυδαιόω-ῶ. M. ώσω. vilipendere. անարգել · խօրլամագ, իհանէթ էթմէք ։

Χυδαϊστὶ, ἐπίῤ. volgarmente, plebejamente. ռամկականի՝ սոսկականի պէս · պայաղը պիր հալտէ մօտալի ։

Χύδην, ἐπίῤ. abbondantemente, in copia, confusamente. առատութեամբ, յորդութեամբ, խառն ի խուռն · պօլլուգ իլէ, գարմագարըշ ։

Χυλίζω. M. ίσω. estrarre il sugo. հիւթը հանել · էօզիւնիւ՝ սույունու չըգարմագ ։

Χύλισμα (τὸ) sugo estratto. հանուած հիւթ · չըգան էօզ՝ սու ։

Χυλισμὸς (ὁ) l'azione d'estrarre il sugo. հիւթ հանելը · էօզիւնիւ՝ սույունու չըգարմա ։

Χυλοειδὴς-έος (ὁ, ἡ) sugoso. հիւթոտ · էօզլիւ ։

Χυλὸς (ὁ) sugo. հիւթ · էօզ, սու ։

Χυλόω-ῶ. M. ώσω. liquefare. 2. estrarre il sugo. հալեցընել · 2 · հիւթը հանել՝ քամել · էրիթմէք · 2 · էօզիւնիւ՝ սույունու ալմագ՝ չըգարմագ ։

Χυλώδης-εος (ὁ, ἡ) sugoso. հիւթոտ · էօզլիւ, սուլու ։

Χύλωσις-εως (ἡ) liquefazione. 2. estrazione del sugo. հալում · 2 · հիւթը քամելը · էրիթմէ · 2 · սույունու ալմա՝ չըգարմա ։

Χῦμα (τὸ) = *Χεῦμα.* 2. moltitudine. շատութիւն · չօգլուգ ։

Χυμεύω. M. εύσω. amalgamare. հրահալելի մէկզմէկու հետ զանգել · պիր գաչ մատէնի պիրլէ գարըշտըրմագ ։

Χυμίζω. M. ίσω. condire. համեմել (կերակուրը) · թահամ թէրպիյէ ուրմագ ։

Χυμικὸς-ὴ-όν. concernente i succhi. հիւթոց պատկանեալ · էօզէ տայիր՝ մութէալլիք · *Χυμικὴ* (ἡ) (ἐνν. τέχνη.) la chimica. քիմիագործութիւն · իլմ քիմյա ։

Χυμὸς (ὁ) sugo, umore. 2. sapore. հիւթ · 2 · համ · էօզ, սու · 2 · տատ, լէզզէթ ։

Χυμόω-ῶ. M. ώσω. dare del sapore, render saporito. համովցընել · լէզզէթ վէրմէք ։

Χυμώδης-εος (ὁ, ἡ) sugoso. շատ հիւթ ունեցող · էօզլիւ ։

Χύσις-εως (ἡ) effusione, profusione. հոսում, հեղում, առատութիւն · աքմա, տէօքիւմ, սաչըմ, պօլլուգ ·

Χυτλάζω. M. άσω. = *Χυτλόω.*

Χύτλον (τὸ) mescolanza di olio e d'ac-

qua di cui s' ungevano nel bagno. 2. acqua da lavarsi. 2. fiume. *եղով ջուր՝ որով բաղնիքը կ՚ օծէին.* 2. *լուացուելու ջուր.* 3. *գետ.* Եաղլը սուն անը իլ համամ դա ուըունուրլէր իդի. 2. Եայգանաճագ սու. 3. Չայ։

Χυτλόω - ῶ. Μ. ώσω. ungere d'olio mescolato coll' acqua. 2. bagnare, lavare, pulire. *ջրոտ եղով օծել.* 2. *թրջել, լուալ, մաքրել.* Սուլու Եաղ իլէ ույմագ. 2. Իսլաթմագ, Եայգամագ, Թէմիզլէմէք։

Χυτὸς - ὴ - όν. versato, fuso. 2. fusibile. *թափուած.* 2. *թափուելու.* Դէօքիւլմիւշ. 2. Դէօքիւլէպիլիր։

Χύτρα (ἡ) tegame, pentola. *պղինձ, պղտուկ.* Կէվէճ, Չէօմլէք։

Χύτρειος - α - ον. = *Κεράμεος.*

Χυτρεὺς - έως (ὁ) pentolajo. *բրուտ.* Չէօմլէքճի։

Χυτρίδιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Χυτρίς.

Χύτρινος - η - ον. = *Χύτρειος.*

Χυτρὶς - ίδος (ἡ) = *Χύτρα.*

Χυτροπλάθος (ὁ) = *Χυτρεύς.*

Χυτροπόδιον (τὸ) ὑποκρ. τοῦ

Χυτρόπους - οδος (ὁ) pentola con de' piedi. *ոտքով պտուկ.* Այագլը Չէօմլէք։

Χυτροπωλεῖον (τὸ) bottega di pentolajo. *բրուտ խանութ.* Չէօմլէքճի դիւքքեանը։

Χυτροπώλης - ου (ὁ) venditore di pentole. *պտուկի ծախող.* Չէօմլէք սաթան։

Χύτρος (ὁ) = *Χύτρα.*

Χωλαίνω. Μ. ανῶ. = *Χωλεύω.*

Χώλανσις - εως (ἡ) καὶ Χωλασμω (τὸ) καὶ Χώλευμα (τὸ) καὶ

Χωλεία (ἡ) zoppicamento. *կաղալը, կաղութիւն.* Ադսամա, Թոփալլըգ։

Χωλεύω. Μ. εύσω. zoppicare. *կաղալ, կաղ քալել.* Ադսամագ, Թոփալ Եիւրիւմէք։

Χωλοποιὸς (ὁ, ἡ) che rende zoppo. *կաղ ընող.* Թոփալլայան։

Χωλὸς - ὴ - όν. zoppo. 2. storpiato. 3. difettoso, manco. *կաղ.* 2. *հաշմ.* 3. *պակաս.* Թոփալ. 2. Սագաթ. 3. Գուսուրլու, Էքսիք։

Χωλότης (ἡ) zoppicamento. *կաղութիւն.* Թոփալլըգ։

Χωλόω - ῶ. Μ. ώσω. render zoppo, azzoppare. *կաղ ընել.* Թոփալլաթմագ։

Χώλωμα (τὸ) = *Χώλασμα.*

Χώλωσις - εως (ἡ) il render zoppo. 2. storpiamento. *կաղացընելը.* 2. *հաշմեցընել.* Թոփալլաթմա. 2. Սագաթլամա։

Χῶμα (τὸ) terra, mucchio di terra, argine. *հող, հողաբլուր, հողի կոյտ, թումբ.* Թօփրագ, Թօփրագ Եըղընը, Տըղ, Սէտտ։

Χωνεία (ἡ) fusione di metalli. *մետաղ ձուլելը.* Մաատէն դէօքմէսի։

Χωνεῖον (τὸ) crogiuolo. *հալոց.* Փօթա։

Χώνευμα (τὸ) getto. *ձոյլ.* Դէօքմէ։

Χώνευσις - εως (ἡ) = *Χωνεία.*

Χωνευτήριον (τὸ) fonderia. *ձուլարան, բովք.* Դէօքմէճի օճաղը Եախօտ Թիւրքիւ։

Χωνευτὴς - οῦ (ὁ) fonditore. *ձուլող.* Դէօքմէճի։

Χωνευτικὸς - ὴ - όν. concernente la fusione. *ձուլելու պատկանած.* Դէօքմէյէ տայիր։

Χωνευτὸς - ὴ - όν. fuso, conflatile. 2. fusibile. *ձուլած, ձուլածոյ.* 2. *ձուլելի.* Դէօքիւլմիւշ. 2. Դէօքիւլէպիլիր (մաաէն)։

Χωνεύω. Μ. εύσω. fondere, far getto. *ձուլել.* Դէօքմէք (մաատէն)։

Χώνη (ἡ) fonderia. 2. crogiuolo. 3. pevera, imbuto. *ձուլարան, բով.* 2. *հալոց, բութակ.* 3. *ձագար.* Դէօքմէճի, Դէօքմէճի օճաղը. 2. Փօթա. 3. Խունի։

Χωνίον (τὸ) ὑποκρ. τ. Χώνη.

Χώννυμι. Μ. χώσω. ammucchiare della terra, far un cumulo di terra. 2. empir di terra. *հող կուտել.* 2. *հողով լեցընել.* Թօփրագ Եըղմագ. 2. Թօփրագ իլէ դօլդուրմագ։

Χώομαι. Μ. χώσομαι. sdegnarsi. *բարկանալ.* Իօֆքէլէնմէք։

Χώρα - ας (ἡ) luogo. 2. paese, regione. *տեղ.* 2. *գաւառ, երկիր.* Եէր. 2. Վիլայէթ, Մէմլէքէթ. (ἐνίοτε.) campo. *արտ.* Թարլա. ἴδε καὶ Χῶρος.

Χωράφιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Χωρίον. piccolo campo. *պզտիկ արտ.* Թարլաճըգ։

Χωρεπίσκοπος (ὁ) inspettore d'un paese. *երկրի մը վերատեսուչ՝ ոստիկան.* Վիլայէթ Նազըրը. (ἐκκλησ.) vescovo subalterno, corepiscopo. *քորեպիսկոպոս.* Մէթրօփօլիթին Թահթընդա օլան Եբիսկոպոս։

Χωρέω - ῶ. Μ. ήσω. cedere, ritirarsi. 2. avanzare, progredire. 3. divulgarsi. 4. aver esito. 5. contenere, capire. 6. comprendere, intendere. *տեղ տալ, մէկ դի քաշուիլ.* 2. *առաջ երթալ, յառաջանալ.* 3. *հրատարակիլ.* 4. *գլուխ ելլել.* 5. *բովանդակել, պարունակել.* 6. *իմանալ.* Եէր վէրմէք, Գէնարա չէքիլմէք. 2. Իլէրիլէմէք, Իլէրի վարմագ. 3. Շայի օլմագ. 4. Պաշա չըգմագ, Նէթիճէ օլմագ. 5. Ալմագ, Իհաթա էթմէք. 6. Անլամագ, Իդրագ էթմէք (Քէլէր Իլէ), Անլաշըլմագ։

Χώρημα (τὸ) ricettacolo. *ընդունարան.* Ալըճը, Մէքան։

Χωρητικὸς - ὴ - όν. capace, che può contenere. *ընդունակ, բովանդակել կրցող.* Իհաթա էդէպիլէն։

Χωρητὸς - ὴ - όν. comprensibile. *բովանդակելի, իմանալի.* (Քէլէր Իլէ) Անլաշըլըր օլընըր, Անլաշըլըր։

Χωριάζω. Μ. άσω. vivere ne' campi. *արտերը կեանք անցընել.* Թարլալարդա Իօմիւր Քէչիրմէք։

Χωρίδιον (τὸ) ὑποκρ. τ. Χωρίον. = *Χωράφιον.*

Χωρίζω. Μ. ίσω. separare, dividere. 2. collocare. *բաժնել, զատել.* 2. *դետեղել.* Դէօլմէք, Այըրմագ. 2. Եէրլէշտիրմէք։

Χωρίον (τὸ) ὑποκρ. τ. Χῶρος καὶ Χώρα. luogo. 2. campo, villa. *տեղ.* 2. *արտ, անդաստան, գեղ.* Եէր, Մահալ. 2. Թարլա, Չիֆթլիք, Քէօյ։

Χωρὶς, ἐπίῤ. senza. (*Λατ.* absque). 2. separatamente. *առանց.* 2. *զատ զատ, ուրոյն.* Դի լա, Սըզ, Սիզ, Սուզ, Սիզ. 2. Այըրճա։

Χώρισις - εως (ἡ) separazione. *բաժանում, զատում.* Այըրմա, Դէօլմէ։

Χωρισμὸς (ὁ) = *τ. προηγ.*

Χωριστὴς - οῦ (ὁ) separatore, divisore. *բաժնող, զատող.* Այըրան, Դէօլէն։

Χωριστὸς - ὴ - όν. diviso, seperato. 2. se-

parabile. բաժնըւած. 2. բաժնըւելու. պարչալը. 2. պարչալանըր։

Χωρίτης - ου (ὁ) villano. գեղացի. քէօյլիւ։

Χωριτικὸς - ἡ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ικῶς. rustico, villanesco. գեղջկական. քէօյլիւյէ պաշըր։

Χωροβάτης - ου (ὁ) livella. հարթաչափ. թէրազի, չուրուզ։

Χωρογραφέω - ῶ. *Μ.* ήσω. descrivere un paese. երկիր մը ստորագրել. պիր մէմլէքէթի թէֆսիլէն վասֆ էթմէք։

Χωρογραφία (ἡ) descrizione d' un paese. երկրի մը ստորագրութիւն. պիր մէմլէքէթի թէֆսիլէն վասֆը։

Χωρογραφικὸς - ἡ - όν. che concerne la descrizione d' un paese. երկրի մը ստորագրութեան պատկանած. պիր մէմլէքէթի թէֆսիլինէ մէնսուպ։

Χωρογράφος (ὁ, ἡ) colui che descrive un paese. երկիր մը ստորագրող. պիր մէմլէքէթի թէֆսիլէն վասֆ էտէն։

Χωροθεσία (ἡ) sito. դիրք, դրութիւն. մէվքի։

Χωρομετρέω - ῶ. *Μ.* ήσω. misurare una regione. երկիր մը չափել. պիր մէմլէքէթի էօլչմէք։

Χωρομετρία (ἡ) misurazione d' un paese. երկիր մը չափելը. պիր մէմլէքէթի էօլչմէսի։

Χωρονομέω - ῶ. *Μ.* ήσω. dividere un campo, un terreno. անդ մը՝ երկիր մը բաժնել. թարլա՝ չիֆթլիք պէօլմէք։

Χωρονομικὸς - ἡ - όν. che concerne la divisione d' un terreno, d' un campo. երկիր մը՝ անդ մը բաժնելու պատկանած. պիր եէր՝ թարլա պէօլմէյէ մէթէալլիք։

Χῶρος (ὁ) luogo. 2. campo, terreno. տեղ. 2. անդ, ագարակ. եէր. 2. թարլա, չիֆթլիք։

Χωροφύλαξ - ακος (ὁ) custode d' un campo, d' un terreno. անդի՝ ագարակի պահապան. թարլա՝ չիֆթլիք պէքճիսի։

Χῶσις - εως (ἡ) ammucchiamento di terra. հող կուտելը. թօփրաղ եըղմասը. 2. = *Χῶμα.*

Χωστὸς - ἡ - όν. formato di terra ammucchiata. կուտած հողէ շինուած. եըղըլը թօփրաղտան եափըլմըշ։

Χωστρὶς - ίδος (ἡ) (χελώνη). macchina di guerra, sotto la quale nascosti empiono le fosse. պատերազմական մեքենայ մը, որուն որ տակը պահըւտելով՝ փոսերը կը լեցընեն. պիր նէվ ճէնկ մէքինէսի՝ ալթընտա կիզլենիպ՝ խանտէքլէրի տօլտուրուրլար։

Χῶτι. *Δ.* X (κατὰ συνλφ.) ἀντὶ Καὶ ὅτι.

Ψ

Ψ, ψ, ψῖ (τὸ) ἄκλ. Psi. Ventesima terza lettera dell' alfabeto Greco. Numericamente presa coll' accento di sopra (ψ') significa sette cento o sette centesimo, e coll' accento al di sotto (͵ψ) sette cento mila. Փսի։ Յունաց այբուբենին քսաներորդ երրորդ գիրն է. Համրանքի կողմանէ վրայի շեշտովը (ψ') կը նշանակէ եօթը հարիւր կամ եօթը հարիւրերորդ, ու տակը ըլլալու ատեն (͵ψ) եօթը հարիւր հազար. Փսի։ Եունանի հէրֆլէրինին եիրմի իւչիւնճիւ հարֆը դըր։ Սայը թէրթիպինտէ իւսթիւնտէքի իշարէթլէ (ψ') եէտի եիւզ եա եէտի եիւզիւնճիւ, վէ ալթընտաքի իշարէթլէ (͵ψ) եէտի եիւզ պին (700,000)։

Ψαδαρὸς - ὰ - όν. = *Ψαθαρός.*

Ψαθάλλω. *Μ.* αλῶ. palpare leggiermente, carezzare. կամաց դպչիլ, գգուել, շոյել. աղաճըք էլլէ տօքունմաք, էլլէմէք, օխշամաք։

Ψαθαρὸς - ὰ - όν. = *Ψαφαρός.*

Ψαθυρόομαι - οῦμαι. *Μ.* ωθήσομαι. sminuzzarsi. փշրել. ուֆալանմաք, տօղրանմաք։

Ψαθυρὸς - ὰ - όν. friabile. դիւրաւ փշրուող. քօլայ ուֆալան՝ տօղրանան։

Ψαθυρότης (ἡ) friabilità. դիւրափխրութիւն. քօլայ ուֆալանմա՝ տօղրանմա։

Ψαίρω. *Μ.* ψαρῶ. fregare, logorare, toccar leggiermente. շփել, մաշել, կամաց դպչիլ. օվմալամաք, աշընտըրմաք, աղաճըք էլլէ տօքունմաք։

Ψαῖσμα (τὸ) = *Ψῆγμα.*

Ψαιστὸς - ἡ - όν. sminuzzato. փշրած. ուֆալանմըշ, տօղրանմըշ։

Ψαίω. *Μ.* ψαίσω. fregare, asciugare. 2. sminuzzare. շփել, սրբել. 2. փշրել. օվմալամաք, գուրութմաք. 2. ուֆալամաք, տօղրամաք։

Ψακάδιον (τὸ) ὑποκρ. τ. *Ψακάς.*

Ψακάζω. *Μ.* άσω. piovigginare. ցօղել, բարակ անձրեւել. եաղմուր չիսէլէմէք։

Ψάκαλον (τὸ) καὶ *Ψάκαλος* (ὁ) pollo, il piccolo degli animali. ձագ, կորիւն. եավրու։

Ψακὰς - άδος (ἡ) acquarella, pioggia leggiera, guazza. ցօղ, թեթեւ՝ բարակ անձրեւ. չիսէնթի, ինճէ եաղմուր, չիյ։

Φάλαγμα (τὸ) = *Ψηλάφημα.*

Ψαλακτὸς - ἡ - όν. = *Ψηλαφητός.*

Ψαλάσσω. *Μ.* άξω. toccare. 2. metter in movimento. դպչիլ, շօշափել. 2. շարժել. տօքունմաք, էլլէմէք. 2. թէփրէթմէք։

Ψαλίδιον (τὸ) ὑποκρ. τ. *Ψαλίς.*

Ψαλιδόστομος (ὁ, ἡ) che ha il becco armato di forbici. բերանը մկրատով. աղզը մաքասլը։

Ψαλιδόω - ῶ. *Μ.* ώσω. fabbricare a volta. կամարաձեւ շինել. քէմէրլի եափմաք։

Ψαλίδωμα (τὸ) ciò che s' è fatto a volta. կամարաձեւ շինուած իրք. քէմէրլի պինա եափըլմըշ շէյ։

Ψαλιδωτὸς - ἡ - όν. fatto a volta. գմբեթաձեւ, կամարաձեւ. քէմէրլի, քուպպէլի։

Ψαλίζω. *Μ.* ίσω. tagliare colle forbici. մկրատով կտրել. մաքասլա քէսմէք։

Ψάλιον (τὸ) barbazzale. (Γαλλ. gourmette). կզակակապ, սանձին շղթան. գույաղ, կէմ զինճիրի։

Ψαλὶς - ίδος (ἡ) forbici. 2. volta, cupola. մկրատ. 2. գմբեթ, կամար. մաքաս. 2. քուպպէ, քէմէր։

Ψαλιστὸς - ὴ - όν. tagliato colle forbici. մկրատով կտրըւած. մաղաս իլէ քէսիլմիշ. 2. = Ψαλιδωτός.

Ψάλλω. M. αλῶ. suonare un instrumento musicale. 2. cantare, lodare. Նուագարան զարնել. 2. երգել, սաղմոսել, գովել. չալկը չալմագ. 2. էրլամագ, մէտհ էթմէք:

Ψάλμα (τὸ) inno cantato sulla cetra. կիթառի վրա երգուած երգ. սազըն իլէ չալընան նաղմէ՝ շարքը. 2. = Ψαλμός.

Ψαλμὸς (ὁ) salmo. սաղմոս. ըլահի. 2. = Ψάλσις. 3. = Ψάλμα. elogio, inno. գովեստ, տաղ, երգ. մէտհ, շարքը:

Ψάλσις - εως (ἡ) il sonare un instrumento musicale. նուագարան մը զարնելը. չալկը չալմագ:

Ψαλτὴρ (ὁ) × ἀντὶ Ψάλτης. 2. = τῷ

Ψαλτήριον (τὸ) salterio, arpa. 2. salterio, il libro de' salmi. սաղմոսարան, քնար. 2. սաղմոսարան, սաղմոսաց գիրք. սանթուր, հարփա. 2. զէպուր քիթապը:

Ψάλτης - ου (ὁ) sonatore d'arpa. 2. cantatore, salmista. սաղմոսարան զարնող. 2. երգիչ, սաղմոսերգու. սանթուր չալան. 2. խանէնտէ, մուղրիպ, ըլահիճի:

Ψάλτιγξ - ιγγος (ἡ) = Ψαλτήριον.

Ψαλτικὸς - ὴ - όν. che concerne il cantatore. երգիչի պատկանած. խանէնտէյէ մէնսուպ:

Ψαλτὸς - ὴ - όν. che si può sonare o cantare. զարնուիլ կամ երգուիլ կրցող. չալընըր եահօտ օգունուր:

Ψάλτρια (ἡ) θηλ. τ. Ψάλτης. sonatrice. նուագիչ կին, գուսան. չալկըճը, մուղրիպէ:

Ψαλτῳδία (ἡ) salmodia, canto. սաղմոսերգութիւն, երգ. ըլահի օգումա, էրլամա:

Ψαμαθὶς - ίδος (ἡ) pesce che si nasconde sotto l'arena, rombo o passera. աւազի տակ պահըւող ձուկ, վահանաձուկ կամ սամաթիս ձուկ. գում ալթընտա կիզլէնէն պալըգ, գալգան եահօտ քէփէ պալըղը:

Ψάμαθος (ἡ) = Ψάμμος.

Ψαμαθώδης - εος (ὁ, ἡ) = Ψαμμώδης.

Ψαμαθὼν - ῶνος (ὁ) luogo sabbioso. աւազուտ տեղ. գումլուգ, գումլուգ:

Ψαμμίζω. M. ίσω. coprire di sabbia. աւազով ծածկել. գում իլէ էօրթմէք:

Ψάμμινος - η - ον. sabbioso. աւազոտ. գումլու:

Ψαμμοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) simile all'arena. աւազի նման. գում գիպի:

Ψάμμος (ἡ) sabbia, arena. աւազ. գում:

Ψαμμώδης - εος (ὁ, ἡ) sabbioso. աւազոտ. գումլու:

Ψαμμωτὸς - ὴ - όν. mescolato o fatto d'arena. աւազով խառն, աւազէ շինուած. գում իլէ գարըշըգ, գումտան եափըլմըշ:

Ψὰρ-Ψαρὸς (ὁ) storno (uccello). սարեակ, տարմ (թռչուն). սըղըրճըգ (գուշ):

Ψαρὸς - ὰ - όν. grigio. գորշ. չալ, գըր րէնկի:

Ψαρός (ὁ) = Ψάρ.

Ψαῦσις - εως (ἡ) tatto, tocco. շօշափում. էլլէմէ, դօգունմա, էլմա:

Ψαῦσμα (τὸ) = τ. προηγ.

Ψαυστὸς - ὴ - όν. toccato. 2. palpabile, toccabile. շօշափուած. 2. շօշափելի. դօգունըլմըշ, էլ սիւրիւլմիւշ. 2. էլ սիւրիւլիւր:

Ψαύω. M. ψαύσω. toccare, palpare, tastare. շօշափել, դպչել. էլ սիւրմէք, դօգունմագ, էլլէմէք:

Ψαφαρία (ἡ) aridità. չորութիւն. գուրագլըգ: ἴδε καὶ Ψαθυρότης.

Ψαφαρὸς - ὰ - όν. = Ψαθυρός. secco, duro, amaro, arido. չոր, կարծր, լեղի, թթու. գուրու, սէրթ, աճը, էէքշի:

Ψάω. M. ψήσω. rastiare, fregare, pulire, nettare. 2. sminuzzare. քերել, շփել, սրբել. 2. փշրել. գազըմագ, գաշըմագ, օվալամագ, թէմիզլէմէք, սիլմէք. 2. ուֆալամագ, դօղրամագ:

Ψέγιος - α - ον. = Ψογερός

Ψέγμα (τὸ) vituperio. պարսաւ, անարգանք. րէզիլլիք, էհանէթ:

Ψέγω. M. ψέξω. biasimare, vituperare, riprendere. պախարակել, պարսաւել, գարշել, յանդիմանել. այըփլամագ, գօրլամագ, սիթէմլէմէք, էհանէթ էթմէք:

Ψεδνὸς - ὴ - όν. calvo. կնտակ. դազ:

Ψεδνότης (ἡ) calvezza. կնտութիւն. դազլըգ:

Ψεδνόω - ῶ. M. ώσω. render calvo. կընտակ ընել. դազ էթմէք:

Ψεκάζω. M. άσω. = Ψακάζω.

Ψεκὰς - άδος (ἡ) = Ψακάς.

Ψέκτης - ου (ὁ) biasimatore. պարսաւիչ, պախարակիչ. գօրլայան, այըփլայան:

Ψεκτικὸς - ὴ - όν. solito a biasimare. պարսաւելու սովոր. այըփլամայա գօրլամայա ալըշըգ: — ικῶς, ἐπίῤ.

Ψεκτὸς - ὴ - όν. (καὶ ἐπίῤ.) - ῶς. biasimato. 2. biasimevole. անգոսնուած. 2. պախարակելի. այըփլանմըշ, գօրլանմըշ. 2. գօրլանմայա սէզավար:

Ψελλίζω (μσ.) - ίζομαι. M. ίσω - ομαι. balbettare. թոթովել. քէքէլէմէք:

Ψέλλιον (τὸ) freno. 2. braccialetto. սանձ. 2. ապարանջան. կէմ. 2. պիլէզիկ:

Ψέλλισμα (τὸ) καὶ

Ψελλισμὸς (ὁ) balbuzie. թոթովութիւն. քէքէլլիք, քէքէլէմէ:

Ψελλὸς - ὴ - όν. balbo. թոթով. քէքէմէ:

Ψελλότης (ἡ) balbuzie. թոթովութիւն. քէքէմէլիք:

Ψευδαγγελὴς - έος (ὁ, ἡ) = Ψευδάγγελος.

Ψευδαγγελία (ἡ) annunzio falso, novella falsa. սուտ պատգամ՝ լուր. եալան խապէր հավատիս:

Ψευδάγγελος (ὁ, ἡ) che annunzia delle falsità, novellista mentitore. սուտ բաներու լուր տըւող, ստասաց պատգամաբեր. եալան շէյ հապէրի վէրէն, եալան օյուններ հավատիսճի:

Ψευδαγνοέω - ῶ. M. ήσω. finger di non sapere. չգիտցողի պես կենալ՝ կեղծել. պիլմէզ կիպի դավրանմագ՝ պիլմէմէզլիք:

Ψευδάδελφος (ὁ, ἡ) fratello falso. սուտ եղբայր. եալան գարտաշ:

Ψευδαλαζὼν - όνος (ὁ, ἡ) millantatore. պարծենկոտ · էօյիւնէն ։

Ψευδαλέος - α - ον. καὶ

Ψευδάλιμος - η - ον. falso. սուտ · եալան, գալփ ։

Ψευδάνωρ - ορος (ὁ, ἡ) che si dà il nome d'uomo mentre non lo è, chi si finge uomo. զինքն էրիկ մարդ կեղծօղ. քէնտիսինի էրքէք կէօսթէրէն՝ ատամ անտըրան ։

Ψευδαπόστολος (ὁ) falso apostolo. սուտ առաքեալ. գալփ ռէսուլ ։

Ψευδάργυρος (ὁ) zingo. զինկ · մատէնի թէնէ-քէ ։

Ψευδάριον (τὸ) ὑποκρ. τ. Ψεῦδος.

Ψευδαυτόμολος (ὁ, ἡ) spione. լրտես · կէօզ-ճի, չաշուտ ։

Ψευδεγγραφὴ (ἡ) falsa inscrizione. սուտ մակագրութիւն · եանլըշ՝ ատյազըլմա գայտ ։

Ψευδέγγραφος (ὁ, ἡ) falsamente inscritto. սուտ անդր մակագրուած · եալան եէրէ գայտ օլունմուշ ։

Ψευδεπιγραφέω - ῶ. Μ. ήσω. mettere un falso titolo, inscrivere un falso nome. սուտ մակագիր դնել. եանլըշ եանլըշ իսմ գօյմագ ։

Ψευδεπίγραφος (ὁ, ἡ) suppositizio. համարեալ, կարծեցեալ, սուտ · գըյաս օլունան, գալփ ։

Ψευδεπίτροπος (ὁ) falso tutore. սուտ խնամակալու · գալփ վէքիլ-նէզարէթ ։

Ψευδηγορέω, Ψευδηγορία, Ψευδηγόρος, Ψευδηλογέω, Ψευδηλόγος. = Ψευδολογέω κτλ.

Ψευδὴς - έος (ὁ, ἡ) falso, mendace. սուտ, սուտզրուց · գալփ, եալանճը ։

Ψευδιερεὺς - έως (ὁ) falso sacerdote. սուտ քահանայ · եափմա փափազ ։

Ψευδογλωσσέω (ττέω) - ῶ. Μ. ήσω. = Ψευδολογέω.

Ψευδογραφέω - ῶ. Μ. ήσω. delineare falsamente, scrivere delle falsità. սուտ՝ սխալ գծագրել, սուտ բաներ գրել. եանլըշ չիզմէք, եալան նէսնէլէր եազմագ ։

Ψευδογράφημα (τὸ) figura malamente delineata. սխալ գծագրուած ձեւ · եանլըշ չիզիլմիշ շէքիլ ։

Ψευδογραφία (ἡ) delineamento falso. սխալ գծագրութիւն · եանլըշ րէսմ՝ չիզմա ։

Ψευδογράφος (ὁ, ἡ) colui che delinea falsamente. սխալ գծագրող · եանլըշ չիզէն · 2 · (ἰδιαιτ.) chi scrive delle falsità. սուտ բաներ գրող · եալան նէսնէլէր եազան ։

Ψευδοδιδάσκαλος (ὁ, ἡ) che insegna delle falsità. սուտ բաներ սորվեցընող · եանլըշ նէսնէլէր էօյրէտէն ։

Ψευδοδοξία (ἡ) falsa opinione. սուտ կարծիք՝ վարկ · եանլըշ զէհն ։

Ψευδόδοξος (ὁ, ἡ) che opina falsamente. սուտ կարծիք ընող. եանլըշ գըյաս էտէն ։

Ψευδοέπεια (ἡ) = Ψευδολογία.

Ψευδοεπέω - ῶ. Μ. ήσω. = Ψευδολογέω.

Ψευδοεπὴς - έος (ὁ, ἡ) = Ψευδολόγος.

Ψευδοϊερεὺς - έως (ὁ) = Ψευδιερεύς.

Ψευδοϊστορέω-ῶ. Μ. ήσω. raccontare delle falsità. սուտ բաներ պատմել · եալան նէսնէլէր նագլ էթմէք ։

Ψευδοκατηγορία (ἡ) calunnia. զրպարտութիւն · իֆթիրա ։

Ψευδοκατήγορος (ὁ, ἡ) calunniatore. զրպարտիչ · իֆթիրաճը ։

Ψευδοκήρυξ - υκος (ὁ) falso banditore. սուտ մունետիկ · եալան մէօյլէյէն թէլլալ ։

Ψευδοκλητὴρ (ὁ) colui che cita de' falsi testimonj. սուտ վկաներ կանչօղ · եալան շահիտլէրի չաղըրան ։

Ψευδολατρεία (ἡ) culto di falsi Dei. սուտ Աստուածներու պաշտօն՝ երկրպագութիւն · եալան Ալլահլար էպատէթի ։

Ψευδολογέω - ῶ. Μ. ήσω. mentire. ստել · եալան սէօյլէմէք ։

Ψευδολογία (ἡ) menzogna. սուտ, ստութիւն · եալան, խիլաֆ սէօզ ։

Ψευδολογιστὴς - οῦ (ὁ) bugiardo. սուտզրուց · եալանճը ։

Ψευδολόγος (ὁ, ἡ) menzognere, bugiardo. սուտզրուց, ստախօս · եալանճը, քէզզապ ։

Ψεύδομαι, ἴδε Ψεύδω.

Ψευδόμαντις - εως (ὁ, ἡ) falso indovino. սուտ գուշակ · եալանճը րէմմալ ։

Ψευδομάρτυρ - υρος (ὁ, ἡ) falso testimonio. սուտ վկայ · եալան շահիտ ։

Ψευδομαρτυρέω - ῶ. Μ. ήσω. attestare della falsità, prestar falsa testimonianza. սուտ վկայութիւն տալ. եալան շահատէթլիք վէրմէք՝ էթմէք ։

Ψευδομαρτύρημα (τὸ) καὶ

Ψευδομαρτυρία (ἡ) falsa testimonianza. սուտ վկայութիւն · եալան շահատէթլիք ։

Ψευδομάρτυς - υρος (ὁ, ἡ) = Ψευδομάρτυρ.

Ψευδομυθέω, Ψευδομυθία, Ψευδόμυθος. = Ψευδολογέω κτλ.

Ψευδοπαιδεία (ἡ) falsa dottrina, falsa erudizione. սուտ վարդապետութիւն՝ կրթութիւն · եանլըշ էրքան՝ իլմ ։

Ψευδοπάρθενος (ὁ, ἡ) vergine supposta. համարեալ՝ կարծեցեալ կոյս · գըյասի գըզ, հալպուքի չըգմըշ գըզ օլմայան ։

Ψευδοπάτωρ - ορος (ὁ) padre supposto, patrigno. անհարազատ՝ խորթ հայր · էօկէ պապա ։

Ψευδοποιέω - ῶ. Μ. ήσω. inventare delle menzogne. սուտ հնարել՝ յօդել. եալան ատյազըրմագ ։

Ψευδοποιΐα (ἡ) falsità. ստութիւն · խիլաֆ սէօզ ։

Ψευδόπτωμα (τὸ) caduta finta. կեղծեալ անկում, ինկնալու պէս ընելը · տիւշմէք կիպի էթմէսի՝ կէօսթէրմէսի ։

Ψευδορκέω - ῶ. Μ. ήσω. spergiurare. սուտ անդ երդում ընել. եալան եէրէ եէմին էթմէք ։

Ψευδορκία (ἡ) spergiuro. սուտ երդում. եալան եէրէ օլան եէմին, խիլաֆ եէմին ։

Ψευδόρκιον (τὸ) = τ. προηγ.

Ψευδόρκιος καὶ

Ψεύδορκος (ὁ, ἡ) spergiuratore. սուտ երդում ընող, երդմնահար · եալան եէմին էտէն, անտ պօզան ։

Ψεῦδος - εος - ους (τὸ) menzogna, bugia. սուտ, ստութիւն · եալան, խիլաֆ սէօզ ։

Ψευδόσοφος (ὁ, ἡ) sciolo. իմաստակ · չէրպէզ ։

Ψευδοστομέω - ῶ. Μ. ήσω. = Ψευδολογέω.

Ψευδόστομος (ὁ, ἡ) = *Ψευδολόγος.*
Ψευδοτάφιον (τὸ) = *Κενοτάφιον.*
Ψευδουργὸς (ὁ) prestigiatore. ձեռնածու. օքքապազ:
Ψεύδω. M. ψεύσω. ingannare. խաբել. ալտաթմաք: (*μσ.*) mentire. ստել. եալան սէօյլէմէք:
Ψευδωμότης-ου (ὁ) = *Ψευδόρκιος.*
Ψευδώμοτος (ὁ, ἡ) confermato con spergiuro. սուտ երդումով հաստատուած. եալան եէմին իլէ թասդիքլէնմիշ:
Ψευδώνυμος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*) -*ύμως.* chi porta un nome falso, supposto. սուտ՝ շինծու անուն մը ունեցող. եալան՝ եափմա իսիմ թաշըյան:
Ψευδῶς, ἐπίῤ. falsamente. ստութեամբ, սուտ. եալան իլէ, եալանճը իլէ:
Ψεῦσις-εως (ἡ) il mentire. ստելը. եալան սէօյլէմէ:
Ψεῦσμα (τὸ) = *Ψεῦδος.*
Ψευστέω-ῶ. M. ήσω. mentire. ստել. եալան սէօյլէմէք:
Ψεύστης-ου (ὁ) bugiardo. սուտազրուց. եալանճը:
Ψεύστρια (ὁ) *θηλ. τ. Ψεύστης.*
Ψεφηνὸς-ὴ-όν. oscuro. մութ. գարանլըգ, մօր:
Ψέφος-εος-ους (τὸ) oscurità. մթութիւն. գարանլըգ:
Ψῆγμα (τὸ) rastiatura, limatura, polvere, briciola. քերթած, խարտածք, փոշի, փշրանք. գազընթը, եօնթի, թօզ, գըրընթը:
Ψηκτὸς-ὴ-όν. rastiato, raschiato. քերթուած, քերուած. գազըմըշ, գազընմըշ:
Ψηκτὴρ (ὁ) *καί.*
Ψήκτρα-ας (ἡ) stregghia. (ձիու) քերոց. գաշաղը:
Ψηλαφάω (*έω*)-*ῶ. M. ήσω.* cercare palpando, maneggiare. խարխափել, շօշափելով փնտռել. էլլէ իլէ եօգլամագ, էլլէ իլէ արամագ:
Ψηλάφημα (τὸ) cio che vien palpato. շօշափուած իրք. դօգունուլան՝ էլլէ օլունան նէսնէ:
Ψηλάφησις-εως (ἡ) palpamento, maneggiamento. շօշափում, խարխափելը. էլլէմէ, էլլէ էթմէ:
Ψηλαφητὸς-ὴ-όν. palpabile. շօշափելի. էլլէ օլունաբիլիր:
Ψηλαφία (ἡ) = *Ψηλάφησις.*
Ψηλαφίζω. M. ίσω. = *Ψηλαφάω.*
Ψηλαφίνδα, ἐπίῤ (*ὡς ὄνομα*) mosca cieca (*Γαλλ.* colin - maillard). աչքկապուկ խաղը. կէօզ պաղլամաճա օյունու:
Ψηνὸς-ὴ-όν. = *Ψεδνός.*
Ψῆξις-εως (ἡ) stregghiatura. քերոցաւ քերելը. գաշաղլամա իլէ գաշըմալը, թըմար էթմէ:
Ψὴρ-Ψηρὸς (ὁ) *Ἰων. ἀντὶ Ψάρ.*
Ψῆσσα (*ττα*)-*ης* (ἡ) sogliola, passera. լեզուածուկ, սամաթիա. դիլ պալըղը, գէլէ պալըղը:
Ψηστὸς-ὴ-όν. fregato, asciugato. շփուած, մաքրուած, սրբուած. օվուլմուշ, թէմիզլէնմիշ, սիլինմիշ:
Ψηφάω-ῶ. M. ήσω, = *Ψηφίζω.*
Ψηφηφορέω, Ψηφηφορία, Ψηφηφόρος μτγν. ἀντὶ Ψηφοφορέω κτλ.

Ψηφιδοφόρος (ὁ, ἡ) = *Ψηφοφόρος.*
Ψηφιδώδης-εος (ὁ, ἡ) pieno di suffragi. քուէներով լեցուն. գուռա իլէ դօլու:
Ψηφίζω. M. ίσω. calcolare. համրել. հէսապլամագ: (*συνήθ. μσ.*) dar il suo suffragio, decidere, decretare. քուէն տալ, որոշել, վճռել. գուռա աթմագ, գուռասընը վէրմէք, ֆէթվա վէրմէք, հիւքմ էթմէք, գէսմէք:
Ψηφίον (τὸ) *ὑπκρ. τ. Ψῆφος.* pietruzza. պզտիկ քար. թաշճըգ:
Ψηφὶς-ίδος (ὁ) = *Ψῆφος.*
Ψήφισμα (τὸ) decreto. վճիռ. էմիր, ֆէթվա, հիւքմ:
Ψηφιστὴς-οῦ (ὁ) calcolatore. հաշիւ ընող, համարակալ. հէսապճը, սայըճը:
Ψηφόβολον (τὸ) bossolo. (քուէ դնելու) տուփ. (գուռա) գութուսու:
Ψηφοθετέω-ῶ. M. ήσω. far una opera musaica. մուսիկոնեան գործ մը շինել. ալաճա րէնկլի թաշլարը եան եանա գօյարագ րէսիմ եափմագ:
Ψηφοθέτημα (τὸ) musaico. մուսիկոնեան նկար. ալաճա րէնկլի թաշլարը եան եանա գօյարագ եափըլան րէսիմ:
Ψηφοθέτης-ου (ὁ) chi lavora il musaico. մուսիկոնեան նկար՝ գործ շինող. ալաճա րէնկլի թաշլարը եան եանա գօյարագ րէսիմլէր եափան:
Ψηφολογεῖον (τὸ) scacchiere, tavoliere. սատրինջի կամ ուրիշ խաղի տախտակ. սաթրանճ եա պաշգա օյուն թախթասը:
Ψηφολογέω-ῶ. M. ήσω. = *Ψηφοθετέω.* 2. = *Ψηφοπαικτέω.*
Ψηφολόγημα (τὸ) = *Ψηφοθέτημα.*
Ψηφολόγος (ὁ, ἡ) = *Ψηφοθέτης.* 2. = *Ψηφοπαίκτης.*
Ψηφοπαικτέω-ῶ. M. ήσω. giuocare agli scacchi. 2. bubbolare, espilare. սատրինջ խաղալ. 2. գաղտուկ գողնալ. սաթրանճ օյնամագ. 2. չէլլէ չալմագ:
Ψηφοπαίκτης-ου (ὁ) giuocatore agli scacchi. 2. espilatore, prestigiatore. սատրինջ խաղցող. 2. գաղտուկ գողցող. ձեռնածու. սաթրանճ օյնայան. 2. չէլլէ չալան, հօքքապազ:
Ψηφοπαιξία (ἡ) il mestiere del prestigiatore. ձեռնածութիւն. հօքքապազլըգը:
Ψηφοποιὸς (ὁ, ἡ) fabbricatore delle pietruzze, de' calcoli. խիճ՝ պզտիկ քարեր շինող. ալաճա թաշլար եափան:
Ψῆφος (ἡ) pietruzza, calcolo. 2. le dame. 3. suffragio, ballotta. 4. opinione, parere. 5. decreto. խիճ, պզտիկ քար. 2. ադիւսակ խաղին քարերը. 3. քուէ, վիճակ. 4. կարծիք, վարկ. 5. վճիռ. թաշճըգ 2. դամա թաշլարը. 3. գուռա. 4. ֆիքիր, րէյ. 5. էմիր, ֆէթվա:
Ψηφοφορέω-ῶ. M. ήσω. dar il suo suffragio, votare, ballottare. 2. creare, destillare per suo suffragio. քուէ նետել, վիճակ տալ. 2. քուէով կարգել. գուռա վէրմէք, սէչմէք. 2. գուռա իլէ նասպ էթմէք:
Ψηφοφορία (ἡ) votazione, ballottazione. քուէ՝ վիճակ նետելը. գուռա վէրմէք՝ աթմասը:
Ψηφορόρος (ὁ, ἡ) chi da il suo suffragio,

votante. քուէ՝ վճռակ նետող՝ տրուող․ Քուէ տուող՝ ընտրող։

Ψήφωσις -εως (ἡ) = *Ψηφολογία.*

Ψήχω. M. ψήξω. rastiare. 2. logorare. 3. carezzare. քերել․ 2․ մաշել․ 3․ շոյել․ Քերել․ 2․ Մաշեցնել․ 3․ Շոյել․ 4․ (*ἐπὶ ἵππου*). stregghiare. քերոցաւ քերել (ձին)․ Ձին քերել։

Ψιάζω. M. άσω, × ἀντὶ Σταλάζω.

Ψιαθίδιον (τὸ) ὑποκ. τοῦ

Ψιάθιον (τὸ) ὑποκ. τ. Ψίαθος.

Ψίαθος (ἡ) stoja. փսիաթ․ Խասիր։

Ψιαθώδης -εος (ὁ, ἡ) simile alla stoja. փսիաթի նման․ Խասիրի պէս։

Ψιὰς -άδος (ἡ) × ἀντὶ Ψεκάς.

Ψιθύρα (ἡ) sorta di strumento musicale. տեսակ մը նուագարան․ պիր նեւ սազ։

Ψιθυρίζω. M. ίσω. susurrare, bisbigliare. Հծծել, շշնջել․ Փսփսալ, մռմռալ։

Ψιθύρισμα (τὸ) καὶ

Ψιθυρισμὸς (ὁ) susurro, bisbiglio. Հծծանք, շշնջիւն․ Փսփսուք, մռմռոց։

Ψιθυριστὴς -οῦ (ὁ) susurratore, bisbigliatore. Հծծօղ, շշնջօղ․ Փսփսացող, մռմռացող։

Ψίθυρος (ὁ) bisbiglio, susurro. Հծծանք, շշնջիւն․ Փսփսուք, մռմռոց․ (*ἐπιθετ.*) = *Ψιθυριστής.*

Ψιλαγία (ἡ) il comando d'un corpo di soldati armati alla leggiera. Թեթեւազէն զինուորներու գնդին գլուխ ըլլալը՝ իշխելը․ Հաֆիֆ սիլահլը ասքերի պօլիւքի պաշը օլմաք՝ պաշըպուղլուք։

Ψιλαγὸς (ὁ) commandante d'un corpo di soldati armati alla leggiera. Թեթեւազէն զինուորներու գնդին գլուխը՝ մեծը․ Հաֆիֆ սիլահլը ասքերլեր պօլիւքիւնիւն պաշը՝ պէյի։

Ψίλαξ -ακος (ὁ, ἡ) = *Ψιλός* (2).

Ψιλῆται (οἱ) veliti, soldati armati alla leggiera. Թեթեւազէն զինուորք․ Հաֆիֆ սիլահլը ասքերլեր։

Ψιλίζω. M. ίσω. = *Ψιλόω.* (2).

Ψιλικὸς -ή -όν. concernente i veliti. Թեթեւազէն զինուորներու պատկանեալ․ Հաֆիֆ սիլահլը ասքերլերէ մէնսուպ։

Ψιλογραφέω -ῶ. M. ήσω. scrivere con questo segno ('). այս (') նշանագրաւ գրել․ Բու (') նիշան իլէ եազմագ։

Ψιλόδορος (ὁ, ἡ) che ha la pelle liscia, pelata. որորկ՝ մաշուած մորթ ունեցող․ Դերիսի չըպլագ տըրիլի օլան։

Ψιλοκορσέω -ῶ. M. ήσω Εἰμὶ —

Ψιλοκόρσης -ου (ὁ) calvo. կնտակ․ Քէլ։

Ψιλόκρανος (ὁ, ἡ) = *τ. προηγ.*

Ψιλὸς -ή -όν. nudo, pelato. 2. disarmato 3. privo. 4. tenue, leggiero. մերկ, մաշուած․ 2․ զէնք չունեցող․ 3․ զուրկ․ 4․ նուրբ, թեթեւ․ Չըպլագ, չըպլագ․ 2․ սիլահսըզ․ 3․ մահրում․ 4․ ինճէ, հաֆիֆ։

Ψιλοὶ (οἱ) = *Ψιλῆται.*

Ψιλοτάπης -ητος (ὁ) tappeto pelato. մազ չունեցող օթոց․ Դիւյսիւզ խալը։

Ψιλότης (ἡ) nudità, calvizie. մերկութիւն, կնտութիւն․ Չըպլագլըգ, քէլլըգ։

Ψιλόω -ῶ. M. ώσω. spelare, render calvo. 2. privare. մաշտել, կունտ ընել․ 2․ զրկել․ Տիւյլէրինի չըգարմագ, քէլ էթմէք․ 2․ մահրում էթմէք․ 3․ = *Ψιλογραφέω.*

Ψίλωθρον (τὸ) vitalba, clematide, brionia. լօշտակ (տուտկ)․ աք ասմա, էմրէն չիչէկի (ֆիտան օտը)։

Ψίλωμα (τὸ) la parte pelata del corpo. մարմնոյ մաշուած կողմը․ Բէտէնին տիւյսիւզ պարչէ։

Ψιλῶς, ἐπίρ. nudamente, leggiermente, semplicemente. մերկ, թեթեւաբար, պարզաբար․ Չըպլագ, հաֆիֆճէ, սատէճէ։

Ψίλωσις -εως (ἡ) pelamento. մաշտելը․ Տիւյլէրինի չըգարմագ։

Ψιμμύθιον (τὸ) = *Ψιμύθιον.*

Ψίμμυθος (ὁ) = *Ψιμύθιον.*

Ψιμμυθίζω. M. ίσω. = *Ψιμυθόω.*

Ψιμύθιον (τὸ) bianca, belletto. սնդոյր․ Տիւզկիւն, պիւլլիւք։

Ψιμυθιόω -ῶ. M. ώσω. imbellettare. երեսը սնդուրել․ Եիւզիւնէ տիւզկիւն՝ պիւլլիւք սիւրմէք։

Ψιμυθισμὸς (ὁ) l'azione d'imbellettare. երեսը սնդուրելը․ Եիւզիւնէ տիւզկիւն՝ պիւլլիւք սիւրմէ։

Ψίμυθος (ὁ) = *Ψιμύθιον.*

Ψιμυθόω -ῶ. M. ώσω. = *Ψιμυθιόω.*

Ψὶξ -ψιχὸς (ἡ) briciola. Հացի փշրանք․ Էքմէք ուֆագը՝ գըրընթըսը։

Ψιττάκη (ἡ) = *Ψιττακός.*

Ψιττάκιον (τὸ) = *Πιστάκιον.*

Ψιττακὸς (ὁ) pappagallo. թութակ․ Փափաղան, դուդու գուշու։

Ψιχίον (τὸ) ὑποκ. τ. Ψίξ.

Ψιχολογέω -ῶ. M. ήσω. raccogliere delle briciole. Հացի փշրանք ժողվել․ Էքմէք ուֆագը տէվշիրմէք։

Ψόα (ἡ) reni. երիկամունք․ Պէօպրէք։

Ψογερὸς -ὰ -όν. biasimatore. 2. riprensibile. պախարակիչ, անարգիչ․ 2․ պախարակելի, անարգանաց, յանդիմանութեան՝ չեխի արժանի․ Գօրգունճ․ 2․ այըպլանմագ, սիւկմէ սեզավար։

Ψόγος (ὁ) biasimo, rimprovero. նախատինք, յանդիմանութիւն, չեխ․ Այըպլամա, գագըր, աֆաբա։

Ψόλος (ὁ) fumo. 2. fuliggine. ծուխ․ 2․ ծանծախարիթ․ Թիւթիւն․ 2․ Իս, գարա։

Ψοφέω -ῶ. M. ήσω. strepitare, far del rumore. շառաչել․ Կիւրիւլտիւ էթմէք։

Ψόφημα (τὸ) = *Ψόφος.*

Ψόφησις -εως (ἡ) il far del rumore. շառաչելը․ Կիւրիւլտիւ էթմէ։

Ψοφητικὸς -ή -όν. strepitoso. շառաչող․ Կիւրիւլտիւլիւ։

Ψοφοδεὴς -έος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίρ.) -ῶς. timido. վախկոտ․ Գօրգագ։

Ψόφος (ὁ) rumore, strepito, fracasso. շառաչիւն, շաչիւն․ Կիւրիւլտիւ, գըյգըրըգ։

Ψοφώδης -εος (ὁ, ἡ) strepitoso. շառաչող․ Կիւրիւլտիւլիւ։

Ψύα (ἡ) = *Ψόα.*

Ψυγεῖον (τὸ) = *Ψυχεῖον.*

Ψύγμα (τὸ) tutto ciò che serve di rinfrescare. 2. medicamento refrigeratorio. 3. ventola. զովացընելու յարմար իրք․

2. զովացընող տեղ. 3. Հողմահար. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]:
Ψυγμὸς (ὁ) = *Ψύξις.*
Ψῦθος-εος-ους (τὸ) × *ἀντὶ Ψεῦδος.*
Ψυία (ἡ) = *Ψόα.*
Ψυκτὴρ (ὁ) rinfrescatojo. (Ջուր՝ գինի) պաղեցընելու աման. (օդ՝ շարաղ) [illegible]:
Ψυκτηρία (ἡ) = *Ψυκτήρ.*
Ψυκτηρίδιον (τὸ) *ὑπκρ. τ. Ψυκτήρ.*
Ψυκτήριος-α-ον. rinfrescante. զովացընող. պաղեցընող. [illegible], [illegible]. (*οὐσ.*) *Ψυκτήριον* (τὸ) = *Ψυκτήρ.* 2. (*εἰς τὸ πλθ.*) frascato, luoghi freschi, ombrosi. զով՝ շքոտ՝ ծմակ տեղեր. [illegible]՝ [illegible]:
Ψυκτικὸς-ή-όν. = *Ψυκτήριος.*
Ψύλλα (ἡ) pulce. լու. [illegible]:
Ψύλλιον (τὸ) psilio, pulicario. լուախոտ. [illegible], [illegible]:
Ψύλλος (ὁ) *μτγν. ἀντὶ Ψύλλα.*
Ψύξις-εως (ἡ) rinfrescamento, rinfresco. զովացում, պաղեցընելը կամ պաղիլը. [illegible], [illegible]:
Ψυχαγωγέω-ῶ. M. ήσω. attirarsi il cuore, dilettare, ricreare, consolare. սիրտը իրեն քաշել, յանկուցանել, զուարճացընել, զբօսցընել. [illegible], [illegible], [illegible]:
Ψυχαγώγημα (τὸ) divertimento. զբօսանք, զուարճութիւն. [illegible], [illegible]:
Ψυχαγωγία (ἡ) ricreazione, consolazione. զուարճութիւն, զբօսանք, սփոփանք. [illegible], [illegible], [illegible], [illegible]:
Ψυχαγωγικὸς-ή-όν. ricreativo. զուարճացընող, զբօսցընող. [illegible], [illegible]:
Ψυχαγώγιον (τὸ) luogo di ricreazione. 2. spiraglio. զբօսանաց տեղ. 2. շնչամուտ. [illegible]. 2. [illegible]:
Ψυχαγωγὸς (ὁ, ἡ) che s'attira il cuore di... ricreativo, seducente. սիրտը իրեն քաշող, յանկուցիչ, զբօսցընող, խաբող. [illegible], [illegible], [illegible]:
Ψυχάζω. M. άσω. rinfrescarsi. զովանալ, օդ առնել. [illegible], [illegible]:
Ψυχαῖος-α-ον. che appartiene all'anima. Հոգւոյ պատկանած. [illegible]:
Ψυχάριον (τὸ) *ὑπκρ. τ. Ψυχή.*
Ψυχάω-ῶ. M. ήσω. = *Ψύχω.*
Ψυχεινὸς-ή-όν. = *Ψυκτικός.*
Ψυχεῖον (τὸ) rinfrescatojo. բան մը պաղեցընելու աման կամ տեղ. [illegible]:
Ψυχέμπορος (ὁ) mercante di schiavi (*Λατ.* mango). գերի ծախող. [illegible], [illegible]:
Ψυχὴ (ἡ) respiro. 2. vita. 3. anima. 4. cuore. 5. persona, uomo շունչ. 2. կեանք. 3. Հոգի. 4. սիրտ. 5. անձ, ոգի, մարդ. [illegible]. 2. [illegible]. 3. [illegible]. 4. [illegible]. 5. [illegible], [illegible], [illegible]:
Ψυχικὸς-ή-όν. animale, vitale. 2. spirituale. Հոգեղէն, կենդանական. 2. Հոգեւոր. [illegible], [illegible]. 2. [illegible]:
Ψυχινὸς-ή-όν. = *Ψυχεινός.*
Ψυχοβλαβὴς-έος (ὁ, ἡ) nocevole all'anima. Հոգւոյ վնասակար. [illegible]:
Ψυχογονία (ἡ) origine delle anime. Հոգւոց ծագումը. [illegible]:
Ψυχοδοτὴρ (ὁ) datore della vita. կեանք տըւող. [illegible]:
Ψυχοειδὴς-έος (ὁ, ἡ) simile all'anima. Հոգւոյ նման. [illegible]:
Ψυχόθεν, ἐπίῤ. dall'anima, di cuore. Հոգիէ, սրտանց. [illegible], [illegible]:
Ψυχομαχέω-ῶ. M. ήσω. combattere da disperato. մինչուկ վերջի շունչը կռուիլ. [illegible]:
Ψυχομαχία (ἡ) combattimento sostenuto fin' all'ultimo respiro. մինչուկ վերջի շունչը քշած կռիւ. [illegible]:
Ψυχοπομπὸς (ὁ, ἡ) conduttore delle anime. Հոգիները կրող. [illegible]:
Ψυχοῤῥαγέω-ῶ. M. ήσω. esser nell'agonia, agonizzare. Հոգեվար ըլլալ, Հոգի տալ. [illegible]:
Ψυχοῤῥαγὴς-έος (ὁ, ἡ) agonizzante, moribondo. Հոգեվար, որհասական. [illegible]:
Ψυχοῤῥαγία (ἡ) agonia, rantolo della morte. Հոգեվարք. [illegible]:
Ψῦχος-εος-ους (τὸ) freddo, fresco, freschezza. ցուրտ, պաղ, զով. [illegible], [illegible]:
Ψυχοσσόος (ὁ, ἡ) che salva le anime. Հոգիները պրծող. [illegible]:
Ψυχοτρόφος (ὁ, ἡ) che conserva la vita o il fresco. կեանք կամ զովութիւն պաՀող. [illegible]:
Ψυχοφθόρος (ὁ, ἡ) che corrompe l'anima, pernicioso all'anima. Հոգին աւրող՝ կործանող, Հոգւոյ վնասակար. [illegible], [illegible]:
Ψυχόω-ῶ. M. ώσω. animare. Հոգի տալ. [illegible]:
Ψυχραίνω. M. ανῶ. rafreddare. պաղեցընել. [illegible]:
Ψυχρασία (ἡ) raffreddamento. պաղութիւն. [illegible]:
Ψυχρεύομαι. M. εύσομαι. parlare senza calore. առանց աշխուժի խօսիլ. [illegible]:
Ψυχρία (ἡ) freddo. պաղ, ցուրտ. [illegible]:
Ψυχρίζω. M. ίσω. = *Ψυχραίνω.*
Ψυχρολογέω-ῶ. M. ήσω. parlare senza calore. առանց աշխուժի խօսիլ. [illegible], [illegible]:
Ψυχρολογία (ἡ) discorso insipido, senza calore. ցուրտ՝ անՀամ խօսք՝ զրոյց. [illegible]՝ [illegible]:
Ψυχρολόγος (ὁ, ἡ) chi discorre senza calore. առանց աշխուժի խօսող. [illegible]:
Ψυχρολουσία (ἡ) bagno d'acqua fredda. պաղ ջրով լուացւելու բաղնիք. [illegible]:
Ψυχρολουτέω καὶ
Ψυχρολουτρέω-ῶ. M. ήσω lavarsi coll'acqua fredda, prender un bagno d'acqua fredda պաղ ջրով լըւացւիլ. [illegible]:
Ψυχροποιητικὸς-ή-όν. καὶ
Ψυχροποιὸς (ὁ, ἡ) raffreddante. պաղեցընող. [illegible]:

Ψυχροποτέω-ῶ. Μ. ήσω. bevere dei liquori freddi. պաղ հեղուկներ խմել. սօղուք էւխէլէր էմէք։

Ψυχροῤῥημονέω-ῶ. Μ. ήσω. = Ψυχρολογέω.

Ψυχρὸς-ὰ-όν. freddo, fresco. 2. senza calore, insipido, senza valore, senza vigore, frivolo. պաղ, զով. 2. անխորժ չունեցող, անհամ, անպատ, ցուրտ, փուճ, պարապ. սօղուք, սէրին. 2. տէտսըզ, լէզզէթսիզ, սօղուք, պօշ, թէհարէթ։

Ψυχρότης (ἡ) freddezza ecc. ցրտութիւն, պաղութիւն եւ այլն. սօղուգլուգ կէ սայիր։

Ψυχρόω-ῶ. Μ. ώσω. = Ψυχρίζω.

Ψύχω. Μ. ψύξω. rinfrescare, refrigerare, raffreddare. 2. disseccare. զովացընել, պաղեցընել. 2. չորցընել. սէրինլէթմէք, սօղութմաք. 2. գուրութմաք։

Ψύχωσις-εως (ἡ) refrigerazione, raffreddamento. զովացընելը, պաղեցընելը. սէրինլէթմէ, սօղութմա։

Ψυχωφέλεια (ἡ) utilità dell' anima. հոգւոյ օգուտ. ճան ֆայտասը։

Ψυχωφελὴς-έος (ὁ, ἡ) utile all' anima. հոգւոյ օգտակար. ճանա ֆայտէլի։

Ψώα ἢ Ψῶα (ἡ) puzza. գարշ հոտ. ֆէնա գօգու։

Ψώθιον (τὸ) briciolo. հացի փշրանք. էքմէք գըրընթըսը։

Ψωλὴ (ἡ) la ghianda ignudata. Անդամոյ վարոցի գլուխ. չըպլագ չըգմըշ պաշը։

Ψωλὸς-ὴ-όν. cha ha la ghianda ignudata. 2. circonciso. վարոցին գլխուն մորթը քաշուած. 2. թլփատուած. չըգմըշ պաշը. 2. սիւննէթլի։

Ψώλων-ωνος (ὁ) = Πόσθων.

Ψωμίζω. Μ. ίσω. nutrire mettendo i bocconi nella bocca. հացը պատառ պատառ ընելով կերակրել ջամբել. էքմէյի լօքմա լօքմա էտէրէք։

Ψωμίον (τὸ) ὑπκρ. τ. Ψωμός.

Ψώμισμα (τὸ) = Ψωμός.

Ψωμοκόλαξ-ακος (ὁ) parassito. պատառաբոյծ. հազըր եէմէճի, դալ գափըճը։

Ψωμοπωλεῖον (τὸ) = Ἀρτοπωλεῖον.

Ψωμὸς (ὁ) boccone di pane. հացի պատառ. էքմէք լօքմասը։

Ψώρα (ἡ) rogna, scabbia. քոս, բորոտութիւն. ույուզ, գէլլիք։

Ψωραλέος-α-ον. scabbioso. բորոտ. ույուզլու։

Ψωρίασις-εως (ἡ) scabbia. բորոտութիւն. ույուզ, գէլլիք։

Ψωριάω-ῶ. Μ. άσω. avere la rogna. քոս ունենալ. ույուզլու օլմաք։

Ψωρὸς-ὰ ἢ ὸς-όν. scabbioso. բորոտ. ույուզլու։

Ψωροφθαλμία (ἡ) rogna delle palpebre. աչաց թարթիչներու քոս. կէօզ գափագլարըն կիճիշի։

Ψωρώδης-εος (ὁ, ἡ) scabbioso. բորոտ. ույուզլու։

Ψώχω. Μ. ψώξω. sminuzzare. փշրել, մանրել. ուֆալթմաք, ղօղալամաք։

Ω.

Ω, ω. ὦ μέγα (τὸ) Omegha (grande O). La ventesima quarta e l'ultima lettera dell' alfabeto greco. Numericamente presa coll' accento al dissopra (ώ) significa otto cento o otto centesimo, e coll' accento al dissotto (ῳ) otto cento mila. Օմեղա (մեծ O)։ Յունաց այբուբենից քսանեւչորրորդ ու վերջին գիրն է։ Համրանքի կողմանէ վրայի չեշտովը (ώ) կը նշանակէ ութը հարիւր կամ ութը հարիւրերորդ, ու տակը ըլլալու ատեն (ῳ) ութը հարիւր հազար. Օմէղա (պիւյիւք O)։ Եունանի հէրուֆաթը կէօնտէրինի տէօրտէնճիսի վէ սօն հարֆի տըր։ Սայը թէրթիպինճէ իսթիմալ էտիլդիքտէ իւսթիւ իշարէթլի (ώ) սէքիզ եիւզ եիւզիւնճի, վէ ալթընտա օլտուղտա (ῳ), սէքիզ եիւզ պին (800,000).

Ὦ, ἐπιφών. θαυμαστ. ἢ σχετλιαστ. O! ով. էյ, հէյ։

Ὧ, ἐπίρ. Δ. ἀντὶ Ὡς.

Ὦα. Ἀττ. ἀντὶ —

Ὦα-ας (ἡ) pelle pecorina. 2. collare d'abito. 3. orlo, frangia. ոչխարի մորթ. 2. օձիք. 3. ծայրամաս, ծոպ. գոյուն դէրիսի. 2. եախա. 3. սաչագ, գենար։

Ὠάριον (τὸ) ὑπκρ. τ. Ὠόν.

Ὠγαθὲ, κατ' ἀποστρφ. ἀντὶ Ὦ ἀγαθέ.

Ὠγὴν-ένος καὶ

Ὠγηνός-ου ἢ οὔ (ὁ) × Ἰων. ἀντὶ Ὠκεανός.

Ὠδάριον (τὸ) ὑπκρ. τ. Ὠδή.

Ὧδε, ἐπίρ. = Οὕτως. così. այսպէս. պէօյլէ։

Ὠδὴ (ἡ) ode, canto, canzone. տաղ, երգ, խաղ. դըւզէլ, էրթայըլ, մանի, թէրաննէ։

Ὠδικὸς-ὴ-όν. (καὶ ἐπίρ.)-ικῶς. melodioso. ներդաշնակաւոր. ահէնկլի, ֆայտալի։

Ὠδίν, ἴδε Ὠδίς.

Ὠδίνω. Μ. ινῶ. aver i dolori di parto, esser nelle doglie del parto. 3. desiderare ansiosamente. երկնել, ծննդեան դժուարութիւն ցաւ քաշել. 2. կարօտիլ փափաքիլ. տօղում աղրըսը օլմաք. 2. էֆսուն արզուլամաք։

Ὠδὶς-ῖνος (ἡ) dolori di parto, doglie. 2. parto. երկն, երկունք, ծննդեան ցաւ. 2. ծնանիլը, ծնունդ. դօղում աղրը. 2. դօղում, դօղմա։

Ὠδοποιὸς (ὁ) autore d' odi, di canti. տաղ երգ յօրինող. դըւզէլ եափըճը։

Ὠδὸς (ὁ) cantatore. երգիչ. հանէնտէ։

Ὢὲ, ἐπιφών. oime! վայ ինծի, աւաղ. հայֆ պանա, եազըգ։

Ὤζω. Μ. ὤξω. esclamare per ammirazione o per dolore. զարմանալով կամ ցաւելով պոռալ. թաաճճիւպտէն եախօտ աճըտան հայգըրմաք։

Ὠὴ ἢ Ὠῆ, ἐπιφών. olà! էյ, ով. հէյ, պրէ։

Ὠθέω-ῶ. Μ. ήσω. spingere, cacciare. հրել, վռնտել. իթմէք, գովմաք։

"Ωθησις-εως (ἡ) = "Ωθισις.
Ὠθίζω. Μ. ίσω. = Ὠθέω. (μσ.) disputare. 2. precipitarsi, lanciarsi. վիճաբանութիւն ընել. 2. նետուիլ. [illegible]
"Ωθισις-εως (ἡ) καὶ
Ὠθισμὸς (ὁ) spinta. 2. contesa, disputa. Հրելը. 2. վիճաբանութիւն. [illegible]
³Ωκα, ἐπίῤ. velocemente. շուտով, փութով. [illegible]
Ὠκαλέος-α-ον. veloce. արագ, շուտ. [illegible]
Ὠκεάνειος-α-ον. dell' oceano. ովկիանոսի. [illegible]
Ὠκεανίτης-ου (ὁ) καὶ Ὠκεανῖτις-ιδος (ἡ) = Ὠκεάνειος.
Ὠκεανὸς (ὁ) Oceano. ովկիանոս. [illegible]
Ὠκέως, ἐπίῤ. = ³Ωκα.
Ὠκίμινος-η-ον. fatto d' ozzimo. ռեհանէ շինուած. [illegible]
"Ωκιμον (τὸ) bassilico, ozzimo. ռեհան, շահասպրամ. [illegible]
Ὠκιμώδης-εος (ὁ, ἡ) simile all' ozzimo. ռեհանի նման. [illegible]
"Ωκιστα. πλθ οὐδ. τ. "Ωκιστος-η-ον. ὑπερθ. τ. Ὠκύς. (ὡς ἐπίῤ.) ὑπερθ. τ. Ὠκέως.
Ὠκύαλος (ὁ, ἡ) che traversa velocemente il mare. ծովը շուտով անցնող. [illegible]
Ὠκυβόλος (ὁ, ἡ) che lancia de' dardi veloci. ուժով նետ նետող. [illegible]
Ὠκυδρομέω-ῶ. Μ. ήσω. correre velocemente. շուտով՝ արագ վազել. [illegible]
Ὠκύδρομος (ὁ, ἡ) chi corre velocemente. շուտով՝ արագ վազող. [illegible]
Ὠκυεπὴς-έος (ὁ, ἡ) chi parla rapidamente. շուտ՝ արագ խօսող. [illegible]
Ὠκύθοος (ὁ, ἡ) = Ὠκύδρομος.
Ὠκύμαχος (ὁ, ἡ) chi combatte con impeto. ուժով կռուող՝ պատերազմող. [illegible]
Ὠκύμολος (ὁ, ἡ) chi cammina velocemente. շուտով քալող. [illegible]
Ὠκύμορος (ὁ, ἡ) che muore o fà morire presto. շուտ մեռնող կամ մեռցընող. [illegible]
Ὠκυπετὴς-έος (ὁ, ἡ) καὶ
Ὠκυπέτης-ου (ὁ) che vola rapidamente. արագ թռչող. [illegible]
Ὠκυποδέω-ῶ. Μ. ήσω. = Ὠκυδρομέω.
Ὠκυπόδης-ου (ὁ) καὶ Ὠκύπους-οδος (ὁ, ἡ) = Ὠκύδρομος.
Ὠκύπτερος (ὁ, ἡ) = Ὠκυπετής.
Ὠκὺς-έος (εῖα-ύ) rapido, veloce. արագ, շուտ. [illegible]
Ὠκύτης (ἡ) velocità. շուտութիւն, արագութիւն. [illegible]
Ὠκυτόκειος (-κιος) (ὁ, ἡ) che accelera, facilita il parto. շուտ՝ դիւրաւ ծնցնող. [illegible]

Ὠκύτοκος (ὁ, ἡ) nato prestamente. շուտ ծնանող. [illegible] (παροξ.) chi partorisce prestamente, facilmente. շուտ՝ դիւրաւ ծնանող. [illegible]
Ὠλεκρανίζω. Μ. ίσω. spingere col cubito (Γαλλ. coudoyer). արմկովը հրել. [illegible]
Ὠλέκρανον (τὸ) la punta del cubito. արմըկին ծայրը՝ ճօթը. [illegible]
Ὠλένη (ἡ) braccio, cubito. բազուկ, թեւ, արմուկ. [illegible]
Ὠλένιος-α-ον. del braccio, del cubito. բազուկի՝ թեւի՝ արմկան պատկանած. [illegible]
Ὠλεσίκαρπος (ὁ, ἡ) nocevole a' frutti. պտղոց վնասակար. [illegible]
Ὠλεσίοικος (ὁ, ἡ) distruggitore delle case. տները աւրող՝ կործանող. [illegible]
³Ωλλος. Δ. × ἀντὶ Ὁ ἄλλος.
Ὠμαδὶς καὶ
Ὠμαδὸν, ἐπίῤ. sulle spalle. ուսերուն վրայ. [illegible]
Ὠμαχθὴς-έος (ὁ, ἡ) che aggrava, preme le spalle. ուսերը կոխող՝ ծանրացընող. [illegible]
Ὠμηστὴρ καὶ
Ὠμηστὴς-οῦ (ὁ) omofago, che si ciba di carne cruda. 2. feroce. հումմիս կերող. 2. վայրագ. [illegible] 2. [illegible]
Ὠμιαῖος-α-ον. della spalla. ուսը գտնըւող. [illegible]
Ὠμίας-ου (ὁ) che ha le spalle larghe. լայն ուսեր ունեցող. [illegible]
"Ωμιον (τὸ) ὑποκ. τ. ³Ωμος.
Ὠμοβόρος καὶ
Ὠμοβρὼς-ῶτος (ὁ, ἡ) che si ciba di carne cruda. հում միս կերող. [illegible]
Ὠμόβρωτος (ὁ, ἡ) mangiato crudo. հում կերուած. [illegible]
"Ωμοι, ἐπιφών. oimè! վա՜յ ինծի. [illegible]
Ὠμοκοτύλη (ἡ) la congiuntura dell' omero. ուսոց յօդը՝ յօդուածը. [illegible]
Ὡμολογημένως, ἐπίῤ. d' accordo. միաբանութեամբ. [illegible]
Ὠμοπλάτη (ἡ) (ὡς ἐπὶ τὸ πλ. πλθ.) le larghe ossa degli omeri. ուսոց լայն ոսկըրները. [illegible]
Ὠμὸς-ὴ-όν. crudo. 2. immaturo. 3. crudele. հում. 2. խակ. 3. վայրագ, անգութ. [illegible] 2. [illegible] 3. [illegible]
³Ωμος (ὁ) omero, spalla. ուս. [illegible]
Ὠμοσιτία (ἡ) = Ὠμοφαγία.
Ὠμόσιτος (ὁ, ἡ) = Ὠμοφάγος.
Ὠμότης (ἡ) crudità. 2. crudeltà. հմութիւն. 2. անգթութիւն, դժնդակութիւն. [illegible] 2. [illegible]
Ὠμοτοκέω-ῶ. Μ. ήσω. partorire avanti del tempo, abortire. ժամանակէ առաջ ծնանիլ, վիժել. [illegible]
Ὠμοτοκία (ἡ) parto prima del tempo,

aborto. ժամանակէ առաջ ծնանիլը, վիժելը. վաքթըտան էվվէլ դողուրմա, օղլան տիւշիւրմէ:

Ὠμοτόκος (ὁ, ἡ) che partorisce prima del tempo, che abortisce. ժամանակէ առաջ ծնանօղ, վիժօղ, տղայ անցընօղ. վաքթըտան էվվէլ դողուրան, օղլան տիւշիւրէն:

Ὠμότομος (ὁ, ἡ) tagliato immaturo. չհասած՝ խակ կտրըւած. օլմատան՝ եէթիշմէտէն քէսիլմիշ:

Ὠμοτύραννος (ὁ, ἡ) tiranno crudele. անգութ բռնակալ. զալիմ ճէպպար:

Ὠμοφαγέω - ῶ. Μ. ήσω. mangiare crudo. հում ուտել. չիյ եէմէք:

Ὠμοφαγία (ἡ) il cibarsi di crudo. հում ուտելը. չիյ եէմէք:

Ὠμόφάγος (ὁ, ἡ) (παροξ.) che si ciba di crudo, omofago. հում ուտօղ. չիյ եէյէն. (προπαροξ.) mangiato crudo. հում կերուած. չիյ եէնիլմիշ:

Ὠμοφορέω - ῶ. Μ. ήσω portare sulle spalle. ուսերուն վրայ կրել. օմուզունտա թաշըմագ:

Ὠμόφορος (ὁ, ἡ) che porta o che si porta sulle spalle. ուսերու վրայ կրօղ կամ կրուօղ. օմուզտա թաշըյան եա խօտ թաշընըլան. (οὐσ.) Ὠμόφορον (τὸ) lo spallino del Vescovo. Եպիսկոպոսի եմիփորոն. Պիսգոպէ օմուզլուղու:

Ὠμόφρων - ονος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - φρόνως. crudele, feroce. վայրագ, գժնդակ. զալիմ, եաւուզ:

Ὠμῶς, ἐπίῤ. crudamente. հում. չիյ:

Ὦν, Ἰων. καὶ Δ. ἀντὶ Οὖν. dunque. ուրեմն, անանկ էն է. եօյլէ իսէ, էմտի:

Ὥνεκα. Δ. × ἀντὶ Οὗ ἕνεκα.

Ὠνέομαι - οῦμαι. Μ. ήσομαι. comprare. գնել. սաթըն ալմագ:

Ὠνὴ (ἡ) compra. 2. prezzo. գնելը. 2. գին. սաթըն ալմա. 2. պէհա:

Ὤνημα (τὸ) ciò che vien comprato. գընուած իրք. սաթըն ալընան նէսնէ:

Ὤνησις - εως (ἡ) compra. գնելը. սաթըն ալմա:

Ὠνητὴς - οῦ (ὁ) compratore, avventore. գնօղ, վաճառորդ. սաթըն ալըճը, միւշթէրի:

Ὠνητὸς - ἡ - όν. comprato. 2. venale. գնուած. 2. ծախելու. սաթըն ալընմըշ. 2. սաթըլըգ:

Ὤνιος - α ἡ ος - ον. venale. ծախելու. սաթըլըգ. (οὐσ.) Ὤνια (τὰ) merci. վաճառք. մաթահ:

Ὦνος (ὁ) prezzo d'una merce. վաճառքի մը գին. պիր մաթահ պէհասը:

Ὠογενὴς - έος (ὁ, ἡ) nato d'uovo. հաւկըթէ ծնած. եումուրթատան դօղմուշ:

Ὠοειδὴς - έος (ὁ, ἡ) ovale. ձուաձեւ, հաւկըթաձեւ. եումուրթա պէնզէյէն, պէյզի:

Ὠὸν (τὸ) uovo. հաւկիթ. եումուրթա:

Ὠοσκύφιον (τὸ) tazza ovale. հաւկըթաձեւ թաս. եումուրթա պէնզէյէն թաս:

Ὠοτοκέω - ῶ. Μ. ήσω. fare le uove. հաւկիթ ածել. եումուրթա եափմագ:

Ὠοτοκία (ἡ) il fare le uove. հաւկիթ ածելը. եումուրթա եափմա:

Ὠοτόκος (ὁ, ἡ) oviparo. հաւկիթ ածօղ. եումուրթա եափան:

Ὠοφόρος (ὁ, ἡ) che porta dell'uovo. հաւկիթ բերօղ. եումուրթա գէթիրէն. ἴδε καὶ Ὠοτόκος.

Ὠπάομαι - ῶμαι. Μ. ήσομαι. vedere, guardare. տեսնել, նայիլ. գէօրմէք, պագմագ:

Ὠπὴ (ἡ) sguardo. նայուածք. պագըշ:

Ὤρα - ας (ἡ) cura. հոգ, փոյթ. գայղը, էհթիմամ:

Ὥρα - ας (ἡ) tempo opportuno, tempo destinato. 2. stagione. 3. il fiore dell'età. 4. bellezza. 5. (μτγν.) ora. գիպաւոր՝ սահմանուած ատեն, պատեհ. 2. տարւոյ եղանակ. 3. ծաղիկ տիոց, արենք, աբբունք. 4. աղուորութիւն. 5. ժամ. Ույղուն՝ մուայյէնլէնմիշ վաքթ. 2. էյյամ. 3. կէնճլիք. 4. կիւզէլլիք. 5. սահաթ:

Ὡραΐζω. Μ. ίσω. ornare, abellire. զարդարել, աղուորցընել. պէզէմէք, դօնաթմագ, կիւզէլլէթմէք:

Ὡραιόμορφος (ὁ, ἡ) = Εὔμορφος.

Ὡραῖος - α - ον. tempestivo, opportuno. 2. bello, vezzoso. 3. maturo. պատեհ, գիպաւոր, ատենը եղօղ. 2. աղուոր, սիրուն, բռնաւի. 3. հասուն. ույղուն, մունասիպ, վաքթինտէ օլան. 2. կիւզէլ, չէլէպի. 3. օլմուշ, եէթիշմիշ:

Ὡραιότης (ἡ) bellezza. 2. maturità. աղուորութիւն. 2. հասունութիւն. կիւզէլլիք. 2. եէթիշկինլիք, օլկունլուգ:

Ὡράϊσμα (τὸ) ornamento. զարդ. պէզէկ, պէզէք. 2. = τῷ

Ὡραϊσμὸς (ὁ) abbellimento. զարդարութիւն. պէզէնմէ, սիւսլէնմէ:

Ὡραϊστὴς - οῦ (ὁ) ornatore. զարդարօղ. դօնադան:

Ὡραίως, ἐπίῤ. opportunamente, a proposito. ի դէպ, յարմար ատեն. մունասիպ, վաքթընտա, ույղուն:

Ὡρακιάω - ῶ. Μ. άσω. = Ὠχριάω.

Ὠρεύω. Μ. εύσω. aver cura, prender cura. հոգալ. գայղըրմագ:

Ὥρη (ἡ) Ἰων. ἀντὶ Ὥρα.

Ὡριαῖος - α - ον. che dura un' ora. ժամ մը տեւօղ. պիր սահաթ սիւրէն:

Ὡρικὸς - ἡ - όν. maturo. 2. bello. հասուն. 2. աղուոր. եէթիշմիշ, օլմուշ. 2. կիւզէլ: — ικῶς, ἐπίῤ.

Ὥριμος (ὁ, ἡ) maturo. հասուն, եղած. եէթիշմիշ, օլմուշ. ἴδε καὶ Ὥριος.

Ὡριμότης (ἡ) maturità. հասունութիւն. օլկունլուգ, եէթիշկինլիք:

Ὥριος - α ἡ ος - ον. = Ὡραῖος.

Ὡρισμένως, ἐπίῤ. determinatamente. որոշակի. սահմանելէն, թայինլէն:

Ὠρίων - ωνος (ὁ) orione (costellazione). Հայկ համաստեղութիւնը. էնէկէ պուրճու:

Ὡρίως, ἐπίῤ. = Ὡραίως.

Ὡρογραφία (ἡ) = Χρονογραφία.

Ὡρογράφος (ὁ) = Χρονογράφος.

Ὡροθετέω - ῶ. Μ. ήσω. = Ὡροσκοπέω.

Ὡρολογέω - ῶ. Μ. ήσω. indicar le ore. ժամերը ատենը ցուցընել. սահաթլէրի վաքթի գէօստէրմէք:

Ὡρολογητὴς-οῦ (ὁ) che indica le ore. ժամերը ատենը ցուցընող · սահաթլերի վաքթինի կէօսթերէն ։

Ὡρολόγιον (τὸ) orologio. ժամացոյց · սահաթ (ալաթ) ։

Ὡρολόγος (ὁ) = Ὡροσκόπος.

Ὡρονομεῖον (τὸ) = Ὡρονόμιον.

Ὡρονομέω-ῶ. M. ήσω. = Ὡρολογέω.

Ὡρονόμιον (τὸ) = Ὡρολόγιον.

Ὡροσκοπεῖον (τὸ) instrumento astrologico per osservare l' ora della nascita di qualcheduno. մէկի մը ծննդեան ժամը զննելու համար աստղաբաշխական գործիք · պիրինին տօղտուղու սահաթինի թէճէսսիւս էթմէք իչին գուլլանըլան իլմի նիւճումա տայիր ալաթի · 2 · = Ὡρολόγιον.

Ὡροσκοπέω-ῶ. M. ήσω. osservare l' ora della nascita di qualcuno. մէկի մը ծննդեան ժամը զննել · պիրինին տօղտուղու սահաթինի թէճէսսիւս էթմէք ։

Ὡροσκόπησις-εως καὶ
Ὡροσκοπία (ἡ) osservazione dell' ora natale di qualcuno. մէկի մը ծննդեան ժամը քննելը · պիրինին տօղտուղու սահաթինի թէճէսսիւսի՝ նազար էթմէ ։

Ὡροσκόπος (ὁ) osservatore dell' ora natale di qualcuno. մէկի մը ծննդեան ժամը զննող · պիրինին տօղտուղու սահաթինի թէճէսսիւս՝ նազար էտէն · (ὅθ.) oroscopo. աղթարք · թալի, տիւթէր ։

Ὠρυγὴ (ἡ) urlo, muggito. կաղկանձիւն, մռնչիւն · ուլումա, պէօյիւր, կիւկրէմէ ։

Ὤρυγμα (τὸ) καὶ
Ὠρυγμὸς (ὁ) = Ὠρυγή.

Ὤρυγξ-υγγος (ὁ) zebro (animale). վագերաձի (կենդանի մը) · զէպրա (պիր նէվ հայվան) ։

Ὠρυδὸν, ἐπίῤ. urlando. կաղկանձելով · ուլույարագ ։

Ὠρόω καὶ Ὠρύομαι. M. ύσω-ομαι. urlare, ruggire. կաղկանձել, մռնչել · ուլումագ, կիւկրէմէք ։

Ὠρύωμα (τὸ) Γρφ. ἀντὶ Ὤρυγμα.

Ὡς. (μορ. ἐπίῤῥηματ. ἢ συνδεσμικ). come, siccome. 2. quanto. 3. incirca, quasi. 4. come! quanto! 5. poichè, giacchè. 6. che (Λατ. quod). 7. acciocchè, onde. 8. quasi, come se. 9. subito che. ինչպէս, որպէս · 2 · ո՞րչափ, ինչչափ · 3 · իբր, չափ · 4 · ինտո՛ր, ո՛րչափ · 5 · ինչու որ, զի, որովհետեւ · 6 · թէ · 7 · զի, որպէս զի · 8 · իբրեւ թէ, կարծես թէ · 9 · զոյգ ընդ, պէս · նասըլ, նիճէ, նէ շէքիլ · 2 · նէ գատար · 3 · գատար, հէման · 4 · նա՞սըլ, նէ՞ գատար · 5 · չիւնքի, զիրա, մատամ քի · 6 · քի · 7 · տիյէ · չէօյլէ քի · 8 · սանքի · 9 · հէման, ագապինճէ, ալէլ ֆէվր · 10 · = Εἰς, Πρός, Ἐπί.

Ὥς, ἐπίῤ. ἀντὶ τ. Οὕτως.

Ὡσανεὶ, μόρ. come se. կարծես թէ · սանքի ։

Ὡσαύτως, ἐπίῤ. egualmente, parimente. այսպէս եւ, նմանապէս · քէզալիք ։

Ὡσεὶ, μόρ. come se. 2. incirca. կարծես թէ, իբր թէ · 2 · իբր, չափ · սանքի · 2 · հէման, էթրաֆը, գատար ։

Ὦσις-εως (ἡ) = Ὤθησις.

Ὡσιωμένως, ἐπίῤ. santamente. սրբութեամբ · մուգատտէսանէ ։

Ὠσμὸς (ὁ) = Ὦσις.

Ὥσπες, ἐπίῤ. siccome, come. ինչպէս, որպէս · նասըլքի, նիճէ ։

Ὡσπερανεὶ, Ὡσπερεὶ, Ὡσπεόοῦν, ἀντὶ Ὥσπες ἄν εἰ κτλ.

Ὡσταπολλὰ, ἀντὶ ὡς τὰ πολλά. per lo più. իբր ի բազում · էքսէրի ։

Ὥστε, σύνδ. che, acciocche, così che. 2. (ἐπίῤ.) come. զի, այնպէս զի, անանկ որ · 2 · ինչպէս, որպէս · քի, չէօյլէ քի, էօյլէ պիր քի · 2 · նասըլ, նիճէ ։

Ὥστης-ου (ὁ) che rovescia in una sola spinta. մէկ հրելով մը տապալող · պիր իթիշտէ տէվիրէն ։

Ὠστίζω. M. ίσω. scuotere. ցնցել · սիլքմէք, սարսմագ ։

Ὠτακουστέω-ῶ. M. ήσω. ascoltare di nascosto, origliare. գաղտուկ մտիկ ընել · կիզլի տինլէմէք, գուլագ գօմագ ։

Ὠτακουστὴς-οῦ (ὁ) spia, colui che origlia. լրտես, գաղտուկ մտիկ ընող · ճասուս, կիզլի տինլէյէն ։

Ὠταλγέω-ῶ. M. ήσω. aver dolore d' orecchia. ականջի ցաւ ունենալ · գուլագը աղրըմագ ։

Ὠταλγία (ἡ) dolore d'orecchia. ականջի ցաւ · գուլագ աղրըսը ։

Ὠταλγιάω-ῶ. M. άσω. = Ὠταλγέω.

Ὠταλγικὸς-ὴ-όν. che cagiona dolore d'orecchia. 2. soggetto a' dolori d' orecchia. ականջի ցաւ պատճառող · 2 · ականջը ցաւող · գուլագ աղրըսը կէթիրէն · գուլագը աղրըյան ։

Ὠτάριον (τὸ) ὑπκρ. τ. Ὠτίον.

Ὠτειλὴ (ἡ) piaga. վէրք, խոց · եարա · 2 · = Οὐλή.

Ὠτικὸς-ὴ-όν. appartenente alle orecchia. ականջներու պատկանած · գուլագլարա տայիր ։

Ὠτίον (τὸ) orecchietta. պզտի ականջ · գուլագճըղազ ։

Ὠτὶς-ίδος (ἡ) ottarda. 2. scanceria. արօս (թռչուն մը) · 2 · դարակ · թօյ, եապան գազը · 2 · րաֆ ։

Ὠτίτης-ου (ὁ) (δάκτυλος.) mignolo. ճկոյթ · սերչէ պարմագ ։

Ὠτογλυφὶς-ίδος (ἡ) καὶ
Ὠτόγλυφον (τὸ) stuzzicorecchi. ականջի քչփորիկ · հիլալ ։

Ὠτοκοπέω-ῶ. M. ήσω. importunare, torre le orecchia a qualcuno. ձանել, ականջը խլցընել · պէզար էթմէք, գուլաղընը սաղըր էթմէք, սըքըլէթ վէրմէք ։

Ὠτοκωφέω-ῶ. M. ήσω. esser sordo. խուլ ըլլալ · սաղըր օլմագ ։

Ὠτὸς καὶ Ὦτοὸς (ὁ) allocco (uccello.) (Γαλλ. duc.) բուէճ · պայգուշ, էօքիւ ։

Ὠτότμητος (ὁ, ἡ) che ha le orecchia troncate. ականջները կտրուած · գուլագլարը քէսիք ։

Ὠτόεις-εσσα-εν. che ha delle orecchia. ականջ ունեցող · գուլագլը ։

Ὠφέλεια (ἡ) utilità, vantaggio. 2. soccorso. 3. bottino. օգուտ, շահ · 2 · օգնութիւն · 3 · աւար, կապուտ · ֆայտէ, մէնֆէէթ · 2 · եարտըմ · 3 · [illegible] ։

Ὠφελέω-ῶ. M. ήσω. giovare, ajutare. օգտել, օգնել · ֆայտէ էթմէք՝ վէրմէք,

եարդըմ էթմէք. (πϑ.) approfittarsi. օգ-տիլ, շահիլ. ֆայտէ կէօրմէք:

Ὠφέλημα (τὸ) vantaggio. utilità, profitto. օգուտ, շահ. ֆայտա, ուտէրէ:

Ὠφελήσιμος (ὁ, ἡ) = Ὠφέλιμος.

Ὠφέλησις - εως (ἡ) utilità. օգուտ. ֆայտէ:

Ὠφελία καὶ Ὠφελίη (ἡ) = Ὠφέλεια.

Ὠφέλιμος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.) - ίμως. utile, vantaggioso. օգտակար, շահաւէտ. ֆայ-տէլի, ուէրէլի:

Ὤφελον - ες - ε, ἀόρ. β. τ. Ὀφείλω. (εὔχρ. κυρ. ὡς ἐπιφών εὐκτ.) il ciel volesse. Աստուած ուզէ, երանի՜ թէ. Ալլա՛հ վէր-սին, քէշկէ:

Ὠχραίνω. Μ. ανῶ. render pallido. դեղնե-ցընել. սարարթմագ:

Ὠχραλέος - α - ον. × ἀντὶ Ὠχρός.

Ὠχραντικὸς - ὴ - όν. che rende pallido. դե-ղնեցընող. սարարթան:

Ὠχράω - ῶ. Μ. ήσω. = Ὠχριάω.

Ὠχρίας - ου (ὁ) pallido. դեղին. սարը, չէրր:

Ὠχρίασις - εως (ἡ) pallidezza. դեղնու-թիւն. սարըլըգ:

Ὠχριάω - ῶ. Μ. άσω. impallidire. դեղնանալ. սարարմագ:

Ὠχροειδὴς - έος (ὁ, ἡ) pallido. դեղին. սարը, չէրր:

Ὠχρόμματος (ὁ, ἡ) che ha gli occhi pallidi. դեղին աչուի. սարը կէօզլի:

Ὠχρὸς - ὰ - όν. pallido, giallo. դեղին. սարը, չէրր:

Ὦχρος (ὁ) cicerchia. ոսպն. մէրճիմէք. 2. = τῷ

Ὠχρότης (ἡ) pallidezza. դեղնութիւն. սա-րըլըգ:

Ὠχρόω - ῶ. Μ. ώσω. = Ὠχραίνω.

Ὤχρωμα (τὸ) pallore. դեղնութիւն. սա-րըլըգ:

Ὤψ - ὠπὸς (ἡ) × ἀντὶ Ὄψις.

Ὠώδης - εος (ὁ, ἡ) = Ὠοειδής.

Ὠῶν, γεν. πλϑ. τ. Ὠόν.

ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ ΚΑΙ ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ.

Ἀγάνωτος, (*διόρθου.*) non lustrato. չօղկած, չփայլեցուցած. փէրտահսըզ, փարլամամըշ:

Ἁγίζω, (*πρόσθες.*) 2. = *Θυσιάζω*.

Ἄγκλιμα, (*ἀφαίρεσον τὸ.*) 2. piloto. 2. ղեկավար. 2. տիւմէնճի, րէյիզ:

Ἄγω, (*πρόσθες*). 3. credere, stimare. կարծել, համարել. ֆըքրա՝ զաննէ էթմէք:

Αἰγιβάτης, (*πρόσθες.*) che monta le capre.

Αἱρέτης-ου (*ὁ*) *καὶ Αἱρέτις-ιδος* (*ἡ*) elettore, che elegge. ընտրող. [illegible], մունթախըպ:

Ἀκρότομος, (*πρόσθες.*) 2. = *Ἀπότομος*.

Ἀκύμαντος (*ὁ, ἡ*) = *Ἀκύμων*.

Ἀμειδὴς καὶ Ἀμείδητος (*ὁ, ἡ*) chi non ride, triste. չխնդացող, անժպիտ, տրտում. կիւլմէյէն, մէյուս:

Ἀμφοτεράκις, (*πρόσθες.*) 2. = *Δίς*.

Ἀνὰ (*πρόθ.*) (*πρόσθες.*) sopra, sù. վրան, վեր. իւզէրինէ, եօգարը:

Ἀναιρέω, (*πρόσθες.*) 4. = *Φονεύω*.

Ἀναλύω, (*πρόσθες.*) 2. (*ἐλλ. ἢ ἀμτβτ.*) = *Ἐπιστρέφομαι*. 3. = *Ἀποθνήσκω*.

Ἀνάντης-εος (*ὁ, ἡ*) acclive. զառ ի վեր, դժուարին. եօգուշլու, սարփ:

Ἀναξαίνω. *Μ. ξανῶ*- lacerare di nuovo. նորէն պատառել. տէքրար փարչալամագ:

Ἀναποδίζω. *Μ. ίσω*. retrocedere. ետ ետ երթալ՝ դառնալ. կէրի կէրի կիթմէք՝ տէօնմէք. 2. = *Κατεξετάζω*.

Ἀναπόδισις-εως (*ἡ*) *καὶ*

Ἀναποδισμὸς-οῦ (*ὁ*) retrocessione. 2. inquisizione. ետ ետ երթալը՝ դառնալը. 2. ճիշդ քննութիւն. կէրի կէրի կիթմէ՝ տէօնմէ. 2. տիքքաթլը թէֆթիշ:

Ἀναπόλαυστος (*ὁ, ἡ*) non goduto. 2. chi non ha goduto. չվայելուած. 2. չվայելօղ. սէֆա սիւրմէմիշ: 2. սէֆասընը սիւրմամըշ:

Ἀναφορὰ, (*πρόσθες εἰς τὸ. 2.*) վերաբերութիւն, առնչութիւն, ուղերձ. ալաքա, նիսպէթ, թէվէճճիւհ:

Ἀνέκλειπτος (*ὁ, ἡ*) (*καὶ ἐπίῤ.*) -*είπτως*, *καὶ*

Ἀνεκλιπὴς-έος (*ὁ, ἡ*) = *Ἀνελλιπής*.

Ἀνέκπλυτος (*ὁ, ἡ*) indelebile. անջնջելի. պօզուլմազ, [illegible]:

Ἀνιχνεύω. *Μ. εύσω*. tracciare. շաւղացը ետեւէ իյնալ՝ փնտռել. իզլէմէք, արտընա տիւշմէք:

Ἀνόνητος (*ὁ, ἡ*) = *Ἀνωφελής*.

Ἀντὶ, (*πρόσθες.*) 2. contro (*Λατ.* adversus.) ընդդէմ, դէմ. գարշը, զըտ:

Ἀντίκλειθρον, (*πρόσθες.*) grimaldello.

Ἀντιλαμβάνομαι, (*πρόσθες εἰς τὸ 3.*) difendere. պաշտպանել. հիմայէթ էթմէք:

Ἀντίπλαστος (*ὁ, ἡ*) fatto, formato ad imitazione. ուրիշի նման՝ ըստ նմանութեան շինուած. [illegible] եափըլմըշ:

Ἀντίπροικα, *ἐπίῤ.* (*διόρθου.*) a vilissimo prezzo, quasi per nulla. *κτλ.*

Ἀντοφθαλμέω-ῶ. *Μ. ήσω*. guardare in faccia. 2. osare, opporsi. երեսը նայիլ. 2. յանդգնիլ, դէմ դնել. եիւզիւնէ պագմագ. 2. [illegible] էթմէք, գարշը գօմագ:

Ἀοιδὴ (*ἡ*) × *Ἰων. ἀντὶ Ὠδή*.

Ἀοίδιμος (*ὁ, ἡ*) = *Περίφημος*.

Ἀοίκητος καὶ

Ἄοικος (*ὁ, ἡ*) disabitato. չբնակուած. [illegible] օլունմամըշ, [illegible]:

Ἀπαύγασμα (*τὸ*) *καὶ*

Ἀπαυγασμὸς (*ὁ*) splendore, luce. նշոյլ, լոյս. շէֆաք, ըշըգ:

Ἀπειροπλάσιος-α ἢ ος-ον. καὶ

Ἀπειροπλασίων-ονος (*ὁ, ἡ*) moltiplicato all' infinito. յանբաւս բազմապատկուած. նիհայէթսիզ՝ [illegible] քէրրէ զարպ օլունմուշ:

Ἀπήμαντος (*ὁ, ἡ*) = *Ἀπήμων*.

Ἀπόπειρα-ας (*ἡ*) prova, tentativo. փորձ. թէճրիպէ, իմթիհան:

Ἀπορέω, (*πρόθες.*) 2. esser privo, mancare, aver bisogno. զուրկ ըլլալ, պակսիլ, կարօտիլ. մահրում օլմագ, էքսիլմէք, մուհթաճ օլմագ:

Ἆσθμα, (*πρόσθες.*) 2. vapore, soffio. շոգի, շունչ. պուղ, նէֆէս, էօֆիւրիւշ:

Ἀτραπὸς (*ἡ*) sentiero, via. ճամբայ. եօլ:

Βαθύγειος (*ὁ, ἡ*) che ha la terra feconda, fertile. արգասաւոր՝ պարարտ հող ունեցող. թօփրաղը հասըլլը՝ մահսուլլու:

Βά (*Βᾶ*) *ρις-ιδος ἢ ιος* (*ἡ*) battello, vascello. նաւակ, նաւ. գայըգ, կէմի:

Βαρυπρεπὴς-έος (*ὁ, ἡ*) = *Μεγαλοπρεπής*.

Βραχυτελὴς-έος (*ὁ, ἡ*) che finisce presto, breve. շուտ լմնցող, կարճ. չապուգ պիթէն, գըսա:

Βρίθω, (*πρόσθες.*) 4. (*μτβτ.*) aggravare, deprimere. ծանրցընել, ճնշել. աղըրլաթմագ, պասմագ, կիւչ էթմէք:

Γοῦν, *σύνδ.* almeno. 2. certamente. 3. dunque. գոնէ. 2. իրաւցընէ, ապաքէն. 3. ուրեմն. հէչ տէկիլ իսէ. 2. վաքըա. 3. էօյլէ իսէ:

Δεξιοφύλαξ-ακος (*ὁ*) chi difende il destro corno dell' esercito. բանակին աջ թեւը պաշտպանօղ. օրտունուն սաղ գօլունու գօրույան:

Δευσοποιὸς (*ὁ, ἡ*) tintore. ներկիչ, նարօտաներկ. պօյաճը:

Διάγνωσις-εως (*ἡ*) giudizio, esame. դատաստան, քննութիւն. [illegible], թէֆթիշ:

Διαδηλόω-ῶ. *Μ. ώσω*. manifestare, pa-

lesare intieramente. գլխովին յայտնել. [illegible]

Διακατέχω. M. *καθέξω.* prendere, ritenere fortemente. պինդ բռնել. [illegible]

Διαῤῥήγνυμι. M. *ῥήξω.* stracciare, fendere, rompere. պատռատել, ճեղքել, կոտրել. [illegible]

Διαστασιάζω. M. *άσω.* cagionare dissensione, fazione. երկպառակութիւն՝ անմիաբանութիւն հանել. [illegible]

Διαστατὸς -ή -όν. separato, dissidente. զատուած, անմիաբան. [illegible]

Διόνυχος (ὁ, ἡ) che ha due unghie. երկու ըղունգով. [illegible]

Δολιχόδειρος (ὁ, ἡ) che ha il collo lungo. երկան վզով. [illegible]

Δυσδιάθετος (ὁ, ἡ) difficile a disporre. տեղաւորելը՝ յարմարելը դժուար. [illegible]

Δυσέκδοτος (ὁ, ἡ) difficile ad affittare o a maritare. վարձելը կամ կարգելը դժուար. [illegible]

Δυσημερία -ας (ἡ) disagio, infortunio. աղէտք, թշուառութիւն. [illegible]

Δυσθήρατος (εὔτος) *-ου* (ὁ, ἡ) difficile a prendersi nella caccia. որսալը դժուար. [illegible]

Ἐγκόλπιος (ὁ, ἡ) che si trova nel seno. գիրկը՝ ծոցը գտնուող. [illegible]

Ἔγκολπος (ὁ, ἡ) sinuoso. ծոց՝ խորշ ունեցող, մանուածապատ. [illegible]

Ἐγχραύω. M. *αύσω.* *και Ἐγχράω.* M.... applicare, avvicinare con violenza, urtare. ուժի՝ ճորով մերձեցընել, բաղխել. [illegible]

Εἰστελέω -ῶ. M. *έσω.* appartenere (a qualche classe, ordine.) (դասի՝ կարգի մը) վերաբերիլ՝ պատկանիլ. [illegible]

Ἐκβολβίζω. M. *ίσω.* scorticciare. կեղեւել. [illegible]

Ἐκδειμαίνω. M. *ανῶ.* *καὶ*

Ἐκδειματόω -ῶ. M. *ώσω.* = *Ἐκφοβέω.*

Ἐκκαρπόομαι -οῦμαι. M. *ώσομαι.* raccogliere i frutti. 2. approfittarsi. պտուղները ժողվել. 2. օգտել, օգուտ տեսնել. [illegible] 2. [illegible]

Ἐκλάπτω. M. *λάψω.* leccare, assorbire tutto. ամէնը լափել, լմցնել. [illegible]

Ἐκλικμάω -ῶ. M. *ήσω.* ventilare. հոսել (ցորենը եւ այլն). [illegible] 2. = *Ἐξολοθρεύω.*

Ἐκσοβέω -ῶ. M. *ήσω.* cacciare fuori. դուրս վռնտել. [illegible]

Ἐκτρίβω. M. *ίψω.* fregare fortemente. ուժով շփել. [illegible] 2. = *Ἐξολοθρεύω.*

Ἐμμελέτημα (τὸ) esercizio. կրթութիւն. [illegible]

Ἐμπαιγμὸς (ὁ) ludibrio. խաղալիկ. [illegible]

Ἐναποψύχω. M. *ύξω.* = *Ἀποπατέω.* (2).

Ἐντηταμένως, *ἐπίῤ.* (*μτχ.*) distesamente. երկան բարակ ճառելով. [illegible]

Ἐξαμβλύνω. M. *υνῶ.* rintuzzare intieramente. գլխովին բթել՝ տկարցընել. [illegible]

Ἐξικνέομαι -οῦμαι. M. *ίξομαι.* arrivare, pervenire. 2. ottenere il suo scopo. հասնիլ. 2. կամքը կատարուիլ, միտքը դրածը յաջողիլ. [illegible] 2. [illegible]

Ἐπάναγκες (τὸ) *οὐδ. τ.* (*ἀχρ.*) *Ἐπανάγκης.* necessario, inevitabile. հարկաւոր, անհրաժեշտ. [illegible]

Ἐπανάγω. M. *άξω.* portare o portarsi indietro, ritornare. ետ դարձընել կամ դառնալ. [illegible]

Ἐπικήριος καὶ Ἐπίκηρος (ὁ, ἡ) sottoposto al fato, al destino, mortale, debole, passeggiero. չար աստղի տակ ինկած, մահկանացու, տկար, անցաւոր. [illegible]

Ἐπίμοχθος (ὁ, ἡ) = *Ἐπίπονος.*

Ἐπιστήθιος (ὁ, ἡ) che si trova sul petto. կուրծքի վրայ գտնուող. [illegible]

Ἐπιστυγνάζω. M. *άσω.* attristarsi. տրտմիլ. [illegible]

Ἐπισφαλὴς -έος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*) *-αλῶς·* instabile, incostante. խախուտ. [illegible]

Ἐπιτιμία (ἡ) = *Ἐπιτίμησις.* 2. = *Αἰδοῖον.*

Ἐπιφράσσω (ττω.) M. *άξω.* turare sopra. վրան խնուլ՝ գոցել. [illegible]

Ἐσμὸς (ὁ) copia, moltitudine. բազմութիւն, ժողով. [illegible]

Εὐδρανὴς -έος (ὁ, ἡ) vivace, robusto. առոյգ, կորովի. [illegible]

Εὐδράνεια (ἡ) vivacità, robustezza. առուգութիւն, կորովութիւն. [illegible]

Εὔδηλος (ὁ, ἡ) che ha le poppe belle. աղուոր ծիծեր ունեցող. [illegible]

Εὐδύνη -ης (ἡ) apologia, disquisizione giudiciaria. դատաստանական ջատագովութիւն՝ քննութիւն. [illegible]

Εὐόλισθος (ὁ, ἡ) assai lubrico. խիստ լպրծուն. [illegible] (*ὅθ.*) = *Ἀσφαλής.*

Εὔοχος (ὁ, ἡ) che ritiene fortemente. պինդ բռնող. [illegible]

Εὔσπορος (ὁ, ἡ) fecondo, fertile. բեղմնաւոր, արգասաւոր. [illegible]

Εὔτηκτος (ὁ, ἡ) che si discioglie facilmente. դիւրաւ լուծուող՝ հալող. [illegible]

Εὐτονία (ἡ) vigore, intensità. ուժգնութիւն, սաստկութիւն. [illegible]

Εὔτονος (ὁ, ἡ) (*καὶ ἐπίῤ.*) *-τόνως.* vigoroso, intensivo. ուժգին, սաստիկ. [illegible]

Εὔφθαρτος (ὁ, ἡ) facile a corrompersi, a guastarsi. դիւրաւ աւրբւող՝ ապականող. գօլայ պօզուլան՝ դէրպադար օլան ։

Ἐφύβριστος (ὁ, ἡ) infame, vilipeso. անարգալից, խայտառակ. մէզմում, րէզիլ ։

Ἔχθιστος (ὁ, ἡ) ὑπερθ. (ἀνμλ.) τ. *Ἐχθρός.*

Ἐχθίων-ονος (ὁ, ἡ) συγκ. (ἀνμλ.) τ. *Ἐχθρός.*

Θεότευκτος (ὁ, ἡ) fabbricato, fatto da Dio. Աստուծմէ շինուած. Ալլահդան եափըլմըշ գուրուլմուշ ։

Θροῦς, (πρόσθες). susurro, bisbiglio. շշնջիւն, քրթմնջիւն. ֆըսըլդը ։

Ἰλυόεις-εσσα-εν. καὶ

Ἰλυώδης-εος (ὁ, ἡ) limoso, fangoso. տղմոտ. չամուրլու, պալչըգլը ։

Κάκωσις, (πρόσθες). afflizione. տառապանք. ճէֆա ։

Κάμνω, (πρόσθες.) 3. = *Ἀποθνήσκω.*

Καταβάσιος (ὁ, ἡ) = *Καταβάτης.*

Καταχρίω. M. *ίσω.* stuccare tutt' intiero. գլխովին ծեփել. պիւթիւն սըվամագ ։

Κατηφὴς-έος (ὁ, ἡ) triste, mesto. տխուր, երեսը կախած. մէյուս, սուրաթընը ասմըշ ։

Μικρογνώμων-ονος (ὁ, ἡ) = *Μικρόψυχος.*

Μικρολογέομαι-οῦμαι. M. *ήσομαι.* minuzzare, esaminare le minuzie. փուճ՝ չնչին բաները ճշդիւ քննել. պօշ պէհուտէ նէսնէլէրի տըգգաթլէ թէճէսսիւս էթմէք ։

Μικρολογία (ἡ) la proprietà di chi esamina scrupolosamente le minuzie. չնչին բաները ճշդիւ քննելը. պէհուտէ նէսնէլէրի տըգգաթլէ թէֆթիշի՝ թէճէսսիւս էթմէք ։

Μονοημέριος (ὁ, ἡ) d'un sol giorno. մէկ օրուան. պիր կիւնլիւք ։

Νηκτὸς-ὴ-όν. notatore, che ha la proprietà di nuotare. լողակ. եիւզէն, սապիհ ։

Ὁμοθυμαδὸν, (πρόσθες.) parimente, insiemente. միանգամայն, առ հասարակ. պիլճիւմլէ, ումումիյէթլէ ։

Παραπίπτω, (πρόσθες.) sbagliare, errare. սխալել. եանըլմագ ։

Ποτιστήριον (τὸ) piccolo canale d'acqua. պզտիկ ջրի ճամբայ՝ առու. քիւչիւք սու եօլու՝ ճէտվէլ ։

Σίαλον (τὸ) saliva. լորձունք. սալյա ։

Συνεκτρίβω. M. *ίψω.* logorare, esterminare insieme. միասեղ մաշել՝ ջնջել՝ կործանել. պէրապէր աշընտըրմագ՝ թէլէֆ՝ խարապ էթմէք ։

Σφονδύλη (ἡ) sorta d'insetto. տեսակ մը միջատ. պիր ճինս պէօճէք ։

Alfabeto armeno.

MAJUSCOLO.	MINUSCOLO.	MIN. CORSIVO.	VALORE.	NOME.
Ա	ա	ա	A.	Ajp.
Բ	բ	բ	P *dolce.*	Pjen.
Գ	գ	գ	K.	Kim.
Դ	դ	դ	T *dolce.*	Ta.
Ե	ե	ե	JE, *vocale.*	Jéci.
Զ	զ	զ	Z *francese.*	Za.
Է	է	է	E.	E.
Ը	ը	ը	E *muto franc.*	Jet.
Թ	թ	թ	T *forte.*	Tuò.
Ժ	ժ	ժ	J *francese.*	Je.
Ի	ի	ի	I.	Inì.
Լ	լ	լ	L.	Liùn.
Խ	խ	խ	CH *tedesco.*	Che.
Ծ	ծ	ծ	Z *dolce;* (Zelo).	Za.
Կ	կ	կ	G; (Gara.)	Ghen.
Հ	հ	հ	H.	Huò.
Ձ	ձ	ձ	Z *aspra;* (Zio.)	Za.
Ղ	ղ	ղ	GH, *o Γ greco.*	Ghad.
Ճ	ճ	ճ	G; (Gelo.)	Ge.
Մ	մ	մ	M.	Mjen.
Յ	յ	յ	H *nel principio,*	Hi.
	—		J *fra due vocali.*	
	—		*muto finale arm.*	
Ն	ն	ն	N.	Nu.
Շ	շ	շ	SC, *o* CH *franc.*	Scià.
Ո	ո	ո	UO, *o* O *stretto.*	Uò.
Չ	չ	չ	C *forte.*	Cià.

MAJUSCOLO.	MINUSCOLO.	MIN. CORSIVO.	VALORE.	NOME.
Պ	պ	պ	B	Be.
Ջ	ջ	ջ	C *dolce.*	Ce.
Ռ	ռ	ռ	R *aspra.*	Ra.
Ս	ս	ս	S *quasi doppia.*	Se.
Վ	վ	վ	V.	Vjev.
Տ	տ	տ	D.	Diùn.
Ր	ր	ր	R *dolce.*	Re.
Ց	ց	ց	Z *aspra;* (Zio.)	Zuò.
Ւ	ւ	ւ	V, *o Υ greco.*	Iùn.
Փ	փ	փ	P *forte.*	Piùr.
Ք	ք	ք	K forte.	Ke.
Օ	օ	օ	O *aperto.*	O.
Ֆ	ֆ	ֆ	F.	Fe.

Dittonghi.

եա, JA, p. e. նեարդ,* njart.

եօ, *Arm.* EO, p. e. եօծ, eoz.

— *Turc.* Ö, *o* EU *francese,* p. e. եօտ, öd, eud.

իւ, *Arm.* JU, *o* IV, p. e. ձիւն, ziùn. թիւ, tiv.

— *Turc.* Ü, *o* U *francese.* p. e. թիւրլիւ, türlü, turlu.

ոյ, *seguito da una consonante* UJ, p. e. բոյն, pujn.

ու, U, p. e. տուր, dur.

**

ΕΞΗΓΗΣΙΣ

ΤΩΝ

ΣΥΝΤΕΤΜΗΜΕΝΩΝ ΛΕΞΕΩΝ.

ἀδκμ.	Ἀδόκιμος (λέξις).
Αἰολ.	Αἰολικῶς.
αἰτ.	Αἰτιατικὴ (πτῶσις).
αἰτιολ.	Αἰτιολογικῶς.
ἄκλ.	Ἄκλιστος.
ἀμτβτ.	Ἀμετάβατον (ῥῆμα).
ἀμφβ.	Ἀμφίβολος.
ἀναφ.	Ἀναφορικῶς.
ἀνμλ.	Ἀνόμαλος.
ἀντθ.	Ἀντιθέτως.
ἀντνμ.	Ἀντωνυμία.
ἀόρ.	Ἀόριστος (χρόνος).
ἀοριστλ.	Ἀοριστολογικῶς.
ἀποθ.	Ἀποθετικόν.
ἀποκ.	Ἀποκοπή.
ἀποκρ.	Ἀποκριτικῶς.
ἀπρσπ.	Ἀπρόσωπον.
Ἀρμ.	Ἀρμενικῶς.
ἀρσ.	Ἀρσενικὸν (γένος.)
Ἀττ.	Ἀττικῶς.
αὐτπθ.	Αὐτοπαθής.
ἀφαίρ.	Ἀφαίρεσις - εως.
ἄχρστ.	Ἄχρηστος.
βεβαιωτ.	Βεβαιωτικῶς.
βουλ.	Βουλευτικῶς.
βρχ.	Βραχύ.
βτν.	Βοτανική.
Βυζ.	Βυζάντιοι.
Γαλλ.	Γαλλικῶς.
γεν.	Γενική.
Γερμ.	Γερμανικῶς.
γεωμτρ.	Γεωμετρικῶς.
γνμ.	Γνωμικόν.
γρμτ.	Γραμματικῶς.
Γρφ.	Γραφαὶ (Π. καὶ Ν.)
δασ.	Δασύ.
διαζευκτ.	Διαζευκτικῶς.
δικαν.	Δικανικῶς.
δοτ.	Δοτική.
δυϊκ.	Δυϊκῶς.
Δωρ. ἢ Δ.	Δωρικῶς.
Ἑβρ.	Ἑβραϊκῶς.
εἰδ.	Εἰδικός.
ἐκδχ.	Ἐκδοχή.
ἐκκλησ.	Ἐκκλησιαστικοὶ (συγγραφεῖς.)
ἔκτ.	Ἔκτασις - εως.
ἐλλ.	Ἐλλειπτικῶς.
ἐμφαντ.	Ἐμφαντικῶς.
ἑν.	Ἑνικός.
ἐναντ.	Ἐναντιωματικῶς.
ἐνεργ.	Ἐνεργητικὴ (διάθεσις.)
ἐξαιρ.	Ἐξαιρέτως.
ἐπίθ.	Ἐπίθετον.
ἐπιθετ.	Ἐπιθετικῶς.
ἐπίρ.	Ἐπίῤῥημα.
ἐπιφών.	Ἐπιφώνημα.
ἑπμ.	Ἑπομένως.
ἐρωτ.	Ἐρωτιματικῶς.
εὐκτ.	Εὐκτική.
εὐφημ.	Εὐφημία - ας.
εὔχρστ.	Εὔχρηστον.
εὐχρηστότ.	Εὐχρηστότατον.
ἐφετ.	Ἐφετικῶς.
ζ.	Ζῶον.
θετ.	Θετικόν.
θηλ.	Θηλυκόν.
θλγ.	Θεολογικως.
ἴσ.	Ἴσως.
Ἰων.	Ἰωνικῶς.
καταχρ.	Καταχρηστικως.
κατομωτ.	Κατομωτικῶς.
Κελτ.	Κελτικῶς.
κρ.	Κρᾶσις.
κτλ.	Καὶ τὰ λοιπά.
κυρ.	Κυρίως.
Κωμ.	Κωμικῶς.
Λατ.	Λατινικῶς.
Μ.	Μέλλων.
μθμτ.	Μαθηματικῶς.

μόρ.	Μόριον.
μσ.	Μέση.
μτβτ.	Μεταβατικόν.
μτγν.	Μεταγενέστερον.
μτθ.	Μετάθεσις.
μτνμ.	Μετωνυμία.
μτφρ.	Μεταφορικῶς.
μτχ.	Μετοχή.
νλγ.	Νεολογία.
νμ.	Νομικῶς.
ὅθ.	Ὅθεν.
ὀνμστ.	Ὀνομαστική.
ὀνομτπ.	Ὀνοματοποιΐα.
ὀξύτ.	Ὀξύτονος.
ὀρθότ.	Ὀρθότερον.
ὁριστ.	Ὁριστική.
οὐδ.	Οὐδέτερον.
οὐσ.	Οὐσιαστικόν.
παραλλ.	Παραλλήλως.
παρβλ.	Παρέβαλε.
παροξ.	Παροξύτονον.
παρτ.	Παρατατικός.
Περσ.	Περσικῶς.
πθ.	Παθητική.
πλ.	Πλεῖστον.
πλθ.	Πληθυντικῶς.
πρκ.	Παρακείμενος.
προηγ.	Προηγουμένῳ.
πρόθ.	Πρόθεσις.
προπαροξ.	Προπαροξύτονος.
πρσ.	Πρόσωπον.
προστ.	Προστακτική.
πτ.	Πτηνόν.
π. χ.	Παραδείγματος χάριν.
ῥτρ.	Ῥητορικῶς.
σημασ.	Σημασία.
σπν.	Σπανίως.
συγκ.	Συγκοπή.
συγκρ.	Συγκριτικόν.
συλλ.	Συλλογιστικῶς.
συμπλκ.	Συμπλεκτικῶς.
σύνδ.	Σύνδεσμος.
συνεκδχ.	Συνεκδοχικῶς.
συνήθ.	Συνήθως.
συνηθέστ.	Συνηθέστερον.
σύνθ.	Σύνθεσις.
συνλφ.	Συναλοιφή.
συχντ.	Συχνότερον.
σχετλ.	Σχετλικῶς.
τ.	Τοῦ τῆς ἢ τῷ.
ταγ.	Ταγματικῶς.
τελ.	Τελικῶς.
Τουρκ.	Τουρκικῶς.
τρτπρσ.	Τριτοπροσώπως.
ὑπερθ.	Ὑπερθετικός.
ὑπκρ. ἢ ὑποκορ.	Ὑποκοριστικόν.
ὑποθ.	Ὑποθετικός.
ὑποτκ.	Ὑποτακτική.
φλσφ.	Φιλοσοφικῶς.
φρ.	Φράσις.
φων.	Φωνῆεν.
χ.	Χωρίς.
χειρ.	Χειρουργικῶς.
χυδ.	Χυδαϊκῶς.
=	ταὐτόσημον.
×	Ποιητικῶς.

ΤΑΣ ΛΕΞΕΙΣ	ΔΙΟΡΘΟΥ.
Ααtος.	*Ἄατος.*
Αβαζος.	*Ἄβαζος.*
Ἀγελάξω.	*Ἀγελάζω.*
Ἀγέμιστος.	*Ἀγενεαλόγητος.*
Ἀγίρω.	*Ἀγείρω.*
Αγνος.	*Ἄγνος.*
Αγρειφνα.	*Ἄγρειφνα.*
Ἀγυρτοία.	*Ἀγυρτεία.*
Ἀδελφολτονία.	*Ἀδελφοκτονία.*
Ἅδης.	*Ἅιδης.*
Ἀεργυς.	*Ἀεργής.*
Ἀζηγής.	*Ἀζυγής.*
Ἄθελητος.	*Ἄθελκτος.*
Ἄθλος.	*Ἆθλος.*
Αθρηψία.	*Ἀθρυψία.*
Αἰαγέα - ας	*Αἰγανέη - ης.*
Αἰγδην.	*Ἀΐγδην.*
Αἰγὶς.	*Αἰγὶς.*
Αἶθος.	*Αἶθος.*
Αἴμα.	*Αἷμα.*
Αἱμόδιψος (ὁ, ἡ) (δίψα) κυρ. ἀγγεῖον.	*Αἱμόδιψος (ὁ, ἡ) (δίψος).*
Αἱμόδοχος (ὁ, ἡ)	*Αἱμοδόχος (ὁ, ἡ) (κυρ. ἀγγεῖον.)*
Αἵμος.	*Αἱμὸς ἢ Αἷμος,*
Αἱμύιλος (ὁ, ἡ)	*Αἱμύλος - η - ον.*
Αἵρεσις.	*Αἵρεσις.*
Αιω.	*Ἀΐω.*
Ἀκση.	*Ἀκσή.*
Ακοσμος.	*Ἄκοσμος.*
Ακουσμα.	*Ἄκουσμα.*
Αλεία - ας (ἡ) (ἄλη) = Ἀλιεία.	*Ἁλεία - ας (ἡ) = Ἁλιεία.*
Ἄλλομαι. Μ. οῦμαι.	*Ἅλλομαι. Μ. ἁλοῦμαι.*
Ἄλων.	*Ἅλων.*
Ἀμέδυστος.	*Ἀμέθυστος.*
Αμπυξ.	*Ἄμπυξ.*
Ἄμφορεύς.	*Ἀμφορεύς.*
Ἀναβασμος - οῦ (ὁ) = Ἀναβαδμὸσ	*— Ἀφαίρεσον.*
Ἂν (κατ' ἀποκοπ. ἐπμ. φων.) αντὶ Ἀνὰ	*Ἀν' κτλ.*
Ἀν. Θορ. ἀντὶ Ἧν δηλ. τ. Ὅς.	*Ἅν. Δ. ἀντὶ Ἧν. αἰτ. θηλ. τ. Ὅς.*
Ανελκτος	*Ἄνελκτος.*
Ἀνεξεργαοτος	*Ἀνεξέργαστος.*
Ἀνομος.	*Ἄνομος.*
Ἄνους - ο	*Ἄνους - ου.*
Ἀντιπαθεία.	*Ἀντιπάθεια.*
Ἀντιπροικεὶ	*Ἀντίπροικα.*
Ἀποθήκη - ῆς.	*Ἀποθήκη - ης.*
Ἄποστολος	*Ἀπόστολος.*
Ἀπρόσιμος	*Ἀπρόσιτος.*
Ἄῤῥηζος	*Ἄῤῥιζος.*
Διαῤῥέω (ο) Μ. ρεύσμαι.	*Διαῤῥέω. Μ. ῥεύσομαι.*
Διαττω	*Διάττω.*
Ἐγείρω. Μ. ἐγερῶ	*Ἐγείρω. Μ. ἐγερῶ.*
Εκπαγλος	*Ἔκπαγλος.*
Ἐράσμιοσα	*Ἐράσμιος - α.*
Ευοσμος	*Εὔοσμος.*
Ημίονος	*Ἡμίονος.*
Ἰερακιδεὺς - έος	*Ἱερακιδεὺς - έως.*
Κατάτεχνος (ὁ, ἡ) (καὶ ἐπίῤ.)	*— — (καὶ ἐπίῤ.) - τέχνως.*
Παρεγκελευσμαι.	*Παρεγκελεύομαι.*
Περικαταῤῥέω. Μ. ρεήσομαι.	*— — Μ. ῥυήσομαι.*
Περικλυσμος	*Περικλυσμός.*
Συνηκω	*Συνήκω.*